Holy Bible

Aionian Edition®

മലയാളം ബൈബിൾ 1910

Malayalam Bible 1910

AionianBible.org

ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ വിശുദ്ധ ബൈബിളിനെ വിവർത്തനം ചെയ്യാത്തത്

പകർത്താനും പ്രിന്റുചെയ്യാനും 100% സൗജന്യമാണ്

പുറമേ അറിയപ്പെടുന്ന " പർപ്പിൾ ബൈബിൾ "

Holy Bible Aionian Edition ®

മലയാളം ബൈബിൾ 1910

Malayalam Bible 1910

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 1/9/2023
Source copyright: CC Attribution 4.0
The British and Foreign Bible Society, 1910

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 6/1/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

ആമുഖം

മലയാളം at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

ഉള്ളടക്കങ്ങൾ

പഴയ നിയമം

ഉല്പത്തി 11
പുറപ്പാട് 191
ലേവ്യപുസ്തകം 340
സംഖ്യാപുസ്തകം 449
ആവർത്തനപുസ്തകം 599
യോശുവ 728
ന്യായാധിപന്മാർ 815
രൂത്ത് 904
1 ശമൂവേൽ 917
2 ശമൂവേൽ 1036
1 രാജാക്കന്മാർ 1136
2 രാജാക്കന്മാർ 1255
1 ദിനവൃത്താന്തം 1369
2 ദിനവൃത്താന്തം 1472
എസ്രാ 1602
നെഹെമ്യാവു 1639
എസ്ഥേർ 1692
ഇയ്യോബ് 1720
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 1809
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 2029
സഭാപ്രസംഗി 2102
ഉത്തമഗീതം 2128
യെശയ്യാവ് 2142
യിരെമ്യാവു 2321
വിലാപങ്ങൾ 2531
യെഹെസ്കേൽ 2549
ദാനീയേൽ 2734
ഹോശേയ 2790
യോവേൽ 2817
ആമോസ് 2827
ഓബദ്യാവു 2848
യോനാ 2852
മീഖാ 2859
നഹൂം 2875
ഹബക്കൂക് 2882
സെഫന്യാവു 2890
ഹഗ്ഗായി 2898
സെഖര്യാവ് 2904
മലാഖി 2935

പുതിയ നിയമം

മത്തായി 2947
മർക്കൊസ് 3058
ലൂക്കോസ് 3127
യോഹന്നാൻ 3248
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 3344
റോമർ 3463
1 കൊരിന്ത്യർ 3512
2 കൊരിന്ത്യർ 3560
ഗലാത്യർ 3593
എഫെസ്യർ 3610
ഫിലിപ്യർ 3626
കൊലൊസ്സ്യർ 3638
1 തെസ്സലോനിക്യർ 3649
2 തെസ്സലോനിക്യർ 3660
1 തിമൊഥെയൊസ് 3666
2 തിമൊഥെയൊസ് 3679
തീത്തൊസ് 3688
ഫിലേമോൻ 3694
എബ്രായർ 3697
യാക്കോബ് 3732
1 പത്രൊസ് 3744
2 പത്രൊസ് 3757
1 യോഹന്നാൻ 3765
2 യോഹന്നാൻ 3778
3 യോഹന്നാൻ 3780
യൂദാ 3782
വെളിപാട് 3786

അവസാന കുറിപ്പുകൾ

റീഡർ ഗൈഡ്
ഗ്ലോസറി
ഭൂപടം
വിധി
ചിത്രങ്ങൾ, Doré

പഴയ നിയമം

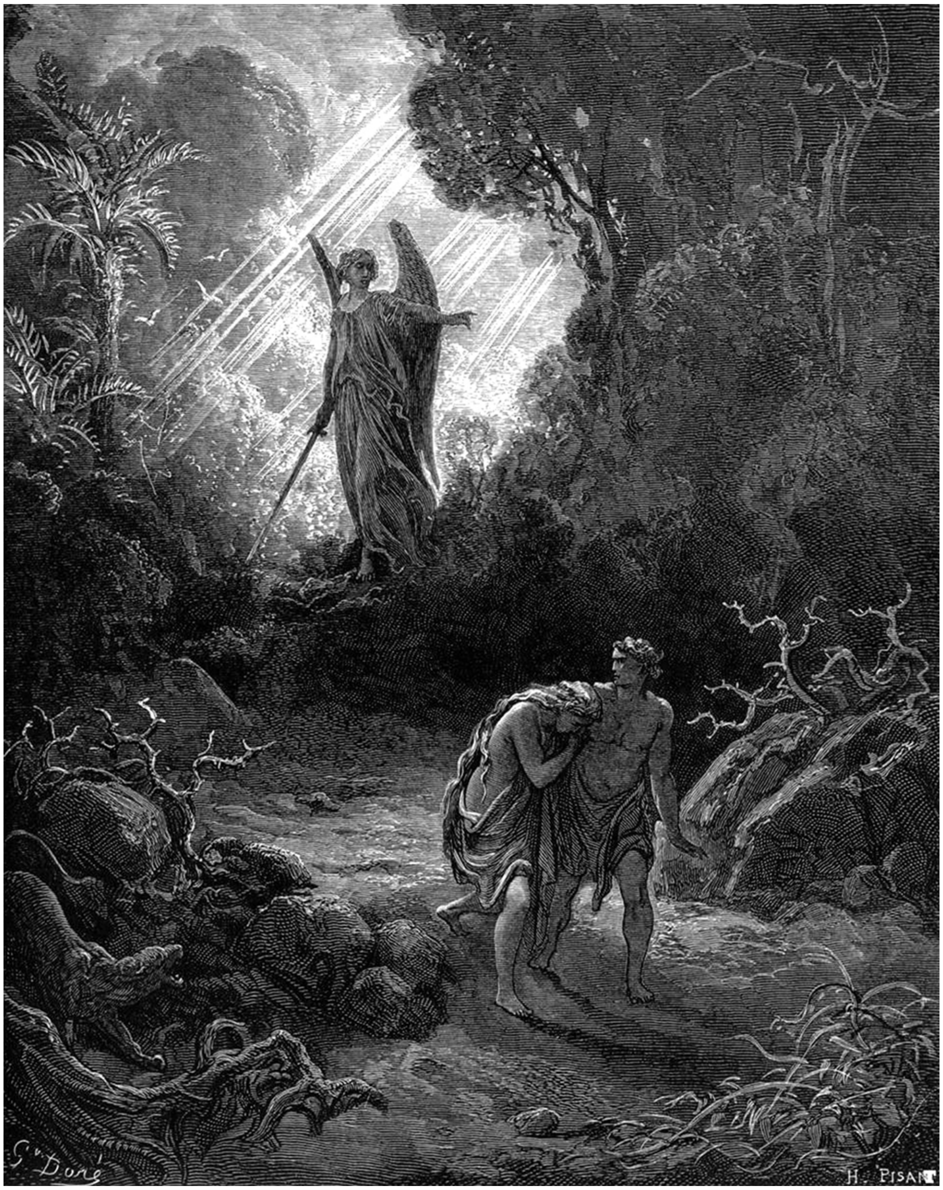

ഇങ്ങനെ അവൻ മനുഷ്യനെ ഇറക്കിക്കളഞ്ഞു; ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിങ്കലേക്കുള്ള
വഴി കാപ്പാൻ അവൻ ഏദെൻ തോട്ടത്തിന്നു കിഴക്കു കെരൂബുകളെ
തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാളിന്റെ ജ്വാലയുമായി നിർത്തി.
ഉല്പത്തി 3:24

ഉല്പത്തി

1 ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും
സൃഷ്ടിച്ചു. 2 ഭൂമി പാഴായും ശൂന്യമായും ഇരുന്നു;
ആഴത്തിന്മീതെ ഇരുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു വെള്ളത്തിൻ മീതെ
പരിവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 3 വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ
എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; വെളിച്ചം ഉണ്ടായി. 4
വെളിച്ചം നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു; ദൈവം
വെളിച്ചവും ഇരുളും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു.
5 ദൈവം വെളിച്ചത്തിന്നു പകൽ എന്നും
ഇരുളിന്നു രാത്രി എന്നും പേരിട്ടു. സന്ധ്യയായി
ഉഷസ്സുമായി, ഒന്നാം ദിവസം. 6 ദൈവം:
വെള്ളങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാകട്ടെ;
അതു വെള്ളത്തിന്നും വെള്ളത്തിന്നും തമ്മിൽ
വേർപിരിവായിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 7 വിതാനം
ഉണ്ടാക്കീട്ടു ദൈവം വിതാനത്തിൻ കീഴുള്ള
വെള്ളവും വിതാനത്തിൻ മീതെയുള്ള വെള്ളവും
തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 8
ദൈവം വിതാനത്തിന്നു ആകാശം എന്നു പേരിട്ടു.
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, രണ്ടാം ദിവസം. 9
ദൈവം: ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള വെള്ളം ഒരു
സ്ഥലത്തു കൂടട്ടെ; ഉണങ്ങിയ നിലം കാണട്ടെ
എന്നു കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 10 ഉണങ്ങിയ
നിലത്തിന്നു ദൈവം ഭൂമി എന്നും വെള്ളത്തിന്റെ
കൂട്ടത്തിന്നു സമുദ്രം എന്നും പേരിട്ടു; നല്ലതു എന്നു
ദൈവം കണ്ടു. 11 ഭൂമിയിൽനിന്നു പുല്ലും
വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ അതതു തരം
വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും
മുളെച്ചുവരട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ

സംഭവിച്ചു. 12 ഭൂമിയിൽ നിന്നു പുല്ലും അതതു തരം
വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും
മുളെച്ചുവന്നു; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 13
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, മൂന്നാം ദിവസം.
14 പകലും രാവും തമ്മിൽ വേർപിരിവാൻ
ആകാശവിതാനത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ;
അവ അടയാളങ്ങളായും കാലം, ദിവസം,
സംവത്സരം എന്നിവ തിരിച്ചറിവാനായും ഉതകട്ടെ;
15 ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ
അവ വെളിച്ചങ്ങളായിരിക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 16 പകൽ
വാഴേണ്ടതിന്നു വലിപ്പമേറിയ വെളിച്ചവും രാത്രി
വാഴേണ്ടതിന്നു വലിപ്പം കുറഞ്ഞ വെളിച്ചവും
ആയി രണ്ടു വലിയ വെളിച്ചങ്ങളെ ദൈവം
ഉണ്ടാക്കി; നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി. 17
ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാനും പകലും രാത്രിയും
വാഴുവാനും വെളിച്ചത്തെയും ഇരുളിനെയും
തമ്മിൽ വേർപിരിപ്പാനുമായി 18 ദൈവം അവയെ
ആകാശവിതാനത്തിൽ നിർത്തി; നല്ലതു എന്നു
ദൈവം കണ്ടു. 19 സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി,
നാലാം ദിവസം. 20 വെള്ളത്തിൽ ജലജന്തുക്കൾ
കൂട്ടമായി ജനിക്കട്ടെ; ഭൂമിയുടെ മീതെ
ആകാശവിതാനത്തിൽ പറവജാതി പറക്കട്ടെ
എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. 21 ദൈവം വലിയ
തിമിംഗലങ്ങളെയും വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടമായി ജനിച്ചു
ചരിക്കുന്ന അതതു തരം ജീവജന്തുക്കളെയും
അതതു തരം പറവജാതിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു;
നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 22 നിങ്ങൾ
വർദ്ധിച്ചു പെരുകി സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ

നിറവിൻ; പറവജാതി ഭൂമിയിൽ പെരുകട്ടെ എന്നു
കല്പിച്ചു ദൈവം അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 23
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, അഞ്ചാം ദിവസം. 24
അതതു തരം കന്നുകാലി, ഇഴജാതി, കാട്ടുമൃഗം
ഇങ്ങനെ അതതുതരം ജീവജന്തുക്കൾ
ഭൂമിയിൽനിന്നുളവാകട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 25 ഇങ്ങനെ
ദൈവം അതതു തരം കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും
അതതു തരം കന്നുകാലികളെയും അതതു
തരം ഭൂചരജന്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി; നല്ലതു
എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 26 അനന്തരം ദൈവം:
നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ
സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക;
അവർ സമുദ്രത്തിലുള്ള മത്സ്യത്തിന്മേലും
ആകാശത്തിലുള്ള പറവജാതിയിന്മേലും
മൃഗങ്ങളിന്മേലും സർവ്വഭൂമിയിന്മേലും ഭൂമിയിൽ
ഇഴയുന്ന എല്ലാഇഴജാതിയിന്മേലും വാഴട്ടെ
എന്നു കല്പിച്ചു. 27 ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ
സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ
സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ആണും
പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. 28 ദൈവം അവരെ
അനുഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി
പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞു അതിനെ അടക്കി
സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യത്തിന്മേലും ആകാശത്തിലെ
പറവജാതിയിന്മേലും സകലഭൂചരജന്തുവിന്മേലും
വാഴുവിൻ എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു. 29 ഭൂമിയിൽ
എങ്ങും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷത്തിന്റെ
വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും
ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു;

അവ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരമായിരിക്കട്ടെ; 30
ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ
എല്ലാ പറവകൾക്കും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന
സകലഭൂചരജന്തുക്കൾക്കും ആഹാരമായിട്ടു
പച്ചസസ്യം ഒക്കെയും ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 31
താൻ ഉണ്ടാക്കിയതിനെ ഒക്കെയും ദൈവം
നോക്കി, അതു എത്രയും നല്ലതു എന്നു കണ്ടു.
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ആറാം ദിവസം.

2 ഇങ്ങനെ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള
ചരാചരങ്ങളൊക്കെയും തികഞ്ഞു. 2 താൻ
ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ദൈവം തീർത്തശേഷം
താൻ ചെയ്ത സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം
ദിവസം നിവൃത്തനായി. 3 താൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ
സകല പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും അന്നു
നിവൃത്തനായതുകൊണ്ടു ദൈവം ഏഴാം
ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചു. 4
യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയും ആകാശവും
സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും
സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉല്പത്തിവിവരം: വയലിലെ ചെടി
ഒന്നും അതുവരെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;
വയലിലെ സസ്യം ഒന്നും മുളെച്ചിരുന്നതുമില്ല.
5 യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ
പെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല; നിലത്തു വേല ചെയ്‌വാൻ
മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 6 ഭൂമിയിൽ നിന്നു
മഞ്ഞു പൊങ്ങി, നിലം ഒക്കെയും നനെച്ചുവന്നു. 7
യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ടു
മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ടു അവന്റെ മൂക്കിൽ
ജീവശ്വാസം ഊതി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള

ദേഹിയായി തീർന്നു. 8 അനന്തരം യഹോവയായ
ദൈവം കിഴക്കു ഏദെനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി,
താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അവിടെ ആക്കി.
9 കാണ്മാൻ ഭംഗിയുള്ളതും തിന്മാൻ നല്ല
ഫലമുള്ളതുമായ ഓരോ വൃക്ഷങ്ങളും തോട്ടത്തിന്റെ
നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷവും നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള
അറിവിന്റെ വൃക്ഷവും യഹോവയായ ദൈവം
നിലത്തുനിന്നു മുളെപ്പിച്ചു. 10 തോട്ടം നനെപ്പാൻ
ഒരു നദി ഏദെനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അതു
അവിടെനിന്നു നാലു ശാഖയായി പിരിഞ്ഞു. 11
ഒന്നാമത്തേതിന്നു പീശോൻ എന്നു പേർ; അതു
ഹവീലാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു; അവിടെ
പൊന്നുണ്ടു. 12 ആ ദേശത്തിലെ പൊന്നു
മേത്തരമാകുന്നു; അവിടെ ഗുല്ഗുലുവും
ഗോമേദകവും ഉണ്ടു. 13 രണ്ടാം നദിക്കു ഗീഹോൻ
എന്നു പേർ; അതു കൂശ്ദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു.
14 മൂന്നാം നദിക്കു ഹിദ്ദേക്കെൽ എന്നു പേർ; അതു
അശ്ശൂരിന്നു കിഴക്കോട്ടു ഒഴുകുന്നു; നാലാം നദി
ഫ്രാത്ത് ആകുന്നു. 15 യഹോവയായ ദൈവം
മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ഏദെൻ
തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്‌വാനും അതിനെ
കാപ്പാനും അവിടെ ആക്കി. 16 യഹോവയായ
ദൈവം മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
തോട്ടത്തിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം
നിനക്കു ഇഷ്ടംപോലെ തിന്നാം. 17 എന്നാൽ
നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ
ഫലം തിന്നരുതു; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും. 18
അനന്തരം യഹോവയായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ
ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല; ഞാൻ അവന്നു

തക്കതായൊരു തുണ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 19 യഹോവയായ
ദൈവം ഭൂമിയിലെ സകല മൃഗങ്ങളെയും
ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകളെയും നിലത്തു
നിന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ടു മനുഷ്യൻ അവെക്കു എന്തു
പേരിടുമെന്നു കാണ്മാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ
വരുത്തി; സകല ജീവജന്തുക്കൾക്കും മനുഷ്യൻ
ഇട്ടതു അവെക്കു പേരായി. 20 മനുഷ്യൻ
എല്ലാകന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ
പറവകൾക്കും എല്ലാകാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു;
എങ്കിലും മനുഷ്യന്നു തക്കതായൊരു തുണ
കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. 21 ആകയാൽ യഹോവയായ
ദൈവം മനുഷ്യന്നു ഒരു ഗാഢനിദ്ര വരുത്തി;
അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ
ഒന്നു എടുത്തു അതിന്നു പകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു.
22 യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു
എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി, അവളെ
മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 23 അപ്പോൾ
മനുഷ്യൻ; ഇതു ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽ
നിന്നു അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നു
മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ നരനിൽനിന്നു
എടുത്തിരിക്കയാൽ ഇവൾക്കു നാരി എന്നു
പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതുകൊണ്ടു
പുരുഷൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; അവർ
ഏകദേഹമായി തീരും. 25 മനുഷ്യനും ഭാര്യയും
ഇരുവരും നഗ്നരായിരുന്നു; അവർക്കു നാണം
തോന്നിയില്ലതാനും.

3 യഹോവയായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ
എല്ലാ കാട്ടുജന്തുക്കളെക്കാളും പാമ്പു
കൌശലമേറിയതായിരുന്നു. അതു സ്ത്രീയോടു:
തോട്ടത്തിലെ യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്റെ
ഫലവും നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം
വാസ്തവമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 2 സ്ത്രീ പാമ്പിനോടു: തോട്ടത്തിലെ
വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം; 3
എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം
തിന്നരുതു, തൊടുകയും അരുതു എന്നു
ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 4
പാമ്പു സ്ത്രീയോടു: നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല
നിശ്ചയം; 5 അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ
കണ്ണു തുറക്കയും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ
അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകയും
ചെയ്യും എന്നു ദൈവം അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 ആ വൃക്ഷഫലം തിന്മാൻ നല്ലതും
കാണ്മാൻ ഭംഗിയുള്ളതും ജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ
കാമ്യവും എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു ഫലം പറിച്ചു തിന്നു
ഭർത്താവിന്നും കൊടുത്തു; അവനും തിന്നു. 7 ഉടനെ
ഇരുവരുടെയും കണ്ണു തുറന്നു തങ്ങൾ നഗ്നരെന്നു
അറിഞ്ഞു, അത്തിയില കൂട്ടിത്തുന്നി തങ്ങൾക്കു
അരയാട ഉണ്ടാക്കി. 8 വെയിലാറിയപ്പോൾ
യഹോവയായ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒച്ച
അവർ കേട്ടു; മനുഷ്യനും ഭാൎയ്യയും യഹോവയായ
ദൈവം തങ്ങളെ കാണാതിരിപ്പാൻ തോട്ടത്തിലെ
വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു. 9 യഹോവയായ
ദൈവം മനുഷ്യനെ വിളിച്ചു: നീ എവിടെ എന്നു

ചോദിച്ചു. 10 തോട്ടത്തിൽ നിന്റെ ഒച്ച കേട്ടിട്ടു ഞാൻ
നഗ്നനാകകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു ഒളിച്ചു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 11 നീ നഗ്നനെന്നു നിന്നോടു ആർ
പറഞ്ഞു? തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച
വൃക്ഷഫലം നീ തിന്നുവോ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
12 അതിന്നു മനുഷ്യൻ: എന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ
നീ തന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീ വൃക്ഷഫലം തന്നു; ഞാൻ
തിന്നുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 13
യഹോവയായ ദൈവം സ്ത്രീയോടു: നീ ഈ
ചെയ്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: പാമ്പു
എന്നെ വഞ്ചിച്ചു, ഞാൻ തിന്നുപോയി എന്നു സ്ത്രീ
പറഞ്ഞു. 14 യഹോവയായ ദൈവം പാമ്പിനോടു
കല്പിച്ചതു: നീ ഇതു ചെയ്കകൊണ്ടു എല്ലാ
കന്നുകാലികളിലും എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങളിലുംവെച്ചു
നീ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീ ഉരസ്സുകൊണ്ടു
ഗമിച്ചു നിന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും പൊടി
തിന്നും. 15 ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ
സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ
ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും. അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും;
നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും. 16 സ്ത്രീയോടു
കല്പിച്ചതു: ഞാൻ നിനക്കു കഷ്ടവും ഗർഭധാരണവും
ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കും; നീ വേദനയോടെ മക്കളെ
പ്രസവിക്കും; നിന്റെ ആഗ്രഹം നിന്റെ
ഭർത്താവിനോടു ആകും; അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും. 17
മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതോ: നീ നിന്റെ ഭാര്യയുടെ
വാക്കു അനുസരിക്കയും തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ
കല്പിച്ച വൃക്ഷഫലം തിന്നുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
നിന്റെ നിമിത്തം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നീ കഷ്ടതയോടെ

അതിൽനിന്നു അഹോവൃത്തി കഴിക്കും. 18 മുള്ളും
പറക്കാരയും നിനക്കു അതിൽനിന്നു മുളെക്കും;
വയലിലെ സസ്യം നിനക്കു ആഹാരമാകും. 19
നിലത്തുനിന്നു നിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ
തിരികെ ചേരുവോളം മുഖത്തെ വിയപ്പോടെ നീ
ഉപജീവനം കഴിക്കും; നീ പൊടിയാകുന്നു,
പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും. 20 മനുഷ്യൻ
തന്റെ ഭാൎയ്യക്കു ഹവ്വാ എന്നു പേരിട്ടു; അവൾ
ജീവനുള്ളവക്കെല്ലാം മാതാവല്ലോ. 21 യഹോവയായ
ദൈവം ആദാമിന്നും അവന്റെ ഭാൎയ്യക്കും
തോൽകൊണ്ടു ഉടുപ്പു ഉണ്ടാക്കി അവരെ ഉടുപ്പിച്ചു.
22 യഹോവയായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ നന്മതിന്മകളെ
അറിവാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ
ആയിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ അവൻ കൈനീട്ടി
ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം കൂടെ പറിച്ചു തിന്നു
എന്നേക്കും ജീവിപ്പാൻ സംഗതി വരരുതു
എന്നു കല്പിച്ചു. 23 അവനെ എടുത്തിരുന്ന
നിലത്തു കൃഷി ചെയ്യേണ്ടതിന്നു യഹോവയായ
ദൈവം അവനെ ഏദെൻതോട്ടത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കി. 24 ഇങ്ങനെ അവൻ മനുഷ്യനെ
ഇറക്കിക്കളഞ്ഞു; ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിങ്കലേക്കുള്ള
വഴി കാപ്പാൻ അവൻ ഏദെൻ തോട്ടത്തിന്നു
കിഴക്കു കെരൂബുകളെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
വാളിന്റെ ജ്വാലയുമായി നിൎത്തി.

4 അനന്തരം മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാൎയ്യയായ
ഹവ്വയെ പരിഗ്രഹിച്ചു; അവൾ ഗൎഭം ധരിച്ചു
കയീനെ പ്രസവിച്ചു: യഹോവയാൽ എനിക്കു
ഒരു പുരുഷപ്രജ ലഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 2
പിന്നെ അവൾ അവന്റെ അനുജനായ

ഹാബെലിനെ പ്രസവിച്ചു. ഹാബെൽ ആട്ടിടയനും കയീൻ കൃഷിക്കാരനും ആയ്തീന്നു.
3 കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു കയീൻ നിലത്തെ അനുഭവത്തിൽനിന്നു യഹോവെക്കു ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു.
4 ഹാബെലും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിലെ കടിഞ്ഞൂലുകളിൽനിന്നു, അവയുടെ മേദസ്സിൽനിന്നു തന്നേ, ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. യഹോവ ഹാബെലിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും പ്രസാദിച്ചു.
5 കയീനിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും പ്രസാദിച്ചില്ല. കയീന്നു ഏറ്റവും കോപമുണ്ടായി, അവന്റെ മുഖം വാടി.
6 എന്നാറെ യഹോവ കയീനോടു: നീ കോപിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? നിന്റെ മുഖം വാടുന്നതും എന്തു?
7 നീ നന്മചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ പ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലയോ? നീ നന്മ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലോ പാപം വാതില്ക്കൽ കിടക്കുന്നു; അതിന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്കലേക്കു ആകുന്നു; നീയോ അതിനെ കീഴടക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു.
8 എന്നാറെ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോടു: (നാം വയലിലേക്കു പോക എന്നു) പറഞ്ഞു. അവർ വയലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോടു കയൎത്തു അവനെ കൊന്നു.
9 പിന്നെ യഹോവ കയീനോടു: നിന്റെ അനുജനായ ഹാബെൽ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ അനുജന്റെ കാവൽക്കാരനോ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
10 അതിന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു. നീ എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തത്തിന്റെ ശബ്ദം ഭൂമിയിൽ നിന്നു എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു.
11 ഇപ്പോൾ നിന്റെ അനുജന്റെ

രക്തം നിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ഏറ്റുകൊൾവാൻ
വായിതുറന്ന ദേശം നീ വിട്ടു ശാപഗ്രസ്തനായി
പോകേണം. 12 നീ കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ നിലം ഇനി
മേലാൽ തന്റെ വീര്യം നിനക്കു തരികയില്ല; നീ
ഭൂമിയിൽ ഉഴന്നലയുന്നവൻ ആകും. 13 കയീൻ
യഹോവയോടു: എന്റെ കുറ്റം പൊറുപ്പാൻ
കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ വലിയതാകുന്നു. 14
ഇതാ, നീ ഇന്നു എന്നെ ആട്ടിക്കളയുന്നു;
ഞാൻ തിരുസന്നിധിവിട്ടു ഒളിച്ചു ഭൂമിയിൽ
ഉഴന്നലയുന്നവൻ ആകും; ആരെങ്കിലും എന്നെ
കണ്ടാൽ, എന്നെ കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു. 15
യഹോവ അവനോടു: അതുകൊണ്ടു ആരെങ്കിലും
കയീനെ കൊന്നാൽ അവന്നു ഏഴിരട്ടി പകരം കിട്ടും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു; കയീനെ കാണുന്നവർ
ആരും കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ
അവന്നു ഒരു അടയാളം വെച്ചു. 16 അങ്ങനെ
കയീൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ഏദെന്നു കിഴക്കു നോദ് ദേശത്തു ചെന്നു
പാർത്തു. 17 കയീൻ തന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു;
അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു ഹാനോക്കിനെ പ്രസവിച്ചു.
അവൻ ഒരു പട്ടണം പണിതു, ഹാനോക്ക് എന്നു
തന്റെ മകന്റെ പേരിട്ടു. 18 ഹാനോക്കിന്നു ഈരാദ്
ജനിച്ചു; ഈരാദ് മെഹൂയയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
മെഹൂയയേൽ മെഥൂശയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
മെഥൂശയേൽ ലാമെക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 19 ലാമെക്ക്
രണ്ടു ഭാര്യമാരെ എടുത്തു; ഒരുത്തിക്കു ആദാ
എന്നും മറ്റവൾക്കു സില്ലാ എന്നും പേർ.
20 ആദാ യാബാലിനെ പ്രസവിച്ചു; അവൻ
കൂടാരവാസികൾക്കും പശുപാലകന്മാർക്കും

പിതാവായ്തീന്നു. 21 അവന്റെ സഹോദരന്നു
യൂബാൽ എന്നു പേർ. ഇവൻ കിന്നരവും വേണുവും
പ്രയോഗിക്കുന്ന എല്ലാവക്കും പിതാവായ്തീന്നു. 22
സില്ലാ തൂബൽകയീനെ പ്രസവിച്ചു; അവൻ
ചെമ്പുകൊണ്ടും ഇരിമ്പുകൊണ്ടുമുള്ള
ആയുധങ്ങളെ തീക്കുന്നവനായ്തീന്നു;
തൂബൽകയീന്റെ പെങ്ങൾ നയമാ. 23 ലാമെക്ക്
തന്റെ ഭാൎയ്യമാരോടു പറഞ്ഞതു: ആദയും സില്ലയും
ആയുള്ളോരേ, എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ;
ലാമെക്കിൻ ഭാൎയ്യമാരേ, എന്റെ വചനത്തിന്നു ചെവി
തരുവിൻ! എന്റെ മുറിവിന്നു പകരം ഞാൻ ഒരു
പുരുഷനെയും എന്റെ പരിക്കിന്നു പകരം ഒരു
യുവാവിനെയും കൊല്ലും. 24 കയീന്നുവേണ്ടി
ഏഴിരട്ടി പകരം ചെയ്യുമെങ്കിൽ ലാമെക്കിന്നുവേണ്ടി
എഴുപത്തേഴു ഇരട്ടി പകരം ചെയ്യും. 25 ആദാം
തന്റെ ഭാൎയ്യയെ പിന്നെയും പരിഗ്രഹിച്ചു;
അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു: കയീൻ കൊന്ന
ഹാബെലിന്നു പകരം ദൈവം എനിക്കു മറ്റൊരു
സന്തതിയെ തന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു ശേത്ത്
എന്നു പേരിട്ടു. 26 ശേത്തിന്നും ഒരു മകൻ ജനിച്ചു;
അവന്നു എനോശ് എന്നു പേരിട്ടു. ആ കാലത്തു
യഹോവയുടെ നാമത്തിലുള്ള ആരാധന തുടങ്ങി.

5 ആദാമിന്റെ വംശപാരമ്പൎയ്യമാവിതു: ദൈവം
മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ
സാദൃശ്യത്തിൽ അവനെ ഉണ്ടാക്കി; ആണും
പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു; 2 സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ
അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയും അവൎക്കു ആദാമെന്നു
പേരിടുകയും ചെയ്തു. 3 ആദാമിനു നൂറ്റിമുപ്പതു
വയസ്സായാപ്പോൾ അവൻ തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ

തന്റെ സ്വരൂപപ്രകാരം ഒരു മകനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അവന്നു ശേത്ത് എന്നു പേരിട്ടു. 4 ശേത്തിനെ
ജനിപ്പിച്ചശേഷം ആദാം എണ്ണൂറു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരേയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 5 ആദാമിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തി മുപ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 6 ശേത്തിന്നു നൂറ്റഞ്ചു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ എനോശിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 7
എനോശിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം ശേത്ത് എണ്ണൂറ്റേഴു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 8 ശേത്തിന്റെ
ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തി പന്ത്രണ്ടു
സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 9
എനോശിന്നു തൊണ്ണൂറു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
കേനാനെ ജനിപ്പിച്ചു. 10 കേനാനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം
എനോശ് എണ്ണൂറ്റി പതിനഞ്ചു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 11 എനോശിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തഞ്ചു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 12 കേനാന്നു എഴുപതു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ മഹലലേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
13 മഹലലേലിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം കേനാൻ
എണ്ണൂറ്റിനാല്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 14
കേനാന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തി
പത്തു സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ
മരിച്ചു. 15 മഹലലേലിന്നു അറുപത്തഞ്ചു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ യാരെദിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 16
യാരെദിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം മഹലലേൽ

എണ്ണൂറ്റി മുപ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു.
17 മഹലലേലിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
എണ്ണൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 18 യാരെദിന്നു
നൂറ്ററുപത്തിരണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
ഹാനോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 19 ഹാനോക്കിനെ
ജനിപ്പിച്ച ശേഷം യാരെദ് എണ്ണൂറു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 20 യാരെദിന്റെ ആയൂഷ്കാലം
ആകെ തൊള്ളായിരത്തറുപത്തിരണ്ടു
സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 21
ഹാനോക്കിന്നു അറുപത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ മെഥൂശലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 22
മെഥൂശലഹിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം ഹാനോക്ക്
മൂന്നൂറു സംവത്സരം ദൈവത്തോടുകൂടെ
നടക്കയും പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. 23 ഹാനോക്കിന്റെ
ആയുഷ്കാലം ആകെ മുന്നൂറ്ററുപത്തഞ്ചു
സംവത്സരമായിരുന്നു. 24 ഹാനോക്ക്
ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നു, ദൈവം അവനെ
എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി.
25 മെഥൂശലഹിന്നു നൂറ്റെണ്പത്തേഴു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ലാമേക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
26 ലാമേക്കിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം മെഥൂശലഹ്
എഴുനൂറ്റെണ്പത്തിരണ്ടു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 27 മെഥൂശലഹിന്റെ ആയൂഷ്കാലം
ആകെ തൊള്ളായിരത്തറുപത്തൊമ്പതു

സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 28
ലാമേക്കിന്നു നൂറ്റെണ്പത്തിരണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ ഒരു മകനെ ജനിപ്പിച്ചു. 29 യഹോവ ശപിച്ച
ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയിലും നമ്മുടെ
കൈകളുടെ പ്രയത്നത്തിലും ഇവൻ നമ്മെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു നോഹ
എന്നു പേർ ഇട്ടു. 30 നോഹയെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം
ലാമേക്ക് അഞ്ഞൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 31 ലാമേക്കിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
എഴുനൂറ്റെഴുപത്തേഴു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. 32 നോഹെക്കു അഞ്ഞൂറു
വയസ്സായശേഷം നോഹ ശേമിനെയും
ഹാമിനെയും യാഫെത്തിനെയും ജനിപ്പിച്ചു.

6 മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ പെരുകിത്തുടങ്ങി. അവക്കു
പുത്രിമാർ ജനിച്ചപ്പോൾ 2 ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ
മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരെ സൌന്ദര്യമുള്ളവരെന്നു
കണ്ടിട്ടു തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ച ഏവരെയും
ഭാര്യമാരായി എടുത്തു. 3 അപ്പോൾ യഹോവ:
മനുഷ്യനിൽ എന്റെ ആത്മാവു സദാകാലവും
വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയില്ല; അവൻ ജഡം
തന്നേയല്ലോ; എങ്കിലും അവന്റെ കാലം നൂറ്റിരുപതു
സംവത്സരമാകും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 4
അക്കാലത്തു ഭൂമിയിൽ മല്ലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അതിന്റെ ശേഷവും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ
മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നിട്ടു അവർ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു;
ഇവരാകുന്നു പുരാതനകാലത്തെ വീരന്മാർ,
കീർത്തിപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ തന്നേ. 5 ഭൂമിയിൽ

മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതെന്നും അവന്റെ
ഹൃദയവിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണമൊക്കെയും
എല്ലായ്പോഴും ദോഷമുള്ളതത്രേ എന്നും
യഹോവ കണ്ടു. 6 താൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനെ
ഉണ്ടാക്കുകകൊണ്ടു യഹോവ അനുതപിച്ചു; അതു
അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു ദുഃഖമായി: 7 ഞാൻ
സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യനെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു
നശിപ്പിച്ചുകളയും; മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും
ഇഴജാതിയെയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും
തന്നേ; അവയെ ഉണ്ടാക്കുകകൊണ്ടു ഞാൻ
അനുതപിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.
8 എന്നാൽ നോഹെക്കു യഹോവയുടെ കൃപ
ലഭിച്ചു. 9 നോഹയുടെ വംശപാരമ്പര്യം
എന്തെന്നാൽ: നോഹ നീതിമാനും തന്റെ
തലമുറയിൽ നിഷ്കളങ്കനുമായിരുന്നു; നോഹ
ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നു. 10 ശേം, ഹാം,
യാഫെത്ത് എന്ന മൂന്നു പുത്രന്മാരെ നോഹ
ജനിപ്പിച്ചു. 11 എന്നാൽ ഭൂമി ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ വഷളായി; ഭൂമി അതിക്രമംകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരുന്നു. 12 ദൈവം ഭൂമിയെ നോക്കി,
അതു വഷളായി എന്നു കണ്ടു; സകലജഡവും
ഭൂമിയിൽ തന്റെ വഴി വഷളാക്കിയിരുന്നു. 13
ദൈവം നോഹയോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
സകലജഡത്തിന്റെയും അവസാനം എന്റെ
മുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; ഭൂമി അവരാൽ
അതിക്രമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
അവരെ ഭൂമിയോടുകൂടെ നശിപ്പിക്കും. 14
നീ ഗോഫർമരംകൊണ്ടു ഒരു പെട്ടകം
ഉണ്ടാക്കുക; പെട്ടകത്തിന്നു അറകൾ ഉണ്ടാക്കി,

അകത്തും പുറത്തും കീൽ തേക്കേണം. 15
അതു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നാൽ:
പെട്ടകത്തിന്റെ നീളം മുന്നൂറു മുഴം; വീതി അമ്പതു
മുഴം; ഉയരം മുപ്പതു മുഴം. 16 പെട്ടകത്തിന്നു
കിളിവാതിൽ ഉണ്ടാക്കേണം; മേൽനിന്നു ഒരു മുഴം
താഴെ അതിനെ വെക്കേണം; പെട്ടകത്തിന്റെ
വാതിൽ അതിന്റെ വശത്തുവെക്കേണം:
താഴത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും
തട്ടായി അതിനെ ഉണ്ടാക്കേണം. 17 ആകാശത്തിൻ
കീഴിൽനിന്നു ജീവശ്വാസമുള്ള സർവ്വജഡത്തെയും
നശിപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു ജലപ്രളയം
വരുത്തും; ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെയും
നശിച്ചുപോകും. 18 നിന്നോടോ ഞാൻ ഒരു
നിയമം ചെയ്യും; നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും
ഭാര്യയും പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും പെട്ടകത്തിൽ
കടക്കേണം. 19 സകല ജീവികളിൽനിന്നും,
സർവ്വജഡത്തിൽനിന്നും തന്നേ, ഈരണ്ടീരണ്ടിനെ
നിന്നോടുകൂടെ ജീവരക്ഷെക്കായിട്ടു പെട്ടകത്തിൽ
കയറ്റേണം; അവ ആണും പെണ്ണുമായിരിക്കേണം.
20 അതതു തരം പക്ഷികളിൽനിന്നും അതതു
തരം മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭൂമിയിലെ അതതു
തരം ഇഴജാതികളിൽനിന്നൊക്കെയും
ഈരണ്ടീരണ്ടു ജീവ രക്ഷെക്കായിട്ടു
നിന്റെ അടുക്കൽ വരേണം. 21 നീയോ
സകലഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽനിന്നും വേണ്ടുന്നതു
എടുത്തു സംഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളേണം; അതു
നിനക്കും അവെക്കും ആഹാരമായിരിക്കേണം. 22
ദൈവം തന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും നോഹ
ചെയ്തു; അങ്ങനെ തന്നേ അവൻ ചെയ്തു.

7 അനന്തരം യഹോവ നോഹയോടു
കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: നീയും സർവ്വകുടുംബവുമായി
പെട്ടകത്തിൽ കടക്ക; ഞാൻ നിന്നെ
ഈ തലമുറയിൽ എന്റെ മുമ്പാകെ
നീതിമാനായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. 2 ശുദ്ധിയുള്ള
സകലമൃഗങ്ങളിൽനിന്നും ആണും പെണ്ണുമായി
ഏഴേഴും, ശുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു
ആണും പെണ്ണുമായി ഈരണ്ടും, 3
ആകാശത്തിലെ പറവകളിൽനിന്നു പൂവനും
പിടയുമായി ഏഴേഴും, ഭൂമിയിലൊക്കെയും സന്തതി
ശേഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ചേർത്തുകൊള്ളേണം.
4 ഇനി ഏഴുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഭൂമിയിൽ
നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും മഴ പെയ്യിക്കും;
ഞാൻ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള സകല ജീവജാലങ്ങളെയും
ഭൂമിയിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കും. 5 യഹോവ
തന്നോടു കല്പിച്ചപ്രകാരമൊക്കെയും
നോഹ ചെയ്തു. 6 ഭൂമിയിൽ ജലപ്രളയം
ഉണ്ടായപ്പോൾ നോഹെക്കു അറുനൂറു
വയസ്സായിരുന്നു. 7 നോഹയും പുത്രന്മാരും
അവന്റെ ഭാര്യയും പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും
ജലപ്രളയം നിമിത്തം പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു. 8
ശുദ്ധിയുള്ള മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധിയില്ലാത്ത
മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും പറവകളിൽനിന്നും ഭൂമിയിലുള്ള
ഇഴജാതിയിൽനിന്നൊക്കെയും, 9 ദൈവം
നോഹയോടു കല്പിച്ചപ്രകാരം ഈരണ്ടീരണ്ടു
ആണും പെണ്ണുമായി നോഹയുടെ അടുക്കൽ
വന്നു പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു. 10 ഏഴു ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം ഭൂമിയിൽ ജലപ്രളയം തുടങ്ങി.
11 നോഹയുടെ ആയുസ്സിന്റെ അറുനൂറാം

സംവത്സരത്തിൽ രണ്ടാം മാസം പതിനേഴാം
തിയ്യതി, അന്നുതന്നേ ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ
ഒക്കെയും പിളർന്നു; ആകാശത്തിന്റെ
കിളിവാതിലുകളും തുറന്നു. 12 നാല്പതു രാവും
നാല്പതു പകലും ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്തു. 13
അന്നുതന്നേ നോഹയും നോഹയുടെ പുത്രന്മാരായ
ശേമും ഹാമും യാഫേത്തും നോഹയുടെ ഭാൎയ്യയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ മൂന്നു ഭാൎയ്യമാരും
പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു. 14 അവരും അതതു തരം
കാട്ടുമൃഗങ്ങളും അതതു തരം കന്നുകാലികളും
നിലത്തു ഇഴയുന്ന അതതു തരം ഇഴജാതിയും
അതതു തരം പറവകളും അതതു തരം പക്ഷികളും
തന്നേ. 15 ജീവശ്വാസമുള്ള സൎവ്വജഡത്തിൽനിന്നും
ഈരണ്ടീരണ്ടു നോഹയുടെ അടുക്കൽ വന്നു
പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു. 16 ദൈവം അവനോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അകത്തു കടന്നവ
സൎവ്വജഡത്തിൽനിന്നും ആണും പെണ്ണുമായി
കടന്നു; യഹോവ വാതിൽ അടെച്ചു. 17 ഭൂമിയിൽ
നാല്പതു ദിവസം ജലപ്രളയം ഉണ്ടായി, വെള്ളം
വൎദ്ധിച്ചു പെട്ടകം പൊങ്ങി, നിലത്തുനിന്നു ഉയൎന്നു.
18 വെള്ളം പൊങ്ങി ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും പെരുകി;
പെട്ടകം വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകിത്തുടങ്ങി. 19 വെള്ളം
ഭൂമിയിൽ അത്യധികം പൊങ്ങി, ആകാശത്തിൻ
കീഴെങ്ങുമുള്ള ഉയൎന്ന പൎവ്വതങ്ങളൊക്കെയും
മൂടിപ്പോയി. 20 പൎവ്വതങ്ങൾ മൂടുവാൻ തക്കവണ്ണം
വെള്ളം പതിനഞ്ചു മുഴം അവെക്കു മീതെ പൊങ്ങി.
21 പറവകളും കന്നുകാലികളും കാട്ടുമൃഗങ്ങളും
നിലത്തു ഇഴയുന്ന എല്ലാ ഇഴജാതിയുമായി
ഭൂചരജഡമൊക്കെയും സകലമനുഷ്യരും

ചത്തുപോയി. 22 കരയിലുള്ള സകലത്തിലും
മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസമുള്ളതൊക്കെയും ചത്തു. 23
ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും ഇഴജാതിയും
ആകാശത്തിലെ പറവകളുമായി ഭൂമിയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന സകലജീവജാലങ്ങളും
നശിച്ചുപോയി; അവ ഭൂമിയിൽനിന്നു
നശിച്ചുപോയി; നോഹയും അവനോടുകൂടെ
പെട്ടകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരും മാത്രം
ശേഷിച്ചു. 24 വെള്ളം ഭൂമിയിൽ നൂറ്റമ്പതു ദിവസം
പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

8 ദൈവം നോഹയെയും അവനോടുകൂടെ
പെട്ടകത്തിൽ ഉള്ള സകല ജീവികളെയും
സകലമൃഗങ്ങളെയും ഓർത്തു; ദൈവം ഭൂമിമേൽ ഒരു
കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു; വെള്ളം നിലെച്ചു. 2 ആഴിയുടെ
ഉറവുകളും ആകാശത്തിന്റെ കിളിവാതിലുകളും
അടഞ്ഞു; ആകാശത്തുനിന്നുള്ള മഴയും
നിന്നു. 3 വെള്ളം ഇടവിടാതെ ഭൂമിയിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു; നൂറ്റമ്പതു ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം വെള്ളം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. 4
ഏഴാം മാസം പതിനേഴാം തിയ്യതി പെട്ടകം
അരരാത്ത് പർവ്വതത്തിൽ ഉറെച്ചു. 5 പത്താം മാസം
വരെ വെള്ളം ഇടവിടാതെ കുറഞ്ഞു; പത്താം
മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി പർവ്വതശിഖരങ്ങൾ കാണായി.
6 നാല്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം നോഹ താൻ
പെട്ടകത്തിന്നു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കിളിവാതിൽ
തുറന്നു. 7 അവൻ ഒരു മലങ്കാക്കയെ പുറത്തു വിട്ടു;
അതു പുറപ്പെട്ടു ഭൂമിയിൽ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയതു
വരെ പോയും വന്നും കൊണ്ടിരുന്നു. 8 ഭൂമിയിൽ
വെള്ളം കുറഞ്ഞുവോ എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു

അവൻ ഒരു പ്രാവിനെയും തന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
പുറത്തു വിട്ടു. 9 എന്നാൽ സൎവ്വഭൂമിയിലും വെള്ളം
കിടക്കകൊണ്ടു പ്രാവു കാൽ വെപ്പാൻ സ്ഥലം
കാണാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ പെട്ടകത്തിലേക്കു
മടങ്ങിവന്നു; അവൻ കൈനീട്ടി അതിനെ പിടിച്ചു
തന്റെ അടുക്കൽ പെട്ടകത്തിൽ ആക്കി. 10 ഏഴു
ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ വീണ്ടും ആ പ്രാവിനെ
പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു വിട്ടു. 11 പ്രാവു
വൈകുന്നേരത്തു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അതിന്റെ വായിൽ അതാ, ഒരു പച്ച ഒലിവില;
അതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞു എന്നു
നോഹ അറിഞ്ഞു. 12 പിന്നെയും ഏഴു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ആ പ്രാവിനെ പുറത്തു വിട്ടു;
അതു പിന്നെ അവന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങി വന്നില്ല.
13 ആറുനൂറ്റൊന്നാം സംവത്സരം ഒന്നാം മാസം
ഒന്നാം തിയ്യതി ഭൂമിയിൽ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയിരുന്നു;
നോഹ പെട്ടകത്തിന്റെ മേല്ത്തട്ടു നീക്കി, ഭൂതലം
ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു. 14 രണ്ടാം മാസം
ഇരുപത്തേഴാം തിയ്യതി ഭൂമി ഉണങ്ങിയിരുന്നു. 15
ദൈവം നോഹയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 16 നീയും
നിന്റെ ഭാൎയ്യയും പുത്രന്മാരും പുത്രന്മാരുടെ
ഭാൎയ്യമാരും പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുവിൻ.
17 പറവകളും മൃഗങ്ങളും നിലത്തു ഇഴയുന്ന
ഇഴജാതിയുമായ സൎവ്വജഡത്തിൽനിന്നും
നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്ന സകല ജീവികളെയും
പുറത്തു കൊണ്ടുവരിക; അവ ഭൂമിയിൽ
അനവധിയായി വൎദ്ധിക്കയും പെറ്റു പെരുകുകയും
ചെയ്യട്ടെ. 18 അങ്ങനെ നോഹയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും ഭാൎയ്യയും പുത്രന്മാരുടെ ഭാൎയ്യമാരും

പുറത്തിറങ്ങി. 19 സകലമൃഗങ്ങളും ഇഴജാതികൾ
ഒക്കെയും എല്ലാ പറവകളും ഭൂചരങ്ങളൊക്കെയും
ജാതിജാതിയായി പെട്ടകത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി. 20
നോഹ യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു,
ശുദ്ധിയുള്ള സകല മൃഗങ്ങളിലും ശുദ്ധിയുള്ള
എല്ലാപറവകളിലും ചിലതു എടുത്തു
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഹോമയാഗം അപ്പിച്ചു. 21
യഹോവ സൌരഭ്യവാസന മണത്തപ്പോൾ
യഹോവ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തതു:
ഞാൻ മനുഷ്യന്റെ നിമിത്തം ഇനി ഭൂമിയെ
ശപിക്കയില്ല; മനുഷ്യന്റെ മനോനിരൂപണം
ബാല്യം മുതൽ ദോഷമുള്ളതു ആകുന്നു;
ഞാൻ ചെയ്തതുപോലെ സകലജീവികളെയും
ഇനി നശിപ്പിക്കയില്ല. 22 ഭൂമിയുള്ള
കാലത്തോളം വിതയും കൊയ്ത്തും, ശീതവും
ഉഷ്ണവും, വേനലും വഷവും, രാവും പകലും
നിന്നുപോകയുമില്ല.

9 ദൈവം നോഹയെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും അനുഗ്രഹിച്ചു അവരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തന്നാൽ: നിങ്ങൾ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ
നിറവിൻ. 2 നിങ്ങളെയുള്ള പേടിയും നടുക്കവും
ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ
എല്ലാപറവകൾക്കും സകല ഭൂചരങ്ങൾക്കും
സമുദ്രത്തിലെ സകലമത്സ്യങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകും;
അവയെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 3
ഭൂചരജന്തുക്കളൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം
ആയിരിക്കട്ടെ; പച്ചസസ്യംപോലെ ഞാൻ
സകലവും നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 4

പ്രാണനായിരിക്കുന്ന രക്തത്തോടുകൂടെ മാത്രം
നിങ്ങൾ മാംസം തിന്നരുതു. 5 നിങ്ങളുടെ
പ്രാണനായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ രക്തത്തിന്നു
ഞാൻ പകരം ചോദിക്കും; സകലമൃഗത്തോടും
മനുഷ്യനോടും ചോദിക്കും; അവനവന്റെ
സഹോദരനോടും ഞാൻ മനുഷ്യന്റെ പ്രാണന്നു
പകരം ചോദിക്കും. 6 ആരെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ
രക്തം ചൊരിയിച്ചാൽ അവന്റെ രക്തം മനുഷ്യൻ
ചൊരിയിക്കും; ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലല്ലോ
മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കിയതു. 7 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി
പെരുകുവിൻ; ഭൂമിയിൽ അനവധിയായി
പെറ്റു പെരുകുവിൻ. 8 ദൈവം പിന്നെയും
നോഹയോടും അവന്റെ പുത്രന്മാരോടും
അരുളിച്ചെയ്തതു: 9 ഞാൻ, ഇതാ, നിങ്ങളോടും
നിങ്ങളുടെ സന്തതിയോടും 10 ഭൂമിയിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ള പക്ഷികളും കന്നുകാലികളും
കാട്ടുമൃഗങ്ങളുമായ സകലജീവജന്തുക്കളോടും
പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട സകലവുമായി
ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങളോടും ഒരു നിയമം
ചെയ്യുന്നു. 11 ഇനി സകലജഡവും ജലപ്രളയത്താൽ
നശിക്കയില്ല; ഭൂമിയെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഇനി
ജലപ്രളയം ഉണ്ടാകയുമില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ഒരു നിയമം ചെയ്യുന്നു. 12 പിന്നെയും
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാനും നിങ്ങളും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ള സകലജീവജന്തുക്കളും
തമ്മിൽ തലമുറതലമുറയോളം സദാകാലത്തേക്കും
ചെയ്യുന്ന നിയമത്തിന്റെ അടയാളം ആവിതു: 13
ഞാൻ എന്റെ വില്ലു മേഘത്തിൽ വെക്കുന്നു; അതു

ഞാനും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള നിയമത്തിന്നു
അടയാളമായിരിക്കും. 14 ഞാൻ ഭൂമിയുടെ മീതെ
മേഘം വരുത്തുമ്പോൾ മേഘത്തിൽ വില്ലു
കാണും. 15 അപ്പോൾ ഞാനും നിങ്ങളും
സർവ്വജഡവുമായ സകലജീവജന്തുക്കളും
തമ്മിലുള്ള എന്റെ നിയമം ഞാൻ ഓക്കും; ഇനി
സകലജഡത്തെയും നശിപ്പിപ്പാൻ വെള്ളം ഒരു
പ്രളയമായി തീരുകയുമില്ല. 16 വില്ലു മേഘത്തിൽ
ഉണ്ടാകും; ദൈവവും ഭൂമിയിലെ സർവ്വജഡവുമായ
സകലജീവികളും തമ്മിൽ എന്നേക്കുമുള്ള നിയമം
ഓർക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതിനെ നോക്കും.
17 ഞാൻ ഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വ ജഡത്തോടും
ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്നു ഇതു അടയാളം
എന്നും ദൈവം നോഹയോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 18
പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവരായ നോഹയുടെ
പുത്രന്മാർ ശേമും ഹാമും യാഫെത്തും ആയിരുന്നു;
ഹാം എന്നവനോ കനാന്റെ പിതാവു.
19 ഇവർ മൂവരും നോഹയുടെ പുത്രന്മാർ;
അവരെക്കൊണ്ടു ഭൂമി ഒക്കെയും നിറഞ്ഞു.
20 നോഹ കൃഷിചെയ്‌വാൻ തുടങ്ങി; ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി. 21 അവൻ അതിലെ
വീഞ്ഞുകുടിച്ചു ലഹരിപിടിച്ചു തന്റെ കൂടാരത്തിൽ
വസ്ത്രം നീങ്ങി കിടന്നു. 22 കനാന്റെ പിതാവായ
ഹാം പിതാവിന്റെ നഗ്നത കണ്ടു വെളിയിൽ
ചെന്നു തന്റെ രണ്ടു സഹോദരന്മാരെയും
അറിയിച്ചു. 23 ശേമും യാഫെത്തും ഒരു വസ്ത്രം
എടുത്തു, ഇരുവരുടെയും തോളിൽ ഇട്ടു
വിമുഖരായി ചെന്നു പിതാവിന്റെ നഗ്നത മറെച്ചു;
അവരുടെ മുഖം തിരിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു

അവർ പിതാവിന്റെ നഗ്നത കണ്ടില്ല. 24 നോഹ
ലഹരിവിട്ടുണർന്നപ്പോൾ തന്റെ ഇളയമകൻ
ചെയ്തതു അറിഞ്ഞു. 25 അപ്പോൾ അവൻ:
കനാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ; അവൻ തന്റെ
സഹോദരന്മാർക്കു അധമദാസനായ്തീരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 26 ശേമിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ; കനാൻ അവരുടെ
ദാസനാകും. 27 ദൈവം യാഫെത്തിനെ
വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; അവൻ ശേമിന്റെ കൂടാരങ്ങളിൽ
വസിക്കും; കനാൻ അവരുടെ ദാസനാകും എന്നും
അവൻ പറഞ്ഞു. 28 ജലപ്രളയത്തിന്റെ ശേഷം
നോഹ മുന്നൂറ്റമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു.
29 നോഹയുടെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തമ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു.

10 നോഹയുടെ പുത്രന്മാരായ ശേം, ഹാം,
യാഫെത്ത് എന്നവരുടെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു:
ജലപ്രളയത്തിന്റെ ശേഷം അവർക്കു പുത്രന്മാർ
ജനിച്ചു. 2 യാഫെത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഗോമെർ,
മാഗോഗ്, മാദായി, യാവാൻ, തൂബൽ,
മേശെക്, തീരാസ്. 3 ഗോമെരിന്റെ പുത്രന്മാർ:
അസ്കെനാസ്, രീഫത്ത്, തോഗർമ്മാ. 4 യാവാന്റെ
പുത്രന്മാർ: എലീശാ, തർശീശ്, കിത്തീം, ദോദാനീം. 5
ഇവരാൽ ജാതികളുടെ ദ്വീപുകൾ അതതു
ദേശത്തിൽ ഭാഷഭാഷയായും ജാതിജാതിയായും
കുലംകുലമായും പിരിഞ്ഞു. 6 ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ:
കൂശ്, മിസ്രയീം, പൂത്ത്, കനാൻ. 7 കൂശിന്റെ
പുത്രന്മാർ: സെബാ, ഹവീലാ, സബ്താ, രമാ,
സബ്തെക്കാ; രമയുടെ പുത്രന്മാർ: ശെബയും

ദെദാനും. 8 കൂശ് നിമ്രോദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അവൻ
ഭൂമിയിൽ ആദ്യവീരനായിരുന്നു. 9 അവൻ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നായാട്ടു വീരനായിരുന്നു;
അതുകൊണ്ടു: യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നിമ്രോദിനെപ്പോലെ നായാട്ടുവീരൻ എന്നു
പഴഞ്ചൊല്ലായി. 10 അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ആരംഭം
ശിനാർദേശത്തു ബാബേൽ, ഏരെക്ക്, അക്കാദ്,
കൽനേ എന്നിവ ആയിരുന്നു. 11 ആ ദേശത്തനിന്നു
അശ്ശൂർ പുറപ്പെട്ടു നീനവേ, രെഹോബൊത്ത്
പട്ടണം, കാലഹ്, 12 നീനവേക്കും കാലഹിന്നും
മദ്ധ്യേ മഹാനഗരമായ രേസെൻ എന്നിവ
പണിതു. 13 മിസ്രയീമോ; ലൂദീം, അനാമീം,
ലെഹാബീം, നഫ്തൂഹീം, 14 പത്രൂസീം, കസ്ളൂഹീം –
ഇവരിൽനിന്നു ഫെലിസ്ത്യർ ഉത്ഭവിച്ചു –
കഫ്തോരീം എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു. 15 കനാൻ തന്റെ
ആദ്യജാതനായ സീദോൻ, ഹേത്ത്, 16 യെബൂസ്യൻ,
അമോര്യൻ, 17 ഗിർഗ്ഗശ്യൻ, ഹിവ്യൻ, അർക്ക്യൻ,
സീന്യൻ, 18 അർവ്വാദ്യൻ, സെമാര്യൻ, ഹമാത്യൻ
എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു കനാന്യവംശങ്ങൾ
പരന്നു. 19 കനാന്യരുടെ അതിർ സീദോൻ തുടങ്ങി
ഗെരാർ വഴിയായി ഗസ്സാവരെയും സൊദോമും
ഗൊമോരയും ആദ്മയും സെബോയീമും വഴിയായി
ലാശവരെയും ആയിരുന്നു. 20 ഇവർ അതതു
ദേശത്തിൽ ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും
ഭാഷഭാഷയായും ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ. 21
ഏബെരിന്റെ പുത്രന്മാർക്കൊക്കെയും പിതാവും
യാഫെത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനുമായ ശേമിന്നും
പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. 22 ശേമിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഏലാം,
അശ്ശൂർ, അർപ്പക്ഷാദ്, ലൂദ്, അരാം. 23 അരാമിന്റെ

പുത്രന്മാർ: ഊസ്, ഹൂൾ, ഗേഥെർ, മശ്. 24
അർപ്പക്ഷാദ് ശാലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശാലഹ്
ഏബെരിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 25 ഏബെരിന്നു
രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു; ഒരുത്തന്നു പേലെഗ്
എന്നു പേർ; അവന്റെ കാലത്തായിരുന്നു
ഭൂവാസികൾ പിരിഞ്ഞുപോയതു; അവന്റെ
സഹോദരന്നു യൊക്താൻ എന്നു പേർ. 26
യൊക്താനോ: അല്മോദാദ്, 27 ശാലെഫ്,
ഹസർമ്മാവെത്ത്, യാരഹ്, ഹദോരാം, 28 ഊസാൽ,
ദിക്ലാ, ഓബാൽ, അബീമയേൽ, 29 ശെബാ,
ഓഫീർ, ഹവീലാ, യോബാബ് എന്നിവരെ
ജനിപ്പിച്ചു; ഇവർ എല്ലാവരും യൊക്താന്റെ
പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു. 30 അവരുടെ
വാസസ്ഥലം മേശാതുടങ്ങി കിഴക്കൻമലയായ
സെഫാർവരെ ആയിരുന്നു. 31 ഇവർ അതതു
ദേശത്തിൽ ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും
ഭാഷഭാഷയായും ശേമിന്റെ പുത്രന്മാർ. 32 ഇവർ
തന്നേ ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും
നോഹയുടെ പുത്രന്മാരുടെ വംശങ്ങൾ.
അവരിൽനിന്നാകുന്നു ജലപ്രളയത്തിന്റെശേഷം
ഭൂമിയിൽ ജാതികൾ പിരിഞ്ഞുപോയതു.

11 ഭൂമിയിൽ ഒക്കെയും ഒരേ ഭാഷയും ഒരേ
വാക്കും ആയിരുന്നു. 2 എന്നാൽ അവർ
കിഴക്കോട്ടു യാത്ര ചെയ്തു, ശിനാർദേശത്തു ഒരു
സമഭൂമി കണ്ടു അവിടെ കുടിയിരുന്നു. 3 അവർ
തമ്മിൽ: വരുവിൻ, നാം ഇഷ്ടക അറുത്തു
ചുടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ
ഇഷ്ടക കല്ലായും പശമണ്ണു കുമ്മായമായും
ഉപയോഗിച്ചു. 4 വരുവിൻ; നാം ഭൂതലത്തിൽ

ഒക്കെയും ചിതറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഒരു പട്ടണവും
ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന ഒരു ഗോപുരവും
പണിക; നമുക്കു ഒരു പേരുമുണ്ടാക്കുക
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5 മനുഷ്യർ പണിത
പട്ടണവും ഗോപുരവും കാണേണ്ടതിന്നു യഹോവ
ഇറങ്ങിവന്നു. 6 അപ്പോൾ യഹോവ: ഇതാ,
ജനം ഒന്നു, അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഭാഷയും
ഒന്നു; ഇതും അവർ ചെയ്തു തുടങ്ങുന്നു;
അവർ ചെയ്‍വാൻ നിരൂപിക്കുന്നതൊന്നും
അവർക്കു അസാദ്ധ്യമാകയില്ല. 7 വരുവിൻ;
നാം ഇറങ്ങിച്ചെന്നു, അവർ തമ്മിൽ ഭാഷ
തിരിച്ചറിയാതിരിപ്പാൻ അവരുടെ ഭാഷ
കലക്കിക്കളക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 8
അങ്ങനെ യഹോവ അവരെ അവിടെനിന്നു
ഭൂതലത്തിലെങ്ങും ചിന്നിച്ചു; അവർ പട്ടണം
പണിയുന്നതു വിട്ടുകളഞ്ഞു. 9 സർവ്വഭൂമിയിലെയും
ഭാഷ യഹോവ അവിടെവെച്ചു കലക്കിക്കളകയാൽ
അതിന്നു ബാബേൽ എന്നു പേരായി; യഹോവ
അവരെ അവിടെനിന്നു ഭൂതലത്തിൽ
എങ്ങും ചിന്നിച്ചുകളഞ്ഞു. 10 ശേമിന്റെ
വംശപാരമ്പര്യമാവിതു: ശേമിന്നു നൂറു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ജലപ്രളയത്തിന്നു പിമ്പു
രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞശേഷം അർപ്പക്ഷാദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 11 അർപ്പക്ഷാദിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം
ശേം അഞ്ഞൂറു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 12
അർപ്പക്ഷാദിന്നു മുപ്പത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ ശാലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 13 ശാലഹിനെ
ജനിപ്പിച്ചശേഷം അർപ്പക്ഷാദ് നാനൂറ്റിമൂന്നു

സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 14 ശാലഹിന്നു മുപ്പതു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ഏബെരിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
15 ഏബെരിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ശാലഹ്
നാനൂറ്റി മൂന്നു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 16
ഏബെരിന്നു മുപ്പത്തിനാലു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ പേലെഗിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 17 പേലെഗിനെ
ജനിപ്പിച്ചശേഷം ഏബെർ നാനൂറ്റിമുപ്പതു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 18 പേലെഗിന്നു മുപ്പതു
വയ്സായപ്പോൾ അവൻ രെയൂവിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
19 രെയൂവിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം പേലെഗ്
ഇരൂനൂറ്റൊമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 20
രെയൂവിന്നു മുപ്പത്തിരണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ ശെരൂഗിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 21 ശെരൂഗിനെ
ജനിപ്പിച്ചശേഷം രെയൂ ഇരുനൂറ്റേഴു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 22 ശെരൂഗിന്നു മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ നാഹോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 23 നാഹോരിനെ
ജനിപ്പിച്ചശേഷം ശെരൂഗ് ഇരുനൂറു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 24 നാഹോരിന്നു ഇരുപത്തൊമ്പതു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ തേരഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 25
തേരഹിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം നാഹോർ നൂറ്റി
പത്തൊമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 26
തേരഹിന്നു എഴുപതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ

അബ്രാം, നാഹോർ, ഹാരാൻ എന്നിവരെ
ജനിപ്പിച്ചു. 27 തേരഹിന്റെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു:
തേരഹ് അബ്രാമിനെയും നാഹോരിനെയും
ഹാരാനെയും ജനിപ്പിച്ചു; ഹാരാൻ ലോത്തിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 28 എന്നാൽ ഹാരാൻ തന്റെ
ജന്മദേശത്തുവെച്ചു, കൽദയരുടെ ഒരു പട്ടണമായ
ഊരിൽവെച്ചു തന്നേ, തന്റെ അപ്പനായ തേരഹിന്നു
മുമ്പെ മരിച്ചുപോയി. 29 അബ്രാമും നാഹോരും
ഭാര്യമാരെ എടുത്തു; അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യക്കു
സാറായി എന്നും നാഹോരിന്റെ ഭാര്യക്കു
മിൽക്കാ എന്നും പേർ. ഇവൾ മിൽക്കയുടെയും
യിസ്കയുടെയും അപ്പനായ ഹാരാന്റെ മകൾ
തന്നേ. 30 സാറായി മച്ചിയായിരുന്നു; അവൾക്കു
സന്തതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 31 തേരഹ് തന്റെ
മകനായ അബ്രാമിനെയും ഹാരാന്റെ
മകനായ തന്റെ പൌത്രൻ ലോത്തിനെയും
തന്റെ മകനായ അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യയായി
മരുമകളായ സാറായിയെയും കൂട്ടി കൽദയരുടെ
പട്ടണമായ ഊരിൽനിന്നു കനാൻദേശത്തേക്കു
പോകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവർ ഹാരാൻ വരെ വന്നു
അവിടെ പാർത്തു. 32 തേരഹിന്റെ ആയുഷ്കാലം
ഇരുനൂറ്റഞ്ചു സംവത്സരം ആയിരുന്നു; തേരഹ്
ഹാരാനിൽവെച്ചു മരിച്ചു.

12 യഹോവ അബ്രാമിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീ നിന്റെ
ദേശത്തെയും ചാർച്ചക്കാരെയും പിതൃഭവനത്തെയും
വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഞാൻ നിന്നെ കാണിപ്പാനിരിക്കുന്ന
ദേശത്തെക്കു പോക. 2 ഞാൻ നിന്നെ വലിയോരു
ജാതിയാക്കും; നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ പേർ

വലുതാക്കും; നീ ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. 3
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
അനുഗ്രഹിക്കും; നിന്നെ ശപിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
ശപിക്കും; നിന്നിൽ ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 4 യഹോവ തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അബ്രാം പുറപ്പെട്ടു; ലോത്തും
അവനോടുകൂടെ പോയി; ഹാരാനിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുമ്പോൾ അബ്രാമിന്നു എഴുപത്തഞ്ചു
വയസ്സായിരുന്നു. 5 അബ്രാം തന്റെ ഭാൎയ്യയായ
സാറായിയെയും സഹോദരന്റെ മകനായ
ലോത്തിനെയും തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ
സമ്പത്തുകളെയൊക്കെയും തങ്ങൾ ഹാരാനിൽ
വെച്ചു സമ്പാദിച്ച ആളുകളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
കനാൻദേശത്തേക്കു പോകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു
കനാൻദേശത്തു എത്തി. 6 അബ്രാം ശേഖേമെന്ന
സ്ഥലംവരെയും ഏലോൻമോരെവരെയും
ദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിച്ചു. അന്നു കനാന്യൻ
ദേശത്തു പാൎത്തിരുന്നു. 7 യഹോവ അബ്രാമിന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി: നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ ഈ
ദേശം കൊടുക്കുമെന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. തനിക്കു
പ്രത്യക്ഷനായ യഹോവെക്കു അവൻ അവിടെ ഒരു
യാഗപീഠം പണിതു. 8 അവൻ അവിടെനിന്നു
ബേഥേലിന്നു കിഴക്കുള്ള മലെക്കു പുറപ്പെട്ടു;
ബേഥേൽ പടിഞ്ഞാറും ഹായി കിഴക്കുമായി
കൂടാരം അടിച്ചു; അവിടെ അവൻ യഹോവെക്കു
ഒരു യാഗപീഠം പണിതു യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ആരാധിച്ചു. 9 അബ്രാം പിന്നെയും തെക്കോട്ടു
യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 ദേശത്തു
ക്ഷാമം ഉണ്ടായി; ദേശത്തു ക്ഷാമം കഠിനമായി

തീന്നതുകൊണ്ടു അബ്രാം മിസ്രയീമിൽ
ചെന്നുപാപ്പാൻ അവിടേക്കു പോയി. 11 മിസ്രയീമിൽ
എത്തുമാറായപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ഭാൎയ്യ
സാറായിയോടു പറഞ്ഞതു: ഇതാ, നീ
സൌന്ദൎയ്യമുള്ള സ്ത്രീയെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 12
മിസ്രയീമ്യർ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ: ഇവൾ അവന്റെ
ഭാൎയ്യയെന്നു പറഞ്ഞു എന്നെകൊല്ലുകയും നിന്നെ
ജീവനോടെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. 13 നീ എന്റെ
സഹോദരിയെന്നു പറയേണം; എന്നാൽ നിന്റെ
നിമിത്തം എനിക്കു നന്മവരികയും ഞാൻ
ജീവിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യും. 14 അങ്ങനെ അബ്രാം
മിസ്രയീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ സ്ത്രീ അതിസുന്ദരി
എന്നു മിസ്രയീമ്യർ കണ്ടു. 15 ഫറവോന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരും അവളെ കണ്ടു, ഫറവോന്റെ
മുമ്പാകെ അവളെ പ്രശംസിച്ചു; സ്ത്രീ ഫറവോന്റെ
അരമനയിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. 16 അവളുടെ
നിമിത്തം അവൻ അബ്രാമിന്നു നന്മ ചെയ്തു;
അവന്നു ആടുമാടുകളും ആൺകഴുതകളും
ദാസന്മാരും ദാസിമാരും പെൺകഴുതകളും
ഒട്ടകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 17 അബ്രാമിന്റെ
ഭാൎയ്യയായ സാറായി നിമിത്തം യഹോവ
ഫറവോനെയും അവന്റെ കുടുംബത്തെയും
അത്യന്തം ദണ്ഡിപ്പിച്ചു. 18 അപ്പോൾ ഫറവോൻ
അബ്രാമിനെ വിളിച്ചു: നീ എന്നോടു ഈ ചെയ്തതു
എന്തു? അവൾ നിന്റെ ഭാൎയ്യയെന്നു എന്നെ
അറിയിക്കാഞ്ഞതു എന്തു? 19 അവൾ എന്റെ
സഹോദരിയെന്നു എന്തിന്നു പറഞ്ഞു? ഞാൻ
അവളെ ഭാൎയ്യയായിട്ടു എടുപ്പാൻ സംഗതി
വന്നുപോയല്ലോ; ഇപ്പോൾ ഇതാ, നിന്റെ ഭാൎയ്യ;

അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 20
ഫറവോൻ അവനെക്കുറിച്ചു തന്റെ ആളുകളോടു
കല്പിച്ചു; അവർ അവനെയും അവന്റെ ഭാര്യയെയും
അവന്നുള്ള സകലവുമായി പറഞ്ഞയച്ചു.

13 ഇങ്ങനെ അബ്രാമും ഭാര്യയും
അവന്നുള്ളതൊക്കെയും അവനോടുകൂടെ
ലോത്തും മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
തെക്കെ ദേശത്തു വന്നു. 2 കന്നുകാലി,
വെള്ളി, പൊന്നു ഈ വകയിൽ അബ്രാം
ബഹുസമ്പന്നനായിരുന്നു. 3 അവൻ തന്റെ
യാത്രയിൽ തെക്കുനിന്നു ബേഥേൽവരെയും
ബേഥേലിന്നും ഹായിക്കും മദ്ധ്യേ തനിക്കു
ആദിയിൽ കൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നതും താൻ
ആദിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ യാഗപീഠമിരുന്നതുമായ
സ്ഥലംവരെയും ചെന്നു. 4 അവിടെ അബ്രാം
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ആരാധിച്ചു. 5
അബ്രാമിനോടുകൂടെവന്ന ലോത്തിന്നും
ആടുമാടുകളും കൂടാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 6
അവർ ഒന്നിച്ചുപാപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ദേശത്തിന്നു
അവരെ വഹിച്ചു കൂടാഞ്ഞു; സമ്പത്തു വളരെ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവക്കു ഒന്നിച്ചുപാപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 7 അബ്രാമിന്റെ കന്നുകാലികളുടെ
ഇടയന്മാക്കും ലോത്തിന്റെ കന്നുകാലികളുടെ
ഇടയന്മാക്കും തമ്മിൽ പിണക്കമുണ്ടായി;
കനാന്യരും പെരീസ്യരും അന്നു ദേശത്തു
പാത്തിരുന്നു. 8 അതു കൊണ്ടു അബ്രാം
ലോത്തിനോടു: എനിക്കും നിനക്കും എന്റെ
ഇടയന്മാക്കും നിന്റെ ഇടയന്മാക്കും തമ്മിൽ
പിണക്കം ഉണ്ടാകരുതേ; നാം സഹോദരന്മാരല്ലോ.

9 ദേശമെല്ലാം നിന്റെ മുമ്പാകെ ഇല്ലയോ? എന്നെ
വിട്ടുപിരിഞ്ഞാലും. നീ ഇടത്തോട്ടെങ്കിൽ
ഞാൻ വലത്തോട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളാം; നീ
വലത്തോട്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ഇടത്തോട്ടു
പൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അപ്പോൾ
ലോത്ത് നോക്കി യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള
പ്രദേശം ഒക്കെയും നീരോട്ടമുള്ളതെന്നു
കണ്ടു; യഹോവ സൊദോമിനെയും
ഗൊമോരയെയും നശിപ്പിച്ചതിന്നു മുമ്പെ അതു
യഹോവയുടെ തോട്ടം പോലെയും സോവർ വരെ
മിസ്രയീംദേശംപോലെയും ആയിരുന്നു. 11 ലോത്ത്
യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള പ്രദേശം ഒക്കെയും
തിരഞ്ഞെടുത്തു; ഇങ്ങനെ ലോത്ത് കിഴക്കോട്ടു
യാത്രയായി; അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. 12
അബ്രാം കനാൻദേശത്തു പാർത്തു; ലോത്ത്
ആ പ്രദേശത്തിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ പാർത്തു
സൊദോംവരെ കൂടാരം നീക്കി നീക്കി അടിച്ചു. 13
സൊദോംനിവാസികൾ ദുഷ്ടന്മാരും യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ മഹാപാപികളും ആയിരുന്നു. 14 ലോത്ത്
അബ്രാമിനെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞശേഷം യഹോവ
അബ്രാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: തലപൊക്കി,
നീ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു വടക്കോട്ടും
തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടും
നോക്കുക. 15 നീ കാണുന്ന ഭൂമി ഒക്കെയും ഞാൻ
നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും ശാശ്വതമായി
തരും. 16 ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ഭൂമിയിലെ
പൊടിപോലെ ആക്കും: ഭൂമിയിലെ പൊടിയെ
എണ്ണുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ നിന്റെ സന്തതിയെയും
എണ്ണാം. 17 നീ പുറപ്പെട്ടു ദേശത്തു നെടുകെയും

കുറുകെയും സഞ്ചരിക്ക; ഞാൻ അതു നിനക്കു
തരും. 18 അപ്പോൾ അബ്രാം കൂടാരം നീക്കി
ഹെബ്രോനിൽ മമ്രേയുടെ തോപ്പിൽ വന്നു പാർത്തു;
അവിടെ യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു.

14 ശിനാർരാജാവായ അമ്രാഫെൽ,
എലാസാർരാജാവായ അര്യോക്, ഏലാംരാജാവായ
കെദൊർലായോമെർ, ജാതികളുടെ
രാജാവായ തീദാൽ എന്നിവരുടെ കാലത്തു
2 ഇവർ സൊദോംരാജാവായ ബേരാ,
ഗൊമോരാരാജാവായ ബിർശാ, ആദ്മാരാജാവായ
ശിനാബ്, സെബോയീംരാജാവായ ശെമേബെർ,
സോവർ എന്ന ബേലയിലെ രാജാവു
എന്നിവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. 3 ഇവരെല്ലാവരും
സിദ്ദീംതാഴ്വരയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. അതു ഇപ്പോൾ
ഉപ്പുകടലാകുന്നു. 4 അവർ പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം
കെദൊർലായോമെരിന്നു കീഴടങ്ങിയിരിന്നു;
പതിമൂന്നാം സംവത്സരത്തിൽ മത്സരിച്ചു. 5
അതുകൊണ്ടു പതിനാലാം സംവത്സരത്തിൽ
കെദൊർലായോമെരും അവനോടു കൂടെയുള്ള
രാജാക്കന്മാരും വന്നു, അസ്തെരോത്ത്
കർന്നയീമിലെ രെഫായികളെയും ഹാമിലെ
സൂസ്യരെയും ശാവേകിര്യ്യാത്തായീമിലെ
ഏമ്യരെയും 6 സേയീർമലയിലെ ഹോര്യ്യരെയും
മരുഭൂമിക്കു സമീപമുള്ള ഏൽപാരാൻ വരെ
തോല്പിച്ചു. 7 പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു കാദേശ്
എന്ന ഏൻമിശ്പാത്തിൽ വന്നു അമാലേക്യരുടെ
ദേശമൊക്കെയും ഹസെസോൻ-താമാരിൽ
പാർത്തിരുന്ന അമോര്യ്യരെയും കൂടെ തോല്പിച്ചു. 8
അപ്പോൾ സൊദോംരാജാവും ഗൊമോരാരാജാവും

ആദ്മാരാജാവും സെബോയീംരാജാവും
സോവർ എന്ന ബേലയിലെ രാജാവും പുറപ്പെട്ടു
സിദ്ദീംതാഴ്വരയിൽ വെച്ചു 9 ഏലാംരാജാവായ
കെദൊർലായോമെർ, ജാതികളുടെ രാജാവായ
തീദാൽ, ശിനാർരാജാവായ അമ്രാഫെൽ,
എലാസാർരാജാവായ അര്യോക്ക് എന്നിവരുടെ
നേരെ പട നിരത്തി; നാലു രാജാക്കന്മാർ
അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരുടെ നേരെ തന്നേ.
10 സിദ്ദീംതാഴ്വരയിൽ കീൽകുഴികൾ
വളരെയുണ്ടായിരുന്നു; സൊദോംരാജാവും
ഗൊമോരാരാജാവും ഓടിപ്പോയി അവിടെ വീണു;
ശേഷിച്ചവർ പർവ്വതത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. 11
സൊദോമിലും ഗൊമോരയിലും ഉള്ള സമ്പത്തും
ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും എല്ലാം അവൻ
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. 12 അബ്രാമിന്റെ
സഹോദരന്റെ മകനായി സൊദോമിൽ പാർത്തിരുന്ന
ലോത്തിനെയും അവന്റെ സമ്പത്തിനെയും അവർ
കൊണ്ടുപോയി. 13 ഓടിപ്പോന്ന ഒരുത്തൻ വന്നു
എബ്രായനായ അബ്രാമിനെ അറിയിച്ചു.
അവൻ എശ്ക്കോലിന്റെയും ആനേരിന്റെയും
സഹോദരനായി അമോര്യനായ മമ്രേയുടെ
തോപ്പിൽ പാർത്തിരുന്നു; അവർ അബ്രാമിനോടു
സഖ്യത ചെയ്തവർ ആയിരുന്നു. 14 തന്റെ
സഹോദരനെ ബദ്ധനാക്കി കൊണ്ടുപോയി
എന്നു അബ്രാം കേട്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
വീട്ടിൽ ജനിച്ചവരും അഭ്യാസികളുമായ മുന്നൂറ്റി
പതിനെട്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദാൻവരെ
പിന്തുടന്നു. 15 രാത്രിയിൽ അവനും അവന്റെ
ദാസന്മാരും അവരുടെ നേരെ ഭാഗംഭാഗമായി

പിരിഞ്ഞു ചെന്നു അവരെ തോല്പിച്ചു
ദമ്മേശെക്കിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള
ഹോബാവരെ അവരെ പിന്തുടന്നു. 16 അവൻ
സമ്പത്തൊക്കെയും മടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു; തന്റെ
സഹോദരനായ ലോത്തിനെയും അവന്റെ
സമ്പത്തിനെയും സ്ത്രീകളെയും ജനത്തെയും
കൂടെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു. 17 അവൻ
കെദൊർലായോമെരിനെയും കൂടെയുള്ള
രാജാക്കന്മാരെയും തോല്പിച്ചിട്ടു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ
സൊദോംരാജാവു രാജതാഴ്വര എന്ന
ശാവേതാഴ്വരവരെ അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു. 18
ശാലേംരാജാവായ മൽക്കീസേദെക്ക് അപ്പവും
വീഞ്ഞുംകൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അത്യുന്നതനായ
ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനായിരുന്നു. 19 അവൻ
അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും
നാഥനായി അത്യുന്നതനായ ദൈവത്താൽ
അബ്രാം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ; 20
നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ കൈയിൽ
ഏല്പിച്ച അത്യുന്നതനായ ദൈവം
സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവന്നു അബ്രാം സകലത്തിലും ദശാംശം
കൊടുത്തു. 21 സൊദോംരാജാവു അബ്രാമിനോടു:
ആളുകളെ എനിക്കു തരിക; സമ്പത്തു നീ
എടുത്തുകൊൾക എന്നുപറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു
അബ്രാം സൊദോംരാജാവിനോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ അബ്രാമിനെ സമ്പന്നനാക്കിയെന്നു നീ
പറയാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരു ചരടാകട്ടെ
ചെരിപ്പുവാറാകട്ടെ നിനക്കുള്ളതിൽ
യാതൊന്നുമാകട്ടെ എടുക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ

23 സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും നാഥനായി
അത്യുന്നതദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ
ഉയൎത്തി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 24 ബാല്യക്കാർ
ഭക്ഷിച്ചതും എന്നോടുകൂടെ വന്ന ആനേർ,
എശ്ക്കോൽ, മമ്രേ എന്നീ പുരുഷന്മാരുടെ
ഓഹരിയും മാത്രമേ വേണ്ടു; ഇവർ തങ്ങളുടെ
ഓഹരി എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ.

15 അതിന്റെ ശേഷം അബ്രാമിന്നു ദൎശനത്തിൽ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
അബ്രാമേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ നിന്റെ
പരിചയും നിന്റെ അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലവും
ആകുന്നു. 2 അതിന്നു അബ്രാം: കൎത്താവായ
യഹോവേ, നീ എനിക്കു എന്തു തരും? ഞാൻ
മക്കളില്ലാത്തവനായി നടക്കുന്നുവല്ലോ; എന്റെ
അവകാശി ദമ്മേശെക്കുകാരനായ ഈ
എല്യേസെർ അത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. 3 നീ എനിക്കു
സന്തതിയെ തന്നിട്ടില്ല, എന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസൻ
എന്റെ അവകാശിയാകുന്നു എന്നും അബ്രാം
പറഞ്ഞു. 4 അവൻ നിന്റെ അവകാശിയാകയില്ല;
നിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവൻ തന്നേ
നിന്റെ അവകാശിയാകും എന്നു അവന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 5 പിന്നെ
അവൻ അവനെ പുറത്തു കൊണ്ടുചെന്നു: നീ
ആകാശത്തേക്കു നോക്കുക; നക്ഷത്രങ്ങളെ
എണ്ണുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ എണ്ണുക എന്നു
കല്പിച്ചു. നിന്റെ സന്തതി ഇങ്ങനെ ആകും എന്നും
അവനോടു കല്പിച്ചു. 6 അവൻ യഹോവയിൽ
വിശ്വസിച്ചു; അതു അവൻ അവന്നു നീതിയായി
കണക്കിട്ടു. 7 പിന്നെ അവനോടു: ഈ

ദേശത്തെ നിനക്കു അവകാശമായി തരുവാൻ
കൽദയപട്ടണമായ ഊരിൽനിന്നു നിന്നെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന യഹോവ ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 8 കർത്താവായ യഹോവേ,
ഞാൻ അതിനെ അവകാശമാക്കുമെന്നുള്ളതു
എനിക്കു എന്തൊന്നിനാൽ അറിയാം എന്നു
അവൻ ചോദിച്ചു. 9 അവൻ അവനോടു: നീ
മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു പശുക്കിടാവിനെയും
മൂന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു കോലാടിനെയും മൂന്നു
വയസ്സുള്ള ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു
കുറുപ്രാവിനെയും ഒരു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയും
കൊണ്ടുവരിക എന്നു കല്പിച്ചു. 10
ഇവയെയൊക്കെയും അവൻ കൊണ്ടുവന്നു
ഒത്തനടുവെപിളന്നു ഭാഗങ്ങളെ നേൎക്കുനേരെ
വെച്ചു; പക്ഷികളെയോ അവൻ പിളൎന്നില്ല. 11
ഉടലുകളിന്മേൽ റാഞ്ചൻപക്ഷികൾ ഇറങ്ങി
വന്നപ്പോൾ അബ്രാം അവയെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു. 12
സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അബ്രാമിന്നു ഒരു
ഗാഢനിദ്ര വന്നു; ഭീതിയും അന്ധതമസ്സും അവന്റെ
മേൽ വീണു. 13 അപ്പോൾ അവൻ അബ്രാമിനോടു:
നിന്റെ സന്തതി സ്വന്തമല്ലാത്ത ദേശത്തു
നാനൂറു സംവത്സരം പ്രവാസികളായിരുന്നു ആ
ദേശക്കാരെ സേവിക്കും; അവർ അവരെ
പീഡിപ്പിക്കുമെന്നു നീ അറിഞ്ഞുകൊൾക. 14
എന്നാൽ അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ
വിധിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവർ വളരെ
സമ്പത്തോടുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടുപോരും. 15 നീയോ
സമാധാനത്തോടെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
ചേരും; നല്ല വാൎദ്ധക്യത്തിൽ അടക്കപ്പെടും. 16

നാലാം തലമുറക്കാർ ഇവിടേക്കു മടങ്ങിവരും; അമോര്യ്യരുടെ അക്രമം ഇതുവരെ തികഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
17 സൂര്യ്യൻ അസ്തമിച്ചു ഇരുട്ടായശേഷം ഇതാ, പുകയുന്ന ഒരു തീച്ചൂള; ആ ഭാഗങ്ങളുടെ നടുവെ ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു പന്തം കടന്നുപോയി.
18 അന്നു യഹോവ അബ്രാമിനോടു ഒരു നിയമം ചെയ്തു: നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ മിസ്രയീംനദി തുടങ്ങി ഫ്രാത്ത് നദിയായ മഹാനദിവരെയുള്ള ഈ ദേശത്തെ,
19 കേന്യർ, കെനിസ്യർ, കദ്മോന്യർ, ഹിത്യർ,
20 പെറിസ്യർ, രെഫായീമ്യർ, അമോര്യ്യർ,
21 കനാന്യർ, ഗിർഗ്ഗശ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിവരുടെ ദേശത്തെ തന്നേ, തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

16 അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യ്യയായ സാറായി മക്കളെ പ്രസവിച്ചിരുന്നില്ല; എന്നാൽ അവൾക്കു ഹാഗാർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മിസ്രയീമ്യദാസി ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 സാറായി അബ്രാമിനോടു: ഞാൻ പ്രസവിക്കാതിരിപ്പാൻ യഹോവ എന്റെ ഗർഭം അടെച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്റെ ദാസിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാലും; പക്ഷേ അവളാൽ എനിക്കു മക്കൾ ലഭിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അബ്രാം സാറായിയുടെ വാക്കു അനുസരിച്ചു.
3 അബ്രാം കനാൻദേശത്തു പാർത്തു പത്തു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യ്യയായ സാറായി മിസ്രയീമ്യദാസിയായ ഹാഗാറിനെ തന്റെ ഭർത്താവായ അബ്രാമിന്നു ഭാര്യ്യയായി കൊടുത്തു.
4 അവൻ ഹാഗാറിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു; താൻ ഗർഭം ധരിച്ചു എന്നു അവൾ കണ്ടപ്പോൾ യജമാനത്തി അവളുടെ

കണ്ണിന്നു നിന്ദിതയായി. 5 അപ്പോൾ സാറായി
അബ്രാമിനോടു: എനിക്കു ഭവിച്ച അന്യായത്തിന്നു
നീ ഉത്തരവാദി; ഞാൻ എന്റെ ദാസിയെ നിന്റെ
മാർവ്വിടത്തിൽ തന്നു; എന്നാൽ താൻ ഗർഭം
ധരിച്ചു എന്നു അവൾ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ
അവളുടെ കണ്ണിന്നു നിന്ദിതയായി; യഹോവ
എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ ന്യായം വിധിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അബ്രാം സാറായിയോടു:
നിന്റെ ദാസി നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു;
ഇഷ്ടംപോലെ അവളോടു ചെയ്തുകൊൾക എന്നു
പറഞ്ഞു. സാറായി അവളോടു കാഠിന്യം
തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ അവളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി.
7 പിന്നെ യഹോവയുടെ ദൂതൻ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു
നീരുറവിന്റെ അരികെ, ശൂരിന്നു പോകുന്ന
വഴിയിലെ നീരുറവിന്റെ അരികെ വെച്ചു തന്നേ,
അവളെ കണ്ടു. 8 സാറായിയുടെ ദാസിയായ
ഹാഗാരേ, നീ എവിടെ നിന്നു വരുന്നു? എങ്ങോട്ടു
പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ:
ഞാൻ എന്റെ യജമാനത്തി സാറായിയെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോകയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9
യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവളോടു: നിന്റെ
യജമാനത്തിയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു
അവൾക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്ക എന്നു
കല്പിച്ചു. 10 യഹോവയുടെ ദൂതൻ പിന്നെയും
അവളോടു: ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ഏറ്റവും
വർദ്ധിപ്പിക്കും; അതു എണ്ണിക്കൂടാതവണ്ണം
പെരുപ്പമുള്ളതായിരിക്കും. 11 നീ ഗർഭിണിയല്ലോ;
നീ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; യഹോവ
നിന്റെ സങ്കടം കേൾക്കകൊണ്ടു അവന്നു

യിശ്മായേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കേണം; 12
അവൻ കാട്ടുകഴുതയെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യൻ
ആയിരിക്കും: അവന്റെ കൈ എല്ലാവക്കും
വിരോധമായും എല്ലാവരുടെയും കൈ അവന്നു
വിരോധമായും ഇരിക്കും; അവൻ തന്റെ സകല
സഹോദരന്മാക്കും എതിരെ പാക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 എന്നാറെ അവൾ: എന്നെ
കാണുന്നവനെ ഞാൻ ഇവിടെയും കണ്ടുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത
യഹോവെക്കു: ദൈവമേ, നീ എന്നെ കാണുന്നു
എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 14 അതുകൊണ്ടു ആ
കിണറ്റിന്നു ബേർ-ലഹയീ-രോയീ എന്നു പേരായി;
അതു കാദേശിന്നും ബേരെദിന്നും മദ്ധ്യേ
ഇരിക്കുന്നു. 15 പിന്നെ ഹാഗാർ അബ്രാമിന്നു ഒരു
മകനെ പ്രസവിച്ചു: ഹാഗാർ പ്രസവിച്ച തന്റെ
മകന്നു അബ്രാം യിശ്മായേൽ എന്നു പേരിട്ടു.
16 ഹാഗാർ അബ്രാമിന്നു യിശ്മായേലിനെ
പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അബ്രാമിന്നു എണ്പത്താറു
വയസ്സായിരുന്നു.

17 അബ്രാമിന്നു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു
വയസ്സായപ്പോൾ യഹോവ അബ്രാമിന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി അവനോടു: ഞാൻ
സവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം ആകുന്നു; നീ എന്റെ
മുമ്പാകെ നടന്നു നിഷ്കളങ്കനായിരിക്ക. 2
എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ ഞാൻ എന്റെ നിയമം
സ്ഥാപിക്കും; നിന്നെ അധികമധികമായി
വദ്ധിപ്പിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 3 അപ്പോൾ
അബ്രാം സാഷ്ടാംഗം വീണു; ദൈവം
അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 4

എനിക്കു നിന്നോടു ഒരു നിയമമുണ്ടു; നീ
ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാകും; 5 ഇനി നിന്നെ
അബ്രാം എന്നല്ല വിളിക്കേണ്ടതു; ഞാൻ നിന്നെ
ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാക്കിയിരിക്കയാൽ
നിന്റെ പേർ അബ്രാഹാം എന്നിരിക്കേണം. 6
ഞാൻ നിന്നെ അധികമധികമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചു,
അനേകജാതികളാക്കും; നിന്നിൽ നിന്നു
രാജാക്കന്മാരും ഉത്ഭവിക്കും. 7 ഞാൻ
നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ സന്തതിക്കും
ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എനിക്കും
നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം തലമുറതലമുറയായി
നിന്റെ സന്തതിക്കും മദ്ധ്യേ എന്റെ നിയമത്തെ
നിത്യനിയമമായി സ്ഥാപിക്കും. 8 ഞാൻ നിനക്കും
നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ സന്തതിക്കും നീ പ്രവാസം
ചെയ്യുന്ന ദേശമായ കനാൻദേശം ഒക്കെയും
ശാശ്വതാവകാശമായി തരും; ഞാൻ അവർക്കു
ദൈവമായുമിരിക്കും. 9 ദൈവം പിന്നെയും
അബ്രാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീയും
നിന്റെ ശേഷം തലമുറതലമുറയായി നിന്റെ
സന്തതിയും എന്റെ നിയമം പ്രമാണിക്കേണം.
10 എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും നിന്റെ ശേഷം
നിന്റെ സന്തതിക്കും മദ്ധ്യേയുള്ളതും നിങ്ങൾ
പ്രമാണിക്കേണ്ടതുമായ എന്റെ നിയമം ആവിതു:
നിങ്ങളിൽ പുരുഷപ്രജയൊക്കെയും പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കേണം. 11 നിങ്ങളുടെ അഗ്രചർമ്മം
പരിച്ഛേദന ചെയ്യേണം; അതു എനിക്കും
നിങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള നിയമത്തിന്റെ
അടയാളം ആകും. 12 തലമുറതലമുറയായി
നിങ്ങളിൽ പുരുഷപ്രജയൊക്കെയും എട്ടു ദിവസം

പ്രായമാകുമ്പോൾ പരിച്ഛേദന ഏൽക്കേണം;
വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസനായാലും നിന്റെ
സന്തതിയല്ലാത്തവനായി അന്യനോടു വിലയ്ക്കു
വാങ്ങിയവനായാലും ശരി. 13 നിന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ച
ദാസനും നീ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയവനും
പരിച്ഛേദന ഏറ്റേകഴിയൂ; എന്റെ നിയമം നിങ്ങളുടെ
ദേഹത്തിൽ നിത്യനിയമമായിരിക്കേണം. 14
അഗ്രചർമ്മിയായ പുരുഷപ്രജയെ പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കാതിരുന്നാൽ ജനത്തിൽ നിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണം; അവൻ എന്റെ നിയമം
ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 ദൈവം പിന്നെയും
അബ്രാഹാമിനോടു: നിന്റെ ഭാര്യയായ സാറായിയെ
സാറായി എന്നല്ല വിളിക്കേണ്ടതു; അവളുടെ പേർ
സാറാ എന്നു ഇരിക്കേണം. 16 ഞാൻ അവളെ
അനുഗ്രഹിച്ചു അവളിൽനിന്നു നിനക്കു ഒരു മകനെ
തരും; ഞാൻ അവളെ അനുഗ്രഹിക്കയും അവൾ
ജാതികൾക്കു മാതാവായി തീരുകയും ജാതികളുടെ
രാജാക്കന്മാർ അവളിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കയും
ചെയ്യും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 17 അപ്പോൾ
അബ്രാഹാം കവിണ്ണുവീണു ചിരിച്ചു: നൂറു
വയസ്സുള്ളവന്നു മകൻ ജനിക്കുമോ? തൊണ്ണൂറു
വയസ്സുള്ള സാറാ പ്രസവിക്കുമോ എന്നു തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു. 18 യിശ്മായേൽ
നിന്റെ മുമ്പാകെ ജീവിച്ചിരുന്നാൽ മതി എന്നു
അബ്രാഹാം ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞു. 19
അതിന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു: അല്ല, നിന്റെ
ഭാര്യയായ സാറാ തന്നേ നിനക്കൊരു മകനെ
പ്രസവിക്കും; നീ അവന്നു യിസ്ഹാക്ക് എന്നു
പേരിടേണം; ഞാൻ അവനോടും അവന്റെ ശേഷം

അവന്റെ സന്തതിയോടും എന്റെ നിയമത്തെ
നിത്യനിയമമായി ഉറപ്പിക്കും 20 യിശ്മായേലിനെ
കുറിച്ചും ഞാൻ നിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു അത്യന്തം
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനാക്കി വദ്ധിപ്പിക്കും.
അവൻ പന്ത്രണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാരെ ജനിപ്പിക്കും;
ഞാൻ അവനെ വലിയോരു ജാതിയാക്കും.
21 എന്റെ നിയമം ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നതോ,
ഇനിയത്തെ ആണ്ടു ഈ സമയത്തു സാറാ
നിനക്കു പ്രസവിപ്പാനുള്ള യിസ്ഹാക്കിനോടു
ആകുന്നു. 22 ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തു തീൎന്നശേഷം അവനെ വിട്ടു
കയറിപ്പോയി. 23 അനന്തരം അബ്രാഹാം തന്റെ
മകനായ യിശ്മായേലിനെയും തന്റെ വീട്ടിൽ
ജനിച്ച സകലദാസന്മാരെയും താൻ വിലയ്ക്കു
വാങ്ങിയവരെ ഒക്കെയും അബ്രാഹാമിന്റെ
വീട്ടിലുള്ള സകലപുരുഷന്മാരെയും കൂട്ടി
ദൈവം തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവരുടെ
അഗ്രചൎമ്മത്തെ അന്നുതന്നേ പരിച്ഛേദന കഴിച്ചു. 24
അബ്രാഹാം പരിച്ഛേദനയേറ്റപ്പോൾ അവന്നു
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. 25 അവന്റെ
മകനായ യിശ്മായേൽ പരിച്ഛേദനയേറ്റപ്പോൾ
അവന്നു പതിമൂന്നു വയസ്സായിരുന്നു. 26
അബ്രാഹാമും അവന്റെ മകനായ യിശ്മായേലും
ഒരേ ദിവസത്തിൽ പരിച്ഛേദന ഏറ്റു. 27 വീട്ടിൽ
ജനിച്ച ദാസന്മാരും അന്യരോടു അവൻ വിലെക്കു
വാങ്ങിയവരുമായി അവന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ
എല്ലാവരും അവനോടുകൂടെ പരിച്ഛേദന ഏറ്റു.

18 അനന്തരം യഹോവ അവന്നു
മമ്രേയുടെ തോപ്പിൽവെച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി;
വെയിലുറെച്ചപ്പോൾ അവൻ കൂടാരവാതിൽക്കൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു. 2 അവൻ തലപൊക്കി
നോക്കിയപ്പോൾ മൂന്നു പുരുഷന്മാർ തന്റെ നേരെ
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു; അവരെ കണ്ടപ്പോൾ
അവൻ കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിന്നു അവരെ
എതിരേല്പാൻ ഓടിച്ചെന്നു നിലംവരെ കുനിഞ്ഞു: 3
യജമാനനേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ
അടിയനെ കടന്നുപോകരുതേ. 4 അസാരം വെള്ളം
കൊണ്ടുവന്നു നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകട്ടെ;
വൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ ഇരിപ്പിൻ. 5 ഞാൻ ഒരു മുറി
അപ്പം കൊണ്ടുവരാം; വിശപ്പു അടക്കീട്ടു
നിങ്ങൾക്കു പോകാം; ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ നിങ്ങൾ
അടിയന്റെ അടുക്കൽ കയറിവന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ആകട്ടെ എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. അബ്രഹാം ബദ്ധപ്പെട്ടു
കൂടാരത്തിൽ സാറയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: നീ
ക്ഷണത്തിൽ മൂന്നിടങ്ങഴി മാവു എടുത്തു
കുഴെച്ചു അപ്പമുണ്ടാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അബ്രാഹാം പശുക്കൂട്ടത്തിൽ ഓടിച്ചെന്നു
ഇളയതും നല്ലതുമായൊരു കാളക്കുട്ടിയെ പിടിച്ചു
ഒരു ബാല്യക്കാരന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു; അവൻ
അതിനെ ക്ഷണത്തിൽ പാകം ചെയ്തു. 8 പിന്നെ
അവൻ വെണ്ണയും പാലും താൻ പാകം ചെയ്യിച്ച
കാളക്കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ
മുമ്പിൽ വെച്ചു. അവരുടെ അടുക്കൽ വൃക്ഷത്തിൻ
കീഴിൽ ശുശ്രൂഷിച്ചു നിന്നു; അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.
9 അവർ അവനോടു: നിന്റെ ഭാര്യ സാറാ എവിടെ

എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: കൂടാരത്തിൽ ഉണ്ടു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 ഒരു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും; അപ്പോൾ നിന്റെ
ഭാൎയ്യ സാറെക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. സാറാ കൂടാരവാതിൽക്കൽ
അവന്റെ പിൻവശത്തു കേട്ടുകൊണ്ടു നിന്നു. 11
എന്നാൽ അബ്രാഹാമും സാറയും വയസ്സു ചെന്നു
വൃദ്ധരായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പതിവു
സാറെക്കു നിന്നു പോയിരുന്നു. 12 ആകയാൽ
സാറാ ഉള്ളുകൊണ്ടു ചിരിച്ചു: വൃദ്ധയായിരിക്കുന്ന
എനിക്കു സുഖഭോഗമുണ്ടാകുമോ? എന്റെ
ഭൎത്താവും വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13
യഹോവ അബ്രാഹാമിനോടു: വൃദ്ധയായ ഞാൻ
പ്രസവിക്കുന്നതു വാസ്തവമോ എന്നു പറഞ്ഞു
സാറാ ചിരിച്ചതു എന്തു? 14 യഹോവയാൽ
കഴിയാത്ത കാൎയ്യം ഉണ്ടോ? ഒരു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു
ഈ സമയമാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവരും; സാറെക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 15 സാറാ ഭയപ്പെട്ടു: ഇല്ല, ഞാൻ
ചിരിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയല്ല, നീ
ചിരിച്ചു എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു. 16
ആ പുരുഷന്മാർ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
സൊദോംവഴിക്കു തിരിഞ്ഞു; അബ്രാഹാം അവരെ
യാത്ര അയപ്പാൻ അവരോടുകൂടെ പോയി. 17
അപ്പോൾ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ
ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്നതു അബ്രാഹാമിനോടു
മറെച്ചുവെക്കുമോ? 18 അബ്രാഹാം വലിയതും
ബലമുള്ളതുമായ ജാതിയായി തീരുകയും
അവനിൽ ഭൂമിയിലെ ജാതികളൊക്കെയും

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. 19 യഹോവ
അബ്രാഹാമിനെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തതു
അവന്നു നിവൃത്തിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അബ്രാഹാം തന്റെ മക്കളോടും തനിക്കു
പിമ്പുള്ള കുടുംബത്തോടും നീതിയും ന്യായവും
പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ വഴിയിൽ
നടപ്പാൻ കല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 20 പിന്നെ യഹോവ:
സൊദോമിന്റെയും ഗൊമോരയുടെയും നിലവിളി
വലിയതും അവരുടെ പാപം അതികഠിനവും
ആകുന്നു. 21 ഞാൻ ചെന്നു എന്റെ അടുക്കൽ
വന്നെത്തിയ നിലവിളിപോലെ അവർ
കേവലം പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു
നോക്കി അറിയും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 22
അങ്ങനെ ആ പുരുഷന്മാർ അവിടെനിന്നു
തിരിഞ്ഞു സൊദോമിലേക്കു പോയി.
അബ്രാഹാമോ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
തന്നേ നിന്നു. 23 അബ്രാഹാം അടുത്തുചെന്നു
പറഞ്ഞതു: ദുഷ്ടനോടുകൂടെ നീതിമാനെയും നീ
സംഹരിക്കുമോ? 24 പക്ഷേ ആ പട്ടണത്തിൽ
അമ്പതു നീതിമാന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ നീ അതിനെ
സംഹരിക്കുമോ? അതിലെ അമ്പതു
നീതിമാന്മാർ നിമിത്തം ആ സ്ഥലത്തോടു
ക്ഷമിക്കയില്ലയോ? 25 ഇങ്ങനെ നീ ഒരുനാളും
ചെയ്യുന്നതല്ലല്ലോ; നീതിമാൻ ദുഷ്ടനെപ്പോലെ
ആകത്തക്കവണ്ണം ദുഷ്ടനോടുകൂടെ
നീതിമാനെ നീ ഒരുനാളും കൊല്ലുകയില്ല.
സർവ്വ ഭൂമിക്കും ന്യായാധിപതിയായവൻ നീതി
പ്രവൃത്തിക്കാതിരിക്കുമോ? 26 അതിന്നു യഹോവ:

ഞാൻ സൊദോമിൽ, പട്ടണത്തിന്നകത്തു, അമ്പതു
നീതിമാന്മാരെ കാണുന്നു എങ്കിൽ അവരുടെ
നിമിത്തം ആ സ്ഥലത്തോടൊക്കെയും ക്ഷമിക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
27 പൊടിയും വെണ്ണീറുമായ
ഞാൻ കർത്താവിനോടു സംസാരിപ്പാൻ
തുനിഞ്ഞുവല്ലോ.
28 അമ്പതു നീതിമാന്മാരിൽ
പക്ഷേ അഞ്ചുപേർ കുറഞ്ഞു പോയെങ്കിലോ?
അഞ്ചുപേർ കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നീ ആ പട്ടണം
മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുമോ എന്നു അബ്രാഹാം
പറഞ്ഞതിന്നു: നാല്പത്തഞ്ചു പേരെ ഞാൻ
അവിടെ കണ്ടാൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു
അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
29 അവൻ പിന്നെയും
അവനോടു സംസാരിച്ചു: പക്ഷേ നാല്പതുപേരെ
അവിടെ കണ്ടാലോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ
നാല്പതുപേരുടെ നിമിത്തം നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു
അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
30 അതിന്നു അവൻ:
ഞാൻ പിന്നെയും സംസാരിക്കുന്നു; കർത്താവു
കോപിക്കരുതേ; പക്ഷേ മുപ്പതുപേരെ അവിടെ
കണ്ടാലോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ മുപ്പതുപേരെ
അവിടെ കണ്ടാൽ നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തു.
31 ഞാൻ കർത്താവിനോടു
സംസാരിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞുവല്ലോ; പക്ഷേ
ഇരുപതുപേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ ഇരുപതുപേരുടെ നിമിത്തം
നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
32
അപ്പോൾ അവൻ: കർത്താവു കോപിക്കരുതേ;
ഞാൻ ഇനി ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം സംസാരിക്കും;
പക്ഷേ പത്തു പേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. ഞാൻ പത്തുപേരുടെ നിമിത്തം

നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു. 33
യഹോവ അബ്രാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു
തീൎന്നശേഷം അവിടെനിന്നു പോയി. അബ്രാഹാമും
തന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

19 ആ രണ്ടു ദൂതന്മാർ വൈകുന്നേരത്തു
സൊദോമിൽ എത്തി; ലോത്ത്
സൊദോംപട്ടണവാതിൽക്കൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു;
അവരെ കണ്ടിട്ടു ലോത്ത് എഴുന്നേറ്റു
എതിരേറ്റുചെന്നു നിലംവരെ കുനിഞ്ഞു
നമസ്കരിച്ചു: 2 യജമാനന്മാരേ, അടിയന്റെ വീട്ടിൽ
വന്നു നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകി രാപാൎപ്പിൻ;
കാലത്തു എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു
പോകയുമാം എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: അല്ല,
ഞങ്ങൾ വീഥിയിൽ തന്നേ രാപാൎക്കും എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 3 അവൻ അവരെ ഏറ്റവും
നിബന്ധിച്ചു; അപ്പോൾ അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ തിരിഞ്ഞു അവന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു; അവൻ അവൎക്കു വിരുന്നൊരുക്കി,
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ചുട്ടു; അവർ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചു. 4 അവർ ഉറങ്ങുവാൻ പോകുമ്മുമ്പെ
സൊദോംപട്ടണത്തിലെ പുരുഷന്മാർ സകല
ഭാഗത്തുനിന്നും ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും വന്നു
വീടു വളഞ്ഞു. 5 അവർ ലോത്തിനെ വിളിച്ചു: ഈ
രാത്രി നിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന പുരുഷന്മാർ
എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവരെ ഭോഗിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു കൊണ്ടുവാ എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 6 ലോത്ത് വാതിൽക്കൽ
അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു, കതകു
അടെച്ചുംവെച്ചു: 7 സഹോദരന്മാരേ, ഇങ്ങനെ

ദോഷം ചെയ്യരുതേ. 8 പുരുഷൻ തൊടാത്ത രണ്ടു
പുത്രിമാർ എനിക്കുണ്ടു; അവരെ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു കൊണ്ടുവരാം;
നിങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ അവരോടു
ചെയ്തുകൊൾവിൻ; ഈ പുരുഷന്മാരോടു മാത്രം
ഒന്നും ചെയ്യരുതേ; ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ അവർ
എന്റെ വീട്ടിന്റെ നിഴലിൽ വന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 മാറിനിൽക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
ഇവനൊരുത്തൻ പരദേശിയായി വന്നു പാൎക്കുന്നു;
ന്യായംവിധിപ്പാനും ഭാവിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
അവരോടു ഭാവിച്ചതിലധികം നിന്നോടു ദോഷം
ചെയ്യും എന്നും അവർ പറഞ്ഞു ലോത്തിനെ
ഏറ്റവും തിക്കി വാതിൽ പൊളിപ്പാൻ അടുത്തു. 10
അപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ കൈ പുറത്തോട്ടു നീട്ടി
ലോത്തിനെ തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു കയറ്റി
വാതിൽ അടെച്ചു, 11 വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
പുരുഷന്മാൎക്കു അബാലവൃദ്ധം അന്ധത പിടിപ്പിച്ചു.
അതുകൊണ്ടു അവർ വാതിൽ തപ്പിനടന്നു
വിഷമിച്ചു. 12 ആ പുരുഷന്മാർ ലോത്തിനോടു:
ഇവിടെ നിനക്കു മറ്റു വല്ലവരുമുണ്ടോ? മരുമക്കളോ
പുത്രന്മാരോ പുത്രിമാരോ ഇങ്ങനെ പട്ടണത്തിൽ
നിനക്കുള്ളവരെയൊക്കെയും ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുപൊയ്ക്കെൾക; 13 ഇവരെക്കുറിച്ചുള്ള
ആവലാധി യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
വലുതായിത്തീൎന്നിരിക്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഈ
സ്ഥലത്തെ നശിപ്പിക്കും. അതിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ
യഹോവ ഞങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 അങ്ങനെ ലോത്ത് ചെന്നു തന്റെ
പുത്രിമാരെ വിവാഹം ചെയ്വാനുള്ള മരുമക്കളോടു

സംസാരിച്ചു: നിങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു ഈ സ്ഥലം വിട്ടു
പുറപ്പെടുവിൻ; യഹോവ ഈ പട്ടണം നശിപ്പിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൻ കളി പറയുന്നു
എന്നു അവന്റെ മരുമക്കൾക്കു തോന്നി.
15 ഉഷസ്സായപ്പോൾ ദൂതന്മാർ ലോത്തിനെ
ബദ്ധപ്പെടുത്തി: ഈ പട്ടണത്തിന്റെ അകൃത്യത്തിൽ
നശിക്കാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ ഭാൎയ്യയെയും
ഇവിടെ കാണുന്ന നിന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 16
അവൻ താമസിച്ചപ്പോൾ, യഹോവ അവനോടു
കരുണ ചെയ്കയാൽ, ആ പുരുഷന്മാർ
അവനെയും ഭാൎയ്യയെയും രണ്ടു പുത്രിമാരെയും
കൈക്കു പിടിച്ചു പട്ടണത്തിന്റെ പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി ആക്കി. 17 അവരെ പുറത്തു
കൊണ്ടുവന്ന ശേഷം അവൻ: ജീവരക്ഷെക്കായി
ഓടിപ്പോക; പുറകോട്ടു നോക്കരുതു; ഈ
പ്രദേശത്തെങ്ങും നിൽക്കയുമരുതു; നിനക്കു
നാശം ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പൎവ്വതത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ലോത്ത് അവരോടു
പറഞ്ഞതു: അങ്ങനെയല്ല കൎത്താവേ; 19 നിനക്കു
അടിയനോടു കൃപ തോന്നിയല്ലോ; എന്റെ
ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു വലിയ കൃപ
നീ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; പൎവ്വതത്തിൽ ഓടി
എത്തുവാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല; പക്ഷേ എനിക്കു
ദോഷം തട്ടി മരണം ഭവിക്കും. 20 ഇതാ, ഈ
പട്ടണം സമീപമാകുന്നു; അവിടേക്കു എനിക്കു
ഓടാം; അതു ചെറിയതുമാകുന്നു; ഞാൻ
അവിടേക്കു ഓടിപ്പേകട്ടെ. അതു ചെറിയതല്ലോ;
എന്നാൽ എനിക്കു ജീവരക്ഷ ഉണ്ടാകും. 21

അവൻ അവനോടു: ഇക്കാൎയ്യത്തിലും ഞാൻ
നിന്നെ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ പറഞ്ഞ
പട്ടണം ഞാൻ മറിച്ചുകളകയില്ല. 22 ബദ്ധപ്പെട്ടു
അവിടേക്കു ഓടിപ്പോക; നീ അവിടെ എത്തുവോളം
എനിക്കു ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു ആ പട്ടണത്തിന്നു
സോവർ എന്നു പേരായി. 23 ലോത്ത് സോവരിൽ
കടന്നപ്പോൾ സൂൎയ്യൻ ഉദിച്ചിരുന്നു. 24 യഹോവ
സൊദോമിന്റെയും ഗൊമോരയുടെയും മേൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു, ആകാശത്തു
നിന്നു തന്നെ, ഗന്ധകവും തീയും വൎഷിപ്പിച്ചു. 25 ആ
പട്ടണങ്ങൾക്കും പ്രദേശത്തിന്നു മുഴുവനും ആ
പട്ടണങ്ങളിലെ സകലനിവാസികൾക്കും നിലത്തെ
സസ്യങ്ങൾക്കും ഉന്മൂലനാശം വരുത്തി. 26
ലോത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ അവന്റെ പിന്നിൽനിന്നു
തിരിഞ്ഞുനോക്കി ഉപ്പുതൂണായി ഭവിച്ചു.
27 അബ്രാഹാം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു താൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു
ചെന്നു, 28 സൊദോമിന്നും ഗൊമോരെക്കും
ആ പ്രദേശത്തിലെ സകലദിക്കിന്നും നേരെ
നോക്കി, ദേശത്തിലെ പുക തീച്ചൂളയിലെ
പുകപോലെ പൊങ്ങുന്നതു കണ്ടു. 29 എന്നാൽ ആ
പ്രദേശത്തിലെ പട്ടണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ
ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ ഓൎത്തു. ലോത്ത് പാൎത്ത
പട്ടണങ്ങൾക്കു ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുകയിൽ
ലോത്തിനെ ആ ഉന്മൂലനാശത്തിൽനിന്നു
വിടുവിച്ചു. 30 അനന്തരം ലോത്ത് സോവർ
വിട്ടുപോയി; അവനും അവന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരും
പൎവ്വതത്തിൽ ചെന്നു പാൎത്തു; സോവരിൽ

പാപ്പാൻ അവൻ ഭയപ്പെട്ടു; അവനും അവന്റെ
രണ്ടു പുത്രിമാരും ഒരു ഗുഹയിൽ പാർത്തു. 31
അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ മൂത്തവൾ ഇളയവളോടു:
നമ്മുടെ അപ്പൻ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിൽ
എല്ലാടവും ഉള്ള നടപ്പുപോലെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു പുരുഷനും ഇല്ല. 32 വരിക;
അപ്പനാൽ സന്തതി ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
വീഞ്ഞുകുടിപ്പിച്ചു അവനോടുകൂടെ ശയിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 33 അങ്ങനെ അന്നു രാത്രി അവർ
അപ്പനെ വീഞ്ഞുകുടിപ്പിച്ചു; മൂത്തവൾ അകത്തു
ചെന്നു അപ്പനോടുകൂടെ ശയിച്ചു; അവൾ
ശയിച്ചതും എഴുന്നേറ്റതും അവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 34
പിറ്റെന്നാൾ മൂത്തവൾ ഇളയവളോടു: ഇന്നലെ
രാത്രി ഞാൻ അപ്പനോടുകൂടെ ശയിച്ചു; നാം
അവനെ ഇന്നു രാത്രിയും വീഞ്ഞു കുടിപ്പിക്ക;
അപ്പനാൽ സന്തതി ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു നീയും
അകത്തുചെന്നു അവനോടു കൂടെ ശയിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 35 അങ്ങനെ അന്നു രാത്രിയും അവർ
അപ്പനെ വീഞ്ഞു കുടിപ്പിച്ചു; ഇളയവൾ ചെന്നു
അവനോടുകൂടെ ശയിച്ചു; അവൾ ശയിച്ചതും
എഴുന്നേറ്റതും അവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 36 ഇങ്ങനെ
ലോത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരും അപ്പനാൽ ഗർഭം
ധരിച്ചു. 37 മൂത്തവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു
അവന്നു മോവാബ് എന്നു പേരിട്ടു; അവൻ ഇന്നുള്ള
മോവാബ്യൎക്കു പിതാവു. 38 ഇളയവളും ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു; അവന്നു ബെൻ-അമ്മീ എന്നു പേരിട്ടു;
അവൻ ഇന്നുള്ള അമ്മോന്യൎക്കു പിതാവു.

20 അനന്തരം അബ്രാഹാം അവിടെനിന്നു തെക്കെ
ദേശത്തേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു കാദേശിന്നും

സൂരിന്നും മദ്ധ്യേ കുടിയിരുന്നു ഗെരാരിൽ
പരദേശിയായി പാൎത്തു. 2 അബ്രാഹാം തന്റെ
ഭാൎയ്യയായ സാറയെക്കുറിച്ചു: അവൾ എന്റെ
പെങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞു. ഗെരാർ രാജാവായ
അബീമേലെക്ക് ആളയച്ചു സാറയെ
കൊണ്ടുപോയി. 3 എന്നാൽ രാത്രിയിൽ ദൈവം
സ്വപ്നത്തിൽ അബീമേലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനോടു: നീ എടുത്ത സ്ത്രീയുടെ
നിമിത്തം നീ മരിക്കും; അവൾ ഒരു പുരുഷന്റെ ഭാൎയ്യ
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 4 എന്നാൽ അബീമേലെക്ക്
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നില്ല; ആകയാൽ
അവൻ: കൎത്താവേ, നീതിയുള്ള ജാതിയെയും നീ
കൊല്ലുമോ? 5 ഇവൾ എന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു എന്നു
അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവൻ
എന്റെ ആങ്ങള എന്നു അവളും പറഞ്ഞു.
ഹൃദയപരമാൎത്ഥതയോടും കയ്യുടെ നിൎമ്മലതയോടും
കൂടെ ഞാൻ ഇതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 അതിന്നു ദൈവം സ്വപ്നത്തിൽ
അവനോടു: നീ ഇതു ഹൃദയപരമാൎത്ഥതയോടെ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; നീ
എന്നോടു പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നെ
തടുത്തു; അതുകൊണ്ടാകുന്നു അവളെ
തൊടുവാൻ ഞാൻ നിന്നെ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതു.
7 ഇപ്പോൾ ആ പുരുഷന്നു അവന്റെ ഭാൎയ്യയെ
മടക്കിക്കൊടുക്ക; അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ
ആകുന്നു; നീ ജീവനോടിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിക്കട്ടെ. അവളെ
മടക്കിക്കൊടുക്കാതിരുന്നാലോ, നീയും
നിനക്കുള്ളവരൊക്കെയും മരിക്കേണ്ടിവരും എന്നു

അറിഞ്ഞുകൊൾക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 8
അബീമേലെക്ക് അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു തന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരെയും വരുത്തി ഈ കാൎയ്യം
ഒക്കെയും അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടു. 9 അബീമേലെക്ക് അബ്രാഹാമിനെ
വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു: നീ ഞങ്ങളോടു ചെയ്തതു
എന്തു? നീ എന്റെ മേലും എന്റെ രാജ്യത്തിന്മേലും
ഒരു മഹാപാപം വരുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം
ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ദോഷം ചെയ്തു?
ചെയ്യരുതാത്ത കാൎയ്യം നീ എന്നോടു ചെയ്തുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 നീ എന്തു കണ്ടിട്ടാകുന്നു
ഇക്കാൎയ്യം ചെയ്തതു എന്നു അബീമേലെക്ക്
അബ്രാഹാമിനോടു ചോദിച്ചതിന്നു അബ്രാഹാം
പറഞ്ഞതു: 11 ഈ സ്ഥലത്തു ദൈവഭയം
ഇല്ല നിശ്ചയം; എന്റെ ഭാൎയ്യനിമിത്തം അവർ
എന്നെ കൊല്ലും എന്നു ഞാൻ നിരൂപിച്ചു. 12
വാസ്തവത്തിൽ അവൾ എന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു;
എന്റെ അപ്പന്റെ മകൾ; എന്റെ അമ്മയുടെ മകളല്ല
താനും; അവൾ എനിക്കു ഭാൎയ്യയായി. 13 എന്നാൽ
ദൈവം എന്നെ എന്റെ പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു: നീ
എനിക്കു ഒരു ദയ ചെയ്യേണം; നാം ഏതൊരു
ദിക്കിൽ ചെന്നാലും അവിടെ: അവൻ എന്റെ
ആങ്ങള എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു പറയേണം എന്നു
പറഞ്ഞിരുന്നു. 14 അബീമേലെക്ക് അബ്രാഹാമിന്നു
ആടുമാടുകളെയും ദാസീദാസന്മാരെയും
കൊടുത്തു; അവന്റെ ഭാൎയ്യയായ സാറയെയും
അവന്നു മടക്കിക്കൊടുത്തു: 15 ഇതാ, എന്റെ
രാജ്യം നിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു; നിനക്കു

ബോധിച്ചേടത്തു പാൎത്തുകൊൾക എന്നു
അബീമേലെക്ക് പറഞ്ഞു. 16 സാറയോടു
അവൻ: നിന്റെ ആങ്ങളെക്കു ഞാൻ
ആയിരം വെള്ളിക്കാശു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു;
നിന്നോടുകൂടെയുള്ള എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ
ഇതു നിനക്കു ഒരു പ്രതിശാന്തി; നീ എല്ലാവൎക്കും
മുമ്പാകെ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അബ്രാഹാം ദൈവത്തോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അപ്പോൾ ദൈവം
അബീമേലെക്കിനെയും അവന്റെ ഭാൎയ്യയെയും
അവന്റെ ദാസിമാരെയും സൌഖ്യമാക്കി, അവർ
പ്രസവിച്ചു. 18 അബ്രാഹാമിന്റെ ഭാൎയ്യയായ
സാറയുടെ നിമിത്തം യഹോവ അബീമേലെക്കിന്റെ
ഭവനത്തിലെ ഗൎഭം ഒക്കെയും അടെച്ചിരുന്നു.

21 അനന്തരം യഹോവ താൻ
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ സാറയെ
സന്ദൎശിച്ചു; താൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നതു
യഹോവ സാറെക്കു നിവൃത്തിച്ചുകൊടുത്തു. 2
അബ്രാഹാമിന്റെ വാൎദ്ധക്യത്തിൽ ദൈവം
അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന അവധിക്കു
സാറാ ഗൎഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 3
സാറാ അബ്രാഹാമിന്നു പ്രസവിച്ച മകന്നു
അവൻ യിസ്ഹാക്ക് എന്നു പേരിട്ടു. 4 ദൈവം
അബ്രാഹാമിനോടു കല്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ
അവൻ തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്നു എട്ടാം
ദിവസം പരിച്ഛേദന കഴിച്ചു. 5 തന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്ക് ജനിച്ചപ്പോൾ അബ്രാഹാമിന്നു
നൂറു വയസ്സായിരുന്നു. 6 ദൈവം എനിക്കു
ചിരിയുണ്ടാക്കി; കേൾക്കുന്നവരെല്ലാം

എന്നെച്ചൊല്ലി ചിരിക്കും എന്നു സാറാ പറഞ്ഞു.
7 സാറാ മക്കൾക്കു മുലകൊടുക്കുമെന്നു
അബ്രാഹാമിനോടു ആർ പറയുമായിരുന്നു.
അവന്റെ വാദ്ധ്യക്യത്തിലല്ലോ ഞാൻ ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചതു എന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. 8
പൈതൽ വളൎന്നു മുലകുടി മാറി; യിസ്ഹാക്കിന്റെ
മുലകുടി മാറിയ നാളിൽ അബ്രാഹാം ഒരു വലിയ
വിരുന്നു കഴിച്ചു. 9 മിസ്രയീമ്യദാസി ഹാഗാർ
അബ്രാഹാമിന്നു പ്രസവിച്ച മകൻ പരിഹാസി
എന്നു സാറാ കണ്ടു അബ്രാഹാമിനോടു: 10 ഈ
ദാസിയെയും മകനെയും പുറത്താക്കിക്കളക;
ഈ ദാസിയുടെ മകൻ എന്റെ മകൻ
യിസ്ഹാക്കിനോടുകൂടെ അവകാശിയാകരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 തന്റെ മകൻ നിമിത്തം ഈ
കാൎയ്യം അബ്രാഹാമിന്നു അനിഷ്ടമായി. 12
എന്നാൽ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു: ബാലന്റെ
നിമിത്തവും ദാസിയുടെ നിമിത്തവും നിനക്കു
അനിഷ്ടം തോന്നരുതു; സാറാ നിന്നോടു
പറഞ്ഞതിലൊക്കെയും അവളുടെ വാക്കു
കേൾക്ക; യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നുള്ളവരല്ലോ നിന്റെ
സാക്ഷാൽ സന്തതിയെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു.
13 ദാസിയുടെ മകനെയും ഞാൻ ഒരു
ജാതിയാക്കും; അവൻ നിന്റെ സന്തതിയല്ലോ
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 14 അബ്രാഹാം
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു അപ്പവും ഒരു
തുരുത്തി വെള്ളവും എടുത്തു ഹാഗാരിന്റെ
തോളിൽവെച്ചു, കുട്ടിയെയും കൊടുത്തു അവളെ
അയച്ചു; അവൾ പുറപ്പെട്ടുപോയി ബേർ-ശേബ
മരുഭൂമിയിൽ ഉഴന്നു നടന്നു. 15 തുരുത്തിയിലെ

വെള്ളം ചെലവായശേഷം അവൾ കുട്ടിയെ ഒരു
കുറുങ്കാട്ടിൻ തണലിൽ ഇട്ടു. 16 അവൾ പോയി
അതിന്നെതിരെ ഒരു അമ്പിൻപാടു ദൂരത്തു
ഇരുന്നു: കുട്ടിയുടെ മരണം എനിക്കു കാണേണ്ടാ
എന്നു പറഞ്ഞു എതിരെ ഇരുന്നു ഉറക്കെ
കരഞ്ഞു. 17 ദൈവം ബാലന്റെ നിലവിളി കേട്ടു;
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ആകാശത്തു നിന്നു
ഹാഗാരിനെ വിളിച്ചു അവളോടു: ഹാഗാരേ,
നിനക്കു എന്തു? നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ബാലൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തുനിന്നു അവന്റെ നിലവിളി ദൈവം
കേട്ടിരിക്കുന്നു. 18 നീ ചെന്നു ബാലനെ താങ്ങി
എഴുന്നേല്പിച്ചുകൊൾക; ഞാൻ അവനെ ഒരു വലിയ
ജാതിയാക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 19 ദൈവം
അവളുടെ കണ്ണു തുറന്നു; അവൾ ഒരു നീരുറവു
കണ്ടു, ചെന്നു തുരുത്തിയിൽ വെള്ളം നിറച്ചു
ബാലനെ കുടിപ്പിച്ചു. 20 ദൈവം ബാലനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാൎത്തു,
മുതിൎന്നപ്പോൾ ഒരു വില്ലാളിയായി തീൎന്നു. 21
അവൻ പാരാൻമരുഭൂമിയിൽ പാൎത്തു; അവന്റെ
അമ്മ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു അവന്നു ഒരു
ഭാൎയ്യയെ കൊണ്ടുവന്നു. 22 അക്കാലത്തു
അബിമേലെക്കും അവന്റെ സേനാപതിയായ
പീക്കോലും അബ്രാഹാമിനോടു സംസാരിച്ചു:
നിന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയിലും ദൈവം
നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു; 23 ആകയാൽ നീ
എന്നോടോ എന്റെ സന്തതിയോടോ എന്റെ
കുലത്തോടോ വ്യാജം പ്രവൃത്തിക്കാതെ ഞാൻ
നിന്നോടു ദയ കാണിച്ചതുപോലെ നീ എന്നോടും നീ
പാൎത്തുവരുന്ന ദേശത്തോടും ദയകാണിക്കുമെന്നു

ദൈവത്തെച്ചൊല്ലി ഇവിടെവെച്ചു എന്നോടു സത്യം
ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 24 സത്യം ചെയ്യാം
എന്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ
അബീമേലെക്കിന്റെ ദാസന്മാർ അപഹരിച്ച കിണർ
നിമിത്തം അബ്രാഹാം അബീമേലെക്കിനോടു
ഭത്സിച്ചുപറഞ്ഞു. 26 അതിന്നു അബീമേലെക്ക്:
ഇക്കാര്യം ചെയ്തതു ആരെന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല; നീ എന്നെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല;
ഇന്നല്ലാതെ ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുമില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ അബ്രാഹാം
അബീമേലെക്കിന്നു ആടുമാടുകളെ കൊടുത്തു;
അവർ ഇരുവരും തമ്മിൽ ഉടമ്പടി ചെയ്തു.
28 അബ്രാഹാം ഏഴു പെണ്ണാട്ടുകുട്ടികളെ
വേറിട്ടു നിർത്തി. 29 അപ്പോൾ അബീമേലെക്ക്
അബ്രാഹാമിനോടു: നീ വേറിട്ടു നിർത്തിയ ഈ ഏഴു
പെണ്ണാട്ടുകുട്ടികൾ എന്തിന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
30 ഞാൻ ഈ കിണർ കുഴിച്ചു എന്നതിന്നു
സാക്ഷിയായി നീ ഈ ഏഴു പെണ്ണാട്ടുകുട്ടികളെ
എന്നോടു വാങ്ങേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
31 അവർ ഇരുവരും അവിടെവെച്ചു സത്യം
ചെയ്കകൊണ്ടു അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബേർ-
ശേബ എന്നു പേരിട്ടു. 32 ഇങ്ങനെ അവർ
ബേർ-ശേബയിൽവെച്ചു ഉടമ്പടി ചെയ്തു.
അബീമേലെക്കും അവന്റെ സേനാപതിയായ
പീക്കോലും എഴുന്നേറ്റു ഫെലിസ്ത്യരുടെ
ദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 33 അബ്രാഹാം
ബേർ-ശേബയിൽ ഒരു പിചുലവൃക്ഷം നട്ടു,
നിത്യദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ

അവിടെവെച്ചു ആരാധന കഴിച്ചു. 34 അബ്രാഹാം
കുറേക്കാലം ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു പാർത്തു.

22 അതിന്റെ ശേഷം ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ
പരീക്ഷിച്ചതു എങ്ങനെയെന്നാൽ: അബ്രാഹാമേ,
എന്നു വിളിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ഇതാ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ അവൻ: നിന്റെ മകനെ,
നീ സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ ഏകജാതനായ
യിസ്ഹാക്കിനെ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
മോരീയാദേശത്തു ചെന്നു, അവിടെ ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന ഒരു മലയിൽ അവനെ
ഹോമയാഗം കഴിക്ക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 3
അബ്രാഹാം അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടു കെട്ടി ബാല്യക്കാരിൽ
രണ്ടുപേരെയും തന്റെ മകൻ യിസ്ഹാക്കിനെയും
കൂട്ടി ഹോമയാഗത്തിന്നു വിറകു കീറി
എടുത്തുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു, ദൈവം തന്നോടു
കല്പിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. 4 മൂന്നാം ദിവസം
അബ്രാഹാം നോക്കി ദൂരത്തു നിന്നു ആ സ്ഥലം
കണ്ടു. 5 അബ്രാഹാം ബാല്യക്കാരോടു: നിങ്ങൾ
കഴുതയുമായി ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ; ഞാനും ബാലനും
അവിടത്തോളം ചെന്നു ആരാധന കഴിച്ചു
മടങ്ങിവരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അബ്രാഹാം
ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള വിറകു എടുത്തു തന്റെ
മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ചുമലിൽ വെച്ചു; തീയും
കത്തിയും താൻ എടുത്തു; ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു
നടന്നു. 7 അപ്പോൾ യിസ്ഹാക്ക് തന്റെ അപ്പനായ
അബ്രാഹാമിനോടു: അപ്പാ, എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
അവൻ: എന്താകുന്നു മകനേ എന്നു പറഞ്ഞു.
തീയും വിറകുമുണ്ടു; എന്നാൽ ഹോമയാഗത്തിന്നു

ആട്ടിൻകുട്ടി എവിടെ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 8
ദൈവം തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളും, മകനേ, എന്നു
അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ
ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു നടന്നു. 9 ദൈവം കല്പിച്ചിരുന്ന
സ്ഥലത്തു അവർ എത്തി; അബ്രാഹാം ഒരു
യാഗപീഠം പണിതു, വിറകു അടുക്കി, തന്റെ മകൻ
യിസ്ഹാക്കിനെ കെട്ടി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
വിറകിന്മീതെ കിടത്തി. 10 പിന്നെ അബ്രാഹാം
കൈ നീട്ടി തന്റെ മകനെ അറുക്കേണ്ടതിന്നു
കത്തി എടുത്തു. 11 ഉടനെ യഹോവയുടെ
ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്നു: അബ്രാഹാമേ,
അബ്രാഹാമേ, എന്നു വിളിച്ചു; ഞാൻ ഇതാ,
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 12 ബാലന്റെ മേൽ
കൈവെക്കരുതു; അവനോടു ഒന്നും ചെയ്യരുതു;
നിന്റെ ഏകജാതനായ മകനെ തരുവാൻ നീ
മടിക്കായ്കകൊണ്ടു നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു
എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 അബ്രാഹാം തലപൊക്കി
നോക്കിയപ്പോൾ പിമ്പുറത്തു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ
കൊമ്പു കാട്ടിൽ പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു;
അബ്രാഹാം ചെന്നു ആട്ടുകൊറ്റനെ പിടിച്ചു
തന്റെ മകന്നു പകരം ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. 14
അബ്രാഹാം ആ സ്ഥലത്തിന്നു യഹോവ യിരേ
എന്നു പേരിട്ടു. യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിൽ
അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകും എന്നു ഇന്നുവരെയും
പറഞ്ഞുവരുന്നു. 15 യഹോവയുടെ ദൂതൻ
രണ്ടാമതും ആകാശത്തുനിന്നു അബ്രാഹാമിനോടു
വിളിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തതു: 16 നീ ഈ കാര്യം

ചെയ്തു, നിന്റെ ഏകജാതനായ മകനെ
തരുവാൻ മടിക്കായ്കകൊണ്ടു 17 ഞാൻ നിന്നെ
ഐശ്വര്യമായി അനുഗ്രഹിക്കും; നിന്റെ സന്തതിയെ
ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും
കടൽക്കരയിലെ മണൽപോലെയും അത്യന്തം
വദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്റെ സന്തതി ശത്രുക്കളുടെ
പട്ടണങ്ങളെ കൈവശമാക്കും. 18 നീ എന്റെ വാക്കു
അനുസരിച്ചതു കൊണ്ടു നിന്റെ സന്തതി
മുഖാന്തരം ഭൂമിയിലുള്ള സകലജാതികളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നു ഞാൻ
എന്നെക്കൊണ്ടു തന്നേ സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 19 പിന്നെ
അബ്രാഹാം ബാല്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവന്നു; അവർ ഒന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു ബേർ-
ശേബയിലേക്കു പോന്നു; അബ്രാഹാം ബേർ-
ശേബയിൽ പാത്തു. 20 അനന്തരം മിൽക്കയും
നിന്റെ സഹോദരനായ നാഹോരിന്നു മക്കളെ
പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അബ്രാഹാമിന്നു
വത്തമാനം കിട്ടി. 21 അവർ ആരെന്നാൽ:
ആദ്യജാതൻ ഊസ്, അവന്റെ അനുജൻ ബൂസ്,
അരാമിന്റെ പിതാവായ കെമൂവേൽ, 22 കേശെദ്,
ഹസോ, പിൽദാശ്, യിദലാഫ്, ബെഥൂവേൽ.
23 ബെഥൂവേൽ റിബെക്കയെ ജനിപ്പിച്ചു.
ഈ എട്ടുപേരെ മിൽക്കാ അബ്രാഹാമിന്റെ
സഹോദരനായ നാഹോരിന്നു പ്രസവിച്ചു. 24
അവന്റെ വെപ്പാട്ടി രെയൂമാ എന്നവളും തേബഹ്,
ഗഹാം, തഹശ്, മാഖാ എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു.

23 സാറെക്കു നൂറ്റിരുപത്തേഴു വയസ്സു
ആയിരുന്നു: ഇതു സാറയുടെ ആയുഷ്കാലം. 2

സാറാ കനാൻദേശത്തു ഹെബ്രോൻ എന്ന
കിര്യ്യത്തർബ്ബയിൽവെച്ചു മരിച്ചു; അബ്രാഹാം
സാറയെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു കരവാൻ വന്നു. 3
പിന്നെ അബ്രാഹാം മരിച്ചവളുടെ അടുക്കൽ
നിന്നു എഴുന്നേറ്റു ഹിത്യരോടു സംസാരിച്ചു: 4
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരദേശിയും വന്നു
പാർക്കുന്നവനും ആകുന്നു; ഞാൻ എന്റെ
മരിച്ചവളെ കൊണ്ടുപോയി അടക്കേണ്ടതിന്നു
എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു ശ്മശാനഭൂമി
അവകാശമായി തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5
ഹിത്യർ അബ്രാഹാമിനോടു: യജമാനനേ,
കേട്ടാലും: 6 നീ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രഭുവാകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
ശ്മശാനസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു വിശേഷമായതിൽ
മരിച്ചവളെ അടക്കിക്കൊൾക; മരിച്ചവളെ
അടക്കുവാൻ ഞങ്ങളിൽ ആരും ശ്മശാനസ്ഥലം
നിനക്കു തരാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
7 അപ്പോൾ അബ്രാഹാം എഴുന്നേറ്റു ആ
ദേശക്കാരായ ഹിത്യരെ നമസ്കരിച്ചു അവരോടു
സംസാരിച്ചു: 8 എന്റെ മരിച്ചവളെ കൊണ്ടുപോയി
അടക്കുവാൻ സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു എനിക്കുവേണ്ടി
സോഹരിന്റെ മകനായ എഫ്രോനോടു, 9
അവൻ തന്റെ നിലത്തിന്റെ അറുതിയിൽ
തനിക്കുള്ള മക്പേലാ എന്ന ഗുഹ എനിക്കു
തരേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ശ്മശാനാവകാശമായിട്ടു അവൻ അതിനെ
പിടിപ്പതു വിലെക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 10
എന്നാൽ എഫ്രോൻ ഹിത്യരുടെ നടുവിൽ

ഇരിക്കയായിരുന്നു; ഹിത്യനായ എഫ്രോൻ തന്റെ നഗരവാസികളായ ഹിത്യർ എല്ലാവരും കേൾക്കെ അബ്രാഹാമിനോടു: 11 അങ്ങനെയല്ല, യജമാനനേ, കേൾക്കേണമേ; നിലം ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു; അതിലെ ഗുഹയും നിനക്കു തരുന്നു; എന്റെ സ്വജനം കാൺകെ തരുന്നു; മരിച്ചവളെ അടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടാലും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12
അപ്പോൾ അബ്രാഹാം ദേശത്തിലെ ജനത്തെ നമസ്കരിച്ചു. 13 ദേശത്തിലെ ജനം കേൾക്കെ അവൻ എഫ്രോനോടു: ദയ ചെയ്തു കേൾക്കേണം; നിലത്തിന്റെ വില ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നതു എന്നോടു വാങ്ങേണം; എന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചവളെ അവിടെ അടക്കം ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 എഫ്രോൻ അബ്രാഹാമിനോടു: യജമാനനേ, കേട്ടാലും: 15 നാനൂറു ശേക്കെൽ വെള്ളി വിലയുള്ള ഒരു ഭൂമി, അതു എനിക്കും നിനക്കും എന്തുള്ളു? മരിച്ചവളെ അടക്കം ചെയ്തുകൊൾക എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16
അബ്രാഹാം എഫ്രോന്റെ വാക്കു സമ്മതിച്ചു ഹിത്യർ കേൾക്കെ എഫ്രോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കച്ചവടക്കാർക്കു നടപ്പുള്ള വെള്ളിശേക്കെൽ നാനൂറു അവന്നു തൂക്കിക്കൊടുത്തു. 17
ഇങ്ങനെ മമ്രേക്കരികെ എഫ്രോന്നുള്ള മക്പേലാനിലവും അതിലെ ഗുഹയും നിലത്തിന്റെ അതിക്കകത്തുള്ള സകലവൃക്ഷങ്ങളും 18 അവന്റെ നഗരവാസികളായ ഹിത്യരുടെ മുമ്പാകെ അബ്രാഹാമിന്നു അവകാശമായി ഉറെച്ചുകിട്ടി. 19
അതിന്റെ ശേഷം അബ്രാഹാം തന്റെ ഭാര്യയായ സാറയെ കനാൻദേശത്തിലെ ഹെബ്രോൻ എന്ന

മമ്രേക്കരികെയുള്ള മക്പേലാ നിലത്തിലെ
ഗുഹയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 20 ഇങ്ങനെ ഹിത്യർ
ആ നിലവും അതിലെ ഗുഹയും അബ്രാഹാമിന്നു
ശ്മശാനാവകാശമായി ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തു.

24 അബ്രാഹാം വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായി;
യഹോവ അബ്രാഹാമിനെ സകലത്തിലും
അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. 2 തന്റെ വീട്ടിൽ മൂപ്പനും
തനിക്കുള്ളതിന്നൊക്കെയും വിചാരകനുമായ
ദാസനോടു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞതു: നിന്റെ കൈ
എന്റെ തുടയിൻ കീഴിൽ വെക്കുക; 3 ചുറ്റും
പാക്കുന്ന കനാന്യരുടെ കന്യകമാരിൽനിന്നു നീ
എന്റെ മകന്നു ഭാൎയ്യയെ എടുക്കാതെ, 4 എന്റെ
ദേശത്തും എന്റെ ചാച്ചക്കാരുടെ അടുക്കലും
ചെന്നു എന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്നു
ഭാൎയ്യയെ എടുക്കുമെന്നു സ്വൎഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ
നിന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിക്കും. 5 ദാസൻ
അവനോടു: പക്ഷേ സ്ത്രീക്കു എന്നോടുകൂടെ ഈ
ദേശത്തേക്കു വരുവാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിലോ? നീ
വിട്ടുപോന്ന ദേശത്തേക്കു ഞാൻ നിന്റെ
മകനെ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകേണമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 6 അബ്രാഹാം അവനോടു പറഞ്ഞതു:
എന്റെ മകനെ അവിടെക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു
പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 7 എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നും ജന്മദേശത്തുനിന്നും
എന്നെ കൊണ്ടുവന്നവനും എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തവനും നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ
ഈ ദേശം കൊടുക്കുമെന്നു എന്നോടു സത്യം
ചെയ്തവനുമായി സ്വൎഗ്ഗത്തിന്റെ ദൈവമായ

യഹോവ എന്റെ മകന്നു നീ ഒരു ഭാൎയ്യയെ
അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ തക്കവണ്ണം
നിനക്കു മുമ്പായി തന്റെ ദൂതനെ അയക്കും. 8
എന്നാൽ സ്ത്രീക്കു നിന്നോടുകൂടെ വരുവാൻ
മനസ്സില്ലെങ്കിൽ നീ ഈ സത്യത്തിൽ നിന്നു
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും; എന്റെ മകനെ അവിടേക്കു
മടക്കിക്കൊണ്ടുപോക മാത്രം അരുതു. 9
അപ്പോൾ ദാസൻ തന്റെ യജമാനനായ
അബ്രാഹാമിന്റെ തുടയിൻകീഴിൽ കൈവെച്ചു
അങ്ങനെ അവനോടു സത്യം ചെയ്തു. 10
അനന്തരം ആ ദാസൻ തന്റെ യജമാനന്റെ
ഒട്ടകങ്ങളിൽ പത്തു ഒട്ടകങ്ങളെയും യജമാനന്നുള്ള
വിവിധമായ വിശേഷവസ്തുക്കളെയും കൊണ്ടു
പുറപ്പെട്ടു മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ നാഹോരിന്റെ
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു. 11 വൈകുന്നേരം സ്ത്രീകൾ
വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്ന സമയത്തു അവൻ
ഒട്ടകങ്ങളെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു
കിണറ്റിന്നരികെ നിറുത്തി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
12 എന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, എന്റെ യജമാനനായ
അബ്രാഹാമിനോടു കൃപചെയ്തു ഇന്നുതന്നേ
കാൎയ്യം സാധിപ്പിച്ചുതരേണമേ. 13 ഇതാ, ഞാൻ
കിണറ്റിന്നരികെ നില്ക്കുന്നു; ഈ പട്ടണക്കാരുടെ
കന്യകമാർ വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്നു. 14 നിന്റെ
പാത്രം ഇറക്കി എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരേണം
എന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ: കുടിക്ക; നിന്റെ
ഒട്ടകങ്ങൾക്കും കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കാമെന്നു
പറയുന്ന സ്ത്രീ തന്നേ നീ നിന്റെ ദാസനായ
യിസ്ഹാക്കിന്നു നിയമിച്ചവളായിരിക്കട്ടെ;

നീ എന്റെ യജമാനനോടു കൃപ ചെയ്തു
എന്നു ഞാൻ അതിനാൽ ഗ്രഹിക്കും. 15
അവൻ പറഞ്ഞു തീരുംമുമ്പെ അബ്രാഹാമിന്റെ
സഹോദരനായ നാഹോരിന്റെ ഭാര്യ മിൽക്കയുടെ
മകൻ ബെഥൂവേലിന്റെ മകൾ റിബെക്കാ തോളിൽ
പാത്രവുമായി വന്നു. 16 ബാല അതിസുന്ദരിയും
പുരുഷൻ തൊടാത്ത കന്യകയും ആയിരുന്നു;
അവൾ കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങി പാത്രം നിറച്ചു
കയറിവന്നു. 17 ദാസൻ വേഗത്തിൽ അവളെ
എതിരേറ്റു ചെന്നു: നിന്റെ പാത്രത്തിലെ വെള്ളം
കുറെ എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 യജമാനനേ, കുടിക്ക എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു വേഗം പാത്രം കയ്യിൽ ഇറക്കി അവന്നു
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 19 അവന്നു കുടിപ്പാൻ
കൊടുത്ത ശേഷം: നിന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും
വേണ്ടുവോളം ഞാൻ കോരിക്കൊടുക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു, 20 പാത്രത്തിലെ വെള്ളം
വേഗം തൊട്ടിയിൽ ഒഴിച്ചു, പിന്നെയും
കോരിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ കിണറ്റിലേക്കു ഓടി
ഇറങ്ങി അവന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും എല്ലാം
കോരിക്കൊടുത്തു. 21 ആ പുരുഷൻ
അവളെ ഉറ്റുനോക്കി, യഹോവ തന്റെ
യാത്രയെ സഫലമാക്കിയോ ഇല്ലയോ എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു മിണ്ടാതിരുന്നു. 22 ഒട്ടകങ്ങൾ
കുടിച്ചു തീന്നപ്പോൾ അവൻ അര ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു പൊന്മൂക്കുത്തിയും അവളുടെ
കൈക്കിടുവാൻ പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
രണ്ടു പൊൻവളയും എടുത്തു അവളോടു: 23 നീ
ആരുടെ മകൾ? പറക; നിന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ

ഞങ്ങൾക്കു രാപാർപ്പാൻ സ്ഥലമുണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 24 അവൾ അവനോടു: നാഹോരിന്നു
മിൽക്കാ പ്രസവിച്ച മകനായ ബെഥൂവേലിന്റെ
മകൾ ആകുന്നു ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25
ഞങ്ങളുടെയവിടെ വയ്ക്കോലും തീനും
വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടു; രാപാർപ്പാൻ സ്ഥലവും ഉണ്ടു
എന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ ആ
പുരുഷൻ കുനിഞ്ഞു യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു: 27
എന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ എന്റെ
യജമാനനോടുള്ള ദയയും വിശ്വസ്തതയും
ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഈ യാത്രയിൽ യഹോവ എന്നെ
എന്റെ യജമാനന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ വീട്ടിലേക്കു
നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
ബാല ഓടിച്ചെന്നു അമ്മയുടെ വീട്ടുകാരെ ഈ
വസ്തുത അറിയിച്ചു. 29 റിബെക്കെക്കു ഒരു
സഹോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്നു ലാബാൻ
എന്നു പേർ. ലാബാൻ പുറത്തു കിണറ്റിങ്കൽ ആ
പുരുഷന്റെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു. 30 അവൻ
മൂക്കുത്തിയും സഹോദരിയുടെ കൈമേൽ വളയും
കാണുകയും ആ പുരുഷൻ ഇന്നപ്രകാരം
എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു തന്റെ സഹോദരിയായ
റിബെക്കയുടെ വാക്കു കേൾക്കയും
ചെയ്തപ്പോൾ ആ പുരുഷന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു;
അവൻ കിണറ്റിങ്കൽ ഒട്ടകങ്ങളുടെ അരികെ
നിൽക്കയായിരുന്നു. 31 അപ്പോൾ അവൻ:
യഹോവയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനേ, അകത്തു
വരിക; എന്തിന്നു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു?
വീടും ഒട്ടകങ്ങൾക്കു സ്ഥലവും ഞാൻ

ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അങ്ങനെ
ആ പുരുഷൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവൻ ഒട്ടകങ്ങളെ
കോപ്പഴിച്ചു ഒട്ടകങ്ങൾക്കു വയ്ക്കോലും തീനും
അവന്നും കൂടെയുള്ളവക്കും കാലുകളെ
കഴുകുവാൻ വെള്ളവും കൊടുത്തു, അവന്റെ
മുമ്പിൽ ഭക്ഷണം വെച്ചു. 33 ഞാൻ വന്ന കാൎയ്യം
അറിയിക്കും മുമ്പെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. പറക എന്നു അവനും
പറഞ്ഞു. 34 അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
അബ്രാഹാമിന്റെ ദാസൻ. 35 യഹോവ എന്റെ
യജമാനനെ ഏറ്റവും അനുഗ്രഹിച്ചു അവൻ
മഹാനായിത്തീൎന്നു; അവൻ അവന്നു ആടു,
മാടു, പൊന്നു, വെള്ളി, ദാസീദാസന്മാർ,
ഒട്ടകങ്ങൾ കഴുതകൾ എന്നീവകയൊക്കെയും
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 36 എന്റെ യജമാനന്റെ
ഭാൎയ്യയായ സാറാ വൃദ്ധയായശേഷം എന്റെ
യജമാനന്നു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
അവൻ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും അവന്നു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 37 ഞാൻ പാൎക്കുന്ന
കനാൻദേശത്തിലെ കനാന്യകന്യകമാരിൽനിന്നു
നീ എന്റെ മകന്നു ഭാൎയ്യയെ എടുക്കാതെ, 38 എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിലും വംശക്കാരുടെ അടുക്കലും
ചെന്നു എന്റെ മകന്നു ഭാൎയ്യയെ എടുക്കേണമെന്നു
പറഞ്ഞു യജമാനൻ എന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചു. 39 ഞാൻ യജമാനനോടു: പക്ഷേ
സ്ത്രീ എന്നോടുകൂടെ പോരുന്നില്ലെങ്കിലോ
എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവൻ എന്നോടു: 40
ഞാൻ സേവിച്ചുപോരുന്ന യഹോവ തന്റെ
ദൂതനെ നിന്നോടുകൂടെ അയച്ചു, നീ എന്റെ

വംശത്തിൽനിന്നും പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നും എന്റെ
മകന്നു ഭാൎയ്യയെ എടുപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിന്റെ
യാത്രയെ സഫലമാക്കും; 41 എന്റെ വംശക്കാരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നാൽ നീ ഈ സത്യത്തിൽനിന്നു
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും; അവർ നിനക്കു തരുന്നില്ല
എന്നു വരികിലും നീ ഈ സത്യത്തിൽ നിന്നു
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 42 ഞാൻ ഇന്നു
കിണറ്റിന്നരികെ വന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞതു: എന്റെ
യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ യാത്രയെ
നീ സഫലമാക്കി എങ്കിൽ– 43 ഇതാ, ഞാൻ
കിണറ്റിന്നരികെ നില്ക്കുന്നു; വെള്ളം കോരുവാൻ
ഒരു കന്യക വരികയും ഞാൻ അവളോടു: നിന്റെ
പാത്രത്തിലെ വെള്ളം കുറെ എനിക്കു കുടിപ്പാൻ
തരിക എന്നു പറയുമ്പോൾ, 44 അവൾ എന്നോടു:
കുടിക്ക, ഞാൻ നിന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും കോരി
കൊടുക്കാമെന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവൾ
തന്നേ യഹോവ എന്റെ യജമാനന്റെ മകന്നു
നിയമിച്ച സ്ത്രീയായിരിക്കട്ടെ. 45 ഞാൻ ഇങ്ങനെ
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു തീരുമ്മുമ്പെ ഇതാ,
റിബെക്കാ തോളിൽ പാത്രവുമായി വന്നു കിണറ്റിൽ
ഇറങ്ങി വെള്ളം കോരി; ഞാൻ അവളോടു:
എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 46
അവൾ വേഗം തോളിൽനിന്നു പാത്രം ഇറക്കി:
കുടിക്ക, ഞാൻ നിന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും കുടിപ്പാൻ
കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞാൻ
കുടിച്ചു; അവൾ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും കുടിപ്പാൻ
കൊടുത്തു. 47 ഞാൻ അവളോടു: നീ ആരുടെ
മകൾ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ: മിൽക്കാ

നാഹോറിന്നു പ്രസവിച്ച മകനായ ബെഥൂവേലിന്റെ
മകൾ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവളുടെ മൂക്കിന്നു
മൂക്കുത്തിയും കൈകൾക്കു വളയും ഇട്ടു. 48 ഞാൻ
കുനിഞ്ഞു യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു, എന്റെ
യജമാനന്റെ സഹോദരന്റെ മകളെ അവന്റെ
മകന്നായിട്ടു എടുപ്പാൻ എന്നെ നേർവ്വഴിക്കു
കൊണ്ടുവന്നവനായി എന്റെ യജമാനൻ
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. 49 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ യജമാനനോടു ദയയും വിശ്വസ്തതയും
കാണിക്കുമെങ്കിൽ എന്നോടു പറവിൻ; അല്ല എന്നു
വരികിൽ അതും പറവിൻ; എന്നാൽ ഞാൻ
ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാം. 50
അപ്പോൾ ലാബാനും ബെഥൂവേലും: ഈ കാര്യം
യഹോവയാൽ വരുന്നു; നിന്നോടു ഗുണമെങ്കിലും
ദോഷമെങ്കിലും പറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല.
51 ഇതാ, റിബെക്കാ നിന്റെ മുമ്പാകെ ഉണ്ടല്ലോ;
അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോക; യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ അവൾ നിന്റെ യജമാനന്റെ
മകന്നു ഭാര്യയാകട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 52
അബ്രാഹാമിന്റെ ദാസൻ അവരുടെ വാക്കു
കേട്ടപ്പോൾ യഹോവയെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.
53 പിന്നെ ദാസൻ വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും
പൊന്നാഭരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും എടുത്തു
റിബെക്കെക്കു കൊടുത്തു; അവളുടെ
സഹോദരന്നും അമ്മെക്കും വിശേഷവസ്തുക്കൾ
കൊടുത്തു. 54 അവനും കൂടെയുള്ളവരും
ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു രാപാർത്തു. രാവിലെ
അവർ എഴുന്നേറ്റശേഷം അവൻ: എന്റെ

യജമാനന്റെ അടുക്കൽ എന്നെ അയക്കേണമെന്നു
പറഞ്ഞു. 55 അതിന്നു അവളുടെ സഹോദരനും
അമ്മയും: ബാല ഒരു പത്തുദിവസമെങ്കിലും
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർത്തിട്ടു പിന്നെ പോരട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 56 അവൻ അവരോടു: എന്നെ
താമസിപ്പിക്കരുതേ; യഹോവ എന്റെ യാത്ര
സഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ; യജമാനന്റെ
അടുക്കൽ പോകുവാൻ എന്നെ പറഞ്ഞയക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 57 ഞങ്ങൾ ബാലയെ വിളിച്ചു
അവളോടു ചോദിക്കട്ടെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 58
അവർ റിബെക്കയെ വിളിച്ചു അവളോടു: നീ ഈ
പുരുഷനോടുകൂടെ പോകുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. ഞാൻ പോകുന്നു എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. 59 അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ
സഹോദരിയായ റിബെക്കയെയും അവളുടെ
ധാത്രിയെയും അബ്രാഹാമിന്റെ ദാസനെയും
അവന്റെ ആളുകളെയും പറഞ്ഞയച്ചു. 60 അവർ
റിബെക്കയെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവളോടു:
സഹോദരീ, നീ അനേകായിരമായി തീരുക;
നിന്റെ സന്തതി, തന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരുടെ
പടിവാതിൽ കൈവശമാക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 61
പിന്നെ റിബെക്കയും അവളുടെ ദാസിമാരും
എഴുന്നേറ്റു ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി ആ
പുരുഷനോടുകൂടെ പോയി; അങ്ങനെ ദാസൻ
റിബെക്കയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 62 എന്നാൽ
യിസ്ഹാക്ക് ബേർലഹയിരോയീവരെ വന്നു;
അവൻ തെക്കേദേശത്തു പാർക്കയായിരുന്നു. 63
വൈകുന്നേരത്തു യിസ്ഹാക്ക് ധ്യാനിപ്പാൻ
വെളിമ്പ്രദേശത്തു പോയിരുന്നു; അവൻ

തലപൊക്കി നോക്കി ഒട്ടകങ്ങൾ വരുന്നതു കണ്ടു.
64 റിബെക്കയും തലപൊക്കി യിസ്ഹാക്കിനെ
കണ്ടിട്ടു ഒട്ടകപ്പുറത്തുനിന്നു ഇറങ്ങി. 65 അവൾ
ദാസനോടു: വെളിമ്പ്രദേശത്തു നമ്മെ എതിരേറ്റു
വരുന്ന പുരുഷൻ ആരെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു എന്റെ
യജമാനൻ തന്നേ എന്നു ദാസൻ പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ അവൾ ഒരു മൂടുപടം എടുത്തു തന്നെ
മൂടി. 66 താൻ ചെയ്ത കാര്യം ഒക്കെയും
ദാസൻ യിസ്ഹാക്കിനോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.
67 യിസ്ഹാക്ക് അവളെ തന്റെ അമ്മയായ
സാറയുടെ കൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി.
അവൻ റിബെക്കയെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവൾ
അവന്നു ഭാര്യയായിത്തീർന്നു; അവന്നു അവളിൽ
സ്നേഹമായി. ഇങ്ങനെ യിസ്ഹാക്കിന്നു തന്റെ
അമ്മയുടെ മരണദുഃഖം തീർന്നു.

25 അബ്രാഹാം വേറൊരു ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു;
അവൾക്കു കെതൂറാ എന്നു പേർ. 2 അവൾ
സിമ്രാൻ, യൊക്ശാൻ, മെദാൻ, മിദ്യാൻ,
യിശ്ബാക്, ശൂവഹ് എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു. 3
യൊക്ശാൻ ശെബയെയും ദെദാനെയും
ജനിപ്പിച്ചു; ദെദാന്റെ പുത്രന്മാർ അശ്ശൂരീം,
ലെത്തൂശീം, ലെയുമ്മീം എന്നിവർ. 4
മിദ്യാന്റെ പുത്രന്മാർ ഏഫാ, ഏഫെർ,
ഹനോക്, അബീദാ, എൽദാഗാ എന്നിവർ.
ഇവർ എല്ലാവരും കെതൂറയുടെ മക്കൾ. 5
എന്നാൽ അബ്രാഹാം തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
യിസ്ഹാക്കിന്നു കൊടുത്തു. 6 അബ്രാഹാമിന്നു
ഉണ്ടായിരുന്ന വെപ്പാട്ടികളുടെ മക്കൾക്കോ
അബ്രാഹാം ദാനങ്ങൾ കൊടുത്തു; താൻ

ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ അവരെ തന്റെ
മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
കിഴക്കോട്ടു കിഴക്കുദേശത്തേക്കു അയച്ചു. 7
അബ്രാഹാമിന്റെ ആയുഷ്കാലം നൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു
സംവത്സരം ആയിരുന്നു. 8 അബ്രാഹാം
വയോധികനും കാലസമ്പൂർണ്ണനുമായി നല്ല
വാർദ്ധക്യത്തിൽ പ്രാണനെ വിട്ടു മരിച്ചു, തന്റെ
ജനത്തോടു ചേർന്നു. 9 അവന്റെ പുത്രന്മാരായ
യിസ്ഹാക്കും യിശ്മായേലും കൂടി മമ്രേക്കരികെ
സോഹരിന്റെ മകനായ എഫ്രോനെന്ന ഹിത്യന്റെ
നിലത്തു മക്പേലാഗുഹയിൽ അവനെ അടക്കം
ചെയ്തു. 10 അബ്രാഹാം ഹിത്യരോടു
വിലെക്കു വാങ്ങിയ നിലത്തു തന്നേ; അവിടെ
അബ്രാഹാമിനെയും അവന്റെ ഭാൎയ്യയായ
സാറയെയും അടക്കം ചെയ്തു. 11 അബ്രാഹാം
മരിച്ചശേഷം ദൈവം അവന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; യിസ്ഹാക്ക്
ബേർലഹയിരോയീക്കരികെ പാൎത്തു. 12 സാറയുടെ
മിസ്രയീമ്യദാസി ഹാഗാർ അബ്രാഹാമിന്നു
പ്രസവിച്ച മകനായ യിശ്മായേലിന്റെ
വംശപാരമ്പൎയ്യം: 13 അവരുടെ വംശാവലിപ്രകാരം
പേരുപേരായി യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
പേരുകൾ ആവിതു: യിശ്മായേലിന്റെ ആദ്യജാതൻ
നെബായോത്ത്, 14 കേദാർ, അദ്ബെയേൽ,
മിബ്ശാം, മിശ്മാ, ദൂമാ, 15 മശ്ശാ, ഹദാദ്, തേമാ,
യെതൂർ, നാഫീശ്, കേദെമാ. 16 പന്ത്രണ്ടു
പ്രഭുക്കന്മാരായ യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ
അവരുടെ ഊരുകളിലും പാളയങ്ങളിലും
വംശംവംശമായി ഇവർ ആകുന്നു; അവരുടെ

പേരുകൾ ഇവ തന്നേ. 17 യിശ്മായേലിന്റെ
ആയുഷ്കാലം നൂറ്റി മുപ്പത്തേഴു സംവത്സരം
ആയിരുന്നു; അവൻ പ്രാണനെ വിട്ടു മരിച്ചു,
തന്റെ ജനത്തോടു ചേന്നു. 18 ഹവീലാ തുടങ്ങി
അശ്ശൂരിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ മിസ്രയീമിന്നു
കിഴക്കുള്ള ശൂർവരെ അവർ കുടിയിരുന്നു;
അവൻ തന്റെ സകലസഹോദരന്മാക്കും
എതിരെ പാത്തു. 19 അബ്രാഹാമിന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിന്റെ വംശപാരമ്പയ്യമാവിതു:
അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 20
യിസ്ഹാക്കിന്നു നാല്പതു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ പദ്ദൻ-അരാമിലുള്ള അരാമ്യനായ
ബെഥൂവേലിന്റെ പുത്രിയും അരാമ്യനായ
ലാബാന്റെ സഹോദരിയുമായ റിബെക്കയെ
ഭായ്യയായി പരിഗ്രഹിച്ചു. 21 തന്റെ ഭായ്യ
മച്ചിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു യിസ്ഹാക്ക് അവൾക്കു
വേണ്ടി യഹോവയോടു പ്രാത്ഥിച്ചു; യഹോവ
അവന്റെ പ്രാത്ഥന കേട്ടു; അവന്റെ ഭായ്യ റിബെക്കാ
ഗഭംധരിച്ചു. 22 അവളുടെ ഉള്ളിൽ ശിശുക്കൾ
തമ്മിൽ തിക്കിയപ്പോൾ അവൾ: ഇങ്ങനെയായാൽ
ഞാൻ എന്തിന്നു ജീവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
യഹോവയോടു ചോദിപ്പാൻ പോയി. 23 യഹോവ
അവളോടു: രണ്ടുജാതികൾ നിന്റെ ഗഭത്തിൽ ഉണ്ടു.
രണ്ടു വംശങ്ങൾ നിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു
തന്നേ പിരിയും; ഒരു വംശം മറ്റേ വംശത്തിലും
ശക്തിപ്പെടും മൂത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും.
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 24 അവൾക്കു പ്രസവകാലം
തികഞ്ഞപ്പോൾ ഇരട്ടപ്പിള്ളകൾ അവളുടെ
ഗഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 25 ഒന്നാമത്തവൻ

ചുവന്നവനായി പുറത്തുവന്നു, മേൽ മുഴുവനും
രോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രംപോലെ ഇരുന്നു;
അവന്നു ഏശാവ് എന്നു പേരിട്ടു. 26 പിന്നെ
അവന്റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു; അവന്റെ
കൈ ഏശാവിന്റെ കുതികാൽ പിടിച്ചിരുന്നു;
അവന്നു യാക്കോബ് എന്നു പേരിട്ടു. അവൾ
അവരെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ യിസ്ഹാക്കിന്നു
അറുപതു വയസ്സു ആയിരുന്നു. 27 കുട്ടികൾ വളർന്നു;
ഏശാവ് വേട്ടയിൽ സമർത്ഥനും വനസഞ്ചാരിയും
യാക്കോബ് സാധുശീലനും കൂടാരവാസിയും
ആയിരുന്നു. 28 ഏശാവിന്റെ വേട്ടയിറച്ചിയിൽ രുചി
പിടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു യിസ്ഹാക്ക് അവനെ
സ്നേഹിച്ചു; റിബെക്കയോ യാക്കോബിനെ
സ്നേഹിച്ചു. 29 ഒരിക്കൽ യാക്കോബ് ഒരു പായസം
വെച്ചു; ഏശാവ് വെളിമ്പ്രദേശത്തുനിന്നു
വന്നു; അവൻ നന്നാ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. 30
ഏശാവ് യാക്കോബിനോടു: ആ ചുവന്ന
പായസം കുറെ എനിക്കു തരേണം; ഞാൻ
നന്നാ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അതുകൊണ്ടു അവന്നു ഏദോം (ചുവന്നവൻ)
എന്നു പേരായി. 31 നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം ഇന്നു
എനിക്കു വില്ക്കുക എന്നു യാക്കോബ് പറഞ്ഞു.
32 അതിന്നു ഏശാവ്: ഞാൻ മരിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ;
ഈ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം എനിക്കു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 33 ഇന്നു എന്നോടു സത്യം ചെയ്ക എന്നു
യാക്കോബ് പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു സത്യം
ചെയ്തു; തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം യാക്കോബിന്നു
വിറ്റു. 34 യാക്കോബ് ഏശാവിന്നു അപ്പവും
പയറുകൊണ്ടുള്ള പായസവും കൊടുത്തു; അവൻ

ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു, എഴുന്നേറ്റുപോയി;
ഇങ്ങനെ ഏശാവ് ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ
അലക്ഷ്യമാക്കിക്കളഞ്ഞു

26 അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ മുമ്പിലത്തെ
ക്ഷാമം കൂടാതെ പിന്നെയും ആ ദേശത്തു ഒരു
ക്ഷാമം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ യിസ്ഹാക്ക് ഗെരാരിൽ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജാവായ അബീമേലെക്കിന്റെ
അടുക്കൽ പോയി. 2 യഹോവ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീ
മിസ്രയീമിലേക്കു പോകരുതു; ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്ന ദേശത്തു പാക്ക. 3 ഈ ദേശത്തു
താമസിക്ക; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നു
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും; നിനക്കും നിന്റെ
സന്തതിക്കും ഈ ദേശം ഒക്കെയും തരും; നിന്റെ
പിതാവായ അബ്രാഹാമിനോടു ഞാൻ ചെയ്ത
സത്യം നിവത്തിക്കും. 4 അബ്രാഹാം എന്റെ
വാക്കു കേട്ടു എന്റെ നിയോഗവും കല്പനകളും
ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും ആചരിച്ചതുകൊണ്ടു 5
ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ വദ്ധിപ്പിച്ചു നിന്റെ
സന്തതിക്കു ഈ ദേശമൊക്കെയും കൊടുക്കും;
നിന്റെ സന്തതി മുഖാന്തരം ഭൂമിയിലെ സകല
ജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 6 അങ്ങനെ
യിസ്ഹാക്ക് ഗെരാരിൽ പാത്തു. 7 ആ
സ്ഥലത്തെ ജനം അവന്റെ ഭായ്യയെക്കുറിച്ചു
അവനോടു ചോദിച്ചു; അവൾ എന്റെ
സഹോദരിയെന്നു അവൻ പറഞ്ഞു;
റിബെക്കാ സൌന്ദയ്യമുള്ളവളാകകൊണ്ടു ആ
സ്ഥലത്തെ ജനം അവളുടെ നിമിത്തം തന്നേ

കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൾ എന്റെ ഭാൎയ്യ
എന്നു പറവാൻ അവൻ ശങ്കിച്ചു. 8 അവൻ അവിടെ
ഏറെക്കാലം പാൎത്തശേഷം ഫെലിസ്ത്യരുടെ
രാജാവായ അബീമേലെക്ക് കിളിവാതിൽക്കൽ
കൂടി നോക്കി യിസ്ഹാക്ക് തന്റെ ഭാൎയ്യയായ
റിബെക്കയോടുകൂടെ വിനോദിക്കുന്നതു കണ്ടു. 9
അബീമേലെക്ക് യിസ്ഹാക്കിനെ വിളിച്ചു:
അവൾ നിന്റെ ഭാൎയ്യയാകുന്നു നിശ്ചയം; പിന്നെ
എന്റെ സഹോദരിയെന്നു നീ പറഞ്ഞതു
എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യിസ്ഹാക്ക്
അവനോടു: അവളുടെ നിമിത്തം മരിക്കാതിരിപ്പാൻ
ആകുന്നു ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 അപ്പോൾ അബീമേലെക്ക്: നീ
ഞങ്ങളോടു ഈ ചെയ്തതു എന്തു? ജനത്തിൽ
ആരെങ്കിലും നിന്റെ ഭാൎയ്യയോടുകൂടെ ശയിപ്പാനും
നീ ഞങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റം വരുത്തുവാനും സംഗതി
വരുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ
അബീമേലെക്ക്: ഈ പുരുഷനെയോ അവന്റെ
ഭാൎയ്യയെയോ തൊടുന്നവന്നു മരണശിക്ഷ
ഉണ്ടാകും എന്നു സകലജനത്തോടും കല്പിച്ചു. 12
യിസ്ഹാക്ക് ആ ദേശത്തു വിതെച്ചു; ആയാണ്ടിൽ
നൂറുമേനി വിളവു കിട്ടി; യഹോവ അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു. 13 അവൻ വൎദ്ധിച്ചു വൎദ്ധിച്ചു
മഹാധനവാനായിത്തീൎന്നു. 14 അവന്നു ആട്ടിൻ
കൂട്ടങ്ങളും മാട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളും വളരെ
ദാസീദാസന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
ഫെലിസ്ത്യൎക്കു അവനോടു അസൂയ
തോന്നി. 15 എന്നാൽ അവന്റെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു അവന്റെ പിതാവിന്റെ

ദാസന്മാർ കുഴിച്ചിരുന്ന കിണറൊക്കെയും
ഫെലിസ്ത്യർ മണ്ണിട്ടു നികത്തിക്കളഞ്ഞിരുന്നു.
16 അബീമേലെക്ക് യിസ്ഹാക്കിനോടു: നീ
ഞങ്ങളെക്കാൾ ഏറ്റവും ബലവാനാകകൊണ്ടു
ഞങ്ങളെ വിട്ടു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 17
അങ്ങനെ യിസ്ഹാക്ക് അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ഗേരാർതാഴ്വരയിൽ കൂടാരമടിച്ചു, അവിടെ
പാർത്തു. 18 തന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ
കാലത്തു കുഴിച്ചതും അബ്രാഹാം മരിച്ചശേഷം
ഫെലിസ്ത്യർ നികത്തിക്കളഞ്ഞതുമായ
കിണറുകൾ യിസ്ഹാക്ക് പിന്നെയും കുഴിച്ചു തന്റെ
പിതാവു അവെക്കു ഇട്ടിരുന്ന പേർ തന്നേ ഇട്ടു. 19
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദാസന്മാർ ആ താഴ്വരയിൽ
കുഴിച്ചു നീരുറവുള്ള ഒരു കിണറ് കണ്ടു. 20
അപ്പോൾ ഗെരാർദേശത്തിലെ ഇടയന്മാർ: ഈ
വെള്ളം ഞങ്ങൾക്കുള്ളതു എന്നു പറഞ്ഞു
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ഇടയന്മാരോടു ശണ്ഠയിട്ടു;
അവർ തന്നോടു ശണ്ഠയിട്ടതുകൊണ്ടു അവൻ ആ
കിണറ്റിനു ഏശെക് എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 21 അവർ
മറ്റൊരു കിണറ് കുഴിച്ചു; അതിനെക്കുറിച്ചും അവർ
ശണ്ഠയിട്ടതുകൊണ്ടു അവൻ അതിന്നു സിത്നാ
എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 22 അവൻ അവിടെനിന്നു
മാറിപ്പോയി മറ്റൊരു കിണറ് കുഴിച്ചു;
അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ ശണ്ഠയിട്ടില്ല. യഹോവ
ഇപ്പോൾ നമുക്കു ഇടം ഉണ്ടാക്കി നാം ദേശത്തു
വർദ്ധിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു അവൻ അതിന്നു
രെഹോബോത്ത് എന്നു പേരിട്ടു. 23 അവിടെ നിന്നു
അവൻ ബേർ-ശേബെക്കു പോയി. 24 അന്നു രാത്രി
യഹോവ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: ഞാൻ നിന്റെ

പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു; നീ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; എന്റെ
ദാസനായ അബ്രാഹാം നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ സന്തതിയെ വദ്ധിപ്പിക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 25 അവിടെ അവൻ ഒരു
യാഗപീഠം പണിതു, യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ആരാധിച്ചു. അവിടെ തന്റെ കൂടാരം അടിച്ചു;
അവിടെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദാസന്മാർ ഒരു
കിണറ് കുഴിച്ചു. 26 അനന്തരം അബീമേലെക്കും
സ്നേഹിതനായ അഹൂസത്തും സേനാപതിയായ
ഫീക്കോലും ഗെരാരിൽനിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 27 യിസ്ഹാക്ക് അവരോടു: നിങ്ങൾ
എന്തിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു? നിങ്ങൾ
എന്നെ ദ്വേഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
അയച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അതിന്നു അവർ: യഹോവ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു
എന്നു ഞങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു; അതുകൊണ്ടു
നമുക്കു തമ്മിൽ, ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ
തന്നേ, ഒരു സത്യബന്ധമുണ്ടായിരിക്കേണം. 29
ഞങ്ങൾ നിന്നെ തൊട്ടിട്ടില്ലാത്തതുപോലെയും
നന്മമാത്രം നിനക്കു ചെയ്തു നിന്നെ
സമാധാനത്തോടെ അയച്ചതുപോലെയും നീ
ഞങ്ങളോടു ഒരു ദോഷവും ചെയ്കയില്ല എന്നു
ഞങ്ങളും നീയും തമ്മിൽ ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്ക. നീ
യഹോവയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അവൻ അവക്കു ഒരു വിരുന്നു ഒരുക്കി;
അവർ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു. 31 അവർ
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു, തമ്മിൽ സത്യം
ചെയ്തശേഷം യിസ്ഹാക്ക് അവരെ യാത്രയയച്ചു

അവർ സമാധാനത്തോടെ പിരിഞ്ഞുപോയി. 32 ആ
ദിവസം തന്നേ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദാസന്മാർ വന്നു
തങ്ങൾ കുഴിച്ച കിണറ്റിന്റെ വസ്തുത അവനെ
അറിയിച്ചു: 33 ഞങ്ങൾ വെള്ളം കണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അതിന്നു ശിബാ എന്നു പേരിട്ടു;
അതുകൊണ്ടു ആ പട്ടണത്തിന്നു ഇന്നുവരെ
ബേർ-ശേബ എന്നു പേർ. 34 ഏശാവിന്നു നാല്പതു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ഹിത്യനായ ബേരിയുടെ
മകൾ യെഹൂദീത്തിനെയും ഹിത്യനായ ഏലോന്റെ
മകൾ ബാസമത്തിനെയും ഭാര്യമാരായി
പരിഗ്രഹിച്ചു. 35 ഇവർ യിസ്ഹാക്കിന്നും
റിബെക്കെക്കും മനോവ്യസനകാരണമായിരുന്നു.
27 യിസ്ഹാക്ക് വൃദ്ധനായി അവന്റെ കണ്ണു
കാണ്മാൻ വഹിയാതവണ്ണം മങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ
ഒരു ദിവസം മൂത്ത മകനായ ഏശാവിനെ വിളിച്ചു
അവനോടു: മകനേ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനോടു: ഞാൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. 2
അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു;
എന്റെ മരണദിവസം അറിയുന്നതുമില്ല. 3 നീ
ഇപ്പോൾ നിന്റെ ആയുധങ്ങളായ വില്ലും പൂണിയും
എടുത്തു കാട്ടിൽ ചെന്നു എനിക്കു വേണ്ടി വേട്ട
തേടി 4 എനിക്കു ഇഷ്ടവും രുചികരവുമായ
ഭോജനം ഉണ്ടാക്കി, ഞാൻ മരിക്കുമ്മുമ്പെ തിന്നു
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 5
യിസ്ഹാക്ക് തന്റെ മകനായ ഏശാവിനോടു
പറയുമ്പൊൾ റിബെക്കാ കേട്ടു. ഏശാവോ
വേട്ടതേടി കൊണ്ടുവരുവാൻ കാട്ടിൽ പോയി. 6
റിബെക്കാ തന്റെ മകനായ യാക്കോബിനോടു

പറഞ്ഞതു: നിന്റെ അപ്പൻ നിന്റെ സഹോദരനായ
ഏശാവിനോടു സംസാരിച്ചു: 7 ഞാൻ എന്റെ
മരണത്തിന്നു മുമ്പെ തിന്നു നിന്നെ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു നീ വേട്ടയിറച്ചി
കൊണ്ടുവന്നു രുചികരമായ ഭോജനം
ഉണ്ടാക്കിത്തരിക എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.
8 ആകയാൽ മകനേ, നീ എന്റെ വാക്കു കേട്ടു
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്ക. 9
ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു അവിടെനിന്നു രണ്ടു നല്ല
കോലാട്ടിൻകുട്ടികളെ കൊണ്ടുവരിക; ഞാൻ
അവയെക്കൊണ്ടു നിന്റെ അപ്പന്നു ഇഷ്ടവും
രുചികരവുമായ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കും. 10 നിന്റെ
അപ്പൻ തിന്നു തന്റെ മരണത്തിന്നു മുമ്പെ
അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അതു അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലേണം. 11 അതിന്നു
യാക്കോബ് തന്റെ അമ്മയായ റിബെക്കയോടു:
എന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവു രോമമുള്ളവനും
ഞാൻ രോമമില്ലാത്തവനും ആകുന്നുവല്ലോ. 12
പക്ഷേ അപ്പൻ എന്നെ തപ്പിനോക്കും; ഞാൻ
ഉപായി എന്നു അവന്നു തോന്നീട്ടു ഞാൻ എന്റെ
മേൽ അനുഗ്രഹമല്ല ശാപം തന്നേ വരുത്തും എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 അവന്റെ അമ്മ അവനോടു: മകനേ,
നിന്റെ ശാപം എന്റെ മേൽ വരട്ടെ; എന്റെ വാക്കു
മാത്രം കേൾക്ക; പോയി കൊണ്ടുവാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 അവൻ ചെന്നു പിടിച്ചു അമ്മയുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അമ്മ അവന്റെ അപ്പന്നു
ഇഷ്ടവും രുചികരവുമായ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കി. 15
പിന്നെ റിബെക്കാ വീട്ടിൽ തന്റെ പക്കൽ ഉള്ളതായ
മൂത്തമകൻ ഏശാവിന്റെ വിശേഷവസ്ത്രം

എടുത്തു ഇളയമകൻ യാക്കോബിനെ
ധരിപ്പിച്ചു. 16 അവൾ കോലാട്ടിൻ കുട്ടികളുടെ
തോൽകൊണ്ടു അവന്റെ കൈകളും രോമമില്ലാത്ത
കഴുത്തും പൊതിഞ്ഞു. 17 താൻ ഉണ്ടാക്കിയ
രുചികരമായ ഭോജനവും അപ്പവും തന്റെ
മകനായ യാക്കോബിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. 18
അവൻ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: അപ്പാ
എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ ഇതാ; നീ ആർ,
മകനേ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 19 യാക്കോബ്
അപ്പനോടു: ഞാൻ നിന്റെ ആദ്യജാതൻ ഏശാവു;
എന്നോടു കല്പിച്ചതു ഞാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു എന്റെ വേട്ടയിറച്ചി തിന്നു
എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 20
യിസ്ഹാക്ക് തന്റെ മകനോടു: മകനേ, നിനക്കു
ഇത്ര വേഗത്തിൽ കിട്ടിയതു എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്റെ
നേർക്കു വരുത്തിത്തന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 21
യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനോടു: മകനെ,
അടുത്തുവരിക; നീ എന്റെ മകനായ ഏശാവു
തന്നേയോ അല്ലയോ എന്നു ഞാൻ തപ്പിനോക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 യാക്കോബ് തന്റെ അപ്പനായ
യിസ്ഹാക്കിനോടു അടുത്തു ചെന്നു; അവൻ
അവനെ തപ്പിനോക്കി: ശബ്ദം യാക്കോബിന്റെ
ശബ്ദം; കൈകൾ ഏശാവിന്റെ കൈകൾ
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവന്റെ കൈകൾ
സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ കൈകൾപോലെ
രോമമുള്ളവയാകകൊണ്ടു അവൻ തിരിച്ചറിയാതെ
അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 24 നീ എന്റെ മകൻ
ഏശാവ് തന്നേയോ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു:

അതേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 25 അപ്പോൾ
അവൻ: എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവാ; ഞാൻ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ മകന്റെ
വേട്ടയിറച്ചി ഞാൻ തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ അടുക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്നു, അവൻ
തിന്നു; അവൻ വീഞ്ഞും കൊണ്ടുചെന്നു,
അവൻ കുടിച്ചു. 26 പിന്നെ അവന്റെ അപ്പനായ
യിസ്ഹാക്ക് അവനോടു: മകനേ, നീ
അടുത്തുവന്നു എന്നെ ചുംബിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 അവൻ അടുത്തുചെന്നു അവനെ
ചുംബിച്ചു; അവൻ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ
വാസന മണത്തു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു
പറഞ്ഞതു: ഇതാ, എന്റെ മകന്റെ വാസന 28
യഹോവ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന വയലിലെ
വാസനപോലെ. ദൈവം ആകാശത്തിന്റെ
മഞ്ഞും ഭൂമിയുടെ പുഷ്ടിയും 29 അനവധി
ധാന്യവും വീഞ്ഞും നിനക്കു തരുമാറാകട്ടെ.
വംശങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കട്ടെ; ജാതികൾ നിന്നെ
വണങ്ങട്ടെ; നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു നീ
പ്രഭുവായിരിക്ക; നിന്റെ മാതാവിന്റെ പുത്രന്മാർ
നിന്നെ വണങ്ങട്ടെ. നിന്നെ ശപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ; നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ. 30 യിസ്ഹാക്ക്
യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
യാക്കോബ് തന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; ഉടനെ അവന്റെ
സഹോദരൻ ഏശാവ് വേട്ട കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നു.
31 അവനും രുചികരമായ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കി
അപ്പന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു

അപ്പനോടു: അപ്പൻ എഴുന്നേറ്റു മകന്റെ
വേട്ടയിറച്ചി തിന്നു എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അവന്റെ അപ്പനായ
യിസ്ഹാക്ക് അവനോടു: നീ ആർ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ നിന്റെ മകൻ, നിന്റെ
ആദ്യജാതൻ ഏശാവ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 33
അപ്പോൾ യിസ്ഹാക്ക് അത്യന്തം ഭ്രമിച്ചു
നടുങ്ങി: എന്നാൽ വേട്ടതേടി എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നവൻ ആർ? നീ വരുമുമ്പെ ഞാൻ
സകലവും തിന്നു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനുമാകും എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 ഏശാവ് അപ്പന്റെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ
അതിദുഃഖിതനായി ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: അപ്പാ,
എന്നെ, എന്നെയും കൂടെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ
എന്നു അപ്പനോടു പറഞ്ഞു. 35 അതിന്നു അവൻ:
നിന്റെ സഹോദരൻ ഉപായത്തോടെ വന്നു നിന്റെ
അനുഗ്രഹം അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു.
36 ശരി, യാക്കോബ് എന്നല്ലോ അവന്റെ പേർ; രണ്ടു
പ്രാവശ്യം അവൻ എന്നെ ചതിച്ചു; അവൻ എന്റെ
ജ്യേഷ്ഠാവകാശം അപഹരിച്ചു; ഇപ്പോൾ ഇതാ,
എന്റെ അനുഗ്രഹവും അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. നീ എനിക്കു ഒരു അനുഗ്രഹവും
കരുതിവെച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 37
യിസ്ഹാക്ക് ഏശാവിനോടു: ഞാൻ അവനെ
നിനക്കു പ്രഭുവാക്കി അവന്റെ സഹോദരന്മാരെ
ഒക്കെയും അവന്നു ദാസന്മാരാക്കി; അവന്നു
ധാന്യവും വീഞ്ഞും കൊടുത്തു; ഇനി നിനക്കു
ഞാൻ എന്തു തരേണ്ടു മകനേ, എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 38 ഏശാവ് പിതാവിനോടു: നിനക്കു

ഒരു അനുഗ്രഹം മാത്രമേ ഉള്ളുവോ, അപ്പാ?
എന്നെ, എന്നെയുംകൂടെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ,
അപ്പാ എന്നു പറഞ്ഞു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. 39
എന്നാറെ അവന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്ക്
ഉത്തരമായിട്ടു അവനോടു പറഞ്ഞതു: നിന്റെ
വാസം ഭൂമിയിലെ പുഷ്ടികൂടാതെയും മീതെ
ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞുകൂടാതെയും ഇരിക്കും.
40 നിന്റെ വാളുകൊണ്ടു നീ ഉപജീവിക്കും;
നിന്റെ സഹോദരനെ നീ സേവിക്കും. നിന്റെ
കെട്ടു അഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ നീ അവന്റെ
നുകം കഴുത്തിൽനിന്നു കുടഞ്ഞുകളയും. 41
തന്റെ അപ്പൻ യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിച്ച
അനുഗ്രഹം നിമിത്തം ഏശാവു അവനെ
ദ്വേഷിച്ചു: അപ്പനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്ന കാലം
അടുത്തിരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ
സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ കൊല്ലും എന്നു
ഏശാവു ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു. 42 മൂത്തമകനായ
ഏശാവിന്റെ വാക്കു റിബെക്കാ അറിഞ്ഞപ്പോൾ,
അവൾ ഇളയമകനായ യാക്കോബിനെ ആളയച്ചു
വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞതു: നിന്റെ
സഹോദരൻ ഏശാവ് നിന്നെ കൊന്നു
പകവീട്ടുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. 43 ആകയാൽ മകനേ,
എന്റെ വാക്കു കേൾക്ക: നീ എഴുന്നേറ്റു ഹാരാനിൽ
എന്റെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ അടുക്കലേക്കു
ഓടിപ്പോക. 44 നിന്റെ സഹോദരന്റെ ക്രോധം
ശമിക്കുവോളം കുറെ നാൾ അവന്റെ അടുക്കൽ
പാക്ക. 45 നിന്റെ സഹോദരന്നു നിന്നോടുള്ള
കോപം മാറി നീ അവനോടു ചെയ്തതു അവൻ
മറക്കുംവരെ അവിടെ താമസിക്ക; പിന്നെ

ഞാൻ ആളയച്ചു നിന്നെ അവിടെ നിന്നു
വരുത്തിക്കൊള്ളാം; ഒരു ദിവസം തന്നേ നിങ്ങൾ
ഇരുവരും എനിക്കു ഇല്ലാതെയാകുന്നതു എന്തിനു?
46 പിന്നെ റിബെക്കാ യിസ്ഹാക്കിനോടു: ഈ
ഹിത്യസ്ത്രീകൾ നിമിത്തം എന്റെ ജീവൻ എനിക്കു
അസഹ്യമായിരിക്കുന്നു; ഈ ദേശക്കാരത്തികളായ
ഇവരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ഹിത്യസ്ത്രീയെ
യാക്കോബ് വിവാഹം കഴിച്ചാൽ ഞാൻ എന്തിന്നു
ജീവിക്കുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു.
28 അനന്തരം യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ വിളിച്ചു,
അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു, അവനോടു ആജ്ഞാപിച്ചു
പറഞ്ഞതു: നീ കനാന്യസ്ത്രീകളിൽനിന്നു
ഭാൎയ്യയെ എടുക്കരുതു. 2 പുറപ്പെട്ടു പദ്ദൻ-
അരാമിൽ നിന്റെ അമ്മയുടെ അപ്പനായ
ബെഥൂവേലിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു നിന്റെ അമ്മയുടെ
സഹോദരനായ ലാബാന്റെ പുത്രിമാരിൽ
നിന്നു നിനക്കു ഒരു ഭാൎയ്യയെ എടുക്ക. 3
സൎവ്വശക്തനായ ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും
നീ ജനസമൂഹമായി തീരത്തക്കവണ്ണം നിന്നെ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനായി പെരുക്കുകയും
4 ദൈവം അബ്രാഹാമിന്നു കൊടുത്തതും നീ
പരദേശിയായി പാൎക്കുന്നതുമായ ദേശം നീ
കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു അബ്രാഹാമിന്റെ
അനുഗ്രഹം നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും
തരികയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. 5 അങ്ങനെ
യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവൻ പദ്ദൻ-അരാമിൽ അരാമ്യനായ
ബെഥൂവേലിന്റെ മകനും യാക്കോബിന്റെയും
ഏശാവിന്റെയും അമ്മയായ റിബെക്കയുടെ

സഹോദരനുമായ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ
പോയി. 6 യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു പദ്ദൻ-അരാമിൽനിന്നു ഒരു
ഭാൎയ്യയെ എടുപ്പാൻ അവനെ അവിടെക്കു
അയച്ചതും, അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ:
നീ കനാന്യസ്ത്രീകളിൽനിന്നു ഭാൎയ്യയെ
എടുക്കരുതെന്നു അവനോടു കല്പിച്ചതും
7 യാക്കോബ് അപ്പനെയും അമ്മയെയും
അനുസരിച്ചു പദ്ദൻ-അരാമിലേക്കു പോയതും
ഏശാവ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, 8 കനാന്യസ്ത്രീകൾ
തന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്കിന്നു ഇഷ്ടമുള്ളവരല്ല
എന്നു കണ്ടു 9 ഏശാവ് യിശ്മായേലിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ള ഭാൎയ്യമാരെ കൂടാതെ
അബ്രാഹാമിന്റെ മകനായ യിശ്മായേലിന്റെ
മകളും നെബായോത്തിന്റെ സഹോദരിയുമായ
മഹലത്തിനെയും വിവാഹം കഴിച്ചു. 10
എന്നാൽ യാക്കോബ് ബേർ-ശേബയിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഹാരാനിലേക്കു പോയി. 11
അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ സൂൎയ്യൻ
അസ്തമിക്കകൊണ്ടു അവിടെ രാപാൎത്തു; അവൻ
ആ സ്ഥലത്തെ കല്ലുകളിൽ ഒന്നു എടുത്തു
തലയണയായി വെച്ചു അവിടെ കിടന്നുറങ്ങി.
12 അവൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു: ഇതാ, ഭൂമിയിൽ
വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കോവണി; അതിന്റെ തല
സ്വൎഗ്ഗത്തോളം എത്തിയിരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
ദൂതന്മാർ അതിന്മേൽകൂടി കയറുകയും
ഇറങ്ങുകയുമായിരുന്നു. 13 അതിന്മീതെ
യഹോവ നിന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ
നിന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും,

യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവുമായ യഹോവ ആകുന്നു;
നീ കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ
സന്തതിക്കും തരും. 14 നിന്റെ സന്തതി ഭൂമിയിലെ
പൊടിപോലെ ആകും; നീ പടിഞ്ഞാറോട്ടും
കിഴക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും പരക്കും;
നീ മുഖാന്തരവും നിന്റെ സന്തതി മുഖാന്തരവും
ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.
15 ഇതാ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു; നീ
പോകുന്നേടത്തൊക്കെയും നിന്നെ കാത്തു ഈ
രാജ്യത്തേക്കു നിന്നെ മടക്കിവരുത്തും; ഞാൻ
നിന്നെ കൈവിടാതെ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവർത്തിക്കും. 16 അപ്പോൾ യാക്കോബ്
ഉറക്കമുണർന്നു: യഹോവ ഈ സ്ഥലത്തുണ്ടു
സത്യം; ഞാനോ അതു അറിഞ്ഞില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അവൻ ഭയപ്പെട്ടു: ഈ സ്ഥലം എത്ര
ഭയങ്കരം! ഇതു ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ലാതെ
മറ്റൊന്നല്ല; ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 യാക്കോബ് അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റു തലയണയായി വെച്ചിരുന്ന കല്ലു
എടുത്തു തൂണായി നിർത്തി, അതിന്മേൽ എണ്ണ
ഒഴിച്ചു. 19 അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബേഥേൽ
എന്നു പേർവിളിച്ചു; ആദ്യം ആ പട്ടണത്തിന്നു
ലൂസ് എന്നു പേരായിരുന്നു. 20 യാക്കോബ് ഒരു
നേർച്ചനേർന്നു: ദൈവം എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കയും
ഞാൻ പോകുന്ന ഈ യാത്രയിൽ എന്നെ
കാക്കുകയും ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഹാരവും ധരിപ്പാൻ
വസ്ത്രവും എനിക്കു തരികയും 21 എന്നെ
എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്കു സൌഖ്യത്തോടെ
മടക്കിവരുത്തുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ യഹോവ

എനിക്കു ദൈവമായിരിക്കും. 22 ഞാൻ തൂണായി
നിർത്തിയ ഈ കല്ലു ദൈവത്തിന്റെ ആലയവും
ആകും. നീ എനിക്കു തരുന്ന സകലത്തിലും ഞാൻ
നിനക്കു ദശാംശം തരും എന്നു പറഞ്ഞു.
29 പിന്നെ യാക്കോബ് പ്രയാണം ചെയ്തു
കിഴക്കരുടെ ദേശത്തു എത്തി. 2 അവൻ
വെളിമ്പ്രദേശത്തു ഒരു കിണർ കണ്ടു.
അതിന്നരികെ മൂന്നു ആട്ടിൻ കൂട്ടം കിടക്കുന്നു. ആ
കിണറ്റിൽനിന്നു ആയിരുന്നു ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കു
വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതു; എന്നാൽ കിണറ്റിന്റെ
വായ്ക്കലുള്ള കല്ലു വലുതായിരുന്നു. 3 ആ
സ്ഥലത്തു കൂട്ടങ്ങൾ ഒക്കെ കൂടുകയും അവർ
കിണറ്റിന്റെ വായ്ക്കൽനിന്നു കല്ലു ഉരുട്ടി
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുക്കയും കല്ലു
കിണറ്റിന്റെ വായ്ക്കൽ അതിന്റെ സ്ഥലത്തു തന്നേ
തിരികെ വെക്കയും ചെയ്യും. 4 യാക്കോബ്
അവരോടു: സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
എവിടുത്തുകാർ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞങ്ങൾ
ഹാരാന്യർ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ നാഹോരിന്റെ മകനായ
ലാബാനെ അറിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
അറിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 6 അവൻ
അവരോടു: അവൻ സുഖമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. സുഖം തന്നേ; അവന്റെ മകൾ
റാഹേൽ അതാ ആടുകളോടുകൂടെ വരുന്നു
എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 7 പകൽ
ഇനിയും വളരെയുണ്ടല്ലോ; കൂട്ടം ഒന്നിച്ചു
കൂടുന്ന നേരമായിട്ടില്ല; ആടുകൾക്കു വെള്ളം
കൊടുത്തു കൊണ്ടുപോയി തീറ്റുവിൻ എന്നു

അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു 8 അവർ: കൂട്ടങ്ങൾ
ഒക്കെയും കൂടുവോളം ഞങ്ങൾക്കു വഹിയാ;
അവർ കിണററിന്റെ വായ്ക്കൽനിന്നു കല്ലു
ഉരുട്ടും; പിന്നെ ഞങ്ങൾ ആടുകൾക്കു വെള്ളം
കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ അവരോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ റാഹേൽ
തന്റെ അപ്പന്റെ ആടുകളോടുകൂടെ വന്നു.
അവളായിരുന്നു അവയെ മേയിച്ചുവന്നതു. 10 തന്റെ
അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ മകൾ
റാഹേലിനെയും അമ്മയുടെ സഹോദരനായ
ലാബാന്റെ ആടുകളെയും കണ്ടപ്പോൾ യാക്കോബ്
അടുത്തു ചെന്നു കണററിന്റെ വായ്ക്കൽനിന്നു കല്ലു
ഉരുട്ടി, അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുത്തു. 11 യാക്കോബ്
റാഹേലിനെ ചുംബിച്ചു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. 12 താൻ
അവളുടെ അപ്പന്റെ സഹോദരൻ എന്നും
റിബെക്കയുടെ മകനെന്നും യാക്കോബ്
റാഹേലിനോടു പറഞ്ഞു. അവൾ ഓടിച്ചെന്നു
തന്റെ അപ്പനെ അറിയിച്ചു. 13 ലാബാൻ തന്റെ
സഹോദരിയുടെ മകനായ യാക്കോബിന്റെ
വസ്തുത കേട്ടപ്പോൾ അവനെ എതിരേല്പാൻ
ഓടിച്ചെന്നു അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു
ചുംബിച്ചു വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവൻ
ലാബാനോടു വിവരം ഒക്കെയും പറഞ്ഞു. 14
ലാബാൻ അവനോടു: നീ എന്റെ അസ്ഥിയും
മാംസവും തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഒരു
മാസകാലം അവന്റെ അടുക്കൽ പാർത്തു. 15
പിന്നെ ലാബാൻ യാക്കോബിനോടു: നീ
എന്റെ സഹോദരനാകകൊണ്ടു വെറുതെ

എന്നെ സേവിക്കേണമോ? നിനക്കു എന്തു
പ്രതിഫലം വേണം? എന്നോടു പറക എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 എന്നാൽ ലാബാന്നു രണ്ടു പുത്രിമാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു: മൂത്തവൾക്കു ലേയാ എന്നും
ഇളയവൾക്കു റാഹേൽ എന്നും പേർ. 17 ലേയയുടെ
കണ്ണു ശോഭ കുറഞ്ഞതായിരുന്നു; റാഹേലോ
സുന്ദരിയും മനോഹരരൂപിണിയും ആയിരുന്നു. 18
യാക്കോബ് റാഹേലിനെ സ്നേഹിച്ചു; നിന്റെ
ഇളയമകൾ റാഹേലിന്നു വേണ്ടി ഞാൻ ഏഴു
സംവത്സരം നിന്നെ സേവിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
19 അതിന്നു ലാബാൻ: ഞാൻ അവളെ
അന്യപുരുഷന്നു കൊടുക്കുന്നതിലും നിനക്കു
തരുന്നതു നല്ലതു; എന്നോടുകൂടെ പാൎക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ യാക്കോബ് റാഹേലിന്നു
വേണ്ടി ഏഴു സംവത്സരം സേവ ചെയ്തു; അവൻ
അവളെ സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു അതു അവന്നു
അല്പകാലംപോലെ തോന്നി. 21 അനന്തരം
യാക്കോബ് ലാബാനോടു: എന്റെ സമയം
തികഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ എന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ അവളെ തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അപ്പോൾ ലാബാൻ ആ സ്ഥലത്തെ
ജനങ്ങളെ എല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു.
23 എന്നാൽ രാത്രിയിൽ അവൻ തന്റെ മകൾ
ലേയയെ കൂട്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോയി
ആക്കി; അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 24
ലാബാൻ തന്റെ മകൾ ലേയെക്കു തന്റെ ദാസി
സില്പയെ ദാസിയായി കൊടുത്തു. 25 നേരം
വെളുത്തപ്പോൾ അതു ലേയാ എന്നു കണ്ടു അവൻ
ലാബാനോടു: നീ എന്നോടു ചെയ്തതു എന്തു?

റാഹേലിന്നു വേണ്ടി അല്ലയോ ഞാൻ നിന്നെ
സേവിച്ചതു? നീ എന്തിന്നു എന്നെ ചതിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു. 26 അതിന്നു ലാബാൻ: മൂത്തവൾക്കു
മുമ്പെ ഇളയവളെ കൊടുക്ക ഞങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ
നടപ്പില്ല. 27 ഇവളുടെ ആഴ്ചവട്ടം നിവർത്തിക്ക;
എന്നാൽ നീ ഇനിയും ഏഴു സംവത്സരം എന്റെ
അടുക്കൽ ചെയ്യുന്ന സേവെക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ
അവളെയും നിനക്കു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 28
യാക്കോബ് അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു, അവളുടെ
ആഴ്ചവട്ടം നിവർത്തിച്ചു; അവൻ തന്റെ മകൾ
റാഹേലിനെയും അവന്നു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു. 29
തന്റെ മകൾ റാഹേലിന്നു ലാബാൻ തന്റെ ദാസി
ബിൽഹയെ ദാസിയായി കൊടുത്തു. 30 അവൻ
റാഹേലിന്റെ അടുക്കലും ചെന്നു; റാഹേലിനെ
ലേയയെക്കാൾ അധികം സ്നേഹിച്ചു; പിന്നെയും
ഏഴു സംവത്സരം അവന്റെ അടുക്കൽ സേവ
ചെയ്തു. 31 ലേയാ അനിഷ്ടയെന്നു യഹോവ
കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഗർഭത്തെ തുറന്നു;
റാഹേലോ മച്ചിയായിരുന്നു. 32 ലേയാ ഗർഭംധരിച്ചു
ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു: യഹോവ എന്റെ സങ്കടം
കണ്ടു; ഇപ്പോൾ എന്റെ ഭർത്താവു എന്നെ
സ്നേഹിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു അവൾ അവന്നു
രൂബേൻ എന്നു പേരിട്ടു. 33 അവൾ പിന്നെയും
ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു: ഞാൻ അനിഷ്ട
എന്നു യഹോവ കേട്ടതുകൊണ്ടു ഇവനെയും
എനിക്കു തന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു
ശിമെയോൻ എന്നു പേരിട്ടു. 34 അവൾ പിന്നെയും
ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു: ഇപ്പോൾ ഈ
സമയം എന്റെ ഭർത്താവു എന്നോടു പറ്റിച്ചേരും;

ഞാൻ അവന്നു മൂന്നു പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു അവൾ അവന്നു
ലേവി എന്നു പേരിട്ടു. 35 അവൾ പിന്നെയും
ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവയെ സ്തുതിക്കും എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു;
അതുകൊണ്ടു അവൾ അവന്നു യെഹൂദാ എന്നു
പേരിട്ടു. പിന്നെ അവൾക്കു പ്രസവം നിന്നു.
30 താൻ യാക്കോബിന്നു മക്കളെ പ്രസവിക്കുന്നില്ല
എന്നു റാഹേൽ കണ്ടു തന്റെ സഹോദരിയോടു
അസൂയപ്പെട്ടു യാക്കോബിനോടു: എനിക്കു
മക്കളെ തരേണം; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
മരിച്ചുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ
യാക്കോബിന്നു റാഹേലിനോടു കോപം ജ്വലിച്ചു:
നിനക്കു ഗർഭഫലം തരാതിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
സ്ഥാനത്തോ ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അതിന്നു
അവൾ: എന്റെ ദാസി ബിൽഹാ ഉണ്ടല്ലോ;
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക; അവൾ എന്റെ
മടിയിൽ പ്രസവിക്കട്ടെ; അവളാൽ എനിക്കും
മക്കൾ ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ
അവൾ തന്റെ ദാസി ബിൽഹയെ അവന്നു
ഭാര്യയായി കൊടുത്തു; യാക്കോബ് അവളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 5 ബിൽഹാ ഗർഭംധരിച്ചു
യാക്കോബിന്നു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 6 അപ്പോൾ
റാഹേൽ: ദൈവം എനിക്കു ന്യായം നടത്തി എന്റെ
അപേക്ഷ കേട്ടു എനിക്കു ഒരു മകനെ തന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു അവന്നു ദാൻ എന്നു
പേരിട്ടു. 7 റാഹേലിന്റെ ദാസി ബിൽഹാ പിന്നെയും
ഗർഭംധരിച്ചു യാക്കോബിന്നു രണ്ടാമതൊരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു. 8 ഞാൻ എന്റെ സഹോദരിയോടു

വലിയോരു പോർ പൊരുതു ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു
എന്നു റാഹേൽ പറഞ്ഞു അവന്നു നഫ്താലി
എന്നു പേരിട്ടു. 9 തനിക്കു പ്രസവം നിന്നുപോയി
എന്നു ലേയാ കണ്ടാറെ തന്റെ ദാസി സില്പയെ
വിളിച്ചു അവളെ യാക്കോബിന്നു ഭാൎയ്യയായി
കൊടുത്തു. 10 ലേയയുടെ ദാസി സില്പാ
യാക്കോബിന്നു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 11
അപ്പോൾ ലേയാ: ഭാഗ്യം എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു
ഗാദ് എന്നു പേരിട്ടു. 12 ലേയയുടെ ദാസി
സില്പാ യാക്കോബിന്നു രണ്ടാമതു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു. 13 ഞാൻ ഭാഗ്യവതി; സ്ത്രീകൾ
എന്നെ ഭാഗ്യവതിയെന്നു പറയും എന്നു ലേയാ
പറഞ്ഞു അവന്നു ആശേർ എന്നു പേരിട്ടു. 14
കോതമ്പുകൊയിത്തുകാലത്തു രൂബേൻ പുറപ്പെട്ടു
വയലിൽ ദൂദായിപ്പഴം കണ്ടു തന്റെ അമ്മയായ
ലേയയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. റാഹേൽ
ലേയയോടു: നിന്റെ മകന്റെ ദൂദായിപ്പഴം കുറെ
എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൾ
അവളോടു: നീ എന്റെ ഭൎത്താവിനെ എടുത്തതു
പോരയോ? എന്റെ മകന്റെ ദൂദായിപ്പഴവും കൂടെ
വേണമോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു റാഹേൽ: ആകട്ടെ;
നിന്റെ മകന്റെ ദൂദായിപ്പഴത്തിന്നു വേണ്ടി ഇന്നു
രാത്രി അവൻ നിന്നോടുകൂടെ ശയിച്ചുകൊള്ളട്ടേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യാക്കോബ് വൈകുന്നേരം
വയലിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ ലേയാ അവനെ
എതിരേറ്റു ചെന്നു: നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരേണം;
എന്റെ മകന്റെ ദൂദായിപ്പഴം കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
കൂലിക്കു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു;
അന്നു രാത്രി അവൻ അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു. 17

ദൈവം ലേയയുടെ അപേക്ഷ കേട്ടു; അവൾ
ഗർഭം ധരിച്ചു യാക്കോബിന്നു അഞ്ചാമതു
ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 18 അപ്പോൾ ലേയാ:
ഞാൻ എന്റെ ദാസിയെ എന്റെ ഭർത്താവിന്നു
കൊടുത്തതുകൊണ്ടു ദൈവം എനിക്കു കൂലി
തന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു യിസ്സാഖാർ എന്നു
പേരിട്ടു. 19 ലേയാ പിന്നെയും ഗർഭം ധരിച്ചു,
യാക്കോബിന്നു ആറാമതു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
20 ദൈവം എനിക്കു ഒരു നല്ലദാനം തന്നിരിക്കുന്നു;
ഇപ്പോൾ എന്റെ ഭർത്താവു എന്നോടുകൂടെ
വസിക്കും; ഞാൻ അവന്നു ആറു മക്കളെ
പ്രസവിച്ചുവല്ലോ എന്നു ലേയാ പറഞ്ഞു അവന്നു
സെബൂലൂൻ എന്നു പേരിട്ടു. 21 അതിന്റെ ശേഷം
അവൾ ഒരു മകളെ പ്രസവിച്ചു അവൾക്കു ദീനാ
എന്നു പേരിട്ടു. 22 ദൈവം റാഹേലിനെ ഓർത്തു;
ദൈവം അവളുടെ അപേക്ഷ കേട്ടു അവളുടെ
ഗർഭത്തെ തുറന്നു. 23 അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു
ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു: ദൈവം എന്റെ നിന്ദ
നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24
യഹോവ എനിക്കു ഇനിയും ഒരു മകനെ
തരുമെന്നും പറഞ്ഞു അവന്നു യോസേഫ്
എന്നു പേരിട്ടു. 25 റാഹേൽ യോസേഫിനെ
പ്രസവിച്ചശേഷം യാക്കോബ് ലാബാനോടു: ഞാൻ
എന്റെ സ്ഥലത്തേക്കും ദേശത്തേക്കും പോകുവാൻ
എന്നെ അയക്കേണം. 26 ഞാൻ നിന്നെ
സേവിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലമായ എന്റെ ഭാര്യമാരേയും
മക്കളെയും എനിക്കു തരേണം; ഞാൻ പോകട്ടെ;
ഞാൻ നിന്നെ സേവിച്ച സേവ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 ലാബാൻ അവനോടു: നിനക്കു

എന്നോടു ദയ ഉണ്ടെങ്കിൽ പോകരുതേ; നിന്റെ
നിമിത്തം യഹോവ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു എന്നു
എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. 28 നിനക്കു
എന്തു പ്രതിഫലം വേണം എന്നു പറക; ഞാൻ
തരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവനോടു:
ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ സേവിച്ചു എന്നും
നിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടം എന്റെ പക്കൽ എങ്ങനെ
ഇരുന്നു എന്നും നീ അറിയുന്നു. 30 ഞാൻ
വരുംമുമ്പെ നിനക്കു അല്പമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു;
ഇപ്പോൾ അതു അത്യന്തം വദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ കാൽ വെച്ചേടത്തൊക്കെയും യഹോവ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി എന്റെ
സ്വന്തഭവനത്തിന്നുവേണ്ടി ഞാൻ എപ്പോൾ
കരുതും എന്നും പറഞ്ഞു. 31 ഞാൻ നിനക്കു
എന്തു തരേണം എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു
യാക്കോബ് പറഞ്ഞതു: നീ ഒന്നും തരേണ്ടാ; ഈ
കാര്യം നീ ചെയ്തുതന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെ ഇനിയും മേയിച്ചു പാലിക്കാം. 32
ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ എല്ലാകൂട്ടങ്ങളിലും കൂടി
കടന്നു, അവയിൽനിന്നു പുള്ളിയും മറുവുമുള്ള
ആടുകളെ ഒക്കെയും ചെമ്മരിയാടുകളിൽ
കറുത്തതിനെയൊക്കെയും കോലാടുകളിൽ
പുള്ളിയും മറുവുമുള്ളതിനെയും വേർതിരിക്കാം;
അതു എന്റെ പ്രതിഫലമായിരിക്കട്ടെ.
33 നാളെ ഒരിക്കൽ എന്റെ പ്രതിഫലം
സംബന്ധിച്ചു നീ നോക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ
എന്റെ നീതി തെളിവായിരിക്കും;
കോലാടുകളിൽ പുള്ളിയും മറുവുമില്ലാത്തതും
ചെമ്മരിയാടുകളിൽ കറുത്തനിറമില്ലാത്തതും

എല്ലാം മോഷ്ടിച്ചതായി എണ്ണാം. 34 അതിന്നു
ലാബാൻ: നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ആകട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അന്നു തന്നേ അവൻ
വരയും മറുവുമുള്ള മുട്ടാടുകളെയും പുള്ളിയും
മറുവുമുള്ള പെൺകോലാടുകളെ ഒക്കെയും
വെണ്മയുള്ളതിനെ ഒക്കെയും ചെമ്മരിയാടുകളിൽ
കറുത്തനിറമുള്ളതിനെ ഒക്കെയും വേർതിരിച്ചു
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 36
അവൻ തനിക്കും യാക്കോബിന്നും ഇടയിൽ
മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിയകലം വെച്ചു;
ലാബാന്റെ ശേഷമുള്ള ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളെ
യാക്കോബ് മേയിച്ചു. 37 എന്നാൽ യാക്കോബ്
പുന്നവൃക്ഷത്തിന്റെയും ബദാംവൃക്ഷത്തിന്റെയും
അരിഞ്ഞിൽവൃക്ഷത്തിന്റെയും പച്ചക്കൊമ്പുകളെ
എടുത്തു അവയിൽ വെള്ള കാണത്തക്കവണ്ണം
വെള്ളവരയായി തോലുരിച്ചു. 38 ആടുകൾ
കുടിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ അവൻ, താൻ തോലുരിച്ച
കൊമ്പുകളെ പാത്തികളിലും വെള്ളം പകരുന്ന
തൊട്ടികളിലും ആടുകളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു; അവ
വെള്ളം കുടിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ ചനയേറ്റു. 39
ആടുകൾ കൊമ്പുകളെ കണ്ടുകൊണ്ടു ചനയേറ്റു
വരയും പുള്ളിയും മറുവുമുള്ള കുട്ടികളെ പെറ്റു. 40
ആ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ യാക്കോബ് വേർതിരിച്ചു
ആടുകളെ ലാബാന്റെ ആടുകളിൽ വരയും
മറുവുമുള്ള എല്ലാറ്റിന്നും അഭിമുഖമായി നിർത്തി;
തന്റെ സ്വന്തകൂട്ടങ്ങളെ ലാബാന്റെ ആടുകളോടു
ചേർക്കാതെ വേറെയാക്കി. 41 ബലമുള്ള ആടുകൾ
ചനയേല്ക്കുമ്പോഴൊക്കെയും കൊമ്പുകളെ
കണ്ടുകൊണ്ടു ചനയേൽക്കേണ്ടതിന്നു യാക്കോബ്

ആ കൊമ്പുകളെ പാത്തികളിൽ ആടുകളുടെ
കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ വെച്ചു. 42 ബലമില്ലാത്ത
ആടുകൾ ചനയേല്ക്കുമ്പോൾ അവയെ വെച്ചില്ല;
അങ്ങനെ ബലമില്ലാത്തവ ലാബാന്നും ബലമുള്ളവ
യാക്കോബിന്നും ആയിത്തീൎന്നു. 43 അവൻ
മഹാസമ്പന്നനായി അവന്നു വളരെ ആടുകളും
ദാസീദാസന്മാരും ഒട്ടകങ്ങളും കഴുതകളും
ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

31 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്നുള്ളതൊക്കെയും
യാക്കോബ് എടുത്തുകളഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ
അപ്പന്റെ വകകൊണ്ടു അവൻ ഈ ധനം ഒക്കെയും
സമ്പാദിച്ചു എന്നു ലാബാന്റെ പുത്രന്മാർ പറഞ്ഞ
വാക്കുകളെ അവൻ കേട്ടു. 2 യാക്കോബ്
ലാബാന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയാറെ അതു തന്റെ
നേരെ മുമ്പെ ഇരുന്നതുപോലെ അല്ല എന്നു കണ്ടു.
3 അപ്പോൾ യഹോവ യാക്കോബിനോടു:
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദേശത്തേക്കും നിന്റെ
ചാൎച്ചക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കും മടങ്ങിപ്പോക;
ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 4 യാക്കോബ് ആളയച്ചു
റാഹേലിനേയും ലേയയെയും വയലിൽ തന്റെ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്റെ അടുക്കൽ വിളിപ്പിച്ചു, 5
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ മുഖം
എന്റെ നേരെ മുമ്പെപ്പോലെ അല്ല എന്നു ഞാൻ
കാണുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ അപ്പന്റെ ദൈവം
എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 നിങ്ങളുടെ
അപ്പനെ ഞാൻ എന്റെ സൎവ്വബലത്തോടും കൂടെ
സേവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നേ അറിയാമല്ലോ.
7 നിങ്ങളുടെ അപ്പനോ എന്നെ ചതിച്ചു എന്റെ

പ്രതിഫലം പത്തു പ്രാവശ്യം മാറ്റി; എങ്കിലും
എന്നോടു ദോഷം ചെയ്‌വാൻ ദൈവം അവനെ
സമ്മതിച്ചില്ല. 8 പുള്ളിയുള്ളവ നിന്റെ പ്രതിഫലം
ആയിരിക്കട്ടെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ
കൂട്ടമൊക്കെയും പുള്ളിയുള്ള കുട്ടികളെ പെറ്റു;
വരയുള്ളവ നിന്റെ പ്രതിഫലം ആയിരിക്കട്ടെ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ കൂട്ടമൊക്കെയും
വരയുള്ള കുട്ടികളെ പെറ്റു. 9 ഇങ്ങനെ ദൈവം
നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ എടുത്തു
എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 10 ആടുകൾ
ചനയേല്ക്കുന്ന കാലത്തു ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ
ആടുകളിന്മേൽ കയറുന്ന മുട്ടാടുകൾ വരയും
പുള്ളിയും മറുവും ഉള്ളവ എന്നു കണ്ടു. 11
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ എന്നോടു:
യാക്കോബേ എന്നു വിളിച്ചു; ഞാൻ ഇതാ, എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞു. 12 അപ്പോൾ അവൻ: നീ
തലപൊക്കി നോക്കുക; ആടുകളുടെ മേൽ
കയറുന്ന മുട്ടാടുകൾ ഒക്കെയും വരയും പുള്ളിയും
മറുവുമുള്ളവയല്ലോ; ലാബാൻ നിന്നോടു
ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.
13 നീ തൂണിനെ അഭിഷേകം ചെയ്കയും
എന്നോടു നേർച്ചനേരുകയും ചെയ്ത സ്ഥലമായ
ബേഥേലിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു ഞാൻ;
ആകയാൽ നീ എഴുന്നേറ്റു, ഈ ദേശംവിട്ടു
നിന്റെ ജന്മദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോക എന്നു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 റാഹേലും ലേയയും
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
ഞങ്ങൾക്കു ഇനി ഓഹരിയും അവകാശവും
ഉണ്ടോ? 15 അവൻ ഞങ്ങളെ അന്യരായിട്ടല്ലയോ

വിചാരിക്കുന്നതു? ഞങ്ങളെ വിറ്റു വിലയും എല്ലാം
തിന്നു കളഞ്ഞുവല്ലോ. 16 ദൈവം ഞങ്ങളുടെ
അപ്പന്റെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തുകളഞ്ഞ
സമ്പത്തൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ
മക്കൾക്കും ഉള്ളതല്ലോ; ആകയാൽ ദൈവം
നിന്നോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും ചെയ്തുകൊൾക.
17 അങ്ങനെ യാക്കോബ് എഴുന്നേറ്റു തന്റെ
ഭാൎയ്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും ഒട്ടകപ്പുറത്തു
കയറ്റി. 18 തന്റെ കന്നുകാലികളെ ഒക്കെയും താൻ
സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തു ഒക്കെയും താൻ പദ്ദൻ-
അരാമിൽ സമ്പാദിച്ച മൃഗസമ്പത്തു ഒക്കെയും
ചേൎത്തുകൊണ്ടു കനാൻദേശത്തു തന്റെ അപ്പനായ
യിസ്ഹാക്കിന്റെ അടുക്കൽ പോകുവാൻ
പുറപ്പെട്ടു. 19 ലാബാൻ തന്റെ ആടുകളെ രോമം
കത്രിപ്പാൻ പോയിരുന്നു; റാഹേൽ തന്റെ
അപ്പന്നുള്ള ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചു. 20 താൻ
ഓടിപ്പോകുന്നതു യാക്കോബ് അരാമ്യനായ
ലാബാനോടു അറിയിക്കായ്കയാൽ അവനെ
തോല്പിച്ചായിരുന്നു പോയതു. 21 ഇങ്ങനെ അവൻ
തനിക്കുള്ള സകലവുമായി ഓടിപ്പോയി; അവൻ
പുറപ്പെട്ടു നദി കടന്നു, ഗിലെയാദ്പൎവ്വതത്തിന്നു
നേരെ തിരിഞ്ഞു. 22 യാക്കോബ് ഓടിപ്പോയി എന്നു
ലാബാന്നു മൂന്നാം ദിവസം അറിവു കിട്ടി.
23 ഉടനെ അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഏഴു ദിവസത്തെ വഴി അവനെ
പിന്തുടൎന്നു ഗിലെയാദ്പൎവ്വതത്തിൽ അവനോടു
ഒപ്പം എത്തി. 24 എന്നാൽ ദൈവം രാത്രി
സ്വപ്നത്തിൽ അരാമ്യനായ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനോടു: നീ യാക്കോബിനോടു

ഗുണമെങ്കിലും ദോഷമെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു. 25 ലാബാൻ
യാക്കോബിനോടു ഒപ്പം എത്തി; യാക്കോബ്
പൎവ്വതത്തിൽ കൂടാരം അടിച്ചിരുന്നു; ലാബാനും
തന്റെ സഹോദരന്മാരുമായി ഗിലെയാദ്പൎവ്വതത്തിൽ
കൂടാരം അടിച്ചു. 26 ലാബാൻ യാക്കോബിനോടു
പറഞ്ഞതു: നീ എന്നെ ഒളിച്ചു പോയ്ക്കളകയും
എന്റെ പുത്രിമാരെ വാളാൽ പിടിച്ചവരെപ്പോലെ
കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തതു എന്തു? 27 നീ
എന്നെ തോല്പിച്ചു രഹസ്യമായിട്ടു ഓടിപ്പോകയും
ഞാൻ സന്തോഷത്തോടും സംഗീതത്തോടും
മുരജത്തോടും വീണയോടുംകൂടെ
നിന്നെ അയപ്പാന്തക്കവണ്ണം എന്നെ
അറിയിക്കാതിരിക്കയും 28 എന്റെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ചുംബിപ്പാൻ
എനിക്കു ഇടതരാതിരിക്കയും ചെയ്തതു
എന്തു? ഭോഷത്വമാകുന്നു നീ ചെയ്തതു. 29
നിങ്ങളോടു ദോഷം ചെയ്‌വാൻ എന്റെ പക്കൽ
ശക്തിയുണ്ടു; എങ്കിലും നീ യാക്കോബിനോടു
ഗുണമെങ്കിലും ദോഷമെങ്കിലും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ
ദൈവം കഴിഞ്ഞ രാത്രി എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
30 ആകട്ടെ, നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്നായുള്ള
അതിവാഞ്ഛയാൽ നീ പുറപ്പെട്ടുപോന്നു; എന്നാൽ
എന്റെ ദേവന്മാരെ മോഷ്ടിച്ചതു എന്തിന്നു? 31
യാക്കോബ് ലാബാനോടു: പക്ഷെ നിന്റെ
പുത്രിമാരെ നീ എന്റെ പക്കൽനിന്നു അപഹരിക്കും
എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. 32 എന്നാൽ നീ ആരുടെ
പക്കൽ എങ്കിലും നിന്റെ ദേവന്മാരെ കണ്ടാൽ

അവൻ ജീവനോടിരിക്കരുതു; എന്റെ പക്കൽ
നിന്റെ വക വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു നീ നമ്മുടെ
സഹോദരന്മാർ കാൺകെ നോക്കി എടുക്ക
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. റാഹേൽ അവയെ
മോഷ്ടിച്ചതു യാക്കോബ് അറിഞ്ഞില്ല. 33 അങ്ങനെ
ലാബാൻ യാക്കോബിന്റെ കൂടാരത്തിലും
ലേയയുടെ കൂടാരത്തിലും രണ്ടു ദാസിമാരുടെ
കൂടാരത്തിലും ചെന്നു നോക്കി, ഒന്നും കണ്ടില്ല
താനും; അവൻ ലേയയുടെ കൂടാരത്തിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങി റാഹേലിന്റെ കൂടാരത്തിൽ
ചെന്നു. 34 എന്നാൽ റാഹേൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ
എടുത്തു ഒട്ടകക്കോപ്പിനകത്തു ഇട്ടു അതിന്മേൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു. ലാബാൻ കൂടാരത്തിൽ
ഒക്കെയും തിരഞ്ഞു നോക്കി, കണ്ടില്ല താനും. 35
അവൾ അപ്പനോടു: യജമാനൻ കോപിക്കരുതേ;
നിന്റെ മുമ്പാകെ എഴുന്നേല്പാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല;
സ്ത്രീകൾക്കുള്ള മുറ എനിക്കു വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ ശോധന
കഴിച്ചു; ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളെ കണ്ടില്ല താനും. 36
അപ്പോൾ യാക്കോബിന്നു കോപം ജ്വലിച്ചു,
അവൻ ലാബാനോടു വാദിച്ചു. യാക്കോബ്
ലാബാനോടു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: എന്റെ
കുറ്റം എന്തു? നീ ഇത്ര ഉഗ്രതയോടെ എന്റെ
പിന്നാലെ ഓടി വരേണ്ടതിന്നു എന്റെ തെറ്റു
എന്തു? 37 നീ എന്റെ സാമാനം ഒക്കെയും
ശോധന കഴിച്ചുവല്ലോ; നിന്റെ വീട്ടിലെ സാമാനം
വല്ലതും കണ്ടുവോ? എന്റെ സഹോദരന്മാക്കും
നിന്റെ സഹോദരന്മാക്കും മുമ്പാകെ ഇവിടെ
വെക്കുക; അവർ നമുക്കിരുവക്കും മദ്ധ്യേ

വിധിക്കട്ടെ. 38 ഈ ഇരുപതു സംവത്സരം
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ പാർത്തു; നിന്റെ
ചെമ്മരിയാടുകൾക്കും കോലാടുകൾക്കും
ചനനാശം വന്നിട്ടില്ല. നിന്റെ കൂട്ടത്തിലെ
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെ ഞാൻ തിന്നുകളഞ്ഞിട്ടുമില്ല. 39
ദുഷ്ടമൃഗം കടിച്ചുകീറിയതിനെ നിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാതെ ഞാൻ അതിന്നു
ഉത്തരവാദിയായിരുന്നു; പകൽ കളവു
പോയതിനെയും രാത്രി കളവുപോയതിനെയും നീ
എന്നോടു ചോദിച്ചു. 40 ഇങ്ങനെയായിരുന്നു എന്റെ
വസ്തുത; പകൽ വെയിൽകൊണ്ടും രാത്രി
ശീതംകൊണ്ടും ഞാൻക്ഷയിച്ചു; എന്റെ കണ്ണിന്നു
ഉറക്കമില്ലാതെയായി. 41 ഈ ഇരുപതു സംവത്സരം
ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ പാർത്തു; പതിന്നാലു
സംവത്സരം നിന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാർക്കായിട്ടും ആറു
സംവത്സരം നിന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്നായിട്ടും
നിന്നെ സേവിച്ചു; പത്തു പ്രാവശ്യം നീ എന്റെ
പ്രതിഫലം മാറ്റി. 42 എന്റെ പിതാവിന്റെ
ദൈവമായി അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ഭയവുമായവൻ എനിക്കു
ഇല്ലാതിരുന്നു എങ്കിൽ നീ ഇപ്പോൾ എന്നെ
വെറുതെ അയച്ചുകളയുമായിരുന്നു; ദൈവം എന്റെ
കഷ്ടതയും എന്റെ കൈകളുടെ പ്രയത്നവും കണ്ടു
കഴിഞ്ഞ രാത്രി ന്യായം വിധിച്ചു. 43 ലാബാൻ
യാക്കോബിനോടു: പുത്രിമാർ എന്റെ പുത്രിമാർ,
മക്കൾ എന്റെ മക്കൾ, ആട്ടിൻ കൂട്ടം എന്റെ ആട്ടിൻ
കൂട്ടം; നീ കാണുന്നതൊക്കെയും എനിക്കുള്ളതു
തന്നേ; ഈ എന്റെ പുത്രിമാരോടോ അവർ
പ്രസവിച്ച മക്കളോടോ ഞാൻ ഇന്നു എന്തു

ചെയ്യും? 44 ആകയാൽ വരിക, ഞാനും നീയും
തമ്മിൽ ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്ക; അതു എനിക്കും
നിനക്കും മദ്ധ്യേ സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 45 അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഒരു
കല്ലു എടുത്തു തൂണായി നിർത്തി. 46 കല്ലു കൂട്ടുവിൻ
എന്നു യാക്കോബ് തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
പറഞ്ഞു; അവർ കല്ലു എടുത്തു ഒരു
കൂമ്പാരമുണ്ടാക്കി; കൂമ്പാരത്തിന്മേൽവെച്ചു
അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 47 ലാബാൻ അതിന്നു
യെഗർ-സഹദൂഥാ (സാക്ഷ്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരം)
എന്നു പേരിട്ടു; യാക്കോബ് അതിന്നു ഗലേദ്
(സാക്ഷ്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരം) എന്നു പേരിട്ടു. 48 ഈ
കൂമ്പാരം ഇന്നു എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ സാക്ഷി
എന്നു ലാബാൻ പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അതിന്നു
ഗലേദ് എന്നും മിസ്പാ (കാവൽ മാടം) എന്നും
പേരായി: 49 നാം തമ്മിൽ അകന്നിരിക്കുമ്പോൾ
യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും നടുവെ
കാവലായിരിക്കട്ടെ. 50 നീ എന്റെ പുത്രിമാരെ
ഉപദ്രവിക്കയോ എന്റെ പുത്രിമാരെയല്ലാതെ വേറെ
സ്ത്രീകളെ പരിഗ്രഹിക്കയോ ചെയ്യുമെങ്കിൽ
നമ്മോടുകൂടെ ആരും ഇല്ല; നോക്കുക, ദൈവം
തന്നേ എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ സാക്ഷി എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 51 ലാബാൻ പിന്നെയും
യാക്കോബിനോടു: ഇതാ, ഈ കൂമ്പാരം; ഇതാ,
എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ നിർത്തിയ തൂൺ. 52
ദോഷത്തിന്നായി ഞാൻ ഈ കൂമ്പാരം കടന്നു
നിന്റെ അടുക്കൽ വരാതെയും നീ ഈ കൂമ്പാരവും
ഈ തൂണും കടന്നു എന്റെ അടുക്കൽ വരാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ കൂമ്പാരവും സാക്ഷി, ഈ

തൂണും സാക്ഷി. 53 അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും
നാഹോരിന്റെ ദൈവവും അവരുടെ പിതാവിന്റെ
ദൈവവുമായവൻ നമുക്കു മദ്ധ്യേ വിധിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. യാക്കോബ് തന്റെ പിതാവായ
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ഭയമായവനെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്തു. 54 പിന്നെ യാക്കോബ് പർവ്വതത്തിൽ
യാഗം അർപ്പിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ വിളിച്ചു; അവർ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചു പർവ്വതത്തിൽ രാപാർത്തു. 55 ലാബാൻ
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു തന്റെ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ചുംബിക്കയും അനുഗ്രഹിക്കയും
ചെയ്തശേഷം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

32 യാക്കോബ് തന്റെ വഴിക്കു പോയി;
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ അവന്റെ എതിരെ വന്നു.
2 യാക്കോബ് അവരെ കണ്ടപ്പോൾ: ഇതു
ദൈവത്തിന്റെ സേന എന്നു പറഞ്ഞു. ആ
സ്ഥലത്തിന്നു മഹനയീം എന്നു പേർ ഇട്ടു.
3 അനന്തരം യാക്കോബ് എദോംനാടായ
സേയീർദേശത്തു തന്റെ സഹോദരനായ
ഏശാവിന്റെ അടുക്കൽ തനിക്കു മുമ്പായി
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. 4 അവരോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: എന്റെ യജമാനനായ
ഏശാവിനോടു ഇങ്ങനെ പറവിൻ: നിന്റെ
അടിയാൻ യാക്കോബ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:
ഞാൻ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ പരദേശിയായി
പാർത്തു ഇന്നുവരെ അവിടെ താമസിച്ചു. 5 എനിക്കു
കാളയും കഴുതയും ആടും ദാസീദാസന്മാരും ഉണ്ടു;
നിനക്കു എന്നൊടു കൃപ തോന്നേണ്ടതിന്നാകുന്നു

യജമാനനെ അറിയിപ്പാൻ ആളയക്കുന്നതു. 6
ദൂതന്മാർ യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങി വന്നു:
ഞങ്ങൾ നിന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോയി വന്നു; അവൻ നാനൂറു
ആളുമായി നിന്നെ എതിരേല്പാൻ വരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഏറ്റവും ഭ്രമിച്ചു
ഭയവശനായി, തന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ജനത്തെയും ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും
ഒട്ടകങ്ങളെയും രണ്ടു കൂട്ടമായി വിഭാഗിച്ചു,
8 ഏശാവ് ഒരു കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ വന്നു
അതിനെ നശിപ്പിച്ചാൽ മറ്റേ കൂട്ടത്തിന്നു
ഓടിപ്പോകാമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 പിന്നെ
യാക്കോബ് പ്രാർത്ഥിച്ചതു: എന്റെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും എന്റെ പിതാവായ
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവുമായുള്ളോവേ,
നിന്റെ ദേശത്തേക്കും നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരുടെ
അടുക്കലേക്കും മടങ്ങിപ്പോക; ഞാൻ നിനക്കു
നന്മ ചെയ്യുമെന്നു എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത
യഹോവേ, 10 അടിയനോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന
സകലദയെക്കും സകലവിശ്വസ്തതെക്കും ഞാൻ
അപാത്രമത്രേ; ഒരു വടിയോടുകൂടെ മാത്രമല്ലോ
ഞാൻ ഈ യോർദ്ദാൻ കടന്നതു; ഇപ്പോഴോ ഞാൻ
രണ്ടു കൂട്ടമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 11 എന്റെ
സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ; പക്ഷേ അവൻ വന്നു എന്നെയും
മക്കളോടുകൂടെ തള്ളയെയും നശിപ്പിക്കും എന്നു
ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. 12 നീയോ: ഞാൻ നിന്നോടു
നന്മ ചെയ്യും; നിന്റെ സന്തതിയെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു
എണ്ണിക്കൂടാത്ത കടൽകരയിലെ മണൽപോലെ

ആക്കുമെന്നു അരുളിച്ചെയ്തുവല്ലോ. 13
അന്നു രാത്രി അവൻ അവിടെ പാർത്തു; തന്റെ
പക്കൽ ഉള്ളതിൽ തന്റെ സഹോദരനായ
ഏശാവിന്നു സമ്മാനമായിട്ടു 14 ഇരുനൂറു
കോലാടിനെയും ഇരുപതു കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും
ഇരുനൂറു ചെമ്മരിയാടിനെയും ഇരുപതു
ചെമ്മരിയാട്ടുകൊറ്റനെയും 15 കറവുള്ള മുപ്പതു
ഒട്ടകത്തെയും അവയുടെ കുട്ടികളെയും നാല്പതു
പശുവിനെയും പത്തു കാളയെയും ഇരുപതു
പെൺകഴുതയെയും പത്തു കഴുതക്കുട്ടിയെയും
വേർതിരിച്ചു. 16 തന്റെ ദാസന്മാരുടെ പക്കൽ ഓരോ
കൂട്ടത്തെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി ഏല്പിച്ചു, തന്റെ
ദാസന്മാരോടു: നിങ്ങൾ എനിക്കു മുമ്പായി
കടന്നുപോയി അതതു കൂട്ടത്തിന്നു മദ്ധ്യേ
ഇടയിടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഒന്നാമതു
പോകുന്നവനോടു അവൻ: എന്റെ സഹോദരനായ
ഏശാവ് നിന്നെ കണ്ടു: നീ ആരുടെ ആൾ? എവിടെ
പോകുന്നു? നിന്റെ മുമ്പിൽ പോകുന്ന ഇവ ആരുടെ
വക എന്നിങ്ങനെ നിന്നോടു ചോദിച്ചാൽ:
18 നിന്റെ അടിയാൻ യാക്കോബിന്റെ വക
ആകുന്നു; ഇതു യജമാനനായ ഏശാവിന്നു
അയച്ചിരിക്കുന്ന സമ്മാനം; അതാ, അവനും
പിന്നാലെ വരുന്നു എന്നു നീ പറയേണം
എന്നു കല്പിച്ചു. 19 രണ്ടാമത്തവനോടും
മൂന്നാമത്തവനോടും കൂട്ടങ്ങളെ നടത്തിക്കൊണ്ടു
പോകുന്ന എല്ലാവരോടും: നിങ്ങൾ ഏശാവിനെ
കാണുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം അവനോടുപറവിൻ; 20
അതാ, നിന്റെ അടിയാൻ യാക്കോബ് പിന്നാലെ
വരുന്നു എന്നും പറവിൻ എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു.

എനിക്കു മുമ്പായിപോകുന്ന സമ്മാനംകൊണ്ടു
അവനെ ശാന്തമാക്കീട്ടു പിന്നെ ഞാൻ അവന്റെ
മുഖം കണ്ടുകൊള്ളാം; പക്ഷേ അവന്നു എന്നോടു
ദയ തോന്നുമായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അങ്ങനെ സമ്മാനം അവന്റെ മുമ്പായി പോയി;
അവനോ അന്നു രാത്രി കൂട്ടത്തോടുകൂടെ പാർത്തു.
22 രാത്രിയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു, തന്റെ രണ്ടു
ഭാര്യമാരെയും രണ്ടു ദാസിമാരെയും പതിനൊന്നു
പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടി യാബ്ബോക്ക്കടവു കടന്നു. 23
അങ്ങനെ അവൻ അവരെ കൂട്ടി ആറ്റിന്നക്കരെ
കടത്തി; തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും അക്കരെ
കടത്തിയശേഷം യാക്കോബ് തനിയേ ശേഷിച്ചു; 24
അപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ഉഷസ്സാകുവോളം
അവനോടു മല്ലുപിടിച്ചു. 25 അവനെ ജയിക്കയില്ല
എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ തുടയുടെ തടം
തൊട്ടു; ആകയാൽ അവനോടു മല്ലുപിടിക്കയിൽ
യാക്കോബിന്റെ തുടയുടെ തടം ഉളുക്കിപ്പോയി. 26
എന്നെ വിടുക; ഉഷസ്സു ഉദിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു: നീ എന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 27 നിന്റെ പേർ എന്തു
എന്നു അവൻ അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു:
യാക്കോബ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 28 നീ
ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും മല്ലുപിടിച്ചു
ജയിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ പേർ ഇനി യാക്കോബ്
എന്നല്ല യിസ്രായേൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 29 യാക്കോബ് അവനോടു:
നിന്റെ പേർ എനിക്കു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു: നീ എന്റെ പേർ ചോദിക്കുന്നതു

എന്തു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു, അവിടെവെച്ചു
അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 30 ഞാൻ ദൈവത്തെ
മുഖാമുഖമായി കണ്ടിട്ടും എനിക്കു ജീവഹാനി
വന്നില്ല എന്നു യാക്കോബ് പറഞ്ഞു, ആ
സ്ഥലത്തിന്നു പെനീയേൽ എന്നു പേരിട്ടു. 31
അവൻ പെനീയേൽ കടന്നു പോകുമ്പോൾ സൂര്യ്യൻ
ഉദിച്ചു; എന്നാൽ തുടയുടെ ഉളുക്കുനിമിത്തം
അവൻ മുടന്തിനടന്നു. 32 അവൻ യാക്കോബിന്റെ
തുടയുടെ തടത്തിലെ ഞരമ്പു തൊടുകകൊണ്ടു
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഇന്നുവരെയും തുടയുടെ
തടത്തിലെ ഞരമ്പു തിന്നാറില്ല.

33 അനന്തരം യാക്കോബ് തലപൊക്കി നോക്കി,
ഏശാവും അവനോടുകൂടെ നാനൂറു ആളും
വരുന്നതു കണ്ടു; തന്റെ മക്കളെ ലേയയുടെ
അടുക്കലും റാഹേലിന്റെ അടുക്കലും രണ്ടു
ദാസിമാരുടെ അടുക്കലും വിഭാഗിച്ചുനിർത്തി. 2
അവൻ ദാസിമാരെയും അവരുടെ മക്കളെയും
മുമ്പായും ലേയയെയും അവളുടെ മക്കളെയും
പിന്നാലെയും റാഹേലിനെയും യോസേഫിനെയും
ഒടുക്കമായും നിർത്തി. 3 അവൻ അവക്കു
മുമ്പായി കടന്നു ഏഴു പ്രാവശ്യം സാഷ്ടാംഗം
നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ സഹോദരനോടു
അടുത്തുചെന്നു. 4 ഏശാവ് ഓടിവന്നു അവനെ
എതിരേറ്റു, ആലിംഗനം ചെയ്തു; അവന്റെ
കഴുത്തിൽ വീണു അവനെ ചുംബിച്ചു,
രണ്ടുപേരും കരഞ്ഞു. 5 പിന്നെ അവൻ
തലപൊക്കി സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും
കണ്ടു: നിന്നോടുകൂടെയുള്ള ഇവർ ആർ
എന്നു ചോദിച്ചുതിന്നു: ദൈവം അടിയന്നു

നല്കിയിരിക്കുന്ന മക്കൾ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 6 അപ്പോൾ ദാസിമാരും മക്കളും
അടുത്തുവന്നു നമസ്കരിച്ചു; 7 ലേയയും മക്കളും
അടുത്തുവന്നു നമസ്കരിച്ചു; ഒടുവിൽ യോസേഫും
റാഹേലും അടുത്തുവന്നു നമസ്കരിച്ചു. 8 ഞാൻ
വഴിക്കു കണ്ട ആ കൂട്ടമൊക്കെയും എന്തിന്നു
എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു: യജമാനന്നു
എന്നോടു കൃപതോന്നേണ്ടതിന്നു ആകുന്നു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 9 അതിന്നു ഏശാവ്:
സഹോദരാ, എനിക്കു വേണ്ടുന്നതു ഉണ്ടു;
നിനക്കുള്ളതു നിനക്കു ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അതിന്നു യാക്കോബ്: അങ്ങനെയല്ല, എന്നോടു
കൃപ ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ സമ്മാനം എന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങേണമേ; ദൈവത്തിന്റെ മുഖം
കാണുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിന്റെ മുഖം
കാണുകയും നിനക്കു എന്നോടു ദയ തോന്നുകയും
ചെയ്തുവല്ലോ; 11 ഞാൻ അയച്ചിരിക്കുന്ന
കാഴ്ച വാങ്ങേണമേ; ദൈവം എന്നോടു കൃപ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എനിക്കു വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നിബ്ബന്ധിച്ചു; അങ്ങനെ
അവൻ അതു വാങ്ങി. 12 പിന്നെ അവൻ: നാം
പ്രയാണംചെയ്തു പോക; ഞാൻ നിനക്കു മുമ്പായി
നടക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അതിന്നു അവൻ
അവനോടു: കുട്ടികൾ നന്നാ ഇളയവർ എന്നും
കറവുള്ള ആടുകളും കന്നുകാലികളും കൂടെ
ഉണ്ടെന്നും യജമാനൻ അറിയുന്നുവല്ലോ; അവയെ
ഒരു ദിവസം അധികമായി ഓടിച്ചാൽ കൂട്ടമെല്ലാം
ചത്തുപോകും. 14 യജമാനൻ അടിയന്നു
മുമ്പായി പോയാലും; എന്റെ കൂടെയുള്ള

കന്നുകാലികളുടെയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും
പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ സാവധാനത്തിൽ
അവയെ നടത്തിക്കൊണ്ടു സേയീരിൽ യജമാനന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 15
എന്റെ ആളുകളിൽ ചിലരെ ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ നിൎത്തട്ടെ എന്നു ഏശാവു
പറഞ്ഞതിന്നു: എന്തിന്നു? യജമാനന്റെ
കൃപയുണ്ടായാൽ മതി എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 16
അങ്ങനെ ഏശാവ് അന്നു തന്റെ വഴിക്കു
സേയീരിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 17 യാക്കോബോ
സുക്കോത്തിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു; തനിക്കു
ഒരു വീടു പണിതു; കന്നുകാലിക്കൂട്ടത്തിന്നു
തൊഴുത്തുകളും കെട്ടി; അതുകൊണ്ടു ആ
സ്ഥലത്തിന്നു സുക്കോത്ത് എന്നു പേർ പറയുന്നു.
18 യാക്കോബ് പദ്ദൻ-അരാമിൽനിന്നു വന്നശേഷം
കനാൻദേശത്തിലെ ശേഖേംപട്ടണത്തിൽ
സമാധാനത്തോടെ എത്തി പട്ടണത്തിന്നരികെ
പാളയമടിച്ചു. 19 താൻ കൂടാരമടിച്ച നിലം
ശെഖേമിന്റെ അപ്പനായ ഹമോരിന്റെ
പുത്രന്മാരോടു നൂറു വെള്ളിക്കാശിന്നു വാങ്ങി. 20
അവിടെ അവൻ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, അതിന്നു
ഏൽ-എലോഹേ-യിസ്രായേൽ എന്നു പേർ ഇട്ടു.
34 ലേയാ യാക്കോബിന്നു പ്രസവിച്ച മകളായ ദീനാ
ദേശത്തിലെ കന്യകമാരെ കാണ്മാൻ പോയി. 2
എന്നാറെ ഹിവ്യനായ ഹമോരിന്റെ മകനായി
ദേശത്തിന്റെ പ്രഭുവായ ശെഖേം അവളെ കണ്ടിട്ടു
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു
അവൾക്കു പോരായ്കവരുത്തി. 3 അവന്റെ ഉള്ളം
യാക്കോബിന്റെ മകളായ ദീനയൊടു പറ്റിച്ചേർന്നു;

അവൻ ബാലയെ സ്നേഹിച്ചു, ബാലയോടു
ഹൃദ്യമായി സംസാരിച്ചു. 4 ശെഖേം തന്റെ
അപ്പനായ ഹമോരിനോടു: ഈ ബാലയെ
എനിക്കു ഭാൎയ്യയായിട്ടു എടുക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 തന്റെ മകളായ ദീനയെ അവൻ
വഷളാക്കി എന്നു യാക്കോബ് കേട്ടു; അവന്റെ
പുത്രന്മാർ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തോടുകൂടെ വയലിൽ
ആയിരുന്നു; അവർ വരുവോളം യാക്കോബ്
മിണ്ടാതിരുന്നു. 6 ശെഖേമിന്റെ അപ്പനായ
ഹമോർ യാക്കോബിനോടു സംസാരിപ്പാൻ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 7 യാക്കോബിന്റെ
പുത്രന്മാർ വസ്തുത കേട്ടു വയലിൽ നിന്നു വന്നു.
അവൻ യാക്കോബിന്റെ മകളോടുകൂടെ
ശയിച്ചു, അങ്ങനെ അരുതാത്ത കാൎയ്യം ചെയ്തു
യിസ്രായേലിൽ വഷളത്വം പ്രവൎത്തിച്ചതുകൊണ്ടു
ആ പുരുഷന്മാൎക്കു വ്യസനം തോന്നി
മഹാകോപവും ജ്വലിച്ചു. 8 ഹമോർ അവരോടു
സംസാരിച്ചു: എന്റെ മകൻ ശെഖേമിന്റെ ഉള്ളം
നിങ്ങളുടെ മകളോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു; അവളെ
അവന്നു ഭാൎയ്യയായി കൊടുക്കേണം. 9 നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളോടു വിവാഹസംബന്ധം കൂടി നിങ്ങളുടെ
സ്ത്രീകളെ ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ഞങ്ങളുടെ
സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾക്കു എടുക്കയും ചെയ്വിൻ. 10
നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാൎക്കാം; ദേശത്തു
നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകും; അതിൽ പാൎത്തു
വ്യാപാരം ചെയ്തു വസ്തു സമ്പാദിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 ശെഖേമും അവളുടെ അപ്പനോടും
സഹോദരന്മാരോടും: നിങ്ങൾക്കു എന്നോടു കൃപ
തോന്നിയാൽ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ഞാൻ തരാം. 12

എന്നോടു സ്ത്രീധനവും ദാനവും എത്രയെങ്കിലും
ചോദിപ്പിൻ; നിങ്ങൾ പറയുംപോലെ ഞാൻ തരാം;
ബാലയെ എനിക്കു ഭാൎയ്യയായിട്ടു തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 തങ്ങളുടെ സഹോദരിയായ
ദീനയെ ഇവൻ വഷളാക്കിയതുകൊണ്ടു
യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ ശെഖേമിനോടും
അവന്റെ അപ്പനായ ഹമോരിനോടും സംസാരിച്ചു
കപടമായി ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 14 ഞങ്ങളുടെ
സഹോദരിയെ അഗ്രചൎമ്മിയായ പുരുഷനു
കൊടുക്കുന്ന കാൎയ്യം ഞങ്ങൾക്കു പാടുള്ളതല്ല;
അതു ഞങ്ങൾക്കു അവമാനമാകുന്നു. എങ്കിലും
ഒന്നു ചെയ്താൽ ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കാം. 15
നിങ്ങളിലുള്ള ആണെല്ലാം പരിച്ഛേദന ഏറ്റു നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളെപ്പോലെ ആയ്തീരുമെങ്കിൽ 16 ഞങ്ങളുടെ
സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾക്കു തരികയും നിങ്ങളുടെ
സ്ത്രീകളെ ഞങ്ങൾ എടുക്കയും നിങ്ങളോടുകൂടെ
പാൎത്തു ഒരു ജനമായ്തീരുകയും ചെയ്യാം. 17
പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങളുടെ
വാക്കു സമ്മതിക്കാഞ്ഞാലോ ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ ബാലയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരും. 18
അവരുടെ വാക്കു ഹമോരിന്നും ഹാമോരിന്റെ
മകനായ ശെഖേമിന്നും ബോധിച്ചു. 19 ആ
യൌവനക്കാരന്നു യാക്കോബിന്റെ മകളോടു
അനുരാഗം വൎദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ ആ
കാൎയ്യം നടത്തുവാൻ താമസം ചെയ്തില്ല;
അവൻ തന്റെ പിതൃഭവനത്തിൽ എല്ലാവരിലും
ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു. 20 അങ്ങനെ ഹമോരും
അവന്റെ മകനായ ശെഖേമും തങ്ങളുടെ
പട്ടണഗോപുരത്തിങ്കൽ ചെന്നു, പട്ടണത്തിലെ

പുരുഷന്മാരോടു സംസാരിച്ചു: 21 ഈ മനുഷ്യർ നമ്മോടു സമാധാനമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവർ ദേശത്തു പാൎത്തു വ്യാപാരം ചെയ്യട്ടെ; അവൎക്കും നമുക്കും മതിയാകുംവണ്ണം ദേശം വിസ്താരമുള്ളതല്ലോ; അവരുടെ സ്ത്രീകളെ നാം വിവാഹം കഴിക്കയും നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെ അവൎക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്ക. 22 എങ്കിലും അവർ പരിച്ഛേദനയുള്ളവരായിരിക്കുംപോലെ നമ്മിലുള്ള ആണെല്ലാം പരിച്ഛേദന ഏറ്റാൽ മാത്രമേ അവർ നമ്മോടുകൂടെ പാൎത്തു ഒരു ജനമായിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കയുള്ളു. 23 അവരുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടവും സമ്പത്തും മൃഗങ്ങളൊക്കെയും നമുക്കു ആകയില്ലയോ? അവർ പറയുംവണ്ണം സമ്മതിച്ചാൽ മതി; എന്നാൽ അവർ നമ്മോടുകൂടെ പാൎക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അപ്പോൾ ഹമോരിന്റെ പട്ടണക്കാർ എല്ലാവരും അവന്റെയും മകൻ ശെഖേമിന്റെയും വാക്കു കേട്ടു പട്ടണക്കാരിൽ ആണെല്ലാം പരിച്ഛേദന ഏറ്റു. 25 മൂന്നാം ദിവസം അവർ വേദനപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ യാക്കോബിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായി ദീനയുടെ സഹോദരന്മാരായ ശിമെയോനും ലേവിയും താന്താന്റെ വാൾ എടുത്തു നിൎഭയമായിരുന്ന പട്ടണത്തിന്റെ നേരെ ചെന്നു ആണിനെയൊക്കെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. 26 അവർ ഹമോരിനെയും അവന്റെ മകനായ ശേഖേമിനെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ കൊന്നു ദീനയെ ശെഖേമിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു. 27 പിന്നെ യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ നിഹതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നു, തങ്ങളുടെ സഹോദരിയെ

അവർ വഷളാക്കിയതുകൊണ്ടു പട്ടണത്തെ
കൊള്ളയിട്ടു. 28 അവർ അവരുടെ ആടു,
കന്നുകാലി, കഴുത ഇങ്ങനെ പട്ടണത്തിലും
വെളിയിലുമുള്ളവയൊക്കെയും അപഹരിച്ചു.
29 അവരുടെ സമ്പത്തൊക്കെയും
എല്ലാപൈതങ്ങളെയും സ്ത്രീകളെയും അവർ
കൊണ്ടുപോയി; വീടുകളിലുള്ളതൊക്കെയും
കൊള്ളയിട്ടു. 30 അപ്പോൾ യാക്കോബ്
ശിമെയോനോടും ലേവിയോടും: ഈ
ദേശനിവാസികളായ കനാന്യരുടെയും
പെരിസ്യരുടെയും ഇടയിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
നാറ്റിച്ചു വിഷമത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
ആൾ ചുരുക്കമുള്ളവനല്ലോ; അവർ എനിക്കു
വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടി എന്നെ തോല്പിക്കയും
ഞാനും എന്റെ ഭവനവും നശിക്കയും ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അതിന്നു അവർ: ഞങ്ങളുടെ
സഹോദരിയോടു അവന്നു ഒരു വേശ്യയോടു
എന്നപോലെ പെരുമാറാമോ എന്നു പറഞ്ഞു.

35 അനന്തരം ദൈവം യാക്കോബിനോടു: നീ
പുറപ്പെട്ടു ബേഥേലിൽ ചെന്നു പാക്ക; നിന്റെ
സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നീ
ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായ
ദൈവത്തിന്നു അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുക
എന്നു കല്പിച്ചു. 2 അപ്പോൾ യാക്കോബ് തന്റെ
കുടുംബത്തോടും കൂടെയുള്ള എല്ലാവരോടും:
നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള അന്യദേവന്മാരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു വസ്ത്രം
മാറുവിൻ. 3 നാം പുറപ്പെട്ടു ബേഥേലിലേക്കു പോക;
എന്റെ കഷ്ടകാലത്തു എന്റെ പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കയും

ഞാൻ പോയ വഴിയിൽ എന്നോടു കൂടെയിരിക്കയും
ചെയ്ത ദൈവത്തിന്നു ഞാൻ അവിടെ ഒരു
യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ
അവർ തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള അന്യദേവന്മാരെ
ഒക്കെയും കാതുകളിലെ കുണുക്കുകളെയും
യാക്കോബിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു; യാക്കോബ്
അവയെ ശെഖേമിന്നരികെയുള്ള കരുവേലകത്തിൻ
കീഴിൽ കുഴിച്ചിട്ടു. 5 പിന്നെ അവർ യാത്രപുറപ്പെട്ടു;
അവരുടെ ചുറ്റുമിരുന്ന പട്ടണങ്ങളുടെ മേൽ
ദൈവത്തിന്റെ ഭീതി വീണതുകൊണ്ടു
യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരെ ആരും പിന്തുടന്നില്ല. 6
യാക്കോബും കൂടെയുള്ള ജനമൊക്കെയും
കനാൻദേശത്തിലെ ലൂസ് എന്ന ബേഥേലിൽ
എത്തി. 7 അവിടെ അവൻ ഒരു യാഗപീഠം
പണിതു; തന്റെ സഹോദരന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ അവന്നു അവിടെവെച്ചു
ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായതുകൊണ്ടു അവൻ ആ
സ്ഥലത്തിന്നു ഏൽ-ബേഥേൽ എന്നു പേർ വിളിച്ചു.
8 റിബെക്കയുടെ ധാത്രിയായ ദെബോരാ മരിച്ചു,
അവളെ ബേഥേലിന്നു താഴെ ഒരു കരുവേലകത്തിൻ
കീഴിൽ അടക്കി; അതിന്നു അല്ലോൻ-ബാഖൂത്ത്
(വിലാപവൃക്ഷം) എന്നു പേരിട്ടു. 9 യാക്കോബ്
പദ്ദൻ-അരാമിൽനിന്നു വന്ന ശേഷം ദൈവം
അവന്നു പിന്നെയും പ്രത്യക്ഷനായി അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു. 10 ദൈവം അവനോടു: നിന്റെ
പേർ യാക്കോബ് എന്നല്ലോ; ഇനി നിനക്കു
യാക്കോബ് എന്നല്ല യിസ്രായേൽ എന്നു
തന്നെ പേരാകേണം എന്നു കല്പിച്ചു അവന്നു
യിസ്രായേൽ എന്നു പേരിട്ടു. 11 ദൈവം പിന്നെയും

അവനോടു: ഞാൻ സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം
ആകുന്നു; നീ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനായി
പെരുകുക; ഒരു ജാതിയും ജാതികളുടെ കൂട്ടവും
നിന്നിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിക്കും; രാജാക്കന്മാരും
നിന്റെ കടിപ്രദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടും. 12
ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്നും യിസ്ഹാക്കിന്നും
കൊടുത്തദേശം നിനക്കു തരും; നിന്റെ ശേഷം
നിന്റെ സന്തതിക്കും ഈ ദേശം കൊടുക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 13 അവനോടു
സംസാരിച്ച സ്ഥലത്തുനിന്നു ദൈവം അവനെ
വിട്ടു കയറിപ്പോയി. 14 അവൻ തന്നോടു
സംസാരിച്ചേടത്തു യാക്കോബ് ഒരു കൽത്തൂൺ
നിർത്തി; അതിന്മേൽ ഒരു പാനീയയാഗം ഒഴിച്ചു
എണ്ണയും പകർന്നു. 15 ദൈവം തന്നോടു സംസാരിച്ച
സ്ഥലത്തിന്നു യാക്കോബ് ബേഥേൽ എന്നു
പേരിട്ടു. 16 അവർ ബേഥേലിൽനിന്നു യാത്ര
പുറപ്പെട്ടു; എഫ്രാത്തയിൽ എത്തുവാൻ
അല്പദൂരം മാത്രമുള്ളപ്പോൾ റാഹേൽ പ്രസവിച്ചു;
പ്രസവിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു കഠിന
വേദനയുണ്ടായി. 17 അങ്ങനെ പ്രസവത്തിൽ
അവൾക്കു കഠിനവേദനയായിരിക്കുമ്പോൾ
സൂതികർമ്മിണി അവളോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
ഇതും ഒരു മകനായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
18 എന്നാൽ അവൾ മരിച്ചുപോയി; ജീവൻ
പോകുന്ന സമയം അവൾ അവന്നു ബെനോനീ
എന്നു പേർ ഇട്ടു; അവന്റെ അപ്പനോ അവന്നു
ബെന്യാമീൻ എന്നു പേരിട്ടു. 19 റാഹേൽ മരിച്ചിട്ടു
അവളെ ബേത്ത്ലേഹെം എന്ന എഫ്രാത്തിന്നു
പോകുന്ന വഴിയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 20

അവളുടെ കല്ലറയിന്മേൽ യാക്കോബ് ഒരു തൂൺ
നിർത്തി അതു റാഹേലിന്റെ കല്ലറത്തൂൺ
എന്ന പേരോടെ ഇന്നുവരെയും നില്ക്കുന്നു.
21 പിന്നെ യിസ്രായേൽ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു,
ഏദെർഗോപുരത്തിന്നു അപ്പുറം കൂടാരം അടിച്ചു.
22 യിസ്രായേൽ ആ ദേശത്തു പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ
രൂബേൻ ചെന്നു തന്റെ അപ്പന്റെ വെപ്പാട്ടിയായ
ബിൽഹയോടുകൂടെ ശയിച്ചു; യിസ്രായേൽ
അതുകേട്ടു. 23 യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ
പന്ത്രണ്ടു പേരായിരുന്നു. ലേയയുടെ പുത്രന്മാർ:
യാക്കോബിന്റെ ആദ്യജാതൻ രൂബേൻ,
ശിമെയോൻ, ലേവി, യെഹൂദാ, യിസ്സാഖാർ,
സെബൂലൂൻ. 24 റാഹേലിന്റെ പുത്രന്മാർ:
യോസേഫും ബെന്യാമീനും. 25 റാഹേലിന്റെ
ദാസിയായ ബിൽഹയുടെ പുത്രന്മാർ: ദാനും
നഫ്താലിയും. 26 ലേയയുടെ ദാസിയായ സില്പയുടെ
പുത്രന്മാർ ഗാദും ആശേരും. ഇവർ യാക്കോബിന്നു
പദ്ദൻ-അരാമിൽവെച്ചു ജനിച്ച പുത്രന്മാർ. 27 പിന്നെ
യാക്കോബ് കിര്യ്യത്തർബ്ബാ എന്ന മമ്രേയിൽ തന്റെ
അപ്പനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും പാർത്തിരുന്ന
ഹെബ്രോൻ ഇതു തന്നേ. 28 യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ആയുസ്സു നൂറ്റെണ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു. 29
യിസ്ഹാക്ക് വയോധികനും കാലസമ്പൂർണ്ണനുമായി
പ്രാണനെ വിട്ടു മരിച്ചു തന്റെ ജനത്തോടു ചേർന്നു;
അവന്റെ പുത്രന്മാരായ ഏശാവും യാക്കോബും
കൂടി അവനെ അടക്കംചെയ്തു.

36 എദോം എന്ന ഏശാവിന്റെ വംശപാരമ്പര്യ്യമാവിതു:
2 ഏശാവ് ഹിത്യനായ ഏലോന്റെ മകൾ

ആദാ, ഹിവ്യനായ സിബെയോന്റെ മകളായ
അനയുടെ മകൾ ഒഹൊലീബാ എന്നീ
കനാന്യകന്യകമാരെയും 3 യിശ്മായേലിന്റെ
മകളും നെബായോത്തിന്റെ സഹോദരിയുമായ
ബാസമത്തിനെയും ഭാൎയ്യമാരായി പരിഗ്രഹിച്ചു.
4 ആദാ ഏശാവിന്നു എലീഫാസിനെ
പ്രസവിച്ചു; ബാസമത്ത് രെയൂവേലിനെ
പ്രസവിച്ചു; 5 ഒഹൊലീബാമാ യെയൂശിനെയും
യലാമിനെയും കോരഹിനെയും പ്രസവിച്ചു;
ഇവർ ഏശാവിന്നു കനാൻദേശത്തുവെച്ചു
ജനിച്ച പുത്രന്മാർ. 6 എന്നാൽ ഏശാവ്
തന്റെ ഭാൎയ്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും വീട്ടിലുള്ളവരെയൊക്കെയും
തന്റെ ആടുമാടുകളെയും സകലമൃഗങ്ങളെയും
കനാൻദേശത്തു സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തൊക്കെയും
കൊണ്ടു തന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിന്റെ
സമീപത്തുനിന്നു ദൂരെ ഒരു ദേശത്തേക്കു പോയി.
7 അവക്കു ഒന്നിച്ചു പാപ്പാൻ വഹിയാതവണ്ണം
അവരുടെ സമ്പത്തു അധികമായിരുന്നു;
അവരുടെ ആടുമാടുകൾ ഹേതുവായി അവർ
പരദേശികളായി പാൎത്തിരുന്ന ദേശത്തിന്നു അവരെ
വഹിച്ചുകൂടാതെയിരുന്നു. 8 അങ്ങനെ എദോം
എന്നും പേരുള്ള ഏശാവ് സേയീർപൎവ്വതത്തിൽ
കുടിയിരുന്നു. 9 സേയീർപൎവ്വതത്തിലുള്ള
എദോമ്യരുടെ പിതാവായ ഏശാവിന്റെ
വംശപാരമ്പൎയ്യമാവിതു: 10 ഏശാവിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ഇവ: ഏശാവിന്റെ
ഭാൎയ്യയായ ആദയുടെ മകൻ എലീഫാസ്,
ഏശാവിന്റെ ഭാൎയ്യയായ ബാസമത്തിന്റെ മകൻ

രെയൂവേൽ. 11 എലീഫാസിന്റെ പുത്രന്മാർ: തേമാൻ,
ഓമാർ, സെഫോ, ഗത്ഥാം, കെനസ്. 12 തിമ്നാ
എന്നവൾ ഏശാവിന്റെ മകനായ എലീഫാസിന്റെ
വെപ്പാട്ടി ആയിരുന്നു. അവൾ എലീഫാസിന്നു
അമാലേക്കിനെ പ്രസവിച്ചു; ഇവർ ഏശാവിന്റെ
ഭാൎയ്യയായ ആദയുടെ പുത്രന്മാർ. 13 രെയൂവേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ: നഹത്ത്, സേറഹ്, ശമ്മാ, മിസ്സാ; ഇവർ
ഏശാവിന്റെ ഭാൎയ്യയായ ബാസമത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ.
14 സിബെയോന്റെ മകളായ അനയുടെ മകൾ
ഒഹൊലീബാമാ എന്ന ഏശാവിന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ
പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ: അവൾ ഏശാവിന്നു
യെയൂശ്, യലാം, കോരഹ് എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു.
15 ഏശാവിന്റെ പുത്രന്മാരിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ആരെന്നാൽ: ഏശാവിന്റെ ആദ്യജാതൻ
എലീഫാസിന്റെ പുത്രന്മാർ: തേമാൻപ്രഭു,
ഓമാപ്രഭു, സെഫോപ്രഭു, കെനസ്പ്രഭു, 16
കോരഹ്പ്രഭു, ഗത്ഥാംപ്രഭു, അമാലേക്പ്രഭു; ഇവർ
ഏദോംദേശത്തു എലീഫാസിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച
പ്രഭുക്കന്മാർ; ഇവർ ആദയുടെ പുത്രന്മാർ. 17
ഏശാവിന്റെ മകനായ രെയൂവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ
ആരെന്നാൽ: നഹത്ത്പ്രഭു, സേരഹ്പ്രഭു,
ശമ്മാപ്രഭു, മിസ്സാപ്രഭു, ഇവർ എദോംദേശത്തു
രെയൂവേലിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച പ്രഭുക്കന്മാർ; ഇവർ
ഏശാവിന്റെ ഭാൎയ്യ ബാസമത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ.
18 ഏശാവിന്റെ ഭാൎയ്യയായ ഒഹൊലീബാമയുടെ
പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ: യെയൂശ്പ്രഭു, യലാംപ്രഭു,
കോറഹ്പ്രഭു; ഇവർ അനയുടെ മകളായി
ഏശാവിന്റെ ഭാൎയ്യയായ ഒഹൊലീബാമയിൽ
നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച പ്രഭുക്കന്മാർ. 19 ഇവർ എദോം

എന്നും പേരുള്ള ഏശാവിന്റെ പുത്രന്മാരും
അവരിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച പ്രഭുക്കന്മാരും ആകുന്നു.
20 ഹോര്യ്യനായ സേയീരിന്റെ പുത്രന്മാരായി
ദേശത്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളായവർ ആരെന്നാൽ:
ലോതാൻ, ശോബാൽ, സിബെയോൻ, 21
അനാ, ദീശോൻ, ഏസെർ, ദീശാൻ; ഇവർ
എദോംദേശത്തു സേയീരിന്റെ പുത്രന്മാരായ
ഹോര്യ്യപ്രഭുക്കന്മാർ. 22 ലോതാന്റെ പുത്രന്മാർ
ഹോരിയും ഹേമാമും ആയിരുന്നു. ലോതാന്റെ
സഹോദരി തിമ്നാ. 23 ശോബാലിന്റെ പുത്രന്മാർ
ആരെന്നാൽ: അൽവാൻ, മാനഹത്ത്, ഏബാൽ,
ശെഫോ, ഓനാം. 24 സിബെയോന്റെ പുത്രന്മാർ:
അയ്യാവും അനാവും ആയിരുന്നു; മരുഭൂമിയിൽ
തന്റെ അപ്പനായ സിബെയോന്റെ കഴുതകളെ
മേയ്ക്കുമ്പോൾ ചൂടുറവുകൾ കണ്ടെത്തിയ അനാ
ഇവൻ തന്നേ. 25 അനാവിന്റെ മക്കൾ ഇവർ:
ദീശോനും അനാവിന്റെ മകൾ ഒഹൊലീബാമയും
ആയിരുന്നു. 26 ദീശോന്റെ പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ:
ഹെംദാൻ, എശ്ബാൻ, യിത്രാൻ, കെരാൻ. 27
ഏസെരിന്റെ പുത്രന്മാർ: ബിൽഹാൻ, സാവാൻ,
അക്കാൻ. 28 ദീശാന്റെ പുത്രന്മാർ ഊസും
അരാനും ആയിരുന്നു. 29 ഹോര്യ്യപ്രഭുക്കന്മാർ
ആരെന്നാൽ: ലോതാൻപ്രഭു, ശോബാൽപ്രഭു,
സിബെയോൻപ്രഭു, അനാപ്രഭു, 30 ദീശോൻപ്രഭു,
ഏസെർപ്രഭു, ദീശാൻപ്രഭു, ഇവർ സേയീർദേശത്തു
വാണ ഹോര്യപ്രഭുക്കന്മാർ ആകുന്നു. 31
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു രാജാവുണ്ടാകുംമുമ്പെ
എദോംദേശത്തു വാണ രാജാക്കന്മാർ ആരെന്നാൽ:
32 ബെയോരിന്റെ പുത്രനായ ബേല എദോമിൽ

രാജാവായിരുന്നു; അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു
ദിൻഹാബാ എന്നു പേർ. 33 ബേല മരിച്ചശേഷം
ബൊസ്രക്കാരനായ സേരഹിന്റെ മകൻ യോബാബ്
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 34 യോബാബ്
മരിച്ചശേഷം തേമാന്യദേശക്കാരനായ ഹൂശാം
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 35 ഹൂശാം
മരിച്ചശേഷം മോവാബ് സമഭൂമിയിൽവെച്ചു
മിദ്യാനെ തോല്പിച്ച ബെദദിന്റെ മകൻ ഹദദ് അവന്നു
പകരം രാജാവായി; അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു
അവീത്ത് എന്നു പേർ. 36 ഹദദ് മരിച്ച ശേഷം
മസ്രേക്കക്കാരൻ സമ്ളാ അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 37 സമ്ളാ മരിച്ചശേഷം നദീതീരത്തുള്ള
രെഹോബോത്ത് പട്ടണക്കാരനായ ശൌൽ
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 38 ശൌൽ മരിച്ചശേഷം
അക്ബോരിന്റെ മകൻ ബാൽഹാനാൻ അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 39 അക്ബോരിന്റെ മകനായ
ബാൽഹാനാൻ മരിച്ചശേഷം ഹദർ അവന്നു
പകരം രാജാവായി. അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു പാവൂ
എന്നു പേർ. അവന്റെ ഭാര്യക്കു മെഹേതബേൽ
എന്നു പേർ; അവൾ മേസാഹാബിന്റെ
മകളായ മത്രേദിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 40
വംശംവംശമായും ദേശംദേശമായും പേരുപേരായും
ഏശാവിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
പേരുകൾ ആവിതു: തിമ്നാപ്രഭു, അൽവാപ്രഭു,
യെഥേത്ത്പ്രഭു, ഒഹൊലീബാമാപ്രഭു; 41 ഏലാപ്രഭു,
പീനോൻപ്രഭു, കെനസ്പ്രഭു, തേമാൻപ്രഭു; 42
മിബ്സാപ്രഭു, മഗ്ദീയേൽപ്രഭു, ഈരാംപ്രഭു; 43
ഇവർ താന്താങ്ങളുടെ അവകാശദേശത്തും

വാസസ്ഥലങ്ങളിലും വാണ എദോമ്യപ്രഭുക്കന്മാർ
ആകുന്നു; എദോമ്യരുടെ പിതാവു ഏശാവ് തന്നേ.
37 യാക്കോബ് തന്റെ പിതാവു പരദേശിയായി
പാൎത്ത ദേശമായ കനാൻദേശത്തു വസിച്ചു. 2
യാക്കോബിന്റെ വംശപാരമ്പൎയ്യം എന്തെന്നാൽ:
യോസേഫിന്നു പതിനേഴു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
തന്റെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ ആടുകളെ
മേയിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ബാലനായി തന്റെ
അപ്പന്റെ ഭാൎയ്യമാരായ ബിൽഹയുടെയും
സില്പയുടെയും പുത്രന്മാരോടുകൂടെ ഇരുന്നു
അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃശ്രുതി യോസേഫ്
അപ്പനോടു വന്നു പറയും. 3 യോസേഫ്
വാൎദ്ധക്യത്തിലെ മകനാകകൊണ്ടു യിസ്രായേൽ
എല്ലാമക്കളിലുംവെച്ചു അവനെ അധികം
സ്നേഹിച്ചു ഒരു നിലയങ്കി അവന്നു ഉണ്ടാക്കിച്ചു
കൊടുത്തു. 4 അപ്പൻ തങ്ങളെ എല്ലാവരെക്കാളും
അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ കണ്ടിട്ടു അവനെ പകെച്ചു;
അവനോടു സമാധാനമായി സംസാരിപ്പാൻ
അവൎക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 5 യോസേഫ് ഒരു സ്വപ്നം
കണ്ടു; അതു തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
അറിയിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ അവനെ പിന്നെയും
അധികം പകെച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നം കേട്ടുകൊൾവിൻ. 7 നാം
വയലിൽ കറ്റ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അപ്പോൾ
എന്റെ കറ്റ എഴുന്നേറ്റു നിവിൎന്നുനിന്നു; നിങ്ങളുടെ
കറ്റകൾ ചുറ്റും നിന്നു എന്റെ കറ്റയെ നമസ്കരിച്ചു.
8 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവനോടു: നീ
ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകുമോ? നീ ഞങ്ങളെ

വാഴുമോ എന്നു പറഞ്ഞു, അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ
നിമിത്തവും അവന്റെ വാക്കു നിമിത്തവും അവനെ
പിന്നെയും അധികം ദ്വേഷിച്ചു.
9 അവൻ മറ്റൊരു
സ്വപ്നം കണ്ടു തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
അറിയിച്ചു: ഞാൻ പിന്നെയും ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു;
സൂൎയ്യനും ചന്ദ്രനും പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും
എന്നെ നമസ്കരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അവൻ
അതു അപ്പനോടും സഹോദരന്മാരോടും
അറിയിച്ചപ്പോൾ അപ്പൻ അവനെ ശാസിച്ചു
അവനോടു: നീ ഈ കണ്ട സ്വപ്നം എന്തു? ഞാനും
നിന്റെ അമ്മയും നിന്റെ സഹോദരന്മാരും
സാഷ്ടാംഗം വീണു നിന്നെ നമസ്കരിപ്പാൻ വരുമോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അവന്റെ സഹോദരന്മാൎക്കു
അവനോടു അസൂയ തോന്നി; അപ്പനോ ഈ
വാക്കു മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.
12 അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ അപ്പന്റെ ആടുകളെ മേയ്പാൻ
ശെഖേമിൽ പോയിരുന്നു.
13 യിസ്രായേൽ
യോസേഫിനോടു: നിന്റെ സഹോദരന്മാർ
ശെഖേമിൽ ആടുമേയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; വരിക,
ഞാൻ നിന്നെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കും
എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവൻ അവനോടു: ഞാൻ
പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അവൻ അവനോടു:
നീ ചെന്നു നിന്റെ സഹോദരന്മാൎക്കു സുഖം
തന്നേയോ? ആടുകൾ നന്നായിരിക്കുന്നുവോ
എന്നു നോക്കി, വന്നു വസ്തുത അറിയിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു ഹെബ്രോൻതാഴ്വരയിൽ നിന്നു
അവനെ അയച്ചു; അവൻ ശെഖേമിൽ എത്തി.
15
അവൻ വെളിമ്പ്രദേശത്തു ചുറ്റി നടക്കുന്നതു
ഒരുത്തൻ കണ്ടു: നീ എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു

എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 16 അതിന്നു അവൻ:
ഞാൻ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ അന്വേഷിക്കുന്നു;
അവർ എവിടെ ആടു മേയിക്കുന്നു എന്നു
എന്നോടു അറിയിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 17
അവർ ഇവിടെനിന്നു പോയി; നാം ദോഥാനിലേക്കു
പോക എന്നു അവർ പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു
ചെന്നു ദോഥാനിൽവെച്ചു കണ്ടു. 18 അവർ
അവനെ ദൂരത്തു നിന്നു കണ്ടിട്ടു അവനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവൻ അടുത്തുവരുംമുമ്പെ
അവന്നു വിരോധമായി ദുരാലോചന ചെയ്തു: 19
അതാ, സ്വപ്നക്കാരൻ വരുന്നു; വരുവിൻ, നാം
അവനെ കൊന്നു ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടുകളക; 20 ഒരു
ദുഷ്ടമൃഗം അവനെ തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നു പറയാം;
അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ എന്താകുമെന്നു നമുക്കു
കാണാമല്ലോ എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 21
രൂബേൻ അതു കേട്ടിട്ടു: നാം അവന്നു ജീവഹാനി
വരുത്തരുതു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. 22 അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു
അവനെ വിടുവിച്ചു അപ്പന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
പോകേണമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടു രൂബേൻ
അവരോടു: രക്തം ചൊരിയിക്കരുതു; നിങ്ങൾ
അവന്റെമേൽ കൈ വെക്കാതെ മരുഭൂമിയിലുള്ള
ആ കുഴിയിൽ അവനെ ഇടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ അവൻ ഉടുത്തിരുന്ന നിലയങ്കി അവർ
ഊരി, അവനെ എടുത്തു ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടു. 24
അതു വെള്ളമില്ലാത്ത പൊട്ടക്കുഴി ആയിരുന്നു. 25

അവർ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ ഇരുന്നപ്പോൾ
തലപൊക്കി നോക്കി, ഗിലെയാദിൽനിന്നു
സാംപ്രാണിയും സുഗന്ധപ്പശയും സന്നിനായകവും
ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറ്റി മിസ്രയീമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുന്ന യിശ്മായേല്യരുടെ ഒരു
യാത്രക്കൂട്ടം വരുന്നതു കണ്ടു. 26 അപ്പോൾ
യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു: നാം
നമ്മുടെ സഹോദരനെ കൊന്നു അവന്റെ രക്തം
മറെച്ചിട്ടു എന്തു ഉപകാരം? 27 വരുവിൻ, നാം
അവനെ യിശ്മായേല്യർക്കു വില്ക്കുക; നാം
അവന്റെ മേൽ കൈ വെക്കരുതു; അവൻ
നമ്മുടെ സഹോദരനും നമ്മുടെ മാംസവുമല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവന്റെ സാഹോദരന്മാർ
അതിന്നു സമ്മതിച്ചു. 28 മിദ്യാന്യകച്ചവടക്കാർ
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവർ യോസേഫിനെ
കുഴിയിൽനിന്നു വലിച്ചു കയറ്റി, യിശ്മായേല്യർക്കു
ഇരുപതു വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു. അവർ
യോസേഫിനെ മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
29 രൂബേൻ തിരികെ കുഴിയുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നപ്പോൾ യോസേഫ് കുഴിയിൽ ഇല്ല എന്നു
കണ്ടു തന്റെ വസ്ത്രം കീറി, 30 സഹോദരന്മാരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു: ബാലനെ കാണുന്നില്ലല്ലോ;
ഞാൻ ഇനി എവിടെ പോകേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
31 പിന്നെ അവർ ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനെ കൊന്നു,
യോസേഫിന്റെ അങ്കി എടുത്തു രക്തത്തിൽ മുക്കി.
32 അവർ നിലയങ്കി തങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
കൊടുത്തയച്ചു: ഇതു ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടുകിട്ടി;
ഇതു നിന്റെ മകന്റെ അങ്കിയോ അല്ലയോ എന്നു
നോക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൻ അതു

തിരിച്ചറിഞ്ഞു: ഇതു എന്റെ മകന്റെ അങ്കി തന്നേ;
ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം അവനെ തിന്നുകളഞ്ഞു:
യോസേഫിനെ പറിച്ചുകീറിപ്പോയി എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 യാക്കോബ് വസ്ത്രം കീറി, അരയിൽ
രട്ടുശീല ചുറ്റി ഏറിയനാൾ തന്റെ മകനെച്ചൊല്ലി
ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 35 അവന്റെ പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും എല്ലാം അവനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ
വന്നു; അവനോ ആശ്വാസം കൈക്കൊൾവാൻ
മനസ്സില്ലാതെ: ഞാൻ ദുഃഖത്തോടെ എന്റെ മകന്റെ
അടുക്കൽ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങുമെന്നു പറഞ്ഞു.
ഇങ്ങനെ അവന്റെ അപ്പൻ അവനെക്കുറിച്ചു
കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. (Sheol h7585) 36 എന്നാൽ
മിദ്യാന്യർ അവനെ മിസ്രയീമിൽ ഫറവോന്റെ ഒരു
ഉദ്യോഗസ്ഥനായി അകമ്പടിനായകനായ
പോത്തീഫറിന്നു വിറ്റു.

38 അക്കാലത്തു യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ
വിട്ടു ഹീരാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു അദുല്ലാമ്യന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു; 2 അവിടെ ശൂവാ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു കനാന്യന്റെ മകളെ കണ്ടു;
അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവളുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു. 3 അവൾ ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു; അവന്നു ഏർ എന്നു പേരിട്ടു. 4 അവൾ
പിന്നെയും ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
അവന്നു ഓനാൻ എന്നു പേരിട്ടു. 5 അവൾ
പിന്നെയും ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
അവന്നു ശേലാ എന്നു പേരിട്ടു. അവൾ ഇവനെ
പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അവൻ കെസീബിൽ ആയിരുന്നു.
6 യെഹൂദാ തന്റെ ആദ്യജാതനായ ഏരിന്നു താമാർ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു ഭാര്യയെ എടുത്തു. 7

യെഹൂദയുടെ ആദ്യജാതനായ ഏർ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടനായിരുന്നതുകൊണ്ടു യഹോവ അവനെ
മരിപ്പിച്ചു. 8 അപ്പോൾ യെഹൂദാ ഓനാനോടു: നിന്റെ
ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവളോടു ദേവരധൎമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചു, ജ്യേഷ്ഠന്റെ
പേൎക്കു സന്തതിയെ ഉളവാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 9
എന്നാൽ ആ സന്തതി തന്റേതായിരിക്കയില്ല
എന്നു ഓനാൻ അറികകൊണ്ടു ജ്യേഷ്ഠന്റെ
ഭാൎയ്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠന്നു
സന്തതിയെ കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിലത്തു
വീഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. 10 അവൻ ചെയ്തതു
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ ഇവനെയും മരിപ്പിച്ചു. 11 അപ്പോൾ
യെഹൂദാ തന്റെ മരുമകളായ താമാരോടു: എന്റെ
മകൻ ശേലാ പ്രാപ്തിയാകുവോളം നീ അപ്പന്റെ
വീട്ടിൽ വിധവയായി പാൎക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
ഇവനും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ മരിച്ചുപോകരുതു
എന്നു അവൻ വിചാരിച്ചു; അങ്ങനെ താമാർ
അപ്പന്റെ വീട്ടിൽപോയി പാൎത്തു. 12 കുറെ കാലം
കഴിഞ്ഞിട്ടു ശൂവയുടെ മകൾ യെഹൂദയുടെ ഭാൎയ്യ
മരിച്ചു; യെഹൂദയുടെ ദുഃഖം മാറിയശേഷം
അവൻ തന്റെ സ്നേഹിതൻ അദുല്ലാമ്യനായ
ഹീരയോടുകൂടെ തന്റെ ആടുകളെ രോമം
കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരത്തിന്നു പോയി. 13
നിന്റെ അമ്മായപ്പൻ തന്റെ ആടുകളെ രോമം
കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരത്തിന്നു തിമ്നെക്കു
പോകുന്നു എന്നു താമാരിന്നു അറിവു കിട്ടി. 14
ശേലാ പ്രാപ്തിയായിട്ടും തന്നെ അവന്നു
ഭാൎയ്യയായി കൊടുത്തില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു അവൾ

വൈധവ്യവസ്ത്രം മാറ്റിവെച്ചു, ഒരു മൂടുപടം മൂടി
പുതെച്ചു തിമ്നെക്കു പോകുന്ന വഴിക്കുള്ള
എനയീംപട്ടണത്തിന്റെ ഗോപുരത്തിങ്കൽ ഇരുന്നു.
15 യെഹൂദാ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ മുഖം
മൂടിയിരുന്നതു കൊണ്ടു ഒരു വേശ്യ എന്നു
നിരൂപിച്ചു. 16 അവൻ വഴിയരികെ അവളുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു തന്റെ മരുമകൾ എന്നു
അറിയാതെ: വരിക, ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
വരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതിന്നു നീ എനിക്കു എന്തു തരും എന്നു
അവൾ ചോദിച്ചു. 17 ഞാൻ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ
നിന്നു ഒരു കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെ നിനക്കു
കൊടുത്തയക്കാം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. നീ
കൊടുത്തയക്കുവോളത്തിന്നു ഒരു പണയം
തരുമോ എന്നു അവൾ ചോദിച്ചു. 18 എന്തു പണയം
തരേണം എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു നിന്റെ
മുദ്രമോതിരവും മോതിരച്ചരടും നിന്റെ കയ്യിലെ
വടിയും എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. ഇവ അവൾക്കു
കൊടുത്തു, അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു;
അവൾ ഗർഭം ധരിക്കയും ചെയ്തു. 19 പിന്നെ അവൾ
എഴുന്നേറ്റു പോയി, തന്റെ മൂടുപടം നീക്കി
വൈധവ്യവസ്ത്രം ധരിച്ചു. 20 സ്ത്രീയുടെ
കയ്യിൽനിന്നു പണയം മടക്കി വാങ്ങേണ്ടതിന്നു
യെഹൂദാ അദുല്ലാമ്യനായ സ്നേഹിതന്റെ
കൈവശം ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊടുത്തയച്ചു; അവൻ
അവളെ കണ്ടില്ല താനും. 21 അവൻ ആ സ്ഥലത്തെ
ആളുകളോടു: ഏനയീമിൽ വഴിയരികെ ഇരുന്ന
വേശ്യ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഇവിടെ ഒരു
വേശ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.

22 അവൻ യെഹൂദയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു:
ഞാൻ അവളെ കണ്ടില്ല; ഈ സ്ഥലത്തു ഒരു
വേശ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു അവിടെയുള്ള
ആളുകൾ പറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അപ്പോൾ
യെഹൂദാ നമുക്കു അപകീർത്തി ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ
അവൾ അതു എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ; ഞാൻ ഈ
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊടുത്തയച്ചുവല്ലോ; നീ
അവളെ കണ്ടില്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 24
ഏകദേശം മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു: നിന്റെ
മരുമകൾ താമാർ പരസംഗംചെയ്തു,
പരസംഗത്താൽ ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്നു
എന്നു യെഹൂദെക്കു അറിവുകിട്ടി. അപ്പോൾ
യെഹൂദാ: അവളെ പുറത്തുകൊണ്ടു വരുവിൻ;
അവളെ ചുട്ടുകളയേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 25
അവളെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവൾ
അമ്മായപ്പന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: ഇവയുടെ
ഉടമസ്ഥനായ പുരുഷനാൽ ആകുന്നു ഞാൻ
ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്നതു; ഈ മുദ്രമോതിരവും
മോതിരച്ചരടും വടിയും ആർക്കുള്ളതു എന്നു
നോക്കി അറിയേണം എന്നു പറയിച്ചു. 26
യെഹൂദാ അവയെ അറിഞ്ഞു: അവൾ എന്നിലും
നീതിയുള്ളവൾ; ഞാൻ അവളെ എന്റെ മകൻ
ശേലാവിന്നു കൊടുത്തില്ല എന്നു പറഞ്ഞു; അതിൽ
പിന്നെ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചതുമില്ല. 27 അവൾക്കു
പ്രസവകാലം ആയപ്പോൾ അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ
ഇരട്ടപ്പിള്ളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 28 അവൾ
പ്രസവിക്കുമ്പോൾ ഒരു പിള്ള കൈ പുറത്തു നീട്ടി;
അപ്പോൾ സൂതികർമ്മിണി ഒരു ചുവന്ന നൂൽ
എടുത്തു അവന്റെ കൈക്കു കെട്ടി; ഇവൻ ആദ്യം

പുറത്തുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 കൈ പിന്നെയും
അകത്തേക്കു വലിച്ചു. അവനോ അപ്പോൾ
അവന്റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു: നീ ഛിദ്രം
ഉണ്ടാക്കിയതു എന്തു എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു.
അതുകൊണ്ടു അവന്നു പെരെസ്സ് എന്നു പേരിട്ടു. 30
അതിന്റെ ശേഷം കൈമേൽ ചുവന്ന നൂലുള്ള
അവന്റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു; അവന്നു
സേരഹ് എന്നു പേരിട്ടു.

39 എന്നാൽ യോസേഫിനെ മിസ്രയീമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന
യിശ്മായേല്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഫറവോന്റെ ഒരു
ഉദ്യോഗസ്ഥനായി അകമ്പടിനായകനായ
പോത്തീഫർ എന്ന ഒരു മിസ്രയീമ്യൻ
അവനെ വിലെക്കു വാങ്ങി. 2 യഹോവ
യോസേഫിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ കൃതാൎത്ഥനായി, മിസ്രയീമ്യനായ
യജമാനന്റെ വീട്ടിൽ പാൎത്തു. 3 യഹോവ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നും അവൻ
ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും യഹോവ സാധിപ്പിക്കുന്നു
എന്നും അവന്റെ യജമാനൻ കണ്ടു.
4 അതുകൊണ്ടു യോസേഫ് അവന്നു
ഇഷ്ടനായി ശുശ്രൂഷചെയ്തു; അവൻ അവനെ
ഗൃഹവിചാരകനാക്കി, തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 5 അവൻ തന്റെ
വീട്ടിന്നും തനിക്കുള്ള സകലത്തിന്നും അവനെ
വിചാരകനാക്കിയതു മുതൽ യഹോവ
യോസേഫിന്റെ നിമിത്തം മിസ്രയീമ്യന്റെ വീട്ടിനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു; വീട്ടിലും വയലിലും അവന്നുള്ള
സകലത്തിന്മേലും യഹോവയുടെ അനുഗ്രഹം

ഉണ്ടായി. 6 അവൻ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
യോസേഫിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; താൻ ഭക്ഷിക്കുന്ന
ഭക്ഷണം ഒഴികെ അവന്റെ കൈവശം ഉള്ള
മറ്റു യാതൊന്നും അവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 7
യോസേഫ് കോമളനും മനോഹരരൂപിയും
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു യജമാനന്റെ ഭാൎയ്യ
യോസേഫിന്മേൽ കണ്ണു പതിച്ചു: എന്നോടുകൂടെ
ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവൻ അതിന്നു
സമ്മതിക്കാതെ യജമാനന്റെ ഭാൎയ്യയോടു: ഇതാ,
വീട്ടിൽ എന്റെ കൈവശമുള്ള യാതൊന്നും എന്റെ
യജമാനൻ അറിയുന്നില്ല; തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 ഈ വീട്ടിൽ
എന്നെക്കാൾ വലിയവനില്ല; നീ അവന്റെ
ഭാൎയ്യയാകയാൽ നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും
അവൻ എനിക്കു വിരോധിച്ചിട്ടുമില്ല; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ ഈ മഹാദോഷം പ്രവൎത്തിച്ചു ദൈവത്തോടു
പാപം ചെയ്യുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു. 10
അവൾ ദിനം പ്രതിയും യോസേഫിനോടു
പറഞ്ഞിട്ടും അവളോടുകൂടെ ശയിപ്പാനോ
അവളുടെ അരികെ ഇരിപ്പാനോ അവൻ അവളെ
അനുസരിച്ചില്ല. 11 ഒരു ദിവസം അവൻ തന്റെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്‌വാൻ വീട്ടിന്നകത്തു ചെന്നു;
വീട്ടിലുള്ളവർ ആരും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. 12
അവൾ അവന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു: എന്നോടു
കൂടെ ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ
അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം അവളുടെ കയ്യിൽ
വിട്ടേച്ചു പുറത്തേക്കു ഓടിക്കളഞ്ഞു. 13 അവൻ
വസ്ത്രം തന്റെ കയ്യിൽ വിട്ടേച്ചു പുറത്തേക്കു
ഓടിപ്പോയി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ, 14 അവൾ

വീട്ടിലുള്ളവരെ വിളിച്ചു അവരോടു: കണ്ടോ, നമ്മെ
ഹാസ്യമാക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു എബ്രായനെ
കൊണ്ടുവന്നിട്ടിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നോടുകൂടെ
ശയിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
എന്നാൽ ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. 15 ഞാൻ
ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ വിട്ടേച്ചു ഓടി
പൊയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യജമാനൻ
വീട്ടിൽ വരുവോളം അവൾ ആ വസ്ത്രം തന്റെ
പക്കൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 17 അവനോടു
അവൾ അവ്വണ്ണം തന്നേ സംസാരിച്ചു: നീ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന എബ്രായദാസൻ എന്നെ
ഹാസ്യമാക്കുവാൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 18
ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ വിട്ടേച്ചു പുറത്തേക്കു
ഓടിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 19 നിന്റെ ദാസൻ
ഇങ്ങനെ എന്നോടു ചെയ്തു എന്നു തന്റെ
ഭാൎയ്യ പറഞ്ഞ വാക്കു യജമാനൻ കേട്ടപ്പോൾ
അവന്നു കോപം ജ്വലിച്ചു. 20 യോസേഫിന്റെ
യജമാനൻ അവനെ പിടിച്ചു രാജാവിന്റെ
ബദ്ധന്മാർ കിടക്കുന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി;
അങ്ങനെ അവൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നു. 21
എന്നാൽ യഹോവ യോസേഫിനോടുകൂടെ
ഇരുന്നു, കാരാഗൃഹപ്രമാണിക്കു അവനോടു ദയ
തോന്നത്തക്കവണ്ണം അവന്നു കൃപ നല്കി. 22
കാരാഗൃഹത്തിലെ സകലബദ്ധന്മാരെയും
കാരാഗൃഹപ്രമാണി യോസേഫിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കൊക്കെയും അവൻ
വിചാരകനായിരുന്നു. 23 യഹോവ അവനോടുകൂടെ

ഇരുന്നു അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും സഫലമാക്കുകകൊണ്ടു അവന്റെ കൈക്കീഴുള്ള യാതൊന്നും കാരാഗൃഹ പ്രമാണി നോക്കിയില്ല.

40 അനന്തരം മിസ്രയീംരാജാവിന്റെ പാനപാത്രവാഹകനും അപ്പക്കാരനും മിസ്രയീംരാജാവായ തങ്ങളുടെ യജമാനനോടു കുറ്റം ചെയ്തു. 2 ഫറവോൻ പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണിയും അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയുമായ തന്റെ രണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു കോപിച്ചു. 3 അവരെ അകമ്പടിനായകന്റെ വീട്ടിൽ യോസേഫ് ബദ്ധനായി കിടന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി. 4 അകമ്പടിനായകൻ അവരെ യോസേഫിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു; അവൻ അവക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്തു; അവർ കുറെക്കാലം തടവിൽ കിടന്നു. 5 മിസ്രയീംരാജാവിന്റെ പാനപാത്രവാഹകനും അപ്പക്കാരനും ഇങ്ങനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ബദ്ധന്മാരായിരുന്ന രണ്ടുപേരും ഒരു രാത്രിയിൽ തന്നേ വെവ്വേറെ അർത്ഥമുള്ള ഓരോ സ്വപ്നം കണ്ടു. 6 രാവിലെ യോസേഫ് അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവർ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 7 അവൻ യജമാനന്റെ വീട്ടിൽ തന്നോടുകൂടെ തടവിൽ കിടക്കുന്നവരായ ഫറവോന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ഇന്നു വിഷാദഭാവത്തോടിരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ സ്വപ്നം കണ്ടു; വ്യാഖ്യാനിച്ചുതരുവാൻ ആരുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യോസേഫ് അവരോടു:

സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം ദൈവത്തിന്നുള്ളതല്ലയോ?
അതു എന്നോടു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അപ്പോൾ പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണി
യോസേഫിനെ തന്റെ സ്വപ്നം അറിയിച്ചു
പറഞ്ഞതു: എന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ ഇതാ, എന്റെ
മുമ്പിൽ ഒരു മുന്തിരി വള്ളി. 10 മുന്തിരിവള്ളിയിൽ
മൂന്നു കൊമ്പു; അതു തളിർത്തു പൂത്തു; കുലകളിൽ
മുന്തിരിങ്ങാ പഴുത്തു. 11 ഫറവോന്റെ പാനപാത്രം
എന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഞാൻ മുന്തിരിപ്പഴം
പറിച്ചു ഫറവോന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ പിഴിഞ്ഞു:
പാനപാത്രം ഫറവോന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. 12
യോസേഫ് അവനോടു പറഞ്ഞതു: അതിന്റെ
അർത്ഥം ഇതാകുന്നു: മൂന്നു കൊമ്പു മൂന്നു ദിവസം.
13 മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം ഫറവോൻ നിന്നെ
കടാക്ഷിച്ചു, വീണ്ടും നിന്റെ സ്ഥാനത്തു ആക്കും.
നീ പാനപാത്രവാഹകനായി മുമ്പിലത്തെ
പതിവുപോലെ ഫറവോന്റെ കയ്യിൽ പാനപാത്രം
കൊടുക്കും. 14 എന്നാൽ നീ ശുഭമായിരിക്കുമ്പോൾ
എന്നെ ഓർത്തു എന്നോടു ദയ ചെയ്തു
ഫറവോനെ എന്റെ വസ്തുത ബോധിപ്പിച്ചു
എന്നെ ഈ വീട്ടിൽനിന്നു വിടുവിക്കേണമേ.
15 എന്നെ എബ്രായരുടെ ദേശത്തുനിന്നു
കട്ടുകൊണ്ടുപോന്നതാകുന്നു; ഈ കുണ്ടറയിൽ
എന്നെ ഇടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇവിടെയും
യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. 16 അർത്ഥം നല്ലതെന്നു
അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണി കണ്ടിട്ടു യോസേഫിനോടു:
ഞാനും സ്വപ്നത്തിൽ എന്റെ തലയിൽ വെളുത്ത
അപ്പമുള്ള മൂന്നു കൊട്ട കണ്ടു. 17 മേലത്തെ
കൊട്ടയിൽ ഫറവോന്റെ വക അപ്പത്തരങ്ങൾ

ഒക്കെയും ഉണ്ടായിരുന്നു; പക്ഷികൾ എന്റെ
തലയിലെ കൊട്ടയിൽ നിന്നു അവയെ
തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതിന്നു
യോസേഫ്: അതിന്റെ അൎത്ഥം ഇതാകുന്നു: മൂന്നു
കൊട്ട മൂന്നു ദിവസം. 19 മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം
ഫറവോൻ നിന്റെ തല വെട്ടി നിന്നെ ഒരു
മരത്തിന്മേൽ തൂക്കും; പക്ഷികൾ നിന്റെ മാംസം
തിന്നുകളയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 മൂന്നാം
നാളിൽ ഫറവോന്റെ തിരുനാളിൽ അവൻ തന്റെ
സകലദാസന്മാൎക്കും ഒരു വിരുന്നുകഴിച്ചു. തന്റെ
ദാസന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ പാനപാത്ര വാഹകന്മാരുടെ
പ്രമാണിയെയും അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയെയും
ഓൎത്തു. 21 പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ
പ്രമാണിയെ ഫറവോന്റെ കയ്യിൽ പാനപാത്രം
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു വീണ്ടും അവന്റെ സ്ഥാനത്തു
ആക്കി. 22 അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയെയോ അവൻ
തൂക്കിച്ചു; യോസേഫ് അൎത്ഥം പറഞ്ഞതുപോലെ
തന്നെ. 23 എങ്കിലും പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ
പ്രമാണി യോസേഫിനെ ഓൎക്കാതെ അവനെ
മറന്നുകളഞ്ഞു.

41 രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞശേഷം
ഫറവോൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 2
അവൻ നദീതീരത്തു നിന്നു. അപ്പോൾ
രൂപഗുണവും മാംസപുഷ്ടിയുമുള്ള ഏഴു പശു
നദിയിൽനിന്നു കയറി, ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ
മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 3 അവയുടെ പിന്നാലെ
മെലിഞ്ഞും വിരൂപമായുമുള്ള വേറെ ഏഴു പശു
നദിയിൽ നിന്നു കയറി, നദീതീരത്തു മറ്റേ
പശുക്കളുടെ അരികെ നിന്നു. 4 മെലിഞ്ഞും

വിരൂപമായുമുള്ള പശുക്കൾ രൂപഗുണവും
മാംസപുഷ്ടിയുമുള്ള ഏഴു പശുക്കളെ
തിന്നുകളഞ്ഞു; അപ്പോൾ ഫറവോൻ ഉണൎന്നു. 5
അവൻ പിന്നെയും ഉറങ്ങി, രണ്ടാമതും ഒരു
സ്വപ്നം കണ്ടു; പുഷ്ടിയുള്ളതും നല്ലതുമായ
ഏഴു കതിർ ഒരു തണ്ടിൽ നിന്നു പൊങ്ങി
വന്നു. 6 അവയുടെ പിന്നാലെ നേൎത്തും
കിഴക്കൻ കാറ്റിനാൽ കരിഞ്ഞുമിരിക്കുന്ന
ഏഴു കതിർ പൊങ്ങിവന്നു. 7 നേൎത്ത ഏഴു
കതിരുകൾ പുഷ്ടിയും മണിക്കരുത്തുമുള്ള ഏഴു
കതിരുകളെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ
ഫറവോൻ ഉണൎന്നു, അതു സ്വപ്നം എന്നു
അറിഞ്ഞു. 8 പ്രാതഃകാലത്തു അവൻ
വ്യാകുലപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിലെ മന്ത്രവാദികളെയും
ജ്ഞാനികളെയും എല്ലാം ആളയച്ചു വരുത്തി
അവരോടു തന്റെ സ്വപ്നം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ
വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ ആൎക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. 9 അപ്പോൾ
പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണി ഫറവോനോടു
പറഞ്ഞതു: ഇന്നു ഞാൻ എന്റെ കുറ്റം
ഓൎക്കുന്നു. 10 ഫറവോൻ അടിയങ്ങളോടു
കോപിച്ചു, എന്നെയും അപ്പക്കാരുടെ
പ്രമാണിയെയും അകമ്പടിനായകന്റെ വീട്ടിൽ
തടവിലാക്കിയിരുന്നുവല്ലോ. 11 അവിടെവെച്ചു
ഞാനും അവനും ഒരു രാത്രിയിൽ തന്നേ
സ്വപ്നം കണ്ടു; വെവ്വേറെ അൎത്ഥമുള്ള സ്വപ്നം
ആയിരുന്നു ഓരോരുത്തൻ കണ്ടതു. 12 അവിടെ
അകമ്പടി നായകന്റെ ദാസനായ ഒരു എബ്രായ
യൌവനക്കാരൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഞങ്ങൾ അവനോടു അറിയിച്ചാറെ അവൻ

സ്വപ്നങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു; ഓരോരുത്തന്നു
താന്താന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം പറഞ്ഞുതന്നു.
13 അവൻ അർത്ഥം പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ
സംഭവിച്ചു; എന്നെ വീണ്ടും സ്ഥാനത്തു
ആക്കുകയും മറ്റവനെ തൂക്കിക്കളകയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 14 ഉടനെ ഫറവോൻ ആളയച്ചു
യോസേഫിനെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ അവനെ
വേഗത്തിൽ കുണ്ടറയിൽനിന്നു ഇറക്കി; അവൻ
ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ചു, വസ്ത്രം മാറി, ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 15 ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു:
ഞാൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു; അതിനെ
വ്യാഖ്യനിപ്പാൻ ആരുമില്ല; എന്നാൽ നീ ഒരു സ്വപ്നം
കേട്ടാൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുമെന്നു നിന്നെക്കുറിച്ചു
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതിന്നു
യോസേഫ് ഫറവോനോടു: ഞാനല്ല ദൈവം തന്നേ
ഫറവോന്നു ശുഭമായോരു ഉത്തരം നല്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു
പറഞ്ഞതു: എന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ ഞാൻ
നദീതീരത്തു നിന്നു. 18 അപ്പോൾ മാംസപുഷ്ടിയും
രൂപഗുണവുമുള്ള ഏഴു പശു നദിയിൽനിന്നു കയറി
ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
19 അവയുടെ പിന്നാലെ ക്ഷീണിച്ചും മെലിഞ്ഞും
എത്രയും വിരൂപമായുമുള്ള വേറെ ഏഴു പശു
കയറി വന്നു; അത്ര വിരൂപമായവയെ ഞാൻ
മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല. 20
എന്നാൽ മെലിഞ്ഞും വിരൂപമായുമുള്ള
പശുക്കൾ പുഷ്ടിയുള്ള മുമ്പിലത്തെ ഏഴു
പശുക്കളെ തിന്നുകളഞ്ഞു; 21 ഇവ അവയുടെ
വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടും വയറ്റിൽ ചെന്നു എന്നു

അറിവാനില്ലായിരന്നു; അവ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ
തന്നേ വിരൂപമുള്ളവ ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ
ഉണന്നു. 22 പിന്നെയും ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ
കണ്ടതു: നിറഞ്ഞതും നല്ലതുമായ ഏഴു കതിർ ഒരു
തണ്ടിൽ പൊങ്ങിവന്നു. 23 അവയുടെ പിന്നാലെ
ഉണങ്ങിയും നേർത്തും കിഴക്കൻ കാറ്റിനാൽ
കരിഞ്ഞുമിരിക്കുന്ന ഏഴു കതിർ പൊങ്ങിവന്നു. 24
നേർത്ത കതിരുകൾ ഏഴു നല്ല കതിരുകളെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. ഇതു ഞാൻ മന്ത്രവാദികളോടു
പറഞ്ഞു; എന്നാൽ വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ ആർക്കും
കഴിഞ്ഞില്ല. 25 അപ്പോൾ യോസേഫ് ഫറവോനോടു
പറഞ്ഞതു: ഫറവോന്റെ സ്വപ്നം ഒന്നുതന്നേ; താൻ
ചെയ്‌വാൻ ഭാവിക്കുന്നതു ദൈവം ഫറവോന്നു
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 26 ഏഴു നല്ല പശു ഏഴു
സംവത്സരം; നല്ല കതിരും ഏഴു സംവത്സരം;
സ്വപ്നം ഒന്നു തന്നേ. 27 അവയുടെ പിന്നാലെ
കയറിവന്ന മെലിഞ്ഞും വിരൂപമായുമുള്ള ഏഴു
പശുവും കിഴക്കൻ കാറ്റിനാൽ കരിഞ്ഞു
പതിരായുള്ള ഏഴു കതിരും ഏഴു സംവത്സരം; അവ
ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു സംവത്സരം ആകുന്നു. 28
ദൈവം ചെയ്‌വാൻ ഭാവിക്കുന്നതു ഫറവോന്നു
കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അതാകുന്നു ഞാൻ
ഫറവോനോടു പറഞ്ഞതു. 29 മിസ്രയീംദേശത്തു
ഒക്കെയും ബഹു സുഭിക്ഷമായ ഏഴു സംവത്സരം
വരും. 30 അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു
സംവത്സരം വരും; അപ്പോൾ മിസ്രയീംദേശത്തു
ആ സുഭിക്ഷതയൊക്കെയും മറന്നിരിക്കും;
ക്ഷാമത്താൽ ദേശം ഒക്കെയും ക്ഷയിച്ചുപോകും. 31
പിൻവരുന്ന ക്ഷാമം അതികഠിനമായിരിക്കയാൽ

ദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന സുഭിക്ഷത
അറിയാതെയായിപ്പോകും. 32 ഫറവോന്നു സ്വപ്നം
രണ്ടുവട്ടം ഉണ്ടായതോ കാര്യം ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ സ്ഥിരമായിരിക്കകൊണ്ടും ദൈവം
അതിനെ വേഗത്തിൽ വരുത്തുവാനിരിക്കകൊണ്ടും
ആകുന്നു. 33 ആകയാൽ ഫറവോൻ വിവേകവും
ജ്ഞാനവുമുള്ള ഒരുത്തനെ അന്വേഷിച്ചു
മിസ്രയീംദേശത്തിന്നു മേലധികാരി ആക്കി
വെക്കേണം. 34 അതുകൂടാതെ ഫറവോൻ
ദേശത്തിന്മേൽ വിചാരകന്മാരെ ആക്കി,
സുഭിക്ഷതയുള്ള ഏഴു സംവത്സരത്തിൽ
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ വിളവിൽ അഞ്ചിലൊന്നു
വാങ്ങേണം. 35 ഈ വരുന്ന നല്ല സംവത്സരങ്ങളിലെ
വിളവൊക്കെയും ശേഖരിച്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ
ഫറവോന്റെ അധീനത്തിൽ ധാന്യം
സൂക്ഷിച്ചുവെക്കേണം. 36 ആ ധാന്യം
മിസ്രയീംദേശത്തു വരുവാൻ പോകുന്ന ക്ഷാമമുള്ള
ഏഴുസംവത്സരത്തേക്കു ദേശത്തിന്നു
സംഗ്രഹമായിട്ടിരിക്കേണം; എന്നാൽ ദേശം
ക്ഷാമംകൊണ്ടു നശിക്കയില്ല. 37 ഈ വാക്കു
ഫറവോന്നും അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാർക്കും
ബോധിച്ചു. 38 ഫറവോൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു:
ദൈവാത്മാവുള്ള ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ
ഒരുത്തനെ കണ്ടുകിട്ടുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 39
പിന്നെ ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ദൈവം
ഇതൊക്കെയും നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തി
തന്നതുകൊണ്ടു നിന്നെപ്പോലെ വിവേകവും
ജ്ഞാനവുമുള്ളവൻ ഒരുത്തനുമില്ല. 40 നീ എന്റെ
ഗൃഹത്തിന്നു മേലധികാരിയാകും; നിന്റെ വാക്കു

എന്റെ ജനമെല്ലാം അനുസരിച്ചു നടക്കും; സിംഹാസനംകൊണ്ടു മാത്രം ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ വലിയവനായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
41 ഇതാ, മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും ഞാൻ നിന്നെ മേലധികാരി ആക്കിയിരിക്കുന്നു, എന്നും ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞു.
42 ഫറവോൻ തന്റെ കയ്യിൽനിന്നു മുദ്രമോതിരം ഊരി, യോസേഫിന്റെ കൈക്കു ഇട്ടു, അവനെ നേർമ്മയുള്ള വസ്ത്രംധരിപ്പിച്ചു, ഒരു സ്വർണ്ണസരപ്പളിയും അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു.
43 തന്റെ രണ്ടാം രഥത്തിൽ അവനെ കയറ്റി: മുട്ടുകുത്തുവിൻ എന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ വിളിച്ചു പറയിച്ചു; ഇങ്ങനെ അവനെ മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും മേലധികാരിയാക്കി.
44 പിന്നെ ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ഞാൻ ഫറവോൻ ആകുന്നു; നിന്റെ കല്പന കൂടാതെ മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും യാതൊരുത്തനും കയ്യോ കാലോ അനക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
45 ഫറവോൻ യോസേഫിന്നു സാപ്നത്ത് പനേഹ് എന്നു പേരിട്ടു; ഓനിലെ പുരോഹിതനായ പോത്തിഫേറയുടെ മകൾ ആസ്നത്തിനെ അവന്നു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു. പിന്നെ യോസേഫ് മിസ്രയീംദേശത്തു സഞ്ചരിച്ചു.
46 യോസേഫ് മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുമ്പോൾ അവന്നു മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. യോസേഫ് ഫറവോന്റെ സന്നിധാനത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീംദേശത്തു ഒക്കെയും സഞ്ചരിച്ചു.
47 എന്നാൽ സുഭിക്ഷമായ ഏഴു സംവത്സരവും ദേശം സമൃദ്ധിയായി വിളഞ്ഞു.
48 മിസ്രയീംദേശത്തു

സുഭിക്ഷത ഉണ്ടായ ഏഴു സംവത്സരത്തിലെ ധാന്യം
ഒക്കെയും അവൻ ശേഖരിച്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ
സൂക്ഷിച്ചു; ഓരോ പട്ടണത്തിൽ ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള
നിലത്തിലെ ധാന്യം സൂക്ഷിച്ചു. 49 അങ്ങനെ
യോസേഫ് കടൽകരയിലെ മണൽപോലെ
എത്രയും വളരെ ധാന്യം ശേഖരിച്ചു വെച്ചു;
അളപ്പാൻ കഴിവില്ലായ്കയാൽ അളവു
നിർത്തിക്കളഞ്ഞു. 50 ക്ഷാമകാലം വരുംമുമ്പെ
യോസേഫിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു; അവരെ
ഓനിലെ പുരോഹിതനായ പോത്തിഫേറയുടെ
മകൾ ആസ്നത്ത് പ്രസവിച്ചു. 51 എന്റെ സകല
കഷ്ടതയും എന്റെ പിതൃഭവനം ഒക്കെയും ദൈവം
എന്നെ മറക്കുമാറാക്കി എന്നു പറഞ്ഞു
യോസേഫ് തന്റെ ആദ്യജാതന്നു മനശ്ശെ
എന്നു പേരിട്ടു. 52 സങ്കടദേശത്തു ദൈവം
എന്നെ വദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു, അവൻ
രണ്ടാമത്തവന്നു എഫ്രയീം എന്നു പേരിട്ടു. 53
മിസ്രയീംദേശത്തുണ്ടായ സുഭിക്ഷതയുള്ള ഏഴു
സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 54 യോസേഫ്
പറഞ്ഞതുപോലെ ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു സംവത്സരം
തുടങ്ങി; സകലദേശങ്ങളിലും ക്ഷാമമുണ്ടായി;
എന്നാൽ മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും ആഹാരം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 55 പിന്നെ മിസ്രയീംദേശത്തു
എല്ലാടവും ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ
ആഹാരത്തിന്നായി ഫറവോനോടു നിലവിളിച്ചു;
ഫറവോൻ മിസ്രയീമ്യരോടു ഒക്കെയും: നിങ്ങൾ
യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവിൻ; അവൻ
നിങ്ങളോടു പറയുംപോലെ ചെയ്വിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 56 ക്ഷാമം ഭൂതലത്തിലൊക്കെയും

ഉണ്ടായി; യോസേഫ് പാണ്ടികശാലകൾ ഒക്കെയും
തുറന്നു, മിസ്രയീമ്യക്കു ധാന്യം വിറ്റു; ക്ഷാമം
മിസ്രയീംദേശത്തും കഠിനമായ്തീന്നു.
57 ഭൂമിയിൽ
എങ്ങും ക്ഷാമം കഠിനമായയ്തീന്നതുകൊണ്ടു
സകലദേശക്കാരും ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ
മിസ്രയീമിൽ യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.

42 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബ്
അറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പുത്രന്മാരോടു: നിങ്ങൾ
തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കിനില്ക്കുന്നതു
എന്തു?
2 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടെന്നു
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു; നാം മരിക്കാതെ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവിടെ ചെന്നു
അവിടെ നിന്നു നമുക്കു ധാന്യം കൊള്ളുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
3 യോസേഫിന്റെ
സഹോദരന്മാർ പത്തു പേർ മിസ്രയീമിൽ
ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ പോയി.
4 എന്നാൽ
യോസേഫിന്റെ അനുജനായ ബെന്യാമീന്നു
പക്ഷേ വല്ല ആപത്തും ഭവിക്കും എന്നുവെച്ചു
യാക്കോബ് അവനെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ
അയച്ചില്ല.
5 അങ്ങനെ ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ
വന്നവരുടെ ഇടയിൽ യിസ്രായേലിന്റെ
പുത്രന്മാരും വന്നു; കനാൻദേശത്തും ക്ഷാമം
ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ.
6 യോസേഫ് ദേശത്തിന്നു
അധിപതിയായിരുന്നു; അവൻ തന്നേ ആയിരുന്നു
ദേശത്തിലെ സകല ജനങ്ങൾക്കും ധാന്യം വിറ്റതു;
യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാരും വന്നു അവനെ
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.
7 യോസഫ് തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ കണ്ടാറെ അവരെ അറിഞ്ഞു
എങ്കിലും അറിയാത്ത ഭാവം നടിച്ചു അവരോടു

കഠിനമായി സംസാരിച്ചു: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു
വരുന്നു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു:
ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ കനാൻദേശത്തു
നിന്നു വരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 8
യോസേഫ് സഹോദരന്മാരെ അറിഞ്ഞു എങ്കിലും
അവർ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. 9 യോസേഫ്
അവരെക്കുറിച്ചു കണ്ടിരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ
ഓർത്തു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒറ്റുകാരാകുന്നു;
ദേശത്തിന്റെ ദുർബ്ബലഭാഗം നോക്കുവാൻ നിങ്ങൾ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവർ
അവനോടു: അല്ല, യജമാനനേ, അടിയങ്ങൾ
ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; 11
ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരാളുടെ മക്കൾ; ഞങ്ങൾ
പരമാർത്ഥികളാകുന്നു; അടിയങ്ങൾ ഒറ്റുകാരല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവൻ അവരോടു: അല്ല,
നിങ്ങൾ ദേശത്തിന്റെ ദുർബ്ബലഭാഗം നോക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അതിന്നു
അവർ: അടിയങ്ങൾ കനാൻദേശത്തുള്ള ഒരാളുടെ
മക്കൾ; പന്ത്രണ്ടു സഹോദരന്മാർ ആകുന്നു;
ഇളയവൻ ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
ഉണ്ടു; ഒരുത്തൻ ഇപ്പോൾ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 14
യോസേഫ് അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ ഒറ്റുകാർ തന്നേ. 15
ഇതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കും;
നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരൻ ഇവിടെ വന്നല്ലാതെ,
ഫറവോനാണ, നിങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു
പുറപ്പെടുകയില്ല. 16 നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനെ
അയപ്പിൻ; നിങ്ങളോ ബദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം;

നിങ്ങൾ നേരുള്ളവരോ എന്നു നിങ്ങളുടെ വാക്കു
പരീക്ഷിച്ചറിയാമല്ലോ; അല്ലെന്നുവരികിൽ;
ഫറവോനാണ, നിങ്ങൾ ഒറ്റുകാർ തന്നേ. 17
അങ്ങനെ അവൻ അവരെ മൂന്നു ദിവസം തടവിൽ
ആക്കി. 18 മൂന്നാം ദിവസം യോസേഫ് അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു;
നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു ചെയ്‌വിൻ:
19 നിങ്ങൾ പരമാൎത്ഥികൾ എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഒരു
സഹോദരൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കട്ടെ;
നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലെ
ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ധാന്യം കൊണ്ടുപോകുവിൻ. 20
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം; അതിനാൽ
നിങ്ങളുടെ വാക്കു നേരെന്നു തെളിയും; നിങ്ങൾ
മരിക്കേണ്ടിവരികയില്ല; അവർ അങ്ങനെ
സമ്മതിച്ചു. 21 ഇതു നമ്മുടെ സഹോദരനോടു നാം
ചെയ്ത ദ്രോഹമാകുന്നു; അവൻ നമ്മോടു
കെഞ്ചിയപ്പോൾ നാം അവന്റെ പ്രാണസങ്കടം
കണ്ടാറെയും അവന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടില്ലല്ലോ;
അതുകൊണ്ടു ഈ സങ്കടം നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു
രൂബേൻ: ബാലനോടു ദോഷം ചെയ്യരുതെന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ലയോ? എന്നിട്ടും
നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല; ഇപ്പോൾ ഇതാ, അവന്റെ രക്തം
നമ്മോടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 23 യോസേഫ് അവരോടു സംസാരിച്ചതു
ദ്വിഭാഷിമുഖാന്തരം ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
ഇതു ഗ്രഹിച്ചു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല. 24
അവൻ അവരെ വിട്ടു മാറിപ്പോയി കരഞ്ഞു;

പിന്നെ അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു അവരോടു
സംസാരിച്ചു അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു
ശിമെയോനെ പിടിച്ചു അവർ കാൺകെ ബന്ധിച്ചു.
25 അവരുടെ ചാക്കിൽ ധാന്യം നിറെപ്പാനും
അവരുടെ ദ്രവ്യം അവനവന്റെ ചാക്കിൽ തിരികെ
വെപ്പാനും വഴിക്കു വേണ്ടിയ ആഹാരം അവക്കു
കൊടുപ്പാനും യോസേഫ് കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ തന്നേ
അവക്കു ചെയ്തുകൊടുത്തു. 26 അവർ ധാന്യം
കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 27
വഴിയമ്പലത്തിൽവെച്ചു അവരിൽ ഒരുത്തൻ
കഴുതെക്കു തീൻ കൊടുപ്പാൻ ചാക്കു അഴിച്ചപ്പോൾ
തന്റെ ദ്രവ്യം ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ടു, 28 തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു: എന്റെ ദ്രവ്യം
എനിക്കു തിരികെ കിട്ടി അതു ഇതാ, എന്റെ
ചാക്കിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
അവരുടെ ഉള്ളം തളൎന്നു, അവർ വിറെച്ചു: ദൈവം
നമ്മോടു ഈ ചെയ്തതു എന്തെന്നു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 29 അവർ കനാൻദേശത്തു
തങ്ങളുടെ അപ്പനായ യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയാറെ, തങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ചതു ഒക്കെയും
അവനോടു അറിയിച്ചു പറഞ്ഞതു: 30 ദേശത്തിലെ
അധിപതിയായവൻ ഞങ്ങൾ ദേശത്തെ
ഒറ്റുനോക്കുന്നവർ എന്നു വിചാരിച്ചു ഞങ്ങളോടു
കഠിനമായി സംസാരിച്ചു. 31 ഞങ്ങൾ അവനോടു:
ഞങ്ങൾ പരാമാൎത്ഥികളാകുന്നു, ഞങ്ങൾ
ഒറ്റുകാരല്ല. 32 ഞങ്ങൾ ഒരു അപ്പന്റെ മക്കൾ;
പന്ത്രണ്ടു സഹോരന്മാരാകുന്നു; ഒരുത്തൻ
ഇപ്പോൾ ഇല്ല; ഇളയവൻ കനാൻദേശത്തു
ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടു

എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അതിന്നു ദേശത്തിലെ
അധിപതിയായവൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ പരമാൎത്ഥികൾ എന്നു ഞാൻ ഇതിനാൽ
അറിയും: നിങ്ങളുടെ ഒരു സഹോദരനെ എന്റെ
അടുക്കൽ വിട്ടേച്ചു നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലെ
ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ധാന്യം വാങ്ങി കൊണ്ടുപോകുവിൻ.
34 നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ; അതിനാൽ നിങ്ങൾ
ഒറ്റുകാരല്ല, പരമാൎത്ഥികൾ തന്നേ എന്നു ഞാൻ
അറിയും; നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ നിങ്ങൾക്കു
ഏല്പിച്ചുതരും; നിങ്ങൾക്കു ദേശത്തു വ്യാപാരവും
ചെയ്യാം. 35 പിന്നെ അവർ ചാക്കു ഒഴിക്കുമ്പോൾ
ഇതാ, ഓരോരുത്തന്റെ ചാക്കിൽ അവനവന്റെ
പണക്കെട്ടു ഇരിക്കുന്നു; അവരും അവരുടെ
അപ്പനും പണക്കെട്ടു കണ്ടാറെ ഭയപ്പെട്ടുപോയി. 36
അവരുടെ അപ്പനായ യാക്കോബ് അവരോടു:
നിങ്ങൾ എന്നെ മക്കളില്ലാത്തവനാക്കുന്നു;
യോസേഫ് ഇല്ല, ശിമെയോൻ ഇല്ല;
ബെന്യാമീനെയും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകും;
സകലവും എനിക്കു പ്രതികൂലം തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 അതിന്നു രൂബേൻ അപ്പനോടു: എന്റെ
കയ്യിൽ അവനെ ഏല്പിക്ക; ഞാൻ അവനെ നിന്റെ
അടുക്കൽ മടക്കി കൊണ്ടുവരും; ഞാൻ അവനെ
നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാത്തപക്ഷം എന്റെ
രണ്ടു പുത്രന്മാരെ കൊന്നുകളക എന്നു പറഞ്ഞു.
38 എന്നാൽ അവൻ: എന്റെ മകൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
പോരികയില്ല; അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചുപോയി,
അവൻ ഒരുത്തനേ ശേഷിപ്പുള്ളു; നിങ്ങൾ
പോകുന്ന വഴിയിൽ അവന്നു വല്ല ആപത്തും

വന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ നരയെ ദുഃഖത്തോടെ പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങുമാറാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. (Sheol h7585)

43 എന്നാൽ ക്ഷാമം ദേശത്തു കഠിനമായി തീൎന്നു.
2 അവർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ധാന്യം തിന്നു തീൎന്നപ്പോൾ അവരുടെ അപ്പൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇനിയും പോയി കുറെ ആഹാരം കൊള്ളുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അതിന്നു യെഹൂദാ അവനോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു അദ്ദേഹം തീൎച്ചയായി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
4 നീ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഞങ്ങളുടെകൂടെ അയച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നു ആഹാരം വാങ്ങി കൊണ്ടുവരാം;
5 അയക്കാഞ്ഞാലോ ഞങ്ങൾ പോകയില്ല. നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇല്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
6 നിങ്ങൾക്കു ഇനിയും ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു എനിക്കു ഈ ദോഷം വരുത്തിയതു എന്തിന്നു എന്നു യിസ്രായേൽ പറഞ്ഞു.
7 അതിന്നു അവർ: നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾക്കു ഇനിയും ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടോ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ വംശത്തെയും കുറിച്ചു താല്പൎയ്യമായി ചോദിച്ചതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഇതൊക്കെയും അറിയിക്കേണ്ടിവന്നു; നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഇവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു അദ്ദേഹം

പറയുമെന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 പിന്നെ യെഹൂദാ തന്റെ അപ്പനായ
യിസ്രായേലിനോടു പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങളും നീയും
ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളും മരിക്കാതെ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു ബാലനെ എന്നോടുകൂടെ
അയക്കേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പോകാം. 9
ഞാൻ അവന്നു വേണ്ടി ഉത്തരവാദിയായിരിക്കാം;
നീ അവനെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ചോദിക്കേണം;
ഞാൻ അവനെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
അവനെ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിൎത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
സദാകാലം നിനക്കു കുറ്റക്കാരനായിക്കൊള്ളാം. 10
ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു
പ്രാവശ്യം പോയിവരുമായിരുന്നു. 11 അപ്പോൾ
അവരുടെ അപ്പനായ യിസ്രായേൽ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതു ചെയ്വിൻ:
നിങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങളിൽ കുറെ സുഗന്ധപ്പശ,
കുറെ തേൻ, സാംപ്രാണി, സന്നിനായകം,
ബോടനണ്ടി, ബദാമണ്ടി എന്നിങ്ങനെ ദേശത്തിലെ
വിശേഷവസ്തുക്കളിൽ ചിലതൊക്കെയും
കൊണ്ടുപോയി അദ്ദേഹത്തിന്നു കാഴ്ചവെപ്പിൻ. 12
ഇരട്ടിദ്രവ്യവും കയ്യിൽ എടുത്തുകൊൾവിൻ;
നിങ്ങളുടെ ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ മടങ്ങിവന്ന
ദ്രവ്യവും കയ്യിൽ തിരികെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ;
പക്ഷേ അതു കൈമറിച്ചലായിരിക്കും. 13
നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെയും കൂട്ടി പുറപ്പെട്ടു
അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വീണ്ടും ചെല്ലുവിൻ. 14
അവൻ നിങ്ങളുടെ മറ്റേ സഹോദരനെയും
ബെന്യാമീനെയും നിങ്ങളോടുകൂടെ
അയക്കേണ്ടതിന്നു സൎവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം

അവന്നു നിങ്ങളോടു കരുണ തോന്നിക്കട്ടെ;
എന്നാൽ ഞാൻ മക്കളില്ലാത്തവനാകേണമെങ്കിൽ
ആകട്ടെ. 15 അങ്ങനെ അവർ ആ കാഴ്ചയും
ഇരട്ടിദ്രവ്യവും എടുത്തു ബെന്യാമീനെയും കൂട്ടി
പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിൽ ചെന്നു യോസേഫിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു. 16 അവരോടുകൂടെ ബെന്യാമീനെ
കണ്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ഗൃഹവിചാരകനോടു: നീ
ഈ പുരുഷന്മാരെ വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോക; അവർ ഉച്ചെക്കു എന്നോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതാകയാൽ മൃഗത്തെ
അറുത്തു ഒരുക്കിക്കൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു. 17
യോസേഫ് കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ ചെയ്തു;
അവരെ യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോയി. 18 തങ്ങളെ യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ
കൊണ്ടുപോകയാൽ അവർ ഭയപ്പെട്ടു: ആദ്യത്തെ
പ്രാവശ്യം നമ്മുടെ ചാക്കിൽ മടങ്ങിവന്ന ദ്രവ്യം
നിമിത്തം നമ്മെ പിടിച്ചു അടിമകളാക്കി നമ്മുടെ
കഴുതകളെയും എടുത്തുകൊള്ളേണ്ടതിന്നാകുന്നു
നമ്മെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
19 അവർ യോസേഫിന്റെ ഗൃഹവിചാരകന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, വീട്ടുവാതിൽക്കൽവെച്ചു
അവനോടു സംസാരിച്ചു: 20 യജമാനനേ, ആഹാരം
കൊള്ളുവാൻ ഞങ്ങൾ മുമ്പെ വന്നിരുന്നു. 21
ഞങ്ങൾ വഴിയമ്പലത്തിൽ ചെന്നു ചാക്കു
അഴിച്ചപ്പോൾ ഓരോരുത്തന്റെ ദ്രവ്യം മുഴുവനും
അവനവന്റെ ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അതു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 22
ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ വേറെ ദ്രവ്യവും ഞങ്ങൾ
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു; ദ്രവ്യം ഞങ്ങളുടെ ചാക്കിൽ

വെച്ചതു ആരെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു അവൻ: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിങ്ങളുടെ
ദൈവം, നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ ദൈവം തന്നേ,
നിങ്ങളുടെ ചാക്കിൽ നിങ്ങൾക്കു നിക്ഷേപം
തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ദ്രവ്യം എനിക്കു
കിട്ടി എന്നു പറഞ്ഞു. ശിമെയോനെയും
അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു.
24 പിന്നെ അവൻ അവരെ യോസേഫിന്റെ
വീട്ടിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോയി; അവക്കു വെള്ളം
കൊടുത്തു, അവർ കാലുകളെ കഴുകി; അവരുടെ
കഴുതകൾക്കു അവൻ തീൻ കൊടുത്തു. 25
ഉച്ചെക്കു യോസേഫ് വരുമ്പോഴേക്കു അവർ കാഴ്ച
ഒരുക്കിവെച്ചു; തങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം അവിടെ
എന്നു അവർ കേട്ടിരുന്നു. 26 യോസേഫ്
വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ കൈവശമുള്ള
കാഴ്ച അകത്തുകൊണ്ടുചെന്നു അവന്റെ
മുമ്പാകെവെച്ചു അവനെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.
27 അവൻ അവരോടു കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു:
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ വൃദ്ധൻ, നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ
സൌഖ്യമായിരിക്കുന്നുവോ? അവൻ
ജീവനോടിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 28
അതിന്നു അവർ: ഞങ്ങളുടെ അപ്പനായ
നിന്റെ അടിയാന്നു സുഖം തന്നേ; അവൻ
ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു
കുനിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചു. 29 പിന്നെ അവൻ തല
ഉയർത്തി, തന്റെ അമ്മയുടെ മകനും തന്റെ
അനുജനുമായ ബെന്യാമീനെ കണ്ടു: നിങ്ങൾ
എന്നോടു പറഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരനോ

ഇവൻ എന്നു ചോദിച്ചു: ദൈവം നിനക്കു
കൃപ നല്കട്ടെ മകനേ എന്നു പറഞ്ഞു. 30
അനുജനെ കണ്ടിട്ടു യോസേഫിന്റെ മനസ്സു
ഇരുകിയതുകൊണ്ടു അവൻ കരയേണ്ടതിന്നു
ബദ്ധപ്പെട്ടു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു, അറയിൽചെന്നു
അവിടെവെച്ചു കരഞ്ഞു. 31 പിന്നെ അവൻ മുഖം
കഴുകി പുറത്തു വന്നു തന്നെത്താൻ അടക്കി:
ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു.
32 അവർ അവന്നു പ്രത്യേകവും അവക്കു
പ്രത്യേകവും, അവനോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്ന
മിസ്രയീമ്യക്കു പ്രത്യേകവും കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു;
മിസ്രയീമ്യർ എബ്രായരോടുകൂടെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കയില്ല; അതു മിസ്രയീമ്യക്കു വെറുപ്പു
ആകുന്നു. 33 മൂത്തവൻ മുതൽ ഇളയവൻ
വരെ പ്രായത്തിന്നൊത്തവണ്ണം അവരെ
അവന്റെ മുമ്പാകെ ഇരുത്തി; അവർ അന്യോന്യം
നോക്കി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 34 അവൻ തന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു അവക്കു ഓഹരികൊടുത്തയച്ചു;
ബെന്യാമീന്റെ ഓഹരി മറ്റവരുടെ ഓഹരിയുടെ
അഞ്ചിരട്ടിയായിരുന്നു; അവർ പാനംചെയ്തു
അവനോടുകൂടെ ആഹ്ലാദിച്ചു.

44 അനന്തരം അവൻ തന്റെ ഗൃഹവിചാരകനോടു:
നീ ഇവരുടെ ചാക്കിൽ പിടിപ്പതു ധാന്യം നിറച്ചു,
ഓരോരുത്തന്റെ ദ്രവ്യം അവനവന്റെ ചാക്കിന്റെ
വായ്ക്കൽ വെക്കുക. 2 ഇളയവന്റെ ചാക്കിന്റെ
വായ്ക്കൽ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള എന്റെ
പാനപാത്രവും അവന്റെ ധാന്യവിലയും വെക്കുക
എന്നു കല്പിച്ചു; യോസേഫ് കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ
ചെയ്തു. 3 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവരുടെ

കഴുതകളുമായി അവരെ യാത്ര അയച്ചു. 4 അവർ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ദൂരത്താകുംമുമ്പെ,
യോസേഫ് തന്റെ ഗൃഹവിചാരകനോടു: എഴുന്നേറ്റു
ആ പുരുഷന്മാരുടെ പിന്നാലെ ഓടിച്ചെല്ലുക; ഒപ്പം
എത്തുമ്പോൾ അവരോടു: നിങ്ങൾ നന്മെക്കു
പകരം തിന്മ ചെയ്തതു എന്തു? 5 അതിലല്ലയോ
എന്റെ യജമാനൻ കുടിക്കുന്നതു? അതിനാലല്ലയോ
ലക്ഷണം നോക്കുന്നതു? നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തതു
ഒട്ടും നന്നല്ല എന്നു പറക എന്നു കല്പിച്ചു. 6 അവൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ഈ
വാക്കുകൾ അവരോടു പറഞ്ഞു. 7 അവർ
അവനോടു പറഞ്ഞതു: യജമാനൻ ഇങ്ങനെ
പറയുന്നതു എന്തു? ഈ വക കാര്യം അടിയങ്ങൾ
ഒരുനാളും ചെയ്കയില്ല. 8 ഞങ്ങളുടെ
ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ കണ്ട ദ്രവ്യം ഞങ്ങൾ
കനാൻദേശത്തുനിന്നു നിന്റെ അടുക്കൽ വീണ്ടും
കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ; പിന്നെ ഞങ്ങൾ നിന്റെ
യജമാനന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു വെള്ളിയും പൊന്നും
മോഷ്ടിക്കുമോ? 9 അടിയങ്ങളിൽ ആരുടെ പക്കൽ
എങ്കിലും അതു കണ്ടാൽ അവൻ മരിക്കട്ടെ;
ഞങ്ങളും യജമാനന്നു അടിമകളായിക്കൊള്ളാം. 10
അതിന്നു അവൻ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ
ആകട്ടെ; അതു ആരുടെ പക്കൽ കാണുന്നുവോ
അവൻ എനിക്കു അടിമയാകും; നിങ്ങളോ
കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരിക്കും. 11 അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു
ചാക്കു നിലത്തു ഇറക്കി: ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ചാക്കു അഴിച്ചു. 12 അവൻ മൂത്തവന്റെ
ചാക്കുതുടങ്ങി ഇളയവന്റേതുവരെ ശോധന
കഴിച്ചു. ബെന്യാമീന്റെ ചാക്കിൽ പാനപാത്രം

കണ്ടുപിടിച്ചു. 13 അപ്പോൾ അവർ വസ്ത്രം കീറി,
ചുമടു കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി പട്ടണത്തിലേക്കു
മടങ്ങിച്ചെന്നു. 14 യെഹൂദയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരും യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു; അവൻ അതുവരെയും അവിടെത്തന്നേ
ആയിരുന്നു; അവർ അവന്റെ മുമ്പാകെ സാഷ്ടാംഗം
വീണു. 15 യോസേഫ് അവരോടു: നിങ്ങൾ ഈ
ചെയ്ത പ്രവൃത്തി എന്തു? എന്നെപ്പോലെയുള്ള
ഒരുത്തന്നു ലക്ഷണവിദ്യ അറിയാമെന്നു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 16 അതിന്നു
യെഹൂദാ: യജമാനനോടു ഞങ്ങൾ എന്തു
പറയേണ്ടു? എന്തു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടു? എങ്ങനെ
ഞങ്ങളെത്തന്നേ നീതീകരിക്കേണ്ടു? ദൈവം
അടിയങ്ങളുടെ അകൃത്യം കണ്ടെത്തി; ഇതാ
ഞങ്ങൾ യജമാനന്നു അടിമകൾ; ഞങ്ങളും
ആരുടെ കയ്യിൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവനും തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അതിന്നു അവൻ അങ്ങനെ
ഞാൻ ഒരുനാളും ചെയ്കയില്ല; ആരുടെ
പക്കൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവൻ തന്നേ
എനിക്കു അടിമയായിരിക്കും; നിങ്ങളോ
സമാധാനത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ പോയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 18
അപ്പോൾ യെഹൂദാ അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞതു:
യജമാനനേ, അടിയൻ യജമാനനോടു ഒന്നു
ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടേ; അടിയന്റെ നേരെ
കോപം ജ്വലിക്കരുതേ; 19 യജമാനൻ
ഫറവോനെപ്പോലെയല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു അപ്പനോ
സഹോദരനോ ഉണ്ടോ എന്നു യജമാനൻ
അടിയങ്ങളോടു ചോദിച്ചു. 20 അതിന്നു ഞങ്ങൾ

യജമാനനോടു: ഞങ്ങൾക്കു വൃദ്ധനായോരു
അപ്പനും അവന്നു വാൎദ്ധക്യത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു
മകനും ഉണ്ടു; അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചുപോയി;
അവന്റെ അമ്മ പ്രസവിച്ചിട്ടു അവൻ ഒരുത്തനെ
ശേഷിപ്പുള്ളു; അവൻ അപ്പന്റെ ഇഷ്ടനാകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അപ്പോൾ യജമാനൻ
അടിങ്ങളോടു: എനിക്കു കാണേണ്ടതിന്നു അവനെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചുവല്ലോ. 22 ഞങ്ങൾ യജമാനനോടു:
ബാലന്നു അപ്പനെ പിരിഞ്ഞുകൂടാ; പിരിഞ്ഞാൽ
അപ്പൻ മരിച്ചുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 23
അതിന്നു യജമാനൻ അടിയങ്ങളോടു നിങ്ങളുടെ
ഇളയസഹോദരൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
വരാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖം ഇനി
കാണുകയില്ല എന്നു കല്പിച്ചു. 24 അവിടത്തെ
അടിയാനായ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നു
യജമാനന്റെ വാക്കുകളെ അറിയിച്ചു. 25 അനന്തരം
ഞങ്ങളുടെ അപ്പൻ നിങ്ങൾ ഇനിയും പോയി കുറെ
ധാന്യം നമുക്കു കൊള്ളുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 26
അതിന്നു ഞങ്ങൾ: ഞങ്ങൾ പൊയ്ക്കൂടാ;
അനുജൻ കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പോകാം;
അനുജൻ ഇല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മുഖം കാണ്മാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 27
അപ്പോൾ അവിടത്തെ അടിയാനായ അപ്പൻ
ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ ഭാൎയ്യ എനിക്കു
രണ്ടു പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾക്കു
അറിയാമല്ലോ. 28 അവരിൽ ഒരുത്തൻ എന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പോയി; അവനെ പറിച്ചു
കീറിപ്പോയി നിശ്ചയം എന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചു;

ഇതുവരെ ഞാൻ അവനെ കണ്ടിട്ടുമില്ല. 29 നിങ്ങൾ
ഇവനെയും കൊണ്ടുപോയിട്ടു അവന്നു വല്ല
ആപത്തും വന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ നരയെ
ദുഃഖത്തോടെ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങുമാറാക്കും.
(Sheol h7585) 30 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ
ബാലൻ കൂടെയില്ലാതെ ഞാൻ അവിടത്തെ
അടിയാനായ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ,
അവന്റെ പ്രാണൻ ഇവന്റെ പ്രാണനോടു
പറ്റിയിരിക്കകൊണ്ടു, 31 ബാലൻ ഇല്ലെന്നു കണ്ടാൽ
അവൻ മരിച്ചുപോകും; അങ്ങനെ അടിയങ്ങൾ
അവിടെത്തെ അടിയാനായ അപ്പന്റെ നരയെ
ദുഃഖത്തോടെ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങുമാറാക്കും.
(Sheol h7585) 32 അടിയൻ അപ്പനോടു: അവനെ നിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ എന്നും
അപ്പന്നു കുറ്റക്കാരനായിക്കൊള്ളാമെന്നു
പറഞ്ഞു, അപ്പനോടു ബാലന്നുവേണ്ടി
ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നു. 33 ആകയാൽ
ബാലന്നു പകരം അടിയൻ യജമാനന്നു
അടിമയായിരിപ്പാനും ബാലൻ
സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ പൊയ്ക്കൊൾവാനും
അനുവദിക്കേണമേ. 34 ബാലൻ കൂടെ ഇല്ലാതെ
ഞാൻ എങ്ങനെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
പോകും? അപ്പന്നു ഭവിക്കുന്ന ദോഷം ഞാൻ
കാണേണ്ടിവരുമല്ലോ.

45 അപ്പോൾ ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ
തന്നെത്താൻ അടക്കുവാൻ വഹിയാതെ:
എല്ലാവരെയും എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
പുറത്താക്കുവിൻ എന്നു യോസേഫ്
വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ യോസേഫ് തന്റെ

സഹോദരന്മാർക്കു തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ
ആരും അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 2
അവൻ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു; മിസ്രയീമ്യരും
ഫറവോന്റെ ഗൃഹവും അതു കേട്ടു. 3 യോസേഫ്
സഹോദരന്മാരോടു: ഞാൻ യോസേഫ് ആകുന്നു;
എന്റെ അപ്പൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ ഭ്രമിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു അവനോടു
ഉത്തരം പറവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 4
യോസേഫ് സഹോദരന്മാരോടു: ഇങ്ങോട്ടു
അടുത്തുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതു; നിങ്ങൾ
മിസ്രയീമിലേക്കു വിറ്റുകളഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ
സഹോദരൻ യോസേഫ് ആകുന്നു ഞാൻ. 5
എന്നെ ഇവിടെ വിറ്റതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
വ്യസനിക്കേണ്ടാ, വിഷാദിക്കയും വേണ്ടാ;
ജീവരക്ഷക്കായി ദൈവം എന്നെ നിങ്ങൾക്കു
മുമ്പെ അയച്ചതാകുന്നു. 6 ദേശത്തു ക്ഷാമം
ഉണ്ടായിട്ടു ഇപ്പോൾ രണ്ടു സംവത്സരമായി; ഉഴവും
കൊയ്ത്തും ഇല്ലാത്ത അഞ്ചു സംവത്സരം
ഇനിയും ഉണ്ടു. 7 ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കു സന്തതി
ശേഷിക്കേണ്ടതിന്നും വലിയോരു രക്ഷയാൽ
നിങ്ങളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും ദൈവം
എന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 8
ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ല, ദൈവം അത്രേ എന്നെ
ഇവിടെ അയച്ചതു; അവൻ എന്നെ ഫറവോന്നു
പിതാവും അവന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു ഒക്കെയും
യജമാനനും മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും
അധിപതിയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ

ബദ്ധപ്പെട്ടു എന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവനോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിന്റെ
മകനായ യോസേഫ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:
ദൈവം എന്നെ മിസ്രയീമിന്നൊക്കെയും
അധിപതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു; നീ താമസിയാതെ
എന്റെ അടുക്കൽ വരേണം. 10 നീ
ഗോശെൻദേശത്തു പാൎത്തു എനിക്കു
സമീപമായിരിക്കും; നീയും മക്കളും മക്കളുടെ
മക്കളും നിന്റെ ആടുകളും കന്നുകാലികളും
നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും തന്നേ. 11 നിനക്കും
കുടുംബത്തിന്നും നിനക്കുള്ള സകലത്തിന്നും
ദാരിദ്ൎയ്യം നേരിടാതവണ്ണം ഞാൻ അവിടെ
നിന്നെ പോഷിപ്പിക്കും; ക്ഷാമം ഇനിയും
അഞ്ചു സംവത്സരം നില്ക്കും. 12 ഇതാ, ഞാൻ
തന്നേ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങളും എന്റെ അനുജൻ ബെന്യാമീനും
കണ്ണാലെ കാണുന്നുവല്ലോ. 13 മിസ്രയീമിൽ
എനിക്കുള്ള മഹത്വവും നിങ്ങൾ കണ്ടതൊക്കെയും
അപ്പനെ അറിയിക്കേണം; എന്റെ അപ്പനെ
വേഗത്തിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരികയും വേണം.
14 അവൻ തന്റെ അനുജൻ ബെന്യാമീനെ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു; ബെന്യാമീൻ അവനെയും
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. 15 അവൻ സഹോദരന്മാരെ
ഒക്കെയും ചുംബിച്ചു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു;
അതിന്റെ ശേഷം സഹോദരന്മാർ അവനുമായി
സല്ലാപിച്ചു. 16 യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള കേൾവി ഫറവോന്റെ
അരമനയിൽ എത്തി; അതു ഫറവോന്നും
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാൎക്കും സന്തോഷമായി. 17

ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞതു:
നിന്റെ സഹോദരന്മാരോടു നീ പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്‌വിൻ;
നിങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു ചുമടു കയറ്റി
പുറപ്പെട്ടു കനാൻദേശത്തു ചെന്നു 18 നിങ്ങളുടെ
അപ്പനെയും കുടുംബങ്ങളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
മിസ്രയീംരാജ്യത്തിലെ നന്മ തരും; ദേശത്തിന്റെ
പുഷ്ടി നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. 19 നിനക്കു കല്പന
തന്നിരിക്കുന്നു; ഇതാകുന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു:
നിങ്ങളുടെ പൈതങ്ങൾക്കും ഭാര്യമാർക്കും വേണ്ടി
മിസ്രയീംദേശത്തു നിന്നു രഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി
നിങ്ങളുടെ അപ്പനെ കയറ്റി കൊണ്ടുവരേണം. 20
നിങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടാ;
മിസ്രയീംദേശത്തെങ്ങുമുള്ള നന്മ നിങ്ങൾക്കുള്ളതു
ആകുന്നു. 21 യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു; യോസേഫ് അവർക്കു
ഫറവോന്റെ കല്പനപ്രകാരം രഥങ്ങൾ കൊടുത്തു;
വഴിക്കു വേണ്ടുന്ന ആഹാരവും കൊടുത്തു. 22
അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു ഓരോ വസ്ത്രവും
ബെന്യാമീന്നോ മുന്നൂറു വെള്ളിക്കാശും അഞ്ചു
വസ്ത്രവും കൊടുത്തു. 23 അങ്ങനെ തന്നേ
അവൻ തന്റെ അപ്പന്നു പത്തു കഴുതപ്പുറത്തു
മിസ്രയീമിലെ വിശേഷസാധനങ്ങളും പത്തു
പെൺകഴുതപ്പുറത്തു വഴിച്ചെലവിന്നു ധാന്യവും
ആഹാരവും കയറ്റി അയച്ചു. 24 അങ്ങനെ അവൻ
തന്റെ സഹോദരന്മാരെ യാത്ര അയച്ചു; അവർ
പുറപ്പെടുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽ വെച്ചു
ശണ്ഠകൂടരുതെന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 25 അവർ

മിസ്രയീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു കനാൻദേശത്തു
അപ്പനായ യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. 26
അവനോടു: യോസേഫ് ജീവനോടിരിക്കുന്നു;
അവൻ മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും
അധിപതിയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
യാക്കോബ് സ്തംഭിച്ചുപോയി; അവർ പറഞ്ഞതു
വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. 27 യോസേഫ് തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞവാക്കുകളൊക്കെയും അവർ അവനോടു
പറഞ്ഞു; തന്നെ കയറ്റികൊണ്ടു പോകുവാൻ
യോസേഫ് അയച്ച രഥങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ
അവരുടെ അപ്പനായ യാക്കോബിന്നു വീണ്ടും
ചൈതന്യം വന്നു. 28 മതി; എന്റെ മകൻ യോസേഫ്
ജീവനോടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ മരിക്കുംമുമ്പെ
അവനെ പോയി കാണും എന്നു യിസ്രായേൽ
പറഞ്ഞു.

46 അനന്തരം യിസ്രായേൽ തനിക്കുള്ള
സകലവുമായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ബേർ-ശേബയിൽ
എത്തി തന്റെ പിതാവായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവത്തിന്നു യാഗം കഴിച്ചു. 2 ദൈവം
യിസ്രായേലിനോടു രാത്രി ദർശനങ്ങളിൽ:
യാക്കോബേ, യാക്കോബേ എന്നു വിളിച്ചതിന്നു
ഞാൻ ഇതാ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 3 അപ്പോൾ
അവൻ: ഞാൻ ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ
പിതാവിന്റെ ദൈവം തന്നേ; മിസ്രയീമിലേക്കു
പോകുവാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; അവിടെ ഞാൻ നിന്നെ
വലിയ ജാതിയാക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 4
ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ മിസ്രയീമിലേക്കു
പോരും; ഞാൻ നിന്നെ മടക്കി വരുത്തും;
യോസേഫ് സ്വന്തകൈകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണു

അടെക്കും എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. 5 പിന്നെ
യാക്കോബ് ബേർ-ശേബയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു;
യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ അപ്പനായ
യാക്കോബിനെ കയറ്റുവാൻ ഫറവോൻ അയച്ച
രഥങ്ങളിൽ അവനെയും തങ്ങളുടെ മക്കളെയും
ഭാര്യമാരെയും കയറ്റി കൊണ്ടുപോയി. 6 തങ്ങളുടെ
ആടുമാടുകളെയും കനാൻദേശത്തുവെച്ചു
സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തുകളെയും കൊണ്ടുപോയി;
അങ്ങനെ യാക്കോബും സന്തതികളുമെല്ലാം
മിസ്രയീമിൽ എത്തി. 7 അവൻ തന്റെ
പുത്രിപുത്രന്മാരെയും പൌത്രിപൌത്രന്മാരെയും
തന്റെ സന്തതികളെയൊക്കെയും കൂട്ടി
മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 8 മിസ്രയീമിൽ
വന്ന യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേരുകൾ ആവിതു:
യാക്കോബും അവന്റെ പുത്രന്മാരും;
യാക്കോബിന്റെ ആദ്യജാതനായ രൂബേൻ.
9 രൂബേന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹാനോക്, ഫല്ലൂ,
ഹെസ്രോൻ, കർമ്മി. 10 ശിമെയോന്റെ പുത്രന്മാർ:
യെമൂവേൽ, യാമീൻ, ഓഹദ്, യാഖീൻ, സോഹർ,
കനാന്യക്കാരത്തിയുടെ മകനായ ശൌൽ. 11
ലേവിയുടെ പുത്രന്മാർ: ഗേർശോൻ, കഹാത്ത്,
മെരാരി. 12 യെഹൂദയുടെ പുത്രന്മാർ: ഏർ, ഓനാൻ,
ശേലാ, പേരെസ്, സേരഹ്; എന്നാൽ ഏർ, ഓനാൻ
എന്നിവർ കനാൻദേശത്തുവെച്ചു മരിച്ചുപോയി.
പേരെസിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹെസ്രോൻ, ഹാമൂൽ. 13
യിസ്സാഖാരിന്റെ പുത്രന്മാർ: തോലാ, പുവ്വാ,
യോബ്, ശിമ്രോൻ. 14 സെബൂലൂന്റെ പുത്രന്മാർ:
സേരെദ്, ഏലോൻ, യഹ്ലെയേൽ. 15 ഇവർ
ലേയയുടെ പുത്രന്മാർ; അവൾ അവരെയും

യാക്കോബിന്റെ മകളായ ദീനയെയും അവന്നു
പദ്ദൻ-അരാമിൽവെച്ചു പ്രസവിച്ചു; അവന്റെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും എല്ലാം കൂടെ
മുപ്പത്തുമൂന്നു പേർ ആയിരുന്നു. 16 ഗാദിന്റെ
പുത്രന്മാർ: സിഫ്യോൻ, ഹഗ്ഗീ, ശൂനീ, എസ്ബോൻ,
ഏരി, അരോദീ, അരേലീ. 17 ആശേരിന്റെ
പുത്രന്മാർ: യിമ്നാ, യിശ്വാ, യിശ്വീ, ബെരീയാ;
ഇവരുടെ സഹോദരി സേരഹ്. ബെരീയാവിന്റെ
പുത്രന്മാർ: 18 ഹേബെർ, മൽക്കീയേൽ. ഇവർ
ലാബാൻ തന്റെ മകളായ ലേയെക്കു കൊടുത്ത
സില്പയുടെ പുത്രന്മാർ; അവൾ യാക്കോബിന്നു ഈ
പതിനാറു പേരെ പ്രസവിച്ചു. 19 യാക്കോബിന്റെ
ഭാൎയ്യയായ റാഹേലിന്റെ പുത്രന്മാർ: യോസേഫ്,
ബെന്യാമീൻ. 20 യോസേഫിന്നു മിസ്രയീംദേശത്തു
മനശ്ശെയും എഫ്രയീമും ജനിച്ചു; അവരെ ഓനിലെ
പുരോഹിതനായ പോത്തിഫേറയുടെ മകളായ
ആസ്നത്ത് അവന്നു പ്രസവിച്ചു. 21 ബെന്യാമീന്റെ
പുത്രന്മാർ: ബേല, ബേഖെർ, അശ്ബെൽ, ഗേരാ,
നാമാൻ, ഏഹീ, രോശ്, മുപ്പീം, ഹുപ്പീം, ആരെദ്. 22
ഇവർ റാഹേൽ യാക്കോബിന്നു പ്രസവിച്ച
പുത്രന്മാർ; എല്ലാംകൂടെ പതിന്നാലു പേർ. 23 ദാന്റെ
പുത്രന്മാർ ഹൂശീം. 24 നഫ്താലിയുടെ പുത്രന്മാർ:
യഹസേൽ, ഗൂനീ, യേസെർ, ശില്ലേം. 25 ഇവർ
ലാബാൻ തന്റെ മകളായ റാഹേലിന്നു കൊടുത്ത
ബിൽഹയുടെ പുത്രന്മാർ; അവൾ യാക്കോബിന്നു
ഇവരെ പ്രസവിച്ചു; എല്ലാംകൂടെ ഏഴുപേർ. 26
യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ഭാൎയ്യമാരെ
കൂടാതെ അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തുനിന്നു
ജനിച്ചവരായി അവനോടുകൂടെ മിസ്രയീമിൽ

വന്നവർ ആകെ അറുപത്താറു പേർ. 27
യോസേഫിന്നു മിസ്രയീമിൽവെച്ചു ജനിച്ച
പുത്രന്മാർ രണ്ടുപേർ; മിസ്രയീമിൽ വന്നരായ
യാക്കോബിന്റെ കുടുംബം ആകെ എഴുപതു പേർ.
28 എന്നാൽ ഗോശെനിലേക്കു യോസേഫ് തനിക്കു
വഴി കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ യെഹൂദയെ
അവന്റെ അടുക്കൽ മുമ്പിട്ടു അയച്ചു; ഇങ്ങനെ
അവർ ഗോശെൻദേശത്തു എത്തി. 29 യോസേഫ്
രഥം കെട്ടിച്ചു അപ്പനായ യിസ്രായേലിനെ
എതിരേല്പാൻ ഗോശെനിലേക്കു പോയി,
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഏറെനേരം
കരഞ്ഞു. 30 യിസ്രായേൽ യോസേഫിനോടു: നീ
ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്റെ മുഖം
കണ്ടറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നേ
മരിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 31 പിന്നെ
യോസേഫ് സഹോദരന്മാരോടും അപ്പന്റെ
കുടുംബത്തോടും പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ചെന്നു
ഫറവോനോടു: കനാൻദേശത്തുനിന്നു എന്റെ
സഹോദരന്മാരും അപ്പന്റെ കുടുംബവും എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയിക്കും. 32
അവർ ഇടയന്മാർ ആകുന്നു; കന്നുകാലികളെ
മേയിക്കുന്നതു അവരുടെ തൊഴിൽ; അവർ
തങ്ങളുടെ ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും
തങ്ങൾക്കുള്ളതൊക്കെയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു
എന്നു അവനോടു പറയും. 33 അതുകൊണ്ടു
ഫറവോൻ നിങ്ങളെ വിളിച്ചു: നിങ്ങളുടെ
തൊഴിൽ എന്തു എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ: 34
അടിയങ്ങൾ ബാല്യംമുതൽ ഇന്നുവരെയും,
ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും

ഗോപാലകന്മാരാകുന്നു എന്നു പറവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഗോശെനിൽ പാപ്പാൻ സംഗതിയാകും;
ഇടയന്മാരെല്ലാം മിസ്രയീമ്യക്കു വെറുപ്പല്ലോ.
47 അങ്ങനെ യോസേഫ് ചെന്നു: എന്റെ
അപ്പനും സഹോദരന്മാരും അവരുടെ ആടുകളും
കന്നുകാലികളും അവക്കുള്ളതൊക്കെയും
കനാൻദേശത്തുനിന്നു വന്നു; ഗോശെൻദേശത്തു
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഫറവോനെ ബോധിപ്പിച്ചു. 2
പിന്നെ അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ
അഞ്ചുപേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു ഫറവോന്റെ
സന്നിധിയിൽ നിർത്തി. 3 അപ്പോൾ ഫറവോൻ
അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ
തൊഴിൽ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ
ഫറവോനോടു: അടിയങ്ങളും അടിയങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരും ഇടയന്മാരാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
4 ദേശത്തു താമസിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു;
കനാൻദേശത്തു ക്ഷാമം കഠിനമായിരിക്കയാൽ
അടിയങ്ങളുടെ ആടുകൾക്കു മേച്ചലില്ല;
അടിയങ്ങൾ ഗോശെൻദേശത്തു പാർത്തുകൊള്ളട്ടെ
എന്നും അവർ ഫറവോനോടു പറഞ്ഞു. 5
ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: നിന്റെ
അപ്പനും സഹോദരന്മാരും നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6 മിസ്രയീംദേശം നിന്റെ
മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു; ദേശത്തിലേക്കും
നല്ലഭാഗത്തു നിന്റെ അപ്പനെയും
സഹോദരന്മാരെയും പാർപ്പിക്ക; അവർ
ഗോശെൻദേശത്തുതന്നേ പാർത്തുകൊള്ളട്ടെ.
അവരിൽ പ്രാപ്തന്മാർ ഉണ്ടെന്നു നീ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ അവരെ എന്റെ ആടുമാടുകളുടെ

മേൽവിചാരകന്മാരാക്കി വെക്കുക എന്നു
കല്പിച്ചു. 7 യോസേഫ് തന്റെ അപ്പനായ
യാക്കോബിനെയും അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നു,
അവനെ ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽ നിർത്തി, 8
യാക്കോബ് ഫറവോനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഫറവോൻ
യാക്കോബിനോടു: എത്രവയസ്സായി എന്നു
ചോദിച്ചു. 9 യാക്കോബ് ഫറവോനോടു: എന്റെ
പരദേശപ്രയാണത്തിന്റെ കാലം നൂറ്റിമുപ്പതു
സംവത്സരം ആയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആയുഷ്കാലം
ചുരുക്കവും കഷ്ടമുള്ളതും അത്രേ; എന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ പരദേശപ്രയാണമായ
ആയുഷ്കാലത്തോളം എത്തീട്ടുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 യാക്കോബ് ഫറവോനെ പിന്നെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു
പോയി. 11 അനന്തരം യോസേഫ് തന്റെ
അപ്പനെയും സഹോദരന്മാരെയും കുടിപാർപ്പിച്ചു;
ഫറവോൻ കല്പിച്ചതുപോലെ അവർക്കു
മിസ്രയീംദേശത്തിലേക്കും നല്ല ഭാഗമായ രമെസേസ്
ദേശത്തു അവകാശവും കൊടുത്തു. 12 യോസേഫ്
തന്റെ അപ്പനെയും സഹോദരന്മാരെയും അപ്പന്റെ
കുടുംബത്തെ ഒക്കെയും കുഞ്ഞുകുട്ടികളുടെ
എണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം ആഹാരം
കൊടുത്തു രക്ഷിച്ചു. 13 എന്നാൽ ക്ഷാമം
ഏറ്റവും കഠിനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു
ദേശത്തെങ്ങും ആഹാരമില്ലാതെയായി
മിസ്രയീംദേശവും കനാൻദേശവും ക്ഷാമംകൊണ്ടു
വലഞ്ഞു. 14 ജനങ്ങൾ വാങ്ങിയ ധാന്യത്തിന്നു
വിലയായി യോസേഫ് മിസ്രയീംദേശത്തും
കനാൻദേശത്തുമുള്ള പണം ഒക്കെയും ശേഖരിച്ചു;

പണം യോസേഫ് ഫറവോന്റെ ഗൃഹത്തിൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 15 മിസ്രയീംദേശത്തും
കനാൻദേശത്തും പണം ഇല്ലാതെയായപ്പോൾ
മിസ്രയീമ്യർ ഒക്കെയും യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: ഞങ്ങൾക്കു ആഹാരം തരേണം; ഞങ്ങൾ
നിന്റെ മുമ്പിൽ കിടന്നു മരിക്കുന്നതു എന്തിന്നു?
പണം തീർന്നുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 16
അതിന്നു യോസേഫ്: നിങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളെ
തരുവിൻ; പണം തീർന്നുപോയെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
ആടുമാടുകളെ വിലയായി വാങ്ങി ഞാൻ തരാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ
കന്നുകാലികളെ യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; കുതിര, ആടു, കന്നുകാലി, കഴുത
എന്നിവയെ യോസേഫ് വിലയായി വാങ്ങി അവക്കു
ആഹാരം കൊടുത്തു; ആയാണ്ടിൽ അവരുടെ
കന്നുകാലികളെ എല്ലാം വാങ്ങി ആഹാരം
കൊടുത്തു അവരെ രക്ഷിച്ചു. 18 ആ ആണ്ടു
കഴിഞ്ഞു പിറ്റെ ആണ്ടിൽ അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു:
ഞങ്ങളുടെ പണം ചെലവായി, മൃഗക്കൂട്ടങ്ങളും
യജമാനന്നു ചേർന്നു; ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളും
നിലങ്ങളുമല്ലാതെ യജമാനന്റെ മുമ്പാകെ
ഒന്നും ശേഷിപ്പില്ല എന്നുള്ളതു യജമാനനെ
ഞങ്ങൾ മറെക്കുന്നില്ല. 19 ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ
നിലവും നിന്റെ കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ എന്തിന്നു
നശിക്കുന്നു? നീ ഞങ്ങളെയും നിലത്തെയും
ആഹാരത്തിന്നു വിലയായി വാങ്ങേണം. ഞങ്ങൾ
നിലവുമായി ഫറവോന്നു അടിമകൾ ആകട്ടെ.
ഞങ്ങൾ മരിക്കാതെ ജീവനോടിരിക്കേണ്ടതിന്നും

നിലം ശൂന്യമായി പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങൾക്കു വിത്തു തരേണം. 20 അങ്ങനെ
യോസേഫ് മിസ്രയീമിലെ നിലം ഒക്കെയും
ഫറവോന്നു വിലെക്കു വാങ്ങി; ക്ഷാമം
പ്രബലപ്പെടുകകൊണ്ടു മിസ്രയീമ്യർ തങ്ങളുടെ
നിലം വിറ്റു; നിലമെല്ലാം ഫറവോന്നു ആയി. 21
ജനങ്ങളേയോ അവൻ മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ
അറ്റംമുതൽ അറ്റംവരെ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു
കുടിനീക്കി പാർപ്പിച്ചു. 22 പുരോഹിതന്മാരുടെ നിലം
മാത്രം അവൻ വാങ്ങിയില്ല; പുരോഹിതന്മാക്കു
ഫറവോൻ അവകാശം കല്പിച്ചിരുന്നു; ഫറവോൻ
അവക്കു കൊടുത്ത അവകാശം കൊണ്ടു അവർ
ഉപജീവനം കഴിച്ചതിനാൽ അവർ തങ്ങളുടെ നിലം
വിറ്റില്ല. 23 യോസേഫ് ജനങ്ങളോടു: ഞാൻ ഇന്നു
നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ നിലത്തെയും ഫറവോന്നു
വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
വിത്തു ഇതാ; നിലം വിതെച്ചുകൊൾവിൻ. 24
വിളവെടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഫറവോന്നു
അഞ്ചിലൊന്നു കൊടുക്കേണം; നാലോഹരിയോ,
വിത്തിന്നു വിത്തായിട്ടും നിങ്ങൾക്കും
നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലുള്ളവക്കും നിങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികൾക്കും ആഹാരമായിട്ടും
നിങ്ങൾക്കു തന്നേ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 25
അതിന്നു അവർ: നീ ഞങ്ങളുടെ ജീവനെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; യജമാനന്നു ഞങ്ങളോടു
ദയയുണ്ടായാൽ മതി; ഞങ്ങൾ ഫറവോന്നു
അടിമകളായിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു.
26 അഞ്ചിലൊന്നു ഫറവൊന്നു ചെല്ലേണം
എന്നിങ്ങിനെ യോസേഫ് മിസ്രയീമിലെ നിലങ്ങളെ

സംബന്ധിച്ചുവെച്ച ചട്ടം ഇന്നുവരെയും
നടപ്പാകുന്നു. പുരോഹിതന്മാരുടെ നിലം
മാത്രം ഫറവോന്നു ചേർന്നിട്ടില്ല. 27 യിസ്രായേൽ
മിസ്രയീംരാജ്യത്തിലെ ഗോശെൻദേശത്തു പാൎത്തു;
അവിടെ അവകാശം സമ്പാദിച്ചു, ഏറ്റവും
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകിവന്നു. 28
യാക്കോബ് മിസ്രയീംദേശത്തു വന്നിട്ടു പതിനേഴു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു; യാക്കോബിന്റെ
ആയുഷ്കാലം ആകെ നൂറ്റിനാല്പത്തേഴു
സംവത്സരം ആയിരുന്നു. 29 യിസ്രായേൽ
മരിപ്പാനുള്ള കാലം അടുത്തപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
മകനായ യോസേഫിനെ വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു:
നിനക്കു എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ കൈ
എന്റെ തുടയിൻകീഴിൽ വെക്കുക; എന്നോടു
ദയയും വിശ്വസ്തതയും കാണിച്ചു എന്നെ
മിസ്രയീമിൽ അടക്കാതെ, 30 ഞാൻ എന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രകൊള്ളുമ്പോൾ എന്നെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി
അവരുടെ ശ്മശാനഭൂമിയിൽ അടക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. നിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഞാൻ ചെയ്യാം
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 31 എന്നോടു സത്യം
ചെയ്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവൻ സത്യവും
ചെയ്തു; അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ കട്ടിലിന്റെ
തലെക്കൽ നമസ്കരിച്ചു.

48 അനന്തരം യോസേഫിന്നു: നിന്റെ അപ്പൻ
ദീനമായി കിടക്കുന്നു എന്നു വൎത്തമാനം വന്നു;
ഉടനെ അവൻ മനശ്ശെ, എഫ്രയീം എന്ന രണ്ടു
പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു: 2
നിന്റെ മകൻ യോസേഫ് ഇതാ വരുന്നു എന്നു

യാക്കോബിനെ അറിയിച്ചു; അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ
തന്നെത്താൻ ഉറപ്പിച്ചു കട്ടിലിന്മേൽ ഇരുന്നു. 3
യാക്കോബ് യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞതു:
സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം കനാൻദേശത്തിലെ
ലൂസ്സിൽവെച്ചു എനിക്കു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചു, 4 എന്നോടു: ഞാൻ നിന്നെ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനാക്കി പെരുക്കി നിന്നെ
ജനസമൂഹമാക്കുകയും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ
സന്തതിക്കു ഈ ദേശം ശാശ്വതാവകാശമായി
കൊടുക്കയും ചെയ്യും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 5
മിസ്രയീമിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ
വരുംമുമ്പെ നിനക്കു മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു
ജനിച്ച രണ്ടു പുത്രന്മാരായ മനശ്ശെയും
എഫ്രയീമും എനിക്കുള്ളവർ ആയിരിക്കട്ടെ;
രൂബേനും ശിമെയോനും എന്നപോലെ അവർ
എനിക്കുള്ളവരായിരിക്കട്ടെ. 6 ഇവരുടെ
ശേഷം നിനക്കു ജനിക്കുന്ന സന്തതിയോ
നിനക്കുള്ളവരായിരിക്കട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ
അവകാശത്തിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ
പേരിൻപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെടട്ടെ. 7 ഞാൻ
പദ്ദനിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ, കനാൻദേശത്തു
എഫ്രാത്തിൽ എത്തുവാൻ അല്പം ദൂരം
മാത്രമുള്ളപ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു റാഹേൽ മരിച്ചു;
ഞാൻ അവളെ അവിടെ ബേത്ത്ലേഹെം എന്ന
എഫ്രാത്തിന്നുള്ള വഴിയരികെ അടക്കം ചെയ്തു. 8
യിസ്രായേൽ യോസേഫിന്റെ പുത്രന്മാരെ
കണ്ടപ്പോൾ: ഇവർ ആരെന്നു ചോദിച്ചു. 9 ദൈവം
ഇവിടെ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള പുത്രന്മാർ എന്നു
യോസേഫ് അപ്പനോടു പറഞ്ഞു. അവരെ എന്റെ

അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക; ഞാൻ അവരെ
അനുഗ്രഹിക്കും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 10
എന്നാൽ യിസ്രായേലിന്റെ കണ്ണു വയസ്സുകൊണ്ടു
മങ്ങി കാണ്മാൻ വഹിയാതിരുന്നു; അവരെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ അവൻ
അവരെ ചുംബിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്തു. 11
യിസ്രായേൽ യോസേഫിനോടു: നിന്റെ മുഖം
കാണുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല; എന്നാൽ
നിന്റെ സന്തതിയെയും കാണ്മാൻ ദൈവം
എനിക്കു സംഗതിവരുത്തിയല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 യോസേഫ് അവരെ അവന്റെ
മുഴങ്കാലുകൾക്കിടയിൽ നിന്നു മാറ്റി;
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. 13 പിന്നെ യോസേഫ്
എഫ്രയീമിനെ വലങ്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ ഇടങ്കൈക്കു നേരെയും
മനശ്ശെയെ ഇടങ്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ വലങ്കൈക്കു നേരെയുമായി
ഇങ്ങനെ രണ്ടുപേരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു. 14 യിസ്രായേൽ വലങ്കൈ നീട്ടി
ഇളയവനായ എഫ്രയീമിന്റെ തലയിലും ഇടങ്കൈ
മൂത്തവനായ മനശ്ശെയുടെ തലയിലുമായി
അങ്ങനെ തന്റെ കൈകളെ പിണെച്ചുവെച്ചു. 15
പിന്നെ അവൻ യോസേഫിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു:
എന്റെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമും
യിസ്ഹാക്കും ഭജിച്ചുപോന്ന ദൈവം, ഞാൻ
ജനിച്ച നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും എന്നെ
പുലർത്തിയിരിക്കുന്ന ദൈവം, 16 എന്നെ
സകലദോഷങ്ങളിൽനിന്നും വിടുവിച്ച ദൂതൻ ഈ
കുട്ടികളെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ; എന്റെ പേരും

എന്റെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമിന്റെയും
യിസ്ഹാക്കിന്റെയും പേരും ഇവരിൽ
നിലനില്ക്കുമാറാകട്ടെ; അവർ ഭൂമിയിൽ
കൂട്ടമായിവദ്ധിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പൻ
വലങ്കൈ എഫ്രയീമിന്റെ തലയിൽവെച്ചു എന്നു
യോസേഫ് കണ്ടപ്പോൾ അവന്നു അനിഷ്ടം തോന്നി;
അപ്പന്റെ കൈ എഫ്രയീമിന്റെ തലയിൽനിന്നു
മനശ്ശെയുടെ തലയിൽ മാറ്റിവെപ്പാൻ പിടിച്ചു. 18
യോസേഫ് അപ്പനോടു: അങ്ങനെയല്ല, എന്റെ
അപ്പാ; ഇവനല്ലോ ആദ്യജാതൻ; ഇവന്റെ തലയിൽ
വലങ്കൈ വെക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 19 എന്നാൽ
അവന്റെ അപ്പൻ സമ്മതിക്കാതെ: എനിക്കു
അറിയാം; മകനേ, എനിക്കു അറിയാം; ഇവനും ഒരു
വലിയ ജനമായിത്തീരും, ഇവനും വദ്ധിക്കും;
എങ്കിലും അനുജൻ അവനെക്കാൾ അധികം
വദ്ധിക്കും; അവന്റെ സന്തതി ജനസമൂഹമായ്തീരും
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ അവൻ അന്നു
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു: ദൈവം നിന്നെ
എഫ്രയീമിനെയും മനശ്ശെയെയുംപോലെ
ആക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു യിസ്രായേല്യർ നിന്റെ പേർ
ചൊല്ലി അനുഗ്രഹിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു
എഫ്രയീമിനെ മനശ്ശെക്കു മുമ്പാക്കി. 21
യോസേഫിനോടു യിസ്രായേൽ പറഞ്ഞതു: ഇതാ,
ഞാൻ മരിക്കുന്നു; ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നു നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദേശത്തേക്കു മടക്കി കൊണ്ടുപോകും. 22 എന്റെ
വാളും വില്ലുംകൊണ്ടു ഞാൻ അമോര്യരുടെ കയ്യിൽ
നിന്നു പിടിച്ചടക്കിയ മലഞ്ചരിവു ഞാൻ നിന്റെ

സഹോദരന്മാരുടെ ഓഹരിയിൽ കവിഞ്ഞതായി
നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്നു.

49 അനന്തരം യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരെ
വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കൂടിവരുവിൻ,
ഭാവികാലത്തു നിങ്ങൾക്കു സംഭവിപ്പാനുള്ളതു
ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. 2 യാക്കോബിന്റെ
പുത്രന്മാരേ: കൂടിവന്നു കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
അപ്പനായ യിസ്രായേലിന്റെ മൊഴിക്കു
ചെവിതരുവിൻ! 3 രൂബേനേ, നീ എന്റെ
ആദ്യജാതൻ, എന്റെ വീര്യവും എന്റെ
ശക്തിയുടെ ആദ്യഫലവും ശ്രേഷ്ഠതയുടെ
വൈശിഷ്ട്യവും ബലത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യവും
തന്നേ. 4 വെള്ളംപോലെ തുളുമ്പുന്നവനേ, നീ
ശ്രേഷ്ഠനാകയില്ല; നീ അപ്പന്റെ കിടക്കമേൽ
കയറി അതിനെ അശുദ്ധമാക്കി; എന്റെ
ശയ്യമേൽ അവൻ കയറിയല്ലോ. 5 ശിമയോനും
ലേവിയും സഹോദരന്മാർ; അവരുടെ വാളുകൾ
സാഹസത്തിന്റെ ആയുധങ്ങൾ. 6 എൻ ഉള്ളമേ,
അവരുടെ മന്ത്രണത്തിൽ കൂടരുതേ; എൻ മനമേ,
അവരുടെ യോഗത്തിൽ ചേരരുതേ; തങ്ങളുടെ
കോപത്തിൽ അവർ പുരുഷന്മാരെ കൊന്നു;
തങ്ങളുടെ ശാഠ്യത്തിൽ കൂറ്റന്മാരുടെ വരിയുടെച്ചു.
7 അവരുടെ ഉഗ്രകോപവും കഠിനക്രോധവും
ശപിക്കപ്പെട്ടതു; ഞാൻ അവരെ യാക്കോബിൽ
പകുക്കയും യിസ്രായേലിൽ ചിതറിക്കയും
ചെയ്യും. 8 യെഹൂദയേ, സഹോദരന്മാർ നിന്നെ
പുകഴ്ത്തും; നിന്റെ കൈ ശത്രുക്കളുടെ കഴുത്തിൽ
ഇരിക്കും; അപ്പന്റെ മക്കൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ
നമസ്കരിക്കും. 9 യഹൂദാ ഒരു ബാലസിംഹം;

മകനേ, നീ ഇരപിടിച്ചു കയറിയിരിക്കുന്നു; അവൻ
കുനിഞ്ഞു, സിംഹംപോലെയും സിംഹിപോലെയും
പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു; ആർ അവനെ
എഴുന്നേല്പിക്കും? 10 അവകാശമുള്ളവൻ
വരുവോളം ചെങ്കോൽ യെഹൂദയിൽനിന്നും
രാജദണ്ഡു അവന്റെ കാലുകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും
നീങ്ങിപ്പോകയില്ല; ജാതികളുടെ അനുസരണം
അവനോടു ആകും. 11 അവൻ മുന്തിരിവള്ളിയോടു
ചെറുകഴുതയെയും വിശിഷ്ടമുന്തിരിവള്ളിയോടു
കഴുതക്കുട്ടിയെയും കെട്ടുന്നു; അവൻ വീഞ്ഞിൽ
തന്റെ ഉടുപ്പും ദ്രാക്ഷാരസത്തിൽ തന്റെ വസ്ത്രവും
അലക്കുന്നു. 12 അവന്റെ കണ്ണു വീഞ്ഞുകൊണ്ടു
ചുവന്നും അവന്റെ പല്ലു പാലുകൊണ്ടു വെളുത്തും
ഇരിക്കുന്നു. 13 സെബൂലൂൻ സമുദ്രതീരത്തു
വസിക്കും; അവൻ കപ്പൽതുറമുഖത്തു പാൎക്കും;
അവന്റെ പാൎശ്വം സീദോൻ വരെ ആകും. 14
യിസ്സാഖാർ അസ്ഥിബലമുള്ള കഴുത; അവൻ
തൊഴുത്തുകളുടെ മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്നു. 15
വിശ്രാമം നല്ലതെന്നും ദേശം ഇമ്പമുള്ളതെന്നും
കണ്ടു, അവൻ ചുമടിന്നു ചുമൽ കൊടുത്തു
ഊഴിയത്തിന്നു ദാസനായ്തീൎന്നു. 16 ദാൻ ഏതൊരു
യിസ്രായേല്യഗോത്രവുംപോലെ സ്വജനത്തിന്നു
ന്യായപാലനം ചെയ്യും. 17 ദാൻ വഴിയിൽ ഒരു
പാമ്പും പാതയിൽ ഒരു സൎപ്പവും ആകുന്നു; അവൻ
കുതിരയുടെ കുതികാൽ കടിക്കും; പുറത്തു
കയറിയവൻ മലന്നു വീഴും. 18 യഹോവേ, ഞാൻ
നിന്റെ രക്ഷക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. 19 ഗാദോ
കവൎച്ചപ്പട അവനെ ഞെരുക്കും; അവനോ
അവരുടെ പിൻപടയെ ഞെരുക്കും. 20 ആശേരോ,

അവന്റെ ആഹാരം പുഷ്ടിയുള്ളതു; അവൻ
രാജകീയസ്വാദുഭോജനം നല്കും. 21 നഫ്താലി
സ്വതന്ത്രയായി നടക്കുന്ന പേടമാൻ; അവൻ
ലാവണ്യവാക്കുകൾ സംസാരിക്കുന്നു. 22
യോസേഫ് ഫലപ്രദമായോരു വൃക്ഷം,
നീരുറവിന്നരികെ ഫലപ്രദമായോരു വൃക്ഷം തന്നേ;
അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ മതിലിന്മേൽ പടരുന്നു. 23
വില്ലാളികൾ അവനെ വിഷമിപ്പിച്ചു; അവർ എയ്തു,
അവനോടു പൊരുതു. 24 അവന്റെ വില്ലു ഉറപ്പോടെ
നിന്നു; അവന്റെ ഭുജം യാക്കോബിൻ വല്ലഭന്റെ
കയ്യാൽ ബലപ്പെട്ടു; യിസ്രായേലിന്റെ പാറയായ
ഇടയന്റെ നാമത്താൽ തന്നേ. 25 നിൻ പിതാവിന്റെ
ദൈവത്താൽ - അവൻ നിന്നെ സഹായിക്കും
- സർവ്വശക്തനാൽ തന്നേ - അവൻ മീതെ
ആകാശത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളാലും താഴെ
കിടക്കുന്ന ആഴത്തിന്റെ അനുഗ്രങ്ങളാലും
മുലയുടെയും ഗർഭത്തിന്റെയും അനുഗ്രഹങ്ങളാലും
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. 26 നിൻ പിതാവിന്റെ
അനുഗ്രഹങ്ങൾ എൻ ജനകന്മാരുടെ
അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു മീതെ ശാശ്വതഗിരികളുടെ
അറ്റത്തോളം പ്രബലപ്പെട്ടു. അവ യോസേഫിന്റെ
തലയിലും തന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ പ്രഭുവായവന്റെ
നെറുകയിലും വരും. 27 ബെന്യാമീൻ കടിച്ചു കീറുന്ന
ചെന്നായി; രാവിലേ അവൻ ഇരപിടിച്ചു വിഴുങ്ങും;
വൈകുന്നേരത്തു അവൻ കവച്ച് പങ്കിടും. 28
യിസ്രായെൽ ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടും ഇവ ആകുന്നു;
അവരുടെ പിതാവു അവരോടു പറഞ്ഞതു ഇതു
തന്നേ; അവൻ അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊടുത്തു അവരെ

അനുഗ്രഹിച്ചു. 29 അവൻ അവരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ എന്റെ
ജനത്തോടു ചേരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഹിത്യനായ
എഫ്രോന്റെ നിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ എന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ എന്നെ അടക്കേണം.
30 കനാൻദേശത്തു മമ്രേക്കു സമീപം, അബ്രാഹാം
ഹിത്യനായ എഫ്രോനോടു നിലത്തോടുകൂടെ
ശ്മശാനഭൂമിയായി ജന്മം വാങ്ങിയ മക്പേലാ എന്ന
നിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ തന്നേ. 31 അവിടെ അവർ
അബ്രാഹാമിനെയും അവന്റെ ഭാൎയ്യയായ
സാറയെയും യിസ്ഹാക്കിനെയും അവന്റെ
ഭാൎയ്യയായ റിബെക്കയെയും അടക്കി; അവിടെ
ഞാൻ ലേയയെയും അടക്കി. 32 ആ നിലവും
അതിലെ ഗുഹയും ഹിത്യരോടു വിലെക്കു
വാങ്ങിയതാകുന്നു. 33 യാക്കോബ് തന്റെ
പുത്രന്മാരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു തീൎന്നശേഷം അവൻ
കാൽ കട്ടിലിന്മേൽ എടുത്തു വെച്ചിട്ടു പ്രാണനെ
വിട്ടു തന്റെ ജനത്തോടു ചേൎന്നു.

50 അപ്പോൾ യോസേഫ് തന്റെ അപ്പന്റെ മുഖത്തു
വീണു കരഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 2 പിന്നെ
തന്റെ അപ്പന്നു സുഗന്ധവൎഗ്ഗം ഇടുവാൻ യോസേഫ്
തന്റെ ദാസന്മാരായ വൈദ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു;
വൈദ്യന്മാർ യിസ്രായേലിനു സുഗന്ധവൎഗ്ഗം
ഇട്ടു. 3 അങ്ങനെ നാല്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞു;
സുഗന്ധവൎഗ്ഗം ഇടുവാൻ അത്ര ദിവസം വേണ്ടിവരും.
മിസ്രയീമ്യർ അവനെക്കുറിച്ചു എഴുപതു ദിവസം
വിലാപം കഴിച്ചു. 4 അവന്നായുള്ള വിലാപകാലം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യോസേഫ് ഫറവോന്റെ
ഗൃഹക്കാരോടു സംസാരിച്ചു: നിങ്ങൾക്കു

എന്നോടു ദയ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഫറവോനോടു:
5 എന്റെ അപ്പൻ: ഇതാ, ഞാൻ മരിക്കുന്നു; ഞാൻ
കനാൻദേശത്തു എനിക്കുവേണ്ടി വെട്ടിയിരിക്കുന്ന
കല്ലറയിൽ തന്നേ നീ എന്നെ അടക്കേണമെന്നു
പറഞ്ഞു എന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ടു.
ആകയാൽ ഞാൻ പോയി എന്റെ അപ്പനെ
അടക്കി മടങ്ങിവരുവാൻ അനുവാദത്തിന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഉണർത്തിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 നിന്റെ അപ്പൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു
സത്യം ചെയ്യിച്ചതുപോലെ നീ പോയി അവനെ
അടക്കുക എന്നു ഫറവോൻ കല്പിച്ചു. 7 അങ്ങനെ
യോസേഫ് അപ്പനെ അടക്കുവാൻ പൊയി;
ഫറവോന്റെ ഭൃത്യന്മാരും കോവിലധികാരികളും 8
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ പ്രമാണികളും യോസേഫിന്റെ
കുടുംബം ഒക്കെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
പിതൃഭവനവും അവനോടുകൂടെ പോയി; തങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും ആടുമാടുകളെയും മാത്രം
അവർ ഗോശെൻദേശത്തു വിട്ടേച്ചുപോയി. 9
രഥങ്ങളും കുതിരയാളുകളും അവനോടുകൂടെ
പോയി; അതു എത്രയും വലിയ കൂട്ടമായിരുന്നു. 10
അവർ യോർദ്ദാന്നക്കരെയുള്ള ഗോരെൻ-ആതാദിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവിടെവെച്ചു എത്രയും
ഗൌരവമായ പ്രലാപം കഴിച്ചു; ഇങ്ങനെ അവൻ
ഏഴു ദിവസം തന്റെ അപ്പനെക്കുറിച്ചു വിലാപം
കഴിച്ചു. 11 ദേശനിവാസികളായ കനാന്യർ
ഗോരെൻ-ആതാദിലെ വിലാപം കണ്ടിട്ടു: ഇതു
മിസ്രയീമ്യരുടെ മഹാവിലാപം എന്നു പറഞ്ഞു;
അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു ആബേൽ-
മിസ്രയീം എന്നു പേരായി; അതു യോർദ്ദാന്നക്കരെ

ആകുന്നു. 12 അവൻ കല്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ
പുത്രന്മാർ അവന്നു ചെയ്തു. 13 അവന്റെ
പുത്രന്മാർ അവനെ കനാൻദേശത്തേക്കു
കൊണ്ടുപോയി, മമ്രേക്കു സമീപം അബ്രാഹാം
ഹിത്യനായ എഫ്രോനോടു നിലത്തോടുകൂടെ
ശ്മശാനഭൂമിയായി ജന്മം വാങ്ങിയ മക്പേലയെന്ന
നിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ അവനെ അടക്കംചെയ്തു.
14 യോസേഫ് അപ്പനെ അടക്കിയശേഷം അവനും
സഹോദരനും അവന്റെ അപ്പനെ അടക്കുവാൻ
കൂടെ പോയിരുന്ന എല്ലാവരും മിസ്രയീമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു. 15 അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു
യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ കണ്ടിട്ടു: പക്ഷേ
യോസേഫ് നമ്മെ ദ്വേഷിച്ചു, നാം അവനോടു
ചെയ്ത സകലദോഷത്തിന്നും നമ്മോടു പ്രതികാരം
ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവർ യോസേഫിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: അപ്പൻ മരിക്കും മുമ്പെ:
നിന്റെ സഹോദരന്മാർ നിന്നോടു ദോഷം
ചെയ്തു; അവർ ചെയ്ത അതിക്രമവും പാപവും
നീ ക്ഷമിക്കേണം എന്നു യോസേഫിനോടു
പറവിൻ എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ
അപ്പന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദ്രോഹം
ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറയിച്ചു. അവർ
യോസേഫിനോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
കരഞ്ഞു. 18 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ ചെന്നു
അവന്റെ മുമ്പാകെ വീണു: ഇതാ, ഞങ്ങൾ നിനക്കു
അടിമകൾ എന്നു പറഞ്ഞു. 19 യോസേഫ്
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഇരിക്കുന്നുവോ? 20
നിങ്ങൾ എന്റെ നേരെ ദോഷം വിചാരിച്ചു;

ദൈവമോ, ഇന്നുള്ളതുപോലെ ബഹുജനത്തിന്നു
ജീവരക്ഷ വരുത്തേണ്ടതിന്നു അതിനെ
ഗുണമാക്കിത്തീർത്തു. 21 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും പോറ്റി രക്ഷിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു ധൈര്യപ്പെടുത്തി.
22 യോസേഫും അവന്റെ പിതൃഭവനവും
മിസ്രയീമിൽ പാർത്തു, യോസേഫ് നൂറ്റിപ്പത്തു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു. 23 എഫ്രയീമിന്റെ മൂന്നാം
തലമുറയിലെ മക്കളെയും കണ്ടു; മനശ്ശെയുടെ
മകനായ മാഖീരിന്റെ മക്കളും യോസേഫിന്റെ
മടിയിൽ വളർന്നു. 24 അനന്തരം യോസേഫ്
തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു: ഞാൻ മരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കയും ഈ
ദേശത്തുനിന്നു താൻ അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും
സത്യംചെയ്ത ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകയും
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ദൈവം നിങ്ങളെ
സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്റെ അസ്ഥികളെ
ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകേണമെന്നു പറഞ്ഞു
യോസേഫ് യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊണ്ടു
സത്യം ചെയ്യിച്ചു. 26 യോസേഫ് നൂറ്റിപ്പത്തു
വയസ്സുള്ളവനായി മരിച്ചു. അവർ അവന്നു
സുഗന്ധവർഗ്ഗം ഇട്ടു അവനെ മിസ്രയീമിൽ ഒരു
ശവപ്പെട്ടിയിൽ വെച്ചു.

പുറപ്പാട്

1 യാക്കോബിനോടുകൂടെ താന്താന്റെ
കുടുംബസഹിതം മിസ്രയീമിൽ വന്ന
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേരുകൾ ആവിതു: 2
രൂബേൻ, ശിമെയോൻ, ലേവി, 3 യെഹൂദാ,
യിസ്സാഖാർ, സെബൂലൂൻ, ബെന്യാമീൻ 4 ദാൻ,
നഫ്താലി, ഗാദ്, ആശേർ. 5 യാക്കോബിന്റെ
കടിപ്രദേശത്തുനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച ദേഹികൾ എല്ലാം
കൂടെ എഴുപതു പേർ ആയിരുന്നു; യോസേഫോ
മുമ്പെ തന്നേ മിസ്രയീമിൽ ആയിരുന്നു. 6
യോസേഫും സഹോദരന്മാരെല്ലാവരും ആ തലമുറ
ഒക്കെയും മരിച്ചു. 7 യിസ്രായേൽമക്കൾ
സന്താനസമ്പന്നരായി അത്യന്തം വദ്ധിച്ചു പെരുകി
ബലപ്പെട്ടു; ദേശം അവരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. 8
അനന്തരം യോസേഫിനെ അറിയാത്ത പുതിയോരു
രാജാവു മിസ്രയീമിൽ ഉണ്ടായി. 9 അവൻ തന്റെ
ജനത്തോടു: യിസ്രായേൽജനം നമ്മെക്കാൾ
ബാഹുല്യവും ശക്തിയുമുള്ളവരാകുന്നു. 10 അവർ
പെരുകീട്ടു ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം
നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോടു ചേൎന്നു നമ്മോടു
പൊരുതു ഈ രാജ്യം വിട്ടു പൊയ്ക്കളവാൻ
സംഗതി വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാം അവരോടു
ബുദ്ധിയായി പെരുമാറുക. 11 അങ്ങനെ
കഠിനവേലകളാൽ അവരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെമേൽ ഊഴിയവിചാരകന്മാരെ
ആക്കി; അവർ പീഥോം, റയംസേസ് എന്ന
സംഭാരനഗരങ്ങളെ ഫറവോന്നു പണിതു. 12
എന്നാൽ അവർ പീഡിപ്പിക്കുന്തോറും ജനം
പെരുകി വദ്ധിച്ചു; അതുകൊണ്ടു അവർ

യിസ്രായേൽമക്കൾ നിമിത്തം പേടിച്ചു. 13
മിസ്രയീമ്യർ യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊണ്ടു
കഠിനവേല ചെയ്യിച്ചു. 14 കളിമണ്ണും ഇഷ്ടികയും
വയലിലെ സകലവിധവേലയും സംബന്ധിച്ചുള്ള
കഠിനപ്രവൎത്തിയാലും അവരെക്കൊണ്ടു
കാഠിന്യത്തോടെ ചെയ്യിച്ച സകലപ്രയത്നത്താലും
അവർ അവരുടെ ജീവനെ കൈപ്പാക്കി. 15 എന്നാൽ
മിസ്രയീംരാജാവു ശിപ്രാ എന്നും പൂവാ എന്നും
പേരുള്ള എബ്രായസൂതികൎമ്മിണികളോടു: 16
എബ്രായസ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ
സൂതികൎമ്മത്തിന്നു ചെന്നു പ്രസവശയ്യയിൽ
അവരെ കാണുമ്പോൾ കുട്ടി ആണാകുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ അതിനെ കൊല്ലേണം; പെണ്ണാകുന്നു
എങ്കിൽ ജീവനോടിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 17
സൂതികൎമ്മിണികളോ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു,
മിസ്രയീം രാജാവു തങ്ങളോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ചെയ്യാതെ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ
രക്ഷിച്ചു. 18 അപ്പോൾ മിസ്രയീം രാജാവു
സൂതികൎമ്മിണികളെ വരുത്തി; ഇതെന്തൊരു
പ്രവൃത്തി? നിങ്ങൾ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ
ജീവനോടെ രക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 19 സൂതികൎമ്മിണികൾ ഫറവോനോടു:
എബ്രായസ്ത്രീകൾ മിസ്രയീമ്യസ്ത്രീകളെപ്പോലെ
അല്ല; അവർ നല്ല തിറമുള്ളവർ; സൂതികൎമ്മിണികൾ
അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തുമ്മുമ്പെ അവർ
പ്രസവിച്ചുകഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 20
അതുകൊണ്ടു ദൈവം സൂതികൎമ്മിണികൾക്കു
നന്മചെയ്തു; ജനം വൎദ്ധിച്ചു ഏറ്റവും
ബലപ്പെട്ടു. 21 സൂതി കൎമ്മിണികൾ ദൈവത്തെ

ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടു അവൻ അവക്കു കുടുംബവദ്ധന നല്കി. 22 പിന്നെ ഫറവോൻ തന്റെ സകലജനത്തോടും: ജനിക്കുന്ന ഏതു ആൺകുട്ടിയെയും നദിയിൽ ഇട്ടുകളയേണമെന്നും ഏതു പെൺകുട്ടിയെയും ജീവനോടെ രക്ഷിക്കേണമെന്നും കല്പിച്ചു.

2 എന്നാൽ ലേവികുടുംബത്തിലെ ഒരു പുരുഷൻ
പോയി ഒരു ലേവ്യകന്യകയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. 2 അവൾ
ഗഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. അവൻ
സൌന്ദയ്യമുള്ളവൻ എന്നു കണ്ടിട്ടു അവനെ
മൂന്നു മാസം ഒളിച്ചുവെച്ചു. 3 അവനെ പിന്നെ
ഒളിച്ചുവെപ്പാൻ കഴിയാതെ ആയപ്പോൾ അവൾ
ഒരു ഞാങ്ങണപ്പെട്ടകം വാങ്ങി, അതിന്നു പശയും
കീലും തേച്ചു, പൈതലിനെ അതിൽ കിടത്തി,
നദിയുടെ അരികിൽ ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ
വെച്ചു. 4 അവന്നു എന്തു ഭവിക്കുമെന്നു അറിവാൻ
അവന്റെ പെങ്ങൾ ദൂരത്തു നിന്നു. 5 അപ്പോൾ
ഫറവോന്റെ പുത്രി നദിയിൽ കുളിപ്പാൻ വന്നു;
അവളുടെ ദാസിമാർ നദീതീരത്തുകൂടി നടന്നു;
അവൾ ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ പെട്ടകം
കണ്ടപ്പോൾ അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ
ദാസിയെ അയച്ചു. 6 അവൾ അതു തുറന്നാറെ
പൈതലിനെ കണ്ടു: കുട്ടി ഇതാ, കരയുന്നു.
അവൾക്കു അതിനോടു അലിവുതോന്നി:
ഇതു എബ്രായരുടെ പൈതങ്ങളിൽ ഒന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവന്റെ പെങ്ങൾ
ഫറവോന്റെ പുത്രിയോടു: ഈ പൈതലിന്നു മുല
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു എബ്രായസ്ത്രീയെ
ഞാൻ ചെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരേണമോ എന്നു

ചോദിച്ചു. 8 ഫറവോന്റെ പുത്രി അവളോടു: ചെന്നു
കൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു. കന്യക ചെന്നു
പൈതലിന്റെ അമ്മയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. 9
ഫറവോന്റെ പുത്രി അവളോടു: നീ ഈ പൈതലിനെ
കൊണ്ടുപോയി മുലകൊടുത്തു വളർത്തേണം;
ഞാൻ നിനക്കു ശമ്പളം തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
സ്ത്രീ പൈതലിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി
മുലകൊടുത്തു വളർത്തി. 10 പൈതൽ വളർന്നശേഷം
അവൾ അവനെ ഫറവോന്റെ പുത്രിയുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോയി, അവൻ അവൾക്കു
മകനായി: ഞാൻ അവനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു
വലിച്ചെടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു അവൾ അവന്നു
മോശെ എന്നു പേരിട്ടു. 11 ആ കാലത്തു മോശെ
മുതിർന്നശേഷം അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവരുടെ ഭാരമുള്ള വേല
നോക്കി, തന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരു
എബ്രായനെ ഒരു മിസ്രയീമ്യൻ അടിക്കുന്നതു
കണ്ടു. 12 അവൻ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കീട്ടു
ആരും ഇല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മിസ്രയീമ്യനെ
അടിച്ചു കൊന്നു മണലിൽ മറവുചെയ്തു. 13
പിറ്റേ ദിവസവും അവൻ ചെന്നപ്പോൾ രണ്ടു
എബ്രായ പുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ ശണ്ഠയിടുന്നതു
കണ്ടു, അന്യായം ചെയ്തവനോടു: നിന്റെ
കൂട്ടുകാരനെ അടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 14 അതിന്നു അവൻ: നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു
പ്രഭുവും ന്യായാധിപതിയും ആക്കിയവൻ ആർ?
മിസ്രയീമ്യനെ കൊന്നതുപോലെ എന്നെയും
കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അപ്പോൾ കാര്യം പ്രസിദ്ധമായിപ്പോയല്ലോ എന്നു

മോശെ പറഞ്ഞു പേടിച്ചു. 15 ഫറവോൻ ഈ കാര്യം
കേട്ടാറെ മോശെയെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചു.
മോശെ ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു
ഓടിപ്പോയി, മിദ്യാൻദേശത്തു ചെന്നു പാർത്തു;
അവൻ ഒരു കിണറ്റിന്നരികെ ഇരുന്നു. 16 മിദ്യാനിലെ
പുരോഹിതന്നു ഏഴു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവർ വന്നു അപ്പന്റെ ആടുകൾക്കു കുടിപ്പാൻ
വെള്ളം കോരി തൊട്ടികൾ നിറെച്ചു. 17 എന്നാൽ
ഇടയന്മാർ വന്നു അവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു:
അപ്പോൾ മോശെ എഴുന്നേറ്റു അവരെ സഹായിച്ചു
അവരുടെ ആടുകളെ കുടിപ്പിച്ചു. 18 അവർ
തങ്ങളുടെ അപ്പനായ റെഗൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ: നിങ്ങൾ ഇന്നു ഇത്ര വേഗം വന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 19 ഒരു
മിസ്രയീമ്യൻ ഇടയന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ
വിടുവിച്ചു, ഞങ്ങൾക്കു വെള്ളം കോരിത്തന്നു
ആടുകളെ കുടിപ്പിച്ചു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 20
അവൻ തന്റെ പുത്രിമാരോടു: അവൻ എവിടെ?
നിങ്ങൾ അവനെ വിട്ടേച്ചു പോന്നതെന്തു? ഭക്ഷണം
കഴിപ്പാൻ അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
21 മോശെക്കു അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
സമ്മതമായി; അവൻ മോശെക്കു തന്റെ മകൾ
സിപ്പോറയെ കൊടുത്തു. 22 അവൾ ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു: ഞാൻ അന്യദേശത്തു പരദേശി
ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു അവന്നു
ഗേർശോം എന്നു പേരിട്ടു. 23 ഏറെ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു
മിസ്രയീംരാജാവു മരിച്ചു. യിസ്രായേൽമക്കൾ
അടിമവേല നിമിത്തം നെടുവീർപ്പിട്ടു നിലവിളിച്ചു;
അടിമവേല ഹേതുവായുള്ള നിലവിളി

ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തി. 24 ദൈവം അവരുടെ
നിലവിളി കേട്ടു; ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും
തനിക്കുള്ള നിയമവും ഓർത്തു. 25 ദൈവം
യിസ്രായേൽമക്കളെ കടാക്ഷിച്ചു; ദൈവം
അറിഞ്ഞു.

3 മോശെ മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനും തന്റെ
അമ്മായപ്പനുമായ യിത്രോവിന്റെ ആടുകളെ
മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവൻ ആടുകളെ
മരുഭൂമിക്കു അപ്പുറത്തു ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതമായ
ഹോരേബ് വരെ കൊണ്ടു ചെന്നു. 2 അവിടെ
യഹോവയുടെ ദൂതൻ ഒരു മുൾപടപ്പിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു അഗ്നിജ്വാലയിൽ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി. അവൻ നോക്കിയാറെ
മുൾപടപ്പു തീ പിടിച്ചു കത്തുന്നതും മുൾപടപ്പു
വെന്തുപോകാതിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 3 മുൾപടപ്പു
വെന്തുപോകാതിരിക്കുന്ന ഈ വലിയ കാഴ്ച
എന്തെന്നു ഞാൻ ചെന്നു നോക്കട്ടെ എന്നു
മോശെ പറഞ്ഞു. 4 നോക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
വരുന്നതു യഹോവ കണ്ടപ്പോൾ ദൈവം
മുൾപടപ്പിന്റെ നടുവിൽ നിന്നു അവനെ മോശേ,
മോശെ എന്നു വിളിച്ചു. അതിന്നു അവൻ:
ഇതാ, ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ
അവൻ: ഇങ്ങോട്ടു അടുക്കരുതു; നീ നില്ക്കുന്ന
സ്ഥലം വിശുദ്ധഭൂമിയാകയാൽ കാലിൽനിന്നു
ചെരിപ്പു അഴിച്ചുകളക എന്നു കല്പിച്ചു. 6 ഞാൻ
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവുമായി, നിന്റെ
പിതാവിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു എന്നും അവൻ

അരുളിച്ചെയ്തു. മോശെ ദൈവത്തെ നോക്കുവാൻ
ഭയപ്പെട്ടു മുഖം മൂടി. 7 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു:
മിസ്രയീമിലുള്ള എന്റെ ജനത്തിന്റെ കഷ്ടത ഞാൻ
കണ്ടു കണ്ടു; ഊഴിയവിചാരകന്മാർ നിമിത്തമുള്ള
അവരുടെ നിലവിളിയും കേട്ടു; ഞാൻ അവരുടെ
സങ്കടങ്ങൾ അറിയുന്നു. 8 അവരെ മിസ്രയീമ്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനും ആ ദേശത്തു നിന്നു
നല്ലതും വിശാലവുമായ ദേശത്തേക്കു, പാലും
തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു, കനാന്യർ,
ഹിത്യർ, അമോര്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നവരുടെ സ്ഥലത്തേക്കു
അവരെ കൊണ്ടുപോകുവാനും ഞാൻ
ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു. 9 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
നിലവിളി എന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു;
മിസ്രയീമ്യർ അവരെ ഞെരുക്കുന്ന ഞെരുക്കവും
ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 10 ആകയാൽ വരിക;
നീ എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിന്നെ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ അയക്കും.
11 മോശെ ദൈവത്തോടു: ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽ പോകുവാനും യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിപ്പാനും ഞാൻ
എന്തു മാത്രമുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു
അവൻ: ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നീ
ജനത്തെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈ പർവ്വതത്തിങ്കൽ
ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുമെന്നുള്ളതു ഞാൻ
നിന്നെ അയച്ചതിന്നു അടയാളം ആകും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 മോശെ ദൈവത്തോടു: ഞാൻ

യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം എന്നെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുമ്പോൾ: അവന്റെ നാമം എന്തെന്നു അവർ
എന്നോടു ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ അവരോടു എന്തു
പറയേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
14 അതിന്നു ദൈവം
മോശെയോടു: ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ
ആകുന്നു; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നുള്ളവൻ എന്നെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നിങ്ങനെ നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണം എന്നു കല്പിച്ചു.
15 ദൈവം പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:
നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു ഇപ്രകാരം
പറയേണം: അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ
ദൈവവുമായി നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്നെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു എന്നേക്കും
എന്റെ നാമവും തലമുറതലമുറയായി എന്റെ
ജ്ഞാപകവും ആകുന്നു.
16 നീ ചെന്നു
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെ കൂട്ടി അവരോടു:
അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും
യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായി, നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ എനിക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി കല്പിച്ചതു: ഞാൻ നിങ്ങളെയും
മിസ്രയീമിൽ അവർ നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്നതിനെയും
സന്ദർശിക്കുന്നു.
17 മിസ്രയീമിലെ കഷ്ടതയിൽനിന്നു
കനാന്യർ, ഹിത്യർ, അമോര്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നിവരുടെ ദേശത്തേക്കു,

പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ
നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറക. 18
എന്നാൽ അവർ നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കും.
അപ്പോൾ നീയും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരും
മിസ്രയീംരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവനോടു: എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി
മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കട്ടെ എന്നു
പറവിൻ. 19 എന്നാൽ മിസ്രയീംരാജാവു
ഭുജബലംകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളെ പോകുവാൻ
സമ്മതിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 20
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ കൈ നീട്ടി
മിസ്രയീമിന്റെ നടുവിൽ ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന
അത്ഭുതങ്ങളെക്കൊണ്ടൊക്കെയും അതിനെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവൻ
നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കും. 21 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യക്കു
ഈ ജനത്തോടു കൃപ തോന്നുമാറാക്കും;
നിങ്ങൾ പോരുമ്പോൾ വെറുങ്കയ്യായി
പോരേണ്ടിവരികയില്ല. 22 ഓരോ സ്ത്രീ
താന്താന്റെ അയൽക്കാരത്തിയോടും
വീട്ടിൽ അതിഥിയായി പാക്കുന്നവളോടും
വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും പൊന്നാഭരണങ്ങളും
വസ്ത്രങ്ങളും ചോദിച്ചുവാങ്ങി നിങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ധരിപ്പിക്കയും
മിസ്രയീമ്യരെ കൊള്ളയിടുകയും വേണം.

4 അതിന്നു മോശെ: അവർ എന്നെ
വിശ്വസിക്കാതെയും എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാതെയും: യഹോവ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനായിട്ടില്ല എന്നു പറയും എന്നുത്തരം
പറഞ്ഞു. 2 യഹോവ അവനോടു: നിന്റെ കയ്യിൽ
ഇരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. ഒരു വടി
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 3 അതു നിലത്തിടുക
എന്നു കല്പിച്ചു. അവൻ നിലത്തിട്ടു; അതു ഒരു
സർപ്പമായ്തീർന്നു; മോശെ അതിനെ കണ്ടു
ഓടിപ്പോയി. 4 യഹോവ മോശെയോടു: നിന്റെ കൈ
നീട്ടി അതിനെ വാലിന്നു പിടിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു.
അവൻ കൈ നീട്ടി അതിനെ പിടിച്ചു; അതു
അവന്റെ കയ്യിൽ വടിയായ്തീർന്നു. 5 ഇതു
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആയി
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു അവർ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ആകുന്നു 6 യഹോവ
പിന്നെയും അവനോടു: നിന്റെ കൈ മാർവ്വിടത്തിൽ
ഇടുക എന്നു കല്പിച്ചു. അവൻ കൈ മാർവ്വിടത്തിൽ
ഇട്ടു; പുറത്തു എടുത്തപ്പോൾ കൈ ഹിമംപോലെ
വെളുത്തു കുഷ്ഠമുള്ളതായി കണ്ടു. 7 നിന്റെ കൈ
വീണ്ടും മാർവ്വിടത്തിൽ ഇടുക എന്നു കല്പിച്ചു.
അവൻ കൈ വീണ്ടും മാർവ്വിടത്തിൽ ഇട്ടു,
മാർവ്വിടത്തിൽനിന്നു പുറത്തെടുത്തപ്പോൾ, അതു
വീണ്ടും അവന്റെ മറ്റേ മാംസംപോലെ ആയി കണ്ടു.
8 എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാതെയും ആദ്യത്തെ
അടയാളം അനുസരിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവർ
പിന്നത്തെ അടയാളം വിശ്വസിക്കും. 9 ഈ

രണ്ടടയാളങ്ങളും അവർ വിശ്വസിക്കാതെയും
നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നീ
നദിയിലെ വെള്ളം കോരി ഉണങ്ങിയ നിലത്തു
ഒഴിക്കേണം; നദിയിൽ നിന്നു കോരിയ വെള്ളം
ഉണങ്ങിയ നിലത്തു രക്തമായ്തീരും. 10
മോശെ യഹോവയോടു: കർത്താവേ, മുമ്പേ
തന്നെയും നീ അടിയനോടു സംസാരിച്ചശേഷവും
ഞാൻ വാക്സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനല്ല; ഞാൻ
വിക്കനും തടിച്ച നാവുള്ളവനും ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 അതിന്നു യഹോവ അവനോടു:
മനുഷ്യന്നു വായി കൊടുത്തതു ആർ? അല്ല,
ഊമനെയും ചെകിടനെയും കാഴ്ചയുള്ളവനെയും
കുരുടനെയും ഉണ്ടാക്കിയതു ആർ? യഹോവയായ
ഞാൻ അല്ലയോ? ആകയാൽ നീ ചെല്ലുക; 12
ഞാൻ നിന്റെ വായോടുകൂടെ ഇരുന്നു നീ
സംസാരിക്കേണ്ടതു നിനക്കു ഉപദേശിച്ചുതരും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 13 എന്നാൽ അവൻ:
കർത്താവേ, നിനക്കു ബോധിച്ച മറ്റാരെയെങ്കിലും
അയക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ
യഹോവയുടെ കോപം മോശെയുടെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു, അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: ലേവ്യനായ
അഹരോൻ നിന്റെ സഹോദരനല്ലയോ? അവന്നു
നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കാമെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
അവൻ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടുവരുന്നു;
നിന്നെ കാണുമ്പോൾ അവൻ ഹൃദയത്തിൽ
ആനന്ദിക്കും. 15 നീ അവനോടു സംസാരിച്ചു
അവന്നു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണം. ഞാൻ
നിന്റെ വായോടും അവന്റെ വായോടുംകൂടെ
ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്നതു ഉപദേശിച്ചു

തരും. 16 നിനക്കു പകരം അവൻ ജനത്തോടു
സംസാരിക്കും; അവൻ നിനക്കു വായായിരിക്കും,
നീ അവന്നു ദൈവവും ആയിരിക്കും. 17
അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ വടിയും
നിന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊൾക. 18 പിന്നെ
മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു,
മിസ്രയീമിലെ എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു, അവർ ജീവനോടിരിക്കുന്നുവോ
എന്നു നോക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. യിത്രോ
മോശെയോടു: സമാധാനത്തോടെ പോക
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 യഹോവ മിദ്യാനിൽവെച്ചു
മോശെയോടു: മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോക;
നിനക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ
എല്ലാവരും മരിച്ചുപോയി എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
20 അങ്ങനെ മോശെ തന്റെ ഭാര്യയെയും
പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടി കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി
മിസ്രയിംദേശത്തേക്കു മടങ്ങി; ദൈവത്തിന്റെ
വടിയും മോശെ കയ്യിൽ എടുത്തു. 21 യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ മിസ്രയീമിൽ
ചെന്നെത്തുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള
അത്ഭുതങ്ങളൊക്കെയും ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ
ചെയ്‌വാൻ ഓർത്തുകൊൾക; എന്നാൽ അവൻ
ജനത്തെ വിട്ടയക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ അവന്റെ
ഹൃദയം കഠിനമാക്കും. 22 നീ ഫറവോനോടു:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യിസ്രായേൽ എന്റെ പുത്രൻ, എന്റെ ആദ്യജാതൻ
തന്നേ. 23 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ
എന്റെ പുത്രനെ വിട്ടയക്കേണമെന്നു ഞാൻ

നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു; അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ
സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ പുത്രനെ,
നിന്റെ ആദ്യജാതനെ തന്നേ കൊന്നുകളയും എന്നു
പറക. 24 എന്നാൽ വഴിയിൽ സത്രത്തിൽവെച്ചു
യഹോവ അവനെ എതിരിട്ടു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു.
25 അപ്പോൾ സിപ്പോരാ ഒരു കൽക്കത്തി എടുത്തു
തന്റെ മകന്റെ അഗ്രചൎമ്മം ഛേദിച്ചു അവന്റെ
കാൽക്കൽ ഇട്ടു: നീ എനിക്കു രക്തമണവാളൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഇങ്ങനെ അവൻ അവനെ
വിട്ടൊഴിഞ്ഞു; ആ സമയത്താകുന്നു അവൾ
പരിച്ഛേദന നിമിത്തം രക്തമണവാളൻ എന്നു
പറഞ്ഞതു. 27 എന്നാൽ യഹോവ അഹരോനോടു:
നീ മരുഭൂമിയിൽ മോശെയെ എതിരേല്പാൻ ചെല്ലുക
എന്നു കല്പിച്ചു; അവൻ ചെന്നു ദൈവത്തിന്റെ
പൎവ്വതത്തിങ്കൽവെച്ചു അവനെ എതിരേറ്റു
ചുംബിച്ചു. 28 യഹോവ തന്നേ ഏല്പിച്ചയച്ച
വചനങ്ങളൊക്കെയും തന്നോടു കല്പിച്ച
അടയാളങ്ങളൊക്കെയും മോശെ അഹരോനെ
അറിയിച്ചു. 29 പിന്നെ മോശെയും അഹരോനും
പോയി, യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മൂപ്പന്മാരെ
ഒക്കെയും കൂട്ടിവരുത്തി. 30 യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ച വചനങ്ങളെല്ലാം അഹരോൻ പറഞ്ഞു
കേൾപ്പിച്ചു, ജനം കാൺകെ ആ അടയാളങ്ങളും
പ്രവൎത്തിച്ചു. 31 അപ്പോൾ ജനം വിശ്വസിച്ചു;
യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളെ സന്ദൎശിച്ചു എന്നും
തങ്ങളുടെ കഷ്ടത കടാക്ഷിച്ചു എന്നും കേട്ടിട്ടു
അവർ കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിച്ചു.

5 അതിന്റെശേഷം മോശെയും അഹരോനും ചെന്നു
ഫറവോനോടു: മരുഭൂമിയിൽ എനിക്കു ഉത്സവം

കഴിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്കേണം
എന്നിപ്രകാരം യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അതിന്നു
ഫറവോൻ: യിസ്രായേലിനെ വിട്ടയപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ഞാൻ യഹോവയുടെ വാക്കു കേൾക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ ആർ? ഞാൻ യഹോവയെ അറികയില്ല;
ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ വിട്ടയക്കയുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 അതിന്നു അവർ: എബ്രായരുടെ
ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷനായ്വന്നിരിക്കുന്നു;
അവൻ മഹാമാരിയാലോ വാളാലോ ഞങ്ങളെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ മൂന്നു
ദിവസത്തെ വഴി മരുഭൂമിയിൽ പോയി, ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 മിസ്രയീംരാജാവു അവരോടു:
മോശേ, അഹരോനേ, നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ
വേല മിനക്കെടുത്തുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളുടെ
ഊഴിയവേലെക്കു പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5
ദേശത്തു ജനം ഇപ്പോൾ വളരെ ആകുന്നു; നിങ്ങൾ
അവരെ അവരുടെ ഊഴിയവേല മിനക്കെടുത്തുന്നു
എന്നും ഫറവോൻ പറഞ്ഞു. 6 അന്നു ഫറവോൻ
ജനത്തിന്റെ ഊഴിയവിചാരകന്മാരോടും
പ്രമാണികളോടും കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: 7 ഇഷ്ടിക
ഉണ്ടാക്കുവാൻ ജനത്തിന്നു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ
ഇനി വൈക്കോൽ കൊടുക്കരുതു; അവർ തന്നേ
പോയി വൈക്കോൽ ശേഖരിക്കട്ടെ. 8 എങ്കിലും
ഇഷ്ടികയുടെ കണക്കു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നേ
അവരുടെ മേൽ ചുമത്തേണം; ഒട്ടും കുറെക്കരുതു.
അവർ മടിയന്മാർ; അതുകൊണ്ടാകുന്നു:
ഞങ്ങൾ പോയി ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു

യാഗം കഴിക്കട്ടെ എന്നു നിലവിളിക്കുന്നതു.
9 അവരുടെ വേല അതിഭാരമായിരിക്കട്ടെ;
അവർ അതിൽ കഷ്ടപ്പെടട്ടെ; 10 അവരുടെ
വ്യാജവാക്കുകൾ കേൾക്കരുതു. അങ്ങനെ
ജനത്തിന്റെ ഊഴിയവിചാരകന്മാരും പ്രമാണികളും
ചെന്നു ജനത്തോടു: നിങ്ങൾക്കു വൈക്കോൽ
തരികയില്ല; 11 നിങ്ങൾ തന്നേ പോയി
കിട്ടുന്നേടത്തുനിന്നു വൈക്കോൽ ശേഖരിപ്പിൻ;
എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വേലയിൽ ഒട്ടും കുറെക്കയില്ല
എന്നു ഫറവോൻ കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12
അങ്ങനെ ജനം വൈക്കോലിന്നു പകരം താളടി
ശേഖരിപ്പാൻ മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും
ചിതറി നടന്നു. 13 ഊഴിയവിചാരകന്മാർ അവരെ
ഹേമിച്ചു: വൈക്കോൽ കിട്ടിവന്നപ്പോൾ ഉള്ളതിന്നു
ശരിയായി നിങ്ങളുടെ നിത്യവേല ദിവസവും
തികെക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 14 ഫറവോന്റെ
ഊഴിയവിചാരകന്മാർ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ മേൽ
ആക്കിയിരുന്ന പ്രമാണികളെ അടിച്ചു: നിങ്ങൾ
ഇന്നലെയും ഇന്നും മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഇഷ്ടിക
തികെക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 15
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പ്രമാണികൾ
ചെന്നു ഫറവോനോടു നിലവിളിച്ചു; അടിയങ്ങളോടു
ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 16 അടിയങ്ങൾക്കു
വൈക്കോൽ തരാതെ ഇഷ്ടിക ഉണ്ടാക്കുവിൻ എന്നു
അവർ പറയുന്നു; അടിയങ്ങളെ തല്ലുന്നു; അതു
നിന്റെ ജനത്തിന്നു പാപമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അതിന്നു അവൻ: മടിയന്മാരാകുന്നു നിങ്ങൾ,
മടിയന്മാർ; അതുകൊണ്ടു: ഞങ്ങൾ പോയി
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കട്ടെ എന്നു നിങ്ങൾ

പറയുന്നു. 18 പോയി വേല ചെയ്വിൻ; വൈക്കോൽ
തരികയില്ല, ഇഷ്ടിക കണക്കുപോലെ ഏല്പിക്കേണം
താനും എന്നു കല്പിച്ചു. 19 ദിവസംതോറുമുള്ള
ഇഷ്ടികക്കണക്കിൽ ഒന്നും കുറെക്കരുതു എന്നു
കല്പിച്ചപ്പോൾ തങ്ങൾ വിഷമത്തിലായി എന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പ്രമാണികൾ കണ്ടു.
20 അവർ ഫറവോനെ വിട്ടു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
മോശെയും അഹരോനും വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു, 21 അവരോടു: നിങ്ങൾ ഫറവോന്റെയും
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ ഞങ്ങളെ
നാറ്റി, ഞങ്ങളെ കൊല്ലുവാൻ അവരുടെ
കയ്യിൽ വാൾ കൊടുത്തതുകൊണ്ടു യഹോവ
നിങ്ങളെ നോക്കി ന്യായം വിധിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അപ്പോൾ മോശെ യഹോവയുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: കർത്താവേ, നീ ഈ ജനത്തിന്നു
ദോഷം വരുത്തിയതു എന്തു? നീ എന്നെ
അയച്ചതു എന്തിന്നു? 23 ഞാൻ നിന്റെ
നാമത്തിൽ സംസാരിപ്പാൻ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നതു മുതൽ അവൻ ഈ ജനത്തോടു
ദോഷം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ജനത്തെ നീ
വിടുവിച്ചതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

6 യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ ഫറവോനോടു
ചെയ്യുന്നതു നീ ഇപ്പോൾ കാണും: ശക്തിയുള്ള
കൈ കണ്ടിട്ടു അവൻ അവരെ വിട്ടയക്കും;
ശക്തിയുള്ള കൈ കണ്ടിട്ടു അവരെ തന്റെ
ദേശത്തുനിന്നു ഓടിച്ചുകളയും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 2 ദൈവം പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. 3 ഞാൻ

അബ്രാഹാമിന്നും യിസ്ഹാക്കിന്നും
യാക്കോബിന്നും സര്വ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായിട്ടു
പ്രത്യക്ഷനായി; എന്നാൽ യഹോവ എന്ന
നാമത്താൽ ഞാൻ അവക്കു വെളിപ്പെട്ടില്ല. 4 അവർ
പരദേശികളായി പാൎത്ത കനാൻദേശം അവക്കു
കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ അവരോടു ഒരു
നിയമം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 5 മിസ്രയീമ്യർ
അടിമകളാക്കിയിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഞരക്കം ഞാൻ കേട്ടു എന്റെ നിയമം
ഓൎത്തുമിരിക്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു
നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു; ഞാൻ
നിങ്ങളെ മിസ്രയീമ്യരുടെ ഊഴിയവേലയിൽനിന്നു
ഉദ്ധരിച്ചു അവരുടെ അടിമയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ
വിടുവിക്കും; നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭുജംകൊണ്ടും
മഹാശിക്ഷാവിധികൾകൊണ്ടും നിങ്ങളെ
വീണ്ടെടുക്കും. 7 ഞാൻ നിങ്ങളെ എനിക്കു
ജനമാക്കിക്കൊൾകയും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ദൈവമായിരിക്കയും ചെയ്യും. മിസ്രയീമ്യരുടെ
ഊഴിയവേലയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 8
ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്നും യിസ്ഹാക്കിന്നും
യാക്കോബിന്നും നല്കുമെന്നു സത്യം ചെയ്ത
ദേശത്തേക്കു നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി,
അതു നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായി തരും. 9
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. മോശെ ഇങ്ങനെ
തന്നേ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞു;
എന്നാൽ അവർ മനോവ്യസനംകൊണ്ടും

കഠിനമായ അടിമവേലകൊണ്ടും മോശെയുടെ
വാക്കു കേട്ടില്ല. 10 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 11 നീ
ചെന്നു മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനോടു
യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്റെ ദേശത്തുനിന്നു
വിട്ടയപ്പാൻ പറക എന്നു കല്പിച്ചു. 12 അതിന്നു
മോശെ: യിസ്രായേൽമക്കൾ എന്റെ വാക്കു കേട്ടില്ല;
പിന്നെ ഫറവോൻ എങ്ങനെ കേൾക്കും? ഞാൻ
വാഗ്വൈഭവമുള്ളവനല്ലല്ലോ എന്നു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞു. 13 അനന്തരം
യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും
അരുളിച്ചെയ്തു, യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കലേക്കും
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ
അടുക്കലേക്കും നിയോഗിച്ചയച്ചു. 14
അവരുടെ കുടുംബത്തലവന്മാർ ആരെന്നാൽ:
യിസ്രായേലിന്റെ ആദ്യജാതനായ രൂബേന്റെ
പുത്രന്മാർ: ഹനോക്, ഫല്ലൂ, ഹെസ്രോൻ, കർമ്മി;
ഇവ രൂബേന്റെ കുലങ്ങൾ. 15 ശിമെയോന്റെ
മകന്മാർ: യെമൂവേൽ, യാമീൻ, ഓഹദ്, യാഖീൻ,
സോഹർ, കനാന്യസ്ത്രീയുടെ മകനായ
ശൌൽ; ഇവ ശിമെയോന്റെ കുലങ്ങൾ. 16
വംശപാരമ്പര്യപ്രകാരം ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരുടെ
പേരുകൾ ഇവ: ഗേർശോൻ, കഹാത്ത്, മെരാരി;
ലേവിയുടെ ആയുഷ്കാലം നൂറ്റിമുപ്പത്തേഴു
സംവത്സരം ആയിരുന്നു. 17 ഗേർശോന്റെ പുത്രന്മാർ:
കുടുംബസഹിതം ലിബ്നിയും ശിമെയിയും
ആയിരുന്നു. 18 കഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: അമ്രാം,

യിസ്ഹാർ, ഹെബ്രോൻ, ഉസ്സീയേൽ; കഹാത്തിന്റെ
ആയുഷ്കാലം നൂറ്റി മുപ്പത്തുമൂന്നു സംവത്സരം. 19
മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ; മഹ്ലി, മൂശി, ഇവർ
വംശപാരമ്പര്യപ്രകാരം ലേവിയുടെ കുലങ്ങൾ
ആകുന്നു. 20 അമ്രാം തന്റെ പിതാവിന്റെ
സഹോദരിയായ യോഖേബെദിനെ വിവാഹം
കഴിച്ചു; അവൾ അവന്നു അഹരോനെയും
മോശെയെയും പ്രസവിച്ചു: അമ്രാമിന്റെ
ആയുഷ്കാലം നൂറ്റി മുപ്പത്തേഴു സംവത്സരം
ആയിരുന്നു. 21 യിസ്ഹാരിന്റെ പുത്രന്മാർ:
കോരഹ്, നേഫെഗ്, സിക്രി. 22 ഉസ്സീയേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ: മീശായേൽ, എൽസാഫാൻ, സിത്രി.
23 അഹരോൻ അമ്മീനാദാബിന്റെ മകളും
നഹശോന്റെ സഹോദരിയുമായ എലീശേബയെ
ഭാര്യയായി പരിഗ്രഹിച്ചു; അവൾ അവന്നു
നാദാബ്, അബീഹൂ, എലെയാസാർ, ഈഥാമാർ
എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു. 24 കോരഹിന്റെ പുത്രന്മാർ,
അസ്സീർ, എൽക്കാനാ അബിയാസാഫ് ഇവ
കോരഹ്യകുലങ്ങൾ. 25 അഹരോന്റെ മകനായ
എലെയാസാർ ഫൂതീയേലിന്റെ പുത്രിമാരിൽ
ഒരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അവൾ അവന്നു
ഫീനെഹാസിനെ പ്രസവിച്ചു; ഇവർ കുലം കുലമായി
ലേവ്യകുടുംബത്തലവന്മാർ ആകുന്നു. 26
നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽമക്കളെ ഗണം ഗണമായി
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിപ്പിൻ എന്നു
യഹോവ കല്പിച്ച അഹരോനും മോശെയും
ഇവർ തന്നേ. 27 യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിപ്പാൻ
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനോടു സംസാരിച്ചവർ

ഈ മോശെയും അഹരോനും തന്നേ. 28
യഹോവ മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്ത നാളിൽ: ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു;
29 ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനോടു പറയേണം
എന്നു യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചു. 30 അതിന്നു
മോശെ: ഞാൻ വാഗ്വൈഭവമില്ലാത്തവൻ;
ഫറവോൻ എന്റെ വാക്കു എങ്ങനെ കേൾക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞു.

7 യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
നോക്കു, ഞാൻ നിന്നെ ഫറവോന്നു
ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ സഹോദരൻ
അഹരോൻ നിനക്കു പ്രവാചകനായിരിക്കും. 2
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ
പറയേണം; നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്റെ ദേശത്തുനിന്നു
വിട്ടയപ്പാൻ ഫറവോനോടു പറയേണം. 3 എന്നാൽ
ഞാൻ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും;
മിസ്രയീംദേശത്തു എന്റെ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും പെരുക്കും. 4 ഫറവോൻ
നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല; ഞാൻ
മിസ്രയീമിന്മേൽ എന്റെ കൈവെച്ചു വലിയ
ശിക്ഷാവിധികളാൽ എന്റെ ഗണങ്ങളെ, എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്നേ,
മിസ്രയിംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കും. 5
അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ കൈ മിസ്രയീമിന്മേൽ
നീട്ടി, യിസ്രായേൽമക്കളെ അവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവ എന്നു മിസ്രയീമ്യർ അറിയും. 6

മോശെയും അഹരോനും യഹോവ തങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു. അവർ അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്തു. 7 അവർ ഫറവോനോടു
സംസാരിച്ച കാലത്തു മോശെക്കു എൺപതു
വയസ്സും അഹരോന്നു എൺപത്തുമൂന്നു
വയസ്സും ആയിരുന്നു. 8 യഹോവ മോശെയോടും
അഹരോനോടും: 9 ഫറവോൻ നിങ്ങളോടു ഒരു
അത്ഭുതം കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നീ
അഹരോനോടു: നിന്റെ വടി എടുത്തു ഫറവോന്റെ
മുമ്പാകെ നിലത്തിടുക എന്നു പറയേണം; അതു
ഒരു സപ്പമായ്തീരും എന്നു കല്പിച്ചു. 10 അങ്ങനെ
മോശെയും അഹരോനും ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു യഹോവ തങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു പോലെ
ചെയ്തു. അഹരോൻ തന്റെ വടി ഫറവോന്റെയും
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ നിലത്തിട്ടു;
അതു സർപ്പമായ്തീന്നു. 11 അപ്പോൾ ഫറവോൻ
വിദ്വാന്മാരെയും ക്ഷുദ്രക്കാരെയും വിളിപ്പിച്ചു;
മിസ്രയീമ്യമന്ത്രവാദികളായ ഇവരും തങ്ങളുടെ
മന്ത്രവാദത്താൽ അതുപോലെ ചെയ്തു.
12 അവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വടി
നിലത്തിട്ടു; അവയും സർപ്പങ്ങളായ്തീന്നു;
എന്നാൽ അഹരോന്റെ വടി അവരുടെ വടികളെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. 13 ഫറവോന്റെ ഹൃദയമോ,
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കഠിനപ്പെട്ടു;
അവൻ അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 14 അപ്പോൾ
യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ജനത്തെ വിട്ടയപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ല.
15 രാവിലെ നീ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ

ചെല്ലുക; അവൻ വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ഇറങ്ങിവരും; നീ അവനെ കാണ്മാൻ നദീതീരത്തു
നിൽക്കേണം; സർപ്പമായ്തീൎന്ന വടിയും കയ്യിൽ
എടുത്തുകൊള്ളേണം. 16 അവനോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: മരുഭൂമിയിൽ എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ
എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക എന്നു കല്പിച്ചു
എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്നെ നിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു; നീയോ ഇതുവരെ കേട്ടില്ല. 17
ഞാൻ യഹോവ എന്നു നീ ഇതിനാൽ അറിയും
എന്നിങ്ങനെ യഹോവ കല്പിക്കുന്നു; ഇതാ, എന്റെ
കയ്യിലുള്ള വടികൊണ്ടു ഞാൻ നദിയിലെ
വെള്ളത്തിൽ അടിക്കും; അതു രക്തമായ്തീരും; 18
നദിയിലെ മത്സ്യം ചാകും. നദി നാറും; നദിയിലെ
വെള്ളം കുടിപ്പാൻ മിസ്രയീമ്യൎക്കു അറെപ്പു
തോന്നും. 19 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീ
അഹരോനോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിന്റെ
വടി എടുത്തിട്ടു മിസ്രയീമിലെ വെള്ളത്തിന്മേൽ,
അവരുടെ നദി, പുഴ, കുളം എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ
സകലജലാശയങ്ങളുടെ മേലും കൈ നീട്ടുക; അവ
രക്തമായ്തീരും; മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും
മരപ്പാത്രങ്ങളിലും കല്പാത്രങ്ങളിലും രക്തം
ഉണ്ടാകും എന്നു കല്പിച്ചു. 20 മോശെയും
അഹരോനും യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ
ചെയ്തു. അവൻ ഫറവോന്റെയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ വടി ഓങ്ങി നദിയിലുള്ള
വെള്ളത്തിൽ അടിച്ചു; നദിയിലുള്ള വെള്ളം
ഒക്കെയും രക്തമായ്തീൎന്നു. 21 നദിയിലെ
മത്സ്യം ചാകയും നദി നാറുകയും ചെയ്തു.
നദിയിലെ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ മിസ്രയീമ്യൎക്കു

കഴിഞ്ഞില്ല; മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും രക്തം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 22 മിസ്രയീമ്യമന്ത്രവാദികളും
തങ്ങളുടെ മന്ത്രവാദത്താൽ അതുപോലെ ചെയ്തു;
എന്നാൽ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ
ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു; അവൻ അവരെ
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 23 ഫറവോൻ തിരിഞ്ഞു തന്റെ
അരമനയിലേക്കു പോയി; ഇതും അവൻ
ഗണ്യമാക്കിയില്ല. 24 നദിയിലെ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ
കഴിവില്ലായ്കകൊണ്ടു മിസ്രയീമ്യർ എല്ലാവരും
കുടിപ്പാൻ വെള്ളത്തിന്നായി നദിയരികെ ഒക്കെയും
ഓലി കുഴിച്ചു.

8 യഹോവ നദിയെ അടിച്ചിട്ടു ഏഴു ദിവസം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ
എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക. 2 നീ അവരെ
വിട്ടയപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ
രാജ്യത്തെ ഒക്കെയും തവളയെക്കൊണ്ടു
ബാധിക്കും. 3 നദിയിൽ തവള അനവധിയായി
ജനിക്കും; അതു കയറി നിന്റെ അരമനയിലും
ശയനഗൃഹത്തിലും കട്ടിലിന്മേലും നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ വീടുകളിലും നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും
അപ്പം ചുടുന്ന അടുപ്പുകളിലും മാവു
കുഴെക്കുന്ന തൊട്ടികളിലും വരും. 4 തവള
നിന്റെ മേലും നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും നിന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരുടെ മേലും കയറും. 5 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു: മിസ്രയീംദേശത്തു തവള
കയറുവാൻ നദികളിൻമേലും പുഴകളിൻമേലും

കുളങ്ങളിൻമേലും വടിയോടുകൂടെ കൈ
നീട്ടുക എന്നു നീ അഹരോനോടു പറയേണം
എന്നു കല്പിച്ചു. 6 അങ്ങനെ അഹരോൻ
മിസ്രയീമിലെ വെള്ളങ്ങളിൻമേൽ കൈ നീട്ടി,
തവള കയറി മിസ്രയീംദേശത്തെ മൂടി. 7
മന്ത്രവാദികളും തങ്ങളുടെ മന്ത്രവാദത്താൽ
അതുപോലെ ചെയ്തു, മിസ്രയീംദേശത്തു
തവള കയറുമാറാക്കി. 8 എന്നാറെ ഫറവോൻ
മോശെയെയും അഹരോനെയും വിളിപ്പിച്ചു:
തവള എന്നെയും എന്റെ ജനത്തെയും വിട്ടു
നീങ്ങുമാറാകേണ്ടതിന്നു യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. എന്നാൽ യഹോവെക്കു യാഗം
കഴിപ്പാൻ ഞാൻ ജനത്തെ വിട്ടയക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 മോശെ ഫറവോനോടു: തവള
നിന്നെയും നിന്റെ ഗൃഹങ്ങളെയും വിട്ടു നീങ്ങി
നദിയിൽ മാത്രം ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനക്കും
നിന്റെ ഭൃത്യന്മാക്കും നിന്റെ ജനത്തിനും വേണ്ടി
എപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു എനിക്കു സമയം
നിശ്ചയിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 നാളെ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെപ്പോലെ ആരുമില്ല എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വാക്കുപോലെ ആകട്ടെ;
11 തവള നിന്നെയും നിന്റെ ഗൃഹങ്ങളെയും നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരെയും ജനത്തെയും വിട്ടു മാറി നദിയിൽ
മാത്രം ഇരിക്കും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 12
അങ്ങനെ മോശെയും അഹരോനും ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു ഇറങ്ങി ഫറവോന്റെ മേൽ
വരുത്തിയ തവള നിമിത്തം മോശെ യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 13 മോശെയുടെ പ്രാർത്ഥനപ്രകാരം

യഹോവ ചെയ്തു; ഗൃഹങ്ങളിലും മുറ്റങ്ങളിലും
പറമ്പുകളിലും ഉള്ള തവള ചത്തുപോയി. 14
അവർ അതിനെ കൂമ്പാരംകൂമ്പാരമായി കൂട്ടി;
ദേശം നാറുകയും ചെയ്തു. 15 എന്നാൽ
സ്വൈരം വന്നു എന്നു ഫറവോൻ കണ്ടാറെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ അവൻ
തന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി അവരെ
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 16 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു: നിന്റെ വടി നീട്ടി നിലത്തിലെ
പൊടിയെ അടിക്ക എന്നു അഹരോനോടു പറക.
അതു മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും പേൻ
ആയ്തീരും എന്നു കല്പിച്ചു. 17 അവർ അങ്ങനെ
ചെയ്തു; അഹരോൻ വടിയോടുകൂടെ കൈ
നീട്ടി നിലത്തിലെ പൊടിയെ അടിച്ചു; അതു
മനുഷ്യരുടെ മേലും മൃഗങ്ങളിൻമേലും പേൻ
ആയ്തീന്നു; മിസ്രയീംദേശത്തെങ്ങും നിലത്തിലെ
പൊടിയെല്ലാം പേൻ ആയ്തീന്നു. 18 മന്ത്രവാദികളും
തങ്ങളുടെ മന്ത്രവാദത്താൽ പേൻ ഉളവാക്കുവാൻ
അതുപോലെ ചെയ്തു; അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല
താനും. മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും മേൽ
പേൻ ഉളവായതുകൊണ്ടു മന്ത്രവാദികൾ
ഫറവോനോടു: 19 ഇതു ദൈവത്തിന്റെ വിരൽ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ
ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു അവൻ
അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 20 പിന്നെ യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ നാളെ നന്ന രാവിലെ
എഴുന്നേറ്റു ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്ക;
അവൻ വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരും. നീ

അവനോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്നെ
ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക. 21 നീ
എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്കയില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ
നിന്റെമേലും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെമേലും നിന്റെ
ജനത്തിൻമേലും നിന്റെ ഗൃഹങ്ങളിലും നായീച്ചയെ
അയക്കും. മിസ്രയീമ്യരുടെ വീടുകളും അവർ
പാക്കുന്ന ദേശവും നായീച്ചകൊണ്ടു നിറയും. 22
ഭൂമിയിൽ ഞാൻ തന്നേ യഹോവ എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു എന്റെ ജനം പാക്കുന്ന
ഗോശെൻദേശത്തെ അന്നു ഞാൻ നായീച്ച
വരാതെ വേർതിരിക്കും. 23 എന്റെ ജനത്തിന്നും
നിന്റെ ജനത്തിന്നും മദ്ധ്യേ ഞാൻ ഒരു വ്യത്യാസം
വെക്കും; നാളെ ഈ അടയാളം ഉണ്ടാകും. 24
യഹോവ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു: അനവധി
നായീച്ച ഫറവോന്റെ അരമനയിലും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ വീടുകളിലും മിസ്രയീംദേശത്തു
എല്ലാടവും വന്നു; നായീച്ചയാൽ ദേശം നശിച്ചു. 25
അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശെയെയും
അഹരോനെയും വിളിച്ചു: നിങ്ങൾ പോയി
ദേശത്തുവെച്ചു തന്നേ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു
യാഗം കഴിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അതിന്നു
മോശെ: അങ്ങനെ ചെയ്തുകൂടാ; മിസ്രയീമ്യക്കു
അറെപ്പായുള്ളതു ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു യാഗംകഴിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ;
മിസ്രയീമ്യക്കു അറെപ്പായുള്ളതു അവർ കാൺകെ
ഞങ്ങൾ യാഗം കഴിച്ചാൽ അവർ ഞങ്ങളെ
കല്ലെറികയില്ലയോ? 27 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾ

മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി ദൂരം മരുഭൂമിയിൽ
പോയി അവന്നു യാഗം കഴിക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ ഫറവോൻ: നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
യാഗംകഴിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കാം;
അതിദൂരത്തു മാത്രം പോകരുതു; എനിക്കു വേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിന്നു
മോശെ: ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കും; നാളെ
നായീച്ച ഫറവോനെയും ഭൃത്യന്മാരെയും
ജനത്തെയും വിട്ടു നീങ്ങിപ്പോകും. എങ്കിലും
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിപ്പാൻ ജനത്തെ
വിട്ടയക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ ഫറവോൻ
ഇനി ചതിവു ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 30
അങ്ങനെ മോശെ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 31 യഹോവ
മോശെയുടെ പ്രാർത്ഥനപ്രകാരം ചെയ്തു: നായീച്ച
ഒന്നുപോലും ശേഷിക്കാതെ ഫറവോനെയും
ഭൃത്യന്മാരെയും ജനത്തെയും വിട്ടു നീങ്ങിപ്പോയി. 32
എന്നാൽ ഫറവോൻ ഈ പ്രാവശ്യവും തന്റെ
ഹൃദയം കഠിനമാക്കി; ജനത്തെ വിട്ടയച്ചതുമില്ല.

9 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: എബ്രായരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക. 2
വിട്ടയപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ ഇനിയും അവരെ
തടഞ്ഞു നിർത്തിയാൽ, 3 യഹോവയുടെ കൈ
കുതിര, കഴുത, ഒട്ടകം, കന്നുകാലി, ആടു

എന്നിങ്ങനെ വയലിൽ നിനക്കുള്ള മൃഗങ്ങളിന്മേൽ
വരും; അതികഠിനമായ വ്യാധിയുണ്ടാകും. 4
യഹോവ യിസ്രായേല്യരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും
മിസ്രയീമ്യരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം
വെക്കും; യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള സകലത്തിലും
ഒന്നും ചാകയില്ല. 5 നാളെ യഹോവ ഈ
കാര്യം ദേശത്തു ചെയ്യുമെന്നു കല്പിച്ചു സമയം
കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അങ്ങനെ പിറ്റേദിവസം
യഹോവ ഈ കാര്യം ചെയ്തു: മിസ്രയീമ്യരുടെ
മൃഗങ്ങൾ എല്ലാം ചത്തു; യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മൃഗങ്ങളോ ഒന്നുപോലും ചത്തില്ല. 7 ഫറവോൻ
ആളയച്ചു; യിസ്രായേല്യരുടെ മൃഗങ്ങൾ
ഒന്നുപോലും ചത്തില്ല എന്നു കണ്ടു എങ്കിലും
ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു അവൻ
ജനത്തെ വിട്ടയച്ചതുമില്ല. 8 പിന്നെ യഹോവ
മോശെയോടും അഹരോനോടും: അടുപ്പിലെ
വെണ്ണീർ കൈനിറച്ചു വാരുവിൻ; മോശെ അതു
ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ ആകാശത്തേക്കു വിതറട്ടെ.
9 അതു മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും ധൂളിയായി
പാറി മിസ്രയീംദേശത്തൊക്കെയും മനുഷ്യരുടെ
മേലും മൃഗങ്ങളിൻമേലും പുണ്ണായി പൊങ്ങുന്ന
പരുവാകും എന്നു കല്പിച്ചു. 10 അങ്ങനെ അവർ
അടുപ്പിലെ വെണ്ണീർ വാരി ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ
നിന്നു. മോശെ അതു ആകാശത്തേക്കു
വിതറിയപ്പോൾ അതു മനുഷ്യരുടെ മേലും
മൃഗങ്ങളിൻ മേലും പുണ്ണായി പൊങ്ങുന്ന
പരുവായ്തീർന്നു. 11 പരുനിമിത്തം മന്ത്രവാദികൾക്കു
മോശെയുടെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; പരു
മന്ത്രവാദികൾക്കും എല്ലാമിസ്രയീമ്യക്കും

ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 എന്നാൽ യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ അവൻ
ഫറവോന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി; അവൻ
അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 13 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ നന്ന രാവിലെ
എഴുന്നേറ്റു, ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു
അവനോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ
എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക. 14 സർവ്വഭൂമിയിലും
എന്നെപ്പോലെ മറ്റൊരുത്തനുമില്ല എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഈ പ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്റെ
ബാധകളൊക്കെയും നിന്റെ മേലും നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ മേലും നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും
അയക്കും. 15 ഇപ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ എന്റെ
കൈ നീട്ടി നിന്നെയും നിന്റെ ജനത്തെയും
മഹാമാരിയാൽ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു നിന്നെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയുമായിരുന്നു. 16 എങ്കിലും എന്റെ
ശക്തി നിന്നെ കാണിക്കേണ്ടതിന്നും എന്റെ നാമം
സർവ്വഭൂമിയിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ നിന്നെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. 17 എന്റെ
ജനത്തെ അയക്കാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നീ
ഇനിയും അവരെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നു. 18 മിസ്രയീം
സ്ഥാപിതമായ നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെ അതിൽ
ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അതികഠിനമായ കല്മഴ ഞാൻ
നാളെ ഈ നേരത്തു പെയ്യിക്കും. 19 അതുകൊണ്ടു
ഇപ്പോൾ ആളയച്ചു നിന്റെ മൃഗങ്ങളെയും
വയലിൽ നിനക്കുള്ള സകലത്തെയും അകത്തു
വരുത്തിക്കൊൾക. വീട്ടിൽ വരുത്താതെ വയലിൽ

കാണുന്ന സകലമനുഷ്യന്റെയും മൃഗത്തിന്റെയും
മേൽ കല്മഴ പെയ്യുകയും എല്ലാം ചാകയും ചെയ്യും.
20 ഫറവോന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ യഹോവയുടെ
വചനത്തെ ഭയപ്പെട്ടവർ ദാസന്മാരെയും
മൃഗങ്ങളെയും വീടുകളിൽ വരുത്തി രക്ഷിച്ചു. 21
എന്നാൽ യഹോവയുടെ വചനത്തെ
പ്രമാണിക്കാതിരുന്നവർ ദാസന്മാരെയും
മൃഗങ്ങളെയും വയലിൽ തന്നേ വിട്ടേച്ചു. 22 പിന്നെ
യഹോവ മോശെയോടു: മിസ്രയീംദേശത്തു
എല്ലാടവും മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും മേലും
മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള സകലസസ്യത്തിന്മേലും
കല്മഴ വരുവാൻ നിന്റെ കൈ ആകാശത്തേക്കു
നീട്ടുക എന്നു കല്പിച്ചു. 23 മോശെ തന്റെ വടി
ആകാശത്തേക്കു നീട്ടി; അപ്പോൾ യഹോവ
ഇടിയും കല്മഴയും അയച്ചു; തീ ഭൂമിയിലേക്കു
പാഞ്ഞിറങ്ങി; യഹോവ മിസ്രയീംദേശത്തിന്മേൽ
കല്മഴ പെയ്യിച്ചു. 24 ഇങ്ങനെ കല്മഴയും
കല്മഴയോടു കൂടെ വിടാതെ ഇറങ്ങുന്ന തീയും
അതികഠിനമായിരുന്നു; മിസ്രയീംദേശത്തു
ജനവാസം തുടങ്ങിയതുമുതൽ അതിലെങ്ങും
ഇതുപോലെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 25 മിസ്രയീംദേശത്തു
എല്ലാടവും മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും വയലിൽ
ഇരുന്ന സകലത്തെയും കല്മഴ സംഹരിച്ചു;
കല്മഴ വയലിലുള്ള സകലസസ്യത്തെയും
നശിപ്പിച്ചു; പറമ്പിലെ വൃക്ഷത്തെ ഒക്കെയും
തകർത്തുകളഞ്ഞു. 26 യിസ്രായേൽമക്കൾ പാർത്ത
ഗോശെൻദേശത്തു മാത്രം കല്മഴ ഉണ്ടായില്ല. 27
അപ്പോൾ ഫറവോൻ ആളയച്ചു മോശെയെയും
അഹരോനെയും വിളിപ്പിച്ചു അവരോടു: ഈ

പ്രാവശ്യം ഞാൻ പാപം ചെയ്തു; യഹോവ
നീതിയുള്ളവൻ; ഞാനും എന്റെ ജനവും
ദുഷ്ടന്മാർ. 28 യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ഈ
ഭയങ്കരമായ ഇടിയും കല്മഴയും മതി. ഞാൻ
നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കാം; ഇനി താമസിപ്പിക്കയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 മോശെ അവനോടു:
ഞാൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ മലർത്തും; ഭൂമി
യഹോവെക്കുള്ളതു എന്നു നീ അറിയേണ്ടതിന്നു
ഇടിമുഴക്കം നിന്നുപോകും; കല്മഴയും പിന്നെ
ഉണ്ടാകയില്ല. 30 എന്നാൽ നീയും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരും
യഹോവയായ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അങ്ങനെ
ചണവും യവവും നശിച്ചുപോയി; യവം കതിരായും
ചണം പൂത്തും ഇരുന്നു. 32 എന്നാൽ കോതമ്പും
ചോളവും വളർന്നിട്ടില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു നശിച്ചില്ല. 33
മോശെ ഫറവോനെ വിട്ടു പട്ടണത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ
മലർത്തിയപ്പോൾ ഇടിമുഴക്കവും കല്മഴയും നിന്നു
മഴ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞതുമില്ല. 34 എന്നാൽ മഴയും
കല്മഴയും ഇടിമുഴക്കവും നിന്നുപോയി എന്നു
ഫറവോൻ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ പിന്നെയും
പാപം ചെയ്തു; അവനും ഭൃത്യന്മാരും ഹൃദയം
കഠിനമാക്കി. 35 യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ഫറവോന്റെ
ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു, അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ
വിട്ടയച്ചതുമില്ല.

10 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. ഞാൻ

അവന്റെ മുമ്പിൽ എന്റെ അടയാളങ്ങളെ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നും, 2 ഞാൻ മിസ്രയീമിൽ
പ്രവർത്തിച്ച കാര്യങ്ങളും അവരുടെ മദ്ധ്യേ ചെയ്ത
അടയാളങ്ങളും നീ നിന്റെ പുത്രന്മാരോടും
പൌത്രന്മാരോടും വിവരിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നും ഞാൻ അവന്റെയും
ഭൃത്യന്മാരുടെയും ഹൃദയം കഠിനമാക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നു കല്പിച്ചു. 3 അങ്ങനെ മോശെയും
അഹരോനും ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നെ
തന്നേ താഴ്ത്തുവാൻ എത്രത്തോളം നിനക്കു
മനസ്സില്ലാതിരിക്കും? എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ
എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക. 4 എന്റെ ജനത്തെ
വിട്ടയപ്പാൻ നിനക്കു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നാളെ
നിന്റെ രാജ്യത്തു വെട്ടുക്കിളിയെ വരുത്തും.
5 നിലം കാണ്മാൻ വഹിയാതവണ്ണം അവ
ഭൂതലത്തെ മൂടുകയും കല്മഴയിൽ നശിക്കാതെ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതും പറമ്പിൽ തളിർത്തു വളരുന്ന
സകലവൃക്ഷവും തിന്നുകളകയും ചെയ്യും. 6 നിന്റെ
ഗൃഹങ്ങളും നിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരുടെയും
സകലമിസ്രയീമ്യരുടെയും വീടുകളും അതുകൊണ്ടു
നിറയും; നിന്റെ പിതാക്കന്മാരെങ്കിലും
പിതൃപിതാക്കന്മാരെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ ഇരുന്ന കാലം
മുതൽ ഇന്നുവരെയും അങ്ങനെയുള്ളതു
കണ്ടിട്ടില്ല. പിന്നെ അവൻ തിരിഞ്ഞു ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പോയി. 7 അപ്പോൾ ഭൃത്യന്മാർ

ഫറവോനോടു: എത്രത്തോളം ഇവൻ നമുക്കു
കണിയായിരിക്കും? ആ മനുഷ്യരെ തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ആരാധിക്കേണ്ടതിന്നു
വിട്ടയക്കേണം; മിസ്രയീം നശിച്ചുപോകുന്നു
എന്നു ഇപ്പോഴും നീ അറിയുന്നില്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അപ്പോൾ ഫറവോൻ
മോശെയെയും അഹരോനെയും വീണ്ടും
വരുത്തി അവരോടു: നിങ്ങൾ പോയി നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ആരാധിപ്പിൻ.
9
എന്നാൽ പോകേണ്ടുന്നവർ ആരെല്ലാം?
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു മോശെ ഞങ്ങൾക്കു
യഹോവയുടെ ഉത്സവമുണ്ടാകകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ ബാലന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരുമായി പോകും; ഞങ്ങളുടെ
ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും കൂടെ
കൊണ്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അവൻ
അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും വിട്ടയച്ചാൽ യഹോവ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ; നോക്കുവിൻ;
ദോഷമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ അന്തരം.
11
അങ്ങനെയല്ല, നിങ്ങൾ പുരുഷന്മാർ പോയി
യഹോവയെ ആരാധിച്ചുകൊൾവിൻ; ഇതല്ലോ
നിങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ
ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ആട്ടിക്കളഞ്ഞു.
12 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു:
നിലത്തിലെ സകലസസ്യാദികളും കല്മഴയിൽ
ശേഷിച്ചതു ഒക്കെയും തിന്നുകളയേണ്ടതിന്നു
വെട്ടുക്കിളി മിസ്രയീംദേശത്തു വരുവാൻ
നിന്റെ കൈ ദേശത്തിന്മേൽ നീട്ടുക എന്നു

പറഞ്ഞു. 13 അങ്ങനെ മോശെ തന്റെ വടി
മിസ്രയീംദേശത്തിന്മേൽ നീട്ടി; യഹോവ അന്നു
പകൽ മുഴുവനും രാത്രി മുഴുവനും ദേശത്തിന്മേൽ
കിഴക്കൻകാറ്റു അടിപ്പിച്ചു; പ്രഭാതം ആയപ്പോൾ
കിഴക്കൻകാറ്റു വെട്ടുക്കിളിയെ കൊണ്ടുവന്നു. 14
വെട്ടുക്കിളി മിസ്രയീംദേശത്തൊക്കെയും വന്നു
മിസ്രയീമിന്റെ അതിർക്കകത്തു ഒക്കെയും
അനവധിയായി വീണു; അതുപോലെ വെട്ടുക്കിളി
ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഇനി അതുപോലെ ഉണ്ടാകയുമില്ല. 15
അതു ഭൂതലത്തെ ഒക്കെയും മൂടി ദേശം അതിനാൽ
ഇരുണ്ടുപോയി; കല്മഴയിൽ ശേഷിച്ചതായി
നിലത്തിലെ സകലസസ്യവും വൃക്ഷങ്ങളുടെ
സകലഫലവും അതു തിന്നുകളഞ്ഞു;
മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും വൃക്ഷങ്ങളിലാകട്ടെ
നിലത്തിലെ സസ്യത്തിലാകട്ടെ പച്ചയായതൊന്നും
ശേഷിച്ചില്ല. 16 ഫറവോൻ മോശെയെയും
അഹരോനെയും വേഗത്തിൽ വിളിപ്പിച്ചു: നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടും നിങ്ങളോടും ഞാൻ
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 17 അതുകൊണ്ടു ഈ
പ്രാവശ്യം മാത്രം നീ എന്റെ പാപം ക്ഷമിച്ചു ഈ ഒരു
മരണം എന്നെ വിട്ടു നീങ്ങുവാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 അവൻ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
പറപ്പെട്ടു യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 19 യഹോവ
മഹാശക്തിയുള്ളോരു പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റു
അടിപ്പിച്ചു; അതു വെട്ടുക്കിളിയെ എടുത്തു
ചെങ്കടലിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. മിസ്രയീംരാജ്യത്തെങ്ങും
ഒരു വെട്ടുക്കിളിപോലും ശേഷിച്ചില്ല. 20 എന്നാൽ
യഹോവ ഫറവോന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി;

അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ വിട്ടയച്ചതുമില്ല.
21 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു:
മിസ്രയീംദേശത്തു സ്പർശിക്കത്തക്ക
ഇരുൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ കൈ
ആകാശത്തേക്കു നീട്ടുക എന്നു കല്പിച്ചു.
22 മോശെ തന്റെ കൈ ആകാശത്തേക്കു
നീട്ടി, മിസ്രയീംദേശത്തൊക്കെയും മൂന്നു
ദിവസത്തേക്കു കൂരിരുട്ടുണ്ടായി. 23 മൂന്നു
ദിവസത്തേക്കു ഒരുത്തനെ ഒരുത്തൻ കണ്ടില്ല;
ഒരുത്തനും തന്റെ സ്ഥലം വിട്ടു എഴുന്നേറ്റതുമില്ല.
എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു എല്ലാവക്കും
തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ വെളിച്ചം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 24 അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശെയെ
വിളിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾ പോയി യഹോവയെ
ആരാധിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ ആടുകളും
കന്നുകാലികളും മാത്രം ഇങ്ങു നിൽക്കട്ടെ;
നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു കുട്ടികളും നിങ്ങളോടുകൂടെ
പോരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതിന്നു മോശെ
പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു അപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു യാഗങ്ങൾക്കും
സവ്വാംഗഹോമങ്ങൾക്കും വേണ്ടി മൃഗങ്ങളെയും
നീ ഞങ്ങൾക്കു തരേണം. 26 ഞങ്ങളുടെ
മൃഗങ്ങളും ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോരേണം; ഒരു
കുളമ്പുപോലും പിമ്പിൽ ശേഷിച്ചുകൂടാ;
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ആരാധിക്കേണ്ടതിന്നു അതിൽനിന്നല്ലോ ഞങ്ങൾ
എടുക്കേണ്ടതു; ഏതിനെ അപ്പിച്ചു യഹോവയെ
ആരാധിക്കേണമെന്നു അവിടെ എത്തുവോളം
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. 27 എന്നാൽ യഹോവ

ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കി; അവരെ
വിട്ടയപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സായില്ല. 28 ഫറവോൻ
അവനോടു: എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പോക. ഇനി
എന്റെ മുഖം കാണാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.
എന്റെ മുഖം കാണുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞതിന്നു മോശെ: 29 നീ പറഞ്ഞതുപോലെ
ആകട്ടെ; ഞാൻ ഇനി നിന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.

11 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ ഒരു
ബാധകൂടെ ഫറവോന്മേലും മിസ്രയീമിന്മേലും
വരുത്തും; അതിന്റെ ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ
ഇവിടെനിന്നു വിട്ടയക്കും; വിട്ടയക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങളെ ഒട്ടൊഴിയാതെ ഇവിടെ നിന്നു
ഓടിച്ചുകളയും. 2 ഓരോ പുരുഷൻ താന്താന്റെ
അയൽക്കാരനോടും ഓരോ സ്ത്രീ താന്താന്റെ
അയൽക്കാരത്തിയോടും വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും
പൊന്നാഭരണങ്ങളും ചോദിപ്പാൻ നീ
ജനത്തോടു പറക എന്നു കല്പിച്ചു. 3 യഹോവ
മിസ്രയീമ്യക്കു ജനത്തോടു കൃപ തോന്നുമാറാക്കി.
വിശേഷാൽ മോശെ എന്ന പുരുഷനെ
മിസ്രയീംദേശത്തു ഫറവോന്റെ ഭൃത്യന്മാരും
പ്രജകളും മഹാശ്രേഷ്ഠനായി വിചാരിച്ചു. 4
മോശെ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അദ്ധരാത്രിയിൽ
ഞാൻ മിസ്രയീമിന്റെ നടുവിൽകൂടി പോകും. 5
അപ്പോൾ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഫറവോന്റെ ആദ്യജാതൻമുതൽ തിരികല്ലിങ്കൽ
ഇരിക്കുന്ന ദാസിയുടെ ആദ്യജാതൻവരെയും
മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള കടിഞ്ഞൂൽ ഒക്കെയും

മൃഗങ്ങളുടെ എല്ലാകടിഞ്ഞൂലും ചത്തുപോകും. 6
മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും മുമ്പൊരിക്കലും
ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി ഉണ്ടാകാത്തതുമായ
വലിയൊരു നിലവിളി ഉണ്ടാകും. 7 എന്നാൽ
യഹോവ മിസ്രയീമ്യക്കും യിസ്രായേല്യക്കും
മദ്ധ്യേ വ്യത്യാസം വെക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽമക്കളിൽ യാതൊരു
മനുഷ്യന്റെയോ മൃഗത്തിന്റെയോ നേരെ
ഒരു നായിപോലും നാവു അനക്കുകയില്ല. 8
അപ്പോൾ നിന്റെ ഈ സകലഭൃത്യന്മാരും എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: നീയും നിന്റെ കീഴിൽ ഇരിക്കുന്ന
സർവ്വജനവുംകൂടെ പുറപ്പെടുക എന്നു പറഞ്ഞു
എന്നെ നമസ്കരിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ
പുറപ്പെടും. അങ്ങനെ അവൻ ഉഗ്രകോപത്തോടെ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 9
യഹോവ മോശെയോടു: മിസ്രയീംദേശത്തു
എന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ പെരുകേണ്ടതിന്നു
ഫറവോൻ നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 10 മോശെയും അഹരോനും
ഈ അത്ഭുതങ്ങളൊക്കെയും ഫറവോന്റെ
മുമ്പാകെ ചെയ്തു എങ്കിലും യഹോവ
ഫറവോന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി; അവൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്റെ ദേശത്തു നിന്നു
വിട്ടയച്ചതുമില്ല.

12 യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു അരുളിച്ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ: 2 ഈ മാസം നിങ്ങൾക്കു
മാസങ്ങളുടെ ആരംഭമായി ആണ്ടിൽ
ഒന്നാം മാസം ആയിരിക്കേണം. 3 നിങ്ങൾ

യിസ്രായേലിന്റെ സർവ്വസംഘത്തോടും
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഈ മാസം പത്താം
തിയ്യതി അതതു കുടുംബത്തിന്നു ഒരു
ആട്ടിൻകുട്ടി വീതം ഓരോരുത്തൻ ഓരോ
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എടുക്കേണം. 4 ആട്ടിൻകുട്ടിയെ
തിന്നുവാൻ വീട്ടിലുള്ളവർ പോരായെങ്കിൽ
ആളുകളുടെ എണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം അവനും
അവന്റെ വീട്ടിന്നടുത്ത അയൽക്കാരനും
കൂടി അതിനെ എടുക്കേണം. ഓരോരുത്തൻ
തിന്നുന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം കണക്കു നോക്കി
നിങ്ങൾ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എടുക്കേണം. 5
ആട്ടിൻകുട്ടി ഊനമില്ലാത്തതും ഒരു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള ആണുമായിരിക്കേണം; അതു
ചെമ്മരിയാടോ കോലാടോ ആകാം. 6 ഈ
മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതിവരെ അതിനെ
സൂക്ഷിക്കേണം. യിസ്രായേൽസഭയുടെ കൂട്ടമെല്ലാം
സന്ധ്യാസമയത്തു അതിനെ അറുക്കേണം. 7
അതിന്റെ രക്തം കുറെ എടുത്തു തങ്ങൾ തിന്നുന്ന
വീടുകളുടെ വാതിലിന്റെ കട്ടളക്കാൽ രണ്ടിന്മേലും
കുറുമ്പടിമേലും പുരട്ടേണം. 8 അന്നു രാത്രി അവർ
തീയിൽ ചുട്ടതായ ആ മാംസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പവും തിന്നേണം; കൈപ്പുചീരയോടുകൂടെ
അതു തിന്നേണം. 9 തലയും കാലും
അന്തർഭാഗങ്ങളുമായി തീയിൽ ചുട്ടിട്ടല്ലാതെ
പച്ചയായിട്ടോ വെള്ളത്തിൽ പുഴുങ്ങിയതായിട്ടോ
തിന്നരുതു. 10 പിറ്റെന്നാൾ കാലത്തേക്കു
അതിൽ ഒട്ടും ശേഷിപ്പിക്കരുതു; പിറ്റെന്നാൾ
കാലത്തേക്കു ശേഷിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ തീയിലിട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം. 11 അര കെട്ടിയും കാലിന്നു

ചെരിപ്പിട്ടും കയ്യിൽ വടി പിടിച്ചുംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
തിന്നേണം; തിടുക്കത്തോടെ നിങ്ങൾ തിന്നേണം;
അതു യഹോവയുടെ പെസഹ ആകുന്നു. 12 ഈ
രാത്രിയിൽ ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തുകൂടി
കടന്നു മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള മനുഷ്യന്റെയും
മൃഗത്തിന്റെയും കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും
സംഹരിക്കും; മിസ്രയീമിലെ സകലദേവന്മാരിലും
ഞാൻ ന്യായവിധി നടത്തും; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 13 നിങ്ങൾ പാക്കുന്ന വീടുകളിന്മേൽ
രക്തം അടയാളമായിരിക്കും; ഞാൻ രക്തം
കാണുമ്പോൾ നിങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞു കടന്നു പോകും;
ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തെ ബാധിക്കുന്ന ബാധ
നിങ്ങൾക്കു നാശഹേതുവായ്തീരുകയില്ല. 14 ഈ
ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഓർമ്മനാളായിരിക്കേണം;
നിങ്ങൾ അതു യഹോവെക്കു ഉത്സവമായി
ആചരിക്കേണം. തലമുറതലമുറയായും
നിത്യനിയമമായും നിങ്ങൾ അതു ആചരിക്കേണം.
15 ഏഴു ദിവസം നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം
തിന്നേണം; ഒന്നാം ദിവസം തന്നേ പുളിച്ച മാവു
നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നു നീക്കേണം;
ഒന്നാം ദിവസംമുതൽ ഏഴാം ദിവസംവരെ
ആരെങ്കിലും പുളിപ്പുള്ള അപ്പം തിന്നാൽ അവനെ
യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം.
16 ഒന്നാം ദിവസത്തിലും ഏഴാം ദിവസത്തിലും
നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധസഭായോഗം ഉണ്ടാകേണം;
അന്നു അവരവക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണം
ഒരുക്കുകയല്ലാതെ ഒരു വേലയും ചെയ്യരുതു.
17 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
നിങ്ങൾ ആചരിക്കേണം; ഈ ദിവസത്തിൽ

തന്നേയാകുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ഗണങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു; അതുകൊണ്ടു ഈ
ദിവസം തലമുറതലമുറയായും നിത്യനിയമമായും
നിങ്ങൾ ആചരിക്കേണം. 18 ഒന്നാം മാസം
പതിന്നാലാം തിയ്യതി വൈകുന്നേരംമുതൽ
ആ മാസം ഇരുപത്തൊന്നാം തിയ്യതി
വൈകുന്നേരംവരെ നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പം തിന്നേണം. 19 ഏഴു ദിവസം നിങ്ങളുടെ
വീടുകളിൽ പുളിച്ചമാവു കാണരുതു; ആരെങ്കിലും
പുളിച്ചതു തിന്നാൽ പരദേശിയായാലും
സ്വദേശിയായാലും അവനെ യിസ്രായേൽസഭയിൽ
നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 20 പുളിച്ചതു
യാതൊന്നും നിങ്ങൾ തിന്നരുതു; നിങ്ങളുടെ
വാസസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പം തിന്നേണം. 21 അനന്തരം മോശെ
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെ ഒക്കെയും വിളിച്ചു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
കുടുംബങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം ഓരോ
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പെസഹയെ
അറുപ്പിൻ. 22 ഈസോപ്പുചെടിയുടെ ഒരു
കെട്ടു എടുത്തു കിണ്ണത്തിലുള്ള രക്തത്തിൽ
മുക്കി കിണ്ണത്തിലുള്ള രക്തം കുറമ്പടിമേലും
കട്ടളക്കാൽ രണ്ടിന്മേലും തേക്കേണം; പിറ്റെന്നാൾ
വെളുക്കുംവരെ നിങ്ങളിൽ ആരും വീട്ടിന്റെ
വാതിലിന്നു പുറത്തിറങ്ങരുതു. 23 യഹോവ
മിസ്രയീമ്യരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു കടന്നുവരും;
എന്നാൽ കുറുമ്പടിമേലും കട്ടളക്കാൽ രണ്ടിന്മേലും
രക്തം കാണുമ്പോൾ യഹോവ വാതിൽ ഒഴിഞ്ഞു

കടന്നു പോകും; നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിങ്ങളെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സംഹാരകൻ വരുവാൻ
സമ്മതിക്കയുമില്ല.
24 ഈ കാര്യം നീയും
പുത്രന്മാരും ഒരു നിത്യനിയമമായി ആചരിക്കേണം.
25 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
നിങ്ങൾക്കു തരുവാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങൾ എത്തിയശേഷം നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മം
ആചരിക്കേണം.
26 ഈ കർമ്മം എന്തെന്നു
നിങ്ങളുടെ മക്കൾ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ:
27 മിസ്രയീമ്യരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയിൽ മിസ്രയീമിലിരുന്ന
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ വീടുകളെ ഒഴിഞ്ഞു കടന്നു
നമ്മുടെ വീടുകളെ രക്ഷിച്ച യഹോവയുടെ
പെസഹയാഗം ആകുന്നു ഇതു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയേണം. അപ്പോൾ ജനം കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിച്ചു.
28 യിസ്രായേൽമക്കൾ പോയി അങ്ങനെ ചെയ്തു.
യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവർ ചെയ്തു.
29
അർദ്ധരാത്രിയിലോ, സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന
ഫറവോന്റെ ആദ്യജാതൻ മുതൽ കുണ്ടറയിൽ
കിടന്ന തടവുകാരന്റെ ആദ്യജാതൻ വരെയും
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ ആദ്യജാതന്മാരെയും
മൃഗങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂലുകളെയും എല്ലാം
യഹോവ സംഹരിച്ചു.
30 ഫറവോനും അവന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരും സകലമിസ്രയീമ്യരും രാത്രിയിൽ
എഴുന്നേറ്റു; മിസ്രയീമിൽ വലിയോരു
നിലവിളി ഉണ്ടായി; ഒന്നു മരിക്കാതെ ഒരു
വീടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
31 അപ്പോൾ അവൻ
മോശെയെയും അഹരോനെയും രാത്രിയിൽ
വിളിപ്പിച്ചു: നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽമക്കളുമായി

എഴുന്നേറ്റു എന്റെ ജനത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ
പോയി യഹോവയെ ആരാധിപ്പിൻ. 32
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങളുടെ
ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും കൂടെ
കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊൾവിൻ; എന്നെയും
അനുഗ്രഹിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 33 മിസ്രയീമ്യർ
ജനത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു വേഗത്തിൽ ദേശത്തുനിന്നു
അയച്ചു: ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും മരിച്ചുപോകുന്നു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 34 അതുകൊണ്ടു
ജനം കുഴെച്ച മാവു പുളിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ
തൊട്ടികളോടുകൂടെ ശീലകളിൽ കെട്ടി ചുമലിൽ
എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. 35 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മോശെയുടെ വചനം അനുസരിച്ചു മിസ്രയീമ്യരോടു
വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും പൊന്നാഭരണങ്ങളും
വസ്ത്രങ്ങളും ചോദിച്ചു. 36 യഹോവ മിസ്രയീമ്യക്കു
ജനത്തോടു കൃപ തോന്നിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ
ചോദിച്ചതൊക്കെയും അവർ അവക്കു
കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവർ മിസ്രയീമ്യരെ
കൊള്ളയിട്ടു. 37 എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ,
കുട്ടികൾ ഒഴികെ ഏകദേശം ആറു ലക്ഷം
പുരുഷന്മാർ കാൽനടയായി റമസേസിൽനിന്നു
സുക്കോത്തിലേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. 38
വലിയോരു സമ്മിശ്രപുരുഷാരവും ആടുകളും
കന്നുകാലികളുമായി അനവധി മൃഗങ്ങളും
അവരോടു കൂടെ പോന്നു. 39 മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടു പോന്ന കുഴെച്ച മാവുകൊണ്ടു അവർ
പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശ ചുട്ടു; അവരെ മിസ്രയീമിൽ
ഒട്ടും താമസിപ്പിക്കാതെ ഓടിച്ചുകളകയാൽ അതു

പുളിച്ചിരുന്നില്ല; അവർ വഴിക്കു ആഹാരം ഒന്നും
ഒരുക്കിയിരുന്നതുമില്ല. 40 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിസ്രയീമിൽ കഴിച്ച പരദേശവാസം നാനൂറ്റി
മുപ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു. 41 നാനൂറ്റി
മുപ്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടു, ആ ദിവസം
തന്നെ, യഹോവയുടെ ഗണങ്ങൾ ഒക്കെയും
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 42
യഹോവ അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചതിനാൽ ഇതു അവന്നു പ്രത്യേകമായി
ആചരിക്കേണ്ടുന്ന രാത്രി ആകുന്നു; ഇതു
തന്നേ യിസ്രായേൽ മക്കൾ ഒക്കെയും
തലമുറതലമുറയായി യഹോവെക്കു പ്രത്യേകം
ആചരിക്കേണ്ടുന്ന രാത്രി. 43 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടും അഹരോനോടും കല്പിച്ചതു:
പെസഹയുടെ ചട്ടം ഇതു ആകുന്നു:
അന്യജാതിക്കാരനായ ഒരുത്തനും അതു
തിന്നരുതു. 44 എന്നാൽ ദ്രവ്യം കൊടുത്തു വാങ്ങിയ
ദാസന്നു ഒക്കെയും പരിച്ഛേദന ഏറ്റശേഷം അതു
തിന്നാം. 45 പരദേശിയും കൂലിക്കാരനും അതു
തിന്നരുതു. 46 അതതു വീട്ടിൽവെച്ചു തന്നേ
അതു തിന്നേണം; ആ മാംസം ഒട്ടും വീട്ടിന്നു
പുറത്തു കൊണ്ടുപോകരുതു; അതിൽ ഒരു
അസ്ഥിയും ഒടിക്കരുതു. 47 യിസ്രായേൽസഭ
ഒക്കെയും അതു ആചരിക്കേണം. 48 ഒരു
അന്യജാതിക്കാരൻ നിന്നോടുകൂടെ പാർത്തു
യഹോവെക്കു പെസഹ ആചരിക്കേണമെങ്കിൽ,
അവന്നുള്ള ആണൊക്കെയും പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കേണം. അതിന്റെ ശേഷം അതു
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു അടുത്തുവരാം;

അവൻ സ്വദേശിയെപ്പോലെ ആകും.
പരിച്ഛേദനയില്ലാത്ത ഒരുത്തനും അതു തിന്നരുതു.
49 സ്വദേശിക്കും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാൎക്കുന്ന
പരദേശിക്കും ഒരു ന്യായപ്രമാണം തന്നേ
ആയിരിക്കേണം. 50 യിസ്രായേൽമക്കൾ
ഒക്കെയും അങ്ങനെ ചെയ്തു; യഹോവ
മോശെയോടും അഹരോനോടും കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ അവർ ചെയ്തു. 51 അന്നു തന്നേ
യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളെ ഗണം ഗണമായി
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു.

13 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: 2
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ മനുഷ്യരിലും
മൃഗങ്ങളിലും കടിഞ്ഞൂലായി പിറക്കുന്നതിന്നെ
ഒക്കെയും എനിക്കായി ശുദ്ധീകരിക്ക; അതു
എനിക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു; 3 അപ്പോൾ
മോശെ ജനത്തോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
അടിമവീടായ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോന്ന
ഈ ദിവസത്തെ ഓൎത്തു കൊൾവിൻ; യഹോവ
ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടു നിങ്ങളെ അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചു; അതുകൊണ്ടു പുളിപ്പുള്ള അപ്പം
തിന്നരുതു. 4 ആബീബ് മാസം ഈ തിയ്യതി നിങ്ങൾ
പുറപ്പെട്ടു പോന്നു. 5 എന്നാൽ കനാന്യർ, ഹിത്യർ,
അമോൎയ്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിവരുടെ
ദേശമായി യഹോവ നിനക്കു തരുമെന്നു നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്തതും പാലും
തേനും ഒഴുകുന്നതുമായ ദേശത്തേക്കു നിന്നെ
കൊണ്ടുചെന്നശേഷം നീ ഈ മാസത്തിൽ ഈ
കൎമ്മം ആചരിക്കേണം. 6 ഏഴു ദിവസം നീ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം; ഏഴാം ദിവസം

യഹോവെക്കു ഒരു ഉത്സവം ആയിരിക്കേണം. 7
ഏഴു ദിവസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം;
നിന്റെ പക്കൽ പുളിപ്പുള്ള അപ്പം കാണരുതു; നിന്റെ
അരികത്തെങ്ങും പുളിച്ചമാവും കാണരുതു. 8
ഞാൻ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
യഹോവ എനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത കാര്യം നിമിത്തം
ആകുന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു എന്നു നീ ആ
ദിവസത്തിൽ നിന്റെ മകനോടു അറിയിക്കേണം. 9
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം നിന്റെ വായിൽ
ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു നിനക്കു നിന്റെ
കയ്യിന്മേൽ അടയാളമായും നിന്റെ കണ്ണുകളുടെ
നടുവിൽ ജ്ഞാപകലക്ഷ്യമായും ഇരിക്കേണം.
ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടല്ലോ യഹോവ നിന്നെ
മിസ്രയീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചതു. 10 അതു
കൊണ്ടു നീ ആണ്ടുതോറും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട
സമയത്തു ഈ ചട്ടം ആചരിക്കേണം. 11 യഹോവ
നിന്നോടും നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടും സത്യം
ചെയ്തതുപോലെ നിന്നെ കനാന്യരുടെ ദേശത്തു
കൊണ്ടുചെന്നു അതു നിനക്കു തരുമ്പോൾ
12 കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും, നിനക്കുള്ള
മൃഗങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂൽപിറവിയെ ഒക്കെയും
നീ യഹോവെക്കായി വേർതിരിക്കേണം;
ആണൊക്കെയും യഹോവെക്കുള്ളതാകുന്നു. 13
എന്നാൽ കഴുതയുടെ കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും
ആട്ടിൻകുട്ടിയെക്കൊണ്ടു വീണ്ടുകൊള്ളേണം;
അതിനെ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ
കഴുത്തു ഒടിച്ചുകളയേണം. നിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
ആദ്യജാതനെ ഒക്കെയും നീ വീണ്ടുകൊള്ളേണം. 14
എന്നാൽ ഇതു എന്തു എന്നു നാളെ നിന്റെ മകൻ

നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ: യഹോവ ബലമുള്ള
കൈകൊണ്ടു അടിമവീടായ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
ഞങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചു; 15 ഫറവോൻ
കഠിനപ്പെട്ടു ഞങ്ങളെ വിട്ടയക്കാതിരുന്നപ്പോൾ
യഹോവ മിസ്രയീംദേശത്തു മനുഷ്യന്റെ
കടിഞ്ഞൂൽമുതൽ മൃഗത്തിന്റെ
കടിഞ്ഞൂൽവരെയുള്ള കടിഞ്ഞൂൽപിറവിയെ
ഒക്കെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു
കടിഞ്ഞൂലായ ആണിനെ ഒക്കെയും ഞാൻ
യഹോവെക്കു യാഗം അപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ
എന്റെ മക്കളിൽ കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും
ഞാൻ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു. 16 ഇതു നിന്റെ
കയ്യിന്മേൽ അടയാളമായും നിന്റെ കണ്ണുകളുടെ
നടുവിൽ നെറ്റിപ്പട്ടമായും ഇരിക്കേണം. യഹോവ
ഞങ്ങളെ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടു മിസ്രയീമിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു നീ അവനോടു
പറയേണം. 17 ഫറവോൻ ജനത്തെ വിട്ടയച്ച
ശേഷം ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു കൂടിയുള്ള
വഴി അടുത്തതു എന്നുവരികിലും ജനം
യുദ്ധം കാണുമ്പോൾ പക്ഷേ അനുതപിച്ചു
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നുവെച്ചു
ദൈവം അവരെ അതിലെ കൊണ്ടുപോയില്ല; 18
ചെങ്കടലരികെയുള്ള മരുഭൂമിയിൽകൂടി ദൈവം
ജനത്തെ ചുറ്റിനടത്തി. യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
പുറപ്പെട്ടു. 19 മോശെ യോസേഫിന്റെ അസ്ഥികളും
എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നു. ദൈവം നിങ്ങളെ
സന്ദർശിക്കും നിശ്ചയം; അപ്പോൾ എന്റെ
അസ്ഥികളും നിങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു

എടുത്തുകൊണ്ടു പോകേണമെന്നു പറഞ്ഞു
അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊണ്ടു
ഉറപ്പായി സത്യം ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. 20 അവർ
സുക്കോത്തിൽനിന്നു യാത്രപുറപ്പെട്ടു
മരുഭൂമിക്കരികെ ഏഥാമിൽ പാളയമിറങ്ങി.
21 അവർ പകലും രാവും യാത്രചെയ്‌വാൻ
തക്കവണ്ണം അവക്കു വഴികാണിക്കേണ്ടതിന്നു
പകൽ മേഘസ്തംഭത്തിലും അവക്കു വെളിച്ചം
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു രാത്രി അഗ്നിസ്തംഭത്തിലും
യഹോവ അവക്കു മുമ്പായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.
22 പകൽ മേഘസ്തംഭവും രാത്രി അഗ്നിസ്തംഭവും
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു മാറിയതുമില്ല.
14 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 2 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു മിഗ്ദോലിന്നും
കടലിന്നും മദ്ധ്യേ ബാൽസെഫോന്നു സമീപത്തുള്ള
പീഹഹീരോത്തിന്നരികെ പാളയം ഇറങ്ങേണമെന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക; അതിന്റെ
സമീപത്തു സമുദ്രത്തിന്നരികെ നിങ്ങൾ പാളയം
ഇറങ്ങേണം. 3 എന്നാൽ അവർ ദേശത്തു
ഉഴലുന്നു; മരുഭൂമിയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നു
എന്നു ഫറവോൻ യിസ്രായേൽമക്കളെക്കുറിച്ചു
പറയും. 4 ഫറവോൻ അവരെ പിന്തുടരുവാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും.
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു എന്നു മിസ്രയീമ്യർ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഫറവോനിലും അവന്റെ
സകലസൈന്യങ്ങളിലും ഞാൻ എന്നെ തന്നേ
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 5 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു.
ജനം ഓടിപ്പോയി എന്നു മിസ്രയീംരാജാവിന്നു
അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ ജനത്തെ സംബന്ധിച്ചു

ഫറവോന്റെയും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെയും
മനസ്സുമാറി: യിസ്രായേല്യരെ നമ്മുടെ
അടിമവേലയിൽനിന്നു വിട്ടയച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ;
നാം ഈ ചെയ്തതു എന്തു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 6 പിന്നെ അവൻ രഥം കെട്ടിച്ചു
പടജ്ജനത്തെയും 7 വിശേഷപ്പെട്ട അറുനൂറു
രഥങ്ങളെയും മിസ്രയീമിലെ സകലരഥങ്ങളെയും
അവെക്കു വേണ്ടുന്ന തേരാളികളെയും കൂട്ടി. 8
യഹോവ മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ
ഹൃദയം കഠിനമാക്കിയതിനാൽ അവൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെ പിന്തുടന്നു. എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. 9 ഫറവോന്റെ എല്ലാ
കുതിരയും രഥവും കുതിരപ്പടയും
സൈന്യവുമായി മിസ്രയീമ്യർ അവരെ
പിന്തുടന്നു; കടൽക്കരയിൽ ബാൽസെഫോന്നു
സമീപത്തുള്ള പീഹഹീരോത്തിന്നു അരികെ അവർ
പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ അവരോടു
അടുത്തു. 10 ഫറവോൻ അടുത്തുവരുമ്പോൾ
യിസ്രായേൽമക്കൾ തല ഉയർത്തി മിസ്രയീമ്യർ
പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു;
യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു.
11 അവർ മോശെയോടു: മിസ്രയീമിൽ
ശവക്കുഴിയില്ലാഞ്ഞിട്ടോ നീ ഞങ്ങളെ മരുഭൂമിയിൽ
മരിപ്പാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നതു? നീ ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചതിനാൽ
ഞങ്ങളോടു ഈ ചെയ്തതു എന്തു? 12
മിസ്രയീമ്യക്കു വേല ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങളെ
വിടേണം എന്നു ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു

നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ? മരുഭൂമിയിൽ
മരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മിസ്രയീമ്യക്കു വേല
ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു നല്ലതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അതിന്നു മോശെ
ജനത്തോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഉറച്ചുനില്പിൻ;
യഹോവ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്ന
രക്ഷ കണ്ടുകൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ ഇന്നു
കണ്ടിട്ടുള്ള മിസ്രയീമ്യരെ ഇനി ഒരുനാളും
കാണുകയില്ല. 14 യഹോവ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
യുദ്ധംചെയ്യും; നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ എന്നോടു
നിലവിളിക്കുന്നതു എന്തു? മുമ്പോട്ടു പോകുവാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക. 16 വടി എടുത്തു
നിന്റെ കൈ കടലിന്മേൽ നീട്ടി അതിനെ
വിഭാഗിക്ക; യിസ്രായേൽമക്കൾ കടലിന്റെ നടുവെ
ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി കടന്നുപോകും. 17
എന്നാൽ ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരുടെ ഹൃദയത്തെ
കഠിനമാക്കും; അവർ ഇവരുടെ പിന്നാലെ
ചെല്ലും; ഞാൻ ഫറവോനിലും അവന്റെ സകല
സൈന്യത്തിലും അവന്റെ രഥങ്ങളിലും
കുതിരപ്പടയിലും എന്നെ തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.
18 ഇങ്ങനെ ഞാൻ ഫറവോനിലും അവന്റെ
രഥങ്ങളിലും കുതിരപ്പടയിലും എന്നെത്തന്നേ
മഹത്വപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു
എന്നു മിസ്രയീമ്യർ അറിയും. 19 അനന്തരം
യിസ്രായേല്യരുടെ സൈന്യത്തിന്നു മുമ്പായി നടന്ന
ദൈവദൂതൻ അവിടെനിന്നു മാറി, അവരുടെ
പിന്നാലെ നടന്നു; മേഘസ്തംഭവും അവരുടെ

മുമ്പിൽ നിന്നു മാറി അവരുടെ പിമ്പിൽ പോയി
നിന്നു. 20 രാത്രി മുഴുവനും മിസ്രയീമ്യരുടെ
സൈന്യവും യിസ്രായേല്യരുടെ സൈന്യവും തമ്മിൽ
അടുക്കാതവണ്ണം അതു അവയുടെ മദ്ധ്യേ വന്നു;
അവക്കു മേഘവും അന്ധകാരവും ആയിരുന്നു;
ഇവക്കോ രാത്രിയെ പ്രകാശമാക്കിക്കൊടുത്തു.
21 മോശെ കടലിന്മേൽ കൈനീട്ടി; യഹോവ
അന്നു രാത്രി മുഴുവനും മഹാശക്തിയുള്ള ഒരു
കിഴക്കൻകാറ്റുകൊണ്ടു കടലിനെ പിൻവാങ്ങിച്ചു
ഉണങ്ങിയ നിലം ആക്കി; അങ്ങനെ വെള്ളം
തമ്മിൽ വേർപിരിഞ്ഞു. 22 യിസ്രായേൽമക്കൾ
കടലിന്റെ നടുവിൽ ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി
നടന്നുപോയി; അവരുടെ ഇടത്തും വലത്തും
വെള്ളം മതിലായി നിന്നു. 23 മിസ്രയീമ്യർ പിന്തുടന്നു;
ഫറവോന്റെ കുതിരയും രഥങ്ങളും കുതിരപ്പടയും
എല്ലാം അവരുടെ പിന്നാലെ കടലിന്റെ
നടുവിലേക്കു ചെന്നു. 24 പ്രഭാതയാമത്തിൽ
യഹോവ അഗ്നിമേഘസ്തംഭത്തിൽനിന്നു
മിസ്രയീമ്യസൈന്യത്തെ നോക്കി
മിസ്രയീമ്യസൈന്യത്തെ താറുമാറാക്കി. 25
അവരുടെ രഥചക്രങ്ങളെ തെറ്റിച്ചു ഓട്ടം
പ്രയാസമാക്കി. അതുകൊണ്ടു മിസ്രയീമ്യർ: നാം
യിസ്രായേലിനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോക; യഹോവ
അവക്കു വേണ്ടി മിസ്രയീമ്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു: വെള്ളം മിസ്രയീമ്യരുടെ മേലും
അവരുടെ രഥങ്ങളിൻ മേലും കുതിരപ്പടയുടെമേലും
മടങ്ങിവരേണ്ടതിന്നു കടലിന്മേൽ കൈനീട്ടുക
എന്നു കല്പിച്ചു. 27 മോശെ കടലിന്മേൽ കൈ നീട്ടി;

പുലച്ചെക്കു കടൽ അതിന്റെ സ്ഥിതിയിലേക്കു
മടങ്ങിവന്നു. മിസ്രയീമ്യർ അതിന്നു എതിരായി ഓടി;
യഹോവ മിസ്രയീമ്യരെ കടലിന്റെ നടുവിൽ
തള്ളിയിട്ടു. 28 വെള്ളം മടങ്ങിവന്നു അവരുടെ
പിന്നാലെ കടലിലേക്കു ചെന്നിരുന്ന രഥങ്ങളെയും
കുതിരപ്പടയെയും ഫറവോന്റെ സൈന്യത്തെയും
എല്ലാം മുക്കിക്കളഞ്ഞു; അവരിൽ ഒരുത്തൻ
പോലും ശേഷിച്ചില്ല. 29 യിസ്രായേൽമക്കൾ
കടലിന്റെ നടുവെ ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി
കടന്നുപോയി; വെള്ളം അവരുടെ ഇടത്തും
വലത്തും മതിലായി നിന്നു. 30 ഇങ്ങനെ യഹോവ
ആ ദിവസം യിസ്രായേല്യരെ മിസ്രയീമ്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു; മിസ്രയീമ്യർ കടൽക്കരയിൽ
ചത്തടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു യിസ്രായേല്യർ
കാണുകയും ചെയ്തു. 31 യഹോവ മിസ്രയീമ്യരിൽ
ചെയ്ത ഈ മഹാപ്രവൃത്തി യിസ്രായേല്യർ കണ്ടു;
ജനം യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു, യഹോവയിലും
അവന്റെ ദാസനായ മോശെയിലും വിശ്വസിച്ചു.

15 മോശെയും യിസ്രായേൽമക്കളും അന്നു
യഹോവെക്കു സങ്കീർത്തനം പാടി ചൊല്ലിയതു
എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ യഹോവെക്കു പാട്ടുപാടും,
അവൻ മഹോന്നതൻ: കുതിരയെയും
അതിന്മേൽ ഇരുന്നവനെയും അവൻ കടലിൽ
തള്ളിയിട്ടിരിക്കുന്നു. 2 എന്റെ ബലവും എന്റെ
ഗീതവും യഹോവയത്രേ; അവൻ എനിക്കു
രക്ഷയായ്തീർന്നു. അവൻ എന്റെ ദൈവം; ഞാൻ
അവനെ സ്തുതിക്കും; അവൻ എന്റെ പിതാവിൻ
ദൈവം; ഞാൻ അവനെ പുകഴ്ത്തും. 3 യഹോവ
യുദ്ധവീരൻ; യഹോവ എന്നു അവന്റെ നാമം. 4

ഫറവോന്റെ രഥങ്ങളെയും സൈന്യത്തെയും
അവൻ കടലിൽ തള്ളിയിട്ടു; അവന്റെ
രഥിപ്രവരന്മാർ ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോയി. 5 ആഴി
അവരെ മൂടി; അവർ കല്ലുപോലെ ആഴത്തിൽ
താണു. 6 യഹോവേ, നിന്റെ വലങ്കൈ ബലത്തിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടു; യഹോവേ, നിന്റെ വലങ്കൈ
ശത്രുവിനെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. 7 നീ എതിരാളികളെ
മഹാപ്രഭാവത്താൽ സംഹരിക്കുന്നു; നീ നിന്റെ
ക്രോധം അയക്കുന്നു; അതു അവരെ
താളടിയെപ്പോലെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. 8 നിന്റെ
മൂക്കിലെ ശ്വാസത്താൽ വെള്ളം കുന്നിച്ചുകൂടി;
പ്രവാഹങ്ങൾ ചിറപോലെ നിന്നു; ആഴങ്ങൾ
കടലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉറെച്ചുപോയി. 9 ഞാൻ
പിന്തുടരും, പിടിക്കും, കൊള്ള പങ്കിടും; എന്റെ
ആശ അവരാൽ പൂർത്തിയാകും; ഞാൻ എന്റെ
വാൾ ഊരും; എന്റെ കൈ അവരെ നിഗ്രഹിക്കും
എന്നു ശത്രു പറഞ്ഞു. 10 നിന്റെ കാറ്റിനെ നീ
ഊതിച്ചു, കടൽ അവരെ മൂടി; അവർ ഈയംപോലെ
പെരുവെള്ളത്തിൽ താണു. 11 യഹോവേ,
ദേവന്മാരിൽ നിനക്കു തുല്യൻ ആർ? വിശുദ്ധിയിൽ
മഹിമയുള്ളവനേ, സ്തുതികളിൽ ഭയങ്കരനേ,
അത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനേ, നിനക്കു
തുല്യൻ ആർ? 12 നീ വലങ്കൈ നീട്ടി, ഭൂമി അവരെ
വിഴുങ്ങി. 13 നീ വീണ്ടെടുത്ത ജനത്തെ ദയയാൽ
നടത്തി; നിന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തിലേക്കു നിന്റെ
ബലത്താൽ അവരെ കൊണ്ടുവന്നു. 14 ജാതികൾ
കേട്ടു നടുങ്ങുന്നു. ഫെലിസ്ത്യനിവാസികൾക്കു
ഭീതിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എദോമ്യപ്രഭുക്കന്മാർ
ഭ്രമിച്ചു; മോവാബ്യമുമ്പന്മാർക്കു കമ്പം പിടിച്ചു;

കനാന്യനിവാസികളെല്ലാം ഉരുകിപ്പോകുന്നു.
16 ഭയവും ഭീതിയും അവരുടെമേൽ വീണു,
നിൻഭുജമാഹാത്മ്യത്താൽ അവർ കല്ലുപോലെ
ആയി; അങ്ങനെ, യഹോവേ, നിന്റെ ജനം കടന്നു,
നീ സമ്പാദിച്ച ജനം കടന്നു പോയി. 17 നീ അവരെ
കൊണ്ടുചെന്നു തിരുനിവാസത്തിന്നൊരുക്കിയ
സ്ഥാനത്തു, യഹോവേ, നിന്നവകാശപർവ്വതത്തിൽ
നീ അവരെ നട്ടു, കർത്താവേ, തൃക്കൈ സ്ഥാപിച്ച
വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിങ്കൽ തന്നേ. 18 യഹോവ
എന്നും എന്നേക്കും രാജാവായി വാഴും. 19
എന്നാൽ ഫറവോന്റെ കുതിര അവന്റെ രഥവും
കുതിരപ്പടയുമായി കടലിന്റെ നടുവിൽ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ യഹോവ കടലിലെ
വെള്ളം അവരുടെ മേൽ മടക്കി വരുത്തി;
യിസ്രായേൽമക്കളോ കടലിന്റെ നടുവിൽ
ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി കടന്നുപോന്നു. 20
അഹരോന്റെ സഹോദരി മിര്യ്യാം എന്ന പ്രവാചകി
കയ്യിൽ തപ്പു എടുത്തു, സ്ത്രീകൾ എല്ലാവരും
തപ്പുകളോടും നൃത്തങ്ങളോടും കൂടെ അവളുടെ
പിന്നാലെ ചെന്നു. 21 മിര്യ്യാം അവരോടും
പ്രതിഗാനമായി ചൊല്ലിയതു: യഹോവെക്കു
പാട്ടുപാടുവിൻ, അവൻ മഹോന്നതൻ:
കുതിരയെയും അതിന്മേൽ ഇരുന്നവനെയും
അവൻ കടലിൽ തള്ളിയിട്ടിരിക്കുന്നു. 22 അനന്തരം
മോശെ യിസ്രായേലിനെ ചെങ്കടലിൽനിന്നു
പ്രയാണം ചെയ്യിച്ചു; അവർ ശൂർമരുഭൂമിയിൽ
ചെന്നു, മൂന്നു ദിവസം മരുഭൂമിയിൽ വെള്ളം
കിട്ടാതെ സഞ്ചരിച്ചു. 23 മാറയിൽ എത്തിയാറെ,
മാറയിലെ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല;

അതു കൈപ്പുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു
അതിന്നു മാറാ എന്നു പേരിട്ടു. 24 അപ്പോൾ ജനം:
ഞങ്ങൾ എന്തു കുടിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു
മോശെയുടെ നേരെ പിറുപിറുത്തു. 25 അവൻ
യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചു; യഹോവ അവന്നു
ഒരു വൃക്ഷം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ അതു
വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടപ്പോൾ വെള്ളം മധുരമായി തീന്നു.
അവിടെവെച്ചു അവൻ അവക്കു ഒരു ചട്ടവും
പ്രമാണവും നിയമിച്ചു; അവിടെവെച്ചു അവൻ
അവരെ പരീക്ഷിച്ചു: 26 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു നീ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു
അവന്നു പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്കയും
അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു അവന്റെ
സകലവിധികളും പ്രമാണിക്കയും ചെയ്താൽ
ഞാൻ മിസ്രയീമ്യക്കു വരുത്തിയ വ്യാധികളിൽ
ഒന്നും നിനക്കു വരുത്തുകയില്ല; ഞാൻ നിന്നെ
സൌഖ്യമാക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 27 പിന്നെ അവർ ഏലീമിൽ
എത്തി; അവിടെ പന്ത്രണ്ടു നീരുറവും എഴുപതു
ഈത്തപ്പനയും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ അവിടെ
വെള്ളത്തിന്നരികെ പാളയമിറങ്ങി.

16 അവർ ഏലീമിൽനിന്നു യാത്രപുറപ്പെട്ടു;
യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ട രണ്ടാം മാസം പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി
അവരുടെ സംഘം ഒക്കെയും ഏലീമിന്നും
സീനായിക്കും മദ്ധ്യേ ഉള്ള സീൻമരുഭൂമിയിൽ വന്നു.
2 ആ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സംഘം ഒക്കെയും മോശെക്കും അഹരോന്നും
വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു. 3 യിസ്രായേൽമക്കൾ

അവരോടു: ഞങ്ങൾ ഇറച്ചിക്കലങ്ങളുടെ അടുക്കലിരിക്കയും തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ഭക്ഷണം കഴിക്കയും ചെയ്ത മിസ്രയീംദേശത്തു വെച്ചു യഹോവയുടെ കയ്യാൽ മരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ സംഘത്തെ മുഴുവനും പട്ടിണിയിട്ടു കൊല്ലുവാൻ ഈ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അപ്പോൾ
യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ആകാശത്തുനിന്നു അപ്പം വഷിപ്പിക്കും; ജനം എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നു ഞാൻ അവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ പുറപ്പെട്ടു ഓരോ ദിവസത്തേക്കു വേണ്ടതു അന്നന്നു പെറുക്കിക്കൊള്ളേണം.
5 എന്നാൽ
ആറാം ദിവസം അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതു ഒരുക്കുമ്പോൾ ദിവസംപ്രതി പെറുക്കുന്നതിന്റെ ഇരട്ടി കാണും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
6
മോശെയും അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കളോടു ഒക്കെയും: നിങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതു യഹോവ തന്നേ എന്നു ഇന്നു വൈകുന്നേരം നിങ്ങൾ അറിയും.
7
പ്രഭാതകാലത്തു നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ തേജസ്സു കാണും; യഹോവയുടെ നേരെയുള്ള നിങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പു അവൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നേരെ പിറുപിറുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.
8 മോശെ
പിന്നെയും: യഹോവ നിങ്ങൾക്കു തിന്നുവാൻ വൈകുന്നേരത്തു മാംസവും പ്രഭാതകാലത്തു തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം അപ്പവും തരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ

അറിയും; യഹോവയുടെ നേരെ നിങ്ങൾ
പിറുപിറുക്കുന്നതു അവൻ കേൾക്കുന്നു;
ഞങ്ങൾ എന്തുള്ളു? നിങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പു
ഞങ്ങളുടെ നേരെയല്ല, യഹോവയുടെ നേരെയത്രേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അഹരോനോടു: മോശെ:
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അടുത്തുവരുവിൻ;
അവൻ നിങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പു കേട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സൎവ്വസംഘത്തോടും
പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അഹരോൻ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സൎവ്വസംഘത്തോടും
സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർ മരുഭൂമിക്കു നേരെ
തിരിഞ്ഞുനോക്കി, യഹോവയുടെ തേജസ്സു
മേഘത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 11
യഹോവ മോശെയോടു: യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പിറുപിറുപ്പു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 12 നീ
അവരോടു സംസാരിച്ചു: നിങ്ങൾ വൈകുന്നേരത്തു
മാംസം തിന്നും; പ്രഭാതകാലത്തു അപ്പംകൊണ്ടു
തൃപ്തരാകും; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു
പറക എന്നു കല്പിച്ചു. 13 വൈകുന്നേരം കാടകൾ
വന്നു പാളയത്തെ മൂടി; പ്രഭാതകാലത്തു
പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റും മഞ്ഞു വീണുകിടന്നു.
14 വീണുകിടന്ന മഞ്ഞു മാറിയ ശേഷം
മരുഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും ചെതുമ്പലിന്റെ
മാതിരിയിൽ ഒരു നേരിയ വസ്തു ഉറൈച്ച
മഞ്ഞുപോലെ നിലത്തു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 15
യിസ്രായേൽമക്കൾ അതു കണ്ടാറെ എന്തെന്നു
അറിയായ്കയാൽ ഇതെന്തു എന്നു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ചോദിച്ചു. മോശെ അവരോടു: ഇതു

യഹോവ നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന
ആഹാരം ആകുന്നു. 16 ഓരോരുത്തന്നു
ഭക്ഷിക്കാകുന്നെടത്തോളം പെറുക്കിക്കൊൾവിൻ;
താന്താന്റെ കൂടാരത്തിലുള്ളവരുടെ
എണ്ണത്തിന്നൊത്തവണ്ണം ആളൊന്നിന്നു
ഇടങ്ങഴിവീതം എടുത്തുകൊള്ളേണം എന്നു
യഹോവ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17
യിസ്രായേൽമക്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു.
ചിലർ ഏറെയും ചിലർ കുറെയും പെറുക്കി.
18 ഇടങ്ങഴികൊണ്ടു അളന്നപ്പോൾ ഏറെ
പെറുക്കിയവന്നു ഏറെയും കുറെ പെറുക്കിയവന്നു
കുറവും കണ്ടില്ല; ഓരോരുത്തൻ താന്താന്നു
ഭക്ഷിക്കാകുന്നെടത്തോളം പെറുക്കിയിരുന്നു. 19
പിറ്റെന്നാളേക്കു ആരും ഒട്ടും ശേഷിപ്പിക്കരുതെന്നു
മോശെ പറഞ്ഞു. 20 എങ്കിലും ചിലർ മോശെയെ
അനുസരിക്കാതെ പിറ്റെന്നാളേക്കു കുറെ
ശേഷിപ്പിച്ചു; അതു കൃമിച്ചു നാറി; മോശെ
അവരോടു കോപിച്ചു. 21 അവർ രാവിലെതോറും
അവനവന്നു ഭക്ഷിക്കാകുന്നേടത്തോളം പെറുക്കും;
വെയിൽ മൂക്കുമ്പോൾ അതു ഉരുകിപ്പോകും. 22
എന്നാൽ ആറാം ദിവസം അവർ ആളൊന്നിന്നു
ഈരണ്ടിടങ്ങഴിവീതം ഇരട്ടി ആഹാരം ശേഖരിച്ചു.
അപ്പോൾ സംഘപ്രമാണികൾ എല്ലാവരും വന്നു
മോശെയോടു അറിയിച്ചു. 23 അവൻ അവരോടു:
അതു യഹോവ കല്പിച്ചതു തന്നേ; നാളെ സ്വസ്ഥത
ആകുന്നു; യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായുള്ള
ശബ്ബത്തു. ചുടുവാനുള്ളതു ചുടുവിൻ; പാകം
ചെയ്‌വാനുള്ളതു പാകം ചെയ്‌വിൻ;
ശേഷിക്കുന്നതൊക്കെയും നാളത്തേക്കു

സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പിൻ. 24 മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ
അവർ അതു പിറ്റെന്നാളേക്കു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു;
അതു നാറിപ്പോയില്ല, കൃമിച്ചതുമില്ല. 25 അപ്പോൾ
മോശെ പറഞ്ഞതു: ഇതു ഇന്നു ഭക്ഷിപ്പിൻ;
ഇന്നു യഹോവയുടെ ശബ്ബത്ത് ആകുന്നു;
ഇന്നു അതു വെളിയിൽ കാണുകയില്ല. 26
ആറു ദിവസം നിങ്ങൾ അതു പെറുക്കേണം;
ശബ്ബത്തായ ഏഴാം ദിവസത്തിലോ അതു
ഉണ്ടാകയില്ല. 27 എന്നാൽ ഏഴാംദിവസം ജനത്തിൽ
ചിലർ പെറുക്കുവാൻ പോയാറെ കണ്ടില്ല. 28
അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: എന്റെ
കല്പനകളും ന്യായപ്രമാണങ്ങളും പ്രമാണിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു എത്രത്തോളം മനസ്സില്ലാതിരിക്കും? 29
നോക്കുവിൻ, യഹോവ നിങ്ങൾക്കു ശബ്ബത്ത്
തന്നിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ആറാം ദിവസം
അവൻ നിങ്ങൾക്കു രണ്ടു ദിവസത്തേക്കുള്ള
ആഹാരം തരുന്നു; നിങ്ങൾ താന്താങ്ങളുടെ
സ്ഥലത്തു ഇരിപ്പിൻ; ഏഴാം ദിവസം ആരും തന്റെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു പുറപ്പെടരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 30
അങ്ങനെ ജനം ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു.
31 യിസ്രായേല്യർ ആ സാധനത്തിന്നു മന്നാ എന്നു
പേരിട്ടു; അതു കൊത്തമ്പാലരിപോലെയും
വെള്ളനിറമുള്ളതും തേൻകൂട്ടിയ ദോശയോടൊത്ത
രുചിയുള്ളതും ആയിരുന്നു. 32 പിന്നെ മോശെ:
യഹോവ കല്പിക്കുന്ന കാര്യം ആവിതു:
ഞാൻ നിങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മരുഭൂമിയിൽ
ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്ന ആഹാരം നിങ്ങളുടെ തലമുറകൾ
കാണേണ്ടതിന്നു സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പാൻ അതിൽനിന്നു

ഒരിടങ്ങഴി നിറച്ചെടുക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 33
അഹരോനോടു മോശെ: ഒരു പാത്രം എടുത്തു
അതിൽ ഒരു ഇടങ്ങഴി മന്നാ ഇട്ടു നിങ്ങളുടെ
തലമുറകൾക്കുവേണ്ടി സൂക്ഷിപ്പാൻ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ വെച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 34
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അഹരോൻ അതു സാക്ഷ്യസന്നിധിയിൽ
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. 35 കുടിപാപ്പുള്ള ദേശത്തു
എത്തുവോളം യിസ്രായേൽമക്കൾ നാല്പതു
സംവത്സരം മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു. കനാൻദേശത്തിന്റെ
അതിരിൽ എത്തുവോളം അവർ മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു. 36
ഒരു ഇടങ്ങഴി (ഓമെർ) പറ (ഏഫ)യുടെ പത്തിൽ
ഒന്നു ആകുന്നു.

17 അനന്തരം യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സംഘം എല്ലാം സീൻമരുഭൂമിയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു, യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
ചെയ്ത പ്രയാണങ്ങളിൽ രെഫീദീമിൽ എത്തി
പാളയമിറങ്ങി; അവിടെ ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ
വെള്ളമില്ലായിരുന്നു. 2 അതുകൊണ്ടു ജനം
മോശെയോടു: ഞങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാൻ വെള്ളം
തരിക എന്നു കലഹിച്ചു പറഞ്ഞതിന്നു മോശെ
അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്നോടു എന്തിന്നു
കലഹിക്കുന്നു? നിങ്ങൾ യഹോവയെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
3 ജനത്തിന്നു അവിടെവെച്ചു നന്നാ
ദാഹിച്ചതുകൊണ്ടു ജനം മോശെയുടെ നേരെ
പിറുപിറുത്തു: ഞങ്ങളും മക്കളും ഞങ്ങളുടെ
മൃഗങ്ങളും ദാഹംകൊണ്ടു ചാകേണ്ടതിന്നു നീ
ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതു

എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 മോശെ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു: ഈ ജനത്തിന്നു
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? അവർ എന്നെ
കല്ലെറിവാൻ പോകുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 5
യഹോവ മോശെയോടു: യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ
ചിലരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നീ നദിയെ അടിച്ച വടിയും
കയ്യിൽ എടുത്തു ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
കടന്നുപോക. 6 ഞാൻ ഹോരേബിൽ നിന്റെ
മുമ്പാകെ പാറയുടെ മേൽ നില്ക്കും; നീ പാറയെ
അടിക്കേണം; ഉടനെ ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ
വെള്ളം അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടും എന്നു കല്പിച്ചു.
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ കാൺകെ മോശെ അങ്ങനെ
ചെയ്തു. 7 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ കലഹം
നിമിത്തവും യഹോവ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ
ഇല്ലയോ എന്നു അവർ യഹോവയെ പരീക്ഷിക്ക
നിമിത്തവും അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു മസ്സാ
(പരീക്ഷ) എന്നും മെരീബാ (കലഹം) എന്നും
പേരിട്ടു. 8 രെഫീദീമിൽവെച്ചു അമാലേക്ക്
വന്നു യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 9
അപ്പോൾ മോശെ യോശുവയോടു: നീ ആളുകളെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു അമാലേക്കിനോടു
യുദ്ധം ചെയ്ക; ഞാൻ നാളെ കുന്നിൻ മുകളിൽ
ദൈവത്തിന്റെ വടി കയ്യിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു
നില്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 മോശെ തന്നോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ യോശുവ ചെയ്തു,
അമാലേക്കിനോടു പൊരുതു; എന്നാൽ മോശെയും
അഹരോനും ഹൂരും കുന്നിൻമുകളിൽ കയറി. 11
മോശെ കൈ ഉയർത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേൽ
ജയിക്കും; കൈ താഴ്ത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ

അമാലേക്ക് ജയിക്കും. 12 എന്നാൽ മോശെയുടെ
കൈ ഭാരം തോന്നിയപ്പോൾ അവർ ഒരു കല്ലു
എടുത്തുവെച്ചു, അവൻ അതിന്മേൽ ഇരുന്നു;
അഹരോനും ഹൂരും ഒരുത്തൻ ഇപ്പുറത്തും
ഒരുത്തൻ അപ്പുറത്തും നിന്നു അവന്റെ കൈ
താങ്ങി; അങ്ങനെ അവന്റെ കൈ സൂര്യ്യൻ
അസ്തമിക്കുംവരെ ഉറെച്ചുനിന്നു. 13 യോശുവ
അമാലേക്കിനെയും അവന്റെ ജനത്തെയും
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ തോല്പിച്ചു. 14 യഹോവ
മോശെയോടു: നീ ഇതു ഓർമ്മെക്കായിട്ടു
ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി യോശുവയെ
കേൾപ്പിക്ക; ഞാൻ അമാലേക്കിന്റെ ഓർമ്മ
ആകാശത്തിന്റെ കീഴിൽനിന്നു അശേഷം
മായിച്ചുകളയും എന്നു കല്പിച്ചു. 15 പിന്നെ മോശെ
ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, അതിന്നു യഹോവനിസ്സി
(യഹോവ എന്റെ കൊടി) എന്നു പേരിട്ടു. 16
യഹോവയുടെ സിംഹാസനത്താണ യഹോവെക്കു
അമാലേക്കിനോടു തലമുറതലമുറയായി യുദ്ധം
ഉണ്ടു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

18 ദൈവം മോശെക്കും തന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നും വേണ്ടി ചെയ്തതു ഒക്കെയും
യഹോവ യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചതും മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനായി
മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ കേട്ടു. 2
അപ്പോൾ മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ
മോശെ മടക്കി അയച്ചിരുന്ന അവന്റെ ഭാര്യ്യ
സിപ്പോറയെയും അവളുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. 3 ഞാൻ അന്യദേശത്തു
പരദേശിയായി എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു

അവരിൽ ഒരുത്തന്നു ഗേഷോം എന്നു പേർ. 4
എന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവം എനിക്കു തുണയായി
എന്നെ ഫറവോന്റെ വാളിങ്കൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മററവന്നു
എലീയേസെർ എന്നു പേർ. 5 എന്നാൽ
മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ അവന്റെ
പുത്രന്മാരോടും അവന്റെ ഭാൎയ്യയോടുംകൂടെ,
മോശെ പാളയമിറങ്ങിയിരുന്ന മരുഭൂമിയിൽ
ദൈവത്തിന്റെ പൎവ്വതത്തിങ്കൽ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 6 നിന്റെ അമ്മായപ്പൻ യിത്രോ എന്ന ഞാനും
നിന്റെ ഭാൎയ്യയും രണ്ടു പുത്രന്മാരും നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ
മോശെയോടു പറയിച്ചു. 7 മോശെ തന്റെ
അമ്മായപ്പനെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു വണങ്ങി
അവനെ ചുംബിച്ചു; അവർ തമ്മിൽ കുശലപ്രശ്നം
ചെയ്തു കൂടാരത്തിൽ വന്നു. 8 മോശെ തന്റെ
അമ്മായപ്പനോടു യഹോവ യിസ്രായേലിന്നുവേണ്ടി
ഫറവോനോടും മിസ്രയീമ്യരോടും ചെയ്തതു
ഒക്കെയും വഴിയിൽ തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട പ്രയാസം
ഒക്കെയും യഹോവ തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചപ്രകാരവും
വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 യഹോവ മിസ്രയീമ്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു യിസ്രായേലിനെ വിടുവിച്ചതിനാൽ
അവൎക്കു ചെയ്ത എല്ലാനന്മനിമിത്തവും യിത്രോ
സന്തോഷിച്ചു. 10 യിത്രോ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങളെ മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നും
ഫറവോന്റെ കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു മിസ്രയീമ്യരുടെ
കൈക്കീഴിൽനിന്നു ജനത്തെ വിടുവിച്ചിരിക്കുന്ന
യഹോവ സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 11 യഹോവ
സകലദേവന്മാരിലും വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ

ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു. അതേ, ഇവരോടു അവർ
അഹങ്കരിച്ച കാര്യത്തിൽ തന്നേ. 12 മോശെയുടെ
അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ ദൈവത്തിന്നു ഹോമവും
ഹനനയാഗവും കഴിച്ചു; അഹരോനും
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെല്ലാവരും വന്നു മോശെയുടെ
അമ്മായപ്പനോടുകൂടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 13 പിറ്റെന്നാൾ മോശെ
ജനത്തിന്നു ന്യായം വിധിപ്പാൻ ഇരുന്നു; ജനം
രാവിലെ തുടങ്ങി വൈകുന്നേരം വരെ മോശെയുടെ
ചുറ്റും നിന്നു. 14 അവൻ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും മോശെയുടെ അമ്മായപ്പൻ
കണ്ടപ്പോൾ: നീ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഈ
കാര്യം എന്തു? നീ ഏകനായി വിസ്തരിപ്പാൻ
ഇരിക്കയും ജനം ഒക്കെയും രാവിലേ തുടങ്ങി
വൈകുന്നേരം വരെ നിന്റെ ചുറ്റും നിൽക്കയും
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 15
മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനോടു: ദൈവത്തോടു
ചോദിപ്പാൻ ജനം എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു. 16
അവക്കു ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ
അവർ എന്റെ അടുക്കൽ വരും. അവക്കു
തമ്മിലുള്ള കാര്യം ഞാൻ കേട്ടു വിധിക്കയും
ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും അവരെ
അറിയിക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 17
അതിന്നു മോശെയുടെ അമ്മായപ്പൻ അവനോടു
പറഞ്ഞതു: 18 നീ ചെയ്യുന്ന കാര്യം നന്നല്ല;
നീയും നിന്നോടുകൂടെയുള്ള ഈ ജനവും
ക്ഷീണിച്ചുപോകും; ഈ കാര്യം നിനക്കു
അതിഭാരമാകുന്നു; ഏകനായി അതു
നിവർത്തിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നതല്ല. 19

ആകയാൽ എന്റെ വാക്കു കേൾക്ക; ഞാൻ
ഒരാലോചന പറഞ്ഞുതരാം. ദൈവം
നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നീ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇരിക്ക; നീ കാൎയ്യങ്ങളെ
ദൈവസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുക. 20 അവക്കു
കല്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും ഉപദേശിക്കയും
നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയും ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തിയും
അവരെ അറിയിക്കയും ചെയ്ക. 21 അതല്ലാതെ,
ദൈവഭക്തന്മാരും സത്യവാന്മാരും ദുരാദായം
വെറുക്കുന്നവരുമായ പ്രാപ്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരെ
സകലജനത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു
അവരെ ആയിരംപേക്കു അധിപതിമാരായും
നൂറുപേക്കു അധിപതിമാരായും അമ്പതുപേക്കു
അധിപതിമാരായും പത്തുപേക്കു
അധിപതിമാരായും നിയമിക്ക. 22 അവർ
എല്ലാസമയത്തും ജനത്തിന്നു ന്യായം വിധിക്കട്ടെ;
വലിയ കാൎയ്യം ഒക്കെയും അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരട്ടെ; ചെറിയ കാൎയ്യം ഒക്കെയും
അവർ തന്നേ തീക്കട്ടെ; ഇങ്ങനെ അവർ
നിന്നോടുകൂടെ വഹിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കു ഭാരം
കുറയും. 23 നീ ഈ കാൎയ്യം ചെയ്കയും ദൈവം
അതു അനുവദിക്കയും ചെയ്താൽ നിനക്കു
നിന്നുപൊറുക്കാം. ഈ ജനത്തിന്നൊക്കെയും
സമാധാനത്തോടെ തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്കു
പോകയുമാം. 24 മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പന്റെ
വാക്കു കേട്ടു, അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒക്കെയും
ചെയ്തു. 25 മോശെ എല്ലായിസ്രായേലിൽനിന്നും
പ്രാപ്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
അവരെ ആയിരംപേക്കു അധിപതിമാരായും

നൂറുപേക്കു അധിപതിമാരായും അമ്പതുപേക്കു
അധിപതിമാരായും പത്തുപേക്കു
അധിപതിമാരായും ജനത്തിന്നു തലവന്മാരാക്കി. 26
അവർ എല്ലാസമയത്തും ജനത്തിന്നു
ന്യായംവിധിച്ചു വന്നു; വിഷമമുള്ള കാൎയ്യം അവർ
മോശെയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരും; ചെറിയ
കാൎയ്യം ഒക്കെയും അവർ തന്നേ തീൎക്കും. 27
അതിന്റെ ശേഷം മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനെ
യാത്ര അയച്ചു; അവൻ സ്വദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി.

19 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ടതിന്റെ മൂന്നാം മാസത്തിൽ അതേദിവസം
അവർ സീനായിമരുഭൂമിയിൽ എത്തി. 2
അവർ രെഫീദീമിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു,
സീനായിമരുഭൂമിയിൽ വന്നു, മരുഭൂമിയിൽ
പാളയമിറങ്ങി; അവിടെ പൎവ്വതത്തിന്നു എതിരെ
യിസ്രായേൽ പാളയമിറങ്ങി. 3 മോശെ
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ കയറിച്ചെന്നു;
യഹോവ പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു അവനോടു
വിളിച്ചു കല്പിച്ചതു: നീ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തോടു
പറകയും യിസ്രായേൽമക്കളോടു അറിയിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 4 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരോടു
ചെയ്തതും നിങ്ങളെ കഴുകന്മാരുടെ ചിറകിന്മേൽ
വഹിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തിയതും
നിങ്ങൾ കണ്ടുവല്ലോ. 5 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ വാക്കു കേട്ടു അനുസരിക്കയും എന്റെ
നിയമം പ്രമാണിക്കയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ
എനിക്കു സകലജാതികളിലുംവെച്ചു പ്രത്യേക
സമ്പത്തായിരിക്കും; ഭൂമി ഒക്കെയും

എനിക്കുള്ളതല്ലോ. 6 നിങ്ങൾ എനിക്കു ഒരു
പുരോഹിതരാജത്വവും വിശുദ്ധജനവും ആകും.
ഇവ നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടുന്ന
വചനങ്ങൾ ആകുന്നു. 7 മോശെ വന്നു
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരെ വിളിച്ചു, യഹോവ
തന്നോടു കല്പിച്ച ഈ വചനങ്ങളൊക്കെയും
അവരെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. 8 യഹോവ
കല്പിച്ചതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ചെയ്യും എന്നു ജനം
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. മോശെ ജനത്തിന്റെ വാക്കു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു. 9
യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കുമ്പോൾ ജനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്നെ എന്നേക്കും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ
ഇതാ, മേഘതമസ്സിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു, ജനത്തിന്റെ വാക്കു
മോശെ യഹോവയോടു ബോധിപ്പിച്ചു. 10
യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു:
നീ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇന്നും
നാളെയും അവരെ ശുദ്ധീകരിക്ക; 11 അവർ
വസ്ത്രം അലക്കി, മൂന്നാം ദിവസത്തേക്കു
ഒരുങ്ങിയിരിക്കട്ടെ; മൂന്നാം ദിവസം യഹോവ
സകല ജനവും കാൺകെ സീനായിപർവ്വത്തിൽ
ഇറങ്ങും. 12 ജനം പർവ്വതത്തിൽ കയറാതെയും
അതിന്റെ അടിവാരം തൊടാതെയും ഇരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു നീ അവക്കായി
ചുറ്റും അതിർ തിരിക്കേണം; പർവ്വതം തൊടുന്നവൻ
എല്ലാം മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 13
കൈ തൊടാതെ അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞോ
എയ്തോ കൊന്നുകളയേണം; മൃഗമായാലും

മനുഷ്യനായാലും ജീവനോടിരിക്കരുതു. കാഹളം
ദീൎഘമായി ധ്വനിക്കുമ്പോൾ അവർ പൎവ്വതത്തിന്നു
അടുത്തുവരട്ടെ. 14 മോശെ പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു
ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു ജനത്തെ
ശുദ്ധീകരിച്ചു; അവർ വസ്ത്രം അലക്കുകയും
ചെയ്തു. 15 അവൻ ജനത്തോടു: മൂന്നാം
ദിവസത്തേക്കു ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
ഭാൎയ്യമാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
16 മൂന്നാം ദിവസം നേരം വെളുത്തപ്പോൾ
ഇടിമുഴക്കവും മിന്നലും പൎവ്വതത്തിൽ കാർമേഘവും
മഹാഗംഭീരമായ കാഹളധ്വനിയും ഉണ്ടായി;
പാളയത്തിലുള്ള ജനം ഒക്കെയും നടുങ്ങി. 17
ദൈവത്തെ എതിരേല്പാൻ മോശെ ജനത്തെ
പാളയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു; അവർ
പൎവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തു നിന്നു. 18 യഹോവ
തീയിൽ സീനായി പൎവ്വതത്തിൽ ഇറങ്ങുകയാൽ
അതു മുഴുവനും പുകകൊണ്ടു മൂടി; അതിന്റെ
പുക തീച്ചൂളയിലെ പുകപോലെ പൊങ്ങി;
പൎവ്വതം ഒക്കെയും ഏററവും കുലുങ്ങി. 19
കാഹളധ്വനി ദീൎഘമായി ഉറച്ചുറച്ചു വന്നപ്പോൾ
മോശെ സംസാരിച്ചു; ദൈവം ഉച്ചത്തിൽ
അവനോടു ഉത്തരം അരുളി. 20 യഹോവ സീനായി
പൎവ്വതത്തിൽ പൎവ്വതത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ
ഇറങ്ങി; യഹോവ മോശെയെ പൎവ്വതത്തിന്റെ
കൊടുമുടിയിലേക്കു വിളിച്ചു; മോശെ കയറിച്ചെന്നു.
21 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
ജനം നോക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവയുടെ
അടുക്കൽ കടന്നുവന്നിട്ടു അവരിൽ പലരും
നശിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ നീ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു

അവരോടു അമച്ചയായി കല്പിക്ക. 22 യഹോവയോടു
അടുക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരും യഹോവ അവക്കു
ഹാനി വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളെ
ശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ. 23 മോശെ യഹോവയോടു:
ജനത്തിന്നു സീനായിപവ്വത്തിൽ കയറുവാൻ
പാടില്ല; പവ്വതത്തിന്നു അതിർ തിരിച്ചു അതിനെ
ശുദ്ധമാക്കുക എന്നു ഞങ്ങളോടു അമച്ചയായി
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 24
യഹോവ അവനോടു: ഇറങ്ങിപ്പോക; നീ
അഹരോനുമായി കയറിവരിക; എന്നാൽ
പുരോഹിതന്മാരും ജനവും യഹോവ അവക്കു
നാശം വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
അടുക്കൽ കയറുവാൻ അതിർ കടക്കരുതു. 25
അങ്ങനെ മോശെ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.

20 ദൈവം ഈ വചനങ്ങളൊക്കെയും
അരുളിച്ചെയ്തു: 2 അടിമവീടായ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന
യഹോവയായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു. 3
ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കു
ഉണ്ടാകരുതു. 4 ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുതു; മീതെ
സ്വഗ്ഗത്തിൽ എങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിൽ എങ്കിലും
ഭൂമിക്കു കീഴെ വെള്ളത്തിൽ എങ്കിലും ഉള്ള
യാതൊന്നിന്റെ പ്രതിമയും അരുതു. 5 അവയെ
നമസ്കരിക്കയോ സേവിക്കയോ ചെയ്യരുതു. നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയായ ഞാൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള
ദൈവം ആകുന്നു; എന്നെ പകെക്കുന്നവരിൽ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മൂന്നാമത്തെയും
നാലാമത്തെയും തലമുറവരെ മക്കളുടെ മേൽ

സന്ദർശിക്കയും 6 എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്റെ
കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവക്കു ആയിരം
തലമുറ വരെ ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 7
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വൃഥാ
എടുക്കരുതു; തന്റെ നാമം വൃഥാ എടുക്കുന്നവനെ
യഹോവ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല. 8 ശബ്ബത്ത്
നാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓൎക്ക. 9 ആറു ദിവസം
അദ്ധ്വാനിച്ചു നിന്റെ വേല ഒക്കെയും ചെയ്ക. 10
ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
ശബ്ബത്ത് ആകുന്നു; അന്നു നീയും നിന്റെ
പുത്രനും പുത്രിയും നിന്റെ വേലക്കാരനും
വേലക്കാരത്തിയും നിന്റെ കന്നുകാലികളും നിന്റെ
പടിവാതിൽക്കകത്തുള്ള പരദേശിയും ഒരു
വേലയും ചെയ്യരുതു. 11 ആറു ദിവസംകൊണ്ടു
യഹോവ ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും
അവയിലുള്ളതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി, ഏഴാം
ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു
യഹോവ ശബ്ബത്തുനാളിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു
ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു നിനക്കു
ദീൎഘായുസ്സുണ്ടാകുവാൻ നിന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക. 13 കൊല ചെയ്യരുതു.
14 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു. 15 മോഷ്ടിക്കരുതു. 16
കൂട്ടുകാരന്റെ നേരെ കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു. 17
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭവനത്തെ മോഹിക്കരുതു;
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാൎയ്യയെയും അവന്റെ ദാസനെയും
ദാസിയെയും അവന്റെ കാളയെയും കഴുതയെയും
കൂട്ടുകാരനുള്ള യാതൊന്നിനെയും മോഹിക്കരുതു.
18 ജനം ഒക്കെയും ഇടിമുഴക്കവും മിന്നലും

കാഹളധ്വനിയും പർവ്വതം പുകയുന്നതും കണ്ടു;
ജനം അതു കണ്ടപ്പോൾ വിറെച്ചുകൊണ്ടു ദൂരത്തു
നിന്നു. 19 അവർ മോശെയോടു: നീ ഞങ്ങളോടു
സംസാരിക്ക; ഞങ്ങൾ കേട്ടുകൊള്ളാം; ഞങ്ങൾ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം ഞങ്ങളോടു
സംസാരിക്കരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 മോശെ
ജനത്തോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിങ്ങളെ
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ അവങ്കലുള്ള ഭയം നിങ്ങൾക്കു
ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നും അത്രേ ദൈവം
വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അങ്ങനെ
ജനം ദൂരത്തു നിന്നു; മോശെയോ ദൈവം ഇരുന്ന
ഇരുളിന്നു അടുത്തുചെന്നു. 22 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
ഇപ്രകാരം പറയേണം: ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചതു നിങ്ങൾ
കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 23 എന്റെ സന്നിധിയിൽ
വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ദേവന്മാരെയോ
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ദേവന്മാരെയോ നിങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കരുതു. 24 എനിക്കു മണ്ണുകൊണ്ടു
ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കി അതിന്മേൽ നിന്റെ
ഹോമയാഗങ്ങളെയും സമാധാനയാഗങ്ങളെയും
നിന്റെ ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും
അർപ്പിക്കേണം. ഞാൻ എന്റെ നാമത്തിന്റെ
സ്മരണ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഏതു സ്ഥലത്തും ഞാൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. 25
കല്ലുകൊണ്ടു എനിക്കു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുന്നു
എങ്കിൽ ചെത്തിയ കല്ലുകൊണ്ടു അതു
പണിയരുതു; നിന്റെ ആയുധംകൊണ്ടു അതിനെ

തൊട്ടാൽ നീ അതിനെ അശുദ്ധമാക്കും. 26 എന്റെ
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നിന്റെ നഗ്നത കാണാതിരിപ്പാൻ
നീ അതിങ്കൽ പടികളാൽ കയററുതു.
21 അവരുടെ മുമ്പാകെ നീ വെക്കേണ്ടുന്ന
ന്യായങ്ങളാവിതു: 2 ഒരു എബ്രായദാസനെ
വിലെക്കു വാങ്ങിയാൽ ആറു സംവത്സരം
സേവിച്ചിട്ടു ഏഴാം സംവത്സരത്തിൽ അവൻ ഒന്നും
കൊടുക്കാതെ സ്വതന്ത്രനായി പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. 3
ഏകനായി വന്നു എങ്കിൽ ഏകനായി പോകട്ടെ;
അവന്നു ഭാൎയ്യയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഭാൎയ്യയും
അവനോടുകൂടെ പോകട്ടെ. 4 അവന്റെ യജമാനൻ
അവന്നു ഭാൎയ്യയെ കൊടുക്കയും അവൾ അവന്നു
പുത്രന്മാരെയോ പുത്രിമാരെയോ പ്രസവിക്കയും
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഭാൎയ്യയും മക്കളും യജമാനന്നു
ഇരിക്കേണം; അവൻ ഏകനായി പോകേണം. 5
എന്നാൽ ദാസൻ: ഞാൻ എന്റെ യജമാനനെയും
എന്റെ ഭാൎയ്യയെയും മക്കളെയും സ്നേഹിക്കുന്നു;
ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായി പോകയില്ല എന്നു
തീൎത്തു പറഞ്ഞാൽ 6 യജമാനൻ അവനെ
ദൈവസന്നിധിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു
കതകിന്റെയോ കട്ടളക്കാലിന്റെയോ അടുക്കൽ
നിറുത്തീട്ടു സൂചികൊണ്ടു അവന്റെ കാതു കുത്തി
തുളക്കേണം; പിന്നെ അവൻ എന്നേക്കും അവന്നു
ദാസനായിരിക്കേണം. 7 ഒരുത്തൻ തന്റെ
പുത്രിയെ ദാസിയായി വിറ്റാൽ അവൾ ദാസന്മാർ
പോകുന്നതുപോലെ പോകരുതു. 8 അവളെ
തനിക്കു സംബന്ധത്തിന്നു നിയമിച്ച യജമാനന്നു
അവളെ ബോധിക്കാതിരുന്നാൽ അവളെ
വീണ്ടെടുപ്പാൻ അവൻ അനുവദിക്കേണം;

അവളെ ചതിച്ചതുകൊണ്ടു അന്യജാതിക്കു
വിറ്റുകളവാൻ അവന്നു അധികാരമില്ല. 9
അവൻ അവളെ തന്റെ പുത്രന്നു നിയമിച്ചു
എങ്കിൽ പുത്രിമാരുടെ ന്യായത്തിന്നു തക്കവണ്ണം
അവളോടു പെരുമാറേണം. 10 അവൻ
മറ്റൊരുത്തിയെ പരിഗ്രഹിച്ചാൽ ഇവളുടെ
ഉപജീവനവും ഉടുപ്പും വിവാഹമുറയും
കുറെക്കരുതു. 11 ഈ മൂന്നു കാൎയ്യവും അവൻ
അവൾക്കു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവളെ പണം
വാങ്ങാതെ വെറുതെ വിട്ടയക്കേണം. 12 ഒരു
മനുഷ്യനെ അടിച്ചുകൊല്ലുന്നവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. 13 അവൻ കരുതിക്കൂട്ടാതെ
അങ്ങനെ അവന്റെ കയ്യാൽ സംഭവിപ്പാൻ
ദൈവം സംഗതിവരുത്തിയതായാൽ അവൻ
ഓടിപ്പോകേണ്ടുന്ന സ്ഥലം ഞാൻ നിയമിക്കും. 14
എന്നാൽ ഒരുത്തൽ കരുതിക്കൂട്ടി കൂട്ടുകാരനെ
ചതിച്ചു കൊന്നതെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ അവനെ എന്റെ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നിന്നും
പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകേണം. 15 തന്റെ അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ അടിക്കുന്നവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. 16 ഒരുത്തൻ ഒരാളെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു
അവനെ വില്ക്കയാകട്ടെ അവന്റെ കൈവശം
അവനെ കണ്ടു പിടിക്കയാകട്ടെ ചെയ്താൽ അവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 17 തന്റെ
അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ ശപിക്കുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 18 മനുഷ്യർ
തമ്മിൽ ശണ്ഠകൂടീട്ടു ഒരുത്തൻ മറ്റവനെ
കല്ലുകൊണ്ടോ മുഷ്ടികൊണ്ടോ കുത്തിയതിനാൽ
അവൻ മരിച്ചുപോകാതെ കിടപ്പിലാകയും 19

പിന്നെയും എഴുന്നേറ്റു വടി ഊന്നി വെളിയിൽ
നടക്കയും ചെയ്താൽ കുത്തിയവനെ
ശിക്ഷിക്കരുതു; എങ്കിലും അവൻ അവന്റെ
മിനക്കേടിന്നുവേണ്ടി കൊടുത്തു അവനെ
നല്ലവണ്ണം ചികിത്സിപ്പിക്കേണം. 20 ഒരുത്തൻ തന്റെ
ദാസനെയോ ദാസിയെയോ തൽക്ഷണം
മരിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണം വടികൊണ്ടു അടിച്ചാൽ
അവനെ നിശ്ചയമായി ശിക്ഷിക്കേണം. 21 എങ്കിലും
അവൻ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം ജീവിച്ചിരുന്നാൽ
അവനെ ശിക്ഷിക്കരുതു; അവൻ അവന്റെ
മുതലല്ലോ. 22 മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ശണ്ഠകൂടീട്ടു
ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ അടിച്ചതിനാൽ ഗർഭം
അലസിയതല്ലാതെ അവൾക്കു മറ്റൊരു ദോഷവും
വന്നില്ലെങ്കിൽ അടിച്ചവൻ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവു
ചുമത്തുന്ന പിഴ കൊടുക്കേണം; ന്യായാധിപന്മാർ
വിധിക്കുമ്പോലെ അവൻ കൊടുക്കേണം. 23 മറ്റു
ദോഷം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ജീവന്നു പകരം ജീവൻ
കൊടുക്കേണം. 24 കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണു;
പല്ലിന്നു പകരം പല്ലു; കൈക്കു പകരം കൈ;
കാലിന്നു പകരം കാൽ; 25 പൊള്ളലിന്നു
പകരം പൊള്ളൽ; മുറിവിന്നു പകരം മുറിവു;
തിണർപ്പിന്നു പകരം തിണർപ്പു. 26 ഒരുത്തൻ അടിച്ചു
തന്റെ ദാസന്റെയോ ദാസിയുടെയോ കണ്ണു
കളഞ്ഞാൽ അവൻ കണ്ണിന്നു പകരം അവനെ
സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടയക്കേണം. 27 അവൻ
തന്റെ ദാസന്റെയോ ദാസിയുടെയോ പല്ലു
അടിച്ചു തകർത്താൽ അവൻ പല്ലിന്നു പകരം
അവനെ സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടയക്കേണം. 28 ഒരു
കാള ഒരു പുരുഷനെയോ സ്ത്രീയെയോ

കുത്തിക്കൊന്നാൽ ആ കാളയെ കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊല്ലേണം; അതിന്റെ മാംസം തിന്നരുതു;
കാളയുടെ ഉടമസ്ഥനോ കുറ്റമില്ലാത്തവൻ. 29
എന്നാൽ ആ കാള മുമ്പെ തന്നേ കുത്തുന്നതായും
ഉടമസ്ഥൻ അതു അറിഞ്ഞുമിരിക്കെ അവൻ
അതിനെ സൂക്ഷിക്കായ്കകൊണ്ടു അതു ഒരു
പുരുഷനെയോ സ്ത്രീയെയോ കൊന്നുകളഞ്ഞാൽ
ആ കാളയെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം; അതിന്റെ
ഉടമസ്ഥനും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 30
ഉദ്ധാരണ ദ്രവ്യം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തിയാൽ
തന്റെ ജീവന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി തന്റെ മേൽ
ചുമത്തിയതു ഒക്കെയും അവൻ കൊടുക്കേണം.
31 അതു ഒരു ബാലനെ കുത്തിയാലും ഒരു
ബാലയെ കുത്തിയാലും ഈ ന്യായപ്രകാരം
അവനോടു ചെയ്യേണം. 32 കാള ഒരു
ദാസനെയോ ദാസിയെയോ കുത്തിയാൽ
അവൻ അവരുടെ ഉടമസ്ഥന്നു മുപ്പതു
ശേക്കെൽ വെള്ളി കൊടുക്കേണം; കാളയെ
കൊന്നുകളകയും വേണം. 33 ഒരുത്തൻ ഒരു കുഴി
തുറന്നുവെക്കുകയോ കുഴി കുഴിച്ചു അതിനെ
മൂടാതിരിക്കയോ ചെയ്തിട്ടു അതിൽ ഒരു
കാളയോ കഴുതയോ വീണാൽ, 34 കുഴിയുടെ
ഉടമസ്ഥൻ വിലകൊടുത്തു അതിന്റെ യജമാനന്നു
തൃപ്തിവരുത്തേണം; എന്നാൽ ചത്തുപോയതു
അവന്നുള്ളതായിരിക്കേണം. 35 ഒരുത്തന്റെ കാള
മറ്റൊരുത്തന്റെ കാളയെ കുത്തീട്ടു അതു
ചത്തുപോയാൽ അവർ ജീവനോടിരിക്കുന്ന
കാളയെ വിറ്റു അതിന്റെ വില പകുത്തെടുക്കേണം;
ചത്തുപോയതിനെയും പകുത്തെടുക്കേണം. 36

അല്ലെങ്കിൽ ആ കാള മുമ്പെ തന്നേ കുത്തുന്നതു
എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും ഉടമസ്ഥൻ അതിനെ
സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ കാളെക്കു
പകരം കാളയെ കൊടുക്കേണം; എന്നാൽ
ചത്തുപോയതു അവന്നുള്ളതായിരിക്കേണം.

22 ഒരുത്തൻ ഒരു കാളയെയോ ഒരു ആടിനെയോ
മോഷ്ടിച്ചു അറുക്കുകയാകട്ടെ വില്ക്കുകയാകട്ടെ
ചെയ്താൽ അവൻ ഒരു കാളെക്കു അഞ്ചു
കാളയെയും, ഒരു ആടിന്നു നാലു ആടിനെയും
പകരം കൊടുക്കേണം. 2 കള്ളൻ വീടു
മുറിക്കുമ്പോൾ പിടിക്കപ്പെട്ടു അടികൊണ്ടു
മരിച്ചുപോയാൽ അവനെ സംബന്ധിച്ചു
രക്തപാതകം ഇല്ല. 3 എന്നാൽ അതു നേരം
വെളുത്തശേഷമാകുന്നു എങ്കിൽ രക്തപാതകം
ഉണ്ടു. കള്ളൻ ശരിയായിട്ടു പ്രതിശാന്തി ചെയ്യേണം;
അവൻ വകയില്ലാത്തവനെങ്കിൽ തന്റെ
മോഷണം നിമിത്തം അവനെ വില്ക്കേണം. 4
മോഷണവസ്തുവായ കാളയെയോ കഴുതയെയോ
ആടിനെയോ ജീവനോടെ അവന്റെ കൈവശം
കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അവൻ ഇരട്ടി പകരം
കൊടുക്കേണം. 5 ഒരുത്തൻ ഒരു വയലോ
മുന്തിരിത്തോട്ടമോ തീറ്റിക്കയാകട്ടെ തന്റെ
കന്നുകാലിയെ അഴിച്ചുവിട്ടു അതു മറ്റൊരുത്തന്റെ
വയലിൽ മേയുകയാകട്ടെ ചെയ്താൽ അവൻ
തന്റെ വയലിലുള്ളതിൽ ഉത്തമമായതും തന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലുള്ളതിൽ ഉത്തമമായതും
പകരം കൊടുക്കേണം. 6 തീ വീണു കാടു കത്തീട്ടു
കറ്റക്കൂട്ടമോ വിളവോ നിലമോ വെന്തുപോയെങ്കിൽ
തീ കത്തിച്ചവൻ പകരം കൊടുക്കേണം. 7

ഒരുത്തൻ കൂട്ടകാരന്റെ പറ്റിൽ പണമോ വല്ല
സാധനമോ സൂക്ഷിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചിരിക്കെ അതു
അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കളവുപോയാൽ കള്ളനെ
പിടികിട്ടി എന്നുവരികിൽ അവൻ ഇരട്ടി പകരം
കൊടുക്കേണം. 8 കള്ളനെ പിടികിട്ടാതിരുന്നാൽ
ആ വീട്ടുകാരൻ കൂട്ടുകാരന്റെ വസ്തുവിന്മേൽ
കൈ വെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു അറിവാൻ അവനെ
ദൈവസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുപോകേണം. 9
കാണാതെപോയ കാള, കഴുത, ആടു, വസ്ത്രം
മുതലായ യാതൊന്നിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഇതു
എനിക്കുള്ളതു എന്നു ഒരുവൻ പറഞ്ഞു കുറ്റം
ചുമത്തിയാൽ ഇരുപാട്ടുകാരുടെയും കാൎയ്യം
ദൈവസന്നിധിയിൽ വരേണം; കുറ്റക്കാരനെന്നു
ദൈവം വിധിക്കുന്നവൻ കൂട്ടുകാരന്നു ഇരട്ടി
പകരം കൊടുക്കേണം. 10 ഒരുത്തൻ
കൂട്ടുകാരന്റെ പക്കൽ കഴുത, കാള, ആടു
എന്നിങ്ങനെ ഒരു മൃഗത്തെ സൂക്ഷിപ്പാൻ
ഏല്പിച്ചിരിക്കെ അതു ചത്തുപോകയോ അതിന്നു
വല്ല കേടു തട്ടുകയോ ആരും കാണാതെ
കളവുപോകയോ ചെയ്താൽ 11 കൂട്ടുകാരന്റെ
വസ്തുവിന്മേൽ അവൻ കൈ വെച്ചിട്ടില്ല എന്നു
യഹോവയെക്കൊണ്ടുള്ള സത്യം ഇരുപാട്ടുകാൎക്കും
തീൎച്ച ആയിരിക്കേണം; ഉടമസ്ഥൻ അതു
സമ്മതിക്കേണം; മറ്റവൻ പകരം കൊടുക്കേണ്ടാ.
12 എന്നാൽ അതു അവന്റെ പക്കൽനിന്നു
കളവുപോയി എന്നു വരികിൽ അവൻ
അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്നു പകരം കൊടുക്കേണം.
13 അതു കടിച്ചു കീറിപ്പോയെങ്കിൽ അവൻ
അതിന്നു സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുവരേണം; കടിച്ചു

കീറിപ്പോയതിന്നു അവൻ പകരം കൊടുക്കേണ്ടാ.
14 ഒരുത്തൻ കൂട്ടുകാരനോടു വായ്പ വാങ്ങീട്ടു
ഉടമസ്ഥൻ അരികെ ഇല്ലാതിരിക്കെ വല്ല കേടു
ഭവിക്കയോ ചത്തുപോകയോ ചെയ്താൽ
അവൻ പകരം കൊടുക്കേണം. 15 ഉടമസ്ഥൻ
അരികെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ പകരം
കൊടുക്കേണ്ടാ; അതു കൂലിക്കു വാങ്ങിയതെങ്കിൽ
അതിന്നു കൂലിയുണ്ടല്ലോ. 16 വിവാഹത്തിന്നു
നിയമിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു കന്യകയെ ഒരുത്തൻ
വശീകരിച്ചു അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ അവൻ
സ്ത്രീധനം കൊടുത്തു അവളെ വിവാഹം
കഴിക്കേണം. 17 അവളെ അവന്നു കൊടുപ്പാൻ
അവളുടെ അപ്പന്നു അശേഷം മനസ്സില്ലെങ്കിൽ
അവൻ കന്യകമാരുടെ സ്ത്രീധനത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം പണം കൊടുക്കേണം. 18
ക്ഷുദ്രക്കാരത്തിയെ നീ ജീവനോടെ വെക്കരുതു.
19 മൃഗത്തോടുകൂടെ ശയിക്കുന്ന ഏവനും
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 20 യഹോവെക്കു
മാത്രമല്ലാതെ വേറെ ദൈവങ്ങൾക്കു യാഗം
കഴിക്കുന്നവനെ നിർമ്മൂലമാക്കേണം. 21
പരദേശിയെ പീഡിപ്പിക്കരുതു ഉപദ്രവിക്കയുമരുതു;
നിങ്ങൾ മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികൾ
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 22 വിധവയെയും
അനാഥനെയും നിങ്ങൾ ക്ലേശിപ്പിക്കരുതു. 23
അവരെ വല്ലപ്രകാരത്തിലും ക്ലേശിപ്പിക്കയും അവർ
എന്നോടു നിലവിളിക്കയും ചെയ്താൽ ഞാൻ
അവരുടെ നിലവിളി കേൾക്കും; 24 എന്റെ
കോപവും ജ്വലിക്കും; ഞാൻ വാൾകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ കൊല്ലും; നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ

വിധവമാരും നിങ്ങളുടെ പൈതങ്ങൾ
അനാഥരുമായി തീരും. 25 എന്റെ ജനത്തിൽ നിന്റെ
അടുക്കലുള്ള ഒരു ദരിദ്രന്നു പണം വായ്പ
കൊടുത്താൽ പൊലികടക്കാരനെപ്പോലെ
ഇരിക്കരുതു; അവനോടു പലിശ വാങ്ങുകയും
അരുതു. 26 നീ കൂട്ടുകാരന്റെ വസ്ത്രം പണയം
വാങ്ങിയാൽ സൂര്യ്യൻ അസ്തമിക്കുംമുമ്പെ
മടക്കിക്കൊടുക്കേണം. 27 അതുമാത്രമല്ലോ
അവന്റെ പുതപ്പു; അതുമാത്രമല്ലോ അവന്റെ
ശരീരം മൂടുന്ന വസ്ത്രം; അവൻ പിന്നെ
എന്തൊന്നു പുതെച്ചു കിടക്കും? അവൻ
എന്നോടു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കേൾക്കും;
ഞാൻ കൃപയുള്ളവനല്ലോ. 28 നീ ദൈവത്തെ
ദുഷിക്കരുതു; നിന്റെ ജനത്തിന്റെ അധിപതിയെ
ശപിക്കയുമരുതു. 29 നിന്റെ വിളവും ദ്രാവകവൎഗ്ഗവും
അൎപ്പിപ്പാൻ താമസിക്കരുതു; നിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
ആദ്യജാതനെ എനിക്കു തരേണം. 30 നിന്റെ
കാളകളിലും ആടുകളിലും അങ്ങനെ തന്നേ; അതു
ഏഴു ദിവസം തള്ളയോടു കൂടെ ഇരിക്കട്ടെ; എട്ടാം
ദിവസം അതിനെ എനിക്കു തരേണം. 31 നിങ്ങൾ
എനിക്കു വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം; കാട്ടുമൃഗം
കടിച്ചുകീറിയ മാംസം തിന്നരുതു. നിങ്ങൾ അതിനെ
നായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകളയേണം.

23 വ്യാജവൎത്തമാനം പരത്തരുതു;
കള്ളസ്സാക്ഷിയായിരിപ്പാൻ ദുഷ്ടനോടുകൂടെ
ചേരരുതു. 2 ബഹുജനത്തെ അനുസരിച്ചു
ദോഷം ചെയ്യരുതു; ന്യായം മറിച്ചുകളവാൻ
ബഹുജനപക്ഷം ചേൎന്നു വ്യവഹാരത്തിൽ
സാക്ഷ്യം പറയരുതു. 3 ദരിദ്രന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ

അവനോടു പക്ഷം കാണിക്കരുതു. 4 നിന്റെ
ശത്രുവിന്റെ കാളയോ കഴുതയോ വഴിതെറ്റിയതായി
കണ്ടാൽ അതിനെ അവന്റെ അടുക്കൽ തിരികെ
കൊണ്ടുപോകേണം. 5 നിന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവന്റെ
കഴുത ചുമടിൻ കീഴെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ
അവനെ വിചാരിച്ചു അതിനെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ
മടിച്ചാലും അഴിച്ചുവിടുവാൻ അവന്നു സഹായം
ചെയ്യേണം. 6 നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ദരിദ്രന്റെ
വ്യവഹാരത്തിൽ അവന്റെ ന്യായം മറിച്ചുകളയരുതു.
7 കള്ളക്കാര്യം വിട്ടു അകന്നിരിക്ക;
കുറ്റമില്ലാത്തവനെയും നീതിമാനെയും കൊല്ലരുതു;
ഞാൻ ദുഷ്ടനെ നീതീകരിക്കയില്ലല്ലോ. 8
സമ്മാനം കാഴ്ചയുള്ളവരെ കുരുടാക്കുകയും
നീതിമാന്മാരുടെ വാക്കുകളെ മറിച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീ സമ്മാനം വാങ്ങരുതു.
9 പരദേശിയെ ഉപദ്രവിക്കരുതു: നിങ്ങൾ
മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു
പരദേശിയുടെ അനുഭവം അറിയുന്നുവല്ലോ. 10
ആറു സംവത്സരം നിന്റെ നിലം വിതെച്ചു വിളവു
എടുത്തുകൊൾക. 11 ഏഴാം സംവത്സരത്തിലോ
അതു ഉഴവുചെയ്യാതെ വെറുതെ ഇട്ടേക്ക; നിന്റെ
ജനത്തിലെ ദരിദ്രന്മാർ അഹോവൃത്തി കഴിക്കട്ടെ;
അവർ ശേഷിപ്പിക്കുന്നതു കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ തിന്നട്ടെ.
നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടവും ഒലിവുവൃക്ഷവും
സംബന്ധിച്ചും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്ക. 12
ആറു ദിവസം വേല ചെയ്ക; ഏഴാം ദിവസം
നിന്റെ കാളയും കഴുതയും വിശ്രമിപ്പാനും
നിന്റെ ദാസിയുടെ പുത്രനും പരദേശിയും
ആശ്വസിപ്പാനും വേണ്ടി നീ സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണം.

13 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച എല്ലാറ്റിലും
സൂക്ഷ്മതയോടിരിപ്പിൻ; അന്യദൈവങ്ങളുടെ
നാമം കീൎത്തിക്കരുതു; അതു നിന്റെ വായിൽനിന്നു
കേൾക്കയും അരുതു. 14 സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം എനിക്കു ഉത്സവം ആചരിക്കേണം. 15
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവം
ആചരിക്കേണം; ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ആബീബ് മാസത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു ഏഴു
ദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നുക; അന്നല്ലോ
നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോന്നതു.
എന്നാൽ വെറുങ്കയ്യോടെ നിങ്ങൾ എന്റെ മുമ്പാകെ
വരരുതു. 16 വയലിൽ വിതെച്ച വിതയുടെ
ആദ്യഫലമെടുക്കുന്ന കൊയ്ത്തുപെരുനാളും
ആണ്ടറുതിയിൽ വയലിൽ നിന്നു നിന്റെ വേലയുടെ
ഫലം കൂട്ടിത്തീരുമ്പോൾ കായ്കനിപ്പെരുനാളും
ആചരിക്കേണം. 17 സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം നിന്റെ ആണുങ്ങൾ എല്ലാം കൎത്താവായ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ വരേണം. 18 എന്റെ
യാഗരക്തം പുളിപ്പുള്ള അപ്പത്തോടുകൂടെ
അൎപ്പിക്കരുതു; എന്റെ യാഗമേദസ്സ് ഉഷഃകാലംവരെ
ഇരിക്കയുമരുതു. 19 നിന്റെ ഭൂമിയുടെ
ആദ്യവിളവുകളിലെ പ്രഥമഫലം നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണം.
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തള്ളയുടെ പാലിൽ പാകം
ചെയ്യരുതു. 20 ഇതാ, വഴിയിൽ നിന്നെ
കാക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ ഒരു ദൂതനെ നിന്റെ മുമ്പിൽ അയക്കുന്നു.
21 നീ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു അവന്റെ വാക്കു

കേൾക്കേണം; അവനോടു വികടിക്കരുതു; അവൻ
നിങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളെ ക്ഷമിക്കയില്ല;
എന്റെ നാമം അവനിൽ ഉണ്ടു. 22 എന്നാൽ നീ
അവന്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു ഞാൻ
കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും ചെയ്താൽ നിന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ ഞാൻ പകെക്കും; നിന്നെ
ഞെരുക്കുന്നവരെ ഞാൻ ഞെരുക്കും. 23 എന്റെ
ദൂതൻ നിനക്കു മുമ്പായി നടന്നു നിന്നെ അമോൎയ്യർ,
ഹിത്യർ, പെരിസ്യർ, കനാന്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ
എന്നിവരുടെ ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും;
അവരെ ഞാൻ നിൎമ്മൂലമാക്കും. 24 അവരുടെ
ദേവന്മാരെ നമസ്കരിക്കരുതു; അവയെ
സേവിക്കരുതു; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾപോലെ
പ്രവൎത്തിക്കരുതു; അവരെ അശേഷം നശിപ്പിച്ചു
അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ തകൎത്തുകളയേണം. 25
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ തന്നേ
സേവിപ്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിന്റെ
അപ്പത്തെയും വെള്ളത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കും;
ഞാൻ രോഗങ്ങളെ നിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
അകറ്റിക്കളയും. 26 ഗൎഭം അലസുന്നവളും
മച്ചിയും നിന്റെ ദേശത്തു ഉണ്ടാകയില്ല; നിന്റെ
ആയുഷ്കാലം ഞാൻ പൂൎത്തിയാക്കും. 27 എന്റെ
ഭീതിയെ ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ അയച്ചു നീ
ചെല്ലുന്നേടത്തുള്ള ജാതികളെ ഒക്കെയും
അമ്പരപ്പിക്കയും നിന്റെ സകലശത്രുക്കളെയും
നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 28 നിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഹിവ്യനെയും കനാന്യനെയും
ഹിത്യനെയും ഓടിച്ചുകളവാൻ ഞാൻ നിനക്കു
മുമ്പായി കടുന്നലിനെ അയക്കും. 29 ദേശം

ശൂന്യമാകാതെയും കാട്ടുമൃഗം നിനക്കു
ബാധയായി പെരുകാതെയും ഇരിപ്പാൻ ഞാൻ
അവരെ ഒരു സംവത്സരത്തിന്നകത്തു നിന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്നു ഓടിച്ചുകളകയില്ല. 30 നീ
സന്താനസമ്പന്നമായി ദേശം അടക്കുന്നതുവരെ
ഞാൻ അവരെ കുറേശ്ശ, കുറേശ്ശ നിന്റെ മുമ്പിൽ
നിന്നു ഓടിച്ചുകളയും. 31 ഞാൻ നിന്റെ ദേശം
ചെങ്കടൽ തുടങ്ങി ഫെലിസ്ത്യരുടെ കടൽവരെയും
മരുഭൂമി തുടങ്ങി നദിവരെയും ആക്കും;
ദേശത്തിലെ നിവാസികളെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും; നീ അവരെ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു
ഓടിച്ചുകളയേണം. 32 അവരോടു എങ്കിലും
അവരുടെ ദേവന്മാരോടു എങ്കിലും നീ ഉടമ്പടി
ചെയ്യരുതു. 33 നീ എന്നോടു പാപം ചെയ്‌വാൻ
അവർ ഹേതുവായിത്തീരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർ നിന്റെ ദേശത്തു വസിക്കരുതു. നീ അവരുടെ
ദേവന്മാരെ സേവിച്ചാൽ അതു നിനക്കു കണിയായി
തീരും.

24 അവൻ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീയും
അഹരോനും നാദാബും അബീഹൂവും
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതു പേരും
യഹോവയുടെ അടുക്കൽ കയറിവന്നു
ദൂരത്തുനിന്നു നമസ്കരിപ്പിൻ. 2 മോശെ
മാത്രം യഹോവെക്കു അടുത്തുവരട്ടെ. അവർ
അടുത്തുവരരുതു; ജനം അവനോടുകൂടെ കയറി
വരികയുമരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 3 എന്നാറെ
മോശെ വന്നു യഹോവയുടെ വചനങ്ങളും
ന്യായങ്ങളും എല്ലാം ജനത്തെ അറിയിച്ചു. യഹോവ
കല്പിച്ച സകലകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ചെയ്യും

എന്നു ജനമൊക്കെയും ഏകശബ്ദത്തോടെ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 മോശെ യഹോവയുടെ
വചനങ്ങളൊക്കെയും എഴുതി അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റു പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തു ഒരു
യാഗപീഠവും യിസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യക്കൊത്തവണ്ണം
പന്ത്രണ്ടു തൂണും പണിതു. 5 പിന്നെ അവർ
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ചില ബാല്യക്കാരെ അയച്ചു;
അവർ ഹോമയാഗങ്ങളെ കഴിച്ചു യഹോവെക്കു
സമാധാനയാഗങ്ങളായി കാളകളെയും അർപ്പിച്ചു. 6
മോശെ രക്തത്തിൽ പാതി എടുത്തു പാത്രങ്ങളിൽ
ഒഴിച്ചു; രക്തത്തിൽ പാതി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
തളിച്ചു. 7 അവൻ നിയമപുസ്തകം എടുത്തു ജനം
കേൾക്കെ വായിച്ചു. യഹോവ കല്പിച്ചതൊക്കെയും
ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടക്കുമെന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 8 അപ്പോൾ മോശെ രക്തം എടുത്തു
ജനത്തിന്മേൽ തളിച്ചു; ഈ സകലവചനങ്ങളും
ആധാരമാക്കി യഹോവ നിങ്ങളോടു
ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ രക്തം ഇതാ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അനന്തരം മോശെയും
അഹരോനും നാദാബും അബീഹൂവും
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതു പേരുംകൂടെ
കയറിച്ചെന്നു. 10 അവർ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തെ കണ്ടു; അവന്റെ പാദങ്ങൾക്കു
കീഴെ നീലക്കല്ലു പടുത്ത തളം പോലെയും
ആകാശത്തിന്റെ സ്വച്ഛതപോലെയും ആയിരുന്നു.
11 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പ്രമാണികൾക്കു
തൃക്കയ്യാൽ ഒന്നും ഭവിച്ചില്ല; അവർ ദൈവത്തെ
കണ്ടു ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ കഴിച്ചു. 12 പിന്നെ

യഹോവ മോശെയോടു: നീ എന്റെ അടുക്കൽ
പൎവ്വതത്തിൽ കയറിവന്നു അവിടെ ഇരിക്ക;
ഞാൻ നിനക്കു കല്പലകകളും നീ അവരെ
ഉപദേശിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എഴുതിയ
ന്യായപ്രമാണവും കല്പനകളും തരും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 അങ്ങനെ മോശെയും അവന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരനായ യോശുവയും എഴുന്നേറ്റു,
മോശെ ദൈവത്തിന്റെ പൎവ്വത്തിൽ കയറി. 14
അവൻ മൂപ്പന്മാരോടു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുവോളം ഇവിടെ താമസിപ്പിൻ;
അഹരോനും ഹൂരും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടല്ലോ;
ആൎക്കെങ്കിലും വല്ല കാൎയ്യവുമുണ്ടായാൽ അവൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അങ്ങനെ മോശെ പൎവ്വതത്തിൽ കയറിപ്പോയി; ഒരു
മേഘം പൎവ്വതത്തെ മൂടി. 16 യഹോവയുടെ തേജസ്സും
സീനായിപൎവ്വതത്തിൽ ആവസിച്ചു. മേഘം
ആറുദിവസം അതിനെ മൂടിയിരുന്നു; അവൻ
ഏഴാം ദിവസം മേഘത്തിന്റെ നടുവിൽ നിന്നു
മോശെയെ വിളിച്ചു. 17 യഹോവയുടെ തേജസ്സിന്റെ
കാഴ്ച പൎവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ കത്തുന്ന
തീപോലെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു തോന്നി. 18
മോശെയോ മേഘത്തിന്റെ നടുവിൽ പൎവ്വതത്തിൽ
കയറി. മോശെ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും
പൎവ്വതത്തിൽ ആയിരുന്നു.

25 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 2 എനിക്കു വഴിപാടു കൊണ്ടു
വരുവാൻ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക; നല്ല
മനസ്സോടെ തരുന്ന ഏവനോടും നിങ്ങൾ
എനിക്കുവേണ്ടി വഴിപാടു വാങ്ങേണം. 3

അവരോടു വാങ്ങേണ്ടുന്ന വഴിപാടോ: പൊന്നു,
വെള്ളി, താമ്രം; നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, 4 ചുവപ്പുനൂൽ,
പഞ്ഞിനൂൽ, കോലാട്ടുരോമം, 5 ചുവപ്പിച്ച
ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽ, തഹശൂതോൽ, ഖദിരമരം; 6
വിളക്കിന്നു എണ്ണ, അഭിഷേക തൈലത്തിന്നും
പരിമളധൂപത്തിന്നും സുഗന്ധവർഗ്ഗം, 7
ഏഫോദിന്നും മാർപദക്കത്തിന്നും പതിപ്പാൻ
ഗോമേദകക്കല്ലു, രത്നങ്ങൾ എന്നിവ തന്നേ. 8
ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ വസിപ്പാൻ അവർ
എനിക്കു ഒരു വിശുദ്ധ മന്ദിരം ഉണ്ടാക്കേണം. 9
തിരുനിവാസവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും ഞാൻ
കാണിക്കുന്ന മാതൃകപ്രകാരമൊക്കെയും തന്നേ
ഉണ്ടാക്കേണം. 10 ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഒരു പെട്ടകം
ഉണ്ടാക്കേണം; അതിന്നു രണ്ടര മുഴം നീളവും ഒന്നര
മുഴം വീതിയും ഒന്നര മുഴം ഉയരവും വേണം. 11
അതു മുഴുവനും തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിയേണം;
അകത്തും പുറത്തും പൊതിയേണം; അതിന്റെ
മേൽ ചുറ്റും പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വക്കും
ഉണ്ടാക്കേണം. 12 അതിന്നു നാലു പൊൻവളയം
വാർപ്പിച്ചു നാലു കാലിലും ഇപ്പുറത്തു രണ്ടു
വളയവും അപ്പുറത്തു രണ്ടു വളയവുമായി
തറെക്കേണം. 13 ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകൾ
ഉണ്ടാക്കി പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിയേണം. 14
തണ്ടുകളാൽ പെട്ടകം ചുമക്കേണ്ടതിന്നു
പെട്ടകത്തിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള വളയങ്ങളിൽ
അവ ചെലുത്തേണം. 15 തണ്ടുകൾ
പെട്ടകത്തിന്റെ വളയങ്ങളിൽ ഇരിക്കേണം;
അവയെ അതിൽ നിന്നു ഊരരുതു. 16 ഞാൻ
തരുവാനിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം പെട്ടകത്തിൽ

വെക്കേണം. 17 തങ്കംകൊണ്ടു കൃപാസനം
ഉണ്ടാക്കേണം; അതിന്റെ നീളം രണ്ടര മുഴവും
വീതി ഒന്നര മുഴവും ആയിരിക്കേണം. 18
പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു കെരൂബുകളെ
ഉണ്ടാക്കേണം; കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും
അടിപ്പുപണിയായി പൊന്നുകൊണ്ടു അവയെ
ഉണ്ടാക്കേണം. 19 ഒരു കെരൂബിനെ ഒരു അറ്റത്തും
മറ്റെ കെരൂബിനെ മറ്റെ അറ്റത്തും ഉണ്ടാക്കേണം.
കെരൂബുകളെ കൃപാസനത്തിൽനിന്നുള്ളവയായി
അതിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും ഉണ്ടാക്കേണം.
20 കെരൂബുകൾ മേലോട്ടു ചിറകുവിടർത്തി
ചിറകുകൊണ്ടു കൃപാസനത്തെ മൂടുകയും
തമ്മിൽ അഭിമുഖമായിരിക്കയും വേണം.
കെരൂബുകളുടെ മുഖം കൃപാസനത്തിന്നു നേരെ
ഇരിക്കേണം. 21 കൃപാസനത്തെ പെട്ടകത്തിന്മീതെ
വെക്കേണം; ഞാൻ തരുവാനിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം
പെട്ടകത്തിനകത്തു വെക്കേണം. 22 അവിടെ ഞാൻ
നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി കൃപാസനത്തിന്മേൽനിന്നു
സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകത്തിന്മേൽ നില്ക്കുന്ന
രണ്ടു കെരൂബുകളുടെ നടുവിൽ നിന്നും
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കായി ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിപ്പാനിരിക്കുന്ന സകലവും നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്യും. 23 ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഒരു മേശ
ഉണ്ടാക്കേണം. അതിന്റെ നീളം രണ്ടു മുഴവും വീതി
ഒരു മുഴവും ഉയരം ഒന്നര മുഴവും ആയിരിക്കേണം.
24 അതു തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കും ഉണ്ടാക്കേണം. 25
ചുറ്റും അതിന്നു നാലു വിരൽ വീതിയുള്ള ഒരു
ചട്ടവും ചട്ടത്തിന്നു ചുറ്റും പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു

വക്കും ഉണ്ടാക്കേണം. 26 അതിന്നു നാലു
പൊൻവളയം ഉണ്ടാക്കേണം; വളയം നാലു
കാലിന്റെയും പാൎശ്വങ്ങളിൽ തറെക്കേണം. 27 മേശ
ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ
വേണ്ടി വളയം ചട്ടത്തിന്നു ചേൎന്നിരിക്കേണം.
28 തണ്ടുകൾ ഖദരിമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിയേണം; അവകൊണ്ടു
മേശ ചുമക്കേണം. 29 അതിന്റെ തളികകളും
കരണ്ടികളും പകരുന്നതിന്നുള്ള കുടങ്ങളും
കിണ്ടികളും ഉണ്ടാക്കേണം; തങ്കംകൊണ്ടു
അവയെ ഉണ്ടാക്കേണം. 30 മേശമേൽ നിത്യം
കാഴ്ചയപ്പം എന്റെ മുമ്പാകെ വെക്കേണം. 31
തങ്കംകൊണ്ടു ഒരു നിലവിളക്കു ഉണ്ടാക്കേണം.
നിലവിളക്കു അടിപ്പുപണിയായിരിക്കേണം.
അതിന്റെ ചുവടും തണ്ടും പുഷ്പപുടങ്ങളും
മുട്ടുകളും പൂക്കളും അതിൽ നിന്നു തന്നേ
ആയിരിക്കേണം. 32 നിലവിളക്കിന്റെ മൂന്നു
ശാഖ ഒരു വശത്തുനിന്നും നിലവിളക്കിന്റെ
മൂന്നു ശാഖ മറ്റെ വശത്തു നിന്നും ഇങ്ങനെ
ആറു ശാഖ അതിന്റെ പാൎശ്വങ്ങളിൽനിന്നു
പുറപ്പെടേണം. 33 ഒരു ശാഖയിൽ ഓരോ മുട്ടും
ഓരോ പൂവുമായി ബദാംപൂപോലെ മൂന്നു
പുഷ്പപുടവും മറ്റൊരു ശാഖയിൽ ഓരോ
മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി ബദാംപൂപോലെ
മൂന്നു പുഷ്പപുടവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം;
നിലവിളക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ആറു
ശാഖെക്കും അങ്ങനെ തന്നേ വേണം. 34
വിളക്കുതണ്ടിലോ മുട്ടുകളോടും പൂക്കളോടും
കൂടിയ ബദാംപൂപോലെ നാലു പുഷ്പപുടം

ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 35 അതിൽനിന്നുള്ള രണ്ടു
ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു മുട്ടും മറ്റു രണ്ടു ശാഖെക്കു
കീഴെ ഒരു മുട്ടും മറ്റു രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു
മുട്ടും ഇങ്ങനെ നിലവിളക്കിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന
ആറു ശാഖെക്കും വേണം. 36 അവയുടെ മുട്ടുകളും
ശാഖകളും അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരിക്കേണം;
മുഴുവനും തങ്കം കൊണ്ടു ഒറ്റ അടിപ്പു പണി
ആയിരിക്കേണം. 37 അതിന്നു ഏഴു ദീപം
ഉണ്ടാക്കി നേരെ മുമ്പോട്ടു പ്രകാശിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ദീപങ്ങളെ കൊളുത്തേണം. 38
അതിന്റെ ചവണകളും കരിന്തിരിപ്പാത്രങ്ങളും
തങ്കംകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം. 39 അതും ഈ
ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും ഒരു താലന്തു തങ്കം
കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണം. 40 പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു
കാണിച്ചുതന്ന മാതൃകപ്രകാരം അവയെ
ഉണ്ടാക്കുവാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം.

26 തിരുനിവാസത്തെ പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ,
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പത്തു
മൂടുശീലകൊണ്ടു തീർക്കേണം, നെയ്ത്തുകാരന്റെ
ചിത്രപ്പണിയായ കെരൂബുകൾ ഉള്ളവയായി
അവയെ ഉണ്ടാക്കേണം. 2 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു
ഇരുപത്തെട്ടു മുഴം നീളവും ഓരോ മൂടുശീലെക്കു
നാലു മുഴം വീതിയും ഇങ്ങനെ മൂടുശീലെക്കെല്ലാം
ഒരു അളവു ആയിരിക്കേണം. 3 അഞ്ചു മൂടുശീല
ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചിരിക്കേണം; മറ്റെ അഞ്ചു
മൂടുശീലയും ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചിരിക്കേണം.
4 ഇങ്ങനെ ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ

നീലനൂൽകൊണ്ടു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കേണം; രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ പുറത്തെ മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിലും അങ്ങനെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കേണം. 5 ഒരു മൂടുശീലയിൽ അമ്പതു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കേണം; രണ്ടാമത്തെ വിരിയിലുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിലും അമ്പതു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കേണം; കണ്ണി നേർക്കുനേരെ ആയിരിക്കേണം. 6 പൊന്നുകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും ഉണ്ടാക്കേണം; തിരുനിവാസം ഒന്നായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മൂടുശീലകളെ കൊളുത്തുകൊണ്ടു ഒന്നിച്ചു ഇണെക്കേണം. 7 തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ മൂടുവിരിയായി കോലാട്ടുരോമം കൊണ്ടു മൂടുശീല ഉണ്ടാക്കേണം; പതിനൊന്നു മൂടുശീല വേണം. 8 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു മുപ്പതു മുഴം നീളവും ഓരോ മൂടുശീലെക്കു നാലു മുഴം വീതിയും ഇങ്ങനെ മൂടുശീല പതിനൊന്നും ഒരു അളവു ആയിരിക്കേണം. 9 അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നായും ആറു മൂടുശീല ഒന്നായും ഇണെച്ചു ആറാമത്തെ മൂടുശീല കൂടാരത്തിന്റെ മുൻവശത്തു മടക്കി ഇടേണം. 10 ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ വരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ അമ്പതു കണ്ണിയും രണ്ടാമത്തെ വരിയിലെ മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ അമ്പതു കണ്ണിയും ഉണ്ടാക്കേണം. 11 താമ്രംകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും ഉണ്ടാക്കി കൊളുത്തു കണ്ണിയിൽ ഇട്ടു കൂടാരം ഒന്നായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇണെച്ചുകൊള്ളേണം. 12 മൂടുവിരിയുടെ മൂടുശീലയിൽ മിച്ചമായി കവിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാതി മൂടുശീല തിരുനിവാസത്തിന്റെ പിൻവശത്തു

തൂങ്ങിക്കിടക്കേണം. 13 മൂടുവിരിയുടെ മൂടുശീല
നീളത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ളതു ഇപ്പുറത്തു ഒരു
മുഴവും അപ്പുറത്തു ഒരു മുഴവും ഇങ്ങനെ
തിരുനിവാസത്തെ മൂടേണ്ടുന്നതിന്നു അതിന്റെ
രണ്ടു പാൎശ്വങ്ങളിലും തൂങ്ങിക്കിടക്കേണം.
14 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽകൊണ്ടു
മൂടുവിരിക്കു ഒരു പുറമൂടിയും അതിന്റെ മീതെ
തഹശൂതോൽകൊണ്ടു ഒരു പുറമൂടിയും
ഉണ്ടാക്കേണം. 15 തിരുനിവാസത്തിന്നു
ഖദിരമരംകൊണ്ടു നിവിരെ നില്ക്കുന്ന പലകകളും
ഉണ്ടാക്കേണം. 16 ഓരോ പലകെക്കു പത്തുമുഴം
നീളവും ഒന്നര മുഴം വീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കേണം.
17 ഓരോ പലകെക്കു ഒന്നോടൊന്നു
ചേൎന്നിരിക്കുന്ന രണ്ടു കുടുമ ഉണ്ടായിരിക്കേണം,
തിരുനിവാസത്തിന്റെ പലകെക്കു ഒക്കെയും
അങ്ങനെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കേണം. 18
തിരുനിവാസത്തിന്നു പലകകൾ ഉണ്ടാക്കേണം;
തെക്കു വശത്തേക്കു ഇരുപതു പലക. 19 ഇരുപതു
പലകെക്കും താഴെ വെള്ളികൊണ്ടു നാല്പതു ചുവടു,
ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു കുടുമെക്കു രണ്ടു
ചുവടും മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു
കുടുമെക്കു രണ്ടു ചുവടും ഇങ്ങനെ ഇരുപതു
പലകയുടെയും അടിയിൽ വെള്ളികൊണ്ടു നാല്പതു
ചുവടു ഉണ്ടാക്കേണം. 20 തിരുനിവാസത്തിന്റെ
മറുപുറത്തു വടക്കുവശത്തേക്കു ഇരുപതു
പലകയും ഒരു പലകയുടെ താഴെ രണ്ടു ചുവടു, 21
മറ്റൊരു പലകയുടെ താഴെ രണ്ടു ചുവടു, ഇങ്ങനെ
അവെക്കു നാല്പതു വെള്ളിച്ചുവടും ഉണ്ടാക്കേണം.
22 തിരുനിവാസത്തിന്റെ പിൻവശത്തു

പടിഞ്ഞാറോട്ടു ആറു പലക ഉണ്ടാക്കേണം. 23
തിരുനിവാസത്തിന്റെ രണ്ടു വശത്തുമുള്ള മൂലെക്കു
ഈരണ്ടു പലക ഉണ്ടാക്കേണം. 24 ഇവ താഴെ
ഇരട്ടിയായിരിക്കേണം; മേലറ്റത്തോ ഒന്നാം
വളയംവരെ തമ്മിൽ ചേർന്നു ഒറ്റയായിരിക്കേണം;
രണ്ടിന്നും അങ്ങനെ തന്നേ വേണം; അവ
രണ്ടു മൂലെക്കും ഇരിക്കേണം. 25 ഇങ്ങനെ
എട്ടു പലകയും അവയുടെ വെള്ളിച്ചുവടു,
ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു ചുവടു
മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു
ചുവടു ഇങ്ങനെ പതിനാറു വെള്ളിച്ചുവടും
വേണം. 26 ഖദിരമരംകൊണ്ടു അന്താഴങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കേണം; തിരുനിവാസത്തിന്റെ ഒരു
ഭാഗത്തെ പലകെക്കു അഞ്ചു അന്താഴം 27
തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറുഭാഗത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം, തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു പിൻവശത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം. 28 നടുവിലത്തെ അന്താഴം
പലകയുടെ നടുവിൽ ഒരു അറ്റത്തുനിന്നു മറ്റെ
അറ്റത്തോളം ചെല്ലുന്നതായിരിക്കേണം. 29 പലക
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതികയും അന്താഴം
ചെലുത്തുവാനുള്ള അവയുടെ വളയങ്ങൾ
പൊന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം;
അന്താഴങ്ങൾ പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിയേണം. 30
അങ്ങനെ പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു കാണിച്ചുതന്ന
പ്രമാണപ്രകാരം നീ തിരുനിവാസം നിവിർത്തേണം.
31 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ഒരു
തിരശ്ശീല ഉണ്ടാക്കേണം; നെയ്ത്തുകാരന്റെ

ചിത്രപ്പണിയായ കെരൂബുകളുള്ളതായി അതിനെ
ഉണ്ടാക്കേണം. 32 പൊന്നു പൊതിഞ്ഞതും
പൊൻകൊളുത്തുള്ളതും വെള്ളികൊണ്ടുള്ള
നാലു ചുവടിന്മേൽ നില്ക്കുന്നതുമായ നാലു
ഖദിരസ്തംഭങ്ങളിന്മേൽ അതു തൂക്കിയിടേണം. 33
കൊളുത്തുകളിൽ തിരശ്ശീല തൂക്കി സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകം
തിരശ്ശീലെക്കകത്തു കൊണ്ടുചെന്നു വെക്കേണം;
തിരശ്ശീല വിശുദ്ധസ്ഥലവും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലവും
തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നതായിരിക്കേണം. 34
അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകത്തിൻ
മീതെ കൃപാസനം വെക്കേണം. 35
തിരശ്ശീലയുടെ പുറമെ മേശയും മേശക്കു
എതിരെ തിരുനിവാസത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു
നിലവിളക്കും വെക്കേണം; മേശ വടക്കുഭാഗത്തു
വെക്കേണം. 36 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽ
പണിയായ ഒരു മറയും കൂടാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നു
ഉണ്ടാക്കേണം. 37 മറശ്ശീലെക്കു ഖദിരമരംകൊണ്ടു
അഞ്ചു തൂണുണ്ടാക്കി പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിയേണം. അവയുടെ കൊളുത്തു
പൊന്നുകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം; അവെക്കു
താമ്രംകൊണ്ടു അഞ്ചു ചുവടും വാർപ്പിക്കേണം.

27 അഞ്ചു മുഴം നീളവും അഞ്ചു മുഴം
വീതിയുമായി ഖദിരമരംകൊണ്ടു യാഗപീഠം
ഉണ്ടാക്കേണം; യാഗപീഠം സമചതുരവും മൂന്നു
മുഴം ഉയരവും ആയിരിക്കേണം. 2 അതിന്റെ നാലു
കോണിലും കൊമ്പുണ്ടാക്കേണം; കൊമ്പു
അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരിക്കേണം; അതു
താമ്രംകൊണ്ടു പൊതിയേണം. 3 അതിലെ

വെണ്ണീർ എടുക്കേണ്ടതിന്നു ചട്ടികളും അതിന്റെ ചട്ടുകങ്ങളും കിണ്ണങ്ങളും മുൾകൊളുത്തുകളും തീക്കലശങ്ങളും ഉണ്ടാക്കേണം; അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും താമ്രംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണം.
4 അതിന്നു താമ്രംകൊണ്ടു വലപ്പണിയായി ഒരു ജാലവും ഉണ്ടാക്കേണം; ജാലത്തിന്മേൽ നാലു കോണിലും നാലു താമ്രവളയം ഉണ്ടാക്കേണം.
5 ജാലം യാഗപീഠത്തിന്റെ പകുതിയോളം എത്തുംവണ്ണം താഴെ യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുറ്റുപടിക്കു കീഴായി വെക്കേണം.
6 യാഗപീഠത്തിന്നു ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കി താമ്രംകൊണ്ടു പൊതിയേണം.
7 തണ്ടുകൾ വളയങ്ങളിൽ ഇടേണം; യാഗപീഠം ചുമക്കുമ്പോൾ തണ്ടുകൾ അതിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തും ഉണ്ടായിരിക്കേണം.
8 പലകകൊണ്ടു പൊള്ളയായി അതു ഉണ്ടാക്കേണം; പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു കാണിച്ചുതന്നപ്രകാരം തന്നേ അതു ഉണ്ടാക്കേണം.
9 തിരുനിവാസത്തിന്നു പ്രാകാരവും ഉണ്ടാക്കേണം; തെക്കെ ഭാഗത്തേക്കു പ്രാകാരത്തിന്നു പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു ഒരു ഭാഗത്തേക്കു നൂറു മുഴം നീളത്തിൽ മറശ്ശീല വേണം.
10 അതിന്റെ ഇരുപതു തൂണും അവയുടെ ഇരുപതു ചുവടും താമ്രംകൊണ്ടും തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടികളും വെള്ളികൊണ്ടും ആയിരിക്കേണം.
11 അങ്ങനെ തന്നേ വടക്കെ ഭാഗത്തേക്കു നൂറു മുഴം നീളത്തിൽ മറശ്ശീല വേണം; അതിന്റെ ഇരുപതു തൂണും അവയുടെ ഇരുപതു ചുവടും താമ്രംകൊണ്ടും തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടികളും വെള്ളികൊണ്ടും

ആയിരിക്കേണം. 12 പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തേക്കു പ്രാകാരത്തിന്റെ വീതിക്കു അമ്പതു മുഴം നീളത്തിൽ മറശ്ശീലയും അതിന്നു പത്തു തൂണും അവെക്കു പത്തു ചുവടും വേണം. 13 കിഴക്കെ ഭാഗത്തേക്കും പ്രാകാരത്തിന്റെ വീതി അമ്പതു മുഴം ആയിരിക്കേണം. 14 ഒരു ഭാഗത്തേക്കു പതിനഞ്ചു മുഴം നീളമുള്ള മറശ്ശീലയും അതിന്നു മൂന്നു തൂണും അവെക്കു മൂന്നു ചുവടും വേണം. 15 മറ്റെ ഭാഗത്തേക്കും പതിനഞ്ചു മുഴം നീളമുള്ള മറശ്ശീലയും അതിന്നു മൂന്നു തൂണും അവെക്കു മൂന്നു ചുവടും വേണം. 16 എന്നാൽ പ്രാകാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നു നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽപണിയായി ഇരുപതു മുഴം നീളമുള്ള ഒരു മറയും അതിന്നു നാലു തൂണും അവെക്കു നാലു ചുവടും വേണം. 17 പ്രാകാരത്തിന്റെ എല്ലാ തൂണുകൾക്കും വെള്ളികൊണ്ടു മേൽചുറ്റുപടി വേണം; അവയുടെ കൊളുത്തു വെള്ളികൊണ്ടും അവയുടെ ചുവടു താമ്രംകൊണ്ടും ആയിരിക്കേണം. 18 പ്രാകാരത്തിന്നു നാനൂറു മുഴം നീളവും എല്ലാടവും അമ്പതു മുഴം വീതിയും അഞ്ചു മുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം; അതു പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടും ചുവടു താമ്രംകൊണ്ടും ആയിരിക്കേണം. 19 തിരുനിവാസത്തിലെ സകലശുശ്രൂഷെക്കുമുള്ള ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും അതിന്റെ എല്ലാകുറ്റികളും പ്രാകാരത്തിന്റെ എല്ലാകുറ്റികളും താമ്രംകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം. 20 വിളക്കു നിരന്തരം കത്തികൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന്നു

യിസ്രായേൽമക്കൾ വിളക്കിന്നു ഇടിച്ചെടുത്ത
തെളിവുള്ള ഒലിവെണ്ണ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവാൻ അവരോടു കല്പിക്ക. 21
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ സാക്ഷ്യത്തിന്നു
മുമ്പിലുള്ള തിരശ്ശീലെക്കു പുറത്തു അഹരോനും
അവന്റെ പുത്രന്മാരും അതിനെ വൈകുന്നേരം
മുതൽ പ്രഭാതം വരെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
കത്തുവാന്തക്കവണ്ണം വെക്കേണം; ഇതു
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു തലമുറതലമുറയായി
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടമായിരിക്കേണം.

28 നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോനെയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും എനിക്കു
പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുത്തുക; അഹരോനെയും
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ നാദാബ്, അബീഹൂ,
എലെയാസാർ, ഈഥാമാർ എന്നിവരെയും
തന്നേ 2 നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോന്നു
വേണ്ടി മഹത്വത്തിന്നും അലങ്കാരത്തിന്നുമായി
വിശുദ്ധവസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കേണം. 3 അഹരോൻ
എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്‍വാൻ
തക്കവണ്ണം അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്നു വസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കേണമെന്നു ഞാൻ
ജ്ഞാനാത്മാവുകൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്ന
സകലജ്ഞാനികളോടും നീ പറയേണം. 4 അവർ
ഉണ്ടാക്കേണ്ടുന്ന വസ്ത്രമോ: പതക്കം, ഏഫോദ്,
നീളക്കുപ്പായം, ചിത്രത്തയ്യലുള്ള നിലയങ്കി, മുടി,
നടുക്കെട്ടു എന്നിവ തന്നേ. നിന്റെ സഹോദരനായ
അഹരോൻ എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ

ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവർ അവന്നും അവന്റെ
പുത്രന്മാൎക്കും വിശുദ്ധവസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കേണം. 5
അതിന്നു പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവ
എടുക്കേണം. 6 പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
നെയ്ത്തുകാരന്റെ ചിത്രപ്പണിയായി
ഏഫോദ് ഉണ്ടാക്കേണം. 7 അതിന്റെ രണ്ടു
അറ്റത്തോടു ചേൎന്നതായി രണ്ടു ചുമൽക്കണ്ടം
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. അങ്ങനെ അതു തമ്മിൽ
ഇണെച്ചിരിക്കേണം. 8 അതു കെട്ടിമുറുക്കുവാൻ
അതിന്മേലുള്ളതായി ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു
അതിൽനിന്നു തന്നേ അതിന്റെ പണിപോലെ
പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം. 9
അതു കൂടാതെ രണ്ടു ഗോമേദകക്കല്ലു എടുത്തു
അവയിൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേർ
കൊത്തേണം. 10 അവരുടെ പേരുകളിൽ ആറു
ഒരുകല്ലിലും ശേഷമുള്ള ആറു മറ്റെ കല്ലിലും
അവരുടെ ജനനക്രമത്തിൽ ആയിരിക്കേണം. 11
രത്നശില്പിയുടെ പണിയായി മുദ്രക്കൊത്തുപോലെ
രണ്ടു കല്ലിലും യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ പേർ
കൊത്തേണം; അവ പൊന്തടങ്ങളിൽ
പതിക്കേണം; 12 കല്ലു രണ്ടും ഏഫോദിന്റെ
ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിന്മേൽ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
വേണ്ടി ഓൎമ്മക്കല്ലായി വെക്കേണം; അഹരോൻ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അവരുടെ പേർ
ഓൎമ്മക്കായി തന്റെ രണ്ടു ചുമലിന്മേലും
വഹിക്കേണം. 13 പൊന്നുകൊണ്ടു തടങ്ങൾ

ഉണ്ടാക്കേണം. 14 തങ്കംകൊണ്ടു ചരടുപോലെ
മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായി രണ്ടു സരപ്പളിയും
ഉണ്ടാക്കേണം; മുറിച്ചു കുത്തുപണിയായ സരപ്പളി
തടങ്ങളിൽ ചേർക്കേണം. 15 ന്യായവിധിപ്പതക്കം
ചിത്രപ്പണിയായിട്ടു ഉണ്ടാക്കേണം; അതു
ഏഫോദിന്റെ പണിക്കൊത്തതായി പൊന്നു,
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവ കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണം. 16
അതു സമചതുരവും ഇരട്ടയും ഒരു ചാൺ
നീളമുള്ളതും ഒരു ചാൺ വീതിയുള്ളതും
ആയിരിക്കേണം. 17 അതിൽ കൽപതിപ്പായി
നാലു നിര കല്ലു പതിക്കേണം; താമ്രമണി,
പീതരത്നം, മരതകം എന്നിവ ഒന്നാമത്തെ നിര. 18
രണ്ടാമത്തെ നിര: മാണിക്യം, നീലക്കല്ലു, വജ്രം. 19
മൂന്നാമത്തെ നിര: പത്മരാഗം, വൈഡൂര്യ്യം,
സുഗന്ധിക്കല്ലു. 20 നാലാമത്തെ നിര: പുഷ്പരാഗം,
ഗോമേദകം, സൂര്യ്യകാന്തം. അവ അതതു തടത്തിൽ
പൊന്നിൽ പതിച്ചിരിക്കേണം. 21 ഈ കല്ലു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേരോടുകൂടെ അവരുടെ
പേർപോലെ പന്ത്രണ്ടായിരിക്കേണം; പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെ പേർ അവയിൽ
മുദ്രക്കൊത്തായി കൊത്തിയിരിക്കേണം.
22 പതക്കത്തിന്നു ചരടുപോലെ
മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായി തങ്കംകൊണ്ടു സരപ്പളി
ഉണ്ടാക്കേണം. 23 പതക്കത്തിന്നു പൊന്നുകൊണ്ടു
രണ്ടു വട്ടക്കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി പതക്കത്തിന്റെ
രണ്ടു അറ്റത്തും വട്ടക്കണ്ണി വെക്കേണം. 24
പൊന്നുകൊണ്ടു മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായ
സരപ്പളി രണ്ടും പതക്കത്തിന്റെ അറ്റങ്ങളിൽ

ഉള്ള വട്ടക്കണ്ണി രണ്ടിലും കൊളുത്തേണം. 25
മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായ രണ്ടു സരപ്പളിയുടെ മറ്റേ
അറ്റം രണ്ടും രണ്ടു തടത്തിൽ കൊളുത്തി
ഏഫോദിന്റെ ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിൽ അതിന്റെ
മുൻഭാഗത്തു വെക്കേണം. 26 പൊന്നുകൊണ്ടു
രണ്ടു വട്ടക്കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി പതക്കത്തിന്റെ മറ്റേ
രണ്ടു അറ്റത്തും ഏഫോദിന്റെ കീഴറ്റത്തിന്നു നേരെ
അതിന്റെ വിളുമ്പിൽ അകത്തായി വെക്കേണം. 27
പൊന്നുകൊണ്ടു വേറെ രണ്ടു വട്ടക്കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി,
ഏഫോദിന്റെ മുൻഭാഗത്തു അതിന്റെ രണ്ടു
ചുമൽക്കണ്ടത്തിന്മേൽ താഴെ അതിന്റെ
ഇണെപ്പിന്നരികെ ഏഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടിന്നു
മേലായി വെക്കേണം. 28 പതക്കം ഏഫോദിന്റെ
നടുക്കെട്ടിന്നു മേലായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
ഏഫോദിൽ ആടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അതിന്റെ
വട്ടക്കണ്ണികളാൽ ഏഫോദിന്റെ വട്ടക്കണ്ണികളോടു
നീലനാടകൊണ്ടു കെട്ടേണം. 29 അങ്ങനെ
അഹരോൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ
ന്യായവിധിപ്പതക്കത്തിൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പേർ എപ്പോഴും യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
ഓർമ്മെക്കായിട്ടു തന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ
വഹിക്കേണം. 30 ന്യായവിധിപ്പതക്കത്തിന്നകത്തു
ഊറീമും തുമ്മീമും (വെളിപ്പാടും സത്യവും)
വെക്കേണം; അഹരോൻ യഹോവയുടെ
സന്നിധാനത്തിങ്കൽ കടക്കുമ്പോൾ അവന്റെ
ഹൃദയത്തിന്മേൽ ഇരിക്കേണം; അഹരോൻ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള ന്യായവിധി എപ്പോഴും
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ
വഹിക്കേണം. 31 ഏഫോദിന്റെ അങ്കി മുഴുവനും

നീലനൂൽകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണം. 32 അതിന്റെ
നടുവിൽ തല കടപ്പാൻ ഒരു ദ്വാരം വേണം;
ദ്വാരത്തിന്നു നെയ്ത്തുപണിയായ ഒരു നാട
ചുറ്റിലും വേണം; അതു കീറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ
കവചത്തിന്റെ ദ്വാരംപോലെ അതിന്നു
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 33 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ചുറ്റും അതിന്റെ
വിളുമ്പിൽ മാതളപ്പഴങ്ങളും അവയുടെ
ഇടയിൽ ചുറ്റും പൊന്നുകൊണ്ടു മണികളും
ഉണ്ടാക്കേണം. 34 അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ ചുറ്റും ഒരു
പൊന്മണി ഒരു മാതളപ്പഴം, ഒരു പൊന്മണി ഒരു
മാതളപ്പഴം, ഇങ്ങനെ വേണം. 35 ശുശ്രൂഷ
ചെയ്കയിൽ അഹരോൻ അതു ധരിക്കേണം.
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
കടക്കുമ്പോഴും പുറത്തു വരുമ്പോഴും അവൻ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതിന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കേണം. 36 തങ്കംകൊണ്ടു ഒരു പട്ടം ഉണ്ടാക്കി
അതിൽ "യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം" എന്നു
മുദ്രക്കൊത്തായി കൊത്തേണം. 37 അതു
മുടിമേൽ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നീലച്ചരടുകൊണ്ടു
കെട്ടേണം; അതു മുടിയുടെ മുൻഭാഗത്തു
ഇരിക്കേണം. 38 യിസ്രായേൽമക്കൾ
തങ്ങളുടെ സകല വിശുദ്ധവഴിപാടുകളിലും
ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധവസ്തുക്കളുടെ
കുറ്റം അഹരോൻ വഹിക്കേണ്ടതിന്നു അതു
അഹരോന്റെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കേണം;
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അവക്കു പ്രസാദം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അതു എപ്പോഴും അവന്റെ
നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കേണം. 39 പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു

ഉള്ളങ്കിയും വിചിത്രപ്പണിയായി നെയ്യേണം; പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു മുടിയും ഉണ്ടാക്കേണം; നടുക്കെട്ടും ചിത്രത്തയ്യൽപണിയായിട്ടു ഉണ്ടാക്കേണം.
40 അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർക്കു മഹത്വത്തിന്നും അലങ്കാരത്തിന്നുമായിട്ടു അങ്കി, നടുക്കെട്ടു, തലപ്പാവു എന്നിവ ഉണ്ടാക്കേണം.
41 അവ നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും ധരിപ്പിക്കേണം; അവർ എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരെ അഭിഷേകവും കരപൂരണവും ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
42 അവരുടെ നഗ്നത മറെപ്പാൻ അവക്കു ചണനൂൽകൊണ്ടു കാൽചട്ടയും ഉണ്ടാക്കേണം; അതു അര തുടങ്ങി തുടവരെ എത്തേണം.
43 അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോഴോ യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴോ കുറ്റം ചുമന്നു മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ അതു ധരിക്കേണം. അവന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും അതു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം.

29 അവർ എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവക്കു ചെയ്യേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഒരു കാളക്കിടാവിനെയും ഊനമില്ലാത്ത രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
2 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പവും എണ്ണ ചേർത്ത പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശകളും എണ്ണ പിരട്ടിയ പുളിപ്പില്ലാത്ത വടകളും എടുക്കേണം; കോതമ്പുമാവുകൊണ്ടു അവ ഉണ്ടാക്കേണം.
3 അവ ഒരു കൊട്ടയിൽ വെച്ചു കാളയോടും

രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനോടുംകൂടെ കൊട്ടയിൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 4 അഹരോനെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ വരുത്തി വെള്ളംകൊണ്ടു
കഴുകേണം. 5 പിന്നെ വസ്ത്രം എടുത്തു
അഹരോനെ ഉള്ളങ്കിയും ഏഫോദിന്റെ
അങ്കിയും ഏഫോദും പതക്കവും ധരിപ്പിച്ചു
അവന്റെ അരെക്കു ഏഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടു
കെട്ടേണം. 6 അവന്റെ തലയിൽ മുടി വെച്ചു
വിശുദ്ധപട്ടം മുടിമേൽ വെക്കേണം. 7 പിന്നെ
അഭിഷേകതൈലം എടുത്തു തലയിൽ
ഒഴിച്ചു അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യേണം. 8
അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും കൊണ്ടുവന്നു
അങ്കി ധരിപ്പിക്കേണം. 9 അഹരോന്റെയും
പുത്രന്മാരുടെയും അരെക്കു നടുക്കെട്ടു കെട്ടി
അവക്കു തലപ്പാവു വെക്കേണം. പൌരോഹിത്യം
അവക്കു നിത്യാവകാശമായിരിക്കേണം. പിന്നെ
നീ അഹരോന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാക്കും
കരപൂരണം ചെയ്യേണം. 10 നീ കാളയെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വരുത്തേണം;
അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും കാളയുടെ
തലമേൽ കൈവെക്കേണം. 11 പിന്നെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കാളയെ അറുക്കേണം.
12 കാളയുടെ രക്തം കുറെ എടുത്തു
നിന്റെ വിരൽകൊണ്ടു യാഗപീഠത്തിന്റെ
കൊമ്പുകളിന്മേൽ പുരട്ടി ശേഷമുള്ള രക്തം
ഒക്കെയും യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ
ഒഴിക്കേണം. 13 കുടൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന

മേദസ്സു ഒക്കെയും കരളിന്മേൽ ഉള്ള വപയും
മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും അവയുടെ മേലുള്ള
മേദസ്സും എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വെച്ചു
ദഹിപ്പിക്കേണം. 14 കാളയുടെ മാംസവും തോലും
ചാണകവും പാളയത്തിന്നു പുറത്തു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം. 15 ഇതു പാപയാഗം. പിന്നെ ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റനെ എടുക്കേണം; അഹരോനും
അവന്റെ പുത്രന്മാരും ആട്ടുകൊറ്റന്റെ തലമേൽ
കൈവെക്കേണം. 16 ആട്ടുകൊറ്റനെ അറുത്തു
അതിന്റെ രക്തം എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ചുറ്റും തളിക്കേണം. 17 ആട്ടുകൊറ്റനെ
ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി മുറിച്ചു അതിന്റെ കുടലും
കാലും കഴുകി ഖണ്ഡങ്ങളുടെ മേലും അതിന്റെ
തലയുടെ മേലും വെക്കേണം. 18 ആട്ടുകൊറ്റനെ
മുഴുവനും യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വെച്ചു
ദഹിപ്പിക്കേണം. ഇതു യഹോവെക്കു ഹോമയാഗം,
യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗം
തന്നേ. 19 പിന്നെ നീ മറ്റെ ആട്ടുകൊറ്റനെ
എടുക്കേണം; അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
ആട്ടുകൊറ്റന്റെ തലമേൽ കൈ വെക്കേണം. 20
ആട്ടുകൊറ്റനെ അറുത്തു അതിന്റെ രക്തം കുറേ
എടുത്തു അഹരോന്റെ വലത്തെ കാതിന്നും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ വലത്തെ കാതിന്നും
അവരുടെ വലത്തെ കയ്യുടെ പെരുവിരലിന്നും
വലത്തെ കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്നും പുരട്ടി രക്തം
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിക്കേണം. 21
പിന്നെ നീ യാഗപീഠത്തിന്മേലുള്ള രക്തവും
അഭിഷേകതൈലവും കുറേശ്ശ എടുത്തു
അഹരോന്റെമേലും അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്മേലും

അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെമേലും അവരുടെ
വസ്ത്രത്തിന്മേലും തളിക്കേണം; ഇങ്ങനെ അവനും
അവന്റെ വസ്ത്രവും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
അവരുടെ വസ്ത്രവും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. 22 അതു
കരപൂരണത്തിന്റെ ആട്ടുകൊറ്റൻ ആകകൊണ്ടു
നീ അതിന്റെ മേദസ്സും തടിച്ച വാലും കുടൽ
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും കരളിന്മേലുള്ള
വപയും മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും അവയുടെ മേലുള്ള
മേദസ്സും 23 വലത്തെ കൈക്കുറകും യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ വെച്ചിരിക്കുന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെ കൊട്ടയിൽനിന്നു ഒരു അപ്പവും
എണ്ണ പകന്ന അപ്പമായ ഒരു ദോശയും ഒരു
വടയും എടുക്കേണം. 24 അതു ഒക്കെയും
അഹരോന്റെ കയ്യിലും അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
കയ്യിലും വെച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നീരാജനാൎപ്പണമായി നീരാജനം ചെയ്യേണം.
25 പിന്നെ അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു അവ
വാങ്ങി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഹോമയാഗത്തിന്നു
മീതെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
സൌരഭ്യവാസനയായി ദഹിപ്പിക്കേണം;
ഇതു യഹോവെക്കു ദഹനയാഗം. 26 പിന്നെ
അഹരോന്റെ കരപൂരണത്തിന്നുള്ള ആട്ടുകൊറ്റന്റെ
നെഞ്ചു എടുത്തു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നീരാജനാൎപ്പണമായി നീരാജനം ചെയ്യേണം; അതു
നിന്റെ ഓഹരിയായിരിക്കും. 27 അഹരോന്റെയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെയും കരപൂരണത്തിന്നുള്ള
ആട്ടുകൊറ്റന്റെ നീരാജനവും ഉദൎച്ചയുമായി
നീരാജനാൎപ്പണമായ നെഞ്ചും ഉദൎച്ചാൎപ്പണമായ
കൈക്കുറകും നീ ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 28 അതു

ഉദർച്ചാർപ്പണമാകകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പക്കൽനിന്നു നിത്യാവകാശമായിട്ടു അഹരോന്നും
അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും ഉള്ളതായിരിക്കേണം;
അതു യിസ്രായേൽമക്കൾ അർപ്പിക്കുന്ന
സമാധാനയാഗത്തിന്റെ ഉദർച്ചാർപ്പണമായി
യഹോവെക്കുള്ള ഉദർച്ചാർപ്പണം തന്നേ
ആയിരിക്കേണം. 29 അഹരോന്റെ
വിശുദ്ധവസ്ത്രം അവന്റെ ശേഷം അവന്റെ
പുത്രന്മാർക്കുള്ളതാകേണം; അതു ധരിച്ചു അവർ
അഭിഷേകവും കരപൂരണവും പ്രാപിക്കേണം.
30 അവന്റെ പുത്രന്മാരിൽ അവന്നു പകരം
പുരോഹിതനായി വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
കടക്കുന്നവൻ ഏഴു ദിവസം അതു ധരിക്കേണം 31
കരപൂരണത്തിന്റെ ആട്ടുകൊറ്റനെ എടുത്തു
അതിന്റെ മാംസം വിശുദ്ധമായോരു സ്ഥലത്തു
വെച്ചു പാകം ചെയ്യേണം. 32 ആട്ടുകൊറ്റന്റെ
മാംസവും കൊട്ടയിലുള്ള അപ്പവും അഹരോനും
അവന്റെ പുത്രന്മാരും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽവെച്ചു തിന്നേണം. 33 അവരുടെ
കരപൂരണത്തിന്നും വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നും
വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ
അവർ തിന്നേണം; അവ വിശുദ്ധമായിരിക്കയാൽ
അന്യൻ തിന്നരുതു. 34 കരപൂരണയാഗത്തിന്റെ
മാംസത്തിലും അപ്പത്തിലും വല്ലതും
പ്രഭാതകാലംവരെ ശേഷിച്ചിരുന്നാൽ ആ
ശേഷിപ്പു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; അതു
വിശുദ്ധമാകകൊണ്ടു തിന്നരുതു. 35 അങ്ങനെ
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും നീ

അഹരോന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാക്കും ചെയ്യേണം;
ഏഴു ദിവസം അവക്കു കരപൂരണം ചെയ്യേണം. 36
പ്രയാശ്ചിത്തത്തിന്നായി ദിവസേന ഓരോ കാളയെ
പാപയാഗമായിട്ടു അപ്പിക്കേണം; യാഗപീഠത്തിന്നും
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു പാപശുദ്ധി വരുത്തുകയും
അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു അഭിഷേകം
ചെയ്കയും വേണം. 37 ഏഴു ദിവസം നീ
യാഗപീഠത്തിന്നായി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു
അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കേണം; യാഗപീഠം
അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം; യാഗപീഠത്തെ
തൊടുന്നവനൊക്കെയും വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം.
38 യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അപ്പിക്കേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ദിവസന്തോറും നിരന്തരം ഒരു
വയസ്സുപ്രായമുള്ള രണ്ടു ആട്ടിൻകുട്ടി; 39 ഒരു
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ രാവിലെ അപ്പിക്കേണം;
മറ്റെ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ വൈകുന്നേരത്തു
അപ്പിക്കേണം. 40 ഇടിച്ചെടുത്ത കാൽഹീൻ എണ്ണ
പകന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഇടങ്ങഴി നേരിയ മാവും
പാനീയയാഗമായി കാൽഹീൻ വീഞ്ഞും
ആട്ടിൻകുട്ടിയോടുകൂടെ അപ്പിക്കേണം. 41 മറ്റെ
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ രാവിലത്തെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ പാനീയയാഗത്തിന്നും ഒത്തവണ്ണം
ഒരുക്കി സൌരഭ്യവാസനയായി യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗമായി വൈകുന്നേരത്തു
അപ്പിക്കേണം. 42 ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു
വെളിപ്പെടുവാനുള്ള സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽവെച്ചു യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
ഇതു നിങ്ങൾക്കു തലമുറതലമുറയായി

നിരന്തരഹോമയാഗമായിരിക്കേണം. 43 അവിടെ
ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു വെളിപ്പെടും. അതു
എന്റെ തേജസ്സിനാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. 44
ഞാൻ സമാഗമനകൂടാരവും യാഗപീഠവും
ശുദ്ധീകരിക്കും. ഞാൻ അഹരോനെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കും. 45 ഞാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കയും
അവക്കു ദൈവമായിരിക്കയും ചെയ്യും. 46
അവരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നവനായി
അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു അവർ അറിയും; ഞാൻ അവരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്നേ.

30 ധൂപം കാട്ടുവാൻ ഒരു ധൂപപീഠവും
ഉണ്ടാക്കേണം; ഖദിരമരംകൊണ്ടു അതു
ഉണ്ടാക്കേണം. 2 അതു ഒരു മുഴം നീളവും ഒരു മുഴം
വീതിയുമായി സമചതുരവും രണ്ടു മുഴം ഉയരവും
ആയിരിക്കേണം. അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ
അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരിക്കേണം. 3 അതിന്റെ
മേല്പലകയും ചുറ്റും അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളും
കൊമ്പുകളും ഇങ്ങനെ അതു മുഴുവനും
തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിയേണം. അതിന്നു ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കും ഉണ്ടാക്കേണം. 4
ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ അതിന്റെ
വക്കിന്നു കീഴെ ഇരുപുറത്തും ഈരണ്ടു
പൊൻവളയവും ഉണ്ടാക്കേണം. അതിന്റെ രണ്ടു
പാർശ്വത്തിലും അവയെ ഉണ്ടാക്കേണം. 5
തണ്ടുകൾ ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി പൊന്നു

പൊതിയേണം. 6 സാക്ഷ്യപെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിലും
ഞാൻ നിനക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള ഇടമായി
സാക്ഷ്യത്തിന്മീതെയുള്ള കൃപാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിലും ഇരിക്കുന്ന തിരശ്ശീലെക്കു
മുമ്പാകെ അതു വെക്കേണം. 7 അഹരോൻ
അതിന്മേൽ സുഗന്ധധൂപം കാട്ടേണം; അവൻ
ദിനംപ്രതി കാലത്തു ദീപം തുടെക്കുമ്പോൾ
അങ്ങനെ ധൂപം കാട്ടേണം. 8 അഹരോൻ
വൈകുന്നേരം ദീപം കൊളുത്തുമ്പോഴും
അങ്ങനെ സുഗന്ധധൂപം കാട്ടേണം. അതു
തലമുറതലമുറയായി യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ നിരന്തരധൂപം ആയിരിക്കേണം.
9 നിങ്ങൾ അതിന്മേൽ അന്യധൂപമോ
ഹോമയാഗമോ ഭോജനയാഗമോ അപ്പിക്കരുതു;
അതിന്മേൽ പാനീയയാഗം ഒഴിക്കയുമരുതു.
10 സംവത്സരത്തിൽ ഒരിക്കൽ അഹരോൻ
അതിന്റെ കൊമ്പുകൾക്കു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്നുള്ള
പാപയാഗത്തിന്റെ രക്തംകൊണ്ടു അവൻ
തലമുറതലമുറയായി വഷാന്തരപ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; ഇതു യഹോവെക്കു അതിവിശുദ്ധം.
11 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 12 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ജനസംഖ്യ
എടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ എണ്ണുമ്പോൾ
അവരുടെ മദ്ധ്യേ ബാധ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ
അവരിൽ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ജീവന്നുവേണ്ടി യഹോവെക്കു വീണ്ടെടുപ്പുവില
കൊടുക്കേണം. 13 എണ്ണപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉൾപ്പെടുന്ന ഏവനും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ

തൂക്കപ്രകാരം അര ശേക്കെൽ കൊടുക്കേണം.
ശേക്കെൽ എന്നതു ഇരുപതു ഗേരാ. ആ
അര ശേക്കെൽ യഹോവെക്കു വഴിപാടു
ആയിരിക്കേണം. 14 എണ്ണപ്പെടുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഇരുപതു വയസ്സും അതിന്നു
മീതെയുമുള്ളവനെല്ലാം യഹോവെക്കു വഴിപാടു
കൊടുക്കേണം. 15 നിങ്ങളുടെ ജിവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
വഴിപാടു കൊടുക്കുമ്പോൾ ധനവാൻ
അരശേക്കെലിൽ അധികം കൊടുക്കരുതു;
ദരിദ്രൻ കുറെച്ചു കൊടുക്കയും അരുതു. 16 ഈ
പ്രായശ്ചിത്തദ്രവ്യം നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
വാങ്ങി സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷെക്കായി
കൊടുക്കേണം. നിങ്ങളുടെ ജീവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു അതു
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
വേണ്ടി ഒരു ജ്ഞാപകമായിരിക്കേണം. 17 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
18 കഴുകേണ്ടതിന്നു ഒരു താമ്രത്തൊട്ടിയും
അതിന്നു ഒരു താമ്രക്കാലും ഉണ്ടാക്കേണം;
അതിനെ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിനും മദ്ധ്യേ വെച്ചു അതിൽ വെള്ളം
ഒഴിക്കേണം. 19 അതിങ്കൽ അഹരോനും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും കയ്യും കാലും കഴുകേണം. 20
അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടക്കയോ
യഹോവെക്കു ദഹനയാഗം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ ചെല്ലുകയോ
ചെയ്യുമ്പോൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകേണം. 21 അവർ

മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു കയ്യും കാലും
കഴുകേണം; അതു അവക്കു തലമുറതലമുറയായി
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം. 22
യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ; 23 മേത്തരമായ സുഗന്ധവർഗ്ഗമായി
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം അഞ്ഞൂറു
ശേക്കെൽ അയഞ്ഞ മൂരും അതിൽ പാതി
ഇരുനൂറ്റമ്പതു ശേക്കെൽ സുഗന്ധലവംഗവും 24
അഞ്ഞൂറു ശേക്കെൽ വഴനത്തൊലിയും ഒരു ഹീൻ
ഒലിവെണ്ണയും എടുത്തു 25 തൈലക്കാരന്റെ
വിദ്യപ്രകാരം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ വിശുദ്ധമായ
അഭിഷേക തൈലമാക്കേണം; അതു വിശുദ്ധമായ
അഭിഷേകതൈലമായിരിക്കേണം. 26 അതിനാൽ
നീ സമാഗമനകൂടാരവും സാക്ഷ്യപെട്ടകവും
മേശയും 27 അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
നിലവിളക്കും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും 28
ധൂപപീഠവും ഹോമയാഗപീഠവും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും തൊട്ടിയും
അതിന്റെ കാലും അഭിഷേകം ചെയ്യേണം. 29
അവ അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവയെ ശുദ്ധീകരിക്കേണം; അവയെ
തൊടുന്നവനൊക്കെയും വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം.
30 അഹരോനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നീ
അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 31
യിസ്രായേൽമക്കളോടു നീ പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഇതു നിങ്ങളുടെ തലമുറകളിൽ
എനിക്കു വിശുദ്ധമായ അഭിഷേകതൈലം
ആയിരിക്കേണം. 32 അതു മനുഷ്യന്റെ

ദേഹത്തിന്മേൽ ഒഴിക്കരുതു; അതിന്റെ
യോഗപ്രകാരം അതുപോലെയുള്ളതു
നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അരുതു; അതു
വിശുദ്ധമാകുന്നു; അതു നിങ്ങൾക്കു
വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 33 അതുപോലെയുള്ള
തൈലം ഉണ്ടാക്കുന്നവനെയും അതിൽനിന്നു
അന്യന്നു കൊടുക്കുന്നവനെയും അവന്റെ
ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 34 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
നീ നറുംപശ, ഗുല്ഗുലു, ഹൽബാനപ്പശ
എന്നീ സുഗന്ധവർഗ്ഗവും നിർമ്മലസാമ്പ്രാണിയും
എടുക്കേണം; എല്ലാം ഒരുപോലെ തൂക്കം
ആയിരിക്കേണം. 35 അതിൽ ഉപ്പും ചേർത്തു
തൈലക്കാരന്റെ വിദ്യപ്രകാരം നിർമ്മലവും
വിശുദ്ധവുമായ ധൂപവർഗ്ഗമാക്കേണം. 36 നീ അതിൽ
ഏതാനും ഇടിച്ചു പൊടിയാക്കി, ഞാൻ നിനക്കു
വെളിപ്പെടുവാനുള്ള സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ
സാക്ഷ്യത്തിന്നു മുമ്പാകെ വെക്കേണം; അതു
നിങ്ങൾക്കു അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 37 ഈ
ഉണ്ടാക്കുന്ന ധൂപവർഗ്ഗത്തിന്റെ യോഗത്തിന്നു
ഒത്തതായി നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കരുതു; അതു
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 38
മണക്കേണ്ടതിന്നു അതുപോലെയുള്ളതു
ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അവനെ അവന്റെ
ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം.

31 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: 2 ഇതാ, ഞാൻ
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ ഹൂരിന്റെ മകനായ
ഊരിയുടെ മകൻ ബെസലേലിനെ പേർ ചൊല്ലി

വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 അവൻ കൌശലപ്പണികളെ
സങ്കല്പിച്ചു ചെയ്‌വാനും പൊന്നു, വെള്ളി, താമ്രം
എന്നിവകൊണ്ടു പണി ചെയ്‌വാനും രത്നം
വെട്ടി പതിപ്പാനും 4 മരത്തിൽ കൊത്തുപണി
ചെയ്‌വാനും സകലവിധമായ പണിത്തരം
ഉണ്ടാക്കുവാനും ഞാൻ അവനെ 5
ദിവ്യാത്മാവിനാൽ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും
അറിവും സകലവിധസാമർത്ഥ്യവുംകൊണ്ടു
നിറെച്ചിരിക്കുന്നു. 6 ഞാൻ ദാൻഗോത്രത്തിൽ
അഹീസാമാക്കിന്റെ മകനായ ഒഹൊലിയാബിനെ
അവനോടുകൂടെ ആക്കുകയും സകല
ജ്ഞാനികളുടെ ഹൃദയത്തിലും ജ്ഞാനം
നല്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും അവർ ഉണ്ടാക്കും. 7
സമാഗമനകൂടാരവും സാക്ഷ്യപെട്ടകവും
അതിന്മീതെയുള്ള കൃപാസനവും കൂടാരത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും 8 മേശയും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളും തങ്കംകൊണ്ടുള്ള നിലവിളക്കും
അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും 9
ധൂപപീഠവും ഹോമയാഗപീഠവും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും തൊട്ടിയും അതിന്റെ
കാലും വിശേഷവസ്ത്രങ്ങളും 10 പുരോഹിതനായ
അഹരോന്റെ വിശുദ്ധവസ്ത്രങ്ങളും
പുരോഹിതശുശ്രൂഷെക്കായിട്ടു 11 അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളും അഭിഷേകതൈലവും
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നുള്ള സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗവും
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
അവർ ഉണ്ടാക്കും. 12 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു

പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ എന്റെ ശബ്ബത്തുകളെ ആചരിക്കേണം. ഞാൻ നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവയാകുന്നു എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു അതു തലമുറതലമുറയായി എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു അടയാളം ആകുന്നു. 13 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കേണം; അതു നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധം ആകുന്നു. 14 അതിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നവൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. ആരെങ്കിലും അന്നു വേല ചെയ്താൽ അവനെ അവന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 15 ആറു ദിവസം വേല ചെയ്യേണം; എന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായുള്ള ശബ്ബത്തായി യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം ആകുന്നു; ആരെങ്കിലും ശബ്ബത്ത് നാളിൽ വേല ചെയ്താൽ അവൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 16 ആകയാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ തലമുറതലമുറയായി ശബ്ബത്തിനെ നിത്യനിയമമായിട്ടു ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു ശബ്ബത്തിനെ പ്രമാണിക്കേണം. 17 അതു എനിക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും ഒരു അടയാളം ആകുന്നു; ആറു ദിവസംകൊണ്ടല്ലോ യഹോവ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയതു; ഏഴാംദിവസം അവൻ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു വിശ്രമിച്ചു. 18 അവൻ സീനായി പർവ്വതത്തിൽ വെച്ചു മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം ദൈവത്തിന്റെ വിരൽകൊണ്ടു എഴുതിയ കല്പലകകളായ സാക്ഷ്യപലക രണ്ടും അവന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു.

32 എന്നാൽ മോശെ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ജനം
കണ്ടപ്പോൾ ജനം അഹരോന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി അവനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു,
ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു
ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി തരിക; ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു
കൊണ്ടുവന്ന പുരുഷനായ ഈ മോശെക്കു എന്തു
ഭവിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അഹരോൻ അവരോടു:
നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ്യമാരുടെയും പുത്രന്മാരുടെയും
പുത്രിമാരുടെയും കാതിലെ പൊൻകുണുക്കു
പറിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 ജനം ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ
കാതിൽ നിന്നു പൊൻകുണുക്കു പറിച്ചു
അഹരോന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4
അവൻ അതു അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി,
ഒരു കൊത്തുളികൊണ്ടു ഭാഷവരുത്തി ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെ വാർത്തുണ്ടാക്കി. അപ്പോൾ
അവർ: യിസ്രായേലേ, ഇതു നിന്നെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ദൈവം ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അഹരോൻ
അതു കണ്ടാറെ അതിന്നു മുമ്പാകെ ഒരു യാഗപീഠം
പണിതു: നാളെ യഹോവെക്കു ഒരു ഉത്സവം
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 6 പിറ്റെന്നാൾ അവർ
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു ഹോമയാഗങ്ങൾ
കഴിച്ചു സമാധാനയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചു; ജനം
ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും ഇരുന്നു കളിപ്പാൻ
എഴുന്നേറ്റു. 7 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: നീ

ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക; നീ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ജനം തങ്ങളെ തന്നേ
വഷളാക്കിയിരിക്കുന്നു. 8 ഞാൻ അവരോടു
കല്പിച്ച വഴി അവർ വേഗത്തിൽ വിട്ടുമാറി ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെ വാൎത്തുണ്ടാക്കി നമസ്കരിച്ചു
അതിന്നു യാഗം കഴിച്ചു: യിസ്രായേലേ, ഇതു നിന്നെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ദൈവം ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 9 ഞാൻ ഈ ജനത്തെ നോക്കി,
അതു ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം ആകുന്നു എന്നു
കണ്ടു. 10 അതുകൊണ്ടു എന്റെ കോപം
അവക്കു വിരോധമായി ജ്വലിച്ചു ഞാൻ അവരെ
ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെ വിടുക; നിന്നെ ഞാൻ
വലിയോരു ജാതിയാക്കും എന്നും യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 11 എന്നാൽ
മോശെ തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞതു: യഹോവേ, നീ
മഹാബലംകൊണ്ടും ഭുജവീൎയ്യംകൊണ്ടും
മിസ്രയിംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ജനത്തിന്നു വിരോധമായി നിന്റെ കോപം
ജ്വലിക്കുന്നതു എന്തു? 12 മലകളിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളവാനും ഭൂതലത്തിൽനിന്നു
നശിപ്പിപ്പാനും അവരെ ദോഷത്തിന്നായി അവൻ
കൊണ്ടുപോയി എന്നു മിസ്രയീമ്യരെക്കൊണ്ടു
പറയിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? നിന്റെ ഉഗ്രകോപം
വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിന്റെ ജനത്തിന്നു വരുവാനുള്ള
ഈ അനൎത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിക്കേണമേ. 13
നിന്റെ ദാസന്മാരായ അബ്രാഹാമിനെയും
യിസ്ഹാക്കിനെയും യിസ്രായേലിനെയും

ഓർക്കേണമേ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സന്തതിയെ
ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ
വർദ്ധിപ്പിക്കയും ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്ത ഈ ദേശം
ഒക്കെയും നിങ്ങളുടെ സന്തതിക്കു കൊടുക്കയും
അവർ അതിനെ എന്നേക്കും അവകാശമായി
പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു നീ നിന്നെക്കൊണ്ടു
തന്നേ അവരോടു സത്യംചെയ്തുവല്ലോ. 14
അപ്പോൾ യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്നു വരുത്തും
എന്നു കല്പിച്ച അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു.
15 മോശെ തിരിഞ്ഞു പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി;
സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പലക രണ്ടും അവന്റെ കയ്യിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. പലക ഇപ്പുറവും അപ്പുറവുമായി
ഇരുവശത്തും എഴുതിയതായിരുന്നു. 16 പലക
ദൈവത്തിന്റെ പണിയും പലകയിൽ പതിഞ്ഞ
എഴുത്തു ദൈവത്തിന്റെ എഴുത്തും ആയിരുന്നു. 17
ജനം ആർത്തുവിളിക്കുന്ന ഘോഷം യോശുവ
കേട്ടപ്പോൾ അവൻ മോശെയോടു: പാളയത്തിൽ
യുദ്ധഘോഷം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതിന്നു
അവൻ: ജയിച്ചു ആർക്കുന്നവരുടെ ഘോഷമല്ല,
തോറ്റു നിലവിളിക്കുന്നവരുടെ നിലവിളിയുമല്ല,
പ്രതിഗാനം ചെയ്യുന്നവരുടെ ഘോഷമത്രേ ഞാൻ
കേൾക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അവൻ
പാളയത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ കാളക്കുട്ടിയെയും
നൃത്തങ്ങളെയും കണ്ടു അപ്പോൾ മോശെയുടെ
കോപം ജ്വലിച്ചു അവൻ പലകകളെ കയ്യിൽനിന്നു
എറിഞ്ഞു പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തുവെച്ചു
പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. 20 അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
കാളക്കുട്ടിയെ അവൻ എടുത്തു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടു അരെച്ചു പൊടിയാക്കി വെള്ളത്തിൽ

വിതറി യിസ്രായേൽമക്കളെ കുടിപ്പിച്ചു. 21
മോശെ അഹരോനോടു: ഈ ജനത്തിന്മേൽ
ഇത്രവലിയ പാപം വരുത്തുവാൻ അവർ നിന്നോടു
എന്തു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിന്നു
അഹരോൻ പറഞ്ഞതു: യജമാനന്റെ കോപം
ജ്വലിക്കരുതേ; ഈ ജനം ദോഷത്തിലേക്കു
ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. 23
ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു
ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി തരേണം; ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന പുരുഷനായ
ഈ മോശെക്കു എന്തു ഭവിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു അവർ എന്നോടു
പറഞ്ഞു. 24 ഞാൻ അവരോടു: പൊന്നുള്ളവർ
അതു പറിച്ചെടുക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
അതു എന്റെ പക്കൽ തന്നു; ഞാൻ അതു
തീയിൽ ഇട്ടു ഈ കാളക്കുട്ടി പുറത്തു വന്നു. 25
അവരുടെ വിരോധികൾക്കു മുമ്പാകെ അവർ
ഹാസ്യമാകത്തക്കവണ്ണം അഹരോൻ അവരെ
അഴിച്ചുവിട്ടുകളകയാൽ ജനം കെട്ടഴിഞ്ഞവരായി
എന്നു കണ്ടിട്ടു മോശെ പാളയത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു: 26 യഹോവയുടെ
പക്ഷത്തിൽ ഉള്ളവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ ലേവ്യർ എല്ലാവരും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. 27 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വാൾ അരെക്കു കെട്ടി പാളയത്തിൽകൂടി
വാതിൽതോറും കടന്നു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സഹോദരനെയും താന്താന്റെ സ്നേഹിതനെയും
താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനെയും കൊന്നുകളവിൻ

എന്നിങ്ങനെ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28
ലേവ്യർ മോശെ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു
അന്നു ഏകദേശം മൂവായിരം പേർ വീണു. 29
യഹോവ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹം
നല്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ഇന്നു ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ മകന്നും താന്താന്റെ സഹോദരന്നും
വിരോധമായി യഹോവെക്കു നിങ്ങളെ തന്നേ
ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ എന്നു മോശെ പറഞ്ഞു. 30
പിറ്റെന്നാൾ മോശെ: നിങ്ങൾ ഒരു മഹാപാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ യഹോവയുടെ
അടുക്കൽ കയറിച്ചെല്ലും; പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ
പാപത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തുവാൻ
എനിക്കു ഇടയാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 31
അങ്ങനെ മോശെ യഹോവയുടെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിച്ചെന്നു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
അയ്യോ, ഈ ജനം മഹാപാതകം ചെയ്തു
പൊന്നുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു ഒരു ദൈവത്തെ
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 32 എങ്കിലും നീ
അവരുടെ പാപം ക്ഷമിക്കേണമേ; അല്ലെങ്കിൽ
നീ എഴുതിയ നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു
എന്റെ പേർ മായിച്ചുകളയേണമേ. 33 യഹോവ
മോശെയോടു: എന്നോടു പാപം ചെയ്തവന്റെ
പേർ ഞാൻ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു
മായിച്ചുകളയും. 34 ആകയാൽ നീ പോയി
ഞാൻ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത ദേശത്തേക്കു
ജനത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക; എന്റെ ദൂതൻ
നിന്റെ മുമ്പിൽ നടക്കും. എന്നാൽ എന്റെ
സന്ദർശനദിവസത്തിൽ ഞാൻ അവരുടെ

പാപം അവരുടെമേൽ സന്ദർശിക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 35 അഹരോൻ ഉണ്ടാക്കിയ
കാളക്കുട്ടിയെ ജനം ഉണ്ടാക്കിച്ചതാകകൊണ്ടു
യഹോവ അവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു.
33 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: നീയും മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നീ
കൊണ്ടുവന്ന ജനവും ഇവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു,
നിന്റെ സന്തതിക്കു കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ
അബ്രാഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും
യാക്കോബിനോടും സത്യംചെയ്ത ദേശത്തേക്കു, 2
പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു, തന്നേ,
പോകുവിൻ. ഞാൻ ഒരു ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി
അയക്കും; കനാന്യൻ, അമോർയ്യൻ, ഹിത്യൻ,
പെരിസ്യൻ, ഹിവ്യൻ, യെബൂസ്യൻ എന്നിവരെ
ഞാൻ ഓടിച്ചുകളയും. 3 വഴിയിൽവെച്ചു ഞാൻ
നിന്നെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്റെ നടുവിൽ നടക്കയില്ല; നീ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള
ജനം ആകുന്നു. 4 ദോഷകരമായ ഈ വചനം
കേട്ടപ്പോൾ ജനം ദുഃഖിച്ചു; ആരും തന്റെ ആഭരണം
ധരിച്ചതുമില്ല. 5 നിങ്ങൾ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം
ആകുന്നു; ഞാൻ ഒരു നിമിഷനേരം നിന്റെ
നടുവിൽ നടന്നാൽ നിന്നെ സംഹരിച്ചുകളയും;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു നീ നിന്റെ ആഭരണം
നീക്കിക്കളക എന്നിങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മക്കളോടു
പറക എന്നു യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചിരുന്നു.
6 അങ്ങനെ ഹോരേബ് പർവ്വതത്തിങ്കൽ തുടങ്ങി
യിസ്രായേൽമക്കൾ ആഭരണം ധരിച്ചില്ല. 7 മോശെ
കൂടാരം എടുത്തു പാളയത്തിന്നു പുറത്തു

പാളയത്തിൽനിന്നു ദൂരത്തു അടിച്ചു; അതിന്നു
സമാഗമനകൂടാരം എന്നു പേർ ഇട്ടു. യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നവനെല്ലാം പുറപ്പെട്ടു പാളയത്തിന്നു
പുറത്തുള്ള സമാഗമനകൂടാരത്തിലേക്കു ചെന്നു. 8
മോശെ കൂടാരത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ
ജനം ഒക്കെയും എഴുന്നേറ്റു ഒരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിന്നു,
മോശെ കൂടാരത്തിന്നകത്തു കടക്കുവേളം
അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 9 മോശെ
കൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ മേഘസ്തംഭം
ഇറങ്ങി കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിൽക്കയും
യഹോവ മോശെയോടു സംസാരിക്കയും
ചെയ്തു. 10 ജനം എല്ലാം കൂടാരവാതിൽക്കൽ
മേഘസ്തംഭം നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. ജനം
എല്ലാം എഴുന്നേറ്റു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂടാരവാതിൽക്കൽവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു.
11 ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടു
സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ യഹോവ മോശെയോടു
അഭിമുഖമായി സംസാരിച്ചു. പിന്നെ അവൻ
പാളയത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു; അവന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരനായ നൂന്റെ പുത്രനായ
യോശുവ എന്ന ബാല്യക്കാരനോ കൂടാരത്തെ
വിട്ടുപിരിയാതിരുന്നു. 12 മോശെ യഹോവയോടു
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: ഈ ജനത്തെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക എന്നു നീ എന്നോടു
കല്പിച്ചുവല്ലോ; എങ്കിലും ആരെ എന്നോടുകൂടെ
അയക്കുമെന്നു അറിയിച്ചുതന്നില്ല; എന്നാൽ:
ഞാൻ നിന്നെ അടുത്തു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
എനിക്കു നിന്നോടു കൃപ തോന്നിയിരിക്കുന്നു

എന്നു നീ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. 13 ആകയാൽ
എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ വഴി എന്നെ
അറിയിക്കേണമേ; നിനക്കു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടാകുവാന്തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിന്നെ
അറിയുമാറാകട്ടെ; ഈ ജാതി നിന്റെ ജനം എന്നു
ഓൎക്കേണമേ. 14 അതിന്നു അവൻ: എന്റെ
സാന്നിദ്ധ്യം നിന്നോടുകൂടെ പോരും; ഞാൻ
നിനക്കു സ്വസ്ഥത നല്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
15 അവൻ അവനോടു: തിരുസാന്നിദ്ധ്യം
എന്നോടുകൂടെ പോരുന്നില്ല എങ്കിൽ ഞങ്ങളെ
ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കരുതേ. 16 എന്നോടും
നിന്റെ ജനത്തോടും കൃപ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു
ഏതിനാൽ അറിയും? നീ ഞങ്ങളോടുകൂടെ
പോരുന്നതിനാലല്ലയോ? അങ്ങനെ ഞാനും നിന്റെ
ജനവും ഭൂതലത്തിലുള്ള സകലജാതികളിലുംവെച്ചു
വിശേഷതയുള്ളവരായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17
യഹോവ മോശെയോടു: നീ പറഞ്ഞ ഈ
വാക്കുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യും; എനിക്കു നിന്നോടു
കൃപ തോന്നിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ അടുത്തു
അറിഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 18
അപ്പോൾ അവൻ: നിന്റെ തേജസ്സു എനിക്കു
കാണിച്ചു തരേണമേ എന്നപേക്ഷിച്ചു. 19 അതിന്നു
അവൻ: ഞാൻ എന്റെ മഹിമ ഒക്കെയും നിന്റെ
മുമ്പാകെ കടക്കുമാറാക്കി യഹോവയുടെ
നാമത്തെ നിന്റെ മുമ്പാകെ ഘോഷിക്കും; കൃപ
ചെയ്വാൻ എനിക്കു മനസ്സുള്ളവനോടു ഞാൻ
കൃപ ചെയ്യും; കരുണ കാണിപ്പാൻ എനിക്കു
മനസ്സുള്ളവന്നു ഞാൻ കരുണ കാണിക്കും
എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 20 നിനക്കു എന്റെ മുഖം

കാണ്മാൻ കഴികയില്ല; ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ
കണ്ടു ജീവനോടെ ഇരിക്കയില്ല എന്നും അവൻ
കല്പിച്ചു. 21 ഇതാ, എന്റെ അടുക്കൽ ഒരു സ്ഥലം
ഉണ്ടു; അവിടെ ആ പാറമേൽ നീ നിൽക്കേണം. 22
എന്റെ തേജസ്സു കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഞാൻ
നിന്നെ പാറയുടെ ഒരു പിളപ്പിൽ ആക്കി ഞാൻ
കടന്നുപോകുവോളം എന്റെ കൈകൊണ്ടു നിന്നെ
മറെക്കും. 23 പിന്നെ എന്റെ കൈ നീക്കും; നീ
എന്റെ പിൻഭാഗം കാണും; എന്റെ മുഖമോ
കാണാവതല്ല എന്നും യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.

34 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: മുമ്പിലത്തേവപോലെ രണ്ടു കല്പലക
ചെത്തിക്കൊൾക; എന്നാൽ നീ പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞ
മുമ്പിലത്തെ പലകയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വചനങ്ങളെ
ഞാൻ ആ പലകയിൽ എഴുതും. 2 നീ രാവിലേ
ഒരുങ്ങി രാവിലേ തന്നേ സീനായിപൎവ്വതത്തിൽ
കയറി; പൎവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ എന്റെ
സന്നിധിയിൽ വരേണം. 3 നിന്നോടുകൂടെ ആരും
കയറരുതു. പൎവ്വതത്തിലെങ്ങും ആരെയും
കാണരുതു. പൎവ്വതത്തിൻ അരികെ ആടുകളോ
കന്നുകാലികളോ മേയുകയും അരുതു. 4 അങ്ങനെ
മോശെ മുമ്പിലത്തേവപോലെ രണ്ടു കല്പലക
ചെത്തി, അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു യഹോവ
തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോല സീനായിപൎവ്വതത്തിൽ
കയറി; കല്പലക രണ്ടും കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു
പോയി. 5 അപ്പോൾ യഹോവ മേഘത്തിൽ
ഇറങ്ങി അവിടെ അവന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
യഹോവയുടെ നാമത്തെ ഘോഷിച്ചു. 6 യഹോവ
അവന്റെ മുമ്പാകെ കടന്നു ഘോഷിച്ചതു

എന്തെന്നാൽ: യഹോവ, യഹോവയായ ദൈവം,
കരുണയും കൃപയുമുള്ളവൻ; ദീൎഘക്ഷമയും
മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ. 7
ആയിരം ആയിരത്തിന്നു ദയ പാലിക്കുന്നവൻ;
അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും
ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; കുറ്റമുള്ളവനെ വെറുതെ വിടാതെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മക്കളുടെമേലും
മക്കളുടെ മക്കളുടെമേലും മൂന്നാമത്തെയും
നാലാമത്തെയും തലമുറയോളം സന്ദൎശിക്കുന്നവൻ.
8 എന്നാറെ മോശെ ബദ്ധപ്പെട്ടു സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു: 9 കൎത്താവേ, നിനക്കു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ കൎത്താവു ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
നടക്കേണമേ. ഇതു ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം തന്നേ
എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യവും പാപവും
ക്ഷമിച്ചു ഞങ്ങളെ നിന്റെ അവകാശമാക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതിന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ ഒരു
നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെങ്ങും ഒരു
ജാതിയിലും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അത്ഭുതങ്ങൾ
നിന്റെ സൎവ്വജനത്തിന്നും മുമ്പാകെ ഞാൻ
ചെയ്യും; നീ സഹവാസം ചെയ്തുപോരുന്ന
ജനം ഒക്കെയും യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തിയെ
കാണും; ഞാൻ നിന്നോടു ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്നതു
ഭയങ്കരമായുള്ളതു തന്നേ. 11 ഇന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക;
അമോൎയ്യൻ, കനാന്യൻ, ഹിത്യൻ, പെരിസ്യൻ,
ഹിവ്യൻ, യെബൂസ്യൻ എന്നിവരെ ഞാൻ നിന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്നു ഓടിച്ചുകളയും. 12 നീ ചെല്ലുന്ന
ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടു നീ ഒരു ഉടമ്പടി

ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾക; അല്ലാഞ്ഞാൽ
അതു നിന്റെ മദ്ധ്യേ ഒരു കണിയായിരിക്കും. 13
നിങ്ങൾ അവരുടെ ബലിപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു
വിഗ്രഹങ്ങളെ തകർത്തു അശേരപ്രതിഷ്ഠകളെ
വെട്ടിക്കളയേണം. 14 അന്യദൈവത്തെ
നമസ്കരിക്കരുതു; യഹോവയുടെ നാമം
തീക്ഷ്ണൻ എന്നാകുന്നു; അവൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള
ദൈവം തന്നേ. 15 ആ ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടു
ഉടമ്പടി ചെയ്കയും അവരുടെ ദേവന്മാരോടു
അവർ പരസംഗം ചെയ്തു അവരുടെ ദേവന്മാക്കു
ബലി കഴിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ വിളിക്കയും നീ ചെന്നു
അവരുടെ ബലികൾ തിന്നുകയും 16 അവരുടെ
പുത്രിമാരിൽനിന്നു നിന്റെ പുത്രന്മാക്കു ഭാര്യമാരെ
എടുക്കയും അവരുടെ പുത്രിമാർ തങ്ങളുടെ
ദേവന്മാരോടു പരസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ
പുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ ദേവന്മാരോടു
പരസംഗം ചെയ്യിക്കയും ചെയ്‌വാൻ ഇടവരരുതു. 17
ദേവന്മാരെ വാർത്തുണ്ടാക്കരുതു. 18 പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവം നീ ആചരിക്കേണം. ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ആബീബ് മാസത്തിൽ
നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു ഏഴു ദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പം തിന്നേണം; ആബീബ് മാസത്തിലല്ലോ
നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോന്നതു.
19 ആദ്യം ജനിക്കുന്നതൊക്കെയും നിന്റെ
ആടുകളുടെയും കന്നുകാലികളുടെയും
കൂട്ടത്തിൽ കടിഞ്ഞൂലായ ആൺ ഒക്കെയും
എനിക്കുള്ളതു ആകുന്നു. 20 എന്നാൽ കഴുതയുടെ
കടിഞ്ഞൂലിനെ ആട്ടിൻകുട്ടിയെക്കൊണ്ടു
വീണ്ടുകൊള്ളേണം. വീണ്ടുകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ

അതിന്റെ കഴുത്തു ഒടിച്ചുകളയേണം. നിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ആദ്യജാതനെ ഒക്കെയും
വീണ്ടുകൊള്ളേണം. വെറുങ്കയ്യോടെ നിങ്ങൾ
എന്റെ മുമ്പാകെ വരരുതു. 21 ആറു ദിവസം വേല
ചെയ്യേണം; ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണം;
വിതകാലമോ കൊയ്ത്തുകാലമോ ആയാലും
സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണം. 22 കോതമ്പുകൊയ്ത്തിലെ
ആദ്യഫലോത്സവമായ വാരോത്സവവും
ആണ്ടറുതിയിൽ കായ്കനിപ്പെരുനാളും നീ
ആചരിക്കേണം. 23 സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം പുരുഷന്മാരൊക്കയും യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായി യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ
വരേണം. 24 ഞാൻ ജാതികളെ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു നിന്റെ അതൃത്തികളെ
വിശാലമാക്കും; നീ സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ചെല്ലുവാൻ കയറിപ്പോയിരിക്കുമ്പോൾ
ഒരു മനുഷ്യനും നിന്റെ ദേശം മോഹിക്കയില്ല. 25
എന്റെ യാഗരക്തം പുളിപ്പുള്ള അപ്പത്തോടുകൂടെ
അർപ്പിക്കരുതു. പെസഹപെരുനാളിലെ യാഗം
പ്രഭാതകാലംവരെ വെച്ചേക്കരുതു. 26 നിന്റെ
നിലത്തിലെ ആദ്യവിളവിന്റെ ആദ്യഫലം നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
കൊണ്ടുവരേണം. കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെ അതിന്റെ
തള്ളയുടെ പാലിൽ പാകം ചെയ്യരുതു. 27 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു: ഈ വചനങ്ങളെ
എഴുതിക്കൊൾക; ഈ വചനങ്ങൾ ആധാരമാക്കി
ഞാൻ നിന്നോടും യിസ്രായേലിനോടും നിയമം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 28

അവൻ അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെയും വെള്ളം
കുടിക്കാതെയും നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും
യഹോവയോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; അവൻ പത്തു
കല്പനയായ നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ പലകയിൽ
എഴുതിക്കൊടുത്തു. 29 അവൻ തന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു നിമിത്തം തന്റെ മുഖത്തിന്റെ
ത്വക്ക് പ്രകാശിച്ചു എന്നു മോശെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ
പലക രണ്ടും കയ്യിൽ പടിച്ചുകൊണ്ടു
സീനായിപർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ
അറിഞ്ഞില്ല. 30 അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കൾ
എല്ലാവരും മോശെയെ നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ
മുഖത്തിന്റെ ത്വക്ക് പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ടു;
അതുകൊണ്ടു അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു. 31 മോശെ അവരെ
വിളിച്ചു; അപ്പോൾ അഹരോനും സഭയിലെ
പ്രമാണികൾ ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങി വന്നു; മോശെ അവരോടു സംസാരിചു.
32 അതിന്റെ ശേഷം യിസ്രായേൽമക്കൾ
ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
സീനായിപർവ്വതത്തിൽവെച്ചു യഹോവ തന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ അവരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചു. 33 മോശെ അവരോടു സംസാരിച്ചു
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ തന്റെ മുഖത്തു ഒരു
മൂടുപടം ഇട്ടു. 34 മോശെ യഹോവയോടു
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ പുറത്തു വരുവോളം മൂടുപടം
നീക്കിയിരിക്കും; തന്നോടു കല്പിച്ചതു അവൻ
പുറത്തുവന്നു യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയും. 35
യിസ്രായേൽമക്കൾ മോശെയുടെ മുഖത്തിന്റെ

ത്വക്ക് പ്രകാശിക്കുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടു മോശെ അവനോടു സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു അകത്തു കടക്കുവോളം മൂടുപടം പിന്നെയും തന്റെ മുഖത്തു ഇട്ടുകൊള്ളും.

35 അനന്തരം മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സംഘത്തെ ഒക്കെയും കൂട്ടി അവരോടു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ യഹോവ കല്പിച്ച വചനങ്ങൾ
ആവിതു: 2 ആറു ദിവസം വേല ചെയ്യേണം; ഏഴാം
ദിവസം നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധമായി യഹോവയുടെ
മഹാസ്വസ്ഥതയുള്ള ശബ്ബത്ത് ആയിരിക്കേണം;
അന്നു വേല ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം മരണ ശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. 3 ശബ്ബത്ത് നാളിൽ നിങ്ങളുടെ
വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എങ്ങും തീ കത്തിക്കരുതു. 4
മോശെ പിന്നെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസഭയോടും പറഞ്ഞതു: യഹോവ കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
യഹോവെക്കു ഒരു വഴിപാടു എടുപ്പിൻ. നല്ല
മനസ്സുള്ളവനെല്ലാം യഹോവെക്കു വഴിപാടു
കൊണ്ടുവരേണം. 6 പൊന്നു, വെള്ളി, താമ്രം,
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ,
കോലാട്ടുരോമം, 7 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽ,
തഹശുതോൽ, ഖദിരമരം, 8 വിളക്കിന്നു എണ്ണ,
അഭിഷേകതൈലത്തിന്നും പരിമളധൂപത്തിന്നും
സുഗന്ധവർഗ്ഗം, 9 ഗോമേദകക്കല്ലു, ഏഫോദിന്നു
പതക്കത്തിന്നും പതിക്കേണ്ടുന്ന കല്ലു എന്നിവ
തന്നേ. 10 നിങ്ങളിൽ ജ്ഞാനികളായ എല്ലാവരും
വന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
ഉണ്ടാക്കേണം. 11 തിരുനിവാസം, അതിന്റെ
മൂടുവിരി, പുറമൂടി, കൊളുത്തുകൾ, പലകകൾ,

അന്താഴങ്ങൾ, 12 തൂണുകൾ, ചുവടുകൾ, പെട്ടകം,
അതിന്റെ തണ്ടുകൾ, കൃപാസനം, മറയുടെ
തിരശ്ശീല, 13 മേശ, അതിന്റെ തണ്ടുകൾ,
ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും, കാഴ്ചയപ്പം,
14 വെളിച്ചത്തിന്നു നിലവിളക്കു, അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങൾ, അതിന്റെ ദീപങ്ങൾ, വിളക്കിന്നു
എണ്ണ, 15 ധൂപപീഠം, അതിന്റെ തണ്ടുകൾ,
അഭിഷേകതൈലം, സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗം,
തിരുനിവാസത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശന വാതിലിന്റെ
മറശ്ശീല, 16 ഹോമയാഗപീഠം, അതിന്റെ താമ്രജാലം,
തണ്ടുകൾ, അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും,
തൊട്ടി, അതിന്റെ കാൽ, 17 പ്രാകാരത്തിന്റെ
മറശ്ശീലകൾ, അതിന്റെ തൂണുകൾ, ചുവടുകൾ,
പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറ, 18 തിരുനിവാസത്തിന്റെ
കുറ്റികൾ, പ്രാകാരത്തിന്റെ കുറ്റികൾ, 19
അവയുടെ കയറുകൾ, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ,
പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ വിശുദ്ധവസ്ത്രം,
പുരോഹിതശുശ്രൂഷെക്കായി അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവ തന്നേ. 20
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സർവ്വസഭയും
മോശെയുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 21
ഹൃദയത്തിൽ ഉത്സാഹവും മനസ്സിൽ താല്പര്യവും
തോന്നിയവൻ എല്ലാം സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കും അതിന്റെ സകലശുശ്രൂഷെക്കും
വിശുദ്ധവസ്ത്രങ്ങൾക്കും വേണ്ടി യഹോവെക്കു
വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. 22 പുരുഷന്മാരും
സ്ത്രീകളുമായി ഔദാര്യമനസ്സുള്ളവർ
എല്ലാവരും യഹോവെക്കു പൊൻവഴിപാടു

കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചവരൊക്കെയും വള,
കുണുക്കു, മോതിരം, മാല മുതലായ
സകലവിധപൊന്നാഭരണങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു. 23
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ,
കോലാട്ടുരോമം, ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽ,
തഹശൂതോൽ എന്നിവ കൈവശമുള്ളവർ
അതു കൊണ്ടു വന്നു. 24 വെള്ളിയും താമ്രവും
വഴിപാടുകൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചവനെല്ലാം
യഹോവെക്കു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു.
ശുശ്രൂഷയിലെ എല്ലാപണിക്കുമായി ഖദിരമരം
കൈവശമുള്ളവൻ അതുകൊണ്ടുവന്നു. 25
സാമർത്ഥ്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ
കൈകൊണ്ടു നൂറ്റ നീലനൂലും ധൂമ്രനൂലും
ചുവപ്പുനൂലും പഞ്ഞിനൂലും കൊണ്ടുവന്നു. 26
സാമർത്ഥ്യത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ ഉത്സാഹം തോന്നിയ
സ്ത്രീകൾ ഒക്കെയും കോലാട്ടുരോമം നൂറ്റു. 27
പ്രമാണികൾ ഏഫോദിന്നും പതക്കത്തിനും
പതിക്കേണ്ടുന്ന കല്ലുകളും ഗോമേദകക്കല്ലുകളും 28
വെളിച്ചത്തിന്നും അഭിഷേകതൈലത്തിന്നും
സുഗന്ധധൂപത്തിന്നുമായി പരിമളവർഗ്ഗവും
എണ്ണയും കൊണ്ടു വന്നു. 29 മോശെ മുഖാന്തരം
യഹോവ കല്പിച്ച സകലപ്രവൃത്തിക്കുമായി
കൊണ്ടുവരുവാൻ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
ഔദാര്യമനസ്സുള്ള സകല പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും
യഹോവെക്കു സ്വമേധാദാനം കൊണ്ടുവന്നു. 30
എന്നാൽ മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറഞ്ഞതു: നോക്കുവിൻ; യഹോവ
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ ഹൂരിന്റെ മകനായ
ഊരിയുടെ മകൻ ബെസലേലിനെ പേർചൊല്ലി

വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 31 കൌശലപ്പണികളെ
സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും പൊന്നു, വെള്ളി,
താമ്രം എന്നിവകൊണ്ടു പണി ചെയ്‌വാനും
32 രത്നം വെട്ടി പതിപ്പാനും മരത്തിൽ
കൊത്തുപണിയായ സകലവിധകൌശലപ്പണിയും
ചെയ്‌വാനും 33 അവൻ ദിവ്യാത്മാവിനാൽ
അവനെ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും അറിവും
സകലവിധ സാമർത്ഥ്യവുംകൊണ്ടു
നിറെച്ചിരിക്കുന്നു. 34 അവന്റെ മനസ്സിലും
ദാൻഗോത്രത്തിൽ അഹീസാമാക്കിന്റെ മകനായ
ഒഹൊലീയാബിന്റെ മനസ്സിലും മറ്റുള്ളവരെ
പഠിപ്പിപ്പാൻ അവൻ തോന്നിച്ചിരിക്കുന്നു.
35 കൊത്തുപണിക്കാരന്റെയും
കൌശലപ്പണിക്കാരന്റെയും നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
പണിചെയ്യുന്ന തയ്യൽക്കാരന്റെയും
നെയ്ത്തുകാരന്റെയും ഏതുതരം ശില്പപ്പണി
ചെയ്യുന്നവരുടെയും കൌശലപ്പണികൾ സങ്കല്പിച്ചു
ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെയും സകലവിധപ്രവൃത്തിയും
ചെയ്‌വാൻ അവൻ അവരെ മനസ്സിൽ ജ്ഞാനം
കൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്നു.

36 ബെസലേലും ഒഹൊലീയാബും
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കു
യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
സകലപ്രവൃത്തിയും ചെയ്‌വാൻ അറിയേണ്ടതിന്നു
യഹോവ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും നല്കിയ
സകലജ്ഞാനികളും പ്രവൃത്തി ചെയ്യേണം.
2 അങ്ങനെ മോശെ ബെസലേലിനെയും
ഒഹൊലീയാബിനെയും യഹോവ മനസ്സിൽ

ജ്ഞാനം നല്കിയിരുന്ന എല്ലാവരെയും
പ്രവൃത്തിയിൽ ചേരുവാൻ മനസ്സിൽ ഉത്സാഹം
തോന്നിയ എല്ലാവരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി. 3
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവൃത്തി
ചെയ്‌വാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾ കൊണ്ടുവന്ന
വഴിപാടു ഒക്കെയും അവർ മോശെയുടെ
പക്കൽനിന്നു വാങ്ങി; എന്നാൽ അവർ പിന്നെയും
രാവിലെതോറും സ്വമേധാദാനങ്ങളെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4 അപ്പോൾ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സകല പ്രവൃത്തിയും
ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനികൾ ഒക്കെയും താന്താൻ
ചെയ്തുവന്ന പണി നിൎത്തി വന്നു മോശെയോടു: 5
യഹോവ ചെയ്‌വാൻ കല്പിച്ച ശുശ്രൂഷയുടെ
പ്രവൃത്തിക്കു വേണ്ടതിലധികമായി ജനം
കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതിന്നു
മോശെ: പുരുഷന്മാരാകട്ടെ സ്ത്രീകളാകട്ടെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ വഴിപാടുവകെക്കു മേലാൽ
പ്രവൃത്തി ചെയ്യേണ്ട എന്നു കല്പിച്ചു; അവർ അതു
പാളയത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കി. അങ്ങനെ ജനം
കൊണ്ടുവരുന്നതു നിൎത്തലായി. 7 കിട്ടിയ
സാമാനങ്ങളോ സകല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്‌വാൻ
വേണ്ടുവോളവും അധികവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 8
പണി ചെയ്യുന്നവരിൽ ജ്ഞാനികളായ എല്ലാവരും
പഞ്ഞിനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടുള്ള പത്തു മൂടുശീലകൊണ്ടു
തിരുനിവാസം ഉണ്ടാക്കി; നെയ്ത്തുകാരന്റെ
ചിത്രപ്പണിയായ കെരൂബുകളുള്ളതായിട്ടു
അതിനെ ഉണ്ടാക്കി. 9 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു
ഇരുപത്തെട്ടു മുഴം നീളവും ഓരോ മൂടുശീലെക്കു

നാലു മുഴം വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു;
എല്ലാമൂടുശീലകൾക്കും ഒരു അളവു തന്നേ. 10
അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചു; മറ്റെ
അഞ്ചു മൂടുശീലയും ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചു. 11
അങ്ങനെ ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ
നീലനൂൽ കൊണ്ടു കണ്ണികൾ ഉണ്ടാക്കി;
രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ പുറത്തെ മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിലും അങ്ങനെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കി. 12 ഒരു
മൂടുശീലയിൽ അമ്പതു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി;
രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ പുറത്തെ മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിലും അമ്പതു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി; കണ്ണികൾ
നേർക്കുനേരെ ആയിരുന്നു. 13 അവൻ
പൊന്നുകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും ഉണ്ടാക്കി;
കൊളുത്തുകൊണ്ടു മൂടുശീലകളെ ഒന്നോടൊന്നു
ഇണെച്ചു; അങ്ങനെ തിരുനിവാസം ഒന്നായി തീർന്നു.
14 തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ മൂടുവരിയായി
കോലാട്ടുരോമംകൊണ്ടുള്ള മൂടുശീലകൾ
ഉണ്ടാക്കി, പതിനൊന്നു മൂടുശീലയായി അവയെ
ഉണ്ടാക്കി. 15 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു മുപ്പതു മുഴം
നീളവും ഓരോ മൂടുശീലെക്കു നാലു മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു; മൂടുശീല പതിനൊന്നിന്നും ഒരു
അളവു തന്നേ. 16 അവൻ അഞ്ചു മൂടുശീല
ഒന്നായും ആറു മൂടുശീല ഒന്നായും ഇണെച്ചു. 17
ഇങ്ങനെ ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ
അമ്പതു കണ്ണിയും രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ
അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ
അമ്പതു കണ്ണിയും ഉണ്ടാക്കി. 18 കൂടാരം

ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതു ഇണെപ്പാൻ
താമ്രംകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും ഉണ്ടാക്കി.
19 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽകൊണ്ടു
കൂടാരത്തിന്നു ഒരു പുറമൂടിയും അതിന്റെ മീതെ
തഹശൂതോൽകൊണ്ടു ഒരു പുറമൂടിയും
അവൻ ഉണ്ടാക്കി. 20 ഖദിരമരംകൊണ്ടു
തിരുനിവാസത്തിന്നു നിവിരെ നില്ക്കുന്ന
പലകകളും ഉണ്ടാക്കി. 21 ഓരോ പലകെക്കു
പത്തുമുഴം നീളവും ഓരോ പലകെക്കു ഒന്നര മുഴം
വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 22 ഓരോ പലകെക്കു
തമ്മിൽ ചേൎന്നിരിക്കുന്ന ഈരണ്ടു കുടുമ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇങ്ങനെ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
എല്ലാപലകെക്കും ഉണ്ടാക്കി. 23 അവൻ
തിരുനിവാസത്തിന്നു പലക ഉണ്ടാക്കിയതു
തെക്കുവശത്തേക്കു ഇരുപതു പലക: 24 ഒരു
പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു കുടുമെക്കു രണ്ടു
ചുവടും മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു
കുടുമെക്കു രണ്ടു ചുവടും ഇങ്ങനെ ഇരുപതു
പലകയുടെ അടിയിൽ വെള്ളികൊണ്ടു നാല്പതു
ചുവടു അവൻ ഉണ്ടാക്കി. 25 തിരുനിവാസത്തിന്റെ
മറുപുറത്തു വടക്കുവശത്തേക്കും ഇരുപതു പലക
ഉണ്ടാക്കി. 26 ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ
രണ്ടു ചുവടും മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ
രണ്ടു ചുവടും ഇങ്ങനെ അവെക്കു നാല്പതു
വെള്ളിച്ചുവടു ഉണ്ടാക്കി. 27 തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പടിഞ്ഞാറെ വശത്തേക്കു ആറു പലക ഉണ്ടാക്കി.
28 തിരുനിവാസത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമുള്ള
കോണുകൾക്കു ഈരണ്ടു പലക ഉണ്ടാക്കി. 29
അവ താഴെ ഇരട്ടയായും മേലറ്റത്തു ഒന്നാമത്തെ

വളയംവരെ തമ്മിൽ ചേന്നു ഒറ്റയായും ഇരുന്നു.
രണ്ടു മൂലയിലുള്ള രണ്ടിന്നും അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു. 30 ഇങ്ങനെ എട്ടു പലകയും ഓരോ
പലകയുടെ അടിയിൽ ഈരണ്ടു ചുവടായി
പതിനാറു വെള്ളിച്ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു. 31
അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു അന്താഴങ്ങളും
ഉണ്ടാക്കി; തിരുനിവാസത്തിന്റെ ഒരു
വശത്തെ പലകെക്കു അഞ്ചു അന്താഴം; 32
തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറുവശത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം; തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു പിൻവശത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം. 33 നടുവിലത്തെ അന്താഴം
പലകയുടെ ഒത്ത നടുവിൽ ഒരു അറ്റത്തുനിന്നു
മറ്റെ അറ്റത്തോളം ചെല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം
ഉണ്ടാക്കി. 34 പലകകൾ പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു; അന്താഴം ചെലുത്തുവാനുള്ള
അവയുടെ വളയങ്ങൾ പൊന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി,
അന്താഴം പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 35
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു അവൻ ഒരു തിരശ്ശീലയും
ഉണ്ടാക്കി: നെയ്ത്തുകാരന്റെ ചിത്രപ്പണിയായ
കെരൂബുകളുള്ളതായിട്ടു അതിനെ ഉണ്ടാക്കി. 36
അതിന്നു ഖദിരമരംകൊണ്ടു നാലു തൂണും
ഉണ്ടാക്കി, പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു;
അവയുടെ കൊളുത്തുകൾ പൊന്നുകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു; അവെക്കു വെള്ളികൊണ്ടു നാലു
ചുവടു വാപ്പിച്ചു. 37 കൂടാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നു
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽക്കാരന്റെ

പണിയായ ഒരു മറശ്ശീലയും 38 അതിന്നു അഞ്ചു
തൂണും അവെക്കു കൊളുത്തും ഉണ്ടാക്കി;
അവയുടെ കുമിഴുകളും മേൽചുറ്റുപടികളും
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു; എന്നാൽ
അവയുടെ ചുവടു അഞ്ചും താമ്രം കൊണ്ടു
ആയിരുന്നു.

37 ബെസലേൽ പെട്ടകം ഖദിരമരംകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കി. അതിന്നു രണ്ടരമുഴം നീളവും ഒന്നരമുഴം
വീതിയും ഒന്നരമുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
അതു അകവും പുറവും പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു, ചുറ്റും അതിന്നു പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു
വക്കു ഉണ്ടാക്കി. 3 അതിന്റെ നാലു കാലിന്നും
ഇപ്പുറത്തു രണ്ടു വളയം അപ്പുറത്തു രണ്ടു വളയം
ഇങ്ങനെ നാലു പൊൻവളയം വാർപ്പിച്ചു. 4 അവൻ
ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 5 പെട്ടകം
ചുമക്കേണ്ടതിന്നു ആ തണ്ടു പെട്ടകത്തിന്റെ
പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള വളയങ്ങളിൽ ചെലുത്തി. 6
അവൻ തങ്കം കൊണ്ടു കൃപാസനം ഉണ്ടാക്കി;
അതിന്നു രണ്ടര മുഴം നീളവും ഒന്നര മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 അവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു
കെരൂബുകളെ ഉണ്ടാക്കി കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടു
അറ്റത്തും അവയെ അടിപ്പുപണിയായി ഉണ്ടാക്കി.
8 ഒരു കെരൂബ് ഒരു അറ്റത്തും മറ്റെ കെരൂബ്
മറ്റെ അറ്റത്തും ഇങ്ങനെ കെരൂബുകളെ
കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും അതിൽ
നിന്നു തന്നേ ഉള്ളവയായിട്ടു ഉണ്ടാക്കി. 9
കെരൂബുകൾ മേലോട്ടു ചിറകു വിടർത്തു
ചിറകുകൊണ്ടു കൃപാസനത്തെ മൂടുകയും തമ്മിൽ

അഭിമുഖമായിരിക്കയും ചെയ്തു; കെരൂബുകളുടെ
മുഖം കൃപാസനത്തിന്നു നേരെ ആയിരുന്നു. 10
അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു മേശ ഉണ്ടാക്കി.
അതിന്നു രണ്ടു മുഴം നീളവും ഒരു മുഴം വീതിയും
ഒന്നര മുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 അതു
തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു ചുറ്റും പൊന്നുകൊണ്ടു
ഒരു വക്കു ഉണ്ടാക്കി. 12 ചുറ്റും അതിന്നു നാലു
വിരൽ വീതിയുള്ള ഒരു ചട്ടവും ഉണ്ടാക്കി.
ചട്ടത്തിന്നു ചുറ്റും പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കു
ഉണ്ടാക്കി. 13 അതിന്നു നാലു പൊൻവളയം വാർത്തു
നാലു കാലിന്റെയും ഓരോ പാർശ്വത്തിൽ തറെച്ചു. 14
മേശ ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടുകൾ ചെലുത്തുവാൻ
വളയങ്ങൾ ചട്ടത്തോടു ചേർന്നിരുന്നു. 15
മേശചുമക്കേണ്ടതിന്നുള്ള തണ്ടുകൾ
ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു. 16 മേശമേലുള്ള ഉപകരണങ്ങളായ
തളികകളും കരണ്ടികളും കിണ്ടികളും പകരുവാൻ
ഉപയോഗിക്കുന്ന കുടങ്ങളും തങ്കംകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കി. 17 അവൻ തങ്കംകൊണ്ടു നിലവിളക്കു
ഉണ്ടാക്കി; വിളക്കു അടിപ്പുപണിയായി ഉണ്ടാക്കി;
അതിന്റെ ചുവടും തണ്ടും പുഷ്പപുടങ്ങളും
മുട്ടുകളും പൂക്കളും അതിൽനിന്നു തന്നേ
ആയിരുന്നു. 18 നിലവിളക്കിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്നു
മൂന്നു ശാഖ, അതിന്റെ മറ്റെവശത്തു നിന്നും
മൂന്നു ശാഖ, ഇങ്ങനെ ആറു ശാഖ അതിന്റെ
പാർശ്വങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 19 ഒരു ശാഖയിൽ
ഓരോ മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി ബദാംപൂപോലെ
മൂന്നു പുഷ്പപുടവും മറ്റൊരു ശാഖയിൽ ഓരോ
മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി ബദാംപൂപോലെ മൂന്നു

പുഷ്പപുടവും ഇങ്ങനെ നിലവിളക്കിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട ശാഖ ആറിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. 20
വിളക്കുതണ്ടിലോ മുട്ടുകളും പൂക്കളുമായി ബദാം
പൂപോലെ നാലു പുഷ്പപുടം ഉണ്ടായിരുന്നു. 21
അതിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു മുട്ടും
അതിൽനിന്നുള്ള മറ്റെ രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു
മുട്ടും അതിൽനിന്നുള്ള ശേഷം രണ്ടു ശാഖെക്കു
കീഴെ ഒരു മുട്ടും ഇങ്ങനെ അതിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന ശാഖ ആറിന്നും കീഴെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
22 മുട്ടുകളും ശാഖകളും അതിൽനിന്നു തന്നേ
ആയിരുന്നു; അതു മുഴുവനും തങ്കം കൊണ്ടുള്ള
ഒറ്റ അടിപ്പുപണിയായിരുന്നു. 23 അവൻ
അതിന്റെ ഏഴു ദീപവും അതിന്റെ ചവണകളും
കരിന്തിരിപ്പാത്രങ്ങളും തങ്കംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി. 24
ഒരു താലന്തു തങ്കംകൊണ്ടു അവൻ അതും
അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി. 25
അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു ധൂപപീഠം ഉണ്ടാക്കി;
അതു ഒരു മുഴം നീളവും ഒരു മുഴം വീതിയും
ഇങ്ങനെ സമചതുരം ആയിരുന്നു. അതിന്നു
ഉയരം രണ്ടു മുഴം ആയിരുന്നു. അതിന്റെ
കൊമ്പുകൾ അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരുന്നു.
26 അവൻ അതും അതിന്റെ മേല്പലകയും
ചുറ്റും അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളും കൊമ്പുകളും
തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു; അതിന്നു ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കു ഉണ്ടാക്കി. 27 അതു
ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ
വക്കിന്നു കീഴെ രണ്ടു പാർശ്വത്തിലുള്ള ഓരോ
കോണിങ്കലും ഓരോ പൊൻവളയം ഉണ്ടാക്കി. 28
ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി

പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 29 അവൻ
വിശുദ്ധമായ അഭിഷേകതൈലവും നല്ല
സുഗന്ധമുള്ള നിർമ്മല ധൂപവർഗ്ഗവും തൈലക്കാരന്റെ
വിദ്യപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി.

38 അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഹോമയാഗപീഠം
ഉണ്ടാക്കി; അതു അഞ്ചു മുഴം നീളവും അഞ്ചു മുഴം
വീതിയും ഇങ്ങനെ സമചതുരവും മൂന്നു മുഴം
ഉയരവുമുള്ളതായിരുന്നു. 2 അതിന്റെ നാലു
കോണിലും നാലു കൊമ്പു ഉണ്ടാക്കി; കൊമ്പുകൾ
അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരുന്നു. താമ്രംകൊണ്ടു
അതു പൊതിഞ്ഞു. 3 ചട്ടി, ചട്ടുകം, കലശം,
മുൾകൊളുത്തു, തീക്കലശം ഇങ്ങനെ പീഠത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി; അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും താമ്രംകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കി. 4 അവൻ യാഗപീഠത്തിന്നു
വലപ്പണിയായ ഒരു താമ്രജാലം ഉണ്ടാക്കി; അതു
താഴെ അതിന്റെ ചുറ്റുപടിക്കു കീഴെ അതിന്റെ
പാതിയോളം എത്തി. 5 താമ്രജാലത്തിന്റെ നാലു
അറ്റത്തിന്നും തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ നാലു വളയം
വാർത്തു. 6 ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി
താമ്രംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 7 യാഗപീഠം
ചുമക്കേണ്ടതിന്നു അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള
വളയങ്ങളിൽ ആ തണ്ടുകൾ ചെലുത്തി; യാഗപീഠം
പലകകൊണ്ടു പൊള്ളയായി ഉണ്ടാക്കി. 8
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ സേവ
ചെയ്തുവന്ന സ്ത്രീകളുടെ ദർപ്പണങ്ങൾകൊണ്ടു
അവൻ താമ്രത്തൊട്ടിയും അതിന്റെ താമ്രക്കാലും
ഉണ്ടാക്കി. 9 അവൻ പ്രാകാരവും ഉണ്ടാക്കി;
തെക്കുവശത്തെ പ്രാകാരത്തിന്നു പിരിച്ച

പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള നൂറു മുഴം മറശ്ശീല
ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 അതിന്നു ഇരുപതു തൂണും
തൂണുകൾക്കു ഇരുപതു താമ്രച്ചുവടും
ഉണ്ടായിരുന്നു. തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും
മേൽചുറ്റുപടിയും വെള്ളി ആയിരുന്നു. 11
വടക്കുവശത്തു നൂറു മുഴം മറശ്ശീലയും അതിന്നു
ഇരുപതു തൂണും തൂണുകൾക്കു ഇരുപതു
താമ്രച്ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു; തൂണുകളുടെ
കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടിയും വെള്ളി ആയിരുന്നു.
12 പടിഞ്ഞാറുവശത്തു അമ്പതു മുഴം മറശ്ശീലയും
അതിന്നു പത്തു തൂണും തൂണുകൾക്കു
പത്തു ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു; തൂണുകളുടെ
കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടിയും വെള്ളി
ആയിരുന്നു. 13 കിഴക്കുവശത്തു മറശ്ശീല
അമ്പതു മുഴം ആയിരുന്നു. 14 വാതിലിന്റെ
ഒരു വശത്തു മറശ്ശീല പതിനഞ്ചു മുഴവും
അതിന്നു മൂന്നു തൂണും അവെക്കു മൂന്നു ചുവടും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 15 മറ്റെവശത്തും അങ്ങനെ തന്നേ;
ഇങ്ങനെ പ്രാകാരവാതിലിന്റെ ഇപ്പുറത്തും
അപ്പുറത്തും പതിനഞ്ചീതു മുഴം മറശ്ശീലയും
അതിന്നു മുമ്മൂന്നു തൂണും മുമ്മൂന്നു ചുവടും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 ചുറ്റും പ്രാകാരത്തിന്റെ
മറശ്ശീല ഒക്കെയും പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു. 17 തൂണുകൾക്കുള്ള ചുവടു
താമ്രംകൊണ്ടും തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും
മേൽചുറ്റുപടിയും വെള്ളികൊണ്ടും കുമിഴുകൾ
വെള്ളിപൊതിഞ്ഞവയും പ്രാകാരത്തിന്റെ
തൂണുകൾ ഒക്കെയും വെള്ളികൊണ്ടു
മേൽചുറ്റുപടിയുള്ളവയും ആയിരുന്നു. 18

എന്നാൽ പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല നീലനൂൽ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽപണി ആയിരുന്നു;
അതിന്റെ നീളം ഇരുപതു മുഴവും അതിന്റെ
ഉയരമായ വീതി പ്രാകാരത്തിന്റെ മറശ്ശീലെക്കു
സമമായി അഞ്ചു മുഴവും ആയിരുന്നു. 19
അതിന്റെ തൂണു നാലും അവയുടെ ചുവടു നാലും
താമ്രമായിരുന്നു; കൊളുത്തും കുമിഴുകൾ
പൊതിഞ്ഞിരുന്ന തകിടും മേൽചുറ്റുപടിയും
വെള്ളി ആയിരുന്നു. 20 തിരുനിവാസത്തിന്നും
പ്രാകാരത്തിന്നും നാലു പുറവുമുള്ള കുറ്റികൾ
ഒക്കെയും താമ്രം ആയിരുന്നു. 21 മോശെയുടെ
കല്പന അനുസരിച്ചു പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ
മകൻ ഈഥാമാർ മുഖാന്തരം ലേവ്യരുടെ
ശുശ്രൂഷയാൽ കണക്കു കൂട്ടിയതുപോലെ
സാക്ഷ്യകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസത്തിന്നുണ്ടായ
ചെലവു എന്തെന്നാൽ: 22 യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ
ഹൂരിന്റെ മകനായ ഊരിയുടെ മകൻ
ബെസലേൽ മോശെയോടു യഹോവ
കല്പിച്ചതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി. 23 അവനോടുകൂടെ
ദാൻഗോത്രത്തിൽ അഹീസാമാക്കിന്റെ മകനായി
കൊത്തുപണിക്കാരനും കൌശലപ്പണിക്കാരനും
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവ കൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽപണി
ചെയ്യുന്നവനുമായ ഒഹൊലീയാബും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 24 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
സകലപ്രവൃത്തിയുടെയും പണിക്കു വഴിപാടായി
വന്നു ഉപയോഗിച്ച പൊന്നു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം ആകെ ഇരുപത്തൊമ്പതു താലന്തും

എഴുനൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെലും ആയിരുന്നു. 25
സഭയിൽ ചാർത്തപ്പെട്ടവരുടെ വെള്ളി
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം നൂറു
താലന്തും ആയിരത്തെഴുനൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു
ശേക്കെലും ആയിരുന്നു. 26 ഇരുപതു
വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു പ്രായമുള്ളവരായി
ചാർത്തപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട
ആറുലക്ഷത്തിമൂവായിരത്തഞ്ഞൂറ്റമ്പതു പേരിൽ
ഓരോരുത്തന്നു ഓരോ ബെക്കാ വീതമായിരുന്നു;
അതു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം അര
ശേക്കെൽ ആകുന്നു. 27 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
ചുവടുകളും മറശ്ശീലയുടെ ചുവടുകളും
വാർക്കുന്നതിന്നു ഒരു ചുവടിന്നു ഒരു താലന്തു വീതം
നൂറു ചുവടിന്നു നൂറു താലന്തു വെള്ളി ചെലവായി.
28 ശേഷിപ്പുള്ള ആയിരത്തെഴുനൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു
ശേക്കെൽകൊണ്ടു അവൻ തൂണുകൾക്കു
കൊളുത്തു ഉണ്ടാക്കുകയും കുമിഴ് പൊതികയും
മേൽചുറ്റുപടി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. 29
വഴിപാടു വന്ന താമ്രം എഴുപതു താലന്തും
രണ്ടായിരത്തിനാനൂറു ശേക്കെലും ആയിരുന്നു. 30
അതുകൊണ്ടു അവൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിലിന്നുള്ള ചുവടുകളും താമ്രയാഗപീഠവും
അതിന്റെ താമ്രജാലവും യാഗപീഠത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും 31 ചുറ്റും
പ്രാകാരത്തിന്റെ ചുവടുകളും
പ്രാകാരവാതിലിന്നുള്ള ചുവടുകളും
തിരുനിവാസത്തിന്റെ എല്ലാകുറ്റികളും ചുറ്റും
പ്രാകാരത്തിന്റെ കുറ്റികളും ഉണ്ടാക്കി.

39 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അവർ നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
ശുശ്രൂഷെക്കായി വിശേഷവസ്ത്രവും അഹരോന്നു
വിശുദ്ധവസ്ത്രവും ഉണ്ടാക്കി. 2 പൊന്നു, നീലനൂൽ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ഏഫോദ് ഉണ്ടാക്കി. 3 നീലനൂൽ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവയുടെ
ഇടയിൽ ചിത്രപ്പണിയായി നെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവർ പൊന്നു അടിച്ചു നേരിയ തകിടാക്കി
നൂലായി കണ്ടിച്ചു. 4 അവർ അതിന്നു തമ്മിൽ
ഇണെച്ചിരിക്കുന്ന ചുമൽക്കണ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി:
അതു രണ്ടു അറ്റത്തും ഇണെച്ചിരുന്നു. 5 അതു
കെട്ടി മുറുക്കുവാൻ അതിന്മേലുള്ളതായി
ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു, യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അതിൽ നിന്നു
തന്നേ, അതിന്റെ പണിപോലെ പൊന്നു, നീലനൂൽ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ആയിരുന്നു. 6 മുദ്രക്കൊത്തായിട്ടു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെപേർ കൊത്തിയ
ഗോമേദകക്കല്ലുകളെ അവർ പൊന്തടങ്ങളിൽ
പതിച്ചു. 7 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അവൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി
ഏഫോദിന്റെ ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിന്മേൽ
ഓർമ്മക്കല്ലുകൾ വെച്ചു. 8 അവൻ ഏഫോദിന്റെ
പണിപോലെ ചിത്രപ്പണിയായിട്ടു പൊന്നു,
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു പതക്കവും
ഉണ്ടാക്കി. 9 അതു സമചതുരമായിരുന്നു;

പതക്കം ഇരട്ടയായി ഉണ്ടാക്കി; അതു ഒരു ചാൺ
നീളവും ഒരു ചാൺ വീതിയും ഉള്ളതായി ഇരട്ട
ആയിരന്നു. 10 അവർ അതിൽ നാലു നിര രത്നം
പതിച്ചു: താമ്രമണി, പീതരത്നം, മരതകം; ഇതു
ഒന്നാമത്തെ നിര. 11 രണ്ടാമത്തെ നിര: മാണിക്യം,
നിലക്കല്ലു, വജ്രം, 12 മൂന്നാമത്തെ നിര: പത്മരാഗം,
വൈഡൂര്യം, സുഗന്ധിക്കല്ലു. 13 നാലാമത്തെ നിര:
ഗോമേദകം, പുഷ്പരാഗം, സൂര്യകാന്തം; അവ
അതതു തടത്തിൽ പൊന്നിൽ പതിച്ചിരുന്നു. 14 ഈ
കല്ലുകൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേരുകളോടുകൂടെ
അവരുടെ പേർപോലെ പന്ത്രണ്ടു ആയിരുന്നു;
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെ പേർ
അവയിൽ മുദ്രക്കൊത്തായി കൊത്തിയിരുന്നു. 15
പതക്കത്തിന്നു ചരടുപോലെ മുറിച്ചു
കുത്തുപണിയായി തങ്കംകൊണ്ടു സരപ്പളികളും
ഉണ്ടാക്കി. 16 പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു വളയവും
രണ്ടു കണ്ണിയും ഉണ്ടാക്കി; വളയം രണ്ടും
പതക്കത്തിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും വെച്ചു. 17
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു സരപ്പളി അവർ
പതക്കത്തിന്റെ അറ്റത്തു രണ്ടു വളയത്തിലും
കൊളുത്തി. 18 രണ്ടു സരപ്പളിയുടെയും അറ്റം
രണ്ടും അവർ കണ്ണിരണ്ടിലും കൊളുത്തി
ഏഫോദിന്റെ ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിന്മേൽ
മുൻഭാഗത്തുവെച്ചു. 19 അവർ പൊന്നുകൊണ്ടു
വേറെ രണ്ടു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി പതക്കത്തിന്റെ മറ്റെ
രണ്ടു അറ്റത്തും ഏഫോദിന്റെ കീഴറ്റത്തിന്നു നേരെ
അകത്തെ വിളുമ്പിൽ വെച്ചു. 20 അവർ വേറെ രണ്ടു
പൊൻകണ്ണി ഉണ്ടാക്കി ഏഫോദിന്റെ മുൻഭാഗത്തു
രണ്ടു ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിൽ താഴെ അതിന്റെ

ഇണെപ്പിന്നരികെ എഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടിന്നു
മേലായി വെച്ചു. 21 പതക്കം ഏഫോദിന്റെ
നടുക്കെട്ടിന്നു മേലായി ഇരിക്കേണ്ടതിന്നും
അതു ഏഫോദിൽ ആടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
ദൈവം മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അവർ അതു കണ്ണികളാൽ ഏഫോദിന്റെ
കണ്ണികളോടു നീലനാടകൊണ്ടു കെട്ടി. 22 അവൻ
ഏഫോദിന്റെ അങ്കി മുഴുവനും നീലനൂൽകൊണ്ടു
നെയ്ത്തുപണിയായി ഉണ്ടാക്കി. 23 അങ്കിയുടെ
നടുവിൽ കവചത്തിന്റെ ദ്വാരംപോലെ ഒരു ദ്വാരവും
അതു കീറാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ചുറ്റും ഒരു നാടയും
വെച്ചു. 24 അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ നീലനൂൽ
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ,
എന്നിവ കൊണ്ടു മാതളപ്പഴങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. 25
തങ്കം കൊണ്ടു മണികളും ഉണ്ടാക്കി; മണികൾ
അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ ചുറ്റും മാതളപ്പഴങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ വെച്ചു. 26 ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള അങ്കിയുടെ
വിളുമ്പിൽ ചുറ്റും ഒരു മണിയും ഒരു മാതളപ്പഴവും
ഒരു മണിയും ഒരു മാതളപ്പഴവും ഇങ്ങനെ
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ വെച്ചു. 27 അഹരോന്നും പുത്രന്മാക്കും
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു നെയ്ത്തുപണിയായ
അങ്കിയും 28 പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു മുടിയും
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു അലങ്കാരമുള്ള
തലപ്പാവും പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു
കാൽച്ചട്ടയും 29 പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ, നീലനൂൽ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
ചിത്രത്തയ്യൽപണിയായ നടുക്കെട്ടും യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കി.

30 അവർ തങ്കംകൊണ്ടു വിശുദ്ധമുടിയുടെ
നെറ്റിപ്പട്ടം ഉണ്ടാക്കി, അതിൽ “യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധം” എന്നു മുദ്രക്കൊത്തായുള്ള ഒരു
എഴുത്തു കൊത്തി. 31 അതു മുടിമേൽ
കെട്ടേണ്ടതിന്നു അതിൽ നീലനൂൽനാട കോർത്തു:
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ. 32 ഇങ്ങനെ സമാഗമനകൂടാരമെന്ന
തിരുനിവാസത്തിന്റെ പണി ഒക്കെയും തീർന്നു;
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും യിസ്രായേൽമക്കൾ ചെയ്തു. അങ്ങനെ
തന്നേ അവർ ചെയ്തു. 33 അവർ തിരുനിവാസം
മോശെയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
കൂടാരവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
കൊളുത്തു, പലക, 34 അന്താഴം, തൂൺ, ചുവടു,
ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽകൊണ്ടുള്ള
പുറമൂടി, തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള പുറമൂടി,
മറയുടെ തിരശ്ശീല, 35 സാക്ഷ്യപെട്ടകം,
അതിന്റെ തണ്ടു, 36 കൃപാസനം, മേശ,
അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും, 37
കാഴ്ചയപ്പം, തങ്കംകൊണ്ടുള്ള നിലവിളക്കു,
കത്തിച്ചുവെപ്പാനുള്ള ദീപങ്ങൾ, അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും, 38 വെളിച്ചത്തിന്നു
എണ്ണ, പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപപീഠം,
അഭിഷേകതൈലം, സുഗന്ധ ധൂപവർഗ്ഗം,
കൂടാരവാതിലിന്നുള്ള മറശ്ശീല, 39 താമ്രംകൊണ്ടുള്ള
യാഗപീഠം, അതിന്റെ താമ്രജാലം, തണ്ടു, അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും, തൊട്ടി, അതിന്റെ
കാൽ, 40 പ്രാകാരത്തിന്റെ മറശ്ശീല, തൂൺ,
അതിന്റെ ചുവടു, പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല,

അതിന്റെ കയറു, കുറ്റി, സമാഗമനകൂടാരമെന്ന
തിരുനിവാസത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും, 41 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
ശുശ്രൂഷെക്കായി വിശേഷവസ്ത്രം,
പുരോഹിതശുശ്രൂഷെക്കുള്ള അഹരോന്റെ
വിശുദ്ധവസ്ത്രം, അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
വസ്ത്രം 42 ഇങ്ങനെ യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും യിസ്രായേൽമക്കൾ
എല്ലാപണിയും തീൎത്തു. 43 മോശെ പണി ഒക്കെയും
നോക്കി, യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവർ
അതു ചെയ്തു തീൎത്തിരുന്നു എന്നു കണ്ടു മോശെ
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

40 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2 ഒന്നാം മാസം
ഒന്നാം തിയ്യതി നീ സമാഗമനകൂടാരമെന്ന
തിരുനിവാസം നിവിൎക്കേണം. 3 സാക്ഷ്യപെട്ടകം
അതിൽ വെച്ചു തിരശ്ശീലകൊണ്ടു പെട്ടകം
മറെക്കേണം. 4 മേശ കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ
സാധനങ്ങൾ ക്രമത്തിൽ വെക്കേണം.
നിലവിളക്കു കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ ദീപം
കൊളുത്തേണം. 5 ധൂപത്തിന്നുള്ള പൊൻപീഠം
സാക്ഷ്യപെട്ടകത്തിന്നു മുമ്പിൽ വെച്ചു
തിരുനിവാസവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല തൂക്കേണം. 6
സമാഗമനകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസത്തിന്റെ
വാതിലിന്നു മുമ്പിൽ ഹോമയാഗപീഠം വെക്കേണം.
7 സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും
നടുവിൽ തൊട്ടി വെച്ചു അതിൽ വെള്ളം
ഒഴിക്കേണം. 8 ചുറ്റും പ്രാകാരം നിവിൎത്തു
പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല തൂക്കേണം. 9

അഭിഷേകതൈലം എടുത്തു തിരുനിവാസവും
അതിലുള്ള സകലവും അഭിഷേകം ചെയ്തു
അതും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
ശുദ്ധീകരിക്കേണം; അതു വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം.
10 ഹോമയാഗപീഠവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ
ഒക്കെയും അഭിഷേകം ചെയ്തു
യാഗപീഠം ശുദ്ധീകരിക്കേണം; യാഗപീഠം
അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 11 തൊട്ടിയും
അതിന്റെ കാലും അഭിഷേകം ചെയ്തു
ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 12 അഹരോനെയും
പുത്രന്മാരെയും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവരെ
വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകേണം. 13 അഹരോനെ
വിശുദ്ധവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, എനിക്കു
പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവനെ
അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 14
അവന്റെ പുത്രന്മാരെ വരുത്തി അങ്കി ധരിപ്പിച്ചു, 15
എനിക്കു പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ അപ്പനെ അഭിഷേകം ചെയ്തതുപോലെ
അവരെയും അഭിഷേകം ചെയ്യേണം;
അവരുടെ അഭിഷേകം ഹേതുവായി അവക്കു
തലമുറതലമുറയോളം നിത്യപൌരോഹിത്യം
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 16 മോശെ അങ്ങനെ
ചെയ്തു; യഹോവ തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും അവൻ ചെയ്തു. 17 ഇങ്ങനെ രണ്ടാം
സംവത്സരം ഒന്നാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി
തിരുനിവാസം നിവിർത്തു. 18 മോശെ തിരുനിവാസം
നിവിർക്കുകയും അതിന്റെ ചുവടു ഉറപ്പിക്കയും
പലക നിറുത്തുകയും അന്താഴം ചെലുത്തുകയും

തൂൺ നാട്ടുകയും ചെയ്തു. 19 അവൻ മൂടുവിരി
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ വിരിച്ചു അതിന്മീതെ
മൂടുവിരിയുടെ പുറമൂടിയും വിരിച്ചു; യഹോവാ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 20
അവൻ സാക്ഷ്യം എടുത്തു പെട്ടകത്തിൽ
വെച്ചു; പെട്ടകത്തിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തി
പെട്ടകത്തിന്നു മീതെ കൃപാസനം വെച്ചു. 21
പെട്ടകം തിരുനിവാസത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
മറയുടെ തിരശ്ശീല തൂക്കി സാക്ഷ്യപെട്ടകം മറെച്ചു;
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 22
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
വടക്കുവശത്തു തിരശ്ശീലെക്കു പുറത്തായി
മേശവെച്ചു. 23 അതിന്മേൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അപ്പം അടുക്കിവെച്ചു; യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 24
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ മേശെക്കു നേരെ
തിരുനിവാസത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തു നിലവിളക്കു
വെക്കയും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ദീപം കൊളുത്തുകയും ചെയ്തു; 25 യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 26
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ തിരശ്ശീലയുടെ
മുൻവശത്തു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപപീഠം
വെക്കയും അതിന്മേൽ സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗം
ധൂപിക്കയും ചെയ്തു; 27 യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 28 അവൻ
തിരുനിവാസത്തിന്റെ വാതിലിന്നുള്ള മറശ്ശീല
തൂക്കി. 29 ഹോമയാഗപീഠം സമാഗമനകൂടാരമെന്ന
തിരുനിവാസത്തിന്റെ വാതിലിന്നു മുൻവശത്തു
വെക്കയും അതിന്മേൽ ഹോമയാഗവും

ഭോജനയാഗവും അപ്പിക്കയും ചെയ്തു. യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 30
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും
നടുവിൽ അവൻ തൊട്ടിവെക്കയും
കഴുകേണ്ടതിന്നു അതിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കയും
ചെയ്തു. 31 മോശെയും അഹരോനും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും അതിൽ കയ്യും കാലും കഴുകി. 32
അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോഴും
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴും കൈകാലുകൾ
കഴുകും; യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ. 33 അവൻ തിരുനിവാസത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിന്നും ചുറ്റം പ്രാകാരം നിറുത്തി;
പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല തൂക്കി.
ഇങ്ങനെ മോശെ പ്രവൃത്തി സമാപിച്ചു. 34
അപ്പോൾ മേഘം സമാഗമനകൂടാരത്തെ മൂടി,
യഹോവയുടെ തേജസ്സു തിരുനിവാസത്തെ
നിറെച്ചു. 35 മേഘം സമാഗമനകൂടാരത്തിന്മേൽ
അധിവസിക്കയും യഹോവയുടെ
തേജസ്സു തിരുനിവാസത്തെ നിറെക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു മോശെക്കു അകത്തു
കടപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 36 യിസ്രായേൽമക്കൾ
തങ്ങളുടെ സകലപ്രയാണങ്ങളിലും മേഘം
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽനിന്നു ഉയരുമ്പോൾ യാത്ര
പുറപ്പെടും. 37 മേഘം ഉയരാതിരുന്നാൽ അതു
ഉയരുംനാൾവരെ അവർ യാത്രപുറപ്പെടാതിരിക്കും.
38 യിസ്രായേല്യരുടെ സകലപ്രയാണങ്ങളിലും
അവരെല്ലാവരും കാൺകെ പകൽ സമയത്തു
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ യഹോവയുടെ മേഘവും

രാത്രിസമയത്തു അതിൽ അഗ്നിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ലേവ്യപുസ്തകം

1 യഹോവ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽവെച്ചു
മോശെയെ വിളിച്ചു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു സംസാരിച്ചു
അവരോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും യഹോവെക്കു വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു
എങ്കിൽ കന്നുകാലികളോ ആടുകളോ
ആയ മൃഗങ്ങളെ വഴിപാടു കഴിക്കേണം.
3 അവൻ വഴിപാടായി കന്നുകാലികളിൽ
ഒന്നിനെ ഹോമയാഗം കഴിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
ഊനമില്ലാത്ത ആണിനെ അപ്പിക്കേണം;
യഹോവയുടെ പ്രസാദം ലഭിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അവൻ അതിനെ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽവെച്ചു അപ്പിക്കേണം. 4 അവൻ
ഹോമയാഗത്തിന്റെ തലയിൽ കൈ വെക്കേണം;
എന്നാൽ അതു അവന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
വരുത്തുവാൻ അവന്റെ പേക്കു സുഗ്രാഹ്യമാകും. 5
അവൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
കാളക്കിടാവിനെ അറുക്കേണം; അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ അതിന്റെ രക്തം
കൊണ്ടുവന്നു സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ ഉള്ള യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും
തളിക്കേണം. 6 അവൻ ഹോമയാഗമൃഗത്തെ
തോലുരിച്ചു ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി മുറിക്കേണം. 7
പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തീ ഇട്ടു തീയുടെമേൽ വിറകു
അടുക്കേണം. 8 പിന്നെ അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ
പുരോഹിതന്മാർ ഖണ്ഡങ്ങളും തലയും മേദസ്സും
യാഗപീഠത്തിൽ തീയുടെമേലുള്ള വിറകിന്മീതെ

അടുക്കിവെക്കേണം. 9 അതിന്റെ കുടലും
കാലും അവൻ വെള്ളത്തിൽ കഴുകേണം.
പുരോഹിതൻ സകലവും യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ഹോമയാഗമായി ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു
യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗം.
10 ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള അവന്റെ വഴിപാടു
ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ ഒരു ചെമ്മരിയാടോ
കോലാടോ ആകുന്നുവെങ്കിൽ ഊനമില്ലാത്ത
ആണിനെ അവൻ അപ്പിക്കേണം. 11 അവൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ യാഗപീഠത്തിന്റെ
വടക്കുവശത്തുവെച്ചു അതിനെ അറുക്കേണം;
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ
അതിന്റെ രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും
തളിക്കേണം. 12 അവൻ അതിനെ തലയോടും
മേദസ്സോടുംകൂടെ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി
മുറിക്കേണം; പുരോഹിതൻ അവയെ
യാഗപീഠത്തിൽ തീയുടെമേലുള്ള വിറകിന്മീതെ
അടുക്കിവെക്കേണം. 13 കുടലും കാലും അവൻ
വെള്ളത്തിൽ കഴുകേണം; പുരോഹിതൻ സകലവും
കൊണ്ടുവന്നു ഹോമയാഗമായി യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയുള്ള ദഹനയാഗമായി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കേണം. 14
യഹോവെക്കു അവന്റെ വഴിപാടു പറവജാതിയിൽ
ഒന്നിനെക്കൊണ്ടുള്ള ഹോമയാഗമാകുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ കുറുപ്രാവിനെയോ
പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ വഴിപാടായി
അപ്പിക്കേണം. 15 പുരോഹിതൻ അതിനെ
യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
തല പിരിച്ചുപറിച്ചു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ

ദഹിപ്പിക്കേണം; അതിന്റെ രക്തം യാഗപീഠത്തിന്റെ
പാർശ്വത്തിങ്കൽ പിഴിഞ്ഞുകളയേണം. 16 അതിന്റെ
തീൻപണ്ടം മലത്തോടുകൂടെ പറിച്ചെടുത്തു
യാഗപീഠത്തിന്റെ അരികെ കിഴക്കുവശത്തു
വെണ്ണീരിടുന്ന സ്ഥലത്തു ഇടേണം. 17 അതിനെ
രണ്ടാക്കാതെ ചിറകോടുകൂടെ പിളർക്കേണം;
പുരോഹിതൻ അതിനെ യാഗപീഠത്തിൽ
തീയുടെമേലുള്ള വിറകിന്മീതെ ദഹിപ്പിക്കേണം;
അതു ഹോമയാഗമായി യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗം.

2 ആരെങ്കിലും യഹോവെക്കു ഭോജനയാഗമായ
വഴിപാടു കഴിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ വഴിപാടു നേരിയ
മാവു ആയിരിക്കേണം; അവൻ അതിന്മേൽ എണ്ണ
ഒഴിച്ചു കുന്തുരുക്കവും ഇടേണം. 2 അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരായ പുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ
അതു കൊണ്ടുവരേണം. അവൻ മാവും എണ്ണയും
ഒരു കൈ നിറച്ചും കുന്തുരുക്കം മുഴുവനും
എടുക്കേണം; പുരോഹിതൻ അതു നിവേദ്യമായി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു
യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗം.
3 എന്നാൽ ഭോജനയാഗത്തിന്റെ ശേഷിപ്പു
അഹരോന്നും പുത്രന്മാർക്കും ഇരിക്കേണം.
യഹോവെക്കുള്ള ദഹനയാഗങ്ങളിൽ ഇതു
അതിവിശുദ്ധം. 4 അടുപ്പത്തുവെച്ചു ചുട്ടതു
നീ ഭോജനയാഗമായി കഴിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അതു നേരിയ മാവു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതായി
എണ്ണ ചേർത്ത പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശകളോ
എണ്ണ പുരട്ടിയ പുളിപ്പില്ലാത്ത വടകളോ
ആയിരിക്കേണം. 5 നിന്റെ വഴിപാടു ചട്ടിയിൽ

ചുട്ട ഭോജനയാഗം ആകുന്നുവെങ്കിൽ അതു
എണ്ണ ചേൎത്ത പുളിപ്പില്ലാത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം. 6 അതു
കഷണംകഷണമായി നുറക്കി അതിന്മേൽ
എണ്ണ ഒഴിക്കേണം; അതു ഭോജനയാഗം. 7
നിന്റെ വഴിപാടു ഉരുളിയിൽ ചുട്ട ഭോജനയാഗം
ആകുന്നുവെങ്കിൽ അതു എണ്ണ ചേൎത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണം. 8 ഇവകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കിയ ഭോജനയാഗം നീ യഹോവെക്കു
കൊണ്ടുവരേണം; അതു പുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും അവൻ അതു
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുപോകയും വേണം. 9
പുരോഹിതൻ ഭോജനയാഗത്തിന്റെ നിവേദ്യം
എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗമായി
ദഹിപ്പിക്കേണം. 10 ഭോജനയാഗത്തിന്റെ ശേഷിപ്പു
അഹരോന്നും പുത്രന്മാൎക്കും ഇരിക്കേണം;
അതു യഹോവെക്കുള്ള ദഹനയാഗങ്ങളിൽ
അതിവിശുദ്ധം. 11 നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
കഴിക്കുന്ന യാതൊരു ഭോജനയാഗവും
പുളിപ്പുള്ളതായി ഉണ്ടാക്കരുതു; പുളിച്ചതു
ഒന്നും യാതൊരു വക തേനും യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗമായി ദഹിപ്പിക്കരുതു. 12 അവ
ആദ്യഫലങ്ങളുടെ വഴിപാടായി യഹോവെക്കു
അൎപ്പിക്കാം. എങ്കിലും സൌരഭ്യവാസനയായി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അവ കയറരുതു. 13
നിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നു ഒക്കെയും ഉപ്പു
ചേൎക്കേണം; നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിൻ
ഉപ്പു ഭോജനയാഗത്തിന്നു ഇല്ലാതിരിക്കരുതു;

എല്ലാവഴിപാടിന്നും ഉപ്പു ചേർക്കേണം. 14 നിന്റെ
ആദ്യഫലങ്ങളുടെ ഭോജനയാഗം യഹോവെക്കു
കഴിക്കുന്നു എങ്കിൽ കതിർ ചുട്ടു ഉതിർത്ത
മണികൾ ആദ്യഫലങ്ങളുടെ ഭോജനയാഗമായി
അർപ്പിക്കേണം. 15 അതിന്മേൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചു
അതിൻമീതെ കുന്തുരുക്കവും ഇടേണം; അതു ഒരു
ഭോജനയാഗം. 16 ഉതിർത്ത മണിയിലും എണ്ണയിലും
കുറേശ്ശയും കുന്തുരുക്കം മുഴുവനും പുരോഹിതൻ
നിവേദ്യമായി ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു യഹോവെക്കു
ഒരു ദഹനയാഗം.

3 ഒരുവന്റെ വഴിപാടു സമാധാനയാഗം
ആകുന്നുവെങ്കിൽ കന്നുകാലികളിൽ ഒന്നിനെ
അർപ്പിക്കുന്നതായാൽ ആണാകട്ടെ പെണ്ണാകട്ടെ
ഊനമില്ലാത്തതിനെ അവൻ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കേണം. 2 തന്റെ
വഴിപാടിന്റെ തലയിൽ അവൻ കൈവെച്ചു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽവെച്ചു
അതിനെ അറുക്കേണം; അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ അതിന്റെ രക്തം
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിക്കേണം. 3
അവൻ സമാധാനയാഗത്തിൽനിന്നു
കുടൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും
കുടലിന്മേലിരിക്കുന്ന സകലമേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡം
രണ്ടും 4 അവയുടെ മേൽ കടിപ്രദേശത്തുള്ള
മേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡത്തോടുകൂടെ
കരളിന്മേലുള്ള വപയും നീക്കി യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗമായി അർപ്പിക്കേണം. 5 അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാർ യാഗപീഠത്തിൽ തീയുടെ മേലുള്ള
വിറകിന്മേൽ ഹോമയാഗത്തിന്മീതെ അതു

ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗം. 6
യഹോവെക്കു സമാധാനയാഗമായുള്ള വഴിപാടു
ആടു ആകുന്നു എങ്കിൽ ആണാകട്ടെ പെണ്ണാകട്ടെ
ഊനമില്ലാത്തതിനെ അപ്പിക്കേണം. 7 ഒരു
കുഞ്ഞാടിനെ വഴിപാടായിട്ടു അപ്പിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അതിനെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അപ്പിക്കേണം. 8 തന്റെ വഴിപാടിന്റെ തലയിൽ
അവൻ കൈവെച്ചു സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ അതിനെ അറുക്കേണം;
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ അതിന്റെ രക്തം
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിക്കേണം. 9
അവൻ സമാധാനയാഗത്തിൽനിന്നു അതിന്റെ
മേദസ്സും തടിച്ചവാൽ മുഴുവനും - ഇതു
തണ്ടെല്ലിങ്കൽനിന്നു പറിച്ചുകളയേണം - കുടൽ
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും കുടലിന്മേലുള്ള
സകലമേദസ്സും 10 മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും
അവയുടെ മേൽ കടിപ്രദേശത്തുള്ള മേദസ്സും
മൂത്രപിണ്ഡത്തോടുകൂടെ കരളിന്മേലുള്ള
വപയും നീക്കി യഹോവെക്കു ദഹനയാഗമായി
അപ്പിക്കേണം. 11 പുരോഹിതൻ അതു
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു
യഹോവെക്കു ദഹനയാഗഭോജനം. 12 അവന്റെ
വഴിപാടു കോലാടു ആകുന്നു എങ്കിൽ അവൻ
അതിനെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 13 അതിന്റെ തലയിൽ
അവൻ കൈവെച്ചു സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ അതിനെ അറുക്കേണം; അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാർ അതിന്റെ രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ

ചുറ്റും തളിക്കേണം. 14 അതിൽനിന്നു കുടൽ
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും കുടലിന്മേലുള്ള
സകല മേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും 15
അവയുടെ മേൽ കടിപ്രദേശത്തുള്ള മേദസ്സും
മൂത്രപിണ്ഡങ്ങളോടുകൂടെ കരളിന്മേലുള്ള വപയും
നീക്കി അവൻ യഹോവെക്കു ദഹനയാഗമായി
തന്റെ വഴിപാടു അപ്പിക്കേണം. 16 പുരോഹിതൻ
അതു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗഭോജനം;
മേദസ്സൊക്കെയും യഹോവെക്കുള്ളതു ആകുന്നു.
17 മേദസ്സും രക്തവും തിന്നരുതു എന്നുള്ളതു
നിങ്ങളുടെ സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്കു
തലമുറതലമുറയായി എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം
ആയിരിക്കേണം.

4 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ചെയ്യരുതെന്നു
യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വല്ല കാര്യത്തിലും
ആരെങ്കിലും അബദ്ധവശാൽ പിഴെച്ചു ആ വക
വല്ലതും ചെയ്താൽ - 3 അഭിഷിക്തനായ
പുരോഹിതൻ ജനത്തിന്മേൽ കുറ്റം വരത്തക്കവണ്ണം
പാപം ചെയ്തു എങ്കിൽ താൻ ചെയ്ത പാപം
നിമിത്തം അവൻ യഹോവെക്കു പാപയാഗമായി
ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കാളക്കിടാവിനെ
അപ്പിക്കേണം. 4 അവൻ ആ കാളയെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു
കാളയുടെ തലയിൽ കൈവെച്ചു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ കാളയെ അറുക്കേണം. 5

അഭിഷിക്തനായ പുരോഹിതൻ കാളയുടെ രക്തം
കുറെ എടുത്തു സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 6 പുരോഹിതൻ രക്തത്തിൽ
വിരൽ മുക്കി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ തിരശ്ശീലെക്കു മുമ്പിൽ
ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. 7 പുരോഹിതൻ
രക്തം കുറെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
സമാഗമനകൂടാരത്തിലുള്ള സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തിൻ
ധൂപപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പുരട്ടേണം;
കാളയുടെ ശേഷം രക്തം മുഴുവനും
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഉള്ള
ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചുകളയേണം.
8 പാപയാഗത്തിന്നുള്ള കാളയുടെ സകലമേദസ്സും
കുടൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും
കുടലിന്മേലുള്ള സകലമേദസ്സും അതിൽനിന്നു
നീക്കേണം. 9 മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും
അവയുടെ മേൽ കടിപ്രദേശത്തുള്ള മേദസ്സും
മൂത്രപിണ്ഡങ്ങളോടുകൂടെ കരളിന്മേലുള്ള വപയും
അവൻ എടുക്കേണം. 10 സമാധാനയാഗത്തിന്നുള്ള
കാളയിൽനിന്നു എടുത്തതുപോലെ തന്നേ;
പുരോഹിതൻ ഹോമയാഗപീഠത്തിന്മേൽ
അതു ദഹിപ്പിക്കേണം. 11 കാളയുടെ തോലും
മാംസം മുഴുവനും തലയും കാലുകളും കുടലും
ചാണകവുമായി കാളയെ മുഴുവനും 12 അവൻ
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു വെണ്ണീർ ഇടുന്ന
വെടിപ്പുള്ള സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി വിറകിന്മേൽ
വെച്ചു തീയിട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; വെണ്ണീർ
ഇടുന്നേടത്തു വെച്ചുതന്നേ അതു ചുട്ടുകളയേണം.
13 യിസ്രായേൽസഭ മുഴുവനും അബദ്ധവശാൽ

പിഴെക്കയും ആ കാര്യം സഭയുടെ കണ്ണിന്നു
മറഞ്ഞിരിക്കയും, ചെയ്യരുതെന്നു യഹോവ
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വല്ലകാര്യത്തിലും അവർ പാപം
ചെയ്തു കുറ്റക്കാരായി തീരുകയും ചെയ്താൽ,
14 ചെയ്ത പാപം അവർ അറിയുമ്പോൾ
സഭ ഒരു കാളക്കിടാവിനെ പാപയാഗമായി
അർപ്പിക്കേണം; സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
അതിനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു 15 സഭയുടെ മൂപ്പന്മാർ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കാളയുടെ
തലയിൽ കൈ വെക്കേണം; യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ കാളയെ അറുക്കയും വേണം. 16
അഭിഷിക്തനായ പുരോഹിതൻ കാളയുടെ രക്തം
കുറെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണം.
17 പുരോഹിതൻ രക്തത്തിൽ വിരൽ മുക്കി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ തിരശ്ശീലെക്കു
മുമ്പിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. 18
അവൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിലുള്ള പീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ
കുറെ പുരട്ടേണം; ശേഷം രക്തം മുഴുവനും
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കലുള്ള
ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചുകളയേണം.
19 അതിന്റെ മേദസ്സു ഒക്കെയും അവൻ
അതിൽനിന്നു എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ദഹിപ്പിക്കേണം. 20 പാപയാഗത്തിന്നുള്ള
കാളയെ അവൻ ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ
ഈ കാളയെയും ചെയ്യേണം; അങ്ങനെ
തന്നേ ഇതിനെയും ചെയ്യേണം; ഇങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ അവക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അതു അവരോടു

ക്ഷമിക്കും. 21 പിന്നെ അവൻ കാളയെ
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി
മുമ്പിലത്തെ കാളയെ ചുട്ടുകളഞ്ഞതുപോലെ
ഇതിനെയും ചുട്ടുകളയേണം; ഇതു
സഭെക്കുവേണ്ടിയുള്ള പാപയാഗം. 22 ഒരു പ്രമാണി
പാപം ചെയ്കയും, ചെയ്യരുതെന്നു തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വല്ല കാര്യത്തിലും
അബദ്ധവശാൽ പിഴെച്ചു കുറ്റക്കാരനായി
തീരുകയും ചെയ്താൽ 23 അവൻ ചെയ്ത
പാപം അവന്നു ബോദ്ധ്യമായി എങ്കിൽ അവൻ
ഊനമില്ലാത്ത ഒരു ആൺകോലാട്ടിനെ വഴിപാടായി
കൊണ്ടുവരേണം. 24 അവൻ ആട്ടിന്റെ തലയിൽ
കൈവെച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ഹോമയാഗമൃഗത്തെ അറുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു
അതിനെ അറുക്കേണം; അതു ഒരു പാപയാഗം. 25
പിന്നെ പുരോഹിതൻ പാപയാഗത്തിന്റെ
രക്തം വിരൽകൊണ്ടു കുറെ എടുത്തു
ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പുരട്ടി
ശേഷം രക്തം ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ
ഒഴിച്ചുകളയേണം. 26 അതിന്റെ മേദസ്സു ഒക്കെയും
അവൻ സമാധാനയാഗത്തിന്റെ മേദസ്സുപോലെ
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കേണം; ഇങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ അവന്റെ പാപം നിമിത്തം
അവന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം;
എന്നാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 27
ദേശത്തെ ജനത്തിൽ ഒരുത്തൻ ചെയ്യരുതെന്നു
യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വല്ലകാര്യത്തിലും
അബദ്ധവശാൽ പിഴെച്ചു കുറ്റക്കാരനായി തീന്നാൽ
28 പാപം അവന്നു ബോദ്ധ്യമായി എങ്കിൽ അവൻ

ചെയ്ത പാപംനിമിത്തം ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
പെൺകോലാട്ടിനെ വഴിപാടായി കൊണ്ടുവരേണം.
29 പാപയാഗമൃഗത്തിന്റെ തലയിൽ അവൻ കൈ
വെച്ചിട്ടു ഹോമയാഗത്തിന്റെ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
പാപയാഗമൃഗത്തെ അറുക്കേണം. 30 പുരോഹിതൻ
അതിന്റെ രക്തം വിരൽകൊണ്ടു കുറെ എടുത്തു
ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പുരട്ടി,
ശേഷം രക്തം ഒക്കെയും യാഗപീഠത്തിന്റെ
ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചുകളയേണം. 31 അതിന്റെ
മേദസ്സു ഒക്കെയും സമാധാനയാഗത്തിൽനിന്നു
മേദസ്സു എടുക്കുന്നതുപോലെ എടുത്തു
പുരോഹിതൻ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായി ദഹിപ്പിക്കേണം; ഇങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ അവന്നു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അതു അവനോടു
ക്ഷമിക്കും. 32 അവൻ പാപയാഗമായി ഒരു
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊണ്ടുവരുന്നു എങ്കിൽ
ഊനമില്ലാത്ത പെണ്ണാട്ടിനെ കൊണ്ടുവരേണം. 33
പാപയാഗമൃഗത്തിന്റെ തലയിൽ അവൻ
കൈവെച്ചു ഹോമയാഗമൃഗത്തെ അറുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തുവെച്ചു അതിനെ പാപയാഗമായി
അറുക്കേണം. 34 പുരോഹിതൻ പാപയാഗത്തിന്റെ
രക്തം വിരൽകൊണ്ടു കുറെ എടുത്തു
ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പുരട്ടി,
ശേഷം രക്തം ഒക്കെയും യാഗപീഠത്തിന്റെ
ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചുകളയേണം. 35 അതിന്റെ
മേദസ്സു ഒക്കെയും സമാധാനയാഗത്തിൽനിന്നു
ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മേദസ്സു എടുക്കുന്നതുപോലെ
അവൻ എടുക്കേണം; പുരോഹിതൻ

യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യഹോവയുടെ
ദഹനയാഗങ്ങളെപ്പോലെ അവയെ ദഹിപ്പിക്കേണം;
അവൻ ചെയ്ത പാപത്തിന്നു പുരോഹിതൻ
ഇങ്ങനെ പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം; എന്നാൽ
അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും.

5 ഒരുത്തൻ സത്യവാചകം കേട്ടിട്ടു, താൻ
സാക്ഷിയായി കാണുകയോ അറികയോ
ചെയ്തതു അറിയിക്കാതെ അങ്ങനെ പാപം
ചെയ്താൽ അവൻ തന്റെ കുറ്റം വഹിക്കേണം. 2
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കാട്ടുമൃഗത്തിന്റെ പിണമോ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത നാട്ടുമൃഗത്തിന്റെ പിണമോ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത ഇഴജാതിയുടെ പിണമോ ഇങ്ങനെ
വല്ല അശുദ്ധവസ്തുവും ഒരുത്തൻ തൊടുകയും
അതു അവന്നു മറവായിരിക്കയും ചെയ്താൽ
അവൻ അശുദ്ധനും കുറ്റക്കാരനും ആകുന്നു. 3
അല്ലെങ്കിൽ യാതൊരു അശുദ്ധിയാലെങ്കിലും
അശുദ്ധനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ അശുദ്ധിയെ
ഒരുത്തൻ തൊടുകയും അതു അവന്നു
മറവായിരിക്കയും ചെയ്താൽ അതു
അറിയുമ്പോൾ അവൻ കുറ്റക്കാരനാകും. 4
അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ നിർവ്വിചാരമായി സത്യം
ചെയ്യുന്നതുപോലെ ദോഷം ചെയ്‌വാനോ ഗുണം
ചെയ്‌വാനോ ഒരുത്തൻ തന്റെ അധരങ്ങൾ
കൊണ്ടു നിർവ്വിചാരമായി സത്യം ചെയ്കയും അതു
അവന്നു മറവായിരിക്കയും ചെയ്താൽ അവൻ
അതു അറിയുമ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള കാര്യത്തിൽ
അവൻ കുറ്റക്കാരനാകും. 5 ആ വക കാര്യത്തിൽ
അവൻ കുറ്റക്കാരനാകുമ്പോൾ താൻ പാപം
ചെയ്തു എന്നു അവൻ ഏറ്റുപറയേണം. 6 താൻ

ചെയ്ത പാപം നിമിത്തം അവൻ യഹോവെക്കു
അകൃത്യയാഗമായി ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയോ
കോലാട്ടിൻകുട്ടിയോ ആയ ഒരു പെണ്ണാട്ടിനെ
പാപയാഗമായി കൊണ്ടുവരേണം; പുരോഹിതൻ
അവന്നുവേണ്ടി അവന്റെ പാപംനിമിത്തം
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. 7 ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു
അവന്നു വകയില്ലെങ്കിൽ താൻ ചെയ്ത
പാപംനിമിത്തം അവൻ രണ്ടു കുറുപ്രാവിനെയോ
രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ ഒന്നിനെ
പാപയാഗമായും മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായും
യഹോവെക്കു കൊണ്ടുവരേണം. 8 അവൻ
അവയെ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
വരേണം; അവൻ പാപയാഗത്തിന്നുള്ളതിനെ
മുമ്പെ അർപ്പിച്ചു അതിന്റെ തല കഴുത്തിൽനിന്നു
പിരിച്ചുപറിക്കേണം; എന്നാൽ രണ്ടായി
പിളക്കരുതു. 9 അവൻ പാപയാഗത്തിന്റെ രക്തം
കുറെ യാഗപീഠത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ തളിക്കേണം;
ശേഷം രക്തം യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ
പിഴിഞ്ഞുകളയേണം; ഇതു പാപയാഗം. 10
രണ്ടാമത്തേതിനെ അവൻ നിയമപ്രകാരം
ഹോമയാഗമായി അർപ്പിക്കേണം; ഇങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ അവൻ ചെയ്ത പാപംനിമിത്തം
അവന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം;
എന്നാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 11 രണ്ടു
കുറുപ്രാവിന്നോ രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിന്നോ
അവന്നു വകയില്ലെങ്കിൽ പാപം ചെയ്തവൻ
പാപയാഗത്തിന്നു ഒരിടങ്ങഴി നേരിയ മാവു
വഴിപാടായി കൊണ്ടുവരേണം; അതു പാപയാഗം
ആകകൊണ്ടു അതിന്മേൽ എണ്ണ ഒഴിക്കരുതു;

കുന്തുരുക്കം ഇടുകയും അരുതു. 12 അവൻ അതു
പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം:
പുരോഹിതൻ നിവേദ്യമായി അതിൽനിന്നു
കൈ നിറച്ചെടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
യഹോവെക്കുള്ള ദഹനയാഗങ്ങളെപ്പോലെ
ദഹിപ്പിക്കേണം; ഇതു പാപയാഗം. 13 ഇങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ ആ വക കാര്യ്യത്തിൽ അവൻ
ചെയ്ത പാപംനിമിത്തം അവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അതു
അവനോടു ക്ഷമിക്കും; ശേഷിപ്പുള്ളതു
ഭോജനയാഗംപോലെ പുരോഹിതന്നു ഇരിക്കേണം.
14 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 15 ആരെങ്കിലും
യഹോവയുടെ വിശുദ്ധവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു
അബദ്ധവശാൽ അതിക്രമം ചെയ്തു പിഴെച്ചു
എങ്കിൽ അവൻ തന്റെ അകൃത്യത്തിന്നു
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം നീ മതിക്കുന്ന
വിലെക്കുള്ളതായി ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റനെ അകൃത്യയാഗമായി യഹോവെക്കു
കൊണ്ടുവരേണം. 16 വിശുദ്ധവസ്തുക്കളെ
സംബന്ധിച്ചു താൻ പിഴെച്ചതിന്നു പകരം മുതലും
അതിനോടു അഞ്ചിലൊന്നു കൂട്ടിയും അവൻ
പുരോഹിതന്നു കൊടുക്കേണം; പുരോഹിതൻ
അകൃത്യയാഗത്തിന്നുള്ള ആട്ടുകൊറ്റനെക്കൊണ്ടു
അവന്നു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം;
എന്നാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 17
ചെയ്യരുതെന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള
വല്ലകാര്യ്യത്തിലും ആരെങ്കിലും പിഴെച്ചിട്ടു അവൻ
അറിയാതിരുന്നാലും കുറ്റക്കാരനാകുന്നു;

അവൻ തന്റെ കുറ്റം വഹിക്കേണം. 18
അവൻ അകൃത്യയാഗത്തിന്നായി നിന്റെ
മതിപ്പുപോലെ ഊനമില്ലാത്ത ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെ
പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം;
അവൻ അബദ്ധവശാൽ പിഴെച്ചതും
അറിയാതിരുന്നതുമായ പിഴെക്കായി പുരോഹിതൻ
അവന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം;
എന്നാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 19 ഇതു
അകൃത്യയാഗം; അവൻ യഹോവയോടു അകൃത്യം
ചെയ്തുവല്ലോ.

6 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2 ആരെങ്കിലും
പിഴെച്ചു യഹോവയോടു അതിക്രമം ചെയ്തു തന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിച്ച വസ്തുവിനെയോ പണയം
വെച്ചതിനെയോ മോഷണകാര്യത്തെയോ
സംബന്ധിച്ചു കൂട്ടുകാരനോടു ഭോഷ്കു പറക
എങ്കിലും കൂട്ടുകാരനോടു വഞ്ചന ചെയ്ക
എങ്കിലും 3 കണാതെപോയ വസ്തു കണ്ടിട്ടു
അതിനെക്കുറിച്ചു ഭോഷ്കു പറഞ്ഞു മനുഷ്യൻ
പിഴെക്കുന്ന ഈ വക വല്ല കാര്യത്തിലും
കള്ളസ്സത്യം ചെയ്കയെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടു 4
അവൻ പിഴെച്ചു കുറ്റക്കാരനായാൽ താൻ
മോഷ്ടിച്ചതോ വഞ്ചിച്ചെടുത്തതോ തന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിച്ചതോ കാണാതെപോയിട്ടു താൻ കണ്ടതോ 5
താൻ കള്ളസ്സത്യം ചെയ്തു എടുത്തതോ
ആയതൊക്കെയും മുതലോടു അഞ്ചിലൊന്നു കൂട്ടി
പകരം കൊടുക്കേണം; അകൃത്യയാഗം കഴിക്കുന്ന
നാളിൽ അവൻ അതു ഉടമസ്ഥന്നു കൊടുക്കേണം.
6 അകൃത്യയാഗത്തിന്നായിട്ടു അവൻ നിന്റെ

മതിപ്പുപോലെ ഊനമില്ലാത്ത ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെ
യഹോവെക്കു അകൃത്യയാഗമായി പുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം. 7 പുരോഹിതൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അവൻ
അകൃത്യമായി ചെയ്തതൊക്കെയും അവനോടു
ക്ഷമിക്കും. 8 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 9 നീ അഹരോനോടും
പുത്രന്മാരോടും കല്പിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
ഹോമയാഗത്തിന്റെ പ്രമാണമാവിതു:
ഹോമയാഗം രാത്രി മുഴുവനും ഉഷസ്സുവരെ
യാഗപീഠത്തിന്മേലുള്ള വിറകിന്മേൽ
ഇരിക്കയും യാഗപീഠത്തിലെ തീ അതിനാൽ
കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയും വേണം. 10 പുരോഹിതൻ
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള അങ്കി ധരിച്ചു
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള കാൽ ചട്ടയാൽ തന്റെ
നഗ്നത മറെച്ചുകൊണ്ടു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ഹോമയാഗം ദഹിച്ചുണ്ടായ വെണ്ണീർ എടുത്തു
യാഗപീഠത്തിന്റെ ഒരു വശത്തു ഇടേണം. 11
അവൻ വസ്ത്രം മാറി വേറെ വസ്ത്രം ധരിച്ചു
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു വെടിപ്പുള്ള ഒരു
സ്ഥലത്തു വെണ്ണീർ കൊണ്ടുപോകേണം. 12
യാഗപീഠത്തിൽ തീ കെട്ടുപോകാതെ
കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണം; പുരോഹിതൻ
ഉഷസ്സുതോറും അതിന്മേൽ വിറകു കത്തിച്ചു
ഹോമയാഗം അടുക്കി വെച്ചു അതിൻമീതെ
സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ മേദസ്സു ദഹിപ്പിക്കേണം. 13
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തീ കെട്ടുപോകാതെ
എപ്പോഴും കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണം. 14

ഭോജനയാഗത്തിന്റെ പ്രമാണമാവിതു:
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
അതു അപ്പിക്കേണം. 15 ഭോജനയാഗത്തിന്റെ
നേരിയ മാവിൽനിന്നും എണ്ണയിൽനിന്നും
കൈനിറച്ചും ഭോജനയാഗത്തിന്മേലുള്ള
കുന്തുരുക്കം മുഴുവനും എടുത്തു നിവേദ്യമായി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായി ദഹിപ്പിക്കേണം. 16
അതിന്റെ ശേഷിപ്പു അഹരോനും പുത്രന്മാരും
തിന്നേണം; ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു വെച്ചു
അതു പുളിപ്പില്ലാത്തതായി തിന്നേണം;
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽവെച്ചു
അതു തിന്നേണം. 17 അതു പുളിച്ച മാവു കൂട്ടി
ചുടരുതു; എന്റെ ദഹനയാഗങ്ങളിൽനിന്നു
അതു ഞാൻ അവരുടെ ഓഹരിയായി
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു പാപയാഗംപോലെയും
അകൃത്യയാഗംപോലെയും അതിവിശുദ്ധം. 18
അഹരോന്റെ മക്കളിൽ ആണുങ്ങൾക്കു ഒക്കെയും
അതു തിന്നാം; യഹോവയുടെ ദഹനയാഗങ്ങളിൽ
അതു നിങ്ങൾക്കു തലമുറതലമുറയായി
ശാശ്വതാവകാശം ആകുന്നു; അതിനെ
തൊടുന്നവൻ എല്ലാം വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം.
19 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 20 അഹരോന്നു
അഭിഷേകം കഴിയുന്ന ദിവസം അവനും
പുത്രന്മാരും യഹോവെക്കു കഴിക്കേണ്ടുന്ന
വഴിപാടാവിതു: ഒരു ഇടങ്ങഴി നേരിയ മാവിൽ
പാതി രാവിലേയും പാതി വൈകുന്നേരവും

നിരന്തരഭോജനയാഗമായി അർപ്പിക്കേണം. 21
അതു എണ്ണ ചേർത്തു ചട്ടിയിൽ ചുടേണം;
അതു കുതിർത്തു കൊണ്ടുവരേണം; ചുട്ട
കഷണങ്ങൾ ഭോജനയാഗമായി യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായി അർപ്പിക്കേണം. 22 അവന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ അവന്നു പകരം അഭിഷേകം
പ്രാപിക്കുന്ന പുരോഹിതനും അതു അർപ്പിക്കേണം;
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടമായി അതു മുഴുവനും
യഹോവെക്കു ദഹിപ്പിക്കേണം; 23 പുരോഹിതന്റെ
ഭോജനയാഗം മുഴുവനും ദഹിപ്പിക്കേണം;
അതു തിന്നരുതു. 24 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 25
നീ അഹരോനോടും പുത്രന്മാരോടും
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: പാപയാഗത്തിന്റെ
പ്രമാണമാവിതു: ഹോമയാഗമൃഗത്തെ അറുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തുവെച്ചു പാപയാഗമൃഗത്തെയും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അറുക്കേണം; അതു
അതിവിശുദ്ധം. 26 പാപത്തിന്നുവേണ്ടി അതു
അർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതൻ അതു തിന്നേണം;
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽ ഒരു
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചു അതു തിന്നേണം.
27 അതിന്റെ മാംസം തൊടുന്നവൻ എല്ലാം
വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അതിന്റെ രക്തം ഒരു
വസ്ത്രത്തിൽ തെറിച്ചാൽ അതു വീണതു ഒരു
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചു കഴുകേണം. 28
അതു വേവിച്ച മൺപാത്രം ഉടെച്ചുകളയേണം;
ചെമ്പുകലത്തിൽ വേവിച്ചു എങ്കിൽ അതു
തേച്ചു മഴക്കി വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകേണം. 29
പുരോഹിതകുലത്തിലെ ആണുങ്ങളൊക്കെയും

അതു തിന്നേണം; അതു അതിവിശുദ്ധം. 30
എന്നാൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിപ്പാൻ സാമഗമനകൂടാരത്തിന്നകത്തു രക്തം
കൊണ്ടുവരുന്ന പാപയാഗത്തെ തിന്നരുതു; അതു
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം.

7 അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ പ്രമാണമാവിതു: അതു
അതിവിശുദ്ധം. 2 ഹോമയാഗമൃഗത്തെ അറുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തുവെച്ചു അകൃത്യയാഗമൃഗത്തെയും
അറുക്കേണം; അതിന്റെ രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ചുറ്റും തളിക്കേണം. 3 അതിന്റെ സകലമേദസ്സും
തടിച്ചവാലും കുടൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
മേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും 4 അവയുടെ മേൽ
കടിപ്രദേശത്തുള്ള മേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡങ്ങളോടു
കൂടെ കരളിന്മേലുള്ള വപയും എടുത്തു 5
പുരോഹിതൻ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗമായി ദഹിപ്പിക്കേണം; അതു
അകൃത്യയാഗം. 6 പുരോഹിതകുലത്തിലെ
ആണുങ്ങളൊക്കെയും അതു തിന്നേണം; ഒരു
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചു അതു തിന്നേണം; അതു
അതിവിശുദ്ധം. 7 പാപയാഗംപോലെ തന്നേ
അകൃത്യയാഗവും ആകുന്നു; അവെക്കു
പ്രമാണവും ഒന്നു തന്നേ; പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കുന്ന
പുരോഹിതന്നു അതു ഇരിക്കേണം. 8 പുരോഹിതൻ
ഒരുത്തന്റെ ഹോമയാഗം അപ്പിക്കുമ്പോൾ
അപ്പിച്ച പുരോഹിതന്നു ഹോമയാഗമൃഗത്തിന്റെ
തോൽ ഇരിക്കേണം. 9 അടുപ്പത്തുവെച്ചു
ചുടുന്ന ഭോജനയാഗം ഒക്കെയും ഉരുളിയിലും
ചട്ടിയിലും ഉണ്ടാക്കുന്നതു ഒക്കെയും അപ്പിക്കുന്ന
പുരോഹിതന്നു ഇരിക്കേണം. 10 എണ്ണ ചേർത്തതോ

ചേക്കാത്തതോ ആയ സകലഭോജനയാഗവും
അഹരോന്റെ സകലപുത്രന്മാക്കും ഒരുപോലെ
ഇരിക്കേണം. 11 യഹോവെക്കു അപ്പിക്കുന്ന
സമാധാനയാഗത്തിന്റെ പ്രമാണം ആവിതു: 12
അതിനെ സ്തോത്രമായി അപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ സ്തോത്രയാഗത്തോടുകൂടെ എണ്ണ
ചേത്ത പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശകളും എണ്ണ
പുരട്ടിയ പുളിപ്പില്ലാത്ത വടകളും എണ്ണ ചേത്തു
കുതിത്ത നേരിയ മാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ
ദോശകളും അപ്പിക്കേണം. 13 സ്തോത്രമായുള്ള
സമാധാനയാഗത്തോടുകൂടെ പുളിച്ച
മാവുകൊണ്ടുള്ള ദോശകളും ഭോജനയാഗമായി
അപ്പിക്കേണം. 14 ആ എല്ലാവഴിപാടിലും അതതു
വകയിൽ നിന്നു ഒരോന്നു യഹോവെക്കു
നീരാജനാപ്പണമായിട്ടു അപ്പിക്കേണം; അതു
സമാധാനയാഗത്തിന്റെ രക്തം തളിക്കുന്ന
പുരോഹിതന്നു ഇരിക്കേണം. 15 എന്നാൽ
സ്തോത്രമായുള്ള സമാധാനയാഗത്തിന്റെ
മാംസം, അപ്പിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ തന്നേ
തിന്നേണം; അതിൽ ഒട്ടും പ്രഭാതംവരെ
ശേഷിപ്പിക്കരുതു. 16 അപ്പിക്കുന്ന യാഗം ഒരു
നേച്ചയോ സ്വമേധാദാനമോ ആകുന്നു എങ്കിൽ
യാഗം അപ്പിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ തന്നേ
അതു തിന്നേണം; അതിൽ ശേഷിപ്പുള്ളതു
പിറ്റെന്നാളും തിന്നാം. 17 യാഗമാംസത്തിൽ മൂന്നാം
ദിവസംവരെ ശേഷിക്കുന്നതു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം. 18 സമാധാനയാഗത്തിന്റെ
മാംസത്തിൽ ഏതാനും മൂന്നാം ദിവസം
തിന്നാൽ അതു പ്രസാദമായിരിക്കയില്ല;

അപ്പിക്കുന്നവന്നു കണക്കിടുകയുമില്ല; അതു
അറെപ്പായിരിക്കും; അതു തിന്നുന്നവൻ കുറ്റം
വഹിക്കേണം. 19 ശുദ്ധിയില്ലാത്ത വല്ലതിനെയും
തൊട്ടുപോയ മാംസം തിന്നരുതു; അതു തീയിൽ
ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; ശേഷം മാംസമോ
ശുദ്ധിയുള്ളവന്നെല്ലാം തിന്നാം. 20 എന്നാൽ
അശുദ്ധി തന്റെ മേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും
യഹോവെക്കുള്ള സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ മാംസം
തിന്നാൽ അവനെ അവന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണം. 21 മനുഷ്യന്റെ
അശുദ്ധിയെയോ അശുദ്ധമൃഗത്തെയോ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത വല്ല അറെപ്പിനെയോ ഇങ്ങനെ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത യാതൊന്നിനെയും ആരെങ്കിലും
തൊട്ടിട്ടു യഹോവെക്കുള്ള സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ
മാംസം തിന്നാൽ അവനെ അവന്റെ ജനത്തിൽ
നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 22 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 23
നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ചെമ്മരിയാട്ടിന്റെയോ
കോലാട്ടിന്റെയോ കാളയുടെയോ മേദസ്സു
നിങ്ങൾ അശേഷം തിന്നരുതു. 24 താനേ
ചത്തതിന്റെ മേദസ്സും പറിച്ചുകീറിപ്പോയതിന്റെ
മേദസ്സും മറ്റു എന്തിന്നെങ്കിലും കൊള്ളിക്കാം;
തിന്നുക മാത്രം അരുതു. 25 യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗമായി അപ്പിച്ച മൃഗത്തിന്റെ മേദസ്സു
ആരെങ്കിലും തിന്നാൽ അവനെ അവന്റെ
ജനത്തിൽ നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 26
നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എങ്ങും
യാതൊരു പക്ഷിയുടെയും മൃഗത്തിന്റെയും

രക്തം നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കരുതു. 27 വല്ല
രക്തവും ഭക്ഷിക്കുന്നവനെ എല്ലാം അവന്റെ
ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 28 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 29 നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യഹോവെക്കു സമാധാനയാഗം അപ്പിക്കുന്നവൻ
തന്റെ സമാധാനയാഗത്തിൽനിന്നു യഹോവെക്കു
വഴിപാടു കൊണ്ടുവരേണം. 30 സ്വന്തകയ്യാൽ
അവൻ അതു യഹോവയുടെ ദഹനയാഗമായി
കൊണ്ടുവരേണം; യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നീരാജനാപ്പ്ണമായി നീരാജനം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
നെഞ്ചോടുകൂടെ മേദസ്സും കൊണ്ടുവരേണം. 31
പുരോഹിതൻ മേദസ്സു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ദഹിപ്പിക്കേണം; എന്നാൽ നെഞ്ചു
അഹരോനും പുത്രന്മാക്കും ഇരിക്കേണം. 32
നിങ്ങളുടെ സമാധാനയാഗങ്ങളിൽ വലത്തെ
കൈക്കുറകു ഉദച്ചാപ്പ്ണത്തിന്നായി
നിങ്ങൾ പുരോഹിതന്റെ പക്കൽ
കൊടുക്കേണം. 33 അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ രക്തവും മേദസ്സും
അപ്പിക്കുന്നവന്നു തന്നേ വലത്തെ കൈക്കുറകു
ഓഹരിയായിരിക്കേണം. 34 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സമാധാനയാഗങ്ങളിൽനിന്നു നീരാജനത്തിന്റെ
നെഞ്ചും ഉദച്ചയുടെ കൈക്കുറകും ഞാൻ
എടുത്തു പുരോഹിതനായ അഹരോന്നും
പുത്രന്മാക്കും യിസ്രായേൽമക്കളിൽനിന്നുള്ള
ശാശ്വതാവകാശമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
35 ഇതു അഹരോനെയും പുത്രന്മാരെയും
യഹോവെക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ

പ്രതിഷ്ഠിച്ച നാൾമുതൽ യഹോവയുടെ
ദഹനയാഗങ്ങളിൽനിന്നു അഹരോന്നുള്ള
ഓഹരിയും അവന്റെ പുത്രന്മാക്കുള്ള ഓഹരിയും
ആകുന്നു. 36 യിസ്രായേൽമക്കൾ അതു അവക്കു
കൊടുക്കേണമെന്നു താൻ അവരെ അഭിഷേകം
ചെയ്തനാളിൽ യഹോവ കല്പിച്ചു; അതു അവക്കു
തലമുറതലമുറയായി ശാശ്വതാവകാശം ആകുന്നു.
37 ദഹനയാഗം, ഭോജനയാഗം, പാപയാഗം,
അകൃത്യയാഗം, കരപൂരണയാഗം, സമാധാനയാഗം
എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണം ഇതു തന്നേ.
38 യഹോവെക്കു തങ്ങളുടെ വഴിപാടുകൾ
കഴിപ്പാൻ അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു അരുളിച്ചെയ്ത
നാളിൽ യഹോവ മോശെയോടു
സീനായിപർവ്വതത്തിൽവെച്ചു ഇവ കല്പിച്ചു.
8 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീ
അഹരോനെയും അവനോടുകൂടെ 2 അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും വസ്ത്രം, അഭിഷേകതൈലം,
പാപയാഗത്തിന്നുള്ള കാള, രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റന്മാർ,
കൊട്ടയിൽ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം എന്നിവയുമായി
കൊണ്ടുവരികയും 3 സഭയെ മുഴുവനും
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
കൂട്ടുകയും ചെയ്ക എന്നു കല്പിച്ചു. 4 യഹോവ
തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ ചെയ്തു; സഭ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
വന്നുകൂടി. 5 മോശെ സഭയോടു: യഹോവ കല്പിച്ച
കാര്യം ഇതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 മോശെ
അഹരോനെയും പുത്രന്മാരെയും അടുക്കൽ
വരുത്തി അവരെ വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകി. 7

അവനെ ഉള്ളങ്കി ഇടുവിച്ചു നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു
അങ്കി ധരിപ്പിച്ചു ഏഫോദ് ഇടുവിച്ചു ഏഫോദിന്റെ
ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു അതിനാൽ
അതു മുറുക്കി. 8 അവനെ പതക്കം ധരിപ്പിച്ചു;
പതക്കത്തിൽ ഊറീമും തുമ്മീമും വെച്ചു. 9
അവന്റെ തലയിൽ മുടി വെച്ചു; മുടിയുടെ മേൽ
മുൻവശത്തു വിശുദ്ധകിരീടമായ പൊൻപട്ടം
വെച്ചു; യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ. 10 മോശെ അഭിഷേകതൈലം എടുത്തു
കൂടാരവും അതിലുള്ളതൊക്കെയും അഭിഷേകം
ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ചു. 11 അതിൽ കുറെ അവൻ
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിച്ചു
യാഗപീഠവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
തൊട്ടിയും അതിന്റെ കാലും അഭിഷേകം
ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ചു. 12 അവൻ അഹരോന്റെ
തലയിൽ അഭിഷേകതൈലം ഒഴിച്ചു അവനെ
അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ചു. 13 മോശെ
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരെ വരുത്തി, അങ്കി ധരിപ്പിച്ചു
നടുക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു തലപ്പാവും ഇടുവിച്ചു;
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ.
14 അവൻ പാപയാഗത്തിന്നുള്ള കാളയെ
കൊണ്ടുവന്നു: പാപയാഗത്തിന്നുള്ള കാളയുടെ
തലയിൽ അഹരോനും പുത്രന്മാരും കൈ
വെച്ചു. 15 അവൻ അതിനെ അറുത്തു; മോശെ
അതിന്റെ രക്തം എടുത്തു വിരൽകൊണ്ടു
യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ചുറ്റും പുരട്ടി
യാഗപീഠം ശുദ്ധീകരിച്ചു; ശേഷം രക്തം
യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചു, അതിന്നുവേണ്ടി
പ്രാശ്ചിത്തം കഴിച്ചു അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചു; 16

കുടലിന്മേലുള്ള സകലമേദസ്സും കരളിന്മേലുള്ള
വപയും മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും അവയുടെ മേദസ്സും
മോശെ എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചു. 17
എന്നാൽ കാളയെയും അതിന്റെ തോൽ, മാംസം,
ചാണകം എന്നിവയെയും അവൻ പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു; യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 18 അവൻ
ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള ആട്ടുകൊറ്റനെയും
കൊണ്ടുവന്നു: അഹരോനും പുത്രന്മാരും
ആട്ടുകൊറ്റന്റെ തലയിൽ കൈ വെച്ചു. 19
അവൻ അതിനെ അറുത്തു; മോശെ അതിന്റെ
രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിച്ചു. 20
ആട്ടുകൊറ്റനെ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി ഖണ്ഡിച്ചു;
മോശെ തലയും ഖണ്ഡങ്ങളും മേദസ്സും
ദഹിപ്പിച്ചു. 21 അവൻ അതിന്റെ കുടലും കാലും
വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകി; മോശെ ആട്ടുകൊറ്റനെ
മുഴുവനും യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചു; ഇതു
സൌരഭ്യവാസനയായ ഹോമയാഗമായി
യഹോവെക്കുള്ള ദഹനയാഗം; യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 22 അവൻ
കരപൂരണത്തിന്നുള്ള ആട്ടുകൊറ്റനായ മറ്റെ
ആട്ടുകൊറ്റനെയും കൊണ്ടുവന്നു; അഹരോനും
പുത്രന്മാരും ആട്ടുകൊറ്റന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചു.
23 അവൻ അതിനെ അറുത്തു; മോശെ അതിന്റെ
രക്തം കുറെ എടുത്തു അഹരോന്റെ വലത്തെ
കാതിന്മേലും വലത്തെ കയ്യുടെ പെരുവിരലിന്മേലും
വലത്തെ കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്മേലും പുരട്ടി. 24
അവൻ അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരെയും വരുത്തി;
മോശെ രക്തം കുറെ അവരുടെ വലത്തെ

കാതിന്മേലും വലത്തെ കയ്യുടെ പെരുവിരലിന്മേലും
വലത്തെ കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്മേലും പുരട്ടി;
ശേഷം രക്തം മോശെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും
തളിച്ചു. 25 മേദസ്സും തടിച്ചവാലും കുടലിന്മേലുള്ള
സകലമേദസ്സും കരളിന്മേലുള്ള വപയും
മൂത്രപിണ്ഡം രണ്ടും അവയുടെ മേദസ്സും വലത്തെ
കൈക്കുറകും അവൻ എടുത്തു, 26 യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിലുള്ള പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ഇരിക്കുന്ന
കൊട്ടയിൽ നിന്നു പുളിപ്പില്ലാത്ത ഒരു അപ്പവും
എണ്ണയപ്പമായ ഒരു ദോശയും ഒരു വടയും
എടുത്തു മേദസ്സിന്മേലും കൈക്കുറകിന്മേലും
വെച്ചു. 27 അവയൊക്കെയും അഹരോന്റെ
കയ്യിലും അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ കയ്യിലും വെച്ചു
യഹോവെക്കു നീരാജനം ചെയ്തു. 28 പിന്നെ
മോശെ അവയെ അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യാഗത്തിൻമീതെ
ദഹിപ്പിച്ചു. ഇതു സൌരഭ്യവാസനയായ
കരപൂരണയാഗം, യഹോവെക്കുള്ള ദഹനയാഗം
തന്നേ. 29 മോശെ അതിന്റെ നെഞ്ചു
എടുത്തു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നീരാജനാപ്പ്ണമായി നീരാജനം ചെയ്തു;
അതു കരപൂരണത്തിന്റെ ആട്ടുകൊറ്റനിൽ
മോശെക്കുള്ള ഓഹരി ആയിരുന്നു; യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 30 മോശെ
അഭിഷേകതൈലവും യാഗപീഠത്തിന്മേലുള്ള
രക്തവും കുറേശ്ശ എടുത്തു അഹരോന്റെ
മേലും അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്മേലും അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ മേലും പുത്രന്മാരുടെ
വസ്ത്രത്തിന്മേലും തളിച്ചു; അഹരോനെയും

അവന്റെ വസ്ത്രത്തെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെയും ശുദ്ധീകരിച്ചു. 31
അഹരോനോടും അവന്റെ പുത്രന്മാരോടും
മോശെ പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: മാംസം
നിങ്ങൾ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽവെച്ചു പാകംചെയ്തു, അഹരോനും
പുത്രന്മാരും അതു തിന്നേണമെന്നു എനിക്കു
കല്പനയുണ്ടായതുപോലെ അവിടെവെച്ചു അതും
കരപൂരണത്തിന്റെ കൊട്ടയിൽ ഇരിക്കുന്ന
അപ്പവും തിന്നുവിൻ. 32 മാംസത്തിലും
അപ്പത്തിലും ശേഷിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 33 നിങ്ങളുടെ
കരപൂരണദിവസങ്ങൾ തികയുവോളം നിങ്ങൾ
ഏഴു ദിവസത്തേക്കു സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽ വിട്ടു പുറത്തു പോകരുതു; ഏഴു ദിവസം
അവൻ നിങ്ങൾക്കു കരപൂരണം ചെയ്യും. 34
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ ഇന്നു
ചെയ്തതുപോലെ ഇനിയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
യഹോവ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 35 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
മരിക്കാതിരിപ്പാൻ ഏഴു ദിവസം രാവും പകലും
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ പാൎത്തു
യഹോവയുടെ കല്പന അനുസരിക്കേണം; ഇങ്ങനെ
എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 36 യഹോവ മോശെ
മുഖാന്തരം കല്പിച്ച സകലകാൎയ്യങ്ങളെയും
അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും ചെയ്തു.

9 എട്ടാം ദിവസം മോശെ അഹരോനെയും
പുത്രന്മാരെയും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെയും
വിളിച്ചു, 2 അഹരോനോടു പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: നീ പാപയാഗത്തിന്നായി

ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കാളക്കുട്ടിയെയും
ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും എടുത്തു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കേണം. 3 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു നീ പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
യാഗം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
പാപയാഗത്തിന്നായി ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
കോലാട്ടിനെയും ഹോമയാഗത്തിന്നായി
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെയും ഒരു വയസ്സുപ്രായമുള്ള
ഊനമില്ലാത്ത ഒരു ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെയും 4
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളയെയും ഒരു
ചെമ്മരിയാട്ടുകൊറ്റനെയും എണ്ണ ചേർത്ത
ഭോജനയാഗത്തെയും എടുപ്പിൻ; യഹോവ
ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷനാകും. 5 മോശെ
കല്പിച്ചവയെ അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നു
മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വന്നു; സഭ മുഴുവനും
അടുത്തുവന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നിന്നു. 6 അപ്പോൾ മോശെ: നിങ്ങൾ
ചെയ്യേണമെന്നു യഹോവ കല്പിച്ച കാര്യം ഇതു
ആകുന്നു; യഹോവയുടെ തേജസ്സു നിങ്ങൾക്കു
പ്രത്യക്ഷമാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അഹരോനോടു
മോശെ: നീ യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ
പാപയാഗവും ഹോമയാഗവും അർപ്പിച്ചു നിനക്കും
ജനത്തിന്നും വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു
ജനത്തിന്റെ വഴിപാടു അർപ്പിച്ചു അവർക്കായിട്ടും
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 8

അങ്ങനെ അഹരോൻ യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു തനിക്കുവേണ്ടി പാപയാഗത്തിന്നുള്ള
കാളക്കുട്ടിയെ അറുത്തു; 9 അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാർ അതിന്റെ രക്തം അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ രക്തത്തിൽ വിരൽ മുക്കി
യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പുരട്ടി ശേഷം
രക്തം യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചു. 10
പാപയാഗത്തിന്റെ മേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡങ്ങളും
കരളിന്മേലുള്ള വപയും അവൻ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ദഹിപ്പിച്ചു; യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെതന്നേ. 11 അതിന്റെ മാംസവും
തോലും അവൻ പാളയത്തിന്നു പുറത്തു തീയിൽ
ഇട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 12 അവൻ ഹോമയാഗത്തെയും
അറുത്തു; അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ അതിന്റെ
രക്തം അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ
അതു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിച്ചു. 13 അവർ
ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി ഹോമയാഗവും അതിന്റെ
തലയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവൻ
അവയെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചു. 14
അവൻ അതിന്റെ കുടലും കാലും കഴുകി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഹോമയാഗത്തിൻ
മീതെ ദഹിപ്പിച്ചു. 15 അവൻ ജനത്തിന്റെ
വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു: ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
പാപയാഗത്തിന്നുള്ള കോലാടിനെ പിടിച്ചു
അറുത്തു മുമ്പിലത്തേതിനെപ്പോലെ
പാപയാഗമായി അർപ്പിച്ചു. 16 അവൻ
ഹോമയാഗംകൊണ്ടു വന്നു അതും നിയമപ്രകാരം
അർപ്പിച്ചു. 17 അവൻ ഭോജനയാഗം കൊണ്ടുവന്നു
അതിൽ നിന്നു കൈനിറെച്ചു എടുത്തു കാലത്തെ

ഹോമയാഗത്തിന്നു പുറമെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ദഹിപ്പിച്ചു. 18 പിന്നെ അവൻ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
സമാധാനയാഗത്തിന്നുള്ള കാളയെയും
ചെമ്മരിയാട്ടുകൊറ്റനെയും അറുത്തു;
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ അതിന്റെ രക്തം അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അതു
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിച്ചു. 19 കാളയുടെയും
ആട്ടുകൊറ്റന്റെയും മേദസ്സും തടിച്ചവാലും കുടൽ
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും മൂത്രപിണ്ഡങ്ങളും
കരളിന്മേലുള്ള വപയും കൊണ്ടുവന്നു. 20 അവർ
മേദസ്സു നെഞ്ചുകണ്ടങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു; അവൻ
മേദസ്സു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹിപ്പിച്ചു. 21 എന്നാൽ
നെഞ്ചുകണ്ടങ്ങളും വലത്തെ കൈക്കുറകും
മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ അഹരോൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീരാജാനാർപ്പണമായി
നീരാജനം ചെയ്തു. 22 പിന്നെ അഹരോൻ
ജനത്തിന്നു നേരെ കൈ ഉയർത്തി അവരെ
ആശീർവ്വദിച്ചു; പാപയാഗവും ഹോമയാഗവും
സമാധാനയാഗവും അർപ്പിച്ചിട്ടു അവൻ
ഇറങ്ങിപ്പോന്നു. 23 മോശെയും അഹരോനും
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടന്നിട്ടു പുറത്തുവന്നു
ജനത്തെ ആശീർവ്വദിച്ചു; അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
തേജസ്സു സകല ജനത്തിന്നും പ്രത്യക്ഷമായി. 24
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഉള്ള ഹോമയാഗവും മേദസ്സും
ദഹിപ്പിച്ചു; ജനമെല്ലാം അതു കണ്ടപ്പോൾ ആർത്തു
സാഷ്ടാംഗം വീണു.

10 അനന്തരം അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ
നാദാബും അബീഹൂവും ഓരോ ധൂപകലശം

എടുത്തു അതിൽ തീ ഇട്ടു അതിന്മേൽ ധൂപ വൎഗ്ഗവും
ഇട്ടു, അങ്ങനെ തങ്ങളോടു കല്പിച്ചതല്ലാത്ത
അന്യാഗ്നി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 2 ഉടനെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു അവരെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; അവർ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ മരിച്ചുപോയി. 3 അപ്പോൾ
മോശെ: എന്നോടു അടുക്കുന്നവരിൽ ഞാൻ
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും; സൎവ്വജനത്തിന്റെയും
മുമ്പാകെ ഞാൻ മഹത്വപ്പെടും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തതു ഇതു തന്നേ എന്നു
അഹരോനോടു പറഞ്ഞു. അഹരോനോ
മിണ്ടാതിരുന്നു. 4 പിന്നെ മോശെ അഹരോന്റെ
ഇളയപ്പൻ ഉസ്സീയേലിന്റെ പുത്രന്മാരായ
മീശായേലിനെയും എത്സാഫാനെയും വിളിച്ചു
അവരോടു: നിങ്ങൾ അടുത്തുചെന്നു നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു പാളയത്തിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 മോശെ
പറഞ്ഞതുപോലെ അവർ അടുത്തുചെന്നു
അവരെ അവരുടെ അങ്കികളോടുകൂടെ
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി. 6 പിന്നെ
മോശെ അഹരോനോടും അവന്റെ പുത്രന്മാരായ
എലെയാസാരോടും ഈഥാമാരോടും നിങ്ങൾ
മരിക്കാതെയും സൎവ്വസഭയുടെയും മേൽ
കോപം വരാതെയും ഇരിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ
തലമുടി പിച്ചിപ്പറിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം കീറുകയും അരുതു; നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരായ യിസ്രായേൽഗൃഹം ഒക്കെയും

യഹോവ ദഹിപ്പിച്ച ദഹനംനിമിത്തം കരയട്ടെ. 7
നിങ്ങളോ മരിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽ വിട്ടു
പുറത്തു പോകരുതു; യഹോവയുടെ
അഭിഷേകതൈലം നിങ്ങളുടെ മേൽ
ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
മോശെയുടെ വചനംപോലെ തന്നേ ചെയ്തു. 8
യഹോവ അഹരോനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
9 നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും മരിച്ചു
പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കരുതു.
ഇതു നിങ്ങൾക്കു തലമുറതലമുറയായി
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടമായിരിക്കേണം. 10 ശുദ്ധവും
അശുദ്ധവും മലിനവും നിർമ്മലവും തമ്മിൽ
നിങ്ങൾ വകതിരിക്കേണ്ടതിന്നും 11 യഹോവ
മോശെമുഖാന്തരം യിസ്രായേൽമക്കളോടു
കല്പിച്ച സകലപ്രമാണങ്ങളും അവരെ
ഉപദേശിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 12 അഹരോനോടും
അവന്റെ ശേഷിപ്പുള്ള പുത്രന്മാരായ
എലെയാസാരോടും ഈഥാമാരോടും മോശെ
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവയുടെ
ദഹനയാഗങ്ങളിൽ ശേഷിപ്പുള്ള ഭോജനയാഗം
നിങ്ങൾ എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വെച്ചു പുളിപ്പില്ലാത്തതായി ഭക്ഷിപ്പിൻ; അതു
അതിവിശുദ്ധം. 13 അതു ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു
വെച്ചു ഭക്ഷിക്കേണം; യഹോവയുടെ
ദഹനയാഗങ്ങളിൽ അതു നിനക്കുള്ള
അവകാശവും നിന്റെ പുത്രന്മാർക്കുള്ള
അവകാശവും ആകുന്നു; ഇങ്ങനെ എന്നോടു

കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 നിരാജനത്തിന്റെ നെഞ്ചും
ഉദർച്ചയുടെ കൈക്കുറകും നീയും നിന്റെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും വെടിപ്പുള്ളോരു സ്ഥലത്തു
വെച്ചു തിന്നേണം; യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സമാധാനയാഗങ്ങളിൽ അവ നിനക്കുള്ള
അവകാശവും നിന്റെ മക്കൾക്കുള്ള
അവകാശവുമായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. 15
മേദസ്സിന്റെ ദഹനയാഗങ്ങളോടുകൂടെ അവർ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീരാജനം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഉദർച്ചയുടെ കൈക്കുറകും
നീരാജനത്തിന്റെ നെഞ്ചും കൊണ്ടു
വരേണം; അതു യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ
ശാശ്വതാവകാശമായി നിനക്കും നിന്റെ
മക്കൾക്കും ഇരിക്കേണം. 16 പിന്നെ
പാപയാഗമായ കോലാടിനെക്കുറിച്ചു മോശെ
താൽപര്യമായി അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ അതു
ചുട്ടുകളഞ്ഞിരുന്നു; അപ്പോൾ അവൻ
അഹരോന്റെ ശേഷിപ്പുള്ള പുത്രന്മാരായ
എലെയാസാരോടും ഈഥാമാരോടും കോപിച്ചു: 17
പാപയാഗം അതിവിശുദ്ധവും സഭയുടെ
അകൃത്യം നീക്കിക്കളവാനും അവക്കുവേണ്ടി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു തന്നതുമായിരിക്കെ
നിങ്ങൾ അതു ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
ഭക്ഷിക്കാഞ്ഞതു എന്തു? 18 അതിന്റെ രക്തം
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നകത്തു കൊണ്ടുവന്നില്ലല്ലോ;
ഞാൻ ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ
അതു ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു വെച്ചു
ഭക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19

അപ്പോൾ അഹരോൻ മോശെയോടു: ഇന്നു അവർ
തങ്ങളുടെ പാപയാഗവും ഹോമയാഗവും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അപ്പിച്ചു; എനിക്കു
ഇങ്ങനെ ഭവിച്ചുവല്ലോ. ഇന്നു ഞാൻ പാപയാഗം
ഭക്ഷിച്ചു എങ്കിൽ അതു യഹോവെക്കു
പ്രസാദമായിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ മോശെക്കു ബോധിച്ചു.

11 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഭൂമിയിലുള്ള സകലമൃഗങ്ങളിലും
നിങ്ങൾക്കു തിന്നാകുന്ന മൃഗങ്ങൾ ഇവ: 3
മൃഗങ്ങളിൽ കുളമ്പു പിളൎന്നിരിക്കുന്നതും
കുളമ്പു രണ്ടായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും
അയവിറക്കുന്നതുമായതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
തിന്നാം. 4 എന്നാൽ അയവിറക്കുന്നവയിലും
കുളമ്പു പിളൎന്നിരിക്കുന്നവയിലും നിങ്ങൾ
തിന്നരുതാത്തവ ഇവ: ഒട്ടകം; അയവിറക്കുന്നു
എങ്കിലും കുളമ്പു പിളൎന്നതല്ലായ്കകൊണ്ടു
അതു നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം. 5 കുഴിമുയൽ;
അയവിറക്കുന്നു എങ്കിലും കുളമ്പു
പിളൎന്നതല്ലായ്കയാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു
അശുദ്ധം. 6 മുയൽ; അയവിറക്കുന്നു എങ്കിലും
കുളമ്പു പിളൎന്നതല്ലായ്കയാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു
അശുദ്ധം. 7 പന്നി; കുളമ്പു പിളൎന്നതായി
കുളമ്പു രണ്ടായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു തന്നേ
എങ്കിലും അയവിറക്കുന്നതല്ലായ്കയാൽ അതു
നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം. 8 ഇവയുടെ മാംസം
നിങ്ങൾ തിന്നരുതു; പിണം തൊടുകയും അരുതു;

ഇവ നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം. 9 വെള്ളത്തിലുള്ള
എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു നിങ്ങൾക്കു തിന്നാകുന്നവ ഇവ:
കടലുകളിലും നദികളിലും ഉള്ള വെള്ളത്തിൽ
ചിറകും ചെതുമ്പലും ഉള്ളവ ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
തിന്നാം. 10 എന്നാൽ കടലുകളിലും നദികളിലും
ഉള്ള വെള്ളത്തിൽ ചലനം ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിലും
വെള്ളത്തിലുള്ള സകലജന്തുക്കളിലും
ചിറകും ചെതുമ്പലുമില്ലാത്തതു ഒക്കെയും
നിങ്ങൾക്കു അറെപ്പായിരിക്കേണം. 11 അവ
നിങ്ങൾക്കു അറെപ്പായി തന്നേ ഇരിക്കേണം.
അവയുടെ മാംസം തിന്നരുതു; അവയുടെ
പിണം നിങ്ങൾക്കു അറെപ്പായിരിക്കേണം. 12
ചിറകും ചെതുമ്പലും ഇല്ലാതെ വെള്ളത്തിൽ
ഉള്ളതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു അറെപ്പു
ആയിരിക്കേണം. 13 പക്ഷികളിൽ നിങ്ങൾക്കു
അറെപ്പായിരിക്കേണ്ടുന്നവ ഇവ: അവയെ
തിന്നരുതു; അവ അറെപ്പു ആകുന്നു: കഴുകൻ,
ചെമ്പരുന്തു, 14 കടൽറാഞ്ചൻ, ഗൃദ്ധ്രം, അതതു
വിധം പരുന്തു, 15 അതതു വിധം കാക്ക,
ഒട്ടകപ്പക്ഷി, 16 പുള്ളു, കടൽകാക്ക, അതതു വിധം
പ്രാപ്പിടിയൻ, 17 നത്തു, നീർക്കാക്ക, കൂമൻ, മൂങ്ങ, 18
വേഴാമ്പൽ, കുടുമ്മച്ചാത്തൻ, പെരിഞ്ഞാറ, 19
അതതതു വിധം കൊക്കു, കുളക്കോഴി, നരിച്ചീർ
എന്നിവയും 20 ചിറകുള്ള ഇഴജാതിയിൽ
നാലുകാൽകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു ഒക്കെയും
നിങ്ങൾക്കു അറെപ്പായിരിക്കേണം. 21 എങ്കിലും
ചിറകുള്ള ഇഴജാതിയിൽ നാലുകാൽ കൊണ്ടു
നടക്കുന്ന എല്ലാറ്റിലും നിലത്തു കുതിക്കേണ്ടതിന്നു
കാലിന്മേൽ തുട ഉള്ളവയെ നിങ്ങൾക്കു തിന്നാം. 22

ഇവയിൽ അതതു വിധം വെട്ടുക്കിളി, അതതു വിധം
വിട്ടിൽ, അതതു വിധം ചീവീടു, അതതു വിധം
തുള്ളൻ എന്നിവയെ നിങ്ങൾക്കു തിന്നാം. 23
ചിറകും നാലുകാലുമുള്ള ശേഷം ഇഴജാതി
ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കു അറെപ്പായിരിക്കേണം. 24
അവയാൽ നിങ്ങൾ അശുദ്ധരാകും: അവയുടെ
പിണം തൊടുന്നവനെല്ലാം സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം. 25 അവയുടെ
പിണം വഹിക്കുന്നവനെല്ലാം വസ്ത്രം അലക്കി
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം. 26
കുളമ്പു പിളൎന്നതെങ്കിലും കുളമ്പു രണ്ടായി
പിരിയാതെയും അയവിറക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന
സകലമൃഗവും നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം;
അവയെ തൊടുന്നവനെല്ലാം അശുദ്ധൻ
ആയിരിക്കേണം. 27 നാലുകാൽകൊണ്ടു
നടക്കുന്ന സകലമൃഗങ്ങളിലും ഉള്ളങ്കാൽ പതിച്ചു
നടക്കുന്നവ ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം;
അവയുടെ പിണം തൊടുന്നവനെല്ലാം സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം. 28 അവയുടെ
പിണം വഹിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം അലക്കി
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അവ
നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം. 29 നിലത്തു ഇഴയുന്ന
ഇഴജാതിയിൽ നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധമായവ ഇവ: 30
പെരിച്ചാഴി, എലി, അതതു വിധം ഉടുമ്പു, അളുങ്കു,
ഓന്തു, പല്ലി, അരണ, തുരവൻ. 31 എല്ലാ
ഇഴജാതിയിലുംവെച്ചു ഇവ നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം;
അവ ചത്തശേഷം അവയെ തൊടുന്നവനെല്ലാം
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം. 32
ചത്തശേഷം അവയിൽ ഒന്നു ഏതിന്മേൽ എങ്കിലും

വീണാൽ അതൊക്കെയും അശുദ്ധമാകും;
അതു മരപ്പാത്രമോ വസ്ത്രമോ തോലോ
ചാക്കുശീലയോ വേലെക്കു ഉപയോഗിക്കുന്ന
പാത്രമോ എന്തായാലും വെള്ളത്തിൽ ഇടേണം;
അതു സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധമായിരിക്കേണം; പിന്നെ
ശുദ്ധമാകും. 33 അവയിൽ യാതൊന്നെങ്കിലും
ഒരു മൺപാത്രത്തിന്നകത്തു വീണാൽ
അതിന്നകത്തുള്ളതു ഒക്കെയും അശുദ്ധമാകും;
നിങ്ങൾ അതു ഉടെച്ചുകളയേണം. 34 തിന്നുന്ന വല്ല
സാധനത്തിന്മേലും ആ വെള്ളം വീണാൽ അതു
അശുദ്ധമാകും; കുടിക്കുന്ന വല്ല പാനീയവും
ആ വക പാത്രത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു
അശുദ്ധമാകും; 35 അവയിൽ ഒന്നിന്റെ പിണം
വല്ലതിന്മേലും വീണാൽ അതു ഒക്കെയും
അശുദ്ധമാകും: അടുപ്പോ തീച്ചട്ടിയോ ഇങ്ങനെ
എന്തായാലും അതു തകർത്തുകളയേണം; അവ
അശുദ്ധം ആകുന്നു; അവ നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം
ആയിരിക്കേണം. 36 എന്നാൽ നീരുറവും
വെള്ളമുള്ള കിണറും ശുദ്ധമായിരിക്കും; പിണം
തൊടുന്നവനോ അശുദ്ധനാകും. 37 വിതെക്കുന്ന
വിത്തായ വല്ല ധാന്യത്തിന്മേലും അവയിൽ ഒന്നിന്റെ
പിണം വീണാലും അതു ശുദ്ധമായിരിക്കും. 38
എന്നാൽ വിത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചിട്ടു അവയിൽ
ഒന്നിന്റെ പിണം അതിന്മേൽ വീണാൽ അതു
അശുദ്ധം. 39 നിങ്ങൾക്കു തിന്നാകുന്ന ഒരു മൃഗം
ചത്താൽ അതിന്റെ പിണം തൊടുന്നവൻ
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം. 40
അതിന്റെ പിണം തിന്നുന്നവൻ വസ്ത്രം അലക്കി
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അതിന്റെ

പിണം വഹിക്കുന്നവനും വസ്ത്രം അലക്കി
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം. 41 നിലത്തു
ഇഴയുന്ന ഇഴജാതിയെല്ലാം അറെപ്പാകുന്നു;
അതിനെ തിന്നരുതു. 42 ഉരസ്സുകൊണ്ടു
ചരിക്കുന്നതും നാലുകാൽകൊണ്ടു നടക്കുന്നതും
അല്ലെങ്കിൽ അനേകം കാലുള്ളതായി നിലത്തു
ഇഴയുന്നതുമായ യാതൊരു ഇഴജാതിയെയും
നിങ്ങൾ തിന്നരുതു; അവ അറെപ്പാകുന്നു. 43
യാതൊരു ഇഴജാതിയെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളെ
തന്നേ അറെപ്പാക്കരുതു; അവയാൽ
നിങ്ങൾ മലിനപ്പെടുമാറു നിങ്ങളെത്തന്നേ
അശുദ്ധമാക്കുകയും അരുതു. 44 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു; ഞാൻ
വിശുദ്ധനാകയാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിച്ചു വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം;
ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന യാതൊരു ഇഴജാതിയാലും
നിങ്ങളെ തന്നേ അശുദ്ധമാക്കരുതു. 45 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച യഹോവ
ആകുന്നു; ഞാൻ വിശുദ്ധനാകയാൽ നിങ്ങളും
വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം. 46 ശുദ്ധവും
അശുദ്ധവും തമ്മിലും തിന്നാകുന്ന മൃഗത്തെയും
തിന്നരുതാത്ത മൃഗത്തെയും തമ്മിലും 47
വകതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു മൃഗങ്ങളെയും
പക്ഷികളെയും വെള്ളത്തിൽ ചലനം ചെയ്യുന്ന
സകലജന്തുക്കളെയും നിലത്തു ഇഴയുന്ന
ജന്തുക്കളെയും പറ്റിയുള്ള പ്രമാണം ആകുന്നു.
12 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു

പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഒരു സ്ത്രീ ഗഭ്ംധരിച്ചു
ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചാൽ അവൾ ഏഴു
ദിവസം അശുദ്ധയായിരിക്കേണം; ഋതുവിന്റെ
മാലിന്യകാലത്തെന്നപോലെ അവൾ
അശുദ്ധയായിരിക്കേണം. 3 എട്ടാം ദിവസം
അവന്റെ അഗ്രചമ്മം പരിച്ഛേദന ചെയ്യേണം. 4
പിന്നെ അവൾ മുപ്പത്തുമൂന്നു ദിവസം തന്റെ
രക്തശുദ്ധീകരണത്തിൽ ഇരിക്കേണം; അവളുടെ
ശുദ്ധീകരണകാലം തികയുന്നതുവരെ അവൾ
യാതൊരു വിശുദ്ധവസ്തുവും തൊടരുതു;
വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിലേക്കു വരികയും അരുതു. 5
പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചാൽ അവൾ
രണ്ടു ആഴ്ചവട്ടം ഋതുകാലത്തെന്നപോലെ
അശുദ്ധയായിരിക്കേണം; പിന്നെ അറുപത്താറു
ദിവസം തന്റെ രക്തശുദ്ധീകരണത്തിൽ
ഇരിക്കേണം. 6 മകന്നു വേണ്ടിയോ മകൾക്കു
വേണ്ടിയോ അവളുടെ ശുദ്ധീകരണകാലം
തികഞ്ഞശേഷം അവൾ ഒരു വയസ്സുപ്രായമുള്ള
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ഹോമയാഗത്തിന്നായിട്ടും ഒരു
പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ ഒരു കുറുപ്രാവിനെയോ
പാപയാഗത്തിന്നായിട്ടും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 7 അവൻ അതു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അപ്പിച്ചു പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം;
എന്നാൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നിട്ടു അവൾ
ശുദ്ധയാകും. ഇതു ആൺകുഞ്ഞിനെയോ
പെൺകുഞ്ഞിനെയോ പ്രസവിച്ചവൾക്കുള്ള
പ്രമാണം. 8 ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു അവളുടെ
പക്കൽ വകയില്ല എങ്കിൽ അവൾ രണ്ടു

കുറുപ്രാവിനെയോ രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ
ഒന്നിനെ ഹോമയാഗത്തിന്നും മറ്റേതിനെ
പാപയാഗത്തിന്നുമായി കൊണ്ടുവരേണം;
പുരോഹിതൻ അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അവൾ ശുദ്ധയാകും.
13 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ:
2 ഒരു മനുഷ്യന്റെ ത്വക്കിന്മേൽ തിണപ്പോ
ചുണങ്ങോ വെളുത്ത പുള്ളിയോ ഇങ്ങനെ
കുഷ്ഠത്തിന്റെ വടു കണ്ടാൽ അവനെ
പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ അടുക്കലോ
പുരോഹിതന്മാരായ അവന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
ഒരുത്തന്റെ അടുക്കലോ കൊണ്ടുവരേണം. 3
പുരോഹിതൻ ത്വക്കിന്മേൽ ഉള്ള വടു നോക്കേണം;
വടുവിന്നകത്തുള്ള രോമം വെളുത്തതും വടു
ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞതും ആയി കണ്ടാൽ
അതു കുഷ്ഠലക്ഷണം; പുരോഹിതൻ അവനെ
നോക്കി അശുദ്ധനെന്നു വിധിക്കേണം. 4 അവന്റെ
ത്വക്കിന്മേൽ പുള്ളി വെളുത്തതും ത്വക്കിനെക്കാളും
കുഴിഞ്ഞിരിക്കാത്തതും അതിന്നകത്തുള്ള രോമം
വെളുത്തിരിക്കാത്തതും ആയി കണ്ടാൽ
പുരോഹിതൻ ആ ലക്ഷണമുള്ളവനെ ഏഴു
ദിവസത്തേക്കു അകത്താക്കി അടക്കേണം. 5
ഏഴാം ദിവസം പുരോഹിതൻ അവനെ
നോക്കേണം. വടു ത്വക്കിന്മേൽ പരക്കാതെ, കണ്ട
സ്ഥിതിയിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ പുരോഹിതൻ
രണ്ടാം പ്രാവശ്യം അവനെ ഏഴു ദിവസത്തേക്കു
അകത്താക്കി അടെക്കേണം. 6 ഏഴാം ദിവസം
പുരോഹിതൻ അവനെ വീണ്ടും നോക്കേണം; വടു

മങ്ങിയതായും ത്വക്കിന്മേൽ പരക്കാതെയും
കണ്ടാൽ പുരോഹിതൻ അവനെ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ
എന്നു വിധിക്കേണം; അതു ചുണങ്ങത്രേ. അവൻ
വസ്ത്രം അലക്കി ശുദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കേണം. 7
അവൻ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി തന്നെത്താൻ
പുരോഹിതനെ കാണിച്ചശേഷം ചുണങ്ങു
ത്വക്കിന്മേൽ അധികമായി പരന്നാൽ അവൻ
പിന്നെയും തന്നെത്താൻ പുരോഹിതനെ
കാണിക്കേണം. 8 ചുണങ്ങു ത്വക്കിന്മേൽ
പരക്കുന്നു എന്നു പുരോഹിതൻ കണ്ടാൽ
പുരോഹിതൻ അവനെ അശുദ്ധനെന്നു
വിധിക്കേണം; അതു കുഷ്ഠം തന്നേ. 9
കുഷ്ഠത്തിന്റെ ലക്ഷണം ഒരു മനുഷ്യനിൽ
ഉണ്ടായാൽ അവനെ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 10 പുരോഹിതൻ അവനെ
നോക്കേണം; ത്വക്കിന്മേൽ വെളുത്ത
തിണപ്പുണ്ടായിരിക്കയും അതിലെ രോമം
വെളുത്തിരിക്കയും തിണപ്പിൽ പച്ചമാംസത്തിന്റെ
ലക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ 11 അതു
അവന്റെ ത്വക്കിൽ പഴകിയ കുഷ്ഠം ആകുന്നു;
പുരോഹിതൻ അവനെ അശുദ്ധൻ എന്നു
വിധിക്കേണം; അവൻ അശുദ്ധനാകകൊണ്ടു
അവനെ അകത്താക്കി അടെക്കരുതു. 12 കുഷ്ഠം
ത്വക്കിൽ അധികമായി പരന്നു രോഗിയുടെ
തലതൊട്ടു കാൽവരെ പുരോഹിതൻ
കാണുന്നേടത്തൊക്കെയും വടു ത്വക്കിൽ
ആസകലം മൂടിയിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ പുരോഹിതൻ
നോക്കേണം; 13 കുഷ്ഠം അവന്റെ ദേഹത്തെ
മുഴുവനും മൂടിയിരുന്നാൽ അവൻ വടുവുള്ളവനെ

ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു വിധിക്കേണം; ആസകലം
വെള്ളയായി തീന്നു; അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ
ആകുന്നു. 14 എന്നാൽ പച്ചമാംസം അവനിൽ
കണ്ടാൽ അവൻ അശുദ്ധൻ. 15 പുരോഹിതൻ
പച്ചമാംസം നോക്കി അവനെ അശുദ്ധനെന്നു
വിധിക്കേണം. പച്ചമാംസം അശുദ്ധം; അതു
കുഷ്ഠം തന്നേ. 16 എന്നാൽ പച്ചമാംസം മാറി
വെള്ളയായി തീന്നാൽ അവൻ പുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ വരേണം. 17 പുരോഹിതൻ അവനെ
നോക്കേണം; വടു വെള്ളയായി തീന്നു എങ്കിൽ
പുരോഹിതൻ വടുവുള്ളവനെ ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു
വിധിക്കേണം; അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ തന്നേ. 18
ദേഹത്തിന്റെ ത്വക്കിൽ പരുവുണ്ടായിരുന്നിട്ടു 19
സൌഖ്യമായ ശേഷം പരുവിന്റെ സ്ഥലത്തു
വെളുത്ത തിണപ്പോ ചുവപ്പോടുകൂടിയ വെളുത്ത
പുള്ളിയോ ഉണ്ടായാൽ അതു പുരോഹിതനെ
കാണിക്കേണം. 20 പുരോഹിതൻ അതു
നോക്കേണം; അതു ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞതും
അതിലെ രോമം വെളുത്തതുമായി കണ്ടാൽ
പുരോഹിതൻ അവനെ അശുദ്ധനെന്നു
വിധിക്കേണം; അതു പരുവിൽനിന്നുണ്ടായ
കുഷ്ഠരോഗം. 21 എന്നാൽ പുരോഹിതൻ അതു
നോക്കി അതിൽ വെളുത്ത രോമം ഇല്ലാതെയും
അതു ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞിരിക്കാതെയും
നിറം മങ്ങിയും കണ്ടാൽ പുരോഹിതൻ അവനെ
ഏഴു ദിവസത്തേക്കു അകത്താക്കി അടെക്കേണം.
22 അതു ത്വക്കിന്മേൽ അധികം പരന്നാൽ
പുരോഹിതൻ അവനെ അശുദ്ധനെന്നു
വിധിക്കേണം; അതു കുഷ്ഠലക്ഷണം തന്നേ.

23 എന്നാൽ വെളുത്ത പുള്ളി പരക്കാതെ,
കണ്ട നിലയിൽ തന്നേ നിന്നു എങ്കിൽ അതു
പരുവിന്റെ വടു അത്രേ. പുരോഹിതൻ അവനെ
ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു വിധിക്കേണം. 24 അല്ലെങ്കിൽ
ദേഹത്തിന്റെ ത്വക്കിൽ തീപ്പൊള്ളൽ ഉണ്ടായി
പൊള്ളലിന്റെ വടു ചുവപ്പോടുകൂടി വെളുത്തോ
വെളുത്തു തന്നേയോ ഇരിക്കുന്ന പുള്ളി ആയി
തീർന്നാൽ 25 പുരോഹിതൻ അതു നോക്കേണം;
പുള്ളിയിലെ രോമം വെള്ളയായി തീർന്നു
ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞുകണ്ടാൽ പൊള്ളലിൽ
ഉണ്ടായ കുഷ്ഠം; ആകയാൽ പുരോഹിതൻ
അവനെ അശുദ്ധനെന്നു വിധിക്കേണം; അതു
കുഷ്ഠലക്ഷണം തന്നേ. 26 എന്നാൽ പുരോഹിതൻ
അതു നോക്കീട്ടു പുള്ളിയിൽ വെളുത്തരോമം
ഇല്ലാതെയും അതു ത്വക്കിനെക്കാൾ
കുഴിഞ്ഞിരിക്കാതെയും നിറം മങ്ങിയും കണ്ടാൽ
പുരോഹിതൻ അവനെ ഏഴു ദിവസത്തേക്കു
അകത്താക്കി അടെക്കേണം. 27 ഏഴാം ദിവസം
പുരോഹിതൻ അവനെ നോക്കേണം: അതു
ത്വക്കിന്മേൽ പരന്നിരുന്നാൽ പുരോഹിതൻ
അവനെ അശുദ്ധനെന്നു വിധിക്കേണം; അതു
കുഷ്ഠലക്ഷണം തന്നേ. 28 എന്നാൽ പുള്ളി
ത്വക്കിന്മേൽ പരക്കാതെ, കണ്ട നിലയിൽ തന്നേ
നിൽക്കയും നിറം മങ്ങിയിരിക്കയും ചെയ്താൽ
അതു തീപ്പൊള്ളലിന്റെ തിണപ്പു ആകുന്നു;
പുരോഹിതൻ അവനെ ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു
വിധിക്കേണം; അതു തീപ്പൊള്ളലിന്റെ തിണപ്പത്രേ.
29 ഒരു പുരുഷന്നു എങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീക്കു
എങ്കിലും തലയിലോ താടിയിലോ ഒരു വടു

ഉണ്ടായാൽ പുരോഹിതൻ വടു നോക്കേണം. 30
അതു ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞും അതിൽ
പൊൻനിറമായ നേർമ്മയുള്ള രോമം ഉള്ളതായും
കണ്ടാൽ പുരോഹിതൻ അവനെ അശുദ്ധനെന്നു
വിധിക്കേണം; അതു പുറ്റാകുന്നു; തലയിലോ
താടിയിലോ ഉള്ള കുഷ്ഠം തന്നേ. 31 പുരോഹിതൻ
പുറ്റിന്റെ വടുവിനെ നോക്കുമ്പോൾ അതു
ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞിരിക്കാതെയും
അതിൽ കറുത്ത രോമം ഇല്ലാതെയും
കണ്ടാൽ പുരോഹിതൻ പുറ്റുവടുവുള്ളവനെ
ഏഴുദിവസത്തേക്കുഅകത്താക്കി അടെക്കേണം.
32 ഏഴാം ദിവസം പുരോഹിതൻ വടുവിനെ
നോക്കേണം; പുറ്റു പരക്കാതെയും അതിൽ
പൊൻനിറമുള്ള രോമം ഇല്ലാതെയും പുറ്റിന്റെ
കാഴ്ച ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞിരിക്കാതെയും
ഇരുന്നാൽ അവൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യിക്കേണം;
33 എന്നാൽ പുറ്റിൽ ക്ഷൌരം ചെയ്യരുതു;
പുരോഹിതൻ പുറ്റുള്ളവനെ പിന്നെയും ഏഴു
ദിവസത്തേക്കു അകത്താക്കി അടെക്കേണം. 34
ഏഴാം ദിവസം പുരോഹിതൻ പുറ്റു നോക്കേണം;
പുറ്റു ത്വക്കിന്മേൽ പരക്കാതെയും കാഴ്ചെക്കു
ത്വക്കിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞിരിക്കാതെയും
ഇരുന്നാൽ പുരോഹിതൻ അവനെ
ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു വിധിക്കേണം; അവൻ
വസ്ത്രം അലക്കി ശുദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കേണം. 35
എന്നാൽ അവന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ശേഷം
പുറ്റു ത്വക്കിന്മേൽ പരന്നാൽ 36 പുരോഹിതൻ
അവനെ നോക്കേണം; പുറ്റു ത്വക്കിന്മേൽ
പരന്നിരുന്നാൽ പുരോഹിതൻ പൊൻനിറമുള്ള

രോമം അന്വേഷിക്കേണ്ടാ; അവൻ അശുദ്ധൻ
തന്നേ. 37 എന്നാൽ പുറ്റു കണ്ട നിലയിൽ തന്നേ
നില്ക്കുന്നതായും അതിൽ കറുത്ത രോമം
മുളെച്ചതായും കണ്ടാൽ പുറ്റു സൌഖ്യമായി;
അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ; പുരോഹിതൻ അവനെ
ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു വിധിക്കേണം. 38 ഒരു
പുരുഷന്നോ സ്ത്രീക്കോ ദേഹത്തിന്റെ ത്വക്കിൽ
വെളുത്ത പുള്ളി ഉണ്ടായാൽ 39 പുരോഹിതൻ
നോക്കേണം; ദേഹത്തിന്റെ ത്വക്കിൽ മങ്ങിയ
വെള്ളപ്പുള്ളി ഉണ്ടായാൽ അതു ത്വക്കിൽ
ഉണ്ടാകുന്ന ചുണങ്ങു; അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ. 40
തലമുടി കൊഴിഞ്ഞവനോ കഷണ്ടിക്കാരനത്രേ;
അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ. 41 തലയിൽ മുൻവശത്തെ
രോമം കൊഴിഞ്ഞവൻ മുൻകഷണ്ടിക്കാരൻ;
അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ. 42 പിൻകഷണ്ടിയിലോ
മുൻകഷണ്ടിയിലോ ചുവപ്പോടുകൂടിയ
വെള്ളപ്പുള്ളിയുണ്ടായാൽ അതു അവന്റെ
പിൻകഷണ്ടിയിലോ മുൻകഷണ്ടിയിലോ
ഉത്ഭവിക്കുന്ന കുഷ്ഠം. 43 പുരോഹിതൻ അതു
നോക്കേണം; അവന്റെ പിൻകഷണ്ടിയിലോ
മുൻകഷണ്ടിയിലോ ത്വക്കിൽ കുഷ്ഠത്തിന്റെ
കാഴ്ചപോലെ വടുവിന്റെ തിണർപ്പു ചുവപ്പോടുകൂടി
വെളുത്തതായിരുന്നാൽ അവൻ കുഷ്ഠരോഗി; 44
അവൻ അശുദ്ധൻ തന്നേ; പുരോഹിതൻ അവനെ
അശുദ്ധൻ എന്നു തീർത്തു വിധിക്കേണം; അവന്നു
തലയിൽ കുഷ്ഠരോഗം ഉണ്ടു. 45 വടുവുള്ള
കുഷ്ഠരോഗിയുടെ വസ്ത്രം കീറിക്കളയേണം;
അവന്റെ തല മൂടാതിരിക്കേണം; അവൻ
അധരം മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കയും അശുദ്ധൻ

അശുദ്ധൻ എന്നു വിളിച്ചുപറകയും വേണം. 46
അവന്നു രോഗം ഉള്ള നാൾ ഒക്കെയും അവൻ
അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അവൻ അശുദ്ധൻ
തന്നേ; അവൻ തനിച്ചു പാർക്കേണം; അവന്റെ പാർപ്പു
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു ആയിരിക്കേണം. 47
ആട്ടുരോമവസ്ത്രമോ ചണവസ്ത്രമോ ആയ ഏതു
വസ്ത്രത്തിലെങ്കിലും 48 ചണംകൊണ്ടോ
ആട്ടുരോമംകൊണ്ടോ ഉള്ള പാവിൽ എങ്കിലും
ഊടയിലെങ്കിലും തോലിലെങ്കിലും തോൽകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കിയ യാതൊരു സാധനത്തിൽ എങ്കിലും 49
കുഷ്ഠത്തിന്റെ വടുവായി വസ്ത്രത്തിൽ എങ്കിലും
തോലിലെങ്കിലും പാവിലെങ്കിലും ഊടയിലെങ്കിലും
തോൽകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു സാധനത്തിലെങ്കിലും
വടു ഇളമ്പച്ചയോ ഇളഞ്ചുവപ്പോ ആയിരുന്നാൽ
അതു കുഷ്ഠലക്ഷണം ആകുന്നു; അതു
പുരോഹിതനെ കാണിക്കേണം. 50 പുരോഹിതൻ
വടുനോക്കി വടുവുള്ളതിനെ ഏഴു ദിവസത്തേക്കു
അകത്തിട്ടു അടെക്കേണം. 51 അവൻ ഏഴാം
ദിവസം വടുവിനെ നോക്കേണം; വസ്ത്രത്തിലോ
പാവിലോ ഊടയിലോ തോലിലോ തോൽകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കിയ യാതൊരു പണിയിലോ വടു
പരന്നിരുന്നാൽ ആ വടു കഠിന കുഷ്ഠം; അതു
അശുദ്ധമാകുന്നു. 52 വടുവുള്ള സാധനം
ആട്ടിൻരോമംകൊണ്ടോ ചണംകൊണ്ടോ ഉള്ള
വസ്ത്രമോ പാവോ ഊടയോ തോൽകൊണ്ടുള്ള
എന്തെങ്കിലുമോ ആയിരുന്നാലും അതു
ചുട്ടുകളയേണം; അതു കഠിന കുഷ്ഠം; അതു
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 53 എന്നാൽ
പുരോഹിതൻ നോക്കേണം; വടു വസ്ത്രത്തിലോ

പാവിലോ ഊടയിലോ തോൽകൊണ്ടുള്ള
യാതൊരു സാധനത്തിലോ പരന്നിട്ടില്ല എങ്കിൽ 54
പുരോഹിതൻ വടുവുള്ള സാധനം കഴുകുവാൻ
കല്പിക്കേണം; അതു പിന്നെയും ഏഴു
ദിവസത്തേക്കു അകത്തിട്ടു അടെക്കേണം. 55
കഴുകിയശേഷം പുരോഹിതൻ വടു നോക്കേണം:
വടു നിറം മാറാതെയും പരക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ
അതു അശുദ്ധം ആകുന്നു; അതു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം; അതു അതിന്റെ അകത്തോ
പുറത്തോ തിന്നെടുക്കുന്ന വ്രണം. 56 പിന്നെ
പുരോഹിതൻ നോക്കേണം; കഴുകിയശേഷം
വടുവിന്റെ നിറം മങ്ങി എങ്കിൽ അവൻ അതിനെ
വസ്ത്രത്തിൽനിന്നോ തോലിൽനിന്നോ
പാവിൽനിന്നോ ഊടയിൽനിന്നോ കീറിക്കളയേണം.
57 അതു വസ്ത്രത്തിലോ പാവിലോ ഊടയിലോ
തോൽകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു സാധനത്തിലോ
കാണുന്നു എങ്കിൽ അതു പടരുന്നതാകുന്നു;
വടുവുള്ളതു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം.
58 എന്നാൽ വസ്ത്രമോ പാവോ ഊടയോ
തോൽകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു സാധനമോ
കഴുകിയശേഷം വടു അവയിൽ നിന്നു
നീങ്ങിപ്പോയി എങ്കിൽ അതിനെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
കഴുകേണം; അപ്പോൾ അതു ശുദ്ധമാകും. 59
ആട്ടുരോമമോ ചണമോ കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രത്തിൽ
എങ്കിലും പാവിൽ എങ്കിലും ഊടയിൽ എങ്കിലും
തോൽകൊണ്ടുള്ള യാതൊന്നിലെങ്കിലും ഉള്ള
കുഷ്ഠത്തിന്റെ വടുവിനെക്കുറിച്ചു അതു
ശുദ്ധമെന്നോ അശുദ്ധമെന്നോ വിധിപ്പാനുള്ള
പ്രമാണം ഇതു തന്നേ.

14 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 കുഷ്ഠരോഗിയുടെ
ശുദ്ധീകരണദിവസത്തിൽ അവനെ
സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണമാവിതു: അവനെ
പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം. 3
പുരോഹിതൻ പാളയത്തിന്നു പുറത്തു ചെല്ലേണം;
കുഷ്ഠരോഗിയുടെ കുഷ്ഠം സുഖമായി എന്നു
പുരോഹിതൻ കണ്ടാൽ ശുദ്ധീകരണം 4
കഴിവാനുള്ളവന്നുവേണ്ടി ജീവനും ശുദ്ധിയുള്ള
രണ്ടു പക്ഷി, ദേവദാരു, ചുവപ്പുനൂൽ, ഈസോപ്പു
എന്നിവയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിക്കേണം. 5
പുരോഹിതൻ ഒരു പക്ഷിയെ ഒരു മൺപാത്രത്തിലെ
ഉറവുവെള്ളത്തിന്മീതെ അറുപ്പാൻ കല്പിക്കേണം. 6
ജീവനുള്ള പക്ഷി, ദേവദാരു, ചുവപ്പുനൂൽ,
ഈസോപ്പു എന്നിവയെ അവൻ എടുത്തു
ഇവയെയും ജീവനുള്ള പക്ഷിയെയും
ഉറവുവെള്ളത്തിന്മീതെ അറുത്ത പക്ഷിയുടെ
രക്തത്തിൽ മുക്കി 7 കുഷ്ഠശുദ്ധീകരണം
കഴിവാനുള്ളവന്റെ മേൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിച്ചു
അവനെ ശുദ്ധിയുള്ളവനെന്നു വിധിക്കയും
ജീവനുള്ള പക്ഷിയെ വെളിയിൽ വിടുകയും
വേണം. 8 ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവൻ വസ്ത്രം
അലക്കി രോമം ഒക്കെയും ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ചു
വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കേണം; എന്നാൽ
അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവനാകും; അതിന്റെ
ശേഷം അവൻ പാളയത്തിൽ ചെന്നു തന്റെ
കൂടാരത്തിന്നു പുറമേ ഏഴു ദിവസം പാർക്കേണം. 9
ഏഴാം ദിവസം അവൻ തലയും താടിയും
പുരികവും എല്ലാം വെടിപ്പാക്കേണം; ഇങ്ങനെ

അവൻ സകലരോമവും ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ചു
വസ്ത്രം അലക്കുകയും ദേഹം വെള്ളത്തിൽ
കഴുകുകയും വേണം; എന്നാൽ അവൻ
ശുദ്ധിയുള്ളവനാകും.
10 എട്ടാം ദിവസം അവൻ
ഊനമില്ലാത്ത രണ്ടു ആൺകുഞ്ഞാടിനെയും
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
പെൺകുഞ്ഞാടിനെയും ഭോജനയാഗമായിട്ടു
എണ്ണ ചേർത്ത മൂന്നിടങ്ങഴി നേരിയ മാവും ഒരു കുറ്റി
എണ്ണയും കൊണ്ടുവരേണം.
11 ശുദ്ധീകരണം
കഴിക്കുന്ന പുരോഹിതൻ ശുദ്ധീകരണം
കഴിയുന്നവനെ അവയുമായി യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ നിർത്തേണം.
12 പുരോഹിതൻ
ആൺകുഞ്ഞാടുകളിൽ ഒന്നിനെയും എണ്ണയും
എടുത്തു അകൃത്യയാഗമായി അർപ്പിച്ചു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീരാജനം
ചെയ്യേണം.
13 അവൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
പാപയാഗത്തെയും ഹോമയാഗത്തെയും
അറുക്കുന്ന ഇടത്തുവെച്ചു കുഞ്ഞാടിനെ
അറുക്കേണം; അകൃത്യയാഗം പാപയാഗംപോലെ
പുരോഹിതന്നുള്ളതു ആകുന്നു; അതു
അതിവിശുദ്ധം.
14 പുരോഹിതൻ
അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ രക്തം കുറെ എടുത്തു
ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവന്റെ വലത്തുകാതിന്മേലും
വലത്തുകയ്യുടെ പെരുവിരലിന്മേലും
വലത്തുകാലിന്റെ പെരുവിരലിന്മേലും പുരട്ടേണം.
15 പിന്നെ പുരോഹിതൻ ആ എണ്ണ കുറെ
തന്റെ ഇടത്തെ ഉള്ളങ്കയ്യിൽ ഒഴിക്കേണം.
16
പുരോഹിതൻ ഇടങ്കയ്യിൽ ഉള്ള എണ്ണയിൽ

വലങ്കയ്യുടെ വിരൽ മുക്കി വിരൽകൊണ്ടു ഏഴു
പ്രാവശ്യം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ എണ്ണ
തളിക്കേണം. 17 ഉള്ളങ്കയ്യിൽ ശേഷിച്ച എണ്ണ കുറെ
പുരോഹിതൻ ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവന്റെ
വലത്തുകാതിന്മേലും വലത്തുകയ്യുടെ
പെരുവിരലിന്മേലും വലത്തുകാലിന്റെ
പെരുവിരലിന്മേലും അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ
രക്തത്തിന്മീതെ പുരട്ടേണം. 18 പുരോഹിതന്റെ
ഉള്ളങ്കയ്യിൽ ശേഷിപ്പുള്ള എണ്ണ അവൻ
ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. 19 പുരോഹിതൻ
പാപയാഗം അർപ്പിച്ചു അശുദ്ധിപോക്കി
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിച്ചശേഷം ഹോമയാഗമൃഗത്തെ അറുക്കേണം.
20 പുരോഹിതൻ ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പിക്കേണം;
അങ്ങനെ പുരോഹിതൻ അവന്നു വേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അവൻ
ശുദ്ധിയുള്ളവൻ ആകും. 21 അവൻ ദരിദ്രനും
അത്രെക്കു വകയില്ലാത്തവനും ആകുന്നു
എങ്കിൽ തനിക്കു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു നീരാജനത്തിന്നായി
അകൃത്യയാഗമായിട്ടു ഒരു കുഞ്ഞാടിനെയും
ഭോജനയാഗമായിട്ടു എണ്ണ ചേർത്ത ഒരിടങ്ങഴി
നേരിയ മാവും 22 ഒരു കുറ്റി എണ്ണയും
പ്രാപ്തിപോലെ രണ്ടു കുറുപ്രാവിനെയോ
രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ ഒന്നിനെ
പാപയാഗമായിട്ടും മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായിട്ടും

എടുത്തു തന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി 23
എട്ടാം ദിവസം സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം.
24 പുരോഹിതൻ അകൃത്യയാഗത്തിന്നുള്ള
ആട്ടിൻകുട്ടിയെയും എണ്ണയും എടുത്തു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീരാജനം
ചെയ്യേണം; 25 അവൻ അകൃത്യയാഗത്തിന്നുള്ള
ആട്ടിൻകുട്ടിയെ അറുക്കേണം; പുരോഹിതൻ
അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ രക്തം കുറെ എടുത്തു
ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവന്റെ വലത്തു
കാതിന്മേലും വലത്തുകയ്യുടെ പെരുവിരലിന്മേലും
വലത്തു കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്മേലും പുരട്ടേണം.
26 പുരോഹിതൻ എണ്ണ കുറെ തന്റെ ഇടത്തെ
ഉള്ളങ്കയ്യിൽ ഒഴിക്കേണം. 27 പുരോഹിതൻ
ഇടത്തുകയ്യിൽ ഉള്ള എണ്ണ കുറെ വലത്തുകയ്യുടെ
വിരൽകൊണ്ടു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഏഴു
പ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. 28 പുരോഹിതൻ
ഉള്ളങ്കയ്യിലുള്ള എണ്ണ കുറെ ശുദ്ധീകരണം
കഴിയുന്നവന്റെ വലത്തുകാതിന്മേലും
വലത്തുകയ്യുടെ പെരുവിരലിന്മേലും വലത്തു
കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്മേലും അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ
രക്തം ഉള്ളേടത്തു പുരട്ടേണം. 29 പുരോഹിതൻ
ഉള്ളങ്കയ്യിൽ ശേഷിപ്പുള്ള എണ്ണ അവൻ
ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു
അവന്നുവേണ്ടി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. 30 അവൻ
പ്രാപ്തിപോലെ കുറുപ്രാവുകളിലോ
31 പ്രാവിൻകുഞ്ഞുങ്ങളിലോ ഒന്നിനെ

പാപയാഗമായിട്ടും മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായിട്ടും
ഭോജനയാഗത്തോടുകൂടെ അപ്പിക്കേണം; ഇങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ ശുദ്ധീകരണം കഴിയുന്നവന്നുവേണ്ടി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം. 32 ഇതു ശുദ്ധീകരണത്തിന്നുവേണ്ടി
വകയില്ലാത്ത കുഷ്ഠരോഗിക്കുള്ള പ്രമാണം. 33
യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ:
34 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
കനാൻദേശത്തു നിങ്ങൾ എത്തിയശേഷം ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അവകാശദേശത്തു ഒരു വീട്ടിൽ
കുഷ്ഠബാധ വരുത്തുമ്പോൾ 35 വീട്ടുടമസ്ഥൻ
വന്നു വീട്ടിൽ കുഷ്ഠലക്ഷണമുള്ളപ്രകാരം
എനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നു പുരോഹിതനെ
അറിയിക്കേണം. 36 അപ്പോൾ വീട്ടിലുള്ള
സകലവും അശുദ്ധമാകാതിരിപ്പാൻ പുരോഹിതൻ
വടു നോക്കേണ്ടതിന്നു ചെല്ലും മുമ്പെ വീടു
ഒഴിച്ചിടുവാൻ കല്പിക്കേണം; പിന്നെ പുരോഹിതൻ
വീടു നോക്കുവാൻ അകത്തു ചെല്ലേണം. 37 അവൻ
വടു നോക്കേണം; വീട്ടിന്റെ ചുവരിൽ ഇളമ്പച്ചയും
ഇളഞ്ചുവപ്പുമായ കുത്തുകൾ ഉണ്ടായിട്ടു അവ
കാഴ്ചെക്കു ചുവരിനെക്കാൾ കുഴിഞ്ഞതായി
കണ്ടാൽ പുരോഹിതൻ വീടു വിട്ടു 38 വാതിൽക്കൽ
വന്നു വീടു ഏഴുദിവസത്തേക്കു അടെച്ചിടേണം. 39
ഏഴാം ദിവസം പുരോഹിതൻ വീണ്ടും ചെന്നു
നോക്കേണം; വടു വീട്ടിന്റെ ചുവരിൽ
പരന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 40 വടുവുള്ള കല്ലു നീക്കി
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു അശുദ്ധസ്ഥലത്തു
ഇടുവാൻ പുരോഹിതൻ കല്പിക്കേണം. 41 പിന്നെ

വീട്ടിന്റെ അകം ഒക്കെയും ചുരണ്ടിക്കേണം;
ചുരണ്ടിയ മണ്ണു പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു
അശുദ്ധസ്ഥലത്തു കളയേണം. 42 പിന്നെ വേറെ
കല്ലു എടുത്തു ആ കല്ലിന്നു പകരം വെക്കേണം;
വേറെ കുമ്മായം വീട്ടിന്നു തേക്കയും വേണം. 43
അങ്ങനെ കല്ലു നീക്കുകയും വീടു ചുരണ്ടുകയും
കുമ്മായം തേക്കയും ചെയ്തശേഷം വടു
പിന്നെയും വീട്ടിൽ ഉണ്ടായി വന്നാൽ പുരോഹിതൻ
ചെന്നു നോക്കേണം; 44 വടു വീട്ടിൽ പരന്നിരുന്നാൽ
അതു വീട്ടിൽ തിന്നെടുക്കുന്ന കുഷ്ഠം തന്നേ; അതു
അശുദ്ധം ആകുന്നു. 45 വീട്ടിന്റെ കല്ലും മരവും
കുമ്മായവും ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു പട്ടണത്തിന്നു
പുറത്തു ഒരു അശുദ്ധസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി
കളയേണം. 46 വീടു അടെച്ചിരുന്ന കാലത്തു
എപ്പോഴെങ്കിലും അതിന്നകത്തു കടക്കുന്നവൻ
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കേണം. 47
വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം അലക്കേണം; ആ
വീട്ടിൽ വെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവനും വസ്ത്രം
അലക്കേണം. 48 വീട്ടിന്നു കുമ്മായം തേച്ചശേഷം
പുരോഹിതൻ അകത്തു ചെന്നു നോക്കി
വീട്ടിൽ വടു പരന്നിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടാൽ വടു
മാറിപ്പോയതുകൊണ്ടു പുരോഹിതൻ ആ വീടു
ശുദ്ധിയുള്ളതു എന്നു വിധിക്കേണം. 49 അപ്പോൾ
അവൻ വീടു ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു രണ്ടു പക്ഷി,
ദേവദാരു, ചുവപ്പുനൂൽ, ഈസോപ്പു എന്നിവയെ
എടുത്തു 50 ഒരു പക്ഷിയെ മൺപാത്രത്തിലുള്ള
ഉറവുവെള്ളത്തിന്മീതെ അറുക്കേണം. 51 പിന്നെ
ദേവദാരു, ഈസോപ്പു, ചുവപ്പുനൂൽ, ജീവനുള്ള
പക്ഷി എന്നിവയെ എടുത്തു അറുത്ത പക്ഷിയുടെ

രക്തത്തിലും ഉറവുവെള്ളത്തിലും മുക്കി വീട്ടിന്മേൽ
ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. 52 പക്ഷിയുടെ രക്തം,
ഉറവു വെള്ളം, ജിവനുള്ള പക്ഷി, ദേവദാരു,
ഈസോപ്പു, ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവയെക്കൊണ്ടു
വീടു ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 53 ജീവനുള്ള പക്ഷിയെ
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു വെളിയിൽ വിടേണം;
അങ്ങനെ വീട്ടിന്നു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അതു ശുദ്ധമാകും. 54 ഇതു
സകല കുഷ്ഠത്തിന്നും വടുവിന്നും 55 പുറ്റിന്നും
വസ്ത്രത്തിന്റെയും വീട്ടിന്റെയും 56 കുഷ്ഠത്തിന്നും
തിണപ്പിന്നും ചുണങ്ങിന്നും ചിരങ്ങിന്നും
വെളുത്തപുള്ളിക്കും ഉള്ള പ്രമാണം. 57 എപ്പോൾ
അശുദ്ധമെന്നും എപ്പോൾ ശുദ്ധമെന്നും
അറിയേണ്ടതിന്നു ഇതു കുഷ്ഠത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
പ്രമാണം.

15 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
ആക്കെങ്കിലും തന്റെ അംഗത്തിൽ ശുക്ലസ്രവം
ഉണ്ടായാൽ അവൻ സ്രവത്താൽ അശുദ്ധൻ
ആകുന്നു. 3 അവന്റെ സ്രവത്താലുള്ള
അശുദ്ധിയാവിതു: അവന്റെ അംഗം
സ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും അവന്റെ അംഗം
സ്രവിക്കാതെ അടഞ്ഞിരുന്നാലും അതു അശുദ്ധി
തന്നേ. 4 സ്രവക്കാരൻ കിടക്കുന്ന കിടക്ക
ഒക്കെയും അശുദ്ധം; അവൻ ഇരിക്കുന്ന
സാധനമൊക്കെയും അശുദ്ധം. 5 അവന്റെ കിടക്ക
തൊടുന്ന മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ
കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും

വേണം. 6 സ്രവക്കാരൻ ഇരുന്ന സാധനത്തിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ
കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധൻ
ആയിരിക്കയും വേണം. 7 സ്രവക്കാരന്റെ ദേഹം
തൊടുന്നവൻ വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ
കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും
വേണം. 8 സ്രവക്കാരൻ ശുദ്ധിയുള്ളവന്റെമേൽ
തുപ്പിയാൽ അവൻ വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ
കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും
വേണം. 9 സ്രവക്കാരൻ കയറിപ്പോകുന്ന ഏതു
വാഹനവും അശുദ്ധമാകും. 10 അവന്റെ കീഴെ
ഇരുന്ന ഏതിനെയും തൊടുന്നവനെല്ലാം
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അവയെ
വഹിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ
കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും
വേണം. 11 സ്രവക്കാരൻ വെള്ളംകൊണ്ടു
കൈകഴുകാതെ ആരെ എങ്കിലും തൊട്ടാൽ അവൻ
വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കയും
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും വേണം. 12
സ്രവക്കാരൻ തൊട്ട മൺപാത്രം ഉടെച്ചുകളയേണം;
മരപ്പാത്രമെല്ലാം വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകേണം. 13
സ്രവക്കാരൻ സ്രവം മാറി ശുദ്ധിയുള്ളവൻ
ആകുമ്പോൾ ശുദ്ധികരണത്തിന്നായി
ഏഴുദിവസം എണ്ണീട്ടു വസ്ത്രം അലക്കി ദേഹം
ഒഴുക്കുവെള്ളത്തിൽ കഴുകേണം; എന്നാൽ
അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവൻ ആകും. 14 എട്ടാം
ദിവസം അവൻ രണ്ടു കുറുപ്രാവിനെയോ
രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ എടുത്തു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ

യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു അവയെ
പുരോഹിതന്റെ പക്കൽ കൊടുക്കേണം.
15 പുരോഹിതൻ അവയിൽ ഒന്നിനെ
പാപയാഗമായിട്ടും മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായിട്ടും
അപ്പിക്കേണം; ഇങ്ങനെ പുരോഹിതൻ
അവന്നുവേണ്ടി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അവന്റെ സ്രവത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം.
16 ഒരുത്തന്നു ബീജം പോയാൽ അവൻ തന്റെ
ദേഹം മുഴുവനും വെള്ളത്തിൽ കഴുകുകയും
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കയും വേണം. 17
ബീജം വീണസകലവസ്ത്രവും എല്ലാതോലും
വെള്ളത്തിൽ കഴുകുകയും അതു സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധമായിരിക്കയും വേണം. 18 പുരുഷനും
സ്ത്രീയും തമ്മിൽ ബീജസ്ഖലനത്തോടുകൂടെ
ശയിച്ചാൽ ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കയും
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധരായിരിക്കയും വേണം.
19 ഒരു സ്ത്രീക്കു സ്രവമുണ്ടായി അവളുടെ
അംഗസ്രവം രക്തം ആയിരുന്നാൽ അവൾ
ഏഴു ദിവസം അശുദ്ധയായിരിക്കേണം;
അവളെ തൊടുന്നവനെല്ലാം സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധനായിരിക്കേണം. 20
അവളുടെ അശുദ്ധിയിൽ അവൾ
ഏതിന്മേലെങ്കിലും കിടന്നാൽ അതൊക്കെയും
അശുദ്ധമായിരിക്കേണം; അവൾ
ഏതിന്മേലെങ്കിലും ഇരുന്നാൽ അതൊക്കെയും
അശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 21 അവളുടെ കിടക്ക
തൊടുന്നവനെല്ലാം വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ
കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും
വേണം. 22 അവൾ ഇരുന്ന ഏതൊരു

സാധനവും തൊടുന്നവനെല്ലാം വസ്ത്രം
അലക്കി വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധനായിരിക്കയും വേണം. 23 അവളുടെ
കിടക്കമേലോ അവൾ ഇരുന്നതിന്മേലോ ഉള്ള
ഏതൊന്നെങ്കിലും തൊടുന്നവൻ സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധനായിരിക്കേണം. 24 ഒരുത്തൻ
അവളോടുകൂടെ ശയിക്കയും അവളുടെ അശുദ്ധി
അവന്മേൽ ആകയും ചെയ്താൽ അവൻ ഏഴു
ദിവസം അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അവൻ
കിടക്കുന്ന കിടക്ക ഒക്കെയും അശുദ്ധമാകും. 25
ഒരു സ്ത്രീക്കു ഋതുകാലത്തല്ലാതെ രക്തസ്രവം
ഏറിയ ദിവസം ഉണ്ടാകയോ ഋതുകാലം കവിഞ്ഞു
സ്രവിക്കയോ ചെയ്താൽ അവളുടെ അശുദ്ധിയുടെ
സ്രവകാലം ഒക്കെയും ഋതുകാലംപോലെ
ഇരിക്കേണം; അവൾ അശുദ്ധയായിരിക്കേണം.
26 രക്തസ്രവമുള്ള കാലത്തെല്ലാം അവൾ
കിടക്കുന്ന കിടക്കയൊക്കെയും ഋതുകാലത്തിലെ
കിടക്കപോലെ ഇരിക്കേണം; അവൾ ഇരിക്കുന്ന
സാധനമൊക്കെയും ഋതുകാലത്തിലെ
അശുദ്ധിപോലെ അശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 27 അവ
തൊടുന്നവനെല്ലാം അശുദ്ധനാകും; അവൻ
വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കയും
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും വേണം. 28
രക്തസ്രവം മാറി ശുദ്ധിയുള്ളവളായാൽ അവൾ
ഏഴു ദിവസം എണ്ണിക്കൊള്ളേണം; അതിന്റെ
ശേഷം അവൾ ശുദ്ധിയുള്ളവളാകും. 29 എട്ടാം
ദിവസം അവൾ രണ്ടു കുറുപ്രാവിനെയോ
രണ്ടു പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ എടുത്തു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ

പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം. 30
പുരോഹിതൻ ഒന്നിനെ പാപയാഗമായിട്ടും
മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായിട്ടും അപ്പിക്കേണം;
ഇങ്ങനെ പുരോഹിതൻ അവൾക്കു വേണ്ടി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അവളുടെ
അശുദ്ധിയുടെ രക്തസ്രവംനിമിത്തം പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം. 31 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
നടുവിലുള്ള എന്റെ നിവാസം അവർ
അശുദ്ധമാക്കീട്ടു തങ്ങളുടെ അശുദ്ധികളിൽ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അവരുടെ
അശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു അവരെ ഇങ്ങനെ
പ്രബോധിപ്പിക്കേണം. 32 ഇതു സ്രവക്കാരന്നും
ബീജസ്ഖലനത്താൽ അശുദ്ധനായവനും 33
ഋതുസംബന്ധമായ ദീനമുള്ളവൾക്കും സ്രവമുള്ള
പുരുഷന്നും സ്ത്രീക്കും അശുദ്ധയോടുകൂടെ
ശയിക്കുന്നവന്നും ഉള്ള പ്രമാണം.

16 അഹരോന്റെ രണ്ടുപുത്രന്മാർ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അടുത്തുചെന്നിട്ടു മരിച്ചുപോയ
ശേഷം യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ: 2 കൃപാസനത്തിന്മീതെ
മേഘത്തിൽ ഞാൻ വെളിപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു
നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോൻ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
തിരശ്ശീലെക്കകത്തു പെട്ടകത്തിന്മേലുള്ള
കൃപാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ എല്ലാസമയത്തും
വരരുതു എന്നു അവനോടു പറയേണം. 3
പാപയാഗത്തിന്നു ഒരു കാളക്കിടാവിനോടും
ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനോടുംകൂടെ
അഹരോൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ കടക്കേണം. 4

അവൻ പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള വിശുദ്ധമായ
അങ്കി ധരിച്ചു ദേഹത്തിൽ പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള
കാൽചട്ട ഇട്ടു പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള
നടുക്കെട്ടു കെട്ടി പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള
മുടിയും വെക്കേണം; ഇവ വിശുദ്ധവസ്ത്രം
ആകയാൽ അവൻ ദേഹം വെള്ളത്തിൽ
കഴുകീട്ടു അവയെ ധരിക്കേണം. 5 അവൻ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭയുടെ പക്കൽനിന്നു
പാപയാഗത്തിന്നു രണ്ടു കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും
ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
വാങ്ങേണം. 6 തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള
പാപയാഗത്തിന്റെ കാളയെ അഹരോൻ
അപ്പിച്ചു തനിക്കും കുടുംബത്തിന്നുംവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. 7 അവൻ ആ
രണ്ടു കോലാട്ടുകൊറ്റനെ കൊണ്ടുവന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിൎത്തേണം. 8
പിന്നെ അഹരോൻ യഹോവെക്കു എന്നു ഒരു
ചീട്ടും അസസ്സേലിന്നു എന്നു മറ്റൊരു ചീട്ടും
ഇങ്ങനെ രണ്ടു കോലാട്ടുകൊറ്റനും ചീട്ടിടേണം. 9
യഹോവെക്കുള്ള ചീട്ടു വീണ കോലാട്ടുകൊറ്റനെ
അഹരോൻ കൊണ്ടുവന്നു പാപയാഗമായി
അപ്പിക്കേണം. 10 അസസ്സേലിന്നു ചീട്ടു വീണ
കോലാട്ടുകൊറ്റനെയോ, അതിനാൽ പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നും അതിനെ അസസ്സേലിന്നു
മരുഭൂമിയിലേക്കു വിട്ടയക്കേണ്ടതിന്നുമായി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ജീവനോടെ
നിൎത്തേണം. 11 പിന്നെ തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള
പാപയാഗത്തിന്റെ കാളയെ അഹരോൻ അപ്പിച്ചു

തനിക്കും കുടുംബത്തിന്നുംവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിച്ചു തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പാപയാഗത്തിന്റെ
കാളയെ അറുക്കേണം. 12 അവൻ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഉള്ള തീക്കനൽ
ഒരു കലശത്തിൽ നിറെച്ചു സൌരഭ്യമുള്ള
ധൂപവർഗ്ഗചൂർണ്ണം കൈ നിറയ എടുത്തു
തിരശ്ശീലക്കകത്തു കൊണ്ടുവരേണം. 13 താൻ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ധൂപത്തിന്റെ മേഘം
സാക്ഷ്യത്തിന്മേലുള്ള കൃപാസനത്തെ മറെപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അവൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ധൂപവർഗ്ഗം തീയിൽ ഇടേണം. 14 അവൻ കാളയുടെ
രക്തം കുറെ എടുത്തു വിരൽകൊണ്ടു കിഴക്കോട്ടു
കൃപാസനത്തിന്മേൽ തളിക്കേണം; അവൻ രക്തം
കുറെ തന്റെ വിരൽകൊണ്ടു കൃപാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിലും ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. 15
പിന്നെ അവൻ ജനത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള
പാപയാഗത്തിന്റെ കോലാട്ടുകൊറ്റനെ അറുത്തു
രക്തം തിരശ്ശീലെക്കകത്തു കൊണ്ടുവന്നു
കാളയുടെ രക്തംകൊണ്ടു ചെയ്തതുപോലെ
ഇതിന്റെ രക്തംകൊണ്ടും ചെയ്തു അതിനെ
കൃപാസനത്തിന്മേലും കൃപാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിലും തളിക്കേണം. 16 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
അശുദ്ധികൾ നിമിത്തവും അവരുടെ
സകലപാപവുമായ ലംഘനങ്ങൾ നിമിത്തവും
അവൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; അവരുടെ ഇടയിൽ അവരുടെ
അശുദ്ധിയുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്ന
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും അവൻ അങ്ങനെതന്നേ
ചെയ്യേണം. 17 അവൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ

പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ കടന്നിട്ടു പുറത്തു
വരുന്നതുവരെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ആരും
ഉണ്ടായിരിക്കരുതു; ഇങ്ങനെ അവൻ തനിക്കും
കുടുംബത്തിന്നും യിസ്രായേലിന്റെ സർവ്വസഭെക്കും
വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. 18 പിന്നെ
അവൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിലുള്ള
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ചെന്നു അതിന്നും
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. കാളയുടെ രക്തവും
കോലാട്ടുകൊറ്റന്റെ രക്തവും കുറേശ്ശ
എടുത്തു പീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ
ചുറ്റും പുരട്ടേണം. 19 അവൻ രക്തം കുറെ
വിരൽകൊണ്ടു ഏഴു പ്രാവശ്യം അതിന്മേൽ തളിച്ചു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അശുദ്ധികളെ നീക്കി
വെടിപ്പാക്കി ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 20 അവൻ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിന്നും ഇങ്ങനെ പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിച്ചു തീൎന്നശേഷം ജീവനോടിരിക്കുന്ന
കോലാട്ടുകൊറ്റനെ കൊണ്ടുവരേണം. 21
ജീവനോടിരിക്കുന്ന കോലാട്ടുകൊറ്റന്റെ
തലയിൽ അഹരോൻ കൈ രണ്ടും വെച്ചു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ എല്ലാകുറ്റങ്ങളും
സകലപാപങ്ങളുമായ ലംഘനങ്ങളൊക്കെയും
ഏറ്റുപറഞ്ഞു കോലാട്ടുകൊറ്റന്റെ തലയിൽ
ചുമത്തി, നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആളുടെ കൈവശം
അതിനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു അയക്കേണം. 22
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെ ഒക്കെയും
ശൂന്യപ്രദേശത്തേക്കു ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകേണം;
അവൻ കോലാട്ടുകൊറ്റനെ മരുഭൂമിയിൽ വിടേണം.
23 പിന്നെ അഹരോൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ

വന്നു താൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ
ധരിച്ചിരുന്ന പഞ്ഞിനൂൽവസ്ത്രം നീക്കി
അവിടെ വെച്ചേക്കണം. 24 അവൻ ഒരു
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചു വെള്ളംകൊണ്ടു
ദേഹം കഴുകി സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിച്ചു
പുറത്തുവന്നു തന്റെ ഹോമയാഗവും ജനത്തിന്റെ
ഹോമയാഗവും അർപ്പിച്ചു തനിക്കും ജനത്തിന്നും
വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. 25 അവൻ
പാപയാഗത്തിന്റെ മേദസ്സു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ദഹിപ്പിക്കേണം. 26 ആട്ടുകൊറ്റനെ അസസ്സേലിന്നു
കൊണ്ടുപോയി വിട്ടവൻ വസ്ത്രം അലക്കി
ദേഹം വെള്ളത്തിൽ കഴുകീട്ടുമാത്രമേ
പാളയത്തിൽ വരാവു. 27 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു രക്തം
കൊണ്ടുപോയ പാപയാഗത്തിന്റെ കാളയെയും
കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും പാളയത്തിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകേണം; അവയുടെ തോലും മാംസവും
ചാണകവും തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 28
അവയെ ചുട്ടുകളഞ്ഞവൻ വസ്ത്രം അലക്കി ദേഹം
വെള്ളത്തിൽ കഴുകീട്ടു മാത്രമേ പാളയത്തിൽ
വരാവു. 29 ഇതു നിങ്ങൾക്കു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം
ആയിരിക്കേണം; ഏഴാം മാസം പത്താം
തിയ്യതി നിങ്ങൾ ആത്മതപനം ചെയ്യേണം;
സ്വദേശിയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാക്കുന്ന
പരദേശിയും യാതൊരു വേലയും ചെയ്യരുതു. 30
ആ ദിവസത്തിൽ അല്ലോ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കയും
നിങ്ങളുടെ സകലപാപങ്ങളും നീക്കി

നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു. 31
അതു നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധസ്വസ്ഥതയുള്ള
ശബ്ബത്ത് ആയിരിക്കേണം. നിങ്ങൾ ആത്മ
തപനം ചെയ്യേണം; അതു നിങ്ങൾക്കു
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടമാകുന്നു. 32 അപ്പന്നു പകരം
പുരോഹിതശുശ്രൂഷചെയ്‌വാൻ അഭിഷേകം
പ്രാപിക്കയും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത
പുരോഹിതൻ തന്നേ പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം.
33 അവൻ വിശുദ്ധവസ്ത്രമായ പഞ്ഞിനൂൽവസ്ത്രം
ധരിച്ചു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിന്നും പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; പുരോഹിതന്മാർക്കും സഭയിലെ
സകലജനത്തിന്നും വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം. 34 സംവത്സരത്തിൽ ഒരിക്കൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി അവരുടെ
സകലപാപങ്ങൾക്കായിട്ടും പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു നിങ്ങൾക്കു
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം; യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവൻ
ചെയ്തു.
17 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ അഹരോനോടും
പുത്രന്മാരോടും എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളോടും
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: യഹോവ കല്പിച്ച
കാര്യം ആവിതു: 3 യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിൽ
ആരെങ്കിലും കാളയെയോ ആട്ടിൻകുട്ടിയെയോ
കോലാടിനെയോ പാളയത്തിൽവെച്ചെങ്കിലും
പാളയത്തിന്നു പുറത്തുവെച്ചെങ്കിലും അറുക്കയും

4 അതിനെ യഹോവയുടെ കൂടാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
യഹോവെക്കു വഴിപാടായി അപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
കൊണ്ടുവരാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ അതു
അവന്നു രക്തപാതകമായി എണ്ണേണം; അവൻ
രക്തം ചൊരിയിച്ചു; ആ മനുഷ്യനെ അവന്റെ
ജനത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 5
യിസ്രായേൽമക്കൾ വെളിമ്പ്രദേശത്തുവെച്ചു
അപ്പിച്ചുവരുന്ന യാഗങ്ങളെ യഹോവെക്കു
സമാധാനയാഗങ്ങളായി അപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാകുന്നു. 6
പുരോഹിതൻ അവയുടെ രക്തം
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തളിച്ചു
മേദസ്സു യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായി
ദഹിപ്പിക്കേണം. 7 അവർ പരസംഗമായി
പിന്തുടരുന്ന ഭൂതങ്ങൾക്കു ഇനി തങ്ങളുടെ
ബലികൾ അപ്പിക്കരുതു; ഇതു തലമുറതലമുറയായി
അവക്കു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം. 8
നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പാക്കുന്ന പരദേശികളിലോ ആരെങ്കിലും
ഹോമയാഗമോ ഹനനയാഗമോ അപ്പിക്കയും 9
അതു യഹോവെക്കു അപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
കൊണ്ടുവരാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ അവനെ
അവന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 10

യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പാക്കുന്ന പരദേശികളിലോ ആരെങ്കിലും വല്ല
രക്തവും ഭക്ഷിച്ചാൽ രക്തം ഭക്ഷിച്ചവന്റെ നേരെ
ഞാൻ ദൃഷ്ടിവെച്ചു അവനെ അവന്റെ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 11 മാംസത്തിന്റെ
ജീവൻ രക്തത്തിൽ അല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു;
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ ഞാൻ അതു നിങ്ങൾക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു; രക്തമല്ലോ ജീവൻമൂലമായി
പ്രായശ്ചിത്തം ആകുന്നതു. 12 അതുകൊണ്ടത്രേ
നിങ്ങളിൽ യാതൊരുത്തനും രക്തം ഭക്ഷിക്കരുതു;
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാക്കുന്ന പരദേശിയും രക്തം
ഭക്ഷിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ യിസ്രായേൽ
മക്കളോടു കല്പിച്ചതു. 13 യിസ്രായേൽമക്കളിലോ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാക്കുന്ന പരദേശികളിലോ
ആരെങ്കിലും തിന്നാകുന്ന ഒരു മൃഗത്തെയോ
പക്ഷിയെയോ വേട്ടയാടി പിടിച്ചാൽ അവൻ
അതിന്റെ രക്തം കളഞ്ഞു മണ്ണിട്ടു
മൂടേണം. 14 സകലജഡത്തിന്റെയും ജീവൻ
അതിന്റെ ജീവാധാരമായ രക്തം തന്നേ.
അതുകൊണ്ടത്രേ ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളോടു:
യാതൊരു ജഡത്തിന്റെ രക്തവും
നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചതു;
സകലജഡത്തിന്റെയും ജീവൻ അതിന്റെ
രക്തമല്ലോ; അതു ഭക്ഷിക്കുന്നവനെയെല്ലാം
ഛേദിച്ചുകളയേണം. 15 താനേ
ചത്തതിനെയോ പറിച്ചുകീറിപ്പോയതിനെയോ
തിന്നുന്നവനൊക്കെയും സ്വദേശിയായാലും
പരദേശിയായാലും വസ്ത്രം അലക്കി വെള്ളത്തിൽ

കുളിക്കയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും
വേണം; പിന്നെ അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവനാകും. 16
വസ്ത്രം അലക്കാതെയും ദേഹം കഴുകാതെയും
ഇരുന്നാൽ അവൻ കുറ്റം വഹിക്കേണം.

18 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു; 3 നിങ്ങൾ
പാർത്തിരുന്ന മിസ്രയീംദേശത്തിലെ നടപ്പുപോലെ
നിങ്ങൾ നടക്കരുതു; ഞാൻ നിങ്ങളെ
കൊണ്ടുപോകുന്ന കനാൻദേശത്തിലെ
നടപ്പുപോലെയും അരുതു; അവരുടെ മര്യാദ
ആചരിക്കരുതു. 4 എന്റെ വിധികളെ അനുസരിച്ചു
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണം; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 5
ആകയാൽ എന്റെ ചട്ടങ്ങളും ന്യായങ്ങളും
നിങ്ങൾ പ്രമാണിക്കേണം; അവയെ ചെയ്യുന്ന
മനുഷ്യൻ അവയാൽ ജീവിക്കും; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 6 നിങ്ങളിൽ ആരും തനിക്കു
രക്തസംബന്ധമുള്ള യാതൊരുത്തരുടെയും
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
അവരോടു അടുക്കരുതു; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 7 നിന്റെ അപ്പന്റെ നഗ്നതയും
അമ്മയുടെ നഗ്നതയും അനാവൃതമാക്കരുതു.
അവൾ നിന്റെ അമ്മയാകുന്നു; അവളുടെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു. 8 അപ്പന്റെ
ഭാര്യയുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു; അതു
നിന്റെ അപ്പന്റെ നഗ്നതയല്ലോ. 9 അപ്പന്റെ
മകളോ അമ്മയുടെ മകളോ ആയ നിന്റെ

സഹോദരിയുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു;
വീട്ടിൽ ജനിച്ചവരായാലും പുറമെ ജനിച്ചവരായാലും
അവരുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു. 10 നിന്റെ
മകന്റെ മകളുടെ നഗ്നതയോ മകളുടെ മകളുടെ
നഗ്നതയോ അനാവൃതമാക്കരുതു; അവരുടെ
നഗ്നത നിന്റേതു തന്നേയല്ലോ. 11 നിന്റെ അപ്പന്നു
ജനിച്ചവളും അവന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ മകളുമായവളുടെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു; അവൾ നിന്റെ
സഹോദരിയല്ലോ. 12 അപ്പന്റെ സഹോദരിയുടെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു; അവൾ അപ്പന്റെ
അടുത്ത ചാൎച്ചക്കാരത്തിയല്ലോ. 13 അമ്മയുടെ
സഹോദരിയുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു;
അവൾ നിന്റെ അമ്മയുടെ അടുത്ത
ചാൎച്ചക്കാരത്തിയല്ലോ. 14 അപ്പന്റെ സഹോദരന്റെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു; അവന്റെ ഭാൎയ്യയോടു
അടുക്കയുമരുതു; അവൾ നിന്റെ ഇളയമ്മയല്ലോ. 15
നിന്റെ മരുമകളുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു;
അവൾ നിന്റെ മകന്റെ ഭാൎയ്യ അല്ലോ; അവളുടെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു. 16 സഹോദരന്റെ
ഭാൎയ്യയുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു;
അതു നിന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നതയല്ലോ. 17
ഒരു സ്ത്രീയുടെയും അവളുടെ മകളുടെയും
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കരുതു; അവളുടെ
മകന്റെയോ മകളുടെയോ മകളുടെ നഗ്നത
അനാവൃതമാക്കുമാറു അവരെ പരിഗ്രഹിക്കരുതു:
അവർ അടുത്ത ചാൎച്ചക്കാരല്ലോ; അതു ദുഷ്കൎമ്മം.
18 ഭാൎയ്യ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ അവളെ
ദുഃഖിപ്പിപ്പാൻ അവളുടെ സഹോദരിയുടെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കുമാറു അവളെകൂടെ

പരിഗ്രഹിക്കരുതു. 19 ഒരു സ്ത്രീ ഋതു നിമിത്തം
അശുദ്ധമായിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ നഗ്നത
അനാവൃതമാക്കുമാറു അവളോടു അടുക്കരുതു.
20 കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാൎയ്യയോടുകൂടെ ശയിച്ചു
അവളെക്കൊണ്ടു നിന്നെ അശുദ്ധനാക്കരുതു. 21
നിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒന്നിനെയും മോലേക്കിന്നു
അൎപ്പിച്ചു നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ
അശുദ്ധമാക്കരുതു; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. 22
സ്ത്രീയോടു എന്നപോലെ പുരുഷനോടുകൂടെ
ശയിക്കരുതു; അതു മ്ലേച്ഛത. 23 യാതൊരു
മൃഗത്തോടുംകൂടെ ശയിച്ചു അതിനാൽ നിന്നെ
അശുദ്ധനാക്കരുതു; യാതൊരു സ്ത്രീയും
ഒരു മൃഗത്തോടും കൂടെ ശയിക്കേണ്ടതിന്നു
അതിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കയും അരുതു;
അതു നികൃഷ്ടം. 24 ഇവയിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും
നിങ്ങളെ തന്നേ അശുദ്ധരാക്കരുതു; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളയുന്ന
ജാതികൾ ഇവയാൽ ഒക്കെയും തങ്ങളെത്തന്നേ
അശുദ്ധരാക്കിയിരിക്കുന്നു. 25 ദേശവും
അശുദ്ധമായിത്തീൎന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അതിന്റെ അകൃത്യം അതിന്മേൽ സന്ദൎശിക്കുന്നു;
ദേശം തന്റെ നിവാസികളെ ഛൎദ്ദിച്ചുകളയുന്നു.
26 ഈ മ്ലേച്ഛത ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
മുമ്പെ ആ ദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യർ
ചെയ്തു, ദേശം അശുദ്ധമായി തീൎന്നു. 27
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്ന ജാതികളെ
ദേശം ഛൎദ്ദിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ
അതിനെ അശുദ്ധമാക്കീട്ടു നിങ്ങളെയും
ഛൎദ്ദിച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ എന്റെ ചട്ടങ്ങളും

വിധികളും പ്രമാണിക്കേണം; 28 ഈ മ്ലേച്ഛതകളിൽ
യാതൊന്നും സ്വദേശിയാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ പാക്കുന്ന പരദേശിയാകട്ടെ ചെയ്യരുതു.
29 ആരെങ്കിലും ഈ സകലമ്ലേച്ഛതകളിലും
ഏതെങ്കിലും ചെയ്താൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരെ
അവരുടെ ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 30
ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ നടന്ന ഈ
മ്ലേച്ഛമൎയ്യാദകളിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും
അവയാൽ അശുദ്ധരാകാതെയും ഇരിപ്പാൻ
നിങ്ങൾ എന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ പ്രമാണിക്കേണം;
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു.

19 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സൎവ്വസഭയോടും പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്ന ഞാൻ
വിശുദ്ധനാകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ.
3 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അമ്മയെയും
അപ്പനെയും ഭയപ്പെടേണം; എന്റെ ശബ്ബത്തുകൾ
പ്രമാണിക്കേണം: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ആകുന്നു. 4 വിഗ്രഹങ്ങളുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിയരുതു; ദേവന്മാരെ
നിങ്ങൾക്കു വാൎത്തുണ്ടാക്കരുതു; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 5
യഹോവെക്കു സമാധാനയാഗം അൎപ്പിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രസാദം ലഭിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അൎപ്പിക്കേണം. 6 അൎപ്പിക്കുന്ന
ദിവസവും പിറ്റെന്നാളും അതു തിന്നാം; മൂന്നാം
ദിവസംവരെ ശേഷിക്കുന്നതു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം. 7 മൂന്നാം ദിവസം തിന്നു

എന്നുവരികിൽ അതു അറെപ്പാകുന്നു;
പ്രസാദമാകയില്ല. 8 അതു തിന്നുന്നവൻ കുറ്റം
വഹിക്കും; യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായതു അവൻ
അശുദ്ധമാക്കിയല്ലോ; അവനെ അവന്റെ
ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 9 നിങ്ങളുടെ
നിലത്തിലെ വിള നിങ്ങൾ കൊയ്യുമ്പോൾ
വയലിന്റെ അരികു തീർത്തുകൊയ്യരുതു; നിന്റെ
കൊയ്ത്തിൽ കാലാ പെറുക്കയും അരുതു. 10
നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കാലാ പറിക്കരുതു;
നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്ന പഴം
പെറുക്കയും അരുതു. അവയെ ദരിദ്രന്നും
പരദേശിക്കും വിട്ടേക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 11 മോഷ്ടിക്കരുതു,
ചതിക്കരുതു, ഒരുത്തനോടു ഒരുത്തൻ
ഭോഷ്കുപറയരുതു. 12 എന്റെ നാമത്തെക്കൊണ്ടു
കള്ളസ്സത്യം ചെയ്തു നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
നാമത്തെ അശുദ്ധമാക്കരുതു; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 13 കൂട്ടുകാരനെ പീഡിപ്പിക്കരുതു;
അവന്റെ വസ്തു കവച്ച് ചെയ്കയും അരുതു;
കൂലിക്കാരന്റെ കൂലി പിറ്റേന്നു രാവിലെവരെ നിന്റെ
പക്കൽ ഇരിക്കരുതു. 14 ചെകിടനെ ശപിക്കരുതു;
കുരുടന്റെ മുമ്പിൽ ഇടച്ച് വെക്കരുതു; നിന്റെ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടേണം; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 15 ന്യായവിസ്താരത്തിൽ അന്യായം
ചെയ്യരുതു; എളിയവന്റെ മുഖം നോക്കാതെയും
വലിയവന്റെ മുഖം ആദരിക്കാതെയും നിന്റെ
കൂട്ടുകാരന്നു നീതിയോടെ ന്യായം വിധിക്കേണം. 16
നിന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഏഷണി പറഞ്ഞു
നടക്കരുതു; കൂട്ടുകാരന്റെ മരണത്തിന്നായി

നിഷ്കഷിക്കരുതു; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. 17
സഹോദരനെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദ്വേഷിക്കരുതു;
കൂട്ടുകാരന്റെ പാപം നിന്റെ മേൽ വരാതിരിപ്പാൻ
അവനെ താല്പര്യമായി ശാസിക്കേണം. പ്രതികാരം
ചെയ്യരുതു. 18 നിന്റെ ജനത്തിന്റെ മക്കളോടു പക
വെക്കരുതു; കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ
സ്നേഹിക്കേണം; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. 19
നിങ്ങൾ എന്റെ ചട്ടങ്ങൾ പ്രമാണിക്കേണം.
രണ്ടുതരം മൃഗങ്ങളെ തമ്മിൽ ഇണ ചേർക്കരുതു;
നിന്റെ വയലിൽ കൂട്ടുവിത്തു വിതെക്കരുതു;
രണ്ടു വക സാധനം കലന്ന വസ്ത്രം
ധരിക്കരുതു. 20 ഒരു പുരുഷന്നു നിയമിച്ചവളും
വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുകയോ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുകയോ
ചെയ്യാത്തവളുമായ ഒരു ദാസിയോടുകൂടെ
ഒരുത്തൻ ശയിച്ചാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കേണം.
എന്നാൽ അവൾ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവളായാൽ
അവരെ കൊല്ലരുതു; 21 അവൻ
യഹൊവെക്കു അകൃത്യയാഗത്തിന്നായി
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെ കൊണ്ടുവരേണം. 22
അവൻ ചെയ്ത പാപത്തിന്നായി പുരോഹിതൻ
അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ ആട്ടുകൊറ്റനെക്കൊണ്ടു
അവന്നു വേണ്ടി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം; എന്നാൽ അവൻ
ചെയ്ത പാപം അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 23 നിങ്ങൾ
ദേശത്തു എത്തി ഭക്ഷണത്തിന്നു ഉതകുന്ന
സകലവിധവൃക്ഷങ്ങളും നട്ടശേഷം നിങ്ങൾക്കു
അവയുടെ ഫലം പരിച്ഛേദന കഴിയാത്തതുപോലെ
ആയിരിക്കേണം; അതു മൂന്നു സംവത്സരത്തേക്കു

പരിച്ഛേദനയില്ലാത്തതുപോലെ ഇരിക്കേണം;
അതു തിന്നരുതു. 24 നാലാം സംവത്സരത്തിൽ
അതിന്റെ ഫലമെല്ലാം യഹോവയുടെ
സ്തോത്രത്തിന്നായിട്ടു ശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 25
അഞ്ചാം സംവത്സരത്തിലോ നിങ്ങൾക്കു
അതിന്റെ ഫലം തിന്നാം; അങ്ങനെ അതിന്റെ
അനുഭവം നിങ്ങൾക്കു വദ്ധിച്ചുവരും; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു.
26 രക്തത്തോടുകൂടിയുള്ളതു തിന്നരുതു;
ആഭിചാരം ചെയ്യരുതു; മുഹൂത്തം നോക്കരുതു; 27
നിങ്ങളുടെ തലമുടി ചുറ്റും വിളുമ്പു വടിക്കരുതു;
താടിയുടെ അറ്റം വിരൂപമാക്കരുതു. 28
മരിച്ചവന്നുവേണ്ടി ശരീരത്തിൽ മുറിവുണ്ടാക്കരുതു;
മെയ്മേൽ പച്ചകുത്തരുതു; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 29 ദേശം വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്തു
ദുഷ്കമ്മംകൊണ്ടു നിറയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ മകളെ വേശ്യാവൃത്തിക്കു ഏല്പിക്കരുതു.
30 നിങ്ങൾ എന്റെ ശബ്ബത്തുകൾ
പ്രമാണിക്കയും എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തോടു
ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കയും വേണം; ഞാൻ
യഹോവ ആകുന്നു. 31 വെളിച്ചപ്പാടന്മാരുടെയും
മന്ത്രവാദികളുടെയും അടുക്കൽ പോകരുതു.
അവരാൽ അശുദ്ധരായ്തീരുവാൻ തക്കവണ്ണം
അവരെ അന്വേഷിക്കയും അരുതു. ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 32
നരച്ചവന്റെ മുമ്പാകെ എഴുന്നേൽക്കയും വൃദ്ധന്റെ
മുഖം ബഹുമാനിക്കയും നിന്റെ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുകയും വേണം; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 33 പരദേശി നിന്നോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ

ദേശത്തു പാൎത്താൽ അവനെ ഉപദ്രവിക്കരുതു. 34
നിങ്ങളോടുകൂടെ പാൎക്കുന്ന പരദേശി നിങ്ങൾക്കു
സ്വദേശിയെപ്പോലെ ഇരിക്കേണം; അവനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം; നിങ്ങളും
മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികളായിരുന്നുവല്ലോ;
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു.
35 ന്യായവിസ്താരത്തിലും അളവിലും തൂക്കത്തിലും
നിങ്ങൾ അന്യായം ചെയ്യരുതു. 36 ഒത്ത തുലാസ്സും
ഒത്ത കട്ടിയും ഒത്ത പറയും ഒത്ത ഇടങ്ങഴിയും
നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 37 നിങ്ങൾ എന്റെ
എല്ലാചട്ടങ്ങളും സകലവിധികളും പ്രമാണിച്ചു
അനുസരിക്കേണം; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു.

20 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യിസ്രായേൽമക്കളിലോ യിസ്രായേലിൽ വന്നു
പാൎക്കുന്ന പരദേശികളിലോ ആരെങ്കിലും
തന്റെ സന്തതിയിൽ ഒന്നിനെ മോലെക്കിന്നു
കൊടുത്താൽ അവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം; ദേശത്തിലെ ജനം
അവനെ കല്ലെറിയേണം. 3 അവൻ തന്റെ
സന്തതിയെ മോലെക്കിന്നു കൊടുത്തതിനാൽ
എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം മലിനമാക്കുകയും
എന്റെ വിശുദ്ധനാമം അശുദ്ധമാക്കുകയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്റെ നേരെ
ദൃഷ്ടിവെച്ചു അവനെ അവന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയും. 4 അവൻ തന്റെ സന്തതിയെ

മോലെക്കിന്നു കൊടുക്കുമ്പോൾ ദേശത്തിലെ ജനം
അവനെ കൊല്ലാതെ കണ്ണടെച്ചുകളഞ്ഞാൽ 5
ഞാൻ അവനും കുടുംബത്തിന്നും നേരെ
ദൃഷ്ടിവെച്ചു അവനെയും അവന്റെ പിന്നാലെ
മോലെക്കിനോടു പരസംഗം ചെയ്വാൻ
പോകുന്ന എല്ലാവരെയും അവരുടെ
ജനത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 6
വെളിച്ചപ്പാടന്മാരുടെയും മന്ത്രവാദികളുടെയും
പിന്നാലെ പരസംഗം ചെയ്വാൻ പോകുന്നവന്റെ
നേരെയും ഞാൻ ദൃഷ്ടിവെച്ചു അവനെ അവന്റെ
ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 7 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നേ ശുദ്ധീകരിച്ചു
വിശുദ്ധന്മാരായിരിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 8 എന്റെ
ചട്ടങ്ങൾ പ്രമാണിച്ചു ആചരിപ്പിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ
ആകുന്നു. 9 അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ
ശപിക്കുന്നവൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം;
അവൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ശപിച്ചു;
അവന്റെ രക്തം അവന്റെ മേൽ ഇരിക്കും.
10 ഒരുത്തന്റെ ഭാൎയ്യയുമായി വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നവൻ, കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാൎയ്യയുമായി
വ്യഭിചാരംചെയ്യുന്ന വ്യഭിചാരിയും വ്യഭിചാരിണിയും
തന്നേ, മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 11
അപ്പന്റെ ഭാൎയ്യയോടുകൂടെ ശയിക്കുന്നവൻ
അപ്പന്റെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കുന്നു;
ഇരുവരും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം;
അവരുടെ രക്തം അവരുടെമേൽ ഇരിക്കും. 12
ഒരുത്തൻ മരുമകളോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ

ഇരുവരും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം;
അവർ നികൃഷ്ട കർമ്മം ചെയ്തു; അവരുടെ
രക്തം അവരുടെമേൽ ഇരിക്കും. 13
സ്ത്രീയോടുകൂടെ ശയിക്കുന്നതുപോലെ ഒരുത്തൻ
പുരുഷനോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ ഇരുവരും മ്ലേച്ഛത
ചെയ്തു; അവർ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം;
അവരുടെ രക്തം അവരുടെമേൽ ഇരിക്കും. 14
ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെയും അവളുടെ
അമ്മയെയും പരിഗ്രഹിച്ചാൽ അതു
ദുഷ്കർമ്മം; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുഷ്കർമ്മം
ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെയും അവരെയും
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 15 ഒരു പുരുഷൻ
മൃഗത്തോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ അവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം; മൃഗത്തെയും കൊല്ലേണം. 16
ഒരു സ്ത്രീ യാതൊരു മൃഗത്തോടെങ്കിലും ചേന്നു
ശയിച്ചാൽ സ്ത്രീയെയും മൃഗത്തെയും കൊല്ലേണം;
അവർ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം; അവരുടെ
രക്തം അവരുടെമേൽ ഇരിക്കും. 17 ഒരു പുരുഷൻ
തന്റെ അപ്പന്റെ മകളോ അമ്മയുടെ മകളോ ആയ
തന്റെ സഹോദരിയെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവളുടെ
നഗ്നത കാണുകയും അവൾ അവന്റെ നഗ്നത
കാണുകയും ചെയ്താൽ അതു ലജ്ജാകരം;
അവരെ അവരുടെ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു
തന്നേ സംഹരിച്ചുകളയേണം; അവൻ
സഹോദരിയുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കി; അവൻ
തന്റെ കുറ്റം വഹിക്കും. 18 ഒരു പുരുഷൻ ഋതുവായ
സ്ത്രീയോടുകൂടെ ശയിച്ചു അവളുടെ നഗ്നത
അനാവൃതമാക്കിയാൽ അവൻ അവളുടെ സ്രവം
അനാവൃതമാക്കി; അവളും തന്റെ രക്തസ്രവം

അനാവൃതമാക്കി; ഇരുവരെയും അവരുടെ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 19
നിന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയുടെയോ
അപ്പന്റെ സഹോദരിയുടെയോ നഗ്നത
അനാവൃതമാക്കരുതു; അങ്ങനെത്തവൻ
തന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരത്തിയെ
അനാവൃതയാക്കുന്നുവല്ലോ; അവർ തങ്ങളുടെ
കുറ്റം വഹിക്കും. 20 ഒരു പുരുഷൻ ഇളയപ്പന്റെ
ഭാര്യയോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ അവൻ ഇളയപ്പന്റെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കി; അവർ തങ്ങളുടെ പാപം
വഹിക്കും; അവർ സന്തതിയില്ലാത്തവരായി
മരിക്കേണം. 21 ഒരുത്തൻ സഹോദരന്റെ
ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചാൽ അതു മാലിന്യം; അവൻ
സഹോദരന്റെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കി; അവർ
സന്തതിയില്ലാത്തവർ ആയിരിക്കേണം. 22
ആകയാൽ നിങ്ങൾ കുടിയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്ന ദേശം
നിങ്ങളെ ഛർദ്ദിച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ എന്റെ
എല്ലാചട്ടങ്ങളും സകലവിധികളും പ്രമാണിച്ചു
ആചരിക്കേണം. 23 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ
നിന്നു നീക്കിക്കളയുന്ന ജാതിയുടെ ചട്ടങ്ങളെ
അനുസരിച്ചു നടക്കരുതു; ഈ കാര്യങ്ങളെ
ഒക്കെയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവർ എനിക്കു
അറെപ്പായി തീർന്നു. 24 നിങ്ങൾ അവരുടെ
ദേശത്തെ കൈവശമാക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചുവല്ലോ; പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന
ആ ദേശം നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അതിനെ നിങ്ങൾക്കു തരും; ഞാൻ
നിങ്ങളെ ജാതികളിൽനിന്നു വേറുതിരിച്ചവനായി

നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 25
ആകയാൽ ശുദ്ധിയുള്ള മൃഗവും ശുദ്ധിയില്ലാത്ത
മൃഗവും തമ്മിലും, ശുദ്ധിയില്ലാത്ത പക്ഷിയും
ശുദ്ധിയുള്ള പക്ഷിയും തമ്മിലും നിങ്ങൾ വ്യത്യാസം
വെക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധമെന്നു
വേറുതിരിച്ചിട്ടുള്ള മൃഗത്തെക്കൊണ്ടും
പക്ഷിയെക്കൊണ്ടും നിലത്തു ഇഴയുന്ന യാതൊരു
ജന്തുവിനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളെത്തന്നേ
അറെപ്പാക്കരുതു. 26 നിങ്ങൾ എനിക്കു
വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം; യഹോവയായ ഞാൻ
വിശുദ്ധനാകകൊണ്ടു നിങ്ങളും എനിക്കു
വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം; നിങ്ങൾ
എനിക്കുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളെ ജാതികളിൽ നിന്നു വേറുതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.
27 വെളിച്ചപ്പാടോ മന്ത്രവാദമോ ഉള്ള പുരുഷൻ
ആകട്ടെ സ്ത്രീയാകട്ടെ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം; അവരെ കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊല്ലേണം; അവരുടെ രക്തം അവരുടെമേൽ
ഇരിക്കും.

21 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ
പുരോഹിതന്മാരോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
പുരോഹിതൻ തന്റെ ജനത്തിൽ ഒരുവന്റെ
ശവത്താൽ തന്നെത്താൻ മലിനമാക്കരുതു. 2
എന്നാൽ തന്റെ അമ്മ, അപ്പൻ, മകൻ, മകൾ,
സഹോദരൻ, 3 തനിക്കടുത്തവളും ഭർത്താവില്ലാത്ത
കന്യകയുമായ സഹോദരി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉററ
ചാർച്ചക്കാരാൽ അവന്നു മലിനനാകാം. 4 അവൻ
തന്റെ ജനത്തിൽ പ്രമാണിയായിരിക്കയാൽ

തന്നെത്താൻ മലിനമാക്കി അശുദ്ധനാക്കരുതു. 5
അവർ തലമുടി വടിക്കയും താടിയുടെ അറ്റം
കത്രിക്കയും ശരീരത്തിൽ മുറിവുണ്ടാക്കുകയും
അരുതു; 6 തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ
അശുദ്ധമാക്കാതെ തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു
വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം; അവർ തങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ഭോജനമായ യഹോവയുടെ
ദഹനയാഗങ്ങൾ അപ്പിക്കുന്നു; ആകയാൽ
അവർ വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം. 7
വേശ്യയെയോ ദുന്നടപ്പുകാരത്തിയെയോ
അവർ വിവാഹം കഴിക്കരുതു; ഭത്താവു
ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞവളെയും വിവാഹം
കഴിക്കരുതു; അവൻ തന്റെ ദൈവത്തിന്നു
വിശുദ്ധൻ ആകുന്നു. 8 അതുകൊണ്ടു നീ
അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കേണം; അവൻ നിന്റെ
ദൈവത്തിന്നു ഭോജനം അപ്പിക്കുന്നവനാകയാൽ
നീ അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കേണം; അവൻ
നിനക്കു വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം; നിങ്ങളെ
ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവയായ ഞാൻ വിശുദ്ധൻ
ആകുന്നു. 9 പുരോഹിതന്റെ മകൾ ദുന്നടപ്പു
ചെയ്തു തന്നെത്താൻ അശുദ്ധയാക്കിയാൽ
അവൾ തന്റെ അപ്പനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നു;
അവളെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 10
അഭിഷേകതൈലം തലയിൽ ഒഴിക്കപ്പെട്ടവനും
വസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവനുമായി
തന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ മഹാപുരോഹിതനായവൻ
തന്റെ തലമുടി പിച്ചിപ്പറിക്കയും വസ്ത്രം കീറുകയും
അരുതു. 11 അവൻ യാതൊരു ശവത്തോടും
അടുക്കുകയും തന്റെ അപ്പനാലോ അമ്മയാലോ

അശുദ്ധനാകയും അരുതു. 12 വിശുദ്ധമന്ദിരം വിട്ടു
അവൻ പുറത്തിറങ്ങുകയും തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരം അശുദ്ധമാക്കുകയും അരുതു;
അവന്റെ ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷേകതൈലമായ
സംസ്കാരം അവന്റെ മേൽ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ
യഹോവ ആകുന്നു. 13 കന്യകയായ സ്ത്രീയെ
മാത്രമേ അവൻ വിവാഹം കഴിക്കാവു. 14 വിധവ,
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ, ദുൻനടപ്പുകാരത്തി, വേശ്യ
ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ അവൻ വിവാഹം കഴിക്കരുതു;
സ്വജനത്തിലുള്ള കന്യകയെ മാത്രമേ വിവാഹം
കഴിക്കാവു. 15 അവൻ തന്റെ സന്തതിയെ തന്റെ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ അശുദ്ധമാക്കരുതു;
ഞാൻ അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ
ആകുന്നു. 16 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ അഹരോനോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: 17 നിന്റെ സന്തതിയിൽ
അംഗഹീനനായവൻ നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
ഭോജനം അപ്പിപ്പാൻ ഒരിക്കലും അടുത്തു
വരരുതു. 18 അംഗഹീനനായ യാതൊരുത്തനും
അടുത്തുവരരുതു; കുരുടൻ, മുടന്തൻ, 19
പതിമൂക്കൻ, അധികാംഗൻ, കാലൊടിഞ്ഞവൻ,
കയ്യൊടിഞ്ഞവൻ, 20 കൂനൻ, മുണ്ടൻ,
പൂക്കണ്ണൻ, ചൊറിയൻ, പൊരിച്ചുണങ്ങൻ,
ഷണ്ഡൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരും
അരുതു. 21 പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ
സന്തതിയിൽ അംഗഹീനനായ ഒരുത്തനും
യഹോവയുടെ ദഹനയാഗങ്ങൾ അപ്പിപ്പാൻ
അടുത്തുവരരുതു; അവൻ അംഗഹീനൻ; അവൻ
തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ഭോജനം അപ്പിപ്പാൻ

അടുത്തുവരരുതു. 22 തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
ഭോജനമായ അതിപരിശുദ്ധമായവയും
വിശുദ്ധമായവയും അവന്നു ഭക്ഷിക്കാം. 23
എങ്കിലും തിരശ്ശീലയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ അടുത്തുവരികയും അരുതു;
അവൻ അംഗഹീനനല്ലോ; അവൻ എന്റെ
വിശുദ്ധസാധനങ്ങളെ അശുദ്ധമാക്കരുതു; ഞാൻ
അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു. 24
മോശെ ഇതു അഹരോനോടും പുത്രന്മാരോടും
എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളോടും പറഞ്ഞു.

22 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2
യിസ്രായേൽമക്കൾ എനിക്കു ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന
വിശുദ്ധസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു
അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
സൂക്ഷിച്ചുനിൽക്കേണമെന്നും എന്റെ
വിശുദ്ധനാമത്തെ അശുദ്ധമാക്കരുതെന്നും
അവരോടു പറയേണം. ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 3 നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങളുടെ തലമുറകളിൽ
നിങ്ങളുടെ സകലസന്തതിയിലും ആരെങ്കിലും
അശുദ്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവെക്കു ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന
വിശുദ്ധസാധനങ്ങളോടു അടുത്താൽ അവനെ
എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം;
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. 4 അഹരോന്റെ
സന്തതിയിൽ ആരെങ്കിലും കുഷ്ഠരോഗിയോ
ശുക്ലസ്രവക്കാരനോ ആയാൽ അവൻ
ശുദ്ധനായിത്തീരുംവരെ വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ

ഭക്ഷിക്കരുതു; ശവത്താൽ അശുദ്ധമായ
യാതൊന്നെങ്കിലും തൊടുന്നവനും ബീജസ്ഖലനം
ഉണ്ടായവനും 5 അശുദ്ധിവരുത്തുന്ന യാതൊരു
ഇഴജാതിയെ എങ്കിലും വല്ല അശുദ്ധിയുമുണ്ടായിട്ടു
അശുദ്ധിവരുത്തുന്ന മനുഷ്യനെ എങ്കിലും
തൊടുന്നവനും 6 ഇങ്ങനെ തൊട്ടുതീണ്ടിയവൻ
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; അവൻ
ദേഹം വെള്ളത്തിൽ കഴുകിയല്ലാതെ
വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കരുതു. 7 സൂൎയ്യൻ
അസ്തമിച്ചശേഷം അവൻ ശുദ്ധനാകും; പിന്നെ
അവന്നു വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കാം;
അതു അവന്റെ ആഹാരമല്ലോ. 8 താനേ
ചത്തതിനെയും പറിച്ചുകീറിപ്പോയതിനെയും
തിന്നിട്ടു തന്നെത്താൽ അശുദ്ധമാക്കരുതു; ഞാൻ
യഹോവ ആകുന്നു. 9 ആകയാൽ അവർ എന്റെ
പ്രമാണങ്ങളെ നിസ്സാരമാക്കി തങ്ങളുടെ മേൽ
പാപം വരുത്തുകയും അതിനാൽ മരിക്കയും
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ അവ പ്രമാണിക്കേണം; ഞാൻ
അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു.
10 യാതൊരു അന്യനും വിശുദ്ധസാധനം
ഭക്ഷിക്കരുതു; പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
പാക്കുന്നവനും കൂലിക്കാരനും വിശുദ്ധസാധനം
ഭക്ഷിക്കരുതു. 11 എന്നാൽ പുരോഹിതൻ
ഒരുത്തനെ വിലെക്കു വാങ്ങിയാൽ അവന്നും
വീട്ടിൽ പിറന്നുണ്ടായവന്നും ഭക്ഷിക്കാം; ഇവക്കു
അവന്റെ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കാം. 12 പുരോഹിതന്റെ
മകൾ അന്യകുടുംബക്കാരന്നു ഭാൎയ്യയായാൽ
അവൾ വിശുദ്ധസാധനങ്ങളായ വഴിപാടു
ഒന്നും ഭക്ഷിക്കരുതു. 13 പുരോഹിതന്റെ മകൾ

വിധവയോ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളോ ആയി
സന്തതിയില്ലാതെ അപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്കു തന്റെ
ബാല്യത്തിൽ എന്നപോലെ മടങ്ങിവന്നാൽ
അവൾക്കു അപ്പന്റെ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കാം;
എന്നാൽ യാതൊരു അന്യനും അതു
ഭക്ഷിക്കരുതു. 14 ഒരുത്തൻ അബദ്ധവശാൽ
വിശുദ്ധസാധനം ഭക്ഷിച്ചുപോയാൽ അവൻ
വിശുദ്ധസാധനം അഞ്ചിൽ ഒരംശവും
കൂട്ടി പുരോഹിതന്നു കൊടുക്കേണം. 15
യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവെക്കു അപ്പിക്കുന്ന
വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ അശുദ്ധമാക്കരുതു. 16
അവരുടെ വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ
അവരുടെ മേൽ അകൃത്യത്തിന്റെ കുറ്റം
വരുത്തരുതു; ഞാൻ അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന
യഹോവ ആകുന്നു. 17 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 18
നീ അഹരോനോടും പുത്രന്മാരോടും
എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളോടും പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലോ
യിസ്രായേലിൽ ഉള്ള പരദേശികളിലോ ആരെങ്കിലും
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായിട്ടു അപ്പിക്കുന്ന വല്ല
നേർച്ചകളാകട്ടെ സ്വമേധാദാനങ്ങളാകട്ടെ ഇവയിൽ
ഏതെങ്കിലും ഒരു വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു എങ്കിൽ 19
നിങ്ങൾക്കു പ്രസാദം ലഭിപ്പാന്തക്കവണ്ണം അതു
മാടുകളിൽ നിന്നോ ചെമ്മരിയാടുകളിൽനിന്നോ
കോലാടുകളിൽനിന്നോ ഊനമില്ലാത്ത
ഒരു ആണായിരിക്കേണം. 20 ഊനമുള്ള
യാതൊന്നിനെയും നിങ്ങൾ അപ്പിക്കരുതു;
അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രസാദം ലഭിക്കയില്ല.

21 ഒരുത്തൻ നേർച്ചനിവൎത്തിക്കായിട്ടോ
സ്വമേധാദാനമായിട്ടോ യഹോവെക്കു
മാടുകളിൽനിന്നാകട്ടെ ആടുകളിൽനിന്നാകട്ടെ
ഒന്നിനെ സമാധാനയാഗമായിട്ടു അൎപ്പിക്കുമ്പോൾ
അതു പ്രസാദമാകുവാന്തക്കവണ്ണം
ഊനമില്ലത്തതായിരിക്കേണം; അതിന്നു ഒരു
കുറവും ഉണ്ടായിരിക്കരുതു. 22 കുരുടു, ചതവു,
മുറിവു, മുഴ, ചൊറി, പുഴുക്കടി എന്നിവയുള്ള
യാതൊന്നിനെയും യഹോവെക്കു അൎപ്പിക്കരുതു;
ഇവയിൽ ഒന്നിനെയും യഹോവെക്കു
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ദഹനയാഗമായി
അൎപ്പിക്കരുതു; 23 അവയവങ്ങളിൽ
ഏതെങ്കിലും നീളം കൂടിയോ കുറഞ്ഞോ
ഇരിക്കുന്ന കാളയെയും കുഞ്ഞാടിനെയും
സ്വമേധാദാനമായിട്ടു അൎപ്പിക്കാം; എന്നാൽ
നേൎച്ചയായിട്ടു അതു പ്രസാദമാകയില്ല. 24
വരിചതെച്ചതോ എടുത്തുകളഞ്ഞതോ ഉടെച്ചതോ
മുറിച്ചുകളഞ്ഞതോ ആയുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ
യഹോവെക്കു അൎപ്പിക്കരുതു; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
ദേശത്തു ചെയ്യരുതു. 25 അന്യന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
ഇങ്ങനെയുള്ള ഒന്നിനെയും വാങ്ങി നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ഭോജനമായിട്ടു അൎപ്പിക്കരുതു;
അവെക്കു കേടും കുറവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു
അവയാൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രസാദം ലഭിക്കയില്ല.
26 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 27 ഒരു കാളയോ
ചെമ്മരിയാടോ കോലാടോ പിറന്നാൽ ഏഴു
ദിവസം തള്ളയുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കേണം;
എട്ടാം ദിവസംമുതൽ അതു യഹോവെക്കു

ദഹനയാഗമായി പ്രസാദമാകും. 28 പശുവിനെയോ
പെണ്ണാടിനെയോ അതിനെയും കുട്ടിയെയും ഒരു
ദിവസത്തിൽ അറുക്കരുതു. 29 യഹോവെക്കു
സ്തോത്രയാഗം അപ്പിക്കുമ്പോൾ അതു
പ്രസാദമാകത്തക്കവണ്ണം അപ്പിക്കേണം. 30 അന്നു
തന്നേ അതിനെ തിന്നേണം; രാവിലെവരെ അതിൽ
ഒട്ടും ശേഷിപ്പിക്കരുതു; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു.
31 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകൾ
പ്രമാണിച്ചു ആചരിക്കേണം; ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു. 32 എന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ നിങ്ങൾ
അശുദ്ധമാക്കരുതു; യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽ ഞാൻ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണം; ഞാൻ
നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു. 33
നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു.

23 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു: എന്റെ ഉത്സവങ്ങൾ,
വിശുദ്ധസഭായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടുന്ന
യഹോവയുടെ ഉത്സവങ്ങൾ ആവിതു: 3
ആറു ദിവസം വേല ചെയ്യേണം; ഏഴാം
ദിവസം വിശുദ്ധസഭായോഗം കൂടേണ്ടുന്ന
സ്വസ്ഥതെക്കുള്ള ശബ്ബത്ത്. അന്നു ഒരു വേലയും
ചെയ്യരുതു; നിങ്ങളുടെ സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും
അതു യഹോവയുടെ ശബ്ബത്ത് ആകുന്നു.
4 അതതുകാലത്തു വിശുദ്ധസഭായോഗം
വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടുന്ന യഹോവയുടെ ഉത്സവങ്ങൾ
ആവിതു: 5 ഒന്നാംമാസം പതിന്നാലം തിയ്യതി

സന്ധ്യാസമയത്തു യഹോവയുടെ പെസഹ. 6 ആ
മാസം പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി യഹോവെക്കു
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ; ഏഴു
ദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം. 7 ഒന്നാം
ദിവസം നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധസഭായോഗം
ഉണ്ടാകേണം; സാമാന്യവേല യാതൊന്നും
ചെയ്യരുതു. 8 നിങ്ങൾ ഏഴു ദിവസം യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗം അർപ്പിക്കേണം; ഏഴാം ദിവസം
വിശുദ്ധസഭായോഗം; അന്നു സാമാന്യവേല
യാതൊന്നും ചെയ്യരുതു. 9 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 10
നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന
ദേശത്തു നിങ്ങൾ എത്തിയശേഷം അതിലെ
വിളവെടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കൊയ്ത്തിലെ
ആദ്യത്തെ കറ്റ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 11 നിങ്ങൾക്കു പ്രസാദം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ആ കറ്റ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നീരാജനം ചെയ്യേണം. ശബ്ബത്തിന്റെ
പിറ്റെന്നാൾ പുരോഹിതൻ അതു നീരാജനം
ചെയ്യേണം. 12 കറ്റ നീരാജനം ചെയ്യുന്ന ദിവസം
നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായി
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
ആണാട്ടിൻകുട്ടിയെ അർപ്പിക്കേണം. 13 അതിന്റെ
ഭോജനയാഗം എണ്ണ ചേർത്ത രണ്ടിടങ്ങഴി നേരിയ
മാവു ആയിരിക്കേണം; അതു യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായുള്ള ദഹനയാഗം;
അതിന്റെ പാനീയയാഗം ഒരു നാഴി വീഞ്ഞു
ആയിരിക്കേണം. 14 നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു

വഴിപാടു കൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസംവരെ നിങ്ങൾ
അപ്പമാകട്ടെ മലരാകട്ടെ കതിരാകട്ടെ തിന്നരുതു;
നിങ്ങളുടെ സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും ഇതു
തലമുറതലമുറയായി നിങ്ങൾക്കു എന്നേക്കുമുള്ള
ചട്ടം ആയിരിക്കേണം. 15 ശബ്ബത്തിന്റെ
പിറ്റെന്നാൾമുതൽ നിങ്ങൾ നീരാജനത്തിന്റെ കറ്റ
കൊണ്ടുവന്ന ദിവസംമുതൽ തന്നേ, എണ്ണി ഏഴു
ശബ്ബത്ത് തികയേണം. 16 ഏഴാമത്തെ ശബ്ബത്തിന്റെ
പിറ്റെന്നാൾവരെ അമ്പതു ദിവസം എണ്ണി
യഹോവെക്കു പുതിയ ധാന്യംകൊണ്ടു ഒരു
ഭോജനയാഗം അപ്പിക്കേണം. 17 നീരാജനത്തിന്നു
രണ്ടിങ്ങഴി മാവുകൊണ്ടു രണ്ടപ്പം നിങ്ങളുടെ
വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരേണം;
അതു നേരിയ മാവുകൊണ്ടുള്ളതും
പുളിപ്പിച്ചു ചുട്ടതും ആയിരിക്കേണം; അതു
യഹോവെക്കു ആദ്യവിളവു. 18 അപ്പത്തോടു
കൂടെ ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത
ഏഴു ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയെയും ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെയും രണ്ടു മുട്ടാടിനെയും
അപ്പിക്കേണം; അവയും അവയുടെ
ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗവും യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗമായി
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായിരിക്കേണം. 19 ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റനെ പാപയാഗമായും ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള രണ്ടു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ
സമാധാനയാഗമായും അപ്പിക്കേണം. 20
പുരോഹിതൻ അവയെ ആദ്യവിളവിന്റെ
അപ്പത്തോടും രണ്ടു ആട്ടിൻകുട്ടിയോടുംകൂടെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീരാജനം

ചെയ്യേണം; അവ പുരോഹിതന്നുവേണ്ടി
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 21
അന്നു തന്നേ നിങ്ങൾ വിശുദ്ധസഭായോഗം
വിളിച്ചുകൂട്ടേണം; അന്നു സാമാന്യവേല
യാതൊന്നും ചെയ്യരുതു; ഇതു നിങ്ങളുടെ
സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും തലമുറതലമുറയായി
നിങ്ങൾക്കു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം.
22 നിങ്ങളുടെ നിലത്തിലെ വിളവു എടുക്കുമ്പോൾ
വയലിന്റെ അരികു തീർത്തുകൊയ്യരുതു; കാലാ
പെറുക്കുകയുമരുതു; അതു ദരിദ്രന്നും
പരദേശിക്കും വിട്ടേക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 23 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 24
നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഏഴാം മാസം ഒന്നാം
തിയ്യതി നിങ്ങൾക്കു കാഹളധ്വനിയുടെ
ജ്ഞാപകവും വിശുദ്ധസഭായോഗമുള്ള
സ്വസ്ഥദിവസവുമായിരിക്കേണം. 25 അന്നു
സാമാന്യവേല യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ
യഹോവെക്കു ദഹനയാഗം അർപ്പിക്കേണം.
26 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 27 ഏഴാം മാസം പത്താം തിയ്യതി
പാപപരിഹാരദിവസം ആകുന്നു. അന്നു
നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധസഭായോഗം ഉണ്ടാകേണം;
നിങ്ങൾ ആത്മതപനം ചെയ്കയും യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗം അർപ്പിക്കയും വേണം. 28 അന്നു
നിങ്ങൾ യാതൊരു വേലയും ചെയ്യരുതു;
അതു നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം

കഴിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള പാപപരിഹാരദിവസം. 29
അന്നു ആത്മതപനം ചെയ്യാത്ത ഏവനെയും
അവന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 30
അന്നു ആരെങ്കിലും വല്ല വേലയും ചെയ്താൽ
അവനെ ഞാൻ അവന്റെ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കും. 31 യാതൊരു വേലയും
ചെയ്യരുതു; ഇതു നിങ്ങൾക്കു തലമുറതലമുറയായി
നിങ്ങളുടെ സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം. 32 അതു
നിങ്ങൾക്കു സ്വസ്ഥതെക്കുള്ള ശബ്ബത്ത്;
അന്നു നിങ്ങൾ ആത്മതപനം ചെയ്യേണം. ആ
മാസം ഒമ്പതാം തിയ്യതി വൈകുന്നേരം മുതൽ
പിറ്റെന്നാൾ വൈകുന്നേരംവരെ നിങ്ങൾ ശബ്ബത്ത്
ആചരിക്കേണം. 33 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 34
നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഏഴാം മാസം പതിനഞ്ചാം
തിയ്യതിമുതൽ ഏഴു ദിവസം യഹോവെക്കു
കൂടാരപ്പെരുനാൾ ആകുന്നു. 35 ഒന്നാം
ദിവസത്തിൽ വിശുദ്ധസഭായോഗം ഉണ്ടാകേണം;
അന്നു സാമാന്യവേല യാതൊന്നും ചെയ്യരുതു. 36
ഏഴു ദിവസം യഹോവെക്കു ദഹനയാഗം
അപ്പിക്കേണം; എട്ടാംദിവസം നിങ്ങൾക്കു
വിശുദ്ധസഭായോഗം ഉണ്ടാകേണം; യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗവും അപ്പിക്കേണം; അന്നു
അന്ത്യസഭായോഗം; സാമാന്യവേല യാതൊന്നും
ചെയ്യരുതു. 37 യഹോവയുടെ ശബ്ബത്തുകളും
നിങ്ങളുടെ വഴിപാടുകളും നിങ്ങളുടെ എല്ലാ
നേച്ചകളും നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു കൊടുക്കുന്ന

സകല സ്വമേധാദാനങ്ങളും കൂടാതെ 38 അതതു
ദിവസത്തിൽ യഹോവെക്കു ദഹനയാഗവും
ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗവും
അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു വിശുദ്ധസഭായോഗങ്ങൾ
വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടുന്ന യഹോവയുടെ ഉത്സവങ്ങൾ
ഇവ തന്നേ. 39 ഭൂമിയുടെ ഫലം ശേഖരിച്ചശേഷം
ഏഴാം മാസം പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി യഹോവെക്കു
ഏഴു ദിവസം ഉത്സവം ആചരിക്കേണം;
ആദ്യദിവസം വിശുദ്ധസ്വസ്ഥത; എട്ടാം ദിവസവും
വിശുദ്ധസ്വസ്ഥത. 40 ആദ്യദിവസം ഭംഗിയുള്ള
വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലവും ഈത്തപ്പനയുടെ
കുരുത്തോലയും തഴെച്ചിരിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ
കൊമ്പും ആറ്റലരിയും എടുത്തു കൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ ഏഴു ദിവസം സന്തോഷിക്കേണം.
41 സംവത്സരം തോറും ഏഴു ദിവസം
യഹോവെക്കു ഈ ഉത്സവം ആചരിക്കേണം;
ഇതു തലമുറതലമുറയായി നിങ്ങൾക്കു
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം; ഏഴാം മാസത്തിൽ അതു
ആചരിക്കേണം. 42 ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ 43
അവരെ കൂടാരങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു എന്നു നിങ്ങളുടെ
സന്തതികൾ അറിവാൻ നിങ്ങൾ ഏഴു ദിവസം
കൂടാരങ്ങളിൽ പാർക്കേണം; യിസ്രായേലിലെ
സ്വദേശികൾ ഒക്കെയും കൂടാരങ്ങളിൽ പാർക്കേണം;
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു.
44 അങ്ങനെ മോശെ യഹോവയുടെ ഉത്സവങ്ങളെ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു അറിയിച്ചു.

24 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2 ദീപങ്ങൾ
നിത്യം കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കൾ നിലവിളക്കിന്നു ഇടിച്ചെടുത്ത
തെളിവുള്ള ഒലിവെണ്ണ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണമെന്നു അവരോടു കല്പിക്ക. 3
സാമാഗമനകൂടാരത്തിൽ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ
തിരശ്ശീലെക്കു പുറത്തു വൈകുന്നേരംമുതൽ
രാവിലെവരെ കത്തേണ്ടതിന്നു അഹരോൻ
അതു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിത്യം
ഒരുക്കിവെക്കേണം; ഇതു തലമുറതലമുറയായി
നിങ്ങൾക്കു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആകുന്നു. 4
അവൻ നിത്യവും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
തങ്കനിലവിളക്കിന്മേൽ ദീപങ്ങൾ
ഒരുക്കിവെക്കേണം. 5 നീ നേരിയ മാവു എടുത്തു
അതുകൊണ്ടു പന്ത്രണ്ടു ദോശ ചുടേണം; ഓരോ
ദോശ രണ്ടിടങ്ങഴി മാവുകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം.
6 അവയെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
തങ്കമേശമേൽ രണ്ടു അടുക്കായിട്ടു ഓരോ
അടുക്കിൽ ആറാറുവീതം വെക്കേണം. 7 ഓരോ
അടുക്കിന്മേൽ നിർമ്മലമായ കുന്തുരുക്കം
വെക്കേണം; അതു അപ്പത്തിന്മേൽ നിവേദ്യമായി
യഹോവെക്കു ദഹനയാഗമായിരിക്കേണം.
8 അവൻ അതു നിത്യനിയമമായിട്ടു
യിസ്രായേൽമക്കളോടു വാങ്ങി ശബ്ബത്തുതോറും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിരന്തരമായി
അടുക്കിവെക്കേണം. 9 അതു അഹരോന്നും
പുത്രന്മാർക്കും ഉള്ളതായിരിക്കേണം; അവർ അതു
ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു വെച്ചു തിന്നേണം; അതു

അവന്നു ശാശ്വതാവകാശമായി യഹോവയുടെ
ദഹനയാഗങ്ങളിൽ അതിവിശുദ്ധം ആകുന്നു. 10
അനന്തരം ഒരു യിസ്രായേല്യസ്ത്രീയുടെയും
ഒരു മിസ്രയീമ്യന്റെയും മകനായ ഒരുത്തൻ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മദ്ധ്യേ പുറപ്പെട്ടു;
യിസ്രായേല്യസ്ത്രീയുടെ ഈ മകനും ഒരു
യിസ്രാല്യേനും തമ്മിൽ പാളയത്തിൽവെച്ചു
ശണ്ഠയിട്ടു. 11 യിസ്രയേല്യസ്ത്രീയുടെ മകൻ
തിരുനാമം ദുഷിച്ചു ശപിച്ചു; അതുകൊണ്ടു അവർ
അവനെ മോശെയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വന്നു;
അവന്റെ അമ്മെക്കു ശെലോമീത്ത് എന്നു പേർ.
അവൾ ദാൻഗോത്രത്തിൽ ദിബ്രി എന്നൊരുവന്റെ
മകളായിരുന്നു. 12 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവർ അവനെ തടവിൽ
വെച്ചു. 13 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 14 ശപിച്ചവനെ പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു കൊണ്ടുപോക; കേട്ടവർ എല്ലാവരും
അവന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചശേഷം
സഭയൊക്കെയും അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊല്ലേണം. 15 എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
നി പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ആരെങ്കിലും തന്റെ
ദൈവത്തെ ശപിച്ചാൽ അവൻ തന്റെ പാപം
വഹിക്കും. 16 യഹോവയുടെ നാമം ദുഷിക്കുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം; സഭയൊക്കെയും
അവനെ കല്ലെറിയേണം; പരദേശിയാകട്ടേ
സ്വദേശിയാകട്ടെ തിരുനാമത്തെ ദുഷിക്കുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 17 മനുഷ്യനെ
കൊല്ലുന്നവൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 18
മൃഗത്തെ കൊല്ലുന്നവൻ മൃഗത്തിന്നു പകരം

മൃഗത്തെ കൊടുക്കേണം. 19 ഒരുത്തൻ
കൂട്ടുകാരന്നു കേടു വരുത്തിയാൽ അവൻ
ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ അവനോടു ചെയ്യേണം.
20 ഒടിവിന്നു പകരം ഒടിവു, കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണു,
പല്ലിന്നു പകരം പല്ലു; ഇങ്ങനെ അവൻ മറ്റേവന്നു
കേടുവരുത്തിയതുപോലെ തന്നേ അവന്നും
വരുത്തേണം. 21 മൃഗത്തെ കൊല്ലുന്നവൻ അതിന്നു
പകരം കൊടുക്കേണം; മനുഷ്യനെ കൊല്ലുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 22 നിങ്ങൾക്കു
പരദേശിക്കും സ്വദേശിക്കും ഒരു പ്രമാണം തന്നേ
ആയിരിക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ആകുന്നു. 23 ദുഷിച്ചവനെ പാളയത്തിന്നു
പുറത്തുകൊണ്ടുപൊയി കല്ലെറിയേണമെന്നു
മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞു.
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ ചെയ്തു.

25 യഹോവ സീനായിപൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതതു: 2 നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദേശത്തു നിങ്ങൾ
എത്തിയശേഷം ദേശം യഹോവെക്കു ശബ്ബത്തു
ആചരിക്കേണം. 3 ആറു സംവത്സരം നിന്റെ നിലം
വിതെക്കേണം; അവ്വണ്ണം ആറു സംവത്സരം നിന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടം വള്ളിത്തല മുറിച്ചു അനുഭവം
എടുക്കേണം. 4 ഏഴാം സംവത്സരത്തിലോ
ദേശത്തിന്നു സ്വസ്ഥതയുള്ള ശബ്ബത്തായ
യഹോവയുടെ ശബ്ബത്ത് ആയിരിക്കേണം; നിന്റെ
നിലം വിതെക്കയും മുന്തിരിത്തോട്ടം വള്ളിത്തല
മുറിക്കയും ചെയ്യരുതു. 5 നിന്റെ കൊയ്ത്തിന്റെ

പടുവിളവു കൊയ്യുകയും വള്ളിത്തല മുറിക്കാത്ത
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ പഴം പറിക്കയും അരുതു;
അതു ദേശത്തിന്നു ശബ്ബത്താണ്ടു ആകുന്നു. 6
ദേശത്തിന്റെ ശബ്ബത്തിൽ താനേ വിളയുന്നതു
നിങ്ങളുടെ ആഹാരമായിരിക്കേണം; നിനക്കും
നിന്റെ ദാസന്നും ദാസിക്കും കൂലിക്കാരന്നും
നിന്നോടുകൂടെ പാൎക്കുന്ന പരദേശിക്കും 7 നിന്റെ
കന്നുകാലിക്കും കാട്ടുമൃഗത്തിന്നും അതിന്റെ
അനുഭവം ഒക്കെയും ആഹാരമായിരിക്കേണം. 8
പിന്നെ ഏഴു ശബ്ബത്താണ്ടായ ഏഴേഴുസംവത്സരം
എണ്ണേണം; അങ്ങനെ ഏഴു ശബ്ബത്താണ്ടായ
നാല്പത്തൊമ്പതു സംവത്സരം കഴിയേണം. 9
അപ്പോൾ ഏഴാം മാസം പത്താം തിയ്യതി
മഹാധ്വനികാഹളം ധ്വനിപ്പിക്കേണം;
പാപപരിഹാരദിവസത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ദേശത്തു എല്ലാടവും കാഹളം ധ്വനിപ്പിക്കേണം. 10
അമ്പതാം സംവത്സരത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു
ദേശത്തെല്ലാടവും സകലനിവാസികൾക്കും
സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രസിദ്ധമാക്കേണം; അതു നിങ്ങൾക്കു
യോബേൽസംവത്സരമായിരിക്കേണം:
നിങ്ങൾ താന്താന്റെ അവകാശത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകേണം; ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കുടുംബത്തിലേക്കും മടങ്ങിപ്പോകേണം. 11
അമ്പതാം സംവത്സരം നിങ്ങൾക്കു യോബേൽ
സംവത്സരമായിരിക്കേണം; അതിൽ നിങ്ങൾ
വിതെക്കയോ പടുവിളവു കൊയ്കയോ വള്ളിത്തല
മുറിക്കാത്ത മുന്തിരിവള്ളിയുടെ പഴം പറിക്കയോ
ചെയ്യരുതു. 12 അതു യോബേൽസംവത്സരം
ആകുന്നു; അതു നിങ്ങൾക്കു

വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം; ആയാണ്ടത്തെ അനുഭവം
നിങ്ങൾ വയലിൽ നിന്നുതന്നേ എടുത്തു
തിന്നേണം. 13 ഇങ്ങനെയുള്ള യോബേൽ
സംവത്സരത്തിൽ നിങ്ങൾ താന്താന്റെ
അവകാശത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണം. 14
കൂട്ടുകാരന്നു എന്തെങ്കിലും വിൽക്കയോ
കൂട്ടുകാരനോടു എന്തെങ്കിലും വാങ്ങുകയോ
ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ അന്യായം
ചെയ്യരുതു. 15 യോബേൽസംവത്സരത്തിന്റെ
പിമ്പുള്ള സംവത്സരങ്ങളുടെ സംഖ്യക്കു ഒത്തവണ്ണം
നിന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു വാങ്ങേണം; അനുഭവമുള്ള
സംവത്സരങ്ങളുടെ സംഖ്യെക്കു ഒത്തവണ്ണം അവൻ
നിനക്കു വിൽക്കേണം. 16 സംവത്സരങ്ങൾ
ഏറിയിരുന്നാൽ വില ഉയർത്തേണം; സംവത്സരങ്ങൾ
കുറഞ്ഞിരുന്നാൽ വില താഴ്ത്തേണം;
അനുഭവത്തിന്റെ കാലസംഖ്യെക്കു ഒത്തവണ്ണം
അവൻ നിനക്കു വില്ക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ അന്യായം ചെയ്യരുതു;
നിന്റെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടേണം: ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 18
അതു കൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകൾ
അനുസരിച്ചു എന്റെ വിധികൾ പ്രമാണിച്ചു
ആചരിക്കേണം; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദേശത്തു
നിർഭയം വസിക്കും. 19 ഭൂമി അതിന്റെ ഫലം തരും;
നിങ്ങൾ തൃപ്തിയായി ഭക്ഷിച്ചു അതിൽ നിർഭയം
വസിക്കും. 20 എന്നാൽ ഏഴാം സംവത്സരത്തിൽ
ഞങ്ങൾ എന്തു ഭക്ഷിക്കും? ഞങ്ങൾ വിതെക്കയും
ഞങ്ങളുടെ അനുഭവമെടുക്കയും ചെയ്യരുതല്ലോ
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെങ്കിൽ 21 ഞാൻ

ആറാം സംവത്സരത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്റെ
അനുഗ്രഹം അരുളുകയും അതു മൂന്നു
സംവത്സരത്തേക്കുള്ള അനുഭവം തരികയും
ചെയ്യും. 22 എട്ടാം സംവത്സരത്തിൽ നിങ്ങൾ
വിതെക്കയും ഒമ്പതാം സംവത്സരംവരെ
പഴയ അനുഭവംകൊണ്ടു ഉപജീവിക്കയും
വേണം; അതിന്റെ അനുഭവം വരുംവരെ
പഴയതുകൊണ്ടു ഉപജീവിച്ചുകൊള്ളേണം. 23 നിലം
ജന്മം വിൽക്കരുതു; ദേശം എനിക്കുള്ളതു
ആകുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ
പരദേശികളും വന്നു പാക്കുന്നവരും അത്രേ. 24
നിങ്ങളുടെ അവകാശമായ ദേശത്തൊക്കെയും
നിലത്തിന്നു വീണ്ടെടുപ്പു സമ്മതിക്കേണം. 25
നിന്റെ സഹോദരൻ ദിരദ്രനായ്തീന്നു തന്റെ
അവകാശത്തിൽ ഏതാനും വിറ്റാൽ അവന്റെ
അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരൻ വന്നു സഹോദരൻ
വിറ്റതു വീണ്ടുകൊള്ളേണം. 26 എന്നാൽ
വീണ്ടുകൊള്ളുവാൻ അവന്നു ആരും
ഇല്ലാതിരിക്കയും താൻ തന്നേ വകയുള്ളവനായി
വീണ്ടുകൊള്ളുവാൻ പ്രാപ്തനാകയും
ചെയ്താൽ 27 അവൻ അതു വിറ്റശേഷമുള്ള
സംവത്സരം കണക്കുകൂട്ടി മിച്ചമുള്ളതു അതു
വാങ്ങിയിരുന്ന ആൾക്കു മടക്കിക്കൊടുത്തു
തന്റെ അവകാശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരേണം.
28 എന്നാൽ മടക്കിക്കൊടുപ്പാൻ അവന്നു
പ്രാപ്തിയില്ല എങ്കിൽ വിറ്റുപോയ യോബേൽ
സംവത്സരംവരെ വാങ്ങിയവന്റെ കയ്യിൽ
ഇരിക്കേണം; യോബേൽസംവത്സരത്തിൽ
അതു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കയും അവൻ തന്റെ

അവകാശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരികയും വേണം. 29
ഒരുത്തൻ മതിലുള്ള പട്ടണത്തിൽ ഒരു വീടു വിറ്റാൽ
വിറ്റശേഷം ഒരു സംവത്സരത്തിന്നകം അവന്നു
അതു വീണ്ടുകൊള്ളാം; വീണ്ടുകൊള്ളുവാൻ
ഒരു സംവത്സരത്തെ അവധി ഉണ്ടു. 30 ഒരു
സംവത്സരം മുഴുവനും തികയുവോളം
വീണ്ടുകൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ മതിലുള്ള പട്ടണത്തിലെ
വീടു, വാങ്ങിയവന്നു തലമുറതലമുറയായി എന്നും
സ്ഥിരമായിരിക്കേണം; യോബേൽസംവത്സരത്തിൽ
അതു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടാ. 31 മതിലില്ലാത്ത
ഗ്രാമങ്ങളിലെ വീടുകളോ ദേശത്തുള്ള നിലത്തിന്നു
സമമായി വിചാരിക്കേണം; അവെക്കു
വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടു; യോബേൽസംവത്സരത്തിൽ
അവയെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണം. 32
എന്നാൽ ലേവ്യരുടെ പട്ടണങ്ങളും അവരുടെ
അവകാശമായ പട്ടണങ്ങളിലെ വീടുകളും
ലേവ്യക്കു എപ്പോഴെങ്കിലും വീണ്ടുകൊള്ളാം. 33
ലേവ്യരിൽ ഒരുത്തൻ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ
വിറ്റുപോയ വീടും അവന്റെ അവകാശമായ
പട്ടണവും യോബേൽസംവത്സരത്തിൽ
ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണം; ലേവ്യരുടെ
പട്ടണങ്ങളിലെ വീടുകൾ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ
ഇടയിൽ അവക്കുള്ള അവകാശമല്ലോ. 34 എന്നാൽ
അവരുടെ പട്ടണങ്ങളോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന
പുല്പുറമായ ഭൂമി വിൽക്കരുതു; അതു അവക്കു
ശാശ്വതാവകാശം ആകുന്നു. 35 നിന്റെ സഹോദരൻ
ദരിദ്രനായ്തീർന്നു നിന്റെ അടുക്കൽവെച്ചു
ക്ഷയിച്ചുപോയാൽ നീ അവനെ താങ്ങേണം;
അന്യനും പരദേശിയും എന്നപോലെ അവൻ

നിന്റെ അടുക്കൽ പാക്കേണം. 36 അവനോടു
പലിശയും ലാഭവും വാങ്ങരുതു; നിന്റെ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടേണം; നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ പാക്കേണം. 37 നിന്റെ പണം
പലിശെക്കു കൊടുക്കരുതു; നിന്റെ ആഹാരം
അവന്നു ലാഭത്തിന്നായി കൊടുക്കയും അരുതു. 38
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കനാൻദേശം തരുവാനും
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായിരിപ്പാനും നിങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 39
നിന്റെ സഹോദരൻ ദരിദ്രനായ്തീർന്നു
തന്നെത്താൻ നിനക്കു വിറ്റാൽ അവനെകൊണ്ടു
അടിമവേല ചെയ്യിക്കരുതു. 40 കൂലിക്കാരൻ
എന്നപോലെയും വന്നുപാക്കുന്നവൻ
എന്നപോലെയും അവൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
ഇരുന്നു യോബേൽസംവത്സരംവരെ നിന്നെ
സേവിക്കേണം. 41 പിന്നെ അവൻ തന്റെ
മക്കളുമായി നിന്നെ വിട്ടു തന്റെ കുടുംബത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകേണം; തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
അവകാശത്തിലേക്കു അവൻ മടങ്ങിപ്പോകേണം.
42 അവർ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു ഞാൻ
കൊണ്ടുവന്ന എന്റെ ദാസന്മാർ ആകകൊണ്ടു
അവരെ അടിമകളായി വിൽക്കരുതു. 43 അവനോടു
കാഠിന്യം പ്രവൎത്തിക്കരുതു; നിന്റെ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടേണം. 44 നിന്റെ അടിയാരും അടിയാട്ടികളും
നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളിൽനിന്നു
ആയിരിക്കേണം; അവരിൽനിന്നു അടിയാരെയും
അടിയാട്ടികളെയും കൊള്ളേണം. 45 അവ്വണ്ണം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വന്നു പാക്കുന്ന

അന്യജാതിക്കാരുടെ മക്കളിൽനിന്നും
അവർ നിങ്ങളുടെ ദേശത്തു ജനിപ്പിച്ചവരും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നവരുമായ അവരുടെ
കുടുംബങ്ങളില് നിന്നും നിങ്ങൾ വാങ്ങേണം;
അവർ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായിരിക്കേണം; 46
നിങ്ങളുടെ ശേഷം നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും
അവകാശമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
അവരെ അവകാശമാക്കിക്കൊള്ളേണം; അവർ
എന്നും നിങ്ങൾക്കു അടിമകളായിരിക്കേണം;
യിസ്രായേൽമക്കളായ നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരോടോ നിങ്ങൾ കാഠിന്യം
പ്രവർത്തിക്കരുതു. 47 നിന്നോടുകൂടെയുള്ള
പരദേശിയോ അന്യനോ സമ്പന്നനാകയും അവന്റെ
അടുക്കലുള്ള നിന്റെ സഹോദരൻ ദരിദ്രനായ്തീർന്നു
തന്നെത്താൻ അന്യന്നോ പരദേശിക്കോ അന്യന്റെ
സന്തതിക്കോ വിൽക്കയും ചെയ്താൽ 48
അവൻ തന്നെത്താൻ വിറ്റശേഷം അവനെ
വീണ്ടെടുക്കാം; അവന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ
ഒരുത്തന്നു അവനെ വീണ്ടെടുക്കാം. 49 അവന്റെ
പിതൃവ്യന്നോ പിതൃവ്യന്റെ പുത്രന്നോ അവനെ
വീണ്ടെടുക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ
കുടുംബത്തിൽ അവന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരിൽ
ഒരുത്തന്നു അവനെ വീണ്ടെടുക്കാം; അവന്നു
പ്രാപ്തിയുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെത്താൻ വീണ്ടെടുക്കാം.
50 അവൻ തന്നെ വിറ്റ സംവത്സരംമുതൽ
യോബേൽസംവത്സരംവരെയുള്ള കാലക്കണക്കു
തന്നെ വാങ്ങിയവനുമായി കൂട്ടിനോക്കേണം;
അവന്റെ വില സംവത്സരസംഖ്യക്കു
ഒത്തവണ്ണം ആയിരിക്കേണം; അവൻ ഒരു

കൂലിക്കാരന്റെ കാലത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
അവന്റെ അടുക്കൽ പാൎക്കേണം. 51 സംവത്സരം
ഏറെയുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു തക്കവണ്ണം
അവൻ തന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുവില തനിക്കു കിട്ടിയ
പണത്തിൽനിന്നു മടക്കിക്കൊടുക്കേണം. 52
യോബേൽസംവത്സരംവരെ ശേഷിക്കുന്ന
സംവത്സരം കുറെ മാത്രം എങ്കിൽ അവനുമായി
കണക്കുകൂട്ടി സംവത്സരങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം
തന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുവില മടക്കിക്കൊടുക്കേണം. 53
അവൻ ആണ്ടോടാണ്ടു കൂലിക്കാരൻ എന്നപോലെ
അവന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കേണം; നീ കാൺകെ
അവൻ അവനോടു കാഠിന്യം പ്രവൎത്തിക്കരുതു. 54
ഇങ്ങനെ അവൻ വീണ്ടെടുക്കപ്പെടാതെയിരുന്നാൽ
അവനും അവനോടുകൂടെ അവന്റെ മക്കളും
യോബേൽ സംവത്സരത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുപോകേണം.
55 യിസ്രായേൽമക്കൾ എനിക്കു ദാസന്മാർ
ആകുന്നു; അവർ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു ഞാൻ
കൊണ്ടുവന്ന എന്റെ ദാസന്മാർ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു.

26 വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കരുതു; ബിംബമോ
സ്തംഭമോ നാട്ടരുതു; രൂപം കൊത്തിയ യാതൊരു
കല്ലും നമസ്കരിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ ദേശത്തു
നാട്ടുകയും അരുതു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 2 നിങ്ങൾ
എന്റെ ശബ്ബത്തുകൾ ആചരിക്കയും എന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരം ബഹുമാനിക്കയും വേണം; ഞാൻ
യഹോവ ആകുന്നു. 3 എന്റെ ചട്ടം ആചരിച്ചു
എന്റെ കല്പന പ്രമാണിച്ചു അനുസരിച്ചാൽ 4 ഞാൻ
തക്കസമയത്തു നിങ്ങൾക്കു മഴ തരും; ഭൂമി വിളവു

തരും; ഭൂമിയിലുള്ള വൃക്ഷവും ഫലം തരും. 5
നിങ്ങളുടെ മെതി മുന്തിരിപ്പഴം പറിക്കുന്നതുവരെ
നില്ക്കും; മുന്തിരിപ്പഴം പറിക്കുന്നതു
വിതകാലംവരെയും നില്ക്കും; നിങ്ങൾ തൃപ്തരായി
അഹോവൃത്തികഴിച്ചു ദേശത്തു നിർഭയം വസിക്കും.
6 ഞാൻ ദേശത്തു സമാധാനം തരും; നിങ്ങൾ
കിടക്കും; ആരും നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയില്ല;
ഞാൻ ദേശത്തുനിന്നു ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെ
നീക്കിക്കളയും; വാൾ നിങ്ങളുടെ ദേശത്തുകൂടി
കടക്കയുമില്ല. 7 നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നിങ്ങൾ
ഓടിക്കും; അവർ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വാളിനാൽ
വീഴും. 8 നിങ്ങളിൽ അഞ്ചുപേർ നൂറുപേരെ
ഓടിക്കും; നിങ്ങളിൽ നൂറുപേർ പതിനായിരംപേരെ
ഓടിക്കും; നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ വാളിനാൽ വീഴും. 9 ഞാൻ നിങ്ങളെ
കടാക്ഷിച്ചു സന്താനസമ്പന്നരാക്കി പെരുക്കുകയും
നിങ്ങളോടുള്ള എന്റെ നിയമം സ്ഥിരമാക്കുകയും
ചെയ്യും. 10 നിങ്ങൾ പഴയ ധാന്യം ഭക്ഷിക്കയും
പുതിയതിന്റെ നിമിത്തം പഴയതു പുറത്തു
ഇറക്കുകയും ചെയ്യും. 11 ഞാൻ എന്റെ നിവാസം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആക്കും; എന്റെ ഉള്ളം
നിങ്ങളെ വെറുക്കയില്ല. 12 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ദൈവവും നിങ്ങൾ എനിക്കു
ജനവും ആയിരിക്കും. 13 നിങ്ങൾ മിസ്രയീമ്യക്കു
അടിമകളാകാതിരിപ്പാൻ അവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ഞാൻ ആകുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
നുകക്കൈകളെ ഒടിച്ചു നിങ്ങളെ നിവിന്നു

നടക്കുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 14 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കാതെയും ഈ
കല്പനകളൊക്കെയും പ്രമാണിക്കാതെയും 15
എന്റെ ചട്ടങ്ങൾ ധിക്കരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഉള്ളം
എന്റെ വിധികളെ വെറുത്തു നിങ്ങൾ എന്റെ
കല്പനകളൊക്കെയും പ്രമാണിക്കാതെ എന്റെ
നിയമം ലംഘിച്ചാൽ 16 ഞാനും ഇങ്ങനെ
നിങ്ങളോടു ചെയ്യും; കണ്ണിനെ മങ്ങിക്കുന്നതും
ജീവനെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഭീതി, ക്ഷയരോഗം,
ജ്വരം എന്നിവ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുത്തും;
നിങ്ങളുടെ വിത്തു നിങ്ങൾ വെറുതെ വിതെക്കും;
ശത്രുക്കൾ അതു ഭക്ഷിക്കും. 17 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
നേരെ ദൃഷ്ടിവെക്കും; നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളോടു
തോറ്റുപോകും; നിങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കുന്നവർ നിങ്ങളെ
ഭരിക്കും; ഓടിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതെ നിങ്ങൾ
ഓടും. 18 ഇതെല്ലാം ആയിട്ടും നിങ്ങൾ എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങൾനിമിത്തം ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഏഴുമടങ്ങു ശിക്ഷിക്കും. 19 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ബലത്തിന്റെ പ്രതാപം കെടുക്കും; നിങ്ങളുടെ
ആകാശത്തെ ഇരിമ്പുപോലെയും ഭൂമിയെ
ചെമ്പുപോലെയും ആക്കും. 20 നിങ്ങളുടെ ശക്തി
വെറുതെ ക്ഷയിച്ചുപോകും; നിങ്ങളുടെ ദേശം
വിളവു തരാതെയും ദേശത്തിലെ വൃക്ഷം
ഫലം കായ്ക്കാതെയും ഇരിക്കും. 21 നിങ്ങൾ
എനിക്കു വിരോധമായി നടന്നു എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാതിരുന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം ഏഴു മടങ്ങു ബാധ
നിങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തും. 22 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ

ഇടയിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ അയക്കും; അവ
നിങ്ങളെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കുകയും നിങ്ങളുടെ
കന്നുകാലികളെ നശിപ്പിക്കയും നിങ്ങളെ
എണ്ണത്തിൽ കുറെക്കുകയും ചെയ്യും; നിങ്ങളുടെ
വഴികൾ പാഴായി കിടക്കും. 23 ഇവയാലും
നിങ്ങൾക്കു ബോധംവരാതെ നിങ്ങൾ എനിക്കു
വിരോധമായി നടന്നാൽ 24 ഞാനും നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായി നടന്നു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
നിമിത്തം ഏഴുമടങ്ങു നിങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കും. 25
എന്റെ നിയമത്തിന്റെ പ്രതികാരം നടത്തുന്ന വാൾ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുത്തും; നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോൾ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മഹാമാരി അയക്കയും
നിങ്ങളെ ശത്രുവിന്റെ കൈയിൽ ഏൽപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യും. 26 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അപ്പമെന്ന കോൽ
ഒടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പത്തു സ്ത്രീകൾ ഒരടുപ്പിൽ
നിങ്ങളുടെ അപ്പം ചുട്ടു നിങ്ങൾക്കു തിരികെ
തൂക്കിത്തരും; നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചിട്ടു തൃപ്തരാകയില്ല.
27 ഇതെല്ലാമായിട്ടും നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാതെ എനിക്കു വിരോധമായി നടന്നാൽ 28
ഞാനും ക്രോധത്തോടെ നിങ്ങൾക്കു വിരോധമായി
നടക്കും; നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം
നിങ്ങളെ ഏഴുമടങ്ങു ശിക്ഷിക്കും. 29 നിങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരുടെ മാംസം നിങ്ങൾ തിന്നും; നിങ്ങളുടെ
പുത്രിമാരുടെ മാംസവും തിന്നും. 30 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പൂജാഗിരികളെ നശിപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ
സൂര്യ്യവിഗ്രഹങ്ങളെ വെട്ടിക്കളകയും നിങ്ങളുടെ
ശവം നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉടലിന്മേൽ
ഇട്ടുകളകയും എനിക്കു നിങ്ങളോടു

വെറുപ്പുതോന്നുകയും ചെയ്യും.
31 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളെ പാഴ്നിലവും നിങ്ങളുടെ
വിശുദ്ധമന്ദിരങ്ങളെ ശൂന്യവും ആക്കും; നിങ്ങളുടെ
സൌരഭ്യവാസന ഞാൻ മണക്കുകയില്ല.
32 ഞാൻ
ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കും; അതിൽ വസിക്കുന്ന
നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ അതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടും.
33 ഞാൻ നിങ്ങളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിതറിച്ചു
നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വാൾ ഊരും; നിങ്ങളുടെ
ദേശം ശൂന്യമായും നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങൾ
പാഴ്നിലമായും കിടക്കും.
34 അങ്ങനെ ദേശം
ശൂന്യമായി കിടക്കയും നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളുടെ
ദേശത്തു ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാളൊക്കെയും
അതു തന്റെ ശബ്ബത്തുകൾ അനുഭവിക്കും;
അപ്പോൾ ദേശം സ്വസ്ഥമായിക്കിടന്നു തന്റെ
ശബ്ബത്തുകൾ അനുഭവിക്കും.
35 നിങ്ങൾ അവിടെ
പാർത്തിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ശബ്ബത്തുകളിൽ
അതിന്നു അനുഭവമാകാതിരുന്ന സ്വസ്ഥത
അതു ശൂന്യമായി കിടക്കുന്ന നാളൊക്കെയും
അനുഭവിക്കും.
36 ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ
ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ ശത്രുക്കളുടെ ദേശത്തുവെച്ചു
ഭീരുത്വം വരുത്തും; ഇല പറക്കുന്ന ശബ്ദം
കേട്ടിട്ടു അവർ ഓടും; വാളിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടുന്നതുപോലെ അവർ ഓടും; ആരും
ഓടിക്കാതെ അവർ ഓടി വീഴും.
37 ആരും
ഓടിക്കാതെ അവർ വാളിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
എന്നപോലെ ഓടി ഒരുത്തന്റെ മേൽ ഒരുത്തൻ
വീഴും; ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ നില്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
കഴികയുമില്ല.
38 നിങ്ങൾ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
നശിക്കും; ശത്രുക്കളുടെ ദേശം നിങ്ങളെ

തിന്നുകളയും. 39 നിങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവർ
ശത്രുക്കളുടെ ദേശത്തുവെച്ചു തങ്ങളുടെ
അകൃത്യങ്ങളാൽ ക്ഷയിച്ചുപോകും; തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങളാലും അവർ
അവരോടുകൂടെ ക്ഷയിച്ചുപോകും. 40
അവർ തങ്ങളുടെ അകൃത്യവും തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യവും അവർ എന്നോടു
ദ്രോഹിച്ച ദ്രോഹവും അവർ എനിക്കു വിരോധമായി
നടന്നതുകൊണ്ടു 41 ഞാനും അവക്കു
വിരോധമായി നടന്നു അവരെ ശത്രുക്കളുടെ
ദേശത്തു വരുത്തിയതും ഏറ്റുപറകയും അവരുടെ
പരിച്ഛേദനയില്ലാത്ത ഹൃദയം അപ്പോൾ താഴുകയും
അവർ തങ്ങളുടെ അകൃത്യത്തിന്നുള്ള ശിക്ഷ
അനുഭവിക്കയും ചെയ്താൽ 42 ഞാൻ
യാക്കോബിനോടുള്ള എന്റെ നിയമം ഓക്കും;
യിസ്ഹാക്കിനോടുള്ള എന്റെ നിയമവും
അബ്രാഹാമിനോടുള്ള എന്റെ നിയമവും ഞാൻ
ഓക്കും; ദേശത്തെയും ഞാൻ ഓക്കും. 43 അവർ
ദേശം വിട്ടുപോയിട്ടു അവരില്ലാതെ അതു
ശൂന്യമായി കിടന്നു തന്റെ ശബ്ബത്തുകൾ
അനുഭവിക്കും. അവർ എന്റെ വിധികളെ
ധിക്കരിക്കയും അവക്കു എന്റെ ചട്ടങ്ങളോടു
വെറുപ്പുതോന്നുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
അവർ തങ്ങളുടെ അകൃത്യത്തിന്നുള്ള
ശിക്ഷ അനുഭവിക്കും. 44 എങ്കിലും അവർ
ശത്രുക്കളുടെ ദേശത്തു ഇരിക്കുമ്പോൾ അവരെ
നിർമ്മൂലമാക്കുവാനും അവരോടുള്ള എന്റെ നിയമം
ലംഘിപ്പാനും തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവരെ
ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, അവരെ വെറുക്കയുമില്ല; ഞാൻ

അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു. 45
ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ജാതികൾ കാൺകെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
ഞാൻ കൊണ്ടുവന്ന അവരുടെ പൂൎവ്വന്മാരോടു
ചെയ്ത നിയമം ഞാൻ അവൎക്കു വേണ്ടി
ഓൎക്കും; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു.
46 യഹോവ സീനായി പൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു
തനിക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും തമ്മിൽ
മോശെമുഖാന്തരം വെച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങളും വിധികളും
പ്രമാണങ്ങളും ഇവ തന്നേ.

27

27 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 യിസ്രായേൽമക്കളോടു നീ
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ആരെങ്കിലും
യഹോവെക്കു ഒരു നേൎച്ച നിവൎത്തിക്കുമ്പോൾ ആൾ
നിന്റെ മതിപ്പുപോലെ യഹോവെക്കുള്ളവൻ
ആകേണം. 3 ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ അറുപതു
വയസ്സുവരെയുള്ള ആണിന്നു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നിന്റെ മതിപ്പു അമ്പതു ശേക്കെൽ
വെള്ളി ആയിരിക്കേണം. 4 പെണ്ണായിരുന്നാൽ
നിന്റെ മതിപ്പു മുപ്പതു ശേക്കെൽ ആയിരിക്കേണം.
5 അഞ്ചു വയസ്സുമുതൽ ഇരുപതു വയസ്സുവരെ
എങ്കിൽ നിന്റെ മതിപ്പു ആണിന്നു ഇരുപതു
ശേക്കെലും പെണ്ണിന്നു പത്തു ശേക്കെലും
ആയിരിക്കേണം. 6 ഒരു മാസം മുതൽ അഞ്ചു
വയസ്സുവരെയുള്ളതായാൽ നിന്റെ മതിപ്പു
ആണിന്നു അഞ്ചു ശേക്കെൽ വെള്ളിയും
പെണ്ണിന്നു മൂന്നു ശേക്കെൽ വെള്ളിയും
ആയിരിക്കേണം. 7 അറുപതു വയസ്സുമുതൽ
മേലോട്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മതിപ്പു ആണിന്നു

പതിനഞ്ചു ശേക്കെലും പെണ്ണിന്നു പത്തു
ശേക്കെലും ആയിരിക്കേണം. 8 നിന്റെ
മതിപ്പുപോലെ കൊടുപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം
ഒരുത്തൻ ദരിദ്രനായിരുന്നാൽ അവനെ
പുരോഹിതന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു
നിർത്തേണം; പുരോഹിതൻ അവനെ മതിക്കേണം;
നേർന്നവന്റെ പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം
പുരോഹിതൻ അവനെ മതിക്കേണം. 9 അതു
യഹോവെക്കു വഴിപാടു കഴിപ്പാൻ തക്ക
മൃഗം ആകുന്നു എങ്കിൽ ആ വകയിൽ നിന്നു
യഹോവെക്കു കൊടുക്കുന്നതൊക്കെയും
വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 10 തീയതിന്നു പകരം
നല്ലതു, നല്ലതിന്നു പകരം തീയതു ഇങ്ങനെ
മാറ്റുകയോ വ്യത്യാസം വരുത്തുകയോ
ചെയ്യരുതു; മൃഗത്തിന്നു മൃഗത്തെ
വെച്ചുമാറുന്നു എങ്കിൽ അതും വെച്ചുമാറിയതും
വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 11 അതു യഹോവെക്കു
വഴിപാടു കഴിച്ചുകൂടാത്ത അശുദ്ധമൃഗമാകുന്നു
എങ്കിൽ ആ മൃഗത്തെ പുരോഹിതന്റെ മുമ്പാകെ
നിർത്തേണം. 12 അതു നല്ലതോ തീയതോ
ആയിരിക്കുന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം പുരോഹിതൻ
അതിനെ മതിക്കേണം; പുരോഹിതനായ
നീ അതിനെ മതിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ
ആയിരിക്കേണം. 13 അതിനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നു
എങ്കിൽ നീ മതിച്ച തുകയോടു അഞ്ചിലൊന്നു
കൂട്ടേണം. 14 ഒരുത്തൻ തന്റെ വീടു
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വിശുദ്ധീകരിച്ചാൽ അതു നല്ലതെങ്കിലും
തീയതെങ്കിലും പുരോഹിതൻ അതു മതിക്കേണം;

പുരോഹിതൻ മതിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ അതു
ഇരിക്കേണം. 15 തന്റെ വീടു വിശുദ്ധീകരിച്ചാൽ
അതു വീണ്ടെടുക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ നിന്റെ
മതിപ്പുവിലയുടെ അഞ്ചിലൊന്നു അതിനോടു
കൂട്ടേണം; എന്നാൽ അതു അവന്നുള്ളതാകും.
16 ഒരുത്തൻ തന്റെ അവകാശനിലത്തിൽ
ഏതാനും യഹോവെക്കു വിശുദ്ധീകരിച്ചാൽ
നിന്റെ മതിപ്പു അതിന്റെ വിത്തുപാടിന്നു
ഒത്തവണ്ണം ആയിരിക്കേണം; ഒരു ഹോമെർ
യവം വിതെക്കുന്ന നിലത്തിന്നു അമ്പതു
ശേക്കെൽ വെള്ളി മതിക്കേണം. 17
യോബേൽസംവത്സരംമുതൽ അവൻ തന്റെ നിലം
വിശുദ്ധീകരിച്ചാൽ അതു നിന്റെ മതിപ്പുപോലെ
ഇരിക്കേണം. 18 യോബേൽസംവത്സരത്തിന്റെ
ശേഷം അവൻ അതിനെ വിശുദ്ധീകരിച്ചാലോ
യോബേൽസംവത്സരംവരെ ശേഷിക്കുന്ന
സംവത്സരങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം പുരോഹിതൻ
അതിന്റെ വില കണക്കാക്കേണം; അതു
നിന്റെ മതിപ്പിൽനിന്നു കുറെക്കേണം. 19 നിലം
വിശുദ്ധീകരിച്ചവൻ അതു വീണ്ടെടുക്കുന്നെങ്കിൽ
അവൻ നിന്റെ മതിപ്പുവിലയുടെ അഞ്ചിലൊന്നു
അതിനോടു കൂട്ടേണം; എന്നാൽ അതു
അവന്നു സ്ഥിരമായിരിക്കും. 20 അവൻ നിലം
വീണ്ടെടുക്കാതെ മറ്റൊരുത്തന്നു വിറ്റാലോ
പിന്നെ അതു വീണ്ടെടുത്തുകൂടാ. 21
ആ നിലം യൊബേൽസംവത്സരത്തിൽ
ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോൾ ശപഥാർപ്പിതഭൂമിപോലെ
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം; അതിന്റെ
അനുഭവം പുരോഹിതന്നു ഇരിക്കേണം. 22

തന്റെ അവകാശനിലങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാതെ
സ്വായജ്ജിതമായുള്ള ഒരു നിലം ഒരുത്തൻ
യഹോവെക്കു ശുദ്ധീകരിച്ചാൽ 23 പുരോഹിതൻ
യോബേൽസംവത്സരംവരെ മതിപ്പുവില
കണക്കാക്കേണം; നിന്റെ മതിപ്പുവില അവൻ
അന്നുതന്നേ യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായി
കൊടുക്കേണം. 24 ആ നിലം മുന്നുടമസ്ഥന്നു
യോബേൽസംവത്സരത്തിൽ തിരികെ ചേരേണം. 25
നിന്റെ മതിപ്പു ഒക്കെയും ശേക്കെലിന്നു ഇരുപതു
ഗേരാവെച്ചു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം
ആയിരിക്കേണം. 26 കടിഞ്ഞൂൽപിറവിയാൽ
യഹോവെക്കുള്ളതായ മൃഗത്തെ മാത്രം ആരും
വിശുദ്ധീകരിക്കരുതു; മാടായാലും ആടായാലും
അതു യഹോവെക്കുള്ളതു ആകുന്നു. 27
അതു അശുദ്ധമൃഗമാകുന്നു എങ്കിൽ
മതിപ്പുവിലയും അതിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നും കൂടെ
കൊടുത്തു അതിനെ വീണ്ടെടുക്കേണം;
വീണ്ടെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ മതിപ്പുവിലെക്കു
അതിനെ വിൽക്കേണം. 28 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ
തനിക്കുള്ള ആൾ, മൃഗം, അവകാശനിലം
മുതലായി യഹോവെക്കു കൊടുക്കുന്ന യാതൊരു
ശപഥാപ്പിതവും വിൽക്കയോ വീണ്ടെടുക്കയോ
ചെയ്തുകൂടാ; ശപഥാപ്പിതം ഒക്കെയും
യഹോവെക്കു അതിവിശുദ്ധം ആകുന്നു. 29
മനുഷ്യവഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ശപഥാപ്പിതമായി
കൊടുക്കുന്ന ആരെയും വീണ്ടെടുക്കാതെ
കൊന്നുകളയേണം. 30 നിലത്തിലെ വിത്തിലും
വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലത്തിലും ദേശത്തിലെ ദശാംശം
ഒക്കെയും യഹോവെക്കുള്ളതു ആകുന്നു; അതു

യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം. 31 ആരെങ്കിലും തന്റെ
ദശാംശത്തിൽ ഏതാനും വീണ്ടെടുക്കുന്നു
എങ്കിൽ അതിനോടു അഞ്ചിലൊന്നുകൂടെ
ചേൎത്തുകൊടുക്കേണം. 32 മാടാകട്ടെ
ആടാകട്ടെ കോലിൻ കീഴെ കടന്നുപോകുന്ന
എല്ലാറ്റിലും പത്തിലൊന്നു യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 33 അതു നല്ലതോതീയതോ
എന്നു ശോധനചെയ്യരുതു; വെച്ചുമാറുകയും
അരുതു; വെച്ചുമാറുന്നു എങ്കിൽ അതും
വെച്ചുമാറിയതും വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം.
അവയെ വീണ്ടെടുത്തുകൂടാ. 34
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി യഹോവ
സീനായിപൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു മോശെയോടു കല്പിച്ച
കല്പനകൾ ഇവതന്നേ.

സംഖ്യാപുസ്തകം

1 അവർ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ
രണ്ടാം സംവത്സരം രണ്ടാം മാസം ഒന്നാം
തിയ്യതി യഹോവ സീനായിമരുഭൂമിയിൽ
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽവെച്ചു മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2 നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഗോത്രംഗോത്രമായും
കുടുംബംകുടുംബമായും സകലപുരുഷന്മാരെയും
ആളാംപ്രതി പേർവഴി ചാർത്തി സംഘത്തിന്റെ
ആകത്തുക എടുക്കേണം. 3 നീയും അഹരോനും
യിസ്രായേലിൽ ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു,
യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള
എല്ലാവരെയും ഗണംഗണമായി എണ്ണേണം. 4
ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു തന്റെ കുടുംബത്തിൽ
തലവനായ ഒരുത്തൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 5 നിങ്ങളോടുകൂടെ
നില്ക്കേണ്ടുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ പേരാവിതു:
രൂബേൻഗോത്രത്തിൽ ശെദേയൂരിന്റെ മകൻ
എലീസൂർ; 6 ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിൽ
സൂരീശദ്ദായിയുടെ മകൻ ശെലൂമീയേൽ; 7
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ അമ്മീനാദാബിന്റെ
മകൻ നഹശോൻ; 8 യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിൽ
സൂവാരിന്റെ മകൻ നെഥനയേൽ; 9
സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിൽ ഹേലോന്റെ മകൻ
എലീയാബ്; 10 യോസേഫിന്റെ മക്കളിൽ
എഫ്രയീംഗോത്രത്തിൽ അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ
എലീശാമാ; മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ പെദാസൂരിന്റെ
മകൻ ഗമലീയേൽ; 11 ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ
ഗിദെയോനിയുടെ മകൻ അബീദാൻ; 12

ദാൻഗോത്രത്തിൽ അമ്മീശദ്ദായിയുടെ മകൻ
അഹീയേസെർ; 13 ആശേർഗോത്രത്തിൽ
ഒക്രാന്റെ മകൻ പഗീയേൽ; 14 ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ
ദെയൂവേലിന്റെ മകൻ എലീയാസാഫ്; 15
നഫ്താലിഗോത്രത്തിൽ ഏനാന്റെ മകൻ അഹീര.
16 ഇവർ സംഘത്തിൽനിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവരും
തങ്ങളുടെ പിതൃഗോത്രങ്ങളിൽ പ്രഭുക്കന്മാരും
യിസ്രായേലിൽ സഹസ്രാധിപന്മാരും ആയിരുന്നു.
17 കുറിക്കപ്പെട്ട ഈ പുരുഷന്മാരെ മോശെയും
അഹരോനും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 18 രണ്ടാം
മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി അവർ സർവ്വസഭയെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി; അവർ ഗോത്രം ഗോത്രമായും
കുടുംബംകുടുംബമായും ആളാംപ്രതി ഇരുപതു
വയസ്സുമുതൽ മോലോട്ടു പേരുപേരായി
താന്താങ്ങളുടെ വംശവിവരം അറിയിച്ചു. 19
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അവൻ സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
അവരുടെ എണ്ണമെടുത്തു. 20 യിസ്രായേലിന്റെ
മൂത്തമകനായ രൂബേന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികൾ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ആളാംപ്രതി ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു,
യുദ്ധത്തിന്നു പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും
21 പേരുപേരായി രൂബേൻ ഗോത്രത്തിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവർ നാല്പത്താറായിരത്തഞ്ഞൂറു
പേർ. 22 ശിമെയോന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ആളാംപ്രതി ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു
യുദ്ധത്തിന്നു പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും
23 പേരുപേരായി ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിൽ

എണ്ണപ്പെട്ടവർ അമ്പത്തൊമ്പതിനായിരത്തി
മുന്നൂറുപേർ. 24 ഗാദിന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും
പേരുപേരായി 25 ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
നാല്പത്തയ്യായിരത്തറുനൂറ്റമ്പതു പേർ. 26
യെഹൂദയുടെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി
27 യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
എഴുപത്തുനാലായിരത്തറുനൂറു പേർ. 28
യിസ്സാഖാരിന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി
29 യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
അമ്പത്തുനാലായിരത്തി നാനൂറു പേർ. 30
സെബൂലൂന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും 31
പേരുപേരായി സെബൂലൂൻ ഗോത്രത്തിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവർ അമ്പത്തേഴായിരത്തി
നാനൂറു പേർ. 32 യോസേഫിന്റെ മക്കളിൽ
എഫ്രയീമിന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു

പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും 33
പേരുപേരായി എഫ്രയീംഗോത്രത്തിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവർ നാല്പതിനായിരത്തഞ്ഞൂറു
പേർ. 34 മനശ്ശെയുടെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി
35 മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
മുപ്പത്തീരായിരത്തിരുനൂറു പേർ. 36 ബെന്യാമീന്റെ
മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ കുലംകുലമായും
കുടുംബംകുടുംബമായും ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ
മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു പ്രാപ്തിയുള്ള
സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി 37 ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ മുപ്പത്തയ്യായിരത്തി
നാനൂറു പേർ. 38 ദാന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി
39 ദാൻഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
അറുപത്തീരായിരത്തെഴുനൂറു പേർ. 40
ആശേരിന്റെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി
41 ആശേർഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
നാല്പത്തോരായിരത്തഞ്ഞൂറു പേർ. 42
നഫ്താലിയുടെ മക്കളുടെ സന്തതികളിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു

പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരും പേരുപേരായി
43 നഫ്താലിഗോത്രത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
അമ്പത്തുമൂവായിരത്തി നാനൂറു പേർ. 44
മോശെയും അഹരോനും ഗോത്രത്തിന്നു ഒരുവൻ
വീതം യിസ്രായേൽപ്രഭുക്കന്മാരായ പന്ത്രണ്ടു
പുരുഷന്മാരുംകൂടി എണ്ണമെടുത്തവർ ഇവർ തന്നേ.
45 യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഗോത്രംഗോത്രമായി
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യുദ്ധത്തിന്നു
പ്രാപ്തിയുള്ള സകലപുരുഷന്മാരുമായി
46 എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആകെ ആറുലക്ഷത്തി
മൂവായിരത്തഞ്ഞൂറ്റമ്പതു പേർ ആയിരുന്നു. 47
ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലേവ്യരെ പിതൃഗോത്രമായി
എണ്ണിയില്ല. 48 ലേവിഗോത്രത്തെ മാത്രം എണ്ണരുതു;
49 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ അവരുടെ സംഖ്യ
എടുക്കയും അരുതു എന്നു യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചിരുന്നു. 50 ലേവ്യരെ സാക്ഷ്യനിവാസത്തിന്നും
അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും
ഒക്കെ വിചാരകന്മാരായി നിയമിക്കേണം;
അവർ തിരുനിവാസവും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും വഹിക്കേണം;
അവർ അതിന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും
തിരുനിവാസത്തിന്റെ ചുറ്റും പാളയമടിച്ചു
പാൎക്കയും വേണം. 51 തിരുനിവാസം
പുറപ്പെടുമ്പോൾ ലേവ്യർ അതു അഴിച്ചെടുക്കേണം;
തിരുനിവാസം അടിക്കുമ്പോൾ ലേവ്യർ അതു
നിവിൎത്തേണം; ഒരന്യൻ അടുത്തുവന്നാൽ
മരണ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 52
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഗണംഗണമായി
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പാളയത്തിലും

ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൊടിക്കരികെയും
ഇങ്ങനെ കൂടാരം അടിക്കേണം. 53 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സംഘത്തിന്മേൽ
ക്രോധം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ലേവ്യർ
സാക്ഷ്യനിവാസത്തിന്നു ചുറ്റം പാളയമിറങ്ങേണം;
ലേവ്യർ സാക്ഷ്യനിവാസത്തിന്റെ കാര്യം
നോക്കേണം 54 എന്നു യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ എല്ലാം യിസ്രായേൽമക്കൾ
ചെയ്തു; അതുപോലെ തന്നേ അവർ ചെയ്തു.

2 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: 2
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ഗോത്രത്തിന്റെ അടയാളത്തോടുകൂടിയ
കൊടിക്കരികെ പാളയമിറങ്ങേണം;
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നെതിരായി ചുറ്റും അവർ
പാളയമിറങ്ങേണം. 3 യെഹൂദാപാളയത്തിന്റെ
കൊടിക്കീഴുള്ളവർ ഗണംഗണമായി കിഴക്കു
സൂര്യോദയത്തിന്നു നേരെ പാളയമിറങ്ങേണം;
യെഹൂദയുടെ മക്കൾക്കു അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ
നഹശോൻ പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 4 അവന്റെ
ഗണം ആകെ എഴുപത്തുനാലായിരത്തറുനൂറു
പേർ. 5 അവന്റെ അരികെ യിസ്സാഖാർഗോത്രം
പാളയമിറങ്ങേണം; യിസ്സാഖാരിന്റെ മക്കൾക്കു
സൂവാരിന്റെ മകൻ നെഥനയേൽ പ്രഭു
ആയിരിക്കേണം. 6 അവന്റെ ഗണം ആകെ
അമ്പത്തുനാലായിരത്തി നാനൂറു പേർ. 7
പിന്നെ സെബൂലൂൻ ഗോത്രം; സെബൂലൂന്റെ
മക്കൾക്കു ഹേലോന്റെ മകൻ എലീയാബ്
പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 8 അവന്റെ

ഗണം ആകെ അമ്പത്തേഴായിരത്തി
നാനൂറു പേർ. 9 യെഹൂദാപാളയത്തിലെ
ഗണങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആകെ
ലക്ഷത്തെൺപത്താറായിരത്തി നാനൂറു
പേർ. ഇവർ ആദ്യം പുറപ്പെടേണം. 10
രൂബേൻപാളയത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴുള്ളവർ
ഗണംഗണമായി തെക്കുഭാഗത്തു
പാളയമിറങ്ങേണം; രൂബേന്റെ മക്കൾക്കു
ശെദേയൂരിന്റെ മകൻ എലീസൂർ പ്രഭു
ആയിരിക്കേണം. 11 അവന്റെ ഗണം ആകെ
നാല്പത്താറായിരത്തഞ്ഞൂറു പേർ. 12 അവന്റെ
അരികെ ശിമെയോൻഗോത്രം പാളയമിറങ്ങേണം;
ശിമെയോന്റെ മക്കൾക്കു സൂരീശദ്ദായിയുടെ മകൻ
ശെലൂമീയേൽ പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 13 അവന്റെ
ഗണം ആകെ അമ്പത്തൊമ്പതിനായിരത്തി
മുന്നൂറു പേർ. 14 പിന്നെ ഗാദ്ഗോത്രം; ഗാദിന്റെ
മക്കൾക്കു രെയൂവേലിന്റെ മകൻ എലീയാസാഫ്
പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 15 അവന്റെ ഗണം ആകെ
നാല്പത്തയ്യായിരത്തറുനൂറ്റമ്പതു പേർ. 16 രൂബേൻ
പാളയത്തിലെ ഗണങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആകെ
ഒരു ലക്ഷത്തമ്പത്തോരായിരത്തി നാനൂറ്റമ്പതു
പേർ. അവർ രണ്ടാമതായി പുറപ്പെടേണം. 17
പിന്നെ സമാഗമനകൂടാരം പാളയത്തിന്റെ നടുവിൽ
ലേവ്യരുടെ പാളയവുമായി യാത്രചെയ്യേണം; അവർ
പാളയമിറങ്ങുന്നതുപോലെ തന്നേ താന്താങ്ങളുടെ
കൊടിക്കരികെ യഥാക്രമം പുറപ്പെടേണം. 18
എഫ്രയീംപാളയത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴുള്ളവർ
ഗണംഗണമായി പടിഞ്ഞാറെഭാഗത്തു
പാളയമിറങ്ങേണം; എഫ്രയീമിന്റെ മക്കൾക്കു

അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ എലീശാമാ പ്രഭു
ആയിരിക്കേണം. 19 അവന്റെ ഗണം ആകെ
നാല്പതിനായിരത്തഞ്ഞൂറു പേർ. 20 അവന്റെ
അരികെ മനശ്ശെഗോത്രം പാളയമിറങ്ങേണം;
മനശ്ശെയുടെ മക്കൾക്കു പെദാസൂരിന്റെ മകൻ
ഗമലീയേൽ പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 21 അവന്റെ
ഗണം ആകെ മുപ്പത്തീരായിരത്തിരുനൂറു പേർ. 22
പിന്നെ ബെന്യാമീൻ ഗോത്രം പാളയമിറങ്ങേണം;
ബെന്യാമീന്റെ മക്കൾക്കു ഗിദെയോനിയുടെ
മകൻ അബീദാൻ പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 23
അവന്റെ ഗണം ആകെ മുപ്പത്തയ്യായിരത്തി
നാനൂറു പേർ. 24 എഫ്രയീംപാളയത്തിലെ
ഗണങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആകെ ഒരു
ലക്ഷത്തെണ്ണായിരത്തൊരുനൂറു പേർ. അവർ
മൂന്നാമതായി പുറപ്പെടേണം. 25 ദാൻപാളയത്തിന്റെ
കൊടിക്കീഴുള്ളവർ ഗണംഗണമായി
വടക്കെഭാഗത്തു പാളയമിറങ്ങേണം; ദാന്റെ
മക്കൾക്കു അമ്മീശദ്ദായിയുടെ മകൻ അഹീയേസർ
പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 26 അവന്റെ ഗണം ആകെ
അറുപത്തീരായിരത്തെഴുനൂറു പേർ. 27 അവന്റെ
അരികെ ആശേർഗോത്രം പാളയമിറങ്ങേണം;
ആശേരിന്റെ മക്കൾക്കു ഒക്രാന്റെ മകൻ പഗീയേൽ
പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 28 അവന്റെ ഗണം
ആകെ നാല്പത്തോരായിരത്തഞ്ഞൂറു പേർ. 29
പിന്നെ നഫ്താലിഗോത്രം പാളയമിറങ്ങേണം;
നഫ്താലിയുടെ മക്കൾക്കു ഏനാന്റെ മകൻ
അഹീര പ്രഭു ആയിരിക്കേണം. 30 അവന്റെ ഗണം
ആകെ അമ്പത്തുമൂവായിരത്തി നാനൂറു പേർ. 31
ദാൻപാളയത്തിലെ ഗണങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ

ആകെ ഒരു ലക്ഷത്തമ്പത്തേഴായിരത്തറുനൂറു
പേർ. അവർ തങ്ങളുടെ കൊടികളോടുകൂടെ
ഒടുവിൽ പുറപ്പെടേണം. 32 യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
ഗോത്രംഗോത്രമായി എണ്ണപ്പെട്ടവർ ഇവർ
തന്നേ. പാളയങ്ങളിൽ ഗണംഗണമായി
എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആകെ ആറുലക്ഷത്തി
മൂവായിരത്തഞ്ഞുറ്റമ്പതുപേർ ആയിരുന്നു. 33
എന്നാൽ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലേവ്യരെ
എണ്ണിയില്ല. 34 യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും യിസ്രായേൽമക്കൾ
ചെയ്തു; അങ്ങനെ തന്നേ അവർ താന്താങ്ങളുടെ
കൊടിക്കരികെ പാളയമിറങ്ങി; അങ്ങനെ തന്നേ
അവർ കുടുംബംകുടുംബമായും കുലംകുലമായും
പുറപ്പെട്ടു.

3 യഹോവ സീനായിപർവ്വതത്തിൽവെച്ചു
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്ത കാലത്തു
അഹരോന്റെയും മോശെയുടെയും
വംശപാരമ്പര്യമാവിതു: 2 അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ഇവ: ആദ്യജാതൻ
നാദാബ്, അബീഹൂ, എലെയാസാർ,
ഈഥാമാർ. 3 പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ
പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരായി അഭിഷേകം ലഭിച്ച
പുരോഹിതന്മാരായ അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
പേരുകൾ ഇവ തന്നേ. 4 എന്നാൽ നാദാബും
അബീഹൂവും സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അന്യാഗ്നി
കത്തിച്ചപ്പോൾ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു
മരിച്ചുപോയി; അവക്കു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;

എലെയാസാരും ഈഥാമാരും അപ്പനായ
അഹരോന്റെ മുമ്പാകെ പുരോഹിതശുശ്രൂഷ
ചെയ്തുപോന്നു. 5 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 6 നീ
ലേവിഗോത്രത്തെ അടുക്കൽ വരുത്തി
പുരോഹിതനായ അഹരോന്നു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ നിൎത്തുക. 7
അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
അവന്റെ കാൎയ്യവും സൎവ്വസഭയുടെ കാൎയ്യവും
നോക്കി തിരുനിവാസത്തിലെ വേല ചെയ്യേണം.
8 അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നുള്ള
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
കാൎയ്യവും നോക്കി കൂടാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള വേല
ചെയ്യേണം. 9 നീ ലേവ്യരെ അഹരോന്നും
അവന്റെ പുത്രന്മാൎക്കും കൊടുക്കേണം;
യിസ്രായേൽമക്കളിൽനിന്നു അവർ അവന്നു
സാക്ഷാൽ ദാനമായുള്ളവർ ആകുന്നു. 10
അഹരോനെയും പുത്രന്മാരെയും പൌരോഹിത്യം
നടത്തുവാൻ നിയമിച്ചാക്കേണം; അടുത്തുവരുന്ന
അന്യൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
11 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 12 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽ പിറക്കുന്ന എല്ലാകടിഞ്ഞൂലിന്നും പകരം
ഞാൻ ലേവ്യരെ യിസ്രായേൽമക്കളിൽനിന്നു
എടുത്തിരിക്കുന്നു; ലേവ്യർ
എനിക്കുള്ളവരായിരിക്കേണം. 13 കടിഞ്ഞൂലെല്ലാം
എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തു
കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും കൊന്നനാളിൽ
യിസ്രായേലിൽ മനുഷ്യന്റെയും മൃഗത്തിന്റെയും

കടിഞ്ഞൂലിനെയെല്ലാം എനിക്കായിട്ടു
ശുദ്ധീകരിച്ചു; അതു എനിക്കുള്ളതായിരിക്കേണം;
ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. 14 യഹോവ പിന്നെയും
സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 15 ലേവ്യരെ കുലംകുലമായും
കുടുംബംകുടുംബമായും എണ്ണുക; അവരിൽ ഒരു
മാസംമുതൽ മേലോട്ടു പ്രായമുള്ള ആണിനെ
ഒക്കെയും നീ എണ്ണേണം. 16 തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ യഹോവയുടെ
വചനപ്രകാരം അവരെ എണ്ണി. 17 ലേവിയുടെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ: ഗേർശോൻ, കെഹാത്ത്,
മെരാരി. 18 കുടുംബംകുടുംബമായി ഗേർശോന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ: 19 ലിബ്നി, ശിമെയി.
കുടുംബംകുടുംബമായി കെഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ:
അമ്രാം, യിസ്ഹാർ, ഹെബ്രോൻ, ഉസ്സീയേൽ. 20
കുടുംബംകുടുംബമായി മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ:
മഹ്ലി, മൂശി. ഇവർതന്നേ കുലംകുലമായി
ലേവിയുടെ കുടുംബങ്ങൾ. 21 ഗേർശോനിൽനിന്നു
ലിബ്നിയരുടെ കുടുംബവും ശിമ്യരുടെ കുടുംബവും
ഉത്ഭവിച്ചു; ഇവ ഗേർശോന്യകുടുംബങ്ങൾ. 22
അവരിൽ ഒരു മാസംമുതൽ മേലോട്ടു പ്രായമുള്ള
ആണുങ്ങളുടെ സംഖ്യയിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവരുടെ
ആകത്തുക ഏഴായിരത്തഞ്ഞൂറു. 23
ഗേർശോന്യകുടുംബങ്ങൾ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പുറകിൽ പടിഞ്ഞാറെഭാഗത്തു പാളയമിറങ്ങേണം.
24 ഗേർശോന്യരുടെ പിതൃഭവനത്തിന്നു ലായേലിന്റെ
മകൻ എലീയാസാഫ് പ്രഭു ആയിരിക്കേണം.
25 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ഗേർശോന്യർ
നോക്കേണ്ടതു തിരുനിവാസവും കൂടാരവും

അതിന്റെ പുറമൂടിയും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിലിന്നുള്ള മറശ്ശീലയും 26 തിരുനിവാസത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിന്നും ചുറ്റുമുള്ള പ്രാകാരത്തിന്റെ
മറശ്ശീലയും പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീലയും
അതിന്റെ എല്ലാവേലെക്കും ഉള്ള കയറുകളും
ആകുന്നു. 27 കെഹാത്തിൽനിന്നു അമ്രാമ്യരുടെ
കുടുംബവും യിസ്ഹാര്യരുടെ കുടുംബവും
ഹെബ്രോന്യരുടെ കുടുംബവും ഉസ്സീയേല്യരുടെ
കുടുംബവും ഉത്ഭവിച്ചു. 28 ഇവ കെഹാത്യരുടെ
കുടുംബങ്ങൾ. ഒരു മാസംമുതൽ മേലോട്ടു
പ്രായമുള്ള എല്ലാ ആണുങ്ങളുടെയും
സംഖ്യയിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ കാര്യം
നോക്കുന്നവർ എണ്ണായിരത്തറുനൂറു പേർ. 29
കെഹാത്യകുടുംബങ്ങൾ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
തെക്കെഭാഗത്തു പാളയമിറങ്ങേണം. 30
കെഹാത്യകുടുംബങ്ങളുടെ പിതൃഭവനത്തിന്നു
ഉസ്സീയേലിന്റെ മകൻ എലീസാഫാൻ പ്രഭു
ആയിരിക്കേണം. 31 അവർ നോക്കേണ്ടതു പെട്ടകം,
മേശ, നിലവിളക്കു, പീഠങ്ങൾ, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ, തിരശ്ശീല
എന്നിവയും അവെക്കുള്ള വേല ഒക്കെയും
ആകുന്നു. 32 പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ മകൻ
എലെയാസാർ ലേവ്യക്കു പ്രധാനപ്രഭുവും
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ കാര്യം നോക്കുന്നവരുടെ
മേൽവിചാരകനും ആയിരിക്കേണം. 33
മെരാരിയിൽനിന്നു മഹ്ലിയരുടെ കുടുംബവും
മൂശ്യരുടെ കുടുംബവും ഉത്ഭവിച്ചു;
മെരാര്യകുടുംബങ്ങൾ ഇവ തന്നേ. 34
അവരിൽ ഒരു മാസംമുതൽ മേലോട്ടു

പ്രായമുള്ള ആണുങ്ങളുടെ സംഖ്യയിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആറായിരത്തിരുനൂറു പേർ. 35
മെരായ്യകുടുംബങ്ങളുടെ പിതൃഭവനത്തിന്നു
അബീഹയിലിന്റെ മകൻ സൂരിയേൽ പ്രഭു
ആയിരിക്കേണം; ഇവർ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
വടക്കെ ഭാഗത്തു പാളയമിറങ്ങേണം. 36
മെരായ്യർ നോക്കുവാൻ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു
തിരുനിവാസത്തിന്റെ പലക, അന്താഴം, തൂൺ,
ചുവടു, അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും, അതു
സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാവേലയും, 37 പ്രാകാരത്തിന്റെ
ചുറ്റും ഉള്ള തൂൺ, അവയുടെ ചുവടു, കുറ്റി, കയറു
എന്നിവ. 38 എന്നാൽ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
മുൻവശത്തു കിഴക്കു, സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
മുൻവശത്തു തന്നേ, സൂര്യോദയത്തിന്നു നേരെ
മോശെയും അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
പാളയമിറങ്ങുകയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
കാര്യമായ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ കാര്യം
നോക്കുകയും വേണം; അന്യൻ അടുത്തുവന്നാൽ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 39 മോശെയും
അഹരോനും യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം
കുടുംബംകുടുംബമായി എണ്ണിയ ലേവ്യരിൽ ഒരു
മാസംമുതൽ മോലോട്ടു പ്രായമുള്ള ആണുങ്ങൾ
ആകെ ഇരുപത്തീരായിരം പേർ. 40 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു:
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഒരു മാസംമുതൽ മേലോട്ടു
പ്രായമുള്ള ആദ്യജാതന്മാരായ ആണുങ്ങളെ
ഒക്കെയും എണ്ണി പേരുപേരായി അവരുടെ
സംഖ്യ എടുക്കുക. 41 യിസ്രായേൽമക്കളിലെ
എല്ലാകടിഞ്ഞൂലുകൾക്കും പകരം ലേവ്യരുടെ

മൃഗങ്ങളെയും എനിക്കായിട്ടു എടുക്കേണം; ഞാൻ
യഹോവ ആകുന്നു.
42 യഹോവ തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
എല്ലാകടിഞ്ഞൂലുകളെയും എണ്ണി.
43 ഒരു മാസംമുതൽ മേലോട്ടു പ്രായമുള്ള
ആദ്യജാതന്മാരായ എല്ലാ ആണുങ്ങളെയും
പേരുപേരായി എണ്ണിയ ആകത്തുക
ഇരുപത്തീരായിരത്തിരുനൂറ്റെഴുപത്തുമൂന്നു
ആയിരുന്നു.
44 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
45 യിസ്രായേൽമക്കളിൽ എല്ലാകടിഞ്ഞൂലുകൾക്കും
പകരം ലേവ്യരെയും അവരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കു
പകരം ലേവ്യരുടെ മൃഗങ്ങളെയും എടുക്ക;
ലേവ്യർ എനിക്കുള്ളവരായിരിക്കേണം; ഞാൻ
യഹോവ ആകുന്നു.
46 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
കടിഞ്ഞൂലുകളിൽ ലേവ്യരുടെ എണ്ണത്തെ
കവിഞ്ഞുള്ള ഇരുനൂറ്റെഴുപത്തുമൂന്നു പേരുടെ
വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി തലക്കു അഞ്ചു ശേക്കെൽ
വീതം വാങ്ങേണം;
47 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം ശേക്കെൽ ഒന്നിന്നു ഇരുപതു
ഗേരാവെച്ചു വാങ്ങേണം.
48 അവരുടെ എണ്ണത്തെ
കവിയുന്നവരുടെ വീണ്ടെടുപ്പുവില അഹരോന്നും
അവന്റെ മക്കൾക്കും കൊടുക്കേണം.
49 ലേവ്യരെക്കൊണ്ടു വീണ്ടെടുത്തവരുടെ എണ്ണത്തെ
കവിഞ്ഞുള്ളവരുടെ വീണ്ടെടുപ്പുവില
മോശെ വാങ്ങി.
50 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ആദ്യജാതന്മാരോടു അവൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം ഒരായിരത്തി മൂന്നൂററുപത്തഞ്ചു
ശേക്കെൽ പണം വാങ്ങി.
51 യഹോവ

മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
വീണ്ടെടുത്തവരുടെ വില മോശെ അഹരോന്നും
അവന്റെ മക്കൾക്കും യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം
കൊടുത്തു.
4 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: 2
ലേവ്യരിൽ വെച്ചു കെഹാത്യരിൽ മുപ്പതു
വയസ്സുമുതൽ അമ്പതു വയസ്സുവരെയുള്ളവരായി
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ 3 വേലചെയ്‌വാൻ
സേവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും
കുടുംബംകുടുംബമായും കുലംകുലമായും എണ്ണി
തുക എടുപ്പിൻ. 4 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
അതിവിശുദ്ധകാൎയ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു
കെഹാത്യരുടെ വേല എന്തെന്നാൽ: 5 പാളയം
യാത്രപുറപ്പെടുമ്പോൾ അഹരോനും
പുത്രന്മാരും വന്നു തിരശ്ശീല ഇറക്കി
അതുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യപെട്ടകം മൂടേണം. 6
തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള മൂടി അതിന്മേൽ
ഇട്ടു അതിന്നു മീതെ നീലശ്ശീല വിരിച്ചു തണ്ടു
ചെലുത്തേണം. 7 കാഴ്ചയപ്പത്തിന്റെ മേശമേലും
ഒരു നീലശ്ശീല വിരിച്ചു അതിന്മേൽ തളികകളും
കരണ്ടികളും കിണ്ടികളും പകരുന്നതിന്നുള്ള
കുടങ്ങളും വെക്കേണം; നിരന്തരമായ അപ്പവും
അതിന്മേൽ ഇരിക്കേണം. 8 അവയുടെമേൽ ഒരു
ചുവപ്പുശീല വിരിച്ചു തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള
മൂടുവിരിയാൽ അതു മൂടുകയും തണ്ടു
ചെലുത്തുകയും വേണം. 9 ഒരു നീലശ്ശീല എടുത്തു
വെളിച്ചത്തിന്നുള്ള നിലവിളക്കും അതിന്റെ
ദീപങ്ങളും ചവണകളും കരിന്തിരി മുറിച്ചിടുന്ന

പാത്രങ്ങളും അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിന്നുള്ള എല്ലാ എണ്ണക്കുടങ്ങളും മൂടേണം.
10 അതും അതിന്റെ പാത്രങ്ങളൊക്കെയും തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു വിരിയിൽ പൊതിഞ്ഞു ഒരു തണ്ടിന്മേൽ വെച്ചുകെട്ടേണം.
11 സ്വർണ്ണ പീഠത്തിന്മേലും അവർ ഒരു നീലശ്ശീല വിരിച്ചു തഹശ്ശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു വിരിയാൽ മൂടുകയും തണ്ടു ചെലുത്തുകയും വേണം.
12 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും അവർ എടുത്തു ഒരു നീലശ്ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു വിരിയാൽ മൂടുകയും ഒരു തണ്ടിന്മേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയും വേണം.
13 അവർ യാഗപീഠത്തിൽനിന്നു വെണ്ണീർ നീക്കി അതിന്മേൽ ഒരു ധൂമ്രശീല വിരിക്കേണം.
14 അവർ അതിന്മേൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യേണ്ടതിന്നുള്ള ഉപകരണങ്ങളായ കലശം, മുൾക്കൊളുത്തു, ചട്ടുകം, കലം എന്നിങ്ങനെ യാഗപീഠത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും അതിന്മേൽ വെക്കേണം; തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു വിരി അതിന്മേൽ വിരിക്കയും തണ്ടു ചെലുത്തുകയും വേണം.
15 പാളയം യാത്രപുറപ്പെടുമ്പോൾ അഹരോനും പുത്രന്മാരും വിശുദ്ധമന്ദിരവും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും മൂടി തീൎന്നശേഷം കെഹാത്യർ ചുമപ്പാൻ വരേണം; എന്നാൽ അവർ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിശുദ്ധമായതൊന്നും തൊടരുതു; സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കെഹാത്യരുടെ ചുമടു ഇവ തന്നേ.
16 പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ മകൻ എലെയാസാർ നോക്കേണ്ടതു: വെളിച്ചത്തിന്നുള്ള

എണ്ണ, സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗം, നിരന്തരഭോജനയാഗം,
അഭിഷേകതൈലം എന്നിവയും തിരുനിവാസം
മുഴുവനും അതിലുള്ളതൊക്കെയും
വിശുദ്ധമന്ദിരവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും
തന്നേ. 17 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: 18 നിങ്ങൾ
കെഹാത്യകുടുംബങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തെ
ലേവ്യരിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയരുതു. 19 അവർ
അതിവിശുദ്ധവസ്തുക്കളോടു അടുക്കുമ്പോൾ
മരിക്കാതെ ജീവനോടിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇങ്ങനെ
ചെയ്വിൻ: അഹരോനും പുത്രന്മാരും അകത്തു
കടന്നു അവരിൽ ഓരോരുത്തനെ അവനവന്റെ
വേലെക്കും അവനവന്റെ ചുമട്ടിന്നും
ആക്കേണം. 20 എന്നാൽ അവർ വിശുദ്ധമന്ദിരം
കണ്ടിട്ടു മരിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ക്ഷണനേരംപോലും അകത്തു കടക്കരുതു.
21 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 22 ഗേർശോന്യരെയും
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും എണ്ണി
തുക എടുക്കുക. 23 മുപ്പതു വയസ്സുമുതൽ
അമ്പതു വയസ്സുവരെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
വേല ചെയ്വാൻ സേവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന
എല്ലാവരെയും എണ്ണേണം. 24 സേവ
ചെയ്യുന്നതിലും ചുമടെടുക്കുന്നതിലും
ഗേർശോന്യകുടുംബങ്ങൾക്കുള്ള വേല
എന്തെന്നാൽ: 25 തിരുനിവാസത്തിന്റെ തിരശ്ശീല,
സമാഗമനകൂടാരം, അതിന്റെ മൂടുവിരി,
തഹശുതോൽകൊണ്ടു അതിന്മേലുള്ള പുറമൂടി,
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നുള്ള

മറശ്ശീല, 26 പ്രാകാരത്തിന്റെ മറശ്ശീല, തിരുനിവാസത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും ചുറ്റുമുള്ള പ്രാകാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നുള്ള മറശ്ശീല, അവയുടെ കയറു എന്നിവയും അവയുടെ ഉപയോഗത്തിന്നുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും അവർ ചുമക്കേണം; അവയെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്‌വാനുള്ള വേലയൊക്കെയും അവർ ചെയ്യേണം. 27 ഗേർശോന്യരുടെ എല്ലാ ചുമടുകളും എല്ലാവേലയും സംബന്ധിച്ചുള്ളതൊക്കെയും അഹരോന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും കല്പനപ്രകാരം ആയിരിക്കേണം; അവരുടെ എല്ലാ ചുമടും നിങ്ങൾ അവരുടെ വിചാരണയിൽ ഏല്പിക്കേണം. 28
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ഗേർശോന്യരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കുള്ള വേല ഇതു തന്നേ; അവരുടെ സേവ പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ മകൻ ഈഥാമാരിന്റെ കൈക്കീഴായിരിക്കേണം.
29 മെരാൎയ്യരെയും കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായും എണ്ണേണം. 30
മുപ്പതു വയസ്സുമുതൽ അമ്പതു വയസ്സുവരെ സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ വേല ചെയ്‌വാൻ സേവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും നീ എണ്ണേണം. 31 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ അവക്കുള്ള എല്ലാവേലയുടെയും മുറെക്കു അവർ എടുക്കേണ്ടുന്ന ചുമടു എന്തെന്നാൽ: തിരുനിവാസത്തിന്റെ പലക, അന്താഴം, തൂൺ, ചുവടു, 32 ചുറ്റുമുള്ള പ്രാകാരത്തിന്റെ തൂൺ, ചുവടു, കുറ്റി, കയറു എന്നിവയും അവയുടെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും അവ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാവേലയും തന്നേ; അവർ എടുക്കേണ്ടുന്ന

ഉപകരണങ്ങൾ നിങ്ങൾ പേർവിവരമായി
അവരെ ഏല്പിക്കേണം. 33 പുരോഹിതനായ
അഹരോന്റെ മകൻ ഈഥാമാരിന്റെ കൈക്കീഴെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ മെരാര്യരുടെ
കുടുംബങ്ങൾക്കുള്ള സകലസേവയുടെയും
മുറെക്കു അവർ ചെയ്യേണ്ടുന്ന വേല
ഇതു തന്നേ. 34 മോശെയും അഹരോനും
സഭയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും കെഹാത്യരിൽ
മുപ്പതു വയസ്സുമുതൽ അമ്പതു വയസ്സുവരെ 35
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വേല ചെയ്വാൻ
സേവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും
കുടുംബംകുടുംബമായും കുലംകുലമായും
എണ്ണി. 36 അവരിൽ കുടുംബംകുടുംബമായി
എണ്ണപ്പെട്ടവർ രണ്ടായിരത്തെഴുനൂറ്റമ്പതു
പേർ. 37 മോശെമുഖാന്തരം യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെയും അഹരോനും
കെഹാത്യകുടുംബങ്ങളിൽ എണ്ണിയവരായി
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വേല ചെയ്വാനുള്ളവർ
എല്ലാം ഇവർ തന്നേ. 38 ഗേർശോന്യരിൽ
കുടുംബംകുടുംബമായും കുലംകുലമായും
എണ്ണപ്പെട്ടവരോ 39 മുപ്പതുവയസ്സുമുതൽ അമ്പതു
വയസ്സുവരെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വേല
ചെയ്വാൻ സേവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരായി 40
കുടുംബംകുടുംബമായും കുലംകുലമായും
എണ്ണപ്പെട്ടവർ രണ്ടായിരത്തറുനൂറ്റി മുപ്പതുപേർ.
41 യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെയും
അഹരോനും ഗേർശോന്യകുടുംബങ്ങളിൽ
എണ്ണിയവരായി സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വേല
ചെയ്വാനുള്ളവർ എല്ലാം ഇവർ തന്നേ. 42

മെരാൎയ്യകുടുംബങ്ങളിൽ കുടുംബംകുടുംബമായും
കുലംകുലമായും എണ്ണപ്പെട്ടവരോ 43 മുപ്പതു
വയസ്സുമുതൽ അമ്പതു വയസ്സുവരെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വേല ചെയ്‌വാൻ
സേവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരായി 44 അവരിൽ
കുടുംബംകുടുംബമായി എണ്ണപ്പെട്ടവർ ആകെ
മൂവായിരത്തിരുനൂറുപേർ. 45 യഹോവ
മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെയും
അഹരോനും മെരാൎയ്യകുടുംബങ്ങളിൽ എണ്ണിയവർ
ഇവർ തന്നേ. 46 മോശെയും അഹരോനും
യിസ്രായേൽ പ്രഭുക്കന്മാരും ലേവ്യരിൽ
കുടുംബംകുടുംബമായും കുലംകുലമായും
എണ്ണിയവരായി മുപ്പതു വയസ്സുമുതൽ
അമ്പതുവയസ്സുവരെ 47 സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ
സേവയും ചുമട്ടുവേലയും ചെയ്‌വാൻ പ്രവേശിച്ചവർ
ആകെ 48 എണ്ണായിരത്തഞ്ഞൂറ്റെൺപതു പേർ
ആയിരുന്നു. 49 യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
അവർ മോശെ മുഖാന്തരം ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ വേലയ്ക്കും താന്താന്റെ ചുമട്ടിന്നും
തക്കവണ്ണം എണ്ണപ്പെട്ടു; യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചപോലെ അവൻ അവരെ എണ്ണി.
5 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 സകലകുഷ്ഠരോഗിയെയും
സകലസ്രവക്കാരനെയും ശവത്താൽ
അശുദ്ധനായ ഏവനെയും പാളയത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കുവാൻ യിസ്രായേൽമക്കളോടു കല്പിക്ക.
3 ആണായാലും പെണ്ണായാലും അവരെ
പാളയത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കേണം; ഞാൻ
അവരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കയാൽ അവർ തങ്ങളുടെ

പാളയം അശുദ്ധമാക്കരുതു. 4 യിസ്രായേൽമക്കൾ
അങ്ങനെ ചെയ്തു അവരെ പാളയത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കി; യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ യിസ്രായേൽമക്കൾ
ചെയ്തു. 5 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 6 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറക: ഒരു പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ യഹോവയോടു
ദ്രോഹിച്ചു മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള
വല്ല പാപവും ചെയ്തിട്ടു കുറ്റക്കാരായാൽ
ചെയ്ത പാപം 7 അവർ ഏറ്റുപറകയും
തങ്ങളുടെ അകൃത്യത്തിന്നു പ്രതിശാന്തിയായി
മുതലും അതിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നും കൂട്ടി,
തങ്ങൾ അകൃത്യം ചെയ്തവന്നു പകരം
കൊടുക്കേണം. 8 എന്നാൽ അകൃത്യത്തിന്നു
പ്രതിശാന്തി വാങ്ങുവാൻ അവന്നു ചാർച്ചക്കാരൻ
ഇല്ലെങ്കിൽ അകൃത്യത്തിന്നുള്ള പ്രതിശാന്തി
യഹോവെക്കു കൊടുക്കുന്നതു പുരോഹിതന്നു
ഇരിക്കേണം; അതുകൂടാതെ അവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ
ആട്ടുകൊറ്റനെയും അർപ്പിക്കേണം. 9
യിസ്രായേൽമക്കൾ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുന്ന സകലവിശുദ്ധവസ്തുക്കളിലും
ഉദർച്ചയായതൊക്കെയും അവന്നു ഇരിക്കേണം. 10
ആരെങ്കിലും ശുദ്ധീകരിച്ചർപ്പിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ
അവന്നുള്ളവയായിരിക്കേണം; ആരെങ്കിലും
പുരോഹിതന്നു കൊടുക്കുന്നതെല്ലാം
അവന്നുള്ളതായിരിക്കേണം. 11 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു. 12 നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:

വല്ല പുരുഷന്റെയും ഭാര്യ പിഴെച്ചു അവനോടു
ദ്രോഹിച്ചു, 13 ഒരുത്തൻ അവളോടുകൂടെ
ശയിക്കയും അതു അവളുടെ ഭർത്താവിന്നു
വെളിപ്പെടാതെ മറവായിരിക്കയും അവൾ
അശുദ്ധയാകയും അവൾക്കു വിരോധമായി
സാക്ഷിയില്ലാതിരക്കയും 14 അവൾ ക്രിയയിൽ
പിടിപെടാതിരിക്കയും ശങ്കാവിഷം അവനെ
ബാധിച്ചു അവൻ ഭാര്യയെ സംശയിക്കയും അവൾ
അശുദ്ധയായിരിക്കയും ചെയ്താൽ, അല്ലെങ്കിൽ
ശങ്കാവിഷം അവനെ ബാധിച്ചു അവൻ ഭാര്യയെ
സംശയിക്കയും അവൾ അശുദ്ധയല്ലാതിരിക്കയും
ചെയ്താൽ 15 ആ പുരുഷൻ ഭാര്യയെ
പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലേണം;
അവൾക്കുവേണ്ടി വഴിപാടായിട്ടു ഒരിടങ്ങഴി
യവപ്പൊടിയും കൊണ്ടുചെല്ലേണം; അതിന്മേൽ
എണ്ണ ഒഴിക്കരുതു; കുന്തുരുക്കം ഇടുകയും
അരുതു; അതു സംശയത്തിന്റെ ഭോജനയാഗമല്ലോ,
അപരാധജ്ഞാപകമായ ഭോജനയാഗം തന്നേ. 16
പുരോഹിതൻ അവളെ അടുക്കൽ വരുത്തി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിർത്തേണം. 17
പുരോഹിതൻ ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ വിശുദ്ധജലം
എടുക്കേണം; പുരോഹിതൻ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
നിലത്തെ പൊടി കുറെ എടുത്തു ആ വെള്ളത്തിൽ
ഇടേണം. 18 പുരോഹിതൻ സ്ത്രീയെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിർത്തി അവളുടെ തലമുടി അഴിച്ചു
അപരാധജ്ഞാപകത്തിന്റെ ഭോജനയാഗം
അവളുടെ കയ്യിൽ വെക്കേണം; പുരോഹിതന്റെ
കയ്യിൽ ശാപകരമായ കൈപ്പുവെള്ളവും
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 19 പുരോഹിതൻ

അവളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചു അവളോടു
പറയേണ്ടതു: ആരും നിന്നോടുകൂടെ
ശയിക്കയും നിനക്കു ഭർത്താവുണ്ടായിരിക്കെ നീ
അശുദ്ധിയിലേക്കു തിരികയും ചെയ്തിട്ടില്ല എങ്കിൽ
ശാപകരമായ ഈ കൈപ്പുവെള്ളത്തിന്റെ
ദോഷം നിനക്കു വരാതിരിക്കട്ടെ. 20 എന്നാൽ
നിനക്കു ഭർത്താവുണ്ടായിരിക്കെ നീ പിഴെച്ചു
അശുദ്ധയാകയും നിന്റെ ഭർത്താവല്ലാതെ
മറ്റൊരു പുരുഷൻ നിന്നോടുകൂടെ ശയിക്കയും
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ - 21 അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ
സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടു ശാപസത്യം ചെയ്യിച്ചു
അവളോടു: യഹോവ നിന്റെ നിതംബം
ക്ഷയിപ്പിക്കയും ഉദരം വീപ്പിക്കയും ചെയ്തു നിന്റെ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നെ ശാപവും പ്രാക്കും
ആക്കി തീക്കട്ടെ. 22 ശാപകരമായ ഈ വെള്ളം
നിന്റെ കുടലിൽ ചെന്നു നിന്റെ ഉദരം വീപ്പിക്കയും
നിന്റെ നിതംബം ക്ഷിയിപ്പിക്കയും ചെയ്യും എന്നു
പറയേണം. അതിന്നു സ്ത്രീ: ആമേൻ, ആമേൻ
എന്നു പറയേണം. 23 പുരോഹിതൻ ഈ ശാപങ്ങൾ
ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി കൈപ്പുവെള്ളത്തിൽ
കഴുകി കലക്കേണം. 24 അവൻ ശാപകരമായ
കൈപ്പുവെള്ളം സ്ത്രീയെ കുടിപ്പിക്കേണം;
ശാപകരമായ വെള്ളം അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്നു
കൈപ്പായ്തീരും; 25 പുരോഹിതൻ സ്ത്രീയുടെ
കയ്യിൽനിന്നു സംശയത്തിന്റെ ഭോജനയാഗം
വാങ്ങി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീരാജനം
ചെയ്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അപ്പിക്കേണം. 26
പിന്നെ പുരോഹിതൻ ഭോജനയാഗത്തിൽ ഒരു പിടി
എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ നിവേദ്യമായി

ദഹിപ്പിക്കേണം; അതിന്റെ ശേഷം സ്ത്രീയെ ആ
വെള്ളം കുടിപ്പിക്കേണം. 27 അവൾ അശുദ്ധയായി
തന്റെ ഭർത്താവോടു ദ്രോഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
അവളെ വെള്ളം കുടിപ്പിച്ച ശേഷം ശാപകരമായ
വെള്ളം അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്നു കൈപ്പായ്തീരും;
അവളുടെ ഉദരം വീക്കയും നിതംബം
ക്ഷയിക്കയും സ്ത്രീ തന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
ശാപഗ്രസ്തയായിരിക്കയും ചെയ്യും. 28 എന്നാൽ
സ്ത്രീ അശുദ്ധയാകാതെ നിർമ്മല ആകുന്നു
എങ്കിൽ അവൾക്കു ദോഷം വരികയില്ല; അവൾ
ഗർഭം ധരിക്കും. 29 ഇതാകുന്നു പാതിവ്രത്യസംശയം
സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണം; 30 ഒരു സ്ത്രീ
ഭർത്താവുണ്ടായിരിക്കെ പിഴെച്ചു അശുദ്ധയാകയോ
ശങ്കാവിഷം അവനെ ബാധിച്ചു, അവൻ ഭാര്യയെ
സംശയിക്കയോ ചെയ്തിട്ടു അവളെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിർത്തുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ ഈ
പ്രമാണമൊക്കെയും അവളിൽ നടത്തേണം.
31 എന്നാൽ പുരുഷൻ അകൃത്യത്തിൽ
ഓഹരിക്കാരനാകയില്ല; സ്ത്രീയോ തന്റെ അകൃത്യം
വഹിക്കും.

6 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: ഒരു പുരുഷനാകട്ടെ
സ്ത്രീയാകട്ടെ യഹോവെക്കു തന്നെത്താൻ
സമർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നാസീർവ്രതം എന്ന വിശേഷ
വിധിയായുള്ള വ്രതം ദീക്ഷിക്കുമ്പോൾ 3 വീഞ്ഞും
മദ്യവും വർജ്ജിച്ചിരിക്കേണം: വീഞ്ഞിന്റെ
കാടിയും മദ്യത്തിന്റെ കാടിയും കുടിക്കരുതു;
മുന്തിരിപ്പഴത്തിന്റെ യാതൊരു രസവും

കുടിക്കരുതു; മുന്തിരിങ്ങ പഴുത്തതാകട്ടെ
ഉണങ്ങിയതാകട്ടെ തിന്നുകയുമരുതു. 4
തന്റെ നാസീർവ്രതകാലത്തു ഒക്കെയും
കുരുതൊട്ടു തൊലിവരെ മുന്തിരിങ്ങാകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കുന്നതു ഒന്നും അവൻ തിന്നരുതു. 5
നാസീർവ്രതകാലത്തൊക്കെയും ക്ഷൌരക്കത്തി
അവന്റെ തലയിൽ തൊടരുതു; യഹോവെക്കു
തന്നെത്താൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം
തികയുവോളം അവൻ വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം:
തലമുടി വളർത്തേണം. 6 അവൻ യഹോവെക്കു
തന്നെത്താൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
കാലത്തൊക്കെയും ശവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലരുതു; 7 അപ്പൻ, അമ്മ, സഹോദരൻ,
സഹോദരി എന്നിവരിൽ ആരെങ്കിലും
മരിക്കുമ്പോൾ അവരാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ
അശുദ്ധനാകരുതു; അവന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
നാസീർവ്രതം അവന്റെ തലയിൽ ഇരിക്കുന്നു;
8 നാസീർവ്രതകാലത്തു ഒക്കെയും അവൻ
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധൻ ആകുന്നു. 9 അവന്റെ
അടുക്കൽവെച്ചു വല്ലവനും പെട്ടെന്നു
മരിക്കയും അവന്റെ നാസീർവ്രതമുള്ള
തലയെ അശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്താൽ
അവൻ തന്റെ ശുദ്ധീകരണദിവസത്തിൽ
തല ക്ഷൌരം ചെയ്യേണം; ഏഴാം ദിവസം
അവൻ ക്ഷൌരം ചെയ്യേണം. 10 എട്ടാം ദിവസം
അവൻ രണ്ടു കുറുപ്രാവിനെയോ രണ്ടു
പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ പുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 11 പുരോഹിതൻ ഒന്നിനെ

പാപയാഗമായിട്ടും മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായിട്ടും
അപ്പിച്ചു ശവത്താൽ അവൻ പിഴെച്ചതുകൊണ്ടു
അവന്നു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു അവന്റെ
തല അന്നുതന്നേ ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
12 അവൻ
വീണ്ടും തന്റെ നാസീർ വ്രതത്തിന്റെ കാലം
യഹോവെക്കു വേർതിരിച്ചു ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ അകൃത്യയാഗമായി
കൊണ്ടുവരേണം അവന്റെ നാസീർവ്രതം
അശുദ്ധമായിപ്പോയതുകൊണ്ടു മുമ്പിലത്തെ
കാലം തള്ളിപ്പോകേണം.
13 വ്രതസ്ഥന്റെ പ്രമാണം
ആവിതു: അവന്റെ നാസീർവ്രതത്തിന്റെ കാലം
തികയുമ്പോൾ അവനെ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം.
14 അവൻ
യഹോവെക്കു വഴിപാടായി ഹോമയാഗത്തിന്നു
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
ആണാട്ടിൻകുട്ടി, പാപയാഗത്തിന്നു ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു പെണ്ണാട്ടിൻകുട്ടി,
സമാധാനയാഗത്തിന്നു ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റൻ,
15 ഒരു കൊട്ടയിൽ, എണ്ണചേർത്തു
നേരിയ മാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പുളിപ്പില്ലാത്ത
ദോശ, എണ്ണപുരട്ടിയ പുളിപ്പില്ലാത്ത വട
എന്നിവയും അവയുടെ ഭോജനയാഗവും
പാനീയയാഗങ്ങളും അപ്പിക്കേണം.
16
പുരോഹിതൻ അവയെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ
പാപയാഗവും ഹോമയാഗവും അപ്പിക്കേണം.
17
അവൻ ആട്ടുകൊറ്റനെ കൊട്ടയിലെ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തോടുകൂടെ യഹോവെക്കു
സമാധാനയാഗമായി അപ്പിക്കേണം; പുരോഹിതൻ

അതിന്റെ ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗവും
കൂടെ അർപ്പിക്കേണം. 18 പിന്നെ വ്രതസ്ഥൻ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽവെച്ചു
തന്റെ വ്രതമുള്ള തല ക്ഷൌരം ചെയ്തു തന്റെ
വ്രതമുള്ള തലമുടി എടുത്തു സമാധാനയാഗത്തിൻ
കീഴുള്ള തീയിൽ ഇടേണം; 19 വ്രതസ്ഥൻ
തന്റെ വ്രതമുള്ള തല ക്ഷൌരം ചെയ്തശേഷം
പുരോഹിതൻ ആട്ടുകൊറ്റന്റെ വേവിച്ച
കൈക്കുറകും കൊട്ടയിൽനിന്നു പുളിപ്പില്ലാത്ത ഒരു
ദോശയും പുളിപ്പില്ലാത്ത ഒരു വടയും എടുത്തു
അവയെ വ്രതസ്ഥന്റെ കൈയിൽ വെക്കേണം.
20 പുരോഹിതൻ അവയെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നീരാജനം ചെയ്യേണം; ഇതു
നീരാജനം ചെയ്ത നെഞ്ചോടും ഉദർച്ച ചെയ്ത
കൈക്കുറകോടും കൂടെ പുരോഹിതന്നുവേണ്ടി
വിശുദ്ധമാകുന്നു; അതിന്റെ ശേഷം വ്രതസ്ഥന്നു
വീഞ്ഞു കുടിക്കാം. 21 നാസീർവ്രതം ദീക്ഷിക്കുന്ന
വ്രതസ്ഥന്റെയും അവൻ തന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ
കൊടുക്കുന്നതു കൂടാതെ തന്റെ നാസീർവ്രതം
ഹേതുവായി യഹോവെക്കു കഴിക്കേണ്ടുന്ന
വഴിപാടിന്റെയും പ്രമാണം ഇതു തന്നേ. അവൻ
ദീക്ഷിച്ചവ്രതംപോലെ തന്റെ നാസീർവ്രതത്തിന്റെ
പ്രമാണത്തിന്നു അനുസരണയായി തന്നേ
അവൻ ചെയ്യേണം. 22 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 23 നീ
അഹരോനോടും പുത്രന്മാരോടും പറയേണ്ടതു:
നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽമക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചു
ചൊല്ലേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: 24 യഹോവ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു കാക്കുമാറാകട്ടെ; 25

യഹോവ തിരുമുഖം നിന്റെമേൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു
നിന്നോടു കൃപയുള്ളവനാകട്ടെ; 26 യഹോവ
തിരുമുഖം നിന്റെമേൽ ഉയത്തി നിനക്കു
സമാധാനം നല്കുമാറാകട്ടെ. 27 ഇങ്ങനെ അവർ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മേൽ എന്റെ നാമം
വെക്കേണം; ഞാൻ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കും.
7 മോശെ തിരുനിവാസം നിവിർത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടു
അതും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കയും
യാഗപീഠത്തെയും അതിന്റെ സകലപാത്രങ്ങളെയും
അഭിഷേകം കഴിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്ത
ദിവസം 2 തങ്ങളുടെ പിതൃഭവനങ്ങളിൽ
പ്രധാനികളും ഗോത്രപ്രഭുക്കന്മാരും
എണ്ണപ്പെട്ടവരുടെ മേൽവിചാരകന്മാരും ആയ
യിസ്രായേൽപ്രഭുക്കന്മാർ വഴിപാടു കഴിച്ചു. 3
അവർ വഴിപാടായിട്ടു ഈരണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാർ ഓരോ
വണ്ടിയും ഓരോരുത്തൻ ഓരോ കാളയും ഇങ്ങനെ
കൂടുള്ള ആറു വണ്ടിയും പന്ത്രണ്ടു കാളയും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു: 5 അവരുടെ പക്കൽനിന്നു അവയെ
വാങ്ങുക. അവ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
ഉപയോഗത്തിന്നു ഇരിക്കട്ടെ; അവയെ ലേവ്യരിൽ
ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ വേലക്കു തക്കവണ്ണം
കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 6 മോശെ
വണ്ടികളെയും കാളകളെയും വാങ്ങി ലേവ്യക്കു
കൊടുത്തു. 7 രണ്ടു വണ്ടിയും നാലു കാളയെയും
അവൻ ഗേർശോന്യക്കു അവരുടെ വേലെക്കു
തക്കവണ്ണം കൊടുത്തു. 8 നാലു വണ്ടിയും എട്ടു

കാളയെയും അവൻ മെരാര്യർക്കു പുരോഹിതനായ
അഹരോന്റെ പുത്രൻ ഈഥാമാരിന്റെ കൈക്കീഴ്
അവർക്കുള്ള വേലെക്കു തക്കവണ്ണം കൊടുത്തു. 9
കെഹാത്യർക്കു അവൻ ഒന്നും കൊടുത്തില്ല;
അവരുടെ വേല വിശുദ്ധമന്ദിരം സംബന്ധിച്ചുള്ളതും
തോളിൽ ചുമക്കുന്നതും ആയിരുന്നു. 10 യാഗപീഠം
അഭിഷേകം ചെയ്ത ദിവസം പ്രഭുക്കന്മാർ
പ്രതിഷ്ഠെക്കുള്ള വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു;
യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രഭുക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ
വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. 11 അപ്പോൾ യഹോവ
മോശെയോടു: യാഗപീഠത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠെക്കായി
ഓരോ പ്രഭു ഓരോ ദിവസം താന്താന്റെ വഴിപാടു
കൊണ്ടുവരേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 12 ഒന്നാം ദിവസം
വഴിപാടു കഴിച്ചവൻ യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ
അമ്മീനാദാബിന്റെ മകനായ നഹശോൻ. 13
അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - അവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 14 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കം ഉള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 15 ഹോമയാഗത്തിന്നായി
ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു ആൺകുഞ്ഞാടു, 16
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ,
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, 17 അഞ്ചു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു ചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി;

ഇതു അമ്മീനാദാബിന്റെ മകനായ നഹശോന്റെ
വഴിപാടു. 18 രണ്ടാം ദിവസം യിസ്സാഖാരിന്റെ
മക്കളുടെ പ്രഭുവായ സൂവാരിന്റെ മകൻ
നെഥനയേൽ വഴിപാടു കഴിച്ചു. 19 അവൻ
വഴിപാടു കഴിച്ചതു: വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 20 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 21 ഹോമയാഗത്തിന്നായി
ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 22
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 23
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു; ഇതു
സൂവാരിന്റെ മകനായ നെഥനയേലിന്റെ വഴിപാടു.
24 മൂന്നാം ദിവസം സെബൂലൂന്റെ മക്കളുടെ
പ്രഭുവായ ഹേലോന്റെ മകൻ എലീയാബ് വഴിപാടു
കഴിച്ചു. 25 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത
നേരിയമാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 26 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കം ഉള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 27 ഹോമയാഗത്തിന്നായി

ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ; ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 28
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 29
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു; ഇതു
ഹേലോന്റെ മകൻ എലീയാബിന്റെ വഴിപാടു. 30
നാലാം ദിവസം രൂബേന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ
ശെദേയൂരിന്റെ മകൻ എലീസൂർ വഴിപാടു കഴിച്ചു.
31 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റി മുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത
നേരിയ മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 32
ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ളതുമായ ഒരു പൊൻകലശം, 33
ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു
കുഞ്ഞാടു, 34 പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 35 സമാധാനയാഗത്തിന്നായി
രണ്ടു കാള, അഞ്ചു ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു; ഇതു ശെദേയൂരിന്റെ
മകൻ എലീസൂരിന്റെ വഴിപാടു. 36 അഞ്ചാം
ദിവസം ശിമെയോന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ
സൂരീശദ്ദായിയുടെ മകൻ ശെലൂമീയേൽ വഴിപാടു
കഴിച്ചു. 37 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള

ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 38 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 39 ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 40 പാപയാഗത്തിന്നായി
ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, സമാധാനയാഗത്തിന്നായി
രണ്ടു കാള, 41 അഞ്ചു ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു
കുഞ്ഞാടു. ഇതു സൂരീശദ്ദായിയുടെ മകൻ
ശെലൂമീയേലിന്റെ വഴിപാടു. 42 ആറാം ദിവസം
ഗാദിന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ ദെയൂവേലിന്റെ
മകൻ എലീയാസാഫ് വഴിപാടു കഴിച്ചു. 43
അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത
നേരിയ മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 44
ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ളതുമായ ഒരു പൊൻകലശം, 45
ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു
കുഞ്ഞാടു, 46 പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 47 സമാധാനയാഗത്തിന്നായി
രണ്ടു കാള, അഞ്ചു ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള

അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു. ഇതു ദെയൂവേലിന്റെ
മകൻ എലീയാസാഫിന്റെ വഴിപാടു. 48 ഏഴാം
ദിവസം എഫ്രയീമിന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ
അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ എലീശാമാ വഴിപാടു കഴിച്ചു.
49 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത
നേരിയമാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 50 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കം ഉള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 51 ഹോമയാഗത്തിന്നായി
ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സുപ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 52
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 53
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു. ഇതു
അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ എലീശാമായുടെ വഴിപാടു. 54
എട്ടാം ദിവസം മനശ്ശെയുടെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ
പെദാസൂരിന്റെ മകൻ ഗമലീയേൽ വഴിപാടു കഴിച്ചു.
55 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവരണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണ ചേർത്ത
നേരിയ മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 56
ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ളതുമായ ഒരു പൊൻകലശം, 57

ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു
കുഞ്ഞാടു, 58 പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 59 സമാധാനയാഗത്തിന്നായി
രണ്ടു കാള, അഞ്ചു ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു; ഇതു പെദാസൂരിന്റെ
മകൻ ഗമലീയേലിന്റെ വഴിപാടു. 60 ഒമ്പതാം
ദിവസം ബെന്യാമീന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ
ഗിദെയോനിയുടെ മകൻ അബീദാൻ വഴിപാടു
കഴിച്ചു. 61 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണ ചേർത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 62 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 63 ഹോമയാഗത്തിന്നായി,
ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 64
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 65
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു. ഇതു
ഗിദെയോനിയുടെ മകൻ അബീദാന്റെ വഴിപാടു. 66
പത്താം ദിവസം ദാന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ
അമ്മീശദ്ദായിയുടെ മകൻ അഹീയേസെർ വഴിപാടു
കഴിച്ചു. 67 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള

ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണ ചേർത്ത നേരിയ മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 68 ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കം ഉള്ളതുമായ ഒരു പൊൻകലശം, 69 ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 70 പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 71 സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു. ഇതു അമ്മീശദ്ദായിയുടെ മകൻ അഹീയേസെരിന്റെ വഴിപാടു. 72 പതിനൊന്നാം ദിവസം ആശേരിന്റെ മക്കളുടെ പ്രഭുവായ ഒക്രാന്റെ മകൻ പഗീയേൽ വഴിപാടു കഴിച്ചു. 73 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവ രണ്ടും ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത നേരിയ മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 74 ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ളതുമായ ഒരു പൊൻകലശം, 75 ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 76 പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 77 സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു

വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു. ഇതു
ഒക്രാന്റെ മകനായ പഗീയേലിന്റെ വഴിപാടു. 78
പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം നഫ്താലിയുടെ മക്കളുടെ
പ്രഭുവായ ഏനാന്റെ മകൻ അഹീര വഴിപാടു
കഴിച്ചു. 79 അവന്റെ വഴിപാടു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള
ഒരു വെള്ളിത്തളിക, എഴുപതു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കിണ്ണം - ഇവരണ്ടും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേർത്ത നേരിയ
മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു - 80 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞതും പത്തു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ളതുമായ
ഒരു പൊൻകലശം, 81 ഹോമയാഗത്തിന്നായി
ഒരു കാളക്കിടാവു, ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞാടു, 82
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, 83
സമാധാനയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാള, അഞ്ചു
ആട്ടുകൊറ്റൻ, അഞ്ചു കോലാട്ടുകൊറ്റൻ, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള അഞ്ചു കുഞ്ഞാടു. ഇതു
ഏനാന്റെ മകൻ അഹീരയുടെ വഴിപാടു.
84 യാഗപീഠം അഭിഷേകം ചെയ്ത ദിവസം
യിസ്രായേൽ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രതിഷ്ഠവഴിപാടു
ഇതു ആയിരുന്നു; വെള്ളിത്തളിക പന്ത്രണ്ടു,
വെള്ളിക്കിണ്ണം പന്ത്രണ്ടു, 85 പൊൻകലശം
പന്ത്രണ്ടു, വെള്ളിത്തളിക ഒന്നിന്നു തൂക്കം
നൂറ്റിമുപ്പതു ശേക്കെൽ; കിണ്ണം ഒന്നിന്നു എഴുപതു
ശേക്കെൽ; ഇങ്ങനെ വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ
ആകെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം
രണ്ടായിരത്തി നാനൂറു ശേക്കെൽ. 86 ധൂപവർഗ്ഗം
നിറഞ്ഞ പൊൻകലശം പന്ത്രണ്ടു; ഓരോന്നു

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം
പത്തു ശേക്കെൽ വീതം കലശങ്ങളുടെ
പൊന്നു ആകെ നൂറ്റിരുപതു ശേക്കെൽ.
87 ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള നാൽക്കാലികൾ
എല്ലാംകൂടി കാളക്കിടാവു പന്ത്രണ്ടു, ആട്ടുകൊറ്റൻ
പന്ത്രണ്ടു, ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള കുഞ്ഞാടു
പന്ത്രണ്ടു, അവയുടെ ഭോജനയാഗം,
പാപയാഗത്തിന്നായി കോലാട്ടുകൊറ്റൻ പന്ത്രണ്ടു;
88 സമാധാനയാഗത്തിന്നായി നാൽക്കാലികൾ
എല്ലാംകൂടി കാള ഇരുപത്തിനാലു, ആട്ടുകൊറ്റൻ
അറുപതു, കോലാട്ടുകൊറ്റൻ അറുപതു, ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള കുഞ്ഞാടു അറുപതു;
യാഗപീഠത്തെ അഭിഷേകം ചെയ്തശേഷം
അതിന്റെ പ്രതിഷ്ഠെക്കുള്ള വഴിപാടു ഇതു
തന്നേ. 89 മോശെ തിരുമുമ്പിൽ സംസാരിപ്പാൻ
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ അവൻ
സാക്ഷ്യപെട്ടകത്തിന്മേലുള്ള കൃപാസനത്തിങ്കൽ
നിന്നു രണ്ടു കെരൂബുകളുടെ നടുവിൽനിന്നു
തന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന തിരുശബ്ദം കേട്ടു;
അങ്ങനെ അവൻ അവനോടു സംസാരിച്ചു.

8 യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 2
ദീപം കൊളുത്തുമ്പോൾ ദീപം ഏഴും
നിലവിളക്കിന്റെ മുൻവശത്തോട്ടു
വെളിച്ചംകൊടുക്കേണം എന്നു അഹരോനോടു
പറക. 3 അഹരോൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു;
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ അവൻ നിലവിളക്കിന്റെ ദീപം
മുൻവശത്തേക്കു തിരിച്ചുകൊളുത്തി. 4
നിലവിളക്കിന്റെ പണിയോ, അതു പൊന്നുകൊണ്ടു

അടിച്ചുണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു; അതിന്റെ
ചുവടുമുതൽ പുഷ്പംവരെ അടിപ്പുപണി
തന്നേ; യഹോവ മോശെയെ കാണിച്ച
മാതൃകപോലെ തന്നേ അവൻ നിലവിളക്കു
ഉണ്ടാക്കി. 5 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 6 ലേവ്യരെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു എടുത്തു
ശുചീകരിക്ക. 7 അവരെ ശുചീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണം: പാപപരിഹാരജലം
അവരുടെ മേൽ തളിക്കേണം; അവർ സൎവ്വാംഗം
ക്ഷൌരം ചെയ്തു വസ്ത്രം അലക്കി ഇങ്ങനെ
തങ്ങളെത്തന്നേ ശുചീകരിക്കേണം. 8 അതിന്റെ
ശേഷം അവർ ഒരു കാളക്കിടാവിനെയും അതിന്റെ
ഭോജനയാഗമായി എണ്ണചേൎത്ത നേരിയ മാവും
എടുക്കേണം; പാപയാഗത്തിന്നായി നീ വേറെ ഒരു
കാളക്കിടാവിനെയും എടുക്കേണം. 9 ലേവ്യരെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വരുത്തേണം;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭയെ മുഴുവനും ഒരുമിച്ചു
കൂട്ടേണം. 10 പിന്നെ ലേവ്യരെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിൎത്തേണം; യിസ്രായേൽമക്കൾ
ലേവ്യരുടെ മേൽ കൈ വെക്കേണം. 11
യഹോവയുടെ വേല ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അഹരോൻ ലേവ്യരെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
നീരാജനയാഗമായി അൎപ്പിക്കേണം. 12 ലേവ്യർ
കാളക്കിടാക്കളുടെ തലയിൽ കൈ വെക്കേണം;
പിന്നെ ലേവ്യൎക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു നീ യഹോവെക്കു ഒന്നിനെ
പാപയാഗമായിട്ടും മറ്റേതിനെ ഹോമയാഗമായിട്ടും

അപ്പിക്കേണം. 13 നീ ലേവ്യരെ അഹരോന്റെയും
പുത്രന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ നിത്തി യഹോവെക്കു
നീരാജനയാഗമായി അപ്പിക്കേണം. 14
ഇങ്ങനെ ലേവ്യരെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു വേർതിരിക്കയും ലേവ്യർ
എനിക്കുള്ളവരായിരിക്കയും വേണം. 15
അതിന്റെ ശേഷം സമാഗമനകൂടാരം
സംബന്ധിച്ചുള്ള വേല ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ലേവ്യക്കു
അടുത്തു ചെല്ലാം; നീ അവരെ ശുചീകരിച്ചു
നീരാജനയാഗമായി അപ്പിക്കേണം. 16 അവർ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
എനിക്കു സാക്ഷാൽ ദാനമായുള്ളവർ;
എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളിലുമുള്ള ആദ്യജാതന്മാക്കു
പകരം ഞാൻ അവരെ എനിക്കായി
എടുത്തിരിക്കുന്നു. 17 മനുഷ്യരിലാകട്ടെ
മൃഗങ്ങളിലാകട്ടെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള
കടിഞ്ഞൂൽ ഒക്കെയും എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ
മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള കടിഞ്ഞൂലുകളെ ഒക്കെയും
സംഹരിച്ച നാളിൽ അവയെ എനിക്കായി
ശുദ്ധീകരിച്ചു. 18 എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
ഉള്ള എല്ലാ കടിഞ്ഞൂലുകൾക്കും പകരം
ഞാൻ ലേവ്യരെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. 19
യിസ്രായേൽമക്കൾ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു
അടുത്തുവരുമ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ
ബാധയുണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
വേല ചെയ്വാനും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാനും ലേവ്യരെ ഞാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു

അഹരോന്നും പുത്രന്മാൎക്കും ദാനം
ചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 20 അങ്ങനെ മോശെയും
അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭ
മുഴുവനും ലേവ്യരെക്കുറിച്ചു യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെയൊക്കെയും
ലേവ്യൎക്കു ചെയ്തു; അങ്ങനെ തന്നേ
യിസ്രായേൽമക്കൾ അവൎക്കു ചെയ്തു. 21 ലേവ്യർ
തങ്ങൾക്കു തന്നേ പാപശുദ്ധിവരുത്തി വസ്ത്രം
അലക്കി; അഹരോൻ അവരെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നീരാജനയാഗമായി അൎപ്പിച്ചു;
അവരെ ശുചീകരിക്കേണ്ടതിന്നു അഹരോൻ
അവൎക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു. 22 അതിന്റെ
ശേഷം ലേവ്യർ അഹരോന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും
മുമ്പാകെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ തങ്ങളുടെ
വേലചെയ്‌വാൻ അടുത്തുചെന്നു;
യഹോവ ലേവ്യരെക്കുറിച്ചു മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവർ അവൎക്കു
ചെയ്തു. 23 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 24 ലേവ്യൎക്കുള്ള പ്രമാണം
ആവിതു: ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സുമുതൽ അവർ
സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ വേലചെയ്യുന്ന സേവയിൽ
പ്രവേശിക്കേണം. 25 അമ്പതു വയസ്സുമുതലോ
അവർ വേലചെയ്യുന്ന സേവയിൽനിന്നു
ഒഴിയേണം; പിന്നെ സേവിക്കേണ്ടാ; 26 എങ്കിലും
സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ കാൎയ്യംനോക്കുന്നതിൽ
അവർ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ
സഹായിക്കേണം; വേല ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടാ.
ലേവ്യരുടെ കാൎയ്യം സംബന്ധിച്ചു നീ ഇങ്ങനെ
അവൎക്കു ചെയ്യേണം.

9 അവർ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോന്നതിന്റെ രണ്ടാം സംവത്സരം ഒന്നാം
മാസം യഹോവ സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2
യിസ്രായേൽമക്കൾ പെസഹ അതിന്നു നിശ്ചയിച്ച
സമയത്തു ആചരിക്കേണം. 3 അതിന്നു
നിശ്ചയിച്ച സമയമായ ഈ മാസം പതിന്നാലാം
തിയ്യതി വൈകുന്നേരം അതു ആചരിക്കേണം;
അതിന്റെ എല്ലാചട്ടങ്ങൾക്കും നിയമങ്ങൾക്കും
അനുസരണയായി നിങ്ങൾ അതു ആചരിക്കേണം.
4 പെസഹ ആചരിക്കേണമെന്നു മോശെ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ
അവർ ഒന്നാം മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതി
സന്ധ്യാസമയത്തു സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
പെസഹ ആചരിച്ചു; യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ യിസ്രായേൽമക്കൾ
ചെയ്തു. 6 എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ
ശവത്താൽ അശുദ്ധരായിത്തീർന്നിട്ടു ആ
നാളിൽ പെസഹ ആചരിപ്പാൻ കഴിയാത്ത
ചിലർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ അന്നുതന്നേ
മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും മുമ്പാകെ വന്നു
അവനോടു: 7 ഞങ്ങൾ ഒരുത്തന്റെ ശവത്താൽ
അശുദ്ധരായിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട
സമയത്തു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ
യഹോവയുടെ വഴിപാടു കഴിക്കാതിരിപ്പാൻ
ഞങ്ങളെ മുടക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 8 മോശെ അവരോടു: നില്പിൻ;
യഹോവ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു കല്പിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ഞാൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നു

പറഞ്ഞു. 9 എന്നാറെ യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു. 10 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങളിലോ
നിങ്ങളുടെ സന്തതികളിലോ വല്ലവനും ശവത്താൽ
അശുദ്ധനാകയോ ദൂരയാത്രയിൽ ആയിരിക്കയോ
ചെയ്താലും അവൻ യഹോവെക്കു പെസഹ
ആചരിക്കേണം. 11 രണ്ടാം മാസം പതിന്നാലാം
തിയ്യതി സന്ധ്യാസമയത്തു അവർ അതു ആചരിച്ചു
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തോടും കൈപ്പുചീരയോടും
കൂടെ അതു ഭക്ഷിക്കേണം. 12 രാവിലത്തേക്കു
അതിൽ ഒന്നും ശേഷിപ്പിച്ചുവെക്കരുതു; അതിന്റെ
അസ്ഥിയൊന്നും ഒടിക്കയും അരുതു;
പെസഹയുടെ ചട്ടപ്രകാരമൊക്കെയും
അവർ അതു ആചരിക്കേണം. 13 എന്നാൽ
ശുദ്ധിയുള്ളവനും പ്രയാണത്തിൽ
അല്ലാത്തവനുമായ ഒരുത്തൻ പെസഹ
ആചരിക്കാതെ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ അവനെ
അവന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം;
നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു യഹോവയുടെ
വഴിപാടു കഴിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ
തന്റെ പാപം വഹിക്കേണം. 14 നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ വന്നുപാക്കുന്ന ഒരു പരദേശിക്കു
യഹോവയുടെ പെസഹ ആചരിക്കേണമെങ്കിൽ
പെസഹയുടെ ചട്ടത്തിന്നും നിയമത്തിന്നും
അനുസരണയായി അവൻ ആചരിക്കേണം;
പരദേശിക്കാകട്ടെ സ്വദേശിക്കാകട്ടെ നിങ്ങൾക്കു
ഒരു ചട്ടം തന്നേ ആയിരിക്കേണം. 15
തിരുനിവാസം നിവിർത്തുനിർത്തിയ നാളിൽ മേഘം
സാക്ഷ്യകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസത്തെ മൂടി;

സന്ധ്യാസമയംതൊട്ടു രാവിലെവരെ അതു
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ അഗ്നിപ്രകാശംപോലെ
ആയിരുന്നു. 16 അതു എല്ലായ്പോഴും
അങ്ങനെതന്നേ ആയിരുന്നു; പകൽ
മേഘവും രാത്രി അഗ്നിരൂപവും അതിനെ
മൂടിയിരുന്നു. 17 മേഘം കൂടാരത്തിന്മേൽനിന്നു
പൊങ്ങുമ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ യാത്ര
പുറപ്പെടും; മേഘം നില്ക്കുന്നേടത്തു അവർ
പാളയമിറങ്ങും. 18 യഹോവയുടെ കല്പനപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ യാത്ര പുറപ്പെടുകയും
യഹോവയുടെ കല്പനപോലെ പാളയമിറങ്ങുകയും
ചെയ്തു; മേഘം തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ
നില്ക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും അവർ പാളയമടിച്ചു
താമസിക്കും. 19 മേഘം തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ
ഏറെനാൾ ഇരുന്നു എങ്കിൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ
യാത്ര പുറപ്പെടാതെ യഹോവയുടെ ആജ്ഞ
കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. 20 ചിലപ്പോൾ മേഘം
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ കുറെനാൾ ഇരിക്കും;
അപ്പോൾ അവർ യഹോവയുടെ കല്പനപോലെ
പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കും; പിന്നെ യഹോവയുടെ
കല്പനപോലെ യാത്ര പുറപ്പെടും. 21 ചിലപ്പോൾ
മേഘം സന്ധ്യമുതൽ ഉഷസ്സുവരെ ഇരിക്കും;
ഉഷഃകാലത്തു മേഘം പൊങ്ങി എങ്കിൽ അവർ
യാത്ര പുറപ്പെടും. ചിലപ്പോൾ പകലും രാവും
ഇരിക്കും; പിന്നെ മേഘം പൊങ്ങിയെങ്കിൽ
അവർ യാത്ര പുറപ്പെടും. 22 രണ്ടു ദിവസമോ
ഒരു മാസമോ ഒരു സംവത്സരമോ മേഘം
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ ആവസിച്ചിരുന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾ പുറപ്പെടാതെ പാളയമടിച്ചു

താമസിക്കും; അതു പൊങ്ങുമ്പോഴോ അവർ
പുറപ്പെടും. 23 യഹോവയുടെ കല്പനപോലെ അവർ
പാളയമിറങ്ങുകയും യഹോവയുടെ കല്പനപോലെ
യാത്ര പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും; മോശെ മുഖാന്തരം
യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ യഹോവയുടെ
ആജ്ഞ പ്രമാണിച്ചു.
10 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2 വെള്ളികൊണ്ടു
രണ്ടു കാഹളം ഉണ്ടാക്കുക; അടിപ്പുപണിയായി
അവയെ ഉണ്ടാക്കേണം; അവ നിനക്കു സഭയെ
വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനും പാളയത്തെ പുറപ്പെടുവിപ്പാനും
ഉതകേണം. 3 അവ ഊതുമ്പോൾ സഭ മുഴുവനും
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്റെ
അടുക്കൽ കൂടേണം. 4 ഒരു കാഹളം മാത്രം
ഊതിയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ സഹസ്രാധിപന്മാരായ
പ്രഭുക്കന്മാർ നിന്റെ അടുക്കൽ കൂടേണം. 5
ഗംഭീരധ്വനി ഊതുമ്പോൾ കിഴക്കെ പാളയങ്ങൾ
യാത്ര പുറപ്പെടേണം. 6 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
ഗംഭീരധ്വനി ഊതുമ്പോൾ തെക്കെ പാളയങ്ങൾ
യാത്ര പുറപ്പെടേണം; ഇങ്ങനെ ഇവരുടെ
പുറപ്പാടുകൾക്കായി ഗംഭീരധ്വനി ഊതേണം: 7
സഭയെ കൂട്ടേണ്ടതിന്നു ഊതുമ്പോൾ
ഗംഭീരധ്വനി ഊതരുതു. 8 അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ ആകുന്നു
കാഹളം ഊതേണ്ടതു; ഇതു നിങ്ങൾക്കു
തലമുറതലമുറയായി എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം
ആയിരിക്കേണം. 9 നിങ്ങളുടെ ദേശത്തു നിങ്ങളെ
ഞെരുക്കുന്ന ശത്രുവിന്റെ നേരെ നിങ്ങൾ
യുദ്ധത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ ഗംഭീരധ്വനിയായി

കാഹളം ഊതേണം; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളെ ഓർത്തു
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും. 10
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷദിവസങ്ങളിലും
ഉത്സവങ്ങളിലും മാസാരംഭങ്ങളിലും നിങ്ങൾ
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
കഴിക്കുമ്പോൾ കാഹളം ഊതേണം; അവ
നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
ജ്ഞാപകമായിരിക്കും; യഹോവയായ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവം ആകുന്നു. 11 അനന്തരം രണ്ടാം
സംവത്സരം രണ്ടാം മാസം ഇരുപതാം തിയ്യതി
മേഘം സാക്ഷ്യനിവാസത്തിന്മേൽനിന്നു
പൊങ്ങി. 12 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ
സീനായിമരുഭൂമിയിൽനിന്നു യാത്രപുറപ്പെട്ടു;
മേഘം പാറാൻമരുഭൂമിയിൽ വന്നുനിന്നു. 13
യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ചതുപോലെ
അവർ ഇങ്ങനെ ആദ്യമായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. 14
യെഹൂദാമക്കളുടെ കൊടിക്കീഴുള്ള പാളയം
ഗണംഗണമായി ആദ്യം പുറപ്പെട്ടു; അവരുടെ
സേനാപതി അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ നഹശോൻ.
15 യിസ്സാഖാർമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ സേനാപതി
സൂവാരിന്റെ മകൻ നെഥനയേൽ. 16 സെബൂലൂൻ
മക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ സേനാപതി ഹേലോന്റെ
മകൻ എലീയാബ്. 17 അപ്പോൾ തിരുനിവാസം
അഴിച്ചു താഴ്ത്തി; ഗേർശോന്യരും മെരാര്യരും
തിരുനിവാസം ചുമന്നുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. 18
പിന്നെ രൂബേന്റെ കൊടിക്കീഴുള്ള പാളയം
ഗണംഗണമായി പുറപ്പെട്ടു; അവരുടെ
സേനാപതി ശെദേയൂരിന്റെ മകൻ എലീസൂർ. 19

ശിമെയോൻമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ സേനാപതി
സൂരിശദ്ദായിയുടെ മകൻ ശെലൂമിയേൽ. 20
ഗാദ്മക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ സേനാപതി
ദെയൂവേലിന്റെ മകൻ എലീയാസാഫ്. 21 അപ്പോൾ
കെഹാത്യർ വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾ ചുമന്നുകൊണ്ടു
പുറപ്പെട്ടു; ഇവർ എത്തുമ്പോഴേക്കു തിരുനിവാസം
നിവിർത്തുകഴിയും. 22 പിന്നെ എഫ്രയീംമക്കളുടെ
കൊടിക്കീഴുള്ള പാളയം ഗണംഗണമായി പുറപ്പെട്ടു;
അവരുടെ സേനാപതി അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ
എലീശാമാ. 23 മനശ്ശെമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ
സേനാപതി പെദാസൂരിന്റെ മകൻ ഗമലീയേൽ.
24 ബെന്യാമീൻമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ
സേനാപതി ഗിദെയോനിയുടെ മകൻ അബീദാൻ.
25 പിന്നെ അവരുടെ എല്ലാപാളയങ്ങളിലും
ഒടുവിലത്തേതായിരുന്ന ദാൻമക്കളുടെ
കൊടിക്കീഴുള്ള പാളയം ഗണംഗണമായി പുറപ്പെട്ടു;
അവരുടെ സേനാപതി അമ്മീശദ്ദായിയുടെ
മകനായ അഹീയേസേർ. 26 ആശേർമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിന്റെ സേനാപതി ഒക്രാന്റെ മകൻ
പഗീയേൽ. 27 നഫ്താലിമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ
സേനാപതി ഏനാന്റെ മകൻ അഹീര. 28
യിസ്രായേൽമക്കൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
ഗണംഗണമായുള്ള അവരുടെ യാത്ര ഇങ്ങനെ
ആയിരുന്നു. 29 പിന്നെ മോശെ തന്റെ
അമ്മായപ്പനായ രെയൂവേൽ എന്ന മിദ്യാനന്റെ
മകനായ ഹോബാബിനോടു: നിങ്ങൾക്കു
ഞാൻ തരുമെന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത
ദേശത്തേക്കു ഞങ്ങൾ യാത്രചെയ്യുന്നു; യഹോവ
യിസ്രായേലിന്നു നന്മ ചൊല്ലിയിരിക്കകൊണ്ടു നീ

ഞങ്ങളോടുകൂടെ വരിക; ഞങ്ങൾ നിനക്കു നന്മ
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ അവനോടു:
ഞാൻ വരുന്നില്ല; എന്റെ സ്വദേശത്തേക്കും
ചാർച്ചക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കും ഞാൻ പോകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അതിന്നു അവൻ: ഞങ്ങളെ
വിട്ടുപോകരുതേ; മരുഭൂമിയിൽ ഞങ്ങൾ
പാളയമിറങ്ങേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു നീ
അറിയുന്നു; നീ ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണായിരിക്കും.
32 ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോന്നാൽ യഹോവ
ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്യുന്ന നന്മപോലെ തന്നേ ഞങ്ങൾ
നിനക്കും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അനന്തരം
അവർ യഹോവയുടെ പർവ്വതം വിട്ടു മൂന്നു
ദിവസത്തെ വഴി പോയി; യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകം അവക്കു വിശ്രാമസ്ഥലം
അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി
മുമ്പോട്ടു പോയി. 34 പാളയം പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
യഹോവയുടെ മേഘം പകൽസമയം അവക്കു
മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 35 പെട്ടകം പുറപ്പെടുമ്പോൾ
മോശെ: യഹോവേ, എഴുന്നേൽക്കേണമേ; നിന്റെ
ശത്രുക്കൾ ചിതറുകയും നിന്നെ പകെക്കുന്നവർ
നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകയും ചെയ്യട്ടെ
എന്നു പറയും. 36 അതു വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവൻ:
യഹോവേ, അനേകായിരമായ യിസ്രായേലിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരേണമേ എന്നു പറയും.

11 അനന്തരം ജനം യഹോവെക്കു അനിഷ്ടം
തോന്നുമാറു പിറുപിറുത്തു; യഹോവ കേട്ടു
അവന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു; യഹോവയുടെ തീ
അവരുടെ ഇടയിൽ കത്തി പാളയത്തിന്റെ
അറ്റങ്ങളിലുള്ളവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 2

ജനം മോശെയോടു നിലവിളിച്ചു; മോശെ
യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു: അപ്പോൾ തീ
കെട്ടുപോയി. 3 യഹോവയുടെ തീ അവരുടെ
ഇടയിൽ കത്തുകയാൽ ആ സ്ഥലത്തിന്നു
തബേരാ എന്നു പേരായി. 4 പിന്നെ അവരുടെ
ഇടയിലുള്ള സമ്മിശ്രജാതി ദുരാഗ്രഹികളായി,
യിസ്രായേൽമക്കളും വീണ്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ടു:
ഞങ്ങൾക്കു തിന്മാൻ ഇറച്ചി ആർ തരും? 5
ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു വിലകൂടാതെ
തിന്നിട്ടുള്ള മത്സ്യം, വെള്ളരിക്കാ, മത്തെങ്ങാ,
ഉള്ളി, ചുവന്നുള്ളി, ചിറ്റുള്ളി എന്നിവ ഞങ്ങൾ
ഓൎക്കുന്നു. 6 ഇപ്പോഴോ ഞങ്ങളുടെ പ്രാണൻ
പൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഈ മന്നാ അല്ലാതെ ഒന്നും
കാണ്മാനില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 7 മന്നയോ
കൊത്തമ്പാലരിപോലെയും അതിന്റെ നിറം
ഗുല്ഗുലുവിന്റേതുപോലെയും ആയിരുന്നു. 8 ജനം
നടന്നു പെറുക്കി തിരികല്ലിൽ പൊടിച്ചിട്ടോ
ഉരലിൽ ഇടിച്ചിട്ടോ കലത്തിൽ പുഴുങ്ങി അപ്പം
ഉണ്ടാക്കും. അതിന്റെ രുചി എണ്ണചേൎത്തുണ്ടാക്കിയ
ദോശപോലെ ആയിരുന്നു. 9 രാത്രി പാളയത്തിൽ
മഞ്ഞു പൊഴിയുമ്പോൾ മന്നയും പൊഴിയും. 10
ജനം കുടുംബംകുടുംബമായി ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ കൂടാരവാതില്ക്കൽവെച്ചു കരയുന്നതു
മോശെ കേട്ടു; യഹോവയുടെ കോപം ഏറ്റവും
ജ്വലിച്ചു; മോശെക്കും അനിഷ്ടമായി. 11 അപ്പോൾ
മോശെ യഹോവയോടു പറഞ്ഞതു: നീ അടിയനെ
വലെച്ചതു എന്തു? നിനക്കു എന്നോടു കൃപ
തോന്നാതെ ഈ സൎവ്വജനത്തിന്റെയും ഭാരം
എന്റെമേൽ വെച്ചതെന്തു? 12 മുലകുടിക്കുന്ന

കുഞ്ഞിനെ ഒരു ധാത്രി എടുക്കുന്നതുപോലെ
ഞാൻ അവരെ നീ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തേക്കു എന്റെ
മാറത്തെടുത്തുകൊണ്ടു പോകേണമെന്നു
എന്നോടു കല്പിപ്പാൻ ഈ ജനത്തെ ഒക്കെയും
ഞാൻ ഗർഭംധരിച്ചുവോ? ഞാൻ അവരെ
പ്രസവിച്ചുവോ? 13 ഈ ജനത്തിന്നു ഒക്കെയും
കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു എവിടെനിന്നു ഇറച്ചി
കിട്ടും? അവർ ഇതാ: ഞങ്ങൾക്കു തിന്മാൻ
ഇറച്ചി തരിക എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു
കരയുന്നു. 14 ഏകനായി ഈ സർവ്വജനത്തെയും
വഹിപ്പാൻ എന്നെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നതല്ല; അതു
എനിക്കു അതിഭാരം ആകുന്നു. 15 ഇങ്ങനെ
എന്നോടു ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ദയവിചാരിച്ചു എന്നെ
കൊന്നുകളയേണമേ. എന്റെ അരിഷ്ടത ഞാൻ
കാണരുതേ. 16 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതു: യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽവെച്ചു
ജനത്തിന്നു പ്രമാണികളും മേൽവിചാരകന്മാരും
എന്നു നീ അറിയുന്ന എഴുപതു പുരുഷന്മാരെ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നരികെ നിന്നോടുകൂടെ
നിൽക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക. 17 അവിടെ ഞാൻ
ഇറങ്ങിവന്നു നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യും; ഞാൻ
നിന്റെമേലുള്ള ആത്മാവിൽ കുറെ എടുത്തു
അവരുടെ മേൽ പകരും. നീ ഏകനായി
വഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിന്നോടുകൂടെ
ജനത്തിന്റെ ഭാരം വഹിക്കും. 18 എന്നാൽ
ജനത്തോടു നീ പറയേണ്ടതു: നാളത്തേക്കു
നിങ്ങളെത്തന്നേ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ

ഇറച്ചി തിന്നും; ഞങ്ങൾക്കു തിന്മാൻ ഇറച്ചി ആർ
തരും? മിസ്രയീമിൽ ഞങ്ങൾക്കു നന്നായിരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു യഹോവ കേൾക്കെ
കരഞ്ഞുവല്ലോ; ആകയാൽ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
ഇറച്ചി തരികയും നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യും. 19
ഒരു ദിവസമല്ല, രണ്ടു ദിവസമല്ല, അഞ്ചു ദിവസമല്ല,
പത്തു ദിവസമല്ല, ഇരുപതു ദിവസവുമല്ല, ഒരു
മാസം മുഴുവനും തന്നേ; 20 അതു നിങ്ങളുടെ
മൂക്കിൽകൂടി പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങൾക്കു ഓക്കാനം
വരുവോളം നിങ്ങൾ തിന്നും; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഉള്ള യഹോവയെ നിങ്ങൾ നിരസിക്കയും: ഞങ്ങൾ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു എന്തിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ മുമ്പാകെ കരകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21 അപ്പോൾ മോശെ:
എന്നോടുകൂടെയുള്ള ജനം ആറുലക്ഷം കാലാൾ
ഉണ്ടു; ഒരു മാസം മുഴുവൻ തിന്മാൻ ഞാൻ
അവക്കു ഇറച്ചി കൊടുക്കുമെന്നു നീ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 22 അവക്കു മതിയാകുംവണ്ണം
ആടുകളെയും മാടുകളെയും അവക്കുവേണ്ടി
അറുക്കുമോ? അവക്കു മതിയാകുംവണ്ണം
സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യത്തെ ഒക്കെയും
അവക്കുവേണ്ടി പിടിച്ചുകൂട്ടുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
23 യഹോവ മോശെയോടു: യഹോവയുടെ
കൈ കുറുതായിപ്പോയോ? എന്റെ വചനം
നിവൃത്തിയാകുമോ ഇല്ലയോ എന്നു നീ ഇപ്പോൾ
കാണും എന്നു കല്പിച്ചു. 24 അങ്ങനെ മോശെ
ചെന്നു യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ ജനത്തോടു
പറഞ്ഞു, ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതു
പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി കൂടാരത്തിന്റെ ചുറ്റിലും

നിറുത്തി. 25 എന്നാറെ യഹോവ ഒരു മേഘത്തിൽ
ഇറങ്ങി അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തു, അവന്മേലുള്ള
ആത്മാവിൽ കുറെ എടുത്തു മൂപ്പന്മാരായ
ആ എഴുപതു പുരുഷന്മാക്കു കൊടുത്തു;
ആത്മാവു അവരുടെ മേൽ ആവസിച്ചപ്പോൾ
അവർ പ്രവചിച്ചു; പിന്നെ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല
താനും. 26 എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാരിൽ
രണ്ടുപേർ പാളയത്തിൽ തന്നേ താമസിച്ചിരുന്നു;
ഒരുത്തന്നു എൽദാദ് എന്നും മറ്റവന്നു മേദാദ്
എന്നും പേർ. ആത്മാവു അവരുടെമേലും
ആവസിച്ചു; അവരും പേരെഴുതിയവരിൽ ഉള്ളവർ
ആയിരുന്നു എങ്കിലും കൂടാരത്തിലേക്കു
ചെന്നിരുന്നില്ല; അവർ പാളയത്തിൽവെച്ചു
പ്രവചിച്ചു. 27 അപ്പോൾ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ
മോശെയുടെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു:
എൽദാദും മേദാദും പാളയത്തിൽവെച്ചു
പ്രവചിക്കുന്നു എന്നു അറിയിച്ചു. 28 എന്നാറെ
നൂന്റെ മകനായി ബാല്യംമുതൽ മോശെയുടെ
ശുശ്രൂഷക്കാരനായിരുന്ന യോശുവ:
എന്റെ യജമാനനായ മോശെയേ, അവരെ
വിരോധിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 29
മോശെ അവനോടു: എന്നെ വിചാരിച്ചു നീ
അസൂയപ്പെടുന്നുവോ? യഹോവയുടെ ജനം
ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരാകയും യഹോവ തന്റെ
ആത്മാവിനെ അവരുടെമേൽ പകരുകയും
ചെയ്തെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
30 പിന്നെ മോശെയും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരും
പാളയത്തിൽ വന്നുചേന്നു. 31 അനന്തരം യഹോവ
അയച്ച ഒരു കാറ്റു ഊതി കടലിൽനിന്നു കാടയെ

കൊണ്ടുവന്നു പാളയത്തിന്റെ സമീപത്തു ഒരു
ദിവസത്തെ വഴി ഇങ്ങോട്ടും ഒരു ദിവസത്തെ വഴി
അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങനെ പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റിലും
നിലത്തോടു ഏകദേശം രണ്ടു മുഴം അടുത്തു
പറന്നുനില്ക്കുമാറാക്കി. 32 ജനം എഴുന്നേറ്റു അന്നു
പകൽ മുഴുവനും രാത്രി മുഴുവനും പിറ്റെന്നാൾ
മുഴുവനും കാടയെ പിടിച്ചുകൂട്ടി; നന്നാ കുറെച്ചു
പിടിച്ചവൻ പത്തു പറ പിടിച്ചുകൂട്ടി; അവർ
അവയെ പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റിലും ചിക്കി. 33
എന്നാൽ ഇറച്ചി അവരുടെ പല്ലിന്നിടയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു ചവെച്ചിറക്കും മുമ്പെ തന്നേ
യഹോവയുടെ കോപം ജനത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു,
യഹോവ ജനത്തെ ഒരു മഹാബാധകൊണ്ടു
സംഹരിച്ചു. 34 ദുരാഗ്രഹികളുടെ കൂട്ടത്തെ അവിടെ
കുഴിച്ചിട്ടതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു കിബ്രോത്ത്-
ഹത്താവ എന്നു പേരായി. 35 കിബ്രോത്ത്-ഹത്താവ
വിട്ടു ജനം ഹസേരോത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുചെന്നു
ഹസേരോത്തിൽ പാർത്തു.

12 മോശെ ഒരു കൂശ്യസ്ത്രീയെ വിവാഹം
ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു കൂശ്യസ്ത്രീനിമിത്തം
മിര്യ്യാമും അഹരോനും അവന്നു വിരോധമായി
സംസാരിച്ചു: 2 യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം മാത്രമേ
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളുവോ? ഞങ്ങൾമുഖാന്തരവും
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു; യഹോവ
അതു കേട്ടു. 3 മോശെ എന്ന പുരുഷനോ
ഭൂതലത്തിൽ ഉള്ള സകലമനുഷ്യരിലും
അതിസൌമ്യനായിരുന്നു. 4 പെട്ടെന്നു യഹോവ
മോശെയോടും അഹരോനോടും മിര്യ്യാമിനോടും:
നിങ്ങൾ മൂവരും സമാഗമനകൂടാരത്തിങ്കൽ

വരുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു; അവർ മൂവരും ചെന്നു. 5
യഹോവ മേഘസ്തംഭത്തിൽ ഇറങ്ങി
കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിന്നു അഹരോനെയും
മിര്യ്യാമിനെയും വിളിച്ചു; അവർ ഇരുവരും
അങ്ങോട്ടു ചെന്നു. 6 പിന്നെ അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തതു: എന്റെ വചനങ്ങളെ കേൾപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ
യഹോവയായ ഞാൻ അവന്നു ദർശനത്തിൽ എന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തുകയും സ്വപ്നത്തിൽ അവനോടു
അരുളിച്ചെയ്കയും ചെയ്യും. 7 എന്റെ ദാസനായ
മോശെയോ അങ്ങനെയല്ല; അവൻ എന്റെ
ഗൃഹത്തിൽ ഒക്കെയും വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു.
8 അവനോടു ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു
മറപൊരുളായിട്ടല്ല അഭിമുഖമായിട്ടും
സ്പഷ്ടമായിട്ടും അത്രേ; അവൻ യഹോവയുടെ
രൂപം കാണുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയിരിക്കെ
നിങ്ങൾ എന്റെ ദാസനായ മോശെക്കു
വിരോധമായി സംസാരിപ്പാൻ ശങ്കിക്കാഞ്ഞതു
എന്തു? 9 യഹോവയുടെ കോപം അവരുടെ
നേരെ ജ്വലിച്ചു അവൻ മറഞ്ഞു. 10 മേഘവും
കൂടാരത്തിന്മേൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോയി. മിര്യ്യാം
ഹിമംപോലെ വെളുത്തു കുഷ്ഠരോഗിണിയായി;
അഹരോൻ മിര്യ്യാമിനെ നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ
കുഷ്ഠരോഗിണി എന്നു കണ്ടു. 11 അഹരോൻ
മോശെയോടു: അയ്യോ യജമാനനേ, ഞങ്ങൾ
ഭോഷത്വമായി ചെയ്തുപോയ ഈ പാപം
ഞങ്ങളുടെമേൽ വെക്കരുതേ. 12 അമ്മയുടെ
ഗർഭത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ മാംസം പകുതി
അഴുകിയിരിക്കുന്ന ചാപിള്ളയെപ്പോലെ ഇവൾ

ആകരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അപ്പോൾ
മോശെ യഹോവയോടു: ദൈവമേ, അവളെ
സൌഖ്യമാക്കേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. 14
യഹോവ മോശെയോടു: അവളുടെ അപ്പൻ
അവളുടെ മുഖത്തു തുപ്പിയെങ്കിൽ അവൾ
ഏഴുദിവസം ലജ്ജിച്ചിരിക്കയില്ലയോ? അവളെ
ഏഴു ദിവസത്തേക്കു പാളയത്തിന്നു പുറത്തു
അടെച്ചിടേണം; പിന്നത്തേതിൽ അവളെ
ചേർത്തുകൊള്ളാം എന്നു കല്പിച്ചു. 15 ഇങ്ങനെ
മിര്യ്യാമിനെ ഏഴു ദിവസം പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു ആക്കി അടെച്ചിട്ടു; അവളെ വീണ്ടും
അംഗീകരിച്ചതുവരെ ജനം യാത്ര ചെയ്യാതിരുന്നു. 16
അതിന്റെ ശേഷം ജനം ഹസേരോത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു പാരാൻമരുഭൂമിയിൽ പാളയമിറങ്ങി.

13 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന കനാൻദേശം
ഒറ്റുനോക്കേണ്ടതിന്നു ആളുകളെ അയക്ക; അതതു
ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ ആളെ അയക്കേണം;
അവരെല്ലാവരും പ്രഭുക്കന്മാരായിരിക്കേണം. 3
അങ്ങനെ മോശെ യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
പാരാൻമരുഭൂമിയിൽനിന്നു അവരെ അയച്ചു; ആ
പുരുഷന്മാർ ഒക്കെയും യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
തലവന്മാർ ആയിരുന്നു. 4 അവരുടെ പേർ ആവിതു:
രൂബേൻ ഗോത്രത്തിൽ സക്കൂറിന്റെ മകൻ ശമ്മൂവ.
5 ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിൽ ഹോരിയുടെ മകൻ
ശഫാത്ത്. 6 യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ യെഫുന്നയുടെ
മകൻ കാലേബ്. 7 യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിൽ
യോസേഫിന്റെ മകൻ ഈഗാൽ. 8

എഫ്രയീംഗോത്രത്തിൽ നൂന്റെ മകൻ ഹോശേയ. 9
ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ രാഫൂവിന്റെ മകൻ
പൽതി. 10 സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിൽ സോദിയുടെ
മകൻ ഗദ്ദീയേൽ 11 യോസേഫിന്റെ ഗോത്രമായ
മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ സൂസിയുടെ മകൻ ഗദ്ദി. 12
ദാൻഗോത്രത്തിൽ ഗെമല്ലിയുടെ മകൻ അമ്മീയേൽ.
13 ആശേർഗോത്രത്തിൽ മിഖായേലിന്റെ മകൻ
സെഥൂർ. 14 നഫ്താലിഗോത്രത്തിൽ വൊപ്സിയുടെ
മകൻ നഹ്ബി. 15 ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ മാഖിയുടെ
മകൻ ഗയൂവേൽ. 16 ദേശം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ
മോശെ അയച്ച പുരുഷന്മാരുടെ പേർ ഇവ തന്നേ.
എന്നാൽ മോശെ നൂന്റെ മകനായ ഹോശേയെക്കു
യോശുവ എന്നു പേരിട്ടു. 17 മോശെ കനാൻദേശം
ഒറ്റുനോക്കുവാൻ അവരെ അയച്ചു അവരോടു:
നിങ്ങൾ ഈ വഴി തെക്കെ ദേശത്തു ചെന്നു
മലയിൽ കയറി: 18 ദേശം ഏതുവിധമുള്ളതു,
അതിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന ജനം ബലവാന്മാരോ
ബലഹീനരോ, ചുരുക്കമോ അധികമോ; 19 അവർ
പാക്കുന്ന ദേശം നല്ലതോ ആകാത്തതോ,
അവർ വസിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങൾ പാളയങ്ങളോ
കോട്ടകളോ, 20 ദേശം പുഷ്ടിയുള്ളതോ
പുഷ്ടിയില്ലാത്തതോ, അതിൽ വൃക്ഷം ഉണ്ടോ
ഇല്ലയോ എന്നിങ്ങനെ നോക്കിയറിവിൻ;
നിങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു ദേശത്തിലെ ഫലങ്ങളും
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അതു
മുന്തിരിങ്ങ പഴുത്തു തുടങ്ങുന്ന കാലം
ആയിരുന്നു. 21 അങ്ങനെ അവർ കയറിപ്പോയി,
സീൻമരുഭൂമിമുതൽ ഹാമാത്തിന്നുപോകുന്ന
വഴിയായി രഹോബ് വരെ ദേശത്തെ

ശോധനചെയ്തു. 22 അവർ തെക്കെദേശത്തുകൂടി
ചെന്നു ഹെബ്രോനിൽ എത്തി; അവിടെ
അനാക്കിന്റെ പുത്രന്മാരായ അഹീമാനും
ശേശായിയും തൽമായിയും ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഹെബ്രോൻ മിസ്രയീമിലെ സോവാരിന്നു ഏഴു
സംവത്സരം മുമ്പെ പണിതതായിരുന്നു. 23 അവർ
എസ്കോൽതാഴ്വരയോളം ചെന്നു അവിടെനിന്നു
ഒരു മുന്തിരിവള്ളി കുലയോടെ പറിച്ചെടുത്തു ഒരു
തണ്ടിന്മേൽ കെട്ടി രണ്ടുപേർകൂടി ചുമന്നു;
അവർ മാതളപ്പഴവും അത്തിപ്പഴവും കൂടെ
കൊണ്ടുപോന്നു. 24 യിസ്രായേൽമക്കൾ
അവിടെനിന്നു മുറിച്ചെടുത്ത മുന്തിരിക്കുലനിമിത്തം
ആ സ്ഥലത്തിന്നു എസ്കോൽതാഴ്വര എന്നു
പേരായി. 25 അവർ നാല്പതു ദിവസംകൊണ്ടു
ദേശം ഒറ്റുനോക്കിക്കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നു. 26
അവർ യാത്രചെയ്തു പാറാൻമരുഭൂമിയിലെ
കാദേശിൽ മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സർവ്വസഭയുടെയും
അടുക്കൽ വന്നു അവരോടും സർവ്വസഭയോടും
വർത്തമാനം അറിയിച്ചു; ദേശത്തിലെ ഫലങ്ങളും
അവരെ കാണിച്ചു. 27 അവർ അവനോടു
വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നീ
ഞങ്ങളെ അയച്ച ദേശത്തേക്കു ഞങ്ങൾ
പോയി; അതു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശം
തന്നേ; അതിലെ ഫലങ്ങൾ ഇതാ. 28 എങ്കിലും
ദേശത്തു പാർക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ബലവാന്മാരും
പട്ടണങ്ങൾ ഏറ്റവും ഉറപ്പും വലിപ്പവും ഉള്ളവയും
ആകുന്നു. ഞങ്ങൾ അനാക്കിന്റെ പുത്രന്മാരെയും
അവിടെ കണ്ടു. 29 അമാലേക്യർ തെക്കെ

ദേശത്തു പാൎക്കുന്നു; ഹിത്യരും യെബൂസ്യരും
അമോൎയ്യരും പൎവ്വതങ്ങളിൽ പാൎക്കുന്നു; കനാന്യർ
കടൽക്കരയിലും യോൎദ്ദാൻനദീതീരത്തും
പാൎക്കുന്നു. 30 എന്നാൽ കാലേബ് മോശെയുടെ
മുമ്പാകെ ജനത്തെ അമൎത്തി: നാം ചെന്നു
അതു കൈവശമാക്കുക; അതു ജയിപ്പാൻ
നമുക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 എങ്കിലും
അവനോടുകൂടെ പോയിരുന്ന പുരുഷന്മാർ: ആ
ജനത്തിന്റെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ നമുക്കു കഴികയില്ല;
അവർ നമ്മിലും ബലവാന്മാർ ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 32 തങ്ങൾ ഒറ്റുനോക്കിയ
ദേശത്തെക്കുറിച്ചു അവർ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
ദുൎവ്വൎത്തമാനമായി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഞങ്ങൾ
സഞ്ചരിച്ചു ഒറ്റുനോക്കിയ ദേശം നിവാസികളെ
തിന്നുകളയുന്ന ദേശം ആകുന്നു; ഞങ്ങൾ അവിടെ
കണ്ട ജനം ഒക്കെയും അതികായന്മാർ; 33
അവിടെ ഞങ്ങൾ മല്ലന്മാരുടെ സന്തതികളായ
അനാക്യമല്ലന്മാരെയും കണ്ടു; ഞങ്ങൾക്കു തന്നേ
ഞങ്ങൾ വെട്ടുക്കിളികളെപ്പോലെ തോന്നി;
അവരുടെ കാഴ്ചെക്കും ഞങ്ങൾ അങ്ങനെതന്നേ
ആയിരുന്നു.

14 അപ്പോൾ സഭയൊക്കെയും ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു, ജനം ആ രാത്രി മുഴുവനും
കരഞ്ഞു. 2 യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാവരും
മോശെക്കും അഹരോന്നും വിരോധമായി
പിറുപിറുത്തു; സഭ ഒക്കെയും അവരോടു:
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു ഞങ്ങൾ
മരിച്ചുപോയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.
അല്ലെങ്കിൽ ഈ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ഞങ്ങൾ

മരിച്ചുപോയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 3
വാളാൽ വീഴേണ്ടതിന്നു യഹോവ ഞങ്ങളെ
ആ ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതു
എന്തിന്നു? ഞങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാരും മക്കളും
കൊള്ളയായ്പോകുമല്ലോ; മിസ്രയീമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകയല്ലയോ ഞങ്ങൾക്കു നല്ലതു? എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 നാം ഒരു തലവനെ നിശ്ചയിച്ചു
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോക എന്നും അവർ
തമ്മിൽതമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ മോശെയും
അഹരോനും യിസ്രായേൽസഭയുടെ
സൎവ്വസംഘത്തിന്റെയും മുമ്പാകെ കവിണ്ണുവീണു. 6
ദേശത്തെ ഒറ്റുനോക്കിയവരിൽ നൂന്റെ മകൻ
യോശുവയും യെഫുന്നയുടെ മകൻ കാലേബും
വസ്ത്രം കീറി, 7 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സൎവ്വസഭയോടും പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു ഒറ്റു നോക്കിയ ദേശം
എത്രയും നല്ലദേശം ആകുന്നു. 8 യഹോവ
നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമ്മെ
പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ആ ദേശത്തേക്കു
കൊണ്ടുചെന്നു നമുക്കു അതു തരും. 9
യഹോവയോടു നിങ്ങൾ മത്സരിക്കമാത്രം അരുതു;
ആ ദേശത്തിലെ ജനത്തെ ഭയപ്പെടരുതു;
അവർ നമുക്കു ഇരയാകുന്നു; അവരുടെ
ശരണം പോയ്പോയിരിക്കുന്നു; നമ്മോടുകൂടെ
യഹോവ ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെടരുതു.
10 എന്നാറെ അവരെ കല്ലെറിയേണം
എന്നു സഭയെല്ലാം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
യഹോവയുടെ തേജസ്സു സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളും കാൺകെ

പ്രത്യക്ഷമായി. 11 യഹോവ മോശെയോടു: ഈ
ജനം എത്രത്തോളം എന്നെ നിരസിക്കും?
ഞാൻ അവരുടെ മദ്ധ്യേ ചെയ്തിട്ടുള്ള
അടയാളങ്ങളൊക്കെയും കണ്ടിട്ടും അവർ
എത്രത്തോളം എന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കും? 12
ഞാൻ അവരെ മഹാമാരിയാൽ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു
സംഹരിച്ചുകളകയും നിന്നെ അവരെക്കാൾ
വലിപ്പവും ബലവുമുള്ള ജാതിയാക്കുകയും ചെയ്യും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 13 മോശെ യഹോവയോടു
പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ മിസ്രയീമ്യർ അതു കേൾക്കും;
നീ ഈ ജനത്തെ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു നിന്റെ
ശക്തിയാൽ കൊണ്ടുപോന്നുവല്ലോ. 14 അവർ
അതു ഈ ദേശനിവാസികളോടും പറയും;
യഹോവയായ നീ ഈ ജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടെന്നു
അവർ കേട്ടിരിക്കുന്നു; യഹോവയായ നിന്നെ ഇവർ
കണ്ണാലേ കാണുകയും നിന്റെ മേഘം ഇവക്കു
മീതെ നില്ക്കുകയും പകൽ മേഘസ്തംഭത്തിലും
രാത്രി അഗ്നിസ്തംഭത്തിലും നീ ഇവക്കു മുമ്പായി
നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 15 നീ ഇപ്പോൾ ഈ
ജനത്തെ ഒക്കെയും ഒരു ഒറ്റമനുഷ്യനെപ്പോലെ
കൊന്നുകളഞ്ഞാൽ നിന്റെ കീർത്തി കേട്ടിരിക്കുന്ന
ജാതികൾ: 16 ഈ ജനത്തോടു സത്യം ചെയ്ത
ദേശത്തേക്കു അവരെ കൊണ്ടു പോകുവാൻ
യഹോവെക്കു കഴിയായ്കകൊണ്ടു അവൻ
അവരെ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു
എന്നു പറയും. 17 യഹോവ ദീർഘക്ഷമയും
മഹാദയയും ഉള്ളവൻ; അകൃത്യവും ലംഘനവും
ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; കുറ്റക്കാരനെ വെറുതെ വിടാതെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മൂന്നാമത്തെയും

നാലാമത്തെയും തലമുറയോളം മക്കളുടെ
മേൽ സന്ദർശിക്കുന്നവൻ 18 എന്നിങ്ങനെ
നീ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കർത്താവേ,
ഇപ്പോൾ നിന്റെ ശക്തി വലുതായിരിക്കേണമേ.
19 നിന്റെ മഹാദയെക്കു തക്കവണ്ണം
മിസ്രയീംമുതൽ ഇവിടംവരെ ഈ ജനത്തോടു നീ
ക്ഷമിച്ചുവന്നതുപോലെ ഈ ജനത്തിന്റെ
അകൃത്യം ക്ഷമിക്കേണമേ. 20 അതിന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തതു: നിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഞാൻ
ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. 21 എങ്കിലും എന്നാണ,
ഭൂമിയെല്ലാം യഹോവയുടെ തേജസ്സുകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കും. 22 എന്റെ തേജസ്സും
മിസ്രയീമിലും മരുഭൂമിയിലുംവെച്ചു ഞാൻ ചെയ്ത
അടയാളങ്ങളും കണ്ടിട്ടുള്ള പുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും
ഇപ്പോൾ പത്തു പ്രാവശ്യം എന്നെ പരീക്ഷിക്കയും
എന്റെ വാക്കു കൂട്ടാക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു 23 അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
ഞാൻ സത്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേശം അവർ
കാൺകയില്ല; എന്നെ നിരസിച്ചവർ ആരും അതു
കാൺകയില്ല. 24 എന്റെ ദാസനായ കാലേബോ,
അവന്നു വേറൊരു സ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടും
എന്നെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചതുകൊണ്ടും
അവൻ പോയിരുന്ന ദേശത്തേക്കു ഞാൻ
അവനെ എത്തിക്കും; അവന്റെ സന്തതി അതു
കൈവശമാക്കും. 25 എന്നാൽ അമാലേക്യരും
കനാന്യരും താഴ്വരയിൽ പാർക്കുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ നാളെ ചെങ്കടലിങ്കലേക്കുള്ള വഴിയായി
മരുഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവിൻ. 26 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടും അഹരോനോടും

അരുളിച്ചെയ്തതു: 27 ഈ ദുഷ്ടസഭ എത്രത്തോളം
എനിക്കു വിരോധമായി പിറുപിറുക്കും?
യിസ്രായേൽമക്കൾ എനിക്കു വിരോധമായി
പിറുപിറുക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു.
28 അവരോടു പറവിൻ: ഞാൻ കേൾക്കെ
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ, എന്നാണ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്യുമെന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 29 ഈ മരുഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ
ശവം വീഴും; യെഫുന്നയുടെ മകൻ കാലേബും
നൂന്റെ മകൻ യോശുവയും ഒഴികെ ഇരുപതു
വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു എണ്ണപ്പെട്ടവരായി 30 എന്റെ
നേരെ പിറുപിറുത്തവരായ നിങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ
ആരും ഞാൻ നിങ്ങളെ പാപ്പിക്കുമെന്നു സത്യം
ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേശത്തു കടക്കയില്ല. 31 എന്നാൽ
കൊള്ളയായ്പോകുമെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള
നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളെ ഞാൻ അതിൽ
കടക്കുമാറാക്കും; നിങ്ങൾ നിരസിച്ചിരിക്കുന്ന
ദേശം അവർ അറിയും. 32 നിങ്ങളോ, നിങ്ങളുടെ
ശവം ഈ മരുഭൂമിയിൽ വീഴും. 33 നിങ്ങളുടെ
ശവം മരുഭൂമിയിൽ ഒടുങ്ങുംവരെ നിങ്ങളുടെ
മക്കൾ മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു സംവത്സരം
ഇടയരായി സഞ്ചരിച്ചു നിങ്ങളുടെ പാതിവ്രത്യഭംഗം
വഹിക്കും; 34 ദേശം ഒറ്റു നോക്കിയ നാല്പതു
ദിവസത്തിന്റെ എണ്ണത്തിന്നൊത്തവണ്ണം, ഒരു
ദിവസത്തിന്നു ഒരു സംവത്സരം വീതം, നാല്പതു
സംവത്സരം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ
വഹിച്ചു എന്റെ അകല്ച അറിയും. 35 എനിക്കു
വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടിയ ഈ ദുഷ്ടസഭയോടു
ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യും: ഈ മരുഭൂമിയിൽ അവർ

ഒടുങ്ങും; ഇവിടെ അവർ മരിക്കും എന്നു
യഹോവയായ ഞാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 36
ദേശം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ മോശെ അയച്ചവരും,
മടങ്ങിവന്നു ദേശത്തെക്കുറിച്ചു ദുർവ്വർത്തമാനം
പറഞ്ഞു സഭ മുഴുവനും അവന്നു വിരോധമായി
പിറുപിറുപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തിയ വരും, 37
ദേശത്തെക്കുറിച്ചു ദുർവ്വർത്തമാനം പറഞ്ഞവരുമായ
പുരുഷന്മാർ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഒരു
ബാധകൊണ്ടു മരിച്ചു. 38 എന്നാൽ ദേശം
ഒറ്റുനോക്കുവാൻ പോയ പുരുഷന്മാരിൽ നൂന്റെ
മകൻ യോശുവയും യെഫുന്നയുടെ പുത്രൻ
കാലേബും മരിച്ചില്ല. 39 പിന്നെ മോശെ ഈ
വാക്കുകൾ യിസ്രായേൽമക്കളോടൊക്കെയും
പറഞ്ഞു; ജനം ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു. 40 പിറ്റേന്നു
അവർ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു: ഇതാ,
യഹോവ ഞങ്ങൾക്കു ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു ഞങ്ങൾ കയറിപ്പോകുന്നു:
ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു
മലമുകളിൽ കയറി. 41 അപ്പോൾ മോശെ: നിങ്ങൾ
എന്തിന്നു യഹോവയുടെ കല്പന ലംഘിക്കുന്നു?
അതു സാദ്ധ്യമാകയില്ല. 42 ശത്രുക്കളാൽ
തോൽക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ കയറരുതു;
യഹോവ നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഇല്ല. 43 അമാലേക്യരും
കനാന്യരും അവിടെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടു;
നിങ്ങൾ വാളാൽ വീഴും; നിങ്ങൾ യഹോവയെ
വിട്ടു പിന്തിരിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു യഹോവ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 44 എന്നിട്ടും അവർ ധാഷ്ട്യം
പൂണ്ടു മലമുകളിൽ കയറി; യഹോവയുടെ

നിയമപെട്ടകവും മോശെയും പാളയത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടില്ലതാനും. 45 എന്നാറെ മലയിൽ
പാർത്തിരുന്ന അമാലേക്യരും കനാന്യരും
ഇറങ്ങിവന്നു അവരെ തോല്പിച്ചു ഹോർമ്മാവരെ
അവരെ ഛിന്നിച്ചു ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു.

15 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തരുന്ന നിങ്ങളുടെ നിവാസദേശത്തു നിങ്ങൾ
ചെന്നിട്ടു 3 ഒരു നേർച്ച നിവർത്തിപ്പാനോ
സ്വമേധാദാനമായിട്ടോ നിങ്ങളുടെ
ഉത്സവങ്ങളിലോ യഹോവെക്കു മാടിനെയാകട്ടെ
ആടിനെയാകട്ടെ ഹോമയാഗമായിട്ടെങ്കിലും
ഹനനയാഗമായിട്ടെങ്കിലും യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയാകുമാറു ഒരു ദഹനയാഗം
അർപ്പിക്കുമ്പോൾ 4 യഹോവെക്കു
വഴിപാടുകഴിക്കുന്നവൻ കാൽഹീൻ എണ്ണ
ചേർത്ത ഒരിടങ്ങഴി മാവു ഭോജനയാഗമായി
കൊണ്ടുവരേണം. 5 ഹോമയാഗത്തിന്നും
ഹനനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗമായി
നീ ആടൊന്നിന്നു കാൽഹീൻ വീഞ്ഞു
കൊണ്ടുവരേണം. 6 ആട്ടുകൊറ്റനായാൽ ഹീനിൽ
മൂന്നിലൊന്നു എണ്ണ ചേർത്ത രണ്ടിടങ്ങഴി
മാവു ഭോജനയാഗമായി കൊണ്ടുവരേണം.
7 അതിന്റെ പാനീയയാഗത്തിന്നു ഹീനിൽ
മൂന്നിലൊന്നു വീഞ്ഞും യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായി അർപ്പിക്കേണം. 8 നേർച്ച
നിവർത്തിപ്പാനോ യഹോവെക്കു സമാധാനയാഗം
കഴിപ്പാനോ ഹോമയാഗത്തിന്നാകട്ടെ

ഹനനയാഗത്തിന്നാകട്ടെ ഒരു കാളക്കിടാവിനെ
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ 9 കിടാവിനോടുകൂടെ
അരഹീൻ എണ്ണ ചേൎത്ത മൂന്നിടങ്ങഴി
മാവു ഭോജനയാഗമായിട്ടു അൎപ്പിക്കേണം.
10 അതിന്റെ പാനീയയാഗമായി അരഹീൻ
വീഞ്ഞു യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗമായി അൎപ്പിക്കേണം. 11 കാളക്കിടാവു,
ആട്ടുകൊററൻ, കുഞ്ഞാടു, കോലാട്ടിൻകുട്ടി
എന്നിവയിൽ ഓരോന്നിന്നും ഇങ്ങനെ തന്നേ
വേണം. 12 നിങ്ങൾ അൎപ്പിക്കുന്ന യാഗമൃഗങ്ങളുടെ
എണ്ണത്തിന്നും ഒത്തവണ്ണം ഓരോന്നിന്നും ഇങ്ങനെ
തന്നേ വേണം. 13 സ്വദേശിയായവനൊക്കെയും
യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗം അൎപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം
ഇങ്ങനെതന്നേ അനുഷ്ഠിക്കേണം. 14
നിങ്ങളോടുകൂടെ പാൎക്കുന്ന പരദേശിയോ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥിരവാസം ചെയ്യുന്ന
ഒരുത്തനോ യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗം കഴിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
അനുഷ്ഠിക്കുംവണ്ണം തന്നേ അവനും
അനുഷ്ഠിക്കേണം. 15 നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ വന്നു
പാൎക്കുന്ന പരദേശിക്കാകട്ടെ സൎവ്വസഭെക്കും
തലമുറതലമുറയായി എന്നേക്കും ഒരു ചട്ടം
തന്നേ ആയിരിക്കേണം; യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ പരദേശി നിങ്ങളെപ്പോലെ
തന്നേ ഇരിക്കേണം. 16 നിങ്ങൾക്കും വന്നു
പാൎക്കുന്ന പരദേശിക്കും പ്രമാണവും നിയമവും
ഒന്നുതന്നേ ആയിരിക്കേണം. 17 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 18

യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
ഞാൻ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങൾ എത്തിയശേഷം 19 ദേശത്തിലെ
ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
യഹോവെക്കു ഉദർച്ചാർപ്പണം കഴിക്കേണം. 20
ആദ്യത്തെ തരിമാവുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വട
ഉദർച്ചാർപ്പണമായി കഴിക്കേണം; മെതിക്കളത്തിന്റെ
ഉദർച്ചാർപ്പണംപോലെ തന്നേ അതു ഉദർച്ച ചെയ്യേണം.
21 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായി
ആദ്യത്തെ തരിമാവുകൊണ്ടു യഹോവെക്കു
ഉദർച്ചാർപ്പണം കഴിക്കേണം. 22 യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ച ഈ സകലകല്പനകളിലും 23
യാതൊന്നെങ്കിലും യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ച നാൾമുതൽ തലമുറതലമുറയായി
യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ച സകലത്തിലും യാതൊന്നെങ്കിലും
നിങ്ങൾ പ്രമാണിക്കാതെ തെറ്റു ചെയ്താൽ, 24
അറിയാതെകണ്ടു അബദ്ധവശാൽ സഭ
വല്ലതും ചെയ്തുപോയാൽ സഭയെല്ലാം കൂടെ
ഹോമയാഗത്തിന്നായി ഒരു കാളക്കിടാവിനെയും
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും
ചട്ടപ്രകാരം അതിന്നുള്ള ഭോജനയാഗത്തോടും
പാനീയയാഗത്തോടുംകൂടെ യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായി അർപ്പിക്കേണം. 25
ഇങ്ങനെ പുരോഹിതൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസഭെക്കുംവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം;
എന്നാൽ അതു അവരോടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും;
അതു അബദ്ധവശാൽ സംഭവിക്കയും
അവർ തങ്ങളുടെ അബദ്ധത്തിന്നായിട്ടു

യഹോവെക്കു ദഹനയാഗമായി തങ്ങളുടെ
വഴിപാടും പാപയാഗവും യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അപ്പിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ.
26 എന്നാൽ അതു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സവ്വസഭയോടും അവരുടെ ഇടയിൽ
വന്നുപാക്കുന്ന പരദേശിയോടും ക്ഷമിക്കപ്പെടും;
തെറ്റു സവ്വജനത്തിന്നുമുള്ളതായിരുന്നുവല്ലോ. 27
ഒരാൾ അബദ്ധവശാൽ പാപം ചെയ്താൽ അവൻ
തനിക്കുവേണ്ടി പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള ഒരു പെൺകോലാട്ടിനെ അപ്പിക്കണം.
28 അബദ്ധവശാൽ പാപം ചെയ്തവന്നു
പാപപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ പുരോഹിതൻ
അവന്നുവേണ്ടി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
പ്രായശ്ചിത്തകമ്മം അനുഷ്ഠിക്കേണം; എന്നാൽ
അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും. 29
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ അബദ്ധവശാൽ
പാപം ചെയ്യുന്നവൻ സ്വദേശിയോ വന്നു
പാക്കുന്ന പരദേശിയോ ആയാലും പ്രമാണം
ഒന്നുതന്നേ ആയിരിക്കേണം. 30 എന്നാൽ
സ്വദേശികളിലോ പരദേശികളിലോ ആരെങ്കിലും
കരുതിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെയ്താൽ അവൻ
യഹോവയെ ദുഷിക്കുന്നു; അവനെ അവന്റെ
ജനത്തിൽ നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം. 31 അവൻ
യഹോവയുടെ വചനം ധിക്കരിച്ചു അവന്റെ കല്പന
ലംഘിച്ചു; അവനെ നിമ്മൂലമാക്കിക്കളയേണം;
അവന്റെ അകൃത്യം അവന്റെമേൽ ഇരിക്കും. 32
യിസ്രായേൽമക്കൾ മരുഭൂമിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ശബ്ബത്ത് നാളിൽ ഒരുത്തൻ വിറകു പെറുക്കുന്നതു
കണ്ടു. 33 അവൻ വിറകു പെറുക്കുന്നതു കണ്ടവർ

അവനെ മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും
സർവ്വസഭയുടെയും അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
34 അവനോടു ചെയ്യേണ്ടതു ഇന്നതെന്നു
വിധിച്ചിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു അവർ അവനെ തടവിൽ
വെച്ചു. 35 പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടു: ആ
മനുഷ്യൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം;
സർവ്വസഭയും പാളയത്തിന്നു പുറത്തുവെച്ചു
അവനെ കല്ലെറിയേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 36
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ
സർവ്വസഭയും അവനെ പാളയത്തിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നു. 37 യഹോവ
പിന്നെയും മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 38 നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
അവർ തലമുറതലമുറയായി വസ്ത്രത്തിന്റെ
കോൺതലെക്കു പൊടിപ്പു ഉണ്ടാക്കുകയും
കോൺതലെക്കലെ പൊടിപ്പിൽ നീലച്ചരടു
കെട്ടുകയും വേണം. 39 നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
സകലകല്പനകളും ഓർത്തു അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നും
നിങ്ങളുടെ സ്വന്തഹൃദയത്തിന്നും
സ്വന്തകണ്ണിന്നും തോന്നിയവണ്ണം പരസംഗമായി
നടക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും ആ പൊടിപ്പു
ജ്ഞാപകം ആയിരിക്കേണം. 40 നിങ്ങൾ എന്റെ
സകലകല്പനകളും ഓർത്തു അനുസരിച്ചു നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്നു വിശുദ്ധരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
41 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവതന്നേ.

16 എന്നാൽ ലേവിയുടെ മകനായ കെഹാത്തിന്റെ
മകനായ യിസ്ഹാരിന്റെ മകൻ കോരഹ്,
രൂബേൻഗോത്രത്തിൽ എലീയാബിന്റെ
പുത്രന്മാരായ ദാഥാൻ, അബീരാം, പേലെത്തിന്റെ
മകനായ ഓൻ എന്നിവർ 2 യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
സഭാപ്രധാനികളും സംഘസദസ്യന്മാരും
പ്രമാണികളുമായ ഇരുനൂറ്റമ്പതു പുരുഷന്മാരെ
കൂട്ടി മോശെയോടു മത്സരിച്ചു. 3 അവൻ
മോശെക്കും അഹരോന്നും വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടി
അവരോടു: മതി, മതി; സഭ ഒട്ടൊഴിയാതെ
എല്ലാവരും വിശുദ്ധരാകുന്നു; യഹോവ അവരുടെ
മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു; പിന്നെ നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
സഭെക്കു മീതെ നിങ്ങളെത്തന്നേ ഉയർത്തുന്നതു
എന്തു? എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ
മോശെ കവിണ്ണുവീണു. 5 അവൻ കോരഹിനോടും
അവന്റെ എല്ലാ കൂട്ടരോടും പറഞ്ഞതു: നാളെ
രാവിലെ യഹോവ തനിക്കുള്ളവർ ആരെന്നും
തന്നോടടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വിശുദ്ധൻ ആരെന്നും
കാണിക്കും; താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവനെ
തന്നോടു അടുക്കുമാറാക്കും. 6 കോരഹും
അവന്റെ എല്ലാകൂട്ടവുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്‌വിൻ: 7 ധൂപകലശം
എടുത്തു നാളെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അതിൽ തീയിട്ടു ധൂപവർഗ്ഗം ഇടുവിൻ;
യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവൻ തന്നേ
വിശുദ്ധൻ; ലേവിപുത്രന്മാരേ, മതി, മതി! 8
പിന്നെ മോശെ കോരഹിനോടു പറഞ്ഞതു:
ലേവിപുത്രന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ. 9 യഹോവയുടെ
തിരുനിവാസത്തിലെ വേലചെയ്‌വാനും സഭയുടെ

ശുശ്രൂഷെക്കായി അവരുടെ മുമ്പാകെ നില്പാനും
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെ തന്റെ അടുക്കൽ
വരുത്തേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽസഭയിൽനിന്നു
നിങ്ങളെ വേറുതിരിച്ചതു നിങ്ങൾക്കു പോരായോ?
10 അവൻ നിന്നെയും ലേവിപുത്രന്മാരായ
നിന്റെ സകലസഹോദരന്മാരെയും
തന്നോടു അടുക്കുമാറാക്കിയല്ലോ; നിങ്ങൾ
പൌരോഹിത്യംകൂടെ കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ? 11
ഇതു ഹേതുവായിട്ടു നീയും നിന്റെ കൂട്ടക്കാർ
ഒക്കെയും യഹോവെക്കു വിരോധമായി
കൂട്ടംകൂടിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അഹരോന്റെ
നേരെ പിറുപിറുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ
എന്തുമാത്രമുള്ളു? 12 പിന്നെ മോശെ
എലിയാബിന്റെ പുത്രന്മാരായ ദാഥാനെയും
അബീരാമിനെയും വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചു; അതിന്നു
അവർ: 13 ഞങ്ങൾ വരികയില്ല; മരുഭൂമിയിൽ
ഞങ്ങളെ കൊല്ലുവാൻ നീ ഞങ്ങളെ പാലും തേനും
ഒഴുകുന്ന ദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നരിക്കുന്നതു
പോരാഞ്ഞിട്ടു നിന്നെത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു
അധിപതിയും ആക്കുന്നുവോ? 14 അത്രയുമല്ല,
നീ ഞങ്ങളെ പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന
ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവരികയോ നിലങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും അവകാശമായി തരികയോ
ചെയ്തിട്ടില്ല; നീ ഇവരുടെ കണ്ണു ചുഴന്നുകളയുമോ?
ഞങ്ങൾ വരികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അപ്പോൾ
മോശെ ഏറ്റവും കോപിച്ചു. അവൻ യഹോവയോടു:
അവരുടെ വഴിപാടു കടാക്ഷിക്കരുതേ; ഞാൻ
അവരുടെ പക്കൽനിന്നു ഒരു കഴുതയെപ്പോലും
വാങ്ങീട്ടില്ല; അവരിൽ ഒരുത്തനോടും ഒരു ദോഷം

ചെയ്തിട്ടുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 16 മോശെ
കോരഹിനോടു: നീയും നിന്റെ എല്ലാകൂട്ടവും നാളെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വരേണം; നീയും
അവരും അഹരോനും കൂടെ തന്നേ. 17 നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ധൂപകലശം എടുത്തു
അവയിൽ ധൂപവർഗ്ഗം ഇട്ടു ഒരോരുത്തൻ ഓരോ
ധൂപകലശമായി ഇരുനൂററമ്പതു കലശവും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ;
നീയും അഹരോനും കൂടെ താന്താന്റെ
ധൂപകലശവുമായി വരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 18
അങ്ങനെ അവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ധൂപകലശം എടുത്തു തീയിട്ടു അതിൽ
ധൂപവർഗ്ഗവും ഇട്ടു മോശെയും അഹരോനുമായി
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്നു. 19
കോരഹ് അവക്കു വിരോധമായി സർവ്വസഭയെയും
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ
കൂട്ടിവരുത്തി; അപ്പോൾ യഹോവയുടെ തേജസ്സു
സർവ്വസഭെക്കും പ്രത്യക്ഷമായി. 20 യഹോവ
മോശെയോടും അഹരോനോടും: 21 ഈ
സഭയുടെ മദ്ധ്യേനിന്നു മാറിപ്പോകുവിൻ; ഞാൻ
അവരെ ക്ഷണത്തിൽ സംഹരിക്കും എന്നു
കല്പിച്ചു. 22 അപ്പോൾ അവർ കവിണ്ണുവീണു:
സകലജനത്തിന്റെയും ആത്മാക്കൾക്കു
ഉടയവനാകുന്ന ദൈവമേ, ഒരു മനുഷ്യൻ
പാപം ചെയ്തതിന്നു നീ സർവ്വസഭയോടും
കോപിക്കുമൊ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു
യഹോവ മോശെയോടു: 24 കോരഹ്, ദാഥാൻ,
അബീരാം എന്നിവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്റെ
ചുററിലും നിന്നു മാറിക്കൊൾവിൻ എന്നു സഭയോടു

പറക എന്നു കല്പിച്ചു. 25 മോശെ എഴുന്നേറ്റു
ദാഥാന്റെയും അബീരാമിന്റെയും അടുക്കൽ
ചെന്നു; യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരും അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു. 26 അവൻ സഭയോടു:
ഈ ദുഷ്ടമനുഷ്യരുടെ സകലപാപങ്ങളാലും
നിങ്ങൾ സംഹരിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ കൂടാരങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു
മാറിപ്പോകുവിൻ; അവക്കുള്ള യാതൊന്നിനെയും
തൊടരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അങ്ങനെ അവർ
കോരഹ്, ദാഥാൻ, അബീരാം എന്നവരുടെ
വാസസ്ഥലത്തിന്റെ ചുറ്റിലുംനിന്നു മാറിപ്പോയി.
എന്നാൽ ദാഥാനും അബീരാമും പുറത്തു
വന്നു: അവരും അവരുടെ ഭാൎയ്യമാരും
പുത്രന്മാരും കുഞ്ഞുങ്ങളും താന്താങ്ങളുടെ
കൂടാരവാതിൽക്കൽനിന്നു. 28 അപ്പോൾ
മോശെ പറഞ്ഞതു: ഈ സകലപ്രവൃത്തികളും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു യഹോവ എന്നെ അയച്ചു; ഞാൻ
സ്വമേധയായി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു നിങ്ങൾ
ഇതിനാൽ അറിയും: 29 സകലമനുഷ്യരും
മരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവർ മരിക്കയോ
സകലമനുഷ്യൎക്കും ഭവിക്കുന്നതുപോലെ
ഇവൎക്കു ഭവിക്കയോ ചെയ്താൽ യഹോവ
എന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല. 30 എന്നാൽ യഹോവ ഒരു
അപൂൎവ്വകാൎയ്യം പ്രവൎത്തിക്കയും ഭൂമി വായ് പിളൎന്നു
അവരെയും അവൎക്കുള്ള സകലത്തെയും
വിഴുങ്ങിക്കളകയും അവർ ജീവനോടു
പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങുകയും ചെയ്താൽ
അവർ യഹോവയെ നിരസിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. (Sheol h7585) 31 അവൻ ഈ വാക്കുകളെല്ലാം

പറഞ്ഞു തീന്നപ്പോൾ അവരുടെ കീഴെ ഭൂമി
പിളന്നു. 32 ഭൂമി വായ് തുറന്നു അവരെയും
അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും കോരഹിനോടു
ചേന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും അവരുടെ
സവ്വസമ്പത്തിനെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. 33
അവരും അവരോടു ചേന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരും
ജീവനോടെ പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങി; ഭൂമി
അവരുടെമേൽ അടകയും അവർ സഭയുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നശിക്കയും ചെയ്തു. (Sheol h7585) 34
അവരുടെ ചുറ്റും ഇരുന്ന യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും
അവരുടെ നിലവിളി കേട്ടു: ഭൂമി നമ്മെയും
വഴുങ്ങിക്കളയരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു ഓടിപ്പോയി.
35 അപ്പോൾ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു
ധൂപം കാട്ടിയ ഇരുനൂറ്റമ്പതുപേരെയും ദഹിപ്പിച്ചു.
36 യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 37
പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ മകൻ
എലെയാസാരിനോടു അവൻ എരിതീയുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ധൂപകലശങ്ങൾ എടുപ്പാൻ
പറക; അവ വിശുദ്ധമാകുന്നു; തീ അങ്ങോട്ടു
തട്ടിക്കളകയും ചെയ്ക; 38 പാപം ചെയ്തു
തങ്ങൾക്കു ജീവനാശം വരുത്തിയ ഇവരുടെ
ധൂപകലശങ്ങൾ യാഗപീഠം പൊതിവാൻ
അടിച്ചു തകിടാക്കണം; അതു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ
വിശുദ്ധമാകുന്നു; യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
അതു ഒരു അടയാളമായിരിക്കട്ടെ. 39
വെന്തുപോയവർ ധൂപം കാട്ടിയ താമ്രകലശങ്ങൾ
പുരോഹിതനായ എലെയാസാർ എടുത്തു 40
അഹരോന്റെ സന്തതിയിൽ അല്ലാത്ത യാതൊരു

അന്യനും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ധൂപം
കാണിപ്പാൻ അടുക്കയും കോരഹിനെയും
അവന്റെ കൂട്ടുകാരെയുംപോലെ ആകയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
ജ്ഞാപകമായി അവയെ യാഗപീഠം പൊതിവാൻ
തകിടായി അടിപ്പിച്ചു; യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം
കല്പിച്ചതു പോലെതന്നേ. 41 പിറ്റെന്നാൾ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭയെല്ലാം മോശെക്കും
അഹരോന്നും വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു:
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ ജനത്തെ കൊന്നുകളഞ്ഞു
എന്നു പറഞ്ഞു. 42 ഇങ്ങനെ മോശെക്കും
അഹരോന്നും വിരോധമായി സഭകൂടിയപ്പോൾ
അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ നേരെ നോക്കി:
മേഘം അതിനെ മൂടി യഹോവയുടെ തേജസ്സും
പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 43 അപ്പോൾ
മോശെയും അഹരോനും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ ചെന്നു. 44 യഹോവ മോശെയോടു: ഈ
സഭയുടെ മദ്ധ്യേനിന്നു മാറിപ്പോകുവിൻ; 45
ഞാൻ അവരെ ക്ഷണത്തിൽ സംഹരിക്കും
എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ
കവിണ്ണുവീണു. 46 മോശെ അഹരോനോടു: നീ
ധൂപകലശം എടുത്തു അതിൽ യാഗപീഠത്തിലെ തീ
ഇട്ടു ധൂപവർഗ്ഗവും ഇട്ടു വേഗത്തിൽ സഭയുടെ മദ്ധ്യേ
ചെന്നു അവർക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്ക;
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ക്രോധം
പുറപ്പെട്ടു ബാധ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 47 മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ അഹരോൻ
കലശം എടുത്തു സഭയുടെ നടുവിലേക്കു ഓടി,
ബാധ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു

കണ്ടു, ധൂപം കാട്ടി ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു, 48 മരിച്ചവക്കും
ജീവനുള്ളവക്കും നടുവിൽ നിന്നപ്പോൾ ബാധ
അടങ്ങി. 49 കോരഹിന്റെ സംഗതിവശാൽ
മരിച്ചവരെ കൂടാതെ ബാധയാൽ മരിച്ചവർ
പതിന്നാലായിരത്തെഴുനൂറുപേർ ആയിരുന്നു 50
പിന്നെ അഹരോൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ മോശെയുടെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവന്നു, അങ്ങനെ ബാധ നിന്നുപോയി.
17 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 യിസ്രായേൽമക്കളോടു
സംസാരിച്ചു അവരുടെ പക്കൽനിന്നു ഗോത്രം
ഗോത്രമായി സകലഗോത്രപ്രഭുക്കന്മാരോടും ഓരോ
വടിവീതം പന്ത്രണ്ടു വടി വാങ്ങി ഓരോരുത്തന്റെ
വടിമേൽ അവന്റെ പേർ എഴുതുക. 3 ലേവിയുടെ
വടിമേലോ അഹരോന്റെ പേർ എഴുതേണം;
ഓരോ ഗോത്രത്തലവന്നു ഓരോ വടി
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 4 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുന്ന ഇടമായ
സാക്ഷ്യത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അവയെ വെക്കേണം. 5
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവന്റെ വടി തളിക്കും;
ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായി പിറുപിറുക്കുന്നതു ഞാൻ
നിത്തലാക്കും. 6 മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
സംസാരിക്കയും അവരുടെ സകലപ്രഭുക്കന്മാരും
ഗോത്രംഗോത്രമായി ഓരോ പ്രഭു ഓരോ വടിവീതം
പന്ത്രണ്ടു വടി അവന്റെ പക്കൽ കൊടുക്കയും
ചെയ്തു: വടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഹരോന്റെ
വടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 മോശെ വടികളെ

സാക്ഷ്യകൂടാരത്തിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
വെച്ചു. 8 പിറ്റെന്നാൾ മോശെ സാക്ഷ്യകൂടാരത്തിൽ
കടന്നപ്പോൾ ലേവിഗൃഹത്തിന്നുള്ള അഹരോന്റെ
വടി തളിർത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു; അതു തളിർത്തു
പൂത്തു ബദാം ഫലം കായിച്ചിരുന്നു. 9 മോശെ
വടികളെല്ലാം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു
എടുത്തു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു; അവർ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ വടി നോക്കിയെടുത്തു. 10 യഹോവ
മോശെയോടു: അഹരോന്റെ വടി മത്സരികൾക്കു
ഒരു അടയാളമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
സാക്ഷ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരിക;
അവർ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കു
വിരോധമായുള്ള അവരുടെ പിറുപിറുപ്പു നീ
ഇങ്ങനെ നിർത്തലാക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 11
മോശെ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു: യഹോവ
തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ ചെയ്തു. 12
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ മോശെയോടു:
ഇതാ, ഞങ്ങൾ ചത്തൊടുങ്ങുന്നു; ഞങ്ങൾ
നശിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നശിക്കുന്നു. 13
യഹോവയുടെ തിരുനിവാസത്തോടു
അടുക്കുന്നവനെല്ലാം ചാകുന്നു; ഞങ്ങൾ
ഒക്കെയും ചത്തൊടുങ്ങേണമോ എന്നു പറഞ്ഞു.

18 പിന്നെ യഹോവ അഹരോനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീയും നിന്റെ
പുത്രന്മാരും നിന്റെ പിതൃഭവനവും വിശുദ്ധമന്ദിരം
സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന അകൃത്യം വഹിക്കേണം;
നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും നിങ്ങളുടെ
പൌരോഹിത്യം സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന

അകൃത്യവും വഹിക്കേണം. 2 നിന്റെ
പിതൃഗോത്രമായ ലേവിഗോത്രത്തിലുള്ള നിന്റെ
സഹോദരന്മാരെയും നിന്നോടുകൂടെ
അടുത്തുവരുമാറാക്കേണം. അവർ നിന്നോടു
ചേർന്നു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണം; നീയും
നിന്റെ പുത്രന്മാരുമോ സാക്ഷ്യകൂടാരത്തിങ്കൽ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണം. 3 അവർ നിനക്കും
കൂടാരത്തിന്നൊക്കെയും ആവശ്യമുള്ള കാര്യം
നോക്കേണം; എന്നാൽ അവരും നിങ്ങളും
കൂടെ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളോടും
യാഗപീഠത്തോടും അടുക്കരുതു. 4 അവർ
നിന്നോടു ചേർന്നു സമാഗമനകൂടാരം
സംബന്ധിച്ചുള്ള സകലവേലെക്കുമായി
കൂടാരത്തിന്റെ കാര്യം നോക്കേണം; ഒരു
അന്യനും നിങ്ങളോടു അടുക്കരുതു. 5
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മേൽ ഇനി ക്രോധം
വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെയും
യാഗപീഠത്തിന്റെയും കാര്യം നിങ്ങൾ
നോക്കേണം. 6 ലേവ്യരായ നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരെയോ ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു എടുത്തിരിക്കുന്നു; യഹോവെക്കു
ദാനമായിരിക്കുന്ന അവരെ സമാഗമനകൂടാരം
സംബന്ധിച്ചുള്ള വേല ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 7
ആകയാൽ നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും
യാഗപീഠത്തിങ്കലും തിരശ്ശീലെക്കകത്തും
ഉള്ള സകലകാര്യത്തിലും നിങ്ങളുടെ
പൌരോഹിത്യം അനുഷ്ഠിച്ചു ശുശ്രൂഷചെയ്യേണം;

പൌരോഹിത്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദാനം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അന്യൻ അടുത്തു വന്നാൽ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 8 യഹോവ
പിന്നെയും അഹരോനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
ഇതാ, എന്റെ ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങളുടെ കാര്യം
ഞാൻ നിന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകലവസ്തുക്കളിലും
അവയെ ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ പുത്രന്മാർക്കും
ഓഹരിയായും ശാശ്വതവാകാശമായും
തന്നിരിക്കുന്നു. 9 തീയിൽ ദഹിപ്പിക്കാത്തതായി
അതിവിശുദ്ധവസ്തുക്കളിൽവെച്ചു ഇതു
നിനക്കുള്ളതായിരിക്കേണം; അവർ എനിക്കു
അർപ്പിക്കുന്ന അവരുടെ എല്ലാവഴിപാടും
സകലഭോജനയാഗവും സകലപാപയാഗവും
സകലഅകൃത്യയാഗവും അതിവിശുദ്ധമായി
നിനക്കും നിന്റെ പുത്രന്മാർക്കും ഇരിക്കേണം.
10 അതിവിശുദ്ധവസ്തുവായിട്ടു അതു
ഭക്ഷിക്കേണം; ആണുങ്ങളെല്ലാം അതു
ഭക്ഷിക്കേണം. അതു നിനക്കുവേണ്ടി
വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 11 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ദാനമായുള്ള ഉദർച്ചാർപ്പണമായ ഇതു അവരുടെ
സകലനീരാജനയാഗങ്ങളോടുംകൂടെ
നിനക്കുള്ളതാകുന്നു; ഇവയെ ഞാൻ
നിനക്കും നിന്റെ പുത്രന്മാർക്കും പുത്രിമാർക്കും
ശാശ്വതാവകാശമായി തന്നിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ വീട്ടിൽ ശുദ്ധിയുള്ളവന്നെല്ലാം
അതു ഭക്ഷിക്കാം. 12 എണ്ണയിൽ
വിശേഷമായതൊക്കെയും പുതുവീഞ്ഞിലും
ധാന്യത്തിലും വിശേഷമായതൊക്കെയും

ഇങ്ങനെ അവർ യഹോവെക്കു അർപ്പിക്കുന്ന
ആദ്യഫലമൊക്കെയും ഞാൻ നിനക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു. 13 അവർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തുള്ള
എല്ലാറ്റിലും യഹോവെക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന
ആദ്യഫലങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരിക്കേണം; നിന്റെ
വീട്ടിൽ ശുദ്ധിയുള്ളവനെല്ലാം അതു ഭക്ഷിക്കാം. 14
യിസ്രായേലിൽ ശപഥാർപ്പിതമായതു ഒക്കെയും
നിനക്കു ഇരിക്കേണം. 15 മനുഷ്യരിൽ ആകട്ടെ
മൃഗങ്ങളിൽ ആകട്ടെ സകലജഡത്തിലും അവർ
യഹോവെക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന കടിഞ്ഞൂൽ
ഒക്കെയും നിനക്കു ഇരിക്കേണം; മനുഷ്യന്റെ
കടിഞ്ഞൂലിനെയോ വീണ്ടെടുക്കേണം;
അശുദ്ധമൃഗങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂലിനെയും
വീണ്ടെടുക്കേണം. 16 വീണ്ടെടുപ്പുവിലയോ: ഒരു
മാസംമുതൽ മേലോട്ടു പ്രായമുള്ളതിനെ നിന്റെ
മതിപ്പുപ്രകാരം അഞ്ചു ശേക്കെൽ ദ്രവ്യംകൊടുത്തു
വീണ്ടെടുക്കേണം. ശേക്കെൽ ഒന്നിന്നു
ഇരുപതു ഗേരപ്രകാരം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കം തന്നേ. 17 എന്നാൽ പശു, ആടു,
കോലാടു എന്നിവയുടെ കടിഞ്ഞൂലിനെ
വീണ്ടെടുക്കരുതു; അവ വിശുദ്ധമാകുന്നു;
അവയുടെ രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തളിച്ചു
മേദസ്സു യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗമായി ദഹിപ്പിക്കേണം. 18 നീരാജനം
ചെയ്ത നെഞ്ചും വലത്തെ കൈക്കുറകും
നിനക്കുള്ളതായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ
അവയുടെ മാംസവും നിനക്കു ഇരിക്കേണം. 19
യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവെക്കു അർപ്പിക്കുന്ന
വിശുദ്ധവസ്തുക്കളിൽ ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങളെല്ലാം

ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ പുത്രന്മാക്കും പുത്രിമാക്കും
ശാശ്വതാവകാശമായി തന്നിരിക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിനക്കും നിന്റെ
സന്തതിക്കും ഇതു എന്നേക്കും ഒരു ലവണനിയമം
ആകുന്നു. 20 യഹോവ പിന്നെയും അഹരോനോടു:
നിനക്കു അവരുടെ ഭൂമിയിൽ ഒരു അവകാശവും
ഉണ്ടാകരുതു; അവരുടെ ഇടയിൽ നിനക്കു ഒരു
ഓഹരിയും അരുതു; യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽ ഞാൻ തന്നേ നിന്റെ ഓഹരിയും
അവകാശവും ആകുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 21
ലേവ്യക്കോ ഞാൻ സാമഗമനകൂടാരം സംബന്ധിച്ചു
അവർ ചെയ്യുന്ന വേലെക്കു യിസ്രായേലിൽ
ഉള്ള ദശാംശം എല്ലാം അവകാശമായി
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 22 യിസ്രായേൽമക്കൾ പാപം
വഹിച്ചു മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മേലാൽ
സമാഗമനകൂടാരത്തോടു അടുക്കരുതു. 23 ലേവ്യർ
സമാഗമനകൂടാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള വേല
ചെയ്കയും അവരുടെ അകൃത്യം വഹിക്കയും
വേണം; അതു തലമുറതലമുറയായി
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടമായിരിക്കേണം; അവക്കു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ അവകാശം
ഉണ്ടാകരുതു. 24 യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവെക്കു ഉദച്ചാപ്പ്ണമായി അപ്പിക്കുന്ന
ദശാംശം ഞാൻ ലേവ്യക്കു അവകാശമായി
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അവക്കു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ
അവകാശം അരുതു എന്നു ഞാൻ അവരോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 യഹോവ പിന്നെയും
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 26 നീ ലേവ്യരോടു

പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പക്കൽനിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അവകാശമായി
നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്ന ദശാംശം അവരോടു
വാങ്ങുമ്പോൾ ദശാംശത്തിന്റെ പത്തിലൊന്നു
നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു ഉദർച്ചാർപ്പണമായി
അർപ്പിക്കേണം. 27 നിങ്ങളുടെ ഈ ഉദർച്ചാർപ്പണം
കളത്തിലെ ധാന്യംപോലെയും മുന്തിരിച്ചക്കിലെ
നിറവുപോലെയും നിങ്ങളുടെ പേർക്കു എണ്ണും. 28
ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മക്കളോടു നിങ്ങൾ
വാങ്ങുന്ന സകലദശാംശത്തില്നിന്നും
യഹോവെക്കു ഒരു ഉദർച്ചാർപ്പണം അർപ്പിക്കേണം;
യഹോവെക്കുള്ള ആ ഉദർച്ചാർപ്പണം നിങ്ങൾ
പുരോഹിതനായ അഹരോന്നു കൊടുക്കേണം.
29 നിങ്ങൾക്കുള്ള സകലദാനങ്ങളിലും
ഉത്തമമായ എല്ലാറ്റിന്റെയും വിശുദ്ധഭാഗം
നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു ഉദർച്ചാർപ്പണമായി
അർപ്പിക്കേണം. 30 ആകയാൽ നീ അവരോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ അതിന്റെ
ഉത്തമഭാഗം ഉദർച്ചാർപ്പണമായി അർപ്പിക്കുമ്പോൾ
അതു കളത്തിലെ അനുഭവംപോലെയും
മുന്തിരിച്ചക്കിലെ അനുഭവംപോലെയും ലേവ്യർക്കു
എണ്ണും. 31 അതു നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ
കുടുംബങ്ങൾക്കും എല്ലാടത്തുവെച്ചും ഭക്ഷിക്കാം;
അതു സമാഗമനകൂടാരത്തിങ്കൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന
വേലെക്കുള്ള ശമ്പളം ആകുന്നു. 32 അതിന്റെ
ഉത്തമഭാഗം ഉദർച്ചചെയ്താൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ
അതുനിമിത്തം പാപം വഹിക്കയില്ല; നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ വിശുദ്ധവസ്തുക്കൾ

അശുദ്ധമാക്കുകയും അതിനാൽ മരിച്ചു പോവാൻ
ഇടവരികയുമില്ല.
19 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും
അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു: 2
യഹോവ കല്പിച്ച ന്യായപ്രമാണമെന്തെന്നാൽ:
കളങ്കവും ഊനവുമില്ലാത്തതും നുകം
വെക്കാത്തതുമായ ഒരു ചുവന്ന പശുക്കിടാവിനെ
നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക. 3 നിങ്ങൾ
അതിനെ പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിക്കേണം; അവൻ അതിനെ
പാളയത്തിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുപോകയും ഒരുവൻ
അതിനെ അവന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു അറുക്കയും
വേണം. 4 പുരോഹിതനായ എലെയാസാർ
വിരല്കൊണ്ടു അതിന്റെ രക്തം കുറെ എടുത്തു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തിന്നു നേരെ
ഏഴു പ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. 5 അതിന്റെ
ശേഷം പശുക്കിടാവിനെ അവൻ കാൺകെ
ചുട്ടു ഭസ്മീകരിക്കേണം; അതിന്റെ തോലും
മാംസവും രക്തവും ചാണകവും കൂടെ
ചുടേണം. 6 പിന്നെ പുരോഹിതൻ ദേവദാരു,
ഈസോപ്പു, ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവ എടുത്തു
പശുക്കിടാവിനെ ചുടുന്ന തീയുടെ നടുവിൽ
ഇടേണം. 7 അനന്തരം പുരോഹിതൻ വസ്ത്രം
അലക്കി ദേഹം വെള്ളത്തിൽ കഴുകിയശേഷം
പാളയത്തിലേക്കു വരികയും സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധനായിരിക്കയും വേണം. 8 അതിനെ
ചുട്ടവനും വസ്ത്രം അലക്കി ദേഹം വെള്ളത്തിൽ
കഴുകുകയും സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധനായിരിക്കയും

വേണം. 9 പിന്നെ ശുദ്ധിയുള്ള ഒരുത്തൻ
പശുക്കിടാവിന്റെ ഭസ്മം വാരി പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു വെടിപ്പുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു വെക്കേണം;
അതു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭെക്കുവേണ്ടി
ശുദ്ധീകരണജലത്തിന്നായി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കേണം;
അതു ഒരു പാപയാഗം. 10 പശുക്കിടാവിന്റെ ഭസ്മം
വാരിയവനും വസ്ത്രം അലക്കി സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധനായിരിക്കേണം; യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും
അവരുടെ ഇടയിൽ വന്നു പാക്കുന്ന പരദേശിക്കും
ഇതു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം. 11
യാതൊരു മനുഷ്യന്റെയും ശവം തൊടുന്നവൻ ഏഴു
ദിവസം അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം. 12 അവൻ
മൂന്നാം ദിവസവും ഏഴാം ദിവസവും ആ
വെള്ളംകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ ശുദ്ധീകരിക്കേണം;
അങ്ങനെ അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവനാകും; എന്നാൽ
മൂന്നാം ദിവസം തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കാഞ്ഞാൽ
ഏഴാം ദിവസം അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവനാകയില്ല. 13
മരിച്ചുപോയ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശവം ആരെങ്കിലും
തൊട്ടിട്ടു തന്നെത്താൻ ശുദ്ധീകരിക്കാഞ്ഞാൽ
അവൻ യഹോവയുടെ തിരുനിവാസത്തെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നു; അവനെ യിസ്രായേലിൽ നിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണം; ശുദ്ധീകരണജലംകൊണ്ടു
അവനെ തളിച്ചില്ല; അവൻ അശുദ്ധൻ. അവന്റെ
അശുദ്ധി അവന്റെമേൽ നില്ക്കുന്നു. 14
കൂടാരത്തിൽവെച്ചു ഒരുത്തൻ മരിച്ചാലുള്ള
ന്യായപ്രമാണം ആവിതു: ആ കൂടാരത്തിൽ
കടക്കുന്ന ഏവനും കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഏവനും ഏഴു ദിവസം അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം.
15 മൂടിക്കെട്ടാതെ തുറന്നിരിക്കുന്ന പാത്രമെല്ലാം

അശുദ്ധമാകും. 16 വെളിയിൽവെച്ചു വാളാൽ
കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരുത്തനെയോ മരിച്ചുപോയ
ഒരുത്തനെയോ മനുഷ്യന്റെ അസ്ഥിയെയോ ഒരു
ശവക്കുഴിയെയോ തൊടുന്നവൻ എല്ലാം
ഏഴു ദിവസം അശുദ്ധനായിരിക്കേണം. 17
അശുദ്ധനായിത്തീരുന്നവന്നുവേണ്ടി പാപയാഗം
ചുട്ട ഭസ്മം എടുത്തു ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ടു
അതിൽ ഉറവു വെള്ളം ഒഴിക്കേണം. 18 പിന്നെ
ശുദ്ധിയുള്ള ഒരുത്തൻ ഈസോപ്പു എടുത്തു
വെള്ളത്തിൽ മുക്കി കൂടാരത്തെയും
സകലപാത്രങ്ങളെയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ആളുകളെയും അസ്ഥിയെയോ കൊല്ലപ്പെട്ട
ഒരുത്തനെയോ മരിച്ചുപോയ ഒരുത്തനെയോ ഒരു
ശവക്കുഴിയെയോ തൊട്ടവനെയും തളിക്കേണം. 19
ശുദ്ധിയുള്ളവൻ അശുദ്ധനായ്തീൎന്നവനെ മൂന്നാം
ദിവസവും ഏഴാം ദിവസവും തളിക്കേണം; ഏഴാം
ദിവസം അവൻ തന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ചു വസ്ത്രം
അലക്കി വെള്ളത്തിൽ തന്നെത്താൻ കഴുകേണം;
സന്ധ്യക്കു അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവനാകും. 20
എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അശുദ്ധനായ്തീൎന്നിട്ടു
തന്നെത്താൻ ശുദ്ധീകരിക്കാഞ്ഞാൽ അവനെ
സഭയിൽ നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം; അവൻ
യഹോവയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരം അശുദ്ധമാക്കി;
ശുദ്ധീകരണജലംകൊണ്ടു അവനെ തളിച്ചില്ല;
അവൻ അശുദ്ധൻ. 21 ഇതു അവൎക്കു
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം;
ശുദ്ധീകരണ ജലം തളിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം
അലക്കേണം; ശുദ്ധീകരണ ജലം തൊടുന്നവനും
സന്ധ്യവരെ അശുദ്ധൻ ആയിരിക്കേണം. 22

അശുദ്ധൻ തൊടുന്നതു എല്ലാം അശുദ്ധമാകും;
അതു തൊടുന്നവനും സന്ധ്യവരെ
അശുദ്ധനായിരിക്കേണം.
20 അനന്തരം യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സർവ്വസഭയും
ഒന്നാം മാസം സീൻമരുഭൂമിയിൽ എത്തി,
ജനം കാദേശിൽ പാർത്തു; അവിടെവെച്ചു
മിര്യ്യാം മരിച്ചു; അവിടെ അവളെ അടക്കം
ചെയ്തു. 2 ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ വെള്ളം
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അപ്പോൾ അവർ മോശെക്കും
അഹരോന്നും വിരോധമായി കൂട്ടം കൂടി. 3
ജനം മോശെയോടു കലഹിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാർ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
മരിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളും മരിച്ചുപോയിരുന്നുവെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു. 4 ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ
മൃഗങ്ങളും ഇവിടെ കിടന്നു ചാകേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ സഭയെ ഈ മരുഭൂമിയിൽ
കൊണ്ടുവന്നതു എന്തു? 5 ഈ വല്ലാത്ത
സ്ഥലത്തു ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുവാൻ നിങ്ങൾ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചതു
എന്തിന്നു? ഇവിടെ വിത്തും അത്തിപ്പഴവും
മുന്തിരിപ്പഴവും മാതളപ്പഴവും ഇല്ല; കുടിപ്പാൻ
വെള്ളവുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 6 എന്നാറെ
മോശെയും അഹരോനും സഭയുടെ മുമ്പില്നിന്നു
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ചെന്നു
കവിണ്ണുവീണു; യഹോവയുടെ തേജസ്സു അവർക്കു
പ്രത്യക്ഷമായി. 7 യഹോവ മോശെയോടു: നിന്റെ
വടി എടുത്തു നീയും സഹോദരനായ അഹരോനും
സഭയെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർ കാൺകെ പാറയോടു
കല്പിക്ക. 8 എന്നാൽ അതു വെള്ളംതരും;

പാറയിൽ നിന്നു അവക്കു വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചു
ജനത്തിന്നും അവരുടെ കന്നുകാലികൾക്കും
കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കേണം എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 9
തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു വടി എടുത്തു. 10 മോശെയും
അഹരോനും പാറയുടെ അടുക്കൽ സഭയെ
വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരോടു: മത്സരികളേ, കേൾപ്പിൻ;
ഈ പാറയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
വെള്ളം പുറപ്പെടുവിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
മോശെ കൈ ഉയർത്തി വടികൊണ്ടു പാറയെ രണ്ടു
പ്രാവശ്യം അടിച്ചു; വളരെ വെള്ളം പുറപ്പെട്ടു;
ജനവും അവരുടെ കന്നുകാലികളും കുടിച്ചു. 12
പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും:
നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ കാൺകെ
എന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എന്നെ
വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഈ
സഭയെ ഞാൻ അവക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന
ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകയില്ല എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 ഇതു യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയോടു കലഹിച്ചതും അവർ അവരിൽ
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ കലഹജലം. 14
അനന്തരം മോശെ കാദേശില്നിന്നു
എദോംരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു
പറയിച്ചതു: നിന്റെ സഹോദരനായ യിസ്രായേൽ
ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 15 ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ
കഷ്ടതയൊക്കെയും നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ;
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മിസ്രയീമിൽ പോയി
ഏറിയ കാലം പാർത്തു: മിസ്രയീമ്യർ ഞങ്ങളെയും
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെയും പീഡിപ്പിച്ചു. 16

ഞങ്ങൾ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ
ഞങ്ങളുടെ നിലവിളി കേട്ടു ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു
ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു;
ഞങ്ങൾ നിന്റെ അതിരിങ്കലുള്ള പട്ടണമായ
കാദേശിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 17 ഞങ്ങൾ
നിന്റെ ദേശത്തുകൂടി കടന്നുപോകുവാൻ
അനുവദിക്കേണമേ. ഞങ്ങൾ വയലിലോ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലോ കയറുകയില്ല;
കിണറ്റിലെ വെള്ളം കുടിക്കയുമില്ല. ഞങ്ങൾ
രാജപാതയില്കൂടി തന്നേ നടക്കും; 18 നിന്റെ
അതിർ കഴിയുംവരെ ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ
തിരികയുമില്ല. എദോം അവനോടു: നീ എന്റെ
നാട്ടില്കൂടി കടക്കരുതു: കടന്നാൽ ഞാൻ
വാളുമായി നിന്റെ നേരെ പുറപ്പെടും എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 അതിന്നു യിസ്രായേൽമക്കൾ
അവനോടു: ഞങ്ങൾ പെരുവഴിയില്കൂടി
പൊയ്ക്കൊള്ളാം; ഞാനും എന്റെ
കന്നുകാലിയും നിന്റെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോയാൽ
അതിന്റെ വിലതരാം; കാല്നടയായി കടന്നു
പോകേണമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും എനിക്കു
വേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അതിന്നു അവൻ
നീ കടന്നുപോകരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
എദോം ബഹുസൈന്യത്തോടും ബലമുള്ള
കയ്യോടും കൂടെ അവന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു.
21 ഇങ്ങനെ എദോം തന്റെ അതിരിൽകൂടി
കടന്നുപോകുവാൻ യിസ്രായേലിനെ
സമ്മതിച്ചില്ല. യിസ്രായേൽ അവനെ വിട്ടു
ഒഴിഞ്ഞുപോയി. 22 പിന്നെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസഭയും കാദേശില്നിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു

ഹോർപൎവ്വതത്തിൽ എത്തി. 23 എദോംദേശത്തിന്റെ
അതിരിങ്കലുള്ള ഹോർപൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു യഹോവ
മോശെയോടും അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്തതു:
24 അഹരോൻ തന്റെ ജനത്തോടു ചേരും;
കലഹജലത്തിങ്കൽ നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പന
മറുത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്കു അവൻ
കടക്കയില്ല. 25 അഹരോനെയും അവന്റെ
മകനായ എലെയാസാരിനെയും കൂട്ടി അവരെ
ഹോർപൎവ്വതത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു 26
അഹരോന്റെ വസ്ത്രം ഊരി അവന്റെ മകനായ
എലെയാസാരിനെ ധരിപ്പിക്കേണം; അഹരോൻ
അവിടെവെച്ചു മരിച്ചു തന്റെ ജനത്തോടു
ചേരും. 27 യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ
മോശെ ചെയ്തു; സൎവ്വസഭയും കാൺകെ
അവർ ഹോർപൎവ്വത്തിൽ കയറി. 28 മോശെ
അഹരോന്റെ വസ്ത്രം ഊരി അവന്റെ മകനായ
എലെയാസാരിനെ ധരിപ്പിച്ചു; അഹരോൻ
അവിടെ പൎവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽവെച്ചു മരിച്ചു;
മോശെയും എലെയാസാരും പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്നു. 29 അഹരോൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു
സഭയെല്ലാം അറിഞ്ഞപ്പോൾ യിസ്രായേൽഗൃഹം
ഒക്കെയും അഹരോനെക്കുറിച്ചു മുപ്പതു ദിവസം
വിലാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു

21 യിസ്രായേൽ അഥാരീംവഴിയായി വരുന്നു
എന്നു തെക്കെ ദേശത്തു വസിച്ചിരുന്ന
കനാന്യനായ അരാദ്രാജാവു കേട്ടപ്പോൾ
അവൻ യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം തുടങ്ങി
ചിലരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. 2 അപ്പോൾ

യിസ്രായേൽ യഹോവെക്കു ഒരു നേച്ച നേൎന്നു; ഈ
ജനത്തെ നീ എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചാൽ ഞാൻ
അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ ശപഥാൎപ്പിതമായി
നശിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യഹോവ
യിസ്രായേലിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു കനാന്യരെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; അവർ അവരെയും അവരുടെ
പട്ടണങ്ങളെയും ശപഥാൎപ്പിതമായി നശിപ്പിച്ചു; ആ
സ്ഥലത്തിന്നു ഹോൎമ്മാ എന്നു പേരായി. 4 പിന്നെ
അവർ എദോംദേശത്തെ ചുറ്റിപ്പോകുവാൻ
ഹോർപൎവ്വതത്തിങ്കല്നിന്നു ചെങ്കടൽവഴിയായി
യാത്രപുറപ്പെട്ടു; വഴിനിമിത്തം ജനത്തിന്റെ
മനസ്സു ക്ഷീണിച്ചു. 5 ജനം ദൈവത്തിന്നും
മോശെക്കും വിരോധമായി സംസാരിച്ചു:
മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതു
എന്തിന്നു? ഇവിടെ അപ്പവുമില്ല, വെള്ളവുമില്ല;
ഈ സാരമില്ലാത്ത ആഹാരം ഞങ്ങൾക്കു
വെറുപ്പാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അപ്പോൾ
യഹോവ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ അഗ്നിസൎപ്പങ്ങളെ
അയച്ചു; അവ ജനത്തെ കടിച്ചു; യിസ്രായേലിൽ
വളരെ ജനം മരിച്ചു. 7 ആകയാൽ ജനം
മോശെയുടെ അടുക്കൽ വന്നു; ഞങ്ങൾ
യഹോവെക്കും നിനക്കും വിരോധമായി
സംസാരിച്ചതിനാൽ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
സൎപ്പങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളവാൻ യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു; മോശെ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
പ്രാൎത്ഥിച്ചു. 8 യഹോവ മോശെയോടു: ഒരു
അഗ്നിസൎപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി കൊടിമരത്തിന്മേൽ

തൂക്കുക; കടിയേല്ക്കുന്നവൻ ആരെങ്കിലും
അതിനെ നോക്കിയാൽ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അങ്ങനെ മോശെ താമ്രംകൊണ്ടു ഒരു സപ്പത്തെ
ഉണ്ടാക്കി കൊടിമരത്തിന്മേൽ തൂക്കി; പിന്നെ സപ്പം
ആരെയെങ്കിലും കടിച്ചിട്ടു അവൻ താമ്രസപ്പത്തെ
നോക്കിയാൽ ജീവിക്കും. 10 അനന്തരം
യിസ്രായേൽമക്കൾ പുറപ്പെട്ടു ഓബോത്തിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 11 ഓബോത്തിൽനിന്നു യാത്ര
പുറപ്പെട്ടു സൂര്യോദയത്തിന്നു നേരെ മോവാബിന്റെ
കിഴക്കുള്ള മരുഭൂമിയിൽ ഇയ്യെ-അബാരീമിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 12 അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സാരേദ്
താഴ്വരയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 13 അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു അമോര്യരുടെ ദേശത്തുനിന്നു
ഉത്ഭവിച്ചു മരുഭൂമിയിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന
അർന്നോൻതോട്ടിന്നക്കരെ പാളയമിറങ്ങി;
അർന്നോൻ മോവാബിന്നും അമോര്യർക്കും മദ്ധ്യേ
മോവാബിന്നുള്ള അതിർ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു:
14 "സൂഫയിലെ വാഹേബും അർന്നോൻ താഴ്വരകളും
ആരിന്റെ നിവാസത്തോളം നീണ്ടു. 15
മോവാബിന്റെ അതിരോടു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്ന
താഴ്വരച്ചരിവു" എന്നിങ്ങനെ യഹോവയുടെ
യുദ്ധപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16
അവിടെനിന്നു അവർ ബേരിലേക്കു പോയി;
യഹോവ മോശെയോടു: ജനത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുക:
ഞാൻ അവർക്കു വെള്ളം കൊടുക്കുമെന്നു
കല്പിച്ച കിണർ അതു തന്നേ. 17 ആ സമയത്തു
യിസ്രായേൽ: "കിണറേ, പൊങ്ങിവാ; അതിന്നു
പാടുവിൻ. 18 പ്രഭുക്കന്മാർ കുഴിച്ച കിണർ;
ജനശ്രേഷ്ഠന്മാർ ചെങ്കോൽകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ

ദണ്ഡുകൾകൊണ്ടും കുത്തിയ കിണർ" എന്നുള്ള
പാട്ടു പാടി. 19 പിന്നെ അവർ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു
മത്ഥാനെക്കും മത്ഥാനയിൽനിന്നു
നഹലീയേലിന്നും നഹലീയേലിൽനിന്നു 20
ബാമോത്തിന്നും ബാമോത്തിൽനിന്നു
മോവാബിന്റെ പ്രദേശത്തുള്ള താഴ്വരയിലേക്കും
മരുഭൂമിക്കെതിരെയുള്ള പിസ്ഗമുകളിലേക്കും
യാത്ര ചെയ്തു. 21 അവിടെനിന്നു യിസ്രായേൽ
അമോർയ്യരുടെ രാജാവായ സീഹോന്റെ അടുക്കൽ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: 22 ഞാൻ നിന്റെ ദേശത്തുകൂടി
കടന്നുപോകുവാൻ അനുവദിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ
വയലിലെങ്കിലും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെങ്കിലും
കയറുകയില്ല, കിണറ്റിലെ വെള്ളം കുടിക്കയുമില്ല;
ഞങ്ങൾ നിന്റെ അതിർ കഴിയുംവരെ
രാജപാതയിൽകൂടി തന്നേ പൊയ്ക്കൊള്ളാം
എന്നു പറയിച്ചു. 23 എന്നാൽ സീഹോൻ തന്റെ
ദേശത്തുകൂടി യിസ്രായേൽ കടന്നുപോവാൻ
സമ്മതിക്കാതെ തന്റെ ജനത്തെയെല്ലാം
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
മരുഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; അവൻ യാഹാസിൽ
വന്നു യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. 24
യിസ്രായേൽ അവനെ വാളിന്റെ വായ്ത്തലകൊണ്ടു
വെട്ടി, അർന്നോൻ മുതൽ യബ്ബോക്ക്വരെയും
അമ്മോന്യരുടെ അതിർവരെയും ഉള്ള അവന്റെ
ദേശത്തെ കൈവശമാക്കി; അമ്മോന്യരുടെ
അതിരോ ഉറപ്പുള്ളതു ആയിരുന്നു. 25 ഈ
പട്ടണങ്ങൾ എല്ലാം യിസ്രായേൽ പിടിച്ചു; അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽ അമോർയ്യരുടെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും
കുടിപാർത്തു; ഹെശ്ബോനിലും അതിന്റെ

സകല ഗ്രാമങ്ങളിലും തന്നേ. 26 ഹെശ്ബോൻ
അമോർയ്യരുടെ രാജാവായ സീഹോന്റെ നഗരം
ആയിരുന്നു; അവൻ മുമ്പിലത്തെ മോവാബ്
രാജാവിനോടു പടയെടുത്തു അർന്നോൻ വരെ ഉള്ള
അവന്റെ ദേശമൊക്കെയും അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
പിടിച്ചിരുന്നു. 27 അതുകൊണ്ടു കവിവരന്മാർ
പറയുന്നതു: "ഹെശ്ബോനിൽ വരുവിൻ;
സീഹോന്റെ നഗരം പണിതുറപ്പിക്കട്ടെ. 28
ഹെശ്ബോനിൽനിന്നു തീയും സീഹോന്റെ
നഗരത്തിൽനിന്നു ജ്വാലയും പുറപ്പെട്ടു,
മോവാബിലെ ആരിനെയും അർന്നോൻ തീരത്തെ
ഗിരിനിവാസികളെയും ദഹിപ്പിച്ചു. 29 മോവാബേ,
നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം! കെമോശിന്റെ ജനമേ, നീ
മുടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരെ
പലായനത്തിന്നും പുത്രിമാരെ അമോർയ്യരാജാവായ
സീഹോന്നു അടിമയായും കൊടുത്തു. 30 ഞങ്ങൾ
അവരെ അമ്പെയ്തു; ദീബോൻവരെ ഹെശ്ബോൻ
നശിച്ചു; മെദബവരെയുള്ള നോഫയോളം
അവരെ ശൂന്യമാക്കി." 31 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ
അമോർയ്യരുടെ ദേശത്തു കുടിപാർത്തു. 32 അനന്തരം
മോശെ യസേരിനെ ഒറ്റുനോക്കുവാൻ ആളയച്ചു;
അവർ അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളെ പിടിച്ചു അവിടെയുള്ള
അമോർയ്യരെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. 33 പിന്നെ അവർ
തിരിഞ്ഞു ബാശാൻ വഴിയായി പോയി; ബാശാൻ
രാജാവായ ഓഗ് തന്റെ സകലജനവുമായി
അവരുടെനേരെപുറപ്പെട്ടു എദ്രെയിൽ വെച്ചു
പടയേറ്റു. 34 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു:
അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; അവനെയും അവന്റെ
സകലജനത്തെയും അവന്റെ ദേശത്തെയും

ഞാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ
ഹെശ്ബോനിൽ പാൎത്ത അമോൎയ്യരാജാവായ
സീഹോനോടു ചെയ്തതുപോലെ അവനോടും
ചെയ്യും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 35 അങ്ങനെ അവർ
അവനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും അവന്റെ
സകലജനത്തെയും ഒട്ടൊഴിയാതെ സംഹരിച്ചു,
അവന്റെ ദേശത്തെ കൈവശമാക്കുകയും
ചെയ്തു.

22 യിസ്രായേൽമക്കൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു
യെരീഹോവിന്റെ സമീപത്തു യോൎദ്ദാന്നക്കരെ
മോവാബ് സമഭൂമിയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 2
യിസ്രായേൽ അമോൎയ്യരോടു ചെയ്തതൊക്കെയും
സിപ്പോരിന്റെ മകനായ ബാലാക്ക് അറിഞ്ഞു. 3
ജനം വളരെയായിരുന്നതുകൊണ്ടു മോവാബ്
ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു; യിസ്രായേൽമക്കളെക്കുറിച്ചു
മോവാബ് പരിഭ്രമിച്ചു. 4 മോവാബ്
മിദ്യാന്യമൂപ്പന്മാരോടു: കാള വയലിലെ പുല്ലു
നക്കിക്കളയുന്നതുപോലെ ഈ കൂട്ടം നമ്മുടെ
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവരെയും നക്കിക്കളയും എന്നു
പറഞ്ഞു. അക്കാലത്തു മോവാബ്‌രാജാവു
സിപ്പോരിന്റെ മകനായ ബാലാക്ക് ആയിരുന്നു. 5
അവൻ ബെയോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാമിനെ
വിളിപ്പാൻ അവന്റെ സ്വജാതിക്കാരുടെ ദേശത്തു
നദീതീരത്തുള്ള പെഥോരിലേക്കു ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു: ഒരു ജനം മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവന്നു ഭൂതലത്തെ മൂടിയിരിക്കുന്നു;
അവർ എനിക്കെതിരെ പാൎക്കുന്നു. 6 നീ വന്നു
എനിക്കുവേണ്ടി ഈ ജനത്തെ ശപിക്കേണമേ;
അവർ എന്നെക്കാൾ ഏറ്റവും ബലവാന്മാർ

ആയിരിക്കകൊണ്ടു പക്ഷേ അവരെ
തോല്പിച്ചു ദേശത്തുനിന്നു ഓടിച്ചുകളവാൻ
എനിക്കു കഴിവുണ്ടാകുമായിരിക്കും; നീ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ, നീ
ശപിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 7
മോവാബ്യമൂപ്പന്മാരും മിദ്യാന്യമൂപ്പന്മാരും കൂടി
കയ്യിൽ പ്രശ്നദക്ഷിണയുമായി ബിലെയാമിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു ബാലാക്കിന്റെ വാക്കുകളെ
അവനോടു പറഞ്ഞു. 8 അവൻ അവരോടു:
ഇന്നു രാത്രി ഇവിടെ പാർപ്പിൻ; യഹോവ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ഉത്തരം പറയാം എന്നു പറഞ്ഞു.
മോവാബ്യപ്രഭുക്കന്മാർ ബിലെയാമിനോടുകൂടെ
പാർത്തു. 9 ദൈവം ബിലെയാമിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: നിന്നോടുകൂടെയുള്ള ഈ മനുഷ്യർ
ആരെന്നു ചോദിച്ചു. 10 ബിലെയാം ദൈവത്തോടു:
ഒരു ജനം മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു
ഭൂതലത്തെ മൂടിയിരിക്കുന്നു; നീ വന്നു
എനിക്കുവേണ്ടി അവരെ ശപിക്കേണം. 11
പക്ഷേ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ
ഓടിച്ചുകളവാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നിങ്ങനെ
മോവാബ്രാജാവായി സിപ്പോരിന്റെ മകനായ
ബാലാക്ക് എന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ദൈവം ബിലെയാമിനോടു:
നീ അവരോടുകൂടെ പോകരുതു; ആ
ജനത്തെ ശപിക്കയും അരുതു; അവർ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 13
ബിലെയാം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു ബാലാക്കിന്റെ

പ്രഭുക്കന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ദേശത്തേക്കു
പോകുവിൻ; നിങ്ങളോടുകൂടെ പോരുവാൻ
യഹോവ എനിക്കു അനുവാദം തരുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 മോവാബ്യപ്രഭുക്കന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
ബാലാക്കിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; ബിലെയാമിന്നു
ഞങ്ങളോടുകൂടെ വരുവാൻ മനസ്സില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 ബാലാക്ക് വീണ്ടും അവരെക്കാൾ
മാന്യരായ അധികം പ്രഭുക്കന്മാരെ അയച്ചു. 16
അവർ ബിലെയാമിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിന്നു
മുടക്കം ഒന്നും പറയരുതേ. 17 ഞാൻ നിന്നെ
ഏറ്റവും ബഹുമാനിക്കും; നീ എന്നോടു
പറയുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ ചെയ്യാം; വന്നു
എനിക്കുവേണ്ടി ഈ ജനത്തെ ശപിക്കേണമേ
എന്നു സിപ്പോരിന്റെ മകനായ ബാലാക്ക് പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ബിലെയാം ബാലാക്കിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു: ബാലാക്ക് തന്റെ ഗൃഹം നിറെച്ചു
വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കു തന്നാലും
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പന
ലംഘിച്ചു ഏറെയോ കുറെയോ ചെയ്‌വാൻ
എനിക്കു കഴിയുന്നതല്ല. 19 ആകയാൽ യഹോവ
ഇനിയും എന്നോടു എന്തു അരുളിച്ചെയ്യും
എന്നു ഞാൻ അറിയട്ടെ; നിങ്ങളും ഈ രാത്രി
ഇവിടെ പാർപ്പിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20
രാത്രിയിൽ ദൈവം ബിലെയാമിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: ഇവർ നിന്നെ വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ പുറപ്പെട്ടു അവരോടുകൂടെ പോക;
എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന കാര്യം
മാത്രമേ ചെയ്യാവു എന്നു കല്പിച്ചു. 21 ബിലെയാം

രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടു
മോവാബ്യപ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ പോയി. 22
അവൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
കോപം ജ്വലിച്ചു; യഹോവയുടെ ദൂതൻ വഴിയിൽ
അവന്നു പ്രതിയോഗിയായി നിന്നു; അവനോ
കഴുതപ്പുറത്തു കയറി യാത്ര ചെയ്കയായിരുന്നു;
അവന്റെ രണ്ടു ബാല്യക്കാരും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
23 യഹോവയുടെ ദൂതൻ വാൾ ഊരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു
വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നതു കഴുത കണ്ടു; കഴുത
വഴിയിൽ നിന്നു മാറി വയലിലേക്കു പോയി;
കഴുതയെ വഴിയിലേക്കു തിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ബിലെയാം അതിനെ അടിച്ചു. 24 പിന്നെ
യഹോവയുടെ ദൂതൻ ഇരുപുറവും മതിലുള്ള
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുടെ ഇടുക്കുവഴിയിൽനിന്നു. 25
കഴുത യഹോവയുടെ ദൂതനെ കണ്ടപ്പോൾ
മതിലരികെ ഒതുങ്ങി ബിലെയാമിന്റെ കാൽ
മതിലോടു ചേർത്തു ഞെക്കി; അവൻ അതിനെ
വീണ്ടും അടിച്ചു. 26 പിന്നെ യഹോവയുടെ ദൂതൻ
മുമ്പോട്ടു ചെന്നു ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും
മാറുവാൻ വഴിയില്ലാത്ത ഒരു ഇടുക്കിടയിൽ നിന്നു.
27 യഹോവയുടെ ദൂതനെ കണ്ടപ്പോൾ കഴുത
ബിലെയാമിന്റെ കീഴെ കിടന്നുകളഞ്ഞു;
ബിലെയാമിന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു അവൻ
കഴുതയെ വടികൊണ്ടു അടിച്ചു. 28 അപ്പോൾ
യഹോവ കഴുതയുടെ വായ് തുറന്നു; അതു
ബിലെയാമിനോടു: നീ എന്നെ ഈ മൂന്നു പ്രാവശ്യം
അടിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 29 ബിലെയാം കഴുതയോടു: നീ എന്നെ
കളിയാക്കിയതുകൊണ്ടത്രേ. എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു

വാൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നേ
നിന്നെ കൊന്നുകളയുമായിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 കഴുത ബിലെയാമിനോടു: ഞാൻ
നിന്റെ കഴുതയല്ലയോ? ഇക്കാലമൊക്കെയും
എന്റെ പുറത്തല്ലയോ നീ കയറി നടന്നതു?
ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ഇങ്ങനെ നിന്നോടു
കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഇല്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 31 അപ്പോൾ യഹോവ
ബിലെയാമിന്റെ കണ്ണു തുറന്നു, യഹോവയുടെ
ദൂതൻ വാളൂരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതു
അവൻ കണ്ടു സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു.
യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവനോടു: 32 ഈ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം നീ കഴുതയെ അടിച്ചതു എന്തു?
ഇതാ, ഞാൻ നിനക്കു പ്രതിയോഗിയായി
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: നിന്റെ വഴി നാശകരം എന്നു
ഞാൻ കാണുന്നു. 33 കഴുത എന്നെ കണ്ടു ഈ
മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു മാറിപ്പോയി;
അതു മാറിപ്പോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
തന്നേ നിന്നെ കൊന്നുകളകയും അതിനെ
ജീവനോട രക്ഷിക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 ബിലെയാം യഹോവയുടെ ദൂതനോടു:
ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: നീ എനിക്കു
എതിരായി വഴിയിൽനിന്നിരുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞില്ല; ഇതു നിനക്കു അനിഷ്ടമെന്നുവരികിൽ
ഞാൻ മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 35
യഹോവയുടെ ദൂതൻ ബിലെയാമിനോടു:
ഇവരോടുകൂടെ പോക; എങ്കിലും ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന വചനം മാത്രമേ പറയാവു
എന്നു പറഞ്ഞു; ബിലെയാം ബാലാക്കിന്റെ

പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ പോകയും ചെയ്തു. 36
ബിലെയാം വരുന്നു എന്നു ബാലാക്ക് കേട്ടപ്പോൾ
അർന്നോൻതീരത്തു ദേശത്തിന്റെ അതിരിലുള്ള
ഈർമോവാബ് വരെ അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു. 37
ബാലാക്ക് ബിലെയാമിനോടു: ഞാൻ നിന്നെ
വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചില്ലയോ? നീ വരാതിരുന്നതു
എന്തു? നിന്നെ ബഹുമാനിപ്പാൻ എനിക്കു
കഴികയില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടു: 38 ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും
പറവാൻ എനിക്കു കഴിയുമോ? ദൈവം എന്റെ
നാവിന്മേൽ ആക്കിത്തരുന്ന വചനമേ ഞാൻ
പ്രസ്താവിക്കയുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അങ്ങനെ
ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടുകൂടെ പോയി;
അവർ കിര്യ്യത്ത് - ഹൂസോത്തിൽ എത്തി. 40
ബാലാക്ക് കാളകളെയും ആടുകളെയും അറുത്തു
ബിലെയാമിന്നും അവനോടുകൂടെയുള്ള
പ്രഭുക്കന്മാർക്കും കൊടുത്തയച്ചു. 41 പിറ്റെന്നാൾ
ബാലാക്ക് ബിലെയാമിനെ ബാമോത്ത്-
ബാലിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവിടെനിന്നു
അവൻ ജനത്തിന്റെ ഒരു അറ്റം കണ്ടു.

23 അനന്തരം ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടു:
ഇവിടെ എനിക്കു ഏഴു യാഗപീഠം പണിതു
ഏഴു കാളയെയും ഏഴു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
ഒരുക്കിനിർത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു. 2 ബിലെയാം
പറഞ്ഞതുപോലെ ബാലാക്ക് ചെയ്തു; ബാലാക്കും
ബിലെയാമും ഓരോ പീഠത്തിന്മേലും ഒരു
കാളയെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും യാഗം കഴിച്ചു;
3 പിന്നെ ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടു: നിന്റെ

ഹോമയാഗത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിൽക്ക; ഞാൻ
അങ്ങോട്ടു ചെല്ലട്ടെ; പക്ഷേ യഹോവ എനിക്കു
പ്രത്യക്ഷനാകും; അവൻ എന്നെ ദൎശിപ്പിക്കുന്നതു
ഞാൻ നിന്നോടു അറിയിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു
കുന്നിന്മേൽ കയറി. 4 ദൈവം ബിലെയാമിന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി; ബിലെയാം അവനോടു: ഞാൻ
ഏഴു പീഠം ഒരുക്കി ഓരോ പീഠത്തിന്മേൽ
ഒരു കാളയെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
യാഗം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5
എന്നാറെ യഹോവ ഒരു വചനം ബിലെയാമിന്റെ
നാവിന്മേൽ ആക്കിക്കൊടുത്തു: നീ ബാലാക്കിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ഇപ്രകാരം പറയേണം
എന്നു കല്പിച്ചു. 6 അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിച്ചെന്നു; അവനും മോവാബ്യപ്രഭുക്കന്മാർ
എല്ലാവരും ഹോമയാഗത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നിരുന്നു. 7 അപ്പോൾ അവൻ സുഭാഷിതം
ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയതു: ബാലാക്ക് എന്നെ
അരാമിൽനിന്നും മോവാബ്രാജാവു
പൂൎവ്വപൎവ്വതങ്ങളിൽനിന്നും വരുത്തി: ചെന്നു
യാക്കോബിനെ ശപിക്ക; ചെന്നു യിസ്രായേലിനെ
പ്രാകുക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ദൈവം
ശപിക്കാത്തവനെ ഞാൻ എങ്ങനെ ശപിക്കും?
യഹോവ പ്രാകാത്തവനെ ഞാൻ എങ്ങനെ
പ്രാകും? 9 ശിലാഗ്രങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ അവനെ
കാണുന്നു; ഗിരികളിൽനിന്നു ഞാൻ അവനെ
ദൎശിക്കുന്നു; ഇതാ തനിച്ചു പാൎക്കുന്നോരു ജനം;
ജാതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുന്നതുമില്ല. 10
യാക്കോബിന്റെ ധൂളിയെ ആൎക്കു എണ്ണാം?
യിസ്രായേലിന്റെ കാലംശത്തെ ആൎക്കു ഗണിക്കാം?

ഭക്തന്മാർ മരിക്കുമ്പോലെ ഞാൻ മരിക്കട്ടെ; എന്റെ
അവസാനം അവന്റേതുപോലെ ആകട്ടെ. 11
ബാലാക്ക് ബിലെയാമിനോടു: നീ എന്നോടു
ഈ ചെയ്തതു എന്തു? എന്റെ ശത്രുക്കളെ
ശപിപ്പാനല്ലോ ഞാൻ നിന്നെ വരുത്തിയതു? നീയോ
അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയത്രേ ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു അവൻ: യഹോവ
എന്റെ നാവിന്മേൽ തന്നതു പറവാൻ ഞാൻ
ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടായോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13
ബാലാക്ക് അവനോടു: നീ അവരെ മറ്റൊരു
സ്ഥലത്തുനിന്നു കാണേണ്ടതിന്നു എന്നോടുകൂടെ
വരിക; എന്നാൽ അവരുടെ ഒരറ്റം മാത്രമല്ലാതെ
എല്ലാവരെയും കാണുകയില്ല; അവിടെനിന്നു
അവരെ ശപിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 14 ഇങ്ങനെ
അവൻ പിസ്ഗകൊടുമുടിയിൽ സോഫീം എന്ന
മുകൾപ്പരപ്പിലേക്കു അവനെ കൊണ്ടുപോയി ഏഴു
യാഗപീഠം പണിതു ഓരോ പീഠത്തിന്മേലും ഒരു
കാളയെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും യാഗം കഴിച്ചു.
15 പിന്നെ അവൻ ബാലാക്കിനോടു: ഇവിടെ നിന്റെ
ഹോമയാഗത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിൽക്ക; ഞാൻ
അങ്ങോട്ടു ചെന്നു കാണട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 16
യഹോവ ബിലെയാമിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി അവന്റെ
നാവിന്മേൽ ഒരു വചനം കൊടുത്തു: ബാലാക്കിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ഇപ്രകാരം പറക എന്നു
കല്പിച്ചു. 17 അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
അവൻ മോവാബ്യപ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ തന്റെ
ഹോമയാഗത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നിരുന്നു.
അപ്പോൾ ബാലാക്ക് അവനോടു: യഹോവ എന്തു
അരുളിച്ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അവൻ

സുഭാഷിതം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയതു: ബാലാക്കേ,
എഴുന്നേറ്റു കേൾക്ക; സിപ്പോരിന്റെ പുത്രാ,
എനിക്കു ചെവി തരിക.
19 വ്യാജം പറവാൻ
ദൈവം മനുഷ്യനല്ല; അനുതപിപ്പാൻ അവൻ
മനുഷ്യപുത്രനുമല്ല; താൻ ചെയ്യാതിരിക്കുമോ?
താൻ അരുളിച്ചെയ്തതു നിവർത്തിക്കാതിരിക്കുമോ?
20 അനുഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു കല്പന
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു;
എനിക്കു അതു മറിച്ചുകൂടാ.
21 യാക്കോബിൽ
തിന്മ കാണ്മാനില്ല; യിസ്രായേലിൽ കഷ്ടത
ദർശിപ്പാനുമില്ല; അവന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു; രാജകോലാഹലം
അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു.
22 ദൈവം അവരെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു;
കാട്ടുപോത്തിന്നു തുല്യമായ ബലം അവന്നു
ഉണ്ടു.
23 ആഭിചാരം യാക്കോബിന്നു
പറ്റുകയില്ല; ലക്ഷണവിദ്യ യിസ്രായേലിനോടു
ഫലിക്കയുമില്ല; ഇപ്പോൾ യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചും
യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചും: ദൈവം എന്തെല്ലാം
പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നേ പറയാവു.
24 ഇതാ,
ജനം സിംഹിയെപ്പോലെ എഴുന്നേല്ക്കുന്നു;
ബാലസിംഹത്തെപ്പോലെ തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു;
അവൻ ഇര പിടിച്ചു തിന്നാതെയും നിഹതന്മാരുടെ
രക്തം കുടിക്കാതെയും കിടക്കയില്ല.
25 അപ്പോൾ
ബാലാക്ക് ബിലെയാമിനോടു: അവരെ ശപിക്കയും
വേണ്ടാ അനുഗ്രഹിക്കയും വേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു.
26 ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടു:
യഹോവ കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ ചെയ്യും
എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നുത്തരം

പറഞ്ഞു. 27 ബാലാക്ക് ബിലെയാമിനോടു: വരിക,
ഞാൻ നിന്നെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോകും;
അവിടെനിന്നു നീ എനിക്കുവേണ്ടി അവരെ
ശപിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു പക്ഷേ സമ്മതമാകും
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അങ്ങനെ ബാലാക്ക്
ബിലെയാമിനെ മരുഭൂമിക്കു എതിരെയുള്ള
പെയോർമലയുടെ മുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി. 29
ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടു: ഇവിടെ എനിക്കു
ഏഴു യാഗപീഠം പണിതു ഏഴു കാളയെയും ഏഴു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരുക്കിനിർത്തുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 ബിലെയാം പറഞ്ഞതുപോലെ
ബാലാക്ക് ചെയ്തു; ഓരോ യാഗപീഠത്തിന്മേലും
ഒരു കാളയെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും യാഗം
കഴിച്ചു.

24 യിസ്രായേലിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു
യഹോവെക്കു പ്രസാദമെന്നു ബിലെയാം
കണ്ടപ്പോൾ അവൻ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ലക്ഷണം
നോക്കുവാൻ പോകാതെ മരുഭൂമിക്കുനേരെ മുഖം
തിരിച്ചു. 2 ബിലെയാം തല ഉയർത്തി യിസ്രായേൽ
ഗോത്രംഗോത്രമായി പാർക്കുന്നതു കണ്ടു;
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു അവന്റെമേൽ വന്നു; 3
അവൻ സുഭാഷിതം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയതു:
ബെയോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാം പറയുന്നു.
4 കണ്ണടച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ പറയുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു കേൾക്കുന്നവൻ,
സർവ്വശക്തന്റെ ദർശനം ദർശിക്കുന്നവൻ, വീഴുമ്പോൾ
കണ്ണു തുറന്നിരിക്കുന്നവൻ പറയുന്നതു: 5
യാക്കോബേ, നിന്റെ കൂടാരങ്ങൾ, യിസ്രായേലേ,
നിന്റെ നിവാസങ്ങൾ എത്ര മനോഹരം! 6

താഴ്വരപോലെ അവ പരന്നിരിക്കുന്നു; നദീതീരത്തെ
ഉദ്യാനങ്ങൾപോലെ, യഹോവ നട്ടിരിക്കുന്ന
ചന്ദനവൃക്ഷങ്ങൾപോലെ, ജലാന്തികേയുള്ള
ദേവദാരുക്കൾപോലെ തന്നേ. 7 അവന്റെ
തൊട്ടികളിൽനിന്നു വെള്ളം ഒഴുകുന്നു; അവന്റെ
വിത്തിന്നു വെള്ളം ധാരാളം; അവന്റെ
അരചൻ ആഗാഗിലും ശ്രേഷ്ഠൻ; അവന്റെ
രാജത്വം ഉന്നതം തന്നേ. 8 ദൈവം അവനെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടു വരുന്നു;
കാട്ടുപോത്തിന്നു തുല്യമായ ബലം അവന്നു ഉണ്ടു;
ശത്രുജാതികളെ അവൻ തിന്നുകളയുന്നു;
അവരുടെ അസ്ഥികളെ അവൻ തകക്കുന്നു;
അസ്ത്രം എയ്തു അവരെ തുളെക്കുന്നു. 9 അവൻ
സിംഹംപോലെ പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു; ഒരു
സിംഹികണക്കെത്തന്നേ; ആർ അവനെ
ഉണർത്തും? നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ; നിന്നെ ശപിക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 10 അപ്പോൾ ബാലാക്കിന്റെ
കോപം ബിലെയാമിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു; അവൻ
കൈഞെരിച്ചു ബിലെയാമിനോടു: എന്റെ
ശത്രുക്കളെ ശപിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നെ വിളിപ്പിച്ചു;
നീയോ ഇവരെ ഈ മൂന്നു പ്രാവശ്യവും
ആശീർവ്വദിക്കയത്രേ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 11 ഇപ്പോൾ
നിന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു ഓടിപ്പോക; നിന്നെ ഏറ്റവും
ബഹുമാനിപ്പാൻ ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു;
എന്നാൽ യഹോവ നിനക്കു ബഹുമാനം
മുടക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു
ബിലെയാം ബാലാക്കിനോടു പറഞ്ഞതു:
ബാലാക്ക് തന്റെ ഗൃഹം നിറെച്ചു വെള്ളിയും

പൊന്നും തന്നാലും യഹോവയുടെ കല്പന
ലംഘിച്ചു ഗുണമെങ്കിലും ദോഷമെങ്കിലും
സ്വമേധയായി ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നതല്ല;
13 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു മാത്രമേ ഞാൻ
പറകയുള്ളു. എന്നു എന്റെ അടുക്കൽ നീ അയച്ച
ദൂതന്മാരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലയോ? 14
ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
അടുക്കലേക്കു പോകുന്നു; വരിക, ഭാവികാലത്തു
ഈ ജനം നിന്റെ ജനത്തോടു എന്തു ചെയ്യുമെന്നു
ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കാം. 15 പിന്നെ അവൻ
സുഭാഷിതം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയതെന്തെന്നാൽ:
ബെയോരിന്റെ മകൻ ബിലെയാം പറയുന്നു;
കണ്ണടെച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ പറയുന്നു; 16
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു കേൾക്കുന്നവൻ,
അത്യുന്നതന്റെ പരിജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചവൻ,
സര്വ്വശക്തന്റെ ദൎശനം ദൎശിക്കുന്നവൻ, വീഴുമ്പോൾ
കണ്ണു തുറന്നിരിക്കുന്നവൻ പറയുന്നതു: 17 ഞാൻ
അവനെ കാണും, ഇപ്പോൾ അല്ലതാനും;
ഞാൻ അവനെ ദൎശിക്കും, അടുത്തല്ലതാനും.
യാക്കോബിൽനിന്നു ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിക്കും;
യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഒരു ചെങ്കോൽ ഉയരും. അതു
മോവാബിന്റെ പാൎശ്വങ്ങളെയെല്ലാം തകൎക്കയും
തുമുലപുത്രന്മാരെ ഒക്കെയും സംഹരിക്കയും
ചെയ്യും. 18 എദോം ഒരു അധീനദേശമാകും;
ശത്രുവായ സെയീരും അധീനദേശമാകും;
യിസ്രായേലോ വീൎയ്യം പ്രവൎത്തിക്കും. 19
യാക്കോബിൽനിന്നു ഒരുത്തൻ ഭരിക്കും;
ഒഴിഞ്ഞുപോയവരെ അവൻ നഗരത്തിൽനിന്നു
നശിപ്പിക്കും. 20 അവൻ അമാലേക്കിനെ നോക്കി

സുഭാഷിതം ചൊല്ലിയതു: അമാലേക്ക് ജാതികളിൽ
മുമ്പൻ; അവന്റെ അവസാനമോ നാശം അത്രേ. 21
അവൻ കേന്യരെ നോക്കി സുഭാഷിതം ചൊല്ലിയതു:
നിന്റെ നിവാസം ഉറപ്പുള്ളതു: നിന്റെ കൂടു
പാറയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. 22 എങ്കിലും കേന്യന്നു
നിർമ്മൂലനാശം ഭവിക്കും; അശ്ശൂർ നിന്നെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോവാൻ ഇനിയെത്ര? 23 പിന്നെ അവൻ
ഈ സുഭാഷിതം ചൊല്ലിയതു: ഹാ, ദൈവം ഇതു
നിവർത്തിക്കുമ്പോൾ ആർ ജീവിച്ചിരിക്കും? 24
കിത്തീംതീരത്തുനിന്നു കപ്പലുകൾ വരും; അവ
അശ്ശൂരിനെ താഴ്ത്തും, ഏബെരിനെയും താഴ്ത്തും.
അവന്നും നിർമ്മൂലനാശം ഭവിക്കും. 25 അതിന്റെ
ശേഷം ബിലെയാം പുറപ്പെട്ടു തന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി; ബാലാക്കും തന്റെ വഴിക്കു പോയി.

25 യിസ്രായേൽ ശിത്തീമിൽ പാക്കുമ്പോൾ ജനം
മോവാബ്യസ്ത്രീകളുമായി പരസംഗം തുടങ്ങി. 2
അവർ ജനത്തെ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ
ബലികൾക്കു വിളിക്കയും ജനം ഭക്ഷിച്ചു അവരുടെ
ദേവന്മാരെ നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. 3
യിസ്രായേൽ ബാൽപെയോരിനോടു ചേർന്നു,
യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു. 4 യഹോവ മോശെയോടു: ജനത്തിന്റെ
തലവന്മാരെയൊക്കെയും കൂട്ടി യഹോവയുടെ
ഉഗ്രകോപം യിസ്രായേലിനെ വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നു
അവരെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ പരസ്യമായി
തൂക്കിക്കളക എന്നു കല്പിച്ചു. 5 മോശെ യിസ്രായേൽ
ന്യായാധിപന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ആളുകളിൽ ബാൽപെയോരിനോടു
ചേർന്നവരെ കൊല്ലുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6

എന്നാൽ മോശെയും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സർവ്വസഭയും കാൺകെ, ഒരു
യിസ്രായേല്യൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
മദ്ധ്യത്തിലേക്കു ഒരു മിദ്യാന്യസ്ത്രീയെ
കൊണ്ടുവന്നു. 7 അഹരോൻപുരോഹിതന്റെ
മകനായ എലെയാസാരിന്റെ മകൻ
ഫീനെഹാസ് അതു കണ്ടപ്പോൾ സഭയുടെ
മദ്ധ്യേനിന്നു എഴുന്നേറ്റു കയ്യിൽ ഒരു കുന്തം
എടുത്തു, 8 ആ യിസ്രായേല്യന്റെ പിന്നാലെ
അന്തഃപുരത്തിലേക്കു ചെന്നു ഇരുവരെയും,
ആ യിസ്രായേല്യനെയും ആ സ്ത്രീയെയും
തന്നേ, അവളുടെ ഉദരം തുളയുംവണ്ണം കുത്തി,
അപ്പോൾ ബാധ യിസ്രായേൽ മക്കളെ
വിട്ടുമാറി. 9 ബാധകൊണ്ടു മരിച്ചുപോയവർ
ഇരുപത്തുനാലായിരം പേർ. 10 പിന്നെ യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 11 ഞാൻ
എന്റെ തീക്ഷ്ണതയിൽ യിസ്രായേൽമക്കളെ
സംഹരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അഹരോൻപുരോഹിതന്റെ മകനായ
എലെയാസാരിന്റെ മകൻ ഫീനെഹാസ് അവരുടെ
ഇടയിൽ എനിക്കുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായി
എന്റെ ക്രോധം യിസ്രായേൽ മക്കളെ
വിട്ടുപോകുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 12
ആകയാൽ ഇതാ, ഞാൻ അവന്നു എന്റെ
സമാധാനനിയമം കൊടുക്കുന്നു. 13 അവൻ തന്റെ
ദൈവത്തിന്നുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായി
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിച്ചതുകൊണ്ടു അതു അവന്നും അവന്റെ

സന്തതിക്കും നിത്യപൌരോഹിത്യത്തിന്റെ
നിയമമാകും എന്നു നീ പറയേണം. 14
മിദ്യാന്യസ്ത്രീയോടുകൂടെ കൊന്ന യിസ്രായേല്യന്നു
സിമ്രി എന്നു പേർ; അവൻ ശിമെയോൻ
ഗോത്രത്തിൽ ഒരു പ്രഭുവായ സാലൂവിന്റെ മകൻ
ആയിരുന്നു. 15 കൊല്ലപ്പെട്ട മിദ്യാന്യസ്ത്രീക്കു
കൊസ്ബി എന്നു പേർ; അവൾ ഒരു
മിദ്യാന്യഗോത്രത്തിൽ ജനാധിപനായിരുന്ന
സൂരിന്റെ മകളായിരുന്നു. 16 പെയോരിന്റെ
സംഗതിയിലും പെയോർ നിമിത്തം ഉണ്ടായ
ബാധയുടെ നാളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട അവരുടെ
സഹോദരിയായി മിദ്യാന്യപ്രഭുവിന്റെ മകൾ
കൊസ്ബിയുടെ സംഗതിയിലും മിദ്യാന്യർ നിങ്ങളെ
ചതിച്ചു ഉപായങ്ങളാൽ വലെച്ചിരിക്കകൊണ്ടു, 17
നിങ്ങൾ അവരെ വലെച്ചു സംഹരിപ്പിൻ 18 എന്നു
യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തു.

26 ബാധ കഴിഞ്ഞശേഷം യഹോവ മോശെയോടും
പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ മകൻ
എലെയാസാരിനോടും: 2 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസഭയെയും ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു
യുദ്ധത്തിന്നുപ്രാപ്തിയുള്ള എല്ലാവരെയും
ഗോത്രം ഗോത്രമായി എണ്ണി തുക എടുപ്പിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു. 3 അങ്ങനെ മോശെയും
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരും യെരീഹോവിന്റെ
സമീപത്തു യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള മോവാബ്
സമഭൂമിയിൽവെച്ചു അവരോടു: 4 യഹോവ
മോശെയോടും മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട
യിസ്രായേൽമക്കളോടും കല്പിച്ചതുപോലെ
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടുള്ളവരുടെ

തുകയെടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യിസ്രായേലിന്റെ
ആദ്യജാതൻ രൂബേൻ; രൂബേന്റെ പുത്രന്മാർ:
ഹനോക്കിൽനിന്നു ഹനോക്ക്യകുടുംബം;
പല്ലൂവിൽനിന്നു പല്ലൂവ്യകുടുംബം; 6
ഹെസ്രോനിൽനിന്നു ഹെസ്രോന്യകുടുംബം;
കമ്മിയിൽനിന്നു കമ്മ്യകുടുംബം. 7 ഇവയാകുന്നു
രൂബേന്യകുടുംബങ്ങൾ; അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
നാല്പത്തിമൂവായിരത്തെഴുനൂറ്റി മുപ്പതുപേർ. 8
പല്ലൂവിന്റെ പുത്രന്മാർ: എലീയാബ്. 9
എലീയാബിന്റെ പുത്രന്മാർ: നെമൂവേൽ, ദാഥാൻ,
അബീരാം. യഹോവെക്കു വിരോധമായി
കലഹിച്ചപ്പോൾ കോരഹിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ
മോശെക്കും അഹരോന്നും വിരോധമായി
കലഹിച്ച സംഘസദസ്യന്മാരായ ദാഥാനും
അബീരാമും ഇവർ തന്നേ; 10 ഭൂമി വായി
തുറന്നു അവരെയും കേരഹിനെയും
വിഴുങ്ങിക്കളകയും തീ ഇരുനൂറ്റമ്പതുപേരെ
ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്ത സമയം ആ കൂട്ടം മരിച്ചു;
അവർ ഒരു അടയാളമായ്തീർന്നു. 11 എന്നാൽ
കോരഹിന്റെ പുത്രന്മാർ മരിച്ചില്ല. 12 ശിമെയോന്റെ
പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:
നെമൂവേലിൽനിന്നു നെമൂവേല്യകുടുംബം;
യാമീനിൽനിന്നു യാമീന്യകുടുംബം;
യാഖീനിൽനിന്നു യാഖീന്യകുടുംബം; 13
സേരഹിൽനിന്നു സേരഹ്യകുടുംബം;
ശാവൂലിൽനിന്നു ശാവൂല്യകുടുംബം. 14
ശിമെയോന്യകുടുംബങ്ങളായ ഇവർ
ഇരുപത്തീരായിരത്തിരുനൂറു പേർ. 15 ഗാദിന്റെ
പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:

സെഫോനിൽനിന്നു സെഫോന്യകുടുംബം;
ഹഗ്ഗിയിൽനിന്നു ഹഗ്ഗീയകുടുംബം; ശൂനിയിൽനിന്നു
ശൂനീയകുടുംബം; 16 ഒസ്നിയിൽനിന്നു
ഒസ്നീയകുടുംബം; ഏരിയിൽനിന്നു
ഏര്യ്യകുടുംബം; 17 അരോദിൽനിന്നു
അരോദ്യകുടുംബം; അരേലിയിൽനിന്നു
അരേല്യകുടുംബം. 18 അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവരായി
ഗാദ്പുത്രന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളായ ഇവർ
നാല്പതിനായിരത്തഞ്ഞൂറുപേർ. 19 യെഹൂദയുടെ
പുത്രന്മാർ ഏരും ഓനാനും ആയിരുന്നു; ഏരും
ഒനാനും കനാൻദേശത്തുവെച്ചു മരിച്ചുപോയി. 20
യെഹൂദയുടെ പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി
ആരെന്നാൽ: ശേലയിൽനിന്നു ശേലാന്യകുടുംബം;
ഫേരെസിൽനിന്നു ഫേരെസ്യകുടുംബം;
സേരഹിൽനിന്നു സേരഹ്യകുടുംബം. 21
ഫേരെസിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹെസ്രോനിൽനിന്നു
ഹെസ്രോന്യകുടുംബം; ഹാമൂലിൽനിന്നു
ഹാമൂല്യകുടുംബം. 22 അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവരായി
യെഹൂദാകുടുംബങ്ങളായ ഇവർ
എഴുപത്താറായിരത്തഞ്ഞൂറുപേർ. 23
യിസ്സാഖാരിന്റെ പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി
ആരെന്നാൽ: തോലാവിൽ നിന്നു
തോലാവ്യകുടുംബം; പൂവയിൽനിന്നു
പൂവ്യകുടുംബം; 24 യാശൂബിൽനിന്നു
യാശൂബ്യകുടുംബം; ശിമ്രോനിൽനിന്നു
ശിമ്രോന്യകുടുംബം. 25 അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവരായി
യിസ്സാഖാർകുടുംബങ്ങളായ ഇവർ
അറുപത്തുനാലായിരത്തി മുന്നൂറുപേർ. 26
സെബൂലൂന്റെ പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി

ആരെന്നാൽ: സേരെദിൽനിന്നു സേരെദ്യകുടുംബം;
ഏലോനിൽനിന്നു ഏലോന്യകുടുംബം;
യഹ്ലേലിൽനിന്നു യഹ്ലേല്യകുടുംബം. 27 അവരിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവരായി സെബൂലൂന്യകുടുംബങ്ങളായ
ഇവർ അറുപതിനായിരത്തഞ്ഞൂറുപേർ. 28
യോസേഫിന്റെ പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി
ആരെന്നാൽ: മനശ്ശെയും എഫ്രയീമും. 29
മനശ്ശെയുടെ പുത്രന്മാർ: മാഖീരിൽനിന്നു
മാഖീയ്യകുടുംബം; മാഖീർ ഗിലെയാദിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ഗിലെയാദിൽനിന്നു ഗിലെയാദ്യകുടുംബം. 30
ഗിലെയാദിന്റെ പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ:
ഈയേസെരിൽ നിന്നു ഈയേസെയ്യകുടുംബം;
ഹേലെക്കിൽനിന്നു ഹേലെക്ക്യകുടുംബം. 31
അസ്രീയേലിൽനിന്നു അസ്രീയേല്യകുടുംബം;
ശേഖെമിൽനിന്നു ശേഖെമ്യകുടുംബം; 32
ശെമീദാവിൽനിന്നു ശെമീദാവ്യകുടുംബം;
ഹേഫെരിൽനിന്നു ഹേഫെയ്യകുടുംബം. 33
ഹേഫെരിന്റെ മകനായ സെലോഫഹാദിന്നു
പുത്രിമാർ അല്ലാതെ പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായില്ല;
സെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാർ മഹ്ലാ,
നോവാ, ഹൊഗ്ല, മിൽക്കാ, തിർസാ
എന്നിവരായിരുന്നു. 34 അവരിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവരായി മനശ്ശെകുടുംബങ്ങളായ
ഇവർ അമ്പത്തീരായിരത്തെഴുനൂറു
പേർ. 35 എഫ്രയീമിന്റെ പുത്രന്മാർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:
ശൂഥേലഹിൽനിന്നു ശൂഥേലഹ്യകുടുംബം;
ബേഖെരിൽനിന്നു ബേഖെയ്യകുടുംബം;
തഹനിൽനിന്നു തഹന്യകുടുംബം, 36

ശൂഥേലഹിന്റെ പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ:
ഏരാനിൽനിന്നു ഏരാന്യകടുംബം. 37 അവരിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവരായി എഫ്രയീമ്യകുടുംബങ്ങളായ
ഇവർ മുപ്പത്തീരായിരത്തഞ്ഞൂറുപേർ. ഇവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി യോസേഫിന്റെ
പുത്രന്മാർ. 38 ബെന്യാമീന്റെ പുത്രന്മാർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:
ബേലയിൽനിന്നു ബേലാവ്യകുടുംബം;
അസ്ബേലിൽനിന്നു അസ്ബേല്യകുടുംബം;
അഹീരാമിൽനിന്നു അഹീരാമ്യകുടുംബം; 39
ശെഫൂമിൽനിന്നു ശെഫൂമ്യകുടുംബം;
ഹൂഫാമിൽനിന്നു ഹൂഫാമ്യകുടുംബം. 40
ബേലിയുടെ പുത്രന്മാർ അർദ്ദും നാമാനും
ആയിരുന്നു; അർദ്ദിൽനിന്നു അർദ്ദ്യകുടുംബം;
നാമാനിൽനിന്നു നാമാന്യകുടുംബം. 41 ഇവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ബെന്യാമീന്റെ
പുത്രന്മാർ; അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
നാല്പത്തയ്യായിരത്തറുനൂറുപേർ. 42 ദാന്റെ
പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:
ശൂഹാമിൽനിന്നു ശൂഹാമ്യ കുടുംബം; ഇവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ദാന്യകുടുംബങ്ങൾ
ആകുന്നു. 43 ശൂഹാമ്യകുടുംബങ്ങളിൽ
എണ്ണപ്പെട്ടവർ എല്ലാംകൂടി
അറുപത്തുനാലായിരത്തി നാനൂറുപേർ. 44
ആശേരിന്റെ പുത്രന്മാർ കുടുംബംകുടുംബമായി
ആരെന്നാൽ: യിമ്നയിൽനിന്നു
യിമ്നീയകുടുംബം; യിശ്വയിൽനിന്നു
യിശ്വീയ കുടുംബം; ബെരീയാവിൽനിന്നു
ബെരീയാവ്യകുടുംബം. 45 ബെരീയാവിന്റെ

പുത്രന്മാരുടെ കുടുംബംങ്ങൾ ആരെന്നാൽ:
ഹേബെരിൽനിന്നു ഹേബെയ്യ്കുടുംബം;
മൽക്കീയേലിൽനിന്നു മൽക്കീയേല്യകുടുംബം. 46
ആശേരിന്റെ പുത്രിക്കു സാറാ എന്നു പേർ. 47
ഇവർ ആശേർപുത്രന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങൾ.
അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ അമ്പത്തുമൂവായിരത്തി
നാനൂറുപേർ. 48 നഫ്താലിയുടെ പുത്രന്മാർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:
യഹ്സേലിൽനിന്നു യഹ്സേല്യകുടുംബം;
ഗൂനിയിൽനിന്നു ഗൂന്യകുടുംബം; 49
യേസെരിൽനിന്നു യേസെയ്യ്കുടുംബം.
ശില്ലോമിൽനിന്നു ശില്ലോമ്യകുടുംബം. 50 ഇവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി നഫ്താലികുടുംബങ്ങൾ
ആകുന്നു; അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
നാല്പത്തയ്യായിരത്തി നാനൂറുപേർ. 51
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ എണ്ണപ്പെട്ട ഇവർ ആറു
ലക്ഷത്തോരായിരത്തെഴുനൂറ്റി മുപ്പതുപേർ. 52
പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
53 ഇവക്കു ആളെണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം ദേശത്തെ
അവകാശമായി വിഭാഗിച്ചു കൊടുക്കേണം. 54
ആളേറെയുള്ളവക്കു അവകാശം ഏറെയും
ആൾ കുറവുള്ളവക്കു അവകാശം കുറെച്ചും
കൊടുക്കേണം; ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
ആളെണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം അവകാശം
കൊടുക്കേണം. 55 ദേശത്തെ ചീട്ടിട്ടു
വിഭാഗിക്കേണം; അതതു പിതൃഗോത്രത്തിന്റെ
പേരിന്നൊത്തവണ്ണം അവക്കു അവകാശം
ലഭിക്കേണം. 56 ആൾ ഏറെയുള്ളവക്കും
കുറെയുള്ളവക്കും അവകാശം ചീട്ടിട്ടു

വിഭാഗിക്കേണം. 57 ലേവ്യരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ആരെന്നാൽ:
ഗേർശോനിൽനിന്നു ഗേർശോന്യകുടുംബം;
കെഹാത്തിൽനിന്നു കെഹാത്യകുടുംബം;
മെരാരിയിൽനിന്നു മെരാൎയ്യകുടുംബം. 58
ലേവ്യകുടുംബങ്ങൾ ആവിതു: ലിബ്നീയകുടുംബം;
ഹെബ്രോന്യകുടുംബം; മഹ്ലീയകുടുംബം;
മൂശ്യകുടുംബം; കോരഹ്യകുടുംബം. കെഹാത്ത്
അമ്രാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 59 അമ്രാമിന്റെ
ഭാൎയ്യക്കു യോഖേബേദ് എന്നു പേർ; അവൾ
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു ലേവിക്കു ജനിച്ച
മകൾ; അവൾ അമ്രാമിന്നു അഹരോനെയും
മോശെയെയും അവരുടെ സഹോദരിയായ
മിൎയ്യാമിനെയും പ്രസവിച്ചു. 60 അഹരോന്നു
നാദാബ്, അബീഹൂ, എലെയാസാർ, ഈഥാമാർ
എന്നിവർ ജനിച്ചു. 61 എന്നാൽ നാദാബും
അബീഹൂവും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അന്യാഗ്നി കത്തിച്ചു മരിച്ചുപോയി. 62 ഒരു മാസം
പ്രായംമുതൽ മേലോട്ടു അവരിൽ എണ്ണപ്പെട്ട
ആണുങ്ങൾ ആകെ ഇരുപത്തുമൂവായിരം പേർ;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ അവൎക്കു
അവകാശം കൊടുക്കായ്കകൊണ്ടു അവരെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണിയില്ല. 63
യെരീഹോവിന്റെ സമീപത്തു യോൎദ്ദാന്നരികെ
മോവാബ്സമഭൂമിയിൽവെച്ചു യിസ്രായേൽമക്കളെ
എണ്ണിയപ്പോൾ മോശെയും പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരും എണ്ണിയവർ ഇവർ തന്നേ. 64
എന്നാൽ മോശെയും അഹരോൻപുരോഹിതനും
സീനായിമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു യിസ്രായേൽമക്കളെ

എണ്ണിയപ്പോൾ അവർ എണ്ണിയവരിൽ ഒരുത്തനും
ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 65 അവർ
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മരിച്ചുപോകും എന്നു
യഹോവ അവരെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു.
യെഫുന്നെയുടെ മകൻ കാലേബും നൂന്റെ മകൻ
യോശുവയും ഒഴികെ അവരിൽ ഒരുത്തനും
ശേഷിച്ചില്ല.

27 അനന്തരം യോസേഫിന്റെ മകനായ
മനശ്ശെയുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ മനശ്ശെയുടെ
മകനായ മാഖീരിന്റെ മകനായ ഗിലെയാദിന്റെ
മകനായ ഹേഫെരിന്റെ മകനായ
സെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാർ അടുത്തുവന്നു.
അവന്റെ പുത്രിമാർ മഹ്ലാ, നോവ, ഹോഗ്ല,
മിൽക്കാ, തിർസാ എന്നിവരായിരുന്നു.
2 അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ മോശെയുടെയും
എലെയാസാർപുരോഹിതന്റെയും
പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും സർവ്വസഭയുടെയും മുമ്പാകെ
നിന്നു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: 3 ഞങ്ങളുടെ
അപ്പൻ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മരിച്ചുപോയി;
എന്നാൽ അവൻ യഹോവെക്കു വിരോധമായി
കോരഹിനോടു കൂടിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ചേർന്നിരുന്നില്ല; അവൻ സ്വന്തപാപത്താൽ അത്രേ
മരിച്ചതു; അവന്നു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല.
4 ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്നു മകൻ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
അവന്റെ പേർ കുടുംബത്തിൽനിന്നു
ഇല്ലാതെയാകുന്നതു എന്തു? അപ്പന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
അവകാശം തരേണം. 5 മോശെ അവരുടെ

കാര്യം യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു. 6
യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 7
സെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാർ പറയുന്നതു
ശരിതന്നേ; അവരുടെ അപ്പന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
ഇടയിൽ അവക്കു ഒരു അവകാശം കൊടുക്കേണം;
അവരുടെ അപ്പന്റെ അവകാശം അവക്കു
കൊടുക്കേണം. 8 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഒരുത്തൻ മകനില്ലാതെ
മരിച്ചാൽ അവന്റെ അവകാശം അവന്റെ മകൾക്കു
കൊടുക്കേണം. 9 അവന്നു മകൾ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ
അവന്റെ അവകാശം അവന്റെ സഹോദരന്മാക്കു
കൊടുക്കേണം. 10 അവന്നു സഹോദരന്മാർ
ഇല്ലാതിരുന്നാൽ അവന്റെ അവകാശം അവന്റെ
അപ്പന്റെ സഹോദരന്മാക്കു കൊടുക്കേണം.
11 അവന്റെ അപ്പന്നു സഹോദരന്മാർ
ഇല്ലാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവന്റെ കുടുംബത്തിൽ
അവന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരന്നു അവന്റെ
അവകാശം കൊടുക്കേണം; അവൻ അതു
കൈവശമാക്കേണം; ഇതു യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
ന്യായപ്രമാണം ആയിരിക്കേണം. 12
അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു:
ഈ അബാരീംമലയിൽ കയറി ഞാൻ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദേശം
നോക്കുക. 13 അതു കണ്ടശേഷം നിന്റെ
സഹോദരനായ അഹരോനെപ്പോലെ നീയും നിന്റെ
ജനത്തോടു ചേരും. 14 സഭയുടെ കലഹത്തിങ്കൽ
നിങ്ങൾ സീൻമരുഭൂമിയിൽവെച്ചു അവർ
കാൺകെ വെള്ളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ

എന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കാതെ എന്റെ കല്പനയെ
മറുത്തതുകൊണ്ടു തന്നേ. സീൻമരുഭൂമിയിൽ
കാദേശിലെ കലഹജലം അതു തന്നേ. 15 അപ്പോൾ
മോശെ യഹോവയോടു: 16 യഹോവയുടെ സഭ
ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആകാതിരിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അവക്കു മുമ്പായി പോകുവാനും
അവക്കു മുമ്പായി വരുവാനും അവരെ പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകുവാനും 17 അകത്തുകൊണ്ടു
വരുവാനും സകലജഡത്തിന്റെയും ആത്മാക്കളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ സഭയുടെമേൽ ഒരാളെ
നിയമിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 18
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: എന്റെ
ആത്മാവുള്ള പുരുഷനായി നൂന്റെ മകനായ
യോശുവയെ വിളിച്ചു അവന്റെ മേൽ
കൈവെച്ചു 19 അവനെ പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരിന്റെയും സർവ്വസഭയുടെയും
മുമ്പാകെ നിൎത്തി അവർ കാൺകെ അവന്നു
ആജ്ഞ കൊടുക്ക. 20 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സഭയെല്ലാം അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ മഹിമയിൽ ഒരംശം അവന്റെ മേൽ
വെക്കേണം. 21 അവൻ പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരിന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കേണം; അവൻ
അവന്നുവേണ്ടി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ഊരീംമുഖാന്തരം അരുളപ്പാടു ചോദിക്കേണം;
അവനും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സർവ്വസഭയും
അവന്റെ വാക്കുപ്രകാരം പോകയും അവന്റെ
വാക്കുപ്രകാരം വരികയും വേണം. 22 യഹോവ
തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ ചെയ്തു;
അവൻ യോശുവയെ വിളിച്ചു പുരോഹിതനായ

എലെയാസാരിന്റെയും സൎവ്വസഭയുടെയു മുമ്പാകെ
നിൎത്തി. 23 അവന്റെമേൽ കൈവെച്ചു യഹോവ
മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ചതുപോലെ അവന്നു
ആജ്ഞ കൊടുത്തു.

28 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 എനിക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗങ്ങൾക്കുള്ള
എന്റെ ഭോജനമായ വഴിപാടു തക്കസമയത്തു
എനിക്കു അൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ജാഗ്രതയായിരിപ്പാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു കല്പിക്കേണം. 3 നീ
അവരോടു പറയേണ്ടതു: നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
അൎപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ദഹനയാഗം എന്തെന്നാൽ:
നാൾതോറും നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നായി
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത രണ്ടു
കുഞ്ഞാടു. 4 ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ രാവിലേയും മറ്റെ
കുഞ്ഞാടിനെ വൈകുന്നേരത്തും യാഗം
കഴിക്കേണം. 5 ഇടിച്ചെടുത്ത എണ്ണ കാൽ ഹീൻ
ചേൎത്ത ഒരിടങ്ങഴി മാവു ഭോജനയാഗമായും
അൎപ്പിക്കേണം. 6 ഇതു യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗമായി
സീനായിപൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു നിയമിക്കപ്പെട്ട
നിരന്തരഹോമയാഗം. 7 അതിന്റെ പാനീയയാഗം
കുഞ്ഞാടൊന്നിന്നു കാൽ ഹീൻ മദ്യം
ആയിരിക്കേണം; അതു യഹോവെക്കു
പാനീയയാഗമായി വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
ഒഴിക്കേണം. 8 മറ്റെ കുഞ്ഞാടിനെ
വൈകുന്നേരത്തു യാഗം കഴിക്കേണം; അതിനെ
രാവിലത്തെ ഭോജനയാഗവും അതിന്റെ
പാനീയയാഗവുംപോലെ യഹോവെക്കു

സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗമായി
അപ്പിക്കേണം. 9 ശബ്ബത്ത്നാളിലോ ഒരു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത രണ്ടു കുഞ്ഞാടിനെയും
ഭോജനയാഗത്തിന്നായി എണ്ണചേത്ത
രണ്ടിടങ്ങഴി മാവും അതിന്റെ പാനീയയാഗവും
അപ്പിക്കേണം. 10 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ പാനീയയാഗത്തിന്നും പുറമെ
ഇതു ശബ്ബത്തുതോറുമുള്ള ഹോമയാഗം.
11 നിങ്ങളുടെ മാസാരംഭങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു
കാളക്കിടാവിനെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത
ഏഴു കുഞ്ഞാടിനെയും 12 കാള ഒന്നിന്നു
ഭോജനയാഗമായി എണ്ണചേത്ത മൂന്നിടങ്ങഴി മാവും
ആട്ടുകൊറ്റന്നു ഭോജനയാഗമായി എണ്ണചേത്ത
രണ്ടിടങ്ങഴി മാവും 13 കുഞ്ഞാടൊന്നിന്നു
ഭോജനയാഗമായി എണ്ണചേത്ത ഒരിടങ്ങഴി
മാവും അപ്പിക്കേണം. അതു ഹോമയാഗം;
യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗം തന്നേ. 14 അവയുടെ പാനീയയാഗം
കാളയൊന്നിന്നു അര ഹീൻ വീഞ്ഞും
ആട്ടുകൊറ്റന്നു ഹീനിന്റെ മൂന്നിൽ ഒന്നും
കുഞ്ഞാടൊന്നിന്നു കാൽ ഹീനും ആയിരിക്കേണം;
ഇതു മാസാന്തരം അമാവാസിതോറുമുള്ള
ഹോമയാഗം. 15 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ പാനീയയാഗത്തിന്നും പുറമെ
പാപയാഗമായി യഹോവെക്കു ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും അപ്പിക്കേണം. 16 ഒന്നാം
മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ

പെസഹ ആകുന്നു. 17 ആ മാസം പതിനഞ്ചാം
തിയ്യതി പെരുനാൾ ആയിരിക്കേണം. ഏഴു
ദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം. 18
ഒന്നാം ദിവസം വിശുദ്ധസഭായോഗം
കൂടേണം; അന്നു സാമാന്യവേലയൊന്നും
ചെയ്യരുതു. 19 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
ഹോമയാഗത്തിന്നായി രണ്ടു കാളക്കിടാവിനെയും
ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഏഴു കുഞ്ഞാടിനെയും ദഹനയാഗമായി
അപ്പിക്കേണം; അവ ഊനമില്ലാത്തവ
ആയിരിക്കേണം. 20 അവയുടെ ഭോജനയാഗം
എണ്ണ ചേർത്ത മാവു ആയിരിക്കേണം; കാള ഒന്നിന്നു
മൂന്നിടങ്ങഴിയും ആട്ടുകൊറ്റന്നു രണ്ടിടങ്ങഴിയും 21
ഏഴു കുഞ്ഞാട്ടിൽ ഓരോന്നിന്നു ഓരോ
ഇടങ്ങഴിയും അപ്പിക്കേണം. 22 നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ പാപയാഗത്തിന്നായി
ഒരു കോലാട്ടിനെയും അപ്പിക്കേണം.
23 നിരന്തരഹോമയാഗമായ രാവിലത്തെ
ഹോമയാഗത്തിന്നു പുറമെ ഇവ അപ്പിക്കേണം. 24
ഇങ്ങനെ ഏഴു നാളും യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായി ദഹനയാഗത്തിന്റെ
ഭോജനം ദിവസംപ്രതി അപ്പിക്കേണം.
നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
പാനീയയാഗത്തിന്നും പുറമെ ഇതു അപ്പിക്കേണം.
25 ഏഴാം ദിവസം വിശുദ്ധസഭായോഗം കൂടേണം;
അന്നു സാമാന്യവേലയൊന്നും ചെയ്യരുതു. 26
വാരോത്സവമായ ആദ്യഫലദിവസത്തിൽ
പുതിയധാന്യംകൊണ്ടു ഒരു ഭോജനയാഗം
കൊണ്ടുവരുമ്പോഴും വിശുദ്ധസഭായോഗം

കൂടേണം. അന്നു സാമാന്യവേലയൊന്നും
ചെയ്യരുതു. 27 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ഹോമയാഗത്തിന്നായി
രണ്ടു കാളക്കിടാവിനെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഏഴു കുഞ്ഞാടിനെയും
അർപ്പിക്കേണം. 28 അവയുടെ ഭോജനയാഗമായി
എണ്ണചേർത്ത മാവു, കാള ഒന്നിന്നു
ഇടങ്ങഴി മൂന്നും ആട്ടുകൊറ്റന്നു ഇടങ്ങഴി
രണ്ടും 29 ഏഴു കുഞ്ഞാട്ടിൽ ഓരോന്നിന്നു
ഇടങ്ങഴി ഓരോന്നും 30 നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും
വേണം. 31 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും അവയുടെ
പാനീയയാഗത്തിന്നും പുറമെ നിങ്ങൾ ഇവ
അർപ്പിക്കേണം; അവ ഊനമില്ലാത്തവ
ആയിരിക്കേണം.

29 ഏഴാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി
വിശുദ്ധസഭായോഗം കൂടേണം; അന്നു
സാമാന്യവേലയൊന്നും ചെയ്യരുതു;
അതു നിങ്ങൾക്കു കാഹളനാദോത്സവം
ആകുന്നു. 2 അന്നു നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
സൌരഭ്യവാസനയായ ഹോമയാഗമായി ഒരു
കാളക്കിടാവിനെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത ഏഴു
കുഞ്ഞാടിനെയും അർപ്പിക്കേണം. 3 അവയുടെ
ഭോജനയാഗം എണ്ണചേർത്ത മാവു കാളെക്കു
ഇടങ്ങഴി മൂന്നും ആട്ടുകൊറ്റന്നു ഇടങ്ങഴി
രണ്ടും, 4 ഏഴു കുഞ്ഞാട്ടിൽ ഓരോന്നിന്നു
ഇടങ്ങഴി ഓരോന്നും ആയിരിക്കേണം. 5

നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിപ്പാൻ
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും
വേണം. 6 അമാവാസിയിലെ ഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും
നാൾതോറുമുള്ള ഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും അവെക്കു
നിയമപ്രകാരമുള്ള പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും
പുറമെ യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗമായി തന്നേ. 7 ഏഴാം മാസം പത്താം
തിയ്യതി വിശുദ്ധസഭായോഗം കൂടേണം; അന്നു
നിങ്ങൾ ആത്മതപനം ചെയ്യേണം; വേലയൊന്നും
ചെയ്യരുതു. 8 എന്നാൽ യഹോവെക്കു
സുഗന്ധവാസനയായ ഹോമയാഗമായി ഒരു
കാളക്കിടാവിനെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഏഴു കുഞ്ഞാടിനെയും
അർപ്പിക്കേണം; അവ ഊനമില്ലാത്തവ
ആയിരിക്കേണം. 9 അവയുടെ ഭോജനയാഗം
എണ്ണചേർത്ത മാവു കാളെക്കു ഇടങ്ങഴി മൂന്നും
ആട്ടുകൊറ്റന്നു ഇടങ്ങഴി രണ്ടും 10 ഏഴു
കുഞ്ഞാട്ടിൽ ഓരോന്നിന്നു ഇടങ്ങഴി ഓരോന്നും
ആയിരിക്കേണം. 11 പ്രായശ്ചിത്തയാഗത്തിന്നും
നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും
പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റന്നും വേണം. 12 ഏഴാം മാസം
പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി വിശുദ്ധസഭായോഗം
കൂടേണം; അന്നു സാമാന്യവേലയൊന്നും
ചെയ്യരുതു; ഏഴു ദിവസം യഹോവെക്കു ഉത്സവം
ആചരിക്കേണം. 13 നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു

സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗമായി പതിമൂന്നു
കാളക്കിടാവിനെയും രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു
വയസ്സു പ്രായമുള്ള പതിന്നാലു കുഞ്ഞാടിനെയും
ഹോമയാഗം കഴിക്കേണം; അവ ഊനമില്ലാത്തവ
ആയിരിക്കേണം. 14 അവയുടെ ഭോജനയാഗം
പതിമൂന്നു കാളയിൽ ഓരോന്നിന്നു എണ്ണചേർത്ത
മാവു ഇടങ്ങഴി മുമ്മൂന്നും രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനിൽ
ഓരോന്നിന്നു ഇടങ്ങഴി ഈരണ്ടും 15 പതിന്നാലു
കുഞ്ഞാട്ടിൽ ഓരോന്നിന്നും ഇടങ്ങഴി ഓരോന്നും
ആയിരിക്കേണം. 16 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും പുറമെ
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും
വേണം. 17 രണ്ടാം ദിവസം നിങ്ങൾ
പന്ത്രണ്ടു കാളക്കിടാവിനെയും രണ്ടു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഊനമില്ലാത്ത പതിന്നാലു കുഞ്ഞാടിനെയും
അപ്പിക്കേണം. 18 അവയുടെ ഭോജനയാഗവും
പാനീയയാഗങ്ങളും കാള, ആട്ടുകൊറ്റൻ,
കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ എണ്ണംപോലെയും
നിയമംപോലെയും ആയിരിക്കേണം.
19 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും
പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റനും വേണം. 20 മൂന്നാം
ദിവസം പതിനൊന്നു കാളയെയും രണ്ടു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഊനമില്ലാത്ത പതിന്നാലു കുഞ്ഞാടിനെയും
അപ്പിക്കേണം. 21 അവയുടെ ഭോജനയാഗവും

പാനീയയാഗങ്ങളും കാള, ആട്ടുകൊറ്റൻ, കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ എണ്ണംപോലെയും നിയമംപോലെയും ആയിരിക്കേണം.
22 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും വേണം.
23 നാലാം ദിവസം പത്തു കാളയെയും രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സുപ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത പതിന്നാലു കുഞ്ഞാടിനെയും അപ്പിക്കേണം.
24 അവയുടെ ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗങ്ങളും കാള, ആട്ടുകൊറ്റൻ, കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ എണ്ണംപോലെയും നിയമംപോലെയും ആയിരിക്കേണം.
25 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും വേണം.
26 അഞ്ചാം ദിവസം ഒമ്പതു കാളയെയും രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത പതിന്നാലു കുഞ്ഞാടിനെയും അപ്പിക്കേണം.
27 അവയുടെ ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗങ്ങളും കാള, ആട്ടുകൊറ്റൻ, കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ എണ്ണംപോലെയും നിയമംപോലെയും ആയിരിക്കേണം.
28 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും വേണം.
29 ആറാം ദിവസം എട്ടു കാളയെയും രണ്ടു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു

വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഊനമില്ലാത്ത പതിന്നാലും
കുഞ്ഞാടിനെയും അപ്പിക്കേണം. 30 അവയുടെ
ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗങ്ങളും കാള,
ആട്ടുകൊറ്റൻ, കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ
എണ്ണംപോലെയും നിയമംപോലെയും
ആയിരിക്കേണം. 31 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും
അതിന്റെ ഭോജനയാഗത്തിന്നും
പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും പുറമെ
പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനും
വേണം. 32 ഏഴാം ദിവസം ഏഴു കാളയെയും രണ്ടു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഊനമില്ലാത്ത പതിന്നാലു കുഞ്ഞാടിനെയും
അപ്പിക്കേണം. 33 അവയുടെ ഭോജനയാഗവും
പാനീയയാഗങ്ങളും കാള, ആട്ടുകൊറ്റൻ,
കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ എണ്ണംപോലെയും
നിയമംപോലെയും ആയിരിക്കേണം.
34 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും
പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായി ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റനും വേണം. 35 എട്ടാം ദിവസം
നിങ്ങൾക്കു അന്ത്യയോഗം ഉണ്ടാകേണം;
അന്നു സാമാന്യവേലയൊന്നും ചെയ്യരുതു. 36
എന്നാൽ യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ
ദഹനയാഗമായി ഒരു കാളയെയും ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഊനമില്ലാത്ത ഏഴു കുഞ്ഞാടിനെയും ഹോമയാഗം
കഴിക്കേണം. 37 അവയുടെ ഭോജനയാഗവും
പാനീയയാഗങ്ങളും കാള, ആട്ടുകൊറ്റൻ,
കുഞ്ഞാടു എന്നിവയുടെ എണ്ണംപോലെയും

നിയമംപോലെയും ആയിരിക്കേണം.
38 നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
ഭോജനയാഗത്തിന്നും പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും
പുറമെ പാപയാഗത്തിന്നായിട്ടു ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റനും വേണം. 39 ഇവയെ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ നേർച്ചകളും സ്വമേധാദാനങ്ങളുമായ
ഹോമയാഗങ്ങൾക്കും ഭോജനയാഗങ്ങൾക്കും
പാനീയയാഗങ്ങൾക്കും പുറമെ നിങ്ങളുടെ
ഉത്സവങ്ങളിൽ യഹോവെക്കു അർപ്പിക്കേണം. 40
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും
മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞു.

30 മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഗോത്രപ്രധാനികളോടു പറഞ്ഞതു: യഹോവ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യം എന്തെന്നാൽ: 2
ആരെങ്കിലും യഹോവെക്കു ഒരു നേർച്ച നേരുകയോ
ഒരു പരിവർജ്ജനവ്രതം ദീക്ഷിപ്പാൻ ശപഥം
ചെയ്കയോ ചെയ്താൽ അവൻ വാക്കിന്നു
ഭംഗംവരുത്താതെ തന്റെ വായിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടതുപോലെ ഒക്കെയും നിവർത്തിക്കേണം. 3
ഒരു സ്ത്രീ ബാല്യപ്രായത്തിൽ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ യഹോവെക്കു ഒരു നേർച്ചനേർന്നു
ഒരു പരിവർജ്ജനവ്രതം നിശ്ചയിക്കയും 4
അവളുടെ അപ്പൻ അവളുടെ നേർച്ചയെയും
അവൾ നിശ്ചയിച്ച പരിവർജ്ജനവ്രതത്തെയും
കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു മിണ്ടാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ
അവളുടെ എല്ലാനേർച്ചകളും അവൾ നിശ്ചയിച്ച
പരിവർജ്ജനവ്രതമൊക്കെയും സ്ഥിരമായിരിക്കും.
5 എന്നാൽ അവളുടെ അപ്പൻ അവളുടെ
എല്ലാനേർച്ചയെയും അവൾ നിശ്ചയിച്ച

പരിവജ്ജനവ്രതത്തെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുന്ന നാളിൽ അവളോടു വിലക്കിയാൽ അവ സ്ഥിരമായിരിക്കയില്ല; അവളുടെ അപ്പൻ അവളോടു വിലക്കുകകൊണ്ടു യഹോവ അവളോടു ക്ഷമിക്കും. 6 അവൾക്കു ഒരു നേച്ചയോ വിചാരിക്കാതെ നിശ്ചയിച്ചുപോയ പരിവജ്ജനവ്രതമോ ഉള്ളപ്പോൾ 7 അവൾ ഒരുത്തന്നു ഭാൎയ്യയാകയും ഭൎത്താവു അതിനെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്ന നാളിൽ മിണ്ടാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ അവളുടെ നേച്ചകളും അവൾ നിശ്ചയിച്ച പരിവജ്ജനവ്രതവും സ്ഥിരമായിരിക്കും. 8 എന്നാൽ ഭൎത്താവു അതു കേട്ട നാളിൽ അവളോടു വിലക്കിയാൽ അവളുടെ നേച്ചയും അവൾ വിചാരിക്കാതെ നിശ്ചയിച്ചുപോയ പരിവജ്ജനവ്രതവും അവൻ ദുൎബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നു; യഹോവ അവളോടു ക്ഷമിക്കും. 9 വിധവയോ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളോ ചെയ്യുന്ന നേച്ചയും പരിവജ്ജനവ്രതവും എല്ലാം അവളുടെ മേൽ സ്ഥിരമായിരിക്കും. 10 അവൾ ഭൎത്താവിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു നേരുകയോ ഒരു പരിവജ്ജനശപഥം ചെയ്കയോ ചെയ്തിട്ടു 11 ഭൎത്താവു അതിനെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ മിണ്ടാതെയും അവളോടു വിലക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവളുടെ നേച്ചകൾ ഒക്കെയും അവൾ നിശ്ചയിച്ച പരിവജ്ജനവ്രതവും എല്ലാം സ്ഥിരമായിരിക്കും. 12 എന്നാൽ ഭൎത്താവു കേട്ട നാളിൽ അവയെ ദുൎബ്ബലപ്പെടുത്തി എങ്കിൽ നേച്ചകളോ പരിവജ്ജനവ്രതമോ സംബന്ധിച്ചു അവളുടെ നാവിന്മേൽനിന്നു വീണതൊന്നും

സ്ഥിരമായിരിക്കയില്ല; അവളുടെ ഭർത്താവു
അതിനെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു;
യഹോവ അവളോടു ക്ഷമിക്കും. 13
ആത്മതപനം ചെയ്‌വാനുള്ള ഏതു നേർച്ചയും
പരിവർജ്ജനശപഥവും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനോ
ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുവാനോ ഭർത്താവിന്നു
അധികാരം ഉണ്ടു. 14 എന്നാൽ ഭർത്താവു
ഒരിക്കലും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല എങ്കിൽ അവൻ
അവളുടെ എല്ലാനേർച്ചയും അവൾ നിശ്ചയിച്ച
സകലപരിവർജ്ജനവ്രതവും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു.
കേട്ട നാളിൽ മിണ്ടാതിരിക്കകൊണ്ടു അവൻ
അവയെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 15
എന്നാൽ കേട്ടിട്ടു കുറെ കഴിഞ്ഞശേഷം അവയെ
ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിയാൽ അവൻ അവളുടെ കുറ്റം
വഹിക്കും. 16 ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലും
അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ കന്യകയായി പാൎക്കുന്ന മകളും
അപ്പനും തമ്മിലും പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ച ചട്ടങ്ങൾ ഇവ തന്നേ.

31 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
വേണ്ടി മിദ്യാന്യരോടു പ്രതികാരം നടത്തുക;
അതിന്റെ ശേഷം നീ നിന്റെ ജനത്തോടു
ചേരും. 3 അപ്പോൾ മോശെ ജനത്തോടു
സംസാരിച്ചു: മിദ്യാന്യരുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു
യഹോവെക്കുവേണ്ടി മിദ്യാനോടു പ്രതികാരം
നടത്തേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നു ആളുകളെ
യുദ്ധത്തിന്നു ഒരുക്കുവിൻ. 4 നിങ്ങൾ
യിസ്രായേലിന്റെ സകലഗോത്രങ്ങളിലും
ഓരോന്നിൽനിന്നു ആയിരംപേരെ വീതം

യുദ്ധത്തിന്നു അയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 5
അങ്ങനെ യിസ്രായേല്യസഹസ്രങ്ങളിൽനിന്നു
ഓരോ ഗോത്രത്തിൽ ആയിരം പേർ വീതം
പന്തീരായിരം പേരെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
വേർതിരിച്ചു. 6 മോശെ ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു
ആയിരം പേർ വീതമുള്ള അവരെയും
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിന്റെ മകൻ
ഫീനെഹാസിനെയും യുദ്ധത്തിന്നു അയച്ചു;
അവന്റെ കൈവശം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങളും ഗംഭീരനാദകാഹളങ്ങളും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ മിദ്യാന്യരോടു
യുദ്ധം ചെയ്തു ആണുങ്ങളെ ഒക്കെയും
കൊന്നു. 8 നിഹതന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
അവർ മിദ്യാന്യരാജാക്കന്മാരായ ഏവി,
രേക്കെം, സൂർ, ഹൂർ, രേബ എന്നീ അഞ്ചു
രാജാക്കന്മാരെയും കൊന്നു; ബെയോരിന്റെ
മകനായ ബിലെയാമിനെയും അവർ
വാളുകൊണ്ടു കൊന്നു. 9 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിദ്യാന്യസ്ത്രീകളെയും അവരുടെ
കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ബദ്ധരാക്കി; അവരുടെ
സകലവാഹനമൃഗങ്ങളെയും ആടുമാടുകളെയും
അവരുടെ സമ്പത്തൊക്കെയും കൊള്ളയിട്ടു.
10 അവർ പാർത്തിരുന്ന എല്ലാപട്ടണങ്ങളും
എല്ലാപാളയങ്ങളും തീയിട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 11 അവർ
എല്ലാകൊള്ളയും മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളുമായുള്ള
അപഹൃതമൊക്കെയും എടുത്തു; 12 ബദ്ധന്മാരെ
അപഹൃതത്തോടും കൊള്ളയോടുംകൂടെ
യെരീഹോവിന്റെ സമീപത്തു യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള

മോവാബ്സമഭൂമിയിൽ പാളയത്തിലേക്കു
മോശെയുടെയും പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരിന്റെയും യിസ്രായേൽസഭയുടെയും
അടുക്കൽ കൊണ്ടു വന്നു. 13 മോശെയും
പുരോഹിതൻ എലെയാസാരും സഭയുടെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരും പാളയത്തിന്നു പുറത്തു
അവരെ എതിരേറ്റു ചെന്നു. 14 എന്നാൽ മോശെ
യുദ്ധത്തിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള സഹസ്രാധിപന്മാരും
ശതാധിപന്മാരുമായ സൈന്യനായകന്മാരോടു
കോപിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 15
നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെയെല്ലാം ജീവനോടെ
വെച്ചിരിക്കുന്നു. 16 ഇവരത്രേ പെയോരിന്റെ
സംഗതിയിൽ ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശത്താൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവയോടു ദ്രോഹം
ചെയ്വാനും യഹോവയുടെ സഭയിൽ
ബാധ ഉണ്ടാവാനും ഹേതുവായതു. 17
ആകയാൽ ഇപ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങളിലുള്ള
ആണിനെയൊക്കെയും പുരുഷനോടുകൂടെ
ശയിച്ചിട്ടുള്ള സകലസ്ത്രീകളെയും
കൊന്നുകളവിൻ. 18 പുരുഷനോടുകൂടെ
ശയിക്കാത്ത പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടു
വെച്ചുകൊൾവിൻ. 19 നിങ്ങൾ ഏഴു ദിവസം
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു പാർക്കേണം; ഒരുത്തനെ
കൊന്നവനും കൊല്ലപ്പെട്ടവനെ തൊട്ടവനുമെല്ലാം
മൂന്നാം ദിവസവും ഏഴാം ദിവസവും തങ്ങളെയും
തങ്ങളുടെ ബദ്ധന്മാരെയും ശുദ്ധീകരിക്കേണം. 20
സകലവസ്ത്രവും തോൽകൊണ്ടുള്ള എല്ലാകോപ്പും
കോലാട്ടുരോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതൊക്കെയും
മരംകൊണ്ടുള്ള സകലസാധനവും ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ.

21 പുരോഹിതനായ എലെയാസാർ യുദ്ധത്തിന്നു
പോയിരുന്ന യോദ്ധാക്കളോടു പറഞ്ഞതു:
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള
ന്യായപ്രമാണം ആവിതു: 22 പൊന്നു, വെള്ളി,
ചെമ്പു, ഇരിമ്പു, 23 വെള്ളീയും, കാരീയം, മുതലായി
തീയിൽ നശിച്ചുപോകാത്ത സാധനമൊക്കെയും
തീയിൽ ഇട്ടെടുക്കേണം; എന്നാൽ അതു
ശുദ്ധമാകും; എങ്കിലും ശുദ്ധീകരണജലത്താലും
അതു ശുദ്ധീകരിക്കേണം. തീയിൽ
നശിച്ചുപോകുന്നതെല്ലാം നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ
മുക്കിയെടുക്കേണം. 24 ഏഴാം ദിവസം വസ്ത്രം
അലക്കി ശുദ്ധിയുള്ളവരായശേഷം നിങ്ങൾക്കു
പാളയത്തിലേക്കു വരാം. 25 പിന്നെ യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 26 നീയും
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരും സഭയിലെ
ഗോത്രപ്രധാനികളും കൊള്ളയായി പിടിക്കപ്പെട്ട
മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും തുകനോക്കി
27 പടെക്കുപോയ യോദ്ധാക്കൾക്കും
സഭെക്കും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഓഹരിയായി
കൊള്ള വിഭാഗിപ്പിൻ. 28 യുദ്ധത്തിന്നു പോയ
യോദ്ധാക്കളോടു മനുഷ്യരിലും മാടു, കഴുത,
ആടു എന്നിവയിലും അഞ്ഞൂറ്റിൽ ഒന്നു
യഹോവയുടെ ഓഹരിയായി വാങ്ങേണം. 29
അവക്കുള്ള പാതിയിൽനിന്നു അതു എടുത്തു
യഹോവെക്കു ഉദർച്ചാർപ്പണമായി പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരിന്നു കൊടുക്കേണം. 30 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള പാതിയിൽനിന്നു
മനുഷ്യരിലും മാടു, കഴുത, ആടു മുതലായ
സകലവിധമൃഗത്തിലും അമ്പതിൽ ഒന്നു എടുത്തു

യഹോവയുടെ തിരുനിവാസത്തിലെ വേലചെയ്യുന്ന
ലേവ്യക്കു കൊടുക്കേണം. 31 യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെയും
എലെയാസാരും ചെയ്തു. 32 യോദ്ധാക്കൾ
കൈവശമാക്കിയതിന്നു പുറമെയുള്ള കൊള്ള
ആറു ലക്ഷത്തെഴുപത്തയ്യായിരം ആടും 33
എഴുപത്തീരായിരം മാടും 34 അറുപത്തോരായിരം
കഴുതയും 35 പുരുഷനോടുകൂടെ ശയിക്കാത്ത
പെണ്ണുങ്ങൾ എല്ലാംകൂടി മുപ്പത്തീരായിരംപേരും
ആയിരുന്നു. 36 യുദ്ധത്തിന്നു പോയവരുടെ
ഓഹരിക്കുള്ള പാതിയിൽ ആടു മൂന്നുലക്ഷത്തി
മുപ്പത്തേഴായിരത്തഞ്ഞൂറു. 37 ആടിൽ
യഹോവെക്കുള്ള ഓഹരി അറുനൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു;
38 കന്നുകാലി മുപ്പത്താറായിരം; അതിൽ
യഹോവെക്കുള്ള ഓഹരി എഴുപത്തുരണ്ടു; 39
കഴുത മുപ്പതിനായിരത്തഞ്ഞൂറു; അതിൽ
യഹോവെക്കുള്ള ഓഹരി അറുപത്തൊന്നു; 40
ആൾ പതിനാറായിരം; അവരിൽ യഹോവെക്കുള്ള
ഓഹരി മുപ്പത്തിരണ്ടു. 41 യഹോവെക്കു
ഉദർച്ചാർപ്പണമായിരുന്ന ഓഹരി യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിന്നു കൊടുത്തു.
42 മോശെ പടയാളികളുടെ പക്കൽ നിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്ത
പാതിയിൽനിന്നു - 43 സഭെക്കുള്ള പാതി മൂന്നു
ലക്ഷത്തി മുപ്പത്തേഴായിരത്തഞ്ഞൂറു ആടും 44
മുപ്പത്താറായിരം മാടും 45 മുപ്പതിനായിരത്തഞ്ഞൂറു
കഴുതയും 46 പതിനാറായിരം ആളും ആയിരുന്നു -
47 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പാതിയിൽനിന്നു മോശെ

മനുഷ്യരിലും മൃഗങ്ങളിലും അമ്പതിൽ ഒന്നു
എടുത്തു യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
യഹോവയുടെ തിരുനിവാസത്തിലെ വേല
ചെയ്യുന്ന ലേവ്യെക്കു കൊടുത്തു.
48 പിന്നെ
സൈന്യസഹസ്രങ്ങൾക്കു നായകന്മാരായ
സഹസ്രാധിപന്മാരും ശതാധിപന്മാരും
മോശെയുടെ അടുക്കൽ വന്നു മോശെയോടു:
49 അടിയങ്ങൾ അടിയങ്ങളുടെ കീഴുള്ള
യോദ്ധാക്കളുടെ തുക നോക്കി, ഒരുത്തനും
കുറഞ്ഞു പോയിട്ടില്ല.
50 അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾക്കു ഓരോരുത്തന്നു കിട്ടിയ
പൊന്നാഭരണങ്ങളായ മാല, കൈവള, മോതിരം,
കുണുക്കു, കടകം എന്നിവ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ യഹോവെക്കു
വഴിപാടായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
51 മോശെയും പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരും വിചിത്രപ്പണിയുള്ള
ആഭരണങ്ങളായ പൊന്നു അവരോടു വാങ്ങി.
52 സഹസ്രാധിപന്മാരും ശതാധിപന്മാരും
യഹോവെക്കു ഉദർച്ചാർപ്പണം ചെയ്ത പൊന്നു
എല്ലാംകൂടെ പതിനാറായിരത്തെഴുനൂറ്റമ്പതു
ശേക്കെൽ ആയിരുന്നു.
53 യോദ്ധാക്കളിൽ
ഒരോരുത്തന്നും താന്താന്നു വേണ്ടി
കൊള്ളയിട്ടു എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
54 മോശെയും പുരോഹിതനായ എലെയാസാരും
സഹാസ്രാധിപന്മാരോടും ശതാധിപന്മാരോടും ആ
പൊന്നു വാങ്ങി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ

യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഓർമ്മെക്കായി
സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി.
32 എന്നാൽ രൂബേന്യർക്കും ഗാദ്യർക്കും എത്രയും
വളരെ ആടുമാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവർ യസേർദേശവും ഗിലെയാദ്ദേശവും
ആടുമാടുകൾക്കു കൊള്ളാകുന്ന സ്ഥലം
എന്നു കണ്ടിട്ടു വന്നു 2 മോശെയൊടും
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിനോടും സഭയിലെ
പ്രഭുക്കന്മാരോടും സംസാരിച്ചു: 3 അതാരോത്ത്,
ദീബോൻ, യസേർ, നിമ്രാ, ഹെശ്ബോൻ,
എലെയാലേ, സെബാം, നെബോ, ബെയോൻ 4
എന്നിങ്ങനെ യഹോവ യിസ്രായേൽസഭയുടെ
മുമ്പിൽ ജയിച്ചടക്കിയ ദേശം ആടുമാടുകൾക്കു
കൊള്ളാകുന്ന പ്രദേശം; അടിയങ്ങൾക്കോ
ആടുമാടുകൾ ഉണ്ടു. 5 അതുകൊണ്ടു നിനക്കു
അടിയങ്ങളോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ദേശം
അടിയങ്ങൾക്കു അവകാശമായി തരേണം;
ഞങ്ങളെ യോർദ്ദാന്നക്കരെ കൊണ്ടുപോകരുതേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 മോശെ ഗാദ്യരോടും
രൂബേന്യരോടും പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാർ യുദ്ധത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ
നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഇരിക്കേണമെന്നോ? 7
യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള
ദേശത്തേക്കു അവർ കടക്കാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
നിങ്ങൾ അവരെ അധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതു
എന്തിന്നു? 8 ഒറ്റുനോക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ
കാദേശ്ബർന്നേയയിൽനിന്നു അയച്ചപ്പോൾ അവർ
ഇങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു. 9 അവർ എസ്കോൽ

താഴ്വരയൊളം ചെന്നു ദേശം കണ്ടശേഷം യഹോവ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള
ദേശത്തേക്കു പോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരെ
അധൈര്യപ്പെടുത്തി. 10 അന്നു യഹോവയുടെ
കോപം ജ്വലിച്ചു; അവൻ സത്യംചെയ്തു
കല്പിച്ചതു: 11 കെനിസ്യനായ യെഫുന്നെയുടെ
മകൻ കാലേബും നൂന്റെ മകൻ യോശുവയും
യഹോവയോടു പൂൎണ്ണമായി പറ്റിനിന്നതുകൊണ്ടു 12
അവരല്ലാതെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പോന്നവരിൽ
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടുള്ള ഒരുത്തനും
ഞാൻ അബ്രാഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും
യാക്കോബിനോടും സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തെ
കാണുകയില്ല; അവർ എന്നോടു പൂൎണ്ണമായി
പറ്റിനില്ക്കായ്കകൊണ്ടു തന്നേ. 13 അങ്ങനെ
യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു; യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്ത
തലമുറ എല്ലാം മുടിഞ്ഞുപോകുവോളം അവൻ
നാല്പതു സംവത്സരം അവരെ മരുഭൂമിയിൽ
അലയുമാറാക്കി. 14 എന്നാൽ യിസ്രായേലിന്റെ
നേരെ യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം ഇനിയും
വൎദ്ധിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു
പകരം നിങ്ങൾ പാപികളുടെ ഒരു കൂട്ടമായി
എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അവനെ വിട്ടു
പിന്നോക്കം പോയാൽ അവൻ ഇനിയും അവരെ
മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടുകളയും; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഈ
ജനത്തെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കും. 16 അപ്പോൾ അവർ
അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങൾ ഇവിടെ
ഞങ്ങളുടെ ആടുമാടുകൾക്കു തൊഴുത്തുകളും
ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികൾക്കു പട്ടണങ്ങളും

പണിയട്ടെ. 17 എങ്കിലും യിസ്രായേൽമക്കളെ
അവരുടെ സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി
ആക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
അവക്കു മുമ്പായി നടക്കും; ഞങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളോ ദേശത്തിലെ നിവാസികൾ
നിമിത്തം ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ പാക്കട്ടെ. 18
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
അവകാശം അടക്കിക്കൊള്ളുംവരെ ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരികയില്ല. 19
യോർദ്ദാന്നക്കരെയും അതിന്നപ്പുറവും ഞങ്ങൾ
അവരോടുകൂടെ അവകാശം വാങ്ങുകയില്ല;
കിഴക്കു യോർദ്ദാന്നിക്കരെ ഞങ്ങൾക്കു അവകാശം
ഉണ്ടല്ലോ. 20 അതിന്നു മോശെ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ ഈ കാര്യം ചെയ്യുമെങ്കിൽ,
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
പുറപ്പെട്ടു 21 യഹോവ തന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ശത്രുക്കളെ നീക്കിക്കളയുവോളം നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും അവന്റെ മുമ്പാകെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
യോർദ്ദാന്നക്കരെ കടന്നുപോകുമെങ്കിൽ
22 ദേശം യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
കീഴമന്നശേഷം നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോരികയും
യഹോവയുടെയും യിസ്രായേലിന്റെയും മുമ്പാകെ
കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരിക്കയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ
ഈ ദേശം യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ
അവകാശമാകും. 23 എന്നാൽ നിങ്ങൾ
അങ്ങനെ ചെയ്കയില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
യഹോവയോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ പാപഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. 24
നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കായി പട്ടണങ്ങളും

നിങ്ങളുടെ ആടുകൾക്കായി തൊഴുത്തുകളും
പണിതു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ
ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 25 ഗാദ്യരും രൂബേന്യരും
മോശെയോടു: യജമാനൻ കല്പിക്കുന്നതുപോലെ
അടിയങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാം. 26 ഞങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുങ്ങളും ഭാൎയ്യമാരും ഞങ്ങളുടെ
കന്നുകാലികളും മൃഗങ്ങളൊക്കെയും
ഗിലെയാദിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഇരിക്കട്ടെ. 27
അടിയങ്ങളോ യജമാനൻ കല്പിക്കുന്നതുപോലെ
എല്ലാവരും യുദ്ധസന്നദ്ധരായി യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ യുദ്ധത്തിന്നു കടന്നുപോകാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ മോശെ അവരെക്കുറിച്ചു
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിനോടും നൂന്റെ
മകനായ യോശുവയോടും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഗോത്രപ്രധാനികളോടും കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 29
ഗാദ്യരും രൂബേന്യരും ഓരോരുത്തൻ
യുദ്ധസന്നദ്ധനായി യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നിങ്ങളോടുകൂടെ യോൎദ്ദാന്നക്കരെ
കടന്നുപോരികയും ദേശം നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ
കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ
അവൎക്കു ഗിലെയാദ്ദേശം അവകാശമായി
കൊടുക്കേണം. 30 എന്നാൽ അവർ
നിങ്ങളോടുകൂടെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി അക്കരെക്കു
കടക്കാതിരുന്നാൽ അവരുടെ അവകാശം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കനാൻദേശത്തുതന്നേ
ആയിരിക്കേണം. 31 ഗാദ്യരും രൂബേന്യരും
അതിന്നു: യഹോവ അടിയങ്ങളോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളാം. 32
ഞങ്ങളുടെ അവകാശം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ

യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
കനാൻദേശത്തേക്കു കടന്നുപോകാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അപ്പോൾ മോശെ
ഗാദ്യൎക്കും രൂബേന്യൎക്കും യോസേഫിന്റെ
മകനായ മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നും
അമോൎയ്യരാജാവായ സീഹോന്റെ രാജ്യവും
ബാശാൻ രാജാവായ ഓഗിന്റെ രാജ്യവുമായ
ദേശവും അതിന്റെ അതിരുകളിൽ ചുറ്റുമുള്ള
ദേശത്തിലെ പട്ടണങ്ങളും കൊടുത്തു. 34 അങ്ങനെ
ഗാദ്യർ ദീബോൻ, അതാരോത്ത്, 35 അരോയേർ,
അത്രോത്ത്, ശോഫാൻ, യസേർ, യൊഗ്ബെഹാ, 36
ബേത്ത്-നിമ്രാ, ബേത്ത്-ഹാരാൻ എന്നിവയെ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളായും ആടുകൾക്കു
തൊഴുത്തുകളായും പണിതു. 37 രൂബേന്യർ
ഹെശ്ബോനും എലെയാലേയും കിൎയ്യത്തയീമും
പേരുമാറ്റിക്കളഞ്ഞ നെബോ, 38 ബാൽമെയോൻ
എന്നിവയും സിബ്മയും പണിതു; അവർ പണിത
പട്ടണങ്ങൾക്കു പുതിയ പേരിട്ടു. 39 മനശ്ശെയുടെ
മകനായ മാഖീരിന്റെ പുത്രന്മാർ ഗിലെയാദിൽ
ചെന്നു അതിനെ അടക്കി, അവിടെ പാൎത്തിരുന്ന
അമോൎയ്യരെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. 40 മോശെ
ഗിലെയാദ്ദേശം മനശ്ശെയുടെ മകനായ മാഖീരിന്നു
കൊടുത്തു; അവൻ അവിടെ പാൎത്തു. 41
മനശ്ശെയുടെ പുത്രനായ യായീർ ചെന്നു അതിലെ
ഊരുകളെ അടക്കി, അവെക്കു ഹവവോത്ത്-
യായീർ (യായീരിന്റെ ഊരുകൾ) എന്നു പേരിട്ടു.
42 നോബഹ് ചെന്നു കെനാത്ത് പട്ടണവും
അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളും അടക്കി; അതിന്നു തന്റെ
പേരിൻപ്രകാരം നോബഹ് എന്നു പേരിട്ടു.

33 മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും
കൈക്കീഴിൽ ഗണംഗണമായി
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പ്രയാണങ്ങൾ ആവിതു: 2
മോശെ യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം അവരുടെ
പ്രയാണക്രമത്തിൽ അവരുടെ താവളങ്ങൾ
എഴുതിവെച്ചു; താവളം താവളമായി അവർ ചെയ്ത
പ്രയാണങ്ങൾ ആവിതു: 3 ഒന്നാം മാസം
പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി അവർ രമെസേസിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു; പെസഹ കഴിഞ്ഞ പിറ്റെന്നാൾ
യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാമിസ്രയീമ്യരും കാൺകെ
യുദ്ധസന്നദ്ധരായി പുറപ്പെട്ടു. 4 മിസ്രയീമ്യരോ,
യഹോവ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സംഹരിച്ച
കടിഞ്ഞൂലുകളെ എല്ലാം കുഴിച്ചിടുകയായിരുന്നു;
അവരുടെ ദേവന്മാരുടെമേലും യഹോവ ന്യായവിധി
നടത്തിയിരുന്നു. 5 യിസ്രായേൽമക്കൾ
രമെസേസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സുക്കോത്തിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 6 സുക്കോത്തിൽനിന്നു അവർ
പുറപ്പെട്ടു മരുഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുള്ള ഏഥാമിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 7 ഏഥാമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബാൽ-
സെഫോന്നെതിരെയുള്ള പീഹഹീരോത്തിന്നു
തിരിഞ്ഞുവന്നു; അവർ മിഗ്ദോലിന്നു കിഴക്കു
പാളയമിറങ്ങി. 8 പീഹഹീരോത്തിന്നു കിഴക്കുനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു കടലിന്റെ നടുവിൽകൂടി മരുഭൂമിയിൽ
കടന്നു ഏഥാമരുഭൂമിയിൽ മൂന്നു ദിവസത്തെ
വഴിനടന്നു മാറയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 9
മാറയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഏലീമിൽ എത്തി;
ഏലീമിൽ പന്ത്രണ്ടു നീരുറവും എഴുപതു
ഈത്തപ്പനയും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ

അവിടെ പാളയമിറങ്ങി. 10 ഏലീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ചെങ്കടലിന്നരികെ പാളയമിറങ്ങി.
11 ചെങ്കടലിന്നരികെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
സീൻമരുഭൂമിയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 12
സീൻമരുഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ദൊഫ്ക്കയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 13 ദൊഫ്ക്കയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ആലൂശിൽ പാളയമിറങ്ങി. 14 ആലൂശിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു രെഫീദീമിൽ പാളയമിറങ്ങി; അവിടെ
ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ വെള്ളമില്ലായിരുന്നു. 15
രെഫീദീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സീനായിമരുഭൂമിയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 16 സീനായിമരുഭൂമിയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു കിബ്രോത്ത്-ഹത്താവയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 17 കിബ്രോത്ത്-ഹത്താവയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ഹസേരോത്തിൽ പാളയമിറങ്ങി. 18
ഹസേരോത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു രിത്ത്മയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 19 രിത്ത്മയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
രിമ്മോൻ-പേരെസിൽ പാളയമിറങ്ങി. 20 രിമ്മോൻ-
പേരെസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ലിബ്നയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 21 ലിബ്നയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
രിസ്സയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 22 രിസ്സയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു കെഹേലാഥയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 23
കെഹേലാഥയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ശാഫേർമലയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 24 ശാഫേർമലയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ഹരാദയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 25 ഹരാദയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു മകഹേലോത്തിൽ പാളയമിറങ്ങി. 26
മകഹേലോത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തഹത്തിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 27 തഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
താരഹിൽ പാളയമിറങ്ങി. 28 താരഹിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു മിത്ത്ക്കയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 29

മിത്ത്ക്കയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഹശ്മോനയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 30 ഹശ്മോനയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു മോസേരോത്തിൽ പാളയമിറങ്ങി.
31 മോസേരോത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ബെനേയാക്കാനിൽ പാളയമിറങ്ങി. 32
ബെനേയാക്കാനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഹോർ-
ഹഗ്ഗിദ്ഗാദിൽ പാളയമിറങ്ങി. 33 ഹോർ-
ഹഗ്ഗിദ്ഗാദിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യൊത്ബാഥയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 34 യൊത്ബാഥയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു അബ്രോനയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 35
അബ്രോനയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എസ്യോൻ-
ഗേബെരിൽ പാളയമിറങ്ങി. 36 എസ്യോൻ-
ഗേബെരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സീൻമരുഭൂമിയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. അതാകുന്നു കാദേശ്. 37 അവർ
കാദേശിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എദോംദേശത്തിന്റെ
അതിരിങ്കൽ ഹോർപർവ്വതത്തിങ്കൽ പാളയമിറങ്ങി.
38 പുരോഹിതനായ അഹരോൻ യഹോവയുടെ
കല്പനപ്രകാരം ഹോർപർവ്വതത്തിൽ കയറി,
യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പോന്നതിന്റെ നാല്പതാം സംവത്സരം അഞ്ചാം
മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി അവിടെവെച്ചു മരിച്ചു.
39 അഹരോൻ ഹോർപർവ്വതത്തിൽവെച്ചു
മരിച്ചപ്പോൾ അവന്നു നൂറ്റിരുപത്തിമൂന്നു
വയസ്സായിരുന്നു. 40 എന്നാൽ കനാൻദേശത്തു
തെക്കു പാർത്തിരുന്ന കനാന്യനായ അരാദ് രാജാവു
യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചു
കേട്ടു. 41 ഹോർപർവ്വതത്തിങ്കൽനിന്നു അവർ
പുറപ്പെട്ടു സല്മോനയിൽ പാളയമിറങ്ങി. 42
സല്മോനയിൽനിന്നു പറപ്പെട്ടു പൂനോനിൽ

പാളയമിറങ്ങി. 43 പൂനോനിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ഓബോത്തിൽ പാളയമിറങ്ങി. 44
ഓബോത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മോവാബിന്റെ
അതിരിങ്കൽ ഈയേ-അബാരീമിൽ പാളയമിറങ്ങി.
45 ഈയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ദീബോൻഗാദിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 46 ദീബോൻഗാദിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
അല്മോദിബ്ളാഥയീമിൽ പാളയമിറങ്ങി. 47
അല്മോദിബ്ളാഥയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
നെബോവിന്നു കിഴക്കു അബാരീംപർവ്വതത്തിങ്കൽ
പാളയമിറങ്ങി. 48 അബാരീംപർവ്വതത്തിങ്കൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു യെരീഹോവിന്നെതിരെ
യോർദ്ദാന്നരികെ മോവാബ്സമഭൂമിയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 49 യോർദ്ദാന്നരികെ
മോവാബ്സമഭൂമിയിൽ ബേത്ത്-യെശീമോത്ത്
മുതൽ ആബേൽ-ശിത്തീംവരെ പാളയമിറങ്ങി. 50
യെരീഹോവിന്നെതിരെ യോർദ്ദാന്നരികെ മോവാബ്
സമഭൂമിയിൽവെച്ചു യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 51 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടുന്നതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ
യോർദ്ദാന്നക്കരെ കനാൻദേശത്തേക്കു കടന്നശേഷം
52 ദേശത്തിലെ സകലനിവാസികളെയും നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു അവരുടെ
വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും എല്ലാം
തകർത്തു അവരുടെ സകലപൂജാഗിരികളെയും
നശിപ്പിച്ചുകളയേണം. 53 നിങ്ങൾ ദേശം
കൈവശമാക്കി അതിൽ കുടിപാർക്കേണം;
നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ആ ദേശം നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 54
നിങ്ങൾ കുടുംബംകുടുംബമായി ദേശം ചീട്ടിട്ടു

അവകാശമാക്കേണം; ആളേറെയുള്ളവക്കു
ഏറെയും കുറെയുള്ളവക്കു കുറെയും അവകാശം
കൊടുക്കേണം; അവന്നവന്നു ചീട്ടു എവിടെ
വീഴുന്നുവോ അവിടെ അവന്റെ അവകാശം
ആയിരിക്കേണം; പിതൃഗോത്രം പിതൃഗോത്രമായി
നിങ്ങൾക്കു അവകാശം ലഭിക്കേണം. 55 എന്നാൽ
ദേശത്തെ നിവാസികളെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവരിൽ
ശേഷിപ്പിക്കുന്നവർ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ
മുള്ളുകളും പാൎശ്വങ്ങളിൽ കണ്ടകങ്ങളുമായി
നിങ്ങൾ പാൎക്കുന്ന ദേശത്തു നിങ്ങളെ
ഉപദ്രവിക്കും. 56 അത്രയുമല്ല, ഞാൻ അവരോടു
ചെയ്‍വാൻ നിരൂപിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളോടു
ചെയ്യും.

34 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 യിസ്രായേൽമക്കളോടു
നീ കല്പിക്കേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ
കനാൻദേശത്തു എത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു
അവകാശമായി വരുവാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തിന്റെ
അതിർ ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കേണം. 3
തെക്കെഭാഗം സീൻമരുഭൂമിതുടങ്ങി എദോമിന്റെ
വശത്തുകൂടിയായിരിക്കേണം; നിങ്ങളുടെ തെക്കെ
അതിർ കിഴക്കു ഉപ്പുകടലിന്റെ അറ്റംതുടങ്ങി
ആയിരിക്കേണം. 4 പിന്നെ നിങ്ങളുടെ അതിർ
അക്രബ്ബീംകയറ്റത്തിന്നു തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു
സീനിലേക്കു കടന്നു കാദേശ്ബൎന്നേയയുടെ
തെക്കു അവസാനിക്കേണം. അവിടെനിന്നു
ഹസർ-അദ്ദാർവരെ ചെന്നു അസ്മോനിലേക്കു
കടക്കേണം. 5 പിന്നെ അതിർ അസ്മോൻതുടങ്ങി

മിസ്രയീംതോട്ടിലേക്കു തിരിഞ്ഞു സമുദ്രത്തിങ്കൽ
അവസാനിക്കേണം.
6 പടിഞ്ഞാറോ
മഹാസമുദ്രം അതിർ ആയിരിക്കേണം. അതു
നിങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർ.
7 വടക്കോ
മഹാസമുദ്രംതുടങ്ങി ഹോർപവ്വതം നിങ്ങളുടെ
അതിരാക്കേണം.
8 ഹോർപവ്വതംമുതൽ
ഹമാത്ത്വരെ അതിരാക്കേണം. സെദാദിൽ
ആ അതിർ അവസാനിക്കേണം;
9 പിന്നെ
അതിർ സിഫ്രോൻവരെ ചെന്നു ഹസാർ-
ഏനാനിൽ അവസാനിക്കേണം; ഇതു നിങ്ങളുടെ
വടക്കെ അതിർ.
10 കിഴക്കോ ഹസാർ-
എനാൻതുടങ്ങി ശെഫാംവരെ നിങ്ങളുടെ
അതിരാക്കേണം.
11 ശെഫാംതുടങ്ങി ആ അതിർ
അയീന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്തു രിബ്ളാവരെ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നിട്ടു കിന്നേരെത്ത്കടലിന്റെ കിഴക്കെ
കര തൊട്ടിരിക്കേണം.
12 അവിടെനിന്നു
യോർദ്ദാൻവഴിയായി ഇറങ്ങിച്ചെന്നു ഉപ്പുകടലിങ്കൽ
അവസാനിക്കേണം. ഇതു ചുറ്റും നിങ്ങളുടെ
ദേശത്തിന്റെ അതിർ ആയിരിക്കേണം.
13 മോശെ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു കല്പിച്ചതു: നിങ്ങൾക്കു
ചീട്ടിനാൽ അവകാശമായി ലഭിപ്പാനുള്ളതായി
യഹോവ ഒമ്പതര ഗോത്രങ്ങൾക്കു കൊടുപ്പാൻ
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ദേശം ഇതു തന്നേ.
14
രൂബേൻഗോത്രക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും
ഗാദ്ഗോത്രക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും
മനശ്ശെയുടെ പാതി ഗോത്രത്തിന്നും
താന്താങ്ങളുടെ അവകാശം ലഭിച്ചുവല്ലോ.
15 ഈ
രണ്ടര ഗോത്രത്തിന്നു അവകാശം ലഭിച്ചതു
കിഴക്കൻപ്രദേശത്തു യെരീഹോവിന്നു കിഴക്കു

യോൎദ്ദാന്നക്കരെ ആയിരുന്നു. 16 പിന്നെ യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 17 നിങ്ങൾക്കു
ദേശം വിഭാഗിച്ചു തരേണ്ടുന്നവരുടെ പേരുകൾ
ആവിതു: പുരോഹിതനായ എലെയാസാരും
നൂന്റെ മകനായ യോശുവയും. 18 ദേശത്തെ
അവകാശമായി വിഭാഗിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ പ്രഭുവിനെയും
കൂട്ടിക്കൊള്ളേണം. 19 അവർ ആരെല്ലാമെന്നാൽ:
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ യെഫുന്നെയുടെ
മകൻ കാലേബ്. 20 ശിമെയോൻഗോത്രത്തിൽ
അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ ശെമൂവേൽ. 21
ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ കിസ്ളോന്റെ മകൻ
എലീദാദ്. 22 ദാൻഗോത്രത്തിന്നുള്ള പ്രഭു
യൊഗ്ലിയുടെ മകൻ ബുക്കി. 23 യോസേഫിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ മനശ്ശെയുടെ ഗോത്രത്തിന്നുള്ള
പ്രഭു എഫോദിന്റെ മകൻ ഹന്നീയേൽ. 24
എഫ്രയീംഗോത്രത്തിന്നുള്ള പ്രഭു ശിഫ്താന്റെ മകൻ
കെമൂവേൽ. 25 സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിന്നുള്ള
പ്രഭു പർന്നാക്കിന്റെ മകൻ എലീസാഫാൻ. 26
യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിന്നുള്ള പ്രഭു അസ്സാന്റെ
മകൻ പൽത്തീയേൽ. 27 ആശേർഗോത്രത്തിന്നുള്ള
പ്രഭു ശെലോമിയുടെ പുത്രൻ അഹീഹൂദ്.
28 നഫ്താലിഗോത്രത്തിന്നുള്ള പ്രഭു
അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ പെദഹേൽ. 29
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കനാൻദേശത്തു
അവകാശം വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
യഹോവ നിയമിച്ചവർ ഇവർ തന്നേ.

35 യഹോവ പിന്നെയും യെരീഹോവിന്നെതിരെ
യോൎദ്ദാന്നരികെ മോവാബ് സമഭൂമിയിൽവെച്ചു

മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
2 യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളുടെ
അവകാശത്തിൽനിന്നു ലേവ്യൎക്കു വസിപ്പാൻ
പട്ടണങ്ങൾ കൊടുക്കേണമെന്നു അവരോടു
കല്പിക്ക; പട്ടണങ്ങളോടുകൂടെ അവയുടെ
പുല്പുറവും നിങ്ങൾ ലേവ്യൎക്കു കൊടുക്കേണം. 3
പട്ടണങ്ങൾ അവൎക്കു പാൎപ്പിടമായിരിക്കേണം;
അവയുടെ പുല്പുറം ആടുമാടുകൾ മുതലായ
സകലമൃഗസമ്പത്തിന്നുംവേണ്ടി ആയിരിക്കേണം.
4 നിങ്ങൾ ലേവ്യൎക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പുല്പുറം.
പട്ടണത്തിന്റെ മതിലിങ്കൽതുടങ്ങി പുറത്തോട്ടു
ചുറ്റും ആയിരം മുഴം വിസ്താരം ആയിരിക്കേണം. 5
പട്ടണം നടുവാക്കി അതിന്നു പുറമെ കിഴക്കോട്ടു
രണ്ടായിരം മുഴവും തെക്കോട്ടു രണ്ടായിരം മുഴവും
പടിഞ്ഞാറോട്ടു രണ്ടായിരം മുഴവും വടക്കോട്ടു
രണ്ടായിരം മുഴവും അളക്കേണം; ഇതു അവൎക്കു
പട്ടണങ്ങളുടെ പുല്പുറം ആയിരിക്കേണം. 6
നിങ്ങൾ ലേവ്യൎക്കു കൊടുക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ
ആറു സങ്കേതനഗരങ്ങളായിരിക്കേണം;
കൊലചെയ്തവൻ അവിടേക്കു
ഓടിപ്പോകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അവയെ
അവന്നുവേണ്ടി വേറുതിരിക്കേണം; ഇവ
കൂടാതെ നിങ്ങൾ വേറെയും നാല്പത്തുരണ്ടു
പട്ടണങ്ങളെ കൊടുക്കേണം. 7 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ലേവ്യൎക്കു കൊടുക്കുന്ന പട്ടണങ്ങൾ എല്ലാംകൂടെ
നാല്പത്തെട്ടു ആയിരിക്കേണം; അവയും
അവയുടെ പുല്പുറങ്ങളും കൊടുക്കേണം. 8
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അവകാശത്തിൽനിന്നു
ജനമേറിയവർ ഏറെയും ജനം കുറഞ്ഞവർ

കുറെയും പട്ടണങ്ങൾ കൊടുക്കേണം; ഓരോ
ഗോത്രം തനിക്കു ലഭിക്കുന്ന അവകാശത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം ലേവ്യക്കു പട്ടണങ്ങളെ കൊടുക്കേണം.
9 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 10 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ
കടന്നു കനാൻദേശത്തു എത്തിയശേഷം 11
ചില പട്ടണങ്ങൾ സങ്കേതനഗരങ്ങളായി
വേറുതിരിക്കേണം; അബദ്ധവശാൽ ഒരുത്തനെ
കൊന്നുപോയവൻ അവിടേക്കു ഓടിപ്പോകേണം.
12 കൊലചെയ്തവൻ സഭയുടെ മുമ്പാകെ
വിസ്താരത്തിന്നു നില്ക്കുംവരെ അവൻ
പ്രതികാരകന്റെ കയ്യാൽ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവ സങ്കേതനഗരങ്ങൾ ആയിരിക്കേണം. 13
നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ
ആറെണ്ണം സങ്കേതനഗരം ആയിരിക്കേണം. 14
യോർദ്ദാന്നക്കരെ മൂന്നു പട്ടണവും കനാൻദേശത്തു
മൂന്നു പട്ടണവും കൊടുക്കേണം; അവ
സങ്കേതനഗരങ്ങൾ ആയിരിക്കേണം. 15
അബദ്ധവശാൽ ഒരുത്തനെ കൊല്ലുന്നവൻ
ഏവനും അവിടേക്കു ഓടിപ്പോകേണ്ടതിന്നു
ഈ ആറുപട്ടണം യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും
പരദേശിക്കും വന്നുപാക്കുന്നവന്നും സങ്കേതം
ആയിരിക്കേണം. 16 എന്നാൽ ആരെങ്കിലും
ഇരുമ്പായുധംകൊണ്ടു ഒരുത്തനെ അടിച്ചിട്ടു
അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ അവൻ കുലപാതകൻ;
കുലപാതകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 17
മരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ആരെങ്കിലും ഒരുത്തനെ
കല്ലെറിഞ്ഞിട്ടു അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ അവൻ

കുലപാതകൻ; കുലപാതകൻ മരണ ശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. 18 അല്ലെങ്കിൽ മരിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ആരെങ്കിലും കയ്യിലിരുന്ന
മരയായുധംകൊണ്ടു ഒരുത്തനെ അടിച്ചിട്ടു
അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ അവൻ കുലപാതകൻ;
കുലപാതകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 19
രക്തപ്രതികാരകൻ തന്നേ കുലപാതകനെ
കൊല്ലേണം; അവനെ കണ്ടുകൂടുമ്പോൾ
അവനെ കൊല്ലേണം. 20 ആരെങ്കിലും
ദ്വേഷംനിമിത്തം ഒരുത്തനെ കുത്തുകയോ
കരുതിക്കൂട്ടി അവന്റെമേൽ വല്ലതും എറികയോ
ചെയ്തിട്ടു അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ, 21 അല്ലെങ്കിൽ
ശത്രുതയാൽ കൈകൊണ്ടു അവനെ അടിച്ചിട്ടു
അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ അവനെ കൊന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. അവൻ
കുലപാതകൻ; രക്തപ്രതികാരകൻ കുലപാതകനെ
കണ്ടുകൂടുമ്പോൾ കൊന്നുകളയേണം. 22 എന്നാൽ
ആരെങ്കിലും ശത്രുതകൂടാതെ പെട്ടെന്നു
ഒരുത്തനെ കുത്തുകയോ കരുതാതെ വല്ലതും
അവന്റെമേൽ എറിഞ്ഞുപോകയോ, 23 അവന്നു
ശത്രുവായിരിക്കാതെയും അവന്നു ദോഷം
വിചാരിക്കാതെയും അവൻ മരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അവനെ കാണാതെ കല്ലു എറികയോ
ചെയ്തിട്ടു അവൻ മരിച്ചു പോയാൽ 24
കൊലചെയ്തവന്നും രക്തപ്രതികാരകന്നും മദ്ധ്യേ
ഈ ന്യായങ്ങളെ അനുസരിച്ചു സഭ വിധിക്കേണം.
25 കൊലചെയ്തവനെ സഭ രക്തപ്രതികാരകന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണം; അവൻ
ഓടിപ്പോയിരുന്ന സങ്കേതനഗരത്തിലേക്കു അവനെ

മടക്കി അയക്കേണം; വിശുദ്ധതൈലത്താൽ
അഭിഷിക്തനായ മഹാപുരോഹിതന്റെ
മരണംവരെ അവൻ അവിടെ പാക്കേണം. 26
എന്നാൽ കൊലചെയ്തവൻ ഓടിപ്പോയിരുന്ന
സങ്കേതനഗരത്തിന്റെ അതിർ വിട്ടു
പുറത്തു വരികയും 27 അവനെ അവന്റെ
സങ്കേതനഗരത്തിന്റെ അതിരിന്നു പുറത്തുവെച്ചു
കണ്ടു രക്തപ്രതികാരകൻ കൊലചെയ്തവനെ
കൊല്ലുകയും ചെയ്താൽ അവന്നു രക്തപാതകം
ഇല്ല. 28 അവൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ
മരണംവരെ തന്റെ സങ്കേതനഗരത്തിൽ
പാക്കേണ്ടിയിരുന്നു; എന്നാൽ കൊലചെയ്തവന്നു
മഹാപുരോഹിതന്റെ മരണശേഷം തന്റെ
അവകാശഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം. 29 ഇതു
നിങ്ങൾക്കു തലമുറതലമുറയായി നിങ്ങളുടെ
സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും ന്യായവിധിക്കുള്ള
പ്രമാണം ആയിരിക്കേണം. 30 ആരെങ്കിലും
ഒരുത്തനെ കൊന്നാൽ കുലപാതകൻ
സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിപ്രകാരം മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം; എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ
നേരെ മരണശിക്ഷെക്കു ഏകസാക്ഷിയുടെ
മൊഴി മതിയാകുന്നതല്ല. 31 മരണയോഗ്യനായ
കുലപാതകന്റെ ജീവന്നുവേണ്ടി നിങ്ങൾ
വീണ്ടെടുപ്പുവില വാങ്ങരുതു; അവൻ
മരണശിക്ഷ തന്നേ അനുഭവിക്കേണം. 32
സങ്കേതനഗരത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയവൻ
പുരോഹിതന്റെ മരണത്തിന്നു മുമ്പെ നാട്ടിൽ
മടങ്ങിവന്നു പാക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ
വീണ്ടെടുപ്പുവില വാങ്ങരുതു. 33 നിങ്ങൾ പാക്കുന്ന

ദേശം അങ്ങനെ അശുദ്ധമാക്കരുതു; രക്തം
ദേശത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു; ദേശത്തിൽ
ചൊരിഞ്ഞ രക്തത്തിന്നുവേണ്ടി രക്തം
ചൊരിയിച്ചവന്റെ രക്തത്താൽ അല്ലാതെ
ദേശത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം സാദ്ധ്യമല്ല. 34
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധിവസിക്കുന്ന
നിങ്ങളുടെ പാപ്പിടമായ ദേശം അശുദ്ധമാക്കരുതു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മദ്ധ്യേ യഹോവയായ ഞാൻ
അധിവസിക്കുന്നു.

36 യോസേഫിന്റെ മക്കളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ
മനശ്ശെയുടെ മകനായ മാഖീരിന്റെ
മകനായ ഗിലെയാദിന്റെ മക്കളുടെ
കുടുംബത്തലവന്മാർ അടുത്തുവന്നു
മോശെയുടെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഗോത്രപ്രധാനികളായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും
മുമ്പാകെ പറഞ്ഞതു: 2 യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
ദേശം ചീട്ടിട്ടു അവകാശമായി കൊടുപ്പാൻ
യഹോവ യജമാനനോടു കല്പിച്ചു; ഞങ്ങളുടെ
സഹോദരനായ ശെലോഫഹാദിന്റെ അവകാശം
അവന്റെ പുത്രിമാക്കു കൊടുപ്പാൻ
യജമാനന്നു യഹോവയുടെ കല്പന ഉണ്ടായി.
3 എന്നാൽ അവർ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മറ്റു ഗോത്രങ്ങളിലെ പുരുഷന്മാരിൽ
വല്ലവക്കും ഭാര്യ്യമാരായാൽ അവരുടെ
അവകാശം ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
അവകാശത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകയും അവർ
ചേരുന്ന ഗോത്രത്തിന്റെ അവകാശത്തോടു
കൂടുകയും ചെയ്യും; ഇങ്ങനെ അതു ഞങ്ങളുടെ
അവകാശത്തിന്റെ ഓഹരിയിൽനിന്നു

പൊയ്പോകും. 4 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
യോബേൽസംവത്സരം വരുമ്പോൾ അവരുടെ
അവകാശം അവർ ചേരുന്ന ഗോത്രത്തിന്റെ
അവകാശത്തോടുകൂടുകയും അങ്ങനെ അവരുടെ
അവകാശം ഞങ്ങളുടെ പിതൃഗോത്രത്തിന്റെ
അവകാശത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകയും ചെയ്യും. 5
അപ്പോൾ മോശെ യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം
യിസ്രായേൽമക്കളോടു കല്പിച്ചതു: യോസേഫിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ ഗോത്രം പറഞ്ഞതു ശരി തന്നേ. 6
യഹോവ ശെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാരെക്കുറിച്ചു
കല്പിക്കുന്ന കാര്യം എന്തെന്നാൽ: അവർ
തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചവർക്കു ഭാര്യമാരായിരിക്കട്ടെ;
എങ്കിലും തങ്ങളുടെ പിതൃഗോത്രത്തിലെ
കുടുംബത്തിലുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ആകാവു.
7 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അവകാശം ഒരു
ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊരു ഗോത്രത്തിലേക്കു
മാറരുതു; യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ പിതൃഗോത്രത്തിന്റെ അവകാശത്തോടു
ചേർന്നിരിക്കേണം; 8 യിസ്രായേൽമക്കൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
അവകാശം കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ യാതൊരു ഗോത്രത്തിലും
അവകാശം ലഭിക്കുന്ന ഏതുകന്യകയും തന്റെ
പിതൃഗോത്രത്തിലെ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഒരുത്തന്നു
ഭാര്യയാകേണം. 9 അങ്ങനെ അവകാശം ഒരു
ഗോത്രത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു ഗോത്രത്തിലേക്കു
മാറാതെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഗോത്രങ്ങളിൽ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അവകാശത്തോടു
ചേർന്നിരിക്കേണം. 10 യഹോവ മോശെയോടു

കല്പിച്ചതുപോലെ ശെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാർ
ചെയ്തു. 11 ശെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാരായ
മഹ്ലാ, തിർസാ, ഹൊഗ്ല, മിൽക്കാ, നോവാ
എന്നിവർ തങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
പുത്രന്മാക്കു ഭാൎയ്യമാരായി. 12 യോസേഫിന്റെ
മകനായ മനശ്ശെയുടെ പുത്രന്മാരുടെ
കുടുംബങ്ങളിൽ അവർ ഭാൎയ്യമാരാകയും അവരുടെ
അവകാശം അവരുടെ പിതൃകുടുംബത്തിന്റെ
ഗോത്രത്തിൽതന്നേ ഇരിക്കയും ചെയ്തു. 13
യെരീഹോവിന്നെതിരെ യോൎദ്ദാന്നരികെ മോവാബ്
സമഭൂമിയിൽവെച്ചു യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം
യിസ്രായേൽമക്കളോടു കല്പിച്ച കല്പനകളും
വിധികളും ഇവ തന്നേ.

ആവർത്തനപുസ്തകം

1 സൂഫിന്നെതിരെ പാരാന്നും തോഫെലിന്നും
ലാബാന്നും ഹസേരോത്തിന്നും
ദീസാഹാബിന്നും നടുവെ യോർദ്ദാന്നക്കരെ
മരുഭൂമിയിൽ അരാബയിൽവെച്ചു മോശെ
എല്ലായിസ്രായേലിനോടും പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ
ആവിതു: 2 സേയീർപർവ്വതം വഴിയായി
ഹോരേബിൽനിന്നു കാദേശ്ബർന്നേയയിലേക്കു
പതിനൊന്നു ദിവസത്തെ വഴി ഉണ്ടു. 3 നാല്പതാം
സംവത്സരം പതിനൊന്നാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി
മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു യഹോവ
അവർക്കുവേണ്ടി തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും പറഞ്ഞു. 4 ഹെശ്ബോനിൽ
പാർത്തിരുന്ന അമോർയ്യരാജാവായ സീഹോനെയും
അസ്താരോത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ബാശാൻ
രാജാവായ ഓഗിനെയും എദ്രെയിൽവെച്ചു
സംഹരിച്ചശേഷം 5 യോർദ്ദാന്നക്കരെ മോവാബ്
ദേശത്തുവെച്ചു മോശെ ഈ ന്യായപ്രമാണം
വിവരിച്ചുതുടങ്ങിയതു എങ്ങനെയെന്നാൽ: 6
ഹോരേബിൽവെച്ചു നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നമ്മോടു കല്പിച്ചതു: നിങ്ങൾ ഈ
പർവ്വതത്തിങ്കൽ പാർത്തതു മതി. 7 തിരിഞ്ഞു
യാത്രചെയ്തു അമോർയ്യരുടെ പർവ്വതത്തിലേക്കും
അതിന്റെ അയൽപ്രദേശങ്ങളായ അരാബാ,
മലനാടു, താഴ്വീതി, തെക്കേദേശം, കടൽക്കര
എന്നിങ്ങനെയുള്ള കനാന്യദേശത്തേക്കും
ലെബാനോനിലേക്കും ഫ്രാത്ത് എന്ന
മഹാനദിവരെയും പോകുവിൻ. 8 ഇതാ,
ഞാൻ ആ ദേശം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ

വെച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ കടന്നു യഹോവ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമിന്നും
യിസ്ഹാക്കിന്നും യാക്കോബിന്നും അവരുടെ
സന്തതിക്കും കൊടുക്കുമെന്നു അവരോടു
സത്യംചെയ്ത ദേശത്തെ കൈവശമാക്കുവിൻ. 9
അക്കാലത്തു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു:
എനിക്കു ഏകനായി നിങ്ങളെ വഹിപ്പാൻ
കഴികയില്ല. 10 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങളെ വദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതാ നിങ്ങൾ
ഇന്നു പെരുപ്പത്തിൽ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങൾ പോലെ ഇരിക്കുന്നു. 11
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങളെ ഇപ്പോഴുള്ളതിനെക്കാൾ
ഇനിയും ആയിരം ഇരട്ടിയാക്കി, താൻ
നിങ്ങളോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. 12 ഞാൻ ഏകനായി
നിങ്ങളുടെ ഭാരവും നിങ്ങളുടെ ചുമടും
നിങ്ങളുടെ വ്യവഹാരങ്ങളും വഹിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? 13 അതതു ഗോത്രത്തിൽനിന്നു
ജ്ഞാനവും വിവേകവും പ്രസിദ്ധിയുമുള്ള
പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ; അവരെ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തലവന്മാരാക്കും. 14
അതിന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു: നീ പറഞ്ഞ കാര്യം
നല്ലതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 ആകയാൽ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തലവന്മാരായി
ജ്ഞാനവും പ്രസിദ്ധിയുമുള്ള പുരുഷന്മാരെ
ആയിരംപേക്കു അധിപതിമാർ, നൂറുപേക്കു
അധിപതിമാർ, അമ്പതുപേക്കു അധിപതിമാർ,
പത്തുപേക്കു അധിപതിമാർ ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു

തലവന്മാരും ഗോത്രപ്രമാണികളുമായി നിയമിച്ചു. 16
അന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപന്മാരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചതു: നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാക്കു
തമ്മിലുള്ള കാര്യ്യങ്ങളെ കേട്ടു, ആക്കെങ്കിലും
സഹോദരനോടോ പരദേശിയോടോ വല്ലകാര്യ്യവും
ഉണ്ടായാൽ അതു നീതിയോടെ വിധിപ്പിൻ. 17
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ മുഖം നോക്കാതെ
ചെറിയവന്റെ കാര്യ്യവും വലിയവന്റെ കാര്യ്യവും
ഒരുപോലെ കേൾക്കേണം; മനുഷ്യനെ
ഭയപ്പെടരുതു; ന്യായവിധി ദൈവത്തിന്നുള്ളതല്ലോ.
നിങ്ങൾക്കു അധികം പ്രയാസമുള്ള കാര്യ്യം എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ; അതു ഞാൻ
തീക്കും 18 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന
കാര്യ്യങ്ങളൊക്കെയും ഞാൻ അക്കാലത്തു
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചുവല്ലോ. 19 പിന്നെ നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നമ്മോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
നാം ഹോരേബിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടശേഷം നിങ്ങൾ
കണ്ട ഭയങ്കരമായ മഹാമരുഭൂമിയിൽകൂടി നാം
അമോർയ്യരുടെ മലനാട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയായി
സഞ്ചരിച്ചു കാദേശ്ബൎന്നേയയിൽ എത്തി. 20
അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു: നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നമുക്കു തരുന്ന അമോർയ്യരുടെ
മലനാടുവരെ നിങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
21 ഇതാ, നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ആ
ദേശം നിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ നീ ചെന്നു അതു
കൈവശമാക്കിക്കൊൾക; ഭയപ്പെടരുതു;
അധൈര്യ്യപ്പെടുകയും അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22

എന്നാറെ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അടുത്തുവന്നു: നാം
ചില ആളുകളെ മുമ്പുകൂട്ടി അയക്കുക; അവർ
ദേശം ഒറ്റുനോക്കീട്ടു നാം ചെല്ലേണ്ടുന്ന വഴിയെയും
പോകേണ്ടുന്ന പട്ടണങ്ങളെയും കുറിച്ചു
വൎത്തമാനം കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 23
ആ വാക്കു എനിക്കു ബോധിച്ചു; ഞാൻ
ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ ആൾ വീതം
പന്ത്രണ്ടുപേരെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തു. 24 അവർ പുറപ്പെട്ടു പൎവ്വതത്തിൽ
കയറി എസ്കോൽതാഴ്വരയോളം ചെന്നു ദേശം
ഒറ്റുനോക്കി. 25 ദേശത്തിലെ ഫലവും ചിലതു
അവർ കൈവശമാക്കിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ
അടുക്കൽ വന്നു വൎത്തമാനമെല്ലാം അറിയിച്ചു;
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ നമുക്കു തരുന്ന
ദേശം നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞു. 26 എന്നാൽ
കയറിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലാതെ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പന
നിങ്ങൾ മറുത്തു. 27 യഹോവ നമ്മെ പകെക്കയാൽ
നമ്മെ നശിപ്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അമോൎയ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 28 എവിടേക്കാകുന്നു നാം
കയറിപ്പോകുന്നതു? ജനങ്ങൾ നമ്മെക്കാൾ
വലിയവരും ദീൎഘകായന്മാരും പട്ടണങ്ങൾ
വലിയവയും ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന
മതിലുള്ളവയും ആകുന്നു; ഞങ്ങൾ അവിടെ
അനാക്യരെയും കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു
നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ നമ്മുടെ ഹൃദയം
ഉരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ വെച്ചു പിറുപിറുത്തു

പറഞ്ഞു. 29 അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു: നിങ്ങൾ
ഭ്രമിക്കരുതു, അവരെ ഭയപ്പെടുകയും അരുതു. 30
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ നടക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കാൺകെ അവൻ
മിസ്രയീമിലും മരുഭൂമിയിലും ചെയ്തതുപോലെ
ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യും. 31
ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ മകനെ വഹിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്തു എത്തുവോളം നടന്ന
എല്ലാ വഴിയിലും നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങളെ വഹിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ
കണ്ടുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ഇതെല്ലാമായിട്ടും
പാളയമിറങ്ങേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം
അന്വേഷിപ്പാനും നിങ്ങൾ പോകേണ്ടുന്ന
വഴി നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരുവാനും 33
രാത്രി അഗ്നിയിലും പകൽ മേഘത്തിലും
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടന്ന നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ല. 34 ആകയാൽ
യഹോവ നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേട്ടു കോപിച്ചു:
35 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു
കൊടുക്കുമെന്നു സത്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള നല്ല ദേശം
ഈ ദുഷ്ടതലമുറയിലെ പുരുഷന്മാർ ആരും
കാണുകയില്ല. 36 യെഫുന്നെയുടെ മകനായ
കാലേബ് മാത്രം അതു കാണുകയും അവൻ
യഹോവയെ പൂൎണ്ണമായി പറ്റിനിന്നതുകൊണ്ടു
അവന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാൎക്കും അവൻ ചവിട്ടിയ
ദേശം ഞാൻ കൊടുക്കയും ചെയ്യുമെന്നു സത്യം
ചെയ്തു കല്പിച്ചു. 37 യഹോവ നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തം എന്നോടും കോപിച്ചു കല്പിച്ചതു:
നീയും അവിടെ ചെല്ലുകയില്ല. 38 നിന്റെ

ശുശ്രൂഷകനായ നൂന്റെ മകൻ യോശുവ
അവിടെ ചെല്ലും; അവനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുക;
അവനാകുന്നു യിസ്രായേലിന്നു അതു
കൈവശമാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു. 39
കൊള്ളയാകുമെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളും ഇന്നു ഗുണദോഷങ്ങളെ
തിരിച്ചറിയാത്ത നിങ്ങളുടെ മക്കളും അവിടെ
ചെല്ലും; അവക്കു ഞാൻ അതു കൊടുക്കും; അവർ
അതു കൈവശമാക്കും. 40 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു
ചെങ്കടൽവഴിയായി മരുഭൂമിയിലേക്കു യാത്ര
ചെയ്‌വിൻ. 41 അതിന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു:
ഞങ്ങൾ യഹോവയോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും ഞങ്ങൾ പോയി
യുദ്ധം ചെയ്യും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ യുദ്ധായുധം
ധരിച്ചു പർവ്വതത്തിൽ കയറുവാൻ തുനിഞ്ഞു. 42
എന്നാൽ യഹോവ എന്നോടു: നിങ്ങൾ പോകരുതു;
യുദ്ധം ചെയ്യരുതു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇല്ല;
ശത്രുക്കളോടു നിങ്ങൾ തോറ്റുപോകും എന്നു
അവരോടു പറക എന്നു കല്പിച്ചു. 43 അങ്ങനെ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
കേൾക്കാതെ യഹോവയുടെ കല്പന മറുത്തു
അഹമ്മതിയോടെ പർവ്വതത്തിൽ കയറി. 44
ആ പർവ്വതത്തിൽ കുടിയിരുന്ന അമോര്യർ
നിങ്ങളുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു തേനീച്ചപോലെ
നിങ്ങളെ പിന്തുടന്നു സേയീരിൽ ഹൊർമ്മാവരെ
ഛിന്നിച്ചുകളഞ്ഞു. 45 നിങ്ങൾ മടങ്ങിവന്നു
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കരഞ്ഞു; എന്നാൽ

യഹോവ നിങ്ങളുടെ നിലവിളി കേട്ടില്ല; നിങ്ങളുടെ
അപേക്ഷെക്കു ചെവി തന്നതുമില്ല. 46 അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ കാദേശിൽ പാൎത്ത ദീൎഘകാലമൊക്കെയും
അവിടെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു.

2 അനന്തരം യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
നാം തിരിഞ്ഞു ചെങ്കടൽവഴിയായി
മരുഭൂമിയിലേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടു; നാം ഏറിയനാൾ
സേയീർപൎവ്വതത്തെ ചുറ്റിനടന്നു. 2 പിന്നെ യഹോവ
എന്നോടു കല്പിച്ചതു: 3 നിങ്ങൾ ഈ പൎവ്വതം
ചുറ്റിനടന്നതു മതി; വടക്കോട്ടു തിരിവിൻ. 4 നീ
ജനത്തോടു കല്പിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
സേയീരിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന ഏശാവിന്റെ
മക്കളായ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ
അതിരിൽകൂടി നിങ്ങൾ കടപ്പാൻ പോകുന്നു.
അവർ നിങ്ങളെ പേടിക്കും; ആകയാൽ ഏറ്റവും
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം. 5 നിങ്ങൾ അവരോടു
പടയെടുക്കരുതു; അവരുടെ ദേശത്തു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഒരു കാൽ വെപ്പാൻപോലും ഇടം
തരികയില്ല; സേയീർപൎവ്വതം ഞാൻ ഏശാവിന്നു
അവകാശമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ
അവരോടു ആഹാരം വിലെക്കു വാങ്ങി
കഴിക്കേണം; വെള്ളവും വിലെക്കു വാങ്ങി
കുടിക്കേണം. 7 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ
കൈകളുടെ സകലപ്രവൃത്തിയിലും നിന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ മഹാമരുഭൂമിയിൽ നീ
സഞ്ചരിക്കുന്നതു അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഈ
നാല്പതു സംവത്സരം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നു; നിനക്കു യാതൊന്നിന്നും
മുട്ടും വന്നിട്ടില്ല. 8 അങ്ങനെ നാം സേയീരിൽ

കുടിയിരുന്ന ഏശാവിന്റെ മക്കളായ നമ്മുടെ
സഹോദരന്മാരെ ഒഴിച്ചു അരാബവഴിയായി
ഏലാത്തിന്റെയും എസ്യോൻ-ഗേബെരിന്റെയും
അരികത്തുകൂടി കടന്നിട്ടു തിരിഞ്ഞു മോവാബ്
മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള വഴിയായി കടന്നുപോന്നു. 9
അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചതു:
മോവാബ്യരെ ഞെരുക്കരുതു; അവരോടു
പടയെടുക്കയും അരുതു; ഞാൻ അവരുടെ
ദേശത്തു നിനക്കു ഒരു അവകാശം തരികയില്ല;
ആർദേശത്തെ ഞാൻ ലോത്തിന്റെ മക്കൾക്കു
അവകാശമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു - 10 വലിപ്പവും
പെരുപ്പവും അനാക്യരെപ്പോലെ പൊക്കവുമുള്ള
ജാതിയായ ഏമ്യർ പണ്ടു അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. 11
ഇവരെ അനാക്യരെപ്പോലെ മല്ലന്മാർ എന്നു
വിചാരിച്ചുവരുന്നു; മോവാബ്യരോ അവെക്കു ഏമ്യർ
എന്നു പേർ പറയുന്നു. 12 ഹോര്യരും പണ്ടു
സേയീരിൽ പാർത്തിരുന്നു; എന്നാൽ ഏശാവിന്റെ
മക്കൾ അവരെ തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളകയും സംഹരിക്കയും അവെക്കു പകരം
കുടിപാൎക്കയും ചെയ്തു; യിസ്രായേലിന്നു
യഹോവ കൊടുത്ത അവകാശദേശത്തു അവർ
ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ. - 13 ഇപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു
സേരെദ് തോടു കടപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചതുപോലെ
നാം സേരെദ് തോടു കടന്നു; 14 നാം കാദേശ്
ബൎന്നേയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുമുതൽ സേരെദ്
തോടു കടക്കുംവരെയുള്ള കാലം മുപ്പത്തെട്ടു
സംവത്സരം ആയിരുന്നു; അതിന്നിടയിൽ
യോദ്ധാക്കളായിരുന്ന തലമുറ ഒക്കെയും
യഹോവ അവരോടു സത്യം ചെയ്തതുപോലെ

പാളയത്തിൽനിന്നു മുടിഞ്ഞുപോയി. 15 അവർ
മുടിഞ്ഞുതീരുംവരെ യഹോവയുടെ കൈ
അവരെ പാളയത്തിൽനിന്നു നശിപ്പിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അവക്കു വിരോധമായിരുന്നു. 16
ഇങ്ങനെ യോദ്ധാക്കൾ ഒക്കെയും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽനിന്നു മരിച്ചു ഒടുങ്ങിയശേഷം 17 യഹോവ
എന്നോടു കല്പിച്ചതു: 18 നീ ഇന്നു ആർ എന്ന
മോവാബ്യദേശത്തുകൂടി കടപ്പാൻ പോകുന്നു. 19
അമ്മോന്യരോടു അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ അവരെ
ഞെരുക്കരുതു; അവരോടു പടയെടുക്കയും
അരുതു; ഞാൻ അമ്മോന്യരുടെ ദേശത്തു
നിനക്കു അവകാശം തരികയില്ല; അതു ഞാൻ
ലോത്തിന്റെ മക്കൾക്കു അവകാശമായി
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. -- 20 -അതും മല്ലന്മാരുടെ
ദേശമെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു; മല്ലന്മാർ പണ്ടു
അവിടെ പാൎത്തിരുന്നു; അമ്മോന്യർ അവരെ
സംസുമ്മ്യർ എന്നു പറയുന്നു. 21 അവർ വലിപ്പവും
പെരുപ്പവും അനാക്യരെപ്പോലെ പൊക്കവുമുള്ള
ജാതിയായിരുന്നു; എങ്കിലും യഹോവ അവരെ
അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചു; ഇങ്ങനെ
അവർ അവരുടെ ദേശം കൈവശമാക്കി അവരുടെ
സ്ഥലത്തു കുടിപാൎത്തു. 22 അവൻ സേയീരിൽ
പാൎക്കുന്ന ഏശാവിന്റെ മക്കൾക്കുവേണ്ടി
ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ, അവൻ ഹോൻയ്യരെ
അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചിട്ടു അവർ
അവരുടെ ദേശം കൈവശമാക്കി അവരുടെ
സ്ഥലത്തു ഇന്നുവരെയും പാൎക്കുന്നു. 23
കഫ്തോരിൽനിന്നു വന്ന കഫ്തോൎയ്യരും
ഗസ്സാവരെയുള്ള ഊരുകളിൽ പാൎത്തിരുന്ന അവ്യരെ

നശിപ്പിച്ചു അവരുടെ സ്ഥലത്തു കുടിപാർത്തു
- 24 നിങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു യാത്രപുറപ്പെട്ടു
അർന്നോൻതാഴ്വര കടപ്പിൻ; ഇതാ, ഞാൻ
ഹെശ്ബോനിലെ അമോർയ്യരാജാവായ
സീഹോനെയും അവന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനോടു
പടവെട്ടി അതു കൈവശമാക്കുവാൻ
തുടങ്ങുക. 25 നിന്നെയുള്ള പേടിയും ഭീതിയും
ആകാശത്തിങ്കീഴെങ്ങും ഉള്ള ജാതികളുടെമേൽ
വരുത്തുവാൻ ഞാൻ ഇന്നുതന്നേ തുടങ്ങും; അവർ
നിന്റെ ശ്രുതി കേട്ടു നിന്റെ നിമിത്തം വിറെക്കുകയും
നടുങ്ങുകയും ചെയ്യും. 26 പിന്നെ ഞാൻ
കെദേമോത്ത് മരുഭൂമിയിൽനിന്നു ഹെശ്ബോനിലെ
രാജാവായ സീഹോന്റെ അടുക്കൽ
സമാധാനവാക്കുകളോടുകൂടെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു:
27 ഞാൻ നിന്റെ ദേശത്തു കൂടി കടന്നുപോകുവാൻ
അനുവദിക്കേണമേ; ഞാൻ ഇടത്തോട്ടോ
വലത്തോട്ടോ മാറാതെ പെരുവഴിയിൽകൂടി മാത്രം
നടക്കും. 28 സേയീരിൽ പാർക്കുന്ന ഏശാവിന്റെ
മക്കളും ആരിൽ പാർക്കുന്ന മോവാബ്യരും എനിക്കു
തന്നതുപോലെ നീ വിലെക്കു തരുന്ന ആഹാരം
ഞാൻ കഴിക്കയും വിലെക്കു തരുന്ന വെള്ളം
കുടിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. 29 യോർദ്ദാൻ കടന്നു
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങൾക്കു
തരുന്ന ദേശത്തു എത്തുവോളം കാൽനടയായി
പോകുവാൻ മാത്രം അനുവദിക്കേണം എന്നു
പറയിച്ചു. 30 എന്നാൽ നാം തന്റെ ദേശത്തുകൂടി
കടന്നുപോകുവാൻ ഹെശ്ബോനിലെ രാജാവായ
സീഹോൻ സമ്മതിച്ചില്ല; ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെ

നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അവനെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ മനസ്സു കടുപ്പിച്ചു
അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കി. 31 യഹോവ
എന്നോടു: ഞാൻ സീഹോനെയും അവന്റെ
ദേശത്തെയും നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ ദേശം കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു അതു
അടക്കുവാൻ തുടങ്ങുക എന്നു കല്പിച്ചു. 32
അങ്ങനെ സീഹോനും അവന്റെ സർവ്വജനവും
നമ്മുടെനേരെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു യാഹാസിൽവെച്ചു
പടയേറ്റു. 33 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
അവനെ നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; നാം
അവനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
അവന്റെ സർവ്വജനത്തെയും സംഹരിച്ചു. 34
അക്കാലത്തു നാം അവന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളും
പിടിച്ചു പട്ടണംതോറും പുരുഷന്മാരെയും
സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ഉന്മൂലനാശം
ചെയ്തു; ഒരുത്തനെയും ശേഷിപ്പിച്ചില്ല. 35
നാൽക്കാലികളെയും നാം പിടിച്ച പട്ടണങ്ങളിലെ
കൊള്ളയും മാത്രം നാം നമുക്കായിട്ടു എടുത്തു. 36
അർന്നോൻ താഴ്വരയുടെ അറ്റത്തുള്ള അരോവേരും
താഴ്വരയിലെ പട്ടണവുംമുതൽ ഗിലെയാദ്
വരെ നമ്മുടെ കൈക്കു എത്താതെ ഒരു
പട്ടണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവ സകലവും നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 37
അമ്മോന്യരുടെ ദേശവും യബ്ബോക്ക്നദിയുടെ ഒരു
വശമൊക്കെയും മലനാട്ടിലെ പട്ടണങ്ങളും നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നമ്മോടു വിലക്കിയ ഇടങ്ങളും
മാത്രം നീ ആക്രമിച്ചില്ല.

3 അനന്തരം നാം തിരിഞ്ഞു ബാശാനിലേക്കുള്ള
വഴിയായി പോയി; അപ്പോൾ ബാശാൻരാജാവായ
ഓഗും അവന്റെ സർവ്വജനവും നമ്മുടെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു എദ്രെയിൽവെച്ചു പടയേറ്റു. 2 എന്നാറെ
യഹോവ എന്നോടു: അവനെ ഭയപ്പെടരുതു; ഞാൻ
അവനെയും അവന്റെ സർവ്വജനത്തെയും
ദേശത്തെയും നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു:
ഹെശ്ബോനിൽ പാൎത്തിരുന്ന അമോൎയ്യരാജാവായ
സീഹോനോടു ചെയ്തതുപോലെ നീ
അവനോടും ചെയ്യും എന്നു കല്പിച്ചു. 3
അങ്ങനെ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ബാശാൻരാജാവായ ഓഗിനെയും അവന്റെ
സകലജനത്തെയും നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു;
അവന്നു ആരും ശേഷിക്കാതവണ്ണം നാം അവനെ
സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. 4 അക്കാലത്തു നാം അവന്റെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളും പിടിച്ചു; നാം അവരുടെ
പക്കൽനിന്നു പിടിക്കാത്ത ഒരു പട്ടണവും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; ബാശാനിലെ ഓഗിന്റെ രാജ്യമായ
അറുപതു പട്ടണങ്ങളുള്ള അൎഗ്ഗോബ്ദേശം
ഒക്കെയും 5 നാട്ടുപുറങ്ങളിലെ അനവധി
ഊരുകളും പിടിച്ചു; ആ പട്ടണങ്ങൾ എല്ലാം ഉയൎന്ന
മതിലുകളും വാതിലുകളും ഓടാമ്പലുകളുംകൊണ്ടു
ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. 6 ഹെശ്ബോൻ രാജാവായ
സീഹോനോടും ചെയ്തതുപോലെ നാം അവയെ
നിൎമ്മൂലമാക്കി; പട്ടണംതോറും പുരുഷന്മാരെയും
സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും നിൎമ്മൂലമാക്കി. 7
എന്നാൽ നാൽക്കാലികളെ ഒക്കെയും
പട്ടണങ്ങളിലെ അപഹൃതവും നാം കൊള്ളയിട്ടു
എടുത്തു. 8 ഇങ്ങനെ അക്കാലത്തു അമോൎയ്യരുടെ

രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും കയ്യിൽനിന്നു
യോർദ്ദാന്നക്കരെ അർന്നോൻതാഴ്വരതുടങ്ങി
ഹെർമ്മോൻപർവ്വതംവരെയുള്ള ദേശവും - 9
സീദോന്യർ ഹെർമ്മോന്നു സിര്യ്യോൻ എന്നും
അമോർയ്യരോ അതിന്നു സെനീർ എന്നു പേർ
പറയുന്നു - 10 സമഭൂമിയിലെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളും
ഗിലെയാദ് മുഴുവനും ബാശാനിലെ ഓഗിന്റെ
രാജ്യത്തുൾപ്പെട്ട സൽക്കാ, എദ്രെയി എന്നീ
പട്ടണങ്ങൾവരെയുള്ള ബാശാൻ മുഴുവനും നാം
പിടിച്ചു. - 11 ബാശാൻരാജാവായ ഓഗ് മാത്രമേ
മല്ലന്മാരിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളു; ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള
അവന്റെ മഞ്ചം അമ്മോന്യനഗരമായ രബ്ബയിൽ
ഉണ്ടല്ലോ? അതിന്നു പുരുഷന്റെ കൈക്കു
ഒമ്പതു മുഴം നീളവും നാലു മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടു. - 12 ഈ ദേശം നാം അക്കാലത്തു
കൈവശമാക്കി. അർന്നോൻ താഴ്വരയരികെയുള്ള
അരോവേർമുതൽ ഗിലെയാദ് മലനാട്ടിന്റെ
പാതിയും അവിടെയുള്ള പട്ടണങ്ങളും ഞാൻ
രൂബേന്യർക്കും ഗാദ്യർക്കും കൊടുത്തു. 13 ശേഷം
ഗിലെയാദും ഓഗിന്റെ രാജ്യമായ ബാശാൻ
മുഴുവനും അർഗ്ഗോബ്ദേശം മുഴുവനും ഞാൻ
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നു കൊടുത്തു. -
ബാശാന്നു മുഴുവന്നും മല്ലന്മാരുടെ ദേശം എന്നു
പേർ പറയുന്നു. 14 മനശ്ശെയുടെ മകനായ യായീർ
ഗെശൂര്യ്യരുടെയും മാഖാത്യരുടെയും അതിർവരെ
അർഗ്ഗോബ്ദേശം മുഴുവനും പിടിച്ചു തന്റെ പേരിൻ
പ്രകാരം ബാശാന്നു ഹവോത്ത് - യായീർ
എന്നു പേർ ഇട്ടു; ഇന്നുവരെ ആ പേർ തന്നേ
പറഞ്ഞുവരുന്നു. - 15 മാഖീരിന്നു ഞാൻ

ഗിലെയാദ്ദേശം കൊടുത്തു. 16 രൂബേന്യക്കും
ഗാദ്യക്കും ഗിലെയാദ് മുതൽ അർന്നോൻതാഴ്വരയുടെ
മദ്ധ്യപ്രദേശവും അതിരും അമ്മോന്യരുടെ
അതിരായ യബ്ബോക്ക്തോടുവരെയും 17
കിന്നേറെത്ത് തുടങ്ങി കിഴക്കോട്ടു പിസ്ഗയുടെ
ചരിവിന്നു താഴെ ഉപ്പുകടലായ അരാബയിലെ
കടൽവരെ അരാബയും യോർദ്ദാൻപ്രദേശവും
ഞാൻ കൊടുത്തു. 18 അക്കാലത്തു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിച്ചതു: നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു ഈ ദേശത്തെ
അവകാശമായി തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ
യുദ്ധപ്രാപ്തന്മാരായ എല്ലാവരും യിസ്രായേല്യരായ
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കു മുമ്പായി
യുദ്ധസന്നദ്ധരായി കടന്നുപോകേണം 19
നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരും മക്കളും നിങ്ങളുടെ
ആടുമാടുകളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള
പട്ടണങ്ങളിൽ പാർക്കട്ടെ; ആടുമാടുകൾ
നിങ്ങൾക്കു വളരെ ഉണ്ടു എന്നു എനിക്കു
അറിയാം. 20 യഹോവ നിങ്ങളെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാർക്കും സ്വസ്ഥത നല്കുകയും
യോർദ്ദാന്നക്കരെ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
അവർക്കു കൊടുക്കുന്ന ദേശത്തെ അവർ
കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്യുവോളം തന്നേ. പിന്നെ
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തന്നിട്ടുള്ള അവകാശത്തിന്നു മടങ്ങിപ്പോരേണം. 21
അക്കാലത്തു ഞാൻ യോശുവയോടു
ആജ്ഞാപിച്ചതു: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരോടു ചെയ്തതൊക്കെയും
നീ കണ്ണാലെ കണ്ടുവല്ലോ; നീ കടന്നുചെല്ലുന്ന

സകലരാജ്യങ്ങളോടും യഹോവ അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്യും. 22 നിങ്ങൾ അവരെ ഭയപ്പെടരുതു;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയല്ലോ
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു. 23
അക്കാലത്തു ഞാൻ യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചു:
24 കർത്താവായ യഹോവേ, നിന്റെ മഹത്വവും നിന്റെ
ഭുജവീര്യ്യവും അടിയനെ കാണിച്ചുതുടങ്ങിയല്ലോ;
നിന്റെ ക്രിയകൾപോലെയും നിന്റെ
വീര്യ്യപ്രവൃത്തികൾപോലെയും ചെയ്‌വാൻ
കഴിയുന്ന ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിലാകട്ടെ ഭൂമിയിലാകട്ടെ
ആരുള്ളു? 25 ഞാൻ കടന്നുചെന്നു
യോർദ്ദാന്നക്കരെയുള്ള നല്ല ദേശവും മനോഹരമായ
പർവ്വതവും ലെബാനോനും ഒന്നു കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 എന്നാൽ യഹോവ നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തം എന്നോടു കോപിച്ചിരുന്നു; എന്റെ
അപേക്ഷ കേട്ടതുമില്ല. യഹോവ എന്നോടു: മതി;
ഈ കാര്യ്യത്തെക്കുറിച്ചു ഇനി എന്നോടു
സംസാരിക്കരുതു; 27 പിസ്ഗയുടെ മുകളിൽ കയറി
തല പൊക്കി പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കോട്ടും
തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും നോക്കിക്കാൺക; 28 ഈ
യോർദ്ദാൻ നീ കടക്കയില്ല; യോശുവയോടു കല്പിച്ചു
അവനെ ധൈര്യ്യപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിക്ക; അവൻ
നായകനായി ഈ ജനത്തെ അക്കരെ കടത്തും; നീ
കാണുന്ന ദേശം അവൻ അവക്കു അവകാശമായി
പങ്കിട്ടു കൊടുക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 29
അങ്ങനെ നാം ബേത്ത്--പെയോരിന്നെതിരെ
താഴ്വരയിൽ പാർത്തു.

4 ഇപ്പോൾ യിസ്രായേലേ, നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിപ്പാനും
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ

യഹോവ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദേശം ചെന്നു
കൈവശമാക്കുവാനും തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ
അനുസരിച്ചുനടക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ഉപദേശിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങളും വിധികളും കേൾപ്പിൻ. 2
ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പനകളെ നിങ്ങൾ
പ്രമാണിക്കേണം. ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്ന വചനത്തോടു കൂട്ടുകയോ
അതിൽനിന്നു കുറെക്കയോ ചെയ്യരുതു. 3 ബാൽ-
പെയോരിന്റെ സംഗതിയിൽ യഹോവ ചെയ്തതു
നിങ്ങൾ കണ്ണാലെ കണ്ടിരിക്കുന്നു: ബാൽ-
പെയോരിനെ പിന്തുടൎന്നവരെ ഒക്കെയും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 4 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു പറ്റിച്ചേൎന്നിരുന്ന
നിങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇന്നു ജീവനോടിരിക്കുന്നു. 5
നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടപ്പാനായി എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചട്ടങ്ങളും വിധികളും
ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അവയെ പ്രമാണിച്ചു
നടപ്പിൻ; ഇതു തന്നേയല്ലോ ജാതികളുടെ
ദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനവും വിവേകവും
ആയിരിക്കുന്നതു. അവർ ഈ കല്പനകളൊക്കെയും
കേട്ടിട്ടു: ഈ ശ്രേഷ്ഠജാതി ജ്ഞാനവും
വിവേകവും ഉള്ള ജനം തന്നേ എന്നു പറയും. 7
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു നാം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവൻ
നമുക്കു അടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം ഇത്ര

അടുത്തിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠജാതി ഏതുള്ളു? 8
ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്ന
ഈ സകലന്യായപ്രമാണവുംപോലെ ഇത്ര
നീതിയുള്ള ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ഉള്ള
ശ്രേഷ്ഠജാതി ഏതുള്ളു? 9 കണ്ണാലെ കണ്ടിട്ടുള്ള
കാര്യങ്ങൾ നീ മറക്കാതെയും നിന്റെ
ആയുഷ്കാലത്തൊരിക്കലും അവ നിന്റെ
മനസ്സിൽനിന്നു വിട്ടുപോകാതെയും ഇരിപ്പാൻ
മാത്രം സൂക്ഷിച്ചു നിന്നെത്തന്നേ ജാഗ്രതയോടെ
കാത്തുകൊൾക; നിന്റെ മക്കളോടും മക്കളുടെ
മക്കളോടും അവയെ ഉപദേശിക്കേണം. 10
വിശേഷാൽ ഹോരേബിൽ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന ദിവസത്തിൽ
ഉണ്ടായ കാര്യം മറക്കരുതു. അന്നു യഹോവ
എന്നോടു: ജനത്തെ എന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചുകൂട്ടുക; ഞാൻ എന്റെ വചനങ്ങൾ അവരെ
കേൾപ്പിക്കും; അവർ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
നാൾ ഒക്കെയും എന്നെ ഭയപ്പെടുവാൻ പഠിക്കയും
തങ്ങളുടെ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കയും വേണം
എന്നു കല്പിച്ചുവല്ലോ. 11 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
അടുത്തുവന്നു പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തു
നിന്നു; അന്ധകാരവും മേഘവും കൂരിരുളും
ഉണ്ടായിരിക്കെ പർവ്വതം ആകാശമദ്ധ്യത്തോളം തീ
കാളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 12 യഹോവ
തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു നിങ്ങളോടു
അരുളിച്ചെയ്തു; നിങ്ങൾ വാക്കുകളുടെ
ശബ്ദം കേട്ടു; ശബ്ദംമാത്രം കേട്ടതല്ലാതെ രൂപം
ഒന്നും കണ്ടില്ല. 13 നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു
നടക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച തന്റെ

നിയമമായ പത്തു കല്പന അവൻ നിങ്ങളെ
അറിയിക്കയും രണ്ടു കല്പലകയിൽ എഴുതുകയും
ചെയ്തു. 14 നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കുവാൻ
കടന്നുചെല്ലുന്ന ദേശത്തു നിങ്ങൾ
അനുസരിച്ചുനടക്കേണ്ടുന്നതിന്നുള്ള ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കേണമെന്നു
യഹോവ അക്കാലത്തു എന്നോടു കല്പിച്ചു. 15
നിങ്ങൾ നന്നായി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
യഹോവ ഹോരേബിൽ തീയുടെ നടുവിൽ നിന്നു
നിങ്ങളോടു അരുളിച്ചെയ്ത നാളിൽ നിങ്ങൾ രൂപം
ഒന്നും കണ്ടില്ലല്ലോ. 16 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ആണിന്റെയെങ്കിലും പെണ്ണിന്റെയെങ്കിലും
സാദൃശ്യമോ, 17 ഭൂമിയിലുള്ള യാതൊരു
മൃഗത്തിന്റെയും സാദൃശ്യമോ, ആകാശത്തു
പറക്കുന്ന യാതൊരു പക്ഷിയുടെയും സാദൃശ്യമോ,
18 ഭൂമിയിലുള്ള യാതൊരു ഇഴജാതിയുടെയും
സാദൃശ്യമോ, ഭൂമിക്കു കീഴെ വെള്ളത്തിലുള്ള
യാതൊരു മത്സ്യത്തിന്റെയും സാദൃശ്യമോ,
ഇങ്ങനെ യാതൊന്നിന്റെയും പ്രതിമയായ വിഗ്രഹം
ഉണ്ടാക്കി വഷളത്വം പ്രവൎത്തിക്കരുതു. 19 നീ
ആകാശസൈന്യമായ സൂൎയ്യനെയും ചന്ദ്രനെയും
നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കിക്കാണുമ്പോൾ
അവയെ നമസ്കരിപ്പാനും സേവിപ്പാനും
വശീകരിക്കപ്പെടരുതു; അവയെ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ആകാശത്തിൻകീഴെങ്ങുമുള്ള
സൎവ്വജാതികൾക്കും പങ്കിട്ടു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 20
നിങ്ങളെയോ ഇന്നുള്ളതുപോലെ തനിക്കു
അവകാശജനമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുത്തു നിങ്ങളെ മിസ്രയീം എന്ന

ഇരിമ്പുലയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 21 എന്നാൽ യഹോവ
നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം എന്നോടു കോപിച്ചു; ഞാൻ
യോൎദ്ദാൻ കടക്കയില്ലെന്നും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
നല്ല ദേശത്തിൽ ഞാൻ ചെല്ലുകയില്ലെന്നും
സത്യംചെയ്തു. 22 ആകയാൽ ഞാൻ യോൎദ്ദാൻ
കടക്കാതെ ഈ ദേശത്തുവെച്ചു മരിക്കും; നിങ്ങളോ
കടന്നുചെന്നു ആ നല്ലദേശം കൈവശമാക്കും. 23
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളോടു
ചെയ്തിട്ടുള്ള അവന്റെ നിയമം നിങ്ങൾ മറന്നു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ വിരോധിച്ചതുപോലെ
യാതൊന്നിന്റെയും സാദൃശ്യമായ വിഗ്രഹം
ഉണ്ടാക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 24
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ദഹിപ്പിക്കുന്ന
അഗ്നിയല്ലോ; തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം തന്നേ. 25
നീ മക്കളെയും മക്കളുടെ മക്കളെയും
ജനിപ്പിച്ചു ദേശത്തു ഏറെക്കാലം പാൎത്തു
വഷളായിത്തീൎന്നിട്ടു വല്ലതിന്റെയും
സാദൃശ്യമായ വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു അവനെ കോപിപ്പിച്ചാൽ 26
നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു യോൎദ്ദാൻ
കടന്നുചെല്ലുന്ന ദേശത്തുനിന്നു നിങ്ങൾ
വേഗത്തിൽ നശിച്ചുപോകുമെന്നു ഞാൻ ഇന്നു
ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായി സാക്ഷിനിൎത്തി പറയുന്നു;
നിങ്ങൾ അവിടെ ദീൎഘായുസ്സോടിരിക്കാതെ
നിൎമ്മൂലമായ്പോകും. 27 യഹോവ നിങ്ങളെ

ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിതറിക്കും; യഹോവ
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയാക്കുന്ന ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ നിങ്ങൾ ചുരുക്കംപേരായി ശേഷിക്കും.
28 കാണ്മാനും കേൾപ്പാനും ഭക്ഷിപ്പാനും
മണക്കുവാനും പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവയായി മരവും
കല്ലുംകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ കൈപ്പണിയായ
ദേവന്മാരെ നിങ്ങൾ അവിടെ സേവിക്കും. 29
എങ്കിലും അവിടെവെച്ചു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ നീ തിരകയും പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂൎണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ അന്വേഷിക്കയും
ചെയ്താൽ അവനെ കണ്ടെത്തും. 30 നീ
ക്ലേശത്തിലാകയും ഇവ ഒക്കെയും നിന്റെ മേൽ
വരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ നീ ഭാവികാലത്തു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ അടുക്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു അവന്റെ വാക്കു അനുസരിക്കും. 31
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ കരുണയുള്ള
ദൈവമല്ലോ; അവൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല,
നശിപ്പിക്കയില്ല, നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
സത്യംചെയ്തിട്ടുള്ള തന്റെ നിയമം മറക്കയുമില്ല. 32
ദൈവം മനുഷ്യനെ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ച നാൾമുതൽ
നിനക്കു മുമ്പുണ്ടായ പൂൎവ്വകാലത്തിലും
ആകാശത്തിന്റെ ഒരു അറ്റം തുടങ്ങി മറ്റെ
അറ്റത്തോളവും എവിടെയെങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള
മഹാകാൎയ്യം നടന്നിട്ടുണ്ടോ, കേട്ടിട്ടുണ്ടോ
എന്നു നീ അന്വേഷിക്ക. 33 ഏതൊരു
ജാതിയെങ്കിലും നീ കേട്ടതുപോലെ തീയുടെ
നടുവിൽ നിന്നു സംസാരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കയും ജീവനോടിരിക്കയും
ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? 34 അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ

ദൈവമായ യഹോവ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു നീ
കാൺകെ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതുപോലെ
ഒക്കെയും പരീക്ഷകൾ, അടയാളങ്ങൾ,
അത്ഭുതങ്ങൾ, യുദ്ധം, ബലമുള്ള കൈ,
നീട്ടിയ ഭുജം, വലിയ ഭയങ്കരപ്രവൃത്തികൾ
എന്നിവയാൽ ദൈവം ഒരു ജാതിയെ മറ്റൊരു
ജാതിയുടെ നടുവിൽ നിന്നു തനിക്കായി
ചെന്നെടുപ്പാൻ ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 35 നിനക്കോ ഇതു
കാണ്മാൻ സംഗതിവന്നു; യഹോവതന്നേ ദൈവം,
അവനല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനുമില്ല എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 36 അവൻ നിനക്കു
ബുദ്ധിയുപദേശിക്കേണ്ടതിന്നു ആകാശത്തുനിന്നു
തന്റെ ശബ്ദം നിന്നെ കേൾപ്പിച്ചു; ഭൂമിയിൽ തന്റെ
മഹത്തായ തീയും നിന്നെ കാണിച്ചു; നീ അവന്റെ
വചനവും തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു കേട്ടു. 37 നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ
അവരുടെ സന്തതിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 38
നിന്നെക്കാൾ വലിപ്പവും ബലവുമുള്ള ജാതികളെ
നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളവാനും
ഇന്നുള്ളതുപോലെ അവരുടെ ദേശത്തെ
നിനക്കു അവകാശമായി തരേണ്ടതിന്നു നിന്നെ
കൊണ്ടുപോയാക്കുവാനും തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും
മഹാശക്തിയുംകൊണ്ടു മിസ്രയീമിൽ നിന്നു
നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. 39 ആകയാൽ മീതെ
സ്വർഗ്ഗത്തിലും താഴെ ഭൂമിയിലും യഹോവ തന്നേ
ദൈവം, മറ്റൊരുത്തനുമില്ല എന്നു നീ ഇന്നു
അറിഞ്ഞു മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊൾക. 40 നിനക്കും
നിന്റെ മക്കൾക്കും നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു

സദാകാലത്തേക്കും നല്കുന്ന ദേശത്തു നീ
ദീൎഘായുസ്സോടിരിക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ ഇന്നു
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന അവന്റെ ചട്ടങ്ങളും
കല്പനകളും പ്രമാണിക്ക. 41 അക്കാലത്തു
മോശെ യോൎദ്ദാന്നക്കരെ കിഴക്കു മൂന്നു പട്ടണം
വേർതിരിച്ചു. 42 പൂൎവ്വദ്വേഷം കൂടാതെ
അബദ്ധവശാൽ കൂട്ടുകാരനെ കൊന്നവൻ ആ
പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഓടിക്കയറി അവിടെ
ചെന്നു ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 43
അങ്ങനെ മരുഭൂമിയിൽ മലനാട്ടിലുള്ള ബേസെർ
രൂബേന്യക്കും ഗിലെയാദിലെ രാമോത്ത് ഗാദ്യക്കും
ബാശാനിലെ ഗോലാൻ മനശ്ശെയക്കും നിശ്ചയിച്ചു.
44 മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച
ന്യായപ്രമാണം ഇതു തന്നേ. 45 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടശേഷം മോശെ
യോൎദ്ദാന്നക്കരെ ഹെശ്ബോനിൽ പാൎത്തിരുന്ന
അമോൎയ്യരാജാവായ സീഹോന്റെ ദേശത്തു ബേത്ത്-
-പെയോരിന്നെതിരെയുള്ള താഴ്വരയിൽവെച്ചു
അവരോടു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും ഇവതന്നേ. 46 മോശെയും
യിസ്രായേൽമക്കളും മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടശേഷം ആ രാജാവിനെ തോല്പിച്ചു.
47 അവന്റെ ദേശവും ബാശാൻരാജാവായ
ഓഗിന്റെ ദേശവുമായി 48 അൎന്നോൻ താഴ്വരയുടെ
അറ്റത്തുള്ള അരോവേർമുതൽ ഹെൎമ്മോനെന്ന
സീയോൻപൎവ്വതംവരെയും 49 യോൎദ്ദാന്നക്കരെ
കിഴക്കു പിസ്ഗയുടെ ചരിവിന്നു താഴെ
അരാബയിലെ കടൽവരെയുള്ള താഴ്വീതി
ഒക്കെയും ഇങ്ങനെ യോൎദ്ദാന്നക്കരെ കിഴക്കുള്ള

രണ്ടു അമോര്യ്യ രാജാക്കന്മാരുടെയും ദേശം
കൈവശമാക്കി.

5 മോശെ എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേലേ,
ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും കേൾപ്പിൻ; അവയെ പഠിക്കയും
പ്രമാണിച്ചനുസരിക്കയും ചെയ്വിൻ. 2 നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ഹോരേബിൽവെച്ചു
നമ്മോടു ഒരു നിയമം ചെയ്തുവല്ലോ. 3 ഈ
നിയമം യഹോവ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടല്ല,
നമ്മോടു, ഇന്നു ഇവിടെ ജീവനോടിരിക്കുന്ന
നമ്മോടു ഒക്കെയും തന്നേ ചെയ്തതു. 4
യഹോവ പൎവ്വതത്തിൽ തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു
നിങ്ങളോടു അഭിമുഖമായി അരുളിച്ചെയ്തു. 5 തീ
ഹേതുവായി നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു പൎവ്വതത്തിൽ
കയറാഞ്ഞതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ വചനം
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അക്കാലത്തു യഹോവെക്കും നിങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ
നിന്നു. അവൻ കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: 6
അടിമവീടായ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവം
ആകുന്നു. 7 ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ
നിനക്കു ഉണ്ടാകരുതു. 8 വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുതു;
മീതെ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ എങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിൽ
എങ്കിലും ഭൂമിക്കു കിഴെ വെള്ളത്തിൽ എങ്കിലും
ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെയും പ്രതിമ അരുതു. 9
അവയെ നമസ്കരിക്കയോ സേവിക്കയോ
ചെയ്യരുതു; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്ന
ഞാൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം ആകുന്നു;

എന്നെ പകെക്കുന്നവരിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ
അകൃത്യം മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും
തലമുറവരെ മക്കളുടെമേൽ സന്ദർശിക്കയും
10 എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നവക്കു ആയിരം തലമുറവരെ
ദയകാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 11 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നാമം വൃഥാ എടുക്കരുതു;
തന്റെ നാമം വൃഥാ എടുക്കുന്നവനെ യഹോവ
ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല. 12 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ശബ്ബത്തുനാൾ ശുദ്ധീകരിച്ചു ആചരിക്ക.
13 ആറുദിവസം അദ്ധ്വാനിച്ചു നിന്റെ വേല
ഒക്കെയും ചെയ്ക. 14 ഏഴാം ദിവസമോ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ബത്താകുന്നു;
അന്നു നീയും നിന്റെ മകനും മകളും നിന്റെ
വേലക്കാരനും വേലക്കാരത്തിയും നിന്റെ കാളയും
കഴുതയും നിനക്കുള്ള യാതൊരു നാല്ക്കാലിയും
നിന്റെ പടിവാതിലുകൾക്കകത്തുള്ള
അന്യനും ഒരു വേലയും ചെയ്യരുതു; നിന്റെ
വേലക്കാരനും വേലക്കാരത്തിയും നിന്നെപ്പോലെ
സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 15 നീ
മിസ്രയീംദേശത്തു അടിമയായിരുന്നു എന്നും
അവിടെനിന്നു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും നീട്ടിയ
ഭുജംകൊണ്ടും പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നും ഓക്ക;
അതുകൊണ്ടു ശബ്ബത്തുനാൾ ആചരിപ്പാൻ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു കല്പിച്ചു. 16
നിനക്കു ദീഘായുസ്സു ഉണ്ടാകുവാനും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു

നിനക്കു നന്നായിരിപ്പാനും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക. 17
കുല ചെയ്യരുതു. 18 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു.
19 മോഷ്ടിക്കരുതു. 20 കൂട്ടുകാരന്റെ നേരെ
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു. 21 കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയെ
മോഹിക്കരുതു; കൂട്ടുകാരന്റെ ഭവനത്തെയും നിലത്തെയും അവന്റെ വേലക്കാരനെയും വേലക്കാരത്തിയെയും അവന്റെ കാളയെയും കഴുതയെയും കൂട്ടുകാരന്നുള്ള യാതൊന്നിനെയും
മോഹിക്കരുതു. 22 ഈ വചനങ്ങൾ യഹോവ
പർവ്വതത്തിൽ തീ, മേഘം, അന്ധകാരം എന്നിവയുടെ നടുവിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ സർവ്വസഭയോടും അത്യുച്ചത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തു; ഇതിന്നപ്പുറം ഒന്നും കല്പിച്ചില്ല; അവ രണ്ടു കല്പലകയിൽ
എഴുതി എന്റെ പക്കൽ തന്നു. 23 എന്നാൽ
പർവ്വതം തീ കാളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നുള്ള ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സകലഗോത്രത്തലവന്മാരും മൂപ്പന്മാരുമായി എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞതു. 24 ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ തേജസ്സും മഹത്വവും ഞങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ; തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു അവന്റെ ശബ്ദം ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവം മനുഷ്യരോടു സംസാരിച്ചിട്ടും അവർ ജീവനോടിരിക്കുമെന്നു
ഞങ്ങൾ ഇന്നു കണ്ടുമിരിക്കുന്നു. 25 ആകയാൽ
ഞങ്ങൾ എന്തിന്നു മരിക്കുന്നു? ഈ മഹത്തായ തീക്കു ഞങ്ങൾ ഇരയായ്തീരും; ഞങ്ങളുടെ

ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ദം ഇനിയും കേട്ടാൽ
ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോകും. 26 ഞങ്ങളെപ്പോലെ
യാതൊരു ജഡമെങ്കിലും തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു
സംസാരിക്കുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം
കേട്ടിട്ടു ജീവനോടെ ഇരുന്നിട്ടുണ്ടോ? 27 നീ
അടുത്തുചെന്നു നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും കേൾക്ക; നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു
ഒക്കെയും ഞങ്ങളോടു പറക: ഞങ്ങൾ കേട്ടു
അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം. 28 നിങ്ങൾ എന്നോടു
സംസാരിച്ച വാക്കുകൾ യഹോവ കേട്ടു എന്നോടു
കല്പിച്ചതു: ഈ ജനം നിന്നോടു പറഞ്ഞവാക്കു
ഞാൻ കേട്ടു; അവർ പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും
നല്ലതു. 29 അവക്കും അവരുടെ മക്കൾക്കും
എന്നേക്കും നന്നായിരിപ്പാൻ അവർ എന്നെ
ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നും എന്റെ കല്പനകളൊക്കെയും
പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള ഹൃദയം
അവക്കു എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര
നന്നു. 30 നിങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകുവിൻ എന്നു അവരോടു ചെന്നു
പറക. 31 നീയോ ഇവിടെ എന്റെ അടുക്കൽ
നില്ക്ക; ഞാൻ അവക്കു അവകാശമായി
കൊടുക്കുന്ന ദേശത്തു അവർ അനുസരിച്ചു
നടപ്പാൻ നീ അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടുന്ന
സകലകല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും വിധികളും
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കും. 32 ആകയാൽ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്വാൻ ജാഗ്രതയായിരിപ്പിൻ;
ഇടത്തോട്ടെങ്കിലും വലത്തോട്ടെങ്കിലും

മാറരുതു. 33 നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നും
നിങ്ങൾക്കു നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കുന്ന ദേശത്തു
ദീഘായുസ്സോടിരിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള
എല്ലാവഴിയിലും നടന്നുകൊൾവിൻ.

6 നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കുവാൻ കടന്നുചെല്ലുന്ന
ദേശത്തു നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്റെ ജീവകാലം ഒക്കെയും നീയും നിന്റെ
മകനും മകന്റെ മകനും ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്ന നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
എല്ലാചട്ടങ്ങളും കല്പനകളും പ്രമാണിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നും 2
നീ ദീഘായുസ്സോടിരിക്കേണ്ടതിന്നുമായി
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
ഉപദേശിച്ചുതരുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനകളും
ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ഇവ ആകുന്നു. 3 ആകയാൽ
യിസ്രായേലേ, നിനക്കു നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ പാലും
തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തു നിങ്ങൾ ഏററവും
വദ്ധിക്കേണ്ടതിന്നും നീ കേട്ടു ജാഗ്രതയോടെ
അനുസരിച്ചു നടക്ക. 4 യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക;
യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു; യഹോവ ഏകൻ
തന്നേ. 5 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
നീ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂണ്ണമനസ്സോടും
പൂണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം. 6
ഇന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന ഈ വചനങ്ങൾ
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കേണം. 7 നീ അവയെ

നിന്റെ മക്കൾക്കു ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കയും നീ
വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും വഴി നടക്കുമ്പോഴും
കിടക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴും
അവയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കയും വേണം. 8
അവയെ അടയാളമായി നിന്റെ കൈമേൽ
കെട്ടേണം; അവ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മദ്ധ്യേ
പട്ടമായി ഇരിക്കേണം. 9 അവയെ നിന്റെ
വീട്ടിന്റെ കട്ടിളകളിൻമേലും പടിവാതിലുകളിലും
എഴുതേണം. 10 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിനക്കു തരുമെന്നു അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്,
യാക്കോബ്, എന്ന നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തേക്കു നിന്നെ
കൊണ്ടുചെന്നു നീ പണിയാത്ത വലുതും
നല്ലതുമായ പട്ടണങ്ങളും 11 നീ നിറെക്കാതെ
സകലസമ്പത്തും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
വീടുകളും നീ കുഴിക്കാത്ത കിണറുകളും
നീ നട്ടുണ്ടാക്കാത്ത മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും
ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും നിനക്കു തരികയും നീ
തിന്നു തൃപ്തിപ്രാപിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ 12
നിന്നെ അടിമവീടായ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയെ മറക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 13 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു അവനെ സേവിക്കേണം;
അവന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യേണം. 14 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കോപം നിനക്കു
വിരോധമായി ജ്വലിച്ചു നിന്നെ ഭൂമിയിൽനിന്നു
നശിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ ചുറ്റുമിരിക്കുന്ന ജാതികളുടെ
ദേവന്മാരായ അന്യദൈവങ്ങളുടെ പിന്നാലെ നീ
പോകരുതു; 15 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ

നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം
ആകുന്നു. 16 നിങ്ങൾ മസ്സയിൽവെച്ചു
പരീക്ഷിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ പരീക്ഷിക്കരുതു. 17 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള
കല്പനകളും സാക്ഷ്യങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നിങ്ങൾ
ജാഗ്രതയോടെ പ്രമാണിക്കേണം. 18 നിനക്കു
നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നും യഹോവ നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്ത നല്ലദേശം
നീ ചെന്നു കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നും
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ 19 നിന്റെ
സകലശത്രുക്കളെയും നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നും നീ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ന്യായവും ഹിതവുമായുള്ളതിനെ
ചെയ്യേണം. 20 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും എന്തു എന്നു നാളെ നിന്റെ മകൻ
നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ നീ നിന്റെ മകനോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: 21 ഞങ്ങൾ
മിസ്രയീമിൽ ഫറവോന്നു അടിമകൾ ആയിരുന്നു;
എന്നാൽ യഹോവ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടു
ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു. 22
മിസ്രയീമിന്റെയും ഫറവോന്റെയും അവന്റെ സകല
കുടുംബത്തിന്റെയും മേൽ ഞങ്ങൾ കാൺകെ
യഹോവ മഹത്തും ഉഗ്രവുമായുള്ള അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു. 23 ഞങ്ങളേയോ താൻ
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്ത ദേശം
തരുവാൻ അതിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കേണ്ടതിന്നു
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു 24 എല്ലായ്പോഴും

നമുക്കു നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
ഇന്നത്തെപ്പോലെ അവൻ നമ്മെ ജീവനോടെ
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നുമായി നാം നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെടുവാനും ഈ
എല്ലാചട്ടങ്ങളെയും ആചരിപ്പാനും യഹോവ
നമ്മോടു കല്പിച്ചു. 25 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നമ്മോടുകല്പിച്ചതുപോലെ നാം അവന്റെ
മുമ്പാകെ ഈ സകലകല്പനകളും ആചരിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം കാത്തുകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ നാം
നീതിയുള്ളവരായിരിക്കും.

7 നീ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശത്തു
നിന്നെ കടത്തുകയും നിന്നെക്കാൾ പെരുപ്പവും
ബലവുമുള്ള ജാതികളായ ഹിത്യർ, ഗിർഗ്ഗശ്യർ,
അമോര്യർ, കനാന്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നീ ഏഴു മഹാജാതികളെ നിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളകയും 2 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അവരെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയും
നീ അവരെ തോല്പിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ
അവരെ നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളയേണം; അവരോടു
ഉടമ്പടി ചെയ്കയോ കൃപ കാണിക്കയോ
അരുതു. 3 അവരുമായി വിവാഹസംബന്ധം
ചെയ്യരുതു; നിന്റെ പുത്രിമാരെ അവരുടെ
പുത്രന്മാർക്കു കൊടുക്കയോ അവരുടെ പുത്രിമാരെ
നിന്റെ പുത്രന്മാർക്കു എടുക്കയോ ചെയ്യരുതു. 4
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവർ
നിന്റെ പുത്രന്മാരെ എന്നോടു അകറ്റിക്കളയും;
യഹോവയുടെ കോപം നിങ്ങൾക്കു വിരോധമായി
ജ്വലിച്ചു നിങ്ങളെ വേഗത്തിൽ നശിപ്പിക്കും. 5
ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവരോടു ഇങ്ങനെ

ചെയ്യേണം; അവരുടെ ബലിപീഠങ്ങൾ ഇടിക്കേണം;
അവരുടെ ബിംബങ്ങളെ തകർക്കേണം; അവരുടെ
അശേരപ്രതിഷ്ഠകളെ വെട്ടിക്കളയേണം; അവരുടെ
വിഗ്രഹങ്ങളെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 6
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു നീ ഒരു
വിശുദ്ധജനം ആകുന്നു; ഭൂതലത്തിലുള്ള
സകലജാതികളിലുംവെച്ചു നിന്നെ തനിക്കു
സ്വന്തജനമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ
സംഖ്യയിൽ സകലജാതികളെക്കാളും
പെരുപ്പമുള്ളവരാകകൊണ്ടല്ല യഹോവ നിങ്ങളെ
പ്രിയപ്പെട്ടു തിരഞ്ഞെടുത്തതു; നിങ്ങൾ
സകലജാതികളെക്കാളും കുറഞ്ഞവരല്ലോ
ആയിരുന്നതു. 8 യഹോവ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു താൻ ചെയ്ത സത്യം
പാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അത്രേ യഹോവ
നിങ്ങളെ ബലമുള്ള കയ്യാൽ പുറപ്പെടുവിച്ചു
അടിമവീടായ മിസ്രയീമിലെ രാജാവായ ഫറവോന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വീണ്ടെടുത്തതു. 9 ആകയാൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്നേ ദൈവം; അവൻ
തന്നേ സത്യദൈവം എന്നു നീ അറിയേണം:
അവൻ തന്നെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നവർക്കു ആയിരം തലമുറവരെ
നിയമവും ദയയും പാലിക്കുന്നു. 10 തന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ അവർക്കു നേരിട്ടു
പകരം കൊടുക്കുന്നു; തന്നെ പകെക്കുന്നവന്നു
അവൻ താമസിയാതെ നേരിട്ടു പകരം കൊടുക്കും.
11 ആകയാൽ ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന

കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും വിധികളും നീ പ്രമാണിച്ചു
നടക്കേണം. 12 നിങ്ങൾ ഈ വിധികൾ കേട്ടു
പ്രമാണിച്ചു നടന്നാൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്ത നിയമവും
ദയയും നിനക്കായിട്ടു പാലിക്കും. 13 അവൻ നിന്നെ
സ്നേഹിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു വദ്ധിപ്പിക്കും; അവൻ
നിനക്കു തരുമെന്നു നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തു നിന്റെ ഗഭ്ഫലവും നിന്റെ
കൃഷിഫലവും ധാന്യവും വീഞ്ഞും എണ്ണയും നിന്റെ
കന്നുകാലികളുടെ പേറും ആടുകളുടെ പിറപ്പും
അനുഗ്രഹിക്കും. 14 നീ സകലജാതികളെക്കാളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും; വന്ധ്യനും വന്ധ്യയും
നിങ്ങളിലാകട്ടെ നിന്റെ നാൽക്കാലികളിലാകട്ടെ
ഉണ്ടാകയില്ല. 15 യഹോവ സകലരോഗവും
നിങ്കൽനിന്നു അകറ്റിക്കളയും; നീ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മിസ്രയീമ്യരുടെ ദുർവ്വ്യാധികളിൽ
ഒന്നും അവൻ നിന്റെമേൽ വരുത്താതെ നിന്നെ
ദ്വേഷിക്കുന്ന എല്ലാവക്കും അവയെ കൊടുക്കും.
16 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്ന സകലജാതികളെയും
നീ മുടിച്ചുകളയേണം; നിനക്കു അവരോടു
കനിവു തോന്നരുതു; അവരുടെ ദേവന്മാരെ നീ
സേവിക്കരുതു; അതു നിനക്കു കണിയായിത്തീരും.
17 ഈ ജാതികൾ എന്നെക്കാൾ പെരുപ്പം
ഉള്ളവർ; അവരെ നീക്കിക്കളവാൻ എനിക്കു
എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പറയുമായിരിക്കും എന്നാൽ അവരെ ഭയപ്പെടരുതു;
18 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഫറവോനോടും
എല്ലാ മിസ്രയീമ്യരോടും ചെയ്തതായി 19

നിന്റെ കണ്ണാലെ കണ്ട വലിയ പരീക്ഷകളും
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ച ബലമുള്ള കയ്യും
നീട്ടിയ ഭുജവും നീ നല്ലവണ്ണം ഓർക്കേണം; നീ
പേടിക്കുന്ന സകലജാതികളോടും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അങ്ങനെ ചെയ്യും. 20
അത്രയുമല്ല, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവരും നിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഒളിച്ചുകൊള്ളുന്നവരും
നശിച്ചുപോകുംവരെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അവരുടെ ഇടയിൽ കടുന്നലിനെ അയക്കും.
21 നീ അവരെക്കണ്ടു ഭ്രമിക്കരുതു; നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്ന വലിയവനും
ഭയങ്കരനുമായ ദൈവം നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു. 22
ആ ജാതികളെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
കുറേശ്ശ കുറേശ്ശയായി നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയും; കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ പെരുകി നിനക്കു
ഉപദ്രവമാകാതിരിപ്പാൻ അവരെ ക്ഷണത്തിൽ
നശിപ്പിച്ചുകൂടാ. 23 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അവരെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയും അവർ
നശിച്ചുപോകുംവരെ അവക്കു മഹാപരാഭവം
വരുത്തുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ രാജാക്കന്മാരെ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; നീ അവരുടെ പേർ
ആകാശത്തിൻകീഴിൽനിന്നു ഇല്ലാതെയാക്കേണം.
24 അവരെ സംഹരിച്ചുതീരുവോളം ഒരു
മനുഷ്യനും നിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കയില്ല. 25
അവരുടെ ദേവപ്രതിമകളെ തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം; നീ വശീകരിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
അവയിന്മേലുള്ള വെള്ളിയും പൊന്നും മോഹിച്ചു
എടുത്തുകൊള്ളരുതു; അതു നിന്റെ ദൈവമായ

യഹോവെക്കു അറെപ്പാകുന്നു. 26 നീയും
അതുപോലെ ശാപമായ്തീരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അറെപ്പായുള്ളതു നിന്റെ വീട്ടിൽ
കൊണ്ടുപോകരുതു; അതു നിനക്കു തീരെ
അറെപ്പും വെറുപ്പുമായിരിക്കേണം; അതു
ശാപഗ്രസ്തമല്ലോ.
8 നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കയും വൎദ്ധിക്കയും
യഹോവ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം
ചെയ്ത ദേശം ചെന്നു കൈവശമാക്കുകയും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്ന സകലകല്പനകളും നിങ്ങൾ പ്രമാണിച്ചു
നടക്കേണം. 2 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെ താഴ്ത്തുവാനും തന്റെ കല്പനകൾ
പ്രമാണിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നു നിന്നെ
പരീക്ഷിച്ചു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു
അറിവാനുമായി നിന്നെ ഈ നാല്പതു സംവത്സരം
മരുഭൂമിയിൽ നടത്തിയ വിധമൊക്കെയും നീ
ഓൎക്കേണം. 3 അവൻ നിന്നെ താഴ്ത്തുകയും
നിന്നെ വിശപ്പിക്കയും മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല യഹോവയുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന
സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു എന്നു
നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീയും നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മന്നകൊണ്ടു
നിന്നെ പോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. 4 ഈ നാല്പതു
സംവത്സരം നീ ധരിച്ച വസ്ത്രം ജീൎണ്ണിച്ചുപോയില്ല;
നിന്റെ കാൽ വീങ്ങിയതുമില്ല. 5 ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ
മകനെ ശിക്ഷിച്ചു വളൎത്തുന്നതുപോലെ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ ശിക്ഷിച്ചു വളൎത്തുന്നു
എന്നു നീ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളേണം. 6

ആകയാൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
വഴികളിൽ നടന്നു അവനെ ഭയപ്പെട്ടു അവന്റെ
കല്പനകൾ പ്രമാണിക്കേണം. 7 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നല്ലോരു ദേശത്തേക്കല്ലോ നിന്നെ
കൊണ്ടുപോകുന്നതു; അതു താഴ്വരയിൽനിന്നും
മലയിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന നീരൊഴുക്കുകളും
ഉറവുകളും തടാകങ്ങളും ഉള്ള ദേശം; 8 കോതമ്പും
യവവും മുന്തിരിവള്ളിയും അത്തിവൃക്ഷവും
മാതളനാരകവും ഉള്ള ദേശം; 9 ഒലിവുവൃക്ഷവും
തേനും ഉള്ള ദേശം; സുഭിക്ഷമായി ഉപജീവനം
കഴിയാകുന്നതും ഒന്നിന്നും കുറവില്ലാത്തതുമായ
ദേശം; കല്ലു ഇരിമ്പായിരിക്കുന്നതും
മലകളിൽനിന്നു താമ്രം വെട്ടി എടുക്കുന്നതുമായ
ദേശം. 10 നീ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിപ്രാപിക്കുമ്പോൾ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്ന
നല്ല ദേശത്തെക്കുറിച്ചു നീ അവന്നു സ്തോത്രം
ചെയ്യേണം. 11 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ
മറക്കാതിരിപ്പാനും, ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്ന അവന്റെ കല്പനകളും വിധികളും
ചട്ടങ്ങളും അലക്ഷ്യമാക്കാതിരിപ്പാനും, 12 നീ
ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിപ്രാപിച്ചു നല്ല വീടുകൾ പണിതു
അവയിൽ പാക്കുമ്പോഴും 13 നിന്റെ ആടുമാടുകൾ
പെരുകി നിനക്കു വെള്ളിയും പൊന്നും ഏറി
നിനക്കുള്ളതു ഒക്കെയും വദ്ധിക്കുമ്പോഴും
നിന്റെ ഹൃദയം നിഗളിക്കാതാരിപ്പാനും, 14
നിന്നെ അടിമവീടായ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിക്കയും 15 അഗ്നിസപ്പവും തേളും
വെള്ളമില്ലാതെ വരൾച്ചയും ഉള്ള വലിയതും
ഭയങ്കരവുമായ മരുഭൂമിയിൽ കൂടി നിന്നെ

കൊണ്ടുവരികയും തീക്കല്പാറയിൽനിന്നു
നിനക്കു വെള്ളം പുറപ്പെടുവിക്കയും 16
നിന്നെ താഴ്ത്തി പരീക്ഷിച്ചു പിൻകാലത്തു
നിനക്കു നന്മ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു മരുഭൂമിയിൽ
നിന്നെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാർ അറിയാത്ത
മന്നകൊണ്ടു പോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്ത നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ നീ മറന്നു: 17 എന്റെ
ശക്തിയും എന്റെ കയ്യുടെ ബലവും ഈ
സമ്പത്തുണ്ടാക്കി എന്നു നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പറയാതിരിപ്പാനും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം. 18
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ ഓർക്കേണം;
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്ത തന്റെ
നിയമം ഇന്നുള്ളതുപോലെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനല്ലോ നിനക്കു സമ്പത്തുണ്ടാക്കുവാൻ ശക്തി
തരുന്നതു. 19 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ
മറക്കയും അന്യദൈവങ്ങളെ പിന്തുടൎന്നു
അവയെ സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്താൽ
നിങ്ങൾ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ ഇന്നു
നിങ്ങളോടു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു നിങ്ങൾ
കേൾക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു യഹോവ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കുന്ന ജാതികളെപ്പോലെ
തന്നേ നിങ്ങളും നശിച്ചുപോകും.

9 യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; നീ ഇന്നു യോൎദ്ദാൻ
കടന്നു നിന്നെക്കാൾ വലിപ്പവും ബലവുമുള്ള
ജാതികളെയും ആകാശത്തോളം ഉയൎന്ന
മതിലുള്ള വലിയ പട്ടണങ്ങളെയും 2 വലിപ്പവും
പൊക്കവുമുള്ള അനാക്യരെന്ന ജാതിയെയും
അടക്കുവാൻ പോകുന്നു; നീ അവരെ

അറിയുന്നുവല്ലോ; അനാക്യരുടെ മുമ്പാകെ
നിൽക്കാകുന്നവൻ ആർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള
ചൊല്ലു നീ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ദഹിപ്പിക്കുന്ന
അഗ്നിയായി നിനക്കു മുമ്പിൽ കടന്നുപോകുന്നു
എന്നു നീ ഇന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക.
അവൻ അവരെ നശിപ്പിക്കയും നിന്റെ
മുമ്പിൽ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും; അങ്ങനെ
യഹോവ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
നീ അവരെ നീക്കിക്കളകയും ക്ഷണത്തിൽ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 4 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അവരെ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞശേഷം: എന്റെ നീതിനിമിത്തം
ഈ ദേശം കൈവശമാക്കുവാൻ യഹോവ
എന്നെ കൊണ്ടുവന്നു എന്നു നിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറയരുതു; ആ ജാതിയുടെ
ദുഷ്ടതനിമിത്തമത്രേ യഹോവ അവരെ നിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുന്നതു. 5
നീ അവരുടെ ദേശം കൈവശമാക്കുവാൻ
ചെല്ലുന്നതു നിന്റെ നീതിനിമിത്തവും നിന്റെ
ഹൃദയപരമാൎത്ഥംനിമിത്തവും അല്ല, ആ
ജാതിയുടെ ദുഷ്ടതനിമിത്തവും അബ്രാഹാം,
യിസ്ഹാക്, യാക്കോബ് എന്ന നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു യഹോവ സത്യംചെയ്ത
വചനം നിവത്തിക്കേണ്ടതിന്നും അത്രേ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അവരെ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയുന്നതു. 6 ആകയാൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു ആ നല്ലദേശം
അവകാശമായി തരുന്നതു നിന്റെ നീതിനിമിത്തം

അല്ലെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക; നീ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള
ജനമല്ലോ; 7 നീ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു എന്നു ഓൎക്ക;
മറന്നുകളയരുതു; മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ട നാൾമുതൽ ഈ സ്ഥലത്തു
വന്നതുവരെയും നിങ്ങൾ യഹോവയോടു
മത്സരിക്കുന്നവരായിരുന്നു. 8 ഹോരേബിലും
നിങ്ങൾ യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു; അതുകൊണ്ടു
യഹോവ നിങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വിചാരിക്കുംവണ്ണം
നിങ്ങളോടു കോപിച്ചു. 9 യഹോവ നിങ്ങളോടു
ചെയ്ത നിയമത്തിന്റെ പലകകളായ കല്പലകകളെ
വാങ്ങുവാൻ ഞാൻ പൎവ്വതത്തിൽ കയറി നാല്പതു
രാവും നാല്പതു പകലും പൎവ്വതത്തിൽ താമസിച്ചു:
ഞാൻ ആഹാരം കഴിക്കയോ വെള്ളം കുടിക്കയോ
ചെയ്തില്ല. 10 ദൈവത്തിന്റെ വിരൽകൊണ്ടു
എഴുതിയ രണ്ടു കല്പലക യഹോവ എന്റെ പക്കൽ
തന്നു; മഹായോഗം ഉണ്ടായിരുന്ന നാളിൽ യഹോവ
പൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു
നിങ്ങളോടു അരുളിച്ചെയ്ത സകലവചനങ്ങളും
അവയിൽ എഴുതിയിരുന്നു. 11 നാല്പതുരാവും
നാല്പതുപകലും കഴിഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു
യഹോവ എന്റെ പക്കൽ നിയമത്തിന്റെ
പലകകളായ ആ രണ്ടു കല്പലക തന്നതു. 12
അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു
ക്ഷണത്തിൽ ഇവിടെനിന്നു ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക;
നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ജനം തങ്ങളെത്തന്നേ വഷളാക്കി, ഞാൻ
അവരോടു കല്പിച്ച വഴി വേഗത്തിൽ വിട്ടുമാറി
ഒരു വിഗ്രഹം വാൎത്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു

എന്നു കല്പിച്ചു. 13 ഞാൻ ഈ ജനത്തെ
ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം എന്നു കാണുന്നു; 14
എന്നെ വിടുക; ഞാൻ അവരെ നശിപ്പിച്ചു
അവരുടെ പേർ ആകാശത്തിൻകീഴിൽനിന്നു
മായിച്ചുകളയും; നിന്നെ അവരെക്കാൾ ബലവും
വലിപ്പവുമുള്ള ജാതിയാക്കും എന്നും യഹോവ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 15 അങ്ങനെ
ഞാൻ തിരിഞ്ഞു പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി;
പൎവ്വതം തീ കാളിക്കത്തുകയായിരുന്നു;
നിയമത്തിന്റെ പലക രണ്ടും എന്റെ രണ്ടുകയ്യിലും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 ഞാൻ നോക്കിയാറെ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു പാപം
ചെയ്തു ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ വാൎത്തുണ്ടാക്കി
യഹോവ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച വഴി വേഗത്തിൽ
വിട്ടുമാറിയിരുന്നതു കണ്ടു. 17 അപ്പോൾ ഞാൻ
പലക രണ്ടും എന്റെ രണ്ടുകയ്യിൽനിന്നു നിങ്ങൾ
കാൺകെ എറിഞ്ഞു ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു. 18 പിന്നെ
യഹോവയെ കോപിപ്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ
അവന്നു അനിഷ്ടമായി പ്രവൎത്തിച്ച നിങ്ങളുടെ
സകലപാപങ്ങളും നിമിത്തം ഞാൻ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ നാല്പതു രാവും
നാല്പതു പകലും വീണു കിടന്നു; ഞാൻ ആഹാരം
കഴിക്കയോ വെള്ളം കുടിക്കയോ ചെയ്തില്ല. 19
യഹോവ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമാറു നിങ്ങളുടെ
നേരെ കോപിച്ച കോപവും ക്രോധവും ഞാൻ
ഭയപ്പെട്ടു; എന്നാൽ യഹോവ ആ പ്രാവശ്യവും
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു. 20 അഹരോനെ
നശിപ്പിക്കുമാറു അവന്റെ നേരെയും യഹോവ
ഏറ്റവും കോപിച്ചു; എന്നാൽ ഞാൻ അന്നു

അഹരോന്നുവേണ്ടിയും അപേക്ഷിച്ചു. 21
നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ നിങ്ങളുടെ പാപമായ
കാളക്കുട്ടിയെ ഞാൻ എടുത്തു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടു
നന്നായി അരെച്ചു നേരിയ പൊടിയാക്കി
പൊടി പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്ന തോട്ടിൽ
ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 22 തബേരയിലും മസ്സയിലും
കിബ്രോത്ത്-ഹത്താവയിലും വെച്ചു നിങ്ങൾ
യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു. 23 നിങ്ങൾ ചെന്നു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള ദേശം
കൈവശമാക്കുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു യഹോവ
നിങ്ങളെ കാദേശ്--ബർന്നേയയിൽനിന്നു
അയച്ചപ്പോഴും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ കല്പനയോടു മറുത്തു; അവനെ
വിശ്വസിച്ചില്ല; അവന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചതുമില്ല.
24 ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞ നാൾമുതൽ നിങ്ങൾ
യഹോവയോടു മത്സരികളായിരിക്കുന്നു. 25
യഹോവ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമെന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നാല്പതുരാവും
നാല്പതുപകലും വീണുകിടന്നു; 26 ഞാൻ
യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചുപറഞ്ഞതു:
കർത്താവായ യഹോവേ, നിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു നീ
വീണ്ടെടുത്തു ബലമുള്ള കയ്യാൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ജനത്തെയും നിന്റെ
അവകാശത്തെയും നശിപ്പിക്കരുതേ. 27
അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്, യാക്കോബ് എന്ന നിന്റെ
ദാസന്മാരെ ഓർക്കേണമേ; താൻ അവർക്കു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്ന ദേശത്തു അവരെ
എത്തിപ്പാൻ യഹോവെക്കു കഴിയായ്കകൊണ്ടും

അവൻ അവരെ പകെച്ചതുകൊണ്ടും
അവരെ കൊണ്ടുപോയി മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളഞ്ഞു എന്നു നീ ഞങ്ങളെ
വിടുവിച്ചുകൊണ്ടുപോന്ന ദേശക്കാർ
പറയാതിരിപ്പാൻ 28 ഈ ജനത്തിന്റെ ശഠതയും
അവരുടെ അകൃത്യവും പാപവും നോക്കരുതേ. 29
അവർ നിന്റെ മഹാബലംകൊണ്ടും നീട്ടിയ
ഭുജംകൊണ്ടും നീ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന
നിന്റെ ജനവും നിന്റെ അവകാശവും അല്ലോ.

10 അക്കാലത്തു യഹോവ എന്നോടു: നീ
മുമ്പിലത്തെപോലെ രണ്ടു കല്പലക വെട്ടിയെടുത്തു
എന്റെ അടുക്കൽ പർവ്വതത്തിൽ കയറിവരിക;
മരംകൊണ്ടു ഒരു പെട്ടകവും ഉണ്ടാക്കുക. 2 നീ
ഉടെച്ചുകളഞ്ഞ മുമ്പിലത്തെ പലകകളിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന വചനങ്ങൾ ഞാൻ ആ പലകകളിൽ
എഴുതും; നീ അവയെ ആ പെട്ടകത്തിൽ
വെക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 3 അങ്ങനെ ഞാൻ
ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കി
മുമ്പിലത്തേവപോലെ രണ്ടു കല്പലക
വെട്ടിയെടുത്തു കയ്യിൽ ആ പലകയുമായി
പർവ്വതത്തിൽ കയറി. 4 മഹായോഗം ഉണ്ടായിരുന്ന
നാളിൽ യഹോവ പർവ്വതത്തിൽ തീയുടെ
നടുവിൽനിന്നു നിങ്ങളോടു അരുളിച്ചെയ്ത പത്തു
കല്പനയും യഹോവ മുമ്പിലത്തെ എഴുത്തുപോലെ
പലകകളിൽ എഴുതി, അവയെ എന്റെ പക്കൽ
തന്നു. 5 അനന്തരം ഞാൻ തിരിഞ്ഞു പർവ്വതത്തിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങി ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
പെട്ടകത്തിൽ പലകവെച്ചു; യഹോവ എന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അവ അവിടെത്തന്നേ ഉണ്ടു. -

6 യിസ്രായേൽമക്കൾ ബെനേ-ആക്കാൻ
എന്ന ബേരോത്തിൽനിന്നു മോസരയിലേക്കു
യാത്രചെയ്തു. അവിടെവെച്ചു അഹരോൻ
മരിച്ചു; അവിടെ അവനെ അടക്കംചെയ്തു;
അവന്റെ മകൻ എലെയാസാർ അവന്നു
പകരം പുരോഹിതനായി. 7 അവിടെനിന്നു
അവർ ഗുദ്ഗോദെക്കും ഗുദ്ഗോദയിൽനിന്നു
നീരൊഴുക്കുള്ള ദേശമായ യൊത്-ബത്തെക്കും
യാത്രചെയ്തു. 8 അക്കാലത്തു യഹോവ
ലേവിഗോത്രത്തെ യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം
ചുമപ്പാനും ഇന്നുവരെ നടന്നുവരുന്നതുപോലെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു
ശുശ്രൂഷചെയ്‌വാനും അവന്റെ നാമത്തിൽ
അനുഗ്രഹിപ്പാനും വേറുതിരിച്ചു. 9 അതുകൊണ്ടു
ലേവിക്കു അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ
ഓഹരിയും അവകാശവും ഇല്ല; നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അവന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതുപോലെ
യഹോവ തന്നേ അവന്റെ അവകാശം. - 10
ഞാൻ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ നാല്പതു രാവും
നാല്പതു പകലും പൎവ്വതത്തിൽ താമസിച്ചു; ആ
പ്രാവശ്യവും യഹോവ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു;
നിന്നെ നശിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ യഹോവെക്കു
സമ്മതമായി. 11 പിന്നെ യഹോവ എന്നോടു:
നീ എഴുന്നേറ്റു യാത്രപുറപ്പെട്ടു ജനത്തിന്നു
മുന്നടക്ക; അവൎക്കു കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്ത ദേശം
അവർ ചെന്നു കൈവശമാക്കട്ടെ എന്നു
കല്പിച്ചു. 12 ആകയാൽ യിസ്രായേലേ, നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെടുകയും

അവന്റെ എല്ലാവഴികളിലും നടക്കയും അവനെ
സ്നേഹിക്കയും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂൎണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ
സേവിക്കയും 13 ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്ന യഹോവയുടെ കല്പനകളും
ചട്ടങ്ങളും നിന്റെ നന്മെക്കായി പ്രമാണിക്കയും
വേണം എന്നല്ലാതെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എന്തു? 14
ഇതാ, സ്വൎഗ്ഗവും സ്വൎഗ്ഗാധിസ്വൎഗ്ഗവും ഭൂമിയും
അതിലുള്ളതൊക്കെയും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കുള്ളവ ആകുന്നു. 15 നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു മാത്രം യഹോവെക്കു
പ്രീതിതോന്നി അവരെ സ്നേഹിച്ചു; അവരുടെ
ശേഷം അവരുടെ സന്തതിയായ നിങ്ങളെ
ഇന്നുള്ളതുപോലെ അവൻ സകലജാതികളിലും
വെച്ചു തിരഞ്ഞെടുത്തു. 16 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗ്രചൎമ്മം പരിച്ഛേദന
ചെയ്വിൻ; ഇനിമേൽ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ളവരാകരുതു. 17
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ദേവാധിദൈവവും
കർത്താധികൎത്താവുമായി വല്ലഭനും
ഭയങ്കരനുമായ മഹാദൈവമല്ലോ; അവൻ മുഖം
നോക്കുന്നില്ല, പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നതുമില്ല. 18
അവൻ അനാഥൎക്കും വിധവമാൎക്കും ന്യായം
നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നു; പരദേശിയെ
സ്നേഹിച്ചു അവന്നു അന്നവും വസ്ത്രവും
നല്കുന്നു. 19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പരദേശിയെ
സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളും മിസ്രയീംദേശത്തു
പരദേശികളായിരുന്നുവല്ലോ. 20 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ നീ ഭയപ്പെടേണം; അവനെ

സേവിക്കേണം; അവനോടു ചേർന്നിരിക്കേണം;
അവന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യേണം. 21 അവൻ
ആകുന്നു നിന്റെ പുകഴ്ച; അവൻ ആകുന്നു നിന്റെ
ദൈവം; നീ കണ്ണാലെ കണ്ടിട്ടുള്ള മഹത്തും
ഭയങ്കരവുമായ കാര്യങ്ങളെ നിനക്കുവേണ്ടി
ചെയ്തതു അവൻ തന്നേ. 22 നിന്റെ പിതാക്കന്മാർ
എഴുപതു ദേഹികളായി മിസ്രയീമിലേക്കു
ഇറങ്ങിപ്പോയി; ഇപ്പോഴോ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ പെരുക്കി ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

11 ആകയാൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ
സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ പ്രമാണവും ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും കല്പനകളും എല്ലായ്പോഴും
പ്രമാണിക്കേണം. 2 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ശിക്ഷ, അവന്റെ മഹത്വം, അവന്റെ
ബലമുള്ള കൈ, അവന്റെ നീട്ടിയ ഭുജം, 3 അവൻ
മിസ്രയീമിന്റെ മദ്ധ്യേ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോനോടും അവന്റെ സകലദേശത്തോടും
ചെയ്ത അവന്റെ അടയാളങ്ങൾ, അവന്റെ
പ്രവൃത്തികൾ, 4 അവൻ മിസ്രയീമ്യരുടെ
സൈന്യത്തോടും കുതിരകളോടും രഥങ്ങളോടും
ചെയ്തതു, അവർ നിങ്ങളെ പിന്തുടന്നപ്പോൾ
അവൻ ചെങ്കടലിലെ വെള്ളം അവരുടെമേൽ
ഒഴുകുമാറാക്കി ഇന്നുവരെ കാണുന്നതുപോലെ
അവരെ നശിപ്പിച്ചതു, 5 നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരുവോളം
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു അവൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്തതു,
6 അവൻ രൂബേന്റെ മകനായ എലീയാബിന്റെ
മക്കളായ ദാഥാനോടും അബീരാമിനോടും
ചെയ്തതു, ഭൂമി വാ പിളന്നു അവരെയും

കുടുംബങ്ങളെയും കൂടാരങ്ങളെയും
എല്ലായിസ്രായേല്യരുടെയും മദ്ധ്യേ അവക്കുള്ള
സകലജീവികളെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞതു
എന്നിങ്ങനെയുള്ളവ അറിയാത്തവരും
കാണാത്തവരുമായ നിങ്ങളുടെ മക്കളോടല്ല ഞാൻ
സംസാരിക്കുന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ ഇന്നു
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 7 യഹോവ ചെയ്ത
മഹാപ്രവൃത്തികളൊക്കെയും നിങ്ങൾ കണ്ണാലെ
കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 8 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ബലപ്പെടുവാനും നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കുവാൻ
കടന്നുപോകുന്ന ദേശം ചെന്നടക്കുവാനും 9
യഹോവ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാക്കും അവരുടെ
സന്തതിക്കും കൊടുക്കുമെന്നു അവരോടു
സത്യംചെയ്ത ദേശമായി പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന
ദേശത്തു നിങ്ങൾ ദീഘായുസ്സോടിരിപ്പാനുമായി
ഇന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന
കല്പനകളൊക്കെയും പ്രമാണിച്ചു നടപ്പിൻ. 10 നീ
കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശം നീ
വിട്ടുപോകുന്ന മിസ്രയീംദേശംപോലെയല്ല; അവിടെ
നീ വിത്തു വിതെച്ചിട്ടു പച്ചക്കറിത്തോട്ടം പോലെ
നിന്റെ കാലുകൊണ്ടു നനെക്കേണ്ടിവന്നു.
11 നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന
ദേശമോ മലകളും താഴ്വരകളും ഉള്ളതായി
ആകാശത്തുനിന്നു പെയ്യുന്ന മഴവെള്ളം
കുടിക്കുന്നതും 12 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
പരിപാലിക്കുന്നതുമായ ദേശമാകുന്നു. ആണ്ടിന്റെ
ആരംഭംമുതൽ അവസാനംവരെ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും അതിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ

നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കയും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ അവനെ സേവിക്കയും
ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്ന എന്റെ കല്പനകൾ ജാഗ്രതയോടെ
അനുസരിച്ചാൽ 14 ധാന്യവും വീഞ്ഞും എണ്ണയും
ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ തക്കസമയത്തു
നിങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന മുൻമഴയും
പിൻമഴയും പെയ്യിക്കും. 15 ഞാൻ നിന്റെ
നിലത്തു നിന്റെ നാൽക്കാലികൾക്കു പുല്ലും
തരും; നീ തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ഭക്ഷിക്കും. 16
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്നു ഭോഷത്വം പറ്റുകയും
നിങ്ങൾ നേർവഴി വിട്ടു അന്യദൈവങ്ങളെ
സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 17 അല്ലാഞ്ഞാൽ
യഹോവയുടെ ക്രോധം നിങ്ങളുടെ നേരെ
ജ്വലിച്ചിട്ടു മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
ആകാശത്തെ അടെച്ചുകളകയും ഭൂമി അനുഭവം
തരാതിരിക്കയും യഹോവ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന നല്ല
ദേശത്തുനിന്നു നിങ്ങൾ വേഗം നശിച്ചുപോകയും
ചെയ്യും. 18 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ഈ
വചനങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും
സംഗ്രഹിച്ചു നിങ്ങളുടെ കൈമേൽ അടയാളമായി
കെട്ടുകയും അവ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്കു
മദ്ധ്യേ പട്ടമായിരിക്കയും വേണം. 19 വീട്ടിൽ
ഇരിക്കുമ്പോഴും വഴി നടക്കുമ്പോഴും
കിടക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴും നിങ്ങൾ
അവയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
മക്കൾക്കു അവയെ ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കേണം. 20
യഹോവ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു

കൊടുക്കുമെന്നു അവരോടു സത്യംചെയ്ത
ദേശത്തു നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ മക്കളും
ഭൂമിക്കുമീതെ ആകാശമുള്ള കാലത്തോളം
ദീർഘായുസ്സോടിരിക്കേണ്ടതിന്നു 21 അവയെ നിന്റെ
വീട്ടിന്റെ കട്ടിളകളിൻ മേലും പടിവാതിലുകളിലും
എഴുതേണം. 22 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഈ സകലകല്പനകളും
ജാഗ്രതയോടെ പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
സ്നേഹിക്കയും അവന്റെ എല്ലാവഴികളിലും നടന്നു
അവനോടു ചേർന്നിരിക്കയും ചെയ്താൽ 23
യഹോവ ഈ ജാതികളെയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; നിങ്ങളെക്കാൾ
വലിപ്പവും ബലവുമുള്ള ജാതികളുടെ ദേശം
നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കും. 24 നിങ്ങളുടെ
ഉള്ളങ്കാൽ ചവിട്ടുന്ന ഇടമൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
ആകും; നിങ്ങളുടെ അതിർ മരുഭൂമിമുതൽ
ലെബാനോൻ വരെയും ഫ്രാത്ത് നദിമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെ കടൽവരെയും ആകും. 25 ഒരു
മനുഷ്യനും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കയില്ല;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവൻ നിങ്ങളെയുള്ള
പേടിയും ഭീതിയും നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്ന
സകലദിക്കിലും വരുത്തും. 26 ഇതാ, ഞാൻ
ഇന്നു അനുഗ്രഹവും ശാപവും നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു. 27 ഇന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പനകൾ നിങ്ങൾ
അനുസരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അനുഗ്രഹവും

28 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
കല്പനകൾ അനുസരിക്കാതെ ഇന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്ന വഴിയെ വിട്ടുമാറി നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അന്യദൈവങ്ങളുടെ
പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു എങ്കിൽ ശാപവും വരും.
29 നീ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന
ദേശത്തു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
കടത്തിയശേഷം ഗെരിസീംമലമേൽവെച്ചു
അനുഗ്രഹവും ഏബാൽമലമേൽവെച്ചു ശാപവും
പ്രസ്താവിക്കേണം. 30 അവ ഗില്ഗാലിന്നെതിരായി
മോരെ തോപ്പിന്നരികെ അരാബയിൽ പാൎക്കുന്ന
കനാന്യരുടെ ദേശത്തു യോൎദ്ദാന്നക്കരെ
പടിഞ്ഞാറല്ലോ ഉള്ളതു. 31 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദേശം
കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ യോൎദ്ദാൻ
കടന്നുചെന്നു അതിനെ അടക്കി അവിടെ പാൎക്കും.
32 ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്ന
എല്ലാചട്ടങ്ങളും വിധികളും നിങ്ങൾ പ്രമാണിച്ചു
നടക്കേണം.

12 നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളെല്ലാം
പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണ്ടുന്ന ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും ആവിതു: 2 നിങ്ങൾ ദേശം
കൈവശമാക്കുവാൻ പോകുന്ന ജാതികൾ ഉയൎന്ന
പൎവ്വതങ്ങളിൻ മേലും കുന്നുകളിൻമേലും
എല്ലാപച്ചമരത്തിൻകീഴിലും തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ
സേവിച്ച സ്ഥലങ്ങളൊക്കെയും നിങ്ങൾ അശേഷം
നശിപ്പിക്കേണം. 3 അവരുടെ ബലിപീഠങ്ങൾ

ഇടിച്ചുകളയേണം; അവരുടെ ബിംബങ്ങളെ
തകക്കേണം; അവരുടെ അശേരപ്രതിഷ്ഠകളെ
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; അവരുടെ
ദേവപ്രതിമകളെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു അവയുടെ പേർ
ആ സ്ഥലത്തുനിന്നു നശിപ്പിക്കേണം. 4 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ആ വിധത്തിൽ
സേവിക്കേണ്ടതല്ല. 5 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ തന്റെ നാമം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ സകലഗോത്രങ്ങളിലുംവെച്ചു
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ
തിരുനിവാസദർശനത്തിന്നായി ചെല്ലേണം. 6
അവിടെ തന്നേ നിങ്ങളുടെ ഹോമയാഗങ്ങൾ,
ഹനനയാഗങ്ങൾ, ദശാംശങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ
കയ്യിലെ ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ,
സ്വമേധാദാനങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളുടെ
കടിഞ്ഞൂലുകൾ എന്നിവയെ നിങ്ങൾ
കൊണ്ടുചെല്ലേണം. 7 അവിടെ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു
നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കയും നിങ്ങളുടെ
സകലപ്രവൃത്തിയിലും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കടുംബങ്ങളും
സന്തോഷിക്കയുംവേണം. 8 നാം ഇന്നു ഇവിടെ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്നു ബോധിച്ചപ്രകാരം
ഒക്കെയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ചെയ്യരുതു.
9 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
തരുന്ന സ്വസ്ഥതെക്കും അവകാശത്തിന്നും
നിങ്ങൾ ഇതുവരെ എത്തീട്ടില്ലല്ലോ. 10 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ കടന്നു നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ

യഹോവ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
ദേശത്തു വസിക്കയും ചുറ്റുമുള്ള നിങ്ങളുടെ
സകലശത്രുക്കളെയും അവൻ നീക്കി നിങ്ങൾക്കു
സ്വസ്ഥത തരികയും നിങ്ങൾ നിർഭയമായി
വസിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ 11 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിങ്ങളുടെ
ഹോമയാഗങ്ങൾ, ഹനനയാഗങ്ങൾ, ദശാംശങ്ങൾ,
നിങ്ങളുടെ കയ്യിലെ ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങൾ, നിങ്ങൾ
യഹോവെക്കു നേരുന്ന വിശേഷമായ
നേർച്ചകൾ എല്ലാം എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നതൊക്കെയും
നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരേണം. 12 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും
നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാരും ദാസിമാരും
നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഉള്ള ലേവ്യനും
സന്തോഷിക്കേണം; അവന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഓഹരിയും അവകാശവും ഇല്ലല്ലോ. 13
നിനക്കു ബോധിക്കുന്നേടത്തൊക്കെയും
നിന്റെ ഹോമയാഗങ്ങൾ കഴിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 14 യഹോവ നിന്റെ
ഗോത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തു നീ നിന്റെ ഹോമയാഗങ്ങൾ കഴിക്കേണം;
ഞാൻ നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നതൊക്കെയും
നീ ചെയ്യേണം. 15 എന്നാൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്ന
അനുഗ്രഹത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിന്റെ ഏതു
പട്ടണത്തിൽവെച്ചും നിന്റെ മനസ്സിലെ

ആഗ്രഹപ്രകാരമൊക്കെയും അറുത്തു മാംസം
തിന്നാം; അതു കലമാനിനെയും പുള്ളിമാനിനെയും
പോലെ ശുദ്ധന്നും അശുദ്ധന്നും തിന്നാം; രക്തം
മാത്രം നിങ്ങൾ തിന്നരുതു; 16 അതു വെള്ളംപോലെ
നിലത്തു ഒഴിച്ചുകളയേണം. 17 എന്നാൽ നിന്റെ
ധാന്യം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ എന്നിവയുടെ ദശാംശം,
നിന്റെ ആടുമാടുകളുടെ കടിഞ്ഞൂലുകൾ, നീ
നേരുന്ന എല്ലാനേർച്ചകൾ, നിന്റെ സ്വമേധാദാനങ്ങൾ
നിന്റെ കയ്യിലെ ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങൾ എന്നിവയെ
നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു തിന്നുകൂടാ. 18
അവയെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു നീയും നിന്റെ
മകനും മകളും നിന്റെ ദാസനും ദാസിയും
നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഉള്ള ലേവ്യനും
തിന്നു, നിന്റെ സകലപ്രയത്നത്തെക്കുറിച്ചും
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നീ സന്തോഷിക്കേണം. 19 നീ
ഭൂമിയിൽ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം ലേവ്യനെ
ഉപേക്ഷിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 20
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു വാഗ്ദത്തം
ചെയ്തതുപോലെ അവൻ നിന്റെ അതിർ
വിശാലമാക്കുമ്പോൾ നീ മാംസം തിന്മാൻ
ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു: എനിക്കു മാംസം തിന്നേണം
എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ
ഒക്കെയും നിനക്കു മാംസം തിന്നാം. 21
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ നാമം
സ്ഥാപിപ്പാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലം ഏറെ
ദൂരത്താകുന്നു എങ്കിൽ യഹോവ നിനക്കു

തന്നിട്ടുള്ള നിന്റെ ആടുമാടുകളിൽ ഏതിനെ
എങ്കിലും ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അറുക്കുകയും നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഒക്കെയും തിന്നുകയും
ചെയ്യാം. 22 കലമാനിനെയും പുള്ളിമാനിനെയും
തിന്നുന്നതുപോലെ നിനക്കു അവയെ തിന്നാം;
ശുദ്ധന്നും അശുദ്ധന്നും ഒരുപോലെ തിന്നാം. 23
രക്തം മാത്രം തിന്നാതിരിപ്പാൻ നിഷ്ഠയായിരിക്ക;
രക്തം ജീവൻ ആകുന്നുവല്ലോ; മാംസത്തോടുകൂടെ
ജീവനെ തിന്നരുതു. 24 അതിനെ നീ തിന്നാതെ
വെള്ളംപോലെ നിലത്തു ഒഴിച്ചുകളയേണം. 25
യഹോവെക്കു ഹിതമായുള്ളതു ചെയ്തിട്ടു
നിനക്കും മക്കൾക്കും നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അതിനെ തിന്നരുതു. 26 നിന്റെ പക്കലുള്ള
വിശുദ്ധവസ്തുക്കളും നിന്റെ നേർച്ചകളും മാത്രം നീ
എടുത്തുകൊണ്ടു യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു പോകേണം. 27 അവിടെ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
നിന്റെ ഹോമയാഗങ്ങൾ മാംസത്തോടും
രക്തത്തോടും കൂടെ അർപ്പിക്കേണം; നിന്റെ
ഹനനയാഗങ്ങളുടെ രക്തം നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഒഴിക്കേണം;
അതിന്റെ മാംസം നിനക്കു തിന്നാം. 28 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഹിതവും
ഉത്തമവുമായുള്ളതു ചെയ്തിട്ടു നിനക്കും
മക്കൾക്കും നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന ഈ സകലവചനങ്ങളും കേട്ടു
പ്രമാണിക്ക. 29 നീ കൈവശമാക്കുവാൻ
ചെല്ലുന്ന ദേശത്തുള്ള ജാതികളെ നിന്റെ

ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയുമ്പോഴും നീ അവരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു അവരുടെ ദേശത്തു
പാക്കുമ്പോഴും 30 അവർ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
നശിച്ചശേഷം നീ അവരുടെ നടപടി അനുസരിച്ചു
കണിയിൽ അകപ്പെടുകയും ഈ ജാതികൾ
തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ സേവിച്ചവിധം
ഞാനും ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞു അവരുടെ
ദേവന്മാരെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കയും
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം. 31
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ അങ്ങനെ
സേവിക്കേണ്ടതല്ല; യഹോവ വെറുക്കുന്ന
സകലമ്ലേച്ഛതയും അവർ തങ്ങളുടെ ദേവപൂജയിൽ
ചെയ്തു തങ്ങളുടെ പുത്രിപുത്രന്മാരെപ്പോലും
അവർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാക്കു അഗ്നിപ്രവേശം
ചെയ്യിച്ചുവല്ലോ.

13 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്നതൊക്കെയും പ്രമാണിച്ചു
നടപ്പിൻ; അതിനോടു കൂട്ടരുതു; അതിൽനിന്നു
കുറെക്കയും അരുതു. 2 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഒരു പ്രവാചകനോ സ്വപ്നക്കാരനോ
എഴുന്നേറ്റു: 3 നീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത
അന്യദൈവങ്ങളെ നാം ചെന്നു സേവിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു ഒരു അടയാളമോ അത്ഭുതമോ
മുന്നറിയിക്കയും അവൻ പറഞ്ഞ അടയാളമോ
അത്ഭുതമോ സംഭവിക്കയും ചെയ്താൽ 4 ആ
പ്രവാചകന്റെയോ സ്വപ്നക്കാരന്റെയോ
വാക്കു നീ കേട്ടനുസരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും

പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ നിങ്ങൾ
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളെ
പരീക്ഷിക്കയാകുന്നു.
5 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ഭയപ്പെടുകയും
അവന്റെ കല്പന പ്രമാണിച്ചു അവന്റെ വാക്കു
കേൾക്കയും അവനെ സേവിച്ചു അവനോടു
ചേർന്നിരിക്കയും വേണം.
6 ആ പ്രവാചകനോ
സ്വപ്നക്കാരനോ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നവനും അടിമവീട്ടിൽനിന്നു
വീണ്ടെടുത്തവനുമായ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു വിരോധമായി ദ്രോഹം
സംസാരിച്ചു, നീ നടക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ കല്പിച്ച വഴിയിൽനിന്നു നിന്നെ
തെറ്റിപ്പാൻ നോക്കിയതുകൊണ്ടു അവനെ
കൊല്ലേണം; അങ്ങനെ നിന്റെ മദ്ധ്യേനിന്നു
ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം.
7 നിങ്ങളുടെ
ചുറ്റും ദേശത്തിന്റെ ഒരു അറ്റംമുതൽ മറ്റേ
അറ്റംവരെ സമീപത്തോ ദൂരത്തോ ഉള്ള
ജാതികളുടെ ദേവന്മാരിൽവെച്ചു
8 നീയോ
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത
അന്യദൈവങ്ങളെ നാം ചെന്നു സേവിക്ക എന്നു
നിന്റെ അമ്മയുടെ മകനായ നിന്റെ സഹോദരനോ
നിന്റെ മകനോ മകളോ നിന്റെ മാറ്വിടത്തിലുള്ള
ഭാര്യയോ നിന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതനോ
രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു നിന്നെ വശീകരിപ്പാൻ
നോക്കിയാൽ
9 അവനോടു യോജിക്കയോ
അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കയോ ചെയ്യരുതു;
അവനോടു കനിവു തോന്നുകയോ അവനോടു

ക്ഷമിച്ചു അവനെ ഒളിപ്പിക്കയോ ചെയ്യാതെ
അവനെ കൊന്നുകളയേണം. 10 അവനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു ആദ്യം നിന്റെ കയ്യും പിന്നെ
സർവ്വജനത്തിന്റെ കയ്യും അവന്റെ മേൽ ചെല്ലേണം.
11 അടിമവീടായ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു നിന്നെ അകറ്റിക്കളവാൻ അവൻ
അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊല്ലേണം. 12 ഇനി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ
അരുതാത്ത കാര്യം നടക്കാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
യിസ്രായേലെല്ലാം കേട്ടു ഭയപ്പെടേണം. 13 നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അന്യദൈവങ്ങളെ നാം ചെന്നു
സേവിക്കേണമെന്നു പറയുന്ന നീചന്മാർ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലെ
നിവാസികളെ വശീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു 14
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു പാപ്പാൻ
തന്നിട്ടുള്ള നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു
കേട്ടാൽ 15 നീ നല്ലവണ്ണം അന്വേഷണവും
പരിശോധനയും വിസ്താരവും കഴിക്കേണം;
അങ്ങനെയുള്ള മ്ലേച്ഛത നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
നടന്നു എന്ന കാര്യം വാസ്തവവും നിശ്ചയവും
എങ്കിൽ 16 നീ ആ പട്ടണത്തിലെ നിവാസികളെ
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ കൊന്നു അതും
അതിലുള്ളതു ഒക്കെയും അതിലെ മൃഗങ്ങളെയും
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ ശപഥാർപ്പിതമായി
സംഹരിക്കേണം. 17 അതിലെ കൊള്ളയൊക്കെയും
വീഥിയുടെ നടുവിൽ കൂട്ടി ആ പട്ടണവും അതിലെ
കൊള്ളയൊക്കെയും അശേഷം നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കായി തീയിട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; അതു

എന്നും പാഴ്കുന്നായിരിക്കേണം; അതിനെ
പിന്നെ പണികയുമരുതു. 18 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു കേട്ടു ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്ന അവന്റെ സകലകല്പനകളും
പ്രമാണിച്ചു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
ഹിതമായുള്ളതു ചെയ്തിട്ടു യഹോവ തന്റെ
ഉഗ്രകോപം വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിന്നോടു കരുണയും
കനിവും കാണിക്കേണ്ടതിന്നും നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്തതുപോലെ നിന്നെ
വൎദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും ശപഥാൎപ്പിതമായ
യാതൊന്നും നിന്റെ കയ്യിൽ പറ്റിയിരിക്കരുതു.

14 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
മക്കൾ ആകുന്നു; മരിച്ചവന്നുവേണ്ടി
നിങ്ങളെ മുറിവേല്പിക്കയോ നിങ്ങൾക്കു
മുൻകഷണ്ടിയുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യരുതു. 2 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു നീ വിശുദ്ധജനമല്ലോ;
ഭൂതലത്തിലുള്ള സകലജാതികളിലുംവെച്ചു
തനിക്കു സ്വന്തജനമായിരിപ്പാൻ യഹോവ
നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 3
മ്ലേച്ഛമായതൊന്നിനെയും തിന്നരുതു. 4 നിങ്ങൾക്കു
തിന്നാകുന്ന മൃഗങ്ങൾ ആവിതു: 5 കാള,
ചെമ്മരിയാടു, കോലാടു, കലമാൻ, പുള്ളിമാൻ,
കടമാൻ, കാട്ടാടു, ചെറുമാൻ, മലയാടു, കവരിമാൻ.
6 മൃഗങ്ങളിൽ കുളമ്പു പിളൎന്നതും കുളമ്പു രണ്ടായി
പിരിഞ്ഞതും അയവിറക്കുന്നതുമായ മൃഗത്തെ
ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കു തിന്നാം. 7 എന്നാൽ
അയവിറക്കുന്നവയിലും കുളമ്പു പിളൎന്നവയിലും
തിന്നരുതാത്തവ ഏവയെന്നാൽ: ഒട്ടകം, മുയൽ,
കുഴിമുയൽ; അവ അയവിറക്കുന്നു എങ്കിലും

കുളമ്പു പിളൎന്നവയല്ല; അവ നിങ്ങൾക്കു
അശുദ്ധം. 8 പന്നി: അതു കുളമ്പു പിളൎന്നതെങ്കിലും
അയവിറക്കുന്നില്ല; അതു നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം;
ഇവയുടെ മാംസം തിന്നരുതു; പിണം
തൊടുകയും അരുതു. 9 വെള്ളത്തിലുള്ള
എല്ലാറ്റിലും ചിറകും ചെതുമ്പലും ഉള്ളതൊക്കെയും
നിങ്ങൾക്കു തിന്നാം. 10 എന്നാൽ ചിറകും
ചെതുമ്പലും ഇല്ലാത്തതൊന്നും തിന്നരുതു;
അതു നിങ്ങൾക്കു അശുദ്ധം. 11 ശുദ്ധിയുള്ള
സകലപക്ഷികളെയും നിങ്ങൾക്കു തിന്നാം. 12
പക്ഷികളിൽ തിന്നരുതാത്തവ: കടൽറാഞ്ചൻ,
ചെമ്പരുന്തു, കഴുകൻ, 13 ചെങ്ങാലിപ്പരുന്തു,
ഗൃദ്ധ്രം, അതതുവിധം പരുന്തു 14 അതതുവിധം
കാക്ക, 15 ഒട്ടകപക്ഷി, പുള്ളു, കടൽക്കാക്ക,
അതതുവിധം പ്രാപ്പിടിയൻ, 16 നത്തു, കൂമൻ,
മൂങ്ങാ, വേഴാമ്പൽ, 17 കുടുമ്മച്ചാത്തൻ, നീർകാക്ക,
18 പെരുഞാറ, അതതുവിധം കൊക്കു,
കുളക്കോഴി, നരിച്ചീർ എന്നിവയാകുന്നു. 19
ചിറകുള്ള ഇഴജാതിയൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
അശുദ്ധം; അവയെ തിന്നരുതു. 20 ശുദ്ധിയുള്ള
പക്ഷികളെയൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു തിന്നാം. 21
താനേ ചത്ത ഒന്നിനെയും തിന്നരുതു; അതു
നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള പരദേശിക്കു തിന്മാൻ
കൊടുക്കാം: അല്ലെങ്കിൽ അന്യജാതിക്കാരന്നു
വില്ക്കാം; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു നീ
വിശുദ്ധജനമല്ലോ. ആട്ടിൻകുട്ടിയെ അതിന്റെ
തള്ളയുടെ പാലിൽ പാകം ചെയ്യരുതു. 22
ആണ്ടുതോറും നിലത്തു വിതെച്ചുണ്ടാകുന്ന
എല്ലാവിളവിലും ദശാംശം എടുത്തുവെക്കേണം. 23

നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ എല്ലായ്പോഴും
ഭയപ്പെടുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നീ നിന്റെ
ധാന്യത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും എണ്ണയുടെയും
ദശാംശവും നിന്റെ ആടുമാടുകളുടെ
കടിഞ്ഞൂലുകളെയും അവന്റെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു
തിന്നേണം. 24 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലം വളരെ അകലെയും
അതുകൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയാതവണ്ണം വഴി
അതിദൂരവുമായിരുന്നാൽ 25 അതു വിറ്റു
പണമാക്കി പണം കയ്യിൽ എടുത്തു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകേണം. 26 നിന്റെ
ഇഷ്ടംപോലെ മാടോ ആടോ വീഞ്ഞോ മദ്യമോ
ഇങ്ങനെ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതിനെയും ആ
പണം കൊടുത്തു വാങ്ങി നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു തിന്നു നീയും
നിന്റെ കുടുംബവും സന്തോഷിക്കേണം. 27 നിന്റെ
പട്ടണങ്ങളിലുള്ള ലേവ്യനെ മറന്നുകളയരുതു;
അവന്നു നിന്നോടുകൂടെ ഓഹരിയും അവകാശവും
ഇല്ലല്ലോ. 28 മുമ്മൂന്നു ആണ്ടു കൂടുമ്പോൾ മൂന്നാം
സംവത്സരത്തിൽ നിനക്കുള്ള വിളവിന്റെ ദശാംശം
ഒക്കെയും; വേർതിരിച്ചു നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ
സംഗ്രഹിക്കേണം. 29 നീ ചെയ്യുന്ന സകല
പ്രവൃത്തിയിലും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്നോടുകൂടെ

ഓഹരിയും അവകാശവും ഇല്ലാത്ത ലേവ്യനും
നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള പരദേശിയും അനാഥനും
വിധവയും വന്നു തിന്നു തൃപ്തരാകേണം.
15 ഏഴേഴു ആണ്ടു കൂടുമ്പോൾ നീ ഒരു വിമോചനം
ആചരിക്കേണം. 2 വിമോചനത്തിന്റെ ക്രമം
എന്തെന്നാൽ: കൂട്ടുകാരന്നു വായിപ്പ
കൊടുത്തവനെല്ലാം അതു ഇളെച്ചു
കൊടുക്കേണം. യഹോവയുടെ വിമോചനം
പ്രസിദ്ധമാക്കിയതുകൊണ്ടു നീ കൂട്ടുകാരനെയോ
സഹോദരനെയോ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുതു. 3
അന്യജാതിക്കാരനോടു നിനക്കു മുട്ടിച്ചു പിരിക്കാം;
എന്നാൽ നിന്റെ സഹോദരൻ തരുവാനുള്ളതു നീ
ഇളെച്ചുകൊടുക്കേണം. 4 ദരിദ്രൻ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഉണ്ടാകയില്ലതാനും; നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു നീ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു ഇന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല
കല്പനകളും പ്രമാണിച്ചു നടന്നാൽ 5 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി
കൈവശമാക്കുവാൻ തരുന്ന ദേശത്തു നിന്നെ
ഏറ്റവും അനുഗ്രഹിക്കും. 6 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതുപോലെ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ അനേകം
ജാതികൾക്കു വായിപ്പ കൊടുക്കും; എന്നാൽ നീ
വായിപ്പ വാങ്ങുകയില്ല; നീ അനേകം ജാതികളെ
ഭരിക്കും; എന്നാൽ അവർ നിന്നെ ഭരിക്കയില്ല. 7
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന
ദേശത്തു ഏതു പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ദരിദ്രനായ
സഹോദരൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ
ദരിദ്രനായ സഹോദരന്റെ നേരെ നിന്റെ ഹൃദയം

കഠിനമാക്കാതെയും കൈ അടെക്കാതെയും, 8
നിന്റെ കൈ അവന്നുവേണ്ടി തുറന്നു അവന്നു
വന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ആവശ്യമായതു വായിപ്പ
കൊടുക്കേണം. 9 വിമോചനസംവത്സരമായ ഏഴാം
ആണ്ടു അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ദുർവ്വിചാരം
തോന്നുകയും ദരിദ്രനായ സഹോദരനോടു
നിന്റെ കണ്ണു നിർദ്ദയമായിരുന്നു അവന്നു ഒന്നും
കൊടുക്കാതിരിക്കയും അവൻ നിനക്കു
വിരോധമായി യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചിട്ടു അതു
നിനക്കു പാപമായി തീരുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 10 നീ അവന്നു കൊടുത്തേ
മതിയാവു; കൊടുക്കുമ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ
വ്യസനം തോന്നരുതു; നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്റെ സകലപ്രവൃത്തികളിലും
സകലപ്രയത്നത്തിലും അതുനിമിത്തം നിന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കും. 11 ദരിദ്രൻ ദേശത്തു
അറ്റുപോകയില്ല; അതുകൊണ്ടു നിന്റെ
ദേശത്തു അഗതിയും ദരിദ്രനുമായ നിന്റെ
സഹോദരന്നു നിന്റെ കൈ മനസ്സോടെ
തുറന്നുകൊടുക്കേണമെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 12 നിന്റെ സഹോദരനായ ഒരു
എബ്രായപുരുഷനോ എബ്രായസ്ത്രീയോ നിനക്കു
തന്നെത്താൻ വിറ്റിട്ടു ആറു സംവത്സരം നിന്നെ
സേവിച്ചാൽ ഏഴാം സംവത്സരത്തിൽ നീ അവനെ
സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടയക്കേണം. 13 അവനെ
സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടയക്കുമ്പോൾ അവനെ
വെറുങ്കയ്യായിട്ടു അയക്കരുതു. 14 നിന്റെ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽനിന്നും കളത്തിൽനിന്നും

മുന്തിരിച്ചക്കിൽനിന്നും അവന്നു ഔദാൎയ്യമായി
ദാനം ചെയ്യേണം; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചതുപോലെ നീ അവന്നു
കൊടുക്കേണം. 15 നീ മിസ്രയീംദേശത്തു
അടിമയായിരുന്നു എന്നും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ വീണ്ടെടുത്തു എന്നും ഓൎക്കേണം.
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നു ഈ കാൎയ്യം
നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 16 എന്നാൽ
അവൻ നിന്നെയും നിന്റെ കുടുംബത്തെയും
സ്നേഹിക്കകൊണ്ടും നിന്റെ അടുക്കൽ
അവന്നു സുഖമുള്ളതുകൊണ്ടും: ഞാൻ നിന്നെ
വിട്ടുപോകയില്ല എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞാൽ 17 നീ
ഒരു സൂചി എടുത്തു അവന്റെ കാതു വാതിലിനോടു
ചേൎത്തു കുത്തി തുളെക്കേണം; പിന്നെ അവൻ
എന്നും നിനക്കു ദാസനായിരിക്കേണം; നിന്റെ
ദാസിക്കും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യേണം. 18
അവൻ ഒരു കൂലിക്കാരന്റെ ഇരട്ടിക്കൂലിക്കു
തക്കതായി ആറു സംവത്സരം നിന്നെ
സേവിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ സ്വതന്ത്രനായി
വിട്ടയക്കുമ്പോൾ നിനക്കു വ്യസനം തോന്നരുതു;
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നീ ചെയ്യുന്ന
സകലത്തിലും നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. 19 നിന്റെ
മാടുകളിലും ആടുകളിലും കടിഞ്ഞൂലായി
പിറക്കുന്ന ആണിനെ ഒക്കെയും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു ശുദ്ധീകരിക്കേണം;
നിന്റെ മാടുകളുടെ കടിഞ്ഞൂലിനെക്കൊണ്ടു
വേല ചെയ്യിക്കരുതു; നിന്റെ ആടുകളുടെ
കടിഞ്ഞൂലിന്റെ രോമം കത്രിക്കയും അരുതു.
20 യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു

നീയും നിന്റെ കുടുംബവും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു അതിനെ
ആണ്ടുതോറും തിന്നേണം. 21 എന്നാൽ അതിന്നു
മുടന്തോ കുരുടോ ഇങ്ങനെ വല്ല ഊനവും
ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു അതിനെ യാഗം കഴിക്കരുതു. 22
നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു അതു തിന്നാം;
പുള്ളിമാനിനെയും കലമാനിനെയുംപോലെ
അശുദ്ധനും ശുദ്ധനും ഒരുപോലെ തിന്നാം. 23
അതിന്റെ രക്തം മാത്രം തിന്നരുതു; അതു
വെള്ളംപോലെ നിലത്തു ഒഴിച്ചുകളയേണം.

16 ആബീബ് മാസം ആചരിച്ചു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു പെസഹ കൊണ്ടാടേണം;
ആബീബ് മാസത്തിലല്ലോ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ രാത്രിയിൽ നിന്നെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചതു. 2 യഹോവ തന്റെ നാമം
സ്ഥാപിപ്പാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു പെസഹയാഗമായി
ആടുകളെയും മാടുകളെയും അറുക്കേണം. 3 നീ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട ദിവസത്തെ
നിന്റെ ആയുഷ്കാലം ഒക്കെയും ഓൎക്കേണ്ടതിന്നു
അതിനോടുകൂടെ പുളിച്ച അപ്പം തിന്നരുതു; നീ
കഷ്ടതയുടെ ആഹാരമായ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം
ഏഴു ദിവസം തിന്നേണം; തത്രപ്പാടോടുകൂടിയല്ലോ
നീ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടതു. 4 ഏഴു
ദിവസം നിന്റെ ദേശത്തെങ്ങും പുളിച്ച അപ്പം
കാണരുതു; ആദ്യദിവസം വൈകുന്നേരം അറുത്ത
മാംസത്തിൽ ഒട്ടും രാവിലേക്കു ശേഷിക്കരുതു. 5
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന

ഏതെങ്കിലും ഒരു പട്ടണത്തിൽവെച്ചു പെസഹയെ
അറുത്തുകൂടാ. 6 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
തന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തുവെച്ചു മാത്രം, സന്ധ്യാസമയത്തു, നീ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട നേരത്തു തന്നേ,
സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ പെസഹയെ
അറുക്കേണം. 7 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു അതിനെ
ചുട്ടുതിന്നേണം; രാവിലെ നിന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളാം. 8 ആറു ദിവസം
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം; ഏഴാംദിവസം
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു സഭായോഗം
കൂടേണം; അന്നു വേലയൊന്നും ചെയ്യരുതു. 9
പിന്നെ ഏഴു ആഴ്ചവട്ടം എണ്ണേണം; വിളയിൽ
അരിവാൾ ഇടുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നതുമുതൽ ഏഴു
ആഴ്ചവട്ടം എണ്ണേണം. 10 എന്നിട്ടു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു വാരോത്സവം
ആചരിച്ചു, നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചതിന്നു തക്കവണ്ണം നിന്റെ
സ്വമേധാദാനങ്ങൾ അവന്നു അൎപ്പിക്കേണം. 11
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ നാമം
സ്ഥാപിപ്പാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു
നീയും നിന്റെ പുത്രനും പുത്രിയും നിന്റെ ദാസനും
ദാസിയും നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള ലേവ്യനും നിന്റെ
ഇടയിലുള്ള പരദേശിയും അനാഥനും വിധവയും
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
സന്തോഷിക്കേണം. 12 നീ മിസ്രയീമിൽ
അടിമയായിരുന്നു എന്നു ഓൎത്തു ഈ ചട്ടങ്ങൾ
പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണം. 13 കളത്തിലെ ധാന്യവും

ചക്കിലെ വീഞ്ഞും ശേഖരിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നീ
ഏഴു ദിവസം കൂടാരപ്പെരുനാൾ ആചരിക്കേണം. 14
ഈ പെരുനാളിൽ നീയും നിന്റെ മകനും
മകളും നിന്റെ ദാസനും ദാസിയും നിന്റെ
പട്ടണങ്ങളിലുള്ള ലേവ്യനും പരദേശിയും
അനാഥനും വിധവയും സന്തോഷിക്കേണം. 15
യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു ഏഴുദിവസം
പെരുനാൾ ആചരിക്കേണം; നിന്റെ
അനുഭവത്തിൽ ഒക്കെയും നിന്റെ കൈകളുടെ
സകലപ്രവൃത്തിയിലും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും; അതുകൊണ്ടു നീ
വേണ്ടുംവണ്ണം സന്തോഷിക്കേണം. 16 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന
സ്ഥലത്തു നിന്റെ ആണുങ്ങളൊക്കെയും
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാളിലും
വാരോത്സവത്തിലും കൂടാരപ്പെരുനാളിലും
ഇങ്ങനെ സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം
അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വരേണം; എന്നാൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വെറുങ്കയ്യായി
വരരുതു. 17 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
തന്നിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തിന്നു തക്കവണ്ണം
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ
കൊണ്ടുവരേണം. 18 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിനക്കു തരുന്ന എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും
ഗോത്രംതോറും ന്യായാധിപതിമാരെയും
പ്രമാണികളെയും നിയമിക്കേണം; അവർ
ജനത്തിന്നു നീതിയോടെ ന്യായപാലനം ചെയ്യേണം.
19 ന്യായം മറിച്ചുകളയരുതു; മുഖം നോക്കരുതു;

സമ്മാനം വാങ്ങരുതു; സമ്മാനം ജ്ഞാനികളുടെ
കണ്ണു കുരുടാക്കുകയും നീതിമാന്മാരുടെ കാൎയ്യം
മറിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 20 നീ ജീവിച്ചിരുന്നു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശം
കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു നീതിയെ തന്നേ
പിന്തുടരേണം. 21 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
നീ പണിയുന്ന യാഗപീഠത്തിന്നരികെ യാതൊരു
അശേരപ്രതിഷ്ഠയും പ്രതിഷ്ഠിക്കരുതു. 22
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ വെറുക്കുന്ന ഒരു
ശിലാസ്തംഭം നാട്ടുകയും അരുതു.

17 വല്ല ഊനമോ വിരൂപതയോ ഉള്ള കാളയെ
എങ്കിലും ആടിനെ എങ്കിലും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കരുതു; അതു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു വെറുപ്പു
ആകുന്നു. 2 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
തരുന്ന ഏതൊരു പട്ടണത്തിലെങ്കിലും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു അവന്റെ നിയമം ലംഘിക്കയും 3
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അന്യദൈവങ്ങളെയോ
സൂൎയ്യചന്ദ്രന്മാരെയോ ആകാശത്തിലെ
ശേഷം സൈന്യത്തെയോ ചെന്നു സേവിച്ചു
നമസ്കരിക്കയും ചെയ്ത പുരുഷനെയാകട്ടെ
സ്ത്രീയെയാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
കണ്ടുപിടിക്കയും 4 അതിനെക്കുറിച്ചു
നിനക്കു അറിവുകിട്ടുകയും ചെയ്താൽ നീ
നല്ലവണ്ണം ശോധനകഴിച്ചു അങ്ങനെയുള്ള
മ്ലേച്ഛത യിസ്രായേലിൽ നടന്നു എന്നുള്ളതു
വാസ്തവവും കാൎയ്യം യഥാൎത്ഥവും എന്നു കണ്ടാൽ
5 ആ ദുഷ്ടകാൎയ്യം ചെയ്ത പുരുഷനെയോ

സ്ത്രീയെയോ പട്ടണവാതിലിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം. 6
മരണയോഗ്യനായവനെ കൊല്ലുന്നതു രണ്ടോ
മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിമേൽ
ആയിരിക്കേണം; ഏകസാക്ഷിയുടെ
വാമൊഴിമേൽ അവനെ കൊല്ലരുതു. 7 അവനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു ആദ്യം സാക്ഷികളുടെയും പിന്നെ
സൎവ്വജനത്തിന്റെയും കൈ അവന്റെമേൽ
ചെല്ലേണം; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 8 നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ
കുലപാതകമാകട്ടെ വസ്തുസംബന്ധമായ
വ്യവഹാരമാകട്ടെ അടികലശലാകട്ടെ
ഇങ്ങിനെയുള്ള ആവലാധികാൎയ്യങ്ങളിൽ
വല്ലതും വിധിപ്പാൻ നിനക്കു പ്രയാസം
ഉണ്ടായാൽ നീ പുറപ്പെട്ടു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു
പോകേണം. 9 ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാരുടെ
അടുക്കലും അന്നുള്ള ന്യായാധിപന്റെ
അടുക്കലും ചെന്നു ചോദിക്കേണം; അവർ
നിനക്കു വിധി പറഞ്ഞുതരും. 10 യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു അവർ
പറഞ്ഞുതരുന്ന വിധിപോലെ നീ ചെയ്യേണം;
അവർ ഉപദേശിച്ചുതരുന്നതുപോലെ ഒക്കെയും
ചെയ്‌വാൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കേണം. 11 അവർ
ഉപദേശിച്ചുതരുന്ന പ്രമാണത്തിന്നും
പറഞ്ഞുതരുന്ന വിധിക്കും അനുസരണയായി നീ
ചെയ്യേണം; അവർ പറഞ്ഞുതരുന്ന വിധി വിട്ടു നീ
ഇടത്തോട്ടൊ വലത്തോട്ടൊ മാറരുതു. 12 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു അവിടെ ശുശ്രൂഷ

ചെയുതുനില്ക്കുന്ന പുരോഹിതന്റെയോ
ന്യായാധിപന്റെയോ വാക്കു കേൾക്കാതെ
ആരെങ്കിലും അഹങ്കാരം കാണിച്ചാൽ അവൻ
മരിക്കേണം; ഇങ്ങനെ യിസ്രായേലിൽനിന്നു
ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 13 ഇനി അഹങ്കാരം
കാണിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ജനമെല്ലാം കേട്ടു
ഭയപ്പെടേണം. 14 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു നീ ചെന്നു അതിനെ
കൈവശമാക്കി അവിടെ കുടിപാൎത്ത ശേഷം:
എന്റെ ചുറ്റമുള്ള സകലജാതികളെയുംപോലെ
ഞാൻ ഒരു രാജാവിനെ എന്റെമേൽ ആക്കുമെന്നു
പറയുമ്പോൾ 15 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രാജാവിനെ നിന്റെമേൽ
ആക്കേണം; നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഒരുത്തനെ നിന്റെമേൽ
രാജാവാക്കേണം; നിന്റെ സഹോദരനല്ലാത്ത
അന്യജാതിക്കാരനെ നിന്റെമേൽ ആക്കിക്കൂടാ. 16
എന്നാൽ അവന്നു കുതിര അനവധി ഉണ്ടാകരുതു.
അധികം കുതിര സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്നു ജനം
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ അവൻ
ഇടവരുത്തരുതു; ഇനിമേൽ ആ വഴിക്കു
തിരിയരുതു എന്നു യഹോവ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 17 അവന്റെ ഹൃദയം
മറിഞ്ഞുപോകാതിരിപ്പാൻ അനേകം ഭാൎയ്യമാരെ
അവൻ എടുക്കരുതു; വെള്ളിയും പൊന്നും
അധികമായി സമ്പാദിക്കയും അരുതു. 18
അവൻ തന്റെ രാജാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നു
ഈ ന്യായപ്രമാണം വാങ്ങി അതിന്റെ ഒരു

പകപ്പു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി
എടുക്കേണം. 19 ഈ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ
സകലവചനങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും അവൻ
പ്രമാണിച്ചുനടന്നു തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ഭയപ്പെടുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്നു അതു അവന്റെ
കൈവശം ഇരിക്കുകയും 20 അവന്റെ ഹൃദയം
സഹോദരന്മാർക്കു മീതെ അഹങ്കരിച്ചുയരാതെയും
അവൻ കല്പന വിട്ടു ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ
തിരിയാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നും അവനും
അവന്റെ പുത്രന്മാരും യിസ്രായേലിന്റെ ഇടയിൽ
ദീർഘകാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നുമായി
അവൻ തന്റെ ആയുഷ്ക്കാലം ഒക്കെയും അതു
വായിക്കയും വേണം.

18 ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാർക്കും
ലേവിഗോത്രത്തിന്നും യിസ്രായേലിനോടുകൂടെ
ഓഹരിയും അവകാശവും ഉണ്ടാകരുതു;
യഹോവയുടെ ദഹനയാഗങ്ങളും അവന്റെ
അവകാശവുംകൊണ്ടു അവർ ഉപജീവനം
കഴിക്കേണം. 2 ആകയാൽ അവരുടെ
സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ അവർക്കു
അവകാശം ഉണ്ടാകരുതു; യഹോവ അവരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവൻ തന്നേ
അവരുടെ അവകാശം. 3 ജനത്തിൽനിന്നു
പുരോഹിതന്മാർക്കു ചെല്ലേണ്ടുന്ന അവകാശം
എന്തെന്നാൽ: മാടിനെയോ ആടിനെയോ
യാഗം കഴിക്കുന്നവൻ കൈക്കുറകും കവിൾ
രണ്ടും ആമാശയവും കൊടുക്കേണം. 4
ധാന്യം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ എന്നിവയുടെ
ആദ്യഫലവും നിന്റെ ആടുകളെ കത്രിക്കുന്ന

ആദ്യരോമവും നീ അവന്നു കൊടുക്കേണം. 5
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ
എപ്പോഴും നില്ക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്റെ സകലഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നു
അവനെയും പുത്രന്മാരെയും അല്ലോ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു. 6 ഏതു
യിസ്രായേല്യപട്ടണത്തിലെങ്കിലും പരദേശിയായി
പാർത്തിരുന്ന ഒരു ലേവ്യൻ അവിടെനിന്നു യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വന്നാൽ--
അവന്നു മനസ്സുപോലെ വരാം-- 7 അവിടെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ലേവ്യരായ
തന്റെ സകലസഹോദരന്മാരെയും പോലെ
അവന്നും തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാം. 8 അവന്റെ
പിതൃസ്വത്തു വിറ്റുകിട്ടിയ മുതലിന്നുപുറമെ
അവരുടെ ഉപജീവനം സമാംശമായിരിക്കേണം. 9
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന
ദേശത്തു എത്തിയശേഷം അവിടത്തെ
ജാതികളുടെ മ്ലേച്ഛതകൾ നീ പഠിക്കരുതു. 10
തന്റെ മകനെയോ മകളെയോ അഗ്നിപ്രവേശം
ചെയ്യിക്കുന്നവൻ, പ്രശ്നക്കാരൻ,
മുഹൂർത്തക്കാരൻ, ആഭിചാരകൻ, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ, 11
മന്ത്രവാദി, വെളിച്ചപ്പാടൻ, ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ,
അജ്ഞനക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരെ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കാണരുതു. 12 ഈ കാര്യങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം യഹോവെക്കു വെറുപ്പു
ആകുന്നു; ഇങ്ങനെയുള്ള മ്ലേച്ഛതകൾനിമിത്തം
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അവരെ നിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുന്നു. 13 നിന്റെ

ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നീ നിഷ്കളങ്കനായിരിക്കേണം. 14 നീ
നീക്കിക്കളവാനിരിക്കുന്ന ജാതികൾ
മുഹൂർത്തക്കാരുടെയും പ്രശ്നക്കാരുടെയും വാക്കു
കേട്ടു നടന്നു; നീയോ അങ്ങനെ ചെയ്‌വാൻ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. 15
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിന്റെ മദ്ധ്യേ
നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും; അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾ
കേൾക്കേണം. 16 ഞാൻ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇനി എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ദം
കേൾപ്പാനും ഈ മഹത്തായ തീ കാണ്മാനും
എനിക്കു ഇടവരരുതേ എന്നിങ്ങനെ
ഹോരേബിൽവെച്ചു മഹായോഗം കൂടിയ
നാളിൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു നീ
അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 17 അന്നു യഹോവ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ:
അവർ പറഞ്ഞതു ശരി. 18 നിന്നെപ്പോലെ ഒരു
പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവക്കു അവരുടെ
സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു
എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്മേൽ ആക്കും;
ഞാൻ അവനോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും
അവൻ അവരോടു പറയും. 19 അവൻ എന്റെ
നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ
യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ
അവനോടു ഞാൻ ചോദിക്കും. 20 എന്നാൽ ഒരു
പ്രവാചകൻ ഞാൻ അവനോടു കല്പിക്കാത്ത
വചനം എന്റെ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ

പ്രസ്താവിക്കയോ അന്യദൈവങ്ങളുടെ
നാമത്തിൽ സംസാരിക്കയോ ചെയ്താൽ ആ
പ്രവാചകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. 21
അതു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യാത്ത വചനം എന്നു
ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും എന്നു നിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ 22 ഒരു പ്രവാചകൻ
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം
സംഭവിക്കയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യാഞ്ഞാൽ
അതു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതല്ല; പ്രവാചകൻ
അതു സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രേ; അവനെ
പേടിക്കരുതു.

19 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന
ദേശത്തിലെ ജാതികളെ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഛേദിച്ചുകളകയും നീ അവരുടെ ദേശം
അടക്കി അവരുടെ പട്ടണങ്ങളിലും വീടുകളിലും
പാൎക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ 2 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
ദേശത്തിൽ മൂന്നു പട്ടണം വേറുതിരിക്കേണം. 3
ആരെങ്കിലും കുലചെയ്തുപോയാൽ
അവിടേക്കു ഓടിപ്പോകേണ്ടതിന്നു നീ ഒരു
വഴി ഉണ്ടാക്കുകയും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി
തരുന്ന ദേശം മൂന്നായി വിഭാഗിക്കയും
വേണം; 4 കുല ചെയ്തിട്ടു അവിടേക്കു
ഓടിപ്പോയിജീവനോടിരിക്കേണ്ടുന്നവന്റെ
സംഗതി എന്തെന്നാൽ: ഒരുത്തൻ
പൂൎവ്വദ്വേഷംകൂടാതെ അബദ്ധവശാൽ കൂട്ടുകാരനെ
കൊന്നുപോയെങ്കിൽ, എങ്ങനെയെന്നാൽ: 5
മരംവെട്ടുവാൻ ഒരുത്തൻ കൂട്ടുകാരനോടുകൂടെ

കാട്ടിൽ പോയി മരംവെട്ടുവാൻ കോടാലി
ഓങ്ങുമ്പോൾ കോടാലി ഊരി തെറിച്ചു
കൂട്ടുകാരന്നു കൊണ്ടിട്ടു അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ, 6
ഇങ്ങനെ കുല ചെയ്തവനെ രക്തപ്രതികാരകൻ
മനസ്സിന്റെ ഉഷ്ണത്തോടെ പിന്തുടന്നു വഴിയുടെ
ദൂരംനിമിത്തം അവനെ പിടിച്ചു അവന്റെ ജീവനെ
നശിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ അവൻ ആ പട്ടണങ്ങളിൽ
ഒന്നിൽ ഓടിപ്പോയി ജീവനോടിരിക്കേണം; അവന്നു
അവനോടു പൂർവ്വദ്വേഷമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു
മരണശിക്ഷെക്കു ഹേതുവില്ല. 7 അതുകൊണ്ടു
മൂന്നു പട്ടണം വേറുതിരിക്കേണമെന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 8 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ നീ സ്നേഹിച്ചു എല്ലാനാളും അവന്റെ
വഴികളിൽ നടക്കയും ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഈ സകലകല്പനകളും
ജാഗ്രതയോടെ പ്രമാണിക്കയും ചെയ്താൽ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ 9 നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്തതുപോലെ നിന്റെ
അതിർ വിശാലമാക്കി നിന്റെ പിതാക്കന്മാക്കു
കൊടുക്കുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ദേശം
ഒക്കെയും നിനക്കു തന്നാൽ ഈ മൂന്നു പട്ടണങ്ങൾ
കൂടാതെ വേറെയും മൂന്നു വേറുതിരിക്കേണം. 10
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
അവകാശമായി തരുന്ന ദേശത്തു കുറ്റമില്ലാത്ത
രക്തം ചിന്നീട്ടു നിന്റെമേൽ രക്തപാതകം
ഉണ്ടാകരുതു. 11 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ
കൂട്ടുകാരനെ ദ്വേഷിച്ചു തരംനോക്കി അവനോടു
കയത്തു അവനെ അടിച്ചുകൊന്നിട്ടു ഈ
പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഓടിപ്പോയാൽ, 12 അവന്റെ

പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ ആളയച്ചു അവനെ
അവിടെനിന്നു വരുത്തി അവനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു
രക്തപ്രതികാരകന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണം. 13
നിനക്കു അവനോടു കനിവു തോന്നരുതു;
നിനക്കു നന്മ വരുവാനായി കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
ചൊരിഞ്ഞ പാതകം യിസ്രായേലിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയേണം. 14 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന ദേശത്തു
നീ കൈവശമാക്കുവാനിരിക്കുന്ന നിന്റെ
അവകാശത്തിൽ പൂർവ്വന്മാർ വെച്ചിരിക്കുന്നതായ
കൂട്ടുകാരന്റെ അതിർ നീക്കരുതു. 15 മനുഷ്യൻ
ചെയ്യുന്ന യാതൊരു അകൃത്യത്തിന്നോ
പാപത്തിന്നോ അവന്റെ നേരെ ഏകസാക്ഷി
നിൽക്കരുതു; രണ്ടോ മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ
വാമൊഴിമേൽ കാൎയ്യം ഉറപ്പാക്കേണം. 16
ഒരുത്തന്റെ നേരെ അകൃത്യം സാക്ഷീകരിപ്പാൻ
ഒരു കള്ളസ്സാക്ഷി അവന്നു വിരോധമായി
എഴുന്നേറ്റാൽ 17 തമ്മിൽ വ്യവഹാരമുള്ള
രണ്ടുപേരും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അന്നുള്ള
പുരോഹിതന്മാരുടെയും ന്യായാധിപന്മാരുടെയും
മുമ്പാകെ നിൽക്കേണം. 18 ന്യായാധിപന്മാർ
നല്ലവണ്ണം വിസ്താരം കഴിക്കേണം; സാക്ഷി
കള്ളസ്സാക്ഷി എന്നും സഹോദരന്റെ നേരെ
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു എന്നും കണ്ടാൽ 19
അവൻ സഹോദരന്നു വരുത്തുവാൻ
നിരൂപിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ അവനോടു
ചെയ്യേണം; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 20 ഇനി നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ അതുപോലെയുള്ള ദോഷം

നടക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ശേഷമുള്ളവർ കേട്ടു
ഭയപ്പെടേണം. 21 നിനക്കു കനിവു തോന്നരുതു;
ജീവന്നു പകരം ജീവൻ, കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണു,
പല്ലിന്നു പകരം പല്ലു, കൈക്കു പകരം കൈ,
കാലിന്നു പകരം കാൽ.

20 നീ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടു
കുതിരകളെയും രഥങ്ങളെയും നിന്നിലും അധികം
ജനത്തെയും കാണുമ്പോൾ പേടിക്കരുതു;
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു. 2
നിങ്ങൾ പടയേല്പാൻ അടുക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ
വന്നു ജനത്തോടു സംസാരിച്ചു: 3 യിസ്രായേലേ,
കേൾക്ക; നിങ്ങൾ ഇന്നു ശത്രുക്കളോടു
പടയേല്പാൻ അടുക്കുന്നു; അധൈര്യപ്പെടരുതു,
പേടിക്കരുതു, നടുങ്ങിപ്പോകരുതു; അവരെ
കണ്ടു ഭ്രമിക്കയുമരുതു. 4 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്തു നിങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ പോരുന്നു എന്നു അവരോടു
പറയേണം. 5 പിന്നെ പ്രമാണികൾ ജനത്തോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ആരെങ്കിലും
ഒരു പുതിയ വീടു പണിയിച്ചു ഗൃഹപ്രവേശം
കഴിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ പടയിൽ
പട്ടുപോകയും മറ്റൊരുത്തൻ ഗൃഹപ്രവേശം
കഴിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകട്ടെ. 6 ആരെങ്കിലും
ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ ഫലം
അനുഭവിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ
പടയിൽ പട്ടുപോകയും മറ്റൊരുത്തൻ അതിന്റെ

ഫലം അനുഭവിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകട്ടെ. 7 ആരെങ്കിലും
ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹത്തിന്നു നിശ്ചയിച്ചു
അവളെ പരിഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ പടയിൽ പട്ടുപോകയും മറ്റൊരുത്തൻ
അവളെ പരിഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകട്ടെ. 8
പ്രമാണികൾ പിന്നെയും ജനത്തോടു പറയേണ്ടതു:
ആക്കെങ്കിലും ഭയവും അധൈര്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ
അവൻ തന്റെ ഹൃദയംപോലെ സഹോദരന്റെ
ഹൃദയവും ധൈര്യം കെടുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകട്ടെ. 9 ഇങ്ങനെ
പ്രമാണികൾ ജനത്തോടു പറഞ്ഞു തീന്നശേഷം
അവർ സൈന്യാധിപന്മാരെ സേനാമുഖത്തു
ആക്കേണം. 10 നീ ഒരു പട്ടണത്തോടു യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ സമാധാനം
വിളിച്ചുപറയേണം. 11 സമാധാനം എന്നു മറുപടി
പറഞ്ഞു വാതിൽ തുറന്നുതന്നാൽ അതിലുള്ള
ജനം എല്ലാം നിനക്കു ഊഴിയവേലക്കാരായി
സേവചെയ്യേണം. 12 എന്നാൽ അതു നിന്നോടു
സമാധാനമാകാതെ യുദ്ധംചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ
അതിനെ നിരോധിക്കേണം. 13 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അതു നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചശേഷം അതിലുള്ള പുരുഷപ്രജയെ
ഒക്കെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ കൊല്ലേണം.
14 എന്നാൽ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും
നാൽക്കാലികളെയും പട്ടണത്തിലുള്ള
സകലത്തെയും അതിലെ കൊള്ളയൊക്കെയും
നിനക്കായിട്ടു എടുത്തുകൊള്ളാം; നിന്റെ

ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തന്നതായ
നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കൊള്ള നിനക്കു
അനുഭവിക്കാം. 15 ഈ ജാതികളുടെ
പട്ടണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ
വളരെ ദൂരമായിരിക്കുന്ന എല്ലാപട്ടണങ്ങളോടും
ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണം. 16 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളിലോ ശ്വാസമുള്ള
ഒന്നിനെയും ജീവനോടെ വെക്കാതെ 17
ഹിത്യർ, അമോൎയ്യർ, പെരിസ്യർ, കനാന്യർ,
ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിവരെ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ശപഥാൎപ്പിതമായി സംഹരിക്കേണം. 18 അവർ
തങ്ങളുടെ ദേവപൂജയിൽ ചെയ്തുപോരുന്ന
സകലമ്ലേച്ഛതളും ചെയ്‌വാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടു
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
പാപം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 19 ഒരു
പട്ടണം പിടിപ്പാൻ അതിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു
വളരെക്കാലം നിരോധിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അതിന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ കോടാലികൊണ്ടു വെട്ടി
നശിപ്പിക്കരുതു; അവയുടെ ഫലം നിനക്കു
തിന്നാവുന്നതാകയാൽ അവയെ വെട്ടിക്കളയരുതു;
നീ പറമ്പിലെ വൃക്ഷത്തെ നിരോധിപ്പാൻ
അതു മനുഷ്യനാകുന്നുവോ? 20 തിന്മാനുള്ള
ഫലവൃക്ഷമല്ലെന്നു അറിയുന്ന വൃക്ഷങ്ങളെ മാത്രം
വെട്ടിക്കളകയും നിന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന പട്ടണം
കീഴടങ്ങുംവരെ അതിന്റെ നേരെ കൊത്തളം
പണികയും ചെയ്യാം.

21 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
അവകാശമായി തരുന്ന ദേശത്തു വയലിൽ
ഒരുത്തനെ കൊന്നിട്ടിരിക്കുന്നതു
കാണുകയും അവനെ കൊന്നവൻ ആരെന്നു
അറിയാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ നിന്റെ
മൂപ്പന്മാരും 2 ന്യായധിപതിമാരും പുറത്തു
ചെന്നു കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ചുറ്റുമിരിക്കുന്ന
അതതു പട്ടണംവരെയുള്ള ദൂരം അളക്കേണം. 3
കൊല്ലപ്പെട്ടവന്നു അധികം അടുത്തിരിക്കുന്ന
പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ, വേല ചെയ്യിക്കാത്തതും
നുകം വെക്കാത്തതുമായ ഒരു പശുക്കിടാവിനെ
കൊണ്ടുവരേണം. 4 ആ പട്ടണത്തിലെ
മൂപ്പന്മാർ ഉഴവും വിതയും ഇല്ലാത്തതും
നീരൊഴുക്കുള്ളതുമായ ഒരു താഴ്വരയിൽ
പശുക്കിടാവിനെ കൊണ്ടുചെന്നു അവിടെവെച്ചു
പശുക്കിടാവിന്റെ കഴുത്തു ഒടിച്ചുകളയേണം. 5
പിന്നെ ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാർ അടുത്തു
ചെല്ലേണം; അവരെയല്ലോ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ തനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്‌വാനും
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിപ്പാനും
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു; അവരുടെ
വാക്കിൻ പ്രകാരം സകലവ്യവഹാരവും
അടികലശലും തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. 6
കൊല്ലപ്പെട്ടവന്നു അടുത്ത പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ
എല്ലാവരും താഴ്വരയിൽവെച്ചു കഴുത്തൊടിച്ച
പശുക്കിടാവിന്മേൽ തങ്ങളുടെ കൈ കഴുകി: 7
ഞങ്ങളുടെ കൈകൾ ആ രക്തം ചിന്നീട്ടില്ല,
ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു അതു കണ്ടിട്ടുമില്ല. 8 യഹോവ,
നീ വീണ്ടെടുത്തിട്ടുള്ള നിന്റെ ജനമായ

യിസ്രായേലിനോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ മദ്ധ്യേ കുറ്റമില്ലാത്ത
രക്തം ഇരിപ്പാൻ ഇടവരുത്തരുതേ എന്നു
പറയേണം; എന്നാൽ ആ രക്തപാതകം അവരോടു
മോചിക്കപ്പെടും. 9 ഇങ്ങനെ യഹോവെക്കു
ഹിതമായുള്ളതു ചെയ്തു കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയേണം. 10 നീ
ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അവരെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കയും നീ അവരെ ബദ്ധന്മാരായി പിടിക്കയും
ചെയ്താൽ 11 ആ ബദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
സുന്ദരിയായൊരു സ്ത്രീയെ കണ്ടു ഭാൎയ്യയായി
എടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവളോടു പ്രേമം
ജനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ 12 നീ അവളെ വീട്ടിൽ
കൊണ്ടുപോകേണം; അവൾ തലമുടി ചിരെക്കയും
നഖം മുറിക്കയും ബദ്ധവസ്ത്രം മാറി 13 നിന്റെ
വീട്ടിൽ പാൎത്തു ഒരു മാസം തന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കയും ചെയ്തശേഷം
നീ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവൾക്കു
ഭൎത്താവായും അവൾ നിനക്കു ഭാൎയ്യയായും
ഇരിക്കേണം. 14 എന്നാൽ നിനക്കു അവളോടു
ഇഷ്ടമില്ലാതെയായെങ്കിൽ അവളെ സ്വതന്ത്രയായി
വിട്ടയക്കേണം; അവളെ ഒരിക്കലും വിലെക്കു
വിൽക്കരുതു; നീ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു
അവളോടു കാഠിന്യം പ്രവൎത്തിക്കരുതു. 15 ഒരുത്തി
ഇഷ്ടയായും മറ്റവൾ അനിഷ്ടയായും ഇങ്ങനെ
ഒരാൾക്കു രണ്ടു ഭാൎയ്യമാർ ഉണ്ടായിരിക്കയും അവർ
ഇരുവരും അവന്നു പുത്രന്മാരെ പ്രസവിക്കയും
ആദ്യജാതൻ അനിഷ്ടയുടെ മകൻ ആയിരിക്കയും

ചെയ്താൽ 16 അവൻ തന്റെ സ്വത്തു പുത്രന്മാക്കു
ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ അനിഷ്ടയുടെ
മകനായ ആദ്യജാതന്നു പകരം ഇഷ്ടയുടെ
മകന്നു ജ്യേഷ്ഠാവകാശം കൊടുത്തുകൂടാ.
17 തനിക്കുള്ള സകലത്തിലും രണ്ടു പങ്കു
അനിഷ്ടയുടെ മകന്നു കൊടുത്തു അവനെ
ആദ്യജാതനെന്നു സ്വീകരിക്കേണം; അവൻ
അവന്റെ ബലത്തിന്റെ ആരംഭമല്ലോ;
ജ്യേഷ്ഠാവകാശം അവന്നുള്ളതാകുന്നു. 18
അപ്പന്റെയോ അമ്മയുടെയോ വാക്കു
കേൾക്കാതെയും അവർ ശാസിച്ചാലും
അനുസരിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന ശഠനും
മത്സരിയുമായ മകൻ ഒരുത്തന്നു ഉണ്ടെങ്കിൽ 19
അമ്മയപ്പന്മാർ അവനെ പിടിച്ചു പട്ടണത്തിലെ
മൂപ്പന്മാരുടെ അടുക്കൽ പട്ടണവാതില്ക്കലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി: 20 ഞങ്ങളുടെ ഈ മകൻ ശഠനും
മത്സരിയും ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കാത്തവനും
തിന്നിയും കുടിയനും ആകുന്നു എന്നു
പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാരോടു പറയേണം. 21 പിന്നെ
അവന്റെ പട്ടണക്കാർ എല്ലാവരും അവനെ
കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലേണം. ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം;
യിസ്രായേലെല്ലാം കേട്ടു ഭയപ്പെടേണം. 22 ഒരുത്തൻ
മരണയോഗ്യമായ ഒരു പാപം ചെയ്തിട്ടു
അവനെ കൊന്നു ഒരു മരത്തിൽ തൂക്കിയാൽ 23
അവന്റെ ശവം മരത്തിന്മേൽ രാത്രി മുഴുവനും
ഇരിക്കരുതു; അന്നുതന്നേ അതു കുഴിച്ചിടേണം;
തൂങ്ങിമരിച്ചവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ശാപഗ്രസ്തൻ ആകുന്നു; നിന്റെ ദൈവമായ

യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന ദേശം
നീ അശുദ്ധമാക്കരുതു.
22 സഹോദരന്റെ കാളയോ ആടോ തെറ്റി
ഉഴലുന്നതു നീ കണ്ടാൽ അതിനെ വിട്ടു
ഒഴിഞ്ഞുകളയാതെ സഹോദരന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണം. 2 സഹോദരൻ
നിനക്കു സമീപസ്ഥനല്ല, നീ അവനെ
അറികയുമില്ല എന്നുവരികിൽ അതിനെ നിന്റെ
വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകേണം; സഹോദരൻ
അതിനെ അന്വേഷിച്ചു വരുംവരെ അതു നിന്റെ
അടുക്കൽ ഇരിക്കേണം; പിന്നെ അവന്നു
മടക്കിക്കൊടുക്കേണം. 3 അങ്ങനെ തന്നേ
അവന്റെ കഴുതയുടെയും വസ്ത്രത്തിന്റെയും
സഹോദരന്റെ പക്കൽനിന്നു കാണാതെ
പോയിട്ടു നീ കണ്ടെത്തിയ ഏതൊരു
വസ്തുവിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ചെയ്യേണം; നീ
ഒഴിഞ്ഞുകളയേണ്ടതല്ല. 4 സഹോദരന്റെ കഴുതയോ
കാളയോ വഴിയിൽ വീണുകിടക്കുന്നതു നീ കണ്ടാൽ
വിട്ടു ഒഴിഞ്ഞുകളയാതെ അതിനെ എഴുന്നേല്പിപ്പാൻ
അവനെ സഹായിക്കേണം. 5 പുരുഷന്റെ വസ്ത്രം
സ്ത്രീയും സ്ത്രീയുടെ വസ്ത്രം പുരുഷനും
ധരിക്കരുതു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരൊക്കെയും
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു വെറുപ്പു
ആകുന്നു. 6 മരത്തിന്മേലെങ്കിലും നിലത്തെങ്കിലും
കുഞ്ഞുങ്ങളോ മുട്ടകളോ ഉള്ള ഒരു
പക്ഷിക്കൂടു നീ വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ടാൽ
തള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളിന്മേലോ മുട്ടകളിന്മേലോ
ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുകൂടെ
തള്ളയെ പിടിക്കരുതു. 7 നിനക്കു

നന്നായിരിപ്പാനും ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുവാനും
തള്ളയെ വിട്ടുകളയേണം; കുഞ്ഞുങ്ങളെ
എടുത്തുകൊള്ളാം. 8 ഒരു പുതിയ വീടു പണിതാൽ
നിന്റെ വീട്ടിന്മുകളിൽനിന്നു വല്ലവനും വീണിട്ടു
വീട്ടിന്മേൽ രക്തപാതകം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അതിന്നു കൈമതിൽ ഉണ്ടാക്കേണം. 9 നിന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേറൊരു വക വിത്തും
ഇടരുതു; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ ഇട്ട വിത്തിന്റെ
വിളവും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ അനുഭവവും
വിശുദ്ധമന്ദിരംവകെക്കു ചേർന്നുപോകും. 10
കാളയെയും കഴുതയെയും ഒന്നിച്ചു പൂട്ടി ഉഴരുതു. 11
ആട്ടുരോമവും ചണവും കൂടിക്കലൎന്ന വസ്ത്രം
ധരിക്കരുതു. 12 നീ പുതെക്കുന്ന മേലാടയുടെ നാലു
കോണിലും പൊടിപ്പുണ്ടാക്കേണം. 13 ഒരു പുരുഷൻ
ഒരു സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവളുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നശേഷം അവളെ വെറുത്തു: 14 ഞാൻ ഈ
സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവളുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നാറെ അവളിൽ കന്യകാലക്ഷണം കണ്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു അവളുടെ മേൽ നാണക്കേടു
ചുമത്തി അപവാദം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയാൽ
15 യുവതിയുടെ അമ്മയപ്പന്മാർ അവളുടെ
കന്യകാലക്ഷണങ്ങളെടുത്തു പട്ടണത്തിലെ
മൂപ്പന്മാരുടെ അടുക്കൽ പട്ടണവാതില്ക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണം. 16 യുവതിയുടെ അപ്പൻ
മൂപ്പന്മാരോടു: ഞാൻ എന്റെ മകളെ ഈ പുരുഷന്നു
ഭാൎയ്യയായി കൊടുത്തു; എന്നാൽ അവന്നു
അവളോടു അനിഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. 17 ഞാൻ നിന്റെ
മകളിൽ കന്യകാലക്ഷണം കണ്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു
അവളുടെമേൽ നാണക്കേടു ചുമത്തുന്നു; എന്നാൽ

എന്റെ മകളുടെ കന്യകാലക്ഷണങ്ങൾ ഇതാ എന്നു
പറഞ്ഞു പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ആ
വസ്ത്രം വിടർക്കേണം. 18 അപ്പോൾ പട്ടണത്തിലെ
മൂപ്പന്മാർ ആ പുരുഷനെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കേണം. 19
അവൻ യിസ്രായേലിൽ ഒരു കന്യകയുടെമേൽ
അപവാദം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതിനാൽ അവർ
അവനെക്കൊണ്ടു നൂറു വെള്ളിക്കാശു പിഴ
ചെയ്യിച്ചു യുവതിയുടെ അപ്പന്നു കൊടുക്കേണം;
അവൾ അവന്നു തന്നേ ഭാര്യയായിരിക്കേണം;
അവന്നു തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തൊരിക്കലും
അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ. 20 എന്നാൽ യുവതിയിൽ
കന്യകാലക്ഷണം കണ്ടില്ല എന്നുള്ള വാക്കു സത്യം
ആയിരുന്നാൽ 21 അവർ യുവതിയെ അവളുടെ
അപ്പന്റെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുപോയി
അവൾ യിസ്രായേലിൽ വഷളത്വം പ്രവർത്തിച്ചു
അപ്പന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു വേശ്യാദോഷം
ചെയ്കകൊണ്ടു അവളുടെ പട്ടണക്കാർ അവളെ
കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 22 ഒരു
പുരുഷന്റെ ഭാര്യയായ സ്ത്രീയോടുകൂടെ ഒരുത്തൻ
ശയിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ സ്ത്രീയോടുകൂടെ ശയിച്ച
പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഇരുവരും മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം; ഇങ്ങനെ യിസ്രായേലിൽനിന്നു
ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 23 വിവാഹനിശ്ചയം
കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കന്യകയായ ഒരു യുവതിയെ
ഒരുത്തൻ പട്ടണത്തിൽവെച്ചു കണ്ടു
അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ 24 യുവതി പട്ടണത്തിൽ
ആയിരുന്നിട്ടും നിലവിളിക്കായ്കകൊണ്ടും
പുരുഷൻ കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യക്കു പോരായ്ക

വരുത്തിയതുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ അവരെ
ഇരുവരെയും പട്ടണവാതില്ക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 25
എന്നാൽ വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു
യുവതിയെ ഒരുത്തൻ വയലിൽവെച്ചു കണ്ടു
ബലാൽക്കാരംചെയ്തു അവളോടുകൂടെ
ശയിച്ചാൽ പുരുഷൻ മാത്രം മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. 26 യുവതിയോടോ ഒന്നും
ചെയ്യരുതു; അവൾക്കു മരണയോഗ്യമായ
പാപമില്ല. ഒരുത്തൻ കൂട്ടുകാരന്റെ നേരെ കയർത്തു
അവനെ കൊല്ലുന്നതുപോലെയത്രേ ഈ
കാര്യം. 27 വയലിൽവെച്ചല്ലോ അവൻ അവളെ
കണ്ടെത്തിയതു; യുവതി നിലവിളിച്ചാലും
അവളെ രക്ഷിപ്പാൻ ആൾ ഇല്ലായിരുന്നു. 28
വിവാഹനിശ്ചയം കഴിയാത്ത കന്യകയായ
ഒരു യുവതിയെ ഒരുത്തൻ കണ്ടു അവളെ
പിടിച്ചു അവളോടുകൂടെ ശയിക്കയും അവരെ
കണ്ടുപിടിക്കയും ചെയ്താൽ 29 അവളോടുകൂടെ
ശയിച്ച പുരുഷൻ യുവതിയുടെ അപ്പന്നു
അമ്പതു വെള്ളിക്കാശു കൊടുക്കേണം; അവൾ
അവന്റെ ഭാര്യയാകയും വേണം. അവൻ
അവൾക്കു പോരായ്കവരുത്തിയല്ലോ; അവന്നു
തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തൊരിക്കലും അവളെ
ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ. 30 അപ്പന്റെ ഭാര്യയെ ആരും
പരിഗ്രഹിക്കരുതു; അപ്പന്റെ വസ്ത്രം നീക്കുകയും
അരുതു.

23 ഷണ്ഡനോ ഛിന്നലിംഗനോ യഹോവയുടെ
സഭയിൽ പ്രവേശിക്കരുതു. 2 കൌലടേയൻ

യഹോവയുടെ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കരുതു;
അവന്റെ പത്താം തലമുറപോലും യഹോവയുടെ
സഭയിൽ പ്രവേശിക്കരുതു. 3 ഒരു അമ്മോന്യനോ
മോവാബ്യനോ യഹോവയുടെ സഭയിൽ
പ്രവേശിക്കരുതു; അവരുടെ പത്താം
തലമുറപോലും ഒരു നാളും യഹോവയുടെ സഭയിൽ
പ്രവേശിക്കരുതു. 4 നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
വരുമ്പോൾ അവർ അപ്പവും വെള്ളവുംകൊണ്ടു
വഴിയിൽ നിങ്ങളെ വന്നെതിരേല്ക്കായ്കകൊണ്ടും
നിന്നെ ശപിപ്പാൻ അവർ മെസൊപൊത്താമ്യയിലെ
പെഥോരിൽനിന്നു ബെയോരിന്റെ മകനായ
ബിലെയാമിനെ നിനക്കു വിരോധമായി കൂലിക്കു
വിളിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടും തന്നേ. 5 എന്നാൽ
ബിലെയാമിന്നു ചെവികൊടുപ്പാൻ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു;
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ശാപം നിനക്കു അനുഗ്രഹമാക്കിത്തീർത്തു. 6
ആകയാൽ നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്തൊരിക്കലും
അവരുടെ സമാധാനത്തിന്നും ഗുണത്തിന്നും
വേണ്ടി ചിന്തിക്കരുതു. 7 ഏദോമ്യനെ
വെറുക്കരുതു; അവൻ നിന്റെ സഹോദരനല്ലോ.
മിസ്രയീമ്യനെ വെറുക്കരുതു; നീ അവന്റെ
ദേശത്തു പരദേശി ആയിരുന്നുവല്ലോ. 8 മൂന്നാം
തലമുറയായി അവക്കു ജനിക്കുന്ന മക്കൾക്കു
യഹോവയുടെ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കാം. 9
ശത്രുക്കൾക്കു നേരെ പാളയമിറങ്ങുമ്പോൾ
കൊള്ളരുതാത്ത കാര്യമൊന്നും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം. 10 രാത്രിയിൽ സംഭവിച്ച

കാര്യത്താൽ അശുദ്ധനായ്തീന്ന ഒരുത്തൻ
നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ പാളയത്തിന്നു
പുറത്തുപോകേണം; പാളയത്തിന്നകത്തു
വരരുതു. 11 സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ അവൻ
വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കേണം; സൂര്യ്യൻ അസ്തമിച്ചിട്ടു
അവന്നു പാളയത്തിന്നകത്തു വരാം. 12
ബാഹ്യത്തിന്നു പോകുവാൻ നിനക്കു ഒരു സ്ഥലം
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു ഉണ്ടായിരിക്കേണം.
13 നിന്റെ ആയുധങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു
പാരയും ഉണ്ടായിരിക്കേണം; ബാഹ്യത്തിന്നു
ഇരിക്കുമ്പോൾ അതിനാൽ കുഴിച്ചു നിന്റെ
വിസൎജ്ജനം മൂടിക്കളയേണം. 14 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ രക്ഷിപ്പാനും ശത്രുക്കളെ നിനക്കു
ഏല്പിച്ചുതരുവാനും നിന്റെ പാളയത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ
നടക്കുന്നു; നിങ്കൽ വൃത്തികേടു കണ്ടിട്ടു അവൻ
നിന്നെ വിട്ടകലാതിരിപ്പാൻ നിന്റെ പാളയം
ശുദ്ധിയുള്ളതായിരിക്കേണം. 15 യജമാനനെ വിട്ടു
നിന്റെ അടുക്കൽ ശരണം പ്രാപിപ്പാൻ വന്ന
ദാസനെ യജമാനന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കരുതു. 16
അവൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ
ഏതിലെങ്കിലും തനിക്കു ബോധിച്ചേടത്തു
നിന്നോടുകൂടെ പാൎക്കട്ടെ; അവനെ ഞെരുക്കം
ചെയ്യരുതു. 17 യിസ്രായേൽപുത്രിമാരിൽ ഒരു വേശ്യ
ഉണ്ടാകരുതു; യിസ്രായേൽപുത്രന്മാരിൽ
പുരുഷമൈഥുനക്കാരനും ഉണ്ടാകരുതു. 18
വേശ്യയുടെ കൂലിയും നായുടെ വിലയും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
യാതൊരു നേൎച്ചയായിട്ടും കൊണ്ടുവരരുതു; ഇവ
രണ്ടും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു

അറെപ്പാകുന്നു. 19 പണത്തിന്നോ,
ആഹാരത്തിന്നോ, വായിപ്പ കൊടുക്കുന്ന
യാതൊരു വസ്തുവിന്നോ സഹോദരനോടു
പലിശവാങ്ങരുതു. 20 അന്യനോടു പലിശ
വാങ്ങാം; എന്നാൽ നീ കൈവശമാക്കുവാൻ
ചെല്ലുന്ന ദേശത്തു നീ തൊടുന്നതിലൊക്കെയും
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു സഹോദരനോടു പലിശ
വാങ്ങരുതു. 21 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
നേർച്ച നേർന്നാൽ അതു നിവർത്തിപ്പാൻ താമസം
വരുത്തരുതു; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു ചോദിക്കും; അതു
നിങ്കൽ പാപമായിരിക്കും. 22 നേരാതിരിക്കുന്നതു
പാപം ആകയില്ല. 23 നിന്റെ നാവിന്മേൽനിന്നു
വീണതു നിവർത്തിക്കയും വായ് കൊണ്ടു പറഞ്ഞ
സ്വമേധാദാനം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
നേർന്നതുപോലെ നിവർത്തിക്കയും വേണം.
24 കൂട്ടുകാരന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലൂടെ
പോകുമ്പോൾ ഇഷ്ടംപോലെ മുന്തിരിപ്പഴം
തൃപ്തിയാംവണ്ണം നിനക്കു തിന്നാം; എങ്കിലും
നിന്റെ പാത്രത്തിൽ ഇടരുതു. 25 കൂട്ടുകാരന്റെ
വിളഭൂമിയിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ നിനക്കു
കൈകൊണ്ടു കതിർ പറിക്കാം; എങ്കിലും
കൂട്ടുകാരന്റെ വിളവിൽ അരിവാൾ വെക്കരുതു.

24 ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
വിവാഹം ചെയ്തശേഷം അവളിൽ ദൂഷ്യമായ
വല്ലതും കണ്ടിട്ടു അവന്നു അവളോടു അനിഷ്ടം
തോന്നിയാൽ ഒരു ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതി കയ്യിൽ
കൊടുത്തു അവളെ വീട്ടിൽനിന്നു അയക്കേണം. 2

അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടശേഷം അവൾ
പോയി മറ്റൊരു പുരുഷന്നു ഭാൎയ്യയായി ഇരിക്കാം. 3
എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ ഭൎത്താവു അവളെ വെറുത്തു
ഒരു ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതി കയ്യിൽ കൊടുത്തു
അവളെ വീട്ടിൽനിന്നു അയക്കയോ അവളെ
ഭാൎയ്യയായിട്ടു എടുത്ത രണ്ടാമത്തെ ഭൎത്താവു
മരിച്ചുപോകയോ ചെയ്താൽ 4 അവളെ
ഉപേക്ഷിച്ച മുമ്പിലത്തെ ഭൎത്താവിന്നു അവൾ
അശുദ്ധയായശേഷം അവളെ പിന്നെയും
ഭാൎയ്യയായി പരിഗ്രഹിച്ചുകൂടാ; അതു യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ അറെപ്പാകുന്നു; നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന ദേശം നീ
പാപംകൊണ്ടു മലിനമാക്കരുതു. 5 ഒരു പുരുഷൻ
പുതുതായി ഒരു സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ യുദ്ധത്തിന്നു പോകരുതു; അവന്റെമേൽ
യാതൊരു ഭാരവും വെക്കരുതു; അവൻ ഒരു
സംവത്സരത്തേക്കു വീട്ടിൽ സ്വതന്ത്രനായിരുന്നു
താൻ പരിഗ്രഹിച്ച ഭാൎയ്യയെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണം. 6
തിരികല്ലാകട്ടെ അതിന്റെ മേല്ക്കല്ലാകട്ടെ
ആരും പണയം വാങ്ങരുതു; അതു ജീവനെ
പണയം വാങ്ങുകയല്ലോ. 7 ആരെങ്കിലും തന്റെ
സഹോദരന്മാരായ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
ഒരുത്തനെ മോഷ്ടിച്ചു അവനോടു കാഠിന്യം
പ്രവൎത്തിക്കയോ അവനെ വിലെക്കു വില്ക്കയോ
ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ മോഷ്ടാവു മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ദോഷം നീക്കിക്കളയേണം. 8
കുഷ്ഠരോഗത്തിന്റെ ബാധാകാൎയ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
സൂക്ഷിച്ചിരിപ്പാനും ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാർ

നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതരുന്നതുപോലെ
ഒക്കെയും ചെയ്‌വാനും ജാഗ്രതയായിരിക്കേണം;
ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ നിങ്ങൾ
ചെയ്യേണം. 9 നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടശേഷം നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ വഴിയിൽ വെച്ചു മിര്യ്യാമിനോടു
ചെയ്തതു ഓർത്തുകൊൾക. 10 കൂട്ടുകാരന്നു
എന്തെങ്കിലും വായിപ്പകൊടുക്കുമ്പോൾ
അവന്റെ പണയം വാങ്ങുവാൻ വീട്ടിന്നകത്തു
കടക്കരുതു. 11 നീ പുറത്തു നില്ക്കേണം;
വായിപ്പവാങ്ങിയവൻ പണയം നിന്റെ അടുക്കൽ
പുറത്തു കൊണ്ടുവരേണം. 12 അവൻ
ദരിദ്രനാകുന്നുവെങ്കിൽ നീ അവന്റെ പണയം
കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടു ഉറങ്ങരുതു. 13
അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം പുതെച്ചു ഉറങ്ങി
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു സൂര്യ്യൻ
അസ്തമിക്കുമ്പോൾ പണയം നീ അവന്നു
മടക്കിക്കൊടുക്കേണം; അതു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നിനക്കു
നീതിയായിരിക്കും. 14 നിന്റെ സഹോദരന്മാരിലോ
നിന്റെ ദേശത്തു നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള
പരദേശികളിലോ ദരിദ്രനും അഗതിയുമായ
കൂലിക്കാരനെ നീ പീഡിപ്പിക്കരുതു. 15 അവന്റെ
കൂലി അന്നേക്കന്നു കൊടുക്കേണം; സൂര്യ്യൻ
അതിന്മേൽ അസ്തമിക്കരുതു; അവൻ ദരിദ്രനും
അതിന്നായി ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമല്ലോ.
അവൻ നിനക്കു വിരോധമായി യഹോവയോടു
നിലവിളിപ്പാനും അതു നിനക്കു
പാപമായിത്തീരുവാനും ഇടവരുത്തരുതു. 16

മക്കൾക്കു പകരം അപ്പന്മാരും അപ്പന്മാർക്കു പകരം
മക്കളും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കരുതു;
താന്താന്റെ പാപത്തിന്നു താന്താൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. 17 പരദേശിയുടെയും
അനാഥന്റെയും ന്യായം മറിച്ചുകളയരുതു;
വിധവയുടെ വസ്ത്രം പണയം വാങ്ങുകയുമരുതു.
18 നീ മിസ്രയീമിൽ അടിമയായിരുന്നു
എന്നും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
അവിടെനിന്നു വീണ്ടെടുത്തു എന്നും ഓർക്കേണം;
അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഇക്കാര്യം ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നതു. 19 നിന്റെ വയലിൽ വിളവു
കൊയ്തിട്ടു ഒരു കറ്റ വയലിൽ മറന്നുപോന്നാൽ
അതിനെ എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു; നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയിലും
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു അതു
പരദേശിക്കും അനാഥന്നും വിധവെക്കും
ഇരിക്കട്ടെ. 20 ഒലിവുവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം
തല്ലുമ്പോൾ കൊമ്പു തപ്പിപ്പറിക്കരുതു; അതു
പരദേശിക്കും അനാഥന്നും വിധവെക്കും
ഇരിക്കട്ടെ. 21 മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ പഴം
അറുത്തെടുക്കുമ്പോൾ കാലാപെറുക്കരുതു; അതു
പരദേശിക്കും അനാഥന്നും വിധവെക്കും
ഇരിക്കട്ടെ; 22 നീ മിസ്രയീംദേശത്തു
അടിമയായിരുന്നു എന്നു ഓർക്കേണം;
അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഞാൻ ഇക്കാര്യം നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നതു.

25 മനുഷ്യർക്കു തമ്മിൽ വ്യവഹാരം ഉണ്ടായിട്ടു
അവർ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ വരികയും അവരുടെ
കാര്യം വിസ്തരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ നീതിമാനെ

നീതീകരിക്കയും കുറ്റക്കാരനെ കുറ്റം
വിധിക്കയുംവേണം. 2 കുറ്റക്കാരൻ അടിക്കു
യോഗ്യനാകുന്നു എങ്കിൽ ന്യായാധിപൻ അവനെ
നിലത്തു കിടത്തി അവന്റെ കുറ്റത്തിന്നു
തക്കവണ്ണം എണ്ണി അടിപ്പിക്കേണം. 3 നാല്പതു അടി
അടിപ്പിക്കാം; അതിൽ കവിയരുതു; കവിഞ്ഞു
അടിപ്പിച്ചാൽ സഹോദരൻ നിന്റെ കണ്ണിന്നു
നിന്ദിതനായ്തീൎന്നേക്കാം. 4 കാള മെതിക്കുമ്പോൾ
അതിന്നു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു. 5 സഹോദരന്മാർ
ഒന്നിച്ചു പാൎക്കുമ്പോൾ അവരിൽ ഒരുത്തൻ
മകനില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ മരിച്ചവന്റെ
ഭാൎയ്യ പുറത്തുള്ള ഒരുത്തന്നു ആകരുതു;
ഭൎത്താവിന്റെ സഹോദരൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവളെ ഭാൎയ്യയായി പരിഗ്രഹിച്ചു
അവളോടു ദേവരധൎമ്മം നിവൎത്തിക്കേണം. 6
മരിച്ചുപോയ സഹോദരന്റെ പേർ യിസ്രായേലിൽ
മാഞ്ഞുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൾ
പ്രസവിക്കുന്ന ആദ്യജാതനെ അവന്റെ പേൎക്കു
കണക്കു കൂട്ടേണം. 7 സഹോദരന്റെ ഭാൎയ്യയെ
പരിഗ്രഹിപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവൾ
പട്ടണവാതില്ക്കൽ മൂപ്പന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: എന്റെ ദേവരന്നു തന്റെ സഹോദരന്റെ പേർ
യിസ്രായേലിൽ നിലനിൎത്തുവാൻ ഇഷ്ടമില്ല;
എന്നോടു ദേവരധൎമ്മം നിവൎത്തിപ്പാൻ അവന്നു
മനസ്സില്ല എന്നു പറയേണം. 8 അപ്പോൾ അവന്റെ
പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ അവനെ വിളിപ്പിച്ചു
അവനോടു സംസാരിക്കേണം; എന്നാൽ ഇവളെ
പരിഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു അവൻ
ഖണ്ഡിച്ചു പറഞ്ഞാൽ 9 അവന്റെ സഹോദരന്റെ

ഭാൎയ്യ മൂപ്പന്മാർ കാൺകെ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവന്റെ കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു അഴിച്ചു
അവന്റെ മുഖത്തു തുപ്പി: സഹോദരന്റെ വീടു
പണിയാത്ത പുരുഷനോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു
പ്രത്യുത്തരം പറയേണം. 10 ചെരിപ്പഴിഞ്ഞവന്റെ
കുടുംബം എന്നു യിസ്രായേലിൽ അവന്റെ
കുടുംബത്തിന്നു പേർ പറയും. 11 പുരുഷന്മാർ
തമ്മിൽ അടിപിടികൂടുമ്പോൾ ഒരുത്തന്റെ ഭാൎയ്യ
ഭൎത്താവിനെ അടിക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കേണ്ടതിന്നു അടുത്തുചെന്നു കൈ നീട്ടി
അവന്റെ ഗുപ്താംഗം പിടിച്ചാൽ 12 അവളുടെ കൈ
വെട്ടിക്കളയേണം; അവളോടു കനിവു തോന്നരുതു.
13 നിന്റെ സഞ്ചിയിൽ തൂക്കം ഏറിയതും
കുറഞ്ഞതുമായ രണ്ടുതരം പടി ഉണ്ടാകരുതു.
14 നിന്റെ വീട്ടിൽ മുറുക്കവും ഇളപ്പവുമായ
രണ്ടുതരം പറയും ഉണ്ടാകരുതു. 15 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു
നീ ദീൎഘായുസ്സോടിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
പടി ഒത്തതും ന്യായമായതുമായിരിക്കേണം;
അങ്ങനെതന്നേ നിന്റെ പറയും ഒത്തതും
ന്യായമായതുമായിരിക്കേണം. 16 ഈ വകയിൽ
അന്യായം ചെയ്യുന്നവനൊക്കെയും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു വെറുപ്പു ആകുന്നു. 17
നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുമ്പോൾ
വഴിയിൽവെച്ചു അമാലേക്ക് നിന്നോടു ചെയ്തതു,
18 അവൻ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാതെ വഴിയിൽ
നിന്റെ നേരെ വന്നു നീ ക്ഷീണിച്ചും തളൎന്നും
ഇരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ പിമ്പിൽ പിന്നണിയിലുള്ള
ബലഹീനരെ ഒക്കെയും സംഹരിച്ച കാൎയ്യം

തന്നേ ഓർത്തുകൊൾക. 19 ആകയാൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു അവകാശമായി
അടക്കുവാൻ തരുന്ന ദേശത്തു ചുറ്റുമുള്ള
നിന്റെ സകലശത്രുക്കളെയും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നീക്കി നിനക്കു സ്വസ്ഥത
തന്നിരിക്കുമ്പോൾ നീ അമാലേക്കിന്റെ ഓർമ്മയെ
ആകാശത്തിൻകീഴിൽനിന്നു മായിച്ചുകളയേണം;
ഇതു മറന്നുപോകരുതു.

26 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
അവകാശമായി തരുന്ന ദേശത്തു നീ ചെന്നു അതു
കൈവശമാക്കി അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ 2 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു
നിന്റെ നിലത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്നതായി
നിലത്തിലെ എല്ലാവക കൃഷിയുടെയും ആദ്യഫലം
കുറെശ്ശ എടുത്തു ഒരു കൊട്ടയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ നാമം
സ്ഥാപിപ്പാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു
പോകേണം. 3 അന്നുള്ള പുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ നീ ചെന്നു അവനോടു: നമുക്കു
തരുമെന്നു യഹോവ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
സത്യംചെയ്ത ദേശത്തു ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു ഞാൻ
ഇന്നു ഏറ്റുപറയുന്നു എന്നു പറയേണം. 4
പുരോഹിതൻ ആ കൊട്ട നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വാങ്ങി നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കേണം. 5 പിന്നെ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നീ
പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: എന്റെ
പിതാവു ദേശാന്തരിയായോരു അരാമ്യനായിരുന്നു;

ചുരുക്കംപേരോടു കൂടി അവൻ മിസ്രയീമിലേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു പരദേശിയായി പാർത്തു;
അവിടെ വലിപ്പവും ബലവും പെരുപ്പവുമുള്ള
ജനമായിത്തീർന്നു. 6 എന്നാൽ മിസ്രയീമ്യർ
ഞങ്ങളോടു തിന്മചെയ്തു ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചു
ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു കഠിനവേല ചെയ്യിച്ചു. 7
അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു;
യഹോവ ഞങ്ങളുടെ നിലവിളി കേട്ടു ഞങ്ങളുടെ
കഷ്ടതയും പ്രയാസവും ഞെരുക്കവും കണ്ടു. 8
യഹോവ ബലമുള്ള കയ്യാലും നീട്ടിയ
ഭുജത്താലും മഹാഭയങ്കരപ്രവൃത്തിയോടും
അടയാളങ്ങളോടും അത്ഭുതങ്ങളോടുംകൂടെ
ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു 9
ഞങ്ങളെ ഈ സ്ഥലത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു;
പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ഈ ദേശം ഞങ്ങൾക്കു
തന്നുമിരിക്കുന്നു. 10 ഇതാ, യഹോവേ, നീ എനിക്കു
തന്നിട്ടുള്ള നിലത്തിലെ ആദ്യഫലം ഞാൻ ഇപ്പോൾ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നെ നീ അതു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നമസ്കരിക്കേണം. 11 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിനക്കും നിന്റെ കുടുംബത്തിന്നും തന്നിട്ടുള്ള
എല്ലാനന്മയിലും നീയും ലേവ്യനും നിങ്ങളുടെ
മദ്ധ്യേയുള്ള പരദേശിയും സന്തോഷിക്കേണം.
12 ദശാംശം എടുക്കുന്ന കാലമായ മൂന്നാം
സംവത്സരത്തിൽ നിന്റെ അനുഭവത്തിലൊക്കെയും
ദശാംശം എടുത്തു ലേവ്യനും പരദേശിയും
അനാഥനും വിധവയും നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു

തൃപ്തിയാംവണ്ണം തിന്മാൻ കൊടുത്തുതീന്നശേഷം
13 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നീ പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നീ എന്നോടു
കല്പിച്ചിരുന്ന കല്പനപ്രകാരമൊക്കെയും ഞാൻ
വിശുദ്ധമായതു എന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു
ലേവ്യന്നും പരദേശിക്കും അനാഥന്നും വിധവെക്കും
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ കല്പന
ലംഘിക്കയോ മറന്നുകളകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 14
എന്റെ ദുഃഖത്തിൽ ഞാൻ അതിൽ നിന്നു
തിന്നിട്ടില്ല; അശുദ്ധനായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ
അതിൽ ഒന്നും നീക്കിവെച്ചിട്ടില്ല; മരിച്ചവന്നു
അതിൽനിന്നു ഒന്നും കൊടുത്തിട്ടുമില്ല; ഞാൻ
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു
കേട്ടു നീ എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 നിന്റെ
വിശുദ്ധവാസസ്ഥലമായ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കി
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെയും നീ ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്തതുപോലെ
ഞങ്ങൾക്കു തന്ന ദേശമായി പാലും തേനും
ഒഴുകുന്ന ദേശത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കേണമേ.
16 ഈ ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ആചരിപ്പാൻ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇന്നു നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നു; നീ അവയെ പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂൎണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണം. 17
യഹോവ നിനക്കു ദൈവമായിരിക്കുമെന്നും
നീ അവന്റെ വഴികളിൽ നടന്നു അവന്റെ
ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളും വിധികളും പ്രമാണിച്ചു
അവന്റെ വചനം അനുസരിക്കേണമെന്നും
നീ ഇന്നു അരുളപ്പാടു കേട്ടിരിക്കുന്നു.

18 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
നീ അവന്നു സ്വന്തജനമായി അവന്റെ
സകലകല്പനകളും പ്രമാണിച്ചു നടക്കുമെന്നും 19
താൻ ഉണ്ടാക്കിയ സകലജാതികൾക്കും
മീതെ നിന്നെ പുകഴ്ചെക്കും കീർത്തിക്കും
മാനത്തിന്നുമായി ഉന്നതമാക്കേണ്ടതിന്നു താൻ
കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധജനമായിരിക്കുമെന്നും ഇന്നു നിന്റെ
വാമൊഴി വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
27 മോശെ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരോടുകൂടെ
ജനത്തോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ ഇന്നു
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല കല്പനകളും
പ്രമാണിപ്പിൻ. 2 നിങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ കടന്നു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു
എത്തുന്ന ദിവസം നീ വലിയ കല്ലുകൾ നാട്ടി
അവെക്കു കുമ്മായം തേക്കേണം: 3 നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതുപോലെ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശമായി പാലും തേനും
ഒഴുകുന്ന ദേശത്തു ചെല്ലുവാൻ കടന്നശേഷം നീ
ഈ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ വചനങ്ങളെല്ലാം
അവയിൽ എഴുതേണം. 4 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ കടന്നിട്ടു ഞാൻ ഇന്നു
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഈ കല്ലുകൾ
ഏബാൽപർവ്വത്തിൽ നാട്ടുകയും അവെക്കു
കുമ്മായം തേക്കുകയും വേണം. 5 അവിടെ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു കല്ലുകൊണ്ടു
ഒരു യാഗപീഠം പണിയേണം; അതിന്മേൽ
ഇരിമ്പു തൊടുവിക്കരുതു. 6 ചെത്താത്ത

കല്ലുകൊണ്ടു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
യാഗപീഠം പണിയേണം; അതിന്മേൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗങ്ങൾ
അപ്പിക്കേണം. 7 സമാധാനയാഗങ്ങളും
അപ്പിച്ചു അവിടെവെച്ചു തിന്നുകയും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
സന്തോഷിക്കയും വേണം; 8 ആ കല്ലുകളിൽ ഈ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ വചനങ്ങളൊക്കെയും നല്ല
തെളിവായി എഴുതേണം. 9 മോശെയും ലേവ്യരായ
പുരോഹിതന്മാരും എല്ലായിസ്രായേലിനോടും:
യിസ്രായേലേ, മിണ്ടാതിരുന്നു കേൾക്ക; ഇന്നു നീ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ജനമായി
തീന്നിരിക്കുന്നു. 10 ആകയാൽ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു അനുസരിച്ചു, ഞാൻ
ഇന്നു നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന അവന്റെ
കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും ആചരിക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 അന്നു മോശെ ജനത്തോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 12 നിങ്ങൾ യോദ്ദാൻ കടന്ന ശേഷം
ജനത്തെ അനുഗ്രഹിപ്പാൻ ഗെരിസീംപവ്വതത്തിൽ
നില്ക്കേണ്ടുന്നവർ: ശിമെയോൻ, ലേവി,
യെഹൂദാ, യിസ്സാഖാർ, യോസേഫ്, ബേന്യാമീൻ.
13 ശപിപ്പാൻ ഏബാൽപവ്വതത്തിൽ
നിൽക്കേണ്ടെന്നവരോ: രൂബേൻ, ഗാദ്, ആശേർ,
സെബൂലൂൻ, ദാൻ, നഫ്താലി. 14 അപ്പോൾ
ലേവ്യർ എല്ലായിസ്രായേല്യരോടും ഉറക്കെ
വിളിച്ചുപറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: 15 ശില്പിയുടെ
കൈപ്പണിയായി യഹോവെക്കു അറെപ്പായ വല്ല
വിഗ്രഹത്തെയും കൊത്തിയോ വാർത്തോ
ഉണ്ടാക്കി രഹസ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവൻ

ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം: ആമേൻ എന്നു
ഉത്തരം പറയേണം. 16 അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ
നിന്ദിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം:
ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 17 കൂട്ടുകാരന്റെ അതിർ
നീക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം:
ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 18 കുരുടനെ വഴി
തെറ്റിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം:
ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 19 പരദേശിയുടെയും
അനാഥന്റെയും വിധവയുടെയും ന്യായം
മറിച്ചുകളയുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം:
ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 20 അപ്പന്റെ
ഭാര്യയോടുകൂടെ ശയിക്കുന്നവൻ അപ്പന്റെ
വസ്ത്രം നീക്കിയതുകൊണ്ടു ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ജനമെല്ലാം: ആമേൻ എന്നു പറയേണം.
21 വല്ല മൃഗത്തോടുംകൂടെ ശയിക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം: ആമേൻ എന്നു
പറയേണം. 22 അപ്പന്റെ മകളോ അമ്മയുടെ മകളോ
ആയ സഹോദരിയോടുകൂടെ ശയിക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം ആമേൻ എന്നു
പറയേണം. 23 അമ്മാവിയമ്മയോടുകൂടെ
ശയിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ജനമെല്ലാം:
ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 24 കൂട്ടുകാരനെ
രഹസ്യമായി കൊല്ലുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ജനമെല്ലാം: ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 25
കുറ്റമില്ലാത്തവനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു
പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ജനമെല്ലാം: ആമേൻ എന്നു പറയേണം. 26 ഈ
ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വചനങ്ങൾ പ്രമാണമാക്കി

അനുസരിച്ചു നടക്കാത്തവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ജനമെല്ലാം: ആമേൻ എന്നു പറയേണം.

28 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു നീ
ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു, ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്ന അവന്റെ സകലകല്പനകളും
പ്രമാണിച്ചു നടന്നാൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെ ഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വജാതികൾക്കും
മീതെ ഉന്നതമാക്കും. 2 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചാൽ ഈ
അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നിനക്കു സിദ്ധിക്കും:
പട്ടണത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും; 3 വയലിൽ
നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 4 നിന്റെ ഗർഭഫലവും
കൃഷിഫലവും മൃഗങ്ങളുടെ ഫലവും നിന്റെ
കന്നുകാലികളുടെ പേറും ആടുകളുടെ പിറപ്പും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 5 നിന്റെ കൊട്ടയും മാവു
കുഴെക്കുന്ന തൊട്ടിയും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 6
അകത്തു വരുമ്പോൾ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.
പുറത്തു പോകുമ്പോൾ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 7
നിന്നോടു എതിർക്കുന്ന ശത്രുക്കളെ യഹോവ
നിന്റെ മുമ്പിൽ തോല്ക്കുമാറാക്കും; അവർ
ഒരു വഴിയായി നിന്റെ നേരെ വരും; ഏഴു
വഴിയായി നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകും. 8
യഹോവ നിന്റെ കളപ്പുരകളിലും നീ തൊടുന്ന
എല്ലാറ്റിലും നിനക്കു അനുഗ്രഹം കല്പിക്കും; നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന ദേശത്തു
അവൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. 9 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു
അവന്റെ വഴികളിൽ നടന്നാൽ യഹോവ
നിന്നോടു സത്യംചെയ്തതുപോലെ നിന്നെ

തനിക്കു വിശുദ്ധജനമാക്കും. 10 യഹോവയുടെ
നാമം നിന്റെമേൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഭൂമിയിലുള്ള സകലജാതികളും കണ്ടു നിന്നെ
ഭയപ്പെടും. 11 നിനക്കു തരുമെന്നു യഹോവ നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്ത ദേശത്തു
യഹോവ നിന്റെ നന്മെക്കായി ഗർഭഫലത്തിലും
കന്നുകാലികളുടെ ഫലത്തിലും നിന്റെ നിലത്തിലെ
ഫലത്തിലും നിനക്കു സമൃദ്ധിനല്കും. 12
തക്കസമയത്തു നിന്റെ ദേശത്തിന്നു മഴ തരുവാനും
നിന്റെ വേല ഒക്കെയും അനുഗ്രഹിപ്പാനും യഹോവ
നിനക്കു തന്റെ നല്ല ഭണ്ഡാരമായ ആകാശം
തുറക്കും; നീ അനേകം ജാതികൾക്കു വായിപ്പ
കൊടുക്കും; എന്നാൽ നീ വായിപ്പ വാങ്ങുകയില്ല. 13
ഞാൻ എന്നു നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പനകൾ കേട്ടു
പ്രമാണിച്ചുനടന്നാൽ യഹോവ നിന്നെ വാലല്ല,
തല ആക്കും; നീ ഉയർച്ച തന്നേ പ്രാപിക്കും;
താഴ്ച പ്രാപിക്കയില്ല. 14 ഞാൻ ഇന്നു
നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന വചനങ്ങളിൽ
യാതൊന്നെങ്കിലും വിട്ടു അന്യദൈവങ്ങളെ
പിന്തുടർന്നു സേവിപ്പാൻ നീ ഇടത്തോട്ടോ
വലത്തോട്ടോ മാറരുതു. 15 എന്നാൽ നീ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു കേട്ടു, ഞാൻ
ഇന്നു നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന അവന്റെ
കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണിച്ചുനടക്കാഞ്ഞാൽ
ഈ ശാപം ഒക്കെയും നിനക്കു വന്നു ഭവിക്കും: 16
പട്ടണത്തിൽ നീ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. വയലിലും
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. 17 നിന്റെ കൊട്ടയും
മാവുകുഴെക്കുന്ന തൊട്ടിയും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

18 നിന്റെ ഗർഭഫലവും കൃഷിഫലവും
കന്നുകാലികളുടെ പേറും ആടുകളുടെ പിറപ്പും
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും; 19 അകത്തു വരുമ്പോൾ നീ
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും; പുറത്തുപോകുമ്പോൾ നീ
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. 20 എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു ചെയ്ത
ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം നീ വേഗത്തിൽ
മുടിഞ്ഞുപോകുംവരെ നിന്റെ കൈ തൊടുന്ന
എല്ലാറ്റിലും യഹോവ ശാപവും പരിഭ്രമവും പ്രാക്കും
അയക്കും. 21 നീ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന
ദേശത്തു നിന്നു നിന്നെ മുടിച്ചുകളയുംവരെ
യഹോവ നിനക്കു മഹാമാരി പിടിപ്പിക്കും. 22
ക്ഷയരോഗം, ജ്വരം, പുകച്ചൽ, അത്യുഷ്ണം,
വരൾച്ച, വെൺകതിർ, വിഷമഞ്ഞു എന്നിവയാൽ
യഹോവ നിന്നെ ബാധിക്കും; നീ നശിക്കുംവരെ
അവ നിന്നെ പിന്തുടരും. 23 നിന്റെ തലെക്കു
മീതെയുള്ള ആകാശം ചെമ്പും നിനക്കു കീഴുള്ള
ഭൂമി ഇരിമ്പും ആകും. 24 യഹോവ നിന്റെ
ദേശത്തിലെ മഴയെ പൊടിയും പൂഴിയും ആക്കും;
നീ നശിക്കുംവരെ അതു ആകാശത്തിൽനിന്നു
നിന്റെമേൽ പെയ്യും. 25 ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ
യഹോവ നിന്നെ തോല്ക്കുമാറാക്കും. നീ
ഒരു വഴിയായി അവരുടെ നേരെ ചെല്ലും;
ഏഴു വഴിയായി അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിപ്പോകും; നീ ഭൂമിയിലെ സകലരാജ്യങ്ങൾക്കും
ഒരു ബാധയായ്തീരും. 26 നിന്റെ ശവം
ആകാശത്തിലെ സകലപക്ഷികൾക്കും ഭൂമിയിലെ
മൃഗങ്ങൾക്കും ഇര ആകും; അവയെ
ആട്ടികളവാൻ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. യഹോവ
നിന്നെ മിസ്രയീമിലെ 27 പരുക്കൾ, മൂലവ്യാധി,

ചൊറി, ചിരങ്ങു എന്നിവയാൽ ബാധിക്കും;
അവ സൌഖ്യമാകുകയുമില്ല. 28 ഭ്രാന്തും
അന്ധതയും ചിത്തഭ്രമവുംകൊണ്ടു യഹോവ
നിന്നെ ബാധിക്കും. 29 കുരുടൻ അന്ധതമസ്സിൽ
തപ്പിനടക്കുന്നതുപോലെ നീ ഉച്ചസമയത്തു
തപ്പിനടക്കും. നീ പോകുന്നേടത്തെങ്ങും
നിനക്കു ഗുണംവരികയില്ല; നീ എപ്പോഴും
പീഡിതനും അപഹാരഗതനും ആയിരിക്കും;
നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടാകയുമില്ല. 30 നീ
ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹത്തിന്നു നിയമിക്കും;
മറ്റൊരുത്തൻ അവളെ പരിഗ്രഹിക്കും. നീ
ഒരു വിടു പണിയിക്കും; എങ്കിലും അതിൽ
പാക്കയില്ല. നീ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കും;
ഫലം അനുഭവിക്കയില്ല. 31 നിന്റെ കാളയെ
നിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു അറുക്കും; എന്നാൽ നീ
അതിന്റെ മാംസം തിന്നുകയില്ല. നിന്റെ കഴുതയെ
നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകും;
തിരികെ കിട്ടുകയില്ല. നിന്റെ ആടുകൾ
ശത്രുക്കൾക്കു കൈവശമാകും; അവയെ
വിടുവിപ്പാൻ നിനക്കു ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. 32
നിന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും അന്യജാതിക്കു
അടിമകളാകും; നിന്റെ കണ്ണു ഇടവിടാതെ അവരെ
നോക്കിയിരുന്നു ക്ഷീണിക്കും; എങ്കിലും
നിന്നാൽ ഒന്നും സാധിക്കയില്ല. 33 നിന്റെ
കൃഷിഫലവും നിന്റെ അദ്ധ്വാനമൊക്കെയും നീ
അറിയാത്ത ജാതിക്കാർ അനുഭവിക്കും; നീ
എല്ലാനാളും ബാധിതനും പീഡിതനും ആകും. 34
നിന്റെ കാണ്ണാലെ കാണുന്ന കാഴ്ചയാൽ
നിനക്കു ഭ്രാന്തു പിടിക്കും. 35 സൌഖ്യമാകാത്ത

പരുക്കളാൽ യഹോവ നിന്നെ ഉള്ളങ്കാൽതുടങ്ങി
നെറുകവരെ ബാധിക്കും. 36 യഹോവ നിന്നെയും
നീ നിന്റെ മേൽ ആക്കിയ രാജാവിനെയും
നീയാകട്ടെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരാകട്ടെ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ജാതിയുടെ അടുക്കൽ
പോകുമാറാക്കും; അവിടെ നീ മരവും കല്ലുമായ
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിക്കും. 37 യഹോവ നിന്നെ
കൊണ്ടുപോകുന്ന സകലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ നീ സ്തംഭനത്തിന്നും പഴഞ്ചൊല്ലിന്നും
പരിഹാസത്തിന്നും വിഷയമായ്തീരും. 38 നീ വളരെ
വിത്തു നിലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; എന്നാൽ
വെട്ടുക്കിളി തിന്നുകളകകൊണ്ടു കുറെ മാത്രം
കൊയ്യും. 39 നീ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ നട്ടു രക്ഷ
ചെയ്യും; എങ്കിലും പുഴു തിന്നുകളകകൊണ്ടു
വീഞ്ഞു കുടിക്കയില്ല; പഴം ശേഖരിക്കയുമില്ല. 40
ഒലിവുവൃക്ഷങ്ങൾ നിന്റെ നാട്ടിൽ ഒക്കെയും
ഉണ്ടാകും; എങ്കിലും നീ എണ്ണ തേക്കയില്ല; അതിന്റെ
പിഞ്ചു പൊഴിഞ്ഞുപോകും. 41 നീ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിക്കും; എങ്കിലും അവർ
നിനക്കു ഇരിക്കയില്ല; അവർ പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകേണ്ടിവരും. 42 നിന്റെ വൃക്ഷങ്ങളും നിന്റെ
ഭൂമിയുടെ ഫലവും എല്ലാം പുഴു തിന്നുകളയും. 43
നിന്റെ ഇടയിലുള്ള പരദേശി നിനക്കു മീതെ
ഉയന്നുയന്നു വരും; നീയോ താണുതാണുപോകും.
44 അവർ നിനക്കു വായിപ്പ തരും; അവന്നു വായിപ്പ
കൊടുപ്പാൻ നിനക്കു ഉണ്ടാകയില്ല; അവൻ തലയും
നീ വാലുമായിരിക്കും. 45 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു കേട്ടു അവൻ നിന്നോടു
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണിച്ചു

നടക്കായ്കകൊണ്ടു ഈ ശാപം ഒക്കെയും
നിന്റെ മേൽ വരികയും നീ നശിക്കുംവരെ
നിന്നെ പിന്തുന്നു പിടിക്കയും ചെയ്യും. 46 അവ
ഒരടയാളവും അത്ഭുതവുമായി നിന്നോടും നിന്റെ
സന്തതിയോടും എന്നേക്കും പറ്റിയിരിക്കും. 47
സകല വസ്തുക്കളുടെയും സമൃദ്ധിഹേതുവായിട്ടു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ ഉന്മേഷത്തോടും
നല്ല ഹൃദയസന്തോഷത്തോടുംകൂടെ
സേവിക്കായ്കകൊണ്ടു 48 യഹോവ
നിന്റെ നേരെ അയക്കുന്ന ശത്രുക്കളെ നീ
വിശപ്പോടും ദാഹത്തോടും നഗ്നതയോടും
എല്ലാഞെരുക്കത്തോടുംകൂടെ സേവിക്കും; നിന്നെ
നശിപ്പിക്കുംവരെ അവൻ നിന്റെ കഴുത്തിൽ
ഒരു ഇരിമ്പുനുകം വെക്കും. 49 യഹോവ
ദൂരത്തുനിന്നു, ഭൂമിയുടെ അറുതിയിൽനിന്നു, ഒരു
ജാതിയെ കഴുകൻ പറന്നു വരുന്നതുപോലെ
നിന്റെമേൽ വരുത്തും. അവർ നീ അറിയാത്ത ഭാഷ
പറയുന്ന ജാതി; 50 വൃദ്ധനെ ആദരിക്കയോ
ബാലനോടു കനിവു തോന്നുകയോ ചെയ്യാത്ത
ഉഗ്രമുഖമുള്ള ജാതി. 51 നീ നശിക്കുംവരെ അവർ
നിന്റെ മൃഗഫലവും നിന്റെ കൃഷിഫലവും
തിന്നും; അവർ നിന്നെ നശിപ്പിക്കുംവരെ
ധാന്യമോ വീഞ്ഞോ എണ്ണയോ നിന്റെ
കന്നുകാലികളുടെ പേറോ ആടുകളുടെ പിറപ്പോ
ഒന്നും നിനക്കു ശേഷിപ്പിക്കയില്ല. 52 നിന്റെ
ദേശത്തു എല്ലാടവും നീ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന
ഉയരവും ഉറപ്പുമുള്ള മതിലുകൾ വീഴുംവരെ
അവർ നിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും നിന്നെ
നിരോധിക്കും; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ

നിനക്കു തന്ന നിന്റെ ദേശത്തു എല്ലാടുവുമുള്ള
നിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും അവർ നിന്നെ
നിരോധിക്കും. 53 ശത്രു നിന്നെ ഞെരുക്കുന്ന
ഞെരുക്കത്തിലും നിരോധത്തിലും നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ
ഗർഭഫലമായ പുത്രന്മാരുടെയും പുത്രിമാരുടെയും
മാംസം നീ തിന്നും. 54 നിന്റെ മദ്ധ്യേ മൃദുശരീരയും
മഹാസുഖഭോഗിയും ആയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
തന്റെ സഹോദരനോടും തന്റെ മാർവ്വിടത്തിലെ
ഭാര്യയോടും തനിക്കു ശേഷിക്കുന്ന മക്കളോടും 55
ലുബ്ധനായി അവരിൽ ആക്കും താൻ തിന്നുന്ന
തന്റെ മക്കളുടെ മാംസത്തിൽ ഒട്ടും കൊടുക്കയില്ല;
ശത്രു നിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും നിന്നെ
ഞെരുക്കുന്ന ഞെരുക്കത്തിലും നിരോധത്തിലും
അവന്നു ഒന്നും ശേഷിച്ചിരിക്കയില്ല. 56
ദേഹമാർദ്ദവംകൊണ്ടും കോമളത്വംകൊണ്ടും
തന്റെ ഉള്ളങ്കാൽ നിലത്തുവെപ്പാൻ മടിക്കുന്ന
തന്വംഗിയും സുഖഭോഗിനിയുമായ സ്ത്രീ തന്റെ
മാർവ്വിടത്തിലെ ഭർത്താവിന്നും തന്റെ മകന്നും
മകൾക്കും തന്റെ കാലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന മറുപ്പിള്ളയെയും താൻ പ്രസവിക്കുന്ന
കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൊടുക്കാതവണ്ണം ലുബ്ധയായി
57 ശത്രു നിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നെ
ഞെരുക്കുന്ന ഞെരുക്കത്തിലും നിരോധത്തിലും
സകലവസ്തുക്കളുടെയും ദുർല്ലഭത്വംനിമിത്തം
അവൾ അവരെ രഹസ്യമായി തിന്നും. 58
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്ന മഹത്തും
ഭയങ്കരവുമായ നാമത്തെ നീ ഭയപ്പെട്ടു ഈ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ

ന്യായപ്രമാണത്തിലെ സകലവചനങ്ങളും
പ്രമാണിച്ചനുസരിച്ചു നടക്കാഞ്ഞാൽ 59 യഹോവ
നിന്റെമേലും നിന്റെ സന്തതിയുടെമേലും
നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന അപൂർവ്വമായ മഹാബാധകളും
നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന വല്ലാത്ത രോഗങ്ങളും
വരുത്തും. 60 നീ പേടിക്കുന്ന മിസ്രയീമിലെ
വ്യാധികളൊക്കെയും അവൻ നിന്റെമേൽ
വരുത്തും; അവ നിന്നെ പറ്റിപ്പിടിക്കും. 61 ഈ
ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ലാത്ത
62 സകല രോഗവും ബാധയുംകൂടെ നീ
നശിക്കുംവരെ യഹോവ നിന്റെമേൽ
വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രംപോലെ പെരുകിയിരുന്ന നിങ്ങൾ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു
കേൾക്കായ്കകൊണ്ടു ചുരുക്കംപേരായി
ശേഷിക്കും. 63 നിങ്ങൾക്കു ഗുണംചെയ്വാനും
നിങ്ങളെ വദ്ധിപ്പിപ്പാനും യഹോവ നിങ്ങളുടെമേൽ
പ്രസാദിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്നേ നിങ്ങളെ
നശിപ്പിപ്പാനും നിർമ്മൂലമാക്കുവാനും യഹോവ
പ്രസാദിച്ചു, നീ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന
ദേശത്തുനിന്നു നിങ്ങളെ പറിച്ചുകളയും. 64
യഹോവ നിന്നെ ഭൂമിയുടെ ഒരറ്റംമുതൽ
മറ്റെ അറ്റംവരെ സർവ്വജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ ചിതറിക്കും; അവിടെ നീയും നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവയായി മരവും
കല്ലുംകൊണ്ടുള്ള അന്യദൈവങ്ങളെ നീ
സേവിക്കും. 65 ആ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
നിനക്കു സ്വസ്ഥത കിട്ടുകയില്ല; നിന്റെ കാലിന്നു
വിശ്രാമസ്ഥലം ഉണ്ടാകയില്ല; അവിടെ യഹോവ

നിനക്കു വിറെക്കുന്ന ഹൃദയവും മങ്ങുന്ന
കണ്ണും നിരാശയുള്ള മനസ്സും തരും. 66 നിന്റെ
ജീവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ തൂങ്ങിയിരിക്കും; രാവും
പകലും നീ പേടിച്ചു പാക്കും; പ്രാണഭയം നിന്നെ
വിട്ടുമാറുകയില്ല. 67 നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ
പേടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പേടിനിമിത്തവും
നീ കണ്ണാലെ കാണുന്ന കാഴ്ചനിമിത്തവും
നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ: സന്ധ്യ ആയെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു എന്നും സന്ധ്യാകാലത്തു:
നേരം വെളുത്തെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു
എന്നും നീ പറയും. 68 നീ ഇനി കാണുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞ വഴിയായി
യഹോവ നിന്നെ കപ്പൽ കയറ്റി മിസ്രയീമിലേക്കു
മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകും; അവിടെ നിങ്ങളെ
ശത്രുക്കൾക്കു അടിയാരും അടിയാട്ടികളുമായി
വില്പാൻ നിത്തും; എന്നാൽ നിങ്ങളെ വാങ്ങുവാൻ
ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. ഹോരേബിൽവെച്ചു
യിസ്രായേൽമക്കളോടു ചെയ്ത നിയമത്തിന്നും
പുറമെ മോവാബ് ദേശത്തുവെച്ചു അവരോടു
ചെയ്‌വാൻ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ച
നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ഇവ തന്നേ.

29 മോശെ എല്ലായിസ്രയേലിനെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: യഹോവ
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു നിങ്ങൾ കാൺകെ
ഫറവോനോടും അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരോടും
അവന്റെ സവ്വദേശത്തോടും ചെയ്തതു ഒക്കെയും
നിങ്ങൾ കണ്ടുവല്ലോ. 2 നിങ്ങൾ കണ്ണാലെ
കണ്ട വലിയ പരീക്ഷകളും അടയാളങ്ങളും
മഹാത്ഭുതങ്ങളും തന്നേ. 3 എങ്കിലും തിരിച്ചറിയുന്ന

ഹൃദയവും കാണുന്ന കണ്ണും കേൾക്കുന്ന
ചെവിയും യഹോവ നിങ്ങൾക്കു ഇന്നുവരെയും
തന്നിട്ടില്ല. 4 ഞാൻ നാല്പതു സംവത്സരം നിങ്ങളെ
മരുഭൂമിയിൽ നടത്തി; നിങ്ങൾ ഉടുത്തിരുന്ന
വസ്ത്രം ജീർണ്ണിച്ചിട്ടില്ല; കാലിലെ ചെരിപ്പു
പഴകീട്ടുമില്ല. 5 യഹോവയായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ അപ്പം തിന്നിട്ടില്ല, വീഞ്ഞും മദ്യവും
കുടിച്ചിട്ടുമില്ല. 6 നിങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ
ഹെശ്ബോൻ രാജാവായ സീഹോനും ബാശാൻ
രാജാവായ ഓഗും നമ്മുടെനേരെ യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവന്നു. 7 എന്നാറെ നാം അവരെ
തോല്പിച്ചു, അവരുടെ രാജ്യം പിടിച്ചു രൂബേന്യർക്കും
ഗാദ്യർക്കും മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നും
അവകാശമായി കൊടുത്തു. 8 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും സാധിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ
നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു നടപ്പിൻ. 9
ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തലവന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
പ്രമാണികളും യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരൊക്കെയും
തന്നേ. 10 നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ, ഭാര്യമാർ,
നിന്റെ പാളയത്തിൽ വിറകു കീറുകയും വെള്ളം
കോരുകയും ചെയ്യുന്ന പരദേശി എന്നിങ്ങനെ
എല്ലാവരും 11 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെയും
അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്, യാക്കോബ്
എന്ന നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു അവൻ
സത്യംചെയ്തതുപോലെയും ഇന്നു നിന്നെ
തനിക്കു ജനമാക്കേണ്ടതിന്നും താൻ നിനക്കു
ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നും 12 നിന്റെ ദൈവമായ

യഹോവ ഇന്നു നിന്നോടു ചെയ്യുന്ന നിയമത്തിലും
സത്യബന്ധത്തിലും പ്രവേശിപ്പാൻ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നു. 13 ഞാൻ ഈ നിയമവും
സത്യബന്ധവും ചെയ്യുന്നതു നിങ്ങളോടു മാത്രമല്ല,
14 ഇന്നു നമ്മോടുകൂടെ നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നവരോടും
ഇന്നു ഇവിടെ നമ്മോടു കൂടെ ഇല്ലാത്തവരോടും
തന്നേ. 15 നാം മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങനെ പാൎത്തു
എന്നും നിങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്ന ജാതികളുടെ
നടുവിൽകൂടി എങ്ങനെ കടന്നു എന്നും നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 16 അവരുടെ മ്ലേച്ഛതകളും
അവരുടെ ഇടയിൽ മരവും കല്ലും വെള്ളിയും
പൊന്നും കൊണ്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങൾ
കണ്ടിട്ടുണ്ടു. 17 ആ ജാതികളുടെ ദേവന്മാരെ
ചെന്നു സേവിക്കേണ്ടതിന്നു ഇന്നു നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ വിട്ടുമാറുവാൻ മനസ്സുള്ള
യാതൊരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും യാതൊരു
കുലവും ഗോത്രവും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകരുതു;
നഞ്ചും കൈപ്പുമുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന
യാതൊരുവേരും അരുതു. 18 അങ്ങനെയുള്ളവൻ
ഈ ശാപവചനങ്ങളെ കേൾക്കുമ്പോൾ: വരണ്ടതും
നനവുള്ളതും ഒരുപോലെ നശിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യപ്രകാരം
നടന്നാലും എനിക്കു സുഖം ഉണ്ടാകുമെന്നു
പറഞ്ഞു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെത്താൻ
അനുഗ്രഹിക്കും. 19 അവനോടു ക്ഷമിപ്പാൻ
യഹോവെക്കു മനസ്സുവരാതെ യഹോവയുടെ
കോപവും തീക്ഷ്ണതയും ആ മനുഷ്യന്റെ
നേരെ ജ്വലിക്കും; ഈ പുസ്തകത്തിൽ

എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശാപം ഒക്കെയും അവന്റെ
മേൽ വരും; യഹോവ ആകാശത്തിൻകീഴിൽനിന്നു
അവന്റെ നാമം മായിച്ചുകളയും. 20 ഈ
ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന
നിയമത്തിലെ സകലശാപങ്ങൾക്കും
തക്കവണ്ണം യഹോവ യിസ്രായേലിന്റെ
സകലഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ
ദോഷത്തിന്നായി വേറുതിരിക്കും. 21 നിങ്ങളുടെ
ശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന തലമുറയായ നിങ്ങളുടെ
മക്കളും ദൂരദേശത്തുനിന്നു വരുന്ന അന്യനും
ദേശത്തിലെ ബാധകളും യഹോവ അവിടെ
വരുത്തിയ രോഗങ്ങളും 22 യഹോവ തന്റെ
കോപത്തിലും ക്രോധത്തിലും സോദോം, ഗൊമോര,
അദമ, സെബോയീം എന്ന പട്ടണങ്ങളെ
മറിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ വിതയും വിളവും
ഇല്ലാതെയും പുല്ലുപോലും മുളെക്കാതെയും
ഗന്ധകവും ഉപ്പും കത്തിയിരിക്കുന്ന
ദേശമൊക്കെയും കാണുമ്പോൾ 23 യഹോവ ഈ
ദേശത്തോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു എന്തു?
ഈ മഹാക്രോധാഗ്നിയുടെ കാരണം എന്തു
എന്നു സകലജാതികളും ചോദിക്കും. 24
അതിന്നുണ്ടാകുന്ന മറുപടി എന്തെന്നാൽ:
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവ അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ അവരോടു ചെയ്തിരുന്ന
നിയമം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു; 25 തങ്ങൾ അറികയോ
തങ്ങൾക്കു നിയമിച്ചുകിട്ടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത
അന്യദൈവങ്ങളെ അവർ ചെന്നു സേവിക്കയും
നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. 26 അതുകൊണ്ടു ഈ

പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശാപം
ഒക്കെയും ഈ ദേശത്തിന്മേൽ വരുത്തുവാൻ
തക്കവണ്ണം യഹോവയുടെ കോപം അതിന്റെനേരെ
ജ്വലിച്ചു. 27 യഹോവ കോപത്തോടും
ക്രോധത്തോടും വലിയ വെറുപ്പോടുംകൂടെ അവരെ
അവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു പറിച്ചുകളകയും
ഇന്നുള്ളതുപോലെ അവരെ മറ്റൊരു
ദേശത്തേക്കു തള്ളിവിടുകയും ചെയ്തു. 28
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കുള്ളവയത്രേ;
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയോ നാം ഈ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ സകലവചനങ്ങളും
അനുസരിച്ചുനടക്കേണ്ടതിന്നു എന്നേക്കും
നമുക്കും നമ്മുടെ മക്കൾക്കും ഉള്ളവയാകുന്നു.

30 ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന
അനുഗ്രഹവും ശാപവുമായ ഈ വചനങ്ങൾ
ഒക്കെയും നിന്റെമേൽ നിവൃത്തിയായി
വന്നിട്ടു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുള്ള അതതു ജാതികളുടെ
ഇടയിൽവെച്ചു നീ അവയെ നിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ ഓർത്തു 2 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു
നീയും നിന്റെ മക്കളും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ, ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്നതുപോലെ ഒക്കെയും
അവന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചാൽ 3 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ സ്ഥിതി മാറ്റുകയും
നിന്നോടു മനസ്സലിഞ്ഞു നിങ്കലേക്കു
തിരികയും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ

ചിതറിച്ചിരുന്ന സകലജാതികളിൽനിന്നും
നിന്നെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യും. 4
നിനക്കുള്ളവർ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെ
ചിതറിപ്പോയിരുന്നാലും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അവിടെനിന്നു നിന്നെ കൂട്ടിച്ചേർക്കും;
അവിടെനിന്നു അവൻ നിന്നെ കൊണ്ടുവരും. 5
നിന്റെ പിതാക്കന്മാർക്കു കൈവശമായിരുന്ന
ദേശത്തേക്കു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
കൊണ്ടുവരും; നീ അതു കൈവശമാക്കും;
അവൻ നിനക്കു ഗുണംചെയ്തു നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരെക്കാൾ നിന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. 6 നീ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ ഹൃദയവും
നിന്റെ സന്തതിയുടെ ഹൃദയവും പരിച്ഛേദന ചെയ്യും.
7 ഈ ശാപങ്ങളെ ഒക്കെയും നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെമേലും നിന്നെ
പകെച്ചു ഉപദ്രവിക്കുന്നവരുടെമേലും വരുത്തും. 8
നീ മനസ്സു തിരിഞ്ഞു യഹോവയുടെ വാക്കുകേട്ടു
ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന
അവന്റെ സകലകല്പനകളും അനുസരിച്ചു
നടക്കയും 9 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ
കൈകളുടെ സകലപ്രവൃത്തിയിലും നിന്റെ
ഗർഭഫലത്തിലും മൃഗഫലത്തിലും കൃഷിഫലത്തിലും
നിനക്കു നന്മെക്കായി അഭിവൃദ്ധി നല്കുകയും
ചെയ്യും. 10 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
വാക്കു കേട്ടു ഈ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന അവന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും

പ്രമാണിക്കയും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
അടുക്കലേക്കു പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂൎണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ തിരികയും
ചെയ്താൽ യഹോവ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരിൽ
പ്രസാദിച്ചിരുന്നതുപോലെ നിന്നിലും
നന്മെക്കായിട്ടു വീണ്ടും പ്രസാദിക്കും. 11 ഞാൻ
ഇന്നു നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഈ കല്പന
നിനക്കു പ്രായസമുള്ളതല്ല, ദൂരമായുള്ളതുമല്ല. 12
ഞങ്ങൾ കേട്ടു അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു ആർ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കയറി കൊണ്ടുവന്നു തരും എന്നു
പറയത്തക്കവണ്ണം അതു സ്വൎഗ്ഗത്തിലല്ല; 13 ഞങ്ങൾ
കേട്ടു അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു ആർ സമുദ്രം കടന്നു
കൊണ്ടുവന്നു തരും എന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം
അതു സമുദ്രത്തിന്നക്കരെയുമല്ല; 14 നീ
അനുസരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം, വചനം നിനക്കു
ഏറ്റവും സമീപത്തു, നിന്റെ വായിലും നിന്റെ
ഹൃദയത്തിലും തന്നേ ഇരിക്കുന്നു. 15 ഇതാ,
ഞാൻ ഇന്നു ജീവനും ഗുണവും, മരണവും
ദോഷവും നിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. 16
എങ്ങനെയെന്നാൽ നീ ജീവിച്ചിരുന്നു
പെരുകുകയും നീ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന
ദേശത്തു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ സ്നേഹിപ്പാനും അവന്റെ
വഴികളിൽ നടപ്പാനും അവന്റെ കല്പനകളും
ചട്ടങ്ങളും വിധികളും പ്രമാണിപ്പാനും ഞാൻ ഇന്നു
നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 17 എന്നാൽ നീ
അനുസരിക്കാതെ നിന്റെ ഹൃദയം മറികയും
നീ വശീകരിക്കപ്പെട്ടു അന്യദൈവങ്ങളെ

നമസ്കരിച്ചു സേവിക്കയും ചെയ്താൽ 18
നീ യോർദ്ദാൻ കടന്നു കൈവശമാക്കുവാൻ
ചെല്ലുന്നദേശത്തു ദീർഘായുസ്സോടിരിക്കാതെ
നിശ്ചയമായിട്ടു നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ
ഇന്നു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. 19 ജീവനും
മരണവും, അനുഗ്രഹവും ശാപവും നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ഞാൻ
ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഇന്നു സാക്ഷി
വെക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു നീയും നിന്റെ
സന്തതിയും ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നും 20 യഹോവ
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമിന്നും
യിസ്ഹാക്കിന്നും യാക്കോബിന്നും
കൊടുക്കുമെന്നു സത്യംചെയ്ത ദേശത്തു
നീ പാർപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ സ്നേഹിക്കയും അവന്റെ
വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കയും അവനോടു
ചേർന്നിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നും ജീവനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക; അതല്ലോ നിനക്കു
ജീവനും ദീർഘായുസ്സും ആകുന്നു.

31 മോശെ ചെന്നു ഈ വചനങ്ങൾ എല്ലാ
യിസ്രായേലിനെയും കേൾപ്പിച്ചു. 2 പിന്നെ
അവരോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
എനിക്കു ഇപ്പോൾ നൂറ്റിരുപതു വയസ്സായി;
ഇനി പോകുവാനും വരുവാനും എനിക്കു
കഴിവില്ല; യഹോവ എന്നോടു: ഈ യോർദ്ദാൻ
നീ കടക്കുകയില്ല എന്നു കല്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടു. 3
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ തന്നെ നിനക്കു
മുമ്പായി കടന്നുപോകും; ഈ ജാതികളെ
അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കയും നീ

അവരുടെ ദേശം കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്യും;
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ യോശുവ
നിനക്കു നായകനായി കടന്നുപോകും. 4 താൻ
സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞ അമോര്യ്യരാജാക്കന്മാരായ
സീഹോനോടും ഓഗിനോടും അവരുടെ
ദേശത്തോടും ചെയ്തതുപോലെ യഹോവ
ഇവരോടും ചെയ്യും. 5 യഹോവ അവരെ
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനപ്രകാരമൊക്കെയും
നിങ്ങൾ അവരോടു ചെയ്യേണം. 6 ബലവും
ധൈര്യ്യവുമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ; അവരെ
പേടിക്കരുതു, ഭ്രമിക്കയുമരുതു; നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്നേ നിന്നോടുകൂടെ
പോരുന്നു; അവൻ നിന്നെ കൈവിടുകയില്ല,
ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല. 7 പിന്നെ മോശെ
യോശുവയെ വിളിച്ചു എല്ലായിസ്രായേലും
കാൺകെ അവനോടു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
ബലവും ധൈര്യ്യവുമുള്ളവനായിരിക്ക;
യഹോവ ഈ ജനത്തിന്നു കൊടുക്കുമെന്നു
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്ത
ദേശത്തേക്കു നീ അവരോടുകൂടെ ചെല്ലും;
അതിനെ അവക്കു വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും. 8
യഹോവതന്നേ നിനക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു;
അവൻ നിന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കും; നിന്നെ
കൈവിടുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല; നീ
പേടിക്കരുതു, ഭ്രമിക്കയുമരുതു. 9 അനന്തരം
മോശെ ഈ ന്യായപ്രമാണം എഴുതി
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം ചുമക്കുന്ന
ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാരെയും യിസ്രായേലിന്റെ

എല്ലാമൂപ്പന്മാരെയും ഏല്പിച്ചു 10 മോശെ അവരോടു
കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: ഏഴേഴു സംവത്സരം
കൂടുമ്പോൾ ഉള്ള വിമോചനസംവത്സരത്തിലെ
കൂടാരപ്പെരുനാളിൽ 11 യിസ്രായേൽ മുഴുവനും
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വരുമ്പോൾ
ഈ ന്യായപ്രമാണം എല്ലായിസ്രായേല്യരും
കേൾക്കെ അവരുടെ മുമ്പാകെ വായിക്കേണം. 12
പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും നിന്റെ
പട്ടണത്തിലുള്ള പരദേശിയും കേട്ടു പഠിച്ചു
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു ഈ
ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും
പ്രമാണിച്ചുനടക്കേണ്ടതിന്നും 13 അവയെ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അവരുടെ മക്കൾ
കേൾക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ യോർദ്ദാൻ കടന്നു
കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ഭയപ്പെടുവാൻ
പഠിക്കേണ്ടതിന്നും ജനത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടേണം. 14
അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു: നീ മരിപ്പാനുള്ള
സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ യോശുവെക്കു
കല്പന കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ വിളിച്ചു
നിങ്ങൾ സമാഗമനകൂടാരത്തിങ്കൽ വന്നുനില്പിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ മോശെയും യോശുവയും
ചെന്നു സമാഗമനകൂടാരത്തിങ്കൽ നിന്നു.
15 അപ്പോൾ യഹോവ മേഘസ്തംഭത്തിൽ
കൂടാരത്തിങ്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി; മേഘസ്തംഭം
കൂടാരവാതിലിന്നു മീതെനിന്നു. 16 യഹോവ
മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: നീ

നിന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിക്കും;
എന്നാൽ ഈ ജനം പാപ്പാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശത്തിലെ
നിവാസികളുടെ അന്യദൈവങ്ങളെ പിൻചെന്നു
പരസംഗം ചെയ്കയും എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ
അവരോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്റെ നിയമം
ലംഘിക്കയും ചെയ്യും. 17 എന്റെ കോപം
അവരുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചിട്ടു ഞാൻ അവരെ
ഉപേക്ഷിക്കയും എന്റെ മുഖം അവക്കു മറെക്കയും
ചെയ്യും; അവർ നാശത്തിന്നിരയായ്തീരും;
അനേകം അനത്ഥങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും അവക്കു
ഭവിക്കും; നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടല്ലയോ ഈ അനത്ഥങ്ങൾ
നമുക്കു ഭവിച്ചതു എന്നു അവർ അന്നു പറയും. 18
എങ്കിലും അവർ അന്യദൈവങ്ങളുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുള്ള
സകലദോഷവുംനിമിത്തം ഞാൻ അന്നു എന്റെ
മുഖം മറെച്ചുകളയും. 19 ആകയാൽ ഈ
പാട്ടു എഴുതി യിസ്രായേൽമക്കളെ പഠിപ്പിക്ക;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ നേരെ ഈ പാട്ടു എനിക്കു
സാക്ഷിയായിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതു അവക്കു
വായ്പാഠമാക്കിക്കൊടുക്കുക. 20 ഞാൻ
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്തതായി
പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തു അവരെ
എത്തിച്ചശേഷം അവർ തിന്നു തൃപ്തരായി
തടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അന്യദൈവങ്ങളുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു അവയെ സേവിക്കയും
എന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചു എന്നെ കോപിപ്പിക്കയും
ചെയ്യും. 21 എന്നാൽ അനേകം അനത്ഥങ്ങളും
കഷ്ടങ്ങളും അവക്കു ഭവിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ

സന്തതിയുടെ വായിൽനിന്നു മറന്നുപോകാത്ത ഈ
പാട്ടു അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയും; ഞാൻ
സത്യംചെയ്ത ദേശത്തു അവരെ എത്തിക്കുമ്മുമ്പേ
ഇന്നു തന്നേ അവക്കുള്ള നിരൂപണങ്ങളെ ഞാൻ
അറിയുന്നു. 22 ആകയാൽ മോശെ അന്നു തന്നേ
ഈ പാട്ടു എഴുതി യിസ്രായേൽമക്കളെ പഠിപ്പിച്ചു. 23
പിന്നെ അവൻ നൂന്റെ മകനായ യോശുവയോടു:
ബലവും ധൈര്യവുമുള്ളവനായിരിക്ക; ഞാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു സത്യംചെയ്ത ദേശത്തു നീ
അവരെ എത്തിക്കും; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കും എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 24 മോശെ ഈ
ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വചനങ്ങൾ മുഴുവനും ഒരു
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിത്തീന്നപ്പോൾ 25
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം ചുമക്കുന്ന
ലേവ്യരോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
26 ഈ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം എടുത്തു
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നിയമ
പെട്ടകത്തിന്നരികെ വെപ്പിൻ; അവിടെ അതു
നിന്റെ നേരെ സാക്ഷിയായിരിക്കും. 27 നിന്റെ
മത്സരസ്വഭാവവും ദുശ്ശാഠ്യവും എനിക്കു
അറിയാം; ഇതാ, ഇന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കൂടെ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നിങ്ങൾ
യഹോവയോടു മത്സരികളായിരിക്കുന്നുവല്ലോ?
എന്റെ മരണശേഷം എത്ര അധികം? 28 നിങ്ങളുടെ
ഗോത്രങ്ങളുടെ എല്ലാമൂപ്പന്മാരെയും
പ്രമാണികളെയും എന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചുകൂട്ടുവിൻ; എന്നാൽ ഞാൻ ഈ വചനങ്ങൾ
അവരെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു അവരുടെ നേരെ
ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും സാക്ഷിവെക്കും.

29 എന്റെ മരണശേഷം നിങ്ങൾ വഷളത്വം
പ്രവൃത്തിക്കും എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ള വഴി വിട്ടു മാറിക്കളയും
എന്നും എനിക്കു അറിയാം; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു
നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ അവനെ
കോപിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഭാവികാലത്തു
നിങ്ങൾക്കു അനത്ഥം ഭവിക്കും. 30 അങ്ങനെ
മോശെ യിസ്രായേലിന്റെ സവ്വസഭയെയും
ഈ പാട്ടിന്റെ വചനങ്ങളൊക്കെയും
ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു.

32 ആകാശമേ, ചെവിതരിക; ഞാൻ
സംസാരിക്കും; ഭൂമി എന്റെ വായിൻ വാക്കുകളെ
കേൾക്കട്ടെ. 2 മഴപോലെ എന്റെ ഉപദേശം
പൊഴിയും; എന്റെ വചനം മഞ്ഞുപോലെയും
ഇളമ്പുല്ലിന്മേൽ പൊടിമഴപോലെയും
സസ്യത്തിന്മേൽ മാരിപോലെയും ചൊരിയും. 3
ഞാൻ യഹോവയുടെ നാമം ഘോഷിക്കും;
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ. 4
അവൻ പാറ; അവന്റെ പ്രവൃത്തി അത്യുത്തമം.
അവന്റെ വഴികൾ ഒക്കെയും ന്യായം; അവൻ
വിശ്വസ്തതയുള്ള ദൈവം, വ്യാജമില്ലാത്തവൻ;
നീതിയും നേരുമുള്ളവൻ തന്നേ. 5 അവർ
അവനോടു വഷളത്വം കാണിച്ചു: അവർ അവന്റെ
മക്കളല്ല, സ്വയകളങ്കമത്രേ; വക്രതയും കോട്ടവുമുള്ള
തലമുറ. 6 ഭോഷത്വവും അജ്ഞാനവുമുള്ള ജനമേ,
ഇങ്ങനെയോ നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു പകരം
കൊടുക്കുന്നതു? അവനല്ലോ നിന്റെ പിതാവു,
നിന്റെ ഉടയവൻ. അവനല്ലോ നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കയും

രക്ഷിക്കയും ചെയ്തവൻ. 7 പൂർവ്വദിവസങ്ങളെ
ഓക്കുക: മുന്തലമുറകളുടെ സംവത്സരങ്ങളെ
ചിന്തിക്ക; നിന്റെ പിതാവിനോടു ചോദിക്ക,
അവൻ അറിയിച്ചുതരും; നിന്റെ വൃദ്ധന്മാരോടു
ചോദിക്ക, അവർ പറഞ്ഞുതരും. 8 മഹോന്നതൻ
ജാതികൾക്കു അവകാശം വിഭാഗിക്കയും
മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ വേർപിരിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ
അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ എണ്ണത്തിന്നു
തക്കവണ്ണം ജാതികളുടെ അതൃത്തികളെ
നിശ്ചയിച്ചു. 9 യഹോവയുടെ അംശം അവന്റെ
ജനവും യാക്കോബ് അവന്റെ അവകാശവും
ആകുന്നു. 10 താൻ അവനെ മരുഭൂമിയിലും ഓളി
കേൾക്കുന്ന ശൂന്യപ്രദേശത്തിലും കണ്ടു. അവനെ
ചുറ്റി പരിപാലിച്ചു കണ്മണിപോലെ അവനെ
സൂക്ഷിച്ചു. 11 കഴുകൻ തന്റെ കൂടു അനക്കി
കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മീതെ പറക്കുമ്പോലെ താൻ
ചിറകു വിരിച്ചു അവനെ എടുത്തു തന്റെ
ചിറകിന്മേൽ അവനെ വഹിച്ചു. 12 യഹോവ
തനിയേ അവനെ നടത്തി; അവനോടുകൂടെ
അന്യദൈവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 13 അവൻ ഭൂമിയുടെ
ഉന്നതങ്ങളിൽ അവനെ വാഹനമേറ്റി; നിലത്തെ
അനുഭവംകൊണ്ടു അവൻ ഉപജീവിച്ചു. അവനെ
പാറയിൽനിന്നു തേനും തീക്കല്ലിൽനിന്നു എണ്ണയും
കുടിപ്പിച്ചു. 14 പശുക്കളുടെ വെണ്ണയെയും
ആടുകളുടെ പാലിനെയും ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ
മേദസ്സിനെയും ബാശാനിലെ ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെയും
കോലാടുകളെയും കോതമ്പിൻ കാമ്പിനെയും
അവന്നു കൊടുത്തു; നീ ദ്രാക്ഷാരക്തമായ വീഞ്ഞു
കുടിച്ചു. 15 യെശൂരൂനോ പുഷ്ടിവെച്ചു ഉതെച്ചു; നീ

പുഷ്ടിവെച്ചു കനത്തു തടിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്നെ
ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവത്തെ അവൻ ത്യജിച്ചു തന്റെ
രക്ഷയുടെ പാറയെ നിരസിച്ചു. 16 അവർ
അന്യദൈവങ്ങളാൽ അവനെ ക്രുദ്ധിപ്പിച്ചു,
മ്ലേച്ഛതകളാൽ അവനെ കോപിപ്പിച്ചു. 17 അവർ
ദുർഭൂതങ്ങൾക്കു, ദൈവമല്ലാത്തവെക്കു, തങ്ങൾ
അറിയാത്ത ദേവന്മാക്കു ബലികഴിച്ചു; അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ അവയെ ഭജിച്ചിട്ടില്ല, അവ
നൂതനമായി ഉത്ഭവിച്ച നവീനമൂർത്തികൾ അത്രേ. 18
നിന്നെ ജനിപ്പിച്ച പാറയെ നീ വിസ്മരിച്ചു നിന്നെ
ഉല്പാദിപ്പിച്ച ദൈവത്തെ മറന്നു കളഞ്ഞു. 19
യഹോവ കണ്ടു അവരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു;
തന്റെ പുത്രീപുത്രന്മാരോടുള്ള നീരസത്താൽ
തന്നേ. 20 അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ
എന്റെ മുഖം അവക്കു മറെക്കും; അവരുടെ
അന്തം എന്തു എന്നു ഞാൻ നോക്കും. അവർ
വക്രതയുള്ള തലമുറ, നേരില്ലാത്ത മക്കൾ. 21
ദൈവമല്ലാത്തതിനെക്കൊണ്ടു എനിക്കു
എരിവുവരുത്തി, മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളാൽ
എന്നെ മുഷിപ്പിച്ചു. ഞാനും
ജനമല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടു അവക്കു
എരിവുവരുത്തും; മൂഢജാതിയെക്കൊണ്ടു അവരെ
മുഷിപ്പിക്കും 22 എന്റെ കോപത്താൽ തീ
ജ്വലിച്ചു പാതാളത്തിന്റെ ആഴത്തോളം കത്തും;
ഭൂമിയെയും അതിന്റെ അനുഭവത്തെയും ദഹിപ്പിച്ചു
പർവ്വതങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ കരിച്ചുകളയും.
(Sheol h7585) 23 ഞാൻ അനത്ഥങ്ങൾ അവരുടെമേൽ
കുന്നിക്കും; എന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ അവരുടെ നേരെ
ചെലവിടും. 24 അവർ വിശപ്പുകൊണ്ടു ക്ഷയിക്കും;

ഉഷ്ണരോഗത്തിന്നും വിഷവ്യാധിക്കും ഇരയാകും.
മൃഗങ്ങളുടെ പല്ലും പന്നഗങ്ങളുടെ വിഷവും ഞാൻ
അവരുടെ ഇടയിൽ അയക്കും. 25 വീഥികളിൽ
വാളും അറകളിൽ ഭീതിയും യുവാവിനെയും
യുവതിയെയും ശിശുവിനെയും നരച്ചവനെയും
സംഹരിക്കും. 26 ഞങ്ങളുടെ കൈ ജയംകൊണ്ടു;
യഹോവയല്ല ഇതൊക്കെയും ചെയ്തതു എന്നു
അവരുടെ വൈരികൾ തെറ്റായി വിചാരിക്കയും
ശത്രു എനിക്കു ക്രോധം വരുത്തുകയും ചെയ്യും
എന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, 27 ഞാൻ
അവരെ ഊതിക്കളഞ്ഞു, മനുഷ്യരിൽനിന്നു
അവരുടെ ഓമ്മ ഇല്ലാതാക്കുമായിരുന്നു.
28 അവർ ആലോചനയില്ലാത്ത ജാതി;
അവക്കു വിവേകബുദ്ധിയില്ല. 29 ഹാ, അവർ
ജ്ഞാനികളായി ഇതു ഗ്രഹിച്ചു തങ്ങളുടെ
ഭവിഷ്യം ചിന്തിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.
30 അവരുടെ പാറ അവരെ വിറ്റുകളകയും
യഹോവ അവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ ഒരുവൻ ആയിരംപേരെ
പിന്തുടരുന്നതും ഇരുവർ പതിനായിരംപേരെ
ഓടിക്കുന്നതുമെങ്ങനെ? 31 അവരുടെ പാറ
നമ്മുടെ പാറപോലെയല്ല, അതിന്നു നമ്മുടെ
ശത്രുക്കൾ തന്നേ സാക്ഷികൾ. 32 അവരുടെ
മുന്തിരിവള്ളി സൊദോംവള്ളിയിൽനിന്നും
ഗൊമോരനിലങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ളതു;
അവരുടെ മുന്തിരിപ്പഴം നഞ്ചും മുന്തിരിക്കുല
കൈപ്പുമാകുന്നു; 33 അവരുടെ വീഞ്ഞു
മഹാസപ്പത്തിൻ വിഷവും മൂഖന്റെ കാളകൂടവും
ആകുന്നു. 34 ഇതു എന്റെ അടുക്കൽ സംഗ്രഹിച്ചും

എൻഭണ്ഡാരത്തിൽ മുദ്രയിട്ടും ഇരിക്കുന്നില്ലയോ?
35 അവരുടെ കാൽ വഴുതുങ്കാലത്തേക്കു
പ്രതികാരവും പ്രതിഫലവും എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു;
അവരുടെ അനൎത്ഥദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നു;
അവക്കു ഭവിപ്പാനുള്ളതു ബദ്ധപ്പെടുന്നു. 36
യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ ന്യായം വിധിക്കും;
അവരുടെ ബലം ക്ഷയിച്ചുപോയി; ബദ്ധനും
സ്വതന്ത്രനും ഇല്ലാതെയായി കണ്ടിട്ടു അവൻ
സ്വദാസന്മാരെക്കുറിച്ചു അനുതപിക്കും. 37
അവരുടെ ബലികളുടെ മേദസ്സു തിന്നുകയും
പാനീയബലിയുടെ വീഞ്ഞു കുടിക്കയും
ചെയ്ത ദേവന്മാരും അവർ ആശ്രയിച്ച പാറയും
എവിടെ? 38 അവർ എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളെ
സഹായിച്ചു നിങ്ങൾക്കു ശരണമായിരിക്കട്ടെ
എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യും. 39 ഞാൻ,
ഞാൻ മാത്രമേയുള്ളു; ഞാനല്ലാതെ ദൈവമില്ല
എന്നു ഇപ്പോൾ കണ്ടുകൊൾവിൻ. ഞാൻ
കൊല്ലുന്നു; ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു; ഞാൻ
തകക്കുന്നു; ഞാൻ സൌഖ്യമാക്കുന്നു; എന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നവൻ ഇല്ല. 40
ഞാൻ ആകാശത്തേക്കു കൈ ഉയൎത്തി സത്യം
ചെയ്യുന്നതു: നിത്യനായിരിക്കുന്ന എന്നാണ-- 41
എന്റെ മിന്നലാം വാൾ ഞാൻ മൂൎച്ചയാക്കി
എൻ കൈ ന്യായവിധി തുടങ്ങുമ്പോൾ,
ഞാൻ ശത്രുക്കളിൽ പ്രതികാരം നടത്തും;
എന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവക്കു പകരം വീട്ടും. 42
ഹതന്മാരുടെയും ബദ്ധന്മാരുടെയും രക്തത്താലും,
ശത്രുനായകന്മാരുടെ ശിരസ്സിൽനിന്നു
ഒലിക്കുന്നതിനാലും ഞാൻ എന്റെ അസ്ത്രങ്ങളെ

ലഹരിപ്പിക്കും എന്റെ വാൾ മാംസം തിന്നുകയും
ചെയ്യും. 43 ജാതികളേ, അവന്റെ ജനത്തോടുകൂടെ
ഉല്ലസിപ്പിൻ; അവൻ സ്വദാസന്മാരുടെ രക്തത്തിന്നു
പ്രതികാരം ചെയ്യും; തന്റെ ശത്രുക്കളോടു അവൻ
പകരം വീട്ടും; തന്റെ ദേശത്തിന്നും ജനത്തിന്നും
പാപ പരിഹാരം വരുത്തും. 44 അനന്തരം
മോശെയും നൂന്റെ മകനായ യോശുവയും
വന്നു ഈ പാട്ടിന്റെ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും
ജനത്തെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു. 45 മോശെ ഈ
സകലവചനങ്ങളും എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
സംസാരിച്ചുതീൎന്നപ്പോൾ അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: 46 ഈ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ
വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും പ്രമാണിച്ചു
നടക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കളോടു
കല്പിപ്പാന്തക്കവണ്ണം ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു
സാക്ഷീകരിക്കുന്ന സകലവചനങ്ങളും മനസ്സിൽ
വെച്ചുകൊൾവിൻ. 47 ഇതു നിങ്ങൾക്കു
വ്യൎത്ഥകാൎയ്യമല്ല, നിങ്ങളുടെ ജീവൻതന്നേ
ആകുന്നു; നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു
യോൎദ്ദാൻ കടന്നു ചെല്ലുന്ന ദേശത്തു നിങ്ങൾക്കു
ഇതിനാൽ ദീൎഘായുസ്സുണ്ടാകും. 48 അന്നു തന്നേ
യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: 49 നീ
യെരീഹോവിന്നെതിരെ മോവാബ്ദേശത്തുള്ള ഈ
അബാരീംപൎവ്വതത്തിൽ നെബോമലമുകളിൽ കയറി
ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു അവകാശമായി
കൊടുക്കുന്ന കനാൻദേശത്തെ നോക്കി കാൺക.
50 നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോൻ ഹോർ
പൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു മരിച്ചു തന്റെ ജനത്തോടു
ചേൎന്നതുപോലെ നീ കയറുന്ന പൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു

നീയും മരിച്ചു നിന്റെ ജനത്തോടു ചേരും.
51 നിങ്ങൾ സീൻമരുഭൂമിയിൽ കാദേശിലെ
കലഹജലത്തിങ്കൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മദ്ധ്യേവെച്ചു എന്നോടു അകൃത്യം ചെയ്കകൊണ്ടും
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മദ്ധ്യേവെച്ചു എന്നെ
ശുദ്ധീകരിക്കായ്കകൊണ്ടുംതന്നേ. 52 നീ
ദേശത്തെ നിന്റെ മുമ്പിൽ കാണും; എങ്കിലും ഞാൻ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ദേശത്തു നീ
കടക്കയില്ല.

33 ദൈവപുരുഷനായ മോശെ തന്റെ
മരണത്തിന്നു മുമ്പെ യിസ്രായേൽമക്കളെ
അനുഗ്രഹിച്ച അനുഗ്രഹം ആവിതു: 2 അവൻ
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ സീനായിൽനിന്നു
വന്നു, അവക്കു സേയീരിൽനിന്നു ഉദിച്ചു, പാറാൻ
പർവ്വതത്തിൽനിന്നു വിളങ്ങി; ലക്ഷോപിലക്ഷം
വിശുദ്ധന്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നു;
അവക്കുവേണ്ടി അഗ്നിമയമായോരു പ്രമാണം
അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3
അതേ, അവൻ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു;
അവന്റെ സകലവിശുദ്ധന്മാരും തൃക്കയ്യിൽ
ഇരിക്കുന്നു. അവർ തൃക്കാൽക്കൽ ഇരുന്നു;
അവൻ തിരുവചനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു. 4
യാക്കോബിന്റെ സഭെക്കു അവകാശമായി
മോശെ നമുക്കു ന്യായപ്രമാണം കല്പിച്ചു
തന്നു. 5 ജനത്തിന്റെ തലവന്മാരും
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളും കൂടിയപ്പോൾ
അവൻ യെശൂരുന്നു രാജാവായിരുന്നു. 6
രൂബേൻ മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ; അവന്റെ
പുരുഷന്മാർ കുറയാതിരിക്കട്ടെ 7 യെഹൂദെക്കുള്ള

അനുഗ്രഹമായിട്ടു അവൻ പറഞ്ഞതു:
യഹോവേ, യെഹൂദയുടെ അപേക്ഷ കേട്ടു
അവനെ സ്വജനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണമേ.
തന്റെ കൈകളാൽ അവൻ തനിക്കായി
പോരുന്നു; ശത്രുക്കളുടെ നേരെ നീ അവന്നു
തുണയായിരിക്കേണമേ. 8 ലേവിയെക്കുറിച്ചു
അവൻ പറഞ്ഞതു: നിന്റെ തുമ്മീമും ഊറീമും
നിൻഭക്തന്റെ പക്കൽ ഇരിക്കുന്നു; നീ
മസ്സയിൽവെച്ചു പരീക്ഷിക്കയും കലഹജലത്തിങ്കൽ
നീ പൊരുകയും ചെയ്തവന്റെ പക്കൽ തന്നേ. 9
അവൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും കുറിച്ചു: ഞാൻ
അവരെ കണ്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു; സഹോദരന്മാരെ
അവൻ ആദരിച്ചില്ല; സ്വന്തമക്കളെന്നോർത്തതുമില്ല.
നിന്റെ വചനം അവർ പ്രമാണിച്ചു, നിന്റെ
നിയമം കാത്തുകൊൾകയും ചെയ്തു. 10
അവർ യാക്കോബിന്നു നിന്റെ വിധികളും
യിസ്രായേലിന്നു ന്യായപ്രമാണവും ഉപദേശിക്കും;
അവർ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ സുഗന്ധ ധൂപവും
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ സർവ്വാംഗഹോമവും
അർപ്പിക്കും. 11 യഹോവ, അവന്റെ ധനത്തെ
അനുഗ്രഹിക്കേണമേ; അവന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ
പ്രസാദിക്കേണമേ. അവന്റെ എതിരികളും അവനെ
ദ്വേഷിക്കുന്നവരും എഴുന്നേൽക്കാതവണ്ണം
അവരുടെ അരകളെ തകർത്തുകളയേണമേ. 12
ബെന്യാമിനെക്കുറിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞതു: അവൻ
യഹോവെക്കു പ്രിയൻ; തത്സന്നിധിയിൽ നിർഭയം
വസിക്കും; താൻ അവനെ എല്ലായ്പോഴും
മറെച്ചുകൊള്ളുന്നു; അവന്റെ ഗിരികളുടെ മദ്ധ്യേ
അധിവസിക്കുന്നു. 13 യോസേഫിനെക്കുറിച്ചു

അവൻ പറഞ്ഞതു: ആകാശത്തിലെ
വിശിഷ്ടവസ്തുവായ മഞ്ഞുകൊണ്ടും
താഴെ കിടക്കുന്ന അഗാധജലംകൊണ്ടും
14 സൂര്യനാൽ ഉളവാകുന്ന വിശേഷഫലം
കൊണ്ടും പ്രതിമാസികചന്ദ്രനാൽ ഉളവാകും
വിശിഷ്ടഫലംകൊണ്ടും 15 പുരാതനപർവ്വതങ്ങളുടെ
ശ്രേഷ്ഠസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടും
ശാശ്വതശൈലങ്ങളുടെ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കൾ
കൊണ്ടും ഭൂമിയിലെ വിശേഷവസ്തുക്കളും
സമൃദ്ധിയുംകൊണ്ടും അവന്റെ ദേശം
യഹോവയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ.
16 മുൾപ്പടപ്പിൽ വസിച്ചവന്റെ പ്രസാദം
യോസേഫിന്റെ ശിരസ്സിന്മേലും തന്റെ
സഹോദരന്മാരിൽ പ്രഭുവായവന്റെ നെറുകമേലും
വരുമാറാകട്ടെ. 17 അവന്റെ കടിഞ്ഞൂൽകൂറ്റൻ
അവന്റെ പ്രതാപം; അവന്റെ കൊമ്പുകൾ
കാട്ടുപോത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ; അവയാൽ അവൻ
സകലജാതികളെയും ഭൂസീമാവാസികളെയും
വെട്ടി ഓടിക്കും; അവ എഫ്രയീമിന്റെ
പതിനായിരങ്ങളും മനശ്ശെയുടെ ആയിരങ്ങളും
തന്നേ. 18 സെബൂലൂനെക്കുറിച്ചു അവൻ
പറഞ്ഞതു: സെബൂലൂനേ, നിന്റെ പ്രയാണത്തിലും,
യിസ്സാഖാരേ, നിന്റെ കൂടാരങ്ങളിലും സന്തോഷിക്ക.
19 അവർ ജാതികളെ പർവ്വതത്തിലേക്കു വിളിക്കും;
അവിടെ നീതിയാഗങ്ങളെ കഴിക്കും. അവർ
സമുദ്രങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയും മണലിലെ
നിക്ഷേപങ്ങളും വലിച്ചു കുടിക്കും. 20
ഗാദിനെക്കുറിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞതു: ഗാദിനെ
വിസ്താരമാക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ.

ഒരു സിംഹിപോലെ അവൻ പതുങ്ങിക്കിടന്നു
ഭുജവും നെറുകയും പറിച്ചുകീറുന്നു. 21 അവൻ
ആദ്യഭാഗം തിരഞ്ഞെടുത്തു; അവിടെ നായകന്റെ
ഓഹരി സംഗ്രഹിച്ചു വെച്ചിരുന്നു; അവൻ
ജനത്തിന്റെ തലവന്മാരോടുകൂടെ യഹോവയുടെ
നീതിയും യിസ്രായേലുമായി അവന്റെ
വിധികളും നടത്തി. 22 ദാനെക്കുറിച്ചു അവൻ
പറഞ്ഞതു: ദാൻ ബാലസിംഹം ആകുന്നു;
അവൻ ബാശാനിൽനിന്നു ചാടുന്നു. 23
നഫ്താലിയെക്കുറിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞതു:
നഫ്താലിയേ, പ്രസാദംകൊണ്ടു തൃപ്തനും
യഹോവയുടെ അനുഗ്രഹം നിറഞ്ഞവനുമായി
പടിഞ്ഞാറും തെക്കും കൈവശമാക്കുക. 24
ആശേരിനെക്കുറിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞതു: ആശേർ
പുത്രസമ്പത്തുകൊണ്ടു അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ;
അവൻ സഹോദരന്മാർക്കു ഇഷ്ടനായിരിക്കട്ടെ;
അവൻ കാൽ എണ്ണയിൽ മുക്കട്ടെ. 25 നിന്റെ
ഓടാമ്പൽ ഇരിമ്പും താമ്രവും ആയിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ
ബലം ജീവപര്യന്തം നിൽക്കട്ടെ. 26 യെശൂരൂന്റെ
ദൈവത്തെപ്പോലെ ഒരുത്തനുമില്ല; നിന്റെ
സഹായത്തിന്നായി അവൻ ആകാശത്തൂടെ തന്റെ
മഹിമയിൽ മേഘാരൂഢനായി വരുന്നു. 27
പുരാതനനായ ദൈവം നിന്റെ സങ്കേതം; കീഴെ
ശാശ്വതഭുജങ്ങൾ ഉണ്ടു; അവൻ ശത്രുവിനെ നിന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു. സംഹരിക്ക
എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 28 ധാന്യവും
വീഞ്ഞുമുള്ള ദേശത്തു യിസ്രായേൽ നിർഭയമായും
യാക്കോബിൻ ഉറവു തനിച്ചും വസിക്കുന്നു;
ആകാശം അവന്നു മഞ്ഞു പൊഴിക്കുന്നു. 29

യിസ്രായേലേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; നിനക്കു തുല്യൻ
ആർ? യഹോവയാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ജനമേ,
അവൻ നിന്റെ സഹായത്തിൻ പരിചയും നിന്റെ
മഹിമയുടെ വാളും ആകുന്നു. നിന്റെ ശത്രുക്കൾ
നിന്നോടു അനുസരണം നടിക്കും. നീ അവരുടെ
ഉന്നതങ്ങളിന്മേൽ നടകൊള്ളും.
34 അനന്തരം മോശെ മോവാബ്സമഭൂമിയിൽനിന്നു
യെരീഹോവിന്നെതിരെയുള്ള നെബോപൎവ്വതത്തിൽ
പിസ്ഗാമുകളിൽ കയറി; യഹോവ
ദാൻവരെ ഗിലെയാദ്ദേശം ഒക്കെയും 2
നഫ്താലിദേശമൊക്കെയും എഫ്രയീമിന്റെയും
മനശ്ശെയുടെയും ദേശവും പടിഞ്ഞാറെ കടൽവരെ
യെഹൂദാദേശം ഒക്കെയും 3 തെക്കെദേശവും
ഈന്തനഗരമായ യെരീഹോവിന്റെ താഴ്വീതിമുതൽ
സോവാർവരെയുള്ള സമഭൂമിയും അവനെ
കാണിച്ചു. 4 അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും:
ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിക്കു കൊടുക്കുമെന്നു
സത്യംചെയ്ത ദേശം ഇതു തന്നേ; ഞാൻ
അതു നിന്റെ കണ്ണിന്നു കാണിച്ചുതന്നു;
എന്നാൽ നീ അവിടേക്കു കടന്നുപോകയില്ല
എന്നു യഹോവ അവനോടു കല്പിച്ചു. 5
അങ്ങനെ യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ
യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം അവിടെ മോവാബ്
ദേശത്തുവെച്ചു മരിച്ചു. 6 അവൻ അവനെ മോവാബ്
ദേശത്തു ബെത്ത്-പെയോരിന്നെതിരെയുള്ള
താഴ്വരയിൽ അടക്കി; എങ്കിലും ഇന്നുവരെയും
അവന്റെ ശവക്കുഴിയുടെ സ്ഥലം ആരും
അറിയുന്നില്ല. 7 മോശെ മരിക്കുമ്പോൾ

അവന്നു നൂറ്റിരുപതു വയസ്സായിരുന്നു. അവന്റെ
കണ്ണു മങ്ങാതെയും അവന്റെ ദേഹബലം
ക്ഷയിക്കാതെയും ഇരുന്നു. 8 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മോശെയെക്കുറിച്ചു മോവാബ് സമഭൂമിയിൽ
മുപ്പതു ദിവസം കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; അങ്ങനെ
മോശെയെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു വിലപിക്കുന്ന കാലം
തികഞ്ഞു. 9 നൂന്റെ മകനായ യോശുവയെ
മോശെ കൈവെച്ചനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ ജ്ഞാനാത്മപൂൎണ്ണനായ്തീൎന്നു;
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ അവനെ അനുസരിച്ചു. 10
എന്നാൽ മിസ്രയീംദേശത്തു ഫറവോനോടും
അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരോടും അവന്റെ
സൎവ്വദേശത്തോടും ചെയ്‌വാൻ യഹോവ മോശെയെ
നിയോഗിച്ചയച്ച സകല അത്ഭുതങ്ങളും ഭുജവീൎയ്യവും
11 എല്ലായിസ്രായേലും കാൺകെ മോശെ പ്രവൎത്തിച്ച
ഭയങ്കര കാൎയ്യമൊക്കെയും വിചാരിച്ചാൽ 12 യഹോവ
അഭിമുഖമായി അറിഞ്ഞ മോശെയെപ്പോലെ ഒരു
പ്രവാചകൻ യിസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

യോശുവ

1 യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെയുടെ
മരണശേഷം യഹോവ നൂന്റെ മകനായി
മോശെയുടെ ശുശ്രൂഷകനായ യോശുവയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 എന്റെ ദാസനായ
മോശെ മരിച്ചു; ആകയാൽ നീയും ഈ
ജനമൊക്കെയും പുറപ്പെട്ടു യോർദ്ദാന്നക്കരെ
ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന
ദേശത്തേക്കു കടന്നുപോകുവിൻ. 3 നിങ്ങളുടെ
ഉള്ളങ്കാൽ ചവിട്ടുന്ന സ്ഥലമൊക്കെയും
ഞാൻ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 4 മരുഭൂമിയും
ഈ ലെബാനോനും തുടങ്ങി ഫ്രാത്ത് എന്ന
മഹാനദിവരെയും ഹിത്യരുടെ ദേശം ഒക്കെയും
പടിഞ്ഞാറു മഹാസമുദ്രംവരെയും നിങ്ങളുടെ
അതിരായിരിക്കും. 5 നിന്റെ ജീവകാലത്തു
ഒരിക്കലും ഒരു മനുഷ്യനും നിന്റെ നേരെ
നില്ക്കയില്ല; ഞാൻ മോശെയോടുകൂടെ ഇരുന്നതു
പോലെ നിന്നോടുകൂടെയും ഇരിക്കും; ഞാൻ
നിന്നെ കൈവിടുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കയും
ഇല്ല. 6 ഉറപ്പും ധൈര്യവും ഉള്ളവനായിരിക്ക;
ഞാൻ അവക്കു കൊടുക്കുമെന്നു അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്ത ദേശം
നീ ഈ ജനത്തിന്നു അവകാശമായി
വിഭാഗിക്കും. 7 എന്റെ ദാസനായ മോശെ
നിന്നോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ന്യായപ്രമാണമൊക്കെയും
അനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ടതിന്നു നല്ല
ഉറപ്പും ധൈര്യവും ഉള്ളവനായി മാത്രം
ഇരിക്ക; ചെല്ലുന്നേടത്തൊക്കെയും നീ

ശുഭമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതു വിട്ടു
ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ മാററുതു. 8 ഈ
ന്യായപ്രമാണ പുസ്തകത്തിലുള്ളതു നിന്റെ
വായിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകരുതു; അതിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒക്കെയും
പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണ്ടതിന്നു നീ രാവും
പകലും അതു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണം;
എന്നാൽ നിന്റെ പ്രവൃത്തി സാധിക്കും; നീ
കൃതാൎത്ഥനായും ഇരിക്കും. 9 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നീ പോകുന്നേടത്തൊക്കെയും
നിന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഉറപ്പും
ധൈൎയ്യവുമുള്ളവനായിരിക്ക; ഭയപ്പെടരുതു,
ഭ്രമിക്കയും അരുതു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിച്ചുവല്ലോ. 10 എന്നാറെ യോശുവ ജനത്തിന്റെ
പ്രമാണികളോടു കല്പിച്ചതു: 11 പാളയത്തിൽ കൂടി
കടന്നു ജനത്തോടു: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
ദേശം കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു യോൎദ്ദാന്നക്കരെ
കടക്കേണ്ടതാകയാൽ ഭക്ഷണസാധനം
ഒരുക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു കല്പിപ്പിൻ. 12
പിന്നെ യോശുവ രൂബേന്യരോടും ഗാദ്യരോടും
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തോടും പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: 13 യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച വചനം ഓൎത്തുകൊൾവിൻ;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
സ്വസ്ഥത നല്കി ഈ ദേശവും തന്നിരിക്കുന്നു. 14
നിങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാരും കുഞ്ഞുകുട്ടികളും
നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളും യോൎദ്ദാന്നിക്കരെ

മോശെ നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള ദേശത്തിരിക്കട്ടെ;
എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ യുദ്ധപ്രാപ്തന്മാരായവർ
ഒക്കെയും സന്നദ്ധരായി നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാർക്കു മുമ്പായി കടന്നുചെന്നു 15
യഹോവ നിങ്ങൾക്കു എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാർക്കും സ്വസ്ഥത നല്കുകയും
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ അവർക്കു
കൊടുക്കുന്ന ദേശം അവർ കൈവശമാക്കുകയും
ചെയ്യുവോളം അവരെ സഹായിക്കേണം; അതിന്റെ
ശേഷം നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ ദാസനായ
മോശെ കിഴക്കു യോർദ്ദാന്നിക്കരെ നിങ്ങൾക്കു
തന്നിട്ടുള്ള അവകാശദേശത്തേക്കു മടങ്ങി
വന്നു അതിനെ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളേണം. 16
അവർ യോശുവയോടു: നീ ഞങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ചെയ്യും;
ഞങ്ങളെ അയക്കുന്നേടത്തൊക്കെയും ഞങ്ങൾ
പോകും. 17 ഞങ്ങൾ മോശെയെ സകലത്തിലും
അനുസരിച്ചതുപോലെ നിന്നെയും അനുസരിക്കും;
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ മോശെയോടുകൂടെ
ഇരുന്നതുപോലെ നിന്നോടുകൂടെയും ഇരുന്നാൽ
മതി. 18 ആരെങ്കിലും നിന്റെ കല്പന മറുക്കയും നീ
കല്പിക്കുന്ന യാതൊന്നിലും നിന്റെ വാക്കു
അനുസരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ അവൻ
മരിക്കേണം; ഉറപ്പും ധൈര്യവും ഉള്ളവനായി മാത്രം
ഇരുന്നാലും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

2 അനന്തരം നൂന്റെ മകനായ യോശുവ
രഹസ്യമായി ഒറ്റുനോക്കേണ്ടതിന്നു
ശിത്തീമിൽനിന്നു രണ്ടുപേരെ അയച്ചു: നിങ്ങൾ
പോയി ദേശവും യെരീഹോപട്ടണവും

നോക്കിവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
പുറപ്പെട്ടു രാഹാബ് എന്നു പേരുള്ളോരു
വേശ്യയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ പാർത്തു.
2 യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ചിലർ ദേശത്തെ
ശോധനചെയ്‌വാൻ രാത്രിയിൽ ഇവിടെ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു യെരീഹോരാജാവിന്നു
അറിവു കിട്ടി. 3 യെരീഹോരാജാവു രാഹാബിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു വീട്ടിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ
പുറത്തിറക്കിത്തരിക; അവർ ദേശമൊക്കെയും
ഒറ്റുനോക്കുവാൻ വന്നവരാകുന്നു എന്നു
പറയിച്ചു. 4 ആ സ്ത്രീ അവരെ രണ്ടുപേരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒളിപ്പിച്ചിട്ടു: അവർ എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു എങ്കിലും എവിടത്തുകാർ
എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല; 5 ഇരുട്ടായപ്പോൾ,
പട്ടണവാതിൽ അടെക്കുന്ന സമയത്തു, അവർ
പുറപ്പെട്ടുപോയി; എവിടേക്കു പോയി എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല; വേഗത്തിൽ അവരുടെ പിന്നാലെ
ചെല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവരെ കണ്ടുപിടിക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 എന്നാൽ അവൾ അവരെ
വീട്ടിൻ മുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെ
അടുക്കിവെച്ചിരുന്ന ചണത്തണ്ടുകളുടെ
ഇടയിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നു. 7 ആ ആളുകൾ
യോർദ്ദാനിലേക്കുള്ള വഴിയായി കടവുകൾ വരെ
അവരെ തിരഞ്ഞുചെന്നു; തിരഞ്ഞുചെന്നവർ
പുറപ്പെട്ട ഉടനെ പട്ടണവാതിൽ അടെച്ചു. 8
എന്നാൽ അവർ കിടപ്പാൻ പോകുംമുമ്പെ
അവൾ മുകളിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: 9 യഹോവ ഈ ദേശം

നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളെയുള്ള ഭീതി
ഞങ്ങളുടെമേൽ വീണിരിക്കുന്നു; ഈ ദേശത്തിലെ
നിവാസികൾ എല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം
ഉരുകിപ്പോകുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 10
നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ
യഹോവ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചെങ്കടലിലെ വെള്ളം
വറ്റിച്ചതും യോർദ്ദാന്നക്കരെവെച്ചു നിങ്ങൾ
നിർമ്മൂലമാക്കിയ സീഹോൻ, ഓഗ് എന്ന രണ്ടു
അമോര്യരാജാക്കന്മാരോടു ചെയ്തതും ഞങ്ങൾ
കേട്ടു. 11 കേട്ടപ്പോൾ തന്നേ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം
ഉരുകി; നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം എല്ലാവൎക്കും ധൈര്യം
കെട്ടുപോയി; നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
തന്നേ മീതെ സ്വൎഗ്ഗത്തിലും താഴെ ഭൂമിയിലും
ദൈവം ആകുന്നു. 12 ആകയാൽ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ദയ ചെയ്കകൊണ്ടു നിങ്ങളും
എന്റെ പിതൃഭവനത്തോടു ദയ ചെയ്തു 13
എന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും എന്റെ
സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരിമാരെയും
അവൎക്കുള്ള സകലത്തെയും ജീവനോടെ
രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ ജീവനെ മരണത്തിൽനിന്നു
വിടുവിക്കുമെന്നു യഹോവയെച്ചൊല്ലി എന്നോടു
സത്യംചെയ്കയും ഉറപ്പുള്ള ഒരു ലക്ഷ്യം തരികയും
വേണം. 14 അവർ അവളോടു: ഞങ്ങളുടെ ഈ
കാൎയ്യം നിങ്ങൾ അറിയിക്കാതെയിരുന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ജീവന്നു പകരം ഞങ്ങളുടെ ജീവൻ
വെച്ചുകൊടുക്കും. യഹോവ ഈ ദേശം
ഞങ്ങൾക്കു തരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നോടു
ദയയും വിശ്വസ്തതയും കാണിക്കും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 എന്നാറെ അവൾ അവരെ

കിളിവാതിലൂടെ ഒരു കയറുകെട്ടി ഇറക്കി;
അവളുടെ വീടു കോട്ടമതിലിന്മേൽ ആയിരുന്നു;
അവൾ മതിലിന്മേൽ പാൎത്തിരുന്നു. 16 അവൾ
അവരോടു: തിരഞ്ഞുപോയവർ നിങ്ങളെ
കണ്ടുപിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
പൎവ്വതത്തിൽ കയറി അവർ മടങ്ങിപ്പോരുവോളം
മൂന്നു ദിവസം അവിടെ ഒളിച്ചിരിപ്പിൻ; അതിന്റെ
ശേഷം നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോകാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അവർ അവളോടു പറഞ്ഞതു:
ഞങ്ങൾ ഈ ദേശത്തു വരുമ്പോൾ നീ
ഞങ്ങളെ ഇറക്കിവിട്ട ഈ കിളിവാതില്ക്കൽ
ഈ ചുവപ്പു ചരടു കെട്ടുകയും 18 നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും സഹോദരന്മാരെയും
പിതൃഭവനത്തെയൊക്കെയും നിന്റെ അടുക്കൽ
വീട്ടിൽ വരുത്തിക്കൊള്ളുകയും വേണം. 19
അല്ലെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച
സത്യത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഒഴിവുള്ളവരാകും.
ആരെങ്കിലും വീട്ടുവാതിലിന്നു പുറത്തിറങ്ങിയാൽ
അവന്റെ രക്തം അവന്റെ തലമേൽ ഇരിക്കും;
ഞങ്ങൾ കുറ്റമില്ലാത്തവർ ആകും; നിന്നോടുകൂടെ
വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ വല്ലവനും അവന്റെ മേൽ
കൈവെച്ചാൽ അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ
തലമേൽ ഇരിക്കും. 20 എന്നാൽ നീ ഞങ്ങളുടെ
കാൎയ്യം അറിയിച്ചാൽ നീ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ചെയ്യിച്ച സത്യത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ ഒഴിവുള്ളവർ
ആകും. 21 അതിന്നു അവൾ: നിങ്ങൾ
പറഞ്ഞതുപോലെ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു
അവരെ അയച്ചു; അങ്ങനെ അവർ പോയി; അവൾ
ആ ചുവപ്പുചരടു കിളിവാതില്ക്കൽ കെട്ടി. 22 അവർ

പുറപ്പെട്ടു പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നു; തിരഞ്ഞുപോയവർ
മടങ്ങിപ്പോരുംവരെ മൂന്നു ദിവസം അവിടെ
താമസിച്ചു; തിരഞ്ഞുപോയവർ വഴിനീളേ അവരെ
അന്വേഷിച്ചു; കണ്ടില്ല താനും. 23 അങ്ങനെ അവർ
ഇരുവരും പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി അക്കരെ
കടന്നു നൂന്റെ മകനായ യോശുവയുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു തങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ചതു ഒക്കെയും
അവനെ അറിയിച്ചു. 24 യഹോവ ദേശമൊക്കെയും
നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം;
ദേശത്തിലെ നിവാസികൾ എല്ലാവരും നമ്മുടെ
നിമിത്തം ഉരുകിപ്പോകുന്നു എന്നു അവർ
യോശുവയോടു പറഞ്ഞു.

3 അനന്തരം യോശുവ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു,
അവനും യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാവരും
ശിത്തീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യോർദ്ദാന്നരികെ വന്നു
മറുകര കടക്കുംമുമ്പെ അവിടെ താമസിച്ചു.
2 മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പ്രമാണികൾ
പാളയത്തിൽകൂടി നടന്നു ജനത്തോടു
കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 3 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകത്തെയും അതിനെ
ചുമക്കുന്ന ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാരെയും
നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥലം വിട്ടു
പുറപ്പെട്ടു അതിന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലേണം. 4
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും അതിന്നും ഇടയിൽ
രണ്ടായിരം മുഴം അകലം ഉണ്ടായിരിക്കേണം;
അതിനോടു അടുക്കരുതു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
പോകേണ്ടുന്ന വഴി അറിയും; ഈ വഴിക്കു
നിങ്ങൾ മുമ്പെ പോയിട്ടില്ലല്ലോ. 5 പിന്നെ
യോശുവ ജനത്തോടു നിങ്ങളെത്തന്നേ

ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; യഹോവ നാളെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ അതിശയം പ്രവൎത്തിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 പുരോഹിതന്മാരോടു യോശുവ:
നിങ്ങൾ നിയമപെട്ടകം എടുത്തു ജനത്തിന്നു
മുമ്പായി അക്കരെ കടപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവർ നിയമപ്പെട്ടകം എടുത്തു
ജനത്തിന്നു മുമ്പായി നടന്നു. 7 പിന്നെ യഹോവ
യോശുവയോടു: ഞാൻ മോശെയോടുകൂടെ
ഇരുന്നതുപോലെ നിന്നോടുകൂടെയും
ഇരിക്കും എന്നു യിസ്രായേൽ എല്ലാം
അറിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇന്നു അവർ
കാൺകെ നിന്നെ വലിയവനാക്കുവാൻ
തുടങ്ങും. 8 നിയമപെട്ടകം ചുമക്കുന്ന
പുരോഹിതന്മാർ യോൎദ്ദാനിലെ വെള്ളത്തിന്റെ
വക്കത്തു എത്തുമ്പോൾ യോൎദ്ദാനിൽ
നില്പാൻ കല്പിക്ക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 9
യോശുവ യിസ്രായേൽമക്കളോടു: ഇവിടെ
വന്നു നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
വചനം കേൾപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 10
യോശുവ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ജീവനുള്ള
ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു; അവൻ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു കനാന്യർ, ഹിത്യർ,
ഹിവ്യർ, പെരിസ്യർ, ഗിൎഗ്ഗശ്യർ, അമോൎയ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നിവരെ നീക്കിക്കളയും എന്നു
നിങ്ങൾഇതിനാൽ അറിയും. 11 ഇതാ,
സൎവ്വഭൂമിക്കും നാഥനായവന്റെ നിയമപെട്ടകം
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി യോൎദ്ദാനിലേക്കു കടക്കുന്നു.
12 ആകയാൽ ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ
ആൾവീതം യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നു

പന്ത്രണ്ടു ആളെ കൂട്ടുവിൻ. 13 സർവ്വഭൂമിയുടെയും
നാഥനായ യഹോവയുടെ പെട്ടകം ചുമക്കുന്ന
പുരോഹിതന്മാരുടെ ഉള്ളങ്കാൽ യോർദ്ദാനിലെ
വെള്ളത്തിൽ ചവിട്ടുമ്പോൾ ഉടനെ യോർദ്ദാനിലെ
വെള്ളം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞിട്ടു മേൽനിന്നു ഒഴുകുന്ന
വെള്ളം ചിറപോലെ നില്ക്കും. 14 അങ്ങനെ
ജനം യോർദ്ദാന്നക്കരെ കടപ്പാൻ തങ്ങളുടെ
കൂടാരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; നിയമപെട്ടകം
ചുമക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ ജനത്തിന്നു മുമ്പായി
പെട്ടകം ചുമന്നുകൊണ്ടു യോർദ്ദാന്നരികെ
വന്നു. 15 കൊയിത്തുകാലത്തൊക്കെയും
യോർദ്ദാൻ തീരമെല്ലാം കവിഞ്ഞു ഒഴുകും.
പെട്ടകം ചുമന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ കാൽ
വെള്ളത്തിന്റെ വക്കത്തു മുങ്ങിയപ്പോൾ മേൽ
വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു നിന്നു; 16 സാരെഥാന്നു
സമീപത്തുള്ള ആദാംപട്ടണത്തിന്നരികെ
ബഹുദൂരത്തോളം ചിറപോലെ പൊങ്ങി;
അരാബയിലെ കടലായ ഉപ്പുകടലിലേക്കു ഒഴുകിയ
വെള്ളം വാന്നുപോയി; ജനം യെരീഹോവിന്നു
നേരെ മറുകര കടന്നു. 17 യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകം ചുമന്ന പുരോഹിതന്മാർ യോർദ്ദാന്റെ
നടുവിൽ ഉണങ്ങിയ നിലത്തു ഉറെച്ചുനിന്നു;
യിസ്രായേൽജനമൊക്കെയും യോർദ്ദാൻ
കടന്നുതീരുവോളം ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടിത്തന്നേ
നടന്നുപോയി.

4 ജനമൊക്കെയും യോർദ്ദാൻ കടന്നുതീന്നശേഷം
യഹോവ യോശുവയോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
2 നിങ്ങൾ ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ
ആൾ വീതം ജനത്തിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടുപേരെ

കൂട്ടി അവരോടു: 3 യോർദ്ദാന്റെ നടുവിൽ
പുരോഹിതന്മാരുടെ കാൽ ഉറച്ചുനിന്ന
സ്ഥലത്തുനിന്നു പന്ത്രണ്ടു കല്ലു എടുത്തു
കരെക്കു കൊണ്ടുവന്നു ഈ രാത്രി നിങ്ങൾ
പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വെപ്പാൻ കല്പിപ്പിൻ. 4
അങ്ങനെ യോശുവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ ആൾ
വീതം നിയമിച്ചിരുന്ന പന്ത്രണ്ടുപേരെ
വിളിച്ചു. 5 യോശുവ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
യോർദ്ദാന്റെ നടുവിൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്നു മുമ്പിൽ ചെന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഗോത്രസംഖ്യക്കു
ഒത്തവണ്ണം നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ഓരോ കല്ലു
ചുമലിൽ എടുക്കേണം. 6 ഇതു നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഒരു അടയാളമായിരിക്കേണം; ഈ കല്ലു
എന്തു എന്നു നിങ്ങളുടെ മക്കൾ വരുങ്കാലത്തു
ചോദിക്കുമ്പോൾ: 7 യോർദ്ദാനിലെ വെള്ളം
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
രണ്ടായി പിരിഞ്ഞതുനിമിത്തം തന്നേ
എന്നു അവരോടു പറയേണം. അതു
യോർദ്ദാനെ കടന്നപ്പോൾ യോർദ്ദാനിലെ
വെള്ളം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഈ
കല്ലു യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു എന്നേക്കും
ജ്ഞാപകമായിരിക്കേണം. 8 യോശുവ
കല്പിച്ചതുപോലെ യിസ്രായേൽമക്കൾ ചെയ്തു;
യഹോവ യോശുവയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഗോത്രസംഖ്യെക്കു
ഒത്തവണ്ണം പന്ത്രണ്ടു കല്ലു യോർദ്ദാന്റെ
നടുവിൽനിന്നു എടുത്തു തങ്ങൾ പാർത്ത

സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു. 9
യോർദ്ദാന്റെ നടുവിലും നിയമപെട്ടകം ചുമന്ന
പുരോഹിതന്മാരുടെ കാൽ നിന്ന സ്ഥലത്തു
യോശുവ പന്ത്രണ്ടു കല്ലു നാട്ടി; അവ ഇന്നുവരെ
അവിടെ ഉണ്ടു. 10 മോശെ യോശുവയോടു
കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും ജനത്തോടു പറവാൻ
യഹോവ യോശുവയോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
ചെയ്തുതീരുവോളം പെട്ടകം ചുമന്ന
പുരോഹിതന്മാർ യോർദ്ദാന്റെ നടുവിൽനിന്നു; ജനം
വേഗത്തിൽ മറുകര കടന്നു. 11 ജനമൊക്കെയും
കടന്നു തീൎന്നപ്പോൾ ജനം കാൺകെ യഹോവയുടെ
പെട്ടകവും പുരോഹിതന്മാരും മറുകര
കടന്നു. 12 മോശെ കല്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ
രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രവും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു മുമ്പായി
യുദ്ധസന്നദ്ധരായി കടന്നു. 13 ഏകദേശം
നാല്പതിനായിരംപേർ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ യുദ്ധത്തിന്നു
യെരീഹോസമഭൂമിയിൽ കടന്നു. 14 അന്നു യഹോവ
യോശുവയെ എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും
മുമ്പാകെ വലിയവനാക്കി; 15 അവർ മോശെയെ
ബഹുമാനിച്ചതുപോലെ അവനെയും അവന്റെ
ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും ബഹുമാനിച്ചു. 16
യഹോവ യോശുവയോടു: സാക്ഷ്യപെട്ടകം
ചുമക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരോടു യോർദ്ദാനിൽനിന്നു
കയറുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 17
അങ്ങനെ യോശുവ പുരോഹിതന്മാരോടു
യോർദ്ദാനിൽനിന്നു കയറുവാൻ കല്പിച്ചു. 18
യഹോവയുടെ സാക്ഷ്യപെട്ടകം ചുമക്കുന്ന

പുരോഹിതന്മാർ യോർദ്ദാന്റെ നടുവിൽനിന്നു കയറി;
പുരോഹിതന്മാരുടെ ഉള്ളങ്കാൽ കരെക്കു
പൊക്കിവെച്ച ഉടനെ യോർദ്ദാനിലെ വെള്ളം വീണ്ടും
അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു വന്നു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ
തീരം കവിഞ്ഞു ഒഴുകി. 19 ഒന്നാം മാസം
പത്താം തിയ്യതി ജനം യോർദ്ദാനിൽനിന്നു കയറി
യെരീഹോവിന്റെ കിഴക്കെ അതിരിലുള്ള
ഗില്ഗാലിൽ പാളയം ഇറങ്ങി. 20 യോർദ്ദാനിൽനിന്നു
എടുത്ത പന്ത്രണ്ടു കല്ലു യോശുവ ഗില്ഗാലിൽ
നാട്ടി, 21 യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ; ഈ കല്ലു എന്തു എന്നു
വരുങ്കാലത്തു നിങ്ങളുടെ മക്കൾ പിതാക്കന്മാരോടു
ചോദിച്ചാൽ: 22 യിസ്രായേൽ ഉണങ്ങിയ
നിലത്തുകൂടി ഈ യോർദ്ദാന്നിക്കരെ കടന്നു
എന്നു നിങ്ങളുടെ മക്കളോടു പറയേണം. 23
ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളും യഹോവയുടെ കൈ
ശക്തിയുള്ളതെന്നു അറിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ എന്നേക്കും
ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു 24 ഞങ്ങൾ ഇക്കരെ
കടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചെങ്കടൽ
വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ ഇക്കരെ
കടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ യോർദ്ദാനിലെ വെള്ളം
വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു.

5 യിസ്രായേൽമക്കൾ ഇക്കരെ കടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
യഹോവ അവരുടെ മുമ്പിൽ യോർദ്ദാനിലെ വെള്ളം
വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു യോർദ്ദാന്റെ പടിഞ്ഞാറെ
ഭാഗത്തുള്ള അമോര്യ്യരാജാക്കന്മാരൊക്കെയും

സമുദ്രതീരത്തുള്ള
കനാന്യരാജാക്കന്മാരൊക്കെയും
കേട്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം ഉരുകി;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ നിമിത്തം അവരിൽ
അശേഷം ചൈതന്യമില്ലാതെയായി. 2 അക്കാലത്തു
യഹോവ യോശുവയോടു: തീക്കല്ലുകൊണ്ടു
കത്തി ഉണ്ടാക്കി യിസ്രായേൽമക്കളെ
രണ്ടാമതും പരിച്ഛേദന ചെയ്ക എന്നു കല്പിച്ചു.
3 യോശുവ തീക്കല്ലുകൊണ്ടു കത്തി ഉണ്ടാക്കി
യിസ്രായേൽമക്കളെ അഗ്രചർമ്മഗിരിയിങ്കൽവെച്ചു
പരിച്ഛേദന ചെയ്തു. 4 യോശുവ പരിച്ഛേദന
ചെയ്‌വാനുള്ള കാരണമോ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട ആണുങ്ങളായ ജനമൊക്കെയും
യോദ്ധാക്കളെല്ലാവരും മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോന്നശേഷം പ്രയാണത്തിൽ
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മരിച്ചുപോയി; 5
പുറപ്പെട്ടുപോന്ന ജനത്തിനെല്ലാം പരിച്ഛേദന
കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടശേഷം മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു പ്രയാണത്തിൽ
ജനിച്ചവരിൽ ആരെയും പരിച്ഛേദന
ചെയ്തിരുന്നില്ല. 6 മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട
യോദ്ധാക്കളായവരൊക്കെയും യഹോവയുടെ
വാക്കു അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു അവർ
മരിച്ചൊടുങ്ങുംവരെ യിസ്രായേൽമക്കൾ നാല്പതു
സംവത്സരം മരുഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നു;
നമുക്കു തരുമെന്നു യഹോവ പിതാക്കന്മാരോടു
സത്യംചെയ്ത ദേശമായി പാലും തേനും
ഒഴുകുന്ന ദേശം അവരെ കാണിക്കയില്ല എന്നു
യഹോവ അവരോടു സത്യം ചെയ്തിരുന്നു. 7

എന്നാൽ അവക്കു പകരം അവൻ എഴുന്നേല്പിച്ച
പുത്രന്മാരെ യോശുവ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു; അവരെ
പ്രയാണത്തിൽ പരിച്ഛേദന ചെയ്യായ്കകൊണ്ടു
അവർ അഗ്രചമ്മികളായിരുന്നു. 8 അവർ
സർവ്വജനത്തെയും പരിച്ഛേദനചെയ്തു തീന്നശേഷം
അവക്കു സൌഖ്യമായതുവരെ അവർ
പാളയത്തിൽ താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു
പാർത്തു. 9 യഹോവ യോശുവയോടു: ഇന്നു
ഞാൻ മിസ്രയീമിന്റെ നിന്ദ നിങ്ങളിൽനിന്നു
ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു;
അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു ഇന്നുവരെ
ഗില്ഗാൽ (ഉരുൾ) എന്നു പേർ പറയുന്നു. 10
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഗില്ഗാലിൽ പാളയമിറങ്ങി;
ആ മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതി സന്ധ്യാസമയത്തു
യെരീഹോസമഭൂമിയിൽ വെച്ചു പെസഹ കഴിച്ചു.
11 പെസഹയുടെ പിറ്റെ ദിവസം തന്നേ അവർ
ദേശത്തെ വിളവുകൊണ്ടുള്ള പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പവും മലരും തിന്നു. 12 അവർ ദേശത്തെ
വിളവു അനുഭവിച്ചതിന്റെ പിറ്റെ ദിവസം മന്ന
നിന്നുപോയി; യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു പിന്നെ മന്ന
കിട്ടിയതുമില്ല; ആയാണ്ടു അവർ കനാൻദേശത്തെ
വിളവുകൊണ്ടു ഉപജീവിച്ചു. 13 യോശുവ
യെരീഹോവിന്നു സമീപത്തു ഇരിക്കുമ്പോൾ
തല ഉയർത്തി നോക്കി; ഒരു ആൾ കയ്യിൽ വാൾ
ഊരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവന്റെ നേരെ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു; യോശുവ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവനോടു: നീ ഞങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരനോ
ശത്രുപക്ഷക്കാരനോ എന്നു ചോദിച്ചു. 14
അതിന്നു അവൻ: അല്ല, ഞാൻ യഹോവയുടെ

സൈന്യത്തിന്റെ അധിപതിയായി ഇപ്പോൾ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
യോശുവ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു
അവനോടു: കർത്താവിന്നു അടിയനോടുള്ള
കല്പന എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 15 യഹോവയുടെ
സൈന്യത്തിന്റെ അധിപതി യോശുവയോടു:
നിന്റെ കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു അഴിച്ചുകളക;
നീ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധമാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; യോശുവ അങ്ങനെ ചെയ്തു.

6 എന്നാൽ യെരീഹോവിനെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
നിമിത്തം അടെച്ചു ഉറപ്പാക്കിയിരുന്നു; ആരും
പുറത്തിറങ്ങിയില്ല, അകത്തു കയറിയതുമില്ല. 2
യഹോവ യോശുവയോടു കല്പിച്ചതു:
ഞാൻ യെരീഹോവിനെയും അതിന്റെ
രാജാവിനെയും യുദ്ധവീരന്മാരെയും നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 നിങ്ങളിൽ യോദ്ധാക്കളായ
എല്ലാവരും ഒരുവട്ടം പട്ടണത്തെ ചുറ്റിനടക്കേണം;
ഇങ്ങനെ ആറു ദിവസം ചെയ്യേണം. 4 ഏഴു
പുരോഹിതന്മാർ ആട്ടിൻ കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഏഴു
കാഹളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
നടക്കേണം; ഏഴാം ദിവസം ഏഴു പ്രാവശ്യം
പട്ടണത്തെ ചുറ്റുകയും പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം
ഊതുകയും വേണം. 5 അവർ ആട്ടിൻ കൊമ്പു
നീട്ടിയൂതുകയും നിങ്ങൾ കാഹളനാദം കേൾക്കയും
ചെയ്യുമ്പോൾ ജനമൊക്കെയും ഉച്ചത്തിൽ
ആർപ്പിടേണം; അപ്പോൾ പട്ടണമതിൽ വീഴും; ജനം
ഓരോരുത്തൻ നേരെ കയറുകയും വേണം. 6
നൂന്റെ മകനായ യോശുവ പുരോഹിതന്മാരെ
വിളിച്ചു അവരോടു: നിയമപെട്ടകം എടുപ്പിൻ; ഏഴു

പുരോഹിതന്മാർ യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്നു
മുമ്പിൽ ആട്ടിൻ കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഏഴു
കാഹളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 ജനത്തോടു അവൻ: നിങ്ങൾ ചെന്നു
പട്ടണത്തെ ചുറ്റിനടപ്പിൻ; ആയുധപാണികൾ
യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നടക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 യോശുവ ജനത്തോടു
പറഞ്ഞുതീന്നപ്പോൾ ആട്ടിൻ കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള
ഏഴു കാഹളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഏഴു
പുരോഹിതന്മാർ യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ നടന്നു
കാഹളം ഊതി; യഹോവയുടെ നിയമപ്പെട്ടകം
അവരുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 9 ആയുധപാണികൾ
കാഹളം ഊതുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ
നടന്നു; ശേഷമുള്ള കൂട്ടം പെട്ടകത്തിന്റെ പിന്നാലെ
ചെന്നു; ഇങ്ങനെ അവർ കാഹളം ഊതിക്കൊണ്ടു
നടന്നു. 10 യോശുവ ജനത്തോടു: ആർപ്പിടുവിൻ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്ന നാൾവരെ
നിങ്ങൾ ആർപ്പിടരുതു; ഒച്ചകേൾപ്പിക്കരുതു;
വായിൽനിന്നു ഒരു വാക്കും പുറപ്പെടുകയും
അരുതു; അതിന്റെശേഷം ആർപ്പിടാം എന്നു കല്പിച്ചു.
11 അങ്ങനെ യഹോവയുടെ പെട്ടകം ഒരു
പ്രാവശ്യം പട്ടണത്തെ ചുറ്റിനടന്നു; പിന്നെ
അവർ പാളയത്തിലേക്കു വന്നു പാളയത്തിൽ
പാർത്തു. 12 യോശുവ അതികാലത്തേ
എഴുന്നേറ്റു; പുരോഹിതന്മാർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം എടുത്തു. 13 ഏഴു പുരോഹിതന്മാർ
യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആട്ടിൻ
കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഏഴു കാഹളം പിടിച്ചു കാഹളം
ഊതിക്കൊണ്ടു നടന്നു; ആയുധപാണികൾ

അവരുടെ മുമ്പിൽ നടന്നു; ശേഷമുള്ള കൂട്ടം
യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു;
ഇങ്ങനെ അവർ കാഹളം ഊതിക്കൊണ്ടു നടന്നു.
14 രണ്ടാം ദിവസവും അവർ പട്ടണത്തെ ഒരു
പ്രാവശ്യം ചുറ്റീട്ടു പാളയത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.
ഇങ്ങനെ അവർ ആറു ദിവസം ചെയ്തു; 15
ഏഴാം ദിവസമോ അവർ അതികാലത്തു
അരുണോദയത്തിങ്കൽ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തെ
ആ വിധത്തിൽ തന്നേ ഏഴുപ്രാവശ്യംചുറ്റി;
അന്നുമാത്രം അവർ പട്ടണത്തെ ഏഴു പ്രാവശ്യം
ചുറ്റി. 16 ഏഴാംപ്രാവശ്യം പുരോഹിതന്മാർ
കാഹളം ഊതിയപ്പോൾ യോശുവ ജനത്തോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ആർപ്പിടുവിൻ; യഹോവ
പട്ടണം നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 17 ഈ
പട്ടണവും അതിലുള്ളതൊക്കെയും യഹോവെക്കു
ശപഥാർപ്പിതമായിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും രാഹാബ്
എന്ന വേശ്യ നാം അയച്ച ദൂതന്മാരെ
ഒളിപ്പിച്ചതിനാൽ അവളും അവളോടുകൂടെ
വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും ജീവനോടിരിക്കട്ടെ. 18
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശപഥംചെയ്തിരിക്കെ
ശപഥാർപ്പിതത്തിൽ വല്ലതും എടുത്തിട്ടു
യിസ്രായേൽപാളയത്തിന്നു ശാപവും അനർത്ഥവും
വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ശപഥാർപ്പിതമായ
വസ്തുവൊന്നും തൊടാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 19 വെള്ളിയും പൊന്നും
ഒക്കെയും ചെമ്പും ഇരിമ്പുംകൊണ്ടുള്ള
പാത്രങ്ങളും യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം; അവ
യഹോവയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ചേരേണം. 20
അനന്തരം ജനം ആർപ്പിടുകയും പുരോഹിതന്മാർ

കാഹളം ഊതുകയും ചെയ്തു; ജനം
കാഹളനാദംകേട്ടു അത്യുച്ചത്തിൽ ആർപ്പിട്ടപ്പോൾ
മതിൽ വീണു; ജനം ഓരോരുത്തൻ നേരെ മുമ്പോട്ടു
പട്ടണത്തിലേക്കു കടന്നു പട്ടണം പിടിച്ചു. 21
പുരുഷൻ, സ്ത്രീ, ബാലൻ, വൃദ്ധൻ, ആടു,
മാടു, കഴുത എന്നിങ്ങനെ പട്ടണത്തിലുള്ള
സകലത്തെയും അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
അശേഷം സംഹരിച്ചു. 22 എന്നാൽ രാജ്യത്തെ
ഒറ്റുനോക്കിയ രണ്ടു പുരുഷന്മാരോടു യോശുവ:
വേശ്യയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ നിന്നു ആ
സ്ത്രീയെയും അവൾക്കുള്ള സകലത്തെയും
നിങ്ങൾ അവളോടു സത്യംചെയ്തതുപോലെ
പുറത്തുകൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 23
അങ്ങനെ ഒറ്റുകാരായിരുന്ന യൌവനക്കാർ ചെന്നു
രാഹാബിനെയും അവളുടെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും സഹോദരന്മാരെയും അവൾക്കുള്ള
സകലത്തെയും പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു; അവളുടെ
എല്ലാചാർച്ചക്കാരെയും പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു
യിസ്രായേൽപാളയത്തിന്നു പുറത്തു പാർപ്പിച്ചു. 24
പിന്നെ അവർ പട്ടണവും അതിലുള്ളതൊക്കെയും
തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു; എന്നാൽ വെള്ളിയും
പൊന്നും ചെമ്പുകൊണ്ടും ഇരിമ്പുകൊണ്ടുമുള്ള
പാത്രങ്ങളും അവർ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
ഭണ്ഡാരത്തിൽ വെച്ചു. 25 യെരീഹോവിനെ
ഒറ്റുനോക്കുവാൻ അയച്ച ദൂതന്മാരെ രാഹാബ്
എന്ന വേശ്യ ഒളിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു യോശുവ
അവളെയും അവളുടെ പിതൃഭവനത്തെയും
അവൾക്കുള്ള സകലത്തെയും ജീവനോടെ
രക്ഷിച്ചു; അവൾ ഇന്നുവരെയും യിസ്രായേലിൽ

പാക്കുന്നു. 26 അക്കാലത്തു യോശുവ ശപഥം
ചെയ്തു: ഈ യെരീഹോപട്ടണത്തെ പണിയുവാൻ
തുനിയുന്ന മനുഷ്യൻ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ; അവൻ അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനമിടുമ്പോൾ അവന്റെ മൂത്തമകൻ
നഷ്ടമാകും; അതിന്റെ കതകു തൊടുക്കുമ്പോൾ
ഇളയമകനും നഷ്ടമാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 27
അങ്ങനെ യഹോവ യോശുവയോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ കീത്തി ദേശത്തു
എല്ലാടവും പരന്നു.

7 എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ ശപഥാപ്പിതവസ്തു
സംബന്ധിച്ചു ഒരു അകൃത്യംചെയ്തു;
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ സേരഹിന്റെ മകനായ
സബ്ദിയുടെ മകനായ കമ്മിയുടെ മകൻ ആഖാൻ
ശപഥാപ്പിതവസ്തുവിൽ ചിലതു എടുത്തു;
യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
നേരെ ജ്വലിച്ചു. 2 യോശുവ യെരീഹോവിൽനിന്നു
ബേഥേലിന്നു കിഴക്കു ബേഥാവെന്റെ സമീപത്തുള്ള
ഹായിയിലേക്കു ആളുകളെ അയച്ചു അവരോടു:
നിങ്ങൾ ചെന്നു ദേശം ഒറ്റുനോക്കുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ ചെന്നു ഹായിയെ ഒറ്റുനോക്കി, 3
യോശുവയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു അവനോടു:
ജനം എല്ലാം പോകേണമെന്നില്ല; ഹായിയെ
ജയിച്ചടക്കുവാൻ രണ്ടായിരമോ മൂവായിരമോ
പോയാൽ മതി; സവ്വജനത്തെയും അവിടേക്കു
അയച്ചു കഷ്ടപ്പെടുത്തേണ്ടാ; അവർ ആൾ
ചുരുക്കമത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ
ജനത്തിൽ ഏകദേശം മൂവായിരം പേർ അവിടേക്കു
പോയി; എന്നാൽ അവർ ഹായിപട്ടണക്കാരുടെ

മുമ്പിൽനിന്നു തോറ്റു ഓടി. 5 ഹായിപട്ടണക്കാർ
അവരിൽ മുപ്പത്താറോളം പേരെ കൊന്നു, അവരെ
പട്ടണവാതില്ക്കൽ തുടങ്ങി ശെബാരീംവരെ
പിന്തുടൎന്നു മലഞ്ചരിവിൽവെച്ചു അവരെ തോല്പിച്ചു.
അതുകൊണ്ടു ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം ഉരുകി
വെള്ളംപോലെ ആയ്തീൎന്നു. 6 യോശുവ
വസ്ത്രം കീറി യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ അവനും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരും
തലയിൽ മണ്ണുവാരിയിട്ടുകൊണ്ടു സന്ധ്യവരെ
സാഷ്ടാംഗം വീണു കിടന്നു: 7 അയ്യോ കൎത്താവായ
യഹോവേ, ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ അമോൎയ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഈ ജനത്തെ
യോൎദ്ദാന്നിക്കരെ കൊണ്ടുവന്നതു എന്തു?
ഞങ്ങൾ യോൎദ്ദാന്നക്കരെ പാൎത്തിരുന്നെങ്കിൽ
മതിയായിരുന്നു. 8 യഹോവേ, യിസ്രായേൽ
ശത്രുക്കൾക്കു പുറം കാട്ടിയശേഷം
ഞാൻ എന്തു പറയേണ്ടു! 9 കനാന്യരും
ദേശനിവാസികൾ ഒക്കെയും കേട്ടിട്ടു ഞങ്ങളെ
ചുറ്റിവളഞ്ഞു ഭൂമിയിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ പേർ
മായിച്ചുകളയുമല്ലോ; എന്നാൽ നീ നിന്റെ
മഹത്തായ നാമത്തിന്നുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യും
എന്നു യോശുവ പറഞ്ഞു. 10 യഹോവ
യോശുവയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: എഴുന്നേൽക്ക;
നീ ഇങ്ങനെ സാഷ്ടാംഗം വീണുകിടക്കുന്നതു
എന്തിന്നു? 11 യിസ്രായേൽ പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള
എന്റെ നിയമം അവർ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ
ശപഥാൎപ്പിതം എടുത്തിരിക്കുന്നു; അവർ മോഷ്ടിച്ചു
മറവുചെയ്തു തങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങൾക്കിടയിൽ

അതു വെച്ചിരിക്കുന്നു. 12 യിസ്രായേൽമക്കൾ
ശാപഗ്രസ്തരായി തീൎന്നതുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ
മുമ്പിൽ നില്പാൻ കഴിയാതെ ശത്രുക്കൾക്കു
പുറം കാട്ടേണ്ടിവന്നു. ശാപം നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നീക്കാതിരുന്നാൽ ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കയില്ല. 13 നീ എഴുന്നേറ്റു
ജനത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു അവരോടു പറക:
നാളത്തേക്കു നിങ്ങളെത്തന്നേ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ;
യിസ്രായേലേ, നിന്റെ നടുവിൽ ഒരു ശാപം
ഉണ്ടു; ശാപം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയുംവരെ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ
നില്പാൻ നിനക്കു കഴികയില്ല എന്നിങ്ങനെ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ കല്പിക്കുന്നു.
14 നിങ്ങൾ രാവിലെ ഗോത്രം ഗോത്രമായി
അടുത്തുവരേണം; യഹോവ പിടിക്കുന്ന ഗോത്രം
കുലംകുലമായി അടുത്തുവരേണം; യഹോവ
പിടിക്കുന്ന കുലം കുടുംബംകുടുംബമായിട്ടു
അടുത്തുവരേണം; യഹോവ പിടിക്കുന്ന
കുടുംബം ആളാംപ്രതി അടുത്തുവരേണം.
15 ശപഥാൎപ്പിതവസ്തുവോടുകൂടെ
പിടിപെടുന്നവനെയും അവന്നുള്ള സകലത്തെയും
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; അവൻ
യഹോവയുടെ നിയമം ലംഘിച്ചു യിസ്രായേലിൽ
വഷളത്വം പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ
യോശുവ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
യിസ്രായേലിനെ ഗോത്രംഗോത്രമായി വരുത്തി;
യെഹൂദാഗോത്രം പിടിക്കപ്പെട്ടു. 17 അവൻ
യെഹൂദാഗോത്രത്തെ കുലംകുലമായി വരുത്തി;
സൎഹ്യകുലം പിടിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ സൎഹ്യകുലത്തെ

കുടുംബംകുടുംബമായി വരുത്തി; സബ്ദി
പിടിക്കപ്പെട്ടു. 18 അവന്റെ കുടുംബത്തെ
ആളാംപ്രതി വരുത്തി; യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ
സേരഹിന്റെ മകനായ സബ്ദിയുടെ മകനായ
കമ്മിയുടെ മകൻ ആഖാൻ പിടിക്കപ്പെട്ടു. 19
യോശുവ ആഖാനോടു: മകനേ, യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു മഹത്വം കൊടുത്തു
അവനോടു ഏറ്റുപറക; നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു
പറക; എന്നോടു മറെച്ചുവെക്കരുതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 ആഖാൻ യോശുവയോടു: ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
പിഴെച്ചു ഇന്നിന്നതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു സത്യം. 21
ഞാൻ കൊള്ളയുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിശേഷമായോരു
ബാബിലോന്യ മേലങ്കിയും ഇരുനൂറു ശേക്കെൽ
വെള്ളിയും അമ്പതു ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു
പൊൻകട്ടിയും കണ്ടു മോഹിച്ചു എടുത്തു; അവ
എന്റെ കൂടാരത്തിന്റെ നടുവിൽ നിലത്തു
കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു; വെള്ളി അടിയിൽ ആകുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 യോശുവ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു; അവർ കൂടാരത്തിൽ ഓടിച്ചെന്നു;
കൂടാരത്തിൽ അതും അടിയിൽ വെള്ളിയും
കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 23 അവർ അവയെ
കൂടാരത്തിൽനിന്നു എടുത്തു യോശുവയുടെയും
എല്ലായിസ്രായേൽ മക്കളുടെയും അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വെച്ചു.
24 അപ്പോൾ യോശുവയും എല്ലായിസ്രായേലുംകൂടെ
സേരെഹിന്റെ പുത്രനായ ആഖാനെ വെള്ളി,
മേലങ്കി, പൊൻകട്ടി, അവന്റെ പുത്രന്മാർ,
പുത്രിമാർ, അവന്റെ കാള, കഴുത, ആടു,

കൂടാരം ഇങ്ങനെ അവന്നുള്ള സകലവുമായി
ആഖോർതാഴ്വരയിൽ കൊണ്ടുപോയി: 25 നീ
ഞങ്ങളെ വലെച്ചതു എന്തിന്നു? യഹോവ ഇന്നു
നിന്നെ വലെക്കും എന്നു യോശുവ പറഞ്ഞു.
പിന്നെ യിസ്രായേലെല്ലാം അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു,
അവരെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും കല്ലെറികയും
ചെയ്തു. 26 അവന്റെമേൽ അവർ ഒരു വലിയ
കല്ക്കുന്നു കൂട്ടി; അതു ഇന്നുവരെ ഇരിക്കുന്നു.
ഇങ്ങനെ യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം മാറി;
അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു ആഖോർതാഴ്വര
എന്നു ഇന്നുവരെ പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

8 അനന്തരം യഹോവ യോശുവയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: ഭയപ്പെടരുതു, വിഷാദിക്കയും
അരുതു; പടജ്ജനത്തെയൊക്കെയും
കൂട്ടിപുറപ്പെട്ടു ഹായിയിലേക്കു ചെല്ലുക; ഞാൻ
ഹായിരാജാവിനെയും അവന്റെ ജനത്തെയും
പട്ടണത്തെയും ദേശത്തെയും നിന്റെ കയ്യിൽ
തന്നിരിക്കുന്നു. 2 യെരീഹോവിനോടും അതിന്റെ
രാജാവിനോടും ചെയ്തതുപോലെ നീ
ഹായിയോടും അതിന്റെ രാജാവിനോടും
ചെയ്യേണം: എന്നാൽ അതിലെ കൊള്ളയെയും
കന്നുകാലികളെയും നിങ്ങൾക്കു എടുത്തു
കൊള്ളാം. പട്ടണത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തു
പതിയിരിപ്പു ആക്കേണം. 3 അങ്ങനെ
യോശുവയും പടജ്ജനമൊക്കെയും
ഹായിയിലേക്കു പോകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു:
പരാക്രമശാലികളായ മുപ്പതിനായിരംപേരെ
യോശുവ തിരഞ്ഞെടുത്തു രാത്രിയിൽ അയച്ചു, 4
അവരോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ

പട്ടണത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തു പതിയിരിക്കേണം;
പട്ടണത്തോടു ഏറെ അകലാതെ എല്ലാവരും
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 5 ഞാനും എന്നോടുകൂടെയുള്ള
സകലജനവും പട്ടണത്തോടു അടുക്കും;
അവർ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഞങ്ങളുടെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവരുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടും. 6 അവർ ഞങ്ങളെ പിന്തുടന്നു
പട്ടണം വിട്ടു പുറത്താകും. അവർ മുമ്പെപ്പോലെ
നമ്മുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുന്നു
എന്നു അവർ പറയും; അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ
അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടും. 7 ഉടനെ
നിങ്ങൾ പതിയിരിപ്പിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
പട്ടണം പിടിക്കേണം; നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ അതു നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും. 8
പട്ടണം പിടിച്ചശേഷം നിങ്ങൾ അതിന്നു തീ
വെക്കേണം; യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം നിങ്ങൾ
ചെയ്യേണം; സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 അങ്ങനെ യോശുവ
അവരെ അയച്ചു അവർ പതിയിരിപ്പിന്നു ചെന്നു
ബേഥേലിന്നും ഹായിക്കും മദ്ധ്യേ ഹായിക്കു
പടിഞ്ഞാറു അമന്നു, യോശുവയോ ആ
രാത്രി ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ താമസിച്ചു. 10
യോശുവ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു ജനത്തെ
പരിശോധിച്ചു. അവനും യിസ്രായേൽ
മൂപ്പന്മാരും ജനത്തിന്നു മുമ്പായി ഹായിക്കു
ചെന്നു. 11 അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
പടജ്ജനമൊക്കെയും പുറപ്പെട്ടു അടുത്തുചെന്നു
പട്ടണത്തിന്നു മുമ്പിൽ എത്തി ഹായിക്കു
വടക്കു പാളയമിറങ്ങി; അവക്കും ഹായിക്കും

മദ്ധ്യേ ഒരു താഴ്‌വര ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 അവൻ
ഏകദേശം അയ്യായിരം പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
ബേഥേലിന്നും ഹായിക്കും മദ്ധ്യേ പട്ടണത്തിന്നു
പടിഞ്ഞാറു പതിയിരുത്തി. 13 അവർ പട്ടണത്തിന്നു
വടക്കു പടജ്ജനമായ സൈന്യത്തെ ഒക്കെയും
പട്ടണത്തിന്നു പടിഞ്ഞാറു പതിയിരിപ്പുകാരെയും
നിറുത്തി; യോശുവ ആ രാത്രി താഴ്‌വരയുടെ
നടുവിലേക്കു പോയി. 14 ഹായിരാജാവു അതു
കണ്ടപ്പോൾ അവനും നഗരവാസികളായ അവന്റെ
ജനമൊക്കെയും ബദ്ധപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു
നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയത്തു സമഭൂമിക്കു
മുമ്പിൽ യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ പടെക്കു
പുറപ്പെട്ടു. പട്ടണത്തിന്റെ പിൻവശത്തു തനിക്കു
വിരോധമായി പതിയിരിപ്പു ഉണ്ടു എന്നു അവൻ
അറിഞ്ഞില്ല. 15 യോശുവയും എല്ലായിസ്രായേലും
അവരോടു തോറ്റ ഭാവത്തിൽ മരുഭൂമിവഴിയായി
ഓടി. 16 അവരെ പിന്തുടരേണ്ടതിന്നു പട്ടണത്തിലെ
ജനത്തെ ഒക്കെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർ
യോശുവയെ പിന്തുടന്നു പട്ടണം വിട്ടു പുറത്തായി.
17 ഹായിയിലും ബേഥേലിലും യിസ്രായേലിന്റെ
പിന്നാലെ പുറപ്പെടാതെ ഒരുത്തനും ശേഷിച്ചില്ല;
അവർ പട്ടണം തുറന്നിട്ടേച്ചു യിസ്രായേലിനെ
പിന്തുടന്നു. 18 അപ്പോൾ യഹോവ യോശുവയോടു:
നിന്റെ കയ്യിലുള്ള കുന്തം ഹായിക്കുനേരെ ഏന്തുക;
ഞാൻ അതു നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. അങ്ങനെ യോശുവ തന്റെ
കയ്യിലുള്ള കുന്തം ഹായിക്കു നേരെ ഏന്തി. 19
അവൻ കൈ നീട്ടിയ ഉടനെ പിതയിരിപ്പുകാർ
തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു നിന്നു എഴുന്നേറ്റു ഓടി

പട്ടണത്തിൽ കയറി അതു പിടിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ
പട്ടണത്തിന്നു തീവെച്ചു. 20 ഹായിപട്ടണക്കാർ
പുറകോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ പട്ടണത്തിലെ
പുക ആകാശത്തേക്കു പൊങ്ങുന്നതുകണ്ടു;
അവക്കു ഇങ്ങോട്ടോ അങ്ങോട്ടോ ഓടുവാൻ
കഴിവില്ലാതെയായി; മരുഭൂമിവഴിയായി ഓടിയ
ജനവും തങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവരുടെ നേരെ
തിരിഞ്ഞു. 21 പതിയിരിപ്പുകാർ പട്ടണം പിടിച്ചു.
പട്ടണത്തിലെ പുക മേലോട്ടു പൊങ്ങുന്നു
എന്നു യോശുവയും എല്ലായിസ്രായേലും
കണ്ടപ്പോൾ മടങ്ങിവന്നു പട്ടണക്കാരെ വെട്ടി. 22
മറ്റവരും പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവരുടെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു; ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ ഇപ്പുറത്തും
അപ്പുറത്തും അവർ നടുവിലും ആയി; ഒരുത്തനും
ശേഷിക്കയോ വഴുതിപ്പോകയോ ചെയ്യാതവണ്ണം
അവരെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. 23 ഹായിരാജാവിനെ
അവർ ജീവനോടെ പിടിച്ചു യോശുവയുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 24 യിസ്രായേൽ
തങ്ങളെ പിന്തുടന്ന ഹായിപട്ടണക്കാരെ
ഒക്കെയും വെളിമ്പ്രദേശത്തു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
കൊന്നുതീക്കയും അവർ ഒട്ടൊഴിയാതെ എല്ലാവരും
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വീണൊടുങ്ങുകയും
ചെയ്തശേഷം യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും
ഹായിയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ അതിനെ സംഹരിച്ചു. 25 അന്നു
പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായി വീണൊടുങ്ങിയവർ
ആകെ പന്തീരായിരം പേർ; ഹായിപട്ടണക്കാർ
എല്ലാവരും തന്നേ. 26 ഹായിപട്ടണക്കാരെ
ഒക്കെയും നിമ്മൂലമാക്കുംവരെ കുന്തം ഏന്തിയ

കൈ യോശുവ പിൻവലിച്ചില്ല. 27 യഹോവ
യോശുവയോടു കല്പിച്ച വചനപ്രകാരം
യിസ്രായേല്യർ പട്ടണത്തിലെ കന്നുകാലികളെയും
കൊള്ളയെയും തങ്ങൾക്കായിട്ടു തന്നേ
എടുത്തു. 28 പിന്നെ യോശുവ ഹായിപട്ടണം
ചുട്ടു സദാകാലത്തേക്കും ഒരു മൺക്കുന്നും
ശൂന്യഭൂമിയുമാക്കിത്തീർത്തു; അതു ഇന്നുവരെയും
അങ്ങിനെ കിടക്കുന്നു. 29 ഹായിരാജാവിനെ
അവൻ സന്ധ്യവരെ ഒരു മരത്തിൽ തൂക്കി;
സൂൎയ്യൻ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ യോശുവയുടെ
കല്പനപ്രകാരം ശവം മരത്തിൽനിന്നു ഇറക്കി
പട്ടണവാതില്ക്കൽ ഇടുകയും അതിന്മേൽ
ഇന്നുവരെ നില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ കല്ക്കുന്നു
കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. 30 അനന്തരം യോശുവ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
ഏബാൽപൎവ്വതത്തിൽ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു.
31 യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു കല്പിച്ചതുപോലെയും
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെയും ചെത്തുകയോ
ഇരിമ്പു തൊടുവിക്കയോ ചെയ്യാത്ത
കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഒരു യാഗപീഠം തന്നേ. അവർ
അതിന്മേൽ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗങ്ങളും
സമാധാനയാഗങ്ങളും അൎപ്പിച്ചു. 32 മോശെ
എഴുതിയിരുന്ന ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഒരു പകൎപ്പു
അവൻ അവിടെ യിസ്രായേൽമക്കൾ കാൺകെ ആ
കല്ലുകളിൽ എഴുതി. 33 എല്ലായിസ്രായേലും
അവരുടെ മൂപ്പന്മാരും പ്രമാണികളും
ന്യായാധിപന്മാരും യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം

ചുമന്ന ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാരുടെ
മുമ്പാകെ സ്വദേശിയും പരദേശിയും
ഒരു പോലെ പെട്ടകത്തിന്നു ഇപ്പുറത്തും
അപ്പുറത്തും നിന്നു; അവരിൽ പാതിപേർ
ഗെരിസീംപൎവ്വതത്തിന്റെ വശത്തും പാതിപേർ
ഏബാൽപൎവ്വതത്തിന്റെ വശത്തും നിന്നു; അവർ
യിസ്രായേൽജനത്തെ അനുഗ്രഹിക്കേണമെന്നു
യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ മുമ്പെ
കല്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്നേ. 34 അതിന്റെ
ശേഷം അവർ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയരിക്കുന്നതുപോലെ
ഒക്കെയും അനുഗ്രഹവും ശാപവുമായ
ന്യായപ്രമാണവചനങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചു. 35
മോശെ കല്പിച്ച സകലത്തിലും സ്ത്രീകളും
കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടെ യിസ്രായേൽസഭമുഴുവനും
അവരോടുകൂടെ വന്നിരുന്ന പരദേശികളും
കേൾക്കെ യോശുവ മോശെ കല്പിച്ച സകലത്തിലും
യാതൊന്നും വായിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല.

9 എന്നാൽ ഹിത്യർ, അമോൎയ്യർ, കനാന്യർ,
പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിങ്ങനെ
യോൎദ്ദാന്നിക്കരെ മലകളിലും താഴ്വരകളിലും
ലെബാനോന്നെതിരെ വലിയ കടലിന്റെ
തീരങ്ങളിലുള്ള രാജാക്കന്മാർ ഒക്കെയും
വസ്തുത കേട്ടപ്പോൾ 2 യോശുവയോടും
യിസ്രായേലിനോടും യുദ്ധം ചെയ്വാൻ
ഏകമനസ്സോടെ യോജിച്ചു. 3 എന്നാൽ
യോശുവ യെരീഹോവിനോടും ഹായിയോടും
ചെയ്തതു ഗിബെയോൻ നിവാസികൾ
കേട്ടപ്പോൾ 4 അവർ ഒരു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു:

ഭക്ഷണസാധനങ്ങളൊരുക്കി പഴയ ചാക്കുകളും
പഴയതും കീറിയതും തുന്നിക്കെട്ടിയതുമായ
വീഞ്ഞുതുരുത്തികളും കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി, 5
പഴക്കംചെന്നു കണ്ടംവെച്ച ചെരിപ്പു കാലിലും
പഴയവസ്ത്രം ദേഹത്തിന്മേലും ധരിച്ചു പുറപ്പെട്ടു;
അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള അപ്പവും എല്ലാം
ഉണങ്ങി പൂത്തിരുന്നു. 6 അവർ ഗില്ഗാലിൽ
പാളയത്തിലേക്കു യോശുവയുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവനോടും യിസ്രായേൽപുരഷന്മാരോടും:
ഞങ്ങൾ ദൂരദേശത്തുനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു;
ആകയാൽ ഞങ്ങളോടു ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ ആ
ഹിവ്യരോടു: പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പാക്കുന്നവരായിരിക്കും; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അവർ യോശുവയോടു: ഞങ്ങൾ
നിന്റെ ദാസന്മാരാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ യോശുവ അവരോടു: നിങ്ങൾ ആർ?
എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അവർ
അവനോടു പറഞ്ഞതു: അടിയങ്ങൾ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമംനിമിത്തം
ഏറ്റവും ദൂരത്തുനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ കീത്തിയും അവൻ മിസ്രയീമിൽ
ചെയ്തതൊക്കെയും 10 ഹെശ്ബോൻ രാജാവായ
സീഹോൻ, അസ്തരോത്തിലെ ബാശാൻ
രാജാവായ ഓഗ് ഇങ്ങനെ യോർദ്ദാന്നക്കരെയുള്ള
അമോർയ്യരുടെ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരോടും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു.
11 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ മൂപ്പന്മാരും

ദേശനിവാസികൾ എല്ലാവരും ഞങ്ങളോടു
വഴിക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണസാധനം എടുത്തു
അവരെ ചെന്നുകണ്ടു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ദാസന്മാർ ആയിക്കൊള്ളാം എന്നു അവരോടു
പറയേണമെന്നു പറഞ്ഞു; ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളോടു ഉടമ്പടിചെയ്യേണം. 12 ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പുറപ്പെട്ട നാളിൽ
ഭക്ഷണത്തിന്നായിട്ടു ഈ അപ്പം ചൂടോടെ
ഞങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നു എടുത്തതാകുന്നു;
ഇപ്പോൾ ഇതാ, അതു ഉണങ്ങി പൂത്തിരിക്കുന്നു. 13
ഞങ്ങൾ വീഞ്ഞു നിറെച്ചു കൊണ്ടുപോന്ന ഈ
തുരുത്തികൾ പുത്തനായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ
ഇതാ, അവ കീറിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഈ
വസ്ത്രവും ചെരിപ്പും അതിദീൎഘയാത്രയാൽ
പഴക്കമായുമിരിക്കുന്നു. 14 അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ യഹോവയോടു
ചോദിക്കാതെ അവരുടെ ഭക്ഷണസാധനം വാങ്ങി
ആസ്വദിച്ചു. 15 യോശുവ അവരോടു സഖ്യതയും
അവരെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കുമെന്നു ഉടമ്പടിയും
ചെയ്തു; സഭയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും അവരോടു
സത്യംചെയ്തു. 16 ഉടമ്പടി ചെയ്തിട്ടു മൂന്നു ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ സമീപസ്ഥന്മാർ എന്നും
തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാൎക്കുന്നവർ എന്നും അവർ
കേട്ടു. 17 യിസ്രായേൽമക്കൾ യാത്രപുറപ്പെട്ടതിന്റെ
മൂന്നാം ദിവസം അവരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ
എത്തി. അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ ഗിബെയോൻ,
കെഫീര, ബേരോത്ത്, കിൎയ്യത്ത്--യെയാരീം
എന്നിവ ആയിരുന്നു. 18 സഭയിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെക്കൊണ്ടു

അവരോടു സത്യംചെയ്തിരിക്കയാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾ അവരെ സംഹരിച്ചില്ല;
എന്നാൽ സഭമുഴുവനും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ നേരെ
പിറുപിറുത്തു. 19 പ്രഭുക്കന്മാർ എല്ലാവരും
സർവ്വസഭയോടും യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവരോടു
സത്യംചെയ്തിരിക്കയാൽ നമുക്കു അവരെ
തൊട്ടുകൂടാ. 20 നാം അവരോടു ഇങ്ങനെ
ചെയ്തു അവരെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കേണം.
അല്ലാഞ്ഞാൽ ചെയ്തുപോയ സത്യംനിമിത്തം
കോപം നമ്മുടെമേൽ വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അവക്കു വാക്കുകൊടുത്തതുപോലെ പ്രഭുക്കന്മാർ
അവരോടു: ഇവർ ജീവനോടെ ഇരിക്കട്ടെ; എങ്കിലും
അവർ സർവ്വസഭെക്കും വിറകുകീറുന്നവരും
വെള്ളംകോരുന്നവരും ആയിരിക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 പിന്നെ യോശുവ അവരെ വിളിച്ചു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പാർത്തിരിക്കെ ബഹുദൂരസ്ഥന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു
ഞങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചതു എന്തു? 23 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ ശപിക്കപ്പെട്ടവർ: എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിന്നുവേണ്ടി വിറകുകീറുന്നവരും
വെള്ളംകോരുന്നവരുമായ അടിമകൾ നിങ്ങളിൽ
ഒരിക്കലും ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 24
അവർ യോശുവയോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ തന്റെ ദാസനായ മോശെയോടു:
നിങ്ങൾക്കു ഈ ദേശമെല്ലാം തരുമെന്നും
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഈ ദേശനിവാസികളെ
ഒക്കെയും നശിപ്പിക്കുമെന്നും കല്പിച്ചപ്രകാരം
അടിയങ്ങൾക്കു അറിവുകിട്ടിയതിനാൽ നിങ്ങളുടെ

നിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ ജീവനെക്കുറിച്ചു
ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു ഈ കാര്യം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 ഇപ്പോൾ ഇതാ: ഞങ്ങൾ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; നിനക്കു ഹിതവും
യുക്തവുമായി തോന്നുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളോടു
ചെയ്തുകൊൾക എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
26 അങ്ങനെ അവൻ അവരോടു ചെയ്തു;
യിസ്രായേൽമക്കൾ അവരെ കൊല്ലാതവണ്ണം
അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു അവരെ രക്ഷിച്ചു. 27
അന്നു യോശുവ അവരെ സഭെക്കും യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു അവന്റെ
യാഗപീഠത്തിന്നും വേണ്ടി വിറകുകീറുന്നവരും
വെള്ളംകോരുന്നവരുമായി നിയമിച്ചു; അങ്ങനെ
ഇന്നുവരെയും ഇരിക്കുന്നു.

10 യോശുവ ഹായിപട്ടണം പിടിച്ചു നിർമ്മൂലമാക്കി
എന്നും അവൻ യെരീഹോവിനോടും
അതിന്റെ രാജാവിനോടും ചെയ്തതുപോലെ
ഹായിയോടും അതിന്റെ രാജാവിനോടും
ചെയ്തു എന്നും ഗിബെയോൻ നിവാസികൾ
യിസ്രായേലിനോടു സഖ്യത ചെയ്തു അവരുടെ
കൂട്ടത്തിലായി എന്നും യെരൂശലേംരാജാവായ
അദോനീ-സേദെക്ക് കേട്ടപ്പോൾ 2
ഗിബെയോൻരാജനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ
വലിയോരു പട്ടണവും ഹായിയെക്കാൾ വലിയതും
അവിടത്തെ പുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും
പരാക്രമശാലികളും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവർ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 3 ആകയാൽ
യെരൂശലേംരാജാവായ അദോനീ-സേദെക്ക്
ഹെബ്രോൻരാജാവായ ഹോഹാമിന്റെയും

യമ്മൂത്ത്രാജാവായ പിരാമിന്റെയും
ലാഖീശ്രാജാവായ യാഹീയയുടെയും
എഗ്ലോൻ രാജാവായ ദെബീരിന്റെയും
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: 4 ഗിബെയോൻ
യോശുവയോടും യിസ്രായേൽമക്കളോടും
സഖ്യതചെയ്കകൊണ്ടു നാം അതിനെ
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെ സഹായിപ്പിൻ എന്നു
പറയിച്ചു. 5 ഇങ്ങനെ യെരൂശലേംരാജാവു,
ഹെബ്രോൻരാജാവു, യമ്മൂത്ത്രാജാവു,
ലാഖീശ്രാജാവു, എഗ്ലോൻരാജാവു എന്നീ
അഞ്ചു അമോൎയ്യരാജാക്കന്മാരും ഒരുമിച്ചുകൂടി;
അവരും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളൊക്കെയും
ചെന്നു ഗിബെയോന്നുനേരെ പാളയം ഇറങ്ങി
അതിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 6 അപ്പോൾ
ഗിബെയോന്യർ ഗില്ഗാലിൽ പാളയത്തിലേക്കു
യോശുവയുടെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: അടിയങ്ങളെ
കൈവിടാതെ വേഗം ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നു ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചു രക്ഷിക്കേണമേ;
പൎവ്വതങ്ങളിൽ പാൎക്കുന്ന അമോൎയ്യരാജാക്കന്മാർ
ഒക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമായിട്ടു
ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 7
എന്നാറെ യോശുവയും പടജ്ജനം ഒക്കെയും
സകലപരാക്രമശാലികളും ഗില്ഗാലിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു. 8 യഹോവ യോശുവയോടു: അവരെ
ഭയപ്പെടരുതു; ഞാൻ അവരെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരിൽ ഒരുത്തനും നിന്റെ
മുമ്പിൽ നിൽക്കയില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 9
യോശുവ ഗില്ഗാലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു രാത്രി
മുഴുവനും നടന്നു പെട്ടെന്നു അവരെ എതിൎത്തു. 10

യഹോവ അവരെ യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽ കുഴക്കി
ഗിബെയോനിൽവെച്ചു അവരെ കഠിനമായി
തോല്പിച്ചു ബേത്ത്-ഹോരോനിലേക്കുള്ള
കയറ്റംവഴിയായി അവരെ ഓടിച്ചു
അസേക്കവരെയും മക്കേദവരെയും അവരെ
വെട്ടി. 11 അങ്ങനെ അവർ യിസ്രായേലിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി; ബേത്ത്-ഹോരോൻ
ഇറക്കത്തിൽവെച്ചു അസേക്കവരെ യഹോവ
ആകാശത്തിൽനിന്നു വലിയ കല്ലു അവരുടെ മേൽ
പെയ്യിച്ചു അവരെ കൊന്നു. യിസ്രായേൽമക്കൾ
വാൾകൊണ്ടു കൊന്നവരെക്കാൾ കല്മഴയാൽ
മരിച്ചുപോയവർ അധികം ആയിരുന്നു. 12 എന്നാൽ
യഹോവ അമോർയ്യരെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ദിവസം യോശുവ
യഹോവയോടു സംസാരിച്ചു, യിസ്രായേൽമക്കൾ
കേൾക്കെ: സൂര്യാ, നീ ഗിബെയോനിലും ചന്ദ്രാ, നീ
അയ്യാലോൻ താഴ്വരയിലും നില്ക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 ജനം തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോടു
പ്രതികാരം ചെയ്യുവോളം സൂര്യൻ നിന്നു, ചന്ദ്രനും
നിശ്ചലമായി. ശൂരന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ
അങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇങ്ങനെ
സൂര്യൻ ആകാശമദ്ധ്യേ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ
അസ്തമിക്കാതെ നിന്നു. 14 യഹോവ ഒരു
മനുഷ്യന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ച ആ ദിവസം
പോലെ ഒരു ദിവസം അതിന്നു മുമ്പും പിമ്പും
ഉണ്ടായിട്ടില്ല; യഹോവ തന്നേയായിരുന്നു
യിസ്രായേലിന്നുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്തതു. 15
അനന്തരം യോശുവയും യിസ്രായേലൊക്കെയും
ഗില്ഗാലിൽ പാളയത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. 16

എന്നാൽ ആ രാജാക്കന്മാർ ഐവരും ഓടി
മക്കേദയിലെ ഗുഹയിൽ ചെന്നു ഒളിച്ചു. 17
രാജാക്കന്മാർ ഐവരും മക്കേദയിലെ ഗുഹയിൽ
ഒളിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു എന്നു യോശുവെക്കു
അറിവുകിട്ടി. 18 എന്നാറെ യോശുവ: ഗുഹയുടെ
ദ്വാരത്തിങ്കൽ വലിയ കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിവെച്ചു അവരെ
കാക്കേണ്ടതിന്നു അവിടെ ആളെയാക്കുവിൻ; 19
നിങ്ങളോ നില്ക്കാതെ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടന്നു
അവരുടെ പിൻപടയെ സംഹരിപ്പിൻ;
പട്ടണങ്ങളിൽ കടപ്പാൻ അവരെ സമ്മതിക്കരുതു;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ അവരെ
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ അവർ ഒടുങ്ങുംവരെ
യോശുവയും യിസ്രായേൽമക്കളും അവരിൽ
ഒരു മഹാസംഹാരം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ശേഷിച്ചവർ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ ശരണം
പ്രാപിച്ചു. 21 ജനമൊക്കെയും സമാധാനത്തോടെ
മക്കേദയിലെ പാളയത്തിൽ യോശുവയുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു; യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
യാതൊരുത്തന്റെയും നേരെ ആരും തന്റെ നാവു
അനക്കിയതുമില്ല. 22 പിന്നെ യോശുവ: ഗുഹയുടെ
ദ്വാരത്തെ തുറന്നു രാജാക്കന്മാരെ ഐവരെയും
ഗുഹയിൽനിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ പുറത്തു
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവർ
അങ്ങനെ ചെയ്തു; യെരൂശലേംരാജാവു,
ഹെബ്രോൻരാജാവു, യർമ്മൂത്ത്രാജാവു,
ലാഖീശ്രാജാവു, എഗ്ലോൻരാജാവു എന്നീ
അഞ്ചുരാജാക്കന്മാരെയും ഗുഹയിൽനിന്നു
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

24 രാജാക്കന്മാരെ യോശുവയുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ യോശുവ
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരെ ഒക്കെയും വിളിപ്പിച്ചു
തന്നോടുകൂടെ പോയ പടജ്ജനത്തിന്റെ
അധിപതിമാരോടു: അടുത്തുവന്നു ഈ
രാജാക്കന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ കാൽവെപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ അടുത്തുചെന്നു അവരുടെ
കഴുത്തിൽ കാൽവെച്ചു. 25 യോശുവ അവരോടു:
ഭയപ്പെടരുതു, ശങ്കിക്കരുതു; ഉറപ്പും ധൈര്യവും
ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ; നിങ്ങൾ യുദ്ധംചെയ്യുന്ന
സകലശത്രുക്കളോടും യഹോവ ഇങ്ങനെ തന്നെ
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അതിന്റെ ശേഷം
യോശുവ അവരെ വെട്ടിക്കൊന്നു അഞ്ചു
മരത്തിന്മേൽ തൂക്കി. അവർ സന്ധ്യവരെ
തൂങ്ങിക്കിടന്നു. 27 സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്ന
സമയത്തു യോശുവയുടെ കല്പനപ്രകാരം അവരെ
മരത്തിന്മേൽനിന്നു ഇറക്കി അവർ ഒളിച്ചിരുന്ന
ഗുഹയിൽ ഇട്ടു; ഗുഹയുടെ ദ്വാരത്തിങ്കൽ വലിയ
കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചു; അതു ഇന്നുവരെയും അവിടെ
ഇരിക്കുന്നു. 28 അന്നു യോശുവ മക്കേദ പിടിച്ചു
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ സംഹരിച്ചു അതിനെയും
അതിലെ രാജാവിനെയും അവിടെയുള്ള
എല്ലാവരെയും നിർമ്മൂലമാക്കി; ഒരുത്തനെയും
ശേഷിപ്പിച്ചില്ല; അവൻ യെരീഹോരാജാവിനോടു
ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ മക്കേദാരാജാവിനോടും
ചെയ്തു. 29 യോശുവയും അവനോടുകൂടെ
യിസ്രായേലൊക്കെയും മക്കേദയിൽനിന്നു
ലിബ്നെക്കുചെന്നു ലിബ്നെയോടു
യുദ്ധംചെയ്തു. 30 യഹോവ അതിനെയും അതിലെ

രാജാവിനെയും യിസ്രായേലിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു; അവർ അതിനെയും അതിലുള്ള
എല്ലാവരെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
സംഹരിച്ചു; അവിടെ ഒരുത്തനെയും ശേഷിപ്പിച്ചില്ല;
യെരീഹോരാജാവിനോടു ചെയ്തതുപോലെ
അവർ അവിടത്തെ രാജാവിനോടും
ചെയ്തു. 31 യോശുവയും അവനോടുകൂടെ
യിസ്രായേലൊക്കെയും ലിബ്നയിൽനിന്നു
ലാഖീശിന്നു ചെന്നു അതിന്റെ നേരെ പാളയം
ഇറങ്ങി അതിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 32 യഹോവ
ലാഖീശിനെ യിസ്രായേലിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു;
അവർ അതിനെ രണ്ടാം ദിവസം പിടിച്ചു;
ലിബ്നയോടു ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
അതിനെയും അതിലുള്ള എല്ലാവരെയും വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ സംഹരിച്ചു. 33 അപ്പോൾ
ഗേസെർരാജാവായ ഹോരാം ലാഖീശിനെ
സഹായിപ്പാൻ വന്നു; എന്നാൽ യോശുവ
അവനെയും അവന്റെ ജനത്തെയും ആരും
ശേഷിക്കാതവണ്ണം സംഹരിച്ചു. 34 യോശുവയും
യിസ്രായേലൊക്കെയും ലാഖീശിൽനിന്നു
എഗ്ലോന്നു ചെന്നു അതിന്റെ നേരെ പാളയമിറങ്ങി
അതിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. 35 അവർ അന്നു
തന്നേ അതിനെ പിടിച്ചു വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
സംഹരിച്ചു; ലാഖീശിനോടു ചെയ്തതുപോലെ
ഒക്കെയും അവൻ അതിലുള്ള എല്ലാവരെയും
അന്നു നിർമ്മൂലമാക്കി. 36 യോശുവയും
യിസ്രായേലൊക്കെയും എഗ്ലോനിൽനിന്നു
ഹെബ്രോന്നു ചെന്നു; അതിന്റെ നേരെ
യുദ്ധംചെയ്തു. 37 അവർ അതിനെ പിടിച്ചു

വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ അതിനെയും അതിലെ
രാജാവിനെയും അതിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളെയും
അതിലുള്ള എല്ലാവരെയും സംഹരിച്ചു; അവൻ
എഗ്ലോനോടു ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
അതിനെയും അതിലുള്ള സകലമനുഷ്യരെയും
ആരും ശേഷിക്കാതവണ്ണം നിർമ്മൂലമാക്കി. 38
പിന്നെ യോശുവയും എല്ലായിസ്രായേലും
തിരിഞ്ഞു ദെബീരിന്നു ചെന്നു അതിന്റെ നേരെ
യുദ്ധംചെയ്തു. 39 അവൻ അതിനെയും
അതിലെ രാജാവിനെയും അതിന്റെ എല്ലാ
പട്ടണങ്ങളെയും പിടിച്ചു വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ സംഹരിച്ചു; അതിലുള്ള
എല്ലാവരെയും ആരും ശേഷിക്കാതവണ്ണം
നിർമ്മൂലമാക്കി; അവൻ ഹെബ്രോനോടു
ചെയ്തതുപോലെയും ലിബ്നയോടും അതിലെ
രാജാവിനോടും ചെയ്തതുപോലെയും
ദെബീരിനോടും അതിലെ രാജാവിനോടും
ചെയ്തു. 40 ഇങ്ങനെ യോശുവ മലനാടു,
തെക്കേ ദേശം, താഴ്‌വീതി, മലഞ്ചരിവുകൾ
എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദേശം ഒക്കെയും
അവിടങ്ങളിലെ സകലരാജാക്കന്മാരെയും
ജയിച്ചടക്കി; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ ഒരുത്തനെയും
ശേഷിപ്പിക്കാതെ സകലജീവികളെയും
നിർമ്മൂലമാക്കി. 41 യോശുവ കാദേശ്ബർന്നേയമുതൽ
ഗസ്സാവരെയും ഗിബെയോൻ വരെയും ഗോശെൻ
ദേശം ഒക്കെയും ജയിച്ചടക്കി. 42 ഈ
രാജാക്കന്മാരെ ഒക്കെയും അവരുടെ ദേശത്തെയും
യോശുവ ഒരേ സമയത്തു പിടിച്ചു. യിസ്രായേലിന്റെ

ദൈവമായ യഹോവയായിരുന്നു യിസ്രായേലിന്നു
വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്തതു. 43 പിന്നെ യോശുവയും
എല്ലായിസ്രായേലും ഗില്ഗാലിൽ പാളയത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു.
11 അനന്തരം ഹാസോർരാജാവായ യാബീൻ ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ അവൻ മാദോൻ രാജാവായ
യോബാബ്, ശിമ്രോൻരാജാവു, അക്ക്ശാഫ്
രാജാവു എന്നിവരുടെ അടുക്കലും 2 വടക്കു
മലമ്പ്രദേശത്തും കിന്നെരോത്തിന്നു തെക്കു
സമഭൂമിയിലും താഴ്വീതിയിലും പടിഞ്ഞാറു
ദോർമേടുകളിലും ഉള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ
അടുക്കലും 3 കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള കനാന്യർ,
പർവ്വതങ്ങളിലെ അമോര്യർ, ഹിത്യർ, പെരിസ്യർ,
യെബൂസ്യർ, മിസ്പെദേശത്തു ഹെർമ്മോന്റെ
അടിവാരത്തുള്ള ഹിവ്യർ എന്നിവരുടെ അടുക്കലും
ആളയച്ചു. 4 അവർ പെരുപ്പത്തിൽ കടല്ക്കരയിലെ
മണൽപോലെ അനവധി ജനവും എത്രയും വളരെ
കുതിരകളും രഥങ്ങളുംകൂടിയ സൈന്യങ്ങളുമായി
പുറപ്പെട്ടു. 5 ആ രാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരും
ഒന്നിച്ചുകൂടി യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ
മേരോംതടാകത്തിന്നരികെ വന്നു ഒരുമിച്ചു
പാളയമിറങ്ങി. 6 അപ്പോൾ യഹോവ
യോശുവയോടു: അവരെ പേടിക്കേണ്ടാ;
ഞാൻ നാളെ ഈ നേരം അവരെ ഒക്കെയും
യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽ ചത്തുവീഴുമാറാക്കും;
നീ അവരുടെ കുതിരകളുടെ കുതിഞരമ്പു
വെട്ടി രഥങ്ങൾ തീയിട്ടു ചുട്ടുകളയേണം. 7
അങ്ങനെ യോശുവയും പടജ്ജനം ഒക്കെയും
മേരോംതടാകത്തിന്നരികെ പെട്ടെന്നു അവരുടെ

നേരെ വന്നു അവരെ ആക്രമിച്ചു. 8 യഹോവ
അവരെ യിസ്രായേലിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു;
അവർ അവരെ തോല്പിച്ചു; മഹാനഗരമായ
സീദോൻവരെയും, മിസ്രെഫോത്ത്മയീംവരെയും
കിഴക്കോട്ടു മിസ്പെതാഴ്വീതിവരെയും
അവരെ ഓടിച്ചു, ആരും ശേഷിക്കാതവണ്ണം
സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. 9 യഹോവ തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ യോശുവ അവരോടു ചെയ്തു:
അവരുടെ കുതിരകളുടെ കുതിഞരമ്പു വെട്ടി
രഥങ്ങൾ തീയിട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 10 യോശുവ
ആ സമയം തിരിഞ്ഞു ഹാസോർ പിടിച്ചു
അതിലെ രാജാവിനെ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു;
ഹാസോർ മുമ്പെ ആ രാജ്യങ്ങൾക്കു ഒക്കെയും
മൂലസ്ഥാനമായിരുന്നു. 11 അവർ അതിലെ
സകലമനുഷ്യരെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
വെട്ടി നിർമ്മൂലമാക്കി; ആരും ജീവനോടെ
ശേഷിച്ചില്ല; അവൻ ഹാസോരിനെ തീകൊടുത്തു
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 12 ആ രാജാക്കന്മാരുടെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളെയും അവയിലെ രാജാക്കന്മാരെ
ഒക്കെയും യോശുവ പിടിച്ചു വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ വെട്ടി നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളഞ്ഞു.
യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ. 13 എന്നാൽ കുന്നുകളിലെ പട്ടണങ്ങൾ
ഒന്നും യിസ്രായേൽ ചുട്ടുകളഞ്ഞില്ല; ഹാസോർ
മാത്രമേ യോശുവ ചുട്ടുകളഞ്ഞുള്ളു.
14 ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ കൊള്ള ഒക്കെയും
കന്നുകാലികളെയും യിസ്രായേൽമക്കൾ
തങ്ങൾക്കുതന്നേ എടുത്തു; എങ്കിലും മനുഷ്യരെ
ഒക്കെയും അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ

സംഹരിച്ചു; ആരെയും ജീവനോടെ
ശേഷിപ്പിച്ചില്ല. 15 യഹോവ തന്റെ ദാസനായ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ മോശെ
യോശുവയോടു കല്പിച്ചു; യോശുവ അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്തു; യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതിൽ ഒന്നും അവൻ ചെയ്യാതെ വിട്ടില്ല. 16
ഇങ്ങനെ മലനാടും തെക്കേദേശമൊക്കെയും
ഗോശേൻദേശം ഒക്കെയും താഴ്‌വീതിയും
അരാബയും യിസ്രായേൽമലനാടും അതിന്റെ
താഴ്‌വീതിയും സേയീരിലേക്കുള്ള കയറ്റത്തിലെ
മൊട്ടക്കുന്നു തുടങ്ങി ഹെർമ്മോൻ പർവ്വതത്തിന്റെ
അടിവാരത്തുള്ള ലെബാനോൻതാഴ്‌വരയിലെ
ബാൽ-ഗാദ് വരെയുള്ള ദേശമൊക്കെയും
യോശുവ പിടിച്ചു. 17 അവിടങ്ങളിലെ
സകലരാജാക്കന്മാരെയും അവൻ പിടിച്ചു
വെട്ടിക്കൊന്നു. 18 ആ രാജാക്കന്മാരോടു ഒക്കെയും
യോശുവ ഏറിയ കാലം യുദ്ധംചെയ്തിരുന്നു. 19
ഗിബയോൻ നിവാസികളായ ഹിവ്യർ ഒഴികെ
ഒരു പട്ടണക്കാരും യിസ്രായേൽമക്കളോടു
സഖ്യതചെയ്തില്ല; ശേഷമൊക്കെയും അവർ
യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചടക്കി. 20 യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവരെ
നിർമ്മൂലമാക്കുകയും കരുണകൂടാതെ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്‌വാൻതക്കവണ്ണം
അവർ നെഞ്ചുറപ്പിച്ചു യിസ്രായേലിനോടു
യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടേണ്ടതിന്നു യഹോവ
സംഗതിവരുത്തിയിരുന്നു. 21 അക്കാലത്തു
യോശുവ ചെന്നു മലനാടായ ഹെബ്രോൻ, ദെബീർ,
അനാബ്, യെഹൂദാമലനാടു, യിസ്രായേല്യമലനാടു

എന്നീ ഇടങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെയും അനാക്യരെ
സംഹരിച്ചു; അവരുടെ പട്ടണങ്ങളോടുകൂടെ
യോശുവ അവരെ നിർമ്മൂലമാക്കി. 22 ഗസ്സയിലും
ഗത്തിലും അസ്തോദിലും മാത്രമല്ലാതെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ദേശത്തെങ്ങും ഒരു
അനാക്യനും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. 23 യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
യോശുവ ദേശം മുഴുവനും പിടിച്ചു; യോശുവ
അതിനെ യിസ്രായേലിന്നു ഗോത്രവിഭാഗപ്രകാരം
ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു; ഇങ്ങനെ യുദ്ധം തീർന്നു
ദേശത്തിന്നു സ്വസ്ഥത വന്നു.

12 യിസ്രായേൽമക്കൾ യോർദ്ദാന്നക്കരെ
കിഴക്കു അർന്നോൻ താഴ്വരമുതൽ
ഹെർമ്മോൻപർവ്വതംവരെയുള്ള രാജ്യവും കിഴക്കെ
അരാബ മുഴുവനും കൈവശമാക്കുകയിൽ
സംഹരിച്ചു കളഞ്ഞ തദ്ദേശരാജാക്കന്മാർ ഇവർ
ആകുന്നു. 2 ഹെശ്ബോനിൽ പാർത്തിരുന്ന
അമോര്യരാജാവായ സീഹോൻ; അവൻ
അർന്നോൻആറ്റുവക്കത്തുള്ള അരോവേർമുതൽ
താഴ്വരയുടെ മദ്ധ്യഭാഗവും ഗിലെയാദിന്റെ
പാതിയും അമ്മോന്യരുടെ അതിരായ യബ്ബോക്ക്
നദിവരെയും 3 കിന്നെരോത്ത്കടലും
അരാബയിലെ കടലായ ഉപ്പുകടലും വരെ ബേത്ത്-
യെശീമോത്തോളം ഉള്ള കിഴക്കെ അരാബയും
പിസ്ഗച്ചരിവിന്റെ താഴെ തേമാനും വാണിരുന്നു. 4
ബാശാൻ രാജാവായ ഓഗിന്റെ ദേശവും അവർ
പിടിച്ചടക്കി; മല്ലന്മാരിൽ ശേഷിച്ച ഇവൻ
അസ്തരോത്തിലും എദ്രെയിലും പാർത്തു, 5
ഹെർമ്മോൻപർവ്വതവും സൽക്കയും ബാശാൻ

മുഴുവനും ഗെശൂർയ്യരുടെയും മാഖാത്യരുടെയും
ദേശവും ഗിലെയാദിന്റെ പാതിയും ഹെശ്ബോൻ
രാജാവായ സീഹോന്റെ അതിർവരെയും
വാണിരുന്നു. 6 അവരെ യഹോവയുടെ ദാസനായ
മോശെയും യിസ്രായേൽമക്കളുംകൂടെ സംഹരിച്ചു;
യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ അവരുടെ
ദേശം രൂബേന്യർക്കും ഗാദ്യർക്കും മനശ്ശെയുടെ
പാതി ഗോത്രത്തിന്നും അവകാശമായി
കൊടുത്തു. 7 എന്നാൽ യോശുവയും
യിസ്രായേൽമക്കളും യോർദ്ദാന്നിക്കരെ പടിഞ്ഞാറു
ലെബാനോന്റെ താഴ്വരയിലെ ബാൽ-ഗാദ് മുതൽ
സേയീരിലേക്കുള്ള കയറ്റത്തിലെ മൊട്ടക്കുന്നുവരെ
ജയിച്ചടക്കുകയും യോശുവ യിസ്രായേലിന്നു
ഗോത്രവിഭാഗപ്രകാരം അവകാശമായി
കൊടുക്കയും ചെയ്ത ദേശത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ
ഇവർ ആകുന്നു. 8 മലനാട്ടിലും താഴ്വീതിയിലും
അരാബയിലും മലഞ്ചരിവുകളിലും മരുഭൂമിയിലും
തെക്കേ ദേശത്തും ഉള്ള ഹിത്യൻ, അമോർയ്യൻ,
കനാന്യൻ, പെരിസ്യൻ, ഹിവ്യൻ, യെബൂസ്യൻ
എന്നിവർ തന്നേ. 9 യെരീഹോരാജാവു ഒന്നു;
ബേഥേലിന്നരികെയുള്ള ഹായിരാജാവു ഒന്നു; 10
യെരൂശലേംരാജാവു ഒന്നു; ഹെബ്രോൻരാജാവു
ഒന്നു; 11 യർമ്മൂത്ത് രാജാവു ഒന്നു; ലാഖീശിലെ
രാജാവു ഒന്നു; 12 എഗ്ലോനിലെ രാജാവു ഒന്നു;
ഗേസർരാജാവു ഒന്നു; 13 ദെബീർരാജാവു ഒന്നു;
ഗേദെർരാജാവു ഒന്നു 14 ഹോർമ്മരാജാവു ഒന്നു;
ആരാദ്രാജാവു ഒന്നു; 15 ലിബ്നരാജാവു ഒന്നു;
അദുല്ലാംരാജാവു ഒന്നു; 16 മക്കേദാരാജാവു ഒന്നു;
ബേഥേൽരാജാവു ഒന്നു; 17 തപ്പൂഹരാജാവു ഒന്നു;

ഹേഫെർരാജാവു ഒന്നു; 18 അഫേക് രാജാവു ഒന്നു;
ശാരോൻരാജാവു ഒന്നു; 19 മാദോൻരാജാവു
ഒന്നു; ഹാസോർരാജാവു ഒന്നു; ശിമ്രോൻ-
മെരോൻരാജാവു ഒന്നു; 20 അക്ശാപ്പുരാജാവു
ഒന്നു; താനാക് രാജാവു ഒന്നു; 21 മെഗിദ്ദോരാജാവു
ഒന്നു; കാദേശ് രാജാവു ഒന്നു; 22 കമ്മേലിലെ
യൊക്നെയാംരാജാവു ഒന്നു; 23 ദോർമേട്ടിലെ
ദോർരാജാവു ഒന്നു; ഗില്ഗാലിലെ ജാതികളുടെ
രാജാവു ഒന്നു; 24 തിർസാരാജാവു ഒന്നു; ആകെ
മുപ്പത്തൊന്നു രാജാക്കന്മാർ.

13 യോശുവ വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായപ്പോൾ
യഹോവ അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ
വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; ഇനി ഏറ്റവും
വളരെ ദേശം കൈവശമാക്കുവാനുണ്ടു.
2 ഇനിയും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ദേശം
ഏതെന്നാൽ: മിസ്രയീമിന്റെ കിഴക്കുള്ള
സീഹോർമുതൽ വടക്കോട്ടു കനാന്യക്കുള്ളതെന്നു
എണ്ണിവരുന്ന എക്രോന്റെ അതിർവരെയുള്ള
ഫെലിസ്ത്യദേശങ്ങൾ ഒക്കെയും ഗെശൂർയ്യരും; 3
ഗസ്സാത്യൻ, അസ്തോദ്യൻ, അസ്കലോന്യൻ,
ഗിത്ത്യൻ, എക്രോന്യൻ എന്നീ അഞ്ചു
ഫെലിസ്ത്യ പ്രഭുക്കന്മാരും; 4 തെക്കുള്ള
അവ്യരും അഫേക് വരെയും അമോർയ്യരുടെ
അതിർവരെയുമുള്ള കനാന്യരുടെ ദേശം
ഒക്കെയും 5 സീദോന്യക്കുള്ള മെയാരയും
ഗിബെല്യരുടെ ദേശവും കിഴക്കു ഹെമ്മോൻ
പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവരാത്തിലെ ബാൽ-ഗാദ്മുതൽ
ഹമാത്തിലേക്കു തിരിയുന്ന സ്ഥലംവരെയുള്ള
ലെബാനോൻ ഒക്കെയും; 6 ലെബാനോൻമുതൽ

മിസ്രെഫോത്ത്മയീംവരെയുള്ള പർവ്വതവാസികൾ
ഒക്കെയും എല്ലാസീദോന്യരും തന്നേ; ഇവരെ
ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയും; ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
നീ യിസ്രായേലിന്നു അതു അവകാശമായി
വിഭാഗിച്ചാൽ മതി. 7 ആകയാൽ ഈ ദേശം
ഒമ്പതു ഗോത്രങ്ങൾക്കും മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിന്നും അവകാശമായി വിഭാഗിക്ക.
8 അവനോടുകൂടെ രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും
മോശെ അവക്കു യോർദ്ദാന്നക്കരെ കിഴക്കു
കൊടുത്തിട്ടുള്ള അവകാശം യഹോവയുടെ
ദാസനായ മോശെ കൊടുത്തതുപോലെ തന്നേ
പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 9 അർന്നോൻതാഴ്വരയുടെ
അറ്റത്തുള്ള അരോവേരും താഴ്വരയുടെ
നടുവിലുള്ള പട്ടണംമുതൽ ദീബോൻവരെയുള്ള
മേദെബാസമഭൂമി മുഴുവനും; 10 അമ്മോന്യരുടെ
അതിർവരെ ഹെശ്ബോനിൽ വാണിരുന്ന അമോർയ്യ
രാജാവായ സീഹോന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളും; 11
ഗിലെയാദും ഗെശൂർയ്യരുടെയും മാഖാത്യരുടെയും
ദേശവും ഹെർമ്മോൻപർവ്വതം ഒക്കെയും
സൽക്കാവരെയുള്ള ബാശാൻ മുഴുവനും; 12
അസ്താരോത്തിലും എദ്രെയിലും വാണവനും
മല്ലന്മാരിൽ ശേഷിച്ചവനുമായ ബാശാനിലെ
ഓഗിന്റെ രാജ്യം ഒക്കെയും തന്നേ; ഇവരെ
മോശെ തോല്പിച്ചു നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു. 13
എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ ഗെശൂർയ്യരെയും
മാഖാത്യരെയും നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല; അവർ
ഇന്നുവരെയും യിസ്രായേല്യരുടെ ഇടയിൽ
പാർത്തുവരുന്നു. 14 ലേവിഗോത്രത്തിന്നു അവൻ ഒരു

അവകാശവും കൊടുത്തില്ല; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ദഹനയാഗങ്ങൾ
താൻ അവരോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവരുടെ
അവകാശം ആകുന്നു. 15 എന്നാൽ മോശെ
രൂബേൻഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി
അവകാശം കൊടുത്തു. 16 അവരുടെ ദേശം
അന്നോൻ താഴ്വരയുടെ അറ്റത്തെ അരോവേരും
താഴ്വരയുടെ നടുവിലെ പട്ടണവും മുതൽ
മേദബയോടു ചേന്ന സമഭൂമി മുഴുവനും
ഹെശ്ബോനും സമഭൂമിയിലുള്ള 17 അതിന്റെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളും ദീബോനും ബാമോത്ത്-ബാലും
ബേത്ത്-ബാൽ-മേയോനും 18 യഹ്സയും
കെദേമോത്തും മേഫാത്തും കിര്യ്യത്തയീമും 19
സിബ്മയും സമഭൂമിയിലെ മലയിലുള്ള സേരെത്ത്-
ശഹരും 20 ബേത്ത്-പെയോരും പിസ്ഗച്ചരിവുകളും
ബേത്ത്-യെശീമോത്തും 21 സമഭൂമിയിലെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളും ഹെശ്ബോനിൽ വാണിരുന്ന
അമോര്യ്യരാജാവായ സീഹോന്റെ രാജ്യം ഒക്കെയും
തന്നേ; അവനെയും സീഹോന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരായി
ദേശത്തു പാർത്തിരുന്ന ഏവി, രേക്കെം, സൂർ, ഹൂർ,
രേബ എന്നീ മിദ്യാന്യപ്രഭുക്കന്മാരെയും മോശെ
സംഹരിച്ചു. 22 യിസ്രായേൽമക്കൾ കൊന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ബെയോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാം
എന്ന പ്രശ്നക്കാരനെയും വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു.
23 രൂബേന്യരുടെ അതിർ യോർദ്ദാൻ ആയിരുന്നു; ഈ
പട്ടണങ്ങൾ അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളുൾപ്പെടെ
രൂബേന്യർക്കു കുടുംബംകുടുംബമായി
കിട്ടിയ അവകാശം. 24 പിന്നെ മോശെ
ഗാദ്ഗോത്രത്തിന്നു, കുടുംബംകുടുംബമായി

ഗാദ്യക്കു തന്നേ, അവകാശം കൊടുത്തു. 25
അവരുടെ ദേശം യസേരും ഗിലെയാദിലെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളും രബ്ബയുടെ നേരെയുള്ള
അരോവേർവരെ അമ്മോന്യരുടെ പാതിദേശവും; 26
ഹെശ്ബോൻ മുതൽ രാമത്ത്-മിസ്പെയും
ബെതോനീമുംവരെയും മഹനയീംമുതൽ
ദെബീരിന്റെ അതിർവരെയും; 27 താഴ്വരയിൽ
ഹെശ്ബോൻ രാജാവായ സീഹോന്റെ രാജ്യത്തിൽ
ശേഷിപ്പുള്ള ബേത്ത്-ഹാരാം, ബേത്ത്-നിമ്രാം,
സുക്കോത്ത്, സാഫോൻ എന്നിവയും തന്നേ;
യോർദ്ദാന്നക്കരെ കിഴക്കു കിന്നെരോത്ത്
തടാകത്തിന്റെ അറുതിവരെ യോർദ്ദാൻ അതിന്നു
അതിരായിരുന്നു. 28 ഈ പട്ടണങ്ങൾ അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളുൾപ്പെടെ കുടുംബംകുടുംബമായി
ഗാദ്യക്കു കിട്ടിയ അവകാശം. 29 പിന്നെ മോശെ
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നു അവകാശം
കൊടുത്തു; കുടുംബംകുടുംബമായി
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നുള്ള അവകാശം
ഇതു: 30 അവരുടെ ദേശം മഹനയീംമുതൽ
ബാശാൻ മുഴുവനും ബാശാൻരാജാവായ
ഓഗിന്റെ രാജ്യമൊക്കെയും ബാശാനിൽ
യായീരിന്റെ ഊരുകൾ എല്ലാംകൂടി അറുപതു
പട്ടണങ്ങളും 31 പാതിഗിലെയാദും ബാശാനിലെ
ഓഗിന്റെ രാജ്യത്തിലെ പട്ടണങ്ങളായ
അസ്തരോത്ത്, എദ്രെയി എന്നിവയും തന്നേ; ഇവ
മനശ്ശെയുടെ മകനായ മാഖീരിന്റെ മക്കൾക്കു,
മാഖീരിന്റെ മക്കളിൽ പാതിപ്പേർക്കു തന്നേ,
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടി. 32 ഇതു മോശെ
യെരീഹോവിന്നു കിഴക്കു യോർദ്ദാന്നക്കരെ

മോവാബ് സമഭൂമിയിൽവെച്ചു ഭാഗിച്ചുകൊടുത്ത
അവകാശം ആകുന്നു. 33 ലേവിഗോത്രത്തിന്നോ
മോശെ ഒരു അവകാശവും കൊടുത്തില്ല;
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അവരോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ താൻ തന്നേ അവരുടെ
അവകാശം ആകുന്നു.
14 കനാൻദേശത്തു യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
അവകാശമായി ലഭിച്ച ദേശങ്ങൾ ആവിതു:
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരും നൂന്റെ മകനായ
യോശുവയും യിസ്രായേൽഗോത്രപിതാക്കന്മാരിൽ
തലവന്മാരും ഇവ അവർക്കു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. 2
യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒമ്പതര ഗോത്രങ്ങൾക്കും ചീട്ടിട്ടായിരുന്നു
അവകാശം ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തതു. 3 രണ്ടര
ഗോത്രങ്ങൾക്കു മോശെ യോർദ്ദാന്നക്കരെ
അവകാശം കൊടുത്തിരുന്നു; ലേവ്യർക്കോ
അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു അവകാശവും
കൊടുത്തില്ല. 4 യോസേഫിന്റെ മക്കൾ മനശ്ശെ,
എഫ്രയീം എന്നു രണ്ടു ഗോത്രം ആയിരുന്നു.
ലേവ്യർക്കു പാർപ്പാൻ പട്ടണങ്ങളും അവരുടെ
കന്നുകാലികൾക്കും മൃഗസമ്പത്തിന്നും
വേണ്ടി പുല്പുറങ്ങളും അല്ലാതെ ദേശത്തിൽ
ഓഹരിയൊന്നും കൊടുത്തില്ല. 5 യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ
യിസ്രായേൽമക്കൾ അനുസരിച്ചു ദേശം വിഭാഗിച്ചു.
6 അനന്തരം യെഹൂദാമക്കൾ ഗില്ഗാലിൽ
യോശുവയുടെ അടുക്കൽ വന്നു; കെനിസ്യനായ
യെഫുന്നെയുടെ മകൻ കാലേബ് അവനോടു
പറഞ്ഞതു: യഹോവ എന്നെയും നിന്നെയും

കുറിച്ചു ദൈവപുരുഷനായ മോശെയോടു
കാദേശ്ബൎന്നേയയിൽവെച്ചു പറഞ്ഞ കാൎയ്യം നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 7 യഹോവയുടെ ദാസനായ
മോശെ കാദേശ്ബൎന്നേയയിൽനിന്നു ദേശത്തെ
ഒറ്റുനോക്കുവാൻ എന്നെ അയച്ചപ്പോൾ എനിക്കു
നാല്പതു വയസ്സായിരുന്നു; ഞാൻ വന്നു എന്റെ
മനോബോധപ്രകാരം അവനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു.
8 എന്നോടുകൂടെ പോന്നിരുന്ന സഹോദരന്മാർ
ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം ഉരുകുമാറാക്കി;
ഞാനോ എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
പൂൎണ്ണമായി പറ്റിനിന്നു. 9 നീ എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു പൂൎണ്ണമായി പറ്റിനിന്നതുകൊണ്ടു
നീ കാൽവെച്ച ദേശം നിനക്കും നിന്റെ മക്കൾക്കും
എന്നേക്കും അവകാശമായിരിക്കും എന്നു
മോശെ അന്നു സത്യംചെയ്തു പറഞ്ഞു. 10
മരുഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ച കാലത്തു യഹോവ
മോശെയോടു ഈ വാക്കു കല്പിച്ചതു മുതൽ ഈ
നാല്പത്തഞ്ചു സംവത്സരത്തോളവും എന്നെ
ഇതാ, താൻ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതു പോലെ
ജീവനോടെ വെച്ചിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ എനിക്കു
എണ്പത്തഞ്ചു വയസ്സായി. 11 മോശെ എന്നെ
അയച്ച നാളിലെപ്പോലെ ഇന്നും എനിക്കു
ആരോഗ്യം ഉണ്ടു; പടവെട്ടുവാനും പോകയും
വരികയും ചെയ്വാനും എന്റെ ആരോഗ്യം
അന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ ഇന്നും ഇരിക്കുന്നു. 12
ആകയാൽ യഹോവ അന്നു കല്പിച്ച ഈ മല
ഇപ്പോൾ എനിക്കു തരിക; അനാക്യർ അവിടെ
ഉണ്ടെന്നും പട്ടണങ്ങൾ വലിപ്പവും ഉറപ്പും
ഉള്ളവ എന്നും നീ അന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ;

യഹോവ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ താൻ
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ അവരെ
ഓടിച്ചുകളയും. 13 അപ്പോൾ യോശുവ അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു; ഹെബ്രോൻമല യെഫുന്നെയുടെ
മകനായ കാലേബിന്നു അവകാശമായി
കൊടുത്തു. 14 അങ്ങനെ ഹെബ്രോൻ ഇന്നുവരെ
കെനിസ്യനായ യെഫുന്നെയുടെ മകൻ
കാലേബിന്നു അവകാശമായിരിക്കുന്നു; അവൻ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
പൂൎണ്ണമായി പറ്റിനിന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ. 15
ഹെബ്രോന്നു പണ്ടു കിൎയ്യത്ത്-അൎബ്ബാ എന്നു
പേരായിരുന്നു; അൎബ്ബാ എന്നവൻ അനാക്യരിൽ
വെച്ചു അതിമഹാൻ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ യുദ്ധം
തീൎന്നു ദേശത്തിന്നു സ്വസ്ഥത വന്നു.

15 യെഹൂദാമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ ഓഹരി
തെക്കെദേശത്തിന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തു
എദോമിന്റെ അതിരായ സീൻമരുഭൂമിവരെ തന്നേ. 2
അവരുടെ തെക്കെ അതിർ ഉപ്പുകടലിന്റെ
അറ്റംമുതൽ തെക്കോട്ടു നീണ്ടിരിക്കുന്ന
ഇടക്കടൽമുതൽതന്നേ ആയിരുന്നു. 3 അതു
അക്രബ്ബീംകയറ്റത്തിന്നു തെക്കോട്ടു ചെന്നു
സീനിലേക്കു കടന്നു കാദേശ് ബൎന്നേയയുടെ
തെക്കുകൂടി കയറി ഹെസ്രോൻ കടന്നു
ആദാരിലേക്കു കയറി കാൎക്കയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു 4
അസ്മോനിലേക്കു കടന്നു മിസ്രയീംതോടുവരെ
ചെല്ലുന്നു; ആ അതിർ സമുദ്രത്തിങ്കൽ
അവസാനിക്കുന്നു; ഇതു നിങ്ങളുടെ തെക്കെ
അതിർ ആയിരിക്കേണം. 5 കിഴക്കെ അതിർ

യോർദ്ദാന്റെ അഴിമുഖംവരെ ഉപ്പുകടൽ തന്നേ;
വടക്കെ അതിർ യോർദ്ദാന്റെ അഴിമുഖമായ 6
ഇടക്കടൽ തുടങ്ങി ബേത്ത്-ഹൊഗ്ലയിലേക്കു
കയറി ബേത്ത്-അരാബയുടെ വടക്കുകൂടി
കടന്നു, രൂബേന്റെ മകനായ ബോഹാന്റെ
കല്ലുവരെ കയറിച്ചെല്ലുന്നു. 7 പിന്നെ ആ അതിർ
ആഖോർതാഴ്വരമുതൽ ദെബീരിലേക്കു കയറി
വടക്കോട്ടു തോട്ടിന്റെ തെക്കുവശത്തുള്ള
അദുമ്മീംകയറ്റത്തിന്നെതിരെയുള്ള ഗില്ഗാലിന്നു
ചെന്നു ഏൻ-ശേമെശ് വെള്ളത്തിങ്കലേക്കു കടന്നു
ഏൻ-രോഗേലിങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. 8 പിന്നെ
ആ അതിർ ബെൻ-ഹിന്നോംതാഴ്വരയിൽകൂടി
കയറി യെരൂശലേം എന്ന യെബൂസ്യഗിരിയുടെ
തെക്കോട്ടു കടന്നു ഹിന്നോംതാഴ്വരയുടെ മുമ്പിൽ
പടിഞ്ഞാറോട്ടും രെഫായീംതാഴ്വരയുടെ അറ്റത്തു
വടക്കോട്ടും ഉള്ള മലയുടെ മുകളിലേക്കു
കയറിച്ചെല്ലുന്നു. 9 പിന്നെ ആ അതിർ മലയുടെ
മുകളിൽനിന്നു നെപ്തോഹയിലെ നീരുറവിലേക്കു
തിരിഞ്ഞു എഫ്രോൻമലയിലെ പട്ടണങ്ങൾവരെ
ചെന്നു കിര്യത്ത്-യെയാരീം എന്ന ബാലയിലേക്കു
തിരിയുന്നു. 10 പിന്നെ ആ അതിർ ബാലാമുതൽ
പടിഞ്ഞാറോട്ടു സേയീർമലവരെ തിരിഞ്ഞു
കെസാലോൻ എന്ന യെയാരീംമലയുടെ
പാർശ്വംവരെ വടക്കോട്ടു കടന്നു, ബേത്ത്-
ശേമെശിലേക്കു ഇറങ്ങി തിമ്നയിലേക്കു ചെല്ലുന്നു.
11 പിന്നെ ആ അതിർ വടക്കോട്ടു എക്രോന്റെ
പാർശ്വംവരെ ചെന്നു ശിക്രോനിലേക്കു തിരിഞ്ഞു
ബാലാമലയിലേക്കു കടന്നു യബ്നേലിൽ ചെന്നു
സമുദ്രത്തിങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. 12 പടിഞ്ഞാറെ

അതിർ നെടുകെ മഹാസമുദ്രം തന്നേ; ഇതു
യെഹൂദാമക്കൾക്കു കുടുംബംകുടുംബമായി
കിട്ടിയ അവകാശത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള അതിർ. 13
യഹോവ യോശുവയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ
യെഫുന്നെയുടെ മകനായ കാലേബിന്നു
യെഹൂദാമക്കളുടെ ഇടയിൽ ഓഹരിയായിട്ടു
അനാക്കിന്റെ അപ്പനായ അർബ്ബയുടെ പട്ടണമായ
ഹെബ്രോൻ കൊടുത്തു. 14 അവിടെനിന്നു
കാലേബ് അനാക്കിന്റെ പുത്രന്മാരായ ശേശായി,
അഹീമാൻ, തൽമായി എന്നീ മൂന്നു അനാക്യരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 15 അവിടെനിന്നു അവൻ
ദെബീർനിവാസികളുടെ നേരെ ചെന്നു;
ദെബീരിന്റെ പേർ മുമ്പെ കിര്യ്യത്ത്-സേഫെർ
എന്നായിരുന്നു. 16 കിര്യ്യത്ത്-സേഫെർ
ജയിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ എന്റെ മകൾ അക്സയെ
ഭാര്യ്യയായി കൊടുക്കും എന്നു കാലേബ്
പറഞ്ഞു. 17 കാലേബിന്റെ സഹോദരനായ
കെനസിന്റെ മകൻ ഒത്നീയേൽ അതിനെ പിടിച്ചു;
അവൻ തന്റെ മകൾ അക്സയെ അവന്നു
ഭാര്യ്യയായി കൊടുത്തു. 18 അവൾ വന്നാറെ തന്റെ
അപ്പനോടു ഒരു നിലം ചോദിപ്പാൻ അവനെ
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു; അവൾ കഴുതപ്പുറത്തുനിന്നു
ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കാലേബ് അവളോടു: നിനക്കു
എന്തുവേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 19 എനിക്കു ഒരു
അനുഗ്രഹം തരേണം; നീ എന്നെ തെക്കെ
ദേശത്തേക്കല്ലോ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു;
നീരുറവുകളെയുംകൂടെ എനിക്കു തരേണം
എന്നു അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു അവൻ
അവൾക്കു മലയിലും താഴ്വരയിലും നീരുറവുകളെ

കൊടുത്തു. 20 യെഹൂദാഗോത്രത്തിന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ അവകാശം
ഇതത്രേ. 21 എദോമിന്റെ അതിർക്കരികെ തെക്കെ
അറ്റത്തു യെഹൂദാഗോത്രത്തിന്നുള്ള പട്ടണങ്ങൾ:
കെബ്സെയേൽ, ഏദെർ, യാഗൂർ, 22 കീന, ദിമോന,
അദാദ, 23 കേദെശ്, ഹാസോർ, യിത്നാൻ, 24 സീഫ്,
തേലെം, ബയാലോത്ത്, 25 ഹാസോർ, ഹദത്ഥ,
കെരീയോത്ത്-ഹാസോർ, എന്ന കെരീയോത്ത്-
ഹെസ്രോൻ, 26 അമാം, ശെമ, മോലാദ, 27 ഹസർ-
ഗദ്ദ, ഹെശ്മോൻ, ബേത്ത്-പേലെത്, 28 ഹസർ-
ശൂവാൽ, ബേർ-ശേബ, ബിസോത്യ, 29 ബാല,
ഇയ്യീം, ഏസെം, 30 എൽതോലദ്, കെസീൽ,
ഹോർമ്മ, 31 സിക്ലാഗ്, മദ്മന്ന, സൻസന്ന, 32
ലെബായോത്ത്, ശിൽഹീം, ആയീൻ, രിമ്മോൻ;
ഇങ്ങനെ ആകെ ഇരുപത്തൊമ്പതു പട്ടണവും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും തന്നേ. 33 താഴ്വീതിയിൽ
എസ്തായോൽ, സൊരാ, അശ്ന, 34 സനോഹ,
ഏൻ-ഗന്നീം, തപ്പൂഹ, ഏനാം, 35 യർമ്മൂത്ത്,
അദുല്ലാം, സോഖോ, അസേക്ക, 36 ശാരയീം,
അദീഥയീം, ഗെദേരാ, ഗെദെരോഥയീം; ഇങ്ങനെ
പതിനാലു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും; 37
സെനാൻ, ഹദാശ, മിഗ്ദൽ-ഗാദ്, 38 ദിലാൻ,
മിസ്പെ, യൊക്തെയേൽ, 39 ലാഖീശ്,
ബൊസ്കത്ത്, എഗ്ലോൻ, 40 കബ്ബോൻ, ലപ്മാസ്,
കിത്ത്ളീശ്, 41 ഗെദേരോത്ത്, ബേത്ത്-ദാഗോൻ,
നാമ, മക്കേദ; ഇങ്ങനെ പതിനാറു പട്ടണവും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും; 42 ലിബ്ന, ഏഥെർ,
ആശാൻ, 43 യിപ്താഹ്, അശ്ന, നെസീബ്, 44
കെയില, അക്ലീബ്, മാരേശ; ഇങ്ങനെ ഒമ്പതു

പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും; 45 എക്രോനും
അതിന്റെ അധീനനഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും; 46
എക്രോൻ മുതൽ സമുദ്രംവരെ അസ്തോദിന്നു
സമീപത്തുള്ളവ ഒക്കെയും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും;
47 അസ്തോദും അതിന്റെ അധീനനഗരങ്ങളും
ഗ്രാമങ്ങളും ഗസ്സയും, മിസ്രയീംതോടുവരെയുള്ള
അതിന്റെ അധീനനഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും;
മഹാസമുദ്രം അതിന്നു നെടുകെ അതിരായിരുന്നു.
48 മലനാട്ടിൽ ശാമീർ, യത്ഥീർ, സോഖോ, 49 ദന്ന,
ദെബീർ എന്ന കിര്യ്യത്ത്-സന്ന, 50 അനാബ്,
എസ്തെമോ, ആനീം, 51 ഗോശെൻ, ഹോലോൻ,
ഗീലോ; ഇങ്ങനെ പതിനൊന്നുപട്ടണവും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും; 52 അരാബ്, ദൂമ, എശാൻ,
53 യാനീം, ബേത്ത്-തപ്പൂഹ, അഫേക്ക, 54 ഹുമ്ത,
ഹെബ്രോൻ എന്ന കിര്യ്യത്ത്-അർബ്ബ, സീയോർ
ഇങ്ങനെ ഒമ്പതു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും.
55 മാവോൻ, കമ്മേൽ, സീഫ്, യൂത, 56 യിസ്രെയേൽ,
യോക്ക്ദെയാം, സാനോഹ, 57 കയീൻ, ഗിബെയ,
തിമ്ന; ഇങ്ങനെ പത്തു പട്ടണവും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും; 58 ഹൽഹൂൽ, ബേത്ത്-സൂർ, ഗെദോർ,
59 മാരാത്ത്, ബേത്ത്-അനോത്ത്, എൽതെക്കോൻ;
ഇങ്ങനെ ആറു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും;
60 കിര്യ്യത്ത്-യെയാരീം എന്ന കിര്യ്യത്ത്-ബാൽ, രബ്ബ;
ഇങ്ങനെ രണ്ടു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും;
61 മരുഭൂമിയിൽ ബേത്ത്-അരാബ, മിദ്ദീൻ, സെഖാഖ,
62 നിബ്ശാൻ, ഈർ-ഹമേലഹ്, ഏൻ-ഗെദി;
ഇങ്ങനെ ആറു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും.
63 യെരൂശലേമിൽ പാർത്തിരുന്ന യെബൂസ്യരെയോ
യെഹൂദാമക്കൾക്കു നീക്കിക്കളവാൻ

കഴിഞ്ഞില്ല; അങ്ങനെ യെബൂസ്യർ ഇന്നുവരെ
യെഹൂദാമക്കളോടുകൂടെ യെരൂശലേമിൽ
പാർത്തുവരുന്നു.
16 യോസേഫിന്റെ മക്കൾക്കു കിട്ടിയ അവകാശം:
യെരീഹോവിന്റെ സമീപത്തു യോർദ്ദാൻ തുടങ്ങി
കിഴക്കു യെരീഹോവെള്ളത്തിങ്കൽ മരുഭൂമിയിൽ
തന്നേ തുടങ്ങി യെരീഹോവിൽനിന്നു
മലനാടുവഴിയായി ബേഥേലിലേക്കു കയറി
2 ബേഥേലിൽനിന്നു ലൂസിന്നു ചെന്നു
അർക്ക്യരുടെ അതിരായ അതാരോത്തിന്നു
കടന്നു 3 പടിഞ്ഞാറോട്ടു യഫ്ളേത്യരുടെ
അതിരിലേക്കു താഴത്തെ ബേത്ത്-ഹോരോന്റെ
അതിർവരെ, ഗേസെർവരെ തന്നേ, ഇറങ്ങിച്ചെന്നു
സമുദ്രത്തിങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. 4 അങ്ങനെ
യോസേഫിന്റെ പുത്രന്മാരായ മനശ്ശെക്കും
എഫ്രയീമിന്നും അവകാശം ലഭിച്ചു. 5 എഫ്രയീമിന്റെ
മക്കൾക്കു കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ
ദേശം ഏതെന്നാൽ: കിഴക്കു അവരുടെ
അവകാശത്തിന്റെ അതിർ മേലത്തെ ബേത്ത്-
ഹോരോൻവരെ അതെരോത്ത്-അദ്ദാർ
ആയിരുന്നു. 6 ആ അതിർ മിഖ്മെഥാത്തിന്റെ
വടക്കുകൂടി പടിഞ്ഞാറോട്ടു ചെന്നു താനത്ത്-
ശീലോവരെ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു
അതിന്നരികത്തുകൂടി 7 യാനോഹയുടെ കിഴക്കു
കടന്നു യാനോഹയിൽനിന്നു അതെരോത്തിന്നും
നാരാത്തിന്നും ഇറങ്ങി യെരീഹോവിൽ
എത്തി യോർദ്ദാങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. 8
തപ്പൂഹയിൽനിന്നു ആ അതിർ പടിഞ്ഞാറോട്ടു
കാനാതോടുവരെ ചെന്നു സമുദ്രത്തിങ്കൽ

അവസാനിക്കുന്നു. എഫ്രയീംഗോത്രത്തിന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ ഈ
അവകാശം കൂടാതെ 9 മനശ്ശെമക്കളുടെ
അവകാശത്തിന്റെ ഇടയിൽ എഫ്രയീംമക്കൾക്കു
വേർതിരിച്ചുകൊടുത്ത പട്ടണങ്ങളൊക്കെയും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളുംകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10
എന്നാൽ അവർ ഗെസേരിൽ പാർത്തിരുന്ന
കനാന്യരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല; കനാന്യർ
ഇന്നുവരെ എഫ്രയീമ്യരുടെ ഇടയിൽ ഊഴിയവേല
ചെയ്തു പാർത്തു വരുന്നു.

17 യോസേഫിന്റെ ആദ്യജാതനായ മനശ്ശെയുടെ
ഗോത്രത്തിന്നും ഓഹരി കിട്ടി; മനശ്ശെയുടെ
ആദ്യജാതനും ഗിലെയാദിന്റെ അപ്പനും ആയ
മാഖീർ യുദ്ധവീരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്നു
ഗിലെയാദും ബാശാനും ലഭിച്ചു. 2 മനശ്ശെയുടെ
ശേഷം പുത്രന്മാരായ അബീയേസെരിന്റെ
മക്കൾ, ഹേലെക്കിന്റെ മക്കൾ, അസ്രീയേലിന്റെ
മക്കൾ, ശേഖെമിന്റെ മക്കൾ, ഹേഫെരിന്റെ
മക്കൾ, ശെമീദാവിന്റെ മക്കൾ എന്നിവക്കും
കുടുംബംകുടുംബമായി ഓഹരി കിട്ടി; ഇവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി യോസേഫിന്റെ മകനായ
മനശ്ശെയുടെ മക്കൾ ആയിരുന്നു. 3 എന്നാൽ
മനശ്ശെയുടെ മകനായ മാഖീരിന്റെ മകനായ
ഗിലെയാദിന്റെ മകനായ ഹേഫെരിന്റെ മകൻ
ശെലോഫഹാദിന്നു പുത്രിമാരല്ലാതെ പുത്രന്മാർ
ഇല്ലായിരുന്നു; അവന്റെ പുത്രിമാക്കും: മഹ്ലാ, നോവ,
ഹൊഗ്ലാ, മിൽക്ക, തിർസ എന്നു പേരായിരുന്നു. 4
അവർ പുരോഹിതനായ എലെയാസരിന്റെയും
നൂന്റെ മകനായ യോശുവയുടെയും

പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ അടുത്തുചെന്നു:
ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു
അവകാശം ഞങ്ങൾക്കു തരുവാൻ യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവൻ യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
അവരുടെ അപ്പന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
അവക്കു ഒരു അവകാശം കൊടുത്തു. 5 ഇങ്ങനെ
മനശ്ശെയുടെ പുത്രിമാക്കു അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ അവകാശം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു
മനശ്ശെക്കു യോർദ്ദാന്നക്കരെ ഗിലെയാദ്ദേശവും
ബാശാനും കൂടാതെ പത്തു ഓഹരി കിട്ടി. 6
മനശ്ശെയുടെ ശേഷം പുത്രന്മാക്കു ഗിലെയാദ്ദേശം
കിട്ടി. 7 മനശ്ശെയുടെ അതിരോ ആശേർമുതൽ
ശേഖെമിന്നു കിഴക്കുള്ള മിഖ്മെഥാത്ത്വരെ ചെന്നു
വലത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഏൻ-തപ്പൂഹയിലെ
നിവാസികളുടെ അടുക്കലോളം നീണ്ടുകിടക്കുന്നു.
8 തപ്പൂഹദേശം മനശ്ശെക്കുള്ളതായിരുന്നു;
എങ്കിലും മനശ്ശെയുടെ അതിരിലുള്ള
തപ്പൂഹപട്ടണം എഫ്രയീമ്യക്കു ഉള്ളതായിരുന്നു. 9
പിന്നെ ആ അതിർ കാനാതോട്ടിങ്കലേക്കു
തോട്ടിന്റെ തെക്കുകൂടി ഇറങ്ങുന്നു. ഈ
പട്ടണങ്ങൾ മനശ്ശെയുടെ പട്ടണങ്ങൾക്കിടയിൽ
എഫ്രയീമിന്നുള്ളവ; മനശ്ശെയുടെ അതിർ തോട്ടിന്റെ
വടക്കുവശത്തുകൂടി ചെന്നു സമുദ്രത്തിങ്കൽ
അവസാനിക്കുന്നു. 10 തെക്കുഭാഗം എഫ്രയീമിന്നും
വടക്കുഭാഗം മനശ്ശെക്കും ഉള്ളതു. സമുദ്രം
അവന്റെ അതിർ ആകുന്നു; 11 അതു വടക്കു
ആശേരിനോടും കിഴക്കു യിസ്സാഖാരിനോടും
തൊട്ടിരിക്കുന്നു. യിസ്സാഖാരിലും ആശേരിലും

മനശ്ശെക്കു ബേത്ത്-ശെയാനും അതിന്റെ
അധീനനഗരങ്ങളും യിബ്ളെയാമും അതിന്റെ
അധീനനഗരങ്ങളും ദോർനിവാസികളും അതിന്റെ
അധീനനഗരങ്ങളും ഏൻ-ദോർനിവാസികളും
അതിന്റെ അധീനനഗരങ്ങളും താനാക്ക്
നിവാസികളും അതിന്റെ അധീനനഗരങ്ങളും
മെഗിദ്ദോനിവാസികളും അതിന്റെ
അധീനനഗരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു; മൂന്നു മേടുകൾ
തന്നേ. 12 എന്നാൽ മനശ്ശെയുടെ മക്കൾക്കു ആ
പട്ടണങ്ങളിലെ നിവാസികളെ നീക്കിക്കളവാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല; കനാന്യക്കു ആ ദേശത്തിൽ തന്നേ
പാപ്പാനുള്ള താല്പര്യം സാധിച്ചു. 13 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾ ബലവാന്മാരായി തീന്നപ്പോൾ
അവരെ നീക്കിക്കളയാതെ അവരെക്കൊണ്ടു
ഊഴിയവേല ചെയ്യിച്ചു. 14 അനന്തരം
യോസേഫിന്റെ മക്കൾ യോശുവയോടു: യഹോവ
ഇതുവരെ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു ഞങ്ങൾ ഒരു
വലിയ ജനമായി തീന്നിരിക്കെ ഒരു നറുക്കും
ഓഹരിയും മാത്രം നീ ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 15 യോശുവ അവരോടു: നിങ്ങൾ
വലിയൊരു ജനം എങ്കിൽ എഫ്രയീംപൎവ്വതം
നിങ്ങൾക്കു വിസ്താരം പോരാത്തതാകകൊണ്ടു
കാട്ടുപ്രദേശത്തു ചെന്നു പെരിസ്യരുടെയും
മല്ലന്മാരുടെയും ദേശത്തു കാടുവെട്ടി സ്ഥലം
എടുത്തു കൊൾവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16
അതിന്നു യോസേഫിന്റെ മക്കൾ: മലനാടു
ഞങ്ങൾക്കു പോരാ; ബേത്ത്-ശെയാനിലും
അതിന്റെ അധീനനഗരങ്ങളിലും യിസ്രയേൽ
താഴ്വരയിലും ഇങ്ങനെ താഴ്വീതി പ്രദേശത്തു

പാക്കുന്ന കനാന്യക്കൊക്കെയും ഇരിമ്പുരഥങ്ങൾ
ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 യോശുവ യോസേഫിന്റെ
കുലമായ എഫ്രയീമിനോടും മനശ്ശെയോടും
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ വലിയോരു ജനം
തന്നേ; മഹാശക്തിയും ഉണ്ടു; നിങ്ങൾക്കു
ഒരു ഓഹരിമാത്രമല്ല വരേണ്ടതു. 18 മലനാടു
നിനക്കുള്ളതു ആയിരിക്കേണം; അതു കാടാകുന്നു
എങ്കിലും നിങ്ങൾ അതു വെട്ടിത്തെളിക്കേണം
അതിന്റെ അറുതിപ്രദേശങ്ങളും നിങ്ങൾക്കുള്ളവ
തന്നേ; കനാന്യർ ഇരിമ്പുരഥങ്ങൾ ഉള്ളവരും
ബലവാന്മാരും ആകുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങൾ
അവരെ നീക്കിക്കളയും.

18 അനന്തരം യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സഭ മുഴുവനും ശീലോവിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി
അവിടെ സമാഗമനകൂടാരം നിർത്തി; ദേശം
അവക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. 2 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ അവകാശം ഭാഗിച്ചു
കിട്ടാതിരുന്ന ഏഴു ഗോത്രങ്ങൾ ശേഷിച്ചിരുന്നു.
3 യോശുവ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
തന്നിരിക്കുന്ന ദേശം കൈവശമാക്കുവാൻ
പോകുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം
മടിച്ചിരിക്കും? 4 ഓരോ ഗോത്രത്തിന്നു മുമ്മൂന്നു
പേരെ നിയമിപ്പിൻ; ഞാൻ അവരെ അയക്കും;
അവർ പുറപ്പെട്ടു ദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിച്ചു
തങ്ങൾക്കു അവകാശം കിട്ടേണ്ടുംപ്രകാരം
കണ്ടെഴുതി എന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരേണം. 5
അതു ഏഴു പങ്കായി ഭാഗിക്കേണം: യെഹൂദാ തന്റെ

അതിക്കകത്തു തെക്കു പാൎത്തുകൊള്ളട്ടെ;
യോസേഫിന്റെ കുലവും തന്റെ അതിക്കകത്തു
വടക്കു പാൎത്തുകൊള്ളട്ടെ. 6 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ദേശം ഏഴുഭാഗമായി കണ്ടെഴുതി ഇവിടെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ. ഞാൻ
ഇവിടെ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചീട്ടിടും. 7
ലേവ്യൎക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഓഹരി ഇല്ലല്ലോ;
യഹോവയുടെ പൌരോഹിത്യം അവരുടെ
അവകാശം ആകുന്നു; ഗാദും രൂബേനും
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രവും യഹോവയുടെ
ദാസനായ മോശെ അവൎക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള
അവകാശം യോൎദ്ദാന്നു കിഴക്കു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
8 അങ്ങനെ ആ പുരുഷന്മാർ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു;
ദേശം കണ്ടെഴുതുവാൻ പോയവരോടു
യോശുവ: നിങ്ങൾ ചെന്നു ദേശത്തുകൂടി
സഞ്ചരിച്ചു കണ്ടെഴുതുകയും ഞാൻ ഇവിടെ
ശീലോവിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചീട്ടിടേണ്ടതിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരികയും ചെയ്‌വിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അവർ പോയി ദേശത്തുകൂടി കടന്നു
നഗരവിവരത്തോടുകൂടെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ
അതു ഏഴു ഭാഗമായി എഴുതി ശീലോവിൽ
യോശുവയുടെ അടുക്കൽ പാളയത്തിലേക്കു
മടങ്ങിവന്നു. 10 അപ്പോൾ യോശുവ ശീലോവിൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു അവൎക്കു
വേണ്ടി ചീട്ടിട്ടു; അവിടെവെച്ചു യോശുവ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു ഗോത്രവിഭാഗ പ്രകാരം
ദേശം വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. 11 ബെന്യാമീൻ

മക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി
നറുക്കു വന്നു; അവരുടെ അവകാശത്തിന്റെ
അതിർ യെഹൂദയുടെ മക്കളുടെയും യോസേഫിന്റെ
മക്കളുടെയും മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്നു. 12 വടക്കുഭാഗത്തു
അവരുടെ വടക്കെ അതിർ യോർദ്ദാങ്കൽ തുടങ്ങി
വടക്കു യെരീഹോവിന്റെ പാർശ്വംവരെ ചെന്നു
പടിഞ്ഞാറോട്ടു മലനാട്ടിൽകൂടി കയറി ബേത്ത്-
ആവെൻ മരുഭൂമിയിങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. 13
അവിടെനിന്നു ആ അതിർ ബേഥേൽ എന്ന
ലൂസിന്റെ തെക്കുവശംവരെ കടന്നു താഴത്തെ
ബേത്ത്-ഹോരോന്റെ തെക്കുവശത്തുള്ള
മലവഴിയായി അതെരോത്ത്-അദാരിലേക്കു
ഇറങ്ങുന്നു. 14 പിന്നെ ആ അതിർ വളഞ്ഞു
പടിഞ്ഞാറെ വശത്തു ബേത്ത്-ഹോരോന്നു
എതിരെയുള്ള മലമുതൽ തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു
യെഹൂദാമക്കളുടെ പട്ടണമായ കിര്യത്ത്-യെയാരീം
എന്ന കിര്യത്ത്-ബാലയിങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു.
ഇതു തന്നെ പടിഞ്ഞാറെഭാഗം 15 തെക്കെഭാഗം
കിര്യത്ത്-യെയാരീമിന്റെ അറ്റത്തു തുടങ്ങി
പടിഞ്ഞാറോട്ടു നെപ്തോഹവെള്ളത്തിന്റെ
ഉറവുവരെ ചെല്ലുന്നു. 16 പിന്നെ ആ അതിർ
ബെൻ-ഹിന്നോം താഴ്വരക്കെതിരെയും
രെഫായീംതാഴ്വരയുടെ വടക്കുവശത്തും ഉള്ള
മലയുടെ അറ്റംവരെ ചെന്നു ഹിന്നോംതാഴ്വരയിൽ
കൂടി തെക്കോട്ടു യെബൂസ്യപർവ്വതത്തിന്റെ
പാർശ്വംവരെയും ഏൻ-രോഗേൽവരെയും ഇറങ്ങി 17
വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഏൻ-ശേമെശിലേക്കും
അദുമ്മീംകയറ്റത്തിന്നെതിരെയുള്ള
ഗെലീലോത്തിലേക്കും ചെന്നു രൂബേന്റെ

മകനായ ബോഹാന്റെ കല്ലുവരെ ഇറങ്ങി 18
അരാബെക്കെതിരെയുള്ള മലഞ്ചരിവിലേക്കു
കടന്നു അരാബയിലേക്കു ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു.
19 പിന്നെ ആ അതിർ വടക്കോട്ടു ബേത്ത്-
ഹൊഗ്ലയുടെ മലഞ്ചരിവുവരെ കടന്നു തെക്കു
യോർദ്ദാന്റെ അഴിമുഖത്തു ഉപ്പുകടലിന്റെ വടക്കെ
അറ്റത്തു അവസാനിക്കുന്നു. 20 ഇതു തെക്കെ
അതിർ. അതിന്റെ കിഴക്കെ അതിർ യോർദ്ദാൻ
ആകുന്നു; ഇതു ബെന്യാമീൻ മക്കൾക്കു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ അവകാശത്തിന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള അതിരുകൾ. 21 എന്നാൽ ബെന്യാമീൻ
മക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി
കിട്ടിയ പട്ടണങ്ങൾ: യെരീഹോ, ബേത്ത്-ഹൊഗ്ല,
ഏമെക്-കെസീസ്, 22 ബേത്ത്-അരാബ,
സെമാറയീം, ബേഥേൽ, 23 അവ്വീം, പാര,
ഒഫ്ര, 24 കെഫാർ-അമ്മോനീ, ഒഫ്നി, ഗേബ;
ഇങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടു പട്ടണവും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും; 25 ഗിബെയോൻ, രാമ, ബേരോത്ത്, 26
മിസ്പെ, കെഫീര, മോസ, 27 രേക്കെം, യിപ്പേൽ,
തരല, 28 സേല, ഏലെഫ്, യെരൂശാലേം എന്ന
യെബൂസ്യനഗരം, ഗിബെയത്ത്, കിര്യത്ത്;
ഇങ്ങനെ പതിന്നാലു പട്ടണവും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും ഇതു ബെന്യാമീൻ മക്കൾക്കു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ അവകാശം.

19 രണ്ടാമത്തെ നറുക്കു ശിമെയോന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി ശിമെയോൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിന്നു വന്നു; അവരുടെ അവകാശം
യെഹൂദാമക്കളുടെ അവകാശത്തിന്റെ
ഇടയിൽ ആയിരുന്നു. 2 അവക്കു തങ്ങളുടെ

അവകാശത്തിൽ 3 ബേർ-ശേബ, ശേബ,
മോലാദ, 4 ഹസർ-ശൂവാൽ, ബാലാ, ഏസെം,
എല്തോലദ്, ബേഥൂൽ, ഹൊർമ്മ, സിക്ലാഗ്,
ബേത്ത്-മർക്കാബോത്ത്, 5 ഹസർ-സൂസ,
ബേത്ത്-ലെബായോത്ത്- ശാരൂഹെൻ; 6
ഇങ്ങനെ പതിമൂന്നു പട്ടണവും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും 7 അയീൻ, രിമ്മോൻ, ഏഥെർ,
ആശാൻ; ഇങ്ങനെ നാലു പട്ടണവും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും; 8 ഈ പട്ടണങ്ങൾക്കു
ചുറ്റം തെക്കെ ദേശത്തിലെ രാമ എന്ന
ബാലത്ത്-ബേർവരെയുള്ള സകലഗ്രാമങ്ങളും
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇതു ശിമെയോൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ
അവകാശം. 9 ശിമെയോൻമക്കളുടെ
അവകാശം യെഹൂദാമക്കളുടെ ഓഹരിയിൽ
ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു; യെഹൂദാമക്കളുടെ ഓഹരി
അവക്കു അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവരുടെ അവകാശത്തിന്റെ ഇടയിൽ
ശിമെയോൻമക്കൾക്കു അവകാശം ലഭിച്ചു. 10
സെബൂലൂൻമക്കൾക്കു കുടുംബംകുടുംബമായി
മൂന്നാമത്തെ നറുക്കു വന്നു; അവരുടെ
അവകാശത്തിന്റെ അതിർ സാരീദ് വരെ
ആയിരുന്നു. 11 അവരുടെ അതിർ പടിഞ്ഞാറോട്ടു
മരലയിലേക്കു കയറി ദബ്ബേശെത്ത്വരെ ചെന്നു
യൊക്നെയാമിന്നെതിരെയുള്ള തോടുവരെ
എത്തുന്നു. 12 സാരീദിൽനിന്നു അതു കിഴക്കോട്ടു
സൂര്യോദയത്തിന്റെ നേരെ കിസ്ലോത്ത്
താബോരിന്റെ അതിരിലേക്കു തിരിഞ്ഞു
ദാബെരത്തിന്നു ചെന്നു യാഫീയയിലേക്കു

കയറുന്നു. 13 അവിടെനിന്നു കിഴക്കോട്ടു ഗത്ത്-
ഹേഫെരിലേക്കും ഏത്ത്-കാസീനിലേക്കും കടന്നു
നേയാവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന രിമ്മോനിലേക്കു
ചെല്ലുന്നു. 14 പിന്നെ ആ അതിർ ഹന്നാഥോന്റെ
വടക്കുവശത്തു തിരിഞ്ഞു യിഫ്താഹ്-
ഏൽതാഴ്വരയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. 15
കത്താത്ത്, നഹല്ലാൽ, ശിമ്രോൻ, യിദല, ബേത്ത്-
ലേഹെം മുതലായ പന്ത്രണ്ടു പട്ടണവും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും അവക്കുണ്ടായിരുന്നു. 16 ഇതു
സെബൂലൂൻ മക്കൾക്കു കുടുംബംകുടുംബമായി
കിട്ടിയ അവകാശമായ പട്ടണങ്ങളും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും തന്നേ. 17 നാലാമത്തെ നറുക്കു
യിസ്സാഖാരിന്നു, കുടുംബംകുടുംബമായി
യിസ്സാഖാർമക്കൾക്കു തന്നേ വന്നു. 18 അവരുടെ
ദേശം യിസ്രെയേൽ, കെസുല്ലോത്ത്, 19 ശൂനേം,
ഹഫാരയീം, ശീയോൻ, 20 അനാഹരാത്ത്, രബ്ബീത്ത്,
കിശ്യോൻ, 21 ഏബെസ്, രേമെത്ത്, ഏൻ-ഗന്നീം,
ഏൻ-ഹദ്ദ, ബേത്ത്-പസ്സേസ് എന്നിവ ആയിരുന്നു.
22 അവരുടെ അതിർ താബോർ, ശഹസൂമ, ബേത്ത്-
ശേമെശ് എന്നിവയിൽ എത്തി യോൎദ്ദാങ്കൽ
അവസാനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പതിനാറു പട്ടണവും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 23
ഇതു യിസ്സാഖാർമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ അവകാശം;
ഈ പട്ടണങ്ങളും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും
തന്നേ. 24 ആശേർമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി അഞ്ചാമത്തെ നറുക്കു
വന്നു. 25 അവരുടെ ദേശം ഹെല്കത്ത്, ഹലി,
ബേതെൻ, 26 അക്ശാഫ്, അല്ലമ്മേലെക്,

അമാദ്, മിശാൽ എന്നിവ ആയിരുന്നു; അതു
പടിഞ്ഞാറോട്ടു കർമ്മേലും ശീഹോർ-
ലിബ്നാത്തുംവരെ എത്തി, 27 സൂര്യോദയത്തിന്റെ
നേരെ ബേത്ത്-ദാഗോനിലേക്കു തിരിഞ്ഞു
വടക്കു സെബൂലൂനിലും ബേത്ത്-ഏമെക്കിലും
നെയീയേലിലും യിഫ്താഹ്-ഏൽതാഴ്വരയിലും
എത്തി ഇടത്തോട്ടു കാബൂൽ, 28 ഹെബ്രോൻ,
രെഹോബ്, ഹമ്മോൻ, കാനാ, എന്നിവയിലും
മഹാനഗരമായ സീദോൻ വരെയും ചെല്ലുന്നു. 29
പിന്നെ ആ അതിർ രാമയിലേക്കും ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണമായ സോരിലേക്കും തിരിയുന്നു. പിന്നെ ആ
അതിർ ഹോസയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു അക്സീബ്
ദേശത്തു സമുദ്രത്തിങ്കൽ അവസാനിക്കുന്നു. 30
ഉമ്മ, അഫേക്, രെഹോബ് മുതലായ
ഇരുപത്തുരണ്ടു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും
അവക്കുണ്ടായിരുന്നു. 31 ഇതു ആശേർമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ
അവകാശം; ഈ പട്ടണങ്ങളും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളും തന്നേ. 32 ആറാമത്തെ നറുക്കു
നഫ്താലിമക്കൾക്കു, കുടുംബംകുടുംബമായി
നഫ്താലിമക്കൾക്കു തന്നേ വന്നു. 33 അവരുടെ
അതിർ ഹേലെഫും സാനന്നീമിലെ കരുവേലകവും
തുടങ്ങി അദാമീ-നേക്കെബിലും യബ്നോലിലും
കൂടി ലക്കൂംവരെ ചെന്നു യോർദ്ദാങ്കൽ
അവസാനിക്കുന്നു. 34 പിന്നെ ആ അതിർ
പടിഞ്ഞാറോട്ടു അസ്നോത്ത്-താബോരിലേക്കു
തിരിഞ്ഞു അവിടെനിന്നു ഹൂക്കോക്കിലേക്കു
ചെന്നു തെക്കുവശത്തു സെബൂലൂനോടും
പിടിഞ്ഞാറുവശത്തു ആശേരിനോടും

കിഴക്കുവശത്തു യോർദ്ദാന്യയെഹൂദയോടും
തൊട്ടിരിക്കുന്നു. 35 ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളായ സിദ്ദീം,
സേർ, ഹമ്മത്ത്, 36 രക്കത്ത്, കിന്നേരത്ത്, അദമ,
രാമ 37 ഹാസോർ, കേദെശ്, എദ്രെയി, ഏൻ-
ഹാസോർ, 38 യിരോൻ, മിഗ്ദൽ-ഏൽ, ഹൊരേം,
ബേത്ത്-അനാത്ത്, ബേത്ത്-ശേമെശ് ഇങ്ങനെ
പത്തൊമ്പതു പട്ടണവും അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളും.
39 ഇവ നഫ്താലിമക്കളുടെ ഗോത്രത്തിന്നു
കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ അവകാശത്തിലെ
പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും തന്നേ. 40 ദാൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി
ഏഴാമത്തെ നറുക്കുവന്നു. 41 അവരുടെ
അവകാശദേശം സൊരാ, എസ്താേയോൽ,
ഈർ-ശേമെശ്, 42 ശാലബ്ബീൻ, അയ്യാലോൻ,
യിത്ല, 43 ഏലോൻ, തിമ്നാ, എക്രോൻ, 44
എൽതെക്കേ, ഗിബ്ബഥോൻ, ബാലാത്ത്, 45
യിഹൂദ്, ബെനേ-ബെരാക്, ഗത്ത്-രിമ്മോൻ,
46 മേയർക്കോൻ, രക്കോൻ എന്നിവയും
യാഫോവിന്നെതിരെയുള്ള ദേശവും ആയിരുന്നു. 47
എന്നാൽ ദാൻമക്കളുടെ ദേശം അവക്കു
പോയ്പോയി. അതുകൊണ്ടു ദാൻമക്കൾ
പുറപ്പെട്ടു ലേശെമിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു അതിനെ
പിടിച്ചു വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ സംഹരിച്ചു
കൈവശമാക്കി അവിടെ പാർത്തു; ലേശെമിന്നു
തങ്ങളുടെ അപ്പനായ ദാന്റെ പേരിൻപ്രകാരം
ദാൻ എന്നു പേരിട്ടു. 48 ഇതു ദാൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിന്നു കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ
അവകാശ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും
ആകുന്നു. 49 അവർ ദേശത്തെ അതിർ തിരിച്ചു

കഴിഞ്ഞശേഷം യിസ്രായേൽമക്കൾ നൂന്റെ
മകനായ യോശുവെക്കും തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഒരു അവകാശം കൊടുത്തു. 50 അവൻ
ചോദിച്ച പട്ടണമായി എഫ്രയീംമലനാട്ടിലുള്ള
തിമ്നത്ത്-സേരഹ് അവർ യഹോവയുടെ
കല്പനപ്രകാരം അവന്നു കൊടുത്തു; അവൻ ആ
പട്ടണം പണിതു അവിടെ പാൎത്തു. 51 ഇവ
പുരോഹിതനായ ഏലെയാസാരും നൂന്റെ
മകനായ യോശുവയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഗോത്രപിതാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനികളും ശീലോവിൽ
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു ചീട്ടിട്ടു
അവകാശമായി വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്ത
അവകാശങ്ങൾ ആകുന്നു. ഇങ്ങനെ ദേശവിഭാഗം
അവസാനിച്ചു.
20 പിന്നെ യഹോവ യോശുവയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: 2 നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: അറിയാതെ
അബദ്ധവശാൽ ഒരാളെ കൊന്നുപോയവൻ
ഓടിപ്പോയി ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മോശെ
മുഖാന്തരം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച സങ്കേതനഗരങ്ങൾ
നിശ്ചയിപ്പിൻ. 3 രക്തപ്രതികാരകൻ
കൊല്ലാതിരിപ്പാൻ അവ നിങ്ങൾക്കു
സങ്കേതമായിരിക്കേണം. 4 ആ പട്ടണങ്ങളിൽ
ഒന്നിലേക്കു ഓടിച്ചെല്ലുന്നവൻ പട്ടണത്തിന്റെ
പടിവാതില്ക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു തന്റെ കാൎയ്യം
പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാരെ അറിയിക്കുകയും അവർ
അവനെ പട്ടണത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ പാൎക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു ഒരു സ്ഥലം

കൊടുക്കയും വേണം. 5 രക്തപ്രതികാരകൻ
അവനെ പിന്തുടൎന്നുചെന്നാൽ കൊലചെയ്തവൻ
മനസ്സറിയാതെയും പൂൎവ്വദ്വേഷം കൂടാതെയും തന്റെ
കൂട്ടുകാരനെ കൊന്നു പോയതാകയാൽ അവർ
അവനെ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കരുതു. 6
അവൻ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വിസ്താരത്തിന്നു
നില്ക്കുംവരെയോ അന്നുള്ള പുരോഹിതന്റെ
മരണംവരെയോ ആ പട്ടണത്തിൽ പാൎക്കേണം;
അതിന്റെ ശേഷം കൊലചെയ്തവന്നു താൻ
വിട്ടോടിപ്പോന്ന സ്വന്ത പട്ടണത്തിലേക്കും തന്റെ
വീട്ടിലേക്കും മടങ്ങിച്ചെല്ലാം. 7 അങ്ങനെ
അവർ നഫ്താലിമലനാട്ടിൽ ഗലീലയിലെ
കേദെശും എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ ശെഖേമും
യെഹൂദാമലനാട്ടിൽ ഹെബ്രോൻ എന്ന കിൎയ്യത്ത്-
അർബ്ബയും 8 കിഴക്കു യെരീഹോവിന്നെതിരെ
യോൎദ്ദാന്നക്കരെ മരുഭൂമിയിൽ രൂബേൻ
ഗോത്രത്തിൽ സമഭൂമിയിലുള്ള ബേസെരും
ഗിലെയാദിൽ ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ രാമോത്തും
ബാശാനിൽ മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ ഗോലാനും
നിശ്ചയിച്ചു. 9 അബദ്ധവശാൽ ഒരുത്തനെ
കൊന്നുപോയവൻ സഭയുടെ മുമ്പാകെ
നില്ക്കുംവരെ രക്തപ്രതികാരകന്റെ കയ്യാൽ
മരിക്കാതെ ഓടിപ്പോയി ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കൊക്കെയും അവരുടെ
ഇടയിൽ വന്നുപാൎക്കുന്ന പരദേശിക്കും വേണ്ടി
നിശ്ചയിച്ച പട്ടണങ്ങൾ ഇവ തന്നേ.

21 അനന്തരം ലേവ്യരുടെ കുടുംബത്തലവന്മാർ
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിന്റെയും
നൂന്റെ മകനായ യോശുവയുടെയും

യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിലെ
കുടുംബത്തലവന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വന്നു. 2
കനാൻദേശത്തു ശീലോവിൽവെച്ചു അവരോടു:
യഹോവ ഞങ്ങൾക്കു പാർപ്പാൻ പട്ടണങ്ങളും
ഞങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കു പുല്പുറങ്ങളും
തരുവാൻ മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 എന്നാറെ യിസ്രായേൽമക്കൾ
തങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽനിന്നു യഹോവയുടെ
കല്പനപ്രകാരം ഈ പട്ടണങ്ങളും അവയുടെ
പുല്പുറങ്ങളും ലേവ്യർക്കു കൊടുത്തു. 4
കെഹാത്യരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു വന്ന
നറുക്കുപ്രകാരം ലേവ്യരിൽ പുരോഹിതനായ
അഹരോന്റെ മക്കൾക്കു യെഹൂദാഗോത്രത്തിലും
ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിലും ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രത്തിലും കൂടെ പതിമ്മൂന്നു പട്ടണം
കിട്ടി. 5 കെഹാത്തിന്റെ ശേഷംമക്കൾക്കു
എഫ്രയീംഗോത്രത്തിലും ദാൻഗോത്രത്തിലും
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിലും നറുക്കുപ്രകാരം
പത്തുപട്ടണം കിട്ടി. 6 ഗേർശോന്റെ മക്കൾക്കു
യിസ്സാഖാർ ഗോത്രത്തിലും ആശേർഗോത്രത്തിലും
നഫ്താലിഗോത്രത്തിലും ബാശാനിലെ
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിലും നറുക്കുപ്രകാരം
പതിമ്മൂന്നു പട്ടണംകിട്ടി. 7 മെരാരിയുടെ
മക്കൾക്കു കുടുംബംകുടുംബമായി രൂബേൻ
ഗോത്രത്തിലും ഗാദ്ഗോത്രത്തിലും സെബൂലൂൻ
ഗോത്രത്തിലും കൂടെ പന്ത്രണ്ടു പട്ടണം കിട്ടി. 8
യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ചതുപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ ലേവ്യർക്കു ഈ പട്ടണങ്ങളും
അവയുടെ പുല്പുറങ്ങളും നറുക്കുപ്രകാരം

കൊടുത്തു. 9 അവർ യെഹൂദാമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിലും ശിമെയോൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിലും താഴെ പേർ പറയുന്ന പട്ടണങ്ങളെ
കൊടുത്തു. 10 അവ ലേവിമക്കളിൽ കെഹാത്യരുടെ
കുടുംബങ്ങളിൽ അഹരോന്റെ മക്കൾക്കു കിട്ടി.
അവക്കായിരുന്നു ഒന്നാമത്തെ നറുക്കു വന്നതു. 11
യെഹൂദാമലനാട്ടിൽ അവർ അനാക്കിന്റെ
അപ്പനായ അർബ്ബയുടെ പട്ടണമായ ഹെബ്രോനും
അതിന്നുചുറ്റുമുള്ള പുല്പുറങ്ങളും അവക്കു
കൊടുത്തു. 12 എന്നാൽ പട്ടണത്തോടു ചേർന്ന
നിലങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും അവർ യെഫുന്നെയുടെ
മകനായ കാലേബിന്നു അവകാശമായി കൊടുത്തു.
13 ഇങ്ങനെ അവർ പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ
മക്കൾക്കു, കുലചെയ്തവന്നു സങ്കേതനഗരമായ
ഹെബ്രോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ലിബ്നയും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 14 യത്ഥീരും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും 15 എസ്തെമോവയും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും ഹോലോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
ദെബീരും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 16 അയീനും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും യുത്തയും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും ബേത്ത്-ശേമെശും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ ആ രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ
ഒമ്പതു പട്ടണവും, 17 ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ
ഗിബെയോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 18
ഗേബയും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും അനാഥോത്തും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും അൽമോനും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ നാലു പട്ടണവും
കൊടുത്തു. 19 അഹരോന്റെ മക്കളായ
പുരോഹിതന്മാക്കു എല്ലാംകൂടി പതിമ്മൂന്നു

പട്ടണവും അവയുടെ പുല്പുറങ്ങളും കിട്ടി. 20
കെഹാത്തിന്റെ ശേഷം മക്കളായ ലേവ്യക്കു,
കെഹാത്യകുടുംബങ്ങൾക്കു തന്നേ, നറുക്കു
പ്രകാരം കിട്ടിയ പട്ടണങ്ങൾ എഫ്രയീംഗോത്രത്തിൽ
ആയിരുന്നു. 21 എഫ്രയീംനാട്ടിൽ, കുലചെയ്തവന്നു
സങ്കേതനഗരമായ ശെഖേമും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും ഗേസെരും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 22
കിബ്സയീം അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ബേത്ത്-
ഹോരോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ
നാലു പട്ടണവും, 23 ദാൻഗോത്രത്തിൽ
എൽതെക്കേയും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
ഗിബ്ബെഥോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 24
അയ്യാലോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഗത്ത്-
രിമ്മോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ നാലു
പട്ടണവും, 25 മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിൽ
താനാക്കും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഗത്ത്-
രിമ്മോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ രണ്ടു
പട്ടണവും അവക്കു കൊടുത്തു. 26 ഇങ്ങനെ
കെഹാത്തിന്റെ ശേഷംമക്കളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു
എല്ലാംകൂടി പത്തു പട്ടണവും അവയുടെ
പുല്പുറങ്ങളും കിട്ടി. 27 ലേവ്യരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ
ഗേർശോന്റെ മക്കൾക്കു മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിൽ, കുലചെയ്തവന്നു
സങ്കേതനഗരമായ ബാശാനിലെ ഗോലാനും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ബെയെസ്തെരയും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 28 ഇങ്ങനെ രണ്ടു
പട്ടണവും യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിൽ കിശ്യോനും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 29 ദാബെരത്തും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും യർമ്മൂത്തും അതിന്റെ

പുല്പുറങ്ങളും ഏൻ-ഗന്നീമും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ നാലു പട്ടണവും, 30
ആശേർഗോത്രത്തിൽ മിശാലും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും അബ്ദോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
31 ഹെല്ക്കത്തും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
രെഹോബും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ
നാലു പട്ടണവും, 32 നഫ്താലിഗോത്രത്തിൽ,
കുലചെയ്തവന്നു സങ്കേതനഗരമായ ഗലീലയിലെ
കേദെശും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഹമ്മോത്ത്-
ദോരും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും കർത്ഥാനും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ മൂന്നു
പട്ടണവും കൊടുത്തു. 33 ഗേർശോന്യക്കു
കുടുംബംകുടുംബമായി എല്ലാംകൂടി പതിമ്മൂന്നു
പട്ടണവും അവയുടെ പുല്പുറങ്ങളും കിട്ടി. 34
ശേഷം ലേവ്യരിൽ മെരാര്യ്യകുടുംബങ്ങൾക്കു
സെബൂലൂൻ ഗോത്രത്തിൽ യൊക്നെയാമും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും കർത്ഥയും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും 35 ദിമ്നിയും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
നഹലാലും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ
നാലു പട്ടണവും 36 രൂബേൻ ഗോത്രത്തിൽ
ബേസെരും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 37 യഹ്സയും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും കെദേമോത്തും അതിന്റെ
പുല്പുറങ്ങളും മേഫാത്തും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
ഇങ്ങനെ നാലു പട്ടണവും, 38 ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ,
കുലചെയ്തവന്നു സങ്കേതനഗരമായ
ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും
മഹനയീമും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും 39
ഹെശ്ബോനും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും യസേരും
അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും ഇങ്ങനെ എല്ലാംകൂടി

നാലു പട്ടണവും കൊടുത്തു. 40 അങ്ങനെ
ശേഷംലേവ്യകുടുംബങ്ങളായ മെരാൎയ്യക്കു നറുക്കു
പ്രകാരം കുടുംബംകുടുംബമായി കിട്ടിയ
പട്ടണങ്ങൾ എല്ലാംകൂടി പന്ത്രണ്ടു ആയിരുന്നു. 41
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അവകാശത്തിൽ ലേവ്യക്കു
എല്ലാംകൂടി നാല്പത്തെട്ടു പട്ടണവും അവയുടെ
പുല്പുറങ്ങളും കിട്ടി. 42 ഈ പട്ടണങ്ങളിൽ
ഓരോന്നിന്നു ചുറ്റും പുല്പുറങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഈ പട്ടണങ്ങൾക്കൊക്കെയും അങ്ങനെ തന്നേ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 43 യഹോവ യിസ്രായേലിന്നു താൻ
അവരുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു കൊടുക്കുമെന്നു
സത്യംചെയ്ത ദേശമെല്ലാം കൊടുത്തു; അവർ
അതു കൈവശമാക്കി അവിടെ കുടിപാൎത്തു. 44
യഹോവ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം
ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും ചുറ്റും അവൎക്കു
സ്വസ്ഥത നല്കി ശത്രുക്കളിൽ ഒരുത്തനും
അവരുടെ മുമ്പിൽ നിന്നിട്ടില്ല; യഹോവ സകല
ശത്രുക്കളെയും അവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 45
യഹോവ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു അരുളിച്ചെയ്ത
വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ഒന്നും വ്യൎത്ഥമാകാതെ സകലവും
നിവൃത്തിയായി.

22 അക്കാലത്തു യോശുവ രൂബേന്യരേയും
ഗാദ്യരെയും മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തെയും
വിളിച്ചു. 2 അവരോടു പറഞ്ഞതു: യഹോവയുടെ
ദാസനായ മോശെ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
നിങ്ങൾ പ്രമാണിക്കയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ച സകലത്തിലും എന്റെ വാക്കു
അനുസരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3
നിങ്ങൾ ഈ കാലമൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ

സഹോദരന്മാരെ ഇന്നുവരെ വിട്ടുപിരിയാതെ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പന
പ്രമാണിച്ചു നടന്നിരിക്കുന്നു. 4 ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാക്കു
താൻ വാഗ്ദത്തംചെയ്തതുപോലെ സ്വസ്ഥത
നല്കിയിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കും യഹോവയുടെ
ദാസനായ മോശെ യോൎദ്ദാന്നക്കരെ നിങ്ങൾക്കു
തന്നിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ അവകാശദേശത്തേക്കും
മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊൾവിൻ. 5 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
സ്നേഹിക്കയും അവന്റെ എല്ലാവഴികളിലും
നടന്നു അവന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിക്കയും
അവനോടു പറ്റിച്ചേൎന്നു പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂൎണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ അവനെ സേവിക്കയും
ചെയ്യേണമെന്നു യഹോവയുടെ ദാസനായ
മോശെ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനയും
ന്യായപ്രമാണവും ആചരിപ്പാൻ ഏറ്റവും
ജാഗ്രതയായിരിപ്പിൻ. 6 ഇങ്ങനെ യോശുവ
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു യാത്ര അയച്ചു. അവർ
തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു. 7
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നു മോശെ
ബാശാനിൽ അവകാശം കൊടുത്തിരുന്നു;
മറ്റെ പാതിഗോത്രത്തിന്നു യോൎദ്ദാന്നിക്കരെ
പടിഞ്ഞാറു അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ
യോശുവ കൊടുത്തു; അവരെ അവരുടെ
വീടുകളിലേക്കു അയച്ചപ്പോൾ 8 യോശുവ
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
വളരെ നാല്ക്കാലികൾ, വെള്ളി, പൊന്നു,

ചെമ്പു, ഇരിമ്പു, വളരെ വസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ
അനവധി സമ്പത്തോടും കൂടെ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും
നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ പക്കൽനിന്നു കിട്ടിയ
കൊള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുമായി
പങ്കിട്ടുകൊൾകയും ചെയ്‌വിൻ. 9 അങ്ങനെ
രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രവും
മോശെമുഖാന്തരം യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ
അവർ കൈവശമാക്കിയിരുന്ന അവകാശദേശമായ
ഗിലെയാദ്ദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിന്നു
കനാൻദേശത്തിലെ ശീലോവിൽനിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. 10 അവർ
കനാൻദേശത്തിലെ യോർദ്ദാന്യപ്രദേശങ്ങളിൽ
എത്തിയപ്പോൾ രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രവും യോർദ്ദാന്നു സമീപത്തു ഒരു
യാഗപീഠം, കാഴ്ചെക്കു വലുതായിരിക്കുന്ന ഒരു
യാഗപീഠം പണിതു. 11 രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രവും കനാൻദേശത്തിന്റെ
കിഴക്കുപുറത്തു യോർദ്ദാന്യപ്രദേശങ്ങളിൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു എതിരെ ഇതാ,
ഒരു യാഗപീഠം പണിതിരിക്കുന്നു എന്നു
യിസ്രായേൽമക്കൾ കേട്ടു. 12 യിസ്രായേൽമക്കൾ
അതു കേട്ടപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സഭ മുഴുവനും അവരോടു യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെടുവാൻ ശീലോവിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. 13
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഗിലെയാദ്ദേശത്തു
രൂബേന്യരുടെയും ഗാദ്യരുടെയും മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിന്റെയും അടുക്കൽ
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിന്റെ മകനായ

14 ഫീനെഹാസിനെയും അവനോടുകൂടെ
യിസ്രായേലിന്റെ സകലഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും
ഓരോ പിതൃഭവനത്തിന്നു ഓരോ പ്രഭുവീതം
പത്തു പ്രഭുക്കന്മാരേയും അയച്ചു;
അവരിൽ ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ
പിതൃഭവനത്തിൽ യിസ്രായേല്യസഹസ്രങ്ങൾക്കു
തലവനായിരുന്നു. 15 അവർ ഗിലെയാദ്ദേശത്തു
രൂബേന്യരുടെയും ഗാദ്യരുടെയും മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിന്റെയും അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 16
യഹോവയുടെ സഭ മുഴുവനും ഇപ്രകാരം
പറയുന്നു: നിങ്ങൾ ഇന്നു യഹോവയോടു
മത്സരിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു ഇന്നു
യഹോവയെ വിട്ടുമാറുവാൻ തക്കവണ്ണം
നിങ്ങൾ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തോടു
ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ ദ്രോഹം എന്തു? 17
പെയോർ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ അകൃത്യം നമുക്കു
പോരായോ? അതുനിമിത്തം യഹോവയുടെ
സഭെക്കു ബാധ ഉണ്ടായിട്ടും നാം ഇന്നുവരെ
അതു നീക്കി നമ്മെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ചു
തീർന്നിട്ടില്ലല്ലോ. 18 നിങ്ങൾ ഇന്നു യഹോവയെ
വിട്ടുമാറുവാൻ പോകുന്നുവോ? നിങ്ങൾ ഇന്നു
യഹോവയോടു മത്സരിക്കുന്നു; നാളെ അവൻ
യിസ്രായേലിന്റെ സർവ്വസഭയോടും കോപിപ്പാൻ
സംഗതിയാകും. 19 നിങ്ങളുടെ അവകാശദേശം
അശുദ്ധം എന്നുവരികിൽ യഹോവയുടെ
തിരുനിവാസം ഇരിക്കുന്നതായ യഹോവയുടെ
അവകാശദേശത്തേക്കു കടന്നുവന്നു
ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവകാശം വാങ്ങുവിൻ;

എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
യാഗപീഠം ഒഴികെ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു
യഹോവയോടു മത്സരിക്കരുതു; ഞങ്ങളോടും
മത്സരിക്കരുതു. 20 സേരഹിന്റെ മകനായ
ആഖാൻ ശപഥാർപ്പിതവസ്തു സംബന്ധിച്ചു ഒരു
കുറ്റം ചെയ്കയാൽ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ
സർവ്വസഭയുടെയും മേൽ വീണില്ലയോ? അവൻ
മാത്രമല്ലല്ലോ അവന്റെ അകൃത്യത്താൽ നശിച്ചതു.
21 അതിന്നു രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രവും യിസ്രായേല്യസഹസ്രങ്ങളുടെ
തലവന്മാരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 22
സർവ്വവല്ലഭനാകുന്ന ദൈവമായ യഹോവ,
സർവ്വവല്ലഭനാകുന്ന ദൈവമായ യഹോവ
തന്നേ അറിയുന്നു; യിസ്രായേലും അറിയട്ടെ!
ഞങ്ങൾ യഹോവയോടുള്ള മത്സരത്താലോ
ദ്രോഹത്താലോ--അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇന്നു തന്നേ
നിന്റെ രക്ഷ ഞങ്ങൾക്കില്ലാതെ പോകട്ടെ-- 23
യഹോവയെ വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ഒരു
യാഗപീഠം പണിതു എങ്കിൽ, അല്ല അതിന്മേൽ
ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും അർപ്പിപ്പാനോ
സമാധാനയാഗങ്ങൾ കഴിപ്പാനോ ആകുന്നു
എങ്കിൽ യഹോവ തന്നേ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 24
നാളെ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ഞങ്ങളുടെ മക്കളോടു:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുമായി
നിങ്ങൾക്കു എന്തു കാര്യ്യമുള്ളു? 25 ഞങ്ങളുടെയും
രൂബേന്യരും ഗാദ്യരുമായ നിങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യേ
യഹോവ യോർദ്ദാനെ അതിരാക്കിയിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾക്കു യഹോവയിൽ ഒരു ഓഹരിയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ഞങ്ങളുടെ

മക്കൾക്കു യഹോവയെ ഭയപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
സംഗതിവരുത്തും എന്നുള്ള ശങ്കകൊണ്ടല്ലയോ
ഞങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തതു? 26 അതുകൊണ്ടു
നാം ഒരു യാഗപീഠം പണിക എന്നു
ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു; ഹോമയാഗത്തിന്നല്ല
ഹനനയാഗത്തിന്നുമല്ല. 27 ഞങ്ങൾ
യഹോവയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ
ഹോമയാഗങ്ങളാലും ഹനനയാഗങ്ങളാലും
സമാധാനയാഗങ്ങളാലും അവന്റെ ശുശ്രൂഷ
അനുഷ്ഠിക്കയും നിങ്ങളുടെ മക്കൾ നാളെ
ഞങ്ങളുടെ മക്കളോടു: നിങ്ങൾക്കു യഹോവയിൽ
ഒരു ഓഹരിയില്ല എന്നു പറയാതിരിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നും ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും
നമ്മുടെ ശേഷം നമ്മുടെ സന്തതികൾക്കും മദ്ധ്യേ
ഒരു സാക്ഷിയായിരിക്കേണ്ടതിന്നുമത്രേ. 28
അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതു: നാളെ
അവർ നമ്മോടോ നമ്മുടെ സന്തതികളോടോ
അങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ: ഹോമയാഗത്തിന്നല്ല
ഹനനയാഗത്തിന്നുമല്ല ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും
മദ്ധ്യേ സാക്ഷിയായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള
യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ പ്രതിരൂപം
കാണ്മിൻ എന്നു മറുപടി പറവാൻ ഇടയാകും. 29
ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
തിരുനിവാസത്തിന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള അവന്റെ
യാഗപീഠം ഒഴികെ ഹോമയാഗത്തിന്നോ
ഭോജനയാഗത്തിന്നോ ഹനനയാഗത്തിന്നോ
വേറൊരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കീട്ടു യഹോവയോടു
മത്സരിക്കയും ഇന്നു യഹോവയെ വിട്ടുമാറുകയും

ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങൾക്കു സംഗതിവരരുതേ. 30
രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും മനശ്ശെയുടെ മക്കളും
പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പുരോഹിതനായ
ഫീനെഹാസും അവനോടുകൂടെ സഭയുടെ
പ്രഭുക്കന്മാരായി യിസ്രായേല്യസഹസ്രങ്ങൾക്കു
തലവന്മാരായവരും കേട്ടപ്പോൾ അവക്കു
സന്തോഷമായി. 31 പുരോഹിതനായ
എലെയാസാരിന്റെ മകൻ ഫീനെഹാസ് രൂബേന്റെ
മക്കളോടും ഗാദിന്റെ മക്കളോടും മനശ്ശെയുടെ
മക്കളോടും: നിങ്ങൾ യഹോവയോടു ഈ
അകൃത്യം ചെയ്തിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു യഹോവ
നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു എന്നു ഞങ്ങൾ ഇന്നു
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽമക്കളെ യഹോവയുടെ കയ്യിൽനിന്നു
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 പിന്നെ
പുരോഹിതനായ എലെയാസാരിന്റെ മകൻ
ഫീനെഹാസും പ്രഭുക്കന്മാരും രൂബേന്യരെയും
ഗാദ്യരെയും വിട്ടു ഗിലെയാദ്ദേശത്തു നിന്നു
കനാൻദേശത്തേക്കു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു അവരോടു വസ്തുത
അറിയിച്ചു. 33 യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു ആ
കാര്യം സന്തോഷമായി; അവർ ദൈവത്തെ
സ്തുതിച്ചു; രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും പാൎത്ത ദേശം
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവരോടു യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പിന്നെ മിണ്ടിയതേയില്ല.
34 രൂബേന്യരും ഗാദ്യരും “യഹോവ തന്നേ ദൈവം
എന്നതിന്നു ഇതു നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ സാക്ഷി” എന്നു
പറഞ്ഞു ആ യാഗപീഠത്തിന്നു ഏദ് എന്നു പേരിട്ടു.

23 യഹോവ ചുറ്റുമുള്ള സകലശത്രുക്കളെയും
അടക്കി യിസ്രായേലിന്നു സ്വസ്ഥത നല്കി
ഏറെക്കാലം കഴിഞ്ഞു യോശുവ വയസ്സു
ചെന്നു വൃദ്ധൻ ആയശേഷം 2 യോശുവ
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും അവരുടെ മൂപ്പന്മാരെയും
പ്രധാനികളെയും ന്യായാധിപന്മാരെയും
പ്രമാണികളെയും വിളിച്ചു അവരോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ വയസ്സുചെന്നു
വൃദ്ധൻ ആയിരിക്കുന്നു. 3 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഈ
സകലജാതികളോടും ചെയ്തതൊക്കെയും
നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ തന്നെയല്ലോ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
യുദ്ധംചെയ്തതു. 4 ഇതാ, യോർദ്ദാൻമുതൽ
പടിഞ്ഞാറോട്ടു മഹാസമുദ്രംവരെ ശേഷിപ്പുള്ള
ജാതികളുടെയും ഞാൻ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുള്ള
സകലജാതികളുടെയും ദേശം നിങ്ങളുടെ
ഗോത്രങ്ങൾക്കു അവകാശമായി നറുക്കിട്ടു
വിഭാഗിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ തന്നേ അവരെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിച്ചു നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ അവരുടെ
ദേശം കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്യും. 6 ആകയാൽ
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
പ്രമാണിച്ചുനടപ്പാനും അതിൽനിന്നു
വലത്തോട്ടെങ്കിലും ഇടത്തോട്ടെങ്കിലും
മാറാതിരിപ്പാനും ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ളവരായിരിപ്പിൻ.

7 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
ഈ ജാതികളോടു നിങ്ങൾ ഇടകലരരുതു;
അവരുടെ ദേവന്മാരുടെ നാമം ജപിക്കയും അതു
ചൊല്ലി സത്യംചെയ്കയും അരുതു; അവയെ
സേവിക്കയും നമസ്കരിക്കയും അരുതു. 8 നിങ്ങൾ
ഇന്നുവരെ ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു പറ്റിച്ചേൎന്നിരിപ്പിൻ. 9
യഹോവ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു വലിപ്പവും
ബലവുമുള്ള ജാതികളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു; ഒരു
മനുഷ്യന്നും ഇന്നുവരെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നില്പാൻ
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. 10 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ
താൻതന്നേ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം
ചെയ്തതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ ആയിരം
പേരെ ഓടിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ സ്നേഹിപ്പാൻ
പൂൎണ്ണമനസ്സോടെ ഏറ്റവും ജാഗ്രതയായിരിപ്പിൻ. 12
അല്ലാതെ നിങ്ങൾ വല്ലപ്രകാരവും പിന്തിരിഞ്ഞു
നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ഈ ശേഷം ജാതികളോടു
ചേൎന്നു വിവാഹസംബന്ധം ചെയ്കയും
നിങ്ങൾ അവരോടും അവർ നിങ്ങളോടും
ഇടകലരുകയും ചെയ്താൽ 13 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ മേലാൽ ഈ ജാതികളെ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളകയില്ലെന്നും
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
തന്നിരിക്കുന്ന ഈ നല്ലദേശത്തുനിന്നു
നിങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുംവരെ അവർ
നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കും കണിയും വിലാപ്പുറത്തു
ചമ്മട്ടിയും കണ്ണിൽ മുള്ളും ആയിരിക്കുമെന്നു

അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 14 ഇതാ, ഞാൻ ഇന്നു
സകലഭൂവാസികളുടെയും വഴിയായി പോകുന്നു;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള സകലനന്മകളിലുംവെച്ചു
ഒന്നിന്നും വീഴ്ചവന്നിട്ടില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു
പൂൎണ്ണഹൃദയത്തിലും പൂൎണ്ണമനസ്സിലും
ബോധമായിരിക്കുന്നു; സകലവും നിങ്ങൾക്കു
സംഭവിച്ചു ഒന്നിന്നും വീഴ്ചവന്നിട്ടില്ല. 15
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളോടു
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാനന്മകളും നിങ്ങൾക്കു
സംഭവിച്ചതുപോലെ തന്നേ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്ന ഈ
നല്ലദേശത്തുനിന്നു നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുംവരെ
യഹോവ എല്ലാതിന്മകളും നിങ്ങളുടെമേൽ
വരുത്തും. 16 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ നിയമം നിങ്ങൾ
ലംഘിക്കയും ചെന്നു അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചു
നമസ്കരിക്കയും ചെയ്താൽ യഹോവയുടെ
കോപം നിങ്ങളുടെ നേരെ ജ്വലിക്കും; അവൻ
നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള ഈ നല്ലദേശത്തുനിന്നു
നിങ്ങൾ വേഗം നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യും.

24 അനന്തരം യോശുവ യിസ്രായേൽ
ഗോത്രങ്ങളെയെല്ലാം ശേഖേമിൽ കൂട്ടി;
യിസ്രായേലിന്റെ മൂപ്പന്മാരെയും തലവന്മാരെയും
ന്യായാധിപന്മാരെയും പ്രമാണികളെയും
വിളിച്ചു; അവർ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
വന്നുനിന്നു. 2 അപ്പോൾ യോശുവ
സൎവ്വജനത്തോടും പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരായ
അബ്രാഹാമിന്റെയും നാഹോരിന്റെയും പിതാവായ
തേറഹ് പണ്ടു നദിക്കക്കരെ പാൎത്തു
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചുപോന്നു.
3 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിനെ നദിക്കക്കരെനിന്നുകൊണ്ടുവന്നു
കനാൻദേശത്തൊക്കെയും സഞ്ചരിപ്പിച്ചു
അവന്റെ സന്തതിയെ വൎദ്ധിപ്പിക്കയും അവന്നു
യിസ്ഹാക്കിനെ കൊടുക്കയും ചെയ്തു. 4
യിസ്ഹാക്കിന്നു ഞാൻ യാക്കോബിനെയും
ഏശാവിനെയും കൊടുത്തു; ഏശാവിന്നു ഞാൻ
സേയീർപൎവ്വതം അവകാശമായി കൊടുത്തു;
എന്നാൽ യാക്കോബും അവന്റെ മക്കളും
മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി. 5 പിന്നെ ഞാൻ
മോശെയെയും അഹരോനെയും അയച്ചു; ഞാൻ
മിസ്രയീമിൽ പ്രവൎത്തിച്ച പ്രവൃത്തികളാൽ
അതിനെ ബാധിച്ചു; അതിന്റെ ശേഷം നിങ്ങളെ
പുറപ്പെടുവിച്ചു. 6 അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു;
നിങ്ങൾ കടലിന്നരികെ എത്തി; മിസ്രയീമ്യർ
രഥങ്ങളോടും കുതിരകളോടുംകൂടെ ചെങ്കടൽവരെ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ പിന്തുടൎന്നു; 7 അവർ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ
നിങ്ങൾക്കും മിസ്രയീമ്യൎക്കും മദ്ധ്യേ അന്ധകാരം
വെച്ചു കടൽ അവരുടെമേൽ വരുത്തി അവരെ
മുക്കിക്കളഞ്ഞു; ഇങ്ങനെ ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരോടു
ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കണ്ണാലെ കണ്ടു; നിങ്ങൾ
ഏറിയകാലം മരുഭൂമിയിൽ കഴിച്ചു. 8 പിന്നെ
ഞാൻ നിങ്ങളെ യോൎദ്ദാന്നക്കരെ പാൎത്തിരുന്ന

അമോൎയ്യരുടെ ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു;
അവൻ നിങ്ങളോടു യുദ്ധംചെയ്തു; നിങ്ങൾ
അവരുടെ ദേശം കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവരെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു, നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 9 അനന്തരം
സിപ്പോരിന്റെ മകൻ മോവാബ്യരാജാവായ
ബാലാക്ക് പുറപ്പെട്ടു യിസ്രായേലിനോടു
യുദ്ധംചെയ്തു; നിങ്ങളെ ശപിപ്പാൻ ബെയോരിന്റെ
മകനായ ബിലെയാമിനെ വിളിപ്പിച്ചു. 10 എങ്കിലും
എനിക്കു ബിലെയാമിന്റെ അപേക്ഷ കേൾപ്പാൻ
മനസ്സില്ലായ്കയാൽ അവൻ നിങ്ങളെ
അനുഗ്രഹിച്ചു; ഇങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. 11 പിന്നെ
നിങ്ങൾ യോൎദ്ദാൻ കടന്നു യെരീഹോവിലേക്കു
വന്നു; യെരീഹോനിവാസികൾ, അമോൎയ്യർ,
പെരിസ്യർ, കനാന്യർ, ഹിത്യർ, ഗിർഗ്ഗസ്യർ, ഹിവ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നിവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധംചെയ്തു;
ഞാൻ അവരെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 12
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കടുന്നലിനെ
അയച്ചു; അതു നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
അമോൎയ്യരുടെ ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ
ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു; നിന്റെ വാളുകൊണ്ടല്ല, നിന്റെ
വില്ലുകൊണ്ടും അല്ല. 13 നിങ്ങൾ പ്രയത്നം
ചെയ്യാത്ത ദേശവും നിങ്ങൾ പണിയാത്ത
പട്ടണങ്ങളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നു; നിങ്ങൾ
അവയിൽ പാൎക്കുന്നു; നിങ്ങൾ നട്ടിട്ടില്ലാത്ത
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും
നിങ്ങൾക്കു അനുഭവമായിരിക്കുന്നു. 14 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു അവനെ

പരമാൎത്ഥതയോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടെ
സേവിപ്പിൻ. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
നദിക്കക്കരെയും മിസ്രയീമിലുംവെച്ചു സേവിച്ച
ദേവന്മാരെ ഉപേക്ഷിക്കയും യഹോവയെത്തന്നേ
സേവിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. 15 യഹോവയെ
സേവിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു
തോന്നുന്നെങ്കിൽ നദിക്കക്കരെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ സേവിച്ച ദേവന്മാരെയോ നിങ്ങൾ
പാൎത്തുവരുന്ന ദേശത്തിലെ അമോൎയ്യരുടെ
ദേവന്മാരെയോ ആരെ സേവിക്കും എന്നു ഇന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾവിൻ. ഞാനും എന്റെ
കുടുംബവുമോ, ഞങ്ങൾ യഹോവയെ സേവിക്കും.
16 അതിന്നു ജനം ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: യഹോവയെ
ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിപ്പാൻ
ഞങ്ങൾക്കു സംഗതി വരരുതേ. 17 ഞങ്ങളെയും
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെയും അടിമവീടായ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു ഞങ്ങൾ
കാൺകെ ആ വലിയ അടയാളങ്ങൾ
പ്രവൎത്തിക്കയും ഞങ്ങൾ നടന്ന എല്ലാവഴിയിലും
ഞങ്ങൾ കടന്നുപോന്ന സകലജാതികളുടെ
ഇടയിലും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്തവൻ
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ തന്നേയല്ലോ. 18
ദേശത്തു പാൎത്തിരുന്ന അമോൎയ്യർ മുതലായ
സകലജാതികളെയും യഹോവ ഞങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു; ആകയാൽ
ഞങ്ങളും യഹോവയെ സേവിക്കും; അവനല്ലോ
ഞങ്ങളുടെ ദൈവം. 19 യോശുവ ജനത്തോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾക്കു യഹോവയെ സേവിപ്പാൻ
കഴിയുന്നതല്ല; അവൻ പരിശുദ്ധദൈവം;

അവൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം; അവൻ
നിങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളെയും പാപങ്ങളെയും
ക്ഷമിക്കയില്ല. 20 നിങ്ങൾ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചാൽ മുമ്പെ
നിങ്ങൾക്കു നന്മചെയ്തതുപോലെ അവൻ
തിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു തിന്മചെയ്തു നിങ്ങളെ
സംഹരിക്കും. 21 ജനം യോശുവയോടു: അല്ല,
ഞങ്ങൾ യഹോവയെത്തന്നേ സേവിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 യോശുവ ജനത്തോടു:
യഹോവയെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അവനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു നിങ്ങൾ
തന്നേ സാക്ഷികൾ എന്നു പറഞ്ഞു. അതേ,
ഞങ്ങൾ തന്നേ സാക്ഷികൾ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 23 ആകയാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിലുള്ള അന്യദൈവങ്ങളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ചായിപ്പിൻ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 24 ജനം യോശുവയോടു: ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ഞങ്ങൾ സേവിക്കും;
അവന്റെ വാക്കു ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അങ്ങനെ യോശുവ അന്നു
ജനവുമായി ഒരു നിയമം ചെയ്തു; അവക്കു
ശെഖേമിൽ വെച്ചു ഒരു ചട്ടവും പ്രമാണവും
നിശ്ചയിച്ചു. 26 പിന്നെ യോശുവ ഈ വചനങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതി; ഒരു വലിയ കല്ലെടുത്തു അവിടെ
യഹോവയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നരികെയുള്ള
കരുവേലകത്തിൻ കീഴെനാട്ടിയുംവെച്ചു യോശുവ
സകലജനത്തോടും: 27 ഇതാ, ഈ കല്ലു നമുക്കു

സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ; അതു യഹോവ നമ്മോടു
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വചനങ്ങളൊക്കെയും കേട്ടിരിക്കുന്നു;
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ
നിഷേധിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതു നിങ്ങൾക്കു
സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
ഇങ്ങനെ യോശുവ ജനത്തെ താന്താങ്ങളുടെ
അവകാശത്തിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. 29 അതിന്റെ
ശേഷം യഹോവയുടെ ദാസനായി നൂന്റെ മകനായ
യോശുവ നൂറ്റിപ്പത്തു വയസ്സുള്ളവനായി മരിച്ചു. 30
അവനെ എഫ്രയീംപർവ്വതത്തിലുള്ള തിമ്നാത്ത്-
സേരഹിൽ ഗായശ് മലയുടെ വടക്കുവശത്തു
അവന്റെ അവകാശഭൂമിയിൽ അടക്കംചെയ്തു. 31
യോശുവയുടെ കാലത്തൊക്കെയും യോശുവ
കഴിഞ്ഞിട്ടു ജീവിച്ചിരുന്നവരായി യഹോവ
യിസ്രായേലിന്നു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള
സകലപ്രവൃത്തികളും അറിഞ്ഞവരായ
മൂപ്പന്മാരുടെ കാലത്തൊക്കെയും യിസ്രായേൽ
യഹോവയെ സേവിച്ചു. 32 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിസ്രയീമിൽ നിന്നു കൊണ്ടുപോന്ന യോസേഫിന്റെ
അസ്ഥികളെ അവർ ശെഖേമിൽ, യാക്കോബ്
ശെഖേമിന്റെ അപ്പനായ ഹാമോരിന്റെ മക്കളോടു
നൂറു വെള്ളിക്കാശിന്നു വാങ്ങിയിരുന്ന നിലത്തു,
അടക്കംചെയ്തു; അതു യോസേഫിന്റെ മക്കൾക്കു
അവകാശമായിത്തീന്നു. 33 അഹരോന്റെ മകൻ
എലെയാസാരും മരിച്ചു; അവനെ അവന്റെ
മകനായ ഫീനെഹാസിന്നു എഫ്രയീംപർവ്വതത്തിൽ
കൊടുത്തിരുന്ന കുന്നിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

ന്യായാധിപന്മാർ

1 യോശുവയുടെ മരണശേഷം യിസ്രായേൽമക്കൾ:
ഞങ്ങളിൽ ആരാകുന്നു കനാന്യരോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ ആദ്യം പുറപ്പെടേണ്ടതു
എന്നു യഹോവയോടു ചോദിച്ചു. 2 യെഹൂദാ
പുറപ്പെടട്ടെ; ഞാൻ ദേശം അവന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചു. 3
യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയോനോടു:
എന്റെ അവകാശദേശത്തു കനാന്യരോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ നീ എന്നോടുകൂടെ പോരേണം;
നിന്റെ അവകാശദേശത്തു നിന്നോടുകൂടെ
ഞാനും വരാം എന്നു പറഞ്ഞു ശിമെയോൻ
അവനോടുകൂടെ പോയി. 4 അങ്ങനെ
യെഹൂദാ പുറപ്പെട്ടു; യഹോവ കനാന്യരെയും
പെരിസ്യരെയും അവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവർ
ബേസെക്കിൽവെച്ചു അവരിൽ പതിനായിരംപേരെ
സംഹരിച്ചു. 5 ബേസെക്കിൽവെച്ചു അവർ
അദോനി-ബേസെക്കിനെ കണ്ടു, അവനോടു
യുദ്ധംചെയ്തു കനാന്യരെയും പെരിസ്യരെയും
സംഹരിച്ചു. 6 എന്നാൽ അദോനീബേസെക്ക്
ഓടിപ്പോയി; അവർ അവനെ പിന്തുടന്നു പിടിച്ചു
അവന്റെ കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരൽ
മുറിച്ചുകളഞ്ഞു. 7 കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരൽ
മുറിച്ച എഴുപതു രാജാക്കന്മാർ എന്റെ
മേശയിൻകീഴിൽനിന്നു പെറുക്കിത്തിന്നിരുന്നു;
ഞാൻ ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ ദൈവം
എനിക്കു പകരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
അദോനീ--ബേസെക്ക് പറഞ്ഞു. അവർ
അവനെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി

അവിടെവെച്ചു അവൻ മരിച്ചു. 8 യെഹൂദാമക്കൾ
യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ യുദ്ധംചെയ്തു അതിനെ
പിടിച്ചു വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വെട്ടി നഗരം
തീയിട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 9 അതിന്റെ ശേഷം
യെഹൂദാമക്കൾ മലനാട്ടിലും തെക്കെ ദേശത്തിലും
താഴ്വീതിയിലും പാർത്തിരുന്ന കനാന്യരോടു യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ പോയി. 10 യെഹൂദാ ഹെബ്രോനിൽ
പാർത്തിരുന്ന കനാന്യരുടെ നേരെയും ചെന്നു;
ഹെബ്രോന്നു പണ്ടു കിര്യ്യത്ത്-അർബ്ബാ എന്നു പേർ.
അവർ ശേശായി, അഹിമാൻ, തൽമായി എന്നവരെ
സംഹരിച്ചു. 11 അവിടെനിന്നു അവർ ദെബീർ
നിവാസികളുടെ നേരെ ചെന്നു; ദെബീരിന്നു പണ്ടു
കിര്യ്യത്ത്--സേഫെർ എന്നു പേർ. 12 അപ്പോൾ
കാലേബ്: കിര്യ്യത്ത്--സേഫെർ ജയിച്ചടക്കുന്നവന്നു
ഞാൻ എന്റെ മകൾ അക്സയെ ഭാര്യ്യയായി
കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 കാലേബിന്റെ
അനുജനായ കെനസിന്റെ മകൻ ഒത്നീയേൽ അതു
പിടിച്ചു; അവൻ തന്റെ മകൾ അക്സയെ
അവന്നു ഭാര്യ്യയായി കൊടുത്തു. 14 അവൾ
വന്നപ്പോൾ തന്റെ അപ്പനോടു ഒരു വയൽ
ചോദിപ്പാൻ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു; അവൾ
കഴുതപ്പുറത്തുനിന്നു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കാലേബ്
അവളോടു: നിനക്കു എന്തുവേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. 15 അവൾ അവനോടു ഒരു അനുഗ്രഹം
എനിക്കു തരേണമേ; നീ എന്നെ തെക്കൻ
നാട്ടിലേക്കല്ലോ കൊടുത്തതു; നീരുറവുകളും
എനിക്കു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു; കാലേബ്
അവൾക്കു മലയിലും താഴ്വരയിലും നീരുറവുകൾ
കൊടുത്തു. 16 മോശെയുടെ അളിയനായ

കേന്യന്റെ മക്കൾ യെഹൂദാമക്കളോടുകൂടെ
ഈന്തപ്പട്ടണത്തിൽനിന്നു അരാദിന്നു തെക്കുള്ള
യെഹൂദാമരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി; അവർ ചെന്നു
ജനത്തോടുകൂടെ പാർത്തു. 17 പിന്നെ യെഹൂദാ
തന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയോനോടുകൂടെ
പോയി, അവർ സെഫാത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന
കനാന്യരെ വെട്ടി അതിനെ നിർമ്മൂലമാക്കി; ആ
പട്ടണത്തിന്നു ഹോർമ്മ എന്നു പേർ ഇട്ടു. 18
യെഹൂദാ ഗസ്സയും അതിന്റെ അതിർനാടും
അസ്കലോനും അതിന്റെ അതിർനാടും
എക്രോനും അതിന്റെ അതിർനാടും പിടിച്ചു. 19
യഹോവ യെഹൂദയോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ മലനാടു കൈവശമാക്കി; എന്നാൽ
താഴ്വരയിലെ നിവാസികൾക്കു ഇരിമ്പുരഥങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ നീക്കിക്കളവാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 20 മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ
കാലേബിന്നു ഹെബ്രോൻ കൊടുത്തു; അവൻ
അവിടെനിന്നു അനാക്കിന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരെയും
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 21 ബെന്യാമീൻമക്കൾ
യെരൂശലേമിൽ പാർത്തിരുന്ന യെബൂസ്യരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല; യെബൂസ്യർ ഇന്നുവരെ
ബെന്യാമീൻമക്കളോടു കൂടെ യെരൂശലേമിൽ
പാർത്തുവരുന്നു. 22 യോസേഫിന്റെ ഗൃഹം
ബേഥേലിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു; യഹോവ
അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 23 യോസേഫിന്റെ
ഗൃഹം ബേഥേൽ ഒറ്റുനോക്കുവാൻ ആളയച്ചു; ആ
പട്ടണത്തിന്നു മുമ്പെ ലൂസ് എന്നു പേരായിരുന്നു.
24 പട്ടണത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരുത്തനെ
ഒറ്റുകാർ കണ്ടു അവനോടു: പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ

ഒരു വഴി കാണിച്ചുതരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
നിന്നോടു ദയചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ
പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാനുള്ള വഴി അവക്കു
കാണിച്ചുകൊടുത്തു; അവർ പട്ടണത്തെ
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു, ആ
മനുഷ്യനെയും അവന്റെ സകല കുടുംബത്തെയും
വിട്ടയച്ചു. 26 അവൻ ഹിത്യരുടെ ദേശത്തു ചെന്നു
ഒരു പട്ടണം പണിതു അതിന്നു ലൂസ് എന്നു പേരിട്ടു;
അതിന്നു ഇന്നുവരെ അതു തന്നേ പേർ. 27 മനശ്ശെ
ബേത്ത്--ശെയാനിലും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും
താനാക്കിലും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും ദോരിലും
അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും യിബ്ളെയാമിലും
അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും മെഗിദ്ദോവിലും അതിന്റെ
ഗ്രാമങ്ങളിലും പാർത്തിരുന്നവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല.
കനാന്യക്കു ആ ദേശത്തു തന്നേ പാർപ്പാനുള്ള
താല്പര്യം സാധിച്ചു. 28 എന്നാൽ യിസ്രായേലിന്നു
ബലം കൂടിയപ്പോൾ അവർ കനാന്യരെ മുഴുവനും
നീക്കിക്കളയാതെ അവരെക്കൊണ്ടു ഊഴിയവേല
ചെയ്യിച്ചു. 29 എഫ്രയീം ഗേസെരിൽ പാർത്തിരുന്ന
കനാന്യരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല; കനാന്യർ
ഗേസെരിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. 30
സെബൂലൂൻ കിത്രോനിലും നഹലോലിലും
പാർത്തിരുന്നവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല; കനാന്യർ
ഊഴിയവേലക്കാരായിത്തീർന്നു അവരുടെ
ഇടയിൽ പാർത്തു. 31 ആശേർ അക്കോവിലും
സീദോനിലും അഹ്ലാബിലും അക്സീബിലും
ഹെൽബയിലും അഫീക്കിലും രെഹോബിലും
പാർത്തിരുന്നവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല. 32 അവരെ
നീക്കിക്കളയാതെ ആശേര്യർ ദേശനിവാസികളായ

കനാന്യരുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. 33 നഫ്താലി
ബേത്ത്--ശേമെശിലും ബേത്ത്--അനാത്തിലും
പാർത്തിരുന്നവരെ നീക്കിക്കളയാതെ
ദേശനിവാസികളായ കനാന്യരുടെ ഇടയിൽ
പാർത്തു; എന്നാൽ ബേത്ത്--ശേമെശിലെയും
ബേത്ത്--അനാത്തിലെയും നിവാസികൾ
അവർക്കു ഊഴിയവേലക്കാരായിത്തീർന്നു. 34
അമോർയ്യർ ദാൻമക്കളെ തിക്കിത്തള്ളി മലനാട്ടിൽ
കയറ്റി; താഴ്വരയിലേക്കു ഇറങ്ങുവാൻ അവരെ
സമ്മതിച്ചതുമില്ല. 35 അങ്ങനെ അമോർയ്യർക്കു
ഹർഹേരെസിലും അയ്യാലോനിലും ശാൽബീമിലും
പാർപ്പാനുള്ള താല്പര്യം സാധിച്ചു. എന്നാൽ
യോസേഫിന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു ബലംകൂടിയപ്പോൾ
അവരെ ഊഴിയ വേലക്കാരാക്കിത്തീർത്തു. 36
അമോർയ്യരുടെ അതിർ അക്രബ്ബിംകയറ്റവും
സേലയും മുതൽ പിന്നെയും മേലോട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
2 അനന്തരം യഹോവയുടെ ഒരു ദൂതൻ
ഗില്ഗാലിൽനിന്നു ബോഖീമിലേക്കു
വന്നുപറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു; നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യംചെയ്ത ദേശത്തേക്കു
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു: നിങ്ങളോടുള്ള എന്റെ
നിയമം ഞാൻ ഒരിക്കലും ലംഘിക്കയില്ല
എന്നും 2 നിങ്ങൾ ഈ ദേശനിവാസികളോടു
ഉടമ്പടി ചെയ്യാതെ അവരുടെ ബലിപീഠങ്ങൾ
ഇടിച്ചുകളയേണമെന്നും കല്പിച്ചു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചില്ല; ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ചെയ്തതു എന്തു? 3 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവരെ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളകയില്ല; അവർ

നിങ്ങളുടെ വിലാപ്പുറത്തു മുള്ളായിരിക്കും;
അവരുടെ ദേവന്മാർ നിങ്ങൾക്കു കണിയായും
ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 4 യഹോവയുടെ
ദൂതൻ ഈ വചനം എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളോടും
പറഞ്ഞപ്പോൾ ജനം ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു. 5 അവർ
ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബോഖീം (കരയുന്നവർ) എന്നു
പേരിട്ടു; അവിടെ യഹോവെക്കു യാഗം കഴിച്ചു. 6
എന്നാൽ യോശുവ ജനത്തെ പറഞ്ഞയച്ചു.
യിസ്രായേൽമക്കൾ ദേശം കൈവശമാക്കുവാൻ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അവകാശത്തിലേക്കു
പോയി. 7 യോശുവയുടെ കാലത്തൊക്കെയും
യോശുവ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഏറിയനാൾ
ജീവിച്ചിരുന്നവരായി യഹോവ യിസ്രായേലിന്നു
വേണ്ടി ചെയ്ത മഹാപ്രവൃത്തികളൊക്കെയും
കണ്ടിട്ടുള്ളവരായ മൂപ്പന്മാരുടെ കാലത്തൊക്കെയും
ജനം യഹോവയെ സേവിച്ചു. 8 എന്നാൽ
യഹോവയുടെ ദാസനായി നൂന്റെ മകനായ
യോശുവ നൂറ്റിപ്പത്തു വയസ്സുള്ളവനായി മരിച്ചു. 9
അവനെ എഫ്രയീംപർവ്വതത്തിലെ തിമ്നാത്ത്--
ഹേരെസിൽ ഗായശ് മലയുടെ വടക്കുവശത്തു
അവന്റെ അവകാശഭൂമിയിൽ അടക്കംചെയ്തു. 10
പിന്നെ ആ തലമുറ ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു ചേർന്നു; അവരുടെ ശേഷം
യഹോവയെയും അവൻ യിസ്രായേലിന്നു
വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെയും
അറിയാത്ത വേറൊരു തലമുറ ഉണ്ടായി. 11
എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ
സേവിച്ചു, 12 തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ

മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ചുറ്റുമുള്ള
ജാതികളുടെ ദേവന്മാരായ അന്യദൈവങ്ങളെ
ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു. 13
അവർ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ബാലിനെയും
അസ്തൊരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും സേവിച്ചു. 14
യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു; അവരെ കവർച്ചചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവൻ അവരെ കവർച്ചക്കാരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു, ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കൾക്കു അവരെ
വിറ്റുകളഞ്ഞു; ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പാകെ
നില്പാൻ അവക്കു പിന്നെ കഴിഞ്ഞില്ല. 15
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെയും
യഹോവ അവരോടു സത്യം
ചെയ്തിരുന്നതുപോലെയും യഹോവയുടെ കൈ
അവർ ചെന്നേടത്തൊക്കെയും അനർത്ഥം
വരത്തക്കവണ്ണം അവക്കു വിരോധമായിരുന്നു;
അവക്കു മഹാകഷ്ടം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.
16 എന്നാൽ യഹോവ ന്യായാധിപന്മാരെ
എഴുന്നേല്പിച്ചു; അവർ കവർച്ചക്കാരുടെ കയ്യിൽ
നിന്നു അവരെ രക്ഷിച്ചു. 17 അവരോ തങ്ങളുടെ
ന്യായാധിപന്മാരെയും അനുസരിക്കാതെ
അന്യദൈവങ്ങളോടു പരസംഗംചെയ്തു
അവയെ നമസ്കരിച്ചു, തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
നടന്ന വഴിയിൽനിന്നു വേഗം മാറിക്കളഞ്ഞു;
അവർ യഹോവയുടെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചു
നടന്നതുപോലെ നടന്നതുമില്ല. 18 യഹോവ
അവക്കു ന്യായാധിപന്മാരെ എഴുന്നേല്പിക്കുമ്പോൾ
യഹോവ അതതു ന്യായധിപനോടു കൂടെയിരുന്നു

അവന്റെ കാലത്തൊക്കെയും അവരെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും;
തങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചു പീഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ
നിമിത്തം ഉള്ള അവരുടെ നിലവിളിയിങ്കൽ
യഹോവെക്കു മനസ്സലിവു തോന്നും. 19
എന്നാൽ ആ ന്യായാധിപൻ മരിച്ചശേഷം
അവർ തിരിഞ്ഞു അന്യദൈവങ്ങളെ ചെന്നു
സേവിച്ചും നമസ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെക്കാൾ അധികം വഷളത്വം
പ്രവത്തിക്കും; അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളും
ദുശ്ശാഠ്യനടപ്പും വിടാതിരിക്കും. 20 അങ്ങനെ
യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു: ഈ ജാതി അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചു എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കായ്കയാൽ 21 അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ അനുസരിച്ചു നടന്ന യഹോവയുടെ
വഴിയിൽ ഇവരും അനുസരിച്ചു നടക്കുമോ ഇല്ലയോ
എന്നു യിസ്രായേലിനെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാനും, 22 യോശുവ മരിക്കുമ്പോൾ വിട്ടേച്ചുപോയ
ജാതികളിൽ ഒന്നിനെയും ഇനി അവരുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളകയില്ല എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തു. 23 അങ്ങനെ യഹോവ ആ
ജാതികളെ വേഗത്തിൽ നീക്കിക്കളയാതെയും
യോശുവയുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതെയും
വെച്ചിരുന്നു.

3 കനാനിലെ യുദ്ധങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത
യിസ്രായേലിനെ ഒക്കെയും പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും
2 യുദ്ധം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
തലമുറകളെ യുദ്ധം അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നുമായി

യഹോവ വെച്ചിരുന്ന ജാതികളാവിതു: 3
ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഞ്ചു പ്രഭുക്കന്മാരും എല്ലാ
കനാന്യരും സീദോന്യരും ബാൽ ഹെർമ്മോൻ
പർവ്വതംമുതൽ ഹമാത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനംവരെ
ലെബാനോൻ പർവ്വതത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന
ഹിവ്യരും തന്നേ. 4 മോശെമുഖാന്തരം യഹോവ
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു കല്പിച്ച കല്പനകൾ
അനുസരിക്കുമോ എന്നു അവരെക്കൊണ്ടു
യിസ്രായേലിനെ പരീക്ഷിച്ചറിവാൻ ആയിരുന്നു
ഇവരെ വെച്ചിരുന്നതു. 5 കനാന്യർ, ഹിത്യർ,
അമോര്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ
എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ
പാർത്തു. 6 അവരുടെ പുത്രിമാരെ തങ്ങൾക്കു
ഭാര്യമാരായിട്ടു എടുക്കയും തങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ
അവരുടെ പുത്രന്മാർക്കു കൊടുക്കയും
അവരുടെ ദേവന്മാരെ സേവിക്കയും
ചെയ്തു. 7 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ മറന്നു
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും അശേരപ്രതിഷ്ഠകളെയും
സേവിച്ചു. 8 അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു;
അവൻ അവരെ മെസോപൊത്താമ്യയിലെ
ഒരു രാജാവായ കൂശൻരിശാഥയീമിന്നു
വിറ്റുകളഞ്ഞു; യിസ്രായേൽമക്കൾ
കൂശൻരിശാഥയീമിനെ എട്ടു സംവത്സരം
സേവിച്ചു. 9 എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ യഹോവ
കാലേബിന്റെ അനുജനായ കെനസിന്റെ

മകൻ ഒത്നിയേലിനെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
രക്ഷകനായി എഴുന്നേല്പിച്ചു; അവൻ അവരെ
രക്ഷിച്ചു. 10 അവന്റെ മേൽ യഹോവയുടെ
ആത്മാവു വന്നു; അവൻ യിസ്രായേലിന്നു
ന്യായാധിപനായി യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ
യഹോവ മെസോപൊത്താമ്യയിലെ രാജാവായ
കൂശൻരിശാഥയീമിനെ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു;
അവൻ കൂശൻരിശാഥയീമിനെ ജയിച്ചു. 11
ദേശത്തിന്നു നാല്പതു സംവത്സരം സ്വസ്ഥത
ഉണ്ടായി. 12 കെനസിന്റെ മകനായ ഒത്നീയേൽ
മരിച്ചശേഷം യിസ്രായേൽമക്കൾ വീണ്ടും
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു;
അവർ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്കകൊണ്ടു യഹോവ മോവാബ്രാജാവായ
എഗ്ലോനെ യിസ്രായേലിന്നു വിരോധമായി
ബലപ്പെടുത്തി. 13 അവൻ അമ്മോന്യരെയും
അമാലേക്യരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു
യിസ്രായേലിനെ തോല്പിച്ചു, അവർ ഈന്തപട്ടണവും
കൈവശമാക്കി. 14 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽ
മക്കൾ മോവാബ്രാജാവായ എഗ്ലോനെ
പതിനെട്ടു സംവത്സരം സേവിച്ചു. 15 യിസ്രായേൽ
മക്കൾ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ
യഹോവ അവക്കു ബെന്യാമീന്യനായ
ഗേരയുടെ മകനായി ഇടങ്കയ്യനായ ഏഹൂദിനെ
രക്ഷകനായി എഴുന്നേല്പിച്ചു; അവന്റെ കൈവശം
യിസ്രായേൽമക്കൾ മോവാബ്രാജാവായ
എഗ്ലോന്നു കാഴ്ച കൊടുത്തയച്ചു. 16 എന്നാൽ
ഏഹൂദ്, ഇരുവായ്ത്തലയും ഒരു മുഴം നീളവും ഉള്ള
ഒരു ചുരിക ഉണ്ടാക്കി; അതു വസ്ത്രത്തിന്റെ

ഉള്ളിൽ വലത്തെ തുടെക്കു കെട്ടി. 17 അവൻ
മോവാബ്‌രാജാവായ എഗ്ലോന്റെ അടുക്കൽ
കാഴ്ച കൊണ്ടു ചെന്നു; എഗ്ലോൻ ഏറ്റവും
സ്ഥൂലിച്ചവൻ ആയിരുന്നു. 18 കാഴ്ചവെച്ചു
കഴിഞ്ഞശേഷം കാഴ്ച ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നവരെ
അവൻ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 19 എന്നാൽ അവൻ
ഗില്ഗാലിന്നരികെയുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളുടെ
അടുക്കൽനിന്നു മടങ്ങിച്ചെന്നു: രാജാവേ,
എനിക്കു ഒരു സ്വകാര്യം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
ക്ഷമിക്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; ഉടനെ
അടുക്കൽ നിന്നിരുന്ന എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു
പുറത്തുപോയി. 20 ഏഹൂദ് അടുത്തുചെന്നു.
എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ഗ്രീഷ്മഗൃഹത്തിൽ തനിച്ചു
ഇരിക്കയായിരുന്നു. എനിക്കു ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു അറിയിപ്പാൻ ഉണ്ടു എന്നു ഏഹൂദ്
പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവൻ ആസനത്തിൽനിന്നു
എഴുന്നേറ്റു. 21 എന്നാറെ ഏഹൂദ് ഇടങ്കൈ നീട്ടി
വലത്തെ തുടയിൽ നിന്നു ചുരിക ഊരി അവന്റെ
വയറ്റിൽ കുത്തിക്കടത്തി. 22 അലകോടുകൂടെ
പിടിയും അകത്തു ചെന്നു; അവന്റെ വയറ്റിൽനിന്നു
ചുരിക അവൻ വലിച്ചെടുക്കായ്കയാൽ മേദസ്സു
അലകിന്മേൽ പൊതിഞ്ഞടെഞ്ഞു, അതു
പൃഷ്ഠഭാഗത്തു പുറപ്പെട്ടു. 23 പിന്നെ ഏഹൂദ്
പൂമുഖത്തു ഇറങ്ങി പുറകെ മാളികയുടെ
വാതിൽ അടെച്ചുപൂട്ടി. 24 അവൻ പുറത്തു
ഇറങ്ങിപ്പോയശേഷം എഗ്ലോന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
വന്നു; അവർ നോക്കി മാളികയുടെ വാതിൽ
പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ: അവൻ
ഗ്രീഷ്മഗൃഹത്തിൽ വിസർജ്ജനത്തിന്നു

ഇരിക്കയായിരിക്കും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
25 അവർ കാത്തിരുന്നു വിഷമിച്ചു; അവൻ
മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കായ്കകൊണ്ടു അവർ
താക്കോൽ എടുത്തു തുറന്നു; 26 തമ്പുരാൻ
നിലത്തു മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നാൽ
അവർ കാത്തിരുന്നതിന്നിടയിൽ ഏഹൂദ്
ഓടിപ്പോയി വിഗ്രഹങ്ങളെ കടന്നു സെയീരയിൽ
ചെന്നുചേൎന്നു. 27 അവിടെ എത്തിയശേഷം
അവൻ എഫ്രയീംപൎവ്വതത്തിൽ കാഹളം ഊതി;
യിസ്രായേൽമക്കൾ അവനോടുകൂടെ
പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി അവൻ അവൎക്കു
നായകനായി. 28 അവൻ അവരോടു: എന്റെ
പിന്നാലെ വരുവിൻ; ശത്രുക്കളായ മോവാബ്യരെ
യഹോവ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവന്റെ പിന്നാലെ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു മോവാബിന്നു നേരെയുള്ള
യോൎദ്ദാന്റെ കടവുകൾ പിടിച്ചു; ആരെയും
കടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചതുമില്ല. 29 അവർ ആ സമയം
മോവാബ്യരിൽ ഏകദേശം പതിനായിരം പേരെ
വെട്ടിക്കളഞ്ഞു; അവർ എല്ലാവരും ബലവാന്മാരും
യുദ്ധവീരന്മാരും ആയിരുന്നു; 30 ഒരുത്തനും
ചാടിപ്പോയില്ല. അങ്ങനെ ആ കാലത്തു മോവാബ്
യിസ്രായേലിന്നു കീഴടങ്ങി; ദേശത്തിന്നു എണ്പതു
സംവത്സരം സ്വസ്ഥതയുണ്ടാകയും ചെയ്തു. 31
അവന്റെ ശേഷം അനാത്തിന്റെ മകനായ ശംഗർ
എഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഒരു മുടിങ്കോൽകൊണ്ടു
ഫെലിസ്ത്യരിൽ അറുനൂറുപേരെ കൊന്നു;
അവനും യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചു.

4 ഏഹൂദ് മരിച്ചശേഷം യിസ്രായേൽമക്കൾ
വീണ്ടും യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു. 2 യഹോവ അവരെ ഹാസോരിൽവാണ
കനാന്യരാജാവായ യാബീന്നു വിറ്റുകളഞ്ഞു;
അവന്റെ സേനാപതി ജാതികളുടെ
ഹരോശെത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന സീസെരാ
ആയിരുന്നു. 3 അവന്നു തൊള്ളായിരം ഇരിമ്പുരഥം
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ
ഇരുപതു സംവത്സരം കഠിനമായി
ഞെരുക്കിയതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു. 4 ആ കാലത്തു
ലപ്പീദോത്തിന്റെ ഭാൎയ്യയായ ദെബോരാ എന്ന
പ്രവാചകി യിസ്രായേലിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തു.
5 അവൾ എഫ്രയീംപൎവ്വതത്തിൽ രാമെക്കും
ബേഥേലിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ള ദെബോരയുടെ
ഈന്തപ്പനയുടെ കീഴിൽ പാർത്തിരുന്നു;
യിസ്രായേൽമക്കൾ ന്യായവിസ്താരത്തിന്നു
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക പതിവായിരുന്നു. 6
അവൾ അബീനോവാമിന്റെ മകനായ
ബാരാക്കിനെ കേദെശ്--നഫ്താലിയിൽനിന്നു
വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു: നീ പുറപ്പെട്ടു
താബോർപൎവ്വതത്തിൽ ചെന്നു നഫ്താലിയുടെയും
സെബൂലൂന്റെയും മക്കളിൽ പതിനായിരം പേരെ
കൂട്ടിക്കൊൾക; 7 ഞാൻ യാബീന്റെ സേനാപതി
സീസെരയെയും അവന്റെ രഥങ്ങളെയും
സൈന്യത്തെയും കീശോൻ തോട്ടിന്നരികെ നിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കുമെന്നു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8

ബാരാക്ക് അവളോടു: നീ എന്നോടുകൂടെ
വരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ പോകാം; നീ വരുന്നില്ല
എങ്കിൽ ഞാൻ പോകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അതിന്നു അവൾ: ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
പോരാം; എന്നാൽ നീ പോകുന്ന യാത്രയാൽ
ഉണ്ടാകുന്ന ബഹുമാനം നിനക്കു വരികയില്ല;
യഹോവ സീസെരയെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
ദെബോരാ എഴുന്നേറ്റു ബാരാക്കിനോടുകൂടെ
കേദേശിലേക്കു പോയി. 10 ബാരാക്ക്
സെബൂലൂനെയും നഫ്താലിയെയും കേദെശിൽ
വിളിച്ചുകൂട്ടി; അവനോടുകൂടെ പതിനായിരംപേർ
കയറിച്ചെന്നു; ദെബോരയുംകൂടെ കയറിച്ചെന്നു. 11
എന്നാൽ കേന്യനായ ഹേബെർ മോശെയുടെ
അളിയൻ ഹോബാബിന്റെ മക്കളായ കേന്യരെ
വിട്ടുപിരിഞ്ഞു കേദെശിന്നരികെയുള്ള
സാനന്നീമിലെ കരുവേലകംവരെ കൂടാരം
അടിച്ചിരുന്നു. 12 അബീനോവാബിന്റെ
മകനായ ബാരാക്ക് താബോർപർവ്വതത്തിൽ
കയറിയിരിക്കുന്നു എന്നു സീസെരെക്കു
അറിവുകിട്ടി. 13 സീസെരാ തന്റെ തൊള്ളായിരം
ഇരിമ്പുരഥവുമായി തന്റെ എല്ലാ പടജ്ജനത്തെയും
ജാതികളുടെ ഹരോശെത്തിൽനിന്നു കീശോൻ
തോട്ടിന്നരികെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. 14 അപ്പോൾ
ദെബോരാ ബാരാക്കിനോടു: പുറപ്പെട്ടുചെല്ലുക;
യഹോവ ഇന്നു സീസെരയെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; യഹോവ നിനക്കു മുമ്പായി
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ബാരാക്കും അവന്റെ പിന്നാലെ

പതിനായിരംപേരും താബോർപർവ്വതത്തിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു, 15 യഹോവ സീസെരയെയും
അവന്റെ സകലരഥങ്ങളെയും സൈന്യത്തെയും
ബാരാക്കിന്റെ മുമ്പിൽ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
തോല്പിച്ചു; സീസെരാ രഥത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി
കാൽനടയായി ഓടിപ്പോയി. 16 ബാരാക്ക്
രഥങ്ങളെയും സൈന്യത്തെയും ജാതികളുടെ
ഹരോശെത്ത്വരെ ഓടിച്ചു സീസെരയുടെ
സൈന്യമൊക്കെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
വീണു; ഒരുത്തനും ശേഷിച്ചില്ല. 17 എന്നാൽ
സീസെരാ കാൽനടയായി കേന്യനായ
ഹേബെരിന്റെ ഭാര്യ യായേലിന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി; കേന്യനായ ഹേബെരിന്റെ ഗൃഹവും
ഹാസോർ രാജാവായ യാബീനും തമ്മിൽ
സമാധാനം ആയിരുന്നു. 18 യായേൽ
സീസെരയെ എതിരേറ്റുചെന്നു അവനോടു:
ഇങ്ങോട്ടു കയറിക്കൊൾക, യജമാനനേ,
ഇങ്ങോട്ടു കയറിക്കൊൾക; ഭയപ്പെടേണ്ടാ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
കൂടാരത്തിൽ കയറിച്ചെന്നു; അവൾ അവനെ ഒരു
പരവതാനികൊണ്ടു മൂടി. 19 അവൻ അവളോടു:
എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു; കുടിപ്പാൻ കുറെ വെള്ളം
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവൾ പാൽതുരുത്തി
തുറന്നു അവന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; പിന്നെയും
അവനെ മൂടി. 20 അവൻ അവളോടു: നീ
കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിൽക്ക; വല്ലവനും വന്നു
ഇവിടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ
ഇല്ല എന്നു പറയേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
21 എന്നാൽ ഹേബെരിന്റെ ഭാര്യ യായേൽ

കൂടാരത്തിന്റെ ഒരു കുറ്റി എടുത്തു കയ്യിൽ
ചുറ്റികയും പിടിച്ചു പതുക്കെ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു കുറ്റി അവന്റെ ചെന്നിയിൽ തറെച്ചു; അതു
നിലത്തുചെന്നു ഉറെച്ചു; അവന്നു ഗാഢനിദ്ര
ആയിരുന്നു; അവൻ ബോധംകെട്ടു മരിച്ചുപോയി.
22 ബാരാക്ക് സീസെരയെ തിരഞ്ഞു ചെല്ലുമ്പോൾ
യായേൽ അവനെ എതിരേറ്റു അവനോടു:
വരിക, നീ അന്വേഷിക്കുന്ന ആളെ ഞാൻ
കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ സീസെരാ ചെന്നിയിൽ
കുറ്റിയുമായി മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 23
ഇങ്ങനെ ദൈവം അന്നു കനാന്യരാജാവായ
യാബീനെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കീഴടക്കി.
24 യിസ്രായേൽമക്കൾ കനാന്യരാജാവായ
യാബീനെ നിർമ്മൂലമാക്കുംവരെ അവരുടെ കൈ
കനാന്യരാജാവായ യാബീന്നു മേല്ക്കുമേൽ
ഭാരമായിത്തീർന്നു.

5 അന്നു ദെബോരയും അബീനോവാമിന്റെ
മകനായ ബാരാക്കും പാട്ടുപാടിയതു എന്തെന്നാൽ:
2 നായകന്മാർ യിസ്രായേലിനെ നയിച്ചതിന്നും ജനം
സ്വമേധയാ സേവിച്ചതിന്നും യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുവിൻ. 3 രാജാക്കന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ;
പ്രഭുക്കന്മാരേ, ചെവിതരുവിൻ; ഞാൻ പാടും
യഹോവെക്കു ഞാൻ പാടും; യിസ്രായേലിൻ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു കീർത്തനം ചെയ്യും. 4
യഹോവേ, നീ സേയീരിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയിൽ,
ഏദോമ്യദേശത്തുകൂടി നീ നടകൊൾകയിൽ, ഭൂമി
കുലുങ്ങി, ആകാശം പൊഴിഞ്ഞു, മേഘങ്ങൾ
വെള്ളം ചൊരിഞ്ഞു, 5 യഹോവാസന്നിധിയിൽ

മലകൾ കുലുങ്ങി, യിസ്രായേലിൻ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു മുമ്പിൽ ആ സീനായി തന്നേ. 6
അനാത്തിൻ പുത്രനാം ശംഗരിൻ നാളിലും,
യായേലിൻ കാലത്തും പാതകൾ ശൂന്യമായി.
വഴിപോക്കർ വളഞ്ഞ വഴികളിൽ നടന്നു. 7
ദെബോരയായ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കുംവരെ,
യിസ്രായേലിൽ മാതാവായെഴുന്നേല്ക്കുംവരെ
നായകന്മാർ യിസ്രായേലിൽ അശേഷം
അറ്റുപോയിരുന്നു. 8 അവർ നൂതനദേവന്മാരെ
വരിച്ചു; ഗോപുരദ്വാരത്തിങ്കൽ യുദ്ധംഭവിച്ചു.
യിസ്രായേലിന്റെ നാല്പതിനായിരത്തിൻ മദ്ധ്യേ
പരിചയും കുന്തവും കണ്ടതേയില്ല. 9 എന്റെ
ഹൃദയം യിസ്രായേൽനായകന്മാരോടു പറ്റുന്നു;
ജനത്തിലെ സ്വമേധാസേവകരേ, യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുവിൻ. 10 വെള്ളക്കഴുതപ്പുറത്തു
കയറുന്നവരേ, പരവതാനികളിൽ ഇരിക്കുന്നവരേ,
കാൽനടയായി പോകുന്നവരേ, വർണ്ണിപ്പിൻ!
11 വില്ലാളികളുടെ ഞാണൊലിയോടകലേ
നീപ്പാത്തിക്കിടയിൽ അവിടെ അവർ യഹോവയുടെ
നീതികളെ യിസ്രായേലിലെ ഭരണനീതികളെ
കഥിക്കും. യഹോവയുടെ ജനം അന്നു
ഗോപുരദ്വാരത്തിങ്കൽ ചെന്നു. 12 ഉണരുക,
ഉണരുക, ദെബോരയേ, ഉണരുക, ഉണന്നു,
പാട്ടുപാടുക. എഴുന്നേല്ക്ക, ബാരാക്കേ,
അബീനോവാമാത്മജാ. നിന്റെ ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോക. 13 അന്നു ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ
ശിഷ്ടവും പടജ്ജനവും ഇറങ്ങിവന്നു. വീരന്മാരുടെ
മദ്ധ്യേ യഹോവയും എനിക്കായി ഇറങ്ങിവന്നു. 14
എഫ്രയീമിൽനിന്നു അമാലേക്കിൽ വേരുള്ളവരും,

ബെന്യാമീനേ, നിന്റെ പിന്നാലെ നിന്റെ
ജനസമൂഹത്തിൽ മാഖീരിൽനിന്നു അധിപന്മാരും
സെബൂലൂനിൽനിന്നു നായകദണ്ഡധാരികളും
വന്നു. 15 യിസ്സാഖാർപ്രഭുക്കന്മാർ
ദെബോരയോടുകൂടെ യിസ്സാഖാർ എന്നപോലെ
ബാരാക്കും താഴ്വരയിൽ അവനോടുകൂടെ ചാടി
പുറപ്പെട്ടു. രൂബേന്റെ നീർച്ചാലുകൾക്കരികെ
ഘനമേറിയ മനോനിർണ്ണയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. 16
ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കരികെ കുഴലൂത്തു കേൾപ്പാൻ
നീ തൊഴുത്തുകൾക്കിടയിൽ പാർക്കുന്നതെന്തു?
രൂബേന്റെ നീർച്ചാലുകൾക്കരികെ ഘനമേറിയ
മനോനിർണ്ണയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. 17 ഗിലെയാദ്
യോർദ്ദാന്നക്കരെ പാർത്തു. ദാൻ കപ്പലുകൾക്കരികെ
താമസിക്കുന്നതു എന്തു? ആശേർ സമുദ്രതീരത്തു
അനങ്ങാതിരുന്നു തുറമുഖങ്ങൾക്കകത്തു
പാർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 18 സെബൂലൂൻ പ്രാണനെ
ത്യജിച്ച ജനം; നഫ്താലി പോർക്കളമേടുകളിൽ
തന്നേ. 19 രാജാക്കന്മാർ വന്നു പൊരുതു:
താനാക്കിൽവെച്ചു മെഗിദ്ദോവെള്ളത്തിന്നരികെ
കനാന്യഭൂപന്മാർ അന്നു പൊരുതു,
വെള്ളിയങ്ങവർക്കു കൊള്ളയായില്ല. 20
ആകാശത്തുനിന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊരുതു അവ
സീസെരയുമായി സ്വഗതികളിൽ പൊരുതു. 21
കീശോൻതോടു പുരാതനനദിയാം കീശോൻതോടു
തള്ളിയങ്ങവരെ ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടു പോയി. എൻ
മനമേ, നീ ബലത്തോടെ നടകൊൾക. 22
അന്നു വല്ഗിതത്താൽ, ശൂരവല്ഗിതത്താൽ
കുതിരക്കുളമ്പുകൾ ഘട്ടനം ചെയ്തു. 23
മേരോസ് നഗരത്തെ ശപിച്ചുകൊൾവിൻ,

അതിൻ നിവാസികളെ ഉഗ്രമായി ശപിപ്പിൻ
എന്നു യഹോവാദൂതൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
അവർ യഹോവെക്കു തുണയായി വന്നില്ലല്ലോ;
ശൂരന്മാർക്കെതിരെ യഹോവെക്കു തുണയായി
തന്നേ. 24 കേന്യനാം ഹേബേരിൻ ഭാര്യയാം
യായേലോ നാരീജനത്തിൽ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചവൾ,
കൂടാരവാസിനീജനത്തിൽ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചവൾ.
25 തണ്ണീർ അവൻ ചോദിച്ചു, പാൽ അവൾ
കൊടുത്തു; രാജകീയപാത്രത്തിൽ അവൾ ക്ഷീരം
കൊടുത്തു. 26 കുറ്റിയെടുപ്പാൻ അവൾ കൈനീട്ടി
തന്റെ വലങ്കൈ പണിക്കാരുടെ ചുറ്റികെക്കുനീട്ടി;
സീസെരയെ തല്ലി അവന്റെ തല തകർത്തു
അവന്റെ ചെന്നി കുത്തിത്തുളെച്ചു. 27 അവളുടെ
കാൽക്കൽ അവൻ കുനിഞ്ഞുവീണു, അവളുടെ
കാൽക്കൽ അവൻ കുനിഞ്ഞുവീണു കിടന്നു;
കുനിഞ്ഞേടത്തു തന്നേ അവൻ ചത്തുകിടന്നു. 28
സീസെരയുടെ അമ്മ കിളിവാതിലൂടെ
കുനിഞ്ഞുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
ജാലകത്തൂടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിതു: അവന്റെ തേർ
വരുവാൻ വൈകുന്നതു എന്തു? രഥചക്രങ്ങൾക്കു
താമസം എന്തു? 29 ജ്ഞാനമേറിയ നായകിമാർ
അതിന്നുത്തരം പറഞ്ഞു; താനും തന്നോടു
മറുപടി ആവർത്തിച്ചു: 30 കിട്ടിയ കൊള്ള അവർ
പങ്കിടുകയല്ലെയോ? ഓരോ പുരുഷന്നു ഒന്നും
രണ്ടും പെണ്ണുങ്ങൾ, സീസെരെക്കു കൊള്ള
വിചിത്രവസ്ത്രം വിചിത്രത്തയ്യലായ കൊള്ളയും
കൂടെ. കൊള്ളക്കാരുടെ കഴുത്തിൽ വിചിത്രശീല
ഈരണ്ടു കാണും. 31 യഹോവേ, നിന്റെ ശത്രുക്കൾ
ഒക്കെയും ഇവ്വണ്ണം നശിക്കട്ടെ. അവനെ

സ്നേഹിക്കുന്നവരോ സൂൎയ്യൻ പ്രതാപത്തോടെ
ഉദിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. പിന്നെ ദേശത്തിന്നു
നാല്പതു സംവത്സരം സ്വസ്ഥത ഉണ്ടായി.
6 യിസ്രായേൽമക്കൾ പിന്നെയും യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു: യഹോവ അവരെ
ഏഴു സംവത്സരം മിദ്യാന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 2
മിദ്യാൻ യിസ്രായേലിൻമേൽ ആധിക്യം പ്രാപിച്ചു;
യിസ്രായേൽമക്കൾ മിദ്യാന്യരുടെ നിമിത്തം
പൎവ്വതങ്ങളിലെ ഗഹ്വരങ്ങളും ഗുഹകളും ദുൎഗ്ഗങ്ങളും
ശരണമാക്കി. 3 യിസ്രായേൽ വിതെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
മിദ്യാന്യരും അമാലേക്യരും കിഴക്കുദേശക്കാരും
അവരുടെ നേരെ വരും. 4 അവർ അവൎക്കു
വിരോധമായി പാളയമിറങ്ങി ഗസ്സാവരെ നാട്ടിലെ
വിള നശിപ്പിക്കും; യിസ്രായേലിന്നു ആഹാരമോ
ആടോ മാടോ കഴുതയോ ഒന്നും ശേഷിപ്പിക്കയില്ല.
5 അവർ തങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളും
കൂടാരങ്ങളുമായി പുറപ്പെട്ടു വെട്ടുക്കിളിപോലെ
കൂട്ടമായി വരും; അവരും അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളും
അസംഖ്യം ആയിരുന്നു; അവർ ദേശത്തു കടന്നു
നാശം ചെയ്യും. 6 ഇങ്ങനെ മിദ്യാന്യരാൽ
യിസ്രായേൽ ഏറ്റവും ക്ഷയിച്ചു; യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു. 7 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിദ്യാന്യരുടെ നിമിത്തം യഹോവയോടു
നിലവിളിച്ചപ്പോൾ 8 യഹോവ ഒരു പ്രവാചകനെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ നിങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു,
അടിമവീട്ടിൽനിന്നു നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു; 9

മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നും നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ച
എല്ലാവരുടെയും കയ്യിൽനിന്നും ഞാൻ നിങ്ങളെ
വിടുവിച്ചു അവരെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു, അവരുടെ ദേശം നിങ്ങൾക്കു
തന്നു. 10 യഹോവയായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവം
ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ പാൎക്കുന്ന ദേശത്തുള്ള
അമോൎയ്യരുടെ ദേവന്മാരെ ഭജിക്കരുതു എന്നും
ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചു; നിങ്ങളോ എന്റെ
വാക്കു കേട്ടില്ല. 11 അനന്തരം യഹോവയുടെ ഒരു
ദൂതൻ വന്നു ഒഫ്രയിൽ അബിയേസ്ര്യനായ
യോവാശിന്റെ കരുവേലകത്തിൻ കീഴെ ഇരുന്നു;
അവന്റെ മകനായ ഗിദെയോൻ കോതമ്പു
മിദ്യാന്യരുടെ കയ്യിൽ പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
മുന്തിരിച്ചക്കിന്നരികെവെച്ചു മെതിക്കയായിരുന്നു.
12 യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി:
അല്ലയോ പരാക്രമശാലിയേ, യഹോവ
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
13 ഗിദെയോൻ അവനോടു: അയ്യോ, യജമാനനേ,
യഹോവ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കു ഇതു
ഒക്കെ ഭവിക്കുന്നതു എന്തു? യഹോവ നമ്മെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു എന്നു നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ നമ്മോടു അറിയിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ
അത്ഭുതങ്ങൾ ഒക്കെയും എവിടെ? ഇപ്പോൾ
യഹോവ നമ്മെ ഉപേക്ഷിച്ചു മിദ്യാന്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അപ്പോൾ യഹോവ അവനെ നോക്കി:
നിന്റെ ഈ ബലത്തോടെ പോക; നീ
യിസ്രായേലിനെ മിദ്യാന്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
രക്ഷിക്കും; ഞാനല്ലയോ നിന്നെ അയക്കുന്നതു

എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൻ അവനോടു:
അയ്യോ, കർത്താവേ, ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ
എങ്ങനെ രക്ഷിക്കും? മനശ്ശെയിൽ എന്റെ കുലം
എളിയതും എന്റെ കുടുംബത്തിൽവെച്ചു ഞാൻ
ചെറിയവനും അല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യഹോവ
അവനോടു: ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും;
നീ മിദ്യാന്യരെ ഒരു ഒറ്റ മനുഷ്യനെപ്പോലെ
തോല്പിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 17 അതിന്നു അവൻ:
നിനക്കു എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നതു നീ തന്നേ എന്നതിന്നു ഒരു
അടയാളം കാണിച്ചുതരേണമേ. 18 ഞാൻ പോയി
എന്റെ വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു നിന്റെ മുമ്പാകെ
വെക്കുവോളം ഇവിടെനിന്നു പോകരുതേ എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. നീ മടങ്ങിവരുവോളം ഞാൻ
താമസിക്കാം എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
19 അങ്ങനെ ഗിദെയോൻ ചെന്നു ഒരു
കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെയും ഒരു പറ മാവുകൊണ്ടു
പുളിപ്പില്ലാത്ത വടകളെയും ഒരുക്കി മാംസം ഒരു
കൊട്ടയിൽവെച്ചു ചാറു ഒരു കിണ്ണത്തിൽ പകന്നു
കരുവേലകത്തിൻ കീഴെ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ
മുമ്പിൽ വെച്ചു. 20 അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ
അവനോടു: മാംസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത വടകളും
എടുത്തു ഈ പാറമേൽവെച്ചു ചാറു അതിന്മേൽ
ഒഴിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു; അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു.
21 യഹോവയുടെ ദൂതൻ കയ്യിലുള്ള വടിയുടെ
അറ്റംകൊണ്ടു മാംസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത വടയും
തൊട്ടു; ഉടനെ പാറയിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു
മാംസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത വടയും ദഹിപ്പിച്ചു;
യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവന്റെ കണ്ണിന്നു മറഞ്ഞു.

22 അവൻ യഹോവയുടെ ദൂതൻ എന്നു ഗിദെയോൻ
കണ്ടപ്പോൾ: അയ്യോ, ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞാൻ യഹോവയുടെ ദൂതനെ അഭിമുഖമായി
കണ്ടു പോയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യഹോവ
അവനോടു: നിനക്കു സമാധാനം: ഭയപ്പെടേണ്ടാ,
നീ മരിക്കയില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 24
ഗിദെയോൻ അവിടെ യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം
പണിതു അതിന്നു യഹോവ ശലോം എന്നു പേരിട്ടു;
അതു ഇന്നുവരെയും അബീയേസ്ര്യക്കുള്ള
ഒഫ്രയിൽ ഉണ്ടു. 25 അന്നു രാത്രി യഹോവ
അവനോടു കല്പിച്ചതു: നിന്റെ അപ്പന്റെ ഇളയ
കാളയായ ഏഴുവയസ്സുള്ള രണ്ടാമത്തെ
കാളയെ കൊണ്ടു ചെന്നു നിന്റെ അപ്പന്നുള്ള
ബാലിൻബലിപീഠം ഇടിച്ചു അതിന്നരികെയുള്ള
അശേര പ്രതിഷ്ഠയെ വെട്ടിക്കളക. 26 ഈ
ദുർഗ്ഗത്തിന്റെ മുകളിൽ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു നിയമപ്രകാരം ഒരു യാഗപീഠം
പണിതു ആ രണ്ടാമത്തെ കാളയെ എടുത്തു
നീ വെട്ടിക്കളയുന്ന അശേരപ്രതിഷ്ഠയുടെ
വിറകുകൊണ്ടു ഹോമയാഗം കഴിക്ക. 27
ഗിദെയോൻ തന്റെ വേലക്കാരിൽ പത്തുപേരെ
കൂട്ടി, യഹോവ തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു;
എന്നാൽ അവൻ തന്റെ കുടുംബക്കാരെയും
പട്ടണക്കാരെയും പേടിച്ചിട്ടു പകൽസമയത്തു
അതു ചെയ്യാതെ രാത്രിയിൽ ചെയ്തു. 28
പട്ടണക്കാർ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ബാലിന്റെ
ബലിപീഠം ഇടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു
അതിന്നരികെയുള്ള അശേരപ്രതിഷ്ഠയും
വെട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതും പണിതിരിക്കുന്ന

യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ആ രണ്ടാമത്തെ കാളയെ യാഗം
കഴിച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 29 ഇതു ചെയ്തതു
ആരെന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു,
അന്വേഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ യോവാശിന്റെ മകനായ
ഗിദെയോൻ ആകുന്നു ചെയ്തതു എന്നു
കേട്ടു. 30 പട്ടണക്കാർ യോവാശിനോടു: നിന്റെ
മകനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരിക; അവൻ
മരിക്കേണം; അവൻ ബാലിന്റെ ബലിപീഠം
ഇടിച്ചു അതിന്നരികത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന
അശേരപ്രതിഷ്ഠയേയും വെട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 യോവാശ് തന്റെ ചുറ്റും
നില്ക്കുന്ന എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞതു: ബാലിന്നു
വേണ്ടി നിങ്ങളോ വ്യവഹരിക്കുന്നതു? നിങ്ങളോ
അവനെ രക്ഷിക്കുന്നതു? അവന്നുവേണ്ടി
വ്യവഹരിക്കുന്നവൻ ഇന്നു രാവിലെ തന്നേ
മരിക്കേണം; അവൻ ഒരു ദൈവം എങ്കിൽ തന്റെ
ബലിപീഠം ഒരുത്തൻ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു
താൻ തന്നേ തന്റെ കാൎയ്യം വ്യവഹരിക്കട്ടെ. 32 ഇവൻ
അവന്റെ ബലിപീഠം ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതിനാൽ
ബാൽ ഇവന്റെ നേരെ വ്യവഹരിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു അവന്നു അന്നു യെരുബ്ബാൽ എന്നു
പേരിട്ടു. 33 അനന്തരം മിദ്യാന്യരും അമാലേക്യരും
കിഴക്കുദേശക്കാർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി
ഇക്കരെ കടന്നു യിസ്രായേൽതാഴ്വരയിൽ പാളയം
ഇറങ്ങി. 34 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ആത്മാവു
ഗിദെയോന്റെമേൽ വന്നു, അവൻ കാഹളം
ഊതി അബീയേസ്ര്യരെ തന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചുകൂട്ടി. 35 അവൻ മനശ്ശെയിൽ എല്ലാടവും
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു, അവരെയും തന്റെ അടുക്കൽ

വിളിച്ചുകൂട്ടി; ആശേരിന്റെയും സെബൂലൂന്റെയും
നഫ്താലിയുടെയും അടുക്കലും ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു; അവരും പുറപ്പെട്ടുവന്നു അവരോടു
ചേർന്നു. 36 അപ്പോൾ ഗിദെയോൻ ദൈവത്തോടു: നീ
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ യിസ്രായേലിനെ എന്റെ
കയ്യാൽ രക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ ഇതാ, 37 ഞാൻ
രോമമുള്ള ഒരു ആട്ടിൻ തോൽ കളത്തിൽ
നിവത്തിടുന്നു; മഞ്ഞു തോലിന്മേൽ മാത്രം
ഇരിക്കയും നിലമൊക്കെയും ഉണങ്ങിയിരിക്കയും
ചെയ്താൽ നീ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
യിസ്രായേലിനെ എന്റെ കയ്യാൽ രക്ഷിക്കുമെന്നു
ഞാൻ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അങ്ങനെ
തന്നേ സംഭവിച്ചു; അവൻ പിറ്റെന്നു അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റു തോൽ പിഴിഞ്ഞു, മഞ്ഞുവെള്ളം
ഒരു കിണ്ടി നിറെച്ചെടുത്തു. 39 ഗിദെയോൻ
പിന്നെയും ദൈവത്തോടു: നിന്റെ കോപം എന്റെ
നേരെ ജ്വലിക്കരുതേ; ഞാൻ ഒരിക്കലുംകൂടെ
സംസാരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; തോൽകൊണ്ടു ഒരു
പരീക്ഷകൂടെ കഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; തോൽ മാത്രം
ഉണങ്ങിയും നിലമൊക്കെയും മഞ്ഞുകൊണ്ടു
നനഞ്ഞുമിരിപ്പാൻ അരുളേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
40 അന്നു രാത്രി ദൈവം അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു;
തോൽ മാത്രം ഉണങ്ങിയും നിലമൊക്കെയും
മഞ്ഞുകൊണ്ടു നനെഞ്ഞുമിരുന്നു.

7 അനന്തരം ഗിദെയോൻ എന്ന യെരുബ്ബാലും
അവനോടുകൂടെയുള്ള ജനം ഒക്കെയും
അതികാലത്തു പുറപ്പെട്ടു ഹരോദ് ഉറവിന്നരികെ
പാളയമിറങ്ങി; മിദ്യാന്യരുടെ പാളയമോ അവക്കു
വടക്കു മോരേകുന്നിന്നരികെ താഴ്വരയിൽ

ആയിരുന്നു. 2 യഹോവ ഗിദെയോനോടു: നിന്നോടു
കൂടെയുള്ള ജനം അധികമാകുന്നു; എന്റെ കൈ
എന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു യിസ്രായേൽ എന്റെ നേരെ
വമ്പുപറയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മിദ്യാന്യരെ
ഇവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയില്ല. 3 ആകയാൽ നീ
ചെന്നു ആർക്കെങ്കിലും ഭയവും ഭീരുതയുമുണ്ടെങ്കിൽ
അവൻ ഗിലെയാദ് പർവ്വതത്തിൽനിന്നു
മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു ജനത്തിൽ
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാറെ
ജനത്തിൽ ഇരുപത്തീരായിരം പേർ മടങ്ങിപ്പോയി;
പതിനായിരംപേർ ശേഷിച്ചു. 4 യഹോവ പിന്നെയും
ഗിദെയോനോടു: ജനം ഇനിയും അധികം
ആകുന്നു; അവരെ വെള്ളത്തിങ്കലേക്കു
കൊണ്ടുപോക; അവിടെ വെച്ചു ഞാൻ അവരെ
പരിശോധിച്ചുതരാം; ഇവൻ നിന്നോടുകൂടെ
പോരട്ടെ എന്നു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നവൻ പോരട്ടെ;
ഇവൻ നിന്നോടുകൂടെ പോരേണ്ടാ എന്നു ഞാൻ
കല്പിക്കുന്നവൻ പോരേണ്ടാ എന്നു കല്പിച്ചു. 5
അങ്ങനെ അവൻ ജനത്തെ വെള്ളത്തിങ്കലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; യഹോവ ഗിദെയോനോടു: പട്ടി
നക്കിക്കുടിക്കുംപോലെ നാവുകൊണ്ടു വെള്ളം
നക്കിക്കുടിക്കുന്നവരെയൊക്കെ വേറെയും
കുടിപ്പാൻ മുട്ടുകുത്തി കുനിയുന്നവരെയൊക്കെ
വേറയും നിർത്തുക എന്നു കല്പിച്ചു. 6 കൈ
വായ്ക്കു വെച്ചു നക്കിക്കുടിച്ചവർ ആകെ
മുന്നൂറുപേർ ആയിരുന്നു; ശേഷം ജനമൊക്കെയും
വെള്ളം കുടിപ്പാൻ മുട്ടുകുത്തി കുനിഞ്ഞു. 7
യഹോവ ഗിദെയോനോടു: നക്കിക്കുടിച്ച മുന്നൂറു
പേരെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു

മിദ്യാന്യരെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; ശേഷം
ജനമൊക്കെയും താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്കു
പോകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 8 അങ്ങനെ അവർ
ജനത്തിന്റെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും കാഹളങ്ങളും
വാങ്ങി; ശേഷം യിസ്രായേല്യരെയൊക്കെയും
അവൻ വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയക്കയും ആ
മുന്നൂറുപേരെ നിർത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ
മിദ്യാന്യരുടെ പാളയം താഴെ സമഭൂമിയിൽ
ആയിരുന്നു. 9 അന്നു രാത്രി യഹോവ അവനോടു
കല്പിച്ചതു: എഴുന്നേറ്റു പാളയത്തിന്റെ നേരെ
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക; ഞാൻ അതു നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ നിനക്കു
പേടിയുണ്ടെങ്കിൽ നീയും നിന്റെ ബാല്യക്കാരനായ
പൂരയുംകൂടെ പാളയത്തിലേക്കു ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക.
11 എന്നാൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നതു
എന്തെന്നു നീ കേൾക്കും; അതിന്റെ ശേഷം
പാളയത്തിന്റെ നേരെ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ നിനക്കു
ധൈര്യം വരും. അങ്ങനെ അവനും അവന്റെ
ബാല്യക്കാരനായ പൂരയും പാളയത്തിൽ
ആയുധപാണികളുടെ സമീപത്തോളം
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. 12 എന്നാൽ മിദ്യാന്യരും
അമാലേക്യരും കിഴക്കു ദേശക്കാരൊക്കെയും
വെട്ടുക്കിളി എന്നപോലെ അസംഖ്യമായി
താഴ്വരയിൽ കിടന്നിരുന്നു; അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളും
കടൽക്കരയിലെ മണൽപോലെ അസംഖ്യം
ആയിരുന്നു. 13 ഗിദെയോൻ ചെല്ലുമ്പോൾ
ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനോടു ഒരു സ്വപ്നം
വിവരിക്കയായിരുന്നു: ഞാൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു;
ഒരു യവയപ്പം മിദ്യാന്യരുടെ പാളയത്തിലേക്കു

ഉരുണ്ടു വന്നു കൂടാരംവരെ എത്തി അതിനെ തള്ളി
മറിച്ചിട്ടു അങ്ങനെ കൂടാരം വീണുകിടന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിന്നു മറ്റവൻ: 14 ഇതു യോവാശിന്റെ
മകനായ ഗിദെയോൻ എന്ന യിസ്രായേല്യന്റെ
വാളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല; ദൈവം മിദ്യാനെയും ഈ
പാളയത്തെ ഒക്കെയും അവന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15
ഗിദെയോൻ സ്വപ്നവും പൊരുളും കേട്ടപ്പോൾ
നമസ്കരിച്ചു; യിസ്രായേലിന്റെ പാളയത്തിൽ
മടങ്ങിച്ചെന്നു: എഴുന്നേല്പിൻ, യഹോവ മിദ്യാന്റെ
പാളയത്തെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അനന്തരം അവൻ ആ
മുന്നൂറുപേരെ മൂന്നു കൂട്ടമായി വിഭാഗിച്ചു
ഓരോരുത്തന്റെ കയ്യിൽ ഓരോ കാഹളവും
വെറുംകുടവും കുടത്തിന്നകത്തു ഓരോ പന്തവും
കൊടുത്തു, അവരോടു പറഞ്ഞതു. 17 ഞാൻ
ചെയ്യുന്നതു നോക്കി അതുപോലെ ചെയ്വിൻ;
പാളയത്തിന്റെ അറ്റത്തു എത്തുമ്പോൾ ഞാൻ
ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്വിൻ. 18
ഞാനും എന്നോടുകൂടെയുള്ളവരും കാഹളം
ഊതുമ്പോൾ നിങ്ങളും പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റും നിന്നു
കാഹളം ഊതി: യഹോവെക്കും ഗിദെയോന്നും
വേണ്ടി എന്നു പറവിൻ. 19 മദ്ധ്യയാമത്തിന്റെ
ആരംഭത്തിൽ അവർ കാവൽ മാറി നിർത്തിയ
ഉടനെ ഗിദെയോനും കൂടെയുള്ള നൂറുപേരും
പാളയത്തിന്റെ അറ്റത്തു എത്തി കാഹളം ഊതി
കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുടങ്ങൾ ഉടെച്ചു. 20 മൂന്നു
കൂട്ടവും കാഹളം ഊതി കുടങ്ങൾ ഉടെച്ചു;
ഇടത്തു കയ്യിൽ പന്തവും വലത്തു കയ്യിൽ

ഊതുവാൻ കാഹളവും പിടിച്ചു: യഹോവെക്കും
ഗിദെയോന്നും വേണ്ടി വാൾ എന്നു ആർത്തു. 21
അവർ പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റും ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ നിലയിൽ തന്നേ നിന്നു; പാളയമെല്ലാം
പാച്ചൽ തുടങ്ങി; അവർ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു
ഓടിപ്പോയി. 22 ആ മുന്നൂറുപേരും കാഹളം
ഊതിയപ്പോൾ യഹോവ പാളയത്തിലൊക്കെയും
ഓരോരുത്തന്റെ വാൾ താന്താന്റെ
കൂട്ടുകാരന്റെ നേരെ തിരിപ്പിച്ചു; സൈന്യം
സെരേരാവഴിയായി ബേത്ത്--ശിത്താവരെയും
തബ്ബത്തിന്നരികെയുള്ള ആബേൽ-മെഹോലയുടെ
അതിർവരെയും ഓടിപ്പോയി. 23 യിസ്രായേല്യർ
നഫ്താലിയിൽനിന്നും ആശേരിൽനിന്നും
മനശ്ശെയിൽനിന്നൊക്കെയും ഒരുമിച്ചുകൂടി
മിദ്യാന്യരെ പിന്തുടന്നു. 24 ഗിദെയോൻ
എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ എല്ലാടവും ദൂതന്മാരെ അയച്ചു:
മിദ്യാന്യരുടെ നേരെ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു ബേത്ത്-
ബാരാവരെയുള്ള വെള്ളത്തെയും യോർദ്ദാനെയും
അവക്കു മുമ്പെ കൈവശമാക്കിക്കൊൾവിൻ
എന്നു പറയിച്ചു. അങ്ങനെ തന്നേ എഫ്രയീമ്യർ
ഒക്കെയും ഒരുമിച്ചുകൂടി ബേത്ത്-ബാരാവരെയുള്ള
വെള്ളവും യോർദ്ദാനും കൈവശമാക്കി. 25 ഓരേബ്,
ശേബ് എന്ന രണ്ടു മിദ്യാന്യപ്രഭുക്കന്മാരെ അവർ
പിടിച്ചു, ഓരേബിനെ ഓരേബ് പാറമേലും
സേബിനെ സേബ് മുന്തിരിച്ചക്കിന്നരികെയും വെച്ചു
കൊന്നിട്ടു മിദ്യാന്യരെ പിന്തുടന്നു, ഓരേബിന്റെയും
സേബിന്റെയും തല യോർദ്ദാന്നക്കരെ ഗിദെയോന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

8 എന്നാൽ എഫ്രയീമ്യർ: നീ മിദ്യാന്യരോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ പോയപ്പോൾ ഞങ്ങളെ
വിളിക്കാഞ്ഞതെന്തു? ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളോടു
ചെയ്‌വാൻ എന്തു സംഗതി എന്നു പറഞ്ഞു
അവനോടു ഉഗ്രമായി വാദിച്ചു. 2 അതിന്നു അവൻ:
നിങ്ങളോടു ഒത്തുനോക്കിയാൽ ഞാൻ ഈ
ചെയ്തതു എന്തുള്ളു? അബീയേസെരിന്റെ
മുന്തിരിയെടുപ്പിനെക്കാൾ എഫ്രയീമിന്റെ കാലാ
പെറുക്കയല്ലയോ നല്ലതു? 3 നിങ്ങളുടെ കയ്യിലല്ലോ
ദൈവം മിദ്യാന്യപ്രഭുക്കളായ ഓരേബിനെയും
സേബിനെയും ഏല്പിച്ചതു; നിങ്ങളോടു
ഒത്തുനോക്കിയാൽ എന്നെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചതു
എന്തുള്ളു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. ഇതു
പറഞ്ഞപ്പോൾ അവക്കു അവനോടുള്ള കോപം
ശമിച്ചു. 4 അനന്തരം ഗിദെയോൻ യോർദ്ദാങ്കൽ
എത്തി; അവന്നും കൂടെയുള്ള മുന്നൂറുപേരും
ക്ഷീണിച്ചിരുന്നിട്ടും അവരെ പിന്തുടരുവാൻ
അക്കരെ കടന്നു. 5 അവൻ സുക്കോത്തിലെ
നിവാസികളോടു എന്റെ കൂടെയുള്ള
പടജ്ജനത്തിന്നു അപ്പംകൊടുക്കേണമേ;
അവർ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
മിദ്യാന്യരാജാക്കന്മാരായ സേബഹിനെയും
സൽമുന്നയെയും പിന്തുടരുകയാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 നിന്റെ സൈന്യത്തിന്നു ഞങ്ങൾ
അപ്പം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു സേബഹിന്റെയും
സൽമുന്നയുടെയും കൈകൾ നിന്റെ കക്ഷത്തിൽ
ആകുന്നുവോ എന്നു സുക്കോത്തിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ചോദിച്ചു. 7 അതിന്നു ഗിദെയോൻ: ആകട്ടെ;
യഹോവ സേബഹിനെയും സൽമുന്നയെയും

എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചശേഷം ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ മാംസം കാട്ടിലെ മുള്ളുകൊണ്ടും
പറക്കാരകൊണ്ടും തല്ലിക്കീറും എന്നു പറഞ്ഞു. 8
അവിടെനിന്നു അവൻ പെനൂവേലിലേക്കു ചെന്നു
അവരോടും അങ്ങനെ ചോദിച്ചു; സുക്കോത്ത്
നിവാസികൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞതുപോലെ
തന്നേ പെനൂവേൽനിവാസികളും പറഞ്ഞു. 9
അവൻ പെനൂവേൽനിവാസികളോടു: ഞാൻ
സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഈ
ഗോപുരം ഇടിച്ചുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു.
10 എന്നാൽ സേബഹും സൽമുന്നയും
അവരോടുകൂടെ കിഴക്കുദേശക്കാരുടെ
സൈന്യത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ഏകദേശം
പതിനയ്യായിരം പേരായ അവരുടെ സൈന്യവും
കക്കോരിൽ ആയിരുന്നു; വാളൂരിപ്പിടിച്ചവരായ
ലക്ഷത്തിരുപതിനായിരം പേർ വീണുപോയിരുന്നു.
11 ഗിദെയോൻ നോബഹിന്നും യൊഗ്ബെഹെക്കും
കിഴക്കുള്ള കൂടാരവാസികളുടെ വഴിയായി ചെന്നു
നിർഭയമായിരുന്ന ആ സൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചു. 12
സേബഹും സൽമുന്നയും ഓടിപ്പോയി; അവൻ
അവരെ പിന്തുടന്നു, സേബഹ് സൽമുന്നാ എന്ന
രണ്ടു മിദ്യാന്യരാജാക്കന്മാരെയും പിടിച്ചു,
സൈന്യത്തെയൊക്കെയും പേടിപ്പിച്ചു
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു. 13 അനന്തരം യോവാശിന്റെ
മകനായ ഗിദെയോൻ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഹേരെസ്
കയറ്റത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ 14
സുക്കോത്ത് നിവാസികളിൽ ഒരു ബാല്യക്കാരനെ
പിടിച്ചു അവനോടു അന്വേഷിച്ചു; അവൻ
സുക്കോത്തിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും മൂപ്പന്മാരുമായ

എഴുപത്തേഴു ആളുടെ പേർ അവന്നു എഴുതിക്കൊടുത്തു. 15 അവൻ സുക്കോത്ത് നിവാസികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ ആളുകൾക്കു ഞങ്ങൾ അപ്പം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു സേബഹിന്റെയും സൽമുന്നയുടെയും കൈകൾ നിന്റെ കക്ഷത്തിൽ ആകുന്നുവോ എന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ധിക്കരിച്ചുപറഞ്ഞ സേബഹും സൽമുന്നയും ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവൻ പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാരെ പിടിച്ചു കാട്ടിലെ മുള്ളും പറക്കാരയുംകൊണ്ടു സുക്കോത്ത്നിവാസികളെ ബുദ്ധിപഠിപ്പിച്ചു. 17 അവൻ പെനൂവേലിലെ ഗോപുരം ഇടിച്ചു പട്ടണക്കാരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 18 പിന്നെ അവൻ സേബഹിനോടും സൽമുന്നയോടും: നിങ്ങൾ താബോരിൽവെച്ചു കൊന്ന പുരുഷന്മാർ എങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ നിന്നെപ്പോലെ ഓരോരുത്തൻ രാജകുമാരന്നു തുല്യൻ ആയിരുന്നു എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19 അതിന്നു അവൻ: അവർ എന്റെ സഹോദരന്മാർ, എന്റെ അമ്മയുടെ മക്കൾ തന്നേ ആയിരുന്നു; അവരെ നിങ്ങൾ ജീവനോടെ വെച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, യഹോവയാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളെ കൊല്ലുകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പിന്നെ അവൻ തന്റെ ആദ്യജാതനായ യേഥെരിനോടു: എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവൻ ചെറുപ്പക്കാരനാകകൊണ്ടു പേടിച്ചു വാൾ ഊരാതെ നിന്നു. 21 അപ്പോൾ സേബഹും സൽമുന്നയും: നീ തന്നേ എഴുന്നേറ്റു

ഞങ്ങളെ വെട്ടുക; ആളെപ്പോലെയല്ലോ അവന്റെ
ബലം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഗിദെയോൻ
എഴുന്നേറ്റു സേബഹിനെയും സൽമുന്നയെയും
കൊന്നു; അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളുടെ കഴുത്തിലെ
ചന്ദ്രക്കലകൾ എടുത്തു. 22 അനന്തരം
യിസ്രായേല്യർ ഗിദെയോനോടു: നീ ഞങ്ങളെ
മിദ്യാന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കേണം; അങ്ങനെ
തന്നേ നിന്റെ മകനും മകന്റെ മകനും എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 ഗിദെയോൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു രാജാവാകയില്ല; എന്റെ മകനും
ആകയില്ല; യഹോവയത്രേ നിങ്ങളുടെ രാജാവു
എന്നു പറഞ്ഞു. 24 പിന്നെ ഗിദെയോൻ അവരോടു:
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ കൊള്ളയിൽ കിട്ടിയ
കടുക്കൻ എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ യിശ്മായേല്യർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവക്കു പൊൻകടുക്കൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 25
ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ തരാം എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു, ഒരു വസ്ത്രം വിരിച്ചു
ഒരോരുത്തന്നു കൊള്ളയിൽ കിട്ടിയ കടുക്കൻ
അതിൽ ഇട്ടു. 26 അവൻ ചോദിച്ചു വാങ്ങിയ
പൊൻകടുക്കന്റെ തൂക്കം ആയിരത്തെഴുനൂറു
ശേക്കെൽ ആയിരുന്നു; ഇതല്ലാതെ ചന്ദ്രക്കലകളും
കുണ്ഡലങ്ങളും മിദ്യാന്യരാജാക്കന്മാർ ധരിച്ചിരുന്ന
രക്താംബരങ്ങളും അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങളുടെ
കഴുത്തിലെ മാലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 27
ഗിദെയോൻ അതുകൊണ്ടു ഒരു എഫോദ് ഉണ്ടാക്കി
തന്റെ പട്ടണമായ ഒഫ്രയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു;

യിസ്രായേലെല്ലാം അവിടേക്കു പരസംഗമായി
അതിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അതു ഗിദെയോന്നും
അവന്റെ കുടുംബത്തിന്നും ഒരു കണിയായി തീൎന്നു.
28 എന്നാൽ മിദ്യാൻ തലപൊക്കാതവണ്ണം
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു കീഴടങ്ങിപ്പോയി.
ഗിദെയോന്റെ കാലത്തു ദേശത്തിന്നു നാല്പതു
സംവത്സരം സ്വസ്ഥതയുണ്ടായി. 29 യോവാശിന്റെ
മകനായ യെരുബ്ബാൽ തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു
സുഖമായി പാൎത്തു. 30 ഗിദെയോന്നു
വളരെ ഭാൎയ്യമാരുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
സ്വന്തമക്കളായിട്ടു തന്നേ എഴുപതു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 31 ശെഖേമിലുള്ള അവന്റെ
വെപ്പാട്ടിയും അവന്നു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.
അവന്നു അബീമേലെക്ക് എന്നു അവൻ
പേരിട്ടു. 32 യോവാശിന്റെ മകനായ ഗിദെയോൻ
നല്ല വാൎദ്ധക്യത്തിൽ മരിച്ചു; അവനെ
അബീയേസ്രിയൎക്കുള്ള ഒഫ്രയിൽ അവന്റെ
അപ്പനായ യോവാശിന്റെ കല്ലറയിൽ അടക്കം
ചെയ്തു. 33 ഗിദെയോൻ മരിച്ചശേഷം
യിസ്രായേൽമക്കൾ വീണ്ടും പരസംഗമായി
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
ബാൽബെരീത്തിനെ തങ്ങൾക്കു ദേവനായി
പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 34 യിസ്രായേൽമക്കൾ ചുറ്റുമുള്ള
സകലശത്രുക്കളുടെയും കയ്യിൽനിന്നു തങ്ങളെ
രക്ഷിച്ച തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ഓൎത്തില്ല. 35 ഗിദെയോൻ എന്ന യെരുബ്ബാൽ
യിസ്രായേലിന്നു ചെയ്ത എല്ലാനന്മെക്കും
തക്കവണ്ണം അവന്റെ കടുംബത്തോടു ദയ
ചെയ്തതുമില്ല.

9 അനന്തരം യെരുബ്ബാലിന്റെ മകനായ
അബീമേലെക്ക് ശെഖേമിൽ തന്റെ അമ്മയുടെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടും തന്റെ അമ്മയുടെ പിതൃഭവനമായ
സർവ്വകുടുംബത്തോടും സംസാരിച്ചു: **2**
യെരുബ്ബാലിന്റെ എഴുപതു പുത്രന്മാരുംകൂടെ
നിങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതോ ഒരുത്തൻ നിങ്ങളെ
ഭരിക്കുന്നതോ നിങ്ങൾക്കു ഏതു നല്ലതു? ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അസ്ഥിയും മാംസവും ആകുന്നു
എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ എന്നു ശെഖേമിലെ
സകലപൌരന്മാരോടും പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. **3**
അങ്ങനെ അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരന്മാർ
ശെഖേമിലെ സകലപൌരന്മാരോടും ഈ
വാക്കുകളൊക്കെയും അവന്നു വേണ്ടി
സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം
അബീമേലെക്കിങ്കൽ ചാഞ്ഞു: അവൻ നമ്മുടെ
സഹോദരനല്ലോ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. **4** പിന്നെ
അവർ ബാൽബെരീത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു
എഴുപതു വെള്ളിക്കാശു എടുത്തു അവന്നു
കൊടുത്തു; അതിനെക്കൊണ്ടു അബീമേലെക്ക്
തുമ്പുകെട്ടവരും നിസ്സാരന്മാരുമായ ആളുകളെ
കൂലിക്കു വാങ്ങി അവർക്കു നായകനായ്തീർന്നു. **5**
അവൻ ഒഫ്രയിൽ തന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു യെരുബ്ബാലിന്റെ പുത്രന്മാരായി തന്റെ
സഹോദരന്മാരായ എഴുപതുപേരെയും ഒരു
കല്ലിന്മേൽ വെച്ചു കൊന്നു; എന്നാൽ
യെരുബ്ബാലിന്റെ ഇളയമകനായ യോഥാം
ഒളിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു ശേഷിച്ചു. **6** അതിന്റെ
ശേഷം ശെഖേമിലെ സകലപൌരന്മാരും

മില്ലോഗൃഹമൊക്കെയും ഒരുമിച്ചുകൂടി ചെന്നു
ശെഖേമിലെ ജ്ഞാപകസ്തംഭത്തിന്നരികെയുള്ള
കരുവേലകത്തിങ്കൽവെച്ചു അബീമേലെക്കിനെ
രാജാവാക്കി. 7 ഇതിനെക്കുറിച്ചു
യോഥാമിന്നു അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ
ഗെരിസ്സീംമലമുകളിൽ ചെന്നു ഉച്ചത്തിൽ
അവരോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
ശെഖേംപൌരന്മാരേ, ദൈവം നിങ്ങളുടെ സങ്കടം
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ സങ്കടം
കേൾപ്പിൻ. 8 പണ്ടൊരിക്കൽ വൃക്ഷങ്ങൾ
തങ്ങൾക്കു ഒരു രാജാവിനെ അഭിഷേകം
ചെയ്‌വാൻ പോയി; അവ ഒലിവുവൃക്ഷത്തോടു:
നീ ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അതിന്നു ഒലിവുവൃക്ഷം:
ദൈവവും മനുഷ്യരും എന്നെ പുകഴ്ത്തുവാൻ
ഹേതുവായിരിക്കുന്ന എന്റെ പുഷ്ടി ഞാൻ
ഉപേക്ഷിച്ചു വൃക്ഷങ്ങളുടെമേൽ ആടുവാൻ
പോകുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ വൃക്ഷങ്ങൾ
അത്തിവൃക്ഷത്തോടു: നീ വന്നു ഞങ്ങൾക്കു
രാജാവായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അതിന്നു
അത്തിവൃക്ഷം: എന്റെ മധുരവും വിശേഷപ്പെട്ട
പഴവും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു വൃക്ഷങ്ങളുടെ മേൽ
ആടുവാൻ പോകുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 പിന്നെ
വൃക്ഷങ്ങൾ മുന്തിരിവള്ളിയോടു: നീ വന്നു
ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 13
മുന്തിരിവള്ളി അവയോടു: ദൈവത്തെയും
മനുഷ്യനെയും ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന എന്റെ
രസം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു വൃക്ഷങ്ങളുടെമേൽ
ആടുവാൻ പോകുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 14 പിന്നെ

വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാംകൂടെ മുൾപടപ്പിനോടു: നീ വന്നു
ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 15
മുൾപടപ്പു വൃക്ഷങ്ങളോടു: നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി
എന്നെ നിങ്ങൾക്കു രാജാവായി അഭിഷേകം
ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ വന്നു എന്റെ നിഴലിൽ
ആശ്രയിപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ മുൾപടപ്പിൽനിന്നു തീ
പുറപ്പെട്ടു ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുക്കളെ
ദഹിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
അബീമേലെക്കിനെ രാജാവാക്കിയതിൽ
വിശ്വസ്തതയും പരമാർത്ഥതയുമാകുന്നുവോ
പ്രവർത്തിച്ചതു? നിങ്ങൾ യെരുബ്ബാലിനോടും
അവന്റെ കുടുംബത്തോടും നന്മയാകുന്നുവോ
ചെയ്തതു? അവന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ
യോഗ്യതെക്കു തക്കവണ്ണമോ അവനോടു
പ്രവർത്തിച്ചതു? 17 എന്റെ അപ്പൻ തന്റെ ജീവനെ
ഗണ്യമാക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
യുദ്ധംചെയ്തു മിദ്യാന്റെ കയ്യിൽനിന്നു നിങ്ങളെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കെ 18 നിങ്ങൾ ഇന്നു എന്റെ
അപ്പന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു
അവന്റെ പുത്രന്മാരായ എഴുപതുപേരെയും ഒരു
കല്ലിന്മേൽവെച്ചു കൊല്ലുകയും അവന്റെ
ദാസിയുടെ മകനായ അബീമേലെക്ക് നിങ്ങളുടെ
സഹോദരൻ ആയിരിക്കകൊണ്ടു അവനെ
ശെഖേംപൌരന്മാർക്കു രാജാവാക്കുകയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 19 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ഇന്നു യെരുബ്ബാലിനോടും അവന്റെ
കുടുംബത്തോടും ചെയ്തതു വിശ്വസ്തതയും
പരമാർത്ഥതയും എന്നുവരികിൽ നിങ്ങൾ
അബീമേലെക്കിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ; അവൻ

നിങ്ങളിലും സന്തോഷിക്കട്ടെ. 20 അല്ലെങ്കിൽ
അബീമേലെക്കിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു
ശെഖേംപൌരന്മാരെയും മില്ലോഗൃഹത്തെയും
ദഹിപ്പിക്കട്ടെ; ശെഖേംപൌരന്മാരിൽനിന്നും
മില്ലോഗൃഹത്തിൽനിന്നും തീ പുറപ്പെട്ടു
അബീമേലെക്കിനെയും ദഹിപ്പിക്കട്ടെ. 21
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു യോഥാം ഓടിപ്പോയി
ബേരിലേക്കു ചെന്നു തന്റെ സഹോദരനായ
അബീമേലെക്കിനെ പേടിച്ചു അവിടെ
പാർത്തു. 22 അബിമേലെക്ക് യിസ്രായേലിനെ
മൂന്നു സംവത്സരം ഭരിച്ചശേഷം 23 ദൈവം
അബീമേലെക്കിന്നും ശെഖേംപൌരന്മാർക്കും
തമ്മിൽ ഛിദ്രബുദ്ധിവരുത്തി; ശെഖേംപൌരന്മാർ
അബീമേലെക്കിനോടു ദ്രോഹം തുടങ്ങി; 24
അങ്ങനെ യെരുബ്ബാലിന്റെ എഴുപതു
പുത്രന്മാരോടും ചെയ്ത പാതകത്തിന്നു പ്രതികാരം
വരികയും അവരുടെ രക്തം അവരെ
കൊന്നവനായ അവരുടെ സഹോദരൻ
അബീമേലെക്കും അവന്റെ സഹോദരന്മാരെ
കൊല്ലുവാൻ അവന്നു തുണയായിരുന്ന ശെഖേം
പൌരന്മാരും ചുമക്കയും ചെയ്തു. 25
ശെഖേംപൌരന്മാർ മലമുകളിൽ അവന്നു
വിരോധമായി പതിയിരിപ്പുകാരെ ആക്കി, ഇവർ
തങ്ങളുടെ സമീപത്തുകൂടി വഴിപോകുന്ന
എല്ലാവരോടും കവർച്ച തുടങ്ങി; ഇതിനെക്കുറിച്ചു
അബീമേലെക്കിന്നു അറിവുകിട്ടി. 26 അപ്പോൾ
ഏബെദിന്റെ മകനായ ഗാലും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരും വന്നു ശെഖേമിൽ കടന്നു;
ശെഖേംപൌരന്മാർ അവനെ വിശ്വസിച്ചു.

27 അവർ വയലിൽ ചെന്നു തങ്ങളുടെ
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലെ കുല അറുത്തു ഉത്സവം
കൊണ്ടാടി; തങ്ങളുടെ ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
ചെന്നു തിന്നുകുടിക്കയും അബീമേലെക്കിനെ
ശപിക്കയും ചെയ്തു 28 ഏബെദിന്റെ മകനായ
ഗാൽ പറഞ്ഞതു: അബീമേലെക്കിനെ നാം
സേവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ആർ? ശെഖേം ആർ?
അവൻ യെരുബ്ബാലിന്റെ മകനും സെബൂൽ
അവന്റെ കാര്യസ്ഥനും അല്ലയോ? അവൻ
ശെഖേമിന്റെ അപ്പനായ ഹാമോരിന്റെ
ആളുകളുമായി അവനെ സേവിക്കട്ടെ; നാം
അവനെ സേവിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? 29 ഈ ജനം
എന്റെ കൈക്കീഴായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ
അബീമേലെക്കിനെ നീക്കിക്കളകയും
അബീമേലെക്കിനോടു: നിന്റെ സൈന്യത്തെ
വർദ്ധിപ്പിച്ചു പുറപ്പെട്ടുവരിക എന്നു പറകയും
ചെയ്യുമായിരുന്നു. 30 ഏബേദിന്റെ മകനായ
ഗാലിന്റെ വാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോൾ നഗരാധിപനായ
സെബൂലിന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു. 31 അവൻ
രഹസ്യമായിട്ടു അബീമേലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: ഇതാ, ഏബെദിന്റെ
മകനായ ഗാലും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
ശെഖേമിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; അവർ
പട്ടണത്തെ നിന്നോടു മത്സരിപ്പിക്കുന്നു. 32
ആകയാൽ നീയും നിന്നോടുകൂടെയുള്ള
പടജ്ജനവും രാത്രിയിൽ പുറപ്പെട്ടു വയലിൽ
പതിയിരിന്നുകൊൾവിൻ. 33 രാവിലെ സൂര്യൻ
ഉദിക്കുമ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തെ ആക്രമിക്ക;
എന്നാൽ അവനും കൂടെയുള്ള പടജ്ജനവും

നിന്റെ നേരെ പുറപ്പെടുമ്പോൾ തരംപോലെ
അവരോടു പ്രവർത്തിക്കാം എന്നു പറയിച്ചു. 34
അങ്ങനെ അബീമേലെക്കും കൂടെയുള്ള
പടജ്ജനമൊക്കെയും രാത്രിയിൽ പുറപ്പെട്ടു
ശെഖേമിന്നരികെ നാലു കൂട്ടമായി പതിയിരുന്നു.
35 ഏബെദിന്റെ മകനായ ഗാൽ പുറപ്പെട്ടു
പട്ടണത്തിന്റെ ഗോപുരത്തിങ്കൽ നിന്നപ്പോൾ
അബീമേലെക്കും കൂടെ ഉള്ള പടജ്ജനവും
പതിയിരിപ്പിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു. 36 ഗാൽ
പടജ്ജനത്തെ കണ്ടപ്പോൾ: അതാ, പർവ്വതങ്ങളുടെ
മുകളിൽനിന്നു പടജ്ജനം ഇറങ്ങിവരുന്നു
എന്നു സെബൂലിനോടു പറഞ്ഞു. സെബൂൽ
അവനോടു: പർവ്വതങ്ങളുടെ നിഴൽ കണ്ടിട്ടു
മനുഷ്യരെന്നു നിനക്കു തോന്നുകയാകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 37 ഗാൽ പിന്നെയും: അതാ,
പടജ്ജനം ദേശമദ്ധ്യേ ഇറങ്ങിവരുന്നു; മറ്റൊരു
കൂട്ടവും പ്രാശ്നികന്മാരുടെ കരുവേലകത്തിന്റെ
സമീപത്തുകൂടി വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38
സെബൂൽ അവനോടു: നാം അബീമേലെക്കിനെ
സേവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ആരെന്നു പറഞ്ഞ
നിന്റെ വായ് ഇപ്പോൾ എവിടെ? ഇതു നീ പുച്ഛിച്ച
പടജ്ജനം അല്ലയോ? ഇപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടു
അവരോടു പൊരുക എന്നു പറഞ്ഞു. 39
അങ്ങനെ ഗാൽ ശെഖേംപൌരന്മാരുമായി
പുറപ്പെട്ടു അബീമേലക്കിനോടു പടവെട്ടി. 40
അബീമേലെക്കിന്റെ മുമ്പിൽ അവൻ തോറ്റോടി;
അവൻ അവനെ പിന്തുടന്നു പടിവാതിൽവരെ
അനേകംപേർ ഹതന്മാരായി വീണു. 41
അബീമേലെക്ക് അരൂമയിൽ താമസിച്ചു; സെബൂൽ

ഗാലിനെയും സഹോദരന്മാരെയും ശെഖേമിൽ
പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ അവിടെനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 42 പിറ്റെന്നാൾ ജനം വയലിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടു; അബീമേലെക്കിന്നു അതിനെക്കുറിച്ചു
അറിവുകിട്ടി. 43 അവൻ പടജ്ജനത്തെ കൂട്ടി മൂന്നു
കൂട്ടമായി ഭാഗിച്ചു വയലിൽ പതിയിരുന്നു;
ജനം പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരുന്നതു
കണ്ടു അവരുടെ നേരെ ചെന്നു അവരെ
സംഹരിച്ചു. 44 പിന്നെ അബീമേലെക്കും
കൂടെയുള്ള കൂട്ടവും പാഞ്ഞുചെന്നു പട്ടണത്തിന്റെ
പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നു; മറ്റെ കൂട്ടം രണ്ടും
വയലിലുള്ള സകലജനത്തിന്റെയും നേരെ
പാഞ്ഞുചെന്നു അവരെ സംഹരിച്ചു. 45
അബീമേലെക്ക് അന്നു മുഴുവനും പട്ടണത്തോടു
പൊരുതു പട്ടണം പിടിച്ചു അതിലെ ജനത്തെ
കൊന്നു, പട്ടണത്തെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു അതിൽ
ഉപ്പു വിതറി. 46 ശെഖേംഗോപുരവാസികൾ
എല്ലാവരും ഇതു കേട്ടപ്പോൾ
ഏൽബെരീത്തിന്റെ ക്ഷേത്രമണ്ഡപത്തിൽ
കടന്നു. 47 ശെഖേംഗോപുരവാസികൾ
എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നു
എന്നു അബീമേലെക്കിന്നു അറിവുകിട്ടി.
48 അബീമേലെക്കും കൂടെയുള്ള
പടജ്ജനമൊക്കെയും സല്മോൻമലയിൽ കയറി;
അബീമേലെക്ക് കോടാലി എടുത്തു ഒരു
മരക്കൊമ്പു വെട്ടി ചുമലിൽ വെച്ചു, തന്റെ
പടജ്ജനത്തോടു: ഞാൻ ചെയ്തതു നോക്കി
നിങ്ങളും വേഗം അതുപോലെ ചെയ്വിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 49 പടജ്ജനമെല്ലാം

അതുപോലെ ഓരോരുത്തൻ ഓരോ കൊമ്പു
വെട്ടി അബീമേലെക്കിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു
മണ്ഡപത്തിന്നരികെ ഇട്ടു തീ കൊടുത്തു
മണ്ഡപത്തോടു കൂടെ അവരെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ശെഖേംഗോപുരവാസികളൊക്കെയും
പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായി ഏകദേശം
ആയിരംപേർ മരിച്ചുപോയി. **50** അനന്തരം
അബീമേലെക്ക് തേബെസിലേക്കു ചെന്നു
തേബെസിന്നു വിരോധമായി പാളയമിറങ്ങി
അതിനെ പിടിച്ചു. **51** പട്ടണത്തിന്നകത്തു
ഉറപ്പുള്ള ഒരു ഗോപുരം ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവിടേക്കു സകലപുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും
പട്ടണത്തിലുള്ളവർ ഒക്കെയും ഓടിക്കടന്നു
വാതിൽ അടെച്ചു ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി.
52 അബീമേലെക്ക് ഗോപുരത്തിന്നരികെ
എത്തി അതിനെ ആക്രമിച്ചു; അതിന്നു
തീ കൊടുത്തു ചുട്ടുകളയേണ്ടതിന്നു
ഗോപുരവാതിലിന്നടുത്തുചെന്നു. **53**
അപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ തിരികല്ലിന്റെ പിള്ള
അബീമേലെക്കിന്റെ തലയിൽ ഇട്ടു അവന്റെ
തലയോടു തകർത്തുകളഞ്ഞു. **54** ഉടനെ അവൻ
തന്റെ ആയുധവാഹകനായ ബാല്യക്കാരനെ
വിളിച്ചു: ഒരു സ്ത്രീ എന്നെ കൊന്നു എന്നു
പറയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വാൾ ഊരി
എന്നെ കൊല്ലുക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
അവന്റെ ബാല്യക്കാരൻ അവനെ കുത്തി,
അങ്ങനെ അവൻ മരിച്ചു. **55** അബീമേലെക്ക്
മരിച്ചുപോയി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ
താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. **56**

അബീമേലെക്ക് തന്റെ എഴുപതു സഹോദരന്മാരെ
കൊന്നതിനാൽ തന്റെ അപ്പനോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള
പാതകത്തിന്നു ദൈവം ഇങ്ങനെ പകരം ചെയ്തു.
57 ശെഖേംനിവാസികളുടെ സകലപാതകങ്ങളും
ദൈവം അവരുടെ തലമേൽ വരുത്തി; അങ്ങനെ
യെരുബ്ബാലിന്റെ മകനായ യോഥാമിന്റെ ശാപം
അവരുടെമേൽ വന്നു.

10 അബീമേലെക്കിന്റെ ശേഷം ദോദോവിന്റെ
മകനായ പൂവാവിന്റെ മകൻ തോലാ എന്ന
യിസ്സാഖാർഗോത്രക്കാരൻ യിസ്രായേലിനെ
രക്ഷിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു; എഫ്രയീംനാട്ടിലെ
ശാമീരിൽ ആയിരുന്നു അവൻ പാർത്തതു. 2
അവൻ യിസ്രായേലിന്നു ഇരുപത്തുമൂന്നു
സംവത്സരം ന്യായാധിപനായിരുന്ന ശേഷം
മരിച്ചു; ശാമീരിൽ അവനെ അടക്കംചെയ്തു. 3
അവന്റെ ശേഷം ഗിലെയാദ്യനായ യായീർ
എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിന്നു ഇരുപത്തുരണ്ടു
സംവത്സരം ന്യായാധിപനായിരുന്നു. 4 അവന്നു
മുപ്പതു കഴുതപ്പുറത്തു കയറി ഓടിക്കുന്ന
മുപ്പതു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവെക്കു
മുപ്പതു ഊരുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവെക്കു
ഇന്നുവരെയും ഹവ്വോത്ത്-യായീർ എന്നു
പേർ പറയുന്നു; അവ ഗിലെയാദ്ദേശത്തു
ആകുന്നു. 5 യായീർ മരിച്ചു കാമോനിൽ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു. 6 യിസ്രായേൽമക്കൾ പിന്നെയും
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും അസ്തോരെത്ത്
പ്രതിഷ്ഠകളെയും അരാമ്യദേവന്മാരെയും
സീദോന്യദേവന്മാരെയും മോവാബ്യദേവന്മാരെയും

അമ്മോന്യദേവന്മാരെയും
ഫെലിസ്ത്യദേവന്മാരെയും സേവിച്ചു, യഹോവയെ
സേവിക്കാതെ അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു. 7 അപ്പോൾ
യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു, അവൻ അവരെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിലും
അമ്മോന്യരുടെ കയ്യിലും ഏല്പിച്ചു. 8 അവർ
അന്നുമുതൽ പതിനെട്ടു സംവത്സരത്തോളം
യിസ്രായേൽമക്കളെ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ
ഗിലെയാദ് എന്ന അമോര്യദേശത്തുള്ള എല്ലാ
യിസ്രായേൽമക്കളെയും തന്നേ ഉപദ്രവിച്ചു
ഞെരുക്കി. 9 അമ്മോന്യർ യെഹൂദയോടും
ബെന്യാമീനോടും എഫ്രയീംഗൃഹത്തോടും
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ യോർദ്ദാൻ കടന്നു; അതുകൊണ്ടു
യിസ്രായേൽ വളരെ കഷ്ടത്തിൽ ആയി. 10
യിസ്രായേൽ മക്കൾ യഹോവയോടു
നിലവിളിച്ചു: ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ
ഉപേക്ഷിക്കയും ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു നിന്നോടു പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 യഹോവ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
മിസ്രയീമ്യർ, അമോര്യർ, അമ്മോന്യർ, ഫെലിസ്ത്യർ
എന്നിവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
രക്ഷിച്ചിട്ടില്ലയോ? 12 സീദോന്യരും അമാലേക്യരും
മാവോന്യരും നിങ്ങളെ ഞെരുക്കി; നിങ്ങൾ
എന്നോടു നിലവിളിച്ചു; ഞാൻ നിങ്ങളെ അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു. 13 എങ്കിലും നിങ്ങൾ
എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചു;
അതുകൊണ്ടു ഇനി ഞാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കയില്ല.
14 നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള ദേവന്മാരോടു

നിലവിളിപ്പിൻ; അവർ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടകാലത്തു
നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കട്ടെ. 15 യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയോടു: ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെയൊക്കെയും ഞങ്ങളോടു
ചെയ്തുകൊൾക; ഇന്നു മാത്രം ഞങ്ങളെ
വിടുവിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവർ
തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു അന്യദൈവങ്ങളെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. യഹോവയെ സേവിച്ചു;
യിസ്രായേലിന്റെ അരിഷ്ടതയിൽ അവന്നു
സഹതാപം തോന്നി. 17 അന്നേരം അമ്മോന്യർ
ഒന്നിച്ചുകൂടി ഗിലെയാദിൽ പാളയമിറങ്ങി;
യിസ്രായേൽമക്കളും ഒരുമിച്ചുകൂടി മിസ്പയിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 18 ഗിലെയാദിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും
ജനവും തമ്മിൽ തമ്മിൽ: അമ്മോന്യരോടു യുദ്ധം
ആരംഭിക്കുന്നവൻ ആർ? അവൻ ഗിലെയാദിലെ
സകലനിവാസികൾക്കും തലവനാകും എന്നു
പറഞ്ഞു.

11 ഗിലെയാദ്യനായ യിഫ്താഹ് പരാക്രമശാലി
എങ്കിലും വേശ്യാപുത്രൻ ആയിരുന്നു;
യിഫ്താഹിന്റെ ജനകനോ ഗിലെയാദ് ആയിരുന്നു.
2 ഗിലെയാദിന്റെ ഭാൎയ്യയും അവന്നു പുത്രന്മാരെ
പ്രസവിച്ചു; അവന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ പുത്രന്മാർ
വളൎന്നശേഷം അവർ യിഫ്താഹിനോടു: നീ
ഞങ്ങളുടെ പിതൃഭവനത്തിൽ അവകാശം
പ്രാപിക്കയില്ല; നീ പരസ്ത്രീയുടെ മകനല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 3 അങ്ങനെ
യിഫ്താഹ് തന്റെ സഹോദരന്മാരെ വിട്ടു തോബ്
ദേശത്തു ചെന്നു പാൎത്തു; നിസ്സാരന്മാരായ ചിലർ
യിഫ്താഹിനോടു ചേൎന്നു അവനുമായി സഞ്ചരിച്ചു.

4 കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു അമ്മോന്യർ
യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 5 അമ്മോന്യർ
യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ഗിലെയാദിലെ മൂപ്പന്മാർ യിഫ്താഹിനെ തോബ്
ദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ ചെന്നു. 6
അവർ യിഫ്താഹിനോടു: അമ്മോന്യരോടു
യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നീ വന്നു ഞങ്ങളുടെ
സേനാപതിയായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 7
യിഫ്താഹ് ഗിലെയാദ്യരോടു: നിങ്ങൾ
എന്നെ പകെച്ചു പിതൃഭവനത്തിൽ നിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ലയോ? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ
കഷ്ടത്തിൽ ആയ സമയം എന്റെ അടുക്കൽ
എന്തിന്നു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8
ഗിലെയാദിലെ മൂപ്പന്മാർ യിഫ്താഹിനോടു: നീ
ഞങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു അമ്മോന്യരോടു
യുദ്ധംചെയ്കയും ഗിലെയാദിലെ സകല
നിവാസികൾക്കും തലവനായിരിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിന്റെ
അടുക്കൽ ഇങ്ങോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 യിഫ്താഹ് ഗിലെയാദിലെ
മൂപ്പന്മാരോടു: അമ്മോന്യരോടു യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ
നിങ്ങൾ എന്നെ കൊണ്ടുപോയിട്ടു യഹോവ
അവരെ എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
തലവനാക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 10 ഗിലെയാദിലെ
മൂപ്പന്മാർ യിഫ്താഹിനോടു: യഹോവ നമ്മുടെ
മദ്ധ്യേ സാക്ഷി; നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അങ്ങനെ യിഫ്താഹ്
ഗിലെയാദിലെ മൂപ്പന്മാരോടുകൂടെ പോയി; ജനം
അവനെ തലവനും സേനാപതിയുമാക്കി;

യിഫ്താഹ് മിസ്പയിൽവെച്ചു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ തന്റെ കാര്യമെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു. 12
അനന്തരം യിഫ്താഹ് അമ്മോന്യരുടെ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: നീ എന്നോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ എന്റെ ദേശത്തു വരേണ്ടതിന്നു
എന്നോടു നിനക്കെന്തു കാര്യം എന്നു പറയിച്ചു. 13
അമ്മോന്യരുടെ രാജാവു യിഫ്താഹിന്റെ
ദൂതന്മാരോടു: യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവന്നപ്പോൾ അവർ അർന്നോൻമുതൽ
യബ്ബോക് വരെയും യോർദ്ദാൻ വരെയും ഉള്ള എന്റെ
ദേശം അടക്കിയതുകൊണ്ടു തന്നേ; ഇപ്പോൾ ആ
ദേശങ്ങളെ സമാധാനത്തോടെ മടക്കിത്തരിക
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യിഫ്താഹ് പിന്നെയും
അമ്മോന്യരുടെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു, 15 അവനോടു പറയിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
യിഫ്താഹ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു; 16 യിസ്രായേൽ
മോവാബ് ദേശമോ അമ്മോന്യരുടെ ദേശമോ
അടക്കീട്ടില്ല. യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു മരുഭൂമിയിൽകൂടി ചെങ്കടൽവരെ
സഞ്ചരിച്ചു കാദേശിൽ എത്തി. 17 യിസ്രായേൽ
എദോം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു: ഞാൻ നിന്റെ ദേശത്തുകൂടി
കടന്നുപോകുവാൻ അനുവാദം തരേണമെന്നു
പറയിച്ചു എങ്കിലും എദോംരാജാവു കേട്ടില്ല;
മോവാബ് രാജാവിന്റെ അടുക്കലും അവർ
പറഞ്ഞയച്ചു, അവനും സമ്മതിച്ചില്ല; അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽ കാദേശിൽ പാർത്തു. 18 അവർ
മരുഭൂമിയിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു എദോംദേശവും
മോവാബ്ദേശവും ചുറ്റിച്ചെന്നു മോവാബ്

ദേശത്തിന്റെ കിഴക്കു എത്തി അന്നോന്നക്കരെ
പാളയമിറങ്ങി; അന്നോൻ മോവാബിന്റെ
അതിരായിരുന്നു. മോവാബിന്റെ അതിക്കെത്തു
അവർ കടന്നില്ല. 19 പിന്നെ യിസ്രായേൽ
ഹെശ്ബോനിൽ വാണിരുന്ന അമോര്യരാജാവായ
സീഹോന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു:
നിന്റെ ദേശത്തുകൂടി എന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു
കടന്നുപോകുവാൻ അനുവാദം തരേണമെന്നു
പറയിച്ചു. 20 എങ്കിലും സീഹോൻ യിസ്രായേൽ
തന്റെ ദേശത്തുകൂടി കടന്നുപോകുവാൻ
തക്കവണ്ണം അവരെ വിശ്വസിക്കാതെ തന്റെ
ജനത്തെ ഒക്കെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി, യഹസിൽ
പാളയമിറങ്ങി യിസ്രായേലിനോടു പടയേറ്റു.
21 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
സീഹോനെയും അവന്റെ സകലജനത്തെയും
യിസ്രായേലിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവർ
അവരെ തോല്പിച്ചു; ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ ആ
ദേശനിവാസികളായ അമോര്യരുടെ ദേശം
ഒക്കെയും കൈവശമാക്കി. 22 അന്നോൻമുതൽ
യബ്ബോക് വരെയും മരുഭൂമിമുതൽ
യോർദ്ദാൻവരെയുമുള്ള അമോര്യരുടെ ദേശം
ഒക്കെയും അവർ പിടിച്ചടക്കി. 23 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു അമോര്യരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കെ നീ അവരുടെ അവകാശം
അടക്കുവാൻ പോകുന്നുവോ? 24 നിന്റെ ദേവനായ
കെമോശ് നിനക്കു അവകാശമായി തരുന്ന
ദേശത്തെ നീ അടക്കി അനുഭവിക്കയില്ലയോ?
അങ്ങനെ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ

ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുന്നവരുടെ
അവകാശം ഞങ്ങളും അടക്കി അനുഭവിക്കും. 25
സിപ്പോരിന്റെ മകനായ ബാലാക്ക് എന്ന
മോവാബ്‌രാജാവിനെക്കാളും നീ യോഗ്യനോ?
അവൻ യിസ്രായേലിനോടു എപ്പോഴെങ്കിലും
വാഗ്വാദം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? എപ്പോഴെങ്കിലും
അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? 26 യിസ്രായേൽ
ഹെശ്ബോനിലും അതിന്റെ പട്ടണങ്ങളിലും
അരോവേരിലും അതിന്റെ പട്ടണങ്ങളിലും
അർന്നോൻതീരത്തുള്ള എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും
മുന്നൂറു സംവത്സരത്തോളം പാർത്തിരിക്കെ
ആ കാലത്തിന്നിടയിൽ നിങ്ങൾ അവയെ
ഒഴിപ്പിക്കാതിരുന്നതു എന്തു? 27 ആകയാൽ ഞാൻ
നിന്നോടു അന്യായം ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നോടു യുദ്ധം
ചെയ്യുന്നതിനാൽ നീ എന്നോടാകുന്നു അന്യായം
ചെയ്യുന്നതു; ന്യായാധിപനായ യഹോവ ഇന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെയും അമ്മോന്യരുടെയും
മദ്ധ്യേ ന്യായം വിധിക്കട്ടെ. 28 എന്നാൽ യിഫ്താഹ്
പറഞ്ഞയച്ച വാക്കു അമ്മോന്യരുടെ രാജാവു
കൂട്ടാക്കിയില്ല. 29 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
ആത്മാവു യിഫ്താഹിൻമേൽ വന്നു; അവൻ
ഗിലെയാദിലും മനശ്ശെയിലും കൂടി കടന്നു
ഗിലെയാദിലെ മിസ്പയിൽ എത്തി ഗിലെയാദിലെ
മിസ്പയിൽനിന്നു അമ്മോന്യരുടെ നേരെ ചെന്നു.
30 യിഫ്താഹ് യഹോവെക്കു ഒരു നേർച്ച നേർന്നു
പറഞ്ഞതു: നീ അമ്മോന്യരെ എന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കുമെങ്കിൽ 31 ഞാൻ അമ്മോന്യരെ
ജയിച്ചു സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ
എന്റെ വീട്ടുവാതില്ക്കൽനിന്നു എന്നെ

എതിരേറ്റുവരുന്നതു യഹോവെക്കുള്ളതാകും;
അതു ഞാൻ ഹോമയാഗമായി അപ്പിക്കും.
32 ഇങ്ങനെ യിഫ്താഹ് അമ്മോന്യരോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ അവരുടെ നേരെ ചെന്നു;
യഹോവ അവരെ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു.
33 അവൻ അവക്കു അരോവേർമുതൽ
മിന്നീത്ത്‌വരെയും ആബേൽ-കെരാമീം വരെയും
ഒരു മഹാസംഹാരം വരുത്തി, ഇരുപതു പട്ടണം
ജയിച്ചടക്കി. 34 എന്നാൽ യിഫ്താഹ് മിസ്പയിൽ
തന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ ഇതാ, അവന്റെ
മകൾ തപ്പോടും നൃത്തത്തോടും കൂടെ അവനെ
എതിരേറ്റുവരുന്നു; അവൾ അവന്നു ഏകപുത്രി
ആയിരുന്നു; അവളല്ലാതെ അവന്നു മകനുമില്ല
മകളുമില്ല. 35 അവളെ കണ്ടയുടനെ അവൻ തന്റെ
വസ്ത്രം കീറി: അയ്യോ എന്റെ മകളേ, നീ എന്റെ തല
കുനിയിച്ചു, നീ എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിയല്ലോ; യഹോവയോടു ഞാൻ
പറഞ്ഞുപോയി; എനിക്കു പിന്മാറിക്കൂടാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 അവൾ അവനോടു: അപ്പാ, നീ
യഹോവയോടു പറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
യഹോവ നിനക്കുവേണ്ടി നിന്റെ ശത്രുക്കളായ
അമ്മോന്യരോടു പ്രതികാരം നടത്തിയിരിക്കയാൽ
നിന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുപോലെ
എന്നോടു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 37 എന്നാൽ
ഒരു കായ്യം എനിക്കു വേണ്ടിയിരുന്നു; ഞാൻ
പവ്വതങ്ങളിൽ ചെന്നു എന്റെ സഖിമാരുമായി
എന്റെ കന്യാത്വത്തെക്കുറിച്ചു വിലാപം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കു രണ്ടു മാസത്തെ
അവധി തരേണം എന്നു അവൾ തന്റെ അപ്പനോടു

പറഞ്ഞു. 38 അതിന്നു അവൻ: പോക എന്നു
പറഞ്ഞു അവളെ രണ്ടു മാസത്തേക്കു അയച്ചു;
അവൾ തന്റെ സഖിമാരുമായി ചെന്നു തന്റെ
കന്യാത്വത്തെക്കുറിച്ചു പൎവ്വതങ്ങളിൽ
വിലാപംകഴിച്ചു. 39 രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൾ തന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കലേക്കു
മടങ്ങിവന്നു; അവൻ നേൎന്നിരുന്ന നേൎച്ചപോലെ
അവളോടു ചെയ്തു; അവൾ ഒരു പുരുഷനെ
അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. 40 പിന്നെ ആണ്ടുതോറും
യിസ്രായേലിലെ കന്യകമാർ നാലു ദിവസം
ഗിലെയാദ്യനായ യിഫ്താഹിന്റെ മകളെ
കീൎത്തിപ്പാൻ പോകുന്നതു യിസ്രായേലിൽ ഒരു
ആചാരമായ്തീൎന്നു.

12 അനന്തരം എഫ്രയീമ്യർ ഒന്നിച്ചുകൂടി വടക്കോട്ടു
ചെന്നു യിഫ്താഹിനോടു: നീ അമ്മോന്യരോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ പോയപ്പോൾ കൂടെ
പോരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ വിളിക്കാഞ്ഞതു
എന്തു? ഞങ്ങൾ നിന്നെ അകത്തിട്ടു വീട്ടിന്നു തീ
വെച്ചു ചുട്ടുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 2 യിഫ്താഹ്
അവരോടു: എനിക്കും എന്റെ ജനത്തിന്നും
അമ്മോന്യരോടു വലിയ കലഹം ഉണ്ടായി; ഞാൻ
നിങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിച്ചില്ല. 3 നിങ്ങൾ എന്നെ
രക്ഷിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ
ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടു അമ്മോന്യരുടെ
നേരെ ചെന്നു; യഹോവ അവരെ എന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ നിങ്ങൾ
എന്നോടു യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ ഇന്നു എന്റെ
നേരെ വരുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 4

അനന്തരം യിഫ്താഹ് ഗിലെയാദ്യരെ ഒക്കെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി, എഫ്രയീമ്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു
അവരെ തോല്പിച്ചു; ഗിലെയാദ്യരായ നിങ്ങൾ
എഫ്രയീമിന്റെയും മനശ്ശെയുടെയും മദ്ധ്യേ
എഫ്രയീമ്യപലായിതന്മാർ ആകുന്നു എന്നു
എഫ്രയീമ്യർ പറകകൊണ്ടു ഗിലെയാദ്യർ
അവരെ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. 5 ഗിലെയാദ്യർ
എഫ്രയീംഭാഗത്തുള്ള യോർദ്ദാന്റെ കടവുകൾ
പിടിച്ചു; എഫ്രയീമ്യപലായിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ:
ഞാൻ അക്കരെക്കു കടക്കട്ടെ എന്നു പറയുമ്പോൾ
ഗിലെയാദ്യർ അവനോടു: നീ എഫ്രയീമ്യനോ എന്നു
ചോദിക്കും; അല്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞാൽ 6
അവർ അവനോടു ശിബ്ബോലെത്ത് എന്നു പറക
എന്നു പറയും; അതു അവന്നു ശരിയായി
ഉച്ചരിപ്പാൻ കഴിയായ്കകൊണ്ടു അവൻ
സിബ്ബോലെത്ത് എന്നു പറയും. അപ്പോൾ അവർ
അവനെ പിടിച്ചു യോർദ്ദാന്റെ കടവുകളിൽവെച്ചു
കൊല്ലും; അങ്ങനെ ആ കാലത്തു എഫ്രയീമ്യരിൽ
നാല്പത്തീരായിരംപേർ വീണു. 7 യിഫ്താഹ്
യിസ്രായേലിന്നു ആറു സംവത്സരം
ന്യായാധിപനായിരുന്നു; പിന്നെ ഗിലെയാദ്യനായ
യിഫ്താഹ് മരിച്ചു, ഗിലെയാദ്യപട്ടണങ്ങളിൽ
ഒന്നിൽ അവനെ അടക്കംചെയ്തു. 8 അവന്റെ
ശേഷം ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ ഇബ്സാൻ
യിസ്രായേലിന്നു ന്യായാധിപനായിരുന്നു. 9 അവന്നു
മുപ്പതു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ മുപ്പതു
പുത്രിമാരെ കെട്ടിച്ചയക്കയും തന്റെ പുത്രന്മാക്കു
മുപ്പതു കന്യകമാരെകൊണ്ടുവരികയും
ചെയ്തു. അവൻ യിസ്രായേലിന്നു ഏഴു

സംവത്സരം ന്യായാധിപനായിരുന്നു. 10 പിന്നെ
ഇബ്സാൻ മരിച്ചു ബേത്ത്ലേഹെമിൽ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു. 11 അവന്റെശേഷം
സെബൂലൂന്യനായ ഏലോൻ യിസ്രായേലിന്നു
ന്യായാധിപനായി പത്തു സംവത്സരം
യിസ്രായേലിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തു. 12
പിന്നെ സെബൂലൂന്യനായ ഏലോൻ മരിച്ചു;
അവനെ സെബൂലൂൻ നാട്ടിൽ അയ്യാലോനിൽ
അടക്കംചെയ്തു. 13 അവന്റെശേഷം ഹില്ലേലിന്റെ
മകനായ അബ്ദോൻ എന്ന ഒരു പിരാഥോന്യൻ
യിസ്രായേലിന്നു ന്യായാധിപനായിരുന്നു. 14
എഴുപതു കഴുതപ്പുറത്തു കയറി ഓടിക്കുന്ന
നാല്പതു പുത്രന്മാരും മുപ്പതു പൌത്രന്മാരും
അവന്നുണ്ടായിരുന്നു; അവൻ യിസ്രായേലിന്നു
എട്ടു സംവത്സരം ന്യായധിപനായിരുന്നു. 15
പിന്നെ ഹില്ലേലിന്റെ മകനായ അബ്ദോൻ എന്ന
പിരാഥോന്യൻ മരിച്ചു; അവനെ എഫ്രയീംദേശത്തു
അമാലേക്യരുടെ മലനാട്ടിലെ പിരാഥോനിൽ
അടക്കംചെയ്തു.

13 യിസ്രായേൽമക്കൾ പിന്നെയും യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; യഹോവ അവരെ
നാല്പതു സംവത്സരത്തോളം ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 2 എന്നാൽ ദാൻഗോത്രത്തിൽ
ഉള്ളവനായി സോരാഥ്യനായ ഒരു പുരുഷൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്നു മാനോഹ എന്നു
പേർ; അവന്റെ ഭാര്യ മച്ചിയായിരിക്കകൊണ്ടു
പ്രസവിച്ചിരുന്നില്ല. 3 ആ സ്ത്രീക്കു യഹോവയുടെ
ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി അവളോടു പറഞ്ഞതു:
നീ മച്ചിയല്ലോ, പ്രസവിച്ചിട്ടുമില്ല; എങ്കിലും

നീ ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. 4
ആകയാൽ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക, വീഞ്ഞും
മദ്യവും കുടിക്കരുതു; അശുദ്ധമായതൊന്നും
തിന്നുകയുമരുതു. 5 നീ ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു
മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്റെ തലയിൽ
ക്ഷൌരക്കത്തി തൊടുവിക്കരുതു; ബാലൻ
ഗർഭംമുതൽ ദൈവത്തിന്നു നാസീരായിരിക്കും;
അവൻ യിസ്രായേലിനെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങും. 6 സ്ത്രീ ചെന്നു
ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞതു: ഒരു ദൈവപുരുഷൻ
എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവന്റെ ആകൃതി ഒരു
ദൈവദൂതന്റെ ആകൃതിപോലെ അതിഭയങ്കരം
ആയിരുന്നു; അവൻ എവിടെനിന്നെന്നു ഞാൻ
അവനോടു ചോദിച്ചില്ല; തന്റെ പേർ അവൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞതും ഇല്ല. 7 അവൻ എന്നോടു
നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും;
ആകയാൽ നീ വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കരുതു;
അശുദ്ധമായതൊന്നും തിന്നുകയും അരുതു;
ബാലൻ ഗർഭംമുതൽ ജീവപര്യന്തം ദൈവത്തിന്നു
നാസീരായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 8 മാനോഹ
യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു: കർത്താവേ, നീ അയച്ച
ദൈവപുരുഷൻ വീണ്ടും ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നു, ജനിപ്പാനിരിക്കുന്ന ബാലന്റെ കാര്യത്തിൽ
ഞങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതരുമാറാകട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 ദൈവം മാനോഹയുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു;
ദൈവദൂതൻ വീണ്ടും അവളുടെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവൾ വയലിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു; അവളുടെ
ഭർത്താവു മാനോഹ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 10
ഉടനെ ആ സ്ത്രീ ഓടിച്ചെന്നു ഭർത്താവിനെ

അറിയിച്ചു; അന്നു എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ആൾ
ഇതാ, എനിക്കു പ്രത്യക്ഷനായിവന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 11 മാനോഹ ഉടനെ
എഴുന്നേറ്റു ഭാൎയ്യയോടുകൂടെ ചെന്നു ആ പുരുഷന്റെ
അടുക്കൽ എത്തി; ഈ സ്ത്രീയോടു സംസാരിച്ച
ആൾ നീയോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു; ഞാൻ
തന്നേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 12 മാനോഹ
അവനോടു: നിന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാകുമ്പോൾ
ബാലന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ
ആചരിക്കേണം? അവനെ സംബന്ധിച്ചു എന്തു
ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 യഹോവയുടെ
ദൂതൻ മാനോഹയോടു: ഞാൻ സ്ത്രീയോടു
പറഞ്ഞതൊക്കെയും അവൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.
14 മുന്തിരിവള്ളിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന യാതൊന്നും
അവൾ തിന്നരുതു; വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കരുതു;
അശുദ്ധമായതൊന്നും തിന്നുകയും അരുതു;
ഞാൻ അവളോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
അവൾ ആചരിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 15
മാനോഹ യഹോവയുടെ ദൂതനോടു: ഞങ്ങൾ
ഒരു കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെ നിനക്കായി പാകം
ചെയ്യുംവരെ നീ താമസിക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു.
16 യഹോവയുടെ ദൂതൻ മാനോഹയോടു: നീ
എന്നെ താമസിപ്പിച്ചാലും ഞാൻ നിന്റെ ആഹാരം
കഴിക്കയില്ല; ഒരു ഹോമയാഗം കഴിക്കുമെങ്കിൽ
അതു യഹോവെക്കു കഴിച്ചുകൊൾക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ യഹോവയുടെ ദൂതൻ എന്നു
മാനോഹ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 17 മാനോഹ
യഹോവയുടെ ദൂതനോടു: നിന്റെ വചനം
നിവൃത്തിയാകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നെ

ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ പേരെന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 18 യഹോവയുടെ ദൂതൻ
അവനോടു: എന്റെ പേർ ചോദിക്കുന്നതു എന്തു?
അതു അതിശയമുള്ളതു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
അങ്ങനെ മാനോഹ ഒരു കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെയും
ഭോജനയാഗത്തെയും കൊണ്ടുവന്നു ഒരു പാറമേൽ
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിച്ചു; മാനോഹയും
ഭാൎയ്യയും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവൻ
ഒരു അതിശയം പ്രവൎത്തിച്ചു. 20 അഗ്നിജ്വാല
യാഗപീഠത്തിന്മേൽനിന്നു ആകാശത്തിലേക്കു
പൊങ്ങിയപ്പോൾ യഹോവയുടെ ദൂതൻ
യാഗപീഠത്തിന്റെ ജ്വാലയോടുകൂടെ കയറിപ്പോയി;
മാനോഹയും ഭാൎയ്യയും കണ്ടു സാഷ്ടാംഗം
വീണു. 21 യഹോവയുടെ ദൂതൻ മാനോഹെക്കും
ഭാൎയ്യക്കും പിന്നെ പ്രത്യക്ഷനായില്ല; അങ്ങനെ
അതു യഹോവയുടെ ദൂതൻ എന്നു മാനോഹ
അറിഞ്ഞു. 22 ദൈവത്തെ കണ്ടതുകൊണ്ടു
നാം മരിച്ചുപോകും എന്നു മാനോഹ ഭാൎയ്യയോടു
പറഞ്ഞു. 23 ഭാൎയ്യ അവനോടു: നമ്മെ കൊല്ലുവാൻ
യഹോവെക്കു ഇഷ്ടമായിരുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ നമ്മുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഹോമയാഗവും
ഭോജനയാഗവും കൈക്കൊൾകയോ ഇവ
ഒക്കെയും നമുക്കു കാണിച്ചുതരികയോ ഈ
സമയത്തു ഇതുപോലെയുള്ള കാൎയ്യം നമ്മെ
അറിയിക്കയോ ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 അനന്തരം സ്ത്രീ ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു, അവന്നു ശിംശോൻ എന്നു പേരിട്ടു
ബാലൻ വളൎന്നു; യഹോവ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.
25 സോരെക്കും എസ്തായോലിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ള

മഹനേ-ദാനിൽവെച്ചു യഹോവയുടെ ആത്മാവു
അവനെ ഉദ്യമിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി.

14 അനന്തരം ശിംശോൻ തിമ്നയിലേക്കു
ചെന്നു തിമ്നയിൽ ഒരു ഫെലിസ്ത്യകന്യകയെ
കണ്ടു. 2 അവൻ വന്നു തന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും അറിയിച്ചു: ഞാൻ തിമ്നയിൽ
ഒരു ഫെലിസ്ത്യകന്യകയെ കണ്ടിരിക്കുന്നു;
അവളെ എനിക്കു ഭാൎയ്യയായിട്ടു എടുക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവന്റെ അപ്പനും
അമ്മയും അവനോടു: അഗ്രചൎമ്മികളായ
ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നു നീ ഒരു ഭാൎയ്യയെ എടുപ്പാൻ
പോകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
കന്യകമാരിലും നമ്മുടെ സകലജനത്തിലും
യാതൊരുത്തിയും ഇല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
ശിംശോൻ തന്റെ അപ്പനോടു: അവളെ
എനിക്കു എടുക്കേണം; അവളെ എനിക്കു
ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
4 ഇതു യഹോവയാൽ ഉണ്ടായതു എന്നു
അവന്റെ അപ്പനും അമ്മയും അറിഞ്ഞില്ല;
അവൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ അവസരം
അന്വേഷിക്കയായിരുന്നു. ആ കാലത്തു
ഫെലിസ്ത്യരായിരുന്നു യിസ്രായേലിനെ
വാണിരുന്നതു. 5 അങ്ങനെ ശിംശോനും അവന്റെ
അപ്പനും അമ്മയും തിമ്നയിലേക്കു പോയി
തിമ്നെക്കരികെയുള്ള മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ബാലസിംഹം അവന്റെ നേരെ
അലറിവന്നു. 6 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ആത്മാവു
അവന്റെമേൽ വന്നു; കയ്യിൽ ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കെ
അവൻ അതിനെ ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെപ്പോലെ

കീറിക്കളഞ്ഞു; താൻ ചെയ്തതു അപ്പനോടും
അമ്മയോടും പറഞ്ഞില്ല. 7 പിന്നെ അവൻ ചെന്നു
ആ സ്ത്രീയോടു സംസാരിച്ചു; അവളെ ശിംശോന്നു
ബോധിച്ചു. 8 കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം
അവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ തിരികെ
പോകയിൽ സിംഹത്തിന്റെ ഉടൽ നോക്കേണ്ടതിന്നു
മാറിച്ചെന്നു; സിംഹത്തിന്റെ ഉടലിന്നകത്തു ഒരു
തേനീച്ചക്കൂട്ടവും തേനും കണ്ടു. 9 അതു അവൻ
കയ്യിൽ എടുത്തു തിന്നുംകൊണ്ടു നടന്നു,
അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു
അവക്കും കൊടുത്തു അവരും തിന്നു; എന്നാൽ
തേൻ ഒരു സിംഹത്തിന്റെ ഉടലിൽനിന്നു എടുത്തു
എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞില്ല. 10
അങ്ങനെ അവന്റെ അപ്പൻ ആ സ്ത്രീയുടെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു; ശിംശോൻ അവിടെ ഒരു
വിരുന്നുകഴിച്ചു; യൌവനക്കാർ അങ്ങനെ ചെയ്ക
പതിവായിരുന്നു. 11 അവർ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
അവനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ മുപ്പതു തോഴന്മാരെ
കൊണ്ടുവന്നു. 12 ശിംശോൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ഒരു കടം പറയാം; വിരുന്നിന്റെ ഏഴു
ദിവസത്തിന്നകം നിങ്ങൾ അതു വീട്ടിയാൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുപ്പതു ഉള്ളങ്കിയും മുപ്പതു
വിശേഷവസ്ത്രവും തരാം. 13 വീട്ടുവാൻ നിങ്ങൾക്കു
കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലോ നിങ്ങൾ എനിക്കു മുപ്പതു
ഉള്ളങ്കിയും മുപ്പതു വിശേഷവസ്ത്രവും തരേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: നിന്റെ കടം
പറക; ഞങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അവൻ അവരോടു: ഭോക്താവിൽനിന്നു ഭോജനവും
മല്ലനിൽനിന്നു മധുരവും പുറപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ കടം വീട്ടുവാൻ മൂന്നു ദിവസത്തോളം
അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 15 ഏഴാം ദിവസത്തിലോ
അവർ ശിംശോന്റെ ഭാര്യയോടു: ഞങ്ങൾക്കു
പറഞ്ഞുതരുവാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ ഭർത്താവിനെ
വശീകരിക്ക; അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെയും
നിന്റെ പിതൃഭവനത്തെയും തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും;
ഞങ്ങളുടെ വസ്തു കരസ്ഥമാക്കേണ്ടതിന്നോ
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16
ശിംശോന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ മുമ്പിൽ കരഞ്ഞു: നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല, എന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നു;
എന്റെ അസ്മാദികളോടു ഒരു കടം പറഞ്ഞിട്ടു
എനിക്കു അതു പറഞ്ഞുതന്നില്ലല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അവളോടു: എന്റെ അപ്പന്നും
അമ്മെക്കും ഞാൻ അതു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടില്ല;
പിന്നെ നിനക്കു പറഞ്ഞുതരുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.
17 വിരുന്നിന്റെ ഏഴു ദിവസവും അവൾ അവന്റെ
മുമ്പിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; ഏഴാം ദിവസം
അവൾ അവനെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുകകൊണ്ടു
അവൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു; അവൾ തന്റെ
അസ്മാദികൾക്കും കടം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. 18
ഏഴാം ദിവസം സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുംമുമ്പെ
പട്ടണക്കാർ അവനോടു: തേനിനെക്കാൾ
മധുരമുള്ളതു എന്തു? സിംഹത്തെക്കാൾ
ബലമുള്ളതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
അതിന്നു അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്റെ
പശുക്കിടാവിനെ പൂട്ടി ഉഴുതില്ലെങ്കിൽ എന്റെ കടം
വീട്ടുകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 പിന്നെ,
യഹോവയുടെ ആത്മാവു അവന്റെമേൽ വന്നു;
അവൻ അസ്കലോനിലേക്കു ചെന്നു മുപ്പതുപേരെ

കൊന്നു അവരുടെ ഉടുപ്പൂരി കടംവീട്ടിയവക്കു
വസ്ത്രംകൊടുത്തു. അവന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു;
അവൻ തന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ പോയി. 20
ശിംശോന്റെ ഭാൎയ്യ അവന്റെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്ന
തോഴന്നു ഭാൎയ്യയായിത്തീൎന്നു.

15 കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു
കോതമ്പുകൊയ്ത്തുകാലത്തു ശിംശോൻ ഒരു
കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെയുംകൊണ്ടു തന്റെ ഭാൎയ്യയെ
കാണ്മാൻ ചെന്നു: ശയനഗൃഹത്തിൽ എന്റെ
ഭാൎയ്യയുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ കടന്നുചെല്ലട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവളുടെ അപ്പനോ അവനെ
അകത്തു കടപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ: 2 നിനക്കു
അവളിൽ കേവലം അനിഷ്ടമായി എന്നു ഞാൻ
വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു അവളെ നിന്റെ തോഴന്നു
കൊടുത്തുപോയി; അവളുടെ അനുജത്തി
അവളെക്കാൾ സുന്ദരിയല്ലോ? അവൾ മറ്റവൾക്കു
പകരം നിനക്കു ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 3
അതിന്നു ശിംശോൻ: ഇപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യൎക്കു ഒരു
ദോഷം ചെയ്താൽ ഞാൻ കുറ്റക്കാരനല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ശിംശോൻ പോയി മുന്നൂറു
കുറുക്കന്മാരെ പിടിച്ചു വാലോടുവാൽ ചേൎത്തു
പന്തം എടുത്തു ഈരണ്ടു വാലിന്നിടയിൽ ഓരോ
പന്തംവെച്ചു കെട്ടി. 5 പന്തത്തിന്നു തീ കൊളുത്തി
ഫെലിസ്ത്യരുടെ വിളവിലേക്കു വിട്ടു, കറ്റയും
വിളവും ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും എല്ലാം ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 6
ഇതു ചെയ്തതു ആർ എന്നു ഫെലിസ്ത്യർ
അന്വേഷിച്ചാറെ തിമ്നക്കാരന്റെ മരുകൻ
ശിംശോൻ; അവന്റെ ഭാൎയ്യയെ അവൻ എടുത്തു
തോഴന്നു കൊടുത്തുകളഞ്ഞു എന്നു അവൎക്കു

അറിവു കിട്ടി; ഫെലിസ്ത്യർ ചെന്നു അവളെയും
അവളുടെ അപ്പനെയും തീയിലിട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 7
അപ്പോൾ ശിംശോൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
ഈവിധം ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ വിടുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു,
8 അവരെ കഠിനമായി അടിച്ചു തുടയും നടുവും
തകർത്തുകളഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ചെന്നു
ഏതാംപാറയുടെ ഗഹ്വരത്തിൽ പാർത്തു. 9
എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ചെന്നു യെഹൂദയിൽ
പാളയമിറങ്ങി ലേഹിയിൽ എല്ലാം പരന്നു. 10
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നേരെ വന്നിരിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു യെഹൂദ്യർ ചോദിച്ചു. ശിംശോൻ ഞങ്ങളോടു
ചെയ്തതുപോലെ ഞങ്ങൾ അവനോടും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ യെഹൂദയിൽനിന്നു
മൂവായിരംപേർ ഏതാംപാറയുടെ ഗഹ്വരത്തിങ്കൽ
ചെന്നു ശിംശോനോടു: ഫെലിസ്ത്യർ നമ്മെ
വാഴുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലയോ? നീ
ഞങ്ങളോടു ഇച്ചെയ്തതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. അവർ എന്നോടു ചെയ്തതുപോലെ
ഞാൻ അവരോടും ചെയ്തു എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 അവർ അവനോടു:
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്നെ
പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. ശിംശോൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ തന്നേ എന്നെ കൊല്ലുകയില്ല എന്നു
എന്നോടു സത്യം ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അവർ അവനോടു: ഇല്ല; ഞങ്ങൾ നിന്നെ

കൊല്ലുകയില്ല; നിന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടി അവരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേയുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അവർ രണ്ടു പുതിയ കയർകൊണ്ടു അവനെ കെട്ടി
പാറയിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയി. 14 അവൻ
ലേഹിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ
കണ്ടിട്ടു ആർത്തു. അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
ആത്മാവു അവന്റെമേൽ വന്നു അവന്റെ കൈ
കെട്ടിയിരുന്ന കയർ തീകൊണ്ടു കരിഞ്ഞ
ചണനൂൽപോലെ ആയി; അവന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ
കൈമേൽനിന്നു ദ്രവിച്ചുപോയി. 15 അവൻ
ഒരു കഴുതയുടെ പച്ചത്താടിയെല്ലു കണ്ടു
കൈ നീട്ടി എടുത്തു അതുകൊണ്ടു ആയിരം
പേരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 16 കഴുതയുടെ
താടിയെല്ലുകൊണ്ടു കുന്നു ഒന്നു, കുന്നു രണ്ടു;
കഴുതയുടെ താടിയെല്ലുകൊണ്ടു ആയിരം പേരെ
ഞാൻ സംഹരിച്ചു എന്നു ശിംശോൻ പറഞ്ഞു.
17 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ
താടിയെല്ലു കയ്യിൽനിന്നു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു; ആ
സ്ഥലത്തിന്നു രാമത്ത്--ലേഹി എന്നു പേരായി. 18
പിന്നെ അവൻ വളരെ ദാഹിച്ചിട്ടു യഹോവയോടു
നിലവിളിച്ചു: അടിയന്റെ കയ്യാൽ ഈ മഹാജയം നീ
നല്കിയല്ലോ; ഇപ്പോൾ ഞാൻ ദാഹംകൊണ്ടു
മരിച്ചു അഗ്രചർമ്മികളുടെ കയ്യിൽ വീഴേണമോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അപ്പോൾ ദൈവം ലേഹിയിൽ
ഒരു കുഴി പിളരുമാറാക്കി, അതിൽനിന്നു വെള്ളം
പുറപ്പെട്ടു; അവൻ കുടിച്ചു ചൈതന്യം പ്രാപിച്ചു
വീണ്ടും ജീവിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അതിന്നു ഏൻ-
ഹക്കോരേ എന്നു പേരായി; അതു ഇന്നുവരെയും
ലേഹിയിൽ ഉണ്ടു. 20 അവൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ

കാലത്തു യിസ്രായേലിന്നു ഇരുപതു സംവത്സരം ന്യായപാലനം ചെയ്തു.

16 അനന്തരം ശിംശോൻ ഗസ്സയിൽ ചെന്നു അവിടെ ഒരു വേശ്യയെ കണ്ടു അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
2 ശിംശോൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഗസ്യർക്കു അറിവുകിട്ടി; അവർ വന്നു വളഞ്ഞു അവനെ പിടിപ്പാൻ രാത്രിമുഴുവനും പട്ടണവാതില്ക്കൽ പതിയിരുന്നു; നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ അവനെ കൊന്നുകളയാം എന്നു പറഞ്ഞു രാത്രിമുഴുവനും അനങ്ങാതിരുന്നു.
3
ശിംശോൻ അർദ്ധരാത്രിവരെ കിടന്നുറങ്ങി അർദ്ധരാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണവാതിലിന്റെ കതകും കട്ടളക്കാൽ രണ്ടും ഓടാമ്പലോടുകൂടെ പറിച്ചെടുത്തു ചുമലിൽവെച്ചു പുറപ്പെട്ടു ഹെബ്രോന്നെതിരെയുള്ള മലമുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി.
4 അതിന്റെശേഷം അവൻ സോരേക്ക് താഴ്വരയിൽ ദെലീലാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ സ്നേഹിച്ചു.
5 ഫെലിസ്ത പ്രഭുക്കന്മാർ അവളുടെ അടുക്കൽ വന്നു അവളോടു: നീ അവനെ വശീകരിച്ചു അവന്റെ മഹാശക്തി ഏതിൽ എന്നും ഞങ്ങൾ അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടി ഒതുക്കേണ്ടതിന്നു എങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക; ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ ആയിരത്തൊരുനൂറു വെള്ളിപ്പണം വീതം നിനക്കു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അങ്ങനെ ദെലീലാ ശിംശോനോടു: നിന്റെ മഹാശക്തി ഏതിൽ ആകുന്നു? ഏതിനാൽ നിന്നെ ബന്ധിച്ചു ഒതുക്കാം? എനിക്കു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
7 ശിംശോൻ അവളോടു: ഒരിക്കലും

ഉണങ്ങാതെ പച്ചയായ ഏഴു ഞാണുകൊണ്ടു
എന്നെ ബന്ധിച്ചാൽ എന്റെ ബലം ക്ഷയിച്ചു ഞാൻ
ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.
8 ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ ഉണങ്ങാത്ത ഏഴു പച്ച
ഞാണു അവളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
അവകൊണ്ടു അവൾ അവനെ ബന്ധിച്ചു. 9
അവളുടെ ഉൾമുറിയിൽ പതിയിരിപ്പുകാർ
പാർത്തിരുന്നു. അവൾ അവനോടു: ശിംശോനേ,
ഫെലിസ്ത്യർ ഇതാ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
അവൻ തീ തൊട്ട ചണനൂൽപോലെ ഞാണുകളെ
പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു; അവന്റെ ശക്തിയുടെ
രഹസ്യം വെളിപ്പെട്ടതുമില്ല. 10 പിന്നെ ദെലീലാ
ശിംശോനോടു: നീ എന്നെ ചതിച്ചു എന്നോടു
ഭോഷ്കു പറഞ്ഞു; നിന്നെ ഏതിനാൽ ബന്ധിക്കാം
എന്നു ഇപ്പോൾ എനിക്കു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 അവൻ അവളോടു: ഒരിക്കലും
പെരുമാറീട്ടില്ലാത്ത പുതിയ കയർകൊണ്ടു
എന്നെ ബന്ധിച്ചാൽ എന്റെ ബലം ക്ഷയിച്ചു
ഞാൻ ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെ ആകും
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ദെലീലാ പുതിയ കയർ
വാങ്ങി അവനെ ബന്ധിച്ചിട്ടു: ശിംശോനേ,
ഫെലിസ്ത്യർ ഇതാ വരുന്നു എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. പതിയിരിപ്പുകാർ ഉൾമുറിയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനോ ഒരു നൂൽപോലെ തന്റെ
കൈമേൽനിന്നു അതു പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു.
13 ദെലീലാ ശിംശോനോടു: ഇതുവരെ നീ
എന്നെ ചതിച്ചു എന്നോടു ഭോഷ്കു പറഞ്ഞു;
നിന്നെ ഏതിനാൽ ബന്ധിക്കാമെന്നു എനിക്കു
പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ

അവളോടു: എന്റെ തലയിലെ ഏഴു ജട നൂല്പാവിൽ
ചേർത്തു നെയ്താൽ സാധിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 അവൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു കുറ്റി
അടിച്ചുറപ്പിച്ചുംവെച്ചു അവനോടു: ശിംശോനേ,
ഫെലിസ്ത്യർ ഇതാ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവൻ ഉറക്കമുണൎന്നു നെയ്ത്തുതടിയുടെ
കുറ്റിയും പാവും പറിച്ചെടുത്തുകളഞ്ഞു. 15
അപ്പോൾ അവൾ അവനോടു: നിന്റെ ഹൃദയം
എന്നോടുകൂടെ ഇല്ലാതിരിക്കെ നീ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
ഈ മൂന്നു പ്രാവശ്യം നീ എന്നെ ചതിച്ചു; നിന്റെ
മഹാശക്തി ഏതിൽ ആകുന്നു എന്നു എനിക്കു
പറഞ്ഞുതന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ഇങ്ങനെ
അവൾ അവനെ ദിവസംപ്രതി വാക്കുകളാൽ
ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു അസഹ്യപ്പെടുത്തി; അവൻ
മരിപ്പാന്തക്കവണ്ണം വ്യസനപരവശനായി തീൎന്നിട്ടു
തന്റെ ഉള്ളം മുഴുവനും അവളെ അറിയിച്ചു: 17
ക്ഷൌരക്കത്തി എന്റെ തലയിൽ തൊട്ടിട്ടില്ല; ഞാൻ
അമ്മയുടെ ഗൎഭംമുതൽ ദൈവത്തിന്നു വ്രതസ്ഥൻ
ആകുന്നു; ക്ഷൌരം ചെയ്താൽ എന്റെ ബലം
എന്നെ വിട്ടുപോകും; ഞാൻ ബലഹീനനായി
ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെ ആകും എന്നു
അവളോടു പറഞ്ഞു. 18 തന്റെ ഉള്ളം മുഴുവനും
അവൻ അറിയിച്ചു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ദെലീലാ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാരെ വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചു:
ഇന്നു വരുവിൻ; അവൻ തന്റെ ഉള്ളം മുഴുവനും
എന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു.
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ അവളുടെ അടുക്കൽ
വന്നു, പണവും കയ്യിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 19 അവൾ

അവനെ മടിയിൽ ഉറക്കി, ഒരു ആളെ വിളിപ്പിച്ചു
തലയിലെ ജട ഏഴും കളയിച്ചു; അവൾ അവനെ
ഒതുക്കിത്തുടങ്ങി; അവന്റെ ശക്തി അവനെ
വിട്ടുപോയി. പിന്നെ അവൾ: ശിംശോനേ, 20
ഫെലിസ്ത്യർ ഇതാ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
അവൻ ഉറക്കമുണർന്നു; യഹോവ തന്നെ വിട്ടു
എന്നറിയാതെ: ഞാൻ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ
കുടഞ്ഞൊഴിഞ്ഞുകളയും എന്നു വിചാരിച്ചു.
21 ഫെലിസ്ത്യരോ അവനെ പിടിച്ചു കണ്ണു
കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു ഗസ്സയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി
ചെമ്പുചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു; അവൻ
കാരാഗൃഹത്തിൽ മാവു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
22 അവന്റെ തലമുടി കളഞ്ഞശേഷം
വീണ്ടും വളർന്നുതുടങ്ങി. 23 അനന്തരം
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ: നമ്മുടെ വൈരിയായ
ശിംശോനെ നമ്മുടെ ദേവൻ നമ്മുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ
ദേവനായ ദാഗോന്നു ഒരു വലിയ ബലികഴിപ്പാനും
ഉത്സവം ഘോഷിപ്പാനും ഒരുമിച്ചുകൂടി. 24
പുരുഷാരം അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: നമ്മുടെ
ദേശം ശൂന്യമാക്കുകയും നമ്മിൽ അനേകരെ
കൊല്ലുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ വൈരിയെ നമ്മുടെ
ദേവൻ നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ ദേവനെ പുകഴ്ത്തി. 25 അവർ
ആനന്ദത്തിലായപ്പോൾ: നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
കളിപ്പാൻ ശിംശോനെ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു ശിംശോനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു
വരുത്തി; അവൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ കളിച്ചു;
തൂണുകളുടെ ഇടയിലായിരുന്നു അവനെ

നിത്തിയിരുന്നതു. 26 ശിംശോൻ തന്നെ കൈക്കു
പിടിച്ച ബാല്യക്കാരനോടു: ക്ഷേത്രം നില്ക്കുന്ന
തൂണു ചാരിയിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവയെ
തപ്പിനോക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 എന്നാൽ
ക്ഷേത്രത്തിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും
നിറഞ്ഞിരുന്നു; സകല ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാരും
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; ശിംശോൻ കളിക്കുന്നതു
കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായി
ഏകദേശം മൂവായിരംപേർ മാളികയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 28 അപ്പോൾ ശിംശോൻ
യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു: കൎത്താവായ
യഹോവേ, എന്നെ ഓൎക്കേണമേ; ദൈവമേ,
ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു കണ്ണിന്നും വേണ്ടി
ഫെലിസ്ത്യരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ഈ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം എനിക്കു ശക്തി
നല്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 ക്ഷേത്രം
നില്ക്കുന്ന രണ്ടു നടുത്തൂണും ഒന്നു
വലങ്കൈകൊണ്ടും മറ്റേതു ഇടങ്കൈകൊണ്ടും
ശിംശോൻ പിടിച്ചു അവയോടു ചാരി: 30 ഞാൻ
ഫെലിസ്ത്യരോടുകൂടെ മരിക്കട്ടെ എന്നു ശിംശോൻ
പറഞ്ഞു ശക്തിയോടെ കുനിഞ്ഞു; ഉടനെ
ക്ഷേത്രം അതിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും
സകലജനത്തിന്റെയും മേൽ വീണു. അങ്ങനെ
അവൻ മരണസമയത്തുകൊന്നവർ ജീവകാലത്തു
കൊന്നവരെക്കാൾ അധികമായിരുന്നു. 31 അവന്റെ
സഹോദരന്മാരും പിതൃഭവനമൊക്കെയും
ചെന്നു അവനെ എടുത്തു സോരെക്കും
എസ്തായോലിന്നും മദ്ധ്യേ അവന്റെ
അപ്പനായ മാനോഹയുടെ ശ്മശാനസ്ഥലത്തു

അടക്കംചെയ്തു. അവൻ യിസ്രായേലിന്നു ഇരുപതു സംവത്സരം ന്യായപാലനം ചെയ്തിരുന്നു.
17 എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ മീഖാവു എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 അവൻ തന്റെ അമ്മയോടു: നിനക്കു കളവുപോയതും നീ ഒരു ശപഥം ചെയ്തു ഞാൻ കേൾക്കെ പറഞ്ഞതുമായ ആയിരത്തൊരുനൂറു വെള്ളിപ്പണം ഇതാ, എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു; ഞാനാകുന്നു അതു എടുത്തതു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ മകനേ, നീ യഹോവയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു അവന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു.
3 അവൻ ആ ആയിരത്തൊരുനൂറു വെള്ളിപ്പണം അമ്മെക്കു മടക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മ: കൊത്തുപണിയും വാർപ്പുപണിയുമായ ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഞാൻ ഈ വെള്ളി എന്റെ മകന്നുവേണ്ടി യഹോവെക്കു നേർന്നിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ അതു നിനക്കു മടക്കിത്തരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവൻ വെള്ളി തന്റെ അമ്മെക്കു മടക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മ ഇരുനൂറു വെള്ളിപ്പണം എടുത്തു തട്ടാന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു; അവൻ അതുകൊണ്ടു കൊത്തുപണിയും വാർപ്പുപണിയുമായ ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി; അതു മീഖാവിന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
5 മീഖാവിന്നു ഒരു ദേവമന്ദിരം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഒരു ഏഫോദും ഗൃഹബിംബവും ഉണ്ടാക്കിച്ചു തന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ കരപൂരണം കഴിച്ചു; അവൻ അവന്റെ പുരോഹിതനായ്തീർന്നു.
6

അക്കാലത്തു യിസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലായിരുന്നു;
ഓരോരുത്തൻ ബോധിച്ചതു പോലെ നടന്നു.
7 യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്-ലേഹെമ്യനായി
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽനിന്നു വന്നിരുന്ന ഒരു
യുവാവു ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ലേവ്യനും അവിടെ
വന്നുപാൎത്തവനുമത്രേ. 8 തരംകിട്ടുന്നേടത്തു
ചെന്നു പാൎപ്പാൻ വേണ്ടി അവൻ യെഹൂദയിലെ
ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണം വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു തന്റെ
പ്രയാണത്തിൽ എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ മീഖാവിന്റെ
വീടുവരെ എത്തി. 9 മീഖാവു അവനോടു: നീ
എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ
യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നു വരുന്ന
ഒരു ലേവ്യൻ ആകുന്നു; തരം കിട്ടുന്നേടത്തു
പാൎപ്പാൻ പോകയാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
10 മീഖാവു അവനോടു: നീ എന്നോടുകൂടെ പാൎത്തു
എനിക്കു പിതാവും പുരോഹിതനുമായിരിക്ക;
ഞാൻ നിനക്കു ആണ്ടിൽ പത്തു വെള്ളിപ്പണവും
ഉടുപ്പും ഭക്ഷണവും തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ലേവ്യൻ അകത്തു ചെന്നു. 11
അവനോടുകൂടെ പാൎപ്പാൻ ലേവ്യന്നു സമ്മതമായി;
ആ യുവാവു അവന്നു സ്വന്തപുത്രന്മാരിൽ
ഒരുത്തനെപ്പോലെ ആയ്തീൎന്നു. 12 മീഖാവു
ലേവ്യനെ കരപൂരണം കഴിപ്പിച്ചു; യുവാവു
അവന്നു പുരോഹിതനായ്തീൎന്നു മീഖാവിന്റെ
വീട്ടിൽ പാൎത്തു. 13 ഒരു ലേവ്യൻ എനിക്കു
പുരോഹിതനായിരിക്കയാൽ യഹോവ എനിക്കു
നന്മചെയ്യുമെന്നു ഇപ്പോൾ തീൎച്ചതന്നേ എന്നു
മീഖാവു പറഞ്ഞു.

18 അക്കാലത്തു യിസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലായിരുന്നു.
ദാൻഗോത്രക്കാർ അക്കാലം തങ്ങൾക്കു
കുടിപാർപ്പാൻ ഒരു അവകാശം അന്വേഷിച്ചു;
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
അവക്കു അന്നുവരെ അവകാശം
സ്വാധീനമായ്വന്നിരുന്നില്ല. 2 അങ്ങനെയിരിക്കേ
ദേശം ഒറ്റുനോക്കി പരിശോധിക്കേണ്ടതിന്നു
ദാന്യർ തങ്ങളുടെ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു
കൂട്ടത്തിൽ പരാക്രമശാലികളായ അഞ്ചുപേരെ
സോരയിൽനിന്നും എസ്തായോലിൽ നിന്നും
അയച്ചു, അവരോടു: നിങ്ങൾ ചെന്നു ദേശം
ശോധനചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവർ
എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ മീഖാവിന്റെ വീടുവരെ എത്തി
രാത്രി അവിടെ പാർത്തു. മീഖാവിന്റെ വീട്ടിന്നരികെ
എത്തിയപ്പോൾ അവർ ആ ലേവ്യയുവാവിന്റെ
ശബ്ദം കേട്ടറിഞ്ഞു അവിടെ കയറിച്ചെന്നു
അവനോടു: നിന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു
ആർ? നീ ഇവിടെ എന്തു ചെയ്യുന്നു? നിനക്കു
ഇവിടെ എന്തു കിട്ടും എന്നു ചോദിച്ചു. 4 അവൻ
അവരോടു: മീഖാവു എനിക്കു ഇന്നിന്നതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെ ശമ്പളത്തിന്നു
നിർത്തി; ഞാൻ അവന്റെ പുരോഹിതൻ ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവർ അവനോടു:
ഞങ്ങൾ പോകുന്ന യാത്ര ശുഭമാകുമോ എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തോടു ചോദിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 പുരോഹിതൻ അവരോടു:
സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ; നിങ്ങൾ
പോകുന്ന യാത്ര യഹോവെക്കു സമ്മതം തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അങ്ങനെ ആ അഞ്ചു

പുരുഷന്മാരും പുറപ്പെട്ടു ലയീശിലേക്കു ചെന്നു;
അവിടത്തെ ജനം സീദോന്യരെപ്പോലെ സ്വൈരവും
സ്വസ്ഥതയും ഉള്ളവരായി നിർഭയം വസിക്കുന്നു;
യാതൊരു കാര്യത്തിലും അവക്കു ദോഷം
ചെയ്‌വാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവൻ ദേശത്തു ആരുമില്ല;
അവർ സീദോന്യക്കു അകലെ പാക്കുന്നു;
മറ്റുള്ള മനുഷ്യരുമായി അവക്കു സംസർഗ്ഗവുമില്ല
എന്നു കണ്ടു. 8 പിന്നെ അവർ സോരയിലും
എസ്താവോലിലും തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു; സഹോദരന്മാർ അവരോടു:
നിങ്ങൾ എന്തു വർത്തമാനം കൊണ്ടുവരുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവർ: എഴുന്നേല്പിൻ;
നാം അവരുടെ നേരെ ചെല്ലുക; 9 ആ ദേശം
ബഹുവിശേഷം എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ അനങ്ങാതിരിക്കുന്നതു എന്തു? ആ ദേശം
കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു പോകുവാൻ മടിക്കരുതു.
10 നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ നിർഭയമായിരിക്കുന്ന ഒരു
ജനത്തെ കാണും; ദേശം വിശാലമാകുന്നു; ദൈവം
അതു നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു; അതു
ഭൂമിയിലുള്ള യാതൊന്നിന്നും കുറവില്ലാത്ത സ്ഥലം
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അനന്തരം സോരയിലും
എസ്താവോലിലും ഉള്ള ദാൻഗോത്രക്കാരിൽ
അറുനൂറു പേർ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു. 12 അവർ ചെന്നു യെഹൂദയിലെ കിര്യത്ത്-
യയാരീമിൽ പാളയം ഇറങ്ങി; അതുകൊണ്ടു
ആ സ്ഥലത്തിന്നു ഇന്നുവരെയും മഹനേ-
ദാൻ എന്നു പേർ പറയുന്നു; അതു കിര്യത്ത്-
യയാരീമിന്റെ പിൻവശത്തു ഇരിക്കുന്നു. 13
അവിടെനിന്നു അവർ എഫ്രയീംമലനാട്ടിലേക്കു

ചെന്നു മീഖാവിന്റെ വീട്ടിന്നരികെ എത്തി. 14
അപ്പോൾ ലയീശ് ദേശം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ
പോയിരുന്ന ആ അഞ്ചു പുരുഷന്മാരും തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരോടു: ഈ വീടുകളിൽ ഒരു
ഏഫോദും ഒരു ഗൃഹബിംബവും കൊത്തുപണിയും
വാർപ്പുപണിയുമായ ഒരു വിഗ്രഹവും ഉണ്ടു
എന്നു അറിഞ്ഞുവോ? ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ചെയ്യേണ്ടതു എന്തെന്നു വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ.
15 അവർ അങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞു മീഖാവിന്റെ
വീട്ടിനോടു ചേർന്ന ലേവ്യയുവാവിന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു അവനോടു കുശലം ചോദിച്ചു. 16
യുദ്ധസന്നദ്ധരായ ദാന്യർ അറുനൂറുപേരും
വാതില്ക്കൽ നിന്നു. 17 ദേശം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ
പോയിരുന്നവർ അഞ്ചുപേരും അകത്തുകടന്നു
കൊത്തുപണിയായ വിഗ്രഹവും ഏഫോദും
ഗൃഹബിംബവും വാർപ്പുപണിയായ വിഗ്രഹവും
എടുത്തു; പുരോഹിതൻ യുദ്ധസന്നദ്ധരായ
അറുനൂറുപേരുടെ അടുക്കൽ നിന്നിരുന്നു.
18 ഇവർ മീഖാവിന്റെ വീട്ടിന്നകത്തു കടന്നു
കൊത്തുപണിയായ വിഗ്രഹവും ഏഫോദും
ഗൃഹബിംബവും വാർപ്പുപണിയായ വിഗ്രഹവും
എടുത്തപ്പോൾ പുരോഹിതൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 19
അവർ അവനോടു: മിണ്ടരുതു; നിന്റെ വായ്
പൊത്തി ഞങ്ങളോടു കൂടെ വന്നു ഞങ്ങൾക്കു
പിതാവും പുരോഹിതനുമായിരിക്ക; ഒരുവന്റെ
വീട്ടിന്നു മാത്രം പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നതോ
യിസ്രായേലിൽ ഒരു ഗോത്രത്തിന്നും കുലത്തിന്നും
പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നതോ ഏതു നിനക്കു

നല്ലതു എന്നു ചോദിച്ചു. 20 അപ്പോൾ
പുരോഹിതന്റെ മനം തെളിഞ്ഞു; അവൻ ഏഫോദും
ഗൃഹബിംബവും കൊത്തുപണിയായ വിഗ്രഹവും
എടുത്തു പടജ്ജനത്തിന്റെ നടുവിൽ നടന്നു. 21
ഇങ്ങനെ അവർ പുറപ്പെട്ടു കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും
ആടുമാടുകളെയും സമ്പത്തുകളെയും തങ്ങളുടെ
മുമ്പിലാക്കി പ്രയാണം ചെയ്തു. 22 അവർ
മീഖാവിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കുറെ ദൂരത്തായപ്പേൾ
മീഖാവിന്റെ വീട്ടിനോടു ചേർന്ന വീടുകളിലുള്ളവർ
ഒരുമിച്ചുകൂടി ദാന്യരെ പിന്തുടന്നു. 23
അവർ ദാന്യരെ കൂകിവിളിച്ചപ്പോൾ അവർ
തിരിഞ്ഞുനോക്കി മീഖാവിനോടു: നീ ഇങ്ങനെ
ആൾക്കൂട്ടത്തോടുകൂടെ വരുവാൻ എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 24 ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയ എന്റെ
ദേവന്മാരെയും എന്റെ പുരോഹിതനെയും
നിങ്ങൾ അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു; ഇനി
എനിക്കു എന്തുള്ളു? നിനക്കു എന്തു എന്നു
നിങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 25 ദാന്യർ അവനോടു:
നിന്റെ ഒച്ച ഇവിടെ കേൾക്കരുതു: അല്ലെങ്കിൽ
ദ്വേഷ്യക്കാർ നിങ്ങളോടു കയർത്തിട്ടു നിന്റെ ജീവനും
നിന്റെ വീട്ടുകാരുടെ ജീവനും നഷ്ടമാകുവാൻ നീ
സംഗതിവരുത്തും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ
ദാന്യർ തങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോയി; അവർ തന്നിലും
ബലവാന്മാർ എന്നു മീഖാവു കണ്ടു വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു. 27 മീഖാവു തീർപ്പിച്ചവയെയും
അവന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന പുരോഹിതനെയും
അവർ കൊണ്ടുപോയി, ലയീശിൽ സ്വൈരവും
നിർഭയവുമായിരുന്ന ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി

അവരെ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വെട്ടി, പട്ടണം
തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 28 അതു സീദോന്നു
അകലെ ആയിരുന്നു; മറ്റു മനുഷ്യരുമായി അവക്കു
സംസർഗ്ഗം ഇല്ലായ്കയാൽ അവരെ വിടുവിപ്പാൻ
ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു ബേത്ത്-രെഹോബ്
താഴ്വരയിൽ ആയിരുന്നു. അവർ പട്ടണം വീണ്ടും
പണിതു അവിടെ കുടിപാർക്കയും 29 യിസ്രായേലിന്നു
ജനിച്ച തങ്ങളുടെ പിതാവായ ദാന്റെ പേരിൻ
പ്രകാരം നഗരത്തിന്നു ദാൻ എന്നു പേരിടുകയും
ചെയ്തു; പണ്ടു ആ പട്ടണത്തിന്നു ലയീശ് എന്നു
പേർ ആയിരുന്നു. 30 ദാന്യർ കൊത്തുപണിയായ
ആ വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു; മോശെയുടെ മകനായ
ഗേർശോമിന്റെ മകൻ യോനാഥാനും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും ആ ദേശത്തിന്റെ പ്രവാസകാലംവരെ
ദാൻഗോത്രക്കാർക്കു പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു. 31
ദൈവത്തിന്റെ ആലയം ശീലോവിൽ ആയിരുന്ന
കാലത്തൊക്കെയും മീഖാവു തീർപ്പിച്ച വിഗ്രഹം
അവർ വെച്ചു പൂജിച്ചുപോന്നു.

19 യിസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലാത്ത ആ കാലത്തു
എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ ഉൾപ്രദേശത്തു വന്നു
പാർത്തിരുന്ന ഒരു ലേവ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നു ഒരു
വെപ്പാട്ടിയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. 2 അവന്റെ വെപ്പാട്ടി
അവനോടു ദ്രോഹിച്ചു വ്യഭിചാരം ചെയ്തു
അവനെ വിട്ടു യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിൽ
തന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ പോയി നാലു
മാസത്തോളം അവിടെ പാർത്തു. 3 അവളുടെ
ഭർത്താവു പുറപ്പെട്ടു അവളോടു നല്ലവാക്കു
പറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അവളെ

അന്വേഷിച്ചുചെന്നു; അവനോടുകൂടെ ഒരു
ബാല്യക്കാരനും രണ്ടു കഴുതയും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൾ അവനെ തന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
കൈക്കൊണ്ടു; യുവതിയുടെ അപ്പൻ അവനെ
കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ വരവിങ്കൽ സന്തോഷിച്ചു. 4
യുവതിയുടെ അപ്പനായ അവന്റെ അമ്മാവിയപ്പൻ
അവനെ പാപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ മൂന്നു ദിവസം
അവനോടുകൂടെ പാർത്തു. അവർ തിന്നുകുടിച്ചു
അവിടെ രാപാർത്തു. 5 നാലാം ദിവസം അവൻ
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ
ഭാവിച്ചപ്പോൾ യുവതിയുടെ അപ്പൻ മരുമകനോടു:
അല്പം വല്ലതും കഴിച്ചിട്ടു പോകാമല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 അങ്ങനെ അവർ ഇരുന്നു രണ്ടുപേരും
കൂടെ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്തു;
യുവതിയുടെ അപ്പൻ അവനോടു: ദയചെയ്തു
രാപാർത്തു സുഖിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അവൻ പോകേണ്ടതിന്നു എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ
അവന്റെ അമ്മാവിയപ്പൻ അവനെ നിബ്ബന്ധിച്ചു;
ആ രാത്രിയും അവൻ അവിടെ പാർത്തു. 8
അഞ്ചാം ദിവസം അവൻ പോകേണ്ടതിന്നു
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ യുവതിയുടെ
അപ്പൻ: അല്പം വല്ലതും കഴിച്ചിട്ടു വെയിലാറുംവരെ
താമസിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
രണ്ടുപേരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 9 പിന്നെ അവനും
അവന്റെ വെപ്പാട്ടിയും ബാല്യക്കാരനും
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ യുവതിയുടെ അപ്പനായ അവന്റെ
അമ്മാവിയപ്പൻ അവനോടു: ഇതാ, നേരം
അസ്തമിപ്പാറായി, ഈ രാത്രിയും താമസിക്ക;
നേരം വൈകിയല്ലോ; രാപാർത്തു സുഖിക്ക; നാളെ

അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിലേക്കു പോകാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 എന്നാൽ അന്നും രാപാർപ്പാൻ
മനസ്സില്ലാതെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു;
യെരൂശലേമെന്ന യെബൂസിന്നു സമീപം
എത്തി; കോപ്പിട്ട രണ്ടു കഴുതയും അവന്റെ
വെപ്പാട്ടിയും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 11
അവൻ യെബൂസിന്നു സമീപം എത്തിയപ്പോൾ
നേരം നന്നാവൈകിയിരുന്നു; ബാല്യക്കാരൻ
യജമാനനോടു: നാം ഈ യെബൂസ്യനഗരത്തിൽ
കയറി രാപാർക്കരുതോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12
യജമാനൻ അവനോടു: യിസ്രായേൽമക്കളില്ലാത്ത
ഈ അന്യനഗരത്തിൽ നാം കയറരുതു; നമുക്കു
ഗിബെയയിലേക്കു പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അവൻ പിന്നെയും തന്റെ ബാല്യക്കാരനോടു:
നമുക്കു ഈ ഊരുകളിൽ ഒന്നിൽ ഗിബെയയിലോ
രാമയിലോ രാപാർക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അങ്ങനെ അവൻ മുമ്പോട്ടു പോയി
ബെന്യാമീൻദേശത്തിലെ ഗിബെയെക്കു സമീപം
എത്തിയപ്പോൾ സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു. 15 അവർ
ഗിബെയയിൽ രാപാർപ്പാൻ കയറി; അവൻ ചെന്നു
നഗരവീഥിയിൽ ഇരുന്നു; രാപാർക്കേണ്ടതിന്നു
അവരെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊൾവാൻ ആരെയും
കണ്ടില്ല. 16 അനന്തരം ഇതാ, ഒരു വൃദ്ധൻ
വൈകുന്നേരം വേലകഴിഞ്ഞിട്ടു വയലിൽനിന്നു
വരുന്നു; അവൻ എഫ്രയീംമലനാട്ടുകാരനും
ഗിബെയയിൽ വന്നു പാർക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു;
ആ ദേശക്കാരോ ബെന്യാമീന്യർ ആയിരുന്നു.
17 വൃദ്ധൻ തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ
നഗരവീഥിയിൽ വഴിയാത്രക്കാരനെ കണ്ടു: നീ

എവിടെനിന്നു വരുന്നു? എവിടേക്കു പോകുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അതിന്നു അവൻ: ഞങ്ങൾ
യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നു
എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ ഉൾപ്രദേശത്തേക്കു
പോകുന്നു; ഞാൻ അവിടത്തുകാരൻ ആകുന്നു;
ഞാൻ യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിനോളം
പോയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കു പോകയാകുന്നു; എന്നെ വീട്ടിൽ
കൈക്കൊൾവാൻ ഇവിടെ ആരും ഇല്ല. 19
ഞങ്ങളുടെ കഴുതകൾക്കു വൈക്കോലും
തീനും ഉണ്ടു; എനിക്കും നിന്റെ ദാസിക്കും
അടിയങ്ങളോടുകൂടെയുള്ള ബാല്യക്കാരന്നും
അപ്പവും വീഞ്ഞും കൈവശം ഉണ്ടു, ഒന്നിന്നും
കുറവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അതിന്നു വൃദ്ധൻ:
നിനക്കു സമാധാനം; നിനക്കു വേണ്ടതൊക്കെയും
ഞാൻ തരും; വീഥിയിൽ രാപാർക്കമാത്രമരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു, 21 അവനെ തന്റെ വീട്ടിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കഴുതകൾക്കു തീൻ
കൊടുത്തു; അവരും കാലുകൾ കഴുകി
ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിച്ചു. 22 ഇങ്ങനെ അവർ
സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പട്ടണത്തിലെ ചില
നീചന്മാർ വീടു വളഞ്ഞു വാതിലിന്നു മുട്ടി: നിന്റെ
വീട്ടിൽ വന്നിരിക്കുന്ന പുരുഷനെ പുറത്തു
കൊണ്ടുവാ; ഞങ്ങൾ അവനെ ഭോഗിക്കട്ടെ എന്നു
വീട്ടുടയവനായ വൃദ്ധനോടു പറഞ്ഞു. 23
വീട്ടുടയവനായ പുരുഷൻ അവരുടെ അടുക്കൽ
പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു: അരുതേ, എന്റെ
സഹോദരന്മാരേ, ഇങ്ങനെ ദോഷം ചെയ്യരുതേ; ഈ
ആൾ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിരിക്കകൊണ്ടു

ഈ വഷളത്വം പ്രവൎത്തിക്കരുതേ. 24 ഇതാ,
കന്യകയായ എന്റെ മകളും ഈയാളുടെ
വെപ്പാട്ടിയും ഇവിടെ ഉണ്ടു; അവരെ ഞാൻ
പുറത്തു കൊണ്ടുവരാം; അവരെ എടുത്തു
നിങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ അവരോടു
ചെയ്വിൻ; ഈ ആളോടോ ഈവക വഷളത്വം
പ്രവൎത്തിക്കരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ
അവർ അവനെ കൂട്ടാക്കിയില്ല; ആകയാൽ ആ
പുരുഷൻ തന്റെ വെപ്പാട്ടിയെ പിടിച്ചു അവളെ
അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്താക്കിക്കൊടുത്തു,
അവർ അവളെ പുണൎന്നു; രാത്രി മുഴുവനും
പ്രഭാതംവരെ അവളെ ബലാല്ക്കാരം ചെയ്തു;
നേരം വെളുപ്പാറായപ്പോൾ അവളെ വിട്ടുപോയി. 26
പ്രഭാതത്തിങ്കൽ സ്ത്രീ വന്നു തന്റെ യജമാനൻ
പാൎത്ത ആ പുരുഷന്റെ വീട്ടുവാതില്ക്കൽ
വീണുകിടന്നു. 27 അവളുടെ യജമാനൻ രാവിലെ
എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു തന്റെ വഴിക്കു
പോകുവാൻ പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഇതാ,
അവന്റെ വെപ്പാട്ടി വീട്ടുവാതില്ക്കൽ കൈ
ഉമ്മരപ്പടിമേലായി വീണുകിടക്കുന്നു. 28 അവൻ
അവളോടു: എഴുന്നേല്ക്ക, നാം പോക എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിന്നു മറുപടി ഉണ്ടായില്ല. അവൻ
അവളെ കഴുതപ്പുറത്തു വെച്ചു പുറപ്പെട്ടു തന്റെ
സ്ഥലത്തേക്കു പോയി, 29 വീട്ടിൽ എത്തിയശേഷം
ഒരു കത്തിയെടുത്തു അംഗമംഗമായി തന്റെ
വെപ്പാട്ടിയെ പന്ത്രണ്ടു ഖണ്ഡമാക്കി വിഭാഗിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ സകലദിക്കുകളിലും
കൊടുത്തയച്ചു. 30 അതു കണ്ടവർ എല്ലാവരും:
യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു

പുറപ്പെട്ടുവന്ന നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും
ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തി നടന്നിട്ടില്ല, കണ്ടിട്ടുമില്ല;
ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ആലോചിച്ചു അഭിപ്രായം
പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 അനന്തരം യിസ്രായേൽമക്കൾ ഒക്കെയും
പുറപ്പെട്ടു ദാൻമുതൽ ബേർ-ശേബവരെയും
ഗിലെയാദ്ദേശത്തും ഉള്ള സഭയൊക്കെയും
ഏകമനസ്സോടെ മിസ്പയിൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ വന്നുകൂടി. 2 യിസ്രായേലിന്റെ
സകലഗോത്രങ്ങളുമായ സർവ്വജനത്തിന്റെയും
പ്രധാനികളും ആയുധപാണികളായ നാലുലക്ഷം
കാലാളും ദൈവത്തിന്റെ ജനസംഘത്തിൽ
വന്നുനിന്നു- 3 യിസ്രായേൽ മക്കൾ മിസ്പയിലേക്കു
പോയി എന്നു ബെന്യാമീന്യർ കേട്ടു.- അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽമക്കൾ: ഈ ദോഷം എങ്ങിനെ
സംഭവിച്ചു എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു 4
കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവായ ലേവ്യൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാനും എന്റെ വെപ്പാട്ടിയും
ബെന്യാമീൻ ദേശത്തു ഗിബെയയിൽ രാപാർപ്പാൻ
ചെന്നു. 5 എന്നാറെ ഗിബെയാനിവാസികൾ എന്റെ
നേരെ എഴുന്നേറ്റു രാത്രിയിൽ എന്റെ നിമിത്തം
വീടുവളഞ്ഞു എന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു;
എന്റെ വെപ്പാട്ടിയെ അവർ ബലാല്ക്കാരം
ചെയ്തതിനാൽ അവൾ മരിച്ചുപോയി. 6 അവർ
യിസ്രായേലിൽ ദുഷ്കർമ്മവും വഷളത്വവും
പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ വെപ്പാട്ടിയെ
ഖണ്ഡംഖണ്ഡമാക്കി യിസ്രായേലിന്റെ
അവകാശദേശത്തൊക്കെയും കൊടുത്തയച്ചു. 7
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും യിസ്രായേല്യരല്ലോ; ഇതിൽ

നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവും ആലോചനയും
പറവിൻ. 8 അപ്പോൾ സർവ്വജനവും ഒന്നായിട്ടു
എഴുന്നേറ്റു പറഞ്ഞതു: നമ്മിൽ ആരും
തന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു പോകരുതു;
ആരും വീട്ടിലേക്കു തിരികയുമരുതു. 9 നാം
ഇപ്പോൾ ഗിബെയയോടു ചെയ്യേണ്ടുന്ന
കാര്യമാവിതു: നാം അതു സംബന്ധിച്ചു
ചീട്ടിടേണം; 10 അവർ യിസ്രായേലിൽ പ്രവർത്തിച്ച
സകലവഷളത്വത്തിന്നും പകരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ജനം ഗിബെയയിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ അവർക്കു
വേണ്ടി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പോയി
കൊണ്ടുവരുവാൻ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ
നൂറ്റിൽ പത്തുപേരെയും ആയിരത്തിൽ
നൂറുപേരെയും പതിനായിരത്തിൽ
ആയിരംപേരെയും എടുക്കേണം. 11 അങ്ങനെ
യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും ആ പട്ടണത്തിന്നു
വിരോധമായി ഏകമനസ്സോടെ യോജിച്ചു. 12
പിന്നെ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾ ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രത്തിലെങ്ങും ആളയച്ചു: നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ദോഷം നടന്നതു
എന്തു? 13 ഗിബെയയിലെ ആ നീചന്മാരെ
ഞങ്ങൾ കൊന്നു യിസ്രായേലിൽനിന്നു
ദോഷം നീക്കിക്കളയേണ്ടതിന്നു അവരെ
ഏല്പിച്ചു തരുവിൻ എന്നു പറയിച്ചു.
ബെന്യാമീന്യരോ യിസ്രായേൽമക്കളായ തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരുടെ വാക്കു കേട്ടനുസരിപ്പാൻ
മനസ്സില്ലാതെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു
14 യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടത്തക്കവണ്ണം
തങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ഗിബെയയിൽ

വന്നുകൂടി. 15 അന്നു ഗിബെയാനിവാസികളിൽ
എണ്ണിത്തിരിച്ച എഴുനൂറു വിരുതന്മാരെ കൂടാതെ
പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന ബെന്യാമീന്യർ
ഇരുപത്താറയിരം ആയുധപാണികൾ ഉണ്ടെന്നു
എണ്ണം കണ്ടു. 16 ഈ ജനത്തിലെല്ലാം ഇടത്തു
കയ്യന്മാരായ എഴുനൂറു വിരുതന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവർ എല്ലാവരും ഒരു രോമത്തിന്നുപോലും
ഏറുപിഴെക്കാത്ത കവിണക്കാർ ആയിരുന്നു. 17
ബെന്യാമീൻ ഒഴികെയുള്ള യിസ്രായേല്യരോ
നാലുലക്ഷം ആയുധപാണികൾ ആയിരുന്നു;
അവർ എല്ലാവരും യോദ്ധാക്കൾ തന്നേ. 18
അനന്തരം യിസ്രായേൽമക്കൾ പുറപ്പെട്ടു
ബേഥേലിലേക്കു ചെന്നു: ബെന്യാമീന്യരോടു
പടവെട്ടുവാൻ ഞങ്ങളിൽ ആർ മുമ്പനായി
ചെല്ലേണ്ടു എന്നു ദൈവത്തോടു അരുളപ്പാടു
ചോദിച്ചു. യെഹൂദാ മുമ്പനായി ചെല്ലട്ടെ എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു. 19 അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു
ഗിബെയെക്കു നേരെ പാളയം ഇറങ്ങി. 20
യിസ്രായേല്യർ ബെന്യാമീന്യരോടു യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടു ഗിബെയയിൽ അവരുടെ
നേരെ അണിനിരന്നു. 21 ബെന്യാമീന്യരോ
ഗിബെയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യിസ്രായേല്യരിൽ
ഇരുപത്തീരായിരംപേരെ അന്നു സംഹരിച്ചു
വീഴിച്ചു. 22 യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ ചെന്നു സന്ധ്യവരെ കരഞ്ഞു:
ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ ബെന്യാമീന്യരോടു
ഞങ്ങൾ ഇനിയും യുദ്ധത്തിന്നു പോകേണമോ
എന്നു യഹോവയോടുചോദിച്ചു. അവരുടെ നേരെ

ചെല്ലുവിൻ എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.
23 അങ്ങനെ യിസ്രായേല്യരായ പടജ്ജനം
ധൈര്യപ്പെട്ടു ഒന്നാം ദിവസം അണിനിരന്ന
സ്ഥലത്തുതന്നേ പിന്നെയും പടെക്കു
അണിനിരന്നു. 24 യിസ്രായേൽമക്കൾ
രണ്ടാം ദിവസവും ബെന്യാമീന്യരോടു
അടുത്തു. 25 ബെന്യാമീന്യർ രണ്ടാം ദിവസവും
ഗിബെയയിൽനിന്നു അവരുടെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു യിസ്രായേൽമക്കളിൽ പിന്നെയും
പതിനെണ്ണായിരംപേരെ സംഹരിച്ചു വീഴിച്ചു; അവർ
എല്ലാവരും യോദ്ധാക്കൾ ആയിരുന്നു. 26 അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഒക്കെയും സവ്വജനവും
കയറി ബേഥേലിലേക്കു ചെന്നു; അവിടെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു
അന്നു സന്ധ്യവരെ ഉപവസിച്ചുപാത്തു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹോമയാഗങ്ങളും
സമാധാനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചു. 27 പിന്നെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവയോടു ചോദിച്ചു;
അക്കാലത്തു ദൈവത്തിന്റെ നിയമപെട്ടകം
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 28 അഹരോന്റെ മകനായ
എലെയാസാരിന്റെ മകൻ ഫീനെഹാസ് ആയിരുന്നു
അക്കാലത്തു തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നിരുന്നതു.
ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ ബെന്യാമീന്യരോടു
ഞങ്ങൾ ഇനിയും പടയെടുക്കേണമോ?
ഒഴിഞ്ഞുകളയേണമോ എന്നു അവർ
ചോദിച്ചതിന്നു: ചെല്ലുവിൻ; നാളെ ഞാൻ അവരെ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തു. 29 അങ്ങനെ യിസ്രായേല്യർ
ഗിബെയെക്കു ചുറ്റും പതിയിരിപ്പുകാരെ

ആക്കി. 30 യിസ്രായേൽമക്കൾ മൂന്നാം
ദിവസവും ബെന്യാമീന്യരുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഗിബെയയുടെ നേരെ
പടെക്കു അണിനിരന്നു. 31 ബെന്യാമീന്യർ
പടജ്ജനത്തിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു പട്ടണം വിട്ടു
പുറത്തായി; ബേഥേലിലേക്കും വയലിൽക്കൂടി
ഗിബെയയിലേക്കും പോകുന്ന രണ്ടു
പെരുവഴികളിൽവെച്ചു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ
പടജ്ജനത്തിൽ ചിലരെ വെട്ടിത്തുടങ്ങി;
യിസ്രായേലിൽ ഏകദേശം മുപ്പതുപേരെ കൊന്നു.
32 അവർ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
തോറ്റോടുന്നു എന്നു ബെന്യാമീന്യർ പറഞ്ഞു.
യിസ്രായേൽമക്കളോ: നാം ഓടി അവരെ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പെരുവഴികളിലേക്കു
ആകർഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. 33
യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബാൽ-താമാരിൽ
പടെക്കു അണിനിരന്നു; യിസ്രായേല്യരുടെ
പതിയിരിപ്പുകാരം ഗിബെയയുടെ പുല്പുറത്തു
തങ്ങൾ ഇരുന്നേടത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 34
എല്ലായിസ്രായേലിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന
പതിനായിരംപേർ ഗിബെയയുടെ നേരെ
ചെന്നു; പട കഠിനമായി മുറുകി; എങ്കിലും
ആപത്തു അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ
അറിഞ്ഞില്ല. 35 യഹോവ ബെന്യാമീന്യരെ
യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽ തോല്ക്കുമാറാക്കി;
അന്നു യിസ്രായേൽമക്കൾ ബെന്യമീന്യരിൽ
ഇരുപത്തയ്യായിരത്തൊരുനൂറുപേരെ സംഹരിച്ചു;
അവർ എല്ലാവരും ആയുധപാണികൾ ആയിരുന്നു.

36 ഇങ്ങനെ ബെന്യാമീന്യർ തങ്ങൾ തോറ്റു എന്നു
കണ്ടു; എന്നാൽ യിസ്രായേല്യർ ഗിബെയെക്കരികെ
ആക്കിയിരുന്ന പതിയിരിപ്പുകാരെ
വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ബെന്യാമീന്യക്കു
സ്ഥലം കൊടുത്തു. 37 ഉടനെ പതിയിരിപ്പുകാർ
ഗിബെയയിൽ പാഞ്ഞുകയറി; പതിയിരിപ്പുകാർ
നീളെ നടന്നു പട്ടണത്തെയൊക്കെയും വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. 38
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അടയാളമായിട്ടു ഒരു വലിയ
പുക പൊങ്ങുമാറാക്കേണമെന്നു യിസ്രായേല്യർ
പതിയിരിപ്പുകാരുമായി പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു. 39
യിസ്രായേല്യർ പടയിൽ പിൻവാങ്ങിയപ്പോൾ
ബെന്യാമീന്യർ യിസ്രായേല്യരെ വെട്ടിത്തുടങ്ങി
ഏകദേശം മുപ്പതുപേരെ കൊന്നു; മുൻകഴിഞ്ഞ
പടയിലെപ്പോലെ അവർ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
തോറ്റോടുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 40 എന്നാൽ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അടയാളം ഒരു വലിയ
പുകത്തൂണായി പൊങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ബെന്യാമീന്യർ പിന്നോട്ടു നോക്കി; പട്ടണം
മുഴുവനും ആകാശത്തോളം കത്തിപ്പൊങ്ങുന്നതു
കണ്ടു. 41 യിസ്രായേല്യർ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ
ബെന്യാമീന്യർ തങ്ങൾക്കു ആപത്തു ഭവിച്ചു
എന്നു കണ്ടു. 42 അവർ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള വഴിക്കു
തിരിഞ്ഞു; പട അവരെ പിന്തുടന്നു;
പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവരെ അവർ അതതിന്റെ
മദ്ധ്യേവെച്ചു സംഹരിച്ചു. 43 അവർ ബെന്യാമീന്യരെ
വളഞ്ഞു ഓടിച്ചു ഗിബെയെക്കെതിരെ കിഴക്കു
അവരുടെ വിശ്രാമസ്ഥലത്തുവെച്ചു പിടികൂടി. 44

അങ്ങനെ ബെന്യാമീന്യരിൽ പതിനെണ്ണായിരംപേർ
പട്ടുപോയി; അവർ എല്ലാവരും പരാക്രമശാലികൾ
ആയിരുന്നു. 45 അപ്പോൾ അവർ തിരിഞ്ഞു
മരുഭൂമിയിൽ രിമ്മോൻ പാറെക്കു ഓടി; അവരിൽ
അയ്യായിരംപേരെ പെരുവഴികളിൽവെച്ചു
ഒറ്റയൊറ്റയായി പിടിച്ചു കൊന്നു; മറ്റവരെ
ഗിദോമോളം പിന്തുടൎന്നു അവരിലും രണ്ടായിരം
പേരെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. 46 അങ്ങനെ
ബെന്യാമീന്യരിൽ ആകെ ഇരുപത്തയ്യായിരം
ആയുധപാണികൾ അന്നു പട്ടുപോയി; അവർ
എല്ലാവരും പരാക്രമശാലികൾ തന്നേ. 47 എന്നാൽ
അറുനൂറുപേർ തിരിഞ്ഞു മരുഭൂമിയിൽ രിമ്മോൻ
പാറവരെ ഓടി, അവിടെ നാലു മാസം പാൎത്തു. 48
യിസ്രായേല്യർ പിന്നെയും ബെന്യാമീന്യരുടെ
നേരെ തിരിഞ്ഞു ഓരോ പട്ടണം മുഴുവനെയും
മൃഗങ്ങളെയും കണ്ട സകലത്തെയും വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ സംഹരിച്ചു; അവർ കണ്ട
എല്ലാപട്ടണങ്ങളും തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു.

21 എന്നാൽ നമ്മിൽ ആരും തന്റെ മകളെ ഒരു
ബെന്യാമീന്യന്നു ഭാൎയ്യയായി കൊടുക്കരുതു
എന്നു യിസ്രായേല്യർ മിസ്പയിൽവെച്ചു
ശപഥം ചെയ്തിരുന്നു. 2 ആകയാൽ ജനം
ബേഥേലിൽ ചെന്നു അവിടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ
സന്ധ്യവരെ ഇരുന്നു ഉച്ചത്തിൽ മഹാവിലാപം
കഴിച്ചു: 3 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, ഇന്നു യിസ്രായേലിൽ ഒരു
ഗോത്രം ഇല്ലാതെപോകുവാൻ തക്കവണ്ണം
യിസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 പിറ്റെന്നാൾ ജനം അതികാലത്തു

എഴുന്നേറ്റു അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
അർപ്പിച്ചു. 5 പിന്നെ യിസ്രായേൽമക്കൾ:
എല്ലായിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിലും യഹോവയുടെ
അടുക്കൽ സഭെക്കു വരാതെ ആരെങ്കിലും
ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. മിസ്പയിൽ
യഹോവയുടെ അടുക്കൽ വരാത്തവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം എന്നു അവർ
ഒരു ഉഗ്രശപഥം ചെയ്തിരുന്നു. 6 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ
ബെന്യാമീന്യരെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു:
ഇന്നു യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഒരു ഗോത്രം
അറ്റുപോയിരിക്കുന്നു. 7 ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു
നമ്മുടെ പുത്രിമാരെ ഭാര്യമാരായി കൊടുക്കരുതു
എന്നു നാം യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
സത്യംചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു അവർക്കു ഭാര്യമാരെ
കിട്ടുവാൻ നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
8 യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നു മിസ്പയിൽ
യഹോവയുടെ അടുക്കൽ വരാതെ ആരെങ്കിലും
ഉണ്ടോ എന്നു അവർ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ
ഗിലെയാദിലെ യാബേശിൽ നിന്നു ആരും
പാളയത്തിൽ സഭെക്കു വന്നിട്ടില്ല എന്നു
കണ്ടു. 9 ജനത്തെ എണ്ണിനോക്കിയാറെ
ഗിലെയാദിലെ യാബേശ് നിവാസികളിൽ ആരും
അവിടെ ഇല്ല എന്നു കണ്ടു. 10 അപ്പോൾ സഭ
പരാക്രമശാലികളായ പന്തീരായിരംപേരെ
അവിടേക്കു അയച്ചു അവരോടു കല്പിച്ചതു:
നിങ്ങൾ ചെന്നു ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്
നിവാസികളെ സ്ത്രീകളും പൈതങ്ങളും ഉൾപ്പടെ

വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ കൊല്ലുവിൻ. 11
അതിൽ നിങ്ങൾ പ്രവൎത്തിക്കേണ്ടതു ഇവ്വണ്ണം:
സകലപുരുഷന്മാരെയും പുരുഷനോടുകൂടെ
ശയിച്ച സകലസ്ത്രീകളെയും നിങ്ങൾ
നിൎമ്മൂലമാക്കേണം. 12 അങ്ങനെ ചെയ്തതിൽ
ഗിലെയാദിലെ യാബേശ് നിവാസികളുടെ ഇടയിൽ
പുരുഷനുമായി ശയിച്ചു പുരുഷസംസൎഗ്ഗം
ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത നാനൂറു കന്യകമാരെ കണ്ടെത്തി
അവരെ കനാൻദേശത്തിലെ ശീലോവിൽ
പാളയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. 13 സൎവ്വസഭയും
രിമ്മോൻപാറയിലെ ബെന്യാമീന്യരോടു
സംസാരിച്ചു സമാധാനം അറിയിപ്പാൻ ആളയച്ചു.
14 അപ്പോൾ ബെന്യാമീന്യർ മടങ്ങിവന്നു;
ഗിലെയാദിലെ യാബേശിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽവെച്ചു
അവർ ജീവനോടെ രക്ഷിച്ചിരുന്നവരെ അവൎക്കു
കൊടുത്തു; 15 അവൎക്കു അവരെക്കൊണ്ടു
തികെഞ്ഞില്ല. യഹോവ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ
ഒരു ഛേദം വരുത്തിയിരിക്കകൊണ്ടു ജനം
ബെന്യാമീന്യരെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിച്ചു. 16 ശേഷിച്ചവൎക്കു
സ്ത്രീകളെ കിട്ടേണ്ടതിന്നു നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു സ്ത്രീകൾ
അറ്റുപോയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു സഭയിലെ
മൂപ്പന്മാർ പറഞ്ഞു. 17 യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഒരു
ഗോത്രം നശിച്ചു പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ബെന്യാമീന്യരിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവൎക്കു അവരുടെ
അവകാശം നില്ക്കേണം. 18 എങ്കിലും
നമുക്കു നമ്മുടെ പുത്രിമാരെ അവൎക്കു
ഭാൎയ്യമാരായി കൊടുത്തുകൂടാ; ബെന്യാമീന്യൎക്കു
സ്ത്രീയെ കൊടുക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ

എന്നു യിസ്രായേൽമക്കൾ ശപഥം
ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നും അവർ പറഞ്ഞു.
19 അപ്പോൾ അവർ: ബേഥേലിന്നു വടക്കും
ബേഥേലിൽനിന്നു ശെഖേമിലേക്കു പോകുന്ന
പെരുവഴിക്കു കിഴക്കും ലെബോനെക്കു തെക്കും
ശീലോവിൽ ആണ്ടുതോറും യഹോവയുടെ ഉത്സവം
ഉണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ആകയാൽ
അവർ ബെന്യാമീന്യരോടു: നിങ്ങൾ ചെന്നു
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിൽ പതിയിരിപ്പിൻ. 21
ശീലോവിലെ കന്യകമാർ നിരനിരയായി
നൃത്തംചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടു വരുന്നതു നിങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ഓരോരുത്തൻ ശീലോവിലെ
കന്യകമാരിൽനിന്നു ഭാര്യയെ പിടിച്ചു ബെന്യാമീൻ
ദേശത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു.
22 അവരുടെ അപ്പന്മാരോ ആങ്ങളമാരോ
ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞാൽ
ഞങ്ങൾ അവരോടു: അവരെ ഞങ്ങൾക്കു ദാനം
ചെയ്‌വിൻ; നാം പടയിൽ അവക്കെല്ലാവക്കും
ഭാര്യമാരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നില്ല; നിങ്ങൾ
കുറ്റക്കാരാകുവാൻ നിങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു
അവക്കു കൊടുത്തിട്ടും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു
കൊള്ളാം. 23 ബെന്യാമിന്യർ അങ്ങനെ ചെയ്തു;
നൃത്തംചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെ തങ്ങളുടെ
എണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം പിടിച്ചു, തങ്ങളുടെ
അവകാശത്തിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു
പട്ടണങ്ങളെ വീണ്ടും പണിതു അവയിൽ
പാർത്തു. 24 യിസ്രായേൽമക്കളും ആ കാലത്തു
അവിടം വിട്ടു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ

ഗോത്രത്തിലേക്കും വീട്ടിലേക്കും പോയി; അങ്ങനെ
അവർ അവിടം വിട്ടു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
അവകാശത്തിലേക്കു ചെന്നു. **25** ആ കാലത്തു
യിസ്രായേലിൽ രാജാവില്ലായിരുന്നു; ഓരോരുത്തൻ
തനിക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ നടന്നു.

രൂത്ത്

1 ന്യായാധിപന്മാർ ന്യായപാലനം നടത്തിയ
കാലത്തു ഒരിക്കൽ ദേശത്തു ക്ഷാമം ഉണ്ടായി;
യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിലുള്ള ഒരു
ആൾ തന്റെ ഭാൎയ്യയും രണ്ടു പുത്രന്മാരുമായി
മോവാബ്ദേശത്തു പരദേശിയായി പാൎപ്പാൻ
പോയി. 2 അവന്നു എലീമേലെക്ക് എന്നും
ഭാൎയ്യക്കു നൊവൊമി എന്നും രണ്ടു പുത്രന്മാൎക്കു
മഹ്ലോൻ എന്നും കില്യോൻ എന്നും പേർ. അവർ
യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ളഹെമിൽനിന്നുള്ള
എഫ്രാത്യർ ആയിരുന്നു; അവർ മോവാബ്ദേശത്തു
ചെന്നു അവിടെ താമസിച്ചു. 3 എന്നാൽ
നൊവൊമിയുടെ ഭൎത്താവായ എലീമേലെക്ക് മരിച്ചു;
അവളും രണ്ടു പുത്രന്മാരും ശേഷിച്ചു. 4 അവർ
മോവാബ്യസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഒരുത്തിക്കു
ഒൎപ്പാ എന്നും മറ്റവൾക്കു രൂത്ത് എന്നും പേർ; അവർ
ഏകദേശം പത്തു സംവത്സരം അവിടെ പാൎത്തു. 5
പിന്നെ മഹ്ലോനും കില്യോനും ഇരുവരും മരിച്ചു;
അങ്ങനെ രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഭൎത്താവും കഴിഞ്ഞിട്ടു
ആ സ്ത്രീ മാത്രം ശേഷിച്ചു. 6 യഹോവ തന്റെ
ജനത്തെ സന്ദൎശിച്ചു ആഹാരം കൊടുത്തപ്രകാരം
അവൾ മോവാബ്ദേശത്തുവെച്ചു കേട്ടിട്ടു
മോവാബ്ദേശം വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ തന്റെ
മരുമക്കളോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു. 7 അങ്ങനെ അവൾ
മരുമക്കളുമായി പാൎത്തിരുന്ന സ്ഥലം വിട്ടു
യെഹൂദാദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ
യാത്രയായി. 8 എന്നാൽ നൊവൊമി മരുമക്കൾ
ഇരുവരോടും: നിങ്ങൾ താന്താന്റെ അമ്മയുടെ
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവിൻ; മരിച്ചവരോടും

എന്നോടും നിങ്ങൾ ചെയ്തതുപോലെ യഹോവ
നിങ്ങളോടും ദയചെയ്യുമാറാകട്ടെ. 9 നിങ്ങൾ
താന്താന്റെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ വിശ്രാമം
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ നിങ്ങൾക്കു കൃപ
നല്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ
ചുംബിച്ചു; അവർ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു. 10 അവർ
അവളോടു: ഞങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെ നിന്റെ
ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അതിന്നു നൊവൊമി പറഞ്ഞതു: എന്റെ മക്കളേ,
നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊൾവിൻ; എന്തിന്നു
എന്നോടുകൂടെ പോരുന്നു? നിങ്ങൾക്കു
ഭർത്താക്കന്മാരായിരിപ്പാൻ ഇനി എന്റെ
ഉദരത്തിൽ പുത്രന്മാർ ഉണ്ടോ? 12 എന്റെ
മക്കളേ, മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊൾവിൻ; ഒരു
പുരുഷന്നു ഭാൎയ്യയായിരിപ്പാൻ എനിക്കു പ്രായം
കഴിഞ്ഞുപോയി; അല്ല, അങ്ങനെ ഒരു ആശ
എനിക്കുണ്ടായിട്ടു ഈ രാത്രി തന്നേ ഒരു പുരുഷന്നു
ഭാൎയ്യയായി പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചാലും 13 അവക്കു
പ്രായമാകുവോളം നിങ്ങൾ അവക്കായിട്ടു
കാത്തിരിക്കുമോ? നിങ്ങൾ ഭർത്താക്കന്മാരെ
എടുക്കാതെ നില്ക്കുമോ? അതു വേണ്ടാ,
എന്റെ മക്കളേ; യഹോവയുടെ കൈ എനിക്കു
വിരോധമായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ നിങ്ങളെ
വിചാരിച്ചു ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. 14
അവർ പിന്നെയും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു; ഒൎപ്പാ
അമ്മാവിയമ്മയെ ചുംബിച്ചു പിരിഞ്ഞു; രൂത്തോ
അവളോടു പറ്റിനിന്നു. 15 അപ്പോൾ അവൾ: നിന്റെ
സഹോദരി തന്റെ ജനത്തിന്റെയും തന്റെ
ദേവന്റെയും അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോയല്ലോ;

നീയും നിന്റെ സഹോദരിയുടെ പിന്നാലെ
പൊയ്ക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതിന്നു
രൂത്ത്: നിന്നെ വിട്ടുപിരിവാനും നിന്റെ കൂടെ
വരാതെ മടങ്ങിപ്പോകുവാനും എന്നോടു
പറയരുതേ; നീ പോകുന്നേടത്തു ഞാനും പോരും;
നീ പാക്കുന്നേടത്തു ഞാനും പാക്കും; നിന്റെ
ജനം എന്റെ ജനം, നിന്റെ ദൈവം എന്റെ
ദൈവം. 17 നീ മരിക്കുന്നേടത്തു ഞാനും മരിച്ചു
അടക്കപ്പെടും; മരണത്താലല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നെ
വിട്ടുപിരിഞ്ഞാൽ യഹോവ തക്കവണ്ണവും
അധികവും എന്നോടു ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 തന്നോടുകൂടെ പോരുവാൻ അവൾ
ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ
അവളോടു സംസാരിക്കുന്നതു മതിയാക്കി. 19
അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും ബേത്ത്ലേഹെംവരെ
നടന്നു; അവർ ബേത്ത്ലേഹെമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
പട്ടണം മുഴുവനും അവരുടെനിമിത്തം ഇളകി;
ഇവൾ നൊവൊമിയോ എന്നു സ്ത്രീജനം
പറഞ്ഞു. 20 അവൾ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
നൊവൊമി എന്നല്ല മാറാ എന്നു എന്നെ വിളിപ്പിൻ;
സർവ്വശക്തൻ എന്നോടു ഏറ്റവും കൈപ്പായുള്ളതു
പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. 21 നിറഞ്ഞവളായി
ഞാൻ പോയി, ഒഴിഞ്ഞവളായി യഹോവ
എന്നെ മടക്കിവരുത്തിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ
എനിക്കു വിരോധമായി സാക്ഷീകരിക്കയും
സർവ്വശക്തൻ എന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കയും
ചെയ്തിരിക്കെ നിങ്ങൾ എന്നെ നൊവൊമി എന്നു
വിളിക്കുന്നതു എന്തു? 22 ഇങ്ങനെ നൊവൊമി
മോവാബ്ദേശത്തുനിന്നു കൂടെ പോന്ന മരുമകൾ

രൂത്ത് എന്ന മോവാബ്യസ്ത്രീയുമായി മടങ്ങിവന്നു;
അവർ യവക്കൊയ്ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ
ബേത്ത്ലേഹെമിൽ എത്തി.
2 നൊവൊമിക്കു തന്റെ ഭർത്താവായ
എലീമേലെക്കിന്റെ കുടുംബത്തിൽ
മഹാധനവാനായ ഒരു ചാർച്ചക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവന്നു ബോവസ് എന്നു പേർ. 2 എന്നാൽ
മോവാബ്യസ്ത്രീയായ രൂത്ത് നൊവൊമിയോടു:
ഞാൻ വയലിൽ ചെന്നു എന്നോടു ദയ
കാണിക്കുന്നവനെ ആശ്രയിച്ചു കതിർ പെറുക്കട്ടെ
എന്നു ചോദിച്ചു. പൊയ്ക്കൊൾക മകളേ
എന്നു അവൾ അവളോടു പറഞ്ഞു.
3 അങ്ങനെ അവൾ പോയി; വയലിൽ
കൊയ്ത്തുകാരുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു പെറുക്കി;
ഭാഗ്യവശാൽ അവൾ എലീമേലെക്കിന്റെ
കുടുംബക്കാരനായ ബോവസിന്നുള്ള വയലിൽ
ആയിരുന്നു ചെന്നതു. 4 അപ്പോൾ ഇതാ,
ബോവസ് ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നു
വരുന്നു; അവൻ കൊയ്ത്തുകാരോടു:
യഹോവ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. യഹോവ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ
എന്നു അവർ അവനോടും പറഞ്ഞു. 5
കൊയ്ത്തുകാരുടെ മേലാളായിരുന്ന ഭൃത്യനോടു:
ഈ യുവതി ഏതു എന്നു ബോവസ് ചോദിച്ചു. 6
കൊയ്ത്തുകാരുടെ മേലാളായ ഭൃത്യൻ: ഇവൾ
മോവാബ്ദേശത്തുനിന്നു നൊവൊമിയോടുകൂടെ
വന്ന മോവാബ്യയുവതിയാകുന്നു; 7 ഞാൻ
കൊയ്ത്തുകാരുടെ പിന്നാലെ കറ്റകളുടെ
ഇടയിൽ പെറുക്കിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു അവൾ

ചോദിച്ചു; അങ്ങനെ അവൾ കാലത്തു വന്നു
ഇതുവരെ പെറുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; വീട്ടിൽ
അല്പനേരമേ താമസിച്ചുള്ളു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.
8 ബോവസ് രൂത്തിനോടു: കേട്ടോ മകളേ,
പെറുക്കുവാൻ വേറൊരു വയലിൽ പോകേണ്ടാ;
ഇവിടം വിടുകയും വേണ്ടാ; ഇവിടെ എന്റെ
ബാല്യക്കാരത്തികളോടു ചേർന്നുകൊൾക. 9 അവർ
കൊയ്യുന്ന നിലത്തിന്മേൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചു അവരുടെ
പിന്നാലെ പൊയ്ക്കൊൾക; ബാല്യക്കാർ നിന്നെ
തൊടരുതെന്നു ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു.
നിനക്കു ദാഹിക്കുമ്പോൾ പാത്രങ്ങൾക്കരികെ
ചെന്നു ബാല്യക്കാർ കോരിവെച്ചതിൽനിന്നു
കുടിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 10 എന്നാറെ
അവൾ സാഷ്ടാംഗം വീണു അവനോടു: ഞാൻ
അന്യദേശക്കാരത്തി ആയിരിക്കെ നീ എന്നെ
വിചാരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിനക്കു എന്നോടു
ദയതോന്നിയതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
ബോവസ് അവളോടു: നിന്റെ ഭർത്താവു മരിച്ചശേഷം
അമ്മാവിയമ്മെക്കു നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നതും നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും സ്വദേശത്തെയും വിട്ടു,
മുമ്പെ അറിയാത്ത ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നതുമായ വിവരമൊക്കെയും
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 12 നിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു
യഹോവ പകരം നല്കട്ടെ; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ചിറകിൻ കീഴെ
ആശ്രയിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന നിനക്കു അവൻ
പൂർണ്ണപ്രതിഫലം തരുമാറാകട്ടെ എന്നുത്തരം
പറഞ്ഞു. 13 അതിന്നു അവൾ: യജമാനനേ, ഞാൻ
നിന്റെ ദാസിമാരിൽ ഒരുത്തിയെപ്പോലെയല്ല

എന്നുവരികിലും നീ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും
അടിയനോടു ദയയായി സംസാരിക്കയും
ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം എന്നോടു നിനക്കു
കൃപതോന്നിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
ഭക്ഷണസമയത്തു ബോവസ് അവളോടു: ഇവിടെ
വന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്ക; കഷണം ചാറ്റിൽ
മുക്കിക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അവൾ കൊയ്ത്തുകാരുടെ അരികെ ഇരുന്നു;
അവൻ അവൾക്കു മലർ കൊടുത്തു; അവൾ തിന്നു
തൃപ്തയായി ശേഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. 15
അവൾ പെറുക്കുവാൻ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ
ബോവസ് തന്റെ ബാല്യക്കാരോടു: അവൾ
കറ്റകളുടെ ഇടയിൽതന്നേ പെറുക്കിക്കൊള്ളട്ടെ;
അവളെ ഉപദ്രവിക്കരുതു. 16 പെറുക്കേണ്ടതിന്നു
അവൾക്കായിട്ടു കറ്റകളിൽനിന്നു
വലിച്ചിട്ടേക്കേണം; അവളെ ശകാരിക്കരുതു എന്നു
കല്പിച്ചു. 17 ഇങ്ങനെ അവൾ വൈകുന്നേരംവരെ
പെറുക്കി; പെറുക്കിയതു മെതിച്ചപ്പോൾ ഏകദേശം
ഒരുപറ യവം ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അവൾ അതു
എടുത്തുംകൊണ്ടു പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി;
അവൾ പെറുക്കിക്കൊണ്ടുവന്നതു അമ്മാവിയമ്മ
കണ്ടു; താൻ തിന്നു ശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നതും അവൾ
എടുത്തു അവൾക്കു കൊടുത്തു. 19 അമ്മാവിയമ്മ
അവളോടു: നീ ഇന്നു എവിടെയായിരുന്നു
പെറുക്കിയതു? എവിടെയായിരുന്നു വേല
ചെയ്തതു? നിന്നോടു ആദരവു കാണിച്ചവൻ
ആനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. താൻ
ഇന്ന ആളുടെ അടുക്കലായിരുന്നു വേല ചെയ്തതു
എന്നു അവൾ അമ്മാവിയമ്മയോടു അറിയിച്ചു:

ബോവസ് എന്നൊരു ആളുടെ അടുക്കലായിരുന്നു
ഞാൻ ഇന്നു വേല ചെയ്തതു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
നൊവൊമി മരുമകളോടു: ജീവനുള്ളവരോടും
മരിച്ചവരോടും ദയവിടാതിരിക്കുന്ന യഹോവയാൽ
അവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അയാൾ നമുക്കു അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനും നമ്മുടെ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരിൽ ഒരുത്തനും ആകുന്നു എന്നും
നൊവൊമി അവളോടു പറഞ്ഞു. 21 എന്റെ
ബാല്യക്കാർ കൊയ്ത്തെല്ലാം തീർക്കുവോളം
അവരോടു ചേർന്നിരിക്ക എന്നുകൂടെ അവൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു മോവാബ്യസ്ത്രീയായ
രൂത്ത് പറഞ്ഞു. 22 നൊവൊമി തന്റെ മരുമകളായ
രൂത്തിനോടു: മകളേ, വെറൊരു വയലിൽവെച്ചു
ആരും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അവന്റെ ബാല്യക്കാരത്തികളോടുകൂടെ തന്നേ
പോകുന്നതു നന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അങ്ങനെ
അവൾ യവക്കൊയ്ത്തും കോതമ്പുകൊയ്ത്തും
തീരുവോളം പെറുക്കുവാൻ ബോവസിന്റെ
ബാല്യക്കാരത്തികളോടു ചേർന്നിരിക്കയും
അമ്മാവിയമ്മയോടുകൂടെ പാർക്കയും ചെയ്തു.

3 അനന്തരം അവളുടെ അമ്മാവിയമ്മയായ
നൊവൊമി അവളോടു പറഞ്ഞതു: മകളേ, നിനക്കു
നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി
ഒരു വിശ്രാമസ്ഥലം അന്വേഷിക്കേണ്ടയോ? 2 നീ
ചേർന്നിരുന്ന ബാല്യക്കാരത്തികളുടെ യജമാനനായ
ബോവസ് നമ്മുടെ ചാർച്ചക്കാരനല്ലയോ? അവൻ
ഇന്നു രാത്രി കളത്തിൽ യവം തൂറ്റുന്നു. 3
ആകയാൽ നീ കുളിച്ചു തൈലം പൂശി വസ്ത്രം
ധരിച്ചു കളത്തിൽ ചെല്ലുക; ആയാൾ തിന്നു കുടിച്ചു

കഴിയുംവരെ നിന്നെ കാണരുതു. 4 ഉറങ്ങുവാൻ
പോകുമ്പോൾ അവൻ കിടക്കുന്ന സ്ഥലം
മനസ്സിലാക്കി ചെന്നു അവന്റെ കാലിന്മേലുള്ള
പുതപ്പു പൊക്കി അവിടെ കിടന്നുകൊൾക;
എന്നാൽ നീ എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു അവൻ
നിനക്കു പറഞ്ഞുതരും. 5 അതിന്നു അവൾ: നീ
പറയുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ ചെയ്യാം എന്നു
അവളോടു പറഞ്ഞു. 6 അങ്ങനെ അവൾ
കളത്തിൽ ചെന്നു അമ്മാവിയമ്മ കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും ചെയ്തു. 7 ബോവസ് തിന്നു കുടിച്ചു
ഹൃദയം തെളിഞ്ഞശേഷം യവക്കൂമ്പാരത്തിന്റെ
ഒരു വശത്തു ചെന്നു കിടന്നു; അവളും പതുക്കെ
ചെന്നു അവന്റെ കാലിന്മേലുള്ള പുതപ്പു പൊക്കി
അവിടെ കിടന്നു. 8 അദ്ധരാത്രിയിൽ അവൻ
ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു, തന്റെ കാല്ക്കൽ ഒരു സ്ത്രീ
കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. നീ ആർ എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചു. 9 ഞാൻ നിന്റെ ദാസിയായ രൂത്ത്;
നിന്റെ പുതപ്പു അടിയന്റെ മേൽ ഇടേണമേ;
നീ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനല്ലോ എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. 10 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: മകളേ,
നീ യഹോവയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ;
ദരിദ്രന്മാരോ ധനവാന്മാരോ ആയ ബാല്യക്കാരെ
നീ പിന്തുടരാതിരിക്കയാൽ ആദ്യത്തേതിൽ
അധികം ദയ ഒടുവിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 11
ആകയാൽ മകളേ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നീ
ചോദിക്കുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തുതരാം;
നീ ഉത്തമ സ്ത്രീ എന്നു എന്റെ ജനമായ
പട്ടണക്കാർക്കു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. 12 ഞാൻ
നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്നതു സത്യം

തന്നേ; എങ്കിലും എന്നെക്കാൾ അടുത്ത ഒരു
വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ഉണ്ടു. 13 ഈ രാത്രി താമസിക്ക;
നാളെ അവൻ നിനക്കു വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ മുറ
നിവൎത്തിച്ചാൽ കൊള്ളാം; അവൻ നിവൎത്തിക്കട്ടെ;
വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ മുറ നിവൎത്തിപ്പാൻ അവന്നു
മനസ്സില്ലെങ്കിലോ യഹോവയാണ ഞാൻ നിനക്കു
വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ മുറ നിവൎത്തിച്ചുതരും;
രാവിലെവരെ കിടന്നുകൊൾക. 14 അങ്ങനെ
അവൾ രാവിലെവരെ അവന്റെ കാല്ക്കൽ
കിടന്നു; ഒരു സ്ത്രീ കളത്തിൽ വന്നതു ആരും
അറിയരുതെന്നു അവൻ പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു
ആളറിയാറാകുംമുമ്പെ അവൾ എഴുന്നേറ്റു. 15
നീ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പുതപ്പു കൊണ്ടുവന്നു
പിടിക്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൾ അതു
പിടിച്ചപ്പോൾ അവൻ ആറിടങ്ങഴി യവം അതിൽ
അളന്നുകൊടുത്തു; അവൾ പട്ടണത്തിലേക്കു
പോയി. 16 അവൾ അമ്മാവിയമ്മയുടെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ: നിന്റെ കാൎയ്യം എന്തായി മകളേ
എന്നു അവൾ ചോദിച്ചു; ആയാൾ തനിക്കു
ചെയ്തതൊക്കെയും അവൾ അറിയിച്ചു. 17
അമ്മാവിയമ്മയുടെ അടുക്കൽ വെറുങ്കയ്യായി
പോകരുതു എന്നു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു ഈ
ആറിടങ്ങഴി യവവും എനിക്കു തന്നു എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. 18 അതിന്നു അവൾ: എന്റെ മകളേ, ഈ
കാൎയ്യം എന്താകുമെന്നു അറിയുവോളം നീ
അനങ്ങാതിരിക്ക; ഇന്നു ഈ കാൎയ്യം തീക്കുംവരെ
ആയാൾ സ്വസ്ഥമായിരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
4 എന്നാൽ ബോവസ് പട്ടണവാതില്ക്കൽ ചെന്നു
അവിടെ ഇരുന്നു; ബോവസ് പറഞ്ഞിരുന്ന

വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ കടന്നുപോകുന്നതു കണ്ടു:
എടോ, ഇങ്ങോട്ടു വന്നു ഇവിടെ ഇരിക്ക എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ ചെന്നു അവിടെ
ഇരുന്നു. 2 പിന്നെ അവൻ പട്ടണത്തിലെ
മൂപ്പന്മാരിൽ പത്തുപേരെ വരുത്തി; ഇവിടെ
ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരും ഇരുന്നു. 3
അപ്പോൾ അവൻ ആ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനോടു
പറഞ്ഞതു: മോവാബ് ദേശത്തുനിന്നു
മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്ന നൊവൊമി നമ്മുടെ
സഹോദരനായ എലീമേലെക്കിന്റെ വയൽ
വില്ക്കുന്നു. ആകയാൽ നിന്നോടു അതു
അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ വിചാരിച്ചു; ഇവിടെ
ഇരിക്കുന്നവരുടെയും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരുടെയും
മുമ്പാകെ നീ അതു വിലെക്കു വാങ്ങുക; 4 നിനക്കു
വീണ്ടെടുപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വീണ്ടെടുക്ക;
വീണ്ടെടുപ്പാൻ നിനക്കു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
അറിയേണ്ടതിന്നു എന്നോടു പറക; നീയും നീ
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാനും അല്ലാതെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ
ആരും ഇല്ല. 5 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ
വീണ്ടെടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
ബോവസ്: നീ നൊവൊമിയോടു വയൽ വാങ്ങുന്ന
നാളിൽ മരിച്ചവന്റെ അവകാശത്തിന്മേൽ അവന്റെ
പേർ നിലനിർത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം മരിച്ചവന്റെ ഭാര്യ
മോവാബ്യസ്ത്രീയായ രൂത്തിനെയും വാങ്ങേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതിന്നു വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ:
എനിക്കു അതു വീണ്ടെടുപ്പാൻ കഴികയില്ല; എന്റെ
സ്വന്ത അവകാശം നഷ്ടമാക്കേണ്ടിവരും;
ആകയാൽ ഞാൻ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതു നീ
വീണ്ടെടുത്തുകൊൾക; എനിക്കു വീണ്ടെടുപ്പാൻ

കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 7 എന്നാൽ
വീണ്ടെടുപ്പും കൈമാറ്റവും സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യം
ഉറപ്പാക്കുവാൻ ഒരുത്തൻ തന്റെ ചെരിപ്പൂരി
മറ്റേവന്നു കൊടുക്കുന്നതു യിസ്രായേലിൽ
പണ്ടു നടപ്പായിരുന്നു; ഇതായിരുന്നു
യിസ്രായേലിൽ ഉറപ്പാക്കുന്നവിധം. 8 അങ്ങനെ ആ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ബോവസിനോടു: നീ
അതു വാങ്ങിക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു
തന്റെ ചെരിപ്പൂരിക്കൊടുത്തു. 9 അപ്പോൾ
ബോവസ് മൂപ്പന്മാരോടും സകല ജനത്തോടും
പറഞ്ഞതു: എലീമേലെക്കിന്നുള്ളതൊക്കെയും
കില്യോന്നും മഹ്ലോന്നും ഉള്ളതൊക്കെയും
ഞാൻ നൊവൊമിയോടു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു
എന്നതിന്നു നിങ്ങൾ ഇന്നു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
10 അത്രയുമല്ല മരിച്ചവന്റെ പേർ അവന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും അവന്റെ
പട്ടണവാതില്ക്കൽനിന്നും മാഞ്ഞുപോകാതവണ്ണം
മരിച്ചവന്റെ പേർ അവന്റെ അവകാശത്തിന്മേൽ
നിലനിത്തേണ്ടതിന്നു മഹ്ലോന്റെ ഭാര്യ
മോവാബ്യസ്ത്രീയായ രൂത്തിനെയും എനിക്കു
ഭാര്യയായി വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നതിന്നും
നിങ്ങൾ ഇന്നു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 11
അതിന്നു പട്ടണവാതില്ക്കൽ ഇരുന്ന
സകലജനവും മൂപ്പന്മാരും പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങൾ
സാക്ഷികൾ തന്നേ; നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിരിക്കുന്ന
സ്ത്രീയെ യഹോവ റാഹേലിനെപ്പോലെയും
ലേയയെപ്പോലെയും ആക്കട്ടെ; അവർ
ഇരുവരുമല്ലോ യിസ്രായേൽഗൃഹം പണിതതു;
എഫ്രാത്തയിൽ നീ പ്രബലനും ബേത്ത്ലേഹെമിൽ

വിശ്രുതനുമായിരിക്ക. 12 ഈ യുവതിയിൽനിന്നു
യഹോവ നിനക്കു നല്കുന്ന സന്തതിയാൽ
നിന്റെ ഗൃഹം താമാർ യെഹൂദെക്കു പ്രസവിച്ച
ഫേരെസിന്റെ ഗൃഹം പോലെ ആയ്തീരട്ടെ. 13
ഇങ്ങനെ ബോവസ് രൂത്തിനെ പരിഗ്രഹിച്ചു; അവൾ
അവന്നു ഭാൎയ്യയായി; അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നപ്പോൾ യഹോവ അവൾക്കു ഗൎഭം നല്കി;
അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 14 എന്നാറെ
സ്ത്രീകൾ നൊവൊമിയോടു: ഇന്നു നിനക്കു ഒരു
വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ നല്കിയിരിക്കകൊണ്ടു
യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവന്റെ പേർ
യിസ്രായേലിൽ വിശ്രുതമായിരിക്കട്ടെ. 15
അവൻ നിനക്കു ആശ്വാസപ്രദനും നിന്റെ
വാൎദ്ധക്യത്തിങ്കൽ പോഷകനും ആയിരിക്കും.
നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവളും ഏഴു
പുത്രന്മാരെക്കാൾ നിനക്കു ഉത്തമയുമായിരിക്കുന്ന
നിന്റെ മരുമകളല്ലോ അവനെ പ്രസവിച്ചതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 നൊവൊമി കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു
മടിയിൽ കിടത്തി അവന്നു ധാത്രിയായ്തീൎന്നു. 17
അവളുടെ അയല്ക്കാരത്തികൾ: നൊവൊമിക്കു
ഒരു മകൻ ജനിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു
ഓബേദ് എന്നു പേർ വിളിച്ചു; ദാവീദിന്റെ
അപ്പനായ യിശ്ശായിയുടെ അപ്പൻ ഇവൻ തന്നേ. 18
ഫേരെസിന്റെ വംശപാരമ്പൎയ്യമാവിതു: ഫേരെസ്
ഹെസ്രോനെ ജനിപ്പിച്ചു. ഹെസ്രോൻ രാമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 19 രാം അമ്മീനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 20
അമ്മീനാദാബ് നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശോൻ
സല്മോനെ ജനിപ്പിച്ചു. 21 സല്മോൻ ബോവസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ബോവസ് ഓബേദിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 22

ഓബേദ് യിശ്ശായിയെ ജനിപ്പിച്ചു; യിശ്ശായി ദാവീദിനെ ജനിപ്പിച്ചു.

1 ശമൂവേൽ

1 എഫ്രയീം മലനാട്ടിലെ രാമാഥയീം-സോഫീമിൽ
എല്ക്കാനാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ എലീഹൂവിന്റെ മകനായ
യെരോഹാമിന്റെ മകൻ ആയിരുന്നു; എലീഹൂ
എഫ്രയീമ്യനായ സൂഫിന്റെ മകനായ തോഹൂവിന്റെ
മകൻ ആയിരുന്നു. 2 എല്ക്കാനെക്കു രണ്ടു
ഭാൎയ്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തിക്കു ഹന്നാ
എന്നും മറ്റേവൾക്കു പെനിന്നാ എന്നും പേർ;
പെനിന്നെക്കു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഹന്നെക്കോ മക്കൾ ഇല്ലായിരുന്നു. 3 അവൻ
ശീലോവിൽ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ
നമസ്കരിപ്പാനും അവന്നു യാഗം കഴിപ്പാനും
തന്റെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു ആണ്ടുതോറും
ശീലോവിലേക്കു പോക പതിവായിരുന്നു;
ഏലിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായി യഹോവെക്കു
പുരോഹിതന്മാരായിരുന്ന ഹൊഫ്നിയും
ഫീനെഹാസും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 4
എല്ക്കാനാ യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും
തന്റെ ഭാൎയ്യയായ പെനിന്നെക്കും അവളുടെ
സകലപുത്രന്മാൎക്കും പുത്രിമാൎക്കും ഓഹരി
കൊടുക്കും. 5 ഹന്നെക്കോ അവൻ ഹന്നയെ
സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു ഇരട്ടി ഓഹരി കൊടുക്കും.
എന്നാൽ യഹോവ അവളുടെ ഗൎഭം അടെച്ചിരിന്നു. 6
യഹോവ അവളുടെ ഗൎഭം അടെച്ചിരുന്നതിനാൽ
അവളുടെ പ്രതിയോഗി അവളെ വ്യസനിപ്പിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം വളരെ മുഷിപ്പിച്ചു. 7 അവൾ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു പോകുന്ന
സമയത്തൊക്കെയും ആണ്ടുതോറും അവൾ

അങ്ങനെ ചെയ്തുപോന്നു. അവൾ അവളെ
മുഷിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവൾ കരഞ്ഞു
പട്ടിണികിടന്നു. 8 അവളുടെ ഭർത്താവായ
എല്ക്കാനാ അവളോടു: ഹന്നേ, നീ എന്തിന്നു
കരയുന്നു? എന്തിന്നു പട്ടിണികിടക്കുന്നു? നീ
വ്യസനിക്കുന്നതു എന്തു? ഞാൻ നിനക്കു
പത്തു പുത്രന്മാരെക്കാൾ നന്നല്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അവർ ശീലോവിൽവെച്ചു
തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്തശേഷം ഹന്നാ
എഴുന്നേറ്റു പോയി. പുരോഹിതനായ ഏലി
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ
ആസനത്തിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു. 10 അവൾ
മനോവ്യസനത്തോടെ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു
വളരെ കരഞ്ഞു. 11 അവൾ ഒരു നേർച്ച നേർന്നു;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, അടിയന്റെ സങ്കടം
നോക്കി അടിയനെ ഓർക്കയും അടിയനെ
മറക്കാതെ ഒരു പുരുഷസന്താനത്തെ നല്കുകയും
ചെയ്താൽ അടിയൻ അവനെ അവന്റെ
ജീവപര്യന്തം യഹോവെക്കു കൊടുക്കും; അവന്റെ
തലയിൽ ക്ഷൌരക്കത്തി തൊടുകയുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 ഇങ്ങനെ അവൾ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഏലി അവളുടെ വായെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. 13
ഹന്നാ ഹൃദയംകൊണ്ടു സംസാരിച്ചതിനാൽ
അവളുടെ അധരം അനങ്ങിയതല്ലാതെ
ശബ്ദം കേൾപ്പാനില്ലായിരുന്നു; ആകയാൽ
അവൾക്കു ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഏലിക്കു തോന്നിപ്പോയി. 14 ഏലി അവളോടു: നീ
എത്രത്തോളം ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കും? നിന്റെ

വീഞ്ഞു ഇറങ്ങട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അതിന്നു
ഹന്നാ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: അങ്ങനെയല്ല,
യജമാനനേ; ഞാൻ മനോവ്യസനമുള്ളൊരു
സ്ത്രീ; ഞാൻ വീഞ്ഞോ മദ്യമോ കുടിച്ചിട്ടില്ല;
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ എന്റെ ഹൃദയം
പകരുകയത്രേ ചെയ്തതു. 16 അടിയനെ ഒരു
നീചസ്ത്രീയായി വിചാരിക്കരുതേ; അടിയൻ
സങ്കടത്തിന്റെയും വ്യസനത്തിന്റെയും
ആധിക്യംകൊണ്ടാകുന്നു സംസാരിച്ചതു.
17 അതിന്നു ഏലി: സമാധാനത്തോടെ
പൊയ്ക്കൊൾക; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തോടു
നീ കഴിച്ച അപേക്ഷ അവൻ നിനക്കു
നല്കുമാറാകട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18
അടിയന്നു തൃക്കണ്ണിൽ കൃപ ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു സ്ത്രീ തന്റെ വഴിക്കു പോയി
ഭക്ഷണം കഴിച്ചു; അവളുടെ മുഖം പിന്നെ
വാടിയതുമില്ല. 19 അനന്തരം അവർ അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നമസ്കരിച്ചശേഷം രാമയിൽ തങ്ങളുടെ
വീട്ടിലേക്കു പോയി. എന്നാൽ എല്ക്കാനാ തന്റെ
ഭാൎയ്യയായ ഹന്നയെ പരിഗ്രഹിച്ചു; യഹോവ അവളെ
ഓൎത്തു. 20 ഒരു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഹന്നാ
ഗൎഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; ഞാൻ അവനെ
യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചുവാങ്ങി എന്നു
പറഞ്ഞു അവന്നു ശമൂവേൽ എന്നു പേരിട്ടു.
21 പിന്നെ എല്ക്കാനാ എന്ന പുരുഷനും
അവന്റെ കുടുംബമൊക്കെയും യഹോവെക്കു
വൎഷാന്തരയാഗവും നേൎച്ചയും കഴിപ്പാൻ പോയി. 22
എന്നാൽ ഹന്നാ കൂടെപോയില്ല; അവൾ

ഭർത്താവിനോടു: ശിശുവിന്റെ മുലകുടി മാറട്ടെ;
പിന്നെ അവൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ചെന്നു അവിടെ എന്നു പാർക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവനെയും കൊണ്ടുപോരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 23
അവളുടെ ഭർത്താവായ എല്ക്കാനാ അവളോടു:
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെയാകട്ടെ; അവന്റെ മുലകുടി
മാറുംവരെ താമസിക്ക; യഹോവ തന്റെ വചനം
നിവർത്തിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അവൾ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു മുലകുടി മാറുംവരെ
മകന്നു മുലകൊടുത്തു. 24 അവന്നു മുലകുടി
മാറിയശേഷം അവൾ മൂന്നു വയസ്സു പ്രായമുള്ള
ഒരു കാളയും ഒരു പറമാവും ഒരു തുരുത്തി
വീഞ്ഞുമായി അവനെ ശീലോവിൽ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു: ബാലനോ
ചെറുപ്പമായിരുന്നു. 25 അവർ കാളയെ അറുത്തിട്ടു
ബാലനെ ഏലിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു.
26 അവൾ അവനോടു പറഞ്ഞതു: യജമാനനേ;
യജമാനനാണ, യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു
ഇവിടെ സമീപത്തു നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീ ഞാൻ
ആകുന്നു. 27 ഈ ബാലന്നായിട്ടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു;
ഞാൻ യഹോവയോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ
യഹോവ എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ യഹോവെക്കു
നിവേദിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ ജീവപര്യന്തം
യഹോവെക്കു നിവേദിതനായിരിക്കും. അവർ
അവിടെ യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു.

2 അനന്തരം ഹന്നാ പ്രാർത്ഥിച്ചു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: എന്റെ ഹൃദയം
യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു; എന്റെ കൊമ്പു

യഹോവയാൽ ഉയൎന്നിരിക്കുന്നു; എന്റെ വായ്
ശത്രുക്കളുടെ നേരെ വിശാലമാകുന്നു; നിന്റെ
രക്ഷയിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. 2
യഹോവയെപ്പോലെ പരിശുദ്ധൻ ഇല്ല; നീ അല്ലാതെ
ഒരുത്തനുമില്ലല്ലോ; നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ
ഒരു പാറയും ഇല്ല. 3 ഡംഭിച്ചു ഡംഭിച്ചു ഇനി
സംസാരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു
അഹങ്കാരം പുറപ്പെടരുതു. യഹോവ ജ്ഞാനമുള്ള
ദൈവം; അവൻ പ്രവൃത്തികളെ തൂക്കിനോക്കുന്നു.
4 വീരന്മാരുടെ വില്ലു ഒടിഞ്ഞുപോകുന്നു;
ഇടറിയവരോ ബലം ധരിക്കുന്നു. 5 സമ്പന്നർ
ആഹാരത്തിന്നായി കൂലിക്കു നില്ക്കുന്നു;
വിശന്നവർ വിശ്രമം പ്രാപിക്കുന്നു; മച്ചി ഏഴു
പ്രസവിക്കുന്നു; പുത്രസമ്പന്നയോ ക്ഷയിച്ചു
പോകുന്നു. 6 യഹോവ കൊല്ലുകയും
ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു; പാതാളത്തിൽ
ഇറക്കുകയും ഉദ്ധരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. (Sheol
h7585) 7 യഹോവ ദാരിദ്ര്യവും ഐശ്വൎയ്യവും
നല്കുന്നു; അവൻ താഴ്ത്തുകയും ഉയൎത്തുകയും
ചെയ്യുന്നു. 8 അവൻ ദരിദ്രനെ പൊടിയിൽനിന്നു
നിവിൎത്തുന്നു; അഗതിയെ കുപ്പയിൽനിന്നു
ഉയൎത്തുന്നു; പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ ഇരുത്തുവാനും
മഹിമാസനം അവകാശമായി നല്കുവാനും തന്നേ.
ഭൂധരങ്ങൾ യഹോവെക്കുള്ളവ; ഭൂമണ്ഡലത്തെ
അവയുടെമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. 9 തന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലുകളെ അവൻ കാക്കുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാർ അന്ധകാരത്തിൽ മിണ്ടാതെയാകുന്നു;
സ്വശക്തിയാൽ ഒരുത്തനും ജയിക്കയില്ല. 10
യഹോവയോടു എതിൎക്കുന്നവൻ തകൎന്നു

പോകുന്നു; അവൻ ആകാശത്തുനിന്നു
അവരുടെമേൽ ഇടി വെട്ടിക്കുന്നു. യഹോവ
ഭൂസീമാവാസികളെ വിധിക്കുന്നു; തന്റെ
രാജാവിന്നു ശക്തി കൊടുക്കുന്നു; തന്റെ
അഭിഷിക്തന്റെ കൊമ്പു ഉയൎത്തുന്നു. 11 പിന്നെ
എല്ക്കാനാ രാമയിൽ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി.
ബാലൻ പുരോഹിതനായ ഏലിയുടെ മുമ്പിൽ
യഹോവെക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുപോന്നു. 12
എന്നാൽ ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ നീചന്മാരും
യഹോവയെ ഓൎക്കാത്തവരും ആയിരുന്നു. 13
ഈ പുരോഹിതന്മാർ ജനത്തോടു ആചരിച്ച
വിധം എങ്ങനെയെന്നാൽ: വല്ലവരും ഒരു
യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ മാംസം വേവിക്കുന്ന
സമയത്തു പുരോഹിതന്റെ ബാല്യക്കാരൻ
കയ്യിൽ മുപ്പല്ലിയുമായി വന്നു 14 കലത്തിലോ
ഉരുളിയിലോ കുട്ടകത്തിലോ ചട്ടിയിലോ
കുത്തും; മുപ്പല്ലിയിൽ പിടിച്ചതൊക്കെയും
പുരോഹിതൻ എടുത്തുകൊള്ളും. ശീലോവിൽ
വരുന്ന എല്ലായിസ്രായേല്യരോടും അവർ
അങ്ങനെ ചെയ്യും. 15 മേദസ്സു ദഹിപ്പിക്കുംമുമ്പെ
പുരോഹിതന്റെ ബാല്യക്കാരൻ വന്നു യാഗം
കഴിക്കുന്നവനോടു: പുരോഹിതന്നു വറുപ്പാൻ
മാംസം തരിക; പച്ചമാംസമല്ലാതെ വേവിച്ചതു
അവൻ വാങ്ങുകയില്ല എന്നു പറയും. 16
മേദസ്സു ദഹിപ്പിച്ചുകഴിയട്ടെ; അതിന്റെശേഷം നീ
ആഗ്രഹിക്കുന്നേടത്തോളം എടുത്തുകൊൾക
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാൽ അവൻ അവനോടു:
അല്ല, ഇപ്പോൾ തന്നേ തരേണം; അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ ബലാല്ക്കാരേണ എടുക്കും എന്നു

പറയും. 17 ഇങ്ങനെ ആ യൌവനക്കാർ
യഹോവയുടെ വഴിപാടു നിന്ദിച്ചതുകൊണ്ടു
അവരുടെ പാപം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ഏറ്റവും വലിയതായിരുന്നു. 18 ശമൂവേൽ
എന്ന ബാലനോ പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള
അങ്കി ധരിച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുപോന്നു. 19 അവന്റെ അമ്മ
ആണ്ടുതോറും ഒരു ചെറിയ അങ്കി ഉണ്ടാക്കി
തന്റെ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ വർഷാന്തരയാഗം
കഴിപ്പാൻ വരുമ്പോൾ അവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊടുക്കും. 20 എന്നാൽ ഏലി എല്ക്കാനയെയും
അവന്റെ ഭാര്യയെയും അനുഗ്രഹിച്ചു; ഈ സ്ത്രീ
യഹോവെക്കു കഴിച്ച നിവേദ്യത്തിന്നു പകരം
യഹോവ അവളിൽ നിന്നു നിനക്കു സന്തതിയെ
നല്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ
തങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. 21 യഹോവ
ഹന്നയെ കടാക്ഷിച്ചു; അവൾ ഗർഭംധരിച്ചു
മൂന്നു പുത്രന്മാരെയും രണ്ടു പുത്രിമാരെയും
പ്രസവിച്ചു. ശമൂവേൽബാലനോ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ വളൎന്നുവന്നു. 22 ഏലി വൃദ്ധനായാറെ
അവന്റെ പുത്രന്മാർ എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതില്ക്കൽ സേവ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളോടുകൂടെ
ശയിക്കുന്നതും അവൻ കേട്ടു. 23 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഈവക ചെയ്യുന്നതു എന്തു?
നിങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു ഈ
ജനമൊക്കെയും പറഞ്ഞു ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. 24
അങ്ങനെ അരുതു, എന്റെ മക്കളേ, യഹോവയുടെ
ജനം നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരത്തുന്നതായി ഞാൻ

കേൾക്കുന്ന കേൾവി നന്നല്ല. 25 മനുഷ്യൻ
മനുഷ്യനോടു പാപം ചെയ്താൽ അവന്നു വേണ്ടി
ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കാം; മനുഷ്യൻ
യഹോവയോടു പാപം ചെയ്താലോ അവന്നു
വേണ്ടി ആർ അപേക്ഷിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
എങ്കിലും അവരെ കൊല്ലുവാൻ യഹോവ
നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ അപ്പന്റെ വാക്കു
കൂട്ടാക്കിയില്ല. 26 ശമൂവേൽബാലനോ
വളരുന്തോറും യഹോവെക്കും മനുഷ്യക്കും
പ്രീതിയുള്ളവനായി വളന്നു. 27 അനന്തരം ഒരു
ദൈവപുരുഷൻ ഏലിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞതു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ പിതൃഭവനം മിസ്രയീമിൽ
ഫറവോന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു അടിമകളായിരുന്നപ്പോൾ
ഞാൻ അവക്കു വെളിപ്പെട്ടു നിശ്ചയം. 28
എന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ കയറുവാനും
ധൂപം കാട്ടുവാനും എന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഏഫോദ് ധരിപ്പാനും ഞാൻ അവനെ
യിസ്രായേലിന്റെ സകലഗോത്രത്തിൽനിന്നും
എനിക്കു പുരോഹിതനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകലദഹനയാഗങ്ങളെയും
ഞാൻ നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്നു കൊടുത്തു.
29 തിരുനിവാസത്തിൽ അപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ യാഗവും വഴിപാടും നിങ്ങൾ
ചവിട്ടുകയും എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ
എല്ലാവഴിപാടുകളിലും പ്രധാനഭാഗംകൊണ്ടു
നിങ്ങളെത്തന്നേ കൊഴുപ്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
നീ നിന്റെ പുത്രന്മാരെ എന്നെക്കാൾ
ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 30

ആകയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ ഭവനവും
നിന്റെ പിതൃഭവനവും എന്റെ സന്നിധിയിൽ നിത്യം
പരിചരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു നിശ്ചയം;
ഇപ്പോഴോ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: അങ്ങനെ
ഒരിക്കലും ആകയില്ല; എന്നെ മാനിക്കുന്നവരെ
ഞാൻ മാനിക്കും; എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവർ
നിന്ദിതരാകും. 31 നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരു വൃദ്ധനും
ഉണ്ടാകാതവണ്ണം ഞാൻ നിന്റെ ഭുജവും നിന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്റെ ഭുജവും തകർത്തുകളയുന്ന
നാളുകൾ ഇതാ വരുന്നു. 32 യിസ്രായേലിന്നു
ലഭിപ്പാനുള്ള എല്ലാനന്മകളുടെയും മദ്ധ്യേ നീ
തിരുനിവാസത്തിൽ ഒരു പ്രതിയോഗിയെ കാണും;
നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരുനാളും ഒരു വൃദ്ധൻ
ഉണ്ടാകയുമില്ല. 33 നിന്റെ കണ്ണു ക്ഷയിപ്പിപ്പാനും
നിന്റെ ഹൃദയം വ്യസനിപ്പിപ്പാനും ഞാൻ നിന്റെ
ഭവനത്തിൽ ഒരുത്തനെ എന്റെ യാഗപീഠത്തിൽ
നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയാതെ വെച്ചേക്കും;
നിന്റെ ഭവനത്തിലെ സന്താനമൊക്കെയും
പുരുഷപ്രായത്തിൽ മരിക്കും. 34 നിന്റെ രണ്ടു
പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിക്കും ഫീനെഹാസിന്നും
ഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു നിനക്കു ഒരു അടയാളം
ആകും; അവർ ഇരുവരും ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നേ
മരിക്കും. 35 എന്നാൽ എന്റെ പ്രസാദവും ഹിതവും
അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വസ്തപുരോഹിതനെ
ഞാൻ എനിക്കു എഴുന്നേല്പിക്കും; അവന്നു ഞാൻ
സ്ഥിരമായോരു ഭവനം പണിയും; അവൻ എന്റെ
അഭിഷിക്തന്റെ മുമ്പാകെ നിത്യം പരിചരിക്കും. 36
നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനെല്ലാം

അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ഒരു വെള്ളിക്കാശിന്നും
ഒരു അപ്പത്തിന്നുമായിട്ടു അവനെ കുമ്പിട്ടു: ഒരു
കഷണം അപ്പം തിന്മാൻ ഇടവരേണ്ടതിന്നു എന്നെ
ഒരു പുരോഹിതന്റെ വേലെക്കാക്കേണമേ എന്നു
അപേക്ഷിക്കും.

3 ശമൂവേൽബാലൻ ഏലിയുടെ മുമ്പാകെ
യഹോവെക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുപോന്നു; ആ
കാലത്തു യഹോവയുടെ വചനം ദുല്ല്ഭമായിരുന്നു;
ദശ്നം ഏറെ ഇല്ലായിരുന്നു. 2 ആ കാലത്തു
ഒരിക്കൽ ഏലി തന്റെ സ്ഥലത്തു കിടന്നുറങ്ങി;
കാണ്മാൻ വഹിയാതവണ്ണം അവന്റെ കണ്ണു
മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. 3 ശമൂവേൽ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം ഇരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിൽ
ദൈവത്തിന്റെ വിളക്കു കെടുന്നതിന്നു മുമ്പെ
ചെന്നു കിടന്നു. 4 യഹോവ ശമൂവേലിനെ വിളിച്ചു:
അടിയൻ എന്നു അവൻ വിളികേട്ടു ഏലിയുടെ
അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു: അടിയൻ ഇതാ; എന്നെ
വിളിച്ചുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഞാൻ വിളിച്ചില്ല;
പോയി കിടന്നുകൊൾക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു;
അവൻ പോയി കിടന്നു. 6 യഹോവ പിന്നെയും:
ശമൂവേലേ എന്നു വിളിച്ചു. ശമൂവേൽ എഴുന്നേറ്റു
ഏലിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: അടിയൻ ഇതാ;
എന്നെ വിളിച്ചുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ
വിളിച്ചില്ല, മകനേ; പോയി കിടന്നുകൊൾക എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ശമൂവേൽ അന്നുവരെ
യഹോവയെ അറിഞ്ഞില്ല; യഹോവയുടെ വചനം
അവന്നു അന്നുവരെ വെളിപ്പെട്ടതുമില്ല. 8 യഹോവ
ശമൂവേലിനെ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം വിളിച്ചു. അവൻ
എഴുന്നേറ്റു ഏലിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു:

അടിയൻ ഇതാ; എന്നെ വിളിച്ചുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യഹോവയായിരുന്നു ബാലനെ
വിളിച്ചതു എന്നു ഏലിക്കു മനസ്സിലായി. 9 ഏലി
ശമൂവേലിനോടു: പോയി കിടന്നുകൊൾക; ഇനിയും
നിന്നെ വിളിച്ചാൽ: യഹോവേ, അരുളിച്ചെയ്യേണമേ;
അടിയൻ കേൾക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
കൊള്ളേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ശമൂവേൽ
തന്റെ സ്ഥലത്തു ചെന്നുകിടന്നു. 10 അപ്പോൾ
യഹോവ വന്നുനിന്നു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ:
ശമൂവേലേ, ശമൂവേലേ, എന്നു വിളിച്ചു. അതിന്നു
ശമൂവേൽ: അരുളിച്ചെയ്യേണമേ; അടിയൻ
കേൾക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 യഹോവ
ശമൂവേലിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഇതാ, ഞാൻ
യിസ്രായേലിൽ ഒരു കാര്യം ചെയ്യും; അതു
കേൾക്കുന്നവന്റെ ചെവി രണ്ടും മുഴങ്ങും.
12 ഞാൻ ഏലിയുടെ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്തതൊക്കെയും ഞാൻ അന്നു
അവന്റെമേൽ ആദ്യന്തം നിവർത്തിക്കും. 13
അവന്റെ പുത്രന്മാർ ദൈവദൂഷണം പറയുന്ന
അകൃത്യം അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടും അവരെ
ശാസിച്ചമർത്തായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്റെ
ഭവനത്തിന്നു എന്നേക്കും ശിക്ഷ വിധിക്കും
എന്നു ഞാൻ അവനോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 14
ഏലിയുടെ ഭവനത്തിന്റെ അകൃത്യത്തിന്നു
യാഗത്താലും വഴിപാടിനാലും ഒരു നാളും
പരിഹാരം വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ ഏലിയുടെ
ഭവനത്തോടു സത്യംചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15
പിന്നെ ശമൂവേൽ രാവിലെവരെ കിടന്നുറങ്ങി;
രാവിലെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ

വാതിലുകളെ തുറന്നു. എന്നാൽ ഈ ദർശനം
ഏലിയെ അറിയിപ്പാൻ ശമൂവേൽ ശങ്കിച്ചു. 16 ഏലി
ശമൂവേലിനെ വിളിച്ചു: ശമൂവേലേ, മകനേ, എന്നു
പറഞ്ഞു. അടിയൻ ഇതാ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
17 അപ്പോൾ അവൻ: നിനക്കുണ്ടായ അരുളപ്പാടു
എന്തു? എന്നെ ഒന്നും മറെക്കരുതേ; നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്ത സകലത്തിലും ഒരു വാക്കെങ്കിലും
മറെച്ചാൽ ദൈവം നിന്നോടു തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെ
ശമൂവേൽ സകലവും അവനെ അറിയിച്ചു; ഒന്നും
മറെച്ചില്ല. എന്നാറെ അവൻ: യഹോവയല്ലോ; തന്റെ
ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
19 എന്നാൽ ശമൂവേൽ വളൎന്നു, യഹോവ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ
വചനങ്ങളിൽ ഒന്നും നിഷ്ഫലമാകുവാൻ ഇട
വരുത്തിയില്ല. 20 ദാൻമുതൽ ബേർ-ശേബാവരെ
ഉള്ള യിസ്രായേലൊക്കെയും ശമൂവേൽ
യഹോവയുടെ വിശ്വസ്തപ്രവാചകൻ എന്നു
ഗ്രഹിച്ചു. 21 ഇങ്ങനെ യഹോവ ശീലോവിൽവെച്ചു
ശമൂവേലിന്നു യഹോവയുടെ വചനത്താൽ
വെളിപ്പെട്ടശേഷം യഹോവ വീണ്ടും വീണ്ടും
ശീലോവിൽവെച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി.

4 ശമൂവേലിന്റെ വചനം എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
വന്നിട്ടു: യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
നേരെ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ഏബെൻ-
ഏസെരിന്നരികെ പാളയം ഇറങ്ങി, ഫെലിസ്ത്യർ
അഫേക്കിലും പാളയമിറങ്ങി, 2 ഫെലിസ്ത്യർ
യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ അണിനിരന്നു; പട
പരന്നപ്പോൾ യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരോടു

തോറ്റുപോയി; സൈന്യത്തിൽ ഏകദേശം
നാലായിരംപേരെ അവർ പോർക്കളത്തിൽ വെച്ചു
സംഹരിച്ചു. 3 പടജ്ജനം പാളയത്തിൽ വന്നാറെ
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ: ഇന്നു യഹോവ നമ്മെ
ഫെലിസ്ത്യരോടു തോല്ക്കുമാറാക്കിയതു
എന്തു? നാം ശീലോവിൽനിന്നു യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകം നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുത്തുക;
അതു നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്നാൽ നമ്മെ നമ്മുടെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ ജനം ശീലോവിലേക്കു
ആളയച്ചു, അവർ കെരൂബുകളുടെ മദ്ധ്യേ
അധിവസിക്കുന്നവനായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം അവിടെനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നു. ഏലിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ
ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും ദൈവത്തിന്റെ
നിയമപെട്ടകത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 5
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം പാളയത്തിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഭൂമി കുലുങ്ങുംവണ്ണം
യിസ്രായേലെല്ലാം ഉച്ചത്തിൽ ആർപ്പിട്ടു. 6
ഫെലിസ്ത്യർ ആർപ്പിന്റെ ഒച്ച കേട്ടിട്ടു: എബ്രായരുടെ
പാളയത്തിൽ ഈ വലിയ ആർപ്പിന്റെ കാരണം
എന്തു എന്നു അന്വേഷിച്ചു, യഹോവയുടെ പെട്ടകം
പാളയത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു. 7
ദൈവം പാളയത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
ഫെലിസ്ത്യർ പറഞ്ഞു ഭയപ്പെട്ടു: നമുക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ഇതുവരെ
ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 8 നമുക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! ശക്തിയുള്ള
ഈ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു നമ്മെ
ആർ രക്ഷിക്കും? മിസ്രയീമ്യരെ മരുഭൂമിയിൽ

സകലവിധബാധകളാലും ബാധിച്ച ദൈവം
ഇതു തന്നേ. 9 ഫെലിസ്ത്യരേ, ധൈര്യം
പൂണ്ടു പുരുഷത്വം കാണിപ്പിൻ; എബ്രായർ
നിങ്ങൾക്കു ദാസന്മാരായിരുന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ അവക്കു ആകരുതു; പുരുഷത്വം
കാണിച്ചു പൊരുതുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 10
അങ്ങനെ ഫെലിസ്ത്യർ പട തുടങ്ങിയപ്പോൾ
യിസ്രായേൽ തോറ്റു; ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വീട്ടിലേക്കു ഓടി; യിസ്രായേലിൽ മുപ്പതിനായിരം
കാലാൾ വീണുപോകത്തക്കവണ്ണം ഒരു മഹാ
സംഹാരം ഉണ്ടായി. 11 ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
പിടിപെട്ടു; ഏലിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ
ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും പട്ടു പോയി. 12
പോർക്കളത്തിൽനിന്നു ഒരു ബെന്യാമീന്യൻ വസ്ത്രം
കീറിയും തലയിൽ പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു ഓടി
അന്നു തന്നെ ശീലോവിൽ വന്നു. 13 അവൻ
വരുമ്പോൾ ഏലി നോക്കിക്കൊണ്ടു വഴിയരികെ
തന്റെ ആസനത്തിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെക്കുറിച്ചു അവന്റെ
ഹൃദയം വ്യാകുലപ്പെട്ടിരുന്നു; ആ മനുഷ്യൻ
പട്ടണത്തിൽ എത്തി വസ്തുത പറഞ്ഞപ്പോൾ
പട്ടണത്തിലെല്ലാം നിലവിളിയായി. 14 ഏലി
നിലവിളികേട്ടപ്പോൾ ഈ ആരവം എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. ആ മനുഷ്യൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു വന്നു
ഏലിയോടും അറിയിച്ചു. 15 ഏലിയോ തൊണ്ണൂറ്റെട്ടു
വയസ്സുള്ളവനും കാണ്മാൻ വഹിയാതവണ്ണം കണ്ണു
മങ്ങിയവനും ആയിരുന്നു. 16 ആ മനുഷ്യൻ
ഏലിയോടു: ഞാൻ പോർക്കളത്തിൽനിന്നു
വന്നവൻ ആകുന്നു; ഇന്നു തന്നേ ഞാൻ

പോക്ളെത്തിൽനിന്നു ഓടിപ്പോന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. വൎത്തമാനം എന്താകുന്നു, മകനേ, എന്നു
അവൻ ചോദിച്ചു. 17 അതിന്നു ആ ദൂതൻ:
യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുമ്പിൽ തോറ്റോടി;
ജനത്തിൽ ഒരു മഹാസംഹാരം ഉണ്ടായി;
നിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയും
ഫീനെഹാസും പട്ടുപോയി; ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകവും പിടിപെട്ടുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിന്റെ
വസ്തുത പറഞ്ഞപ്പോൾ ഏലി പടിവാതില്ക്കൽ
ആസനത്തിൽനിന്നു പിറകോട്ടു വീണു
കഴുത്തൊടിഞ്ഞു മരിച്ചു; അവൻ വൃദ്ധനും
സ്ഥൂലിച്ചവനും ആയിരുന്നു. അവൻ നാല്പതു
സംവത്സരം യിസ്രായേലിന്നു ന്യായപാലനം
ചെയ്തു. 19 എന്നാൽ അവന്റെ മരുമകൾ
ഫീനെഹാസിന്റെ ഭാൎയ്യ പ്രസവം അടുത്ത
ഗൎഭിണിയായിരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
പിടിപെട്ടുപോയതും അമ്മാവിയപ്പനും ഭൎത്താവും
മരിച്ചതും കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്കു പ്രസവവേദന
തുടങ്ങി; അവൾ നിലത്തു വീണു പ്രസവിച്ചു. 20
അവൾ മരിപ്പാറായപ്പോൾ അരികെ നിന്ന
സ്ത്രീകൾ അവളോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നീ ഒരു
മകനെ പ്രസവിച്ചുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ
അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല, ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 21
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിപെട്ടുപോകകൊണ്ടും
അമ്മാവിയപ്പനെയും ഭൎത്താവിനെയും ഓൎത്തിട്ടും:
മഹത്വം യിസ്രായേലിൽനിന്നു പൊയ്പോയി
എന്നു പറഞ്ഞു അവൾ കുഞ്ഞിന്നു
ഈഖാബോദ് എന്നു പേർ ഇട്ടു. 22 ദൈവത്തിന്റെ

പെട്ടകം പിടിപെട്ടുപോകകൊണ്ടു മഹത്വം യിസ്രായേലിൽനിന്നു പൊയ്പോയി എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു.

5 ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എടുത്തു അതിനെ ഏബെൻ-ഏസെരിൽനിന്നു അസ്തോദിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
2 ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എടുത്തു ദാഗോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ദാഗോന്റെ അരികെ വെച്ചു.
3 പിറ്റെന്നാൾ രാവിലെ അസ്തോദ്യർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാഗോൻ യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കവിണ്ണുവീണു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ ദാഗോനെ എടുത്തു വീണ്ടും അവന്റെ സ്ഥാനത്തു നിർത്തി.
4 പിറ്റെന്നാൾ രാവിലെ അവർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാഗോൻ യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കവിണ്ണുവീണു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ദാഗോന്റെ തലയും അവന്റെ കൈപ്പത്തികളും ഉമ്മരപ്പടിമേൽ മുറിഞ്ഞുകിടന്നു; ദാഗോന്റെ ഉടൽമാത്രം ശേഷിച്ചിരുന്നു.
5 അതുകൊണ്ടു ദാഗോന്റെ പുരോഹിതന്മാരും ദാഗോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കുന്നവരും അസ്തോദിൽ ദാഗോന്റെ ഉമ്മരപ്പടിമേൽ ഇന്നും ചവിട്ടുമാറില്ല.
6 എന്നാൽ യഹോവയുടെ കൈ അസ്തോദ്യരുടെമേൽ ഭാരമായിരുന്നു; അവൻ അവരെ ശൂന്യമാക്കി അസ്തോദിലും അതിന്റെ അതിരുകളിലും ഉള്ളവരെ മൂലരോഗത്താൽ ബാധിച്ചു.
7 അങ്ങനെ ഭവിച്ചതു അസ്തോദ്യർ കണ്ടിട്ടു: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കരുതു; അവന്റെ കൈ

നമ്മുടെമേലും നമ്മുടെ ദേവനായ ദാഗോന്റെ
മേലും കഠിനമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അവർ ആളയച്ചു ഫെലിസ്ത്യരുടെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി:
യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവർ: യിസ്രായേല്യരുടെ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഗത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അവർ യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം കൊണ്ടുപോയി. 9 അവർ അതു
കൊണ്ടുചെന്നശേഷം ഏറ്റവും വലിയോരു പരിഭ്രമം
ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം യഹോവയുടെ കൈ ആ
പട്ടണത്തിന്നും വിരോധമായ്തീർന്നു; അവൻ
പട്ടണക്കാരെ ആബാലവൃദ്ധം ബാധിച്ചു; അവർക്കു
മൂലരോഗം തുടങ്ങി. 10 അതുകൊണ്ടു അവർ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എക്രോനിലേക്കു
കൊടുത്തയച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
എക്രോനിൽ എത്തിയപ്പോൾ എക്രോന്യർ:
നമ്മെയും നമുക്കുള്ളവരെയും കൊല്ലുവാൻ അവർ
യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം നമ്മുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു. 11 അവർ ആളയച്ചു
ഫെലിസ്ത്യരുടെ സകല പ്രഭുക്കന്മാരെയും
കൂട്ടിവരുത്തി: യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം നമ്മെയും നമ്മുടെ ജനത്തെയും
കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതിനെ
വിട്ടയച്ചുകളയേണം; അതു വീണ്ടും അതിന്റെ
സ്ഥലത്തേക്കു പോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ

പട്ടണത്തിലെങ്ങും മരണകരമായ പരിഭ്രമം
ഉണ്ടായി; ദൈവത്തിന്റെ കൈ അവിടെയും
അതിഭാരമായിരുന്നു. 12 മരിക്കാതിരുന്നവർ
മൂലരോഗത്താൽ ബാധിതരായി; പട്ടണത്തിലെ
നിലവിളി ആകാശത്തിൽ കയറി.

6 യഹോവയുടെ പെട്ടകം ഏഴു മാസം
ഫെലിസ്ത്യദേശത്തു ആയിരുന്നു. 2
എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ പുരോഹിതന്മാരെയും
പ്രശ്നക്കാരെയും വരുത്തി: നാം യഹോവയുടെ
പെട്ടകം സംബന്ധിച്ചു എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? അതിനെ
അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു വിട്ടയക്കേണ്ടതെങ്ങനെ
എന്നു ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരുവിൻ
എന്നു ചോദിച്ചു. 3 അതിന്നു അവർ:
നിങ്ങൾ യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം വിട്ടയക്കുന്നു എങ്കിൽ വെറുതെ
അയക്കാതെ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും അവന്നു
കൊടുത്തയക്കേണം; അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു
സൌഖ്യംവരും; അവന്റെ കൈ നിങ്ങളെ
വിട്ടു നീങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു അറിയാം എന്നു പറഞ്ഞു. 4
ഞങ്ങൾ അവന്നു കൊടുത്തയക്കേണ്ടുന്ന
പ്രായശ്ചിത്തം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ
പറഞ്ഞതു: ഫെലിസ്ത്യ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
എണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം പൊന്നുകൊണ്ടു
അഞ്ചു മൂലക്കുരുവും പൊന്നുകൊണ്ടു അഞ്ചു
എലിയും തന്നേ; നിങ്ങൾക്കെല്ലാവക്കും
നിങ്ങളുടെ പ്രഭുക്കന്മാക്കും ഒരേ ബാധയല്ലോ
ഉണ്ടായിരുന്നതു. 5 ആകയാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
മൂലക്കുരുവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദേശത്തെ

ശൂന്യമാക്കുന്ന എലിയുടെയും പ്രതിമകൾ
ഉണ്ടാക്കി, യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്നു
തിരുമുല്ക്കാഴ്ചവെക്കേണം; പക്ഷേ അവൻ
തന്റെ കൈ നിങ്ങളുടെ മേൽനിന്നും
നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ മേൽനിന്നും
നിങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്മേൽ നിന്നും നീക്കും. 6
മിസ്രയീമ്യരും ഫറവോനും തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ
കഠിനമാക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ
കഠിനമാക്കുന്നതു എന്തിന്നു? അവരുടെ ഇടയിൽ
അത്ഭുതം പ്രവൃത്തിച്ചശേഷമല്ലയോ അവർ അവരെ
വിട്ടയക്കയും അവർ പോകയും ചെയ്തതു? 7
ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ വണ്ടി
ഉണ്ടാക്കി നുകം വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത കറവുള്ള രണ്ടു
പശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു വണ്ടിക്കു കെട്ടി
അവയുടെ കിടാക്കളെ അവയുടെ അടുക്കൽനിന്നു
വീട്ടിൽ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകുവിൻ. 8 പിന്നെ
യഹോവയുടെ പെട്ടകം എടുത്തു വണ്ടിയിൽ
വെപ്പിൻ; നിങ്ങൾ അവന്നു പ്രായശ്ചിത്തമായി
കൊടുത്തയക്കുന്ന പൊന്നുരുപ്പടികളും ഒരു
ചെല്ലത്തിൽ അതിന്നരികെ വെച്ചു അതു
തനിച്ചുപോകുവാൻ വിടുവിൻ. 9 പിന്നെ
നോക്കുവിൻ: അതു ബേത്ത്-ശേമെശിലേക്കുള്ള
വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു പോകുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ തന്നേയാകുന്നു നമുക്കു ഈ വലിയ
അനൎത്ഥം വരുത്തിയതു; അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെ
ബാധിച്ചതു അവന്റെ കയ്യല്ല, യദൃച്ഛയാ നമുക്കു
ഭവിച്ചതത്രേ എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളാം. 10 അവർ
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു; കറവുള്ള രണ്ടു
പശുക്കളെ വരുത്തി വണ്ടിക്കു കെട്ടി, അവയുടെ

കിടാക്കളെ വീട്ടിൽ ഇട്ടു അടെച്ചു. 11 പിന്നെ അവർ
യഹോവയുടെ പെട്ടകവും പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
എലികളും മൂലക്കുരുവിന്റെ പ്രതിമകളും ഇട്ടിരുന്ന
ചെല്ലവും വണ്ടിയിൽ വെച്ചു. 12 ആ പശുക്കൾ
നേരെ ബേത്ത്-ശേമെശിലേക്കുള്ള വഴിക്കു
പോയി: അവ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു വലത്തോട്ടോ
ഇടത്തോട്ടോ മാറാതെ പെരുവഴിയിൽ കൂടി
തന്നേ പോയി; ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാരും
ബേത്ത്-ശേമെശിന്റെ അതിർവരെ പിന്നാലെ
ചെന്നു. 13 അന്നേരം ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ
താഴ്വരയിൽ കോതമ്പു കൊയ്യുകയായിരുന്നു:
അവർ തല ഉയർത്തി പെട്ടകം കണ്ടു; കണ്ടിട്ടു
സന്തോഷിച്ചു. 14 വണ്ടി ബേത്ത്-ശേമെശ്യനായ
യോശുവയുടെ വയലിൽ വന്നുനിന്നു: അവിടെ ഒരു
വലിയ കല്ലു ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ വണ്ടിയുടെ
മരം വെട്ടിക്കീറി പശുക്കളെ യഹോവെക്കു
ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. 15 ലേവ്യർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകവും പൊന്നുരുപ്പടികൾ ഉള്ള ചെല്ലവും
ഇറക്കി ആ വലിയ കല്ലിന്മേൽ വെച്ചു;
ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ അന്നു യഹോവെക്കു
ഹോമയാഗങ്ങളും ഹനനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചു. 16
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ ഏവരും ഇതു കണ്ടശേഷം
അന്നു തന്നേ എക്രോനിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 17
ഫെലിസ്ത്യർ യഹോവെക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി
കൊടുത്തയച്ച പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള മൂലക്കുരുക്കൾ
അസ്തോദിന്റെ പേക്കു ഒന്നു, ഗസ്സയുടെ
പേക്കു ഒന്നു, അസ്കലോന്റെ പേക്കു ഒന്നു,
ഗത്തിന്റെ പേക്കു ഒന്നു, എക്രോന്റെ പേക്കു ഒന്നു
ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. 18 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള

എലികൾ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളും നാട്ടുപുറങ്ങളിലെ
ഗ്രാമങ്ങളും ആയി അഞ്ചു പ്രഭുക്കന്മാക്കുള്ള
സകലഫെലിസ്ത്യപട്ടണങ്ങളുടെയും എണ്ണത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം ആയിരുന്നു. അവർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം ഇറക്കിവെച്ച വലിയ കല്ലു ബേത്ത്-
ശേമെശ്യനായ യോശുവയുടെ വയലിൽ
ഇന്നുവരെയും ഉണ്ടു. 19 ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ
യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിൽ നോക്കുകകൊണ്ടു
അവൻ അവരെ സംഹരിച്ചു; അവൻ ജനത്തിൽ
അമ്പതിനായിരത്തെഴുപതുപേരെ സംഹരിച്ചു.
ഇങ്ങനെ യഹോവ ജനത്തിൽ ഒരു മഹാസംഹാരം
ചെയ്തതുകൊണ്ടു ജനം വിലപിച്ചു: 20 ഈ
പരിശുദ്ധദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നില്പാൻ ആക്കു കഴിയും? അവൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടു
ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും എന്നു ബേത്ത്-
ശേമെശ്യർ പറഞ്ഞു. 21 അവർ കിര്യ്യത്ത്-
യെയാരീംനിവാസികളുടെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു: ഫെലിസ്ത്യർ യഹോവയുടെ പെട്ടകം
മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വന്നു അതിനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുവിൻ എന്നു
പറയിച്ചു.

7 കിര്യ്യത്ത്-യെയാരീംനിവാസികൾ വന്നു
യഹോവയുടെ പെട്ടകം എടുത്തു കുന്നിന്മേൽ
അബീനാദാബിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി;
അവന്റെ മകനായ എലെയാസാരിനെ
യഹോവയുടെ പെട്ടകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
ശുദ്ധീകരിച്ചു. 2 പെട്ടകം കിര്യ്യത്ത്-യെയാരീമിൽ
ആയിട്ടു ഏറിയകാലം, ഇരുപതു സംവത്സരം
തന്നേ, കഴിഞ്ഞു; യിസ്രായേൽഗൃഹമൊക്കെയും

യഹോവയോടു വിലപിച്ചു. 3 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ
എല്ലായിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടും: നിങ്ങൾ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവയിങ്കലേക്കു
തിരിയുന്നു എങ്കിൽ അന്യദൈവങ്ങളെയും
അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിക്കയും
അവനെ മാത്രം സേവിക്കയും ചെയ്വിൻ; എന്നാൽ
അവൻ നിങ്ങളെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും
അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും
നീക്കിക്കളഞ്ഞു യഹോവയെ മാത്രം സേവിച്ചു. 5
അനന്തരം ശമൂവേൽ: എല്ലായിസ്രായേലിനെയും
മിസ്പയിൽ കൂട്ടുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അവർ മിസ്പയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി; വെള്ളം കോരി
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഒഴിച്ചു ആ ദിവസം
ഉപവസിച്ചു: ഞങ്ങൾ യഹോവയോടു പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു അവിടെവെച്ചു
പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശമൂവേൽ മിസ്പയിൽവെച്ചു
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു ന്യായപാലനം
ചെയ്തു. 7 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്പയിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി എന്നു ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടപ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു; യിസ്രായേൽമക്കൾ അതു കേട്ടിട്ടു
ഫെലിസ്ത്യരെ ഭയപ്പെട്ടു. 8 യിസ്രായേൽമക്കൾ
ശമൂവേലിനോടു: നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ഞങ്ങളെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു

രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
അവനോടു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതു മതിയാക്കരുതേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ പാൽ
കുടിക്കുന്ന ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എടുത്തു
യഹോവെക്കു സൎവ്വാംഗഹോമം കഴിച്ചു. ശമൂവേൽ
യിസ്രായേലിന്നു വേണ്ടി യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു;
യഹോവ ഉത്തരമരുളി. 10 ശമൂവേൽ ഹോമയാഗം
കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ
യിസ്രായേലിനോടു പടെക്കു അടുത്തു; എന്നാൽ
യഹോവ അന്നു ഫെലിസ്ത്യരുടെമേൽ വലിയ
ഇടിമുഴക്കി അവരെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു; അവർ
യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റു. 11 യിസ്രായേല്യർ
മിസ്പയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഫെലിസ്ത്യരെ
പിന്തുടൎന്നു; ബേത്ത്-കാരിന്റെ താഴെവരെ അവരെ
സംഹരിച്ചു. 12 പിന്നെ ശമൂവേൽ ഒരു കല്ലു
എടുത്തു മിസ്പെക്കും ശേനിന്നും മദ്ധ്യേ നാട്ടി:
ഇത്രത്തോളം യഹോവ നമ്മെ സഹായിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു അതിന്നു ഏബെൻ-ഏസെർ എന്നു
പേരിട്ടു. 13 ഇങ്ങനെ ഫെലിസ്ത്യർ ഒതുങ്ങി,
പിന്നെ യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു വന്നതുമില്ല;
ശമൂവേലിന്റെ കാലത്തൊക്കെയും യഹോവയുടെ
കൈ ഫെലിസ്ത്യക്കു വിരോധമായിരുന്നു. 14
എക്രോൻമുതൽ ഗത്ത്വരെ ഫെലിസ്ത്യർ
യിസ്രായേലിനോടു പിടിച്ചിരുന്ന പട്ടണങ്ങൾ
യിസ്രായേലിന്നു തിരികെ കിട്ടി; അവയുടെ
അതിർനാടുകളും യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. യിസ്രായേലും അമോൎയ്യരും
തമ്മിൽ സമാധാനമായിരുന്നു. 15 ശമൂവേൽ
ജീവപൎയ്യന്തം യിസ്രായേലിന്നു ന്യായപാലനം

ചെയ്തു. 16 അവൻ ആണ്ടുതോറും ബേഥേലിലും
ഗില്ഗാലിലും മിസ്പയിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു,
അവിടങ്ങളിൽവെച്ചു യിസ്രായേലിന്നു
ന്യായപാലനം ചെയ്തിട്ടു രാമയിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോരും; 17 അവിടെയായിരുന്നു അവന്റെ
വീടു; അവിടെവെച്ചും അവൻ യിസ്രായേലിന്നു
ന്യായപാലനം നടത്തിവന്നു; യഹോവെക്കു
അവിടെ ഒരു യാഗപീഠവും പണിതിരുന്നു.

8 ശമൂവേൽ വൃദ്ധനായപ്പോൾ തന്റെ പുത്രന്മാരെ
യിസ്രായേലിന്നു ന്യായാധിപന്മാരാക്കി. 2 അവന്റെ
ആദ്യജാതന്നു യോവേൽ എന്നും രണ്ടാമത്തവന്നു
അബീയാവു എന്നും പേർ. അവർ ബേർ-
ശേബയിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തുപോന്നു. 3
അവന്റെ പുത്രന്മാർ അവന്റെ വഴിയിൽ നടക്കാതെ
ദുരാഗ്രഹികളായി കൈക്കൂലി വാങ്ങി ന്യായം
മറിച്ചുവന്നു. 4 ആകയാൽ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ
എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി, രാമയിൽ
ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവനോടു: 5
നീ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രന്മാർ
നിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ
സകല ജാതികൾക്കുമുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങളെ
ഭരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു രാജാവിനെ
നിയമിച്ചുതരേണമെന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഞങ്ങളെ
ഭരിക്കേണ്ടതിന്നു രാജാവിനെ തരേണമെന്നു
അവർ പറഞ്ഞ കാര്യം ശമൂവേലിന്നു അനിഷ്ടമായി.
ശമൂവേൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 7 യഹോവ
ശമൂവേലിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:
ജനം നിന്നോടു പറയുന്ന സകലത്തിലും
അവരുടെ അപേക്ഷ കേൾക്ക; അവർ

നിന്നെയല്ല, ഞാൻ അവരെ ഭരിക്കാതവണ്ണം
എന്നെയാകുന്നു ത്യജിച്ചിരിക്കുന്നതു. 8 ഞാൻ
അവരെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച
നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെ അവർ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചും
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചുംകൊണ്ടു എന്നോടു
ചെയ്തതുപോലെ നിന്നോടും ചെയ്യുന്നു. 9
ആകയാൽ അവരുടെ അപേക്ഷ കേൾക്ക;
എങ്കിലും അവരോടു ഘനമായി സാക്ഷീകരിച്ചു
അവരെ വാഴുവാനിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ ന്യായം
അവരോടു അറിയിക്കേണം. 10 അങ്ങനെ
രാജാവിന്നായി അപേക്ഷിച്ച ജനത്തോടു
ശമൂവേൽ യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ എല്ലാം
അറിയിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 11 നിങ്ങളെ
വാഴുവാനിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ ന്യായം
ഇതായിരിക്കും: അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ
തനിക്കു തേരാളികളും കുതിരച്ചേവകരും
ആക്കും; അവന്റെ രഥങ്ങൾക്കു മുമ്പെ അവർ
ഓടേണ്ടിയും വരും. 12 അവൻ അവരെ
ആയിരത്തിന്നും അമ്പതിന്നും അധിപന്മാരാക്കും;
തന്റെ നിലം കൃഷി ചെയ്വാനും തന്റെ വിള
കൊയ്‌വാനും തന്റെ പടക്കോപ്പും തേർകോപ്പും
ഉണ്ടാക്കുവാനും അവരെ നിയമിക്കും. 13 അവൻ
നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ തൈലക്കാരത്തികളും
വെപ്പുകാരത്തികളും അപ്പക്കാരത്തികളും
ആയിട്ടു എടുക്കും. 14 അവൻ നിങ്ങളുടെ
വിശേഷമായ നിലങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും
ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും എടുത്തു തന്റെ ഭൃത്യന്മാക്കു
കൊടുക്കും. 15 അവൻ നിങ്ങളുടെ വിളവുകളിലും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലും ദശാംശം എടുത്തു തന്റെ

ഷണ്ഡന്മാൎക്കും ഭൃത്യന്മാൎക്കും കൊടുക്കും. 16
അവൻ നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെയും ദാസിമാരെയും
നിങ്ങളുടെ കോമളയുവാക്കളെയും നിങ്ങളുടെ
കഴുതകളെയും പിടിച്ചു തന്റെ വേലെക്കു ആക്കും.
17 അവൻ നിങ്ങളുടെ ആടുകളിൽ പത്തിലൊന്നു
എടുക്കും; നിങ്ങൾ അവന്നു ദാസന്മാരായ്തീരും. 18
നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ
നിമിത്തം നിങ്ങൾ അന്നു നിലവിളിക്കും; എന്നാൽ
യഹോവ അന്നു ഉത്തരമരുളുകയില്ല. 19 എന്നാൽ
ശമൂവേലിന്റെ വാക്കു കൈക്കൊൾവാൻ
ജനത്തിന്നു മനസ്സില്ലാതെ: അല്ല, ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
രാജാവു വേണം 20 മറ്റു സകലജാതികളെയും
പോലെ ഞങ്ങളും ആകേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ
രാജാവു ഞങ്ങളെ ഭരിക്കയും ഞങ്ങൾക്കു
നായകനായി പുറപ്പെടുകയും ഞങ്ങളുടെ
യുദ്ധങ്ങളെ നടത്തുകയും വേണം എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 21 ശമൂവേൽ ജനത്തിന്റെ വാക്കെല്ലാം
കേട്ടു യഹോവയോടു അറിയിച്ചു. 22 യഹോവ
ശമൂവേലിനോടു: അവരുടെ വാക്കു കേട്ടു അവൎക്കു
ഒരു രാജാവിനെ വാഴിച്ചുകൊടുക്ക എന്നു
കല്പിച്ചു. ശമൂവേൽ യിസ്രായേല്യരോടു: നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു
പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

9 ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ കീശ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു ധനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
ബെന്യാമീന്യനായ അഫീഹിന്റെ മകനായ
ബെഖോറത്തിന്റെ മകനായ സെറോറിന്റെ
മകനായ അബീയേലിന്റെ മകൻ ആയിരുന്നു. 2
അവന്നു ശൌൽ എന്ന പേരോടെ യൌവനവും

കോമളത്വവുമുള്ള ഒരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ അവനെക്കാൾ കോമളനായ
പുരുഷൻ ഇല്ലായിരുന്നു; അവൻ എല്ലാവരെക്കാളും
തോൾമുതൽ പൊക്കമേറിയവൻ ആയിരുന്നു. 3
ശൌലിന്റെ അപ്പനായ കീശിന്റെ കഴുതകൾ
കാണാതെപോയിരുന്നു. കീശ് തന്റെ മകനായ
ശൌലിനോടു: നീ ഒരു ഭൃത്യനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ചെന്നു കഴുതകളെ അന്വേഷിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അവൻ എഫ്രയീംമലനാട്ടിലും
ശാലീശാദേശത്തുംകൂടി സഞ്ചരിച്ചു; അവയെ
കണ്ടില്ല; അവർ ശാലീംദേശത്തുകൂടി
സഞ്ചരിച്ചു; അവിടെയും ഇല്ലായിരുന്നു; അവൻ
ബെന്യാമീൻദേശത്തുകൂടിയും സഞ്ചരിച്ചു;
എങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. 5 സൂഫ് ദേശത്തു
എത്തിയപ്പോൾ ശൌൽ കൂടെയുള്ള ഭൃത്യനോടു:
വരിക, നമുക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം; അല്ലെങ്കിൽ
അപ്പൻ കഴുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത വിട്ടു
നമ്മെക്കുറിച്ചു വിഷാദിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അതിന്നു അവൻ: ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരു
ദൈവപുരുഷൻ ഉണ്ടു; അവൻ മാന്യൻ ആകുന്നു;
അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം ഒത്തുവരുന്നു; നമുക്കു
അവിടെ പോകാം; നാം പോകുവാനുള്ള
വഴി അവൻ പക്ഷേ പറഞ്ഞുതരും എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 7 ശൌൽ തന്റെ
ഭൃത്യനോടു: നാം പോകുന്നു എങ്കിൽ ആ
പുരുഷന്നു എന്താകുന്നു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു?
നമ്മുടെ ഭാണ്ഡത്തിലെ അപ്പം തീർന്നുപോയല്ലോ;
ദൈവപുരുഷന്നു കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ ഒരു
സമ്മാനവും ഇല്ലല്ലോ; നമുക്കു എന്തുള്ളു എന്നു

ചോദിച്ചു. 8 ഭൃത്യൻ ശൌലിനോടു: എന്റെ കയ്യിൽ
കാൽശേക്കെൽ വെള്ളിയുണ്ടു; ഇതു ഞാൻ
ദൈവപുരുഷന്നു കൊടുക്കാം; അവൻ നമുക്കു വഴി
പറഞ്ഞുതരും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.-- 9 പണ്ടു
യിസ്രായേലിൽ ഒരുത്തൻ ദൈവത്തോടു
ചോദിപ്പാൻ പോകുമ്പോൾ: വരുവിൻ; നാം
ദർശകന്റെ അടുക്കൽ പോക എന്നു പറയും;
ഇപ്പോൾ പ്രവാചകൻ എന്നു പറയുന്നവനെ
അന്നു ദർശകൻ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു.-- 10
ശൌൽ ഭൃത്യനോടു: നല്ലതു; വരിക, നമുക്കു
പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ
ദൈവപുരുഷൻ താമസിച്ചുവന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു
പോയി. 11 അവർ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള കയറ്റം
കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ വെള്ളംകോരുവാൻ പോകുന്ന
ബാല്യക്കാരത്തികളെ കണ്ടു അവരോടു: ദർശകൻ
ഇവിടെ ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 12 അവർ
അവരോടു: ഉണ്ടു; അതാ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ;
വേഗം ചെല്ലുവിൻ; ഇന്നു പൂജാഗിരിയിൽ
ജനത്തിന്റെ വക ഒരു യാഗം ഉള്ളതുകൊണ്ടു
അവൻ ഇന്നു പട്ടണത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു. 13 നിങ്ങൾ
പട്ടണത്തിൽ കടന്ന ഉടനെ അവൻ പൂജാഗിരിയിൽ
ഭക്ഷണത്തിന്നു പോകുമ്മുമ്പെ നിങ്ങൾ
അവനെ കാണേണം; അവൻ യാഗത്തെ
അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകകൊണ്ടു അവൻ
ചെല്ലുവോളം ജനം ഭക്ഷിക്കയില്ല; അതിന്റെ ശേഷം
മാത്രമേ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭക്ഷിക്കയുള്ളു;
വേഗം ചെല്ലുവിൻ; ഇപ്പോൾ അവനെ കാണാം
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 14 അങ്ങനെ അവർ
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു; പട്ടണത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ

ഇതാ, ശമൂവേൽ പൂജാഗിരിക്കു പോകുവാനായി
അവരുടെ നേരെ വരുന്നു. 15 എന്നാൽ ശൌൽ
വരുന്നതിന്നു ഒരു ദിവസം മുമ്പെ യഹോവ
അതു ശമൂവേലിന്നു വെളിപ്പെടുത്തി: 16 നാളെ
ഇന്നേരത്തു ബെന്യാമീൻദേശക്കാരനായ ഒരാളെ
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ അയക്കും; എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിനെ ഭരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യേണം; അവൻ എന്റെ
ജനത്തെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
രക്ഷിക്കും. എന്റെ ജനത്തിന്റെ നിലവിളി
എന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കകൊണ്ടു
ഞാൻ അവരെ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു. 17 ശമൂവേൽ ശൌലിനെ
കണ്ടപ്പോൾ യഹോവ അവനോടു: ഞാൻ നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്ത ആൾ ഇതാ; ഇവനാകുന്നു എന്റെ
ജനത്തെ ഭരിപ്പാനുള്ളവൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 18
അന്നേരം ശൌൽ പടിവാതില്ക്കൽ ശമൂവേലിന്റെ
അടുക്കൽ എത്തി: ദർശകന്റെ വീടു എവിടെ എന്നു
പറഞ്ഞുതരേണമേ എന്നു ചോദിച്ചു. 19 ശമൂവേൽ
ശൌലിനോടു: ദർശകൻ ഞാൻ തന്നേ; എന്റെ
കൂടെ പൂജാഗിരിക്കു പോരുവിൻ; നിങ്ങൾ
ഇന്നു എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണം;
നാളെ ഞാൻ നിന്നെ യാത്രയയക്കാം; നിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ളതൊക്കെയും പറഞ്ഞുതരാം.
20 മൂന്നു ദിവസം മുമ്പെ കാണാതെപോയ
കഴുതകളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടാ; അവയെ
കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യിസ്രായേലിന്റെ
ആഗ്രഹമൊക്കെയും ആരുടെമേൽ? നിന്റെമേലും
നിന്റെ സർവ്വപിതൃഭവനത്തിന്മേലും അല്ലയോ

എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അതിന്നു ശൌൽ: ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറുതായ
ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലുള്ളവനും എന്റെ
കുടുംബം ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലെ
സകല കുടുംബങ്ങളിലുംവെച്ചു ഏറ്റവും
ചെറിയതുമായിരിക്കെ നീ ഇങ്ങനെ എന്നോടു
പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22
പിന്നെ ശമൂവേൽ ശൌലിനെയും അവന്റെ
ഭൃത്യനെയും കൂട്ടി വിരുന്നുശാലയിൽ
കൊണ്ടുചെന്നു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ
അവക്കു പ്രധാനസ്ഥലം കൊടുത്തു;
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഏകദേശം മുപ്പതുപേർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 23 ശമൂവേൽ വെപ്പുകാരനോടു:
നിന്റെ പക്കൽ വെച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു
ഞാൻ തന്നിട്ടുള്ള ഓഹരി കൊണ്ടുവരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 വെപ്പുകാരൻ കൈക്കുറകും
അതിന്മേൽ ഉള്ളതും കൊണ്ടുവന്നു ശൌലിന്റെ
മുമ്പിൽവെച്ചു. നിനക്കായി സൂക്ഷിച്ചു
വെച്ചിരിക്കുന്നതു ഇതാ; തിന്നുകൊൾക; ഞാൻ
ഉത്സവത്തിന്നു ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതു ഉത്സവത്തിന്നു
വേണ്ടി നിനക്കായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ശമൂവേൽ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ശൌൽ അന്നു
ശമൂവേലിനോടു കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 25
അവർ പൂജാഗിരിയിൽനിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു
ഇറങ്ങിവന്നശേഷം അവൻ വീട്ടിന്റെ മുകളിൽവെച്ചു
ശൌലുമായി സംസാരിച്ചു. 26 അവർ
അതികാലത്തു അരുണോദയത്തിങ്കൽ എഴുന്നേറ്റു;
ശമൂവേൽ മുകളിൽനിന്നു ശൌലിനെ വിളിച്ചു:

എഴുന്നേല്ക്ക, ഞാൻ നിന്നെ യാത്ര അയക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു. ശൌൽ എഴുന്നേറ്റു, അവർ
രണ്ടുപേരും, അവനും ശമൂവേലും തന്നേ,
വെളിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു, 27 പട്ടണത്തിന്റെ
അറ്റത്തു എത്തിയപ്പോൾ ശമൂവേൽ ശൌലിനോടു:
ഭൃത്യൻ മുമ്പെ കടന്നു പോകുവാൻ പറക; - അവൻ
കടന്നുപോയി; - ഞാൻ നിന്നോടു ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അല്പം
നില്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ തൈലപാത്രം എടുത്തു
അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു
പറഞ്ഞതു: യഹോവ തന്റെ അവകാശത്തിന്നു
പ്രഭുവായി നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 2
നീ ഇന്നു എന്നെ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ
ബെന്യാമീന്റെ അതിരിങ്കലെ സെൽസഹിൽ
റാഹേലിന്റെ കല്ലറെക്കരികെവെച്ചു രണ്ടാളെ
കാണും; നീ അന്വേഷിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടുപോന്ന
കഴുതകളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ
കഴുതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത വിട്ടു: എന്റെ
മകന്നുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അവർ നിന്നോടു പറയും. 3 അവിടെനിന്നു
നീ മുമ്പോട്ടു ചെന്നു താബോരിലെ
കരുവേലകത്തിന്നരികെ എത്തുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ
മൂന്നു ആട്ടിൻകുട്ടിയെയും വേറൊരുത്തൻ
മൂന്നു അപ്പവും വേറൊരുത്തൻ ഒരു തുരുത്തി
വീഞ്ഞും ചുമന്നുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ മൂന്നു
പുരുഷന്മാർ ബേഥേലിൽ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നതായി നിനക്കു എതിർപെടും. 4

അവർ നിന്നോടു കുശലം ചോദിക്കും; നിനക്കു
രണ്ടു അപ്പവും തരും; നീ അതു അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കൊള്ളേണം. 5 അതിന്റെ
ശേഷം നീ ഫെലിസ്ത്യരുടെ പട്ടാളം ഉള്ള
ദൈവഗിരിക്കു എത്തും; അവിടെ പട്ടണത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ മുമ്പിൽ വീണ, തപ്പു, കുഴൽ,
കിന്നരം എന്നിവയോടുകൂടെ പൂജാഗിരിയിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരു പ്രവാചകഗണത്തെ കാണും;
അവർ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 6 യഹോവയുടെ
ആത്മാവു ശക്തിയോടെ നിന്റെമേൽ വന്നിട്ടു
നീയും അവരോടുകൂടെ പ്രവചിക്കയും ആൾ
മാറിയതുപോലെ ആയ്തീരുകയും ചെയ്യും. 7 ഈ
അടയാളങ്ങൾ നിനക്കു സംഭവിക്കുമ്പോൾ
യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നതു ചെയ്ക; ദൈവം
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു. 8 എന്നാൽ നീ എനിക്കു
മുമ്പെ ഗില്ഗാലിലേക്കു പോകേണം;
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും കഴിപ്പാൻ
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരും; ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു നീ ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു
പറഞ്ഞുതരുവോളം ഏഴു ദിവസം അവിടെ
കാത്തിരിക്കേണം. 9 ഇങ്ങനെ അവൻ
ശമൂവേലിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം
അവന്നു വേറൊരു ഹൃദയംകൊടുത്തു; ആ
അടയാളങ്ങളെല്ലാം അന്നു തന്നേ സംഭവിച്ചു. 10
അവർ അവിടെ ഗിരിയിങ്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു
പ്രവാചകഗണം ഇതാ, അവന്നെതിരെ വരുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു ശക്തിയോടെ
അവന്റെമേൽ വന്നു; അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ
പ്രവചിച്ചു. 11 അവനെ മുമ്പെ അറിഞ്ഞവർ

ഒക്കെയും അവൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
പ്രവചിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ: കീശിന്റെ മകന്നു
എന്തു സംഭവിച്ചു? ശൌലും പ്രവാചകന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ആയോ എന്നു ജനം തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു അവിടത്തുകാരിൽ
ഒരുത്തൻ: ആരാകുന്നു അവരുടെ ഗുരുനാഥൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ശൌലും ഉണ്ടോ
പ്രവാചകഗണത്തിൽ എന്നുള്ളതു പഴഞ്ചൊല്ലായി
തീർന്നു. 13 അവൻ പ്രവചിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം
ഗിബെയയിൽ എത്തി. 14 ശൌലിന്റെ ഇളയപ്പൻ
അവനോടും അവന്റെ ഭൃത്യനോടും: നിങ്ങൾ
എവിടെ പോയിരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
കഴുതകളെ തിരയുവാൻ പോയിരുന്നു; അവയെ
കാണായ്കയാൽ ഞങ്ങൾ ശമൂവേലിന്റെ
അടുക്കൽ പോയി എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 15
ശമൂവേൽ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു എന്നെ
അറിയിക്കേണം എന്നു ശൌലിന്റെ ഇളയപ്പൻ
പറഞ്ഞു. 16 ശൌൽ തന്റെ ഇളയപ്പനോടു:
കഴുതകളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു
അവൻ ഞങ്ങളോടു തിട്ടമായി അറിയിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു; എങ്കിലും ശമൂവേൽ രാജത്വം
സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതു അവൻ അവനോടു
അറിയിച്ചില്ല. 17 അനന്തരം ശമൂവേൽ ജനത്തെ
മിസ്പയിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
വിളിച്ചുകൂട്ടി, 18 യിസ്രായേൽമക്കളോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നു മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നും

നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ച സകലരാജ്യക്കാരുടെയും
കയ്യിൽനിന്നും നിങ്ങളെ വിടുവിച്ചു. 19
നിങ്ങളോ സകല അനൎത്ഥങ്ങളിൽനിന്നും
കഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ച നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തെ ഇന്നു ത്യജിച്ചു: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
രാജാവിനെ നിയമിച്ചുതരേണമെന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ഗോത്രംഗോത്രമായും സഹസ്രംസഹസ്രമായും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നില്പിൻ. 20 അങ്ങനെ
ശമൂവേൽ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളെയെല്ലാം
അടുത്തു വരുമാറാക്കി; ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിന്നു
ചീട്ടു വീണു. 21 അവൻ ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തെ
കുടുംബംകുടുംബമായി അടുത്തുവരുമാറാക്കി;
മത്രികുടുംബത്തിന്നു ചീട്ടു വീണു; പിന്നെ കീശിന്റെ
മകനായ ശൌലിന്നു ചീട്ടുവീണു; അവർ അവനെ
അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ കണ്ടില്ല. 22 അവർ പിന്നെയും
യഹോവയോടു: ആയാൾ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു യഹോവ: അവൻ
സാമാനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 23 അവർ ഓടിച്ചെന്നു
അവിടെനിന്നു അവനെ കൊണ്ടുവന്നു. ജനമദ്ധ്യേ
നിന്നപ്പോൾ അവൻ ജനത്തിൽ എല്ലാവരെക്കാളും
തോൾമുതൽ പൊക്കമേറിയവനായിരുന്നു. 24
അപ്പോൾ ശമൂവേൽ സൎവ്വജനത്തോടും: യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുത്തവനെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ?
സൎവ്വജനത്തിലും അവനെപ്പോലെ ഒരുത്തനും
ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. ജനമെല്ലാം: രാജാവേ,
ജയ ജയ എന്നു ആൎത്തു. 25 അതിന്റെ ശേഷം
ശമൂവേൽ രാജധൎമ്മം ജനത്തെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു;

അതു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ വെച്ചു. പിന്നെ ശമൂവേൽ
ജനത്തെയെല്ലാം വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. 26
ശൌലും ഗിബെയയിൽ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി;
ദൈവം മനസ്സിൽ തോന്നിച്ച ഒരു ആൾക്കൂട്ടവും
അവനോടുകൂടെ പോയി. 27 എന്നാൽ ചില
നീചന്മാർ: ഇവൻ നമ്മെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ധിക്കരിച്ചു, അവന്നു
കാഴ്ച കൊണ്ടുവരാതിരുന്നു. അവനോ അതു
ഗണ്യമാക്കിയില്ല.

11 അനന്തരം അമ്മോന്യനായ നാഹാശ്
പുറപ്പെട്ടുവന്നു ഗിലെയാദിലെ യാബേശിന്നു നേരെ
പാളയം ഇറങ്ങി; യാബേശ് നിവാസികൾ
ഒക്കെയും നാഹാശിനോടു: ഞങ്ങളോടു
ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
നിന്നെ സേവിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 2
അമ്മോന്യനായ നാഹാശ് അവരോടു: നിങ്ങളുടെ
വലങ്കണ്ണൊക്കെയും ചുഴന്നെടുക്കയും
എല്ലായിസ്രായേലിന്മേലും ഈ നിന്ദ വരുത്തുകയും
ചെയ്യും എന്നുള്ള സമ്മതത്തിന്മേൽ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ഉടമ്പടി ചെയ്യാം എന്നു പറഞ്ഞു. 3
യാബേശിലെ മൂപ്പന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
യിസ്രായേൽദേശത്തെല്ലാടവും ദൂതന്മാരെ
അയപ്പാൻതക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കു ഏഴു
ദിവസത്തെ ഇട തരേണം; ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ
ആരുമില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ
ഇറങ്ങിവരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ദൂതന്മാർ
ശൌലിന്റെ ഗിബെയയിൽ ചെന്നു ആ വർത്തമാനം
ജനത്തെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു; ജനമെല്ലാം

ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ ഇതാ, ശൌൽ
കന്നുകാലികളെയും കൊണ്ടു വയലിൽനിന്നു
വരുന്നു. ജനം കരയുന്ന സംഗതി എന്തു എന്നു
ശൌൽ ചോദിച്ചു. അവർ യാബേശ്യരുടെ
വർത്തമാനം അവനെ അറിയിച്ചു. 6 ശൌൽ
വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു
അവന്റെമേൽ ശക്തിയോടെ വന്നു; അവന്റെ
കോപം ഏറ്റവും ജ്വലിച്ചു. 7 അവൻ ഒരേർ
കാളയെ പിടിച്ചു കഷണംകഷണമായി
ഖണ്ഡിച്ചു ദൂതന്മാരുടെ കയ്യിൽ
യിസ്രായേൽദേശത്തെല്ലാടവും കൊടുത്തയച്ചു:
ആരെങ്കിലും ശൌലിന്റെയും ശമൂവേലിന്റെയും
പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടുവരാതിരുന്നാൽ അവന്റെ
കാളകളെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യും എന്നു പറയിച്ചു.
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ഭീതി ജനത്തിന്മേൽ
വീണു, അവർ ഏകമനസ്സോടെ പുറപ്പെട്ടു. 8
അവൻ ബേസെക്കിൽവെച്ചു അവരെ എണ്ണി;
യിസ്രായേല്യർ മൂന്നു ലക്ഷവും യെഹൂദ്യർ
മുപ്പതിനായിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 9 വന്ന
ദൂതന്മാരോടു അവർ: നിങ്ങൾ ഗിലെയാദിലെ
യാബേശ്യരോടു: നാളെ വെയിൽ മൂക്കുമ്പോഴേക്കു
നിങ്ങൾക്കു രക്ഷ ഉണ്ടാകും എന്നു പറവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. ദൂതന്മാർ ചെന്നു യാബേശ്യരോടു
അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ സന്തോഷിച്ചു. 10 പിന്നെ
യാബേശ്യർ: നാളെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
ഇറങ്ങിവരും; നിങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചതൊക്കെയും
ഞങ്ങളോടു ചെയ്തുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞയച്ചു. 11 പിറ്റെന്നാൾ ശൌൽ
ജനത്തെ മൂന്നു കൂട്ടമായി വിഭാഗിച്ചു; അവർ

പ്രഭാതയാമത്തിൽ പാളയത്തിന്റെ നടുവിലേക്കു
ചെന്നു വെയിൽ മൂക്കുംവരെ അമ്മോന്യരെ
സംഹരിച്ചു; ശേഷിച്ചവരോ രണ്ടു പേർ
ഒന്നിച്ചിരിക്കാതവണ്ണം ചിതറിപ്പോയി. 12 അനന്തരം
ജനം ശമൂവേലിനോടു: ശൌൽ ഞങ്ങൾക്കു
രാജാവായിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞതു
ആർ? അവരെ ഏല്പിച്ചുതരേണം; ഞങ്ങൾ
അവരെ കൊന്നുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അതിന്നു ശൌൽ: ഇന്നു ഒരു മനുഷ്യനെയും
കൊല്ലരുതു; ഇന്നു യഹോവ യസ്രായേലിന്നു രക്ഷ
വരുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
പിന്നെ ശമൂവേൽ ജനത്തോടു: വരുവിൻ; നാം
ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു, അവിടെവെച്ചു രാജത്വം
പുതുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അങ്ങനെ
ജനമെല്ലാം ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു; അവർ ശൌലിനെ
ഗില്ഗാലിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു
രാജാവാക്കി. അവർ അവിടെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ സമാധാനയാഗങ്ങൾ കഴിച്ചു;
ശൌലും യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും ഏറ്റവും
സന്തോഷിച്ചു.

12 അനന്തരം ശമൂവേൽ എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ എന്നോടു
പറഞ്ഞതിൽ ഒക്കെയും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അപേക്ഷ കേട്ടു, നിങ്ങൾക്കു ഒരു രാജാവിനെയും
വാഴിച്ചുതന്നു. 2 ഇപ്പോൾ രാജാവു നിങ്ങളുടെ
നായകനായിരിക്കുന്നു; ഞാനോ വൃദ്ധനും
നരച്ചവനുമായി; എന്റെ മക്കൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടു; എന്റെ ബാല്യംമുതൽ ഇന്നുവരെയും ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു നായകനായിരുന്നു. 3 ഞാൻ ഇതാ,

ഇവിടെ നില്ക്കുന്നു: ഞാൻ ഒരുത്തന്റെ കാളയെ
അപഹരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒരുത്തന്റെ കഴുതയെ
അപഹരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ വല്ലവനെയും
ചതിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വല്ലവനെയും പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
ഞാൻ വല്ലവന്റെയും കയ്യിൽനിന്നു കൈക്കൂലി
വാങ്ങി എന്റെ കണ്ണു കുരുടാക്കീട്ടുണ്ടോ?
യഹോവയുടെയും അവന്റെ അഭിഷിക്തന്റെയും
മുമ്പാകെ എന്റെ നേരെ സാക്ഷീകരിപ്പിൻ; ഞാൻ
അതു മടക്കിത്തരാം. 4 അതിന്നു അവർ:
നീ ഞങ്ങളെ ചതിക്കയോ പീഡിപ്പിക്കയോ
യാതൊരുത്തന്റെയും കയ്യിൽനിന്നു വല്ലതും
അപഹരിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5
അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്റെ
പേരിൽ ഒന്നും കണ്ടില്ല എന്നുള്ളതിന്നു യഹോവ
സാക്ഷി; അവന്റെ അഭിഷിക്തനും ഇന്നു സാക്ഷി
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ ജനത്തോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: മോശെയെയും
അഹരോനെയും കല്പിച്ചാക്കുകയും നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തവൻ യഹോവ തന്നേ. 7
ആകയാൽ ഇപ്പോൾ ഒത്തുനില്പിൻ; യഹോവ
നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും
ചെയ്തിട്ടുള്ള സകലനീതികളെയും കുറിച്ചു
ഞാൻ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നിങ്ങളോടു
വ്യവഹരിക്കും. 8 യാക്കോബ് മിസ്രയീമിൽ
ചെന്നു പാർത്തു; അവിടെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ
യഹോവ മോശെയെയും അഹരോനെയും
അയച്ചു; അവർ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ

മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു ഈ സ്ഥലത്തു
പാർക്കുമാറാക്കി. 9 എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ മറന്നപ്പോൾ അവൻ
അവരെ ഹാസോരിലെ സേനാപതിയായ
സീസെരയുടെ കയ്യിലും ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിലും
മോവാബ്‌രാജാവിന്റെ കയ്യിലും ഏല്പിച്ചു, അവർ
അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. 10 അപ്പോൾ
അവർ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു: ഞങ്ങൾ
യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും
അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും സേവിച്ചു
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കേണമേ;
എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 എന്നാറെ യഹോവ യെരുബ്ബാൽ,
ബെദാൻ, യിഫ്താഹ്, ശമൂവേൽ എന്നിവരെ
അയച്ചു ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
നിങ്ങളെ വിടുവിച്ചു; നിങ്ങൾ നിർഭയമായി
വസിച്ചു. 12 പിന്നെ അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ
നാഹാശ് നിങ്ങളുടെ നേരെ വരുന്നതു നിങ്ങൾ
കണ്ടപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കെ നിങ്ങൾ എന്നോടു:
ഒരു രാജാവു ഞങ്ങളുടെമേൽ വാഴേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ഇപ്പോൾ ഇതാ, നിങ്ങൾ
തിരഞ്ഞെടുത്തവനും ആഗ്രഹിച്ചവനുമായ
രാജാവു; യഹോവ നിങ്ങൾക്കു ഒരു രാജാവിനെ
കല്പിച്ചാക്കിയിരിക്കുന്നു. 14 നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
കല്പനയെ മറുക്കാതെ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു
അവനെ സേവിച്ചു അവന്റെ വാക്കു
അനുസരിക്കയും നിങ്ങളും നിങ്ങളെ വാഴുന്ന

രാജാവും നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
ചേർന്നിരിക്കയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാം. 15 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ വാക്കു അനുസരിക്കാതെ
യഹോവയുടെ കല്പനയെ മറുത്താൽ
യഹോവയുടെ കൈ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു
വിരോധമായിരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും
വിരോധമായിരിക്കും. 16 ആകയാൽ ഇപ്പോൾ
നിന്നു യഹോവ നിങ്ങൾ കാൺകെ ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്ന ഈ വലിയ കാൎയ്യം കണ്ടുകൊൾവിൻ. 17
ഇതു കോതമ്പുകൊയ്ത്തിന്റെ കാലമല്ലോ; ഞാൻ
യഹോവയോടു അപേക്ഷിക്കും; അവൻ ഇടിയും
മഴയും അയക്കും; നിങ്ങൾ ഒരു രാജാവിനെ
ചോദിക്കയാൽ യഹോവയോടു ചെയ്ത ദോഷം
എത്ര വലിയതെന്നു നിങ്ങൾ അതിനാൽ
കണ്ടറിയും. 18 അങ്ങനെ ശമൂവേൽ യഹോവയോടു
അപേക്ഷിച്ചു; യഹോവ അന്നു ഇടിയും മഴയും
അയച്ചു; ജനമെല്ലാം യഹോവയെയും
ശമൂവേലിനെയും ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 19
ജനമെല്ലാം ശമൂവേലിനോടു: അടിയങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
പ്രാൎത്ഥിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോകരുതേ; ഒരു
രാജാവിനെ അപേക്ഷിച്ചതിൽ ഞങ്ങളുടെ
സകലപാപങ്ങളോടും ഞങ്ങൾ ഈ ഒരു ദോഷവും
കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ശമൂവേൽ
ജനത്തോടു പറഞ്ഞതു: ഭയപ്പെടായ്‌വിൻ; നിങ്ങൾ
ഈ ദോഷമൊക്കെയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
എങ്കിലും യഹോവയെ വിട്ടുമാറാതെ
പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ. 21
വിട്ടുമാറി, ഉപകാരമില്ലാത്തവയും രക്ഷിപ്പാൻ

കഴിയാത്തവയുമായ മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളോടു
നിങ്ങൾ ചേരരുതു; അവ മിത്ഥ്യാവസ്തു
തന്നേയല്ലോ. 22 യഹോവ തന്റെ മഹത്തായ
നാമംനിമിത്തം തന്റെ ജനത്തെ കൈവിടുകയില്ല;
നിങ്ങളെ തന്റെ ജനമാക്കിക്കൊൾവാൻ
യഹോവെക്കു ഇഷ്ടം തോന്നിയിരിക്കുന്നു.
23 ഞാനോ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ യഹോവയോടു
പാപം ചെയ്‌വാൻ ഇടവരരുതേ; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
നല്ലതും ചൊവ്വുള്ളതുമായ വഴി ഉപദേശിക്കും. 24
യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പരമാർത്ഥതയോടുംകൂടെ സേവിക്കമാത്രം
ചെയ്‌വിൻ; അവൻ നിങ്ങൾക്കു എത്ര വലിയ കാര്യം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 25
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇനിയും ദോഷം ചെയ്താൽ
നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ രാജാവും നശിച്ചുപോകും.

13 ശൌൽ രാജാവായപ്പോൾ (മുപ്പതു)
വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നു; അവൻ യിസ്രായേലിൽ
രണ്ടു സംവത്സരം വാണു. 2 ശൌൽ
യിസ്രായേലിൽ മൂവായിരം പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു;
രണ്ടായിരംപേർ ശൌലിനോടുകൂടെ
മിക്മാസിലും ബേഥേൽമലയിലും ആയിരം
പേർ യോനാഥാനോടുകൂടെ ബെന്യാമീനിലെ
ഗിബെയയിലും ആയിരുന്നു; ശേഷം ജനത്തെ
അവൻ അവനവന്റെ വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. 3
പിന്നെ യോനാഥാൻ ഗേബയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
ഫെലിസ്ത്യപ്പട്ടാളത്തെ തോല്പിച്ചു; ഫെലിസ്ത്യർ
അതു കേട്ടു. എബ്രായർ കേൾക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു ശൌൽ ദേശത്തെല്ലാടവും കാഹളം

ഊതിച്ചു. 4 ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യപ്പട്ടാളത്തെ
തോല്പിച്ചു എന്നും യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യക്കു
നാറ്റമായി എന്നും യിസ്രായേലൊക്കെയും കേട്ടിട്ടു
ജനം ശൌലിന്റെ അടുക്കൽ ഗില്ഗാലിൽ വന്നു
കൂടി. 5 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോടു
യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ മുപ്പതിനായിരം രഥവും
ആറായിരം കുതിരച്ചേവകരും കടല്പുറത്തെ
മണൽപോലെ അസംഖ്യം ജനവുമായി
ഒരുമിച്ചുകൂടി; അവർ വന്നു ബേത്ത്-ആവെന്നു
കിഴക്കു മിക്മാസിൽ പാളയം ഇറങ്ങി. 6 എന്നാൽ
ജനം ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു തങ്ങൾ
വിഷമത്തിലായി എന്നു യിസ്രായേല്യർ കണ്ടപ്പോൾ
ജനം ഗുഹകളിലും പള്ളക്കാടുകളിലും പാറകളിലും
ഗഹ്വരങ്ങളിലും കുഴികളിലും ചെന്നു ഒളിച്ചു. 7
എബ്രായർ യോർദ്ദാൻ കടന്നു ഗാദ്ദേശത്തും
ഗിലെയാദിലും പോയി; ശൌലോ ഗില്ഗാലിൽ
താമസിച്ചിരുന്നു; ജനമെല്ലാം പേടിച്ചുംകൊണ്ടു
അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 8 ശമൂവേൽ
നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന അവധിഅനുസരിച്ചു അവൻ ഏഴു
ദിവസം കാത്തിരുന്നു എങ്കിലും ശമൂവേൽ
ഗില്ഗാലിൽ എത്തിയില്ല; ജനവും അവനെ വിട്ടു
ചിതറിപ്പോയി. 9 അപ്പോൾ ശൌൽ: ഹോമയാഗവും
സമാധാനയാഗവും ഇവിടെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു; അവൻ തന്നേ
ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. 10 ഹോമയാഗം കഴിച്ചു തീർന്ന
ഉടനെ ഇതാ, ശമൂവേൽ വരുന്നു; ശൌൽ
അവനെ വന്ദനം ചെയ്‌വാൻ എതിരേറ്റുചെന്നു.
11 നീ ചെയ്തതു എന്തു എന്നു ശമൂവേൽ
ചോദിച്ചു. അതിന്നു ശൌൽ: ജനം എന്നെ വിട്ടു

ചിതറുന്നു എന്നും നിശ്ചയിച്ച അവധിക്കു നീ
എത്തിയില്ല എന്നും ഫെലിസ്ത്യർ മിക്മാസിൽ
കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ കണ്ടിട്ടു: 12
ഫെലിസ്ത്യർ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങു ഗില്ഗാലിൽ വന്നു
എന്നെ ആക്രമിക്കും; ഞാൻ യഹോവയോടു
കൃപെക്കായി അപേക്ഷിച്ചതുമില്ലല്ലോ
എന്നുവെച്ചു ഞാൻധൈര്യപ്പെട്ടു ഹോമയാഗം
കഴിച്ചുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ശമൂവേൽ
ശൌലിനോടു പറഞ്ഞതു: നീ ചെയ്തതു
ഭോഷത്വം; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു
കല്പിച്ച കല്പന നീ പ്രമാണിച്ചില്ല; യഹോവ
യിസ്രായേലിന്മേൽ നിന്റെ രാജത്വം എന്നേക്കുമായി
സ്ഥിരമാക്കുമായിരുന്നു. 14 ഇപ്പോഴോ നിന്റെ
രാജത്വം നിലനില്ക്കയില്ല; യഹോവ നിന്നോടു
കല്പിച്ചതിനെ നീ പ്രമാണിക്കായ്കകൊണ്ടു
തനിക്കു ബോധിച്ച ഒരു പുരുഷനെ യഹോവ
അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടു; അവനെ യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന്നു പ്രഭുവായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 15
പിന്നെ ശമൂവേൽ എഴുന്നേറ്റു ഗില്ഗാലിൽനിന്നു
ബെന്യാമീനിലെ ഗിബെയയിലേക്കു പോയി.
ശൌൽ തന്നോടുകൂടെയുള്ള പടജ്ജനത്തെ എണ്ണി
ഏകദേശം അറുനൂറു പേർ എന്നു കണ്ടു. 16
ശൌലും അവന്റെ മകൻ യോനാഥാനും
കൂടെയുള്ള ജനവും ബെന്യാമീനിലെ
ഗിബെയയിൽ പാർത്തു; ഫെലിസ്ത്യരോ
മിക്മാസിൽ പാളയമിറങ്ങി. 17 ഫെലിസ്ത്യരുടെ
പാളയത്തിൽനിന്നു കവർച്ചക്കാർ മൂന്നു കൂട്ടമായി
പുറപ്പെട്ടു; ഒരു കൂട്ടം ഒഫ്രെക്കുള്ള വഴിയായി
ശൂവാൽദേശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു; 18

മറ്റൊരുകൂട്ടം ബേത്ത്-ഹോരോനിലേക്കുള്ള
വഴിക്കു തിരിഞ്ഞു; മറ്റേ കൂട്ടം മരുഭൂമിക്കു
നേരേ സെബോയീംതാഴ്വരെക്കെതിരെയുള്ള
ദേശം വഴിയായും തിരിഞ്ഞു. 19 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽദേശത്തെങ്ങും ഒരു കൊല്ലനെ
കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു; എബ്രായർ വാളോ കുന്തമോ
തീപ്പിക്കരുതു എന്നു ഫെലിസ്ത്യർ പറഞ്ഞു. 20
യിസ്രായേല്യർ തങ്ങളുടെ കൊഴു, കലപ്പ, മഴു,
മൺവെട്ടി എന്നിവ കാച്ചിപ്പാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
അടുക്കൽ ചെല്ലേണ്ടിവന്നു. 21 എന്നാൽ മൺവെട്ടി,
കലപ്പ, മുപ്പല്ലി, മഴു എന്നിവെക്കായും മുടിങ്കോൽ
കൂപ്പിപ്പാനും അവക്കു അരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 22
ആകയാൽ യുദ്ധസമയത്തു ശൌലിനോടും
യോനാഥാനോടും കൂടെയുള്ള ജനത്തിൽ
ഒരുത്തന്നും വാളും കുന്തവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;
ശൌലിന്നും അവന്റെ മകൻ യോനാഥാന്നും
മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 23 ഫെലിസ്ത്യരുടെ
പട്ടാളമോ മിക്മാസിലെ ചുരംവരെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു.
14 ഒരു ദിവസം ശൌലിന്റെ മകൻ യോനാഥാൻ
തന്റെ ആയുധവാഹകനായ ബാല്യക്കാരനോടു:
വരിക, നാം അങ്ങോട്ടു ഫെലിസ്ത്യരുടെ
പട്ടാളത്തിന്റെ നേരെ ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ അപ്പനോടു പറഞ്ഞില്ല താനും. 2 ശൌൽ
ഗിബെയയുടെ അതിരിങ്കൽ മിഗ്രോനിലെ
മാതളനാരകത്തിൻ കീഴിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു.
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പടജ്ജനം
ഏകദേശം അറുനൂറു പേർ. 3 ശീലോവിൽ
യഹോവയുടെ പുരോഹിതനായിരുന്ന ഏലിയുടെ
മകനായ ഫീനെഹാസിന്റെ മകനായ

ഈഖാബോദിന്റെ സഹോദരനായ അഹീതൂബിന്റെ
മകൻ അഹീയാവു ആയിരുന്നു അന്നു ഏഫോദ്
ധരിച്ചിരുന്നതു. യോനാഥാൻ പോയതു ജനം
അറിഞ്ഞില്ല. 4 യോനാഥാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
പട്ടാളത്തിന്റെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ നോക്കിയ
വഴിയിൽ ഇപ്പുറവും അപ്പുറവും കടുന്തൂക്കമായ
ഓരോ പാറ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒന്നിന്നു ബോസേസ്
എന്നും മറ്റേതിന്നു സേനെ എന്നും പേർ. 5
ഒന്നു വടക്കുവശം മിക്മാസിന്നു മുഖമായും
മറ്റേതു തെക്കുവശം ഗിബെയെക്കു മുഖമായും
തൂക്കെ നിന്നിരുന്നു. 6 യോനാഥാൻ തന്റെ
ആയുധവാഹകനായ ബാല്യക്കാരനോടു: വരിക,
നമുക്കു ഈ അഗ്രചർമ്മികളുടെ പട്ടാളത്തിന്റെ
നേരെ ചെല്ലാം; പക്ഷെ യഹോവ നമുക്കുവേണ്ടി
പ്രവർത്തിക്കും; അധികംകൊണ്ടോ അല്പംകൊണ്ടോ
രക്ഷിപ്പാൻ യഹോവെക്കു പ്രായസമില്ലല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 ആയുധവാഹകൻ അവനോടു: നിന്റെ
മനസ്സുപോലെ ഒക്കെയും ചെയ്ക; നടന്നുകൊൾക;
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു യോനാഥാൻ
പറഞ്ഞതു: നാം അവരുടെ നേരെ ചെന്നു
അവർക്കു നമ്മെത്തന്നെ കാണിക്കാം; 9 ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവോളം നില്പിൻ എന്നു
അവർ പറഞ്ഞാൽ നാം അവരുടെ അടുക്കൽ
കയറിപ്പോകാതെ നിന്നേടത്തുതന്നേ നില്ക്കേണം.
10 ഇങ്ങോട്ടു കയറിവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞാലോ
നമുക്കു കയറിച്ചെല്ലാം; യഹോവ അവരെ നമ്മുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ഇതു നമുക്കു
അടയാളം ആയിരിക്കും. 11 ഇങ്ങനെ അവർ

ഇരുവരും ഫെലിസ്ത്യരുടെ പട്ടാളത്തിന്നു
തങ്ങളെത്തന്നേ കാണിച്ചപ്പോൾ: ഇതാ, എബ്രായർ
ഒളിച്ചിരുന്ന പൊത്തുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
വരുന്നു എന്നു ഫെലിസ്ത്യർ പറഞ്ഞു. 12
പട്ടാളക്കാർ യോനാഥാനോടും അവന്റെ
ആയുധവാഹകനോടും: ഇങ്ങോട്ടു കയറിവരുവിൻ;
ഞങ്ങൾ ഒന്നു കാണിച്ചുതരാം എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യോനാഥാൻ തന്റെ
ആയുധവാഹകനോടു: എന്റെ പിന്നാലെ
കയറിവരിക; യഹോവ അവരെ യിസ്രായേലിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അങ്ങനെ യോനാഥാനും അവന്റെ പിന്നാലെ
ആയുധവാഹകനും തത്തിപ്പിടിച്ചു കയറി; അവർ
യോനാഥന്റെ മുമ്പിൽ വീണു; ആയുധവാഹകൻ
അവന്റെ പിന്നാലെ കൊന്നുംകൊണ്ടു നടന്നു. 14
യോനാഥാനും ആയുധവാഹകനും ചെയ്ത ഈ
ആദ്യസംഹാരത്തിൽ ഒരു കാണിനിലത്തിന്റെ
പാതി നീളത്തിന്നകം ഇരുപതുപേർ വീണു. 15
പാളയത്തിലും പോക്കളത്തിലും സർവ്വജനത്തിലും
നടുക്കമുണ്ടായി പട്ടാളവും കവർച്ചക്കാരും
കൂടെ വിറച്ചു, ഭൂമി കുലുങ്ങി, വലിയോരു
നടുക്കം ഉണ്ടായി. 16 അപ്പോൾ ബെന്യാമീനിലെ
ഗിബെയയിൽനിന്നു ശൌലിന്റെ കാവല്ക്കാർ
നോക്കി പുരുഷാരം ചിന്നി അങ്ങുമിങ്ങും
ഓടുന്നതു കണ്ടു. 17 ശൌൽ കൂടെയുള്ള
ജനത്തോടു: എണ്ണിനോക്കി നമ്മിൽനിന്നു
പോയവർ ആരെന്നറിവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു.
അവർ എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ യോനാഥാനും
അവന്റെ ആയുധവാഹകനും ഇല്ലായിരുന്നു. 18

ശൌൽ അഹീയാവിനോടു: ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ആ
കാലത്തു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 19 ശൌൽ പുരോഹിതനോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
പാളയത്തിലെ കലാപം മേല്ക്കുമേൽ വർദ്ധിച്ചുവന്നു.
അപ്പോൾ ശൌൽ പുരോഹിതനോടു: നിന്റെ കൈ
വലിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ശൌലും കൂടെയുള്ള
ജനമൊക്കെയും ഒന്നിച്ചുകൂടി പടെക്കു ചെന്നു,
അവിടെ അവർ അന്യോന്യം വെട്ടി വലിയ
കലക്കമായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 21 മുമ്പെ
ഫെലിസ്ത്യരോടു ചേർന്നു ചുറ്റുമുള്ള ദേശത്തുനിന്നു
അവരോടുകൂടെ പാളയത്തിൽ വന്നിരുന്ന
എബ്രായരും ശൌലിനോടും യോനാഥാനോടും
കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന യിസ്രായേല്യരുടെ പക്ഷം
തിരിഞ്ഞു. 22 അങ്ങനെ തന്നേ എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ
ഒളിച്ചിരുന്ന യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും ഫെലിസ്ത്യർ
തോറ്റോടി എന്നു കേട്ടയുടനെ അവരും പടയിൽ
ചേർന്നു അവരെ പിന്തുടർന്നു. 23 അങ്ങനെ യഹോവ
അന്നു യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചു; പട ബേത്ത്-
ആവെൻവരെ പരന്നു. 24 സന്ധ്യക്കു മുമ്പും ഞാൻ
എന്റെ ശത്രുക്കളോടു പ്രതികാരം ചെയ്യുവോളവും
ആഹാരം കഴിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
ശൌൽ പറഞ്ഞു ജനത്തെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചിരുന്നതിനാൽ യിസ്രായേല്യർ അന്നു
വിഷമത്തിലായി; ജനത്തിൽ ഒരുത്തനും ആഹാരം
ആസ്വദിച്ചതുമില്ല. 25 ജനമൊക്കെയും ഒരു
കാട്ടുപ്രദേശത്തു എത്തി; അവിടെ നിലത്തു തേൻ

ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 ജനം കാട്ടിൽ കടന്നപ്പോൾ തേൻ
ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്നതു കണ്ടു: എങ്കിലും സത്യത്തെ
ഭയപ്പെട്ടു ആരും തന്റെ കൈ വായിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയില്ല. 27 യോനാഥാനോ തന്റെ
അപ്പൻ ജനത്തെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചതു
കേൾക്കാതിരുന്നതിനാൽ വടിയുടെ അറ്റം നീട്ടി ഒരു
തേൻകട്ടയിൽ കുത്തി അതു എടുത്തു തന്റെ കൈ
വായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, അവന്റെ കണ്ണു
തെളിഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ ജനത്തിൽ ഒരുത്തൻ:
ഇന്നു യാതൊരു ആഹാരമെങ്കിലും കഴിക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞു നിന്റെ അപ്പൻ
ജനത്തെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ടു; ജനം
ക്ഷീണിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29
അതിന്നു യോനാഥാൻ: എന്റെ അപ്പൻ ദേശത്തെ
കഷ്ടത്തിലാക്കി; ഞാൻ ഈ തേൻ ഒരല്പം
ആസ്വദിക്കകൊണ്ടു എന്റെ കണ്ണു തെളിഞ്ഞതു
കണ്ടില്ലയോ? 30 ജനത്തിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയ
ശത്രുക്കളുടെ കൊള്ളയിൽനിന്നു അവർ
എടുത്തു ഇന്നു വേണ്ടുംപോലെ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു
എങ്കിൽ എത്രനന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ
ഇപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യരുടെ അപജയം അത്ര
വലുതായില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവർ
അന്നു മിക്മാസ് തുടങ്ങി അയ്യാലോൻവരെ
ഫെലിസ്ത്യരെ സംഹരിച്ചു, ജനം ഏറ്റവും
തളൎന്നുപോയി. 32 ആകയാൽ ജനം കൊള്ളക്കു
ഓടിച്ചെന്നു ആടുകളെയും കാളകളെയും
കിടാക്കളെയും പിടിച്ചു നിലത്തു വെച്ചു അറുത്തു
രക്തത്തോടുകൂടെ തിന്നു. 33 ജനം രക്തത്തോടെ
തിന്നുന്നതിനാൽ യഹോവയോടു പാപം ചെയ്യുന്നു

എന്നു ശൌലിന്നു അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ:
നിങ്ങൾ ഇന്നു ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നു; ഒരു വലിയ കല്ലു
എന്റെ അടുക്കൽ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 പിന്നെയും ശൌൽ: നിങ്ങൾ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ എല്ലാടവും ചെന്നു
അവരോടു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കാളയെയും
ആടിനെയും എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
ഇവിടെവെച്ചു അറുത്തു തിന്നു കൊൾവിൻ;
രക്തത്തോടെ തിന്നുന്നതിനാൽ യഹോവയോടു
പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു പറവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു.
അങ്ങനെ ജനമെല്ലാം കാളകളെ അന്നു രാത്രി
കൊണ്ടുവന്നു അവിടെവെച്ചു അറുത്തു. 35 ശൌൽ
യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു; അതു
അവൻ യഹോവെക്കു ആദ്യം പണിത യാഗപീഠം
ആയിരുന്നു. 36 അനന്തരം ശൌൽ: നാം
രാത്രിയിൽ തന്നേ ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടന്നു
പുലരുവോളം അവരെ കൊള്ളയിടുക; അവരിൽ
ഒരുത്തനെയും ശേഷിപ്പിക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.
നിനക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
ചെയ്തുകൊൾക എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ:
നാം ഇവിടെ ദൈവത്തോടു അടുത്തുചെല്ലുക
എന്നു പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു. 37 അങ്ങനെ
ശൌൽ ദൈവത്തോടു: ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ
പിന്തുടരേണമോ? നീ അവരെ യിസ്രായേലിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുമോ എന്നു അരുളപ്പാടു
ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു അവന്നു അരുളപ്പാടു
ലഭിച്ചില്ല. 38 അപ്പോൾ ശൌൽ: ജനത്തിന്റെ
പ്രധാനികൾ ഒക്കെയും ഇവിടെ അടുത്തുവരട്ടെ;
ഇന്നു പാപം സംഭവിച്ചതു ഏതു കാൎയ്യത്തിൽ

എന്നു അന്വേഷിച്ചറിവിൻ; 39 യിസ്രായേലിനെ
രക്ഷിക്കുന്ന യഹോവയാണ, അതു എന്റെ
മകൻ യോനാഥാനിൽ തന്നേ ആയിരുന്നാലും
അവൻ മരിക്കേണം നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ അവനോടു ഉത്തരം പറവാൻ സർവ്വ
ജനത്തിലും ഒരുത്തനും തുനിഞ്ഞില്ല. 40 അവൻ
എല്ലായിസ്രായേലിനോടും: നിങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്തു
നില്പിൻ; ഞാനും എന്റെ മകനായ യോനാഥാനും
മറുഭാഗത്തു നില്ക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ എന്നു ജനം
ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. 41 അങ്ങനെ ശൌൽ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു: നേർ
വെളിപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ ശൌലിന്നു യോനാഥാന്നും ചീട്ടുവീണു;
ജനം ഒഴിഞ്ഞുപോയി. 42 പിന്നെ ശൌൽ:
എനിക്കും എന്റെ മകനായ യോനാഥാന്നും
ചീട്ടിടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; ചീട്ടു യോനാഥാന്നു
വീണു. 43 ശൌൽ യോനാഥാനോടു: നീ എന്തു
ചെയ്തു? എന്നോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു.
യോനാഥാൻ അവനോടു: ഞാൻ എന്റെ
വടിയുടെ അറ്റംകൊണ്ടു അല്പം തേൻ
ആസ്വദിച്ചതേയുള്ളു; അതുകൊണ്ടു ഇതാ, ഞാൻ
മരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 44
അതിന്നു ശൌൽ: ദൈവം എന്നോടു തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ; യോനാഥാനേ, നീ
മരിക്കേണം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 45 എന്നാൽ
ജനം ശൌലിനോടു: യിസ്രായേലിൽ ഈ മഹാരക്ഷ
പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്ന യോനാഥാൻ മരിക്കേണമോ?
ഒരിക്കലും അരുതു; യഹോവയാണ, അവന്റെ

തലയിലെ ഒരു രോമവും നിലത്തു വീഴുകയില്ല;
അവൻ ഇന്നു ദൈവത്തോടുകൂടെയല്ലോ
പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ജനം യോനാഥാനെ വീണ്ടെടുത്തു;
അവൻ മരിക്കേണ്ടിവന്നതുമില്ല. 46 ശൌൽ
ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടരാതെ മടങ്ങിപ്പോയി;
ഫെലിസ്ത്യരും തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്കു
പോയി. 47 ശൌൽ യിസ്രായേലിൽ രാജത്വം
ഏറ്റശേഷം മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ, എദോമ്യർ,
സോബാരാജാക്കന്മാർ, ഫെലിസ്ത്യർ എന്നിങ്ങനെ
ചുറ്റുമുള്ള സകലജാതികളോടും യുദ്ധംചെയ്തു;
അവൻ ചെന്നേടത്തൊക്കെയും ജയം പ്രാപിച്ചു. 48
അവൻ ശൌൎയ്യം പ്രവൎത്തിച്ചു അമാലേക്യരെ
ജയിച്ചു, യിസ്രായേല്യരെ കവൎച്ചക്കാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കയും ചെയ്തു. 49 എന്നാൽ
ശൌലിന്റെ പുത്രന്മാർ യോനാഥാൻ, യിശ്വി,
മൽക്കീശുവ എന്നിവർ ആയിരുന്നു; അവന്റെ രണ്ടു
പുത്രിമാക്കോ, മൂത്തവൾക്കു മേരബ് എന്നും
ഇളയവൾക്കു മീഖാൾ എന്നും പേരായിരുന്നു. 50
ശൌലിന്റെ ഭാൎയ്യക്കു അഹീനോവം എന്നു പേർ
ആയിരുന്നു; അവൾ അഹീമാസിന്റെ മകൾ.
അവന്റെ സേനാധിപതിക്കു അബ്നേർ എന്നു
പേർ; അവൻ ശൌലിന്റെ ഇളയപ്പനായ നേരിന്റെ
മകൻ ആയിരുന്നു. 51 ശൌലിന്റെ അപ്പനായ
കീശും അബ്നേരിന്റെ അപ്പനായ നേരും
അബീയേലിന്റെ മക്കൾ ആയിരുന്നു. 52 ശൌലിന്റെ
കാലത്തൊക്കെയും ഫെലിസ്ത്യരോടു കഠിനയുദ്ധം
ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ശൌൽ യാതൊരു

വീരനെയോ ശൂരനെയോ കണ്ടാൽ അവനെ തന്റെ
അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും.

15 അനന്തരം ശമൂവേൽ ശൌലിനോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ നിന്നെ
തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകംചെയ്‌വാൻ എന്നെ
നിയോഗിച്ചുവല്ലോ; അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ
യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ കേട്ടുകൊൾക. 2
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു
അമാലേക്ക് അവരെ ആക്രമിച്ചു അവരോടു
ചെയ്തതിനെ ഞാൻ കുറിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. 3
ആകയാൽ നീ ചെന്നു അമാലേക്യരെ തോല്പിച്ചു
അവക്കുള്ളതൊക്കെയും നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളക;
അവരോടു കനിവുതോന്നരുതു;
പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും
മുലകുടിക്കുന്നവരെയും കാള, ആടു, ഒട്ടകം, കഴുത
എന്നിവയെയും സംഹരിച്ചുകളക. 4 എന്നാറെ
ശൌൽ ജനത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി തെലായീമിൽ വെച്ചു
അവരെ എണ്ണി; യെഹൂദാഗോത്രക്കാരായ
പതിനായിരം പേർ ഒഴികെ രണ്ടുലക്ഷം കാലാൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 5 പിന്നെ ശൌൽ അമാലേക്യരുടെ
പ്രധാന നഗരംവരെ ചെന്നു തോട്ടിന്നരികെ
പതിയിരിപ്പാക്കി. 6 എന്നാൽ ശൌൽ കേന്യരോടു:
ഞാൻ നിങ്ങളെ അമാലേക്യരോടുകൂടെ
നശിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകുവിൻ; യിസ്രായേൽ
മക്കൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നപ്പോൾ

നിങ്ങൾ അവക്കു ദയചെയ്തുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ കേന്യർ അമാലേക്യരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 7 പിന്നെ ശൌൽ
ഹവീലാമുതൽ മിസ്രയീമിന്നു കിഴക്കുള്ള ശൂർവരെ
അമാലേക്യരെ സംഹരിച്ചു. 8 അമാലേക്യരുടെ
രാജാവായ ആഗാഗിനെ ജീവനോടെ പിടിച്ചു,
ജനങ്ങളെ ഒക്കെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
നിർമ്മൂലമാക്കി. 9 എന്നാൽ ശൌലും ജനവും
ആഗാഗിനെയും ആടു, മാടു, തടിച്ചമൃഗം
എന്നിവയിൽ മേത്തരമായവയെയും
കുഞ്ഞാടുകളെയും ഉത്തമമായവയെ ഒക്കെയും
നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ ജീവനോടെ
സൂക്ഷിച്ചു; ഹീനവും നിസ്സാരവുമായവയെ
ഒക്കെയും അവർ നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 10
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
ശമൂവേലിന്നുണ്ടായതു എന്തെന്നാൽ: 11 ഞാൻ
ശൌലിനെ രാജാവായി വാഴിച്ചതിനാൽ എനിക്കു
മനസ്താപമായിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെ
വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ കല്പനകളെ
നിവൃത്തിച്ചതുമില്ല. ഇതിങ്കൽ ശമൂവേലിന്നു
വ്യസനമായി; അവൻ രാത്രി മുഴുവനും
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു. 12 ശമൂവേൽ
ശൌലിനെ എതിരേല്പാൻ അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ശൌൽ കർമ്മേലിൽ
എത്തിയെന്നും ഒരു ജ്ഞാപകസ്തംഭം നാട്ടി
ഘോഷയാത്ര കഴിച്ചു തിരിഞ്ഞു ഗില്ഗാലിലേക്കു
പോയി എന്നും ശമൂവേലിന്നു അറിവുകിട്ടി. 13
പിന്നെ ശമൂവേൽ ശൌലിന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ ശൌൽ അവനോടു:

യഹോവയാൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ; ഞാൻ
യഹോവയുടെ കല്പന നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 അതിന്നു ശമൂവേൽ: എന്റെ
ചെവിയിൽ എത്തുന്ന ആടുകളുടെ ഈ കരച്ചലും
ഞാൻ കേൾക്കുന്ന കാളകളുടെ മുക്കുറയും എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 15 അവയെ അമാലേക്യരുടെ
പക്കൽനിന്നു അവർ കൊണ്ടുവന്നതാകുന്നു; ജനം
ആടുകളിലും കാളകളിലും മേത്തരമായവയെ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു യാഗംകഴിപ്പാൻ
ജീവനോടെ സൂക്ഷിച്ചു; ശേഷമുള്ളവയെ ഞങ്ങൾ
നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളഞ്ഞു എന്നു ശൌൽ പറഞ്ഞു.
16 ശമൂവേൽ ശൌലിനോടു: നില്ക്ക; യഹോവ ഈ
കഴിഞ്ഞ രാത്രി എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു ഞാൻ
നിന്നെ അറിയിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനോടു: പറഞ്ഞാലും എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ പറഞ്ഞതു: നിന്റെ
സ്വന്തകാഴ്ചയിൽ നീ ചെറിയവനായിരുന്നിട്ടും
യഹോവ നിന്നെ യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കു
തലവനാക്കുകയും യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി
നിന്നെ അഭിഷേകം കഴിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ? 18
പിന്നെ യഹോവ നിന്നെ ഒരു വഴിക്കു അയച്ചു:
നീ ചെന്നു അമാലേക്യരായ പാപികളെ
നിർമ്മൂലമാക്കുകയും അവർ നശിക്കുംവരെ
അവരോടു പൊരുതുകയും ചെയ്ക എന്നു കല്പിച്ചു.
19 അങ്ങനെയിരിക്കെ നീ യഹോവയുടെ
കല്പന അനുസരിക്കാതെ കൊള്ളെക്കു ചാടി
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായതു ചെയ്തതെന്തു? 20
ശൌൽ ശമൂവേലിനോടു: ഞാൻ യഹോവയുടെ
കല്പന അനുസരിച്ചു യഹോവ എന്നെ

അയച്ചവഴിക്കു പോയി അമാലേക് രാജാവായ
ആഗാഗിനെ കൊണ്ടുവന്നു അമാലേക്യരെ
നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ ജനം
ശപഥാർപ്പിതവസ്തുക്കളിൽ വിശേഷമായ
ആടുമാടുകളെ കൊള്ളയിൽനിന്നു എടുത്തു
ഗില്ഗാലിൽ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
യാഗംകഴിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ശമൂവേൽ പറഞ്ഞതു:
യഹോവയുടെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതുപോലെ
ഹോമയാഗങ്ങളും ഹനനയാഗങ്ങളും
യഹോവെക്കു പ്രസാദമാകുമോ? ഇതാ,
അനുസരിക്കുന്നതു യാഗത്തെക്കാളും
ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു മുട്ടാടുകളുടെ മേദസ്സിനെക്കാളും
നല്ലതു. 23 മത്സരം ആഭിചാരദോഷംപോലെയും
ശാഠ്യം മിത്ഥ്യാപൂജയും വിഗ്രഹാരാധനയും
പോലെയും ആകുന്നു; നീ യഹോവയുടെ
വചനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു
അവൻ നിന്നെയും രാജസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു
തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 24 ശൌൽ
ശമൂവേലിനോടു: ഞാൻ ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു
അവരുടെ വാക്കു അനുസരിച്ചതിനാൽ
യഹോവയുടെ കല്പനയും നിന്റെ വാക്കും
ലംഘിച്ചു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25
എങ്കിലും എന്റെ പാപം ക്ഷമിച്ചു ഞാൻ
യഹോവയെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്നോടുകൂടെ പോരേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 26 ശമൂവേൽ ശൌലിനോടു: ഞാൻ
പോരികയില്ല; നീ യഹോവയുടെ വചനത്തെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു യഹോവ നിന്നെയും

യിസ്രായേലിലെ രാജസ്ഥാനത്തുനിന്നു
തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 27 പിന്നെ ശമൂവേൽ
പോകുവാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ
നിലയങ്കിയുടെ വിളുമ്പു പിടിച്ചു വലിച്ചു; അതു
കീറിപ്പോയി. 28 ശമൂവേൽ അവനോടു: യഹോവ
ഇന്നു യിസ്രായേലിന്റെ രാജത്വം നിങ്കൽനിന്നു കീറി
നിന്നെക്കാൾ ഉത്തമനായ നിന്റെ കൂട്ടുകാരന്നു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 29 യിസ്രായേലിന്റെ
മഹത്വമായവൻ ഭോഷ്കു പറകയില്ല,
അനുതപിക്കയുമില്ല; അനുതപിപ്പാൻ അവൻ
മനുഷ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ
അവൻ: ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
എങ്കിലും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരുടെയും
യിസ്രായേലിന്റെയും മുമ്പാകെ ഇപ്പോൾ എന്നെ
മാനിച്ചു, ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നോടുകൂടെ
പോരേണമേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 31 അങ്ങനെ
ശമൂവേൽ ശൌലിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; ശൌൽ
യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു. 32 അനന്തരം
ശമൂവേൽ: അമാലേക് രാജാവായ ആഗാഗിനെ
ഇവിടെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. ആഗാഗ് സന്തോഷഭാവത്തോടെ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: മരണഭീതി നീങ്ങിപ്പോയി എന്നു
ആഗാഗ് പറഞ്ഞു. 33 നിന്റെ വാൾ സ്ത്രീകളെ
മക്കളില്ലാത്തവരാക്കിയതുപോലെ നിന്റെ അമ്മയും
സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ മക്കളില്ലാത്തവളാകും
എന്നു ശമൂവേൽ പറഞ്ഞു, ഗില്ഗാലിൽവെച്ചു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ആഗാഗിനെ
തുണ്ടംതുണ്ടമായി വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. 34

പിന്നെ ശമൂവേൽ രാമയിലേക്കു പോയി;
ശൌലും ശൌലിന്റെ ഗിബെയയിൽ
അരമനയിലേക്കു പോയി. 35 ശമൂവേൽ
ജീവപര്യന്തം ശൌലിനെ പിന്നെ കണ്ടില്ല; എങ്കിലും
ശമൂവേൽ ശൌലിനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിച്ചു;
യഹോവയും താൻ ശൌലിനെ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവാക്കിയതുകൊണ്ടു അനുതപിച്ചു.

16 അനന്തരം യഹോവ ശമൂവേലിനോടു:
യിസ്രായേലിലെ രാജസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഞാൻ
ശൌലിനെ തള്ളിയെന്നറിഞ്ഞിരിക്കെ നീ
അവനെക്കുറിച്ചു എത്രത്തോളം ദുഃഖിക്കും?
കൊമ്പിൽ തൈലം നിറെച്ചു പുറപ്പെടുക; ഞാൻ
നിന്നെ ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ യിശ്ശായിയുടെ
അടുക്കൽ അയക്കും; അവന്റെ മക്കളിൽ
ഞാൻ ഒരു രാജാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
കല്പിച്ചു. 2 അതിന്നു ശമൂവേൽ: ഞാൻ എങ്ങനെ
പോകും? ശൌൽ കേട്ടാൽ എന്നെ കൊല്ലും
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ യഹോവ: നീ
ഒരു പശുക്കിടാവിനെയും കൊണ്ടുചെന്നു:
ഞാൻ യഹോവെക്കു യാഗം കഴിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറക. 3 യിശ്ശായിയെയും
യാഗത്തിന്നു ക്ഷണിക്ക; നീ ചെയ്യേണ്ടതു
എന്തെന്നു ഞാൻ അന്നേരം നിന്നോടു
അറിയിക്കും; ഞാൻ പറഞ്ഞുതരുന്നവനെ നീ
എനിക്കായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യേണം. 4
യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ ശമൂവേൽ ചെയ്തു,
ബേത്ത്ലേഹെമിൽ ചെന്നു; പട്ടണത്തിലെ
മൂപ്പന്മാർ അവന്റെ വരവിങ്കൽ വിറെച്ചുകൊണ്ടു
അവനെ എതിരേറ്റു: നിന്റെ വരവു ശുഭം

തന്നേയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിന്നു അവൻ:
ശുഭം തന്നേ; ഞാൻ യഹോവെക്കു യാഗം
കഴിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തന്നേ
ശുദ്ധീകരിച്ചു എന്നോടുകൂടെ യാഗത്തിന്നു
വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ യിശ്ശായിയെയും
അവന്റെ മക്കളെയും ശുദ്ധീകരിച്ചു അവരെയും
യാഗത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചു. 6 അവർ വന്നപ്പോൾ
അവൻ എലീയാബിനെ കണ്ടിട്ടു: യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ അവന്റെ അഭിഷിക്തൻ ഇതാ
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യഹോവ ശമൂവേലിനോടു:
അവന്റെ മുഖമോ പൊക്കമോ നോക്കരുതു;
ഞാൻ അവനെ തള്ളിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ
നോക്കുന്നതുപോലെയല്ല; മനുഷ്യൻ കണ്ണിന്നു
കാണുന്നതു നോക്കുന്നു; യഹോവയോ
ഹൃദയത്തെ നോക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 8
പിന്നെ യിശ്ശായി അബീനാദാബിനെ വിളിച്ചു
ശമൂവേലിന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തി; എന്നാറെ അവൻ:
യഹോവ ഇവനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 പിന്നെ യിശ്ശായി ശമ്മയെയും വരുത്തി.
ഇവനെയും യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ യിശ്ശായി
ഏഴു പുത്രന്മാരെ ശമൂവേലിന്റെ മുമ്പിൽ
വരുത്തി; എന്നാൽ ശമൂവേൽ യിശ്ശായിയോടു:
യഹോവ ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 നിന്റെ പുത്രന്മാർ എല്ലാവരുമായോ
എന്നു ശമൂവേൽ ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ:
ഇനി, ഉള്ളതിൽ ഇളയവൻ ഉണ്ടു; അവൻ
ആടുകളെ മേയ്ക്കയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ശമൂവേൽ യിശ്ശായിയോടു: ആളയച്ചു അവനെ

വരുത്തുക; അവൻ വന്നിട്ടല്ലാതെ നാം
പന്തിക്കിരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഉടനെ
അവൻ ആളയച്ചു അവനെ വരുത്തി; എന്നാൽ
അവൻ പവിഴനിറമുള്ളവനും സുനേത്രനും
കോമളരൂപിയും ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ യഹോവ:
എഴുന്നേറ്റു ഇവനെ അഭിഷേകം ചെയ്ക;
ഇവൻ തന്നേ ആകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 13
അങ്ങനെ ശമൂവേൽ തൈലക്കൊമ്പു എടുത്തു
അവന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽവെച്ചു
അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു; യഹോവയുടെ
ആത്മാവു അന്നുമുതൽ ദാവീദിന്മേൽ വന്നു.
ശമൂവേൽ എഴുന്നേറ്റു രാമയിലേക്കു പോയി. 14
എന്നാൽ യഹോവയുടെ ആത്മാവു ശൌലിനെ
വിട്ടുമാറി; യഹോവ അയച്ച ഒരു ദുരാത്മാവു
അവനെ ബാധിച്ചു. 15 അപ്പോൾ ശൌലിന്റെ
ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു: ദൈവം അയച്ച ഒരു
ദുരാത്മാവു നിന്നെ ബാധിക്കുന്നുവല്ലോ. 16
ആകയാൽ കിന്നരവായനയിൽ നിപുണനായ
ഒരുത്തനെ അന്വേഷിപ്പാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
അടിയങ്ങൾക്കു കല്പന തരേണം; എന്നാൽ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു ദുരാത്മാവു തിരുമേനിമേൽ
വരുമ്പോൾ അവൻ കൈകൊണ്ടു വായിക്കയും
തിരുമേനിക്കു ഭേദം വരികയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 ശൌൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു:
കിന്നരവായനയിൽ നിപുണനായ ഒരുത്തനെ
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. 18 ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ:
ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ യിശ്ശായിയുടെ ഒരു മകനെ
ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; അവൻ കിന്നരവായനയിൽ

നിപുണനും പരാക്രമശാലിയും യോദ്ധാവും
വാക്ചാതുൎയ്യമുള്ളവനും കോമളനും ആകുന്നു;
യഹോവയും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 എന്നാറെ ശൌൽ യിശ്ശായിയുടെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: ആടുകളോടു കൂടെ
ഇരിക്കുന്ന നിന്റെ മകൻ ദാവീദിനെ എന്റെ
അടുക്കൽ അയക്കേണം എന്നു പറയിച്ചു. 20
യിശ്ശായി ഒരു കഴുതയെ വരുത്തി, അതിന്റെ
പുറത്തു അപ്പം, ഒരു തുരുത്തി വീഞ്ഞു, ഒരു
കോലാട്ടിൻകുട്ടി എന്നിവ കയറ്റി തന്റെ മകൻ
ദാവീദ്വശം ശൌലിന്നു കൊടുത്തയച്ചു. 21 ദാവീദ്
ശൌലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ
നിന്നു; അവന്നു അവനോടു വളരെ സ്നേഹമായി;
അവൻ അവന്റെ ആയുധവാഹകനായ്തീൎന്നു. 22
ആകയാൽ ശൌൽ യിശ്ശായിയുടെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: ദാവീദിനോടു എനിക്കു ഇഷ്ടം
തോന്നിയിരിക്കകൊണ്ടു അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ
താമസിക്കട്ടെ എന്നു പറയിച്ചു. 23 ദൈവത്തിന്റെ
പക്കൽനിന്നു ദുരാത്മാവു ശൌലിന്മേൽ
വരുമ്പോൾ ദാവീദ് കിന്നരം എടുത്തു വായിക്കും;
ശൌലിന്നു ആശ്വാസവും സുഖവും ഉണ്ടാകും;
ദുരാത്മാവു അവനെ വിട്ടുമാറും.

17 അനന്തരം ഫെലിസ്ത്യർ സൈന്യങ്ങളെ
യുദ്ധത്തിന്നു ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി; അവർ യെഹൂദെക്കുള്ള
സോഖോവിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി സോഖോവിന്നും
അസേക്കെക്കും മദ്ധ്യേ ഏഫെസ്-ദമ്മീമിൽ
പാളയമിറങ്ങി. 2 ശൌലും യിസ്രായേല്യരും
ഒന്നിച്ചുകൂടി, ഏലാതാഴ്വരയിൽ പാളയമിറങ്ങി
ഫെലിസ്ത്യരോടു പടെക്കു അണിനിരത്തി; 3

ഫെലിസ്ത്യർ ഇപ്പുറത്തു ഒരു മലഞ്ചരിവിലും
യിസ്രായേല്യർ അപ്പുറത്തു ഒരു മലഞ്ചരിവിലും
നിന്നു; അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു താഴ്വര ഉണ്ടായിരുന്നു.
4 അപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽനിന്നു
ഗഥ്യനായ ഗൊല്യാത്ത് എന്ന ഒരു മല്ലൻ പുറപ്പെട്ടു;
അവൻ ആറു മുഴവും ഒരു ചാണും നെടുപ്പമുള്ളവൻ
ആയിരുന്നു. 5 അവന്നു തലയിൽ ഒരു
താമ്രശിരസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അയ്യായിരം
ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു താമ്രകവചവും
ധരിച്ചിരുന്നു. 6 അവന്നു താമ്രംകൊണ്ടുള്ള
കാൽചട്ടയും ചുമലിൽ താമ്രം കൊണ്ടുള്ള ഒരു
വേലും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 അവന്റെ കുന്തത്തിന്റെ
തണ്ടു നെയ്ത്തുകാരന്റെ പടപ്പുതടിപോലെ
ആയിരുന്നു; കുന്തത്തിന്റെ അലകു അറുനൂറു
ശേക്കെൽ ഇരിമ്പു ആയിരുന്നു; ഒരു പരിചക്കാരൻ
അവന്റെ മുമ്പെ നടന്നു. 8 അവൻ നിന്നു
യിസ്രായേൽനിരകളോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ വന്നു പടെക്കു അണിനിരന്നിരിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു? ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യനും നിങ്ങൾ
ശൌലിന്റെ ചേവകരും അല്ലയോ? നിങ്ങൾ
ഒരുത്തനെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾവിൻ; അവൻ
എന്റെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവരട്ടെ. 9 അവൻ
എന്നോടു അങ്കം പൊരുതു എന്നെ കൊല്ലുവാൻ
പ്രാപ്തനായാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു അടിമകൾ
ആകാം; ഞാൻ അവനെ ജയിച്ചു കൊന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു അടിമകളായി ഞങ്ങളെ
സേവിക്കേണം. 10 ഫെലിസ്ത്യൻ പിന്നെയും: ഞാൻ
ഇന്നു യിസ്രായേൽനിരകളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു;
ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അങ്കം പൊരുതേണ്ടതിന്നു

ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
ഫെലിസ്ത്യന്റെ ഈ വാക്കുകൾ ശൌലും
എല്ലായിസ്രായേല്യരും കേട്ടപ്പോൾ ഭ്രമിച്ചു ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടു. 12 എന്നാൽ ദാവീദ് യെഹൂദയിലെ
ബേത്ത്ലേഹെമിൽ യിശ്ശായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു
എഫ്രാത്യന്റെ മകൻ ആയിരുന്നു; യിശ്ശായിക്കു എട്ടു
മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ശൌലിന്റെ
കാലത്തു വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായിരുന്നു. 13
യിശ്ശായിയുടെ മൂത്ത മക്കൾ മൂവരും പുറപ്പെട്ടു
ശൌലിന്റെ കൂടെ യുദ്ധത്തിന്നു ചെന്നിരുന്നു.
യുദ്ധത്തിന്നു പോയ മൂന്നു മക്കൾ ആദ്യജാതൻ
ഏലീയാബും അവന്റെ അനുജൻ അബീനാദാബും
മൂന്നാമത്തെവൻ ശമ്മയും ആയിരുന്നു. 14 ദാവീദോ
എല്ലാവരിലും ഇളയവൻ; മൂത്തവർ മൂവരും
ശൌലിന്റെ കൂടെ പോയിരുന്നു. 15 ദാവിദ്
ശൌലിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു തന്റെ അപ്പന്റെ
ആടുകളെ മേയിപ്പാൻ ബേത്ത്ലേഹെമിൽ
പോയിവരിക പതിവായിരുന്നു. 16 ആ ഫെലിസ്ത്യൻ
നാല്പതു ദിവസം മുടങ്ങാതെ രാവിലെയും
വൈകുന്നേരവും മുമ്പോട്ടുവന്നു നിന്നു. 17 യിശ്ശായി
തന്റെ മകനായ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞതു:
ഈ ഒരു പറ മലരും അപ്പം പത്തും എടുത്തു
പാളയത്തിൽ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ
വേഗം കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്ക. 18 ഈ
പാൽക്കട്ട പത്തും സഹസ്രാധിപന്നു കൊടുക്ക;
നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ക്ഷേമം ചോദിച്ചു
ലക്ഷ്യവും വാങ്ങി വരിക. 19 ശൌലും അവരും
യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും ഏലാതാഴ്വരയിൽ
ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുണ്ടു. 20

അങ്ങനെ ദാവീദ് അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
ആടുകളെ കാവല്ക്കാരന്റെ പക്കൽ വിട്ടേച്ചു,
യിശ്ശായി തന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
എടുത്തുംകൊണ്ടു ചെന്നു കൈനിലയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ സൈന്യം പടെക്കു
ആർത്തുവിളിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെടുകയായിരുന്നു. 21
യിസ്രായേലും ഫെലിസ്ത്യരും നേർക്കുനേരെ
അണിനിരന്നുനിന്നു. 22 ദാവീദ് തന്റെ സാമാനം
പടക്കോപ്പു സൂക്ഷിക്കുന്നവന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിച്ചുംവെച്ചു അണിയിൽ ഓടിച്ചെന്നു തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു കുശലം ചോദിച്ചു. 23 അവൻ
അവരോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ
ഗഥ്യനായ ഗൊല്യാത്ത് എന്ന ഫെലിസ്ത്യമല്ലൻ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നിരകളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നു
മുമ്പിലത്തെ വാക്കുകൾതന്നേ പറയുന്നതു
ദാവീദ് കേട്ടു. 24 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ
യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു
അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി. 25 എന്നാറെ
യിസ്രായേല്യർ: വന്നു നില്ക്കുന്ന ഇവനെ
കണ്ടുവോ? അവൻ യിസ്രായേലിനെ നിന്ദിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു; അവനെ കൊല്ലുന്നവനെ
രാജാവു മഹാസമ്പന്നനാക്കുകയും തന്റെ
മകളെ അവന്നു കൊടുക്കുകയും അവന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്നു യിസ്രായേലിൽ കരമൊഴിവു
കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
26 അപ്പോൾ ദാവീദ് തന്റെ അടുക്കൽ
നില്ക്കുന്നവരോടു: ഈ ഫെലിസ്ത്യനെ
കൊന്നു യിസ്രായേലിൽനിന്നു നിന്ദയെ
നീക്കിക്കളയുന്നവന്നു എന്തു കൊടുക്കും?

ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സേനകളെ നിന്ദിപ്പാൻ
ഈ അഗ്രചർമ്മിയായ ഫെലിസ്ത്യൻ ആർ എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു ജനം: അവനെ കൊല്ലുവന്നു
ഇന്നിന്നതൊക്കെയും കൊടുക്കും എന്നു
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവരോടു അവൻ
സംസാരിക്കുന്നതു അവന്റെ മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠൻ
എലീയാബ് കേട്ടു ദാവീദിനോടു കോപിച്ചു: നീ
ഇവിടെ എന്തിന്നു വന്നു? മരുഭൂമിയിൽ ആ കുറെ
ആടുള്ളതു നീ ആരുടെ പക്കൽ വിട്ടേച്ചുപോന്നു?
നിന്റെ അഹങ്കാരവും നിഗളഭാവവും
എനിക്കറിയാം; പട കാണ്മാനല്ലേ നീ വന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അതിന്നു ദാവീദ്: ഞാൻ ഇപ്പോൾ
എന്തു ചെയ്തു? ഒരു വാക്കല്ലേ പറഞ്ഞുള്ളു
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ അവനെ വിട്ടുമാറി
മറ്റൊരുത്തനോടു അങ്ങനെ തന്നേ ചോദിച്ചു; ജനം
മുമ്പിലത്തേപ്പോലെ തന്നേ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31
ദാവീദ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പരസ്യമായപ്പോൾ
ശൌലിന്നും അറിവു കിട്ടി; അവൻ അവനെ
വിളിച്ചുവരുത്തി. 32 ദാവീദ് ശൌലിനോടു: ഇവന്റെ
നിമിത്തം ആരും അധൈര്യപ്പെടേണ്ടാ; അടിയൻ
ചെന്നു ഈ ഫെലിസ്ത്യനോടു അങ്കം പൊരുതും
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ശൌൽ ദാവീദിനോടു: ഈ
ഫെലിസ്ത്യനോടു ചെന്നു അങ്കം പൊരുതുവാൻ
നിനക്കു പ്രാപ്തിയില്ല; നീ ബാലൻ അത്രേ;
അവനോ, ബാല്യംമുതൽ യോദ്ധാവാകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 ദാവീദ് ശൌലിനോടു
പറഞ്ഞതു: അടിയൻ അപ്പന്റെ ആടുകളെ
മേയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ ഒരു
സിംഹവും ഒരിക്കൽ ഒരു കരടിയും വന്നു

കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ പിടിച്ചു. 35
ഞാൻ പിന്തുടന്നു അതിനെ അടിച്ചു അതിന്റെ
വായിൽനിന്നു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ വിടുവിച്ചു, അതു
എന്റെ നേരെ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ അതിനെ
താടിക്കു പിടിച്ചു അടിച്ചു കൊന്നു. 36 ഇങ്ങനെ
അടിയൻ സിംഹത്തെയും കരടിയെയും കൊന്നു;
ഈ അഗ്രചമ്മിയായ ഫെലിസ്ത്യൻ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യത്തെ നിന്ദിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
അവനും അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലെ ആകും. 37
ദാവീദ് പിന്നെയും: സിംഹത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും
കരടിയുടെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിച്ച
യഹോവ ഈ ഫെലിസ്ത്യന്റെ കയ്യിൽനിന്നും
എന്നെ രക്ഷിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ശൌൽ
ദാവീദിനോടു: ചെല്ലുക; യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 38 ശൌൽ തന്റെ
പടയങ്കി ദാവീദിനെ ധരിപ്പിച്ചു അവന്റെ തലയിൽ
താമ്രശിരസ്ത്രം വെച്ചു; തന്റെ കവചവും അവനെ
ഇടുവിച്ചു. 39 പടയങ്കിമേൽ അവന്റെ വാളും കെട്ടി
ദാവീദ് നടപ്പാൻ നോക്കി; എന്നാൽ അവന്നു
ശീലമില്ലായിരുന്നു; ദാവീദ് ശൌലിനോടു: ഞാൻ
ശീലിച്ചിട്ടില്ലായ്കയാൽ ഇവ ധരിച്ചുംകൊണ്ടു
നടപ്പാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു,
അവയെ ഊരിവെച്ചു. 40 പിന്നെ അവൻ തന്റെ വടി
എടുത്തു, തോട്ടിൽനിന്നു മിനുസമുള്ള അഞ്ചു
കല്ലും തിരഞ്ഞെടുത്തു ഇടയസ്സഞ്ചിയായ
പൊക്കണത്തിൽ ഇട്ടു, കയ്യിൽ കവിണയുമായി
ഫെലിസ്ത്യനോടു അടുത്തു. 41 ഫെലിസ്ത്യനും
ദാവീദിനോടു അടുത്തു; പരിചക്കാരനും അവന്റെ
മുമ്പെ നടന്നു. 42 ഫെലിസ്ത്യൻ നോക്കി

ദാവീദിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവനെ നിന്ദിച്ചു;
അവൻ തീരെ ബാലനും പവിഴനിറമുള്ളവനും
കോമളരൂപനും ആയിരുന്നു. 43 ഫെലിസ്ത്യൻ
ദാവീദിനോടു: നീ വടികളുമായി എന്റെ നേരെ
വരുവാൻ ഞാൻ നായോ എന്നു ചോദിച്ചു, തന്റെ
ദേവന്മാരുടെ നാമം ചൊല്ലി ദാവീദിനെ ശപിച്ചു. 44
ഫെലിസ്ത്യൻ പിന്നെയും ദാവീദിനോടു: ഇങ്ങോട്ടു
വാ; ഞാൻ നിന്റെ മാംസം ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികൾക്കും കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങൾക്കും
ഇരയാക്കുന്നുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 45 ദാവീദ്
ഫെലിസ്ത്യനോടു പറഞ്ഞതു: നീ വാളും കുന്തവും
വേലുമായി എന്റെ നേരെ വരുന്നു; ഞാനോ നീ
നിന്ദിച്ചിട്ടുള്ള യിസ്രായേൽനിരകളുടെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ നിന്റെ
നേരെ വരുന്നു. 46 യഹോവ ഇന്നു നിന്നെ എന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; ഞാൻ നിന്നെ കൊന്നു നിന്റെ
തല ഛേദിച്ചുകളയും; അത്രയുമല്ല ഞാൻ ഇന്നു
ഫെലിസ്ത്യ സൈന്യങ്ങളുടെ ശവങ്ങളെ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും ഭൂമിയിലെ
മൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയാക്കും; യിസ്രായേലിൽ ഒരു
ദൈവം ഉണ്ടെന്നു സർവ്വഭൂമിയും അറിയും. 47
യഹോവ വാൾകൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടുമല്ല
രക്ഷിക്കുന്നതു എന്നു ഈ സംഘമെല്ലാം അറിവാൻ
ഇടവരും; യുദ്ധം യഹോവെക്കുള്ളതു; അവൻ
നിങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതരും. 48
പിന്നെ ഫെലിസ്ത്യൻ ദാവീദിനോടു എതിപ്പാൻ
നേരിട്ടടുത്തപ്പോൾ ദാവീദ് ബദ്ധപ്പെട്ടു
ഫെലിസ്ത്യനോടു എതിപ്പാൻ അണിക്കുനേരെ
ഓടി. 49 ദാവീദ് സഞ്ചിയിൽ കയ്യിട്ടു ഒരു കല്ലു

എടുത്തു കവിണയിൽവെച്ചു വീശി ഫെലിസ്ത്യന്റെ
നെറ്റിക്കു എറിഞ്ഞു. കല്ലു അവന്റെ നെറ്റിയിൽ
കൊണ്ടു പതിഞ്ഞു; 50 അവൻ കവിണ്ണുവീണു.
ഇങ്ങനെ ദാവീദ് ഒരു കവിണയും ഒരു കല്ലുംകൊണ്ടു
ഫെലിസ്ത്യനെ ജയിച്ചു, ഫെലിസ്ത്യനെ കൊന്നു
മുടിച്ചു; എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ കയ്യിൽ വാൾ
ഇല്ലായിരുന്നു. 51 ആകയാൽ ദാവീദ് ഓടിച്ചെന്നു
ഫെലിസ്ത്യന്റെ പുറത്തു കയറിനിന്നു അവന്റെ
വാൾ ഉറയിൽനിന്നു ഊരിയെടുത്തു അവനെ
കൊന്നു, അവന്റെ തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ
മല്ലൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു ഫെലിസ്ത്യർ
കണ്ടിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 52 യിസ്രായേല്യരും
യെഹൂദ്യരും പുറപ്പെട്ടു ആർത്തുംകൊണ്ടു ഗത്തും
എക്രോൻവാതിലുകളുംവരെ ഫെലിസ്ത്യരെ
പിന്തുടന്നു; ഫെലിസ്ത്യഹതന്മാർ ശയരയീമിന്നുള്ള
വഴിയിൽ ഗത്തും എക്രോനുംവരെ വീണുകിടന്നു. 53
ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ ഫെലിസ്ത്യരെ
ഓടിക്കയും മടങ്ങിവന്നു അവരുടെ പാളയം
കൊള്ളയിടുകയും ചെയ്തു. 54 എന്നാൽ ദാവീദ്
ഫെലിസ്ത്യന്റെ തല എടുത്തു അതിനെ
യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു; അവന്റെ
ആയുധവർഗ്ഗമോ തന്റെ കൂടാരത്തിൽ
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. 55 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യന്റെ
നേരെ ചെല്ലുന്നതു ശൌൽ കണ്ടപ്പോൾ
സേനാധിപതിയായ അബ്നേരിനോടു:
അബ്നേരേ, ഈ ബാല്യക്കാരൻ ആരുടെ മകൻ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അബ്നേർ: രാജാവേ,
തിരുമേനിയാണ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 56 ഈ ബാല്യക്കാരൻ ആരുടെ

മകൻ എന്നു നീ അന്വേഷിക്കേണം എന്നു
രാജാവു കല്പിച്ചു. 57 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യനെ
സംഹരിച്ചു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അബ്നേർ അവനെ
കൂട്ടി ശൌലിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുചെന്നു;
ഫെലിസ്ത്യന്റെ തലയും അവന്റെ കയ്യിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 58 ശൌൽ അവനോടു:
ബാല്യക്കാരാ, നീ ആരുടെ മകൻ എന്നു ചോദിച്ചു;
ഞാൻ ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ നിന്റെ ദാസൻ
യിശ്ശായിയുടെ മകൻ എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു.
18 അവൻ ശൌലിനോടു സംസാരിച്ചു
തീന്നപ്പോൾ യോനാഥാന്റെ മനസ്സു ദാവീദിന്റെ
മനസ്സോടു പറ്റിച്ചേന്നു; യോനാഥാൻ അവനെ
സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു. 2 ശൌൽ
അന്നു അവനെ ചേത്തു കൊണ്ടു; അവന്റെ
പിതൃഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ പിന്നെ
അനുവദിച്ചതുമില്ല. 3 യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ
സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു
അവനുമായി സഖ്യതചെയ്തു. 4 യോനാഥാൻ താൻ
ധരിച്ചിരുന്ന മേലങ്കി ഊരി അതും തന്റെ വസ്ത്രവും
വാളും വില്ലും അരക്കച്ചയും ദാവീദിന്നു കൊടുത്തു.
5 ശൌൽ അയക്കുന്നേടത്തൊക്കെയും ദാവീദ്
പോയി കായ്യാദികളെ വിവേകത്തോടെ
നടത്തും; അതുകൊണ്ടു ശൌൽ അവനെ
പടജ്ജനത്തിന്നു മേധാവി ആക്കി; ഇതു
സവ്വജനത്തിന്നും ശൌലിന്റെ ഭൃത്യന്മാക്കും
ബോധിച്ചു. 6 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യനെ
സംഹരിച്ചശേഷം അവർ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ
യിസ്രായേല്യപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെയും
സ്ത്രീകൾ പാടിയും നൃത്തംചെയ്തുംകൊണ്ടു

തപ്പും തംബുരുവുമായി സന്തോഷത്തോടെ
ശൌൽരാജാവിനെ എതിരേറ്റുചെന്നു. 7 സ്ത്രീകൾ
വാദ്യഘോഷത്തോടെ ഗാനപ്രതിഗാനമായി:
ശൌൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു ദാവീദോ
പതിനായിരത്തെ എന്നു പാടി. 8 അപ്പോൾ ശൌൽ
ഏറ്റവും കോപിച്ചു; ഈ വാക്കു അവന്നു
അനിഷ്ടമായി: അവർ ദാവീദിന്നു പതിനായിരം
കൊടുത്തു, എനിക്കു ആയിരം മാത്രമേ തന്നുള്ളു;
ഇനി രാജത്വമല്ലാതെ അവന്നു കിട്ടുവാൻ എന്തുള്ളു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 9 അന്നുമുതൽ
ശൌലിന്നു ദാവീദിനോടു കണ്ണുകടി തുടങ്ങി. 10
പിറ്റെന്നാൾ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള
ദുരാത്മാവു ശൌലിന്മേൽ വന്നു; അവൻ
അരമനക്കകത്തു ഉറഞ്ഞുപറഞ്ഞു; ദാവീദോ
പതിവുപോലെ കിന്നരം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
ശൌലിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കുന്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. 11
ദാവീദിനെ ചുവരോടുചേത്തു കുത്തുവാൻ
വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ശൌൽ കുന്തം ചാട്ടി;
എന്നാൽ ദാവീദ് രണ്ടുപ്രാവശ്യം അവന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു മാറിക്കളഞ്ഞു. 12 യഹോവ
ദാവീദിനോടുകൂടെ ഇരിക്കയും ശൌലിനെ
വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു ശൌൽ
ദാവീദിനെ ഭയപ്പെട്ടു. 13 അതുകൊണ്ടു ശൌൽ
അവനെ തന്റെ അടുക്കൽനിന്നു മാറ്റി
സഹസ്രാധിപനാക്കി; അങ്ങനെ അവൻ
ജനത്തിന്നു നായകനായി പെരുമാറിപ്പോന്നു. 14
ദാവീദ് തന്റെ എല്ലാവഴികളിലും വിവേകത്തോടെ
നടന്നു; യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
15 അവൻ ഏറ്റവും വിവേകത്തോടെ

നടക്കുന്നു എന്നു ശൌൽ കണ്ടിട്ടു അവങ്കൽ
ആശങ്കിതനായ്തീൎന്നു. 16 എന്നാൽ ദാവീദ്
യിസ്രായേലിന്നും യെഹൂദെക്കും നായകനായി
പെരുമാറിയതുകൊണ്ടു അവരൊക്കെയും
അവനെ സ്നേഹിച്ചു. 17 അനന്തരം ശൌൽ
ദാവീദിനോടു: എന്റെ മൂത്ത മകൾ മേരബ്ബുണ്ടല്ലോ;
ഞാൻ അവളെ നിനക്കു ഭാൎയ്യയായി തരും; നീ
ശൂരനായി എനിക്കുവേണ്ടി യഹോവയുടെ
യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിയാൽ മതി എന്നു പറഞ്ഞു.
എന്റെ കയ്യല്ല ഫെലിസ്ത്യരുടെ കൈ അവന്റെമേൽ
വീഴുവാൻ സംഗതിവരട്ടെ എന്നു ശൌൽ
വിചാരിച്ചു. 18 ദാവീദ് ശൌലിനോടു: രാജാവിന്റെ
മരുമകനായിരിപ്പാൻ ഞാൻ ആർ? യിസ്രായേലിൽ
എന്റെ അസ്മാദികളും എന്റെ പിതൃഭവനവും
എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ശൌലിന്റെ മകളായ
മേരബ്ബിനെ ദാവീദിന്നു കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന
സമയത്തു അവളെ മെഹോലാത്യനായ
അദ്രിയേലിന്നു ഭാൎയ്യയായി കൊടുത്തു. 20
ശൌലിന്റെ മകളായ മീഖളോ ദാവീദിനെ
സ്നേഹിച്ചു. അതു ശൌലിന്നു അറിവു കിട്ടി; കാൎയ്യം
അവന്നു ഇഷ്ടമായി. 21 അവൾ അവന്നു ഒരു
കണിയായിരിക്കേണ്ടതിന്നും ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കൈ അവന്റെമേൽ വീഴേണ്ടതിന്നും ഞാൻ
അവളെ അവന്നു കൊടുക്കും എന്നു ശൌൽ
വിചാരിച്ചു ദാവീദിനോടു: നീ ഈ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
എനിക്കു മരുമകനായി തീരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
22 പിന്നെ ശൌൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: നിങ്ങൾ
സ്വകാൎയ്യമായി ദാവീദിനോടു സംസാരിച്ചു:
ഇതാ, രാജാവിന്നു നിന്നെ പ്രിയമാകുന്നു;

അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ഒക്കെയും നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു; ആകയാൽ നീ രാജാവിന്റെ
മരുമകനായ്തീരേണം എന്നു പറവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. 23 ശൌലിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ആ വാക്കു
ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞാറെ ദാവീദ്: രാജാവിന്റെ
മരുമകനാകുന്നതു അല്പകാര്യമെന്നു നിങ്ങൾക്കു
തോന്നുന്നുവോ? ഞാൻ ദരിദ്രനും എളിയവനും
ആകുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ശൌലിന്റെ
ദൃത്യന്മാർ: ദാവീദ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു എന്നു
ബോധിപ്പിച്ചു. 25 അതിന്നു ശൌൽ: രാജാവിന്റെ
ശത്രുക്കൾക്കു പ്രതികാരം ആകുവാൻ തക്കവണ്ണം
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നൂറു അഗ്രചർമ്മമല്ലാതെ രാജാവു
യാതൊരു സ്ത്രീധനവും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല
എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ ദാവീദിനോടു പറയേണം
എന്നു കല്പിച്ചു; ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യാൽ
ദാവീദിനെ വീഴുമാറാക്കേണമെന്നു ശൌൽ
കരുതിയിരുന്നു. 26 ഭൃത്യന്മാർ ദാവീദിനോടു
ഈ വാക്കു അറിയിച്ചപ്പോൾ രാജാവിന്റെ
മരുമകനാകുവാൻ ദാവീദിന്നു സന്തോഷമായി; 27
അവധി കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പെ ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും പുറപ്പെട്ടുചെന്നു
ഫെലിസ്ത്യരിൽ ഇരുനൂറു പേരെ കൊന്നു,
അവരുടെ അഗ്രചർമ്മം കൊണ്ടുവന്നു താൻ
രാജാവിന്റെ മരുമകനാകേണ്ടതിന്നു രാജാവിന്നു
എണ്ണംകൊടുത്തു. ശൌൽ തന്റെ മകളായ
മീഖളിനെ അവന്നു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു. 28
യഹോവ ദാവീദിനോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നും
ശൌലിന്റെ മകളായ മീഖൾ അവനെ സ്നേഹിച്ചു
എന്നും ശൌൽ കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ, 29 ശൌൽ

ദാവീദിനെ പിന്നെയും അധികം ഭയപ്പെട്ടു;
ശൌൽ ദാവീദിന്റെ നിത്യശത്രുവായ്തീൎന്നു. 30
എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെട്ടു; അവർ പുറപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെയും
ദാവീദ് ശൌലിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരെക്കാളും
കൃതാൎത്ഥനായിരുന്നു; അവന്റെ പേർ
വിശ്രുതമായ്തീൎന്നു.

19 അനന്തരം ശൌൽ തന്റെ മകനായ
യോനാഥാനോടും സകലഭൃത്യന്മാരോടും ദാവീദിനെ
കൊല്ലേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 2 എങ്കിലും ശൌലിന്റെ
മകനായ യോനാഥാന്നു ദാവീദിനോടു വളരെ
ഇഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ടു യോനാഥാൻ
ദാവീദിനോടു: എന്റെ അപ്പനായ ശൌൽ നിന്നെ
കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; ആകയാൽ നീ രാവിലെ
സൂക്ഷിച്ചു ഗൂഢമായോരു സ്ഥലത്തു ഒളിച്ചുപാൎക്ക.
3 ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു നീ ഇരിക്കുന്ന വയലിൽ എന്റെ
അപ്പന്റെ അടുക്കൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു എന്റെ
അപ്പനോടു സംസാരിക്കും; ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നതു
നിന്നെ അറിയിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 4
അങ്ങനെ യോനാഥാൻ തന്റെ അപ്പനായ
ശൌലിനോടു ദാവീദിനെക്കുറിച്ചു ഗുണമായി
സംസാരിച്ചുപറഞ്ഞതു: രാജാവു തന്റെ ഭൃത്യനായ
ദാവീദിനോടു ദോഷം ചെയ്യരുതേ; അവൻ നിന്നോടു
ദോഷം ചെയ്തിട്ടില്ല; അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
നിനക്കു ഏറ്റവും ഗുണകരമായിരുന്നതേയുള്ളു. 5
അവൻ തന്റെ ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടല്ലോ ആ
ഫെലിസ്ത്യനെ സംഹരിക്കയും അങ്ങനെ
യഹോവ എല്ലായിസ്രായേലിന്നും വലിയോരു
രക്ഷവരുത്തുകയും ചെയ്തതു; നീ അതു

കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. ആകയാൽ നീ വെറുതെ
ദാവീദിനെ കൊന്നു കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
ചൊരിഞ്ഞു പാപം ചെയ്യുന്നതു എന്തിന്നു? 6
യോനാഥാന്റെ വാക്കു കേട്ടു: യഹോവയാണ
അവനെ കൊല്ലുകയില്ല എന്നു ശൌൽ സത്യം
ചെയ്തു. 7 പിന്നെ യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ വിളിച്ചു
കാൎയ്യമെല്ലാം അറിയിച്ചു. യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ
ശൌലിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
നില്ക്കയും ചെയ്തു. 8 പിന്നെയും യുദ്ധം
ഉണ്ടായാറെ ദാവീദ് പുറപ്പെട്ടു ഫെലിസ്ത്യരോടു
പടവെട്ടി അവരെ കഠിനമായി തോല്പിച്ചു. അവർ
അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി. 9 യഹോവയുടെ
പക്കൽനിന്നു ദുരാത്മാവു പിന്നെയും
ശൌലിന്റെമേൽ വന്നു; അവൻ കയ്യിൽ കുന്തവും
പിടിച്ചു തന്റെ അരമനയിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു;
ദാവീദ് കിന്നരം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 10
അപ്പോൾ ശൌൽ ദാവീദിനെ കുന്തംകൊണ്ടു
ചുവരോടു ചേൎത്തു കുത്തുവാൻ നോക്കി; അവനോ
ശൌലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു മാറിക്കളഞ്ഞു. കുന്തം
ചുവരിൽ തറെച്ചു; ദാവീദ് ആ രാത്രിയിൽതന്നേ
ഓടിപ്പോയി രക്ഷപ്പെട്ടു. 11 ദാവീദിനെ കാത്തുനിന്നു
രാവിലെ കൊന്നുകളയേണ്ടതിന്നു ശൌൽ അവന്റെ
വീട്ടിലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; ദാവീദിന്റെ
ഭാൎയ്യയായ മീഖൾ അവനോടു: ഈ രാത്രിയിൽ
നിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ നാളെ
നിന്നെ കൊന്നുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 12
അങ്ങനെ മീഖൾ ദാവീദിനെ കിളിവാതിൽകൂടി
ഇറക്കിവിട്ടു; അവൻ ഓടിപ്പോയി രക്ഷപ്പെട്ടു. 13

മീഖൾ ഒരു ബിംബം എടുത്തു കട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി,
അതിന്റെ തലെക്കു കോലാട്ടുരോമംകൊണ്ടുള്ള
മൂടിയും ഇട്ടു ഒരു വസ്ത്രംകൊണ്ടു പുതപ്പിച്ചു. 14
ദാവീദിനെ പിടിപ്പാൻ ശൌൽ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചപ്പോൾ അവൻ ദീനമായി കിടക്കുന്നു എന്നു
അവൾ പറഞ്ഞു. 15 എന്നാറെ ശൌൽ: ഞാൻ
അവനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു കിടക്കയോടെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു, 16
ദാവീദിനെ ചെന്നു നോക്കുവാൻ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു. ദൂതന്മാർ ചെന്നപ്പോൾ കട്ടിലിന്മേൽ ഒരു
ബിംബം തലെക്കു കോലാട്ടുരോമംകൊണ്ടുള്ള ഒരു
മൂടിയുമായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 17 എന്നാറെ
ശൌൽ മീഖളിനോടു: നീ ഇങ്ങനെ എന്നെ
ചതിക്കയും എന്റെ ശത്രു ചാടിപ്പോകുവാൻ
അവനെ വിട്ടയക്കയും ചെയ്തതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: എന്നെ വിട്ടയക്ക; അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും എന്നു അവൻ എന്നോടു
പറഞ്ഞു എന്നു മീഖൾ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. 18
ഇങ്ങനെ ദാവീദ് ഓടിപ്പോയി രക്ഷപ്പെട്ടു, രാമയിൽ
ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ശൌൽ
തന്നോടു ചെയ്തതൊക്കെയും അവനോടു
അറിയിച്ചു. പിന്നെ അവനും ശമൂവേലും
പുറപ്പെട്ടു നയ്യോത്തിൽ ചെന്നു പാർത്തു. 19
അനന്തരം ദാവീദ് രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ ഉണ്ടു
എന്നു ശൌലിന്നു അറിവുകിട്ടി. 20 ശൌൽ
ദാവീദിനെ പിടിപ്പാൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു;
അവർ പ്രവാചകസംഘം പ്രവചിക്കുന്നതും
ശമൂവേൽ അവരുടെ തലവനായിരിക്കുന്നതും
കണ്ടപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു ശൌലിന്റെ

ദൂതന്മാരുടെമേലും വന്നു, അവരും പ്രവചിച്ചു.
21 ശൌൽ അതു അറിഞ്ഞപ്പോൾ വേറെ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; അവരും അങ്ങനെ തന്നേ
പ്രവചിച്ചു. ശൌൽ പിന്നെയും മൂന്നാം പ്രാവശ്യം
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; അവരും പ്രവചിച്ചു. 22
പിന്നെ അവൻ തന്നേ രാമയിലേക്കു പോയി,
സേക്കൂവിലെ വലിയ കിണറ്റിങ്കൽ എത്തി:
ശമൂവേലും ദാവീദും എവിടെയാകുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. അവർ രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ ഉണ്ടു
എന്നു ഒരുത്തൻ പറഞ്ഞു. 23 അങ്ങനെ അവൻ
രാമയിലെ നയ്യോത്തിന്നു ചെന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
ആത്മാവു അവന്റെമേലും വന്നു; അവൻ
രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ എത്തുംവരെ പ്രവചിച്ചു
കൊണ്ടു നടന്നു. 24 അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം
ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു അങ്ങനെ ശമൂവേലിന്റെ
മുമ്പാകെ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടു അന്നു രാപകൽ
മുഴുവനും നഗ്നനായി കിടന്നു. ആകയാൽ
ശൌലും ഉണ്ടോ പ്രവാചകഗണത്തിൽ എന്നു
പറഞ്ഞുവരുന്നു.

20 ദാവീദ് രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽനിന്നു ഓടി
യോനാഥാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഞാൻ എന്തു
ചെയ്തു? എന്റെ കുറ്റം എന്തു? നിന്റെ അപ്പൻ
എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനോടു ഞാൻ ചെയ്ത പാപം എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 2 അവൻ അവനോടു: അങ്ങനെ
ഭവിക്കരുതേ, നീ മരിക്കയില്ല; എന്റെ അപ്പൻ എന്നെ
അറിയിക്കാതെ വലുതോ ചെറുതോ യാതൊന്നും
ചെയ്‌വാറില്ല; പിന്നെ ഈ കാൎയ്യം എന്നെ മറെപ്പാൻ
സംഗതി എന്തു? അങ്ങനെ വരികയില്ല എന്നു

പറഞ്ഞു. 3 ദാവീദ് പിന്നെയും അവനോടു:
എന്നോടു നിനക്കു പ്രിയമാകുന്നുവെന്നു നിന്റെ
അപ്പൻ നല്ലവണ്ണം അറികയാൽ യോനാഥാൻ
ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ഇതു
ഗ്രഹിക്കരുതു എന്നു അവൻ വിചാരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ യഹോവയാണ, നിന്നാണ, എനിക്കും
മരണത്തിന്നും മദ്ധ്യേ ഒരടി അകലം മാത്രമേയുള്ളു
എന്നു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. 4 അപ്പോൾ
യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു: നിന്റെ ആഗ്രഹം
എന്തു? ഞാൻ അതു ചെയ്തുതരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 ദാവീദ് യോനാഥാനോടു പറഞ്ഞതു:
നാളെ അമാവാസ്യയാകുന്നു; ഞാനും
രാജാവിനോടുകൂടെ പന്തിഭോജനത്തിന്നു
ഇരിക്കേണ്ടതല്ലോ; എങ്കിലും മറ്റെന്നാൾ
വൈകുന്നേരംവരെ വയലിൽ ഒളിച്ചിരിപ്പാൻ
എനിക്കു അനുവാദം തരേണം. 6 നിന്റെ അപ്പൻ
എന്നെ കാണാഞ്ഞിട്ടു അന്വേഷിച്ചാൽ: ദാവീദ്
സ്വന്തപട്ടണമായ ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്കു
ഒന്നു പോയിവരേണ്ടതിന്നു എന്നോടു
താല്പര്യമായി അനുവാദം ചോദിച്ചു; അവന്റെ
കുലത്തിന്നെല്ലാം അവിടെ വഷാന്തരയാഗം ഉണ്ടു
എന്നു ബോധിപ്പിക്കേണം. 7 കൊള്ളാമെന്നു
അവൻ പറഞ്ഞാൽ അടിയന്നു ശുഭം; അല്ല,
കോപിച്ചാൽ: അവൻ ദോഷം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം. 8 എന്നാൽ
അങ്ങുന്നു അടിയനോടു ദയ ചെയ്യേണം;
അടിയനുമായി യഹോവയെ സാക്ഷിയാക്കി
സഖ്യത ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ; വല്ല കുറ്റവും എന്നിൽ
ഉണ്ടെങ്കിലോ അങ്ങുന്നു തന്നേ എന്നെ കൊല്ലുക;

അപ്പന്റെ അടുക്കൽ എന്നെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ
എന്തൊരാവശ്യം? 9 അതിന്നു യോനാഥാൻ:
അങ്ങനെ നിനക്കു വരാതിരിക്കട്ടെ; എന്റെ
അപ്പൻ നിനക്കു ദോഷം വരുത്തുവാൻ
നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞാൽ
നിന്നെ അറിയിക്കാതിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 ദാവീദ് യോനാഥാനോടു: നിന്റെ അപ്പൻ
നിന്നോടു കഠിനമായി ഉത്തരം പറഞ്ഞാലോ അതു
ആർ എന്നെ അറിയിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 11
യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു: വരിക, നമുക്കു
വയലിലേക്കു പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു;
അവർ ഇരുവരും വയലിലേക്കു പോയി. 12
പിന്നെ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞതു:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ സാക്ഷി:
നാളെ ഈ നേരത്തോ മറ്റെന്നാളോ എന്റെ അപ്പന്റെ
അന്തർഗ്ഗതമറിഞ്ഞു നിനക്കു ഗുണമെന്നു കണ്ടാൽ
ഞാൻ ആളയച്ചു നിന്നെ അറിയിക്കാതിരിക്കുമോ?
13 എന്നാൽ നിന്നോടു ദോഷം ചെയ്‌വാനാകുന്നു
എന്റെ അപ്പന്റെ ഭാവമെങ്കിൽ ഞാൻ അതു
നിന്നെ അറിയിച്ചു നീ സമാധാനത്തോടെ
പോകേണ്ടതിന്നു നിന്നെ പറഞ്ഞയക്കാതിരുന്നാൽ
യഹോവ യോനാഥാനോടു തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ; യഹോവ എന്റെ
അപ്പനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുപോലെ
നിന്നോടുകൂടെയും ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 14
ഞാൻ ഇനി ജീവനോടിരിക്കയാകുന്നു എങ്കിൽ
ഞാൻ മരിക്കാതവണ്ണം യഹോവയുടെ ദയ നീ
കാണിക്കേണ്ടതു എന്നോടു മാത്രമല്ല; 15
എന്റെ ഗൃഹത്തോടും നിന്റെ ദയ ഒരിക്കലും

അറ്റുപോകരുതു; യഹോവ ദാവീദിന്റെ
ശത്രുക്കളെ ഒട്ടൊഴിയാതെ ഭൂതലത്തിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയുംകാലത്തും അറ്റുപോകരുതു.
16 ഇങ്ങനെ യോനാഥാൻ ദാവീദിന്റെ
ഗൃഹത്തോടു സഖ്യതചെയ്തു. ദാവീദിന്റെ
ശത്രുക്കളോടു യഹോവ ചോദിച്ചുകൊള്ളും.
17 യോനാഥാൻ സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ
ദാവീദിനെ സ്നേഹിക്കയാൽ തന്നോടുള്ള
സ്നേഹത്തെച്ചൊല്ലി അവനെക്കൊണ്ടു
പിന്നെയും സത്യംചെയ്യിച്ചു. 18 പിന്നെ
യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞതു: നാളെ
അമാവാസ്യയാകുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ ഇരിപ്പിടം
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ നീ ഇല്ലെന്നു കാണും. 19
മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കാര്യം നടന്ന അന്നു
നീ ഒളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വേഗത്തിൽ
ഇറങ്ങിവന്നു ഏസെൽകല്ലിന്റെ അരികെ
താമസിക്കേണം. 20 അപ്പോൾ ഞാൻ അതിന്റെ
ഒരുവശത്തു ഒരു ലാക്കിന്നു എയ്യുന്ന ഭാവത്തിൽ
മൂന്നു അമ്പു എയ്യും. 21 നീ ചെന്നു അമ്പു നോക്കി
എടുത്തുകൊണ്ടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു
ബാല്യക്കാരനെ അയക്കും. അമ്പുകൾ നിന്റെ
ഇപ്പുറത്തു ഇതാ, എടുത്തുകൊണ്ടു വരിക എന്നു
ഞാൻ ബാല്യക്കാരനോടു പറഞ്ഞാൽ നീ അവ
എടുത്തുകൊണ്ടു വരിക; യഹോവയാണ, നിനക്കു
ശുഭമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും വരികയില്ല. 22 എന്നാൽ
ഞാൻ ബാല്യക്കാരനോടു: അമ്പു നിന്റെ
അപ്പുറത്തു അതാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിന്റെ
വഴിക്കു പൊയ്ക്കൊൾക; യഹോവ നിന്നെ
പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 ഞാനും നീയും

തമ്മിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിലോ,
യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും
സാക്ഷി. 24 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് വയലിൽ
ഒളിച്ചു; അമാവാസ്യയായപ്പോൾ രാജാവു
പന്തിഭോജനത്തിന്നു ഇരുന്നു. 25 രാജാവു
പതിവുപോലെ ചുവരിന്നരികെയുള്ള തന്റെ
ആസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു; യോനാഥാൻ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. അബ്നേർ ശൌലിന്റെ
അരികെ ഇരുന്നു; ദാവീദിന്റെ സ്ഥലമോ
ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു. 26 അന്നു ശൌൽ ഒന്നും
പറഞ്ഞില്ല; അവന്നു എന്തോ ഭവിച്ചു അവന്നു
ശുദ്ധിയില്ലായിരിക്കും; അതേ, അവന്നു ശുദ്ധിയില്ല
എന്നു അവൻ വിചാരിച്ചു. 27 അമാവാസ്യയുടെ
പിറ്റെന്നാളും ദാവീദിന്റെ സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു;
ശൌൽ തന്റെ മകനായ യോനാഥാനോടു:
യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും
പന്തിഭോജനത്തിന്നു വരാതിരിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യോനാഥാൻ
ശൌലിനോടു: ദാവീദ് ബേത്ത്ലേഹെമിൽ
പോകുവാൻ എന്നോടു താല്പര്യമായി അനുവാദം
ചോദിച്ചു: 29 ഞങ്ങളുടെ കുലത്തിന്നു
പട്ടണത്തിൽ ഒരു യാഗമുള്ളതുകൊണ്ടു എന്നെ
വിട്ടയക്കേണമേ; എന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ തന്നേ എന്നോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ നിനക്കു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ
ചെന്നുകാണ്മാൻ അനുവദിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടാകുന്നു
അവൻ രാജാവിന്റെ പന്തിഭോജനത്തിന്നു
വരാതിരിക്കുന്നതു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 30

അപ്പോൾ ശൌലിന്റെ കോപം യോനാഥാന്റെ
നേരെ ജ്വലിച്ചു; അവൻ അവനോടു: വക്രതയും
ദുശ്ശാഠ്യവും ഉള്ളവളുടെ മകനേ, നിന്റെ
സ്വന്തലജ്ജെക്കും നിന്റെ അമ്മയുടെ
നഗ്നതയുടെ ലജ്ജെക്കുമായി നീ യിശ്ശായിയുടെ
മകനോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു എനിക്കു
അറിഞ്ഞുകൂടയോ? 31 യിശ്ശായിയുടെ മകൻ
ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തൊരിക്കലും
നീയും നിന്റെ രാജത്വവും ഉറെക്കയില്ല. ഉടനെ
ആളയച്ചു അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തുക;
അവൻ മരണയോഗ്യനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32
യോനാഥാൻ തന്റെ അപ്പനായ ശൌലിനോടു:
അവനെ എന്തിന്നു കൊല്ലുന്നു? അവൻ എന്തു
ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 33 അപ്പോൾ ശൌൽ
അവനെ കൊല്ലുവാൻ അവന്റെ നേരെ കുന്തം
ചാട്ടി; അതിനാൽ തന്റെ അപ്പൻ ദാവീദിനെ
കൊല്ലുവാൻ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
യോനാഥാൻ അറിഞ്ഞു. 34 യോനാഥാൻ
അതികോപത്തോടെ പന്തിഭോജനത്തിൽനിന്നു
എഴുന്നേറ്റു; അമാവാസ്യയുടെ പിറ്റെന്നാൾ
ഭക്ഷണം ഒന്നും കഴിച്ചതുമില്ല; തന്റെ
അപ്പൻ ദാവീദിനെ അപമാനിച്ചതുകൊണ്ടു
അവനെക്കുറിച്ചു അവൻ വ്യസനിച്ചിരുന്നു. 35
പിറ്റെന്നാൾ രാവിലെ, ദാവീദുമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന
സമയത്തു, യോനാഥാൻ ഒരു ചെറിയ
ബാല്യക്കാരനോടുകൂടെ വയലിലേക്കു പോയി. 36
അവൻ തന്റെ ബാല്യക്കാരനോടു: ഓടിച്ചെന്നു
ഞാൻ എയ്യുന്ന അമ്പു എടുത്തുകൊണ്ടുവാ
എന്നു പറഞ്ഞു. ബാല്യക്കാരൻ ഓടുമ്പോൾ

അവന്റെ അപ്പുറത്തേക്കു ഒരു അമ്പു എയ്തു. 37
യോനാഥാൻ എയ്ത അമ്പു വീണേടത്തു
ബാല്യക്കാരൻ എത്തിയപ്പോൾ യോനാഥാൻ
ബാല്യക്കാരനോടു: അമ്പു നിന്റെ അപ്പുറത്തല്ലയോ
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 38 പിന്നെയും
യോനാഥാൻ ബാല്യക്കാരനോടു: ബദ്ധപ്പെട്ടു
ഓടിവരിക, നില്ക്കരുതു എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
യോനാഥാന്റെ ബാല്യക്കാരൻ അമ്പുകളെ
പെറുക്കി യജമാനന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
39 എന്നാൽ യോനാഥാനും ദാവീദും അല്ലാതെ
ബാല്യക്കാരൻ കാര്യം ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ല. 40 പിന്നെ
യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധങ്ങളെ ബാല്യക്കാരന്റെ
പക്കൽ കൊടുത്തു: പട്ടണത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോക എന്നു പറഞ്ഞു. 41 ബാല്യക്കാരൻ
പോയ ഉടനെ ദാവീദ് തെക്കുവശത്തുനിന്നു
എഴുന്നേറ്റുവന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു; അവർ തമ്മിൽ ചുംബനംചെയ്തു
കരഞ്ഞു; ദാവീദോ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുപോയി. 42
യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു: യഹോവ എനിക്കും
നിനക്കും എന്റെ സന്തതിക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും
മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും സാക്ഷി എന്നിങ്ങനെ നാം
ഇരുവരും യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സത്യം
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു സമാധാനത്തോടെ പോക
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു
പോയി; യോനാഥാനോ പട്ടണത്തിലേക്കു പോന്നു.

21 ദാവീദ് നോബിൽ പുരോഹിതനായ
അഹീമേലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു;
അഹീമേലെക്ക് ദാവീദിനെ സംഭ്രമത്തോടെ
എതിരേറ്റു അവനോടു: ആരും കൂടെ ഇല്ലാതെ

തനിച്ചുവരുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 2 ദാവീദ്
പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിനോടു:
രാജാവു എന്നെ ഒരു കാര്യം ഏല്പിച്ചു:
ഞാൻ നിന്നെ അയക്കുന്നതും നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നതുമായ കാര്യം ഒന്നും ആരും
അറിയരുതു എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ
ബാല്യക്കാർ ഇന്ന സ്ഥലത്തു വരേണമെന്നു ഞാൻ
ചട്ടം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. 3 ആകയാൽ നിന്റെ
കൈവശം വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഒരഞ്ചപ്പം അല്ലെങ്കിൽ
തല്ക്കാലം കൈവശമുള്ളതെന്തെങ്കിലും
എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു
പുരോഹിതൻ ദാവീദിനോടു: വിശുദ്ധമായ അപ്പം
അല്ലാതെ സാമാന്യമായതു കൈവശം ഇല്ല;
ബാല്യക്കാർ സ്ത്രീകളോടു അകന്നിരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ തരാമെന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 ദാവീദ്
പുരോഹിതനോടു: ഈ മൂന്നു ദിവസമായി
സ്ത്രീകൾ ഞങ്ങളോടു അകന്നിരിക്കുന്നു.
ഇതു ഒരു സാമാന്യയാത്ര എങ്കിലും ഞാൻ
പുറപ്പെടുമ്പോൾ തന്നേ ബാല്യക്കാരുടെ
യാത്രക്കോപ്പുകൾ ശുദ്ധമായിരുന്നു; ഇന്നോ
അവരുടെ കോപ്പുകൾ എത്ര അധികം
ശുദ്ധമായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ അവന്നു വിശുദ്ധമായ അപ്പം
കൊടുത്തു; അപ്പം മാറ്റുന്ന ദിവസം ചൂടുള്ള അപ്പം
വെക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നിന്നു നീക്കിയ കാഴ്ചയപ്പം അല്ലാതെ അവിടെ
വേറെ അപ്പം ഇല്ലായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ അന്നു
ശൌലിന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ ദോവേഗ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരു എദോമ്യനെ അവിടെ യഹോവയുടെ

സന്നിധിയിൽ അടെച്ചിട്ടിരുന്നു; അവൻ ശൌലിന്റെ
ഇടയന്മാക്കു പ്രമാണി ആയിരുന്നു. 8 ദാവീദ്
അഹീമേലെക്കിനോടു: ഇവിടെ നിന്റെ കൈവശം
കുന്തമോ വാളോ ഉണ്ടോ? രാജാവിന്റെ കാൎയ്യം
തിടുക്കമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ വാളും
ആയുധങ്ങളും കൊണ്ടുപോന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ: ഏലാ താഴ്വരയിൽവെച്ചു
നീ കൊന്ന ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്തിന്റെ
വാൾ ഏഫോദിന്റെ പുറകിൽ ഒരു ശീലയിൽ
പൊതിഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു വേണമെങ്കിൽ
എടുത്തുകൊൾക; അതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു തുല്യം മറ്റൊന്നുമില്ല;
അതു എനിക്കു തരേണം എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു. 10
പിന്നെ ദാവീദ് പുറപ്പെട്ടു അന്നു തന്നേ ശൌലിന്റെ
നിമിത്തം ഗത്ത്രാജാവായ ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ
ഓടിച്ചെന്നു. 11 എന്നാൽ ആഖീശിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
അവനോടു: ഇവൻ ദേശത്തിലെ രാജാവായ ദാവീദ്
അല്ലയോ? ശൌൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു ദാവീദോ
പതിനായിരത്തെ എന്നു അവർ നൃത്തങ്ങളിൽ
ഗാനപ്രതിഗാനം ചെയ്തതു ഇവനെക്കുറിച്ചല്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ദാവീദ് ഈ വാക്കുകളെ
മനസ്സിലാക്കീട്ടു ഗത്ത് രാജാവായ ആഖീശിനെ
ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 13 അവരുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ
പ്രകൃതി മാറ്റി, അവരുടെ കൈകളിൽ ഇരിക്കെ
ബുദ്ധിഭ്രമം നടിച്ചു വാതിലിന്റെ കതകുകളിൽ
വരെച്ചു താടിമേൽ തുപ്പൽ ഒലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
14 ആഖീശ് തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: ഈ മനുഷ്യൻ
ഭ്രാന്തൻ എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലയോ? അവനെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നതു എന്തിന്നു? 15

എന്റെ മുമ്പാകെ ഭ്രാന്തുകളിപ്പാൻ ഇവനെ
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു എനിക്കു ഇവിടെ
ഭ്രാന്തന്മാർ കുറവുണ്ടോ? എന്റെ അരമനയിലോ
ഇവൻ വരേണ്ടതു എന്നു പറഞ്ഞു.

22 അങ്ങനെ ദാവീദ് അവിടം വിട്ടു
അദുല്ലാംഗുഹയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി; അവന്റെ
സഹോദരന്മാരും അവന്റെ പിതൃഭവനമൊക്കെയും
അതു കേട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
2 ഞെരുക്കമുള്ളവർ, കടമുള്ളവർ,
സന്തുഷ്ടിയില്ലാത്തവർ എന്നീവകക്കാർ ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി; അവൻ അവക്കു
തലവനായിത്തീന്നു; അവനോടുകൂടെ ഏകദേശം
നാനൂറുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 അനന്തരം ദാവീദ്
അവിടം വിട്ടു മോവാബിലെ മിസ്പയിൽ ചെന്നു,
മോവാബ് രാജാവിനോടു: ദൈവം എനിക്കു വേണ്ടി
എന്തു ചെയ്യും എന്നു അറിയുവോളം എന്റെ
അപ്പനും അമ്മയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു
പാപ്പാൻ അനുവദിക്കേണമേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
4 അവൻ അവരെ മോവാബ് രാജാവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു; ദാവീദ് ദുഗ്ഗത്തിൽ
താമസിച്ച കാലമൊക്കെയും അവർ അവിടെ
പാത്തു. 5 എന്നാൽ ഗാദ്പ്രവാചകൻ ദാവീദിനോടു:
ദുഗ്ഗത്തിൽ പാക്കാതെ യെഹൂദാദേശത്തേക്കു
പൊയ്ക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
ദാവീദ് പുറപ്പെട്ടു ഹേരെത്ത് കാട്ടിൽ വന്നു.
6 ദാവീദിനെയും കൂടെയുള്ളവരെയും
കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ശൌൽ കേട്ടു; അന്നു
ശൌൽ കയ്യിൽ കുന്തവുമായി ഗിബെയയിലെ
കുന്നിന്മേലുള്ള പിചുലവൃക്ഷത്തിൻ ചുവട്ടിൽ

ഇരിക്കയായിരുന്നു; അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
എല്ലാവരും അവന്റെ ചുറ്റും നിന്നിരുന്നു. 7
ശൌൽ ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞതു: ബെന്യാമീന്യരേ, കേട്ടുകൊൾവിൻ;
യിശ്ശായിയുടെ മകൻ നിങ്ങൾക്കൊക്കെയും
നിലങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും തന്നു
നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും സഹസ്രാധിപന്മാരും
ശതാധിപന്മാരും ആക്കുമോ? 8 നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും എനിക്കു വിരോധമായി
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ മകൻ
യിശ്ശായിയുടെ മകനോടു സഖ്യത ചെയ്തതു
എന്നെ അറിയിപ്പാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
എന്റെ മകൻ എന്റെ ദാസനെ ഇന്നു എനിക്കായി
പതിയിരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്കൽ
മനസ്താപമുള്ളവരോ അതിനെക്കുറിച്ചു
എനിക്കു അറിവു തരുന്നവരോ നിങ്ങളിൽ ആരും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. 9 അപ്പോൾ ശൌലിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നിരുന്ന എദോമ്യനായ
ദോവേഗ്: നോബിൽ അഹീതൂബിന്റെ മകനായ
അഹീമേലക്കിന്റെ അടുക്കൽ യിശ്ശായിയുടെ മകൻ
വന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 10 അവൻ അവന്നുവേണ്ടി
യഹോവയോടു അരുളപ്പാടു ചോദിച്ചു, അവന്നു
ഭക്ഷണസാധനവും ഫെലിസ്ത്യനായ
ഗൊല്യാത്തിന്റെ വാളും കൊടുത്തു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 ഉടനെ രാജാവു അഹീതൂബിന്റെ
മകനായ അഹീമേലെക്ക്പുരോഹിതനെയും
അവന്റെ പിതൃഭവനക്കാരായ നോബിലെ
സകലപുരോഹിതന്മാരെയും വിളിപ്പിച്ചു; അവർ
എല്ലാവരും രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 12

അപ്പോൾ ശൌൽ: അഹീതൂബിന്റെ മകനേ,
കേൾക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. തിരുമേനീ, അടിയൻ
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 ശൌൽ
അവനോടു: യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ഇന്നു
എനിക്കായി പതിയിരിപ്പാൻ തുനിയത്തക്കവണ്ണം
അവന്നു അപ്പവും വാളും കൊടുക്കയും അവന്നു
വേണ്ടി ദൈവത്തോടു ചോദിക്കയും
ചെയ്തതിനാൽ നീയും അവനും എനിക്കു
വിരോധമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 14 അഹീമേലെക്ക് രാജാവിനോടു:
തിരുമനസ്സിലെ സകലഭൃത്യന്മാരിലും വെച്ചു
ദാവീദിനോളം വിശ്വസ്തൻ ആരുള്ളു? അവൻ
രാജാവിന്റെ മരുമകനും അവിടത്തെ
ആലോചനയിൽ ചേരുന്നവനും രാജധാനിയിൽ
മാന്യനും ആകുന്നുവല്ലോ. 15 അവന്നു വേണ്ടി
ദൈവത്തോടു ചോദിപ്പാൻ ഞാൻ ഇപ്പോഴോ
തുടങ്ങിയതു? അങ്ങനെയല്ല. രാജാവു
അടിയന്റെമേലും അടിയന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്മേലും
കുറ്റം ഒന്നും ചുമത്തരുതേ; അടിയൻ ഇതിലെങ്ങും
യാതൊന്നും അറിഞ്ഞവനല്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ രാജാവു:
അഹീമേലെക്കേ, നീ മരിക്കേണം; നീയും
നിന്റെ പിതൃഭവനമൊക്കെയും തന്നെ എന്നു
കല്പിച്ചു. 17 പിന്നെ രാജാവു അരികെ നില്ക്കുന്ന
അകമ്പടികളോടു: ചെന്നു യഹോവയുടെ
പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുവിൻ; അവരും
ദാവീദിനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു; അവൻ
ഓടിപ്പോയതു അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും എന്നെ
അറിയിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാൽ

യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുവാൻ
കൈ നീട്ടുന്നതിന്നു രാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
തുനിഞ്ഞില്ല. 18 അപ്പോൾ രാജാവു ദോവേഗിനോടു:
നീ ചെന്നു പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുക എന്നു
കല്പിച്ചു. എദോമ്യനായ ദോവേഗ് ചെന്നു
പുരോഹിതന്മാരെ വെട്ടി പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള
ഏഫോദ് ധരിച്ച എണ്പത്തഞ്ചുപേരെ അന്നു
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 19 പുരോഹിതനഗരമായ
നോബിന്റെ പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, ബാലന്മാർ,
ശിശുക്കൾ, കാള, കഴുത, ആടു എന്നിങ്ങനെ
ആസകലം വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ അവൻ
സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. 20 എന്നാൽ അഹീതൂബിന്റെ
മകനായ അഹീമേലെക്കിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
അബ്യാഥാർ എന്നൊരുത്തൻ തെറ്റിയൊഴിഞ്ഞു
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിപ്പോയി. 21 ശൌൽ
യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊന്ന
വിവരം അബ്യാഥാർ ദാവീദിനെ അറിയിച്ചു. 22
ദാവീദ് അബ്യാഥാരിനോടു: എദോമ്യനായ
ദോവേഗ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ ശൌലിനോടു അറിയിക്കും എന്നു
ഞാൻ അന്നു തന്നേ നിശ്ചയിച്ചു. 23 നിന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്നൊക്കെയും ഞാൻ മരണത്തിന്നു
കാരണമായല്ലോ. എന്റെ അടുക്കൽ പാൎക്ക;
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; എനിക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവൻ നിനക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ അടുക്കൽ നിനക്കു
നിൎഭയവാസം ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു.

23 അനന്തരം ഫെലിസ്ത്യർ കെയീലയുടെ നേരെ
യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു എന്നും അവർ കളങ്ങളിൽ കവൎച്ച

ചെയ്യുന്നു എന്നും ദാവീദിന്നു അറിവു കിട്ടി. 2 ദാവീദ്
യഹോവയോടു; ഞാൻ ഈ ഫെലിസ്ത്യരെ
ചെന്നു തോല്പിക്കേണമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
യഹോവ ദാവീദിനോടു: ചെന്നു ഫെലിസ്ത്യരെ
തോല്പിച്ചു കെയീലയെ രക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു
കല്പിച്ചു. 3 എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ
അവനോടു: നാം ഇവിടെ യെഹൂദയിൽ തന്നേ
ഭയപ്പെട്ടു പാക്കുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ കെയീലയിൽ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ നേരെ
എങ്ങനെ ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ദാവീദ്
വീണ്ടും യഹോവയോടു ചോദിച്ചു. യഹോവ
അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു കെയീലയിലേക്കു
ചെല്ലുക; ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 5 അങ്ങനെ
ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും കെയീലയിലേക്കു
പോയി ഫെലിസ്ത്യരോടു പൊരുതു അവരുടെ
ആടുമാടുകളെ അപഹരിച്ചു അവരെ
കഠിനമായി തോല്പിച്ചു കെയീലാനിവാസികളെ
രക്ഷിച്ചു. 6 അഹീമേലെക്കിന്റെ മകനായ
അബ്യാഥാർ കെയീലയിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ഓടിവന്നപ്പോൾ കൈവശം ഏഫോദ് കൂടെ
കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. 7 ദാവീദ് കെയീലയിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ശൌലിന്നു അറിവു
കിട്ടി; ദൈവം അവനെ എന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; വാതിലും ഓടാമ്പലും ഉള്ള
പട്ടണത്തിൽ കടന്നിരിക്കകൊണ്ടു അവൻ
കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ശൌൽ പറഞ്ഞു.
8 പിന്നെ ശൌൽ ദാവീദിനേയും അവന്റെ
ആളുകളെയും വളയേണ്ടതിന്നു കെയീലയിലേക്കു

പോകുവാൻ സകലജനത്തേയും യുദ്ധത്തിന്നു
വിളിച്ചുകൂട്ടി. 9 ശൌൽ തന്റെ നേരെ ദോഷം
ആലോചിക്കുന്നു എന്നു ദാവീദ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ
പുരോഹിതനായ അബ്യാഥാരിനോടു: ഏഫോദ്
ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ
ദാവീദ്: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ശൌൽ കെയീലയിലേക്കു വന്നു എന്റെ നിമിത്തം
ഈ പട്ടണം നശിപ്പിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു
അടിയൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 11 കെയീലപൌരന്മാർ
എന്നെ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുമോ?
അടിയൻ കേട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ശൌൽ
വരുമോ? യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
അടിയനെ അറിയിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ വരും എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.
12 ദാവീദ് പിന്നെയും: കെയീലപൌരന്മാർ
എന്നെയും എന്റെ ആളുകളെയും ശൌലിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അവർ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 അപ്പോൾ ദാവീദും
അറുനൂറുപേരോളം ഉള്ള അവന്റെ ആളുകളും
കെയീലയെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു തരം കണ്ടേടത്തു
സഞ്ചരിച്ചു. ദാവീദ് കെയീല വിട്ടു ഓടിപ്പോയി
എന്നു ശൌൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ യാത്ര
നിർത്തിവെച്ചു. 14 ദാവീദ് മരുഭൂമിയിലെ ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽ
താമസിച്ചു. സീഫ് മരുഭൂമയിയിലെ മലനാട്ടിൽ
പാർത്തു; ഇക്കാലത്തൊക്കെയും ശൌൽ അവനെ
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; എങ്കിലും ദൈവം അവനെ
അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചില്ല. 15 തന്റെ ജീവനെ തേടി
ശൌൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ദാവീദ്

കണ്ടു; അന്നു ദാവീദ് സീഫ് മരുഭൂമിയിലെ ഒരു
കാട്ടിൽ ആയിരുന്നു. 16 അനന്തരം ശൌലിന്റെ
മകനായ യോനാഥാൻ പുറപ്പെട്ടു ആ കാട്ടിൽ
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനെ
ദൈവത്തിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തി അവനോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ, 17 എന്റെ അപ്പനായ ശൌലിന്നു
നിന്നെ പിടികിട്ടുകയില്ല; നീ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവാകും; അന്നു ഞാൻ നിനക്കു രണ്ടാമനും
ആയിരിക്കും; അതു എന്റെ അപ്പനായ ശൌലും
അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഇങ്ങനെ അവർ
തമ്മിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഉടമ്പടി
ചെയ്തു; ദാവീദ് കാട്ടിൽ താമസിക്കയും
യോനാഥാൻ വീട്ടിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു. 19
അനന്തരം സീഫ്യർ ഗിബെയയിൽ ശൌലിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ദാവീദ് ഞങ്ങളുടെ സമീപം
മരുഭൂമിക്കു തെക്കുള്ള ഹഖീലാമലയിലെ
വനദുർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 ആകയാൽ
രാജാവേ, തിരുമനസ്സിലെ ആഗ്രഹംപോലെ
വന്നുകൊള്ളേണം; അവനെ രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചുതരുന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾ ഏറ്റിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അതിന്നു ശൌൽ
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾക്കു എന്നോടു മനസ്സലിവു
തോന്നിയിരിക്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ യഹോവയാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ. 22 നിങ്ങൾ പോയി
ഇനിയും സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചു അവന്റെ
സഞ്ചാരം എവിടെയൊക്കെ ആകുന്നു എന്നും
അവിടങ്ങളിൽ അവനെ കണ്ടവർ ആരെല്ലാമെന്നും
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവൻ വലിയ ഉപായി
ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു.

23 ആകയാൽ അവൻ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന
ഒളിപ്പിടങ്ങളെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുവന്നു
സൂക്ഷ്മവിവരം എന്നെ അറിയിപ്പിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ പോരും; അവൻ ദേശത്തു
എങ്ങാനും ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ ഞാൻ അവനെ
യെഹൂദാസഹസ്രങ്ങളിലൊക്കെയും അന്വേഷിച്ചു
പിടിക്കും. 24 അങ്ങനെ അവർ പുറപ്പെട്ടു
ശൌലിന്നു മുമ്പെ സീഫിലേക്കു പോയി; എന്നാൽ
ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും മരുഭൂമിയുടെ തെക്കു
അരാബയിലെ മാവോൻമരുവിൽ ആയിരുന്നു. 25
ശൌലും അവന്റെ പടജ്ജനവും അവനെ
തിരയുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അതു ദാവീദിന്നു അറിവു
കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ മാവോൻമരുവിലെ സേലയിൽ
ചെന്നു താമസിച്ചു. ശൌൽ അതു കേട്ടപ്പോൾ
മാവോൻമരുവിൽ ദാവീദിനെ പിന്തുടന്നു. 26
ശൌൽ പവ്വതത്തിന്റെ ഇപ്പുറത്തും ദാവീദും
ആളുകളും പവ്വതത്തിന്റെ അപ്പുറത്തുംകൂടി
നടന്നു; ശൌലിനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ ദാവീദ്
ബദ്ധപ്പെട്ടു; ശൌലും പടജ്ജനവും ദാവീദിനെയും
അവന്റെ ആളുകളെയും വളഞ്ഞുപിടിപ്പാൻ
അടുത്തു. 27 അപ്പോൾ ശൌലിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു
ദൂതൻ വന്നു: ക്ഷണം വരേണം; ഫെലിസ്ത്യർ
ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28
ഉടനെ ശൌൽ ദാവീദിനെ പിന്തുടരുന്നതു വിട്ടു
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ പോയി; ആകയാൽ ആ
സ്ഥലത്തിന്നു സേല-ഹമ്മാഹ്ലെക്കോത്ത് എന്നു
പേരായി. 29 ദാവീദോ അവിടം വിട്ടു കയറിപ്പോയി
ഏൻ-ഗെദിയിലെ ദുഗ്ഗങ്ങളിൽ ചെന്നു പാത്തു.

24 ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ദാവീദ് ഏൻ-ഗെദിമരുഭൂമിയിൽ
ഉണ്ടെന്നു അവന്നു അറിവു കിട്ടി. 2 അപ്പോൾ
ശൌൽ എല്ലായിസ്രായേലിൽനിന്നും
തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന മൂവായിരംപേരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദാവീദിനെയും അവന്റെ
ആളുകളെയും തിരയുവാൻ കാട്ടാട്ടിൻ പാറകളിൽ
ചെന്നു. 3 അവൻ വഴിയരികെയുള്ള ആട്ടിൻ
തൊഴുത്തിങ്കൽ എത്തി; അവിടെ ഒരു ഗുഹ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ശൌൽ കാൽമടക്കത്തിന്നു
അതിൽ കടന്നു; എന്നാൽ ദാവീദും അവന്റെ
ആളുകളും ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ പാർത്തിരുന്നു. 4
ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ അവനോടു: ഞാൻ നിന്റെ
ശത്രുവിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; നിനക്കു
ബോധിച്ചതുപോലെ അവനോടു ചെയ്യാം എന്നു
യഹോവ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത ദിവസം ഇതാ
എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദാവീദ് എഴുന്നേറ്റു
ശൌലിന്റെ മേലങ്കിയുടെ അറ്റം പതുക്കെ
മുറിച്ചെടുത്തു. 5 ശൌലിന്റെ വസ്ത്രാഗ്രം
മുറിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതിൽ
ദാവീദിന്റെ മനസ്സാക്ഷി കുത്തിത്തുടങ്ങി. 6
അവൻ തന്റെ ആളുകളോടു: യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തനായ എന്റെ യജമാനന്റെ നേരെ
കയ്യെടുക്കുന്നതായ ഈ കാര്യം ചെയ്വാൻ
യഹോവ എനിക്കു ഇടവരുത്തരുതേ; അവൻ
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
7 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളെ ശാസിച്ചു
അമർത്തി; ശൌലിനെ ദ്രോഹിപ്പാൻ അവരെ
അനുവദിച്ചതുമില്ല. ശൌൽ ഗുഹയിൽനിന്നു

എഴുന്നേറ്റു തന്റെ വഴിക്കു പോയി. 8 ദാവീദും
എഴുന്നേറ്റു ഗുഹയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി
ശൌലിനോടു: എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവേ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ശൌൽ
തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ദാവീദ് സാഷ്ടാംഗം
വീണു നമസ്കരിച്ചു. 9 ദാവീദ് ശൌലിനോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ദാവീദ് നിനക്കു ദോഷം
വിചാരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുടെ വാക്കു നീ
കേൾക്കുന്നതു എന്തു? 10 യഹോവ ഇന്നു
ഗുഹയിൽവെച്ചു നിന്നെ എന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരുന്നു എന്നു നിന്റെ കണ്ണാലെ
കാണുന്നുവല്ലോ; നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ ചിലർ
പറഞ്ഞെങ്കിലും ഞാൻ ചെയ്തില്ല; എന്റെ
യജമാനന്റെ നേരെ ഞാൻ കയ്യെടുക്കയില്ല; അവൻ
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനല്ലോ എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞു. 11 എന്റെ പിതാവേ, കാൺക, എന്റെ
കയ്യിൽ നിന്റെ മേലങ്കിയുടെ അറ്റം ഇതാ കാൺക;
നിന്റെ മേലങ്കിയുടെ അറ്റം ഞാൻ മുറിക്കയും
നിന്നെ കൊല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ എന്റെ
കയ്യിൽ ദോഷവും ദ്രോഹവും ഇല്ല; ഞാൻ നിന്നോടു
പാപം ചെയ്തിട്ടുമില്ല എന്നു കണ്ടറിഞ്ഞുകൊൾക.
നീയോ എനിക്കു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
തേടിനടക്കുന്നു. 12 യഹോവ എനിക്കും
നിനക്കും മദ്ധ്യേ ന്യായം വിധിക്കട്ടെ; യഹോവ
എനിക്കുവേണ്ടി നിന്നോടു പ്രതികാരം ചെയ്യട്ടെ;
എന്നാൽ എന്റെ കൈ നിന്റെമേൽ വീഴുകയില്ല. 13
ദുഷ്ടത ദുഷ്ടനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്നല്ലോ
പഴഞ്ചൊൽ പറയുന്നതു; എന്നാൽ എന്റെ കൈ
നിന്റെമേൽ വീഴുകയില്ല. 14 ആരെ തേടിയാകുന്നു

യിസ്രായേൽരാജാവു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു?
ആരെയാകുന്നു പിന്തുടരുന്നതു? ഒരു ചത്തനായെ,
ഒരു ചെള്ളിനെ അല്ലയോ? 15 ആകയാൽ യഹോവ
ന്യായാധിപനായി എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ
ന്യായം വിധിക്കയും എന്റെ കാര്യം നോക്കി
വ്യവഹരിച്ചു എന്നെ നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. 16 ദാവീദ്
ശൌലിനോടു ഈ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചു
തീൎന്നശേഷം ശൌൽ: എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ, ഇതു
നിന്റെ ശബ്ദമോ എന്നു ചോദിച്ചു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.
17 പിന്നെ അവൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞതു: നീ
എന്നെക്കാൾ നീതിമാൻ; ഞാൻ നിനക്കു
തിന്മ ചെയ്തതിന്നു നീ എനിക്കു നന്മ പകരം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 18 യഹോവ എന്നെ നിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചാറെയും നീ എന്നെ കൊല്ലാതെ
വിട്ടതിനാൽ നീ എനിക്കു ഗുണം ചെയ്തതായി
ഇന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 ശത്രുവിനെ
കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ആരെങ്കിലും അവനെ വെറുതെ
വിട്ടയക്കുമോ? നീ ഇന്നു എനിക്കു ചെയ്തതിന്നു
യഹോവ നിനക്കു നന്മ പകരം ചെയ്യട്ടെ. 20
എന്നാൽ നീ രാജാവാകും; യിസ്രായേൽരാജത്വം
നിന്റെ കയ്യിൽ സ്ഥിരമാകും എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു. 21 ആകയാൽ നീ എന്റെ ശേഷം എന്റെ
സന്തതിയെ നിൎമ്മൂലമാക്കി എന്റെ പേർ എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിൽ നിന്നു മായിച്ചുകളകയില്ല
എന്നു യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഇപ്പോൾ
എന്നോടു സത്യം ചെയ്യേണം. 22 അങ്ങനെ
ദാവീദ് ശൌലിനോടു സത്യം ചെയ്തു; ശൌൽ

അരമനയിലേക്കു പോയി; ദാവീദും അവന്റെ
ആളുകളും ദുർഗ്ഗത്തിലേക്കും പോയി.
25 ശമൂവേൽ മരിച്ചു; യിസ്രായേൽ ഒക്കെയും
ഒരുമിച്ചുകൂടി അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു, രാമയിൽ
അവന്റെ വീട്ടിന്നരികെ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു.
ദാവീദ് പുറപ്പെട്ടു പാരാൻമരുഭൂമിയിൽ പോയി
പാർത്തു.
2 കർമ്മേലിൽ വ്യാപാരമുള്ള ഒരു
മാവോന്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ മഹാ
ധനികനായിരുന്നു; അവന്നു മൂവായിരം
ചെമ്മരിയാടും ആയിരം കോലാടും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവന്നു കർമ്മേലിൽ ആടുകളെ രോമം കത്രിക്കുന്ന
അടിയന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 അവന്നു നാബാൽ
എന്നും അവന്റെ ഭാര്യെക്കു അബീഗയിൽ എന്നും
പേർ. അവൾ നല്ല വിവേകമുള്ളവളും സുന്ദരിയും
അവനോ നിഷ്ഠൂരനും ദുഷ്കർമ്മിയും ആയിരുന്നു.
അവൻ കാലേബ് വംശക്കാരൻ ആയിരുന്നു.
4
നാബാലിന്നു ആടുകളെ രോമം കത്രിക്കുന്ന
അടിയന്തരം ഉണ്ടെന്നു ദാവീദ് മരുഭൂമിയിൽ കേട്ടു.
5
ദാവീദ് പത്തു ബാല്യക്കാരെ അയച്ചു, അവരോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ കർമ്മേലിൽ നാബാലിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു എന്റെ പേരിൽ അവന്നു വന്ദനം
ചൊല്ലി:
6 നന്നായിരിക്കട്ടെ; നിനക്കും നിന്റെ
ഭവനത്തിന്നും നന്നായിരിക്കട്ടെ; നിനക്കുള്ള
സകലത്തിന്നും നന്നായിരിക്കട്ടെ.
7 നിനക്കു
ആടുകളെ രോമം കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരം
ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഇടയന്മാർ
ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
അവരെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല; അവർ കർമ്മേലിൽ
ഇരുന്ന കാലത്തൊക്കെയും അവർക്കു

ഒന്നും കാണാതെ പോയതുമില്ല. 8 നിന്റെ
ബാല്യക്കാരോടു ചോദിച്ചാൽ അവരും നിന്നോടു
പറയും; അതുകൊണ്ടു ഈ ബാല്യക്കാരോടു
ദയ തോന്നേണം; നല്ല നാളിലല്ലോ ഞങ്ങൾ
വന്നിരിക്കുന്നതു; നിന്റെ കയ്യിൽ വരുന്നതു
അടിയങ്ങൾക്കും നിന്റെ മകനായ ദാവീദിന്നും
തരേണമേ എന്നു അവനോടു പറവിൻ. 9
ദാവീദിന്റെ ബാല്യക്കാർ ചെന്നു നാബാലിനോടു
ഈ വാക്കുകളെല്ലാം ദാവീദിന്റെ പേരിൽ
അറിയിച്ചു കാത്തുനിന്നു. 10 നാബാൽ ദാവീദിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു: ദാവീദ് ആർ? യിശ്ശായിയുടെ മകൻ
ആർ? യജമാനന്മാരെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളയുന്ന
ദാസന്മാർ ഇക്കാലത്തു വളരെ ഉണ്ടു. 11
ഞാൻ എന്റെ അപ്പവും വെള്ളവും എന്റെ
ആടുകളെ രോമം കത്രിക്കുന്നവക്കായി ഒരുക്കിയ
മാംസവും എടുത്തു എവിടുത്തുകാർ എന്നു
അറിയാത്തവക്കു കൊടുക്കുമോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 12 ദാവീദിന്റെ ബാല്യക്കാർ മടങ്ങിവന്നു
വിവരമൊക്കെയും അവനോടു അറിയിച്ചു.
13 അപ്പോൾ ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോടു:
എല്ലാവരും വാൾ അരെക്കു കെട്ടിക്കൊൾവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ എല്ലാവരും വാൾ
അരെക്കു കെട്ടി; ദാവീദും വാൾ അരെക്കു
കെട്ടി; ഏകദേശം നാനൂറുപേർ ദാവീദിന്റെ
പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടുപോയി; ഇരുനൂറുപേർ
സാമാനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പാർത്തു. 14 എന്നാൽ
ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ നാബാലിന്റെ ഭാൎയ്യയായ
അബീഗയിലിനോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ദാവീദ്
നമ്മുടെ യജമാനന്നു വന്ദനം ചൊല്ലുവാൻ

മരുഭൂമിയിൽനിന്നു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; അവനോ
അവരെ ശകാരിച്ചു അയച്ചു. 15 എന്നാൽ
ആ പുരുഷന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും
ഉപകാരമുള്ളവരായിരുന്നു; ഞങ്ങൾ വയലിൽ
അവരുമായി സഹവാസം ചെയ്തിരുന്ന
കാലത്തൊരിക്കലും അവർ ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല;
ഞങ്ങൾക്കു ഒന്നും കാണാതെ പോയതുമില്ല. 16
ഞങ്ങൾ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടു
അവരോടുകൂടെ ആയിരുന്നപ്പോഴൊക്കെയും
രാവും പകലും അവർ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു മതിൽ
ആയിരുന്നു. 17 ആകയാൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു
എന്തെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കേണം; നമ്മുടെ
യജമാനന്നും അവന്റെ സകലഭവനത്തിന്നും
ദോഷം നിർണ്ണയിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവനോ
ദുസ്സ്വഭാവിയാകകൊണ്ടു അവനോടു ആർക്കും
ഒന്നും മിണ്ടിക്കൂടാ. 18 ഉടനെ അബീഗയിൽ
ഇരുനൂറു അപ്പവും രണ്ടു തുരുത്തി വീഞ്ഞും പാകം
ചെയ്ത അഞ്ചു ആടും അഞ്ചു പറ മലരും നൂറു
ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും ഇരുനൂറു അത്തിയടയും
എടുത്തു കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി ബാല്യക്കാരോടു;
19 നിങ്ങൾ എനിക്കു മുമ്പായി പോകുവിൻ; ഞാൻ
ഇതാ, പിന്നാലെ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ
ഭർത്താവായ നാബാലിനോടു അവൾ ഒന്നും
അറിയിച്ചില്ലതാനും. 20 അവൾ കഴുതപ്പുറത്തു
കയറി മലയുടെ മറവിൽകൂടി ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ
ഇതാ, ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും അവളുടെ
നേരെ വരുന്നു; അവൾ അവരെ എതിരേറ്റു.
21 എന്നാൽ ദാവീദ്: മരുഭൂമിയിൽ അവന്നു
ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ വെറുതെയല്ലോ

കാത്തതു; അവന്റെ വക ഒന്നും കാണാതെ
പോയതുമില്ല; അവനോ നന്മെക്കു പകരം എനിക്കു
തിന്മ ചെയ്തു. 22 അവന്നുള്ള സകലത്തിലും
പുരുഷപ്രജയായ ഒന്നിനെയെങ്കിലും പുലരുംവരെ
ഞാൻ ജീവനോടെ വെച്ചേച്ചാൽ ദൈവം ദാവീദിന്റെ
ശത്രുക്കൾക്കു തക്കവണ്ണവും അധികവും ചെയ്യട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. 23 അബീഗയിൽ ദാവീദിനെ
കണ്ടപ്പോൾ ക്ഷണത്തിൽ കഴുതപ്പുറത്തുനിന്നു
ഇറങ്ങി ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു. 24 അവൾ അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു
പറഞ്ഞതു: യജമാനനേ, കുറ്റം എന്റെമേൽ
ഇരിക്കട്ടെ; അടിയൻ ഒന്നു ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ;
അടിയന്റെ വാക്കുകളെ കേൾക്കേണമേ. 25
ദുസ്സ്വഭാവിയായ ഈ നാബാലിനെ യജമാനൻ
ഗണ്യമാക്കരുതേ; അവൻ തന്റെ പേർ പോലെ
തന്നെ ആകുന്നു; നാബാൽ എന്നല്ലോ അവന്റെ
പേർ; ഭോഷത്വം അത്രേ അവന്റെ പക്കൽ
ഉള്ളതു. അടിയനോ, യജമാനൻ അയച്ച
ബാല്യക്കാരെ കണ്ടിരുന്നില്ല. 26 ആകയാൽ
യജമാനനേ, യഹോവയാണ, നിന്നാണ,
രക്തപാതകവും സ്വന്തകയ്യാൽ പ്രതികാരവും
ചെയ്യാതവണ്ണം യഹോവ നിന്നെ തടുത്തിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ ശത്രുക്കളും യജമാനന്നു ദോഷം
വിചാരിക്കുന്നവരും നാബാലിനെപ്പോലെ ആകട്ടെ.
27 ഇപ്പോൾ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ അടിയൻ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ കാഴ്ച യജമാനന്റെ
പരിചാരകരായ ബാല്യക്കാർക്കു ഇരിക്കട്ടെ. 28
അടിയന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിക്കേണമേ, യഹോവ
യജമാനന്നു സ്ഥിരമായോരു ഭവനം പണിയും;

യഹോവയുടെ യുദ്ധങ്ങളെയല്ലോ യജമാനൻ
നടത്തുന്നതു. ആയുഷ്കാലത്തൊരിക്കലും
നിന്നിൽ ദോഷം കാണുകയില്ല. 29 മനുഷ്യൻ നിന്നെ
പിന്തുടന്നു നിനക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
എഴുന്നേറ്റാലും യജമാനന്റെ പ്രാണൻ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ പക്കൽ
ജീവഭാണ്ഡത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിന്റെ
ശത്രുക്കളുടെ പ്രാണങ്ങളെയോ അവൻ
കവിണയുടെ തടത്തിൽനിന്നു എന്നപോലെ
എറിഞ്ഞുകളയും. 30 എന്നാൽ യഹോവ
യജമാനന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന
എല്ലാ നന്മയും നിവൃത്തിച്ചുതന്നു നിന്നെ
യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവാക്കി വെക്കുമ്പോൾ 31
അകാരണമായി രക്തം ചിന്നുകയും യജമാനൻ
താൻ തന്നേ പ്രതികാരം നടത്തുകയും
ചെയ്തുപോയി എന്നുള്ള ചഞ്ചലവും
മനോവ്യഥയും യജമാനന്നു ഉണ്ടാകയില്ല; എന്നാൽ
യഹോവ യജമാനന്നു നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ
അടിയനെയും ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ. 32 ദാവീദ്
അബീഗയിലിനോടു പറഞ്ഞതു: എന്നെ
എതിരേല്പാൻ നിന്നെ ഇന്നു അയച്ചിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
സ്തോത്രം. 33 നിന്റെ വിവേകം സ്തുത്യം;
രക്തപാതകവും സ്വന്തകയ്യാൽ പ്രതികാരവും
ചെയ്യാതവണ്ണം എന്നെ ഇന്നു തടുത്തിരിക്കുന്ന
നീയും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ. 34 നിന്നോടു
ദോഷം ചെയ്യാതവണ്ണം എന്നെ തടുത്തിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയാണ, നീ
ബദ്ധപ്പെട്ടു എന്നെ എതിരേറ്റു വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ

നേരം പുലരുമ്പോഴേക്കു പുരുഷപ്രജയൊന്നും
നാബാലിന്നു ശേഷിക്കയില്ലായിരുന്നു. 35
പിന്നെ അവൾ കൊണ്ടുവന്നതു ദാവീദ്
അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി അവളോടു:
സമാധാനത്തോടെ വീട്ടിലേക്കു പോക; ഇതാ,
ഞാൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടു നിന്റെ മുഖം
ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
36 അബീഗയിൽ നാബാലിന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ
രാജവിരുന്നുപോലെ ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കുന്നതു
കണ്ടു; നാബാലിന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദത്തിലായി
അവന്നു നന്നാ ലഹരി പിടിച്ചിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അവൾ നേരം വെളുക്കുംവരെ വിവരം ഒന്നും
അവനെ അറിയിച്ചില്ല. 37 എന്നാൽ രാവിലെ
നാബാലിന്റെ വീഞ്ഞു ഇറങ്ങിയശേഷം അവന്റെ
ഭാൎയ്യ അവനോടു വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ
ഹൃദയം അവന്റെ ഉള്ളിൽ നിൎജ്ജീവമായി അവൻ
കല്ലിച്ചുപോയി. 38 പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം
യഹോവ നാബാലിനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു, അവൻ
മരിച്ചുപോയി. 39 നാബാൽ മരിച്ചു എന്നു ദാവീദ്
കേട്ടപ്പോൾ: എന്നെ നിന്ദിച്ച നിന്ദെക്കായിട്ടു
നാബാലിനോടു വ്യവഹരിക്കയും തന്റെ ദാസനെ
തിന്മ ചെയ്യാതവണ്ണം തടുക്കയും ചെയ്ത
യഹോവെക്കു സ്തോത്രം. നാബാലിന്റെ
ദുഷ്ടത യഹോവ അവന്റെ തലയിൽ തന്നേ
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ
ദാവീദ് അബീഗയിലിനെ തനിക്കു ഭാൎയ്യയായി
പരിഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവളോടു സംസാരിപ്പാൻ
ആളയച്ചു. 40 ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ കൎമ്മേലിൽ

അബീഗയിലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവളോടു:
നീ ദാവീദിന്നു ഭാൎയ്യയായ്തീരുവാൻ നിന്നെ
കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ അവൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41
അവൾ എഴുന്നേറ്റു നിലംവരെ തല കുനിച്ചു: ഇതാ,
അടിയൻ യജമാനന്റെ ദാസന്മാരുടെ കാലുകളെ
കഴുകുന്ന ദാസി എന്നു പറഞ്ഞു. 42 ഉടനെ
അബീഗയിൽ എഴുന്നേറ്റു തന്റെ പരിചാരകികളായ
അഞ്ചു ബാല്യക്കാരത്തികളുമായി കഴുതപ്പുറത്തു
കയറി ദാവീദിന്റെ ദൂതന്മാരോടുകൂടെ ചെന്നു
അവന്നു ഭാൎയ്യയായി തീൎന്നു. 43 യിസ്രായേലിൽനിന്നു
ദാവീദ് അഹീനോവമിനെയും കൊണ്ടുവന്നു; അവർ
ഇരുവരും അവന്നു ഭാൎയ്യമാരായ്തീൎന്നു. 44 ശൌലോ
തന്റെ മകളും ദാവീദിന്റെ ഭാൎയ്യയുമായിരുന്ന
മീഖളിനെ ഗല്ലീമ്യനായ ലയീശിന്റെ മകൻ ഫല്തിക്കു
കൊടുത്തിരുന്നു.

26 അനന്തരം സീഫ്യർ ഗിബെയയിൽ ശൌലിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; ദാവീദ് മരുഭൂമിക്കു തെക്കുള്ള
ഹഖീലാക്കുന്നിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 2 ശൌൽ എഴുന്നേറ്റു ദാവീദിനെ
തിരയുവാൻ സീഫ് മരുഭൂമിയിലേക്കു ചെന്നു;
യിസ്രായേലിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന
മൂവായിരംപേരും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 ശൌൽ മരുഭൂമിക്കു തെക്കുള്ള ഹഖീലാക്കുന്നിൽ
പെരുവഴിക്കരികെ പാളയം ഇറങ്ങി. ദാവീദോ
മരുഭൂമിയിൽ പാൎത്തു, ശൌൽ തന്നേ തേടി
മരുഭൂമിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു. 4
അതുകൊണ്ടു ദാവീദ് ചാരന്മാരെ അയച്ചു ശൌൽ
ഇന്നേടത്തു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു. 5

ദാവീദ് എഴുന്നേറ്റു ശൌൽ പാളയം ഇറങ്ങിയിരുന്ന
സ്ഥലത്തു ചെന്നു; ശൌലും അവന്റെ
സേനാപതിയായ നേരിന്റെ മകൻ അബ്നേരും
കിടക്കുന്ന സ്ഥലം ദാവീദ് കണ്ടു; ശൌൽ
കൈനിലയുടെ നടുവിൽ കിടന്നുറങ്ങി; പടജ്ജനം
അവന്റെ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങിയിരുന്നു. 6 ദാവീദ്
ഹിത്യനായ അഹീമേലെക്കിനോടും സെരൂയയുടെ
മകനും യോവാബിന്റെ സഹോദരനുമായ
അബീശായിയോടും: പാളയത്തിൽ ശൌലിന്റെ
അടുക്കലേക്കു ആർ എന്നോടുകൂടെ പോരും
എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ പോരും
എന്നു അബീശായി പറഞ്ഞു. 7 ഇങ്ങനെ ദാവീദും
അബീശായിയും രാത്രിയിൽ പടജ്ജനത്തിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു; ശൌൽ കൈനിലെക്കകത്തു
കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവന്റെ കുന്തം
അവന്റെ തലെക്കൽ നിലത്തു തറെച്ചിരുന്നു;
അബ്നേരും പടജ്ജനവും അവന്നു ചുറ്റും
കിടന്നിരുന്നു. 8 അബീശായി ദാവീദിനോടു:
ദൈവം നിന്റെ ശത്രുവിനെ ഇന്നു നിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവനെ
കുന്തം കൊണ്ടു നിലത്തോടു ചേർത്തു ഒരു
കുത്തായിട്ടു കുത്തട്ടെ; രണ്ടാമതു കുത്തുകയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ദാവീദ് അബീശായിയോടു:
അവനെ നശിപ്പിക്കരുതു; യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചിട്ടു ആർ ശിക്ഷ
അനുഭവിക്കാതെപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 10
യഹോവയാണ, യഹോവ അവനെ സംഹരിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ അവൻ മരിപ്പാനുള്ള ദിവസം വരും;
അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പടെക്കുചെന്നു നശിക്കും; 11

ഞാൻ യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തന്റെമേൽ കൈ
വെപ്പാൻ യഹോവ സംഗതിവരുത്തരുതേ;
എങ്കിലും അവന്റെ തലെക്കൽ ഉള്ള കുന്തവും
ജലപാത്രവും എടുത്തുകൊൾക; നമുക്കു
പോകാം എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു. 12 ഇങ്ങനെ
ദാവീദ് കുന്തവും ജലപാത്രവും ശൌലിന്റെ
തലെക്കൽനിന്നു എടുത്തു അവർ പോകയും
ചെയ്തു; ആരും കണ്ടില്ല, ആരും അറിഞ്ഞില്ല,
ആരും ഉണൎന്നതുമില്ല; അവർ എല്ലാവരും
ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; യഹോവയാൽ ഗാഢനിദ്ര
അവരുടെമേൽ വീണിരുന്നു. 13 ദാവീദ് അപ്പുറം
കടന്നുചെന്നു ദൂരത്തു ഒരു മലമുകളിൽ നിന്നു;
അവൎക്കു മദ്ധ്യേ മതിയായ അകലമുണ്ടായിരുന്നു.
14 ദാവീദ് ജനത്തോടും നേരിന്റെ മകനായ
അബ്നേരിനോടും: അബ്നേരേ, നീ ഉത്തരം
പറയുന്നില്ലയോ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
അതിന്നു അബ്നേർ: രാജസന്നിധിയിൽ
കൂകുന്ന നീ ആർ എന്നു അങ്ങോട്ടു ചോദിച്ചു. 15
ദാവീദ് അബ്നേരിനോടു പറഞ്ഞതു: നീ
ഒരു പുരുഷൻ അല്ലയോ? യിസ്രായേലിൽ
നിനക്കു തുല്യൻ ആരുള്ളു? അങ്ങനെയിരിക്കെ
നിന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ നീ
കാത്തുകൊള്ളാതിരുന്നതു എന്തു? നിന്റെ
യജമാനനായ രാജാവിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ ജനത്തിൽ
ഒരുത്തൻ അവിടെ വന്നിരുന്നുവല്ലോ. 16 നീ
ചെയ്ത കാൎയ്യം നന്നായില്ല; യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തനായ നിങ്ങളുടെ യജമാനനെ
കാത്തുകൊള്ളാതിരിക്കയാൽ യഹോവയാണ
നിങ്ങൾ മരണയോഗ്യർ ആകുന്നു. രാജാവിന്റെ

കുന്തവും അവന്റെ തലെക്കൽ ഇരുന്ന
ജലപാത്രവും എവിടെ എന്നു നോക്കുക. 17
അപ്പോൾ ശൌൽ ദാവീദിന്റെ ശബ്ദം
തിരിച്ചറിഞ്ഞു: എന്റെ മകനെ, ദാവീദേ, ഇതു
നിന്റെ ശബ്ദമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ദാവീദ്
എന്റെ ശബ്ദം തന്നേ, യജമാനനായ രാജാവേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 യജമാനൻ ഇങ്ങനെ
അടിയനെ തേടിനടക്കുന്നതു എന്തിന്നു? അടിയൻ
എന്തു ചെയ്തു? അടിയന്റെ പക്കൽ എന്തു
ദോഷം ഉള്ളു? 19 ആകയാൽ യജമാനനായ
രാജാവു അടിയന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണമേ;
തിരുമേനിയെ അടിയന്നു വിരോധമായി
ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുന്നതു യഹോവയാകുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ ഒരു വഴിപാടു ഏറ്റു പ്രസാദിക്കുമാറാകട്ടെ;
മനുഷ്യർ എങ്കിലോ അവർ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ. നീ പോയി
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു
യഹോവയുടെ അവകാശത്തിൽ എനിക്കു
പങ്കില്ലാതാകുംവണ്ണം അവർ എന്നെ ഇന്നു
പുറത്തു തള്ളിയിരിക്കുന്നു. 20 എന്റെ രക്തം
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നിലത്തു വീഴരുതേ;
ഒരുത്തൻ പൎവ്വതങ്ങളിൽ ഒരു കാട്ടുകോഴിയെ
തേടുന്നതുപോലെ യിസ്രായേൽരാജാവു ഒരു ഒറ്റ
ചെള്ളിനെ തിരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും
അവൻ പറഞ്ഞു. 21 അതിന്നു ശൌൽ: ഞാൻ
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ,
മടങ്ങിവരിക; എന്റെ ജീവൻ ഇന്നു നിനക്കു
വിലയേറിയതായി തോന്നിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ ഇനി നിനക്കു ദോഷം ചെയ്കയില്ല;

ഞാൻ ഭോഷത്വം പ്രവൎത്തിച്ചു അത്യന്തം
തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ദാവീദ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: രാജാവേ, കുന്തം ഇതാ;
ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ വന്നു കൊണ്ടുപോകട്ടെ.
23 യഹോവ ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
നീതിക്കും വിശ്വസ്തതെക്കും ഒത്തവണ്ണം പകരം
നല്കട്ടെ; യഹോവ ഇന്നു നിന്നെ എന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു; എങ്കിലും യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തന്റെ
മേൽ കൈവെപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സായില്ല. 24
എന്നാൽ നിന്റെ ജീവൻ ഇന്നു എനിക്കു
വിലയേറിയതായിരുന്നതുപോലെ എന്റെ ജീവൻ
യഹോവെക്കു വിലയേറിയതായിരിക്കട്ടെ;
അവൻ എന്നെ സകല കഷ്ടതയിൽനിന്നും
രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ. 25 അപ്പോൾ ശൌൽ
ദാവീദിനോടു: എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ, നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ; നീ കൃതാൎത്ഥനാകും; നീ
ജയംപ്രാപിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ
ദാവീദ് തന്റെ വഴിക്കു പോയി; ശൌലും തന്റെ
സ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

27 അനന്തരം ദാവീദ്: ഞാൻ ഒരു ദിവസം
ശൌലിന്റെ കയ്യാൽ നശിക്കേയുള്ളു;
ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോകയല്ലാതെ എനിക്കു വേറെ നിവൃത്തിയില്ല;
ശൌൽ അപ്പോൾ യിസ്രായേൽദേശത്തൊക്കെയും
എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതു മതിയാക്കും; ഞാൻ
അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകും എന്നു
മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു. 2 അങ്ങനെ ദാവീദ്
പുറപ്പെട്ടു; താനും കൂടെയുള്ള അറുനൂറുപേരും
ഗത്ത്‌രാജാവായ മാവോക്കിന്റെ മകൻ ആഖീശിന്റെ

അടുക്കൽ ചെന്നു. 3 യിസ്രെയേല്ക്കാരത്തിയായ
അഹീനോവം, നാബാലിന്റെ ഭാൎയ്യയായിരുന്ന
അബീഗയിൽ എന്ന രണ്ടു ഭാൎയ്യമാരുമായി ദാവീദും
കുടുംബസഹിതം അവന്റെ എല്ലാ ആളുകളും
ഗത്തിൽ ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ പാൎത്തു.
4 ദാവീദ് ഗത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി എന്നു
ശൌലിന്നു അറിവുകിട്ടി; അവൻ പിന്നെ അവനെ
അന്വേഷിച്ചതുമില്ല. 5 ദാവീദ് ആഖീശിനോടു:
നിനക്കു എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ
നാട്ടുപുറത്തു ഒരു ഊരിൽ എനിക്കു ഒരു
സ്ഥലം കല്പിച്ചുതരുവിക്കേണം; അവിടെ ഞാൻ
പാൎത്തുകൊള്ളാം. രാജനഗരത്തിൽ നിന്റെ
അടുക്കൽ അടിയൻ പാൎക്കുന്നതു എന്തിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ആഖീശ് അന്നുതന്നെ
അവന്നു സിക്ലാഗ് കല്പിച്ചുകൊടുത്തു;
അതുകൊണ്ടു സിക്ലാഗ് ഇന്നുവരെയും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാൎക്കുള്ളതായിരിക്കുന്നു. 7
ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യദേശത്തു പാൎത്തകാലം
ഒരു ആണ്ടും നാലു മാസവും ആയിരുന്നു. 8
ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും ഗെശൂൎയ്യരെയും
ഗെസ്രിയരെയും അമാലേക്യരെയും ചെന്നു
ആക്രമിച്ചു. ഇവർ ശൂർ വരെയും മിസ്രയീംദേശം
വരെയുമുള്ള നാട്ടിലെ പൂൎവ്വ നിവാസികളായിരുന്നു.
9 എന്നാൽ ദാവീദ് ആ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു;
പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ജീവനോടെ
വെച്ചേച്ചില്ല; ആടുമാടുകൾ, കഴുതകൾ,
ഒട്ടകങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെയും
അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ ആഖീശിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു. 10 നിങ്ങൾ ഇന്നു

എവിടെയായിരുന്നു പോയി ആക്രമിച്ചതു
എന്നു ആഖീശ് ചോദിച്ചതിന്നു: യെഹൂദെക്കു
തെക്കും യെരഹ്മേല്യരക്കു തെക്കും കേന്യർക്കു
തെക്കും എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു. 11 ദാവീദ്
ഇങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്തു, അവൻ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു പാർത്ത
കാലമൊക്കെയും അവന്റെ പതിവു ഇതായിരുന്നു
എന്നു അവർ നമ്മെക്കുറിച്ചു പറയരുതു
എന്നുവെച്ചു ഗത്തിൽ വിവരം അറിയിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ദാവീദ് പുരുഷനെയാകട്ടെ
സ്ത്രീയെയാകട്ടെ ജീവനോടെ വെച്ചേച്ചില്ല. 12
ദാവീദ് സ്വജനമായ യിസ്രായേലിന്നു തന്നെത്താൻ
നാറ്റിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ എന്നും എന്റെ
ദാസനായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ആഖീശ്
അവനിൽ വിശ്വാസം വെച്ചു.

28 ആ കാലത്തു ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോടു
പടവെട്ടേണ്ടതിന്നു തങ്ങളുടെ സേനകളെ
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി; അപ്പോൾ ആഖീശ് ദാവീദിനോടു:
നീയും നിന്റെ ആളുകളും എന്നോടുകൂടെ
യുദ്ധത്തിന്നു പോരേണം എന്നു
അറിഞ്ഞുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 2 എന്നാറെ
ദാവീദ് ആഖീശിനോടു: അടിയൻ എന്തുചെയ്യും
എന്നു നീ കണ്ടറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. ആഖീശ്
ദാവീദിനോടു: അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
എപ്പോഴും എന്റെ മെയ്ക്കാവലാക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ ശമൂവേൽ മരിച്ചുപോയിരുന്നു;
യിസ്രായേലെല്ലാം അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു
അവന്റെ സ്വന്തപട്ടണമായ രാമയിൽ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തിരുന്നു. ശൌലോ

വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും മന്ത്രവാദികളെയും
ദേശത്തുനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു. 4 എന്നാൽ
ഫെലിസ്ത്യർ ഒന്നിച്ചുകൂടി ശൂനേമിൽ പാളയം
ഇറങ്ങി; ശൌലും എല്ലായിസ്രായേലിനെയും
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ഗിൽബോവയിൽ പാളയം ഇറങ്ങി. 5
ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തെ കണ്ടു
ഭയപ്പെട്ടു അവന്റെ ഹൃദയം ഏറ്റവും വിറെച്ചു. 6
ശൌൽ യഹോവയോടു ചോദിച്ചാറെ യഹോവ
അവനോടു സ്വപ്നംകൊണ്ടോ ഊറീംകൊണ്ടോ
പ്രവാചകന്മാരെക്കൊണ്ടോ ഉത്തരം അരുളിയില്ല. 7
അപ്പോൾ ശൌൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: എനിക്കു
ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തിയെ അന്വേഷിപ്പിൻ; ഞാൻ
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ചോദിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു:
ഏൻ-ദോരിൽ ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തി ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ശൌൽ വേഷംമാറി വേറെ
വസ്ത്രം ധരിച്ചു രണ്ടാളെയും കൂട്ടി പോയി
രാത്രിയിൽ ആ സ്ത്രീയുടെ അടുക്കൽ എത്തി:
വെളിച്ചപ്പാടാത്മാവുകൊണ്ടു നീ എനിക്കായി
പ്രശ്നം നോക്കുകയും ഞാൻ പറയുന്നവനെ
വരുത്തിത്തരികയും ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 9
സ്ത്രീ അവനോടു: ശൌൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു,
അവൻ വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും മന്ത്രവാദികളെയും
ദേശത്തുനിന്നു ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞതുതന്നേ നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ; എന്നെ കൊല്ലിപ്പാൻ നീ എന്റെ
ജീവന്നു കണി വെക്കുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 യഹോവയാണ ഈ കാര്യംകൊണ്ടു
നിനക്കു ഒരു ദോഷവും ഭവിക്കയില്ല എന്നു
ശൌൽ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ അവളോടു

സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. 11 ഞാൻ ആരെ
വരുത്തിത്തരേണ്ടു എന്നു സ്ത്രീ ചോദിച്ചതിന്നു:
ശമൂവേലിനെ വരുത്തിത്തരേണം എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 12 സ്ത്രീ ശമൂവേലിനെ കണ്ടപ്പോൾ
ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു, ശൌലിനോടു: നീ എന്നെ
ചതിച്ചതു എന്തു? നീ ശൌൽ ആകുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 രാജാവു അവളോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നീ കാണുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഒരു ദേവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു
കയറിവരുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു സ്ത്രീ
ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ അവളോടു:
അവന്റെ രൂപം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
അവൾ: ഒരു വൃദ്ധൻ കയറിവരുന്നു; അവൻ ഒരു
അങ്കിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
എന്നാറെ അതു ശമൂവേൽ എന്നറിഞ്ഞു ശൌൽ
സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു. 15 ശമൂവേൽ
ശൌലിനോടു: നീ എന്നെ വിളിച്ചതിനാൽ
എന്റെ സ്വസ്ഥതെക്കു ഭംഗം വരുത്തിയതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു; അതിന്നു ശൌൽ:
ഞാൻ മഹാകഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു;
ഫെലിസ്ത്യർ എന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു;
ദൈവം എന്നെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു;
പ്രവാചകന്മാരെക്കൊണ്ടാകട്ടെ
സ്വപ്നംകൊണ്ടാകട്ടെ എന്നോടു
ഉത്തരമരുളുന്നില്ല; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യേണമെന്നു എനിക്കു പറഞ്ഞുതരേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിന്നെ വിളിപ്പിച്ചു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
16 അതിന്നു ശമൂവേൽ പറഞ്ഞതു: ദൈവം നിന്നെ
വിട്ടുമാറി നിനക്കു ശത്രുവായ്തീർന്നിരിക്കെ

നീ എന്തിന്നു എന്നോടു ചോദിക്കുന്നു? 17
യഹോവ എന്നെക്കൊണ്ടു പറയിച്ചതുപോലെ
അവൻ നിന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
രാജത്വം യഹോവ നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
പറിച്ചെടുത്തു നിന്റെ കൂട്ടുകാരനായ ദാവീദിന്നു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 18 നീ യഹോവയുടെ കല്പന
കേട്ടില്ല; അമാലേക്കിന്റെമേൽ അവന്റെ ഉഗ്രകോപം
നടത്തിയതുമില്ല; അതുകൊണ്ടു യഹോവ ഈ
കാര്യം ഇന്നു നിന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 19
യഹോവ നിന്നെയും യിസ്രായേലിനെയും
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; നാളെ
നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും എന്നോടുകൂടെ
ആകും; യിസ്രായേൽപാളയത്തെ യഹോവ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും. 20
പെട്ടെന്നു ശൌൽ നെടുനീളത്തിൽ നിലത്തു
വീണു ശമൂവേലിന്റെ വാക്കുകൾ നിമിത്തം
ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടുപോയി; അവനിൽ ഒട്ടും
ബലമില്ലാതെയായി; അന്നു രാവും പകലും മുഴുവൻ
അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. 21 അപ്പോൾ
ആ സ്ത്രീ ശൌലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
അവൻ ഏറ്റവും പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു
അവനോടു: അടിയൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടു ജീവനെ
ഉപേക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടു, നീ എന്നോടു പറഞ്ഞ
വാക്കു അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 22 ആകയാൽ
അടിയന്റെ വാക്കു നീയും കേൾക്കേണമേ. ഞാൻ
ഒരു കഷണം അപ്പം നിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കട്ടെ; നീ
തിന്നേണം; എന്നാൽ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുവാൻ
നിനക്കു ബലം ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 23
അതിന്നു അവൻ: വേണ്ടാ, ഞാൻ തിന്നുകയില്ല

എന്നു പറഞ്ഞു; എങ്കിലും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരും ആ
സ്ത്രീയും അവനെ നിബ്ബന്ധിച്ചു; അവൻ അവരുടെ
വാക്കു കേട്ടു നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
മെത്തമേൽ ഇരുന്നു. 24 സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു
തടിച്ച പശുക്കിടാവു ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ
ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ അറുത്തു മാവും എടുത്തു
കുഴെച്ചു പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ചുട്ടു. 25 അവൾ
അതു ശൌലിന്റെയും ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ
വെച്ചു. അവർ തിന്നു എഴുന്നേറ്റു രാത്രിയിൽ തന്നേ
പോയി.

29 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ
സേനകളെയെല്ലാം അഫേക്കിൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി;
യിസ്രായേല്യരും യിസ്രെയേലിൽ ഉള്ള
ഉറവിന്നരികെ പാളയം ഇറങ്ങി. 2 അപ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ നൂറുനൂറായും ആയിരം
ആയിരമായും കടന്നു; എന്നാൽ ദാവീദും അവന്റെ
ആളുകളും പിൻപടയിൽ ആഖീശിനോടുകൂടെ
കടന്നു. 3 ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ: ഈ
എബ്രായർ എന്തിന്നു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
ആഖീശ് ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാരോടു:
ഇവൻ യിസ്രായേൽരാജാവായ ശൌലിന്റെ
ഭൃത്യനായിരുന്ന ദാവീദല്ലയോ? ഇത്രനാളായി
ഇത്രസംവത്സരമായി അവൻ എന്നോടുകൂടെ
പാർക്കുന്നു. അവൻ എന്നെ ആശ്രയിച്ചതുമുതൽ
ഇന്നുവരെ ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ അവനോടു കോപിച്ചു: നീ
അവന്നു കല്പിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥലത്തേക്കു
പൊയ്ക്കൊൾവാൻ അവനെ മടക്കിഅയക്ക;

അവൻ നമ്മോടുകൂടെ യുദ്ധത്തിന്നു
പോരരുതു; യുദ്ധത്തിൽ അവൻ നമുക്കു
ദ്രോഹിയായി തീർന്നേക്കാം; ഈ ആളുകളുടെ
തലകളെക്കൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റെന്തുകൊണ്ടാകുന്നു
അവൻ തന്റെ യജമാനനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതു? 5
ശൌൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു ദാവീദോ
പതിനായിരത്തെ എന്നു ചൊല്ലി അവർ
നൃത്തത്തിൽ ഗാനപ്രതിഗാനം പാടിയ ദാവീദ്
ഇവനല്ലയോ എന്നു ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ
അവനോടു പറഞ്ഞു. 6 എന്നാറെ ആഖീശ്
ദാവീദിനെ വിളിച്ചു അവനോടു: യഹോവയാണ, നീ
പരമാർത്ഥിയും പാളയത്തിൽ എന്നോടുകൂടെയുള്ള
നിന്റെ ഗമനാഗമങ്ങൾ എനിക്കു ബോധിച്ചതും
ആകുന്നു. നീ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന നാൾമുതൽ
ഇന്നുവരെയും ഞാൻ നിന്നിൽ ഒരു ദോഷവും
കണ്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു നിന്നെ
ഇഷ്ടമല്ല. 7 ആകയാൽ നീ ചെയ്യുന്നതു
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാൎക്കു അനിഷ്ടമായി
തോന്നാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു സമാധാനത്തോടെ
മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ദാവീദ്
ആഖീശിനോടു: എന്നാൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്തു?
എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ
നേരെ ഞാൻ ചെന്നു പൊരുതുകൂടാതവണ്ണം
നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്ന നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെ നീ
അടിയനിൽ എന്തു കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 9 ആഖീശ് ദാവീദിനോടു: എനിക്കറിയാം;
എനിക്കു നിന്നെ ഒരു ദൈവദൂതനെപ്പോലെ
ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യ
പ്രഭുക്കന്മാർ: അവൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ

യുദ്ധത്തിന്നു പോരരുതു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
10 ആകയാൽ നിന്നോടുകൂടെ വന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ
യജമാനന്റെ ഭൃത്യന്മാരുമായി നന്നാ രാവിലെ
എഴുന്നേറ്റുകൊൾക; അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
വെളിച്ചം ആയ ഉടനെ പൊയ്ക്കൊൾവിൻ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 ഇങ്ങനെ ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു;
ഫെലിസ്ത്യരോ യിസ്രെയേലിലേക്കു പോയി.

30 ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും മൂന്നാം
ദിവസം സിക്ലാഗിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അമാലേക്യർ തെക്കെദേശവും സിക്ലാഗും
ആക്രമിച്ചു സിക്ലാഗിനെ ജയിച്ചു അതിനെ
തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞിരുന്നു. 2 അവിടെയുള്ള
വലിയവരും ചെറിയവരുമായ സ്ത്രീകളെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വഴിക്കു
പോയതല്ലാതെ ആരെയും കൊന്നില്ല. 3 ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും പട്ടണത്തിലേക്കു
വന്നപ്പോൾ അതു തീവെച്ചു ചുട്ടിരിക്കുന്നതും
ഭാൎയ്യമാരെയും പുത്രീപുത്രന്മാരെയും
അടിമകളായി കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നതും
കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ ദാവീദും കൂടെയുള്ള
ജനവും കരവാൻ ബലമില്ലാതാകുവോളം
ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. 5 യിസ്രെയേല്ക്കാരത്തി
അഹീനോവം, കൎമ്മേല്ക്കാരൻ നാബാലിന്റെ
ഭാൎയ്യയായിരുന്ന അബീഗയിൽ എന്നീ
ദാവീദിന്റെ രണ്ടു ഭാൎയ്യമാരെയും അവർ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. 6 ദാവീദ് വലിയ
കഷ്ടത്തിലായി; ജനത്തിൽ ഓരോരുത്തന്റെ ഹൃദയം

താന്താന്റെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
കുറിച്ചു വ്യസനിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു അവനെ
കല്ലെറിയേണമെന്നു ജനം പറഞ്ഞു;
ദാവീദോ തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
ധൈര്യപ്പെട്ടു. 7 ദാവീദ് അഹീമേലെക്കിന്റെ
മകനായ അബ്യാഥാർപുരോഹിതനോടു:
ഏഫോദ് ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. അബ്യാഥാർ ഏഫോദ് ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 8 എന്നാറെ ദാവീദ്
യഹോവയോടു: ഞാൻ ഇപ്പരിഷയെ
പിന്തുടരേണമോ? അവരെ എത്തിപ്പിടിക്കുമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്തുടരുക; നീ അവരെ
നിശ്ചയമായി എത്തിപ്പിടിക്കും; സകലവും
വീണ്ടുകൊള്ളും എന്നു അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 9
അങ്ങനെ ദാവീദും കൂടെയുള്ള അറുനൂറുപേരും
പുറപ്പെട്ടു ബെസോർതോട്ടിങ്കൽ എത്തി;
ശേഷമുള്ളവർ അവിടെ താമസിച്ചു. 10
ബെസോർതോടു കടപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം
ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഇരുനൂറുപേർ പുറകിൽ
താമസിച്ചതുകൊണ്ടു ദാവീദും നാനൂറുപേരും
പിന്തുടന്നുചെന്നു. 11 അവർ വയലിൽവെച്ചു ഒരു
മിസ്രയീമ്യനെ കണ്ടു ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു; അവന്നു അപ്പം കൊടുത്തു
അവൻ തിന്നു; അവന്നു കുടിപ്പാൻ വെള്ളവും
കൊടുത്തു. 12 അവർ അവന്നു ഒരു കഷണം
അത്തിയടയും രണ്ടു ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും
കൊടുത്തു; അതു തിന്നപ്പോൾ അവന്നു
ഉയിർവീണു; മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും അവൻ
ആഹാരം കഴിക്കയോ വെള്ളം കുടിക്കയോ

ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. 13 ദാവീദ് അവനോടു:
നീ ആരുടെ ആൾ? എവിടുത്തുകാരൻ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: ഞാൻ ഒരു
മിസ്രയീമ്യബാല്യക്കാരൻ; ഒരു അമാലേക്യന്റെ
ഭൃത്യൻ. മൂന്നു ദിവസം മുമ്പെ എനിക്കു ദീനം
പിടിച്ചതുകൊണ്ടു എന്റെ യജമാനൻ
എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. 14 ഞങ്ങൾ
ക്രേത്യരുടെ തെക്കെനാടും യെഹൂദ്യദേശവും
കാലേബിന്റെ തെക്കെദിക്കും ആക്രമിച്ചു;
സിക്ലാഗ് ഞങ്ങൾ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു.
15 ദാവീദ് അവനോടു: അപ്പരിഷയുടെ
അടുക്കലേക്കു നീ വഴികാണിച്ചുതരുമോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: നീ എന്നെ കൊല്ലുകയോ
എന്റെ യജമാനന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയോ
ചെയ്കയില്ലെന്നു ദൈവനാമത്തിൽ എന്നോടു
സത്യം ചെയ്താൽ അപ്പരിഷയുടെ അടുക്കലേക്കു
വഴികാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അങ്ങനെ
അവൻ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ
അവർ ഭൂതലത്തെങ്ങും പരന്നു തിന്നുകയും
കുടിക്കയും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തുനിന്നും
യെഹൂദാദേശത്തുനിന്നും അപഹരിച്ചു
കൊണ്ടുവന്ന വലിയ കൊള്ള നിമിത്തം
ഉത്സവം ഘോഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതു
കണ്ടു. 17 ദാവീദ് അവരെ സന്ധ്യമുതൽ
പിറ്റെന്നാൾ വൈകുന്നേരംവരെ സംഹരിച്ചു;
ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി ഓടിച്ചുപോയ നാനൂറു
ബാല്യക്കാർ അല്ലാതെ അവരിൽ ഒരുത്തനും
ഒഴിഞ്ഞുപോയില്ല. 18 അമാലേക്യർ അപഹരിച്ചു
കൊണ്ടുപോയിരുന്നതൊക്കെയും ദാവീദ്

വീണ്ടുകൊണ്ടു; തന്റെ രണ്ടു ഭാൎയ്യമാരെയും
ദാവീദ് ഉദ്ധരിച്ചു. 19 അവർ അപഹരിച്ചു
കൊണ്ടുപോയതിൽ ചെറുതോ വലുതോ
പുത്രന്മാരോ പുത്രിമാരോ കൊള്ളയോ യാതൊന്നും
കിട്ടാതിരുന്നില്ല; ദാവീദ് എല്ലാം മടക്കി
കൊണ്ടുപോന്നു. 20 ദാവീദ് ആടുമാടുകളെ
ഒക്കെയും പിടിച്ചു. അവയെ അവർ തങ്ങളുടെ
നാല്ക്കാലികൾക്കു മുമ്പായി തെളിച്ചു
നടത്തിക്കൊണ്ടു: ഇതു ദാവീദിന്റെ കൊള്ള എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ദാവീദിനോടുകൂടെ പോകുവാൻ
കഴിയാതവണ്ണം ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ബെസോർതോട്ടിങ്കൽ
താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇരുനൂറുപേരുടെ അടുക്കൽ
ദാവീദ് എത്തിയപ്പോൾ അവർ ദാവീദിനെയും
കൂടെയുള്ള ജനത്തെയും എതിരേറ്റു ചെന്നു; ദാവീദ്
ജനത്തിന്റെ സമീപത്തു വന്നു അവരോടു കുശലം
ചോദിച്ചു. 22 എന്നാൽ ദാവീദിനോടു കൂടെ
പോയിരുന്നവരിൽ ദുഷ്ടരും നീചരുമായ ഏവരും:
ഇവർ നമ്മോടുകൂടെ പോരാഞ്ഞതിനാൽ
നാം വിടുവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന കൊള്ളയിൽ
ഓരോരുത്തന്റെ ഭാൎയ്യയെയും മക്കളെയും ഒഴികെ
അവൎക്കു ഒന്നും കൊടുക്കരുതു, അവരെ അവർ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അപ്പോൾ ദാവീദ്: എന്റെ സഹോദരന്മാരേ; നമ്മെ
രക്ഷിക്കയും നമ്മുടെ നേരെ വന്നിരുന്ന പരിഷയെ
നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയും ചെയ്ത യഹോവ
നമുക്കു തന്നിട്ടുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുതു. 24 ഈ കാൎയ്യത്തിൽ
നിങ്ങളുടെ വാക്കു ആർ സമ്മതിക്കും?
യുദ്ധത്തിന്നു പോകുന്നവന്റെ ഓഹരിയും

സാമാനങ്ങൾക്കരികെ താമസിക്കുന്നവന്റെ
ഓഹരിയും ഒരുപോലെ ആയിരിക്കേണം; അവർ
സമാംശമായി ഭാഗിച്ചെടുക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അന്നുമുതൽ കാൎയ്യം അങ്ങനെ തന്നേ നടപ്പായി;
അവൻ അതു യിസ്രായേലിന്നു ഇന്നുവരെയുള്ള
ചട്ടവും നിയമവും ആക്കി. 26 ദാവീദ് സിക്ലാഗിൽ
വന്നശേഷം യെഹൂദാമൂപ്പന്മാരായ തന്റെ
സ്നേഹിതന്മാൎക്കു കൊള്ളയിൽ ഒരംശം
കൊടുത്തയച്ചു: ഇതാ, യഹോവയുടെ ശത്രുക്കളെ
കൊള്ളയിട്ടതിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഒരു
സമ്മാനം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 ബേഥേലിൽ
ഉള്ളവൎക്കും തെക്കെ രാമോത്തിലുള്ളവൎക്കും
യത്ഥീരിൽ ഉള്ളവൎക്കും 28 അരോവേരിൽ
ഉള്ളവൎക്കും സിഫ്മോത്തിലുള്ളവൎക്കും
എസ്തെമോവയിലുള്ളവൎക്കും 29
രാഖാലിലുള്ളവൎക്കും യെരപ്മേല്യരുടെ
പട്ടണങ്ങളിലുള്ളവൎക്കും കേന്യരുടെ
പട്ടണങ്ങളിലുള്ളവൎക്കും 30 ഹൊൎമ്മയിലുള്ളവൎക്കും
കോർ-ആശാനിൽ ഉള്ളവൎക്കും
അഥാക്കിലുള്ളവൎക്കും ഹെബ്രോനിലുള്ളവൎക്കും
ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും സഞ്ചരിച്ചുവന്ന
സകലസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കൊടുത്തയച്ചു.

31 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോടു
യുദ്ധംചെയ്തു; യിസ്രായേല്യർ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി ഗിൽബോവപൎവ്വതത്തിൽ
നിഹതന്മാരായി വീണു. 2 ഫെലിസ്ത്യർ
ശൌലിനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
പിന്തേൎന്നുചെന്നു; ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിന്റെ
പുത്രന്മാരായ യോനാഥാൻ അബീനാദാബ്

മെല്ക്കീശൂവ എന്നിവരെ കൊന്നു. 3 എന്നാൽ പട
ശൌലിന്റെ നേരെ ഏറ്റവും മുറുകി; വില്ലാളികൾ
അവനിൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചു, വില്ലാളികളാൽ അവൻ
ഏറ്റവും വിഷമത്തിലായി. 4 ശൌൽ തന്റെ
ആയുധവാഹകനോടു: ഈ അഗ്രചർമ്മികൾ വന്നു
എന്നെ കുത്തിക്കളകയും അപമാനിക്കയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വാൾ
ഊരി എന്നെ കുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു.
ആയുധവാഹകൻ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു
അവന്നു മനസ്സുവന്നില്ല; അതുകൊണ്ടു ശൌൽ
ഒരു വാൾ പിടിച്ചു അതിന്മേൽ വീണു. 5 ശൌൽ
മരിച്ചു എന്നു അവന്റെ ആയുധവാഹകൻ
കണ്ടപ്പോൾ താനും അങ്ങനെ തന്നേ തന്റെ
വാളിന്മേൽ വീണു അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു.
6 ഇങ്ങനെ ശൌലും അവന്റെ മൂന്നു
പുത്രന്മാരും അവന്റെ ആയുധവാഹകനും
അവന്റെ ആളുകൾ ഒക്കെയും അന്നു ഒന്നിച്ചു
മരിച്ചു. യിസ്രായേല്യർ ഓടിപ്പോയി. 7 ശൌലും
പുത്രന്മാരും മരിച്ചു എന്നു താഴ്വരയുടെ അപ്പുറത്തും
യോർദ്ദാന്നക്കരെയും ഉള്ള യിസ്രായേല്യർ
കണ്ടപ്പോൾ അവർ പട്ടണങ്ങളെ വെടിഞ്ഞു
ഓടിപ്പോകയും ഫെലിസ്ത്യർവന്നു അവിടെ
പാക്കയും ചെയ്തു. 8 പിറ്റെന്നാൾ ഫെലിസ്ത്യർ
നിഹതന്മാരുടെ വസ്ത്രം ഉരിവാൻ വന്നപ്പോൾ
ശൌലും പുത്രന്മാരും ഗിൽബോവപൎവ്വതത്തിൽ
വീണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 9 അവർ അവന്റെ
തലവെട്ടി, അവന്റെ ആയുധവൎഗ്ഗവും അഴിച്ചെടുത്തു
തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹക്ഷേത്രങ്ങളിലും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിലും വൎത്തമാനം അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു

ഫെലിസ്ത്യദേശത്തെല്ലാടവും ആളയച്ചു.
10 അവന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം അവർ
അസ്തോരെത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു;
അവന്റെ ഉടൽ അവർ ബേത്ത്-ശാന്റെ ചുവരിന്മേൽ
തൂക്കി. 11 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിനോടു
ചെയ്തതു ഗിലെയാദിലെ യാബേശ് നിവാസികൾ
കേട്ടപ്പോൾ 12 ശൂരന്മാരായ എല്ലാവരും പുറപ്പെട്ടു
രാത്രിമുഴുവനും നടന്നുചെന്നു ബേത്ത്-ശാന്റെ
ചുവരിൽനിന്നു ശൌലിന്റെ ശവവും അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ ശവങ്ങളും എടുത്തു യാബേശിൽ
കൊണ്ടുവന്നു അവിടെവെച്ചു ദഹിപ്പിച്ചു. 13
അവരുടെ അസ്ഥികളെ അവർ എടുത്തു
യാബേശിലെ പിചുലവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ
കുഴിച്ചിട്ടു; ഏഴു ദിവസം ഉപവസിച്ചു.

2 ശമൂവേൽ

1 ശൌൽ മരിക്കയും ദാവീദ് അമാലേക്യരെ
സംഹരിച്ചു മടങ്ങിവന്നു സിക്ലാഗിൽ രണ്ടു
ദിവസം പാൎക്കയും ചെയ്ത ശേഷം 2 മൂന്നാം
ദിവസം ഒരു ആൾ വസ്ത്രം കീറിയും തലയിൽ
പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു ശൌലിന്റെ
പാളയത്തിൽനിന്നു വന്നു, ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ എത്തി സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു. 3 ദാവീദ് അവനോടു: നീ എവിടെ
നിന്നു വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
ഞാൻ യിസ്രായേൽപാളയത്തിൽനിന്നു
ഓടിപ്പോരികയാകുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 4
ദാവീദ് അവനോടു: കാൎയ്യം എന്തായി? പറക എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: ജനം പടയിൽ
തോറ്റോടി; ജനത്തിൽ അനേകർ പട്ടുവീണു;
ശൌലും അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനുംകൂടെ
പട്ടുപോയി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 വൎത്തമാനം
കൊണ്ടുവന്ന ബാല്യക്കാരനോടു ദാവീദ്:
ശൌലും അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനും
പട്ടുപോയതു നീ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു 6 വൎത്തമാനം കൊണ്ടുവന്ന
ബാല്യക്കാരൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ യദൃച്ഛയാ
ഗിൽബോവപൎവ്വതത്തിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ ശൌൽ
തന്റെ കുന്തത്തിന്മേൽ ചാരിനില്ക്കുന്നതും തേരും
കുതിരപ്പടയും അവനെ തുടൎന്നടുക്കുന്നതും കണ്ടു;
7 അവൻപിറകോട്ടു നോക്കി എന്നെ കണ്ടു വിളിച്ചു:
അടിയൻ ഇതാ എന്നു ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8
നീ ആരെന്നു അവൻ എന്നോടു ചോദിച്ചതിന്നു:
ഞാൻ ഒരു അമാലേക്യൻ എന്നു ഉത്തരം

പറഞ്ഞു. 9 അവൻഎന്നോടു: നീ അടുത്തുവന്നു
എന്നെ കൊല്ലേണം; എന്റെ ജീവൻ മുഴുവനും
എന്നിൽ ഇരിക്കകൊണ്ടു എനിക്കു പരിഭ്രമം
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അടുത്തുചെന്നു അവനെ കൊന്നു;
അവന്റെ വീഴ്ചയുടെ ശേഷം അവൻ ജീവിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു; അവന്റെ
തലയിലെ കിരീടവും ഭുജത്തിലെ കടകവും ഞാൻ
എടുത്തു ഇവിടെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 11 ഉടനെ ദാവീദ് തന്റെ
വസ്ത്രം പറിച്ചുകീറി; കൂടെയുള്ളവരും അങ്ങനെ
തന്നെ ചെയ്തു. 12 അവർ ശൌലിനെയും അവന്റെ
മകനായ യോനാഥാനെയും യഹോവയുടെ
ജനത്തെയും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെയും കുറിച്ചു
അവർ വാളാൽ വീണുപോയതുകൊണ്ടു വിലപിച്ചു
കരഞ്ഞു സന്ധ്യവരെ ഉപവസിച്ചു. 13 ദാവീദ്
വർത്തമാനം കൊണ്ടുവന്ന ബാല്യക്കാരനോടു: നീ
എവിടുത്തുകാരൻ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ
ഒരു അന്യജാതിക്കാരന്റെ മകൻ, ഒരു അമാലേക്യൻ
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 14 ദാവീദ്
അവനോടു: യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ
സംഹരിക്കേണ്ടേതിന്നു കയ്യോങ്ങുവാൻ നിനക്കു
ഭയം തോന്നാഞ്ഞതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു. 15
പിന്നെ ദാവീദ് ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു:
നീ ചെന്നു അവനെ വെട്ടിക്കളക എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അവൻ അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു. ദാവീദ്
അവനോടു: നിന്റെ രക്തം നിന്റെ തലമേൽ;
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ ഞാൻ കൊന്നു
എന്നു നീ നിന്റെ വായ് കൊണ്ടു തന്നേ നിനക്കു

വിരോധമായി സാക്ഷീകരിച്ചുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അനന്തരം ദാവീദ് ശൌലിനെയും
അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനെയും കുറിച്ചു ഈ
വിലാപഗീതം ചൊല്ലി - 18 അവൻ യെഹൂദാമക്കളെ
ഈ ധനുർഗ്ഗീതം അഭ്യസിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചു;
അതു ശൂരന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ: - 19 യിസ്രായേലേ,
നിന്റെ പ്രതാപമായവർ നിന്റെ ഗിരികളിൽ
നിഹതന്മാരായി; വീരന്മാർ പട്ടുപോയതു
എങ്ങനെ! 20 ഗത്തിൽ അതു പ്രസിദ്ധമാക്കരുതേ;
അസ്കലോൻ വീഥികളിൽ ഘോഷിക്കരുതേ;
ഫെലിസ്ത്യപുത്രിമാർ സന്തോഷിക്കരുതേ;
അഗ്രചർമ്മികളുടെ കന്യകമാർ ഉല്ലസിക്കരുതേ. 21
ഗിൽബോവപർവ്വതങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെമേൽ മഞ്ഞോ
മഴയോ പെയ്യാതെയും വഴിപാടുനിലങ്ങൾ
ഇല്ലാതെയും പോകട്ടെ. അവിടെയല്ലോ വീരന്മാരുടെ
പരിച എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞതു; ശൌലിന്റെ
തൈലാഭിഷേകമില്ലാത്ത പരിച തന്നേ. 22
നിഹതന്മാരുടെ രക്തവും വീരന്മാരുടെ മേദസ്സും
വിട്ടു യോനാഥാന്റെ വില്ലു പിന്തിരിഞ്ഞില്ല;
ശൌലിന്റെ വാൾ വൃഥാ പോന്നതുമില്ല. 23
ശൌലും യോനാഥാനും ജീവകാലത്തു പ്രീതിയും
വാത്സല്യവും പൂണ്ടിരുന്നു; മരണത്തിലും
അവർ വേർപിരിഞ്ഞില്ല. അവർ കഴുകനിലും
വേഗവാന്മാർ, സിംഹത്തിലും വീര്യവാന്മാർ. 24
യിസ്രായേൽപുത്രിമാരേ, ശൌലിനെച്ചൊല്ലി
കരവിൻ അവൻ നിങ്ങളെ ഭംഗിയായി രക്താംബരം
ധരിപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ
പൊന്നാഭരണം അണിയിച്ചു. 25 യുദ്ധമദ്ധ്യേ

വീരന്മാർ പട്ടുപോയതെങ്ങിനെ! നിന്റെ ഗിരികളിൽ
യോനാഥാൻ നിഹതനായല്ലോ. 26 യോനാഥാനേ,
എന്റെ സഹോദരാ, നിന്നെച്ചൊല്ലി ഞാൻ
ദുഃഖിക്കുന്നു; നീ എനിക്കു അതിവത്സലൻ
ആയിരുന്നു; നിൻപ്രേമം കളത്രപ്രേമത്തിലും
വിസ്മയമേറിയതു. 27 വീരന്മാർ പട്ടുപോയതു
എങ്ങനെ; യുദ്ധായുധങ്ങൾ നശിച്ചുപോയല്ലോ!

2 അനന്തരം ദാവീദ് യഹോവയോടു: ഞാൻ
യെഹൂദ്യനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നിലേക്കു ചെല്ലേണമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. യഹോവ അവനോടു: ചെല്ലുക
എന്നു കല്പിച്ചു. ഞാൻ എവിടേക്കു ചെല്ലേണ്ടു
എന്നു ദാവീദ് ചോദിച്ചതിന്നു: ഹെബ്രോനിലേക്കു
എന്നു അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 2 അങ്ങനെ ദാവീദ്
യിസ്രെയേല്ക്കാരത്തി അഹീനോവം,
കർമ്മേല്യൻനാബാലിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന
അബീഗയിൽ എന്നീ രണ്ടു ഭാര്യമാരുമായി
അവിടേക്കു ചെന്നു. 3 ദാവീദ് തന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകളെ ഒക്കെയും
കുടുംബസഹിതം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവർ
ഹെബ്രോന്യപട്ടണങ്ങളിൽ പാർത്തു. 4 അപ്പോൾ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ വന്നു അവിടെവെച്ചു
ദാവീദിനെ യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നു രാജാവായിട്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്തു. 5 ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്
നിവാസികൾ ആയിരുന്നു ശൌലിനെ
അടക്കംചെയ്തതു എന്നു ദാവീദിന്നു
അറിവുകിട്ടി. ദാവീദ് ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്
നിവാസികളുടെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു:
നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ ശൌലിനോടു
ഇങ്ങനെ ദയകാണിച്ചു അവനെ അടക്കം

ചെയ്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ യഹോവയാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ. 6 യഹോവ നിങ്ങളോടു
ദയയും വിശ്വസ്തതയും കാണിക്കുമാറാകട്ടെ;
നിങ്ങൾ ഈ കാര്യം ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു ഞാനും
നിങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യും. 7 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ധൈര്യപ്പെട്ടു ശൂരന്മാരായിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
യജമാനനായ ശൌൽ മരിച്ചുപോയല്ലോ;
യെഹൂദാഗൃഹം എന്നെ തങ്ങൾക്കു രാജാവായിട്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു.
8 എന്നാൽ ശൌലിന്റെ സേനാപതിയായ
നേരിന്റെ മകൻ അബ്നേർ ശൌലിന്റെ മകനായ
ഈശ്-ബോശെത്തിനെ മഹനയീമിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, 9 അവനെ ഗിലെയാദ്,
അശൂരി, യിസ്രെയേൽ, എഫ്രയീം, ബെന്യാമീൻ
എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ യിസ്രായേല്യക്കും രാജാവാക്കി,
10 ശൌലിന്റെ മകനായ ഈശ്-ബോശെത്ത്
യിസ്രായേലിൽ രാജാവായപ്പോൾ അവന്നു നാല്പതു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ രണ്ടു സംവത്സരം വാണു.
യെഹൂദാഗൃഹമോ ദാവീദിനോടു ചേർന്നുനിന്നു. 11
ദാവീദ് ഹെബ്രോനിൽ യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നു
രാജാവായിരുന്ന കാലം ഏഴു സംവത്സരവും
ആറുമാസവും തന്നേ. 12 നേരിന്റെ മകൻ
അബ്നേരും ശൌലിന്റെ മകനായ ഈശ്-
ബോശെത്തിന്റെ ചേവകരും മഹനയീമിൽനിന്നു
ഗിബെയോനിലേക്കു വന്നു. 13 അപ്പോൾ
സെരൂയയുടെ മകനായ യോവാബും ദാവീദിന്റെ
ചേവകരും പുറപ്പെട്ടു ഗിബെയോനിലെ
കുളത്തിന്നരികെവെച്ചു അവരെ നേരിട്ടു;
അവർ കുളത്തിന്റെ ഇപ്പുറത്തും മറ്റേവർ

കുളത്തിന്റെ അപ്പുറത്തും ഇരുന്നു. 14 അബ്നേർ
യോവാബിനോടു: ബാല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു
നമ്മുടെമുമ്പാകെ ഒന്നു കളിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അങ്ങനെയാകട്ടെ എന്നു യോവാബും
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ബെന്യാമീന്യരുടെയും
ശൌലിന്റെ മകനായ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെയും
ഭാഗത്തുനിന്നു പന്ത്രണ്ടുപേരും ദാവീദിന്റെ
ചേവകരിൽ പന്ത്രണ്ടുപേരും എണ്ണമൊത്തു
എഴുന്നേറ്റു തമ്മിൽ അടുത്തു. 16 ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ എതിരാളിയെ മുടിക്കു പിടിച്ചു
വിലാപ്പുറത്തു വാൾ കുത്തിക്കടത്തി ഒരുമിച്ചു
വീണു; അതുകൊണ്ടു ഗിബെയോനിലെ
ആ സ്ഥലത്തിന്നു ഹെല്ക്കത്ത്-ഹസ്സൂരീം
എന്നു പേരായി. 17 അന്നു യുദ്ധം ഏറ്റവും
കഠിനമായി, അബ്നേരും യിസ്രായേല്യരും
ദാവീദിന്റെ ചേവകരോടു തോറ്റുപോയി. 18
അവിടെ യോവാബ്, അബീശായി, അസാഹേൽ
ഇങ്ങനെ സെരൂയയുടെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു; അസാഹേൽ കാട്ടുകലയെപ്പോലെ
ശീഘ്രഗാമി ആയിരുന്നു. 19 അസാഹേൽ
അബ്നേരിനെ പിന്തുടന്നു; അബ്നേരിനെ
പിന്തുടരുന്നതിൽ വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ
മാറിയില്ല. 20 അബ്നേർ പിറകോട്ടു നോക്കി: നീ
അസാഹേലോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അതേ എന്നു
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 അബ്നേർ
അവനോടു: നീ വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ
തിരിഞ്ഞു, ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ പിടിച്ചു
അവന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം എടുത്തുകൊൾക എന്നു
പറഞ്ഞു. എങ്കിലും അസാഹേലിന്നു അവനെ

വിട്ടുമാറുവാൻ മനസ്സായില്ല. 22 അബ്നേർ
അസാഹേലിനോടു: എന്നെ വിട്ടുപോക; ഞാൻ
നിന്നെ വെട്ടിവീഴിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? പിന്നെ
ഞാൻ നിന്റെ സഹോദരനായ യോവാബിന്റെ
മുഖത്തു എങ്ങനെ നോക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
23 എന്നാറെയും വിട്ടുമാറുവാൻ അവന്നു
മനസ്സായില്ല; അബ്നേർ അവനെ കുന്തംകൊണ്ടു
പിറകോട്ടു വയറ്റത്തു കുത്തി; കുന്തം മറുവശത്തു
പുറപ്പെട്ടു; അവൻ അവിടെ തന്നെ വീണു മരിച്ചു.
അസാഹേൽ മരിച്ചുകിടന്നേടത്തു വന്നവർ
ഒക്കെയും നിന്നുപോയി. 24 യോവാബും
അബീശായിയും അബ്നേരിനെ പിന്തുടൎന്നു;
അവർ ഗിബെയോൻമരുഭൂമിയിലെ വഴിയരികെ
ഗീഹിന്റെ മുമ്പിലുള്ള അമ്മാക്കുന്നിൽ
എത്തിയപ്പോൾ സൂൎയ്യൻ അസ്തമിച്ചു. 25
ബെന്യാമീന്യർ അബ്നേരിന്റെ അടുക്കൽ ഒരേ
കൂട്ടമായി കൂടി ഒരു കുന്നിൻമുകളിൽ നിന്നു. 26
അപ്പോൾ അബ്നേർ യോവാബിനോടു: വാൾ
എന്നും സംഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണമോ?
ഒടുവിൽ കൈപ്പുണ്ടാകുമെന്നു നീ
അറിയുന്നില്ലയോ? സഹോരദന്മാരെ
പിന്തുടരുന്നതു മതിയാക്കേണ്ടതിന്നു ജനത്തോടു
കല്പിപ്പാൻ നീ എത്രത്തോളം താമസിക്കും എന്നു
വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു യോവാബ്:
ദൈവത്താണ, നീ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ജനം രാവിലെ
തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ പിന്തുടരാതെ
മടങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28
ഉടനെ യോവാബ് കാഹളം ഊതിച്ചു,
ജനം ഒക്കെയും നിന്നു, യിസ്രായേലിനെ

പിന്തുടൎന്നില്ല പൊരുതതുമില്ല. 29 അബ്നേരും
അവന്റെ ആളുകളും അന്നു രാത്രി മുഴുവനും
അരാബയിൽകൂടി നടന്നു യോൎദ്ദാൻ കടന്നു
ബിത്രോനിൽകൂടി ചെന്നു മഹനയീമിൽ എത്തി. 30
യോവാബും അബ്നേരിനെ പിന്തുടരുന്നതു വിട്ടു
മടങ്ങി, ജനത്തെ ഒക്കെയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയപ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ ചേവരകരിൽ പത്തൊമ്പതുപേരും
അസാഹേലും ഇല്ലായിരുന്നു. 31 എന്നാൽ
ദാവീദിന്റെ ചേവകർ ബെന്യാമീന്യരെയും
അബ്നേരിന്റെ ആളുകളെയും തോല്പിക്കയും
അവരിൽ മുന്നൂറ്ററുപതുപേരെ സംഹരിക്കയും
ചെയ്തിരുന്നു. 32 അസാഹേലിനെ അവർ എടുത്തു
ബേത്ത്ലേഹെമിൽ അവന്റെ അപ്പന്റെ കല്ലറയിൽ
അടക്കംചെയ്തു; യോവാബും അവന്റെ
ആളുകളും രാത്രി മുഴുവനും നടന്നു പുലൎച്ചെക്കു
ഹെബ്രോനിൽ എത്തി.

3 ശൌലിന്റെ ഗൃഹവും ദാവീദിന്റെ ഗൃഹവും
തമ്മിൽ ദീൎഘകാലം യുദ്ധം നടന്നു; എന്നാൽ
ദാവീദിന്നു ബലം കൂടിക്കൂടിയും ശൌലിന്റെ
ഗൃഹം ക്ഷയിച്ചു ക്ഷയിച്ചും വന്നു. 2 ദാവീദിന്നു
ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു;
യിസ്രെയേല്ക്കാരത്തിയായ അഹീനോവം
പ്രസവിച്ച അമ്നോൻ അവന്റെ ആദ്യജാതൻ. 3
കൎമ്മേല്യൻനാബാലിന്റെ ഭാൎയ്യയായിരുന്ന
അബീഗയിൽ പ്രസവിച്ച കിലെയാബ്
രണ്ടാമത്തവൻ; ഗെശൂർരാജാവായ തൽമയിയുടെ
മകൾ മയഖയുടെ മകനായ അബ്ശാലോം
മൂന്നാമത്തവൻ; 4 ഹഗ്ഗീത്തിന്റെ മകനായ
അദോനീയാവു നാലാമത്തവൻ; അബീതാലിന്റെ

മകനായ ശെഫത്യാവു അഞ്ചാമത്തവൻ; 5
ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായ എഗ്ലാ പ്രസവിച്ച യിത്രെയാം
ആറാമത്തവൻ. ഇവരാകുന്നു ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു
ദാവീദിന്നു ജനിച്ചവർ. 6 ശൌലിന്റെ ഗൃഹവും
ദാവീദിന്റെ ഗൃഹവും തമ്മിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന
കാലത്തു അബ്നേർ ശൌലിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ
തന്നെത്താൻ ബലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 7 എന്നാൽ
ശൌലിന്നു അയ്യാവിന്റെ മകളായി രിസ്പാ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു വെപ്പാട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈശ്-
ബോശെത്ത് അബ്നേരിനോടു: നീ എന്റെ അപ്പന്റെ
വെപ്പാട്ടിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 8 അബ്നേർ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ
വാക്കുനിമിത്തം ഏറ്റവും കോപിച്ചു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ യെഹൂദാ പക്ഷത്തിലുള്ള ഒരു
നായ്ത്തലയോ? ഇന്നു ഞാൻ നിന്റെ
അപ്പനായ ശൌലിന്റെ ഗൃഹത്തോടും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരോടും സ്നേഹിതന്മാരോടും ദയ
കാണിക്കയും നിന്നെ ദാവീദിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കെ ഇന്നു ഈ
സ്ത്രീ നിമിത്തം നീ എന്നെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നുവോ?
9 ശൌലിന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്നു രാജത്വം മാറ്റുകയും
ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം ദാൻമുതൽ ബേർ-
ശേബവരെ യിസ്രായേലിലും യെഹൂദയിലും
സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം 10 യഹോവ
ദാവീദിനോടു സത്യം ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ
അവന്നു സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാതിരുന്നാൽ
ദൈവം അബ്നേരിനോടു തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ. 11 അവൻ അബ്നേരിനെ
ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടു അവനോടു പിന്നെ ഒരു

വാക്കും പറവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 12 അനന്തരം
അബ്നേർ ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: ദേശം ആർക്കുള്ളതു?
എന്നോടു ഉടമ്പടി ചെയ്ക; എന്നാൽ
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും നിന്റെ പക്ഷത്തിൽ
വരുത്തേണ്ടതിന്നു എന്റെ സഹായം നിനക്കു
ഉണ്ടാകും എന്നു പറയിച്ചു. 13 അതിന്നു അവൻ:
നല്ലതു; ഉടമ്പടി ചെയ്യാം; എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു
കാര്യം നിന്നോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു: നീ എന്നെ
കാണ്മാൻ വരുമ്പോൾ ആദ്യം തന്നേ ശൌലിന്റെ
മകളായ മീഖളിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാതിരുന്നാൽ
നീ എന്റെ മുഖം കാൺകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
14 ദാവീദ് ശൌലിന്റെ മകനായ ഈശ്-
ബോശെത്തിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു:
ഞാൻ വിവാഹനിശ്ചയത്തിന്നു ഫെലിസ്ത്യരുടെ
നൂറു അഗ്രചർമ്മം കൊടുത്തു വാങ്ങിയ എന്റെ
ഭാര്യയായ മീഖളിനെ ഏല്പിച്ചുതരിക എന്നു
പറയിച്ചു. 15 ഈശ്-ബോശെത്ത് അവളെ
ലയീശിന്റെ മകനായി അവളുടെ ഭർത്താവായ
ഫല്തിയേലിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വരുത്തി.
16 അവളുടെ ഭർത്താവു കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
ബഹൂരീംവരെ അവളുടെ പിന്നാലെ വന്നു.
അബ്നേർ അവനോടു: നീ മടങ്ങിപ്പോക
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവൻ മടങ്ങിപ്പോയി.
എന്നാൽ അബ്നേർ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരോടു
സംസാരിച്ചു: ദാവീദിനെ രാജാവായി കിട്ടുവാൻ
കുറെ കാലമായല്ലോ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതു.
18 ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്വിൻ; ഞാൻ
എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ കൈകൊണ്ടു

എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ ഫെലിസ്ത്യർ
മുതലായ സകലശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നും
രക്ഷിക്കുമെന്നു യഹോവ ദാവീദിനെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 അങ്ങനെ തന്നേ അബ്നേർ
ബെന്യാമീന്യരോടും പറഞ്ഞു; പിന്നെ
അബ്നേർ യിസ്രായേലിന്നും ബെന്യാമീൻ
ഗൃഹത്തിന്നൊക്കെയും സമ്മതമായതെല്ലാം
ദാവീദിനോടു അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ഹെബ്രോനിൽ
പോയി. 20 ഇങ്ങനെ അബ്നേരും അവനോടുകൂടെ
ഇരുപതു പുരുഷന്മാരും ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. ദാവീദ് അബ്നേരിന്നും
കൂടെയുള്ളവർക്കും വേണ്ടി ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു. 21
അബ്നേർ ദാവീദിനോടു: ഞാൻ ചെന്നു
യിസ്രായേലൊക്കെയും യജമാനനായ
രാജാവിനോടു ഉടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരെ
നിന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിവരുത്തും; അപ്പോൾ
നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാവർക്കും
രാജാവായിരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ
ദാവീദ് അബ്നേരിനെ യാത്ര അയച്ചു; അവൻ
സമാധാനത്തോടെ പോയി. 22 അപ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ ചേവകരും യോവാബും ഒരു കവർച്ചപ്പട
കഴിഞ്ഞു വളരെ കൊള്ളയുമായി മടങ്ങിവന്നു;
എന്നാൽ ദാവീദ് അബ്നേരിനെ യാത്രയയക്കയും
അവൻ സമാധാനത്തോടെ പോകയും
ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അവൻ അന്നേരം ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ ഇല്ലായിരുന്നു. 23 യോവാബും
കൂടെയുള്ള സൈന്യമൊക്കെയും വന്നപ്പോൾ:
നേരിന്റെ മകനായ അബ്നേർ രാജാവിന്റെ

അടുക്കൽ വന്നു, അവൻ അവനെ യാത്രയയച്ചു,
അവൻ സമാധാനത്തോടെ പോയി എന്നിങ്ങനെ
യോവാബിന്നു അറിവു കിട്ടി. 24 യോവാബ്
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്താകുന്നു ഈ
ചെയ്തതു? അബ്നേർ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്നല്ലോ; അവനെ പറഞ്ഞയച്ചതെന്തു?
25 അവൻ പോയല്ലോ? നേരിന്റെ മകനായ
അബ്നേരിനെ നീ അറികയില്ലേ? നിന്നെ
ചതിപ്പാനും നിന്റെ പോക്കും വരവും ഗ്രഹിപ്പാനും
നീ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും അറിവാനുമല്ലോ അവൻ
വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യോവാബ് ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി അബ്നേരിന്റെ
പിന്നാലെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; അവർ അവനെ
സീരാകിണറ്റിങ്കൽനിന്നു മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു;
ദാവീദ് അതു അറിഞ്ഞില്ലതാനും. 27 അബ്നേർ
ഹെബ്രോനിലേക്കു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ യോവാബ്
സ്വകാര്യം പറവാൻ അവനെ പടിവാതില്ക്കൽ
ഒരു ഭാഗത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
തന്റെ സഹോദരനായ അസാഹേലിന്റെ
രക്തപ്രതികാരത്തിന്നായി അവിടെവെച്ചു
അവനെ വയറ്റത്തു കുത്തികൊന്നുകളഞ്ഞു. 28
ദാവീദ് അതു കേട്ടപ്പോൾ നേരിന്റെ മകനായ
അബ്നേരിന്റെ രക്തം സംബന്ധിച്ചു എനിക്കും
എന്റെ രാജത്വത്തിന്നും യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ഒരിക്കലും കുറ്റം ഇല്ല. 29 അതു
യോവാബിന്റെ തലമേലും അവന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്മേലൊക്കെയും ഇരിക്കട്ടെ;
യോവാബിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സ്രവക്കാരനോ
കുഷ്ഠരോഗിയോ വടി കുത്തി നടക്കുന്നവനോ

വാളിനാൽ വീഴുന്നവനോ ആഹാരത്തിന്നു
മുട്ടുള്ളവനോ വിട്ടൊഴിയാതിരിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അബ്നേർ ഗിബെയോനിലെ
യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ അനുജനായ
അസാഹേലിനെ കൊന്നതു നിമിത്തം യോവാബും
അവന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയും
ഇങ്ങനെ അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 31 ദാവീദ്
യോവാബിനോടും അവനോടുകൂടെയുള്ള
സകലജനത്തോടും: നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
കീറി ചാക്കുശീല ഉടുത്തു അബ്നേരിന്റെ
മുമ്പിൽ നടന്നു വിലപിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
ദാവീദ്‌രാജാവു ശവമഞ്ചത്തിന്റെ പിന്നാലെ
നടന്നു. 32 അവർ അബ്നേരിനെ ഹെബ്രോനിൽ
അടക്കം ചെയ്തപ്പോൾ രാജാവു അബ്നേരിന്റെ
ശവക്കുഴിക്കൽ ഉറക്കെ കരഞ്ഞു; സകലജനവും
കരഞ്ഞു. 33 രാജാവു അബ്നേരിനെക്കുറിച്ചു
വിലാപഗീതം ചൊല്ലിയതെന്തെന്നാൽ:
അബ്നേർ ഒരു നീചനെപ്പോലെയോ
മരിക്കേണ്ടതു? 34 നിന്റെ കൈ ബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല;
നിന്റെ കാലിന്നു ചങ്ങല ഇട്ടിരുന്നില്ല;
നീതികെട്ടവരുടെ മുമ്പിൽ പട്ടുപോകുമ്പോലെ നീ
പട്ടുപോയല്ലോ. സകലജനവും അവനെക്കുറിച്ചു
കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 35 നേരം
വൈകുംമുമ്പേ ജനമെല്ലാം ദാവീദിനെ ഭക്ഷണം
കഴിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു വന്നപ്പോൾ: സൂര്യൻ
അസ്തമിക്കും മുമ്പെ ഞാൻ അപ്പം എങ്കിലും മറ്റു
യാതൊന്നെങ്കിലും ആസ്വദിച്ചാൽ ദൈവം
എന്നോടു തക്കവണ്ണവും അധികവും ചെയ്യട്ടെ
എന്നു ദാവീദ് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. 36

ഇതു ജനമെല്ലാം അറിഞ്ഞപ്പോൾ: രാജാവു
ചെയ്തതൊക്കെയും സവ്വജനത്തിന്നും
ബോധിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഇതും അവക്കു
ബോധിച്ചു. 37 നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേരിനെ
കൊന്നതു രാജാവിന്റെ അറിവോടെയല്ല എന്നു
സകലജനത്തിന്നും യിസ്രായേലിന്നൊക്കെയും
അന്നു ബോധ്യമായി. 38 രാജാവു തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു: ഇന്നു യിസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രഭുവും
മഹാനുമായവൻ പട്ടുപോയി എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലയോ? 39 ഞാൻ രാജാഭിഷേകം
പ്രാപിച്ചവൻ എങ്കിലും ഇന്നു ബലഹീനനാകുന്നു;
സെരൂയയുടെ പുത്രന്മാരായ ഈ പുരുഷന്മാർ
എനിക്കു ഒതുങ്ങാത്ത കഠിനന്മാരത്രേ; ദുഷ്ടത
പ്രവത്തിച്ചവന്നു അവന്റെ ദുഷ്ടതെക്കു തക്കവണ്ണം
യഹോവ പകരം കൊടുക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

4 അബ്നേർ ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു മരിച്ചു പോയതു
ശൌലിന്റെ മകൻ കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ ധൈയ്യം
ക്ഷയിച്ചു യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും ഭ്രമിച്ചുപോയി.
2 എന്നാൽ ശൌലിന്റെ മകന്നു പടനായകന്മാരായ
രണ്ടു പുരുഷന്മാരുണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തന്നു
ബാനാ എന്നും മറ്റവന്നു രേഖാബ് എന്നും പേർ.
അവൻ ബെന്യാമീന്യരിൽ ബെരോത്യനായ
രിമ്മോന്റെ പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു; ബെരോത്ത്
ബെന്യാമീനിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. 3
ബെരോത്യർ ഗിത്ഥയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി,
ഇന്നുവരെയും അവിടെ പരദേശികളായി
പാക്കുന്നു. 4 ശൌലിന്റെ മകനായ യോനാഥാന്നു
രണ്ടു കാലും മുടന്തായിട്ടു ഒരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
യിസ്രെയേലിൽനിന്നു ശൌലിന്റെയും

യോനാഥാന്റെയും വർത്തമാനം എത്തിയ സമയം
അവന്നു അഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു. അപ്പോൾ
അവന്റെ ധാത്രി അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടു ഓടി;
അവൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു ഓടുമ്പോൾ അവൻ വീണു
മുടന്തനായിപ്പോയി. അവന്നു മെഫീബോശെത്ത്
എന്നു പേർ. 5 ബെരോത്യർ രിമ്മോന്റെ
പുത്രന്മാരായ രേഖാബും ബാനയും വെയിൽ
മൂത്തപ്പോഴേക്കു ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നെത്തി; അവൻ ഉച്ചസമയത്തു ആശ്വസിച്ചു
കിടക്കുകയായിരുന്നു. 6 അവർ കോതമ്പു
എടുപ്പാൻ വരുന്ന ഭാവത്തിൽ വീട്ടിന്റെ നടുവിൽ
കടന്നു അവനെ വയറ്റത്തു കുത്തി; രേഖാബും
സഹോദരനായ ബാനയും ഓടിപ്പോയ്ക്കളഞ്ഞു. 7
അവർ അകത്തു കടന്നപ്പോൾ അവൻ
ശയനഗൃഹത്തിൽ കട്ടിലിന്മേൽ
കിടക്കുകയായിരുന്നു; ഇങ്ങനെ അവർ അവനെ
കുത്തിക്കൊന്നു തലവെട്ടിക്കളഞ്ഞു തലയും
എടുത്തു രാത്രി മുഴുവനും അരാബയിൽകൂടി
നടന്നു 8 ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ തല കൊണ്ടുവന്നു
രാജാവിനോടു: നിനക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാൻ നോക്കിയ നിന്റെ ശത്രുവായ
ശൌലിന്റെ മകൻ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ തല
ഇതാ; ഇന്നു യജമാനനായ രാജാവിന്നു വേണ്ടി
ശൌലിനോടും അവന്റെ സന്തതിയോടും യഹോവ
പ്രതികാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9
എന്നാറെ ദാവീദ് ബെരോത്യനായ രിമ്മോന്റെ
പുത്രന്മാരായ രേഖാബിനോടും അവന്റെ
സഹോദരൻ ബാനയോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:

എന്റെ പ്രാണനെ സകലആപത്തിൽനിന്നും
വീണ്ടെടുത്ത യഹോവയാണ, 10 ശൌൽ
മരിച്ചുപോയി എന്നു ഒരുത്തൻ എന്നെ അറിയിച്ചു
താൻ ശുഭവത്ത്മാനം കൊണ്ടുവന്നു എന്നു
വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവനെ പിടിച്ചു
സിക്ലാഗിൽവെച്ചു കൊന്നു. ഇതായിരുന്നു ഞാൻ
അവന്റെ വത്ത്മാനത്തിന്നുവേണ്ടി അവന്നു
കൊടുത്ത പ്രതിഫലം. 11 എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ഒരു
നീതിമാനെ അവന്റെ വീട്ടിൽ മെത്തയിൽവെച്ചു
കൊലചെയ്താൽ എത്ര അധികം? ഞാൻ
അവന്റെ രക്തം നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചു നിങ്ങളെ
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയാതിരിക്കുമോ?
12 പിന്നെ ദാവീദ് തന്റെ ബാല്യക്കാൎക്കു
കല്പനകൊടുത്തു; അവർ അവരെ കൊന്നു
അവരുടെ കൈകാലുകൾ വെട്ടി അവരെ
ഹെബ്രോനിലെ കുളത്തിന്നരികെ തൂക്കിക്കളഞ്ഞു.
ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ തല അവർ എടുത്തു
ഹെബ്രോനിൽ അബ്നേരിന്റെ ശവക്കുഴിയിൽ
അടക്കം ചെയ്തു.

5 അനന്തരം യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളൊക്കെയും
ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
ഞങ്ങൾ നിന്റെ അസ്ഥിയും മാംസവും
ആകുന്നുവല്ലോ. 2 മുമ്പു ശൌൽ ഞങ്ങളുടെ
രാജാവായിരുന്നപ്പോഴും നായകനായി
യിസ്രായേലിനെ നടത്തിയതു നീ ആയിരുന്നു. നീ
എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ മേയ്ക്കയും
യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവായിരിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു
യഹോവ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 ഇങ്ങനെ

യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരൊക്കെയും ഹെബ്രോനിൽ
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; ദാവീദ് രാജാവു
ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അവരോടു ഉടമ്പടി ചെയ്തു; അവർ ദാവീദിനെ
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം
ചെയ്തു. 4 ദാവീദ് വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ നാല്പതു
സംവത്സരം വാണു. 5 അവൻ ഹെബ്രോനിൽ
യെഹൂദെക്കു ഏഴു സംവത്സരവും ആറു
മാസവും യെരൂശലേമിൽ എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
യെഹൂദെക്കും മുപ്പത്തിമൂന്നു സംവത്സരവും
രാജാവായി വാണു. 6 രാജാവും അവന്റെ
ആളുകളും യെരൂശലേമിലേക്കു ആ ദേശത്തെ
നിവാസികളായ യെബൂസ്യരുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു.
ദാവീദിന്നു അവിടെ കടപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുവെച്ചു
അവർ ദാവീദിനോടു: നീ ഇവിടെ കടക്കയില്ല;
നിന്നെ തടുപ്പാൻ കുരുടരും മുടന്തരും മതി എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 എന്നിട്ടും ദാവീദ് സീയോൻകോട്ട
പിടിച്ചു; അതു തന്നെ ദാവീദിന്റെ നഗരം. 8 അന്നു
ദാവീദ്: ആരെങ്കിലും യെബൂസ്യരെ തോല്പിച്ചാൽ
അവൻ നീപ്പാത്തിയിൽ കൂടി കയറി ദാവീദിന്നു
വെറുപ്പായുള്ള മുടന്തരെയും കുരുടരെയും
പിടിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു
കുരുടരും മുടന്തരും വീട്ടിൽ വരരുതു എന്നൊരു
ചൊല്ലു നടപ്പായി. 9 ദാവീദ് കോട്ടയിൽ വസിച്ചു,
അതിന്നു ദാവീദിന്റെ നഗരമെന്നു പേരിട്ടു. ദാവീദ്
അതിനെ മില്ലോ തുടങ്ങി ചുറ്റിലും ഉള്ളിലോട്ടും
പണിതുറപ്പിച്ചു. 10 സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ തന്നോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു

ദാവീദ് മേല്ക്കുമേൽ പ്രബലനായിത്തീന്നു. 11
സോർരാജാവായ ഹീരാം ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെയും ദേവദാരുക്കളെയും
ആശാരികളെയും കല്പണിക്കാരെയും അയച്ചു;
അവർ ദാവീദിന്നു ഒരു അരമന പണിതു. 12
ഇങ്ങനെ യഹോവ യിസ്രായേലിൽ തന്നെ
രാജാവായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേൽ നിമിത്തം തന്റെ രാജത്വം
ഉന്നതമാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു ദാവീദ്
അറിഞ്ഞു. 13 ഹെബ്രോനിൽനിന്നു വന്നശേഷം
ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽവെച്ചു അധികം
വെപ്പാട്ടികളെയും ഭാൎയ്യമാരെയും പരിഗ്രഹിച്ചു;
ദാവീദിന്നു പിന്നെയും പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും
ജനിച്ചു. 14 യെരൂശലേമിൽവെച്ചു അവന്നു
ജനിച്ചവരുടെ പേരുകളാവിതു: ശമ്മൂവ, ശോബാബ്,
നാഥാൻ, ശലോമോൻ, 15 യിബ്ഹാർ, എലിശൂവ,
നേഫെഗ്, യാഫീയ, 16 എലീശാമാ, എല്യാദാവു,
എലീഫേലെത്ത്, 17 എന്നാൽ ദാവീദിനെ
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തു
എന്നു ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ
ഒക്കെയും ദാവീദിനെ പിടിപ്പാൻ വന്നു; ദാവീദ് അതു
കേട്ടിട്ടു ദുൎഗ്ഗത്തിൽ കടന്നു പാൎത്തു. 18 ഫെലിസ്ത്യർ
വന്നു രെഫായീം താഴ്വരയിൽ പരന്നു. 19
അപ്പോൾ ദാവീദ് യഹോവയോടു: ഞാൻ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ പുറപ്പെടേണമോ?
അവരെ എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതരുമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. പുറപ്പെടുക; ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു യഹോവ
ദാവീദിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 20 അങ്ങനെ ദാവീദ്

ബാൽ-പെരാസീമിൽ ചെന്നു; അവിടെവെച്ചു
ദാവീദ് അവരെ തോല്പിച്ചു; വെള്ളച്ചാട്ടംപോലെ
യഹോവ എന്റെ മുമ്പിൽ എന്റെ ശത്രുക്കളെ
തകർത്തുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു
ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബാൽ-പെരാസീം എന്നു
പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. 21 അവിടെ അവർ
തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഇട്ടേച്ചുപോയി; ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും അവയെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോന്നു. 22 ഫെലിസ്ത്യർ പിന്നെയും വന്നു
രെഫായീംതാഴ്വരയിൽ പരന്നു. 23 ദാവീദ്
യഹോവയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ: നീ നേരെ
ചെല്ലാതെ അവരുടെ പിമ്പുറത്തുകൂടി
വളഞ്ഞുചെന്നു ബാഖാവൃക്ഷങ്ങൾക്കു
എതിരെവെച്ചു അവരെ നേരിടുക. 24
ബാഖാവൃക്ഷങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളിൽകൂടി
അണിനടക്കുന്ന ഒച്ചപോലെ കേൾക്കും; അപ്പോൾ
വേഗത്തിൽ ചെല്ലുക; ഫെലിസ്ത്യസൈന്യത്തെ
തോല്പിപ്പാൻ യഹോവ നിനക്കു മുമ്പായി
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 25
യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ ദാവീദ് ചെയ്തു,
ഫെലിസ്ത്യരെ ഗേബമുതൽ ഗേസെർവരെ
തോല്പിച്ചു.

6 അനന്തരം ദാവീദ് യിസ്രായേലിൽനിന്നു
സകലവിരുതന്മാരുമായി മുപ്പതിനായിരം
പേരെ കൂട്ടിവരുത്തി 2 കെരൂബുകളുടെ മീതെ
അധിവസിക്കുന്നവനായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ എന്ന നാമത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ബാലേ-യെഹൂദയിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ദാവീദും കൂടെയുള്ള

സകലജനവും അവിടേക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി.
3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഒരു
പുതിയ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി, കുന്നിന്മേലുള്ള
അബീനാദാബിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു;
അബീനാദാബിന്റെ പുത്രന്മാരായ ഉസ്സയും
അഹ്യോവും ആ പുതിയവണ്ടി തെളിച്ചു.
4 കുന്നിന്മേലുള്ള അബീനാദാബിന്റെ
വീട്ടിൽനിന്നു അവർ അതിനെ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകവുമായി കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ
അഹ്യോ പെട്ടകത്തിന്നു മുമ്പായി നടന്നു.
5 ദാവീദും യിസ്രായേൽഗൃഹമൊക്കെയും
സരളമരംകൊണ്ടുള്ള സകലവിധവാദിത്രങ്ങളോടും
കിന്നരം, വീണ, തപ്പ്, മുരജം, കൈത്താളം
എന്നിവയോടുംകൂടെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നൃത്തം ചെയ്തു. 6 അവർ നാഖോന്റെ കളത്തിങ്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ കാള വിരണ്ടതുകൊണ്ടു ഉസ്സാ
കൈ നീട്ടി ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിച്ചു. 7
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ കോപം ഉസ്സയുടെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു; അവന്റെ അവിവേകം നിമിത്തം
ദൈവം അവിടെവെച്ചു അവനെ സംഹരിച്ചു;
അവൻ അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിന്റെ
അടുക്കൽവെച്ചു മരിച്ചു. 8 യഹോവ ഉസ്സയെ
ഛേദിച്ച ഛേദംനിമിത്തം ദാവീദിന്നു വ്യസനമായി
അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു പേരെസ്-ഉസ്സാ
എന്നു പേർവിളിച്ചു. അതു ഇന്നുവരെയും
പറഞ്ഞുവരുന്നു. 9 അന്നു ദാവീദ് യഹോവയെ
ഭയപ്പെട്ടുപോയി. യഹോവയുടെ പെട്ടകം എന്റെ
അടുക്കൽ എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരേണ്ടു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 ഇങ്ങനെ യഹോവയുടെ

പെട്ടകം ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ തന്റെ അടുക്കൽ
വരുത്തുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ ദാവീദ് അതിനെ
ഗിത്യനായ ഓബേദ്-എദോമിന്റെ വീട്ടിൽ
കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു. 11 യഹോവയുടെ പെട്ടകം
ഗിത്യനായ ഓബേദ്-എദോമിന്റെ വീട്ടിൽ
മൂന്നുമാസം ഇരുന്നു; യഹോവ ഓബേദ്-
എദോമിനെയും അവന്റെ കുടുംബത്തെ ഒക്കെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു. 12 ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
നിമിത്തം യഹോവ ഓബേദ്-എദോമിന്റെ
കുടുംബത്തെയും അവന്നുള്ള സകലത്തെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു എന്നു ദാവീദ് രാജാവിന്നു അറിവു
കിട്ടിയപ്പോൾ ദാവീദ് പുറപ്പെട്ടു ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം ഓബേദ്-എദോമിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിലേക്കു സന്തോഷത്തോടെ
കൊണ്ടുവന്നു. 13 യഹോവയുടെ പെട്ടകം
ചുമന്നവർ ആറു ചുവടു നടന്നശേഷം അവൻ ഒരു
കാളയെയും തടിപ്പിച്ച കിടാവിനെയും യാഗംകഴിച്ചു.
14 ദാവീദ് പഞ്ഞിനൂലങ്കി ധരിച്ചുകൊണ്ടു
പൂർണ്ണശക്തിയോടെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നൃത്തം ചെയ്തു. 15 അങ്ങനെ ദാവീദും
യിസ്രായേൽ ഗൃഹമൊക്കെയും ആർപ്പോടും
കാഹളനാദത്തോടുംകൂടെ യാഹോവയുടെ പെട്ടകം
കൊണ്ടുവന്നു. 16 എന്നാൽ യഹോവയുടെ പെട്ടകം
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ ശൌലിന്റെ
മകളായ മീഖൾ കിളിവാതിലിൽകൂടി നോക്കി,
ദാവീദ് രാജാവു യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കുതിച്ചു
നൃത്തം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
അവനെ നിന്ദിച്ചു. 17 അവർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നു ദാവീദ് അതിന്നായിട്ടു

അടിച്ചിരുന്ന കൂടാരത്തിന്റെ നടുവിൽ
അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുവെച്ചു; പിന്നെ ദാവീദ്
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹോമയാഗങ്ങളും
സമാധാനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചു. 18 ദാവീദ്
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
അപ്പിച്ചു തീൎന്നശേഷം അവൻ ജനത്തെ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
അനുഗ്രഹിച്ചു. 19 പിന്നെ അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ
സൎവ്വസംഘവുമായ സകലജനത്തിലും
പുരുഷന്മാൎക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ആളൊന്നിന്നു
ഒരു അപ്പവും ഒരു കഷണം മാംസവും ഒരു
മുന്തിരിയടയും വീതം പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു,
ജനമൊക്കെയും താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി.
20 അനന്തരം ദാവീദ് തന്റെ കുടുംബത്തെ
അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ
ശൌലിന്റെ മകളായ മീഖൾ ദാവീദിനെ എതിരേറ്റു
ചെന്നു: നിസ്സാരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നെത്താൻ
അനാവൃതനാക്കുന്നതുപോലെ ഇന്നു തന്റെ
ദാസന്മാരുടെ ദാസികൾ കാൺകെ തന്നെത്താൻ
അനാവൃതനാക്കിയ യിസ്രായേൽരാജാവു ഇന്നു
എത്ര മഹത്വമുള്ളവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 21
ദാവീദ് മീഖളിനോടു: യഹോവയുടെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവായി നിയമിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം നിന്റെ അപ്പനിലും അവന്റെ
സകലഗൃഹത്തിലും ഉപരിയായി എന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ,
അതേ, യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഞാൻ നൃത്തം
ചെയ്യും. 22 ഞാൻ ഇനിയും ഇതിലധികം ഹീനനും
എന്റെ കാഴ്ചെക്കു എളിയവനും ആയിരിക്കും; നീ

പറഞ്ഞ ദാസികളാലോ എനിക്കു മഹത്വമുണ്ടാകും
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 എന്നാൽ ശൌലിന്റെ മകളായ
മീഖളിന്നു ജീവപര്യന്തം ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ടായില്ല.
7 യഹോവ ചുറ്റുമുള്ള സകലശത്രുക്കളെയും
അടക്കി രാജാവിന്നു സ്വസ്ഥത നല്കിയശേഷം
രാജാവു തന്റെ അരമനയിൽ വസിക്കുംകാലത്തു 2
ഒരിക്കൽ രാജാവു നാഥാൻപ്രവാചകനോടു: ഇതാ,
ഞാൻ ദേവദാരുകൊണ്ടുള്ള അരമനയിൽ
വസിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകമോ
തിരശ്ശീലെക്കകത്തു ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3
നാഥാൻ രാജാവിനോടു: നീ ചെന്നു നിന്റെ
മനസ്സിലുള്ളതൊക്കെയും ചെയ്തുകൊൾക;
യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 4
എന്നാൽ അന്നു രാത്രി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
നാഥാന്നു ഉണ്ടായതു എന്തെന്നാൽ: 5 എന്റെ
ദാസനായ ദാവീദിനോടു നീ ചെന്നു പറക:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
അധിവസിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു ഒരു
ആലയം പണിയുമോ? 6 ഞാൻ യിസ്രായേൽ
മക്കളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച
നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും ഞാൻ ഒരു
ആലയത്തിൽ അധിവസിക്കാതെ കൂടാരത്തിലും
നിവാസത്തിലുമല്ലോ സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നതു. 7
എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ മേയ്പാൻ ഞാൻ
കല്പിച്ചാക്കിയ യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളിൽ
ഒന്നിനോടു എനിക്കു ദേവദാരുകൊണ്ടു
ഒരു ആലയം പണിയാതിരിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളോടുംകൂടെ
ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചുവന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ എവിടെ

വെച്ചെങ്കിലും ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
8 ആകയാൽ നീ എന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിനോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്മേൽ പ്രഭുവായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിന്നെ പുല്പുറത്തു നിന്നു, ആടുകളെ
നോക്കിനടക്കുമ്പോൾ തന്നേ എടുത്തു.
9 നീ സഞ്ചരിച്ചുവന്ന എല്ലായിടത്തും
ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നു നിന്റെ
സകലശത്രുക്കളെയും നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിലുള്ള
മഹാന്മാരുടെ പേർപോലെ ഞാൻ നിന്റെ
പേർ വലുതാക്കും. 10 ഞാൻ എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നു ഒരു സ്ഥലം കല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അവർ സ്വന്തസ്ഥലത്തു പാർത്തു അവിടെനിന്നു
ഇളകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരെ നടുകയും
ചെയ്യും. പണ്ടത്തെപ്പോലെയും എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നു ഞാൻ ന്യായാധിപന്മാരെ
കല്പിച്ചാക്കിയ കാലത്തെപ്പോലെയും ഇനി ദുഷ്ടന്മാർ
അവരെ പീഡിപ്പിക്കയില്ല. 11 ഞാൻ നിന്റെ
സകലശത്രുക്കളെയും അടക്കി നിനക്കു
സ്വസ്ഥത നല്കും. അത്രയുമല്ല, യഹോവ
നിനക്കു ഒരു ഗൃഹം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു
യഹോവ നിന്നോടു അറിയിക്കുന്നു. 12 നിന്റെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന
സന്തതിയെ നിന്റെ ആയുഷ്കാലം തികഞ്ഞിട്ടു
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ നീ
നിദ്രകൊള്ളുമ്പോൾ ഞാൻ നിനക്കു

പിന്തുടച്ചയായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ
രാജത്വം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും. 13 അവൻ എന്റെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം പണിയും; ഞാൻ
അവന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനം എന്നേക്കും
സ്ഥിരമാക്കും. 14 ഞാൻ അവന്നു പിതാവും അവൻ
എനിക്കു പുത്രനും ആയിരിക്കും; അവൻ കുറ്റം
ചെയ്താൽ ഞാൻ അവനെ മനുഷ്യരുടെ
വടികൊണ്ടും മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ അടികൊണ്ടും
ശിക്ഷിക്കും. 15 എങ്കിലും നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു
ഞാൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ശൌലിങ്കൽനിന്നു
ഞാൻ എന്റെ ദയ നീക്കിയതുപോലെ അതു
അവങ്കൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകയില്ല. 16 നിന്റെ
ഗൃഹവും നിന്റെ രാജത്വവും എന്റെ മുമ്പാകെ
എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കും; നിന്റെ
സിംഹാസനവും എന്നേക്കും ഉറെച്ചിരിക്കും. 17 ഈ
സകലവാക്കുകൾക്കും ദർശനത്തിന്നും ഒത്തവണ്ണം
നാഥാൻ ദാവീദിനോടു സംസാരിച്ചു. 18 അപ്പോൾ
ദാവീദ് രാജാവു അകത്തു ചെന്നു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
കർത്താവായ യഹോവേ, നീ എന്നെ ഇത്രത്തോളം
കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആർ? എന്റെ ഗൃഹവും
എന്തുള്ളു? 19 കർത്താവായ യഹോവേ, ഇതും
പോരാ എന്നു നിനക്കു തോന്നീട്ടു വരുവാനുള്ള
ദീർഘകാലത്തേക്കു അടിയന്റെ ഗൃഹത്തെക്കുറിച്ചും
നീ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കർത്താവായ
യഹോവേ, ഇതു മനുഷ്യക്കു ഉപദേശമല്ലോ? 20
ദാവീദ് ഇനി നിന്നോടു എന്തു പറയേണ്ടു?
കർത്താവായ യഹോവേ, നീ അടിയനെ
അറിയുന്നു. 21 നിന്റെ വചനം നിമിത്തവും

നിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരവും അല്ലോ നീ ഈ
വൻകാൎയ്യം ഒക്കെയും ചെയ്തു അടിയനെ
അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു. 22 അതുകൊണ്ടു
കൎത്താവായ യഹോവേ, നീ വലിയവൻ
ആകുന്നു; നിന്നെപ്പോലെ ഒരുത്തനുമില്ല;
ഞങ്ങൾ സ്വന്തചെവികൊണ്ടു കേട്ടതൊക്കെയും
ഓൎത്താൽ നീ അല്ലാതെ ഒരു ദൈവവും ഇല്ല. 23
നിനക്കു ജനമായി വീണ്ടെടുപ്പാനും നിനക്കു ഒരു
നാമം സമ്പാദിപ്പാനും നീ ചെന്നിരിക്കുന്ന
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു തുല്യമായി
ഭൂമിയിൽ ഏതൊരു ജാതിയുള്ളു? ദൈവമേ,
നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നും ജാതികളുടെയും
അവരുടെ ദേവന്മാരുടെയും കൈവശത്തുനിന്നും
നിനക്കായി വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്ന
നിന്റെ ജനം കാൺകെ അവക്കു വേണ്ടി
വൻകാൎയ്യവും അവരുടെ ദേശത്തിന്നുവേണ്ടി
ഭയങ്കരകാൎയ്യങ്ങളും പ്രവൎത്തിച്ചുവല്ലോ. 24
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ നിനക്കു
എന്നേക്കും ജനമായിരിപ്പാൻ നീ നിനക്കായി
സ്ഥിരപ്പെടുത്തി, യഹോവേ, നീ അവക്കു
ദൈവമായ്തീൎന്നുമിരിക്കുന്നു. 25 ഇപ്പോഴും
കൎത്താവായ യഹോവേ, നീ അടിയനെയും
അടിയന്റെ ഗൃഹത്തെയും കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്ത
വചനത്തെ എന്നേക്കും ഉറപ്പാക്കി
അരുളപ്പാടുപോലെ ചെയ്യേണമേ. 26
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ യിസ്രായേലിന്നു
ദൈവം എന്നിങ്ങനെ നിന്റെ നാമം എന്നേക്കും
മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ
ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹം നിന്റെ മുമ്പാകെ

സ്ഥിരമായിരിക്കട്ടെ. 27 ഞാൻ നിനക്കു ഒരു
ഗൃഹം പണിയുമെന്നു നീ അടിയന്നു
വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു, യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ,
നിന്നോടു ഈ പ്രാർത്ഥന കഴിപ്പാൻ അടിയൻ
ധൈര്യം പ്രാപിച്ചു. 28 കർത്താവായ യഹോവേ,
നീ തന്നേ ദൈവം; നിന്റെ വചനങ്ങൾ
സത്യം ആകുന്നു; അടിയന്നു ഈ നന്മയെ
നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 29
ആകയാൽ അടിയന്റെ ഗൃഹം തിരുമുമ്പിൽ
എന്നേക്കും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പ്രസാദം തോന്നി
അനുഗ്രഹിക്കേണമേ; കർത്താവായ യഹോവേ, നീ
അങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ; നിന്റെ
അനുഗ്രഹത്താൽ അടിയന്റെ ഗൃഹം എന്നേക്കും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

8 അനന്തരം ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരെ ജയിച്ചടക്കി,
മൂലസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണം ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു കരസ്ഥമാക്കി. 2 അവൻ
മോവാബ്യരെയും തോല്പിച്ചു അവരെ നിലത്തു
കിടത്തി ചരടുകൊണ്ടു അളന്നു; കൊല്ലുവാൻ രണ്ടു
ചരടും ജീവനോടെ രക്ഷിപ്പാൻ ഒരു ചരടുമായി
അവൻ അളന്നു. അങ്ങനെ മോവാബ്യർ
ദാവീദിന്നു ദാസന്മാരായി കപ്പം കൊടുത്തുവന്നു. 3
രെഹോബിന്റെ മകനായി സോബരാജാവായ
ഹദദേസെർ നദീതീരത്തുള്ള തന്റെ ആധിപത്യം
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ പോയപ്പോൾ
ദാവീദ് അവനെ തോല്പിച്ചു. 4 അവന്റെ വക
ആയിരത്തെഴുനൂറു കുതിരച്ചേവകരെയും
ഇരുപതിനായിരം കാലാളുകളെയും ദാവീദ് പിടിച്ചു;

രഥക്കുതിരകളിൽ നൂറു മാത്രംവെച്ചുംകൊണ്ടു
ശേഷം കുതിരകളെ ഒക്കെയും കുതിഞരമ്പു
വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. 5 സോബരാജാവായ
ഹദദേസെരിനെ സഹായിപ്പാൻ ദമ്മേശെക്കിനോടു
ചേന്ന അരാമ്യർ വന്നപ്പോൾ ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ
ഇരുപത്തീരായിരംപേരെ സംഹരിച്ചു. 6 പിന്നെ
ദാവീദ് ദമ്മേശെക്കിനോടു ചേന്ന അരാമിൽ
കാവല്പട്ടാളങ്ങളെ പാപ്പിച്ചു; അരാമ്യരും ദാവീദിന്നു
ദാസന്മാരായിത്തീന്നു കപ്പം കൊടുത്തുവന്നു.
ഇങ്ങനെ ദാവീദ് ചെന്നേടത്തൊക്കെയും യഹോവ
അവന്നു ജയം നല്കി. 7 ഹദദേസെരിന്റെ
ഭൃത്യന്മാക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന പൊൻപരിചകളെ
ദാവീദ് എടുത്തു യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു. 8 ഹദദേസെരിന്റെ പട്ടണങ്ങളായ
ബേതഹിൽനിന്നും ബെരോതായിൽനിന്നും
ദാവീദ്രാജാവു അനവധി താമ്രവും കൊണ്ടുവന്നു.
9 ദാവീദ് ഹദദേസെരിന്റെ സവ്വസൈന്യത്തെയും
തോല്പിച്ചു എന്നു ഹമാത്ത് രാജാവായ തോയി
കേട്ടപ്പോൾ 10 ദാവീദ് രാജാവിനോടു കുശലം
ചോദിപ്പാനും അവൻ ഹദദേസെരിനോടു
യുദ്ധംചെയ്തു അവനെ തോല്പിച്ചതുകൊണ്ടു
അവനെ അഭിനന്ദിപ്പാനും തോയി തന്റെ മകൻ
യോരാമിനെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു;
ഹദദേസെരിന്നു തോയിയോടു കൂടക്കൂടെ
യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു. യോരാം വെള്ളി, പൊന്നു,
താമ്രം എന്നിവകൊണ്ടുള്ള സാധനങ്ങളെ
കൊണ്ടുവന്നു. 11 ദാവീദ് രാജാവു ഇവയെ
അരാമ്യർ, മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ, ഫെലിസ്ത്യർ,
അമാലേക്യർ എന്നിങ്ങനെ താൻ കീഴടക്കിയ

സകലജാതികളുടെയും പക്കൽനിന്നും 12
രെഹോബിന്റെ മകനായി സോബരാജാവായ
ഹദദേസെരിന്റെ കൊള്ളയിൽനിന്നും എടുത്തു
വിശുദ്ധീകരിച്ച വെള്ളിയോടും പൊന്നിനോടുംകൂടെ
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധീകരിച്ചു. 13
പിന്നെ ദാവീദ് ഉപ്പുതാഴ്വരയിൽവെച്ചു
പതിനെണ്ണായിരം അരാമ്യരെ സംഹരിച്ചു
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ തനിക്കു കീർത്തി സമ്പാദിച്ചു. 14
അവൻ എദോമിൽ കാവല്പട്ടാളങ്ങളെ
ആക്കി; എദോമിൽ എല്ലാടത്തും അവൻ
കാവല്പട്ടാളങ്ങളെ പാർപ്പിച്ചു; എദോമ്യരൊക്കെയും
ദാവീദിന്നു ദാസന്മാരായിത്തീർന്നു; ദാവീദ്
ചെന്നേടത്തൊക്കെയും യഹോവ അവന്നു
ജയം നല്കി. 15 ഇങ്ങനെ ദാവീദ്
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും വാണു; ദാവീദ്
തന്റെ സകലജനത്തിന്നും നീതിയും ന്യായവും
നടത്തിക്കൊടുത്തു. 16 സെരൂയയുടെ മകൻ
യോവാബ് സേനാധിപതിയും അഹീലൂദിന്റെ മകൻ
യെഹോശാഫാത് മന്ത്രിയും ആയിരുന്നു.
17 അഹീതൂബിന്റെ മകൻ സാദോക്കും
അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ അഹീമേലെക്കും
പുരോഹിതന്മാരും സെരായാ രായസക്കാരനും
ആയിരുന്നു. 18 യഹോയാദയുടെ മകൻ
ബെനായാവു ക്രേത്യർക്കും പ്ലേത്യർക്കും അധിപതി
ആയിരുന്നു; ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരോ
പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു.

9 അനന്തരം ദാവീദ്: ഞാൻ യോനാഥാന്റെ
നിമിത്തം ദയ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു
ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ആരെങ്കിലും

ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്നു അന്വേഷിച്ചു. 2
എന്നാൽ ശൌലിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സീബാ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു ഭൃത്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവനെ
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വിളിച്ചുവരുത്തി; രാജാവു
അവനോടു: നീ സീബയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അടിയൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 3 ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ ദയ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു
ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ
എന്നു രാജാവു ചോദിച്ചതിന്നു: രണ്ടു കാലും
മുടന്തായിട്ടു യോനാഥാന്റെ ഒരു മകൻ ഉണ്ടു എന്നു
സീബാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. 4 അവൻ എവിടെ
എന്നു രാജാവു ചോദിച്ചതിന്നു: ലോദെബാരിൽ
അമ്മീയേലിന്റെ മകനായ മാഖീരിന്റെ വീട്ടിലുണ്ടു
എന്നു സീബാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ
ദാവീദ് രാജാവു ആളയച്ചു, ലോദെബാരിൽ
അമ്മീയേലിന്റെ മകനായ മാഖീരിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു
അവനെ വരുത്തി. 6 ശൌലിന്റെ മകനായ
യോനാഥാന്റെ മകൻ മെഫീബോശെത്ത് ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു.
ദാവീദ്: മെഫീബോശെത്തേ എന്നു വിളിച്ചതിന്നു
അടിയൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ദാവീദ്
അവനോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിന്റെ അപ്പനായ
യോനാഥാന്റെ നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോടു
ദയകാണിച്ചു നിന്റെ അപ്പനായ ശൌലിന്റെ
നിലം ഒക്കെയും നിനക്കു മടക്കിത്തരുന്നു;
നീയോ നിത്യം എന്റെ മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവൻ
നമസ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു: ചത്ത നായെപ്പോലെ
ഇരിക്കുന്ന അടിയനെ നീ കടാക്ഷിപ്പാൻ അടിയൻ

എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അപ്പോൾ രാജാവു
ശൌലിന്റെ ഭൃത്യനായ സീബയെ വിളിപ്പിച്ചു
അവനോടു കല്പിച്ചതു: ശൌലിന്നു അവന്റെ
സകലഗൃഹത്തിന്നുമുള്ളതൊക്കെയും ഞാൻ
നിന്റെ യജമാനന്റെ മകന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
10 നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും വേലക്കാരും
നിന്റെ യജമാനന്റെ മകന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ
ആഹാരമുണ്ടാകേണ്ടതിന്നു അവന്നുവേണ്ടി ആ
നിലം കൃഷിചെയ്തു അനുഭവം എടുക്കേണം;
നിന്റെ യജമാനന്റെ മകനായ മെഫീബോശെത്ത്
നിത്യം എന്റെ മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുകൊള്ളും. എന്നാൽ സീബെക്കു
പതിനഞ്ചുപുത്രന്മാരും ഇരുപതു വേലക്കാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 രാജാവായ യജമാനൻ
അടിയനോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും അടിയൻ
ചെയ്യും എന്നു സീബാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു.
മെഫീബോശെത്തോ രാജകുമാരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ
എന്നപോലെ ദാവീദിന്റെ മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുപോന്നു. 12 മെഫീബോശെത്തിന്നു ഒരു
ചെറിയ മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്നു മീഖാ എന്നു
പേർ. സീബയുടെ വീട്ടിലുള്ളവരൊക്കെയും
മെഫീബോശെത്തിന്നു ഭൃത്യന്മാരായ്തീന്നു. 13
ഇങ്ങനെ മെഫീബോശെത്ത് യെരൂശലേമിൽ
തന്നേ വസിച്ചു രാജാവിന്റെ മേശയിങ്കൽ
ഭക്ഷണം കഴിച്ചുപോന്നു; അവന്നു കാലു രണ്ടും
മുടന്തായിരുന്നു.

10 അതിന്റെശേഷം അമ്മോന്യരുടെ രാജാവു
മരിച്ചു; അവന്റെ മകനായ ഹാനൂൻ അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 2 അപ്പോൾ ദാവീദ്:

ഹാനൂന്റെ അപ്പനായ നാഹാശ് എനിക്കു
ദയ ചെയ്തതുപോലെ അവന്റെ മകന്നു
ഞാനും ദയ ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ
അപ്പനെക്കുറിച്ചു അവനോടു ആശ്വാസവാക്കു
പറവാൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു. 3
ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അമ്മോന്യരുടെ ദേശത്തു
എത്തിയപ്പോൾ അമ്മോന്യപ്രഭുക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ
യജമാനനായ ഹാനൂനോടു: ദാവീദ് നിന്റെ അപ്പനെ
ബഹുമാനിച്ചിട്ടാകുന്നു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവരെ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചതു എന്നു
തോന്നുന്നുവോ? പട്ടണത്തെ ശോധനചെയ്തു
ഒറ്റുനോക്കുവാനും അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകളവാനും
അല്ലയോ ദാവീദ് ഭൃത്യന്മാരെ നിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അപ്പോൾ ഹാനൂൻ
ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ പിടിച്ചു അവരുടെ താടിയെ
പാതി ചിരപ്പിച്ചു അവരുടെ അങ്കികളെ നടുവിൽ
ആസനംവരെ മുറിപ്പിച്ചു അവരെ അയച്ചു. 5
ദാവീദ്‌രാജാവു ഇതു അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ
പുരുഷന്മാർ ഏറ്റവും ലജ്ജിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവരുടെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: നിങ്ങളുടെ താടി
വളരുംവരെ യെരീഹോവിൽ താമസിപ്പിൻ;
പിന്നെ മടങ്ങിവരാം എന്നു പറയിച്ചു. 6 തങ്ങൾ
ദാവീദിന്നു വെറുപ്പുള്ളവരായ്തീർന്നു എന്നു
അമ്മോന്യർ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ആളയച്ചു ബേത്ത്-
രെഹോബിലെ അരാമ്യരിൽനിന്നും സോബയിലെ
അരാമ്യരിൽനിന്നും ഇരുപതിനായിരം
കാലാളുകളെയും ആയിരംപേരുമായി
മാഖാരാജാവിനെയും തോബിൽനിന്നു
പന്തീരായിരംപേരെയും കൂലിക്കു വരുത്തി. 7 ദാവീദ്

അതു കേട്ടപ്പോൾ യോവാബിനെയും ശൂരന്മാരുടെ
സകലസൈന്യത്തെയും അയച്ചു. 8 അമ്മോന്യരും
പുറപ്പെട്ടു പട്ടണവാതില്ക്കൽ പടെക്കു
അണിനിരന്നു; എന്നാൽ സോബയിലെയും
രെഹോബിലെയും അരാമ്യരും തോബ്യരും മാഖ്യരും
തനിച്ചു വെളിമ്പ്രദേശത്തായിരുന്നു. 9 തന്റെ
മുമ്പിലും പിമ്പിലും പടനിരന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
കണ്ടപ്പോൾ യോവാബ് യിസ്രായേലിന്റെ
സകലവീരന്മാരിൽനിന്നും ഒരു കൂട്ടത്തെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു അരാമ്യരുടെ നേരെ
അണിനിരത്തി. 10 ശേഷം പടജ്ജനത്തെ
അമ്മോന്യരുടെ നേരെ നിരത്തേണ്ടതിന്നു തന്റെ
സഹോദരനായ അബീശായിയെ ഏല്പിച്ചു
അവനോടു: 11 അരാമ്യർ എന്റെ നേരെ പ്രാബല്യം
പ്രാപിച്ചാൽ നീ എനിക്കു സഹായം ചെയ്യേണം;
അമ്മോന്യർ നിന്റെ നേരെ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചാൽ
ഞാൻ വന്നു നിനക്കു സഹായം ചെയ്യും. 12
ധൈര്യമായിരിക്ക; നാം നമ്മുടെ ജനത്തിന്നും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണങ്ങൾക്കും വേണ്ടി
പുരുഷത്വം കാണിക്കുക; യഹോവയോ തനിക്കു
ഇഷ്ടമായതു ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
പിന്നെ യോവാബും കൂടെയുള്ള ജനവും
അരാമ്യരോടു പടെക്കു അടുത്തു; അവർ
അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി. 14 അരാമ്യർ
ഓടിപ്പോയി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അമ്മോന്യരും
അബീശായിയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി പട്ടണത്തിൽ
കടന്നു. യോവാബ് അമ്മോന്യരെ വിട്ടു
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 15 തങ്ങൾ
യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റുപോയി എന്നു

അരാമ്യർ കണ്ടിട്ടു അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി. 16
ഹദദേസെർ ആളയച്ചു നദിക്കു അക്കരെയുള്ള
അരാമ്യരെ വരുത്തി; അവർ ഹേലാമിലേക്കു
വന്നു; ഹദദേസെരിന്റെ സേനാപതിയായ
ശോബക്ക് അവരുടെ നായകനായിരുന്നു.
17 അതു ദാവീദിന്നു അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ
അവൻ എല്ലായിസ്രായേല്യരെയും കൂട്ടിവരുത്തി
യോർദ്ദാൻ കടന്നു ഹേലാമിൽ ചെന്നു. എന്നാറെ
അരാമ്യർ ദാവീദിന്റെ നേരെ അണിനിരന്നു
പടയേറ്റു. 18 അരാമ്യർ യിസ്രായേലിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി; ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ
എഴുനൂറു തേരാളികളെയും നാല്പതിനായിരം
കുതിരപ്പടയാളികളെയും കൊന്നു, അവരുടെ
സേനാപതിയായ ശോബക്കിനെയും
വെട്ടിക്കൊന്നു. 19 എന്നാൽ ഹദദേസെരിന്റെ
ആശ്രിതന്മാരായ സകലരാജാക്കന്മാരും തങ്ങൾ
യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റു എന്നു കണ്ടിട്ടു
യിസ്രായേല്യരുമായി സന്ധിചെയ്തു അവരെ
സേവിച്ചു. അതിൽപിന്നെ അമ്മോന്യർക്കു സഹായം
ചെയ്‌വാൻ അരാമ്യർ ഭയപ്പെട്ടു.

11 പിറ്റെ ആണ്ടിൽ രാജാക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെടുംകാലം ദാവീദ് യോവാബിനെയും
അവനോടുകൂടെ തന്റെ ചേവകരെയും
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും അയച്ചു; അവർ
അമ്മോന്യദേശം ശൂന്യമാക്കി, രബ്ബാപട്ടണം
നിരോധിച്ചു. ദാവീദോ യെരൂശലേമിൽ തന്നേ
താമസിച്ചിരുന്നു. 2 ഒരുനാൾ സന്ധ്യയാകാറായ
സമയത്തു ദാവീദ് മെത്തയിൽനിന്നു
എഴുന്നേറ്റു രാജധാനിയുടെ മാളികമേൽ

ഉലാവിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ
കുളിക്കുന്നതു മാളികയിൽനിന്നു കണ്ടു; ആ
സ്ത്രീ അതിസുന്ദരി ആയിരുന്നു. 3 ദാവീദ്
ആളയച്ചു ആ സ്ത്രീയെപ്പറ്റി അന്വേഷിപ്പിച്ചു.
അവൾ എലീയാമിന്റെ മകളും ഹിത്യനായ
ഊരിയാവിന്റെ ഭാൎയ്യയുമായ ബത്ത്-ശേബ എന്നു
അറിഞ്ഞു. 4 ദാവീദ് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു അവളെ
വരുത്തി; അവൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവൾക്കു ഋതുശുദ്ധി വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു; അവൾ
തന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 5 ആ സ്ത്രീ
ഗൎഭം ധരിച്ചു, താൻ ഗൎഭിണി ആയിരിക്കുന്നു
എന്നു ദാവീദിന്നു വൎത്തമാനം അയച്ചു. 6
അപ്പോൾ ദാവീദ് ഹിത്യനായ ഊരീയാവെ തന്റെ
അടുക്കൽ അയപ്പാൻ യോവാബിന്നു കല്പന
അയച്ചു. 7 ഊരീയാവു തന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ ദാവീദ് അവനോടു യോവാബിന്റെയും
പടജ്ജനത്തിന്റെയും സുഖവൎത്തമാനവും
യുദ്ധത്തിന്റെ വസ്തുതയും ചോദിച്ചു. 8
പിന്നെ ദാവീദ് ഊരിയാവോടു: നീ വീട്ടിൽ
ചെന്നു കാലുകളെ കഴുകുക എന്നു പറഞ്ഞു.
ഊരീയാവു രാജധാനിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
രാജാവിന്റെ സമ്മാനം അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
9 ഊരീയാവോ തന്റെ വീട്ടിൽ പോകാതെ
യജമാനന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരോടുംകൂടെ
രാജധാനിയുടെ വാതില്ക്കൽ കിടന്നുറങ്ങി. 10
ഊരീയാവു വീട്ടിൽ പോയില്ല എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു: നീ യാത്രയിൽനിന്നു
വന്നവനല്ലയോ? നിന്റെ വീട്ടിൽ പോകാതെ

ഇരുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 11
ഊരീയാവു ദാവീദിനോടു: പെട്ടകവും
യിസ്രായേലും യെഹൂദയും കൂടാരങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നു; എന്റെ യജമാനനായ യോവാബും
യജമാനന്റെ ഭൃത്യന്മാരും വെളിമ്പ്രദേശത്തു
പാളയമിറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു; അങ്ങനെയിരിക്കെ
ഞാൻ ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും എന്റെ
ഭാര്യയോടുകൂടെ ശയിപ്പാനും എന്റെ വീട്ടിൽ
കടക്കുമോ? നിന്നാണ, നിന്റെ ജീവനാണ, അതു
ഞാൻ ചെയ്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അപ്പോൾ
ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു: നീ ഇന്നും ഇവിടെ
താമസിക്ക; നാളെ ഞാൻ നിന്നെ പറഞ്ഞയക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഊരിയാവു അന്നും
യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു. 13 പിറ്റെന്നാൾ
ദാവീദ് അവനെ വിളിച്ചു; അവൻ അവന്റെ
മുമ്പാകെ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു; അവൻ
അവനെ ലഹരിപിടിപ്പിച്ചു; എങ്കിലും അവൻ
വീട്ടിലേക്കു പോകാതെ സന്ധ്യക്കു ചെന്നു
യജമാനന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടുകൂടെ തന്റെ വിരിപ്പിൽ
കിടന്നു. 14 രാവിലെ ദാവീദ് യോവാബിന്നു
ഒരു എഴുത്തു എഴുതി ഊരീയാവിന്റെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചു. 15 എഴുത്തിൽ: പട
കഠിനമായിരിക്കുന്നേടത്തു ഊരീയാവെ
മുന്നണിയിൽ നിർത്തി അവൻ വെട്ടുകൊണ്ടു
മരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവനെ വിട്ടു പിന്മാറുവിൻ
എന്നു എഴുതിയിരുന്നു. 16 അങ്ങനെ തന്നേ
യോവാബ് ആ പട്ടണത്തെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ടു
ശൂരന്മാർ നില്ക്കുന്നതായി കണ്ട സ്ഥലത്തു
ഊരീയാവെ നിർത്തി. 17 പട്ടണക്കാർ പുറപ്പെട്ടു

യോവാബിനോടു പട വെട്ടിയപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ
ചേവകരായ പടജ്ജനത്തിൽ ചിലർ പട്ടുപോയി;
ഹിത്യനായ ഊരിയാവും മരിച്ചു. 18 പിന്നെ
യോവാബ് ആ യുദ്ധവൎത്തമാനം ഒക്കെയും
ദാവീദിനോടു അറിയിപ്പാൻ ആളയച്ചു. 19
അവൻ ദൂതനോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: നീ
യുദ്ധവൎത്തമാനം ഒക്കെയും രാജാവിനോടു
പറഞ്ഞു തീരുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ കോപം
ജ്വലിച്ചു: 20 നിങ്ങൾ പട്ടണത്തോടു ഇത്ര
അടുത്തുചെന്നു പടവെട്ടിയതു എന്തു?
മതിലിന്മേൽനിന്നു അവർ എയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു
അറിഞ്ഞുകൂടയോ? 21 യെരൂബ്ബേശെത്തിന്റെ
മകനായ അബീമേലെക്കിനെ കൊന്നതു ആർ? ഒരു
സ്ത്രീ മതിലിന്മേൽനിന്നു തിരിക്കല്ലിൻപിള്ള
അവന്റെ മേൽ ഇട്ടതുകൊണ്ടല്ലേയോ അവൻ
തേബെസിൽവെച്ചു മരിച്ചതു? നിങ്ങൾ
മതിലിനോടു ഇത്ര അടുത്തുചെന്നതു എന്തു
എന്നിങ്ങനെ നിന്നോടു പറഞ്ഞാൽ: നിന്റെ
ഭൃത്യൻ ഹിത്യനായ ഊരീയാവും മരിച്ചുപോയി
എന്നു പറക. 22 ദൂതൻ ചെന്നു യോവാബ്
പറഞ്ഞയച്ച വൎത്തമാനമൊക്കെയും ദാവീദിനെ
അറിയിച്ചു. 23 ദൂതൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: ആ കൂട്ടർ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചു
വെളിമ്പ്രദേശത്തേക്കു ഞങ്ങളുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു
വന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ പട്ടണവാതില്ക്കലോളം
അവരെ പിന്തുടൎന്നടുത്തുപോയി. 24 അപ്പോൾ
വില്ലാളികൾ മതിലിന്മേൽനിന്നു നിന്റെ ചേവകരെ
എയ്തു, രാജാവിന്റെ ചേവകരിൽ ചിലർ
പട്ടുപോയി, നിന്റെ ഭൃത്യൻ ഹിത്യനായ ഊരീയാവും

മരിച്ചു. 25 അതിന്നു ദാവീദ് ദൂതനോടു: ഈ
കാര്യത്തിൽ വ്യസനം തോന്നരുതു; വാൾ
അങ്ങും ഇങ്ങും നാശം ചെയ്യും; പട്ടണത്തിന്റെ
നേരെ ശക്തിയോടെ പൊരുതു അതിനെ
നശിപ്പിച്ചുകളക എന്നു നീ യോവാബിനോടു
പറഞ്ഞു അവനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണം എന്നു
കല്പിച്ചു. 26 ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യ തന്റെ ഭർത്താവായ
ഊരീയാവു മരിച്ചുപോയി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ
ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു. 27 വിലാപകാലം
കഴിഞ്ഞശേഷം ദാവീദ് ആളയച്ചു അവളെ
അരമനയിൽ വരുത്തി; അവൾ അവന്റെ
ഭാര്യയായി, അവന്നു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.
എന്നാൽ ദാവീദ് ചെയ്തതു യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായിരുന്നു.

12 അനന്തരം യഹോവ നാഥാനെ ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു: ഒരു പട്ടണത്തിൽ
രണ്ടു പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ
ധനവാൻ, മറ്റവൻ ദരിദ്രൻ. 2 ധനവാന്നു
ആടുമാടുകൾ അനവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. 3
ദരിദ്രന്നോ താൻ വിലെക്കു വാങ്ങി വളർത്തിയ ഒരു
പെൺകുഞ്ഞാടല്ലാതെ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു; അതു
അവന്റെ അടുക്കലും അവന്റെ മക്കളുടെ
അടുക്കലും വളർന്നുവന്നു; അതു അവൻ
തിന്നുന്നതിൽ ഓഹരി തിന്നുകയും അവൻ
കുടിക്കുന്നതിൽ ഓഹരി കുടിക്കയും അവന്റെ
മടിയിൽ കിടക്കയും ചെയ്തു; അവന്നു ഒരു
മകളെപ്പോലെയും ആയിരുന്നു. 4 ധനവാന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരൻ വന്നു;

തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന വഴിപോക്കന്നുവേണ്ടി
പാകംചെയ്വാൻ സ്വന്ത ആടുമാടുകളിൽ ഒന്നിനെ
എടുപ്പാൻ മനസ്സാകാതെ, അവൻ ആ ദരിദ്രന്റെ
കുഞ്ഞാടിനെ പിടിച്ചു തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന
ആൾക്കുവേണ്ടി പാകം ചെയ്തു. 5 അപ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ കോപം ആ മനുഷ്യന്റെ നേരെ ഏറ്റവും
ജ്വലിച്ചു; അവൻ നാഥാനോടു: യഹോവയാണ,
ഇതു ചെയ്തവൻ മരണയോഗ്യൻ. 6 അവൻ
കനിവില്ലാതെ ഈ കാര്യം പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു
ആ ആടിന്നുവേണ്ടി നാലിരട്ടി പകരം
കൊടുക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 7 നാഥാൻ
ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞതു: ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നേ,
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്നെ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്തു, നിന്നെ
ശൌലിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. 8 ഞാൻ
നിനക്കു നിന്റെ യജമാനന്റെ ഗൃഹത്തെയും
നിന്റെ മാർവ്വിടത്തിലേക്കു നിന്റെ യജമാനന്റെ
ഭാര്യമാരെയും തന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെയും
യെഹൂദാഗൃഹത്തെയും നിനക്കു തന്നു;
പോരായെങ്കിൽ ഇന്നിന്നതുംകൂടെ ഞാൻ നിനക്കു
തരുമായിരുന്നു. 9 നീ യഹോവയുടെ കല്പന
നിരസിച്ചു അവന്നു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തതു
എന്തിന്നു? ഹിത്യനായ ഊരീയാവെ വാൾകൊണ്ടു
വെട്ടി അവന്റെ ഭാര്യയെ നിനക്കു ഭാര്യയായിട്ടു
എടുത്തു, അവനെ അമ്മോന്യരുടെ വാൾകൊണ്ടു
കൊല്ലിച്ചു. 10 നീ എന്നെ നിരസിച്ചു ഹിത്യനായ
ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യയെ നിനക്കു ഭാര്യയായിട്ടു
എടുത്തതുകൊണ്ടു വാൾ നിന്റെ ഗൃഹത്തെ

ഒരിക്കലും വിട്ടുമാറുകയില്ല. 11 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ സ്വന്തഗൃഹത്തിൽനിന്നു
ഞാൻ നിനക്കു അനർത്ഥം വരുത്തും; നീ കാൺകെ
ഞാൻ നിന്റെ ഭാര്യമാരെ എടുത്തു നിന്റെ
കൂട്ടുകാരന്നു കൊടുക്കും; അവൻ ഈ സൂര്യന്റെ
വെട്ടത്തു തന്നേ നിന്റെ ഭാര്യമാരോടുകൂടെ
ശയിക്കും. 12 നീ അതു രഹസ്യത്തിൽ ചെയ്തു;
ഞാനോ ഈ കാര്യം യിസ്രായേലൊക്കെയും
കാൺകെ സൂര്യന്റെ വെട്ടത്തു തന്നേ നടത്തും. 13
ദാവീദ് നാഥാനോടു: ഞാൻ യഹോവയോടു പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
നാഥാൻ ദാവീദിനോടു: യഹോവ നിന്റെ പാപം
മോചിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ മരിക്കയില്ല. 14 എങ്കിലും നീ
ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ യഹോവയുടെ ശത്രുക്കൾ
ദൂഷണം പറവാൻ ഹേതു ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു
നിനക്കു ജനിച്ചിട്ടുള്ള കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോകും
എന്നു പറഞ്ഞു നാഥാൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു
പോയി. 15 ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യ ദാവീദിന്നു
പ്രസവിച്ച കുഞ്ഞിനെ യഹോവ ബാധിച്ചു,
അതിന്നു കഠിനരോഗം പിടിച്ചു. 16 ദാവീദ്
കുഞ്ഞിന്നുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു;
ദാവീദ് ഉപവസിക്കയും അകത്തു കടന്നു
രാത്രി മുഴുവനും നിലത്തു കിടക്കയും
ചെയ്തു. 17 അവന്റെ ഗൃഹപ്രമാണികൾ
അവനെ നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേല്പിപ്പാൻ
ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടു അരികെ നിന്നു; എന്നാൽ
അവന്നു മനസ്സായില്ല. അവരോടു കൂടെ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചതുമില്ല. 18 എന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം കുഞ്ഞു
മരിച്ചുപോയി. കുഞ്ഞു മരിച്ചു എന്നു ദാവീദിനെ

അറിയിപ്പാൻ ഭൃത്യന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു: കുഞ്ഞു
ജീവനോടിരുന്ന സമയം നാം സംസാരിച്ചിട്ടു അവൻ
നമ്മുടെ വാക്കു കേൾക്കാതിരിക്കെ കുഞ്ഞു
മരിച്ചുപോയി എന്നു നാം അവനോടു എങ്ങനെ
പറയും? അവൻ തനിക്കു തന്നേ വല്ല കേടും
വരുത്തും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 19 ഭൃത്യന്മാർ
തമ്മിൽ മന്ത്രിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കുഞ്ഞു
മരിച്ചുപോയി എന്നു ദാവീദ് ഗ്രഹിച്ചു, തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു: കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോയോ എന്നു
ചോദിച്ചു; മരിച്ചുപോയി എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 20
ഉടനെ ദാവീദ് നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു കുളിച്ചു
തൈലം പൂശി വസ്ത്രം മാറി യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു; അരമനയിൽ
വന്നു; അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം അവർ ഭക്ഷണം
അവന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു അവൻ ഭക്ഷിച്ചു.
21 അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു: നീ ഈ
ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്തു? കുഞ്ഞു ജീവനോടിരുന്ന
സമയം നീ അവന്നുവേണ്ടി ഉപവസിച്ചു കരഞ്ഞു;
കുഞ്ഞു മരിച്ചശേഷം നീ എഴുന്നേറ്റു ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിന്നു അവൻ:
കുഞ്ഞു ജീവനോടിരുന്ന സമയം ഞാൻ ഉപവസിച്ചു
കരഞ്ഞു; കുഞ്ഞു ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ദൈവം എന്നോടു ദയ ചെയ്യുമോ ഇല്ലയോ?
ആർക്കു അറിയാം എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു.
23 ഇപ്പോഴോ അവൻ മരിച്ചുപോയി; ഇനി
ഞാൻ ഉപവസിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? അവനെ
മടക്കിവരുത്തുവാൻ എനിക്കു കഴിയുമോ? ഞാൻ
അവന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകയല്ലാതെ അവൻ
എന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിവരികയില്ലല്ലോ എന്നു

പറഞ്ഞു. 24 പിന്നെ ദാവീദ് തന്റെ ഭാൎയ്യയായ
ബത്ത്-ശേബയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു അവളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു;
അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; അവൻ അവന്നു
ശലോമോൻ എന്നു പേരിട്ടു. യഹോവ അവനെ
സ്നേഹിച്ചു. 25 അവൻ നാഥാൻ പ്രവാചകനെ
നിയോഗിച്ചു; അവൻ യഹോവയുടെ പ്രീതിനിമിത്തം
അവന്നു യെദീദ്യാവു എന്നു പേർവിളിച്ചു. 26
എന്നാൽ യോവാബ് അമ്മോന്യരുടെ രബ്ബയോടു
പൊരുതു രാജനഗരം പിടിച്ചു. 27 യോവാബ്
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: ഞാൻ
രബ്ബയോടു പൊരുതു ജലനഗരം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
28 ആകയാൽ ഞാൻ നഗരം പിടിച്ചിട്ടു കീൎത്തി
എനിക്കാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ശേഷം
ജനത്തെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നഗരത്തിന്നു നേരെ
പാളയം ഇറങ്ങി അതിനെ പിടിച്ചുകൊൾക
എന്നു പറയിച്ചു. 29 അങ്ങനെ ദാവീദ് ജനത്തെ
ഒക്കെയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി രബ്ബയിലേക്കു ചെന്നു
പടവെട്ടി അതിനെ പിടിച്ചു. 30 അവൻ അവരുടെ
രാജാവിന്റെ കിരീടം അവന്റെ തലയിൽനിന്നു
എടുത്തു; അതിന്റെ തൂക്കം ഒരു താലന്തു
പൊന്നു; അതിന്മേൽ രത്നം പതിച്ചിരുന്നു; അവർ
അതു ദാവീദിന്റെ തലയിൽവെച്ചു; അവൻ
നഗരത്തിൽനിന്നു അനവധി കൊള്ളയും
കൊണ്ടുപോന്നു. 31 അവിടത്തെ ജനത്തെയും
അവൻ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു അവരെ
ഈൎച്ചവാളിന്നും മെതിവണ്ടിക്കും കോടാലിക്കും
ആക്കി; അവരെക്കൊണ്ടു ഇഷ്ടികച്ചൂളയിലും വേല
ചെയ്യിച്ചു; അമ്മോന്യരുടെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളോടും

അവൻ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു. പിന്നെ ദാവീദും
സകല ജനവും യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.
13 അതിന്റെ ശേഷം സംഭവിച്ചതു: ദാവീദിന്റെ
മകനായ അബ്ശാലോമിന്നു സൌന്ദര്യമുള്ള
ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾക്കു
താമാർ എന്നു പേർ; ദാവീദിന്റെ മകനായ
അമ്നോന്നു അവളിൽ പ്രേമം ജനിച്ചു. 2
തന്റെ സഹോദരിയായ താമാർനിമിത്തം മാൽ
മുഴുത്തിട്ടു അമ്നോൻ രോഗിയായ്തീർന്നു.
അവൾ കന്യകയാകയാൽ അവളോടു വല്ലതും
ചെയ്‌വാൻ അമ്നോന്നു പ്രയാസം തോന്നി. 3
എന്നാൽ അമ്നോന്നു ദാവീദിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ
ശിമെയയുടെ മകനായി യോനാദാബ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
യോനാദാബ് വലിയ ഉപായി ആയിരുന്നു. 4 അവൻ
അവനോടു: നീ നാൾക്കുനാൾ ഇങ്ങനെ
ക്ഷീണിച്ചുവരുന്നതു എന്തു, രാജകുമാരാ?
എന്നോടു പറഞ്ഞുകൂടയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അമ്നോൻ അവനോടു എന്റെ സഹോദരനായ
അബ്ശാലോമിന്റെ പെങ്ങൾ താമാരിൽ എനിക്കു
പ്രേമം ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5
യോനാദാബ് അവനോടു: നീ രോഗംനടിച്ചു
കിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊൾക; നിന്നെ കാണ്മാൻ
നിന്റെ അപ്പൻ വരുമ്പോൾ നീ അവനോടു: എന്റെ
സഹോദരിയായ താമാർ വന്നു എന്നെ ഒന്നു
ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കേണം; അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ കാൺകെ
അവൾ എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചുതന്നേ ഭക്ഷണം
ഒരുക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു

പറഞ്ഞു. 6 അങ്ങനെ അമ്നോൻ രോഗം
നടിച്ചു കിടന്നു; രാജാവു അവനെ കാണ്മാൻ
വന്നപ്പോൾ അമ്നോൻ രാജാവിനോടു: എന്റെ
സഹോദരിയായ താമാർ വന്നു ഞാൻ അവളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എടുത്തു ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചുതന്നെ ഒന്നു രണ്ടു
വടകളെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 7
ഉടനെ ദാവീദ് അരമനയിൽ താമാരിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: നിന്റെ സഹോദരനായ
അമ്നോന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവന്നു ഭക്ഷണം
ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്ക എന്നു പറയിച്ചു. 8 താമാർ
തന്റെ സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു;
അവൻ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ മാവു
എടുത്തു കുഴച്ചു അവന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചുതന്നേ
വടകളായി ചുട്ടു. 9 ഉരുളിയോടെ എടുത്തു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വിളമ്പി; എന്നാൽ ഭക്ഷിപ്പാൻ
അവന്നു ഇഷ്ടമായില്ല. എല്ലാവരെയും എന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പുറത്താക്കുവിൻ എന്നു
അമ്നോൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പുറത്തുപോയി. 10 അപ്പോൾ
അമ്നോൻ താമാരിനോടു: ഞാൻ നിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഭക്ഷണം
ഉൾമുറിയിൽ കൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു.
താമാർ താൻ ഉണ്ടാക്കിയ വടകളെ എടുത്തു
ഉൾമുറിയിൽ സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ
അടുക്കൽകൊണ്ടുചെന്നു. 11 അവൻ
ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവൾ അവയെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ അവൻ
അവളെ പിടിച്ചു അവളോടു: സഹോദരീ, വന്നു

എന്നോടുകൂടെ ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 12
അവൾ അവനോടു: എന്റെ സഹോദരാ, അരുതേ;
എന്നെ അവമാനിക്കരുതേ; യിസ്രായേലിൽ
ഇതു കൊള്ളരുതാത്തതല്ലൊ; ഈ വഷളത്വം
ചെയ്യരുതേ. 13 എന്റെ അവമാനം ഞാൻ
എവിടെ കൊണ്ടുപോയി വെക്കും? നീയും
യിസ്രായേലിൽ വഷളന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ആയിപ്പോകുമല്ലോ. നീ രാജാവിനോടു പറക
അവൻ എന്നെ നിനക്കു തരാതിരിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 എന്നാൽ അവൻ, അവളുടെ വാക്കു
കേൾപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ, അവളെക്കാൾ
ബലമുള്ളവനാകകൊണ്ടു ബലാല്ക്കാരം ചെയ്തു
അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു. 15 പിന്നെ അമ്നോൻ
അവളെ അത്യന്തം വെറുത്തു; അവൻ അവളെ
സ്നേഹിച്ച സ്നേഹത്തെക്കാൾ അവളെ വെറുത്ത
വെറുപ്പു വലുതായിരുന്നു. എഴുന്നേറ്റു പോക
എന്നു അമ്നോൻ അവളോടു പറഞ്ഞു; 16
അവൾ അവനോടു: അങ്ങനെയരുതു; നീ
എന്നോടു ചെയ്ത മറ്റെ ദോഷത്തെക്കാൾ
എന്നെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്ന ഈ ദോഷം
ഏറ്റവും വലുതായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ അവന്നു അവളുടെ വാക്കു കേൾപ്പാൻ
മനസ്സായില്ല. 17 അവൻ തനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന
ബാല്യക്കാരനെ വിളിച്ചു അവനോടു: ഇവളെ
ഇവിടെനിന്നു പുറത്താക്കി വാതിൽ അടെച്ചുകളക
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അവൾ നിലയങ്കി ധരിച്ചിരിന്നു;
രാജകുമാരികളായ കന്യകമാർ ഇങ്ങനെയുള്ള
വസ്ത്രം ധരിക്ക പതിവായിരുന്നു. ബാല്യക്കാരൻ
അവളെ പുറത്തിറക്കി വാതിൽ അടെച്ചുകളഞ്ഞു.

19 അപ്പോൾ താമാർ തലയിൽ വെണ്ണീർ വാരിയിട്ടു
താൻ ധരിച്ചിരുന്ന നിലയങ്കി കീറി, തലയിൽ
കയ്യുംവെച്ചു നിലവിളിച്ചുംകൊണ്ടു നടന്നു. 20
അവളുടെ സഹോദരനായ അബ്ശാലോം
അവളോടു: നിന്റെ സഹോദരനായ അമ്നോൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ ആയിരുന്നുവോ? ആകട്ടെ
സഹോദരീ, മിണ്ടാതിരിക്ക; അവൻ നിന്റെ
സഹോദരനല്ലോ; ഈ കാര്യം മനസ്സിൽ വെക്കരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ താമാർ തന്റെ
സഹോദരനായ അബ്ശാലോമിന്റെ വീട്ടിൽ
ഏകാകിയായി പാർത്തു. 21 ദാവീദ് രാജാവു ഈ
കാര്യം ഒക്കെയും കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കോപം
ഏറ്റവും ജ്വലിച്ചു. 22 എന്നാൽ അബ്ശാലോം
അമ്നോനോടു ഗുണമോ ദോഷമോ ഒന്നും
സംസാരിച്ചില്ല; തന്റെ സഹോദരിയായ താമാരിനെ
അമ്നോൻ അവമാനിച്ചതുകൊണ്ടു അബ്ശാലോം
അവനെ ദ്വേഷിച്ചു. 23 രണ്ടു സംവത്സരം
കഴിഞ്ഞശേഷം അബ്ശാലോമിന്നു എഫ്രയീമിന്നു
സമീപത്തുള്ള ബാൽഹാസോരിൽ ആടുകളെ
രോമം കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു;
അബ്ശാലോം രാജകുമാരന്മാരെയൊക്കെയും
ക്ഷണിച്ചു. 24 അബ്ശാലോം രാജാവിന്റെ
അടുക്കലും ചെന്നു: അടിയന്നു ആടുകളെ രോമം
കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരം ഉണ്ടു; രാജാവും
ഭൃത്യന്മാരും അടിയനോടുകൂടെ വരേണമേ
എന്നപേക്ഷിച്ചു. 25 രാജാവു അബ്ശാലോമിനോടു:
വേണ്ടാ മകനേ, ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും വന്നാൽ
നിനക്കു ഭാരമാകും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും പോകുവാൻ

മനസ്സാകാതെ അവൻ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 26
അപ്പോൾ അബ്ശാലോം: അങ്ങനെയെങ്കിൽ
എന്റെ സഹോദരൻ അമ്നോൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ
പോരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു അവനോടു:
അവൻ പോരുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27
എങ്കിലും അബ്ശാലോം നിബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവൻ
അമ്നോനെയും രാജകുമാരന്മാരെയൊക്കെയും
അവനോടുകൂടെ അയച്ചു. 28 എന്നാൽ
അബ്ശാലോം തന്റെ ബാല്യക്കാരോടു:
നോക്കിക്കൊൾവിൻ; അമ്നോൻ വീഞ്ഞുകുടിച്ചു
ആനന്ദിച്ചിരിക്കുന്നേരം ഞാൻ നിങ്ങളോടു:
അമ്നോനെ അടിച്ചു കൊല്ലുവിൻ എന്നു
പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലുവിൻ;
ഭയപ്പെടരുതു; ഞാനല്ലയോ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു?
നിങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു ശൂരന്മാരായിരിപ്പിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. 29 അബ്ശാലോം കല്പിച്ചതുപോലെ
അബ്ശാലോമിന്റെ ബാല്യക്കാർ അമ്നോനോടു
ചെയ്തു. അപ്പോൾ രാജകുമാരന്മാരൊക്കെയും
എഴുന്നേറ്റു താന്താന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്തു
കയറി ഓടിപ്പോയി. 30 അവർ വഴിയിൽ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ: അബ്ശാലോം
രാജകുമാരന്മാരെയൊക്കെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു;
അവരിൽ ഒരുത്തനും ശേഷിച്ചില്ല എന്നു ദാവീദിന്നു
വർത്തമാനം എത്തി. 31 അപ്പോൾ രാജാവു
എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രംകീറി നിലത്തു കിടന്നു;
അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും വസ്ത്രം കീറി അരികെ
നിന്നു. 32 എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ
ശിമെയയുടെ മകനായ യോനാദാബ് പറഞ്ഞതു:
അവർ രാജകുമാരന്മാരായ യുവാക്കളെ ഒക്കെയും

കൊന്നുകളഞ്ഞു എന്നു യജമാനൻ
വിചാരിക്കരുതു; അമ്നോൻ മാത്രമെ മരിച്ചിട്ടുള്ളു;
തന്റെ സഹോദരിയായ താമാരിനെ അവൻ
അവമാനിച്ച നാൾമുതൽ അബ്ശാലോമിന്റെ
മുഖത്തു ഈ നിർണ്ണയം കാണ്മാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
33 ആകയാൽ രാജകുമാരന്മാർ ഒക്കെയും
മരിച്ചുപോയി എന്നുള്ള വർത്തമാനം യജമാനനായ
രാജാവു ഗണ്യമാക്കരുതേ; അമ്നോൻ മാത്രമേ
മരിച്ചിട്ടുള്ളു. 34 എന്നാൽ അബ്ശാലോം
ഓടിപ്പോയി. കാവൽനിന്നിരുന്ന ബാല്യക്കാരൻ
തല ഉയർത്തിനോക്കിയപ്പോൾ വളരെ ജനം
അവന്റെ പിമ്പിലുള്ള മലഞ്ചരിവുവഴിയായി
വരുന്നതു കണ്ടു. 35 അപ്പോൾ യോനാദാബ്
രാജാവിനോടു: ഇതാ, രാജകുമാരന്മാർ വരുന്നു;
അടിയന്റെ വാക്കു ഒത്തുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 36
അവൻ സംസാരിച്ചു തീർന്നപ്പോഴെക്കു
രാജകുമാരന്മാർ വന്നു ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. രാജാവും
സകലഭൃത്യന്മാരും വാവിട്ടുകരഞ്ഞു. 37 എന്നാൽ
അബ്ശാലോം ഓടിപ്പോയി അമ്മീഹൂദിന്റെ
മകനായി ഗെശൂർരാജാവായ താല്മായിയുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. ദാവീദോ ഇടവിടാതെ തന്റെ
മകനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 38 ഇങ്ങനെ
അബ്ശാലോം ഗെശൂരിലേക്കു ഓടിപ്പോയി മൂന്നു
സംവത്സരം അവിടെ താമസിച്ചു. 39 എന്നാൽ
ദാവീദ് രാജാവു അബ്ശാലോമിനെ കാണ്മാൻ
വാഞ്ഛിച്ചു; മരിച്ചുപോയ അമ്നോനെക്കുറിച്ചുള്ള
ദുഃഖത്തിന്നു ആശ്വാസം വന്നിരുന്നു.

14 രാജാവിന്റെ മനസ്സു അബ്ശാലോമിന്റെ നേരെ
ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു സെരൂയയുടെ മകനായ

യോവാബ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ തെക്കോവയിലേക്കു
ആളയച്ചു 2 അവിടെനിന്നു വിവേകവതിയായ
ഒരു സ്ത്രീയെ വരുത്തി അവളോടു:
മരിച്ചുപോയവനെക്കുറിച്ചു ഏറിയനാളായിട്ടു
ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാൎയ്യയുടെ ഭാവത്തിൽ നീ
ദുഃഖംനടിച്ചും ദുഃഖവസ്ത്രം ധരിച്ചും തൈലം
പൂശാതെയും 3 രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവനോടു ഇന്നിന്നപ്രകാരം സംസാരിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു; യോവാബ് വാചകം
അവൾക്കു ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. 4 ഇങ്ങനെ
തെക്കോവക്കാരത്തിയായ സ്ത്രീ രാജാവിനോടു
സംസാരിപ്പാൻ ചെന്നു സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു: രാജാവേ, രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 രാജാവു അവളോടു: നിനക്കു
എന്തുവേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ
പറഞ്ഞതു: അടിയൻ ഒരു വിധവ ആകുന്നു;
ഭൎത്താവു മരിച്ചുപോയി. 6 എന്നാൽ അടിയന്നു
രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ
വയലിൽവെച്ചു തമ്മിൽ കലഹിച്ചു; അവരെ
പിടിച്ചുമാറ്റുവാൻ ആരും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
ഒരുത്തൻ മറ്റവനെ അടിച്ചുകൊന്നു. 7 കുലം
മുഴുവനും അടിയന്റെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു:
സഹോദരഘാതകനെ ഏല്പിച്ചുതരിക; അവൻ
കൊന്ന സഹോദരന്റെ ജീവന്നു പകരം അവനെ
കൊന്നു അങ്ങനെ അവകാശിയെയും
നശിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ അവർ
എന്റെ ഭൎത്താവിന്നു പേരും സന്തതിയും ഭൂമിയിൽ
വെച്ചേക്കാതെ എനിക്കു ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
കനലും കെടുത്തുകളവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. 8

രാജാവു സ്ത്രീയോടു: നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോക;
ഞാൻ നിന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ കല്പന കൊടുക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ആ തെക്കോവക്കാരത്തി
രാജാവിനോടു: എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ,
കുറ്റം എന്റെമേലും എന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്മേലും
ഇരിക്കട്ടെ; രാജാവിന്നും സിംഹാസനത്തിന്നും
കുറ്റമില്ലാതെ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 10
അതിന്നു രാജാവു: നിന്നോടു വല്ലതും
പറയുന്നവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക;
അവൻ പിന്നെ നിന്നെ തൊടുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 രക്തപ്രതികാരകൻ അധികം
സംഹാരം ചെയ്കയും എന്റെ മകനെ അവർ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
രാജാവു ദൈവമായ യഹോവയെ ഓൎക്കേണമേ
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ:
യഹോവയാണ, നിന്റെ മകന്റെ ഒരു രോമംപോലും
നിലത്തു വീഴുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അപ്പോൾ
ആ സ്ത്രീ: യജമാനനായ രാജാവിനോടു അടിയൻ
ഒരു വാക്കു ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. പറക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 13 ആ
സ്ത്രീ പറഞ്ഞതു: ഇങ്ങനെയുള്ള കാൎയ്യം നീ
ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്നു വിരോധമായി
വിചാരിക്കുന്നതു എന്തു? രാജാവു തന്റെ ഭ്രഷ്ടനെ
മടക്കിവരുത്താഞ്ഞതിനാൽ ഇപ്പോൾ കല്പിച്ച
വചനംകൊണ്ടു രാജാവു തന്നേ കുറ്റക്കാരനെന്നു
വന്നുവല്ലോ. 14 നാം മരിക്കേണ്ടുന്നവരല്ലോ:
നിലത്തു ഒഴിച്ചുകളഞ്ഞതും വീണ്ടും
ചേൎത്തുകൂടാത്തതുമായ വെള്ളംപോലെ
ഇരിക്കുന്നു; ദൈവം ജീവനെ എടുത്തുകളയാതെ

ഭ്രഷ്ടനായവൻ തനിക്കു ഇനിയും
ഭ്രഷ്ടനായിരിക്കാതവണ്ണം മാൎഗ്ഗം ചിന്തിക്കുന്നു. 15
ഞാൻ ഇപ്പോൾ യജമാനനായ രാജാവിനെ ഈ
കാൎയ്യം ഉണൎത്തിപ്പാൻ വന്നതു ജനം എന്നെ
ഭയപ്പെടുത്തുകകൊണ്ടാകുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഇപ്പോൾ രാജാവിനെ ഉണൎത്തിക്കട്ടെ. പക്ഷേ
രാജാവു അടിയന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം
ചെയ്യുമായിരിക്കും; 16 രാജാവു കേട്ടു എന്നെയും
എന്റെ മകനെയും ഒന്നിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ
അവകാശത്തിൽനിന്നു നശിപ്പിപ്പാൻ
ഭാവിക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുമല്ലോ
എന്നു അടിയൻ വിചാരിച്ചു. 17 യജമാനനായ
രാജാവിന്റെ കല്പന ആശ്വാസമായിരിക്കട്ടെ;
ഗുണവും ദോഷവും തിരിച്ചറിവാൻ യജമാനനായ
രാജാവു ഒരു ദൈവദൂതനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു
എന്നും അടിയൻ വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 18 രാജാവു സ്ത്രീയോടു: ഞാൻ
നിന്നോടു ഒരു കാൎയ്യം ചോദിക്കുന്നു; അതു
എന്നോടു മറെച്ചുവെക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
യജമാനനായ രാജാവു കല്പിച്ചാലും എന്നു സ്ത്രീ
പറഞ്ഞു. 19 അപ്പോൾ രാജാവു: ഇതിലൊക്കെയും
യോവാബിന്റെ കൈ ഇല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
സ്ത്രീ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: യജമാനനായ രാജാവേ,
നിന്റെ ജീവനാണ, യജമാനനായ രാജാവു
അരുളിച്ചെയ്താൽ വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ
ആൎക്കും മാറിക്കൂടാ; നിന്റെ ഭൃത്യനായ യോവാബ്
തന്നേ ആകുന്നു ഇതു അടിയനോടു കല്പിച്ചതു;
അവൻ തന്നേ ഈ വാചകമൊക്കെയും അടിയന്നു

ഉപദേശിച്ചുതന്നതു. 20 കാൎയ്യത്തിന്റെ
രൂപം മാറ്റേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ഭൃത്യനായ
യോവാബ് ഇതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെയും അറിവാൻ ഒരു
ദൈവദൂതന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്നൊത്തവണ്ണം എന്റെ
യജമാനൻ ജ്ഞാനമുള്ളവനാകുന്നു. 21
രാജാവു യോവാബിനോടു: ഞാൻ ഈ കാൎയ്യം
സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു കൊണ്ടു നീ ചെന്നു
അബ്ശാലോംകുമാരനെ കൊണ്ടുവരിക
എന്നു കല്പിച്ചു. 22 യോവാബ് സാഷ്ടാംഗം
വീണു നമസ്കരിച്ചു രാജാവിനെ അഭിനന്ദിച്ചു:
യജമാനനായ രാജാവേ, അടിയന്റെ വാക്കുപോലെ
രാജാവു ചെയ്തതുകൊണ്ടു അടിയന്നു
തിരുമുമ്പിൽ കൃപ ലഭിച്ചു എന്നു അടിയൻ ഇന്നു
അറിയുന്നു എന്നു യോവാബ് പറഞ്ഞു. 23
അങ്ങനെ യോവാബ് പുറപ്പെട്ടു ഗെശൂരിൽ ചെന്നു
അബ്ശാലോമിനെ യെരൂശലേമിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. 24 എന്നാൽ രാജാവു:
അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകട്ടെ; എന്റെ
മുഖം അവൻ കാണരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.
അങ്ങനെ അബ്ശാലോം തന്റെ വീട്ടിൽ പോയി;
രാജാവിന്റെ മുഖം കണ്ടതുമില്ല. 25 എന്നാൽ
എല്ലായിസ്രായേലിലും സൌന്ദൎയ്യംകൊണ്ടു
അബ്ശാലോമിനോളം ശ്ലാഘ്യനായ ഒരുത്തനും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അടിതൊട്ടു മുടിവരെ അവന്നു
ഒരു ഊനവും ഇല്ലായിരുന്നു. 26 അവൻ തന്റെ
തലമുടി ആണ്ടുതോറും കത്രിപ്പിച്ചുകളയും;
അതു തനിക്കു ഭാരമായിരിക്കയാൽ അത്രേ
കത്രിപ്പിച്ചതു; അവന്റെ തലമുടി കത്രിച്ചാൽ

രാജതൂക്കത്തിന്നു ഇരുനൂറു ശേക്കെൽ കാണും. 27
അബ്ശാലോമിന്നു മൂന്നു പുത്രന്മാരും താമാർ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു മകളും ജനിച്ചിരുന്നു; അവൾ
സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ ആയിരുന്നു. 28 രാജാവിന്റെ
മുഖം കാണാതെ അബ്ശാലോം രണ്ടു സംവത്സരം
മുഴുവനും യെരൂശലേമിൽ പാർത്തു. 29 ആകയാൽ
അബ്ശാലോം യോവാബിനെ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ അയക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ വിളിപ്പാൻ
ആളയച്ചു. എന്നാൽ അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നില്ല. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടും അവൻ
ചെന്നില്ല. 30 അതുകൊണ്ടു അവൻ തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു: എന്റെ നിലത്തിന്നരികെ
യോവാബിന്നു ഒരു നിലം ഉണ്ടല്ലോ; അതിൽ യവം
വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ചെന്നു അതു
തീവെച്ചു ചുട്ടുകളവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അബ്ശാലോമിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ആ കൃഷി
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 31 അപ്പോൾ യോവാബ് എഴുന്നേറ്റു
അബ്ശാലോമിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനോടു:
നിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ എന്റെ കൃഷി ചുട്ടുകളഞ്ഞതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 32 അബ്ശാലോം
യോവാബിനോടു: ഞാൻ ഗെശൂരിൽനിന്നു
എന്തിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു? ഞാൻ അവിടെത്തന്നേ
പാർത്തിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു
രാജാവിനോടു പറവാൻ നിന്നെ അവന്റെ
അടുക്കൽ അയക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഇവിടെ വരേണം
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞയച്ചുവല്ലോ; എനിക്കു
ഇപ്പോൾ രാജാവിന്റെ മുഖം കാണേണം; എന്നിൽ
കുറ്റം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ എന്നെ കൊല്ലട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 യോവാബ് രാജാവിന്റെ

അടുക്കൽ ചെന്നു വസ്തുത അറിയിച്ചു; അവൻ
അബ്ശാലോമിനെ വിളിപ്പിച്ചു; അവൻ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ
സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു; രാജാവു
അബ്ശാലോമിനെ ചുംബിച്ചു.

15 അനന്തരം അബ്ശാലോം ഒരു രഥത്തെയും
കുതിരകളെയും തന്റെ മുമ്പിൽ ഓടുവാൻ അമ്പതു
അകമ്പടികളെയും സമ്പാദിച്ചു. 2 അബ്ശാലോം
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു പടിവാതില്ക്കൽ
വഴിയരികെ നില്ക്കും; ആരെങ്കിലും വ്യവഹാരം
ഉണ്ടായിട്ടു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
വിസ്താരത്തിന്നായി വരുമ്പോൾ അബ്ശാലോം
അവനെ വിളിച്ചു: നീ ഏതു പട്ടണക്കാരൻ എന്നു
ചോദിക്കും; അടിയൻ യിസ്രായേലിൽ ഇന്ന
ഗോത്രക്കാരൻ എന്നു അവൻ പറയുമ്പോൾ 3
അബ്ശാലോം അവനോടു: നിന്റെ കാര്യം
ന്യായവും നേരുമുള്ളതു; എങ്കിലും നിന്റെ കാര്യം
കേൾപ്പാൻ രാജാവു ആരെയും കല്പിച്ചാക്കീട്ടില്ലല്ലോ
എന്നു പറയും. 4 ഹാ, വഴക്കും വ്യവഹാരവും
ഉള്ളവരൊക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു
ഞാൻ അവക്കു ന്യായം തീപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
എന്നെ രാജ്യത്തു ന്യായാധിപനാക്കിയെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു എന്നും അബ്ശാലോം പറയും.
5 ആരെങ്കിലും അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ
അടുത്തു ചെന്നാൽ അവൻ കൈ നീട്ടി അവനെ
പിടിച്ചു ചുംബനം ചെയ്യും. 6 രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ന്യായവിസ്താരത്തിന്നു വരുന്ന
എല്ലായിസ്രായേലിനോടും അബ്ശാലോം ഇവ്വണ്ണം
തന്നേ ചെയ്തു; അങ്ങനെ അബ്ശാലോം

യിസ്രായേല്യരുടെ ഹൃദയം വശീകരിച്ചുകളഞ്ഞു. 7
നാലുസംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ശാലോം
രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ യഹോവെക്കു
നേൎന്ന ഒരു നേൎച്ച ഹെബ്രോനിൽ ചെന്നു കഴിപ്പാൻ
അനുവാദം തരേണമേ. 8 യഹോവ എന്നെ
യെരൂശലേമിലേക്കു മടക്കിവരുത്തിയാൽ
യഹോവെക്കു ഒരു ആരാധന കഴിക്കും എന്നു
അടിയൻ അരാമിലെ ഗെശൂരിൽ പാൎത്ത കാലം ഒരു
നേൎച്ച നേൎന്നിരുന്നു. 9 രാജാവു അവനോടു:
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
എഴുന്നേറ്റു ഹെബ്രോനിലേക്കു പോയി. 10 എന്നാൽ
അബ്ശാലോം യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ
എല്ലാടവും ചാരന്മാരെ അയച്ചു: നിങ്ങൾ
കാഹളനാദം കേൾക്കുമ്പോൾ അബ്ശാലോം
ഹെബ്രോനിൽ രാജാവായിരിക്കുന്നു എന്നു
വിളിച്ചുപറവിൻ എന്നു പറയിച്ചിരുന്നു. 11
അബ്ശാലോമിനോടുകൂടെ യെരൂശലേമിൽനിന്നു
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരായി ഇരുനൂറു പേർ
പോയിരുന്നു. അവർ ഒന്നും അറിയാതെ
തങ്ങളുടെ പരമാൎത്ഥതയിലായിരുന്നു പോയതു. 12
അബ്ശാലോം യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ മന്ത്രിയായ അഹീഥോഫെൽ എന്ന
ഗീലോന്യനെയും അവന്റെ പട്ടണമായ
ഗീലോനിൽനിന്നു ആളയച്ചുവരുത്തി;
ഇങ്ങനെ ജനം നിത്യം അബ്ശാലോമിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടുകയാൽ കൂട്ടുകെട്ടിന്നു
ബലം ഏറിവന്നു. 13 അനന്തരം ഒരു ദൂതൻ
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: യിസ്രായേല്യരുടെ
ഹൃദയം അബ്ശാലോമിനോടു യോജിച്ചുപോയി

എന്നറിയിച്ചു. 14 അപ്പോൾ ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ
തന്നോടു കൂടെയുള്ള സകലഭൃത്യന്മാരോടും: നാം
എഴുന്നേറ്റു ഓടിപ്പോക; അല്ലെങ്കിൽ നമ്മിൽ
ആരും അബ്ശാലോമിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
തെറ്റിപ്പോകയില്ല; അവൻ പെട്ടെന്നു വന്നു നമ്മെ
പിടിച്ചു നമുക്കു അനൎത്ഥം വരുത്തുകയും
പട്ടണത്തെ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ക്ഷണത്തിൽ പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 15
രാജഭൃത്യന്മാർ രാജാവിനോടു: യജമാനനായ
രാജാവിന്റെ ഹിതമൊക്കെയും അടിയങ്ങൾക്കു
സമ്മതം എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അങ്ങനെ രാജാവു
പുറപ്പെട്ടു; അവന്റെ ഗൃഹമൊക്കെയും അവനെ
പിഞ്ചെന്നു; എന്നാൽ രാജധാനി സൂക്ഷിപ്പാൻ
രാജാവു പത്തു വെപ്പാട്ടികളെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു.
17 ഇങ്ങനെ രാജാവു പുറപ്പെട്ടു ജനമൊക്കെയും
പിന്നാലെ ചെന്നു; അവർ ബേത്ത്-മെർഹാക്കിൽ
നിന്നു; 18 അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും അവന്റെ
അരികത്തുകൂടി കടന്നുപോയി; എല്ലാക്രേത്യരും
എല്ലാപ്ലേത്യരും അവനോടുകൂടെ ഗത്തിൽനിന്നു
പോന്നിരുന്ന അറുനൂറുപേരായ എല്ലാഗിത്യരും
രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ കടന്നുപോയി. 19
രാജാവു ഗിത്യനായ ഇത്ഥായിയോടു പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: നീയും ഞങ്ങളോടുകൂടെ വരുന്നതു
എന്തിനു? നീ മടങ്ങിച്ചെന്നു രാജാവിനോടുകൂടെ
പാൎക്ക; നീ പരദേശിയും സ്വദേശഭ്രഷ്ടനും അല്ലോ;
നിന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു തന്നേ പൊയ്ക്കൊൾക; 20
നീ ഇന്നലെ വന്നതേയുള്ളു; ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ
ഞങ്ങളോടു കൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കുമാറാക്കുമോ?

ഞാൻ തരം കാണുന്നേടത്തേക്കു പോകുന്നു; നീ
നിന്റെ സഹോദരന്മാരെയും കൂട്ടി മടങ്ങിപ്പോക;
ദയയും വിശ്വസ്തതയും നിന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കട്ടെ. 21 അതിന്നു ഇത്ഥായി രാജാവിനോടു:
യഹോവയാണ, യജമാനനായ രാജാവാണ,
യജമാനനായ രാജാവു എവിടെ ഇരിക്കുന്നുവോ
അവിടെത്തന്നെ മരണമോ ജീവനോ എന്തു
വന്നാലും അടിയനും ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 22
ദാവീദ് ഇത്ഥായിയോടു: നീ കൂടെ പോരിക എന്നു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ ഗിത്യനായ ഇത്ഥായിയും
അവന്റെ ആളുകളും അവനോടുകൂടെയുള്ള
കുഞ്ഞുകുട്ടികളും എല്ലാം കടന്നുപോയി. 23
ദേശത്തൊക്കെയും വലിയ കരച്ചലായി; ജനമെല്ലാം
കടന്നുപായി; രാജാവും കിദ്രോൻതോടു കടന്നു;
ജനമൊക്കെയും മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള വഴിക്കു
പോയി. 24 സാദോക്കും അവനോടുകൂടെ
ദൈവത്തിന്റെ നിയമപ്പെട്ടകം ചുമന്നുകൊണ്ടു
എല്ലാലേവ്യരും വന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം താഴെ വെച്ചു, ജനമൊക്കെയും
പട്ടണത്തിൽനിന്നു കടന്നുതീരുംവരെ അബ്യാഥാർ
മലകയറി ചെന്നു. 25 രാജാവു സാദോക്കിനോടു: നീ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പട്ടണത്തിലേക്കു തിരികെ
കൊണ്ടുപോക; യഹോവെക്കു എന്നോടു കൃപ
തോന്നിയാൽ അവൻ എന്നെ മടിക്കവരുത്തും;
ഇതും തിരുനിവാസവും കാണ്മാൻ എനിക്കു
ഇടയാകും. 26 അല്ല, എനിക്കു നിന്നിൽ പ്രസാദമില്ല
എന്നു അവൻ കല്പിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഇതാ, ഞാൻ
ഒരുക്കം; അവൻ തനിക്കു ഹിതമാകുംവണ്ണം
എന്നോടു ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 രാജാവു

പിന്നെയും പുരോഹിതനായ സാദോക്കിനോടു:
ദർശകാ, നീ സമാധാനത്തോടെ പട്ടണത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോക; നിങ്ങളുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ, നിന്റെ
മകൻ അഹീമാസും അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ
യോനാഥാനും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടല്ലോ.
28 എനിക്കു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു
സൂക്ഷ്മവർത്തമാനം കിട്ടുംവരെ ഞാൻ
മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള കടവിങ്കൽ താമസിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അങ്ങനെ സാദോക്കും
അബ്യാഥാരും ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
യെരൂശലേമിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുപോയി,
അവിടെ താമസിച്ചു. 30 ദാവീദ് തല മൂടിയും
ചെരിപ്പിടാതെയും നടന്നു കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
ഒലിവുമലയുടെ കയറ്റം കയറി; കൂടെയുള്ള
ജനമൊക്കെയും തല മൂടി കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
കയറിച്ചെന്നു. 31 അബ്ശാലോമിനോടുകൂടെയുള്ള
കൂട്ടുകെട്ടുകാരിൽ അഹീഥോഫെലും ഉണ്ടെന്നു
ദാവീദിന്നു അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ: യഹോവേ,
അഹീഥോഫെലിന്റെ ആലോചനയെ
അബദ്ധമാക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 പിന്നെ
ദാവീദ് മലമുകളിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചുവന്ന
സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അർഖ്യനായ ഹൂശായി
അങ്കി കീറിയും തലയിൽ മണ്ണു വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു
അവനെതിരെ വരുന്നതു കണ്ടു. 33 അവനോടു
ദാവീദ് പറഞ്ഞതു: നീ എന്നോടുകൂടെ
പോന്നാൽ എനിക്കു ഭാരമായിരിക്കും. 34
എന്നാൽ നീ പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു
അബ്ശാലോമിനോടു: രാജാവേ, ഞാൻ നിന്റെ
ദാസനായിരുന്നുകൊള്ളാം; ഞാൻ ഇതുവരെ

നിന്റെ അപ്പന്റെ ദാസൻ ആയിരുന്നതുപോലെ
ഇപ്പോൾ നിന്റെ ദാസനായിരിക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞാൽ നിനക്കു അഹീഥോഫെലിന്റെ
ആലോചനയെ വ്യർത്ഥമാക്കുവാൻ കഴിയും. 35
അവിടെ നിന്നോടുകൂടെ പുരോഹിതന്മാരായ
സാദോക്കും അബ്യാഥാരും ഉണ്ടു. അതുകൊണ്ടു
രാജധാനിയിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്ന
വർത്തമാനമൊക്കെയും നീ പുരോഹിതന്മാരായ
സാദോക്കിനെയും അബ്യാഥാരിനെയും
അറിയിക്കേണം. 36 അവിടെ അവരോടു കൂടെ
അവരുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ, സാദോക്കിന്റെ
മകൻ അഹീമാസും അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ
യോനാഥാനും ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന
വർത്തമാനം ഒക്കെയും അവർമുഖാന്തരം
എന്നെ അറിയിപ്പിൻ. 37 അങ്ങനെ ദാവീദിന്റെ
സ്നേഹിതനായ ഹൂശായി പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു.
അബ്ശാലോമും യെരൂശലേമിൽ എത്തി.

16 ദാവീദ് മലമുകൾ കടന്നു കുറെ അപ്പുറം
ചെന്നപ്പോൾ മെഫീബോശെത്തിന്റെ ഭൃത്യനായ
സീബാ കോപ്പിട്ട രണ്ടു കഴുതയുമായി എതിരെ
വരുന്നതു കണ്ടു; അവയുടെ പുറത്തു ഇരുനൂറു
അപ്പവും നൂറു ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും
നൂറു അത്തിയടയും ഒരു തുരുത്തി വീഞ്ഞും
കയറ്റിയിരുന്നു. 2 രാജാവു സീബയോടു: ഇതു
എന്തിന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു സീബാ:
കഴുതകൾ രാജാവിന്റെ കുടുംബക്കാർക്കു
കയറുവാനും അപ്പവും പഴവും ബാല്യക്കാർക്കു
തിന്മാനും വീഞ്ഞു മരുഭൂമിയിൽ ക്ഷീണിച്ചവർക്കു
കുടിപ്പാനും തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 3 നിന്റെ

യജമാനന്റെ മകൻ എവിടെ എന്നു രാജാവു
ചോദിച്ചതിന്നു സീബാ രാജാവിനോടു: അവൻ
യെരൂശലേമിൽ പാക്കുന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹം
എന്റെ അപ്പന്റെ രാജത്വം ഇന്നു എനിക്കു
തിരികെ തരുമെന്നു അവൻ പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 രാജാവു സീബയോടു: ഇതാ,
മെഫീബോശെത്തിന്നുള്ളതൊക്കെയും
നിനക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
സീബാ: യജമാനനായ രാജാവേ, ഞാൻ
നമസ്കരിക്കുന്നു; തിരുമുമ്പിൽ എനിക്കു
ദയ ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 5
ദാവീദ്‌രാജാവു ബഹൂരീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
ശൌലിന്റെ കുലത്തിൽ ഗേരയുടെ മകൻ ശിമെയി
എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ശപിച്ചുംകൊണ്ടു വരുന്നതു കണ്ടു.
6 അവൻ ദാവീദിനെയും രാജഭൃത്യന്മാരെ
ഒക്കെയും കല്ലുവാരി എറിഞ്ഞു; ജനവും
വീരന്മാരുമെല്ലാം ഇടത്തും വലത്തുമായി
നടക്കുകയായിരുന്നു. 7 ശിമെയി ശപിച്ചുംകൊണ്ടു
ഇവ്വണ്ണം പറഞ്ഞു: രക്തപാതകാ, നീചാ, പോ, പോ.
8 ശൌൽഗൃഹത്തിന്റെ രക്തം യഹോവ നിന്റെമേൽ
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു; അവന്നു പകരമല്ലോ നീ
രാജാവയതു; യഹോവ രാജത്വം നിന്റെ മകനായ
അബ്ശാലോമിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
നീ രക്തപാതകനായിരിക്കയാൽ ഇപ്പോൾ
ഇതാ, നിന്റെ ദോഷത്തിന്റെ ഫലം നിനക്കു
വന്നുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 അപ്പോൾ സെരൂയയുടെ
മകനായ അബീശായി രാജാവിനോടു: ഈ ചത്ത
നായി എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ

ശപിക്കുന്നതു എന്തു? ഞാൻ ചെന്നു അവന്റെ തല
വെട്ടിക്കളയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതിന്നു
രാജാവു: സെരൂയയുടെ പുത്രന്മാരേ, എനിക്കും
നിങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ എന്തു? അവൻ ശപിക്കട്ടെ;
ദാവീദിനെ ശപിക്ക എന്നു യഹോവ അവനോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിന്നെ നീ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു
എന്തു എന്നു ആർ ചോദിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 11
പിന്നെ ദാവീദ് അബീശായിയോടും തന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരോടും പറഞ്ഞതു: എന്റെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മകൻ എനിക്കു
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു
എങ്കിൽ ഈ ബെന്യാമീന്യൻ ചെയ്യുന്നതു
ആശ്ചര്യമോ? അവനെ വിടുവിൻ; അവൻ
ശപിക്കട്ടെ; യഹോവ അവനോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
12 പക്ഷേ യഹോവ എന്റെ സങ്കടം നോക്കി
ഇന്നത്തെ ഇവന്റെ ശാപത്തിന്നു പകരം എനിക്കു
അനുഗ്രഹം നല്കും. 13 ഇങ്ങനെ ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും വഴിനടന്നുപോകുമ്പോൾ
ശിമെയിയും മലഞ്ചരിവിൽകൂടി അടുത്തു
നടന്നു; നടന്നുകൊണ്ടു ശപിക്കയും കല്ലും
പൂഴിയും വാരി അവനെ എറികയും ചെയ്തു. 14
രാജാവും കൂടെയുള്ള സകല ജനവും
ക്ഷീണിച്ചവരായി എത്തി അവിടെ ആശ്വസിച്ചു. 15
എന്നാൽ അബ്ശാലോമും യിസ്രായേല്യരായ
ജനമൊക്കെയും അഹീഥോഫെലുമായി
യെരൂശലേമിൽ എത്തി. 16 ദാവീദിന്റെ സ്നേഹിതൻ
അർഖ്യനായ ഹൂശായി അബ്ശാലോമിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിട്ടു അബ്ശാലോമിനോടു:
രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ

അബ്ശാലോം ഹൂശായിയോടു: ഇതാകുന്നുവോ
നിന്റെ സ്നേഹിതനോടു നിനക്കുള്ള സ്നേഹം?
സ്നേഹിതനോടുകൂടെ പോകാതിരുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അതിന്നു ഹൂശായി
അബ്ശാലോമിനോടു: അങ്ങനെയല്ല, യഹോവയും
ഈ ജനവും യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും ആരെ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ അവന്നുള്ളവൻ
ആകുന്നു ഞാൻ; അവന്റെ പക്ഷത്തിൽ
ഞാൻ ഇരിക്കും. 19 ഞാൻ ആരെ ആകുന്നു
സേവിക്കേണ്ടതു? അവന്റെ മകനെ അല്ലയോ?
ഞാൻ നിന്റെ അപ്പനെ സേവിച്ചതുപോലെ
നിന്നെയും സേവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 20
അനന്തരം അബ്ശാലോം അഹിഥോഫെലിനോടു:
നാം ചെയ്യേണ്ടതു എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ
ആലോചിച്ചുപറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അഹീഥോഫെൽ അബ്ശാലോമിനോടു: രാജധാനി
സൂക്ഷിപ്പാൻ നിന്റെ അപ്പൻ പാർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള
അവന്റെ വെപ്പാട്ടികളുടെ അടുക്കൽ നീ ചെല്ലുക;
എന്നാൽ നീ നിന്റെ അപ്പന്നു നിന്നെത്തന്നെ
വെറുപ്പാക്കി എന്നു എല്ലായിസ്രായേലും കേൾക്കും;
നിന്നോടുകൂടെയുള്ളവർ ഒക്കെയും ധൈര്യപ്പെടും
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അങ്ങനെ അവർ
അബ്ശാലോമിന്നു വെൺമാടിത്തിന്മേൽ ഒരു
കൂടാരം അടിച്ചു; അവിടെ അബ്ശാലോം
എല്ലായിസ്രായേലും കാൺകെ തന്റെ അപ്പന്റെ
വെപ്പാട്ടികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 23
അക്കാലത്തു അഹീഥോഫെൽ പറയുന്ന
ആലോചന ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുപോലെ
ആയിരുന്നു; ദാവീദിന്നും അബ്ശാലോമിന്നും

അഹീഥോഫെലിന്റെ ആലോചനയെല്ലാം അങ്ങനെ
തന്നേ ആയിരുന്നു.
17 അനന്തരം അഹീഥോഫെൽ അബ്ശാലോമിനോടു
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ പന്തീരായിരം പേരെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു ഇന്നു രാത്രി
തന്നേ ദാവീദിനെ പിന്തുടരട്ടെ. 2 ക്ഷീണിച്ചും
അധൈര്യപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന അവനെ
ഞാൻ ആക്രമിച്ചു ഭ്രമിപ്പിക്കും; അപ്പോൾ
അവനോടുകൂടെയുള്ള ജനമൊക്കെയും
ഓടിപ്പോകും; ഞാൻ രാജാവിനെ മാത്രം
വെട്ടിക്കളയും. 3 പിന്നെ ഞാൻ
സകലജനത്തെയും നിന്റെ അടുക്കൽ
മടക്കിവരുത്തും; നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ
എല്ലാവരും മടങ്ങിവരുമ്പോൾ സകലജനവും
സമാധാനത്തോടെ ഇരിക്കും. 4
ഈ വാക്കു അബ്ശാലോമിന്നും
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർക്കൊക്കെയും വളരെ
ബോധിച്ചു. 5 എന്നാൽ അബ്ശാലോം: അർഖ്യനായ
ഹൂശായിയെ വിളിക്ക; അവന്റെ അഭിപ്രായവും
കേൾക്കാമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഹൂശായി
അബ്ശാലോമിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
അബ്ശാലോം അവനോടു: ഇന്നിന്നപ്രകാരം
അഹീഥോഫെൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ നാം ചെയ്കയോ? അല്ലെങ്കിൽ
നീ പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 ഹൂശായി
അബ്ശാലോമിനോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
അഹീഥോഫെൽ ഈ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞ
ആലോചന നന്നല്ല. 8 നിന്റെ അപ്പനും അവന്റെ
ആളുകളും വീരന്മാരും കാട്ടിൽ കുട്ടികൾ

കവന്നുപോയ കരടിയെപ്പോലെ ഉഗ്രമാനസന്മാരും
ആകുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ.
നിന്റെ അപ്പൻ യോദ്ധാവാകുന്നു. അവൻ
ജനത്തോടുകൂടെ രാപാക്കയില്ല. 9 അവൻ
ഇപ്പോൾ ഒരു ഗുഹയിലോ മറ്റു വല്ല സ്ഥലത്തോ
ഒളിച്ചിരിക്കയായിരിക്കും; ആരംഭത്തിങ്കൽ തന്നേ
ഇവരിൽ ചിലർ പട്ടുപോയാൽ അതു കേൾക്കുന്ന
എല്ലാവരും അബ്ശാലോമിന്റെ പക്ഷക്കാരിൽ
സംഹാരമുണ്ടായി എന്നു പറയും. 10 അപ്പോൾ
സിംഹഹൃദയംപോലെ ഹൃദയമുള്ള ശൂരനുംകൂടെ
അശേഷം ഉരുകിപ്പോകും; നിന്റെ അപ്പൻ വീരനും
അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ ശൂരന്മാരും എന്നു
എല്ലായിസ്രായേലും അറിയുന്നു. 11 ആകയാൽ
ഞാൻ പറയുന്ന ആലോചന എന്തെന്നാൽ:
ദാൻമുതൽ ബേർ-ശേബവരെ കടല്ക്കരയിലെ
മണൽപോലെ അസംഖ്യമായിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേലൊക്കെയും നിന്റെ അടുക്കൽ ഒന്നിച്ചു
കൂടുകയും തിരുമേനി തന്നേ യുദ്ധത്തിന്നു
എഴുന്നെള്ളുകയും വേണം. 12 അവനെ
കാണുന്നേടത്തു നാം അവനെ ആക്രമിച്ചു മഞ്ഞു
ഭൂമിയിൽ പൊഴിയുന്നതുപോലെ അവന്റെമേൽ
ചെന്നുവീഴും; പിന്നെ അവനാകട്ടെ അവനോടു
കൂടെയുള്ള എല്ലാവരിലും ഒരുത്തൻ പോലും
ആകട്ടെ ശേഷിക്കയില്ല. 13 അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ
കടന്നുകൂടി എങ്കിലോ യിസ്രായേലെല്ലാം ആ
പട്ടണത്തിന്നു കയറുകെട്ടി അവിടെ ഒരു ചെറിയ
കല്ലുപോലും കാണാതാകുംവരെ അതിനെ
നദിയിൽ വലിച്ചിട്ടുകളയും. 14 അപ്പോൾ
അബ്ശാലോമും എല്ലാ യിസ്രായേല്യരും:

അഹീഥോഫെലിന്റെ ആലോചനയെക്കാൾ
അർഖ്യനായ ഹൂശായിയുടെ ആലോചന
നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞു. അബ്ശാലോമിന്നു
അനർത്ഥം വരേണ്ടതിന്നു അഹീഥോഫെലിന്റെ
നല്ല ആലോചനയെ വ്യർത്ഥമാക്കുവാൻ
യഹോവ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. 15 അനന്തരം
ഹൂശായി പുരോഹിതന്മാരായ സാദോക്കിനോടും
അബ്യാഥാരിനോടു: ഇന്നിന്നപ്രകാരം
അഹീഥോഫെൽ അബ്ശാലോമിനോടും
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരോടും ആലോചന
പറഞ്ഞു; ഇന്നിന്നപ്രകാരം ഞാനും
ആലോചന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ വേഗത്തിൽ ആളയച്ചു: ഈ രാത്രി
മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള കടവിങ്കൽ പാർക്കരുതു;
രാജാവിന്നും കൂടെയുള്ള സകലജനത്തിന്നും നാശം
വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഏതു വിധേനയും അക്കരെ
കടന്നുപോകേണം എന്നു ദാവീദിനെ അറിയിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 എന്നാൽ യോനാഥാനും
അഹീമാസും പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു തങ്ങളെത്തന്നേ
കാണിപ്പാൻ പാടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ഏൻ-
രോഗെലിന്നരികെ കാത്തുനില്ക്കും; ഒരു
വേലക്കാരത്തി ചെന്നു അവരെ അറിയിക്കയും
അവർ ചെന്നു ദാവീദ് രാജാവിനെ അറിയിക്കയും
ചെയ്യും; 18 എന്നാൽ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ അവരെ
കണ്ടിട്ടു അബ്ശാലോമിന്നു അറിവു കൊടുത്തു.
ആകയാൽ അവർ ഇരുവരും വേഗം പോയി
ബഹുരീമിൽ ഒരു ആളുടെ വീട്ടിൽ കയറി;
അവന്റെ മുറ്റത്തു ഒരു കിണറുണ്ടായിരുന്നു;
അവർ അതിൽ ഇറങ്ങി. 19 വീട്ടുകാരത്തി മൂടുവിരി

എടുത്തു കിണറ്റിന്റെ വായിന്മേൽ വിരിച്ചു അതിൽ
കോതമ്പുതരി ചിക്കി; ഇങ്ങനെ കാര്യം അറിവാൻ
ഇടയായില്ല. 20 അബ്ശാലോമിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ വന്നു: അഹീമാസും
യോനാഥാനും എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
അവർ നീർതോടു കടന്നുപോയി എന്നു സ്ത്രീ
പറഞ്ഞു അവർ അന്വേഷിച്ചിട്ടു കാണായ്കയാൽ
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 21 അവർ
പോയശേഷം അവർ കിണറ്റിൽനിന്നു കയറിച്ചെന്നു
ദാവീദ് രാജാവിനെ അറിയിച്ചു: നിങ്ങൾ
എഴുന്നേറ്റു വേഗം നദികടന്നു പോകുവിൻ;
ഇന്നിന്നപ്രകാരം അഹീഥോഫെൽ നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായിട്ടു ആലോചന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഉടനെ ദാവീദും കൂടെയുള്ള
ജനമൊക്കെയും എഴുന്നേറ്റു യോർദ്ദാൻ കടന്നു;
നേരം വെളുക്കുമ്പോഴെക്കു യോർദ്ദാൻ കടക്കാതെ
ഒരുത്തൻപോലും ശേഷിച്ചില്ല. 23 എന്നാൽ
അഹീഥോഫെൽ തന്റെ ആലോചന നടന്നില്ല
എന്നു കണ്ടപ്പോൾ കഴുതപ്പുറത്തു കോപ്പിട്ടു
കയറി തന്റെ പട്ടണത്തിൽ വീട്ടിലേക്കു
ചെന്നു വീട്ടുകാര്യം ക്രമപ്പെടുത്തിയശേഷം
കെട്ടിഞാന്നു മരിച്ചു; അവന്റെ അപ്പന്റെ
കല്ലറയിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. 24 പിന്നെ
ദാവീദ് മഹനയീമിൽ എത്തി. അബ്ശാലോമും
കൂടെയുള്ള യിസ്രായേൽജനമൊക്കെയും യോർദ്ദാൻ
കടന്നു. 25 അബ്ശാലോം യോവാബിന്നു
പകരം അമാസയെ സേനാധിപതി ആക്കി;
അമാസയോ നാഹാശിന്റെ മകളും യോവാബിന്റെ
അമ്മ സെരൂയയുടെ സഹോദരിയും ആയ

അബീഗലിന്റെ അടുക്കൽ യിത്രാ എന്നു പേരുള്ള
ഒരു യിശ്മായേല്യൻ ചെന്നിട്ടു ഉണ്ടായ മകൻ.
26 എന്നാൽ യിസ്രായേലും അബ്ശാലോമും
ഗിലെയാദ്ദേശത്തു പാളയമിറങ്ങി. 27 ദാവീദ്
മഹനയീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ അമ്മോന്യരുടെ
രബ്ബയിൽനിന്നു നാഹാശിന്റെ മകൻ ശോബി,
ലോ-ദെബാരിൽനിന്നു അമ്മീയേലിന്റെ മകൻ
മാഖീർ, രോഗെലീമിൽനിന്നു ഗിലെയാദ്യൻ
ബസില്ലായി എന്നിവർ 28 കിടക്കകളും കിണ്ണങ്ങളും
മൺപാത്രങ്ങളും ദാവീദിന്നും കൂടെയുള്ള
ജനത്തിന്നും ഭക്ഷിപ്പാൻ കോതമ്പു, യവം, മാവു,
മലർ, അമരക്ക, പയർ, പരിപ്പു, തേൻ, വെണ്ണ, ആടു,
പശുവിൻ പാല്ക്കട്ട എന്നിവയും കൊണ്ടുവന്നു;
ജനം മരുഭൂമിയിൽ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ഇരിക്കുമല്ലോ
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.

18 അനന്തരം ദാവീദ് തന്നോടുകൂടെയുള്ള
ജനത്തെ എണ്ണിനോക്കി; അവക്കു
സഹസ്രാധിപന്മാരെയും ശതാധിപന്മാരെയും
നിയമിച്ചു. 2 ദാവീദ് ജനത്തിൽ മൂന്നിൽ ഒരു പങ്കു
യോവാബിന്റെ കൈക്കീഴും മൂന്നിൽ ഒരു
പങ്കു സെരൂയയുടെ മകനും യോവാബിന്റെ
സഹോദരനും ആയ അബീശായിയുടെ
കൈക്കീഴും മൂന്നിൽ ഒരു പങ്കു ഗിത്യനായ
ഇത്ഥായിയുടെ കൈക്കീഴും അയച്ചു: ഞാനും
നിങ്ങളോടുകൂടെ വരും എന്നു രാജാവു ജനത്തോടു
പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ ജനം: നീ വരേണ്ടാ;
ഞങ്ങൾ തോറ്റോടി എന്നുവരികിൽ ഞങ്ങളുടെ
കാര്യം ആരും ഗണ്യമാക്കുകയില്ല; ഞങ്ങളിൽ
പാതിപേർ പട്ടുപോയി എന്നുവരികിലും അതാരും

ഗണ്യമാക്കുകയില്ല; നീയോ ഞങ്ങളിൽ
പതിനായിരം പേക്കു തുല്യൻ. ആകയാൽ നീ
പട്ടണത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു
സഹായം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 രാജാവു അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു
ഉത്തമം എന്നു തോന്നുന്നതു ഞാൻ
ചെയ്യാം എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ രാജാവു
പടിവാതില്ക്കൽ നിന്നു; ജനമൊക്കെയും
നൂറുനൂറായും ആയിരമായിരമായും
പുറപ്പെട്ടു. 5 അബ്ശാലോംകുമാരനോടു
എന്നെ ഓൎത്തു കനിവോടെ പെരുമാറുവിൻ
എന്നു രാജാവു യോവാബിനോടും
അബീശായിയോടും ഇത്ഥായിയോടും കല്പിച്ചു.
രാജാവു അധിപതിമാരോടൊക്കെയും
അബ്ശാലോമിനെക്കുറിച്ചു കല്പിക്കുമ്പോൾ
ജനമെല്ലാം കേട്ടു. 6 പിന്നെ ജനം പടനിലത്തേക്കു
യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു;
എഫ്രയീംവനത്തിൽവെച്ചു പടയുണ്ടായി. 7
യിസ്രായേൽജനം ദാവീദിന്റെ ചേവകരോടു
തോറ്റു. അന്നു അവിടെ ഒരു മഹാസംഹാരം
നടന്നു ഇരുപതിനായിരംപേർ പട്ടുപോയി. 8
പട ആ ദേശത്തെല്ലാടവും പരന്നു; അന്നു
വാളിന്നിരയായതിലും അധികം പേർ
വനത്തിന്നിരയായ്തീൎന്നു. 9 അബ്ശാലോം
ദാവീദിന്റെ ചേവകൎക്കു എതിൎപ്പെട്ടു; അബ്ശാലോം
കോവർകഴുതപ്പുറത്തു ഓടിച്ചുപോകുമ്പോൾ
കോവർകഴുത കൊമ്പു തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒരു
വലിയ കരുവേലകത്തിൻ കീഴെ എത്തി; അവന്റെ
തലമുടി കരുവേലകത്തിൽ പിടിപെട്ടിട്ടു അവൻ

ആകാശത്തിന്നും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ തൂങ്ങി; അവന്റെ
കീഴിൽനിന്നു കോവർകഴുത ഓടിപ്പോയി. 10
ഒരുത്തൻ അതു കണ്ടിട്ടു: അബ്ശാലോം ഒരു
കരുവേലകത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു എന്നു യോവാബിനോടു അറിയിച്ചു. 11
യോവാബ് തന്നെ അറിയിച്ചവനോടു: നീ അവനെ
കണ്ടിട്ടു അവിടെവെച്ചുതന്നേ വെട്ടിക്കളയാഞ്ഞതു
എന്തു? ഞാൻ നിനക്കു പത്തുശേക്കെൽ
വെള്ളിയും ഒരു അരക്കച്ചയും തരുമായിരുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവൻ യോവാബിനോടു
പറഞ്ഞതു: ആയിരം ശേക്കെൽ വെള്ളി എനിക്കു
തന്നാലും ഞാൻ രാജകുമാരന്റെ നേരെ കൈ
നീട്ടുകയില്ല; അബ്ശാലോംകുമാരനെ ആരും
തൊടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
രാജാവു നിന്നോടും അബീശായിയോടും
ഇത്ഥായിയോടും ഞങ്ങൾ കേൾക്കെയല്ലോ
കല്പിച്ചതു. 13 അല്ല, ഞാൻ അവന്റെ പ്രാണനെ
ദ്രോഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ - രാജാവിന്നു ഒന്നും
മറവായിരിക്കയില്ലല്ലോ - നീ തന്നേ എന്നോടു
അകന്നു നില്ക്കുമായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ
യോവാബ്: ഞാൻ ഇങ്ങനെ നിന്നോടു സംസാരിച്ചു
നേരം കളകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു മൂന്നു കുന്തം
കയ്യിൽ എടുത്തു അബ്ശാലോം കരുവേലകത്തിൽ
ജീവനോടു തൂങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ തന്നേ അവയെ
അവന്റെ നെഞ്ചിന്നകത്തു കുത്തിക്കടത്തി. 15
യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകന്മാരായ പത്തു
ബാല്യക്കാർ വളഞ്ഞു നിന്നു അബ്ശാലോമിനെ
അടിച്ചുകൊന്നു. 16 പിന്നെ യോവാബ് കാഹളം
ഊതി; യോവാബ് ജനത്തെ വിലക്കിയതുകൊണ്ടു

അവർ യിസ്രായേലിനെ പിന്തുടരുന്നതു വിട്ടുമടങ്ങി.
17 അബ്ശാലോമിനെ അവർ എടുത്തു വനത്തിൽ
ഒരു വലിയ കുഴിയിൽ ഇട്ടു; അവന്റെ മേൽ
ഏറ്റവും വലിയോരു കല്ക്കൂമ്പാരം കൂട്ടി;
യിസ്രായേലൊക്കെയും താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി. 18 അബ്ശാലോം ജീവനോടിരുന്ന
സമയം: എന്റെ പേർ നിലനിർത്തേണ്ടതിന്നു
എനിക്കു മകനില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു,
രാജാവിൻ താഴ്വരയിലെ തൂൺ എടുത്തു
നാട്ടി അതിന്നു തന്റെ പേർ വിളിച്ചിരുന്നു;
അതിന്നു ഇന്നുവരെ അബ്ശാലോമിന്റെ
ജ്ഞാപക സ്തംഭം എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. 19
അനന്തരം സാദോക്കിന്റെ മകനായ അഹീമാസ്:
ഞാൻ ഓടിച്ചെന്നു രാജാവിനോടു, യഹോവ
അവന്നുവേണ്ടി ശത്രുക്കളോടു പ്രതികാരം
ചെയ്തിരിക്കുന്ന സദ്വർത്തമാനം അറിയിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യോവാബ് അവനോടു: നീ
ഇന്നു സദ്വർത്തമാനദൂതനാകയില്ല; ഇനി ഒരു
ദിവസം സദ്വർത്തമാനം കൊണ്ടുപോകാം;
രാജകുമാരൻ മരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു നീ ഇന്നു
സദ്വർത്തമാനദൂതനാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 21
പിന്നെ യോവാബ് കൂശ്യനോടു: നീ കണ്ടതു
രാജാവിനെ ചെന്നു അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
കൂശ്യൻ യോവാബിനെ വണങ്ങി ഓടി.
സാദോക്കിന്റെ മകനായ അഹീമാസ് പിന്നെയും
യോവാബിനോടു: ഏതായാലും ഞാനും കൂശ്യന്റെ
പിന്നാലെ ഓടട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു
യോവാബ്: എന്റെ മകനേ, നീ എന്തിന്നു ഓടുന്നു?
നിനക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടുകയില്ലല്ലോ എന്നു

പറഞ്ഞു. 23 അവൻ പിന്നെയും: ഏതായാലും
ഞാൻ ഓടും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: എന്നാൽ
ഓടിക്കൊൾക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അഹീമാസ് സമഭൂമിവഴിയായി ഓടി കൂശ്യനെ
കടന്നുപോയി. 24 എന്നാൽ ദാവീദ് രണ്ടു
പടിവാതിലിന്നു മദ്ധ്യേ ഇരിക്കയായിരുന്നു.
കാവല്ക്കാരൻ പടിവാതിലിന്നും മീതെ മതിലിന്റെ
മുകളിൽ കയറി തല ഉയൎത്തിനോക്കി ഒരുത്തൻ
തനിച്ചു ഓടിവരുന്നതു കണ്ടു. 25 കാവല്ക്കാരൻ
രാജാവിനോടു വിളിച്ചു അറിയിച്ചു. അവൻ ഏകൻ
എങ്കിൽ സദ്വൎത്തമാനവും കൊണ്ടാകുന്നു വരുന്നതു
എന്നു രാജാവു പറഞ്ഞു. 26 അവൻ നടന്നു
അടുത്തു. പിന്നെ കാവല്ക്കാരൻ മറ്റൊരുത്തൻ
ഓടിവരുന്നതു കണ്ടു; കാവല്ക്കാരൻ വാതിൽ
കാക്കുന്നവനോടു: ഇതാ, പിന്നെയും ഒരു ആൾ
തനിച്ചു ഓടി വരുന്നു എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
അവനും സദ്വൎത്തമാനദൂതനാകുന്നു എന്നു
രാജാവു പറഞ്ഞു. 27 ഒന്നാമത്തവന്റെ ഓട്ടം
സാദോക്കിന്റെ മകനായ അഹീമാസിന്റെ
ഓട്ടംപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നു
കാവല്ക്കാരൻ പറഞ്ഞു. അതിന്നു രാജാവു:
അവൻ നല്ലവൻ; നല്ലവൎത്തമാനം കൊണ്ടുവരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അഹീമാസ് രാജാവിനോടു
ശുഭം, ശുഭം എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു രാജാവിന്റെ
മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു:
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ നേരെ കൈ
ഓങ്ങിയവരെ ഏല്പിച്ചുതന്ന നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 29
അപ്പോൾ രാജാവു അബ്ശാലോംകുമാരൻ

സുഖമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു
അഹീമാസ്: യോവാബ് രാജാവിന്റെ ഭൃത്യനെയും
അടിയനെയും അയക്കുമ്പോൾ വലിയോരു കലഹം
കണ്ടു; എന്നാൽ അതു എന്തെന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 നീ അവിടെ മാറി
നില്ക്ക എന്നു രാജാവു പറഞ്ഞു. അവൻ
മാറിനിന്നു. 31 ഉടനെ കൂശ്യൻ വന്നു: യജമാനനായ
രാജാവിന്നു ഇതാ നല്ല വൎത്തമാനം; നിന്നോടു
എതിൎത്ത എല്ലാവരോടും യഹോവ ഇന്നു
നിനക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു കൂശ്യൻ പറഞ്ഞു. 32 അപ്പോൾ രാജാവു
കൂശ്യനോടു: അബ്ശാലോംകുമാരൻ
സുഖമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു
കൂശ്യൻ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കളും
നിന്നോടു ദോഷം ചെയ്‌വാൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്ന
എല്ലാവരും ആ കുമാരനെപ്പോലെ ആകട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ഉടനെ രാജാവു നടുങ്ങി
പടിപ്പുരമാളികയിൽ കയറി: എന്റെ മകനേ,
അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ,
അബ്ശാലോമേ, ഞാൻ നിനക്കു പകരം
മരിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; അബ്ശാലോമേ,
എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ! എന്നിങ്ങനെ
പറഞ്ഞു കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു നടന്നു.

19 രാജാവു അബ്ശാലോമിനെച്ചൊല്ലി
ദുഃഖിച്ചുകരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
യോവാബ് കേട്ടു. 2 എന്നാൽ രാജാവു തന്റെ
മകനെക്കുറിച്ചു വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ആ
ദിവസം ജനം കേട്ടതുകൊണ്ടു അന്നത്തേ ജയം
ജനത്തിന്നൊക്കെയും ദുഃഖമായ്തീൎന്നു. 3

ആകയാൽ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റിട്ടു നാണിച്ചു
ഒളിച്ചുവരുംപോലെ ജനം അന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു
ഒളിച്ചുകടന്നു. 4 രാജാവു മുഖം മൂടി: എന്റെ മകനേ,
അബ്ശാലോമേ, അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ!
എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 5
അപ്പോൾ യോവാബ് അരമനയിൽ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞതു: ഇന്നു നിന്റെയും
നിന്റെ പുത്രീപുത്രന്മാരുടെയും നിന്റെ
ഭാൎയ്യമാരുടെയും വെപ്പാട്ടികളുടെയും ജീവനെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരെയും
നീ ഇന്നു ലജ്ജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ നീ സ്നേഹിക്കുന്നു; നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവരെ നീ പകെക്കുന്നു; 6
പ്രഭുക്കന്മാരും ഭൃത്യന്മാരും നിനക്കു ഏതുമില്ല
എന്നു നീ ഇന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അബ്ശാലോം
ജീവിച്ചിരിക്കയും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇന്നു
മരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ നിനക്കു നല്ല
പ്രസാദമാകുമായിരുന്നു എന്നു എനിക്കു
ഇന്നു മനസ്സിലായി. 7 ആകയാൽ ഇപ്പോൾ
എഴുന്നേറ്റു പുറത്തു വന്നു നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു
സന്തോഷമായി സംസാരിക്ക; നീ പുറത്തു
വരാത്തപക്ഷം യഹോവയാണ, ഈ രാത്രി
ആരും നിന്നോടുകൂടെ താമസിക്കയില്ല; അതു
നിന്റെ ബാല്യംമുതൽ ഇതുവരെ നിനക്കു
ഭവിച്ചിട്ടുള്ള സകലഅനൎത്ഥത്തെക്കാളും വലിയ
അനൎത്ഥമായ്തീരും. 8 അങ്ങനെ രാജാവു
എഴുന്നേറ്റു പടിവാതില്ക്കൽ ഇരുന്നു. രാജാവു
പടിവാതില്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു
ജനത്തിനെല്ലാം അറിവു കിട്ടി; സകലജനവും

രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു. 9 യിസ്രായേല്യർ
താന്താങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു ഓടിപ്പോയിരുന്നു.
എല്ലായിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളിലുമുള്ള ജനം
ഒക്കെയും തമ്മിൽ തക്കിച്ചു: രാജാവു നമ്മെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു;
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിച്ചതും
അവൻ തന്നേ. ഇപ്പോഴോ അബ്ശാലോം നിമിത്തം
അവൻ നാടുവിട്ടു ഓടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. 10
നമുക്കു രാജാവായി നാം അഭിഷേകം
ചെയ്തിരുന്ന അബ്ശാലോമോ പടയിൽ
പട്ടുപോയി. ആകയാൽ രാജാവിനെ തിരികെ
കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ
അനങ്ങാതിരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 11
അനന്തരം ദാവീദ് രാജാവു പുരോഹിതന്മാരായ
സാദോക്കിന്റെയും അബ്യാഥാരിന്റെയും
അടുക്കൽ ആളയച്ചു പറയിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ യെഹൂദാമൂപ്പന്മാരോടു പറയേണ്ടതു:
രാജാവിനെ അരമനയിലേക്കു തിരികെ
കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ
പിമ്പന്മാരായി നില്ക്കുന്നതു എന്തു? രാജാവിനെ
അരമനയിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്ന
കാര്യത്തിൽ എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും സംസാരം
അവന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.
12 നിങ്ങൾ എന്റെ സഹോദരന്മാർ; എന്റെ
അസ്ഥിയും മാംസവും അല്ലോ. രാജാവിനെ
മടക്കിവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ പിമ്പരായി
നില്ക്കുന്നതു എന്തു? 13 നിങ്ങൾ അമാസയോടു:
നീ എന്റെ അസ്ഥിയും മാംസവും അല്ലോ? നീ
യോവാബിന്നു പകരം എപ്പോഴും എന്റെ

മുമ്പിൽ സേനാപതിയായിരിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ
ദൈവം തക്കവണ്ണവും അധികവും എന്നോടു
ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറവിൻ. 14 ഇങ്ങനെ അവൻ
സകല യെഹൂദാപുരുഷന്മാരുടെയും ഹൃദയം
ഒന്നുപോലെ ആകൎഷിച്ചു. ആകയാൽ
അവർ: നീയും നിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും
മടങ്ങിവരുവിൻ എന്നു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചു. 15 അങ്ങനെ രാജാവു മടങ്ങി
യോൎദ്ദാങ്കൽ എത്തി. രാജാവിനെ എതിരേറ്റു
യോൎദ്ദാൻ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോരേണ്ടതിന്നു
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു. 16
ബഹൂരീമിലെ ബെന്യാമീന്യനായ ഗേരയുടെ മകൻ
ശിമെയിയും യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടുകൂടെ ദാവീദ്
രാജാവിനെ എതിരേല്പാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു. 17
അവനോടുകൂടെ ആയിരം ബെന്യാമീന്യരും
ശൌലിന്റെ ഗൃഹവിചാരകനായ സീബയും
അവന്റെ പതിനഞ്ചു പുത്രന്മാരും ഇരുപതു
ഭൃത്യന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ രാജാവു
കാൺകെ യോൎദ്ദാൻ കടന്നുചെന്നു. 18 രാജാവിന്റെ
കുടുംബത്തെ ഇക്കരെ കടത്തേണ്ടതിന്നും
അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യേണ്ടതിന്നും ചങ്ങാടം
അക്കരെ ചെന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ഗേരയുടെ
മകനായ ശിമെയി യോൎദ്ദാൻ കടപ്പാൻ പോകുന്ന
രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വീണു രാജാവിനോടു: 19
എന്റെ യജമാനൻ എന്റെ കുറ്റം എനിക്കു
കണക്കിടരുതേ; യജമാനനായ രാജാവു
യെരൂശലേമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ദിവസം
അടിയൻ ചെയ്തദോഷം രാജാവു മനസ്സിൽ
വെക്കയും ഓൎക്കയും അരുതേ. 20 അടിയൻ

പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഇതാ, യജമാനനായ രാജാവിനെ
എതിരേല്ക്കേണ്ടതിന്നു ഇറങ്ങിവരുവാൻ
യോസേഫിന്റെ സകലഗൃഹത്തിലുംവെച്ചു അടിയൻ
ഇന്നു മുമ്പനായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 എന്നാറെ സെരൂയയുടെ മകനായ അബീശായി:
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ ശപിച്ചിരിക്കുന്ന
ശിമെയി അതുനിമിത്തം മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണ്ടയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിന്നു
ദാവീദ്: സെരൂയയുടെ പുത്രന്മാരേ, ഇന്നു
നിങ്ങൾ എനിക്കു എതിരികളാകേണ്ടതിന്നു
എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ഇന്നു
യിസ്രായേലിൽ ഒരുത്തനെ കൊല്ലാമോ? ഇന്നു
ഞാൻ യിസ്രായേലിന്നു രാജാവെന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ
ശിമെയിയോടു: നീ മരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു,
രാജാവു അവനോടു സത്യവും ചെയ്തു. 24
ശൌലിന്റെ മകനായ മെഫീബോശെത്തും
രാജാവിനെ എതിരേല്പാൻ വന്നു; രാജാവു
പോയ ദിവസംമുതൽ സമാധാനത്തോടെ
മടങ്ങിവന്ന ദിവസംവരെ അവൻ തന്റെ കാലിന്നു
രക്ഷചെയ്കയോ താടി ഒതുക്കുകയോ വസ്ത്രം
അലക്കിക്കയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. 25 എന്നാൽ
അവൻ രാജാവിനെ എതിരേല്പാൻ യെരൂശലേമിൽ
നിന്നു വന്നപ്പോൾ രാജാവു അവനോടു:
മെഫീബോശെത്തേ, നീ എന്നോടുകൂടെ
വരാതെയിരുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
26 അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
യജമാനനായ രാജാവേ, എന്റെ ഭൃത്യൻ എന്നെ

ചതിച്ചു; കഴുതപ്പുറത്തു കയറി, രാജാവിനോടുകൂടെ
പോകേണ്ടതിന്നു കോപ്പിടേണമെന്നു അടിയൻ
പറഞ്ഞു; അടിയൻ മുടന്തനല്ലോ. 27 അവൻ
യജമാനനായ രാജാവിനോടു അടിയനെക്കൊണ്ടു
നുണയും പറഞ്ഞു; എങ്കിലും യജമാനനായ
രാജാവു ദൈവദൂതന്നു തുല്യൻ ആകുന്നു;
തിരുമനസ്സിലെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊൾക. 28
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ അടിയന്റെ
പിതൃഭവനമൊക്കെയും മരണയോഗ്യർ
ആയിരുന്നു; എങ്കിലും അടിയനെ അവിടത്തെ
മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ആക്കി; രാജാവിനോടു ആവലാധി പറവാൻ
അടിയന്നു ഇനി എന്തു അവകാശമുള്ളു? 29
രാജാവു അവനോടു: നീ നിന്റെ കാര്യം ഇനി
അധികം പറയുന്നതു എന്തിന്നു? നീയും
സീബയും നിലം പകുത്തെടുത്തുകൊൾവിൻ
എന്നു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30
മെഫീബോശെത്ത് രാജാവിനോടു: അല്ല,
അവൻ തന്നേ മുഴുവനും എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ;
യജമാനനായ രാജാവു സമാധാനത്തോടെ
അരമനയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 ഗിലെയാദ്യനായ
ബർസില്ലായിയും രോഗെലീമിൽനിന്നു വന്നു,
രാജാവിനെ യോർദ്ദാന്നക്കരെ കടത്തി യാത്ര
അയപ്പാൻ അവനോടുകൂടെ യോർദ്ദാൻ
കടന്നു. 32 ബർസില്ലായിയോ എണ്പതു
വയസ്സുള്ളോരു വയോധികനായിരുന്നു; രാജാവു
മഹനയീമിൽ പാർത്തിരുന്ന കാലത്തു അവൻ
ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു;

അവൻ മഹാധനികൻ ആയിരുന്നു. 33
രാജാവു ബസില്ലായിയോടു: എന്നോടുകൂടെ
പോരിക; ഞാൻ നിന്നെ യെരൂശലേമിൽ
എന്റെ അടുക്കൽ പാപ്പിച്ചു രക്ഷിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 ബസില്ലായി രാജാവിനോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ രാജാവിനോടുകൂടെ
യെരൂശലേമിൽ വരുന്നതെന്തിന്നു? ഞാൻ ഇനി
എത്ര നാൾ ജീവിച്ചിരിക്കും? 35 എനിക്കു ഇന്നു
എണ്പതു വയസ്സായിരിക്കുന്നു; നല്ലതും
ആകാത്തതും എനിക്കു തിരിച്ചറിയാമോ?
ഭക്ഷണപാനങ്ങളുടെ സ്വാദു അടിയന്നു
അറിയാമോ? സംഗീതക്കാരുടെയും
സംഗീതക്കാരത്തികളുടെയും സ്വരം എനിക്കു ഇനി
കേട്ടു രസിക്കാമോ? അടിയൻ യജമാനനായ
രാജാവിന്നു ഭാരമായ്തീരുന്നതു എന്തിന്നു? 36
അടിയൻ രാജാവിനോടുകൂടെ യോദ്ദാൻ കടപ്പാനേ
വിചാരിച്ചുള്ളൂ; രാജാവു ഇതിന്നായി എനിക്കു ഈ
വിധം പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുന്നതു എന്തിനു? 37
എന്റെ പട്ടണത്തിൽ എന്റെ അപ്പന്റെയും
അമ്മയുടെയും കല്ലറയുടെ അടുക്കൽവെച്ചു
മരിക്കേണ്ടതിന്നു അടിയൻ വിടകൊള്ളട്ടെ;
എന്നാൽ നിന്റെ ദാസനായ കിംഹാം ഇതാ; അവൻ
യജമാനനായ രാജാവിനോടുകൂടെ പോരട്ടെ;
നിനക്കു പ്രസാദമായതു അവന്നു ചെയ്തു
കൊടുത്താലും. 38 അതിന്നു രാജാവു: കിംഹാം
എന്നോടുകൂടെ പോരട്ടെ; നിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം
ഞാൻ അവന്നു ചെയ്തുകൊടുക്കാം; നീ എന്നോടു
ആവശ്യപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ നിനക്കായി
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ സകലജനവും

യോർദ്ദാൻ കടന്നു. രാജാവു യോർദ്ദാൻ കടന്നശേഷം
ബർസില്ലായിയെ ചുംബനം ചെയ്തു അനുഗ്രഹിച്ചു;
അവൻ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 40 രാജാവു
ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു; കിംഹാമും അവനോടുകൂടെ
പോയി; യെഹൂദാജനമൊക്കെയും
യിസ്രായേൽജനം പാതിയും കൂടി രാജാവിനെ
ഇക്കരെകൊണ്ടുവന്നു. 41 അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ ഒക്കെയും രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു രാജാവിനോടു: ഞങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരായ യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ
രാജാവിനെയും അവന്റെ കുടുംബത്തെയും
ദാവീദിന്റെ സകലപരിചാരകന്മാരെയും മോഷ്ടിച്ചു
കൊണ്ടുവന്നു യോർദ്ദാൻ കടത്തിയതു എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞു. 42 അതിന്നു യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ
ഒക്കെയും യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരോടു:
രാജാവു ഞങ്ങൾക്കു അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരൻ
ആകകൊണ്ടു തന്നേ; അതിന്നു നിങ്ങൾ
കോപിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ
വക വല്ലതും തിന്നുവോ? അവൻ ഞങ്ങൾക്കു
വല്ല സമ്മാനവും തന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 43 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടു: രാജാവിങ്കൽ
ഞങ്ങൾക്കു പത്തു ഓഹരി ഉണ്ടു; ദാവീദിങ്കൽ
ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളെക്കാൾ അധികം
അവകാശവും ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ
ധിക്കരിച്ചതു എന്തു? ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനെ
തിരികെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളല്ലയോ
ആദ്യം പറഞ്ഞതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ യെഹൂദാപുരുഷന്മാരുടെ വാക്കു

യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരുടെ വാക്കിനെക്കാൾ
അധികം കഠിനമായിരുന്നു.

20 എന്നാൽ ബെന്യാമീന്യനായി ബിക്രിയുടെ
മകനായ ശേബ എന്നു പേരുള്ള ഒരു നീചൻ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ കാഹളം ഊതി:
ദാവീദിങ്കൽ നമുക്കു ഓഹരി ഇല്ല; യിശ്ശായിയുടെ
മകങ്കൽ അവകാശവും ഇല്ല; യിസ്രായേലേ, നിങ്ങൾ
വീട്ടിലേക്കു പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 2
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ ഒക്കെയും ദാവീദിനെ വിട്ടു
പിന്മാറി ബിക്രിയുടെ മകനായ ശേബയുടെ പക്ഷം
ചേർന്നു; യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോ യോർദ്ദാൻതുടങ്ങി
യെരൂശലേംവരെ തങ്ങളുടെ രാജാവിനോടു
ചേർന്നുനടന്നു. 3 ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ
അരമനയിൽ എത്തി; അരമന സൂക്ഷിപ്പാൻ
പാർപ്പിച്ചിരുന്ന പത്തു വെപ്പാട്ടികളെയും രാജാവു
അന്തഃപുരത്തിൽ ആക്കി രക്ഷിച്ചു എങ്കിലും
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ
ജീവപര്യന്തം കാവലിലിരുന്നു വൈധവ്യം ആചരിച്ചു.
4 അനന്തരം രാജാവു അമാസയോടു: നീ
മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം യെഹൂദാപുരുഷന്മരെ
വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരുമായി ഇവിടെ വരിക
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ അമാസാ
യെഹൂദാപുരുഷന്മരെ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ
പോയി; എന്നാൽ കല്പിച്ച അവധിയിലധികം
അവൻ താമസിച്ചുപോയി. 6 എന്നാറെ
ദാവീദ് അബീശായിയോടു: അബ്ശാലോം
ചെയ്തതിനെക്കാളും ബിക്രിയുടെ മകനായ ശേബ
ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം ദോഷം ചെയ്യും; അവൻ
ഉറപ്പുള്ള വല്ല പട്ടണത്തിലും കടന്നു നമ്മുടെ

ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകാതാരിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ നിന്റെ യജമാനന്റെ ചേവകരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
അവനെ പിന്തുടരുക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അങ്ങനെ
യോവാബിന്റെ ആളുകളും ക്രേത്യരും പ്ലേത്യരും
സകലവീരന്മാരും ബിക്രിയുടെ മകനായ
ശേബയെ പിന്തുടരുവാൻ യെരൂശലേമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു. 8 അവർ ഗിബെയോനിലെ വലിയ
പാറയുടെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അമാസാ
അവക്കെതിരെ വന്നു. എന്നാൽ യോവാബ്
ധരിച്ചിരുന്ന പടയങ്കിമേൽ ഒരു കച്ചയിൽ
ഉറയോടുകൂടെ ഒരു വാൾ അരെക്കു കെട്ടിയിരിന്നു;
അവൻ നടക്കുമ്പോൾ അതു വീണുപോയി. 9
യോവാബ് അമാസയോടു: സഹോദരാ, സുഖം
തന്നേയോ എന്നു പറഞ്ഞു അമാസയെ
ചുംബനം ചെയ്‍വാൻ വലത്തുകൈകൊണ്ടു
അവന്റെ താടിക്കു പിടിച്ചു. 10 എന്നാൽ
യോവാബിന്റെ കയ്യിൽ വാൾ ഇരിക്കുന്നതു
അമാസാ സൂക്ഷിച്ചില്ല; യോവാബ് അവനെ
അതു കൊണ്ടു വയറ്റത്തു കുത്തി കുടൽ
ചോർത്തിക്കളഞ്ഞു; രണ്ടാമതു കുത്തേണ്ടിവന്നില്ല;
അവൻ മരിച്ചുപോയി. യോവാബും അവന്റെ
സഹോദരനായ അബീശായിയും ബിക്രിയുടെ
മകനായ ശേബയെ പിന്തുടന്നു. 11 യോവാബിന്റെ
ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ അതിന്നരികെ
നിന്നുകൊണ്ടു യോവാബിനോടു ഇഷ്ടമുള്ളവനും
ദാവീദിന്റെ പക്ഷക്കാരനും യോവാബിന്റെ
പിന്നാലെ ചെല്ലട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 12
അമാസാ വഴിനടുവിൽ രക്തത്തിൽ മുഴുകി
കിടന്നതുകൊണ്ടു ജനമൊക്കെയും നില്ക്കുന്നു

എന്നു കണ്ടിട്ടു അവൻ അമാസയെ വഴിയിൽനിന്നു
വയലിലേക്കു മാറ്റി; അവിടെ എത്തുന്നവനെല്ലാം
നില്ക്കുന്നു എന്നു കാൺകകൊണ്ടു അവൻ ഒരു
വസ്ത്രം അവന്റെമേൽ ഇട്ടു. 13 അവനെ
പെരുവഴിയിൽനിന്നു മാറ്റിയശേഷം എല്ലാവരും
ബിക്രിയുടെ മകനായ ശേബയെ പിന്തുടരുവാൻ
യോവാബിന്റെ പിന്നാലെ പോയി. 14 എന്നാൽ
ശേബ എല്ലായിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിലും കൂടി
കടന്നു ആബേലിലും ബേത്ത്-മാഖയിലും
എല്ലാബേര്യ്യരുടെ അടുക്കലും ചെന്നു; അവരും
ഒന്നിച്ചുകൂടി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 15 മറ്റവർ
വന്നു ബേത്ത്-മാഖയോടു ചേന്ന ആബേലിൽ
അവനെ നിരോധിച്ചു പട്ടണത്തിന്നു നേരെ
വാടകോരി; അതു കിടങ്ങിന്റെ വക്കത്തായിരുന്നു;
യോവാബിനോടുകൂടെയുള്ള എല്ലാ പടജ്ജനവും
മതിൽ തള്ളിയിടുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇടിച്ചുതുടങ്ങി.
16 അപ്പോൾ ജ്ഞാനമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ: കേൾപ്പിൻ,
കേൾപ്പിൻ; ഞാൻ യോവാബിനോടു
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇവിടെ അടുത്തുവരുവാൻ
അവനോടു പറവിൻ എന്നു പട്ടണത്തിൽനിന്നു
വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 17 അവൻ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ:
നീ യോവാബോ എന്നു ആ സ്ത്രീ ചോദിച്ചു. അതേ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൾ അവനോടു:
അടിയന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. ഞാൻ കേൾക്കാം എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 18 എന്നാറെ അവൾ: ആബേലിൽ
ചെന്നു ചോദിക്കേണം എന്നു പണ്ടൊക്കെ
പറകയും അങ്ങനെ കാൎയ്യം തീൎക്കുകയും ചെയ്ക
പതിവായിരുന്നു. 19 ഞാൻ യിസ്രായേലിൽ

സമാധാനവും വിശ്വസ്തതയും ഉള്ളവരിൽ ഒരുത്തി
ആകുന്നു; നീ യിസ്രായേലിൽ ഒരു പട്ടണത്തെയും
ഒരു മാതാവിനെയും നശിപ്പിപ്പാൻ നോക്കുന്നു; നീ
യഹോവയുടെ അവകാശം മുടിച്ചുകളയുന്നതു
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അതിന്നു യോവാബ്:
മുടിച്ചുകളകയോ നശിപ്പിക്കയോ ചെയ്‌വാൻ
എനിക്കു ഒരിക്കലും സംഗതിയാകരുതേ. 21
കാര്യം അങ്ങനെയല്ല; ബിക്രിയുടെ മകനായ
ശേബ എന്നൊരു എഫ്രയീംമലനാട്ടുകാരൻ
ദാവീദ് രാജാവിനോടു മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവനെ ഏല്പിച്ചുതന്നാൽ മാത്രം മതി; ഞാൻ
പട്ടണത്തെ വിട്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ
യോവാബിനോടു: അവന്റെ തല മതിലിന്റെ
മുകളിൽനിന്നു നിന്റെ അടുക്കൽ ഇട്ടുതരും
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അങ്ങനെ സ്ത്രീ ചെന്നു
തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ സകലജനത്തെയും
സമ്മതിപ്പിച്ചു; അവർ ബിക്രിയുടെ മകനായ
ശേബയുടെ തല വെട്ടി യോവാബിന്റെ
അടുക്കൽ ഇട്ടുകൊടുത്തു; അപ്പോൾ അവൻ
കാഹളം ഊതി, എല്ലാവരും പട്ടണം വിട്ടു
വീടുകളിലേക്കു പോയി. യോവാബ് യെരൂശലേമിൽ
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോയി. 23
യോവാബ് യിസ്രായേൽസൈന്യത്തിന്നൊക്കെയും
അധിപതി ആയിരുന്നു; യെഹോയാദായുടെ
മകനായ ബെനായാവു ക്രേത്യരുടെയും
പ്ലേത്യരുടെയും നായകൻ ആയിരുന്നു. 24
അദോരാം ഊഴിയവേലക്കാർക്കു മേൽവിചാരകൻ;
അഹിലൂദിന്റെ മകനായ യെഹോശാഫാത്ത്
മന്ത്രി; 25 ശെവാ രായസക്കാരൻ; സാദോക്കും

അബ്യാഥാരും പുരോഹിതന്മാർ. 26 യായീര്യനായ
ഈരയും ദാവീദിന്റെ പുരോഹിതൻ ആയിരുന്നു.

21 ദാവീദിന്റെ കാലത്തു മൂന്നു സംവത്സരം
തുടരെത്തുടരെ ക്ഷാമം ഉണ്ടായി; ദാവീദ്
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
ശൌൽ ഗിബെയോന്യരെ കൊല്ലുകകൊണ്ടു
അതു അവൻ നിമിത്തവും രാക്തപാതകമുള്ള
അവന്റെ ഗൃഹംനിമിത്തവും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തു. 2 രാജാവു ഗിബെയോന്യരെ
വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞു: - ഗിബെയോന്യർ
യിസ്രായേല്യരല്ല അമോര്യരിൽ ശേഷിച്ചവരത്രേ;
അവരോടു യിസ്രായേൽമക്കൾ സത്യം
ചെയ്തിരുന്നു; എങ്കിലും ശൌൽ യിസ്രായേല്യക്കും
യെഹൂദ്യക്കും വേണ്ടി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന
എരിവിൽ അവരെ സംഹരിച്ചുകളവാൻ ശ്രമിച്ചു - 3
ദാവീദ് ഗിബെയോന്യരോടു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എന്തു ചെയ്തുതരേണം; നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
അവകാശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
എന്തു പ്രതിശാന്തി ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 4
ഗിബെയോന്യർ അവനോടു: ശൌലിനോടും
അവന്റെ ഗൃഹത്തോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള
കാര്യം പൊന്നും വെള്ളിയുംകൊണ്ടു
തീരുന്നതല്ല; യിസ്രായേലിൽ ഒരുത്തനെ
കൊല്ലുന്നതും ഞങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ഞാൻ
ചെയ്തുതരാം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 5 അവർ
രാജാവിനോടു: ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കയും
യിസ്രായേൽദേശത്തെങ്ങും ഞങ്ങൾ
ശേഷിക്കാതെ മുടിഞ്ഞുപോകത്തക്കവണ്ണം

ഉപായം ചിന്തിക്കയും ചെയ്തവന്റെ മക്കളിൽ
ഏഴുപേരെ ഞങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചുതരേണം. 6
ഞങ്ങൾ അവരെ യഹോവയുടെ വൃതനായ
ശൌലിന്റെ ഗിബെയയിൽ യഹോവെക്കു
തൂക്കിക്കളയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഞാൻ
അവരെ തരാമെന്നു രാജാവു പറഞ്ഞു. 7 എന്നാൽ
ദാവീദും ശൌലിന്റെ മകനായ യോനാഥാനും
തമ്മിൽ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ചെയ്ത
സത്യംനിമിത്തം രാജാവു ശൌലിന്റെ മകനായ
യോനാഥാന്റെ മകൻ മെഫീബോശെത്തിനെ
ഒഴിച്ചു. 8 അയ്യാവിന്റെ മകൾ രിസ്പാ ശൌലിന്നു
പ്രസവിച്ച രണ്ടു പുത്രന്മാരായ അർമ്മോനിയെയും
മെഫീബോശെത്തിനെയും ശൌലിന്റെ മകളായ
മീഖൾ മെഹോലാത്യൻ ബർസില്ലായിയുടെ മകനായ
അദ്രീയേലിന്നു പ്രസവിച്ച അഞ്ചു പുത്രന്മാരെയും
രാജാവു പിടിച്ചു ഗിബെയോന്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു. 9 അവർ അവരെ മലയിൽ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ തൂക്കിക്കളഞ്ഞു;
അങ്ങനെ അവർ ഏഴുപേരും ഒരുമിച്ചു മരിച്ചു;
കൊയ്ത്തുകാലത്തിന്റെ ആദ്യദിവസങ്ങളായ
യവക്കൊയ്ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലായിരുന്നു
അവരെ കൊന്നതു. 10 അയ്യാവിന്റെ മകളായ
രിസ്പാ ചാക്കുശീല എടുത്തു പാറമേൽ
വിരിച്ചു കൊയ്ത്തുകാലത്തിന്റെ ആരംഭം
മുതൽ ആകാശത്തുനിന്നു അവരുടെ മേൽ
മഴപെയ്തതുവരെ പകൽ ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികളോ രാത്രി കാട്ടുമൃഗങ്ങളോ അവരെ
തൊടുവാൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നു. 11 ശൌലിന്റെ
വെപ്പാട്ടിയായി അയ്യാവിന്റെ മകളായ രിസ്പാ

ചെയ്തതു ദാവീദ് കേട്ടിട്ടു 12 ദാവീദ് ചെന്നു
ഫെലിസ്ത്യർ ഗിൽബോവയിൽവെച്ചു ശൌലിനെ
കൊന്നനാളിൽ ബേത്ത്-ശാൻനഗരവീഥിയിൽ
ഫെലിസ്ത്യർ തൂക്കിക്കളകയും ഗിലെയാദിലെ
യാബേശ് പൌരന്മാർ അവിടെനിന്നു മോഷ്ടിച്ചു
കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിരുന്ന ശൌലിന്റെയും
അവന്റെ മകൻ യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികളെ
അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു എടുത്തു. 13
അങ്ങനെ അവൻ ശൌലിന്റെയും അവന്റെ മകൻ
യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികളെ അവിടെനിന്നു
വരുത്തി; തൂക്കിക്കൊന്നവരുടെ അസ്ഥികളെയും
അവർ പെറുക്കിയെടുത്തു. 14 ശൌലിന്റെയും
അവന്റെ മകൻ യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികളെ
അവർ ബെന്യാമീൻദേശത്തു സേലയിൽ
അവന്റെ അപ്പനായ കീശിന്റെ കല്ലറയിൽ
അടക്കംചെയ്തു; രാജാവു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
അവർ ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം ദൈവം
ദേശത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ കേട്ടരുളി. 15
ഫെലിസ്ത്യർക്കു യിസ്രായേലിനോടു വീണ്ടും യുദ്ധം
ഉണ്ടായി; ദാവീദ് തന്റെ ഭൃത്യന്മാരുമായി ചെന്നു
ഫെലിസ്ത്യരോടു പടയേറ്റു; ദാവീദ് തളന്നു
പോയി. 16 അപ്പോൾ മുന്നൂറു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള താമ്രശൂലം ധരിച്ചവനും പുതിയ
വാൾഅരെക്കു കെട്ടിയവനുമായി രാഫാമക്കളിൽ
യിശ്ബി-ബെനോബ് എന്നൊരുവൻ
ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു. 17 എന്നാൽ
സെരൂയയുടെ മകനായ അബീശായി
അവന്നു തുണയായ്വന്നു ഫെലിസ്ത്യനെ
വെട്ടിക്കൊന്നു; അപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ

ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു: നീ യിസ്രായേലിന്റെ
ദീപം കെടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മേലാൽ
ഞങ്ങളോടുകൂടെ യുദ്ധത്തിന്നു പറപ്പെടരുതു
എന്നു സത്യംചെയ്തു പറഞ്ഞു. 18 അതിന്റെശേഷം
ഗോബിൽവെച്ചു വീണ്ടും ഫെലിസ്ത്യരോടു
യുദ്ധംഉണ്ടായി; അപ്പോൾ ഹൂശാത്യനായ
സിബ്ബെഖായി മല്ലന്മാരുടെ മക്കളിൽ ഒരുത്തനായ
സഫിനെ വെട്ടിക്കൊന്നു. 19 ഗോബിൽവെച്ചു
പിന്നെയും ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ഉണ്ടായി;
അവിടെവെച്ചു ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ യാരെ-
ഓരെഗീമിന്റെ മകൻ എൽഹാനാൻ ഗിത്യനായ
ഗൊല്യാത്തിനെ വെട്ടിക്കൊന്നു; അവന്റെ
കുന്തത്തണ്ടു നെയ്ത്തുകാരുടെ പടപ്പുതടിപോലെ
ആയിരുന്നു. 20 പിന്നെയും ഗത്തിൽവെച്ചു യുദ്ധം
ഉണ്ടായി; അവിടെ ഒരു ദീഘകായൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവന്റെ ഓരോ കൈക്കു ആറാറുവിരലും
ഓരോ കാലിന്നു ആറാറുവിരലും ആകെ
ഇരുപത്തുനാലു വിരൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇവനും
രാഫെക്കു ജനിച്ചവനായിരുന്നു. 21 അവൻ
യിസ്രായേലിനെ ധിക്കരിച്ചപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ
സഹോദരനായ ശിമെയയുടെ മകൻ യോനാഥാൻ
അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 22 ഈ നാലു പേരും
ഗത്തിൽ രാഫെക്കു ജനിച്ചവരായിരുന്നു. അവർ
ദാവീദിന്റെയും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെയും കയ്യാൽ
പട്ടുപോയി.

22 യഹോവ ദാവീദിനെ സകലശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽനിന്നും ശൌലിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും
വിടുവിച്ചശേഷം അവൻ യഹോവെക്കു ഒരു
സംഗീതംപാടി ചൊല്ലിയതെന്തെന്നാൽ: 2 യഹോവ

എന്റെ ശൈലവും എൻ കോട്ടയും എന്റെ
രക്ഷകനും ആകുന്നു. 3 എന്റെ പാറയായ
ദൈവം; അവനിൽ ഞാൻ ആശ്രയിക്കും; എന്റെ
പരിചയും എന്റെ രക്ഷയായ കൊമ്പും എന്റെ
ഗോപുരവും എന്റെ സങ്കേതവും തന്നേ. എന്റെ
രക്ഷിതാവേ, നീ എന്നെ സാഹസത്തിൽനിന്നു
രക്ഷിക്കുന്നു. 4 സ്തുത്യനായ യഹോവയെ ഞാൻ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; എന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു
താൻ എന്നെ രക്ഷിക്കും. 5 മരണത്തിന്റെ തിരമാല
എന്നെ വളഞ്ഞു; ദുഷ്ടതയുടെ പ്രവാഹങ്ങൾ
എന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു; 6 പാതാളപാശങ്ങൾ എന്നെ
ചുഴന്നു; മരണത്തിന്റെ കണികൾ എന്റെമേൽ
വീണു. (Sheol h7585) 7 എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ
യഹോവയെ വിളിച്ചു, എന്റെ ദൈവത്തോടു തന്നേ
നിലവിളിച്ചു, അവൻ തന്റെ മന്ദിരത്തിൽനിന്നു
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു; എന്റെ നിലവിളി അവന്റെ
ചെവികളിൽ എത്തി. 8 ഭൂമി ഞെട്ടി വിറെച്ചു,
ആകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഇളകി,
അവൻ കോപിക്കയാൽ അവ കുലുങ്ങിപ്പോയി.
9 അവന്റെ മൂക്കിൽനിന്നു പുക പൊങ്ങി,
അവന്റെ വായിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു ദഹിപ്പിച്ചു,
തീക്കനൽ അവങ്കൽനിന്നു ജ്വലിച്ചു. 10 അവൻ
ആകാശം ചായിച്ചിറങ്ങി; കൂരിരുൾ അവന്റെ
കാല്ക്കീഴുണ്ടായിരുന്നു. 11 അവൻ കെരൂബിനെ
വാഹനമാക്കി പറന്നു, കാറ്റിൻ ചിറകിന്മേൽ
പ്രത്യക്ഷനായി. 12 അവൻ അന്ധകാരം തനിക്കു
ചുറ്റും മണ്ഡപമാക്കി; ജലാശയവും കനത്ത
മേഘങ്ങളും കൂടെ. 13 അവന്റെ മുമ്പിലുള്ള
പ്രകാശത്താൽ തീക്കനൽ ജ്വലിച്ചു. 14 യഹോവ

ആകാശത്തിൽ ഇടിമുഴക്കി, അത്യുന്നതൻ തന്റെ
നാദം കേൾപ്പിച്ചു. 15 അവൻ അസ്ത്രം എയ്തു
അവരെ ചിതറിച്ചു, മിന്നൽ അയച്ചു അവരെ
തോല്പിച്ചു. 16 യഹോവയുടെ ഭത്സനത്താൽ,
തിരുമൂക്കിലെ ശ്വാസത്തിന്റെ ഊത്തിനാൽ
കടലിന്റെ ചാലുകൾ കാണായ്വന്നു ഭൂതലത്തിന്റെ
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു. 17 അവൻ
ഉയരത്തിൽനിന്നു കൈനീട്ടി എന്നെ പിടിച്ചു,
പെരുവെള്ളത്തിൽനിന്നു എന്നെ വലിച്ചെടുത്തു. 18
ബലമുള്ള ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ
പകെച്ചവരുടെ പക്കൽനിന്നും എന്നെ വിടുവിച്ചു;
അവർ എന്നിലും ബലമേറിയവർ ആയിരുന്നു. 19
എന്റെ അനർത്ഥദിവസത്തിൽ അവർ എന്നെ
ആക്രമിച്ചു; എന്നാൽ യഹോവ എനിക്കു
തുണയായിരുന്നു. 20 അവൻ എന്നെ
വിശാലതയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു, എന്നിൽ
പ്രസാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വിടുവിച്ചു.
21 യഹോവ എന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണം
എനിക്കു പ്രതിഫലം നല്കി, എന്റെ കൈകളുടെ
വെടിപ്പിന്നൊത്തവണ്ണം എനിക്കു പകരം തന്നു. 22
ഞാൻ യഹോവയുടെ വഴികളെ പ്രമാണിച്ചു, എന്റെ
ദൈവത്തോടു ദ്രോഹം ചെയ്തതുമില്ല. 23 അവന്റെ
വിധികൾ ഒക്കെയും എന്റെ മുമ്പിലുണ്ടു; അവന്റെ
ചട്ടങ്ങൾ ഞാൻ വിട്ടുനടന്നിട്ടുമില്ല. 24 ഞാൻ
അവന്റെ മുമ്പാകെ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു,
അകൃത്യം ചെയ്യാതെ എന്നെ തന്നേ കാത്തു. 25
യഹോവ എന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണവും അവന്റെ
കാഴ്ചയിൽ എന്റെ നിർമ്മലതെക്കൊത്തവണ്ണവും
എനിക്കു പകരം നല്കി. 26 ദയാലുവോടു

നീ ദയാലുവാകുന്നു; നിഷ്കളങ്കനോടു നീ
നിഷ്കളങ്കൻ. 27 നിർമ്മലനോടു നീ നിർമ്മലനാകുന്നു;
വക്രനോടു നീ വക്രത കാണിക്കുന്നു. 28 എളിയ
ജനത്തെ നീ രക്ഷിക്കും; നിഗളിച്ചു നടക്കുന്നവരെ
താഴ്ത്തേണ്ടതിന്നു നീ ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നു. 29
യഹോവേ, നീ എന്റെ ദീപം ആകുന്നു; യഹോവ
എന്റെ അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമാക്കും. 30
നിന്നാൽ ഞാൻ പടക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ
പാഞ്ഞുചെല്ലും; എന്റെ ദൈവത്താൽ ഞാൻ
മതിൽ ചാടിക്കടക്കും. 31 ദൈവത്തിന്റെ
വഴി തികവുള്ളതു, യഹോവയുടെ വചനം
ഊതിക്കഴിച്ചതു; തന്നെ ശരണമാക്കുന്ന ഏവക്കും
അവൻ പരിച ആകുന്നു. 32 യഹോവയല്ലാതെ
ദൈവം ആരുള്ളു? നമ്മുടെ ദൈവം ഒഴികെ പാറ
ആരുള്ളു? 33 ദൈവം എന്റെ ഉറപ്പുള്ള കോട്ട,
നിഷ്കളങ്കനെ അവൻ വഴിനടത്തുന്നു. 34 അവൻ
എന്റെ കാലുകളെ മാൻപേടക്കാല്ക്കു തുല്യമാക്കി
എന്റെ ഗിരികളിൽ എന്നെ നില്ക്കുമാറാക്കുന്നു. 35
അവൻ എന്റെ കൈകൾക്കു യുദ്ധാഭ്യാസം
വരുത്തുന്നു; എന്റെ ഭുജങ്ങൾ താമ്രചാപം
കുലെക്കുന്നു. 36 നിന്റെ രക്ഷ എന്ന പരിചയെ നീ
എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ സൌമ്യത
എന്നെ വലിയവനാക്കിയിരിക്കുന്നു. 37 ഞാൻ
കാലടിവെക്കേണ്ടതിന്നു നീ വിശാലത വരുത്തി;
എന്റെ നരിയാണികൾ വഴുതിപ്പോയതുമില്ല. 38
ഞാൻ എന്റെ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടൎന്നൊടുക്കി
അവരെ മുടിക്കുവോളം ഞാൻ പിന്തിരിഞ്ഞില്ല.
39 അവക്കു എഴുന്നേറ്റുകൂടാതവണ്ണം
ഞാൻ അവരെ തകൎത്തൊടുക്കി, അവർ

എന്റെ കാല്ക്കീഴിൽ വീണിരിക്കുന്നു. 40
യുദ്ധത്തിന്നായി നീ എന്റെ അരെക്കു ശക്തി
കെട്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്നോടു എതിർത്തവരെ
എനിക്കു കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. 41 എന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ ഞാൻ സംഹരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
എന്റെ ശത്രുക്കളെ എനിക്കു പുറം കാട്ടുമാറാക്കി.
42 അവർ ചുറ്റും നോക്കിയെങ്കിലും രക്ഷിപ്പാൻ
ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; യഹോവയിങ്കലേക്കു
നോക്കി, അവൻ ഉത്തരം അരുളിയതുമില്ല. 43
ഞാൻ അവരെ നിലത്തിലെ പൊടിപോലെ
പൊടിച്ചു, വീഥികളിലെ ചെളിയെപ്പോലെ ഞാൻ
അവരെ ചവിട്ടി ചിതറിച്ചു. 44 എന്റെ ജനത്തിന്റെ
കലഹങ്ങളിൽനിന്നും നീ എന്നെ വിടുവിച്ചു,
ജാതികൾക്കു എന്നെ തലവനാക്കിയിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ അറിയാത്ത ജനം എന്നെ സേവിക്കുന്നു. 45
അന്യജാതിക്കാർ എന്നോടു അനസരണഭാവം
കാണിക്കും; അവർ കേട്ട മാത്രെക്കു എന്നെ
അനുസരിക്കും. 46 അന്യജാതിക്കാർ
ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു; തങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു
അവർ വിറെച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു. 47 യഹോവ
ജീവിക്കുന്നു; എൻ പാറ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. എൻ
രക്ഷയുടെ പാറയായ ദൈവം ഉന്നതൻ തന്നേ. 48
ദൈവം എനിക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്കയും
ജാതികളെ എനിക്കു കീഴാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 49
അവൻ ശത്രുവശത്തുനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു;
എന്നോടു എതിർക്കുന്നവർക്കു മീതെ നീ എന്നെ
ഉയർത്തുന്നു; സാഹസക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നു നീ
എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു. 50 അതുകൊണ്ടു,
യഹോവേ, ഞാൻ ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ നിനക്കു

സ്തോത്രം ചെയ്യും, നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ
കീർത്തിക്കും. 51 അവൻ തന്റെ രാജാവിന്നു
മഹാരക്ഷ നല്കുന്നു; തന്റെ അഭിഷിക്തന്നു ദയ
കാണിക്കുന്നു; ദാവീദിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
എന്നെന്നേക്കും തന്നേ.

23 ദാവീദിന്റെ അന്ത്യവാക്യങ്ങളാവിതു:
യിശ്ശായിപ്പുത്രൻ ദാവീദ് ചൊല്ലുന്നു; ഔന്നത്യം
പ്രാപിച്ച പുരുഷൻ ചൊല്ലുന്നു; യാക്കോബിൻ
ദൈവത്താൽ അഭിഷിക്തൻ, യിസ്രായേലിൻ
മധുരഗായകൻ തന്നേ. 2 യഹോവയുടെ
ആത്മാവു എന്നിൽ സംസാരിക്കുന്നു;
അവന്റെ വചനം എന്റെ നാവിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നു. 3 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം കല്പിച്ചു;
യിസ്രായേലിൻ പാറ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു:
മനുഷ്യരെ നീതിമാനായി ഭരിക്കുന്നവൻ, 4
ദൈവഭയത്തോടെ വാഴുന്നവൻ, മേഘമില്ലാത്ത
പ്രഭാതകാലത്തു സൂര്യോദയത്തിങ്കലെ
പ്രകാശത്തിന്നു തുല്യൻ; മഴെക്കു പിമ്പു
സൂര്യകാന്തിയാൽ ഭൂമിയിൽ മുളെക്കുന്ന
ഇളമ്പുല്ലിന്നു തുല്യൻ. 5 ദൈവസന്നിധിയിൽ എന്റെ
ഗൃഹം അതുപോലെയല്ലയോ? അവൻ എന്നോടു
ഒരു ശാശ്വതനിയമം ചെയ്തുവല്ലോ: അതു
എല്ലാറ്റിലും സ്ഥാപിതവും സ്ഥിരവുമായിരിക്കുന്നു.
അവൻ എനിക്കു സകലരക്ഷയും വാഞ്ഛയും
തഴെപ്പിക്കയില്ലയോ? 6 എന്നാൽ സകലനീചന്മാരും
എറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതും കൈകൊണ്ടു
പിടിച്ചുകൂടാത്തതുമായ മുള്ളുപോലെ ആകുന്നു. 7
അവയെ തൊടുവാൻ തുനിയുന്നവൻ ഇരിമ്പും
കുന്തപ്പിടിയും ധരിച്ചിരിക്കേണം; അവയെ

അവ കിടക്കുന്നേടത്തു തന്നേ തീ വെച്ചു
ചുട്ടുകളയേണം. 8 ദാവീദിന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന
വീരന്മാരുടെ പേരുകളാവിതു: തഹ്കെമോന്യൻ
യോശേബ്-ബശ്ശേബെത്ത്; അവൻ നായകന്മാരിൽ
തലവൻ; എണ്ണൂറുപേരെ ഒരേ സമയത്തു
ആക്രമിച്ചു കൊന്ന എസ്ന്യൻ അദീനോ
ഇവൻ തന്നേ. 9 അവന്റെ ശേഷം ഒരു
അഹോഹ്യന്റെ മകനായ ദോദായിയുടെ മകൻ
എലെയാസാർ; അവൻ ഫെലിസ്ത്യർ യുദ്ധത്തിന്നു
കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു യിസ്രായേല്യർ
പൊയ്ക്കളഞ്ഞപ്പോൾ ദാവീദിനോടുകൂടെ
നിന്നു ഫെലിസ്ത്യരെ വെല്ലുവിളിച്ച മൂന്നു
വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു. 10 അവൻ
എഴുന്നേറ്റു കൈതളന്നു വാളോടു പറ്റിപ്പോകുംവരെ
ഫെലിസ്ത്യരെ വെട്ടി; അന്നു യഹോവ വലിയോരു
ജയം നല്കി; കൊള്ളയിടുവാൻ മാത്രമേ പടജ്ജനം
അവന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നുള്ളു. 11
അവന്റശേഷം ഹാരായ്യനായ ആഗേയുടെ മകനായ
ശമ്മാ; ഒരിക്കൽ ചെറുപയർ ഉള്ളോരു വയലിൽ
കവച്ചെക്കു ഫെലിസ്ത്യർ കൂടിവന്നപ്പോൾ ജനം
ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി. 12
അവനോ വയലിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
അതിനെ കാത്തു ഫെലിസ്ത്യരെ വെട്ടി;
യഹോവ വലിയോരു ജയം നല്കി. 13 മുപ്പതു
നായകന്മാരിൽ മൂന്നുപേർ കൊയ്ത്തുകാലത്തു
അദുല്ലാംഗുഹയിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു;
ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യം രെഫായീംതാഴ്വരയിൽ
പാളയമിറങ്ങിയിരുന്നു. 14 അന്നു ദാവീദ് ദുർഗ്ഗത്തിൽ
ആയിരുന്നു; ഫെലിസ്ത്യക്കു ബേത്ത്ലേഹെമിൽ

അക്കാലത്തു ഒരു കാവൽപട്ടാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. 15
ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണവാതില്ക്കലെ
കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം എനിക്കു കുടിപ്പാൻ ആർ കൊണ്ടുവന്നു തരും എന്നു ദാവീദ് ആർത്തിപൂണ്ടു പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ ആ മൂന്നു
വീരന്മാരും ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽകൂടി കടന്നുചെന്നു ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണവാതില്ക്കലെ കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം കോരി ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവനോ അതു കുടിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ യഹോവെക്കു നിവേദിച്ചു
ഒഴിച്ചു: 17 യഹോവേ, തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ
ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ പുരുഷന്മാരുടെ രക്തം ഞാൻ കുടിക്കയോ? ഇതു ചെയ്വാൻ എനിക്കു സംഗതിവരരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു; അതു കുടിപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. ഇതാകുന്നു ഈ
മൂന്നു വീരന്മാർ ചെയ്തതു. 18 യോവാബിന്റെ
സഹോദരനും സെരൂയയുടെ മകനുമായ അബീശായി മൂന്നുപേരിൽ തലവൻ ആയിരുന്നു. അവൻ തന്റെ കുന്തത്തെ മുന്നൂറുപേരുടെ നേരെ ഓങ്ങി, അവരെ കൊന്നു; അതുകൊണ്ടു അവൻ
മൂവരിൽവെച്ചു കീർത്തി പ്രാപിച്ചു. 19 അവൻ
മൂവരിലും മാനം ഏറിയവൻ ആയിരുന്നു; അവർക്കു തലവനായ്തീർന്നു. എന്നാൽ അവൻ മറ്റെ
മൂവരോളം വരികയില്ല. 20 കബ്സേലിൽ ഒരു
പരാക്രമശാലിയുടെ മകനായ യെഹോയാദയുടെ മകൻ ബെനായാവും വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു; അവൻ മോവാബിലെ അരീയേലിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ സംഹരിച്ചതുമല്ലാതെ ഹിമകാലത്തു ഒരു ഗുഹയിൽ ചെന്നു ഒരു സിംഹത്തെയും

കൊന്നുകളഞ്ഞു. 21 അവൻ കോമളനായ ഒരു
മിസ്രയീമ്യനെയും സംഹരിച്ചു; മിസ്രയീമ്യന്റെ
കയ്യിൽ ഒരു കുന്തം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവനോ ഒരു
വടിയുംകൊണ്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
മിസ്രയീമ്യന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും കുന്തം പിടിച്ചുപറിച്ചു
കുന്തംകൊണ്ടു അവനെ കൊന്നു. 22 ഇതു
യെഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവു
ചെയ്തു, മൂന്നു വീരന്മാരിൽ കീർത്തി പ്രാപിച്ചു. 23
അവൻ മുപ്പതുപേരിൽ മാനമേറിയവനായിരുന്നു
എങ്കിലും മറ്റെ മൂന്നുപേരോളം വരികയില്ല.
ദാവീദ് അവനെ അകമ്പടിനായകനാക്കി. 24
യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അസാഹേൽ
മുപ്പതുപേരിൽ ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു; അവർ
ആരെന്നാൽ: ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ ദോദോവിന്റെ
മകൻ എൽഹാനാൻ, ഹരോദ്യൻ ശമ്മാ, ഹരോദ്യൻ
എലീക്കാ, 25 പൽത്യൻ ഹേലെസ്, തെക്കോവ്യനായ
ഇക്കേശിന്റെ മകൻ ഈരാ, 26 അനഥോത്യൻ
അബീയേസെർ, ഹൂശാത്യൻ മെബുന്നായി,
അഹോഹ്യൻ സൽമോൻ, 27 നെത്തോഫാത്യൻ
മഹരായി, 28 നെത്തോഫാത്യനായ ബാനയുടെ
മകൻ ഹേലെബ്, 29 ബെന്യാമീന്യരുടെ
ഗിബെയയിൽനിന്നുള്ള രീബായിയുടെ മകൻ
ഇത്ഥായി, 30 പിരാതോന്യൻ ബെനായ്യാവു, 31
നഹലേഗാശുകാരൻ ഹിദ്ദായി, അബ്യാത്യൻ അബീ-
അല്ബോൻ, ബർഹൂമ്യൻ അസ്മാവെത്ത്, 32
ശാൽബോന്യൻ എല്യഹ്ബാ, യാശേന്റെ
പുത്രന്മാർ: 33 യോനാഥാൻ, ഹരാര്യൻ ശമ്മ,
അരാര്യനായ ശാരാരിന്റെ മകൻ അഹീരാം, 34
മാഖാത്യന്റെ മകനായ അഹശ്ബായിയുടെ മകൻ

എലീഫേലെത്, ഗിലോന്യനായ അഹീഥോഫെലിന്റെ
മകൻ എലീയാം, 35 കമ്മേല്യൻ ഹെസ്രോ, അബ്യൻ
പാറായി, 36 സോബക്കാരനായ നാഥാന്റെ മകൻ
യിഗാൽ, 37 ഗാദ്യൻ ബാനി, സെരൂയയുടെ മകനായ
യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകന്മാരായ
അമ്മോന്യൻ സേലെക്ക്, ബെരോത്യൻ നഹരായി.
38 യിത്രിയൻ ഈരാ, യിത്രിയൻ ഗാരേബ്, 39 ഹിത്യൻ
ഊരീയാവു ഇങ്ങനെ ആകെ മുപ്പത്തേഴുപേർ.

24 യഹോവയുടെ കോപം വീണ്ടും യിസ്രായേലിന്റെ
നേരെ ജ്വലിച്ചു: നീ ചെന്നു യിസ്രായേലിനെയും
യെഹൂദയെയും എണ്ണുക എന്നിങ്ങനെ അവക്കു
വിരോധമായി ദാവീദിന്നു തോന്നിച്ചു. 2
അങ്ങനെ രാജാവു തന്റെ സേനാധിപതിയായ
യോവാബിനോടു: ദാൻമുതൽ ബേർ-ശേബവരെ
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ ഒക്കെയും നിങ്ങൾ
സഞ്ചരിച്ചു ജനത്തെ എണ്ണി ജനസംഖ്യ എന്നെ
അറിയിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 3 അതിന്നു യോവാബ്
രാജാവിനോടു: യജമാനനായ രാജാവിന്റെ
കാലത്തു തന്നേ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ജനത്തെ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ നൂറിരട്ടി
വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; എങ്കിലും യജമാനനായ രാജാവു
ഈ കാൎയ്യത്തിന്നു താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നതു എന്തിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 എങ്കിലും യോവാബും
പടനായകന്മാരും രാജാവിന്റെ കല്പന
അനുസരിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ യോവാബും
പടനായകന്മാരും യിസ്രായേൽജനത്തെ
എണ്ണുവാൻ രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 5
അവർ യോൎദ്ദാൻ കടന്നു ഗാദ് താഴ്വരയുടെ
മദ്ധ്യേയുള്ള പട്ടണത്തിന്നു വലത്തുവശത്തു

അരോവേരിലും യസേരിന്നു നേരെയും കൂടാരം
അടിച്ചു. 6 പിന്നെ അവർ ഗിലെയാദിലും തഹ്തീം-
ഹൊദ്ശിദേശത്തും ചെന്നു; പിന്നെ അവർ ദാൻ-
യാനിലും ചുറ്റി സീദോനിലും ചെന്നു; 7 പിന്നെ
അവർ സോർകോട്ടെക്കും ഹിവ്യരുടെയും
കനാന്യരുടെയും എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും ചെന്നിട്ടു
യെഹൂദയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു ബേർ-
ശേബയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 8 ഇങ്ങനെ അവർ
ദേശത്തെല്ലാടവും സഞ്ചരിച്ചു, ഒമ്പതുമാസവും
ഇരുപതു ദിവസവും കഴിഞ്ഞശേഷം
യെരൂശലേമിൽ എത്തി. 9 യോവാബ് ജനത്തെ
എണ്ണിയതിന്റെ ആകത്തുക രാജാവിന്നു
കൊടുത്തു: യിസ്രായേലിൽ ആയുധപാണികളായ
യോദ്ധാക്കൾ എട്ടുലക്ഷവും യെഹൂദ്യർ
അഞ്ചുലക്ഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 എന്നാൽ ദാവീദ്
ജനത്തെ എണ്ണിയശേഷം തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
കുത്തുകൊണ്ടിട്ടു യഹോവയോടു: ഞാൻ ഈ
ചെയ്തതു മഹാപാപം; എന്നാൽ യഹോവേ,
അടിയന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിക്കേണമേ; ഞാൻ വലിയ
ഭോഷത്വം ചെയ്തുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 11
ദാവീദ് രാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ
ദർശകനായ ഗാദ്പ്രവാചകന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായതു എന്തെന്നാൽ: 12 നീ
ചെന്നു ദാവീദിനോടു: ഞാൻ മൂന്നു കാര്യം
നിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു; അതിൽ ഒന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക; അതു ഞാൻ
നിന്നോടു ചെയ്യും എന്നിപ്രകാരം യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറക. 13 ഗാദ് ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു അറിയിച്ചു:

നിന്റെ ദേശത്തു ഏഴു സംവത്സരത്തെ ക്ഷാമം
ഉണ്ടാകയൊ? അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു മാസം നിന്റെ
ശത്രുക്കൾ നിന്നെ പിന്തുടരുകയും നീ അവരുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകയും ചെയ്കയോ?
അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ദേശത്തു മൂന്നു ദിവസത്തെ
മഹാമാരി ഉണ്ടാകയോ? എന്തുവേണം? എന്നെ
അയച്ചവനോടു ഞാൻ മറുപടി പറയേണ്ടതിന്നു നീ
ആലോചിച്ചുനോക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 14 ദാവീദ്
ഗാദിനോടു: ഞാൻ വലിയ വിഷമത്തിൽ
ആയിരിക്കുന്നു; നാം യഹോവയുടെ കയ്യിൽ തന്നേ
വീഴുക; അവന്റെ കരുണ വലിയതല്ലോ; മനുഷ്യന്റെ
കയ്യിൽ ഞാൻ വീഴരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അങ്ങനെ യഹോവ യിസ്രായേലിൽ രാവിലേ
തുടങ്ങി നിശ്ചയിച്ച അവധിവരെ മഹാമാരി
അയച്ചു; ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബവരെ ജനത്തിൽ
എഴുപതിനായിരം പേർ മരിച്ചുപോയി. 16
എന്നാൽ ദൈവദൂതൻ യെരൂശലേമിനെ
ബാധിപ്പാൻ അതിന്മേൽ കൈ നീട്ടിയപ്പോൾ
യഹോവ അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു
ജനത്തിൽ നാശം ചെയ്യുന്ന ദൂതനോടു: മതി,
നിന്റെ കൈ പിൻവലിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു.
അന്നേരം യഹോവയുടെ ദൂതൻ, യെബൂസ്യൻ
അരവ്നയുടെ മെതിക്കളത്തിന്നരികെ ആയിരുന്നു.
17 ജനത്തെ ബാധിക്കുന്ന ദൂതനെ ദാവീദ് കണ്ടിട്ടു
യഹോവയോടു: ഞാനല്ലോ പാപം ചെയ്തതു;
ഞാനല്ലോ കുറ്റം ചെയ്തതു; ഈ ആടുകൾ എന്തു
ചെയ്തു? നിന്റെ കൈ എനിക്കും എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്നും വിരോധമായിരിക്കട്ടെ എന്നു
പ്രാർത്ഥിച്ചുപറഞ്ഞു. 18 അന്നുതന്നേ ഗാദ്

ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: നീ ചെന്നു
യെബൂസ്യനായ അരവ്നയുടെ കളത്തിൽ
യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഗാദ്
പറഞ്ഞതുപോലെ ദാവീദ് അവിടേക്കു പോയി. 20
അരവ്നാ നോക്കി; രാജാവും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരും
തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടാറെ അരവ്നാ
പുറപ്പെട്ടുചെന്നു രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം
വീണു നമസ്കരിച്ചു. 21 യജമാനനായ രാജാവു
അടിയന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു എന്തു എന്നു
അരവ്നാ ചോദിച്ചതിന്നു ദാവീദ്: ബാധ ജനത്തെ
വിട്ടുമാറുവാൻ തക്കവണ്ണം യഹോവെക്കു ഒരു
യാഗപീഠം പണിയേണ്ടതിന്നു ഈ കളം നിന്നോടു
വിലെക്കു വാങ്ങുവാൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അരവ്നാ ദാവീദിനോടു: യജമാനനായ രാജാവിന്നു
ബോധിച്ചതു എടുത്തു യാഗം കഴിച്ചാലും;
ഹോമയാഗത്തിന്നു കാളകളും വിറകിന്നു
മെതിവണ്ടികളും കാളക്കോപ്പുകളും ഇതാ. 23
രാജാവേ, ഇതൊക്കെയും അരവ്നാ രാജാവിന്നു
തരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നിൽ പ്രസാദിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നും
അരവ്നാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. 24 രാജാവു
അരവ്നയോടു: അങ്ങനെയല്ല, ഞാൻ അതു
നിന്നോടു വിലെക്കേ വാങ്ങുകയുള്ളു; എനിക്കു
ഒന്നും ചെലവില്ലാതെ ഞാൻ എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗം കഴിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ദാവീദ് കളത്തെയും
കാളകളെയും അമ്പതു ശേക്കൽ വെള്ളിക്കു
വാങ്ങി. 25 ദാവീദ് യഹോവെക്കു അവിടെ

ഒരു യാഗപീഠം പണിതു ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും കഴിച്ചു. അപ്പോൾ യഹോവ ദേശത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു; ബാധ യിസ്രായേലിനെ വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തു.

1 രാജാക്കന്മാർ

1 ദാവീദ് രാജാവു വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായപ്പോൾ
അവനെ കമ്പിളി പുതപ്പിച്ചിട്ടും കുളിർ മാറിയില്ല. 2
ആകയാൽ അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു:
യജമാനനായ രാജാവിന്നുവേണ്ടി കന്യകയായൊരു
യുവതിയെ അന്വേഷിക്കട്ടെ; അവൾ
രാജസന്നിധിയിൽ ശുശ്രൂഷിച്ചുനില്ക്കയും
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ കുളിർ മാറേണ്ടതിന്നു
തിരുമാർവ്വിൽ കിടക്കയും ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അങ്ങനെ അവർ സൌന്ദര്യമുള്ള ഒരു യുവതിയെ
യിസ്രായേൽദേശത്തെല്ലാടവും അന്വേഷിച്ചു
ശൂനേംകാരത്തിയായ അബീശഗിനെ കണ്ടു
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4 ആ
യുവതി അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു; അവൾ
രാജാവിന്നു പരിചാരകിയായി ശുശ്രൂഷചെയ്തു;
എന്നാൽ രാജാവു അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. 5
അനന്തരം ഹഗ്ഗീത്തിന്റെ മകനായ അദോനീയാവു
നിഗളിച്ചുംകൊണ്ടു: ഞാൻ രാജാവാകുമെന്നു
പറഞ്ഞു രഥങ്ങളെയും കുതിരച്ചേവകരെയും
തനിക്കു മുമ്പായി ഓടുവാൻ അമ്പതു
അകമ്പടികളെയും സമ്പാദിച്ചു. 6 അവന്റെ അപ്പൻ
അവനെ മുഷിപ്പിക്കരുതെന്നുവെച്ചു അവന്റെ
ജീവകാലത്തൊരിക്കലും: നീ ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു
എന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചിരുന്നില്ല;
അവനും ബഹുസുന്ദരനായിരുന്നു.
അബ്ശാലോമിന്റെശേഷം ആയിരുന്നു അവൻ
ജനിച്ചതു. 7 അവൻ സെരൂയയുടെ മകനായ
യോവാബിനോടും പുരോഹിതനായ
അബ്യാഥാരിനോടും ആലോചിച്ചുവന്നു; ഇവർ

അദോനീയാവിന്നു പിന്തുണയായിരുന്നു. 8
എന്നാൽ പുരോഹിതനായ സാദോക്കും
യഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവും
പ്രവാചകനായ നാഥാനും ശിമെയിയും രേയിയും
ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരും അദോനീയാവിന്റെ
പക്ഷം ചേർന്നിരുന്നില്ല. 9 അദോനീയാവു ഏൻ-
രോഗേലിന്നു സമീപത്തു സോഹേലെത്ത് എന്ന
കല്ലിന്നരികെവെച്ചു ആടുമാടുകളെയും തടിപ്പിച്ച
മൃഗങ്ങളെയും അറുത്തു രാജകുമാരന്മാരായ തന്റെ
സകലസഹോദരന്മാരെയും രാജഭൃത്യന്മാരായ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരെയൊക്കെയും ക്ഷണിച്ചു.
10 എങ്കിലും നാഥാൻപ്രവാചകനെയും
ബെനായാവെയും വീരന്മാരെയും തന്റെ
സഹോദരനായ ശലോമോനെയും അവൻ
ക്ഷണിച്ചില്ല. 11 എന്നാൽ നാഥാൻ ശലോമോന്റെ
അമ്മയായ ബത്ത്-ശേബയോടു പറഞ്ഞതു:
ഹഗ്ഗീത്തിന്റെ മകനായ അദോനീയാവു
രാജാവായിരിക്കുന്നു എന്നു നീ കേട്ടില്ലയോ?
നമ്മുടെ യജമാനനായ ദാവീദ് അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല.
12 ആകയാൽ വരിക; നിന്റെ ജീവനെയും
നിന്റെ മകനായ ശലോമോന്റെ ജീവനെയും
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനക്കു ആലോചന
പറഞ്ഞുതരാം. 13 നീ ദാവീദ് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: യജമാനനായ രാജാവേ, നിന്റെ മകനായ
ശലോമോൻ എന്റെ അനന്തരവനായി വാണു
എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും എന്നു
നീ അടിയനോടു സത്യം ചെയ്തില്ലയോ?
പിന്നെ അദോനീയാവു വാഴുന്നതു എന്തു
എന്നു അവനോടു ചോദിക്ക. 14 നീ അവിടെ

രാജാവിനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,
ഞാനും നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു നിന്റെ വാക്കു
ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. 15 അങ്ങനെ ബത്ത്-
ശേബ പള്ളിയറയിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു; രാജാവു വയോധികനായിരുന്നു;
ശൂനേംകാരത്തിയായ അബീശഗ് രാജാവിന്നു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 16 ബത്ത്-ശേബ
കുനിഞ്ഞു രാജാവിനെ നമസ്കരിച്ചു. നിനക്കു
എന്തു വേണം എന്നു രാജാവു ചോദിച്ചു. 17 അവൾ
അവനോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ യജമാനനേ, നിന്റെ
മകൻ ശലോമോൻ എന്റെ അനന്തരവനായി വാണു
എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും എന്നു നീ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
അടിയനോടു സത്യം ചെയ്തുവല്ലോ. 18 ഇപ്പോൾ
ഇതാ, അദോനീയാവു രാജാവായിരിക്കുന്നു; എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവു അറിയുന്നതുമില്ല. 19
അവൻ അനവധി കാളകളെയും തടിപ്പിച്ച
മൃഗങ്ങളെയും ആടുകളെയും അറുത്തു,
രാജകുമാരന്മാരെയൊക്കെയും പുരോഹിതനായ
അബ്യാഥാരിനെയും സേനാധിപതിയായ
യോവാബിനെയും ക്ഷണിച്ചു. എങ്കിലും
നിന്റെ ദാസനായ ശലോമോനെ അവൻ
ക്ഷണിച്ചില്ല. 20 യജമാനനായ രാജാവേ,
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ അനന്തരവനായി
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടതു ആരെന്നു നീ
അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും
കണ്ണു നിന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 21
അല്ലാഞ്ഞാൽ, യജമാനനായ രാജാവു തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചശേഷം,

ഞാനും എന്റെ മകൻ ശലോമോനും
കുറ്റക്കാരായിരിക്കും. 22 അവൾ രാജാവിനോടു
സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇതാ, നാഥാൻ
പ്രവാചകൻ വരുന്നു. 23 നാഥാൻ പ്രവാചകൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു രാജാവിനോടു അറിയിച്ചു.
അവൻ രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നു രാജാവിനെ
സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു. 24 നാഥാൻ
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യജമാനനായ രാജാവേ,
അദോനീയാവു എന്റെ അനന്തരവനായി
വാണു എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും
എന്നു നീ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 25 അവൻ
ഇന്നു ചെന്നു അനവധി കാളകളെയും
തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെയും ആടുകളെയും
അറുത്തു, രാജകുമാരന്മാരെയൊക്കെയും
സേനാധിപതിമാരെയും പുരോഹിതനായ
അബ്യാഥാരിനെയും ക്ഷണിച്ചു. അവർ
അവന്റെ മുമ്പാകെ ഭക്ഷിച്ചു പാനംചെയ്തു:
അദോനീയാരാജാവേ, ജയജയ എന്നു പറയുന്നു. 26
എന്നാൽ അടിയനെയും പുരോഹിതനായ
സാദോക്കിനെയും യഹോയാദയുടെ മകനായ
ബെനായാവെയും നിന്റെ ദാസനായ
ശലോമോനെയും അവൻ ക്ഷണിച്ചില്ല. 27
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ അനന്തരവനായി
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടതു ആരെന്നു
അടിയങ്ങളെ നീ അറിയിക്കാതെ ഇരിക്കെ ഈ
കാര്യം യജമാനനായ രാജാവിന്റെ കല്പനയാലോ
നടന്നതു? 28 ബത്ത്-ശേബയെ വിളിപ്പിൻ എന്നു
ദാവീദ് രാജാവു കല്പിച്ചു. അവൾ രാജസന്നിധിയിൽ
ചെന്നു രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു. 29 എന്നാറെ

രാജാവു: എന്റെ ജീവനെ സകലകഷ്ടത്തിൽനിന്നും
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്ന യഹോവയാണ, 30 നിന്റെ
മകനായ ശലോമോൻ എന്റെ അനന്തരവനായി
വാണു എനിക്കു പകരം എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
സത്യംചെയ്തതുപോലെ തന്നേ ഞാൻ ഇന്നു
നിവർത്തിക്കും എന്നു സത്യംചെയ്തു പറഞ്ഞു. 31
അപ്പോൾ ബത്ത്-ശേബ സാഷ്ടാംഗം വീണു
രാജാവിനെ നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ യജമാനനായ
ദാവീദ് രാജാവു ദീഘ്ലായുസ്സായിരിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 പിന്നെ ദാവീദ്: പുരോഹിതനായ
സാദോക്കിനെയും പ്രവാചകനായ
നാഥാനെയും യഹോയാദയുടെ മകനായ
ബെനായാവെയും വിളിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു.
അവർ രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നുനിന്നു. 33
രാജാവു അവരോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു എന്റെ മകനായ ശാലോമോനെ
എന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി താഴെ
ഗീഹോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവിൻ. 34
അവിടെവെച്ചു സാദോക്പുരോഹിതനും
നാഥാൻപ്രവാചകനും അവനെ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യേണം; പിന്നെ
കാഹളം ഊതി: ശലമോൻരാജാവേ, ജയജയ എന്നു
ഘോഷിച്ചുപറവിൻ. 35 അതിന്റെശേഷം നിങ്ങൾ
അവന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ; അവൻ വന്നു എന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു എനിക്കു പകരം
വാഴേണം; യിസ്രായേലിന്നും യെഹൂദെക്കും

പ്രഭുവായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവനെ
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 36 അപ്പോൾ യെഹോയാദയുടെ
മകൻ ബെനായാവു രാജാവിനോടു: ആമേൻ;
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയും അങ്ങനെ തന്നേ കല്പിക്കുമാറാകട്ടെ.
37 യഹോവ യജമാനനായ രാജാവിനോടുകൂടെ
ഇരുന്നതുപോലെ ശലോമോനോടുംകൂടെ
ഇരിക്കയും യജമാനനായ ദാവീദ് രാജാവിന്റെ
സിംഹാസനത്തെക്കാളും അവന്റെ
സിംഹാസനത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും
ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
38 അങ്ങനെ സാദോക്പുരോഹിതനും
നാഥാൻപ്രവാചകനും യെഹോയാദയുടെ മകനായ
ബെനായാവും ക്രേത്യരും പ്ലേത്യരും ചെന്നു
ദാവീദ്രാജാവിന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്തു
ശലോമോനെ കയറ്റി ഗീഹോനിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി, 39 സാദോക്പുരോഹിതൻ
തൃക്കൂടാരത്തിൽനിന്നു തൈലക്കൊമ്പു
കൊണ്ടുചെന്നു ശലോമോനെ അഭിഷേകം
ചെയ്തു. അവർ കാഹളം ഊതി, ജനമൊക്കെയും
ശലോമോൻരാജാവേ, ജയജയ എന്നു
ഘോഷിച്ചുപറഞ്ഞു. 40 പിന്നെ ജനമൊക്കയും
അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; ജനം കുഴലൂതി;
അവരുടെ ഘോഷംകൊണ്ടു ഭൂമികുലുങ്ങുമാറു
അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. 41 അദോനീയാവും
കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സകല വിരുന്നുകാരും
ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ അതു കേട്ടു.
കാഹളനാദം കേട്ടപ്പോൾ യോവാബ്: പട്ടണം
കലങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ ആരവം എന്തു എന്നു

ചോദിച്ചു. 42 അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നേ ഇതാ,
പുരോഹിതനായ അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ
യോനാഥാൻ വരുന്നു; അദോനീയാവു അവനോടു:
അകത്തുവരിക; നീ യോഗ്യപുരുഷൻ; നീ
നല്ലവത്ത്മാനം കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
43 യോനാഥാൻ അദോനീയാവോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: നമ്മുടെ യജമാനനായ ദാവീദ്
രാജാവു ശലോമോനെ രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു.
44 രാജാവു സാദോക്പുരോഹിതനെയും
നാഥാൻപ്രവാചകനെയും യെഹോയാദയുടെ
മകനായ ബെനായാവെയും ക്രേത്യരെയും
പ്ലേത്യരെയും അവനോടുകൂടെ അയച്ചു. അവർ
അവനെ രാജാവിന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്തു
കയറ്റി. 45 സാദോക്പുരോഹിതനും
നാഥാൻപ്രവാചകനും അവനെ ഗീഹോനിൽവെച്ചു
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്തു. അവർ
പട്ടണം മുഴങ്ങുംവണ്ണം സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു
അവിടെനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയി. ഇതാകുന്നു നിങ്ങൾ
കേട്ട ഘോഷം. 46 അത്രയുമല്ല ശലോമോൻ
രാജസിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു;
47 രാജഭൃത്യന്മാരും നമ്മുടെ യജമാനനായ
ദാവീദ് രാജാവിനെ അഭിവന്ദനം ചെയ്വാൻ
ചെന്നു; നിന്റെ ദൈവം ശലോമോന്റെ നാമത്തെ
നിന്റെ നാമത്തെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടവും അവന്റെ
സിംഹാസനത്തെ നിന്റെ സിംഹാസനത്തെക്കാൾ
ശ്രേഷ്ഠവും ആക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 48 രാജാവു
തന്റെ കട്ടിലിന്മേൽ നമസ്കരിച്ചു: ഇന്നു എന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ എന്റെ സന്തതി ഇരിക്കുന്നതു
എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണ്മാൻ സംഗതി

വരുത്തിയ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 49
ഉടനെ അദോനീയാവിന്റെ വിരുന്നുകാർ ഒക്കെയും
ഭയപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വഴിക്കു പോയി. 50 അദോനീയാവും ശലോമോനെ
പേടിച്ചു ചെന്നു യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളെ
പിടിച്ചു. 51 അദോനീയാവു ശലോമോൻരാജാവിനെ
പേടിക്കുന്നു; ശലോമോൻരാജാവു അടിയനെ
വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലുകയില്ല എന്നു ഇന്നു
എന്നോടു സത്യം ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ശലോമോൻ വർത്തമാനം കേട്ടു. 52 അവൻ
യോഗ്യനായിരുന്നാൽ അവന്റെ തലയിലെ ഒരു
രോമവും നിലത്തു വീഴുകയില്ല; അവനിൽ കുറ്റം
കണ്ടാലോ അവൻ മരിക്കേണം എന്നു ശലോമോൻ
കല്പിച്ചു. 53 അങ്ങനെ ശലോമോൻരാജാവു
ആളയച്ചു; അവർ അവനെ യാഗപീഠത്തിങ്കൽനിന്നു
ഇറക്കി കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ വന്നു
ശലോമോൻരാജാവിനെ നമസ്കരിച്ചു. ശലോമോൻ
അവനോടു: നിന്റെ വീട്ടിൽ പൊയ്ക്കൊൾക എന്നു
കല്പിച്ചു.

2 ദാവീദിന്നു മരണകാലം അടുത്തുവന്നപ്പോൾ
അവൻ തന്റെ മകനായ ശലോമോനോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 2 ഞാൻ സകലഭൂവാസികളുടെയും
വഴിയായി പോകുന്നു; നീ ധൈര്യംപൂണ്ടു
പുരുഷനായിരിക്ക. 3 നീ എന്തു ചെയ്താലും
എവിടേക്കു തിരിഞ്ഞാലും സകലത്തിലും നീ
കൃതാർത്ഥനാകേണ്ടതിന്നും നിന്റെ മക്കൾ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ

എന്റെ മുമ്പാകെ സത്യമായി നടന്നു തങ്ങളുടെ
വഴി സൂക്ഷിച്ചാൽ യിസ്രായേലിന്റെ
രാജാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ ഒരു പുരുഷൻ
നിനക്കു ഇല്ലാതെ പോകയില്ല എന്നു യഹോവ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത വചനം താൻ
ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നുമായി 4 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വഴികളിൽ
നടന്നു അവന്റെ ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളും വിധികളും
സാക്ഷ്യങ്ങളും പ്രമാണിച്ചുംകൊണ്ടു
അവന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ചുകൊൾക. 5
വിശേഷിച്ചു സെരൂയയുടെ മകൻ യോവാബ്
എന്നോടു ചെയ്തതു, യിസ്രായേലിന്റെ രണ്ടു
സേനാധിപന്മാരായ നേരിന്റെ മകൻ
അബ്നേരിനോടും യേഥെരിന്റെ മകൻ
അമാസയോടും ചെയ്തതു തന്നേ നീയും
അറിയുന്നുവല്ലോ; അവൻ അവരെ കൊന്നു
സമാധാനസമയത്തു യുദ്ധരക്തം ചൊരിഞ്ഞു
യുദ്ധരക്തം തന്റെ അരക്കച്ചയിലും കാലിലെ
ചെരിപ്പിലും ആക്കിയല്ലോ. 6 ആകയാൽ
നീ ജ്ഞാനം പ്രയോഗിച്ചു അവന്റെ നരയെ
സമാധാനത്തോടെ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ
സമ്മതിക്കരുതു. (Sheol h7585) 7 എന്നാൽ
ഗിലെയാദ്യനായ ബർസില്ലായിയുടെ മക്കൾക്കു നീ
ദയ കാണിക്കേണം; അവർ നിന്റെ മേശയിങ്കൽ
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരിക്കട്ടെ;
നിന്റെ സഹോദരനായ അബ്ശാലോമിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഞാൻ ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ അവർ
അങ്ങനെ തന്നേ എന്നോടും പെരുമാറി. 8

പിന്നെ ബഹൂരീമിലെ ബെന്യാമീന്യനായ
ഗേരയുടെ മകൻ ശിമെയി എന്നൊരുവൻ
ഉണ്ടല്ലോ; ഞാൻ മഹനയീമിലേക്കു പോകുന്ന
ദിവസം അവൻ എന്നെ കഠിനശാപത്തോടെ
ശപിച്ചു; എങ്കിലും അവൻ യോർദ്ദാങ്കൽ എന്നെ
എതിരേറ്റുവന്നതുകൊണ്ടു അവനെ വാൾകൊണ്ടു
കൊല്ലുകയില്ല എന്നു ഞാൻ യഹോവാനാമത്തിൽ
അവനോടു സത്യംചെയ്തു. 9 എന്നാൽ നീ അവനെ
ശിക്ഷിക്കാതെ വിടരുതു; നീ ബുദ്ധിമാനല്ലോ;
അവനോടു എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു നീ അറിയും;
അവന്റെ നരയെ രക്തത്തോടെ പാതാളത്തിലേക്കു
അയക്കുക. (Sheol h7585) 10 പിന്നെ ദാവീദ് തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അവനെ അടക്കംചെയ്തു. 11
ദാവീദ് യിസ്രായേലിൽ വാണ കാലം നാല്പതു
സംവത്സരം. അവൻ ഹെബ്രോനിൽ ഏഴു
സംവത്സരവും യെരൂശലേമിൽ മുപ്പത്തുമൂന്നു
സംവത്സരവും വാണു. 12 ശലോമോൻ തന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു;
അവന്റെ രാജത്വം ഏറ്റവും സ്ഥിരമായിവന്നു. 13
എന്നാൽ ഹഗ്ഗീത്തിന്റെ മകനായ അദോനീയാവു
ശലോമോന്റെ അമ്മയായ ബത്ത്-ശേബയെ
ചെന്നുകണ്ടു; നിന്റെ വരവു ശുഭമോ എന്നു അവൾ
ചോദിച്ചതിന്നു: ശുഭം തന്നേ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 14 എനിക്കു നിന്നോടു ഒരു കാൎയ്യം
പറവാനുണ്ടു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. പറക എന്നു
അവൾ പറഞ്ഞു. 15 അവൻ പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: രാജത്വം എനിക്കുള്ളതായിരുന്നു;
ഞാൻ വാഴേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേലൊക്കെയും

പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ;
എന്നാൽ രാജത്വം മറിഞ്ഞു എന്റെ സഹോദരന്നു
ആയിപ്പോയി; യഹോവയാൽ അതു അവന്നു
ലഭിച്ചു. 16 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടു ഒരു
കാൎയ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു തള്ളിക്കളയരുതേ.
നീ പറക എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. 17
അപ്പോൾ അവൻ: ശൂനേംകാരത്തിയായ
അബീശഗിനെ എനിക്കു ഭാൎയ്യയായിട്ടു തരുവാൻ
ശലോമോൻരാജാവിനോടു പറയേണമേ; അവൻ
നിന്റെ അപേക്ഷ തള്ളുകയില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
18 ആകട്ടെ; ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി രാജാവിനോടു
സംസാരിക്കാം എന്നു ബത്ത്-ശേബ പറഞ്ഞു. 19
അങ്ങനെ ബത്ത്-ശേബ അദോനീയാവിന്നുവേണ്ടി
ശലോമോൻരാജാവിനോടു സംസാരിപ്പാൻ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. രാജാവു എഴുന്നേറ്റു
അവളെ എതിരേറ്റുചെന്നു വന്ദനം ചെയ്തു തന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു രാജമാതാവിന്നു
ഇരിപ്പാൻ കൊടുപ്പിച്ചു; അവൾ അവന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നു. 20 ഞാൻ നിന്നോടു ഒരു
ചെറിയ കാൎയ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്റെ അപേക്ഷ
തള്ളിക്കളയരുതു എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. രാജാവു
അവളോടു: എന്റെ അമ്മേ, ചോദിച്ചാലും; ഞാൻ
നിന്റെ അപേക്ഷ തള്ളുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അപ്പോൾ അവൾ: ശൂനേംകാരത്തിയായ
അബീശഗിനെ നിന്റെ സഹോദരനായ
അദോനീയാവിന്നു ഭാൎയ്യയായിട്ടു കൊടുക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ശലോമോൻരാജാവു തന്റെ
അമ്മയോടു: ശൂനേംകാരത്തിയായ അബീശഗിനെ
അദോനീയാവിന്നു വേണ്ടി ചോദിക്കുന്നതു എന്തു?

രാജത്വത്തെയും അവന്നുവേണ്ടി ചോദിക്കരുതോ?
അവൻ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനല്ലോ; അവന്നും
പുരോഹിതൻ അബ്യാഥാരിന്നും സെരൂയയുടെ
മകൻ യോവാബിന്നും വേണ്ടി തന്നേ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 23 അദോനീയാവു ഈ കാര്യം ചോദിച്ചതു
തന്റെ ജീവനാശത്തിന്നായിട്ടല്ലെങ്കിൽ ദൈവം
തക്കവണ്ണവും അധികവും എന്നോടു ചെയ്യട്ടെ; 24
ആകയാൽ എന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയവനും എന്നെ
എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരുത്തി തന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം എനിക്കു ഒരു
ഗൃഹം പണിതവനുമായ യഹോവയാണ, ഇന്നു
തന്നേ അദോനീയാവു മരിക്കേണം എന്നു
ശലോമോൻരാജാവു കല്പിച്ചു യഹോവനാമത്തിൽ
സത്യം ചെയ്തു. 25 പിന്നെ ശലോമോൻരാജാവു
യെഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവെ
അയച്ചു; അവൻ അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു.
26 അബ്യാഥാർപുരോഹിതനോടു രാജാവു: നീ
അനാഥോത്തിലെ നിന്റെ ജന്മഭൂമിയിലേക്കു
പൊയ്ക്കൊൾക; നീ മരണയോഗ്യനാകുന്നു;
എങ്കിലും നീ എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ
മുമ്പാകെ കർത്താവായ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം ചുമന്നതുകൊണ്ടും എന്റെ അപ്പൻ
അനുഭവിച്ച സകലകഷ്ടങ്ങളെയും നീ കൂടെ
അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ
കൊല്ലുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 27 ഇങ്ങനെ
യഹോവ ശീലോവിൽവെച്ചു ഏലിയുടെ
കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്ത
വചനത്തിന്നു നിവൃത്തിവരേണ്ടതിന്നു
ശലോമോൻ അബ്യാഥാരിനെ യഹോവയുടെ

പൌരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 28
ഈ വർത്തമാനം യോവാബിന്നു എത്തിയപ്പോൾ--
യോവാബ് അബ്ശാലോമിന്റെ പക്ഷം
ചേർന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദോനീയാവിന്റെ പക്ഷം
ചേർന്നിരുന്നു--അവൻ യഹോവയുടെ കൂടാരത്തിൽ
ഓടിച്ചെന്നു യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളെ
പിടിച്ചു. 29 യോവാബ് യഹോവയുടെ കൂടാരത്തിൽ
ഓടിച്ചെന്നു യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നില്ക്കുന്നു എന്നു ശലോമോൻരാജാവിന്നു
അറിവുകിട്ടി. അപ്പോൾ ശലോമോൻ
യെഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവെ
അയച്ചു: നീ ചെന്നു അവനെ വെട്ടിക്കളക എന്നു
കല്പിച്ചു. 30 ബെനായാവു യെഹോവയുടെ
കൂടാരത്തിൽ ചെന്നു: നീ പുറത്തുവരിക എന്നു
രാജാവു കല്പിക്കുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
ഇല്ല; ഞാൻ ഇവിടെ തന്നേ മരിക്കും എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. ബെനായാവു ചെന്നു:
യോവാബ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ
അവൻ എന്നോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു
രാജാവിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. 31 രാജാവു അവനോടു
കല്പിച്ചതു: അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നീ
ചെയ്ക; അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു കുഴിച്ചിടുക;
യോവാബ് കാരണംകൂടാതെ ചിന്നിയ
രക്തം നീ ഇങ്ങനെ എങ്കൽനിന്നും എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിങ്കൽനിന്നും നീക്കിക്കളക. 32
അവന്റെ രക്തപാതകം യഹോവ അവന്റെ
തലമേൽ തന്നേ വരുത്തും; യിസ്രായേലിന്റെ
സേനാധിപതിയായ നേരിന്റെ മകൻ അബ്നേർ,
യെഹൂദയുടെ സേനാധിപതിയായ യേഥെരിന്റെ

മകൻ അമാസാ എന്നിങ്ങനെ തന്നെക്കാൾ
നീതിയും സൽഗുണവുമുള്ള രണ്ടു പുരുഷന്മാരെ
അവൻ എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് അറിയാതെ
വാൾകൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 33
അവരുടെ രക്തം എന്നേക്കും യോവാബിന്റെയും
അവന്റെ സന്തതിയുടെയും തലമേൽ ഇരിക്കും;
ദാവീദിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും ഗൃഹത്തിന്നും
സിംഹാസനത്തിന്നും യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
എന്നേക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകും. 34 അങ്ങനെ
യെഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവു
ചെന്നു അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു; മരുഭൂമിയിലെ
അവന്റെ വീട്ടിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. 35
രാജാവു അവന്നു പകരം യെഹോയാദയുടെ
മകനായ ബെനായാവെ സേനാധിപതിയാക്കി
അബ്യാഥാരിന്നു പകരം സാദോക്
പുരോഹിതനെയും നിയമിച്ചു. 36 പിന്നെ രാജാവു
ആളയച്ചു ശിമെയിയെ വരുത്തി അവനോടു: നീ
യെരൂശലേമിൽ നിനക്കു ഒരു വീടു പണിതു
പാർത്തുകൊൾക; അവിടെനിന്നു പുറത്തെങ്ങും
പോകരുതു. 37 പുറത്തിറങ്ങി കിദ്രോൻതോടു
കടക്കുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കേണ്ടിവരും എന്നു
തീർച്ചയായി അറിഞ്ഞുകൊൾക; നിന്റെ രക്തം
നിന്റെ തലമേൽ തന്നേ ഇരിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 38
ശിമെയി രാജാവിനോടു: അതു നല്ലവാക്കു;
യജമാനനായ രാജാവു കല്പിച്ചതുപോലെ അടിയൻ
ചെയ്തുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
ശിമെയി കുറെക്കാലം യെരൂശലേമിൽ പാർത്തു. 39
മൂന്നു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിമെയിയുടെ
രണ്ടു അടിമകൾ മാഖയുടെ മകനായ ആഖീശ്

എന്ന ഗത്ത് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിപ്പോയി;
തന്റെ അടിമകൾ ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ശിമെയിക്കു
അറിവുകിട്ടി. 40 അപ്പോൾ ശിമെയി എഴുന്നേറ്റു
കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടു പുറപ്പെട്ടു അടിമകളെ
അന്വേഷിപ്പാൻ ഗത്തിൽ ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ
പോയി; അങ്ങനെ ശിമെയി ചെന്നു അടിമകളെ
ഗത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു. 41 ശിമെയി
യെരൂശലേം വിട്ടു ഗത്തിൽ പോയി മടങ്ങിവന്നു
എന്നു ശലോമോന്നു അറിവു കിട്ടി. 42 അപ്പോൾ
രാജാവു ആളയച്ചു ശിമെയിയെ വരുത്തി
അവനോടു: നീ പുറത്തിറങ്ങി എവിടെയെങ്കിലും
പോകുന്നനാളിൽ മരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു
തീച്ച്യയായി അറിഞ്ഞുകൊൾക എന്നു ഞാൻ
നിന്നെക്കൊണ്ടു യഹോവാനാമത്തിൽ സത്യം
ചെയ്യിച്ചു സാക്ഷീകരിക്കയും ഞാൻ കേട്ട വാക്കു
നല്ലതെന്നു നീ എന്നോടു പറകയും ചെയ്തില്ലയോ?
43 അങ്ങനെയിരിക്കെ നീ യഹോവയുടെ ആണയും
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച കല്പനയും പ്രമാണിക്കാതെ
ഇരുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 44 പിന്നെ
രാജാവു ശിമെയിയോടു: നീ എന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിനോടു ചെയ്തതും നിനക്കു ഓമ്മയുള്ളതും
ആയ ദോഷമൊക്കെയും നീ അറിയുന്നുവല്ലോ;
യഹോവ നിന്റെ ദോഷം നിന്റെ തലമേൽ തന്നേ
വരുത്തും. 45 എന്നാൽ ശലോമോൻരാജാവു
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനും ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ എന്നേക്കും
സ്ഥിരവുമായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു 46 രാജാവു
യെഹോയാദയുടെ മകൻ ബെനായാവോടു കല്പിച്ചു;

അവൻ ചെന്നു അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു. അങ്ങനെ
രാജത്വം ശലോമോന്റെ കയ്യിൽ സ്ഥിരമായി.

3 അനന്തരം ശലോമോൻ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോനോടു സംബന്ധംകൂടി, ഫറവോന്റെ
മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു; തന്റെ അരമനയും
യഹോവയുടെ ആലയവും യെരൂശലേമിന്നു
ചുറ്റും മതിലും പണിതു തീരുവോളം അവളെ
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാർപ്പിച്ചു. 2
എന്നാൽ ആ കാലംവരെ യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം പണിയാതെ
ഇരുന്നതുകൊണ്ടു ജനം പൂജാഗിരികളിൽവെച്ചു
യാഗം കഴിച്ചുപോന്നു. 3 ശലോമോൻ യഹോവയെ
സ്നേഹിച്ചു, തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടന്നു എങ്കിലും അവൻ
പൂജാഗിരികളിൽവെച്ചു യാഗം കഴിക്കയും
ധൂപം കാട്ടുകയും ചെയ്തു. 4 രാജാവു
ഗിബെയോനിൽ യാഗം കഴിപ്പാൻ പോയി; അതു
പ്രധാനപൂജാഗിരിയായിരുന്നു; അവിടത്തെ
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ശലോമോൻ ആയിരം
ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ചു. 5 ഗിബെയോനിൽവെച്ചു
യഹോവ രാത്രിയിൽ ശലോമോന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷനായി; നിനക്കു വേണ്ടുന്ന വരം
ചോദിച്ചുകൊൾക എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു.
6 അതിന്നു ശലോമോൻ പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് എന്ന
നിന്റെ ദാസൻ സത്യത്തോടും നീതിയോടും
ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടും കൂടെ നിന്റെ മുമ്പാകെ
നടന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം നീ അവന്നു വലിയ കൃപ
ചെയ്തു ഈ വലിയ കൃപ അവന്നായി പാലിക്കയും

ഇന്നുള്ളതുപോലെ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിപ്പാൻ അവന്നു ഒരു മകനെ നല്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 7 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
നീ അടിയനെ ഇപ്പോൾ എന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിന്നു പകരം രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു.
ഞാനോ ഒരു ബാലനത്രേ; കാര്യാദികൾ
നടത്തുവാൻ എനിക്കു അറിവില്ല. 8 നീ
തിരഞ്ഞെടുത്തതും പെരുപ്പംനിമിത്തം എണ്ണവും
കണക്കും ഇല്ലാത്തതുമായി വലിയോരു
മഹാജാതിയായ നിന്റെ ജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ
അടിയൻ ഇരിക്കുന്നു. 9 ആകയാൽ ഗുണവും
ദോഷവും തിരിച്ചറിഞ്ഞു നിന്റെ ജനത്തിന്നു
ന്യായപാലനം ചെയ്‌വാൻ വിവേകമുള്ളോരു
ഹൃദയം എനിക്കു തരേണമേ; അതുകൂടാതെ
നിന്റെ ഈ വലിയ ജനത്തിന്നു ന്യായപാലനം
ചെയ്‌വാൻ ആൎക്കു കഴിയും. 10 ശലോമോൻ ഈ
കാര്യം ചോദിച്ചതു കൎത്താവിന്നു പ്രസാദമായി.
11 ദൈവം അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ: നീ ദീൎഘായുസ്സോ സമ്പത്തോ
ശത്രുസംഹാരമോ ഒന്നും അപേക്ഷിക്കാതെ
ന്യായപാലനത്തിന്നുള്ള വിവേകം എന്ന ഈ കാര്യം
മാത്രം അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു 12 ഞാൻ നിന്റെ
അപേക്ഷപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ജ്ഞാനവും
വിവേകമുള്ളോരു ഹൃദയം ഞാൻ നിനക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു; നിനക്കു സമനായവൻ നിനക്കു
മുമ്പു ഉണ്ടായിട്ടില്ല; നിനക്കു സമനായവൻ
നിന്റെശേഷം ഉണ്ടാകയും ഇല്ല. 13 ഇതിന്നുപുറമെ,
നീ അപേക്ഷിക്കാത്തതായ സമ്പത്തും മഹത്വവും
കൂടെ ഞാൻ നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ

ആയുഷ്കാലത്തൊക്കെയും രാജാക്കന്മാരിൽ
ഒരുത്തനും നിനക്കു സമനാകയില്ല. 14 നിന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദ് നടന്നതുപോലെ നീ എന്റെ
ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളും പ്രമാണിച്ചു എന്റെ
വഴികളിൽ നടന്നാൽ ഞാൻ നിനക്കു ദീർഘായുസ്സും
തരും. 15 ശലോമോൻ ഉറക്കം ഉണന്നപ്പോൾ
അതു സ്വപ്നം എന്നു കണ്ടു. പിന്നെ അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു
ഹോമയാഗങ്ങൾ കഴിച്ചു സമാധാനയാഗങ്ങളും
അപ്പിച്ചു തന്റെ സകലഭൃത്യന്മാക്കും വിരുന്നു
കഴിച്ചു. 16 അനന്തരം വേശ്യമാരായ രണ്ടു
സ്ത്രീകൾ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവന്റെ
മുമ്പാകെ നിന്നു. 17 അവരിൽ ഒരുത്തി പറഞ്ഞതു:
തമ്പുരാനെ, അടിയനും, ഇവളും ഒരു വീട്ടിൽ
പാക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ പാക്കുന്ന വീട്ടിൽവെച്ചു
ഞാൻ ഒരു കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. 18 ഞാൻ
പ്രസവിച്ചതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം ഇവളും പ്രസവിച്ചു;
ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു; ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും
ഒഴികെ ആ വീട്ടിൽ മറ്റാരും ഞങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 19 എന്നാൽ രാത്രി ഇവൾ തന്റെ
മകന്റെ മേൽ കിടന്നുപോയതുകൊണ്ടു അവൻ
മരിച്ചു പോയി. 20 അവൾ അദ്ധരാത്രി എഴുന്നേറ്റു,
അടിയൻ ഉറങ്ങുന്ന സമയം, അടിയന്റെ
അരികെനിന്നു അടിയന്റെ മകനെ എടുത്തു
അവളുടെ പള്ളെക്കലും അവളുടെ മരിച്ച
മകനെ അടിയന്റെ പള്ളെക്കലും കിടത്തി. 21
രാവിലെ കുഞ്ഞിന്നു മുലകൊടുപ്പാൻ അടിയൻ
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അതു മരിച്ചിരിക്കുന്നതു

കണ്ടു; വെളിച്ചമായശേഷം അടിയൻ
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാറെ അതു അടിയൻ പ്രസവിച്ച
കുഞ്ഞല്ല. 22 അതിന്നു മറ്റെ സ്ത്രീ: അങ്ങനെയല്ല;
ജീവനുള്ളതു എന്റെ കുഞ്ഞു; മരിച്ചതു നിന്റെ
കുഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവളോ: മരിച്ചതു നിന്റെ
കുഞ്ഞു; ജീവനുള്ളതു എന്റെ കുഞ്ഞു എന്നു
പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ അവർ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ
തമ്മിൽ വാദിച്ചു. 23 അപ്പോൾ രാജാവു കല്പിച്ചതു:
ജീവനുള്ളതു എന്റെ കുഞ്ഞു, മരിച്ചതു നിന്റെ
കുഞ്ഞു എന്നു ഇവൾ പറയുന്നു; അങ്ങനെയല്ല,
മരിച്ചതു നിന്റെ കുഞ്ഞു, ജീവനുള്ളതു എന്റെ
കുഞ്ഞു എന്നു മറ്റേവൾ പറയുന്നു. 24 ഒരു വാൾ
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു രാജാവു കല്പിച്ചു. അവർ
ഒരു വാൾ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25
അപ്പോൾ രാജാവു: ജീവനുള്ള കുഞ്ഞിനെ രണ്ടായി
പിളന്നു പാതി ഒരുത്തിക്കും പാതി മറ്റേവൾക്കും
കൊടുപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 26 ഉടനെ ജീവനുള്ള
കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചു ഉള്ളു
കത്തുകകൊണ്ടു രാജാവിനോടു: അയ്യോ! എന്റെ
തമ്പുരാനേ ജീവനുള്ള കുഞ്ഞിനെ കൊല്ലരുതേ;
അതിനെ അവൾക്കു കൊടുത്തുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. മറ്റേവളോ: എനിക്കും വേണ്ടാ, നിനക്കും
വേണ്ടാ; അതിനെ പിളക്ക്ട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 27
അപ്പോൾ രാജാവു: ജീവനുള്ള കുഞ്ഞിനെ
കൊല്ലരുതു; അവൾക്കു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ തന്നേ
അതിന്റെ തള്ള എന്നു കല്പിച്ചു. 28 രാജാവു കല്പിച്ച
വിധി യിസ്രായേൽ ഒക്കെയും കേട്ടു. ന്യായപാലനം
ചെയ്‌വാൻ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം രാജാവിന്റെ
ഉള്ളിൽ ഉണ്ടു എന്നു കണ്ടു അവനെ ഭയപ്പെട്ടു.

4 അങ്ങനെ ശലോമോൻരാജാവു എല്ലാ
യിസ്രായേലിന്നും രാജാവായി. 2
അവന്നുണ്ടായിരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാർ ആരെന്നാൽ:
സാദോക്കിന്റെ മകൻ അസൎയ്യാവു പുരോഹിതൻ. 3
ശീശയുടെ പുത്രന്മാരായ എലീഹോരെഫും
അഹീയാവും രായസക്കാർ; അഹീലൂദിന്റെ മകൻ
യെഹോശാഫാത്ത് മന്ത്രി; 4 യെഹോയാദയുടെ
മകൻ ബെനായാവു സേനാധിപതി, സാദോക്കും
അബ്യാഥാരും പുരോഹിതന്മാർ; 5 നാഥാന്റെ
മകനായ അസൎയ്യാവു കാൎയ്യക്കാരന്മാരുടെ മേധാവി;
നാഥാന്റെ മകനായ സാബൂദ് പുരോഹിതനും
രാജാവിന്റെ സ്നേഹിതനുമായിരുന്നു; 6
അഹീശാർ രാജഗൃഹവിചാരകൻ; അബ്ദയുടെ
മകൻ അദോനീരാം ഊഴിയവേലക്കാരുടെ
മേധാവി. 7 രാജാവിന്നും രാജഗൃഹത്തിന്നും
ഭോജന പദാൎത്ഥങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
ശലോമോന്നു യിസ്രായേലിലൊക്കെയും പന്ത്രണ്ടു
കാൎയ്യക്കാരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ
ഓരോരുത്തൻ ആണ്ടിൽ ഓരോമാസത്തേക്കു
ഭോജനപദാൎത്ഥങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കും. 8
അവരുടെ പേരാവിതു: എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ ബെൻ-
ഹൂർ; 9 മാക്കസ്, ശാൽബീം, ബേത്ത്-ശേമെശ്,
ഏലോൻ-ബേത്ത്-ഹാനാൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ
ബെൻ-ദേക്കെർ; 10 അരുബ്ബോത്തിൽ ബെൻ-
ഹേസെർ; സോഖോവും ഹേഫെർദേശം മുഴുവനും
അവന്റെ ഇടവക ആയിരുന്നു; 11 നാഫത്ത്-
ദോറിൽ ബെൻ-അബീനാദാബ്; അവന്നു
ശലോമോന്റെ മകളായ താഫത്ത് ഭാൎയ്യയായിരുന്നു;
12 അഹീലൂദിന്റെ മകനായ ബാനയുടെ ഇടവക

താനാക്കും മെഗിദ്ദോവും സാരെഥാന്നരികെ
യിസ്രായേലിന്നു താഴെ ബേത്ത്-ശെയാൻമുതൽ
ആബേൽ-മെഹോലാവരെയും യൊക്ക്മെയാമിന്റെ
അപ്പുറംവരെയുമുള്ള ബേത്ത്-ശെയാൻ മുഴുവനും
ആയിരുന്നു; 13 ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിൽ
ബെൻ-ഗേബെർ; അവന്റെ ഇടവക മനശ്ശെയുടെ
മകനായ യായീരിന്നു ഗിലെയാദിലുള്ള പട്ടണങ്ങളും
മതിലുകളും ചെമ്പോടാമ്പലുകളും ഉള്ള അറുപതു
വലിയ പട്ടണങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ബാശാനിലെ
അർഗ്ഗോബ് ദേശവും ആയിരുന്നു, 14 മഹനയീമിൽ
ഇദ്ദോവിന്റെ മകൻ അഹീനാദാബ്; 15
നഫ്താലിയിൽ അഹീമാസ്; അവൻ ശലോമോന്റെ
മകളായ ബാശെമത്തിനെ ഭാൎയ്യയായി
പരിഗ്രഹിച്ചു; 16 ആശേരിലും ബെയാലോത്തിലും
ഹൂശയിയുടെ മകൻ ബാനാ; 17 യിസ്സാഖാരിൽ
പാരൂഹിന്റെ മകനായ യെഹോശാഫാത്ത്; 18
ബെന്യാമീനിൽ ഏലയുടെ മകനായ ശിമെയി;
അമോൎയ്യ രാജാവായ സീഹോന്റെയും
19 ബാശാൻരാജാവായ ഓഗിന്റെയും
രാജ്യമായിരുന്ന ഗിലെയാദ്ദേശത്തു ഹൂരിന്റെ
മകൻ ഗേബെർ; ആ ദേശത്തു ഒരു കാൎയ്യക്കാരൻ
മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 20 യെഹൂദയും
യിസ്രായേലും കടല്ക്കരയിലെ മണൽപോലെ
അസംഖ്യമായിരുന്നു; അവർ തിന്നുകയും
കുടിക്കയും സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു.
21 നദിമുതൽ ഫെലിസ്ത്യദേശംവരെയും
മിസ്രയീമിന്റെ അതിർവരെയും ഉള്ള
സകലരാജ്യങ്ങളെയും ശലോമോൻ വാണു; അവർ
കപ്പം കൊണ്ടുവന്നു ശലോമോനെ അവന്റെ

ജീവപര്യന്തം സേവിച്ചു.
22 ശലോമോന്റെ നിത്യച്ചെലവു ദിവസം ഒന്നിന്നു മുപ്പതു പറ നേരിയ മാവും അറുപതു പറ സാധാരണമാവും
23 മാൻ, ഇളമാൻ, മ്ലാവു, പുഷ്ടിവരുത്തിയ പക്ഷികൾ എന്നിവ കൂടാതെ തടിപ്പിച്ച പത്തു കാളയും മേച്ചൽപുറത്തെ ഇരുപതു കാളയും നൂറു ആടും ആയിരുന്നു.
24 നദിക്കു ഇക്കരെ തിഫ്സഹ് മുതൽ ഗസ്സാവരെയുള്ള സകലദേശത്തെയും നദിക്കു ഇക്കരെയുള്ള സകലരാജാക്കന്മാരെയും അവൻ വാണു. ചുറ്റുമുള്ള ദിക്കിൽ ഒക്കെയും അവന്നു സമാധാനം ഉണ്ടായിരുന്നു.
25 ശലോമോന്റെ കാലത്തൊക്കെയും യെഹൂദയും യിസ്രായേലും ദാൻമുതൽ ബേർ-ശേബവരെയും ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കീഴിലും അത്തിവൃക്ഷത്തിൻ കീഴിലും നിർഭയം വസിച്ചു.
26 ശലോമോന്നു തന്റെ രഥങ്ങൾക്കു നാല്പതിനായിരം കുതിരലായവും പന്തീരായിരം കുതിരച്ചേവകരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
27 കാര്യക്കാരന്മാർ ഓരോരുത്തൻ ഓരോ മാസത്തേക്കു ശലോമോൻരാജാവിന്റെ പന്തിഭോജനത്തിന്നു കൂടുന്ന എല്ലാവർക്കും വേണ്ടുന്ന ഭോജനപദാർത്ഥങ്ങൾ കുറവുകൂടാതെ എത്തിച്ചുകൊടുക്കും.
28 അവർ കുതിരകൾക്കും തുരഗങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന യവവും വയ്ക്കോലും താന്താന്റെ മുറപ്രകാരം അവൻ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കും.
29 ദൈവം ശലോമോന്നു ഏറ്റവും വളരെ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും കടല്ക്കരയിലെ മണൽപോലെ ഹൃദയവിശാലതയും കൊടുത്തു.
30 സകലപൂർവ്വദിഗ്വാസികളുടെയും

ജ്ഞാനത്തെക്കാളും മിസ്രയീമ്യരുടെ
സകലജ്ഞാനത്തെക്കാളും ശലോമോന്റെ
ജ്ഞാനം ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നു. 31
സകലമനുഷ്യരെക്കാളും എസ്രാഹ്യനായ ഏഥാൻ,
മാഹോലിന്റെ പുത്രന്മാരായ ഹേമാൻ, കല്ക്കോൽ,
ദർദ്ദ എന്നിവരെക്കാളും അവൻ ജ്ഞാനിയായിരുന്നു;
അവന്റെ കീർത്തി ചുറ്റുമുള്ള സകലജാതികളിലും
പരന്നു. 32 അവൻ മൂവായിരം സദൃശവാക്യം
പറഞ്ഞു; അവന്റെ ഗീതങ്ങൾ ആയിരത്തഞ്ചു
ആയിരുന്നു. 33 ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുമുതൽ
ചുവരിന്മേൽ മുളെക്കുന്ന ഈസോപ്പുവരെയുള്ള
വൃക്ഷാദികളെക്കുറിച്ചും മൃഗം, പക്ഷി, ഇഴജാതി,
മത്സ്യം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും അവൻ പ്രസ്താവിച്ചു.
34 ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി കേട്ട
സകലഭൂപാലകന്മാരുടെയും അടുക്കൽനിന്നു
നാനാജാതിക്കാരായ പലരും അവന്റെ ജ്ഞാനം
കേൾപ്പാൻ വന്നു.

5 ശലോമോനെ അവന്റെ അപ്പന്നു പകരം
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്തു എന്നു
സോർരാജാവായ ഹീരാം കേട്ടിട്ടു ഭൃത്യന്മാരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ഹീരാം
എല്ലായ്പോഴും ദാവീദിന്റെ സ്നേഹിതനായിരുന്നു.
2 ശലോമോൻ ഹീരാമിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു
പറയിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: 3 എന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളെ യഹോവ അവന്റെ
കാല്ക്കീഴാക്കുംവരെ ചുറ്റുമുള്ള യുദ്ധം
ഹേതുവായി തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം പണിവാൻ അവന്നു
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. 4 എന്നാൽ

ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രതിയോഗിയോ വിഘ്നമോ ഇല്ല;
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ചുറ്റും എനിക്കു
സ്വസ്ഥത നല്കിയിരിക്കുന്നു. 5 ആകയാൽ ഇതാ,
ഞാൻ നിനക്കു പകരം നിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരുത്തുന്ന നിന്റെ മകൻ എന്റെ നാമത്തിന്നു ഒരു
ആലയം പണിയുമെന്നു യഹോവ എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു പോലെ
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു ഒരു
ആലയം പണിവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. 6
ആകയാൽ ലെബാനോനിൽനിന്നു എനിക്കായി
ദേവദാരുമരം മുറിപ്പാൻ കല്പന കൊടുക്കേണം;
എന്റെ വേലക്കാർ നിന്റെ വേലക്കാരോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരിക്കും; നിന്റെ വേലക്കാർക്കും നീ പറയുന്ന
കൂലി ഞാൻ എത്തിച്ചുതരാം; സീദോന്യരെപ്പോലെ
മരം മുറിപ്പാൻ പരിചയമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ആരും ഇല്ല എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. 7
ഹീരാം ശലോമോന്റെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ
ഏറ്റവും സന്തോഷിച്ചു: ഈ മഹാജനത്തെ
വാഴുവാൻ ദാവീദിന്നു ജ്ഞാനമുള്ളോരു
മകനെ കൊടുത്ത യഹോവ ഇന്നു
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 8
ഹീരാം ശലോമോന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു
പറയിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: നീ പറഞ്ഞയച്ച
വസ്തുത ഞാൻ കേട്ടു; ദേവദാരുവിന്റെയും
സരളമരത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ നീ ഇച്ഛിച്ചതു
ഒക്കെയും ഞാൻ ചെയ്യാം. 9 എന്റെ വേലക്കാർ
ലെബാനോനിൽനിന്നു കടലിലേക്കു അവയെ
ഇറക്കിയശേഷം ഞാൻ ചങ്ങാടം കെട്ടിച്ചു നീ
പറയുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കടൽ വഴിയായി എത്തിച്ചു

കെട്ടഴിപ്പിച്ചുതരാം; നീ ഏറ്റുവാങ്ങേണം; എന്നാൽ
എന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു ആഹാരം എത്തിച്ചുതരുന്ന
കാര്യത്തിൽ നീ എന്റെ ഇഷ്ടവും നിവൎത്തിക്കേണം.
10 അങ്ങനെ ഹീരാം ശലോമോന്നു ദേവദാരുവും
സരളമരവും അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഒക്കെയും
കൊടുത്തു പോന്നു. 11 ശലോമോൻ ഹീരാമിന്റെ
ഗൃഹത്തിലേക്കു ആഹാരംവകെക്കു
ഇരുപതിനായിരം പറ കോതമ്പും ഇരുപതു പറ
ഇടിച്ചെടുത്ത എണ്ണയും കൊടുത്തു; ഇങ്ങനെ
ശലോമോൻ ഹീരാമിന്നു ആണ്ടുതോറും
കൊടുക്കും. 12 യഹോവ ശലോമോനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവന്നു ജ്ഞാനം
നൽകി; ഹീരാമും ശലോമോനും തമ്മിൽ
സമാധാനമായിരുന്നു; അവർ ഇരുവരും തമ്മിൽ
ഉടമ്പടിയും ചെയ്തു. 13 ശലോമോൻരാജാവു
യിസ്രായേലിൽനിന്നൊക്കെയും
ഊഴിയവേലക്കാരെ വരിയിട്ടെടുത്തു; ഊഴിയ
വേലക്കാർ മുപ്പതിനായിരംപേരായിരുന്നു.
14 അവൻ അവരെ മാസംതോറും
പതിനായിരംപേർവീതം മാറി മാറി
ലെബാനോനിലേക്കു അയച്ചു; അവർ ഒരു
മാസം ലെബാനോനിലും രണ്ടുമാസം വീട്ടിലും
ആയിരുന്നു; അദോനീരാം ഊഴിയവേലക്കാൎക്കു
മേധാവി ആയിരുന്നു. 15 വേല ചെയ്യുന്ന ജനത്തെ
ഭരിച്ചു വേല നടത്തുന്ന മൂവായിരത്തിമുന്നൂറു
പ്രധാനകാൎയ്യക്കാരന്മാരൊഴികെ 16 ശലോമോന്നു
എഴുപതിനായിരം ചുമട്ടുകാരും മലയിൽ
എണ്പതിനായിരം കല്ലുവെട്ടുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
17 ആലയത്തിന്നു ചെത്തിയ കല്ലുകൊണ്ടു

അടിസ്ഥാനം ഇടുവാൻ അവർ രാജകല്പനപ്രകാരം
വിശേഷപ്പെട്ട വലിയകല്ലു വെട്ടി. 18 ശലോമോന്റെ
ശില്പികളും, ഹീരാമിന്റെ ശില്പികളും ഗെബാല്യരും
ആലയപ്പണിക്കായി മരവും കല്ലും ചെത്തി ഒരുക്കി.
6 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ടതിന്റെ നാനൂറ്റെണ്പതാം
സംവത്സരത്തിൽ യിസ്രായേലിൽ ശലോമോന്റെ
വാഴ്ചയുടെ നാലാം ആണ്ടിൽ രണ്ടാം മാസമായ
സീവ് മാസത്തിൽ അവൻ യഹോവയുടെ ആലയം
പണിവാൻ തുടങ്ങി. 2 ശലോമോൻരാജാവു
യഹോവെക്കു പണിത ആലയം അറുപതു
മുഴം നീളവും ഇരുപതു മുഴം വീതിയും
മുപ്പതു മുഴം ഉയരവും ഉള്ളതായിരുന്നു 3
ആലയമായ മന്ദിരത്തിന്റെ മുഖമണ്ഡപം
ആലയവീതിക്കു ഒത്തവണ്ണം ഇരുപതു മുഴം നീളവും
ആലയത്തിന്റെ മുൻവശത്തു പത്തു മുഴം വീതിയും
ഉള്ളതായിരുന്നു. 4 അവൻ ആലയത്തിന്നു
ജാലം ഇണക്കിയ കിളിവാതിലുകളെയും
ഉണ്ടാക്കി. 5 മന്ദിരവും അന്തമ്മന്ദിരവും കൂടിയ
ആലയത്തിന്റെ ചുവരിനോടു ചേർത്തു ചുറ്റും
തട്ടുതട്ടായി പുറവാരങ്ങളും പണിതു
അവയിൽ ചുറ്റും അറകളും ഉണ്ടാക്കി. 6
താഴത്തെ പുറവാരം അഞ്ചു മുഴവും
നടുവിലത്തേതു ആറു മുഴവും മൂന്നാമത്തേതു
ഏഴു മുഴവും വീതിയുള്ളതായിരുന്നു;
തുലാങ്ങൾ ആലയഭിത്തികളിൽ അകത്തു
ചെല്ലാതിരിപ്പാൻ അവൻ ആലയത്തിന്റെ
ചുറ്റും പുറമെ ഗളം പണിതു. 7
വെട്ടുകുഴിയിൽവെച്ചു തന്നേ കുറവുതീർത്ത

കല്ലുകൊണ്ടു ആലയം പണിതതിനാൽ അതു
പണിയുന്ന സമയത്തു ചുറ്റിക, മഴു മുതലായ
യാതൊരു ഇരിമ്പായുധത്തിന്റെയും ഒച്ച
ആലയത്തിങ്കൽ കേൾപ്പാനില്ലായിരുന്നു. 8
താഴത്തെ പുറവാരത്തിന്റെ വാതിൽ
ആലയത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ആയിരുന്നു;
ചുഴൽകോവണിയിൽകൂടെ നടുവിലെ
പുറവാരത്തിലേക്കും നടുവിലത്തേതിൽനിന്നു
മൂന്നാമത്തെ പുറവാരത്തിലേക്കും കയറാം. 9
അങ്ങനെ അവൻ ആലയം പണിതുതീർത്തു;
ദേവദാരുത്തുലാങ്ങളും ദേവദാരുപ്പലകയുംകൊണ്ടു
ആലയത്തിന്നു മച്ചിട്ടു. 10 ആലയത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള
തട്ടുകൾ അയ്യഞ്ചു മുഴം ഉയരത്തിൽ അവൻ
പണിതു ദേവദാരുത്തുലാങ്ങൾകൊണ്ടു
ആലയത്തോടു ഇണെച്ചു. 11 ശലോമോന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
12 നീ പണിയുന്ന ഈ ആലയം ഉണ്ടല്ലോ; നീ
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ആചരിച്ചു എന്റെ വിധികളെ
അനുസരിച്ചു എന്റെ കല്പനകളൊക്കെയും
പ്രമാണിച്ചുനടന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിനോടു അരുളിച്ചെയ്ത വചനം നിന്നിൽ
നിവർത്തിക്കും. 13 ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മദ്ധ്യേ വസിക്കും; എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ
ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. 14 അങ്ങനെ ശലോമോൻ
ആലയം പണിതുതീർത്തു. 15 അവൻ ആലയത്തിന്റെ
ചുവർ അകത്തെവശം ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടു
പണിതു; ഇങ്ങനെ അവർ ആലയത്തിന്റെ
നിലംമുതൽ മച്ചുവരെ അകത്തെ വശം
മരംകൊണ്ടു നിറെച്ചു; ആലയത്തിന്റെ നിലം

സരളപ്പലകകൊണ്ടു തളമിട്ടു. 16 ആലയത്തിന്റെ
പിൻവശം ഇരുപതു മുഴം നീളത്തിൽ നിലം
മുതൽ ഉത്തരം വരെ ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടു
പണിതു: ഇങ്ങനെയാകുന്നു അന്തർമ്മന്ദിരമായ
അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ ഉൾവശം പണിതതു. 17
അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മന്ദിരമായ
ആലയത്തിന്നു നാല്പതു മുഴം നിളമുണ്ടായിരുന്നു. 18
ആലയത്തിന്റെ അകത്തെ ചുവരിന്മേൽ
ദേവദാരുകൊണ്ടുള്ള കുമിഴുകളും വിടന്ന
പുഷ്പങ്ങളും കൊത്തുപണിയായിരുന്നു; എല്ലാം
ദേവദാരുകൊണ്ടായിരുന്നു; കല്ലു അശേഷം
കാണ്മാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. 19 ആലയത്തിന്റെ
അകത്തു യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം
വെക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു അന്തർമ്മന്ദിരം
ചമെച്ചു. 20 അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്റെ അകം ഇരുപതു
മുഴം നീളവും ഇരുപതു മുഴം വീതിയും
ഇരുപതു മുഴം ഉയരവും ഉള്ളതായിരുന്നു;
അവൻ അതു തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു;
ദേവദാരുമരംകൊണ്ടുള്ള ധൂപപീഠവും
പൊതിഞ്ഞു. 21 ആലയത്തിന്റെ അകം
ശലോമോൻ തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു;
അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്റെ മുൻവശത്തു വിലങ്ങത്തിൽ
പൊൻചങ്ങല കൊളുത്തി അന്തർമ്മന്ദിരം
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 22 അങ്ങനെ
അവൻ ആലയം ആസകലം പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു; അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്നുള്ള പീഠവും
മുഴുവനും പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 23
അന്തർമ്മന്ദിരത്തിൽ അവൻ ഒലിവുമരംകൊണ്ടു
പത്തു മുഴം ഉയരമുള്ള രണ്ടു കെരൂബുകളെയും

ഉണ്ടാക്കി. 24 ഒരു കെരൂബിന്റെ ഒരു ചിറകു
അഞ്ചു മുഴം, കെരൂബിന്റെ മറ്റെ ചിറകു അഞ്ചു
മുഴം; ഇങ്ങനെ ഒരു ചിറകിന്റെ അറ്റം മുതൽ
മറ്റെ ചിറകിന്റെ അറ്റംവരെ പത്തു മുഴം. 25
മറ്റെ കെരൂബിന്നും പത്തു മുഴം; കെരൂബ്
രണ്ടിന്നും അളവും ആകൃതിയും ഒന്നു തന്നേ. 26
ഒരു കെരൂബിന്റെ ഉയരം പത്തു മുഴം; മറ്റെ
കെരൂബിന്നും അങ്ങനെ തന്നേ. 27 അവൻ
കെരൂബുകളെ അന്തരാലയത്തിന്റെ നടുവിൽ
നിർത്തി; കെരൂബുകളുടെ ചിറകു വിടർന്നിരുന്നു;
ഒന്നിന്റെ ചിറകു ഒരു ചുവരോടും മറ്റേതിന്റെ ചിറകു
മറ്റേ ചുവരോടും തൊട്ടിരുന്നു. ആലയത്തിന്റെ
നടുവിൽ അവയുടെ ചിറകു ഒന്നോടൊന്നു
തൊട്ടിരുന്നു. 28 കെരൂബുകളെയും അവൻ
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 29 അന്തരാലയവും
ബഹിരാലയവുമായ ആലയത്തിന്റെ
ചുവരുകളിലെല്ലാം ചുറ്റും കെരൂബ്, ഈന്തപ്പന,
വിടർന്ന പുഷ്പം എന്നിവയുടെ രൂപം കൊത്തി
ഉണ്ടാക്കി. 30 അന്തരാലയവും ബഹിരാലയവുമായ
ആലയത്തിന്റെ തളവും അവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു. 31 അവൻ അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്റെ
വാതിലിന്നു ഒലിവുമരംകൊണ്ടു കതകു ഉണ്ടാക്കി;
കുറമ്പടിയും കട്ടളക്കാലും ചുവരിന്റെ അഞ്ചിൽ
ഒരു അംശമായിരുന്നു. 32 ഒലിവ് മരംകൊണ്ടുള്ള
കതകു രണ്ടിലും കെരൂബ്, ഈന്തപ്പന,
വിടർന്നപുഷ്പം എന്നിവയുടെ രൂപങ്ങൾ കൊത്തി
പൊന്നു പൊതിഞ്ഞു; കെരൂബുകളിലും
ഈന്തപ്പനകളിലും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞു 33
അവ്വണ്ണം തന്നേ അവൻ മന്ദിരത്തിന്റെ വാതിലിന്നും

ഒലിവുമരംകൊണ്ടു കട്ടള ഉണ്ടാക്കി; അതു
ചുവരിന്റെ നാലിൽ ഒരംശമായിരുന്നു. 34 അതിന്റെ
കതകു രണ്ടും സരളമരംകൊണ്ടായിരുന്നു. ഒരു
കതകിന്നു രണ്ടു മടക്കുപാളിയും മറ്റെ കതകിന്നു
രണ്ടു മടക്കുപാളിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 35
അവൻ അവയിൽ കെരൂബ്, ഈന്തപ്പന, വിടന്ന
പുഷ്പം എന്നിവയുടെ രൂപങ്ങളെ കൊത്തി
രൂപങ്ങളുടെമേൽ പൊന്നു പൊതിഞ്ഞു.
36 അവൻ അകത്തെ പ്രാകാരം ചെത്തിയ
കല്ലുകൊണ്ടു മൂന്നു വരിയും ദേവദാരുകൊണ്ടു ഒരു
വരിയുമായിട്ടു പണിതു. 37 നാലാം ആണ്ടു സീവ്
മാസത്തിൽ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നു
അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും 38 പതിനൊന്നാം ആണ്ടു
എട്ടാം മാസമായ ബൂൽമാസത്തിൽ ആലയം
അതിന്റെ സകലഭാഗങ്ങളുമായി അതിന്റെ
മാതൃകപ്രകാരമൊക്കെയും പണിതുതീർക്കുകയും
ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവൻ ഏഴാണ്ടുകൊണ്ടു
അതു പണിതുതീർത്തു.

7 ശലോമോൻ തന്റെ അരമന പതിമ്മൂന്നു
ആണ്ടുകൊണ്ടു പണിതു അരമനപ്പണി മുഴുവനും
തീർത്തു. 2 അവൻ ലെബാനോൻ വനഗൃഹവും
പണിതു; അതിന്നു നൂറു മുഴം നീളവും അമ്പതു
മുഴം വീതിയും മുപ്പതു മുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരുന്നു;
ദേവദാരുകൊണ്ടുള്ള മൂന്നു നിര തൂണിന്മേൽ
ദേവദാരുഉത്തരം വെച്ചു പണിതു. 3 ഓരോ
നിരയിൽ പതിനഞ്ചു തൂണുവീതം നാല്പത്തഞ്ചു
തൂണിന്മേൽ തുലാം വെച്ചു ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടു
തട്ടിട്ടു. 4 മൂന്നു നിര കിളിവാതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു;
മൂന്നു നിരയിലും അവ നേർക്കുനേരെ ആയിരുന്നു. 5

വാതിലും കട്ടളയും എല്ലാം സമചതുരവും
കിളിവാതിൽ മൂന്നു നിരയായി നേർക്കുനേരെയും
ആയിരുന്നു. 6 അവൻ അമ്പതു മുഴം നീളവും
മുപ്പതു മുഴം വീതിയും ഉള്ള ഒരു സ്തംഭമണ്ഡപവും
അതിന്റെ മുൻവശത്തു തൂണും ഉമ്മരപ്പടിയുമായി
ഒരു പൂമുഖവും ഉണ്ടാക്കി. 7 ന്യായം
വിധിക്കേണ്ടതിന്നു ആസ്ഥാനമണ്ഡപമായിട്ടു ഒരു
സിംഹാസനമണ്ഡപവും പണിതു: അതിന്നു
ആസകലം ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടു അടിത്തട്ടിട്ടു. 8
ഇതിന്റെ പണിപോലെ തന്നേ അവൻ
മണ്ഡപത്തിന്നപ്പുറം മറ്റെ പ്രാകാരത്തിൽ അവൻ
തനിക്കു വസിപ്പാനുള്ള അരമന പണിതു;
ശലോമോൻ പരിഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഫറവോന്റെ
മകൾക്കും അവൻ ഈ മണ്ഡപംപോലെയുള്ള
ഒരു അരമന പണിതു. 9 ഇവ ഒക്കെയും
അടിസ്ഥാനംമുതൽ ഉത്തരക്കല്ലുവരെയും
പുറത്തെ വലിയ പ്രാകാരംവരെയും തോതിന്നു
വെട്ടി അകവും പുറവും ഈർച്ചവാൾകൊണ്ടു
അറുത്തെടുത്ത വിശേഷപ്പെട്ട കല്ലുകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു. 10 അടിസ്ഥാനം പത്തു മുഴവും എട്ടു
മുഴവുമുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട വലിയ കല്ലുകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു. 11 മേൽപണി തോതിന്നു വെട്ടിയ
വിശേഷപ്പെട്ട കല്ലുകൊണ്ടും ദേവദാരുകൊണ്ടും
ആയിരുന്നു. 12 യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്നും ആലയത്തിന്റെ
മണ്ഡപത്തിന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലെ വലിയ
പ്രാകാരത്തിന്റെ ചുറ്റും മൂന്നു വരി ചെത്തിയ കല്ലും
ഒരു വരി ദേവദാരുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 13
ശലോമോൻരാജാവു സോരിൽനിന്നു ഹീരാം

എന്നൊരുവനെ വരുത്തി. 14 അവൻ
നഫ്താലിഗോത്രത്തിൽ ഒരു വിധവയുടെ മകൻ
ആയിരുന്നു; അവന്റെ അപ്പനോ സോർ്യനായ ഒരു
മൂശാരിയത്രേ: അവൻ താമ്രംകൊണ്ടു സകലവിധ
പണിയും ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം ജ്ഞാനവും
ബുദ്ധിയും സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ളവനായിരുന്നു.
അവൻ ശലോമോൻരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
അവൻ കല്പിച്ച പണി ഒക്കെയും തീർത്തു. 15
അവൻരണ്ടു താമ്രസ്തംഭം ഉണ്ടാക്കി; ഓരോന്നിന്നു
പതിനെട്ടു മുഴം ഉയരവും പന്ത്രണ്ടു മുഴം
ചുറ്റളവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 സ്തംഭങ്ങളുടെ
തലെക്കൽ വെപ്പാൻ അവൻ താമ്രംകൊണ്ടു രണ്ടു
പോതിക വാർത്തുണ്ടാക്കി; പോതിക ഓരോന്നും
അയ്യഞ്ചു മുഴം ഉയരമുള്ളതായിരുന്നു. 17
സ്തംഭങ്ങളുടെ തലെക്കലെ പോതികെക്കു
വലപോലെയുള്ള വിചിത്രപ്പണിയും മാലയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. പോതിക ഓരോന്നിന്നും ഇങ്ങനെ
ഏഴേഴുണ്ടായിരുന്നു. 18 അങ്ങനെ അവൻ
സ്തംഭങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി; അവയുടെ തലെക്കലുള്ള
പോതിക മൂടത്തക്കവണ്ണം ഒരു പോതികയുടെ
വലപ്പണിക്കുമീതെ രണ്ടു വരി മാതളപ്പഴം
ഉണ്ടാക്കി; മറ്റെ പോതികെക്കും അവൻ അങ്ങനെ
തന്നേ ഉണ്ടാക്കി. 19 മണ്ഡപത്തിലുള്ള
സ്തംഭങ്ങളുടെ തലെക്കലെ പോതിക
താമരപ്പൂവിന്റെ ആകൃതിയിൽ നാലു മുഴം
ആയിരുന്നു. 20 രണ്ടു സ്തംഭത്തിന്റെയും
തലെക്കൽ പോതിക ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു
പോതികെക്കു വലപ്പണിക്കരികെ കുംഭത്തോടു
ചേർന്നു ചുറ്റും വരിവരിയായി ഇരുനൂറു മാതളപ്പഴം

ഉണ്ടായിരുന്നു; മറ്റെ പോതികെക്കും അങ്ങനെ
തന്നെ. 21 അവൻ സ്തംഭങ്ങളെ മന്ദിരത്തിന്റെ
മണ്ഡപവാതില്ക്കൽ നിറുത്തി; അവൻ വലത്തെ
സ്തംഭം നിറുത്തി അതിന്നു യാഖീൻ എന്നും
ഇടത്തെ സ്തംഭം നിറുത്തി അതിന്നു ബോവസ്
എന്നും പേരിട്ടു. 22 സ്തംഭങ്ങളുടെ അഗ്രം
താമരപ്പൂവിന്റെ ആകൃതിയിൽ ആയിരുന്നു;
ഇങ്ങനെ സ്തംഭങ്ങളുടെ പണി തീന്നു. 23
അവൻ ഒരു കടൽ വാൎത്തുണ്ടാക്കി; അതു
വൃത്താകാരമായിരുന്നു; അതിന്നു വക്കോടുവക്കു
പത്തു മുഴവും ഉയരം അഞ്ചു മുഴവും ചുറ്റും മുപ്പതു
മുഴം നൂലളവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 24 അതിന്റെ
വക്കിന്നു താഴെ, പുറത്തു, മുഴം ഒന്നിന്നു പത്തു
കുമിഴ് വീതം കടലിന്നു ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു; അതു
വാൎത്തപ്പോൾ തന്നെ കുമിഴും രണ്ടു നിരയായി
വാൎത്തിരുന്നു. 25 അതു പന്ത്രണ്ടു കാളയുടെ
പുറത്തു വെച്ചിരുന്നു; അവയിൽ മൂന്നു വടക്കോട്ടും,
മൂന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടും, മൂന്നു തെക്കോട്ടും, മൂന്നു
കിഴക്കോട്ടും തിരിഞ്ഞിരുന്നു; കടൽ അവയുടെ
പുറത്തു വെച്ചിരുന്നു; അവയുടെ പൃഷ്ഠഭാഗം
ഒക്കെയും അകത്തോട്ടു ആയിരുന്നു. 26
അതിന്റെ കനം നാലംഗുലം; അതിന്റെ വക്കു
പാനപാത്രത്തിന്റെ വക്കുപോലെ താമരപ്പൂവിന്റെ
ആകൃതിയിൽ ആയിരുന്നു. അതിൽ രണ്ടായിരം
ബത്ത് വെള്ളം കൊള്ളും. 27 അവൻ
താമ്രംകൊണ്ടു പത്തു പീഠം ഉണ്ടാക്കി; ഓരോ
പീഠത്തിന്നു നാലു മുഴം നീളവും നാലു മുഴം
വീതിയും മൂന്നു മുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.
28 പീഠങ്ങളുടെ പണി എങ്ങനെയെന്നാൽ:

അവക്കുചട്ടപ്പലക ഉണ്ടായിരുന്നു; ചട്ടപ്പലക
ചട്ടങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു. 29 ചട്ടങ്ങളിൽ ഇട്ടിരുന്ന
പലകമേൽ സിംഹങ്ങളും കാളകളും കെരൂബുകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു; ചട്ടങ്ങളിൽ അവ്വണ്ണം
സിംഹങ്ങൾക്കും കാളകൾക്കും മീതെയും
താഴെയും തോരണപണിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 30
ഓരോ പീഠത്തിന്നും താമ്രം കൊണ്ടുള്ള നന്നാലു
ചക്രവും താമ്രംകൊണ്ടുള്ള അച്ചുതണ്ടുകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ നാലു കോണിലും
കാലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊട്ടിയുടെ
കീഴെ കാൽ ഓരോന്നിന്നും പുറവശത്തു
തോരണപ്പണിയോടുകൂടി വാൎത്തിരുന്നു. 31
അതിന്റെ വായ് ചട്ടക്കൂട്ടിന്നു അകത്തും മേലോട്ടും
ഒരു മുഴം ഉയരമുള്ളതും ആയിരുന്നു; അതിന്റെ
വായ് പീഠത്തിന്റെ പണിപോലെയും ഒന്നര മുഴം
വൃത്തത്തിലും ആയിരുന്നു; അതിന്റെ വായ്ക്കു
കൊത്തുപണിയുണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ ചട്ടപ്പലക
വൃത്താകാരമല്ല, ചതുരശ്രം ആയിരുന്നു. 32
ചക്രം നാലും ചട്ടങ്ങളുടെ കീഴും ചക്രങ്ങളുടെ
അച്ചുതണ്ടുകൾ പീഠത്തിലും ആയിരുന്നു.
ഓരോ ചക്രത്തിന്റെ ഉയരം ഒന്നര മുഴം. 33
ചക്രങ്ങളുടെ പണി രഥചക്രത്തിന്റെ പണിപോലെ
ആയിരന്നു; അവയുടെ അച്ചതണ്ടുകളും വട്ടുകളും
അഴികളും ചക്രനാഭികളും എല്ലാം വാൎപ്പു പണി
ആയിരുന്നു. 34 ഓരോ പീഠത്തിന്റെ നാലു
കോണിലും നാലു കാലുണ്ടായിരുന്നു; കാലുകൾ
പീഠത്തിൽനിന്നു തന്നേ ഉള്ളവ ആയിരുന്നു. 35
ഓരോ പീഠത്തിന്റെയും തലെക്കൽ അര മുഴം
ഉയരമുള്ള വളയവും ഓരോ പീഠത്തിന്റെയും

മേലറ്റത്തു അതിന്റെ താങ്ങുകളും അതിന്റെ
വക്കുകളും അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരുന്നു. 36
അതിന്റെ താങ്ങുകളുടെ തട്ടുകളിലും വക്കുകളിലും
അതതിൽ ഇടം ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ അവൻ
കെരൂബ്, സിംഹം ഈന്തപ്പന എന്നിവയുടെ രൂപം
ചുറ്റും തോരണപ്പണിയോടുകൂടെ കൊത്തി. 37
ഇങ്ങനെ അവൻ പീഠം പത്തും തീർത്തു; അവെക്കു
ഒക്കെയും വാർപ്പും കണക്കും പരിമാണവും
ഒരുപോലെ ആയിരുന്നു. 38 അവൻ താമ്രംകൊണ്ടു
പത്തു തൊട്ടിയും ഉണ്ടാക്കി; ഓരോ തൊട്ടിയിൽ
നാല്പതു ബത്ത് വെള്ളം കൊള്ളും; ഓരോ തൊട്ടി
നന്നാലു മുഴം. പത്തു പീഠത്തിൽ ഓരോന്നിന്മേൽ
ഓരോ തൊട്ടി വെച്ചു. 39 അവൻ അഞ്ചു പീഠം
ആലയത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തും അഞ്ചു പീഠം
ആലയത്തിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തും വെച്ചു; കടലോ
അവൻ ആലയത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു
തെക്കുകിഴക്കായി വെച്ചു. 40 പിന്നെ ഹീരാം
കലങ്ങളും ചട്ടുകങ്ങളും കലശങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി;
അങ്ങനെ ഹീരാം യഹോവയുടെ ആലയംവക
ശലോമോൻരാജാവിന്നു വേണ്ടി ചെയ്ത
പണികളൊക്കെയും തീർത്തു. 41 രണ്ടു സ്തംഭം,
രണ്ടു സ്തംഭത്തിന്റെയും തലെക്കലുള്ള
ഗോളാകാരമായ രണ്ടു പോതിക, സ്തംഭങ്ങളുടെ
തലെക്കലുള്ള പോതികകളുടെ രണ്ടു ഗോളം
മൂടുവാൻ രണ്ടു വലപ്പണി, 42 സ്തംഭങ്ങളുടെ
തലെക്കലുള്ള പോതികകളുടെ രണ്ടു ഗോളം
മൂടുന്ന ഓരോ വലപ്പണിയിലും ഈരണ്ടുനിര
മാതളപ്പഴമായി രണ്ടു വലപ്പണിയിലുംകൂടെ നാനൂറു
മാതളപ്പഴം, 43 പത്തു പീഠം, പീഠങ്ങളിന്മേലുള്ള

പത്തു തൊട്ടി, 44 ഒരു കടൽ, കടലിന്റെ കീഴെയുള്ള
പന്ത്രണ്ടു കാള, 45 കലങ്ങൾ, ചട്ടുകങ്ങൾ,
കലശങ്ങൾ എന്നിവ തന്നേ. യഹോവയുടെ
ആലയം വക ശലോമോൻരാജാവിന്നു വേണ്ടി
ഹീരാം ഉണ്ടാക്കിയ ഈ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
മിനുക്കിയ താമ്രംകൊണ്ടായിരുന്നു. 46 യോർദ്ദാൻ
സമഭൂമിയിൽ സുക്കോത്തിന്നും സാരെഥാന്നും
മദ്ധ്യേ കളിമണ്ണുള്ള നിലത്തുവെച്ചു രാജാവു
അവയെ വാർപ്പിച്ചു. 47 ഉപകരണങ്ങൾ
അനവധി ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ശലോമോൻ
അവയൊന്നും തൂക്കിയില്ല; താമ്രത്തിന്റെ
തൂക്കത്തിന്നു നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. 48
ശലോമോൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നുള്ള
സകലഉപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി; പൊൻപീഠം,
കാഴ്ചയപ്പം വെക്കുന്ന പൊൻമേശ, 49
അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വലത്തുഭാഗത്തു
അഞ്ചും ഇടത്തുഭാഗത്തു അഞ്ചുമായി
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള വിളക്കുതണ്ടുകൾ,
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ, 50 ദീപങ്ങൾ,
ചവണകൾ, തങ്കംകൊണ്ടുള്ള പാനപാത്രങ്ങൾ,
കത്രികകൾ, കലശങ്ങൾ, തവികൾ, തീച്ചട്ടികൾ,
അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലമായ അന്തരാലയത്തിന്റെ
വാതിലുകൾക്കും മന്ദിരമായ ആലയത്തിന്റെ
വാതിലുകൾക്കും പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കെട്ടുകൾ
എന്നിവ തന്നേ. 51 അങ്ങനെ ശലോമോൻരാജാവു
യഹോവയുടെ ആലയംവക പണി എല്ലാം
തീർത്തു. ശലോമോൻ തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ്
നിവേദിച്ചിരുന്ന വെള്ളിയും പൊന്നും

ഉപകരണങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിൽവെച്ചു.

8 പിന്നെ യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം
സീയോൻ എന്ന ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ശലോമോൻ
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പിതൃഭവനങ്ങളിലെ പ്രഭുക്കന്മാരായ
സകലഗോത്രപ്രധാനികളെയും യെരൂശലേമിൽ
ശലോമോൻരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിവരുത്തി.
2 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ ഒക്കെയും
ഏഴാംമാസമായ ഏഥാനീംമാസത്തിലെ
ഉത്സവത്തിൽ ശലോമോൻരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി. 3 യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ ഒക്കെയും
വന്നപ്പോൾ പുരോഹിതന്മാർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം എടുത്തു. 4 അവർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകവും സമാഗമനകൂടാരവും കൂടാരത്തിലെ
വിശുദ്ധഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും കൊണ്ടുവന്നു;
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരുമത്രേ അവയെ
കൊണ്ടുവന്നതു. 5 ശലോമോൻരാജാവും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടിയ യിസ്രായേൽസഭ ഒക്കെയും
അവനോടുകൂടെ പെട്ടകത്തിന്നു മുമ്പിൽ എണ്ണവും
കണക്കുമില്ലാതെ അനവധി ആടുകളെയും
കാളകളെയും യാഗം കഴിച്ചു. 6 പുരോഹിതന്മാർ
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം അതിന്റെ
സ്ഥലത്തു, ആലയത്തിലെ അന്തമ്മന്ദിരത്തിൽ
അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു, കെരൂബുകളുടെ ചിറകിൻ
കീഴെ കൊണ്ടുചെന്നു വെച്ചു. 7 കെരൂബുകൾ
പെട്ടകത്തിന്റെ സ്ഥലത്തിന്നു മീതെ ചിറകു വിരിച്ചു
പെട്ടകത്തെയും അതിന്റെ തണ്ടുകളെയും

മൂടിനിന്നു. 8 തണ്ടുകൾ നീണ്ടിരിക്കയാൽ
തണ്ടുകളുടെ അറ്റങ്ങൾ അന്തമ്മന്ദിരത്തിന്റെ
മുമ്പിലുള്ള വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു കാണും;
എങ്കിലും പുറത്തുനിന്നു കാണുകയില്ല; അവ
ഇന്നുവരെയും അവിടെ ഇരിക്കുന്നു.
9 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടശേഷം യഹോവ അവരോടു നിയമം
ചെയ്തപ്പോൾ മോശെ ഹോരേബിൽവെച്ചു അതിൽ
വെച്ചിരുന്ന രണ്ടു കല്പലകയല്ലാതെ പെട്ടകത്തിൽ
മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; 10 പുരോഹിതന്മാർ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മേഘം
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നിറഞ്ഞു.
11 യഹോവയുടെ തേജസ്സു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു
മേഘംനിമിത്തം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
നില്പാൻ പുരോഹിതന്മാക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 12
അപ്പോൾ ശലോമോൻ: താൻ കൂരിരുളിൽ
വസിക്കുമെന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
13 എങ്കിലും ഞാൻ നിനക്കു ഒരു നിവാസാലയം,
നിനക്കു എന്നേക്കും വസിപ്പാൻ ഒരു
സ്ഥലം, പണിതിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
14 പിന്നെ യിസ്രായേൽസഭ മുഴുവനും
നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ രാജാവു മുഖം തിരിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ സവ്വസഭയെയും അനുഗ്രഹിച്ചു
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: 15 എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിനോടു തിരുവായ്കൊണ്ടു
അരുളിച്ചെയ്തതു തൃക്കൈകൊണ്ടു
നിവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്ന യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 16 എന്റെ

ജനമായ യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നാൾമുതൽ എന്റെ നാമം
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു ആലയം പണിവാൻ ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്റെ സകലഗോത്രങ്ങളിലും ഒരു
പട്ടണം തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല; എന്നാൽ എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവായിരിപ്പാൻ
ഞാൻ ദാവീദിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു
അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു. 17 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു ഒരു
ആലയം പണിയേണം എന്നു എന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിന്നു താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 എന്നാൽ
യഹോവ എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിനോടു: എന്റെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം പണിയേണമെന്നു
നിനക്കു താല്പര്യം ഉണ്ടായല്ലോ; അങ്ങനെ
താല്പര്യം ഉണ്ടായതു നല്ലതു. 19 എങ്കിലും
ആലയം പണിയേണ്ടതു നീയല്ല, നിന്റെ
കടിപ്രദേശത്തുനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന മകൻ
തന്നേ എന്റെ നാമത്തിന്നു ആലയം പണിയും
എന്നു കല്പിച്ചു. 20 അങ്ങനെ യഹോവ താൻ
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു;
യഹോവ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിന്നു പകരം ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു
യിസ്രായേലിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നു; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയവും
പണിതിരിക്കുന്നു. 21 യഹോവ നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തു നിന്നു
കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, അവരോടു ചെയ്ത
നിയമം ഇരിക്കുന്ന പെട്ടകത്തിന്നു ഞാൻ

അതിൽ ഒരു സ്ഥലം ഒരിക്കിയിരിക്കുന്നു.
22 അനന്തരം ശലോമോൻ യഹോവയുടെ
യാഗപീഠത്തിൻമുമ്പിൽ യിസ്രായേലിന്റെ
സർവ്വസഭയുടെയും സമക്ഷത്തു നിന്നുകൊണ്ടു
ആകാശത്തിലേക്കു കൈമലർത്തി പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: 23 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്റെ മുമ്പാകെ
നടക്കുന്ന നിന്റെ ദാസന്മാർക്കായി നിയമവും ദയയും
പാലിക്കുന്ന നിന്നെപ്പോലെ മീതെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും
താഴെ ഭൂമിയിലും യാതൊരു ദൈവവും ഇല്ല. 24
നീ എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് എന്ന നിന്റെ
ദാസന്നു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം പാലിച്ചിരിക്കുന്നു;
തിരുവായ്കൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തതു
ഇന്നു കാണുംപോലെ തൃക്കൈകൊണ്ടു
നിവർത്തിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 25 ആകയാൽ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദ് എന്ന നിന്റെ ദാസനോടു: നീ
എന്റെ മുമ്പാകെ നടന്നതുപോലെ നിന്റെ
പുത്രന്മാരും എന്റെ മുമ്പാകെ നടക്കത്തക്കവണ്ണം
തങ്ങളുടെ വഴി സൂക്ഷിക്കമാത്രം ചെയ്താൽ
യിസ്രായേലിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിപ്പാൻ നിനക്കു ഒരു പുരുഷൻ എന്റെ
മുമ്പാകെ ഇല്ലാതെവരികയില്ല എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിവർത്തിക്കേണമേ. 26
ഇപ്പോൾ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദ് എന്ന നിന്റെ ദാസനോടു നീ
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം ഒത്തുവരുമാറാകട്ടെ. 27
എന്നാൽ ദൈവം യഥാർത്ഥമായി ഭൂമിയിൽ
വസിക്കുമോ? സ്വർഗ്ഗത്തിലും സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിലും

നീ അടങ്ങുകയില്ലല്ലോ; പിന്നെ ഞാൻ
പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ആലയത്തിൽ അടങ്ങുന്നതു
എങ്ങനെ? 28 എങ്കിലും എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, അടിയൻ ഇന്നു തിരുമുമ്പിൽ
കഴിക്കുന്ന നിലവിളിയും പ്രാൎത്ഥനയും
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അടിയന്റെ പ്രാൎത്ഥനയിലേക്കും
യാചനയിലേക്കും തിരിഞ്ഞു കടാക്ഷിക്കേണമേ. 29
അടിയൻ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു കഴിക്കുന്ന
പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ നാമം
ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നീ അരുളിച്ചെയ്ത
സ്ഥലമായ ഈ ആലയത്തിലേക്കു രാവും പകലും
തൃക്കൺപാൎത്തരുളേണമേ, 30 ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
പ്രാൎത്ഥിപ്പാനിരിക്കുന്ന അടിയന്റെയും നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെയും യാചന
കേൾക്കേണമേ. നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കേൾക്കേണമേ; കേട്ടു ക്ഷമിക്കേണമേ.
31 ഒരുത്തൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു കുറ്റം
ചെയ്കയും അവൻ അവനെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിക്കേണ്ടതിന്നു കാൎയ്യം സത്യത്തിന്നു
വെക്കുകയും അവൻ ഈ ആലയത്തിൽ നിന്റെ
യാഗപീഠത്തിന്നു മുമ്പാകെ വന്നു സത്യം
ചെയ്കയും ചെയ്താൽ 32 നീ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കേട്ടു
പ്രവൎത്തിച്ചു, ദുഷ്ടന്റെ നടപ്പു അവന്റെ തലമേൽ
വരുത്തി അവനെ ശിക്ഷിപ്പാനും നീതിമാന്റെ
നീതിക്കു തക്കവണ്ണം അവന്നു നല്കി അവനെ
നീതീകരിപ്പാനും അടിയങ്ങൾക്കു ന്യായം
പാലിച്ചുതരേണമേ. 33 നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽ
നിന്നോടു പാപം ചെയ്കനിമിത്തം അവർ
ശത്രുവിനോടു തോറ്റിട്ടു നിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു

നിന്റെ നാമത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഈ
ആലയത്തിൽവെച്ചു നിന്നോടു പ്രാൎത്ഥിക്കയും
യാചിക്കയും ചെയ്താൽ 34 നീ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
കേട്ടു നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ പാപം
ക്ഷമിച്ചു അവരുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു കൊടുത്ത
ദേശത്തേക്കു അവരെ മടക്കിവരുത്തേണമേ. 35
അവർ നിന്നോടു പാപം ചെയ്കകൊണ്ടു ആകാശം
അടഞ്ഞു മഴപെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ അവർ
ഈ സ്ഥലത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു പ്രാൎത്ഥിച്ചു
നിന്റെ നാമത്തെ സ്വീകരിക്കയും നീ അവരെ
താഴ്ത്തിയതുകൊണ്ടു അവർ തങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളെ വിട്ടുതിരികയും ചെയ്താൽ 36 നീ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കേട്ടു നിന്റെ ദാസന്മാരുടെയും
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെയും പാപം
ക്ഷമിച്ചു, അവർ നടക്കേണ്ടുന്ന നല്ല വഴി
അവരെ ഉപദേശിക്കയും നിന്റെ ജനത്തിന്നു
അവകാശമായി കൊടുത്ത നിന്റെ ദേശത്തു മഴ
പെയ്യിക്കയും ചെയ്യേണമേ. 37 ദേശത്തു ക്ഷാമമോ
മഹാമാരിയോ വെൺകതിർ, വിഷമഞ്ഞു,
വെട്ടുക്കിളി, തുള്ളൻ എന്നിവയോ ഉണ്ടായാൽ
അവരുടെ ശത്രു അവരുടെ പട്ടണങ്ങളുള്ള
ദേശത്തു അവരെ നിരോധിച്ചാൽ വല്ല വ്യാധിയോ
വല്ല ദീനമോ ഉണ്ടായാൽ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും 38
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽ മുഴുവനെങ്കിലും
വല്ല പ്രാൎത്ഥനയും യാചനയും കഴിക്കയും
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മനഃപീഡ അറിഞ്ഞു
ഈ ആലയത്തിങ്കലേക്കു കൈ മലൎത്തുകയും
ചെയ്താൽ 39 നീ നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കേട്ടു ക്ഷമിക്കയും 40 ഞങ്ങളുടെ

പിതാക്കന്മാക്കു നീ കൊടുത്ത ദേശത്തു അവർ
ജീവിച്ചിരിക്കും കാലത്തൊക്കെയും നിന്നെ
ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു നീ ഓരോരുത്തന്റെ ഹൃദയത്തെ
അറിയുന്നതുപോലെ ഓരാരുത്തന്നു അവനവന്റെ
നടപ്പുപോലെയൊക്കെയും ചെയ്തരുളേണമേ; നീ
മാത്രമല്ലോ സകലമനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെയും
ഹൃദയത്തെ അറിയുന്നതു. 41 അത്രയുമല്ല, നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിലുള്ളവനല്ലാത്ത ഒരു
അന്യജാതിക്കാരൻ ദൂരദേശത്തുനിന്നു നിന്റെ
നാമം ഹേതുവായി വരികയും - 42 അവർ നിന്റെ
മഹത്വമുള്ള നാമത്തെയും ബലമുള്ള ഭുജത്തെയും
നീട്ടിയിരിക്കുന്ന കയ്യെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമല്ലോ -
ഈ ആലയത്തിങ്കലേക്കു നോക്കി പ്രാത്ഥിക്കയും
ചെയ്താൽ 43 നീ നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ
സ്വഗ്ഗത്തിൽ കേട്ടു, ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളും
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽ എന്നപോലെ നിന്നെ
ഭയപ്പെടുവാനും ഞാൻ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ
ആലയത്തിന്നു നിന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഗ്രഹിപ്പാനും നിന്റെ നാമത്തെ
അറിവാനും തക്കവണ്ണം അന്യജാതിക്കാരൻ
നിന്നോടു പ്രാത്ഥിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ
ചെയ്തുകൊടുക്കേണമേ. 44 നീ നിന്റെ ജനത്തെ
അയക്കുന്ന വഴിയിൽ അവർ തങ്ങളുടെ
ശത്രുവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ
നീ തിരഞ്ഞെടുത്ത നഗരത്തിലേക്കും നിന്റെ
നാമത്തിന്നു ഞാൻ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ
ആലയത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞു യഹോവയോടു
പ്രാത്ഥിച്ചാൽ 45 നീ സ്വഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ
പ്രാത്ഥനയും യാചനയും കേട്ടു അവക്കു ന്യായം

പാലിച്ചുകൊടുക്കേണമേ. 46 അവർ നിന്നോടു
പാപം ചെയ്കയും -പാപം ചെയ്യാത്ത മനുഷ്യൻ
ഇല്ലല്ലോ- നീ അവരോടു കോപിച്ചു അവരെ
ശത്രുവിന്നു ഏല്പിക്കയും അവർ അവരെ ദൂരത്തോ
സമീപത്തോ ഉള്ള ശത്രുവിന്റെ ദേശത്തേക്കു
ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്താൽ 47
അവരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്ന
ദേശത്തുവെച്ചു അവർ ഉണന്നു മനംതിരിഞ്ഞു,
അവരെ ബദ്ധരായി കൊണ്ടുപോയ
ദേശത്തുവെച്ചു: ഞങ്ങൾ പാപംചെയ്തു
അകൃത്യവും ദുഷ്ടതയും പ്രവത്തിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു 48 നിന്നോടു യാചിക്കയും
അവരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ ശത്രുക്കളുടെ
ദേശത്തുവെച്ചു അവർ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ നിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു,
നീ അവരുടെ പിതാക്കന്മാക്കു കൊടുത്ത
ദേശത്തേക്കു, നീ തിരഞ്ഞെടുത്ത
നഗരത്തിങ്കലേക്കും ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തിന്നു
പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ആലയത്തിങ്കലേക്കും
നോക്കി നിന്നോടു പ്രാത്ഥിക്കയും ചെയ്താൽ 49 നീ
നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ സ്വഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ
പ്രാത്ഥനയും യാചനയും കേട്ടു അവക്കു ന്യായം
പാലിച്ചുകൊടുത്തു, 50 നിന്നോടു പാപം ചെയ്ത
നിന്റെ ജനത്തോടു, അവർ നിന്നോടു ചെയ്ത
ദ്രോഹങ്ങളൊക്കെയും ക്ഷമിക്കയും അവരെ
ബദ്ധന്മാരായി കൊണ്ടുപോയവക്കു അവരോടു
കരുണതോന്നത്തക്കവണ്ണം അവക്കു അവരോടു
കരുണ ലഭിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.
51 അവർ മിസ്രയീം എന്ന ഇരുമ്പുലയുടെ

നടുവിൽനിന്നു നീ കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ജനവും
നിന്റെ അവകാശവും ആകുന്നുവല്ലോ. 52 അവർ
നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും നീ
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അടിയന്റെ യാചനയും നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ യാചനയും തൃക്കൺ
പാൎത്തരുളേണമേ. 53 കൎത്താവായ യഹോവേ, നീ
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീമിൽ
നിന്നു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ നിന്റെ ദാസനായ
മോശെമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളിൽനിന്നും നീ അവരെ
നിനക്കു അവകാശമായി വേറുതിരിച്ചുവല്ലോ. 54
ശലോമോൻ യഹോവയോടു ഈ പ്രാൎത്ഥനയും
യാചനയും എല്ലാം കഴിച്ചുതീൎന്നശേഷം അവൻ
യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിൽ മുമ്പിൽ മുഴങ്കാൽ
കുത്തിയിരുന്നതും കൈ ആകാശത്തേക്കു
മലൎത്തിയിരുന്നതും വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു. 55 അവൻ
നിന്നുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽസഭയെ ഒക്കെയും
ഉച്ചത്തിൽ ആശീൎവ്വദിച്ചു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
56 താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ
ഒക്കെയും തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു
സ്വസ്ഥത നല്കിയിരിക്കുന്ന യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ തന്റെ ദാസനായ
മോശെമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത അവന്റെ നല്ല
വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാറ്റിലും വെച്ചു ഒന്നെങ്കിലും
നിഷ്ഫലമായിട്ടില്ലല്ലോ. 57 നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
ഇരുന്നതുപോലെ നമ്മോടുകൂടെയും
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ അവൻ നമ്മെ കൈവിടുകയോ
ഉപേക്ഷിക്കയോ ചെയ്യരുതെ. 58 നാം അവന്റെ

എല്ലാവഴികളിലും നടക്കേണ്ടതിന്നും അവൻ
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു കല്പിച്ച അവന്റെ
കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും വിധികളും പ്രമാണിച്ചു
നടക്കേണ്ടതിന്നും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ തങ്കലേക്കു
ചായുമാറാക്കട്ടെ. 59 യഹോവ തന്നെ ദൈവം;
മറ്റൊരുത്തനുമില്ല എന്നു ഭൂമിയിലെ സകല
ജാതികളും അറിയേണ്ടതിന്നു 60 അവൻ തന്റെ
ദാസന്നും തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നും
അന്നന്നു ആവശ്യമുള്ളതുപോലെ ന്യായം
പാലിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ആപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന
എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ രാവും പകലും നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 61 ആകയാൽ
ഇന്നുള്ളതുപോലെ നിങ്ങൾ അവന്റെ ചട്ടങ്ങൾ
അനുസരിച്ചുനടപ്പാനും അവന്റെ കല്പനകൾ
പ്രമാണിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയിങ്കൽ ഏകാഗ്രമായിരിക്കട്ടെ.
62 പിന്നെ രാജാവും എല്ലായിസ്രായേലും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ യാഗം കഴിച്ചു. 63
ശലോമോൻ യഹോവെക്കു ഇരുപത്തീരായിരം
കാളയെയും ലക്ഷത്തിരുപതിനായിരം ആടിനെയും
സമാധാനയാഗമായിട്ടു അപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ
രാജാവും യിസ്രായേൽമക്കളൊക്കെയും
യഹോവയുടെ ആലയത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 64
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
താമ്ര യാഗപീഠം ഹോമയാഗം, ഭോജനയാഗം,
സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ മേദസ്സ് എന്നിവ
കൊള്ളുന്നതിന്നു പോരാതിരുന്നതുകൊണ്ടു

രാജാവു അന്നു യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
മുമ്പിലുള്ള പ്രാകാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം
ശുദ്ധീകരിച്ചു അവിടെ ഹോമയാഗവും
ഭോജനയാഗവും സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ
മേദസ്സും അപ്പിച്ചു. 65 ശലോമോനും
അവനോടുകൂടെ ഹമാത്തിന്റെ അതിർമുതൽ
മിസ്രയീംതോടുവരെയുള്ള എല്ലാ യിസ്രായേലും
വലിയൊരു സഭയായി ആ സമയത്തു നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഏഴു
ദിവസവും പിന്നെയും ഏഴു ദിവസവും ഇങ്ങനെ
പതിന്നാലും ദിവസം ഉത്സവം ആചരിച്ചു. 66
എട്ടാംദിവസം അവൻ ജനത്തെ വിട്ടയച്ചു;
അവർ രാജാവിനെ അഭിനന്ദിച്ചു, യഹോവ
തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്നും തന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നും ചെയ്ത എല്ലാനന്മയെയും
കുറിച്ചു സന്തോഷവും ആനന്ദവുമുള്ളവരായി
തങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു പോയി.

9 യഹോവയുടെ ആലയവും രാജധാനിയും
മറ്റും തനിക്കു ഉണ്ടാക്കുവാൻ മനസ്സും
താല്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും
ശലോമോൻ പണിതുതീൎന്നശേഷം 2 യഹോവ
ഗിബെയോനിൽവെച്ചു ശലോമോന്നു
പ്രത്യക്ഷനായതുപോലെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും
അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. 3 യഹോവ അവനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീ എന്റെ മുമ്പാകെ
കഴിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ പ്രാൎത്ഥനയും യാചനയും
ഞാൻ കേട്ടു; നീ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ആലയത്തെ
എന്റെ നാമം അതിൽ എന്നേക്കും സ്ഥാപിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ വിശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു;

എന്റെ കണ്ണും ഹൃദയവും എല്ലായ്പോഴും അവിടെ
ഇരിക്കും. 4 ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം എന്റെ മുമ്പാകെ
ഹൃദയനിർമ്മലതയോടും പരമാർത്ഥതയോടും കൂടെ
നിന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് നടന്നതുപോലെ
നടക്കുകയും എന്റെ ചട്ടങ്ങളും 5 വിധികളും
പ്രമാണിക്കയും ചെയ്താൽ യിസ്രായേലിന്റെ
രാജാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ ഒരു പുരുഷൻ നിനക്കു
ഇല്ലാതെപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
യിസ്രായേലിലുള്ള നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ
സിംഹാസനം ഞാൻ എന്നേക്കും സ്ഥിരമാക്കും. 6
നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരോ എന്നെ
വിട്ടുമാറി നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന
എന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണിക്കാതെ
ചെന്നു അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചു
നമസ്കരിച്ചാൽ 7 ഞാൻ യിസ്രായേലിന്നു
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദേശത്തുനിന്നു അവരെ
പറിച്ചുകളയും; എന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി ഞാൻ
വിശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ആലയവും ഞാൻ
എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; യിസ്രായേൽ
സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ പഴഞ്ചൊല്ലും
പരിഹാസവും ആയിരിക്കും. 8 ഈ ആലയം എത്ര
ഉന്നതമായിരുന്നാലും കടന്നുപോകുന്ന ഏവനും
അതിനെ കണ്ടു സ്തംഭിച്ചു ചൂളകുത്തി: യഹോവ
ഈ ദേശത്തിന്നും ഈ ആലയത്തിന്നും ഇങ്ങനെ
വരുത്തിയതു എന്തു എന്നു ചോദിക്കും. 9 അവർ
തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തു
നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളുടെ ദൈവമായ

യഹോവയെ ഉപേക്ഷിക്കയും അന്യദൈവങ്ങളോടു
ചേൎന്നു അവയെ നമസ്കരിച്ചു സേവിക്കയും
ചെയ്കകൊണ്ടു യഹോവ ഈ അനൎത്ഥം ഒക്കെയും
അവൎക്കു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു അതിന്നു
ഉത്തരം പറയും. 10 ശലോമോൻ യഹോവയുടെ
ആലയം, രാജധാനി എന്നീ രണ്ടു ഭവനവും
ഇരുപതു സംവത്സരംകൊണ്ടു പണിതശേഷം
11 സോർരാജാവായ ഹീരാം ശലോമോന്നു
അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഒക്കെയും ദേവദാരുവും
സരളമരവും സ്വൎണ്ണവും കൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു
ശലോമോൻരാജാവു ഹീരാമിന്നു ഗലീലദേശത്തു
ഇരുപതു പട്ടണം കൊടുത്തു. 12 ശലോമോൻ
ഹീരാമിന്നു കൊടുത്ത പട്ടണങ്ങളെ
കാണേണ്ടതിന്നു അവൻ സോരിൽനിന്നു വന്നു;
എന്നാൽ അവ അവന്നു ബോധിച്ചില്ല, സഹോദരാ,
13 നീ എനിക്കു തന്ന ഈ പട്ടണങ്ങൾ എന്തു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. അവെക്കു ഇന്നുവരെയും
കാബൂൽദേശം എന്നു പേരായിരിക്കുന്നു. 14
ഹീരാമോ രാജാവിന്നു നൂറ്റിരുപതു താലന്തു
പൊന്നു കൊടുത്തയച്ചു. 15 ശലോമോൻരാജാവു
യഹോവയുടെ ആലയം, അരമന, മില്ലോ,
യെരൂശലേമിന്റെ മതിൽ, ഹാസോർ, മെഗിദ്ദോ,
ഗേസെർ എന്നിവ പണിയേണ്ടതിന്നു ഊഴിയവേല
ചെയ്യിച്ച വിവരം: 16 മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോൻ
ചെന്നു, ഗേസെർ പിടിച്ചു തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു,
അതിൽ പാൎത്തിരുന്ന കനാന്യരെ കൊന്നു,
അതിനെ ശലോമോന്റെ ഭാൎയ്യയായ തന്റെ
മകൾക്കു സ്ത്രീധനമായി കൊടുത്തിരുന്നു. 17
അങ്ങനെ ശലോമോൻ ഗേസെരും 18 താഴത്തെ

ബേത്ത്-ഹോരോനും ബാലാത്തും ദേശത്തിലെ
മരുഭൂമിയിലുള്ള 19 തദ്മോരും ശലോമോന്നു
ഉണ്ടായിരുന്ന സകലസംഭാരനഗരങ്ങളും
രഥനഗരങ്ങളും കുതിരച്ചേവകക്കുള്ള
പട്ടണങ്ങളും ശലോമോൻ യെരൂശലേമിലും
ലെബാനോനിലും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ എല്ലാടവും
പണിവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതൊക്കെയും
പണിതു 20 അമോര്യ്യർ, ഹിത്യർ, പെരിസ്യർ,
ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിങ്ങനെ
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത ശേഷിപ്പുള്ള
സകലജാതിയെയും 21 യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ കഴിയാതെ പിന്നീടും
ദേശത്തു ശേഷിച്ചിരുന്ന അവരുടെ മക്കളെയും
ശലോമോൻ ഊഴിയവേലക്കാരാക്കി; അവർ
ഇന്നുവരെ അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു. 22
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ നിന്നോ ശലോമോൻ
ആരെയും ദാസ്യവേലക്കാക്കിയില്ല; അവർ അവന്റെ
യോദ്ധാക്കളും ഭൃത്യന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും
പടനായകന്മാരും അവന്റെ രഥങ്ങൾക്കും
കുതിരച്ചേവകക്കും അധിപതിമാരും ആയിരുന്നു.
23 അഞ്ഞൂറ്റമ്പതുപേർ ശലോമോന്റെ
വേലയെടുത്ത ജനത്തിന്നു മേധാവികളായ
മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. 24 ഫറവോന്റെ
മകൾ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽനിന്നു ശലോമോൻ
അവൾക്കുവേണ്ടി പണിതിരുന്ന അരമനയിൽ
പാർപ്പാൻ വന്നശേഷം അവൻ മില്ലോ പണിതു. 25
ശലോമോൻ യഹോവെക്കു പണിതിരുന്ന
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അവർ ആണ്ടിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും

അപ്പിച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ധൂപം കാട്ടും.
ഇങ്ങനെ അവൻ യഹോവയുടെ ആലയം തീർത്തു.
26 ശലോമോൻരാജാവു എദോംദേശത്തു
ചെങ്കടല്കരയിൽ ഏലോത്തിന്നു സമീപത്തുള്ള
എസ്യോൻ-ഗേബെരിൽവെച്ചു കപ്പലുകൾ
പണിതു. 27 ആ കപ്പലുകളിൽ ശലോമോന്റെ
ദാസന്മാരോടുകൂടെ ഹീരാം സമുദ്രപരിചയമുള്ള
കപ്പല്ക്കാരായ തന്റെ ദാസന്മാരെ
അയച്ചു. 28 അവർ ഓഫീരിലേക്കു ചെന്നു
അവിടെനിന്നു നാനൂറ്റിരുപതു താലന്തു പൊന്നു
ശലോമോൻരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.

10 ശെബാരാജ്ഞി യഹോവയുടെ നാമം
സംബന്ധിച്ചു ശലോമോന്നുള്ള കീർത്തി കേട്ടിട്ടു
കടമൊഴികളാൽ അവനെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
വന്നു. 2 അവൾ അതിമഹത്തായ പരിവാരത്തോടും
സുഗന്ധവർഗ്ഗവും അനവധി പൊന്നും രത്നവും
ചുമന്ന ഒട്ടകങ്ങളോടുംകൂടെ യെരൂശലേമിൽവന്നു;
അവൾ ശലോമോന്റെ അടുക്കൽ വന്നശേഷം
തന്റെ മനോരഥമൊക്കെയും അവനോടു
പ്രസ്താവിച്ചു. 3 അവളുടെ സകലചോദ്യങ്ങൾക്കും
ശലോമോൻ സമാധാനം പറഞ്ഞു. സമാധാനം
പറവാൻ കഴിയാതെ ഒന്നും രാജാവിന്നു
മറപൊരുളായിരുന്നില്ല. 4 ശെബാരാജ്ഞി
ശലോമോന്റെ സകലജ്ഞാനവും അവൻ
പണിത അരമനയും 5 അവന്റെ മേശയിലെ
ഭക്ഷണവും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ ഇരിപ്പും
അവന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ നിലയും അവരുടെ
ഉടുപ്പും അവന്റെ പാനപാത്രവാഹകന്മാരെയും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കുള്ള അവന്റെ

എഴുന്നെള്ളത്തും കണ്ടിട്ടു അമ്പരന്നുപോയി. 6
അവൾ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
നിന്റെ കാൎയ്യങ്ങളെയും ജ്ഞാനത്തെയും
കുറിച്ചു ഞാൻ എന്റെ ദേശത്തുവെച്ചു കേട്ട
വൎത്തമാനം സത്യം തന്നേ. 7 ഞാൻ വന്നു എന്റെ
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നതുവരെ ആ വൎത്തമാനം
വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്നാൽ പാതിപോലും ഞാൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ കേട്ട കീൎത്തിയെക്കാൾ
നിന്റെ ജ്ഞാനവും ധനവും അധികമാകുന്നു. 8
നിന്റെ ഭാൎയ്യമാർ ഭാഗ്യവതികൾ; നിന്റെ മുമ്പിൽ
എപ്പോഴും നിന്നു നിന്റെ ജ്ഞാനം കേൾക്കുന്ന
ഈ നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. 9
നിന്നെ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാസനത്തിൽ
ഇരുത്തുവാൻ നിന്നിൽ പ്രസാദിച്ച നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; യഹോവ
യിസ്രായേലിനെ എന്നേക്കും സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു
നീതിയും ന്യായവും നടത്തേണ്ടതിന്നു നിന്നെ
രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു. 10 അവൾ രാജാവിന്നു
നൂറ്റിരുപതു താലന്ത് പൊന്നും അനവധി
സുഗന്ധവൎഗ്ഗവും രത്നവും കൊടുത്തു;
ശെബാരാജ്ഞി ശലോമോൻരാജാവിന്നു
കൊടുത്ത സുഗന്ധവൎഗ്ഗംപോലെ അത്ര വളരെ
പിന്നെ ഒരിക്കലും വന്നിട്ടില്ല. 11 ഓഫീരിൽനിന്നു
പൊന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഹീരാമിന്റെ കപ്പലുകൾ
ഓഫീരിൽനിന്നു അനവധി ചന്ദനവും രത്നവും
കൊണ്ടുവന്നു. 12 രാജാവു ചന്ദനംകൊണ്ടു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നും രാജധാനിക്കും
അഴികളും സംഗീതക്കാൎക്കു കിന്നരങ്ങളും
വീണകളും ഉണ്ടാക്കി; അങ്ങനെയുള്ള

ചന്ദനമരം ഇന്നുവരെ വന്നിട്ടില്ല, കണ്ടിട്ടുമില്ല.
13 ശലോമോൻരാജാവു സ്വമേധയാ
ശെബാരാജ്ഞിക്കു രാജൌചിത്യംപോലെ
കൊടുത്തതുകൂടാതെ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു
ചോദിച്ചതുമെല്ലാം ശലോമോൻരാജാവു അവൾക്കു
കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവൾ തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുമായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 14
ശലോമോന്നു സഞ്ചാരവ്യാപാരികളാലും
വർത്തകന്മാരുടെ കച്ചവടത്താലും
സമ്മിശ്രജാതികളുടെ സകലരാജാക്കന്മാരാലും
ദേശാധിപതിമാരാലും വന്നതു കൂടാതെ 15
ആണ്ടുതോറും വന്ന പൊന്നിന്റെ തൂക്കം
അറുനൂറ്ററുപത്താറു താലന്തായിരുന്നു. 16
ശലോമോൻരാജാവു, അടിച്ചുപരത്തിയ
പൊന്നുകൊണ്ടു ഇരുനൂറു വൻപരിച ഉണ്ടാക്കി;
ഓരോ പരിചെക്കു അറുനൂറുശേക്കൽ പൊന്നു
ചെലവായി. 17 അടിച്ചുപരത്തിയ പൊന്നുകൊണ്ടു
അവൻ മുന്നൂറു ചെറുപരിചയും ഉണ്ടാക്കി; ഓരോ
ചെറു പരിചെക്കു മൂന്നു മാനേ പൊന്നു ചെലവായി;
അവയെ രാജാവു ലെബാനോൻവനഗൃഹത്തിൽ
വെച്ചു. 18 രാജാവു ദന്തംകൊണ്ടു ഒരു വലിയ
സിംഹാസനം ഉണ്ടാക്കി തങ്കംകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു. 19 സിംഹാസനത്തിന്നു ആറു പതനം
ഉണ്ടായിരുന്നു. സിംഹാസനത്തിന്റെ തലപുറകോട്ടു
വളഞ്ഞിരുന്നു; ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ ഇരുഭാഗത്തും
കൈത്താങ്ങലും കൈത്താങ്ങലിന്നരികെ
നില്ക്കുന്ന രണ്ടു സിംഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 20
ആറു പതനത്തിൽ ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തുമായി
പന്ത്രണ്ടു സിംഹം നിന്നിരുന്നു. ഒരു

രാജ്യത്തും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. 21
ശലോമോൻരാജാവിന്റെ സകലപാനപാത്രങ്ങളും
പൊന്നുകൊണ്ടും ലെബാനോൻവനഗൃഹത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും തങ്കംകൊണ്ടും
ആയിരുന്നു; ഒന്നും വെള്ളികൊണ്ടല്ല; അതിന്നു
ശലോമോന്റെ കാലത്തു വിലയില്ലായിരുന്നു.
22 രാജാവിന്നു സമുദ്രത്തിൽ ഹീരാമിന്റെ
കപ്പലുകളോടുകൂടെ തർശീശ് കപ്പലുകൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു; തർശീശ് കപ്പലുകൾ മൂന്നു
സംവത്സരത്തിൽ ഒരിക്കൽ പൊന്നു, വെള്ളി,
ആനക്കൊമ്പു, കുരങ്ങു, മയിൽ എന്നിവ
കൊണ്ടുവന്നു. 23 ഇങ്ങനെ ശലോമോൻരാജാവു
ഭൂമിയിലെ സകലരാജാക്കന്മാരിലുംവെച്ചു
ധനംകൊണ്ടും ജ്ഞാനംകൊണ്ടും
മികെച്ചവനായിരുന്നു. 24 ദൈവം ശലോമോന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ കൊടുത്ത ജ്ഞാനം
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു സകലദേശക്കാരും അവന്റെ
മുഖദർശനം അന്വേഷിച്ചുവന്നു. 25 അവരിൽ
ഓരോരുത്തനും ആണ്ടുതോറും താന്താന്റെ
കാഴ്ചയായി വെള്ളിപ്പാത്രം, പൊൻപാത്രം,
വസ്ത്രം, ആയുധം, സുഗന്ധവർഗ്ഗം, കുതിര,
കോവർകഴുത എന്നിവ കൊണ്ടുവന്നു. 26
ശലോമോൻ രഥങ്ങളെയും കുതിരച്ചേവകരെയും
ശേഖരിച്ചു: അവന്നു ആയിരത്തിനാനൂറു
രഥങ്ങളും പന്തീരായിരം കുതിരച്ചേവകരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ അവൻ രാജാവിന്റെ
രഥനഗരങ്ങളിലും യെരൂശലേമിൽ
രാജാവിന്റെ അടുക്കലും പാർപ്പിച്ചിരുന്നു.
27 രാജാവു യെരൂശലേമിൽ വെള്ളിയെ

പെരുപ്പംകൊണ്ടു കല്ലുപോലെയും ദേവദാരുവിനെ
താഴ്വീതിയിലെ കാട്ടത്തിമരംപോലെയുമാക്കി. 28
ശലോമോന്നു കുതിരകളെ കൊണ്ടുവന്നതു
മിസ്രയീമിൽനിന്നായിരുന്നു; രാജാവിന്റെ
കച്ചവടക്കാർ അവയെ കൂട്ടമായിട്ടു വിലെക്കു
വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരും. 29 അവർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
രഥം ഒന്നിന്നു അറുനൂറും കുതിര ഒന്നിന്നു
നൂറ്റമ്പതും വെള്ളിശേക്കൽ വില കൊടുത്തു
വാങ്ങികൊണ്ടുവരും; അങ്ങനെ തന്നേ
അവർ ഹിത്യരുടെ സകലരാജാക്കന്മാൎക്കും
അരാംരാജാക്കന്മാൎക്കും കൊണ്ടുവന്നു
കൊടുക്കും.

11 ശലോമോൻരാജാവു ഫറവോന്റെ
മകളെ കൂടാതെ മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ,
എദോമ്യർ, സീദോന്യർ, ഹിത്യർ എന്നിങ്ങനെ
അന്യാജാതിക്കാരത്തികളായ അനേക
സ്ത്രീകളെയും സ്നേഹിച്ചു. 2 നിങ്ങൾക്കു
അവരോടു കൂടിക്കലച്ച് അരുതു; അവക്കു
നിങ്ങളോടും കൂടിക്കലച്ച് അരുതു; അവർ
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ തങ്ങളുടെ
ദേവന്മാരിലേക്കു വശീകരിച്ചുകളയും എന്നു
യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളോടു അരുളിച്ചെയ്ത
അന്യജാതികളിൽനിന്നുള്ളവരെ തന്നേ; അവരോടു
ശലോമോൻ സ്നേഹത്താൽ പറ്റിച്ചേൎന്നിരുന്നു. 3
അവന്നു എഴുനൂറു കുലീനപത്നികളും
മുന്നൂറു വെപ്പാട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവന്റെ ഭാൎയ്യമാർ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ
വശീകരിച്ചുകളഞ്ഞു. 4 എങ്ങനെയെന്നാൽ
ശലോമോൻ വയോധികനായപ്പോൾ ഭാൎയ്യമാർ

അവന്റെ ഹൃദയത്തെ അന്യദേവന്മാരിലേക്കു
വശീകരിച്ചു; അവന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിന്റെ ഹൃദയംപോലെ തന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയിങ്കൽ ഏകാഗ്രമായിരുന്നില്ല.
5 ശലോമോൻ സീദോന്യദേവിയായ
അസ്തോരെത്തിനെയും അമ്മോന്യരുടെ
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹമായ മില്ക്കോമിനെയും ചെന്നു
സേവിച്ചു 6 തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിനെപ്പോലെ
യഹോവയെ പൂൎണ്ണമായി അനുസരിക്കാതെ
ശലോമോൻ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു. 7 അന്നു ശലോമോൻ യെരൂശലേമിന്നു
എതിരെയുള്ള മലയിൽ മോവാബ്യരുടെ
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹമായ കെമോശിന്നും അമ്മോന്യരുടെ
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹമായ മോലേക്കിന്നും ഓരോ പൂജാഗിരി
പണിതു. 8 തങ്ങളുടെ ദേവന്മാൎക്കു ധൂപം കാട്ടിയും
ബലികഴിച്ചുംപോന്ന അന്യജാതിക്കാരത്തികളായ
സകലഭാൎയ്യമാൎക്കും വേണ്ടി അവൻ അങ്ങനെ
ചെയ്തു. 9 തനിക്കു രണ്ടുപ്രാവശ്യം
പ്രത്യക്ഷനാകയും അന്യദേവന്മാരെ ചെന്നു
സേവിക്കരുതെന്ന കാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചു തന്നോടു
കല്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ വിട്ടു ശലോമോൻ തന്റെ
ഹൃദയം തിരിക്കയും 10 യഹോവ കല്പിച്ചതു
പ്രമാണിക്കാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്കകൊണ്ടു
യഹോവ അവനോടു കോപിച്ചു. 11 യഹോവ
ശലോമോനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ:
എന്റെ നിയമവും ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച
കല്പനകളും നീ പ്രമാണിച്ചില്ല എന്നുള്ള സംഗതി
നിന്റെ പേരിൽ ഇരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ രാജത്വം

നിങ്കൽനിന്നു നിശ്ചയമായി പറിച്ചു നിന്റെ ദാസന്നു
കൊടുക്കും. 12 എങ്കിലും നിന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിൻനിമിത്തം ഞാൻ നിന്റെ ജീവകാലത്തു
അതു ചെയ്കയില്ല; എന്നാൽ നിന്റെ മകന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു അതിനെ പറിച്ചുകളയും. 13
എങ്കിലും രാജത്വം മുഴുവനും പറിച്ചുകളയാതെ
എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിൻനിമിത്തവും ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്ത യെരൂശലേമിൻനിമിത്തവും ഒരു
ഗോത്രത്തെ ഞാൻ നിന്റെ മകന്നു കൊടുക്കും. 14
യഹോവ എദോമ്യനായ ഹദദ് എന്ന ഒരു
പ്രതിയോഗിയെ ശലോമോന്റെ നേരെ
എഴുന്നേല്പിച്ചു. അവൻ എദോംരാജസന്തതിയിൽ
ഉള്ളവൻ ആയിരുന്നു. 15 ദാവീദ് എദോമ്യരെ
നിഗ്രഹിച്ചകാലത്തു സേനാധിപതിയായ
യോവാബ് പട്ടുപോയവരെ അടക്കംചെയ്‌വാൻ
ചെന്നു എദോമിലെ പുരുഷപ്രജയെ ഒക്കെയും
നിഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ- 16 എദോമിലെ പുരുഷപ്രജയെ
ഒക്കെയും നിഗ്രഹിക്കുവോളം യോവാബും
എല്ലായിസ്രായേലും അവിടെ ആറുമാസം
പാർത്തിരുന്നു- 17 ഹദദ് എന്നവൻ തന്റെ അപ്പന്റെ
ഭൃത്യന്മാരിൽ ചില എദോമ്യരുമായി മിസ്രയീമിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി; ഹദദ് അന്നു പൈതൽ ആയിരുന്നു. 18
അവർ മിദ്യാനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പാറാനിൽ
എത്തി; പാറാനിൽനിന്നു ആളുകളെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമിൽ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൻ അവന്നു
ഒരു വീടു കൊടുത്തു ആഹാരം കല്പിച്ചു ഒരു
ദേശവും കൊടുത്തു. 19 ഫറവോന്നു ഹദദിനോടു
വളരെ ഇഷ്ടം തോന്നി; അതുകൊണ്ടു അവൻ

തന്റെ ഭാൎയ്യയായ തഹ്പെനേസ് രാജ്ഞിയുടെ
സഹോദരിയെ അവന്നു ഭാൎയ്യയായി കൊടുത്തു.
20 തഹ്പെനേസിന്റെ സഹോദരി അവന്നു
ഗെനൂബത്ത് എന്നൊരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
അവനെ തഹ്പെനേസ് മുലകുടി മാറ്റി ഫറവോന്റെ
അരമനയിൽ വളൎത്തി; അങ്ങനെ ഗെനൂബത്ത്
ഫറവോന്റെ അരമനയിൽ ഫറവോന്റെ
പുത്രന്മാരോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. 21 ദാവീദ് തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു എന്നും
സേനാധിപതിയായ യോവാബും മരിച്ചു എന്നും
ഹദദ് മിസ്രയീമിൽ കേട്ടിട്ടു ഫറവോനോടു: ഞാൻ
എന്റെ ദേശത്തേക്കു യാത്രയാകേണ്ടതിന്നു
എന്നെ അയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 22
ഫറവോൻ അവനോടു: നീ സ്വദേശത്തേക്കു
പോകുവാൻ താല്പൎയ്യപ്പെടേണ്ടതിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ നിനക്കു എന്തു കുറവുള്ള എന്നു
ചോദിച്ചു; അതിന്നു അവൻ: ഒന്നുമുണ്ടായിട്ടല്ല;
എങ്കിലും എന്നെ ഒന്നയക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 ദൈവം അവന്റെ നേരെ
എല്യാദാവിന്റെ മകനായ രെസോൻ എന്ന മറ്റൊരു
പ്രതിയോഗിയെയും എഴുന്നേല്പിച്ചു; അവൻ
സോബാരാജാവായ ഹദദേസർ എന്ന തന്റെ
യജമാനനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയിരുന്നു. 24 ദാവീദ്
സോബക്കാരെ നിഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവൻ തനിക്കു
ആളുകളെ ശേഖരിച്ചു അവരുടെ കൂട്ടത്തിന്നു
നായകനായ്തീൎന്നു; അവർ ദമ്മേശെക്കിൽ ചെന്നു
അവിടെ പാൎത്തു ദമ്മേശെക്കിൽ വാണു.
25 ഹദദ് ചെയ്ത ദോഷം കൂടാതെ ഇവനും
ശലോമോന്റെ കാലത്തൊക്കെയും യിസ്രായേലിന്നു

പ്രതിയോഗി ആയിരുന്നു; അവൻ യിസ്രായേലിനെ
വെറുത്തു അരാമിൽ രാജാവായി വാണു.
26 സെരേദയിൽനിന്നുള്ള എഫ്രയീമ്യനായ
നെബാത്തിന്റെ മകൻ യൊരോബെയാം എന്ന
ശലോമോന്റെ ദാസനും രാജാവിനോടു മത്സരിച്ചു;
അവന്റെ അമ്മ സെരൂയാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു
വിധവ ആയിരുന്നു. 27 അവൻ രാജാവിനോടു
മത്സരിപ്പാനുള്ള കാരണം എന്തെന്നാൽ:
ശലോമോൻ മില്ലോ പണിതു, തന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 28
എന്നാൽ യൊരോബെയാം ബഹുപ്രാപ്തിയുള്ള
പുരുഷൻ ആയിരുന്നു; ഈ യൌവനക്കാരൻ
പരിശ്രമശീലൻ എന്നു കണ്ടിട്ടു ശലോമോൻ
യോസേഫുഗൃഹത്തിന്റെ കാര്യാദികളൊക്കെയും
അവന്റെ വിചാരണയിൽ ഏല്പിച്ചു. 29 ആ കാലത്തു
ഒരിക്കൽ യൊരോബെയാം യെരൂശലേമിൽനിന്നു
വരുമ്പോൾ ശിലോന്യനായ അഹിയാപ്രവാചകൻ
വഴിയിൽവെച്ചു അവനെ കണ്ടു; അവൻ ഒരു
പുതിയ അങ്കി ധരിച്ചിരുന്നു; രണ്ടുപേരും
വയലിൽ തനിച്ചായിരുന്നു. 30 അഹിയാവു താൻ
ധരിച്ചിരുന്ന പുതിയ അങ്കി പിടിച്ചു പന്ത്രണ്ടു
ഖണ്ഡമായി കീറി: 31 യൊരോബെയാമിനോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: പത്തു ഖണ്ഡം നീ
എടുത്തുകൊൾക; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ ഞാൻ
രാജത്വം ശലോമോന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പറിച്ചുകീറി,
പത്തു ഗോത്രം നിനക്കു തരുന്നു. 32 എന്നാൽ
എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിൻനിമിത്തവും ഞാൻ
എല്ലായിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും

തിരഞ്ഞെടുത്ത യെരൂശലേംനഗരംനിമിത്തവും
ഒരു ഗോത്രം അവന്നു ഇരിക്കും. 33 അവർ
എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു, സീദോന്യദേവിയായ
അസ്തോരെത്തിനെയും മോവാബ്യദേവനായ
കെമോശിനെയും അമ്മോന്യദേവനായ
മില്ക്കോമിനെയും നമസ്കരിക്കയും അവന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദ് എന്നപോലെ എനിക്കു
പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്വാനും എന്റെ ചട്ടങ്ങളും
വിധികളും പ്രമാണിപ്പാനും അവർ എന്റെ
വഴികളിൽ നടക്കാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്തതു
കൊണ്ടു തന്നേ. 34 എന്നാൽ രാജത്വം മുഴുവനും
ഞാൻ അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു എടുക്കയില്ല; ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തവനും എന്റെ കല്പനകളെയും
ചട്ടങ്ങളെയും പ്രമാണിച്ചവനും ആയ എന്റെ
ദാസൻ ദാവീദ് നിമിത്തം ഞാൻ അവനെ അവന്റെ
ജീവകാലത്തൊക്കെയും പ്രഭുവായി വെച്ചേക്കും. 35
എങ്കിലും അവന്റെ മകന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
ഞാൻ രാജത്വം എടുത്തു നിനക്കു തരും;
പത്തു ഗോത്രങ്ങളെ തന്നേ. 36 എന്റെ നാമം
സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത
യെരൂശലേംനഗരത്തിൽ എന്റെ മുമ്പാകെ എന്റെ
ദാസനായ ദാവീദിന്നു എന്നേക്കും ഒരു ദീപം
ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവന്റെ
മകന്നു ഒരു ഗോത്രത്തെ കൊടുക്കും. 37
നീയോ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഒക്കെയും വാണു
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. 38 ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ കേട്ടു എന്റെ വഴികളിൽ
നടന്നു എന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് ചെയ്തതുപോലെ

എന്റെ ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളും പ്രമാണിച്ചു കൊണ്ടു
എനിക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്താൽ ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും; ഞാൻ ദാവീദിന്നു
പണിതതുപോലെ നിനക്കു സ്ഥിരമായോരു ഗൃഹം
പണിതു യിസ്രായേലിനെ നിനക്കു തരും. 39
ദാവീദിന്റെ സന്തതിയെയോ ഞാൻ ഇതുനിമിത്തം
താഴ്ത്തും; സദാകാലത്തേക്കല്ലതാനും. 40
അതുകൊണ്ടു ശലോമോൻ യൊരോബെയാമിനെ
കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചു. എന്നാൽ
യൊരോബെയാം എഴുന്നേറ്റു മിസ്രയീമിൽ
ശീശക്ക് എന്ന മിസ്രയീംരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ഓടിപ്പോയി; ശലോമോന്റെ മരണംവരെ
അവൻ മിസ്രയീമിൽ ആയിരുന്നു. 41
ശലോമോന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും അവന്റെ ജ്ഞാനവും
ശലോമോന്റെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 42 ശലോമോൻ
യെരൂശലേമിൽ എല്ലാ യിസ്രായേലിനെയും
വാണകാലം നാല്പതു സംവത്സരം ആയിരുന്നു. 43
ശലോമോൻ തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ
മകനായ രെഹബെയാം അവന്നു പകരം
രാജാവായി.

12 രെഹബെയാമിനെ രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു
എല്ലായിസ്രായേലും ശെഖേമിൽ
വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനും ശെഖേമിൽ
ചെന്നു. 2 നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാം മിസ്രയീമിൽ അതു കേട്ടാറെ -

ശലോമോൻരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു
യൊരോബെയാം മിസ്രയീമിൽ ഓടിപ്പോയി അവിടെ
പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ 3 അവർ ആളയച്ചു
അവനെ വിളിപ്പിച്ചിരുന്നു-യൊരോബെയാമും
യിസ്രായേൽസഭയൊക്കെയും വന്നു
രെഹബെയാമിനോടു സംസാരിച്ചു: 4 നിന്റെ അപ്പൻ
ഭാരമുള്ള നുകം ഞങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു; നിന്റെ
അപ്പന്റെ കഠിനവേലയും അവൻ ഞങ്ങളുടെമേൽ
വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരമുള്ള നുകവും നീ ഭാരം
കുറെച്ചുതരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ
സേവിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ പോയി മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു വീണ്ടും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ജനം പോയി. 6 രെഹബെയാംരാജാവു
തന്റെ അപ്പനായ ശലോമോന്റെ ജീവകാലത്തു
അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നിരുന്ന വൃദ്ധന്മാരോടു
ആലോചിച്ചു: ഈ ജനത്തോടു ഉത്തരം
പറയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ എന്താലോചന പറയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 7 അതിന്നു അവർ അവനോടു: നീ
ഇന്നു ഈ ജനത്തിന്നു വഴിപ്പെട്ടു അവരെ സേവിച്ചു
അവരോടു നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞാൽ അവർ എന്നും
നിനക്കു ദാസന്മാരായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 8
എന്നാൽ വൃദ്ധന്മാർ തന്നോടു പറഞ്ഞ ആലോചന
അവൻ ത്യജിച്ചു, തന്നോടുകൂടെ വളൎന്നവരായി
തന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന യൌവ്വനക്കാരോടു
ആലോചിച്ചു: 9 നിന്റെ അപ്പൻ ഞങ്ങളുടെ മേൽ
വെച്ചിരിക്കുന്ന നുകം ഭാരം കുറെച്ചു തരേണം
എന്നിങ്ങനെ എന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ
ജനത്തോടു നാം ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ

എന്താലോചന പറയുന്നു എന്നു അവരോടു
ചോദിച്ചു. 10 അവനോടുകൂടെ വളൎന്നിരുന്ന
യൌവ്വനക്കാർ അവനോടു: നിന്റെ അപ്പൻ
ഭാരമുള്ള നുകം ഞങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു; നീ അതു
ഞങ്ങൾക്കു ഭാരം കുറെച്ചുതരേണമെന്നു
നിന്നോടു പറഞ്ഞ ഈ ജനത്തോടു: എന്റെ
ചെറുവിരൽ എന്റെ അപ്പന്റെ അരയെക്കാൾ
വണ്ണമുള്ളതായിരിക്കും. 11 എന്റെ അപ്പൻ
നിങ്ങളുടെമേൽ ഭാരമുള്ള നുകം വെച്ചിരിക്കെ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നുകത്തിന്നു ഭാരം കൂട്ടും;
എന്റെ അപ്പൻ നിങ്ങളെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു; ഞാനോ തേളുകളെക്കൊണ്ടു
നിങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കും എന്നിങ്ങനെ നീ ഉത്തരം
പറയേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 12 മൂന്നാം ദിവസം
എന്റെ അടുക്കൽ വീണ്ടും വരുവിൻ എന്നു
രാജാവു പറഞ്ഞതുപോലെ യൊരോബെയാമും
സകലജനവും മൂന്നാം ദിവസം രെഹബെയാമിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 13 എന്നാൽ രാജാവു
ജനത്തോടു കഠിനമായി ഉത്തരം പറഞ്ഞു;
വൃദ്ധന്മാർ തന്നോടു പറഞ്ഞ ആലോചനയെ
അവൻ ത്യജിച്ചു. 14 യൌവ്വനക്കാരുടെ
ആലോചനപോലെ അവരോടു: എന്റെ അപ്പൻ
ഭാരമുള്ള നുകം നിങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു; ഞാനോ
നിങ്ങളുടെ നുകത്തിന്നു ഭാരം കൂട്ടും; എന്റെ
അപ്പൻ നിങ്ങളെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു ദണ്ഡിപ്പിച്ചു;
ഞാനോ തേളുകളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15
ഇങ്ങനെ രാജാവു ജനത്തിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടില്ല;
യഹോവ ശിലോന്യനായ അഹിയാവുമുഖാന്തരം

നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിനോടു
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
ഈ കാൎയ്യം യഹോവയുടെ ഹിതത്താൽ സംഭവിച്ചു.
16 രാജാവു തങ്ങളുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കയില്ലെന്നു
എല്ലായിസ്രായേലും കണ്ടപ്പോൾ ജനം
രാജാവിനോടു: ദാവീദിങ്കൽ ഞങ്ങൾക്കു
എന്തു ഓഹരി ഉള്ളു? യിശ്ശായിയുടെ
മകങ്കൽ ഞങ്ങൾക്കു അവകാശമില്ലല്ലോ;
യിസ്രായേലേ, നിങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു
പൊയ്ക്കൊൾവിൻ; ദാവീദേ, നിന്റെ ഗൃഹം
നോക്കിക്കൊൾക എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു,
യിസ്രായേൽ തങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു
പോയി. 17 യെഹൂദാനഗരങ്ങളിൽ പാൎത്തിരുന്ന
യിസ്രായേല്യൎക്കോ രെഹബെയാം രാജാവായ്തീൎന്നു.
18 പിന്നെ രെഹബെയാംരാജാവു ഊഴിയവേലെക്കു
മേൽവിചാരകനായ അദോരാമിനെ
അയച്ചു; എന്നാൽ യിസ്രായേലൊക്കെയും
അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നുകളഞ്ഞു;
രെഹബെയാംരാജാവോ വേഗത്തിൽ രഥം
കയറി യെരൂശലേമിലേക്കു ഓടിപ്പോന്നു.
19 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ ഇന്നുവരെ
ദാവീദുഗൃഹത്തോടു മത്സരിച്ചു നില്ക്കുന്നു. 20
യൊരോബെയാം മടങ്ങിവന്നു എന്നു
യിസ്രായേലൊക്കെയും കേട്ടപ്പോൾ അവർ
ആളയച്ചു അവനെ സഭയിലേക്കു വിളിപ്പിച്ചു
അവനെ എല്ലായിസ്രായേലിന്നും രാജാവാക്കി;
യെഹൂദാഗോത്രം മാത്രം അല്ലാതെ മറ്റാരും
ദാവീദുഗൃഹത്തിന്റെ പക്ഷം ചേൎന്നില്ല. 21
രെഹബെയാം യെരൂശലേമിൽ വന്നശേഷം

യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു യുദ്ധംചെയ്തു രാജത്വം
ശലോമോന്റെ മകനായ രെഹബെയാമിന്നു
വീണ്ടുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവൻ
യെഹൂദാഗൃഹം മുഴുവനിലും ബെന്യാമീന്റെ
ഗോത്രത്തിലുംനിന്നു ശ്രേഷ്ഠയോദ്ധാക്കളായ ഒരു
ലക്ഷത്തെണ്പതിനായിരംപേരെ ശേഖരിച്ചു. 22
എന്നാൽ ദൈവപുരുഷനായ ശെമയ്യാവിന്നു
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 23
നീ ശലോമോന്റെ മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ
രെഹബെയാമിനോടും യെഹൂദയുടെയും
ബെന്യാമീന്റെയും സകലഗൃഹത്തോടും
ശേഷം ജനത്തോടും പറക; നിങ്ങൾ
പുറപ്പെടരുതു; 24 നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്കയുമരുതു;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകുവിൻ; ഈ കാൎയ്യം എന്റെ ഹിതത്താൽ
ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നിപ്രകാരം യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. അവർ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു അനുസരിച്ചു യഹോവയുടെ
കല്പനപ്രകാരം മടങ്ങിപ്പോയി. 25 അനന്തരം
യൊരോബെയാം എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ ശെഖേം
പണിതു അവിടെ പാൎത്തു. അവൻ അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു പെനൂവേലും പണിതു. 26 എന്നാൽ
യൊരോബെയാം തന്റെ മനസ്സിൽ: രാജത്വം വീണ്ടും
ദാവീദ് ഗൃഹത്തിന്നു ആയിപ്പോകും; 27 ഈ ജനം
യെരൂശലേമിൽ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
യാഗം കഴിപ്പാൻ ചെന്നാൽ ഈ ജനത്തിന്റെ
ഹൃദയം യെഹൂദാരാജാവായ രെഹബെയാം എന്ന
തങ്ങളുടെ യജമാനങ്കലേക്കു തിരികയും

അവർ എന്നെ കൊന്നു യെഹൂദാരാജാവായ
രെഹബെയാമിന്റെ പക്ഷം ചേരുകയും ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ രാജാവു
ആലോചിച്ചു പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു
കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി; നിങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ
പോയതു മതി; യിസ്രായേലേ, ഇതാ നിന്നെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ദൈവം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 29
അവൻ ഒന്നിനെ ബേഥേലിലും മറ്റേതിനെ
ദാനിലും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 30 ഈ കാര്യം
പാപഹേതുവായിത്തീർന്നു; ജനം ഒന്നിന്റെ
മുമ്പിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ ദാൻവരെ ചെന്നു. 31
അവൻ പൂജാഗിരിക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി
സർവ്വജനത്തിൽനിന്നും ലേവ്യരല്ലാത്തവരെ
പുരോഹിതന്മാരായി നിയമിച്ചു. 32 യെഹൂദയിൽ
ആചരിച്ചുവന്ന ഉത്സവംപോലെ യൊരോബെയാം
എട്ടാം മാസം പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി ഒരു ഉത്സവം
നിശ്ചയിച്ചു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ചെന്നു; താൻ
ഉണ്ടാക്കിയ കാളക്കുട്ടികൾക്കു യാഗം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ബേഥേലിലും
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു; താൻ നിയമിച്ച
പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാരെ അവൻ ബേഥേലിൽ
ആക്കി. 33 അവൻ സ്വമേധയായി നിശ്ചയിച്ച
എട്ടാം മാസം പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി താൻ
ബേഥേലിൽ ഉണ്ടാക്കിയ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ചെന്നു
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു ഒരു ഉത്സവം നിയമിച്ചു,
പീഠത്തിന്നരികെ ചെന്നു ധൂപം കാട്ടി.

13 യൊരോബെയാം ധൂപം കാട്ടുവാൻ
പീഠത്തിന്നരികെ നില്ക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഒരു

ദൈവപുരുഷൻ യഹോവയുടെ കല്പനയാൽ
യെഹൂദയിൽ നിന്നു ബേഥേലിലേക്കു വന്നു.
2 അവൻ യഹോവയുടെ കല്പനയാൽ
യാഗപീഠത്തോടു: യാഗപീഠമേ, യാഗപീഠമേ,
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ദാവീദുഗൃഹത്തിന്നു യോശീയാവു എന്നു പേരുള്ള
ഒരു മകൻ ജനിക്കും; അവൻ നിന്റെമേൽ ധൂപം
കാട്ടുന്ന പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാരെ നിന്റെമേൽ
വെച്ചു അറുക്കയും മനുഷ്യാസ്ഥികളെ നിന്റെമേൽ
ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 3
അവൻ അന്നു ഒരു അടയാളവും കൊടുത്തു; ഇതാ,
ഈ യാഗപീഠം പിളൎന്നു അതിന്മേലുള്ള ചാരം
തൂകിപ്പോകും; ഇതു യഹോവ കല്പിച്ച അടയാളം
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ദൈവപുരുഷൻ ബേഥേലിലെ
യാഗപീഠത്തിന്നു വിരോധമായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞ
വചനം യൊരോബെയാംരാജാവു കേട്ടപ്പോൾ
അവൻ യാഗപീഠത്തിങ്കൽനിന്നു കൈ നീട്ടി:
അവനെ പിടിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു; എങ്കിലും
അവന്റെനേരെ നിട്ടിയ കൈ വരണ്ടുപോയിട്ടു
തിരികെ മടക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെ ആയി. 5
ദൈവപുരുഷൻ യഹോവയുടെ കല്പനയാൽ
കൊടുത്തിരുന്ന അടയാളപ്രകാരം യാഗപീഠം
പിളൎന്നു ചാരം യാഗപീഠത്തിൽനിന്നു തൂകിപ്പോയി.
6 രാജാവു ദൈവപുരുഷനോടു: നീ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു കൃപെക്കായി
അപേക്ഷിച്ചു എന്റെ കൈമടങ്ങുവാൻ തക്കവണ്ണം
എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. ദൈവപുരുഷൻ യഹോവയോടു
അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാറെ രാജാവിന്റെ കൈ

മടങ്ങി മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ആയി. 7 രാജാവു
ദൈവപുരുഷനോടു: നീ എന്നോടുകൂടെ
അരമനയിൽ വന്നു അല്പം ആശ്വസിച്ചുകൊൾക;
ഞാൻ നിനക്കു ഒരു സമ്മാനം തരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 ദൈവപുരുഷൻ രാജാവിനോടു:
നിന്റെ അരമനയിൽ പകുതി തന്നാലും ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ വരികയില്ല; ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
ഞാൻ അപ്പം തിന്നുകയില്ല, വെള്ളം കുടിക്കയും
ഇല്ല. 9 നീ അപ്പം തിന്നരുതു, വെള്ളം കുടിക്കരുതു;
പോയ വഴിയായി മടങ്ങിവരികയും അരുതു
എന്നു യഹോവ അരുളപ്പാടായി എന്നോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ
അവൻ ബേഥേലിലേക്കു വന്ന വഴിയായി
മടങ്ങാതെ മറ്റൊരുവഴിയായി പോയി. 11
ബേഥേലിൽ വൃദ്ധനായൊരു പ്രവാചകൻ
പാൎത്തിരുന്നു; അവന്റെ പുത്രന്മാർ വന്നു
ദൈവപുരുഷൻ ബേഥേലിൽ ചെയ്ത
കാൎയ്യമൊക്കെയും അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ
രാജാവിനോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകളും അവർ
തങ്ങളുടെ അപ്പനെ അറിയിച്ചു. 12 അവരുടെ
അപ്പൻ അവരോടു: അവൻ ഏതു വഴിക്കു പോയി
എന്നു ചോദിച്ചു; യെഹൂദയിൽനിന്നു വന്നു
ദൈവപുരുഷൻ പോയ വഴി അവന്റെ പുത്രന്മാർ
കണ്ടിരുന്നു. 13 അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരോടു:
കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടുതരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു,
അവർ കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടുകൊടുത്തു; അവൻ
അതിന്റെ പുറത്തു കയറി ദൈവപുരുഷന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു; 14 അവൻ ഒരു കരുവേലകത്തിൻ
കീഴെ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: നീ യെഹൂദയിൽനിന്നു

വന്ന ദൈവപുരുഷനോ എന്നു അവനോടു
ചോദിച്ചു. 15 അവൻ അതേ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അവനോടു: നീ എന്നോടുകൂടെ വീട്ടിൽ
വന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16
അതിന്നു അവൻ: എനിക്കു നിന്നോടുകൂടെ
പോരികയോ നിന്റെ വിട്ടിൽ കയറുകയോ
ചെയ്തുകൂടാ; ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
നിന്നോടുകൂടെ അപ്പം തിന്നുകയില്ല വെള്ളം
കുടിക്കയുമില്ല. 17 നീ അവിടെവെച്ചു അപ്പം
തിന്നരുതു, വെള്ളം കുടിക്കരുതു, പോയ വഴിയായി
മടങ്ങിവരികയും അരുതു എന്നു യഹോവ
അരുളപ്പാടായി എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതിന്നു അവൻ: ഞാനും
നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ ആകുന്നു; അപ്പം
തിന്നുകയും വെള്ളം കുടിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
നീ അവനെ നിന്റെ വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക
എന്നു ഒരു ദൂതൻ യഹോവയുടെ കല്പനയാൽ
എന്നോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ പറഞ്ഞതോ ഭോഷ്കായിരുന്നു. 19
അങ്ങനെ അവൻ അവനോടുകൂടെ ചെന്നു,
അവന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു അപ്പം തിന്നുകയും
വെള്ളം കുടിക്കയും ചെയ്തു. 20 അവൻ
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന പ്രവാചകന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 21 അവൻ യെഹൂദയിൽനിന്നു
വന്ന ദൈവപുരുഷനോടു: നീ യഹോവയുടെ
വചനം മറുത്തു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നോടു കല്പിച്ചിരുന്ന കല്പന പ്രമാണിക്കാതെ
22 അപ്പം തിന്നുകയും വെള്ളം കുടിക്കയും

ചെയ്യരുതെന്നു അവൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച സ്ഥലത്തു
നീ മടങ്ങിവന്നു അപ്പം തിന്നുകയും വെള്ളം
കുടിക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു നിന്റെ ശവം നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ കല്ലറയിൽ വരികയില്ല എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
23 അപ്പം തിന്നുകയും വെള്ളം കുടിക്കയും
ചെയ്തശേഷം അവൻ താൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന
പ്രവാചകന്നുവേണ്ടി കഴുതെക്കു
കോപ്പിട്ടുകൊടുത്തു; 24 അവൻ പോകുമ്പോൾ
വഴിയിൽ ഒരു സിംഹം അവനെ കണ്ടു അവനെ
കൊന്നു; അവന്റെ ശവം വഴിയിൽ കിടന്നു, കഴുത
അതിന്റെ അരികെ നിന്നു; സിംഹവും ശവത്തിന്റെ
അരികെ നിന്നു. 25 വഴിപോകുന്ന ആളുകൾ
ശവം വഴിയിൽ കിടക്കുന്നതും ശവത്തിന്റെ
അരികെ സിംഹം നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു;
വൃദ്ധനായ പ്രവാചകൻ പാക്കുന്ന പട്ടണത്തിൽ
ചെന്നു അറിയിച്ചു. 26 അവനെ വഴിയിൽ
നിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന പ്രവാചകൻ അതു
കേട്ടപ്പോൾ: അവൻ യഹോവയുടെ വചനം മറുത്ത
ദൈവപുരുഷൻ തന്നേ; യഹോവ അവനോടു
അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം യഹോവ അവനെ
സിംഹത്തിന്നു ഏല്പിച്ചു; അതു അവനെ കീറി
കൊന്നുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ
അവൻ തന്റെ പുത്രന്മാരോടു: കഴുതെക്കു
കോപ്പിട്ടുതരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവർ
കോപ്പിട്ടുകൊടുത്തു. അവൻ ചെന്നപ്പോൾ ശവം
വഴിയിൽ കിടക്കുന്നതും ശവത്തിന്റെ അരികെ
കഴുതയും സിംഹവും നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു;
സിംഹം ശവത്തെ തിന്നുകയോ കഴുതയെ

കീറിക്കളകയോ ചെയ്തില്ല. 29 പ്രവാചകൻ
ദൈവപുരുഷന്റെ ശവം എടുത്തു കഴുതപ്പുറത്തു
വെച്ചു കൊണ്ടുവന്നു; വൃദ്ധനായ പ്രവാചകൻ
തന്റെ പട്ടണത്തിൽ എത്തി അവനെക്കുറിച്ചു
വിലപിച്ചു അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. 30 അവന്റെ
ശവം അവൻ തന്റെ സ്വന്തകല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ടു
അവനെക്കുറിച്ചു: അയ്യോ എന്റെ സഹോദരാ
എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു അവർ വിലാപം കഴിച്ചു. 31
അവനെ അടക്കം ചെയ്തശേഷം അവൻ തന്റെ
പുത്രന്മാരോടു: ഞാൻ മരിച്ചശേഷം നിങ്ങൾ എന്നെ
ദൈവപുരുഷനെ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്ന
കല്ലറയിൽ തന്നേ അടക്കം ചെയ്യേണം;
അവന്റെ അസ്ഥികളുടെ അരികെ എന്റെ
അസ്ഥികളും ഇടേണം. 32 അവൻ ബേഥേലിലെ
യാഗപീഠത്തിന്നും ശമര്യ്യപട്ടണങ്ങളിലെ
സകലപൂജാഗിരിക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും വിരോധമായി
യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞ
വചനം നിശ്ചയമായി സംഭവിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 33 ഈ കാര്യ്യം കഴിഞ്ഞിട്ടും
യൊരോബെയാം തന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ടുതിരിയാതെ
പിന്നെയും സർവ്വജനത്തിൽനിന്നും
പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാരെ നിയമിച്ചു; തനിക്കു
ബോധിച്ചവരെ കരപൂരണം കഴിപ്പിച്ചു; അവർ
പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാരായ്തീർന്നു. 34
യൊരോബെയാംഗൃഹത്തെ ഭൂമിയിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചു മുടിച്ചുകളയത്തക്കവണ്ണം ഈ കാര്യ്യം
അവക്കു പാപമായ്തീർന്നു.

14 ആ കാലത്തു യൊരോബെയാമിന്റെ
മകനായ അബീയാവു ദീനം പിടിച്ചു കിടപ്പിലായി.

2 യൊരോബെയാം തന്റെ ഭാൎയ്യയോടു: നീ
യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാൎയ്യ എന്നു ആരും
അറിയാതവണ്ണം വേഷംമാറി ശീലോവിലേക്കു,
പോകേണം; ഈ ജനത്തിന്നു ഞാൻ രാജാവാകും
എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞ അഹീയാപ്രവാചകൻ
അവിടെ ഉണ്ടല്ലോ. 3 നിന്റെ കയ്യിൽ പത്തു അപ്പവും
കുറെ അടകളും ഒരു തുരുത്തി തേനും എടുത്തു
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. കുട്ടിയുടെ കാൎയ്യം
എന്താകും എന്നു അവൻ നിന്നെ അറിയിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാൎയ്യ
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു; അവൾ പുറപ്പെട്ടു
ശീലോവിൽ അഹീയാവിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു;
എന്നാൽ അഹീയാവിന്നു വാൎദ്ധക്യം നിമിത്തം
കണ്ണു മങ്ങിയിരിരുന്നതുകൊണ്ടു കാണ്മാൻ
വഹിയാതെയിരുന്നു. 5 എന്നാൽ യഹോവ
അഹീയാവോടു: യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാൎയ്യ തന്റെ
മകനെക്കുറിച്ചു നിന്നോടു ചോദിപ്പാൻ വരുന്നു;
അവൻ ദീനമായി കിടക്കുന്നു; നീ അവളോടു
ഇന്നിന്നപ്രകാരം സംസാരിക്കേണം; അവൾ
അകത്തു വരുമ്പോൾ അന്യസ്ത്രീയുടെ ഭാവം
നടിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 6 അവൾ
വാതിൽ കടക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കാലൊച്ച
അഹിയാവു കേട്ടിട്ടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാൎയ്യയേ, അകത്തു വരിക;
നീ ഒരു അന്യസ്ത്രീ എന്നു നടിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു? കഠിനവൎത്തമാനം നിന്നെ അറിയിപ്പാൻ
എനിക്കു നിയോഗം ഉണ്ടു. 7 നീ ചെന്നു
യൊരോബെയാമിനോടു പറയേണ്ടുന്നതു
എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ

യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു നിന്നെ ഉയർത്തി, എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവാക്കി. 8 രാജത്വം
ദാവീദ് ഗൃഹത്തിൽനിന്നു കീറിയെടുത്തു നിനക്കു
തന്നു; എങ്കിലും എന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കയും
എനിക്കു പ്രസാദമുള്ളതു മാത്രം ചെയ്‌വാൻ
പൂൎണ്ണമനസ്സോടുകൂടെ എന്നെ അനുസരിക്കയും
ചെയ്ത എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനെപ്പോലെ നീ
ഇരിക്കാതെ 9 നിനക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന
എല്ലാവരെക്കാളും അധികം ദോഷം ചെയ്തു;
എന്നെ കോപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ചെന്നു നിനക്കു
അന്യദേവന്മാരെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി
എന്നെ നിന്റെ പുറകിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.
10 അതു കൊണ്ടു ഇതാ, ഞാൻ
യൊരോബെയാമിന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു അനൎത്ഥം
വരുത്തി, യൊരോബെയാമിന്നുള്ള സ്വതന്ത്രനും
അസ്വതന്ത്രനും ആയ പുരുഷപ്രജയെ ഒക്കെയും
യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഛേദിക്കയും കാഷ്ഠം
കോരിക്കളയുന്നതു പോലെ യൊരോബെയാമിന്റെ
ഗൃഹം തീരെ മുടിഞ്ഞുപോകുംവരെ അതിനെ
കോരിക്കളകയും ചെയ്യും. 11 യൊരോബെയാമിന്റെ
സന്തതിയിൽ പട്ടണത്തിൽവെച്ചു മരിക്കുന്നവനെ
നായ്ക്കൾ തിന്നും; വയലിൽവെച്ചു മരിക്കുന്നവനെ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ തിന്നും; യഹോവ
അതു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 12 ആകയാൽ
നീ എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിലേക്കു പോക; നിന്റെ
കാൽ പട്ടണത്തിന്നകത്തു ചവിട്ടുമ്പോൾ കുട്ടി
മരിച്ചുപോകും. 13 യിസ്രായേലൊക്കെയും
അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു അവനെ അടക്കം

ചെയ്യും; യെരോബെയാമിന്റെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ചു
അവനിൽ മാത്രം യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു പ്രസാദമുള്ള കാര്യം അല്പം
കാണുകയാൽ യൊരോബെയാമിന്റെ
സന്തതിയിൽ അവനെ മാത്രം കല്ലറയിൽ അടക്കം
ചെയ്യും. 14 യഹോവ തനിക്കു യിസ്രായേലിൽ
ഒരു രാജാവിനെ എഴുന്നേല്പിക്കും; അവൻ
അന്നു യൊരോബെയാമിന്റെ ഗൃഹത്തെ
ഛേദിച്ചുകളയും; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തന്നേ
എന്തു? 15 യിസ്രായേൽ അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ
ഉണ്ടാക്കി യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു
ഓട വെള്ളത്തിൽ ആടുന്നതുപോലെ അവർ
ആടത്തക്കവണ്ണം യഹോവ അവരെ
ആടിച്ചു അവരുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു താൻ
കൊടുത്ത ഈ നല്ല ദേശത്തുനിന്നു
യിസ്രായേലിനെ പറിച്ചെടുത്തു നദിക്കക്കരെ
ചിതറിച്ചുകളയും. 16 പാപം ചെയ്കയും
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിക്കയും
ചെയ്ത യൊരോബെയാമിന്റെ പാപംനിമിത്തം
അവൻ യിസ്രായേലിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയും.
17 എന്നാറെ യൊരോബെയാമിന്റെ ഭാര്യ
എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു തിർസ്സയിൽ വന്നു; അവൾ
അരമനയുടെ ഉമ്മരപ്പടി കടക്കുമ്പോൾ കുട്ടി
മരിച്ചു. 18 യഹോവ തന്റെ ദാസനായ
അഹീയാപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത
വചനപ്രകാരം അവർ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു.
യിസ്രായേലൊക്കെയും അവനെക്കുറിച്ചു
വിലാപം കഴിച്ചു. 19 യൊരോബെയാം യുദ്ധം
ചെയ്തതും രാജ്യം വാണതുമായ അവന്റെ മറ്റുള്ള

വൃത്താന്തങ്ങൾ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 20 യൊരോബെയാം
വാണകാലം ഇരുപത്തുരണ്ടു സംവത്സരം
ആയിരുന്നു; അവൻ തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ മകനായ നാദാബ്
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 21 ശലോമോന്റെ
മകനായ രെഹബെയാം യെഹൂദയിൽ വാണു.
രെഹബെയാം വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ
അവന്നു നാല്പത്തൊന്നു വയസ്സായിരുന്നു;
യഹോവ തന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ
എല്ലായിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിലുംനിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്ത നഗരമായ യെരൂശലേമിൽ
അവൻ പതിനേഴു സംവത്സരം വാണു.
അമ്മോന്യസ്ത്രീയായ അവന്റെ അമ്മെക്കു
നയമാ എന്നുപേർ. 22 യെഹൂദാ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; അവർ
ചെയ്ത പാപങ്ങൾകൊണ്ടു അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ ചെയ്തതിനെക്കാൾ അധികം
അവനെ ക്രുദ്ധിപ്പിച്ചു. 23 എങ്ങനെയെന്നാൽ
അവർ ഉയൎന്ന കുന്നിന്മേലൊക്കെയും
പച്ചമരത്തിൻകീഴിലൊക്കെയും പൂജാഗിരികളും
സ്തംഭവിഗ്രഹങ്ങളും അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളും
ഉണ്ടാക്കി. 24 പുരുഷമൈഥുനക്കാരും ദേശത്തു
ഉണ്ടായിരുന്നു; യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ
സകലമ്ലേച്ഛതളും അവർ അനുകരിച്ചു. 25 എന്നാൽ
രെഹബെയാംരാജാവിന്റെ അഞ്ചാം ആണ്ടിൽ
മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക്ക് യെരൂശലേമിന്റെ

നേരെ വന്നു, 26 യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
ഭണ്ഡാരവും രാജധാനയിലെ ഭണ്ഡാരവും
എല്ലാം കവന്നു; അവൻ ആസകലം കവന്നു;
ശലോമോൻ ഉണ്ടാക്കിയ പൊൻപരിചകളും
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. 27 ഇവെക്കു പകരം
രെഹബെയാംരാജാവു താമ്രംകൊണ്ടു പരിചകൾ
ഉണ്ടാക്കി രാജധാനിയുടെ വാതിൽ കാക്കുന്ന
അകമ്പടിനായകന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു.
28 രാജാവു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
ചെല്ലുമ്പോൾ അകമ്പടികൾ അവയെ ധരിക്കയും
പിന്നെ അകമ്പടികളുടെ അറയിൽ തിരികെ
കൊണ്ടുചെന്നു വെക്കുകയും ചെയ്യും. 29
രെഹബെയാമിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ? 30 രെഹബെയാമിന്നും
യൊരോബെയാമിന്നും തമ്മിൽ ജീവപര്യന്തം യുദ്ധം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 31 രെഹെബെയാം തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. അമ്മോന്യസ്ത്രീയായ
അവന്റെ അമ്മെക്കു നയമാ എന്നു പേർ. അവന്റെ
മകനായ അബീയാം അവന്നു പകരം രാജാവായി.

15 നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാംരാജാവിന്റെ പതിനെട്ടാം
ആണ്ടിൽ അബിയാം യെഹൂദയിൽ വാണുതുടങ്ങി.
2 അവൻ മൂന്നു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു;
അവന്റെ അമ്മെക്കു മയഖാ എന്നു പേർ; അവൾ
അബീശാലോമിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 3 തന്റെ

അപ്പൻ മുമ്പെ ചെയ്തിരുന്ന സകലപാപങ്ങളിലും
അവൻ നടന്നു; അവന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ
പിതാവായ ദാവീദിന്റെ ഹൃദയംപോലെ അവന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയിങ്കൽ ഏകാഗ്രമായിരുന്നില്ല.
4 എങ്കിലും ദാവീദിൻനിമിത്തം അവന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അവന്റെ മകനെ അവന്റെ
അനന്തരവനായി ഉയർത്തിയും യെരൂശലേമിനെ
നിലനിർത്തിയുംകൊണ്ടു അവന്നു യെരൂശലേമിൽ
ഒരു ദീപം നല്കി. 5 ദാവീദ് യഹോവെക്കു
പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു; ഹിത്യനായ
ഊരീയാവിന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ മാത്രമല്ലാതെ
അവൻ തന്നോടു കല്പിച്ചതിൽ ഒന്നും തന്റെ
ആയുഷ്കാലത്തൊരിക്കലും വിട്ടുമാറീട്ടില്ല. 6
രെഹബെയാമും യൊരോബെയാമും തമ്മിൽ
ജീവപൎയ്യന്തം യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. 7
അബീയാമിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അബീയാമും
യൊരോബെയാമും തമ്മിലും യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു.
8 അബിയാം തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവർ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
അവനെ അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ
ആസാ അവന്നു പകരം രാജാവായി. 9
യിസ്രായേൽരാജാവായ യൊരോബെയാമിന്റെ
ഇരുപതാം ആണ്ടിൽ ആസാ യെഹൂദയിൽ
രാജാവായി. 10 അവൻ നാല്പത്തൊന്നു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു; അവന്റെ അമ്മെക്കു
മയഖാ എന്നു പേർ; അവൾ അബിശാലോമിന്റെ

മകൾ ആയിരുന്നു. 11 ആസാ തന്റെ
പിതാവായ ദാവീദിനെപ്പോലെ യഹോവെക്കു
പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു. 12 അവൻ
പുരുഷമൈഥുനക്കാരെ ദേശത്തുനിന്നു
പുറത്താക്കി, തന്റെ പിതാക്കന്മാർ
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന സകലവിഗ്രഹങ്ങളെയും
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 13 തന്റെ അമ്മയായ
മയഖ അശേരെക്കു ഒരു മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹം
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ അവളെ
രാജ്ഞിസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
ആസാ അവളുടെ മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹം വെട്ടിമുറിച്ചു
കിദ്രോൻ തോട്ടിന്നരികെവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 14
എന്നാൽ പൂജാഗിരികൾക്കു നീക്കംവന്നില്ല.
എങ്കിലും ആസയുടെ ഹൃദയം അവന്റെ
ജീവകാലത്തൊക്കെയും യഹോവയിങ്കൽ
ഏകാഗ്രമായിരുന്നു. 15 വെള്ളി, പൊന്നു,
ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ തന്റെ അപ്പൻ
നിവേദിച്ചതും താൻ തന്നേ നിവേദിച്ചതുമായ
വസ്തുക്കളെ അവൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. 16 ആസയും
യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയെശയും
തമ്മിൽ ജീവപര്യന്തം യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു.
17 യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയെശാ
യെഹൂദയുടെനേരെ വന്നു, യെഹൂദാരാജാവായ
ആസയുടെ അടുക്കൽ പോക്കുവരുത്തിന്നു
ആരെയും സമ്മതിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
രാമയെ പണിതു ഉറപ്പിച്ചു. 18 അപ്പോൾ ആസാ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ
ശേഷിച്ചിരുന്ന എല്ലാവെള്ളിയും പൊന്നും

രാജധാനിയിലെ ഭണ്ഡാരവും എടുത്തു തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; ആസാരാജാവു
ദമ്മേശെക്കിൽ പാൎത്ത ഹെസ്യോന്റെ മകനായ
തബ്രിമ്മോന്റെ മകൻ ബെൻ-ഹദദ് എന്ന
അരാംരാജാവിന്നു അവയെ കൊടുത്തയച്ചു: 19
എനിക്കും നിനക്കും, എന്റെ അപ്പന്നും നിന്റെ
അപ്പന്നും തമ്മിൽ സഖ്യത ഉണ്ടല്ലോ; ഇതാ, ഞാൻ
നിനക്കു സമ്മാനമായി വെള്ളിയും പൊന്നും
കൊടുത്തയക്കുന്നു; യിസ്രായേൽരാജാവായ
ബയെശാ എന്നെ വിട്ടുപോകേണ്ടതിന്നു
നീ ചെന്നു അവനോടുള്ള നിന്റെ സഖ്യത
ത്യജിക്കേണം എന്നു പറയിച്ചു. 20 ബെൻ-ഹദദ്
ആസാരാജാവിന്റെ അപേക്ഷകേട്ടു, തന്റെ
സേനാപതികളെ യിസ്രായേൽപട്ടണങ്ങൾക്കു
നേരെ അയച്ചു ഈയോനും ദാനും ആബേൽ-
ബേത്ത്-മയഖയും കിന്നെരോത്ത് മുഴുവനും
നഫ്താലിദേശമൊക്കെയും പിടിച്ചടക്കി. 21
ബയെശാ അതു കേട്ടപ്പോൾ രാമാ പണിയുന്നതു
നിൎത്തി തിൎസ്സയിൽ തന്നേ പാൎത്തു. 22
ആസാരാജാവു ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധമാക്കി
ഒട്ടൊഴിയാതെ യെഹൂദയെ മുഴുവനും വിളിച്ചുകൂട്ടി;
അവർ ചെന്നു ബയെശാ പണിതു ഉറപ്പിച്ച
രാമയുടെ കല്ലും മരവും എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു;
ആസാരാജാവു അവകൊണ്ടു ബെന്യാമീനിലെ
ഗേബയും മിസ്പയും പണിതു ഉറപ്പിച്ചു. 23
ആസയുടെ മറ്റുള്ള സകല വൃത്താന്തങ്ങളും
അവന്റെ സകലപരാക്രമപ്രവൃത്തികളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ പട്ടണങ്ങൾ
പണിതതും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ

വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ അവന്റെ
വാൎദ്ധക്യകാലത്തു അവന്റെ കാലുകൾക്കു ദീനം
പിടിച്ചു. 24 ആസാ തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അവന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ
യെഹോശാഫാത്ത് അവന്നു പകരം രാജാവായി. 25
യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ രണ്ടാം
ആണ്ടിൽ യൊരോബെയാമിന്റെ മകനായ
നാദാബ് യിസ്രായേലിൽ രാജാവായി; അവൻ
രണ്ടു സംവത്സരം യിസ്രായേലിൽ വാണു. 26
അവൻ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു; തന്റെ അപ്പന്റെ വഴിയിലും അവൻ
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച പാപത്തിലും
നടന്നു. 27 എന്നാൽ യിസ്സാഖാർഗോത്രക്കാരനായ
അഹിയാവിന്റെ മകനായ ബയെശാ
അവന്നു വിരോധമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി;
ഫെലിസ്ത്യൎക്കുള്ള ഗിബ്ബെഥോനിൽവെച്ചു അവനെ
കൊന്നു; നാദാബും എല്ലായിസ്രായേലും
ഗിബ്ബെഥോനെ വളഞ്ഞിരിക്കയായിരുന്നു. 28
ബയെശാ അവനെ യെഹൂദാ രാജാവായ
ആസയുടെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ കൊന്നു; അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 29 അവൻ രാജാവായ ഉടനെ
യൊരോബെയാംഗൃഹത്തെ മുഴുവനും നിഗ്രഹിച്ചു;
യഹോവ ശിലോന്യനായ അഹിയാവു എന്ന തന്റെ
ദാസൻമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം
അവൻ യൊരോബെയാമിന്നു ശ്വാസമുള്ള
ഒന്നിനെയും ശേഷിപ്പിക്കാതെ അശേഷം

മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. 30 യൊരോബെയാം ചെയ്തതും
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചതുമായ
പാപങ്ങൾനിമിത്തവും അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചതുനിമിത്തവും
തന്നേ. 31 നാദാബിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 32 ആസയും
യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയെശയും തമ്മിൽ
ജീവപര്യന്തം യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. 33
യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ മൂന്നാം
ആണ്ടിൽ അഹീയാവിന്റെ മകനായ ബയെശാ
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും രാജാവായി തിർസ്സയിൽ
ഇരുപത്തുനാലു സംവത്സരം വാണു. 34 അവൻ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു.
യൊരോബെയാമിന്റെ വഴിയിലും അവൻ
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച പാപത്തിലും
നടന്നു.

16 ബയെശക്കു വിരോധമായി ഹനാനിയുടെ
മകൻ യേഹൂവിന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 ഞാൻ
നിന്നെ പൊടിയിൽനിന്നു ഉയർത്തി എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവാക്കിവെച്ചു;
നീയോ യൊരോബെയാമിന്റെ വഴിയിൽ
നടക്കയും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളാൽ എന്നെ
കോപിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിക്കയും
ചെയ്കയാൽ 3 ഇതാ ഞാൻ ബയെശയെയും

അവന്റെ ഗൃഹത്തെയും അശേഷം
അടിച്ചുവാരിക്കളയും; നിന്റെ ഗൃഹത്തെ
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
ഗൃഹത്തെപ്പോലെ ആക്കും. 4 ബയെശയുടെ
സന്തതിയിൽ പട്ടണത്തിൽവെച്ചു മരിക്കുന്നവനെ
നായ്ക്കൾ തിന്നും; വയലിൽവെച്ചു മരിക്കുന്നവനെ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ തിന്നും. 5
ബയെശയുടെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതും അവന്റെ പരാക്രമപ്രവൃത്തികളും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6 ബയെശാ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവനെ
തിർസ്സയിൽ അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ മകൻ
ഏലാ അവന്നു പകരം രാജാവായി. 7
ബയെശാ യൊരോബെയാംഗൃഹത്തെപ്പോലെ
ഇരുന്നു തന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ
യഹോവയെ ക്രുദ്ധിപ്പിച്ചു യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതൊക്കെയും ചെയ്കയും
അവരെ കൊന്നുകളകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
അവന്നും അവന്റെ ഗൃഹത്തിന്നും
വിരോധമായി ഹനാനിയുടെ മകനായ
യേഹൂപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. 8 യെഹൂദാരാജാവായ
ആസയുടെ ഇരുപത്താറാം ആണ്ടിൽ
ബയെശയുടെ മകൻ ഏലാ യിസ്രായേലിൽ
രാജാവായി തിർസ്സയിൽ രണ്ടു സംവത്സരം
വാണു. 9 എന്നാൽ രഥങ്ങളിൽ
പകുതിക്കു അധിപതിയായ സിമ്രി എന്ന

അവന്റെ ഭൃത്യൻ അവന്നു വിരോധമായി
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി, അവൻ തിസ്സയിൽ
തിസ്സാരാജധാനിവിചാരകനായ അസ്സയുടെ വീട്ടിൽ
കുടിച്ചു ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ 10 സിമ്രി
അകത്തു കടന്നു യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ
ഇരുപത്തേഴാം ആണ്ടിൽ അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 11 അവൻ രാജാവായി
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന ഉടനെ ബയെശയുടെ
ഗൃഹത്തെ മുഴുവനും നിഗ്രഹിച്ചു; അവന്നാകട്ടെ
അവന്റെ ചാർച്ചക്കാർക്കാകട്ടെ പുരുഷപ്രജയായ
ഒന്നിനെയും അവൻ ശേഷിപ്പിച്ചില്ല. 12 അങ്ങനെ
ബയെശയും അവന്റെ മകൻ ഏലയും തങ്ങളുടെ
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു, തങ്ങൾ ചെയ്തതും
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചതുമായ
സകലപാപങ്ങളുംനിമിത്തം 13 യഹോവ
യേഹൂപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം ബയെശക്കു
വിരോധമായി അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം
സിമ്രി ബയെശയുടെ ഭവനത്തെ മുഴുവനും
നിഗ്രഹിച്ചുകളഞ്ഞു. 14 ഏലയുടെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 15 യെഹൂദാരാജാവായ
ആസയുടെ ഇരുപത്തേഴാം ആണ്ടിൽ സിമ്രി
തിസ്സയിൽ ഏഴു ദിവസം രാജാവായിരുന്നു; അന്നു
പടജ്ജനം ഫെലിസ്ത്യക്കുള്ള ഗിബ്ബെഥോൻ
നിരോധിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. 16 സിമ്രി
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി രാജാവിനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു

എന്നു പാളയം ഇറങ്ങിയിരുന്ന പടജ്ജനം
കേട്ടപ്പോൾ എല്ലായിസ്രായേലും അന്നു തന്നേ
പാളയത്തിൽവെച്ചു സേനാധിപതിയായ
ഒമ്രിയെ യിസ്രായേലിന്നു രാജാവാക്കി വാഴിച്ചു.
17 ഉടനെ ഒമ്രി എല്ലായിസ്രായേലുമായി
ഗിബ്ബെഥോൻ വിട്ടുചെന്നു തിർസ്സയെ
നിരോധിച്ചു. 18 പട്ടണം പിടിപെട്ടു എന്നു സിമ്രി
കണ്ടപ്പോൾ രാജധാനിയുടെ ഉൾമുറിയിൽ
കടന്നു രാജധാനിക്കു തീവെച്ചു അതിൽ
മരിച്ചുകളഞ്ഞു. 19 അവൻ യെരോബെയാമിന്റെ
വഴിയിലും അവൻ യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു
ചെയ്യിച്ച പാപത്തിലും നടന്നു യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു പ്രവൃത്തിച്ചു, ഇങ്ങനെ
താൻചെയ്ത പാപങ്ങൾനിമിത്തം തന്നേ. 20
സിമ്രിയുടെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ഉണ്ടാക്കിയ കൂട്ടുകെട്ടും യിസ്രായേൽ
രാജാക്കന്മാരുടെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21 അന്നു യിസ്രായേൽ
ജനം രണ്ടു ഭാഗമായി പിരിഞ്ഞു; പാതി
ജനം ഗീനത്തിന്റെ മകനായ തിബ്നിയെ
രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ പക്ഷം ചേർന്നു;
പാതി ജനം ഒമ്രിയുടെ പക്ഷം ചേർന്നു. 22 എന്നാൽ
ഒമ്രിയുടെ പക്ഷം ചേർന്ന ജനം ഗീനത്തിന്റെ
മകനായ തിബ്നിയുടെ പക്ഷം ചേർന്ന ജനത്തെ
തോല്പിച്ചു; അങ്ങനെ തിബ്നി പട്ടുപോകയും ഒമ്രി
രാജാവാകയും ചെയ്തു. 23 യെഹൂദാരാജാവായ
ആസയുടെ മുപ്പത്തൊന്നാം ആണ്ടിൽ ഒമ്രി
യിസ്രായേലിൽ രാജാവായി പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം
വാണു; തിർസ്സയിൽ അവൻ ആറു സംവത്സരം

വാണു. 24 പിന്നെ അവൻ ശേമെരിനോടു
ശമൎയ്യാമല രണ്ടു താലന്തു വെള്ളിക്കു വാങ്ങി
ആ മലമുകളിൽ പട്ടണം പണിതു; താൻ
പണിത പട്ടണത്തിന്നു മലയുടമസ്ഥനായിരുന്ന
ശേമെരിന്റെ പേരിൻ പ്രകാരം ശമൎയ്യാ
എന്നു പേരിട്ടു. 25 ഒമ്രി യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; തനിക്കു
മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെക്കാളും അധികം
ദോഷം പ്രവൎത്തിച്ചു. 26 എങ്ങനെയെന്നാൽ: അവൻ
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
എല്ലാവഴിയിലും യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ തങ്ങളുടെ
മിത്ഥ്യാമൂൎത്തികളാൽ കോപിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം
ചെയ്യിച്ച പാപങ്ങളിലും നടന്നു. 27
ഒമ്രി ചെയ്ത മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവൻ ചെയ്ത പരാക്രമപ്രവൃത്തികളും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 ഒമ്രി തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; ശമൎയ്യയിൽ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. അവന്റെ മകനായ
ആഹാബ് അവന്നു പകരം രാജാവായി. 29
യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ മുപ്പത്തെട്ടാം
ആണ്ടിൽ ഒമ്രിയുടെ മകനായ ആഹാബ്
യിസ്രായേലിൽ രാജാവായി; ഒമ്രിയുടെ മകനായ
ആഹാബ് ശമൎയ്യയിൽ യിസ്രായേലിനെ
ഇരുപത്തുരണ്ടു സംവത്സരം വാണു. 30 ഒമ്രിയുടെ
മകനായ ആഹാബ് തനിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന

എല്ലാവരെക്കാളും അധികം യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 31 നെബാത്തിന്റെ
മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ പാപങ്ങളിൽ
നടക്കുന്നതു പോരാ എന്നു തോന്നുമാറു അവൻ
സീദോന്യരാജാവായ എത്ത്-ബാലിന്റെ മകളായ
ഈസേബെലിനെ ഭാൎയ്യയായി പരിഗ്രഹിക്കയും
ബാലിനെ ചെന്നു സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കയും
ചെയ്തു. 32 താൻ ശമൎയ്യയിൽ പണിത ബാലിന്റെ
ക്ഷേത്രത്തിൽ അവൻ ബാലിന്നു ഒരു ബലിപീഠം
ഉണ്ടാക്കി. 33 ആഹാബ് ഒരു അശേരാപ്രതിഷ്ഠയും
ഉണ്ടാക്കി; അങ്ങനെ ആഹാബ് യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ കോപിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം
തനിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന
എല്ലായിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരെക്കാളും അധികം
ദോഷം പ്രവൎത്തിച്ചു. 34 അവന്റെ കാലത്തു
ബേഥേല്യനായ ഹീയേൽ യെരീഹോ പണിതു;
യഹോവ നൂന്റെ മകനായ യോശുവമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടപ്പോൾ അവന്നു അബീറാം എന്ന
മൂത്തമകനും അതിന്റെ പടിവാതിൽ വെച്ചപ്പോൾ
ശെഗൂബു എന്ന ഇളയമകനും നഷ്ടംവന്നു.
17 എന്നാൽ ഗിലെയാദിലെ തിശ്ബിയിൽനിന്നുള്ള
തിശ്ബ്യനായ ഏലീയാവു ആഹാബിനോടു:
ഞാൻ സേവിച്ചുനില്ക്കുന്ന യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയാണ, ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലാതെ
ഈയാണ്ടുകളിൽ മഞ്ഞും മഴയും ഉണ്ടാകയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 2 പിന്നെ അവന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 3 നീ
ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കിഴക്കോട്ടു

ചെന്നു യോർദ്ദാന്നു കിഴക്കുള്ള കെരീത്ത്
തോട്ടിന്നരികെ ഒളിച്ചിരിക്ക. 4 തോട്ടിൽനിന്നു
നീ കുടിച്ചുകൊള്ളേണം; അവിടെ നിനക്കു
ഭക്ഷണം തരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ കാക്കയോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 അങ്ങനെ അവൻ പോയി
യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്തു; അവൻ
ചെന്നു യോർദ്ദാന്നു കിഴക്കുള്ള കെരീത്ത്
തോട്ടിന്നരികെ പാർത്തു. 6 കാക്ക അവന്നു
രാവിലെ അപ്പവും ഇറച്ചിയും വൈകുന്നേരത്തു
അപ്പവും ഇറച്ചിയും കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കും;
തോട്ടിൽനിന്നു അവൻ കുടിക്കും. 7 എന്നാൽ
ദേശത്തു മഴ പെയ്യായ്കയാൽ കുറെ ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം തോടു വറ്റിപ്പോയി. 8
അപ്പോൾ അവന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 9 നീ എഴുന്നേറ്റു
സീദോനോടു ചേർന്ന സാരെഫാത്തിലേക്കു ചെന്നു
അവിടെ പാർക്ക; നിന്നെ പുലർത്തേണ്ടതിന്നു
അവിടെ ഉള്ള ഒരു വിധവയോടു ഞാൻ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 അങ്ങനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റു സാരെഫാത്തിന്നു പോയി. അവൻ
പട്ടണവാതില്ക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു
വിധവ വിറകു പെറുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ
അവളെ വിളിച്ചു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ ഒരു
പാത്രത്തിൽ കുറെ വെള്ളം കൊണ്ടുവരേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ
പോകുമ്പോൾ ഒരു കഷണം അപ്പവുംകൂടെ നിന്റെ
കയ്യിൽ കൊണ്ടുപോരേണമേ എന്നു അവൻ
അവളോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു അവൾ:
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയാണ, കലത്തിൽ ഒരു

പിടി മാവും തുരുത്തിയിൽ അല്പം എണ്ണയും
മാത്രമല്ലാതെ എനിക്കു ഒരു അപ്പവും ഇല്ല.
ഞാൻ ഇതാ, രണ്ടു വിറകു പെറുക്കുന്നു; ഇതു
കൊണ്ടുചെന്നു എനിക്കും മകന്നും വേണ്ടി ഒരുക്കി
അതു ഞങ്ങൾ തിന്നിട്ടു മരിപ്പാനിരിക്കയാകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ഏലീയാവു അവളോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ചെന്നു നീ പറഞ്ഞതുപോലെ
ചെയ്ക; എന്നാൽ ആദ്യം എനിക്കു ചെറിയോരു
അട ഉണ്ടാക്കി കൊണ്ടുവരിക; പിന്നെ നിനക്കും
നിന്റെ മകന്നും വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾക.
14 യഹോവ ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യിക്കുന്ന
നാൾവരെ കലത്തിലെ മാവു തീർന്നുപോകയില്ല;
ഭരണിയിലെ എണ്ണ കുറഞ്ഞുപോകയും ഇല്ല
എന്നു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൾ
ചെന്നു ഏലീയാവു പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു;
അങ്ങനെ അവളും അവനും അവളുടെ വീട്ടുകാരും
ഏറിയനാൾ അഹോവൃത്തികഴിച്ചു. 16 യഹോവ
ഏലീയാമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം
കലത്തിലെ മാവു തീർന്നുപോയില്ല, ഭരണിയിലെ
എണ്ണ കുറഞ്ഞുപോയതുമില്ല. 17 അനന്തരം
വീട്ടുടമക്കാരത്തിയായ സ്ത്രീയുടെ മകൻ
ദീനംപിടിച്ചു കിടപ്പിലായി; ദീനം കടുത്തിട്ടു
അവനിൽ ശ്വാസം ഇല്ലാതെയായി. 18 അപ്പോൾ
അവൾ ഏലീയാവോടു: അയ്യോ ദൈവപുരുഷനേ,
എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? എന്റെ
പാപം ഓർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും എന്റെ മകനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നും ആകുന്നുവോ നീ എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അവൻ

അവളോടു: നിന്റെ മകനെ ഇങ്ങു തരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവനെ അവളുടെ മടിയിൽനിന്നെടുത്തു
താൻ പാർത്തിരുന്ന മാളികമുറിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു
തന്റെ കട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി. 20 അവൻ
യഹോവയോടു: എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞാൻ വന്നുപാൎക്കുന്ന ഇവിടത്തെ വിധവയുടെ
മകനെ കൊല്ലുവാൻതക്കവണ്ണം നീ അവൾക്കു
അനൎത്ഥം വരുത്തിയോ എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചുപറഞ്ഞു.
21 പിന്നെ അവൻ കുട്ടിയുടെ മേൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം
കവിണ്ണുകിടന്നു: എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഈ കുട്ടിയുടെ പ്രാണൻ അവനിൽ
മടങ്ങിവരുമാറാകട്ടെ എന്നു യഹോവയോടു
പ്രാൎത്ഥിച്ചു. 22 യഹോവ ഏലീയാവിന്റെ പ്രാൎത്ഥന
കേട്ടു; കുട്ടിയുടെ പ്രാണൻ അവനിൽ മടങ്ങിവന്നു
അവൻ ജീവിച്ചു. 23 ഏലീയാവു കുട്ടിയെ എടുത്തു
മാളികയിൽനിന്നു താഴെ വീട്ടിലേക്കു
കൊണ്ടുചെന്നു അവന്റെ അമ്മെക്കു കൊടുത്തു:
ഇതാ, നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഏലീയാവു പറഞ്ഞു. 24 സ്ത്രീ ഏലീയാവോടു: നീ
ദൈവപുരുഷൻ എന്നും നിന്റെ നാവിന്മേലുള്ള
യഹോവയുടെ വചനം സത്യമെന്നും ഞാൻ
ഇതിനാൽ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

18 ഏറിയ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു മൂന്നാം
സംവത്സരത്തിൽ ഏലീയാവിന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായി: നീ ചെന്നു ആഹാബിന്നു
നിന്നെത്തന്നേ കാണിക്ക; ഞാൻ ഭൂതലത്തിൽ മഴ
പെയ്യിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2
ഏലീയാവു ആഹാബിന്നു തന്നെത്താൻ
കാണിപ്പാൻ പോയി; ക്ഷാമമോ ശമൎയ്യയിൽ

കഠിനമായിരുന്നു. 3 ആകയാൽ ആഹാബ്
തന്റെ ഗൃഹവിചാരകനായ ഓബദ്യാവെ
ആളയച്ചുവരുത്തി; ഓബദ്യാവോ യഹോവയിങ്കൽ
മഹാഭക്തനായിരുന്നു. 4 ഈസേബെൽ
യഹോവയുടെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുമ്പോൾ
ഓബദ്യാവു നൂറു പ്രവാചകന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ചെന്നു ഓരോ ഗുഹയിൽ അമ്പതീതുപേരായി
ഒളിപ്പിച്ചു അപ്പവും വെള്ളവും കൊടുത്തു രക്ഷിച്ചു.
5 ആഹാബ് ഓബദ്യാവോടു: നീ നാട്ടിലുള്ള
എല്ലാ നീരുറവുകളുടെയും തോടുകളുടെയും
അരികത്തു ചെന്നു നോക്കുക; പക്ഷേ മൃഗങ്ങൾ
എല്ലാം നശിച്ചുപോകാതെ കുതിരകളെയും
കോവർകഴുതകളെയും എങ്കിലും ജീവനോടെ
രക്ഷിപ്പാൻ നമുക്കു പുല്ലു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അവർ ദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു
അതിനെ തമ്മിൽ പകുത്തു; ആഹാബ് തനിച്ചു
ഒരു വഴിക്കു പോയി, ഓബദ്യാവും തനിച്ചു
മറ്റൊരു വഴിക്കു പോയി, 7 ഓബദ്യാവു വഴിയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഏലീയാവു എതിരേറ്റുവരുന്നതു
കണ്ടു അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടു സാഷ്ടാംഗംവീണു:
എന്റെ യജമാനനായ ഏലീയാവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 8 അവൻ അവനോടു: അതേ, ഞാൻ
തന്നേ; നീ ചെന്നു ഏലീയാവു ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു
നിന്റെ യജമാനനോടു ബോധിപ്പിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു:
അടിയനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു ആഹാബിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിപ്പാൻ അടിയൻ എന്തു പാപം ചെയ്തു? 10
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയാണ, നിന്നെ
അന്വേഷിപ്പാൻ എന്റെ യജമാനൻ ആളെ

അയക്കാത്ത ജാതിയും രാജ്യവും ഇല്ല; നീ അവിടെ
ഇല്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ
ആ രാജ്യത്തെയും ജാതിയെയുംകൊണ്ടു
നിന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു സത്യം ചെയ്യിച്ചു. 11
ഇങ്ങനെയിരിക്കെ നീ എന്നോടു: ചെന്നു നിന്റെ
യജമാനനോടു: ഏലീയാവു ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു
ബോധിപ്പിക്ക എന്നു കല്പിക്കുന്നുവല്ലോ. 12 ഞാൻ
നിന്നെ പിരിഞ്ഞുപോയ ഉടനെ യഹോവയുടെ
ആത്മാവു നിന്നെ ഞാൻ അറിയാത്ത ഒരു
സ്ഥലത്തേക്കു എടുത്തു കൊണ്ടുപോകും; ഞാൻ
ആഹാബിനോടു ചെന്നറിയിക്കയും അവൻ നിന്നെ
കണ്ടെത്താതെ ഇരിക്കയും ചെയ്താൽ അവൻ
എന്നെ കൊല്ലുമല്ലോ; അടിയനോ ബാല്യംമുതൽ
യഹോവഭക്തൻ ആകുന്നു. 13 ഈസേബെൽ
യഹോവയുടെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുമ്പോൾ
ഞാൻ യഹോവയുടെ പ്രവാചകന്മാരിൽ
നൂറുപേരെ ഓരോ ഗുഹയിൽ അമ്പതീതുപേരായി
ഒളിപ്പിച്ചു അപ്പവും വെള്ളവും കൊടുത്തു രക്ഷിച്ച
വസ്തുത യജമാനൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലയോ? 14
അങ്ങനെയിരിക്കെ നീ എന്നോടു: ചെന്നു
നിന്റെ യജമാനനോടു: ഏലീയാവു ഇവിടെ
ഉണ്ടെന്നു ബോധിപ്പിക്ക എന്നു കല്പിക്കുന്നുവോ?
അവൻ എന്നെ കൊല്ലുമല്ലോ. 15 അതിന്നു
ഏലീയാവു: ഞാൻ സേവിച്ചുനില്ക്കുന്ന
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയാണ, ഞാൻ ഇന്നു
അവന്നു എന്നെത്തന്നേ കാണിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 അങ്ങനെ ഓബദ്യാവു ആഹാബിനെ
ചെന്നു കണ്ടു വസ്തുത അറിയിച്ചു; ആഹാബ്
ഏലീയാവെ കാണ്മാൻ ചെന്നു. 17 ആഹാബ്

ഏലീയാവെ കണ്ടപ്പോൾ അവനോടു: ആർ ഇതു?
യിസ്രായേലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവനോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 18 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു:
യിസ്രായേലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു ഞാനല്ല,
നീയും നിന്റെ പിതൃഭവനവുമത്രേ. നിങ്ങൾ
യഹോവയുടെ കല്പനകളെ ഉപേക്ഷിക്കയും നീ
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ ചെന്നു സേവിക്കയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ. 19 എന്നാൽ
ഇപ്പോൾ ആളയച്ചു എല്ലായിസ്രായേലിനെയും
ബാലിന്റെ നാനൂറ്റമ്പതു പ്രവാചകന്മാരെയും
ഈസേബെലിന്റെ മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷിച്ചുവരുന്ന
നാനൂറു അശേരാപ്രവാചകന്മാരെയും
കമ്മേൽപർവ്വതത്തിൽ എന്റെ അടുക്കൽ
കൂട്ടിവരുത്തുക. 20 അങ്ങനെ ആഹാബ്
എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളുടെയും അടുക്കൽ
ആളയച്ചു കമ്മേൽപർവ്വതത്തിൽ ആ
പ്രവാചകന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി. 21 അപ്പോൾ
ഏലീയാവു അടുത്തുചെന്നു സർവ്വജനത്തോടും:
നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം രണ്ടു തോണിയിൽ
കാൽവെക്കും? യഹോവ ദൈവം എങ്കിൽ അവനെ
അനുഗമിപ്പിൻ; ബാൽ എങ്കിലോ അവനെ
അനുഗമിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ ജനം
അവനോടു ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. 22
പിന്നെ ഏലീയാവു ജനത്തോടു പറഞ്ഞതു:
യഹോവയുടെ പ്രവാചകനായി ഞാൻ ഒരുത്തൻ
മാത്രമേ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുള്ളു; ബാലിന്റെ
പ്രവാചകന്മാരോ നാനൂറ്റമ്പതുപേരുണ്ടു. 23
ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടു കാളയെ തരട്ടെ; ഒരു കാളയെ
അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തു ഖണ്ഡംഖണ്ഡമാക്കി തീ

ഇടാതെ വിറകിന്മേൽ വെക്കട്ടെ; മറ്റേ കാളയെ
ഞാനും ഒരുക്കി തീ ഇടാതെ വിറകിന്മേൽ വെക്കാം;
24 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേവന്റെ നാമത്തെ
വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ; ഞാൻ യഹോവയുടെ
നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കാം; തീകൊണ്ടു ഉത്തരം
അരുളുന്ന ദൈവം തന്നേ ദൈവമെന്നു ഇരിക്കട്ടെ;
അതിന്നു ജനം എല്ലാം: 25 അതു നല്ലവാക്കു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഏലീയാവു ബാലിന്റെ
പ്രവാചകന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ഒരു കാളയെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു ആദ്യം ഒരുക്കിക്കൊൾവിൻ;
നിങ്ങൾ അധികംപേരുണ്ടല്ലോ; എന്നിട്ടു
തീ ഇടാതെ നിങ്ങളുടെ ദേവന്റെ നാമത്തെ
വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ
അവക്കു കൊടുത്ത കാളയെ അവർ എടുത്തു
ഒരുക്കി: ബാലേ, ഉത്തരമരുളേണമേ എന്നു
രാവിലെ തുടങ്ങി ഉച്ചവരെ ബാലിന്റെ നാമത്തെ
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. ഒരു ശബ്ദമോ ഉത്തരമോ
ഉണ്ടായില്ല. തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ ബലിപീഠത്തിന്നു
ചുറ്റും അവർ തുള്ളിച്ചാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 27
ഉച്ചയായപ്പോൾ ഏലീയാവു അവരെ
പരിഹസിച്ചു: ഉറക്കെ വിളിപ്പിൻ; അവൻ
ദേവനല്ലോ; അവൻ ധ്യാനിക്കയാകുന്നു;
അല്ലെങ്കിൽ വെളിക്കു പോയിരിക്കയാകുന്നു;
അല്ലെങ്കിൽ യാത്രയിലാകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷെ
ഉറങ്ങുകയാകുന്നു; അവനെ ഉണർത്തേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവർ ഉറക്കെ വിളിച്ചു
പതിവുപോലെ രക്തം ഒഴുകുവോളം വാൾകൊണ്ടും
കുന്തംകൊണ്ടും തങ്ങളെത്തന്നേ മുറിവേല്പിച്ചു. 29
ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടു ഭോജനയാഗം കഴിക്കുന്ന

സമയംവരെ അവർ വെളിച്ചപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു;
എന്നിട്ടും ഒരു ശബ്ദമോ ഉത്തരമോ ശ്രദ്ധയോ
ഉണ്ടായില്ല. 30 അപ്പോൾ ഏലീയാവു: എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവിൻ എന്നു സവ്വജനത്തോടും
പറഞ്ഞു. സവ്വജനവും അവന്റെ അടുക്കൽ ചേന്നു.
അവൻ ഇടിഞ്ഞുകിടന്ന യഹോവയുടെ യാഗപീഠം
നന്നാക്കി; 31 നിനക്കു യിസ്രായേൽ എന്നു
പേരാകും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ലഭിച്ച
യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ഗോത്രസംഖ്യെക്കു
ഒത്തവണ്ണം പന്ത്രണ്ടു കല്ലു എടുത്തു, 32
കല്ലുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ഒരു യാഗപീഠം പണിതു; യാഗപീഠത്തിന്റെ
ചുറ്റും രണ്ടു സെയാ വിത്തു വിതെപ്പാൻ
മതിയായ വിസ്താരത്തിൽ ഒരു തോടു
ഉണ്ടാക്കി. 33 പിന്നെ അവൻ വിറകു അടുക്കി
കാളയെ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമാക്കി വിറകിൻമീതെ
വെച്ചു; നാലു തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം നിറെച്ചു
ഹോമയാഗത്തിന്മേലും വിറകിന്മേലും ഒഴിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും അങ്ങനെ
ചെയ്വിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവർ രണ്ടാം
പ്രാവശ്യവും ചെയ്തു; അതിന്റെ ശേഷം: മൂന്നാം
പ്രാവശ്യവും അങ്ങനെ ചെയ്വിൻ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. അവർ മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും ചെയ്തു. 35
വെള്ളം യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുറ്റം ഒഴുകി; അവൻ
തോട്ടിലും വെള്ളം നിറെച്ചു. 36 ഭോജനയാഗം
കഴിക്കുന്ന നേരമായപ്പോൾ ഏലീയാപ്രവാചകൻ
അടുത്തുചെന്നു: അബ്രാഹാമിന്റെയും
യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യിസ്രായേലിന്റെയും
ദൈവമായ യഹോവേ, യിസ്രയേലിൽ നീ

ദൈവമെന്നും ഞാൻ നിന്റെ ദാസൻ എന്നും ഈ
കാൎയ്യങ്ങളൊക്കെയും ഞാൻ നിന്റെ കല്പനപ്രകാരം
ചെയ്തു എന്നും ഇന്നു വെളിപ്പെട്ടുവരട്ടെ. 37
യഹോവേ, എനിക്കു ഉത്തരമരുളേണമേ; നീ
ദൈവം തന്നേ യഹോവേ; നീ തങ്ങളുടെ
ഹൃദയം വീണ്ടും തിരിച്ചു എന്നു ഈ ജനം
അറിയേണ്ടതിന്നു എനിക്കു ഉത്തരമരുളേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 38 ഉടനെ യഹോവയുടെ തീ
ഇറങ്ങി ഹോമയാഗവും വിറകും മണ്ണും ദഹിപ്പിച്ചു
തോട്ടിലെ വെള്ളവും വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. 39 ജനം
എല്ലാം അതു കണ്ടു കവിണ്ണുവീണു: യഹോവ
തന്നേ ദൈവം, യഹോവ തന്നേ ദൈവം എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 ഏലീയാവു അവരോടു: ബാലിന്റെ
പ്രവാചകന്മാരെ പിടിപ്പിൻ; അവരിൽ ഒരുത്തനും
ചാടിപ്പോകരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
അവരെ പിടിച്ചു; ഏലീയാവു അവരെ താഴെ
കീശോൻ തോട്ടിന്നരികെ കൊണ്ടുചെന്നു
അവിടെവെച്ചു വെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു. 41 പിന്നെ
ഏലീയാവു ആഹാബിനോടു: നീ ചെന്നു ഭക്ഷിച്ചു
പാനം ചെയ്ക; വലിയ മഴയുടെ മുഴക്കം ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 42 ആഹാബ് ഭക്ഷിച്ചു പാനം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു മല കയറിപ്പോയി. ഏലീയാവോ
കൎമ്മേൽ പൎവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി നിലത്തു
കുനിഞ്ഞു മുഖം തന്റെ മുഴങ്കാലുകളുടെ
നടുവിൽ വെച്ചു, തന്റെ ബാല്യക്കാരനോടു: 43 നീ
ചെന്നു കടലിന്നു നേരെ നോക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ ചെന്നു നോക്കീട്ടു: ഒന്നും ഇല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: പിന്നെയും
ഏഴുപ്രാവശ്യം ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. 44 ഏഴാം

പ്രാവശ്യമോ അവൻ: ഇതാ, കടലിൽനിന്നു
ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈപോലെ ഒരു ചെറിയ
മേഘം പൊങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
അവൻ: നീ ചെന്നു ആഹാബിനോടു: മഴ നിന്നെ
തടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു രഥം പൂട്ടി ഇറങ്ങിപ്പോക
എന്നു ബോധിപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 45
ക്ഷണത്തിൽ ആകാശം മേഘവും കാറ്റുംകൊണ്ടു
കറുത്തു വന്മഴ പെയ്തു. ആഹാബ് രഥം കയറി
യിസ്രായേലിലേക്കു പോയി. 46 എന്നാൽ
യഹോവയുടെ കൈ ഏലീയാവിന്മേൽ വന്നു;
അവൻ അര മുറുക്കിയുംകൊണ്ടു യിസ്രായേലിൽ
എത്തുംവരെ ആഹാബിന്നു മുമ്പായി ഓടി.

19 ഏലീയാവു ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ
സകലപ്രവാചകന്മാരെയും വാൾകൊണ്ടു കൊന്ന
വിവരമൊക്കെയും ആഹാബ് ഈസേബെലിനോടു
പറഞ്ഞു. 2 ഈസേബെൽ ഏലീയാവിന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു: നാളെ ഈ
നേരത്തു ഞാൻ നിന്റെ ജീവനെ അവരിൽ
ഒരുത്തന്റെ ജീവനെപ്പോലെ ആക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ
ദേവന്മാർ എന്നോടു തക്കവണ്ണവും അധികവും
ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു പറയിച്ചു. 3 അവൻ
ഭയപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു ജീവരക്ഷെക്കായി പുറപ്പെട്ടു
യെഹൂദെക്കുൾപ്പെട്ട ബേർ-ശേബയിൽ ചെന്നു
അവിടെ തന്റെ ബാല്യക്കാരനെ താമസിപ്പിച്ചു. 4
താനോ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ചെന്നു
ഒരു ചൂരച്ചെടിയുടെ തണലിൽ ഇരുന്നു മരിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചു; ഇപ്പോൾ മതി, യഹോവേ, എന്റെ
പ്രാണനെ എടുത്തുകൊള്ളേണമേ; ഞാൻ എന്റെ
പിതാക്കന്മാരെക്കാൾ നല്ലവനല്ലല്ലോ എന്നു

പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ അവൻ ചൂരച്ചെടിയുടെ
തണലിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു ഒരു
ദൂതൻ അവനെ തട്ടി അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു
തിന്നുക എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ഉണർന്നു
നോക്കിയപ്പോൾ കനലിന്മേൽചുട്ട ഒരു അടയും ഒരു
തുരുത്തി വെള്ളവും തലെക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ടു; അവൻ തിന്നുകുടിച്ചു പിന്നെയും
കിടന്നുറങ്ങി. 7 യഹോവയുടെ ദൂതൻ രണ്ടാം
പ്രാവശ്യം വന്നു അവനെ തട്ടി: എഴുന്നേറ്റു തിന്നുക;
നിനക്കു ദൂരയാത്ര ചെയ്വാനുണ്ടല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അവൻ എഴുന്നേറ്റു തിന്നുകുടിച്ചു; ആ
ആഹാരത്തിന്റെ ബലംകൊണ്ടു നാല്പതു പകലും
നാല്പതു രാവും ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതമായ
ഹോരേബോളം നടന്നു. 9 അവിടെ അവൻ ഒരു
ഗുഹയിൽ കടന്നു രാപാർത്തു; അപ്പോൾ അവന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി, അവനോടു:
ഏലീയാവേ, ഇവിടെ നിനക്കു എന്തു കാര്യം എന്നു
ചോദിച്ചു. 10 അതിന്നു അവൻ: സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു വേണ്ടി ഞാൻ വളരെ
ശുഷ്കാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു; യിസ്രായേൽമക്കൾ
നിന്റെ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ
യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ
വാൾകൊണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു; ഞാൻ
ഒരുത്തൻമാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ
എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 നീ പുറത്തു വന്നു പർവ്വതത്തിൽ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നില്ക്ക എന്നു
അവൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഇതാ യഹോവ
കടന്നുപോകുന്നു; ശക്തിയുള്ള ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു

യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ പർവ്വതങ്ങളെ കീറി
പാറകളെ തകർത്തു; എന്നാൽ കാറ്റിൽ യഹോവ
ഇല്ലായിരുന്നു; കാറ്റിന്റെ ശേഷം ഒരു ഭൂകമ്പം
ഉണ്ടായി; ഭൂകമ്പത്തിലും യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു. 12
ഭൂകമ്പത്തിന്റെ ശേഷം ഒരു തീ; തീയിലും യഹോവ
ഇല്ലായിരുന്നു; തീയുടെ ശേഷം സാവധാനത്തിൽ
ഒരു മൃദുസ്വരം ഉണ്ടായി. 13 ഏലീയാവു അതു
കേട്ടിട്ടു തന്റെ പുതപ്പുകൊണ്ടു മുഖം മൂടി പുറത്തു
വന്നു ഗുഹാമുഖത്തുനിന്നു: ഏലീയാവേ, ഇവിടെ
നിനക്കു എന്തു കാര്യം എന്നു ചോദിക്കുന്ന ഒരു
ശബ്ദം അവൻ കേട്ടു. 14 അതിന്നു അവൻ:
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
വേണ്ടി ഞാൻ വളരെ ശുഷ്കാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു;
യിസ്രായേൽമക്കൾ നിന്റെ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു,
നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു, നിന്റെ
പ്രവാചകന്മാരെ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു കളഞ്ഞു;
ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
എനിക്കും അവർ ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 യഹോവ
അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീ
പുറപ്പെട്ടു ദമ്മേശെക്കിന്റെ മരുഭൂമിവഴിയായി
മടങ്ങിപ്പോക; നീ എത്തുമ്പോൾ ഹസായേലിനെ
അരാമിന്നു രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്ക. 16
നിംശിയുടെ മകനായ യേഹൂവിനെ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യേണം; ആബേൽ-
മെഹോലയിൽനിന്നുള്ള സാഫാത്തിന്റെ മകനായ
എലീശയെ നിനക്കു പകരം പ്രവാചകനായിട്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്കയും വേണം. 17 ഹസായേലിന്റെ
വാളിന്നു തെറ്റിപ്പോകുന്നവനെ യേഹൂ കൊല്ലും;

യേഹൂവിന്റെ വാളിന്നു തെറ്റിപ്പോകുന്നവനെ
എലീശാ കൊല്ലും. 18 എന്നാൽ ബാലിന്നു
മടങ്ങാത്ത മുഴങ്കാലും അവനെ ചുംബനം
ചെയ്യാത്ത വായുമുള്ളവരായി ആകെ
ഏഴായിരംപേരെ ഞാൻ യിസ്രായേലിൽ
ശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 അങ്ങനെ അവൻ
അവിടെനിന്നു പറപ്പെട്ടു സാഫാത്തിന്റെ
മകനായ എലീശയെ കണ്ടെത്തി; അവൻ
പന്ത്രണ്ടു ഏർ കാള പൂട്ടി ഉഴുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
പന്ത്രണ്ടാമത്തേതിനോടുകൂടെ താൻ തന്നേ
ആയിരുന്നു; ഏലീയാവു അവന്റെ അരികെ ചെന്നു
തന്റെ പുതപ്പു അവന്റെ മേൽ ഇട്ടു. 20 അവൻ
കാളയെ വിട്ടു ഏലീയാവിന്റെ പിന്നാലെ ഓടി:
ഞാൻ എന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ചുംബിച്ചു
കൊള്ളട്ടെ; അതിന്റെശേഷം ഞാൻ നിന്റെ
പിന്നാലെ വരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ:
പോയി വരിക; എന്നാൽ ഞാൻ നിനക്കു എന്തു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നോക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അങ്ങനെ അവൻ അവനെ വിട്ടു ചെന്നു ഒരു
ഏർ കാളയെ പിടിച്ചു അറുത്തു കാളയുടെ
മരക്കോപ്പുകൊണ്ടു മാംസം പാകം ചെയ്തു
ജനത്തിന്നു കൊടുത്തു; അവർ തിന്നു; പിന്നെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു ഏലീയാവിന്റെ പിന്നാലെ
ചെന്നു അവന്നു ശുശ്രൂഷകനായ്തീർന്നു.

20 അരാംരാജാവായ ബെൻ-ഹദദ് തന്റെ
സൈന്യത്തെ ഒക്കെയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി;
അവനോടുകൂടെ മുപ്പത്തുരണ്ടു രാജാക്കന്മാരും
കുതിരകളും രഥങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു ശമര്യയെ നിരോധിച്ചു

അതിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്തു. 2 അവൻ
യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബിന്റെ അടുക്കൽ
പട്ടണത്തിലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു അവനോടു: 3
നിന്റെ വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കുള്ളതു; നിന്റെ
സൌന്ദര്യ്യമേറിയ ഭാര്യ്യമാരും പുത്രന്മാരും
എനിക്കുള്ളവർ എന്നിങ്ങനെ ബെൻ-ഹദദ്
പറയുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 4 അതിന്നു
യിസ്രായേൽരാജാവു: എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവേ, നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാനും
എനിക്കുള്ളതൊക്കെയും നിനക്കുള്ളതു തന്നേ
എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചു. 5 ദൂതന്മാർ വീണ്ടും
വന്നു: ബെൻ-ഹദദ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: നിന്റെ
വെള്ളിയും പൊന്നും നിന്റെ ഭാര്യ്യമാരെയും നിന്റെ
പുത്രന്മാരെയും എനിക്കു തരേണമെന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞയച്ചുവല്ലോ; 6 നാളെ ഈ
നേരത്തു ഞാൻ എന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ നിന്റെ
അടുക്കൽ അയക്കും; അവർ നിന്റെ
അരമനയും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ വീടുകളും
ശോധനചെയ്തു നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെയും
കൈക്കലാക്കി കൊണ്ടുപോരും എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാവു ദേശത്തുള്ള
എല്ലാമൂപ്പന്മാരെയും വരുത്തി: അവൻ ദോഷം
ഭാവിക്കുന്നതു നോക്കിക്കാണ്മിൻ; എന്റെ
ഭാര്യ്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും എന്റെ വെള്ളിയും
പൊന്നും അവൻ ആളയച്ചു ചോദിച്ചു; എന്നാൽ
ഞാൻ വിരോധിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 8
എല്ലാമൂപ്പന്മാരും സകലജനവും അവനോടു:
നീ കേൾക്കരുതു, സമ്മതിക്കയും അരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ആകയാൽ അവൻ ബെൻ-

ഹദദിന്റെ ദൂതന്മാരോടു: നിങ്ങൾ എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവിനോടു: നീ ആദ്യം
അടിയന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചതൊക്കെയും
ചെയ്തുകൊള്ളാം; എന്നാൽ ഈ കാൎയ്യം എനിക്കു
ചെയ്‌വാൻ കഴിവില്ല എന്നു ബോധിപ്പിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. ദൂതന്മാർ ചെന്നു ഈ മറുപടി
ബോധിപ്പിച്ചു 10 ബെൻ-ഹദദ് അവന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: എന്നോടുകൂടെയുള്ള എല്ലാ
പടജ്ജനത്തിന്നും കൈക്കു ഓരോ പിടിവാരുവാൻ
ശമൎയ്യയിലെ പൊടി മതിയാകുമെങ്കിൽ ദേവന്മാർ
എന്നോടു തക്കവണ്ണവും അധികവും
ചെയ്യട്ടേ എന്നു പറയിച്ചു. 11 അതിന്നു
യിസ്രായേൽരാജാവു: വാൾ അരെക്കു
കെട്ടുന്നവൻ അഴിച്ചുകളയുന്നവനെപ്പോലെ
വമ്പുപറയരുതു എന്നു അവനോടു പറവിൻ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 എന്നാൽ
അവനും രാജാക്കന്മാരും മണിപ്പന്തലിൽ
കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: ഒരുങ്ങിക്കൊൾവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ അവർ പട്ടണത്തിന്നു നേരെ
യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി. 13 എന്നാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ
യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഈ
മഹാസംഘത്തെ ഒക്കെയും നീ കണ്ടുവോ? ഞാൻ
ഇന്നു അതിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു നീ അറിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 ആരെക്കൊണ്ടു എന്നു ആഹാബ്
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: ദേശാധിപതികളുടെ
ബാല്യക്കാരെക്കൊണ്ടു എന്നു യഹോവ

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആർ പട
തുടങ്ങേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ തന്നേ
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 അവൻ
ദേശാധിപതികളുടെ ബാല്യക്കാരെ എണ്ണി നോക്കി;
അവർ ഇരുനൂറ്റിമുപ്പത്തിരണ്ടുപേരായിരുന്നു.
അവരുടെശേഷം അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പടജ്ജനത്തെയൊക്കെയും എണ്ണി ഏഴായിരം പേർ
എന്നു കണ്ടു. 16 അവർ ഉച്ചസമയത്തു പുറപ്പെട്ടു;
എന്നാൽ ബെൻ-ഹദദ് തനിക്കു തുണയായിരുന്ന
മുപ്പത്തിരണ്ടു രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ
മണിപ്പന്തലിൽ കുടിച്ചുമത്തനായിരുന്നു. 17
ദേശാധിപതികളുടെ ബാല്യക്കാർ ആദ്യം പുറപ്പെട്ടു;
ബെൻ-ഹദദ് ആളയച്ചു അന്വേഷിച്ചാറെ
ശമര്യയിൽനിന്നു ആളുകൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു
അറിവുകിട്ടി. 18 അപ്പോൾ അവൻ: അവർ
സമാധാനത്തിന്നു വരുന്നെങ്കിലും അവരെ
ജീവനോടെ പിടിപ്പിൻ; അവർ യുദ്ധത്തിന്നു
വരുന്നെങ്കിലും അവരെ ജീവനോടെ പിടിപ്പിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു. 19 പട്ടണത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവന്നതോ, ദേശാധിപതികളുടെ
ബാല്യക്കാരും അവരെ തുടന്നുപോന്ന സൈന്യവും
ആയിരുന്നു. 20 അവർ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ നേരെ വരുന്നവനെ കൊന്നു;
അരാമ്യർ ഓടിപ്പോയി; യിസ്രായേൽ അവരെ
പിന്തുടന്നു; അരാംരാജാവായ ബെൻ-ഹദദ്
കുതിരപ്പുറത്തു കയറി കുതിരച്ചേവകരോടുകൂടെ
ചാടിപ്പോയി. 21 പിന്നെ യിസ്രായേൽരാജാവു
പുറപ്പെട്ടു കുതിരകളെയും രഥങ്ങളെയും പിടിച്ചു;
അരാമ്യരെ കഠിനമായി തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 22

അതിന്റെ ശേഷം ആ പ്രവാചകൻ യിസ്രായേൽ
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു:
ധൈര്യപ്പെട്ടു ചെന്നു നീ ചെയ്യുന്നതു
കരുതിക്കൊൾക; ഇനിയത്തെ ആണ്ടിൽ
അരാംരാജാവു നിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടുവരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 അരാംരാജാവിനോടു അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാർ പറഞ്ഞതു: അവരുടെ ദേവന്മാർ
പർവ്വതദേവന്മാരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ
അവർ നമ്മെ തോല്പിച്ചതു; സമഭൂമിയിൽവെച്ചു
അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്താൽ നാം അവരെ
തോല്പിക്കും. 24 അതുകൊണ്ടു നീ ഒരു കാര്യം
ചെയ്യേണം: ആ രാജാക്കന്മാരെ അവനവന്റെ
സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റി അവെക്കു പകരം
ദേശാധിപതിമാരെ നിയമിക്കേണം. 25 പിന്നെ
നിനക്കു നഷ്ടമായ്പോയ സൈന്യത്തിന്നു
സമമായോരു സൈന്യത്തെയും കുതിരപ്പടെക്കു
സമമായ കുതിരപ്പടയെയും രഥങ്ങൾക്കു സമമായ
രഥങ്ങളെയും ഒരുക്കിക്കൊൾക; എന്നിട്ടു നാം
സമഭൂമിയിൽവെച്ചു അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്ക;
നാം അവരെ തോല്പിക്കും നിശ്ചയം. അവൻ
അവരുടെ വാക്കു കേട്ടു അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു.
26 പിറ്റെ ആണ്ടിൽ ബെൻ-ഹദദ് അരാമ്യരെ
എണ്ണിനോക്കി യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം
ചെയ്വാൻ അഫേക്കിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു. 27
യിസ്രായേല്യരെയും എണ്ണിനോക്കി; അവർ
ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ എടുത്തു അവരുടെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു; യിസ്രായേല്യർ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ രണ്ടു
ചെറിയ കൂട്ടംപോലെ അവരുടെ നേരെ പാളയം
ഇറങ്ങി; അരാമ്യരോ ദേശത്തു നിറഞ്ഞിരുന്നു. 28

ഒരു ദൈവപുരുഷൻ അടുത്തുവന്നു
യിസ്രായേൽ രാജാവിനോടു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യഹോവ പൎവ്വതദേവനാകുന്നു;
താഴ്വരദേവനല്ല എന്നു അരാമ്യർ പറകകൊണ്ടു
ഞാൻ ഈ മഹാസംഘത്തെ ഒക്കെയും നിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; ഞാൻ യഹോവ തന്നേ
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 29
എന്നാൽ അവർ അവരുടെ നേരെ ഏഴു ദിവസം
പാളയം ഇറങ്ങിയിരുന്നു; ഏഴാം ദിവസം
പടയുണ്ടായി; യിസ്രായേല്യർ അരാമ്യരിൽ ഒരു
ലക്ഷം കാലാളുകളെ ഒരു ദിവസം തന്നേ കൊന്നു.
30 ശേഷിച്ചവർ അഫേക്ക് പട്ടണത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി; ശേഷിച്ചിരുന്ന ഇരുപത്തേഴായിരം
പേരുടെമേൽ പട്ടണമതിൽ വീണു. ബെൻ-ഹദദും
ഓടി പട്ടണത്തിന്നകത്തു കടന്നു ഒരു ഉള്ളറയിൽ
ഒളിച്ചു. 31 അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു:
യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ ദയയുള്ള
രാജാക്കന്മാർ എന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു;
ഞങ്ങൾ അരെക്കു രട്ടും തലയിൽ കയറും കെട്ടി
യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലട്ടെ;
പക്ഷേ അവൻ നിന്നെ ജീവനോടു രക്ഷിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 അങ്ങനെ അവർ അരെക്കു രട്ടും
തലയിൽ കയറും കെട്ടി യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കേണമേ
എന്നു നിന്റെ ദാസനായ ബെൻ-ഹദദ്
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
അവൻ: അവൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നുവോ?
അവൻ എന്റെ സഹോദരൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
33 ആ പുരുഷന്മാർ അതു ശുഭല്കഷണം എന്നു

ധരിച്ചു ബദ്ധപ്പെട്ടു അവന്റെ വാക്കു പിടിച്ചു: അതേ,
നിന്റെ സഹോദരൻ ബെൻ-ഹദദ് എന്നു പറഞ്ഞു.
അതിന്നു അവൻ: നിങ്ങൾ ചെന്നു അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ബെൻ-
ഹദദ് അവന്റെ അടുക്കൽ പുറത്തേക്കു വന്നു;
അവൻ അവനെ രഥത്തിൽ കയറ്റി. 34 അവൻ
അവനോടു: എന്റെ അപ്പൻ നിന്റെ അപ്പനോടു
പിടിച്ചടക്കിയ പട്ടണങ്ങളെ ഞാൻ മടക്കിത്തരാം;
എന്റെ അപ്പൻ ശമര്യയിൽ ഉണ്ടാക്കിയതു പോലെ
നീ ദമ്മേശെക്കിൽ നിനക്കു തെരുവീഥികളെ
ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
ആഹാബ്: ഈ ഉടമ്പടിയിന്മേൽ ഞാൻ നിന്നെ
വിട്ടയക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ
അവനോടു ഉടമ്പടി ചെയ്തു അവനെ
വിട്ടയച്ചു. 35 എന്നാൽ പ്രവാചകശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
തന്റെ ചങ്ങാതിയോടു: എന്നെ അടിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവന്നു അവനെ
അടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല. 36 അവൻ അവനോടു: നീ
യഹോവയുടെ വാക്കു അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു
നീ എന്നെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ട ഉടനെ ഒരു സിംഹം
നിന്നെ കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനെ
വിട്ടു പുറപ്പെട്ട ഉടനെ ഒരു സിംഹം അവനെ
കണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 37 പിന്നെ അവൻ
മറ്റൊരുത്തനെ കണ്ടു: എന്നെ അടിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനെ അടിച്ചു
മുറിവേല്പിച്ചു. 38 പ്രവാചകൻ ചെന്നു വഴിയിൽ
രാജാവിനെ കാത്തിരുന്നു; അവൻ തലപ്പാവു
കണ്ണുവരെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടി വേഷംമാറി നിന്നു.

39 രാജാവു കടന്നു പോകുമ്പോൾ അവൻ
രാജാവിനോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: അടിയൻ
പടയുടെ നടുവിൽ ചെന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ ഇതാ,
ഒരുത്തൻ തിരിഞ്ഞു എന്റെ അടുക്കൽ ഒരാളെ
കൊണ്ടുവന്നു: ഇവനെ സൂക്ഷിക്കേണം; ഇവനെ
കാണാതെപോയാൽ നിന്റെ ജീവൻ അവന്റെ
ജീവന്നു പകരം ഇരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ നീ ഒരു
താലന്ത് വെള്ളി തൂക്കി തരേണ്ടിവരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 എന്നാൽ അടിയൻ അങ്ങുമിങ്ങും
ബദ്ധപ്പാടായിരിക്കുമ്പോൾ അവനെ
കാണാതെപോയി. അതിന്നു യിസ്രായേൽരാജാവു
അവനോടു: നിന്റെ വിധി അങ്ങനെ തന്നേ
ആയിരിക്കട്ടെ; നീ തന്നേ തീച്ചയാക്കിയല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 41 തൽക്ഷണം അവൻ കണ്ണിന്മേൽനിന്നു
തലപ്പാവു നീക്കി; അപ്പോൾ അവൻ ഒരു
പ്രവാചകനെന്നു യിസ്രായേൽരാജാവു അറിഞ്ഞു.
42 അവൻ അവനോടു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നാശത്തിന്നായിട്ടു ഞാൻ
നിയമിച്ച ആളെ നീ വിട്ടയച്ചുകളകകൊണ്ടു നിന്റെ
ജീവൻ അവന്റെ ജീവന്നും നിന്റെ ജനം അവന്റെ
ജനത്തിന്നും പകരമായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 43
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽരാജാവു വ്യസനവും
നീരസവും ഉള്ളവനായി അരമനയിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടു ശമര്യ്യയിൽ എത്തി.

21 അതിന്റെശേഷം സംഭവിച്ചതു:
യിസ്രെയേല്യനായ നാബോത്തിന്നു യിസ്രെയേലിൽ
ശമര്യ്യരാജാവായ ആഹാബിന്റെ അരമനയുടെ
സമീപത്തു ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
ആഹാബ് നാബോത്തിനോടു: നിന്റെ

മുന്തിരിത്തോട്ടം എനിക്കു ചീരത്തോട്ടം
ആക്കുവാൻ തരേണം; അതു എന്റെ അരമനെക്കു
സമീപമല്ലോ. അതിന്നു പകരം ഞാൻ
അതിനെക്കാൾ വിശേഷമായോരു മുന്തിരിത്തോട്ടം
നിനക്കു തരാം; അല്ല, നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ
ഞാൻ അതിന്റെ വില നിനക്കു പണമായിട്ടു തരാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 നാബോത്ത് ആഹാബിനോടു:
ഞാൻ എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അവകാശം
നിനക്കു തരുവാൻ യഹോവ സംഗതിവരുത്തരുതേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യിസ്രെയേല്യനായ നാബോത്ത്:
എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അവകാശം ഞാൻ
നിനക്കു തരികയില്ല എന്നു തന്നോടു പറഞ്ഞ
വാക്കുനിമിത്തം ആഹാബ് വ്യസനവും നീരസവും
പൂണ്ടു തന്റെ അരമനയിലേക്കു ചെന്നു; ഭക്ഷണം
ഒന്നും കഴിക്കാതെ കട്ടിലിന്മേൽ മുഖം തിരിച്ചു
കിടന്നു. 5 അപ്പോൾ അവന്റെ ഭാൎയ്യ ഈസേബെൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഭക്ഷണം ഒന്നും
കഴിക്കാതെ ഇത്ര വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 6 അവൻ അവളോടു:
ഞാൻ യിസ്രെയേല്യനായ നാബോത്തിനോടു:
നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം എനിക്കു വിലെക്കു
തരേണം; അല്ല, നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ അതിന്നു
പകരം വേറെ മുന്തിരത്തോട്ടം ഞാൻ നിനക്കു
തരാമെന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവൻ: ഞാൻ
എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം നിനക്കു തരികയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവന്റെ
ഭാൎയ്യ ഈസേബെൽ അവനോടു: നീ ഇന്നു
യിസ്രായേലിൽ രാജ്യഭാരം വഹിക്കുന്നുവോ?
എഴുന്നേറ്റു ഭക്ഷണംകഴിക്ക; നിന്റെ മനസ്സു

തെളിയട്ടെ; യിസ്രെയേല്യനായ നാബോത്തിന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടം ഞാൻ നിനക്കു തരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അങ്ങനെ അവൾ ആഹാബിന്റെ
പേർവെച്ചു എഴുത്തു എഴുതി അവന്റെ മുദ്രകൊണ്ടു
മുദ്രയിട്ടു; എഴുത്തു നാബോത്തിന്റെ പട്ടണത്തിൽ
പാക്കുന്ന മൂപ്പന്മാൎക്കും പ്രധാനികൾക്കും അയച്ചു.
9 എഴുത്തിൽ അവൾ എഴുതിയിരുന്നതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ ഒരു ഉപവാസം പ്രസിദ്ധമാക്കി
നാബോത്തിനെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
പ്രധാനസ്ഥലം കൊടുത്തു ഇരുത്തുവിൻ. 10
നീചന്മാരായ രണ്ടാളുകളെ അവന്നെതിരെ നിൎത്തി:
അവൻ ദൈവത്തെയും രാജാവിനെയും ദുഷിച്ചു
എന്നു അവന്നു വിരോധമായി സാക്ഷ്യം പറയിപ്പിൻ;
പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ പുറത്തു കൊണ്ടുചെന്നു
കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലേണം. 11 അവന്റെ പട്ടണത്തിൽ
പാക്കുന്ന മൂപ്പന്മാരും പ്രധാനികളുമായ പൌരന്മാർ
ഈസേബെൽ പറഞ്ഞയച്ചതുപോലെയും
അവൾ കൊടുത്തയച്ച എഴുത്തിൽ
എഴുതിയിരുന്നതുപോലെയും ചെയ്തു. 12 അവർ
ഉപവാസം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു, നാബോത്തിനെ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രധാനസ്ഥലത്തിരുത്തി. 13
നീചന്മാരായ രണ്ടു ആളുകൾ വന്നു അവന്റെ
നേരെ ഇരുന്നു; നാബോത്ത് ദൈവത്തേയും
രാജാവിനെയും ദുഷിച്ചു എന്നു ആ നീചന്മാർ
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവന്നു വിരോധമായി,
നാബോത്തിന്നു വിരോധമായി തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ പട്ടണത്തിന്നു
പുറത്തു കൊണ്ടു പോയി കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 14 നാബോത്ത് കല്ലേറുകൊണ്ടു

മരിച്ചു എന്നു അവർ ഈസേബെലിന്നു
വർത്തമാനം പറഞ്ഞയച്ചു. 15 നാബോത്ത്
കല്ലേറുകൊണ്ടു മരിച്ചു എന്നു ഈസേബെൽ
കേട്ടപ്പോൾ അവൾ ആഹാബിനോടു: നീ
എഴുന്നേറ്റു നിനക്കു വിലെക്കു തരുവാൻ
മനസ്സില്ലാത്ത യിസ്രെയേല്യനായ നാബോത്തിന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടം കൈവശമാക്കിക്കൊൾക;
നാബോത്ത് ജീവനോടെയില്ല; മരിച്ചുപോയി എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 നാബോത്ത് മരിച്ചു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ
ആഹാബ് എഴുന്നേറ്റു യിസ്രെയേല്യനായ
നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം
കൈവശമാക്കുവാൻ അവിടേക്കു പോയി. 17
എന്നാൽ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തിശ്ബ്യനായ
ഏലീയാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 18 നീ
എഴുന്നേറ്റു ശമര്യ്യയിലെ യിസ്രായേൽരാജാവായ
ആഹാബിനെ എതിരേല്പാൻ ചെല്ലുക; ഇതാ,
അവൻ നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം
കൈവശമാക്കുവാൻ അവിടേക്കു പോയിരിക്കുന്നു.
19 നീ അവനോടു: നീ കുലചെയ്കയും
കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ എന്നു
യഹോവ ചോദിക്കുന്നു. നായ്ക്കൾ നാബോത്തിന്റെ
രക്തം നക്കിയ സ്ഥലത്തുവെച്ചു തന്നേ നിന്റെ
രക്തവും നക്കിക്കളയും എന്നു യഹോവ
കല്പിക്കുന്നു എന്നു നീ അവനോടു പറക. 20
ആഹാബ് ഏലീയാവോടു: എന്റെ ശത്രുവേ, നീ
എന്നെ കണ്ടെത്തിയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: അതേ, ഞാൻ
കണ്ടെത്തി. യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്വാൻ നീ നിന്നെ വിറ്റുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു 21

ഞാൻ നിന്റെമേൽ അനൎത്ഥം വരുത്തും; നിന്നെ
അശേഷം നിൎമ്മൂലമാക്കി യിസ്രായേലിൽ
ആഹാബിന്നുള്ള സ്വതന്ത്രനും അസ്വതന്ത്രനുമായ
പുരുഷപ്രജയെ ഒക്കെയും ഞാൻ
നിഗ്രഹിച്ചുകളയും. 22 നീ എന്നെ കോപിപ്പിക്കയും
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ ഗൃഹത്തെ
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
ഗൃഹത്തെപ്പോലെയും അഹീയാവിന്റെ മകനായ
ബയെശയുടെ ഗൃഹത്തെപ്പോലെയും ആക്കും. 23
ഈസേബെലിനെക്കുറിച്ചു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തതു: നായ്ക്കൾ ഈസേബെലിനെ
യിസ്രെയേലിന്റെ മതിലരികെവെച്ചു തിന്നുകളയും.
24 ആഹാബിന്റെ സന്തതിയിൽ പട്ടണത്തിൽവെച്ചു
മരിക്കുന്നവനെ നായ്ക്കൾ തിന്നും; വയലിൽവെച്ചു
മരിക്കുന്നവനെ ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ
തിന്നും. 25 എന്നാൽ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്‌വാൻ തന്നെത്താൻ
വിറ്റുകളഞ്ഞ ആഹാബിനെപ്പോലെ ആരും
ഉണ്ടായിട്ടില്ല; അവന്റെ ഭാൎയ്യ ഈസേബെൽ
അവനെ അതിന്നായി ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.
26 യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ അമോൎയ്യർ
ചെയ്തതുപോലെയൊക്കെയും അവൻ
വിഗ്രഹങ്ങളെ ചെന്നു സേവിച്ചു മഹാമ്ലേച്ഛത
പ്രവൎത്തിച്ചു. 27 ആഹാബ് ആ വാക്കു
കേട്ടപ്പോൾ വസ്ത്രം കീറി, തന്റെ ദേഹം പറ്റെ
രട്ടുടുത്തുകൊണ്ടു ഉപവസിച്ചു, രട്ടിൽ തന്നേ
കിടക്കുകയും സാവധാനമായി നടക്കയും

ചെയ്തു. 28 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
തിശ്ബ്യനായ ഏലീയാവിന്നു ഉണ്ടായി: 29
ആഹാബ് എന്റെ മുമ്പാകെ തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തിയതു കണ്ടുവോ? അവൻ എന്റെ മുമ്പാകെ
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അവന്റെ ജീവകാലത്തു അനൎത്ഥം വരുത്താതെ
അവന്റെ മകന്റെ കാലത്തു അവന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു
അനൎത്ഥം വരുത്തും എന്നു കല്പിച്ചു.

22 അരാമും യിസ്രായേലും മൂന്നു സംവത്സരം
തമ്മിൽ യുദ്ധം കൂടാതെ പാൎത്തു. 2
മൂന്നാം ആണ്ടിലോ യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്ത് യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 3 യിസ്രായേൽരാജാവു തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു: ഗിലെയാദിലെ രാമോത്ത്
നമുക്കുള്ളതെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവോ? നാം
അതിനെ അരാംരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
പിടിക്കാതെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അവൻ യെഹോശാഫാത്തിനോടു:
നീ എന്നോടുകൂടെ ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിൽ യുദ്ധത്തിന്നു പോരുമോ? എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു യെഹോശാഫാത്ത്
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു: ഞാനും നീയും എന്റെ
ജനവും നിന്റെ ജനവും എന്റെ കുതിരകളും
നിന്റെ കുതിരകളും ഒരുപോലെയല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 എന്നാൽ യെഹോശാഫാത്ത്
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു: ഇന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു ചോദിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവു ഏകദേശം നാനൂറു
പ്രവാചകന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി അവരോടു: ഞാൻ

ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു യുദ്ധത്തിന്നു
പോകയോ പോകാതിരിക്കയോ എന്തു വേണ്ടു
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവർ പുറപ്പെടുക;
കർത്താവു അതു രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 എന്നാൽ യെഹോശാഫാത്ത്:
നാം അരുളപ്പാടു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു
യഹോവയുടെ പ്രവാചകനായിട്ടു ഇവിടെ ഇനി
ആരും ഇല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അതിന്നു
യിസ്രായേൽരാജാവു യെഹോശാഫാത്തിനോടു:
നാം യഹോവയോടു അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഇനി യിമ്ലയുടെ മകനായ മീഖായാവു
എന്നൊരുത്തൻ ഉണ്ടു. എന്നാൽ അവൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു ഗുണമല്ല ദോഷം തന്നേ
പ്രവചിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു അവനോടു
ഇഷ്ടമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു അങ്ങനെ
പറയരുതേ എന്നു യെഹോശാഫാത്ത് പറഞ്ഞു. 9
അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവു ഒരു ഷണ്ഡനെ
വിളിച്ചു, യിമ്ളയുടെ മകനായ മീഖായാവെ
വേഗത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 10
യിസ്രായേൽ രാജാവും യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്തും രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചു
ശമര്യ്യയുടെ പടിവാതിൽ പ്രവേശനത്തിങ്കൽ
ഒരു വിശാലസ്ഥലത്തു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരുന്നു; പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കെയും അവരുടെ
സന്നിധിയിൽ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11
കെനയനയുടെ മകനായ സിദെക്കീയാവു തനിക്കു
ഇരിമ്പുകൊണ്ടു കൊമ്പു ഉണ്ടാക്കി: ഇവകൊണ്ടു
നീ അരാമ്യരെ അവർ ഒടുങ്ങുംവരെ കുത്തിക്കളയും
എന്നിപ്രകാരം യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു

പറഞ്ഞു. 12 പ്രവാചകന്മാരൊക്കെയും അങ്ങനെ
തന്നെ പ്രവചിച്ചു: ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു
പുറപ്പെടുക; നീ കൃതാൎത്ഥനാകും; യഹോവ അതു
രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 13
മീഖായാവെ വിളിപ്പാൻ പോയ ദൂതൻ അവനോടു:
നോക്കു, പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കുകൾ ഒരുപോലെ
രാജാവിന്നു ഗുണമായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാക്കും
അവരിൽ ഒരുത്തന്റേതുപോലെ ഇരിക്കേണം;
നീയും ഗുണമായി പറയേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അതിന്നു മീഖായാവു: യഹോവയാണ, യഹോവ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു തന്നേ ഞാൻ
പ്രസ്താവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൻ
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ രാജാവു
അവനോടു: മീഖായാവേ, ഞങ്ങൾ ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിലേക്കു യുദ്ധത്തിന്നു പോകയോ
പോകാതിരിക്കയോ എന്തു വേണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: പുറപ്പെടുവിൻ;
നിങ്ങൾ കൃതാൎത്ഥരാകും; യഹോവ അതു
രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
16 രാജാവു അവനോടു: നീ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ സത്യമല്ലാതെ യാതൊന്നും എന്നോടു
പറയരുതെന്നു എത്ര പ്രാവശ്യം ഞാൻ
നിന്നോടു സത്യം ചെയ്തു പറയേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. 17 അതിന്നു അവൻ: ഇടയനില്ലാത്ത
ആടുകളെപ്പോലെ യിസ്രായേൽ ഒക്കെയും
പൎവ്വതങ്ങളിൽ ചിതറിയിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; അപ്പോൾ യഹോവ: ഇവക്കു നാഥനില്ല;
അവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു

എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാവു
യെഹോശാഫാത്തിനോടു: ഇവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
ദോഷമല്ലാതെ ഗുണം പ്രവചിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 19
അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ നീ
യഹോവയുടെ വചനം കേൾക്ക: യഹോവ തന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
സൈന്യം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
വലത്തും ഇടത്തും നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ
കണ്ടു. 20 ആഹാബ് ചെന്നു ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിൽവെച്ചു പട്ടുപോകത്തക്കവണ്ണം
അവനെ ആർ വശീകരിക്കും എന്നു യഹോവ
ചോദിച്ചതിന്നു ഒരുത്തൻ ഇങ്ങനെയും ഒരുത്തൻ
അങ്ങനെയും പറഞ്ഞു. 21 എന്നാറെ ഒരു
ആത്മാവു മുമ്പോട്ടു വന്നു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിന്നു: ഞാൻ അവനെ
വശീകരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഏതിനാൽ
എന്നു യഹോവ ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: ഞാൻ
പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ സകല പ്രവാചകന്മാരുടെയും
വായിൽ ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവായിരിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. നീ അവനെ വശീകരിക്കും,
നിനക്കു സാധിക്കും; നീ ചെന്നു അങ്ങനെ
ചെയ്ക എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു. 23 ആകയാൽ
ഇതാ, യഹോവ ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവിനെ
നിന്റെ ഈ സകലപ്രവാചകന്മാരുടെയും
വായിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; യഹോവ
നിന്നെക്കുറിച്ചു അനർത്ഥം കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അപ്പോൾ കെനയനയുടെ
മകനായ സിദെക്കീയാവു അടുത്തുചെന്നു

മീഖായാവിന്റെ ചെകിട്ടത്തു അടിച്ചു: നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്‌വാൻ യഹോവയുടെ ആത്മാവു
എന്നെ വിട്ടു ഏതു വഴിയായി കടന്നുവന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 25 അതിന്നു മീഖായാവു: നീ
ഒളിപ്പാനായിട്ടു അറ തേടിനടക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ
നീ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽരാജാവു പറഞ്ഞതു: മീഖായാവെ
പിടിച്ചു നഗരാധിപതിയായ ആമോന്റെയും
രാജകുമാരനായ യോവാശിന്റെയും അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു ഇവനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ
ആക്കി, 27 ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ
വരുവോളം ഞെരുക്കത്തിന്റെ അപ്പവും
ഞെരുക്കത്തിന്റെ വെള്ളവും കൊടുത്തു
പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു രാജാവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അവരോടു പറക. 28 അതിന്നു മീഖായാവു:
നീ സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിവരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ
യഹോവ എന്നെക്കൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. സകലജാതികളുമായുള്ളോരേ,
കേട്ടുകൊൾവിൻ എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.
29 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവും
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തും
ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു പോയി. 30
യിസ്രായേൽരാജാവു യെഹോശാഫാത്തിനോടു:
ഞാൻ വേഷംമാറി പടയിൽ കടക്കും; നീയോ
രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവു വേഷംമാറി
പടയിൽ കടന്നു. 31 എന്നാൽ അരാംരാജാവു തന്റെ
മുപ്പത്തിരണ്ടു രഥനായകന്മാരോടു: നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു മാത്രമല്ലാതെ

ചെറിയവരോടോ വലിയവരോടോ യുദ്ധം
ചെയ്യരുതു എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. 32 ആകയാൽ
രഥനായകന്മാർ യെഹോശാഫാത്തിനെ
കണ്ടപ്പോൾ: ഇവൻ തന്നേ യിസ്രായേൽരാജാവു
എന്നു പറഞ്ഞു അവനോടു പൊരുതുവാൻ
തിരിഞ്ഞു. എന്നാൽ യെഹോശാഫാത്ത്
നിലവിളിച്ചു. 33 അവൻ യിസ്രായേൽരാജവല്ല എന്നു
രഥനായകന്മാർ കണ്ടിട്ടു അവനെ വിട്ടുമാറി
പോന്നു. 34 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ യദൃച്ഛയാ വില്ലു
കുലെച്ചു യിസ്രായേൽരാജാവിനെ കവചത്തിന്നും
പതക്കത്തിന്നും ഇടെക്കു എയ്തു; അവൻ തന്റെ
സാരഥിയോടു: നിന്റെ കൈ തിരിച്ചു എന്നെ
പടയിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോക; ഞാൻ കഠിനമായി
മുറിവേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അന്നു
പട കഠിനമായി തീൎന്നതുകൊണ്ടു രാജാവു
അരാമ്യെക്കു എതിരെ രഥത്തിൽ നിവിൎന്നുനിന്നു;
സന്ധ്യാസമയത്തു അവൻ മരിച്ചുപോയി.
മുറിവിൽനിന്നു രക്തം രഥത്തിന്നകത്തു
ഒഴുകിയിരുന്നു. 36 സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കും
താന്താന്റെ ദേശത്തേക്കും പോകട്ടെ എന്നു
പാളയത്തിൽ ഒരു പരസ്യം പുറപ്പെട്ടു. 37 അങ്ങനെ
രാജാവു മരിച്ചു; അവനെ ശമൎയ്യയിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു; അവർ രാജാവിനെ ശമൎയ്യയിൽ
അടക്കം ചെയ്തു. 38 രഥം ശമൎയ്യയിലെ കുളത്തിൽ
കഴുകിയപ്പോൾ യഹോവ കല്പിച്ചിരുന്ന
വചനപ്രകാരം നായ്ക്കൾ അവന്റെ രക്തം
നക്കി; വേശ്യാസ്ത്രീകളും അവിടെ കുളിച്ചു.
39 ആഹാബിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും

അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ
ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടു പണിത അരമനയുടെയും
അവൻ പണിത എല്ലാ പട്ടണങ്ങളുടെയും
വിവരവും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 40 ആഹാബ് തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ
മകനായ അഹസ്യാവു അവന്നു പകരം രാജാവായി.
41 ആസയുടെ മകനായ യഹോശാഫാത്ത്
യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബിന്റെ നാലാം
ആണ്ടിൽ യെഹൂദയിൽ രാജാവായി. 42
യെഹോശാഫാത്ത് വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ
അവന്നു മുപ്പത്തഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ
വാണു; അവന്റെ അമ്മെക്കു അസൂബാ
എന്നു പേർ; അവൾ ശിൽഹിയുടെ മകൾ
ആയിരുന്നു. 43 അവൻ തന്റെ അപ്പനായ
ആസയുടെ എല്ലാവഴിയിലും നടന്നു; അതു
വിട്ടുമാറാതെ യഹോവെക്കു പ്രസാദമായതു
ചെയ്തു. പൂജാഗിരികൾക്കുമാത്രം നീക്കം വന്നില്ല;
ജനം പൂജാഗിരികളിൽ യാഗം കഴിക്കയും ധൂപം
കാട്ടുകയും ചെയ്തുപോന്നു. 44 യെഹോശാഫാത്ത്
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു സഖ്യത ചെയ്തു. 45
യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവന്റെ പരാക്രമപ്രവൃത്തികളും അവൻ
ചെയ്ത യുദ്ധവും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 46 തന്റെ അപ്പനായ
ആസയുടെ കാലത്തു ശേഷിച്ചിരുന്ന

പുരുഷമൈഥുനക്കാരെ അവൻ ദേശത്തുനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 47 ആ കാലത്തു എദോമിൽ
രാജാവില്ലായ്കകൊണ്ടു ഒരു ദേശാധിപതി
രാജസ്ഥാനം വഹിച്ചു. 48 ഓഫീരിൽ പൊന്നിന്നു
പോകേണ്ടതിന്നു യെഹോശാഫാത്ത്
തർശീശ് കപ്പലുകളെ ഉണ്ടാക്കി; എന്നാൽ
കപ്പലുകൾ എസ്യോൻ-ഗേബരൽവെച്ചു
ഉടഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു അവെക്കു പോകുവാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 49 അന്നേരം ആഹാബിന്റെ മകനായ
അഹസ്യാവു യെഹോശാഫാത്തിനോടു:
എന്റെ ദാസന്മാർ നിന്റെ ദാസന്മാരോടുകൂടെ
കപ്പലുകളിൽ പോരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ
യെഹോശാഫാത്തിന്നു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 50
യെഹോശാഫാത്ത് തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അവന്റെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ
യെഹോരാം അവന്നു പകരം രാജാവായി. 51
ആഹാബിന്റെ മകനായ അഹസ്യാവു
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ
പതിനേഴാം ആണ്ടിൽ ശമര്യ്യയിൽ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായി; യിസ്രായേലിൽ രണ്ടു സംവത്സരം
വാണു. 52 അവൻ തന്റെ അപ്പന്റെ വഴിയിലും
അമ്മയുടെ വഴിയിലും യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു
പാപം ചെയ്യിച്ച നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാമിന്റെ വഴിയിലും നടന്നു
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 53
അവൻ ബാലിനെ സേവിച്ചു നമസ്കരിച്ചു;
തന്റെ അപ്പൻ ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും

യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു.

2 രാജാക്കന്മാർ

1 ആഹാബ് മരിച്ചശേഷം മോവാബ്യർ
യിസ്രായേലിനോടു മത്സരിച്ചു. 2 അഹസ്യാവു
ശമര്യ്യയിലെ തന്റെ മാളികയുടെ
കിളിവാതിലിൽകൂടി വീണു ദീനംപിടിച്ചു;
അവൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: ഈ ദീനം മാറി
എനിക്കു സൌഖ്യം വരുമോ എന്നു എക്രോനിലെ
ദേവനായ ബാൽസെബൂബിനോടു ചെന്നു
ചോദിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു. 3 എന്നാൽ
യഹോവയുടെ ദൂതൻ തിശ്ബ്യനായ ഏലീയാവോടു
കല്പിച്ചതു: നീ എഴുന്നേറ്റു ശമര്യ്യാരാജാവിന്റെ
ദൂതന്മാരെ എതിരേറ്റുചെന്നു അവരോടു:
യിസ്രായേലിൽ ദൈവം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടോ നിങ്ങൾ
എക്രോനിലെ ദേവനായ ബാൽസെബൂബിനോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ പോകുന്നതു? 4
ഇതുനിമിത്തം നീ കയറിയിരിക്കുന്ന കട്ടിലിൽനിന്നു
ഇറങ്ങാതെ നിശ്ചയമായി മരിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറക. അങ്ങനെ
ഏലീയാവു പോയി. 5 ദൂതന്മാർ മടങ്ങിവന്നാറെ
അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ മടങ്ങിവന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 അവർ അവനോടു
പറഞ്ഞതു: ഒരാൾ ഞങ്ങളെ എതിരേറ്റുവന്നു
ഞങ്ങളോടു: നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്ന
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു:
യിസ്രായേലിൽ ദൈവം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടോ നീ
എക്രോനിലെ ദേവനായ ബാൽസെബൂബിനോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ അയക്കുന്നതു?
ഇതുനിമിത്തം നീ കയറിയിരിക്കുന്ന കട്ടിലിൽനിന്നു
ഇറങ്ങാതെ നിശ്ചയമായി മരിക്കും എന്നു യഹോവ

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു പറവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളെ
എതിരേറ്റുവന്നു ഈ വാക്കു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
ആളുടെ വേഷം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവൻ
രോമവസ്ത്രം ധരിച്ചു അരെക്കു തോൽവാറു
കെട്ടിയ ആളായിരുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു
പറഞ്ഞു. അവൻ തിശ്ബ്യനായ ഏലീയാവു
തന്നേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 9 പിന്നെ
രാജാവു അമ്പതുപേക്കു അധിപതിയായ
ഒരുവനെയും അവന്റെ അമ്പതു ആളെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; അവൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൻ ഒരു മലമുകളിൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു; അവൻ അവനോടു:
ദൈവപുരുഷാ, ഇറങ്ങിവരുവാൻ രാജാവു
കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ഏലീയാവു
അമ്പതുപേക്കു അധിപതിയായവനോടു: ഞാൻ
ദൈവപുരുഷനെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു തീ
ഇറങ്ങി നിന്നെയും നിന്റെ അമ്പതു ആളെയും
ദഹിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവനെയും
അവന്റെ അമ്പതു ആളെയും ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 11
അവൻ അമ്പതുപേക്കു അധിപതിയായ
മറ്റൊരുത്തനെയും അവന്റെ അമ്പതു ആളെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; അവനും
അവനോടു: ദൈവപുരുഷാ, വേഗത്തിൽ
ഇറങ്ങിവരുവാൻ രാജാവു കല്പിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 ഏലീയാവു അവനോടു: ഞാൻ
ദൈവപുരുഷനെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു തീ
ഇറങ്ങി നിന്നെയും നിന്റെ അമ്പതു ആളെയും

ദഹിപ്പിക്കട്ടെ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു; ഉടനെ
ദൈവത്തിന്റെ തീ ആകാശത്തുനിന്നു ഇറങ്ങി
അവനെയും അവന്റെ അമ്പതു ആളെയും
ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 13 മൂന്നാമതും അവൻ
അമ്പതുപേൎക്കു അധിപതിയായ ഒരുത്തനെയും
അവന്റെ അമ്പതു ആളെയും അയച്ചു; ഈ
മൂന്നാമത്തെ അമ്പതുപേൎക്കു അധിപതിയായവൻ
ചെന്നു ഏലീയാവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി
അവനോടു: ദൈവപുരുഷനായുള്ളോവേ,
എന്റെ പ്രാണനെയും നിന്റെ ദാസന്മാരായ
ഈ അമ്പതു ആളുടെ പ്രാണനെയും
ആദരിക്കേണമേ. 14 ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി
അമ്പതുപേൎക്കധിപതിമാരായ മുമ്പിലത്തെ
രണ്ടുപേരെയും അവരുടെ അമ്പതീതു ആളെയും
ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ; എന്നാൽ എന്റെ
പ്രാണനെ ആദരിക്കേണമേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
15 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ദൂതൻ ഏലീയാവോടു:
ഇവനോടുകൂടെ പോക; അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു
അവനോടുകൂടെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു 16 അവനോടു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ
യിസ്രായേലിൽ ദൈവം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടോ നീ
എക്രോനിലെ ദേവനായ ബാൽസെബൂബിനോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചതു?
ഇതുനിമിത്തം നീ കയറിയിരിക്കുന്ന കട്ടിലിൽനിന്നു
ഇറങ്ങാതെ നിശ്ചയമായി മരിക്കും. 17 ഏലീയാവു
പറഞ്ഞ യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം
തന്നേ അവൻ മരിച്ചു പോയി; അവന്നു

മകനില്ലായ്കകൊണ്ടു അവന്നു പകരം യെഹോരാം
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ
മകനായ യെഹോരാമിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടിൽ
രാജാവായി. 18 അഹസ്യാവു ചെയ്ത മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങൾ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

2 യഹോവ ഏലീയാവെ ചുഴലിക്കാറ്റിൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുത്തുകൊൾവാൻ
ഭാവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഏലീയാവു എലീശയോടു
കൂടെ ഗിൽഗാലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 2 ഏലീയാവു
എലീശയോടു: നീ ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊൾക:
യഹോവ എന്നെ ബേഥേലിലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എലീശാ
അവനോടു: യഹോവയാണ, നിന്റെ ജീവനാണ,
ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവർ ബേഥേലിലേക്കു പോയി. 3
ബേഥേലിലെ പ്രവാചകശിഷ്യന്മാർ എലീശയുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു അവനോടു: യഹോവ
ഇന്നു നിന്റെ യജമാനനെ നിന്റെ തലെക്കൽനിന്നു
എടുത്തുകൊള്ളും എന്നു നീ അറിയുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: അതേ, ഞാൻ
അറിയുന്നു; നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 ഏലീയാവു അവനോടു: എലീശയേ, നീ
ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊൾക; യഹോവ എന്നെ
യെരീഹോവിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: യഹോവയാണ, നിന്റെ
ജീവനാണ, ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ യെരീഹോവിലേക്കു

പോയി. 5 യെരീഹോവിലെ പ്രവാചകശിഷ്യന്മാർ
എലീശയുടെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു:
യഹോവ ഇന്നു നിന്റെ യജമാനനെ നിന്റെ
തലെക്കൽനിന്നു എടുത്തുകൊള്ളും എന്നു നീ
അറിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു; അതിന്നു
അവൻ: അതേ, ഞാൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങൾ
മിണ്ടാതിരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഏലീയാവു
അവനോടു: നീ ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊൾക;
യഹോവ എന്നെ യോൎദ്ദാങ്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; അതിന്നു അവൻ യഹോവയാണ,
നിന്റെ ജീവനാണ, ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ഇരുവരുംകൂടെ
പോയി. 7 പ്രവാചകശിഷ്യന്മാരിൽ അമ്പതുപേർ
ചെന്നു അവെക്കെതിരെ ദൂരത്തുനിന്നു; അവർ
ഇരുവരും യോൎദ്ദാന്നരികെ നിന്നു. 8 അപ്പോൾ
ഏലീയാവു തന്റെ പുതപ്പു എടുത്തു മടക്കി
വെള്ളത്തെ അടിച്ചു; അതു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും
പിരിഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവർ ഇരുവരും ഉണങ്ങിയ
നിലത്തുകൂടി അക്കരെക്കു കടന്നു. 9 അവർ
അക്കരെ കടന്നശേഷം ഏലീയാവു എലീശയോടു:
ഞാൻ നിങ്കൽനിന്നു എടുത്തുകൊള്ളപ്പെടുംമുമ്പെ
ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്തു തരേണം?
ചോദിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
എലീശാ: നിന്റെ ആത്മാവിൽ ഇരട്ടി പങ്കു
എന്റെമേൽ വരുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അതിന്നു അവൻ: നീ പ്രയാസമുള്ള
കാൎയ്യമാകുന്നു ചോദിച്ചതു; ഞാൻ നിങ്കൽനിന്നു
എടുത്തുകൊള്ളപ്പെടുമ്പോൾ നീ എന്നെ
കാണുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്കു അങ്ങനെ ഉണ്ടാകും;

അല്ലെന്നുവരികിൽ ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ
അഗ്നിരഥവും അഗ്ന്യശ്വങ്ങളും വന്നു അവരെ
തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു; അങ്ങനെ ഏലീയാവു
ചുഴലിക്കാറ്റിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറി. 12
എലീശാ അതു കണ്ടിട്ടു: എന്റെ പിതാവേ, എന്റെ
പിതാവേ, യിസ്രായേലിന്റെ തേരും തേരാളികളും
എന്നു നിലവിളിച്ചു, പിന്നെ അവനെ കണ്ടില്ല;
അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു രണ്ടു
ഖണ്ഡമായി കീറിക്കളഞ്ഞു. 13 പിന്നെ അവൻ
ഏലീയാവിന്മേൽനിന്നു വീണ പുതപ്പു എടുത്തു
മടങ്ങിച്ചെന്നു യോർദ്ദാന്നരികെ നിന്നു. 14
ഏലീയാവിന്മേൽനിന്നു വീണ പുതപ്പുകൊണ്ടു
അവൻ വെള്ളത്തെ അടിച്ചു: ഏലീയാവിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ എവിടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ വെള്ളത്തെ അടിച്ചപ്പോൾ അതു
അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പിരിഞ്ഞു. എലീശാ
ഇക്കരെക്കു കടന്നു. 15 യെരീഹോവിൽ
അവന്നെതിരെ നിന്നിരുന്നു പ്രവാചകശിഷ്യന്മാർ
അവനെ കണ്ടിട്ടു: ഏലീയാവിന്റെ ആത്മാവു
എലീശയുടെമേൽ അധിവസിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു അവന്റെ
മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു. 16 അവർ
അവനോടു: ഇതാ, അടിയങ്ങളോടുകൂടെ
അമ്പതു ബലശാലികൾ ഉണ്ടു; അവർ ചെന്നു
നിന്റെ യജമാനനെ അന്വേഷിക്കട്ടെ; പക്ഷേ
യഹോവയുടെ ആത്മാവു അവനെ എടുത്തു
വല്ല മലയിലോ താഴ്വരയിലോ എങ്ങാനും
ഇട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു

അവൻ: നിങ്ങൾ അയക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 17
അവർ അവനെ അത്യന്തം നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ
അവൻ: എന്നാൽ അയച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ അമ്പതുപേരെ അയച്ചു;
അവർ മൂന്നുദിവസം അന്വേഷിച്ചിട്ടും അവനെ
കണ്ടെത്തിയില്ല. 18 അവൻ യെരീഹോവിൽ
പാർത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു; അവൻ അവരോടു:
പോകരുതു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അനന്തരം ആ
പട്ടണക്കാർ എലീശയോടു: ഈ പട്ടണത്തിന്റെ
ഇരിപ്പു മനോഹരമായതെന്നു യജമാനൻ
കാണുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ വെള്ളം ചീത്തയും
ദേശം ഗർഭനാശകവും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
അതിന്നു അവൻ: ഒരു പുതിയ തളിക
കൊണ്ടുവന്നു അതിൽ ഉപ്പു ഇടുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ അതു അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 21 അവൻ നീരുറവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അതിൽ ഉപ്പു ഇട്ടു. ഞാൻ ഈ വെള്ളം
പഥ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഇനി ഇതിനാൽ മരണവും
ഗർഭനാശവും ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 എലീശാ
പറഞ്ഞതുപോലെ ആ വെള്ളം ഇന്നുവരെ
പഥ്യമായിത്തന്നേ ഇരിക്കുന്നു. 23 പിന്നെ അവൻ
അവിടെനിന്നു ബേഥേലിലേക്കു പോയി;
അവൻ വഴിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ ബാലന്മാർ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു അവനെ
പരിഹസിച്ചു അവനോടു: മൊട്ടത്തലയാ, കയറി വാ;
മൊട്ടത്തലയാ, കയറി വാ; എന്നു പറഞ്ഞു. 24

അവൻ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു അവനെ
നോക്കി യഹോവനാമത്തിൽ അവരെ ശപിച്ചു;
അപ്പോൾ കാട്ടിൽനിന്നു രണ്ടു പെൺകരടി
ഇറങ്ങിവന്നു അവരിൽ നാല്പത്തിരണ്ടു ബാലന്മാരെ
കീറിക്കളഞ്ഞു. 25 അവൻ അവിടംവിട്ടു
കർമ്മേൽപർവ്വതത്തിലേക്കു പോയി; അവിടെനിന്നു
ശമർയ്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

3 യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ
പതിനെട്ടാം ആണ്ടിൽ ആഹാബിന്റെ മകനായ
യെഹോരാം ശമർയ്യയിൽ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായി; അവൻ പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം വാണു.
2 അവൻ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായതു
ചെയ്തു; തന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയേയും
പോലെ അല്ലതാനും; തന്റെ അപ്പൻ ഉണ്ടാക്കിയ
ബാൽവിഗ്രഹം അവൻ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 3
എന്നാലും യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു
പാപം ചെയ്യിച്ച നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാമിന്റെ പാപങ്ങളെ അവൻ
വിട്ടുമാറാതെ മുറുകെ പിടിച്ചു. 4 മോവാബ്
രാജാവായ മേശെക്കു അനവധി ആടുണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ യിസ്രായേൽരാജാവിന്നു ഒരു
ലക്ഷം കുഞ്ഞാടുകളുടെയും ഒരു ലക്ഷം
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും രോമം കൊടുത്തുവന്നു. 5
എന്നാൽ ആഹാബ് മരിച്ചശേഷം മോവാബ്
രാജാവു യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു മത്സരിച്ചു.
6 ആ കാലത്തു യെഹോരാംരാജാവു
ശമർയ്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യിസ്രായേലിനെ
ഒക്കെയും എണ്ണിനോക്കി. 7 പിന്നെ അവൻ:
മോവാബ്രാജാവു എന്നോടു മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നു;

മോവാബ്യരോടു യുദ്ധത്തിന്നു നീ കൂടെ
പോരുമോ എന്നു യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്തിനോടു ആളയച്ചു ചോദിപ്പിച്ചു.
അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ പോരാം; നീയും
ഞാനും എന്റെ ജനവും നിന്റെ ജനവും എന്റെ
കുതിരകളും നിന്റെ കുതിരകളും ഒരുപോലെയല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 നാം ഏതു വഴിയായി
പോകേണം എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു:
എദോംമരുഭൂമിവഴിയായി തന്നേ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവു
യെഹൂദാരാജാവും എദോംരാജാവുമായി
പുറപ്പെട്ടു; അവർ ഏഴു ദിവസത്തെ വഴി
ചുറ്റിനടന്നശേഷം അവരോടുകൂടെയുള്ള
സൈന്യത്തിന്നും മൃഗങ്ങൾക്കും വെള്ളം
കിട്ടാതെയായി. 10 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാവു:
അയ്യോ, ഈ മൂന്നു രാജാക്കന്മാരെയും യഹോവ
വിളിച്ചുവരുത്തിയതു അവരെ മോവാബ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നോ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
എന്നാൽ യഹോശാഫാത്ത്: നാം യഹോവയോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു ഇവിടെ
യഹോവയുടെ പ്രവാചകൻ ആരുമില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ: ഏലീയാവിന്റെ കൈക്കു
വെള്ളം ഒഴിച്ച ശാഫാത്തിന്റെ മകൻ എലീശാ
ഇവിടെ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവന്റെ പക്കൽ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടു എന്നു
യെഹോശാഫാത്ത് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽരാജാവും യെഹോശാഫാത്തും
എദോംരാജാവും കൂടെ അവന്റെ അടുക്കൽ

ചെന്നു. 13 എലീശാ യിസ്രായേൽ രാജാവിനോടു:
എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? നീ നിന്റെ
അപ്പന്റെ പ്രവാചകന്മാരുടെ അടുക്കലും
നിന്റെ അമ്മയുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ
അടുക്കലും ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
യിസ്രായേൽരാജാവു അവനോടു: അങ്ങനെയല്ല;
ഈ മൂന്നു രാജാക്കന്മാരെയും മോവാബ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ അവരെ
വിളിച്ചുവരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അതിന്നു എലീശാ: ഞാൻ സേവിച്ചുനില്ക്കുന്ന
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയാണ,
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മുഖം
ഞാൻ ആദരിച്ചില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ
നോക്കുകയോ കടാക്ഷിക്കയോ ഇല്ലായിരുന്നു;
15 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു വീണക്കാരനെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. വീണക്കാരൻ വായിക്കുമ്പോൾ
യഹോവയുടെ കൈ അവന്റെമേൽ വന്നു. 16
അവൻ പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഈ താഴ്വരയിൽ
അനേകം കുഴികൾ വെട്ടുവിൻ. 17 നിങ്ങൾ കാറ്റു
കാണുകയില്ല, മഴയും കാണുകയില്ല; എന്നാൽ
നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളും നിങ്ങളുടെ
മൃഗവാഹനങ്ങളും കുടിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ താഴ്വര
വെള്ളംകൊണ്ടു നിറയും. 18 ഇതു പോരാ എന്നു
യഹോവെക്കു തോന്നീട്ടു അവൻ മോവാബ്യരെയും
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതരും. 19 നിങ്ങൾ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠനഗരങ്ങളുമെല്ലാം
ജയിച്ചടക്കുകയും നല്ലവൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം മുറിക്കയും

നീരുറവുകളെല്ലാം അടെച്ചുകളകയും
നല്ല നിലങ്ങളെല്ലാം കല്ലു വാരിയിട്ടു
ചീത്തയാക്കുകയും ചെയ്യും. 20 പിറ്റെന്നാൾ
രാവിലെ ഭോജനയാഗത്തിന്റെ സമയത്തു വെള്ളം
എദോംവഴിയായി വരുന്നതു കണ്ടു; ദേശം
വെള്ളംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ ഈ
രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു എന്നു മോവാബ്യരൊക്കെയും
കേട്ടപ്പോൾ അവർ ആയുധം ധരിപ്പാൻ തക്ക
പ്രായത്തിലും മേലോട്ടുമുള്ളവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി
അതിരിങ്കൽ ചെന്നുനിന്നു. 22 രാവിലെ അവർ
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ സൂൎയ്യൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ ഉദിച്ചിട്ടു
മോവാബ്യൎക്കു തങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള വെള്ളം
രക്തംപോലെ ചുവപ്പായി തോന്നി: 23 അതു
രക്തമാകുന്നു; ആ രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ പൊരുതു
അന്യോന്യം സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു; ആകയാൽ
മോവാബ്യരേ, കൊള്ളെക്കു വരുവിൻ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 24 അവർ യിസ്രായേൽപാളയത്തിങ്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ എഴുന്നേറ്റു
മോവാബ്യരെ തോല്പിച്ചോടിച്ചു; അവർ ദേശത്തിൽ
കടന്നുചെന്നു മോവാബ്യരെ പിന്നെയും
തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 25 പട്ടണങ്ങളെ അവർ
ഇടിച്ചു നല്ലനിലമൊക്കെയും ഓരോരുത്തൻ
ഓരോ കല്ലു ഇട്ടു നികത്തി നീരുറവുകളെല്ലാം
അടെച്ചു നല്ലവൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം മുറിച്ചുകളഞ്ഞു;
കീർഹരേശെത്തിൽ മാത്രം അവർ അതിന്റെ കല്ലു
അങ്ങനെ തന്നേ വിട്ടേച്ചു. എന്നാൽ കവിണക്കാർ
അതിനെ വളഞ്ഞു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 26
മോവാബ്‌രാജാവു പട തനിക്കു അതിവിഷമമായി

എന്നു കണ്ടപ്പോൾ എദോംരാജാവിനെ
അണിമുറിച്ചാക്രമിക്കേണ്ടതിന്നു എഴുനൂറു
ആയുധപാണികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു;
എങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. 27 ആകയാൽ അവൻ
തന്റെശേഷം വാഴുവാനുള്ള ആദ്യജാതനെ
പിടിച്ചു മതിലിന്മേൽ ദഹനയാഗം കഴിച്ചു.
അപ്പോൾ യിസ്രായേല്യരുടെമേൽ മഹാകോപം
വന്നതുകൊണ്ടു അവർ അവനെ വിട്ടു
സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

4 പ്രവാചകശിഷ്യന്മാരുടെ ഭാൎയ്യമാരിൽ ഒരുത്തി
എലീശയോടു നിലവിളിച്ചു: നിന്റെ ദാസനായ
എന്റെ ഭൎത്താവു മരിച്ചുപോയി; നിന്റെ
ദാസൻ യഹോവാഭക്തനായിരുന്നു എന്നു
നിനക്കറിയാമല്ലോ; ഇപ്പോൾ കടക്കാരൻ എന്റെ
രണ്ടു മക്കളെ പിടിച്ചു അടിമകളാക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 എലീശ
അവളോടു: ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി എന്തു
ചെയ്യേണം? പറക; വീട്ടിൽ നിനക്കു എന്തുള്ളു
എന്നു ചോദിച്ചു. ഒരു ഭരണി എണ്ണയല്ലാതെ
അടിയന്റെ വീട്ടിൽ മറ്റൊന്നും ഇല്ല എന്നു
അവൾ പറഞ്ഞു. 3 അതിന്നു അവൻ: നീ
ചെന്നു നിന്റെ അയല്ക്കാരോടൊക്കെയും
വെറുമ്പാത്രങ്ങൾ വായ്പ വാങ്ങുക; പാത്രങ്ങൾ
കുറവായിരിക്കരുതു. 4 പിന്നെ നീയും നിന്റെ
മക്കളും അകത്തു കയറി വാതിൽ അടെച്ചു
പാത്രങ്ങളിലൊക്കെയും പകന്നു, നിറഞ്ഞതു
നിറഞ്ഞതു ഒരു ഭാഗത്തുമാറ്റിവെക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അവൾ അവനെ വിട്ടു ചെന്നു തന്റെ
മക്കളോടുകൂടെ അകത്തു കടന്നു വാതിൽ

അടെച്ചു; അവർ അവളുടെ അടുക്കൽ പാത്രങ്ങളെ
വെച്ചുകൊടുക്കയും അവൾ പകരുകയും ചെയ്തു.
6 പാത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞശേഷം അവൾ തന്റെ
മകനോടു: ഇനിയും പാത്രം കൊണ്ടുവരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അവളോടു: പാത്രം ഒന്നും ഇല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എണ്ണ നിന്നുപോയി. 7
അവൾ ചെന്നു ദൈവപുരുഷനോടു വസ്തുത
അറിയിച്ചു. നീ പോയി എണ്ണ വിറ്റു കടം വീട്ടി
ശേഷിപ്പുകൊണ്ടു നീയും മക്കളും ഉപജീവനും
കഴിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഒരു ദിവസം
എലീശാ ശൂനേമിലേക്കു പോയി; അവിടെ
ധനികയായോരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ
അവനെ ഭക്ഷണത്തിന്നു വരേണം എന്നു
നിർബ്ബന്ധിച്ചു. പിന്നെത്തേതിൽ അവൻ ആ വഴി
പോകുമ്പോഴൊക്കെയും ഭക്ഷണത്തിന്നു അവിടെ
കയറും. 9 അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിനോടു: നമ്മുടെ
വഴിയായി കൂടക്കൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഈയാൾ
വിശുദ്ധനായോരു ദൈവപുരുഷൻ എന്നു ഞാൻ
കാണുന്നു. 10 നാം ചുവരോടുകൂടിയ ചെറിയോരു
മാളികമുറി പണിതുണ്ടാക്കുക; അതിൽ അവന്നു
ഒരു കട്ടിലും ഒരു മേശയും ഒരു നാല്ക്കാലിയും ഒരു
നിലവിളക്കും വെക്കുക; അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ
വരുമ്പോൾ അവന്നു അവിടെ കയറി പാർക്കാമല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ ഒരു ദിവസം അവൻ
അവിടെ വരുവാൻ ഇടയായി; അവൻ ആ
മാളികമുറിയിൽ കയറി അവിടെ കിടന്നുറങ്ങി. 12
അവൻ തന്റെ ബാല്യക്കാരനായ ഗേഹസിയോടു:
ശൂനേംകാരത്തിയെ വിളിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അവളെ വിളിച്ചു. അവൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ

വന്നുനിന്നു. 13 അവൻ അവനോടു: നീ ഇത്ര
താല്പര്യത്തോടെയൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
കരുതിയല്ലോ? നിനക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യേണം?
രാജാവിനോടോ സേനാധിപതിയോടോ നിനക്കു
വേണ്ടി വല്ലതും പറയേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു നീ
അവളോടു ചോദിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു
അവൾ: ഞാൻ സ്വജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 എന്നാൽ അവൾക്കു വേണ്ടി
എന്തുചെയ്യാമെന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു
ഗേഹസി: അവൾക്കു മകനില്ലല്ലോ; അവളുടെ
ഭർത്താവു വൃദ്ധനും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അവളെ വിളിക്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
അവളെ വിളിച്ചപ്പോൾ അവൾ വാതില്ക്കൽ
വന്നുനിന്നു. 16 അപ്പോൾ അവൻ: വരുന്ന
ആണ്ടിൽ ഈ സമയമാകുമ്പോഴേക്കു നീ ഒരു
മകനെ അണെച്ചുകൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞു.
അതിന്നു അവൾ: അല്ല, ദൈവപുരുഷനായ
എന്റെ യജമാനനേ, അടിയനോടു ഭോഷ്കു
പറയരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ആ സ്ത്രീ
ഗർഭംധരിച്ചു പിറ്റെ ആണ്ടിൽ എലീശാ അവളോടു
പറഞ്ഞസമയത്തു തന്നേ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.
18 ബാലൻ വളർന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അവൻ
കൊയ്ത്തുകാരോടുകൂടെ ഇരുന്ന തന്റെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 19 അവൻ അപ്പനോടു:
എന്റെ തല, എന്റെ തല എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ ഒരു ബാല്യക്കാരനോടു: ഇവനെ
എടുത്തു അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
പോകഎന്നു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവനെ
എടുത്തു അവന്റെ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ

കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ ഉച്ചവരെ അവളുടെ
മടിയിൽ ഇരുന്നശേഷം മരിച്ചുപോയി. 21 അപ്പോൾ
അവൾ കയറിച്ചെന്നു അവനെ ദൈവപുരുഷന്റെ
കട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി വാതിൽ അടെച്ചു
പുറത്തിറങ്ങി. 22 പിന്നെ അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിനെ
വിളിച്ചു: ഞാൻ വേഗത്തിൽ ദൈവപുരുഷന്റെ
അടുക്കലോളം പോയിവരേണ്ടതിന്നു എനിക്കു
ഒരു ബാല്യക്കാരനെയും ഒരു കഴുതയെയും
അയച്ചുതരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു
അവൻ: ഇന്നു നീ അവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതു
എന്തിന്നു? ഇന്നു അമാവാസ്യയല്ല, ശബ്ബത്തും
അല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. വേണ്ടതില്ല എന്നു
അവൾ പറഞ്ഞു. 24 അങ്ങനെ അവൾ
കഴുതപ്പുറത്തു കോപ്പിട്ടു കയറി ബാല്യക്കാരനോടു:
നല്ലവണ്ണം തെളിച്ചുവിടുക; ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലാതെ
വഴിയിൽ എവിടെയും നിൎത്തരുതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അവൾ ചെന്നു കൎമ്മേൽപൎവ്വതത്തിൽ
ദൈവപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ എത്തി;
ദൈവപുരുഷൻ അവളെ ദൂരത്തു കണ്ടപ്പോൾ
തന്റെ ബാല്യക്കാരനായ ഗേഹസിയോടു: അതാ,
ശൂനേംകാരത്തി വരുന്നു; നീ ഓടിച്ചെന്നു അവളെ
എതിരേറ്റു: 26 സുഖം തന്നേയോ? ഭൎത്താവു
സുഖമായിരിക്കുന്നുവോ? ബാലന്നു സുഖമുണ്ടോ
എന്നു അവളോടു ചോദിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
സുഖം തന്നേ എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. 27 അവൾ
പൎവ്വതത്തിൽ ദൈവപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവന്റെ കാൽ പിടിച്ചു;
ഗേഹസി അവളെ മാറ്റുവാൻ അടുത്തുചെന്നാറെ
ദൈവപുരുഷൻ: അവളെ വിടുക; അവൾക്കു

വലിയ മനോവ്യസനം ഉണ്ടു; യഹോവ അതു
എന്നെ അറിയിക്കാതെ മറെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 ഞാൻ യജമാനനോടു ഒരു മകനെ
ചോദിച്ചിരുന്നുവോ? എന്നെ ചതിക്കരുതേ എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. 29
ഉടനെ അവൻ ഗേഹസിയോടു: നീ അര കെട്ടി
എന്റെ വടിയും കയ്യിൽ എടുത്തു പോക; നീ ആരെ
എങ്കിലും കണ്ടാൽ വന്ദനം ചെയ്യരുതു; നിന്നെ
വന്ദനം ചെയ്താൽ പ്രതിവന്ദനം പറകയും അരുതു;
എന്റെ വടി ബാലന്റെ മുഖത്തു വെക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 എന്നാൽ ബാലന്റെ അമ്മ
യഹോവയാണ, നിന്റെ ജീവനാണ, ഞാൻ
നിന്നെ വിടുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവളോടുകൂടെ പോയി. 31
ഗേഹസി അവക്കു മുമ്പായി ചെന്നു വടി
ബാലന്റെ മുഖത്തു വെച്ചു; എങ്കിലും ഒരു
അനക്കമോ ഉണർച്ചയോ ഉണ്ടായില്ല; അതുകൊണ്ടു
അവൻ അവനെ എതിരേല്പാൻ മടങ്ങിവന്നു:
ബാലൻ ഉണർന്നില്ല എന്നു അറിയിച്ചു. 32
എലീശാ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ തന്റെ കട്ടിലിന്മേൽ
ബാലൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതുകണ്ടു. 33 താനും
ബാലനും മാത്രം അകത്തു ഉണ്ടായിരിക്കെ
അവൻ വാതിൽ അടെച്ചു യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 34 പിന്നെ അവൻ കയറി ബാലന്റെമേൽ
കിടന്നു; തന്റെ വായ് ബാലന്റെ വായ്മേലും
തന്റെ കണ്ണു അവന്റെ കണ്ണിന്മേലും തന്റെ
ഉള്ളംകൈകൾ അവന്റെ ഉള്ളം കൈകളിന്മേലും
വെച്ചു അവന്റെമേൽ കവിണ്ണുകിടന്നപ്പോൾ
ബാലന്റെ ദേഹത്തിന്നു ചൂടുപിടിച്ചു. 35 അവൻ

ഇറങ്ങി മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒന്നു
നടന്നിട്ടു പിന്നെയും കയറി അവന്റെമേൽ
കവിണ്ണുകിടന്നു; അപ്പോൾ ബാലൻ ഏഴു പ്രാവശ്യം
തുമ്മി കണ്ണു തുറന്നു. 36 അവൻ ഗേഹസിയെ
വിളിച്ചു; ശൂനേംകാരത്തിയെ വിളിക്ക എന്നു
കല്പിച്ചു; അവൻ അവളെ വിളിച്ചു. അവൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ: നിന്റെ മകനെ
എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കൊൾക എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 അവൾ അകത്തുചെന്നു അവന്റെ
കാല്ക്കൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു തന്റെ
മകനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി. 38 അനന്തരം
എലീശാ ഗില്ഗാലിൽ പോയി; അന്നു ദേശത്തു
ക്ഷാമം ഉണ്ടായിരുന്നു; പ്രവാചകശിഷ്യന്മാർ
അവന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
തന്റെ ബാല്യക്കാരനോടു: നീ വലിയ കലം
അടുപ്പത്തു വെച്ചു പ്രവാചകശിഷ്യന്മാക്കു പായസം
ഉണ്ടാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 39 ഒരുത്തൻ ചീര
പറിപ്പാൻ വയലിൽ ചെന്നു ഒരു കാട്ടുവള്ളി കണ്ടു
മടിനിറയ പേച്ചുര പറിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു; അവർ
അറിയായ്കയാൽ അരിഞ്ഞു പായസക്കലത്തിൽ
ഇട്ടു. 40 അവർ അതു ആളുകൾക്കു വിളമ്പി;
അവർ പായസം കുടിക്കുമ്പോൾ നിലവിളിച്ചു;
ദൈവപുരുഷനായുള്ളോവേ, കലത്തിൽ
മരണം എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവക്കു കുടിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. മാവു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു അതു കലത്തിൽ ഇട്ടു: ആളുകൾക്കു
വിളമ്പികൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ
ദൂഷ്യമായുള്ളതൊന്നും കലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
42 അനന്തരം ബാൽ-ശാലീശയിൽനിന്നു ഒരാൾ

ദൈവപുരുഷന്നു ആദ്യഫലമായിട്ടു ഇരുപതു
യവത്തപ്പവും മലരും പൊക്കണത്തിൽ
കൊണ്ടുവന്നു. ജനത്തിന്നു അതു തിന്മാൻ
കൊടുക്ക എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു. 43 അതിന്നു
അവന്റെ ബാല്യക്കാരൻ: ഞാൻ ഇതു നൂറു പേൎക്കു
എങ്ങനെ വിളമ്പും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
പിന്നെയും: ജനത്തിന്നു അതു തിന്മാൻ കൊടുക്ക;
അവർ തിന്നുകയും ശേഷിപ്പിക്കയും ചെയ്യും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 44
അങ്ങനെ അവൻ അവൎക്കു വിളമ്പിക്കൊടുത്തു;
യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം അവർ തിന്നുകയും
ശേഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.
5 അരാംരാജാവിന്റെ സേനാപതിയായ
നയമാൻമുഖാന്തരം യഹോവ അരാമിന്നു ജയം
നല്കിയതുകൊണ്ടു അവന്റെ യജമാനൻ
അവനെ മഹാനും മാന്യനും ആയി എണ്ണി;
അവൻ പരാക്രമശാലി എങ്കിലും കുഷ്ഠരോഗി
ആയിരുന്നു. 2 അരാമ്യർ കവൎച്ചപ്പടയായി
വന്നിരുന്നപ്പോൾ യിസ്രായേൽദേശത്തുനിന്നു ഒരു
ചെറിയ പെൺകുട്ടിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു
പോയിരുന്നു; അവൾ നയമാന്റെ ഭാൎയ്യക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തുവന്നു. 3 അവൾ തന്റെ യജമാനത്തിയോടു:
യജമാനൻ ശമൎയ്യയിലെ പ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ
ഒന്നു ചെന്നെങ്കിൽ അവൻ അവന്റെ കുഷ്ഠരോഗം
മാറ്റിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4
അവൻ ചെന്നു തന്റെ യജമാനനോടു:
യിസ്രായേൽദേശക്കാരത്തിയായ പെൺകുട്ടി
ഇന്നിന്നപ്രകാരം സംസാരിച്ചു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു.
5 നീ പോയി വരിക; ഞാൻ യിസ്രായേൽരാജാവിന്നു

ഒരു എഴുത്തു തരാം എന്നു അരാംരാജാവു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ പത്തു താലന്തു
വെള്ളിയും ആറായിരം ശേക്കെൽ പൊന്നും
പത്തു കൂട്ടം വസ്ത്രവും എടുത്തു പുറപ്പെട്ടു. 6
അവൻ യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
എഴുത്തുംകൊണ്ടു ചെന്നു; അതിൽ: ഈ എഴുത്തു
കൊണ്ടുവരുന്ന എന്റെ ഭൃത്യൻ നയമാന്റെ
കുഷ്ഠരോഗം നീ മാറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവനെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
എഴുതിയിരുന്നു. 7 യിസ്രായേൽരാജാവു എഴുത്തു
വായിച്ചപ്പോൾ വസ്ത്രം കീറി: അവൻ ഇതാ,
കുഷ്ഠരോഗം മാറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഒരാളെ
എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു! മരിപ്പിക്കയും
ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്‌വാൻ ഞാൻ ദൈവമോ?
നോക്കുവിൻ, അവൻ ഇതിനാൽ എന്നോടു
ശണ്ഠെക്കു കാരണം അന്വേഷിക്കയല്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 യിസ്രായേൽരാജാവു വസ്ത്രം
കീറിക്കളഞ്ഞു എന്നു ദൈവപുരുഷനായ
എലീശാ കേട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: നീ വസ്ത്രം കീറിക്കളഞ്ഞതു എന്തു?
അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ; എന്നാൽ
യിസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടു എന്നു
അവൻ അറിയും എന്നു പറയിച്ചു. 9 അങ്ങനെ
നയമാൻ രഥത്തോടും കുതിരകളോടുംകൂടെ
എലീശയുടെ വീട്ടുവാതില്ക്കൽ വന്നു നിന്നു. 10
എലീശാ ആളയച്ചു: നീ ചെന്നു യോർദ്ദാനിൽ ഏഴു
പ്രാവശ്യം കുളിക്ക; അപ്പോൾ നിന്റെ ദേഹം
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെയായി നീ ശുദ്ധനാകും എന്നു
പറയിച്ചു. 11 അപ്പോൾ നയമാൻ ഏറ്റവും

ക്രുദ്ധിച്ചു പുറപ്പെട്ടു: അവൻ തന്നേ പുറത്തുവന്നു
അടുത്തുനിന്നു തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു തന്റെ കൈ ആ
സ്ഥലത്തിന്മീതെ ആട്ടി ഇങ്ങനെ കുഷ്ഠരോഗിയെ
സൌഖ്യമാക്കും എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. 12
ദമ്മേശെക്കിലെ നദികളായ അബാനയും
പർപ്പരും യിസ്രായേൽദേശത്തിലെ എല്ലാ
വെള്ളങ്ങളെക്കാളും നല്ലതല്ലയോ? എനിക്കു
അവയിൽ കുളിച്ചു ശുദ്ധനാകരുതോ എന്നു
പറഞ്ഞു അവൻ ക്രോധത്തോടെ പോയി.
13 എന്നാൽ അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അടുത്തു
വന്നു അവനോടു: പിതാവേ, പ്രവാചകൻ
വലിയോരുകാര്യം നിന്നോടു കല്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ
നീ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുമോ? പിന്നെ അവൻ: കുളിച്ചു
ശുദ്ധനാക എന്നു നിന്നോടു കല്പിച്ചാൽ എത്ര
അധികം എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ അവൻ
ചെന്നു ദൈവപുരുഷന്റെ വചനപ്രകാരം
യോർദ്ദാനിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം മുങ്ങി; അവന്റെ ദേഹം
ചെറിയ ബാലന്റെ ദേഹം പോലെ ആയി; അവൻ
ശുദ്ധനായ്തീർന്നു. 15 പിന്നെ അവൻ തന്റെ
സകലപരിവാരവുമായി ദൈവപുരുഷന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങി വന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു;
യിസ്രായേലിൽ അല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും
ഒരു ദൈവം ഇല്ല എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
അറിയുന്നു; ആകയാൽ അടിയന്റെ കയ്യിൽ
നിന്നു ഒരു പ്രതിഗ്രഹം കൈക്കൊള്ളേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ
സേവിച്ചുനില്ക്കുന്ന യഹോവയാണ, ഞാൻ
ഒന്നും കൈക്കൊള്ളുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

കൈക്കൊൾവാൻ അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും
അവൻ വാങ്ങിയില്ല. 17 അപ്പോൾ നയമാൻ:
എന്നാൽ രണ്ടു കോവക്കഴുതച്ചുമടു മണ്ണു
അടിയന്നു തരുവിക്കേണമേ; അടിയൻ ഇനി
യഹോവെക്കല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾക്കു
ഹോമയാഗവും ഹനനയാഗവും കഴിക്കയില്ല. 18 ഒരു
കാൎയ്യത്തിൽ മാത്രം യഹോവ അടിയനോടു
ക്ഷമിക്കുമാറാകട്ടെ: എന്റെ യജമാനൻ
നമസ്കരിപ്പാൻ രിമ്മോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു
എന്റെ കൈത്താങ്ങലോടെ കുമ്പിടുമ്പോൾ
ഞാനും രിമ്മോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
നമസ്കരിച്ചുപോകുന്ന ഈ കാൎയ്യത്തിൽ
യഹോവ അടിയനോടു ക്ഷമിക്കുമാറാകട്ടെ. 19
അവൻ അവനോടു: സമാധാനത്തോടെ പോക
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവനെ വിട്ടു
കുറെ ദൂരം പോയശേഷം ദൈവപുരുഷനായ
എലീശയുടെ ബാല്യക്കാരൻ ഗേഹസി:
അരാമ്യൻ നയമാൻ കൊണ്ടുവന്നതു എന്റെ
യജമാനൻ അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങാതെ
വിട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ; യഹോവയാണ, ഞാൻ
അവന്റെ പിന്നാലെ ഓടിച്ചെന്നു അവനോടു
അല്പമെങ്കിലും വാങ്ങുമെന്നു പറഞ്ഞു. 21
അങ്ങനെ അവൻ നയമാനെ പിന്തുടൎന്നു. അവൻ
തന്റെ പിന്നാലെ ഓടിവരുന്നതു നയമാൻ
കണ്ടപ്പോൾ രഥത്തിൽനിന്നിറങ്ങി അവനെ
എതിരേറ്റു: സുഖം തന്നേയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 22
അതിന്നു അവൻ: സുഖം തന്നേ; ഇപ്പോൾ തന്നേ
പ്രവാചകശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടു യൌവനക്കാർ
എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽനിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ

വന്നിരിക്കുന്നു; അവൎക്കു ഒരു താലന്തു വെള്ളിയും
രണ്ടുകൂട്ടം വസ്ത്രവും തരേണമേ എന്നു പറവാൻ
എന്റെ യജമാനൻ എന്നെ പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ദയ ചെയ്തു രണ്ടു താലന്തു
വാങ്ങേണമേ എന്നു നയമാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു രണ്ടു സഞ്ചിയിൽ രണ്ടു
താലന്തു വെള്ളിയും രണ്ടുകൂട്ടം വസ്ത്രവും കെട്ടി
തന്റെ ബാല്യക്കാരിൽ രണ്ടുപേരുടെ പക്കൽ
കൊടുത്തു; അവർ അതു ചുമന്നുകൊണ്ടു
അവന്റെ മുമ്പിൽ നടന്നു. 24 കുന്നിന്നരികെ
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അതു അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടു
ബാല്യക്കാരെ അയച്ചുകളഞ്ഞു; അവർ പോകയും
ചെയ്തു. 25 പിന്നെ അവൻ അകത്തു കടന്നു
യജമാനന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു. എന്നാറെ എലീശാ
അവനോടു: ഗേഹസിയേ, നീ എവിടെ പോയിരുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. അടിയൻ എങ്ങും പോയില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 26 അതിന്നു അവൻ: ആ
പുരുഷൻ രഥത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി നിന്നെ
എതിരേറ്റപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം നിന്നോടു കൂടെ
പോന്നിരുന്നില്ലയോ? ദ്രവ്യം സമ്പാദിപ്പാനും
വസ്ത്രം, ഒലിവുതോട്ടം, മുന്തിരിത്തോട്ടം,
ആടുമാടുകൾ, ദാസീദാസന്മാർ എന്നീവക
മേടിപ്പാനും ഇതാകുന്നുവോ സമയം? 27 ആകയാൽ
നയമാന്റെ കുഷ്ഠം നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും
എന്നേക്കും പിടിച്ചിരിക്കും എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. അവൻ ഹിമംപോലെ വെളുത്തു
കുഷ്ഠരോഗിയായി അവനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി.

6 പ്രവാചകശിഷ്യന്മാർ എലീശയോടു: ഞങ്ങൾ
പാക്കുന്ന ഈ സ്ഥലം ഞങ്ങൾക്കു തീരെ
ഇടുക്കമായിരിക്കുന്നു എന്നു നീ കാണുന്നുവല്ലോ.
2 ഞങ്ങൾ യോർദ്ദാനോളം ചെന്നു അവിടെനിന്നു
ഓരോരുത്തൻ ഓരോ മരം കൊണ്ടുവന്നു
ഞങ്ങൾക്കു പാക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു സ്ഥലം
ഉണ്ടാക്കട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു. പോകുവിൻ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 3 അവരിൽ ഒരുത്തൻ:
ദയചെയ്തു അടിയങ്ങളോടുകൂടെ പോരേണമേ
എന്നു അപേക്ഷിച്ചതിന്നു പോരാം എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ അവൻ അവരോടുകൂടെ
പോയി; അവർ യോർദ്ദാങ്കൽ എത്തി മരം മുറിച്ചു. 5
എന്നാൽ ഒരുത്തൻ മരം മുറിക്കുമ്പോൾ കോടാലി
ഊരി വെള്ളത്തിൽ വീണു; അയ്യോ കഷ്ടം;
യജമാനനേ, അതു വായിപ്പ വാങ്ങിയതായിരുന്നു
എന്നു അവൻ നിലവിളിച്ചു. 6 അതു എവിടെ വീണു
എന്നു ദൈവപുരുഷൻ ചോദിച്ചു; അവൻ
ആ സ്ഥലം അവനെ കാണിച്ചു; അവൻ ഒരു
കോൽ വെട്ടി അവിടെ എറിഞ്ഞു; ആ ഇരിമ്പു
പൊങ്ങിവന്നു. 7 അതു എടുത്തുകൊൾക എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ കൈ നീട്ടി അതു
എടുത്തു. 8 അനന്തരം അരാംരാജാവിന്നു
യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം ഉണ്ടായി;
ഇന്നിന്ന സ്ഥലത്തു പാളയം ഇറങ്ങേണം
എന്നിങ്ങനെ അവൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരുമായി
ആലോചന കഴിച്ചു. 9 എന്നാൽ ദൈവപുരുഷൻ
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു: ഇന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി
കടക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്ക; അരാമ്യർ
അവിടേക്കു വരുന്നുണ്ടു എന്നു പറയിച്ചു. 10

ദൈവപുരുഷൻ പറഞ്ഞും പ്രബോധിപ്പിച്ചും ഇരുന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു യിസ്രായേൽരാജാവു ആളയച്ചു;
അങ്ങനെ അവൻ ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല, രണ്ടു
പ്രാവശ്യവുമല്ല തന്നെത്താൻ രക്ഷിച്ചതു.
11 ഇതു
ഹേതുവായി അരാംരാജാവിന്റെ മനസ്സു ഏറ്റവും
കലങ്ങി; അവൻ ഭൃത്യന്മാരെ വിളിച്ചു അവരോടു:
നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ
പക്ഷക്കാരൻ ആരെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു
തരികയില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
12 അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ: യജമാനനായ രാജാവേ,
കാര്യം അങ്ങനെയല്ല; നീ ശയനഗൃഹത്തിൽ
സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ യിസ്രായേലിലെ
പ്രവാചകനായ എലീശാ യിസ്രായേൽരാജാവിനെ
അറിയിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
13 നിങ്ങൾ ചെന്നു
അവൻ എവിടെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുവിൻ;
ഞാൻ ആളയച്ചു അവനെ പിടിപ്പിക്കും എന്നു
അവൻ കല്പിച്ചു. അവൻ ദോഥാനിൽ ഉണ്ടെന്നു
അവന്നു അറിവുകിട്ടി.
14 അവൻ അവിടേക്കു
ശക്തിയുള്ള സൈന്യത്തെ കുതിരകളും
രഥങ്ങളുമായി അയച്ചു; അവർ രാത്രിയിൽ
ചെന്നു പട്ടണം വളഞ്ഞു.
15 ദൈവപുരുഷന്റെ
ബാല്യക്കാരൻ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു
പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു സൈന്യം കുതിരകളും
രഥങ്ങളുമായി പട്ടണം വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു;
ബാല്യക്കാരൻ അവനോടു: അയ്യോ യജമാനനേ,
നാം എന്തു ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അതിന്നു
അവൻ: പേടിക്കേണ്ടാ; നമ്മോടുകൂടെയുള്ളവർ
അവരോടു കൂടെയുള്ളവരെക്കാൾ അധികം എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 പിന്നെ എലീശാ പ്രാർത്ഥിച്ചു: യഹോവേ,

ഇവൻ കാണത്തക്കവണ്ണം ഇവന്റെ കണ്ണു
തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവ
ബാല്യക്കാരന്റെ കണ്ണു തുറന്നു; എലീശയുടെ ചുറ്റും
അഗ്നിമയമായ കുതിരകളും രഥങ്ങളും കൊണ്ടു മല
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടു. 18 അവർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ എലീശാ
യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു: ഈ ജാതിയെ
അന്ധത പിടിപ്പിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
എലീശയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അവൻ
അവരെ അന്ധത പിടിപ്പിച്ചു. 19 എലീശാ
അവരോടു: ഇതല്ല വഴി; പട്ടണവും ഇതല്ല; എന്റെ
പിന്നാലെ വരുവിൻ; നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന
ആളുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
കൊണ്ടുപോകാം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെ
ശമൎയ്യയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി 20
ശമൎയ്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ എലീശാ: യഹോവേ,
കാണത്തക്കവണ്ണം ഇവരുടെ കണ്ണു തുറക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവ അവരുടെ കണ്ണു
തുറന്നു; അവർ നോക്കിയപ്പോൾ തങ്ങൾ
ശമൎയ്യയുടെ നടുവിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു.
21 യിസ്രായേൽരാജാവു അവരെ കണ്ടിട്ടു
എലീശയോടു: എന്റെ പിതാവേ, വെട്ടിക്കളയട്ടെ
ഞാൻ ഇവരെ വെട്ടിക്കളയട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു. 22
അതിന്നു അവൻ: വെട്ടിക്കളയരുതു; നിന്റെ
വാൾകൊണ്ടും വില്ലുകൊണ്ടും പിടിച്ചവരെ നീ
വെട്ടിക്കളയുമോ? ഇവർ തിന്നുകുടിച്ചു തങ്ങളുടെ
യജമാനന്റെ അടുക്കൽ പോകേണ്ടതിന്നു അപ്പവും
വെള്ളവും അവൎക്കു കൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അങ്ങനെ അവൻ അവൎക്കു വലിയോരു വിരുന്നു

ഒരുക്കി; അവർ തിന്നുകുടിച്ചശേഷം അവൻ
അവരെ വിട്ടയച്ചു; അവർ തങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ
അടുക്കൽ പോയി. അരാമ്യപ്പടക്കൂട്ടങ്ങൾ
യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു പിന്നെ വന്നില്ല. 24
അതിന്റെശേഷം അരാംരാജാവായ ബെൻ-
ഹദദ് തന്റെ സൈന്യത്തെ ഒക്കെയും കൂട്ടി
പുറപ്പെട്ടുചെന്നു ശമര്യയെ വളഞ്ഞു. 25 അവർ
ശമര്യയെ വളഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ
മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായി; ഒരു കഴുതത്തലെക്കു
എണ്പതു വെള്ളിക്കാശും കാൽകബ്
പ്രാക്കാഷ്ഠത്തിന്നു അഞ്ചു വെള്ളിക്കാശും വരെ
വിലകയറി. 26 ഒരിക്കൽ യിസ്രായേൽരാജാവു
മതിലിന്മേൽ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ അവനോടു:
യജമാനനായ രാജാവേ, രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചു. 27 അതിന്നു അവൻ: യഹോവ നിന്നെ
രക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എവിടെനിന്നു തന്നു
നിന്നെ രക്ഷിക്കേണ്ടു? കളപ്പുരയിൽനിന്നോ
മുന്തിരിച്ചക്കിൽനിന്നോ എന്നു ചോദിച്ചു. 28
രാജാവു പിന്നെയും അവളോടു: നിന്റെ സങ്കടം
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ: ഈ സ്ത്രീ
എന്നോടു: നിന്റെ മകനെ കൊണ്ടുവാ; ഇന്നു
നമുക്കു അവനെ തിന്നാം; നാളെ എന്റെ മകനെ
തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ
എന്റെ മകനെ പുഴുങ്ങിത്തിന്നു; പിറ്റെന്നാൾ ഞാൻ
അവളോടു: നിന്റെ മകനെ കൊണ്ടുവാ; നമുക്കു
അവനെയും തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞാറെ
അവൾ തന്റെ മകനെ ഒളിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 സ്ത്രീയുടെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ
രാജാവു വസ്ത്രം കീറി; അവൻ മതിലിന്മേൽ

നടന്നു പോകയായിരുന്നു; ജനം അവനെ
നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ അകമെ ദേഹം പറ്റെ രട്ടു
ഉടുത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 31 ശാഫാത്തിന്റെ
മകനായ എലീശയുടെ തല ഇന്നു അവന്റെ
ഉടലിന്മേൽ ഇരുന്നാൽ ദൈവം എന്നോടു
തക്കവണ്ണവും അധികവും ചെയ്യട്ടെ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 32 എലീശാ തന്റെ വീട്ടിൽ
മൂപ്പന്മേരോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ രാജാവു ഒരാളെ
തനിക്കു മുമ്പായി അയച്ചു; ദൂതൻ എലീശയുടെ
അടുക്കൽ എത്തുന്നതിന്നു മുമ്പെ അവൻ
മൂപ്പന്മാരോടു: എന്റെ തല എടുത്തുകളവാൻ ആ
കുലപാതകപുത്രൻ ആളയച്ചിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ
കണ്ടുവോ? നോക്കുവിൻ ദൂതൻ വരുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ വാതിൽ അടെച്ചു വാതില്ക്കൽ അവനെ
തടുത്തുകൊൾവിൻ; അവന്റെ യജമാനന്റെ
കാലൊച്ച അവന്റെ പിമ്പിൽ കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൻ അവരോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൂതൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ എത്തി; ഇതാ, ഈ അനൎത്ഥം
യഹോവയാൽ വരുന്നു; ഞാൻ ഇനി യഹോവയെ
കാത്തിരിക്കുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു രാജാവു
പറഞ്ഞു.

7 അപ്പോൾ എലീശാ: യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
കേൾപ്പിൻ: നാളെ ഈ നേരത്തു ശമൎയ്യയുടെ
പടിവാതില്ക്കൽ ശേക്കെലിന്നു ഒരു
സെയാ കോതമ്പുമാവും ശേക്കലിന്നു രണ്ടു
സെയാ യവവും വില്ക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 രാജാവിന്നു
കൈത്താങ്ങൽ കൊടുക്കുന്ന അകമ്പടിനായകൻ

ദൈവപുരുഷനോടു: യഹോവ ആകാശത്തിൽ
കിളിവാതിലുകൾ ഉണ്ടാക്കിയാലും ഈ കാൎയ്യം
സാധിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ:
നിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു നീ അതു കാണും;
എങ്കിലും നീ അതിൽനിന്നു തിന്നുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 അന്നു കുഷ്ഠരോഗികളായ നാലാൾ
പടിവാതില്ക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ: നാം ഇവിടെ കിടന്നു മരിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു? 4 പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുക എന്നുവന്നാൽ
പട്ടണത്തിൽ ക്ഷാമമമായിക്കകൊണ്ടു നാം
അവിടെവെച്ചു മരിക്കും; ഇവിടെ പാൎത്താലും
മരിക്കും. അതുകൊണ്ടു വരിക നമുക്കു
അരാമ്യപാളയത്തിൽ പോകാം; അവർ നമ്മെ
ജീവനോടെ വെച്ചാൽ നാം ജീവിച്ചിരിക്കും; അവർ
നമ്മെ കൊന്നാൽ നാം മരിക്കയേയുള്ളു എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ അവർ അരാംപാളയത്തിൽ
പോകുവാൻ സന്ധ്യാസമയത്തു പുറപ്പെട്ടു
അരാംപാളയത്തിന്റെ അറ്റത്തു വന്നപ്പോൾ
അവിടെ ആരെയും കാണ്മാനില്ല. 6 കൎത്താവു
അരാമ്യസൈന്യത്തെ രഥങ്ങളുടെയും
കുതിരകളുടെയും മഹാസൈന്യത്തിന്റെയും
ആരവം കേൾപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ: ഇതാ, നമ്മുടെ നേരെ വരേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേൽരാജാവു ഹിത്യരാജാക്കന്മാരെയും
മിസ്രയീംരാജാക്കന്മാരെയും നമുക്കു വിരോധമായി
കൂലിക്കു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അതുകൊണ്ടു അവർ സന്ധ്യാസമയത്തുതന്നേ
എഴുന്നേറ്റു ഓടിപ്പോയി; കൂടാരങ്ങൾ, കുതിരകൾ,
കഴുതകൾ എന്നിവയെ പാളയത്തിൽ

ഇരുന്നപാടെ ഉപേക്ഷിച്ചു ജീവരക്ഷെക്കായി
ഓടിപ്പോയി. 8 ആ കുഷ്ഠരോഗികൾ
പാളയത്തിന്റെ അറ്റത്തു എത്തി ഒരു
കൂടാരത്തിന്നകത്തു കയറി തിന്നുകുടിച്ചശേഷം
അവിടെനിന്നു വെള്ളിയും പൊന്നും വസ്ത്രങ്ങളും
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഒളിച്ചുവെച്ചു; മടങ്ങിവന്നു
മറ്റൊരു കൂടാരത്തിന്നകത്തു കയറി അതിൽനിന്നും
എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി ഒളിച്ചുവെച്ചു. 9 പിന്നെ
അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ: നാം ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ല; ഇന്നു സദ്വർത്തമാനദിവസമല്ലോ; നാമോ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു; നേരം പുലരുംവരെ നാം താമസിച്ചാൽ നമുക്കു കുറ്റം വരും; ആകയാൽ വരുവിൻ; നാം ചെന്നു രാജധാനിയിൽ
അറിവുകൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ
അവർ പട്ടണവാതില്ക്കൽ ചെന്നു കാവല്ക്കാരനെ വിളിച്ചു: ഞങ്ങൾ അരാംപാളയത്തിൽ പോയിരുന്നു; അവിടെ ഒരു മനുഷ്യനും ഇല്ല; ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ശബ്ദം കേൾപ്പാനുമില്ല കുതിരകളും കഴുതകളും കെട്ടിയിരിക്കുന്നപാടെ നില്ക്കുന്നു; കൂടാരങ്ങളും അപ്പാടെ തന്നേ ഇരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ കാവല്ക്കാരെ
വിളിച്ചു; അവർ അകത്തു രാജധാനിയിൽ
അറിവുകൊടുത്തു. 12 രാജാവു രാത്രിയിൽ തന്നേ
എഴുന്നേറ്റു ഭൃത്യന്മാരോടു: അരാമ്യർ നമ്മോടു ഇച്ചെയ്തതു എന്തെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം; നാം വിശന്നിരിക്കയാകുന്നു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞിട്ടു: അവർ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുവരും; അപ്പോൾ നമുക്കു അവരെ ജീവനോടെ പിടിക്കയും പട്ടണത്തിൽ കടക്കയും

ചെയ്യാം എന്നുറെച്ചു അവർ പാളയം വിട്ടുപോയി
വയലിൽ ഒളിച്ചിരിക്കയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അതിന്നു അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ:
പട്ടണത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ള കുതിരകളിൽ അഞ്ചിനെ
കൊണ്ടുവരട്ടെ; നാം ആളയച്ചു നോക്കിക്കേണം;
അവർ ഇവിടെ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന യിസ്രായേലിന്റെ
സകലപുരുഷാരവും നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ സകലപുരുഷാരവും എന്നപോലെ
ഇരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 14 അങ്ങനെ
അവർ രണ്ടു രഥം കുതിരയെ കെട്ടി കൊണ്ടുവന്നു;
രാജാവു അവരെ അരാമ്യസൈന്യത്തിന്റെ
പിന്നാലെ അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്നു നോക്കുവിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു. 15 അവർ യോർദ്ദാൻവരെ അവരുടെ
പിന്നാലെ ചെന്നു; എന്നാൽ അരാമ്യർ തത്രപ്പാടിൽ
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു
സാധനങ്ങളുംകൊണ്ടു വഴിയൊക്കെയും
നിറഞ്ഞിരുന്നു; ദൂതന്മാർ മടങ്ങിവന്നു വിവരം
രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. 16 അങ്ങനെ ജനം
പുറപ്പെട്ടു അരാംപാളയം കൊള്ളയിട്ടു.
യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം അന്നു ശേക്കെലിന്നു
ഒരു സെയാ കോതമ്പുമാവും ശേക്കെലിന്നു രണ്ടു
സെയാ യവവും വിറ്റു. 17 രാജാവു തനിക്കു
കൈത്താങ്ങൽ കൊടുക്കുന്ന അകമ്പടിനായകനെ
വാതില്ക്കൽ വിചാരകനായി നിയമിച്ചിരുന്നു;
ജനം അവനെ ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു; രാജാവു
ദൈവപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ
പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ അവൻ മരിച്ചുപോയി. 18
നാളെ ഈ നേരത്തു ശമര്യ്യയുടെ പടിവാതില്ക്കൽ
ശേക്കെലിന്നു രണ്ടു സെയാ യവവും ശേക്കെലിന്നു

ഒരു സെയാ കോതമ്പുമാവും വില്ക്കുമെന്നു
ദൈവപുരുഷൻ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഈ
അകമ്പടിനായകൻ ദൈവപുരുഷനോടു: 19
യഹോവ ആകാശത്തിൽ കിളിവാതിലുകൾ
ഉണ്ടാക്കിയാലും ഈ വാക്കുപോലെ
സംഭവിക്കുമോ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു
അവൻ; നിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു നീ അതു കാണും;
എങ്കിലും നീ അതിൽനിന്നു തിന്നുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞിരുന്നു. 20 അവ്വണ്ണം തന്നേ അവന്നു
ഭവിച്ചു; പടിവാതില്ക്കൽവെച്ചു ജനം അവനെ
ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു; അവൻ മരിച്ചുപോയി.

8 അനന്തരം എലീശാ താൻ മകനെ
ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന സ്ത്രീയോടു: നീയും
നിന്റെ ഭവനവും പുറപ്പെട്ടു എവിടെയെങ്കിലും
പരദേശവാസം ചെയ്തുകൊൾവിൻ; യഹോവ ഒരു
ക്ഷാമം വരുത്തുവാൻ പോകുന്നു; അതു ഏഴു
സംവത്സരം ദേശത്തു ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 2 ആ സ്ത്രീ എഴുന്നേറ്റു ദൈവപുരുഷൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു; അവളും ഭവനവും
ഫെലിസ്ത്യദേശത്തുപോയി ഏഴു സംവത്സരം
പരദേശവാസം ചെയ്തു. 3 ഏഴു സംവത്സരം
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൾ ഫെലിസ്ത്യദേശത്തുനിന്നു
മടങ്ങിവന്നു; പിന്നെ അവൾ തന്റെ വീടും
നിലവും സംബന്ധിച്ചു രാജാവിനോടു സങ്കടം
ബോധിപ്പിപ്പാൻ ചെന്നു. 4 അന്നേരം
രാജാവു ദൈവപുരുഷന്റെ ബാല്യക്കാരനായ
ഗേഹസിയോടു സംസാരിക്കയിൽ: എലീശാ
ചെയ്ത വൻകാര്യങ്ങളൊക്കെയും നീ എന്നോടു
വിവരിച്ചുപറക എന്നു കല്പിച്ചു. 5 മരിച്ചുപോയവനെ

ജീവിപ്പിച്ച വിവരം അവൻ രാജാവിനെ
കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ തന്നേ അവൻ മകനെ
ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന സ്ത്രീ വന്നു തന്റെ വീടും
നിലവും സംബന്ധിച്ചു രാജാവിനോടു സങ്കടം
ബോധിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഗേഹസി: യജമാനനായ
രാജാവേ, ഇവൾ തന്നേ ആ സ്ത്രീ; എലീശാ
ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത മകൻ ഇവൻ തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 രാജാവു സ്ത്രീയോടു
ചോദിച്ചപ്പോൾ അവളും അതു വിവരിച്ചു
പറഞ്ഞു രാജാവു ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു:
അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും അവൾ ദേശം
വിട്ടുപോയ നാൾമുതൽ ഇതുവരെയുള്ള
നിലത്തിന്റെ ആദായവും അവൾക്കു
കൊടുപ്പിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 7 അനന്തരം
എലീശാ ദമ്മേശെക്കിൽ ചെന്നു; അന്നു
അരാംരാജാവായ ബെൻ-ഹദദ് ദീനംപിടിച്ചു
കിടക്കുകയായിരുന്നു; ദൈവപുരുഷൻ
വന്നിട്ടുണ്ടു എന്നു അവന്നു അറിവുകിട്ടി. 8
രാജാവു ഹസായേലിനോടു: ഒരു സമ്മാനം
എടുത്തുകൊണ്ടു ദൈവപുരുഷനെ ചെന്നുകണ്ടു:
ഈ ദീനം മാറി എനിക്കു സൌഖ്യം വരുമോ എന്നു
അവൻമുഖാന്തരം യഹോവയോടു ചോദിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ ഹസായേൽ ദമ്മേശെക്കിലെ
വിശേഷവസ്തുക്കളിൽനിന്നൊക്കെയും
എടുത്തു നാല്പതു ഒട്ടകച്ചുമടുമായി അവനെ
ചെന്നുകണ്ടു അവന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു: നിന്റെ
മകൻ അരാം രാജാവായ ബെൻ-ഹദദ് എന്നെ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഈ ദീനം മാറി
എനിക്കു സൌഖ്യംവരുമോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു

എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു എലീശാ; 10 നീ
ചെന്നു അവനോടു: നിനക്കു നിശ്ചയമായിട്ടു
സൌഖ്യം വരും എന്നു പറക; എന്നാൽ അവൻ
നിശ്ചയമായി മരിച്ചുപോകുമെന്നു യഹോവ
എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ അവന്നു ലജ്ജ
തോന്നുവോളം അവൻ കണ്ണുപറിക്കാതെ
അവനെ ഉറ്റുനോക്കി ദൈവപുരുഷൻ കരഞ്ഞു.
12 യജമാനൻ കരയുന്നതു എന്തു എന്നു
ഹസായേൽ ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന
ദോഷം ഞാൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ; നീ
അവരുടെ ദുൎഗ്ഗങ്ങളെ തീയിട്ടു ചുടുകയും അവരുടെ
യൌവനക്കാരെ വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലുകയും
അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അടിച്ചു തകൎക്കയും
അവരുടെ ഗൎഭിണികളെ പിളൎക്കയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 ഈ മഹാകാൎയ്യം ചെയ്വാൻ
നായായിരിക്കുന്ന അടിയൻ എന്തുമാത്രമുള്ളു
എന്നു ഹസായേൽ പറഞ്ഞതിന്നു എലീശാ: നീ
അരാമിൽ രാജാവാകും എന്നു യഹോവ എനിക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അവൻ എലീശയെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു തന്റെ
യജമാനന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ: എലീശാ
നിന്നോടു എന്തു പറഞ്ഞു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
നിനക്കു നിശ്ചയമായി സൌഖ്യം വരും എന്നു
അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ
ഒരു കമ്പിളി എടുത്തു വെള്ളത്തിൽ മുക്കി
അവന്റെ മുഖത്തിട്ടു; അതിനാൽ അവൻ

മരിച്ചുപോയി; ഹസായേൽ അവന്നുപകരം
രാജാവായ്തീന്നു. 16 യിസ്രായേൽരാജാവായ
ആഹാബിന്റെ മകനായ യോരാമിന്റെ
അഞ്ചാം ആണ്ടിൽ യെഹോശാഫാത്ത്
യെഹൂദയിൽ രാജാവായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ
മകൻ യെഹോരാം രാജാവായി. 17 അവൻ
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു മുപ്പത്തിരണ്ടു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ എട്ടു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു. 18 ആഹാബിന്റെ മകൾ
അവന്നു ഭാൎയ്യയായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
ആഹാബിന്റെ ഗൃഹം ചെയ്തതുപോലെ
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ വഴിയിൽ നടന്നു
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 19
എങ്കിലും യഹോവ തന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിനോടു അവന്നും അവന്റെ മക്കൾക്കും
എന്നേക്കും ഒരു ദീപം നല്കും എന്നു വാഗ്ദാനം
ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ നിമിത്തം
യെഹൂദയെ നശിപ്പിപ്പാൻ തനിക്കു മനസ്സായില്ല. 20
അവന്റെ കാലത്തു എദോമ്യർ യെഹൂദയുടെ
മേലധികാരത്തോടു മത്സരിച്ചു തങ്ങൾക്കു ഒരു
രാജാവിനെ വാഴിച്ചു. 21 അപ്പോൾ യെഹോരാം
സകലരഥങ്ങളുമായി സായിരിലേക്കു ചെന്നു;
എന്നാൽ രാത്രിയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു
തന്നെ വളഞ്ഞിരുന്ന എദോമ്യരെയും
രഥനായകന്മാരെയും തോല്പിച്ചു; ജനം തങ്ങളുടെ
കൂടാരങ്ങളിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. 22 അങ്ങിനെ
എദോമ്യർ യെഹൂദയുടെ മേലധികാരത്തോടു
ഇന്നുവരെ മത്സരിച്ചുനില്ക്കുന്നു; ആ

കാലത്തു തന്നേ ലിബ്നയും മത്സരിച്ചു. 23
യെഹോരാമിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാ
രാജാക്കന്മാരുടെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 24 യെഹോരാം
തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു
അവന്റെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു;
അവന്റെ മകനായ അഹസ്യാവു അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 25 യിസ്രായേൽരാജാവായ
ആഹാബിന്റെ മകൻ യോരാമിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം
ആണ്ടിൽ യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോരാമിന്റെ
മകൻ അഹസ്യാവു രാജാവായി. 26
അഹസ്യാവു വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
ഒരു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു.
അവന്റെ അമ്മെക്കു അഥല്യാ എന്നു പേർ;
അവൾ യിസ്രായേൽരാജാവായ ഒമ്രിയുടെ
പൌത്രി ആയിരുന്നു. 27 അവൻ ആഹാബ്
ഗൃഹത്തിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു ആഹാബ്
ഗൃഹം ചെയ്തതുപോലെ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; അവൻ
ആഹാബിന്റെ ഗൃഹത്തോടു സംബന്ധമുള്ളവൻ
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 28 അവൻ ആഹാബിന്റെ
മകനായ യോരാമിനോടുകൂടെ ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിലേക്കു അരാംരാജാവായ
ഹസായേലിനോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ പോയി;
എന്നാൽ അരാമ്യർ യോരാമിനെ മുറിവേല്പിച്ചു.
29 അരാംരാജാവായ ഹസായേലിനോടുള്ള

യുദ്ധത്തിൽ രാമയിൽവെച്ചു അരാമ്യർ തന്നെ
വെട്ടിയ മുറിവുകൾക്കു യിസ്രെയേലിൽവെച്ചു
ചികിത്സചെയ്യേണ്ടതിന്നു യോരാംരാജാവു
മടങ്ങിപ്പോയി; ആഹാബിന്റെ മകനായ യോരാം
രോഗിയാകകൊണ്ടു യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോരാമിന്റെ മകൻ അഹസ്യാവു
യിസ്രെയേലിൽ അവനെ കാണ്മാൻ ചെന്നിരുന്നു.
9 എലീശാപ്രവാചകൻ ഒരു പ്രവാചകശിഷ്യനെ
വിളിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞതു: നീ അരകെട്ടി
ഈ തൈലപാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു
ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു പോക. 2
അവിടെ എത്തിയശേഷം നിംശിയുടെ മകനായ
യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മകൻ യേഹൂ എവിടെ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കി അകത്തു ചെന്നു
അവന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽനിന്നു
അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു ഉൾമുറിയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോക. 3 പിന്നെ തൈലപാത്രം എടുത്തു
അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു: ഞാൻ നിന്നെ
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി അഭിഷേകം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു വാതിൽ
തുറന്നു താമസിക്കാതെ ഓടിപ്പോരിക. 4
അങ്ങനെ പ്രവാചകനായ ആ യൌവനക്കാരൻ
ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു പോയി. 5 അവൻ
അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ പടനായകന്മാർ മരുമിച്ചു
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: നായകാ, എനിക്കു നിന്നോടു
ഒരു കാര്യം അറിയിപ്പാനുണ്ടു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങൾ എല്ലാവരിലുംവെച്ചു
ആരോടു എന്നു യേഹൂ ചോദിച്ചു. നിന്നോടു തന്നേ,

നായകാ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6
അവൻ എഴുന്നേറ്റു മുറിക്കകത്തു കടന്നു;
അപ്പോൾ അവൻ തൈലം അവന്റെ തലയിൽ
ഒഴിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ യഹോവയുടെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായിട്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 7 എന്റെ
ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരുടെ രക്തത്തിന്നും
യഹോവയുടെ സകലദാസന്മാരുടെയും
രക്തത്തിന്നും ഈസേബെലിനോടു ഞാൻ
പ്രതികാരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
യജമാനനായ ആഹാബിന്റെ ഗൃഹത്തെ നീ
സംഹരിച്ചുകളയേണം. 8 ആഹാബ് ഗൃഹം
അശേഷം മുടിഞ്ഞുപോകേണം; യിസ്രായേലിൽ
ആഹാബിന്നുള്ള സ്വതന്ത്രനും അസ്വതന്ത്രനുമായ
പുരുഷപ്രജയെ ഒക്കെയും ഞാൻ
ഛേദിച്ചുകളയും. 9 ഞാൻ ആഹാബ് ഗൃഹത്തെ
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
ഗൃഹത്തെപ്പോലെയും അഹീയാവിന്റെ മകനായ
ബയെശയുടെ ഗൃഹത്തെപ്പോലെയും ആക്കും. 10
ഈസേബെലിനെ യിസ്രെയേൽപ്രദേശത്തുവെച്ചു
നായ്ക്കൾ തിന്നുകളയും; അവളെ അടക്കം
ചെയ്‌വാൻ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. പിന്നെ അവൻ
വാതിൽ തുറന്നു ഓടിപ്പോയി. 11 യേഹൂതന്റെ
യജമാനന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു
വന്നപ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു: എന്താകുന്നു
വിശേഷം? ആ ഭ്രാന്തൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നതെന്തിന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ

അവരോടു: നിങ്ങൾ ആ പുരുഷനെയും അവൻ
പറഞ്ഞ കാര്യത്തെയും അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 എന്നാറെ അവർ: അതു നേരല്ല; നീ
ഞങ്ങളോടു പറയേണം എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
അവൻ: ഞാൻ നിന്നെ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നാദിയായി ഇന്നിന്ന
കാര്യങ്ങൾ അവൻ എന്നോടു സംസാരിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ഉടനെ അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു
കോവണിപ്പടികളിന്മേൽ അവന്റെ കാല്ക്കൽ
വിരിച്ചു. കാഹളം ഊതി: യേഹൂ രാജാവായി
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അങ്ങനെ നിംശിയുടെ
മകനായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മകൻ യേഹൂ
യോരാമിന്നു വിരോധമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി.
യോരാമും എല്ലായിസ്രായേലും അരാംരാജാവായ
ഹസായേൽനിമിത്തം ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിനെ കാവൽ ആക്കി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.
15 അരാംരാജാവായ ഹസായേലിനോടുള്ള
യുദ്ധത്തിൽ അരാമ്യർ തനിക്കു ഏല്പിച്ച
മുറിവുകൾക്കു യിസ്രെയേലിൽവെച്ചു
ചികിത്സചെയ്യേണ്ടതിന്നു യോരാംരാജാവു
മടങ്ങിപ്പോന്നിരുന്നു. എന്നാൽ യേഹൂ: നിങ്ങൾക്കു
സമ്മതമെങ്കിൽ യിസ്രെയേലിൽ ചെന്നു ഇതു
അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ആരും പട്ടണം
വിട്ടുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അങ്ങനെ യേഹൂ രഥം കയറി യിസ്രെയേലിലേക്കു
പോയി; യോരാം അവിടെ കിടക്കുകയായിരുന്നു.
യോരാമിനെ കാണ്മാൻ യെഹൂദാരാജാവായ

അഹസ്യാവും അവിടെ വന്നിരുന്നു. 17
യിസ്രെയേലിലെ ഗോപുരമുകളിൽ ഒരു
കാവല്ക്കാരൻ നിന്നിരുന്നു; അവൻ യേഹൂവിന്റെ
കൂട്ടം വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു: ഞാൻ ഒരു കൂട്ടത്തെ
കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യോരാം: നീ
ഒരു കുതിരച്ചേവകനെ വിളിച്ചു അവരുടെ നേരെ
അയക്കേണം; അവൻ ചെന്നു: സമാധാനമോ
എന്നു ചോദിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 18 അങ്ങനെ
ഒരുത്തൻ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ
എതിരേറ്റു ചെന്നു: സമാധാനമോ എന്നു രാജാവു
ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. സമാധാനം
കൊണ്ടു നിനക്കു എന്തു കാൎയ്യം? തിരിഞ്ഞു എന്റെ
പുറകിൽ വരിക എന്നു യേഹൂ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
കാവല്ക്കാരൻ: ദൂതൻ അവരുടെ അടുക്കലോളം
ചെന്നിട്ടും മടങ്ങിവരുന്നില്ല എന്നു അറിയിച്ചു.
19 അവൻ മറ്റൊരുത്തനെ കുതിരപ്പുറത്തു
അയച്ചു; അവനും അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
സമാധാനമോ എന്നു രാജാവു ചോദിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. സമാധാനംകൊണ്ടു നിനക്കു എന്തു
കാൎയ്യം? തിരിഞ്ഞു എന്റെ പുറകിൽ വരിക എന്നു
യേഹൂ പറഞ്ഞു. 20 അപ്പോൾ കാവല്ക്കാരൻ:
അവനും അവരുടെ അടുക്കലോളം ചെന്നിട്ടു
മടങ്ങിവരുന്നില്ല; ആ ഓടിക്കുന്നതു നിംശിയുടെ
മകനായ യേഹൂ ഓടിക്കുന്നതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു;
ഭ്രാന്തനപ്പോലെയല്ലോ അവൻ ഓടിച്ചുവരുന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ഉടനെ യോരാം: രഥം പൂട്ടുക
എന്നു കല്പിച്ചു; രഥം പൂട്ടിയശേഷം യിസ്രായേൽ
രാജാവായ യോരാമും യെഹൂദാരാജാവായ
അഹസ്യാവും താന്താന്റെ രഥത്തിൽ കയറി

യേഹൂവിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു, യിസ്രെയേല്യനായ
നാബോത്തിന്റെ നിലത്തിങ്കൽവെച്ചു അവനെ
എതിരേറ്റു. 22 യേഹൂവിനെ കണ്ടപ്പോൾ
യോരാം: യേഹൂവേ, സമാധാനമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേഹൂ: നിന്റെ അമ്മയായ
ഈസേബെലിന്റെ പരസംഗവും ക്ഷുദ്രവും ഇത്ര
അധികമായിരിക്കുന്നേടത്തോളം എന്തു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അപ്പോൾ യോരാം
രഥം തിരിച്ചു ഓടിച്ചുകൊണ്ടു അഹസ്യാവോടു:
അഹസ്യാവേ, ഇതു ദ്രോഹം എന്നു പറഞ്ഞു. 24
യേഹൂ വില്ലുകുലെച്ചു യോരാമിനെ ഭുജങ്ങളുടെ
നടുവെ എയ്തു; അമ്പു അവന്റെ ഹൃദയം
തുളഞ്ഞു മറുപുറം കടന്നു; അവൻ രഥത്തിൽ
ചുരുണ്ടുവീണു. 25 യേഹൂ തന്റെ പടനായകനായ
ബിദ്കാരോടു പറഞ്ഞതു: അവനെ എടുത്തു
യിസ്രെയേല്യനായ നാബോത്തിന്റെ നിലത്തിൽ
എറിഞ്ഞുകളക; ഞാനും നീയും ഒരുമിച്ചു
അവന്റെ അപ്പനായ ആഹാബിന്റെ പിന്നാലെ
കുതിരയേറി പോകുമ്പോൾ: 26 നാബോത്തിന്റെ
രക്തവും അവന്റെ മക്കളുടെ രക്തവും ഇന്നലെ
ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു സത്യം എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഈ നിലത്തുവെച്ചു ഞാൻ
നിനക്കു പകരം വീട്ടുമെന്നും യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നിങ്ങനെ യഹോവയുടെ ഈ
അരുളപ്പാടു അവന്നു വിരോധമായി ഉണ്ടായെന്നു
ഓൎത്തുകൊൾക; അവനെ എടുത്തു യഹോവയുടെ
വചനപ്രകാരം തന്നേ ഈ നിലത്തിൽ
എറിഞ്ഞുകളക. 27 യെഹൂദാരാജാവായ
അഹസ്യാവു ഇതു കണ്ടിട്ടു ഉദ്യാനഗൃഹത്തിന്റെ

വഴിയായി ഓടിപ്പോയി. യേഹൂ അവനെ പിന്തുടൎന്നു:
അവനെയും രഥത്തിൽ വെട്ടിക്കളവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. അവർ യിബ്ളെയാമിന്നു സമീപത്തുള്ള
ഗൂർകയറ്റത്തിങ്കൽവെച്ചു അവനെ വെട്ടി; അവൻ
മെഗിദ്ദോവിലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു അവിടെവെച്ചു
മരിച്ചുപോയി. 28 അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനെ
രഥത്തിൽവെച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ അവന്റെ കല്ലറയിൽ
അവനെ അടക്കംചെയ്തു. 29 ആഹാബിന്റെ
മകനായ യോരാമിന്റെ പതിനൊന്നാം ആണ്ടിൽ
ആയിരുന്നു അഹസ്യാവു യെഹൂദയിൽ
രാജാവായതു. 30 യേഹൂ യിസ്രായേലിൽ വന്നതു
ഈസേബെൽ കേട്ടിട്ടു തന്റെ കണ്ണിൽ മഷിയെഴുതി
തല ചീകി മിനുക്കിക്കൊണ്ടു കിളിവാതില്ക്കൽകൂടി
നോക്കി. 31 യേഹൂ പടിവാതിൽ കടന്നപ്പോൾ
അവൾ: യജമാനനെ കൊന്നവനായ സിമ്രിക്കു
സമാധാനമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 32 അവൻ തന്റെ
മുഖം കിളിവാതില്ക്കലേക്കു ഉയൎത്തി: ആരുള്ളു
എന്റെ പക്ഷത്തു? ആരുള്ളു എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്നാറെ രണ്ടുമൂന്നു ഷണ്ഡന്മാർ പുറത്തേക്കു
നോക്കി. 33 അവളെ താഴെ തള്ളിയിടുവിൻ എന്നു
അവൻ കല്പിച്ചു. ഉടനെ അവർ അവളെ താഴെ
തള്ളിയിട്ടു; അവളുടെ രക്തം ചുവരിന്മേലും
കുതിരകളിന്മേലും തെറിച്ചു; അവൻ അവളെ
ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു. 34 അവൻ ചെന്നു ഭക്ഷിച്ചു
പാനംചെയ്തശേഷം: ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവളെ
ചെന്നു നോക്കി അടക്കം ചെയ്വിൻ; അവൾ
രാജകുമാരിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അവർ

അവളെ അടക്കം ചെയ്‌വാൻ ചെന്നാറെ അവളുടെ
തലമണ്ടയും കാലുകളും കൈപ്പത്തികളും
അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കണ്ടില്ല. 36 അവർ മടങ്ങിവന്നു
അവനോടു അതു അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ:
യിസ്രെയേൽപ്രദേശത്തുവെച്ചു നായ്ക്കൾ
ഈസേബെലിന്റെ മാംസം തിന്നുകളയും; 37 അതു
ഈസേബെൽ എന്നു പറവാൻ കഴിയാതവണ്ണം
ഈസേബെലിന്റെ പിണം യിസ്രെയേൽപ്രദേശത്തു
വയലിലെ ചാണകംപോലെ ആകും എന്നിങ്ങനെ
യഹോവ തിശ്ബ്യനായ എലീയാവു എന്ന തന്റെ
ദാസൻമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത വചനം തന്നേ
ഇതു എന്നു പറഞ്ഞു.

10 ആഹാബിന്നു ശമര്യ്യയിൽ എഴുപതു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. യേഹൂ യിസ്രായേൽപ്രഭുക്കന്മാർക്കും
മൂപ്പന്മാർക്കും ആഹാബിന്റെ പുത്രപാലകന്മാർക്കും
ശമര്യ്യയിലേക്കു എഴുത്തുകളെ എഴുതി അയച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 2 നിങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ
പുത്രന്മാരും രഥങ്ങളും കുതിരകളും ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണവും ആയുധങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കൈവശം
ഉണ്ടല്ലോ. 3 ആകയാൽ ഈ എഴുത്തു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ എത്തിയ ഉടനെ നിങ്ങളുടെ
യജമാനന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഉത്തമനും
യോഗ്യനുമായവനെ നോക്കിയെടുത്തു അവന്റെ
അപ്പന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി നിങ്ങളുടെ
യജമാനന്റെ ഗൃഹത്തിന്നുവേണ്ടി യുദ്ധം
ചെയ്‌വിൻ. 4 അവരോ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു: രണ്ടു
രാജാക്കന്മാർക്കും അവനോടു എതിർത്തുനില്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ; പിന്നെ നാം എങ്ങനെ
നില്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ആകയാൽ

രാജധാനിവിചാരകനും നഗരാധിപതിയും
മൂപ്പന്മാരും പുത്രപാലകന്മാരും യേഹൂവിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: ഞങ്ങൾ നിന്റെ ദാസന്മാർ;
ഞങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും
ഞങ്ങൾ ചെയ്യാം; ഞങ്ങൾ ഒരുത്തനെയും
രാജാവാക്കുന്നില്ല; നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ
ചെയ്തുകൊൾക എന്നു പറയിച്ചു. അവൻ
രണ്ടാമതും എഴുത്തു എഴുതിയതു: നിങ്ങൾ എന്റെ
പക്ഷം ചേന്നു എന്റെ കല്പന കേൾക്കുമെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ പുത്രന്മാരുടെ തല
നാളെ ഈ നേരത്തു യിസ്രെയേലിൽ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ. 6 എന്നാൽ
രാജകുമാരന്മാർ എഴുപതു പേരും തങ്ങളെ
വളത്തുന്ന നഗരപ്രധാനികളോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു. 7 ഈ എഴുത്തു അവരുടെ അടുക്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവർ രാജകുമാരന്മാരെ
എഴുപതുപേരെയും പിടിച്ചു കൊന്നു അവരുടെ തല
കൊട്ടയിൽ ആക്കി യിസ്രെയേലിൽ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു. 8 ഒരു ദൂതൻ
വന്നു അവനോടു: അവർ രാജകുമാരന്മാരുടെ
തലകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയിച്ചു.
അവയെ പടിപ്പുരവാതില്ക്കൽ രണ്ടു കൂമ്പാരമായി
കൂട്ടി രാവിലെവരെ വെച്ചേക്കുവിൻ എന്നു
അവൻ കല്പിച്ചു. 9 പിറ്റെന്നാൾ രാവിലെ അവൻ
പുറത്തു ചെന്നുനിന്നു സവ്വജനത്തോടും
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ;
ഞാനോ എന്റെ യജമാനന്നു വിരോധമായി
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു;
എന്നാൽ ഇവരെ ഒക്കെയും കൊന്നതു ആർ? 10

ആകയാൽ യഹോവ ആഹാബ് ഗൃഹത്തെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്ത യഹോവയുടെ വചനങ്ങളിൽ ഒന്നും
നിഷ്ഫലമാകയില്ല എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ;
യഹോവ തന്റെ ദാസനായ ഏലീയാവുമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 11
അങ്ങനെ യേഹൂ യിസ്രെയേലിൽ ആഹാബ്
ഗൃഹത്തിൽ ശേഷിച്ചവരെ ഒക്കെയും അവന്റെ
സകലമഹത്തുക്കളെയും ബന്ധുക്കളെയും
പുരോഹിതന്മാരെയും ആരും ശേഷിക്കാതവണ്ണം
സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. 12 പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു
ശമര്യ്യയിൽ ചെന്നു വഴിയിൽ ഇടയന്മാർ രോമം
കത്രിക്കുന്ന വീട്ടിന്നരികെ എത്തിയപ്പോൾ
യോഹൂ 13 യെഹൂദാരാജാവായ അഹസ്യാവിന്റെ
സഹോദരന്മാരെ കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ ആർ
എന്നു ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ അഹസ്യാവിന്റെ
സഹോദരന്മാർ; രാജാവിന്റെ മക്കളെയും
രാജ്ഞിയുടെ മക്കളെയും അഭിവന്ദനം ചെയ്‌വാൻ
പോകയാകുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 14
അപ്പോൾ അവൻ: അവരെ ജീവനോടെ പിടിപ്പിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു; അവർ അവരെ ജീവനോടെ പിടിച്ചു;
അവരെ നാല്പത്തിരണ്ടുപേരെയും രോമം
കത്രിക്കുന്ന വീട്ടിന്റെ കളത്തിങ്കൽവെച്ചു കൊന്നു;
അവരിൽ ഒരുത്തനെയും ശേഷിപ്പിച്ചില്ല. 15 അവൻ
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്നെ എതിരേല്പാൻ
വരുന്ന രേഖാബിന്റെ മകനായ യോനാദാബിനെ
കണ്ടു വന്ദനം ചെയ്തു അവനോടു: എന്റെ ഹൃദയം
നിന്റെ ഹൃദയത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിന്റെ ഹൃദയം പരമാർത്ഥമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു യോനാദാബ് അതെ എന്നു

പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ എങ്കിൽ കൈ തരിക.
അവൻ കൈ കൊടുത്തു; അവൻ അവനെ
തന്റെ രഥത്തിൽ കയറ്റി. 16 നീ എന്നോടുകൂടെ
വന്നു യഹോവയെക്കുറിച്ചു എനിക്കുള്ള
ശുഷ്കാന്തി കാൺക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു;
അങ്ങനെ അവനെ രഥത്തിൽ കയറ്റി അവർ
ഓടിച്ചുപോയി. 17 ശമര്യ്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവൻ ശമര്യ്യയിൽ ആഹാബിന്നു ശേഷിച്ചവരെ
ഒക്കെയും യഹോവ ഏലീയാവോടു അരുളിച്ചെയ്ത
വചനപ്രകാരം ഒട്ടൊഴിയാതെ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു.
18 പിന്നെ യേഹൂ സകലജനത്തെയും കൂട്ടി
അവരോടു: ആഹാബ് ബാലിനെ അല്പമേ
സേവിച്ചുള്ളു; യേഹൂവോ അവനെ അധികം
സേവിക്കും. 19 ആകയാൽ ബാലിന്റെ
സകലപ്രവാചകന്മാരെയും സകലപൂജകന്മാരെയും
സകലപുരോഹിതന്മാരെയും എന്റെ അടുക്കൽ
വരുത്തുവിൻ; ഒരുത്തനും വരാതിരിക്കരുതു; ഞാൻ
ബാലിന്നു ഒരു മഹായാഗം കഴിപ്പാൻ പോകുന്നു;
വരാത്തവർ ആരും ജീവനോടിരിക്കയില്ല എന്നു
കല്പിച്ചു; എന്നാൽ ബാലിന്റെ പൂജകന്മാരെ
നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം യേഹൂ ഈ ഉപായം
പ്രയോഗിച്ചു. 20 ബാലിന്നു ഒരു വിശുദ്ധസഭായോഗം
ഘോഷിപ്പിൻ എന്നു യേഹൂ കല്പിച്ചു. അവർ
അങ്ങനെ ഘോഷിച്ചു. 21 യേഹൂ യിസ്രായേൽ
ദേശത്തു എല്ലാടവും ആളയച്ചതുകൊണ്ടു
ബാലിന്റെ സകലപൂജകന്മാരും വന്നു; ഒരുത്തനും
വരാതിരുന്നില്ല; അവർ ബാലിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
കൂടി; ബാൽക്ഷേത്രം ഒരു അറ്റംമുതൽ
മറ്റേ അറ്റംവരെ തിങ്ങി നിറഞ്ഞു. 22

അവൻ വസ്ത്രവിചാരകനോടു: ബാലിന്റെ
സകലപൂജകന്മാർക്കും വസ്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു
കൊടുക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. അവൻ വസ്ത്രം
കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. 23 പിന്നെ യേഹൂവും
രേഖാബിന്റെ മകനായ യോനാദാബും ബാലിന്റെ
ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നു ബാലിന്റെ പൂജകന്മാരോടു:
ബാലിന്റെ പൂജകന്മാർ മാത്രമല്ലാതെ
യഹോവയുടെ പൂജകന്മാർ ആരും ഇവിടെ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തിരഞ്ഞുനോക്കുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 24 അവർ
ഹനനയാഗങ്ങളും ഹോമയാഗങ്ങളും കഴിപ്പാൻ
അകത്തു ചെന്നശേഷം യേഹൂ പുറത്തു
എണ്പതുപേരെ നിർത്തി: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്ന ആളുകളിൽ ഒരുത്തൻ
ചാടിപ്പോയാൽ അവന്റെ ജീവന്നു പകരം അവനെ
വിട്ടയച്ചവന്റെ ജീവൻ ആയിരിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു.
25 ഹോമയാഗം കഴിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ യേഹൂ
അകമ്പടികളോടും പടനായകന്മാരോടും: അകത്തു
കടന്നു അവരെ കൊല്ലുവിൻ; ഒരുത്തനും
പുറത്തു പോകരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ
അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ അവരെ
കൊന്നു; അകമ്പടികളും പടനായകന്മാരും
അവരെ പുറത്തു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു;
ബാൽക്ഷേത്രത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ ചെന്നു 26
ബാൽക്ഷേത്രത്തിലെ സ്തംഭവിഗ്രഹങ്ങളെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 27 അവർ
ബാൽസ്തംഭത്തെ തകർത്തു ബാൽക്ഷേത്രത്തെ
ഇടിച്ചു അതിനെ മറപ്പുരയാക്കിത്തീർത്തു;
അതു ഇന്നുവരെ അങ്ങനെതന്നേ

ഇരിക്കുന്നു. 28 ഇങ്ങനെ യേഹൂ ബാലിനെ
യിസ്രായേലിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
29 എങ്കിലും ബേഥേലിലും ദാനിലും
ഉണ്ടായിരുന്ന പൊൻകാളക്കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു
യിസ്രായേലിനെ പാപം ചെയ്യുമാറാക്കിയ
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളെ യേഹൂ വിട്ടുമാറിയില്ല. 30 യഹോവ
യേഹൂവിനോടു: എനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതു നീ
നല്ലവണ്ണം അനുഷ്ഠിച്ചതുകൊണ്ടും എന്റെ
ഹിതപ്രകാരം ഒക്കെയും ആഹാബുഗൃഹത്തോടു
ചെയ്തതുകൊണ്ടും നിന്റെ പുത്രന്മാർ
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാസനത്തിൽ നാലാം
തലമുറവരെ ഇരിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 31
എങ്കിലും യേഹൂ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
പൂർണ്ണമനസ്സോടെ നടക്കുന്നതിന്നു ജാഗ്രത
കാണിച്ചില്ല; യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു
പാപം ചെയ്യിച്ച യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളെ അവൻ വിട്ടുമാറിയതുമില്ല. 32
ആ കാലത്തു യഹോവ യിസ്രായേലിനെ
കുറെച്ചുകളവാൻ തുടങ്ങി; ഹസായേൽ
യിസ്രായേലിന്റെ അതിരുകളിലൊക്കെയും
അവരെ തോല്പിച്ചു. 33 അവൻ യോർദ്ദാന്നു
കിഴക്കു ഗാദ്യർ, രൂബേന്യർ, മനശ്ശേയർ
എന്നിവരുടെ ദേശമായ ഗിലെയാദ് മുഴുവനും
ജയിച്ചടക്കി അർന്നോൻതോട്ടിന്നരികെയുള്ള
അരോവേർ മുതൽ ഗിലെയാദും
ബാശാനും തന്നേ. 34 യേഹൂവിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും

അവന്റെ സകലപരാക്രമപ്രവൃത്തികളും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 35 യേഹൂ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവനെ
ശമര്യ്യയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. അവന്റെ മകനായ
യെഹോവാഹാസ് അവന്നു പകരം രാജാവായി. 36
യേഹൂ ശമര്യ്യയിൽ യിസ്രായേലിനെ വാണ കാലം
ഇരുപത്തെട്ടു സംവത്സരം ആയിരുന്നു.
11 അഹസ്യാവിന്റെ അമ്മയായ അഥല്യാ തന്റെ
മകൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു
രാജസന്തതിയെ ഒക്കെയും നശിപ്പിച്ചു. 2
എന്നാൽ യോരാംരാജാവിന്റെ മകളും
അഹസ്യാവിന്റെ സഹോദരിയുമായ യെഹോശേബ
കൊല്ലപ്പെടുന്ന രാജാകുമാരന്മാരുടെ
ഇടയിൽ നിന്നു അഹസ്യാവിന്റെ മകനായ
യോവാശിനെ മോഷ്ടിച്ചെടുത്തു അവനെയും
അവന്റെ ധാത്രിയെയും അഥല്യാ കണാതെ ഒരു
ശയനഗൃഹത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഒളിപ്പിച്ചു;
അതുകൊണ്ടു അവനെ കൊല്ലുവാൻ ഇടയായില്ല. 3
അവനെ അവളോടുകൂടെ ആറു സംവത്സരം
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നു.
എന്നാൽ അഥല്യാ ദേശം വാണു. 4 ഏഴാം
ആണ്ടിൽ യെഹോയാദാ ആളയച്ചു കാര്യ്യരുടെയും
അകമ്പടികളുടെയും ശതാധിപന്മാരെ വിളിപ്പിച്ചു
തന്റെ അടുക്കൽ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
വരുത്തി അവരോടു സഖ്യത ചെയ്തു;
അവൻ അവരെക്കൊണ്ടു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽവെച്ചു സത്യം ചെയ്യിച്ചിട്ടു അവക്കു

രാജകുമാരെനെ കാണിച്ചു അവരോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 5 നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാൎയ്യം
ആവിതു: ശബ്ബത്തിൽ തവണമാറി വരുന്ന
നിങ്ങളിൽ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം രാജധാനിക്കും 6
മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം സൂർപടിവാതില്ക്കലും മൂന്നിൽ
ഒരു ഭാഗം അകമ്പടികളുടെ സ്ഥലത്തിന്റെ
പിമ്പുറത്തുള്ള പടിവാതില്ക്കലും കാവൽ
നില്ക്കേണം; ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ അരമനെക്കു
കിടങ്ങുപോലെ കാവലായിരിക്കേണം. 7
ശബ്ബത്തിൽ തവണ മാറിപോകുന്ന നിങ്ങളിൽ രണ്ടു
കൂട്ടങ്ങൾ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ കാവലായിരിക്കേണം. 8 നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും താന്താന്റെ ആയുധം ധരിച്ചു
രാജാവിന്റെ ചുറ്റും നില്ക്കേണം; അണിക്കകത്തു
കടക്കുന്നവനെ കൊന്നുകളയേണം; രാജാവു
പോകയും വരികയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും
നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണം.
യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും ശതാധിപന്മാർ ചെയ്തു; 9 അവർ
ശബ്ബത്തിൽ തവണമാറി വരുന്നവരിലും ശബ്ബത്തിൽ
തവണമാറി പോകുന്നവരിലും താന്താന്റെ
ആളുകളെ യെഹോയാദാപുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 10 പുരോഹിതൻ
ദാവീദ് രാജാവിന്റെ വകയായി യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുന്തങ്ങളും
പരിചകളും ശതാധിപന്മാൎക്കു കൊടുത്തു. 11
അകമ്പടികൾ ഒക്കെയും കയ്യിൽ ആയുധവുമായി
ആലയത്തിന്റെ വലത്തുവശംമുതൽ
ഇടത്തുവശംവരെ യാഗപീഠത്തിന്നും

ആലയത്തിന്നും നേരെ രാജാവിന്റെ ചുറ്റും നിന്നു.
12 അവൻ രാജകുമാരനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു
കിരീടം ധരിപ്പിച്ചു സാക്ഷ്യപുസ്തകവും അവന്നു
കൊടുത്തു; ഇങ്ങനെ അവർ അവനെ രാജാവാക്കി
അഭിഷേകം ചെയ്തിട്ടു കൈകൊട്ടി; രാജാവേ,
ജയജയ എന്നു ആർത്തു. 13 അഥല്യാ
അകമ്പടികളുടെയും ജനത്തിന്റെയും ആരവം
കേട്ടു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ജനത്തിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 14 ആചാരപ്രകാരം തൂണിന്റെ
അരികെ രാജാവും രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
പ്രഭുക്കന്മാരും കാഹളക്കാരും നില്ക്കുന്നതും
ദേശത്തെ ജനം ഉല്ലസിച്ചു കാഹളം ഊതുന്നതും
കണ്ടിട്ടു അഥല്യാ വസ്ത്രം കീറി: ദ്രോഹം,
ദ്രോഹം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അപ്പോൾ
യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ പടനായകന്മാരായ
ശതാധിപന്മാർക്കു കല്പന കൊടുത്തു; അവളെ
അണികളിൽകൂടി പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുവിൻ;
അവളെ അനുഗമിക്കുന്നവനെ വാൾകൊണ്ടു
കൊല്ലുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽവെച്ചു അവളെ
കൊല്ലരുതു എന്നു പുരോഹിതൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. 16
അവർ അവൾക്കു വഴി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു;
അവൾ കുതിരവാതിൽ വഴിയായി രാജധാനിയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവളെ അവിടെവെച്ചു
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 17 അനന്തരം അവർ
യഹോവയുടെ ജനമായിരിക്കുമെന്നു
യെഹോയാദാ യഹോവെക്കും രാജാവിന്നും
ജനത്തിന്നും മദ്ധ്യേയും രാജാവിന്നും
ജനത്തിന്നും മദ്ധ്യേയും നിയമം ചെയ്തു.

18 പിന്നെ ദേശത്തെ ജനമൊക്കെയും
ബാൽക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു അതു ഇടിച്ചു അവന്റെ
ബലിപീഠങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളും അശേഷം
ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു; ബാലിന്റെ പുരോഹിതനായ
മത്ഥാനെ ബിലപീഠങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളഞ്ഞു. പുരോഹിതൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ കാര്യ്യവിചാരകന്മാരെയും നിയമിച്ചു.
19 അവൻ ശതാധിപന്മാരെയും കാര്യ്യരെയും
അകമ്പടികളെയും ദേശത്തെ സകലജനത്തെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി രാജാവിനെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽനിന്നു ഇറക്കി അകമ്പടികളുടെ
പടിവാതിൽവഴിയായി രാജധാനിയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി; അവൻ രാജാസനം
പ്രാപിച്ചു. 20 ദേശത്തിലെ സകലജനവും
സന്തോഷിച്ചു; നഗരം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു;
അഥല്യയെ അവർ രാജധാനിക്കരികെവെച്ചു
വാൾകൊണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 21 യെഹോവാശ്
രാജാവായപ്പോൾ അവന്നു ഏഴു വയസ്സായിരുന്നു.
12 യേഹൂവിന്റെ ഏഴാം ആണ്ടിൽ യെഹോവാശ്
വാഴ്ചതുടങ്ങി; അവൻ യെരൂശലേമിൽ നാല്പതു
സംവത്സരം വാണു. ബേർ-ശേബക്കാരത്തിയായ
അവന്റെ അമ്മെക്കു സിബ്യാ എന്നു പേർ. 2
യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ യെഹോവാശിനെ
ഉപദേശിച്ചുപോന്ന കാലത്തൊക്കെയും അവൻ
യഹോവെക്കു ഇഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 3
എങ്കിലും പൂജാഗിരികൾക്കു നീക്കം വന്നില്ല; ജനം
പൂജാഗിരികളിൽ യാഗം കഴിച്ചും ധൂപം കാട്ടിയും
പോന്നു. 4 യെഹോവാശ് പുരോഹിതന്മാരോടു:
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നിവേദിതമായി

പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന ദ്രവ്യമൊക്കെയും ഓരോ
ആളെ മതിച്ച വിലയും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ഓരോരുത്തൻ കൊണ്ടുവരുന്ന
സ്വമേധാദാനമായ ദ്രവ്യമൊക്കെയും 5
ഓരോ പുരോഹിതനും താന്താന്റെ
പരിചയക്കാരോടു വാങ്ങി ആലയത്തിന്നു
അറ്റകുറ്റം കാണുന്നേടത്തൊക്കെയും
അറ്റകുറ്റം തീർക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു.
6 എന്നാൽ യെഹോവാശ്രാജാവിന്റെ
ഇരുപത്തിമൂന്നാം ആണ്ടിൽ പുരോഹിതന്മാർ
ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. 7
ആകയാൽ യെഹോവാശ്രാജാവു
യെഹോയാദാപുരോഹിതനെയും ശേഷം
പുരോഹിതന്മാരെയും വരുത്തി അവരോടു:
നിങ്ങൾ ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം
തീർക്കാതിരിക്കുന്നതു എന്തു? ഇനി നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പരിചയക്കാരോടു ദ്രവ്യം വാങ്ങാതെ
ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീർക്കേണ്ടതിന്നു അതു
കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അങ്ങനെ
പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങൾ മേലാൽ ജനത്തോടു
ദ്രവ്യം വാങ്ങാതിരിപ്പാനും ആലയത്തിന്റെ
അറ്റകുറ്റം തീർക്കാതിരിപ്പാനും സമ്മതിച്ചു.
9 അപ്പോൾ യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ
ഒരു പെട്ടകം എടുത്തു അതിന്റെ മൂടിയിൽ
ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി യാഗപീഠത്തിന്നരികെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കുള്ള
പ്രവേശനത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു വെച്ചു;
വാതിൽ കാക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കു വരുന്ന ദ്രവ്യം ഒക്കെയും

അതിൽ ഇടും. 10 പെട്ടകത്തിൽ ദ്രവ്യം
വളരെയായി എന്നു കാണുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ
രായസക്കാരനും മഹാപുരോഹിതനും കൂടെച്ചെന്നു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കണ്ട ദ്രവ്യം
എണ്ണി സഞ്ചികളിൽ കെട്ടും. 11 അവർ ദ്രവ്യം
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പണി നടത്തുന്ന
വിചാരകന്മാരുടെ പക്കൽ തൂക്കിക്കൊടുക്കും;
അവർ അതു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
പണിചെയ്യുന്ന ആശാരിമാൎക്കും ശില്പികൾക്കും 12
കല്പണിക്കാൎക്കും കല്ലുവെട്ടുകാൎക്കും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീൎപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന
മരവും ചെത്തിയ കല്ലും വാങ്ങുന്നതിന്നും
ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീൎപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന
ചെലവൊക്കെയും കഴിക്കുന്നതിന്നും
കൊടുക്കും. 13 യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയ ദ്രവ്യംകൊണ്ടു വെള്ളിക്കിണ്ണം,
കത്രിക, കലം, കാഹളം എന്നിങ്ങനെ പൊന്നും
വെള്ളിയുംകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു ഉപകരണങ്ങളും
അവർ യഹോവയുടെ ആലയംവകെക്കു
ഉണ്ടാക്കാതെ 14 പണിചെയ്യുന്നവൎക്കു മാത്രം
അതു കൊടുക്കും; അങ്ങനെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്നു അറ്റകുറ്റം തീൎക്കും. 15 എന്നാൽ
പണിചെയ്യുന്നവൎക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
ദ്രവ്യം ഏറ്റുവാങ്ങിയവരോടു അവർ കണക്കു
ചോദിച്ചില്ല; വിശ്വാസത്തിന്മേൽ ആയിരുന്നു അവർ
പ്രവൎത്തിച്ചുപോന്നതു. 16 അകൃത്യയാഗത്തിന്റെ
ദ്രവ്യവും പാപയാഗത്തിന്റെ ദ്രവ്യവും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നില്ല; അതു
പുരോഹിതന്മാൎക്കുള്ളതായിരുന്നു. 17 ആ

കാലത്തു അരാംരാജാവായ ഹസായേൽ
പുറപ്പെട്ടു ഗത്തിനെ യുദ്ധംചെയ്തു
പിടിച്ചു; ഹസായേൽ യെരൂശലേമിന്റെ
നേരെയും വരേണ്ടതിന്നു 18 ദൃഷ്ടിവെച്ചാറെ
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോവാശ് തന്റെ
പിതാക്കന്മാരായ യെഹോശാഫാത്ത്, യെഹോരാം,
അഹസ്യാവു എന്നീ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ
നിവേദിച്ചിരുന്ന സകലനിവേദിതവസ്തുക്കളും
താൻ നിവേദിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിലും
രാജധാനിയിലും ഉള്ള പൊന്നൊക്കെയും എടുത്തു
അരാംരാജാവായ ഹസായേലിന്നു കൊടുത്തു;
അങ്ങനെ അവൻ യെരൂശലേമിനെ വിട്ടുപോയി. 19
യോവാശിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 20 യോവാശിന്റെ
ഭൃത്യന്മാർ മത്സരിച്ചു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി
സില്ലായിലേക്കു പോകുന്ന വഴിക്കലുള്ള മില്ലോ
ഗൃഹത്തിൽവെച്ചു അവനെ കൊന്നു. 21
ശിമെയാത്തിന്റെ മകനായ യോസാഖാർ,
ശോമേരിന്റെ മകനായ യെഹോസാബാദ്
എന്നീ ഭൃത്യന്മരായിരുന്നു അവനെ
വെട്ടിക്കൊന്നതു. ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ അവനെ അടക്കം
ചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ അമസ്യാവു അവന്നു
പകരം രാജാവായ്തീന്നു.

13 യെഹൂദാരാജാവായ അഹസ്യാവിന്റെ മകനായ
യോവാശിന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം ആണ്ടിൽ

യേഹൂവിന്റെ മകനായ യെഹോവാഹാസ്
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി ശമര്യ്യയിൽ
പതിനേഴു സംവത്സരം വാണു. 2 അവൻ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു;
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളെ വിട്ടുമാറാതെ അവയിൽ തന്നേ
നടന്നു. 3 ആകയാൽ യഹോവയുടെ കോപം
യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു; അവൻ
അവരെ അരാംരാജാവായ ഹസായേലിന്റെ
കയ്യിലും ഹസായേലിന്റെ മകനായ ബെൻ-
ഹദദിന്റെ കയ്യിലും നിരന്തരം വിട്ടുകൊടുത്തു. 4
എന്നാൽ യെഹോവാഹാസ് യഹോവയോടു
കൃപെക്കായി അപേക്ഷിച്ചു; അരാംരാജാവു
യിസ്രായേലിനെ ഞെരുക്കിയ ഞെരുക്കം
യഹോവ കണ്ടിട്ടു അവന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു. 5
യഹോവ യിസ്രായേലിന്നു ഒരു രക്ഷകനെ
കൊടുത്തതുകൊണ്ടു അവർ അരാമ്യരുടെ
അധികാരത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയി;
യിസ്രായേൽമക്കൾ പണ്ടത്തെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ
കൂടാരങ്ങളിൽ വസിപ്പാൻ സംഗതിവന്നു. 6
എങ്കിലും യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച
യൊരോബെയാംഗൃഹത്തിന്റെ പാപങ്ങളെ
അവർ വിട്ടുമാറാതെ അവയിൽ തന്നേ നടന്നു;
അശേരാപ്രതിഷ്ഠെക്കു ശമര്യ്യയിൽ നീക്കം
വന്നില്ല. 7 അവൻ യെഹോവാഹാസിന്നു
അമ്പതു കുതിരച്ചേവകരെയും പത്തു
രഥങ്ങളെയും പതിനായിരം കാലാളുകളെയും
അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു പടജ്ജനത്തെയും

ശേഷിപ്പിച്ചില്ല; അരാംരാജാവു അവരെ
നശിപ്പിച്ചു മെതിക്കളത്തിലെ പൊടിപോലെ
ആക്കിയിരുന്നു. 8 യെഹോവാഹാസിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
അവന്റെ പരാക്രമപ്രവൃത്തിയും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 9 യെഹോവാഹാസ്
തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു;
അവനെ ശമര്യയിൽ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ
മകനായ യോവാശ് അവന്നു പകരം രാജാവായി. 10
യെഹൂദാരാജാവായ യോവാശിന്റെ മുപ്പത്തേഴാം
ആണ്ടിൽ യെഹോവാഹാസിന്റെ മകനായ
യോവാശ് യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി ശമര്യയിൽ
പതിനൊന്നു സംവത്സരം വാണു. 11
അവൻ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു; യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം
ചെയ്യിച്ച നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബയാമിന്റെ സകലപാപങ്ങളെയും അവൻ
വിട്ടുമാറാതെ അവയിൽ തന്നേ നടന്നു. 12
യോവാശിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാവായ
അമസ്യാവോടു യുദ്ധത്തിൽ കാണിച്ച
പരാക്രമവും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 13 യോവാശ് തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു;
യൊരോബെയാം സിംഹാസനം
കയറി; യോവാശിനെ ശമര്യയിൽ

യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരോടു കൂടെ
അടക്കം ചെയ്തു. 14 ആ കാലത്തു എലീശാ
മരണഹേതുകമായ രോഗംപിടിച്ചു കിടന്നു;
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാവായ യോവാശ്
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവന്റെ
മുഖത്തിന്മീതെ കുനിഞ്ഞു കരഞ്ഞു; എന്റെ
പിതാവേ, എന്റെ പിതാവേ, യിസ്രായേലിന്റെ
തേരും തേരാളികളുമായുള്ളോവേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 എലീശാ അവനോടു: അമ്പും
വില്ലും എടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ
അമ്പും വില്ലും എടുത്തു. 16 അപ്പോൾ അവൻ
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു നിന്റെ കൈ
വില്ലിന്മേൽവെക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
കൈവെച്ചപ്പോൾ എലീശാ തന്റെ കൈ രാജാവിന്റെ
കൈമേൽ വെച്ചു. 17 കിഴക്കെ കിളിവാതിൽ
തുറക്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അതു
തുറന്നപ്പോൾ: എയ്ക എന്നു എലീശാ പറഞ്ഞു.
എയ്താറെ അവൻ: അതു യഹോവയുടെ
ജയാസ്ത്രം, അരാമ്യക്കു നേരെയുള്ള ജയാസ്ത്രം
തന്നേ; നീ അഫേക്കിൽവെച്ചു അരാമ്യരെ തോല്പിച്ചു
അശേഷം സംഹരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 18
അമ്പു എടുക്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
അവൻ എടുത്തു; നിലത്തടിക്ക എന്നു അവൻ
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ
മൂന്നു പ്രാവശ്യം അടിച്ചുനിർത്തി. 19 അപ്പോൾ
ദൈവപുരുഷൻ അവനോടു കോപിച്ചു; നീ
അഞ്ചാറു പ്രാവശ്യം അടിക്കേണ്ടിയിരുന്നു;
എന്നാൽ നീ അരാമ്യരെ തോല്പിച്ചു അശേഷം
സംഹരിക്കുമായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ നീ അരാമ്യരെ

മൂന്നുപ്രാവശ്യം മാത്രം തോല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
20 എന്നാൽ എലീശാ മരിച്ചു; അവർ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു; പിറ്റെ ആണ്ടിൽ മോവാബ്യരുടെ
പടക്കൂട്ടങ്ങൾ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. 21 ചിലർ
ഒരു മനുഷ്യനെ അടക്കംചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു
പടക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ടു അയാളെ എലീശാവിന്റെ
കല്ലറയിൽ ഇട്ടു; അവൻ അതിൽ വീണു
എലീശയുടെ അസ്ഥികളെ തൊട്ടപ്പോൾ
ജീവിച്ചു കാലൂന്നി എഴുന്നേറ്റു. 22 എന്നാൽ
യെഹോവാഹാസിന്റെ കാലത്തൊക്കെയും
അരാമ്യരാജാവായ ഹസായേൽ യിസ്രായേലിനെ
ഞെരുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 23 യഹോവെക്കു
അവരോടു കരുണയും മനസ്സലിവും തോന്നി,
അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്, യാക്കോബ്
എന്നവരോടുള്ള തന്റെ നിയമംനിമിത്തം അവൻ
അവരെ കടാക്ഷിച്ചു; അവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ
അവന്നു മനസ്സായില്ല; ഇതുവരെ തന്റെ
സമ്മുഖത്തുനിന്നു അവരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുമില്ല.
24 അരാംരാജാവായ ഹസായേൽ മരിച്ചപ്പോൾ
അവന്റെ മകനായ ബെൻ-ഹദദ് അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 25 യെഹോവാഹാസിന്റെ
മകനായ യെഹോവാശ് തന്റെ അപ്പനായ
യെഹോവാഹാസിനോടു ഹസായേൽ യുദ്ധത്തിൽ
പിടിച്ചിരുന്ന പട്ടണങ്ങളെ അവന്റെ മകനായ
ബെൻ-ഹദദിനോടു തിരികെ പിടിച്ചു. മൂന്നു
പ്രാവശ്യം യോവാശ് അവനെ തോല്പിക്കയും
യിസ്രായേലിന്റെ പട്ടണങ്ങളെ വീണ്ടുകൊള്ളുകയും
ചെയ്തു.

14 യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോവാഹാസിന്റെ
മകനായ യോവാശിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടിൽ
യെഹൂദാരാജാവായ യോവാശിന്റെ മകൻ
അമസ്യാവു രാജാവായി. 2 അവൻ
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു ഇരുപത്തഞ്ചു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ യെരൂശലേമിൽ
ഇരുപത്തൊമ്പതു സംവത്സരം വാണു.
യെരൂശലേംകാരത്തിയായ അവന്റെ
അമ്മെക്കു യെഹോവദ്ദാൻ എന്നു പേർ. 3
അവൻ യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു
ചെയ്തു. തന്റെ പിതാവായ ദാവീദ് എന്നപോലെ
അല്ലതാനും; തന്റെ അപ്പനായ യോവാശ്
ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും അവൻ ചെയ്തു. 4
എങ്കിലും പൂജാഗിരികൾക്കു നീക്കംവന്നില്ല; ജനം
പൂജാഗിരികളിൽ യാഗംകഴിച്ചും ധൂപം കാട്ടിയും
പോന്നു. 5 രാജത്വം അവന്നു സ്ഥിരമായപ്പോൾ
തന്റെ അപ്പനായ രാജാവിനെ കൊന്ന ഭൃത്യന്മാരെ
അവൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 6 എന്നാൽ പുത്രന്മാക്കു
പകരം പിതാക്കന്മാരും പിതാക്കന്മാക്കു പകരം
പുത്രന്മാരും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കരുതു;
താന്താന്റെ പാപത്തിന്നു താന്താൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചതായി
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അനുസരിച്ചു അവൻ ആ
കുലപാതകന്മാരുടെ മക്കളെ കൊല്ലാതിരുന്നു. 7
അവൻ ഉപ്പുതാഴ്വരയിൽവെച്ചു എദോമ്യരിൽ
പതിനായിരംപേരെ കൊന്നു, സേലയെ
യുദ്ധംചെയ്തു പിടിച്ചു അതിന്നു യൊക്തെയേൽ
എന്നു പേർ വിളിച്ചു; അതു ഇന്നുവരെയും

പറഞ്ഞുവരുന്നു. 8 ആ കാലത്തു അമസ്യാവു
യേഹൂവിന്റെ മകനായ യെഹോവാഹാസിന്റെ മകൻ
യെഹോവാശ് എന്ന യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: വരിക, നാം
തമ്മിൽ ഒന്നു നോക്കുക എന്നു പറയിച്ചു. 9
അതിന്നു യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോവാശ്
യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവിന്നു
മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചതു: ലെബാനോനിലെ
മുൾപ്പടപ്പു ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുവോടു:
നിന്റെ മകളെ എന്റെ മകന്നു ഭാൎയ്യയായി
തരിക എന്നു ആളയച്ചു പറയിച്ചു;
എന്നാൽ ലെബാനോനിലെ ഒരു കാട്ടുമൃഗം
കടന്നുപോകയിൽ മുൾപ്പടപ്പിനെ ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു.
10 എദോമ്യരെ തോല്പിച്ചതുകൊണ്ടു നീ
നിഗളിച്ചിരിക്കുന്നു; പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു
നിന്റെ വീട്ടിൽ ഇരുന്നുകൊൾക; നീയും
നിന്നോടുകൂടെ യെഹൂദയും വീഴുവാൻ തക്കവണ്ണം
അനൎത്ഥത്തിൽ ചെന്നു ചാടുന്നതു എന്തിന്നു?
എന്നാൽ അമസ്യാവു കേട്ടില്ല. 11 ആകയാൽ
യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോവാശ്
പുറപ്പെട്ടുചെന്നു, യെഹൂദെക്കുള്ള ബേത്ത്-
ശേമെശിൽവെച്ചു അവനും യെഹൂദാരാജാവായ
അമസ്യാവും തമ്മിൽ നേരിട്ടു. 12 യെഹൂദാ
യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റു ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. 13
അഹസ്യാവിന്റെ മകനായ യെഹോവാശിന്റെ മകൻ
അമസ്യാവു എന്ന യെഹൂദാരാജാവിനെ
യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോവാശ്
ബേത്ത്-ശേമെശിൽവെച്ചു പിടിച്ചിട്ടു

യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു, യെരൂശലേമിന്റെ
മതിൽ എഫ്രയീംപടിവാതിൽമുതൽ
കോൺപടിവാതിൽവരെ നാനൂറു മുഴം
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 14 അവൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലും രാജധാനിയിലെ ഭണ്ഡാരത്തിലും
കണ്ട പൊന്നും വെള്ളിയുമൊക്കെയും
സകലഉപകരണങ്ങളും എടുത്തു ജാമ്യക്കാരെയും
പിടിച്ചുകൊണ്ടു ശമര്യ്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 15
യെഹോവാശ് ചെയ്ത മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവന്റെ പരാക്രമപ്രവൃത്തികളും അവൻ
യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവോടു
യുദ്ധംചെയ്തതും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 16 പിന്നെ യെഹോവാശ്
തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു.
അവനെ ശമര്യ്യയിൽ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
അടുക്കൽ അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ
മകനായ യൊരോബെയാം അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 17 യിസ്രായേൽരാജാവായ
യെഹോവാഹാസിന്റെ മകനായ യെഹോവാശിന്റെ
മരണശേഷം യെഹൂദാരാജാവായ യോവാശിന്റെ
മകൻ അമസ്യാവു പതിനഞ്ചു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു. 18 അമസ്യാവിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങൾ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 19 യെരൂശലേമിൽ
അവന്നു വിരോധമായി ഒരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായിട്ടു
അവൻ ലാഖീശിലേക്കു ഓടിപ്പോയി;
എന്നാൽ അവർ അവന്റെ പിന്നാലെ

ലാഖീശിലേക്കു ആളയച്ചു അവിടെവെച്ചു
അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 20 അവനെ
കുതിരപ്പുറത്തുവെച്ചു കൊണ്ടുവന്നു
യെരൂശലേമിൽ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ അടക്കം ചെയ്തു. 21
യെഹൂദാജനമൊക്കെയും പതിനാറു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള അസര്യാവെ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ
അപ്പനായ അമസ്യാവിന്നു പകരം രാജാവാക്കി.
22 രാജാവു തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചശേഷം ഏലത്ത് പണിതതും
അതിനെ യെഹൂദെക്കു വീണ്ടുകൊണ്ടതും ഇവൻ
തന്നേ. 23 യെഹൂദാരാജാവായ യോവാശിന്റെ
മകൻ അമസ്യാവിന്റെ പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ
യിസ്രായേൽരാജാവായ യോവാശിന്റെ മകൻ
യൊരോബെയാം രാജാവായി ശമര്യയിൽ
നാല്പത്തൊന്നു സംവത്സരം വാണു. 24 അവൻ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു,
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളൊന്നും വിട്ടുമാറിയില്ല. 25 ഗത്ത്-
ഹേഫർകാരനായ അമിത്ഥായിയുടെ മകനായ
യോനാപ്രവാചകൻ എന്ന തന്റെ ദാസൻമുഖാന്തരം
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം അവൻ ഹമാത്തിന്റെ
അതിർമുതൽ അരാബയിലെ കടൽവരെ
യിസ്രായേലിന്റെ ദേശത്തെ വീണ്ടും സ്വാധീനമാക്കി.
26 യിസ്രായേലിന്റെ കഷ്ടത എത്രയും കഠിനം,
സ്വതന്ത്രനോ അസ്വതന്ത്രനോ ഇല്ല, യിസ്രായേലിന്നു
സഹായം ചെയ്യുന്നവനുമില്ല എന്നു യഹോവ

കണ്ടിട്ടു, 27 യിസ്രായേലിന്റെ പേർ ആകാശത്തിൻ കീഴിൽനിന്നു മായിച്ചുകളയും എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യാതെ യോവാശിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാംമുഖാന്തരം അവരെ രക്ഷിച്ചു. 28
യൊരോബെയാമിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ യുദ്ധംചെയ്തതും യെഹൂദെക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന ദമ്മേശെക്കും ഹമാത്തും യിസ്രായേലിന്നു വീണ്ടുകൊണ്ടതിൽ അവൻ കാണിച്ച പരാക്രമവും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 29 യൊരോബെയാം
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരായ തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ മകനായ സെഖര്യ്യാവു അവന്നു പകരം രാജാവായി.

15 യിസ്രായേൽരാജാവായ യൊരോബെയാമിന്റെ ഇരുപത്തേഴാം ആണ്ടിൽ യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവിന്റെ മകൻ അസര്യ്യാവു രാജാവായി. 2
അവൻ വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു പതിനാറു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ അമ്പത്തിരണ്ടു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു; യെരൂശലേംകാരത്തിയായ അവന്റെ അമ്മെക്കു യെഖോല്യാ എന്നു പേർ. 3 അവൻ തന്റെ അപ്പനായ അമസ്യാവു ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു. 4
എങ്കിലും പൂജാഗിരികൾക്കു നീക്കംവന്നില്ല; ജനം പൂജാഗിരികളിൽ യാഗം കഴിച്ചും ധൂപം കാട്ടിയും പോന്നു. 5 എന്നാൽ യഹോവ ഈ രാജാവിനെ ബാധിച്ചു. അവൻ ജീവപര്യ്യന്തം

കുഷ്ഠരോഗിയായി ഒരു പ്രത്യേകശാലയിൽ
പാർത്തിരുന്നു; രാജകുമാരനായ യോഥാം
രാജധാനിക്കു വിചാരകനായി ദേശത്തെ
ജനത്തിന്നു ന്യായപാലനം ചെയ്തു. 6
അസര്യ്യാവിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 7 അസര്യ്യാവു തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവർ
അവനെ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ അടക്കംചെയ്തു;
അവന്റെ മകനായ യോഥാം അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 8 യെഹൂദാരാജാവായ അസര്യ്യാവിന്റെ
മുപ്പത്തെട്ടാം ആണ്ടിൽ യൊരോബെയാമിന്റെ
മകനായ സെഖര്യ്യാവു യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായി ശമര്യ്യയിൽ ആറു മാസം വാണു. 9
അവൻ തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു; യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം
ചെയ്യിച്ച നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാമിന്റെ പാപങ്ങളെ വിട്ടുമാറിയില്ല.
10 യാബേശിന്റെ മകനായ ശല്ലൂം അവന്റെ നേരെ
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു
അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു അവന്നുപകരം
രാജാവായി. 11 സെഖര്യ്യാവിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങൾ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 12 യഹോവ
യേഹൂവോടു: നിന്റെ പുത്രന്മാർ നാലാം

തലമുറവരെ യിസ്രായേലിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്ത വചനം
ഇതാകുന്നു; അങ്ങനെ തന്നേ സംഭവിച്ചു.
13 യെഹൂദാരാജാവായ ഉസ്സീയാവിന്റെ
മുപ്പത്തൊമ്പതാം ആണ്ടിൽ യാബേശിന്റെ
മകനായ ശല്ലൂം രാജാവായി ശമര്യ്യയിൽ ഒരു മാസം
വാണു. 14 എന്നാൽ ഗാദിയുടെ മകനായ
മെനഹേം തിർസ്സയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ശമര്യ്യയിൽ
വന്നു, യാബേശിന്റെ മകനായ ശല്ലൂമിനെ
ശമര്യ്യയിൽവെച്ചു വെട്ടിക്കൊന്നു അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 15 ശല്ലൂമിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയ
കൂട്ടുകെട്ടും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 16 മെനഹേം തിപ്സഹും
അതിലുള്ള സകലവും തിർസ്സാതൊട്ടു അതിന്നു
ചേർന്ന പ്രദേശങ്ങളും ശൂന്യമാക്കി; അവർ
പട്ടണവാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കായ്കയാൽ
അവൻ അതിനെ ശൂന്യമാക്കുകയും അതിലെ
ഗർഭിണികളെയൊക്കെയും പിളർന്നുകളകയും
ചെയ്തു. 17 യെഹൂദാരാജാവായ അസര്യ്യാവിന്റെ
മുപ്പത്തൊമ്പതാം ആണ്ടിൽ ഗാദിയുടെ മകൻ
മെനഹേം യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി ശമര്യ്യയിൽ
പത്തു സംവത്സരം വാണു. 18 അവൻ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു;
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളെ ജീവപര്യ്യന്തം വിട്ടുമാറിയതുമില്ല. 19
അശ്ശൂർ രാജാവായ പൂൽ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു;

പൂൽ തന്നെ സഹായിക്കേണ്ടതിന്നും
രാജത്വം തനിക്കു ഉറക്കേണ്ടതിന്നുമായി
മെനഹേം അവന്നു ആയിരം താലന്തു വെള്ളി
കൊടുത്തു. 20 അശ്ശൂർ രാജാവിന്നു കൊടുപ്പാൻ
മെനഹേം ഈ ദ്രവ്യം യിസ്രായേലിലെ
ധനവാന്മാരോടൊക്കെയും അമ്പതു
ശേക്കെൽ വെള്ളിവീതം പിരിപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ
അശ്ശൂർരാജാവു ദേശത്തു താമസിക്കാതെ
മടങ്ങിപ്പോയി. 21 മെനഹേമിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 22 മെനഹേം തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ
മകനായ പെക്കഹ്യാവു അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 23 യെഹൂദാരാജാവായ അസര്യ്യാവിന്റെ
അമ്പതാം ആണ്ടിൽ മെനഹേമിന്റെ മകനായ
പെക്കഹ്യാവു യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി
ശമര്യ്യയിൽ രണ്ടു സംവത്സരം വാണു. 24 അവൻ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു;
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളെ വിട്ടുമാറിയതുമില്ല. 25 എന്നാൽ
അവന്റെ അകമ്പടിനായകനായി
രെമല്യാവിന്റെ മകനായ പേക്കഹ് അവന്റെ
നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി, ഗിലെയാദ്യരിൽ
അമ്പതുപേരെ തുണകൂട്ടി ശമര്യ്യാരാജധാനിയുടെ
കോട്ടയിൽവെച്ചു അവനെ അർഗ്ഗോബിനോടും
അര്യ്യേയോടുംകൂടെ വെട്ടിക്കൊന്നു അവന്നു പകരം

രാജാവായി. 26 പെക്കഹ്യാവിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 27 യെഹൂദാരാജാവായ
അസര്യ്യാവിന്റെ അമ്പത്തിരണ്ടാം ആണ്ടിൽ
രെമല്യാവിന്റെ മകനായ പേക്കഹ്
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി ശമര്യ്യയിൽ
ഇരുപതു സംവത്സരം വാണു. 28 അവൻ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു,
യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിച്ച
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ
പാപങ്ങളെ വിട്ടുമാറിയതുമില്ല. 29
യിസ്രായേൽരാജാവായ പേക്കഹിന്റെ കാലത്തു
അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത്-പിലേസർ വന്നു
ഈയോനും ആബേൽ-ബേത്ത്-മയഖയും
യാനോവഹും കേദെശും ഹാസോരും ഗിലെയാദും
ഗെലീലയും നഫ്താലിദേശം മുഴുവനും പിടിച്ചു
നിവാസികളെ ബദ്ധരാക്കി അശ്ശൂരിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 30 എന്നാൽ ഏലാവിന്റെ
മകനായ ഹോശേയ, രെമല്യാവിന്റെ മകനായ
പേക്കഹിന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി,
അവനെ ഉസ്സീയാവിന്റെ മകനായ യോഥാമിന്റെ
ഇരുപതാം ആണ്ടിൽ വെട്ടിക്കൊന്നു അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 31 പേക്കഹിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 32

യിസ്രായേൽരാജാവായ രെമല്യാവിന്റെ
മകനായ പേക്കഹിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടിൽ
യെഹൂദാരാജാവായ ഉസ്സീയാവിന്റെ മകൻ യോഥാം
രാജാവായി. 33 അവൻ വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ
അവന്നു ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
യെരൂശലേമിൽ പതിനാറു സംവത്സരം വാണു;
അവന്റെ അമ്മെക്കു യെരൂശാ എന്നു പേർ; അവൾ
സാദോക്കിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 34 അവൻ
യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു; തന്റെ
അപ്പനായ ഉസ്സീയാവു ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
ചെയ്തു. 35 എങ്കിലും പൂജാഗിരികൾക്കു നീക്കം
വന്നില്ല; ജനം പൂജാഗിരികളിൽ യാഗം കഴിച്ചും
ധൂപം കാട്ടിയും പോന്നു; അവൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ മേലത്തെ വാതിൽ പണിതു. 36
യോഥാമിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 37 ആ കാലത്തു
യഹോവ അരാംരാജാവായ രെസീനെയും
രെമല്യാവിന്റെ മകനായ പേക്കഹിനെയും
യെഹൂദെക്കു നേരെ അയച്ചുതുടങ്ങി. 38 യോഥാം
തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു;
അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
അവന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ അവനെ
അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ ആഹാസ്
അവന്നു പകരം രാജാവായി.

16 രെമല്യാവിന്റെ മകനായ പേക്കഹിന്റെ
പതിനേഴാം ആണ്ടിൽ യെഹൂദാരാജാവായ
യോഥാമിന്റെ മകൻ ആഹാസ് രാജാവായി. 2

ആഹാസ് വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപതു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ യെരൂശലേമിൽ
പതിനാറു സംവത്സരം വാണു, തന്റെ പിതാവായ
ദാവീദ് ചെയ്തതുപോലെ തന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തില്ല. 3
അവൻ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ വഴിയിൽ
നടന്നു; യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ
മ്ലേച്ഛതകൾക്കൊത്തവണ്ണം തന്റെ മകനെ
അഗ്നിപ്രവേശവും ചെയ്യിച്ചു. 4 അവൻ
പൂജാഗിരികളിലും കുന്നുകളിലും പച്ചവൃക്ഷത്തിൻ
കീഴിലൊക്കെയും ബലി കഴിച്ചും ധൂപം കാട്ടിയും
പോന്നു. 5 അക്കാലത്തു അരാംരാജാവായ
രെസീനും യിസ്രായേൽരാജാവായ രെമല്യാവിന്റെ
മകൻ പേക്കഹും യെരൂശലേമിന്നു നേരെ
യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു ആഹാസിനെ
നിരോധിച്ചു; എന്നാൽ അവനെ ജയിപ്പാൻ അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല. 6 അന്നു അരാംരാജാവായ രെസീൻ
ഏലത്ത് വീണ്ടെടുത്തു അരാമിനോടു ചേർത്തു
യെഹൂദന്മാരെ ഏലത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
അരാമ്യർ ഏലത്തിൽ വന്നു ഇന്നുവരെയും അവിടെ
പാക്കുന്നു. 7 ആഹാസ് അശ്ശൂർരാജാവായ
തിഗ്ലത്ത്-പിലേസരിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു: ഞാൻ നിന്റെ ദാസനും നിന്റെ പുത്രനും
ആകുന്നു; നീ വന്നു എന്നോടു എതിർത്തിരിക്കുന്ന
അരാംരാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും
യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമെന്നു പറയിച്ചു. 8 അതിന്നായിട്ടു
ആഹാസ് യഹോവയുടെ ആലയത്തിലും

രാജധാനിയിലെ ഭണ്ഡാരത്തിലും കണ്ട വെള്ളിയും
പൊന്നും എടുത്തു അശ്ശൂർരാജാവിന്നു
സമ്മാനമായി കൊടുത്തയച്ചു. 9 അശ്ശൂർരാജാവു
അവന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു; അശ്ശൂർരാജാവു
ദമ്മേശെക്കിലേക്കു ചെന്നു അതിനെ പിടിച്ചു
അതിലെ നിവാസികളെ കീരിലേക്കു ബദ്ധരായി
കൊണ്ടുപോയി രെസീനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 10
ആഹാസ് രാജാവു അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത്-
പിലേസരിനെ എതിരേല്പാൻ ദമ്മേശെക്കിൽ
ചെന്നു, ദമ്മേശെക്കിലെ ബലിപീഠം കണ്ടു;
ആഹാസ് രാജാവു ബലിപീഠത്തിന്റെ ഒരു
പ്രതിമയും അതിന്റെ എല്ലാപണിയോടുംകൂടിയുള്ള
മാതൃകയും ഊരീയാപുരോഹിതന്നു
കൊടുത്തയച്ചു. 11 ഊരീയാപുരോഹിതൻ
ഒരു യാഗപീഠം പണിതു; ആഹാസ് രാജാവു
ദമ്മേശെക്കിൽനിന്നു അയച്ചപ്രകാരമൊക്കെയും
ആഹാസ് രാജാവു ദമ്മേശെക്കിൽനിന്നു
വരുമ്പോഴെക്കു ഊരീയാപുരോഹിതൻ അതു
പണിതിരുന്നു. 12 രാജാവു ദമ്മേശെക്കിൽനിന്നു
വന്നപ്പോൾ ആ യാഗപീഠം കണ്ടു; രാജാവു
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ചെന്നു അതിന്മേൽ കയറി. 13
ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും ദഹിപ്പിച്ചു
പാനീയയാഗവും പകർന്നു സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ
രക്തവും യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തളിച്ചു. 14
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിലെ താമ്രയാഗപീഠം
അവൻ ആലയത്തിന്റെ മുൻവശത്തു തന്റെ
യാഗപീഠത്തിന്നും യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നും
മദ്ധ്യേനിന്നു നീക്കി തന്റെ യാഗപീഠത്തിന്റെ
വടക്കുവശത്തു കൊണ്ടു പോയി വെച്ചു. 15

ആഹാസ് രാജാവു ഊരീയാപുരോഹിതനോടു
കല്പിച്ചതു: മഹായാഗപീഠത്തിന്മേൽ നീ
രാവിലത്തെ ഹോമയാഗവും വൈകുന്നേരത്തെ
ഭോജനയാഗവും രാജാവിന്റെ ഹോമയാഗവും
ഭോജനയാഗവും ദേശത്തെ സകലജനത്തിന്റെയും
ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും ദഹിപ്പിക്കയും
അവരുടെ പാനീയയാഗങ്ങൾ കഴിക്കയും
ഹോമയാഗങ്ങളുടെയും ഹനനയാഗങ്ങളുടെയും
രക്തമൊക്കെയും തളിക്കയും ചെയ്യേണം;
താമ്രയാഗപീഠത്തെപ്പറ്റിയോ ഞാൻ ആലോചിച്ചു
കൊള്ളാം. 16 ആഹാസ് രാജാവു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും ഊരീയാപുരോഹിതൻ ചെയ്തു. 17
ആഹാസ് രാജാവു പീഠങ്ങളുടെ ചട്ടപ്പലക
കണ്ടിച്ചു തൊട്ടിയെ അവയുടെമേൽനിന്നു
നീക്കി; താമ്രക്കടലിനെയും അതിന്റെ
കീഴെ നിന്ന താമ്രക്കാളപ്പുറത്തുനിന്നു
ഇറക്കി ഒരു കല്ത്തളത്തിന്മേൽ വെച്ചു. 18
ആലയത്തിങ്കൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന ശബ്ബത്ത്
താഴ്വാരവും രാജാവിന്നു പ്രവേശിപ്പാനുള്ള
പുറത്തെ നടയും അശ്ശൂർരാജാവിനെ വിചാരിച്ചു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിങ്കൽനിന്നു
മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 19 ആഹാസ് ചെയ്ത മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങൾ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 20 ആഹാസ് തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അവന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ
അവനെ അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ മകൻ
ഹിസ്കീയാവു അവന്നു പകരം രാജാവായി.

17 യെഹൂദാരാജാവായ ആഹാസിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം
ആണ്ടിൽ ഏലയുടെ മകനായ ഹോശേയ
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി ശമര്യ്യയിൽ ഒമ്പതു
സംവത്സരം വാണു. 2 അവൻ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; തനിക്കു മുമ്പുള്ള
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ അല്ലതാനും. 3
അവന്റെ നേരെ അശ്ശൂർ രാജാവായ ശൽമനേസെർ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു; ഹോശേയ അവന്നു
ആശ്രിതനായിത്തീർന്നു കപ്പം കൊടുത്തുവന്നു. 4
എന്നാൽ ഹോശേയ മിസ്രയീംരാജാവായ
സോവിന്റെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയക്കയും
അശ്ശൂർരാജാവിന്നു ആണ്ടുതോറുമുള്ള കപ്പം
കൊടുത്തയക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തതുനിമിത്തം
അശ്ശൂർ രാജാവു അവനിൽ ദ്രോഹം കണ്ടിട്ടു
അവനെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ
ആക്കി. 5 അശ്ശൂർരാജാവു രാജ്യത്തു എല്ലാടവും
കൂടി കടന്നു ശമര്യ്യയിലേക്കു വന്നു അതിനെ മൂന്നു
സംവത്സരം നിരോധിച്ചു. 6 ഹോശേയയുടെ
ഒമ്പതാം ആണ്ടിൽ അശ്ശൂർരാജാവു ശമര്യ്യയെ
പിടിച്ചു യിസ്രായേലിനെ ബദ്ധരാക്കി
അശ്ശൂരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, ഹലഹിലും
ഗോസാൻ നദീതീരത്തിലെ ഹാബോരിലും
മേദ്യരുടെ പട്ടണങ്ങളിലും പാർപ്പിച്ചു. 7
യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളെ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോന്റെ കൈക്കീഴിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു
കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു പാപം ചെയ്തു അന്യദൈവങ്ങളെ
ഭജിക്കയും 8 യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ

മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്ന ജാതികളുടെ
ചട്ടങ്ങളെയും അവയെ നടപ്പാക്കിയ
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ ചട്ടങ്ങളെയും
അനുസരിച്ചുനടക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 9 യിസ്രായേൽമക്കൾ
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു വിരോധമായി
കൊള്ളരുതാത്ത കാൎയ്യങ്ങളെ രഹസ്യമായി ചെയ്തു
കാവല്ക്കാരുടെ ഗോപുരംമുതൽ ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണംവരെ തങ്ങളുടെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും
പൂജാഗിരികൾ പണിതു. 10 അവർ ഉയൎന്ന
കുന്നിന്മേലൊക്കെയും പച്ചവൃക്ഷത്തിൻ
കീഴിലൊക്കെയും വിഗ്രഹസ്തംഭങ്ങളും
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളും സ്ഥാപിച്ചു. 11 യഹോവ
തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്ന
ജാതികളെപ്പോലെ അവർ സകലപൂജാഗിരികളിലും
ധൂപം കാട്ടി യഹോവയെ കോപിപ്പിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ദോഷമായുള്ള കാൎയ്യങ്ങളെ പ്രവൎത്തിച്ചു.
12 ഈ കാൎയ്യം ചെയ്യരുതു എന്നു യഹോവ
അവരോടു വിലക്കിയിരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെ
അവർ ചെന്നു സേവിച്ചു. 13 എന്നാൽ യഹോവ
സകലപ്രവാചകന്മാരും ദൎശകന്മാരും മുഖാന്തരം
യിസ്രായേലിനോടും യെഹൂദയോടും:
നിങ്ങളുടെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗങ്ങളെ വിട്ടു ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു കല്പിച്ചതും
എന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം
നിങ്ങൾക്കു അയച്ചുതന്നതുമായ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നൊത്തവണ്ണമൊക്കെയും
എന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണിച്ചുനടപ്പിൻ
എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചു. 14 എങ്കിലും അവർ

കേൾക്കാതെ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
ദുശ്ശാഠ്യം കാണിച്ചു, 15 അവന്റെ ചട്ടങ്ങളെയും
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടു അവൻ ചെയ്ത
നിയമത്തെയും അവൻ അവരോടു സാക്ഷീകരിച്ച
സാക്ഷ്യങ്ങളെയും നിരസിച്ചുകളഞ്ഞു; അവർ
വ്യാജത്തെ പിന്തുടൎന്നു വ്യൎത്ഥന്മാരായിത്തീൎന്നു;
അവരെപ്പോലെ ആചരിക്കരുതു എന്നു യഹോവ
കല്പിച്ചിരുന്ന ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളെ തന്നേ അവർ
പിന്തുടൎന്നു. 16 അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ കല്പനകളെ ഒക്കെയും
ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു തങ്ങൾക്കു രണ്ടു
കാളക്കുട്ടികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ വാൎപ്പിച്ചു
അശേരാപ്രതിഷ്ഠയും ഉണ്ടാക്കി; ആകാശത്തിലെ
സൎവ്വസൈന്യത്തെയും നമസ്കരിച്ചു ബാലിനെയും
സേവിച്ചുപോന്നു. 17 അവർ തങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും അഗ്നിപ്രവേശം
ചെയ്യിച്ചു പ്രശ്നവും ആഭിചാരവും പ്രയോഗിച്ചു
യഹോവയെ കോപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്‌വാൻ തങ്ങളെത്തന്നേ
വിറ്റുകളഞ്ഞു. 18 അതുനിമിത്തം യഹോവ
യിസ്രായേലിനോടു ഏറ്റവും കോപിച്ചു അവരെ
തന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
യെഹൂദാഗോത്രം മാത്രമല്ലാതെ ആരും ശേഷിച്ചില്ല.
19 യെഹൂദയും തങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കാതെ
യിസ്രായേൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചട്ടങ്ങളെ
അനുസരിച്ചുനടന്നു. 20 ആകയാൽ യഹോവ
യിസ്രായേൽസന്തതിയെ മുഴുവനും തള്ളി അവരെ

താഴ്ത്തി, കൊള്ളയിടുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു,
ഒടുവിൽ അവരെ തന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 21 അവൻ യിസ്രായേലിനെ
ദാവീദുഗൃഹത്തിങ്കൽനിന്നു പറിച്ചുകളഞ്ഞു; അവർ
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിനെ
രാജാവാക്കി; യൊരോബെയാം യിസ്രായേലിനെ
യഹോവയെ വിട്ടുമാറുമാറാക്കി അവരെക്കൊണ്ടു
വലിയോരു പാപം ചെയ്യിച്ചു. 22 അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ യൊരോബെയാം ചെയ്ത
സകലപാപങ്ങളിലും നടന്നു. 23 അവർ അവയെ
വിട്ടുമാറായ്കയാൽ യഹോവ പ്രാവചകന്മാരായ
തന്റെ സകലദാസന്മാരുംമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം ഒടുവിൽ യിസ്രായേലിനെ
തന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു.
ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ സ്വദേശം വിട്ടു
അശ്ശൂരിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു; ഇന്നുവരെ
അവിടെ ഇരിക്കുന്നു. 24 അശ്ശൂർരാജാവു
ബാബേൽ, കൂഥാ, അവ്വ, ഹമാത്ത്, സെഫർവ്വയീം
എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നു ആളുകളെ
വരുത്തി യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു പകരം
ശമര്യാപട്ടണങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു; അവർ
ശമര്യകൈവശമാക്കി അതിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ
പാർത്തു. 25 അവർ അവിടെ പാർപ്പാൻ
തുടങ്ങിയപ്പോൾ യഹോവയെ ഭജിച്ചില്ല;
അതുകൊണ്ടു യഹോവ അവരുടെ ഇടയിൽ
സിംഹങ്ങളെ അയച്ചു; അവ അവരിൽ ചിലരെ
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ അവർ അശ്ശൂർ
രാജാവിനെ അറിയിച്ചതു: നീ കുടിനീക്കി
ശമര്യാപട്ടണങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ച ജാതികൾ

ആദേശത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ മാൎഗ്ഗം
അറിയായ്കകൊണ്ടു അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ
സിംഹങ്ങളെ അയച്ചു; അവർ ആ ദേശത്തിലെ
ദൈവത്തിന്റെ മാൎഗ്ഗം അറിയായ്കയാൽ അവ
അവരെ കൊന്നുകളയുന്നു. 27 അതിന്നു അശ്ശൂർ
രാജാവു: നിങ്ങൾ അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ അവിടേക്കു
കൊണ്ടുപോകുവിൻ; അവർ ചെന്നു അവിടെ
പാൎക്കയും അവർ ആ ദേശത്തെ ദൈവത്തിന്റെ
മാൎഗ്ഗം അവരെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യട്ടെ എന്നു
കല്പിച്ചു. 28 അങ്ങനെ അവർ ശമൎയ്യയിൽനിന്നു
കൊണ്ടുപോയിരുന്ന പുരോഹിതന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ വന്നു ബേഥേലിൽ പാൎത്തു;
യഹോവയെ ഭജിക്കേണ്ടുന്ന വിധം അവൎക്കു
ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. 29 എങ്കിലും അതതു ജാതി
താന്താന്റെ ദേവന്മാരെ ഉണ്ടാക്കി, ഓരോ
ജാതി പാൎത്തുവന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ ശമൎയ്യർ
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന പൂജാഗിരിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ
പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 30 ബാബേൽകാർ സുക്കോത്ത്-
ബെനോത്തിനെ ഉണ്ടാക്കി; കൂഥക്കാർ
നേർഗാലിനെ ഉണ്ടാക്കി; ഹമാത്ത്കാർ അശീമയെ
ഉണ്ടാക്കി; 31 അവ്വക്കാർ നിബ്ഹസിനെയും
തൎത്തക്കിനെയും ഉണ്ടാക്കി; സെഫൎവ്വക്കാർ
സെഫൎവ്വയീംദേവന്മാരായ അദ്രമേലെക്കിന്നും
അനമേലെക്കിന്നും തങ്ങളുടെ മക്കളെ
അഗ്നിപ്രവേശനം ചെയ്യിച്ചു. 32 അവർ യഹോവയെ
ഭജിക്കയും തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തന്നേ
പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാരെ നിയമിക്കയും അവർ
അവൎക്കു വേണ്ടി പൂജാഗിരിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ

യാഗംകഴിക്കയും ചെയ്യും. 33 അങ്ങനെ അവർ
യഹോവയെ ഭജിക്കയും തങ്ങൾ വിട്ടു
പുറപ്പെട്ടുപോന്ന ജാതികളുടെ മര്യാദപ്രകാരം
സ്വന്തദേവന്മാരെ സേവിക്കയും ചെയ്തുപോന്നു. 34
ഇന്നുവരെയും അവർ മുമ്പിലത്തെ മര്യാദപ്രകാരം
തന്നേ ചെയ്യുന്നു; യഹോവയെ ഭജിക്കുന്നില്ല;
തങ്ങളുടെ സ്വന്തചട്ടങ്ങളെയും മാർഗ്ഗവിധികളെയും
ആകട്ടെ, യഹോവ യിസ്രായേൽ എന്നു
പേർവിളിച്ച യക്കോബിന്റെ മക്കളോടു കല്പിച്ച
ന്യായപ്രമാണത്തെയും കല്പനയെയുമാകട്ടെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നതുമില്ല. 35 യഹോവ
അവരോടു ഒരു നിയമം ചെയ്തു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ അന്യദൈവങ്ങളെ
ഭജിക്കയും അവെക്കു യാഗം കഴിക്കയും
ചെയ്യാതെ 36 നിങ്ങളെ മഹാശക്തികൊണ്ടും
നീട്ടിയ ഭുജംകൊണ്ടും മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയെ മാത്രം ഭജിക്കയും
അവനെ മാത്രം നമസ്കരിക്കയും അവന്നു മാത്രം
യാഗം കഴിക്കയും വേണം. 37 അവൻ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിത്തന്ന ചട്ടങ്ങളെയും ന്യായങ്ങളെയും
ന്യായപ്രമാണത്തെയും കല്പനയെയും നിങ്ങൾ
എല്ലാനാളും പ്രമാണിച്ചുനടക്കേണം;
അന്യദൈവങ്ങളെ ഭജിക്കരുതു. 38 ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ചെയ്ത നിയമം നിങ്ങൾ മറക്കരുതു;
അന്യദൈവങ്ങളെ ഭജിക്കയുമരുതു. 39 നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ മാത്രം നിങ്ങൾ
ഭജിക്കേണം; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ
സകലശത്രുക്കളുടെയും കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കും.
40 എങ്കിലും അവർ കേൾക്കാതെ തങ്ങളുടെ

പണ്ടത്തെ മര്യാദ അനുസരിച്ചുനടന്നു. 41
അങ്ങനെ ഈ ജാതികൾ യഹോവയെ ഭജിക്കയും
തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിക്കയും ചെയ്തു;
പിതാക്കന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ പുത്രന്മാരും
പൌത്രന്മാരും ഇന്നുവരെ ചെയ്തുവരുന്നു.

18 യിസ്രായേൽരാജാവായ ഏലയുടെ
മകനായ ഹോശേയയുടെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ
യെഹൂദാരാജാവായ ആഹാസിന്റെ മകൻ
ഹിസ്കീയാവു രാജാവായി. 2 അവൻ വാഴ്ച
തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു ഇരുപത്തഞ്ചു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ യെരൂശലേമിൽ
ഇരുപത്തൊമ്പതു സംവത്സരം വാണു. അവന്റെ
അമ്മെക്കു അബി എന്നു പേർ; അവൾ
സെഖര്യാവിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 3 അവൻ
തന്റെ പിതാവായ ദാവീദ് ചെയ്തതുപോലെ
ഒക്കെയും യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു
ചെയ്തു. 4 അവൻ പൂജാഗിരികളെ
നീക്കി വിഗ്രഹസ്തംഭങ്ങളെ തകർത്തു
അശേരാപ്രതിഷ്ഠയെ വെട്ടിമുറിച്ചു മോശെ
ഉണ്ടാക്കിയ താമ്രസർപ്പത്തെയും ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു;
ആ കാലംവരെ യിസ്രായേൽമക്കൾ അതിന്നു ധൂപം
കാട്ടിവന്നു; അതിന്നു നെഹുഷ്ഠാൻ എന്നു
പേരായിരുന്നു. 5 അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയിൽ ആശ്രയിച്ചു;
അവന്നു മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടായിരുന്ന
സകലയെഹൂദാരാജാക്കന്മാരിലും ആരും
അവനോടു തുല്യനായിരുന്നില്ല. 6 അവൻ
യഹോവയോടു ചേർന്നിരുന്നു അവനെ വിട്ടു
പിന്മാറാതെ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ച

അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചുനടന്നു. 7 യഹോവ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
ചെന്നേടത്തൊക്കെയും കൃതാൎത്ഥനായ്വന്നു;
അവൻ അശ്ശൂർരാജാവിനോടു മത്സരിച്ചു
അവനെ സേവിക്കാതിരുന്നു. 8 അവൻ
ഫെലിസ്ത്യരെ ഗസ്സയോളം തോല്പിച്ചു;
കാവല്ക്കാരുടെ ഗോപുരംമുതൽ ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണംവരെയുള്ള അതിന്റെ പ്രദേശത്തെ
ശൂന്യമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 9 യിസ്രായേൽരാജാവായ
ഏലയുടെ മകൻ ഹോശേയയുടെ ഏഴാം
ആണ്ടായി ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ നാലാം
ആണ്ടിൽ അശ്ശൂർരാജാവായ ശല്മനേസെർ
ശമൎയ്യയുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു അതിനെ
നിരോധിച്ചു. 10 മൂന്നു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞശേഷം
അവർ അതു പിടിച്ചു; ഹിസ്കീയാവിന്റെ
ആറാം ആണ്ടിൽ, യിസ്രായേൽരാജാവായ
ഹോശേയയുടെ ഒമ്പതാം ആണ്ടിൽ തന്നേ, ശമൎയ്യ
പിടിക്കപ്പെട്ടു. 11 അശ്ശൂർരാജാവു യിസ്രായേലിനെ
അശ്ശൂരിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഹലഹിലും
ഗോസാൻനദീതീരത്തുള്ള ഹാബോരിലും
മേദ്യരുടെ പട്ടണങ്ങളിലും പാൎപ്പിച്ചു. 12 അവർ
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
ശബ്ദം കേട്ടനുസരിക്കാതെ അവന്റെ
നിയമവും യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ
കല്പിച്ചതൊക്കെയും ലംഘിച്ചുകളകയാൽ തന്നേ;
അവർ അതു കേൾക്കയോ അനുസരിക്കയോ
ചെയ്തിരുന്നില്ല. 13 യെഹൂദാരാജാവായ
ഹിസ്കീയാവിന്റെ പതിന്നാലാം ആണ്ടിൽ
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് യെഹൂദയിലെ

ഉറപ്പുള്ള എല്ലാപട്ടണങ്ങളുടെയും നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു അവയെ പിടിച്ചു. 14 അപ്പോൾ
യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവു ലാഖീശിൽ
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: ഞാൻ
കുറ്റം ചെയ്തു; എന്നെ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകേണം; നീ
എനിക്കു കല്പിക്കുന്ന പിഴ ഞാൻ അടെച്ചുകൊള്ളാം
എന്നു പറയിച്ചു. അശ്ശൂർരാജാവു
യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവിന്നു മുന്നൂറു
താലന്തു വെള്ളിയും മുപ്പതു താലന്ത് പൊന്നും പിഴ
കല്പിച്ചു. 15 ഹിസ്കീയാവു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലും രാജധാനിയിലെ ഭണ്ഡാരത്തിലും
കണ്ട വെള്ളിയൊക്കെയും കൊടുത്തു. 16 ആ
കാലത്തു യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവു
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിന്റെ വാതിലുകളിലും
കട്ടളകളിലും താൻ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന പൊന്നും
പറിച്ചെടുത്തു അശ്ശൂർരാജാവിന്നു കൊടുത്തയച്ചു.
17 എങ്കിലും അശ്ശൂർരാജാവു തർത്ഥാനെയും
റബ്-സാരീസിനെയും റബ്-ശാക്കേയെയും
ലാഖീശിൽനിന്നു ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായി
യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ അയച്ചു; അവർ
പുറപ്പെട്ടു യെരൂശലേമിൽ വന്നു. അവിടെ
എത്തിയപ്പോൾ അവർ അലക്കുകാരന്റെ വയലിലെ
പെരുവഴിക്കലുള്ള മേലത്തെ കുളത്തിന്റെ
കല്പാത്തിക്കരികെ ചെന്നുനിന്നു. 18 അവർ
രാജാവിനെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകൻ
എല്യാക്കീം എന്ന രാജധാനിവിചാരകനും
രായസക്കാരനായ ശെബ്നയും ആസാഫിന്റെ
മകൻ യോവാഹ് എന്ന മന്ത്രിയും അവരുടെ

അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു. 19 റബ്-ശാക്കേ
അവരോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ
ഹിസ്കീയാവോടു പറയേണ്ടതു: മഹാരാജാവായ
അശ്ശൂർരാജാവു ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു: നീ
ആശ്രിയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ആശ്രയം എന്തു? 20
യുദ്ധത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ആലോചനയും ബലവും
ഉണ്ടെന്നു നീ പറയുന്നതു വെറും വാക്കത്രേ.
ആരെ ആശ്രയിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ എന്നോടു
മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നതു? 21 ചതെഞ്ഞ ഓടക്കോലായ
ഈ മിസ്രയീമിലല്ലോ നീ ആശ്രയിക്കുന്നതു;
അതിന്മേൽ ഒരുത്തൻ ഊന്നിയാൽ അതു അവന്റെ
ഉള്ളംകയ്യിൽ തറെച്ചുകൊള്ളും; മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോൻ തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവക്കും
അങ്ങനെ തന്നേയാകുന്നു. 22 അല്ല, നിങ്ങൾ
എന്നോടു: ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
ഞങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു
എങ്കിൽ, അവന്റെ പൂജാഗിരികളും യാഗപീഠങ്ങളും
ഹിസ്കീയാവു നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടല്ലോ
യെഹൂദായോടും യെരൂശലേമ്യരോടും
യെരൂശലേമിലുള്ള ഈ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
നമസ്കരിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചതു. 23 ആകട്ടെ
എന്റെ യജമാനനായ അശ്ശൂർരാജാവുമായി
വാതുകെട്ടുക; നിനക്കു കുതിരച്ചേവകരെ
കയറ്റുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ നിനക്കു
രണ്ടായിരം കുതിരയെ തരാം. 24 നീ പിന്നെ
എങ്ങനെ എന്റെ യജമാനന്റെ എളിയ ദാസന്മാരിൽ
ഒരു പടനായകനെയെങ്കിലും മടക്കും?
രഥങ്ങൾക്കായിട്ടും കുതിരച്ചേവകക്ക്ായിട്ടും
നീ മിസ്രയീമിൽ ആശ്രയിക്കുന്നുവല്ലോ. 25

ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥലം നശിപ്പിപ്പാൻ
യഹോവയെ കൂടാതെയോ അതിന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു? യഹോവ എന്നോടു:
ഈ ദേശത്തിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടുചെന്നു
അതിനെ നശിപ്പിക്ക എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
26 അപ്പോൾ ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകനായ
എല്യാക്കീമും ശെബ്നയും യോവാഹും റബ്-
ശാക്കേയോടു: അടിയങ്ങളോടു അരാംഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കേണമേ; അതു ഞങ്ങൾക്കു അറിയാം;
മതിലിന്മേലുള്ള ജനം കേൾക്കെ ഞങ്ങളോടു
യെഹൂദാഭാഷയിൽ സംസാരിക്കരുതേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 റബ്-ശാക്കേ അവരോടു: നിന്റെ
യജമാനനോടും നിന്നോടും ഈ വാക്കു പറവാനോ
എന്റെ യജമാനൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു?
നിങ്ങളോടുകൂടെ സ്വന്തമലം തിന്നുകയും
സ്വന്തമൂത്രം കുടിക്കയും ചെയ്‍വാൻ മതിലിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ അല്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അങ്ങനെ റബ്-ശാക്കേ
നിന്നുകൊണ്ടു യെഹൂദാഭാഷയിൽ ഉറക്കെ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: മഹാരാജാവായ
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ. 29 രാജാവു
ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു: ഹിസ്കീയാവു നിങ്ങളെ
ചതിക്കരുതു; നിങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാൻ അവന്നു കഴികയില്ല. 30 യഹോവ
നമ്മെ നിശ്ചയമായി വിടുവിക്കും; ഈ നഗരം
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു ഹിസ്കീയാവു നിങ്ങളെ യഹോവയിൽ
ആശ്രയിക്കുമാറാക്കുകയും അരുതു. 31
ഹിസ്കീയാവിന്നു നിങ്ങൾ ചെവികൊടുക്കരുതു;

അശ്ശൂർരാജാവു ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു:
നിങ്ങൾ എന്നോടു സന്ധി ചെയ്തു എന്റെ
അടുക്കൽ പുറത്തു വരുവിൻ; നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെയും
അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെയും ഫലം തിന്നുകയും
താന്താന്റെ കിണറ്റിലെ വെള്ളം കുടിക്കയും
ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 32 പിന്നെ ഞാൻ വന്നു
നിങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്നു തുല്യമായി ധാന്യവും
വീഞ്ഞും അപ്പവും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും
ഒലിവെണ്ണയും തേനും ഉള്ള ഒരു ദേശത്തേക്കു
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകും; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കും; യഹോവ നമ്മെ
വിടുവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചതിക്കുന്ന
ഹിസ്കീയാവിന്നു ചെവികൊടുക്കരുതു. 33
ജാതികളുടെ ദേവന്മാർ ആരെങ്കിലും തന്റെ
ദേശത്തെ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 34 ഹമാത്തിലെയും
അർപ്പാദിലെയും ദേവന്മാർ എവിടെ?
സെഫർവ്വയീമിലെയും ഹേനയിലെയും ഇവ്വയിലേയും
ദേവന്മാർ എവിടെ? ശമര്യയെ അവർ എന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 35 യഹോവ
യെരൂശലേമിനെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാൻ
ആ ദേശങ്ങളിലെ സകലദേവന്മാരിലുംവെച്ചു
ഒരുത്തൻ തന്റെ ദേശത്തെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിച്ചുവോ? 36 എന്നാൽ ജനം മിണ്ടാതിരുന്നു
അവനോടു ഒന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; അവനോടു
ഉത്തരം പറയരുതെന്നു കല്പന ഉണ്ടായിരുന്നു. 37
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകനായ എല്യാക്കീം എന്ന
രാജധാനിവിചാരകനും രായസക്കാരനായ

ശെബ്നയും ആസാഫിന്റെ മകനായ യോവാഹ്
എന്ന മന്ത്രിയും വസ്ത്രം കീറി ഹിസ്കീയാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു റബ്-ശാക്കേയുടെ വാക്കു
അവനോടു അറിയിച്ചു.

19 ഹിസ്കീയാരാജാവു അതു കേട്ടപ്പോൾ
വസ്ത്രം കീറി രട്ടുടുത്തുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ചെന്നു. 2 പിന്നെ അവൻ
രാജധാനിവിചാരകനായ എല്യാക്കീമിനെയും
രായസക്കാരനായ ശെബ്നയെയും
പുരോഹിതന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരെയും
രട്ടുടുത്തവരായി ആമോസിന്റെ മകനായ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 3
അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു: ഹിസ്കീയാവു
ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ഇതു കഷ്ടവും ശാസനയും
നിന്ദയും ഉള്ള ദിവസം അത്രേ; കുഞ്ഞുങ്ങൾ
ജനിപ്പാറായിരിക്കുന്നു; പ്രസവിപ്പാനോ
ശക്തിയില്ല. 4 ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ നിന്ദിപ്പാൻ
റബ്-ശാക്കേയെ അവന്റെ യജമാനനായ
അശ്ശൂർരാജാവു അയച്ചു പറയിക്കുന്ന വാക്കു
ഒക്കെയും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ പക്ഷെ
കേൾക്കും; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ കേട്ട
വാക്കിന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യും; ആകയാൽ ഇനിയും
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം
കഴിക്കേണമേ. 5 ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
യെശയ്യാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ യെശയ്യാവു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: 6 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
യജമാനനോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ
ഭൃത്യന്മാർ എന്നെ നിന്ദിച്ചതായി നീ കേട്ടിരിക്കുന്ന

വാക്കുകൾനിമിത്തം ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 7 ഞാൻ
അവന്നു ഒരു മനോവിഭ്രമം വരുത്തും; അവൻ ഒരു
ശ്രുതി കേട്ടിട്ടു സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും;
ഞാൻ അവനെ അവന്റെ സ്വന്തദേശത്തുവെച്ചു
വാൾകൊണ്ടു വീഴുമാറാക്കും. 8 റബ്-ശാക്കേ
മടങ്ങിച്ചെന്നു അശ്ശൂർരാജാവു ലിബ്നയുടെ നേരെ
യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു; അവൻ ലാഖീശ്
വിട്ടുപോയി എന്നു അവൻ കേട്ടിരുന്നു. 9
കൂശ്രാജാവായ തിർഹാക്ക തന്റെ നേരെ യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു
അവൻ പിന്നെയും ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു പറയിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 10
നിങ്ങൾ യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവോടു
പറയേണ്ടതു: യെരൂശലേം അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകളകയില്ല എന്നു നീ
ആശ്രയിക്കുന്ന നിന്റെ ദൈവം നിന്നെ
ചതിക്കരുതു. 11 അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ
സകലദേശങ്ങളോടും ചെയ്തതും അവെക്കു
ഉന്മൂലനാശം വരുത്തിയതും നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; നീ
ഒഴിഞ്ഞുപോകുമോ? 12 ഗോസാൻ, ഹാരാൻ,
രേസെഫ്, തെലസ്സാരിലെ എദേന്യർ എന്നിങ്ങനെ
എന്റെ പിതാക്കന്മാർ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
ജാതികളുടെ ദേവന്മാർ അവരെ വിടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
13 ഹമാത്ത് രാജാവും അർപ്പാദ് രാജാവും
സെഫർവ്വയീംപട്ടണം ഹേന ഇവ്വ എന്നവെക്കു
രാജാവായിരുന്നവനും എവിടെ? 14 ഹിസ്കീയാവു
ദൂതന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു എഴുത്തു വാങ്ങി
വായിച്ചു: ഹിസ്കീയാവു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ചെന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ

അതു വിടർത്തു. 15 ഹിസ്കീയാവു യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിച്ചുപറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
കെരൂബുകൾക്കുമീതെ അധിവസിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ
ഒരുത്തൻ മാത്രം ഭൂമിയിലെ സകലരാജ്യങ്ങൾക്കും
ദൈവം ആകുന്നു; നീ ആകാശത്തെയും
ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കി. 16 യഹോവേ, ചെവിചായിച്ചു
കേൾക്കേണമേ; യഹോവേ, തൃക്കണ്ണുതുറന്നു
നോക്കേണമേ; ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ
നിന്ദിപ്പാൻ അയച്ചിരിക്കുന്ന സൻഹേരീബിന്റെ
വാക്കു കേൾക്കേണമേ. 17 യഹോവേ,
അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ ആ ജാതികളെയും
അവരുടെ ദേശത്തെയും ശൂന്യമാക്കിയതു
സത്യം തന്നേ. 18 അവരുടെ ദേവന്മാരെ അവർ
തീയിലിട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞു; അവ ദേവന്മാരല്ല,
മനുഷ്യരുടെ കൈപ്പണിയായ മരവും കല്ലും മാത്രം
ആയിരുന്നുവല്ലോ; ആകയാൽ അവർ അവയെ
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 19 ഇപ്പോഴോ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നീ ഒരുത്തൻ മാത്രം
യഹോവയായ ദൈവം എന്നു ഭൂമിയിലെ
സകലരാജ്യങ്ങളും അറിയേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ
അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണമേ. 20
ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാവു
ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബിൻനിമിത്തം
എന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതു ഞാൻ കേട്ടു. 21
അവനെക്കുറിച്ചു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത

വചനമാവിതു: സീയോൻപുത്രിയായ കന്യക നിന്നെ
നിന്ദിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നു; യെരൂശലേംപുത്രി നിന്റെ
പിന്നാലെ തല കുലുക്കുന്നു. 22 നീ ആരെയാകുന്നു
നിന്ദിച്ചു ദുഷിച്ചതു? ആക്കു വിരോധമായിട്ടാകുന്നു
നീ ഒച്ച പൊക്കുകയും തല ഉന്നതമായി
ഉയത്തുകയും ചെയ്തതു? യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധന്നു വിരോധമായിട്ടു തന്നേയല്ലോ. 23
നിന്റെ ദൂതന്മാർമുഖാന്തരം നീ കത്താവിനെ
നിന്ദിച്ചു: എന്റെ അസംഖ്യരഥങ്ങളോടുകൂടെ ഞാൻ
മലമുകളിലും ലെബാനോന്റെ ശിഖരങ്ങളിലും
കയറിയിരിക്കുന്നു; അതിലെ പൊക്കമുള്ള
ദേവദാരുക്കളും വിശേഷമായ സരളവൃക്ഷങ്ങളും
ഞാൻ മുറിക്കും; അതിന്റെ അറ്റത്തെ
പാപ്പിടംവരെയും ചെഴിപ്പുള്ള കാടുവരെയും ഞാൻ
കടന്നുചെല്ലും. 24 ഞാൻ അന്യജലം കുഴിച്ചെടുത്തു
കുടിക്കും. എന്റെ കാലടികളാൽ മിസ്രയീമിലെ
സകലനദികളെയും വറ്റിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 25
ഞാൻ പണ്ടുപണ്ടേ അതിനെ ഉണ്ടാക്കി,
പൂവ്വകാലത്തു തന്നേ അതിനെ നിമ്മിച്ചു എന്നു നീ
കേട്ടിട്ടില്ലയോ? നീ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ
ശൂന്യക്കൂമ്പാരങ്ങളാക്കുവാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
സംഗതി വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 26 അതുകൊണ്ടു
അവയിലെ നിവാസികൾ ദുബ്ബലന്മാരായി വിരണ്ടു
അമ്പരന്നുപോയി; അവർ വയലിലെ പുല്ലും
പച്ചച്ചെടിയും പുരപ്പുറങ്ങളിലെ പുല്ലും വളരുമ്മുമ്പെ
കരിഞ്ഞുപോയ ധാന്യവുംപോലെ ആയ്തീന്നു. 27
എന്നാൽ നിന്റെ ഇരിപ്പും നിന്റെ ഗമനവും
ആഗമനവും എന്റെ നേരെയുള്ള നിന്റെ
കോപഭ്രാന്തും ഞാൻ അറിയുന്നു. 28 എന്റെ

നേരെയുള്ള നിന്റെ കോപഭ്രാന്തുകൊണ്ടും
നിന്റെ അഹങ്കാരം എന്റെ ചെവിയിൽ
എത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഞാൻ എന്റെ
കൊളുത്തു നിന്റെ മൂക്കിലും എന്റെ കടിഞ്ഞാൺ
നിന്റെ അധരങ്ങളിലും ഇട്ടു, നീ വന്ന വഴിക്കു
നിന്നെ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകും. 29 എന്നാൽ ഇതു
നിനക്കു അടയാളം ആകും; നിങ്ങൾ ഈ ആണ്ടിൽ
പടുവിത്തു വിളയുന്നതും രണ്ടാം ആണ്ടിൽ താനേ
കിളുത്തു വിളയുന്നതും തിന്നും; മൂന്നാം ആണ്ടിൽ
നിങ്ങൾ വിതെച്ചു കൊയ്യുകയും മുന്തിരിത്തോട്ടം
ഉണ്ടാക്കി അവയുടെ പഴം തിന്നുകയും ചെയ്യും. 30
യെഹൂദാഗൃഹത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു
രക്ഷിതഗണം വീണ്ടും താഴെ വേരൂന്നി മീതെ ഫലം
കായിക്കും. 31 ഒരു ശേഷിപ്പു യെരൂശലേമിൽനിന്നും
ഒരു രക്ഷിതഗണം സീയോൻപർവ്വതത്തിൽനിന്നും
പുറപ്പെട്ടുവരും; യഹോവയുടെ തീക്ഷ്ണത
അതിനെ അനുഷ്ഠിക്കും. 32 അതുകൊണ്ടു
യഹോവ അശ്ശൂർരാജാവിനെക്കുറിച്ചു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവൻ ഈ
നഗരത്തിലേക്കു വരികയില്ല; ഒരു അമ്പു
അവിടെ എയ്കയില്ല. അതിന്റെ നേരെ
പരിചയോടുകൂടെ വരികയില്ല; അതിന്നു എതിരെ
വാടകോരുകയുമില്ല. 33 അവൻ വന്ന വഴിക്കു തന്നേ
മടങ്ങിപ്പോകും; ഈ നഗരത്തിലേക്കു വരികയില്ല.
34 എന്റെ നിമിത്തവും എന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിന്റെ നിമിത്തവും ഞാൻ ഈ നഗരത്തെ
പാലിച്ചു രക്ഷിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 35 അന്നു രാത്രി യഹോവയുടെ
ദൂതൻ പുറപ്പെട്ടു അശ്ശൂർപാളയത്തിൽ ഒരു

ലക്ഷത്തെണ്പത്തയ്യായിരംപേരെ കൊന്നു; ജനം
രാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും
ശവങ്ങളായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 36 അങ്ങനെ
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു
മടങ്ങിപ്പോയി നീനെവേയിൽ പാൎത്തു. 37 അവൻ
തന്റെ ദേവനായ നിസ്രോക്കിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
നമസ്കരിക്കുന്ന സമയത്തു അവന്റെ
പുത്രന്മാരായ അദ്രമേലെക്കും ശരേസെരും
അവനെ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നിട്ടു അരാരാത്ത്
ദേശത്തേക്കു ഓടിപ്പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. അവന്റെ
മകനായ ഏസെർ-ഹദ്ദോൻ അവന്നു പകരം
രാജാവായ്തീൎന്നു.

20 ആ കാലത്തു ഹിസ്കീയാവിന്നു മരിക്കത്തക്ക
രോഗം പിടിച്ചു; ആമോസിന്റെ മകനായ
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: നിന്റെ ഗൃഹകാൎയ്യം ക്രമത്തിൽ
ആക്കുക; നീ മരിച്ചുപോകും, ശേഷിക്കയില്ല എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2
അപ്പോൾ ഹിസ്കീയാവു മുഖം ചുവരിന്റെ
നേരെ തിരിച്ചു യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു: 3
അയ്യോ യഹോവേ, ഞാൻ വിശ്വസ്തതയോടും
ഏകാഗ്രഹൃദയത്തോടുംകൂടെ തിരുമുമ്പിൽ നടന്നു
നിനക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു ഓൎക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
ഹിസ്കീയാവു ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ
യെശയ്യാവു നടുമുറ്റം വിട്ടുപോകുംമുമ്പെ അവന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
5 നീ മടങ്ങിച്ചെന്നു എന്റെ ജനത്തിന്റെ പ്രഭുവായ
ഹിസ്കീയാവോടു പറയേണ്ടതു: നിന്റെ പിതാവായ

ദാവീദിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു
നിന്റെ കണ്ണുനീർ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിന്നെ സൌഖ്യമാക്കും; മൂന്നാം ദിവസം നീ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ പോകും. 6 ഞാൻ
നിന്റെ ആയുസ്സിനോടു പതിനഞ്ചു സംവത്സരം
കൂട്ടും; ഞാൻ നിന്നെയും ഈ നഗരത്തെയും
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വിടുവിക്കും.
എന്റെ നിമിത്തവും എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ
നിമിത്തവും ഈ നഗരം ഞാൻ കാത്തു രക്ഷിക്കും.
7 പിന്നെ യെശയ്യാവു ഒരു അത്തിപ്പഴക്കട്ട
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അതു
കൊണ്ടുവന്നു പരുവിന്മേൽ ഇട്ടു അവന്നു
സൌഖ്യമായി. 8 ഹിസ്കീയാവു യെശയ്യാവോടു:
യഹോവ എന്നെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
ഞാൻ മൂന്നാം ദിവസം യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ പോകയും ചെയ്യുമെന്നതിന്നു
അടയാളം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിന്നു
യെശയ്യാവു: യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത കാര്യം
നിവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
ഇതു നിനക്കു അടയാളം ആകും: നിഴൽ
പത്തു പടി മുമ്പോട്ടു പോകേണമോ? പത്തു
പടി പിന്നോക്കം തിരിയേണമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 10 അതിന്നു ഹിസ്കീയാവു: നിഴൽ
പത്തു പടി ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതു എളുപ്പം
ആകുന്നു; അങ്ങനെയല്ല, നിഴൽ പത്തുപടി
പിന്നോക്കം തിരിയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
അപ്പോൾ യെശയ്യാപ്രവാചകൻ യഹോവയെ
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു; അവൻ ആഹാസിന്റെ

സൂര്യ്യഘടികാരത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയിരുന്ന
നിഴലിനെ പത്തു പടി പിന്നോക്കം തിരിയുമാറാക്കി.
12 ആ കാലത്തു ബലദാന്റെ മകനായ ബെരോദാക്-
ബലദാൻ എന്ന ബാബേൽരാജാവു ഹിസ്കീയാവു
ദീനമായ്ക്കിടന്നിരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു
ഹിസ്കീയാവിന്നു എഴുത്തും സമ്മാനവും
കൊടുത്തയച്ചു. 13 ഹിസ്കീയാവു അവരുടെ
വാക്കു കേട്ടു തന്റെ ഭണ്ഡാരഗൃഹം മുഴുവനും
പൊന്നും വെള്ളിയും സുഗന്ധവർഗ്ഗവും
പരിമളതൈലവും തന്റെ ആയുധശാലയും
തന്റെ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ ഉള്ളതൊക്കെയും
അവരെ കാണിച്ചു. രാജധാനിയിലും
തന്റെ ആധിപത്യത്തിലും ഹിസ്കീയാവു
അവരെ കാണിക്കാത്ത ഒരു വസ്തുവും
ഇല്ലായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ യെശയ്യാപ്രവാചകൻ
ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: ഈ പുരുഷന്മാർ എന്തു പറഞ്ഞു?
അവർ എവിടെനിന്നു നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ഹിസ്കീയാവു: അവർ
ദൂരദേശത്തുനിന്നു, ബാബേലിൽനിന്നു വന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ രാജധാനയിൽ
എന്തെല്ലാം കണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
ഹിസ്കീയാവു: രാജധാനിയിലുള്ളതൊക്കെയും
അവർ കണ്ടു; എന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഞാൻ
അവക്കു കാണിക്കാത്ത ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യെശയ്യാവു ഹിസ്കീയാവോടു
പറഞ്ഞതു: യഹോവയുടെ വചനം കേൾക്ക:
17 രാജധാനിയിലുള്ളതൊക്കെയും നിന്റെ
പിതാക്കന്മാർ ഇന്നുവരെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചതും

ഒട്ടൊഴിയാതെ ബാബേലിലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു
പോകുന്ന കാലം വരുന്നു. 18 നീ ജനിപ്പിച്ചവരായി
നിന്നിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന നിന്റെ പുത്രന്മാരിലും
ചിലരെ അവർ കൊണ്ടുപോകും; അവർ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ അരമനയിൽ
ഷണ്ഡന്മാരായിരിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 19 അതിന്നു ഹിസ്കീയാവു
യെശയ്യാവോടു: നീ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
യഹോവയുടെ വചനം നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞു;
എന്റെ ജീവകാലത്തു സമാധാനവും സത്യവും
ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 20
ഹിസ്കീയാവിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവന്റെ സകലപരാക്രമപ്രവൃത്തികളും
അവൻ ഒരു കുളവും കല്പാത്തിയും
ഉണ്ടാക്കി വെള്ളം നഗരത്തിന്നകത്തു
വരുത്തിയതും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21 ഹിസ്കീയാവു തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവന്റെ
മകനായ മനശ്ശെ അവന്നു പകരം രാജാവായി.

21 മനശ്ശെ വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ അമ്പത്തഞ്ചു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. അവന്റെ
അമ്മെക്കു ഹെഫ്സീബ എന്നു പേർ. 2
എന്നാൽ യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ
മ്ലേച്ഛതകൾക്കൊത്തവണ്ണം അവൻ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 3 തന്റെ അപ്പനായ
ഹിസ്കീയാവു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്ന

പൂജാഗിരികളെ അവൻ വീണ്ടും പണിതു; ബാലിന്നു
ബലിപീഠങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി; യിസ്രായേൽരാജാവായ
ആഹാബ് ചെയ്തതുപോലെ ഒരു
അശേരാപ്രതിഷ്ഠ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ആകാശത്തിലെ
സൎവ്വസൈന്യത്തെയും നമസ്കരിച്ചു സേവിച്ചു. 4
യെരൂശലേമിൽ ഞാൻ എന്റെ നാമം
സ്ഥാപിക്കുമെന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിരുന്ന
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലും അവൻ
ബലിപീഠങ്ങൾ പണിതു. 5 യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രാകാരങ്ങളിലും അവൻ
ആകാശത്തിലെ സൎവ്വസൈന്യത്തിന്നും
ബലിപീഠങ്ങൾ പണിതു; 6 അവൻ തന്റെ
മകനെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിക്കയും
മുഹൂൎത്തം നോക്കുകയും ആഭിചാരം
പ്രയോഗിക്കയും വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും ലക്ഷണം
പറയുന്നവരെയും നിയമിക്കയും ചെയ്തു.
യഹോവയെ കോപിപ്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അവന്നു അനിഷ്ടമായുള്ളതു പലതും ചെയ്തു. 7
ഈ ആലയത്തിലും യിസ്രായേലിന്റെ
സകലഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന യെരൂശലേമിലും
ഞാൻ എന്റെ നാമം എന്നേക്കും സ്ഥാപിക്കും
എന്നു യഹോവ ദാവീദിനോടും അവന്റെ
മകനായ ശലോമോനോടും അരുളിച്ചെയ്ത
ആലയത്തിൽ താൻ ഉണ്ടാക്കിയ അശേരാപ്രതിഷ്ഠ
അവൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 8 ഞാൻ അവരോടു
കല്പിച്ചതൊക്കെയും എന്റെ ദാസനായ മോശെ
അവരോടു കല്പിച്ച സകല ന്യായപ്രമാണവും
അനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ടതിന്നു അവർ

ശ്രദ്ധിക്കമാത്രം ചെയ്താൽ ഇനി യിസ്രായേലിന്റെ
കാൽ, അവരുടെ പിതാക്കന്മാക്കു ഞാൻ
കൊടുത്ത ദേശം വിട്ടലയുവാൻ ഇടവരുത്തുകയില്ല
എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിരുന്നു. 9 എന്നാൽ അവർ
കേട്ടനുസരിച്ചില്ല; യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ച ജാതികളെക്കാളും
അധികം ദോഷം ചെയ്‌വാൻ മനശ്ശെ
അവരെ തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. 10 ആകയാൽ
യഹോവ, പ്രവാചകന്മാരായ തന്റെദാസന്മാർ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 11
യെഹൂദാരാജാവായ മനശ്ശെ തനിക്കു
മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്ന അമോർയ്യർ ചെയ്ത
സകലത്തെക്കാളും അധികം ദോഷമായി ഈ
മ്ലേച്ഛതകൾ പ്രവത്തിച്ചിരിക്കയാലും തന്റെ
വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു യെഹൂദയെയും പാപം
ചെയ്യിക്കയാലും 12 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: കേൾക്കുന്ന
ഏവന്റെയും ചെവി രണ്ടും മുഴങ്ങത്തക്കവണ്ണമുള്ള
അനത്ഥം ഞാൻ യെരൂശലേമിന്നും യെഹൂദെക്കും
വരുത്തും. 13 ഞാൻ യെരൂശലേമിന്മേൽ
ശമൎയ്യയുടെ അളവുനൂലും ആഹാബ് ഗൃഹത്തിന്റെ
തൂക്കുകട്ടയും പിടിക്കും; ഒരുത്തൻ ഒരു
തളിക തുടെക്കയും തുടെച്ചശേഷം അതു
കവിഴ്ത്തിവെക്കയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ
ഞാൻ യെരൂശലേമിനെ തുടെച്ചുകളയും. 14
എന്റെ അവകാശത്തിന്റെ ശേഷിപ്പു ഞാൻ
ത്യജിച്ചു അവരെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; അവർ തങ്ങളുടെ
സകലശത്രുക്കൾക്കും കവച്ചയും കൊള്ളയും

ആയ്തീരും. 15 അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട നാൾമുതൽ
ഇന്നുവരെ അവർ എനിക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു എന്നെ കോപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
തന്നേ. 16 അത്രയുമല്ല, യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്യേണ്ടതിന്നു മനശ്ശെ
യെഹൂദയെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച പാപം കൂടാതെ
അവൻ യെരൂശലേമിൽ ഒരറ്റംമുതൽ മറ്റേഅറ്റംവരെ
നിറെപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തവും
ഏറ്റവും വളരെ ചിന്നിച്ചു. 17 മനശ്ശെയുടെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും
അവന്റെ പാപവും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18 മനശ്ശെ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു;
അരമനയുടെ തോട്ടത്തിൽ, ഉസ്സയുടെ തോട്ടത്തിൽ
തന്നേ, അവനെ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ
മകനായ ആമോൻ അവന്നുപകരം രാജാവായി. 19
ആമോൻ വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ രണ്ടു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. അവന്റെ
അമ്മെക്കു മെശുല്ലേമെത്ത് എന്നു പേർ; അവൾ
യൊത്ബക്കാരനായ ഹാരൂസിന്റെ മകൾ
ആയിരുന്നു. 20 അവൻ തന്റെ അപ്പനായ
മനശ്ശെ ചെയ്തതുപോലെ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; 21 തന്റെ അപ്പൻ
നടന്ന വഴിയിലൊക്കെയും നടന്നു; തന്റെ
അപ്പൻ സേവിച്ച വിഗ്രഹങ്ങളെയും സേവിച്ചു
നമസ്കരിച്ചു. 22 അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ

പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു; യഹോവയുടെ വഴിയിൽ
നടന്നതുമില്ല. 23 എന്നാൽ ആമോന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
അവന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി രാജാവിനെ
അരമനയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു; 24 എന്നാൽ
ദേശത്തെ ജനം ആമോൻരാജാവിന്റെ നേരെ
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയവരെ ഒക്കെയും കൊന്നു;
ദേശത്തെ ജനം അവന്റെ മകനായ യോശീയാവെ
അവന്നു പകരം രാജാവാക്കി. 25 ആമോൻ ചെയ്ത
മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 26 ഉസ്സയുടെ
തോട്ടത്തിലെ അവന്റെ കല്ലറയിൽ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു. അവന്റെ മകനായ യോശീയാവു
അവന്നു പകരം രാജാവായി.

22 യോശീയാവു വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ
അവന്നു എട്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
മുപ്പത്തൊന്നു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ
വാണു. അവന്റെ അമ്മെക്കു യെദീദാ എന്നു
പേർ; അവൾ ബൊസ്കത്ത് കാരനായ
അദായാവിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 2 അവൻ
യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു; തന്റെ
പിതാവായ ദാവീദിന്റെ വഴിയിലൊക്കെയും
വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും മാറാതെ നടന്നു.
3 യോശീയാരാജാവിന്റെ പതിനെട്ടാം
ആണ്ടിൽ രാജാവു മെശുല്ലാമിന്റെ മകനായ
അസല്യാവിന്റെ മകനായ ശാഫാൻ എന്ന
രായസക്കാരനെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
അയച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 4 നീ

മഹാപുരോഹിതനായ ഹില്ക്കീയാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുക. യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
പിരിഞ്ഞുവന്നതും വാതിൽകാവല്ക്കാർ
ജനത്തോടു പിരിച്ചെടുത്തതുമായ ദ്രവ്യം
അവൻ കണക്കുനോക്കട്ടെ. 5 അവർ
അതു യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
വിചാരകരായി പണിനടത്തുന്നവരുടെ കയ്യിൽ
കൊടുക്കട്ടെ; അവർ അതു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീർക്കേണ്ടതിന്നു 6
അതിൽ പണി ചെയ്യുന്ന ആശാരികൾക്കും
ശില്പികൾക്കും കല്പണിക്കാർക്കും ആലയത്തിന്റെ
അറ്റകുറ്റപ്പണിക്കു മരവും ചെത്തിയ കല്ലും
മേടിക്കേണ്ടതിന്നും കൊടുക്കട്ടെ. 7 എന്നാൽ
ദ്രവ്യം കയ്യേറ്റുവാങ്ങിയവരോടു കണക്കു
ചോദിക്കേണ്ടാ; അവർ വിശ്വാസത്തിന്മേലല്ലോ
പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. 8 മഹാപുരോഹിതനായ
ഹില്ക്കീയാവു രായസക്കാരനായ ശാഫാനോടു:
ഞാൻ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. ഹില്ക്കീയാവു ആ പുസ്തകം ശാഫാന്റെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തു; അവൻ അതു വായിച്ചു. 9
രായസക്കാരനായ ശാഫാൻ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു രാജാവിനോടു: ആലയത്തിൽ
കണ്ട ദ്രവ്യം അടിയങ്ങൾ പെട്ടിയൊഴിച്ചെടുത്തു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ വിചാരകരായി
പണിനടത്തുന്നവരുടെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു മറുപടി ബോധിപ്പിച്ചു.
10 ഹില്ക്കീയാപുരോഹിതൻ എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു
പുസ്തകം തന്നു എന്നും രായസക്കാരനായ

ശാഫാൻ രാജാവിനോടു ബോധിപ്പിച്ചു. ശാഫാൻ
അതു രാജസന്നിധിയിൽ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. 11
രാജാവു ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിലെ
വാക്യങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു വസ്ത്രം കീറി; 12 രാജാവു
പുരോഹിതനായ ഹില്ക്കീയാവോടും ശാഫാന്റെ
മകൻ അഹീക്കാമിനോടും മീഖായാവിന്റെ
മകൻ അക്ബോരിനോടും രായസക്കാരനായ
ശാഫാനോടും രാജഭൃത്യനായ അസായാവോടും: 13
നിങ്ങൾ ചെന്നു, കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ
പുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു എനിക്കും
ജനത്തിന്നും എല്ലായെഹൂദെക്കും വേണ്ടി
യഹോവയോടു അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പിൻ; നമുക്കു
വേണ്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
അനുസരിച്ചുനടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ ഈ പുസ്തകത്തിലെ
വാക്യങ്ങളെ കേൾക്കായ്കകൊണ്ടു നമ്മുടെ
നേരെ ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ കോപം
വലിയതല്ലോ എന്നു കല്പിച്ചു. 14 അങ്ങനെ
ഹില്ക്കീയാപുരോഹിതനും അഹീക്കാമും
അക്ബോരും ശാഫാനും അസായാവും
അഹ്സിന്റെ മകനായ തിക്വയുടെ മകനായി
രാജവസ്ത്രവിചാരകനായ ശല്ലൂമിന്റെ ഭാൎയ്യ
ഹുൽദാപ്രവാചകിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു--
അവൾ യെരൂശലേമിൽ രണ്ടാം ഭാഗത്തു
പാൎത്തിരുന്നു--അവളോടു സംസാരിച്ചു. 15 അവൾ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചവനോടു
നിങ്ങൾ പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:

16 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തിന്നും നിവാസികൾക്കും
യെഹൂദാരാജാവു വായിപ്പിച്ച പുസ്തകത്തിൽ
വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒക്കെയും അനൎത്ഥം
വരുത്തും. 17 അവർ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു
തങ്ങളുടെ സകല പ്രവൃത്തികളാലും എനിക്കു
കോപം വരത്തക്കവണ്ണം അന്യദേവന്മാൎക്കു
ധൂപം കാട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്റെ കോപം
ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിക്കും;
അതു കെട്ടുപോകയുമില്ല. 18 എന്നാൽ
യഹോവയോടു ചോദിപ്പാൻ നിങ്ങളെ
അയച്ച യെഹൂദാരാജാവിനോടു നിങ്ങൾ
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നീ കേട്ടിരിക്കുന്ന
വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 19
അവർ സ്തംഭനത്തിന്നും ശാപത്തിന്നും
വിഷയമായിത്തീരുമെന്നു ഞാൻ ഈ
സ്ഥലത്തിന്നും നിവാസികൾക്കും വിരോധമായി
അരുളിച്ചെയ്തതു നീ കേട്ടപ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയം
അലിഞ്ഞു, നീ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നിന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുകയും നിന്റെ വസ്ത്രം കീറി
എന്റെ മുമ്പാകെ കരകയും ചെയ്കകൊണ്ടു
ഞാനും നിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 20 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
ചേൎത്തുകൊള്ളും; നീ സമാധാനത്തോടെ നിന്റെ
കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെടും; ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തിന്നു
വരുത്തുവാൻപോകുന്ന അനൎത്ഥമൊന്നും നിന്റെ

കണ്ണു കാണുകയില്ല. അവർ രാജാവിനോടു ഈ
മറുപടി ബോധിപ്പിച്ചു.

23 അനന്തരം രാജാവു ആളയച്ചു; അവർ
യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലുമുള്ള എല്ലാ
മൂപ്പന്മാരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിവരുത്തി. 2
രാജാവും സകലയെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരൂശലേമിലെ സകലനിവാസികളും
പുരോഹിതന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും ആബാലവൃദ്ധം
ജനമൊക്കെയും യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
ചെന്നു; യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽവെച്ചു
കണ്ടുകിട്ടിയ നിയമപുസ്തകത്തിലെ
വാക്യങ്ങളെയെല്ലാം അവർ കേൾക്കെ അവൻ
വായിച്ചു. 3 രാജാവു തൂണിന്നരികെ നിന്നുംകൊണ്ടു
താൻ യഹോവയെ അനുസരിച്ചുനടക്കയും
അവന്റെ കല്പനകളും സാക്ഷ്യങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ
പ്രമാണിക്കയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ വാക്യങ്ങൾ
നിവർത്തിക്കയും ചെയ്യാമെന്നു യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ഒരു നിയമം ചെയ്തു. ജനമൊക്കെയും
ഈ നിയമത്തിൽ യോജിച്ചു. 4 രാജാവു
മഹാപുരോഹിതനായ ഹില്ക്കീയാവോടും രണ്ടാം
തരത്തിലുള്ള പുരോഹിതന്മാരോടും വാതിൽ
കാക്കുന്നവരോടും ബാലിന്നും അശേരെക്കും
ആകാശത്തിലെ സർവ്വസൈന്യത്തിന്നും വേണ്ടി
ഉണ്ടാക്കിയ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിൽനിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു; യെരൂശലേമിന്നു
പുറത്തു കിദ്രോൻപ്രദേശത്തുവെച്ചു

അവയെ ചുട്ടു, ചാരം ബേഥേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 5 യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും
യെരൂശലേമിന്റെ ചുറ്റിലുമുള്ള പൂജാഗിരികളിൽ
ധൂപം കാട്ടുവാൻ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ
നിയമിച്ചിരുന്ന പൂജാഗിരികളെയും ബാലിന്നും
സൂര്യ്യന്നും ചന്ദ്രന്നും ഗ്രഹങ്ങൾക്കും
ആകാശത്തിലെ സവ്വസൈന്യത്തിന്നും ധൂപം
കാട്ടിയവരെയും അവൻ നീക്കിക്കളഞ്ഞു.
6 അശേരാപ്രതിഷ്ഠയെയും അവൻ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽനിന്നു
യെരൂശലേമിന്നു പുറത്തു കിദ്രോൻതോട്ടിങ്കലേക്കു
കൊണ്ടുചെന്നു കിദ്രോൻതാഴ്വീതിയിൽവെച്ചു
ചുട്ടുപൊടിയാക്കി പൊടി സാമാന്യജനത്തിന്റെ
ശവക്കുഴികളിന്മേൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 7
സ്ത്രീകൾ അശേരെക്കു കൂടാരശീലകൾ
നെയ്ത ഇടങ്ങളായി യഹോവയുടെ
ആലയത്തിങ്കലുള്ള പുരുഷമൈഥുനക്കാരുടെ
വീടുകളെയും അവൻ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 8
അവൻ യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു
സകലപുരോഹിതന്മാരെയും വരുത്തി,
ഗേബമുതൽ ബേർ-ശേബവരെ പുരോഹിതന്മാർ
ധൂപം കാട്ടിയിരുന്ന പൂജാഗിരികളെ
അശുദ്ധമാക്കി, പട്ടണവാതിൽപ്രവേശനത്തിങ്കൽ
ഇടത്തുഭാഗത്തു നഗരാധിപതിയായ
യോശുവയുടെ വാതില്ക്കലുള്ള പടിവാതിലുകളുടെ
പൂജാഗിരികളെയും അവൻ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 9
എന്നാൽ പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാർ
യെരൂശലേമിലുള്ള യഹോവയുടെ
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കയറിയില്ല; അവർ

തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നതേയുള്ളു. 10 ആരും
തന്റെ മകനെയോ മകളെയോ മോലെക്കിന്നു
അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ബെൻ-ഹിന്നോംതാഴ്വരയിലെ ദഹനസ്ഥലവും
അവൻ അശുദ്ധമാക്കി. 11 യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിങ്കൽ
വളപ്പിന്നകത്തുള്ള നാഥാൻ-മേലെക്ക് എന്ന
ഷണ്ഡന്റെ അറെക്കരികെ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ
സൂര്യന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന അശ്വബിംബങ്ങളെ
അവൻ നീക്കി, സൂര്യരഥങ്ങളെ തീയിലിട്ടു
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 12 യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ
ആഹാസിന്റെ മാളികയുടെ മേൽപുരയിൽ
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന ബലിപീഠങ്ങളെയും
മനശ്ശെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
രണ്ടു പ്രാകാരങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
ബലിപീഠങ്ങളെയും രാജാവു തകർത്തു
അവിടെനിന്നു നീക്കി അവയുടെ പൊടി
കിദ്രോൻ തോട്ടിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 13
യെരൂശലേമിന്നെതിരെ നാശപർവ്വതത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു യിസ്രായേൽരാജാവായ
ശലോമോൻ സീദോന്യരുടെ മ്ളേച്ഛബിംബമായ
അസ്തോരെത്തിന്നും മോവാബ്യരുടെ
മ്ളേച്ഛബിംബമായ കെമോശിന്നും അമ്മോന്യരുടെ
മ്ളേച്ഛബിംബമായ മില്ക്കോമിന്നും പണിതിരുന്ന
പൂജാഗിരികളെയും രാജാവു അശുദ്ധമാക്കി.
14 അവൻ വിഗ്രഹസ്തംഭങ്ങളെ തകർത്തു
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു, അവ
നിന്നിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ മനുഷ്യാസ്ഥികൾകൊണ്ടു

നിറെച്ചു. 15 അത്രയുമല്ല, യിസ്രായേലിനെക്കൊണ്ടു
പാപം ചെയ്യിച്ച നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാം ബേഥേലിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
യാഗപീഠവും പൂജാഗിരിയും അവൻ
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു; പൂജാഗിരി അവൻ ചുട്ടു
പൊടിയാക്കി, അശേരാപ്രതിഷ്ഠയും
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 16 എന്നാൽ യോശീയാവു
തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ മലയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന കല്ലറകൾ കണ്ടിട്ടു ആളയച്ചു
കല്ലറകളിൽനിന്നു അസ്ഥികളെ എടുപ്പിച്ചു, ഈ
കാര്യം മുന്നറിയിച്ചിരുന്ന ദൈവപുരുഷൻ
പ്രസ്താവിച്ച യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം
ആ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഇട്ടു ചുട്ടു അതു
അശുദ്ധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 17 ഞാൻ കാണുന്ന ആ
ജ്ഞാപകസ്തംഭം എന്തു എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചു. അതിന്നു ആ പട്ടണക്കാർ അവനോടു:
അതു യെഹൂദയിൽനിന്നു വരികയും നീ
ചെയ്തിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ബേഥേലിലെ
യാഗപീഠത്തെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിക്കയും ചെയ്ത
ദൈവ പുരുഷന്റെ കല്ലറയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അപ്പോൾ അവൻ: അതു ഇരിക്കട്ടെ; അവന്റെ
അസ്ഥികളെ ആരും അനക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.
അങ്ങനെ അവർ അവന്റെ അസ്ഥികളെയും
ശമര്യ്യയിൽനിന്നു വന്ന പ്രവാചകന്റെ
അസ്ഥികളെയും വിട്ടേച്ചുപോയി. 19 യഹോവയെ
കോപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാർ
ശമര്യ്യാപട്ടണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
സകലപൂജാഗിരിക്ഷേത്രങ്ങളെയും
യോശീയാവു നീക്കിക്കളഞ്ഞു ബേഥേലിൽ

അവൻ ചെയ്തതുപോലെയൊക്കെയും
അവയോടും ചെയ്തു. 20 അവൻ അവിടെയുള്ള
പൂജാഗിരിപുരോഹിതന്മാരെയൊക്കെയും
ബലിപീഠങ്ങളിന്മേൽ വെട്ടിക്കൊല്ലിക്കയും
അവയുടെ മേൽ മനുഷ്യാസ്ഥികൾ
ചുടുകയും ചെയ്തിട്ടു യെരൂശലേമിലക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു. 21 അനന്തരം രാജാവു
സകലജനത്തോടും: ഈ നിയമപുസ്കത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു പെസഹ ആചരിപ്പിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. 22 യിസ്രായേലിന്നു ന്യായപാലനം
ചെയ്തിരുന്ന ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലം
മുതല്ക്കും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെയും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെയും കാലത്തും
ഇതുപോലെ ഒരു പെസഹ ആചരിച്ചിട്ടില്ല. 23
യോശീയാരാജാവിന്റെ പതിനെട്ടാം ആണ്ടിൽ
യെരൂശലേമിൽ യഹോവെക്കു ഈ പെസഹ
ആചരിച്ചു. 24 ഹില്ക്കീയാപുരോഹിതൻ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്ന
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ വാക്യങ്ങളെ നിവത്തിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം യോശീയാവു വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും
ലക്ഷണം പറയുന്നവരെയും ഗൃഹബിംബങ്ങളെയും
മറ്റു വിഗ്രഹങ്ങളെയും യെഹൂദാദേശത്തും
യെരൂശലേമിലും കണ്ട സകലമ്ലേച്ഛതകളെയും
അശേഷം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 25 അവനെപ്പോലെ
പൂണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂണ്ണമനസ്സോടും
പൂണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണ പ്രകാരമൊക്കെയും

യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞ ഒരു രാജാവു
മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല, പിമ്പു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റിട്ടുമില്ല.
26 എങ്കിലും മനശ്ശെ യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ച
സകലകോപഹേതുക്കളും നിമിത്തം യെഹൂദയുടെ
നേരെ ജ്വലിച്ച തന്റെ മഹാകോപത്തിന്റെ ഉഗ്രതയെ
യഹോവ വിട്ടുമാറാതെ: 27 ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞതുപോലെ യെഹൂദയെയും
എന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു നീക്കുകയും
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ യെരൂശലേം
നഗരത്തെയും എന്റെ നാമം അവിടെ ഇരിക്കും
എന്നു ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്ത ആലയത്തെയും
ത്യജിച്ചുകളകയും ചെയ്യും എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചു.
28 യോശീയാവിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 29 അവന്റെ
കാലത്തു മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോൻ-
നെഖോ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ നേരെ ഫ്രാത്ത്
നദിക്കു പുറപ്പെട്ടു; യോശീയാരാജാവു അവന്റെ
നേരെ ചെന്നു; അവൻ അവനെ കണ്ടിട്ടു
മെഗിദ്ദോവിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 30 അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാർ മരിച്ചുപോയവനെ രഥത്തിൽ കയറ്റി
മെഗിദ്ദോവിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ സ്വന്തകല്ലറയിൽ
അടക്കം ചെയ്തു. പിന്നെ ദേശത്തെ ജനം
യോശീയാവിന്റെ മകനായ യെഹോവാഹാസിനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു അഭിഷേകം കഴിപ്പിച്ചു
അവന്റെ അപ്പന്നു പകരം രാജാവാക്കി. 31
യെഹോവാഹാസ് വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു

ഇരുപത്തിമൂന്നു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ മൂന്നു
മാസം യെരൂശലേമിൽ വാണു. അവന്റെ അമ്മെക്കു
ഹമൂതൽ എന്നു പേർ; അവൾ ലിബ്നക്കാരനായ
യിരെമ്യാവിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 32 അവൻ
തന്റെ പിതാക്കന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 33
അവൻ യെരൂശലേമിൽ വാഴാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഫറവോൻ-നെഖോ ഹമാത്ത് ദേശത്തിലെ
രിബ്ലയിൽവെച്ചു അവനെ ബന്ധിച്ചു, ദേശത്തിന്നു
നൂറു താലന്തു വെള്ളിയും ഒരു താലന്തു
പൊന്നും പിഴ കല്പിച്ചു. 34 ഫറവോൻ-നെഖോ
യോശീയാവിന്റെ മകനായ എല്യാക്കീമിനെ
അവന്റെ അപ്പനായ യോശീയാവിന്നു പകരം
രാജാവാക്കി; അവന്റെ പേർ യെഹോയാക്കീം
എന്നു മാറ്റി; യെഹോവാഹാസിനെ അവൻ
കൊണ്ടുപോയി; അവൻ മിസ്രയീമിൽ ചെന്നു
അവിടെവെച്ചു മരിച്ചുപോയി. 35 ആ വെള്ളിയും
പൊന്നും യെഹോയാക്കീം ഫറവോന്നു കൊടുത്തു;
എന്നാൽ ഫറവോന്റെ കല്പനപ്രകാരം വെള്ളി
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ദേശത്തു വരിയിട്ടു;
അവൻ ദേശത്തെ ജനത്തിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും
പേരിൽ വരിയിട്ടതുപോലെ വെള്ളിയും പൊന്നും
അവരവരോടു പിരിച്ചെടുത്തു ഫറവോൻ-
നെഖോവിന്നു കൊടുത്തു. 36 യെഹോയാക്കീം
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു ഇരുപത്തഞ്ചു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ പതിനൊന്നു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു. അവന്റെ അമ്മെക്കു
സെബീദാ എന്നു പേർ; അവൾ രൂമക്കാരനായ
പെദായാവിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 37 അവൻ

തന്റെ പിതാക്കന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു.

24 അവന്റെ കാലത്തു ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ പുറപ്പെട്ടുവന്നു;
യെഹോയാക്കീം മൂന്നു സംവത്സരം അവന്നു
ആശ്രിതനായി ഇരുന്നു; അതിന്റെ ശേഷം അവൻ
തിരിഞ്ഞു അവനോടു മത്സരിച്ചു. അപ്പോൾ
യഹോവ കൽദയരുടെ പടക്കൂട്ടങ്ങളെയും
അരാമ്യർ, മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ
എന്നിവരുടെ പടക്കൂട്ടങ്ങളെയും അവന്റെ
നേരെ അയച്ചു; 2 പ്രവാചകന്മാരായ
തന്റെ ദാസന്മാർമുഖാന്തരം യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന വചനപ്രകാരം അവൻ
അവരെ യെഹൂദയെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം
അതിന്റെ നേരെ അയച്ചു. 3 മനശ്ശെ ചെയ്ത
സകലപാപങ്ങളും നിമിത്തം യെഹൂദയെ
തന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളവാൻ
ഇതു യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം തന്നേ
അവക്കു ഭവിച്ചു. 4 അവൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
ചൊരിയിച്ചു യെരൂശലേമിനെ കുറ്റമില്ലാത്ത
രക്തംകൊണ്ടു നിറെച്ചതും ക്ഷമിപ്പാൻ
യഹോവെക്കു മനസ്സായില്ല. 5 യെഹോയാക്കീമിന്റെ
മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6 യെഹോയാക്കീം
തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു;
അവന്റെ മകനായ യെഹോയാഖീൻ അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 7 മിസ്രയീംരാജാവിന്നു

മിസ്രയീംതോടുമുതൽ ഫ്രാത്ത് നദിവരെ
ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും ബാബേൽരാജാവു
പിടിച്ചതുകൊണ്ടു മിസ്രയീംരാജാവു പിന്നെ
തന്റെ ദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നില്ല. 8
യെഹോയാഖീൻ വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
പതിനെട്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ യെരൂശലേമിൽ
മൂന്നു മാസം വാണു. അവന്റെ അമ്മെക്കു
നെഹുഷ്ഠാ എന്നു പേർ; അവൾ യെരൂശലേമ്യനായ
എൽനാഥാന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 9 അവൻ
തന്റെ അപ്പൻ ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു.
10 ആ കാലത്തു ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദുനേസരിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ യെരൂശലേമിന്റെ
നേരെ വന്നു നഗരത്തെ നിരോധിച്ചു. 11 ഇങ്ങനെ
ഭൃത്യന്മാർ നിരോധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ബാബേൽ
രാജാവായ നെബൂഖദുനേസരും നഗരത്തിന്റെ
നേരെ വന്നു. 12 യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാഖീനും അവന്റെ അമ്മയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ഷണ്ഡന്മാരും
ബാബേൽരാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു
പുറത്തു ചെന്നു; ബാബേൽരാജാവു തന്റെ
വാഴ്ചയുടെ എട്ടാം ആണ്ടിൽ അവനെ പിടിച്ചു.
13 അവൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
സകലനിക്ഷേപങ്ങളും രാജധാനിയിലെ
നിക്ഷേപങ്ങളും അവിടെനിന്നു എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; യിസ്രായേൽരാജാവായ
ശലോമോൻ യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിൽ
ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരുന്ന പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും യഹോവ

അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ അവൻ
ഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞു. 14 എല്ലാ യെരൂശലേമ്യരെയും
സകലപ്രഭുക്കന്മാരും സകലപരാക്രമശാലികളും
ആയി പതിനായിരം പേരെയും എല്ലാ
ആശാരിമാരെയും കൊല്ലന്മാരെയും അവൻ
ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോയി; ദേശത്തു എളിയജനം
മാത്രമല്ലാതെ ആരും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. 15
യെഹോയാഖീനെ അവൻ ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; രാജമാതാവിനെയും
രാജഭാര്യമാരെയും അവന്റെ ഷണ്ഡന്മാരെയും
ദേശത്തിലെ പ്രധാനികളെയും അവൻ ബദ്ധരാക്കി
യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 16 സകലബലവാന്മാരുമായ
ഏഴായിരംപേരെയും ആശാരിമാരും
കൊല്ലന്മാരുമായ ആയിരം പേരെയും ഇങ്ങനെ
യുദ്ധപ്രാപ്തന്മാരായ സകലവീരന്മാരെയും
ബാബേൽരാജാവു ബദ്ധരാക്കി ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 17 അവന്നു പകരം
ബാബേൽരാജാവു അവന്റെ ചിറ്റപ്പനായ
മത്ഥന്യാവെ രാജാവാക്കി; അവന്നു സിദെക്കീയാവു
എന്നു പേർ മാറ്റിയിട്ടു. 18 സിദെക്കീയാവു
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു ഇരുപത്തൊന്നു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ പതിനൊന്നു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു; അവന്റെ അമ്മെക്കു
ഹമൂതൽ എന്നു പേർ; അവൾ ലിബ്നക്കാരനായ
യിരെമ്യാവിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 19
യെഹോയാക്കീം ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
അവൻ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു. 20 യഹോവയുടെ കോപം ഹേതുവായി

യെരൂശലേമിന്നും യെഹൂദെക്കും അങ്ങനെ
ഭവിച്ചു; അവൻ ഒടുവിൽ അവരെ തന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞു; എന്നാൽ
സിദെക്കീയാവും ബാബേൽരാജാവിനോടു
മത്സരിച്ചു.

25 അവന്റെ വാഴ്ചയുടെ ഒമ്പതാം
ആണ്ടിൽ പത്താം മാസം പത്താം തിയ്യതി
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ
സർവ്വസൈന്യവുമായി യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ വന്നു
പാളയം ഇറങ്ങി; അതിന്നെതിരെ ചുറ്റും വാടകോരി.
2 സിദെക്കീയാരാജാവിന്റെ പതിനൊന്നാം
ആണ്ടുവരെ നഗരം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 3
നാലാം മാസം ഒമ്പതാം തിയ്യതി നഗരത്തിൽ ക്ഷാമം
കലശലായി ദേശത്തെ ജനത്തിന്നു ആഹാരം
ഇല്ലാതെപോയി. 4 അപ്പോൾ നഗരമതിൽ ഒരിടം
പൊളിച്ചു കൽദയർ നഗരം വളഞ്ഞിരിക്കെ
പടയാളികൾ ഒക്കെയും രാത്രിസമയത്തു
രാജാവിന്റെ തോട്ടത്തിന്നരികെ രണ്ടു
മതിലുകൾക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള പടിവാതിൽവഴിയായി
ഓടിപ്പോയി; രാജാവും അരാബയിലേക്കുള്ള
വഴിയായി പുറപ്പെട്ടുപോയി. 5 എന്നാൽ
കൽദയരുടെ സൈന്യം രാജാവിനെ പിന്തുടന്നു
യെരീഹോസമഭൂമിയിൽവെച്ചു അവനോടു എത്തി;
അവന്റെ സൈന്യമൊക്കെയും അവനെ വിട്ടു
ചിന്നിപ്പോയി. 6 അവർ രാജാവിനെ പിടിച്ചു
രിബ്ലയിൽ ബാബേൽരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു; അവർ അവന്നു വിധി കല്പിച്ചു.
7 അവർ സിദെക്കീയാവിന്റെ പുത്രന്മാരെ
അവൻ കാൺകെ കൊന്നു; സിദെക്കീയാവിന്റെ

കണ്ണു പൊട്ടിച്ചിട്ടു രണ്ടു ചങ്ങലകൊണ്ടു
അവനെ ബന്ധിച്ചു ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 8 അഞ്ചാം മാസം ഏഴാം
തിയ്യതി, നെബൂഖദ്നേസർരാജാവെന്ന
ബാബേൽരാജാവിന്റെ പത്തൊമ്പതാം
ആണ്ടിൽ തന്നേ, ബാബേൽരാജാവിന്റെ
ഭൃത്യനായി അകമ്പടി നായകനായ
നെബൂസരദാൻ യെരൂശലേമിൽവന്നു. 9 അവൻ
യഹോവയുടെ ആലയവും രാജധാനിയും
ചുട്ടുകളഞ്ഞു; യെരൂശലേമിലെ എല്ലാവീടുകളും
പ്രധാനഭവനങ്ങളൊക്കെയും അവൻ തീവെച്ചു
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 10 അകമ്പടിനായകനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന കൽദയസൈന്യമൊക്കെയും
യെരൂശലേമിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മതിലുകളെ
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 11 നഗരത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന
ജനത്തെയും ബാബേൽരാജാവിനെ
ശരണം പ്രാപിച്ചവരെയും പുരുഷാരത്തിൽ
ശേഷിച്ചവരെയും അകമ്പടിനായകനായ
നെബൂസരദാൻ കൊണ്ടുപോയി. 12
എന്നാൽ അകമ്പടിനായകൻ ദേശത്തെ
എളിയവരിൽ ചിലരെ മുന്തിരിത്തോട്ടക്കാരായിട്ടും
കൃഷിക്കാരായിട്ടും വിട്ടേച്ചുപോയി. 13
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ താമ്രസ്തംഭങ്ങളും
പീഠങ്ങളും യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
താമ്രംകൊണ്ടുള്ള കടലും കൽദയർ
ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു അവയുടെ താമ്രം
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 14 കലങ്ങളും
ചട്ടുകങ്ങളും കത്രികകളും തവികളും
ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള താമ്രോപകരണങ്ങളൊക്കെയും

അവർ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. 15
തീച്ചട്ടികളും കലശങ്ങളും പൊന്നും
വെള്ളിയുംകൊണ്ടുള്ളതൊക്കെയും
അകമ്പടിനായകൻ കൊണ്ടുപോയി. 16
ശലോമോൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നുവേണ്ടി
ഉണ്ടാക്കിയ രണ്ടു സ്തംഭം, ഒരു കടൽ, പീഠങ്ങൾ
എന്നിങ്ങനെയുള്ള സകലഉപകരണങ്ങളുടെയും
താമ്രത്തിന്നു തൂക്കമില്ലാതെയിരുന്നു. 17
ഒരു സ്തംഭത്തിന്റെ ഉയരം പതിനെട്ടു മുഴം;
അതിന്മേലുള്ള പോതിക താമ്രംകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു; പോതികയുടെ ഉയരം മൂന്നു
മുഴം; പോതികയുടെ ചുറ്റുമുള്ള വലപ്പണിയും
മാതളപ്പഴവും ആസകലം താമ്രംകൊണ്ടായിരുന്നു;
ഇതുപോലെ മറ്റെ സ്തംഭത്തിന്നും വലപ്പണിയും
മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അകമ്പടിനായകൻ
മഹാപുരോഹിതനായ സെരായാവെയും
രണ്ടാം പുരോഹിതനായ സെഫന്യാവെയും
മൂന്നു ഉമ്മരപ്പടിക്കാവല്ക്കാരെയും പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി. 19 നഗരത്തിൽനിന്നു അവൻ
യോദ്ധാക്കളുടെ മേൽവിചാരകനായ ഒരു
ഷണ്ഡനെയും നഗരത്തിൽവെച്ചു കണ്ടെത്തിയ
രാജപരിചാരകന്മാരിൽ അഞ്ചുപേരെയും
ദേശത്തെ ജനത്തെ പടെക്കു സ്വരൂപിക്കുന്ന
സേനാപതിയുടെ രായസക്കാരനെയും
നഗരത്തിൽ കണ്ട ദേശത്തെ ജനത്തിൽ
അറുപതുപേരെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. 20
ഇവരെ അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസരദാൻ
പിടിച്ചു രിബ്ലയിൽ ബാബേൽരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു. 21 ബാബേൽരാജാവു

ഹാമത്ത് ദേശത്തിലെ രിബ്ലയിൽവെച്ചു അവരെ
വെട്ടിക്കൊന്നു. ഇങ്ങനെ യെഹൂദാ സ്വദേശം വിട്ടു
പോകേണ്ടിവന്നു. 22 ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദാദേശത്തു
ശേഷിപ്പിച്ചുവെച്ച ജനത്തിന്നു ശാഫാന്റെ
മകനായ അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ ഗെദല്യാവെ
അധിപതിയാക്കി. 23 ബാബേൽരാജാവു
ഗെദല്യാവെ അധിപതിയാക്കി എന്നു
നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ,
കാരേഹിന്റെ മകൻ യോഹാനാൻ,
നെതോഫാത്യനായ തൻഹൂമെത്തിന്റെ മകൻ
സെരായ്യാവു, മാഖാത്യന്റെ മകൻ യാസന്യാവു
എന്നിങ്ങനെ സകലസേനാപതികളും
അവരുടെ ആളുകളും കേട്ടപ്പോൾ അവർ
മിസ്പെയിൽ ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 24 ഗെദല്യാവു അവരോടും അവരുടെ
ആളുകളോടും സത്യംചെയ്തു അവരോടു:
നിങ്ങൾ കൽദയരുടെ ദാസന്മാർനിമിത്തം
ഭയപ്പെടരുതു; ദേശത്തു പാൎത്തു ബാബേൽ
രാജാവിനെ സേവിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു
നന്മയായിരിക്കും. 25 എന്നാൽ ഏഴാംമാസത്തിൽ
രാജവംശക്കാരനായ എലീശയുടെ മകനായ
നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ യിശ്മായേൽ പത്തു
ആളുമായി വന്നു ഗെദല്യാവെയും അവനോടുകൂടെ
മിസ്പെയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന യെഹൂദ്യരെയും
കൽദയരെയും വെട്ടിക്കൊന്നു. 26 അപ്പോൾ
ആബാലവൃദ്ധം ജനമൊക്കെയും സേനാപതിമാരും
കൽദയരെ ഭയപ്പെടുകയാൽ എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു
മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി. 27 യെഹൂദാരാജാവായ

യെഹോയാഖീന്റെ പ്രവാസത്തിന്റെ മുപ്പത്തേഴാം
ആണ്ടിൽ പന്ത്രണ്ടാം മാസം ഇരുപത്തേഴാം
തിയ്യതി ബാബേൽരാജാവായ എവീൽ-
മെരോദക്ക് താൻ രാജാവായ ആണ്ടിൽ
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാഖീനെ കടാക്ഷിച്ചു
കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു 28 അവനോടു
ആദരവായി സംസാരിച്ചു അവന്റെ ആസനത്തെ
തന്നോടുകൂടെ ബാബേലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
രാജാക്കന്മാരുടെ ആസനങ്ങൾക്കു മേലായി
വെച്ചു; 29 അവന്റെ കാരാഗൃഹവസ്ത്രം മാറ്റി;
അവൻ ജീവപര്യന്തം നിത്യം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഭക്ഷണംകഴിച്ചു പോന്നു. 30 അവന്റെ
അഹോവൃത്തിയോ, രാജാവു അവന്നു അവന്റെ
മരണദിവസംവരെ അവന്റെ ജീവകാലമൊക്കെയും
നിത്യവൃത്തിക്കു ദിവസംപ്രതിയുള്ള ഓഹരി
കൊടുത്തുപോന്നു.

1 ദിനവൃത്താന്തം

1 ആദാം, ശേത്ത്, ഏനോശ്, 2 കേനാൻ,
മഹലലേൽ, യാരേദ്, 3 ഹനോക്ക്, മെഥൂശേലഹ്,
ലാമെക്ക്, നോഹ, 4 ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത്.
യാഫെത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: 5 ഗോമെർ, മാഗോഗ്,
മാദായി, യാവാൻ, തൂബാൽ 6 മേശെക്ക്, തീരാസ്.
ഗോമെരിന്റെ പുത്രന്മാർ: അശ്കേനസ്, രീഫത്ത്,
തോഗർമ്മാ. 7 യാവാന്റെ പുത്രന്മാർ: എലീശാ,
തർശീശ്, കിത്ഥിം, ദോദാനീം. 8 ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ:
കൂശ്, മിസ്രയീം, പൂത്ത്, കനാൻ. 9 കൂശിന്റെ
പുത്രന്മാർ: സെബാ, ഹവീലാ, സബ്താ, രമാ,
സബ്തെഖാ. രമയുടെ പുത്രന്മാർ: ശെബാ,
ദെദാൻ. 10 കൂശ് നിമ്രോദിനെ ജനിപ്പിച്ചു. അവൻ
ഭൂമിയിൽ ആദ്യത്തെ വീരനായിരുന്നു. 11
മിസ്രയീമോ: ലൂദീം, അനാമീം, ലെഹാബീം, 12
നഫ്തൂഹീം, പത്രൂസീം, കസ്ലൂഹീം, --ഇവരിൽനിന്നു
ഫെലിസ്ത്യർ ഉത്ഭവിച്ചു--കഫ്തോരീം എന്നിവരെ
ജനിപ്പിച്ചു. 13 കനാൻ തന്റെ ആദ്യജാതനായ
സീദോൻ, 14 ഹേത്ത്, യെബൂസി, അമോരി, 15
ഗിർഗ്ഗശി, ഹിവ്വി, അർക്കി, സീനി, അർവ്വാദി, 16 സെമാരി,
ഹമാത്തി എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു. 17 ശേമിന്റെ
പുത്രന്മാർ: ഏലാം, അശ്ശൂർ, അർപ്പക്ഷദ്, ലൂദ്, അരാം,
ഊസ്, ഹൂൾ, ഗേഥെർ, മേശെക്. 18 അർപ്പക്ഷദ്
ശേലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശേലഹ് ഏബെരിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 19 ഏബെരിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ
ജനിച്ചു; ഒരുത്തന്നു പേലെഗ് എന്നു പേർ;
അവന്റെ കാലത്തായിരുന്നു ഭൂവാസികൾ
പിരിഞ്ഞുപോയതു; അവന്റെ സഹോദരന്നു
യൊക്താൻ എന്നു പേർ. 20 യൊക്താനോ:

അല്മോദാദ്, ശേലെഫ്, ഹസർമ്മാവെത്ത്, 21
യാരഹ്, ഹദോരാം, ഊസാൽ, ദിക്ലാ, 22 എബാൽ,
അബീമായേൽ, ശെബാ, 23 ഓഫീർ, ഹവീലാ,
യോബാബ് എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു; ഇവരെല്ലാവരും
യൊക്താന്റെ പുത്രന്മാർ. 24 ശേം, അർപ്പക്ഷദ്,
ശേലഹ്, ഏബെർ, 25 പേലെഗ്, രെയൂ, ശെരൂഗ്, 26
നാഹോർ, തേരഹ്, അബ്രാം; 27 ഇവൻ തന്നേ
അബ്രാഹാം. 28 അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ:
യിസ്ഹാക്ക്, യിശ്മായേൽ. 29 അവരുടെ
വംശപാരമ്പര്യമാവിതു: യിശ്മായേലിന്റെ
ആദ്യജാതൻ നെബായോത്ത്, 30 കേദാർ,
അദ്ബെയേൽ, മിബ്ശാം, മിശ്മാ, ദൂമാ, 31 മസ്സാ,
ഹദദ്, തേമാ, യെതൂർ, നാഫീഷ്, കേദമാ; ഇവർ
യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ. 32 അബ്രാഹാമിന്റെ
വെപ്പാട്ടിയായ കെതൂരയുടെ പുത്രന്മാർ: സിമ്രാൻ,
യൊക്ശാൻ, മേദാൻ, മിദ്യാൻ, യിശ്ബാക്, ശൂവഹ്
എന്നിവരെ അവൾ പ്രസവിച്ചു. യോക്ശാന്റെ
പുത്രന്മാർ: ശെബാ, ദെദാൻ. 33 മിദ്യാന്റെ
പുത്രന്മാർ: ഏഫാ, ഏഫെർ, ഹനോക്ക്, അബീദാ,
എൽദായാ; ഇവരെല്ലാവരും കെതൂരയുടെ
പുത്രന്മാർ. 34 അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. യിസ്ഹാക്കിന്റെ പുത്രന്മാർ ഏശാവ്,
യിസ്രായേൽ. 35 ഏശാവിന്റെ പുത്രന്മാർ:
എലീഫാസ്, രെയൂവേൽ, യെയൂശ്, യലാം, കോരഹ്.
36 എലീഫാസിന്റെ പുത്രന്മാർ: തേമാൻ, ഓമാർ,
സെഫീ, ഗഥാം, കെനസ്, തിമ്നാ, അമാലേക്. 37
രെയൂവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ: നഹത്ത്, സേറഹ്,
ശമ്മാ, മിസ്സാ. 38 സേയീരിന്റെ പുത്രന്മാർ: ലോതാൻ,
ശോബാൽ, സിബെയോൻ, അനാ, ദീശോൻ,

ഏസെർ, ദീശാൻ. 39 ലോതാന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹോരി,
ഹോമാം; തിമ്നാ ലോതാന്റെ സഹോദരി
ആയിരുന്നു. 40 ശോബാലിന്റെ പുത്രന്മാർ:
അലീയാൻ, മാനഹത്ത്, ഏബാൽ, ശെഫി, ഓനാം.
സിബേയോന്റെ പുത്രന്മാർ: അയ്യാ, അനാ. 41
അനയുടെ പുത്രന്മാർ: ദീശോൻ. ദീശോന്റെ
പുത്രന്മാർ: ഹമ്രാൻ, എശ്ബാൽ, യിത്രാൻ,
കെരാൻ. 42 ഏസെരിന്റെ പുത്രന്മാർ: ബിൽഹാൻ,
സാവാൻ, യാക്കാൻ. ദീശാന്റെ പുത്രന്മാർ: ഊസ്,
അരാൻ. 43 യിസ്രായേൽമക്കളെ രാജാവു
വാഴുംമുമ്പെ ഏദോംദേശത്തു വാണ രാജാക്കന്മാർ
ആരെന്നാൽ: ബെയോരിന്റെ മകനായ ബേല;
അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു ദിൻഹാബാ എന്നു പേർ.
44 ബേല മരിച്ചശേഷം ബൊസ്രക്കാരനായ
സേരഹിന്റെ മകൻ യോബാബ് അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 45 യോബാബ് മരിച്ചശേഷം
തേമാദേശക്കാരനായ ഹൂശാം അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 46 ഹൂശാം മരിച്ചശേഷം ബദദിന്റെ
മകൻ ഹദദ് അവന്നു പകരം രാജാവായി; അവൻ
മോവാബ് സമഭൂമിയിൽ മിദ്യാനെ തോല്പിച്ചു;
അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു അവീത്ത് എന്നു പേർ. 47
ഹദദ് മരിച്ചശേഷം മസ്രേക്കക്കാരനായ സല്മാ
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 48 സല്മാ മരിച്ചശേഷം
നദീതീരത്തുള്ള രെഹോബോത്ത് പട്ടണക്കാരനായ
ശൌൽ അവന്നു പകരം രാജാവായി. 49
ശൌൽ മരിച്ചശേഷം അക്ബോരിന്റെ മകൻ
ബാൽഹാനാൻ അവന്നു പകരം രാജാവായി. 50
ബാൽഹാനാൻ മരിച്ചശേഷം ഹദദ് അവന്നു പകരം
രാജാവായി. അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു പായീ

എന്നും ഭാര്യെക്കു മെഹേതബേൽ എന്നും പേർ.
അവൾ മേസാഹാബിന്റെ മകളായ മത്രേദിന്റെ
മകളായിരുന്നു. 51 ഹദദും മരിച്ചു. ഏദോമ്യ
പ്രഭുക്കന്മാരാവിതു: തിമ്നാപ്രഭു, അല്യാപ്രഭു,
യെഥേത്ത്പ്രഭു, 52 ഒഹൊലീബാമാപ്രഭു, ഏലാപ്രഭു,
53 പീനോൻപ്രഭു, കെനസ്പ്രഭു, തേമാൻപ്രഭു, 54
മിബ്സാപ്രഭു, മഗ്ദീയേൽപ്രഭു, ഈരാംപ്രഭു;
ഇവരത്രേ ഏദോമ്യപ്രഭുക്കന്മാർ.

2 യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാരാവിതു: രൂബേൻ,
ശിമെയോൻ, ലേവി, യെഹൂദാ, 2 യിസ്സാഖാർ,
സെബൂലൂൻ, ദാൻ, യോസേഫ്, ബെന്യാമീൻ,
നഫ്താലി, ഗാദ്, ആശേർ. 3 യെഹൂദയുടെ
പുത്രന്മാർ: ഏർ, ഓനാൻ, ശേലാ; ഇവർ മൂവരും
കനാന്യസ്ത്രീയായ ബത്ശൂവയിൽനിന്നു അവന്നു
ജനിച്ചു. യെഹൂദയുടെ ആദ്യജാതനായ ഏർ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടനായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ അവനെ കൊന്നു. 4 അവന്റെ മരുമകൾ
താമാർ അവന്നു പേരെസ്സിനെയും സേരഹിനെയും
പ്രസവിച്ചു. യെഹൂദയുടെ പുത്രന്മാർ ആകെ
അഞ്ചുപേർ. 5 പേരെസ്സിന്റെ പുത്രന്മാർ:
ഹെസ്രോൻ, ഹാമൂൽ. 6 സേരഹിന്റെ പുത്രന്മാർ:
സിമ്രി, ഏഥാൻ, ഹേമാൻ, കല്ക്കോൽ, ദാരാ;
ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേർ. 7 കർമ്മിയുടെ പുത്രന്മാർ:
ശപഥാർപ്പിതവസ്തുവിൽ അകൃത്യംചെയ്തു
യിസ്രായേലിനെ കഷ്ടത്തിലാക്കിയ ആഖാൻ
തന്നേ. 8 ഏഥാന്റെ പുത്രന്മാർ: അസര്യ്യാവു. 9
ഹെസ്രോന്നു ജനിച്ച പുത്രന്മാർ: യെരഹ്മയേൽ, രാം,
കെലൂബായി. 10 രാം അമ്മീനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അമ്മീനാദാബ് യെഹൂദാമക്കൾക്കു പ്രഭുവായ

നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു. 11 നഹശോൻ ശല്മയെ
ജനിപ്പിച്ചു; ശല്മാ ബോവസിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 12
ബോവസ് ഓബേദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ്
യിശ്ശായിയെ ജനിപ്പിച്ചു. 13 യിശ്ശായി തന്റെ
ആദ്യജാതൻ എലിയാബിനെയും രണ്ടാമൻ
അബിനാദാബിനെയും മൂന്നാമൻ 14
ശിമെയയേയും നാലാമൻ നഥനയേലിനെയും 15
അഞ്ചാമൻ രദ്ദായിയെയും ആറാമൻ
ഓസെമിനെയും ഏഴാമൻ ദാവീദിനെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 16 അവരുടെ സഹോദരിമാർ
സെരൂയയും അബീഗയിലും ആയിരുന്നു.
സെരൂയയുടെ പുത്രന്മാർ: അബീശായി, യോവാബ്,
അസാഹേൽ; ഇങ്ങനെ മൂന്നുപേർ. 17 അബീഗയിൽ
അമാസയെ പ്രസവിച്ചു. അമാസയുടെ അപ്പൻ
യിസ്മായേല്യനായ യേഥെർ ആയിരുന്നു. 18
ഹെസ്രോന്റെ മകൻ കാലേബ് തന്റെ ഭാര്യയായ
അസൂബയിലും യെരീയോത്തിലും മക്കളെ
ജനിപ്പിച്ചു. അവളുടെ പുത്രന്മാർ: യേശെർ,
ശോബാബ്, അർദ്ദോൻ. 19 അസൂബാ മരിച്ചശേഷം
കാലേബ് എഫ്രാത്തിനെ പരിഗ്രഹിച്ചു; അവൾ
അവന്നു ഹൂരിനെ പ്രസവിച്ചു. 20 ഹൂർ ഊരിയെ
ജനിപ്പിച്ചു; ഊരി ബെസലേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 21
അതിന്റെ ശേഷം ഹെസ്രോൻ ഗിലെയാദിന്റെ
അപ്പനായ മാഖീരിന്റെ മകളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവളെ വിവാഹം ചെയ്തപ്പോൾ അവന്നു
അറുപതു വയസ്സായിരുന്നു. അവൾ അവന്നു
സെഗൂബിനെ പ്രസവിച്ചു. 22 സെഗൂബ് യായീരിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; അവന്നു ഗിലെയാദ്ദേശത്തു
ഇരുപത്തിമൂന്നു പട്ടണം ഉണ്ടായിരുന്നു. 23

എന്നാൽ ഗെശൂരും അരാമും യായീരിന്റെ
പട്ടണങ്ങളെയും കെനാത്തിനെയും അതിന്റെ
ഗ്രാമങ്ങളെയും ഇങ്ങനെ അറുപതു പട്ടണം
അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചു. ഇവരെല്ലാവരും
ഗിലെയാദിന്റെ അപ്പനായ മാഖിരിന്റെ
പുത്രന്മാരായിരുന്നു. 24 ഹെസ്രോൻ കാലെബ്-
എഫ്രാത്തയിൽവെച്ചു മരിച്ചശേഷം ഹെസ്രോന്റെ
ഭാര്യ അബീയാ അവന്നു തെക്കോവയുടെ
അപ്പനായ അശ്ഹൂരിനെ പ്രസവിച്ചു. 25
ഹെസ്രോന്റെ ആദ്യജാതനായ യെരഹ്മെയേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ: ആദ്യജാതൻ രാം, ബൂനാ, ഓരെൻ,
ഓസെം, അഹീയാവു. 26 യെരഹ്മെയേലിന്നു മറ്റൊരു
ഭാര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾക്കു അതാരാ
എന്നു പേർ; അവൾ ഓനാമിന്റെ അമ്മ. 27
യെരഹ്മെയേലിന്റെ ആദ്യജാതനായ രാമിന്റെ
പുത്രന്മാർ: മയസ്, യാമീൻ, ഏക്കെർ. 28
ഓനാമിന്റെ പുത്രന്മാർ: ശമ്മായി, യാദാ.
ശമ്മായിയുടെ പുത്രന്മാർ: നാദാബ്, അബിശൂർ. 29
അബിശൂരിന്റെ ഭാര്യക്കു അബീഹയീൽ എന്നു
പേർ; അവൾ അവന്നു അഹ്ബാനെയും,
മോലീദിനെയും പ്രസവിച്ചു. 30 നാദാബിന്റെ
പുത്രന്മാർ: സേലെദ്, അപ്പയീം; എന്നാൽ
സേലെദ് മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു. 31 അപ്പയീമിന്റെ
പുത്രന്മാർ: യിശി. യിശിയുടെ പുത്രന്മാർ: ശേശാൻ.
ശേശാന്റെ പുത്രന്മാർ: 32 അഹ്ലയീം. ശമ്മായിയുടെ
സഹോദരനായ യാദയുടെ പുത്രന്മാർ: യേഥെർ,
യോനാഥാൻ; എന്നാൽ യേഥെർ മക്കളില്ലാതെ
മരിച്ചു. 33 യോനാഥാന്റെ പുത്രന്മാർ: പേലെത്ത്,
സാസാ. ഇവർ യെൽഹ്മയെലിന്റെ പുത്രന്മാർ.

34 ശേശാന്നു പുത്രിമാരല്ലാതെ പുത്രന്മാർ
ഇല്ലായിരുന്നു. ശേശാന്നു മിസ്രയീമ്യനായ ഒരു
ഭൃത്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്നു യർഹാ എന്നു
പേർ. 35 ശേശാൻ തന്റെ മകളെ തന്റെ ഭൃത്യനായ
യർഹെക്കു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു; അവൾ
അവന്നു അത്ഥായിയെ പ്രസവിച്ചു. 36 അത്ഥായി
നാഥാനെ ജനിപ്പിച്ചു; നാഥാൻ സാബാദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 37 സാബാദ് എഫ്ലാലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 38
എഫ്ലാൽ ഓബേദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ്
യെഹൂവിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യെഹൂ അസയ്യാവെ
ജനിപ്പിച്ചു; 39 അസയ്യാവു ഹേലെസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ഹേലെസ് എലെയാശയെ ജനിപ്പിച്ചു; 40
എലെയാശാ സിസ്മായിയെ ജനിപ്പിച്ചു; സിസ്മായി
ശല്ലൂമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 41 ശല്ലൂം യെക്കമ്യാവെ
ജനിപ്പിച്ചു; യെക്കമ്യാവു എലീശാമയെ ജനിപ്പിച്ചു. 42
യെരഹ്മയേലിന്റെ സഹോദരനായ കാലേബിന്റെ
പുത്രന്മാർ: അവന്റെ ആദ്യജാതനും സീഫിന്റെ
അപ്പനുമായ മേശാ; ഹെബ്രോന്റെ അപ്പനായ
മാരേശയുടെ പുത്രന്മാരും. 43 ഹെബ്രോന്റെ
പുത്രന്മാർ: കോരഹ്, തപ്പൂഹ്, രേക്കെം, ശേമാ. 44
ശേമാ യൊക്കെയാമിന്റെ അപ്പനായ രഹമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; രേക്കെം ശമ്മായിയെ ജനിപ്പിച്ചു. 45
ശമ്മായിയുടെ മകൻ മാവോൻ. മാവോൻ
ബെത്ത്-സൂറിന്റെ അപ്പനായിരുന്നു. 46
കാലേബിന്റെ വെപ്പാട്ടിയായ ഏഫാ ഹാരാനെയും
മോസയെയും ഗാസേസിനെയും പ്രസവിച്ചു;
ഹാരാൻ ഗാസേസിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 47 യാദയുടെ
പുത്രന്മാർ: രേഗെം, യോഥാം, ഗേശാൻ, പേലെത്ത്,
ഏഫാ, ശയഫ്. 48 കാലേബിന്റെ വെപ്പാട്ടിയായ

മയഖാ ശേബെരിനെയും തിഠ്ഹനയെയും
പ്രസവിച്ചു. 49 അവൾ മദ്മന്നയുടെ അപ്പനായ
ശയഫ്, മക്ബേനയുടെയും ഗിബെയയുടെയും
അപ്പനായ ശെവാ എന്നിവരെയും പ്രസവിച്ചു;
കാലേബിന്റെ മകൾ അക്സാ ആയിരുന്നു.
ഇവരത്രേ കാലേബിന്റെ പുത്രന്മാർ. 50
എഫ്രാത്തയുടെ ആദ്യജാതനായ ഹൂരിന്റെ
പുത്രന്മാർ: കിര്യത്ത്-യെയാരീമിന്റെ അപ്പനായ
ശോബാൽ, 51 ബേത്ത്ലേഹെമിന്റെ അപ്പനായ
ശല്മാ, ബേത്ത്-ഗാദേരിന്റെ അപ്പനായ ഹാരേഫ്.
52 കിര്യത്ത്-യെയാരീമിന്റെ അപ്പനായ
ശോബാലിന്നു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു:
ഹാരോവേ, മെനൂഹോത്തിന്റെ പാതി. 53 കിര്യത്ത്-
യെയാരീമിന്റെ കുലങ്ങളാവിതു: യിത്രീയർ, പൂത്യർ,
ശൂമാത്യർ, മിശ്രായർ; ഇവരിൽനിന്നു സൊരാത്യരും
എസ്താവോല്യരും ഉത്ഭവിച്ചു. 54 ശല്മയുടെ
പുത്രന്മാർ: ബേത്ത്ലേഹെം, നെതോഫാത്യർ,
അത്രോത്ത്-ബേത്ത്-യോവാബ്, മാനഹത്യരിൽ
പാതി സൊര്യർ. 55 യബ്ബേസിൽ പാർത്തു വന്ന
ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കുലങ്ങളാവിതു: തിരാത്യർ,
ശിമെയാത്യർ, സൂഖാത്യർ; ഇവർ രേഖാബ്
ഗൃഹത്തിന്റെ അപ്പനായ ഹമാത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച
കേന്യരാകുന്നു.

3 ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു ദാവീദിന്നു ജനിച്ച
പുത്രന്മാരാവിതു: യിസ്രെയേല്ക്കാരത്തിയായ
അഹീനോവാം പ്രസവിച്ച അമ്നോൻ ആദ്യജാതൻ;
കർമ്മേല്ക്കാരത്തിയായ അബിഗയിൽ പ്രസവിച്ച
ദാനീയേൽ രണ്ടാമൻ; 2 ഗെശൂർരാജാവായ
തൽമായിയുടെ മകളായ മയഖയുടെ മകൻ

അബ്ശാലോം മൂന്നാമൻ; ഹഗ്ഗീത്തിന്റെ മകൻ
അദോനീയാവു നാലാമൻ; 3 അബീതാൽ പ്രസവിച്ച
ശെഫത്യാവു അഞ്ചാമൻ; അവന്റെ ഭാൎയ്യ
എഗ്ലാ പ്രസവിച്ച യിഥ്രെയാം ആറാമൻ. 4 ഈ
ആറുപേരും അവന്നു ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു ജനിച്ചു;
അവിടെ അവൻ ഏഴു സംവത്സരവും ആറു
മാസവും വാണു; യെരൂശലേമിൽ അവൻ
മുപ്പത്തിമൂന്നു സംവത്സരം വാണു. 5
യെരൂശലേമിൽവെച്ചു അവന്നു ജനിച്ചവരാവിതു:
അമ്മീയേലിന്റെ മകളായ ബത്ത്-ശൂവ പ്രസവിച്ച
ശിമേയാ, ശോബാബ്, നാഥാൻ, 6 ശലോമോൻ
എന്നീ നാലുപേരും യിബ്ഹാർ, എലീശാമാ, 7
എലീഫേലെത്ത്, നോഗഹ്, നേഫെഗ്, യാഫീയാ, 8
എലീശാമാ, എല്യാദാ എലീഫേലെത്ത് എന്നീ
ഒമ്പതുപേരും. 9 വെപ്പാട്ടികളുടെ പുത്രന്മാരൊഴികെ
ദാവീദിൻ പുത്രന്മാരൊക്കെയും ഇവരത്രേ.
താമാർ അവരുടെ സഹോദരി ആയിരുന്നു. 10
ശലോമോന്റെ മകൻ രെഹബെയാം; അവന്റെ
മകൻ അബീയാവു; അവന്റെ മകൻ ആസാ; 11
അവന്റെ മകൻ യെഹോശാഫാത്ത്; അവന്റെ
മകൻ യഹോരാം; അവന്റെ മകൻ അഹസ്യാവു; 12
അവന്റെ മകൻ യോവാശ്; അവന്റെ മകൻ
അമസ്യാവു; അവന്റെ മകൻ അസൎയ്യാവു. അവന്റെ
മകൻ യോഥാം; അവന്റെ മകൻ ആഹാസ്; 13
അവന്റെ മകൻ ഹിസ്കീയാവു; അവന്റെ മകൻ
മനശ്ശെ; 14 അവന്റെ മകൻ ആമോൻ; അവന്റെ
മകൻ യോശീയാവു. 15 യോശീയാവിന്റെ
പുത്രന്മാർ: ആദ്യജാതൻ യോഹാനാൻ; രണ്ടാമൻ
യെഹോയാക്കീം; മൂന്നാമൻ സിദെക്കിയാവു;

നാലാമൻ ശല്ലൂം. 16 യെഹോയാക്കീമിന്റെ
പുത്രന്മാർ: അവന്റെ മകൻ യെഖൊന്യാവു;
അവന്റെ മകൻ സിദെക്കിയാവു. 17 ബദ്ധനായ
യെഖൊന്യാവിന്റെ പുത്രന്മാർ: അവന്റെ മകൻ
ശെയല്ത്തീയേൽ, 18 മല്ക്കീരാം, പെദായാവു,
ശെനസ്സർ, യെക്കമ്യാവു, ഹോശാമാ, നെദബ്യാവു.
19 പെദായാവിന്റെ മക്കൾ: സെരുബ്ബാബേൽ,
ശിമെയി. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ മക്കൾ: മെശുല്ലാം,
ഹനന്യാവു, അവരുടെ സഹോദരി ശെലോമീത്ത്
എന്നിവരും 20 ഹശൂബാ, ഓഹെൽ, ബേരെഖ്യാവു,
ഹസദ്യാവു, യൂശബ്-ഹേസെദ് എന്നീ
അഞ്ചുപേരും തന്നേ. 21 ഹനന്യാവിന്റെ മക്കൾ:
പെലത്യാവു, യെശയ്യാവു, രെഫായാവിന്റെ മക്കൾ,
അർന്നാന്റെ മക്കൾ, ഓബദ്യാവിന്റെ മക്കൾ,
ശെഖന്യാവിന്റെ മക്കൾ. 22 ശെഖന്യാവിന്റെ മക്കൾ:
ശെമയ്യാവു; ശെമയ്യാവിന്റെ മക്കൾ: ഹത്തൂശ്,
യിഗാൽ, ബാരീഹ്, നെയര്യ്യാവ്, ശാഫാത്ത്
ഇങ്ങനെ ആറു പേർ. 23 നെയര്യ്യാവിന്റെ മക്കൾ:
എല്യോവേനായി, ഹിസ്കീയാവു, അസ്രീക്കാം
ഇങ്ങനെ മൂന്നുപേർ. 24 എല്യോവേനായിയുടെ
മക്കൾ: ഹോദവ്യാവു, എല്യാശീബ്, പെലായാവു,
അക്കൂബ്, യോഹാനാൻ, ദെലായാവു, അനാനി
ഇങ്ങനെ ഏഴുപേർ.

4 യെഹൂദയുടെ പുത്രന്മാർ: പേരെസ്, ഹെസ്രോൻ,
കർമ്മി, ഹൂർ, ശോബൽ. 2 ശോബലിന്റെ മകനായ
രെയായാവു യഹത്തിനെ ജനപ്പിച്ചു; യഹത്ത്
അഹൂമായിയെയും ലാഹദിനെയും ജനിപ്പിച്ചു.
ഇവർ സോരത്യരുടെ കുലങ്ങൾ. 3 ഏതാമിന്റെ
അപ്പനിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചവർ ഇവർ: യിസ്രെയേൽ,

യിശ്മാ, യിദ്ബാശ്; അവരുടെ സഹോദരിക്കു
ഹസ്സെലൊല്പോനി എന്നു പേർ. 4 പെനൂവേൽ
ഗെദോരിന്റെ അപ്പനും, ഏസെർ ഹൂശയുടെ
അപ്പനും ആയിരുന്നു. ഇവർ ബേത്ത്ലേഹെമിന്റെ
അപ്പനായ എഫ്രാത്തയുടെ ആദ്യജാതനായ
ഹൂരിന്റെ പുത്രന്മാർ. 5 തെക്കോവയുടെ അപ്പനായ
അശ്ഹൂരിന്നു ഹേലാ, നയരാ എന്ന രണ്ടു
ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 നയരാ അവന്നു
അഹുസ്സാം, ഹേഫെർ, തേമനി, ഹായഹസ്താരി
എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു. ഇവർ നയരയുടെ
പുത്രന്മാർ. 7 ഹേലയുടെ പുത്രന്മാർ: സേരെത്ത്,
യെസോഹർ, എത്നാൻ. 8 കോസ് ആനൂബിനെയും
സോബേബയെയും ഹാരൂമിന്റെ മകനായ
അഹർഹേലിന്റെ കുലങ്ങളെയും ജനിപ്പിച്ചു. 9
യബ്ബേസ് തന്റെ സഹോദരന്മാരെക്കാൾ ഏറ്റവും
മാന്യൻ ആയിരുന്നു; അവന്റെ അമ്മ: ഞാൻ
അവനെ വ്യസനത്തോടെ പ്രസവിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു അവന്നു യബ്ബേസ് എന്നു പേരിട്ടു. 10
യബ്ബേസ് യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തോടു: നീ
എന്നെ നിശ്ചയമായി അനുഗ്രഹിച്ചു എന്റെ
അതിർ വിസ്താരമാക്കുകയും നിന്റെ കൈ
എന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നു അനർത്ഥം എനിക്കു
വ്യസനകാരണമായി തീരാതവണ്ണം എന്നെ
കാക്കുകയും ചെയ്താൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ അപേക്ഷിച്ചതിനെ ദൈവം
അവന്നു നല്കി. 11 ശൂഹയുടെ സഹോദരനായ
കെലൂബ് മെഹീരിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഇവൻ
എസ്തോന്റെ അപ്പൻ. 12 എസ്തോൻ ബേത്ത്-
രാഫയെയും പാസേഹയെയും ഈർനാഹാസിന്റെ

അപ്പനായ തെഹിന്നയെയും ജനിപ്പിച്ചു. ഇവർ
രേഖാനിവാസികൾ ആകുന്നു. 13 കെനസ്സിന്റെ
പുത്രന്മാർ: ഒത്നീയേൽ, സെരായാവു;
ഒത്നീയേലിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹഥത്ത്. 14
മെയോനോഥയി ഒഫ്രയെ ജനിപ്പിച്ചു; സെരായാവു
ഗേ-ഹരാശീമിന്റെ അപ്പനായ യോവാബിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; അവർ കൌശലപ്പണിക്കാർ
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 15 യെഫുന്നെയുടെ മകനായ
കാലേബിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഈരൂ, ഏലാ, നായം;
ഏലയുടെ പുത്രന്മാർ: കെനസ്. 16 യെഹല്ലേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ: സീഫ്, സീഫാ, തീര്യ്യാ, അസരെയേൽ. 17
എസ്രയുടെ പുത്രന്മാർ: യേഥെർ, മേരെദ്,
ഏഫെർ, യാലോൻ എന്നിവരായിരുന്നു. അവൾ
മിര്യ്യാമിനെയും ശമ്മയെയും എസ്തെമോവയുടെ
അപ്പനായ യിശ്ബഹിനെയും പ്രസവിച്ചു. 18
അവന്റെ ഭാര്യ്യയായ യെഹൂദീയ ഗെദോരിന്റെ
അപ്പനായ യേരെദിനെയും സോഖോവിന്റെ
അപ്പനായ ഹേബെരിനെയും സാനോഹയുടെ
അപ്പനായ യെക്കൂഥീയേലിനെയും പ്രസവിച്ചു.
ഇവരാകുന്നു മേരെദ് പരിഗ്രഹിച്ച ഫറവോന്റെ
മകളായ ബിഥ്യയുടെ പുത്രന്മാർ. 19 നഹമിന്റെ
സഹോദരിയും ഹോദീയാവിന്റെ ഭാര്യ്യയുമായവളുടെ
പുത്രന്മാർ: ഗർമ്മ്യനായ കെയീലയുടെ അപ്പനും
മയഖാത്യനായ എസ്തെമോവയും തന്നേ. 20
ശീമോന്റെ പുത്രന്മാർ: അമ്നോൻ, രിന്നാ, ബെൻ-
ഹാനാൻ, തീലോൻ. യിശിയുടെ പുത്രന്മാർ:
സോഹേത്ത്, ബെൻ-സോഹേത്ത്. 21 യെഹൂദയുടെ
മകനായ ശേലയുടെ പുത്രന്മാർ: ലേഖയുടെ
അപ്പനായ ഏരും മാരേശയുടെ അപ്പനായ ലദയും

ബേത്ത്-അശ്ബെയയിൽ ശണപടം നെയ്യുന്ന
കൈത്തൊഴില്ക്കാരുടെ കുലങ്ങളും; 22 യോക്കീമും
കോസേബാനിവാസികളും മോവാബിൽ
അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്ന യോവാശ്, സാരാഫ്
എന്നിവരും യാശുബീ-ലേഹെമും തന്നേ. ഇവ
പുരാണവൃത്താന്തങ്ങൾ അല്ലോ. 23 ഇവർ
നെതായീമിലും ഗെദേരയിലും പാൎത്ത കുശവന്മാർ
ആയിരുന്നു; അവർ രാജാവിനോടുകൂടെ അവന്റെ
വേല ചെയ്‌വാൻ അവിടെ പാൎത്തു. 24 ശിമെയോന്റെ
പുത്രന്മാർ: നെമൂവേൽ, യാമീൻ, യാരീബ്, സേരഹ്,
ശൌൽ; 25 അവന്റെ മകൻ ശല്ലൂം; അവന്റെ മകൻ
മിബ്ശാം; അവന്റെ മകൻ മിശ്മാ. 26 മിശ്മയുടെ
പുത്രന്മാർ: അവന്റെ മകൻ ഹമ്മൂവേൽ; അവന്റെ
മകൻ സക്കൂർ; അവന്റെ മകൻ ശിമെയി; 27
ശിമെയിക്കു പതിനാറു പുത്രന്മാരും ആറു
പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു; എങ്കിലും അവന്റെ
സഹോദരന്മാൎക്കു അധികം മക്കളില്ലായ്കയാൽ
അവരുടെ കുലമെല്ലാം യെഹൂദാമക്കളോളം
വൎദ്ധിച്ചില്ല. 28 അവർ ബേർ-ശേബയിലും 29
മോലാദയിലും ഹസർ-ശൂവാലിലും ബിൽഹയിലും
30 ഏസെമിലും തോലാദിലും ബെഥൂവേലിലും 31
ഹൊൎമ്മയിലും സിക്ലാഗിലും ബേത്ത്-
മൎക്കാബോത്തിലും ഹസർ-സൂസീമിലും ബേത്ത്-
ബിരിയിലും ശയരയീമിലും പാൎത്തു. ഇവ ദാവീദിന്റെ
വാഴ്ചവരെ അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ ആയിരുന്നു. 32
അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾ: ഏതാം, അയീൻ, രിമ്മോൻ,
തോഖെൻ, ആശാൻ ഇങ്ങനെ അഞ്ചു പട്ടണവും 33
ഈ പട്ടണങ്ങളുടെ ചുറ്റും ബാൽവരെ അവെക്കുള്ള
സകലഗ്രാമങ്ങളും തന്നേ. ഇവ അവരുടെ

വാസസ്ഥലങ്ങൾ. അവക്കു സ്വന്തവംശാവലിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 34 മെശോബാബ്, യമ്ലേക്,
അമസ്യാവിന്റെ മകനായ യോശാ, യോവേൽ, 35
അസീയേലിന്റെ മകനായ സെരായാവിന്റെ
മകനായ യോശിബ്യാവിന്റെ മകനായ
യേഹൂ, എല്യോവേനായി, 36 യയക്കോബാ,
യെശോഹായാവു, അസായാവു, അദീയേൽ,
യസീമീയേൽ, 37 ബെനായാവു, ശെമെയാവിന്റെ
മകനായ ശിമ്രിയുടെ മകനായ യെദായാവിന്റെ
മകനായ അല്ലോന്റെ മകനായ ശിഫിയുടെ മകനായ
സീസാ; 38 പേർ വിവരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇവർ
തങ്ങളുടെ കുലങ്ങളിൽ പ്രഭുക്കന്മാരായിരുന്നു;
അവരുടെ പിതൃഭവനങ്ങൾ ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചിരുന്നു.
39 അവർ തങ്ങളുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കു മേച്ചൽ
തിരയേണ്ടതിന്നു ഗെദോപ്രവേശനത്തോളം
താഴ്വരയുടെ കിഴക്കുവശംവരെ യാത്രചെയ്തു. 40
അവർ പുഷ്ടിയുള്ളതും നല്ലതുമായ മേച്ചൽ
കണ്ടെത്തി; ദേശം വിസ്താരവും സ്വസ്ഥതയും
സമാധാനവും ഉള്ളതായിരുന്നു; അവിടത്തെ
പൂർവ്വനിവാസികൾ ഹാംവംശക്കാരായിരുന്നു.
41 പേർവിവരം എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഇവർ
യെഹൂദ്യരാജാവായ യഹിസ്കീയാവിന്റെ കാലത്തു
അവിടെ ചെന്നു അവരുടെ കൂടാരങ്ങളെയും
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മെയൂന്യരെയും ആക്രമിച്ചു,
ഇന്നുവരെ അവക്കു നിർമ്മൂലനാശം വരുത്തുകയും
അവിടെ തങ്ങളുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കു
മേച്ചൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവക്കു പകരം
പാർക്കയും ചെയ്തു. 42 ശിമെയോന്യരായ ഇവരിൽ
അഞ്ഞൂറുപേർ, യിശിയുടെ പുത്രന്മാരായ,

പെലത്യാവു, നെയയ്യാവു, രെഫായാവു,
ഉസ്സീയേൽ എന്നീ തലവന്മാരോടുകൂടെ
സേയീർപർവ്വതത്തിലേക്കു യാത്രചെയ്തു. 43 അവർ
അമാലേക്യരിൽ ചാടിപ്പോയിരുന്ന ശിഷ്ടജനത്തെ
വെട്ടിക്കൊന്നു ഇന്നുവരെ അവിടെ പാക്കുന്നു.

5 യിസ്രായേലിന്റെ ആദ്യജാതനായ രൂബേന്റെ
പുത്രന്മാർ: - അവനല്ലോ ആദ്യജാതൻ;
എങ്കിലും അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ ശയ്യയെ
അശുദ്ധമാക്കിയതുകൊണ്ടു അവന്റെ
ജ്യേഷ്ഠാവകാശം യിസ്രായേലിന്റെ മകനായ
യോസേഫിന്റെ പുത്രന്മാക്കു ലഭിച്ചു; വംശാവലി
ജ്യേഷ്ഠാവകാശപ്രകാരം എണ്ണുവാനുള്ളതുമല്ല. 2
യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരന്മാരെക്കാൾ
പ്രബലനായ്തീന്നു; അവനിൽനിന്നു പ്രഭു
ഉത്ഭവിച്ചു; ജ്യേഷ്ഠാവകാശമോ യോസേഫിന്നു
ലഭിച്ചു-- 3 യിസ്രായേലിന്റെ ആദ്യജാതനായ
രൂബേന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹാനോക്ക്, പല്ലൂ,
ഹെസ്രോൻ, കമ്മി. 4 യോവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ:
അവന്റെ മകൻ ശെമയ്യാവു; അവന്റെ മകൻ
ഗോഗ്; അവന്റെ മകൻ ശിമെയി; അവന്റെ
മകൻ മീഖാ; 5 അവന്റെ മകൻ രെയായാവു;
അവന്റെ മകൻ ബാൽ; 6 അവന്റെ മകൻ
ബെയേര; അവനെ അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത്-
പിലേസർ ബദ്ധനാക്കി കൊണ്ടുപോയി;
അവൻ രൂബേന്യരിൽ പ്രഭുവായിരുന്നു. 7
അവരുടെ വംശാവലി തലമുറതലമുറയായി
എഴുതിയിരുന്ന പ്രകാരം കുലം കുലമായി അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ ആരെന്നാൽ: തലവനായ
യയീയേൽ, 8 സെഖര്യാവു, അരോവേരിൽ

നെബോവും ബാൽ-മെയോനുംവരെ പാൎത്ത ബേല;
അവൻ യോവേലിന്റെ മകനായ ശേമയുടെ
മകനായ ആസാസിന്റെ മകനായിരുന്നു. 9
അവരുടെ കന്നുകാലികൾ ഗിലെയാദ്ദേശത്തു
പെരുകിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ കിഴക്കോട്ടു
ഫ്രാത്ത് നദിമുതൽ മരുഭൂമിവരെ പാൎത്തു. 10
ശൌലിന്റെ കാലത്തു അവർ ഹഗ്രീയരോടു
യുദ്ധംചെയ്തു; അവർ അവരുടെ കയ്യാൽ
പട്ടുപോയശേഷം അവർ ഗിലെയാദിന്നു കിഴക്കു
എല്ലാടവും കൂടാരം അടിച്ചു പാൎത്തു. 11 ഗാദിന്റെ
പുത്രന്മാർ അവൎക്കു എതിരെ ബാശാൻദേശത്തു
സൽകാവരെ പാൎത്തു. 12 തലവനായ യോവേൽ,
രണ്ടാമനായ ശാഫാം, യനായി, ബാശാനിലെ
ശാഫാത്ത്. 13 അവരുടെ പിതൃഭവനത്തിലെ
സഹോദരന്മാർ: മീഖായേൽ, മെശുല്ലാം, ശേബ,
യോരായി, യക്കാൻ, സീയ, ഏബെർ ഇങ്ങനെ
ഏഴുപേർ. 14 ഇവർ ഹൂരിയുടെ മകനായ
അബിഹയീലിന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു. ഹൂരി
യാരോഹയുടെ മകൻ; അവൻ ഗിലെയാദിന്റെ
മകൻ; അവൻ മീഖായേലിന്റെ മകൻ; അവൻ
യെശീശയുടെ മകൻ; അവൻ യഹദോവിന്റെ മകൻ;
15 അവൻ ബൂസിന്റെ മകൻ; ഗൂനിയുടെ മകനായ
അബ്ദീയേലിന്റെ മകനായ അഹി അവരുടെ
പിതൃഭവനത്തിൽ തലവനായിരുന്നു. 16 അവർ
ഗിലെയാദിലെ ബാശാനിലും അതിന്നുൾപ്പെട്ട
പട്ടണങ്ങളിലും അവരുടെ അതിരുകളോളം
ശാരോനിലെ എല്ലാപുല്പുറങ്ങളിലും
പാൎത്തു. 17 ഇവരുടെ വംശാവലി ഒക്കെയും
യെഹൂദാരാജാവായ യോഥാമിന്റെ കാലത്തും

യിസ്രായേൽരാജാവായ യൊരോബെയാമിന്റെ
കാലത്തും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 18 രൂബേന്യരും
ഗാദ്യരും മനശ്ശെയുടെ പാതി ഗോത്രക്കാരും
ശൂരന്മാരും വാളും പരിചയും എടുപ്പാനും
വില്ലുകുലെച്ചു എയ്‌വാനും പ്രാപ്തിയുള്ളവരും
യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യമുള്ളവരുമായ പടച്ചേവകർ
നാല്പത്തുനാലായിരത്തെഴുനൂറ്ററുപതു
പേരുണ്ടായിരുന്നു. 19 അവർ ഹഗ്രീയരോടും
യെതൂർ, നാഫീശ്, നോദാബ് എന്നിവരോടും
യുദ്ധംചെയ്തു. 20 അവരുടെ നേരെ
അവൎക്കു സഹായം ലഭിക്കയാൽ ഹഗ്രീയരും
കൂടെയുള്ളവരെല്ലാവരും അവരുടെ കയ്യിൽ
അകപ്പെട്ടു; അവർ യുദ്ധത്തിൽ ദൈവത്തോടു
നിലവിളിച്ചു അവനിൽ ആശ്രയം വെച്ചതുകൊണ്ടു
അവൻ അവരുടെ പ്രാൎത്ഥന കേട്ടരുളി.
21 അവൻ അമ്പതിനായിരം ഒട്ടകം,
രണ്ടുലക്ഷത്തമ്പതിനായിരം ആടു, രണ്ടായിരം
കഴുത എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ കന്നുകാലികളെയും
ഒരു ലക്ഷം ആളുകളെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി.
22 യുദ്ധം ദൈവഹിതത്താൽ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു
അധികംപേർ ഹതന്മാരായി വീണു. അവർ
പ്രവാസകാലംവരെ അവൎക്കു പകരം പാൎത്തു. 23
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രക്കാർ ദേശത്തു പാൎത്തു
ബാശാൻമുതൽ ബാൽ-ഹെൎമ്മോനും, സെനീരും,
ഹെൎമ്മോൻ പൎവ്വതവും വരെ പെരുകി പരന്നു. 24
അവരുടെ പിതൃഭവനങ്ങളുടെ തലവന്മാരാവിതു:
ഏഫെർ, യിശി, എലീയേൽ, അസ്രീയേൽ,
യിരെമ്യാവു, ഹോദവ്യാവു, യഹദീയേൽ; ഇവർ
ശൂരന്മാരും ശ്രുതിപ്പെട്ടവരും തങ്ങളുടെ

പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാരും ആയിരുന്നു. 25
എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവത്തോടു ദ്രോഹംചെയ്തു, ദൈവം അവരുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ ദേശത്തെ
ജാതികളുടെ ദേവന്മാരോടു ചേർന്നു പരസംഗമായി
നടന്നു. 26 ആകയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം
അശ്ശൂർരാജാവായ പൂലിന്റെയും അശ്ശൂർരാജാവായ
തിഗ്ലത്ത്-പിൽനേസരിന്റെയും മനസ്സുണർത്തി;
അവൻ രൂബേന്യരെയും ഗാദ്യരെയും മനശ്ശെയുടെ
പാതി ഗോത്രത്തെയും പിടിച്ചു ഹലഹിലേക്കും
ഹാബോരിലേക്കും ഹാരയിലേക്കും ഗോസാൻ
നദീതീരത്തേക്കും കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ അവർ
ഇന്നുവരെയും ഇരിക്കുന്നു.

6 ലേവിയുടെ പുത്രന്മാർ: ഗേർശോൻ, കെഹാത്ത്,
മെരാരി. 2 കെഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: അമ്രാം,
യിസ്ഹാർ, ഹെബ്രോൻ, ഉസ്സീയേൽ. 3 അമ്രാമിന്റെ
മക്കൾ: അഹരോൻ, മോശെ, മിര്യ്യാം, അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാർ: നാദാബ്, അബീഹൂ, ഏലെയാസാർ,
ഈഥാമാർ. 4 എലെയാസാർ ഫീനെഹാസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ഫീനെഹാസ് അബീശൂവയെ ജനിപ്പിച്ചു;
5 അബിശൂവ ബുക്കിയെ ജനിപ്പിച്ചു; ബുക്കി
ഉസ്സിയെ ജനിപ്പിച്ചു; 6 ഉസ്സി സെരഹ്യാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
സെരഹ്യാവു മെരായോത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
7 മെരായോത്ത് അമര്യ്യാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 8
അമര്യ്യാവു അഹിത്തൂബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അഹീത്തൂബ് സാദോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക്ക്
അഹീമാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 9 അഹിമാസ്
അസര്യ്യാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അസര്യ്യാവു യോഹാനാനെ
ജനിപ്പിച്ചു; 10 യോഹാനാൻ അസര്യ്യാവെ ജനിപ്പിച്ചു;

ഇവനാകുന്നു ശലോമോൻ യെരൂശലേമിൽ പണിത
ആലയത്തിൽ പൌരോഹിത്യം നടത്തിയതു. 11
അസര്യ്യാവു അമര്യ്യാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അമര്യ്യാവു
അഹീത്തൂബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 12 അഹീത്തൂബ്
സാദോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക്ക് ശല്ലൂമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; 13 ശല്ലൂം ഹില്ക്കീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
ഹില്ക്കീയാവു അസര്യ്യാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 14
അസര്യ്യാവു സെരായാവെ ജനിപ്പിച്ചു; സെരായാവു
യെഹോസാദാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 15 യഹോവാ
നെബൂഖദ്നേസ്സർമുഖാന്തരം യെഹൂദയെയും
യെരൂശലേമിനെയും പ്രവാസത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ യെഹോസാദാക്കും
പോകേണ്ടിവന്നു. 16 ലേവിയുടെ പുത്രന്മാർ:
ഗേർശോം, കെഹാത്ത്, മെരാരി. 17 ഗേർശോമിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ആവിതു: ലിബ്നി,
ശിമെയി. 18 കെഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: അമ്രാം,
യിസ്ഹാർ, ഹെബ്രോൻ, ഉസ്സീയേൽ. 19
മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ: മഹ്ലി, മൂശി. 20 ലേവ്യരുടെ
പിതൃഭവനങ്ങളിൻപ്രകാരം അവരുടെ കുലങ്ങൾ
ഇവ തന്നേ. ഗേർശോമിന്റെ മകൻ ലിബ്നി; അവന്റെ
മകൻ യഹത്ത്; അവന്റെ മകൻ സിമ്മാ; 21 അവന്റെ
മകൻ യോവാഹ്; അവന്റെ മകൻ ഇദ്ദോ; അവന്റെ
മകൻ സേരഹ്; അവന്റെ മകൻ യെയഥ്രായി. 22
കെഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: അവന്റെ മകൻ
അമ്മീനാദാബ്; അവന്റെ മകൻ കോരഹ്; അവന്റെ
മകൻ അസ്സീർ; 23 അവന്റെ മകൻ എല്ക്കാനാ;
അവന്റെ മകൻ എബ്യാസാഫ്; അവന്റെ മകൻ
അസ്സീർ; 24 അവന്റെ മകൻ തഹത്ത്; അവന്റെ
മകൻ ഊരീയേൽ; അവന്റെ മകൻ ഉസ്സീയാവു;

അവന്റെ മകൻ ശൌൽ. 25 എല്ക്കാനയുടെ
പുത്രന്മാർ: അവന്റെ മകൻ അമാസായി; അവന്റെ
മകൻ അഹിമോത്ത്. 26 എല്ക്കാനയുടെ പുത്രന്മാർ:
അവന്റെ മകൻ സോഫായി; അവന്റെ മകൻ
നഹത്ത്; 27 അവന്റെ മകൻ എലീയാബ്; അവന്റെ
മകൻ യെരോഹാം; അവന്റെ മകൻ എല്ക്കാനാ; 28
ശമൂവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ: ആദ്യജാതൻ യോവേൽ,
രണ്ടാമൻ അബീയാവു. 29 മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ:
മഹ്ലി; അവന്റെ മകൻ ലിബ്നി; അവന്റെ മകൻ
ശിമെയി; അവന്റെ മകൻ ഉസ്സാ; 30 അവന്റെ മകൻ
ശിമെയാ; അവന്റെ മകൻ ഹഗ്ഗീയാവു; അവന്റെ
മകൻ അസായാവു. 31 പെട്ടകത്തിന്നു വിശ്രമം
ആയശേഷം ദാവീദ് യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
സംഗീതശുശ്രൂഷെക്കു നിയമിച്ചവർ ഇവരാകുന്നു.
32 അവർ, ശലോമോൻ യെരൂശലേമിൽ
യഹോവയുടെ ആലയം പണിതതുവരെ
തിരുനിവാസമായ സാമഗമനകൂടാരത്തിന്നു
മുമ്പിൽ സംഗീതശുശ്രൂഷചെയ്തു; അവർ
തങ്ങളുടെ മുറപ്രകാരം ശുശ്രൂഷചെയ്തുപോന്നു.
33 തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരോടും കൂടെ ശുശ്രൂഷിച്ചവർ
ആരെന്നാൽ: കെഹാത്യരുടെ പുത്രന്മാരിൽ
സംഗീതക്കാരനായ ഹേമാൻ; അവൻ യോവേലിന്റെ
മകൻ; അവൻ ശമൂവേലിന്റെ മകൻ; 34 അവൻ
എല്ക്കാനയുടെ മകൻ; അവൻ യെരോഹാമിന്റെ
മകൻ; അവൻ എലീയേലിന്റെ മകൻ; അവൻ
തോഹയുടെ മകൻ; അവൻ സൂഫിന്റെ മകൻ;
35 അവൻ എല്ക്കാനയുടെ മകൻ; അവൻ
മഹത്തിന്റെ മകൻ; അവൻ അമാസായിയുടെ
മകൻ; അവൻ എല്ക്കാനയുടെ മകൻ; 36 അവൻ

യോവേലിന്റെ മകൻ; അവൻ അസര്യ്യാവിന്റെ
മകൻ; അവൻ സെഫന്യാവിന്റെ മകൻ; 37 അവൻ
തഹത്തിന്റെ മകൻ; അവൻ അസ്സീരിന്റെ മകൻ;
അവൻ എബ്യാസാഫിന്റെ മകൻ; അവൻ
കോരഹിന്റെ മകൻ; 38 അവൻ യിസ്ഹാരിന്റെ
മകൻ; അവൻ കെഹാത്തിന്റെ മകൻ; അവൻ
ലേവിയുടെ മകൻ; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ
മകൻ; 39 അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നിന്ന
അവന്റെ സഹോദരൻ ആസാഫ്: ആസാഫ്
ബെരെഖ്യാവിന്റെ മകൻ; അവൻ ശിമെയയുടെ
മകൻ; 40 അവൻ മീഖായേലിന്റെ മകൻ; അവൻ
ബയശേയാവിന്റെ മകൻ; അവൻ മല്ക്കിയുടെ
മകൻ; അവൻ എത്നിയുടെ മകൻ; 41 അവൻ
സേരഹിന്റെ മകൻ; അവൻ അദായാവിന്റെ മകൻ;
42 അവൻ ഏഥാന്റെ മകൻ; അവൻ സിമ്മയുടെ
മകൻ; അവൻ ശിമെയിയുടെ മകൻ; 43 അവൻ
യഹത്തിന്റെ മകൻ; അവൻ ഗേർശോമിന്റെ
മകൻ; അവൻ ലേവിയുടെ മകൻ. 44 അവരുടെ
സഹോദരന്മാരായ മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ
ഇടത്തുഭാഗത്തുനിന്നു; കീശിയുടെ മകൻ
ഏഥാൻ; അവൻ അബ്ദിയുടെ മകൻ; അവൻ
മല്ലൂക്കിന്റെ മകൻ; 45 അവൻ ഹശബ്യാവിന്റെ
മകൻ; അവൻ അമസ്യാവിന്റെ മകൻ; അവൻ
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകൻ; 46 അവൻ അംസിയുടെ
മകൻ; അവൻ ബാനിയുടെ മകൻ; അവൻ
ശാമെരിന്റെ മകൻ; അവൻ മഹ്ലിയുടെ മകൻ. 47
അവൻ മൂശിയുടെ മകൻ; അവൻ മെരാരിയുടെ
മകൻ; അവൻ ലേവിയുടെ മകൻ. 48 അവരുടെ
സഹോദരന്മാരായ ലേവ്യർ ദൈവാലയമായ

തിരുനിവാസത്തിലെ സകലശുശ്രൂഷെക്കും
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 49 എന്നാൽ അഹരോനും
അവന്റെ പുത്രന്മാരും ഹോമയാഗപീഠത്തിന്മേലും
ധൂപപീഠത്തിന്മേലും അപ്പണം ചെയ്തു; അവർ
അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ സകലശുശ്രൂഷെക്കും
ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെ
കല്പിച്ചപ്രകാരമൊക്കെയും യിസ്രായേലിന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തുവാനും
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 50 അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരാവിതു: അവന്റെ മകൻ എലെയാസാർ;
അവന്റെ മകൻ ഫീനെഹാസ്; അവന്റെ മകൻ
അബീശൂവ; 51 അവന്റെ മകൻ ബുക്കി; അവന്റെ
മകൻ ഉസ്സി; അവന്റെ മകൻ സെരഹ്യാവു; അവന്റെ
മകൻ മെരായോത്ത്; 52 അവന്റെ മകൻ അമര്യ്യാവു;
അവന്റെ മകൻ അഹീത്തൂബ്; 53 അവന്റെ
മകൻ സാദോക്; അവന്റെ മകൻ അഹീമാസ്.
54 അവരുടെ ദേശത്തിൽ ഗ്രാമംഗ്രാമമായി
അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഏവയെന്നാൽ:
കെഹാത്യരുടെ കുലമായ അഹരോന്യെക്കു--
55 അവക്കല്ലോ ഒന്നാമതു ചീട്ടു വീണതു--
അവക്കു യെഹൂദാദേശത്തു ഹെബ്രോനും
ചുറ്റുമുള്ള പുല്പുറങ്ങളും കൊടുത്തു. 56 എന്നാൽ
പട്ടണത്തിന്റെ വയലുകളും അതിനോടു ചേർന്ന
ഗ്രാമങ്ങളും യെഫുന്നയുടെ മകനായ കാലേബിന്നു
കൊടുത്തു. 57 അഹരോന്റെ മക്കൾക്കു
അവർ സങ്കേതനഗരമായ ഹെബ്രോനും
ലിബ്നയും അതിന്റെ പുല്പുറങ്ങളും യത്ഥീരും
എസ്തെമോവയും അവയുടെ പുല്പുറങ്ങളും
58 ഹിലോനും പുല്പുറങ്ങളും, ദെബീരും

പുല്പുറങ്ങളും 59 ആശാനും പുല്പുറങ്ങളും
ബേത്ത്-ശേമെശും പുല്പുറങ്ങളും; 60
ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ ഗേബയും പുല്പുറങ്ങളും
അല്ലേമെത്തും പുല്പുറങ്ങളും അനാഥോത്തും
പുല്പുറങ്ങളും കൊടുത്തു. കുലംകുലമായി
അവക്കു കിട്ടിയ പട്ടണങ്ങൾ ആകെ പതിമ്മൂന്നു.
61 കെഹാത്തിന്റെ ശേഷമുള്ള മക്കൾക്കു
ഗോത്രത്തിന്റെ കുലത്തിൽ, മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിൽ തന്നേ, ചീട്ടിട്ടു പത്തു പട്ടണം
കൊടുത്തു. 62 ഗേർശോമിന്റെ മക്കൾക്കു
കുലംകുലമായി യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിലും
ആശേർഗോത്രത്തിലും; നഫ്താലിഗോത്രത്തിലും
ബാശാനിലെ മനശ്ശെഗോത്രത്തിലും പതിമ്മൂന്നു
പട്ടണം കൊടുത്തു. 63 മെരാരിയുടെ മക്കൾക്കു
കുലംകുലമായി രൂബേൻഗോത്രത്തിലും
ഗാദ്ഗോത്രത്തിലും സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിലും
ചീട്ടിട്ടു പന്ത്രണ്ടു പട്ടണം കൊടുത്തു. 64
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഈ പട്ടണങ്ങളും പുല്പുറങ്ങളും
ലേവ്യക്കു കൊടുത്തു. 65 യെഹൂദാമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിലും ശിമെയോൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിലും ബെന്യാമീൻമക്കളുടെ
ഗോത്രത്തിലും പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
ഈ പട്ടണങ്ങളെ ചീട്ടിട്ടു കൊടുത്തു. 66
കെഹാത്ത് മക്കളുടെ ചില കുലങ്ങൾക്കോ
എഫ്രയീംഗോത്രത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അധീനമായ
പട്ടണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 67 അവക്കു,
സങ്കേതനഗരങ്ങളായ എഫ്രയീം മലനാട്ടിലെ
ശെഖേമും പുല്പുറങ്ങളും ഗേസെരും പുല്പുറങ്ങളും
യൊക്മെയാമും പുല്പുറങ്ങളും 68 ബേത്ത്-

ഹോരോനും പുല്പുറങ്ങളും 69 അയ്യാലോനും
പുല്പുറങ്ങളും ഗത്ത്-രിമ്മോനും പുല്പുറങ്ങളും 70
മനശ്ശെയുടെ പാതി ഗോത്രത്തിൽ ആനേരും
പുല്പുറങ്ങളും ബിലെയാമും പുല്പുറങ്ങളും
കെഹാത്യരുടെ ശേഷം കുലങ്ങൾക്കും കൊടുത്തു.
71 ഗേർശോമിന്റെ പുത്രന്മാർക്കു മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിന്റെ കുലത്തിൽ ബാശാനിൽ
ഗോലാനും പുല്പുറങ്ങളും അസ്തരോത്തും
പുല്പുറങ്ങളും; 72 യിസ്സാഖാൻഗോത്രത്തിൽ
കേദെശും പുല്പുറങ്ങളും ദാബെരത്തും
പുല്പുറങ്ങളും 73 രാമോത്തും പുല്പുറങ്ങളും
ആനേമും പുല്പുറങ്ങളും; 74 ആശേർഗോത്രത്തിൽ
മാശാലും പുല്പുറങ്ങളും അബ്ദോനും പുല്പുറങ്ങളും
75 ഹൂക്കോക്കും പുല്പുറങ്ങളും രെഹോബും
പുല്പുറങ്ങളും 76 നഫ്താലിഗോത്രത്തിൽ
ഗലീലയിലെ കേദെശും പുല്പുറങ്ങളും
ഹമ്മോനും പുല്പുറങ്ങളും കിര്യ്യഥയീമും
പുല്പുറങ്ങളും കൊടുത്തു. 77 മെരാരിപുത്രന്മാരിൽ
ശേഷമുള്ളവർക്കു സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിൽ
രിമ്മോനോവും പുല്പുറങ്ങളും താബോരും
പുല്പുറങ്ങളും; 78 യെരീഹോവിന്നു സമീപത്തു
യൊർദ്ദാന്നക്കരെ യോർദ്ദാന്നു കിഴക്കു
രൂബേൻഗോത്രത്തിൽ മരുഭൂമിയിലെ ബേസെരും
പുല്പുറങ്ങളും യഹസയും പുല്പുറങ്ങളും 79
കെദേമോത്തും പുല്പുറങ്ങളും മേഫാത്തും
പുല്പുറങ്ങളും; 80 ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തും പുല്പുറങ്ങളും മഹനയീമും
പുല്പുറങ്ങളും 81 ഹെശ്ബോനും പുല്പുറങ്ങളും
യാസേരും പുല്പുറങ്ങളും കൊടുത്തു.

7 യിസ്സാഖാരിന്റെ പുത്രന്മാർ: തോലാ, പൂവാ,
യാശൂബ്, ശിമ്രോൻ ഇങ്ങനെ നാലുപേർ. 2
തോലയുടെ പുത്രന്മാർ: ഉസ്സി, രെഫായാവു,
യെരിയേൽ, യഹ്മായി, യിബ്സാം, ശെമൂവേൽ
എന്നിവർ അവരുടെ പിതാവായ തോലയുടെ
ഭവനത്തിന്നു തലവന്മാരും അവരുടെ
തലമുറകളിൽ പരാക്രമശാലികളും ആയിരുന്നു;
അവരുടെ സംഖ്യ ദാവീദിന്റെ കാലത്തു
ഇരുപത്തീരായിരത്തറുനൂറു. 3 ഉസ്സിയുടെ
പുത്രന്മാർ: യിസ്രഹ്യാവു; യിസ്രഹ്യാവിന്റെ
പുത്രന്മാർ: മീഖായേൽ, ഓബദ്യാവു,
യോവേൽ, യിശ്യാവു ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേർ;
ഇവർ എല്ലാവരും തലവന്മാരായിരുന്നു. 4
അവരോടുകൂടെ അവരുടെ വംശാവലിപ്രകാരം
കുടുംബംകുടുംബമായി സൈന്യഗണങ്ങളായി
അറുപത്താറായിരംപേരുണ്ടായിരുന്നു;
അവക്കു അനേകഭാര്യമാരും പുത്രന്മാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 5 അവരുടെ സഹോദരന്മാരായി
യിസ്സാഖാർകുലങ്ങളിലൊക്കെയും
വംശാവലിപ്രകാരം എണ്ണപ്പെട്ട പരാക്രമശാലികൾ
ആകെ എണ്പത്തേഴായിരംപേർ. 6 ബെന്യാമീന്യർ:
ബേല, ബേഖെർ, യെദീയയേൽ ഇങ്ങനെ
മൂന്നുപേർ. 7 ബേലയുടെ പുത്രന്മാർ: എസ്ബോൻ,
ഉസ്സി, ഉസ്സീയേൽ, യെരീമോത്ത്, ഈരി ഇങ്ങനെ
അഞ്ചുപേർ; തങ്ങളുടെ പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു
തലവന്മാരും പരാക്രമശാലികളുമായി
വംശാവലിപ്രകാരം എണ്ണപ്പെട്ടവർ
ഇരുപത്തീരായിരത്തി മുപ്പത്തിനാലുപേർ. 8
ബെഖെരിന്റെ പുത്രന്മാർ: സെമീരാ, യോവാശ്,

എലീയേസർ, എല്യോവേനായി, ഒമ്രി, യെരേമോത്ത്,
അബീയാവു അനാഥോത്ത്, ആലേമെത്ത്;
ഇവരെല്ലാവരും ബേഖെരിന്റെ പുത്രന്മാർ. 9
വംശാവലിപ്രകാരം തലമുറതലമുറയായി അവരുടെ
പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാരായി എണ്ണപ്പെട്ട
പരാക്രമശാലികൾ ഇരുപതിനായിരത്തിരുനൂറു
പേർ. 10 യെദീയയേലിന്റെ പുത്രന്മാർ:
ബിൽഹാൻ; ബിൽഹാന്റെ പുത്രന്മാർ: യെവൂശ്,
ബെന്യാമീൻ, ഏഹൂദ്, കെനയനാ, സേഥാൻ,
തർശീശ്, അഹീശാഫർ. 11 ഇവരെല്ലാവരും
യെദീയയേലിന്റെ പുത്രന്മാർ; പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു
തലവന്മാരും പരാക്രമശാലികളുമായി
യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുവാൻ തക്ക പടച്ചേവകർ
പതിനേഴായിരത്തിരുനൂറുപേർ. 12 ഈരിന്റെ
പുത്രന്മാർ: ശുപ്പീം, ഹുപ്പീം; 13 അഹേരിന്റെ
പുത്രന്മാർ: ഹുശീം; നഫ്താലിയുടെ പുത്രന്മാർ:
യഹ്സീയേൽ, ഗൂനി, യേസെർ, ശല്ലൂം;
ബിൽഹയുടെ പുത്രന്മാർ. 14 മനശ്ശെയുടെ
പുത്രന്മാർ: അവന്റെ വെപ്പാട്ടി അരാമ്യസ്ത്രീ
പ്രസവിച്ച അസ്രീയേൽ; അവൾ ഗിലെയാദിന്റെ
പിതാവായ മാഖീരിനെയും പ്രസവിച്ചു. 15
എന്നാൽ മാഖീർ ഹുപ്പീമിന്റെയും ശുപ്പീമിന്റെയും
സഹോദരിയെ ഭാര്യയായി പരിഗ്രഹിച്ചു; അവരുടെ
സഹോദരിയുടെ പേർ മയഖാ എന്നു ആയിരുന്നു;
രണ്ടാമന്റെ പേർ ശെലോഫെഹാദ് എന്നു
ആയിരുന്നു; ശെലോഫെഹാദിന്നു പുത്രിമാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 മാഖീരിന്റെ ഭാര്യ മയഖാ ഒരു
മകനെ പ്രസവിച്ചു, അവന്നു പേരെശ് എന്നു പേർ
വിളിച്ചു; അവന്റെ സഹോദരന്നു ശേരെശ് എന്നു

പേർ; അവന്റെ പുത്രന്മാർ ഊലാമും രേക്കെമും
ആയിരുന്നു. 17 ഊലാമിന്റെ പുത്രന്മാർ: ബെദാൻ.
ഇവർ മനശ്ശെയുടെ മകനായ മാഖീരിന്റെ മകനായ
ഗിലെയാദിന്റെ പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു. 18 അവന്റെ
സഹോദരിയായ ഹമ്മോലേഖെത്ത്; ഈശ്-ഹോദ്,
അബിയേസെർ, മഹ്ലാ എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു. 19
ശെമീദയുടെ പുത്രന്മാർ: അഹ്യാൻ, ശേഖെം,
ലിക്കെഹി, അനീയാം. 20 എഫ്രയീമിന്റെ പുത്രന്മാർ:
ശൂഥേലഹ്; അവന്റെ മകൻ ബേരെദ്; അവന്റെ
മകൻ തഹത്ത്; അവന്റെ മകൻ എലാദാ;
അവന്റെ മകൻ തഹത്ത്; അവന്റെ മകൻ
സബാദ്; 21 അവന്റെ മകൻ ശൂഥേലഹ്, ഏസെർ,
എലാദാ; ഇവർ ആ ദേശവാസികളായ ഗത്യരുടെ
കന്നുകാലികളെ അപഹരിപ്പാൻ ചെന്നതുകൊണ്ടു
അവർ അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 22
അവരുടെ പിതാവായ എഫ്രയീം ഏറിയ നാൾ
വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
അവനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ വന്നു. 23 പിന്നെ അവൻ
തന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവൾ ഗർഭം
ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; തന്റെ ഭവനത്തിന്നു
അനർത്ഥം ഭവിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ അവന്നു
ബെരീയാവു എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 24 അവന്റെ മകൾ
ശെയെരാ; അവൾ താഴത്തെയും മേലത്തെയും
ബേത്ത്-ഹോരോനും ഉസ്സേൻ-ശെയരയും പണിതു.
25 അവന്റെ മകൻ രേഫഹും, രേശെഫും;
അവന്റെ മകൻ തേലഹ്; അവന്റെ മകൻ
തഹൻ; അവന്റെ മകൻ ലദാൻ; അവന്റെ മകൻ
അമ്മീഹൂദ്; 26 അവന്റെ മകൻ എലീശാമാ;
അവന്റെ മകൻ നൂൻ; 27 അവന്റെ മകൻ

യെഹോശൂവാ. 28 അവരുടെ അവകാശങ്ങളും
വാസസ്ഥലങ്ങളും ഏവയെന്നാൽ: ബേഥേലും
അതിനോടു ചേന്ന ഗ്രാമങ്ങളും, കിഴക്കോട്ടു
നയരാനും, പടിഞ്ഞാറോട്ടു ഗേസെരും അതിനോടു
ചേന്ന ഗ്രാമങ്ങളും, ഗസ്സയും അതിനോടു
ചേന്ന ഗ്രാമങ്ങളുംവരെയുള്ള ശെഖേമും
അതിനോടു ചേന്ന ഗ്രാമങ്ങളും, 29 മനശ്ശെയരുടെ
ദേശത്തിന്നരികെ ബേത്ത്-ശെയാനും അതിന്റെ
ഗ്രാമങ്ങളും, താനാക്കും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളും,
മെഗിദ്ദോവും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളും, ദോരും
അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളും; അവയിൽ യിസ്രായേലിന്റെ
മകനായ യോസേഫിന്റെ പുത്രന്മാർ പാത്തു. 30
ആശേരിന്റെ പുത്രന്മാർ: യിമ്നാ, യിശ്വാ, യിശ്വി,
ബെരീയാവു; ഇവരുടെ സഹോദരി സേരഹ്.
31 ബെരീയാവിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഹേബെർ,
ബിർസയീത്തിന്റെ അപ്പനായ മല്ക്കീയേൽ. 32
ഹേബെർ യഫ്ലേത്തിനെയും ശേമേരിനെയും
ഹോഥാമിനെയും അവരുടെ സഹോദരിയായ
ശൂവയെയും ജനിപ്പിച്ചു. 33 യഫ്ലേത്തിന്റെ
പുത്രന്മാർ: പാസാക്, ബിംഹാൽ, അശ്വാത്ത്; ഇവർ
യഫ്ലേത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ. 34 ശേമേരിന്റെ പുത്രന്മാർ:
അഹീ, രൊഹ്ഗാ, യെഹുബ്ബാ, അരാം. 35 അവന്റെ
സഹോദരനായ ഹേലെമിന്റെ പുത്രന്മാർ: സോഫഹ്,
യിമ്നാ, ശേലെശ്, ആമാൽ. 36 സോഫഹിന്റെ
പുത്രന്മാർ: സൂഹ, ഹർന്നേഫെർ, ശൂവാൽ, ബേരി,
യിമ്രാ, 37 ബേസെർ, ഹോദ്, ശമ്മാ, ശിൽശാ,
യിഥ്രാൻ, ബെയേരാ. 38 യേഥെരിന്റെ പുത്രന്മാർ:
യെഫുന്നെ, പിസ്പാ, അരാ. 39 ഉല്ലയുടെ
പുത്രന്മാർ: ആരഹ്, ഹന്നീയേൽ, രിസ്യാ. 40

ഇവർ എല്ലാവരും ആശേരിന്റെ പുത്രന്മാരായി
പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാരും ശ്രേഷ്ഠന്മാരും
പരാക്രമശാലികളും പ്രഭുക്കന്മാരിൽ പ്രധാനികളും
ആയിരുന്നു. വംശാവലിപ്രകാരം യുദ്ധസേവെക്കു
പ്രാപ്തന്മാരായി എണ്ണപ്പെട്ടവരുടെ സംഖ്യ
ഇരുപത്താറായിരം തന്നേ.

8 ബെന്യാമീൻ ആദ്യജാതനായ ബേലയെയും
രണ്ടാമനായ അശ്ബേലിനെയും മൂന്നാമനായ
അഹൂഹിനെയും 2 നാലാമനായ നോഹയെയും
അഞ്ചാമനായ രഫായെയും ജനിപ്പിച്ചു. 3
ബേലയുടെ പുത്രന്മാർ: അദ്ദാർ, ഗേരാ, 4
അബീഹൂദ്, അബീശൂവ, നയമാൻ, അഹോഹ്, 5
ഗേരാ, ശെഫൂഫാൻ, ഹൂരാം. 6 ഏഹൂദിന്റെ
പുത്രന്മാരോ--അവർ ഗേബനിവാസികളുടെ
പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാർ; അവർ അവരെ
മാനഹത്തിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി; 7
നയമാൻ അഹീയാവു, ഗേരാ എന്നിവരെ തന്നേ
അവൻ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി--പിന്നെ അവൻ
ഹുസ്സയെയും അഹീഹൂദിനെയും ജനിപ്പിച്ചു. 8
ശഹരയീം തന്റെ ഭാര്യമാരായ ഹൂശീമിനെയും
ബയരയെയും ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം മോവാബ്
ദേശത്തു പുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു. 9 അവൻ
തന്റെ ഭാര്യയായ ഹോദേശിൽ യോബാബ്,
സിബ്യാവു, മേശാ, മല്ക്കാം, 10 യെവൂസ്,
സാഖ്യാവു, മിർമ്മാ എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു. ഇവർ
അവന്റെ പുത്രന്മാരായി പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു
തലവന്മാർ ആയിരുന്നു. 11 ഹൂശീമിൽ അവൻ
അബീത്തൂബിനെയും എല്പയലിനെയും ജനിപ്പിച്ചു.
12 എല്പയലിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഏബെർ, മിശാം,

ശേമെർ; ഇവൻ ഓനോവും ലോദും അതിനോടു
ചേർന്ന പട്ടണങ്ങളും പണിതു; 13 ബെരീയാവു,
ശേമ--ഇവർ അയ്യാലോൻ നിവാസികളുടെ
പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാരായിരുന്നു ഗത്ത്
നിവാസികളെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു--; 14 അഹ്യോ,
ശാശക്, യെരോമോത്ത്, 15 സെബദ്യാവു, അരാദ്,
ഏദെർ, മീഖായേൽ, 16 യിശ്പാ, യോഹാ;
എന്നിവർ ബെരീയാവിന്റെ പുത്രന്മാർ. 17
സെബദ്യാവു, മെശുല്ലാം, ഹിസ്കി, ഹെബെർ, 18
യിശ്മെരായി, യിസ്ലീയാവു, യോബാബ് എന്നിവർ
19 എല്പയലിന്റെ പുത്രന്മാർ. യാക്കീം, സിക്രി, 20
സബ്ദി, എലിയേനായി, സില്ലെഥായി, 21 എലീയേർ,
അദായാവു, ബെരായാവു, ശിമ്രാത്ത് എന്നിവർ
ശിമിയുടെ പുത്രന്മാർ; 22 യിശ്ഫാൻ, ഏബെർ,
എലീയേൽ, 23 അബ്ദോൻ, സിക്രി, ഹാനാൻ 24
ഹനന്യാവു, ഏലാം, അന്ഥോഥ്യാവു, 25 യിഫ്ദേയാ,
പെനൂവേൽ എന്നിവർ ശാശക്കിന്റെ പുത്രന്മാർ. 26
ശംശെരായി, ശെഹര്യാവു, അഥല്യാവു, 27
യാരെശ്യാവു, എലീയാവു, സിക്രി എന്നിവർ
യെരോഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ. 28 ഇവർ തങ്ങളുടെ
തലമുറകളിൽ പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാരും
പ്രധാനികളും ആയിരുന്നു; അവർ യെരൂശലേമിൽ
പാർത്തിരുന്നു. 29 ഗിബെയോനിൽ ഗിബെയോന്റെ
പിതാവായ യെയീയേലും -അവന്റെ ഭാര്യക്കു
മയഖാ എന്നു പേർ- 30 അവന്റെ ആദ്യജാതൻ
അബ്ദോൻ, സൂർ, കീശ്, ബാൽ, നാദാബ്, 31
ഗെദോർ, അഹ്യോ, സേഖെർ എന്നിവരും
പാർത്തു. 32 മിക്ലോത്ത് ശിമെയയെ ജനിപ്പിച്ചു;
ഇവരും തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ

യെരൂശലേമിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കെതിരെ
പാർത്തു. 33 നേർ കീശിനെ ജനിപ്പിച്ചു, കീശ്
ശൌലിനെ ജനിപ്പിച്ചു, ശൌൽ യോനാഥാനെയും
മല്ക്കീശൂവയെയും അബീനാദാബിനെയും എശ്-
ബാലിനെയും ജനിപ്പിച്ചു. 34 യോനാഥാന്റെ മകൻ
മെരീബ്ബാൽ; മെരീബ്ബാൽ മീഖയെ ജനിപ്പിച്ചു. 35
മീഖയുടെ പുത്രന്മാർ: പീഥോൻ, മേലെക്, തരേയ,
ആഹാസ്. 36 ആഹാസ് യെഹോവദ്ദയെ ജനിപ്പിച്ചു;
യഹോവദ്ദാ അലേമെത്ത്, അസ്മാവെത്ത്, സിമ്രി
എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു; സിമ്രി മോസയെ ജനിപ്പിച്ചു;
മോസാ ബിനയയെ ജനിപ്പിച്ചു; 37 അവന്റെ മകൻ
രാഫാ; അവന്റെ മകൻ ഏലാസാ; 38 അവന്റെ
മകൻ ആസേൽ; ആസേലിന്നു ആറു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരുടെ പേരുകളാവിതു:
അസ്രീക്കാം, ബൊഖ്രൂം, യിശ്മായേൽ, ശെര്യ്യാവു,
ഓബദ്യാവു, ഹാനാൻ. ഇവർ എല്ലാവരും
ആസേലിന്റെ പുത്രന്മാർ. 39 അവന്റെ
സഹോദരനായ ഏശെക്കിന്റെ പുത്രന്മാർ: അവന്റെ
ആദ്യജാതൻ ഊലാം; രണ്ടാമൻ യെവൂശ്, മൂന്നാമൻ
എലീഫേലെത്ത്. 40 ഊലാമിന്റെ പുത്രന്മാർ
പരാക്രമശാലികളും വില്ലാളികളും ആയിരുന്നു;
അവർക്കു അനേകം പുത്രന്മാരും പൌത്രന്മാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സംഖ്യ നൂറ്റമ്പതു. ഇവർ
എല്ലാവരും ബെന്യാമീന്യസന്തതികൾ.

9 യിസ്രായേൽ മുഴുവനും
വംശാവലിയായി ചാർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു;
അതു യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. യെഹൂദയെയോ

അവരുടെ അകൃത്യംനിമിത്തം ബദ്ധരാക്കി
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 2
അവരുടെ അവകാശത്തിലും പട്ടണങ്ങളിലും
ഉണ്ടായിരുന്ന ആദ്യനിവാസികൾ യിസ്രായേല്യരും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ദൈവാലയദാസന്മാരും
ആയിരുന്നു. 3 യെരൂശലേമിലോ ചില
യെഹൂദ്യരും ബെന്യാമീന്യരും എഫ്രയീമ്യരും
മനശ്ശേയരും പാർത്തു. 4 അവരാരെന്നാൽ:
യെഹൂദയുടെ മകനായ പേരെസ്സിന്റെ മക്കളിൽ
ബാനിയുടെ മകനായ ഇമ്രിയുടെ മകനായ
ഒമ്രിയുടെ മകനായ അമ്മീഹൂദിന്റെ മകൻ
ഊഥായി; 5 ശീലോന്യരിൽ ആദ്യജാതനായ
അസായാവും അവന്റെ പുത്രന്മാരും; 6
സേരഹിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ യെയൂവേലും
അവരുടെ സഹോദരന്മാരുമായ അറുനൂറ്റി
തൊണ്ണൂറുപേരും; 7 ബെന്യാമീൻ പുത്രന്മാരിൽ
ഹസ്സെനൂവയുടെ മകനായ ഹോദവ്യാവിന്റെ
മകനായ മെശുല്ലാമിന്റെ മകനായ സല്ലൂവും 8
യെരോഹാമിന്റെ മകനായ യിബ്നെയാവും
മിക്രിയുടെ മകനായ ഉസ്സിയുടെ മകൻ ഏലയും
യിബ്നെയാവിന്റെ മകനായ രെയൂവേലിന്റെ
മകനായ ശെഫത്യാവിന്റെ മകൻ മെശുല്ലാമും 9
തലമുറതലമുറയായി അവരുടെ സഹോദരന്മാർ
ആകെ തൊള്ളായിരത്തമ്പത്താറുപേരും.
ഈ പുരുഷന്മാരൊക്കെയും താന്താങ്ങളുടെ
പിതൃഭവനങ്ങളിൽ കുടുംബത്തലവന്മാരായിരുന്നു.
10 പുരോഹിതന്മാരിൽ യെദയാവും
യെഹോയാരീബും യാഖീനും 11 അഹീത്തൂബിന്റെ
മകനായ മെരായോത്തിന്റെ മകനായ

സാദോക്കിന്റെ മകനായ മെശുല്ലാമിന്റെ മകനായ
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകനായി ദൈവാലയാധിപനായ
12 അസയ്യാവും മല്ക്കീയാവിന്റെ മകനായ
പശ്ഹൂരിന്റെ മകനായ യെരോഹാമിന്റെ
മകൻ അദായാവും ഇമ്മേരിന്റെ മകനായ
മെശില്ലേമീത്തിന്റെ മകനായ മെശുല്ലാമിന്റെ
മകനായ യഹ്സേരയുടെ മകനായ അദീയേലിന്റെ
മകൻ മയശായിയും 13 പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു
തലവന്മാരായ അവരുടെ സഹോദരന്മാരും
ആകെ ആയിരത്തെഴുനൂററുപതുപേർ. ഇവർ
ദൈവാലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കു
ബഹുപ്രാപ്തന്മാർ ആയിരുന്നു. 14 ലേവ്യരിലോ
മെരാര്യരിൽ ഹശബ്യാവിന്റെ മകനായ
അസ്രീക്കാമിന്റെ മകനായ ഹശ്ശൂബിന്റെ മകനായ
ശെമയ്യാവും 15 ബക്ബക്കരും ഹേറെശും
ഗാലാലും ആസാഫിന്റെ മകനായ സിക്രിയുടെ
മകനായ മീഖയുടെ മകൻ മത്ഥന്യാവും
16 യെദൂഥൂന്റെ മകനായ ഗാലാലിന്റെ
മകനായ ശെമയ്യാവിന്റെ മകൻ ഓബദ്യാവും
നെതോഫാത്യരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പാർത്ത
എല്ക്കാനയുടെ മകനായ 17 ആസയുടെ മകൻ
ബെരെഖ്യാവും. വാതിൽകാവല്ക്കാർ: ശല്ലൂമും
അക്കൂബും തൽമോനും അഹീമാനും അവരുടെ
സഹോദരന്മാരും; ശല്ലൂമും തലവനായിരുന്നു. 18
ലേവ്യപാളയത്തിൽ വാതിൽകാവല്ക്കാരായ ഇവർ
കിഴക്കു വശത്തു രാജപടിവാതില്ക്കൽ ഇന്നുവരെ
കാവൽചെയ്തുവരുന്നു. 19 കോരഹിന്റെ മകനായ
എബ്യാസാഫിന്റെ മകനായ കോരേയുടെ മകൻ
ശല്ലൂമും അവന്റെ പിതൃഭവനത്തിലെ അവന്റെ

സഹോദരന്മാരായ കോരഹ്യരും കൂടാരത്തിന്റെ
ഉമ്മരപ്പടിക്കൽ കാവല്ക്കാരായി ശുശ്രൂഷയുടെ
വേലെക്കു മേൽവിചാരകന്മാരായിരുന്നു;
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും യഹോവയുടെ
പാളയത്തിന്നു മേൽവിചാരകന്മാരായി
പ്രവേശനപാലകരായിരുന്നു. 20 എലെയാസാരിന്റെ
മകനായ ഫീനെഹാസ് പണ്ടു അവരുടെ
അധിപനായിരുന്നു; യഹോവ അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 മെശേലെമ്യാവിന്റെ മകനായ
സെഖര്യാവു സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതില്ക്കൽ കാവല്ക്കാരനായിരുന്നു.
22 ഉമ്മരപ്പടിക്കൽ കാവല്ക്കാരായി
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവർ ആകെ ഇരുനൂറ്റി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. അവർ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ
വംശാവലിപ്രകാരം ചാർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു;
ദാവീദും ദർശകനായ ശമൂവേലും ആയിരുന്നു
അവരെ അതതു ഉദ്യോഗത്തിലാക്കിയതു. 23
ഇങ്ങനെ അവരും അവരുടെ പുത്രന്മാരും
കൂടാരനിവാസമായ യഹോവാലയത്തിന്റെ
വാതിലുകൾക്കു കാവൽമുറപ്രകാരം
കാവല്ക്കാരായിരുന്നു. 24 കിഴക്കും
പടിഞ്ഞാറും വടക്കും തെക്കും ഇങ്ങനെ
നാലുവശത്തും കാവല്ക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. 25
ഗ്രാമങ്ങളിലെ അവരുടെ സഹോദരന്മാർ ഏഴാം
ദിവസംതോറും മാറി മാറി വന്നു അവരോടുകൂടെ
ഊഴക്കാരായിരുന്നു. 26 വാതിൽകാവല്ക്കാരിൽ
പ്രധാനികളായ ഈ നാലും ലേവ്യരും
ഉദ്യോഗസ്ഥരായി ദൈവാലയത്തിലെ അറകൾക്കും
ഭണ്ഡാരത്തിന്നും മേൽവിചാരം നടത്തി. 27 കാവലും

രാവിലെതോറും വാതിൽ തുറക്കുന്ന മുറയും
അവക്കുള്ളതുകൊണ്ടു അവർ ദൈവാലയത്തിന്റെ
ചുറ്റും രാപാർത്തുവന്നു. 28 അവരിൽ ചിലക്കു
ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളുടെ വിചാരണ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവയെ എണ്ണീട്ടു അകത്തു
കൊണ്ടുപോയും പുറത്തു കൊണ്ടുവരികയും
ചെയ്യും. 29 അവരിൽ ചിലരെ ഉപകരണങ്ങൾക്കും
സകലവിശുദ്ധപാത്രങ്ങൾക്കും മാവു, വീഞ്ഞു,
കുന്തുരുക്കം, സുഗന്ധവർഗ്ഗം എന്നിവെക്കും
മേൽവിചാരകരായി നിയമിച്ചിരുന്നു. 30
പുരോഹിതപുത്രന്മാരിൽ ചിലർ സുഗന്ധതൈലം
ഉണ്ടാക്കും. 31 ലേവ്യരിൽ ഒരുത്തനായി
കോരഹ്യനായ ശല്ലൂമിന്റെ ആദ്യജാതൻ
മത്ഥിഥ്യാവിന്നു ചട്ടികളിൽ ചുട്ടുണ്ടാക്കിയ
സാധനങ്ങളുടെ മേൽവിചാരണ ഉണ്ടായിരുന്നു. 32
കെഹാത്യരായ അവരുടെ സഹോദരന്മാരിൽ
ചിലക്കു ശബ്ബത്തുതോറും കാഴ്ചയപ്പം
ഒരുക്കുവാനുള്ള ചുമതല ഉണ്ടായിരുന്നു. 33
ലേവ്യരുടെ പിതൃഭവനങ്ങളിൽ പ്രധാനന്മാരായ
ഇവർ സംഗീതക്കാരായി ആഗാരങ്ങളിൽ
പാർത്തിരുന്നു. അവർ രാവും പകലും തങ്ങളുടെ
വേലയിൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റു
ശുശ്രൂഷകളിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവരായിരുന്നു. 34
ഈ പ്രധാനികൾ ലേവ്യരുടെ പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു
തലമുറതലമുറയായി തലവന്മാരായിരുന്നു; അവർ
യെരൂശലേമിൽ പാർത്തുവന്നു. 35 ഗിബെയോനിൽ
ഗിബെയോന്റെ പിതാവായ യെയീയേലും-
-അവന്റെ ഭാര്യക്കു മയഖാ എന്നു പേർ--
36 അവന്റെ മൂത്തമകൻ അബ്ദോൻ, സൂർ,

കീശ്, ബാൽ, നേർ, 37 നാദാബ്, ഗെദോർ,
അഹ്യോ, സെഖര്യാവു, മിക്ലോത്ത് എന്നിവരും
പാർത്തു. 38 മിക്ലോത്ത് ശിമെയാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അവർ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ
യെരൂശലേമിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കു
എതിരെ പാർത്തു. 39 നേർ കീശിനെ ജനിപ്പിച്ചു; കീശ്
ശൌലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശൌൽ യോനാഥാനെയും
മല്ക്കീശൂവയെയും അബീനാദാബിനെയും എശ്-
ബാലിനെയും ജനിപ്പിച്ചു. 40 യോനാഥാന്റെ മകൻ
മെരീബ്ബാൽ; മെരീബ്ബാൽ മീഖയെ ജനിപ്പിച്ചു. 41
മീഖയുടെ പുത്രന്മാർ: പീഥോൻ, മേലെക്, തഹ്രേയ,
ആഹാസ്. 42 ആഹാസ് യാരയെ ജനിപ്പിച്ചു; യാരാ
അലേമെത്തിനെയും അസ്മാവെത്തിനെയും
സിമ്രിയെയും ജനിപ്പിച്ചു; സിമ്രി മോസയെ
ജനിപ്പിച്ചു; 43 മോസ ബിനെയയെ ജനിപ്പിച്ചു;
അവന്റെ മകൻ രെഫായാവു; അവന്റെ മകൻ
എലാസാ; അവന്റെ മകൻ ആസേൽ. 44
ആസേലിന്നു ആറു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവരുടെ പേരുകൾ: അസ്രീക്കാം, ബൊക്രൂ,
യിശ്മായേൽ, ശെയര്യാവു, ഓബദ്യാവു, ഹാനാൻ;
ഇവർ ആസേലിന്റെ മക്കൾ.

10 ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധം
ചെയ്തു; യിസ്രായേല്യരോ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി ഗിൽബോവപർവ്വതത്തിൽ
നിഹതന്മാരായി വീണു. 2 ഫെലിസ്ത്യർ
ശൌലിനെയും മക്കളെയും പിന്തേർന്നു
ചെന്നു; ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിന്റെ മക്കളായ
യോനാഥാനെയും അബീനാദാബിനെയും
മല്ക്കീശൂവയെയും വെട്ടിക്കൊന്നു. 3 പട

ശൌലിന്റെ നേരെ ഏറ്റവും മുറുകി, വില്ലാളികൾ
അവനെ കണ്ടു, വില്ലാളികളാൽ അവൻ
വിഷമത്തിലായി. 4 അപ്പോൾ ശൌൽ തന്റെ
ആയുധവാഹകനോടു: ഈ അഗ്രചൎമ്മികൾ വന്നു
എന്നെ അവമാനിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ വാൾ ഊരി എന്നെ കുത്തുക എന്നു
പറഞ്ഞു; അവന്റെ ആയുധവാഹകൻ ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അവന്നു മനസ്സുവന്നില്ല.
അതുകൊണ്ടു ശൌൽ ഒരു വാൾ പിടിച്ചു
അതിന്മേൽ വീണു. 5 ശൌൽ മരിച്ചു എന്നു
അവന്റെ ആയുധവാഹകൻ കണ്ടപ്പോൾ താനും
അങ്ങനെ തന്നേ തന്റെ വാളിന്മേൽ വീണു മരിച്ചു. 6
ഇങ്ങനെ ശൌലും മൂന്നു മക്കളും അവന്റെ
ഭവനമൊക്കെയും ഒരുമിച്ചു മരിച്ചു. 7 അവർ
ഓടിപ്പോയി; ശൌലും മക്കളും മരിച്ചു എന്നു
താഴ്വരയിലുള്ള യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും കണ്ടിട്ടു
അവർ തങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി;
ഫെലിസ്ത്യർ വന്നു അവയിൽ പാൎത്തു. 8
പിറ്റെന്നാൾ ഫെലിസ്ത്യർ നിഹതന്മാരുടെ വസ്ത്രം
ഉരിവാൻ വന്നപ്പോൾ ശൌലും പുത്രന്മാരും
ഗിൽബോവപൎവ്വതത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്നതു
കണ്ടു. 9 അവർ അവന്റെ വസ്ത്രാദികൾ ഉരിഞ്ഞു
അവന്റെ തലയും ആയുധവൎഗ്ഗവും എടുത്തു
തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹക്ഷേത്രങ്ങളിലും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിലും വൎത്തമാനം അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു
ഫെലിസ്ത്യദേശത്തെല്ലാടവും ആളയച്ചു. 10
അവന്റെ ആയുധവൎഗ്ഗം അവർ തങ്ങളുടെ
ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചു; അവന്റെ
തലയെ ദാഗോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിലും തറെച്ചു. 11

ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിനോടു ചെയ്തതൊക്കെയും
ഗിലെയാദിലെ യാബേശ് മുഴുവനും കേട്ടപ്പോൾ 12
ശൂരന്മാരെല്ലാവരും പുറപ്പെട്ടു ശൌലിന്റെ ശവവും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ശവങ്ങളും എടുത്തു
യാബേശിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു; അവരുടെ
അസ്ഥികളെ യാബേശിലെ കരുവേലകത്തിൻ
കീഴിൽ കുഴിച്ചിട്ടു ഏഴു ദിവസം ഉപവസിച്ചു. 13
ഇങ്ങനെ ശൌൽ യഹോവയോടു ചെയ്ത
അതിക്രമം ഹേതുവായും യഹോവയുടെ വചനം
പ്രമാണിക്കായ്കയാലും വെളിച്ചപ്പാടത്തിയോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിച്ചതിനാലും മരിക്കേണ്ടിവന്നു.
14 അവൻ യഹോവയോടു അരുളപ്പാടു
ചോദിക്കായ്കയാൽ അവൻ അവനെ കൊന്നു
രാജത്വം യിശ്ശായിയുടെ മകനായ ദാവീദിന്നു
കൊടുത്തു.

11 അനന്തരം യിസ്രായേലെല്ലാം ഹെബ്രോനിൽ
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി പറഞ്ഞതു:
ഞങ്ങൾ നിന്റെ അസ്ഥിയും മാംസവും അല്ലോ. 2
മുമ്പെ ശൌൽ രാജാവായിരുന്ന കാലത്തും
നീയായിരുന്നു നായകനായി യിസ്രായേലിനെ
നടത്തിയതു: നീ എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ
മേയ്ക്കയും എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു
പ്രഭുവായിരിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു. 3
ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരൊക്കെയും
ഹെബ്രോനിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; ദാവീദ് ഹെബ്രോനിൽവെച്ചു
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അവരോടു ഉടമ്പടി
ചെയ്തു; ശമൂവേൽമുഖാന്തരം യഹോവ

അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവർ ദാവീദിനെ
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം
ചെയ്തു. 4 പിന്നെ ദാവീദും എല്ലായിസ്രായേലും
യെബൂസ് എന്ന യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു.
അവിടെ ദേശനിവാസികളായ യെബൂസ്യർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 5 യെബൂസ് നിവാസികൾ
ദാവീദിനോടു: നീ ഇവിടെ കടക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു; എങ്കിലും ദാവീദ് സീയോൻകോട്ട പിടിച്ചു;
അതു ആകുന്നു ദാവീദിന്റെ നഗരം. 6 എന്നാൽ
ദാവീദ്: ആരെങ്കിലും യെബൂസ്യരെ ആദ്യം
തോല്പിച്ചാൽ അവൻ തലവനും സേനാധിപതിയും
ആയിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
സെരൂയയുടെ മകൻ യോവാബ് ആദ്യം
കയറിച്ചെന്നു തലവനായിത്തീർന്നു. 7 ദാവീദ് ആ
കോട്ടയിൽ പാർത്തതുകൊണ്ടു അതിന്നു ദാവീദിന്റെ
നഗരം എന്നു പേരായി. 8 പിന്നെ അവൻ
നഗരത്തെ മില്ലോതുടങ്ങി ചുറ്റും പണിതു ഉറപ്പിച്ചു;
നഗരത്തിന്റെ ശേഷമുള്ള ഭാഗം യോവാബ്
കേടുതീർത്തു. 9 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
തന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ദാവീദ്
മേല്ക്കുമേൽ പ്രബലനായിത്തീർന്നു. 10 ദാവീദിന്നു
ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന വീരന്മാർ ആവിതു:
യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചുള്ള യഹോവയുടെ
വചനപ്രകാരം അവനെ രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു
അവർ എല്ലായിസ്രായേലുമായി രാജത്വം
സംബന്ധിച്ചു അവന്റെ പക്ഷം മുറുകെപ്പിടിച്ചു.
11 ദാവീദിന്നുണ്ടായിരുന്ന വീരന്മാരുടെ
സംഖ്യയാവിതു: മുപ്പതുപേരിൽ പ്രധാനിയായി ഒരു
ഹഖ്മോന്യന്റെ മകനായ യാശോബെയാം; അവൻ

മുന്നൂറുപേരുടെ നേരെ കുന്തം ഓങ്ങി ഒരേ
സമയത്തു അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 12 അവന്റെ
ശേഷം അഹോഹ്യനായ ദോദോവിന്റെ മകൻ
എലെയാസാർ; അവൻ മൂന്നു വീരന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു. 13 ഫെലിസ്ത്യർ പസ്-
ദമ്മീമിൽ യുദ്ധത്തിന്നു കൂടിയപ്പോൾ അവൻ
അവിടെ ദാവീദിനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവിടെ യവം നിറഞ്ഞ ഒരു വയൽ ഉണ്ടായിരുന്നു;
പടജ്ജനം ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിപ്പോയി. 14 എന്നാൽ അവർ ആ
വയലിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്നു അതിനെ കാത്തു
ഫെലിസ്ത്യരെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു; യഹോവ
അവക്കു വലിയോരു ജയം നല്കി. 15 ഒരിക്കൽ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യം രെഫയീംതാഴ്വരയിൽ
പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ മുപ്പതു
തലവന്മാരിൽ മൂന്നുപേർ പാറയിങ്കൽ
അദുല്ലാംഗുഹയിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
16 അന്നു ദാവീദ് ദുർഗ്ഗത്തിൽ ആയിരുന്നു;
ഫെലിസ്ത്യക്കു അക്കാലത്തു ബേത്ത്ലേഹെമിൽ
ഒരു കാവൽപ്പട്ടാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. 17
ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണവാതില്ക്കലെ
കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം എനിക്കു കുടിപ്പാൻ
ആർ കൊണ്ടുവന്നു തരും എന്നു ദാവീദ്
ആത്തിപൂണ്ടു പറഞ്ഞു. 18 അപ്പോൾ ആ മൂന്നു
പേരും ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽകൂടി
കടന്നുചെന്നു ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണവാതില്ക്കലെ
കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളംകോരി ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ദാവീദോ അതു
കുടിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ യഹോവെക്കു നിവേദിച്ചു

ഒഴിച്ചു: 19 ഇതു ചെയ്‌വാൻ എന്റെ ദൈവം എനിക്കു
സംഗതി വരുത്തരുതേ; തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ
ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ പുരുഷന്മാരുടെ രക്തം ഞാൻ
കുടിക്കയോ? അവർ തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ
ഉപേക്ഷിച്ചല്ലോ അതു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു അവന്നു അതു
കുടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല; ഇതാകുന്നു ഈ
മൂന്നു വീരന്മാർ ചെയ്തതു. 20 യോവാബിന്റെ
സഹോദരനായ അബീശായി മൂവരിൽ
തലവനായിരുന്നു; അവൻ മുന്നൂറുപേരുടെ
നേരെ കുന്തം ഓങ്ങി, അവരെ കൊന്നു;
അതുകൊണ്ടു അവൻ ആ മൂവരിൽവെച്ചു
കീർത്തിപ്രാപിച്ചു; 21 ഈ മൂവരിൽ രണ്ടുപേരെക്കാൾ
അധികം മാനം അവൻ പ്രാപിച്ചു അവർക്കു
നായകനായ്തീർന്നു; എന്നാൽ അവൻ മറ്റെ
മൂവരോളം വരികയില്ല. 22 കബ്സേലിൽ ഒരു
പരാക്രമശാലിയുടെ മകനായ യെഹോയാദയുടെ
മകനായ ബെനായാവും വീര്യപ്രവൃത്തികൾ
ചെയ്തു. അവൻ മോവാബിലെ അരീയേലിന്റെ
രണ്ടു പുത്രന്മാരെ സംഹരിച്ചതല്ലാതെ
ഹിമകാലത്തു ഒരു ഗുഹയിൽ ചെന്നു ഒരു
സിംഹത്തെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. 23 അവൻ
അഞ്ചുമുഴം പൊക്കമുള്ള ദീർഘകായനായോരു
മിസ്രയീമ്യനെയും സംഹരിച്ചു; ആ മിസ്രയീമ്യന്റെ
കയ്യിൽ നെയ്ത്തുകാരന്റെ പടപ്പുതടിപോലെ
ഒരു കുന്തം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇവനോ ഒരു
വടിയുംകൊണ്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
മിസ്രയീമ്യന്റെ കയ്യിൽനിന്നു കുന്തം പിടിച്ചുപറിച്ചു
കുന്തംകൊണ്ടു അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 24 ഇവ

യെഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവു
ചെയ്തു, മൂന്നു വീരന്മാരിൽവെച്ചു കീർത്തി
പ്രാപിച്ചു. 25 അവൻ മുപ്പതു പേരിലും
മാനമേറിയവനായിരുന്നു; എങ്കിലും മറ്റേ
മൂവരോളം വരികയില്ല. ദാവീദ് അവനെ
അകമ്പടിനായകനാക്കി. 26 സൈന്യത്തിലെ
വീരന്മാരോ യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ
അസാഹേൽ, ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ ദോദോവിന്റെ
മകൻ എൽഹാനാൻ, 27 ഹരോര്യനായ ശമ്മോത്ത്,
പെലോന്യനായ ഹേലെസ്, 28 തെക്കോവ്യനായ
ഇക്കേശിന്റെ മകൻ ഈരാ, അനാഥോത്യനായ
അബീയേസേർ, 29 ഹൂശാത്യനായ സിബെഖായി,
അഹോഹ്യനായ ഈലായി, നെതോഫാത്യനായ
മഹരായി, 30 നെതോഫാത്യനായ ബാനയുടെ
മകൻ ഹേലെദ്, 31 ബെന്യാമീന്യരുടെ
ഗിബെയയിൽനിന്നുള്ള രീബായിയുടെ മകൻ
ഈഥായി, പരാഥോന്യനായ ബെനായാവു,
32 നഹലേഗാശിൽ നിന്നുള്ള ഹൂരായി,
അർബ്ബാത്യനായ അബീയേൽ, 33 ബഹരൂമ്യനായ
അസ്മാവെത്ത്, ശയൽബോന്യനായ എല്യഹ്ബാ,
34 ഗീസോന്യനായ ഹശേമിന്റെ പുത്രന്മാർ,
ഹരാര്യനായ ശാഗേയുടെ മകൻ യോനാഥാൻ, 35
ഹരാര്യനായ സാഖാരിന്റെ മകൻ അഹീയാം,
ഊരിന്റെ മകൻ എലീഫാൽ, 36 മെഖേരാത്യനായ
ഹേഫെർ, പെലോന്യനായ അഹീയാവു,
കർമ്മേല്യനായ ഹെസ്രോ, 37 എസ്ബായിയുടെ
മകൻ നയരായി, 38 നാഥാന്റെ സഹോദരൻ
യോവേൽ, ഹഗ്രിയുടെ മകൻ മിബ്ഹാർ, 39
അമ്മോന്യനായ സേലെക്, സെരൂയയുടെ മകനായ

യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകനായ ബെരോത്യൻ
നഹ്രായി, 40 യിത്രീയനായ ഈരാ, യിത്രീയനായ
ഗാരേബ്, 41 ഹിത്യനായ ഊരീയാവു, അഹ്ലായിയുടെ
മകൻ സാബാദ്, രൂബേന്യരുടെ സേനാപതിയും
42 മുപ്പതുപേർ അകമ്പടിയുള്ളവനുമായി
രൂബേന്യനായ ശീസയുടെ മകൻ അദീനാ, 43
മയഖയുടെ മകൻ ഹാനാൻ, മിത്യനായ
യോശാഫാത്ത്, 44 അസ്തെരാത്യനായ ഉസ്സീയാവു,
അരോവേര്യനായ ഹോഥാമിന്റെ പുത്രന്മാരായ
ശാമാ, 45 യെയീയേൽ, ശിമ്രിയുടെ മകനായ
യെദീയയേൽ തീസ്യനായി അവന്റെ സഹോദരനായ
യോഹാ, മഹവ്യനായ എലീയേൽ, 46 എൽനാമിന്റെ
പുത്രന്മാരായ യെരീബായി, യോശവ്യാവു,
മോവാബ്യൻ യിത്ത്മാ, 47 എലീയേൽ, ഓബേദ്,
മെസോബ്യനായ യാസീയേൽ എന്നിവർ തന്നേ.
12 കീശിന്റെ മകനായ ശൌലിന്റെ നിമിത്തം ദാവീദ്
ഒളിച്ചുപാർത്തിരുന്നപ്പോൾ സീക്ലാഗിൽ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നവർ ആവിതു - അവർ വീരന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ അവന്നു യുദ്ധത്തിൽ തുണചെയ്തു;
2 അവർ വില്ലാളികളും വലങ്കൈകൊണ്ടും
ഇടങ്കൈകൊണ്ടും കല്ലെറിവാനും വില്ലുകൊണ്ടു
അമ്പെയ്‌വാനും സമർത്ഥന്മാരുമായിരുന്നു: --
ബെന്യാമീന്യരായ ശൌലിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ തലവനായ അഹീയേസെർ, യോവാശ്,
3 ഗിബെയാത്യനായ ശെമായയുടെ പുത്രന്മാർ,
അസ്മാവെത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ യസീയേൽ,
പേലെത്ത്, ബെരാഖാ, അനാഥോത്യൻ യേഹൂ. 4
മുപ്പതുപേരിൽ വീരനും മുപ്പതുപേർക്കു
നായകനുമായി ഗിബെയോന്യനായ യിശ്മയ്യാവു,

യിരെമ്യാവു, യഹസീയേൽ, യോഹാനാൻ,
ഗെദേരാത്യനായ യോസാബാദ്, 5
എലൂസായി, യെരീമോത്ത്, ബെയല്യാവു,
ശെമര്യ്യാവു, ഹരൂഫ്യനായ ശെഫത്യാവു, 6
എല്ക്കാനാ, യിശ്ശീയാവു, അസരേൽ,
കോരഹ്യരായ യോവേസെർ, യാശൊബ്യാം; 7
ഗെദോരിൽനിന്നുള്ള യെരോഹാമിന്റെ
പുത്രന്മാരായ യോവേലാ, സെബദ്യാവു, 8
പരിചയും കുന്തവും എടുപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള
വീരന്മാരും യുദ്ധാഭ്യാസികളും ഗാദ്യരെ
പിരിഞ്ഞു വന്നു മരുഭൂമിയിൽ ദുർഗ്ഗത്തിൽ
ദാവീദിനോടു ചേർന്നു; അവർ സിംഹമുഖന്മാരും
മലകളിലെ മാൻപേടകളെപ്പോലെ
വേഗതയുള്ളവരുമായിരുന്നു. 9 അവരാരെന്നാൽ:
തലവൻ ഏസെർ, രണ്ടാമൻ ഓബദ്യാവു, മൂന്നാമൻ
എലീയാബ്, 10 നാലാമൻ മിശ്മന്നാ, അഞ്ചാമൻ
യിരെമ്യാവു, 11 ആറാമൻ അത്ഥായി, ഏഴാമൻ
എലീയേൽ, 12 എട്ടാമൻ യോഹാനാൻ, ഒമ്പതാമൻ
എൽസാബാദ്, 13 പത്താമൻ യിരെമ്യാവു,
പതിനൊന്നാമൻ മഖ്ബന്നായി. 14 ഇവർ ഗാദ്യരിൽ
പടനായകന്മാർ ആയിരുന്നു; അവരിൽ ചെറിയവൻ
നൂറുപേക്കും വലിയവൻ ആയിരംപേക്കും
മതിയായവൻ. 15 അവർ ഒന്നാം മാസത്തിൽ
യോർദ്ദാൻ കവിഞ്ഞൊഴുകുമ്പോൾ അതിനെ
കടന്നു താഴ്വര നിവാസികളെയൊക്കെയും
കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടും ഓടിച്ചു. 16 ചില
ബെന്യാമീന്യരും യെഹൂദ്യരും ദുർഗ്ഗത്തിൽ
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 17 ദാവീദ് അവരെ
എതിരേറ്റുചെന്നു അവരോടു: നിങ്ങൾ

എന്നെ സഹായിപ്പാൻ സമാധാനത്തോടെ
വന്നിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയം നിങ്ങളോടു
ചേർന്നിരിക്കും; എന്റെ കയ്യിൽ അന്യായം
ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കെ എന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു
എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുപ്പാനെങ്കിലോ നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം നോക്കി ശിക്ഷിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അപ്പോൾ മുപ്പതുപേരിൽ
തലവനായ അമാസായിയുടെമേൽ ആത്മാവു
വന്നു: ദാവീദേ, ഞങ്ങൾ നിനക്കുള്ളവർ,
യിശ്ശായ്പുത്രാ, നിന്റെ പക്ഷക്കാർ തന്നേ;
സമാധാനം, നിനക്കു സമാധാനം; നിന്റെ
തുണയാളികൾക്കും സമാധാനം; നിന്റെ
ദൈവമല്ലോ നിന്നെ തുണെക്കുന്നതു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. ദാവീദ് അവരെ കൈക്കൊണ്ടു
പടക്കൂട്ടത്തിന്നു തലവന്മാരാക്കി.
19 ദാവീദ്
ഫെലിസ്ത്യരോടുകൂടെ ശൌലിന്റെ നേരെ
യുദ്ധത്തിന്നു ചെന്നപ്പോൾ മനശ്ശേയരിൽ ചിലരും
അവനോടു ചേർന്നു; അവർ അവക്കു തുണ
ചെയ്തില്ലതാനും; ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ
ആലോചിച്ചിട്ടു: അവൻ നമ്മുടെ തലയുംകൊണ്ടു
തന്റെ യജമാനനായ ശൌലിന്റെ പക്ഷം തിരിയും
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ അയച്ചുകളഞ്ഞു.
20
അങ്ങനെ അവൻ സീക്ലാഗിൽ ചെന്നപ്പോൾ
മനശ്ശെയിൽനിന്നു അദ്നാഹ്, യോസാബാദ്,
യെദീയയേൽ, മീഖായേൽ, യോസാബാദ്, എലീഹൂ,
സില്ലെഥായി എന്നീ മനശ്ശേയ സഹസ്രാധിപന്മാർ
അവനോടു ചേർന്നു.
21 അവർ ഒക്കെയും വീരന്മാരും
പടനായകന്മാരും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു
കവർച്ചക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ ദാവീദിനെ സഹായിച്ചു.

22 ദാവീദിനെ സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു ദിവസംപ്രതി
ആളുകൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ഒടുവിൽ
ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യംപോലെ വലിയോരു
സൈന്യമായ്തീർന്നു. 23 യഹോവയുടെ
വചനപ്രകാരം ശൌലിന്റെ രാജത്വം
ദാവീദിന്നു ആക്കുവാൻ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
ഹെബ്രോനിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന
തലവന്മാരുടെ സംഖ്യകളാവിതു: 24 പരിചയും
കുന്തവും എടുത്തു യുദ്ധസന്നദ്ധരായ
യെഹൂദ്യർ ആറായിരത്തെണ്ണൂറുപേർ. 25
ശിമെയോന്യരിൽ ശൌര്യമുള്ള യുദ്ധവീരന്മാർ
എഴായിരത്തൊരുനൂറുപേർ. 26 ലേവ്യരിൽ
നാലായിരത്തറുനൂറുപേർ 27 അഹരോന്യരിൽ
പ്രഭു യെഹോയാദാ; അവനോടുകൂടെ
മൂവായിരത്തെഴുനൂറുപേർ. 28 പരാക്രമശാലിയായി
യൌവനക്കാരനായ സാദോക്, അവന്റെ
പിതൃഭവനത്തിലെ ഇരുപത്തിരണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാർ. 29
ശൌലിന്റെ സഹോദരന്മാരായ ബെന്യാമീന്യരിൽ
മൂവായിരംപേർ; അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം അതുവരെ
ശൌൽഗൃഹത്തിന്റെ കാര്യം നോക്കിവന്നിരുന്നു. 30
എഫ്രയീമ്യരിൽ പരാക്രമശാലികളായി തങ്ങളുടെ
പിതൃഭവനങ്ങളിൽ ശ്രുതിപ്പെട്ടവരായ
ഇരുപതിനായിരത്തെണ്ണൂറുപേർ. 31 മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിൽ പതിനെണ്ണായിരംപേർ.
ദാവീദിനെ രാജാവാക്കുവാൻ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു
ഇവരെ പേരുപേരായി കുറിച്ചിരുന്നു.
32 യിസ്സാഖാര്യരിൽ യിസ്രായേൽ ഇന്നതു
ചെയ്യേണം എന്നു അറിവാൻ തക്കവണ്ണം
കാലജ്ഞന്മാരായ തലവന്മാർ ഇരുനൂറുപേർ;

അവരുടെ സഹോദരന്മാരൊക്കെയും അവരുടെ
കല്പനെക്കു വിധേയരായിരുന്നു. 33 സെബൂലൂനിൽ
യുദ്ധസന്നദ്ധരായി സകലവിധ യുദ്ധായുധങ്ങളെ
ധരിച്ചു നിരനിരയായി ഐകമത്യത്തോടെ
യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടവർ അമ്പതിനായിരംപേർ. 34
നഫ്താലിയിൽ നായകന്മാർ ആയിരംപേർ;
അവരോടുകൂടെ പരിചയും കുന്തവും എടുത്തവർ
മുപ്പത്തേഴായിരംപേർ. 35 ദാന്യരിൽ യുദ്ധസന്നദ്ധർ
ഇരുപത്തെണ്ണായിരത്തറുനൂറുപേർ. 36
ആശേരിൽ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി പടെക്കു
പുറപ്പെട്ടവർ നാല്പതിനായിരംപേർ. 37
യോർദ്ദാന്നു അക്കരെ രൂബേന്യരിലും ഗാദ്യരിലും
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിലും
സകലവിധ യുദ്ധായുധങ്ങളോടുകൂടെ
ലക്ഷത്തിരുപതിനായിരംപേർ. 38 അണിനിരപ്പാൻ
കഴിവുള്ള യോദ്ധാക്കളായ ഇവരെല്ലാവരും
ദാവീദിനെ എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു ഏകാഗ്രമനസ്സോടെ
ഹെബ്രോനിലേക്കു വന്നു; ശേഷമുള്ള
യിസ്രായേലും എല്ലാം ദാവീദിനെ
രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു ഐകമത്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 39
അവർ അവിടെ ഭക്ഷിച്ചും പാനം ചെയ്തുംകൊണ്ടു
ദാവീദിനോടുകൂടെ മൂന്നു ദിവസം പാർത്തു;
അവരുടെ സഹോദരന്മാർ അവക്കു വേണ്ടി
വട്ടംകൂട്ടിയിരുന്നു. 40 യിസ്രായേലിൽ
സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
സമീപവാസികൾ, യിസ്സാഖാർ, സെബൂലൂൻ,
നഫ്താലി എന്നിവർകൂടെ, കഴുതപ്പുറത്തും
ഒട്ടകപ്പുറത്തും കോവർകഴുതപ്പുറത്തും

കാളപ്പുറത്തും, അപ്പം, മാവു, അത്തിപ്പഴക്കട്ട,
ഉണക്കമുന്തിരിപ്പഴം, വീഞ്ഞ്, എണ്ണ
എന്നിവയെയും കാളകളെയും വളരെ
ആടുകളെയും കൊണ്ടുവന്നു.
13 ദാവീദ് സഹസ്രാധിപന്മാരോടും
ശതാധിപന്മാരോടും സകലനായകന്മാരോടും
ആലോചിച്ചശേഷം 2 യിസ്രായേലിന്റെ
സർവ്വസഭയോടും പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾക്കു
സമ്മതവും നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
ഹിതവും ആകുന്നു എങ്കിൽ നാം
യിസ്രായേൽദേശത്തെല്ലാടവുമുള്ള നമ്മുടെ
ശേഷം സഹോദരന്മാരും അവരോടുകൂടെ
പുൽപുറങ്ങളുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ പാക്കുന്ന
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും നമ്മുടെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടേണ്ടതിന്നു എല്ലാടവും ആളയക്കുക. 3
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം വീണ്ടും നമ്മുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക; ശൌലിന്റെ കാലത്തു
നാം അതിനെ ഗണ്യമാക്കിയില്ലല്ലോ. 4 ഈ കാര്യം
സകലജനത്തിന്നും ബോധിച്ചതുകൊണ്ടു
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യേണമെന്നു സർവ്വസഭയും
പറഞ്ഞു. 5 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം കിര്യത്ത്-യെയാരീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു മിസ്രയീമിലെ ശീഹോർ
തുടങ്ങി ഹമാത്ത് പ്രദേശംവരെയുള്ള
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും കൂട്ടിവരുത്തി. 6
കെരൂബുകളുടെ മദ്ധ്യേ അധിവസിക്കുന്ന
യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമം
വിളിക്കപ്പെടുന്ന പെട്ടകം കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു
ദാവീദും യിസ്രായേലൊക്കെയും യെഹൂദയോടു

ചേന്നു കിഡ്യത്ത്-യെയാരീമെന്ന ബയലയിൽ
ചെന്നു. 7 അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
അബീനാദാബിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നെടുത്തു ഒരു
പുതിയ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി; ഉസ്സയും അഹ്യോവും
വണ്ടിതെളിച്ചു. 8 ദാവീദും എല്ലായിസ്രായേലും
ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പൂൎണ്ണശക്തിയോടെ
പാട്ടുപാടിയും കിന്നരം, വീണ, തപ്പു, കൈത്താളം,
കാഹളം എന്നീ വാദ്യങ്ങൾ ഘോഷിച്ചുംകൊണ്ടു
നൃത്തംചെയ്തു. 9 അവർ കീദോൻകളത്തിന്നു
സമീപം എത്തിയപ്പോൾ കാള വിരളുകകൊണ്ടു
ഉസ്സാ പെട്ടകം പിടിപ്പാൻ കൈ നീട്ടി. 10 അപ്പോൾ
യഹോവയുടെ കോപം ഉസ്സയുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചു;
അവൻ തന്റെ കൈ പെട്ടകത്തിങ്കലേക്കു
നീട്ടിയതുകൊണ്ടു അവനെ ബാധിച്ചു, അവൻ
അവിടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ മരിച്ചുപോയി. 11
യഹോവ ഉസ്സയെ ഛേദിച്ച ഛേദംനിമിത്തം
ദാവീദിന്നു വ്യസനമായി: അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു
പേരെസ്-ഉസ്സാ എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 12 ഇതു
ഇന്നുവരെയും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അന്നു
ദാവീദ് ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടുപോയി: ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എങ്ങനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അങ്ങനെ ദാവീദ് പെട്ടകം തന്റെ അടുക്കൽ
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതെ
ഗിത്യനായ ഓബേദ്-എദോമിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മാറ്റി
കൊണ്ടുപോയി. 14 ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
ഓബേദ്-എദോമിന്റെ കുടുംബത്തോടുകൂടെ
മൂന്നുമാസം അവന്റെ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു; യഹോവ

ഓബേദ്-എദോമിന്റെ കുടുംബത്തെയും
അവന്നുള്ള സകലത്തെയും അനുഗ്രഹിച്ചു.
14 സോർരാജാവായ ഹീരാം, ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെയും അവന്നു ഒരു അരമന
പണിയേണ്ടതിന്നു ദേവദാരുക്കളെയും
കൽപ്പണിക്കാരെയും ആശാരിമാരെയും അയച്ചു. 2
യഹോവയുടെ ജനമായ യിസ്രായേൽനിമിത്തം
തന്റെ രാജത്വം ഉന്നതിപ്രാപിച്ചതിനാൽ തന്നേ
യഹോവ യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായി
സ്ഥിരപ്പെടുത്തി എന്നു ദാവീദിന്നു മനസ്സിലായി.
3 ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽവെച്ചു വേറെയും
ഭാര്യമാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു, വളരെ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 4 യെരൂശലേമിൽ വെച്ചു
അവന്നു ജനിച്ച മക്കളുടെ പേരുകളാവിതു:
ശമ്മൂവ, ശോബാബ്, നാഥാൻ, 5 ശലോമോൻ,
യിബ്ഹാർ, എലീശൂവ, എൽപേലെത്ത്, 6 നോഗഹ്,
നേഫെഗ്, യാഫീയ, 7 എലീശാമാ, ബെല്യാദാ,
എലീഫേലെത്ത്. 8 ദാവീദ് എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
രാജാവായി അഭിഷേകം കഴിഞ്ഞു എന്നു
ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടപ്പോൾ, ഫെലിസ്ത്യർ ഒക്കെയും
ദാവീദിനെ പിടിപ്പാൻ ചെന്നു; ദാവീദ് അതു കേട്ടു
അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയി. 9
ഫെലിസ്ത്യർ വന്നു രെഫായീംതാഴ്വരയിൽ പരന്നു.
10 അപ്പോൾ ദാവീദ് ദൈവത്തോടു: ഞാൻ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ പുറപ്പെടേണമോ? അവരെ
എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
യഹോവ അവനോടു: പുറപ്പെടുക; ഞാൻ അവരെ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 11
അങ്ങനെ അവർ ബാൽ-പെരാസീമിൽ ചെന്നു;

അവിടെവെച്ചു ദാവീദ് അവരെ തോല്പിച്ചു:
വെള്ളച്ചാട്ടംപോലെ ദൈവം എന്റെ ശത്രുക്കളെ
എന്റെ കയ്യാൽ തകർത്തുകളഞ്ഞു എന്നു ദാവീദ്
പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബാൽ-
പെരാസീം എന്നു പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നു.
12 എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ
അവിടെ വിട്ടേച്ചുപോയി; അവയെ തീയിലിട്ടു
ചുട്ടുകളവാൻ ദാവീദ് കല്പിച്ചു. 13 ഫെലിസ്ത്യർ
പിന്നെയും താഴ്വരയിൽ വന്നു പരന്നു. 14
ദാവീദ് പിന്നെയും ദൈവത്തോടു അരുളപ്പാടു
ചോദിച്ചപ്പോൾ ദൈവം അവനോടു: അവരുടെ
പിന്നാലെ ചെല്ലാതെ അവരെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു
ബാഖാവൃക്ഷങ്ങൾക്കെതിരെ അവരുടെ
നേരെ ചെല്ലുക. 15 ബാഖാവൃക്ഷങ്ങളുടെ
അഗ്രങ്ങളിൽകൂടി അണിയണിയായി നടക്കുന്ന
ഒച്ച കേട്ടാൽ നീ പടെക്കു പുറപ്പെടുക;
ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തെ തോല്പിപ്പാൻ
ദൈവം നിനക്കു മുമ്പായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു; 16 ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ
ദാവീദ് ചെയ്തു; അവർ ഗിബെയോൻ മുതൽ
ഗേസെർവരെ ഫെലിസ്ത്യ സൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചു.
17 ദാവീദിന്റെ കീർത്തി സകലദേശങ്ങളിലും
പരക്കയും യഹോവ അവനെയുള്ള ഭയം
സർവ്വജാതികൾക്കും വരുത്തുകയും ചെയ്തു.
15 അവൻ തനിക്കു ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
അരമനകളെ ഉണ്ടാക്കി; ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകത്തിന്നായി ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കി, അതിന്നു
ഒരു കൂടാരവും അടിച്ചു. 2 അന്നു ദാവീദ്:
ലേവ്യരല്ലാതെ ആരും ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം

ചുമക്കേണ്ടതല്ല; അവരെയല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം ചുമപ്പാനും തനിക്കു എന്നും ശുശ്രൂഷ
ചെയ്‌വാനും യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അങ്ങനെ ദാവീദ് യഹോവയുടെ
പെട്ടകം താൻ അതിന്നു ഒരുക്കിയ സ്ഥലത്തേക്കു
കൊണ്ടുവരുവാൻ എല്ലായിസ്രായേലിനെയും
യെരൂശലേമിൽ കൂട്ടിവരുത്തി. 4 ദാവീദ്
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരെയും ലേവ്യരെയും
കൂട്ടിവരുത്തി. 5 കെഹാത്യരിൽ പ്രധാനിയായ
ഊരിയേലിനെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ
നൂറ്റിരുപതുപേരെയും 6 മെരാര്യരിൽ പ്രധാനിയായ
അസായാവെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ
ഇരുനൂറ്റിരുപതുപേരെയും 7 ഗേർശോമ്യരിൽ
പ്രധാനിയായ യോവേലിനെയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരായ നൂറ്റിമുപ്പതുപേരെയും 8
എലീസാഫാന്യരിൽ പ്രധാനിയായ ശെമയ്യാവെയും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ ഇരുനൂറുപേരെയും 9
ഹെബ്രോന്യരിൽ പ്രധാനിയായ എലീയേലിനെയും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ എണ്പതു
പേരെയും 10 ഉസ്സീയേല്യരിൽ പ്രധാനിയായ
അമ്മീനാദാബിനെയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരായ നൂറ്റിപ്പന്ത്രണ്ടുപേരെയും
തന്നേ. 11 ദാവീദ് പുരോഹിതന്മാരായ
സാദോക്കിനെയും അബ്യാഥാരിനെയും
ഊരീയേൽ, അസായാവു, യോവേൽ, ശെമയ്യാവു,
എലീയേൽ, അമ്മീനാദാബ് എന്നീ ലേവ്യരെയും
വിളിപ്പിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 12 നിങ്ങൾ
ലേവ്യരുടെ പിതൃഭവനങ്ങളിൽ തലവന്മാരല്ലോ;
നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരും

യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം ഞാൻ അതിന്നു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ നിങ്ങളെത്തന്നേ
ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊൾവിൻ. 13 ആദിയിൽ നിങ്ങൾ
തന്നേ അതു ചെയ്യായ്കകൊണ്ടു നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നമുക്കു ഛേദം ഉണ്ടാക്കി;
നാം അവനെ നിയമപ്രകാരമല്ലല്ലോ അന്വേഷിച്ചതു.
14 അങ്ങനെ പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം കൊണ്ടുവരുവാൻ തങ്ങളെ തന്നേ
ശുദ്ധീകരിച്ചു. 15 ലേവ്യരുടെ പുത്രന്മാർ
യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം മോശെ
കല്പിച്ചതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെ
അതിന്റെ തണ്ടുകൾ തങ്ങളുടെ ചുമലിൽ
കൊണ്ടു ചുമന്നു. 16 പിന്നെ ദാവീദ് ലേവ്യരിലെ
പ്രധാനന്മാരോടു വീണ, കിന്നരം, കൈത്താളം
എന്നീ വാദ്യങ്ങളാൽ സന്തോഷനാദം ഉച്ചത്തിൽ
ധ്വനിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സംഗീതക്കാരായ തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരെ നിറുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 17
അങ്ങനെ ലേവ്യർ യോവേലിന്റെ മകനായ
ഹേമാനെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ
ബേരെഖ്യാവിന്റെ മകനായ ആസാഫിനെയും
അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ മെരാര്യരിൽ
കൂശായാവിന്റെ മകനായ ഏഥാനെയും 18
അവരോടുകൂടെ രണ്ടാം തരത്തിലെ തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരായ സെഖര്യാവു, ബേൻ,
യാസീയേൽ, ശെമീരാമോത്ത്, യെഹീയേൽ, ഉന്നി,
എലീയാബ്, ബെനായാവു, മയസേയാവു,
മത്ഥിഥ്യാവു, എലീഫെലേഹൂ, മിക്നേയാവു,

ഓബേദ്-എദോം, യെയീയേൽ എന്നിവരെ
വാതിൽകാവല്ക്കാരായും നിയമിച്ചു. 19
സംഗീതക്കാരായ ഹേമാനും ആസാഫും ഏഥാനും
താമ്രംകൊണ്ടുള്ള കൈത്താളങ്ങളെയും 20
സെഖര്യാവു, അസീയേൽ, ശെമീരാമോത്ത്,
യെഹീയേൽ, ഉന്നി, എലീയാബ്, മയസേയാവു,
ബെനായാവു എന്നിവർ അലാമോത്ത് രാഗത്തിൽ
വീണകളെയും ധ്വനിപ്പിപ്പാനും 21 മത്ഥിഥ്യാവു,
എലീഫേലേഹൂ, മിക്നേയാവു, ഓബേദ്-
എദോം, യെയീയേൽ, അസസ്യാവു എന്നിവർ
ശെമീനീത്ത് രാഗത്തിൽ കിന്നരം വായിപ്പാനും
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 22 വാഹകന്മാരായ
ലേവ്യരിൽ പ്രധാനിയായ കെനന്യാവു പെട്ടകം
വഹിക്കുന്നതിന്നു മേൽവിചാരകനായിരുന്നു;
അവൻ അതിൽ സമർത്ഥനായിരുന്നു. 23
ബേരെഖ്യാവും എല്ക്കാനയും പെട്ടകത്തിന്നു
വാതിൽകാവല്ക്കാർ ആയിരുന്നു. 24
ശെബന്യാവു, യോശാഫാത്ത്, നെഥനയേൽ,
അമാസായി, സെഖര്യാവു, ബെനായാവു,
എലെയാസാർ എന്നീ പുരോഹിതന്മാർ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിന്മുമ്പിൽ കാഹളം
ഊതി; ഓബേദ്-എദോമും യെഹീയാവും
പെട്ടകത്തിന്നു വാതിൽകാവല്ക്കാർ
ആയിരുന്നു. 25 ഇങ്ങനെ ദാവീദും
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരും സഹസ്രാധിപന്മാരും
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം ഓബേദ്-
എദോമിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു സന്തോഷത്തോടെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ പോയി. 26 യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ വാഹകന്മാരായ ലേവ്യക്കു

ദൈവം സഹായിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ ഏഴു
കാളയെയും ഏഴു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
യാഗംകഴിച്ചു. 27 ദാവീദും പെട്ടകവാഹകന്മാരായ
ലേവ്യർ ഒക്കെയും സംഗീതക്കാരും
സംഗീതക്കാരോടുകൂടെ വാഹകപ്രമാണിയായ
കെനന്യാവും ശണപടം കൊണ്ടുള്ള അങ്കി
ധരിച്ചു; ദാവീദ് ശണം കൊണ്ടുള്ള എഫോദ്
ധരിച്ചു. 28 അങ്ങനെ യിസ്രായേലൊക്കയും
ആർപ്പോടും കാഹളനാദത്തോടും തൂര്യങ്ങളുടെയും
കൈത്താളങ്ങളുടെയും ധ്വനിയോടുംകൂടി
കിന്നരവും വീണയും വായിച്ചുകൊണ്ടു
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നു. 29
എന്നാൽ യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശൌലിന്റെ മകളായ
മീഖൾ കിളിവാതിലിൽകൂടി നോക്കി, ദാവീദ്
രാജാവു നൃത്തം ചെയ്യുന്നതും പാടുന്നതും കണ്ടു
ഹൃദയത്തിൽ അവനെ നിന്ദിച്ചു

16 ഇങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
കൊണ്ടുവന്നു ദാവീദ് അതിന്നായിട്ടു
അടിച്ചിരുന്ന കൂടാരത്തിന്നകത്തു വെച്ചു;
പിന്നെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും കഴിച്ചു. 2
ദാവീദ് ഹോമയാഗവും സമാധാനയാഗങ്ങളും
കഴിച്ചുതീൎന്നശേഷം ജനത്തെ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു. 3 അവൻ യിസ്രായേലിൽ
ഓരോ പുരുഷന്നും സ്ത്രീക്കും ആളൊന്നിന്നു
ഒരു അപ്പവും ഒരു ഖണ്ഡം ഇറച്ചിയും ഒരു
മുന്തിരിങ്ങാക്കട്ടവീതം വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. 4
അവൻ യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ

യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
കീൎത്തനവും വന്ദനവും സ്തോത്രവും ചെയ്വാൻ
ലേവ്യരിൽനിന്നു ശുശ്രൂഷകന്മാരെ നിയമിച്ചു. 5
ആസാഫ് തലവൻ; രണ്ടാമൻ സെഖൎയ്യാവു; പിന്നെ
യെയീയേൽ, ശെമീരാമോത്ത്, യെഹീയേൽ,
മത്ഥിഥ്യാവു, എലീയാബ്, ബെനായാവു,
ഓബേദ്-എദോം, യെയീയേൽ എന്നിവർ
വീണയും കിന്നരവും വായിച്ചു; ആസാഫ്
കൈത്താളം കൊട്ടി. 6 പുരോഹിതന്മാരായ
ബെനായാവും യെഹസീയേലും ദൈവത്തിന്റെ
നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിരന്തരം കാഹളം
ഊതി. 7 അന്നു, ആ ദിവസം തന്നേ, ദാവീദ്
ആസാഫും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും മുഖാന്തരം
യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ആദ്യം
നിയമിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 8 യഹോവെക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്തു; അവന്റെ നാമത്തെ
ആരാധിപ്പിൻ; ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അറിയിപ്പിൻ; 9
അവന്നു പാടി കീൎത്തനം ചെയ്വിൻ; അവന്റെ
അത്ഭുതങ്ങളെ ഒക്കെയും വൎണ്ണിപ്പിൻ. 10
അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിൽ പുകഴുവിൻ;
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയം
സന്തോഷിക്കട്ടെ. 11 യഹോവയെയും അവന്റെ
ശക്തിയെയും തേടുവിൻ; അവന്റെ മുഖം
നിരന്തരം അന്വേഷിപ്പിൻ. 12 അവന്റെ ദാസനായ
യിസ്രായേലിന്റെ സന്താനമേ, അവന്റെ
വൃതന്മാരായ യാക്കോബ് പുത്രന്മാരേ, 13 അവൻ
ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളും അരുളിച്ചെയ്ത
അടയാളങ്ങളും വിധികളും ഓൎത്തുകൊൾവിൻ. 14

അവനല്ലോ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ; അവന്റെ
ന്യായവിധികൾ സൎവ്വഭൂമിയിലുമുണ്ടു. 15 അവന്റെ
വചനം ആയിരം തലമുറയോളവും അവന്റെ
നിയമം എന്നേക്കും ഓൎത്തുകൊൾവിൻ. 16
അബ്രാഹാമോടു അവൻ ചെയ്ത നിയമവും
യിസ്ഹാക്കിനോടു ചെയ്ത സത്യവും തന്നേ.
17 അതിനെ അവൻ യാക്കോബിന്നു
ഒരു പ്രമാണമായും യിസ്രായേലിന്നൊരു
ശാശ്വതനിയമമായും ഉറപ്പിച്ചു. 18 ഞാൻ നിനക്കു
അവകാശമായി കനാൻദേശത്തെ തരും
എന്നു കല്പിച്ചു. 19 നിങ്ങൾ എണ്ണം കുറഞ്ഞു
ചുരുക്കംപേരും അവിടെ പരദേശികളും
ആയിരിക്കുമ്പോഴും 20 അവർ ഒരു ജാതിയെ വിട്ടു
മറ്റൊരു ജാതിയിലേക്കും ഒരു രാജ്യം വിട്ടു
മറ്റൊരു വംശത്തിലേക്കും പോകുമ്പോഴും
21 ആരും അവരെ പീഡിപ്പിപ്പാൻ അവൻ
സമ്മതിച്ചില്ല; അവർനിമിത്തം രാജാക്കന്മാരെയും
ശാസിച്ചതു: 22 എന്റെ അഭിഷിക്തന്മാരെ
തൊടരുതു; എന്റെ പ്രവാചകൎക്കു ദോഷം
ചെയ്കയുമരുതു. 23 സൎവ്വഭൂവാസികളേ,
യഹോവെക്കു പാടുവിൻ; നാൾക്കുനാൾ അവന്റെ
രക്ഷയെ പ്രസ്താവിപ്പിൻ. 24 ജാതികളുടെ നടുവിൽ
അവന്റെ മഹത്വവും സൎവ്വവംശങ്ങളുടെയും
മദ്ധ്യേ അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങളും കഥിപ്പിൻ. 25
യഹോവ വലിയവനും അത്യന്തം സ്തുത്യനും
സൎവ്വദേവന്മാരിലും അതിഭയങ്കരനുമല്ലോ. 26
ജാതികളുടെ സകലദേവന്മാരും വിഗ്രഹങ്ങൾ
അത്രേ; യഹോവയോ ആകാശത്തെ
ചമെച്ചവൻ. 27 യശസ്സും തേജസ്സും അവന്റെ

സന്നിധിയിലും ബലവും ആനന്ദവും അവന്റെ
വാസസ്ഥലത്തിലും ഉണ്ടു. 28 ജാതികളുടെ
കുലങ്ങളേ, യഹോവെക്കു കൊടുപ്പിൻ; 29
യഹോവെക്കു അവന്റെ നാമത്തിന്റെ മഹത്വം
കൊടുപ്പിൻ; കാഴ്ചയുമായി അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ചെല്ലുവിൻ; വിശുദ്ധഭൂഷണം ധരിച്ചുകൊണ്ടു
യഹോവയെ നമസ്കരിപ്പിൻ. 30 സർവ്വഭൂമിയേ,
അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നടുങ്ങുക; ഭൂതലം
കുലങ്ങാതവണ്ണം സ്ഥാപിതമാകുന്നു. 31
സ്വർഗ്ഗം ആനന്ദിക്കട്ടെ; ഭൂമി ഉല്ലസിക്കട്ടെ;
യഹോവ വാഴുന്നു എന്നു ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ
ഘോഷിക്കട്ടെ. 32 സമുദ്രവും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും
മുഴങ്ങട്ടെ. വയലും അതിലുള്ളതൊക്കെയും
ആഹ്ലാദിക്കട്ടെ. 33 അന്നു വനത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ
യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ ആർക്കും; അവൻ ഭൂമിയെ
വിധിപ്പാൻ വരുന്നുവല്ലോ. 34 യഹോവെക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ നല്ലവനല്ലോ;
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 35 ഞങ്ങളുടെ
രക്ഷയായ ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ;
തിരുനാമത്തെ വാഴ്ത്തി നിന്റെ സ്തുതിയിൽ
പുകഴുവാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
വിടുവിച്ചു ശേഖരിക്കേണമേ എന്നു പറവിൻ. 36
യിസ്രായേലിൻ ദൈവമായ യഹോവ എന്നും
എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. സകലജനവും
ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു യഹോവയെ
സ്തുതിച്ചു. 37 ഇങ്ങനെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
ദിവസംപ്രതിയുള്ള വേലയുടെ ആവശ്യംപോലെ
നിത്യം ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു ആസാഫിനെയും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും 38 ഒബേദ്-

എദോമിനെയും അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ
അറുപത്തെട്ടുപേരെയും യഹോവയുടെ
പെട്ടകത്തിന്മുമ്പിലും യെദൂഥൂന്റെ മകനായ
ഓബേദ്-എദോമിനെയും ഹോസയെയും
വാതിൽകാവല്ക്കാരായും നിൎത്തി. 39
പുരോഹിതനായ സാദോക്കിനെയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരായ പുരോഹിതന്മാരെയും
ഗിബെയോനിലെ പൂജാഗിരിയിൽ യഹോവയുടെ
തിരുനിവാസത്തിന്മുമ്പിൽ യഹോവ
യിസ്രായേലിനോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള 40 അവന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന
പ്രകാരമൊക്കെയും രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും
നിത്യം ഹോമപീഠത്തിന്മേൽ യഹോവെക്കു 41
ഹോമയാഗം കഴിപ്പാനും അവരോടുകൂടെ
ഹേമാൻ, യെദൂഥൂൻ മുതലായി പേർവിവരം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠന്മാരെയും അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു എന്നിങ്ങനെ യഹോവെക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്വാനും നിയമിച്ചു. 42
അവരോടുകൂടെ ഹേമാനെയും യെദൂഥൂനെയും
കാഹളം, കൈത്താളം എന്നിങ്ങനെ
ദിവ്യസംഗീതത്തിന്നായുള്ള വാദ്യങ്ങളെ
ധ്വനിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നിയമിച്ചു; യെദൂഥൂന്റെ
പുത്രന്മാർ വാതിൽകാവല്ക്കാർ ആയിരുന്നു; 43
പിന്നെ സൎവ്വജനവും ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വീട്ടിലേക്കു പോയി; ദാവീദും തന്റെ കുടുംബത്തെ
അനുഗ്രഹിപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോയി.

17 ദാവീദ് തന്റെ അരമനയിൽ
വസിച്ചിരിക്കുംകാലത്തു ഒരുനാൾ
നാഥാൻപ്രവാചകനോടു: ഇതാ ഞാൻ

ദേവദാരുകൊണ്ടുള്ള അരമനയിൽ വസിക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകമോ തിരശ്ശീലകൾക്കു
കീഴെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 നാഥാൻ
ദാവീദിനോടു: നിന്റെ താല്പര്യംപോലെയൊക്കെയും
ചെയ്താലും; യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ അന്നു രാത്രി നാഥാന്നു
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 4
നീ ചെന്നു എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനോടു പറക:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എനിക്കു
വസിപ്പാനുള്ള ആലയം പണിയേണ്ടതു നീയല്ല. 5
ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ കൊണ്ടുവന്ന നാൾമുതൽ
ഇന്നുവരെയും ഞാൻ ഒരു ആലയത്തിൽ വാസം
ചെയ്യാതെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു കൂടരത്തിലേക്കും
നിവാസത്തിൽനിന്നു നിവാസത്തിലേക്കും
സഞ്ചരിച്ചു. 6 എല്ലായിസ്രായേലിനോടുംകൂടെ
സഞ്ചരിച്ചുവന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ
എവിടെവെച്ചെങ്കിലും എന്റെ ജനത്തെ
മേയിപ്പാൻ ഞാൻ കല്പിച്ചാക്കിയ യിസ്രായേൽ
ന്യായാധിപതിമാരിൽ ആരോടെങ്കിലും: നിങ്ങൾ
എനിക്കു ദേവദാരുകൊണ്ടു ഒരു ആലയം
പണിയാതെയിരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ഒരു വാക്കു ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 7
ആകയാൽ നീ എന്റെ ഭൃത്യനായ ദാവീദിനോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നീ എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു
പ്രഭുവായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ
പുല്പുറത്തു നിന്നു, ആടുകളെ നോക്കുമ്പോൾ
തന്നേ എടുത്തു. 8 നീ സഞ്ചരിച്ചുവന്ന

എല്ലായിടത്തും ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നു
നിന്റെ സകലശത്രുക്കളെയും നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിലുള്ള
മഹാന്മാരുടെ നാമംപോലെ ഒരു നാമം ഞാൻ
നിനക്കു ഉണ്ടാക്കും. 9 ഞാൻ എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നു ഒരു സ്ഥലം കല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അവർ സ്വന്തസ്ഥലത്തു പാൎത്തു അവിടെനിന്നു
ഇളകാതവണ്ണം അവരെ നടുകയും ചെയ്യും;
പണ്ടത്തെപ്പോലെയും എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നു ഞാൻ ന്യായാധിപന്മാരെ
കല്പിച്ചാക്കിയ കാലത്തെപ്പോലെയും ഇനി ദുഷ്ടന്മാർ
അവരെ ക്ഷയിപ്പിക്കയില്ല. 10 ഞാൻ നിന്റെ
സകലശത്രുക്കളെയും അടക്കും; യഹോവ നിനക്കു
ഒരു ഗൃഹം പണിയുമെന്നും ഞാൻ നിന്നോടു
അറിയിക്കുന്നു. 11 നീ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
അടുക്കൽ പോകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ജീവകാലം
തികയുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെശേഷം നിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനായ നിന്റെ സന്തതിയെ
എഴുന്നേല്പിക്കയും അവന്റെ രാജത്വം
സ്ഥിരമാക്കുകയും ചെയ്യും. 12 അവൻ എനിക്കു
ഒരു ആലയം പണിയും; ഞാൻ അവന്റെ
സിംഹാസനം എന്നേക്കും സ്ഥിരമാക്കും. 13 ഞാൻ
അവന്നു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുത്രനും
ആയിരിക്കും; നിന്റെ മുൻവാഴ്ചക്കാരനോടു ഞാൻ
എന്റെ കൃപ എടുത്തുകളഞ്ഞതുപോലെ
അവനോടു അതിനെ എടുത്തുകളകയില്ല. 14
ഞാൻ അവനെ എന്റെ ആലയത്തിലും എന്റെ
രാജത്വത്തിലും എന്നേക്കും നിലനിൎത്തും; അവന്റെ
സിംഹാസനവും എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കും. 15

ഈ വാക്കുകളും ഈ ദൾനവും എല്ലാം നാഥാൻ
ദാവീദിനോടു പ്രസ്താവിച്ചു. 16 അപ്പോൾ ദാവീദ്
രാജാവു അകത്തു ചെന്നു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
യഹോവയായ ദൈവമേ, നീ എന്നെ ഇത്രത്തോളം
കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആർ? എന്റെ ഗൃഹവും
എന്തുള്ളു? 17 ദൈവമേ, ഇതും പോരാ എന്നു
തോന്നീട്ടു യഹോവയായ ദൈവമേ, വരുവാനുള്ള
ദീഘകാലത്തേക്കു അടിയന്റെ ഗൃഹത്തെക്കുറിച്ചും
നീ അരുളിച്ചെയ്കയും ശ്രേഷ്ഠപദവിയിലുള്ള
മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥെക്കൊത്തവണ്ണം എന്നെ
ആദരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 18 അടിയന്നു
ചെയ്ത ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചു ദാവീദ്
ഇനി എന്തു പറയേണ്ടു? നീ അടിയനെ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 19 യഹോവേ, അടിയൻ
നിമിത്തവും നിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരവും നീ ഈ
മഹിമ ഒക്കെയും പ്രവത്തിച്ചു ഈ വങ്കായ്യം
എല്ലാം അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. 20 ഞങ്ങൾ
സ്വന്തചെവികൊണ്ടു കേട്ടതൊക്കെയും ഓത്താൽ
യഹോവേ, നിന്നെപ്പോലെ ഒരുത്തനുമില്ല; നീ
അല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. 21 മിസ്രയീമിൽനിന്നു
നീ ഉദ്ധരിച്ച നിന്റെ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ജാതികളെ നീക്കിക്കളകയിൽ വലിയതും
ഭയങ്കരവുമായ കായ്യങ്ങളാൽ നിനക്കു ഒരു നാമം
സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്നു, ദൈവമേ നീ ചെന്നു
നിനക്കു സ്വന്തജനമായി വീണ്ടെടുത്ത നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിനെപ്പോലെ ഭൂമിയിൽ
ഏതൊരു ജാതിയുള്ളു? 22 നിന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെ നീ എന്നേക്കും നിനക്കു

സ്വന്തജനമാക്കുകയും യഹോവേ, നീ അവക്കു
ദൈവമായ്തീരുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. 23
ആകയാൽ യഹോവേ, ഇപ്പോൾ നീ അടിയനെയും
അടിയന്റെ ഗൃഹത്തെയും കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്ത
വചനം എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കട്ടെ;
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ ചെയ്യേണമേ. 24
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമാകുന്നു; യിസ്രായേലിന്നു ദൈവം തന്നേ
എന്നിങ്ങനെ നിന്റെ നാമം എന്നേക്കും സ്ഥിരപ്പെട്ടു
മഹത്വപ്പെടുകയും നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ
ഗൃഹം നിന്റെ മുമ്പാകെ നിലനില്ക്കയും
ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. 25 എന്റെ ദൈവമേ,
അടിയന്നു നീ ഒരു ഗൃഹം പണിയുമെന്നു
വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അടിയൻ തിരുസന്നിധിയിൽ പ്രാത്ഥിപ്പാൻ
ധൈര്യംപ്രാപിച്ചു. 26 ആകയാൽ യഹോവേ, നീ
തന്നേ ദൈവം; അടിയന്നു ഈ നന്മയെ നീ
വാഗ്ദാനം ചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 27 അതുകൊണ്ടു
അടിയന്റെ ഗൃഹം തിരുമുമ്പാകെ എന്നേക്കും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു അതിനെ അനുഗ്രഹിപ്പാൻ
നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയിരിക്കുന്നു; യഹോവേ,
നീ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു എന്നേക്കും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ.

18 അതിന്റെശേഷം ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരെ
തോല്പിച്ചു അടക്കി, ഗത്തും അതിനോടു ചേന്ന
ഗ്രാമങ്ങളും ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചു.
2 പിന്നെ അവൻ മോവാബിനെ തോല്പിച്ചു;
മോവാബ്യർ ദാവീദിന്റെ ദാസന്മാരായി കാഴ്ച
കൊണ്ടുവന്നു. 3 സോബാരാജാവായ ഹദദേസെർ

ഫ്രാത്ത് നദീതീരത്തിങ്കൽ തന്റെ ആധിപത്യം
ഉറപ്പിപ്പാൻ പോയപ്പോൾ ദാവീദ് അവനെയും
ഹമാത്തിൽവെച്ചു തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 4
അവന്റെ വക ആയിരം രഥങ്ങളെയും ഏഴായിരം
കുതിരപ്പടയാളികളെയും ഇരുപതിനായിരം
കാലാളുകളെയും ദാവീദ് പിടിച്ചു; ദാവീദ് അവയിൽ
നൂറു രഥകൂതിരകളെ വെച്ചുകൊണ്ടു ശേഷം
രഥകൂതിരകളെ ഒക്കെയും കുതിഞരമ്പു
വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. 5 സോബാരാജാവായ
ഹദദേസെരിനെ സഹായിപ്പാൻ ദമ്മേശെക്കിലെ
അരാമ്യർ വന്നപ്പോൾ ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ
ഇരുപതിനായിരം പേരെ നിഗ്രഹിച്ചു. 6 പിന്നെ
ദാവീദ് ദമ്മേശെക്കിനോടു ചേർന്ന അരാമിൽ
കാവല്പട്ടാളങ്ങളെ പാർപ്പിച്ചു; അരാമ്യരും ദാവീദിന്നു
ദാസന്മാരായി കാഴ്ച കൊണ്ടുവന്നു; ഇങ്ങനെ
ദാവീദ് ചെന്നേടത്തൊക്കെയും യഹോവ
അവന്നു ജയം നല്കി. 7 ഹദദേസെരിന്റെ
ദാസന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പൊൻപരിചകളെ
ദാവീദ് എടുത്തു യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു. 8 ഹദദേസെരിന്റെ പട്ടണങ്ങളായ
തിബ്ഹാത്തിൽനിന്നും കൂനിൽനിന്നും അനവധി
താമ്രവും കൊണ്ടുവന്നു; അതുകൊണ്ടു
ശലോമോൻ താമ്രക്കടലും സ്തംഭങ്ങളും
താമ്രപാത്രങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. 9 എന്നാൽ
ദാവീദ് സോബാരാജാവായ ഹദദേസെരിന്റെ
സൈന്യത്തെയെല്ലാം തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
ഹമാത്ത് രാജാവായ തോവൂ കേട്ടപ്പോൾ
10 അവൻ ദാവീദ് രാജാവിനോടു കുശലം
ചോദിപ്പാനും അവൻ ഹദദേസെരിനോടു യുദ്ധം

ചെയ്തു അവനെ തോല്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ
അഭിനന്ദിപ്പാനും തന്റെ മകനായ ഹദോരാമിനെ
അയച്ചു; ഹദദേസരും തോവൂവും തമ്മിൽ
കൂടെക്കൂടെ യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
പൊന്നു, വെള്ളി താമ്രം ഇവകൊണ്ടുള്ള
സകലവിധസാധനങ്ങളെയും കൊണ്ടുവന്നു. 11
ദാവീദ് രാജാവു അവയെ താൻ ഏദോം, മോവാബ്,
അമ്മോന്യർ, ഫെലിസ്ത്യർ, അമാലേക്ക് മുതലായ
സകലജാതികളുടെ പക്കൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്ത
വെള്ളിയോടും പൊന്നിനോടുംകൂടെ യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധീകരിച്ചു. 12 സെരൂയയുടെ മകനായ
അബീശായി ഉപ്പുതാഴ്വരയിൽവെച്ചു എദോമ്യരിൽ
പതിനെണ്ണായിരംപേരെ സംഹരിച്ചു. 13 ദാവീദ്
എദോമിൽ കാവല്പട്ടാളങ്ങളെ ആക്കി; എദോമ്യർ
എല്ലാവരും അവന്നു ദാസന്മാർ ആയ്തീർന്നു.
അങ്ങനെ ദാവീദ് ചെന്നേടത്തൊക്കെയും യഹോവ
അവന്നു ജയം നല്കി. 14 ഇങ്ങനെ ദാവീദ്
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും രാജാവായി വാണു;
തന്റെ സകലജനത്തിന്നും നീതിയും ന്യായവും
നടത്തിവന്നു. 15 സെരൂയയുടെ മകനായ യോവാബ്
സേനാധിപതി ആയിരുന്നു; അഹീലൂദിന്റെ
മകനായ യെഹോശാഫാത്ത് മന്ത്രിയും 16
അഹീത്തൂബിന്റെ മകനായ സാദോക്കും
അബ്യാഥാരിന്റെ മകനായ അഹീമേലെക്കും
പുരോഹിതന്മാരും ശവ്ശാ രായസക്കാരനും 17
യെഹോയാദയുടെ മകനായ ബെനായാവു
ക്രേത്യക്കും പ്ലേത്യക്കും അധിപതിയും ആയിരുന്നു;
ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
പ്രധാന പരിചാരകന്മാരായിരുന്നു.

19 അതിന്റെ ശേഷം അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ
നാഹാശ് മരിച്ചു; അവന്റെ മകൻ അവന്നു പകരം
രാജാവായി. 2 അപ്പോൾ ദാവീദ്: നാഹാശ് എനിക്കു
ദയ കാണിച്ചതു കൊണ്ടു അവന്റെ മകനായ
ഹാനൂന്നു ഞാനും ദയ കാണിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവന്റെ അപ്പനെക്കുറിച്ചു
അവനോടു ആശ്വാസവാക്കു പറവാൻ ദാവീദ്
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ദാവീദിന്റെ ദൂതന്മാർ
അമ്മോന്യരുടെ ദേശത്തു ഹാനൂന്റെ അടുക്കൽ
അവനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ 3
അമ്മോന്യപ്രഭുക്കന്മാർ ഹാനൂനോടു: ദാവീദ് നിന്റെ
അപ്പനെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടാകുന്നു നിന്റെ അടുക്കൽ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവരെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു
എന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നുവോ? ദേശത്തെ
പരിശോധിപ്പാനും മുടിപ്പാനും ഒറ്റുനോക്കുവാനും
അല്ലയോ അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അപ്പോൾ
ഹാനൂൻ ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ പിടിച്ചു ക്ഷൌരം
ചെയ്യിച്ചു അവരുടെ അങ്കികളെ നടുവിൽ
ആസനംവരെ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു വിട്ടയച്ചു. 5 ചിലർ
ചെന്നു ആ പുരുഷന്മാരുടെ വസ്തുത ദാവീദിനെ
അറിയിച്ചു; അവർ ഏറ്റവും ലജ്ജിച്ചിരിക്കയാൽ
അവൻ അവരെ എതിരേല്പാൻ ആളയച്ചു;
നിങ്ങളുടെ താടി വളരുന്നതുവരെ യെരീഹോവിൽ
പാർത്തിട്ടു മടങ്ങിവരുവിൻ എന്നു രാജാവു
പറയിച്ചു. 6 തങ്ങൾ ദാവീദിന്നു വെറുപ്പായി എന്നു
അമ്മോന്യർ കണ്ടപ്പോൾ ഹാനൂനും അമ്മോന്യരും
മെസൊപൊതാമ്യയിൽനിന്നും മയഖയോടു
ചേർന്ന അരാമിൽനിന്നും സോബയിൽനിന്നും

രഥങ്ങളെയും കുതിരപ്പടയാളികളെയും
ആയിരം താലന്ത് വെള്ളി കൊടുത്തു
കൂലിക്കു വാങ്ങി. 7 അവർ മുപ്പത്തീരായിരം
രഥങ്ങളെയും മയഖാരാജാവിനെയും അവന്റെ
പടജ്ജനത്തെയും കൂലിക്കു വാങ്ങി; അവർ
വന്നു മെദേബെക്കു മുമ്പിൽ പാളയമിറങ്ങി;
അമ്മോന്യരും അവരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു
വന്നുകൂടി പടെക്കു പുറപ്പെട്ടു. 8 ദാവീദ് അതു
കേട്ടപ്പോൾ യോവാബിനെയും വീരന്മാരുടെ
സകലസൈന്യത്തെയും അയച്ചു. 9 അമ്മോന്യർ
പുറപ്പെട്ടു പട്ടണത്തിന്റെ പടിവാതില്ക്കൽ പടെക്കു
അണിനിരന്നു; വന്ന രാജാക്കന്മാരോ തനിച്ചു
വെളിമ്പ്രദേശത്തായിരുന്നു. 10 തന്റെ മുമ്പിലും
പിമ്പിലും പട നിരന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ
യോവാബ് എല്ലായിസ്രായേൽവീരന്മാരിൽനിന്നും
ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അരാമ്യക്കെതിരെ
അണിനിരത്തി. 11 ശേഷം പടജ്ജനത്തെ അവൻ
തന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയെ ഏല്പിച്ചു;
അവർ അമ്മോന്യക്കെതിരെ അണിനിരന്നു.
12 പിന്നെ അവൻ: അരാമ്യർ എന്റെ നേരെ
പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചാൽ നീ എനിക്കു സഹായം
ചെയ്യേണം; അമ്മോന്യർ നിന്റെ നേരെ പ്രാബല്യം
പ്രാപിച്ചാൽ ഞാൻ നിനക്കു സഹായം ചെയ്യും. 13
ധൈര്യമായിരിക്ക; നാം നമ്മുടെ ജനത്തിന്നും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണങ്ങൾക്കും വേണ്ടി
പുരുഷത്വം കാണിക്കുക; യഹോവയോ തനിക്കു
ഇഷ്ടമായതു ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
പിന്നെ യോവാബും കൂടെയുള്ള ജനവും
അരാമ്യരോടു പടെക്കു അടുത്തു; അവർ അവന്റെ

മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി. 15 അരാമ്യർ ഓടിപ്പോയി എന്നു
കണ്ടപ്പോൾ അമ്മോന്യരും അതുപോലെ
അവന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി, പട്ടണത്തിൽ കടന്നു;
യോവാബ് യെരൂശലേമിലേക്കു പോന്നു. 16 തങ്ങൾ
യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റുപോയി എന്നു
അരാമ്യർ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു നദിക്കു അക്കരെയുള്ള അരാമ്യരെ
വരുത്തി; ഹദദേസെരിന്റെ സേനാപതിയായ
ശോഫക്ക് അവരുടെ നായകനായിരുന്നു. 17 അതു
ദാവീദിന്നു അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും കൂട്ടി യോർദ്ദാൻ കടന്നു
അവക്കെതിരെ ചെന്നു അവരുടെ നേരെ
അണിനിരത്തി. ദാവീദ് അരാമ്യക്കു നേരെ പടെക്കു
അണിനിരത്തിയ ശേഷം അവർ അവനോടു
പടയേറ്റു യുദ്ധം ചെയ്തു. 18 എന്നാൽ അരാമ്യർ
യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി; ദാവീദ്
അരാമ്യരിൽ ഏഴായിരം തേരാളികളെയും
നാല്പതിനായിരം കാലാളുകളെയും നിഗ്രഹിച്ചു;
സേനാപതിയായ ശോഫക്കിനെയും
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 19 ഹദദേസെരിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
തങ്ങൾ യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റുപോയെന്നു
കണ്ടിട്ടു ദാവീദിനോടു സന്ധിചെയ്തു അവന്നു
കീഴടങ്ങി; അമ്മോന്യരെ സഹായിപ്പാൻ അരാമ്യർ
പിന്നെ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

20 പിറ്റെയാണ്ടിൽ രാജാക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന കാലത്തു യോവാബ്
സൈന്യബലത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു അമ്മോന്യരുടെ
ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കീട്ടു ചെന്നു രബ്ബയെ വളഞ്ഞു.

ദാവീദോ യെരൂശലേമിൽ തന്നേ താമസിച്ചിരുന്നു.
യോവാബ് രബ്ബയെ പിടിച്ചു നശിപ്പിച്ചു. 2 ദാവീദ്
അവരുടെ രാജാവിന്റെ കിരീടം അവന്റെ
തലയിൽനിന്നു എടുത്തു; അതിന്റെ തൂക്കം ഒരു
താലന്തു പൊന്നു എന്നു കണ്ടു; അതിൽ
രത്നങ്ങളും പതിച്ചിരുന്നു; അതു ദാവീദിന്റെ
തലയിൽ വെച്ചു; അവൻ ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു
അനവധി കൊള്ളയും കൊണ്ടുപോന്നു. 3 അവൻ
അതിലെ ജനത്തെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു
ഈർച്ചവാളിന്നും മെതിവണ്ടിക്കും കോടാലിക്കും
ആക്കി; ഇങ്ങനെ ദാവീദ് അമ്മോന്യരുടെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളോടും ചെയ്തു. പിന്നെ ദാവീദും
സകലജനവും യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.
4 അതിന്റെശേഷം ഗേസെരിൽവെച്ചു
ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ഉണ്ടായി; ആ സമയത്തു
ഹൂശാത്യനായ സിബ്ബെഖായി മല്ലന്മാരുടെ മക്കളിൽ
ഒരുത്തനായ സിപ്പായിയെ വെട്ടിക്കൊന്നു; പിന്നെ
അവർ കീഴടങ്ങി. 5 പിന്നെയും ഫെലിസ്ത്യരോടു
യുദ്ധം ഉണ്ടായപ്പോൾ യായീരിന്റെ മകനായ
എൽഹാനാൻ ഗിത്യനായ ഗൊല്യാഥിന്റെ
സഹോദരനായ ലഹ്മിയെ വെട്ടിക്കൊന്നു. അവന്റെ
കുന്തത്തണ്ടു നെയ്ത്തുകാരന്റെ പടപ്പുതടിപോലെ
ആയിരുന്നു. 6 വീണ്ടും ഗത്തിൽവെച്ചു യുദ്ധം
ഉണ്ടായി; അവിടെ ദീർഘകായനായ ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്നു ഓരോ കൈക്കു
ആറാറുവിരലും ഓരോ കാലിന്നു ആറാറു വിരലും
ആകെ ഇരുപത്തിനാലു വിരൽ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവനും രാഫെക്കു ജനിച്ചവനായിരുന്നു. 7
അവൻ യിസ്രായേലിനെ ധിക്കരിച്ചപ്പോൾ

ദാവീദിന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയയുടെ മകനായ
യോനാഥാൻ അവനെ വെട്ടിക്കൊന്നു. 8 ഇവർ
ഗത്തിൽ രാഫെക്കു ജനിച്ചവർ ആയിരുന്നു; അവർ
ദാവീദിന്റെയും അവന്റെ ദാസന്മാരുടെയും കയ്യാൽ
പട്ടുപോയി.

21 അനന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായേലിന്നു
വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിനെ
എണ്ണുവാൻ ദാവീദിന്നു തോന്നിച്ചു. 2 ദാവീദ്
യോവാബിനോടും ജനത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരോടും:
നിങ്ങൾ ചെന്നു ബേർ-ശേബമുതൽ ദാൻവരെ
യിസ്രായേലിനെ എണ്ണി അവരുടെ സംഖ്യ ഞാൻ
അറിയേണ്ടതിന്നു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 അതിന്നു യോവാബ്: യഹോവ തന്റെ
ജനത്തെ ഉള്ളതിൽ നൂറിരട്ടിയായി വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ;
എങ്കിലും എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, അവർ
ഒക്കെയും യജമാനന്റെ ദാസന്മാരല്ലയോ?
യജമാനൻ ഈ കാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്തു?
യിസ്രായേലിന്നു കുറ്റത്തിന്റെ കാരണമായി
തീരുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4
എന്നാൽ യോവാബ് രാജാവിന്റെ കല്പന
അനുസരിക്കേണ്ടിവന്നു. അതുകൊണ്ടു
യോവാബ് പുറപ്പെട്ടു എല്ലായിസ്രായേലിലുംകൂടി
സഞ്ചരിച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. 5
യോവാബ് ജനത്തെ എണ്ണിയ സംഖ്യ ദാവീദിന്നു
കൊടുത്തു: യിസ്രായേലിൽ ആയുധപാണികൾ
എല്ലാംകൂടി പതിനൊന്നുലക്ഷംപേർ. യെഹൂദയിൽ
ആയുധപാണികൾ നാലുലക്ഷത്തെഴുപതിനായിരം
പേർ. 6 എന്നാൽ രാജാവിന്റെ കല്പന യോവാബിന്നു
വെറുപ്പായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ ലേവിയെയും

ബെന്യാമീനെയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
എണ്ണിയില്ല. 7 ദൈവത്തിന്നു ഈ കാര്യം
അനിഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
യിസ്രായേലിനെ ബാധിച്ചു. 8 അപ്പോൾ ദാവീദ്
ദൈവത്തോടു: ഈ കാര്യം ചെയ്തതിനാൽ ഞാൻ
മഹാപാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: എന്നാൽ
അടിയന്റെ അകൃത്യം ക്ഷമിക്കേണമേ: ഞാൻ
വലിയ ഭോഷത്വം ചെയ്തുപോയി എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 യഹോവ ദാവീദിന്റെ ദർശകനായ
ഗാദിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 10 നീ
ചെന്നു ദാവീദിനോടു: ഞാൻ മൂന്നു കാര്യം
നിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക; അതു ഞാൻ നിന്നോടു
ചെയ്യും എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറക. 11 അങ്ങനെ ഗാദ് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവനോടു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 12 മൂന്നു സംവത്സരത്തെ
ക്ഷാമമോ, നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ വാൾ നിന്നെ
തുടർന്നെത്തി നീ മൂന്നു മാസം നിന്റെ ശത്രുക്കളാൽ
നശിക്കയോ, ദേശത്തു മൂന്നു ദിവസം
യഹോവയുടെ വാളായ മാഹാമാരി ഉണ്ടായി
യിസ്രായേൽദേശത്തൊക്കെയും യഹോവയുടെ
ദൂതൻ സംഹാരം ചെയ്കയോ ഇവയിൽ
ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക. എന്നെ
അയച്ചവനോടു ഞാൻ എന്തൊരു മറുപടി
പറയേണ്ടു എന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 ദാവീദ് ഗാദിനോടു: ഞാൻ വലിയ
വിഷമത്തിലായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഇപ്പോൾ
യഹോവയുടെ കയ്യിൽ തന്നേ വീഴട്ടെ; അവന്റെ

കരുണ ഏറ്റവും വലിയതല്ലോ; മനുഷ്യന്റെ
കയ്യിൽ ഞാൻ വീഴരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അങ്ങനെ യഹോവ ഇസ്രായേലിൽ മഹാമാരി
അയച്ചു; യിസ്രായേലിൽ എഴുപതിനായിരംപേർ
വീണുപോയി. 15 ദൈവം യെരൂശലേമിനെ
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു ദൂതനെ അവിടെ
അയച്ചു; അവൻ നശിപ്പിപ്പാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ
യഹോവ കണ്ടു ആ അനൎത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു
അനുതപിച്ചു നാശകദൂതനോടു: മതി, നിന്റെ കൈ
പിൻവലിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു, യഹോവയുടെ ദൂതൻ
യെബൂസ്യനായ ഒന്നാന്റെ കളത്തിന്നരികെ
നില്ക്കയായിരുന്നു. 16 ദാവീദ് തല പൊക്കി,
യഹോവയുടെ ദൂതൻ വാൾ ഊരി യെരൂശലേമിന്നു
മീതെ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ടും ഭൂമിക്കും
ആകാശത്തിന്നും മദ്ധ്യേ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു
ദാവീദും മൂപ്പന്മാരും രട്ടുടുത്തു സാഷ്ടാംഗം വീണു.
17 ദാവീദ് ദൈവത്തോടു: ജനത്തെ എണ്ണുവാൻ
പറഞ്ഞവൻ ഞാനല്ലയോ? ദോഷം ചെയ്ത പാപി
ഞാൻ ആകുന്നു; ഈ ആടുകൾ എന്തു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു? യഹോവേ, എന്റെ ദൈവമേ,
നിന്റെ കൈ ബാധക്കായിട്ടു നിന്റെ ജനത്തിന്മേൽ
അല്ല, എന്റെമേലും എന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്മേലും
ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അപ്പോൾ
യഹോവയുടെ ദൂതൻ ഗാദിനോടു ദാവീദ്
ചെന്നു യെബൂസ്യനായ ഒന്നാന്റെ കളത്തിൽ
യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിയേണമെന്നു
ദാവീദിനോടു പറവാൻ കല്പിച്ചു. 19 യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ഗാദ് പറഞ്ഞ വചനപ്രകാരം ദാവീദ്
ചെന്നു. 20 ഒന്നാൻ തിരിഞ്ഞു ദൂതനെ കണ്ടു തന്റെ

നാലു പുത്രന്മാരുമായി ഒളിച്ചു. ഒന്നാൻ കോതമ്പു
മെതിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. 21 ദാവീദ്
ഒന്നാന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ ഒന്നാൻ
നോക്കി ദാവീദിനെ കണ്ടു കളത്തിൽനിന്നു
പുറത്തുചെന്നു ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം
വീണു നമസ്കരിച്ചു. 22 ദാവീദ് ഒന്നാനോടു: ഈ
കളത്തിന്റെ സ്ഥലത്തു ഞാൻ യഹോവെക്കു ഒരു
യാഗപീഠം പണിയേണ്ടതിന്നു അതു എനിക്കു
തരേണം; ബാധ ജനത്തെ വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നു നീ
അതു മുഴുവിലെക്കു എനിക്കു തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു ഒന്നാൻ ദാവീദിനോടു: അതു
എടുത്തുകൊൾക; യജമാനനായ രാജാവിന്റെ
പ്രസാദംപോലെ ചെയ്തുകൊണ്ടാലും; ഇതാ
ഞാൻ ഹോമയാഗത്തിന്നു കാളകളെയും വിറകിന്നു
മെതിവണ്ടികളെയും ഭോജനയാഗത്തിന്നു
കോതമ്പിനെയും തരുന്നു; എല്ലാം ഞാൻ
തരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ദാവീദ് രാജാവു
ഒന്നാനോടു: അങ്ങനെ അല്ല; ഞാൻ മുഴുവിലെക്കേ
അതു വാങ്ങുകയുള്ളു; നിനക്കുള്ളതു ഞാൻ
യഹോവെക്കായിട്ടു എടുക്കയില്ല; ചെലവുകൂടാതെ
ഹോമയാഗം കഴിക്കയും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 25
അങ്ങനെ ദാവീദ് ആ സ്ഥലത്തിന്നു അറുനൂറു
ശേക്കെൽ പൊന്നു ഒന്നാന്നു കൊടുത്തു. 26 ദാവീദ്
അവിടെ യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
കഴിച്ചു യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവൻ
ആകാശത്തിൽനിന്നു ഹോമപീഠത്തിന്മേൽ തീ
ഇറക്കി അവന്നു ഉത്തരം അരുളി. 27 യഹോവ
ദൂതനോടു കല്പിച്ചു; അവൻ തന്റെ വാൾ വീണ്ടും

ഉറയിൽ ഇട്ടു. 28 ആ കാലത്തു യെബൂസ്യനായ
ഒന്നാന്റെ കളത്തിൽവെച്ചു യഹോവ തന്റെ
പ്രാൎത്ഥനെക്കു ഉത്തരമരുളി എന്നു ദാവീദ്
കണ്ടിട്ടു അവിടെ യാഗം കഴിച്ചു. 29 മോശെ
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
യഹോവയുടെ തിരുനിവാസവും ഹോമപീഠവും
അന്നു ഗിബെയോനിലെ പൂജാഗിരിയിൽ
ആയിരുന്നു. 30 യഹോവയുടെ ദൂതന്റെ വാളിനെ
പേടിച്ചതുകൊണ്ടു ദൈവത്തോടു അരുളപ്പാടു
ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു അവിടെ ചെല്ലുവാൻ
ദാവീദിന്നു കഴിഞ്ഞില്ല.

22 ഇതു യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ ആലയം;
ഇതു യിസ്രായേലിന്നു ഹോമപീഠം എന്നു
ദാവീദ് പറഞ്ഞു. 2 അനന്തരം ദാവീദ്
യിസ്രായേൽദേശത്തിലെ അന്യജാതിക്കാരെ
കൂട്ടിവരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു; ദൈവത്തിന്റെ
ആലയം പണിവാൻ ചതുരക്കല്ലു
ചെത്തേണ്ടതിന്നു അവൻ കല്പണിക്കാരെ
നിയമിച്ചു. 3 ദാവീദ് പടിവാതിൽകതകുകളുടെ
ആണികൾക്കായിട്ടും കൊളുത്തുകൾക്കായിട്ടും
വളരെ ഇരിമ്പും തൂക്കമില്ലാതെ വളരെ
താമ്രവും അനവധി ദേവദാരുവും
ഒരുക്കിവെച്ചു. 4 സീദോന്യരും സോർയ്യരും
അനവധി ദേവദാരു ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. എന്റെ മകൻ ശലോമോൻ
ചെറുപ്പവും ഇളംപ്രായവുമുള്ളവൻ ആകുന്നു;
യഹോവെക്കായി പണിയേണ്ടുന്ന ആലയമോ
കീൎത്തിയും ശോഭയുംകൊണ്ടു സൎവ്വദേശങ്ങൾക്കും
അതിമഹത്വമുള്ളതായിരിക്കേണം. 5 ആകയാൽ

ഞാൻ അതിന്നു തക്കവണ്ണം വട്ടംകൂട്ടും എന്നു
ദാവീദ് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ദാവീദ് തന്റെ
മരണത്തിന്നു മുമ്പെ ധാരാളം വട്ടംകൂട്ടി. 6
അവൻ തന്റെ മകനായ ശലോമോനെ വിളിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു ഒരു
ആലയം പണിവാൻ കല്പന കൊടുത്തു. 7 ദാവീദ്
ശലോമോനോടു പറഞ്ഞതു: മകനേ, ഞാൻ
തന്നേ എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം പണിവാൻ
താല്പര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 8 എങ്കിലും എനിക്കു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
നീ വളരെ രക്തം ചിന്തി വലിയ യുദ്ധങ്ങളും
ചെയ്തിട്ടുണ്ടു; നീ എന്റെ നാമത്തിന്നു ഒരു
ആലയം പണിയരുതു; നീ എന്റെ മുമ്പാകെ
ഭൂമിയിൽ ബഹു രക്തം ചിന്തിയിരിക്കുന്നു. 9
എന്നാൽ നിനക്കു ഒരു മകൻ ജനിക്കും; അവൻ
വിശ്രമപുരുഷനായിരിക്കും; ഞാൻ ചുറ്റുമുള്ള
അവന്റെ സകലശത്രുക്കളെയും നീക്കി അവന്നു
വിശ്രമം കൊടുക്കും; അവന്റെ പേർ ശലോമോൻ
എന്നു ആയിരിക്കും; അവന്റെ കാലത്തു ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്നു സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും
നല്കും. 10 അവൻ എന്റെ നാമത്തിന്നു ഒരു
ആലയം പണിയും; അവൻ എനിക്കു മകനായും
ഞാൻ അവന്നു അപ്പനായും ഇരിക്കും;
യിസ്രായേലിൽ അവന്റെ രാജാസനം ഞാൻ
എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുമാറാക്കും. 11 ആകയാൽ
എന്റെ മകനേ, യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ നീ

കൃതാൎത്ഥനായി അവന്റെ ആലയം പണിക. 12
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം
നീ ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ നിനക്കു
ജ്ഞാനവും വിവേകവും തന്നു നിന്നെ
യിസ്രായേലിന്നു നിയമിക്കുമാറാകട്ടെ. 13 യഹോവ
യിസ്രായേലിന്നു വേണ്ടി മോശെയോടു കല്പിച്ച
ചട്ടങ്ങളും വിധികളും നീ പ്രമാണിച്ചാചരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നീ കൃതാൎത്ഥനാകും; ധൈൎയ്യപ്പെട്ടു
ഉറെച്ചിരിക്ക; ഭയപ്പെടരുതു, ഭ്രമിക്കയും അരുതു. 14
ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ കഷ്ടത്തിൽ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്നായി ഒരു ലക്ഷം താലന്ത്
പൊന്നും പത്തു ലക്ഷം താലന്ത് വെള്ളിയും
പെരുപ്പംനിമിത്തം തൂക്കമില്ലാത്ത താമ്രവും
ഇരിമ്പും സ്വരൂപിച്ചിട്ടുണ്ടു; മരവും കല്ലും കൂടെ
ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു; നിനക്കു ഇനിയും
അതിനോടു ചേൎത്തുകൊള്ളാമല്ലോ. 15 നിന്റെ
സ്വാധീനത്തിൽ കല്ലുവെട്ടുകാർ, കല്പണിക്കാർ,
ആശാരികൾ എന്നിങ്ങനെ അനവധി പണിക്കാരും
സകലവിധ കൌശലപ്പണിക്കാരും ഉണ്ടല്ലോ; 16
പൊന്നു, വെള്ളി, താമ്രം, ഇരിമ്പു എന്നിവ ധാരാളം
ഉണ്ടു; ഉത്സാഹിച്ചു പ്രവൎത്തിച്ചുകൊൾക; യഹോവ
നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 17 ദാവീദ്
യിസ്രായേലിന്റെ സകലപ്രഭുക്കന്മാരോടും
തന്റെ മകനായ ശലോമോനെ സഹായിപ്പാൻ
കല്പിച്ചുപറഞ്ഞതു: 18 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ; അവൻ
നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റും വിശ്രമം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.
അവൻ ദേശനിവാസികളെ എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു
ദേശം യഹോവെക്കും അവന്റെ ജനത്തിന്നും

കീഴടങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ അന്വേഷിപ്പാൻ
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും മനസ്സും ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ.
എഴുന്നേല്പിൻ; യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകവും
ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപാത്രങ്ങളും യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു പണിവാനുള്ള ആലയത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു യഹോവയായ
ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ പണിവിൻ.

23 ദാവീദ് വയോധികനും കാലസമ്പൂർണ്ണനും
ആയപ്പോൾ തന്റെ മകനായ ശലോമോനെ
യിസ്രായേലിന്നു രാജാവാക്കി. 2 അവൻ
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും എല്ലാം
കൂട്ടിവരുത്തി, 3 ലേവ്യരിൽ മുപ്പതു വയസ്സുമുതൽ
മേലോട്ടുള്ളവരെ എണ്ണി; ആളെണ്ണം പേരുപേരായി
അവർ മുപ്പത്തെണ്ണായിരം ആയിരുന്നു. 4 അവരിൽ
ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ വേല നടത്തേണ്ടുന്നവരും
ആറായിരംപേർ പ്രമാണികളും 5 ന്യായാധിപന്മാരും
നാലായിരംപേർ വാതിൽകാവല്ക്കാരും
നാലായിരംപേർ സ്തോത്രം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ദാവീദ് ഉണ്ടാക്കിയ വാദ്യങ്ങളാൽ യഹോവയെ
സ്തുതിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു; 6 ദാവീദ് അവരെ
ലേവിപുത്രന്മാരായ ഗേർശോൻ, കെഹാത്ത്, മെരാരി
എന്നീ ക്രമപ്രകാരം കൂറുകളായി വിഭാഗിച്ചു. 7
ഗേർശോന്യർ ലദ്ദാൻ, ശിമെയി. 8 ലദ്ദാന്റെ
പുത്രന്മാർ: തലവനായ യെഹീയേൽ, സേഥാം,
യോവേൽ ഇങ്ങനെ മൂന്നുപേർ. 9 ശിമെയിയുടെ
പുത്രന്മാർ: ശെലോമീത്ത്, ഹസീയേൽ,

ഹാരാൻ ഇങ്ങനെ മൂന്നുപേർ; ഇവർ ലദ്ദാന്റെ
പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു തലവന്മാർ ആയിരുന്നു. 10
ശിമെയിയുടെ പുത്രന്മാർ: യഹത്ത്, സീനാ,
യെയൂശ്, ബെരീയാം; ഈ നാലുപേർ ശിമെയിയുടെ
പുത്രന്മാർ. 11 യഹത്ത് തലവനും സീനാ രണ്ടാമനും
ആയിരുന്നു; യെയൂശിന്നും ബെരിയെക്കും
അധികം പുത്രന്മാർ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവർ ഏകപിതൃഭവനമായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നു.
12 കെഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ: അമ്രാം,
യിസ്ഹാർ, ഹെബ്രോൻ, ഉസ്സീയേൽ ഇങ്ങനെ
നാലുപേർ. 13 അമ്രാമിന്റെ പുത്രന്മാർ:
അഹരോൻ, മോശെ; അഹരോനും പുത്രന്മാരും
അതിവിശുദ്ധവസ്തുക്കളെ ശുദ്ധീകരിപ്പാനും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ധൂപംകാട്ടുവാനും
അവന്നു ശുശ്രൂഷചെയ്‌വാനും എപ്പോഴും അവന്റെ
നാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിപ്പാനും സദാകാലത്തേക്കും
വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 14 ദൈവപുരുഷനായ
മോശെയുടെ പുത്രന്മാരെയോ ലേവിഗോത്രത്തിൽ
എണ്ണിയിരുന്നു. 15 മോശെയുടെ പുത്രന്മാർ:
ഗേർശോം, എലീയേസെർ. 16 ഗെർശോമിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ശെബൂവേൽ തലവനായിരുന്നു. 17
എലീയേസെരിന്റെ പുത്രന്മാർ: രെഹബ്യാവു
തലവൻ; എലീയേസെരിന്നു വേറെ പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും രെഹബ്യാവിന്നു വളരെ
പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 യിസ്ഹാരിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ശെലോമീത്ത് തലവൻ. 19
ഹെബ്രോന്റെ പുത്രന്മാരിൽ യെരീയാവു തലവനും
അമര്യ്യാവു രണ്ടാമനും യഹസീയേൽ മൂന്നാമനും,
യെക്കമെയാം നാലാമനും ആയിരുന്നു. 20

ഉസ്സീയേലിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ മീഖാ തലവനും
യിശ്ശീയാവു രണ്ടാമനും ആയിരുന്നു. 21
മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ മഹ്ലി, മൂശി. മഹ്ലിയുടെ
പുത്രന്മാർ: എലെയാസാർ, കീശ്. 22 എലെയാസാർ
മരിച്ചു; അവന്നു പുത്രിമാരല്ലാതെ പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; കീശിന്റെ പുത്രന്മാരായ അവരുടെ
സഹോദരന്മാർ അവരെ വിവാഹംചെയ്തു. 23
മൂശിയുടെ പുത്രന്മാർ: മഹ്ലി, ഏദെർ,
യെരേമോത്ത് ഇങ്ങനെ മൂന്നുപേർ. 24 ഇവർ
കുടുംബംകുടുംബമായി ആളെണ്ണം പേരുപേരായി
എണ്ണപ്പെട്ടപ്രകാരം തങ്ങളുടെ പിതൃഭവനങ്ങൾക്കു
തലവന്മാരായ ലേവിപുത്രന്മാർ; അവർ ഇരുപതു
വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ വേല ചെയ്തുവന്നു.
25 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന്നു സ്വസ്ഥത കൊടുത്തു യെരൂശലേമിൽ
എന്നേക്കും വസിക്കുന്നുവല്ലോ. 26 ആകയാൽ
ലേവ്യക്കു ഇനി തിരുനിവാസവും അതിലെ
ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഒന്നും
ചുമപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു. 27
ദാവീദിന്റെ അന്ത്യകല്പനകളാൽ ലേവ്യരെ
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു എണ്ണിയിരുന്നു.
28 അവരുടെ മുറയോ, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കായി പ്രാകാരങ്ങളിലും
അറകളിലും സകലവിശുദ്ധവസ്തുക്കളെയും
ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിലും ദൈവാലയത്തിലെ
ശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കു അഹരോന്റെ
പുത്രന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതും 29
കാഴ്ചയപ്പവും പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശകളായും

ചട്ടിയിൽ ചുടുന്നതായും കുതിക്കുന്നതായും
അപ്പിക്കുന്ന ഭോജനയാഗത്തിന്നുള്ള
നേരിയമാവും സകലവിധ പരിമാണവും
അളവും നോക്കുന്നതും 30 രാവിലെയും
വൈകുന്നേരവും യഹോവയെ വാഴ്ത്തി
സ്തുതിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്നതും
31 യഹോവെക്കു ശബ്ബത്തുകളിലും
അമാവാസ്യകളിലും ഉത്സവങ്ങളിലും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിരന്തരം
അവയെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമത്തിന്നനുസരണയായ
സംഖ്യപ്രകാരം ഹോമയാഗങ്ങളെ അപ്പിക്കുന്നതും
32 സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ കാര്യവും
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യവും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ അവരുടെ
സഹോദരന്മാരായ അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
കാര്യവും വിചാരിക്കുന്നതും തന്നേ.

24 അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരുടെ കൂറുകളോ:
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ: നാദാബ്, അബീഹൂ,
എലെയാസാർ, ഈഥാമാർ. 2 നാദാബും
അബീഹൂവും അവരുടെ അപ്പന്നു മുമ്പെ
മരിച്ചുപോയി; അവക്കു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല; അതുകൊണ്ടു
എലെയാസാരും ഈഥാമാരും പൌരോഹിത്യം
നടത്തി. 3 ദാവീദ് എലെയാസാരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
സാദോക്, ഈഥാമാരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
അഹീമേലെക്ക് എന്നിവരുമായി അവരെ അവരുടെ
ശുശ്രൂഷയുടെ മുറപ്രകാരം വിഭാഗിച്ചു. 4
ഈഥാമാരിന്റെ പുത്രന്മാരിലുള്ളതിനെക്കാൾ
എലെയാസാരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ അധികം

തലവന്മാരെ കണ്ടതുകൊണ്ടു എലെയാസാരിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ പതിനാറു പിതൃഭവനത്തലവന്മാരും
ഈഥാമാരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ എട്ടു
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരുമായി വിഭാഗിച്ചു. 5
എലെയാസാരിന്റെ പുത്രന്മാരിലും ഈഥാമാരിന്റെ
പുത്രന്മാരിലും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരും ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും
ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവരെ തരഭേദം കൂടാതെ ചീട്ടിട്ടു
വിഭാഗിച്ചു. 6 ലേവ്യരിൽ നെഥനയേലിന്റെ
മകനായ ശെമയ്യാശാസ്ത്രി രാജാവിന്നും
പ്രഭുക്കന്മാക്കും പുരോഹിതനായ സാദോക്കിന്നും
അബ്യാഥാരിന്റെ മകനായ അഹീമേലെക്കിന്നും
പുരോഹിതന്മാരുടെയും ലേവ്യരുടെയും
പിതൃഭവനത്തലവന്മാക്കും മുമ്പാകെ ഒരു
പിതൃഭവനം എലെയാസാരിന്നും മറ്റൊന്നു
ഈഥാമാരിന്നുമായി ചീട്ടുവന്നതു എഴുതിവെച്ചു.
7 ഒന്നാമത്തെ ചീട്ട് യെഹോയാരീബിന്നും
രണ്ടാമത്തേതു യെദായാവിന്നും 8 മൂന്നാമത്തേതു
ഹാരീമിന്നും നാലാമത്തേതു ശെയോരീമിന്നും
9 അഞ്ചാമത്തേതു മല്ക്കീയാവിന്നും
ആറാമത്തേതു മീയാമിന്നും 10 ഏഴാമത്തേതു
ഹാക്കോസിന്നും എട്ടാമത്തേതു അബീയാവിന്നും
11 ഒമ്പതാമത്തേതു യേശൂവെക്കും പത്താമത്തേതു
ശെഖന്യാവിന്നും 12 പതിനൊന്നാമത്തേതു
എല്യാശീബിന്നും പന്ത്രണ്ടാമത്തേതു
യാക്കീമിന്നും 13 പതിമ്മൂന്നാമത്തേതു ഹുപ്പെക്കും
പതിന്നാലാമത്തേതു യേശെബെയാമിന്നും
14 പതിനഞ്ചാമത്തേതു ബിൽഗെക്കും
പതിനാറാമത്തേതു ഇമ്മേരിന്നും 15

പതിനേഴാമത്തേതു ഹേസീരിന്നും
പതിനെട്ടാമത്തേതു ഹപ്പിസ്സേസിന്നും 16
പത്തൊമ്പതാമത്തേതു പെതഹ്യാവിന്നും
ഇരുപതാമത്തേതു യെഹെസ്കേലിന്നും 17
ഇരുപത്തൊന്നാമത്തേതു യാഖീന്നും
ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തേതു ഗാമൂലിന്നും 18
ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തേതു ദെലായാവിന്നും
ഇരുപത്തിനാലാമത്തേതു മയസ്യാവിന്നും വന്നു.
19 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അവരുടെ പിതാവായ അഹരോനോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ അവക്കു കൊടുത്ത
നിയമപ്രകാരം അവരുടെ ശുശ്രൂഷെക്കായിട്ടു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു അവർ
വരേണ്ടുന്ന ക്രമം ഇതു ആയിരുന്നു.
20 ശേഷം ലേവിപുത്രന്മാരോ: അമ്രാമിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ശൂബായേൽ; ശൂബായേലിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ യെഹ്ദെയാവു. 21 രെഹബ്യാവോ:
രെഹബ്യാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ തലവൻ
യിശ്യാവു. 22 യിസ്ഹാര്യ്യരിൽ ശെലോമോത്ത്;
ശലോമോത്തിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ യഹത്ത്. 23
ഹെബ്രോന്റെ പുത്രന്മാർ: യെരിയാവു തലവൻ;
അമര്യ്യാവു രണ്ടാമൻ; യഹസീയേൽ മൂന്നാമൻ;
യെക്കമെയാം നാലാമൻ. 24 ഉസ്സീയേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ: മീഖ; മീഖയുടെ പുത്രന്മാർ: 25 ശാമീർ,
മീഖയുടെ സഹോദരൻ യിശ്ശ്യാവു: യിശ്ശ്യാവിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ സെഖര്യ്യാവു. 26 മെരാരിയുടെ
പുത്രന്മാർ: മഹ്ലി, മൂശി, യയസ്യാവിന്റെ പുത്രന്മാർ:
ബെനോ. 27 മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ:
യയസ്യാവിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ബെനോ, ശോഹം,

സക്കൂർ, ഇബ്രി. 28 മഹ്ലിയുടെ മകൻ എലെയാസാർ;
അവന്നു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായില്ല. 29 കീശോ: കീശിന്റെ
പുത്രന്മാർ യെരഹ്മെയേൽ. 30 മൂശിയുടെ
പുത്രന്മാർ: മഹ്ലി, ഏദെർ, യെരീമോത്ത്; ഇവർ
പിതൃഭവനം പിതൃഭവനമായി ലേവിയുടെ
പുത്രന്മാർ. 31 അവരും അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ
തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ തന്നേ ദാവീദ്
രാജാവിന്നും സാദോക്കിന്നും അഹീമേലെക്കിന്നും
പുരോഹിതന്മാരുടെയും ലേവ്യരുടെയും
പിതൃഭവനത്തലവന്മാക്കും മുമ്പാകെ അതതു
പിതൃഭവനത്തിൽ ഓരോ തലവൻ താന്താന്റെ
ഇളയസഹോദരനെപ്പോലെ തന്നേ ചീട്ടിട്ടു.
25 ദാവീദും സേനാധിപതിമാരും കിന്നരം, വീണ,
കൈത്താളം എന്നിവകൊണ്ടു പ്രവചിക്കുന്നവരായ
ആസാഫിന്റെയും ഹേമാന്റെയും യെദൂഥൂന്റെയും
പുത്രന്മാരെ ശുശ്രൂഷെക്കായി വേർതിരിച്ചു; ഈ
ശുശ്രൂഷയിൽ വേല ചെയ്തവരുടെ സംഖ്യയാവിതു:
2 ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരോ: രാജാവിന്റെ
കല്പനയാൽ പ്രവചിച്ച ആസാഫിന്റെ കീഴിൽ
ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരായ സക്കൂർ, യോസേഫ്,
നെഥന്യാവു, അശരേലാ. 3 യെദൂഥൂന്യരോ:
യഹോവയെ വാഴ്ത്തിസ്തുതിക്കുന്നതിൽ
കിന്നരംകൊണ്ടു പ്രവചിച്ച തങ്ങളുടെ പിതാവായ
യെദൂഥൂന്റെ കീഴിൽ ഗെദെല്യാവു, സെരി,
യെശയ്യാവു, ഹശബ്യാവു, മത്ഥിഥയ്യാവു
എന്നിങ്ങനെ യെദൂഥൂന്റെ പുത്രന്മാർ ആറുപേർ. 4
ഹേമാന്യരോ: ബുക്കീയാവു; മത്ഥന്യാവു,
ഉസ്സീയേൽ, ശെബൂവേൽ, യെരീമോത്ത്,
ഹനന്യാവു, ഹനാനി, എലീയാഥാ, ഗിദ്ദൽതി,

രോമംതി-ഏസെർ, യൊശ്ബെക്കാശാ, മല്ലോഥി,
ഹോഥീർ, മഹസീയോത്ത് എന്നിവർ ഹേമാന്റെ
പുത്രന്മാർ. 5 ഇവർ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ
വചനങ്ങളിൽ രാജാവിന്റെ ദൎശകനായ ഹേമാന്റെ
പുത്രന്മാർ. അവന്റെ കൊമ്പുയൎത്തേണ്ടതിന്നു
ദൈവം ഹേമാന്നു പതിന്നാലു പുത്രന്മാരെയും
മൂന്നു പുത്രിമാരെയും കൊടുത്തിരുന്നു. 6
ഇവർ എല്ലാവരും ദൈവാലയത്തിലെ
ശുശ്രൂഷെക്കു കൈത്താളങ്ങളാലും വീണകളാലും
കിന്നരങ്ങളാലും യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
സംഗീതത്തിന്നായി താന്താങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ
കീഴിലും ആസാഫും യെദൂഥൂനും ഹേമാനും നേരെ
രാജാവിന്റെ കല്പനെക്കു കീഴിലും ആയിരുന്നു. 7
യഹോവെക്കു സംഗീതം ചെയ്‌വാൻ
അഭ്യാസം പ്രാപിച്ച നിപുണന്മാരായവരുടെ
സകലസഹോദരന്മാരുമായി അവരുടെ സംഖ്യ
ഇരുനൂറ്റെണ്പത്തെട്ടു. 8 താന്താങ്ങളുടെ
ഉദ്യോഗക്രമം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
ചെറിയവനും വലിയവനും ഗുരുവും ശിഷ്യനും
ഒരുപോലെ ചീട്ടിട്ടു. 9 ഒന്നാമത്തെ ചീട്ടു
ആസാഫിന്നു വേണ്ടി യോസേഫിന്നു വന്നു;
രണ്ടാമത്തേതു ഗെദല്യാവിന്നു വന്നു; അവനും
സഹോദരന്മാരും അവന്റെ പുത്രന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 10 മൂന്നാമത്തേതു സക്കൂരിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 11 നാലാമത്തേതു യിസ്രിക്കു വന്നു;
അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 12 അഞ്ചാമത്തേതു നെഥന്യാവിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി

പന്ത്രണ്ടുപേർ. 13 ആറാമത്തേതു ബുക്കീയാവിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 14 ഏഴാമത്തേതു യെശരേലെക്കു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 15 എട്ടാമത്തേതു യെശയ്യാവിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 16 ഒമ്പതാമത്തേതു മത്ഥന്യാവിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 17 പത്താമത്തേതു ശിമെയിക്കു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 18 പതിനൊന്നാമത്തേതു
അസരേലിന്നു വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ. 19
പന്ത്രണ്ടാമത്തേതു ഹശബ്യാവിന്നു വന്നു; അവനും
പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ.
20 പതിമ്മൂന്നാമത്തേതു ശൂബായേലിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും
കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ. 21 പതിനാലാമത്തേതു
മത്ഥിഥ്യാവിന്നു വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ. 22
പതിനഞ്ചാമത്തേതു യെരീമോത്തിന്നു വന്നു;
അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 23 പതിനാറാമത്തേതു
ഹനന്യാവിന്നു വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ. 24
പതിനേഴാമത്തേതു യൊശ്ബെക്കാശെക്കു വന്നു;
അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 25 പതിനെട്ടാമത്തേതു ഹനാനിക്കു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി

പന്ത്രണ്ടുപേർ. 26 പത്തൊമ്പതാമത്തേതു
മല്ലോഥിക്കു വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ. 27
ഇരുപതാമത്തേതു എലീയാഥെക്കു വന്നു; അവനും
പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ.
28 ഇരുപത്തൊന്നാമത്തേതു ഹോഥീരിന്നു വന്നു;
അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 29 ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തേതു
ഗിദ്ദൽതിക്കു വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ. 30
ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തേതു മഹസീയോത്തിന്നു
വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി
പന്ത്രണ്ടുപേർ. 31 ഇരുപത്തിനാലാമത്തേതു
രോമംതി-ഏസെരിന്നു വന്നു; അവനും പുത്രന്മാരും
സഹോദരന്മാരും കൂടി പന്ത്രണ്ടുപേർ.

26 വാതിൽകാവല്ക്കാരുടെ കൂറുകളോ:
കോരഹ്യർ: ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
കോരെയുടെ മകനായ മെശേലെമ്യാവു. 2
മെശേലെമ്യാവിന്റെ പുത്രന്മാർ: സെഖര്യാവു
ആദ്യജാതൻ; യെദീയയേൽ രണ്ടാമൻ;
സെബദ്യാവു മൂന്നാമൻ, യത്നീയേൽ നാലാമൻ,
ഏലാം അഞ്ചാമൻ; 3 യെഹോഹാനാൻ ആറാമൻ;
എല്യോഹോവേനായി ഏഴാമൻ. 4 ഓബേദ്-
എദോമിന്റെ പുത്രന്മാർ: ശെമയ്യാവു ആദ്യജാതൻ;
യെഹോശാബാദ് രണ്ടാമൻ യോവാഹ് മൂന്നാമൻ;
സാഖാർ നാലാമൻ; നെഥനയേൽ അഞ്ചാമൻ; 5
അമ്മിയേൽ ആറാമൻ; യിസ്സാഖാർ ഏഴാമൻ;
പെയൂലെഥായി എട്ടാമൻ. ദൈവം അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. 6 അവന്റെ മകനായ

ശെമയ്യാവിന്നും പുത്രന്മാർ ജനിച്ചിരുന്നു; അവർ
പരാക്രമശാലികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ
പിതൃഭവനത്തിന്നു പ്രമാണികൾ ആയിരുന്നു. 7
ശെമയ്യാവിന്റെ പുത്രന്മാർ: ഒത്നി, രെഫായേൽ,
ഓബേദ്, എൽസാബാദ്; -അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
പ്രാപ്തന്മാർ ആയിരുന്നു- എലീഹൂ, സെമഖ്യാവു.
8 ഇവർ എല്ലാവരും ഓബേദ്-എദോമിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ; അവരും
പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും ശുശ്രൂഷെക്കു
അതിപ്രാപ്തന്മാരായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓബേദ്-
എദോമിന്നുള്ളവർ അറുപത്തിരണ്ടുപേർ;
9 മെശേലെമ്യാവിന്നു പ്രാപ്തന്മാരായ
പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും പതിനെട്ടുപേർ. 10
മെരാരിപുത്രന്മാരിൽ ഹോസെക്കു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ശിമ്രി തലവൻ; ഇവൻ
ആദ്യജാതനല്ലെങ്കിലും അവന്റെ അപ്പൻ അവനെ
തലവനാക്കി; 11 ഹില്ക്കീയാവു രണ്ടാമൻ,
തെബല്യാവു മൂന്നാമൻ, സെഖര്യ്യാവു നാലാമൻ;
ഹോസയുടെ പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും എല്ലാം
കൂടി പതിമ്മൂന്നുപേർ. 12 വാതിൽകാവല്ക്കാരുടെ
ഈ കൂറുകൾക്കു, അവരുടെ തലവന്മാക്കു തന്നേ,
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്വാൻ
തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാക്കു എന്നപോലെ
ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 അവർ
ചെറിയവനും വലിയവനും ഒരുപോലെ പിതൃഭവനം
പിതൃഭവനമായി അതതു വാതിലിന്നു ചീട്ടിട്ടു. 14
കിഴക്കെ വാതിലിന്റെ ചീട്ടു ശേലെമ്യാവിന്നു വന്നു;
പിന്നെ അവർ അവന്റെ മകനായി വിവേകമുള്ള
ആലോചനക്കാരനായ സെഖര്യ്യാവിന്നു വേണ്ടി

ചീട്ടിട്ടു; അവന്റെ ചീട്ടു വടക്കെ വാതിലിന്നു വന്നു. 15
തെക്കെ വാതിലിന്റേതു ഓബേദ്-എദോമിന്നും
പാണ്ടിശാലയുടേതു അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും 16
കയറ്റമുള്ള പെരുവഴിക്കൽ ശല്ലേഖെത്ത്
പടിവാതിലിന്നരികെ പടിഞ്ഞാറെ വാതിലിന്റേതു
ശുപ്പീമിന്നും ഹോസെക്കും വന്നു. ഇങ്ങനെ
കാവലിന്നരികെ കാവലുണ്ടായിരുന്നു. 17
കിഴക്കെ വാതില്ക്കൽ ആറു ലേവ്യരും വടക്കെ
വാതില്ക്കൽ നാളൊന്നിന്നു നാലുപേരും തെക്കെ
വാതില്ക്കൽ നാളൊന്നിന്നു നാലുപേരും
പാണ്ടിശാലെക്കൽ ഈരണ്ടുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
18 പർബ്ബാരിന്നു പടിഞ്ഞാറു പെരുവഴിയിൽ
നാലുപേരും പർബ്ബാരിൽ തന്നേ രണ്ടുപേരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 19 കോരഹ്യരിലും മെരായ്യരിലും
ഉള്ള വാതിൽകാവല്ക്കാരുടെ കൂറുകൾ ഇവ
തന്നേ. 20 അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ ലേവ്യർ
ദൈവലായത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിന്നും
വിശുദ്ധവസ്തുക്കളുടെ ഭണ്ഡാരത്തിന്നും
മേൽവിചാരകരായിരുന്നു. 21 ലയെദാന്റെ
പുത്രന്മാർ: ലയെദാന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ള
ഗേർശോന്യരുടെ പുത്രന്മാർ: ഗേർശോന്യനായ
ലയെദാന്റെ പിതൃഭവനത്തലവന്മാർ യെഹീയേല്യർ
ആയിരുന്നു. 22 യെഹിയേലിന്റെ പുത്രന്മാർ:
സേഥാം; അവന്റെ സഹോദരൻ യോവേൽ;
ഇവർ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
ഭണ്ഡാരത്തിന്നു മേൽവിചാരകരായിരുന്നു.
23 അമ്രാമ്യർ, യിസ്ഹാര്യർ, ഹെബ്രോന്യർ,
ഉസ്സീയേല്യർ എന്നവരോ: 24 മോശെയുടെ
മകനായ ഗേർശോമിന്റെ മകൻ ശെബൂവേൽ

ഭണ്ഡാരത്തിന്നു മേൽവിചാരകനായിരുന്നു. 25
എലീയേസെരിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച അവന്റെ
സഹോദരന്മാരോ: അവന്റെ മകൻ രെഹബ്യാവു;
അവന്റെ മകൻ യെശയ്യാവു; അവന്റെ മകൻ
യോരാം; അവന്റെ മകൻ സിക്രി; അവന്റെ
മകൻ ശെലോമീത്ത്. 26 ദാവീദ് രാജാവും
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരും സഹസ്രാധിപന്മാരും
ശതാധിപന്മാരും സേനാപതിമാരും നിവേദിച്ച
വിശുദ്ധവസ്തുക്കളുടെ സകലഭണ്ഡാരത്തിന്നും
ശെലോമീത്തും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
മേൽവിചാരകരായിരുന്നു. 27 യുദ്ധത്തിൽ
കിട്ടിയ കൊള്ളയിൽനിന്നു യഹോവയുടെ
ആലയം കേടുപോക്കുവാൻ അവർ അവയെ
നിവേദിച്ചിരുന്നു. 28 ദർശകനായ ശമൂവേലും
കീശിന്റെ മകൻ ശൌലും നേരിന്റെ മകൻ
അബ്നേരും സെരൂയയുടെ മകൻ യോവാബും
നിവേദിച്ച സകലനിവേദിതവസ്തുക്കളും
ശെലോമീത്തിന്റെയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെയും വിചാരണയിൽ വന്നു. 29
യിസ്ഹാർയ്യരിൽ കെനന്യാവും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
പുറമെയുള്ള പ്രവൃത്തിക്കു യിസ്രായേലിൽ
പ്രമാണികളും ന്യായാധിപന്മാരും ആയിരുന്നു. 30
ഹെബ്രോന്യരിൽ ഹശബ്യാവും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരുമായി ആയിരത്തെഴുനൂറു
പ്രാപ്തന്മാർ യോർദ്ദാന്നിക്കരെ പടിഞ്ഞാറു
യഹോവയുടെ സകലകാര്യത്തിന്നും
രാജാവിന്റെ ശുശ്രൂഷെക്കും യിസ്രായേലിൽ
മേൽവിചാരകരായിരുന്നു. 31 ഹെബ്രോന്യരിൽ
കുലംകുലമായും കുടുംബംകുടുംബമായുമുള്ള

ഹെബ്രോന്യക്കു യെരീയാവു തലവനായിരുന്നു;
ദാവീദിന്റെ വാഴ്ചയുടെ നാല്പതാം ആണ്ടിൽ
അവരുടെ വസ്തുത അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ
ഇടയിൽ ഗിലെയാദിലെ യാസേരിൽ പ്രാപ്തന്മാരെ
കണ്ടു. 32 അവന്റെ സഹോദരന്മാരായി
പ്രാപ്തന്മാരും പിതൃഭവനത്തലവന്മാരുമായി
രണ്ടായിരത്തെഴുനൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നു;
അവരെ ദാവീദ് രാജാവു ദൈവത്തിന്റെ
സകലകാര്യത്തിന്നും രാജാവിന്റെ
കാര്യാദികൾക്കും രൂബേന്യർ, ഗാദ്യർ, മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രം എന്നിവക്കു മേൽവിചാരകരാക്കി
വച്ചു.
27 യിസ്രായേൽപുത്രന്മാർ ആളെണ്ണപ്രകാരം
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരും സഹസ്രാധിപന്മാരും
ശതാധിപന്മാരും സംവത്സരത്തിലെ
സകലമാസങ്ങളിലും മാസാന്തരം വരികയും
പോകയും ചെയ്യുന്ന അതതു കൂറുകളുടെ
ഓരോ പ്രവൃത്തിയിലും രാജാവിന്നു സേവ
ചെയ്തുപോന്ന അവരുടെ പ്രമാണികളും
ആകെ ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 2 ഒന്നാം
മാസത്തേക്കുള്ള ഒന്നാം കൂറിന്നു മേൽവിചാരകൻ
സബ്ദീയേലിന്റെ മകൻ യാശോബെയാം:
അവന്റെ കൂറിൽ ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 3
അവൻ പേരെസ്സിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഉള്ളവനും
ഒന്നാം മാസത്തെ സകലസേനാപതികൾക്കും
തലവനും ആയിരുന്നു. 4 രണ്ടാം മാസത്തേക്കുള്ള
കൂറിന്നു അഹോഹ്യനായ ദോദായി
മേൽവിചാരകനും അവന്റെ കൂറിൽ മിക്ലോത്ത്
പ്രമാണിയും ആയിരുന്നു. അവന്റെ കൂറിലും

ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 5 മൂന്നാം
മാസത്തേക്കുള്ള മൂന്നാമത്തെ സേനാപതി
മഹാപുരോഹിതനായ യെഹോയാദയുടെ
മകൻ ബെനായാവു; അവന്റെ കൂറിലും
ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 6 മുപ്പതു പേരിൽ
വീരനും മുപ്പതുപേക്കു തലവനുമായ ബെനായാവു
ഇവൻ തന്നേ; അവന്റെ കൂറിന്നു അവന്റെ മകനായ
അമ്മീസാബാദ് പ്രമാണിയായിരുന്നു. 7 നാലാം
മാസത്തേക്കുള്ള നാലാമത്തവൻ യോവാബിന്റെ
സഹോദരനായ അസാഹേലും അവന്റെശേഷം
അവന്റെ മകനായ സെബദ്യാവും ആയിരുന്നു;
അവന്റെ കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 8
അഞ്ചാം മാസത്തേക്കുള്ള അഞ്ചാമത്തവൻ
യിസ്രാഹ്യനായ ശംഹൂത്ത്; അവന്റെ
കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 9
ആറാം മാസത്തേക്കുള്ള ആറാമത്തവൻ
തെക്കോവ്യനായ ഇക്കേശിന്റെ മകൻ ഈരാ;
അവന്റെ കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ.
10 ഏഴാം മാസത്തേക്കുള്ള ഏഴാമത്തവൻ
എഫ്രയീമ്യരിൽ പെലോന്യനായ ഹേലെസ്;
അവന്റെ കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ.
11 എട്ടാം മാസത്തേക്കുള്ള എട്ടാമത്തവൻ
സഹ്യരിൽ ഹൂശാത്യനായ സിബ്ബെഖായി;
അവന്റെ കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 12
ഒമ്പതാം മാസത്തേക്കുള്ള ഒമ്പതാമത്തവൻ
ബെന്യാമീന്യരിൽ അനാഥോത്യനായ
അബീയേസെർ; അവന്റെ കൂറിലും
ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 13 പത്താം
മാസത്തേക്കുള്ള പത്താമത്തവൻ സഹ്യരിൽ

നെതോഫാത്യനായ മഹരായി; അവന്റെ
കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ.
14 പതിനൊന്നാം മാസത്തേക്കുള്ള
പതിനൊന്നാമത്തവൻ എഫ്രയീമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
പിരാഥോന്യനായ ബെനായാവു; അവന്റെ
കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ.
15 പന്ത്രണ്ടാം മാസത്തേക്കുള്ള
പന്ത്രണ്ടാമത്തവൻ ഒത്നീയേലിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച
നെതോഫാത്യനായ ഹെൽദായി; അവന്റെ
കൂറിലും ഇരുപത്തിനാലായിരംപേർ. 16
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളുടെ തലവന്മാർ:
രൂബേന്യൎക്കു പ്രഭു സിക്രിയുടെ മകൻ
എലീയേസെർ; ശിമെയോന്യൎക്കു മയഖയുടെ മകൻ
ശെഫത്യാവു; 17 ലേവ്യൎക്കു കെമൂവേലിന്റെ മകൻ
ഹശബ്യാവു; അഹരോന്യൎക്കു സാദോക്; 18
യെഹൂദെക്കു ദാവീദിന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ
ഒരുത്തനായ എലീഹൂ; യിസ്സാഖാരിന്നു
മീഖായേലിന്റെ മകൻ ഒമ്രി; 19 സെബൂലൂന്നു
ഓബദ്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മയ്യാവു; നഫ്താലിക്കു
അസ്രീയേലിന്റെ മകൻ യെരീമോത്ത്; 20
എഫ്രയീമ്യൎക്കു അസസ്യാവിന്റെ മകൻ ഹോശേയ;
മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിന്നു പെദായാവിന്റെ
മകൻ യോവേൽ. 21 ഗിലെയാദിലെ മനശ്ശെയുടെ
പാതിഗോത്രത്തിന്നു സെഖൎയ്യാവിന്റെ മകൻ യിദ്ദോ;
ബെന്യാമീന്നു അബ്നേരിന്റെ മകൻ യാസീയേൽ;
22 ദാന്നു യെരോഹാമിന്റെ മകൻ അസരെയോൽ.
ഇവർ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾക്കു
പ്രഭുക്കന്മാർ ആയിരുന്നു. 23 എന്നാൽ
യഹോവ യിസ്രായേലിനെ ആകാശത്തിലെ

നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ വദ്ധിപ്പിക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു ദാവീദ്
ഇരുപതു വയസ്സിന്നു താഴെയുള്ളവരുടെ
എണ്ണം എടുത്തില്ല. 24 സെരൂയയുടെ മകനായ
യോവാബ് എണ്ണുവാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും അവൻ
തീൎത്തില്ല; അതു നിമിത്തം യിസ്രായേലിന്മേൽ
കോപം വന്നതുകൊണ്ടു ആ സംഖ്യ ദാവീദ്
രാജാവിന്റെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിലെ
കണക്കിൽ ചേൎത്തിട്ടുമില്ല. 25 രാജാവിന്റെ
ഭണ്ഡാരത്തിന്നു അദീയേലിന്റെ മകനായ
അസ്മാവെത്ത് മേൽവിചാരകൻ. നിലങ്ങളിലും
പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും കോട്ടകളിലും
ഉള്ള പാണ്ടിശാലകൾക്കു ഉസ്സീയാവിന്റെ
മകൻ യെഹോനാഥാൻ മേൽവിചാരകൻ. 26
വയലിൽ വേലചെയ്ത കൃഷിക്കാൎക്കു
കെലൂബിന്റെ മകൻ എസ്രി മേൽവിചാരകൻ.
27 മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കു രാമാത്യനായ
ശിമെയിയും മുന്തിരത്തോട്ടങ്ങളിലെ
അനുഭവമായ വീഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുന്ന
നിലവറകൾക്കു ശിഫ്മ്യനായ സബ്ദിയും
മേൽവിചാരകർ. 28 ഒലിവുവൃക്ഷങ്ങൾക്കും
താഴ്വീതിയിലെ കാട്ടത്തികൾക്കും ഗാദേൎയ്യനായ
ബാൽഹാനാനും എണ്ണ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന
നിലവറകൾക്കു യോവാശും മേൽവിചാരകർ. 29
ശാരോനിൽ മേയുന്ന നാല്ക്കാലികൾക്കു
ശാരോന്യനായ ശിത്രായിയും താഴ്വരയിലെ
നാല്ക്കാലികൾക്കു അദായിയുടെ മകനായ
ശാഫാത്തും മേൽവിചാരകർ. 30 ഒട്ടകങ്ങൾക്കു
യിശ്മായേല്യനായ ഓബീലും കഴുതകൾക്കു

മേരോനോത്യനായ യെഹ്ദെയാവും
മേൽവിചാരകർ. 31 ആടുകൾക്കു ഹഗ്രീയനായ
യാസീസ് മേൽവിചാരകൻ; ഇവർ എല്ലാവരും
ദാവീദ് രാജാവിന്റെ വസ്തുവകകൾക്കു
അധിപതിമാരായിരുന്നു. 32 ദാവീദിന്റെ ചിറ്റപ്പനായ
യോനാഥാൻ ബുദ്ധിമാനായൊരു മന്ത്രിയും
ശാസ്ത്രിയും ആയിരുന്നു; ഹഖ്മോനിയുടെ
മകനായ യെഹീയേൽ രാജകുമാരന്മാരുടെ
സഹവാസി ആയിരുന്നു. 33 അഹീഥോഫെൽ
രാജമന്ത്രി; അർഖ്യനായ ഹൂശായി രാജമിത്രം. 34
അഹീഥോഫെലിന്റെ ശേഷം ബെനായാവിന്റെ
മകനായ യെഹോയാദയും അബ്യാഥാരും
മന്ത്രികൾ; രാജാവിന്റെ സേനാധിപതി യോവാബ്.
28 അനന്തരം ദാവീദ് യിസ്രായേലിന്റെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരുമായ ഗോത്രപ്രഭുക്കന്മാരെയും
രാജാവിന്നു ശുശ്രൂഷചെയ്ത കൂറുകളുടെ
തലവന്മാരെയും സഹസ്രാധിപന്മാരെയും
ശതാധിപന്മാരെയും രാജാവിന്റെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെയും സകലവസ്തുവകകൾക്കും
നാല്ക്കാലികൾക്കും ഉള്ള മേൽവിചാരകന്മാരെയും
ഷണ്ഡന്മാരെയും വീരന്മാരെയും
സകലപരാക്രമശാലികളേയും യെരൂശലേമിൽ
കൂട്ടിവരുത്തി. 2 ദാവീദ്‌രാജാവു എഴുന്നേറ്റുനിന്നു
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: എന്റെ സഹോദരന്മാരും
എന്റെ ജനവുമായുള്ളോരേ, എന്റെ വാക്കു
കേൾപ്പിൻ; യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകത്തിനും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പാദപീഠത്തിന്നുമായി
ഒരു വിശ്രമാലയം പണിവാൻ എനിക്കു
താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു; പണിക്കുവേണ്ടി

ഞാൻ വട്ടംകൂട്ടിയിരുന്നു. 3 എന്നാൽ ദൈവം
എന്നോടു: നീ എന്റെ നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം
പണിയരുതു; നീ ഒരു യോദ്ധാവാകുന്നു;
രക്തവും ചൊരിയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 4
എങ്കിലും ഞാൻ എന്നേക്കും യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിരിപ്പാൻ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ എന്റെ സർവ്വപിതൃഭവനത്തിൽനിന്നും
എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു; പ്രഭുവായിരിപ്പാൻ
യെഹൂദയെയും യെഹൂദാഗൃഹത്തിൽ എന്റെ
പിതൃഭവനത്തെയും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു;
എന്റെ അപ്പന്റെ പുത്രന്മാരിൽവെച്ചു എന്നെ
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും രാജാവാക്കുവാൻ
അവന്നു പ്രസാദം തോന്നി. 5 എന്റെ
സകലപുത്രന്മാരിലും നിന്നു -യഹോവ എനിക്കു
വളരെ പുത്രന്മാരെ തന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ- അവൻ
എന്റെ മകനായ ശലോമോനെ യിസ്രായേലിൽ
യഹോവയുടെ രാജാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 അവൻ എന്നോടു:
നിന്റെ മകനായ ശലോമോൻ എന്റെ ആലയവും
എന്റെ പ്രാകാരങ്ങളും പണിയും; ഞാൻ അവനെ
എനിക്കു പുത്രനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ അവന്നു പിതാവായിരിക്കും. 7 അവൻ ഇന്നു
ചെയ്യുന്നതുപോലെ എന്റെ കല്പനകളും വിധികളും
ആചരിപ്പാൻ സ്ഥിരത കാണിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ
അവന്റെ രാജത്വം എന്നേക്കും സ്ഥിരമാക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 8 ആകയാൽ
യഹോവയുടെ സഭയായ എല്ലായിസ്രായേലും
കാൺകെയും നമ്മുടെ ദൈവം കേൾക്കെയും
ഞാൻ പറയുന്നതു: നിങ്ങൾ ഈ നല്ലദേശം

അനുഭവിക്കയും പിന്നത്തേതിൽ അതു
നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു ശാശ്വതാവകാശമായി
വെച്ചേക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പനകളൊക്കെയും
ആചരിക്കയും ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്വിൻ. 9 നീയോ എന്റെ മകനേ, ശാലോമോനേ,
നിന്റെ അപ്പന്റെ ദൈവത്തെ അറികയും
അവനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും നല്ലമനസ്സോടും
കൂടെ സേവിക്കയും ചെയ്ക; യഹോവ
സർവ്വഹൃദയങ്ങളെയും പരിശോധിക്കയും
വിചാരങ്ങളും നിരൂപണങ്ങളും എല്ലാം ഗ്രഹിക്കയും
ചെയ്യുന്നു; നീ അവനെ അന്വേഷിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവനെ കണ്ടെത്തും; ഉപേക്ഷിക്കുന്നു
എങ്കിലോ അവൻ നിന്നെ എന്നേക്കും
തള്ളിക്കളയും. 10 ആകയാൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക;
വിശുദ്ധമന്ദിരമായോരു ആലയം പണിവാൻ
യഹോവ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു;
ധൈര്യപ്പെട്ടു അതു നടത്തികൊൾക. 11
പിന്നെ ദാവീദ് തന്റെ മകനായ ശലോമോന്നു
ദൈവാലയത്തിന്റെ മണ്ഡപം, ഉപഗൃഹങ്ങൾ,
ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങൾ, മാളികമുറികൾ, അറകൾ,
കൃപാസനഗൃഹം എന്നിവയുടെ മാതൃക കൊടുത്തു.
12 യഹോവയുടെ ആലയം, പ്രാകാരങ്ങൾ,
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാഅറകൾ, ദൈവാലയത്തിന്റെ
ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങൾ, നിവേദിത വസ്തുക്കളുടെ
ഭണ്ഡാരം, 13 പുരോഹിതന്മാരുടെയും
ലേവ്യരുടെയും കൂറുകൾ, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ സകലശുശ്രൂഷയുടെയും വേല,
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള

സകലപാത്രങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാറ്റെയും കുറിച്ചു
തന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാതൃകാവിവരവും
അവന്നു കൊടുത്തു. 14 അതതു ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള
ഉപകരണങ്ങൾക്കു ഒക്കെയും പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
ഉപകരണങ്ങൾക്കു തൂക്കപ്രകാരം പൊന്നും
അതതു ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾക്കു
ഒക്കെയും വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങൾക്കു
ഒക്കെയും തൂക്കപ്രകാരം വെള്ളിയും 15
പൊൻവിളക്കുതണ്ടുകൾക്കും അവയുടെ
സ്വർണ്ണദീപങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന തൂക്കമായി ഓരോ
വിളക്കുതണ്ടിന്നും അതിന്റെ ദീപങ്ങൾക്കും
തൂക്കപ്രകാരം പൊന്നും വെള്ളികൊണ്ടുള്ള
വിളക്കുതണ്ടുകൾക്കു ഓരോ തണ്ടിന്റെയും
ഉപയോഗത്തിന്നു തക്കവണ്ണം അതതു തണ്ടിന്നും
അതതിന്റെ ദീപങ്ങൾക്കും തൂക്കപ്രകാരം
വെള്ളിയും കൊടുത്തു. 16 കാഴ്ചയപ്പത്തിന്റെ
മേശകൾക്കു ഓരോ മേശെക്കു വേണ്ടുന്ന
പൊന്നും വെള്ളികൊണ്ടുള്ള മേശകൾക്കു
വേണ്ടുന്ന വെള്ളിയും തൂക്കപ്രകാരം
കൊടുത്തു. 17 മുൾകൊളുത്തുകൾക്കും
കലശങ്ങൾക്കും കുടങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന തങ്കവും
പൊൻകിണ്ടികൾക്കു ഓരോ കിണ്ടിക്കു
തൂക്കപ്രകാരം വേണ്ടുന്ന പൊന്നും ഓരോ
വെള്ളിക്കിണ്ടിക്കു തൂക്കപ്രകാരം വേണ്ടുന്ന
വെള്ളിയും കൊടുത്തു. 18 ധൂപപീഠത്തിന്നു
തൂക്കപ്രകാരം വേണ്ടുന്ന ഊതിക്കഴിച്ച പൊന്നും
ചിറകു വിരിച്ചു യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം
മൂടുന്ന കെരൂബുകളായ രഥമാതൃകെക്കു വേണ്ടുന്ന
പൊന്നും കൊടുത്തു. 19 ഇവയെല്ലാം, ഈ

മാതൃകയുടെ എല്ലാപണികളും യഹോവ എനിക്കു
വേണ്ടി തന്റെ കൈകൊണ്ടു എഴുതിയ രേഖാമൂലം
എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ദാവീദ്
പറഞ്ഞു. 20 പിന്നെയും ദാവീദ് തന്റെ മകനായ
ശലോമോനോടു പറഞ്ഞതു: ബലപ്പെട്ടു ധൈര്യം
പൂണ്ടു പ്രവൎത്തിച്ചുകൊൾക; ഭയപ്പെടരുതു,
ഭ്രമിക്കയും അരുതു; യഹോവയായ ദൈവം
എന്റെ ദൈവം തന്നേ, നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു.
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള
എല്ലാവേലയും നീ നിവൎത്തിക്കുംവരെ അവൻ
നിന്നെ കൈവിടുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കയും ഇല്ല. 21
ഇതാ, ദൈവാലയത്തിലെ സകലശുശ്രൂഷെക്കും
വേണ്ടി പുരോഹിതന്മാരുടെയും ലേവ്യരുടെയും
കൂറുകൾ ഉണ്ടല്ലോ; ഓരോവിധ ശുശ്രൂഷെക്കും
മനസ്സും സമാൎത്ഥ്യവും ഉള്ള ഏവരും
എല്ലാവേലെക്കായിട്ടും നിന്നോടു കൂടെ
ഉണ്ടു; പ്രഭുക്കന്മാരും സൎവ്വജനവും നിന്റെ
കല്പനെക്കൊക്കെയും വിധേയരായിരിക്കും.
29 പിന്നെ ദാവീദ് രാജാവു സൎവ്വസഭയോടും
പറഞ്ഞതു: ദൈവം തന്നേ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന എന്റെ മകൻ
ശലോമോൻ ചെറുപ്പവും ഇളംപ്രായവും ഉള്ളവൻ;
പ്രവൃത്തി വലിയതും ആകുന്നു; മന്ദിരം
മനുഷ്യന്നല്ല, യഹോവയായ ദൈവത്തിന്നത്രെ. 2
എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ സൎവ്വബലത്തോടും
കൂടെ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നു
വേണ്ടി പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളവെക്കു
പൊന്നും വെള്ളികൊണ്ടുള്ളവെക്കു
വെള്ളിയും താമ്രംകൊണ്ടുള്ളവെക്കു

താമ്രവും ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ളവെക്കു ഇരിമ്പും
മരംകൊണ്ടുള്ളവെക്കു മരവും ഗോമേദകക്കല്ലും
പതിപ്പാനുള്ള കല്ലും ഖചിതപ്രവൃത്തിക്കുള്ള കല്ലും
നാനവർണ്ണമുള്ള കല്ലും വിലയേറിയ സകലവിധ
രത്നവും അനവധി വെള്ളക്കല്ലും ശേഖരിച്ചു
വെച്ചിരിക്കുന്നു.
3 എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തോടു എനിക്കുള്ള പക്ഷംനിമിത്തം
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു വേണ്ടി ഞാൻ
ശേഖരിച്ചതൊക്കെയും കൂടാതെ എന്റെ
സ്വന്തഭണ്ഡാരത്തിലെ പൊന്നും വെള്ളിയും ഞാൻ
എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നായി
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
4 ആലയഭിത്തികളെ
പൊന്നുകൊണ്ടു വേണ്ടതു പൊന്നുകൊണ്ടും
വെള്ളികൊണ്ടു വേണ്ടതു വെള്ളികൊണ്ടും
പൊതിവാനും കൌശലപ്പണിക്കാരുടെ എല്ലാ
പണിക്കായിട്ടും ഓഫീർപൊന്നായി മൂവായിരം
താലന്തു പൊന്നും ഏഴായിരം താലന്തു
ഊതിക്കഴിച്ച വെള്ളിയും തന്നേ.
5 എന്നാൽ
ഇന്നു യഹോവെക്കു കരപൂരണം ചെയ്‌വാൻ
മനഃപൂർവ്വം അർപ്പിക്കുന്നവൻ ആർ?
6 അപ്പോൾ
പിതൃഭവനപ്രഭുക്കന്മാരും യിസ്രായേലിന്റെ
ഗോത്രപ്രഭുക്കന്മാരും സഹസ്രാധിപന്മാരും
ശതാധിപന്മാരും രാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു
മേൽവിചാരകന്മാരും മനഃപൂർവ്വദാനങ്ങളെ
കൊണ്ടുവന്നു.
7 ദൈവാലയത്തിന്റെ
വേലെക്കായിട്ടു അവർ അയ്യായിരം താലന്ത്
പൊന്നും പതിനായിരം തങ്കക്കാശും പതിനായിരം
താലന്ത് വെള്ളിയും പതിനെണ്ണായിരം താലന്ത്
താമ്രവും നൂറായിരം താലന്ത് ഇരിമ്പും കൊടുത്തു.
8

രത്നങ്ങൾ കൈവശമുള്ളവർ അവയെ
ഗേർശോന്യനായ യെഹീയേൽമുഖാന്തരം
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു
കൊടുത്തു. 9 അങ്ങനെ ജനം മനഃപൂർവ്വമായി
കൊടുത്തതുകൊണ്ടു അവർ സന്തോഷിച്ചു;
ഏകാഗ്രഹൃദയത്തോടെ മനഃപൂർവ്വമായിട്ടായിരുന്നു
അവർ യഹോവെക്കു കൊടുത്തതു. ദാവീദ്
രാജാവും അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. 10 പിന്നെ ദാവീദ്
സർവ്വസഭയുടെയും മുമ്പാകെ യഹോവയെ
സ്തുതിച്ചു ചൊല്ലിയതെന്തെന്നാൽ: ഞങ്ങളുടെ
പിതാവായ യിസ്രായേലിൻ ദൈവമായ യഹോവേ,
നീ എന്നും എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 11
യഹോവേ, മഹത്വവും ശക്തിയും തേജസ്സും
യശസ്സും മഹിമയും നിനക്കുള്ളതു; സ്വർഗ്ഗത്തിലും
ഭൂമിയിലുമുള്ളതൊക്കെയും നിനക്കുള്ളതല്ലോ.
യഹോവേ, രാജത്വം നിനക്കുള്ളതാകുന്നു; നീ
സകലത്തിന്നുംമീതെ തലവനായിരിക്കുന്നു. 12
ധനവും ബഹുമാനവും നിങ്കൽനിന്നു വരുന്നു; നീ
സർവ്വവും ഭരിക്കുന്നു; ശക്തിയും ബലവും
നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; സകലത്തെയും
വലുതാക്കുന്നതും ശക്തീകരിക്കുന്നതും നിന്റെ
പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. 13 ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമേ, ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്തു
നിന്റെ മഹത്വമുള്ള നാമത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. 14
എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഇത്ര മനഃപൂർവ്വമായി
ദാനം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പ്രാപ്തരാകുവാൻ ഞാൻ
ആർ? എന്റെ ജനവും എന്തുള്ളു? സകലവും
നിങ്കൽനിന്നല്ലോ വരുന്നതു; നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വാങ്ങി ഞങ്ങൾ നിനക്കു തന്നതേയുള്ളു.

15 ഞങ്ങൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ അങ്ങളുടെ
സകലപിതാക്കന്മാരെയുംപോലെ അതിഥികളും
പരദേശികളും ആകുന്നു; ഭൂമിയിൽ ഞങ്ങളുടെ
ആയുഷ്കാലം ഒരു നിഴൽ പോലെയത്രേ; യാതൊരു
സ്ഥിരതയുമില്ല. 16 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവേ, നിന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിന്നായി നിനക്കു
ഒരു ആലയം പണിവാൻ ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള
ഈ സംഗ്രഹമെല്ലാം നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നുള്ളതു;
സകലവും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു. 17 എന്റെ
ദൈവമേ; നീ ഹൃദയത്തെ ശോധനചെയ്തു
പരമാൎത്ഥതയിൽ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; ഞാനോ എന്റെ
ഹൃദയപരമാൎത്ഥതയോടെ ഇവയെല്ലാം
മനഃപൂൎവ്വമായി തന്നിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ
ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ ജനം നിനക്കു
മനഃപൂൎവ്വമായി തന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
സന്തോഷത്തോടെ കണ്ടുമിരിക്കുന്നു. 18
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമിന്റെയും
യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യിസ്രായേലിന്റെയും
ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്റെ ജനത്തിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ ഈ വിചാരങ്ങളും
ഭാവവും എന്നേക്കും കാത്തു അവരുടെ
ഹൃദയത്തെ നിങ്കലേക്കു തിരിക്കേണമേ. 19
എന്റെ മകനായ ശലോമോൻ നിന്റെ
കല്പനകളും സാക്ഷ്യങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും
പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു പണിയേണ്ടതിന്നായി
ഞാൻ വട്ടംകൂട്ടിയിരിക്കുന്ന മന്ദിരം തീൎപ്പാൻ
ഇവയെല്ലാം നിവൎത്തിക്കേണ്ടതിന്നും അവന്നു ഒരു
ഏകാഗ്രഹൃദയം നല്കേണമേ. 20 പിന്നെ

ദാവീദ് സർവ്വസഭയോടും: ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ സഭ മുഴുവനും തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
വാഴ്ത്തി യഹോവയെയും രാജാവിനെയും
വണങ്ങി നമസ്കരിച്ചു. 21 പിന്നെ അവർ
യഹോവെക്കു ഹനനയാഗങ്ങളെ അർപ്പിച്ചു;
പിറ്റെന്നാൾ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായി
ആയിരം കാളയെയും ആയിരം ആട്ടുകൊറ്റനെയും
ആയിരം കുഞ്ഞാടിനെയും അവയുടെ
പാനീയയാഗങ്ങളെയും എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
വേണ്ടി അനവധി ഹനനയാഗങ്ങളെയും കഴിച്ചു. 22
അവർ അവന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
മഹാസന്തോഷത്തോടെ ഭക്ഷിച്ചു പാനംചെയ്തു;
ദാവീദിന്റെ മകനായ ശലോമോനെ രണ്ടാം
പ്രാവശ്യം രാജാവാക്കി; അവനെ യഹോവെക്കു
പ്രഭുവായിട്ടും സാദോക്കിനെ പുരോഹിതനായിട്ടും
അഭിഷേകം ചെയ്തു. 23 അങ്ങനെ ശലോമോൻ
തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്നു പകരം യഹോവയുടെ
സിംഹാസനത്തിൽ രാജാവായിരുന്നു
കൃതാർത്ഥനായി. യിസ്രായേലൊക്കെയും അവന്റെ
വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചു. 24 സകലപ്രഭുക്കന്മാരും
വീരന്മാരും ദാവീദ്രാജാവിന്റെ സകലപുത്രന്മാരും
ശലോമോൻരാജാവിന്നു കീഴ്പെട്ടു. 25
യിസ്രായേലൊക്കെയും കാൺകെ യഹോവ
ശലോമോനെ അത്യന്തം മഹത്വപ്പെടുത്തി,
യിസ്രായേലിൽ അവന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു
രാജാവിന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത രാജമഹിമയും
അവന്നു നല്കി. 26 ഇങ്ങനെ യിശ്ശായിയുടെ

മകനായ ദാവീദ് എല്ലായിസ്രായേലിന്നും രാജാവായി
വാണിരുന്നു. 27 അവൻ യിസ്രായേലിനെ
വാണകാലം നാല്പതു സംവത്സരം ആയിരുന്നു;
അവൻ ഏഴു സംവത്സരം ഹെബ്രോനിലും
മുപ്പത്തിമൂന്നു സംവത്സരം യെരൂശലേമിലും
വാണു. 28 അവൻ നന്നാ വയസ്സുചെന്നവനും
ആയുസ്സും ധനവും മാനവും തികഞ്ഞവനുമായി
മരിച്ചു; അവന്റെ മകനായ ശലോമോൻ അവന്നു
പകരം രാജാവായി. 29 എന്നാൽ ദാവീദ് രാജാവിന്റെ
ആദ്യന്തവൃത്താന്തങ്ങളും അവന്റെ രാജ്യഭാരം
ഒക്കെയും അവന്റെ പരാക്രമപ്രവൃത്തികളും
അവന്നും യിസ്രായേലിന്നും അന്യദേശങ്ങളിലെ
സകലരാജ്യങ്ങൾക്കും ഭവിച്ച കാലഗതികളും 30
ദർശകനായ ശമൂവേലിന്റെ വൃത്താന്തത്തിലും
നാഥാൻപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിലും
ദർശകനായ ഗാദിന്റെ വൃത്താന്തത്തിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

2 ദിനവൃത്താന്തം

1 ദാവീദിന്റെ മകനായ ശലോമോൻ തന്റെ
രാജത്വത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടു; അവന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു
അവനെ അത്യന്തം മഹത്വപ്പെടുത്തി.
2 ശലോമോൻ എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
സഹസ്രാധിപന്മാരോടും ശതാധിപന്മാരോടും
ന്യായാധിപന്മാരോടും എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരായ സകലപ്രഭുക്കന്മാരോടും
3 സംസാരിച്ചിട്ടു ശലോമോൻ സർവ്വസഭയുമായി
ഗിബെയോനിലെ പൂജാഗിരിക്കു പോയി.
യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവത്തിന്റെ
സമാഗമനകൂടാരം അവിടെ ആയിരുന്നു. 4
എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ദാവീദ്
കിർയ്യത്ത്-യെയാരീമിൽനിന്നു താൻ അതിന്നായി
ഒരുക്കിയിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു;
അവൻ അതിന്നായി യെരൂശലേമിൽ ഒരു കൂടാരം
അടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 5 ഹൂരിന്റെ മകനായ
ഊരിയുടെ മകൻ ബെസലേൽ ഉണ്ടാക്കിയ
താമ്രയാഗപീഠവും അവിടെ യഹോവയുടെ
തിരുനിവാസത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവിടെ ശലോമോനും സഭയും അവനോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 6 ശലോമോൻ അവിടെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ
താമ്രയാഗപീഠത്തിങ്കലേക്കു ചെന്നു അതിന്മേൽ
ആയിരം ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. 7 അന്നു രാത്രി
ദൈവം ശലോമോന്നു പ്രത്യക്ഷനായി
അവനോടു: ഞാൻ നിനക്കു എന്തു തരേണം;

ചോദിച്ചുകൊൾക എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 8
ശലോമോൻ ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിനോടു നീ മഹാദയ കാണിച്ചു
അവന്നു പകരം എന്നെ രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു. 9
ആകയാൽ യഹോവയായ ദൈവമേ എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിനോടുള്ള നിന്റെ വാഗ്ദാനം
നിവൃത്തിയായ്‌വരുമാറാകട്ടെ; ഭൂമിയിലെ
പൊടിപോലെ അസംഖ്യമായുള്ള ജനത്തിന്നു
നീ എന്നെ രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
10 ആകയാൽ ഈ ജനത്തിന്നു
നായകനായിരിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കു
ജ്ഞാനവും വിവേകവും തരേണമേ; അല്ലാതെ
നിന്റെ ഈ വലിയ ജനത്തിന്നു ന്യായപാലനം
ചെയ്‌വാൻ ആൎക്കു കഴിയും? 11 അതിന്നു
ദൈവം ശലോമോനോടു: ഇതു നിന്റെ
താല്പൎയ്യമായിരിക്കയാലും ധനം, സമ്പത്തു, മാനം,
ശത്രുനിഗ്രഹം എന്നിവയോ ദീൎഘായുസ്സോ
ചോദിക്കാതെ ഞാൻ നിന്നെ രാജാവാക്കിവെച്ച
എന്റെ ജനത്തിന്നു ന്യായപാലനം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ജ്ഞാനവും വിവേകവും ചോദിച്ചിരിക്കയാലും
12 ജ്ഞാനവും വിവേകവും നിനക്കു
നല്കിയിരിക്കുന്നു; അതല്ലാതെ നിനക്കു മുമ്പുള്ള
രാജാക്കന്മാരിൽ ആൎക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും
നിന്റെ ശേഷം ആൎക്കും ലഭിക്കാത്തതുമായ ധനവും
സമ്പത്തും മാനവും ഞാൻ നിനക്കു തരും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 13 പിന്നെ ശലോമോൻ
ഗിബെയോനിലെ പൂജാഗിരിയിൽനിന്നു,
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു തന്നേ,
യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു യിസ്രായേലിൽ വാണു.

14 ശലോമോൻ രഥങ്ങളെയും കുതിരച്ചേവകരെയും
ശേഖരിച്ചു; അവന്നു ആയിരത്തിനാനൂറു
രഥങ്ങളും പന്തീരായിരം കുതിരച്ചേവകരും
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരെ അവൻ രഥനഗരങ്ങളിലും
യെരൂശലേമിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കലും പാർപ്പിച്ചു.
15 രാജാവു യെരൂശലേമിൽ പൊന്നും വെള്ളിയും
പെരുപ്പംകൊണ്ടു കല്ലുപോലെയും ദേവദാരു
താഴ്വീതിയിലെ കാട്ടത്തിമരം പോലെയും ആക്കി. 16
ശലോമോന്നു കുതിരകളെ കൊണ്ടുവന്നതു
മിസ്രയീമിൽനിന്നായിരുന്നു; രാജാവിന്റെ
കച്ചവടക്കാർ അവയെ കൂട്ടമായി വിലെക്കു
വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരും. 17 അവർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
രഥമൊന്നിന്നു അറുനൂറും കുതിര ഒന്നിന്നു
നൂറ്റമ്പതും വെള്ളിശെക്കൽ വിലകൊടുത്തു
വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരും; അങ്ങനെ തന്നേ
അവർ ഹിത്യരുടെ സകലരാജാക്കന്മാർക്കും
അരാംരാജാക്കന്മാർക്കും കൊണ്ടുവന്നു
കൊടുക്കും.

2 അനന്തരം ശലോമോൻ യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയവും തനിക്കു ഒരു
അരമനയും പണിയുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 2
ശലോമോൻ എഴുപതിനായിരം ചുമട്ടുകാരെയും
മലയിൽ എണ്പതിനായിരം കല്ലുവെട്ടുകാരെയും
അവർക്കു മേൽവിചാരകന്മാരായി
മൂവായിരത്തറുനൂറുപേരെയും നിയമിച്ചു. 3 പിന്നെ
ശലോമോൻ സോർരാജാവായ ഹൂരാമിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു പറയിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് തനിക്കു പാർപ്പാൻ
ഒരു അരമന പണിയേണ്ടതിന്നു അവന്നു

ദേവദാരു കൊടുത്തയച്ചതിൽ നീ അവനോടു
പെരുമാറിയതുപോലെ എന്നോടു ചെയ്യേണം. 4
ഞാൻ എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു ഒരാലയം പണിവാൻ പോകുന്നു;
അതു അവന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടു അതിൽ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ സുഗന്ധധൂപം കാട്ടുവാനും
നിരന്തരമായ കാഴ്ചയപ്പം ഒരുക്കുവാനും
കാലത്തും വൈകുന്നേരത്തും ശബ്ബത്തുകളിലും
അമാവാസ്യകളിലും ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ഉത്സവങ്ങളിലും ഹോമയാഗം
കഴിപ്പാനും തന്നേ. ഇതു യിസ്രായേലിന്നു ഒരു
ശാശ്വതനിയമം ആകുന്നു. 5 ഞങ്ങളുടെ ദൈവം
സകലദേവന്മാരെക്കാളും വലിയവനാകയാൽ
ഞാൻ പണിവാൻപോകുന്ന ആലയം വലിയതു.
6 എന്നാൽ അവന്നു ആലയം പണിവാൻ
പ്രാപ്തിയുള്ളവൻ ആർ? സ്വർഗ്ഗത്തിലും
സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിലും അവൻ അടങ്ങുകയില്ലല്ലോ;
അങ്ങനെയിരിക്കെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ധൂപം കാട്ടുവാനല്ലാതെ അവന്നു ഒരു ആലയം
പണിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ആർ? 7 ആകയാൽ
എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് കരുതിയവരായി എന്റെ
അടുക്കൽ യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും ഉള്ള
കൌശലപ്പണിക്കാരോടുകൂടെ പൊന്നു, വെള്ളി,
താമ്രം, ഇരിമ്പു, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
നീലനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു പണിചെയ്‌വാൻ
സമർത്ഥനും കൊത്തുപണി ശീലമുള്ളവനുമായ ഒരു
ആളെ എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചുതരേണം. 8
ലെബാനോനിൽനിന്നു ദേവദാരുവും സരളമരവും
ചന്ദനവും കൂടെ എനിക്കു അയച്ചുതരേണം; നിന്റെ

വേലക്കാർ ലെബാനോനിൽ മരംവെട്ടുവാൻ
സമർത്ഥന്മാരെന്നു എനിക്കറിവുണ്ടു; എനിക്കു
വേണ്ടുവോളം മരം ശേഖരിപ്പാൻ എന്റെ വേലക്കാർ
നിന്റെ വേലക്കാരോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 9 ഞാൻ
പണിവാനിരിക്കുന്ന ആലയം വലിയതും
അത്ഭുതകരവും ആയിരിക്കേണം. 10
മരംവെട്ടുകാരായ നിന്റെ വേലക്കാർക്കു ഞാൻ
ഇരുപതിനായിരം കോർ കോതമ്പരിയും
ഇരുപതിനായിരം കോർ യവവും ഇരുപതിനായിരം
ബത്ത് വീഞ്ഞും ഇരുപതിനായിരം ബത്ത്
എണ്ണയും കൊടുക്കും. 11 സോർരാജാവായ ഹൂരാം
ശലോമോന്നു: യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ
സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു നിന്നെ അവർക്കു
രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു മറുപടി എഴുതി
അയച്ചു. 12 ഹൂരാം പിന്നെയും പറഞ്ഞതു:
യഹോവെക്കു ഒരു ആലയവും തനിക്കു ഒരു
അരമനയും പണിയേണ്ടതിന്നു ജ്ഞാനവും
ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉള്ള ഒരു മകനെ ദാവീദ്
രാജാവിന്നു നല്കിയവനായി ആകാശവും
ഭൂമിയും ഉണ്ടാക്കിയവനായി യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 13
ഇപ്പോൾ ഞാൻ ജ്ഞാനവും വിവേകവുമുള്ള
പുരുഷനായ ഹൂരാം-ആബിയെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
14 അവൻ ഒരു ദാന്യസ്ത്രീയുടെ മകൻ; അവന്റെ
അപ്പൻ ഒരു സോര്യൻ. പൊന്നു, വെള്ളി, താമ്രം,
ഇരിമ്പു, കല്ലു, മരം, ധൂമ്രനൂൽ, നീലനൂൽ,
ചണനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
പണിചെയ്‍വാനും ഏതുവിധം കൊത്തുപണി
ചെയ്‍വാനും നിന്റെ കൌശലപ്പണിക്കാരോടും

നിന്റെ അപ്പനും എന്റെ യജമാനനുമായ
ദാവീദിന്റെ കൌശലപ്പണിക്കാരോടുംകൂടെ
അവന്നു ഏല്പിക്കുന്ന ഏതു കൌശലപ്പണിയും
സങ്കല്പിപ്പാനും അവൻ സമൎത്ഥൻ ആകുന്നു. 15
ആകയാൽ യജമാനൻ പറഞ്ഞ കോതമ്പും
യവവും എണ്ണയും വീഞ്ഞും വേലക്കാൎക്കു
കൊടുത്തയക്കട്ടെ. 16 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
നിന്റെ ആവശ്യംപോലെയൊക്കെയും
ലെബാനോനിൽനിന്നു മരംവെട്ടി ചങ്ങാടംകെട്ടി
കടൽവഴിയായി യാഫോവിൽ എത്തിച്ചുതരും; നീ
അതു യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണം. 17
അനന്തരം ശലോമോൻ യിസ്രായേൽദേശത്തിലെ
അന്യന്മാരെ ഒക്കെയും തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ്
എണ്ണംനോക്കിയതുപോലെ എണ്ണം എടുത്താറെ
ഒരു ലക്ഷത്തമ്പത്തിമൂവായിരത്തറുനൂറുപേർ
എന്നു കണ്ടു. 18 അവരിൽ എഴുപതിനായിരംപേരെ
ചുമട്ടുകാരായിട്ടും എൺപതിനായിരം
പേരെ മലയിൽ കല്ലുവെട്ടുകാരായിട്ടും
മൂവായിരത്തറുനൂറുപേരെ ജനത്തെക്കൊണ്ടു വേല
ചെയ്യിപ്പാൻ മേൽ വിചാരകരായിട്ടും നിയമിച്ചു.

3 അനന്തരം ശലോമോൻ യെരൂശലേമിൽ തന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിന്നു യഹോവ പ്രത്യക്ഷനായ
മോരീയാപൎവ്വതത്തിൽ യെബൂസ്യനായ ഒൎന്നാന്റെ
കളത്തിങ്കൽ ദാവീദ് വട്ടംകൂട്ടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു
യഹോവയുടെ ആലയം പണിവാൻ തുടങ്ങി. 2
തന്റെ വാഴ്ചയുടെ നാലാം ആണ്ടിൽ രണ്ടാം മാസം
രണ്ടാം തീയ്യതിയായിരുന്നു അവൻ പണി
തുടങ്ങിയതു. 3 ദൈവാലയം പണിയേണ്ടതിന്നു
ശലോമോൻ ഇട്ട അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ

പരിമാണമോ: മുമ്പിലത്തെ അളവിൻപ്രകാരം
അതിന്റെ നീളം അറുപതു മുഴം, വീതി ഇരുപതു
മുഴം. 4 മുൻഭാഗത്തുള്ള മണ്ഡപത്തിന്നു
ആലയത്തിന്റെ വീതിക്കു ഒത്തവണ്ണം ഇരുപതു
മുഴം നീളവും നൂറ്റിരുപതു മുഴം ഉയരവും
ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ അകം അവൻ
തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 5 വലിയ
ആലയത്തിന്നു അവൻ സരളമരംകൊണ്ടു മച്ചിട്ടു,
അതിനെ തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു, അതിന്മേൽ
ഈന്തപ്പനയും ലതയും കൊത്തിച്ചു. 6 അവൻ
ഭംഗിക്കായിട്ടു ആലയത്തെ രത്നംകൊണ്ടു
അലങ്കരിച്ചു; പൊന്നോ പർവ്വയീംപൊന്നു
ആയിരന്നു. 7 അവൻ ആലയവും തുലാങ്ങളും
കാലുകളും ചുവരുകളും കതകുകളും
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു, ചുവരിന്മേൽ
കെരൂബുകളെയും കൊത്തിച്ചു. 8 അവൻ
അതിവിശുദ്ധമന്ദിരവും ഉണ്ടാക്കി; അതിന്റെ നീളം
ആലയത്തിന്റെ വീതിക്കു ഒത്തവണ്ണം ഇരുപതു
മുഴവും, വീതി ഇരുപതു മുഴവും ആയിരുന്നു;
അവൻ അറുനൂറു താലന്ത് തങ്കംകൊണ്ടു
അതു പൊതിഞ്ഞു. 9 ആണികളുടെ തൂക്കം
അമ്പതു ശേക്കെൽ പൊന്നു ആയിരുന്നു:
മാളികമുറികളും അവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു. 10 അതിവിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ അവൻ
കൊത്തുപണിയായ രണ്ടു കെരൂബുകളെ
ഉണ്ടാക്കി പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു. 11
കെരൂബുകളുടെ ചിറകുകളുടെ നീളം ഇരുപതു
മുഴം. ഒന്നിന്റെ ഒരു ചിറകു ആലയത്തിന്റെ
ചുവരോടു തൊടുന്നതായി അഞ്ചു മുഴവും

മറ്റെ ചിറകു മറ്റെ കെരൂബിന്റെ ചിറകോടു
തൊടുന്നതായി അഞ്ചു മുഴവും ആയിരുന്നു: 12
മറ്റെ കെരൂബിന്റെ ഒരു ചിറകു ആലയത്തിന്റെ
ചുവരോടു തൊടുന്നതായി അഞ്ചു മുഴവും
മറ്റെ ചിറകു മറ്റെ കെരൂബിന്റെ ചിറകോടു
തൊടുന്നതായി അഞ്ചു മുഴവും ആയിരുന്നു. 13 ഈ
കെരൂബുകളുടെ ചിറകുകൾ ഇരുപതു മുഴം
നീളത്തിൽ വിടന്നിരുന്നു. അവ കാൽ ഊന്നിയും
മുഖം അകത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞും നിന്നിരുന്നു. 14
അവൻ നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
ചണനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു തിരശ്ശീല ഉണ്ടാക്കി
അതിന്മേൽ കെരൂബുകളെയും നെയ്തുണ്ടാക്കി. 15
അവൻ ആലയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മുപ്പത്തഞ്ചു മുഴം
ഉയരമുള്ള രണ്ടു സ്തംഭമുണ്ടാക്കി; അവയുടെ
തലെക്കലുള്ള പോതികെക്കു അയ്യഞ്ചു മുഴം
ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. 16 അന്തമ്മന്ദിരത്തിൽ
ഉള്ളപോലെ മാലകളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കി
സ്തംഭങ്ങളുടെ തലെക്കൽ വെച്ചു; നൂറു
മാതളപ്പഴവും ഉണ്ടാക്കി മാലകളിൽ കോർത്തിട്ടു. 17
അവൻ സ്തംഭങ്ങളെ മന്ദിരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒന്നു
വലത്തും മറ്റേതു ഇടത്തും നിർത്തി; വലത്തേതിന്നു
യാഖീൻ എന്നും ഇടത്തേതിന്നു ബോവസ് എന്നും
പേർ വിളിച്ചു.

4 അവൻ താമ്രംകൊണ്ടു ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കി;
അതിന്റെ നീളം ഇരുപതു മുഴവും വീതി ഇരുപതു
മുഴവും ഉയരം പത്തു മുഴവും ആയിരുന്നു. 2
അവൻ ഒരു വാർപ്പുകടലും ഉണ്ടാക്കി; അതു
വൃത്താകാരമായിരുന്നു; അതിന്നു വക്കോടുവക്കു
പത്തു മുഴവും ഉയരം അഞ്ചു മുഴവും ചുറ്റും

മുപ്പതു മുഴം നൂലളവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 3
അതിന്നു കീഴെ ചുറ്റിലും കുമിഴുകൾ മുഴത്തിന്നു
പത്തുവീതം കടലിനെ ചുറ്റിയിരുന്നു. അതു
വാൎത്തപ്പോൾ തന്നേ കുമിഴുകളും രണ്ടു നിരയായി
വാൎത്തുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. 4 അതു പന്ത്രണ്ടു
കാളയുടെ പുറത്തു വെച്ചിരുന്നു: മൂന്നു വടക്കോട്ടും
മൂന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടും മൂന്നു തെക്കോട്ടും
മൂന്നു കിഴക്കോട്ടും തിരിഞ്ഞിരുന്നു. കടൽ
അവയുടെ പുറത്തു വെച്ചിരുന്നു; അവയുടെ
പൃഷ്ഠഭാഗമൊക്കെയും അകത്തോട്ടു ആയിരുന്നു.
5 അതിന്റെ കനം നാലു അംഗുലവും അതിന്റെ
വക്കു പാനപാത്രത്തിന്റെ വക്കുപോലെയും
വിടൎന്ന താമരപ്പൂപോലെയും ആയിരുന്നു.
അതിൽ മൂവായിരം ബത്ത് വെള്ളം കൊള്ളും. 6
അവൻ പത്തു തൊട്ടിയും ഉണ്ടാക്കി;
കഴുകുന്ന ആവശ്യത്തിലേക്കു അഞ്ചു
വലത്തുഭാഗത്തും അഞ്ചു ഇടത്തുഭാഗത്തും
വെച്ചു. ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള സാധനങ്ങളെ
അവർ അവയിൽ കഴുകും; കടലോ
പുരോഹിതന്മാൎക്കു കഴുകുവാനുള്ളതായിരുന്നു. 7
അവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു പത്തു വിളക്കും
അവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിധിപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി,
മന്ദിരത്തിൽ വലത്തുഭാഗത്തു അഞ്ചും
ഇടത്തുഭാഗത്തു അഞ്ചുമായി വെച്ചു. 8 അവൻ
പത്തു മേശയും ഉണ്ടാക്കി; മന്ദിരത്തിൽ
വലത്തുഭാഗത്തു അഞ്ചും ഇടത്തുഭാഗത്തു
അഞ്ചുമായി വെച്ചു; അവൻ പൊന്നു കൊണ്ടു നൂറു
കലശവും ഉണ്ടാക്കി. 9 അവൻ പുരോഹിതന്മാരുടെ
പ്രാകാരവും വലിയ പ്രാകാരവും പ്രാകാരത്തിന്നു

വാതിലുകളും ഉണ്ടാക്കി, കതകു താമ്രംകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു. 10 അവൻ കടലിനെ വലത്തുഭാഗത്തു
തെക്കുകിഴക്കായിട്ടു വെച്ചു. 11 ഹൂരാം
കലങ്ങളും ചട്ടുകങ്ങളും കലശങ്ങളും
ഉണ്ടാക്കി; ഇങ്ങനെ ഹൂരാം ദൈവാലയത്തിൽ
ശലോമോൻരാജാവിന്നു വേണ്ടി ചെയ്ത
പണി തീർത്തു. 12 സ്തംഭങ്ങൾ, രണ്ടു
സ്തംഭങ്ങളുടെ തലെക്കലുള്ള ഗോളാകാരമായ
പോതികകൾ, സ്തംഭങ്ങളുടെ തലെക്കലുള്ള
പോതികകളുടെ ഗോളങ്ങളെ മൂടുവാൻ രണ്ടു
വലപ്പണി, 13 സ്തംഭങ്ങളുടെ തലെക്കലുള്ള
പോതികകളുടെ രണ്ടു ഗോളങ്ങളെ മൂടുന്ന ഓരോ
വലപ്പണിയിൽ ഈരണ്ടു നിര മാതളപ്പഴമായി രണ്ടു
വലപ്പണിയിലുംകൂടെ 14 നാനൂറു മാതളപ്പഴം,
പീഠങ്ങൾ, പീഠങ്ങളിന്മേൽ തൊട്ടികൾ 15 കടൽ,
അതിന്നു കീഴെ പന്ത്രണ്ടു കാള, കലങ്ങൾ, 16
ചട്ടുകങ്ങൾ, മുൾക്കൊളുത്തുകൾ എന്നീ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും ഹൂരാം-ആബി
മിനുക്കിയ താമ്രംകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്നുവേണ്ടി ശലോമോൻരാജാവിന്നു
ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. 17 യോർദ്ദാൻസമഭൂമിയിൽ
സുക്കോത്തിന്നും സെരേദാഥെക്കും മദ്ധ്യേ
കളിമണ്ണുള്ള നിലത്തുവെച്ചു രാജാവു അവയെ
വാർപ്പിച്ചു. 18 ഇങ്ങനെ ശലോമോൻ ഈ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കി;
താമ്രത്തിന്റെ തൂക്കത്തിന്നു നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.
19 ശലോമോൻ ദൈവാലയത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
പീഠവും കാഴ്ചയപ്പംവെക്കുന്ന മേശകളും 20

അന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്നു മുമ്പാകെ നിയമപ്രകാരം
കത്തേണ്ടതിന്നു നിർമ്മലമായ തങ്കംകൊണ്ടുള്ള
നിലവിളക്കും ദീപങ്ങളും പൊന്നുകൊണ്ടു, 21
സാക്ഷാൽ നിർമ്മലമായ തങ്കംകൊണ്ടു തന്നേ,
പുഷ്പങ്ങളും ദീപങ്ങളും ചവണകളും 22
തങ്കംകൊണ്ടു കത്രികകളും കലശങ്ങളും
തവികളും തീച്ചട്ടികളും ഉണ്ടാക്കി. ആലയത്തിന്റെ
വാതിലുകൾ, അതിവിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള
അകത്തേ കതകുകളും മന്ദിരമായ ആലയത്തിന്റെ
കതകുകളും പൊന്നുകൊണ്ടു ആയിരുന്നു.

5 ഇങ്ങനെ ശലോമോൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്നു വേണ്ടി ചെയ്ത പണിയൊക്കെയും
തീർന്നു; പിന്നെ ശലോമോൻ തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ്
നിവേദിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളായ വെള്ളിയും
പൊന്നും ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും കൊണ്ടുവന്നു
ദൈവാലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങളിൽ
വെച്ചു. 2 ശലോമോൻ യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകം സീയോൻ എന്ന ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരായ ഗോത്രപ്രഭുക്കന്മാരെ
ഒക്കെയും യെരൂശലേമിൽ കൂട്ടിവരുത്തി. 3
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരെല്ലാവരും ഏഴാം
മാസത്തിലെ ഉത്സവത്തിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി. 4 യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെല്ലാവരും
വന്നശേഷം ലേവ്യർ പെട്ടകം എടുത്തു. 5
പെട്ടകവും സമാഗമനകൂടാരവും കൂടാരത്തിലെ
സകലവിശുദ്ധോപകരണങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു;
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരുമത്രേ അവ

കൊണ്ടുവന്നതു. 6 ശലോമോൻരാജാവും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൂടിവന്നിരുന്ന
യിസ്രായേൽസഭയൊക്കെയും എണ്ണുവാനും
കണക്കെടുപ്പാനും കഴിയാതവണ്ണം വളരെ
ആടുകളെയും കാളകളെയും പെട്ടകത്തിന്നു
മുമ്പിൽ യാഗം കഴിച്ചു. 7 പുരോഹിതന്മാർ
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം അതിന്റെ
സ്ഥലത്തു, ആലയത്തിലെ അന്തമ്മന്ദിരത്തിൽ
അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു കെരൂബുകളുടെ
ചിറകിൻ കീഴെ കൊണ്ടുചെന്നു വെച്ചു. 8
കെരൂബുകൾ പെട്ടകത്തിന്റെ സ്ഥലത്തിന്നു മീതെ
ചിറകുവിരിച്ചു പെട്ടകത്തെയും അതിന്റെ
തണ്ടുകളെയും മൂടിനിന്നു, 9 തണ്ടുകൾ
നീണ്ടിരിക്കയാൽ തണ്ടുകളുടെ അറ്റങ്ങൾ
അന്തമ്മന്ദിരത്തിന്നു മുമ്പിൽ പെട്ടകത്തെ
കവിഞ്ഞു കാണും എങ്കിലും പുറത്തുനിന്നു
കാണുകയില്ല; അവ ഇന്നുവരെ അവിടെ ഉണ്ടു.
10 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടശേഷം യഹോവ അവരോടു നിയമം
ചെയ്തപ്പോൾ മോശെ ഹോരേബിൽവെച്ചു
പെട്ടകത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന രണ്ടു കല്പലകയല്ലാതെ
അതിൽ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 11
പുരോഹിതന്മാർ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു
വന്നപ്പോൾ -അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന
പുരോഹിതന്മാർ കൂറുകളുടെ ക്രമം നോക്കാതെ
എല്ലാവരും തങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു; 12
ആസാഫ്, ഹേമാൻ, യെദൂഥൂൻ എന്നിവരും
അവരുടെ പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരുമായി
സംഗീതക്കാരായ ലേവ്യരെല്ലാവരും ചണവസ്ത്രം

ധരിച്ചു കൈത്താളങ്ങളും വീണകളും
കിന്നരങ്ങളും പിടിച്ചു യാഗപീഠത്തിന്നു കിഴക്കു
കാഹളം ഊതിക്കൊണ്ടിരുന്ന നൂറ്റിരുപതു
പുരോഹിതന്മാരോടുകൂടെ നിന്നു- 13
കാഹളക്കാരും സംഗീതക്കാരും ഒത്തൊരുമിച്ചു
കാഹളങ്ങളോടും കൈത്താളങ്ങളോടും
വാദിത്രങ്ങളോടും കൂടെ: അവൻ നല്ലവനല്ലോ
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു എന്നു
ഏകസ്വരമായി കേൾക്കുമാറു യഹോവയെ
വാഴ്ത്തി സ്തുതിച്ചു; അവർ ഉച്ചത്തിൽ പാടി
യഹോവയെ സ്തുതിച്ചപ്പോൾ യഹോവയുടെ
ആലയമായ മന്ദിരത്തിൽ ഒരു മേഘം നിറഞ്ഞു. 14
യഹോവയുടെ തേജസ്സ് ദൈവാലയത്തിൽ
നിറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു പുരോഹിതന്മാക്കു
മേഘംനിമിത്തം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നില്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല.

6 അപ്പോൾ ശലോമോൻ: താൻ കൂരിരുളിൽ
വസിക്കുമെന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
2 എങ്കിലും ഞാൻ നിനക്കു ഒരു നിവാസാലയം,
നിനക്കു എന്നേക്കും വസിപ്പാൻ ഒരു സ്ഥലം
പണിതിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 പിന്നെ
യിസ്രായേൽസഭ മുഴുവനും നില്ക്കെ രാജാവു
തന്റെ മുഖം തിരിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ
സർവ്വസഭയേയും 4 അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിനോടു
തിരുവായ് കൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തതു
തൃക്കൈകൊണ്ടു നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 5 എന്റെ ജനത്തെ

മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നാൾമുതൽ
എന്റെ നാമം ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു ആലയം
പണിവാൻ ഞാൻ യിസ്രായേലിന്റെ സകല
ഗോത്രങ്ങളിലും ഒരു പട്ടണവും തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല;
എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു പ്രഭുവായിരിപ്പാൻ
ഞാൻ ഒരുത്തനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തതുമില്ല. 6
എങ്കിലും എന്റെ നാമം ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
യെരൂശലേമിനെയും എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെ വാഴുവാൻ ദാവീദിനെയും ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തു. 7 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം
പണിയേണം എന്നു എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്നു
താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 എന്നാൽ യഹോവ എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിനോടു: എന്റെ നാമത്തിന്നു ഒരു
ആലയം പണിയേണമെന്നു നിനക്കു താല്പര്യം
ഉണ്ടായല്ലോ; ഇങ്ങനെ താല്പര്യം ഉണ്ടായതു നല്ലതു;
9 എങ്കിലും ആലയം പണിയേണ്ടതു നീയല്ല; നിന്റെ
കടിപ്രദേശത്തുനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന മകൻ
തന്നേ എന്റെ നാമത്തിന്നു ആലയം പണിയും
എന്നു കല്പിച്ചു. 10 അങ്ങനെ യഹോവ താൻ
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു;
യഹോവ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ എന്റെ
അപ്പനായ ദാവീദിന്നു പകരം ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു
യിസ്രായേലിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തിന്നു ഒരു ആലയം പണിതിരിക്കുന്നു. 11
യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളോടു ചെയ്ത നിയമം
ഉള്ള പെട്ടകം ഞാൻ അതിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടു. 12

അനന്തരം അവൻ യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിൻ
മുമ്പിൽ യിസ്രായേലിന്റെ സൎവ്വസഭയുടെയും
സമക്ഷത്തുനിന്നുംകൊണ്ടു കൈ മലൎത്തി; 13
ശലോമോൻ അഞ്ചു മുഴം നീളവും അഞ്ചു മുഴം
വീതിയും മൂന്നു മുഴം ഉയരവുമായിട്ടു താമ്രംകൊണ്ടു
ഒരു പീഠം ഉണ്ടാക്കി പ്രാകാരത്തിന്റെ നടുവിൽ
വെച്ചിരുന്നു; അതിൽ അവൻ കയറിനിന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ സൎവ്വസഭെക്കും മുമ്പാകെ
മുട്ടുകുത്തി ആകാശത്തേക്കു കൈ മലൎത്തി
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: 14 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്റെ
മുമ്പാകെ നടക്കുന്ന നിന്റെ ദാസന്മാൎക്കായി
നിയമവും ദയയും പാലിക്കുന്നവനായ
നിന്നെപ്പോലെ സ്വൎഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഒരു
ദൈവവും ഇല്ല. 15 നീ എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ്
എന്ന നിന്റെ ദാസന്നു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം
പാലിച്ചിരിക്കുന്നു; തിരുവായ്കൊണ്ടു
അരുളിച്ചെയ്തതു ഇന്നു കാണുംപോലെ
തൃക്കൈകൊണ്ടു നിവൎത്തിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 16
ആകയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, നീ എന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് എന്ന
നിന്റെ ദാസനോടു: നീ എന്റെ മുമ്പാകെ
നടന്നതുപോലെ നിന്റെ പുത്രന്മാരും എന്റെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം നടക്കേണ്ടതിന്നു
തങ്ങളുടെ വഴി സൂക്ഷിക്കമാത്രം ചെയ്താൽ
യിസ്രായേലിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ
നിനക്കു ഒരു പുരുഷൻ എന്റെ മുമ്പാകെ ഇല്ലാതെ
വരികയില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു
നിവൎത്തിക്കേണമേ. 17 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ

യഹോവേ, നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനോടു നീ
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം ഒത്തുവരുമാറാകട്ടെ. 18
എന്നാൽ ദൈവം യഥാൎത്ഥമായി ഭൂമിയിൽ
മനുഷ്യരോടുകൂടെ വസിക്കുമോ? സ്വൎഗ്ഗത്തിലും
സ്വൎഗ്ഗാധിസ്വൎഗ്ഗത്തിലും നീ അടങ്ങുകയില്ലല്ലോ;
പിന്നെ ഞാൻ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ആലയത്തിൽ
അടങ്ങുന്നതു എങ്ങനെ? 19 എങ്കിലും എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, അടിയൻ തിരുമുമ്പിൽ
കഴിക്കുന്ന നിലവിളിയും പ്രാൎത്ഥനയും
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അടിയന്റെ പ്രാൎത്ഥനയിലേക്കും
യാചനയിലേക്കും തിരിഞ്ഞു കടാക്ഷിക്കേണമേ. 20
അടിയൻ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു കഴിക്കുന്ന
പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ നാമം
സ്ഥാപിക്കുമെന്നു നീ അരുളിച്ചെയ്ത സ്ഥലമായ
ഈ ആലയത്തിന്മേൽ രാവും പകലും
തൃക്കൺപാൎത്തരുളേണമേ. 21 ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
പ്രാൎത്ഥിപ്പാനിരിക്കുന്ന അടിയന്റെയും നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെയും യാചനകളെ
കേൾക്കേണമേ; നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കേൾക്കേണമേ; കേട്ടു
ക്ഷമിക്കേണമേ. 22 ഒരുത്തൻ തന്റെ
കൂട്ടുകാരനോടു കുറ്റം ചെയ്കയും അവൻ
അവനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിക്കേണ്ടതിന്നു
കാൎയ്യം സത്യത്തിന്നു വെക്കുകയും അവൻ ഈ
ആലയത്തിൽ നിന്റെ യാഗപീഠത്തിന്നു മുമ്പാകെ
വന്നു സത്യം ചെയ്കയും ചെയ്താൽ 23 നീ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ടു പ്രവൎത്തിച്ചു ദുഷ്ടന്റെ
നടപ്പു അവന്റെ തലമേൽതന്നേ വരുത്തി
പ്രതികാരം ചെയ്വാനും നീതിമാന്റെ നീതിക്കു

ഒത്തവണ്ണം അവന്നു നല്കി നീതീകരിപ്പാനും
അടിയങ്ങൾക്കു ന്യായം പാലിച്ചുതരേണമേ. 24
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽ നിന്നോടു പാപം
ചെയ്കനിമിത്തം അവർ ശത്രുവിനോടു തോറ്റിട്ടു
തിരിഞ്ഞു നിന്റെ നാമത്തെ സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടു
ഈ ആലയത്തിൽവെച്ചു നിന്റെ മുമ്പാകെ
പ്രാൎത്ഥിക്കയും യാചിക്കയും ചെയ്താൽ 25 നീ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ടു നിന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്റെ പാപം ക്ഷമിച്ചു നീ അവൎക്കും
അവരുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കും കൊടുത്ത
ദേശത്തേക്കു അവരെ തിരിച്ചു വരുത്തേണമേ. 26
അവർ നിന്നോടു പാപം ചെയ്കകൊണ്ടു ആകാശം
അടെഞ്ഞു മഴ പെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ അവർ
ഈ സ്ഥലത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു പ്രാൎത്ഥിച്ചു
നിന്റെ നാമം സ്വീകരിക്കയും നീ അവരെ
താഴ്ത്തിയതുകൊണ്ടു അവർ തങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളെ വിട്ടുതിരികയും ചെയ്താൽ, 27 നീ
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ടു നിന്റെ ദാസന്മാരുടെയും
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെയും പാപം
ക്ഷമിച്ചു അവർ നടക്കേണ്ടുന്ന നല്ലവഴി
അവരെ ഉപദേശിക്കയും നിന്റെ ജനത്തിന്നു
അവകാശമായി കൊടുത്ത നിന്റെ ദേശത്തു മഴ
പെയ്യിക്കയും ചെയ്യേണമേ. 28 ദേശത്തു ക്ഷാമമോ
മഹാമാരിയോ വെൺകതിർ, വിഷമഞ്ഞു,
വെട്ടുക്കിളി, തുള്ളൻ എന്നിവയോ ഉണ്ടായാൽ,
അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരുടെ പട്ടണങ്ങളുള്ള
ദേശത്തിൽ അവരെ നിരോധിച്ചാൽ, വല്ല വ്യാധിയോ
വല്ല ദീനമോ ഉണ്ടായാൽ, 29 യാതൊരുത്തനെങ്കിലും
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽ മുഴുവനെങ്കിലും

വല്ല പ്രാൎത്ഥനയും യാചനയും കഴിക്കയും
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വ്യാധിയും ദുഃഖവും
അറിഞ്ഞു ഈ ആലയത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു
കൈ മലൎത്തുകയും ചെയ്താൽ, 30 നീ നിന്റെ
വാസസ്ഥലമായ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കേട്ടു
ക്ഷമിക്കയും 31 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു
കൊടുത്ത ദേശത്തു അവർ ജീവിച്ചിരിക്കും
കാലത്തൊക്കെയും നിന്റെ വഴികളിൽ നടപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം നിന്നെ ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു നീ
ഓരോരുത്തന്റെ ഹൃദയം അറിയുന്നതുപോലെ
ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ നടപ്പുപോലെ
ഒക്കെയും നല്കുകയും ചെയ്യേണമേ; നീ മാത്രമല്ലോ
മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്നതു.
32 നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിൽ ഉള്ളവനല്ലാത്ത
അന്യജാതിക്കാരൻ നിന്റെ മഹത്വമുള്ള നാമവും
ബലമുള്ള കയ്യും നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭുജവും
ഹേതുവായി ദൂരദേശത്തുനിന്നു വന്നാൽ - അവർ
ഈ ആലയത്തിൽ വന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കും നിശ്ചയം - 33
നീ നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
കേട്ടു ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളും നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേൽ എന്നപോലെ നിന്റെ
നാമത്തെ അറിഞ്ഞു നിന്നെ ഭയപ്പെടുകയും
ഞാൻ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ആലയത്തിന്നു
നിന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
അറികയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അന്യജാതിക്കാരൻ
നിന്നോടു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതൊക്കെയും
ചെയ്തുകൊടുക്കേണമേ. 34 നീ നിന്റെ ജനത്തെ
അയക്കുന്ന വഴിയിൽ അവർ തങ്ങളുടെ
ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ

നീ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ നഗരത്തിലേക്കും ഞാൻ
നിന്റെ നാമത്തിന്നു പണിതിരിക്കുന്ന ഈ
ആലയത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞു നിന്നോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ 35 നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവരുടെ
പ്രാർത്ഥനയും യാചനയും കേട്ടു അവർക്കു ന്യായം
പാലിച്ചുകൊടുക്കേണമേ. 36 അവർ നിന്നോടു
പാപം ചെയ്കയും - പാപം ചെയ്യാത്ത മനുഷ്യൻ
ഇല്ലല്ലോ - നീ അവരോടു കോപിച്ചു അവരെ
ശത്രുക്കൾക്കു ഏല്പിക്കയും അവർ അവരെ
ദൂരത്തോ സമീപത്തോ ഉള്ള ദേശത്തേക്കു
ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്താൽ 37
അവരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്ന
ദേശത്തുവെച്ചു അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ
ഉണർന്നു പ്രവാസദേശത്തുവെച്ചു: ഞങ്ങൾ
പാപംചെയ്തു അകൃത്യവും ദുഷ്ടതയും
പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
നിന്നോടു യാചിക്കയും 38 അവരെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയ പ്രവാസദേശത്തുവെച്ചു അവർ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ
നിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു നീ അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർക്കു കൊടുത്ത ദേശത്തേക്കും നീ
തിരഞ്ഞെടുത്ത നഗരത്തിലേക്കും ഞാൻ
നിന്റെ നാമത്തിന്നു പണിതിരിക്കുന്ന ഈ
ആലയത്തിലേക്കും നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കയും
ചെയ്താൽ 39 നീ നിന്റെ വാസസ്ഥലമായ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയും
യാചനകളും കേട്ടു അവർക്കു ന്യായം
പാലിച്ചുകൊടുത്തു നിന്നോടു പാപം ചെയ്ത
നിന്റെ ജനത്തോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. 40 ഇപ്പോഴും

എന്റെ ദൈവമേ, ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു കഴിക്കുന്ന
പ്രാൎത്ഥനെക്കു നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നും
നിന്റെ ചെവി ശ്രദ്ധിച്ചും ഇരിക്കേണമേ. 41
ആകയാൽ യഹോവയായ ദൈവമേ, നീയും
നിന്റെ ബലത്തിന്റെ പെട്ടകവും എഴുന്നേറ്റു
നിന്റെ വിശ്രാമത്തിലേക്കു വരേണമേ;
യഹോവയായ ദൈവമേ, നിന്റെ പുരോഹിതന്മാർ
രക്ഷാവസ്ത്രം ധരിക്കയും നിന്റെ ഭക്തന്മാർ
നന്മയിൽ സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. 42
യഹോവയായ ദൈവമേ, നിന്റെ അഭിഷിക്തന്റെ
മുഖം ത്യജിച്ചുകളയരുതേ; നിന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിനോടുള്ള കൃപകളെ ഓൎക്കേണമേ.

7 ശലോമോൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി ഹോമയാഗവും
ഹനനയാഗവും ദഹിപ്പിച്ചു; യഹോവയുടെ
തേജസ്സും ആലയത്തിൽ നിറഞ്ഞു. 2
യഹോവയുടെ തേജസ്സു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു
പുരോഹിതന്മാൎക്കു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
കടപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 3 തീ ഇറങ്ങിയതും
ആലയത്തിൽ യഹോവയുടെ തേജസ്സും
യിസ്രായേൽമക്കളൊക്കെയും കണ്ടപ്പോൾ
അവർ കൽത്തളത്തിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു
യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു: അവൻ നല്ലവൻ
അല്ലോ; അവന്റെ ദയ എന്നേക്കും ഉള്ളതു എന്നു
ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചു. 4 പിന്നെ രാജാവും സൎവ്വജനവും
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ യാഗംകഴിച്ചു. 5
ശലോമോൻരാജാവു ഇരുപത്തീരായിരം
കാളയെയും ഒരുലക്ഷത്തിരുപതിനായിരം

ആടിനെയും യാഗം കഴിച്ചു; ഇങ്ങനെ രാജാവും
സര്വ്വജനവും ദൈവാലയത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 6
പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗം
അനുസരിച്ചും ലേവ്യർ: അവന്റെ ദയ എന്നേക്കും
ഉള്ളതു എന്നിങ്ങനെ അവർമുഖാന്തരം ദാവീദ്
സ്തോത്രം ചെയ്ത സമയത്തു യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പാൻ ദാവീദ്‌രാജാവു ഉണ്ടാക്കിയ
യഹോവയുടെ വാദ്യങ്ങളോടുകൂടെയും നിന്നു;
യിസ്രായേൽ ഒക്കെയും നില്ക്കെ പുരോഹിതന്മാർ
അവരുടെ മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതി. 7 ശലോമോൻ
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന താമ്രയാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ഹോമയാഗം, ഭോജനയാഗം, മേദസ്സ് എന്നിവ
കൊള്ളാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ശലോമോൻ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നു മുമ്പിലുള്ള
പ്രാകാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം ശുദ്ധീകരിച്ചു, അവിടെ
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളുടെ
മേദസ്സും അർപ്പിച്ചു. 8 ശലോമോനും ഹമാത്തിന്റെ
അതിർമുതൽ മിസ്രയീംതോടുവരേയുള്ള
എല്ലായിസ്രായേലും ഏറ്റവും വലിയ സഭയായി ആ
സമയത്തു ഏഴു ദിവസം ഉത്സവം ആചരിച്ചു. 9
എട്ടാം ദിവസം അവർ വിശുദ്ധസഭായോഗംകൂടി;
ഏഴു ദിവസം അവർ യാഗപീഠപ്രതിഷ്ഠ കൊണ്ടാടി,
ഏഴു ദിവസം ഉത്സവവും ആചരിച്ചു. 10 ഏഴാം
മാസം ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയ്യതി അവൻ
ജനത്തെ യഹോവ ദാവീദിന്നും ശലോമോന്നും
തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നും ചെയ്ത
നന്മയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവും ആനന്ദവും
ഉള്ളവരായി അവരുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു
പറഞ്ഞയച്ചു. 11 ഇങ്ങനെ ശലോമോൻ

യഹോവയുടെ ആലയവും രാജധാനിയും
തീർത്തു; യഹോവയുടെ ആലയത്തിലും തന്റെ
അരമനയിലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശലോമോന്നു
താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും അവൻ
ശുഭമായി നിവർത്തിച്ചു. 12 അതിന്റെശേഷം
യഹോവ രാത്രിയിൽ ശലോമോന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു
ഈ സ്ഥലം എനിക്കു യാഗത്തിന്നുള്ള
ആലയമായിട്ടു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 13 മഴ
പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ആകാശം
അടെക്കയോ ദേശത്തെ തിന്നു മുടിക്കേണ്ടതിന്നു
വെട്ടുക്കിളിയോടു കല്പിക്കയോ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ മഹാമാരി വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ, 14
എന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ ജനം
തങ്ങളെത്തന്നേ താഴ്ത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്റെ മുഖം
അന്വേഷിച്ചു തങ്ങളുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെ വിട്ടു
തിരിയുമെങ്കിൽ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
കേട്ടു അവരുടെ പാപം ക്ഷമിച്ചു അവരുടെ
ദേശത്തിന്നു സൌഖ്യം വരുത്തിക്കൊടുക്കും. 15
ഈ സ്ഥലത്തു കഴിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനെക്കു
എന്റെ കണ്ണു തുറന്നിരിക്കയും എന്റെ ചെവി
ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യും. 16 എന്റെ നാമം ഈ
ആലയത്തിൽ എന്നേക്കും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
വിശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ ദൃഷ്ടിയും എന്റെ
ഹൃദയവും എല്ലായ്പോഴും ഇവിടെ ഇരിക്കും. 17
നീയോ നിന്റെ അപ്പനായ ദാവീദ് നടന്നതുപോലെ
എന്റെ മുമ്പാകെ നടക്കയും ഞാൻ നിന്നോടു

കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും ചെയ്കയും എന്റെ
ചട്ടങ്ങളും വിധികളും പ്രമാണിച്ചുനടക്കയും
ചെയ്താൽ, 18 യിസ്രായേലിൽ വാഴുവാൻ നിനക്കു
ഒരു പുരുഷൻ ഇല്ലാതെവരികയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിനോടു ഒരു നിയമം
ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ നിന്റെ രാജാസനത്തെ
സ്ഥിരമാക്കും. 19 എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു,
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ
ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളും ഉപേക്ഷിക്കയും ചെന്നു
അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കയും
ചെയ്താൽ, 20 ഞാൻ അവക്കു കൊടുത്ത എന്റെ
ദേശത്തുനിന്നു അവരെ പറിച്ചുകളയും; എന്റെ
നാമത്തിന്നായി ഞാൻ വിശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന
ഈ ആലയത്തെയും ഞാൻ എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ
ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലും പരിഹാസവും ആക്കിത്തീർക്കും.
21 ഈ ആലയം എത്ര ഉന്നതമായിരുന്നാലും
കടന്നുപോകുന്ന ഏവനും അതിനെപ്പറ്റി സ്തംഭിച്ചു:
യഹോവ ഈ ദേശത്തിന്നും ഈ ആലയത്തിന്നും
ഇങ്ങനെ വരുത്തുവാൻ സംഗതി എന്തു എന്നു
ചോദിക്കും. 22 അതിന്നു അവർ: തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
അവർ ഉപേക്ഷിക്കയും അന്യദൈവങ്ങളോടു
ചേർന്നു അവയെ നമസ്കരിച്ചു സേവിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടാകുന്നു അവൻ
ഈ അനർത്ഥമൊക്കെയും അവക്കു
വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു എന്നു ഉത്തരം പറയും.

8 ശലോമോൻ യഹോവയുടെ ആലയവും തന്റെ
അരമനയും ഇരുപതു സംവത്സരം കൊണ്ടു
പണിതശേഷം 2 ഹൂരാം ശലോമോന്നു കൊടുത്ത
പട്ടണങ്ങളെ ശലോമോൻ പണിതുറപ്പിച്ചു
അവിടെ യിസ്രായേല്യരെ പാർപ്പിച്ചു. 3 അനന്തരം
ശലോമോൻ ഹമാത്ത്-സോബയിലേക്കു പോയി
അതിനെ ജയിച്ചു; 4 അവൻ മരുഭൂമിയിൽ
തദ്മോരും ഹമാത്തിൽ അവൻ പണിതിരുന്ന
സംഭാരനഗരങ്ങളുമെല്ലാം ഉറപ്പിച്ചു. 5 അവൻ
മേലത്തെ ബേത്ത്-ഹോരോനും താഴത്തെ
ബേത്ത്-ഹോരോനും മതിലുകളോടും
വാതിലുകളോടും ഓടാമ്പലുകളോടും
കൂടിയ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളായും 6
ബാലാത്തും ശലോമോന്നുണ്ടായിരുന്ന സകല
സംഭാരനഗരങ്ങളും സകലരഥനഗരങ്ങളും
കുതിരച്ചേവകർക്കുള്ള പട്ടണങ്ങളും
യെരൂശലേമിലും ലെബാനോനിലും തന്റെ
രാജ്യത്തു എല്ലാടവും പണിവാൻ ശലോമോൻ
ആഗ്രഹിച്ചതൊക്കെയും പണിതു. 7 ഹിത്യർ,
അമോര്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ
എന്നിങ്ങനെ യിസ്രായേലിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത
ശേഷിപ്പുള്ള സകലജനത്തെയും 8 യിസ്രായേല്യർ
സംഹരിക്കാതെ പിന്നീടും ദേശത്തു ശേഷിച്ചിരുന്ന
അവരുടെ മക്കളെയും ശലോമോൻ ഇന്നുവരെയും
ഊഴിയവേലക്കാരാക്കി. 9 യിസ്രായേല്യരിൽനിന്നോ
ശലോമോൻ ആരെയും തന്റെ വേലക്കു
ദാസന്മാരാക്കിയില്ല; അവർ യോദ്ധാക്കളും
അവന്റെ സേനാനായകശ്രേഷ്ഠന്മാരും
രഥങ്ങൾക്കും കുതിരച്ചേവകർക്കും അധിപന്മാരും

ആയിരുന്നു. 10 ശലോമോൻരാജാവിന്റെ
പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനത്തിന്റെ
മേൽവിചാരകന്മാരുമായ ഇവർ ഇരുനൂറ്റമ്പതുപേർ
ആയിരുന്നു. 11 ശലോമോൻ ഫറവോന്റെ
മകളെ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽനിന്നു താൻ
അവൾക്കു വേണ്ടി പണിത അരമനയിൽ
കൊണ്ടുപോയി പാപ്പിച്ചു; യിസ്രായേൽരാജാവായ
ദാവീദിന്റെ അരമനയിൽ എന്റെ ഭാൎയ്യ പാൎക്കരുതു;
യഹോവയുടെ പെട്ടകം അവിടെ വന്നിരിക്കയാൽ
അതു വിശുദ്ധമല്ലോ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 12
ശലോമോൻ താൻ മണ്ഡപത്തിന്നു മുമ്പിൽ പണിത
യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ 13 അതതു
ദിവസത്തേക്കു വേണ്ടിയിരുന്നതുപോലെ
മോശെയുടെ കല്പനപ്രകാരം ശബ്ബത്തുകളിലും
അമാവാസ്യകളിലും ഉത്സവങ്ങളിലും
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവത്തിൽ,
വാരോത്സവത്തിൽ, കൂടാരങ്ങളുടെ
ഉത്സവത്തിൽ ഇങ്ങനെ ആണ്ടിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യവും യഹോവെക്കു ഹോമയാഗങ്ങളെ
കഴിച്ചുപോന്നു. 14 അവൻ തന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദിന്റെ നിയമപ്രകാരം പുരോഹിതന്മാരുടെ
കൂറുകളെ അവരുടെ ശുശ്രൂഷെക്കും അതതു
ദിവസം വേണ്ടിയിരുന്നതുപോലെ സ്തോത്രം
ചെയ്‌വാനും പുരോഹിതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ
ശുശ്രൂഷിപ്പാനും ലേവ്യരെ അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കും വാതിൽകാവല്ക്കാരെ
അവരുടെ കൂറുകൾക്കൊത്തവണ്ണം അതതു
വാതിലിന്നു നിയമിച്ചു; ഇങ്ങനെയായിരുന്നു
ദൈവപുരുഷനായ ദാവീദിന്റെ കല്പന. 15 യാതൊരു

കാര്യത്തിലും ഭണ്ഡാരത്തെ സംബന്ധിച്ചും
പുരോഹിതന്മാരോടും ലേവ്യരോടും ഉണ്ടായ
രാജകല്പന അവർ വിട്ടുമാറിയില്ല. 16 യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമിട്ട നാൾമുതൽ അതു
തീരുംവരെ ശലോമോന്റെ പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും
സാദ്ധ്യമായ്‌വന്നു; അങ്ങനെ യഹോവയുടെ
ആലയം പണിതുതീൎന്നു. 17 ആ കാലത്തും
ശലോമോൻ എദോംദേശത്തു കടല്ക്കരയിലുള്ള
എസ്യോൻ-ഗേബെരിലേക്കും ഏലോത്തിലേക്കും
പോയി. 18 ഹൂരാം തന്റെ ദാസന്മാർമുഖാന്തരം
കപ്പലുകളെയും സമുദ്രപരിചയമുള്ള
ആളുകളെയും അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; അവർ
ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരോടുകൂടെ ഓഫീരിലേക്കു
ചെന്നു നാനൂറ്റമ്പതു താലന്ത് പൊന്നു വാങ്ങി
ശലോമോൻരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
9 ശെബാരാജ്ഞി ശലോമോന്റെ
കീൎത്തികേട്ടിട്ടു കടമൊഴികളാൽ ശലോമോനെ
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അതിമഹത്തായ
പരിവാരത്തോടും സുഗന്ധവൎഗ്ഗവും അനവധി
പൊന്നും രത്നവും ചുമന്ന ഒട്ടകങ്ങളോടും കൂടെ
യെരൂശലേമിൽ വന്നു; അവൾ ശലോമോന്റെ
അടുക്കൽ വന്നശേഷം തന്റെ മനോരഥം
ഒക്കെയും അവനോടു പ്രസ്താവിച്ചു. 2 അവളുടെ
സകലചോദ്യങ്ങൾക്കും ശലോമോൻ സമാധാനം
പറഞ്ഞു; സമാധാനം പറവാൻ കഴിയാതെ
ഒന്നും ശലോമോന്നു മറപൊരുളായിരുന്നില്ല. 3
ശെബാരാജ്ഞി ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനവും അവൻ
പണിത അരമനയും 4 അവന്റെ മേശയിലെ
ഭക്ഷണവും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ ഇരിപ്പും

അവന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ നിലയും അവരുടെ
ഉടുപ്പും അവന്റെ പാനപാത്രവാഹകന്മാരെയും
അവരുടെ ഉടുപ്പിനെയും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കുള്ള അവന്റെ എഴുന്നെള്ളത്തും
കണ്ടിട്ടു അമ്പരന്നുപോയി. 5 അവൾ രാജാവിനോടു
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: നിന്റെ കാര്യ്യങ്ങളെയും
ജ്ഞാനത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ എന്റെ
ദേശത്തുവെച്ചു കേട്ട വത്മാനം സത്യംതന്നേ; 6
ഞാൻ വന്നു സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു കാണുംവരെ
ആ വത്മാനം വിശ്വസിച്ചില്ല; എന്നാൽ നിന്റെ
ജ്ഞാനമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ പാതിപോലും ഞാൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല, ഞാൻ കേട്ട കേൾവിയെക്കാൾ
നീ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. 7 നിന്റെ ഭാര്യ്യമാർ
ഭാഗ്യവതികൾ; നിന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലായ്പോഴും
നിന്നു നിന്റെ ജ്ഞാനം കേൾക്കുന്ന ഈ നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. 8 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു വേണ്ടി രാജാവായിട്ടു തന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നെ ഇരുത്തുവാൻ നിന്നിൽ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; നിന്റെ ദൈവം യിസ്രായേലിനെ
എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുമാറാക്കേണ്ടതിന്നു
അവരെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നീതിയും
ന്യായവും നടത്തുവാൻ നിന്നെ അവെക്കു
രാജാവാക്കിയിരിക്കുന്നു. 9 അവൾ രാജാവിന്നു
നൂറ്റിരുപതു താലന്തു പൊന്നും അനവധി
സുഗന്ധവർഗ്ഗവും രത്നവും കൊടുത്തു;
ശെബാരാജ്ഞി ശലോമോൻരാജാവിന്നു
കൊടുത്തതുപോലെയുള്ള സുഗന്ധവർഗ്ഗം
പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 10 ഓഫീരിൽനിന്നു

പൊന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഹൂരാമിന്റെ ദാസന്മാരും
ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരും ചന്ദനവും
രത്നവും കൊണ്ടുവന്നു.
11 രാജാവു
ചന്ദനമരംകൊണ്ടു യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നും
രാജധാനിക്കും അഴികളും സംഗീതക്കാർക്കു
കിന്നരങ്ങളും വീണകളും ഉണ്ടാക്കി; ഈ
വക പണ്ടു യെഹൂദാദേശത്തു അശേഷം
കണ്ടിട്ടില്ല.
12 ശെബാരാജ്ഞി രാജാവിന്നു
കൊണ്ടുവന്നതിൽ പരമായി അവൾ ആഗ്രഹിച്ചതും
ചോദിച്ചതുമൊക്കെയും ശലോമോൻരാജാവു
അവൾക്കു കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൾ തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുമായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
13 സഞ്ചാരവ്യാപാരികളും കച്ചവടക്കാരും
കൊണ്ടുവന്നതു കൂടാതെ ശലോമോന്നു ഓരോ
ആണ്ടിൽ വന്നിരുന്ന പൊന്നിന്റെ തൂക്കം
അറുനൂറ്ററുപത്താറു താലന്തു ആയിരുന്നു.
14 അരാബ്യരാജാക്കന്മാരൊക്കെയും
ദേശാധിപതിമാരും ശലോമോന്നു പൊന്നും
വെള്ളിയും കൊണ്ടുവന്നു.
15 ശലോമോൻരാജാവു
പൊൻപലകകൊണ്ടു ഇരുനൂറു വൻപരിച
ഉണ്ടാക്കി; ഓരോപരിചെക്കു അറുനൂറു ശേക്കെൽ
പൊൻപലക ചെലവായി.
16 അവൻ പൊൻപലക
കൊണ്ടു മുന്നൂറു ചെറുപരിചയും ഉണ്ടാക്കി;
ഓരോ ചെറുപരിചെക്കു മുന്നൂറു ശേക്കെൽ
പൊന്നു ചെലവായി. രാജാവു അവയെ
ലെബാനോൻ വനഗൃഹത്തിൽവെച്ചു.
17 രാജാവു
ദന്തംകൊണ്ടു ഒരു വലിയ സിംഹാസനം
ഉണ്ടാക്കി തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു.
18
സിംഹാസനത്തോടു ചേർത്തുറപ്പിച്ചതായി ആറു

പതനവും പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു പാദപീഠവും
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ ഇരുഭാഗത്തും
ഓരോ കൈത്താങ്ങലും കൈത്താങ്ങലിന്നരികെ
നില്ക്കുന്ന രണ്ടു സിംഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 19
ആറു പതനത്തിൽ ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തുമായി
പന്ത്രണ്ടു സിംഹം നിന്നിരുന്നു. ഒരു
രാജ്യത്തും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 20
ശലോമോൻരാജാവിന്റെ സകലപാനപാത്രങ്ങളും
പൊന്നുകൊണ്ടും ലെബാനോൻ ഗൃഹത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും തങ്കംകൊണ്ടും
ആയിരുന്നു; വെള്ളിക്കു ശലോമോന്റെ കാലത്തു
വിലയില്ലായിരുന്നു. 21 രാജാവിന്റെ കപ്പലുകളെ
ഹൂരാമിന്റെ ദാസന്മാരോടുകൂടെ തർശീശിലേക്കു
അയച്ചിരുന്നു; മൂവാണ്ടിലൊരിക്കൽ തർശീശ്
കപ്പലുകൾ പൊന്നു, വെള്ളി, ആനക്കൊമ്പു,
കുരങ്ങു, മയിൽ എന്നിവയെ കൊണ്ടുവന്നു. 22
ഇങ്ങനെ ശലോമോൻരാജാവു ഭൂമിയിലെ
സകലരാജാക്കന്മാരിലുംവെച്ചു ധനംകൊണ്ടും
ജ്ഞാനംകൊണ്ടും മികെച്ചവനായിരുന്നു. 23
ദൈവം ശലോമോന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
കൊടുത്ത ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയിലെ
സകലരാജാക്കന്മാരും അവന്റെ മുഖദർശനം
അന്വേഷിച്ചുവന്നു. 24 അവരിൽ ഓരോരുത്തനും
ആണ്ടുതോറും താന്താന്റെ കാഴ്ചയായിട്ടു
വെള്ളിപ്പാത്രം, പൊൻപാത്രം, വസ്ത്രം, ആയുധം,
സുഗന്ധവർഗ്ഗം, കുതിര, കോവർകഴുത എന്നിവയെ
കൊണ്ടുവന്നു. 25 ശലോമോന്നു കുതിരകൾക്കും
രഥങ്ങൾക്കും നാലായിരം ലായവും പന്തീരായിരം
കുതിരച്ചേവകരും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരെ

അവൻ രഥനഗരങ്ങളിലും യെരൂശലേമിൽ
രാജാവിന്റെ അടുക്കലും പാപ്പിച്ചിരുന്നു. 26
അവൻ നദിമുതൽ ഫെലിസ്ത്യദേശംവരെയും
മിസ്രയീമിന്റെ അതൃത്തിവരെയും ഉള്ള
സകലരാജാക്കന്മാരുടെമേലും വാണു.
27 രാജാവു യെരൂശലേമിൽ വെള്ളിയെ
പെരുപ്പംകൊണ്ടു കല്ലുപോലെയും ദേവദാരുവിനെ
താഴ്വീതിയിലെ കാട്ടത്തിമരംപോലെയും ആക്കി. 28
മിസ്രയീമിൽനിന്നും സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും
ശലോമോന്നു കുതിരകളെ വാങ്ങി കൊണ്ടുവരും.
29 ശലോമോന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ
ആദ്യാവസാനം നാഥാൻപ്രവാചകന്റെ
വൃത്താന്തത്തിലും ശീലോന്യനായ അഹീയാവിന്റെ
പ്രവാചകത്തിലും നെബാത്തിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാമിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഇദ്ദോദശ്കന്റെ
ദശ്നങ്ങളിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
30 ശലോമോൻ യെരൂശലേമിൽ
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും നാല്പതു സംവത്സരം
രാജാവായിരുന്നു. 31 പിന്നെ ശലോമോൻ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവനെ
തന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അടക്കം
ചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ രെഹബെയാം
അവന്നു പകരം രാജാവായി.

10 രെഹബെയാമിനെ രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേലെല്ലാം ശെഖേമിൽ
വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനും ശെഖേമിൽ
ചെന്നു. 2 എന്നാൽ ശലോമോൻരാജാവിന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി മിസ്രയീമിൽ
പാത്തിരുന്ന നെബാത്തിന്റെ മകനായ

യൊരോബെയാം അതു കേട്ടിട്ടു മിസ്രയീമിൽനിന്നു
മടങ്ങിവന്നു. 3 അവർ ആളയച്ചു അവനെ
വിളിപ്പിച്ചു; യൊരോബെയാമും എല്ലായിസ്രായേലും
വന്നു രെഹബെയാമിനോടു: 4 നിന്റെ അപ്പൻ
ഭാരമുള്ള നുകം ഞങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു;
ആകയാൽ നിന്റെ അപ്പന്റെ കഠിനവേലയും
അവൻ ഞങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന
ഭാരമുള്ള നുകവും നീ ഭാരം കുറെച്ചുതരേണം;
എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോടു: മൂന്നു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു വീണ്ടും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ജനം പോയി. 6
രെഹബെയാംരാജാവു തന്റെ അപ്പനായ
ശലോമോൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ നിന്നിരുന്ന വൃദ്ധന്മാരോടു
ആലോചിച്ചു: ഈ ജനത്തോടു ഉത്തരം
പറയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ എന്താലോചന പറയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 7 അതിന്നു അവർ അവനോടു: നീ
ജനത്തോടു ദയ കാണിച്ചു അവരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു
അവരോടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അവർ എന്നും
നിനക്കു ദാസന്മാരായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 8
എന്നാൽ വൃദ്ധന്മാർ തന്നോടു പറഞ്ഞ ആലോചന
അവൻ ത്യജിച്ചു, തന്നോടുകൂടെ വളൎന്നവരായി
തന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന യൌവനക്കാരോടു
ആലോചിച്ചു: 9 നിന്റെ അപ്പൻ ഞങ്ങളുടെമേൽ
വെച്ചിരിക്കുന്ന നുകം ഭാരം കുറെച്ചു തരേണം
എന്നിങ്ങനെ എന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ
ജനത്തോടും നാം ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
എന്താലോചന പറയുന്നു എന്നു അവരോടു

ചോദിച്ചു. 10 അവനോടു കൂടെ വളൎന്നിരുന്ന
യൌവനക്കാർ അവനോടു: നിന്റെ അപ്പൻ
ഭാരമുള്ള നുകം ഞങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു: നീ അതു
ഭാരം കുറെച്ചുതരേണം എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞ
ജനത്തോടു: എന്റെ ചെറുവിരൽ എന്റെ അപ്പന്റെ
അരയേക്കാൾ വണ്ണമുള്ളതായിരിക്കും. 11 എന്റെ
അപ്പൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഭാരമുള്ള നുകം
വെച്ചിരിക്കെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നുകത്തിന്നു ഭാരം
കൂട്ടും; എന്റെ അപ്പൻ നിങ്ങളെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു; ഞാനോ നിങ്ങളെ തേളിനെക്കൊണ്ടു
ദണ്ഡിപ്പിക്കും എന്നിങ്ങനെ നീ ഉത്തരം പറയേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 മൂന്നാം ദിവസം വീണ്ടും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ എന്നു രാജാവു
പറഞ്ഞതുപോലെ യൊരോബെയാമും
സകലജനവും മൂന്നാം ദിവസം രെഹബെയാമിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 13 എന്നാൽ രാജാവു
അവരോടു കഠിനമായിട്ടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു;
രെഹബെയാംരാജാവു വൃദ്ധന്മാരുടെ ആലോചന
ത്യജിച്ചു 14 യൌവനക്കാരുടെ ആലോചനപ്രകാരം
അവരോടു: എന്റെ അപ്പൻ ഭാരമുള്ള നുകം
നിങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു; ഞാനോ അതിന്നു ഭാരം
കൂട്ടും; എന്റെ അപ്പൻ നിങ്ങളെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു; ഞാനോ തേളിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15
ഇങ്ങനെ രാജാവു ജനത്തിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടില്ല;
യഹോവ ശീലോന്യനായ അഹീയാമുഖാന്തരം
നെബാത്തിന്റെ മകനായ യൊരോബെയാമിനോടു
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
ഈ കാൎയ്യം ദൈവഹിതത്താൽ സംഭവിച്ചു. 16

രാജാവു തങ്ങളുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കയില്ല
എന്നു എല്ലായിസ്രായേലും കണ്ടപ്പോൾ ജനം
രാജാവിനോടു: ദാവീദിങ്കൽ ഞങ്ങൾക്കു
എന്തോഹരിയുള്ളു? യിശ്ശായിയുടെ പുത്രങ്കൽ
ഞങ്ങൾക്കു അവകാശം ഇല്ലല്ലോ;
യിസ്രായേലേ, ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂടാരത്തിലേക്കു പൊയ്ക്കൊൾവിൻ; ദാവീദേ,
നിന്റെ ഗൃഹം നോക്കിക്കൊൾക എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു യിസ്രായേലൊക്കെയും
തങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു പോയി.
17 യെഹൂദാനഗരങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന
യിസ്രായേല്യർക്കോ രെഹബെയാം രാജാവായ്തീർന്നു.
18 പിന്നെ രെഹബെയാംരാജാവു ഊഴിയവേലക്കു
മേൽവിചാരകനായ ഹദോരാമിനെ അയച്ചു;
എന്നാൽ യിസ്രായേല്യർ അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊന്നുകളഞ്ഞു; രെഹബെയാംരാജാവു
വേഗത്തിൽ രഥം കയറി യെരൂശലേമിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി. 19 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ ഇന്നുവരെ
ദാവീദ് ഗൃഹത്തോടു മത്സരിച്ചുനില്ക്കുന്നു.

11 രെഹബെയാം യെരൂശലേമിൽ വന്നശേഷം
യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു രാജത്വം
രെഹബെയാമിന്നു വീണ്ടുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു
യെഹൂദയുടെയും ബെന്യാമീന്റെയും
ഗൃഹത്തിൽനിന്നു ശ്രേഷ്ഠയോദ്ധാക്കളായ
ലക്ഷത്തെണ്പതിനായിരം പേരെ ശേഖരിച്ചു. 2
എന്നാൽ ദൈവപുരുഷനായ ശെമയ്യാവിന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 3
ശലോമോന്റെ മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ
രെഹബെയാമിനോടും യെഹൂദയിലും

ബെന്യാമീനിലും ഉള്ള എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
പറക: 4 നിങ്ങൾ പുറപ്പെടരുതു; നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യരുതു;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകുവിൻ; ഈ കാൎയ്യം എന്റെ
ഹിതത്താൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നിപ്രകാരം
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. അവർ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു അനുസരിക്കയും
യൊരോബെയാമിന്റെ നേരെ ചെല്ലാതെ
മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. 5 രെഹബെയാം
യെരൂശലേമിൽ പാൎത്തു യെഹൂദയിൽ ഉറപ്പിന്നായി
പട്ടണങ്ങളെ പണിതു. 6 അവൻ യെഹൂദയിലും
ബെന്യാമീനിലും ഉള്ള ബേത്ത്ലേഹെം ഏതാം,
തെക്കോവ, 7 ബേത്ത്-സൂർ, സോഖോ, അദുല്ലാം 8
ഗത്ത്, മാരേശാ, സീഫ്, 9 അദോരയീം, ലാഖീശ്,
അസേക്കാ, 10 സോരാ, അയ്യാലോൻ, ഹെബ്രോൻ
എന്നിവയെ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളായി പണിതു. 11
അവൻ കോട്ടകളെയും ഉറപ്പിച്ചു, അവയിൽ
പടനായകന്മാരെ ആക്കി, ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും
എണ്ണയും വീഞ്ഞും ശേഖരിച്ചുവെച്ചു. 12 അവൻ
ഓരോ പട്ടണത്തിലും വൻപരിചകളും കുന്തങ്ങളും
വെച്ചു അവയെ നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചു; യെഹൂദയും
ബെന്യാമീനും അവന്റെ പക്ഷത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു.
13 എല്ലായിസ്രായേലിലും ഉള്ള പുരോഹിതന്മാരും
ലേവ്യരും സകലദിക്കുകളിൽനിന്നും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുചേൎന്നു. 14 യൊരോബെയാമും
പുത്രന്മാരും ലേവ്യരെ യഹോവയുടെ
പൌരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു,
താൻ ഉണ്ടാക്കിയ പൂജാഗിരികൾക്കും

മേഷവിഗ്രഹങ്ങൾക്കും കാളക്കുട്ടികൾക്കും
വേറെ പുരോഹിതന്മാരെ നിയമിച്ചതുകൊണ്ടു,
15 ലേവ്യർ തങ്ങളുടെ പുല്പുറങ്ങളും
അവകാശങ്ങളും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു യെഹൂദയിലേക്കും
യെരൂശലേമിലേക്കും വന്നു. 16 അവരുടെ പിന്നാലെ
യിസ്രായേലിന്റെ സകല ഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു മനസ്സുവെച്ചവരും
തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു യാഗംകഴിപ്പാൻ യെരൂശലേമിൽ
വന്നു. 17 ഇങ്ങനെ അവർ മൂന്നു സംവത്സരം
ദാവീദിന്റെയും ശലോമോന്റെയും വഴിയിൽ നടന്നു
മൂന്നു സംവത്സരത്തോളം യെഹൂദാരാജ്യത്തിന്നു
ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ശലോമോന്റെ മകനായ
രെഹബെയാമിനെ ബലപ്പെടുത്തുകയും
ചെയ്തു. 18 രെഹബെയാം ദാവീദിന്റെ മകനായ
യെരീമോത്തിന്റെ മകളായ മഹലാത്തിനെയും
യിശ്ശായിയുടെ മകനായ എലീയാബിന്റെ
മകളായ അബീഹയീലിനെയും വിവാഹം കഴിച്ചു.
19 അവൾ അവന്നു യെയൂശ്, ശെമര്യ്യാവു,
സാഹം എന്നീ പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചു. 20
അവളുടെശേഷം അവൻ അബ്ശാലോമിന്റെ
മകളായ മയഖയെ വിവാഹംകഴിച്ചു; അവൾ
അവന്നു അബീയാവു, അത്ഥായി, സീസ,
ശെലോമീത്ത് എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു. 21
രെഹബെയാം തന്റെ സകലഭാര്യ്യമാരിലും
വെപ്പാട്ടികളിലുംവെച്ചു അബ്ശാലോമിന്റെ
മകളായ മയഖയെ അധികം സ്നേഹിച്ചു;
അവൻ പതിനെട്ടു ഭാര്യ്യമാരെയും അറുപതു

വെപ്പാട്ടികളെയും പരിഗ്രഹിച്ചിരുന്നു; ഇരുപത്തെട്ടു
പുത്രന്മാരെയും അറുപതു പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 22 രെഹബെയാം മയഖയുടെ മകനായ
അബീയാവെ രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ടു
അവനെ അവന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ തലവനും
പ്രധാനിയുമായി നിയമിച്ചു. 23 അവൻ
ബുദ്ധിയോടെ പ്രവൎത്തിച്ചു, യെഹൂദയുടെയും
ബെന്യാമീന്റെയും ദേശങ്ങളിലൊക്കെയും
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിലേക്കെല്ലാം തന്റെ
പുത്രന്മാരെ ഒക്കെയും പിരിച്ചയച്ചു, അവൎക്കു
ധാരാളം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കയും
അവൎക്കുവേണ്ടി അനവധി ഭാൎയ്യമാരെ
അന്വേഷിക്കയും ചെയ്തു.

12 എന്നാൽ രെഹബെയാമിന്റെ രാജത്വം
ഉറെച്ചു അവൻ ബലം പ്രാപിച്ചശേഷം അവനും
അവനോടുകൂടെ എല്ലായിസ്രായേലും
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം ഉപേക്ഷിച്ചു. 2
അവർ യഹോവയോടു ദ്രോഹംചെയ്കകൊണ്ടു
രെഹബെയാംരാജാവിന്റെ അഞ്ചാം
ആണ്ടിൽ 3 മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക്ക്
ആയിരത്തിരുനൂറു രഥങ്ങളോടും
അറുപതിനായിരം കുതിരച്ചേവകരോടുംകൂടെ
യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ വന്നു; അവനോടുകൂടെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു വന്നിരുന്ന ലൂബ്യർ, സൂക്യർ,
കൂശ്യർ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പടജ്ജനം
അസംഖ്യമായിരുന്നു. 4 അവൻ യെഹൂദയോടു
ചേൎന്ന ഉറപ്പുള്ളപട്ടണങ്ങളെ പിടിച്ചു,
യെരൂശലേംവരെയും വന്നു. 5 അപ്പോൾ
ശെമയ്യാപ്രവാചകൻ രെഹബെയാമിന്റെയും

ശീശക്ക്നിമിത്തം യെരൂശലേമിൽ കൂടിയിരുന്ന
യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വന്നു
അവരോടു: യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങൾ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാനും
നിങ്ങളെ ശീശക്കിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതിന്നു യിസ്രായേൽ
പ്രഭുക്കന്മാരും രാജാവും തങ്ങളെത്തന്നേ താഴ്ത്തി:
യഹോവ നീതിമാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അവർ തങ്ങളെത്തന്നേ താഴ്ത്തി എന്നു യഹോവ
കണ്ടപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
ശെമയ്യാവിന്നു ഉണ്ടായതു എന്തെന്നാൽ: അവർ
തങ്ങളെത്തന്നേ താഴ്ത്തിയിരിക്കയാൽ ഞാൻ
അവരെ നശിപ്പിക്കാതെ അവക്കു ഒരുവിധം രക്ഷ
നല്കും; എന്റെ കോപം ശീശക്ക് മുഖാന്തരം
യെരൂശലേമിന്മേൽ ചൊരികയുമില്ല. 8 എങ്കിലും
അവർ എന്റെ സേവയും അന്യദേശങ്ങളിലെ
രാജത്വത്തിന്റെ സേവയും തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു
അവർ അവന്നു അധീനന്മാരായ്തീരും. 9 ഇങ്ങനെ
മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക്ക് യെരൂശലേമിന്റെ
നേരെ വന്നു യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
ഭണ്ഡാരവും രാജധാനിയിലെ ഭണ്ഡാരവും
അപഹരിച്ചു ആസകലം എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി;
ശലോമോൻ ഉണ്ടാക്കിയ പൊൻപരിചകളും
അവൻ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. 10 അവെക്കു
പകരം രെഹബെയാംരാജാവു താമ്രംകൊണ്ടു
പരിചകൾ ഉണ്ടാക്കി രാജധാനിയുടെ വാതിൽ
കാക്കുന്ന അകമ്പടിനായകന്മാരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 11 രാജാവു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ അകമ്പടികൾ

അവയെ കൊണ്ടുവന്നു പിടിക്കയും പിന്നെ
അകമ്പടികളുടെ അറയിൽ കൊണ്ടുപോയി
വെക്കുകയും ചെയ്യും. 12 അവൻ തന്നേത്താൻ
താഴ്ത്തിയപ്പോൾ യഹോവയുടെ കോപം
അവനെ മുഴുവനായി നശിപ്പിക്കാതെ വിട്ടുമാറി;
യെഹൂദയിൽ ഏതാനും നന്മ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13
ഇങ്ങനെ രെഹബെയാംരാജാവു യെരൂശലേമിൽ
തന്നേത്താൻ ബലപ്പെടുത്തി വാണു. വാഴ്ച
തുടങ്ങിയപ്പോൾ രെഹബെയാമിന്നു
നാല്പത്തൊന്നു വയസ്സായിരുന്നു; യഹോവ തന്റെ
നാമം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേലിന്റെ
സകലഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്ത
നഗരമായ യെരൂശലേമിൽ അവൻ പതിനേഴു
സംവത്സരം വാണു. അവന്റെ അമ്മെക്കു നയമാ
എന്നു പേർ. അവൾ അമ്മോന്യസ്ത്രീ ആയിരുന്നു.
14 യഹോവയെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു മനസ്സു
വെക്കാഞ്ഞതിനാൽ അവൻ ദോഷം ചെയ്തു.
15 രെഹബെയാമിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ
ആദ്യാവസാനം ശെമയ്യാപ്രവാചകന്റെയും
ഇദ്ദോദർശകന്റെയും വൃത്താന്തങ്ങളിൽ
വംശാവലിയായി എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ;
രെഹബെയാമിന്നും യൊരോബെയാമിന്നും
തമ്മിൽ എല്ലാകാലത്തും യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. 16
രെഹബെയാം തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്ര
പ്രാപിച്ചു; ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ അബീയാവു
അവന്നു പകരം രാജാവായി.

13 യൊരോബെയാംരാജാവിന്റെ പതിനെട്ടാം
ആണ്ടിൽ അബീയാവു യെഹൂദയിൽ രാജാവായി. 2

അവൻ മൂന്നു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു.
അവന്റെ അമ്മെക്കു മീഖായാ എന്നു പേർ; അവൾ
ഗിബെയക്കാരനായ ഊരീയേലിന്റെ മകൾ.
അബീയാവിന്നും യൊരോബെയാമിന്നും തമ്മിൽ
യുദ്ധം ഉണ്ടായി. 3 അബീയാവു നാലു ലക്ഷം
ശ്രേഷ്ഠയുദ്ധവീരന്മാരുള്ളോരു സൈന്യത്തെ
അണിനിരത്തി; യൊരോബെയാം അവന്റെ
നേരെ എട്ടുലക്ഷം ശ്രേഷ്ഠയുദ്ധവീരന്മാരെ
അണിനിരത്തി. 4 എന്നാൽ അബീയാവു
എഫ്രയീംമലനാട്ടിലെ സെമരായീംമലമുകളിൽ
നിന്നുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു: യൊരോബെയാമും
എല്ലായിസ്രായേലും ആയുള്ളോരേ, എന്റെ വാക്കു
കേൾപ്പിൻ. 5 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
യിസ്രായേലിലെ രാജത്വം ഒരു ലവണനിയമത്താൽ
ദാവീദിന്നു, അവന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാൎക്കും
തന്നേ, സദാകാലത്തേക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതല്ലയോ? 6 എന്നാൽ
ദാവീദിന്റെ മകനായ ശലോമോന്റെ ദാസനും
നെബാത്തിന്റെ മകനുമായ യൊരോബെയാം
എഴുന്നേറ്റു തന്റെ യജമാനനോടു മത്സരിച്ചു.
7 നീചന്മാരായ നിസ്സാരന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടി, ശലോമോന്റെ മകനായ
രെഹബെയാമിനോടു ദാൎഷ്ട്യം കാണിച്ചു;
രെഹബെയാമോ യൌവനക്കാരനും
മനോബലമില്ലാത്തവനുമായിരുന്നതിനാൽ
അവരോടു എതിൎത്തുനില്പാൻ അവന്നു കഴിഞ്ഞില്ല.
8 നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
കൈവശമുള്ള യഹോവയുടെ രാജത്വത്തോടു
എതിൎത്തുനില്പാൻ വിചാരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ

വലിയോരു സമൂഹം തന്നേ; യൊരോബെയാം
നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായിട്ടു ഉണ്ടാക്കിയ
പൊൻകാളക്കുട്ടികളും നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടല്ലോ. 9 നിങ്ങൾ അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ
യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും
തള്ളിക്കളഞ്ഞു അന്യദേശങ്ങളിലെ ജാതികളുടെ
മൎയ്യാദപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കു പുരോഹിതന്മാരെ
ആക്കീട്ടില്ലയോ? ഒരു കാളക്കുട്ടിയോടും ഏഴു
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരോടും കൂടെ കരപൂരണത്തിന്നു
വന്ന ഏവനും ദൈവമല്ലാത്തവെക്കു
പുരോഹിതനായ്തീരുന്നു. 10 ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമോ യഹോവയാകുന്നു; അവനെ
ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല: യഹോവെക്കു
ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന പുരോഹിതന്മാരായിട്ടു
അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു; ലേവ്യരും
തങ്ങളുടെ വേല നോക്കിവരുന്നു. 11 അവർ
ദിനംപ്രതി രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗങ്ങളും പരിമളധൂപവും
അൎപ്പിക്കുന്നു; കാഴ്ചയപ്പം വിശുദ്ധമേശമേൽ
അടുക്കുന്നു; പൊൻനിലവിളക്കും അതിന്റെ
ദീപങ്ങളും വൈകുന്നേരംതോറും കത്തിക്കുന്നു;
ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ആജ്ഞ പ്രമാണിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ
അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഇതാ,
ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഞങ്ങളുടെ തലവനായി
ദൈവവും നിങ്ങളുടെ നേരെ ധ്വനിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
മഹാധ്വനികാഹളങ്ങളോടുകൂടെ അവന്റെ
പുരോഹിതന്മാരും ഉണ്ടു; യിസ്രായേല്യരേ,
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ

യഹോവയോടു നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യരുതു;
നിങ്ങൾ കൃതാൎത്ഥരാകയില്ല; 13 എന്നാൽ
യൊരോബെയാം അവരുടെ പുറകിൽ
വളഞ്ഞുചെല്ലുവാൻ പതിയിരിപ്പുകാരെ അയച്ചു;
അങ്ങനെ അവർ യെഹൂദ്യരുടെ മുമ്പിലും
പതിയിരിപ്പുകാർ പുറകിലും ആയി. 14
യെഹൂദ്യർ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ പട
മുമ്പിലും പുറകിലും കണ്ടു, യഹോവയോടു
നിലവിളിച്ചു പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം ഊതി,
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ആൎത്തുവിളിച്ചു. 15
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ആൎത്തുവിളിച്ചപ്പോൾ
ദൈവം യൊരോബെയാമിനെയും
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും അബീയാവിനോടും
യെഹൂദ്യരോടും തോല്ക്കുമാറാക്കി. 16
യിസ്രായേല്യർ യെഹൂദ്യരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടി, ദൈവം അവരെ അവരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു; 17 അബീയാവും അവന്റെ ജനവും
അവരെ കഠിനമായി തോല്പിച്ചു; യിസ്രായേലിൽ
അഞ്ചുലക്ഷം ശ്രേഷ്ഠയോദ്ധാക്കൾ ഹതന്മാരായി
വീണു. 18 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേല്യൎക്കു ആ
കാലത്തു താഴ്ച വന്നു; യെഹൂദ്യരോ തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
ആശ്രയിച്ചതുകൊണ്ടു ജയംപ്രാപിച്ചു.
19 അബീയാവു യൊരോബെയാമിനെ
പിന്തുടൎന്നുചെന്നു അവന്റെ പട്ടണങ്ങളെ പിടിച്ചു;
ബേഥേലും അതിനോടു ചേൎന്ന ഗ്രാമങ്ങളും
യെശാനയും അതിനോടു ചേൎന്ന ഗ്രാമങ്ങളും
എഫ്രോനും അതിനോടു ചേൎന്ന ഗ്രാമങ്ങളും തന്നേ.
20 യൊരോബെയാം അബീയാവിന്റെ കാലത്തു

ബലം പ്രാപിച്ചില്ല; യഹോവ അവനെ ബാധിച്ചു, 21
അവൻ മരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ അബീയാവു
ബലവാനായ്തീർന്നു; അവൻ പതിന്നാലു ഭാൎയ്യമാരെ
വിവാഹം കഴിച്ചു ഇരുപത്തിരണ്ടു പുത്രന്മാരെയും
പതിനാറു പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 22
അബീയാവിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവന്റെ
നടപ്പും വാക്കുകളും ഇദ്ദോപ്രവാചകന്റെ
ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

14 അബീയാവു തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ ആസാ
അവന്നു പകരം രാജാവായി. അവന്റെ കാലത്തു
ദേശത്തിന്നു പത്തു സംവത്സരം സ്വസ്ഥത
ഉണ്ടായി. 2 ആസാ തന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു പ്രസാദവും ഹിതവും ആയുള്ളതു
ചെയ്തു. 3 അവൻ അന്യദേവന്മാരുടെ
ബലിപീഠങ്ങളും പൂജാഗിരികളും നീക്കിക്കളഞ്ഞു,
സ്തംഭവിഗ്രഹങ്ങൾ ഉടെച്ചു അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ
വെട്ടിക്കളഞ്ഞു, 4 യെഹൂദയോടു അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
അന്വേഷിപ്പാനും ന്യായപ്രമാണവും കല്പനയും
ആചരിച്ചു നടപ്പാനും കല്പിച്ചു. 5 അവൻ
എല്ലായെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും
പൂജാഗിരികളും സൂൎയ്യവിഗ്രഹങ്ങളും
നീക്കിക്കളഞ്ഞു; രാജ്യം അവന്റെ കീഴിയിൽ
സ്വസ്ഥമായിരുന്നു. 6 യഹോവ അവന്നു വിശ്രമം
നല്കിയതുകൊണ്ടു ദേശത്തിന്നു സ്വസ്ഥത
ഉണ്ടാകയാലും ആ സംവത്സരങ്ങളിൽ അവന്നു
യുദ്ധം ഇല്ലായ്കയാലും അവൻ യെഹൂദയിൽ

ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ പണിതു. 7 അവൻ
യെഹൂദ്യരോടു: നാം ഈ പട്ടണങ്ങളെ പണിതു
അവെക്കു ചുറ്റും മതിലുകളും ഗോപുരങ്ങളും
വാതിലുകളും ഓടാമ്പലുകളും ഉണ്ടാക്കുക;
നാം നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു ദേശം നമുക്കു
സ്വാധീനമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ; നാം അവനെ
അന്വേഷിക്കയും അവൻ ചുറ്റും നമുക്കു വിശ്രമം
നല്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവർ വെടിപ്പായി പണിതുതീർത്തു. 8
ആസെക്കു വൻപരിചയും കുന്തവും
എടുത്തവരായി മൂന്നുലക്ഷം യെഹൂദ്യരും
ചെറുപരിച എടുപ്പാനും വില്ലു കുലെപ്പാനും
പ്രാപ്തരായി രണ്ടുലക്ഷത്തെണ്പതിനായിരം
ബെന്യാമീന്യരും ഉള്ളോരു സൈന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവരെല്ലാവരും പരാക്രമശാലികൾ ആയിരുന്നു. 9
അനന്തരം കൂശ്യനായ സേരഹ് പത്തുലക്ഷം ആളും
മുന്നൂറു രഥവും ഉള്ള സൈന്യത്തോടുകൂടെ
അവരുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു മാരേശാവരെ വന്നു. 10
ആസാ അവന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു; അവർ
മാരേശെക്കു സമീപം സെഫാഥാതാഴ്വരയിൽ
പടെക്കു അണിനിരത്തി. 11 ആസാ തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു:
യഹോവേ, ബലവാന്നും ബലഹീനന്നും
തമ്മിൽ കാൎയ്യം ഉണ്ടായാൽ സഹായിപ്പാൻ
നീയല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവേ, ഞങ്ങളെ, സഹായിക്കേണമേ;
നിന്നിൽ ഞങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നു; നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഈ പുരുഷാരത്തിന്നു നേരെ

പുറപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു; യഹോവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവം; മർത്യൻ നിന്റെ നേരെ പ്രബലനാകരുതേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അപ്പോൾ യഹോവ
ആസയുടെയും യെഹൂദ്യരുടെയും മുമ്പിൽ
കൂശ്യരെ തോല്ക്കുമാറാക്കി; കൂശ്യർ ഓടിപ്പോയി.
13 ആസയും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
പടജ്ജനവും അവരെ ഗെരാർവരെ പിന്തുടന്നു;
കൂശ്യർ ആരും ജീവനോടെ ശേഷിക്കാതെ
പട്ടുപോയി; അവർ യഹോവയുടെയും
അവന്റെ സൈന്യത്തിന്റെയും മുമ്പാകെ
നശിച്ചുപോയി; അവർ വളരെ കവച്ചയും എടുത്തു
കൊണ്ടുപോന്നു.
14 അവർ ഗെരാറിന്നു ചുറ്റുമുള്ള
പട്ടണങ്ങളെയെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു; യഹോവയിങ്കൽ
നിന്നു ഒരു ഭീതി അവയുടെമേൽ വീണിരുന്നു;
അവർ എല്ലാപട്ടണങ്ങളെയും കൊള്ളയിട്ടു;
അവയിൽ കൊള്ള വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
15 അവർ
നാല്ക്കാലികളുടെ കൂടാരങ്ങളെയും ആക്രമിച്ചു,
അനവധി ആടുകളെയും ഒട്ടകങ്ങളെയും
അപഹരിച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

15 അനന്തരം ഓദേദിന്റെ മകനായ
അസര്യ്യാവിന്റെമേൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു
വന്നു.
2 അവൻ ആസയെ എതിരേറ്റു
അവനോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ആസയും
എല്ലായെഹൂദ്യരും ബെന്യാമീന്യരും ആയുള്ളോരേ,
എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങൾ
യഹോവയോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം
അവൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും; അവനെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവനെ
കണ്ടെത്തും; ഉപേക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവൻ

നിങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കും. 3 യിസ്രായേൽ
ഇപ്പോൾ ബഹുകാലമായി സത്യദൈവവും
ഉപദേശിക്കുന്ന പുരോഹിതനും ന്യായപ്രമാണവും
ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു; 4 എന്നാൽ അവർ
തങ്ങളുടെ ഞെരുക്കത്തിൽ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു
അവനെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, അവർ അവനെ
കണ്ടെത്തി. 5 ആ കാലത്തു പോക്കുവരവിന്നു
സമാധാനം ഇല്ലാതവണ്ണം ദേശനിവാസികൾക്കു
ഒക്കെയും മഹാകലാപങ്ങൾ ഭവിച്ചു. 6
ദൈവം അവരെ സകലവിധകഷ്ടങ്ങളാലും
പീഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു ജാതി ജാതിയെയും
പട്ടണം പട്ടണത്തെയും തകർത്തുകളഞ്ഞു.
7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ധൈര്യമായിരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ കൈകൾ തളർന്നുപോകരുതു;
നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു പ്രതിഫലം ഉണ്ടാകും. 8
ആസാ ഈ വാക്കുകളും ഓദേദ് പ്രവാചകന്റെ
പ്രവചനവും കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു,
യെഹൂദയുടെയും ബെന്യാമിന്റെയും
ദേശത്തുനിന്നൊക്കെയും എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ
അവൻ പിടിച്ചിരുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെ നീക്കിക്കളകയും യഹോവയുടെ
മണ്ഡപത്തിൻമുമ്പിലുള്ള യഹോവയുടെ യാഗപീഠം
പുതുക്കുകയും ചെയ്തു. 9 പിന്നെ അവൻ
എല്ലായെഹൂദ്യരെയും ബെന്യാമീന്യരെയും
എഫ്രയീമിൽനിന്നും മനശ്ശെയിൽനിന്നും
ശിമെയോനിൽനിന്നും അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നുപാർക്കുന്നവരെയും കൂട്ടിവരുത്തി; അവന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അവനോടുകൂടെയുണ്ടു

എന്നു കണ്ടിട്ടു യിസ്രായേലിൽനിന്നു അനേകർ
വന്നു അവനോടു ചേർന്നു. 10 ഇങ്ങനെ അവർ
ആസയുടെ വാഴ്ചയുടെ പതിനേഴാം ആണ്ടിൽ
മൂന്നാം മാസത്തിൽ യെരൂശലേമിൽ വന്നുകൂടി. 11
തങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന കൊള്ളയിൽനിന്നു
അവർ എഴുനൂറു കാളയെയും ഏഴായിരം
ആടിനെയും അന്നു യഹോവെക്കു യാഗം
കഴിച്ചു. 12 പിന്നെ അവർ തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ
അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും 13 ചെറിയവനോ
വലിയവനോ പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ
ആരായാലും യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കാത്തവർ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണമെന്നും ഒരു നിയമം
ചെയ്തു. 14 അവർ മഹാഘോഷത്തോടും
ആർപ്പോടും കാഹളങ്ങളോടും കുഴലുകളോടും
കൂടെ യഹോവയോടു സത്യം ചെയ്തു. 15
എല്ലായെഹൂദ്യരും സത്യംനിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു;
അവർ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സത്യം ചെയ്തു
പൂർണ്ണതാല്പര്യത്തോടുംകൂടെ അവനെ
അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ അവനെ
കണ്ടെത്തുകയും യഹോവ അവൎക്കു ചുറ്റും വിശ്രമം
നല്കുകയും ചെയ്തു. 16 ആസാരാജാവു തന്റെ
അമ്മയായ മയഖയെയും അവൾ അശേരക്കു ഒരു
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടു
രാജ്ഞിസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
അവളുടെ മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹം ആസാ വെട്ടിത്തകർത്തു
കിദ്രോൻതോട്ടിങ്കൽവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 17

എന്നാൽ പൂജാഗിരികൾക്കു യിസ്രായേലിൽ
നീക്കംവന്നില്ല; എങ്കിലും ആസയുടെ
ഹൃദയം അവന്റെ ജീവകാലമൊക്കെയും
ഏകാഗ്രമായിരുന്നു.
18 വെള്ളി, പൊന്നു,
ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ തന്റെ അപ്പൻ
നിവേദിച്ചതും താൻതന്നേ നിവേദിച്ചതുമായ
വസ്തുക്കളെ അവൻ ദൈവാലയത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു.
19 ആസയുടെ വാഴ്ചയുടെ
മുപ്പത്തഞ്ചാം സംവത്സരംവരെ പിന്നെ യുദ്ധം
ഉണ്ടായില്ല.

16 ആസയുടെ വാഴ്ചയുടെ മുപ്പത്താറാം
ആണ്ടിൽ യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയെശാ
യെഹൂദെക്കു നേരെ വന്നു യെഹൂദാരാജാവായ
ആസയുടെ അടുക്കൽ വരത്തുപോക്കിന്നു
ആരെയും സമ്മതിക്കാത്തവണ്ണം രാമയെ പണിതു
ഉറപ്പിച്ചു.
2 അപ്പോൾ ആസാ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെയും രാജധാനിയിലെയും
ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നു വെള്ളിയും പൊന്നും
എടുത്തു ദമ്മേശെക്കിൽ വസിച്ച അരാം രാജാവായ
ബെൻ-ഹദദിന്നു കൊടുത്തയച്ചു:
3 എനിക്കും
നിനക്കും എന്റെ അപ്പനും നിന്റെ അപ്പന്നും തമ്മിൽ
സഖ്യതയുണ്ടല്ലോ; ഇതാ, ഞാൻ നിനക്കു
വെള്ളിയും പൊന്നും കൊടുത്തയക്കുന്നു;
യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയെശാ എന്നെ
വിട്ടുപോകേണ്ടതിന്നു നീ ചെന്നു അവനോടുള്ള
നിന്റെ സഖ്യത ത്യജിക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു.
4 ബെൻ-ഹദദ് ആസാരാജാവിന്റെ
വാക്കു കേട്ടു തന്റെ സേനാധിപതിമാരെ
യിസ്രായേൽപട്ടണങ്ങൾക്കു നേരെ അയച്ചു;

അവർ ഈയോനും ദാനും ആബേൽ-മയീമും
നഫ്താലിയുടെ സകലസംഭാരനഗരങ്ങളും
പിടിച്ചടക്കി. 5 ബയെശാ അതു കേട്ടപ്പോൾ രാമയെ
പണിയുന്ന തന്റെ പ്രവൃത്തി നിൎത്തിവെച്ചു. 6
അപ്പോൾ ആസാരാജാവു യെഹൂദ്യരെ ഒക്കെയും
കൂട്ടി, ബയെശാ പണിത രാമയുടെ കല്ലും
മരവും എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി: അവൻ
അവകൊണ്ടു ഗേബയും മിസ്പയും പണിതു
ഉറപ്പിച്ചു. 7 ആ കാലത്തു ദൎശകനായ ഹനാനി
യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: നീ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ
അരാംരാജാവിൽ ആശ്രയിക്കകൊണ്ടു
അരാംരാജാവിന്റെ സൈന്യം നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. 8 കൂശ്യരും ലൂബ്യരും
അനവധി രഥങ്ങളോടും കുതിരച്ചേവകരോടും
കൂടിയ ഒരു മഹാസൈന്യമായിരുന്നില്ലയോ?
എന്നാൽ നീ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കകൊണ്ടു
അവൻ അവരെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചുതന്നു. 9 യഹോവയുടെ കണ്ണു തങ്കൽ
ഏകാഗ്രചിത്തന്മാരായിരിക്കുന്നവൎക്കു വേണ്ടി
തന്നേത്താൻ ബലവാനെന്നു കാണിക്കേണ്ടതിന്നു
ഭൂമിയിലെല്ലാടവും ഊടാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു;
ഇതിൽ നീ ഭോഷത്വം പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇനി
നിനക്കു യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. 10 അപ്പോൾ
ആസാ ദൎശകനോടു ക്രുദ്ധിച്ചു അവനെ
കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി; ഈ കാൎയ്യംനിമിത്തം
അവന്നു അവനോടു ഉഗ്രകോപമുണ്ടായിരുന്നു; ആ
സമയത്തു ആസാ ജനത്തിൽ ചിലരെ പീഡിപ്പിച്ചു.

11 ആസയുടെ വൃത്താന്തങ്ങൾ ആദ്യാവസാനം
യെഹൂദയിലെയും യിസ്രായേലിലെയും
രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 12 ആസെക്കു തന്റെ
വാഴ്ചയുടെ മുപ്പത്തൊമ്പതാം ആണ്ടിൽ കാലിൽ
ദീനം പിടിച്ചു; ദീനം അതികഠിനമായിരുന്നു;
എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ദീനത്തിൽ യഹോവയെ
അല്ല, വൈദ്യന്മാരെ അത്രേ അന്വേഷിച്ചതു. 13
ആസാ തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു
തന്റെ വാഴ്ചയുടെ നാല്പത്തൊന്നാം ആണ്ടിൽ
മരിച്ചു. 14 അവൻ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
തനിക്കായിട്ടു വെട്ടിച്ചിരുന്ന സ്വന്തകല്ലറയിൽ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തു; വൈദ്യന്മാരുടെ
യോഗപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ സുഗന്ധവർഗ്ഗവും
പലതരം പരിമളസാധനങ്ങളും നിറെച്ചിരുന്ന
ശയ്യമേൽ അവനെ കിടത്തുകയും അവന്നുവേണ്ടി
എത്രയും വലിയോരു ദഹനം കഴിക്കയും ചെയ്തു.

17 അവന്റെ മകനായ യെഹോശാഫാത്ത് അവന്നു
പകരം രാജാവായി; അവൻ യിസ്രായേലിന്നെതിരെ
പ്രബലനായ്തീർന്നു. 2 അവൻ യെഹൂദയിലെ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിലൊക്കെയും സൈന്യങ്ങളെ
ആക്കി; യെഹൂദാദേശത്തും തന്റെ അപ്പനായ
ആസാ പിടിച്ച എഫ്രയീംപട്ടണങ്ങളിലും
കാവല്പട്ടാളങ്ങളെയും ആക്കി. 3 യെഹോശാഫാത്ത്
തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ ആദ്യത്തെ വഴികളിൽ
നടക്കയും ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ 4
തന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കയും
യിസ്രായേലിന്റെ ആചാരപ്രകാരം നടക്കാതെ
ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കയും

ചെയ്തതുകൊണ്ടു യഹോവ അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 5 യഹോവ അവന്നു രാജത്വം
ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തു; എല്ലായെഹൂദയും
യെഹോശാഫാത്തിന്നു കാഴ്ച കൊണ്ടുവന്നു;
അവന്നു ധനവും മാനവും വളരെ ഉണ്ടായി. 6
അവന്റെ ഹൃദയം യഹോവയുടെ വഴികളിൽ
ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടു അവൻ പൂജാഗിരികളെയും
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെയും യെഹൂദയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 7 അവൻ തന്റെ വാഴ്ചയുടെ
മൂന്നാം ആണ്ടിൽ യെഹൂദാനഗരങ്ങളിൽ
ഉപദേശിപ്പാനായിട്ടു ബെൻ-ഹയീൽ, ഓബദ്യാവു,
സെഖര്യ്യാവു, നെഥനയേൽ, മീഖാ എന്നീ തന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരെയും 8 അവരോടുകൂടെ ശെമയ്യാവു,
നെഥന്യാവു, സെബദ്യാവു, അസായേൽ,
ശെമീരാമോത്ത്, യെഹോനാഥാൻ, അദോനീയാവു,
തോബീയാവു, തോബ്-അദോനീയാവു എന്നീ
ലേവ്യരെയും അവരോടുകൂടെ എലീശാമാ,
യെഹോരാം എന്നീ പുരോഹിതന്മാരെയും
അയച്ചു. 9 അവർ യെഹൂദയിൽ ഉപദേശിച്ചു;
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകവും
അവരുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ
യെഹൂദാനഗരങ്ങളിലൊക്കെയും സഞ്ചരിച്ചു
ജനത്തെ ഉപദേശിച്ചു. 10 യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
ഒരു ഭീതി യെഹൂദെക്കു ചുറ്റുമുള്ള ദേശങ്ങളിലെ
സകലരാജ്യങ്ങളിന്മേലും വീണിരുന്നതു കൊണ്ടു
അവർ യെഹോശാഫാത്തിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തില്ല.
11 ഫെലിസ്ത്യരിലും ചിലർ യെഹോശാഫാത്തിന്നു
കാഴ്ചയും കപ്പമായി വെള്ളിയും കൊണ്ടുവന്നു;
അരാബ്യരും അവന്നു ഏഴായിരത്തെഴുനൂറു

ആട്ടുകൊറ്റനും ഏഴായിരത്തെഴുനൂറു
വെള്ളാട്ടുകൊറ്റനുമുള്ള ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ
കൊണ്ടുവന്നു. 12 യെഹോശാഫാത്ത് മേല്ക്കുമേൽ
പ്രബലനായ്തീർന്നു, യെഹൂദയിൽ കോട്ടകളെയും
സംഭാരനഗരങ്ങളെയും പണിതു. 13 അവന്നു
യെഹൂദാനഗരങ്ങളിൽ വളരെ പ്രവൃത്തി
ഉണ്ടായിരുന്നു; പരാക്രമശാലികളായ
യോദ്ധാക്കൾ യെരൂശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 14
പിതൃഭവനം പിതൃഭവനമായുള്ള അവരുടെ
എണ്ണമാവിതു: യെഹൂദയുടെ സഹസ്രാധിപന്മാർ:
അദ്നാപ്രഭു, അവനോടുകൂടെ മൂന്നുലക്ഷം
പരാക്രമശാലികൾ; 15 അവന്റെശേഷം
യെഹോഹാനാൻ പ്രഭു, അവനോടുകൂടെ
രണ്ടുലക്ഷത്തെണ്പതിനായിരംപേർ; 16
അവന്റെശേഷം തന്നെത്താൻ മനഃപൂർവ്വമായി
യഹോവെക്കു ഭരമേല്പിച്ചവനായ സിക്രിയുടെ മകൻ
അമസ്യാവു അവനോടുകൂടെ രണ്ടുലക്ഷം
പരാക്രമശാലികൾ; 17 ബെന്യാമീനിൽനിന്നു
പരാക്രമശാലിയായ എല്യാദാ അവനോടുകൂടെ
വില്ലും പരിചയും ധരിച്ച രണ്ടുലക്ഷംപേർ;
18 അവന്റെ ശേഷം യെഹോസാബാദ്,
അവനോടുകൂടെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായ
ലക്ഷത്തെണ്പതിനായിരംപേർ. 19 രാജാവു
യെഹൂദയിലൊക്കെയും ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ
ആക്കിയിരുന്നവരെ കൂടാതെ രാജാവിന്നു സേവ
ചെയ്തുവന്നവർ ഇവർ തന്നേ.

18 യെഹോശാഫാത്തിന്നു ധനവും മാനവും വളരെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ആഹാബിനോടു
സംബന്ധം കൂടി. 2 ചില സംവത്സരം

കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ ശമര്യയിൽ ആഹാബിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു; ആഹാബ് അവന്നും
കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ജനത്തിന്നും വേണ്ടി
വളരെ ആടുകളെയും കാളകളെയും
അറുത്തു; ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു
തന്നോടുകൂടെ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു അവനെ
വശീകരിച്ചു. 3 യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബ്
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തിനോടു: നീ
എന്നോടുകൂടെ ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു
പോരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു:
ഞാനും നീയും എന്റെ ജനവും നിന്റെ ജനവും
ഒരുപോലെയല്ലോ; ഞങ്ങൾ നിന്നോടുകൂടെ
യുദ്ധത്തിന്നു പോരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 4
യെഹോശാഫാത്ത് യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു:
ഇന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ചോദിച്ചാലും
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യിസ്രായേൽരാജാവു
നാനൂറു പ്രവാചകന്മാരെ വരുത്തി അവരോടു:
ഞങ്ങൾ ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു
യുദ്ധത്തിന്നു പോകയോ പോകാതിരിക്കയോ
എന്തു വേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു
അവർ: പുറപ്പെടുക; ദൈവം അതു രാജാവിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 6 എന്നാൽ
യെഹോശാഫാത്ത്: നാം അരുളപ്പാടു
ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു ഇവിടെ യഹോവയുടെ
പ്രവാചകനായിട്ടു ഇനി ആരും ഇല്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 7 അതിന്നു യിസ്രായേൽരാജാവു
യെഹോശാഫാത്തിനോടു: നാം യഹോവയോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഇനി
ഒരുത്തനുണ്ടു; എന്നാൽ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു

ഒരിക്കലും ഗുണമല്ല എല്ലായ്പോഴും ദോഷം
തന്നേ പ്രവചിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു
അവനെ ഇഷ്ടമില്ല; അവൻ യിമ്ലയുടെ മകനായ
മീഖായാവു എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു അങ്ങനെ
പറയരുതേ എന്നു യെഹോശാഫാത്ത് പറഞ്ഞു. 8
അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവു ഒരു ഷണ്ഡനെ
വിളിച്ചു: യിമ്ലയുടെ മകനായ മീഖായാവെ
വേഗം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നു കല്പിച്ചു. 9
യിസ്രായേൽരാജാവും യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്തും രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചു
ശമര്യ്യയുടെ പടിവാതിൽപ്രവേശനത്തിങ്കൽ ഒരു
വിശാലസ്ഥലത്തു താന്താന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരുന്നു; പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കെയും അവരുടെ
സന്നിധിയിൽ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 10
കെനയനയുടെ മകനായ സിദെക്കീയാവു തനിക്കു
ഇരിമ്പുകൊണ്ടു കൊമ്പുണ്ടാക്കി: നീ ഇവകൊണ്ടു
അരാമ്യരെ അവർ ഒടുങ്ങുംവരെ കുത്തിക്കളയും
എന്നിപ്രകാരം യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കെയും അങ്ങനെ
തന്നേ പ്രവചിച്ചു: ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിലേക്കു
പുറപ്പെടുക; നീ കൃതാൎത്ഥനാകും; യഹോവ അതു
രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 12
മീഖായാവെ വിളിപ്പാൻ പോയ ദൂതൻ അവനോടു:
നോക്കു, പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കുകൾ ഒരുപോലെ
രാജാവിന്നു ഗുണമായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാക്കും
അവരിൽ ഒരുത്തന്റേതുപോലെ ഇരിക്കട്ടെ; നീയും
ഗുണമായി പറയേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അതിന്നു മീഖായാവു: യഹോവയാണ, എന്റെ
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു തന്നേ ഞാൻ

പ്രസ്താവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ രാജാവു
അവനോടു: മീഖായാവേ, ഞങ്ങൾ ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിലേക്കു യുദ്ധത്തിന്നു പോകയോ
പോകാതിരിക്കയോ എന്തു വേണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: പുറപ്പെടുവിൻ;
നിങ്ങൾ കൃതാൎത്ഥരാകും; അവർ നിങ്ങളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.
15 രാജാവു അവനോടു: നീ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ സത്യമല്ലാതെ യാതൊന്നും എന്നോടു
പറയരുതെന്നു എത്ര പ്രാവശ്യം ഞാൻ
നിന്നോടു സത്യംചെയ്തു പറയേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. 16 അതിന്നു അവൻ: ഇടയനില്ലാത്ത
ആടുകളെപ്പോലെ യിസ്രായേലൊക്കെയും
പൎവ്വതങ്ങളിൽ ചിതറിയിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; അപ്പോൾ യഹോവ: ഇവക്കു നാഥനില്ല;
ഇവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാവു
യെഹോശാഫാത്തിനോടു: ഇവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
ദോഷമല്ലാതെ ഗുണം പ്രവചിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ
യഹോവയുടെ വചനം കേട്ടുകൊൾവിൻ! യഹോവ
തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും
സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യമെല്ലാം അവന്റെ വലത്തും
ഇടത്തും നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. 19
യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബ് ചെന്നു
ഗിലെയാദിലെ രാമോത്തിൽ പട്ടുപോകേണ്ടതിന്നു

അവനെ ആർ വശീകരിക്കും എന്നു യഹോവ
ചോദിച്ചതിന്നു ഒരുത്തൻ ഇങ്ങനെയും ഒരുത്തൻ
അങ്ങനെയും പറഞ്ഞു. 20 എന്നാറെ ഒരു
ആത്മാവു മുമ്പോട്ടു വന്നു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നിന്നു: ഞാൻ അവനെ വശീകരിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവ അവനോടു: ഏതിനാൽ
എന്നു ചോദിച്ചു. 21 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ
ചെന്നു അവന്റെ സകലപ്രവാചകന്മാരുടെയും
വായിൽ ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവായിരിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. നീ അവനെ വശീകരിക്കും;
നിനക്കു സാധിക്കും; നീ ചെന്നു അങ്ങനെ
ചെയ്ക എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു. 22 ആകയാൽ
ഇതാ, യഹോവ ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവിനെ
നിന്റെ ഈ പ്രവാചകന്മാരുടെ വായിൽ
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; യഹോവ നിന്നെക്കുറിച്ചു
അനർത്ഥം കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 23 അപ്പോൾ
കെനയനയുടെ മകനായ സിദെക്കീയാവു
അടുത്തുചെന്നു മീഖായാവെ ചെകിട്ടത്തു അടിച്ചു:
നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ യഹോവയുടെ ആത്മാവു
എന്നെ വിട്ടു ഏതു വഴിയായി കടന്നുവന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 24 അതിന്നു മീഖായാവു:
നീ ഒളിക്കേണ്ടതിന്നു അറ തേടിനടക്കുന്ന
ദിവസത്തിൽ നീ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 25
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാവു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ മീഖായാവെ പിടിച്ചു നഗരാധിപതിയായ
ആമോന്റെയും രാജകുമാരനായ
യോവാശിന്റെയും അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു: 26
ഇവനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി, ഞാൻ
സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിവരുവോളം

ഞെരുക്കത്തിന്റെ അപ്പവും ഞെരുക്കത്തിന്റെ
വെള്ളവുംകൊണ്ടു പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
രാജാവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 27
അതിന്നു മീഖായാവു: നീ സമാധാനത്തോടെ
മടങ്ങിവരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ യഹോവ ഞാൻ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
സകലജാതികളുമായുള്ളോരേ, കേട്ടുകൊൾവിൻ
എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 28 അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽരാജാവും യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്തും ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിലേക്കു പോയി. 29 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽരാജാവു യെഹോശാഫാത്തിനോടു:
ഞാൻ വേഷംമാറി പടയിൽ കടക്കും; നീയോ
രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവു വേഷംമാറി, അവർ
പടയിൽ കടന്നു. 30 എന്നാൽ അരാംരാജാവു
തന്റെ രഥനായകന്മാരോടു: നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു മാത്രമല്ലാതെ
ചെറിയവരോടോ വലിയവരോടോ യുദ്ധം
ചെയ്യരുതു എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. 31 ആകയാൽ
രഥനായകന്മാർ യെഹോശാഫാത്തിനെ
കണ്ടപ്പോൾ; ഇവൻ തന്നേ യിസ്രായേൽരാജാവു
എന്നു പറഞ്ഞു അവനോടു പൊരുതുവാൻ
തിരിഞ്ഞു; എന്നാൽ യെഹോശാഫാത്ത്
നിലവിളിച്ചു; യഹോവ അവനെ സഹായിച്ചു;
അവനെ വിട്ടുപോകുവാൻ ദൈവം അവക്കു
തോന്നിച്ചു. 32 അവൻ യിസ്രായേൽരാജാവല്ല എന്നു
രഥനായകന്മാർ കണ്ടിട്ടു അവർ അവനെ
പിന്തുടരാതെ മടങ്ങിപ്പോയി. 33 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ

യദൃച്ഛയാ വില്ലു കുലെച്ചു യിസ്രായേൽരാജാവിനെ
കവചത്തിന്നും പതക്കത്തിന്നും ഇടെക്കു എയ്തു;
അവൻ തന്റെ സാരഥിയോടു: നിന്റെ കൈ
തിരിച്ചു എന്നെ പടയിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോക;
ഞാൻ കഠിനമായി മുറിവേറ്റിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അന്നു പട കഠിനമായി
തീൎന്നതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽരാജാവു സന്ധ്യവരെ
അരാമ്യൎക്കെതിരെ രഥത്തിൽ നിവിൎന്നുനിന്നു;
സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുന്ന സമയത്തു അവൻ
മരിച്ചുപോയി.

19 യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്ത്
യെരൂശലേമിൽ തന്റെ അരമനയിലേക്കു
സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ 2
ഹനാനിയുടെ മകനായ യേഹൂദൎശകൻ അവനെ
എതിരേറ്റുചെന്നു യെഹോശാഫാത്ത്
രാജാവിനോടു: ദുഷ്ടന്നു സഹായം ചെയ്യുന്നതു
വിഹിതമോ? യഹോവയെ പകെക്കുന്നവരോടു
നീ സ്നേഹം കാണിക്കുന്നുവോ
അതുകൊണ്ടു യഹോവയിങ്കൽനിന്നു കോപം
നിന്റെമേൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 3 എങ്കിലും നീ
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ നീക്കിക്കളകയും
ദൈവത്തെ അന്വേഷിപ്പാൻ മനസ്സുവെക്കയും
ചെയ്തതിനാൽ നന്മയും നിന്നിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യെഹോശാഫാത്ത്
യെരൂശലേമിൽ പാൎത്തു, ബേർ-ശേബമുതൽ
എഫ്രയീംമലനാടുവരെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
വീണ്ടും സഞ്ചരിച്ചു അവരെ തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു
തിരിച്ചുവരുത്തി. 5 അവൻ ദേശത്തു പട്ടണംതോറും

യെഹൂദയിലെ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിലൊക്കെയും
ന്യായാധിപന്മാരെ നിയമിച്ചു: 6 നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ
മനുഷ്യക്കല്ല, യഹോവെക്കു വേണ്ടിയത്രേ
ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതു; ന്യായപാലനത്തിൽ
അവൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു. 7
ആകയാൽ യഹോവാഭയം നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കട്ടെ;
സൂക്ഷിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊൾവിൻ; നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ പക്കൽ അന്യായവും
മുഖപക്ഷവും കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതും
ഇല്ലല്ലോ. 8 യെരൂശലേമിലും യെഹോശാഫാത്ത്
ലേവ്യരിലും പുരോഹിതന്മാരിലും യിസ്രായേലിന്റെ
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരിലും ചിലരെ യഹോവയുടെ
ന്യായപാലനത്തിന്നായിട്ടും വ്യവഹാരം
തീർക്കേണ്ടതിന്നായിട്ടും നിയമിച്ചു; 9 അവർ
യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിവന്നു. അവൻ
അവരോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ
യഹോവാഭയത്തോടും വിശ്വസ്തതയോടും
ഏകാഗ്രഹൃദയത്തോടും കൂടെ ഇങ്ങനെ
പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളേണം. 10 അതതു
പട്ടണത്തിൽ പാർക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാർ വിവിധരക്തപാതകങ്ങളെയും
ന്യായപ്രമാണത്തെയും കല്പനയെയും
ചട്ടങ്ങളെയും വിധികളെയും സംബന്ധിച്ചു
ഏതൊരു വ്യവഹാരവും നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ
കൊണ്ടുവന്നാൽ, അവർ യഹോവയോടു
അകൃത്യം ചെയ്തിട്ടു നിങ്ങളുടെമേലും
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെമേലും
ക്രോധം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ

അവക്കു ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചുകൊടുക്കേണം;
നിങ്ങൾ കുറ്റക്കാരാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 11 ഇതാ,
മഹാപുരോഹിതനായ അമൎയ്യാവു യഹോവയുടെ
എല്ലാകാൎയ്യത്തിലും യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്റെ
പ്രഭുവായ യിശ്മായേലിന്റെ മകൻ സെബദ്യാവു
രാജാവിന്റെ എല്ലാകാൎയ്യത്തിലും നിങ്ങൾക്കു
തലവന്മാരായിരിക്കുന്നു; ലേവ്യരും
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടു.
ധൈൎയ്യപ്പെട്ടു പ്രവൎത്തിച്ചുകൊൾവിൻ; യഹോവ
നല്ലവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും.

20 അതിന്റെശേഷം മോവാബ്യരും അമ്മോന്യരും
അവരോടുകൂടെ മെയൂന്യരിൽ ചിലരും
യെഹോശാഫാത്തിന്റെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്നു വന്നു.
2 ചിലർ വന്നു യെഹോശാഫാത്തിനോടു:
വലിയോരു ജനസമൂഹം കടലിന്നക്കരെ നിന്നു,
അരാമിൽനിന്നു നിന്റെ നേരെ വരുന്നു; ഇതാ
അവർ ഏൻ-ഗെദിയെന്ന ഹസസോൻ-താമാരിൽ
ഉണ്ടു എന്നു അറിയിച്ചു. 3 യെഹോശാഫാത്ത്
ഭയപ്പെട്ടു യഹോവയെ അന്വേഷിപ്പാൻ
താല്പൎയ്യപ്പെട്ടു യെഹൂദയിൽ ഒക്കെയും ഒരു
ഉപവാസം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. 4 യഹോവയോടു
സഹായം ചോദിപ്പാൻ യെഹൂദ്യർ ഒന്നിച്ചുകൂടി;
സകലയെഹൂദാനഗരങ്ങളിലുംനിന്നു അവർ
യഹോവയെ അന്വേഷിപ്പാൻ വന്നു. 5
യെഹോശാഫാത്ത് യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
പുതിയ പ്രാകാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ യെഹൂദയുടെയും
യെരൂശലേമിന്റെയും സഭാമദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 6 ഞങ്ങളുടെ

പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവമല്ലോ; നീ ജാതികളുടെ
സകലരാജ്യങ്ങളെയും ഭരിക്കുന്നുവല്ലോ; ആക്കും
എതിർപ്പാൻ കഴിയാത്ത ശക്തിയും പരാക്രമവും
നിനക്കുണ്ടല്ലോ. 7 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, നീ നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഈ
ദേശത്തിലെ നിവാസികളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു അതു
നിന്റെ സ്നേഹിതനായ അബ്രാഹാമിന്റെ
സന്തതിക്കു ശാശ്വതമായി കൊടുത്തുവല്ലോ. 8
അവർ അതിൽ പാർത്തു; ന്യായവിധിയുടെ വാൾ,
മഹാമാരി, ക്ഷാമം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വല്ല
അനർത്ഥവും ഞങ്ങൾക്കു വരുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ
ഈ ആലയത്തിന്റെ മുമ്പിലും നിന്റെ സന്നിധിയിലും
നിന്നു -നിന്റെ നാമം ഈ ആലയത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ-
ഞങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിൽ നിന്നോടു നിലവിളിക്കയും
നീ കേട്ടു രക്ഷവരുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അതിൽ തിരുനാമത്തിന്നു വേണ്ടി
നിനക്കു ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരം പണിതു. 10
യിസ്രായേൽ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു വരുമ്പോൾ
അവർ അമ്മോന്യരേയും മോവാബ്യരേയും
സേയീർപർവ്വതക്കാരെയും ആക്രമിപ്പാൻ നീ
അനുവാദം കൊടുത്തില്ലല്ലോ; അവർ അവരെ
നശിപ്പിക്കാതെ വിട്ടുമാറി. 11 ഇപ്പോൾ ഇതാ, നീ
ഞങ്ങൾക്കു കൈവശമാക്കിത്തന്ന നിന്റെ
അവകാശത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ നീക്കിക്കളവാൻ
അവർ വന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഇങ്ങനെ പ്രതിഫലം
തരുന്നു. 12 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, നീ അവരെ
ന്യായം വിധിക്കയില്ലയോ? ഞങ്ങളുടെ നേരെ
വരുന്ന ഈ വലിയ സമൂഹത്തോടെതിർപ്പാൻ

ഞങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ല; എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
അറിയുന്നതുമില്ല; എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ
കണ്ണുകൾ നിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 13
അങ്ങനെ യെഹൂദ്യർ ഒക്കെയും അവരുടെ
കുഞ്ഞുങ്ങളോടും ഭാര്യമാരോടും മക്കളോടും
കൂടെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു. 14
അപ്പോൾ സഭാമദ്ധ്യേവെച്ചു യഹോവയുടെ
ആത്മാവു ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
മത്ഥന്യാവിന്റെ മകനായ യെയീയേലിന്റെ മകനായ
ബെനായാവിന്റെ മകനായ സെഖര്യ്യാവിന്റെ
മകൻ യഹസീയേൽ എന്ന ഒരു ലേവ്യന്റെമേൽ
വന്നു. 15 അവൻ പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ:
യെഹൂദ്യർ ഒക്കെയും യെരൂശലേംനിവാസികളും
യെഹോശാഫാത്ത് രാജാവും ആയുള്ളോരേ,
കേട്ടുകൊൾവിൻ; യഹോവ ഇപ്രകാരം നിങ്ങളോടു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഈ വലിയ സമൂഹംനിമിത്തം
ഭയപ്പെടരുതു, ഭ്രമിക്കയും അരുതു; യുദ്ധം
നിങ്ങളുടേതല്ല, ദൈവത്തിന്റെതത്രേ. 16 നാളെ
അവരുടെ നേരെ ചെല്ലുവിൻ; ഇതാ, അവർ സീസ്
കയറ്റത്തിൽകൂടി കയറിവരുന്നു; നിങ്ങൾ അവരെ
യെരൂവേൽമരുഭൂമിക്കെതിരെ തോട്ടിന്റെ
അറ്റത്തുവെച്ചു കാണും. 17 ഈ പടയിൽ
പൊരുതുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം ഇല്ല;
യെഹൂദയും യെരൂശലേമും ആയുള്ളോരേ, നിങ്ങൾ
സ്ഥിരമായി നിന്നു യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
വരുത്തുന്ന രക്ഷ കണ്ടുകൊൾവിൻ; ഭയപ്പെടരുതു,
ഭ്രമിക്കയും അരുതു; നാളെ അവരുടെ നേരെ
ചെല്ലുവിൻ; യഹോവ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു. 18
അപ്പോൾ യെഹോശാഫാത്ത് സാഷ്ടാംഗം വണങ്ങി;

യെഹൂദ്യർ ഒക്കെയും യെരൂശലേം നിവാസികളും
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ വീണു നമസ്കരിച്ചു.
19 കെഹാത്യരും കോരഹ്യരുമായ ലേവ്യർ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
അത്യുച്ചത്തിൽ സ്തുതിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു. 20
പിന്നെ അവർ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
തെക്കോവമരുഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; അവർ
പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ യഹോശാഫാത്ത് നിന്നുകൊണ്ടു:
യെഹൂദ്യരും യെരൂശലേംനിവാസികളും
ആയുള്ളോരേ, എന്റെ വാക്കു കേൾപിൻ;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഉറെച്ചുനില്ക്കും;
അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരേയും വിശ്വസിപ്പിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൃതാൎത്ഥരാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
21 പിന്നെ അവൻ ജനത്തോടു ആലോചിച്ചിട്ടു,
വിശുദ്ധാലങ്കാരം ധരിച്ചു സൈന്യത്തിന്നു
മുമ്പിൽ നടന്നുകൊണ്ടു വാഴ്ത്തുവാനും:
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ, അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കും ഉള്ളതല്ലോ എന്നു ചൊല്ലുവാനും
യഹോവെക്കു സംഗീതക്കാരെ നിയമിച്ചു. 22
അവർ പാടി സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ:
യഹോവ യെഹൂദെക്കു വിരോധമായി വന്ന
അമ്മോന്യരുടെയും മോവാബ്യരുടെയും
സേയീർപൎവ്വതക്കാരുടെയും നേരെ
പതിയിരിപ്പുകാരെ വരുത്തി; അങ്ങനെ അവർ
തോറ്റുപോയി. 23 അമ്മോന്യരും മോവാബ്യരും
സേയീർപൎവ്വതനിവാസികളോടു എതിൎത്തു അവരെ
നിൎമ്മൂലമാക്കി നശിപ്പിച്ചു; സേയീർനിവാസികളെ
സംഹരിച്ചശേഷം അവർ അന്യോന്യം

നശിപ്പിച്ചു. 24 യെഹൂദ്യർ മരുഭൂമിയിലെ
കാവൽഗോപുരത്തിന്നരികെ എത്തിയപ്പോൾ
അവർ പുരുഷാരത്തെ നോക്കി, അവർ നിലത്തു
ശവങ്ങളായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; ഒരുത്തനും
ചാടിപ്പോയിരുന്നില്ല. 25 യെഹോശാഫാത്തും
അവന്റെ പടജ്ജനവും അവരെ കൊള്ളയിടുവാൻ
വന്നപ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ അനവധി
സമ്പത്തും വസ്ത്രവും വിശേഷവസ്തുക്കളും
കണ്ടെത്തി; തങ്ങൾക്കു ചുമപ്പാൻ
കഴിയുന്നതിലധികം ഊരി എടുത്തു; കൊള്ള
അധികമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ മൂന്നു
ദിവസം കൊള്ളയിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 26 നാലാം
ദിവസം അവർ ബെരാഖാതാഴ്വരയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി;
അവർ അവിടെ യഹോവെക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്തതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു ഇന്നുവരെ
ബെരാഖാതാഴ്വര എന്നു പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.
27 യഹോവ അവക്കു ശത്രുക്കളുടെമേൽ
ജയസന്തോഷം നില്കിയതുകൊണ്ടു
യെഹൂദ്യരും യെരൂശലേമ്യരും എല്ലാം മുമ്പിൽ
യെഹോശാഫാത്തുമായി സന്തോഷത്തോടെ
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു; 28
അവർ വീണകളോടും കിന്നരങ്ങളോടും
കാഹളങ്ങളോടുംകൂടെ യെരൂശലേമിൽ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു ചെന്നു. 29
യഹോവ യിസ്രായേലിന്റെ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം
ചെയ്തു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ഭീതി ആ
ദേശങ്ങളിലെ സകലരാജ്യങ്ങളിന്മേലും വന്നു. 30
ഇങ്ങനെ അവന്റെ ദൈവം ചുറ്റും വിശ്രമം
നല്കിയതുകൊണ്ടു യെഹോശാഫാത്തിന്റെ രാജ്യം

സ്വസ്ഥമായിരുന്നു. 31 യെഹോശാഫാത്ത്
യെഹൂദയിൽ വാണു; വാണുതുടങ്ങിയപ്പോൾ
അവന്നു മുപ്പത്തഞ്ചുവയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു;
അവന്റെ അമ്മെക്കു അസൂബാ എന്നു പേർ;
അവൾ ശിൽഹിയുടെ മകൾ ആയിരുന്നു. 32
അവൻ തന്റെ അപ്പനായ ആസയുടെ വഴിയിൽ
നടന്നു അതു വിട്ടുമാറാതെ യഹോവെക്കു
പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു. 33 എങ്കിലും
പൂജാഗിരികൾക്കു നീക്കം വന്നില്ല; ജനം തങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിച്ചതുമില്ല. 34
യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ
ആദ്യാവസാനം യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന
ഹനാനിയുടെ മകനായ യെഹൂവിന്റെ
വൃത്താന്തത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 35
അതിന്റെശേഷം യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്ത് യിസ്രായേൽരാജാവായ
അഹസ്യാവോടു സഖ്യത ചെയ്തു. അവൻ
മഹാദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരനായിരുന്നു. 36 അവൻ
തർശീശിലേക്കു ഓടിപ്പാൻ കപ്പലുണ്ടാക്കുന്നതിൽ
അവനോടു യോജിച്ചു; അവർ എസ്യോൻ-
ഗേബെരിൽവെച്ചു കപ്പലുകളുണ്ടാക്കി. 37
എന്നാൽ മാരേശക്കാരനായ ദോദാവയുടെ
മകൻ എലീയേസെർ യെഹോശാഫാത്തിന്നു
വിരോധമായി പ്രവചിച്ചു: നീ അഹസ്യാവോടു
സഖ്യത ചെയ്തതുകൊണ്ടു യഹോവ നിന്റെ
പണികളെ ഉടെച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു

പറഞ്ഞു. കപ്പലുകൾ തർശീശിലേക്കു ഓടുവാൻ
കഴിയാതെ ഉടഞ്ഞുപോയി.

21 യെഹോശാഫാത്ത് തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
അവന്റെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ യെഹോരാം
അവന്നു പകരം രാജാവായി. 2 അവന്നു
യെഹോശാഫാത്തിന്റെ പുത്രന്മാരായി അസര്യ്യാവു,
യെഹീയേൽ, സെഖര്യ്യാവു, അസര്യ്യാവു,
മീഖായേൽ, ശെഫത്യാവു എന്നീ സഹോദരന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇവരെല്ലാവരും യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോശാഫാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ. 3 അവരുടെ
അപ്പൻ അവർക്കു വെള്ളിയും പൊന്നും
വിശേഷവസ്തുക്കളുമായ വലിയ ദാനങ്ങളും
യെഹൂദയിൽ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളും കൊടുത്തു;
എന്നാൽ യെഹോരാം ആദ്യജാതനായിരിക്കയാൽ
രാജത്വം അവന്നു കൊടുത്തു. 4 യെഹോരാം
തന്റെ അപ്പന്റെ രാജത്വം ഏറ്റു തന്നേത്താൻ
ബലപ്പെടുത്തിയശേഷം തന്റെ സഹോദരന്മാരെ
ഒക്കെയും യിസ്രായേൽപ്രഭുക്കന്മാരിൽ
പലരെയും വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു. 5
യെഹോരാം വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
മുപ്പത്തിരണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
എട്ടു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. 6
ആഹാബ് ഗൃഹം ചെയ്തതുപോലെ അവൻ
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ വഴിയിൽ
നടന്നു; ആഹാബിന്റെ മകൾ അവന്നു
ഭാര്യ്യയായിരുന്നുവല്ലോ; അവൻ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 7 എന്നാൽ യഹോവ

ദാവീദിനോടു ചെയ്തിരുന്ന നിയമംനിമിത്തവും
അവന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാക്കും ഒരു ദീപം
എല്ലായ്പോഴും കൊടുക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം
ചെയ്തിരിക്കനിമിത്തവും ദാവീദ് ഗൃഹത്തെ
നശിപ്പിപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 8
അവന്റെ കാലത്തു എദോം യെഹൂദയുടെ
മേലധികാരത്തോടു മത്സരിച്ചു തങ്ങൾക്കു ഒരു
രാജാവിനെ വാഴിച്ചു. 9 യെഹോരാം തന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരോടും സകലരഥങ്ങളോടുംകൂടെ
ചെന്നു രാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റു തന്നേ
വളഞ്ഞിരുന്ന എദോമ്യരെയും തേരാളികളെയും
തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 10 എന്നാൽ എദോം
ഇന്നുവരെ യെഹൂദയുടെ മേലധികാരത്തോടു
മത്സരിച്ചുനില്ക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ആ കാലത്തു തന്നേ
ലിബ്നയും അവന്റെ മേലധികാരത്തോടു മത്സരിച്ചു.
11 അവൻ യെഹൂദാപവ്വതങ്ങളിൽ പൂജാഗിരികളെ
ഉണ്ടാക്കി; യെരൂശലേംനിവാസികളെ പരസംഗം
ചെയ്യുമാറാക്കി, യെഹൂദയെ തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു.
12 അവന്നു എലീയാപ്രവാചകന്റെ പക്കൽനിന്നു
ഒരു എഴുത്തു വന്നതെന്തെന്നാൽ: നിന്റെ
പിതാവായ ദാവീദിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ നിന്റെ
അപ്പനായ യെഹോശാഫാത്തിന്റെ വഴികളിലും
യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ വഴികളിലും
നടക്കാതെ 13 യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
വഴിയിൽ നടക്കയും ആഹാബ് ഗൃഹത്തിന്റെ
പരസംഗംപോലെ യെഹൂദയെയും

യെരൂശലേംനിവാസികളെയും പരസംഗം
ചെയ്യുമാറാക്കുകയും നിന്നെക്കാൾ നല്ലവരായ
നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിലുള്ള നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ
കൊല്ലുകയും ചെയ്കകൊണ്ടു 14 യഹോവ
നിന്റെ ജനത്തെയും നിന്റെ മക്കളെയും നിന്റെ
ഭാൎയ്യമാരെയും നിന്റെ സകലവസ്തുവകകളെയും
മഹാബാധകൊണ്ടു ബാധിക്കും. 15
നിനക്കോ ദീനത്താൽ നിന്റെ കുടൽ
കാലക്രമേണ പുറത്തു ചാടുംവരെ കുടലിൽ
വ്യാധിപിടിച്ചു കഠിനദീനമുണ്ടാകും. 16 യഹോവ
ഫെലിസ്ത്യരുടെയും കൂശ്യരുടെയും സമീപത്തുള്ള
അരബികളുടെയും മനസ്സു യെഹോരാമിന്റെ
നേരെ ഉണൎത്തി; 17 അവർ യെഹൂദയിലേക്കു
വന്നു അതിനെ ആക്രമിച്ചു രാജധാനിയിൽ
കണ്ട സകലവസ്തുവകകളെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും അവന്റെ ഭാൎയ്യമാരെയും
അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോയി; അതുകൊണ്ടു
അവന്റെ ഇളയമകനായ യെഹോവാഹാസല്ലാതെ
ഒരു മകനും അവന്നു ശേഷിച്ചില്ല. 18 ഇതെല്ലാം
കഴിഞ്ഞശേഷം യഹോവ അവനെ കുടലിൽ
പൊറുക്കാത്ത വ്യാധികൊണ്ടു ബാധിച്ചു. 19
കാലക്രമേണ രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടു
ദീനത്താൽ അവന്റെ കുടൽ പുറത്തുചാടി
അവൻ കഠിനവ്യാധിയാൽ മരിച്ചു; അവന്റെ ജനം
അവന്റെ പിതാക്കന്മാൎക്കു കഴിച്ച ദഹനംപോലെ
അവന്നു വേണ്ടി ദഹനം കഴിച്ചില്ല. 20 അവൻ
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു മുപ്പത്തിരണ്ടു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ എട്ടു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു ആൎക്കും ഇഷ്ടനാകാതെ

കഴിഞ്ഞുപോയി; അവനെ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
അടക്കംചെയ്തു, രാജാക്കന്മാരുടെ കല്ലറകളിൽ
അല്ലതാനും.
22 യെരൂശലേംനിവാസികൾ അവന്റെ
ഇളയമകനായ അഹസ്യാവെ അവന്നു
പകരം രാജാവാക്കി; അരബികളോടുകൂടെ
പാളയത്തിൽ വന്ന പടക്കൂട്ടം മൂത്തവരെ
ഒക്കെയും കൊന്നുകളഞ്ഞിരുന്നു; ഇങ്ങനെ
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോരാമിന്റെ മകൻ
അഹസ്യാവു രാജാവായി. 2 അഹസ്യാവു
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു നാല്പത്തിരണ്ടു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ ഒരു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു; അവന്റെ അമ്മെക്കു
അഥല്യാ എന്നു പേർ; അവൾ ഒമ്രിയുടെ
മകളായിരുന്നു. 3 അവനും ആഹാബ് ഗൃഹത്തിന്റെ
വഴികളിൽ നടന്നു; ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിപ്പാൻ
അവന്റെ അമ്മ അവന്നു ആലോചനക്കാരത്തി
ആയിരുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു അവൻ
ആഹാബ് ഗൃഹത്തെപ്പോലെ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു; അവർ അവന്റെ
അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം അവന്റെ നാശത്തിന്നായി
അവന്റെ ആലോചനക്കാരായിരുന്നു. 5
അവരുടെ ആലോചനപോലെ അവൻ നടന്നു;
യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബിന്റെ മകൻ
യോരാമിനോടുകൂടെ അവൻ ഗിലെയാദിലെ
രാമോത്തിൽ അരാംരാജാവായ ഹസായേലിനോടു
യുദ്ധത്തിന്നു പോയി; എന്നാൽ അരാമ്യർ
യോരാമിനെ മുറിവേല്പിച്ചു. 6 അരാംരാജാവായ
ഹസായേലിനോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ രാമയിൽവെച്ചു

ഏറ്റ മുറിവുകൾക്കു ചികിത്സ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവൻ യിസ്രെയേലിൽ മടങ്ങിപ്പോയി;
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോരാമിന്റെ മകൻ
അസര്യ്യാവു ആഹാബിന്റെ മകനായ യോരാം
ദീനമായി കിടക്കുകയാൽ അവനെ കാണ്മാൻ
യിസ്രെയേലിൽ ചെന്നു. 7 യോരാമിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നതു അഹസ്യാവിന്നു ദൈവഹിതത്താൽ
നാശഹേതുവായി ഭവിച്ചു; അവൻ ചെന്ന
സമയം ആഹാബ് ഗൃഹത്തിന്നു നിർമ്മൂലനാശം
വരുത്തുവാൻ യഹോവ അഭിഷേകം
ചെയ്തവനായി നിംശിയുടെ മകനായ യേഹൂവിന്റെ
നേരെ അവൻ യെഹോരാമിനോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു.
8 യേഹൂ ആഹാബ് ഗൃഹത്തോടു ന്യായവിധി
നടത്തുകയിൽ അവൻ യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരെയും
അഹസ്യാവിന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരായ
അഹസ്യാവിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
പുത്രന്മാരെയും കണ്ടു അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 9
പിന്നെ അവൻ അഹസ്യാവെ അന്വേഷിച്ചു; അവൻ
ശമര്യ്യയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു; അവർ
അവനെ പിടിച്ചു യേഹൂവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു കൊന്നു; പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
യഹോവയെ അന്വേഷിച്ച യെഹോശാഫാത്തിന്റെ
മകനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവർ അവനെ
അടക്കം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അഹസ്യാവിന്റെ
ഗൃഹത്തിൽ ആർക്കും രാജത്വം വഹിപ്പാൻ
ശക്തിയില്ലാതെയിരുന്നു. 10 അഹസ്യാവിന്റെ
അമ്മയായ അഥല്യാ തന്റെ മകൻ മരിച്ചുപോയി
എന്നു കണ്ടിട്ടു എഴുന്നേറ്റു യെഹൂദാഗൃഹത്തിലെ
രാജസന്തതിയെ ഒക്കെയും നശിപ്പിച്ചു. 11

എന്നാൽ രാജകുമാരിയായ യെഹോശബത്ത്,
കൊല്ലപ്പെടുന്ന രാജകുമാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു
അഹസ്യാവിന്റെ മകനായ യോവാശിനെ
മോഷ്ടിച്ചെടുത്തു അവനെയും അവന്റെ
ധാത്രിയെയും ഒരു ശയനഗൃഹത്തിൽ ആക്കി.
ഇങ്ങനെ യെഹോരാംരാജാവിന്റെ മകളും
യെഹോയാദാപുരോഹിതന്റെ ഭാൎയ്യയുമായ
യെഹോശബത്ത് -അവൾ അഹസ്യാവിന്റെ
സഹോദരിയല്ലോ- അഥല്യാ അവനെ
കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ ഒളിപ്പിച്ചു. 12
അവൻ അവരോടുകൂടെ ആറു സംവത്സരം
ദൈവാലയത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ അഥല്യാ
ദേശം വാണു.

23 ഏഴാം സംവത്സരത്തിൽ യെഹോയാദാ
ധൈൎയ്യപ്പെട്ടു, യെഹോരാമിന്റെ മകൻ അസൎയ്യാവു
യെഹോഹാനാന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ,
ഓബേദിന്റെ മകൻ അസൎയ്യാവു, അദായാവിന്റെ
മകൻ മയശേയാ, സിക്രിയുടെ മകൻ
എലീശാഫാത്ത് എന്നീ ശതാധിപന്മാരോടു
സഖ്യതചെയ്തു. 2 അവർ യെഹൂദയിൽ ചുറ്റി
സഞ്ചരിച്ചു സകലയെഹൂദാനഗരങ്ങളിലുംനിന്നു
ലേവ്യരേയും യിസ്രായേലിന്റെ
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരെയും കൂട്ടി യെരൂശലേമിൽ
വന്നു. 3 സൎവ്വസഭയും ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു
രാജാവിനോടു ഉടമ്പടി ചെയ്തു; അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരെക്കുറിച്ചു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ രാജപുത്രൻ
തന്നേ രാജാവാകേണം. 4 നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന
കാൎയ്യം ആവിതു: പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരുമായ

നിങ്ങളിൽ ശബ്ബത്തിൽ തവണമാറി വരുന്ന മൂന്നിൽ
ഒരു ഭാഗം വാതിൽകാവല്ക്കാരായിരിക്കേണം. 5
മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം രാജധാനിയിങ്കലും മൂന്നിൽ ഒരു
ഭാഗം അടിസ്ഥാനവാതില്ക്കലും നില്ക്കേണം;
ജനമെല്ലാം യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
പ്രാകാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 6
എങ്കിലും പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരിൽവെച്ചു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരും അല്ലാതെ ആരും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കടക്കരുതു; അവർ
വിശുദ്ധരാകകൊണ്ടു അവക്കു കടക്കാം; എന്നാൽ
ജനം ഒക്കെയും യഹോവയുടെ പ്രമാണം
സൂക്ഷിക്കേണം. 7 ലേവ്യരോ, ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ആയുധം ധരിച്ചുകൊണ്ടു
രാജാവിന്നു ചുറ്റും നില്ക്കേണം; മറ്റാരെങ്കിലും
ആലയത്തിൽ കടന്നാൽ അവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം; രാജാവു അകത്തു
വരുമ്പോഴും പുറത്തു പോകുമ്പോഴും നിങ്ങൾ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 8 ലേവ്യരും
എല്ലായെഹൂദയും യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ
കല്പിച്ചതു പോലെ ഒക്കെയും ചെയ്തു;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ആളുകളെ ശബ്ബത്തിൽ
തവണമാറിപ്പോകുന്നവരെയും ശബ്ബത്തിൽ
തവണമാറി വരുന്നവരെയും തന്നേ, കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
വന്നു; യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ കൂറുകളെ
വിട്ടയച്ചിരുന്നില്ല. 9 യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ
ദാവീദ് രാജാവിന്റെ വകയായി ദൈവാലയത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന കുന്തങ്ങളും ചെറുപരിചകളും
വമ്പരിചകളും ശതാധിപന്മാക്കു കൊടുത്തു. 10
അവൻ സകലജനത്തെയും താന്താന്റെ കയ്യിൽ

ആയുധവുമായി ആലയത്തിന്റെ വലത്തുവശം
മുതൽ ആലയത്തിന്റെ ഇടത്തുവശംവരെ
യാഗപീഠത്തിന്നും ആലയത്തിന്നും നേരെ
രാജാവിന്റെ ചുറ്റും നിർത്തി; 11 അവർ രാജകുമാരനെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു കിരീടം ധരിപ്പിച്ചു
സാക്ഷ്യപുസ്തകവും കൊടുത്തു അവനെ
രാജാവാക്കി. യെഹോയാദയും പുത്രന്മാരും
അവനെ അഭിഷേകം കഴിച്ചു: രാജാവേ, ജയജയ
എന്നു ആർത്തുവിളിച്ചു. 12 ജനം വരികയും
രാജാവിനെ കീർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന
ഘോഷം അഥല്യാ കേട്ടിട്ടു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 13
പ്രവേശനത്തിങ്കൽ രാജാവു തന്റെ തൂണിന്റെ
അരികെ നില്ക്കുന്നതു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
പ്രഭുക്കന്മാരും കാഹളക്കാരും നില്ക്കുന്നതും
ദേശത്തെ ജനമൊക്കെയും സന്തോഷിച്ചു
കാഹളം ഊതുന്നതും സംഗീതക്കാർ
വാദ്യങ്ങളാൽ പാടുന്നതും സ്തോത്രഗാനം
നയിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അഥല്യാ
വസ്ത്രം കീറി: ദ്രോഹം, ദ്രോഹം! എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 യെഹോയാദാപുരോഹിതൻ
പടനായകന്മാരായ ശതാധിപന്മാരെ പുറത്തു
വരുത്തി അവരോടു: അവളെ അണികളിൽകൂടി
പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുവിൻ; ആരെങ്കിലും
അവളെ അനുഗമിച്ചാൽ അവൻ വാളാൽ
മരിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. അവളെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽവെച്ചു കൊല്ലരുതു എന്നു
പുരോഹിതൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. 15 അങ്ങനെ അവർ
അവൾക്കു വഴി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു: അവൾ

രാജധാനിക്കു സമീപത്തു കുതിരവാതിലിന്റെ
പ്രവേശനത്തിങ്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെവെച്ചു
അവർ അവളെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 16 അനന്തരം
യെഹോയാദാ തങ്ങൾ യഹോവയുടെ ജനം
ആയിരിക്കും എന്നു താനും സൎവ്വജനവും
രാജാവും തമ്മിൽ ഒരു നിയമം ചെയ്തു.
17 പിന്നെ ജനമൊക്കെയും ബാലിന്റെ
ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ചെന്നു അതു ഇടിച്ചു
അവന്റെ ബലിപീഠങ്ങളെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും
തകൎത്തുകളഞ്ഞു; ബാലിന്റെ പുരോഹിതനായ
മത്ഥാനെ ബലിപീഠങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 18 ദാവീദ് കല്പിച്ചതുപോലെ
സന്തോഷത്തോടും സംഗീതത്തോടുംകൂടെ
മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം യഹോവയുടെ
ഹോമയാഗങ്ങളെ അൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
യെഹോയാദാ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നു
ദാവീദ് വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ലേവ്യരുടെയും
പുരോഹിതന്മാരുടെയും കീഴിൽ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ഉദ്യോഗങ്ങളെ നിയമിച്ചു. 19
വല്ലപ്രകാരത്തിലും അശുദ്ധനായ ഒരുത്തനും
അകത്തു കടക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
വാതില്ക്കൽ കാവല്ക്കാരെ നിയമിച്ചു. 20
അവൻ ശതാധിപന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും
ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികളെയും ദേശത്തിലെ
സകലജനത്തെയും കൂട്ടി രാജാവിനെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നിന്നു
ഇറക്കി മേലത്തെ പടിവാതിൽ വഴിയായി

രാജധാനിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു
രാജാസനത്തിൽ ഇരുത്തി. 21 ദേശത്തിലെ
സകലജനവും സന്തോഷിച്ചു; നഗരം
സ്വസ്ഥമായിരുന്നു; അഥല്യയെ അവർ
വാൾകൊണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു.

24 യോവാശ് വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഏഴു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ നാല്പതു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. ബേർ-
ശേബക്കാരത്തിയായ അവന്റെ അമ്മെക്കു സിബ്യാ
എന്നു പേർ. 2 യെഹോയാദാപുരോഹിതന്റെ
ആയുഷ്കാലത്തൊക്കെയും യോവാശ്
യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു. 3
യെഹോയാദാ അവന്നു രണ്ടു ഭാൎയ്യമാരെ
വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു; അവൻ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 4 അനന്തരം യോവാശ്
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീൎപ്പാൻ
മനസ്സുവെച്ചു. 5 അവൻ പുരോഹിതന്മാരെയും
ലേവ്യരെയും കൂട്ടിവരുത്തി അവരോടു:
യെഹൂദാനഗരങ്ങളിലേക്കു ചെന്നു നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയം ആണ്ടുതോറും അറ്റകുറ്റം
പോക്കുവാൻ എല്ലായിസ്രായേലിലും നിന്നു ദ്രവ്യം
ശേഖരിപ്പിൻ; ഈ കാൎയ്യം വേഗം നിവൎത്തിക്കേണം
എന്നു കല്പിച്ചു. ലേവ്യരോ അതിന്നു ബദ്ധപ്പെട്ടില്ല. 6
ആകയാൽ രാജാവു തലവനായ യെഹോയാദയെ
വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു: സാക്ഷ്യകൂടാരത്തിന്നു
യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശെ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പിരിവു യെഹൂദയിൽനിന്നും
യെരൂശലേമിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരുവാൻ
നീ ലേവ്യരോടും യിസ്രായേൽസഭയോടും

ആവശ്യപ്പെടാതിരിക്കുന്നതു എന്തു? 7
ദുഷ്ടസ്ത്രീയായ അഥല്യയുടെ പുത്രന്മാർ
ദൈവാലയം പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ സകലനിവേദിതങ്ങളെയും
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങൾക്കു കൊടുത്തുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അങ്ങനെ അവർ രാജകല്പനപ്രകാരം
ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കി യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ പുറത്തു വെച്ചു. 9
ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെ മരുഭൂമിയിൽ
വെച്ചു യിസ്രായേലിന്മേൽ ചുമത്തിയ പിരിവു
യഹോവയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
അവർ യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും പരസ്യം
ചെയ്തു. 10 സകലപ്രഭുക്കന്മാരും സൎവ്വജനവും
സന്തോഷിച്ചു; കാൎയ്യം തീരുംവരെ അവർ
കൊണ്ടുവന്നു പെട്ടകത്തിൽ ഇട്ടു. 11 ലേവ്യർ
പെട്ടകം എടുത്തു രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്ന സമയം ദ്രവ്യം വളരെ
ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ രാജാവിന്റെ രായസക്കാരനും
മഹാപുരോഹിതന്റെ കാൎയ്യസ്ഥനും വന്നു പെട്ടകം
ഒഴിക്കയും പിന്നെയും എടുത്തു അതിന്റെ
സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നു വെക്കുകയും ചെയ്യും.
ഇങ്ങനെ അവർ ദിവസംപ്രതി ചെയ്തു ബഹുദ്രവ്യം
ശേഖരിച്ചു. 12 രാജാവും യെഹോയാദയും
അതു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ വേല
ചെയ്യിക്കുന്നവൎക്കു കൊടുത്തു; അവർ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം
തീൎപ്പാൻ കല്പണിക്കാരെയും ആശാരികളെയും
യഹോവയുടെ ആലയം കേടുപോക്കുവാൻ
ഇരിമ്പും താമ്രവുംകൊണ്ടു പണിചെയ്യുന്നവരെയും

കൂലിക്കു വെച്ചു. 13 അങ്ങനെ പണിക്കാർ വേല
ചെയ്തു അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു ദൈവാലയം
യഥാസ്ഥാനത്താക്കി ഉറപ്പിച്ചു. 14 പണിതീൎത്തിട്ടു
ശേഷിച്ച ദ്രവ്യം അവർ രാജാവിന്റെയും
യെഹോയാദയുടെയും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു;
അവർ അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
ആലയം വകെക്കു ഉപകരണങ്ങളുണ്ടാക്കി;
ശുശ്രൂഷെക്കായും ഹോമയാഗത്തിന്നായുമുള്ള
ഉപകരണങ്ങളും തവികളും പൊന്നും വെള്ളിയും
കൊണ്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങളും തന്നേ; അവർ
യെഹോയാദയുടെ കാലത്തൊക്കെയും
ഇടവിടാതെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
ഹോമയാഗം അൎപ്പിച്ചുപോന്നു. 15 യെഹോയാദാ
വയോധികനും കാലസമ്പൂൎണ്ണനുമായി മരിച്ചു;
മരിക്കുമ്പോൾ അവന്നു നൂറ്റിമുപ്പതു
വയസ്സായിരുന്നു. 16 അവൻ യിസ്രായേലിൽ
ദൈവത്തിന്റെയും അവന്റെ ആലയത്തിന്റെയും
കാൎയ്യത്തിൽ നന്മ ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു അവർ
അവനെ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടെ
ഇടയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 17 യെഹോയാദാ
മരിച്ചശേഷം യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാർ വന്നു
രാജാവിനെ വണങ്ങി; രാജാവു അവരുടെ വാക്കു
കേട്ടു. 18 അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ആലയം ഉപേക്ഷിച്ചു
അശേരാപ്രതിഷ്ഠളെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും
സേവിച്ചു; അവരുടെ ഈ കുറ്റം ഹേതുവായിട്ടു
യെഹൂദയുടെമേലും യെരൂശലേമിന്മേലും
കോപം വന്നു. 19 അവരെ യഹോവയിങ്കലേക്കു
തിരിച്ചുവരുത്തുവാൻ അവൻ പ്രവാചകന്മാരെ

അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; അവർ
അവരോടു സാക്ഷീകരിച്ചു; എങ്കിലും അവർ
ചെവികൊടുത്തില്ല. 20 എന്നാറെ ദൈവത്തിന്റെ
ആത്മാവു യെഹോയാദാപുരോഹിതന്റെ
മകനായ സെഖര്യ്യാവിന്റെ മേൽ വന്നു; അവൻ
ജനത്തിന്നെതിരെ നിന്നു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങൾക്കു ശുഭം വരുവാൻ കഴിയാതവണ്ണം
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ കല്പനകളെ
ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങൾ യഹോവയെ
ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ നിങ്ങളെയും
ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 21 എന്നാൽ അവർ
അവന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി രാജാവിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
പ്രാകാരത്തിൽവെച്ചു അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു.
22 അങ്ങനെ യോവാശ്‌രാജാവു അവന്റെ
അപ്പനായ യെഹോയാദാ തനിക്കു ചെയ്ത ദയ
ഓക്കാതെ അവന്റെ മകനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു;
അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ: യഹോവ നോക്കി
ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ആയാണ്ടു
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അരാമ്യസൈന്യം അവന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു; അവർ യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും
വന്നു ജനത്തിന്റെ സകലപ്രഭുക്കന്മാരെയും
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചു കൊള്ള
ഒക്കെയും ദമ്മേശെക്‌രാജാവിന്നു കൊടുത്തയച്ചു.
24 അരാമ്യസൈന്യം ആൾ ചുരുക്കമായിട്ടു
വന്നിരുന്നെങ്കിലും യഹോവ അവരുടെ കയ്യിൽ
ഏറ്റവും വലിയോരു സൈന്യത്തെ ഏല്പിച്ചു; അവർ
തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ

യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവല്ലോ.
ഇങ്ങനെ യോവാശിനോടു അവർ ന്യായവിധി
നടത്തി. 25 അവർ അവനെ വിട്ടുപോയ
ശേഷം -മഹാവ്യാധിയിലായിരുന്നു അവനെ
വിട്ടേച്ചുപോയതു- യെഹോയാദാപുരോഹിതന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ രക്തംനിമിത്തം അവന്റെ
സ്വന്തഭൃത്യന്മാർ അവന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി
അവനെ കിടക്കയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു;
അങ്ങനെ അവൻ മരിച്ചു; അവനെ ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തു; രാജാക്കന്മാരുടെ
കല്ലറകളിൽ അടക്കം ചെയ്തില്ലതാനും. 26
അവന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയവരോ,
അമ്മോന്യസ്ത്രീയായ ശിമെയാത്തിന്റെ മകൻ
സാബാദും മോവാബ്യസ്ത്രീയായ ശിമ്രീത്തിന്റെ
മകൻ യെഹോസാബാദും തന്നേ. 27 അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെയും അവന്നു വിരോധമായുള്ള
പ്രവചനബാഹുല്യത്തിന്റെയും ദൈവലായം
അറ്റകുറ്റം തീർത്തതിന്റെയും വൃത്താന്തം
രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അവന്റെ മകനായ
അമസ്യാവു അവന്നു പകരം രാജാവായി.

25 അമസ്യാവു വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ
ഇരുപത്തൊമ്പതു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ
വാണു. അവന്റെ അമ്മെക്കു യെഹോവദ്ദാൻ എന്നു
പേർ; അവൾ യെരൂശലേംകാരത്തിയായിരുന്നു. 2
അവൻ യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു
ചെയ്തു; ഏകാഗ്രഹൃദയത്തോടെ അല്ലതാനും.
3 രാജത്വം അവന്നു ഉറെച്ചശേഷം അവൻ

തന്റെ അപ്പനായ രാജാവിനെ കൊന്ന തന്റെ
ഭൃത്യന്മാർക്കു മരണശിക്ഷ നടത്തി. 4 എങ്കിലും
അവരുടെ പുത്രന്മാരെ അവൻ കൊല്ലിച്ചില്ല;
അപ്പന്മാർ പുത്രന്മാരുടെ നിമിത്തം മരിക്കരുതു;
പുത്രന്മാർ അപ്പന്മാരുടെ നിമിത്തവും മരിക്കരുതു;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സ്വന്തപാപംനിമിത്തമേ
മരിക്കാവു എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി
മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിലെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നേ. 5 എന്നാൽ അമസ്യാവു യെഹൂദയെ
കൂട്ടിവരുത്തി; എല്ലായെഹൂദയും ബെന്യാമീനുമായ
അവരെ സഹസ്രാധിപന്മാർക്കും ശതാധിപന്മാർക്കും
കീഴെ പിതൃഭവനം പിതൃഭവനമായി നിർത്തി,
ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടുള്ളവരെ എണ്ണി,
കുന്തവും പരിചയും എടുപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള
ശ്രേഷ്ഠയോദ്ധാക്കൾ മൂന്നു ലക്ഷം എന്നു
കണ്ടു. 6 അവൻ യിസ്രായേലിൽനിന്നും
ഒരു ലക്ഷം പരാക്രമശാലികളെ നൂറു
താലന്ത് വെള്ളി കൊടുത്തു കൂലിക്കു
വാങ്ങി. 7 എന്നാൽ ഒരു ദൈവപുരുഷൻ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: രാജാവേ,
യിസ്രായേലിന്റെ സൈന്യം നിന്നോടുകൂടെ
പോരരുതു; യഹോവ യിസ്രായേലിനോടു കൂടെ,
എല്ലാഎഫ്രയീമ്യരോടുംകൂടെ തന്നേ ഇല്ല. 8 നീ
തന്നേ ചെന്നു യുദ്ധത്തിൽ ധൈര്യം കാണിക്ക;
അല്ലാത്തപക്ഷം ദൈവം നിന്നെ ശത്രുവിന്റെ
മുമ്പിൽ വീഴിച്ചേക്കാം; സഹായിപ്പാനും വീഴിപ്പാനും
ദൈവത്തിന്നു ശക്തിയുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അമസ്യാവു ദൈവപുരുഷനോടു: എന്നാൽ ഞാൻ

യിസ്രായേൽപടക്കൂട്ടത്തിന്നു കൊടുത്ത നൂറു
താലന്തിന്നു എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന്നു ദൈവപുരുഷൻ: അതിനെക്കാൾ
അധികം നിനക്കു തരുവാൻ യഹോവെക്കു
കഴിയും എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ
അമസ്യാവു അവരെ, എഫ്രയീമിൽനിന്നു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്ന പടക്കൂട്ടത്തെ തന്നേ, അവരുടെ
നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിന്നു വേർതിരിച്ചു;
അവരുടെ കോപം യെഹൂദെക്കു നേരെ ഏറ്റവും
ജ്വലിച്ചു; അവർ അതികോപത്തോടെ
തങ്ങളുടെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 11
അനന്തരം അമസ്യാവു ധൈര്യപ്പെട്ടു തന്റെ
പടജ്ജനത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഉപ്പുതാഴ്വരയിൽ
ചെന്നു സേയീർയ്യരിൽ പതിനായിരംപേരെ
നിഗ്രഹിച്ചു. 12 വേറെ പതിനായിരംപേരെ യെഹൂദ്യർ
ജീവനോടെ പിടിച്ചു പാറമുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി
പാറമുകളിൽനിന്നു തള്ളിയിട്ടു; അവരെല്ലാവരും
തകന്നുപോയി. 13 എന്നാൽ തന്നോടുകൂടെ
യുദ്ധത്തിന്നു പോരാതെയിരിപ്പാൻ അമസ്യാവു
മടക്കി അയച്ചിരുന്ന പടക്കൂട്ടത്തിലെ ആളുകൾ
ശമര്യ്യമുതൽ ബേത്ത്-ഹോരോൻവരെയുള്ള
യെഹൂദാനഗരങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു മൂവായിരം
ആളുകളെ കൊന്നു വളരെ കൊള്ളയിട്ടു. 14
എന്നാൽ അമസ്യാവു എദോമ്യരെ സംഹരിച്ചു
മടങ്ങിവന്നശേഷം അവൻ സേയീർയ്യരുടെ
ദേവന്മാരെ കൊണ്ടുവന്നു അവയെ തനിക്കു
ദേവന്മാരായി നിർത്തി അവയുടെ മുമ്പാകെ
നമസ്കരിക്കയും അവെക്കു ധൂപം കാട്ടുകയും
ചെയ്തു. 15 അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ കോപം

അമസ്യാവിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു അവൻ ഒരു
പ്രവാചകനെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; നിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ സ്വന്തജനത്തെ
രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ജാതികളുടെ ദേവന്മാരെ നീ
അന്വേഷിച്ചതു എന്തു എന്നു അവനോടു പറയിച്ചു.
16 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
രാജാവു അവനോടു: ഞങ്ങൾ നിന്നെ രാജാവിന്നു
മന്ത്രിയാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടോ? മതി; നീ വെറുതെ
വെട്ടുകൊണ്ടു ചാകുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മതിയാക്കി:
നീ എന്റെ ആലോചന കേൾക്കാതെ
ഇതു ചെയ്തതുകൊണ്ടു ദൈവം നിന്നെ
നശിപ്പിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അനന്തരം
യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവു ആലോചന
കഴിച്ചിട്ടു യിസ്രായേൽരാജാവായി യേഹൂവിന്റെ
മകനായ യെഹോവാഹാസിന്റെ മകൻ
യോവാശിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: വരിക, നാം
തമ്മിൽ ഒന്നു നോക്കുക എന്നു പറയിച്ചു. 18
അതിന്നു യിസ്രായേൽരാജാവായ യോവാശ്
യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവിന്റെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചതെന്തെന്നാൽ: ലെബാനോനിലെ
മുൾപടപ്പു ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുവിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: നിന്റെ മകളെ എന്റെ മകന്നു
ഭാര്യയായി തരിക എന്നു പറയിച്ചു; എന്നാൽ
ലെബാനോനിലെ ഒരു കാട്ടുമൃഗം കടന്നുചെന്നു
മുൾപടപ്പിനെ ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു. 19 എദോമ്യരെ
തോല്പിച്ചു എന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നു; വമ്പുപറവാൻ
തക്കവണ്ണം നിന്റെ മനസ്സു നിഗളിച്ചിരിക്കുന്നു;

വീട്ടിൽ അടങ്ങി പാർത്തുകൊൾക; നീയും
യെഹൂദയും വീഴുവാൻ തക്കവണ്ണം അനർത്ഥത്തിൽ
ഇടപെടുന്നതു എന്തിന്നു? 20 എന്നാൽ
അമസ്യാവു കേട്ടില്ല; അവർ എദോമ്യദേവന്മാരെ
ആശ്രയിക്കകൊണ്ടു അവരെ ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു അതു ദൈവഹിതത്താൽ
സംഭവിച്ചു. 21 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽരാജാവായ
യോവാശ് പുറപ്പെട്ടുചെന്നു; അവനും
യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവും യെഹൂദെക്കുള്ള
ബേത്ത്-ശേമെശിൽവെച്ചു തമ്മിൽ നേരിട്ടു. 22
യെഹൂദാ യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റു
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി. 23 യിസ്രായേൽരാജാവായ
യോവാശ്, യെഹോവാഹാസിന്റെ മകനായ
യോവാശിന്റെ മകനായി, യെഹൂദാരാജാവായ
അമസ്യാവെ ബേത്ത്-ശെമെശിൽവെച്ചു പിടിച്ചു
യെരൂശലേമിൽ കൊണ്ടുവന്നു; യെരൂശലേമിന്റെ
മതിൽ എഫ്രയീമിന്റെ പടിവാതിൽമുതൽ
കോൺപടിവാതിൽവരെ നാനൂറു മുഴം
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 24 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ഓബേദ്-എദോമിന്റെ പക്കൽ കണ്ട എല്ലാപൊന്നും
വെള്ളിയും സകലപാത്രങ്ങളും രാജധാനിയിലെ
ഭണ്ഡാരവും എടുത്തു ജാമ്യക്കാരെയും
പിടിച്ചു ശമര്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 25
യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോവാഹാസിന്റെ
മകൻ യോവാശ് മരിച്ചശേഷം യെഹൂദാരാജാവായ
യോവാശിന്റെ മകൻ അമസ്യാവു പതിനഞ്ചു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു. 26 എന്നാൽ
അമസ്യാവിന്റെ മറ്റുള്ളവൃത്താന്തങ്ങൾ

ആദ്യാവസാനം യെഹൂദയിലെയും
യിസ്രായേലിലെയും രാജാക്കന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 27
അമസ്യാവു യഹോവയെ വിട്ടുമാറിയ കാലംമുതൽ
അവർ യെരൂശലേമിൽ അവന്റെ നേരെ
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി; അതുനിമിത്തം അവൻ
ലാഖീശിലേക്കു ഓടിപ്പോയി: എന്നാൽ അവർ
ലാഖീശിലേക്കു അവന്റെ പിന്നാലെ ആളയച്ചു
അവിടെവെച്ചു അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.
28 അവനെ കുതിരപ്പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു
യെഹൂദയുടെ മൂലനഗരത്തിൽ അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ അടക്കം ചെയ്തു.

26 യെഹൂദാജനമൊക്കെയും പതിനാറു
വയസ്സുപ്രായമുള്ള ഉസ്സീയാവെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
വന്നു അവന്റെ അപ്പനായ അമസ്യാവിന്നു
പകരം രാജാവാക്കി. 2 രാജാവു തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചശേഷം
ഏലോത്തിനെ പണിതതും അതിനെ യെഹൂദെക്കു
വീണ്ടുകൊണ്ടതും ഇവൻ തന്നേ. 3 ഉസ്സീയാവു
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു പതിനാറു
വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ അമ്പത്തിരണ്ടു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. അവന്റെ
അമ്മെക്കു യെഖൊല്യാ എന്നു പേർ. അവൾ
യെരൂശലേംകാരത്തി ആയിരുന്നു. 4
അവൻ തന്റെ അപ്പനായ അമസ്യാവു
ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും യഹോവെക്കു
പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു. 5 ദൈവഭയത്തിൽ
അവനെ ഉപദേശിച്ചുവന്ന സെഖര്യാവിന്റെ
ആയുഷ്കാലത്തു അവൻ ദൈവത്തെ

അന്വേഷിച്ചു: അവൻ യഹോവയെ അന്വേഷിച്ച
കാലത്തോളം ദൈവം അവന്നു അഭിവൃദ്ധി നല്കി.
6 അവൻ പുറപ്പെട്ടു ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം
ചെയ്തു ഗത്തിന്റെ മതിലും യബ്നെയുടെ മതിലും
അസ്തോദിന്റെ മതിലും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു;
അസ്തോദ് നാട്ടിലും ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഇടയിലും
പട്ടണങ്ങൾ പണിതു. 7 ദൈവം പെലിസ്ത്യക്കും
ഗൂർ-ബാലിൽ പാൎത്ത അരാബ്യൎക്കും
മെയൂന്യൎക്കും വിരോധമായി അവനെ
സഹായിച്ചു. 8 അമ്മോന്യരും ഉസ്സീയാവിന്നു
കാഴ്ചകൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അത്യന്തം
പ്രബലനായിത്തീൎന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ ശ്രുതി
മിസ്രയീംവരെ പരന്നു. 9 ഉസ്സീയാവു യെരൂശലേമിൽ
കോൺവാതില്ക്കലും താഴ്വരവാതില്ക്കലും
തിരിവിങ്കലും ഗോപുരങ്ങൾ പണിതു ഉറപ്പിച്ചു. 10
അവന്നു താഴ്വീതിയിലും സമഭൂമിയിലും വളരെ
കന്നുകാലികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ മരുഭൂമിയിൽ ഗോപുരങ്ങൾ പണിതു,
അനേകം കിണറും കുഴിപ്പിച്ചു; അവൻ
കൃഷിപ്രിയനായിരുന്നതിനാൽ അവന്നു മലകളിലും
കൎമ്മേലിലും കൃഷിക്കാരും മുന്തിരിത്തോട്ടക്കാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 ഉസ്സീയാവിന്നു പടയാളികളുടെ
ഒരു സൈന്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവർ രായസക്കാരനായ യെയീയേലും
പ്രമാണിയായ മയശേയാവും എടുത്ത
എണ്ണപ്രകാരം ഗണംഗണമായി രാജാവിന്റെ
സേനാപതികളിൽ ഒരുവനായ ഹനന്യാവിന്റെ
കൈക്കീഴെ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടും. 12
യുദ്ധവീരന്മാരായ പിതൃഭവനത്തലവന്മാരുടെ

ആകത്തുക രണ്ടായിരത്തറുനൂറു. 13
അവരുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ
ശത്രുക്കളുടെ നേരെ രാജാവിനെ സഹായിപ്പാൻ
മഹാവീൎയ്യത്തോടെ യുദ്ധം ചെയ്തുവന്നവരായി
മൂന്നുലക്ഷത്തേഴായിരത്തഞ്ഞൂറുപേരുള്ള ഒരു
സൈന്യംബലം ഉണ്ടായിരുന്നു. 14 ഉസ്സീയാവു
അവൎക്കു, സൎവ്വ സൈന്യത്തിന്നും തന്നേ, പരിച,
കുന്തം, തലക്കോരിക, കവചം, വില്ലു, കവിണക്കല്ലു,
എന്നിവ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. 15 അവൻ
അസ്ത്രങ്ങളും വലിയ കല്ലുകളും പ്രയോഗിപ്പാൻ
ഗോപുരങ്ങളുടെയും കൊത്തളങ്ങളുടെയും മേൽ
വെക്കേണ്ടതിന്നു കൌശലപ്പണിക്കാർ സങ്കല്പിച്ച
യന്ത്രങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ തീൎപ്പിച്ചു; അവൻ
പ്രബലനായിത്തീരുവാന്തക്കവണ്ണം അതിശയമായി
അവന്നു സഹായം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു അവന്റെ
ശ്രുതി ബഹുദൂരം പരന്നു. 16 എന്നാൽ അവൻ
ബലവാനായപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ
നാശത്തിന്നായിട്ടു നിഗളിച്ചു; അവൻ തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു കുറ്റം ചെയ്തു
ധൂപപീഠത്തിന്മേൽ ധൂപം കാട്ടുവാൻ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കടന്നുചെന്നു. 17
അസൎയ്യാപുരോഹിതനും അവനോടുകൂടെ
ധൈൎയ്യശാലികളായി യഹോവയുടെ എണ്പതു
പുരോഹിതന്മാരും അവന്റെ പിന്നാലെ അകത്തു
ചെന്നു ഉസ്സീയാരാജാവിനെ തടുത്തു
അവനോടു: 18 ഉസ്സീയാവേ, യഹോവെക്കു
ധൂപം കാട്ടുന്നതു നിനക്കു വിഹിതമല്ല;
ധൂപം കാട്ടുവാൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട
അഹരോന്യരായ പുരോഹിതന്മാൎക്കത്രേ;

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു പൊയ്ക്കൊൾക;
ലംഘനമാകുന്നു നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു; അതു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നിനക്കു മാനമായിരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 19
ധൂപം കാട്ടുവാൻ കയ്യിൽ ധൂപകലശം പിടിച്ചിരിക്കെ
ഉസ്സീയാവു കോപിച്ചു; അവൻ പുരോഹിതന്മാരോടു
കോപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ തന്നേ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ധൂപപീഠത്തിന്റെ അരികെ വെച്ചു
പുരോഹിതന്മാർ കാൺകെ അവന്റെ നെറ്റിമേൽ
കുഷ്ഠം പൊങ്ങി. 20 മഹാപുരോഹിതനായ
അസൎയ്യാവും സകലപുരോഹിതന്മാരും അവനെ
നോക്കി, അവന്റെ നെറ്റിയിൽ കുഷ്ഠം
പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവനെ ക്ഷണം
അവിടെനിന്നു പുറത്താക്കി; യഹോവ തന്നേ
ബാധിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ തന്നേയും
പുറത്തുപോകുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു. 21
അങ്ങനെ ഉസ്സീയാരാജാവു ജീവപൎയ്യന്തം
കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്നു; അവൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടനായിരുന്നതിനാൽ ഒരു
പ്രത്യേകശാലയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായി താമസിച്ചു.
അവന്റെ മകനായ യോഥാം രാജധാനിക്കു
മേൽവിചാരകനായി ദേശത്തിലെ ജനത്തിന്നു
ന്യായപാലനം ചെയ്തുവന്നു. 22 ഉസ്സീയാവിന്റെ
മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ ആദ്യാവസാനം
ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാപ്രവാചകൻ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 23 ഉസ്സീയാവു അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവൻ
കുഷ്ഠരോഗിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവർ
രാജാക്കന്മാൎക്കുള്ള ശ്മശാനഭൂമിയിൽ അവന്റെ

പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ അവനെ അടക്കം
ചെയ്തു; അവന്റെ മകനായ യോഥാം അവന്നു
പകരം രാജാവായി.
27 യോഥാം വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ പതിനാറു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു; അവന്റെ
അമ്മെക്കു യെരൂശാ എന്നു പേർ; അവൾ
സാദോക്കിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 2 അവൻ തന്റെ
അപ്പനായ ഉസ്സീയാവു ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു
എങ്കിലും യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
അവൻ കടന്നില്ല; ജനമോ വഷളത്വം
പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; 3 അവൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ മേലത്തെ പടിവാതിൽ പണിതു;
ഓഫേലിന്റെ മതിലും അവൻ വളരെ പണിതു
ഉറപ്പിച്ചു. 4 അവൻ യെഹൂദാമലനാട്ടിൽ
പട്ടണങ്ങളും വനങ്ങളിൽ കോട്ടകളും
ഗോപുരങ്ങളും പണിതു. 5 അവൻ അമ്മോന്യരുടെ
രാജാവിനോടു യുദ്ധവും ചെയ്തു അവരെ ജയിച്ചു;
അമ്മോന്യർ അവന്നു ആ ആണ്ടിൽ തന്നേ നൂറു
താലന്ത് വെള്ളിയും പതിനായിരം കോർ കോതമ്പും
പതിനായിരം കോർ യവവും കൊടുത്തു; അത്രയും
തന്നേ അമ്മോന്യർ രണ്ടാം ആണ്ടിലും മൂന്നാം
ആണ്ടിലും കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. 6 ഇങ്ങനെ
യോഥാം തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ക്രമമായി നടന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
ബലവാനായിത്തീർന്നു. 7 യോഥാമിന്റെ മറ്റുള്ള
വൃത്താന്തങ്ങളും അവന്റെ സകലയുദ്ധങ്ങളും
അവന്റെ പ്രവൃത്തികളും യിസ്രായേലിലെയും

യെഹൂദയിലെയും രാജാക്കന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 8
വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു ഇരുപത്തഞ്ചു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ പതിനാറു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു. 9 യോഥാം തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവനെ
ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ
മകനായ ആഹാസ് അവന്നു പകരം രാജാവായി.

28 ആഹാസ് വാഴ്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപതു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ പതിനാറു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു; എന്നാൽ
തന്റെ പിതാവായ ദാവീദ് ചെയ്തതുപോലെ
യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തില്ല. 2
അവൻ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ വഴികളിൽ
നടന്നു ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ വാർത്തുണ്ടാക്കി. 3
അവൻ ബെൻ-ഹിന്നോംതാഴ്വരയിൽ
ധൂപം കാട്ടുകയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു യഹോവ നീക്കിക്കളഞ്ഞ
ജാതികളുടെ മ്ലേച്ഛാചാരപ്രകാരം തന്റെ പുത്രന്മാരെ
അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിക്കയും ചെയ്തു. 4 അവൻ
പൂജാഗിരികളിലും ഓരോ പച്ചവൃക്ഷത്തിൻ കീഴിലും
ബലികഴിച്ചും ധൂപം കാട്ടിയും പോന്നു. 5
ആകയാൽ അവന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അവനെ
അരാംരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവർ
അവനെ തോല്പിച്ചു അവരിൽ അസംഖ്യംപേരെ
പിടിച്ചു ദമ്മേശെക്കിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
അവൻ യിസ്രായേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിലും
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു; അവനും അവനെ അതികഠിനമായി
തോല്പിച്ചു. 6 അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ

ദൈവമായ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു
രെമല്യാവിന്റെ മകനായ പെക്കഹ് യെഹൂദയിൽ
ഒരു ലക്ഷത്തിരുപതിനായിരംപേരെ ഒരേദിവസം
സംഹരിച്ചു; അവരെല്ലാവരും പരാക്രമശാലികൾ
ആയിരുന്നു. 7 എഫ്രയീമ്യവീരനായ സിക്രി
രാജകുമാരനായ മയശേയാവെയും
രാജധാനിവിചാരകനായ അസ്രീക്കാമിനെയും
രാജാവിന്നു രണ്ടാമനായിരുന്ന എല്ക്കാനയെയും
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 8 യിസ്രായേല്യർ തങ്ങളുടെ
സഹോദരജനത്തിൽ സ്ത്രീകളും പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരുമായി രണ്ടുലക്ഷം പേരെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി, വളരെ കൊള്ളയിട്ടു കൊള്ളയും
ശമര്യ്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 9 എന്നാൽ ഓദേദ്
എന്ന പേരോടെ യഹോവയുടെ ഒരു പ്രവാചകൻ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ശമര്യ്യയിലേക്കു
വന്ന സൈന്യത്തെ എതിരേറ്റു ചെന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ യെഹൂദയോടു
കോപിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു അവരെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു; നിങ്ങൾ അവരെ ആകാശപര്യ്യന്തം
എത്തുന്ന ക്രോധത്തോടെ സംഹരിച്ചിരിക്കുന്നു.
10 ഇപ്പോഴോ നിങ്ങൾ യെഹൂദ്യരെയും
യെരൂശലേമ്യരെയും ദാസീദാസന്മാരായി
കീഴടക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പക്കലും
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടുള്ള
അകൃത്യങ്ങൾ ഇല്ലയോ? 11 ആകയാൽ
ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുവന്ന ബദ്ധന്മാരെ വിട്ടയപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ

യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം നിങ്ങളുടെമേൽ
ഇരിക്കും. 12 അപ്പോൾ യോഹാനാന്റെ മകൻ
അസര്യ്യാവു, മെശില്ലേമോത്തിന്റെ മകൻ
ബേരെഖ്യാവു, ശല്ലൂമിന്റെ മകൻ യെഹിസ്കീയാവു,
ഹദ്ലായിയുടെ മകൻ അമാസാ എന്നിങ്ങനെ
എഫ്രയീമ്യതലവന്മാരിൽ ചിലർ യുദ്ധത്തിൽനിന്നു
വന്നവരോടു എതിർത്തുനിന്നു അവരോടു: 13
നിങ്ങൾ ബദ്ധന്മാരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരരുതു;
നാം തന്നേ യഹോവയോടു അകൃത്യം
ചെയ്തിരിക്കെ നമ്മുടെ പാപങ്ങളോടും
അകൃത്യത്തോടും ഇനിയും കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങൾ
ഭാവിക്കുന്നു; നമുക്കു വലിയൊരു അകൃത്യം ഉണ്ടു;
ഉഗ്രകോപം യിസ്രായേലിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ പ്രഭുക്കന്മാരും
സർവ്വസഭയും കാൺകെ ആയുധപാണികൾ
ബദ്ധന്മാരെയും കൊള്ളയെയും വിട്ടയച്ചു. 15 പേർ
ചൊല്ലി വിളിക്കപ്പെട്ട ആളുകൾ എഴുന്നേറ്റു
ബദ്ധന്മാരെ കൂട്ടി അവരിൽ നഗ്നന്മാരായവരെ
ഒക്കെയും കൊള്ളയിലെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു;
അവരെ ഉടുപ്പിച്ചു ചെരിപ്പും ഇടുവിച്ചശേഷം
അവക്കു തിന്മാനും കുടിപ്പാനും കൊടുത്തു
എണ്ണയും തേപ്പിച്ചു ക്ഷീണിച്ചുപോയവരെ
ഒക്കെയും കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി, ഈന്തപ്പട്ടണമായ
യെരീഹോവിൽ അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി ശമര്യ്യെക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 16 ആ കാലത്തു ആഹാസ്
രാജാവു തന്നെ സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു
അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു. 17 എദോമ്യർ പിന്നെയും വന്നു

യെഹൂദ്യരെ തോല്പിക്കയും ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. 18 ഫെലിസ്ത്യരും
താഴ്വീതിയിലും യെഹൂദയുടെ തെക്കും ഉള്ള
പട്ടണങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു ബേത്ത്-ശേമെശും
അയ്യാലോനും ഗെദേരോത്തും സോഖോവും
അതിനോടു ചേർന്ന ഗ്രാമങ്ങളും തിമ്നയും
അതിനോടു ചേർന്ന ഗ്രാമങ്ങളും ഗിംസോവും
അതിനോടു ചേർന്ന ഗ്രാമങ്ങളും പിടിച്ചു അവിടെ
പാർത്തു. 19 യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാസ്
യെഹൂദയിൽ നിർമ്മര്യാദം കാണിച്ചു യഹോവയോടു
മഹാദ്രോഹം ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവന്റെ
നിമിത്തം യഹോവ യെഹൂദയെ താഴ്ത്തി. 20
അശ്ശൂർരാജാവായ തിൽഗത്ത്-പിൽനേസെർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു അവനെ
ബലപ്പെടുത്താതെ ഞെരുക്കിയതേയുള്ളു. 21
ആഹാസ് യെഹോവയുടെ ആലയത്തിൽനിന്നും
രാജധാനിയിൽനിന്നും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
പക്കൽനിന്നും കവർന്നെടുത്തു അശ്ശൂർരാജാവിന്നു
കൊടുത്തു; എങ്കിലും ഇതിനാൽ അവന്നു
സഹായം ഉണ്ടായില്ല. 22 ആഹാസ് രാജാവ് തന്റെ
കഷ്ടകാലത്തുകൂടെയും യഹോവയോടു അധികം
ദ്രോഹം ചെയ്തു. 23 എങ്ങനെയെന്നാൽ:
അരാം രാജാക്കന്മാരുടെ ദേവന്മാർ അവരെ
സഹായിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ എന്നെയും
സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവെക്കു
ബലികഴിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ തന്നേ
തോല്പിച്ച ദമ്മേശെക്കിലെ ദേവന്മാർക്കു
ബലികഴിച്ചു; എന്നാൽ അവ അവന്നും
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും നാശകാരണമായി

ഭവിച്ചു. 24 ആഹാസ് ദൈവാലയത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങളെ എടുത്തു ദൈവാലയത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങളെ ഉടെച്ചു, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അടെച്ചുകളഞ്ഞു
യെരൂശലേമിന്റെ ഓരോ മൂലയിലുംബലിപീഠങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കി. 25 അന്യദേവന്മാർക്കു ധൂപം കാട്ടുവാൻ
അവൻ യെഹൂദയിലെ ഓരോ പട്ടണത്തിലും
പൂജാഗിരികൾ ഉണ്ടാക്കി തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു. 26 അവന്റെ
മറ്റുള്ളവൃത്താന്തങ്ങളും സകലപ്രവൃത്തികളും
ആദ്യവസാനം യെഹൂദയിലെയും
യിസ്രായേലിലെയും രാജാക്കന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 27
ആഹാസ് തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവനെ യെരൂശലേംനഗരത്തിൽ
അടക്കംചെയ്തു. യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
കല്ലറകളിൽ കൊണ്ടുവന്നില്ലതാനും; അവന്റെ
മകനായ യെഹിസ്കീയാവു അവന്നു പകരം
രാജാവായി.

29 യെഹിസ്കീയാവു ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ
വാഴ്ച തുടങ്ങി; ഇരുപത്തൊമ്പതു സംവത്സരം
യെരൂശലേമിൽ വാണു; അവന്റെ അമ്മെക്കു
അബീയാ എന്നു പേർ. അവൾ സെഖര്യാവിന്റെ
മകൾ ആയിരുന്നു. 2 അവൻ തന്റെ അപ്പനായ
ദാവീദ് ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും യഹോവെക്കു
പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു. 3 അവൻ തന്റെ
വാഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ ഒന്നാം മാസത്തിൽ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ വാതിലുകൾ
തുറന്നു അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 4 അവൻ

പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും വരുത്തി
കിഴക്കെ വിശാലസ്ഥലത്തു ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി അവരോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 5 ലേവ്യരേ, എന്റെ വാക്കു
കേൾപ്പിൻ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നേ
ശുദ്ധീകരിച്ചു നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ആലയത്തെയും
ശുദ്ധീകരിച്ചു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു മലിനത
നീക്കിക്കളവിൻ. 6 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ
അകൃത്യം ചെയ്തു, നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു പ്രവൎത്തിച്ചു
അവനെ ഉപേക്ഷിക്കയും യഹോവയുടെ
നിവാസത്തിങ്കൽനിന്നു മുഖം തിരിച്ചു അതിന്നു
പുറം കാട്ടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. 7 അവർ
മണ്ഡപത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അടെച്ചു, വിളക്കു
കെടുത്തി, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തിന്നു ധൂപം കാണിക്കാതെയും
ഹോമയാഗം കഴിക്കാതെയും ഇരുന്നു. 8
അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ കോപം
യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും മേൽ വന്നു;
നിങ്ങൾ സ്വന്തകണ്ണാൽ കാണുന്നതുപോലെ
അവൻ അവരെ നടുക്കത്തിന്നും അമ്പരപ്പിന്നും
ഹാസ്യത്തിന്നും വിഷയമാക്കിത്തീൎത്തിരിക്കുന്നു. 9
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ വാളിനാൽ വീഴുകയും
നമ്മുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും നമ്മുടെ
ഭാൎയ്യമാരും ഇതുനിമിത്തം പ്രവാസത്തിൽ ആകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 10 ഇപ്പോൾ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം നമ്മെ
വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നു അവനോടു ഒരു നിയമം
ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു താല്പൎയ്യം ഉണ്ടു. 11 എന്റെ

മക്കളേ, ഇപ്പോൾ ഉപേക്ഷ കാണിക്കരുതു; തന്നേ
ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ സന്നിധിയിൽ
നില്പാനും തനിക്കു ശുശ്രൂഷക്കാരായി
ധൂപം കാട്ടുവാനും യഹോവ നിങ്ങളെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 12 അപ്പോൾ
കെഹാത്യരിൽ അമാസായിയുടെ മകൻ മഹത്ത്,
അസര്യ്യാവിന്റെ മകൻ യോവേൽ, മെരാര്യ്യരിൽ
അബ്ദിയുടെ മകൻ കീശ്, യെഹല്ലെലേലിന്റെ മകൻ
അസര്യ്യാവു; ഗേർശോന്യരിൽ സിമ്മയുടെ മകൻ
യോവാഹ്, 13 യോവാഹിന്റെ മകൻ ഏദെൻ;
എലീസാഫാന്യരിൽ സിമ്രി, യെയൂവേൽ;
ആസാഫ്യരിൽ സെഖര്യ്യാവു, മത്ഥന്യാവു; 14
ഹേമാന്യരിൽ യെഹൂവേൽ, ശിമെയി;
യെദൂഥൂന്യരിൽ ശിമയ്യാവു, ഉസ്സീയേൽ എന്നീ
ലേവ്യർ എഴുന്നേറ്റു. 15 തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ
ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി തങ്ങളെത്തന്നേ വിശുദ്ധീകരിച്ചു
യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം രാജാവിന്റെ കല്പന
അനുസരിച്ചു യഹോവയുടെ ആലയത്തെ
വെടിപ്പാക്കുവാൻ വന്നു. 16 പുരോഹിതന്മാർ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ അകം
വെടിപ്പാക്കുവാൻ അതിൽ കടന്നു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ കണ്ട മലിനതയൊക്കെയും പുറത്തു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽ
കൊണ്ടുവന്നു; ലേവ്യർ അതു കൊണ്ടു പോയി
കിദ്രോൻ തോട്ടിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 17 ഒന്നാം മാസം
ഒന്നാം തിയ്യതി അവർ വിശുദ്ധീകരിപ്പാൻ
തുടങ്ങി; എട്ടാം തിയ്യതി അവർ യഹോവയുടെ
മണ്ഡപത്തിങ്കൽ എത്തി; ഇങ്ങനെ അവർ
എട്ടുദിവസംകൊണ്ടു യഹോവയുടെ ആലയം

വിശുദ്ധീകരിച്ചു; ഒന്നാം മാസം പതിനാറാം തിയ്യതി
തീർത്തു, 18 യെഹിസ്കീയാ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
അകത്തു ചെന്നു; ഞങ്ങൾ യഹോവയുടെ ആലയം
മുഴുവനും ഹോമപീഠവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ
ഒക്കെയും കാഴ്ചയപ്പത്തിന്റെ മേശയും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും വെടിപ്പാക്കി, 19
ആഹാസ് രാജാവു തന്റെ വാഴ്ചകാലത്തു തന്റെ
ദ്രോഹത്താൽ നീക്കിക്കളഞ്ഞ ഉപകരണങ്ങൾ
ഒക്കെയും നന്നാക്കി വിശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവ യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിൻമുമ്പിൽ ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യെഹിസ്കീയാരാജാവു
കാലത്തെ എഴുന്നേറ്റു നഗരാധിപതികളെ
കൂട്ടി യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
ചെന്നു. 21 അവർ രാജത്വത്തിന്നും
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നും യെഹൂദെക്കും വേണ്ടി ഏഴു
കാളയെയും ഏഴു ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഏഴു
കുഞ്ഞാടിനെയും പാപയാഗത്തിന്നായിട്ടു ഏഴു
വെള്ളാട്ടുകൊറ്റനെയും കൊണ്ടുവന്നു; അവയെ
യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ യാഗം കഴിപ്പാൻ
അവൻ അഹരോന്യരായ പുരോഹിതന്മാരോടു
കല്പിച്ചു. 22 അങ്ങനെ അവർ കാളകളെ അറുത്തു;
പുരോഹിതന്മാർ രക്തം വാങ്ങി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
തളിച്ചു; ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെ അറുത്തു രക്തം
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തളിച്ചു. കുഞ്ഞാടുകളെ
അറുത്തു രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തളിച്ചു. 23
പിന്നെ അവർ പാപയാഗത്തിന്നുള്ള
വെള്ളാട്ടുകൊറ്റന്മാരെ രാജാവിന്റെയും
സഭയുടെയും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവർ
അവയുടെമേൽ കൈവെച്ചു. 24 പുരോഹിതന്മാർ

അവയെ അറുത്തു എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തേണ്ടതിന്നു അവയുടെ
രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ പാപയാഗമായി
അർപ്പിച്ചു; എല്ലായിസ്രായേലിന്നും വേണ്ടി
ഹോമയാഗവും പാപയാഗവും കഴിക്കേണം
എന്നു രാജാവു കല്പിച്ചിരുന്നു.
25 അവൻ
ദാവീദിന്റെയും രാജാവിന്റെ ദർശകനായ
ഗാദിന്റെയും നാഥാൻപ്രവാചകന്റെയും
കല്പനപ്രകാരം ലേവ്യരെ കൈത്താളങ്ങളോടും
വീണകളോടും കിന്നരങ്ങളോടും കൂടെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നിർത്തി; അങ്ങനെ
പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം യഹോവ കല്പിച്ചിരുന്നു.
26 ലേവ്യർ ദാവീദിന്റെ വാദ്യങ്ങളോടും
പുരോഹിതന്മാർ കാഹളങ്ങളോടും കൂടെ നിന്നു.
27
പിന്നെ യെഹിസ്കീയാവു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ഹോമയാഗം കഴിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ഹോമയാഗം
തുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്നേ അവർ കാഹളങ്ങളോടും
യിസ്രായേൽരാജാവായ ദാവീദിന്റെ വാദ്യങ്ങളോടും
കൂടെ യഹോവെക്കു പാട്ടുപാടുവാൻ തുടങ്ങി.
28
ഉടനെ സർവ്വസഭയും നമസ്കരിച്ചു, സംഗീതക്കാർ
പാടുകയും കാഹളക്കാർ ഊതുകയും ചെയ്തു;
ഇതൊക്കെയും ഹോമയാഗം കഴിയുന്നതുവരെ
ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.
29 യാഗം കഴിച്ചു
തീർന്നപ്പോൾ രാജാവും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
എല്ലാവരും വണങ്ങി നമസ്കരിച്ചു.
30 പിന്നെ
യെഹിസ്കീയാരാജാവും പ്രഭുക്കന്മാരും
ലേവ്യരോടു ദാവീദിന്റെയും ആസാഫ് ദർശകന്റെയും
വചനങ്ങളാൽ യഹോവെക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്‌വാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ സന്തോഷത്തോടെ

സ്തോത്രം ചെയ്തു തല കുനിച്ചു നമസ്കരിച്ചു.
31 നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ യഹോവെക്കു
നിങ്ങളെത്തന്നേ നിവേദിച്ചിരിക്കുന്നു;
അടുത്തുവന്നു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
ഹനനയാഗങ്ങളും സ്തോത്രയാഗങ്ങളും
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു യെഹിസ്കീയാവു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ സഭ ഹനനയാഗങ്ങളും
സ്തോത്രയാഗങ്ങളും നല്ല മനസ്സുള്ളവർ
എല്ലാവരും ഹോമയാഗങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു.
32 സഭ കൊണ്ടുവന്ന ഹോമയാഗങ്ങളുടെ
എണ്ണം കാള എഴുപതു, ആട്ടുകൊറ്റൻ നൂറു,
കുഞ്ഞാടു ഇരുനൂറു; ഇവയൊക്കെയും
യഹോവെക്കു മഹായാഗത്തിന്നായിരുന്നു.
33 നിവേദിതവസ്തുക്കളോ അറുനൂറു
കാളയും മൂവായിരം ആടും ആയിരുന്നു. 34
പുരോഹിതന്മാർ ചുരുക്കമായിരുന്നതിനാൽ
ഹോമയാഗങ്ങളെല്ലം തോലുരിപ്പാൻ അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല; അതുകൊണ്ടു അവരുടെ
സഹോദരന്മാരായ ലേവ്യർ ആ വേല തീരുവോളവും
പുരോഹിതന്മാരൊക്കെയും തങ്ങളെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കുവോളവും അവരെ സഹായിച്ചു;
തങ്ങളെത്തന്നേ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ
ലേവ്യർ പുരോഹിതന്മാരെക്കാൾ അധികം
ഉത്സാഹമുള്ളവരായിരുന്നു. 35 ഹോമയാഗങ്ങൾ
സമാധാനയാഗങ്ങൾക്കുള്ള മേദസ്സിനോടും
ഹോമയാഗങ്ങൾക്കുള്ള പാനീയയാഗങ്ങളോടും
കൂടെ അനവധി ആയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ആരാധന
യഥാസ്ഥാനത്തായി. 36 ദൈവം ജനത്തിന്നു

ഒരുക്കിക്കൊടുത്തതിൽ യെഹിസ്കീയാവും
സകലജനവും സന്തോഷിച്ചു; കാൎയ്യം
ക്ഷണത്തിലല്ലോ നടന്നതു.
30 അനന്തരം യെഹിസ്കീയാവു യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു പെസഹ
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു യെരൂശലേമിൽ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു വരുവാൻ
എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും
അടുക്കൽ ആളയച്ചു; എഫ്രയീമിന്നും മനശ്ശെക്കും
എഴുത്തും എഴുതി. രണ്ടാം മാസത്തിൽ പെസഹ
ആചരിക്കണമെന്നു 2 രാജാവും അവന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരും യെരൂശലേമിലെ സൎവ്വസഭയും
നിൎണ്ണയിച്ചിരുന്നു. 3 പുരോഹിതന്മാർ
വേണ്ടുന്നത്രയും പേർ തങ്ങളെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കാതെയും ജനം യെരൂശലേമിൽ
ഒരുമിച്ചുകൂടാതെയും ഇരുന്നതുകൊണ്ടു
സമയത്തു അതു ആചരിപ്പാൻ അവൎക്കു
കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 4 ആ കാൎയ്യം രാജാവിന്നും
സൎവ്വസഭെക്കും സമ്മതമായി. 5 ഇങ്ങനെ
അവർ യെരൂശലേമിൽ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു പെസഹ ആചരിപ്പാൻ
വരേണ്ടതിന്നു ബേർ-ശേബമുതൽ
ദാൻവരെ എല്ലായിസ്രായേലിന്റെ ഇടയിലും
പരസ്യമാക്കേണമെന്നു ഒരു തീൎപ്പുണ്ടാക്കി.
അവർ ബഹുകാലമായിട്ടു അതു വിധിപോലെ
ആചരിച്ചിരുന്നില്ല. 6 അങ്ങനെ ഓട്ടാളർ
രാജാവിന്റെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും എഴുത്തുകൾ
എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും
ഇടയിൽ കൊണ്ടുപോയി രാജകല്പനപ്രകാരം

പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേൽമക്കളേ,
അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും
യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങളിൽ അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞ ശേഷിപ്പിന്റെ അടുക്കലേക്കു
തിരിയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 7 തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
അകൃത്യം ചെയ്ത നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെയും
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെയും പോലെ നിങ്ങൾ
ആകരുതു; അവൻ അവരെ നാശത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കാണുന്നുവല്ലോ. 8
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരേപ്പോലെ
നിങ്ങൾ ദുശ്ശാഠ്യം കാണിക്കരുതു; യഹോവെക്കു
നിങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിച്ചുകൊൾവിൻ; അവൻ
സദാകാലത്തേക്കും വിശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന
അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു വന്നു
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം
നിങ്ങളെ വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നു അവനെ സേവിപ്പിൻ.
9 നിങ്ങൾ യഹോവയിങ്കലേക്കു വീണ്ടും തിരിയുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരും പുത്രന്മാരും
തങ്ങളെ ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടു പോയവരോടു
കരുണ ലഭിച്ചു ഈ ദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരും;
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ കൃപയും
കരുണയും ഉള്ളവനല്ലോ; നിങ്ങൾ അവന്റെ
അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞുവരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ
നിങ്ങളെ നോക്കാതവണ്ണം മുഖം തിരിച്ചുകളകയില്ല.
10 ആങ്ങനെ ഓട്ടാളർ എഫ്രയീമിന്റെയും
മനശ്ശെയുടെയും ദേശത്തു പട്ടണംതോറും

സെബൂലൂൻവരെ സഞ്ചരിച്ചു; അവരോ അവരെ
പരിഹസിച്ചു നിന്ദിച്ചുകളഞ്ഞു. 11 എങ്കിലും
ആശേരിലും മനശ്ശെയിലും സെബൂലൂനിലും ചിലർ
തങ്ങളെത്തന്നേ താഴ്ത്തി യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നു. 12 യെഹൂദയിലും യഹോവയുടെ
വചനപ്രകാരം രാജാവും പ്രഭുക്കന്മാരും കൊടുത്ത
കല്പന അനുസരിച്ചുനടക്കേണ്ടതിന്നു അവക്കു
ഐകമത്യം നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ
കൈ വ്യാപരിച്ചു. 13 അങ്ങനെ രണ്ടാം മാസത്തിൽ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവം ആചരിപ്പാൻ
ബഹുജനം ഏറ്റവും വലിയോരു സഭയായി
യെരൂശലേമിൽ വന്നുകൂടി. 14 അവർ എഴുന്നേറ്റു
യെരൂശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബലിപീഠങ്ങളെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു സകലധൂപകലശങ്ങളെയും
എടുത്തു കിദ്രോൻതോട്ടിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 15
രണ്ടാം മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതി അവർ പെസഹ
അറുത്തു; എന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും
ലജ്ജിച്ചു തങ്ങളെത്തന്നേ വിശുദ്ധീകരിച്ചു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ഹോമയാഗങ്ങളെ
കൊണ്ടുവന്നു. 16 അവർ ദൈവപുരുഷനായ
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം തങ്ങൾക്കുള്ള
വിധി അനുസരിച്ചു തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു;
പുരോഹിതന്മാർ ലേവ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
രക്തം വാങ്ങി തളിച്ചു. 17 തങ്ങളെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കാത്തവർ പലരും സഭയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു ശുദ്ധിയില്ലാത്ത
ഓരോരുത്തന്നു വേണ്ടി പെസഹ അറുത്തു
യെഹോവെക്കു നിവേദിക്കേണ്ടതിന്നു ലേവ്യർ
ഭരമേറ്റിരുന്നു. 18 വലിയോരു ജനസമൂഹം,

എപ്രയീമിൽനിന്നു മനശ്ശെയിൽനിന്നും
യിസ്സാഖാരിൽനിന്നും സെബൂലൂനിൽനിന്നും ഉള്ള
അനേകർ, തങ്ങളെത്തന്നേ ശുദ്ധീകരിക്കാതെ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിധി വിട്ടു മറ്റൊരു
പ്രകാരത്തിൽ പെസഹ തിന്നു. എന്നാൽ
യെഹിസ്കീയാവു അവക്കു വേണ്ടി പ്രാത്ഥിച്ചു:
19 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു ആവശ്യമായ
വിശുദ്ധീകരണംപോലെ വിശുദ്ധനായില്ലെങ്കിലും
ദൈവത്തെ, തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെത്തന്നേ അന്വേഷിപ്പാൻ
മനസ്സുവെക്കുന്ന എല്ലാവനോടും ദയാലുവായ
യഹോവേ, ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 20
യഹോവ യെഹിസ്കീയാവിന്റെ പ്രാത്ഥന
കേട്ടു ജനത്തെ സൌഖ്യമാക്കി. 21 അങ്ങനെ
യെരൂശലേമിൽ വന്നുകൂടിയിരുന്ന
യിസ്രായേൽമക്കൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ
ഉത്സവം ഏഴു ദിവസം മഹാസന്തോഷത്തോടെ
ആചരിച്ചു; ലേവ്യരും പുരോഹിതന്മാരും
ഉച്ചനാദമുള്ള വാദ്യങ്ങളാൽ യഹോവെക്കു പാടി
ദിവസംപ്രതിയും യഹോവയെ സ്തുതിച്ചു. 22
യെഹിസ്കീയാവു യഹോവയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ
സാമത്ഥ്യം കാണിച്ച എല്ലാലേവ്യരോടും ഹൃദ്യമായി
സംസാരിച്ചു; അവർ സമാധാനയാഗങ്ങൾ
അപ്പിച്ചും തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ സ്തുതിച്ചുംകൊണ്ടു ഏഴുദിവസം
ഉത്സവം ഘോഷിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 23 പിന്നെയും
ഏഴു ദിവസം ഉത്സവം ആചരിപ്പാൻ സവ്വസഭയും
നിണ്ണയിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ വേറെ ഏഴു
ദിവസവും സന്തോഷത്തോടെ ആചരിച്ചു. 24

യെഹൂദാരാജാവായ യെഹിസ്കീയാവു സഭെക്കു
ആയിരം കാളയെയും ഏഴായിരം ആടിനെയും
കൊടുത്തു; പ്രഭുക്കന്മാരും സഭെക്കു ആയിരം
കാളയെയും പതിനായിരം ആടിനെയും കൊടുത്തു;
അനേകം പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിച്ചു. 25 യെഹൂദയുടെ സൎവ്വസഭയും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും യിസ്രായേലിൽനിന്നു
വന്ന സൎവ്വസഭയും യിസ്രായേൽ ദേശത്തുനിന്നു
വന്നു യെഹൂദയിൽ പാൎത്തിരുന്ന പരദേശികളും
സന്തോഷിച്ചു. 26 അങ്ങനെ യെരൂശലേമിൽ
മഹാസന്തോഷം ഉണ്ടായി; യിസ്രായേൽരാജാവായ
ദാവീദിന്റെ മകൻ ശലോമോന്റെ കാലംമുതൽ
ഇതുപോലെ യെരൂശലേമിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. 27
ഒടുവിൽ ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാർ എഴുന്നേറ്റു
ജനത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു; അവരുടെ അപേക്ഷ
കേൾക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ പ്രാൎത്ഥന അവന്റെ
വിശുദ്ധനിവാസമായ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ എത്തുകയും
ചെയ്തു.

31 ഇതൊക്കെയും തീൎന്നശേഷം വന്നുകൂടിയിരുന്ന
എല്ലായിസ്രായേലും യെഹൂദാനഗരങ്ങളിലേക്കു
ചെന്നു സ്തംഭവിഗ്രഹങ്ങളെ തകൎത്തു
എല്ലായെഹൂദയിലും ബെന്യാമീനിലും
എഫ്രയീമിലും മനശ്ശെയിലും ഉള്ള
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ വെട്ടി പുജാഗിരികളെയും
ബലിപീഠങ്ങളെയും ഇടിച്ചുനശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
പിന്നെ യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാവരും
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കും
അവകാശത്തിലേക്കും മടങ്ങിപ്പോയി. 2 അനന്തരം
യെഹിസ്കീയാവു പുരോഹിതന്മാരുടെയും

ലേവ്യരുടെയും കൂറുകളെ കൂറുകൂറായി
ഓരോരുത്തനെ അവനവന്റെ ശുശ്രൂഷപ്രകാരം
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
കഴിപ്പാനും യഹോവയുടെ പാളയത്തിന്റെ
വാതിലുകളിൽ ശുശ്രൂഷിപ്പാനും സ്തോത്രം
ചെയ്തു വാഴ്ത്തുവാനും നിയമിച്ചു. 3 രാജാവു
ഹോമയാഗങ്ങൾക്കായിട്ടു, യഹോവയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
കാലത്തെയും വൈകുന്നേരത്തെയും
ഹോമയാഗങ്ങൾക്കായിട്ടും ശബ്ബത്തുകളിലും
അമാവാസ്യകളിലും ഉത്സവങ്ങളിലും
ഉള്ള ഹോമയാഗങ്ങൾക്കായിട്ടും തന്നേ
സ്വന്തവകയിൽനിന്നു ഒരു ഓഹരി നിശ്ചയിച്ചു. 4
യെരൂശലേമിൽ പാർത്ത ജനത്തോടു അവൻ
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും യഹോവയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഉറ്റിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
ഓഹരി കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 5 ഈ കല്പന
പ്രസിദ്ധമായ ഉടനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ
ധാന്യം, വീഞ്ഞ്, എണ്ണ, തേൻ, വയലിലെ
എല്ലാവിളവും എന്നിവയുടെ ആദ്യഫലം വളരെ
കൊണ്ടുവന്നു; എല്ലാറ്റിന്റെയും ദശാംശവും
അനവധി കൊണ്ടുവന്നു. 6 യെഹൂദാനഗരങ്ങളിൽ
പാർത്ത യിസ്രായേല്യരും യെഹൂദ്യരും കൂടെ
കാളകളിലും ആടുകളിലും ദശാംശവും തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു നിവേദിച്ചിരുന്ന
നിവേദിതവസ്തുക്കളിൽ ദശാംശവും
കൊണ്ടുവന്നു കൂമ്പാരമായി കൂട്ടി. 7 മൂന്നാം
മാസത്തിൽ അവർ കൂമ്പാരം കൂട്ടിത്തുടങ്ങി ഏഴാം

മാസത്തിൽ തീൎത്തു. 8 യെഹിസ്കീയാവും
പ്രഭുക്കന്മാരും വന്നു കൂമ്പാരങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ
അവർ യഹോവയെയും അവന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെയും വാഴ്ത്തി. 9 യെഹിസ്കീയാവു
കൂമ്പാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു പുരോഹിതന്മാരോടും
ലേവ്യരോടും ചോദിച്ചു. 10 അതിന്നു സാദോക്കിന്റെ
ഗൃഹത്തിൽ മഹാപുരോഹിതനായ അസൎയ്യാവു
അവനോടു: ജനം ഈ വഴിപാടുകളെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു
തുടങ്ങിയതുമുതൽ ഞങ്ങൾ തിന്നു തൃപ്തരായി
വളരെ ശേഷിപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു; യഹോവ
തന്റെ ജനത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു;
ശേഷിച്ചതാകുന്നു ഈ വലിയ കൂമ്പാരം
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ
യെഹിസ്കീയാവു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
അറകൾ ഒരുക്കുവാൻ കല്പിച്ചു; 12 അങ്ങനെ അവർ
ഒരുക്കിയശേഷം വഴിപാടുകളും ദശാംശങ്ങളും
നിവേദിതവസ്തുക്കളും വിശ്വസ്തതയോടെ
അകത്തുകൊണ്ടുവന്നു: ലേവ്യനായ
കോനന്യാവു അവെക്കു മേൽവിചാരകനും
അവന്റെ അനുജൻ ശിമെയി രണ്ടാമനും
ആയിരുന്നു. 13 യെഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെയും
ദൈവാലയപ്രമാണിയായ അസൎയ്യാവിന്റെയും
ആജ്ഞപ്രകാരം യെഹീയേൽ, അസസ്യാവു,
നഹത്ത്, അസാഹേൽ, യെരീമോത്ത്,
യോസാബാദ്, എലീയേൽ, യിസ്മഖ്യാവു, മഹത്ത്,
ബെനായാവു എന്നിവർ കോനന്യാവിന്റെയും
അവന്റെ അനുജൻ ശിമെയിയുടെയും കീഴിൽ
വിചാരകന്മാരായിരുന്നു. 14 കിഴക്കെ

വാതിൽകാവല്ക്കാരനായി ലേവ്യനായ
യിമ്നയുടെ മകനായ കോരേ യഹോവയുടെ
വഴിപാടുകളെയും അതിവിശുദ്ധവസ്തുക്കളെയും
വിഭാഗിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നുള്ള
ഔദാര്യ്യദാനങ്ങൾക്കു മേൽവിചാരകനായിരുന്നു.
15 അവന്റെ കീഴിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാക്കും,
വലിയവക്കും ചെറിയവക്കും കൂറുകൂറായി
കൊടുപ്പാൻ ഏദെൻ, മിന്യാമീൻ, യേശുവ,
ശെമയ്യാവു, അമയ്യാവു, ശെഖന്യാവു
എന്നിവർ പുരോഹിതനഗരങ്ങളിൽ
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. 16 മൂന്നു വയസ്സുമുതൽ
മേലോട്ടു വംശാവലിയിൽ ചാത്ത്പ്പെട്ടിരുന്ന
ആണുങ്ങളായി ഓരോ ദിവസത്തിന്റെ
ആവശ്യംപോലെ കൂറുകൂറായി താന്താങ്ങളുടെ
തവണെക്കു ശുശ്രൂഷെക്കായിട്ടു 17 ആലയത്തിൽ
വരുന്നവരെയും പുരോഹിതന്മാരുടെ
വംശാവലിയിൽ പിതൃഭവനംപിതൃഭവനമായി
ചാത്ത്പ്പെട്ടവരെയും ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ
മേലോട്ടു കൂറുകൂറായി താന്താങ്ങളുടെ
തവണമുറെക്കു ചാത്ത്പ്പെട്ട ലേവ്യരെയും
ഒഴിച്ചിരുന്നു. 18 സവ്വ്സഭയിലും അവരുടെ
എല്ലാകുഞ്ഞുങ്ങളും ഭാൎയ്യമാരും പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരുമായി വംശാവലിയിൽ
ചാത്ത്പ്പെട്ടവർക്കുംകൂടെ ഓഹരി
കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ
ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം തങ്ങളെത്തന്നേ
വിശുദ്ധിയിൽ വിശുദ്ധീകരിച്ചുപോന്നു. 19
പുരോഹിതന്മാരുടെ സകലപുരുഷപ്രജെക്കും
ലേവ്യരിൽ വംശാവലിയായി ചാത്ത്പ്പെട്ട

എല്ലാവക്കും ഓഹരികൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ പട്ടണങ്ങളുടെ പുല്പുറപ്രദേശങ്ങളിലെ
അഹരോന്യരായ പുരോഹിതന്മാക്കും ഓരോ
പട്ടണത്തിൽ പേർവിവരം പറഞ്ഞിരുന്ന
പുരുഷന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. 20 യെഹിസ്കീയാവു
യെഹൂദയിൽ ഒക്കെയും ഇവ്വണ്ണം ചെയ്തു; തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നന്മയും
ന്യായവും സത്യവും ആയുള്ളതു പ്രവത്തിച്ചു. 21
അവൻ ദൈവാലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ചും
ന്യായപ്രമാണവും കല്പനയും സംബന്ധിച്ചും തന്റെ
ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു ആരംഭിച്ച
സകലപ്രവൃത്തിയിലും പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ
പ്രവത്തിച്ചു കൃതാത്ഥനായിരുന്നു.

32 ഈ കാര്യ്ങ്ങളും ഈ വിശ്വസ്തപ്രവൃത്തിയും
കഴിഞ്ഞശേഷം അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ്
വന്നു യെഹൂദയിൽ കടന്നു ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ
നിരോധിച്ചു കൈവശമാക്കുവാൻ വിചാരിച്ചു. 2
സൻഹേരീബ് വന്നു യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിപ്പാൻ
ഭാവിക്കുന്നു എന്നു യെഹിസ്കീയാവു കണ്ടിട്ടു 3
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തുള്ള ഉറവുകളിലെ വെള്ളം
നിത്തിക്കളയേണ്ടതിന്നു തന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരോടും
വീരന്മാരോടും ആലോചിച്ചു; അവർ അവനെ
സഹായിച്ചു. 4 അങ്ങനെ വളരെ ജനം
ഒന്നിച്ചുകൂടി; അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ വന്നു
വളരെ വെള്ളം കാണുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു എല്ലാഉറവുകളും ദേശത്തിന്റെ
നടുവിൽകൂടി ഒഴുകിയ തോടും അടെച്ചുകളഞ്ഞു. 5
അവൻ ധൈര്യ്പ്പെട്ടു, ഇടിഞ്ഞുപോയ
മതിലൊക്കെയും പണിതു, ഗോപുരങ്ങളും പുറത്തു

വേറൊരു മതിലും കെട്ടിപ്പൊക്കി. ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിലെ മില്ലോവിന്റെ കേടും പോക്കി,
അനവധി കുന്തവും പരിചയും ഉണ്ടാക്കി. 6
അവൻ ജനത്തിന്നു പടനായകന്മാരെ
നിയമിച്ചു. അവരെ നഗരവാതില്ക്കലുള്ള
വിശാലസ്ഥലത്തു തന്റെ അടുക്കൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി
അവരോടു ഹൃദ്യമായി സംസാരിച്ചു: 7
ഉറപ്പും ധൈര്യവും ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ;
അശ്ശൂർരാജാവിനെയും അവനോടു കൂടെയുള്ള
സകലപുരുഷാരത്തെയും ഭയപ്പെടരുതു; നിങ്ങൾ
ഭ്രമിക്കരുതു; അവനോടുകൂടെയുള്ളതിലും
വലിയൊരുവൻ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു. 8
അവനോടുകൂടെ മാംസഭുജമേയുള്ളു;
നമ്മോടുകൂടെയോ നമ്മെ സഹായിപ്പാനും
നമ്മുടെ യുദ്ധങ്ങളെ നടത്തുവാനും നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു; ജനം
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹിസ്കീയാവിന്റെ
വാക്കുകളിൽ ആശ്രയിച്ചു. 9 അനന്തരം
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് -അവനും
അവനോടുകൂടെയുള്ള സൈന്യമൊക്കെയും
ലാഖീശിന്നരികെ ഉണ്ടായിരുന്നു -തന്റെ ദാസന്മാരെ
യെരൂശലേമിലേക്കു യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹിസ്കീയാവിന്റെയും യെരൂശലേമിലെ
സകലയെഹൂദ്യരുടെയും അടുക്കൽ
അയച്ചുപറയിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: 10
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് ഇപ്രകാരം
പറയുന്നു: നിങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ നിരോധം
സഹിച്ചു പാപ്പാൻ എന്തൊന്നിലാകുന്നു
ആശ്രയിക്കുന്നതു? 11 നമ്മുടെ ദൈവമായ

യഹോവ നമ്മെ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കും എന്നു യെഹിസ്കീയാവു പറഞ്ഞു
വിശപ്പും ദാഹവുംകൊണ്ടു ചാകേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നില്ലയോ? 12 അവന്റെ
പൂജാഗിരികളും യാഗപീഠങ്ങളും നീക്കിക്കളകയും
യെഹൂദയോടും യെരൂശലേമിനോടും നിങ്ങൾ ഒരേ
പീഠത്തിന്നു മുമ്പിൽ നമസ്കരിച്ചു അതിന്മേൽ
ധൂപം കാട്ടേണം എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തതു
ഈ യെഹിസ്കീയാവു തന്നേയല്ലോ. 13
ഞാനും എന്റെ പിതാക്കന്മാരും അതതു
ദേശങ്ങളിലെ സകലജാതികളോടും എന്തു
ചെയ്തുവെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ?
ആ ദേശങ്ങളിലെ ജാതികളുടെ ദേവന്മാൎക്കു
തങ്ങളുടെ ദേശങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുവോ? 14 എന്റെ
പിതാക്കന്മാർ നിർമ്മൂലനാശം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന
ജാതിയുടെ സകലദേവന്മാരിലുംവെച്ചു ഒരുവന്നും
തന്റെ ജനത്തെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാൻ കഴിയാതിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാൻ കഴിയുമോ? 15 ആകയാൽ
യെഹിസ്കീയാവു നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു;
ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെ വശീകരിക്കരുതു; നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിക്കയും അരുതു; യാതൊരു
ജാതിയുടെയോ രാജ്യത്തിന്റെയോ ദേവന്നും
തന്റെ ജനത്തെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും വിടുവിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല; പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം
നിങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നതു

എങ്ങനെ? 16 അവന്റെ ദാസന്മാർ യഹോവയായ
ദൈവത്തിന്നും അവന്റെ ദാസനായ
യെഹിസ്കീയാവിന്നും വിരോധമായി പിന്നെയും
അധികം സംസാരിച്ചു. 17 അതതു ദേശങ്ങളിലെ
ജാതികളുടെ ദേവന്മാർ തങ്ങളുടെ ജനത്തെ എന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കാതിരുന്നതുപോലെ
യെഹിസ്കീയാവിന്റെ ദൈവവും തന്റെ ജനത്തെ
എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കയില്ല എന്നിങ്ങനെ
അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ നിന്ദിപ്പാനും അവന്നു വിരോധമായി
സംസാരിപ്പാനും എഴുത്തും എഴുതി അയച്ചു. 18
പട്ടണം പിടിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ യെരൂശലേമിൽ
മതിലിന്മേൽ ഉള്ള ജനത്തെ പേടിപ്പിച്ചു ഭ്രമിപ്പിപ്പാൻ
യെഹൂദ്യഭാഷയിൽ അവരോടു ഉറക്കെ വിളിച്ചു, 19
മനുഷ്യരുടെ കൈപ്പണിയായ ജാതികളുടെ
ദേവന്മാരെക്കുറിച്ചെന്നപോലെ യെരൂശലേമിന്റെ
ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 20 ഇതുനിമിത്തം
യെഹിസ്കീയാരാജാവും ആമോസിന്റെ മകനായ
യെശയ്യാപ്രവാചകനും പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
നിലവിളിച്ചു. 21 അപ്പോൾ യഹോവ ഒരു ദൂതനെ
അയച്ചു; അവൻ അശ്ശൂർ രാജാവിന്റെ
പാളയത്തിലെ സകലപരാക്രമശാലികളെയും
പ്രഭുക്കന്മാരെയും സേനാപതികളെയും സംഹരിച്ചു;
അതുകൊണ്ടു അവൻ ലജ്ജാമുഖത്തോടെ
സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നു; അവൻ
തന്റെ ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ
അവന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചവർ അവനെ
അവിടെവെച്ചു വാൾകൊണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 22
ഇങ്ങനെ യഹോവ യെഹിസ്കീയാവെയും

യെരൂശലേംനിവാസികളെയും അശ്ശൂർരാജാവായ
സൻഹേരീബിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും
മറ്റെല്ലാവരുടെയും കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു
അവക്കു ചുറ്റിലും വിശ്രമം നല്കി; 23 പലരും
യെരൂശലേമിൽ യഹോവെക്കു കാഴ്ചകളും
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹിസ്കീയാവിന്നു
വിശേഷവസ്തുക്കളും കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ
അന്നുമുതൽ സകലജാതികളുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ
ഉന്നതനായിത്തീന്നു. 24 ആ കാലത്തു
യെഹിസ്കീയാവിന്നു മരണകരമായ
ദീനംപിടിച്ചു; അവൻ യഹോവയോടു
പ്രാത്ഥിച്ചു; അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം അരുളി
ഒരു അടയാളവും കൊടുത്തു. 25 എന്നാൽ
യെഹിസ്കീയാവു തനിക്കു ലഭിച്ച ഉപകാരത്തിന്നു
അടുത്തവണ്ണം നടക്കാതെ നിഗളിച്ചുപോയി;
അതുകൊണ്ടു അവന്റെമേലും യെഹൂദയുടെമേലും
യെരൂശലേമിന്മേലും കോപം ഉണ്ടായി. 26 എങ്കിലും
തന്റെ ഗവ്വത്തെക്കുറിച്ചു യെഹിസ്കീയാവും
യെരൂശലേംനിവാസികളും തങ്ങളെത്തന്നേ
താഴ്ത്തി; അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
കോപം യെഹിസ്കീയാവിന്റെ കാലത്തു
അവരുടെമേൽ വന്നില്ല. 27 യെഹിസ്കീയാവിന്നു
അനവധി ധനവും മാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ വെള്ളി, പൊന്നു, രത്നം, സുഗന്ധ വഗ്ഗം,
പരിച സകലവിധമനോഹരവസ്തുക്കൾ
എന്നിവെക്കായി ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങളും 28 ധാന്യം,
വീഞ്ഞ്, എണ്ണ എന്ന അനുഭവങ്ങൾക്കായി
പാണ്ടികശാലകളും സകലവിധ മൃഗങ്ങൾക്കും
പുരകളും ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കു തൊഴുത്തുകളും

ഉണ്ടാക്കി. 29 ദൈവം അവന്നു അനവധി
സമ്പത്തു കൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
പട്ടണങ്ങളെയും ആടുമാടുകൂട്ടങ്ങളെയും
വളരെ സമ്പാദിച്ചു. 30 ഈ യെഹിസ്കീയാവു
തന്നേ ഗീഹോൻവെള്ളത്തിന്റെ മേലത്തെ
ഒഴുക്കു തടുത്തു ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിന്റെ
പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു താഴോട്ടു വരുത്തി.
അങ്ങനെ യെഹിസ്കീയാവു തന്റെ
സകലപ്രവൎത്തികളിലും കൃതാൎത്ഥനായിരുന്നു. 31
എങ്കിലും ദേശത്തിൽ സംഭവിച്ചിരുന്ന
അതിശയത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു
ബാബേൽ പ്രഭുക്കന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ച ദൂതന്മാരുടെ കാൎയ്യത്തിൽ അവന്റെ
ഹൃദയത്തിലുള്ളതൊക്കെയും അറിവാൻ
തക്കവണ്ണം അവനെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
ദൈവം അവനെ വിട്ടുകൊടുത്തു. 32
യെഹിസ്കീയാവിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവന്റെ സൽപ്രവൃത്തികളും ആമോസിന്റെ
മകനായ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ ദൎശനത്തിലും
യെഹൂദയിലെയും യിസ്രായേലിലെയും
രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 33 യെഹിസ്കീയാവു
തന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു;
ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ കല്ലറകളിലേക്കുള്ള
കയറ്റത്തിങ്കൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു;
അവന്റെ മരണസമയത്തു എല്ലായെഹൂദയും
യെരൂശലേംനിവാസികളും അവനെ ബഹുമാനിച്ചു.
അവന്റെ മകനായ മനശ്ശെ അവന്നു പകരം
രാജാവായി.

33 മനശ്ശെ വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
അമ്പത്തഞ്ചു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ
വാണു. 2 യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ
മ്ലേച്ഛതകളെപ്പോലെ അവൻ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 3 അവൻ തന്റെ
അപ്പനായ യെഹിസ്കീയാവു ഇടിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്ന
പൂജാഗിരികളെ വീണ്ടും പണിതു,
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിപീഠങ്ങളെ തീർത്തു,
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളും ഉണ്ടാക്കി, ആകാശത്തിലെ
സർവ്വസൈന്യത്തെയും നമസ്കരിച്ചു സേവിച്ചു. 4
യെരൂശലേമിൽ എന്റെ നാമം ഇരിക്കുമെന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലും അവൻ ബലിപീഠങ്ങൾ പണിതു. 5
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരം രണ്ടിലും
അവൻ ആകാശത്തിലെ സൈന്യത്തിന്നു
ബലിപീഠങ്ങൾ പണിതു. 6 അവൻ തന്റെ
പുത്രന്മാരെ ബെൻ-ഹിന്നോംതാഴ്വരയിൽ
അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചു; മുഹൂർത്തം നോക്കി,
ആഭിചാരങ്ങളും ക്ഷുദ്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു,
വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും ലക്ഷണം പറയുന്നവരെയും
നിയമിച്ചു, യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
പലതും ചെയ്തു അവനെ കോപിപ്പിച്ചു. 7
താൻ ഉണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹപ്രതിമയെ അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു; ഈ
ആലയത്തെക്കുറിച്ചോ: ഈ ആലയത്തിലും ഞാൻ
എല്ലാ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിലുംനിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന യെരൂശലേമിലും ഞാൻ

എന്റെ നാമം എന്നേക്കും സ്ഥാപിക്കും എന്നും 8
ഞാൻ മോശെമുഖാന്തരം യിസ്രായേലിനോടു
കല്പിച്ച സകലന്യായപ്രമാണത്തെയും ചട്ടങ്ങളെയും
ന്യായങ്ങളെയും അനുസരിച്ചുനടപ്പാൻ
അവർ സൂക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കായി നിശ്ചയിച്ച
ദേശത്തുനിന്നു അവരുടെ കാൽ ഞാൻ ഇനി
നീക്കിക്കളകയില്ല എന്നും ദൈവം ദാവീദിനോടും
അവന്റെ മകനായ ശലോമോനോടും
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു. 9 അങ്ങനെ മനശ്ശെ യഹോവ
യിസ്രായേൽപുത്രന്മാരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ച
ജാതികൾ ചെയ്തതിലും അധികം വഷളത്വം
പ്രവർത്തിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം യെഹൂദയെയും
യെരൂശലേം നിവാസികളെയും തെറ്റുമാറാക്കി. 10
യഹോവ മനശ്ശെയോടും അവന്റെ ജനത്തോടും
സംസാരിച്ചു; എങ്കിലും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. 11
ആകയാൽ യഹോവ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ
സേനാധിപതിമാരെ അവരുടെ നേരെ വരുത്തി;
അവർ മനശ്ശെയെ കൊളുത്തുകളാൽ പിടിച്ചു
ചങ്ങലയിട്ടു ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
12 കഷ്ടത്തിൽ ആയപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചു, തന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
തന്നേത്താൻ ഏറ്റവും താഴ്ത്തി അവനോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 13 അവൻ അവന്റെ പ്രാർത്ഥന
കൈക്കൊണ്ടു അവന്റെ യാചന കേട്ടു അവനെ
വീണ്ടും യെരൂശലേമിൽ അവന്റെ രാജത്വത്തിന്നു
തിരിച്ചു വരുത്തി; യഹോവ തന്നേ ദൈവം എന്നു
മനശ്ശെക്കു ബോധമായി. 14 അതിന്റെശേഷം

അവൻ ഗീഹോന്നു പടിഞ്ഞാറുതാഴ്വരയിൽ
മീൻവാതിലിന്റെ പ്രവേശനംവരെ ദാവീദിന്റെ
നഗരത്തിന്നു ഒരു പുറമതിൽ പണിതു;
അവൻ അതു ഓഫേലിന്നു ചുറ്റും വളരെ
പൊക്കത്തിൽ പണിയുകയും യെഹൂദയിലെ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ സേനാധിപന്മാരെ
പാപ്പിക്കയും ചെയ്തു. 15 അവൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽനിന്നു അന്യദൈവങ്ങളെയും
വിഗ്രഹത്തെയും യഹോവയുടെ ആലയം
നില്ക്കുന്ന പവ്വതത്തിലും യെരൂശലേമിലും താൻ
പണിതിരുന്ന സകലബലിപീഠങ്ങളെയും നീക്കി
നഗരത്തിന്നു പുറത്തു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 16
അവൻ യഹോവയുടെ യാഗപീഠം നന്നാക്കി,
അതിന്മേൽ സമാധാനയാഗങ്ങളും
സ്തോത്രയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചു; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ സേവിപ്പാൻ
യെഹൂദയോടു കല്പിച്ചു. 17 എന്നാൽ ജനം
പൂജാഗിരികളിൽ യാഗം കഴിച്ചുപോന്നു; എങ്കിലും
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു അത്രേ. 18
മനശ്ശെയുടെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും അവൻ
തന്റെ ദൈവത്തോടു കഴിച്ച പ്രാത്ഥനയും
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ അവനോടു സംസാരിച്ച ദൾകന്മാരുടെ
വചനങ്ങളും യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 19
അവന്റെ പ്രാത്ഥനയും ദൈവം അവന്റെ
പ്രാത്ഥന കേട്ടതും അവൻ തന്നേത്താൻ
താഴ്ത്തിയതിന്നു മുമ്പെയുള്ള അവന്റെ സകല
പാപവും അകൃത്യവും അവൻ പൂജാഗിരികളെ

പണികയും അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെയും
വിഗ്രഹങ്ങളെയും പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്ത
സ്ഥലങ്ങളും ദർശകന്മാരുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 20 മനശ്ശെ തന്റെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; അവനെ
അവന്റെ അരമനയിൽ അടക്കം ചെയ്തു; അവന്റെ
മകനായ ആമോൻ അവന്നു പകരം രാജാവായി. 21
ആമോൻ വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ രണ്ടു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. 22 അവൻ
തന്റെ അപ്പനായ മനശ്ശെ ചെയ്തതുപോലെ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു,
തന്റെ അപ്പനായ മനശ്ശെ ഉണ്ടാക്കിയ സകല
വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും ആമോൻ ബലികഴിച്ചു അവയെ
സേവിച്ചു. 23 തന്റെ അപ്പനായ മനശ്ശെ തന്നേത്താൻ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ താഴ്ത്തിയതുപോലെ
അവൻ തന്നേത്താൻ താഴ്ത്തിയില്ല; ആമോൻ
മേല്ക്കുമേൽ അകൃത്യം ചെയ്തതേയുള്ളു.
24 അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവന്റെ നേരെ
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി അവനെ അവന്റെ നേരെ
അരമനയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 25
എന്നാൽ ദേശത്തെ ജനം ആമോൻ രാജാവിന്റെ
നേരെ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയവരെയൊക്കെയും
കൊന്നുകളഞ്ഞു; ദേശത്തെ ജനം അവന്റെ
മകനായ യോശീയാവെ അവന്നു പകരം
രാജാവാക്കി.

34 യോശീയാവു വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
എട്ടു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ മുപ്പത്തൊന്നു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു. 2 അവൻ

യഹോവെക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു ചെയ്തു;
തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ വഴികളിൽ
വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ മാറാതെ നടന്നു. 3
അവന്റെ വാഴ്ചയുടെ എട്ടാം ആണ്ടിൽ, അവന്റെ
യൌവനത്തിൽ തന്നേ, അവൻ തന്റെ പിതാവായ
ദാവീദിന്റെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചുതുടങ്ങി;
പന്ത്രണ്ടാം ആണ്ടിൽ അവൻ പൂജാഗിരികളെയും
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും
ബിംബങ്ങളെയും നീക്കി യെഹൂദയെയും
യെരൂശലേമിനെയും വെടിപ്പാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 4
അവൻ കാൺകെ അവർ ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളുടെ
ബലിപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു; അവെക്കു
മീതെയുള്ള സൂര്യസ്തംഭങ്ങളെ അവൻ
വെട്ടിക്കളഞ്ഞു; അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെയും
വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും തകർത്തു
പൊടിയാക്കി, അവെക്കു ബലികഴിച്ചവരുടെ
കല്ലറകളിന്മേൽ വിതറിച്ചു. 5 അവൻ
പൂജാരികളുടെ അസ്ഥികളെ അവരുടെ
ബലിപീഠങ്ങളിന്മേൽ ദഹിപ്പിക്കയും യെഹൂദയെയും
യെരൂശലേമിനെയും വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. 6
അങ്ങനെതന്നേ അവൻ മനശ്ശെയുടെയും
എഫ്രയീമിന്റെയും ശിമെയോന്റെയും
പട്ടണങ്ങളിൽ നഫ്താലിവരെയും ചുറ്റിലും
അവരുടെ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെയ്തു. 7 അവൻ
ബലിപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെയും
വിഗ്രഹങ്ങളെയുമെല്ലാം തകർത്തു പൊടിയാക്കി,
യിസ്രായേൽദേശത്തു എല്ലാടവും
സകലസൂര്യസ്തംഭങ്ങളെയും വെട്ടിക്കളഞ്ഞു
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 8 അവന്റെ

വാഴ്ചയുടെ പതിനെട്ടാം ആണ്ടിൽ ദേശത്തെയും
ആലയത്തെയും വെടിപ്പാക്കിയശേഷം അവൻ
അസല്യാവിന്റെ മകനായ ശാഫാനെയും
നഗരാധിപതിയായ മയശേയാവെയും
യോവാശിന്റെ മകനായ രായസക്കാരൻ
യോവാഹിനെയും തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു. 9
അവർ മഹാപുരോഹിതനായ ഹില്ക്കീയാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ വാതിൽകാവല്ക്കാരായ
ലേവ്യർ മനശ്ശെയോടും എഫ്രയീമിനോടും
ശേഷമുള്ള എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
എല്ലായെഹൂദയോടും ബെന്യാമീനോടും
യെരൂശലേംനിവാസികളോടും പിരിച്ചെടുത്തു
ദൈവാലയത്തിൽ അടെച്ചിരുന്ന ദ്രവ്യം
ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. 10 അവർ അതു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ വേലചെയ്യിക്കുന്ന
മേൽവിചാരകന്മാരുടെ കയ്യിലും അവർ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീത്തു
നന്നാക്കുവാൻ ആലയത്തിൽ പണിചെയ്യുന്ന
പണിക്കാക്കും കൊടുത്തു. 11 ചെത്തിയ കല്ലും
ചേപ്പുപണിക്കു മരവും വാങ്ങേണ്ടതിന്നും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ നശിപ്പിച്ചിരുന്ന
കെട്ടിടങ്ങൾക്കു തുലാങ്ങൾ വെക്കേണ്ടതിന്നു
ആശാരികൾക്കും പണിക്കാക്കും തന്നേ. 12 ആ
പുരുഷന്മാർ വിശ്വാസത്തിന്മേൽ പ്രവത്തിച്ചു;
മെരായ്യരിൽ യഹത്ത്, ഓബദ്യാവു എന്ന
ലേവ്യരും പണിനടത്തുവാൻ കെഹാത്യരിൽ
സെഖയ്യാവും മെശുല്ലാമും വാദ്യപ്രയോഗത്തിൽ
സാമത്ഥ്യമുള്ള സകലലേവ്യരും അവരുടെമേൽ

വിചാരകന്മാർ ആയിരുന്നു. 13 അവർ
ചുമട്ടുകാക്കും അതതു വേല ചെയ്യുന്ന എല്ലാ
പണിക്കാക്കും മേൽവിചാരകന്മാരായിരുന്നു;
ലേവ്യരിൽ ചിലർ എഴുത്തുകാരും
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വാതിൽകാവല്ക്കാരും
ആയിരുന്നു. 14 അവർ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയ ദ്രവ്യം പുറത്തു
എടുത്തപ്പോൾ ഹില്ക്കീയാപുരോഹിതൻ
യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം കൊടുത്ത
ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം കണ്ടെത്തി. 15
ഹില്ക്കീയാവു രായസക്കാരനായ ശാഫാനോടു:
ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. ഹില്ക്കീയാവു പുസ്തകം
ശാഫാന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. 16 ശാഫാൻ
പുസ്തകം രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു
രാജസന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചതു:
അടിയങ്ങൾക്കു കല്പന തന്നതുപോലെ ഒക്കെയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 17 യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ കണ്ട ദ്രവ്യം പുറത്തു എടുത്തു
വിചാരകന്മാരുടെ കയ്യിലും വേലക്കാരുടെ കയ്യിലും
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 18 രായസക്കാരനായ
ശാഫാൻ രാജാവിനോടു: ഹില്ക്കീയാപുരോഹിതൻ
ഒരു പുസ്തകം എന്റെ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു
എന്നും ബോധിപ്പിച്ചു; ശാഫാൻ അതിനെ
രാജസന്നിധിയിൽ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. 19
ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വാക്യങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു രാജാവു
വസ്ത്രം കീറി. 20 രാജാവു ഹില്ക്കീയാവോടും
ശാഫാന്റെ മകൻ അഹീക്കാമിനോടും മീഖയുടെ

മകൻ അബ്ദോനോടും രായസക്കാരനായ
ശാഫാനോടും രാജഭൃത്യനായ അസായാവോടും
കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: 21 നിങ്ങൾ ചെന്നു,
കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിലെ
വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു എനിക്കും യിസ്രായേലിലും
യെഹൂദയിലും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവക്കും വേണ്ടി
യഹോവയോടു അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പിൻ; ഈ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
അനുസരിച്ചു നടക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ യഹോവയുടെ വചനത്തെ
പ്രമാണിക്കാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെമേൽ
ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ കോപം
വലിയതല്ലോ. 22 അങ്ങനെ ഹില്ക്കീയാവും
രാജാവു നിയോഗിച്ചവരും ഹസ്രയുടെ
മകനായ തൊക്ഹത്തിന്റെ മകനായി
രാജവസ്ത്രവിചാരകനായ ശല്ലൂമിന്റെ ഭാൎയ്യ ഹുൽദാ
എന്ന പ്രവാചകിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു -
അവൾ യെരൂശലേമിൽ രണ്ടാം ഭാഗത്തു
പാൎത്തിരുന്നു; - അവളോടു ആ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചു. 23 അവൾ അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളെ എന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ച പുരുഷനോടു നിങ്ങൾ
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: 24 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തിന്നും
നിവാസികൾക്കും യെഹൂദാരാജാവിന്റെ
മുമ്പാകെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ച പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന സകലശാപങ്ങളുമായ
അനൎത്ഥം വരുത്തും. 25 അവർ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു

തങ്ങളുടെ സകലപ്രവൃത്തികളാലും എനിക്കു
കോപം വരത്തക്കവണ്ണം അന്യദൈവങ്ങൾക്കു
ധൂപം കാട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്റെ കോപം ഈ
സ്ഥലത്തു ചൊരിയും; അതു കെട്ടുപോകയും ഇല്ല.
26 എന്നാൽ യഹോവയോടു ചോദിപ്പാൻ നിങ്ങളെ
അയച്ച യെഹൂദാരാജാവിനോടു നിങ്ങൾ
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നീ കേട്ടിരിക്കുന്ന
വചനങ്ങളെക്കുറിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; 27 ഈ
സ്ഥലത്തിന്നും നിവാസികൾക്കും വിരോധമായുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ നീ കേട്ടപ്പോൾ നിന്റെ
ഹൃദയം അലിഞ്ഞു നീ അവന്റെ മുമ്പാകെ
നിന്നെത്തന്നേ താഴ്ത്തുകയും എന്റെ മുമ്പാകെ
നിന്നെത്തന്നേ താഴ്ത്തി നിന്റെ വസ്ത്രം കീറി
എന്റെ മുമ്പാകെ കരകയും ചെയ്കകൊണ്ടു
ഞാനും നിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 28
ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
ചേർത്തുകൊള്ളും; നീ സമാധാനത്തോടെ
നിന്റെ കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെടും; ഞാൻ ഈ
സ്ഥലത്തിന്നും നിവാസികൾക്കും വരുത്തുവാൻ
പോകുന്ന അനർത്ഥമൊന്നും നിന്റെ കണ്ണു
കാണുകയുമില്ല. അവർ രാജാവിനെ ഈ
മറുപടി ബോധിപ്പിച്ചു. 29 അനന്തരം രാജാവു
ആളയച്ചു യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും
ഉള്ള എല്ലാമൂപ്പന്മാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി. 30
രാജാവും സകലയെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരൂശലേംനിവാസികളും പുരോഹിതന്മാരും
ലേവ്യരും ആബാലവൃദ്ധം സർവ്വജനവും

യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ചെന്നു; അവൻ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ടുകിട്ടിയ
നിയമപുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങളെയെല്ലാം
അവരെ കേൾപ്പിച്ചു. 31 രാജാവു തന്റെ
സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ടു താൻ യഹോവയെ
അനുസരിക്കയും; അവന്റെ കല്പനകളും
സാക്ഷ്യങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും പൂണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ പ്രമാണിച്ചുനടക്കയും
ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന
നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ആചരിക്കയും
ചെയ്യുമെന്നു യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഒരു നിയമം
ചെയ്തു. 32 യെരൂശലേമിലും ബെന്യാമീനിലും
ഉണ്ടായിരുന്നവരെ ഒക്കെയും അവൻ അതിൽ
യോജിപ്പിച്ചു. യെരൂശലേംനിവാസികൾ
തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
ദൈവത്തിന്റെ നിയമപ്രകാരം ചെയ്തു. 33
യോശീയാവു യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള
സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും സകലമ്ലേച്ഛതകളെയും
നീക്കിക്കളഞ്ഞു യിസ്രായേലിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ സേവിപ്പാൻ
സംഗതിവരുത്തി. അവന്റെ കാലത്തൊക്കെയും
അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ വിട്ടുമാറിയില്ല.

35 അനന്തരം യോശീയാവു യെരൂശലേമിൽ
യഹോവെക്കു ഒരു പെസഹ ആചരിച്ചു ഒന്നാം
മാസം പതിനാലാം തിയ്യതി അവർ പെസഹ
അറുത്തു. 2 അവൻ പുരോഹിതന്മാരെ
താന്താങ്ങളുടെ വേലെക്കു നിൎത്തി;
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കായി

അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. 3 അവൻ
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും ഉപാദ്ധ്യായന്മാരും
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധന്മാരുമായ ലേവ്യരോടു
പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേൽരാജാവായ ദാവീദിന്റെ
മകൻ ശലോമോൻ പണിത ആലയത്തിൽ
വിശുദ്ധപെട്ടകം വെപ്പിൻ; ഇനി അതു നിങ്ങളുടെ
തോളുകൾക്കു ഭാരമായിരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെയും അവന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെയും സേവിച്ചുകൊൾവിൻ. 4
യിസ്രായേൽരാജാവായ ദാവീദിന്റെയും അവന്റെ
മകനായ ശലോമോന്റെയും എഴുത്തുകളിൽ
കാണുംപോലെ പിതൃഭവനം പിതൃഭവനമായും
കൂറുകൂറായി നിങ്ങളെത്തന്നേ ക്രമപ്പെടുത്തുവിൻ.
5 നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ ജനത്തിന്റെ
പിതൃഭവനവിഭാഗം അനുസരിച്ചു ഓരോന്നിന്നു
ലേവ്യരുടെ ഓരോ പിതൃഭവനഭാഗം വരുവാൻ
തക്കവണ്ണം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിങ്കൽ
നിന്നുകൊൾവിൻ. 6 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ പെസഹ
അറുത്തു നിങ്ങളെത്തന്നേ വിശുദ്ധീകരിക്കയും
മോശെമുഖാന്തരം ഉണ്ടായ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ
അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ ഒരുക്കുകയും
ചെയ്‌വിൻ. 7 യോശീയാവു അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവക്കും വേണ്ടി പെസഹ
യാഗങ്ങൾക്കായിട്ടു രാജാവിന്റെ വക
ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽനിന്നു ആകെ മുപ്പതിനായിരം
കുഞ്ഞാടിനെയും വെള്ളാട്ടിൻകുട്ടിയെയും
മൂവായിരം കാളയെയും ജനത്തിന്നു കൊടുത്തു. 8
അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും ജനത്തിന്നും

പുരോഹിതന്മാക്കും ലേവ്യക്കും ഔദാൎയ്യത്തോടെ
കൊടുത്തു; ദൈവാലയ പ്രമാണികളായ
ഹില്ക്കീയാവും സെഖൎയ്യാവും യെഹീയേലും
പുരോഹിതന്മാക്കു പെസഹയാഗങ്ങൾക്കായിട്ടു
രണ്ടായിരത്തറുനൂറു കുഞ്ഞാടിനെയും മുന്നൂറു
കാളയെയും കൊടുത്തു. 9 കോനന്യാവും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരായ ശെമയ്യാവും നെഥനയേലും
ലേവ്യരുടെ പ്രഭുക്കന്മാരായ ഹസബ്യാവും
യെഹീയേലും യോസാബാദും ലേവ്യക്കും
പെസഹയാഗങ്ങൾക്കായിട്ടു അയ്യായിരം
കുഞ്ഞാടിനെയും അഞ്ഞൂറു കാളയെയും
കൊടുത്തു. 10 ഇങ്ങനെ ശുശ്രൂഷക്രമത്തിലായി;
രാജകല്പനപ്രകാരം പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളുടെ
സ്ഥാനത്തും ലേവ്യർ കൂറുക്കുറായും നിന്നു. 11
അവൻ പെസഹ അറുത്തു; പുരോഹിതന്മാർ
അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്തം വാങ്ങി
തളിക്കയും ലേവ്യർ തോലുരിക്കയും ചെയ്തു.
12 പിന്നെ മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പോലെ യഹോവെക്കു
അൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ ജനത്തിന്റെ
പിതൃഭവനവിഭാഗം അനുസരിച്ചു കൊടുപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഹോമയാഗത്തെയും അങ്ങനെ തന്നേ
കാളകളെയും നീക്കിവെച്ചു. 13 അവർ വിധിപോലെ
പെസഹയെ തീയിൽ ചുട്ടു; നിവേദിതങ്ങളെ
കലങ്ങളിലും കുട്ടകങ്ങളിലും ചട്ടികളിലും വേവിച്ചു
സൎവ്വജനത്തിന്നും വേഗത്തിൽ വിളമ്പിക്കൊടുത്തു.
14 പിന്നെ അവർ തങ്ങൾക്കും പുരോഹിതന്മാക്കും
വേണ്ടി ഒരുക്കി; അഹരോന്യരായ പുരോഹിതന്മാർ
ഹോമയാഗങ്ങളും മേദസ്സും അൎപ്പിക്കുന്നതിൽ

രാത്രിവരെ അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ലേവ്യർ
തങ്ങൾക്കും അഹരോന്യരായ പുരോഹിതന്മാർക്കും
വേണ്ടി ഒരുക്കി. 15 ആസാഹ്യരായ സംഗീതക്കാർ
ദാവീദിന്റെയും ആസാഫിന്റെയും ഹേമാന്റെയും
രാജാവിന്റെയും ദർശകനായ യെദൂഥൂന്റെയും
കല്പനപ്രകാരം തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തും
വാതിൽകാവല്ക്കാർ അതതു വാതില്ക്കലും
നിന്നു; അവർക്കു തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ
വിട്ടുപോകുവാൻ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു;
അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ ലേവ്യർ
അവർക്കു ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. 16 ഇങ്ങനെ
യോശീയാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പെസഹ
ആചരിപ്പാനും യഹോവയുടെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
ഹോമയാഗങ്ങൾ അർപ്പിപ്പാനും വേണ്ടിയുള്ള
യഹോവയുടെ സകലശുശ്രൂഷയും അന്നു
ക്രമത്തിലായി. 17 അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
യിസ്രായേൽ മക്കൾ ആ സമയത്തു പെസഹയും
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവവും ഏഴു
ദിവസം ആചരിച്ചു. 18 ശമൂവേൽപ്രവാചകന്റെ
കാലംമുതൽ യിസ്രായേലിൽ ഇതുപോലെ
ഒരു പെസഹ ആചരിച്ചിട്ടില്ല; യോശീയാവും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലായെഹൂദയും യിസ്രായേലും
യെരൂശലേംനിവാസികളും ആചരിച്ച ഈ
പെസഹപോലെ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരാരും
ആചരിച്ചിട്ടില്ല. 19 യോശീയാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ
പതിനെട്ടാം ആണ്ടിൽ ഈ പെസഹ
ആചരിച്ചു. 20 യോശീയാവു ദൈവാലയത്തെ
യഥാസ്ഥാനത്താക്കുക മുതലായ ഈ

കാര്യങ്ങളൊക്കെയും കഴിഞ്ഞശേഷം
മിസ്രയീംരാജാവായ നെഖോഫ്രാത്തിന്നു
സമീപത്തുള്ള കക്കെമീശ് ആക്രമിപ്പാൻ
പോകുമ്പോൾ യോശീയാവു അവന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു. 21 എന്നാൽ അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: യെഹൂദാരാജാവേ, എനിക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ
നേരെ അല്ല, എനിക്കു യുദ്ധമുള്ള ഗൃഹത്തിന്റെ
നേരെയത്രേ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; ദൈവം
എന്നോടു ബദ്ധപ്പെടുവാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്റെ പക്ഷത്തിലുള്ള ദൈവം നിന്നെ
നശിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോടു
ഇടപെടരുതു എന്നു പറയിച്ചു. 22 എങ്കിലും
യോശീയാവു വിട്ടുതിരിയാതെ അവനോടു യുദ്ധം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു വേഷംമാറി; നെഖോ പറഞ്ഞ
ദൈവവചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെ അവൻ
മെഗിദ്ദോതാഴ്വരയിൽ യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ
ചെന്നു. 23 വില്ലാളികൾ യോശീയാരാജാവിനെ
എയ്തു; രാജാവു തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു: എന്നെ
കൊണ്ടുപോകുവിൻ; ഞാൻ കഠിനമായി
മുറിവേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അങ്ങനെ
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനെ രഥത്തിൽനിന്നിറക്കി
അവന്റെ രണ്ടാം രഥത്തിൽ ആക്കി യെരൂശലേമിൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ മരിച്ചു; അവന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു കല്ലറയിൽ അവനെ അടക്കം
ചെയ്തു. എല്ലായെഹൂദയും യെരൂശലേമും
യോശീയാവെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു. 25
യിരെമ്യാവും യോശീയാവെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു;
സകലസംഗീതക്കാരും സംഗീതക്കാരത്തികളും

ഇന്നുവരെ അവരുടെ വിലാപങ്ങളിൽ
യോശീയാവെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.
യിസ്രായേലിൽ അതു ഒരു ചട്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
അവ വിലാപങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 26
യോശീയാവിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരമുള്ള അവന്റെ
സൽപ്രവൃത്തികളും 27 ആദ്യവസാനം
അവന്റെ ചരിത്രവും യിസ്രായേലിലെയും
യെഹൂദയിലെയും രാജാക്കന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

36 ദേശത്തെ ജനം യോശീയാവിന്റെ മകനായ
യെഹോവാഹാസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു
അവനെ അപ്പന്നു പകരം യെരൂശലേമിൽ
രാജാവാക്കി. 2 യെഹോവാഹാസ് വാഴ്ച
തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു ഇരുപത്തിമൂന്നു
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ മൂന്നു മാസം
യെരൂശലേമിൽ വാണു. 3 മിസ്രയീംരാജാവു
അവനെ യെരൂശലേമിൽവെച്ചു പിഴുക്കി
ദേശത്തിന്നു നൂറു താലന്ത് വെള്ളിയും ഒരു താലന്ത്
പൊന്നും പിഴ കല്പിച്ചു. 4 മിസ്രയീംരാജാവു അവന്റെ
സഹോദരനായ എല്യാക്കീമിനെ യെഹൂദെക്കും
യെരൂശലേമിന്നും രാജാവാക്കി; അവന്റെ
പേർ യെഹോയാക്കീം എന്നു മാറ്റി. അവന്റെ
സഹോദരനായ യെഹോവാഹാസിനെ നെഖോ
പിടിച്ചു മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 5
യെഹോയാക്കീം വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ ഏഴു
സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു; അവൻ തന്റെ

ദൈവമായ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു. 6 അവന്റെ നേരെ ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ വന്നു അവനെ ചങ്ങലയിട്ടു
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, 7
നെബൂഖദ്നേസർ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
ഉപകരണങ്ങളും ബാബേലിൽ കൊണ്ടുപോയി
ബാബേലിൽ തന്റെ ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചു.
8 യെഹോയാക്കീമിന്റെ മറ്റുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും
അവൻ ചെയ്തതും അവനിൽ കണ്ടതുമായ
മ്ലേച്ഛതകളും യിസ്രായേലിലെയും യെഹൂദയിലെയും
രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അവന്റെ മകനായ
യെഹോയാഖീൻ അവന്നുപകരം രാജാവായി. 9
യെഹോയാഖീൻ വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
എട്ടു വയസ്സായിരുന്നു: അവൻ മൂന്നു മാസവും
പത്തു ദിവസവും യെരൂശലേമിൽ വാണു;
അവൻ യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു. 10 എന്നാൽ പിറ്റെയാണ്ടിൽ
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു ആളയച്ചു അവനെയും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ മനോഹരമായ
ഉപകരണങ്ങളെയും ബാബേലിലേക്കു വരുത്തി,
അവന്റെ സഹോദരനായ സിദെക്കീയാവെ
യെഹൂദെക്കും യെരൂശലേമിന്നും രാജാവാക്കി. 11
സിദെക്കീയാവു വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്നു
ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
പതിനൊന്നു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ
വാണു. 12 അവൻ തന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു;
യഹോവയുടെ വായിൽനിന്നുള്ള വചനം

പ്രസ്താവിച്ച യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ മുമ്പിൽ
തന്നേത്താൻ താഴ്ത്തിയില്ല. 13 അവനെക്കൊണ്ടു
ദൈവനാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യിച്ചിരുന്ന
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവിനോടു അവൻ
മത്സരിച്ചു ശാഠ്യം കാണിക്കയും യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിയാതവണ്ണം
തന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കുകയും ചെയ്തു. 14
പുരോഹിതന്മാരിൽ പ്രധാനികളൊക്കെയും ജനവും
ജാതികളുടെ സകലമ്ലേച്ഛതകളെയുംപോലെ
വളരെ അകൃത്യം ചെയ്തു; യെരൂശലേമിൽ
യഹോവ വിശുദ്ധീകരിച്ച അവന്റെ ആലയത്തെ
അശുദ്ധമാക്കി. 15 അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു തന്റെ ജനത്തോടും
തന്റെ നിവാസത്തോടും സഹതാപം തോന്നീട്ടു
അവൻ ജാഗ്രതയോടെ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അവരുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. 16 അവരോ ദൈവത്തിന്റെ
ദൂതന്മാരെ പരിഹസിച്ചു അവന്റെ വാക്കുകളെ
നിരസിച്ചു ഉപശാന്തിയില്ലാതാകുംവണ്ണം
യഹോവയുടെ കോപം തന്റെ ജനത്തിന്നു നേരെ
ഉജ്ജ്വലിക്കുവോളം അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ
നിന്ദിച്ചുകളഞ്ഞു. 17 അതുകൊണ്ടു അവൻ
കൽദയരുടെ രാജാവിനെ അവരുടെ
നേരെ വരുത്തി; അവൻ അവരുടെ
യൌവനക്കാരെ അവരുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരമായ
ആലയത്തിൽവെച്ചു വാൾകൊണ്ടു
കൊന്നു; അവൻ യൌവനക്കാരനെയോ
കന്യകയെയോ വൃദ്ധനെയോ കിഴവനെയോ
ആദരിക്കാതെ അവരെ ഒക്കെയും
അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

18 ദൈവാലയത്തിലെ ചെറിയതും
വലിയതുമായ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരവും
രാജാവിന്റെയും അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും
ഭണ്ഡാരങ്ങളുമെല്ലാം അവൻ ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 19 അവർ ദൈവാലയം
ചുട്ടു, യെരൂശലേമിന്റെ മതിൽ ഇടിച്ചു,
അതിലെ അരമനകൾ എല്ലാം തീക്കിരയാക്കി
അതിലെ മനോഹരസാധനങ്ങളൊക്കെയും
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 20 വാളിനാൽ വീഴാതെ
ശേഷിച്ചവരെ അവൻ ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; പാസിരാജ്യത്തിന്നു ആധിപത്യം
സിദ്ധിക്കുംവരെ അവർ അവിടെ അവന്നും
അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും അടിമകളായിരുന്നു. 21
യിരെമ്യാമുഖാന്തരം ഉണ്ടായ യഹോവയുടെ
വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ദേശം
അതിന്റെ ശബ്ബത്തുകളെ അനുഭവിച്ചു
കഴിയുവോളം തന്നേ; എഴുപതു സംവത്സരം
തികയുവോളം അതു ശൂന്യമായി കിടന്ന
കാലമൊക്കെയും ശബ്ബത്തു അനുഭവിച്ചു.
22 എന്നാൽ യിരെമ്യാമുഖാന്തരം ഉണ്ടായ
യഹോവയുടെ വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
പാസിരാജാവായ കോരെശിന്റെ ഒന്നാം
ആണ്ടിൽ യഹോവ പാസിരാജാവായ
കോരെശിന്റെ മനസ്സുണർത്തി; അവൻ തന്റെ
രാജ്യത്തെല്ലാടവും ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധമാക്കി
രേഖാമൂലം പരസ്യം ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:
23 പാസിരാജാവായ കോരെശ് ഇപ്രകാരം
കല്പിക്കുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവമായ യഹോവ

ഭൂമിയിലെ സകലരാജ്യങ്ങളെയും എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; യെഹൂദയിലെ യെരൂശലേമിൽ അവന്നു ഒരു ആലയം പണിവാൻ അവൻ എന്നോടു കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ അവന്റെ ജനമായിട്ടു ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ; അവൻ യാത്രപുറപ്പെടട്ടെ.

എസ്രാ

1 യിരെമ്യാമുഖാന്തരം ഉണ്ടായ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
പാൎസിരാജാവായ കോരെശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ
യഹോവ പാൎസിരാജാവായ കോരെശിന്റെ
മനസ്സിനെ ഉണൎത്തീട്ടു അവൻ തന്റെ രാജ്യത്തു
എല്ലാടവും ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധമാക്കി
രേഖാമൂലവും പരസ്യം ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 2
പാൎസിരാജാവായ കോരെശ് ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു:
സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവമായ യഹോവ ഭൂമിയിലെ
സകലരാജ്യങ്ങളെയും എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നു;
യെഹൂദയിലെ യെരൂശലേമിൽ അവന്നു ഒരു
ആലയം പണിവാൻ എന്നോടു കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
3 നിങ്ങളിൽ അവന്റെ ജനമായിട്ടു ആരെങ്കിലും
ഉണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ ദൈവം അവനോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; അവൻ യെഹൂദയിലെ
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
ആലയം പണിയട്ടെ; അവനല്ലോ യെരൂശലേമിലെ
ദൈവം. 4 ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഏവന്നും അവൻ
പ്രവാസിയായി പാൎക്കുന്ന ഇടത്തൊക്കെയും
അതതു സ്ഥലത്തിലെ സ്വദേശികൾ പൊന്നു,
വെള്ളി, മറ്റു സാധനങ്ങൾ, കന്നുകാലി
എന്നിവയാലും യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയം
വകെക്കായി ഔദാൎയ്യദാനങ്ങളാലും സഹായം
ചെയ്യേണം. 5 അങ്ങനെ യെഹൂദയുടെയും
ബെന്യാമീന്റെയും പിതൃഭവനത്തലവന്മാരും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ദൈവം ഉണൎത്തിയ
ഏവനും യെരൂശലേമിൽ യഹോവയുടെ ആലയം

പണിവാൻ പോകേണ്ടതിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.
6 അവരുടെ ചുറ്റും പാൎത്തവർ എല്ലാവരും
കൊടുത്ത ഔദാൎയ്യദാനങ്ങളൊക്കെയും
കൂടാതെ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ,
പൊന്നു മറ്റു സാധനങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ,
വിശേഷവസ്തുക്കൾ എന്നിവകൊണ്ടും
അവരെ സഹായിച്ചു. 7 നെബൂഖദ്നേസർ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയി തന്റെ
ദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന
യഹോവാലയംവക ഉപകരണങ്ങളും
കോരെശ്രാജാവു പുറത്തേക്കു എടുപ്പിച്ചു. 8
പാസിരാജാവായ കോരെശ് ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ
മിത്രെദാത്ത് മുഖാന്തരം അവ പുറത്തേക്കു
എടുപ്പിച്ചു യെഹൂദാപ്രഭുവായ ശേശ്ബസ്സരിന്നു
എണ്ണിക്കൊടുപ്പിച്ചു. അവയുടെ എണ്ണം ആവിതു: 9
പൊൻതാലം മുപ്പതു, വെള്ളിത്താലം ആയിരം,
കത്തി ഇരുപത്തൊമ്പതു, പൊൻപാത്രം മുപ്പതു, 10
രണ്ടാം തരത്തിൽ വെള്ളിപ്പാത്രം നാനൂറ്റിപ്പത്തു,
മറ്റുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ആയിരം. 11 പൊന്നും
വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ആകെ
അയ്യായിരത്തിനാനൂറു ആയിരുന്നു; പ്രവാസികളെ
ബാബേലിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഇവയൊക്കെയും
ശേശ്ബസ്സർ കൊണ്ടുപോയി.

2 ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്ന
പ്രവാസികളിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കും
യെഹൂദയിലേക്കും താന്താങ്ങളുടെ
പട്ടണങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന

സംസ്ഥാനവാസികളാവിതു: 2
സെരുബ്ബാബേലിനോടുകൂടെ വന്നവർ: യേശുവ,
നഹെമ്യാവു, സെരായാവു, രെയേലയാവു,
മൊദ്ദെഖായി, ബിൽശാൻ, മിസ്പാർ, ബിഗ്വായി,
രെഹൂം, ബാനാ എന്നിവർ. യിസ്രായേൽജനത്തിലെ
പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണമാവിതു: 3 പരോശിന്റെ
മക്കൾ രണ്ടായിരത്തൊരുനൂറ്റെഴുപത്തിരണ്ടു. 4
ശെഫത്യാവിന്റെ മക്കൾ മുന്നൂറ്റെഴുപത്തിരണ്ടു, 5
ആരഹിന്റെ മക്കൾ എഴുനൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു. 6
യേശുവയുടെയും യോവാബിന്റെയും
മക്കളിൽ പഹത്-മോവാബിന്റെ മക്കൾ
രണ്ടായിരത്തെണ്ണൂറ്റി പന്ത്രണ്ടു. 7 ഏലാമിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തിരുനൂറ്റമ്പത്തിനാലു. 8
സത്ഥൂവിന്റെ മക്കൾ തൊള്ളായിരത്തി
നാല്പത്തഞ്ചു. 9 സക്കായിയുടെ മക്കൾ
എഴുനൂറ്ററുപതു. 10 ബാനിയുടെ മക്കൾ അറുനൂറ്റി
നാല്പത്തിരണ്ടു. 11 ബേബായിയുടെ മക്കൾ
അറുനൂറ്റിരുപത്തുമൂന്നു. 12 അസ്ഗാദിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തിരുനൂറ്റിരുപത്തിരണ്ടു. 13
അദോനീക്കാമിന്റെ മക്കൾ അറുനൂറ്ററുപത്താറു. 14
ബിഗ്വായിയുടെ മക്കൾ രണ്ടായിരത്തമ്പത്താറു. 15
ആദീന്റെ മക്കൾ നാനൂറ്റമ്പത്തിനാലു. 16
യെഹിസ്കീയാവിന്റെ സന്തതിയായ ആതേരിന്റെ
മക്കൾ തൊണ്ണൂറ്റെട്ടു. 17 ബോസായിയുടെ
മക്കൾ മുന്നൂറ്റിരുപത്തിമൂന്നു. 18 യോരയുടെ
മക്കൾ നൂറ്റിപന്ത്രണ്ടു. 19 ഹാശൂമിന്റെ മക്കൾ
ഇരുനൂറ്റിരുപത്തിമൂന്നു. 20 ഗിബ്ബാരിന്റെ മക്കൾ
തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു. 21 ബേത്ത്ലേഹെമ്യർ
നൂറ്റിരുപത്തിമൂന്നു. 22 നെതോഫാത്യർ

അമ്പത്താറു. 23 അനാഥോത്യർ നൂറ്റിരുപത്തെട്ടു. 24
അസ്മാവെത്യർ നാല്പത്തിരണ്ടു. 25 കിര്യത്ത്-
യെയാരീം, കെഫീരാ, ബെയെറോത്ത്
എന്നിവയിലെ നിവാസികൾ എഴുനൂറ്റി
നാല്പത്തിമൂന്നു. 26 രാമയിലെയും ഗേബയിലെയും
നിവാസികൾ അറുനൂറ്റിരുപത്തൊന്നു.
27 മിഖ്മാശ്യർ നൂറ്റിരുപത്തിരണ്ടു. 28
ബേഥേലിലെയും ഹായിയിലേയും നിവാസികൾ
ഇരുനൂറ്റിരുപത്തിമൂന്നു. 29 നെബോനിവാസികൾ
അമ്പത്തിരണ്ടു. 30 മഗ്ബീശിന്റെ മക്കൾ
നൂറ്റമ്പത്താറു. 31 മറ്റെ ഏലാമിന്റെ മക്കൾ
ആയിരത്തിരുനൂറ്റമ്പത്തിനാലു. 32 ഹാരീമിന്റെ
മക്കൾ മുന്നൂറ്റിരുപതു. 33 ലോദ്, ഹാദീദ്, ഓനോ
എന്നിവയിലെ നിവാസികൾ എഴുനൂറ്റിരുപത്തഞ്ചു.
34 യെരീഹോനിവാസികൾ മുന്നൂറ്റി
നാല്പത്തഞ്ചു. 35 സെനായാനിവാസികൾ
മൂവായിരത്തറുനൂറ്റിമുപ്പതു. 36
പുരോഹിതന്മാരാവിതു: യേശുവയുടെ
ഗൃഹത്തിലെ യെദയ്യാവിന്റെ മക്കൾ
തൊള്ളായിരത്തെഴുപത്തിമൂന്നു. 37 ഇമ്മേരിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തമ്പത്തിരണ്ടു. 38 പശ്ഹൂരിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തിരുനൂറ്റി നാല്പത്തേഴു. 39
ഹാരീമിന്റെ മക്കൾ ആയിരത്തി പതിനേഴു.
40 ലേവ്യർ: ഹോദവ്യാവിന്റെ മക്കളിൽ
യേശുവയുടെയും കദ്മീയേലിന്റെയും മക്കൾ
എഴുപത്തിനാലു. 41 സംഗീതക്കാർ: ആസാഫ്യർ
നൂറ്റിരുപത്തെട്ടു. 42 വാതിൽകാവല്ക്കാരുടെ
മക്കൾ: ശല്ലൂമിന്റെ മക്കൾ, ആതേരിന്റെ മക്കൾ,
തല്മോന്റെ മക്കൾ, അക്കൂബിന്റെ മക്കൾ,

ഹതീതയുടെ മക്കൾ, ശോബായിയുടെ മക്കൾ
ഇങ്ങനെ ആകെ നൂറ്റി മുപ്പത്തൊമ്പതു. 43
ദൈവാലയദാസന്മാർ: സീഹയുടെ മക്കൾ,
ഹസൂഫയുടെ മക്കൾ, തബ്ബായോത്തിന്റെ മക്കൾ,
44 കേരോസിന്റെ മക്കൾ, സീയാഹയുടെ മക്കൾ,
പാദോന്റെ മക്കൾ, 45 ലെബാനയുടെ മക്കൾ,
ഹഗാബയുടെ മക്കൾ അക്കൂബിന്റെ മക്കൾ, 46
ഹാഗാബിന്റെ മക്കൾ, ശൽമായിയുടെ മക്കൾ, 47
ഹാനാന്റെ മക്കൾ, ഗിദ്ദേലിന്റെ മക്കൾ, ഗഹരിന്റെ
മക്കൾ, 48 രെയായാവിന്റെ മക്കൾ, രെസീന്റെ
മക്കൾ, നെക്കോദയുടെ മക്കൾ, ഗസ്സാമിന്റെ
മക്കൾ, 49 ഉസ്സയുടെ മക്കൾ, പാസേഹയുടെ
മക്കൾ, 50 ബേസായിയുടെ മക്കൾ, അസ്നയുടെ
മക്കൾ, 51 മെയൂന്യർ, നെഫീസ്യർ, ബക്ബുക്കിന്റെ
മക്കൾ, ഹക്കൂഫയുടെ മക്കൾ, ഹർഹൂരിന്റെ
മക്കൾ, 52 ബസ്ലുത്തിന്റെ മക്കൾ, മെഹീദയുടെ
മക്കൾ, ഹർശയുടെ മക്കൾ, ബർക്കോസിന്റെ
മക്കൾ, 53 സീസെരയുടെ മക്കൾ, തേമഹിന്റെ
മക്കൾ, 54 നെസീഹയുടെ മക്കൾ, ഹതീഫയുടെ
മക്കൾ. 55 ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കൾ:
സോതായിയുടെ മക്കൾ ഹസോഫേരെത്തിന്റെ
മക്കൾ, പെരൂദയുടെ മക്കൾ, 56 യാലയുടെ മക്കൾ,
ദർക്കോന്റെ മക്കൾ 57 ഗിദ്ദേലിന്റെ മക്കൾ,
ശെഫത്യാവിന്റെ മക്കൾ; ഹത്തീലിന്റെ മക്കൾ,
പോക്കേരെത്ത്-ഹസ്സെബയീമിന്റെ മക്കൾ,
ആമിയുടെ മക്കൾ. 58 ദൈവാലയദാസന്മാരും
ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കളും ആകെ
മുന്നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടു. 59 തേൽമേലഹ്, തേൽ-
ഹർശ, കെരൂബ്, അദ്ദാൻ, ഇമ്മേർ എന്നീ

സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നവർ ഇവർ
തന്നേ; എങ്കിലും തങ്ങൾ യിസ്രായേല്യർ തന്നേയോ
എന്നു തങ്ങളുടെ പിതൃഭവനവും വംശവിവരവും
പറവാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 60 ദെലായാവിന്റെ
മക്കൾ, തോബീയാവിന്റെ മക്കൾ, നെക്കോദയുടെ
മക്കൾ ആകെ അറുനൂറ്റമ്പത്തിരണ്ടു. 61
പുരോഹിതന്മാരുടെ മക്കളിൽ ഹബയ്യാവിന്റെ
മക്കൾ, ഹക്കോസിന്റെ മക്കൾ ഗിലെയാദ്യനായ
ബസില്ലായിയുടെ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തിയെ
വിവാഹംകഴിച്ചു അവരുടെ പേരിനാൽ
വിളിക്കപ്പെട്ട ബസില്ലായിയുടെ മക്കൾ. 62 ഇവർ
തങ്ങളുടെ വംശാവലിരേഖ അന്വേഷിച്ചു; അതു
കണ്ടുകിട്ടിയില്ലതാനും; അതുകൊണ്ടു അവരെ
അശുദ്ധരെന്നു എണ്ണി പൌരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 63 ഊരീമും തുമ്മീമും
ഉള്ള പുരോഹിതൻ എഴുന്നേല്ക്കുംവരെ
അതിപരിശുദ്ധമായതു തിന്നരുതു എന്നു
ദേശാധിപതി അവരോടു കല്പിച്ചു. 64 സഭ
ആകെ നാല്പത്തീരായിരത്തി മുന്നൂറ്ററുപതുപേർ
ആയിരുന്നു. 65 അവരുടെ ദാസീദാസന്മാരായ
ഏഴായിരത്തി മുന്നൂറ്റി മുപ്പത്തേഴുപേരെ കൂടാതെ
തന്നേ; അവക്കു ഇരുനൂറു സംഗീതക്കാരും
സംഗീതക്കാരത്തികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 66
എഴുനൂറ്റി മുപ്പത്താറു കുതിരയും ഇരുനൂറ്റി
നാല്പത്തഞ്ചു കോവർകഴുതയും 67 നാനൂറ്റി
മുപ്പത്തഞ്ചു ഒട്ടകവും ആറായിരത്തെഴുനൂറ്റിരുപതു
കഴുതയും അവക്കുണ്ടായിരുന്നു. 68
എന്നാൽ ചില പിതൃഭവനത്തലവന്മാർ
യെരൂശലേമിലെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിങ്കൽ

എത്തിയപ്പോൾ അവർ ദൈവാലയം
അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു പണിയേണ്ടതിന്നു
ഔദാൎയ്യദാനങ്ങൾ കൊടുത്തു. 69 അവർ
തങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിക്കു തക്കവണ്ണം പണിക്കുള്ള
ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു അറുപത്തോരായിരം
തങ്കക്കാശും അയ്യായിരം മാനെ വെള്ളിയും
നൂറു പുരോഹിതവസ്ത്രവും കൊടുത്തു.
70 പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ജനത്തിൽ
ചിലരും സംഗീതക്കാരും വാതിൽകാവല്ക്കാരും
ദൈവാലയദാസന്മാരും താന്താങ്ങളുടെ
പട്ടണങ്ങളിൽ പാൎത്തു. എല്ലായിസ്രായേല്യരും
താന്താങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ പാൎത്തു.
3 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ പട്ടണങ്ങളിൽ
പാൎത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏഴാം മാസത്തിൽ
ജനം ഒരുമനപ്പെട്ടു യെരൂശലേമിൽ
വന്നുകൂടി. 2 യോസാദാക്കിന്റെ മകനായ
യേശുവയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ
പുരോഹിതന്മാരും ശെയൽതീയേലിന്റെ മകനായ
സെരുബ്ബാബേലും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
എഴുന്നേറ്റു ദൈവപുരുഷനായ മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഹോമയാഗങ്ങൾ അൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ യാഗപീഠം
പണിതു. 3 അവർ ദേശത്തെ നിവാസികളെ
പേടിച്ചിട്ടു യാഗപീഠത്തെ അതിന്റെ
പണ്ടത്തെ നിലയിൽ പണിതു; അതിന്മേൽ
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗങ്ങളെ, കാലത്തും
വൈകുന്നേരത്തുമുള്ള ഹോമയാഗങ്ങളെത്തന്നേ
അൎപ്പിച്ചു. 4 എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ

അവർ കൂടാരപ്പെരുനാൾ ആചരിച്ചു; ഓരോ
ദിവസത്തേക്കുള്ള നിയമപ്രകാരം അതതു
ദിവസത്തിന്റെ ആവശ്യംപോലെ അവർ
ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. 5 അതിന്റെശേഷം അവർ
നിരന്തരഹോമയാഗങ്ങളും അമാവാസ്യകൾക്കും
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന
ഉത്സവങ്ങൾക്കു ഒക്കെയും യഹോവെക്കു
ഔദാര്യദാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന ഏവക്കും ഉള്ള
യാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചു. 6 ഏഴാം മാസം ഒന്നാം
തിയ്യതിമുതൽ അവർ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗം
കഴിപ്പാൻ തുടങ്ങി; എന്നാൽ യഹോവയുടെ
മന്ദിരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അതുവരെ ഇട്ടിരുന്നില്ല.
7 അവർ കല്ലണിക്കാക്കും ആശാരികൾക്കും
ദ്രവ്യമായിട്ടും പാസിരാജാവായ കോരെശിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം ലെബാനോനിൽനിന്നു ദേവദാരു
കടൽവഴി യാഫോവിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു
സീദോന്യക്കും സോര്യക്കും ഭക്ഷണവും പാനീയവും
എണ്ണയും ആയിട്ടും കൂലി കൊടുത്തു. 8
അവർ യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയത്തിങ്കൽ
എത്തിയതിന്റെ രണ്ടാമാണ്ടു രണ്ടാം മാസം
ശെയൽതീയേലിന്റെ മകനായ സെരുബ്ബാബേലും
യോസാദാക്കിന്റെ മകനായ യേശുവയും അവരുടെ
ശേഷംസഹോദരന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും
ലേവ്യരും പ്രവാസത്തിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നവർ എല്ലാവരും കൂടി പണി തുടങ്ങി; ഇരുപതു
വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു പ്രായമുള്ള ലേവ്യരെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പണിനടത്തുവാൻ
നിയമിച്ചു. 9 അങ്ങനെ യേശുവയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും കദ്മീയേലും

അവന്റെ പുത്രന്മാരും ഹോദവ്യാവിന്റെ പുത്രന്മാരും
ഹെനാദാദിന്റെ പുത്രന്മാരും അവരുടെ
പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരുമായ ലേവ്യരും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ വേലചെയ്യുന്നവരെ
മേൽവിചാരണ ചെയ്‌വാൻ ഒരുമനപ്പെട്ടുനിന്നു.
10 പണിയുന്നവർ യഹോവയുടെ
മന്ദിരത്തിന്നു അടിസ്ഥാനം ഇട്ടപ്പോൾ
യിസ്രായേൽരാജാവായ ദാവീദിന്റെ ചട്ടപ്രകാരം
യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
വിശുദ്ധവസ്ത്രം ധരിച്ച പുരോഹിതന്മാരെ
കാഹളങ്ങളോടും ആസാഫ്യരായ ലേവ്യരെ
കൈത്താളങ്ങളോടുംകൂടെ നിർത്തി. 11 അവർ
യഹോവയെ: അവൻ നല്ലവൻ; യിസ്രായേലിനോടു
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കും ഉള്ളതു എന്നിങ്ങനെ
വാഴ്ത്തിസ്തുതിച്ചുംകൊണ്ടു ഗാനപ്രതിഗാനം
ചെയ്തു. അവർ യഹോവയെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം
ഇട്ടതുകൊണ്ടു ജനമെല്ലാം അത്യുച്ചത്തിൽ ആർത്തു
ഘോഷിച്ചു. 12 എന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരിലും
ലേവ്യരിലും പിതൃഭവനത്തലവന്മാരിലും
മുമ്പിലത്തെ ആലയം കണ്ടിട്ടുള്ള
വയോധികന്മാരായ അനേകർ ഈ ആലയത്തിന്റെ
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടുകണ്ടപ്പോൾ ഉറക്കെ
കരഞ്ഞുപോയി; മറ്റു പലരും സന്തോഷത്തോടെ
ഉച്ചത്തിൽ ആർത്തു. 13 അങ്ങനെ ജനത്തിൽ
സന്തോഷഘോഷത്തിന്റെ ശബ്ദവും
കരച്ചലിന്റെ ശബ്ദവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിവാൻ
കഴിയാതെയിരുന്നു; ജനം അത്യുച്ചത്തിൽ
ഘോഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഘോഷം ബഹുദൂരം കേട്ടു.

4 പ്രവാസികൾ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു മന്ദിരം പണിയുന്നു എന്നു
യെഹൂദയുടെയും ബെന്യാമീന്റെയും വൈരികൾ
കേട്ടപ്പോൾ 2 അവർ സെരുബ്ബാബേലിന്റെയും
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരുടെയും അടുക്കൽ വന്നു
അവരോടു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ പണിയട്ടെ;
നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ നിങ്ങളെന്നപോലെ
ഞങ്ങളും അന്വേഷിക്കയും ഞങ്ങൾ അവന്നു,
ഞങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന അശ്ശൂർരാജാവായ
എസഹ്ദ്ദോന്റെ കാലംമുതൽ യാഗം കഴിക്കയും
ചെയ്തുപോരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3
അതിന്നു സെരുബ്ബാബേലും യേശുവയും
ശേഷം യിസ്രായേൽപിതൃഭവനത്തലവന്മാരും
അവരോടു: ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയം പണിയുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളുമായി കാൎയ്യമൊന്നുമില്ല; പാസിരാജാവായ
കോരെശ്‌രാജാവു ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഞങ്ങൾ തന്നേ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു അതു പണിതുകൊള്ളാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 ആകയാൽ ദേശനിവാസികൾ
യെഹൂദാജനത്തിന്നു ധൈൎയ്യക്ഷയം വരുത്തി
പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ പേടിപ്പിച്ചു. 5
അവരുടെ ഉദ്ദേശം നിഷ്ഫലമാക്കേണ്ടതിന്നു
അവർ പാസിരാജാവായ കോരെശിന്റെ
കാലത്തൊക്കെയും പാസിരാജാവായ
ദാൎയ്യാവേശിന്റെ വാഴ്ചവരെയും അവൎക്കു
വിരോധമായി കാൎയ്യസ്ഥന്മാരെ കൈക്കൂലി
കൊടുത്തു വശത്താക്കി. 6 അഹശ്വേരോശിന്റെ
കാലത്തു, അവന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിൽ

തന്നേ, അവർ യെഹൂദയിലെയും
യെരൂശലേമിലെയും നിവാസികൾക്കു
വിരോധമായി അന്യായപത്രം എഴുതി അയച്ചു. 7
അൎത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ കാലത്തു ബിശ്ലാമും
മിത്രെദാത്തും താബെയേലും ശേഷം അവരുടെ
കൂട്ടക്കാരും പാസിരാജാവായ അൎത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്നു
ഒരു പത്രിക എഴുതി അയച്ചു; പത്രിക
അരാമ്യാക്ഷരത്തിൽ, അരാമ്യഭാഷയിൽ തന്നേ
എഴുതിയിരുന്നു. 8 ധമ്മാദ്ധ്യക്ഷനായ രെഹൂമും
രായസക്കാരനായ ശിംശായിയും യെരൂശലേമിന്നു
വിരോധമായി അൎത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവിന്നു ഒരു
പത്രിക എഴുതി അയച്ചു. 9 ധമ്മാദ്ധ്യക്ഷൻ രെഹൂമും
രായസക്കാരൻ ശിംശായിയും ശേഷം അവരുടെ
കൂട്ടക്കാരായ ദീന്യർ, അഫർസത്ര്യർ, തർപ്പേല്യർ,
അഫർസ്യർ, അർക്കവ്യർ, ബാബേല്യർ, ശൂശന്യർ,
ദേഹാവ്യർ, ഏലാമ്യർ എന്നിവരും 10 മഹാനും
ശ്രേഷ്ഠനുമായ അസ്നപ്പാർ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു
ശമൎയ്യാപട്ടണങ്ങളിലും നദിക്കു ഇക്കരെ മറ്റു
ദിക്കുകളിലും പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷംജാതികളും
ഇത്യാദി. 11 അവർ അൎത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവിന്നു
അയച്ച പത്രികയുടെ പകപ്പു എന്തെന്നാൽ:
നദിക്കു ഇക്കരെയുള്ള നിന്റെ ദാസന്മാരായ
പുരുഷന്മാർ ഇത്യാദി രാജാവു ബോധിപ്പാൻ: 12
തിരുമുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ യെരൂശലേമിൽ വന്നിരിക്കുന്ന
യെഹൂദന്മാർ മത്സരവും ദുഷ്ടതയുമുള്ള ആ പട്ടണം
പണികയും അതിന്റെ മതിലുകൾ കെട്ടുകയും
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 13
പട്ടണം പണിതു മതിലുകൾ കെട്ടിത്തീൎന്നാൽ അവർ

കരമോ നികുതിയോ ചുങ്കമോ ഒന്നും അടെക്കയില്ല;
അങ്ങനെ ഒടുവിൽ അവർ രാജാക്കന്മാക്കു നഷ്ടം
വരുത്തും എന്നു രാജാവിന്നു ബോധിച്ചിരിക്കേണം.
14 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കോവിലകത്തെ ഉപ്പു
തിന്നുന്നവരാകയാലും രാജാവിന്നു അപമാനം
വരുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു
ഉചിതമല്ലായ്കയാലും ഞങ്ങൾ ആളയച്ചു
രാജാവിനെ ഇതു ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
15 അവിടത്തെ പിതാക്കന്മാരുടെ
വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ നോക്കിയാൽ
ഈ പട്ടണം മത്സരവും രാജാക്കന്മാക്കും
സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവവും ഉള്ള പട്ടണം
എന്നും അതിൽ അവർ പുരാതനമേ കലഹം
ഉണ്ടാക്കിയതിനാൽ ഈ പട്ടണം നശിച്ചുകിടക്കുന്നു
എന്നും വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽനിന്നു
അറിവാറാകും. 16 ഈ പട്ടണം പണികയും
അതിന്റെ മതിലുകൾ കെട്ടിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ
അതു നിമിത്തം അവിടത്തേക്കു നദിക്കു ഇക്കരെ
ഒരു അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു
രാജാവിനെ ഉണൎത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 17
അതിന്നു രാജാവു ധൎമ്മാദ്ധ്യക്ഷനായ
രെഹൂമിന്നും രായസക്കാരനായ ശിംശായിക്കും
ശമൎയ്യാനിവാസികളായ അവരുടെ കൂട്ടക്കാൎക്കും
നദിക്കും അക്കരെയുള്ള ശേഷംപേൎക്കും മറുപടി
എഴുതി അയച്ചതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾക്കു
കുശലം ഇത്യാദി; 18 നിങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ച
പത്രിക നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ വ്യക്തമായി
വായിച്ചുകേട്ടു. 19 നാം കല്പന കൊടുത്തിട്ടു
അവർ ശോധനചെയ്തു നോക്കിയപ്പോൾ

ആ പട്ടണം പുരാതനമേ രാജാക്കന്മാരോടു
എതിൎത്തുനില്ക്കുന്നതു എന്നും അതിൽ മത്സരവും
കലഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും 20 യെരൂശലേമിൽ
ബലവാന്മാരായ രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവർ നദിക്കു അക്കരെയുള്ള നാടൊക്കെയും
വാണു കരവും നികുതിയും ചുങ്കവും വാങ്ങിവന്നു
എന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നു. 21 ആകയാൽ നാം
മറ്റൊരു കല്പന അയക്കുന്നതുവരെ അവർ
പട്ടണം പണിയുന്നതു നിൎത്തിവെക്കേണ്ടതിന്നു
ആജ്ഞാപിപ്പിൻ. 22 നിങ്ങൾ അതിൽ
ഉപേക്ഷചെയ്യാതെ ജാഗ്രതയായിരിപ്പിൻ;
രാജാക്കന്മാൎക്കു നഷ്ടവും ഹാനിയും വരരുതു. 23
അൎത്ഥഹ് ശഷ്ടാരാജാവിന്റെ എഴുത്തിന്റെ പകൎപ്പു
രെഹൂമും രായസക്കാരനായ ശിംശായിയും
അവരുടെ കൂട്ടക്കാരും വായിച്ചു കേട്ടശേഷം അവർ
യെരൂശലേമിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു ബലാല്ക്കാരത്തോടെ
അവരെ ഹേമിച്ചു പണി മുടക്കി. 24 അങ്ങനെ
യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയത്തിന്റെ പണി മുടങ്ങി;
പാൎസിരാജാവായ ദാൎയ്യാവേശിന്റെ വാഴ്ചയുടെ
രണ്ടാം ആണ്ടുവരെ പണി മുടങ്ങിക്കിടന്നു.

5 എന്നാൽ ഹഗ്ഗായിപ്രവാചകനും ഇദ്ദോവിന്റെ
മകൻ സെഖൎയ്യാവും എന്ന പ്രവാചകന്മാർ
യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും ഉള്ള
യെഹൂദന്മാരോടു തങ്ങളുടെമേൽ വിളിക്കപ്പെട്ട
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ
പ്രവചിച്ചു. 2 അങ്ങനെ ശെയൽതീയേലിന്റെ
മകനായ സെരുബ്ബാബേലും യോസാദാക്കിന്റെ
മകനായ യേശുവയും എഴുന്നേറ്റു യെരൂശലേമിലെ

ദൈവാലയം പണിവാൻ തുടങ്ങി; ദൈവത്തിന്റെ
പ്രവാചകന്മാർ അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നു അവരെ
സഹായിച്ചു. 3 ആ കാലത്തു നദിക്കു ഇക്കരെയുള്ള
ദേശാധിപതിയായ തത്നായിയും ശെഥർ-
ബോസ്നായിയും അവരുടെ കൂട്ടക്കാരും
അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു അവരോടു: ഈ
ആലയം പണിവാനും ഈ മതിൽ കെട്ടുവാനും
നിങ്ങൾക്കു ആർ കല്പന തന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 4 ഈ കെട്ടിടം പണിയുന്ന
ആളുകളുടെ പേരെന്തു എന്നും അവരോടു
ചോദിച്ചു. 5 എന്നാൽ ദൈവം യെഹൂദന്മാരുടെ
മൂപ്പന്മാരെ കടാക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഈ കാൎയ്യം
ദാൎയ്യാവേശിന്റെ സന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു
മറുപടി വരുംവരെ അവർ അവരുടെ പണി
മുടക്കിയില്ല. 6 നദിക്കു ഇക്കരെ ദേശാധിപതിയായ
തത്നായിയും ശെഥർ-ബോസ്നായിയും നദിക്കു
ഇക്കരെയുള്ള അഫസ്യരായ അവന്റെ
കൂട്ടക്കാരും ദാൎയ്യാവേശ്രാജാവിന്നു എഴുതി
അയച്ച പത്രികയുടെ പകൎപ്പു; 7 അവർ
അവന്നു ഒരു പത്രിക കൊടുത്തയച്ചു,
അതിൽ എഴുതിയതു എന്തെന്നാൽ:
ദാൎയ്യാവേശ്രാജാവിന്നു സൎവ്വമംഗലവും ഭവിക്കട്ടെ. 8
രാജാവിനെ ബോധിപ്പിപ്പാൻ: ഞങ്ങൾ
യെഹൂദാസംസ്ഥാനത്തിൽ മഹാദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലേക്കു ചെന്നു; അതു അവർ വലിയ
കല്ലുകൊണ്ടു പണിയുന്നു. ചുവരിന്മേൽ ഉത്തരം
കയറ്റുന്നു; അവർ ജാഗ്രതയായി പണിനടത്തുന്നു;
അവക്കു സാധിച്ചും വരുന്നു. 9 ഞങ്ങൾ ആ
മൂപ്പന്മാരോടു: ഈ ആലയം പണിവാനും

ഈ മതിൽ കെട്ടുവാനും നിങ്ങൾക്കു കല്പന
തന്നതു ആരെന്നു ചോദിച്ചു. 10 അവരുടെ
ഇടയിൽ തലവന്മാരായ ആളുകളുടെ പേരുകളെ
എഴുതി സന്നിധാനത്തിൽ അയക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ അവരുടെ പേരും അവരോടു ചോദിച്ചു.
11 എന്നാൽ അവർ ഞങ്ങളോടു: ഞങ്ങൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും ദൈവമായിരിക്കുന്നവന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരാകുന്നു; ഏറിയ സംവത്സരം മുമ്പെ
പണിതിരുന്ന ആലയം ഞങ്ങൾ പണിയുന്നു.
അതു യിസ്രായേലിന്റെ ഒരു മഹാരാജാവു
പണിതതായിരുന്നു. 12 എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തെ
കോപിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ അവരെ
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന
കൽദയന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവൻ ഈ
ആലയം നശിപ്പിച്ചു ജനത്തെ ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 13 എന്നാൽ ബാബേൽ
രാജാവായ കോരെശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ
കോരെശ്രാജാവു ഈ ദൈവാലയം പണിവാൻ
കല്പന തന്നു. 14 നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിലെ
മന്ദിരത്തിൽനിന്നു എടുത്തു ബാബേലിലെ
ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചിരുന്ന
ദൈവാലയംവക പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള
ഉപകരണങ്ങളെ കോരെശ്രാജാവു ബാബേലിലെ
ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു എടുപ്പിച്ചു താൻ നിയമിച്ചിരുന്ന
ശേശ്ബസ്സർ എന്നു പേരുള്ള ദേശാധിപതിക്കു
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു അവനോടു: 15 ഈ
ഉപകരണങ്ങൾ നീ എടുത്തു യെരൂശലേമിലെ
മന്ദിരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുചെല്ലുക; ദൈവാലയം

അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു പണിയട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 16
അങ്ങനെ ശേശ്ബസ്സർ വന്നു യെരൂശലേമിലെ
ദൈവാലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു;
അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അതു പണിതുവരുന്നു;
ഇതുവരെ അതു തീൎന്നിട്ടില്ല എന്നു അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ
രാജാവു തിരുമനസ്സായി യെരൂശലേമിലെ ഈ
ദൈവാലയം പണിവാൻ കോരെശ്രാജാവു കല്പന
കൊടുത്തതു വാസ്തവമോ എന്നു ബാബേലിലെ
രാജഭണ്ഡാരഗൃഹത്തിൽ ശോധന കഴിച്ചു
ഇതിനെക്കുറിച്ചു തിരുവുള്ളം എന്തെന്നു
ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയച്ചുതരേണമെന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു.

6 ദാൎയ്യാവേശ്രാജാവു കല്പന കൊടുത്ത
പ്രകാരം അവർ ബാബേലിൽ ഭണ്ഡാരം
സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന രേഖാശാലയിൽ
പരിശോധന കഴിച്ചു. 2 അവർ
മേദ്യസംസ്ഥാനത്തിലെ അഹ്മെഥാരാജധാനിയിൽ
ഒരു ചുരുൾ കണ്ടെത്തി; അതിൽ
ജ്ഞാപകമായിട്ടു എഴുതിയിരുന്നതെന്തെന്നാൽ:
3 കോരെശ്രാജാവിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ
കോരെശ്രാജാവു കല്പന കൊടുത്തതു:
യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയം യാഗം
കഴിക്കുന്ന സ്ഥലമായി പണിയേണം: അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഉറപ്പായിട്ടു ഇടേണം; അതിന്നു
അറുപതു മുഴം ഉയരവും അറുപതു മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 4 വലിയ കല്ലുകൊണ്ടു
മൂന്നുവരിയും പുതിയ ഉത്തരങ്ങൾകൊണ്ടു ഒരു
വരിയും ഉണ്ടായിരിക്കേണം; ചെലവു രാജാവിന്റെ

ഭണ്ഡാരഗൃഹത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കേണം. 5
അതു കൂടാതെ നെബൂഖദ്നേസർ
യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു
എടുത്തു ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന
ദൈവാലയംവക പൊന്നും വെള്ളിയുംകൊണ്ടുള്ള
ഉപകരണങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുക്കയും അവ
യെരൂശലേമിലെ മന്ദിരത്തിൽ അതതിന്റെ
സ്ഥലത്തു വരുവാന്തക്കവണ്ണം ദൈവാലയത്തിൽ
വെക്കുകയും വേണം. 6 ആകയാൽ നദിക്കു
അക്കരെ ദേശാധിപതിയായ തത്നായിയേ,
ശെഥർ-ബോസ്നയേ, നിങ്ങളും നദിക്കു
അക്കരെയുള്ള അഫസ്യരായ നിങ്ങളുടെ
കൂട്ടക്കാരും അവിടെനിന്നു അകന്നുനില്ക്കേണം. 7
ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ പണിക്കാൎയ്യത്തിൽ
നിങ്ങൾ ഇടപെടരുതു; യെഹൂദന്മാരുടെ
ദേശാധിപതിയും യെഹൂദന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരും
ഈ ദൈവാലയം അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു
തന്നേ പണിയട്ടെ. 8 ഈ ദൈവാലയം
പണിയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ യെഹൂദന്മാരുടെ
മൂപ്പന്മാൎക്കു ചെയ്യേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
കല്പിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: നദിക്കു അക്കരെ
പിരിയുന്ന കരമായ രാജാവിന്റെ മുതലിൽനിന്നു ആ
ആളുകൾക്കു കാലതാമസം കൂടാതെ കൃത്യമായി
ചെലവും കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. 9 അവർ
സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിന്നു സൌരഭ്യവാസനയുള്ള
യാഗം അൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും രാജാവിന്റെയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെയും ക്ഷേമത്തിന്നുവേണ്ടി
പ്രാൎത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നും 10 സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവത്തിന്നു ഹോമയാഗം കഴിപ്പാൻ അവൎക്കു

ആവശ്യമുള്ള കാളക്കിടാക്കൾ, ആട്ടുകൊറ്റന്മാർ,
കുഞ്ഞാടുകൾ, കോതമ്പു, ഉപ്പു, വീഞ്ഞു, എണ്ണ
എന്നിവയും യെരൂശലേമിലെ പുരോഹിതന്മാർ
പറയുംപോലെ ദിവസംപ്രതി കുറവുകൂടാതെ
കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 ആരെങ്കിലും ഈ കല്പന
മാറ്റിയാൽ അവന്റെ വീട്ടിന്റെ ഒരു ഉത്തരം
വലിച്ചെടുത്തു നാട്ടി അതിന്മേൽ അവനെ
തൂക്കിക്കളകയും അവന്റെ വിടു അതുനിമിത്തം
കുപ്പക്കുന്നു ആക്കിക്കളകയും വേണം എന്നും
ഞാൻ കല്പന കൊടുക്കുന്നു. 12 ഇതു മാറ്റുവാനും
യെരൂശലേമിലെ ഈ ദൈവാലയം നശിപ്പിപ്പാനും
തുനിയുന്ന ഏതു രാജാവിന്നും ജനത്തിന്നും തന്റെ
നാമം അവിടെ വസിക്കുമാറാക്കിയ ദൈവം
നിർമ്മൂലനാശം വരുത്തും. ദാര്യാവേശായ ഞാൻ
കല്പന കൊടുക്കുന്നു; ഇതു ജാഗ്രതയോടെ
നിവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 13 അപ്പോൾ നദിക്കു
ഇക്കരെയുള്ള ദേശാധിപതിയായ തത്നായിയും
ശെഥർ-ബോസ്നായിയും അവരുടെ കൂട്ടക്കാരും
ദാര്യാവേശ്രാജാവു കല്പനയയച്ചതുപോലെ തന്നേ
ജാഗ്രതയോടെ ചെയ്തു. 14 യെഹൂദന്മാരുടെ
മൂപ്പന്മാർ പണിതു; ഹഗ്ഗായിപ്രവാചകനും
ഇദ്ദോവിന്റെ മകനായ സെഖര്യാവും
പ്രവചിച്ചതിനാൽ അവക്കു സാധിച്ചും വന്നു. അവർ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനപ്രകാരവും
കോരെശിന്റെയും ദാര്യാവേശിന്റെയും
പാസിരാജാവായ അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെയും
കല്പനപ്രകാരവും അതു പണിതുതീർത്തു. 15
ദാര്യാവേശ്രാജാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആറാം
ആണ്ടിൽ ആദാർമാസം മൂന്നാം തിയ്യതി ഈ

ആലയം പണിതുതീൎന്നു. 16 യിസ്രായേൽമക്കളും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ശേഷം പ്രവാസികളും
സന്തോഷത്തോടെ ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ
പ്രതിഷ്ഠ കഴിച്ചു. 17 ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ
പ്രതിഷ്ഠെക്കു നൂറുകാളയെയും
ഇരുനൂറു ആട്ടുകൊറ്റനെയും നാനൂറു
കുഞ്ഞാടിനെയും യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളുടെ
എണ്ണത്തിന്നൊത്തവണ്ണം എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
വേണ്ടി പാപയാഗത്തിന്നായി പന്ത്രണ്ടു
വെള്ളാട്ടുകൊറ്റനെയും യാഗം കഴിച്ചു
18 മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ
യെരൂശലേമിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷെക്കു
പുരോഹിതന്മാരെ കൂറുക്കുറായും ലേവ്യരെ
തരംതരമായും നിൎത്തി. 19 ഒന്നാം മാസം
പതിന്നാലാം തിയ്യതി പ്രവാസികൾ പെസഹ
ആചരിച്ചു. 20 പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും
തങ്ങളെത്തന്നേ ഒരുപോലെ ശുദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു;
എല്ലാവരും ശുദ്ധിയുള്ളവരായിരുന്നു;
അവർ സകലപ്രവാസികൾക്കും തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരായ പുരോഹിതന്മാൎക്കും
തങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പെസഹ അറുത്തു. 21
അങ്ങനെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന
യിസ്രായേൽമക്കളും യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു ദേശത്തെ
ജാതികളുടെ അശുദ്ധിയെ വെടിഞ്ഞു വന്നവർ
ഒക്കെയും പെസഹ തിന്നു. 22 യഹോവ അവരെ
സന്തോഷിപ്പിക്കയും യിസ്രായേലിൻദൈവമായ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്റെ പണിയിൽ അവരെ

സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ
ഹൃദയത്തെ അവക്കു അനുകൂലമാക്കുകയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവർ പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ ഏഴു ദിവസം
സന്തോഷത്തോടെ ആചരിച്ചു.

7 അതിന്റെശേഷം പാസിരാജാവായ
അൎത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ വാഴ്ചകാലത്തു എസ്രാ
ബാബേലിൽനിന്നു വന്നു. അവൻ സെരായാവിന്റെ
മകൻ; അവൻ അസൎയ്യാവിന്റെ മകൻ; അവൻ
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകൻ; 2 അവൻ ശല്ലൂമിന്റെ
മകൻ; അവൻ സാദോക്കിന്റെ മകൻ; അവൻ
അഹീത്തൂബിന്റെ മകൻ; 3 അവൻ അമൎയ്യാവിന്റെ
മകൻ; അവൻ അസൎയ്യാവിന്റെ മകൻ;
അവൻ മെരായോത്തിന്റെ മകൻ; 4 അവൻ
സെരഹ്യാവിന്റെ മകൻ; അവൻ ഉസ്സിയുടെ
മകൻ; 5 അവൻ ബുക്കിയുടെ മകൻ; അവൻ
അബീശൂവയുടെ മകൻ; അവൻ ഫീനെഹാസിന്റെ
മകൻ; അവൻ എലെയാസാരിന്റെ മകൻ; അവൻ
മഹാപുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ മകൻ. 6 ഈ
എസ്രാ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നല്കിയ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
വിദഗ്ദ്ധനായ ശാസ്ത്രി ആയിരുന്നു; അവന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കൈ അവന്നു
അനുകൂലമായിരിക്കയാൽ രാജാവു അവന്റെ
അപേക്ഷ ഒക്കെയും അവന്നു നല്കി. 7
അവനോടുകൂടെ യിസ്രായേൽമക്കളിലും
പുരോഹിതന്മാരിലും ലേവ്യരിലും സംഗീതക്കാരിലും
വാതിൽകാവല്ക്കാരിലും ദൈവാലയദാസന്മാരിലും
ചിലർ അൎത്ഥഹ് ശഷ്ടാരാജാവിന്റെ ഏഴാം ആണ്ടിൽ

യെരൂശലേമിൽ വന്നു. 8 അഞ്ചാം മാസത്തിൽ
ആയിരുന്നു അവൻ യെരൂശലേമിൽ വന്നതു; അതു
രാജാവിന്റെ ഏഴാം ആണ്ടായിരുന്നു. 9 ഒന്നാം
മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി അവൻ ബാബേലിൽനിന്നു
യാത്ര പുറപ്പെട്ടു; തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കൈ
തനിക്കു അനുകൂലമായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ അഞ്ചാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി
യെരൂശലേമിൽ എത്തി. 10 യഹോവയുടെ
ന്യായപ്രമാണം പരിശോധിപ്പാനും അതു
അനുസരിച്ചു നടപ്പാനും യിസ്രായേലിൽ അതിന്റെ
ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ഉപദേശിപ്പാനും എസ്രാ
മനസ്സുവെച്ചിരുന്നു. 11 യിസ്രായേലിനോടുള്ള
യഹോവയുടെ കല്പനകളുടെയും ചട്ടങ്ങളുടെയും
വാക്യങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധശാസ്ത്രീയായ
എസ്രാപുരോഹിതന്നു അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവു
കൊടുത്ത എഴുത്തിന്റെ പകർപ്പാവിതു: 12
രാജാധിരാജാവായ അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ശാസ്ത്രീയായ
എസ്രാപുരോഹിതന്നു എഴുതുന്നതു: ഇത്യാദി. 13
നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള യിസ്രായേൽജനത്തിലും
അവന്റെ പുരോഹിതന്മാരിലും ലേവ്യരിലും
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുവാൻ മനസ്സുള്ള
ഏവനും നിന്നോടുകൂടെ പോരുന്നതിന്നു
ഞാൻ കല്പന കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 14
നിന്റെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന നിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
യെഹൂദയിലെയും യെരൂശലേമിലെയും കാര്യം
അന്വേഷിപ്പാനും രാജാവും അവന്റെ
മന്ത്രിമാരും 15 യെരൂശലേമിൽ അധിവസിക്കുന്ന

യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്നു ഔദാര്യമായി
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വെള്ളിയും പൊന്നും, 16
ബാബേൽ സംസ്ഥാനത്തുനിന്നൊക്കെയും
നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന വെള്ളിയും പൊന്നും എല്ലാം
യെരൂശലേമിൽ തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയംവകെക്കു ജനവും പുരോഹിതന്മാരും
തരുന്ന ഔദാര്യദാനങ്ങളോടുകൂടെ
കൊണ്ടുപോകുവാനും രാജാവും അവന്റെ ഏഴു
മന്ത്രിമാരും നിന്നെ അയക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ നീ
ജാഗ്രതയോടെ ആ ദ്രവ്യംകൊണ്ടു കാളകളെയും
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെയും കുഞ്ഞാടുകളെയും
അവെക്കു വേണ്ടുന്ന ഭോജനയാഗങ്ങളെയും
പാനീയയാഗങ്ങളെയും മേടിച്ചു യെരൂശലേമിലുള്ള
നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലെ
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അപ്പിക്കേണം. 18 ശേഷിപ്പുള്ള
വെള്ളിയും പൊന്നുംകൊണ്ടു ചെയ്‍വാൻ
നിനക്കും നിന്റെ സഹോദരന്മാക്കും യുക്തമെന്നു
തോന്നുംപോലെ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദമാകുംവണ്ണം ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 19 നിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കായിട്ടു
നിന്റെ കൈവശം തന്നിരിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളും
നീ യെരൂശലേമിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
സന്നിധിയിൽ ഏല്പിക്കേണം. 20 നിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നു പിന്നെയും
ആവശ്യമുള്ളതായി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതു
നീ രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരഗൃഹത്തിൽനിന്നു
കൊടുത്തുകൊള്ളേണം. 21
അത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവായ നാം നദിക്കു
അക്കരെയുള്ള സകലഭണ്ഡാരവിചാരകന്മാക്കും

കല്പന കൊടുക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ശാസ്ത്രിയായ എസ്രാപുരോഹിതൻ നിങ്ങളോടു
ചോദിക്കുന്നതൊക്കെയും നൂറു താലന്ത്
വെള്ളിയും നൂറു കോർ കോതമ്പും നൂറു ബത്ത്
വീഞ്ഞും നൂറു ബത്ത് എണ്ണയും വരെയും 22
ഉപ്പു വേണ്ടുംപോലെയും ജാഗ്രതയോടെ
കൊടുക്കേണം. 23 രാജാവിന്റെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെയും രാജ്യത്തിന്മേൽ ക്രോധം
വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിന്നു അവകാശമുള്ളതൊക്കെയും
കൃത്യമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. 24
പുരോഹിതന്മാർ, ലേവ്യർ, സംഗീതക്കാർ,
വാതിൽകാവല്ക്കാർ, ദൈവാലയദാസന്മാർ
എന്നിവക്കും ദൈവത്തിന്റെ ഈ ആലയത്തിൽ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന യാതൊരുത്തന്നും കരമോ
നികുതിയോ ചുങ്കമോ ചുമത്തുന്നതു വിഹിതമല്ല
എന്നും നാം നിങ്ങൾക്കു അറിവുതരുന്നു. 25 നീയോ
എസ്രയേ, നിനക്കു നിന്റെ ദൈവം നല്കിയ
ജ്ഞാനപ്രകാരം നദിക്കക്കരെ പാക്കുന്ന
സകലജനത്തിന്നും, നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ അറിയുന്ന ഏവക്കും
തന്നേ, ന്യായം പാലിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
അധികാരികളെയും ന്യായാധിപന്മാരെയും
നിയമിക്കേണം; അറിയാത്തവക്കോ നിങ്ങൾ
അവയെ ഉപദേശിച്ചുകൊടക്കേണം. 26 എന്നാൽ
നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണവും
രാജാവിന്റെ ന്യായപ്രമാണവും അനുസരിക്കാത്ത

ഏവനെയും ജാഗ്രതയോടെ ന്യായം വിസ്തരിച്ചു
മരണമോ പ്രവാസമോ പിഴയോ തടവോ അവന്നു
കല്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 27 യെരൂശലേമിലെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തെ അലങ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇങ്ങനെ രാജാവിന്നു തോന്നിക്കയും
രാജാവിന്റെയും അവന്റെ മന്ത്രിമാരുടെയും
രാജാവിന്റെ സകലപ്രഭുവീരന്മാരുടെയും ദയ
എനിക്കു ലഭിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്ത
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 28 ഇങ്ങനെ എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ കൈ എനിക്കു
അനുകൂലമായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു
എന്നോടുകൂടെ പോരേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേലിലെ
ചില തലവന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി.

8 അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവിന്റെ കാലത്തു
ബാബേലിൽനിന്നു എന്നോടുകൂടെ പോന്ന
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരും അവരുടെ
വംശാവലികളുമാവിതു: 2 ഫീനെഹാസിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ഗേർശോം; ഈഥാമാരിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ദാനീയേൽ; ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
ഹത്തൂശ്; 3 ശെഖന്യാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
പറോശിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ സെഖര്യാവും
അവനോടുകൂടെ വംശാവലിയിൽ എഴുതിയിരുന്ന
നൂറ്റമ്പതു പുരുഷന്മാരും. 4 പഹത്ത്-മോവാബിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ സെരഹ്യാവിന്റെ മകനായ
എല്യെഹോവേനായിയും അവനോടുകൂടെ
ഇരുനൂറു പുരുഷന്മാരും, 5 ശെഖന്യാവിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ യഹസീയേലിന്റെ മകനും
അവനോടുകൂടെ മുന്നൂറു പുരുഷന്മാരും. 6

ആദീന്റെ പുത്രന്മാരിൽ യോനാഥാന്റെ മകനായ
ഏബെദും അവനോടുകൂടെ അമ്പതു
പുരുഷന്മാരും. 7 ഏലാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
അഥല്യാവിന്റെ മകനായ യെശയ്യാവും
അവനോടുകൂടെ എഴുപതു പുരുഷന്മാരും. 8
ശെഫത്യാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ മീഖായേലിന്റെ
മകനായ സെബദ്യാവും അവനോടുകൂടെ
എണ്പതു പുരുഷന്മാരും. 9 യോബാവിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ യെഹീയേലിന്റെ മകനായ
ഓബദ്യാവും അവനോടുകൂടെ ഇരുനൂറ്റിപതിനെട്ടു
പുരുഷന്മാരും. 10 ശെലോമീത്തിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
യോസിഫ്യാവിന്റെ മകനും അവനോടുകൂടെ
നൂറ്ററുപതു പുരുഷന്മാരും. 11 ബേബായിയുടെ
പുത്രന്മാരിൽ ബേബായിയുടെ മകനായ
സെഖര്യാവും അവനോടുകൂടെ ഇരുപത്തെട്ടു
പുരുഷന്മാരും. 12 അസാദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
ഹക്കാതാന്റെ മകനായ യോഹാനാനും
അവനോടുകൂടെ നൂറ്റിപ്പത്തു പുരുഷന്മാരും. 13
അദോനീക്കാമിന്റെ ഒടുവിലത്തെ പുത്രന്മാരിൽ
എലീഫേലെത്ത്, യെയീയേൽ, ശെമയ്യാവു
എന്നിവരും അവരോടുകൂടെ അറുപതു
പുരുഷന്മാരും. 14 ബിഗ്വായുടെ പുത്രന്മാരിൽ
ഊഥായിയും സബൂദും അവരോടുകൂടെ എഴുപതു
പുരുഷന്മാരും. 15 ഇവരെ ഞാൻ അഹവായിലേക്കു
ഒഴുകുന്ന ആറ്റിന്നരികെ കൂട്ടിവരുത്തി; അവിടെ
ഞങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം പാളയമടിച്ചു പാർത്തു;
ഞാൻ ജനത്തെയും പുരോഹിതന്മാരെയും
പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ലേവ്യരിൽ
ആരെയും അവിടെ കണ്ടില്ല. 16 ആകയാൽ

ഞാൻ എലീയേസെർ, അരീയേൽ, ശെമയ്യാവു, എൽനാഥാൻ, യാരീബ്, എൽനാഥാൻ, നാഥാൻ, സെഖര്യാവു, മെശുല്ലാം എന്നീ തലവന്മാരെയും യോയാരീബ്, എൽനാഥാൻ എന്ന ഉപാദ്ധ്യായന്മാരെയും വിളിപ്പിച്ചു,
17 കാസിഫ്യാ എന്ന സ്ഥലത്തിലെ പ്രധാനിയായ ഇദ്ദോവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നു ശുശ്രൂഷകന്മാരെ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു അവർ കാസിഫ്യയിലെ ഇദ്ദോവോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ ദൈവാലയദാസന്മാരോടും പറയേണ്ടുന്ന വാക്കുകളെ അവർക്കു ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു.
18
ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ കൈ ഞങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായിരുന്നതിനാൽ അവർ യിസ്രായേലിന്റെ മകനായ ലേവിയുടെ മകനായ മഹ്ലിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ വിവേകമുള്ളോരു പുരുഷൻ ശേരബ്യാവു, അവന്റെ പുത്രന്മാർ, സഹോദരന്മാർ
19 ഇങ്ങനെ പതിനെട്ടുപേരെയും മെരാരിപുത്രന്മാരിൽ, ഹശബ്യാവു അവനോടുകൂടെ യെശയ്യാവു, അവന്റെ പുത്രന്മാർ, സഹോദരന്മാർ
20 ഇങ്ങനെ ഇരുപതുപേരെയും ദാവീദും പ്രഭുക്കന്മാരും ലേവ്യർക്കു ശുശ്രൂഷക്കാരായി കൊടുത്ത ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഇരുനൂറ്റിരുപതുപേരേയും ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കൂട്ടി കൊണ്ടുവന്നു; അവരുടെ പേരൊക്കെയും കുറിച്ചുവെച്ചിരുന്നു.
21 അനന്തരം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ

ഞങ്ങളെത്തന്നേ താഴ്ത്തേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികൾക്കും
ഞങ്ങളുടെ സകലസമ്പത്തിന്നും വേണ്ടി ശുഭയാത്ര
അവനോടു യാചിക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ അവിടെ
അഹവാആറ്റിന്റെ അരികെവെച്ചു ഒരു ഉപവാസം
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 22 ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
കൈ അവനെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഏവക്കും
അനുകൂലമായും അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന
ഏവക്കും പ്രതികൂലമായും ഇരിക്കുന്നു എന്നു
ഞങ്ങൾ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു
വഴിയിൽ ശത്രുവിന്റെ നേരെ ഞങ്ങൾക്കു
തുണയായിരിക്കേണ്ടതിന്നു പടയാളികളെയും
കുതിരച്ചേവകരെയും രാജാവിനോടു ചോദിപ്പാൻ
ഞാൻ ലജ്ജിച്ചിരുന്നു. 23 അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ
ഉപവസിച്ചു ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തോടു
അതിനെക്കുറിച്ചു പ്രാത്ഥിച്ചു; അവൻ
ഞങ്ങളുടെ പ്രാത്ഥന കേട്ടു. 24 പിന്നെ ഞാൻ
പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രധാനികളിൽവെച്ചു
ശേരെബ്യാവെയും ഹശബ്യാവെയും
അവരോടുകൂടെ അവരുടെ സഹോദരന്മാരിൽ
പത്തുപേരെയും ഇങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു. 25 രാജാവും അവന്റെ
മന്ത്രിമാരും പ്രഭുക്കന്മാരും അവിടെയുള്ള
യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയംവകെക്കു അപ്പിച്ചിരുന്ന വഴിപാടായ
വെള്ളിയും പൊന്നും ഉപകരണങ്ങളും ഞാൻ
അവക്കു തൂക്കിക്കൊടുത്തു. 26 ഞാൻ അവരുടെ
കയ്യിൽ അറുനൂറ്റമ്പതു താലന്ത് വെള്ളിയും
നൂറു താലന്ത് വെള്ളിയുപകരണങ്ങളും നൂറു

താലന്ത് പൊന്നും 27 ആയിരം തങ്കക്കാശു
വിലയുള്ള ഇരുപതു പൊൻപാത്രങ്ങളും
പൊന്നുപോലെ വിലയുള്ളതായി മിനുക്കിയ
നല്ല താമ്രംകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു പാത്രങ്ങളും
തൂക്കിക്കൊടുത്തു. 28 ഞാൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു വിശുദ്ധന്മാരാകുന്നു;
ഉപകരണങ്ങളും വിശുദ്ധം തന്നേ; വെള്ളിയും
പൊന്നും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു ഔദാര്യദാനമാകുന്നു; 29 നിങ്ങൾ
അവയെ യെരൂശലേമിൽ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ അറകളിൽ പുരോഹിതന്മാരുടെയും
ലേവ്യരുടെയും പ്രധാനികൾക്കും യിസ്രായേലിന്റെ
പിതൃഭവനപ്രഭുക്കന്മാർക്കും തൂക്കി ഏല്പിക്കുംവരെ
ജാഗരിച്ചു കാത്തുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അങ്ങനെ പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും
ആ വെള്ളിയും പൊന്നും ഉപകരണങ്ങളും
യെരൂശലേമിൽ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു
തൂക്കപ്രകാരം ഏറ്റുവാങ്ങി. 31 യെരൂശലേമിന്നു
പോകുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒന്നാം മാസം പന്ത്രണ്ടാം
തിയ്യതി അഹവാ ആറ്റിങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു;
ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ കൈ ഞങ്ങൾക്കു
അനുകൂലമായിരുന്നു; അവൻ ശത്രുവിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും വഴിയിൽ പതിയിരിക്കുന്നവന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിച്ചു. 32
അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ എത്തി
അവിടെ മൂന്നു ദിവസം പാർത്തു. 33 നാലാം
ദിവസം ഞങ്ങൾ ആ വെള്ളിയും പൊന്നും
ഉപകരണങ്ങളും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ

ആലയത്തിൽ ഊരീയാപുരോഹിതന്റെ മകനായ
മെരേമോത്തിന്റെ കയ്യിൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു;
അവനോടുകൂടെ ഫീനെഹാസിന്റെ മകനായ
എലെയാസാരും അവരോടുകൂടെ യേശുവയുടെ
മകനായ യോസാബാദ്, ബിന്നൂവിയുടെ മകനായ
നോവദ്യാവു എന്നീ ലേവ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 34
എല്ലാം എണ്ണപ്രകാരവും തൂക്കപ്രകാരവും
കൊടുത്തു; തൂക്കം ഒക്കെയും ആ സമയം തന്നേ
എഴുതിവെച്ചു. 35 പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന
പ്രവാസികൾ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്നു
ഹോമയാഗങ്ങൾക്കായിട്ടു എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
വേണ്ടി പന്ത്രണ്ടു കാളയെയും തൊണ്ണൂറ്റാറു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും എഴുപത്തേഴു
കുഞ്ഞാടിനെയും പാപയാഗത്തിന്നായിട്ടു
പന്ത്രണ്ടു വെള്ളാട്ടുകൊറ്റനെയും അർപ്പിച്ചു;
അതൊക്കെയും യഹോവെക്കു ഹോമയാഗം
ആയിരുന്നു. 36 അവർ രാജാവിന്റെ
ആജ്ഞാപത്രങ്ങൾ നദിക്കു ഇക്കരെ രാജാവിന്റെ
സംസ്ഥാനപതിമാക്കും നാടുവാഴികൾക്കും
കൊടുത്തു: അവർ ജനത്തിന്നും ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിന്നും വേണ്ടുന്ന സഹായം ചെയ്തു.
9 അതിന്റെശേഷം പ്രഭുക്കന്മാർ എന്റെ
അടുക്കൽവന്നു: യിസ്രായേൽജനവും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ദേശനിവാസികളോടു
വേർപെടാതെ കനാന്യർ, ഹിത്യർ, പെരിസ്യർ,
യെബൂസ്യർ, അമ്മോന്യർ, മോവാബ്യർ,
മിസ്രയീമ്യർ, അമോര്യർ എന്നിവരുടെ മ്ലേച്ഛതകളെ
ചെയ്തുവരുന്നു. 2 അവരുടെ പുത്രിമാരെ
അവർ തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർക്കും

ഭാര്യമാരായി എടുത്തതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധസന്തതി
ദേശനിവാസികളോടു ഇടകലർന്നു പോയി;
പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും പ്രമാണികളുടെയും കൈ
തന്നേ ഈ അകൃത്യത്തിൽ ഒന്നാമതായിരിക്കുന്നു
എന്നും പറഞ്ഞു. 3 ഈ വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ
ഞാൻ എന്റെ വസ്ത്രവും മേലങ്കിയും കീറി എന്റെ
തലയിലും താടിയിലുമുള്ള രോമം വലിച്ചുപറിച്ചു
സ്തംഭിച്ചു കുത്തിയിരുന്നു. 4 പ്രവാസികളുടെ
അകൃത്യംനിമിത്തം യിസ്രായേലിൻദൈവത്തിന്റെ
വചനത്തിങ്കൽ വിറെക്കുന്നവരൊക്കെയും
എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി; എന്നാൽ ഞാൻ
സന്ധ്യായാഗംവരെ സ്തംഭിച്ചു കുത്തിയിരുന്നു.
5 സന്ധ്യായാഗത്തിന്റെ സമയത്തു ഞാൻ
എന്റെ ആത്മതപനം വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു കീറിയ
വസ്ത്രത്തോടും മേലങ്കിയോടും കൂടെ മുട്ടുകുത്തി
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ
മലർത്തി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 6 എന്റെ
ദൈവമേ, ഞാൻ എന്റെ മുഖം എന്റെ
ദൈവമായ നിങ്കലേക്കു ഉയർത്തുവാൻ
ലജ്ജിച്ചു നാണിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
അകൃത്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ തലെക്കുമീതെ
പെരുകി കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ കുറ്റം
ആകാശത്തോളം വളർന്നിരിക്കുന്നു. 7 ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ കാലംമുതൽ ഇന്നുവരെയും
ഞങ്ങൾ വലിയ കുറ്റക്കാരായിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾനിമിത്തം ഞങ്ങളും
ഞങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും
ഇന്നുള്ളതുപോലെ വിദേശരാജാക്കന്മാരുടെ
കയ്യിൽ വാളിന്നും പ്രവാസത്തിന്നും കവർച്ചെക്കും

അപമാനത്തിന്നും ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8
ഇപ്പോഴോ, ഞങ്ങളുടെ ദൈവം ഞങ്ങളുടെ
കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങളുടെ ദാസ്യസ്ഥിതിയിൽ ഞങ്ങൾക്കു
കുറഞ്ഞോരു ജീവശക്തി നല്കേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങളിൽ ഒരു ശേഷിപ്പിനെ രക്ഷിച്ചു തന്റെ
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു പാപ്പിടം
തരുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
ക്ഷണനേരത്തേക്കു ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ കൃപ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 ഞങ്ങൾ
ദാസന്മാരാകുന്നു സത്യം; എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ
ദാസ്യസ്ഥിതിയിൽ ഞങ്ങളുടെ ദൈവം ഞങ്ങളെ
ഉപേക്ഷിക്കാതെ, ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയം പണികയും അതിന്റെ ശൂന്യങ്ങളെ
നന്നാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു
ജീവശക്തി നല്കുവാനും യെഹൂദയിലും
യെരൂശലേമിലും ഞങ്ങൾക്കു ഒരു സങ്കേതം
തരുവാനും പാസിരാജാക്കന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
ഞങ്ങൾക്കു ദയ ലഭിക്കുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 10
ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, ഇതിന്നു
ഞങ്ങൾ എന്തു പകരം പറയേണ്ടു? 11 നിങ്ങൾ
കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന ദേശം
ദേശനിവാസികളുടെ മലിനതയാലും
ഒരു അറ്റംമുതൽ മറ്റെ അറ്റംവരെ അവർ
നിറെച്ചിരിക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതയാലും അവരുടെ
അശുദ്ധിയാലും മലിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദേശമത്രേ. 12
ആകയാൽ നിങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടു ദേശത്തിന്റെ നന്മ
അനുഭവിച്ചു അതു എന്നേക്കും നിങ്ങളുടെ
മക്കൾക്കു അവകാശമായി വെച്ചേക്കേണ്ടതിന്നു

നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ അവരുടെ പുത്രന്മാക്കു
കൊടുക്കാതെയും അവരുടെ പുത്രിമാരെ
നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാക്കു എടുക്കാതെയും
അവരുടെ സമാധാനവും നന്മയും ഒരിക്കലും
കരുതാതെയും ഇരിക്കേണം എന്നിങ്ങനെ നിന്റെ
ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം നീ
അരുളിച്ചെയ്ത കല്പനകളെ ഞങ്ങൾ
ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 13 ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ
ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും മഹാപാതകവും ഹേതുവായി
ഇതെല്ലാം ഞങ്ങളുടെമേൽ വന്നശേഷം ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾക്കു
തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ ഞങ്ങൾക്കു
ഇങ്ങനെ ഒരു ശേഷിപ്പിനെ തന്നിരിക്കെ 14 ഞങ്ങൾ
നിന്റെ കല്പനകളെ വീണ്ടും ലംഘിക്കയും ഈ
മ്ലേച്ഛത ചെയ്യുന്ന ജാതികളോടു സംബന്ധം
കൂടുകയും ചെയ്യാമോ? ചെയ്താൽ ഒരു ശേഷിപ്പോ
തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞവരോ ഉണ്ടാകാതവണ്ണം നീ
ഞങ്ങളെ മുടിച്ചുകളയുവോളം ഞങ്ങളോടു
കോപിക്കയില്ലയോ? 15 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നീ നീതിമാൻ; ഞങ്ങളോ
ഇന്നുള്ളതു പോലെ തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞ ഒരു
ശേഷിപ്പത്രേ; ഞങ്ങളുടെ പാതകത്തോടുകൂടെ
ഇതാ, ഞങ്ങൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു;
അതു നിമിത്തം നിന്റെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ ആർക്കും
കഴിവില്ല.

10 എസ്രാ ഇങ്ങനെ ദൈവാലയത്തിന്നു
മുമ്പിൽ വീണുകിടന്നു കരഞ്ഞുപ്രാൎത്ഥിക്കയും
ഏറ്റുപറകയും ചെയ്തപ്പോൾ പുരുഷന്മാരും
സ്ത്രീകളും പൈതങ്ങളുമായി യിസ്രായേല്യരുടെ

ഏറ്റവും വലിയോരു സഭ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി; ജനവും വളരെ കരഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ
ഏലാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനായ
യെഹീയേലിന്റെ മകൻ ശെഖന്യാവു എസ്രയോടു
പറഞ്ഞതു: നാം നമ്മുടെ ദൈവത്തോടു
ദ്രോഹം ചെയ്തു ദേശനിവാസികളിൽനിന്നു
അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ വിവാഹം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഈ കാൎയ്യത്തിൽ
യിസ്രായേലിന്നു വേണ്ടി ഇനിയും പ്രത്യാശയുണ്ടു.
3 ഇപ്പോൾ ആ സ്ത്രീകളെ ഒക്കെയും
അവരിൽനിന്നു ജനിച്ചവരെയും യജമാനന്റെയും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയിങ്കൽ
വിറെക്കുന്നവരുടെയും നിൎണ്ണയപ്രകാരം
നീക്കിക്കളവാൻ നമ്മുടെ ദൈവത്തോടു നാം ഒരു
നിയമം ചെയ്യുക; അതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു
അനുസാരമായി നടക്കട്ടെ. 4 എഴുന്നേല്ക്ക; ഇതു
നീ നിൎവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കാൎയ്യം ആകുന്നു;
ഞങ്ങൾ നിനക്കു തുണയായിരിക്കും;
ധൈൎയ്യപ്പെട്ടു പ്രവൎത്തിക്ക. 5 അങ്ങനെ
എസ്രാ എഴുന്നേറ്റു ഈ വാക്കുപോലെ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പുരോഹിതന്മാരുടെയും
ലേവ്യരുടെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും
എല്ലായിസ്രായേല്യരെയുംകൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചു; അവർ സത്യം ചെയ്തു. 6 എസ്രാ
ദൈവാലയത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
എല്യാശീബിന്റെ മകനായ യെഹോഹാനാന്റെ
അറയിൽ ചെന്നു പ്രവാസികളുടെ ദ്രോഹംനിമിത്തം
അവൻ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു അപ്പം തിന്നാതെയും
വെള്ളം കുടിക്കാതെയും അവിടെ രാപാൎത്തു.

7 അനന്തരം അവർ സകലപ്രവാസികളും
യെരൂശലേമിൽ വന്നുകൂടേണം എന്നും 8
പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും
നിർണ്ണയപ്രകാരം മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം
ആരെങ്കിലും വരാതെയിരുന്നാൽ അവന്റെ
വസ്തുവക ഒക്കെയും കണ്ടുകെട്ടിയെടുക്കയും
അവനെ പ്രവാസികളുടെ സഭയിൽനിന്നു
പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും യെഹൂദയിലും
യെരൂശലേമിലും പ്രസിദ്ധമാക്കി. 9 അങ്ങനെ
യെഹൂദയുടെയും ബെന്യാമീന്റെയും
സകലപുരുഷന്മാരും മൂന്നാം ദിവസത്തിന്നകം
യെരൂശലേമിൽ വന്നുകൂടി; അതു ഒമ്പതാം മാസം
ഇരുപതാം തിയ്യതി ആയിരുന്നു; സകലജനവും ആ
കാര്യം ഹേതുവായിട്ടും വന്മഴനിമിത്തവും
വിറെച്ചുംകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിന്റെ മുറ്റത്തു
ഇരുന്നു. 10 അപ്പോൾ എസ്രാപുരോഹിതൻ
എഴുന്നേറ്റു അവരോടു: നിങ്ങൾ ദ്രോഹംചെയ്തു
യിസ്രായേലിന്റെ കുറ്റത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ വിവാഹം
കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 ആകയാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു പാപം ഏറ്റുപറകയും അവന്റെ
ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു ദേശനിവാസികളോടും
അന്യജാതിക്കാരത്തികളോടും വേർപെടുകയും
ചെയ്‍വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു
സർവ്വസഭയും ഉറക്കെ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നീ
ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കുപോലെ തന്നേ
ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. 13 എങ്കിലും ജനം
വളരെയും ഇതു വർഷകാലവും ആകുന്നു;

വെളിയിൽ നില്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിവില്ല;
ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ അനേകരും
ലംഘനം ചെയ്തിരിക്കയാൽ ഇതു ഒരു
ദിവസംകൊണ്ടോ രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടോ തീരുന്ന
സംഗതിയുമല്ല. 14 ആകയാൽ ഞങ്ങളുടെ
പ്രഭുക്കന്മാർ സൎവ്വസഭെക്കും പ്രതിനിധികളായി
നില്ക്കട്ടെ; ഈ കാൎയ്യം നിമിത്തം നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്നുള്ള കഠിനകോപം ഞങ്ങളെ
വിട്ടുമാറുവോളവും ഞങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ
അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ വിവാഹം
കഴിച്ചിരിക്കുന്ന ഏവരും അവരോടുകൂടെ
അവിടങ്ങളിലെ മൂപ്പന്മാരും ന്യായാധിപതിമാരും
നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയങ്ങളിൽ വരികയും
ചെയ്യട്ടെ. 15 അതിന്നു അസാഹേലിന്റെ മകനായ
യോനാഥാനും തിക്ക്വയുടെ മകനായ
യഹ്സെയാവും മാത്രം വിരോധം പറഞ്ഞു;
മെശുല്ലാമും ശബ്ബെഥായി എന്ന ലേവ്യനും അവരെ
താങ്ങിപ്പറഞ്ഞു. 16 പ്രവാസികളോ അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു, എസ്രാപുരോഹിതനെയും പിതൃഭവനം
പിതൃഭവനമായി ചില പിതൃഭവനത്തലവന്മാരെയും
പേരുപേരായി തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവർ ഈ കാൎയ്യം
വിസ്തരിപ്പാൻ പത്താം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി
യോഗംകൂടി. 17 അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ
വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന സകലപുരുഷന്മാരുടെയും
കാൎയ്യം അവർ ഒന്നാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതികൊണ്ടു
തീൎത്തു. 18 പുരോഹിതന്മാരുടെ പുത്രന്മാരിലും
അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ വിവാഹം
കഴിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നു; അവരാരെന്നാൽ:
യോസാദാക്കിന്റെ മകനായ യേശുവയുടെ

പുത്രന്മാരിലും അവന്റെ സഹോദരന്മാരിലും;
മയശേയാവു, എലീയേസെർ, യാരീബ്, ഗെദല്യാവു
എന്നിവർ തന്നേ. 19 ഇവർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ
ഉപേക്ഷിക്കാം എന്നു കയ്യടിച്ചു; അവർ
കുറ്റക്കാരായതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തിന്നായി
ഓരോ ആട്ടുകൊറ്റനെ യാഗം കഴിച്ചു. 20
ഇമ്മേരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ: ഹനാനി, സെബദ്യാവു.
21 ഹാരീമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ: മയശേയാവു,
ഏലീയാവു, ശെമയ്യാവു, യെഹീയേൽ, ഉസ്സീയാവു.
22 പശ്ഹൂരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ: എല്യോവേനായി,
മയശേയാവു, യിശ്മായേൽ, നെഥനയേൽ,
യോസാബാദ്, എലെയാസാ. 23 ലേവ്യരിൽ
യോസാബാദ്, ശിമെയി, കെലീതാ എന്നു
പേരുള്ള കേലായാവു, പെഥഹ്യാവു, യെഹൂദാ,
എലീയേസെർ. 24 സംഗീതക്കാരിൽ: എല്യാശീബ്.
വാതിൽകാവല്ക്കാരിൽ: ശല്ലൂം, തേലെം,
ഊരി. 25 യിസ്രായേല്യരിൽ, പരോശിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ: രമ്യാവു, യിശ്ശീയാവു, മല്ക്കീയാവു,
മീയാമീൻ, എലെയാസാർ, മല്ക്കീയാവു,
ബെനായാവു. 26 ഏലാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ:
മഥന്യാവു, സെഖര്യാവു, യെഹീയേൽ, അബ്ദി,
യെരേമോത്ത്, ഏലീയാവു. 27 സത്ഥൂവിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ: എല്യോവേനായി, എല്യാശീബ്,
മത്ഥന്യാവു, യെരേമോത്ത്, സാബാദ്, അസീസാ. 28
ബേബായിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ: യെഹോഹാനാൻ,
ഹനന്യാവു, സബ്ബായി, അഥെലായി. 29 ബാനിയുടെ
പുത്രന്മാരിൽ: മെശുല്ലാം, മല്ലൂക്; അദായാവു,
യാശൂബ്, ശെയാൽ, യെരേമോത്ത്. 30 പഹത്ത്-
മോവാബിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ: അദ്നാ, കെലാൽ,

ബെനായാവു, മയശേയാവു, മത്ഥന്യാവു,
ബെസലയേൽ, ബിന്നൂവി, മനശ്ശെ. 31 ഹാരീമിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ: എലീയേസെർ, യിശ്ശീയാവു,
മല്ക്കീയാവു, ശെമയ്യാവു, ശിമെയോൻ, 32
ബെന്യാമീൻ, മല്ലൂക്, ശെമര്യ്യാവു. 33 ഹാശൂമിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ: മത്ഥെനായി, മത്ഥത്ഥാ, സാബാദ്,
എലീഫേലെത്ത്, യെരേമായി, മനശ്ശെ, ശിമെയി. 34
ബാനിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ: 35 മയദായി, അമ്രാം,
ഊവേൽ, ബെനായാവു, 36 ബേദെയാവു,
കെലൂഹൂം, വന്യാവു, മെരേമോത്ത്, 37 എല്യാശീബ്,
മത്ഥന്യാവു, മെത്ഥനായി, 38 യാസൂ, ബാനി,
ബിന്നൂവി, 39 ശിമെയി, ശേലെമ്യാവു, നാഥാൻ,
അദായാവു, 40 മഖ്നദെബായി, ശാശായി,
ശാരായി, 41 അസരെയേൽ, ശേലെമ്യാവു,
ശമര്യ്യാവു, 42 ശല്ലൂം, അമര്യ്യാവു, യോസേഫ്. 43
നെബോവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ: യെയീയേൽ,
മിത്ഥിത്ഥ്യാവു, സാബാദ്, സെബീനാ, യദ്ദായി,
യോവേൽ, ബെനായാവു. 44 ഇവർ എല്ലാവരും
അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു;
അവരിൽ ചിലക്കു മക്കളെ പ്രസവിച്ച ഭാര്യ്യമാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു.

നെഹെമ്യാവു

1 ഹഖല്യാവിന്റെ മകനായ നെഹെമ്യാവിന്റെ
ചരിത്രം. ഇരുപതാം ആണ്ടിൽ കിസ്ലേവ് മാസത്തിൽ
ഞാൻ ശൂശൻരാജധാനിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ 2
എന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ ഹനാനിയും
യെഹൂദയിൽനിന്നു ചില പുരുഷന്മാരും വന്നു;
ഞാൻ അവരോടു പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റി
ഒഴിഞ്ഞുപോയ യെഹൂദന്മാരെക്കുറിച്ചും
യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചും ചോദിച്ചു. 3 അതിന്നു
അവർ എന്നോടു: പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റി
ഒഴിഞ്ഞുപോയ ശേഷിപ്പു അവിടെ ആ
സംസ്ഥാനത്തു മഹാകഷ്ടത്തിലും അപമാനത്തിലും
ഇരിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിന്റെ മതിൽ
ഇടിഞ്ഞും അതിന്റെ വാതിലുകൾ തീവെച്ചു
ചുട്ടും കിടക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ഈ
വൎത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഇരുന്നു കരഞ്ഞു;
കുറെനാൾ ദുഃഖിച്ചും ഉപവസിച്ചുംകൊണ്ടു
സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തോടു ഞാൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 5 സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു
നിന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവൎക്കു
നിയമവും ദയയും പാലിക്കുന്ന മഹാനും
ഭയങ്കരനുമായ ദൈവമേ, 6 നിന്റെ ദാസന്മാരായ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു വേണ്ടി രാവും
പകലും നിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രാൎത്ഥിക്കയും
യിസ്രായേൽമക്കളായ ഞങ്ങൾ നിന്നോടു
ചെയ്തിരിക്കുന്ന പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറകയും
ചെയ്യുന്ന അടിയന്റെ പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ ചെവി ശ്രദ്ധിച്ചും നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നും

ഇരിക്കേണമേ; ഞാനും എന്റെ പിതൃഭവനവും
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 7 ഞങ്ങൾ നിന്നോടു
ഏറ്റവും വഷളത്വമായി പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ ദാസനായ മോശെയോടു നീ കല്പിച്ച
കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ഞങ്ങൾ
പ്രമാണിച്ചിട്ടുമില്ല. 8 നിങ്ങൾ ദ്രോഹം ചെയ്താൽ
ഞാൻ നിങ്ങളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചിന്നിച്ചുകളയും; 9 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു എന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചു
അവയെ അനുസരിച്ചുനടന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ
ഭ്രഷ്ടന്മാർ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെയും
എത്തിയിരുന്നാലും ഞാൻ അവിടെനിന്നു അവരെ
ശേഖരിച്ചു, എന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരും
എന്നു നിന്റെ ദാസനായ മോശെയോടു നീ
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം ഓൎക്കേണമേ. 10
അവർ നിന്റെ മഹാശക്തികൊണ്ടും ബലമുള്ള
കൈകൊണ്ടും നീ വീണ്ടെടുത്ത നിന്റെ ദാസന്മാരും
നിന്റെ ജനവുമല്ലോ. 11 കൎത്താവേ, നിന്റെ ചെവി
അടിയന്റെ പ്രാൎത്ഥനെക്കും നിന്റെ നാമത്തെ
ഭയപ്പെടുവാൻ താല്പൎയ്യപ്പെടുന്ന നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ
പ്രാൎത്ഥനെക്കും ശ്രദ്ധയുള്ളതായിരിക്കേണമേ.
ഇന്നു അടിയന്നു കാൎയ്യം സാധിപ്പിച്ചു
ഈ മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ എനിക്കു ദയ
ലഭിക്കുമാറാക്കേണമേ. ഞാൻ രാജാവിന്നു
പാനപാത്രവാഹകനായിരുന്നു.

2 അൎത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവിന്റെ ഇരുപതാം
ആണ്ടിൽ നീസാൻമാസത്തിൽ ഞാൻ ഒരിക്കൽ
രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരുന്ന വീഞ്ഞു എടുത്തു

അവന്നു കൊടുത്തു; ഞാൻ ഇതിന്നു
മുമ്പെ ഒരിക്കലും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
കുണ്ഠിതനായിരുന്നിട്ടില്ല. 2 രാജാവു എന്നോടു:
നിന്റെ മുഖം വാടിയിരിക്കുന്നതു എന്തു? നിനക്കു
ദീനം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ; ഇതു മനോദുഃഖമല്ലാതെ
മറ്റൊന്നുമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അപ്പോൾ ഞാൻ
ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു രാജാവിനോടു: രാജാവു
ദീർഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ; എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
കല്ലറകൾ ഉള്ള പട്ടണം ശൂന്യമായും അതിന്റെ
വാതിലുകൾ തീകൊണ്ടു വെന്തും കിടക്കെ എന്റെ
മുഖം വാടാതെ ഇരിക്കുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 രാജാവു എന്നോടു: നിന്റെ
അപേക്ഷ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു; ഉടനെ ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു, 5
രാജാവിനോടു: രാജാവിന്നു തിരുവുള്ളമുണ്ടായി
അടിയന്നു തിരുമുമ്പിൽ ദയ ലഭിച്ചു എങ്കിൽ
അടിയനെ യെഹൂദയിൽ എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
കല്ലറകളുള്ള പട്ടണത്തിലേക്കു അതു
പണിയേണ്ടതിന്നു ഒന്നു അയക്കേണമേ
എന്നുണർത്തിച്ചു. 6 അതിന്നു രാജാവു--രാജ്ഞിയും
അരികെ ഇരുന്നിരുന്നു--: നിന്റെ യാത്രെക്കു എത്ര
നാൾ വേണം? നീ എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും എന്നു
എന്നോടു ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ എന്നെ അയപ്പാൻ
രാജാവിന്നു സമ്മതമായി; ഞാൻ ഒരു അവധിയും
പറഞ്ഞു. 7 രാജാവിന്നു തിരുവുള്ളമുണ്ടായി ഞാൻ
യെഹൂദയിൽ എത്തുംവരെ നദിക്കു അക്കരെയുള്ള
ദേശാധിപതിമാർ എന്നെ കടത്തിവിടേണ്ടതിന്നു 8
അവക്കു എഴുത്തുകളും ആലയത്തോടു ചേർന്ന
കോട്ടവാതിലുകൾക്കും പട്ടണത്തിന്റെ മതിലിന്നും

ഞാൻ ചെന്നു പാപ്പാനിരിക്കുന്ന വീട്ടിന്നും
വേണ്ടി ഉത്തരം മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
രാജാവിന്റെ വനവിചാരകനായ ആസാഫ് എനിക്കു
മരം തരേണ്ടതിന്നു അവന്നു ഒരു എഴുത്തും
നല്കേണമേ എന്നും ഞാൻ രാജാവിനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ദയയുള്ള
കൈ എനിക്കു അനുകൂലമായിരുന്നതുകൊണ്ടു
രാജാവു അതു എനിക്കു തന്നു. 9 അങ്ങനെ ഞാൻ
നദിക്കു അക്കരെയുള്ള ദേശാധിപതിമാരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു രാജാവിന്റെ എഴുത്തു അവക്കു
കൊടുത്തു. രാജാവു പടനായകന്മാരെയും
കുതിരച്ചേവകരെയും എന്നോടുകൂടെ
അയച്ചിരുന്നു. 10 ഹോരോന്യനായ സൻബല്ലത്തും
അമ്മോന്യനായ ദാസൻ തോബീയാവും ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു ഗുണം
ചെയ്‌വാൻ ഒരു ആൾ വന്നതു അവക്കു ഏറ്റവും
അനിഷ്ടമായി. 11 ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ എത്തി
അവിടെ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചശേഷം 12 ഞാനും
എന്നോടുകൂടെ ചില പുരുഷന്മാരും രാത്രിയിൽ
എഴുന്നേറ്റു; എന്നാൽ യെരൂശലേമിൽ ചെയ്‌വാൻ
എന്റെ ദൈവം എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിച്ചിരുന്നതു
ഞാൻ ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു;
ഞാൻ കയറിയിരുന്ന മൃഗം അല്ലാതെ മറ്റൊരു
മൃഗവും എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 13
ഞാൻ രാത്രിയിൽ താഴ്വരവാതിൽവഴിയായി
പെരുമ്പാമ്പുറവിങ്കലും കുപ്പവാതില്ക്കലും ചെന്നു
യെരൂശലേമിന്റെ മതിൽ ഇടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതും
വാതിലുകൾ തീവെച്ചു ചുട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 14
പിന്നെ ഞാൻ ഉറവുവാതില്ക്കലേക്കും രാജാവിന്റെ

കുളത്തിങ്കലേക്കും ചെന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ
കയറിയിരുന്ന മൃഗത്തിന്നു കടന്നുപോകുവാൻ
സ്ഥലം പോരാതിരുന്നു. 15 രാത്രിയിൽ തന്നേ ഞാൻ
തോട്ടിന്റെ അരികത്തുകൂടി ചെന്നു മതിൽ നോക്കി
കണ്ടു താഴ്വരവാതിലിൻ വഴിയായി മടങ്ങിപ്പോന്നു.
16 ഞാൻ എവിടെപ്പോയി എന്നും എന്തു ചെയ്തു
എന്നും പ്രമാണികളാരും അറിഞ്ഞില്ല; അന്നുവരെ
ഞാൻ യെഹൂദന്മാരോടോ പുരോഹിതന്മാരോടോ
പ്രഭുക്കന്മാരോടോ പ്രമാണികളോടോ
വേലയെടുക്കുന്ന ശേഷംപേരോടോ യാതൊന്നും
അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. 17 അനന്തരം ഞാൻ അവരോടു:
യെരൂശലേം ശൂന്യമായും അതിന്റെ വാതിലുകൾ
തീകൊണ്ടു വെന്തും കിടക്കുന്നതായി നാം
അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ അനൎത്ഥം നിങ്ങൾ
കാണുന്നുവല്ലോ; വരുവിൻ; നാം ഇനിയും
നിന്ദാപാത്രമായിരിക്കാതവണ്ണം യെരൂശലേമിന്റെ
മതിൽ പണിയുക എന്നു പറഞ്ഞു. 18
എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കൈ എനിക്കു
അനുകൂലമായിരുന്നതും രാജാവു എന്നോടു കല്പിച്ച
വാക്കുകളും ഞാൻ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ: നാം
എഴുന്നേറ്റു പണിയുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
അവർ ആ നല്ല പ്രവൃത്തിക്കായി അന്യോന്യം
ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തി. 19 എന്നാൽ ഹോരോന്യനായ
സൻബല്ലത്തും അമ്മോന്യനായ ദാസൻ
തോബീയാവും അരാബ്യനായ ഗേശെമും
ഇതു കേട്ടിട്ടു ഞങ്ങളെ പരിഹസിച്ചു നിന്ദിച്ചു;
നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഈ കാൎയ്യം എന്തു? നിങ്ങൾ
രാജാവിനോടു മത്സരിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 20 അതിന്നു ഞാൻ അവരോടു:

സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു കാൎയ്യം
സാധിപ്പിക്കും; ആകയാൽ അവന്റെ ദാസന്മാരായ
ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു പണിയും; നിങ്ങൾക്കോ
യെരൂശലേമിൽ ഒരു ഓഹരിയും അവകാശവും
ജ്ഞാപകവുമില്ല എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.

3 അങ്ങനെ മഹാപുരോഹിതനായ എല്യാശീബും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ പുരോഹിതന്മാരും
എഴുന്നേറ്റു ആട്ടിൻ വാതിൽ പണിതു:
അവർ അതു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു അതിന്റെ
കതകുകളും വെച്ചു; ഹമ്മേയാഗോപുരംവരെയും
ഹനനയേൽഗോപുരംവരെയും അവർ അതു
പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 2 അവർ പണിതതിന്നപ്പുറം
യെരീഹോക്കാർ പണിതു; അവരുടെ അപ്പുറം
ഇമ്രിയുടെ മകനായ സക്കൂർ പണിതു. 3
മീൻവാതിൽ ഹസ്സെനായക്കാർ പണിതു; അവർ
അതിന്റെ പടികൾ വെച്ചു കതകും ഓടാമ്പലും
അന്താഴവും ഇണക്കി. 4 അവരുടെ അപ്പുറം
ഹക്കോസിന്റെ മകനായ ഊരീയാവിന്റെ മകൻ
മെരേമോത്ത് അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. അവരുടെ അപ്പുറം
മെശേസ്സബെയേലിന്റെ മകനായ ബേരെഖ്യാവിന്റെ
മകൻ മെശുല്ലാം അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. അവരുടെ
അപ്പുറം ബാനയുടെ മകൻ സാദോക്ക് അറ്റകുറ്റം
തീൎത്തു. 5 അവരുടെ അപ്പുറം തെക്കോവ്യർ
അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു; എന്നാൽ അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ
കൎത്താവിന്റെ വേലെക്കു ചുമൽ കൊടുത്തില്ല.
6 പഴയവാതിൽ പാസേഹയുടെ മകനായ
യോയാദയും ബെസോദ്യാവിന്റെ മകനായ
മെശുല്ലാമും അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു; അവർ അതിന്റെ
പടികൾ വെച്ചു കതകും ഓടാമ്പലും അന്താഴവും

ഇണക്കി. 7 അവരുടെ അപ്പുറം ഗിബെയോന്യനായ
മെലത്യാവും മെരോനോഥ്യനായ
യാദോനും ഗിബെയോന്യരും മിസ്പായരും
നദിക്കു ഇക്കരെയുള്ള ദേശാധിപതിയുടെ
ന്യായാസനസ്ഥലംവരെ അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 8
അതിന്നപ്പുറം തട്ടാന്മാരിൽ ഹഹ്ര്യാവിന്റെ മകനായ
ഉസ്സീയേൽ അറ്റംകുറ്റം തീൎത്തു. അവന്റെ അപ്പുറം
തൈലക്കാരിൽ ഒരുവനായ ഹനന്യാവു അറ്റകുറ്റം
തീൎത്തു വീതിയുള്ള മതിൽവരെ യെരൂശലേമിനെ
ഉറപ്പിച്ചു. 9 അവരുടെ അപ്പുറം യെരൂശലേം
ദേശത്തിന്റെ പാതിക്കു പ്രഭുവായ ഹൂരിന്റെ മകൻ
രെഫായാവു അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 10 അവരുടെ
അപ്പുറം ഹരൂമഫിന്റെ മകൻ യെദായാവു തന്റെ
വീട്ടിന്നു നേരെയുള്ള ഭാഗം അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു;
അവന്റെ അപ്പുറം ഹശബ്നെയാവിന്റെ മകൻ
ഹത്തൂശ് അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 11 മറ്റൊരു ഭാഗവും
ചൂളകളുടെ ഗോപുരവും ഹാരീമിന്റെ മകൻ
മല്ക്കീയാവും പഹത്ത്-മോവാബിന്റെ മകൻ
ഹശ്ശൂബും അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 12 അവന്റെ അപ്പുറം
യെരൂശലേംദേശത്തിന്റെ മറ്റെ പാതിക്കു പ്രഭുവായ
ഹല്ലോഹേശിന്റെ മകൻ ശല്ലൂമും അവന്റെ
പുത്രിമാരും അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 13 താഴ്വരവാതിൽ
ഹനൂനും സാനോഹ് നിവാസികളും അറ്റകുറ്റം
തീൎത്തു: അവർ അതു പണിതു അതിന്റെ
കതകും ഓടാമ്പലും അന്താഴവും ഇണക്കി കുപ്പ
വാതിൽവരെ മതിൽ ആയിരം മുഴം കേടുപോക്കി.
14 കുപ്പവാതിൽ ബേത്ത്-ഹഖേരെംദേശത്തിന്റെ
പ്രഭുവായ രേഖാബിന്റെ മകൻ മല്ക്കീയാവു
അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു; അവൻ അതു പണിതു അതിന്റെ

കതകും ഓടാമ്പലും അന്താഴവും ഇണക്കി. 15
ഉറവുവാതിൽ മിസ്പാദേശത്തിന്റെ പ്രഭുവായ
കൊൽ-ഹോസെയുടെ മകനായ ശല്ലൂൻ അറ്റകുറ്റം
തീൎത്തു; അവൻ അതു പണിതു മേച്ചൽ കഴിച്ചു
കതകും ഓടാമ്പലും അന്താഴവും ഇണക്കി
രാജോദ്യാനത്തിന്റെ നീൎപ്പാത്തിക്കരികെയുള്ള
കുളത്തിന്റെ മതിലും ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങുന്ന കല്പടിവരെ തീൎത്തു. 16 അവന്റെ അപ്പുറം
ബേത്ത്സൂർദേശത്തിന്റെ പാതിക്കു പ്രഭുവായ
അസ്ബൂക്കിന്റെ മകൻ നെഹെമ്യാവു ദാവീദിന്റെ
കല്ലറകളുടെ നേരെയുള്ള സ്ഥലംവരെയും
വെട്ടിക്കുഴിച്ച കുളംവരെയും വീരന്മാരുടെ
ആഗാരംവരെയും അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 17
അതിന്നപ്പുറം ലേവ്യരിൽ ബാനിയുടെ മകൻ
രെഹൂം അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. അവന്റെ അപ്പുറം
കെയീലാദേശത്തിന്റെ പാതിക്കു പ്രഭുവായ
ഹശബ്യാവു തന്റെ ദേശത്തിന്റെ പേൎക്കു
അറ്റകുറ്റം തിൎത്തു. 18 അതിന്റെശേഷം അവന്റെ
സഹോദരന്മാരിൽ കെയീലാദേശത്തിന്റെ മറ്റെ
പാതിക്കു പ്രഭുവായ ഹേനാദാദിന്റെ മകൻ
ബവ്വായി അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 19 അവന്റെ അപ്പുറം
മിസ്പാപ്രഭുവായ യേശുവയുടെ മകൻ ഏസെർ
കോണിങ്കലെ ആയുധശാലെക്കുള്ള കയറ്റത്തിന്നു
നേരെ മറ്റൊരു ഭാഗം അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 20
അതിന്റെശേഷം സബ്ബായിയുടെ മകൻ ബാരൂക്ക്
ആ കോണുതുടങ്ങി മഹാപുരോഹിതനായ
എല്യാശീബിന്റെ വീട്ടുവാതിൽവരെ മറ്റൊരു ഭാഗം
ജാഗ്രതയോടെ അറ്റകുറ്റം തീൎത്തു. 21 അതിന്റെ
ശേഷം ഹക്കോസിന്റെ മകനായ ഊരീയാവിന്റെ

മകൻ മെരേമോത്ത് എല്യാശീബിന്റെ വീട്ടുവാതിൽ
തുടങ്ങി എല്യാശീബിന്റെ വീട്ടിന്റെ അറ്റംവരെ
മറ്റൊരു ഭാഗം അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 22 അതിന്റെശേഷം
നാട്ടുപുറക്കാരായ പുരോഹിതന്മാർ അറ്റകുറ്റം
തീർത്തു. 23 അതിന്റെശേഷം ബെന്യാമീനും
ഹശ്ശൂബും തങ്ങളുടെ വീട്ടിന്നു നേരെ അറ്റകുറ്റം
തീർത്തു. അതിന്റെശേഷം അനന്യാവിന്റെ മകനായ
മയസേയാവിന്റെ മകൻ അസര്യ്യാവു തന്റെ
വീട്ടിന്നരികെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 24 അതിന്റെശേഷം
ഹേനാദാദിന്റെ മകൻ ബിന്നൂവി അസര്യ്യാവിന്റെ
വീടുമുതൽ കോണിന്റെ തിരിവുവരെ മറ്റൊരുഭാഗം
അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 25 ഊസായിയുടെ മകൻ
പാലാൽ കോണിന്നും കാരാഗൃഹത്തിന്റെ
മുറ്റത്തോടു ചേർന്നതായി രാജധാനി കവിഞ്ഞു
മുമ്പോട്ടു നില്ക്കുന്ന ഉന്നതഗോപുരത്തിന്നും
നേരെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തു; അതിന്റെശേഷം
പരോശിന്റെ മകൻ പെദായാവു അറ്റകുറ്റം തീർത്തു.
26 ദൈവാലയദാസന്മാർ ഓഫേലിൽ കിഴക്കു
നീർവ്വാതിലിന്നെതിരെയുള്ള സ്ഥലംമുതൽ
കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഗോപുരംവരെ
പാർത്തുവന്നു. 27 അതിന്റെശേഷം തെക്കോവ്യർ
കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വലിയ ഗോപുരത്തിന്നു
നേരെ ഓഫേലിന്റെ മതിൽവരെ മറ്റൊരു ഭാഗം
അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 28 കുതിരവാതിൽമുതൽ
പുരോഹിതന്മാർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വീട്ടിന്നു നേരെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 29 അതിന്റെ
ശേഷം ഇമ്മേരിന്റെ മകൻ സാദോക്ക് തന്റെ
വീട്ടിന്നു നേരെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. അതിന്റെശേഷം
കിഴക്കെ വാതിൽകാവല്ക്കാരനായ

ശെഖന്യാവിന്റെ മകൻ ശെമയ്യാവു അറ്റകുറ്റം
തീർത്തു. 30 അതിന്റെശേഷം ശേലെമ്യാവിന്റെ മകൻ
ഹനന്യാവും സാലാഫിന്റെ ആറാമത്തെ മകൻ
ഹാനൂനും മറ്റൊരു ഭാഗം അറ്റകുറ്റം തീർത്തു.
അതിന്റെശേഷം ബേരെഖ്യാവിന്റെ മകൻ മെശുല്ലാം
തന്റെ അറയുടെ നേരെ അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 31
അതിന്റെശേഷം തട്ടാന്മാരിൽ ഒരുവനായ
മല്ക്കീയാവു ഹമ്മീഫ്ഖാദ് വാതിലിന്നു നേരെ
ദൈവാലയദാസന്മാരുടെയും കച്ചവടക്കാരുടെയും
സ്ഥലംവരെയും കോണിങ്കലെ മാളികമുറിവരെയും
അറ്റകുറ്റം തീർത്തു. 32 കോണിങ്കലെ മാളികമുറിക്കും
ആട്ടുവാതിലിന്നും മദ്ധ്യേ തട്ടാന്മാരും
കച്ചവടക്കാരും അറ്റകുറ്റം തിർത്തു.

4 ഞങ്ങൾ മതിൽ പണിയുന്നു എന്നു സൻബല്ലത്ത്
കേട്ടപ്പോൾ അവൻ കോപവും മഹാരോഷവും
പൂണ്ടു യെഹൂദന്മാരെ നിന്ദിച്ചു. 2 ഈ
ദുർബ്ബലന്മാരായ യെഹൂദന്മാർ എന്തു ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്നു? അവരെ സമ്മതിക്കുമോ? അവർ
യാഗം കഴിക്കുമോ? ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു
പണി തീർത്തുകളയുമോ? വെന്തുകിടക്കുന്ന
ചണ്ടിക്കൂമ്പാരങ്ങളിൽനിന്നു അവർ
കല്ലു ജീവിപ്പിക്കുമോ എന്നിങ്ങനെ തന്റെ
സഹോദരന്മാരും ശമര്യ്യാസൈന്യവും കേൾക്കെ
പറഞ്ഞു. 3 അപ്പോൾ അവന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നിരുന്ന അമ്മോന്യനായ തോബീയാവു: അവർ
എങ്ങനെ പണിതാലും ഒരു കുറുക്കൻ കയറിയാൽ
അവരുടെ കന്മതിൽ ഉരുണ്ടുവീഴും എന്നു പറഞ്ഞു.
4 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, കേൾക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ
നിന്ദിതന്മാർ ആയിരിക്കുന്നു; അവരുടെ

നിന്ദയെ അവരുടെ സ്വന്തതലയിലേക്കു തിരിച്ചു
പ്രവാസദേശത്തിൽ അവരെ കവർച്ചെക്കു
ഏല്പിക്കേണമേ. 5 പണിയുന്നവർ കേൾക്കെ അവർ
നിന്നെ കോപിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ അവരുടെ
അകൃത്യം മറെക്കരുതേ; അവരുടെ പാപം
നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകയും
അരുതേ. 6 അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ മതിൽ പണിതു;
വേല ചെയ്‌വാൻ ജനത്തിന്നു ഉത്സാഹം
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മതിൽ മഴുവനും
പാതിപൊക്കംവരെ തീർത്തു. 7 യെരൂശലേമിന്റെ
മതിലുകൾ അറ്റകുറ്റം തീർന്നുവരുന്നു എന്നും
ഇടിവുകൾ അടഞ്ഞുതുടങ്ങി എന്നും
സൻബല്ലത്തും തോബീയാവും അരാബ്യരും
അമ്മോന്യരും അസ്തോദ്യരും കേട്ടപ്പോൾ അവക്കു
മഹാകോപം ജനിച്ചു. 8 യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ
ചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിന്നും അവിടെ കലക്കം
വരുത്തേണ്ടതിന്നും അവർ ഒക്കെയും ഒന്നിച്ചുകൂടി
കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി. 9 ഞങ്ങളോ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവരുടെനിമിത്തം
രാവും പകലും കാവല്ക്കാരെ ആക്കേണ്ടിവന്നു. 10
എന്നാൽ യെഹൂദ്യർ: ചുമട്ടുകാരുടെ ശക്തി
ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു; കല്ലും മണ്ണും ഇനിയും വളരെ
കിടക്കുന്നു; ആകയാൽ മതിൽ പണിവാൻ നമുക്കു
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11 ഞങ്ങളുടെ
ശത്രുക്കളോ: നാം അവരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നു
അവരെ കൊന്നു പണി മുടക്കുന്നതുവരെ അവർ
ഒന്നും അറികയും കാണുകയും അരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവരുടെ സമീപം പാർത്ത
യെഹൂദന്മാർ പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വന്നു;

നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവിൻ
എന്നു പത്തു പ്രാവശ്യം ഞങ്ങളോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 13 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മതിലിന്റെ
പിമ്പുറത്തു പൊക്കം കുറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലും
തുറന്നുകിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ആളുകളെ
ആക്കി ജനത്തെ കുടുംബം കുടുംബമായി
വാളുകളോടും കുന്തങ്ങളോടും വില്ലുകളോടും കൂടെ
നിർത്തി. 14 ഞാൻ നോക്കി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു
പ്രഭുക്കന്മാരോടും പ്രമാണികളോടും ശേഷം
ജനത്തോടും: നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കേണ്ടാ;
വലിയവനും ഭയങ്കരനുമായ കർത്താവിനെ ഓർത്തു
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കും പുത്രന്മാർക്കും
പുത്രിമാർക്കും ഭാര്യമാർക്കും വീടുകൾക്കും വേണ്ടി
പൊരുതുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ഞങ്ങൾക്കു
അറിവു കിട്ടിപ്പോയെന്നും ദൈവം അവരുടെ
ആലോചനയെ നിഷ്ഫലമാക്കിയെന്നും
ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ കേട്ടശേഷം ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും മതിലിങ്കൽ താന്താന്റെ വേലെക്കു
മടങ്ങിച്ചെല്ലുവാനിടയായി. 16 അന്നുമുതല്ക്കു
എന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ പാതിപേർ വേലെക്കു
നിന്നു പാതിപേർ കുന്തവും പരിചയും വില്ലും
കവചവും ധരിച്ചുനിന്നു; മതിൽ പണിയുന്ന എല്ലാ
യെഹൂദന്മാരുടെയും പുറകിൽ പ്രഭുക്കന്മാർ നിന്നു.
17 ചുമടെടുക്കുന്ന ചുമട്ടുകാർ ഒരു കൈകൊണ്ടു
വേല ചെയ്കയും മറ്റെ കൈകൊണ്ടു ആയുധം
പിടിക്കയും ചെയ്തു. 18 പണിയുന്നവർ അരെക്കു
വാൾ കെട്ടിയുംകൊണ്ടു പണിതു. എന്നാൽ
കാഹളം ഊതുന്നവൻ എന്റെ അടുക്കൽ തന്നേ
ആയിരുന്നു. 19 ഞാൻ പ്രഭുക്കന്മാരോടും

പ്രമാണികളോടും ശേഷംജനത്തോടും: വേല
വലിയതും വിശാലമായതും ആകുന്നു;
നാം മതിലിന്മേൽ ചിതറി തമ്മിൽതമ്മിൽ
അകന്നിരിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങൾ കാഹളനാദം
കേൾക്കുന്നേടത്തു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
കൂടിക്കൊൾവിൻ; നമ്മുടെ ദൈവം നമുക്കു
വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പണിനടത്തി; പാതിപേർ
നേരം വെളുക്കുമ്പോൾതുടങ്ങി നക്ഷത്രം
പ്രകാശിക്കുന്നതുവരെ കുന്തം പിടിച്ചുനിന്നു. 22 ആ
കാലത്തു ഞാൻ ജനത്തോടു: രാത്രിയിൽ നമുക്കു
കാവലിന്നും പകൽ വേല ചെയ്യുന്നതിന്നും
ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വേലക്കാരനുമായി യെരൂശലേമിന്നകത്തു
പാർക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഞാനോ എന്റെ
സഹോദരന്മാരോ എന്റെ ബാല്യക്കാരോ എന്റെ
കീഴിലുള്ള കാവല്ക്കാരോ ആരും ഉടുപ്പു മാറിയില്ല;
കുളിക്കുന്ന സമയത്തുകൂടെയും ആയുധം
ധരിച്ചിരുന്നു.

5 ജനവും അവരുടെ ഭാര്യമാരും യെഹൂദന്മാരായ
തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ വലിയ
നിലവിളി കൂട്ടി: 2 ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരുമായി പലരാകകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ
ഉപജീവനത്തിന്നു ധാന്യം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു
എന്നു ചിലരും 3 ഞങ്ങളുടെ നിലങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും വീടുകളും പണയം
എഴുതി ഈ ദുർഭിക്ഷകാലത്തു ധാന്യം
വാങ്ങേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ചിലരും 4
രാജഭോഗം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ

നിലങ്ങളിന്മേലും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിന്മേലും
പണം കടംമേടിച്ചിരിക്കുന്നു; 5 ഇപ്പോഴോ
ഞങ്ങളുടെ ദേഹം ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ
ദേഹത്തെപ്പോലെയും ഞങ്ങളുടെ
മക്കൾ അവരുടെ മക്കളെപ്പോലെയും
ആകുന്നുവെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ദാസ്യത്തിന്നു
കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു; ഞങ്ങളുടെ പുത്രിമാരിൽ
ചിലർ അടിമപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു
വേറെ നിൎവ്വാഹമില്ല; ഞങ്ങളുടെ നിലങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും അന്യാധീനമായിരിക്കുന്നു
എന്നു വേറെ ചിലരും പറഞ്ഞു. 6 അവരുടെ
നിലവിളിയും ഈ വാക്കുകളും കേട്ടപ്പോൾ
എനിക്കു അതികോപം വന്നു. 7 ഞാൻ
എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടു ആലോചിച്ചശേഷം
പ്രഭുക്കന്മാരെയും പ്രമാണികളെയും
ശാസിച്ചു: നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സഹോദരനോടു പലിശ വാങ്ങുന്നുവല്ലോ
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. അവൎക്കു
വിരോധമായി ഞാൻ ഒരു മഹായോഗം
വിളിച്ചുകൂട്ടി. 8 ജാതികൾക്കു വിറ്റിരുന്ന നമ്മുടെ
സഹോദരന്മാരായ യെഹൂദന്മാരെ നമ്മാൽ
കഴിയുന്നേടത്തോളം നാം വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളോ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ തങ്ങളെത്തന്നേ
നമുക്കു വില്പാന്തക്കവണ്ണം അവരെ വീണ്ടും
വില്പിപ്പാൻ പോകുന്നുവോ എന്നു ഞാൻ അവരോടു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവർ ഒരു വാക്കും പറവാൻ
കഴിയാതെ മൌനമായിരുന്നു. 9 പിന്നെയും ഞാൻ
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാൎയ്യം നന്നല്ല;

നമ്മുടെ ശത്രുക്കളായ ജാതികളുടെ നിന്ദ
ഓർത്തിട്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെട്ടു നടക്കേണ്ടതല്ലയോ? 10 ഞാനും എന്റെ
സഹോദരന്മാരും എന്റെ ഭൃത്യന്മാരും അവക്കു
ദ്രവ്യവും ധാന്യവും കടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;
നാം ഈ പലിശ ഉപേക്ഷിച്ചുകളക. 11
നിങ്ങൾ ഇന്നു തന്നേ അവരുടെ നിലങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും വീടുകളും
മടക്കിക്കൊടുപ്പിൻ; ദ്രവ്യം, ധാന്യം, വീഞ്ഞ്,
എണ്ണ എന്നിവയിൽ നൂറ്റിന്നു ഒന്നു വീതം
നിങ്ങൾ അവരോടു വാങ്ങിവരുന്നതും അവക്കു
ഇളെച്ചുകൊടുപ്പിൻ. 12 അതിന്നു അവർ: ഞങ്ങൾ
അവ മടക്കിക്കൊടുക്കാം; ഇനി അവരോടു
ഒന്നും ചോദിക്കയുമില്ല; നീ പറയുമ്പോലെ
തന്നേ ഞങ്ങൾ ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ ഞാൻ പുരോഹിതന്മാരെ വിളിച്ചു ഈ
വാഗ്ദാനപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു
അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു അവരെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചു. 13 ഞാൻ എന്റെ മടി കുടഞ്ഞു; ഈ
വാഗ്ദാനം നിവത്തിക്കാത്ത ഏവനെയും അവന്റെ
വീട്ടിൽനിന്നും അവന്റെ സമ്പാദ്യത്തിൽനിന്നും
ദൈവം ഇതുപോലെ കുടഞ്ഞുകളയട്ടെ;
ഇങ്ങനെ അവൻ കുടഞ്ഞും ഒഴിഞ്ഞും
പോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. സവ്വസഭയും:
ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു യഹോവയെ
സ്തുതിച്ചു. ജനം ഈ വാഗ്ദാനപ്രകാരം
പ്രവത്തിച്ചു. 14 ഞാൻ യെഹൂദാദേശത്തു
അവരുടെദേശാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ട
നാൾമുതൽ അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാരാജാവിന്റെ ഇരുപതാം

ആണ്ടുമുതൽ തന്നേ, അവന്റെ മുപ്പത്തിരണ്ടാം
ആണ്ടുവരെ പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം ഞാനും
എന്റെ സഹോദരന്മാരും ദേശാധിപതിക്കുള്ള
അഹോവൃത്തി വാങ്ങിയില്ല. 15 എനിക്കു മുമ്പെ
ഉണ്ടായിരുന്ന പണ്ടത്തെ ദേശാധിപതികൾ
ജനത്തിന്നു ഭാരമായിരുന്നു നാല്പതു ശേക്കെൽ
വെള്ളിവീതം വാങ്ങിയതു കൂടാതെ അപ്പവും
വീഞ്ഞും കൂടെ അവരോടു വാങ്ങി; അവരുടെ
ഭൃത്യന്മാരും ജനത്തിന്മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തിവന്നു;
ഞാനോ ദൈവഭയം ഹേതുവായി അങ്ങനെ
ചെയ്തില്ല. 16 ഞാൻ ഈ മതിലിന്റെ വേലയിൽ
തന്നേ ഉറ്റിരുന്നു; ഞങ്ങൾ ഒരു നിലവും വിലെക്കു
വാങ്ങിയില്ല; എന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ഒക്കെയും
ഈ വേലയിൽ ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു.
17 യെഹൂദന്മാരുംപ്രമാണികളുമായ
നൂറ്റമ്പതുപേരല്ലാതെ ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നവരും
എന്റെ മേശെക്കൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുപോന്നു. 18
എനിക്കു ഒരു ദിവസത്തേക്കു ഒരു കാളയെയും
വിശേഷമായ ആറു ആടിനെയും പാകം
ചെയ്യും; പക്ഷികളെയും പാകം ചെയ്യും. പത്തു
ദിവസത്തിൽ ഒരിക്കൽ സകലവിധ വീഞ്ഞും
ധാരാളം കൊണ്ടുവരും; ഇങ്ങനെയൊക്കെയും
വേണ്ടിയിരുന്നിട്ടും ഈ ജനം പെടുന്ന പാടു
കഠിനമായിരുന്നതിനാൽ ദേശാധിപതിക്കുള്ള
അഹോവൃത്തി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. 19 എന്റെ
ദൈവമേ, ഞാൻ ഈ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
ചെയ്തതൊക്കെയും എനിക്കു നന്മെക്കായിട്ടു
ഓർക്കേണമേ.

6 എന്നാൽ ഞാൻ മതിൽ പണിതു; ആ
കാലത്തു പടിവാതിലുകൾക്കു കതകുകൾ
വെച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അറ്റകുറ്റം ഒന്നും
ശേഷിപ്പില്ലെന്നു സൻബല്ലത്തും തോബീയാവും
അരാബ്യനായ ഗേശെമും ഞങ്ങളുടെ മറ്റു
ശത്രുക്കളും കേട്ടപ്പോൾ 2 സൻബല്ലത്തും
ഗേശെമും എന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: വരിക;
നാം ഓനോസമഭൂമിയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ
യോഗംകൂടുക എന്നു പറയിച്ചു. എന്നോടു ദോഷം
ചെയ്‌വാനായിരുന്നു അവർ നിരൂപിച്ചതു. 3 ഞാൻ
അവരുടെ അടുക്കലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു:
ഞാൻ ഒരു വലിയ വേല ചെയ്തുവരുന്നു; എനിക്കു
അങ്ങോട്ടു വരുവാൻ കഴിവില്ല; ഞാൻ വേല വിട്ടു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനാൽ അതിന്നു
മിനക്കേടു വരുത്തുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറയിച്ചു. 4 അവർ നാലു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ എന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു; ഞാനും ഈ വിധം തന്നേ
മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചു. 5 സൻബല്ലത്ത് അങ്ങനെ
തന്നേ അഞ്ചാം പ്രാവശ്യം തന്റെ ഭൃത്യനെ,
തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു എഴുത്തുമായി എന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. 6 അതിൽ എഴുതിയിരുന്നതു:
നീയും യെഹൂദന്മാരും മത്സരിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടാകുന്നു നീ മതിൽ പണിയുന്നതു; നീ
അവക്കു രാജാവാകുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു
എന്നത്രേ വർത്തമാനം. 7 യെഹൂദയിൽ
ഒരു രാജാവു ഉണ്ടെന്നു നിന്നെക്കുറിച്ചു
യെരൂശലേമിൽ പ്രസംഗിപ്പാൻ നീ പ്രവാചകന്മാരെ
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ഒരു കേൾവി ഉണ്ടു; ഗശ്മൂവും അങ്ങനെ

പറയുന്നു. രാജാവും ഇപ്പോൾ ഈ കേൾവി
കേൾക്കും; ആകയാൽ വരിക നാം തമ്മിൽ
ആലോചന ചെയ്ക. 8 അതിന്നു ഞാൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: നീ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള
കാര്യം ഒന്നും നടക്കുന്നില്ല; അതു നീ സ്വമേധയാ
സങ്കല്പിച്ചതാകുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 9
വേല നടക്കാതവണ്ണം അവരുടെ ധൈര്യം
ക്ഷയിച്ചു പോകേണമെന്നു പറഞ്ഞു അവർ
ഒക്കെയും ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ
നോക്കി. ആകയാൽ ദൈവമേ, എന്നെ
ധൈര്യപ്പെടുത്തേണമേ. 10 പിന്നെ ഞാൻ
മെഹേതബേലിന്റെ മകനായ ദെലായാവിന്റെ മകൻ
ശെമയ്യാവിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു; അവൻ കതകടെച്ചു
അകത്തിരിക്കയായിരുന്നു; നാം ഒരുമിച്ചു
ദൈവാലയത്തിൽ മന്ദിരത്തിന്നകത്തു കടന്നു
വാതിൽ അടെക്കുക; നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ
വരുന്നുണ്ടു; നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അവർ രാത്രിയിൽ
വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അതിന്നു ഞാൻ:
എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ ഓടിപ്പോകുമോ?
എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരുത്തൻ ജീവരക്ഷെക്കായി
മന്ദിരത്തിലേക്കു പോകുമോ? ഞാൻ പോകയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ദൈവം അവനെ അയച്ചിട്ടില്ല;
തോബീയാവും സൻബല്ലത്തും അവന്നു കൂലി
കൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ എനിക്കു
വിരോധമായി ആ പ്രവചനം പറഞ്ഞതേയുള്ളു
എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായി. 13 ഞാൻ
ഭയപ്പെട്ടു അങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചു പാപം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നും എന്നെ ദുഷിക്കത്തക്കവണ്ണം
അപവാദത്തിന്നു കാരണം കിട്ടേണ്ടതിന്നും അവർ

അവന്നു കൂലികൊടുത്തിരുന്നു. 14 എന്റെ
ദൈവമേ, തോബീയാവും സൻബല്ലത്തും
ചെയ്ത ഈ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം
അവരേയും നോവദ്യാ എന്ന പ്രവാചകിയെയും
എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കിയ മറ്റു
പ്രവാചകന്മാരെയും ഓർക്കേണമേ. 15 ഇങ്ങനെ
മതിൽ അമ്പത്തിരണ്ടു ദിവസം പണിതു
എലൂൽമാസം ഇരുപത്തഞ്ചാം തിയ്യതി തീർത്തു. 16
ഞങ്ങളുടെ സകലശത്രുക്കളും അതു
കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള ജാതികൾ
ആകെ ഭയപ്പെട്ടു; അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നേ
അല്പന്മാരായി തോന്നി; ഈ പ്രവൃത്തി ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താൽ സാദ്ധ്യമായി
എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചു. 17 ആ കാലത്തു
യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാർ തോബീയാവിന്നു അനേകം
എഴുത്തു അയക്കുകയും തോബീയാവിന്റെ
എഴുത്തു അവർക്കു വരികയും ചെയ്തു. 18
അവൻ ആരഹിന്റെ മകനായ ശെഖന്യാവിന്റെ
മരുമകൻ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും അവന്റെ
മകൻ യോഹാനാൻ ബേരെഖ്യാവിന്റെ
മകനായ മെശുല്ലാമിന്റെ മകളെ വിവാഹം
ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും യെഹൂദയിൽ അനേകർ
അവനുമായി സത്യബന്ധം ചെയ്തിരുന്നു. 19
അത്രയുമല്ല, അവർ അവന്റെ ഗുണങ്ങളെ എന്റെ
മുമ്പാകെ പ്രസ്താവിക്കയും എന്റെ വാക്കുകളെ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നറിയിക്കയും ചെയ്തു.
അതുകൊണ്ടു എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ
തോബീയാവു എഴുത്തു അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

7 എന്നാൽ മതിൽ പണിതുതീൎത്തു കതകുകൾ
വെക്കുകയും വാതിൽകാവല്ക്കാരെയും
സംഗീതക്കാരെയും ലേവ്യരെയും നിയമിക്കയും
ചെയ്തശേഷം 2 ഞാൻ എന്റെ സഹോദരനായ
ഹനാനിയെയും കോട്ടയുടെ അധിപനായ
ഹനന്യാവെയും യെരൂശലേമിന്നു അധിപതികളായി
നിയമിച്ചു; ഇവൻ പലരെക്കാളും വിശ്വസ്തനും
ദൈവഭക്തനും ആയിരുന്നു. 3 ഞാൻ അവരോടു:
വെയിൽ ഉറെക്കുന്നതുവരെ യെരൂശലേമിന്റെ
വാതിൽ തുറക്കരുതു; നിങ്ങൾ അരികെ
നില്ക്കുമ്പോൾ തന്നേ കതകു അടെച്ചു അന്താഴം
ഇടുവിക്കേണം; യെരൂശലേംനിവാസികളിൽനിന്നു
കാവല്ക്കാരെ നിയമിച്ചു ഓരോരുത്തനെ
താന്താന്റെ കാവൽസ്ഥലത്തും താന്താന്റെ വീട്ടിന്നു
നേരെയുമായി നിൎത്തിക്കൊള്ളേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ പട്ടണം വിശാലമായതും
വലിയതും അകത്തു ജനം കുറവും ആയിരുന്നു;
വീടുകൾ പണിതിരുന്നതുമില്ല. 5 വംശാവലിപ്രകാരം
എണ്ണം നോക്കേണ്ടതിന്നു പ്രഭുക്കന്മാരെയും
പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും കൂട്ടിവരുത്തുവാൻ
എന്റെ ദൈവം എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിച്ചു.
എന്നാറെ ആദ്യം മടങ്ങിവന്നവരുടെ ഒരു
വംശാവലിരേഖ എനിക്കു കണ്ടുകിട്ടി;
അതിൽ എഴുതിക്കണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: 6
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയ ബദ്ധന്മാരുടെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യെരൂശലേമിലേക്കും യെഹൂദയിലേക്കും
താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നവരായ
ദേശനിവാസികൾ: 7 ഇവർ സെരുബ്ബാബേൽ,

യേശുവ, നെഹെമ്യാവു; അസയ്യാവു, രയമ്യാവു,
നഹമാനി, മൊർദ്ദെഖായി, ബിൽശാൻ,
മിസ്പേരെത്ത്, ബിഗ്വായി, നെഹൂം,
ബയനാ എന്നിവരോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നു;
യിസ്രായേൽജനത്തിലെ പുരുഷന്മാരുടെ
സംഖ്യയാവിതു: 8 പരോശിന്റെ മക്കൾ
രണ്ടായിരത്തൊരുനൂറ്റെഴുപത്തിരണ്ടു. 9
ശെഫത്യാവിന്റെ മക്കൾ മൂന്നൂറ്റെഴുപത്തിരണ്ടു. 10
ആരഹിന്റെ മക്കൾ അറുനൂറ്റമ്പത്തിരണ്ടു. 11
യേശുവയുടെയും യോവാബിന്റെയും
മക്കളിൽ പഹത്ത്-മോവാബിന്റെ മക്കൾ
രണ്ടായിരത്തെണ്ണൂറ്റിപ്പതിനെട്ടു. 12 ഏലാമിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തിരുനൂറ്റമ്പത്തിനാലു. 13
സത്ഥൂവിന്റെ മക്കൾ എണ്ണൂറ്റിനാല്പത്തഞ്ചു. 14
സക്കായിയുടെ മക്കൾ എഴുനൂറ്ററുപതു. 15
ബിന്നൂവിയുടെ മക്കൾ അറുനൂറ്റിനാല്പത്തെട്ടു. 16
ബേബായിയുടെ മക്കൾ അറുനൂറ്റിരുപത്തെട്ടു. 17
അസ്ഗാദിന്റെ മക്കൾ രണ്ടായിരത്തി
മുന്നൂറ്റിരുപത്തിരണ്ടു. 18 അദോനീക്കാമിന്റെ
മക്കൾ അറുനൂറ്ററുപത്തേഴു. 19 ബിഗ്വായിയുടെ
മക്കൾ രണ്ടായിരത്തറുപത്തേഴു. 20
ആദീന്റെ മക്കൾ അറുനൂറ്റമ്പത്തഞ്ചു. 21
ഹിസ്ക്കീയാവിന്റെ സന്തതിയായി ആതേരിന്റെ
മക്കൾ തൊണ്ണൂറ്റെട്ടു. 22 ഹാശൂമിന്റെ മക്കൾ
മുന്നൂറ്റിരുപത്തെട്ടു. 23 ബേസായിയുടെ മക്കൾ
മുന്നൂറ്റിരുപത്തിനാലു. 24 ഹാരീഫിന്റെ മക്കൾ
നൂറ്റിപന്ത്രണ്ടു. 25 ഗിബെയോന്യർ തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു.
26 ബേത്ത്ലേഹെമ്യരും നെതോഫാത്യരും
കൂടെ നൂറ്റെണ്പത്തെട്ടു. 27 അനാഥോത്യർ

നൂറ്റിരുപത്തെട്ടു. 28 ബേത്ത്-അസ്മാവേത്യർ
നാല്പത്തിരണ്ടു. 29 കിര്യത്ത്-യെയാരീം, കെഫീരാ,
ബെയെരോത്ത് എന്നിവയിലെ നിവാസികൾ
എഴുനൂറ്റിനാല്പത്തിമൂന്നു. 30 രാമക്കാരും
ഗേബക്കാരും അറുനൂറ്റിരുപത്തൊന്നു. 31
മിക്മാസ് നിവാസികൾ നൂറ്റിരുപത്തിരണ്ടു. 32
ബേഥേൽകാരും ഹായീക്കാരും നൂറ്റിരുപത്തിമൂന്നു.
33 മറ്റെ നെബോവിലെ നിവാസികൾ
അമ്പത്തിരണ്ടു. 34 മറ്റെ ഏലാമിലെ നിവാസികൾ
ആയിരത്തിരുനൂറ്റമ്പത്തിനാലു. 35 ഹാരീമിന്റെ
മക്കൾ മുന്നൂറ്റിരുപതു. 36 യെരീഹോനിവാസികൾ
മുന്നൂറ്റിനാല്പത്തഞ്ചു. 37 ലോദിലെയും
ഹാദീദിലെയും ഓനോവിലെയും നിവാസികൾ
എഴുനൂറ്റിരുപത്തൊന്നു. 38 സേനായാനിവാസികൾ
മൂവായിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പതു.
39 പുരോഹിതന്മാർ: യേശുവയുടെ
ഗൃഹത്തിലെ യെദായാവിന്റെ മക്കൾ
തൊള്ളായിരത്തെഴുപത്തിമൂന്നു. 40 ഇമ്മേരിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തമ്പത്തിരണ്ടു. 41 പശ്ഹൂരിന്റെ
മക്കൾ ആയിരത്തിരുനൂറ്റിനാല്പത്തേഴു. 42
ഹാരീമിന്റെ മക്കൾ ആയിരത്തിപ്പതിനേഴു. 43
ലേവ്യർ: ഹോദെവയുടെ മക്കളിൽ കദ്മീയേലിന്റെ
മകനായ യേശുവയുടെ മക്കൾ എഴുപത്തിനാലു. 44
സംഗീതക്കാർ: ആസാഫ്യർ നൂറ്റിനാല്പത്തെട്ടു. 45
വാതിൽകാവല്ക്കാർ: ശല്ലൂമിന്റെ മക്കൾ,
ആതേരിന്റെ മക്കൾ, തൽമോന്റെ മക്കൾ,
അക്കൂബിന്റെ മക്കൾ, ഹതീതയുടെ മക്കൾ,
ശോബായിയുടെ മക്കൾ ആകെ നൂറ്റിമുപ്പത്തെട്ടു.
46 ദൈവാലയദാസന്മാർ: സീഹയുടെ മക്കൾ,

ഹസൂഫയുടെ മക്കൾ, തബ്ബായോത്തിന്റെ മക്കൾ,
കേരോസിന്റെ മക്കൾ, 47 സീയായുടെ മക്കൾ,
പാദോന്റെ മക്കൾ, 48 ലെബാനയുടെ മക്കൾ,
ഹഗാബയുടെ മക്കൾ, സൽമായിയുടെ മക്കൾ, 49
ഹാനാന്റെ മക്കൾ, ഗിദ്ദേലിന്റെ മക്കൾ, ഗാഹരിന്റെ
മക്കൾ, രെയായ്യാവിന്റെ മക്കൾ, 50 രെസീന്റെ
മക്കൾ, നെക്കോദയുടെ മക്കൾ, 51 ഗസ്സാമിന്റെ
മക്കൾ, ഉസ്സയുടെ മക്കൾ, പാസേഹയുടെ മക്കൾ,
52 ബേസായിയുടെ മക്കൾ, മെയൂന്യരുടെ മക്കൾ,
നെഫീത്യരുടെ മക്കൾ, 53 ബക്ക്ബൂക്കിന്റെ
മക്കൾ, ഹക്കൂഫയുടെ മക്കൾ, ഹർഹൂരിന്റെ
മക്കൾ, ബസ്ലീത്തിന്റെ മക്കൾ, 54 മെഹിദയുടെ
മക്കൾ, ഹശ്യുടെ മക്കൾ, 55 ബക്കോസിന്റെ
മക്കൾ, സീസെരയുടെ മക്കൾ, 56 തേമഹിന്റെ
മക്കൾ, നെസീഹയുടെ മക്കൾ, ഹതീഫയുടെ
മക്കൾ. 57 ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കൾ;
സോതായിയുടെ മക്കൾ, സോഫേരെത്തിന്റെ
മക്കൾ, 58 പെരീദയുടെ മക്കൾ, യാലയുടെ മക്കൾ,
ദക്കോന്റെ മക്കൾ, ഗിദ്ദേലിന്റെ മക്കൾ, 59
ശെഫത്യാവിന്റെ മക്കൾ, ഹത്തീലിന്റെ മക്കൾ,
പോഖെരെത്ത്-സെബായീമിന്റെ മക്കൾ,
ആമോന്റെ മക്കൾ. 60 ദൈവാലയദാസന്മാരും
ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കളും ആകെ
മുന്നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടു. 61 തേൽ-മേലെഹ്, തേൽ-
ഹർശാ, കെരൂബ്, അദ്ദോൻ, ഇമ്മേർ എന്നീ
സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നവർ ഇവർ തന്നേ.
എങ്കിലും അവർ യിസ്രായേല്യർ തന്നേയോ എന്നു
തങ്ങളുടെ പിതൃഭവനവും വംശോല്പത്തിയും
കാണിപ്പാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 62

ദെലായാവിന്റെ മക്കൾ, തോബീയാവിന്റെ മക്കൾ,
നെക്കോദയുടെ മക്കൾ; ആകെ അറുനൂറ്റി
നാല്പത്തിരണ്ടു പേർ.
63 പുരോഹിതന്മാരിൽ:
ഹോബയുടെ മക്കൾ, ഹക്കോസ്സിന്റെ മക്കൾ,
ഗിലെയാദ്യനായ ബസില്ലായിയുടെ പുത്രിമാരിൽ
ഒരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു അവരുടെ
പേരിൻപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ട ബസില്ലായിയുടെ
മക്കൾ.
64 ഇവർ വംശാവലിരേഖ അന്വേഷിച്ചു,
കണ്ടില്ലതാനും; അതുകൊണ്ടു അവരെ
അശുദ്ധരെന്നെണ്ണി പൌരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു.
65 ഊരീമും തുമ്മീമും ഉള്ളോരു
പുരോഹിതൻ എഴുന്നേല്ക്കുംവരെ അവർ
അതിപരിശുദ്ധമായതു തിന്നരുതെന്നു
ദേശാധിപതി അവരോടു കല്പിച്ചു.
66 സഭയാകെ
നാല്പത്തീരായിരത്തി മുന്നൂറ്ററുപതുപേരായിരുന്നു.
67 അവരുടെ ദാസീദാസന്മാരായ
ഏഴായിരത്തിമുന്നൂറ്റിമുപ്പത്തേഴുപേരെ കൂടാതെ
തന്നേ; അവക്കു ഇരുനൂറ്റിനാല്പത്തഞ്ചു
സംഗീതക്കാരും സംഗീതക്കാരത്തികളും
ഉണ്ടായിരുന്നു.
68 എഴുനൂറ്റിമുപ്പത്താറു
കുതിരയും ഇരുനൂറ്റിനാല്പത്തഞ്ചു
കോവർകഴുതയും
69 നാനൂറ്റിമുപ്പത്തഞ്ചു ഒട്ടകവും
ആറായിരത്തെഴുനൂറ്റിരുപതു കഴുതയും
അവക്കുണ്ടായിരുന്നു.
70 പിതൃഭവനത്തലവന്മാരിൽ
ചിലർ വേലെക്കായിട്ടു ദാനങ്ങൾ കൊടുത്തു;
ദേശാധിപതി ആയിരം തങ്കക്കാശും
അമ്പതു കിണ്ണങ്ങളും അഞ്ഞൂറ്റിമുപ്പതു
പുരോഹിതവസ്ത്രവും ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു
കൊടുത്തു.
71 പിതൃഭവനത്തലവന്മാരിൽ ചിലർ

പണിവക ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു ഇരുപതിനായിരം
തങ്കക്കാശും രണ്ടായിരത്തിരുനൂറു മാനേ
വെള്ളിയും കൊടുത്തു.
72 ശേഷമുള്ള ജനം
ഇരുപതിനായിരം തങ്കക്കാശും രണ്ടായിരം മാനേ
വെള്ളിയും അറുപത്തേഴു പുരോഹിതവസ്ത്രവും
കൊടുത്തു.
73 അങ്ങനെ പുരോഹിതന്മാരും
ലേവ്യരും വാതിൽകാവല്ക്കാരും സംഗീതക്കാരും
ജനത്തിൽ ചിലരും ദൈവാലയദാസന്മാരും
എല്ലായിസ്രായേലും താന്താങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ
പാർത്തു.

8 അങ്ങനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളുടെ
പട്ടണങ്ങളിൽ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏഴാം
മാസത്തിൽ സകലജനവും നീർവ്വാതിലിന്റെ
മുമ്പിലുള്ള വിശാലസ്ഥലത്തു ഒരുമനപ്പെട്ടു
വന്നുകൂടി, യഹോവ യിസ്രായേലിന്നു കല്പിച്ചു
കൊടുത്ത മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം
കൊണ്ടുവരുവാൻ എസ്രാശാസ്ത്രിയോടു
പറഞ്ഞു.
2 ഏഴാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി
എസ്രാപുരോഹിതൻ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും
കേട്ടു ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള എല്ലാവരുമായ
സഭയുടെ മുമ്പാകെ ന്യായപ്രമാണം
കൊണ്ടുവന്നു,
3 നീർവ്വാതിലിന്നെതിരെയുള്ള
വിശാലസ്ഥലത്തുവെച്ചു രാവിലെതുടങ്ങി
ഉച്ചവരെ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഗ്രഹിപ്പാൻ
പ്രാപ്തിയുള്ള എല്ലാവരും കേൾക്കെ ന്യായപ്രമാണ
പുസ്തകം വായിച്ചു; സർവ്വജനവും ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു.
4
ഈ ആവശ്യത്തിന്നു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഒരു
പ്രസംഗപീഠത്തിൽ എസ്രാശാസ്ത്രി കയറിനിന്നു;
അവന്റെ അരികെ വലത്തുഭാഗത്തു മത്ഥിത്ഥ്യാവു,

ശേമാ, അനായാവു, ഊരീയാവു, ഹില്ക്കീയാവു,
മയസേയാവു എന്നിവരും ഇടത്തു ഭാഗത്തു
പെദായാവു, മീശായേൽ, മല്ക്കീയാവു, ഹാശൂം,
ഹശ്ബദ്ദാനാ, സെഖര്യ്യാവു, മെശുല്ലാം എന്നിവരും
നിന്നു. 5 എസ്രാ സകലജനവും കാൺകെ
പുസ്തകം വിടൎത്തു; അവൻ സകലജനത്തിന്നും
മീതെ ആയിരുന്നു; അതു വിടൎത്തപ്പോൾ ജനമെല്ലാം
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. 6 എസ്രാ മഹാദൈവമായ
യഹോവയെ സ്തുതിച്ചു; ജനമൊക്കെയും
കൈ ഉയൎത്തി; ആമേൻ, ആമേൻ എന്നു
പ്രതിവചനം പറഞ്ഞു വണങ്ങി സാഷ്ടാംഗം
വീണു യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു. 7 ജനം
താന്താന്റെ നിലയിൽ തന്നേ നിന്നിരിക്കെ യേശുവ,
ബാനി, ശേരെബ്യാവു, യാമീൻ, അക്കൂബ്,
ശബ്ബെത്തായി, ഹോദീയാവു, മയസേയാവു,
കെലീതാ, അസൎയ്യാവു, യോസാബാദ്, ഹാനാൻ,
പെലായാവു, എന്നിവരും ലേവ്യരും ജനത്തിന്നു
ന്യായപ്രമാണത്തെ പൊരുൾ തിരിച്ചുകൊടുത്തു.
8 ഇങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ
ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം തെളിവായി
വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കയും വായിച്ചതു ഗ്രഹിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അൎത്ഥം പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും
ചെയ്തു. 9 ദേശാധിപതിയായ നെഹെമ്യാവും
ശാസ്ത്രിയായ എസ്രാപുരോഹിതനും ജനത്തെ
ഉപദേശിച്ചുപോന്ന ലേവ്യരും സകലജനത്തോടും:
ഈ ദിവസം നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധമാകുന്നു; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കരുതു
കരകയും അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. ജനമെല്ലാം
ന്യായപ്രമാണവാക്യങ്ങളെ കേട്ടപ്പോൾ

കരഞ്ഞുപോയിരുന്നു. 10 അനന്തരം അവർ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ചെന്നു മൃഷ്ടാന്നഭോജനവും
മധുരപാനീയവും കഴിച്ചു തങ്ങൾക്കായി
വട്ടംകൂട്ടീട്ടില്ലാത്തവക്കു പകച്ച് കൊടുത്തയപ്പിൻ;
ഈ ദിവസം നമ്മുടെ കത്താവിന്നു
വിശുദ്ധമാകുന്നു; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കരുതു;
യഹോവയിങ്കലെ സന്തോഷം നിങ്ങളുടെ
ബലം ആകുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
അവ്വണ്ണം ലേവ്യരും നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിപ്പിൻ; ഈ
ദിവസം വിശുദ്ധമല്ലോ; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു സവ്വജനത്തെയും
സാവധാനപ്പെടുത്തി. 12 തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
വചനം ബോദ്ധ്യമായതുകൊണ്ടു ജനമെല്ലാം
പോയി തിന്നുകയും കുടിക്കയും പകച്ച്
കൊടുത്തയക്കയും അത്യന്തം സന്തോഷിക്കയും
ചെയ്തു. 13 പിറ്റെന്നാൾ സകലജനത്തിന്റെയും
പിതൃഭവനത്തലവന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും
ലേവ്യരും ന്യായപ്രമാണവാക്യങ്ങളെ
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു എസ്രാശാസ്ത്രിയുടെ
അടുക്കൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. 14 യഹോവ
മോശെമുഖാന്തരം കല്പിച്ച ന്യായപ്രമാണത്തിൽ:
യിസ്രായേൽമക്കൾ ഏഴാം മാസത്തിലെ
ഉത്സവത്തിൽ കൂടാരങ്ങളിൽ പാക്കേണം
എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
15 കൂടാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ മലയിൽ ചെന്നു ഒലിവുകൊമ്പു,
കാട്ടൊലിവുകൊമ്പു, കൊഴുന്തുകൊമ്പു,
ഈന്തമടൽ, തഴെച്ച വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൊമ്പു
എന്നിവ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു തങ്ങളുടെ

എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും യെരൂശലേമിലും
അറിയിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണമെന്നും
എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. 16
അങ്ങനെ ജനം ചെന്നു ഒരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ വീട്ടിന്റെ മുകളിലും മുറ്റത്തും
ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിലും
നീർവ്വാതില്ക്കലെ വിശാലസ്ഥലത്തും
എഫ്രയീംവാതില്ക്കലെ വിശാലസ്ഥലത്തും
കൂടാരങ്ങളുണ്ടാക്കി. 17 പ്രവാസത്തിൽ നിന്നു
മടങ്ങിവന്നവരുടെ സർവ്വസഭയും കൂടാരങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കി കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തു; നൂന്റെ
മകനായ യോശുവയുടെ കാലംമുതൽ
അന്നുവരെ യിസ്രായേൽമക്കൾ അങ്ങനെ
ചെയ്യാതിരുന്നതുകൊണ്ടു അന്നു ഏറ്റവും വലിയ
സന്തോഷം ഉണ്ടായി. 18 ആദ്യദിവസം മുതൽ
അവസാനദിവസംവരെ അവൻ ദിവസേന
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം വായിച്ചു
കേൾപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ അവർ ഏഴു ദിവസം ഉത്സവം
ആചരിച്ചു; എട്ടാം ദിവസം നിയമപ്രകാരം
വിശുദ്ധസഭായോഗം കൂടുകയും ചെയ്തു.

9 എന്നാൽ ഈ മാസം ഇരുപത്തിനാലാം
തിയ്യതി യിസ്രായേൽമക്കൾ ഉപവസിച്ചും
രട്ടുടുത്തും തലയിൽ പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു
കൂടിവന്നു. 2 യിസ്രായേൽസന്തതിയായവർ
സകലഅന്യജാതിക്കാരിൽനിന്നും
വേറുതിരിഞ്ഞുനിന്നു തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെയും
തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങളെയും
ഏറ്റു പറഞ്ഞു. 3 പിന്നെ അവർ തങ്ങളുടെ
നിലയിൽ തന്നേ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു, അന്നു

ഒരു യാമത്തോളം തങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം വായിച്ചു
കേൾക്കയും പിന്നെ ഒരു യാമത്തോളം പാപങ്ങളെ
ഏറ്റുപറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. 4 ലേവ്യരിൽ യേശുവ,
ബാനി, കദ്മീയേൽ, ശെബന്യാവു, ബുന്നി,
ശേരെബ്യാവു, ബാനി, കെനാനി എന്നിവർ
ലേവ്യക്കു നില്പാനുള്ള പടികളിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു. 5 പിന്നെ യേശുവ, കദ്മീയേൽ,
ബാനി, ഹശബ്ന്യാവു, ശേരെബ്യാവു,
ഹോദീയാവു, ശെബന്യാവു, പെദഹ്യാവു,
എന്നീ ലേവ്യർ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തുവിൻ.
സകലപ്രശംസെക്കും സ്തുതിക്കും മീതെ
ഉയന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ മഹത്വമുള്ള നാമം
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 6 നീ, നീ മാത്രം
യഹോവ ആകുന്നു; നീ ആകാശത്തെയും
സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തെയും അവയിലെ
സകലസൈന്യത്തെയും ഭൂമിയെയും അതിലുള്ള
സകലത്തെയും സമുദ്രങ്ങളെയും അവയിലുള്ള
സകലത്തെയും ഉണ്ടാക്കി; നീ അവയെ ഒക്കെയും
രക്ഷിക്കുന്നു; ആകാശത്തിലെ സൈന്യം നിന്നെ
നമസ്കരിക്കുന്നു. 7 അബ്രാമിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
അവനെ കൽദയപട്ടണമായ ഊരിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നു അവന്നു അബ്രാഹാം എന്നു പേരിട്ട
ദൈവമായ യഹോവ നീ തന്നേ. 8 നീ അവന്റെ
ഹൃദയം നിന്റെ മുമ്പാകെ വിശ്വസ്തമായി കണ്ടു;

കനാന്യർ, ഹിത്യർ, അമോര്യർ, പെരിസ്യർ,
യെബൂസ്യർ, ഗിർഗ്ഗസ്യർ എന്നിവരുടെ ദേശം
കൊടുക്കും, അവന്റെ സന്തതിക്കു തന്നേ
കൊടുക്കും എന്നു നീ അവനോടു ഒരു നിയമം
ചെയ്തു; നീ നീതിമാനായിരിക്കയാൽ നിന്റെ
വചനങ്ങളെ നിവൃത്തിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9
മിസ്രയീമിൽ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
പീഡയെ നീ കാൺകയും ചെങ്കടലിന്റെ
അരികെവെച്ചു അവരുടെ നിലവിളിയെ
കേൾക്കയും 10 ഫറവോനിലും അവന്റെ
സകലദാസന്മാരിലും അവന്റെ ദേശത്തിലെ
സകലജനത്തിലും അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു; അവർ അവരോടു ഡംഭം
കാണിച്ചതു നീ അറിഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ; അങ്ങനെ
ഇന്നും ഉള്ളതുപോലെ നീ നിനക്കു ഒരു നാമം
സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 നീ കടലിനെ അവരുടെ
മുമ്പിൽ വിഭാഗിച്ചു; അവർ കടലിന്റെ നടുവിൽ
ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി കടന്നു; അവരെ
പിന്തുടന്നവരെ നീ പെരുവെള്ളത്തിൽ ഒരു
കല്ലുപോലെ ആഴത്തിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 12 നീ
പകൽസമയത്തു മേഘസ്തംഭം കൊണ്ടും
രാത്രിസമയത്തു അവർ പോകുന്ന വഴിക്കു
വെളിച്ചംകൊടുപ്പാൻ അഗ്നിസ്തംഭംകൊണ്ടും
അവരെ വഴിനടത്തി. 13 നീ സീനായിമലമേൽ
ഇറങ്ങി ആകാശത്തുനിന്നു അവരോടു
സംസാരിച്ചു അവക്കു ന്യായമായുള്ള വിധികളും
സത്യമായുള്ള ന്യായപ്രമാണങ്ങളും നല്ല ചട്ടങ്ങളും
കല്പനകളും കൊടുത്തു. 14 നിന്റെ വിശുദ്ധശബ്ബത്ത്
നീ അവരെ അറിയിച്ചു, നിന്റെ ദാസനായ

മോശെമുഖാന്തരം അവക്കു കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും
ന്യായപ്രമാണവും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 15 അവരുടെ
വിശപ്പിന്നു നീ അവക്കു ആകാശത്തുനിന്നു അപ്പം
കൊടുത്തു; അവരുടെ ദാഹത്തിന്നു നീ അവക്കു
പാറയിൽനിന്നു വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചു. നീ
അവക്കു കൊടുക്കുമെന്നു സത്യം ചെയ്ത
ദേശത്തെ കൈവശമാക്കുവാൻ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു
അവരോടു കല്പിച്ചു. 16 എങ്കിലും അവരും
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും അഹങ്കരിച്ചു ദുശ്ശാഠ്യം
കാണിച്ചു, നിന്റെ കല്പനകളെ കേൾക്കാതിരുന്നു. 17
അനുസരിപ്പാൻ അവക്കു മനസ്സില്ലാതിരുന്നു; നീ
അവരിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെ അവർ
ഓക്കാതെ ദുശ്ശാഠ്യം കാണിച്ചു തങ്ങളുടെ
അടിമപ്പാടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം
തങ്ങളുടെ മത്സരത്തിൽ ഒരു തലവനെ നിയമിച്ചു;
നീയോ ക്ഷമിപ്പാൻ ഒരുക്കവും കൃപയും കരുണയും
ദീഘക്ഷമയും ദയാസമൃദ്ധിയും ഉള്ള ദൈവം
ആകയാൽ അവരെ കൈ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല. 18
അവർ തങ്ങൾക്കു ഒരു കാളക്കിടാവിനെ
വാത്തുണ്ടാക്കി; ഇതു നിന്നെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ദൈവം എന്നു പറഞ്ഞു
മഹാകോപഹേതുക്കൾ ഉണ്ടാക്കിയാറെയും 19 നീ
നിന്റെ മഹാകരുണനിമിത്തം അവരെ മരുഭൂമിയിൽ
വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല; പകലിൽ അവരെ വഴിനടത്തിയ
മേഘസ്തംഭവും രാത്രിയിൽ അവക്കു വെളിച്ചം
കൊടുത്തു അവർ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി കാണിച്ച
അഗ്നിസ്തംഭവും അവരെ വിട്ടുമാറിയതുമില്ല. 20
അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതിന്നു നീ നിന്റെ
നല്ല ആത്മാവിനെ കൊടുത്തു; അവരുടെ

കൊറ്റിന്നു മുട്ടു വരാതെ നിന്റെ മന്നയെയും
അവരുടെ ദാഹത്തിന്നു വെള്ളത്തെയും
കൊടുത്തു. 21 ഇങ്ങനെ നീ അവരെ നാല്പതു
സംവത്സരം മരുഭൂമിയിൽ പുലർത്തി: അവക്കു
ഒന്നും കുറവുണ്ടായില്ല; അവരുടെ വസ്ത്രം
പഴകിയില്ല, അവരുടെ കാൽ വീങ്ങിയതുമില്ല. 22 നീ
അവക്കു രാജ്യങ്ങളെയും ജാതികളെയും
അതിർതിരിച്ചു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു; അവർ
ഹെശ്ബോൻരാജാവായ സീഹോന്റെ ദേശവും
ബാശാൻരാജാവായ ഓഗിന്റെ ദേശവും
കൈവശമാക്കി. 23 അവരുടെ മക്കളെ നീ
ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ വദ്ധിപ്പിച്ചു;
ചെന്നു കൈവശമാക്കുവാൻ നീ അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന
ദേശത്തേക്കു അവരെ എത്തിച്ചു. 24
അങ്ങനെ മക്കൾ ചെന്നു ദേശത്തെ
കൈവശമാക്കി; ദേശനിവാസികളായ കനാന്യരെ
നീ അവക്കു കീഴടക്കി അവരെയും അവരുടെ
രാജാക്കന്മാരെയും ദേശത്തുള്ള ജാതികളെയും
തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ ചെയ്‌വാൻ
അവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 25 അവർ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളും പുഷ്ടിയുള്ള ദേശവും
പിടിച്ചു എല്ലാനല്ലവസ്തുക്കളും നിറഞ്ഞ
വീടുകളും വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കിണറുകളും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും അനവധി
ഫലവൃക്ഷങ്ങളും കൈവശമാക്കി; അവർ
തിന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടു പുഷ്ടിയുള്ളവരായി നിന്റെ
വലിയ നന്മയിൽ സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 26
എന്നിട്ടും അവർ അനുസരണക്കേടു കാണിച്ചു

നിന്നോടു മത്സരിച്ചു നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
തങ്ങളുടെ പുറകിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു;
അവരെ നിങ്കലേക്കു തിരിപ്പാൻ അവരോടു
സാക്ഷ്യംപറഞ്ഞ നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ അവർ
കൊന്നു മഹാകോപഹേതുക്കൾ ഉണ്ടാക്കി. 27
ആകയാൽ നീ അവരെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു, അവർ അവരെ പീഡിപ്പിച്ചു;
അവരുടെ കഷ്ടകാലത്തു അവർ നിന്നോടു
നിലവിളിച്ചപ്പോൾ നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ടു
നിന്റെ മഹാകരുണനിമിത്തം അവക്കു
രക്ഷകന്മാരെ കൊടുത്തു; അവർ അവരുടെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു അവരെ രക്ഷിച്ചു. 28
അവക്കു സ്വസ്ഥത ഉണ്ടായപ്പോൾ അവർ
വീണ്ടും നിനക്കു അനിഷ്ടമായതു ചെയ്തു;
അതുകൊണ്ടു നീ അവരെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയും അവർ അവരുടെമേൽ
കർത്തവ്യം നടത്തുകയും ചെയ്തു; അവർ
തിരിഞ്ഞു നിന്നോടു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ നീ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ടു അവരെ നിന്റെ
കരുണപ്രകാരം പലപ്രാവശ്യവും വിടുവിച്ചു. 29
അവരെ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിലേക്കു തിരിച്ചു
വരുത്തേണ്ടതിന്നു നീ അവരോടു സാക്ഷീകരിച്ചു;
എന്നിട്ടും അവർ അഹങ്കരിക്കയും ഒരുത്തൻ
അനുസരിച്ചു നടന്നു ജീവിക്കാകുന്ന നിന്റെ
കല്പനകൾ കേൾക്കാതെ നിന്റെ വിധികൾക്കു
വിരോധമായി പാപം ചെയ്കയും എതിർത്തുനിന്നു
ദുശ്ശാഠ്യം കാണിക്കയും ചെയ്തു അനുസരണം
ഇല്ലാതിരുന്നു. 30 നീ ഏറിയ സംവത്സരം
അവരോടു ക്ഷമിച്ചു നിന്റെ ആത്മാവിനാൽ

നിന്റെ പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം അവരോടു
സാക്ഷീകരിച്ചു; എന്നാൽ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല;
അതുകൊണ്ടു നീ അവരെ ദേശത്തെ ജാതികളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 31 എങ്കിലും
നിന്റെ മഹാകരുണ നിമിത്തം നീ അവരെ
നിർമ്മൂലമാക്കിയില്ല, ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞതുമില്ല; നീ
കൃപയും കരുണയുമുള്ള ദൈവമല്ലോ. 32
ആകയാൽ ദൈവമേ, നിയമവും കൃപയും
പാലിക്കുന്നവനായി വലിയവനും ബലവാനും
ഭയങ്കരനുമായ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ,
അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരുടെ കാലംമുതൽ
ഇന്നുവരെ ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ
രാജാക്കന്മാർക്കും പ്രഭുക്കന്മാർക്കും
പുരോഹിതന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർക്കും നിന്റെ സർവ്വജനത്തിന്നും
നേരിട്ട കഷ്ടങ്ങളൊക്കെയും നിനക്കു
ലഘുവായി തോന്നരുതേ. 33 എന്നാൽ
ഞങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചതിൽ ഒക്കെയും നീ നീതിമാൻ
തന്നേ; നീ വിശ്വസ്തത കാണിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളോ ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. 34
ഞങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും
പുരോഹിതന്മാരും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചു നടന്നിട്ടില്ല;
നിന്റെ കല്പനകളും നീ അവരോടു സാക്ഷീകരിച്ച
നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളും പ്രമാണിച്ചിട്ടുമില്ല. 35
അവർ തങ്ങളുടെ രാജത്വത്തിലും നീ അവർക്കു
കൊടുത്ത നിന്റെ വലിയ നന്മകളിലും
നീ അവർക്കു അധീനമാക്കിക്കൊടുത്ത
വിശാലതയും പുഷ്ടിയുമുള്ള ദേശത്തിലും നിന്നെ

സേവിച്ചിട്ടില്ല; തങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ വിട്ടു
തിരിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. 36 ഇതാ, ഞങ്ങൾ ഇന്നു
ദാസന്മാർ; നീ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു
ഫലവും ഗുണവും അനുഭവിപ്പാൻ കൊടുത്ത
ഈ ദേശത്തു തന്നേ ഇതാ, ഞങ്ങൾ
ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നു. 37 ഞങ്ങളുടെ
പാപങ്ങൾനിമിത്തം നീ ഞങ്ങളുടെമേൽ
ആക്കിയിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കു അതു വളരെ
അനുഭവം കൊടുക്കുന്നു; അവർ തങ്ങൾക്കു
ബോധിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ ദേഹത്തിന്മേലും
ഞങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളിന്മേലും അധികാരം
നടത്തുന്നു; ഞങ്ങൾ വലിയ കഷ്ടത്തിലും
ആയിരിക്കുന്നു. 38 ഇതൊക്കെയും ഓർത്തു
ഞങ്ങൾ സ്ഥിരമായോരു നിയമം ചെയ്തു
എഴുതുന്നു; ഞങ്ങളുടെ പ്രഭുക്കന്മാരും ലേവ്യരും
പുരോഹിതന്മാരും അതിന്നു മുദ്രയിടുന്നു.

10 മുദ്രയിട്ടവർ ആരെല്ലാമെന്നാൽ: ഹഖല്യാവിന്റെ
മകനായ ദേശാധിപതി നെഹെമ്യാവു, 2
സിദെക്കീയാവു, സെരായാവു, അസര്യാവു,
യിരെമ്യാവു, 3 പശ്ഹൂർ, അമര്യാവു, മല്ക്കീയാവു,
4 ഹത്തൂശ്, ശെബന്യാവു, മല്ലൂക്, 5 ഹരീം,
മെരേമോത്ത്, ഓബദ്യാവു, 6 ദാനീയേൽ,
ഗിന്നെഥോൻ, ബാരൂക്, 7 മെശുല്ലാം, അബീയാവു,
മീയാമീൻ, 8 മയസ്യാവു, ബിൽഗായി, ശെമയ്യാവു;
ഇവർ പുരോഹിതന്മാർ. 9 പിന്നെ ലേവ്യർ;
അസന്യാവിന്റെ മകനായ യേശുവയും
ഹെനാദാദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ബിന്നൂവിയും 10
കദ്മീയേലും അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ
ശെബന്യാവു, ഹോദീയാവു, 11 കെലീതാ,

പെലായാവു, ഹാനാൻ, മീഖാ, 12 രെഹോബ്,
ഹശബ്യാവു, സക്കൂർ, ശേരെബ്യാവു, 13
ശെബന്യാവു, ഹോദീയാവു, ബാനി, ബെനീനു. 14
ജനത്തിന്റെ തലവന്മാർ: പരോശ്, പഹത്ത്-
മോവാബ്, ഏലാം, സഥൂ, 15 ബാനി, ബുന്നി,
അസ്ഗാദ്, ബേബായി, 16 അദോനീയാവു,
ബിഗ്വായി, ആദീൻ, 17 ആതേർ, ഹിസ്കീയാവു,
അസ്സൂർ, 18 ഹോദീയാവു, ഹാശും, ബേസായി, 19
ഹാരീഫ്, അനാഥോത്ത്, നേബായി, 20 മഗ്പിയാശ്,
മെശുല്ലാം, ഹേസീർ, 21 മെശേസബെയേൽ,
സാദോക്, യദൂവ, 22 പെലത്യാവു, ഹനാൻ,
അനായാവു, 23 ഹോശേയ, ഹനന്യാവു, ഹശ്ശൂബ്, 24
ഹല്ലോഹേശ്, പിൽഹാ, ശോബേക്, 25 രെഹൂം,
ഹശബ്നാ, മയസേയാവു, 26 അഹീയാവു,
ഹനാൻ, ആനാൻ, 27 മല്ലൂക്, ഹാരീം, ബയനാ
എന്നിവർ തന്നേ. 28 ശേഷംജനത്തിൽ
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും വാതിൽകാവല്ക്കാരും
സംഗീതക്കാരും ദൈവാലയദാസന്മാരും
ദേശത്തെ ജാതികളോടു വേർപെട്ടു
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞുവന്നവരൊക്കെയും അവരുടെ ഭാര്യമാരും
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരുമായി പരിജ്ഞാനം
തിരിച്ചറിവുള്ള ഏവരും 29 ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ
തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോടു ചേന്നു
ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെമുഖാന്തരം
നല്കപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
അനുസരിച്ചു നടക്കുമെന്നും ഞങ്ങളുടെ
കത്താവായ യഹോവയുടെ സകലകല്പനകളും
വിധികളും ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണിച്ചു

ആചരിക്കുമെന്നും 30 ഞങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ
ദേശത്തെ ജാതികൾക്കു കൊടുക്കയോ
ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാക്കു അവരുടെ
പുത്രിമാരെ എടുക്കയോ ചെയ്കയില്ലെന്നും
31 ദേശത്തെ ജാതികൾ ശബ്ബത്തുനാളിൽ
ചരക്കോ യാതൊരു ഭക്ഷണസാധനമോ
വില്പാൻ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഞങ്ങൾ അതു
ശബ്ബത്തുനാളിലും വിശുദ്ധദിവസത്തിലും
അവരോടു മേടിക്കയില്ല എന്നും ഏഴാം
ആണ്ടിനെ വിമോചനസംവത്സരമായും
എല്ലാകടവും ഇളെച്ചുകൊടുക്കുന്നതായും
പ്രമാണിക്കുമെന്നും ശപഥവും സത്യവും
ചെയ്തു. 32 ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കു വേണ്ടി
കാഴ്ചയപ്പത്തിന്നും നിരന്തരഭോജനയാഗത്തിന്നും
ശബ്ബത്തുകളിലെയും അമാവാസ്യകളിലെയും
നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നും ഉത്സവങ്ങൾക്കും
വിശുദ്ധസാധനങ്ങൾക്കും യിസ്രായേലിന്നു
വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തമായി അപ്പിക്കേണ്ടുന്ന 33
പാപയാഗങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലെ എല്ലാവേലെക്കും വേണ്ടി
ആണ്ടുതോറും ശേക്കെലിൽ മൂന്നിൽ ഒന്നു
കൊടുക്കാമെന്നും ഞങ്ങൾ ഒരു ചട്ടം നിയമിച്ചു. 34
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ കത്തിപ്പാൻ ആണ്ടുതോറും
നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽ പിതൃഭവനംപിതൃഭവനമായി
ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ
വിറകുവഴിപാട്ടു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ

പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ജനവുമായിട്ടു ചീട്ടിട്ടു;
35 ആണ്ടുതോറും യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
ഞങ്ങളുടെ നിലത്തിലെ ആദ്യവിളവും
സകലവിധവൃക്ഷങ്ങളുടെയും സർവ്വഫലങ്ങളിലും
ആദ്യഫലങ്ങളും കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതിന്നും 36
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിലും മൃഗങ്ങളിലും ഉള്ള
കടിഞ്ഞൂലുകളെയും ഞങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളിൽ
ഉള്ള കടിഞ്ഞൂലുകളെയും ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന
പുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടു
ചെല്ലേണ്ടതിന്നും 37 ഞങ്ങളുടെ തരിമാവിന്റെയും
ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങളുടെയും സകലവിധവൃക്ഷങ്ങളുടെ
അനുഭവമായ വീഞ്ഞിന്റെയും എണ്ണയുടെയും
ആദ്യഫലം ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലെ അറകളിൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ
അടുക്കലും ഞങ്ങളുടെ കൃഷിയുടെ
ദശാംശം ലേവ്യരുടെ അടുക്കലും
കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതിന്നും തന്നേ. ലേവ്യരല്ലോ
കൃഷിയുള്ള നമ്മുടെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും
ദശാംശം ശേഖരിക്കുന്നതു. 38 എന്നാൽ ലേവ്യർ
ദശാംശം വാങ്ങുമ്പോൾ അഹരോന്യനായോരു
പുരോഹിതൻ ലേവ്യരോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. ദശാംശത്തിന്റെ
ദശാംശം ലേവ്യർ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരഗൃഹത്തിന്റെ അറകളിൽ
കൊണ്ടുചെല്ലേണം. 39 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളും അതിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന

പുരോഹിതന്മാരും വാതിൽകാവല്ക്കാരും
സംഗീതക്കാരും ഇരിക്കുന്ന അറകളിലേക്കു
യിസ്രായേൽമക്കളും ലേവ്യരും ധാന്യം,
വീഞ്ഞു, എണ്ണ എന്നിവയുടെ ഉദച്ചാപ്പ്ണം
കൊണ്ടുചെല്ലേണം; ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയം ഞങ്ങൾ കൈവിടുകയില്ല.
11 ജനത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ യെരൂശലേമിൽ
പാത്ത്ു; ശേഷംജനം പത്തുപേരിൽ ഒരാളെ
വിശുദ്ധനഗരമായ യെരൂശലേമിൽ
പാക്കേ്ണ്ടതിന്നു കൊണ്ടുവരുവാനും ഒമ്പതു
പേരെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിൽ പാപ്പ്പ്പാനും തക്കവണ്ണം
ചീട്ടിട്ടു. 2 എന്നാൽ യെരൂശലേമിൽ പാപ്പ്ാൻ
സ്വമേധയാ സമ്മതിച്ച എല്ലാവരെയും ജനം
അനുഗ്രഹിച്ചു. 3 യെരൂശലേമിൽ പാത്ത്
സംസ്ഥാനത്തലവന്മാർ ഇവരാകുന്നു:
യെഹൂദാനഗരങ്ങളിൽ യിസ്രായേല്യരും
പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ദൈവാലയദാസന്മാരും
ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കളും
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലും
അവകാശത്തിലും പാത്ത്ു. 4 യെരൂശലേമിൽ ചില
യെഹൂദ്യരും ബെന്യാമീന്യരും പാത്ത്ു. യെഹൂദ്യർ
ആരെല്ലാമെന്നാൽ: പേരെസിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ
മഹലലേലിന്റെ മകനായ അമയ്യ്ാവിന്റെ മകനായ
സെഖയ്യ്ാവിന്റെ മകനായ ഉസ്സീയാവിന്റെ
മകൻ അഥായാവും 5 ശിലോന്യന്റെ മകനായ
സെഖയ്യ്ാവിന്റെ മകനായ യോയാരീബിന്റെ
മകനായ അദായാവിന്റെ മകനായ ഹസായാവിന്റെ
മകനായ കൊൽഹോസെയുടെ മകനായ
ബാരൂക്കിന്റെ മകൻ മയസേയാവും തന്നേ. 6

യെരൂശലേമിൽ പാൎത്ത പേരെസിന്റെ മക്കൾ
ആകെ നാനൂറ്ററുപത്തെട്ടു പരാക്രമശാലികൾ. 7
ബെന്യാമീന്യർ ആരെല്ലാമെന്നാൽ: സല്ലൂ; അവൻ
മെശുല്ലാമിന്റെ മകൻ; അവൻ യോവേദിന്റെ
മകൻ; അവൻ പെദായാവിന്റെ മകൻ; അവൻ
കോലായാവിന്റെ മകൻ; അവൻ മയസേയാവിന്റെ
മകൻ; അവൻ ഇഥീയേലിന്റെ മകൻ: അവൻ
യെശയ്യാവിന്റെ മകൻ; 8 അവന്റെശേഷം ഗബ്ബായി,
സല്ലായി; ആകെ തൊള്ളായിരത്തിരുപത്തെട്ടുപേർ.
9 സിക്രിയുടെ മകനായ യോവേൽ അവരുടെ
പ്രമാണിയും ഹസനൂവയുടെ മകനായ യെഹൂദാ
പട്ടണത്തിൽ രണ്ടാമനും ആയിരുന്നു. 10
പുരോഹിതന്മാരിൽ യൊയാരീബിന്റെ മകനായ
യെദായാവും യാഖീനും 11 അഹീത്തൂബിന്റെ
മകനായ മെരായോത്തിന്റെ മകനായ
സാദോക്കിന്റെ മകനായ മെശുല്ലാമിന്റെ മകനായ
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകനായി ദൈവാലയപ്രഭുവായ
സെരായാവും 12 ആലയത്തിൽ വേല
ചെയ്തുവന്ന അവരുടെ സഹോദരന്മാർ
എണ്ണൂറ്റിരുപത്തിരണ്ടുപേരും മല്ക്കീയാവിന്റെ
മകനായ പശ്ഹൂരിന്റെ മകനായ സെഖൎയ്യാവിന്റെ
മകനായ അംസിയുടെ മകനായ പെലല്യാവിന്റെ
മകനായ യൊരോഹാമിന്റെ മകൻ ആദായാവും
13 പിതൃഭവനത്തലവന്മാരായ അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ ഇരുനൂറ്റിനാല്പത്തിരണ്ടുപേരും
ഇമ്മേരിന്റെ മകനായ മെശില്ലേമോത്തിന്റെ
മകനായ അഹ്സായിയുടെ മകനായ
അസരേലിന്റെ മകൻ അമശെസായിയും 14
അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ നൂറ്റിരുപത്തെട്ടു

പരാക്രമശാലികളും; ഇവരുടെ പ്രമാണി
ഹഗെദോലീമിന്റെ മകനായ സബ്ദീയേൽ
ആയിരുന്നു. 15 ലേവ്യരിൽ: ബൂന്നിയുടെ
മകനായ ഹശബ്യാവിന്റെ മകനായ
അസ്രീക്കാമിന്റെ മകനായ അശ്ശൂബിന്റെ മകൻ
ശെമയ്യാവും 16 ലേവ്യരുടെ തലവന്മാരിൽ
ദൈവാലയത്തിന്റെ പുറമെയുള്ള വേലെക്കു
മേൽവിചാരകന്മാരായിരുന്ന ശബ്ബെത്തായിയും
യോസാബാദും 17 ആസാഫിന്റെ മകനായ
സബ്ദിയുടെ മകനായ മീഖയുടെ മകനായി
പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്തോത്രം ആരംഭിക്കുന്ന
തലവനായ മത്ഥന്യാവും രണ്ടാമൻ അവന്റെ
സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ ബക്ക്ബൂക്ക്യാവും
യെദൂഥൂന്റെ മകനായ ഗാലാലിന്റെ മകനായ
ശമ്മൂവയുടെ മകൻ അബ്ദയും തന്നേ. 18
വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ഉള്ള ലേവ്യർ ആകെ
ഇരുനൂറ്റെണ്പത്തിനാലു പേർ. 19
വാതിൽകാവല്ക്കാരായ അക്കൂബും തല്മോനും
വാതിലുകൾക്കരികെ കാക്കുന്ന അവരുടെ
സഹോദരന്മാരും നൂറ്റെഴുപത്തിരണ്ടുപേർ. 20
ശേഷംയിസ്രായേല്യരും പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും
യെഹൂദാനഗരങ്ങളിലൊക്കെയും ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ അവകാശത്തിൽ പാർത്തു. 21
ദൈവാലയദാസന്മാരോ ഓഫേലിൽ പാർത്തു;
സീഹയും ഗിശ്പയും ദൈവലായദാസന്മാരുടെ
പ്രമാണികൾ ആയിരുന്നു. 22 ദൈവാലയത്തിലെ
വേലെക്കു യെരൂശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
ലേവ്യരുടെ പ്രമാണി ആസാഫ്യരായ
സംഗീതക്കാരിൽ ഒരുത്തനായി മീഖയുടെ മകനായ

മത്ഥന്യാവിന്റെ മകനായ ഹശബ്യാവിന്റെ മകനായ
ബാനിയുടെ മകൻ ഉസ്സി ആയിരുന്നു. 23
സംഗീതക്കാരെക്കുറിച്ചു രാജാവിന്റെ ഒരു കല്പനയും
അവരുടെ നിത്യച്ചെലവുവകെക്കു ഒരു നിയമവും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 24 യെഹൂദയുടെ മകനായ
സേരഹിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ മെശേസബേലിന്റെ
മകനായ പെഥഹ്യാവു ജനത്തെ സംബന്ധിച്ച
എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും രാജാവിന്റെ കാര്യസ്ഥൻ
ആയിരുന്നു. 25 ഗ്രാമങ്ങളുടെയും അവയോടു
ചേന്ന വയലുകളുടെയും കാര്യം പറഞ്ഞാലോ:
യെഹൂദ്യരിൽ ചിലർ കിര്യത്ത്-അർബയിലും
അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും ദീബോനിലും അതിന്റെ
ഗ്രാമങ്ങളിലും യെക്കബ്സയേലിലും അതിന്റെ
ഗ്രാമങ്ങളിലും 26 യേശുവയിലും മോലാദയിലും
ബേത്ത്-പേലെതിലും ഹസർ-ശൂവാലിലും 27 ബേർ-
ശേബയിലും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും 28
സിക്ലാഗിലും മെഖോനിലും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും
29 ഏൻ-രിമ്മോനിലും സോരയിലും യാർമൂത്തിലും
30 സനോഹയിലും അദുല്ലാമിലും അവയുടെ
ഗ്രാമങ്ങളിലും ലാഖീശിലും അതിന്റെ വയലുകളിലും
അസേക്കയിലും അതിന്റെ ഗ്രാമങ്ങളിലും പാർത്തു;
അവർ ബേർ-ശേബമുതൽ ഹിന്നോംതാഴ്വരവരെ
പാർത്തു. 31 ബെന്യാമീന്യർ ഗേബമുതൽ
മിക്മാശ്വരെയും അയ്യയിലും ബേഥേലിലും
അവയുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലും 32 അനാഥോത്തിലും
നോബിലും അനന്യാവിലും 33 ഹാസോരിലും
രാമയിലും ഗിത്ഥായീമിലും 34 ഹാദീദിലും
സെബോയീമിലും നെബല്ലാത്തിലും 35 ലോദിലും
ശില്പികളുടെ താഴ്വരയായ ഓനോവിലും പാർത്തു. 36

യെഹൂദയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ലേവ്യരുടെ ചില
കൂറുകൾ ബെന്യാമീനോടു ചേൎന്നിരുന്നു.

12 ശെയൽതീയേലിന്റെ മകനായ
സെരുബ്ബാബേലിനോടും യേശുവയോടുംകൂടെ
വന്ന പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും ആവിതു: 2
സെരായാവു, യിരെമ്യാവു, എസ്രാ, അമൎയ്യാവു, 3
മല്ലൂക്, ഹത്തൂശ്, ശെഖന്യാവു, രെഹൂം, 4
മെരേമോത്ത്, ഇദ്ദോ, ഗിന്നെഥോയി, 5 അബ്ബീയാവു,
മീയാമീൻ; മയദ്യാവു, ബില്ഗാ, 6 ശെമയ്യാവു,
യോയാരീബ്, യെദായാവു, 7 സല്ലൂ, ആമോക്,
ഹില്ക്കീയാവു, യെദായാവു. ഇവർ യേശുവയുടെ
കാലത്തു പുരോഹിതന്മാരുടെയും തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരുടെയും തലവന്മാർ ആയിരുന്നു. 8
ലേവ്യരോ യേശുവ, ബിന്നൂവി, കദ്മീയേൽ,
ശേരെബ്യാവു, യെഹൂദാ എന്നിവരും
സ്തോത്രഗാനനായകനായ മത്ഥന്യാവും
സഹോദരന്മാരും. 9 അവരുടെ സഹോദരന്മാരായ
ബക്ക്ബൂക്ക്യാവും ഉന്നോവും അവൎക്കു
സഹകാരികളായി ശുശ്രൂഷിച്ചുനിന്നു. 10 യേശുവ
യോയാക്കീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോയാക്കീം
എല്യാശീബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്യാശീബ്
യോയാദയെ ജനിപ്പിച്ചു; 11 യോയാദാ
യോനാഥാനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോനാഥാൻ
യദ്ദൂവയെ ജനിപ്പിച്ചു. 12 യോയാക്കീമിന്റെ
കാലത്തു പിതൃഭവനത്തലവന്മാരായിരുന്ന
പുരോഹിതന്മാർ സെറായാകുലത്തിന്നു
മെരായ്യാവു; യിരെമ്യാകുലത്തിന്നു
ഹനന്യാവു; 13 എസ്രാകുലത്തിന്നു മെശുല്ലാം;
14 അമൎയ്യാകുലത്തിന്നു യെഹോഹാനാൻ;

മല്ലൂക്ക്കുലത്തിന്നു യോനാഥാൻ;
ശെബന്യാകുലത്തിന്നു യോസേഫ്; 15
ഹാരീംകുലത്തിന്നു അദ്നാ; മെരായോത്ത്
കുലത്തിന്നു ഹെല്ക്കായി; 16 ഇദ്ദോകുലത്തിന്നു
സെഖര്യ്യാവു; ഗിന്നെഥോൻകുലത്തിന്നു
മെശുല്ലാം; 17 അബീയാകുലത്തിന്നു സിക്രി;
മിന്യാമീൻകുലത്തിന്നും മോവദ്യാകുലത്തിന്നും
പിൽതായി; 18 ബിൽഗാകുലത്തിന്നു ശമ്മൂവ;
ശെമയ്യാകുലത്തിന്നു യെഹോനാഥാൻ; 19
യോയാരീബ്കുലത്തിന്നു മഥെനായി;
യെദായാകുലത്തിന്നു ഉസ്സി; 20 സല്ലായി
കുലത്തിന്നു കല്ലായി; ആമോക്ക്കുലത്തിന്നു
ഏബെർ; 21 ഹില്ക്കീയാകുലത്തിന്നു ഹശബ്യാവു;
യെദായാകുലത്തിന്നു നെഥനയേൽ.
22 എല്യാശീബ്, യോയാദാ, യോഹാനാൻ,
യദ്ദൂവ എന്നിവരുടെ കാലത്തു ലേവ്യരെയും
പാസിരാജാവായ ദാര്യ്യാവേശിന്റെ കാലത്തു
പുരോഹിതന്മാരെയും പിതൃഭവനത്തലവന്മാരായി
എഴുതിവെച്ചു. 23 ലേവ്യരായ പിതൃഭവനത്തലവന്മാർ
ഇന്നവരെന്നു എല്യാശീബിന്റെ
മകനായ യോഹാനാന്റെ കാലംവരെ
ദിനവൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. 24
ലേവ്യരുടെ തലവന്മാർ: ഹശബ്യാവു, ശേരെബ്യാവു,
കദ്മീയേലിന്റെ മകൻ യേശുവ എന്നിവരും
അവരുടെ സഹകാരികളായ സഹോദരന്മാരും
ദൈവപുരുഷനായ ദാവീദിന്റെ കല്പനപ്രകാരം
തരംതരമായി നിന്നു സ്തുതിയും സ്തോത്രവും
ചെയ്തുവന്നു. 25 മത്ഥന്യാവും ബ്ക്കുബൂക്ക്യാവു,
ഓബദ്യാവു, മെശുല്ലാം, തല്മോൻ, അക്കൂബ്,

എന്നിവർ വാതിലുകൾക്കരികെയുള്ള
ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങൾ കാക്കുന്ന വാതിൽകാവല്ക്കാർ
ആയിരുന്നു. 26 ഇവർ യോസാദാക്കിന്റെ
മകനായ യേശുവയുടെ മകനായ
യോയാക്കീമിന്റെ കാലത്തും ദേശാധിപതിയായ
നെഹെമ്യാവിന്റെയും ശാസ്ത്രിയായ
എസ്രാപുരോഹിതന്റെയും കാലത്തും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 27 യെരൂശലേമിന്റെ മതിൽ
പ്രതിഷ്ഠിച്ച സമയം അവർ സ്തോത്രങ്ങളോടും
സംഗീതത്തോടും കൂടെ കൈത്താളങ്ങളും
വീണകളും കിന്നരങ്ങളുംകൊണ്ടു
സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രതിഷ്ഠ ആചരിപ്പാൻ ലേവ്യരെ
അവരുടെ സർവ്വവാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും
യെരൂശലേമിലേക്കു അന്വേഷിച്ചു വരുത്തി. 28
അങ്ങനെ സംഗീതക്കാരുടെ വർഗ്ഗം യെരൂശലേമിന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്തുനിന്നും നെതോഫാത്യരുടെ
ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും 29 ബേത്ത്-ഗിൽഗാലിൽനിന്നും
ഗേബയുടെയും അസ്മാവെത്തിന്റെയും
നാട്ടുപുറങ്ങളിൽനിന്നും വന്നുകൂടി; സംഗീതക്കാർ
യെരൂശലേമിന്റെ ചുറ്റും തങ്ങൾക്കു ഗ്രാമങ്ങൾ
പണിതിരുന്നു. 30 പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും
തങ്ങളെത്തന്നേ ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടു ജനത്തെയും
വാതിലുകളെയും മതിലിനെയും ശുദ്ധീകരിച്ചു.
31 പിന്നെ ഞാൻ യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരെ
മതിലിന്മേൽ കൊണ്ടുപോയി; സ്തോത്രഗാനം
ചെയ്തുംകൊണ്ടു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
രണ്ടു വലിയ കൂട്ടങ്ങളെ നിയമിച്ചു; അവയിൽ
ഒന്നു മതിലിന്മേൽ വലത്തുഭാഗത്തുകൂടി
കുപ്പവാതില്ക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 32 അവരുടെ

പിന്നാലെ ഹോശയ്യാവും യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരിൽ
പാതിപേരും നടന്നു. 33 അസര്യ്യാവും എസ്രയും
മെശുല്ലാമും 34 യെഹൂദയും ബെന്യാമീനും
ശെമയ്യാവും 35 യിരെമ്യാവും കാഹളങ്ങളോടുകൂടെ
പുരോഹിതപുത്രന്മാരിൽ ചിലരും ആസാഫിന്റെ
മകനായ സക്കൂരിന്റെ മകനായ മീഖായാവിന്റെ
മകനായ മത്ഥന്യാവിന്റെ മകനായ ശെമയ്യാവിന്റെ
മകനായ യോനാഥാന്റെ മകൻ സെഖര്യ്യാവും 36
ദൈവപുരുഷനായ ദാവീദിന്റെ വാദ്യങ്ങളോടുകൂടെ
അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ ശെമയ്യാവു
അസരയേലും മീലലായിയും ഗീലലായിയും
മായായിയും നെഥനയേലും യെഹൂദയും
ഹനാനിയും നടന്നു; എസ്രാശാസ്ത്രി അവരുടെ
മുമ്പിൽ നടന്നു. 37 അവർ ഉറവുവാതിൽ കടന്നു
നേരെ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിന്റെ പടിക്കെട്ടിൽകൂടി
ദാവീദിന്റെ അരമനെക്കപ്പുറം മതിലിന്റെ
കയറ്റത്തിൽ കിഴക്കു നീർവ്വാതിൽവരെ
ചെന്നു. 38 സ്തോത്രഗാനക്കാരുടെ രണ്ടാം
കൂട്ടം അവക്കു എതിരെ ചെന്നു; അവരുടെ
പിന്നാലെ ഞാനും ജനത്തിൽ പാതിയും
മതിലിന്മേൽ ചൂളഗോപുരത്തിന്നു അപ്പുറം
വിശാലമതിൽവരെയും എഫ്രയീംവാതിലിന്നപ്പുറം
39 പഴയവാതിലും മീൻവാതിലും ഹനനേലിന്റെ
ഗോപുരവും ഹമ്മേയാഗോപുരവും കടന്നു
ആട്ടുവാതിൽവരെയും ചെന്നു; അവർ
കാരാഗൃഹവാതില്ക്കൽ നിന്നു. 40 അങ്ങനെ
സ്തോത്രഗാനക്കാരുടെ കൂട്ടം രണ്ടും ഞാനും
എന്നോടുകൂടെയുള്ള പ്രമാണികളിൽ പാതിപേരും
നിന്നു. 41 കാഹളങ്ങളോടുകൂടെ എല്യാക്കീം,

മയസേയാവു, മിന്യാമീൻ, മീഖായാവു,
എല്യോവേനായി, സെഖര്യാവു, ഹനന്യാവു,
എന്ന പുരോഹിതന്മാരും മയസേയാവു,
42 ശെമയ്യാവു, എലെയാസാർ, ഉസ്സി,
യെഹോഹാനാൻ മല്ക്കീയാവു, ഏലാം,
ഏസെർ എന്നിവരും ദൈവാലയത്തിന്നരികെ
വന്നുനിന്നു; സംഗീതക്കാർ ഉച്ചത്തിൽ പാട്ടുപാടി;
യിസ്രഹ്യാവു അവരുടെ പ്രമാണിയായിരുന്നു.
43 അവർ അന്നു മഹായാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു; ദൈവം അവക്കു മഹാസന്തോഷം
നല്കിയിരുന്നു; സ്ത്രീകളും പൈതങ്ങളുംകൂടെ
സന്തോഷിച്ചു; അതുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലെ
സന്തോഷഘോഷം ബഹുദൂരത്തോളം
കേട്ടു. 44 അന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചുനില്ക്കുന്ന
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും കുറിച്ചു
യെഹൂദാജനം സന്തോഷിച്ചതുകൊണ്ടു
അവർ പുരോഹിതന്മാക്കും ലേവ്യക്കും
ന്യായപ്രമാണത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ഓഹരികളെ,
പട്ടണങ്ങളോടു ചേർന്ന നിലങ്ങളിൽനിന്നു
ശേഖരിച്ചു ഭണ്ഡാരത്തിന്നും ഉദർച്ചാർപ്പണങ്ങൾക്കും
ഉള്ള അറകളിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ചില
പുരുഷന്മാരെ മേൽവിചാരകന്മാരായി നിയമിച്ചു. 45
അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയും
ശുദ്ധീകരണശുശ്രൂഷയും നടത്തി; സംഗീതക്കാരും
വാതിൽകാവല്ക്കാരും ദാവീദിന്റെയും
അവന്റെ മകനായ ശലോമോന്റെയും
കല്പനപ്രകാരം ചെയ്തു. 46 പണ്ടു ദാവീദിന്റെയും
ആസാഫിന്റെയും കാലത്തു സംഗീതക്കാക്കു
ഒരു തലവനും ദൈവത്തിന്നു സ്തുതിയും

സ്തോത്രവും ആയുള്ള ഗീതങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.
47 എല്ലായിസ്രായേലും സെരുബ്ബാബേലിന്റെ
കാലത്തും നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലത്തും
സംഗീതക്കാർക്കും വാതിൽകാവല്ക്കാർക്കും
ദിവസേന ആവശ്യമായ ഉപജീവനം
കൊടുത്തുവന്നു. അവർ ലേവ്യർക്കു നിവേദിതങ്ങളെ
കൊടുത്തു; ലേവ്യർ അഹരോന്യർക്കും
നിവേദിതങ്ങളെ കൊടുത്തു.

13 അന്നു ജനം കേൾക്കെ മോശെയുടെ
പുസ്തകം വായിച്ചതിൽ അമ്മോന്യരും
മോവാബ്യരും ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ ഒരു
നാളും പ്രവേശിക്കരുതു; 2 അവർ അപ്പവും
വെള്ളവും കൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കളെ
എതിരേറ്റുവരാതെ അവരെ ശപിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർക്കു വിരോധമായി ബിലെയാമിനെ കൂലിക്കു
വിളിച്ചു; എങ്കിലും നമ്മുടെ ദൈവം ആ ശാപത്തെ
അനുഗ്രഹമാക്കി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു. 3 ആ ന്യായപ്രമാണം കേട്ടപ്പോൾ
അവർ സമ്മിശ്രജാതികളെ ഒക്കെയും
യിസ്രായേലിൽനിന്നു വേറുപിരിച്ചു. 4 അതിന്നു
മുമ്പെ തന്നേ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലെ അറകൾക്കു മേൽവിചാരകനായി
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എല്യാശീബ് പുരോഹിതൻ
തോബീയാവിന്റെ ബന്ധുവായിരുന്നതിനാൽ
അവന്നു ഒരു വലിയ അറ ഒരുക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു.
5 മുമ്പെ അവിടെ ഭോജനയാഗം, കുന്തുരുക്കം,
ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവയും ലേവ്യർക്കും
സംഗീതക്കാർക്കും വാതിൽകാവല്ക്കാർക്കും
വേണ്ടി നിയമിച്ച ധാന്യം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ,

എന്നിവയുടെ ദശാംശവും പുരോഹിതന്മാൎക്കുള്ള
ഉദ്ധാരപ്പണങ്ങളും വെച്ചിരുന്നു. 6 ഈ
കാലത്തൊക്കെയും ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല: ബാബേൽരാജാവായ
അൎത്ഥഹ്ശഷ്ഠാവിന്റെ മുപ്പത്തിരണ്ടാം ആണ്ടിൽ
ഞാൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയിരുന്നു;
കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു 7 ഞാൻ രാജാവിനോടു
അനുവാദം വാങ്ങി യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നാറെ എല്യാശീബ് തോബീയാവിന്നു
ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ ഒരു അറ
ഒരുക്കിക്കൊടുത്തതിനാൽ ചെയ്തദോഷം ഞാൻ
അറിഞ്ഞു. 8 അതു എനിക്കു അത്യന്തം
വ്യസനമായതുകൊണ്ടു ഞാൻ തോബീയാവിന്റെ
വീട്ടുസാമാനമൊക്കെയും അറയിൽനിന്നു
പുറത്തു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 9 പിന്നെ ഞാൻ
കല്പിച്ചിട്ടു അവർ ആ അറകളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു;
ദൈവാലയത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളും
ഭോജനയാഗവും കുന്തുരുക്കവും ഞാൻ വീണ്ടും
അവിടെ വരുത്തി. 10 ലേവ്യൎക്കു ഉപജീവനം
കൊടുക്കായ്കയാൽ വേല ചെയ്യുന്ന ലേവ്യരും
സംഗീതക്കാരും ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
നിലത്തിലേക്കു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു
ഞാൻ അറിഞ്ഞു 11 പ്രമാണികളെ ശാസിച്ചു:
ദൈവാലയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു അവരെ കൂട്ടി വരുത്തി അവരുടെ
സ്ഥാനത്തു നിൎത്തി. 12 പിന്നെ എല്ലായെഹൂദന്മാരും
ധാന്യം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ എന്നിവയുടെ ദശാംശം
ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. 13
ഞാൻ ശേലെമ്യാപുരോഹിതനെയും

സാദോക്ക്ശാസ്ത്രിയെയും ലേവ്യരിൽ
പെദായാവെയും ഇവക്കു സഹായിയായിട്ടു
മത്ഥന്യാവിന്റെ മകനായ സക്കൂരിന്റെ മകൻ
ഹാനാനെയും ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങളുടെ
മേൽവിചാരകന്മാരായി നിയമിച്ചു; അവരെ
വിശ്വസ്തരെന്നു എണ്ണിയിരുന്നു; തങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്നതായിരുന്നു
അവരുടെ ഉദ്യോഗം. 14 എന്റെ ദൈവമേ, ഇതു
എനിക്കായി ഓക്കേണമേ; ഞാൻ എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നും അതിലെ
ശുശ്രൂഷെക്കും വേണ്ടി ചെയ്ത എന്റെ
സൽപ്രവൃത്തികളെ മായിച്ചുകളയരുതേ.
15 ആ കാലത്തു യെഹൂദയിൽ ചിലർ
ശബ്bത്തിൽ മുന്തിരിച്ചക്കു ചവിട്ടുന്നതും
കറ്റ കൊണ്ടുവരുന്നതും കഴുതപ്പുറത്തു
ചുമടുകയറ്റുന്നതും ശബ്bത്തിൽ വീഞ്ഞു,
മുന്തിരിപ്പഴം, അത്തിപ്പഴം മുതലായ ചുമടെല്ലാം
യെരൂശലേമിലേക്കു ചുമന്നുകൊണ്ടുവരുന്നതും
കണ്ടു; അവർ ഭക്ഷണസാധനം വില്ക്കുന്ന
ദിവസത്തിൽ ഞാൻ അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. 16
സോര്യ്യരും അവിടെ പാൎത്തു മത്സ്യവും പല ചരക്കും
കൊണ്ടുവന്നു ശബ്bത്തിൽ യെഹൂദ്യക്കും
യെരൂശലേമിലും വിറ്റുപോന്നു. 17 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ യെഹൂദാശ്രേഷ്ഠന്മാരെ ശാസിച്ചു; നിങ്ങൾ
ശബ്bത്തുനാൾ അശുദ്ധമാക്കി ഇങ്ങനെ ദോഷം
ചെയ്യുന്നതെന്തു? 18 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
ഇങ്ങനെ ചെയ്തതിനാലല്ലയോ നമ്മുടെ ദൈവം
നമ്മുടെമേലും ഈ നഗരത്തിന്മേലും ഈ അനൎത്ഥം
ഒക്കെയും വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു? എന്നാൽ

നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതിനാൽ
യിസ്രായേലിന്മേൽ ഉള്ള ക്രോധം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 19 പിന്നെ ശബ്ബത്തിന്നു
മുമ്പെ യെരൂശലേം നഗരവാതിലുകളിൽ
ഇരുട്ടായിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ വാതിലുകൾ
അടെപ്പാനും ശബ്ബത്ത് കഴിയുംവരെ
അവ തുറക്കാതിരിപ്പാനും ഞാൻ കല്പിച്ചു;
ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഒരു ചുമടും അകത്തു
കടത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വാതിലുകൾക്കരികെ
എന്റെ ആളുകളിൽ ചിലരെ നിർത്തി. 20
അതുകൊണ്ടു കച്ചവടക്കാരും പലചരക്കു
വില്ക്കുന്നവരും ഒന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം
യെരൂശലേമിന്നു പുറത്തു രാപാർത്തു. 21 ആകയാൽ
ഞാൻ അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു: നിങ്ങൾ
മതിലിന്നരികെ രാപാർക്കുന്നതെന്തു? നിങ്ങൾ
ഇനിയും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
പിടിക്കും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. ആ
കാലംമുതൽ അവർ ശബ്ബത്തിൽ വരാതെയിരുന്നു.
22 ലേവ്യരോടു ഞാൻ ശബ്ബത്തുനാളിനെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കയും വന്നു വാതിലുകളെ
കാക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ കല്പിച്ചു. എന്റെ
ദൈവമേ, ഇതുവും എനിക്കായി ഓർത്തു നിന്റെ
മഹാദയപ്രകാരം എന്നോടു കനിവുതോന്നേണമേ.
23 ആ കാലത്തു ഞാൻ അസ്തോദ്യരും
അമ്മോന്യരും മോവാബ്യരും ആയ സ്ത്രീകളെ
വിവാഹം കഴിച്ച യെഹൂദന്മാരെ കണ്ടു. 24
അവരുടെ മക്കൾ പാതി അസ്തോദ്യഭാഷ
സംസാരിച്ചു; അവർ അതതു ജാതിയുടെ

ഭാഷയല്ലാതെ യെഹൂദ്യഭാഷ സംസാരിപ്പാൻ
അറിഞ്ഞില്ല. 25 അവരെ ഞാൻ ശാസിച്ചു ശപിച്ചു
അവരിൽ ചിലരെ അടിച്ചു അവരുടെ തലമുടി
പറിച്ചു; നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ അവരുടെ
പുത്രന്മാക്കു കൊടുക്കരുതു; അവരുടെ പുത്രിമാരെ
നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാക്കോ നിങ്ങൾക്കോ
എടുക്കയുമരുതു എന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു
അവരെക്കൊണ്ടു ദൈവനാമത്തിൽ സത്യം
ചെയ്യിച്ചു. 26 യിസ്രായേൽരാജാവായ ശലോമോൻ
ഇതിനാൽ പാപം ചെയ്തില്ലയോ? അവനെപ്പോലെ
ഒരു രാജാവു അനേകംജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവൻ തന്റെ ദൈവത്തിന്നു
പ്രിയനായിരുന്നതിനാൽ ദൈവം അവനെ
എല്ലായിസ്രായേലിന്നും രാജാവാക്കി; എങ്കിലും
അവനെയും അന്യജാതിക്കാരത്തികളായ
ഭാര്യമാർ വശീകരിച്ചു പാപം ചെയ്യിച്ചുവല്ലോ. 27
നിങ്ങൾ അന്യജാതിക്കാരത്തികളെ വിവാഹം
കഴിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തോടു
ദ്രോഹിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ വലിയ ദോഷം
ഒക്കെയും ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളെ സമ്മതിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
യോയാദയുടെ പുത്രന്മാരിൽ മഹാപുരോഹിതനായ
എല്യാശീബിന്റെ മകൻ ഹോരോന്യനായ
സൻബല്ലത്തിന്റെ മരുമകൻ ആയിരുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ എന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. 29 എന്റെ
ദൈവമേ, അവർ പൌരോഹിത്യത്തെയും
പൌരോഹിത്യത്തിന്റെയും ലേവ്യരുടെയും
നിയമത്തെയും മലിനമാക്കിയിരിക്കുന്നതു

അവക്കു കണക്കിടേണമേ. 30 ഇങ്ങനെ
ഞാൻ അന്യമായതൊക്കെയും നീക്കി അവരെ
ശുദ്ധീകരിക്കയും പുരോഹിതന്മാക്കും ലേവ്യക്കും
ഓരോരുത്തന്നു താന്താന്റെ വേലയിൽ
ശുശ്രൂഷക്രമവും നിശ്ചിതസമയങ്ങൾക്കു
വിറകുവഴിപാടും 31 ആദ്യഫലവും നിയമിക്കയും
ചെയ്തു. എന്റെ ദൈവമേ, ഇതു എനിക്കു
നന്മെക്കായിട്ടു ഓൎക്കേണമേ.

എസ്ഥേർ

1 അഹശ്വേരോശിന്റെ കാലത്തു -
ഹിന്തുദേശംമുതൽ കൂശ്വരെ നൂറ്റിരുപത്തേഴു
സംസ്ഥാനങ്ങൾ വാണ അഹശ്വേരോശ് ഇവൻ
തന്നേ - 2 ആ കാലത്തു അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു
ശൂശൻരാജധാനിയിൽ തന്റെ രാജാസനത്തിന്മേൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ 3 തന്റെ വാഴ്ചയുടെ മൂന്നാം
ആണ്ടിൽ തന്റെ സകലപ്രഭുക്കന്മാൎക്കും
ഭൃത്യന്മാൎക്കും ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു; പാൎസ്യയിലെയും
മേദ്യയിലെയും സേനാധിപന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും
സംസ്ഥാനപതികളും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 അന്നു അവൻ തന്റെ
രാജകീയമഹത്വത്തിന്റെ ഐശ്വൎയ്യവും തന്റെ
മഹിമാധിക്യത്തിന്റെ പ്രതാപവും ഏറിയ
നാൾ, നൂറ്റെണ്പതു ദിവസത്തോളം തന്നേ,
കാണിച്ചു. 5 ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞശേഷം
രാജാവു ശൂശൻരാജധാനിയിൽ കൂടിയിരുന്ന
വലിയവരും ചെറിയവരുമായ സകലജനത്തിന്നും
രാജധാനിയുടെ ഉദ്യാനപ്രാകാരത്തിൽവെച്ചു
ഏഴുദിവസം വിരുന്നു കഴിച്ചു. 6 അവിടെ വെൺകൽ
തൂണുകളിന്മേൽ വെള്ളിവളയങ്ങളിൽ ശണനൂലും
ധൂമ്രനൂലുംകൊണ്ടുള്ള ചരടുകളാൽ വെള്ളയും
പച്ചയും നീലയുമായ ശീലകൾ തൂക്കിയിരുന്നു;
ചുവന്നതും വെളുത്തതും മഞ്ഞയും
കറുത്തതുമായ മൎമ്മരക്കല്ലു പടുത്തിരുന്ന
തളത്തിൽ പൊൻകസവും വെള്ളിക്കസവുമുള്ള
മെത്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 വിവിധാകൃതിയിലുള്ള
പൊൻപാത്രങ്ങളിലായിരുന്നു അവൎക്കു കുടിപ്പാൻ
കൊടുത്തതു; രാജവീഞ്ഞും രാജപദവിക്കു

ഒത്തവണ്ണം ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 എന്നാൽ
രാജാവു തന്റെ രാജധാനിവിചാരകന്മാരോടു:
ആരെയും നിർബ്ബന്ധിക്കരുതു; ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ മനസ്സുപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ
എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ പാനം ചട്ടംപോലെ
ആയിരുന്നു. 9 രാജ്ഞിയായ വസ്ഥിയും
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ രാജധാനിയിൽവെച്ചു
സ്ത്രീകൾക്കു ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു. 10 ഏഴാം
ദിവസം വീഞ്ഞു കുടിച്ചു ആനന്ദമായിരിക്കുമ്പോൾ
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു: മെഹൂമാൻ, ബിസ്ഥാ,
ഹർബ്ബോനാ, ബിഗ്ദ്ധാ, അബഗ്ദ്ധാ, സേഥർ,
കർക്കസ് എന്നിങ്ങനെ രാജധാനിയിൽ സേവിച്ചു
നില്ക്കുന്ന 11 ഏഴു ഷണ്ഡന്മാരോടു ജനങ്ങൾക്കും
പ്രഭുക്കന്മാർക്കും വസ്ഥിരാജ്ഞിയുടെ സൌന്ദര്യം
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ രാജകിരീടം ധരിപ്പിച്ചു
രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു;
അവൾ സുമുഖിയായിരുന്നു. 12 എന്നാൽ
ഷണ്ഡന്മാർമുഖാന്തരം അയച്ച രാജകല്പന മറുത്തു
വസ്ഥിരാജ്ഞി ചെല്ലാതിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു
രാജാവു ഏറ്റവും കോപിച്ചു; അവന്റെ
കോപം അവന്റെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചു. 13 ആ
സമയത്തു രാജമുഖം കാണുന്നവരും രാജ്യത്തു
പ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരുമായ
കെർശനാ, ശേഥാർ, അദ്മാഥാ, തർശീശ്, മേരെസ്,
മർസെനാ, മെമൂഖാൻ എന്നിങ്ങനെ പാർസ്യയിലെയും
മേദ്യയിലെയും ഏഴു പ്രഭുക്കന്മാർ അവനോടു
അടുത്തു ഇരിക്കയായിരുന്നു. 14 രാജ്യധർമ്മത്തിലും
ന്യായത്തിലും പരിജ്ഞാനികളായ എല്ലാവരോടും
ആലോചിക്കുക പതിവായിരുന്നതിനാൽ

കാലജ്ഞന്മാരായ ആ വിദ്വാന്മാരോടു രാജാവു: 15
ഷണ്ഡന്മാർമുഖാന്തരം അഹശ്വേരോശ്രാജാവു
അയച്ച കല്പന വസ്ഥിരാജ്ഞി
അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു രാജ്യധൎമ്മപ്രകാരം
അവളോടു ചെയ്യേണ്ടതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 16
അതിന്നു മെമൂഖാൻ രാജാവിനോടും
പ്രഭുക്കന്മാരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
വസ്ഥിരാജ്ഞി രാജാവിനോടുമാത്രമല്ല,
അഹശ്വേരോശ്രാജാവിന്റെ
സൎവ്വസംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള സകലപ്രഭുക്കന്മാരോടും
ജാതികളോടും അന്യായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 17
രാജ്ഞിയുടെ ഈ പ്രവൃത്തി സകലസ്ത്രീകളും
അറിയും; അഹശ്വേരോശ്രാജാവു
വസ്ഥിരാജ്ഞിയെ തന്റെ മുമ്പാകെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചയച്ചാറെ അവൾ
ചെന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവർ തങ്ങളുടെ
ഭൎത്താക്കന്മാരെ നിന്ദിക്കും. 18 ഇന്നു തന്നേ
രാജ്ഞിയുടെ പ്രവൃത്തി കേട്ട പാസ്യയിലെയും
മേദ്യയിലെയും പ്രഭുപത്നിമാർ രാജാവിന്റെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരോടും അങ്ങനെ തന്നേ പറയും;
ഇങ്ങനെ നിന്ദയും നീരസവും അധികരിക്കും. 19
രാജാവിന്നു സമ്മതമെങ്കിൽ വസ്ഥി ഇനി
അഹശ്വേരോശ്രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വരരുതു
എന്നു തിരുമുമ്പിൽനിന്നു ഒരു രാജകല്പന
പുറപ്പെടുവിക്കയും അതു മാറ്റിക്കൂടാതവണ്ണം
പാസ്യരുടെയും മേദ്യരുടെയും രാജ്യധൎമ്മത്തിൽ
എഴുതിക്കയും രാജാവു അവളുടെ രാജ്ഞിസ്ഥാനം
അവളെക്കാൾ നല്ലവളായ മറ്റൊരുത്തിക്കു
കൊടുക്കയും വേണം. 20 രാജാവു കല്പിക്കുന്ന വിധി

രാജ്യത്തെല്ലാടവും-അതു മഹാരാജ്യമല്ലോ-
പരസ്യമാകുമ്പോൾ സകലഭാൎയ്യമാരും വലിയവരോ
ചെറിയവരോ ആയ തങ്ങളുടെ ഭൎത്താക്കന്മാരെ
ബഹുമാനിക്കും. 21 ഈ വാക്കു രാജാവിന്നും
പ്രഭുക്കന്മാൎക്കും ബോധിച്ചു; രാജാവു മെമൂഖാന്റെ
വാക്കുപോലെ ചെയ്തു. 22 ഏതു പുരുഷനും തന്റെ
വീട്ടിൽ കൎത്തവ്യം നടത്തുകയും സ്വഭാഷ
സംസാരിക്കയും വേണമെന്നു രാജാവു തന്റെ
സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും അതതു
സംസ്ഥാനത്തേക്കു അതതിന്റെ അക്ഷരത്തിലും
അതതു ജാതിക്കു അവരവരുടെ ഭാഷയിലും
എഴുത്തു അയച്ചു.

2 അതിന്റെശേഷം അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ
ക്രോധം ശമിച്ചപ്പോൾ അവൻ വസ്ഥിയെയും
അവൾ ചെയ്തതിനെയും അവളെക്കുറിച്ചു കല്പിച്ച
വിധിയെയും ഓൎത്തു. 2 അപ്പോൾ രാജാവിന്റെ
സേവകന്മാരായ ഭൃത്യന്മാർ പറഞ്ഞതു: രാജാവിന്നു
വേണ്ടി സൌന്ദൎയ്യമുള്ള യുവതികളായ കന്യകമാരെ
അന്വേഷിക്കട്ടെ; 3 രാജാവു രാജ്യത്തിലെ
സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ
നിയമിക്കേണം; അവർ സൌന്ദൎയ്യമുള്ള
യുവതികളായ സകലകന്യകമാരെയും ശേഖരിച്ചു
ശൂശൻരാജധാനിയിലെ അന്തഃപുരത്തിൽ
രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡനായി അന്തഃപുരപാലകനായ
ഹേഗായിയുടെ വിചാരണയിൽ ഏല്പിക്കയും
അവെക്കു ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന
വസ്തുക്കൾ കൊടുക്കയും ചെയ്യട്ടെ. 4
രാജാവിന്നു ബോധിച്ച യുവതി വസ്ഥിക്കു
പകരം രാജ്ഞിയായിരിക്കട്ടെ. ഈ കാൎയ്യം

രാജാവിന്നു ബോധിച്ചു; അവൻ അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു. 5 എന്നാൽ ശൂശൻ രാജധാനിയിൽ
ബെന്യാമീന്യനായ കീശിന്റെ മകനായ
ശിമെയിയുടെ മകനായ യായീരിന്റെ മകൻ
മൊർദ്ദെഖായി എന്നു പേരുള്ള യെഹൂദൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ
യെഹൂദാരാജാവായ യെഖൊന്യാവോടുകൂടെ
കൊണ്ടുപോയിരുന്ന പ്രവാസികളുടെ
കൂട്ടത്തിൽ അവനെയും യെരൂശലേമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. 7 അവൻ തന്റെ ചിറ്റപ്പന്റെ
മകളായ എസ്ഥേർ എന്ന ഹദസ്സെക്കു
അമ്മയപ്പന്മാർ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവളെ
വളർത്തിയിരുന്നു. ഈ യുവതി രൂപവതിയും
സുമുഖിയും ആയിരുന്നു; അവളുടെ അപ്പനും
അമ്മയും മരിച്ചശേഷം മൊർദ്ദെഖായി അവളെ
തനിക്കു മകളായിട്ടു എടുത്തു. 8 രാജാവിന്റെ
കല്പനയും വിധിയും പരസ്യമായപ്പോൾ അനേകം
യുവതികളെ ശേഖരിച്ചു ശൂശൻ രാജധാനിയിൽ
ഹേഗായിയുടെ വിചാരണയിൽ ഏല്പിച്ച
കൂട്ടത്തിൽ എസ്ഥേരിനെയും രാജധാനിയിലെ
അന്തഃപുരപാലകനായ ഹേഗായിയുടെ
വിചാരണയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 9 ആ യുവതിയെ
അവന്നു ബോധിച്ചു; അവളോടു പക്ഷം തോന്നി;
അവൻ അവളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന
വസ്തുക്കളെയും ഉപജീവനവീതത്തെയും
രാജധാനിയിൽനിന്നു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന
ഏഴു ബാല്യക്കാരത്തികളെയും അവൾക്കു
വേഗത്തിൽ കൊടുത്തു; അവളെയും

അവളുടെ ബാല്യക്കാരത്തികളെയും
അന്തഃപുരത്തിലെ ഉത്തമമായ സ്ഥലത്തു
ആക്കി. 10 എസ്ഥേർ തന്റെ ജാതിയും കുലവും
അറിയിച്ചില്ല; അതു അറിയിക്കരുതു എന്നു
മൊർദ്ദെഖായി അവളോടു കല്പിച്ചിരുന്നു. 11
എന്നാൽ എസ്ഥേരിന്റെ സുഖവർത്തമാനവും
അവൾക്കു എന്തെല്ലാമാകുമെന്നുള്ളതും
അറിയേണ്ടതിന്നു മൊർദ്ദെഖായി ദിവസംപ്രതി
അന്തഃപുരത്തിന്റെ മുറ്റത്തിന്നു മുമ്പാകെ
നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 ഓരോ യുവതിക്കു
പന്ത്രണ്ടു മാസം സ്ത്രീജനത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള
നിയമപ്രകാരം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം-ആറു
മാസം മൂർതൈലവും ആറുമാസം സുഗന്ധവർഗ്ഗവും
സ്ത്രീകൾക്കു ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു
വേണ്ടിയുള്ള മറ്റു വസ്തുക്കളുംകൊണ്ടു
അവരുടെ ശുദ്ധീകരണകാലം തികയും-
ഓരോരുത്തിക്കു അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുവാൻ മുറ വരുമ്പോൾ 13
ഓരോ യുവതി രാജസന്നിധിയിൽ ചെല്ലും;
അന്തഃപുരത്തിൽനിന്നു രാജധാനിയോളം
തന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു
അവൾ ചോദിക്കുന്ന സകലവും അവൾക്കു
കൊടുക്കും. 14 സന്ധ്യാസമയത്തു അവൾ
ചെല്ലുകയും പ്രഭാതകാലത്തു രാജാവിന്റെ
ഷണ്ഡനായി വെപ്പാട്ടികളുടെ പാലകനായ
ശയസ്ഗസിന്റെ വിചാരണയിലുള്ള രണ്ടാമത്തെ
അന്തഃപുരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും;
രാജാവിന്നു അവളോടു ഇഷ്ടം തോന്നീട്ടു അവളെ
പേർ പറഞ്ഞു വിളിച്ചല്ലാതെ പിന്നെ അവൾക്കു

രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നുകൂടാ. 15 എന്നാൽ
മൊദ്ദെഖായി തനിക്കു മകളായിട്ടെടുത്തിരുന്ന
അവന്റെ ചിറ്റപ്പൻ അബീഹയീലിന്റെ മകളായ
എസ്ഥേരിന്നു രാജസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുവാൻ മുറ
വന്നപ്പോൾ അവൾ രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡനും
അന്തഃപുരപാലകനുമായ ഹേഗായി പറഞ്ഞതു
മാത്രമല്ലാതെ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. എന്നാൽ
എസ്ഥേരിനെ കണ്ട എല്ലാവക്കും അവളോടു
പ്രീതി തോന്നും. 16 അങ്ങനെ എസ്ഥേരിനെ
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ഏഴാം
ആണ്ടു തേബേത്ത് മാസമായ പത്താം മാസത്തിൽ
രാജധാനിയിൽ അവന്റെ അടുക്കലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു. 17 രാജാവു എസ്ഥേരിനെ
സകലസ്ത്രീകളെക്കാളും അധികം സ്നേഹിച്ചു;
സകലകന്യകമാരിലും അധികം കൃപയും പക്ഷവും
അവളോടു തോന്നീട്ടു അവൻ രാജകിരീടം
അവളുടെ തലയിൽ വെച്ചു അവളെ വസ്ഥിക്കു
പകരം രാജ്ഞിയാക്കി. 18 രാജാവു തന്റെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാക്കും ഭൃത്യന്മാക്കും
എസ്ഥേരിന്റെ വിരുന്നായിട്ടു ഒരു വലിയ വിരുന്നു
കഴിച്ചു; അവൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ഒരു
വിമോചനവും കല്പിച്ചു; രാജപദവിക്കൊത്തവണ്ണം
സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു. 19 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
കന്യകമാരെ ശേഖരിച്ചപ്പോൾ മൊദ്ദെഖായി
രാജാവിന്റെ വാതില്ക്കൽ ഇരുന്നിരുന്നു. 20
മൊദ്ദെഖായി കല്പിച്ചതുപോലെ എസ്ഥേർ തന്റെ
കുലവും ജാതിയും അറിയിക്കാതെയിരുന്നു;
എസ്ഥേർ മൊദ്ദെഖായിയുടെ അടുക്കൽ
വളന്നപ്പോഴത്തെപ്പോലെ പിന്നെയും അവന്റെ

കല്പന അനുസരിച്ചു പോന്നു. 21 ആ കാലത്തു
മൊൎദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ വാതില്ക്കൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ വാതിൽകാവല്ക്കാരിൽ
രാജാവിന്റെ രണ്ടു ഷണ്ഡന്മാരായ ബിഗ്ധാനും
തേരെശും ക്രുദ്ധിച്ചു അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിനെ
കയ്യേറ്റം ചെയ്‌വാൻ തരം അന്വേഷിച്ചു.
22 മൊൎദ്ദെഖായി കാൎയ്യം അറിഞ്ഞു
എസ്ഥേർരാജ്ഞിക്കു അറിവുകൊടുത്തു;
എസ്ഥേർ അതു മൊൎദ്ദെഖായിയുടെ നാമത്തിൽ
രാജാവിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. 23 അന്വേഷണം
ചെയ്താറെ കാൎയ്യം സത്യമെന്നു കണ്ടു
അവരെ രണ്ടുപേരെയും കഴുവിന്മേൽ
തൂക്കിക്കളഞ്ഞു; ഇതു രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ
ദിനവൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചു.

3 അനന്തരം അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു
ആഗാഗ്യനായ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകൻ
ഹാമാന്നു കയറ്റവും ഉന്നതപദവിയും
കൊടുത്തു അവന്റെ ഇരിപ്പിടം തന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കുന്ന സകലപ്രഭുക്കന്മാരുടെയും
ഇരിപ്പിടങ്ങൾക്കു മേലായി വെച്ചു. 2
രാജാവിന്റെ വാതില്ക്കലെ രാജഭൃത്യന്മാർ
ഒക്കെയും ഹാമാനെ കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിച്ചു;
രാജാവു അവനെ സംബന്ധിച്ചു അങ്ങനെ
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും മൊൎദ്ദെഖായി
അവനെ കുമ്പിട്ടില്ല, നമസ്കരിച്ചതുമില്ല. 3 അപ്പോൾ
രാജാവിന്റെ വാതില്ക്കലെ രാജഭൃത്യന്മാർ
മൊൎദ്ദെഖായിയോടു: നീ രാജകല്പന ലംഘിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 4 അവർ ഇങ്ങനെ
ദിവസംപ്രതി അവനോടു പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ

അവരുടെ വാക്കു കേൾക്കാതിരുന്നതിനാൽ
മൊൎദ്ദെഖായിയുടെ പെരുമാറ്റം നിലനില്ക്കുമോ
എന്നു കാണേണ്ടതിന്നു അവർ അതു ഹാമാനോടു
അറിയിച്ചു; താൻ യെഹൂദൻ എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 5 മൊൎദ്ദെഖായി
തന്നേ കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിക്കുന്നില്ലെന്നു
കണ്ടിട്ടു ഹാമാൻ കോപംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. 6
എന്നാൽ മൊൎദ്ദെഖായിയെ മാത്രം കയ്യേറ്റം
ചെയ്യുന്നതു അവന്നു പുച്ഛകാൎയ്യമായി തോന്നി;
മൊൎദ്ദെഖായിയുടെ ജാതി ഇന്നതെന്നു
അവന്നു അറിവു കിട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു;
അതുകൊണ്ടു അഹശ്വേരോശിന്റെ
രാജ്യത്തെല്ലാടവും ഉള്ള മൊൎദ്ദെഖായിയുടെ
ജാതിക്കാരായ യെഹൂദന്മാരെയൊക്കെയും
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഹാമാൻ തരം അന്വേഷിച്ചു. 7
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം ആണ്ടിൽ
നീസാൻമാസമായ ഒന്നാം മാസത്തിൽ അവർ
ആദാർ എന്ന പന്ത്രണ്ടാം മാസംവരെയുള്ള
ഓരോ ദിവസത്തെയും ഓരോ മാസത്തെയും
കുറിച്ചു ഹാമാന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു പൂര്
എന്ന ചീട്ടിട്ടുനോക്കി. 8 പിന്നെ ഹാമാൻ
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിനോടു: നിന്റെ രാജ്യത്തിലെ
സകല സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ഒരു ജാതി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നു;
അവരുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ
മറ്റുള്ള സകലജാതികളുടേതിനോടും
വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ രാജാവിന്റെ
പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതുമില്ല;
അതുകൊണ്ടു അവരെ അങ്ങനെ വിടുന്നതു

രാജാവിന്നു യോഗ്യമല്ല. 9 രാജാവിന്നു
സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
സന്ദേശം എഴുതി അയക്കേണം; എന്നാൽ ഞാൻ
കാര്യ്യവിചാരകന്മാരുടെ കയ്യിൽ പതിനായിരം
താലന്ത് വെള്ളി രാജാവിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു
കൊടുത്തയക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അപ്പോൾ
രാജാവു തന്റെ മോതിരം കയ്യിൽനിന്നു ഊരി
ആഗാഗ്യനായ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകനായി
യെഹൂദന്മാരുടെ ശത്രുവായ ഹാമാന്നു കൊടുത്തു.
11 രാജാവു ഹാമാനോടു: ഞാൻ ആ വെള്ളിയെയും
ആ ജാതിയെയും നിനക്കു ദാനം ചെയ്യുന്നു;
ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അങ്ങനെ ഒന്നാം മാസം പതിമ്മൂന്നാം
തിയ്യതി രാജാവിന്റെ രായസക്കാരെ വിളിച്ചു;
ഹാമാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും അവർ
രാജപ്രതിനിധികൾക്കും ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിലെ
ദേശാധിപധികൾക്കും അതതു ജനത്തിന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാക്കും അതതു സംസ്ഥാനത്തിലേക്കു
അവിടത്തെ അക്ഷരത്തിലും അതതു
ജനത്തിന്നും അവരുടെ ഭാഷയിലും എഴുതി;
അഹശ്വേരോശ്രാജാവിന്റെ നാമത്തിൽ
അതെഴുതി രാജമോതിരംകൊണ്ടു മുദ്ര ഇട്ടു. 13
ആദാർമാസമായ പന്ത്രണ്ടാം മാസം പതിമ്മൂന്നാം
തിയ്യതി തന്നേ സകലയെഹൂദന്മാരെയും
ആബാലവൃദ്ധം കുഞ്ഞുങ്ങളെയും സ്ത്രീകളെയും
കൂടെ നശിപ്പിച്ചു കൊന്നുമുടിക്കയും അവരുടെ
വസ്തുവക കൊള്ളയിടുകയും ചെയ്യേണമെന്നു
രാജാവിന്റെ സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും
അഞ്ചല്ക്കാർവശം എഴുത്തു അയച്ചു. 14

അന്നത്തേക്കു ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണമെന്നു
സകലജാതികൾക്കും പരസ്യം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
കൊടുത്ത തീപ്പിന്റെ പകപ്പു ഓരോ
സംസ്ഥാനത്തിലും പ്രസിദ്ധമാക്കി. 15
അഞ്ചല്ക്കാർ രാജകല്പന പ്രമാണിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ
പുറപ്പെട്ടുപോയി; ശൂശൻരാജധാനിയിലും ആ
തീപ്പു പരസ്യം ചെയ്തു; രാജാവും ഹാമാനും
കുടിപ്പാൻ ഇരുന്നു; ശൂശൻപട്ടണമോ
കലങ്ങിപ്പോയി.

4 സംഭവിച്ചതൊക്കെയും അറിഞ്ഞപ്പോൾ
മൊർദ്ദെഖായി വസ്ത്രം കീറി രട്ടുടുത്തു വെണ്ണീർ
വാരി ഇട്ടുംകൊണ്ടു പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ
ചെന്നു കൈപ്പോടെ അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. 2
അവൻ രാജാവിന്റെ പടിവാതിലോളവും വന്നു:
എന്നാൽ രട്ടുടുത്തുംകൊണ്ടു ആർക്കും രാജാവിന്റെ
പടിവാതിലിന്നകത്തു കടന്നുകൂടായിരുന്നു. 3
രാജാവിന്റെ കല്പനയും തീപ്പും ചെന്ന ഓരോ
സംസ്ഥാനത്തും യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
മഹാദുഃഖവും ഉപവാസവും കരച്ചലും വിലാപവും
ഉണ്ടായി; പലരും രട്ടുടുത്തു വെണ്ണീറ്റിൽ കിടന്നു. 4
എസ്തേരിന്റെ ബാല്യക്കാരത്തികളും ഷണ്ഡന്മാരും
വന്നു അതു രാജ്ഞിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവൾ
അത്യന്തം വ്യസനിച്ചു മൊർദ്ദെഖായിയുടെ
രട്ടു നീക്കി അവനെ ഉടുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്നു വസ്ത്രം കൊടുത്തയച്ചു; എന്നാൽ
അവൻ വാങ്ങിയില്ല. 5 അപ്പോൾ എസ്ഥേർ
തന്റെ ശുശ്രൂഷെക്കു രാജാവു ആക്കിയിരുന്ന
ഷണ്ഡന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ ഹഥാക്കിനെ വിളിച്ചു,
അതു എന്തെന്നും അതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നും

അറിയേണ്ടതിന്നു മൊര്‍ദ്ദെഖായിയുടെ അടുക്കല്‍
പോയിവരുവാന്‍ അവന്നു കല്പന കൊടുത്തു. 6
അങ്ങനെ ഹഥാക്ക് രാജാവിന്റെ പടിവാതിലിന്നു
മുമ്പില്‍ പട്ടണത്തിന്റെ വിശാലസ്ഥലത്തു
മൊര്‍ദ്ദെഖായിയുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നു. 7
മൊര്‍ദ്ദെഖായി തനിക്കു സംഭവിച്ചതൊക്കെയും
യെഹൂദന്മാരെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഹാമാന്‍
രാജഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു കൊടുക്കാമെന്നു
വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദ്രവ്യസംഖ്യയും അവനോടു
അറിയിച്ചു. 8 അവരെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
ശൂശനില്‍ പരസ്യമാക്കിയിരുന്ന തീര്‍പ്പിന്റെ പകര്‍പ്പ്
അവന്‍ അവന്റെ കയ്യില്‍ കൊടുത്തു ഇതു
എസ്ഥേരിനെ കാണിച്ചു വിവരം അറിയിപ്പാനും
അവള്‍ രാജസന്നിധിയില്‍ ചെന്നു തന്റെ
ജനത്തിന്നു വേണ്ടി അപേക്ഷയും യാചനയും
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു അവളോടു ആജ്ഞാപിപ്പാനും
പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ ഹഥാക്ക് ചെന്നു
മൊര്‍ദ്ദെഖായിയുടെ വാക്കു എസ്ഥേരിനെ
അറിയിച്ചു. 10 എസ്ഥേര്‍ മൊര്‍ദ്ദെഖായിയോടു ചെന്നു
പറവാന്‍ ഹഥാക്കിന്നു കല്പന കൊടുത്തതു
എന്തെന്നാല്‍: 11 യാതൊരു പുരുഷനോ
സ്ത്രീയോ വിളിക്കപ്പെടാതെ രാജാവിന്റെ
അടുക്കല്‍ അകത്തെ പ്രാകാരത്തില്‍
ചെന്നുവെങ്കില്‍ ജീവനോടിരിക്കത്തക്കവണ്ണം
രാജാവു പൊന്‍ചെങ്കോല്‍ ആയാളുടെ നേരെ
നീട്ടാഞ്ഞാല്‍ ആയാളെ കൊല്ലേണമെന്നു
ഒരു നിയമം ഉള്ളപ്രകാരം രാജാവിന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരും രാജാവിന്റെ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ
ജനവും അറിയുന്നു; എന്നാല്‍ എന്നെ ഈ

മുപ്പതു ദിവസത്തിന്നകത്തു രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ വിളിച്ചിട്ടില്ല. 12 അവർ
എസ്ഥേരിന്റെ വാക്കു മൊര്‍ദ്ദെഖായിയോടു
അറിയിച്ചു. 13 മൊര്‍ദ്ദെഖായി എസ്ഥേരിനോടു
മറുപടി പറവാൻ കല്പിച്ചതു: നീ രാജധാനിയിൽ
ഇരിക്കയാൽ എല്ലായെഹൂദന്മാരിലുംവെച്ചു
രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളാമെന്നു നീ വിചാരിക്കേണ്ടാ. 14
നീ ഈ സമയത്തു മിണ്ടാതിരുന്നാൽ
യെഹൂദന്മാക്കു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തുനിന്നു
ഉദ്ധാരണവും രക്ഷയും ഉണ്ടാകും; എന്നാൽ
നീയും നിന്റെ പിതൃഭവനവും നശിച്ചുപോകും;
ഇങ്ങനെയുള്ളോരു കാലത്തിന്നായിട്ടല്ലയോ
നീ രാജസ്ഥാനത്തു വന്നിരിക്കുന്നതു?
ആക്കു അറിയാം? 15 അതിന്നു എസ്ഥേർ
മൊര്‍ദ്ദെഖായിയോടു മറുപടി പറവാൻ കല്പിച്ചതു. 16
നീ ചെന്നു ശൂശനിൽ ഉള്ള എല്ലായെഹൂദന്മാരെയും
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി: നിങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം
രാവും പകലും തിന്നുകയോ കുടിക്കയോ
ചെയ്യാതെ എനിക്കു വേണ്ടി ഉപവസിപ്പിൻ;
ഞാനും എന്റെ ബാല്യക്കാരത്തികളും
അങ്ങനെ തന്നേ ഉപവസിക്കും; പിന്നെ ഞാൻ
നിയമപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലും; ഞാൻ നശിക്കുന്നു എങ്കിൽ നശിക്കട്ടെ. 17
അങ്ങനെ മൊര്‍ദ്ദെഖായി ചെന്നു എസ്ഥേർ
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും ചെയ്തു.

5 മൂന്നാം ദിവസം എസ്ഥേർ രാജവസ്ത്രം
ധരിച്ചുംകൊണ്ടു രാജധാനിയുടെ അകത്തെ
പ്രാകാരത്തിൽ ചെന്നു രാജഗൃഹത്തിന്റെ നേരെ
നിന്നു; രാജാവു രാജധാനിയിൽ രാജഗൃഹത്തിന്റെ

വാതിലിന്നു നേരെ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു. 2 എസ്ഥേർരാജ്ഞി
പ്രാകാരത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു രാജാവു കണ്ടപ്പോൾ
അവന്നു അവളോടു കൃപതോന്നി തന്റെ കയ്യിൽ
ഇരുന്ന പൊൻചെങ്കോൽ രാജാവു എസ്ഥേരിന്റെ
നേരെ നീട്ടി; എസ്ഥേർ അടുത്തുചെന്നു
ചെങ്കോലിന്റെ അഗ്രം തൊട്ടു. 3 രാജാവു
അവളോടു: എസ്ഥേർരാജ്ഞിയേ, എന്തു
വേണം? എന്താകുന്നു നിന്റെ അപേക്ഷ?
രാജ്യത്തിൽ പാതിയോളമായാലും നിനക്കു
തരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു എസ്ഥേർ:
രാജാവിന്നു തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിട്ടു ഞാൻ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന വിരുന്നിന്നു രാജാവും ഹാമാനും
ഇന്നു വരേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 5 എസ്ഥേർ
പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്‌വാൻ ഹാമാനെ വേഗം
വരുത്തുവിൻ എന്നു രാജാവു കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ
രാജാവും ഹാമാനും എസ്ഥേർ ഒരുക്കിയ
വിരുന്നിന്നു ചെന്നു. 6 വീഞ്ഞുവിരുന്നിൽ രാജാവു
എസ്ഥേരിനോടു: നിന്റെ അപേക്ഷ എന്തു?
അതു നിനക്കു ലഭിക്കും; നിന്റെ ആഗ്രഹവും
എന്തു? രാജ്യത്തിൽ പാതിയോളമായാലും
അതു നിവർത്തിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അതിന്നു എസ്ഥേർ: എന്റെ അപേക്ഷയും
ആഗ്രഹവും ഇതാകുന്നു: 8 രാജാവിന്നു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ അപേക്ഷ നല്കുവാനും
എന്റെ ആഗ്രഹം നിവർത്തിപ്പാനും രാജാവിന്നു
തിരുവുള്ളം ഉണ്ടെങ്കിൽ രാജാവും ഹാമാനും ഞാൻ
ഇനിയും ഒരുക്കുന്ന വിരുന്നിന്നു വരേണം;
നാളെ ഞാൻ രാജാവു കല്പിച്ചതുപോലെ

ചെയ്തുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അന്നു
ഹാമാൻ സന്തോഷവും ആനന്ദവുമുള്ളവനായി
പുറപ്പെട്ടുപോയി; എന്നാൽ രാജാവിന്റെ
വാതില്ക്കൽ മൊര്ദ്ദെഖായി എഴുന്നേല്ക്കാതെയും
തന്നേ കൂശാതെയും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഹാമാൻ
മൊര്ദ്ദെഖായിയുടെ നേരെ കോപം നിറഞ്ഞു. 10
എങ്കിലും ഹാമാൻ തന്നേത്താൻ അടക്കിക്കൊണ്ടു
തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു സ്നേഹിതന്മാരെയും
ഭാൎയ്യയായ സേരെശിനെയും വിളിപ്പിച്ചു. 11
ഹാമാൻ അവരോടു തന്റെ ധനമാഹാത്മ്യവും
പുത്രബഹുത്വവും രാജാവു തനിക്കു നല്കിയ
ഉന്നതപദവിയും പ്രഭുക്കന്മാൎക്കും രാജഭൃത്യന്മാൎക്കും
മേലായി തന്നേ ഉയൎത്തിയിരിക്കുന്നതും വിവരിച്ചു
പറഞ്ഞു. 12 എസ്ഥേർരാജ്ഞിയും താൻ ഒരുക്കിയ
വിരുന്നിന്നു എന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും
രാജാവിനോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല;
നാളെയും രാജാവിനോടുകൂടെ വിരുന്നിന്നു
ചെല്ലുവാൻ എന്നെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. 13
എങ്കിലും യെഹൂദനായ മൊര്ദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ
വാതില്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു കാണുന്നേടത്തോളം
ഇതൊന്നുംകൊണ്ടു എനിക്കു ഒരു തൃപ്തിയും ഇല്ല
എന്നും ഹാമാൻ പറഞ്ഞു. 14 അതിന്നു അവന്റെ
ഭാൎയ്യ സേരെശും അവന്റെ സകല സ്നേഹിതന്മാരും
അവനോടു: അമ്പതു മുഴം ഉയരമുള്ള ഒരു കഴുമരം
ഉണ്ടാക്കട്ടെ; മൊര്ദ്ദെഖായിയെ അതിന്മേൽ
തൂക്കിക്കളയേണ്ടതിന്നു നാളെ രാവിലെ നീ
രാജാവിനോടു അപേക്ഷിക്കേണം; പിന്നെ നിനക്കു
സന്തോഷമായി രാജാവിനോടുകൂടെ വിരുന്നിന്നു

പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ കാര്യം ഹാമാന്നു
ബോധിച്ചു; അവൻ കഴുമരം ഉണ്ടാക്കിച്ചു.

6 അന്നു രാത്രി രാജാവിന്നു ഉറക്കം വരായ്കയാൽ
അവൻ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ കുറിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന
പുസ്തകം കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു; അതു
രാജാവിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു; 2 ഉമ്മരിപ്പടി
കാവല്ക്കാരായി രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡന്മാരിൽ
ബിഗ്ദ്ധാനാ, തേരെശ് എന്നീ രണ്ടുപേർ
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിനെ കയ്യേറ്റം ചെയ്‌വാൻ
ശ്രമിച്ചിരുന്ന സംഗതി മൊര്‍ദ്ദെഖായി അറിവു
തന്നപ്രകാരം അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
3 ഇതിന്നു വേണ്ടി മൊര്‍ദ്ദെഖായിക്കു എന്തു
ബഹുമാനവും പദവിയും കൊടുത്തു എന്നു
രാജാവു ചോദിച്ചു. ഒന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നു
രാജാവിനെ സേവിച്ചുനിന്ന ഭൃത്യന്മാർ പറഞ്ഞു. 4
പ്രാകാരത്തിൽ ആരുള്ളു എന്നു രാജാവു
ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഹാമാൻ മൊര്‍ദ്ദെഖായിക്കു
വേണ്ടി താൻ തീര്‍പ്പിച്ച കഴുവിന്മേൽ അവനെ
തൂക്കിക്കളയേണ്ടതിന്നു രാജാവിനോടു
അപേക്ഷിപ്പാൻ രാജധാനിയുടെ പുറത്തു
പ്രാകാരത്തിൽ വന്നു നില്ക്കയായിരുന്നു. 5
രാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു: ഹാമാൻ
പ്രാകാരത്തിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അകത്തു വരട്ടെ എന്നു രാജാവു
കല്പിച്ചു. 6 ഹാമാൻ അകത്തു വന്നപ്പോൾ
രാജാവു അവനോടു: രാജാവു ബഹുമാനിപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്ന പുരുഷന്നു എന്തെല്ലാമാകുന്നു
ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്നെയല്ലാതെ ആരെ രാജാവു അത്ര അധികം

ബഹുമാനിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കും എന്നു ഹാമാൻ
ഉള്ളുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചു. 7 ഹാമാൻ രാജാവിനോടു:
രാജാവു ബഹുമാനിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
പുരുഷന്നു വേണ്ടി 8 രാജാവു ധരിച്ചുവരുന്ന
രാജവസ്ത്രവും രാജാവു കയറുന്ന കുതിരയും
അവന്റെ തലയിൽ വെക്കുന്ന രാജകിരീടവും
കൊണ്ടുവരട്ടെ. 9 വസ്ത്രവും കുതിരയും
രാജാവിന്റെ അതിശ്രേഷ്ഠപ്രഭുക്കന്മാരിൽ
ഒരുത്തന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കേണം; രാജാവു
ബഹുമാനിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന പുരുഷനെ ആ
വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു കുതിരപ്പുറത്തു കയറ്റി
പട്ടണവീഥിയിൽ കൂടെ കൊണ്ടുനടന്നു: രാജാവു
ബഹുമാനിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന പുരുഷന്നു
ഇങ്ങനെ ചെയ്യും എന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വിളിച്ചുപറയേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 രാജാവു
ഹാമാനോടു: നീ വേഗം ചെന്നുവസ്ത്രവും
കുതിരയും നീ പറഞ്ഞതുപോലെ കൊണ്ടുവന്നു
രാജാവിന്റെ വാതില്ക്കൽ ഇരിക്കുന്ന യെഹൂദനായ
മൊൎദ്ദെഖായിക്കു അങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്ക;
നീ പറഞ്ഞതിൽ ഒന്നും കുറെച്ചുകളയരുതു എന്നു
കല്പിച്ചു. 11 അപ്പോൾ ഹാമാൻ വസ്ത്രവും
കുതിരയും കൊണ്ടുവന്നു മൊൎദ്ദെഖായിയെ
വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു കുതിരപ്പുറത്തു കയറ്റി
പട്ടണവീഥിയിൽകൂടെ കൊണ്ടുനടന്നു: രാജാവു
ബഹുമാനിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന പുരുഷന്നു
ഇങ്ങനെ ചെയ്യും എന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 12 മൊൎദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ
വാതില്ക്കൽ മടങ്ങിവന്നു. ഹാമാനോ ദുഃഖിതനായി
തലമൂടിയുംകൊണ്ടു വേഗത്തിൽ വീട്ടിലേക്കു

പോയി. 13 തനിക്കു സംഭവിച്ചതൊക്കെയും
ഹാമാൻ ഭാൎയ്യയായ സേരെശിനോടും തന്റെ സകല
സ്നേഹിതന്മാരോടും വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു. അവന്റെ
വിദ്വാന്മാരും അവന്റെ ഭാൎയ്യ സേരെശും അവനോടു:
മൊൎദ്ദെഖായിയുടെ മുമ്പിൽ നീ വീഴുവാൻ
തുടങ്ങി; അവൻ യെഹൂദ്യവംശക്കാരനാകുന്നു
എങ്കിൽ നീ അവനെ ജയിക്കയില്ല; അവനോടു
തോറ്റുപോകെയുള്ള എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവർ
അവനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡന്മാർ വന്നു എസ്ഥേർ
ഒരുക്കിയവിരുന്നിന്നു ഹാമാനെ വേഗത്തിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

7 അങ്ങനെ രാജാവും ഹാമാനും
എസ്ഥേർരാജ്ഞിയോടുകൂടെ വിരുന്നു കഴിവാൻ
ചെന്നു. 2 രണ്ടാം ദിവസവും വീഞ്ഞുവിരുന്നിന്റെ
സമയത്തു രാജാവു എസ്ഥേരിനോടു: എസ്ഥേർ
രാജ്ഞിയേ, നിന്റെ അപേക്ഷ എന്തു?
അതു നിനക്കു ലഭിക്കും; നിന്റെ ആഗ്രഹം
എന്തു? രാജ്യത്തിൽ പാതിയോളമായാലും
അതു നിവൎത്തിച്ചു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അതിന്നു എസ്ഥേർരാജ്ഞി: രാജാവേ,
എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ രാജാവിന്നു
തിരുവുള്ളമുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു
എന്റെ ജീവനെയും എന്റെ ആഗ്രഹം ഓൎത്തു എന്റെ
ജനത്തെയും എനിക്കു നല്കേണമേ. 4 ഞങ്ങളെ
നശിപ്പിച്ചു കൊന്നുമുടിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെയും
എന്റെ ജനത്തെയും വിറ്റുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ;
എന്നാൽ ഞങ്ങളെ ദാസീദാസന്മാരായി വിറ്റിരുന്നു
എങ്കിൽ വൈരിക്കു രാജാവിന്റെ നഷ്ടത്തിന്നു തക്ക

പ്രതിശാന്തി കൊടുപ്പാൻ കഴിവില്ലെന്നു വരികിലും
ഞാൻ മിണ്ടാതെ ഇരിക്കുമായിരുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു
എസ്ഥേർരാജ്ഞിയോടു: അവൻ ആർ? ഇങ്ങനെ
ചെയ്‌വാൻ തുനിഞ്ഞവൻ എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചു. 6 അതിന്നു എസ്ഥേർ: വൈരിയും
ശത്രുവും ഈ ദുഷ്ടനായ ഹാമാൻ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഹാമാൻ രാജാവിന്റെയും
രാജ്ഞിയുടെയും മുമ്പിൽ ഭ്രമിച്ചുപോയി. 7
രാജാവു ക്രോധത്തോടെ വീഞ്ഞുവിരുന്നു വിട്ടു
എഴുന്നേറ്റു ഉദ്യാനത്തിലേക്കു പോയി; എന്നാൽ
രാജാവു തനിക്കു അനൎത്ഥം നിശ്ചയിച്ചു എന്നു
കണ്ടിട്ടു ഹാമാൻ തന്റെ ജീവരക്ഷെക്കായി
എസ്ഥേർരാജ്ഞിയോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ
നിന്നു. 8 രാജാവു ഉദ്യാനത്തിൽനിന്നു വീണ്ടും
വീഞ്ഞുവിരുന്നുശാലയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ
എസ്ഥേർ ഇരിക്കുന്ന മെത്തമേൽ ഹാമാൻ
വീണുകിടന്നിരുന്നു; അന്നേരം രാജാവു: ഇവൻ
എന്റെ മുമ്പാകെ അരമനയിൽവെച്ചു രാജ്ഞിയെ
ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ
വാക്കു രാജാവിന്റെ വായിൽനിന്നു വീണ ഉടനെ
അവർ ഹാമാന്റെ മുഖം മൂടി. 9 അപ്പോൾ
രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ
ഹൎബ്ബോനാ: ഇതാ, രാജാവിന്റെ നന്മെക്കായി
സംസാരിച്ച മൊൎദ്ദെഖായിക്കു ഹാമാൻ
ഉണ്ടാക്കിയതായി അമ്പതു മുഴം ഉയരമുള്ള
കഴുമരം ഹാമാന്റെ വീട്ടിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു
രാജസന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു; അതിന്മേൽ തന്നേ
അവനെ തൂക്കിക്കളവിൻ എന്നു രാജാവു കല്പിച്ചു.

10 അവർ ഹാമാനെ അവൻ മൊർദ്ദെഖായിക്കു
വേണ്ടി നാട്ടിയിരുന്ന കഴുമരത്തിന്മേൽ തന്നേ
തൂക്കിക്കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ രാജാവിന്റെ ക്രോധം
ശമിച്ചു.

8 അന്നു അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു യെഹൂദന്മാരുടെ
ശത്രുവായ ഹാമാന്റെ വീടു എസ്ഥേർരാജ്ഞിക്കു
കൊടുത്തു; മൊർദ്ദെഖായിക്കു തന്നോടുള്ള ചാർച്ച
ഇന്നതെന്നു എസ്ഥേർ അറിയിച്ചതുകൊണ്ടു
അവൻ രാജസന്നിധിയിൽ പ്രവേശം പ്രാപിച്ചു. 2
രാജാവു ഹാമാന്റെ പക്കൽനിന്നു എടുത്ത തന്റെ
മോതിരം ഊരി മൊർദ്ദെഖായിക്കു കൊടുത്തു;
എസ്ഥേർ മൊർദ്ദെഖായിയെ ഹാമാന്റെ വീട്ടിന്നു
മേൽവിചാരകനാക്കിവെച്ചു. 3 എസ്ഥേർ പിന്നെയും
രാജാവിനോടു സംസാരിച്ചു അവന്റെ കാല്ക്കൽ
വീണു, ആഗാഗ്യനായ ഹാമാന്റെ ദുഷ്ടതയും അവൻ
യെഹൂദന്മാക്കു വിരോധമായി നിരൂപിച്ച ഉപായവും
നിഷ്ഫലമാക്കേണമെന്നു കരഞ്ഞു അപേക്ഷിച്ചു.
4 രാജാവു പൊൻചെങ്കോൽ എസ്ഥേരിന്റെ നേരെ
നീട്ടി; എസ്ഥേർ എഴുന്നേറ്റു രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു
പറഞ്ഞതു: 5 രാജാവിന്നു തിരുവുള്ളമുണ്ടായി
തിരുമുമ്പാകെ എനിക്കു കൃപ ലഭിച്ചു രാജാവിന്നു
കാൎയ്യം ന്യായമെന്നു ബോധിച്ചു തൃക്കണ്ണിൽ
ഞാനും പ്രിയയായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ രാജാവിന്റെ
സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലും യെഹൂദന്മാരെ
മുടിച്ചുകളയേണമെന്നു ആഗാഗ്യനായ
ഹമ്മെദാഥയുടെ മകൻ ഹാമാൻ എഴുതിയ
ഉപായലേഖനങ്ങളെ ദുൎബ്ബലപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു
കല്പന അയക്കേണമേ. 6 എന്റെ ജനത്തിന്നു വരുന്ന
അനൎത്ഥം ഞാൻ എങ്ങനെ കണ്ടുസഹിക്കും?

എന്റെ വംശത്തിന്റെ നാശവും ഞാൻ
എങ്ങനെ കണ്ടുസഹിക്കും. 7 അപ്പോൾ
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു എസ്ഥേർരാജ്ഞിയോടും
യെഹൂദനായ മൊർദ്ദെഖായിയോടും കല്പിച്ചതു:
ഞാൻ ഹാമാന്റെ വീടു എസ്ഥേരിന്നു
കൊടുത്തുവല്ലോ; അവൻ യെഹൂദന്മാരെ
കയ്യേറ്റം ചെയ്‌വാൻ പോയതുകൊണ്ടു അവനെ
കഴുമരത്തിന്മേൽ തൂക്കിക്കളഞ്ഞു. 8
നിങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും
രാജാവിന്റെ നാമത്തിൽ യെഹൂദന്മാക്കുവേണ്ടി
എഴുതി രാജാവിന്റെ മോതിരംകൊണ്ടു
മുദ്രയിടുവിൻ; രാജനാമത്തിൽ എഴുതുകയും
രാജമോതിരംകൊണ്ടു മുദ്രയിടുകയും ചെയ്ത
രേഖയെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുവാൻ ആർക്കും
പാടില്ലല്ലോ. 9 അങ്ങനെ സീവാൻ മാസമായ
മൂന്നാം മാസം ഇരുപത്തിമൂന്നാം തിയ്യതി
തന്നേ രാജാവിന്റെ രായസക്കാരെ വിളിച്ചു;
മൊർദ്ദെഖായി കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
അവർ യെഹൂദന്മാക്കു ഹിന്തുദേശംമുതൽ
കൂശ്‌വരെയുള്ള നൂറ്റിരുപത്തേഴു
സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ രാജപ്രതിനിധികൾക്കും
ദേശാധിപതിമാർക്കും സംസ്ഥാനപ്രഭുക്കന്മാർക്കും
അതതു സംസ്ഥാനത്തിലേക്കു അവിടത്തെ
അക്ഷരത്തിലും അതതു ജാതിക്കു അതതു
ഭാഷയിലും യെഹൂദന്മാക്കു അവരുടെ
അക്ഷരത്തിലും ഭാഷയിലും എഴുതി. 10 അവൻ
അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ നാമത്തിൽ
എഴുതിച്ചു രാജമോതിരംകൊണ്ടു മുദ്രയിട്ടു
ലേഖനങ്ങളെ രാജാവിന്റെ അശ്വഗണത്തിൽ

വളന്നു രാജകാൎയ്യത്തിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്ന
തുരഗങ്ങളുടെ പുറത്തു കയറി ഓടിക്കുന്ന
അഞ്ചല്ക്കാരുടെ കൈവശം കൊടുത്തയച്ചു. 11
അവയിൽ രാജാവു അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ
സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലും ആദാർമാസമായ
പന്ത്രണ്ടാം മാസം പതിമ്മൂന്നാം തിയ്യതി തന്നേ, 12
അതതു പട്ടണത്തിലേ യെഹൂദന്മാർ
ഒന്നിച്ചുകൂടി തങ്ങളുടെ ജീവരക്ഷെക്കു വേണ്ടി
പൊരുതുനില്പാനും തങ്ങളെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ
വരുന്ന ജാതിയുടെയും സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും
സകലസൈന്യത്തെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും
സ്ത്രീകളെയും നശിപ്പിച്ചു കൊന്നുമുടിപ്പാനും
അവരുടെ സമ്പത്തു കൊള്ളയിടുവാനും
യെഹൂദന്മാൎക്കു അധികാരം കൊടുത്തു.
13 അന്നത്തേക്കു യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ
ശത്രുക്കളോടു പ്രതിക്രിയ ചെയ്‌വാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണമെന്നു സകലജാതികൾക്കും
പരസ്യം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു കൊടുത്ത തീൎപ്പിന്റെ
പകൎപ്പു ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിലും പ്രസിദ്ധമാക്കി. 14
അങ്ങനെ അഞ്ചല്ക്കാർ രാജകീയതുരഗങ്ങളുടെ
പുറത്തു കയറി രാജാവിന്റെ കല്പനയാൽ
നിബന്ധിതരായി ബദ്ധപ്പെട്ടു ഓടിച്ചുപോയി.
ശൂശൻ രാജധാനിയിലും തീൎപ്പു പരസ്യംചെയ്തു. 15
എന്നാൽ മൊൎദ്ദെഖായി നീലവും ശുഭ്രവുമായ
രാജവസ്ത്രവും വലിയ പൊൻകിരീടവും
ചണനൂൽകൊണ്ടുള്ള രക്താംബരവും ധരിച്ചു
രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; ശൂശൻപട്ടണം
ആൎത്തു സന്തോഷിച്ചു. 16 യെഹൂദന്മാൎക്കു
പ്രകാശവും സന്തോഷവും ആനന്ദവും

ബഹുമാനവും ഉണ്ടായി. 17 രാജാവിന്റെ കല്പനയും
തീപ്പും ചെന്നെത്തിയ സകല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും
പട്ടണങ്ങളിലും യെഹൂദന്മാക്കു ആനന്ദവും
സന്തോഷവും വിരുന്നും ഉത്സവവും ഉണ്ടായി;
യെഹൂദന്മാരെയുള്ള പേടി ദേശത്തെ
ജാതികളിന്മേൽ വീണിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ
പലരും യെഹൂദന്മാരായിത്തീന്നു.

9 ആദാർമാസമായ പന്ത്രണ്ടാം മാസം
പതിമ്മൂന്നാം തിയ്യതി രാജാവിന്റെ കല്പനയും
തീപ്പും നടത്തുവാൻ അടുത്തപ്പോൾ
യെഹൂദന്മാരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരുടെ നേരെ
പ്രാബല്യം പ്രാപിക്കും എന്നു ആശിച്ചതും
നേരെ മറിച്ചു യെഹൂദന്മാക്കു തങ്ങളുടെ
വൈരികളുടെ നേരെ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചതുമായ
ദിവസത്തിൽ തന്നേ 2 അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ
സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലും യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ
പട്ടണങ്ങളിൽ തങ്ങളോടു ദോഷം ചെയ്‌വാൻ
ഭാവിച്ചവരെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഒന്നിച്ചുകൂടി;
അവരെയുള്ള പേടി സകലജാതികളുടെയുംമേൽ
വീണിരുന്നതുകൊണ്ടു ആക്കും അവരോടു
എതിത്തുനില്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 3
സകലസംസ്ഥാനപ്രഭുക്കന്മാരും
രാജപ്രതിനിധികളും ദേശാധിപതികളും
രാജാവിന്റെ കായ്യക്കാരന്മാരും
മൊദ്ദെഖായിയെയുള്ള പേടി അവരുടെമേൽ
വീണിരുന്നതുകൊണ്ടു യെഹൂദന്മാക്കു സഹായം
ചെയ്തു. 4 മൊദ്ദെഖായി രാജധാനിയിൽ മഹാൻ
ആയിരുന്നു; മൊദ്ദെഖായി എന്ന പുരുഷൻ
മേല്ക്കുമേൽ മഹാനായിത്തീന്നതുകൊണ്ടു

അവന്റെ കീർത്തി സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലും പരന്നു.
5 യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ ഒക്കെയും
വെട്ടിക്കൊന്നു മുടിച്ചുകളഞ്ഞു, തങ്ങളെ
പകെച്ചവരോടു തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ
പ്രവർത്തിച്ചു. 6 ശൂശൻരാജധാനിയിൽ യെഹൂദന്മാർ
അഞ്ഞൂറുപേരെ കൊന്നുമുടിച്ചു. 7 പർശൻദാഥാ,
ദൽഫോൻ, അസ്പാഥാ, 8 പോറാഥാ, അദല്യാ,
അരീദാഥാ, 9 പർമ്മസ്ഥാ, അരീസായി, അരീദായി,
വയെസാഥാ എന്നിങ്ങനെ ഹമ്മെദാഥയുടെ
മകനായ യെഹൂദന്മാരുടെ ശത്രുവായ
ഹാമാന്റെ പത്തു പുത്രന്മാരെയും അവർ
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 10 എന്നാൽ കവർച്ചെക്കു അവർ
കൈ നീട്ടിയില്ല. 11 ശൂശൻരാജധാനിയിൽ
അവർ കൊന്നവരുടെ സംഖ്യ അന്നു തന്നേ
രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 12 അപ്പോൾ
രാജാവു എസ്ഥേർരാജ്ഞിയോടു: യെഹൂദന്മാർ
ശൂശൻ രാജധാനിയിൽ അഞ്ഞൂറുപേരെയും
ഹാമാന്റെ പത്തു പുത്രന്മാരെയും കൊന്നുമുടിച്ചു;
രാജാവിന്റെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവർ
എന്തു ചെയ്തിരിക്കും? ഇനിയും നിന്റെ
അപേക്ഷ എന്തു? അതു നിനക്കു ലഭിക്കും;
ഇനിയും നിന്റെ ആഗ്രഹം എന്തു? അതു
നിവർത്തിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അതിന്നു
എസ്ഥേർ: രാജാവിന്നു തിരുവുള്ളമുണ്ടായി
ശൂശനിലെ യെഹൂദന്മാർ ഇന്നത്തെ തീർപ്പുപോലെ
നാളെയും ചെയ്‌വാൻ അനുവദിക്കയും ഹാമാന്റെ
പത്തു പുത്രന്മാരെയും കഴുമരത്തിന്മേൽ
തൂക്കിക്കയും ചെയ്യേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊൾവാൻ രാജാവു കല്പിച്ചു

ശൂശനിൽ തീപ്പു പരസ്യമാക്കി; ഹാമാന്റെ പത്തു
പുത്രന്മാരെ അവർ തൂക്കിക്കളഞ്ഞു.
15 ശൂശനിലെ യെഹൂദന്മാർ ആദാർമാസം പതിനാലാം തിയ്യതിയും ഒന്നിച്ചുകൂടി ശൂശനിൽ മുന്നൂറുപേരെ കൊന്നു; എങ്കിലും കവർച്ചെക്കു അവർ കൈ നീട്ടിയില്ല.
16 രാജാവിന്റെ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ശേഷം യെഹൂദന്മാർ ആദാർമാസം പതിമ്മൂന്നാം തിയ്യതി ഒന്നിച്ചുകൂടി തങ്ങളുടെ ജീവരക്ഷെക്കായി പൊരുതു ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു വിശ്രമം പ്രാപിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ വൈരികളിൽ എഴുപത്തയ്യായിരം പേരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു എങ്കിലും കവർച്ചെക്കു കൈ നീട്ടിയില്ല.
17 ആ മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതിയോ അവർ വിശ്രമിച്ചു വിരുന്നും സന്തോഷവുമുള്ള ദിവസമായിട്ടു അതിനെ ആചരിച്ചു.
18 ശൂശനിലെ യെഹൂദന്മാർ ആ മാസം പതിമ്മൂന്നാം തിയ്യതിയും പതിന്നാലാം തിയ്യതിയും ഒന്നിച്ചുകൂടി; പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി അവർ വിശ്രമിച്ചു അതിനെ വിരുന്നും സന്തോഷവുമുള്ള ദിവസമായിട്ടു ആചരിച്ചു.
19 അതുകൊണ്ടു മതിലില്ലാത്ത പട്ടണങ്ങളിൽ പാർക്കുന്ന നാട്ടുപുറങ്ങളിലെ യെഹൂദന്മാർ ആദാർമാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതിയെ സന്തോഷവും വിരുന്നും ഉള്ള ദിവസവും ഉത്സവദിനവും ആയിട്ടു ആചരിക്കയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
20 ആണ്ടുതോറും ആദാർമാസം പതിന്നാലും പതിനഞ്ചും തിയ്യതിയെ യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ച ദിവസങ്ങളായിട്ടു ദുഃഖം അവർക്കു

സന്തോഷമായും വിലാപം ഉത്സവമായും
തീൎന്ന മാസമായിട്ടും ആചരിക്കേണമെന്നും 21
അവയെ വിരുന്നും സന്തോഷവുമുള്ള
നാളുകളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സമ്മാനങ്ങളും
ദരിദ്രന്മാൎക്കു ദാനധൎമ്മങ്ങളും കൊടുക്കുന്ന
നാളുകളും ആയിട്ടു ആചരിക്കേണമെന്നും
22 അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ
സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലും സമീപത്തും ദൂരത്തും
ഉള്ള സകലയെഹൂദന്മാൎക്കും ചട്ടമാക്കേണ്ടതിന്നും
മൊൎദ്ദെഖായി ഈ കാൎയ്യങ്ങൾ എഴുതി
അവൎക്കു എഴുത്തു അയച്ചു. 23 അങ്ങനെ
യെഹൂദന്മാർ തങ്ങൾ തുടങ്ങിയിരുന്നതും
മൊൎദ്ദെഖായി തങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരുന്നതുമായ
കാൎയ്യം ഒരു ചട്ടമായി കൈക്കൊണ്ടു. 24
ആഗാഗ്യനായ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകനായി
എല്ലായെഹൂദന്മാരുടെയും ശത്രുവായ ഹാമാൻ
യെഹൂദന്മാരെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
നേരെ ഉപായം ചിന്തിക്കയും അവരെ
നശിപ്പിച്ചു മുടിക്കേണ്ടതിന്നു പൂരെന്ന ചീട്ടു
ഇടുവിക്കയും 25 കാൎയ്യം രാജാവിന്നു അറിവു
കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ യെഹൂദന്മാൎക്കു
വിരോധമായി ചിന്തിച്ചിരുന്ന ഉപായം അവന്റെ
തലയിലേക്കു തന്നേ തിരിയുവാനും അവനെയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും കഴുമരത്തിന്മേൽ
തൂക്കിക്കളവാനും രാജാവു രേഖാമൂലം കല്പിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവർ ആ നാളുകൾക്കു പൂര്
എന്ന പദത്താൽ പൂരീം എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 26 ഈ
എഴുത്തിലെ സകലവൃത്താന്തങ്ങളും ആ
കാൎയ്യത്തിൽ അവർ തന്നേ കണ്ടവയും അവൎക്കു

സംഭവിച്ചവയുംനിമിത്തം 27 യെഹൂദന്മാർ ഈ രണ്ടു
ദിവസങ്ങളെ അവയുടെ ചട്ടവും കാലവും
അനുസരിച്ചു ആണ്ടുതോറും വീഴ്ചകൂടാതെ
ആചരിക്കത്തക്കവണ്ണവും 28 ഈ ദിവസങ്ങൾ
തലമുറതലമുറയായി സകലവംശങ്ങളിലും
സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും
ഓക്കത്തക്കവണ്ണവും ഈ പൂരീംദിവസങ്ങൾ
യെഹൂദന്മാരുടെ മദ്ധ്യേനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകയോ
അവയുടെ ഓമ്മ തങ്ങളുടെ സന്തതിയിൽനിന്നു
വിട്ടു പോകയോ ചെയ്യാത്തപ്രകാരവും തങ്ങൾക്കും
സന്തതികൾക്കും അവരോടു ചേരുവാനുള്ള
എല്ലാവക്കും ചട്ടമായി കൈക്കൊണ്ടു. 29
പൂരീം സംബന്ധിച്ച ഈ രണ്ടാം ലേഖനം
സ്ഥിരമാക്കേണ്ടതിന്നു അബീഹയീലിന്റെ
മകളായ എസ്ഥേർരാജ്ഞിയും യെഹൂദനായ
മൊദ്ദെഖായിയും സവ്വാധികാരത്തോടുംകൂടെ
എഴുത്തു എഴുതി. 30 യെഹൂദനായ
മൊദ്ദെഖായിയും എസ്ഥേർരാജ്ഞിയും
അവക്കു ചട്ടമാക്കിയിരുന്നതുപോലെയും
അവർ തന്നേ തങ്ങളുടെ ഉപവാസത്തിന്റെയും
കരച്ചലിന്റെയും സംഗതികളെ തങ്ങൾക്കും
സന്തതികൾക്കും ചട്ടമാക്കിയിരുന്നതുപോലെയും
ഈ പൂരീംദിവസങ്ങളെ നിശ്ചിതസമയത്തു
തന്നേ സ്ഥിരമാക്കേണ്ടതിന്നു 31 അവൻ
അഹശ്വേരോശിന്റെ രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട
നൂറ്റിരുപത്തേഴു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ
സകലയെഹൂദന്മാക്കും സമാധാനവും
സത്യവുമായുള്ള വാക്കുകളോടുകൂടിയ എഴുത്തു
അയച്ചു. 32 ഇങ്ങനെ എസ്ഥേരിന്റെ ആജ്ഞയാൽ

പൂരീം സംബന്ധിച്ച കാൎയ്യങ്ങൾ ഉറപ്പായി അതു
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചു.

10 അനന്തരം അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവു
ദേശത്തിന്നും സമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപുകൾക്കും
ഒരു കരം കല്പിച്ചു. 2 അവന്റെ
ബലത്തിന്റെയും പരാക്രമത്തിന്റെയും
സകലവൃത്താന്തങ്ങളും രാജാവു
മൊൎദ്ദെഖായിയെ ഉയൎത്തിയ ഉന്നതപദവിയുടെ
വിവരവും മേദ്യയിലെയും പാൎസ്യയിലെയും
രാജാക്കന്മാരുടെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 3 യെഹൂദനായ
മൊൎദ്ദെഖായി അഹശ്വേരോശ്‌രാജാവിന്റെ
രണ്ടാമനും യെഹൂദന്മാരിൽവെച്ചു മഹാനും
സഹോദരസംഘത്തിന്നു ഇഷ്ടനും സ്വജനത്തിന്നു
ഗുണകാംക്ഷിയും തന്റെ സൎവ്വവംശത്തിന്നും
അനുകൂലവാദിയും ആയിരുന്നു.

ഇയ്യോബ്

1 ഊസ്ദേശത്തു ഇയ്യോബ് എന്നു പേരുള്ളോരു
പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നിഷ്കളങ്കനും
നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം
വിട്ടകലുന്നവനും ആയിരുന്നു. 2 അവന്നു ഏഴു
പുത്രന്മാരും മൂന്നു പുത്രിമാരും ജനിച്ചു. 3
അവന്നു ഏഴായിരം ആടും മൂവായിരം ഒട്ടകവും
അഞ്ഞൂറു ഏർ കാളയും അഞ്ഞൂറു പെൺ
കഴുതയുമായ മൃഗസമ്പത്തും ഏറ്റവും വളരെ
ദാസജനവും ഉണ്ടായിരുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ
സകലപൂർവ്വദിഗ്വാസികളിലും മഹാനായിരുന്നു. 4
അവന്റെ പുത്രന്മാർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ദിവസത്തിൽ താന്താന്റെ വീട്ടിൽ വിരുന്നു
കഴിക്കയും തങ്ങളോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു പാനം
ചെയ്വാൻ തങ്ങളുടെ മൂന്നു സഹോദരിമാരെയും
ആളയച്ചു വിളിപ്പിക്കയും ചെയ്ക പതിവായിരുന്നു.
5 എന്നാൽ വിരുന്നുനാളുകൾ വട്ടംതികയുമ്പോൾ
ഇയ്യോബ്: പക്ഷെ എന്റെ പുത്രന്മാർ പാപം ചെയ്തു
ദൈവത്തെ ഹൃദയംകൊണ്ടു ത്യജിച്ചുപോയിരിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു ആളയച്ചു അവരെ വരുത്തി
ശുദ്ധീകരിക്കയും നന്നാ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു
അവരുടെ സംഖ്യെക്കു ഒത്തവണ്ണം ഹോമയാഗങ്ങളെ
കഴിക്കയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഇയ്യോബ്
എല്ലായ്പോഴും ചെയ്തുപോന്നു. 6 ഒരു ദിവസം
ദൈവപുത്രന്മാർ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നില്പാൻ ചെന്നു; അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സാത്താനും
ചെന്നു. 7 യഹോവ സാത്താനോടു: നീ
എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
സാത്താൻ യഹോവയോടു: ഞാൻ ഭൂമിയിൽ

ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചിട്ടു വരുന്നു എന്നുത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 യഹോവ സാത്താനോടു: എന്റെ
ദാസനായ ഇയ്യോബിന്മേൽ നീ ദൃഷ്ടിവെച്ചുവോ?
അവനെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കനും നേരുള്ളവനും
ദൈവഭക്തനും ദോഷം വിട്ടകലുന്നവനും ഭൂമിയിൽ
ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 9 അതിന്നു
സാത്താൻ യഹോവയോടു: വെറുതെയോ
ഇയ്യോബ് ദൈവഭക്തനായിരിക്കുന്നതു?
10 നീ അവന്നും അവന്റെ വീട്ടിന്നും
അവന്നുള്ള സകലത്തിന്നും ചുറ്റും
വേലികെട്ടീട്ടില്ലയോ? നീ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ
അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ മൃഗസമ്പത്തു
ദേശത്തു പെരുകിയിരിക്കുന്നു. 11 തൃക്കൈ നീട്ടി
അവന്നുള്ളതൊക്കെയും ഒന്നു തൊടുക; അവൻ
നിന്നെ മുഖത്തു നോക്കി ത്യജിച്ചുപറയും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ദൈവം സാത്താനോടു: ഇതാ,
അവന്നുള്ളതൊക്കെയും നിന്റെ കയ്യിൽ
ഇരിക്കുന്നു; അവന്റെ മേൽ മാത്രം കയ്യേറ്റം
ചെയ്യരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ സാത്താൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധി വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 13
ഒരു ദിവസം ഇയ്യോബിന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും
മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠന്റെ വീട്ടിൽ തിന്നുകയും വീഞ്ഞു
കുടിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
14 ഒരു ദൂതൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
കാളകളെ പൂട്ടുകയും പെൺകഴുതകൾ അരികെ
മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയും ആയിരുന്നു; 15
പെട്ടെന്നു ശെബായർ വന്നു അവയെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകയും വേലക്കാരെ വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ വെട്ടിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു;

വിവരം നിന്നെ അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുത്തൻ
മാത്രം വഴുതിപ്പോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവൻ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
വേറൊരുത്തൻ വന്നു; ദൈവത്തിന്റെ തീ
ആകാശത്തുനിന്നു വീണു കത്തി, ആടുകളും
വേലക്കാരും അതിന്നു ഇരയായ്പോയി; വിവരം
നിന്നെ അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം
വഴുതിപ്പോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവൻ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
മറ്റൊരുത്തൻ വന്നു: പെട്ടെന്നു കല്ദയർ
മൂന്നു കൂട്ടമായി വന്നു ഒട്ടകങ്ങളെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകയും വേലക്കാരെ വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ വെട്ടിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു;
വിവരം നിന്നെ അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുത്തൻ
മാത്രം വഴുതിപ്പോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18
അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
മറ്റൊരുത്തൻ വന്നു; നിന്റെ പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠന്റെ വീട്ടിൽ തിന്നുകയും
വീഞ്ഞു കുടിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 19
പെട്ടെന്നു മരുഭൂമിയിൽനിന്നു ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു
വന്നു വീട്ടിന്റെ നാലു മൂലെക്കും അടിച്ചു:
അതു യൌവനക്കാരുടെമേൽ വീണു; അവർ
മരിച്ചുപോയി; വിവരം നിന്നെ അറിയിപ്പാൻ
ഞാനൊരുത്തൻ മാത്രം വഴുതിപ്പോന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അപ്പോൾ ഇയ്യോബ് എഴുന്നേറ്റു
വസ്ത്രം കീറി തല ചിരെച്ചു സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു: 21 നഗ്നനായി ഞാൻ എന്റെ
അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു,
നഗ്നനായി തന്നേ മടങ്ങിപ്പോകും, യഹോവ തന്നു,

യഹോവ എടുത്തു, യഹോവയുടെ നാമം
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 22
ഇതിലൊന്നിലും ഇയ്യോബ് പാപം ചെയ്കയോ
ദൈവത്തിന്നു ഭോഷത്വം ആരോപിക്കയോ
ചെയ്തില്ല.

2 പിന്നെയും ഒരു ദിവസം ദൈവപുത്രന്മാർ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നില്പാൻ ചെന്നു;
സാത്താനും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നില്പാൻ ചെന്നു. 2 യഹോവ
സാത്താനോടു: നീ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു സാത്താൻ യഹോവയോടു:
ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചിട്ടു വരുന്നു
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 3 യഹോവ സാത്താനോടു:
എന്റെ ദാസനായ ഇയ്യോബിന്റെമേൽ നീ
ദൃഷ്ടിവെച്ചുവോ? അവനെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കനും
നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം
വിട്ടകലുന്നവനും ഭൂമിയിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ; അവൻ
തന്റെ ഭക്തിമുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;
വെറുതെ അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്നെ
സമ്മതിപ്പിച്ചു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 4 സാത്താൻ
യഹോവയോടു: ത്വക്കിന്നു പകരം ത്വക്; മനുഷ്യൻ
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും തന്റെ ജീവന്നു പകരം
കൊടുത്തുകളയും. 5 നിന്റെ കൈ നീട്ടി അവന്റെ
അസ്ഥിയും മാംസവും ഒന്നു തൊടുക; അവൻ
നിന്നെ മുഖത്തു നോക്കി ത്യജിച്ചുപറയും
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 6 യഹോവ സാത്താനോടു:
ഇതാ, അവൻ നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവന്റെ
പ്രാണനെ മാത്രം തൊടരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 7
അങ്ങനെ സാത്താൻ യഹോവയുടെ സന്നിധി വിട്ടു

പുറപ്പെട്ടു ഇയ്യോബിനെ ഉള്ളങ്കാൽമുതൽ
നെറുകവരെ വല്ലാത്ത പരുക്കളാൽ ബാധിച്ചു. 8
അവൻ ഒരു ഓട്ടിൻകഷണം എടുത്തു തന്നേത്താൻ
ചുരണ്ടിക്കൊണ്ടു ചാരത്തിൽ ഇരുന്നു. 9
അവന്റെ ഭാൎയ്യ അവനോടു: നീ ഇനിയും നിന്റെ
ഭക്തി മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?
ദൈവത്തെ ത്യജിച്ചുപറഞ്ഞു മരിച്ചുകളക എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 അവൻ അവളോടു: ഒരു പൊട്ടി
സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ നീ സംസാരിക്കുന്നു;
നാം ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു നന്മ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; തിന്മയും കൈക്കൊള്ളരുതോ
എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ ഒന്നിലും ഇയ്യോബ്
അധരങ്ങളാൽ പാപം ചെയ്തില്ല. 11 അനന്തരം
തേമാന്യനായ എലീഫസ്, ശൂഹ്യനായ ബിൽദാദ്,
നയമാത്യനായ സോഫർ എന്നിങ്ങിനെ
ഇയ്യോബിന്റെ മൂന്നു സ്നേഹിതന്മാർ ഈ
അനൎത്ഥമൊക്കെയും അവന്നു ഭവിച്ചതു
കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവനോടു
സഹതപിപ്പാനും അവനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനും
പോകേണമെന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞൊത്തു. 12
അവർ അകലെവെച്ചു നോക്കിയാറെ അവനെ
തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല; അവർ ഉറക്കെ കരഞ്ഞു വസ്ത്രം
കീറി പൊടി വാരി മേലോട്ടു തലയിൽ വിതറി. 13
അവന്റെ വ്യസനം അതികഠിനമെന്നു കണ്ടിട്ടു
അവർ ആരും ഒരു വാക്കും മിണ്ടാതെ ഏഴു
രാപ്പകൽ അവനോടുകൂടെ നിലത്തിരുന്നു.

3 അനന്തരം ഇയ്യോബ് വായി തുറന്നു തന്റെ
ജന്മദിവസത്തെ ശപിച്ചു. 2 ഇയ്യോബ്

പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 3 ഞാൻ ജനിച്ച ദിവസവും
ഒരു ആൺ ഉല്പാദിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞ
രാത്രിയും നശിച്ചുപോകട്ടെ. 4 ആ നാൾ
ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ; മേലിൽനിന്നു ദൈവം അതിനെ
കടാക്ഷിക്കരുതേ; പ്രകാശം അതിന്മേൽ
ശോഭിക്കയുമരുതേ. 5 ഇരുളും അന്ധതമസ്സും
അതിനെ സ്വാധീനമാക്കട്ടെ; ഒരു മേഘം അതിന്മേൽ
അമരട്ടെ; പകലിനെ ഇരുട്ടുന്നതൊക്കെയും
അതിനെ പേടിപ്പിക്കട്ടെ. 6 ആ രാത്രിയെ കൂരിരുൾ
പിടിക്കട്ടെ; അതു ആണ്ടിന്റെ നാളുകളുടെ
കൂട്ടത്തിൽ സന്തോഷിക്കരുതു; മാസങ്ങളുടെ
എണ്ണത്തിൽ വരികയും അരുതു. 7 അതേ, ആ
രാത്രി മച്ചിയായിരിക്കട്ടെ; ഉല്ലാസഘോഷം
അതിലുണ്ടാകരുതു. 8 മഹാസപ്പത്തെ ഇളക്കുവാൻ
സമർത്ഥരായി ദിവസത്തെ ശപിക്കുന്നവർ അതിനെ
ശപിക്കട്ടെ. 9 അതിന്റെ സന്ധ്യാനക്ഷത്രങ്ങൾ
ഇരുണ്ടു പോകട്ടെ; അതു വെളിച്ചത്തിന്നു
കാത്തിരുന്നു കിട്ടാതെ പോകട്ടെ; അതു ഉഷസ്സിന്റെ
കണ്ണിമ ഒരിക്കലും കാണരുതു. 10 അതു
എനിക്കു ഗർഭദ്വാരം അടെച്ചില്ലല്ലോ; എന്റെ
കണ്ണിന്നു കഷ്ടം മറെച്ചില്ലല്ലോ. 11 ഞാൻ
ഗർഭപാത്രത്തിൽവെച്ചു മരിക്കാഞ്ഞതെന്തു?
ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്നേ പ്രാണൻ
പോകാതിരുന്നതെന്തു? 12 മുഴങ്കാൽ എന്നെ
ഏറ്റുകൊണ്ടതു എന്തിനു? എനിക്കു കുടിപ്പാൻ
മുല ഉണ്ടായിരുന്നതെന്തിന്നു? 13 ഞാൻ
ഇപ്പോൾ കിടന്നു വിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ
ഉറങ്ങി വിശ്രാന്തി പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. 14
തങ്ങൾക്കു ഏകാന്തനിവാസങ്ങൾ പണിത

ഭൂരാജാക്കന്മാരോടും മന്ത്രിമാരോടും അഥവാ, 15
കനകസമ്പന്നരായി സ്വഭവനങ്ങൾ വെള്ളികൊണ്ടു
നിറെച്ചുവെച്ച പ്രഭുക്കന്മാരോടും കൂടെ തന്നേ.
16 അല്ലെങ്കിൽ, ഗർഭം അലസിപ്പോയിട്ടു
കുഴിച്ചിട്ടുകളഞ്ഞ പിണ്ഡംപോലെയും വെളിച്ചം
കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പിള്ളകളെപ്പോലെയും ഞാൻ
ഇല്ലാതെ പോകുമായിരുന്നു. 17 അവിടെ
ദുർജ്ജനം ഉപദ്രവിക്കാതെയിരിക്കുന്നു; അവിടെ
ക്ഷീണിച്ചു പോയവർ വിശ്രമിക്കുന്നു. 18 അവിടെ
ബദ്ധന്മാർ ഒരുപോലെ സുഖമായിരിക്കുന്നു;
പീഡകന്റെ ശബ്ദം അവർ കേൾക്കാതിരിക്കുന്നു. 19
ചെറിയവനും വലിയവനും അവിടെ ഒരുപോലെ;
ദാസന്നു യജമാനന്റെ കീഴിൽനിന്നു വിടുതൽ
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 20 അരിഷ്ടന്നു പ്രകാശവും
ദുഃഖിതന്മാർക്കു ജീവനും കൊടുക്കുന്നതെന്തിനു? 21
അവർ മരണത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നു,
അതു വരുന്നില്ലതാനും; നിധിക്കായി
ചെയ്യുന്നതിലുമധികം അവർ അതിന്നായി
കുഴിക്കുന്നു. 22 അവർ ശവക്കുഴി കണ്ടാൽ
സന്തോഷിച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും 23 വഴി
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുരുഷന്നും ദൈവം
നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നവന്നും ജീവനെ
കൊടുക്കുന്നതെന്തിനു? 24 ഭക്ഷണത്തിന്നു മുമ്പെ
എനിക്കു നെടുവീർപ്പു വരുന്നു; എന്റെ ഞരക്കം
വെള്ളംപോലെ ഒഴുകുന്നു. 25 ഞാൻ പേടിച്ചതു
തന്നേ എനിക്കു നേരിട്ടു; ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതു
എനിക്കു ഭവിച്ചു. 26 ഞാൻ സ്വസ്ഥനായില്ല,
വിശ്രമിച്ചില്ല, ആശ്വസിച്ചതുമില്ല; പിന്നെയും
അതിവേദന എടുക്കുന്നു.

4 അതിന്നു തേമാന്യനായ എലീഫസ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ
തുനിഞ്ഞാൽ നീ മുഷിയുമോ? എന്നാൽ
വാക്കടക്കുവാൻ ആക്കു കഴിയും? 3 നീ
പലരേയും ഉപദേശിച്ചു തളന്ന കൈകളെ
ശക്തീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 വീഴുന്നവനെ നിന്റെ
വാക്കു താങ്ങി കുഴയുന്ന മുഴങ്കാൽ നീ
ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ നിനക്കതു ഭവിച്ചിട്ടു
നീ വിഷാദിക്കുന്നു; നിനക്കതു തട്ടീട്ടു നീ
ഭ്രമിച്ചുപോകുന്നു. 6 നിന്റെ ഭക്തി നിന്റെ
ആശ്രയമല്ലയോ? നിന്റെ നടപ്പിന്റെ നിമ്മലത
നിന്റെ പ്രത്യാശയല്ലയോ? 7 ഓത്തു നോക്കുക:
നിദ്ദോഷിയായി നശിച്ചവൻ ആർ? നേരുള്ളവർ
എവിടെ മുടിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളു? 8 ഞാൻ
കണ്ടേടത്തോളം അന്യായം ഉഴുതു കഷ്ടത
വിതെക്കുന്നവർ അതു തന്നേ കൊയ്യുന്നു. 9
ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസത്താൽ അവർ
നശിക്കുന്നു; അവന്റെ കോപത്തിന്റെ
ഊത്തിനാൽ മുടിഞ്ഞുപോകുന്നു. 10
സിംഹത്തിന്റെ ഗജ്ജനവും കേസരിയുടെ നാദവും
ബാലസിംഹങ്ങളുടെ ദന്തങ്ങളും അറ്റുപോയി. 11
സിംഹം ഇരയില്ലായ്കയാൽ നശിക്കുന്നു;
സിംഹിയുടെ കുട്ടികൾ ചിതറിപ്പോകുന്നു; 12
എന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ഗൂഢവചനം എത്തി;
അതിന്റെ മന്ദസ്വരം എന്റെ ചെവിയിൽ കടന്നു.
13 മനുഷ്യക്കു ഗാഢനിദ്ര പിടിക്കുന്നേരം
രാത്രിദശ്നങ്ങളാലുള്ള മനോഭാവനകളിൽ ഭയവും
നടുക്കവും എന്നെ പിടിച്ചു. 14 എന്റെ അസ്ഥികൾ
ഒക്കെയും കുലുങ്ങിപ്പോയി. 15 ഒരാത്മാവു എന്റെ

മുഖത്തിന്നെതിരെ കടന്നു എന്റെ ദേഹത്തിന്നു
രോമഹർഷം ഭവിച്ചു. 16 ഒരു പ്രതിമ എന്റെ
കണ്ണിന്നെതിരെ നിന്നു; എങ്കിലും അതിന്റെ
രൂപം ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല; മന്ദമായോരു
സ്വരം ഞാൻ കേട്ടതെന്തെന്നാൽ: 17 മർത്യൻ
ദൈവത്തിലും നീതിമാൻ ആകുമോ? നരൻ
സ്രഷ്ടാവിലും നിർമ്മലനാകുമോ? 18 ഇതാ,
സ്വദാസന്മാരിലും അവന്നു വിശ്വാസമില്ല; തന്റെ
ദൂതന്മാരിലും അവൻ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നു. 19
പൊടിയിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചു മൺപുരകളിൽ പാർത്തു
പുഴുപോലെ ചതെഞ്ഞുപോകുന്നവരിൽ
എത്ര അധികം! 20 ഉഷസ്സിന്നും സന്ധ്യക്കും
മദ്ധ്യേ അവർ തകർന്നുപോകുന്നു; ആരും
ഗണ്യമാക്കാതെ അവർ എന്നേക്കും നശിക്കുന്നു.
21 അവരുടെ കൂടാരക്കയറു അറ്റുപോയിട്ടു അവർ
ജ്ഞാനഹീനരായി മരിക്കുന്നില്ലയോ

5 വിളിച്ചുനോക്കുക; ഉത്തരം പറയുന്നവനുണ്ടോ?
നീ വിശുദ്ധന്മാരിൽ ആരെ ശരണം പ്രാപിക്കും? 2
നീരസം ഭോഷനെ കൊല്ലുന്നു; ഈർഷ്യ മൂഢനെ
ഹിംസിക്കുന്നു. 3 മൂഢൻ വേരൂന്നുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു ക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ
പാർപ്പിടത്തെ ശപിച്ചു. 4 അവന്റെ മക്കൾ
രക്ഷയോടകന്നിരിക്കുന്നു; അവർ രക്ഷകനില്ലാതെ
വാതില്ക്കൽവെച്ചു തകർന്നുപോകുന്നു. 5
അവന്റെ വിളവു വിശപ്പുള്ളവൻ തിന്നുകളയും;
മുള്ളുകളിൽനിന്നും അതിനെ പറിച്ചെടുക്കും;
അവരുടെ സമ്പത്തു ദാഹമുള്ളവർ കപ്പിക്കളയും. 6
അനർത്ഥം ഉത്ഭവിക്കുന്നതു പൂഴിയിൽനിന്നല്ല;
കഷ്ടത മുളെക്കുന്നതു നിലത്തുനിന്നുമല്ല; 7

തീപ്പൊരി ഉയരെ പറക്കുംപോലെ മനുഷ്യൻ
കഷ്ടതെക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 ഞാനോ
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു നോക്കുമായിരുന്നു; എന്റെ
കാര്യം ദൈവത്തിങ്കൽ ഏല്പിക്കുമായിരുന്നു; 9
അവൻ, ആരാഞ്ഞുകൂടാത്ത വങ്കാര്യങ്ങളും
അസംഖ്യമായ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.
10 അവൻ ഭൂതലത്തിൽ മഴപെയ്യിക്കുന്നു;
വയലുകളിലേക്കു വെള്ളം വിടുന്നു. 11 അവൻ
താണവരെ ഉയർത്തുന്നു; ദുഃഖിക്കുന്നവരെ
രക്ഷയിലേക്കു കയറ്റുന്നു. 12 അവൻ ഉപായികളുടെ
സൂത്രങ്ങളെ അബദ്ധമാക്കുന്നു; അവരുടെ
കൈകൾ കാര്യം സാധിപ്പിക്കയുമില്ല. 13 അവൻ
ജ്ഞാനികളെ അവരുടെ കൌശലത്തിൽ
പിടിക്കുന്നു; വക്രബുദ്ധികളുടെ ആലോചന
മറിഞ്ഞുപോകുന്നു. 14 പകൽസമയത്തു അവക്കു
ഇരുൾ നേരിടുന്നു; ഉച്ചസമയത്തു അവർ
രാത്രിയിലെന്നപോലെ തപ്പിനടക്കുന്നു. 15 അവൻ
ദരിദ്രനെ അവരുടെ വായെന്ന വാളിങ്കൽനിന്നും
ബലവാന്റെ കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. 16
അങ്ങനെ എളിയവന്നു പ്രത്യാശയുണ്ടു;
നീതികെട്ടവനോ വായ്പൊത്തുന്നു. 17 ദൈവം
ശാസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; സർവ്വശക്തന്റെ
ശിക്ഷ നീ നിരസിക്കരുതു. 18 അവൻ
മുറിവേല്പിക്കയും മുറി കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു;
അവൻ ചതെക്കയും തൃക്കൈ പൊറുപ്പിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 19 ആറു കഷ്ടത്തിൽനിന്നു അവൻ
നിന്നെ വിടുവിക്കും; ഏഴാമത്തേതിലും തിന്മ നിന്നെ
തൊടുകയില്ല. 20 ക്ഷാമകാലത്തു അവൻ
നിന്നെ മരണത്തിൽനിന്നും യുദ്ധത്തിൽ

വാളിന്റെ വെട്ടിൽനിന്നും വിടുവിക്കും. 21
നാവെന്ന ചമ്മട്ടിക്കു നീ ഗുപ്തനാകും; നാശം
വരുമ്പോൾ നീ ഭയപ്പെടുകയില്ല. 22 നാശവും
ക്ഷാമവും കണ്ടു നീ ചിരിക്കും; കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ
നീ പേടിക്കയില്ല. 23 വയലിലെ കല്ലുകളോടു
നിനക്കു സഖ്യതയുണ്ടാകും; കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങൾ
നിന്നോടു ഇണങ്ങിയിരിക്കും. 24 നിന്റെ കൂടാരം
നിർഭയം എന്നു നീ അറിയും; നിന്റെ പാൎപ്പിടം നീ
പരിശോധിക്കും, ഒന്നും കാണാതെയിരിക്കയില്ല. 25
നിന്റെ സന്താനം അസംഖ്യമെന്നും നിന്റെ
പ്രജ നിലത്തെ പുല്ലുപോലെയെന്നും നീ
അറിയും. 26 തക്ക സമയത്തു കറ്റക്കൂമ്പാരം
അടുക്കിവെക്കുന്നതുപോലെ നീ
പൂൎണ്ണവാൎദ്ധക്യത്തിൽ കല്ലറയിൽ കടക്കും. 27
ഞങ്ങൾ അതു ആരാഞ്ഞുനോക്കി, അതു
അങ്ങനെതന്നേ ആകുന്നു; നീ അതു കേട്ടു
ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

6 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 അയ്യോ എന്റെ വ്യസനം ഒന്നു
തൂക്കിനോക്കിയെങ്കിൽ! എന്റെ വിപത്തു സ്വരൂപിച്ചു
തുലാസിൽ വെച്ചെങ്കിൽ! 3 അതു കടല്പുറത്തെ
മണലിനെക്കാൾ ഭാരമേറുന്നതു. അതുകൊണ്ടു
എന്റെ വാക്കു തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 4 സൎവ്വശക്തന്റെ
അസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിൽ തറെച്ചിരിക്കുന്നു;
അവയുടെ വിഷം എന്റെ ആത്മാവു കുടിക്കുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ ഘോരത്വങ്ങൾ എന്റെ നേരെ
അണിനിരന്നിരിക്കുന്നു. 5 പുല്ലുള്ളേടത്തു
കാട്ടുകഴുത ചിനെക്കുമോ? തീറ്റി തിന്നുമ്പോൾ
കാള മുക്കുറയിടുമോ? 6 രുചിയില്ലാത്തതു

ഉപ്പുകൂടാതെ തിന്നാമോ? മുട്ടയുടെ വെള്ളെക്കു
രുചിയുണ്ടോ? 7 തൊടുവാൻ എനിക്കു
വെറുപ്പു തോന്നുന്നതു എനിക്കു അറെപ്പുള്ള
ഭക്ഷണമായിരിക്കുന്നു. 8 അയ്യോ, എന്റെ
അപേക്ഷ സാധിച്ചെങ്കിൽ! എന്റെ വാഞ്ഛ ദൈവം
എനിക്കു നല്കിയെങ്കിൽ! 9 എന്നെ തകൎക്കുവാൻ
ദൈവം പ്രസാദിച്ചെങ്കിൽ! തൃക്കൈ നീട്ടി എന്നെ
ഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞെങ്കിൽ! 10 അങ്ങനെ എനിക്കു
ആശ്വാസം ലഭിക്കുമായിരുന്നു; കനിവറ്റ വേദനയിൽ
ഞാൻ ഉല്ലസിക്കുമായിരുന്നു. പരിശുദ്ധന്റെ
വചനങ്ങളെ ഞാൻ നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ; 11 ഞാൻ
കാത്തിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ശക്തി എന്തുള്ളു?
ദീൎഘക്ഷമ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ അന്തം
എന്തു? 12 എന്റെ ബലം കല്ലിന്റെ ബലമോ?
എന്റെ മാംസം താമ്രമാകുന്നുവോ? 13 ഞാൻ
കേവലം തുണയില്ലാത്തവനല്ലയോ? രക്ഷ എന്നെ
വിട്ടുപോയില്ലയോ? 14 ദുഃഖിതനോടു സ്നേഹിതൻ
ദയ കാണിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അല്ലാഞ്ഞാൽ
അവൻ സൎവ്വശക്തന്റെ ഭയം ത്യജിക്കും. 15
എന്റെ സഹോദരന്മാർ ഒരു തോടുപോലെ
എന്നെ ചതിച്ചു; വറ്റിപ്പോകുന്ന തോടുകളുടെ
ചാൽപോലെ തന്നേ. 16 നീൎക്കട്ടകൊണ്ടു അവ
കലങ്ങിപ്പോകുന്നു; ഹിമം അവയിൽ ഉരുകി
കാണാതെപോകുന്നു. 17 ചൂടുപിടിക്കുന്നേരം
അവ വറ്റിപ്പോകുന്നു; ഉഷ്ണം ആകുമ്പോൾ
അവ അവിടെനിന്നു പൊയ്പോകുന്നു. 18
സ്വാൎത്ഥങ്ങൾ വഴി വിട്ടുതിരിഞ്ഞു ചെല്ലുന്നു;
അവ മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു നശിച്ചുപോകുന്നു. 19
തേമയുടെ സ്വാൎത്ഥങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നു;

ശെബയുടെ യാത്രാഗണം അവെക്കായി
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. 20 പ്രതീക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു
അവർ ലജ്ജിക്കുന്നു; അവിടത്തോളം ചെന്നു
നാണിച്ചു പോകുന്നു. 21 നിങ്ങളും ഇപ്പോൾ
അതുപോലെ ആയി വിപത്തു കണ്ടിട്ടു നിങ്ങൾ
പേടിക്കുന്നു. 22 എനിക്കു കൊണ്ടുവന്നു തരുവിൻ;
നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തിൽനിന്നു എനിക്കുവേണ്ടി
കൈക്കൂലി കൊടുപ്പിൻ; 23 വൈരിയുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിപ്പിൻ; നിഷ്ഠൂരന്മാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വീണ്ടെടുപ്പിൻ എന്നിങ്ങനെ
ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? 24 എന്നെ
ഉപദേശിപ്പിൻ; ഞാൻ മിണ്ടാതെയിരിക്കാം;
ഏതിൽ തെറ്റിപ്പോയെന്നു എനിക്കു ബോധം
വരുത്തുവിൻ. 25 നേരുള്ള വാക്കുകൾക്കു
എത്ര ബലം! നിങ്ങളുടെ ശാസനെക്കോ
എന്തു ഫലം? 26 വാക്കുകളെ ആക്ഷേപിപ്പാൻ
വിചാരിക്കുന്നുവോ? ആശയറ്റവന്റെ വാക്കുകൾ
കാറ്റിന്നു തുല്യമത്രേ. 27 അനാഥന്നു നിങ്ങൾ
ചീട്ടിടുന്നു; സ്നേഹിതനെക്കൊണ്ടു കച്ചവടം
ചെയ്യുന്നു. 28 ഇപ്പോൾ ദയ ചെയ്തു എന്നെ ഒന്നു
നോക്കുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു നോക്കി
ഭോഷ്കുപറയുമോ? 29 ഒന്നുകൂടെ നോക്കുവിൻ;
നീതികേടു ഭവിക്കരുതു. ഒന്നുകൂടെ നോക്കുവിൻ;
എന്റെ കാര്യം നീതിയുള്ളതു തന്നേ. 30 എന്റെ
നാവിൽ അനീതിയുണ്ടോ? എന്റെ വായി അനർത്ഥം
തിരിച്ചറികയില്ലയോ?

7 മർത്യന്നു ഭൂമിയിൽ യുദ്ധസേവയില്ലയോ?
അവന്റെ ജീവകാലം കൂലിക്കാരന്റെ
ജീവകാലംപോലെ തന്നേ. 2 വേലക്കാരൻ നിഴൽ

വാഞ്ഛരിക്കുന്നതുപോലെയും കൂലിക്കാരൻ
കൂലിക്കു കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെയും 3
വ്യർത്ഥമാസങ്ങൾ എനിക്കു അവകാശമായ്വന്നു,
കഷ്ടരാത്രികൾ എനിക്കു ഓഹരിയായ്തീർന്നു. 4
കിടക്കുന്നേരം: ഞാൻ എപ്പോൾ
എഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറയുന്നു; രാത്രിയോ
ദീർഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; വെളുക്കുവോളം
എനിക്കുരുളുക തന്നേ പണി. 5 എന്റെ ദേഹം
പുഴുവും മൺകട്ടയും ഉടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ
ത്വക്കിൽ പുൺവായ്കൾ അടഞ്ഞു വീണ്ടും
പഴുത്തുപൊട്ടുന്നു. 6 എന്റെ നാളുകൾ
നെയ്ത്തോടത്തിലും വേഗതയുള്ളതു;
പ്രത്യാശകൂടാതെ അവ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു.
7 എന്റെ ജീവൻ ഒരു ശ്വാസം മാത്രം
എന്നോർക്കേണമേ; എന്റെ കണ്ണു ഇനി നന്മയെ
കാണുകയില്ല. 8 എന്നെ കാണുന്നവന്റെ കണ്ണു
ഇനി എന്നെ കാണുകയില്ല; നിന്റെ കണ്ണു
എന്നെ നോക്കും; ഞാനോ, ഇല്ലാതിരിക്കും. 9
മേഘം ക്ഷയിച്ചു മാഞ്ഞുപോകുന്നതുപോലെ
പാതാളത്തിലിറങ്ങുന്നവൻ വീണ്ടും
കയറിവരുന്നില്ല. (Sheol h7585) 10 അവൻ തന്റെ
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിവരികയില്ല; അവന്റെ ഇടം
ഇനി അവനെ അറികയുമില്ല. 11 ആകയാൽ
ഞാൻ എന്റെ വായടെക്കയില്ല; എന്റെ
മനഃപീഡയിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കും; എന്റെ
മനോവ്യസനത്തിൽ ഞാൻ സങ്കടം പറയും. 12
നീ എനിക്കു കാവലാക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
കടലോ കടലാനയോ ആകുന്നുവോ? 13
എന്റെ കട്ടിൽ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കും; എന്റെ

മെത്ത എന്റെ വ്യസനം ശമിപ്പിക്കും എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ 14 നീ സ്വപ്നംകൊണ്ടു
എന്നെ അരട്ടുന്നു; ദർശനംകൊണ്ടും എന്നെ
ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. 15 ആകയാൽ ഞാൻ
ഞെക്കിക്കുലയും ഈ അസ്ഥിക്കൂടത്തെക്കാൾ
മരണവും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. 16 ഞാൻ
അഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല;
എന്നെ വിടേണമേ; എന്റെ ജീവകാലം ഒരു ശ്വാസം
മാത്രമല്ലോ. 17 മർത്യനെ നീ ഗണ്യമാക്കേണ്ടതിന്നും
അവന്റെമേൽ ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടതിന്നും 18 അവനെ
രാവിലെതോറും സന്ദർശിച്ചു മാത്രതോറും
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും അവൻ എന്തുള്ളു? 19 നീ
എത്രത്തോളം നിന്റെ നോട്ടം എങ്കൽ നിന്നു
മാറ്റാതിരിക്കും? ഞാൻ ഉമിനീർ ഇറക്കുവോളം
എന്നെ വിടാതെയുമിരിക്കും? 20 ഞാൻ പാപം
ചെയ്തുവെങ്കിൽ, മനുഷ്യപാലകനേ, ഞാൻ
നിനക്കെന്തു ചെയ്യുന്നു? ഞാൻ എനിക്കു തന്നേ
ഭാരമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നീ എന്നെ നിനക്കു
ലക്ഷ്യമായി വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്തു? 21 എന്റെ
അതിക്രമം നീ ക്ഷമിക്കാതെയും അകൃത്യം
മോചിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതെന്തു? ഇപ്പോൾ
ഞാൻ പൊടിയിൽ കിടക്കും; നീ എന്നെ
അന്വേഷിച്ചാൽ ഞാൻ ഇല്ലാതിരിക്കും.

8 അതിന്നു ശൂഹ്യനായ ബിൽദാദ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 എത്രത്തോളം നീ
ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കും? നിന്റെ വായിലെ
വാക്കുകൾ വങ്കാറ്റുപോലെ ഇരിക്കും? 3 ദൈവം
ന്യായം മറിച്ചുകളയുമോ? സർവ്വശക്തൻ നീതിയെ
മറിച്ചുകളയുമോ? 4 നിന്റെ മക്കൾ അവനോടു

പാപം ചെയ്തെങ്കിൽ അവൻ അവരെ അവരുടെ
അതിക്രമങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 5 നീ
ദൈവത്തെ ശ്രദ്ധയോടെ അന്വേഷിക്കയും
സർവ്വശക്തനോടപേക്ഷിക്കയും ചെയ്താൽ, 6 നീ
നിർമ്മലനും നേരുള്ളവനുമെങ്കിൽ അവൻ ഇപ്പോൾ
നിനക്കു വേണ്ടി ഉണൎന്നുവരും; നിന്റെ നീതിയുള്ള
വാസസ്ഥലത്തെ യഥാസ്ഥാനത്താക്കും.
7 നിന്റെ പൂർവ്വസ്ഥിതി അല്പമായ്തോന്നും;
നിന്റെ അന്ത്യസ്ഥിതി അതിമഹത്തായിരിക്കും.
8 നീ പണ്ടത്തെ തലമുറയോടു ചോദിക്ക;
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അന്വേഷണ
ഫലം ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. 9 നാം ഇന്നലെ
ഉണ്ടായവരും ഒന്നുമറിയാത്തവരുമല്ലോ;
ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ ജീവകാലം ഒരു നിഴലത്രെ. 10
അവർ നിനക്കു ഉപദേശിച്ചുപറഞ്ഞുതരും;
തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വാക്കുകളെ
പുറപ്പെടുവിക്കും. 11 ചെളിയില്ലാതെ ഞാങ്ങണ
വളരുമോ? വെള്ളമില്ലാതെ പോട്ടപ്പുല്ലു വളരുമോ? 12
അതു അരിയാതെ പച്ചയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
മറ്റു എല്ലാ പുല്ലിന്നും മുമ്പെ വാടിപ്പോകുന്നു. 13
ദൈവത്തെ മറക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും പാത
അങ്ങനെ തന്നേ; വഷളന്റെ ആശ നശിച്ചുപോകും;
14 അവന്റെ ആശ്രയം അറ്റുപോകും; അവന്റെ
ശരണം ചിലന്തിവലയത്രെ. 15 അവൻ തന്റെ
വീട്ടിനെ ആശ്രയിക്കും; അതോ നില്ക്കയില്ല;
അവൻ അതിനെ മുറുകെ പിടിക്കും; അതോ
നിലനില്ക്കയില്ല. 16 വെയിലത്തു അവൻ
പച്ചയായിരിക്കുന്നു; അവന്റെ ചില്ലികൾ അവന്റെ
തോട്ടത്തിൽ പടരുന്നു. 17 അവന്റെ വേർ

കൽക്കുന്നിൽ പിണയുന്നു; അതു കല്ലടുക്കിൽ
ചെന്നു പിടിക്കുന്നു. 18 അവന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്നു
അവനെ നശിപ്പിച്ചാൽ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല
എന്നു അതു അവനെ നിഷേധിക്കും. 19
ഇതാ, ഇതു അവന്റെ വഴിയുടെ സന്തോഷം;
പൊടിയിൽനിന്നു മറ്റൊന്നു മുളെച്ചുവരും.
20 ദൈവം നിഷ്കളങ്കനെ നിരസിക്കയില്ല;
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെ താങ്ങുകയുമില്ല. 21 അവൻ
ഇനിയും നിന്റെ വായിൽ ചിരിയും നിന്റെ
അധരങ്ങളിൽ ഉല്ലാസഘോഷവും നിറെക്കും.
22 നിന്നെ പകക്കുന്നവർ ലജ്ജ ധരിക്കും;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൂടാരം ഇല്ലാതെയാകും.

9 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 അതു അങ്ങനെ തന്നേ എന്നു എനിക്കും
അറിയാം നിശ്ചയം; ദൈവസന്നിധിയിൽ മർത്യൻ
നീതിമാനാകുന്നതെങ്ങിനെ? 3 അവന്നു അവനോടു
വ്യവഹരിപ്പാൻ ഇഷ്ടം തോന്നിയാൽ ആയിരത്തിൽ
ഒന്നിന്നു ഉത്തരം പറവാൻ കഴികയില്ല. 4 അവൻ
ജ്ഞാനിയും മഹാശക്തനുമാകുന്നു; അവനോടു,
ശഠിച്ചിട്ടു ഹാനിവരാത്തവൻ ആർ? 5 അവൻ
പർവ്വതങ്ങളെ അവ അറിയാതെ നീക്കിക്കളയുന്നു;
തന്റെ കോപത്തിൽ അവയെ മറിച്ചുകളയുന്നു. 6
അവൻ ഭൂമിയെ സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇളക്കുന്നു;
അതിന്റെ തൂണുകൾ കുലുങ്ങിപ്പോകുന്നു.
7 അവൻ സൂര്യനോടു കല്പിക്കുന്നു; അതു
ഉദിക്കാതിരിക്കുന്നു; അവൻ നക്ഷത്രങ്ങളെ
പൊതിഞ്ഞു മുദ്രയിടുന്നു. 8 അവൻ തനിച്ചു
ആകാശത്തെ വിരിക്കുന്നു; സമുദ്രത്തിലെ
തിരമാലകളിന്മേൽ അവൻ നടക്കുന്നു. 9 അവൻ

സപ്തർഷി, മകയിരം, കാർത്തിക, ഇവയെയും
തെക്കെ നക്ഷത്രമണ്ഡലത്തെയും ഉണ്ടാക്കുന്നു.
10 അവൻ ആരാഞ്ഞുകൂടാത്ത വങ്കാര്യങ്ങളെയും
എണ്ണമില്ലാത്ത അത്ഭുതങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നു. 11
അവൻ എന്റെ അരികെ കൂടി കടക്കുന്നു; ഞാൻ
അവനെ കാണുന്നില്ല; അവൻ കടന്നുപോകുന്നു;
ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നതുമില്ല. 12
അവൻ പറിച്ചെടുക്കുന്നു; ആർ അവനെ
തടുക്കും? നീ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു ആർ
ചോദിക്കും? 13 ദൈവം തന്റെ കോപത്തെ
പിൻവലിക്കുന്നില്ല; രഹബിന്റെ തുണയാളികൾ
അവന്നു വഴങ്ങുന്നു. 14 പിന്നെ ഞാൻ
അവനോടു ഉത്തരം പറയുന്നതും അവനോടു
വാദിപ്പാൻ വാക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും
എങ്ങനെ? 15 ഞാൻ നീതിമാനായിരുന്നാലും
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞുകൂടാ; എന്റെ
പ്രതിയോഗിയോടു ഞാൻ യാചിക്കേണ്ടിവരും. 16
ഞാൻ വിളിച്ചിട്ടു അവൻ ഉത്തരം അരുളിയാലും
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കും എന്നു ഞാൻ
വിശ്വസിക്കയില്ല. 17 കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു അവൻ
എന്നെ തകൎക്കുന്നുവല്ലോ; കാരണംകൂടാതെ എന്റെ
മുറിവുകളെ പെരുക്കുന്നു. 18 ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ
എന്നെ സമ്മതിക്കുന്നില്ല; കൈപ്പുകൊണ്ടു എന്റെ
വയറു നിറെക്കുന്നു. 19 ബലം വിചാരിച്ചാൽ:
അവൻ തന്നേ ബലവാൻ; ന്യായവിധി വിചാരിച്ചാൽ:
ആർ എനിക്കു അവധി നിശ്ചയിക്കും? 20 ഞാൻ
നീതിമാനായാലും എന്റെ സ്വന്ത വായ് എന്നെ
കുറ്റം വിധിക്കും; ഞാൻ നിഷ്കളങ്കനായാലും
അവൻ എനിക്കു വക്രത ആരോപിക്കും. 21

ഞാൻ നിഷ്കളങ്കൻ; ഞാൻ എന്റെ പ്രാണനെ
കരുതുന്നില്ല; എന്റെ ജീവനെ ഞാൻ നിരസിക്കുന്നു.
22 അതെല്ലാം ഒരുപോലെ; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ പറയുന്നതു: അവൻ നിഷ്കളങ്കനെയും
ദുഷ്ടനെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. 23 ബാധ പെട്ടെന്നു
കൊല്ലുന്നുവെങ്കിൽ നിർദ്ദോഷികളുടെ നിരാശ കണ്ടു
അവൻ ചിരിക്കുന്നു. 24 ഭൂമി ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിലെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ
മുഖം അവൻ മൂടിക്കളയുന്നു; അതു അവനല്ലെങ്കിൽ
പിന്നെ ആർ? 25 എന്റെ ആയുഷ്കാലം
ഓട്ടാളനെക്കാൾ വേഗം പോകുന്നു; അതു
നന്മ കാണാതെ ഓടിപ്പോകുന്നു. 26 അതു
ഓടകൊണ്ടുള്ള വള്ളംപോലെയും ഇരയെ
റാഞ്ചുന്ന കഴുകനെപ്പോലെയും കടന്നു പോകുന്നു.
27 ഞാൻ എന്റെ സങ്കടം മറന്നു മുഖവിഷാദം
കളഞ്ഞു പ്രസന്നതയോടെ ഇരിക്കുമെന്നു
പറഞ്ഞാൽ, 28 ഞാൻ എന്റെ വ്യസനം ഒക്കെയും
ഓർത്തു ഭയപ്പെടുന്നു; നീ എന്നെ നിർദ്ദോഷിയായി
എണ്ണുകയില്ലെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 29 എന്നെ
കുറ്റം വിധിക്കുകയേയുള്ളു; പിന്നെ ഞാൻ വൃഥാ
പ്രയത്നിക്കുന്നതെന്തിന്നു? 30 ഞാൻ ഹിമംകൊണ്ടു
എന്നെ കഴുകിയാലും ക്ഷാരജലംകൊണ്ടു
എന്റെ കൈ വെടിപ്പാക്കിയാലും 31 നീ
എന്നെ ചേറ്റുകുഴിയിൽ മുക്കിക്കളയും; എന്റെ
വസ്ത്രംപോലും എന്നെ വെറുക്കും. 32
ഞാൻ അവനോടു പ്രതിവാദിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങളൊരുമിച്ചു ന്യായവിസ്താരത്തിന്നു
ചെല്ലേണ്ടതിന്നും അവൻ എന്നെപ്പോലെ
മനുഷ്യനല്ലല്ലോ. 33 ഞങ്ങളെ ഇരുവരെയും

പറഞ്ഞു നിത്തേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ നടുവിൽ
ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനുമില്ല. 34 അവൻ തന്റെ വടി
എങ്കൽനിന്നു നീക്കട്ടെ; അവന്റെ ഘോരത്വം
എന്നെ പേടിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ; 35 അപ്പോൾ ഞാൻ
അവനെ പേടിക്കാതെ സംസാരിക്കും; ഇപ്പോൾ
എന്റെ സ്ഥിതി അങ്ങനെയല്ലല്ലോ.
10 എന്റെ ജീവൻ എനിക്കു വെറുപ്പായ്തോന്നുന്നു;
ഞാൻ എന്റെ സങ്കടം തുറന്നുപറയും; എന്റെ
മനോവ്യസനത്തിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കും. 2
ഞാൻ ദൈവത്തോടു പറയും: എന്നെ കുറ്റം
വിധിക്കരുതേ; എന്നോടു വ്യവഹരിപ്പാൻ
സംഗതി എന്തു? എന്നെ അറിയിക്കേണമേ. 3
പീഡിപ്പിക്കുന്നതും നിന്റെ കൈപ്പണിയെ
തുച്ഛീകരിക്കുന്നതും ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലോചനയിൽ
പ്രസാദിക്കുന്നതും നിനക്കു യോഗ്യമോ? 4
മാംസനേത്രങ്ങളോ നിനക്കുള്ളതു? മനുഷ്യൻ
കാണുന്നതുപോലെയോ നീ കാണുന്നതു? 5 നീ
എന്റെ അകൃത്യം അന്വേഷിപ്പാനും എന്റെ
പാപത്തെ ശോധന ചെയ്‌വാനും 6 നിന്റെ
നാളുകൾ മനുഷ്യന്റെ നാളുകൾ പോലെയോ?
നിന്നാണ്ടുകൾ മർത്യന്റെ ജീവകാലം പോലെയോ? 7
ഞാൻ കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നു നീ അറിയുന്നു; നിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നവൻ ആരുമില്ല. 8 നിന്റെ
കൈ എന്നെ ഉരുവാക്കി എന്നെ മുഴുവനും ചമെച്ചു;
എന്നിട്ടും നീ എന്നെ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു. 9
നീ എന്നെ കളിമണ്ണുകൊണ്ടെന്നപോലെ
മനഞ്ഞു എന്നോക്കേണമേ; നീ എന്നെ വീണ്ടും
പൊടിയാക്കിക്കളയുമോ? 10 നീ എന്നെ
പാലുപോലെ പകന്നു തൈർപോലെ

ഉറകൂടുമാറാക്കിയല്ലോ. 11 ത്വക്കും മാംസവും നീ
എന്നെ ധരിപ്പിച്ചു; അസ്ഥിയും ഞരമ്പുംകൊണ്ടു
എന്നെ മടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 12 ജീവനും കൃപയും നീ
എനിക്കു നല്കി; നിന്റെ കടാക്ഷം എന്റെ
ശ്വാസത്തെ പരിപാലിക്കുന്നു. 13 എന്നാൽ നീ ഇതു
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചു; ഇതായിരുന്നു
നിന്റെ താല്പൎയ്യം എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 14 ഞാൻ
പാപം ചെയ്താൽ നീ കണ്ടു വെക്കുന്നു; എന്റെ
അകൃത്യം നീ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുന്നതുമില്ല.
15 ഞാൻ ദുഷ്ടനെങ്കിൽ എനിക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം; നീതിമാനായിരുന്നാലും ഞാൻ തല
ഉയൎത്തേണ്ടതല്ല; ലജ്ജാപൂൎണ്ണനായി ഞാൻ എന്റെ
കഷ്ടത കാണുന്നു. 16 തല ഉയൎത്തിയാൽ നീ ഒരു
സിംഹംപോലെ എന്നെ നായാടും. പിന്നെയും
എങ്കൽ നിന്റെ അത്ഭുതശക്തി കാണിക്കുന്നു. 17
നിന്റെ സാക്ഷികളെ നീ വീണ്ടും വീണ്ടും എന്റെ
നേരെ നിൎത്തുന്നു; നിന്റെ ക്രോധം എന്റെമേൽ
വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു; അവ ഗണംഗണമായി വന്നു
പൊരുതുന്നു. 18 നീ എന്നെ ഗൎഭപാത്രത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചതെന്തിന്നു? ഒരു കണ്ണും എന്നെ
കാണാതെ എന്റെ പ്രാണൻ പോകുമായിരുന്നു. 19
ഞാൻ ജനിക്കാത്തതുപോലെ ഇരിക്കുമായിരുന്നു;
ഗൎഭപാത്രത്തിൽനിന്നു എന്നെ ശവക്കുഴിയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു; 20 എന്റെ ജീവകാലം
ചുരുക്കമല്ലയോ? ഇരുളും അന്ധതമസ്സും ഉള്ള
ദേശത്തേക്കു അൎദ്ധരാത്രിപോലെ കൂരിരുളും
ക്രമമില്ലാതെ അന്ധതമസ്സും 21 വെളിച്ചം
അൎദ്ധരാത്രിപോലെയും ഉള്ള ദേശത്തേക്കു തന്നേ,
മടങ്ങിവരാതവണ്ണം പോകുന്നതിന്നുമുമ്പെ 22

ഞാൻ അല്പം ആശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
മതിയാക്കി എന്നെ വിട്ടുമാറേണമേ.

11 അതിന്നു നയമാത്യനായ സോഫർ ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 വാഗ്ബാഹുല്യത്തിന്നു
ഉത്തരം പറയേണ്ടയോ? വിടുവായൻ
നീതിമാനായിരിക്കുമോ? 3 നിന്റെ വായ്പട
കേട്ടിട്ടു പുരുഷന്മാർ മിണ്ടാതിരിക്കുമോ? നീ
പരിഹസിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ
ആരുമില്ലയോ? 4 എന്റെ ഉപദേശം നിർമ്മലം
എന്നും തൃക്കണ്ണിന്നു ഞാൻ വെടിപ്പുള്ളവൻ
എന്നും നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ. 5 അയ്യോ ദൈവം
അരുളിച്ചെയ്കയും നിന്റെ നേരെ അധരം
തുറക്കയും 6 ജ്ഞാനമർമ്മങ്ങൾ വിവിധ
സാഫല്യമുള്ളവ എന്നു നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയും
ചെയ്തു എങ്കിൽ! അപ്പോൾ നിന്റെ അകൃത്യം
ഓരോന്നും ദൈവം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നീ
അറിയുമായിരുന്നു. 7 ദൈവത്തിന്റെ ആഗാധതത്വം
നിനക്കു ഗ്രഹിക്കാമോ? സർവ്വശക്തന്റെ
സമ്പൂർത്തി നിനക്കു മനസ്സിലാകുമോ? 8
അതു ആകാശത്തോളം ഉയരമുള്ളതു; നീ
എന്തു ചെയ്യും; അതു പാതാളത്തെക്കാൾ
അഗാധമായതു; നിനക്കെന്തറിയാം? (Sheol h7585) 9
അതിന്റെ പരിമാണം ഭൂമിയെക്കാൾ നീളവും
സമുദ്രത്തെക്കാൾ വീതിയും ഉള്ളതു. 10 അവൻ
കടന്നുവന്നു ബന്ധിക്കയും വിസ്താരസഭയെ
കൂട്ടുകയും ചെയ്താൽ അവനെ തടുക്കുന്നതു
ആർ? 11 അവൻ നിസ്സാരന്മാരെ അറിയുന്നുവല്ലോ;
ദൃഷ്ടിവെക്കാതെ തന്നേ അവൻ ദ്രോഹം കാണുന്നു.
12 പൊണ്ണനായവനും ബുദ്ധിപ്രാപിക്കും;

കാട്ടുകഴുതക്കുട്ടി മനുഷ്യനായി ജനിക്കും; 13 നീ
നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്ഥിരമാക്കി അവങ്കലേക്കു
കൈമലത്തുമ്പോൾ 14 നിന്റെ കയ്യിൽ ദ്രോഹം
ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ അകറ്റുക; നീതികേടു
നിന്റെ കൂടാരങ്ങളിൽ പാർപ്പിക്കരുതു. 15
അപ്പോൾ നീ കളങ്കംകൂടാതെ മുഖം ഉയർത്തും;
നീ ഉറെച്ചുനില്ക്കും; ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. 16
അതേ, നീ കഷ്ടത മറക്കും; ഒഴുകിപ്പോയ
വെള്ളംപോലെ അതിനെ ഓർക്കും. 17
നിന്റെ ആയുസ്സു മദ്ധ്യാഹ്നത്തെക്കാൾ
പ്രകാശിക്കും; ഇരുൾ പ്രഭാതംപോലെയാകും. 18
പ്രത്യാശയുള്ളതുകൊണ്ടു നീ നിർഭയനായിരിക്കും;
നീ ചുറ്റും നോക്കി സ്വൈരമായി വസിക്കും; 19 നീ
കിടക്കും; ആരും നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയില്ല;
പലരും നിന്റെ മമത അന്വേഷിക്കും. 20 എന്നാൽ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കണ്ണു മങ്ങിപ്പോകും; ശരണം
അവർക്കു പോയ്പോകും; പ്രാണനെ വിടുന്നതത്രേ
അവർക്കുള്ള പ്രത്യാശ.

12 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 ഓഹോ, നിങ്ങൾ ആകുന്നു വിദ്വജ്ജനം!
നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ ജ്ഞാനം മരിക്കും. 3
നിങ്ങളെപ്പോലെ എനിക്കും ബുദ്ധി ഉണ്ടു;
നിങ്ങളെക്കാൾ ഞാൻ അധമനല്ല; ആർക്കാകുന്നു
ഈവക അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു? 4 ദൈവത്തെ
വിളിച്ചു ഉത്തരം ലഭിച്ച ഞാൻ എന്റെ
സഖിക്കു പരിഹാസവിഷയമായിത്തീർന്നു;
നീതിമാനും നിഷ്കളങ്കനുമായവൻ തന്നേ
പരിഹാസവിഷയമായിത്തീർന്നു. 5 വിപത്തു നിന്ദ്യം
എന്നു സുഖിയന്റെ വിചാരം; കാൽ ഇടറുന്നവർക്കു

അതു ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 6 പിടിച്ചുപറിക്കാരുടെ
കൂടാരങ്ങൾ ശുഭമായിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തെ
കോപിപ്പിക്കുന്നവർ നിർഭയമായ്വസിക്കുന്നു;
അവരുടെ കയ്യിൽ ദൈവം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.
7 മൃഗങ്ങളോടു ചോദിക്ക; അവ നിന്നെ
ഉപദേശിക്കും; ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളോടു
ചോദിക്ക; അവ പറഞ്ഞുതരും; 8 അല്ല, ഭൂമിയോടു
സംഭാഷിക്ക; അതു നിന്നെ ഉപദേശിക്കും;
സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യം നിന്നോടു വിവരിക്കും. 9
യഹോവയുടെ കൈ ഇതു പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടും ഗ്രഹിക്കാത്തവനാർ?
10 സകലജീവജന്തുക്കളുടെയും പ്രാണനും
സകലമനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെയും ശ്വാസവും അവന്റെ
കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു. 11 ചെവി വാക്കുകളെ
പരിശോധിക്കുന്നില്ലയോ? അണ്ണാക്കു ഭക്ഷണം
രുചിനോക്കുന്നില്ലയോ? 12 വൃദ്ധന്മാരുടെ
പക്കൽ ജ്ഞാനവും വയോധികന്മാരിൽ
വിവേകവും ഉണ്ടു. 13 ജ്ഞാനവും ശക്തിയും
അവന്റെ പക്കൽ, ആലോചനയും വിവേകവും
അവന്നുള്ളതു. 14 അവൻ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞാൽ
ആർക്കും പണിതുകൂടാ; അവൻ മനുഷ്യനെ
ബന്ധിച്ചാൽ ആരും അഴിച്ചുവിടുകയില്ല. 15 അവൻ
വെള്ളം തടുത്തുകളഞ്ഞാൽ അതു വറ്റിപ്പോകുന്നു;
അവൻ വിട്ടയച്ചാൽ അതു ഭൂമിയെ മറിച്ചുകളയുന്നു.
16 അവന്റെ പക്കൽ ശക്തിയും സാഫല്യവും
ഉണ്ടു; വഞ്ചിതനും വഞ്ചകനും അവന്നുള്ളവർ.
17 അവൻ മന്ത്രിമാരെ കവർച്ചയായി കൊണ്ടു
പോകുന്നു; ന്യായാധിപന്മാരെ ഭോഷന്മാരാക്കുന്നു.
18 രാജാക്കന്മാർ ബന്ധിച്ചതിനെ അഴിക്കുന്നു;

അവരുടെ അരെക്കു കയറു കെട്ടുന്നു. 19 അവൻ
പുരോഹിതന്മാരെ കവച്ചയായി കൊണ്ടുപോകുന്നു;
ബലശാലികളെ തള്ളിയിട്ടുകളയുന്നു. 20
അവൻ വിശ്വസ്തന്മാൎക്കു വാക്കു മുട്ടിക്കുന്നു.
വൃദ്ധന്മാരുടെ ബുദ്ധി എടുത്തുകളയുന്നു. 21
അവൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെമേൽ ധിക്കാരം പകരുന്നു;
ബലവാന്മാരുടെ അരക്കച്ച അഴിച്ചുകളയുന്നു. 22
അവൻ അഗാധകാൎയ്യങ്ങളെ അന്ധകാരത്തിൽ
നിന്നു വെളിച്ചത്താക്കുന്നു; അന്ധതമസ്സിനെ
പ്രകാശത്തിൽ വരുത്തുന്നു. 23 അവൻ
ജാതികളെ വൎദ്ധിപ്പക്കയും നശിപ്പിക്കയും
ചെയ്യുന്നു; അവൻ ജാതികളെ ചിതറിക്കയും
കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. 24 അവൻ ഭൂവാസികളിൽ
തലവന്മാരെ ധൈൎയ്യം കെടുക്കുന്നു; വഴിയില്ലാത്ത
ശൂന്യപ്രദേശത്തു അവരെ ഉഴലുമാറാക്കുന്നു; 25
അവർ വെളിച്ചമില്ലാതെ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിനടക്കുന്നു;
അവൻ മത്തന്മാരെപ്പോലെ അവരെ
ചാഞ്ചാടുമാറാക്കുന്നു.

13 എന്റെ കണ്ണു ഇതൊക്കെയും കണ്ടു; എന്റെ
ചെവി അതു കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾ
അറിയുന്നതു ഞാനും അറിയുന്നു; ഞാൻ
നിങ്ങളെക്കാൾ അധമനല്ല. 3 സൎവ്വശക്തനോടു
ഞാൻ സംസാരിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു; ദൈവത്തോടു
വാദിപ്പാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 4
നിങ്ങളോ ഭോഷ്കു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നവർ;
നിങ്ങളെല്ലാവരും പൊട്ടുവൈദ്യന്മാർ തന്നേ. 5
നിങ്ങൾ അശേഷം മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം;
അതു നിങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനമായിരിക്കും. 6
എന്റെ ന്യായവാദം കേട്ടുകൊൾവിൻ; എന്റെ

അധരങ്ങളുടെ വ്യവഹാരം ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. 7
നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു വേണ്ടി നീതികേടു
സംസാരിക്കുന്നുവോ? അവന്നു വേണ്ടി വ്യാജം
പറയുന്നുവോ? 8 അവന്റെ പക്ഷം പിടിക്കുന്നുവോ?
ദൈവത്തിന്നു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നുവോ? 9
അവൻ നിങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ നന്നായി
കാണുമോ? മർത്യനെ തോല്പിക്കുമ്പോലെ
നിങ്ങൾ അവനെ തോല്പിക്കുമോ? 10 ഗൂഢമായി
മുഖദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചാൽ അവൻ നിങ്ങളെ
ശാസിക്കും നിശ്ചയം. 11 അവന്റെ മഹിമ നിങ്ങളെ
ഭയപ്പെടുത്തുകയില്ലയോ? അവന്റെ ഭീതി
നിങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുകയില്ലയോ? 12 നിങ്ങളുടെ
ജ്ഞാപകവാക്യങ്ങൾ ഭസ്മവാക്യങ്ങളത്രേ;
നിങ്ങളുടെ കോട്ടകൾ മൺകോട്ടകൾ
തന്നേ. 13 നിങ്ങൾ മണ്ടാതിരിപ്പിൻ; ഞാൻ
പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ; പിന്നെ എനിക്കു വരുന്നതു
വരട്ടെ. 14 ഞാൻ എന്റെ മാംസത്തെ
പല്ലുകൊണ്ടു കടിച്ചുപിടിക്കുന്നതും എന്റെ
ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്നതും എന്തിന്നു.
15 അവൻ എന്നെ കൊന്നാലും ഞാൻ
അവനെത്തന്നേ കാത്തിരിക്കും; ഞാൻ എന്റെ
നടപ്പു അവന്റെ മുമ്പാകെ തെളിയിക്കും. 16
വഷളൻ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വരികയില്ല
എന്നുള്ളതു തന്നേ എനിക്കൊരു രക്ഷയാകും. 17
എന്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധയോടെ കേൾപ്പിൻ; ഞാൻ
പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ
കടക്കട്ടെ; 18 ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ന്യായങ്ങളെ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നീതീകരിക്കപ്പെടും
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 19 എന്നോടു വാദിപ്പാൻ

തുനിയുന്നതാർ? ഞാൻ ഇപ്പോൾ മണ്ടാതിരുന്നു
എന്റെ പ്രാണൻ വിട്ടുപോകും. 20 രണ്ടു കാര്യം
മാത്രം എന്നോടു ചെയ്യരുതേ; എന്നാൽ ഞാൻ
നിന്റെ സന്നിധി വിട്ടു ഒളിക്കയില്ല. 21 നിന്റെ
കൈ എങ്കൽനിന്നു പിൻവലിക്കേണമേ;
നിന്റെ ഘോരത്വം എന്നെ ഭ്രമിപ്പിക്കരുതേ. 22
പിന്നെ നീ വിളിച്ചാലും; ഞാൻ ഉത്തരം പറയും;
അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കാം; നീ ഉത്തരം
അരുളേണമേ. 23 എന്റെ അകൃത്യങ്ങളും
പാപങ്ങളും എത്ര? എന്റെ അതിക്രമവും പാപവും
എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ. 24 തിരുമുഖം
മറെച്ചുകൊള്ളുന്നതും എന്നെ ശത്രുവായി
വിചാരിക്കുന്നതും എന്തിന്നു? 25 പാറിപ്പോകുന്ന
ഇലയെ നീ പേടിപ്പിക്കുമോ? ഉണങ്ങിയ താളടിയെ
പിന്തുടരുമോ? 26 കൈപ്പായുള്ളതു നീ എനിക്കു
എഴുതിവെച്ചു എന്റെ യൌവനത്തിലെ
അകൃത്യങ്ങൾ എന്നെ അനുഭവിക്കുമാറാക്കുന്നു.
27 എന്റെ കാൽ നീ ആമത്തിൽ ഇട്ടു; എന്റെ
നടപ്പൊക്കെയും കുറിച്ചുവെക്കുന്നു. എന്റെ
കാലടികളുടെ ചുറ്റും വര വരെക്കുന്നു. 28 ഇജ്ജനം
ചീഞ്ഞഴുകിയ വസ്ത്രംപോലെയും പുഴു അരിച്ച
വസ്ത്രംപോലെയും ഇരിക്കുന്നു.

14 സ്ത്രീ പ്രസവിച്ച മനുഷ്യൻ അല്പായുസ്സുള്ളവനും
കഷ്ടസമ്പൂർണ്ണനും ആകുന്നു. 2 അവൻ പൂപോലെ
വിടൎന്നു പൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; നിലനില്ക്കാതെ
നിഴൽപോലെ ഓടിപ്പോകുന്നു. 3 അവന്റെ
നേരെയോ തൃക്കണ്ണു മിഴിക്കുന്നതു? എന്നെയോ
നീ ന്യായവിസ്താരത്തിലേക്കു വരുത്തുന്നതു? 4
അശുദ്ധനിൽനിന്നു ജനിച്ച വിശുദ്ധൻ ഉണ്ടോ?

ഒരുത്തനുമില്ല. 5 അവന്റെ ജീവകാലത്തിന്നു
അവധി ഉണ്ടല്ലോ; അവന്റെ മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം
നിന്റെ പക്കൽ; അവന്നു ലംഘിച്ചുകൂടാത്ത
അതിർ നീ വെച്ചിരിക്കുന്നു 6 അവൻ ഒരു
കൂലിക്കാരനെപ്പോലെ വിശ്രമിച്ചു തന്റെ
ദിവസത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതിന്നു നിന്റെ നോട്ടം
അവങ്കൽനിന്നു മാറ്റിക്കൊള്ളേണമേ. 7 ഒരു
വൃക്ഷമായിരുന്നാൽ പ്രത്യാശയുണ്ടു; അതിനെ
വെട്ടിയാൽ പിന്നെയും പൊട്ടി കിളുക്കും; അതു
ഇളങ്കൊമ്പുകൾ വിടാതിരിക്കയില്ല. 8 അതിന്റെ
വേർ നിലത്തു പഴകിയാലും അതിന്റെ കുറ്റി മണ്ണിൽ
കെട്ടുപോയാലും 9 വെള്ളത്തിന്റെ ഗന്ധംകൊണ്ടു
അതു കിളുക്കും ഒരു തൈപോലെ തളിർ വിടും. 10
പുരുഷനോ മരിച്ചാൽ ദ്രവിച്ചുപോകുന്നു; മനുഷ്യൻ
പ്രാണനെ വിട്ടാൽ പിന്നെ അവൻ എവിടെ? 11
സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം പോയ്പോകുമ്പോലെയും
ആറു വറ്റി ഉണങ്ങിപ്പോകുമ്പോലെയും 12 മനുഷ്യൻ
കിടന്നിട്ടു എഴുന്നേല്ക്കുന്നില്ല; ആകാശം
ഇല്ലാതെയാകുംവരെ അവർ ഉണരുന്നില്ല;
ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ജാഗരിക്കുന്നതുമില്ല; 13 നീ
എന്നെ പാതാളത്തിൽ മറെച്ചുവെക്കയും നിന്റെ
കോപം കഴിയുവോളം എന്നെ ഒളിപ്പിക്കയും
എനിക്കു ഒരവധി നിശ്ചയിച്ചു എന്നെ ഓക്കുകയും
ചെയ്തുവെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. (Sheol h7585) 14
മനുഷ്യൻ മരിച്ചാൽ വീണ്ടും ജീവിക്കുമോ?
എന്നാൽ എനിക്കു മാറ്റം വരുവോളം എന്റെ
യുദ്ധകാലമൊക്കെയും കാത്തിരിക്കാമായിരുന്നു.
15 നീ വിളിക്കും; ഞാൻ നിന്നോടു ഉത്തരം
പറയും; നിന്റെ കൈവേലയോടു നിനക്കു

താല്പര്യമുണ്ടാകും. 16 ഇപ്പോഴോ നീ എന്റെ
കാലടികളെ എണ്ണുന്നു; എന്റെ പാപത്തിന്മേൽ നീ
ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നില്ലയോ? 17 എന്റെ അതിക്രമം
ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു;
എന്റെ അകൃത്യം നീ കെട്ടി പറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു. 18
മലപോലും വീണു പൊടിയുന്നു; പാറയും സ്ഥലം
വിട്ടു മാറിപ്പോകുന്നു. 19 വെള്ളം കല്ലുകളെ
തേയുമാറാക്കുന്നതും അതിന്റെ പ്രവാഹം
നിലത്തെ പൊടിയെ ഒഴുക്കിക്കളയുന്നതുംപോലെ
നീ മനുഷ്യന്റെ പ്രത്യാശയെ നശിപ്പിക്കുന്നു. 20 നീ
എപ്പോഴും അവനെ ആക്രമിച്ചിട്ടു അവൻ
കടന്നുപോകുന്നു; നീ അവന്റെ മുഖം വിരൂപമാക്കി
അവനെ അയച്ചുകളയുന്നു. 21 അവന്റെ
പുത്രന്മാർക്കു ബഹുമാനം ലഭിക്കുന്നതു അവൻ
അറിയുന്നില്ല; അവർക്കു താഴ്ച ഭവിക്കുന്നതു
അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല. 22 തന്നേപ്പറ്റി മാത്രം
അവന്റെ ദേഹം വേദനപ്പെടുന്നു; തന്നേക്കുറിച്ചത്രേ
അവന്റെ ഉള്ളം ദുഃഖിക്കുന്നു.

15 അതിന്നു തേമാന്യനായ എലീഫസ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 ജ്ഞാനിയായവൻ
വ്യർത്ഥജ്ഞാനം പ്രസ്താവിക്കുമോ? അവൻ
കിഴക്കൻ കാറ്റുകൊണ്ടു വയറുനിറെക്കുമോ? 3
അവൻ പ്രയോജനമില്ലാത്ത വാക്കുകളാലും
ഉപകാരമില്ലാത്ത മൊഴികളാലും തർക്കിക്കുമോ? 4
നീ ഭക്തി വെടിഞ്ഞു ദൈവസന്നിധിയിലെ ധ്യാനം
മുടക്കിക്കളയുന്നു. 5 നിന്റെ അകൃത്യം നിന്റെ
വായെ പഠിപ്പിക്കുന്നു; ഉപായികളുടെ നാവു
നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 ഞാനല്ല,
നിന്റെ സ്വന്തവായ് നിന്നെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു;

നിന്റെ അധരങ്ങൾ തന്നേ നിന്റെ നേരെ
സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 7 നീയോ ആദ്യം ജനിച്ച
മനുഷ്യൻ? ഗിരികൾക്കും മുമ്പെ നീ പിറന്നുവോ? 8
നീ ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽ കൂടീട്ടുണ്ടോ?
ജ്ഞാനത്തെ നീ കുത്തക പിടിച്ചിരിക്കുന്നുവോ? 9
ഞങ്ങൾ അറിയാത്തതായി നീ എന്തു അറിയുന്നു?
ഞങ്ങൾക്കു വശം ഇല്ലാത്തതായി എന്തൊന്നു നീ
ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു? 10 ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
നരെച്ചവരും വൃദ്ധന്മാരും ഉണ്ടു; നിന്റെ
അപ്പനെക്കാൾ പ്രായം ചെന്നവർ തന്നേ. 11
ദൈവത്തിന്റെ ആശ്വാസങ്ങളും സ്വന്തമായി
പറഞ്ഞുതരുന്ന വാക്കും നിനക്കു പോരയോ? 12
നിന്റെ ഹൃദയം നിന്നെ പതറിക്കുന്നതെന്തു? നീ
കണ്ണു ഉരുട്ടുന്നതെന്തു? 13 നീ ദൈവത്തിന്റെ നേരെ
ചീറുകയും നിന്റെ വായിൽനിന്നു മൊഴികളെ
പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 14 മർത്യൻ
ശുദ്ധിമാനായിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? സ്ത്രീ
പ്രസവിച്ചവൻ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? 15
തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരിലും അവന്നു വിശ്വാസമില്ലല്ലോ;
സ്വർഗ്ഗവും തൃക്കണ്ണിന്നു നിർമ്മലമല്ല. 16 പിന്നെ
മ്ലേച്ഛതയും വഷളത്വവുമുള്ളവനായി വെള്ളംപോലെ
അകൃത്യം കുടിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ? 17
ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കാം, കേട്ടുകൊൾക;
ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതു വിവരിച്ചുപറയാം. 18
ജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
കേൾക്കയും മറെച്ചുവെക്കാതെ അറിയിക്കയും
ചെയ്തതു തന്നേ. 19 അവർക്കുമാത്രമല്ലോ ദേശം
നല്കിയിരുന്നതു; അന്യൻ അവരുടെ ഇടയിൽ
കടക്കുന്നതുമില്ല. 20 ദുഷ്ടൻ ജീവപര്യന്തം

അതിവേദനയോടെ ഇരിക്കുന്നു; നിഷ്ഠൂരന്നു
വെച്ചിരിക്കുന്ന ആണ്ടുകൾ തികയുവോളം തന്നേ.
21 ഘോരനാദം അവന്റെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു;
സുഖമായിരിക്കയിൽ കവർച്ചക്കാരൻ അവന്റെ
നേരെ വരുന്നു. 22 അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു
മടങ്ങിവരുമെന്നു അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല;
അവൻ വാളിന്നിരയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
23 അവൻ അപ്പം തെണ്ടിനടക്കുന്നു; അതു
എവിടെ കിട്ടും? അനർത്ഥദിവസം തനിക്കു
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ അറിയുന്നു. 24
കഷ്ടവും വ്യാകുലവും അവനെ അരട്ടുന്നു;
പടെക്കൊരുങ്ങിയ രാജാവെന്നപോലെ അവനെ
ആക്രമിക്കുന്നു. 25 അവൻ ദൈവത്തിന്നു
വിരോധമായി കൈ നീട്ടി, സർവ്വശക്തനോടു
ധിക്കാരം കാട്ടിയതുകൊണ്ടു തന്നേ. 26 തന്റെ
പരിചകളുടെ തുടിച്ച മുഴകളോടുകൂടെ
അവൻ ശാഠ്യംകാണിച്ചു അവന്റെ നേരെ
പാഞ്ഞുചെല്ലുന്നു. 27 അവൻ തന്റെ
മുഖത്തെ മേദസ്സുകൊണ്ടു മൂടുന്നു; തന്റെ
കടിപ്രദേശത്തു കൊഴുപ്പു കൂട്ടുന്നു. 28 അവൻ
ശൂന്യനഗരങ്ങളിലും ആരും പാൎക്കാതെ
കൽകൂമ്പാരങ്ങളായിത്തീരുവാനുള്ള വീടുകളിലും
പാൎക്കുന്നു. 29 അവൻ ധനവാനാകയില്ല;
അവന്റെ സമ്പത്തു നിലനില്ക്കയില്ല; അവരുടെ
വിളവു നിലത്തേക്കു കുലെച്ചുമറികയുമില്ല. 30
ഇരുളിൽനിന്നു അവൻ തെറ്റിപ്പോകയില്ല;
അഗ്നിജ്വാല അവന്റെ കൊമ്പുകളെ
ഉണക്കിക്കളയും; തിരുവായിലെ ശ്വാസംകൊണ്ടു
അവൻ കെട്ടുപോകും. 31 അവൻ വ്യാജത്തിൽ

ആശ്രയിക്കരുതു; അതു സ്വയവഞ്ചനയത്രേ;
അവന്റെ പ്രതിഫലം വ്യാജം തന്നേ
ആയിരിക്കും. 32 അവന്റെ ദിവസം വരുംമുമ്പെ
അതു നിവൃത്തിയാകും; അവന്റെ പനമ്പട്ട
പച്ചയായിരിക്കയില്ല. 33 മുന്തിരിവള്ളിപോലെ
അവൻ പിഞ്ചു ഉതിക്കും; ഒലിവുവൃക്ഷംപോലെ പൂ
പൊഴിക്കും. 34 വഷളന്മാരുടെ കൂട്ടം വന്ധ്യത
പ്രാപിക്കും; കൈക്കൂലിയുടെ കൂടാരങ്ങൾ
തീക്കിരയാകും. 35 അവർ കഷ്ടത്തെ ഗർഭം ധരിച്ചു
അനർത്ഥത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു; അവരുടെ ഉദരം
വഞ്ചനയെ ഉരുവാക്കുന്നു.

16 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 ഞാൻ ഈവക പലതും കേട്ടിട്ടുണ്ടു; നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും വ്യസനിപ്പിക്കുന്ന ആശ്വാസകന്മാർ. 3
വ്യർത്ഥവാക്കുകൾക്കു അവസാനം ഉണ്ടാകുമോ?
അല്ല, പ്രതിവാദിപ്പാൻ നിന്നെ ചൊടിപ്പിക്കുന്നതു
എന്തു? 4 നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും
സംസാരിക്കാം; എനിക്കുള്ള അനുഭവം
നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കും
നിങ്ങളുടെ നേരെ മൊഴികളെ യോജിപ്പിക്കയും
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു തല കുലുക്കുകയും
ചെയ്യാമായിരുന്നു. 5 ഞാൻ വായികൊണ്ടു നിങ്ങളെ
ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും അധരസാന്ത്വനംകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.
6 ഞാൻ സംസാരിച്ചാലും എന്റെ വേദന
ശമിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ അടങ്ങിയിരുന്നാലും
എനിക്കെന്തു ആശ്വാസമുള്ളു? 7 ഇപ്പോഴോ
അവൻ എന്നെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
നീ എന്റെ ബന്ധുവർഗ്ഗത്തെയൊക്കെയും

ശൂന്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 8 നീ എന്നെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു എന്റെ നേരെ
സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു; എന്റെ മെലിച്ചൽ എനിക്കു
വിരോധമായെഴുന്നേറ്റു എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 9 അവൻ കോപത്തിൽ എന്നെ
കീറി ഉപദ്രവിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ നേരെ പല്ലു
കടിക്കുന്നു; ശത്രു എന്റെ നേരെ കണ്ണു കൂർപ്പിക്കുന്നു.
10 അവർ എന്റെ നേരെ വായ്പിളക്കുന്നു;
നിന്ദയോടെ അവർ എന്റെ ചെകിട്ടത്തടിക്കുന്നു;
അവർ എനിക്കു വിരോധമായി കൂട്ടം കൂടുന്നു. 11
ദൈവം എന്നെ അഭക്തന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയ്യിൽ എന്നെ അകപ്പെടുത്തുന്നു.
12 ഞാൻ സ്വൈരമായി വസിച്ചിരുന്നു; അവനോ
എന്നെ ചതെച്ചുകളഞ്ഞു; അവൻ എന്നെ
പിടരിക്കു പിടിച്ചു തകർത്തുകളഞ്ഞു; എന്നെ
തനിക്കു ലാക്കാക്കി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. 13
അവന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ എന്റെ ചുറ്റും വീഴുന്നു;
അവൻ ആദരിക്കാതെ എന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങളെ
പിളർക്കുന്നു; എന്റെ പിത്തത്തെ നിലത്തു
ഒഴിച്ചുകളയുന്നു. 14 അവൻ എന്നെ ഇടിച്ചിടിച്ചു
തകർക്കുന്നു; മല്ലനെപ്പോലെ എന്റെ നേരെ
പായുന്നു. 15 ഞാൻ രട്ടു എന്റെ ത്വക്കിന്മേൽ
കൂട്ടിത്തുന്നി, എന്റെ കൊമ്പിനെ പൊടിയിൽ
ഇട്ടിരിക്കുന്നു. 16 കരഞ്ഞു കരഞ്ഞു എന്റെ മുഖം
ചുവന്നിരിക്കുന്നു; എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ അന്ധതമസ്സു
കിടക്കുന്നു. 17 എങ്കിലും സാഹസം എന്റെ
കൈകളിൽ ഇല്ല. എന്റെ പ്രാർത്ഥന നിർമ്മലമത്രേ.
18 അയ്യോ ഭൂമിയേ, എന്റെ രക്തം മൂടരുതേ;
എന്റെ നിലവിളി എങ്ങും തടഞ്ഞുപോകരുതേ.

19 ഇപ്പോഴും എന്റെ സാക്ഷി സ്വൎഗ്ഗത്തിലും എന്റെ
ജാമ്യക്കാരൻ ഉയരത്തിലും ഇരിക്കുന്നു. 20
എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു;
എന്റെ കണ്ണോ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു കണ്ണുനീർ
പൊഴിക്കുന്നു. 21 അവൻ മനുഷ്യന്നു വേണ്ടി
ദൈവത്തോടും മനുഷ്യപുത്രന്നു വേണ്ടി അവന്റെ
കൂട്ടുകാരനോടും ന്യായവാദം കഴിക്കും. 22 ചില
ആണ്ടു കഴിയുമ്പോഴേക്കു ഞാൻ മടങ്ങിവരാത്ത
പാതെക്കു പോകേണ്ടിവരുമല്ലോ.

17 എന്റെ ശ്വാസം ക്ഷയിച്ചു, എന്റെ ആയുസ്സു
കെട്ടുപോകുന്നു; ശ്മശാനം എനിക്കായി
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 2 എന്റെ അടുക്കെ
പരിഹാസമേയുള്ളു; എന്റെ കണ്ണു അവരുടെ
വക്കാണം കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 3 നീ
പണയംകൊടുത്തു എനിക്കു ജാമ്യമാകേണമേ;
എന്നോടു കയ്യടിപ്പാൻ മറ്റാരുള്ളു? 4 ബുദ്ധി
തോന്നാതവണ്ണം നീ അവരുടെ ഹൃദയം
അടെച്ചുകളഞ്ഞു; അതുനിമിത്തം നീ അവരെ
ഉയൎത്തുകയില്ല. 5 ഒരുത്തൻ സ്നേഹിതന്മാരെ
കവൎച്ചെക്കായി കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ അവന്റെ
മക്കളുടെ കണ്ണു മങ്ങിപ്പോകും. 6 അവൻ എന്നെ
ജനങ്ങൾക്കു പഴഞ്ചൊല്ലാക്കിത്തീൎത്തു; ഞാൻ
മുഖത്തു തുപ്പേല്ക്കുന്നവനായിത്തീൎന്നു. 7 ദുഃഖം
ഹേതുവായി എന്റെ കണ്ണു മങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
എന്റെ അവയവങ്ങൾ ഒക്കെയും നിഴൽ പോലെ
തന്നേ. 8 നേരുള്ളവർ അതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചുപോകും;
നിൎദ്ദോഷി വഷളന്റെ നേരെ ചൊടിക്കും. 9
നീതിമാനോ തന്റെ വഴിയെ തുടൎന്നു നടക്കും;
കൈവെടിപ്പുള്ളവൻ മേല്ക്കുമേൽ ബലം

പ്രാപിക്കും. 10 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
മടങ്ങിവരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഒരു
ജ്ഞാനിയെയും കാണുന്നില്ല. 11 എന്റെ നാളുകൾ
കഴിഞ്ഞുപോയി; എന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കു, എന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണങ്ങൾക്കു ഭംഗം വന്നു. 12
അവർ രാത്രിയെ പകലാക്കുന്നു; വെളിച്ചം
ഇരുട്ടിനെക്കാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നുപോൽ.
13 ഞാനോ പാതാളത്തെ എന്റെ വീടായി
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; ഇരുട്ടിൽ ഞാൻ എന്റെ
കിടക്ക വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. (Sheol h7585) 14 ഞാൻ
ദ്രവത്വത്തോടു: നീ എന്റെ അപ്പൻ എന്നും
പുഴുവിനോടു: നീ എന്റെ അമ്മയും സഹോദരിയും
എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 15 അങ്ങനെയിരിക്കെ
എന്റെ പ്രത്യാശ എവിടെ? ആർ എന്റെ
പ്രത്യാശയെ കാണും? 16 അതു പാതാളത്തിന്റെ
ഓടാമ്പലുകളോളം ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു; പൊടിയിൽ
ഒരുപോലെ വിശ്രാമം ഉണ്ടാകും. (Sheol h7585)

18 അതിന്നു ശൂഹ്യനായ ബിൽദാദ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം
മൊഴികൾക്കു കുടുക്കുവെക്കും? ബുദ്ധിവെപ്പിൻ;
പിന്നെ നമുക്കു സംസാരിക്കാം. 3 ഞങ്ങളെ
മൃഗങ്ങളായെണ്ണുന്നതും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു
അശുദ്ധരായ്തോന്നുന്നതും എന്തു? 4
കോപത്തിൽ തന്നേത്താൻ കടിച്ചുകീറുന്നവനേ,
നിന്റെ നിമിത്തം ഭൂമി നിർജ്ജനമായിത്തീരേണമോ?
പാറ അതിന്റെ സ്ഥലം വിട്ടുമാറേണമോ? 5
ദുഷ്ടന്മാരുടെ വെളിച്ചം കെട്ടുപോകും; അവന്റെ
അഗ്നിജ്വാല പ്രകാശിക്കയില്ല. 6 അവന്റെ
കൂടാരത്തിൽ വെളിച്ചം ഇരുണ്ടുപോകും; അവന്റെ

ദീപം കെട്ടുപോകും. 7 അവൻ ചുറുക്കോടെ കാലടി
വെക്കുന്ന സ്ഥലം ഇടുങ്ങിപ്പോകും; അവന്റെ സ്വന്ത
ആലോചന അവനെ തള്ളിയിടും. 8 അവന്റെ കാൽ
വലയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകും; അവൻ കണിയിൻ
മീതെ നടക്കും. 9 പാശം അവന്റെ കുതികാലിന്നു
പിടിക്കും; അവൻ കുടുക്കിൽ അകപ്പെടും. 10
അവന്നു നിലത്തു കുരുക്കു മറെച്ചുവെക്കും;
അവനെ പിടിപ്പാൻ പാതയിൽ വല ഒളിച്ചു വെക്കും.
11 ചുറ്റിലും ഘോരത്വങ്ങൾ അവനെ ഭ്രമിപ്പിക്കും;
അവന്റെ കാലുകളെ തുടന്നു അവനെ വേട്ടയാടും.
12 അവന്റെ അനത്ഥം വിശന്നിരിക്കുന്നു;
വിപത്തു അവന്റെ അരികെ ഒരുങ്ങി
നില്ക്കുന്നു. 13 അതു അവന്റെ ദേഹാംഗങ്ങളെ
തിന്നുകളയും; മരണത്തിന്റെ കടിഞ്ഞൂൽ
അവന്റെ അവയവങ്ങളെ തിന്നുകളയും. 14
അവൻ ആശ്രയിച്ച കൂടാരത്തിൽനിന്നു അവൻ
വേർ പറിഞ്ഞുപോകും; ഘോരരാജാവിന്റെ
അടുക്കലേക്കു അവനെ കൊണ്ടുപോകും. 15
അവന്നു ഒന്നുമാകാത്തവർ അവന്റെ കൂടാരത്തിൽ
വസിക്കും; അവന്റെ നിവാസത്തിന്മേൽ ഗന്ധകം
പെയ്യും. 16 കീഴെ അവന്റെ വേർ ഉണങ്ങിപ്പോകും;
മേലെ അവന്റെ കൊമ്പു വാടിപ്പോകും. 17
അവന്റെ ഓമ്മ ഭൂമിയിൽനിന്നു നശിച്ചുപോകും;
തെരുവീഥിയിൽ അവന്റെ പേർ ഇല്ലാതാകും. 18
അവനെ വെളിച്ചത്തുനിന്നു ഇരുട്ടിലേക്കു
തള്ളിയിടും; ഭൂതലത്തിൽനിന്നു അവനെ
ഓടിച്ചുകളയും. 19 സ്വജനത്തിൽ അവന്നു
പുത്രനോ പൌത്രനോ ഇല്ലാതിരിക്കും; അവന്റെ
പാപ്പിടം അന്യന്നുപോകും. 20 പശ്ചിമവാസികൾ

അവന്റെ ദിവസം കണ്ടു വിസ്മയിക്കും;
പൂൎവ്വദിഗ്വാസികൾക്കു നടുക്കംപിടിക്കും. 21
നീതികെട്ടവന്റെ വാസസ്ഥലം ഇങ്ങനെയാകുന്നു.
ദൈവത്തെ അറിയാത്തവന്റെ ഇടം ഇവ്വണ്ണം
തന്നേ.

19 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം എന്റെ മനസ്സു
വ്യസനിപ്പിക്കയും മൊഴികളാൽ എന്നെ
തകൎക്കുകയും ചെയ്യും? 3 ഇപ്പോൾ പത്തു
പ്രാവശ്യം നിങ്ങൾ എന്നെ നിന്ദിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്നോടു കാഠിന്യം കാണിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
ലജ്ജയില്ല. 4 ഞാൻ തെറ്റിപ്പോയതു വാസ്തവം
എന്നു വരികിൽ എന്റെ തെറ്റു എനിക്കു
തന്നേ അറിയാം. 5 നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ
എനിക്കു വിരോധമായി വലിപ്പം ഭാവിച്ചു എന്റെ
അപമാനത്തെക്കുറിച്ചു എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു
എങ്കിൽ 6 ദൈവം എന്നെ മറിച്ചുകളഞ്ഞു
തന്റെ വലയിൽ എന്നെ കുടുക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നറിവിൻ. 7 അയ്യോ, ബലാല്ക്കാരം
എന്നു ഞാൻ നിലവിളിക്കുന്നു; കേൾപ്പോരില്ല;
രക്ഷെക്കായി ഞാൻ മുറയിടുന്നു; ന്യായം
കിട്ടുന്നതുമില്ല. 8 എനിക്കു കടന്നുകൂടാതവണ്ണം
അവൻ എന്റെ വഴി കെട്ടിയടെച്ചു, എന്റെ പാതകൾ
ഇരുട്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 9 എന്റെ തേജസ്സു
അവൻ എന്റെമേൽ നിന്നു ഊരിയെടുത്തു;
എന്റെ തലയിലെ കിരീടം നീക്കിക്കളഞ്ഞു.
10 അവൻ എന്നെ ചുറ്റും ക്ഷയിപ്പിച്ചു; എന്റെ
കഥകഴിഞ്ഞു; ഒരു വൃക്ഷത്തെപ്പോലെ എന്റെ
പ്രത്യാശയെ പറിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 അവൻ

തന്റെ കോപം എന്റെമേൽ ജ്വലിപ്പിച്ചു എന്നെ
തനിക്കു ശത്രുവായി എണ്ണുന്നു. 12 അവന്റെ
പടക്കൂട്ടങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുവരുന്നു; അവർ എന്റെ
നേരെ തങ്ങളുടെ വഴി നിരത്തുന്നു; എന്റെ
കൂടാരത്തിൽ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങുന്നു. 13
അവർ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ എന്നോടു
അകറ്റിക്കളഞ്ഞു; എന്റെ പരിചയക്കാർ എനിക്കു
അന്യരായിത്തീന്നു. 14 എന്റെ ബന്ധുജനം
ഒഴിഞ്ഞുമാറി; എന്റെ ഉറ്റ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നെ
മറന്നുകളഞ്ഞു. 15 എന്റെ വീട്ടിൽ പാക്കുന്നവരും
എന്റെ ദാസികളും എന്നെ അന്യനായെണ്ണുന്നു;
ഞാൻ അവക്കു പരദേശിയായ്തോന്നുന്നു. 16
ഞാൻ എന്റെ ദാസനെ വിളിച്ചു; അവൻ വിളി
കേൾക്കുന്നില്ല. എന്റെ വായ്കൊണ്ടു ഞാൻ
അവനോടു യാചിക്കേണ്ടിവരുന്നു. 17 എന്റെ
ശ്വാസം എന്റെ ഭായ്യക്കു അസഹ്യവും എന്റെ യാചന
എന്റെ ഉടപ്പിറന്നവക്കു അറെപ്പും ആയിരിക്കുന്നു.
18 പിള്ളരും എന്നെ നിരസിക്കുന്നു; ഞാൻ
എഴുന്നേറ്റാൽ അവർ എന്നെ കളിയാക്കുന്നു.
19 എന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതന്മാർ ഒക്കെയും
എന്നെ വെറുക്കുന്നു; എനിക്കു പ്രിയരായവർ
വിരോധികളായിത്തീന്നു. 20 എന്റെ അസ്ഥി
ത്വക്കിനോടും മാംസത്തോടും പറ്റിയിരിക്കുന്നു;
പല്ലിന്റെ മോണയോടെ ഞാൻ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
21 സ്നേഹിതന്മാരേ, എന്നോടു കൃപ തോന്നേണമേ,
കൃപ തോന്നേണമേ; ദൈവത്തിന്റെ കൈ എന്നെ
തൊട്ടിരിക്കുന്നു. 22 ദൈവം എന്ന പോലെ
നിങ്ങളും എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതെന്തു? എന്റെ
മാംസം തിന്നു തൃപ്തിവരാത്തതു എന്തു? 23

അയ്യോ എന്റെ വാക്കുകൾ ഒന്നു എഴുതിയെങ്കിൽ,
ഒരു പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചുവെച്ചെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു. 24 അവയെ ഇരിമ്പാണിയും
ഈയവുംകൊണ്ടു പാറയിൽ സദാകാലത്തേക്കു
കൊത്തിവെച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 25 എന്നെ
വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
അവൻ ഒടുവിൽ പൊടിമേൽ നില്ക്കുമെന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നു. 26 എന്റെ ത്വക്ക് ഇങ്ങനെ നശിച്ചശേഷം
ഞാൻ ദേഹരഹിതനായി ദൈവത്തെ കാണും.
27 ഞാൻ തന്നേ അവനെ കാണും; അന്യനല്ല,
എന്റെ സ്വന്തകണ്ണു അവനെ കാണും; എന്റെ
അന്തരംഗം എന്റെ ഉള്ളിൽ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു.
28 നാം എങ്ങനെ അവനെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നും
കാര്യത്തിന്റെ മൂലം എന്നിൽ കാണുന്നു എന്നും
നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെങ്കിൽ 29 വാളിനെ പേടിപ്പിൻ;
ക്രോധം വാളിന്റെ ശിക്ഷെക്കു ഹേതു; ഒരു
ന്യായവിധി ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.

20 അതിന്നു നയമാത്യനായ സോഫർ ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 ഉത്തരം പറവാൻ എന്റെ
നിരൂപണങ്ങൾ പൊങ്ങിവരുന്നു. എന്റെ ഉള്ളിലെ
തത്രപ്പാടു ഹേതുവായിട്ടു തന്നേ. 3 എനിക്കു
ലജ്ജാകരമായ ശാസന ഞാൻ കേട്ടു; എന്നാൽ
ആത്മാവു എന്റെ വിവേകത്തിൽ നിന്നു ഉത്തരം
പറയുന്നു. 4 മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായതുമുതൽ
പുരാതനമായ വസ്തുത നീ അറിയുന്നില്ലയോ? 5
ദുഷ്ടന്മാരുടെ ജയഘോഷം താല്ക്കാലികമത്രെ;
വഷളന്റെ സന്തോഷം ക്ഷണനേരത്തേക്കേയുള്ളു.
6 അവന്റെ മഹിമ ആകാശത്തോളം ഉയൎന്നാലും
അവന്റെ തല മേഘങ്ങളോളം എത്തിയാലും 7

അവൻ സ്വന്തമലംപോലെ എന്നേക്കും നശിക്കും;
അവനെ കണ്ടിട്ടുള്ളവർ അവൻ എവിടെ
എന്നു ചോദിക്കും. 8 അവൻ സ്വപ്നംപോലെ
പറന്നുപോകും. അവനെ പിന്നെ കാണുകയില്ല;
അവൻ രാത്രിദർശനംപോലെ പാറിപ്പോകും. 9
അവനെ കണ്ടിട്ടുള്ള കണ്ണു ഇനി അവനെ
കാണുകയില്ല; അവന്റെ ഇടം ഇനി അവനെ
ദർശിക്കയുമില്ല. 10 അവന്റെ മക്കൾ ദരിദ്രന്മാരോടു
കൃപ യാചിക്കും; അവന്റെ കൈ തന്നേ അവന്റെ
സമ്പത്തു മടക്കിക്കൊടുക്കും. 11 അവന്റെ
അസ്ഥികളിൽ യൌവനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവ
അവനോടുകൂടെ പൊടിയിൽ കിടക്കും. 12
ദുഷ്ടത അവന്റെ വായിൽ മധുരിച്ചാലും അവൻ
അതു നാവിൻ കീഴെ മറെച്ചുവെച്ചാലും 13
അതിനെ വിടാതെ പിടിച്ചു വായ്ക്കകത്തു
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചാലും 14 അവന്റെ ആഹാരം
അവന്റെ കുടലിൽ പരിണമിച്ചു അവന്റെ
ഉള്ളിൽ സർപ്പവിഷമായിത്തീരും. 15 അവൻ
സമ്പത്തു വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു; അതു വീണ്ടും
ഛർദ്ദിക്കേണ്ടിവരും; ദൈവം അതു അവന്റെ
വയറ്റിൽനിന്നു പുറത്താക്കിക്കളയും. 16
അവൻ സർപ്പവിഷം നുകരും; അണലിയുടെ
നാവു അവനെ കൊല്ലും. 17 തേനും
പാൽപാടയും ഒഴുകുന്ന തോടുകളെയും
നദികളെയും അവൻ കണ്ടു രസിക്കയില്ല. 18
തന്റെ സമ്പാദ്യം അവൻ അനുഭവിക്കാതെ
മടക്കിക്കൊടുക്കും; താൻ നേടിയ വസ്തുവകെക്കു
ഒത്തവണ്ണം സന്തോഷിക്കയുമില്ല. 19
അവൻ ദരിദ്രന്മാരെ പീഡിപ്പിച്ചുപേക്ഷിച്ചു;

താൻ പണിയാത്ത വീടു അപഹരിച്ചു. 20
അവന്റെ കൊതിക്കു പതംവരായ്കയാൽ
അവൻ തന്റെ മനോഹരധനത്തോടുകൂടെ
രക്ഷപ്പെടുകയില്ല. 21 അവൻ തിന്നുകളയാതെ
ഒന്നും ശേഷിപ്പിക്കയില്ല; അതുകൊണ്ടു അവന്റെ
അഭിവൃദ്ധി നിലനില്ക്കയില്ല. 22 അവന്റെ
സമൃദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ അവന്നു ഞെരുക്കം
ഉണ്ടാകും; അരിഷ്ടന്മാരുടെ കൈ ഒക്കെയും
അവന്റെമേൽ വരും. 23 അവൻ വയറു
നിറെക്കുമ്പോൾ തന്നേ ദൈവം തന്റെ ഉഗ്രകോപം
അവന്റെ മേൽ അയക്കും; അവൻ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ
അതു അവന്റെ മേൽ വർഷിപ്പിക്കും. 24 അവൻ
ഇരിമ്പായുധം ഒഴിഞ്ഞോടും; താമ്രചാപം അവനിൽ
അസ്ത്രം തറെപ്പിക്കും. 25 അവൻ പറിച്ചിട്ടു അതു
അവന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നു;
മിന്നുന്ന മുന അവന്റെ പിത്തത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്നു; ഘോരത്വങ്ങൾ അവന്റെമേൽ
ഇരിക്കുന്നു. 26 അന്ധകാരമൊക്കെയും അവന്റെ
നിക്ഷേപമായി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു; ആരും
ഊതാത്ത തീക്കു അവൻ ഇരയാകും; അവന്റെ
കൂടാരത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ
അതു ദഹിപ്പിക്കും; 27 ആകാശം അവന്റെ
അകൃത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തും ഭൂമി അവനോടു
എതിർത്തുനില്ക്കും. 28 അവന്റെ വീട്ടിലെ വരവു
പോയ്പോകും; അവന്റെ കോപത്തിന്റെ
ദിവസത്തിൽ അതു ഒഴുകിപ്പോകും. 29 ഇതു
ദുഷ്ടന്നു ദൈവം കൊടുക്കുന്ന ഓഹരിയും ദൈവം
അവന്നു നിയമിച്ച അവകാശവും ആകുന്നു.

21 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 എന്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധയോടെ കേൾപ്പിൻ; അതു
നിങ്ങൾക്കു ആശ്വാസമായിരിക്കട്ടെ. 3 നില്പിൻ,
ഞാനും സംസാരിക്കട്ടെ; ഞാൻ സംസാരിച്ചു
കഴിഞ്ഞിട്ടു നിനക്കു പരിഹസിക്കാം. 4 ഞാൻ
സങ്കടം പറയുന്നതു മനുഷ്യനോടോ? എന്റെ
ക്ഷമ അറ്റുപോകാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? 5
എന്നെ നോക്കി ഭ്രമിച്ചുപോകുവിൻ; കൈകൊണ്ടു
വായ്പൊത്തിക്കൊൾവിൻ. 6 ഓക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു; എന്റെ ദേഹത്തിന്നു
വിറയൽ പിടിക്കുന്നു. 7 ദുഷ്ടന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്നു
വാദ്ധക്യം പ്രാപിക്കയും അവക്കു ബലം
വദ്ധിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 8 അവരുടെ
സന്താനം അവരോടുകൂടെ അവരുടെ മുമ്പിലും
അവരുടെ വംശം അവർ കാൺകെയും ഉറെച്ചു
നില്ക്കുന്നു. 9 അവരുടെ വീടുകൾ ഭയം
കൂടാതെ സുഖമായിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ വടി
അവരുടെമേൽ വരുന്നതുമില്ല. 10 അവരുടെ കാള
ഇണചേരുന്നു, നിഷ്ഫലമാകുന്നില്ല; അവരുടെ
പശു കിടാവിടുന്നു കരു അഴിയുന്നതുമില്ല. 11
അവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെപ്പോലെ
പുറത്തയക്കുന്നു; അവരുടെ പൈതങ്ങൾ
നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. 12 അവർ തപ്പോടും
കിന്നരത്തോടുംകൂടെ പാടുന്നു; കുഴലിന്റെ
നാദത്തിങ്കൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. 13 അവർ
സുഖമായി നാൾ കഴിക്കുന്നു; മാത്രകൊണ്ടു
പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങുന്നു. (Sheol h7585) 14
അവർ ദൈവത്തോടു: ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോക; നിന്റെ
വഴികളെ അറിവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല;

15 ഞങ്ങൾ സർവ്വശക്തനെ സേവിപ്പാൻ അവൻ
ആർ? അവനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ എന്തു പ്രയോജനം
എന്നു പറയുന്നു. 16 എന്നാൽ അവരുടെ ഭാഗ്യം
അവർക്കു കൈവശമല്ല; ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലോചന
എന്നോടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 17 ദുഷ്ടന്മാരുടെ
വിളക്കു കെട്ടുപോകുന്നതും അവർക്കു ആപത്തു
വരുന്നതും ദൈവം കോപത്തിൽ കഷ്ടങ്ങളെ
വിഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും എത്ര പ്രാവശ്യം!
18 അവർ കാറ്റിന്നു മുമ്പിൽ താളടിപോലെയും
കൊടുങ്കാറ്റു പറപ്പിക്കുന്ന പതിർപോലെയും
ആകുന്നു. 19 ദൈവം അവന്റെ അകൃത്യം
അവന്റെ മക്കൾക്കായി സംഗ്രഹിച്ചുവെക്കുന്നു;
അവൻ അതു അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു
തന്നേ പകരം കൊടുക്കട്ടെ. 20 അവന്റെ സ്വന്ത
കണ്ണു അവന്റെ നാശം കാണട്ടെ; അവൻ
തന്നേ സർവ്വശക്തന്റെ ക്രോധം കുടിക്കട്ടെ; 21
അവന്റെ മാസങ്ങളുടെ സംഖ്യ അറ്റുപോയാൽ
തന്റെശേഷം തന്റെ ഭവനത്തോടു അവനെന്തു
താല്പര്യം? 22 ആരെങ്കിലും ദൈവത്തിന്നു
ബുദ്ധിയുപദേശിക്കുമോ? അവൻ ഉന്നതന്മാരെ
ന്യായം വിധിക്കുന്നുവല്ലോ. 23 ഒരുത്തൻ കേവലം
സ്വൈരവും സ്വസ്ഥതയുമുള്ളവനായി തന്റെ
പൂർണ്ണക്ഷേമത്തിൽ മരിക്കുന്നു. 24 അവന്റെ
തൊട്ടികൾ പാലുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ അസ്ഥികളിലെ മജ്ജ അയഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
25 മറ്റൊരുത്തൻ മനോവ്യസനത്തോടെ മരിക്കുന്നു;
നന്മയൊന്നും അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവരുന്നതുമില്ല.
26 അവർ ഒരുപോലെ പൊടിയിൽ കിടക്കുന്നു;
കൃമി അവരെ മൂടുന്നു. 27 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ

വിചാരങ്ങളെയും നിങ്ങൾ എന്റെ നേരെ
നിരൂപിക്കുന്ന ഉപായങ്ങളെയും അറിയുന്നു. 28
പ്രഭുവിന്റെ ഭവനം എവിടെ? ദുഷ്ടന്മാർ പാൎത്ത
കൂടാരം എവിടെ എന്നല്ലോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു?
29 വഴിപോക്കരോടു നിങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടില്ലയോ?
അവരുടെ അടയാളങ്ങളെ അറിയുന്നില്ലയോ? 30
അനൎത്ഥദിവസത്തിൽ ദുഷ്ടൻ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു;
ക്രോധദിവസത്തിൽ അവക്കു വിടുതൽ കിട്ടുന്നു. 31
അവന്റെ നടപ്പിനെക്കുറിച്ചു ആർ അവന്റെ മുഖത്തു
നോക്കി പറയും? അവൻ ചെയ്തതിന്നു തക്കവണ്ണം
ആർ അവന്നു പകരം വീട്ടും? 32 എന്നാലും
അവനെ ശ്മശാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു;
അവൻ കല്ലറെക്കൽ കാവൽനില്ക്കുന്നു. 33
താഴ്വരയിലെ കട്ട അവന്നു മധുരമായിരിക്കും;
അവന്റെ പിന്നാലെ സകലമനുഷ്യരും ചെല്ലും;
അവന്നു മുമ്പെ പോയവൎക്കു എണ്ണമില്ല. 34 നിങ്ങൾ
വ്യൎത്ഥമായി എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതു എങ്ങനെ?
നിങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങളിൽ കപടം ഉണ്ടല്ലോ.

22 അതിന്നു തേമാന്യനായ എലീഫസ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്നു
ഉപകാരമായിവരുമോ? ജ്ഞാനിയായവൻ
തനിക്കു തന്നേ ഉപകരിക്കേയുള്ളു. 3
നീ നീതിമാനായാൽ സൎവ്വശക്തന്നു
പ്രയോജനമുണ്ടോ? നീ നിഷ്കളങ്കനായി
നടക്കുന്നതിനാൽ അവന്നു ലാഭമുണ്ടോ? 4
നിന്റെ ഭക്തിനിമിത്തമോ അവൻ നിന്നെ
ശാസിക്കയും നിന്നെ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ
വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു? 5 നിന്റെ ദുഷ്ടത
വലിയതല്ലയോ? നിന്റെ അകൃത്യങ്ങൾക്കു

അന്തവുമില്ല. 6 നിന്റെ സഹോദരനോടു നീ
വെറുതെ പണയം വാങ്ങി, നഗ്നന്മാരുടെ വസ്ത്രം
ഉരിഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. 7 ക്ഷീണിച്ചവന്നു നീ
വെള്ളം കൊടുത്തില്ല; വിശന്നവന്നു നീ ആഹാരം
മുടക്കിക്കളഞ്ഞു. 8 കയ്യൂറ്റക്കാരന്നോ ദേശം
കൈവശമായി, മാന്യനായവൻ അതിൽ പാർത്തു.
9 വിധവമാരെ നീ വെറുങ്കയ്യായി അയച്ചു;
അനാഥന്മാരുടെ ഭുജങ്ങളെ നീ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു. 10
അതുകൊണ്ടു നിന്റെ ചുറ്റും കണികൾ ഇരിക്കുന്നു;
പെട്ടെന്നു ഭയം നിന്നെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നു. 11
അല്ല, നീ അന്ധകാരത്തെയും നിന്നെ മൂടുന്ന
പെരുവെള്ളത്തെയും കണുന്നില്ലയോ? 12 ദൈവം
സ്വർഗ്ഗോന്നതത്തിൽ ഇല്ലയോ? നക്ഷത്രങ്ങൾ എത്ര
ഉയർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. 13 എന്നാൽ നീ:
ദൈവം എന്തറിയുന്നു? കൂരിരുട്ടിൽ അവൻ
ന്യായം വിധിക്കുമോ? 14 കാണാതവണ്ണം
മേഘങ്ങൾ അവന്നു മറ ആയിരിക്കുന്നു;
ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ അവൻ ഉലാവുന്നു എന്നു
പറയുന്നു. 15 ദുഷ്ടമനുഷ്യർ നടന്നിരിക്കുന്ന
പുരാതനമാർഗ്ഗം നീ പ്രമാണിക്കുമോ? 16 കാലം
തികയും മുമ്പെ അവർ പിടിപെട്ടുപോയി; അവരുടെ
അടിസ്ഥാനം നദിപോലെ ഒഴുകിപ്പോയി. 17
അവർ ദൈവത്തോടു: ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോക;
സർവ്വശക്തൻ ഞങ്ങളോടു എന്തു ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 അവനോ അവരുടെ വീടുകളെ
നന്മകൊണ്ടു നിറെച്ചു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലോചന
എന്നോടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 19 നീതിമാന്മാർ
കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു; കുറ്റമില്ലാത്തവൻ
അവരെ പരിഹസിച്ചു: 20 ഞങ്ങളുടെ

എതിരാളികൾ മുടിഞ്ഞുപോയി; അവരുടെ
ശേഷിപ്പു തീക്കിരയായി എന്നു പറയുന്നു. 21 നീ
അവനോടിണങ്ങി സമാധാനമായിരിക്ക;
അതിനാൽ നിനക്കു നന്മ വരും. 22 അവന്റെ
വായിൽനിന്നു ഉപദേശം കൈക്കൊൾക;
അവന്റെ വചനങ്ങളെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സംഗ്രഹിക്ക. 23 സർവ്വശക്തങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞാൽ
നീ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കും; നീതികേടു നിന്റെ
കൂടാരങ്ങളിൽനിന്നു അകറ്റിക്കളയും. 24
നിന്റെ പൊന്നു പൊടിയിലും ഓഫീർതങ്കം
തോട്ടിലെ കല്ലിൻ ഇടയിലും ഇട്ടുകളക. 25
അപ്പോൾ സർവ്വശക്തൻ നിന്റെ പൊന്നും നിനക്കു
വെള്ളിവാളവും ആയിരിക്കും. 26 അന്നു നീ
സർവ്വശക്തനിൽ പ്രമോദിക്കും; ദൈവത്തിങ്കലേക്കു
നിന്റെ മുഖം ഉയർത്തും. 27 നീ അവനോടു
പ്രാർത്ഥിക്കും; അവൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും;
നീ നിന്റെ നേർച്ചകളെ കഴിക്കും. 28 നീ ഒരു കാര്യം
നിരൂപിക്കും; അതു നിനക്കു സാധിക്കും;
നിന്റെ വഴികളിൽ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കും. 29
നിന്നെ താഴ്ത്തുമ്പോൾ ഉയർച്ച എന്നു നീ
പറയും; താഴ്മയുള്ളവനെ അവൻ രക്ഷിക്കും.
30 നിർദ്ദോഷിയല്ലാത്തവനെപ്പോലും അവൻ
വിടുവിക്കും; നിന്റെ കൈകളുടെ വെടിപ്പിനാൽ
അവൻ വിടുവിക്കപ്പെടും.

23 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 ഇന്നും എന്റെ സങ്കടം കൊടിയതാകുന്നു; അവന്റെ
കൈ എന്റെ ഞരക്കത്തിന്മേൽ ഭാരമാകുന്നു.
3 അവനെ എവിടെ കാണുമെന്നറിഞ്ഞെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; അവന്റെ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ

ഞാൻ ചെല്ലുമായിരുന്നു. 4 ഞാൻ അവന്റെ
മുമ്പിൽ എന്റെ ന്യായം വിവരിക്കുമായിരുന്നു;
ന്യായവാദം കോരിച്ചൊരിയുമായിരുന്നു. 5 അവന്റെ
ഉത്തരം അറിയാമായിരുന്നു; അവൻ എന്തു
പറയുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. 6 അവൻ
ബലാധിക്യത്തോടെ എന്നോടു വ്യവഹരിക്കുമോ?
ഇല്ല; അവൻ എന്നെ ആദരിക്കേയുള്ളു. 7 അവിടെ
നേരുള്ളവൻ അവനോടു വാദിക്കുമായിരുന്നു;
ഞാൻ സദാകാലത്തേക്കും എന്റെ ന്യായാധിപന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുമായിരുന്നു. 8 ഞാൻ
കിഴക്കോട്ടു ചെന്നാൽ അവൻ അവിടെ ഇല്ല;
പടിഞ്ഞാറോട്ടു ചെന്നാൽ അവനെ കാണുകയില്ല.
9 വടക്കു അവൻ പ്രവൎത്തിക്കയിൽ നോക്കീട്ടു
അവനെ കാണുന്നില്ല; തെക്കോട്ടു അവൻ
തിരിയുന്നു; അവനെ കാണുന്നില്ലതാനും.
10 എന്നാൽ ഞാൻ നടക്കുന്ന വഴി അവൻ
അറിയുന്നു; എന്നെ ശോധന കഴിച്ചാൽ
ഞാൻ പൊന്നുപോലെ പുറത്തു വരും. 11
എന്റെ കാലടി അവന്റെ ചുവടു തുടൎന്നു
ചെല്ലുന്നു; ഞാൻ വിട്ടുമാറാതെ അവന്റെ വഴി
പ്രമാണിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ അവന്റെ അധരങ്ങളുടെ
കല്പന വിട്ടു പിന്മാറീട്ടില്ല; അവന്റെ വായലിലെ
വചനങ്ങളെ എന്റെ ആഹാരത്തെക്കാൾ
സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 അവനോ അനന്യൻ;
അവനെ തടുക്കുന്നതു ആർ? തിരുവുള്ളത്തിന്റെ
താല്പൎയ്യം അവൻ അനുഷ്ഠിക്കും. 14 എനിക്കു
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു അവൻ നിവൎത്തിക്കുന്നു;
ഇങ്ങനെയുള്ള പലതും അവന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു. 15
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിങ്കൽ

ഭ്രമിക്കുന്നു; ഓർത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
അവനെ ഭയപ്പെടുന്നു. 16 ദൈവം എനിക്കു
ധൈര്യക്ഷയം വരുത്തി, സർവ്വശക്തൻ
എന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ഞാൻ
പരവശനായിരിക്കുന്നതു അന്ധകാരംനിമിത്തമല്ല,
കൂരിരുട്ടു എന്റെ മുഖത്തെ മൂടുന്നതുകൊണ്ടുമല്ല.
24 സർവ്വശക്തൻ ശിക്ഷാസമയങ്ങളെ
നിയമിക്കാത്തതും അവന്റെ ഭക്തന്മാർ അവന്റെ
വിസ്താര ദിവസങ്ങളെ കാണാതിരിക്കുന്നതും
എന്തു? 2 ചിലർ അതിരുകളെ മാറ്റുന്നു; ചിലർ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ കവന്നു കൊണ്ടുപോയി
മേയ്ക്കുന്നു. 3 ചിലർ അനാഥന്മാരുടെ കഴുതയെ
കൊണ്ടുപൊയ്ക്കളയുന്നു; ചിലർ വിധവയുടെ
കാളയെ പണയംവാങ്ങുന്നു. 4 ചിലർ സാധുക്കളെ
വഴി തെറ്റിക്കുന്നു; ദേശത്തെ എളിയവർ
ഒരുപോലെ ഒളിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 5 അവർ
മരുഭൂമിയിലെ കാട്ടുകഴുതകളെപ്പോലെ ഇര
തേടി വേലെക്കു പുറപ്പെടുന്നു; ശൂന്യപ്രദേശം
മക്കൾക്കു വേണ്ടി അവക്കു ആഹാരം. 6 അവർ
വയലിൽ അന്യന്റെ പയർ പറിക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കാലാ പെറുക്കുന്നു. 7
അവർ വസ്ത്രമില്ലാതെ നഗ്നരായി രാത്രി
കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു; കുളിരിൽ അവക്കു പുതപ്പും ഇല്ല. 8
അവർ മലകളിൽ മഴ നനയുന്നു; മറവിടം
ഇല്ലായ്കയാൽ അവർ പാറയെ ആശ്രയിക്കുന്നു. 9
ചിലർ മുലകുടിക്കുന്ന അനാഥകുട്ടികളെ
അപഹരിക്കുന്നു; ചിലർ ദരിദ്രനോടു പണയം
വാങ്ങുന്നു. 10 അവർ വസ്ത്രം കൂടാതെ നഗ്നരായി
നടക്കുന്നു; പട്ടിണി കിടന്നുകൊണ്ടു കറ്റ

ചുമക്കുന്നു. 11 അന്യരുടെ മതിലുകൾക്കകത്തു
അവർ ചക്കാട്ടുന്നു; മുന്തിരിച്ചക്കു ചവിട്ടുകയും
ദാഹിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 12 പട്ടണത്തിൽ
ആളുകൾ ഞരങ്ങുന്നു; പട്ടുപോയവരുടെ
പ്രാണൻ നിലവിളിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്നോ
അതിൽ നീരസം തോന്നുന്നില്ല. 13 ഇവർ
വെളിച്ചത്തോടു മത്സരിക്കുന്നു; അതിന്റെ
വഴികളെ അറിയുന്നില്ല; അതിന്റെ പാതകളിൽ
നടക്കുന്നതുമില്ല. 14 കുലപാതകൻ രാവിലെ
എഴുന്നേല്ക്കുന്നു; ദരിദ്രനെയും എളിയവനെയും
കൊല്ലുന്നു; രാത്രിയിൽ കള്ളനായി നടക്കുന്നു. 15
വ്യഭിചാരിയുടെ കണ്ണു അസ്തമാനം
കാത്തിരിക്കുന്നു; അവൻ മുഖം മറെച്ചു നടന്നു ഒരു
കണ്ണും എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു പറയുന്നു. 16
ചിലർ ഇരുട്ടത്തു വീടു തുരന്നു കയറുന്നു; പകൽ
അവർ വാതിൽ അടെച്ചു പാക്കുന്നു; വെളിച്ചത്തു
ഇറങ്ങുന്നതുമില്ല. 17 പ്രഭാതം അവക്കൊക്കെയും
അന്ധതമസ്സു തന്നേ; അന്ധതമസ്സിന്റെ
ഘോരത്വങ്ങൾ അവക്കു പരിചയമുണ്ടല്ലോ. 18
വെള്ളത്തിന്മേൽ അവർ വേഗത്തിൽ
പൊയ്പോകുന്നു; അവരുടെ ഓഹരി ഭൂമിയിൽ
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുടെ
വഴിക്കു അവർ തിരിയുന്നില്ല. 19 ഹിമജലം
വരൾച്ചെക്കും ഉഷ്ണത്തിന്നും പാപം ചെയ്തവൻ
പാതാളത്തിന്നും ഇരയാകുന്നു. (Sheol h7585) 20
ഗർഭപാത്രം അവനെ മറന്നുകളയും; കൃമി അവനെ
തിന്നു രസിക്കും; പിന്നെ ആരും അവനെ
ഓക്കയില്ല; നീതികേടു ഒരു വൃക്ഷംപോലെ
തകന്നു പോകും. 21 പ്രസവിക്കാത്ത മച്ചിയെ

അവൻ വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു; വിധവെക്കു നന്മ
ചെയ്യുന്നതുമില്ല. 22 അവൻ തന്റെ ശക്തിയാൽ
നിഷ്കണ്ടകന്മാരെ നിലനില്ക്കുമാറാക്കുന്നു;
ജീവനെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കെ അവർ
എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. 23 അവൻ അവക്കു
നിർഭയവാസം നല്കുന്നു; അവർ ഉറെച്ചുനില്ക്കുന്നു;
എങ്കിലും അവന്റെ ദൃഷ്ടി അവരുടെ
വഴികളിന്മേൽ ഉണ്ടു. 24 അവർ ഉയന്നിരിക്കുന്നു;
കുറെകഴിഞ്ഞിട്ടോ അവർ ഇല്ല; അവരെ താഴ്ത്തി
മറ്റെല്ലാവരെയുംപോലെ നീക്കിക്കളയുന്നു;
കതിരുകളുടെ തലപോലെ അവരെ അറുക്കുന്നു. 25
ഇങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ എന്നെ കള്ളനാക്കുകയും
എന്റെ വാക്കു ഖണ്ഡിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ആർ?

25 അതിന്നു ശൂഹ്യനായ ബില്ദാദ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 ആധിപത്യവും
ഭയങ്കരത്വവും അവന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു; തന്റെ
ഉന്നതസ്ഥലങ്ങളിൽ അവൻ സമാധാനം
പാലിക്കുന്നു. 3 അവന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കു
സംഖ്യയുണ്ടോ? അവന്റെ പ്രകാശം
ആക്കു ഉദിക്കാതെയിരിക്കുന്നു? 4 മത്യൻ
ദൈവസന്നിധിയിൽ എങ്ങനെ നീതിമാനാകും?
സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചവൻ എങ്ങനെ നിമ്മലനാകും? 5
ചന്ദ്രന്നുപോലും ശോഭയില്ലല്ലോ; നക്ഷത്രങ്ങളും
തൃക്കണ്ണിന്നു ശുദ്ധിയുള്ളവയല്ല. 6 പിന്നെ
പുഴുവായിരിക്കുന്ന മത്യനും കൃമിയായിരിക്കുന്ന
മനുഷ്യനും എങ്ങനെ?

26 അതിന്നു ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
2 നീ ശക്തിയില്ലാത്തവന്നു എന്തു സഹായം
ചെയ്തു? ബലമില്ലാത്ത ഭുജത്തെ എങ്ങനെ

താങ്ങി? 3 ജ്ഞാനമില്ലാത്തവന്നു എന്താലോചന
പറഞ്ഞു കൊടുത്തു? ജ്ഞാനം എത്ര
ധാരാളം ഉപദേശിച്ചു? 4 ആരെയാകുന്നു
നീ വാക്യം കേൾപ്പിച്ചതു? ആരുടെ ശ്വാസം
നിന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; 5 വെള്ളത്തിന്നും
അതിലെ നിവാസികൾക്കും കീഴെ പ്രേതങ്ങൾ
നൊന്തു നടുങ്ങുന്നു. 6 പാതാളം അവന്റെ
മുമ്പിൽ തുറന്നുകിടക്കുന്നു; നരകം
മറയില്ലാതെയിരിക്കുന്നു. (Sheol h7585) 7
ഉത്തരദിക്കിനെ അവൻ ശൂന്യത്തിന്മേൽ
വിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയെ നാസ്തിത്വത്തിന്മേൽ
തൂക്കുന്നു. 8 അവൻ വെള്ളത്തെ മേഘങ്ങളിൽ
കെട്ടിവെക്കുന്നു; അതു വഹിച്ചിട്ടു കാർമുകിൽ
കീറിപ്പോകുന്നതുമില്ല. 9 തന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ
ദർശനം അവൻ മറെച്ചുവെക്കുന്നു; അതിന്മേൽ
തന്റെ മേഘം വിരിക്കുന്നു. 10 അവൻ
വെളിച്ചത്തിന്റെയും ഇരുട്ടിന്റെയും അറ്റത്തോളം
വെള്ളത്തിന്മേൽ ഒരു അതിർ വരെച്ചിരിക്കുന്നു.
11 ആകാശത്തിന്റെ തൂണുകൾ കുലുങ്ങുന്നു;
അവന്റെ തർജ്ജനത്താൽ അവ ഭ്രമിച്ചുപോകുന്നു.
12 അവൻ തന്റെ ശക്തികൊണ്ടു സമുദ്രത്തെ
ഇളക്കുന്നു; തന്റെ വിവേകംകൊണ്ടു രഹബിനെ
തകർക്കുന്നു. 13 അവന്റെ ശ്വാസത്താൽ ആകാശം
ശോഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ കൈ വിദ്രുതസർപ്പത്തെ
കുത്തിത്തുളെച്ചിരിക്കുന്നു. 14 എന്നാൽ ഇവ
അവന്റെ വഴികളുടെ അറ്റങ്ങളത്രേ; നാം
അവനെക്കുറിച്ചു ഒരു മന്ദസ്വരമേ കേട്ടിട്ടുള്ളു.
അവന്റെ ബലത്തിന്റെ ഇടിമുഴക്കമോ ആർ
ഗ്രഹിക്കും?

27 ഇയ്യോബ് തന്റെ സുഭാഷിതം തുടന്നു
ചൊല്ലിയതെന്തെന്നാൽ: 2 എന്റെ ന്യായം
നീക്കിക്കളഞ്ഞ ദൈവത്താണ, എനിക്കു
മനോവ്യസനം വരുത്തിയ സർവ്വശക്തനാണ
- 3 എന്റെ പ്രാണൻ മുഴുവനും എന്നിലും
ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസം എന്റെ മൂക്കിലും ഉണ്ടല്ലോ -
4 എന്റെ അധരം നീതികേടു സംസാരിക്കയില്ല;
എന്റെ നാവു വ്യാജം ഉച്ചരിക്കയുമില്ല. 5 നിങ്ങളുടെ
വാദം ഞാൻ ഒരുനാളും സമ്മതിക്കയില്ല;
മരിക്കുവോളം എന്റെ നിഷ്കളങ്കത്വം
ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല. 6 എന്റെ നീതി ഞാൻ വിടാതെ
മുറുകെ പിടിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ
നാളുകളിൽ ഒന്നിനെയും ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. 7
എന്റെ ശത്രു ദുഷ്ടനെപ്പോലെയും എന്റെ
എതിരാളി നീതികെട്ടവനെപ്പോലെയും ആകട്ടെ. 8
ദൈവം വഷളനെ ഛേദിച്ചു അവന്റെ
പ്രാണനെ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ അവന്നു
എന്തു പ്രത്യാശ ശേഷിപ്പുള്ളു? 9 അവന്നു
കഷ്ടത വരുമ്പോൾ ദൈവം അവന്റെ നിലവിളി
കേൾക്കുമോ? 10 അവൻ സർവ്വശക്തനിൽ
ആനന്ദിക്കുമോ? എല്ലാകാലത്തും ദൈവത്തെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമോ? 11 ദൈവത്തിന്റെ
കയ്യെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കും;
സർവ്വശക്തന്റെ ആന്തരം ഞാൻ മറെച്ചുവെക്കയില്ല.
12 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അതു കണ്ടിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ വ്യർത്ഥബുദ്ധികളായിരിക്കുന്നതെന്തു? 13
ഇതു ദുർജ്ജനത്തിന്നു ദൈവത്തിന്റെ പക്കലുള്ള
ഓഹരിയും നിഷ്ഠൂരന്മാർ സർവ്വശക്തങ്കൽനിന്നു
പ്രാപിക്കുന്ന അവകാശവും തന്നേ. 14 അവന്റെ

മക്കൾ പെരുകിയാൽ അതു വാളിന്നായിട്ടത്രേ;
അവന്റെ സന്തതി അപ്പം തിന്നു തൃപ്തരാകയില്ല. 15
അവന്നു ശേഷിച്ചവർ മഹാമാരിയാൽ കുഴിയിൽ
ആകും; അവന്റെ വിധവമാർ വിലപിക്കയുമില്ല. 16
അവൻ പൊടിപോലെ വെള്ളി സ്വരൂപിച്ചാലും
മണ്ണുപോലെ വസ്ത്രം സമ്പാദിച്ചാലും 17 അവൻ
സമ്പാദിച്ചു എന്നേയുള്ളു; നീതിമാൻ അതു
ഉടുക്കും; കുറ്റമില്ലാത്തവൻ വെള്ളി പങ്കിടും. 18
ചെലന്തിയെപ്പോലെ അവൻ വീടുപണിയുന്നു;
കാവല്ക്കാരൻ മാടം കെട്ടുന്നതുപോലെ തന്നേ. 19
അവൻ ധനവാനായി കിടക്കുന്നു; പിന്നെ അങ്ങനെ
ചെയ്കയില്ല; അവൻ കണ്ണു തുറക്കുന്നു;
ഇല്ലാതെയാകുന്നു. 20 വെള്ളംപോലെ ഭയം
അവനെ പിടിക്കുന്നു; രാത്രിയിൽ കൊടുങ്കാറ്റു
അവനെ കവന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നു. 21 കിഴക്കൻ
കാറ്റു അവനെ പിടിച്ചിട്ടു അവൻ പൊയ്പോകുന്നു;
അവന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്നു അതു അവനെ
പാറ്റിക്കളയുന്നു. 22 ദൈവം ആദരിയാതെ അവനെ
എയ്യുന്നു; തൃക്കയ്യിൽനിന്നു ചാടിപ്പോകുവാൻ
അവൻ നോക്കുന്നു. 23 മനുഷ്യർ അവന്റെ നേരെ
കൈകൊട്ടും: അവന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്നു അവനെ
വിരട്ടി പുറത്താക്കും.

28 വെള്ളിക്കു ഒരു ഉത്ഭവസ്ഥാനവും പൊന്നു
ഊതിക്കഴിപ്പാൻ ഒരു സ്ഥലവും ഉണ്ടു. 2
ഇരിമ്പു മണ്ണിൽനിന്നെടുക്കുന്നു; കല്ലുരുക്കി
ചെമ്പെടുക്കുന്നു. 3 മനുഷ്യൻ അന്ധകാരത്തിന്നു
ഒരതിർ വെക്കുന്നു; കൂരിരുളിലെയും
അന്ധതമസ്സിലെയും കല്ലിനെ അങ്ങേയറ്റംവരെ
ശോധന ചെയ്യുന്നു. 4 പാപ്പുള്ളേടത്തുനിന്നു ദൂരെ

അവർ കുഴികുത്തുന്നു; കടന്നുപോകുന്ന കാലിന്നു
അവർ മറന്നു പോയവർ തന്നേ; മനുഷ്യക്കു
അകലെ അവർ തൂങ്ങി ആടുന്നു. 5 ഭൂമിയിൽനിന്നു
ആഹാരം ഉണ്ടാകുന്നു; അതിന്റെ അധോഭാഗം
തീകൊണ്ടെന്നപോലെ മറിയുന്നു. 6 അതിലെ
പാറകൾ നീലരത്നത്തിന്റെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം;
കനകപ്പൊടിയും അതിൽ ഉണ്ടു. 7 അതിന്റെ പാത
കഴുകൻ അറിയുന്നില്ല; പരുന്തിന്റെ കണ്ണു അതിനെ
കണ്ടിട്ടില്ല. 8 പുളെച്ച കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ അതിൽ
ചവിട്ടീട്ടില്ല; ഘോരസിംഹം അതിലെ നടന്നിട്ടുമില്ല. 9
അവർ തീക്കൽപാറയിലേക്കു കൈനീട്ടുന്നു;
പർവ്വതങ്ങളെ അവർ വേരോടെ മറിച്ചുകളയുന്നു. 10
അവർ പാറകളുടെ ഇടയിൽകൂടി നടകളെ
വെട്ടുന്നു; അവരുടെ കണ്ണു വിലയേറിയ
വസ്തുക്കളെയൊക്കെയും കാണുന്നു. 11 അവർ
നീരൊഴുക്കുകളെ ചോരാതവണ്ണം അടെച്ചു
നിർത്തുന്നു; ഗുപ്തമായിരിക്കുന്നതു അവർ
വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു. 12 എന്നാൽ
ജ്ഞാനം എവിടെ കണ്ടുകിട്ടും? വിവേകത്തിന്റെ
ഉത്ഭവസ്ഥാനം എവിടെ? 13 അതിന്റെ വില
മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല; ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു
അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നില്ല. 14 അതു എന്നിൽ ഇല്ല
എന്നു ആഴി പറയുന്നു; അതു എന്റെ പക്കൽ
ഇല്ല എന്നു സമുദ്രവും പറയുന്നു. 15 തങ്കം
കൊടുത്താൽ അതു കിട്ടുന്നതല്ല; അതിന്റെ
വിലയായി വെള്ളി തൂക്കിക്കൊടുക്കാറുമില്ല. 16
ഓഫീർപൊന്നോ വിലയേറിയ ഗോമേദകമോ
നീലരത്നമോ ഒന്നും അതിന്നു ഈടാകുന്നതല്ല; 17
സ്വർണ്ണവും സ്ഫടികവും അതിനോടു ഒക്കുന്നില്ല;

തങ്കം കൊണ്ടുള്ള പണ്ടങ്ങൾക്കു അതിനെ
മാറിക്കൊടുപ്പാറില്ല. 18 പവിഴത്തിന്റെയും
പളുങ്കിന്റെയും പേർ മിണ്ടുകേ വേണ്ടാ;
ജ്ഞാനത്തിന്റെ വില മുത്തുകളിലും
കവിഞ്ഞതല്ലോ. 19 കൂശിലെ പുഷ്പരാഗം
അതിനോടു ഒക്കുന്നില്ല; തങ്കംകൊണ്ടു
അതിന്റെ വില മതിക്കാകുന്നതുമല്ല. 20
പിന്നെ ജ്ഞാനം എവിടെനിന്നു വരുന്നു?
വിവേകത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം എവിടെ? 21
അതു സകലജീവികളുടെയും കണ്ണുകൾക്കു
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കു
അതു ഗുപ്തമായിരിക്കുന്നു. 22 ഞങ്ങളുടെ
ചെവികൊണ്ടു അതിന്റെ കേൾവി കേട്ടിട്ടുണ്ടു
എന്നു നരകവും മരണവും പറയുന്നു. 23
ദൈവം അതിന്റെ വഴി അറിയുന്നു; അതിന്റെ
ഉത്ഭവസ്ഥാനം അവന്നു നിശ്ചയമുണ്ടു. 24 അവൻ
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളോളവും നോക്കുന്നു;
ആകാശത്തിന്റെ കീഴിലൊക്കെയും കാണുന്നു.
25 അവൻ കാറ്റിനെ തൂക്കിനോക്കുകയും
വെള്ളത്തിന്റെ അളവു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
26 അവൻ മഴെക്കു ഒരു നിയമവും ഇടിമിന്നലിന്നു
ഒരു വഴിയും ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ 27 അവൻ
അതു കണ്ടു വർണ്ണിക്കയും അതു സ്ഥാപിച്ചു
പരിശോധിക്കയും ചെയ്തു. 28 കർത്താവിനോടുള്ള
ഭക്തി തന്നേ ജ്ഞാനം; ദോഷം അകന്നു
നടക്കുന്നതു തന്നേ വിവേകം എന്നു അവൻ
മനുഷ്യനോടു അരുളിച്ചെയ്തു.

29 ഇയ്യോബ് പിന്നെയും സുഭാഷിതം
ചൊല്ലിയതെന്തെന്നാൽ: 2 അയ്യോ പണ്ടത്തെ

മാസങ്ങളിലെപ്പോലെ ദൈവം എന്നെ
കാത്തുപോന്ന നാളുകളിലെപ്പോലെ ഞാൻ
ആയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 3 അന്നു അവന്റെ
ദീപം എന്റെ തലെക്കു മീതെ പ്രകാശിച്ചു;
അവന്റെ വെളിച്ചത്താൽ ഞാൻ ഇരുട്ടിൽകൂടി
നടന്നു. 4 എന്റെ കൂടാരത്തിന്നു ദൈവത്തിന്റെ
സഖ്യത ഉണ്ടായിരിക്കും സർവ്വശക്തൻ
എന്നോടുകൂടെ വസിക്കയും 5 എന്റെ മക്കൾ
എന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കയും ചെയ്ത എന്റെ
ശുഭകാലത്തിലെപ്പോലെ ഞാൻ ആയെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു. 6 അന്നു ഞാൻ എന്റെ
കാലുകളെ വെണ്ണകൊണ്ടു കഴുകി; പാറ എനിക്കു
തൈലനദികളെ ഒഴുക്കിത്തന്നു. 7 ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു
പട്ടണത്തിലേക്കു പടിവാതില്ക്കൽ ചെന്നു.
വിശാലസ്ഥലത്തു എന്റെ ഇരിപ്പിടം വെക്കുമ്പോൾ
8 യൌവനക്കാർ എന്നെ കണ്ടിട്ടു ഒളിക്കും;
വൃദ്ധന്മാർ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കും. 9 പ്രഭുക്കന്മാർ
സംസാരം നിർത്തി, കൈകൊണ്ടു വായ്പൊത്തും. 10
ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ ശബ്ദം അടങ്ങും; അവരുടെ നാവു
അണ്ണാക്കോടു പറ്റും. 11 എന്റെ വാക്കു കേട്ട ചെവി
എന്നെ വാഴ്ത്തും; എന്നെ കണ്ട കണ്ണു എനിക്കു
സാക്ഷ്യം നല്കും. 12 നിലവിളിച്ച എളിയവനെയും
അനാഥനെയും തുണയറ്റവനെയും ഞാൻ
വിടുവിച്ചു. 13 നശിക്കുമാറായവന്റെ അനുഗ്രഹം
എന്റെ മേൽ വന്നു; വിധവയുടെ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ
സന്തോഷം കൊണ്ടു ആർക്കുമാറാക്കി. 14 ഞാൻ
നീതിയെ ധരിച്ചു; അതു എന്റെ ഉടുപ്പായിരുന്നു;
എന്റെ ന്യായം ഉത്തരീയവും തലപ്പാവും
പോലെയായിരുന്നു. 15 ഞാൻ കുരുടന്നു കണ്ണും

മുടന്തന്നു കാലും ആയിരുന്നു. 16 ദരിദ്രന്മാക്കു
ഞാൻ അപ്പനായിരുന്നു; ഞാൻ അറിയാത്തവന്റെ
വ്യവഹാരം പരിശോധിച്ചു. 17 നീതികെട്ടവന്റെ
അണപ്പല്ലു ഞാൻ തകൎത്തു; അവന്റെ
പല്ലിൻഇടയിൽനിന്നു ഇരയെ പറിച്ചെടുത്തു. 18
എന്റെ കൂട്ടിൽവെച്ചു ഞാൻ മരിക്കും;
ഹോൽപക്ഷിയെപ്പോലെ ഞാൻ ദീൎഘായുസ്സോടെ
ഇരിക്കും. 19 എന്റെ വേർ വെള്ളത്തോളം
പടൎന്നുചെല്ലുന്നു; എന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ മഞ്ഞു
രാപാൎക്കുന്നു. 20 എന്റെ മഹത്വം എന്നിൽ
പച്ചയായിരിക്കുന്നു; എന്റെ വില്ലു എന്റെ കയ്യിൽ
പുതുകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 21 മനുഷ്യർ
കാത്തിരുന്നു എന്റെ വാക്കു കേൾക്കും; എന്റെ
ആലോചന കേൾപ്പാൻ മിണ്ടാതിരിക്കും. 22 ഞാൻ
സംസാരിച്ചശേഷം അവർ മിണ്ടുകയില്ല; എന്റെ
മൊഴി അവരുടെമേൽ ഇറ്റിറ്റു വീഴും. 23 മഴെക്കു
എന്നപോലെ അവർ എനിക്കായി കാത്തിരിക്കും;
പിന്മഴെക്കെന്നപോലെ അവർ വായ്പിളൎക്കും. 24
അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവരെ
നോക്കി പുഞ്ചിരിയിടും; എന്റെ മുഖപ്രസാദം
അവർ മങ്ങിക്കയുമില്ല. 25 ഞാൻ അവരുടെ വഴി
തിരഞ്ഞെടുത്തു തലവനായിട്ടു ഇരിക്കും;
സൈന്യസഹിതനായ രാജാവിനെപ്പോലെയും
ദുഃഖിതന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും
ഞാൻ വസിക്കും;

30 ഇപ്പോഴോ എന്നിലും പ്രായം കുറഞ്ഞവർ
എന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
അപ്പന്മാരെ എന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്റെ
നായ്ക്കളോടുകൂടെ ആക്കുവാൻ പോലും

ഞാൻ നിരസിക്കുമായിരുന്നു. 2 അവരുടെ
കയ്യൂറ്റംകൊണ്ടു എനിക്കെന്തു പ്രയോജനം?
അവരുടെ യൌവനശക്തി നശിച്ചുപോയല്ലോ. 3
ബുദ്ധിമുട്ടും വിശപ്പുംകൊണ്ടു അവർ
മെലിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ശൂന്യത്തിന്റെയും
നിർജ്ജനദേശത്തിന്റെയും ഇരുട്ടിൽ അവർ വരണ്ട
നിലം കടിച്ചുകാരുന്നു. 4 അവർ കുറുങ്കാട്ടിൽ
മണൽചീര പറിക്കുന്നു; കാട്ടുകിഴങ്ങു അവെക്കു
ആഹാരമായിരിക്കുന്നു. 5 ജനമദ്ധ്യേനിന്നു
അവരെ ഓടിച്ചുകളയുന്നു; കള്ളനെപ്പോലെ
അവരെ ആട്ടിക്കളയുന്നു. 6 താഴ്വരപ്പിളപ്പുകളിൽ
അവർ പാർക്കേണ്ടി വരുന്നു; മൺകുഴികളിലും
പാറയുടെ ഗഹ്വരങ്ങളിലും തന്നേ. 7 കുറുങ്കാട്ടിൽ
അവർ കുതറുന്നു; തൂവയുടെ കീഴെ അവർ
ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു. 8 അവർ ഭോഷന്മാരുടെ മക്കൾ,
നീചന്മാരുടെ മക്കൾ; അവരെ ദേശത്തുനിന്നു
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിച്ചോടിക്കുന്നു. 9 ഇപ്പോഴോ
ഞാൻ അവരുടെ പാട്ടായിരിക്കുന്നു; അവെക്കു
പഴഞ്ചൊല്ലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 10 അവർ എന്നെ
അറെച്ചു അകന്നുനില്ക്കുന്നു; എന്നെ കണ്ടു
തുപ്പുവാൻ ശങ്കിക്കുന്നില്ല. 11 അവൻ തന്റെ കയറു
അഴിച്ചു എന്നെ ക്ലേശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ
എന്റെ മുമ്പിൽ കടിഞ്ഞാൺ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു.
12 വലത്തുഭാഗത്തു നീചപരിഷ എഴുന്നേറ്റു എന്റെ
കാൽ ഉന്തുന്നു; അവർ നാശമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്റെ
നേരെ നിരത്തുന്നു. 13 അവർ എന്റെ പാതയെ
നശിപ്പിക്കുന്നു; അവർ തന്നേ തുണയറ്റവർ
ആയിരിക്കെ എന്റെ അപായത്തിന്നായി
ശ്രമിക്കുന്നു. 14 വിസ്താരമുള്ള തുറവിൽകൂടി

എന്നപോലെ അവർ ആക്രമിച്ചുവരുന്നു; ഇടിവിന്റെ
നടുവിൽ അവർ എന്റെ മേൽ ഉരുണ്ടുകയറുന്നു. 15
ഘോരത്വങ്ങൾ എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
കാറ്റുപോലെ എന്റെ മഹത്വത്തെ പാറ്റിക്കളയുന്നു;
എന്റെ ക്ഷേമവും മേഘംപോലെ കടന്നു പോകുന്നു.
16 ഇപ്പോൾ എന്റെ പ്രാണൻ എന്റെ ഉള്ളിൽ
തൂകിപ്പോകുന്നു; കഷ്ടകാലം എന്നെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 രാത്രി എന്റെ അസ്ഥികളെ
തുളച്ചെടുത്തുകളയുന്നു; എന്നെ കടിച്ചുകാരുന്നവർ
ഉറങ്ങുന്നതുമില്ല. 18 ഉഗ്രബലത്താൽ എന്റെ
വസ്ത്രം വിരൂപമായിരിക്കുന്നു; അങ്കിയുടെ
കഴുത്തുപോലെ എന്നോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു. 19
അവൻ എന്നെ ചെളിയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
പൊടിക്കും ചാരത്തിന്നും തുല്യമായിരിക്കുന്നു. 20
ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു; നീ ഉത്തരം
അരുളുന്നില്ല; ഞാൻ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കുന്നു; നീ
എന്നെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതേയുള്ളു. 21 നീ
എന്റെ നേരെ ക്രൂരനായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ കയ്യുടെ ശക്തിയാൽ നീ എന്നെ
പീഡിപ്പിക്കുന്നു. 22 നീ എന്നെ കാറ്റിൻ പുറത്തു
കയറ്റി ഓടിക്കുന്നു; കൊടുങ്കാറ്റിൽ നീ എന്നെ
ലയിപ്പിച്ചുകളയുന്നു. 23 മരണത്തിലേക്കും
സകലജീവികളും ചെന്നു ചേരുന്ന വീട്ടിലേക്കും
നീ എന്നെ കൊണ്ടുപോകുമെന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു. 24 എങ്കിലും വീഴുമ്പോൾ കൈ
നീട്ടുകയില്ലയോ? അപായത്തിൽ അതു നിമിത്തം
നിലവിളിക്കയില്ലയോ? 25 കഷ്ടകാലം വന്നവന്നു
വേണ്ടി ഞാൻ കരഞ്ഞിട്ടില്ലയോ? എളിയവന്നു
വേണ്ടി എന്റെ മനസ്സു വ്യസനിച്ചിട്ടില്ലയോ? 26

ഞാൻ നന്മെക്കു നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ തിന്മ
വന്നു. വെളിച്ചത്തിന്നായി കാത്തിരുന്നപ്പോൾ
ഇരുട്ടു വന്നു. 27 എന്റെ കുടൽ അമരാതെ
തിളെക്കുന്നു; കഷ്ടകാലം എനിക്കു വന്നിരിക്കുന്നു.
28 ഞാൻ കറുത്തവനായി നടക്കുന്നു; വെയിൽ
കൊണ്ടല്ലതാനും; ഞാൻ സഭയിൽ എഴുന്നേറ്റു
നിലവിളിക്കുന്നു. 29 ഞാൻ കുറുക്കന്മാക്കു
സഹോദരനും ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾക്കു കൂട്ടാളിയും
ആയിരിക്കുന്നു. 30 എന്റെ ത്വക്ക് കറുത്തു
പൊളിഞ്ഞുവീഴുന്നു; എന്റെ അസ്ഥി
ഉഷ്ണംകൊണ്ടു കരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 31 എന്റെ
കിന്നരനാദം വിലാപമായും എന്റെ കുഴലൂത്തു
കരച്ചലായും തീന്നിരിക്കുന്നു.

31 ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുമായി ഒരു നിയമം
ചെയ്തു; പിന്നെ ഞാൻ ഒരു കന്യകയെ
നോക്കുന്നതെങ്ങനെ? 2 എന്നാൽ മേലിൽനിന്നു
ദൈവം നല്കുന്ന ഓഹരിയും ഉയരത്തിൽനിന്നു
സവ്വശക്തൻ തരുന്ന അവകാശവും എന്തു? 3
നീതികെട്ടവന്നു അപായവും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാക്കു
വിപത്തുമല്ലയോ? 4 എന്റെ വഴികളെ അവൻ
കാണുന്നില്ലയോ? എന്റെ കാലടികളെയൊക്കെയും
എണ്ണുന്നില്ലയോ? 5 ഞാൻ കപടത്തിൽ
നടന്നുവെങ്കിൽ, എന്റെ കാൽ വഞ്ചനെക്കു
ഓടിയെങ്കിൽ - 6 ദൈവം എന്റെ പരമാത്ഥത
അറിയേണ്ടതിന്നു ഒത്ത ത്രാസിൽ എന്നെ
തൂക്കിനോക്കുമാറാകട്ടെ - 7 എന്റെ കാലടി വഴിവിട്ടു
മാറിയെങ്കിൽ, എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ കണ്ണിന്നു
പിന്തുടന്നുവെങ്കിൽ, വല്ല കറയും എന്റെ
കൈക്കു പറ്റിയെങ്കിൽ, 8 ഞാൻ വിതെച്ചതു

മറ്റൊരുത്തൻ തിന്നട്ടെ; എന്റെ സന്തതിക്കു
മൂലനാശം ഭവിക്കട്ടെ. 9 എന്റെ ഹൃദയം ഒരു
സ്ത്രീയിങ്കൽ ഭ്രമിച്ചുപോയെങ്കിൽ, കൂട്ടുകാരന്റെ
വാതില്ക്കൽ ഞാൻ പതിയിരുന്നു എങ്കിൽ, 10
എന്റെ ഭാൎയ്യ മറ്റൊരുത്തന്നു മാവു പൊടിക്കട്ടെ;
അന്യർ അവളുടെ മേൽ കുനിയട്ടെ. 11
അതു മഹാപാതകമല്ലോ, ന്യായാധിപന്മാർ
ശിക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന കുറ്റമത്രേ; 12 അതു
നരകപൎയ്യന്തം ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീയാകുന്നു; അതു
എന്റെ അനുഭവം ഒക്കെയും നിൎമ്മൂലമാക്കും. 13
എന്റെ ദാസനോ ദാസിയോ എന്നോടു വാദിച്ചിട്ടു
ഞാൻ അവരുടെ ന്യായം തള്ളിക്കളഞ്ഞെങ്കിൽ, 14
ദൈവം എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യും? അവൻ സന്ദൎശിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
എന്തുത്തരം പറയും? 15 ഗൎഭത്തിൽ എന്നെ
ഉരുവാക്കിയവനല്ലയോ അവനെയും
ഉരുവാക്കിയതു? ഉദരത്തിൽ ഞങ്ങളെ നിൎമ്മിച്ചതു
ഒരുത്തനല്ലയോ? 16 ദരിദ്രന്മാരുടെ ആഗ്രഹം
ഞാൻ മുടക്കിയെങ്കിൽ, വിധവയുടെ കണ്ണു
ഞാൻ ക്ഷീണിപ്പിച്ചെങ്കിൽ, 17 അനാഥന്നു
അംശം കൊടുക്കാതെ ഞാൻ തനിച്ചു എന്റെ
ആഹാരം കഴിച്ചെങ്കിൽ - 18 ബാല്യംമുതൽ ഞാൻ
അപ്പൻ എന്നപോലെ അവനെ വളൎത്തുകയും
ജനിച്ചതുമുതൽ അവളെ പരിപാലിക്കയും
ചെയ്തുവല്ലോ - 19 ഒരുത്തൻ വസ്ത്രമില്ലാതെ
നശിച്ചുപോകുന്നതോ ദരിദ്രൻ പുതപ്പില്ലാതെ
ഇരിക്കുന്നതോ ഞാൻ കണ്ടിട്ടു 20 അവന്റെ അര
എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽ, എന്റെ ആടുകളുടെ
രോമംകൊണ്ടു അവന്നു കുളിർ മാറിയില്ലെങ്കിൽ, 21

പട്ടണവാതില്ക്കൽ എനിക്കു സഹായം കണ്ടിട്ടു
ഞാൻ അനാഥന്റെ നേരെ കയ്യോങ്ങിയെങ്കിൽ, 22
എന്റെ ഭുജം തോൾപലകയിൽനിന്നു വീഴട്ടെ;
എന്റെ കയ്യുടെ ഏപ്പു വിട്ടുപോകട്ടെ. 23 ദൈവം
അയച്ച വിപത്തു എനിക്കു ഭയങ്കരമായിരുന്നു;
അവന്റെ ഔന്നത്യംനിമിത്തം എനിക്കു
ആവതില്ലാതെയായി. 24 ഞാൻ പൊന്നു എന്റെ
ശരണമാക്കിയെങ്കിൽ, തങ്കത്തോടു നീ എന്റെ
ആശ്രയം എന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ, 25 എന്റെ
ധനം വളരെയായിരിക്കകൊണ്ടും എന്റെ
കൈ അധികം സമ്പാദിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും
ഞാൻ സന്തോഷിച്ചുവെങ്കിൽ, 26 സൂര്യൻ
പ്രകാശിക്കുന്നതോ ചന്ദ്രൻ ശോഭയോടെ
ഗമിക്കുന്നതോ കണ്ടിട്ടു 27 എന്റെ ഹൃദയം
ഗൂഢമായി വശീകരിക്കപ്പെടുകയും എന്റെ വായി
എന്റെ കയ്യെ ചുംബിക്കയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, 28
അതു ന്യായാധിപന്മാർ ശിക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന കുറ്റം
അത്രെ; അതിനാൽ ഉയരത്തിലെ ദൈവത്തെ
ഞാൻ നിഷേധിച്ചു എന്നു വരുമല്ലോ. 29
എന്റെ വൈരിയുടെ നാശത്തിങ്കൽ ഞാൻ
സന്തോഷിക്കയോ, അവന്റെ അനൎത്ഥത്തിങ്കൽ
ഞാൻ നിഗളിക്കയോ ചെയ്തു എങ്കിൽ - 30
അവന്റെ പ്രാണനാശം ഇച്ഛിച്ചു ഞാൻ ശാപം
ചൊല്ലി പാപം ചെയ്‌വാൻ എന്റെ വായെ ഒരിക്കലും
സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല - 31 അവന്റെ മേശെക്കൽ
മാംസംതിന്നു തൃപ്തി വരാത്തവർ ആർ 32
എന്നിങ്ങനെ എന്റെ കൂടാരത്തിലെ ആളുകൾ
പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ - പരദേശി തെരുവീഥിയിൽ
രാപ്പാൎക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല; വഴിപോക്കന്നു ഞാൻ

എന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തു - 33 ഞാൻ
ആദാമിനെപ്പോലെ എന്റെ ലംഘനം മൂടി എന്റെ
അകൃത്യം മാറ്വിടത്തു മറെച്ചുവെച്ചെങ്കിൽ,
34 മഹാപുരുഷാരത്തെ ശങ്കിക്കകൊണ്ടും
വംശക്കാരുടെ നിന്ദ എന്നെ ഭ്രമിപ്പിക്കകൊണ്ടും
ഞാൻ വാതിലിന്നു പുറത്തിറങ്ങാതെ
മിണ്ടാതിരുന്നു എങ്കിൽ - 35 അയ്യോ, എന്റെ സങ്കടം
കേൾക്കുന്നവൻ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു!- ഇതാ, എന്റെ ഒപ്പു! സർവ്വശക്തൻ
എനിക്കുത്തരം നല്കുമാറാകട്ടെ. എന്റെ
പ്രതിയോഗി എഴുതിയ അന്യായ രേഖ കിട്ടിയെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു! 36 അതു ഞാൻ എന്റെ ചുമലിൽ
വഹിക്കുമായിരുന്നു; ഒരു മകുടമായിട്ടു അതു
അണിയുമായിരുന്നു. 37 എന്റെ കാലടികളുടെ
എണ്ണം ഞാൻ അവനെ ബോധിപ്പിക്കും; ഒരു പ്രഭു
എന്നപോലെ ഞാൻ അവനോടു അടുക്കും. 38
എന്റെ നിലം എന്റെ നേരെ നിലവിളിക്കയോ
അതിന്റെ ഉഴച്ചാലുകൾ ഒന്നിച്ചു കരകയോ
ചെയ്തുവെങ്കിൽ, 39 വിലകൊടുക്കാതെ ഞാൻ
അതിന്റെ വിളവു തിന്നുകയോ അതിന്റെ
ഉടമക്കാരുടെ പ്രാണൻ പോകുവാൻ
സംഗതിയാക്കുകയോ ചെയ്തു എങ്കിൽ, 40
കോതമ്പിന്നു പകരം കാരമുള്ളും യവത്തിന്നു
പകരം കളയും മുളെച്ചുവളരട്ടെ. [ഇയ്യോബിന്റെ
വചനങ്ങൾ അവസാനിച്ചു.]

32 അങ്ങനെ ഇയ്യോബ് തനിക്കുതന്നേ
നീതിമാനായ്തോന്നിയതുകൊണ്ടു ഈ മൂന്നു
പുരുഷന്മാർ അവനോടു വാദിക്കുന്നതു മതിയാക്കി.
2 അപ്പോൾ രാംവംശത്തിൽ ബൂസ്യനായ

ബറഖേലിന്റെ മകൻ എലീഹൂവിന്റെ കോപം
ജ്വലിച്ചു; ദൈവത്തെക്കാൾ തന്നേത്താൻ
നീതീകരിച്ചതുകൊണ്ടു ഇയ്യോബിന്റെ നേരെ
അവന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു. 3 അവന്റെ മൂന്നു
സ്നേഹിതന്മാർ ഇയ്യോബിന്റെ കുറ്റം തെളിയിപ്പാൻ
തക്ക ഉത്തരം കാണായ്കകൊണ്ടു അവരുടെ
നേരെയും അവന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു. 4 എന്നാൽ
അവർ തന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവരാകകൊണ്ടു
എലീഹൂ ഇയ്യോബിനോടു സംസാരിപ്പാൻ
താമസിച്ചു. 5 ആ മൂന്നു പുരുഷന്മാർക്കും ഉത്തരം
മുട്ടിപ്പോയി എന്നു കണ്ടിട്ടു എലീഹൂവിന്റെ കോപം
ജ്വലിച്ചു. 6 അങ്ങനെ ബൂസ്യനായ ബറഖേലിന്റെ
മകൻ എലീഹൂ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ
പ്രായം കുറഞ്ഞവനും നിങ്ങൾ വൃദ്ധന്മാരും
ആകുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ശങ്കിച്ചു,
അഭിപ്രായം പറവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 7 പ്രായം
സംസാരിക്കയും വയോധിക്യം ജ്ഞാനം
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യട്ടെ എന്നിങ്ങനെ
ഞാൻ വിചാരിച്ചു. 8 എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ
ആത്മാവുണ്ടല്ലോ; സർവ്വശക്തന്റെ ശ്വാസം അവർക്കു
വിവേകം നല്കുന്നു. 9 പ്രായം ചെന്നവരത്രേ
ജ്ഞാനികൾ എന്നില്ല; വൃദ്ധന്മാരത്രേ
ന്യായബോധമുള്ളവർ എന്നുമില്ല. 10
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നതു: എന്റെ
വാക്കു കേട്ടുകൊൾവിൻ; ഞാനും എന്റെ
അഭിപ്രായം പ്രസ്താവിക്കാം. 11 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; നിങ്ങൾ
തക്ക മൊഴികൾ ആരാഞ്ഞു കണ്ടെത്തുമോ
എന്നു നിങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു ഞാൻ

ചെവികൊടുത്തു. 12 നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്നു ഞാൻ
ശ്രദ്ധകൊടുത്തു; ഇയ്യോബിന്നു ബോധം
വരുത്തുവാനോ അവന്റെ മൊഴികൾക്കുത്തരം
പറവാനോ നിങ്ങളിൽ ആരുമില്ല. 13 ഞങ്ങൾ
ജ്ഞാനം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു: മനുഷ്യനല്ല,
ദൈവമത്രേ അവനെ ജയിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ
പറയരുതു. 14 എന്റെ നേരെയല്ലല്ലോ അവൻ
തന്റെ മൊഴികളെ പ്രയോഗിച്ചതു; നിങ്ങളുടെ
വചനങ്ങൾകൊണ്ടു ഞാൻ അവനോടു ഉത്തരം
പറകയുമില്ല. 15 അവർ പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഉത്തരം പറയുന്നില്ല; അവക്കു വാക്കു മുട്ടിപ്പോയി.
16 അവർ ഉത്തരം പറയാതെ വെറുതെ നില്ക്കുന്നു;
അവർ സംസാരിക്കായ്കയാൽ ഞാൻ
കാത്തിരിക്കേണമോ? 17 എനിക്കു പറവാനുള്ളതു
ഞാനും പറയും; എന്റെ അഭിപ്രായം ഞാൻ
പ്രസ്താവിക്കും. 18 ഞാൻ മൊഴികൾകൊണ്ടു
തിങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഉള്ളിലെ ആത്മാവു
എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. 19 എന്റെ ഉള്ളം
അടെച്ചുവെച്ച വീഞ്ഞുപോലെ ഇരിക്കുന്നു;
അതു പുതിയ തുരുത്തികൾപോലെ പൊട്ടു
മാറായിരിക്കുന്നു. 20 എന്റെ വിമ്മിഷ്ടം
തീരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സംസാരിക്കും; എന്റെ
അധരം തുറന്നു ഉത്തരം പറയും. 21 ഞാൻ
ഒരുത്തന്റെയും പക്ഷം പിടിക്കയില്ല; ആരോടും
മുഖസ്തുതി പറകയുമില്ല. 22 മുഖസ്തുതി
പറവാൻ എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ; അങ്ങനെ
ചെയ്താൽ എന്റെ സ്രഷ്ടാവു ക്ഷണത്തിൽ എന്നെ
നീക്കിക്കളയും.

33 എങ്കിലോ ഇയ്യോബേ, എന്റെ ഭാഷണം
കേട്ടുകൊൾക; എന്റെ സകലവാക്കുകളും
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾക. 2 ഇതാ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ എന്റെ
വായ്തുറക്കുന്നു; എന്റെ വായിൽ എന്റെ
നാവു സംസാരിക്കുന്നു. 3 എന്റെ വചനങ്ങൾ
എന്റെ ഉള്ളിലെ നേർ ഉച്ചരിക്കും. എന്റെ
അധരങ്ങൾ അറിയുന്നതു അവ പരമാർത്ഥമായി
പ്രസ്താവിക്കും. 4 ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു
എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു; സർവ്വശക്തന്റെ ശ്വാസം എനിക്കു
ജീവനെ തരുന്നു. 5 നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ
എന്നോടു പ്രതിവാദിക്ക; സന്നദ്ധനായി എന്റെ
മുമ്പാകെ നിന്നുകൊൾക. 6 ഇതാ, നിന്നെപ്പോലെ
ഞാനും ദൈവത്തിന്നുള്ളവൻ; എന്നെയും
മണ്ണുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 എന്റെ ഭീഷണി
നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയില്ല; എന്റെ ഘനം
നിനക്കു ഭാരമായിരിക്കയുമില്ല. 8 ഞാൻ
കേൾക്കെ നീ പറഞ്ഞതും നിന്റെ വാക്കു ഞാൻ
കേട്ടതും എന്തെന്നാൽ: 9 ഞാൻ ലംഘനം
ഇല്ലാത്ത നിർമ്മലൻ; ഞാൻ നിർദ്ദോഷി; എന്നിൽ
അകൃത്യവുമില്ല. 10 അവൻ എന്റെ നേരെ
വിരുദ്ധങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു; എന്നെ തനിക്കു
ശത്രുവായി വിചാരിക്കുന്നു. 11 അവൻ എന്റെ
കാലുകളെ ആമത്തിൽ ഇടുന്നു; എന്റെ പാതകളെ
ഒക്കെയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു. 12 ഇതിന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു ഉത്തരം പറയാം: ഇതിൽ നീ
നീതിമാൻ അല്ല; ദൈവം മനുഷ്യനെക്കാൾ
വലിയവനല്ലോ. 13 നീ അവനോടു എന്തിന്നു
വാദിക്കുന്നു? തന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിന്നും
അവൻ കാരണം പറയുന്നില്ലല്ലോ. 14 ഒന്നോ

രണ്ടോ വട്ടം ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
മനുഷ്യൻ അതു കൂട്ടാക്കുന്നില്ലതാനും. 15
ഗാഢനിദ്ര മനുഷ്യൎക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ, അവർ
ശയ്യമേൽ നിദ്രകൊള്ളുമ്പോൾ, സ്വപ്നത്തിൽ,
രാത്രിദൎശനത്തിൽ തന്നേ, 16 അവൻ മനുഷ്യരുടെ
ചെവി തുറക്കുന്നു; അവരോടുള്ള പ്രബോധനെക്കു
മുദ്രയിടുന്നു. 17 മനുഷ്യനെ അവന്റെ
ദുഷ്കൎമ്മത്തിൽനിന്നു അകറ്റുവാനും പുരുഷനെ
ഗൎവ്വത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനും തന്നേ. 18 അവൻ
കുഴിയിൽനിന്നു അവന്റെ പ്രാണനെയും വാളാൽ
നശിക്കാതവണ്ണം അവന്റെ ജീവനെയും കാക്കുന്നു.
19 തന്റെ കിടക്കമേൽ അവൻ വേദനയാൽ
ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു; അവന്റെ അസ്ഥികളിൽ
ഇടവിടാതെ പോരാട്ടം ഉണ്ടു. 20 അതുകൊണ്ടു
അവന്റെ ജീവൻ അപ്പവും അവന്റെ പ്രാണൻ
സ്വാദുഭോജനവും വെറുക്കുന്നു. 21 അവന്റെ
മാംസം ക്ഷയിച്ചു കാണ്മാനില്ലാതെയായിരിക്കുന്നു;
കാണ്മാനില്ലാതിരുന്ന അവന്റെ അസ്ഥികൾ
പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നു. 22 അവന്റെ പ്രാണൻ
ശവക്കുഴിക്കും അവന്റെ ജീവൻ നാശകന്മാൎക്കും
അടുത്തിരിക്കുന്നു. 23 മനുഷ്യനോടു അവന്റെ
ധൎമ്മം അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ആയിരത്തിൽ
ഒരുത്തനായി മദ്ധ്യസ്ഥനായോരു ദൂതൻ അവന്നു
വേണ്ടി ഉണ്ടെന്നുവരികിൽ 24 അവൻ അവങ്കൽ
കൃപ വിചാരിച്ചു: കുഴിയിൽ ഇറങ്ങാതവണ്ണം
ഇവനെ രക്ഷിക്കേണമേ; ഞാൻ ഒരു മറുവില
കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയും 25 അപ്പോൾ
അവന്റെ ദേഹം യൌവനചൈതന്യത്താൽ
പുഷ്ടിവെക്കും; അവൻ ബാല്യപ്രായത്തിലേക്കു

തിരിഞ്ഞുവരും. 26 അവൻ ദൈവത്തോടു
പ്രാർത്ഥിക്കും; അവൻ അവങ്കൽ പ്രസാദിക്കും;
തിരുമുഖത്തെ അവൻ സന്തോഷത്തോടെ കാണും;
അവൻ മനുഷ്യന്നു അവന്റെ നീതിയെ പകരം
കൊടുക്കും. 27 അവൻ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
പാടി പറയുന്നതു: ഞാൻ പാപം ചെയ്തു
നേരായുള്ളതു മറിച്ചുകളഞ്ഞു; അതിന്നു
എന്നോടു പകരം ചെയ്തിട്ടില്ല. 28 അവൻ
എന്റെ പ്രാണനെ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങാതവണ്ണം
രക്ഷിച്ചു; എന്റെ ജീവൻ പ്രകാശത്തെ കണ്ടു
സന്തോഷിക്കുന്നു. 29 ഇതാ, ദൈവം രണ്ടു മൂന്നു
പ്രാവശ്യം ഇവയൊക്കെയും മനുഷ്യനോടു
ചെയ്യുന്നു. 30 അവന്റെ പ്രാണനെ കുഴിയിൽനിന്നു
കരേറ്റേണ്ടതിന്നും ജീവന്റെ പ്രകാശംകൊണ്ടു
അവനെ പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ.
31 ഇയ്യോബേ, ശ്രദ്ധവെച്ചു കേൾക്ക;
മിണ്ടാതെയിരിക്ക; ഞാൻ സംസാരിക്കാം. 32
നിനക്കു ഉത്തരം പറവാനുണ്ടെങ്കിൽ പറക;
സംസാരിക്ക; നിന്നെ നീതീകരിപ്പാൻ ആകുന്നു
എന്റെ താല്പര്യം. 33 ഇല്ലെന്നുവരികിൽ, നീ എന്റെ
വാക്കു കേൾക്ക; മിണ്ടാതിരിക്ക; ഞാൻ നിനക്കു
ജ്ഞാനം ഉപദേശിച്ചുതരാം.

34 എലീഹൂ പിന്നെയും പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2
ജ്ഞാനികളേ, എന്റെ വചനം കേൾപ്പിൻ;
വിദ്വാന്മാരേ, എനിക്കു ചെവിതരുവിൻ. 3
അണ്ണാക്കു ആഹാരത്തെ രുചിനോക്കുന്നു;
ചെവിയോ വചനങ്ങളെ ശോധന ചെയ്യുന്നു; 4
ന്യായമായുള്ളതു നമുക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കാം;
നന്മയായുള്ളതു നമുക്കു തന്നേ ആലോചിച്ചറിയാം.

5 ഞാൻ നീതിമാൻ, ദൈവം എന്റെ ന്യായം
തള്ളിക്കളഞ്ഞു; എന്റെ ന്യായത്തിന്നെതിരെ
ഞാൻ ഭോഷ്കു പറയേണമോ? 6 ലംഘനം
ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടും എന്റെ മുറിവു പൊറുക്കുന്നില്ല
എന്നിങ്ങനെ ഇയ്യോബ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. 7
ഇയ്യോബിനെപ്പോലെ ഒരാളുണ്ടോ? അവൻ
പരിഹാസത്തെ വെള്ളംപോലെ കുടിക്കുന്നു; 8
അവൻ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരോടു കൂട്ടുകൂടുന്നു;
ദുർജ്ജനങ്ങളോടുകൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. 9
ദൈവത്തോടു രഞ്ജനയായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
മനുഷ്യന്നു പ്രയോജനമില്ലെന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 10 അതുകൊണ്ടു വിവേകികളേ,
കേട്ടുകൊൾവിൻ; ദൈവം ദുഷ്ടതയോ സർവ്വശക്തൻ
നീതികേടോ ഒരിക്കലും ചെയ്കയില്ല. 11 അവൻ
മനുഷ്യന്നു അവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു പകരം
ചെയ്യും; ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ നടപ്പിന്നു
തക്കവണ്ണം കൊടുക്കും. 12 ദൈവം ദുഷ്ടത
പ്രവർത്തിക്കയില്ല നിശ്ചയം; സർവ്വശക്തൻ ന്യായം
മറിച്ചുകളകയുമില്ല. 13 ഭൂമിയെ അവങ്കൽ
ഭരമേല്പിച്ചതാർ? ഭൂമണ്ഡലമാകെ സ്ഥാപിച്ചതാർ? 14
അവൻ തന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം ദൃഷ്ടിവെച്ചെങ്കിൽ
തന്റെ ആത്മാവിനെയും ശ്വാസത്തെയും മടക്കി
എടുത്തെങ്കിൽ 15 സകലജഡവും ഒരുപോലെ
കഴിഞ്ഞുപോകും; മനുഷ്യൻ പൊടിയിലേക്കു
മടങ്ങിച്ചേരും. 16 നിനക്കു വിവേകമുണ്ടെങ്കിൽ
ഇതു കേട്ടുകൊൾക; എന്റെ വചനങ്ങളെ
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾക; 17 ന്യായത്തെ പകെക്കുന്നവൻ
ഭരിക്കുമോ? നീതിമാനും ബലവാനുമായവനെ നീ
കുറ്റം വിധിക്കുമോ? 18 രാജാവിനോടു: നീ വഷളൻ

എന്നും പ്രഭുക്കന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ദുഷ്ടന്മാർ
എന്നും പറയുമോ? 19 അവൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
പക്ഷം എടുക്കുന്നില്ല; ദരിദ്രനെക്കാൾ ധനവാനെ
ആദരിക്കുന്നതുമില്ല; അവരെല്ലാവരും
തൃക്കൈയുടെ പ്രവൃത്തിയല്ലോ. 20 പെട്ടെന്നു
അർദ്ധരാത്രിയിൽ തന്നേ അവർ മരിക്കുന്നു; ജനം
കുലുങ്ങി ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നു; കൈ തൊടാതെ
ബലശാലികൾ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. 21 അവന്റെ
ദൃഷ്ടി മനുഷ്യന്റെ വഴികളിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു;
അവന്റെ നടപ്പു ഒക്കെയും അവൻ കാണുന്നു. 22
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർക്കു ഒളിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു
അവിടെ ഇരുട്ടുമില്ല അന്ധതമസ്സുമില്ല. 23 മനുഷ്യൻ
ദൈവസന്നിധിയിൽ ന്യായവിസ്താരത്തിന്നു
ചെല്ലേണ്ടതിന്നു അവൻ അവനിൽ അധികം
ദൃഷ്ടിവെപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 24 വിചാരണ ചെയ്യാതെ
അവൻ ബലശാലികളെ തകർത്തുകളയുന്നു;
അവർക്കു പകരം വേറെ ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നു.
25 അങ്ങനെ അവൻ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ
അറിയുന്നു; രാത്രിയിൽ അവരെ മറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു
അവർ തകർന്നുപോകുന്നു. 26 കാണികൾ
കൂടുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു അവൻ അവരെ
ദുഷ്ടന്മാരെപ്പോലെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. 27
അവർ, എളിയവരുടെ നിലവിളി അവന്റെ
അടുക്കൽ എത്തുവാനും പീഡിതന്മാരുടെ
നിലവിളി അവൻ കേൾപ്പാനും തക്കവണ്ണം 28
അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പിന്മാറിക്കളകയും
അവന്റെ വഴികളെ ഗണ്യമാക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 29 വഷളനായ മനുഷ്യൻ
വാഴാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും ജനത്തെ കുടുക്കുവാൻ

ആരും ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും 30 അവൻ
സ്വസ്ഥത നല്കിയാൽ ആർ കുറ്റം വിധിക്കും? ഒരു
ജാതിക്കായാലും ഒരാൾക്കായാലും അവൻ
മുഖം മറെച്ചുകളഞ്ഞാൽ ആർ അവനെ
കാണും? 31 ഞാൻ ശിക്ഷ സഹിച്ചു; ഞാൻ ഇനി
കുറ്റം ചെയ്കയില്ല; 32 ഞാൻ കാണാത്തതു
എന്നെ പഠിപ്പിക്കേണമേ; ഞാൻ അന്യായം
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇനി ചെയ്കയില്ല എന്നു
ആരെങ്കിലും ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? 33 നീ
മുഷിഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ
പകരം ചെയ്യേണമോ? ഞാനല്ല, നീ തന്നേ
തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതല്ലോ; ആകയാൽ നീ
അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിച്ചുകൊൾക. 34 ഇയ്യോബ്
അറിവില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നു; അവന്റെ
വാക്കുകളിലും ജ്ഞാനമില്ല എന്നു വിവേകമുള്ള
പുരുഷന്മാരും 35 എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്ന ഏതു
ജ്ഞാനിയും എന്നോടു പറയും. 36 ഇയ്യോബ്
ദുഷ്ടന്മാരെപ്പോലെ പ്രതിവാദിക്കകൊണ്ടു
അവനെ ആദിയോടന്തം പരിശോധിച്ചാൽ
കൊള്ളാം. 37 അവൻ തന്റെ പാപത്തോടു ദ്രോഹം
ചേർക്കുന്നു; അവൻ നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ കൈ
കൊട്ടുന്നു; ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി വാക്കു
വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

35 എലീഹൂ പിന്നെയും പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2
എന്റെ നീതി ദൈവത്തിന്റേതിലും കവിയും
എന്നു നീ പറയുന്നു; ഇതു ന്യായം എന്നു
നീ നിരൂപിക്കുന്നുവോ? 3 അതിനാൽ
നിനക്കു എന്തു പ്രയോജനം എന്നും
ഞാൻ പാപം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ

അതുകൊണ്ടു എനിക്കെന്തുപകാരം എന്നും
നീ ചോദിക്കുന്നുവല്ലോ; 4 നിന്നോടും
നിന്നോടുകൂടെയുള്ള സ്നേഹിതന്മാരോടും ഞാൻ
പ്രത്യുത്തരം പറയാം. 5 നീ ആകാശത്തേക്കു
നോക്കി കാണുക; നിനക്കു മീതെയുള്ള
മേഘങ്ങളെ ദർശിക്ക; 6 നീ പാപം ചെയ്യുന്നതിനാൽ
അവനോടു എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? നിന്റെ
ലംഘനം പെരുകുന്നതിനാൽ നീ അവനോടു എന്തു
ചെയ്യുന്നു? 7 നീ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതിനാൽ
അവന്നു എന്തു കൊടുക്കുന്നു? അല്ലെങ്കിൽ അവൻ
നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു എന്തു പ്രാപിക്കുന്നു? 8 നിന്റെ
ദുഷ്ടത നിന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പുരുഷനെയും
നിന്റെ നീതി മനുഷ്യനെയും സംബന്ധിക്കുന്നു. 9
പീഡയുടെ പെരുപ്പം ഹേതുവായി അവർ
അയ്യംവിളിക്കുന്നു; മഹാന്മാരുടെ ഭുജംനിമിത്തം
അവർ നിലവിളിക്കുന്നു. 10 എങ്കിലും രാത്രിയിൽ
സ്തോത്രഗീതങ്ങളെ നല്കുന്നവനും ഭൂമിയിലെ
മൃഗങ്ങളെക്കാൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നവനും 11
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെക്കാൾ നമ്മെ
ജ്ഞാനികളാക്കുന്നവനുമായി എന്റെ
സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം എവിടെ എന്നു ഒരുത്തനും
ചോദിക്കുന്നില്ല. 12 അവിടെ ദുഷ്ടന്മാരുടെ
അഹങ്കാരംനിമിത്തം അവർ നിലവിളിക്കുന്നു;
എങ്കിലും ആരും ഉത്തരം പറയുന്നില്ല. 13
വ്യർത്ഥമായുള്ളതു ദൈവം കേൾക്കയില്ല;
സർവ്വശക്തൻ അതു വിചാരിക്കയുമില്ല നിശ്ചയം.
14 പിന്നെ നീ അവനെ കാണുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ? വ്യവഹാരം അവന്റെ
മുമ്പിൽ ഇരിക്കയാൽ നീ അവന്നായി

കാത്തിരിക്ക. 15 ഇപ്പോഴോ, അവന്റെ കോപം
സന്ദർശിക്കായ്കകൊണ്ടും അവൻ അഹങ്കാരത്തെ
അധികം ഗണ്യമാക്കായ്കകൊണ്ടും 16 ഇയ്യോബ്
വൃഥാ തന്റെ വായ്തുറക്കുന്നു; അറിവുകൂടാതെ
വാക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

36 എലീഹൂ പിന്നെയും പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2
അല്പം ക്ഷമിക്ക, ഞാൻ അറിയിച്ചുതരാം;
ദൈവത്തിന്നു വേണ്ടി ഇനിയും ചില വാക്കു
പറവാനുണ്ടു. 3 ഞാൻ ദൂരത്തുനിന്നു അറിവു
കൊണ്ടുവരും; എന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്നു നീതിയെ
ആരോപിക്കും. 4 എന്റെ വാക്കു ഭോഷ്കല്ല
നിശ്ചയം; അറിവു തികഞ്ഞവൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
നില്ക്കുന്നു. 5 ദൈവം ബലവാനെങ്കിലും ആരെയും
നിരസിക്കുന്നില്ല; അവൻ വിവേകശക്തിയിലും
ബലവാൻ തന്നേ. 6 അവൻ ദുഷ്ടന്റെ ജീവനെ
രക്ഷിക്കുന്നില്ല; ദുഃഖിതന്മാർക്കോ അവൻ
ന്യായം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. 7 അവൻ
നീതിമാന്മാരിൽനിന്നു തന്റെ കടാക്ഷം
മാറ്റുന്നില്ല; രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ അവരെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുന്നു; അവർ
എന്നേക്കും ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. 8 അവർ
ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു കഷ്ടതയുടെ
പാശങ്ങളാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ 9 അവൻ അവർക്കു
അവരുടെ പ്രവൃത്തിയും അഹങ്കരിച്ചുപോയ
ലംഘനങ്ങളും കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 10 അവൻ
അവരുടെ ചെവി പ്രബോധനത്തിന്നു
തുറക്കുന്നു; അവർ നീതികേടു വിട്ടുതിരിവാൻ
കല്പിക്കുന്നു. 11 അവർ കേട്ടനുസരിച്ചു അവനെ
സേവിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ നാളുകളെ ഭാഗ്യത്തിലും

ആണ്ടുകളെ ആനന്ദത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടും.
12 കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിലോ അവർ വാളാൽ
നശിക്കും; ബുദ്ധിമോശത്താൽ മരിച്ചുപോകും. 13
ദുഷ്ടമാനസന്മാർ കോപം സംഗ്രഹിച്ചുവെക്കുന്നു;
അവൻ അവരെ ബന്ധിക്കുമ്പോൾ അവർ
രക്ഷെക്കായി വിളിക്കുന്നില്ല. 14 അവർ
യൌവനത്തിൽ തന്നേ മരിച്ചു പോകുന്നു;
അവരുടെ ജീവൻ ദുന്നടപ്പുകാരുടേതു പോലെ
നശിക്കുന്നു. 15 അവൻ അരിഷ്ടനെ അവന്റെ
അരിഷ്ടതയാൽ വിടുവിക്കുന്നു; പീഡയിൽ തന്നേ
അവരുടെ ചെവി തുറക്കുന്നു. 16 നിന്നെയും അവൻ
കഷ്ടതയുടെ വായിൽ നിന്നു ഇടുക്കമില്ലാത്ത
വിശാലതയിലേക്കു നടത്തുമായിരുന്നു. നിന്റെ
മേശമേൽ സ്വാദുഭോജനം വെക്കുമായിരുന്നു. 17
നീയോ ദുഷ്ടവിധികൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
വിധിയും നീതിയും നിന്നെ പിടിക്കും. 18
കോപം നിന്നെ പരിഹാസത്തിന്നായി
വശീകരിക്കരുതു; മറുവിലയുടെ വലിപ്പം
ഓർത്തു നീ തെറ്റിപ്പോകയുമരുതു. 19 കഷ്ടത്തിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നിന്റെ നിലവിളിയും
ശക്തിയേറിയ പരിശ്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും
മതിയാകുമോ? 20 ജാതികൾ തങ്ങളുടെ
സ്ഥലത്തുവെച്ചു മുടിഞ്ഞുപോകുന്ന രാത്രിയെ നീ
കാംക്ഷിക്കരുതു. 21 സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക;
നീതികേടിലേക്കു തിരിയരുതു; അതല്ലോ
നീ അരിഷ്ടതയെക്കാൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു. 22
ദൈവം തന്റെ ശക്തിയാൽ ഉന്നതമായി
പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അവന്നു തുല്യനായ ഉപദേശകൻ
ആരുള്ളു? 23 അവനോടു അവന്റെ വഴിയെ

കല്പിച്ചതാർ? നീ നീതികേടു ചെയ്തു എന്നു
അവനോടു ആക്കു പറയാം? 24 അവന്റെ
പ്രവൃത്തിയെ മഹിമപ്പെടുത്തുവാൻ നീ
ഓർത്തുകൊൾക; അതിനെക്കുറിച്ചല്ലോ മനുഷ്യർ
പാടിയിരിക്കുന്നതു. 25 മനുഷ്യരൊക്കെയും
അതു കണ്ടു രസിക്കുന്നു; ദൂരത്തുനിന്നു
മർത്യൻ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു. 26
നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാതവണ്ണം ദൈവം
അത്യുന്നതൻ; അവന്റെ ആണ്ടുകളുടെ സംഖ്യ
ആരാഞ്ഞുകൂടാത്തതു. 27 അവൻ നീർത്തുള്ളികളെ
ആകർഷിക്കുന്നു; അവന്റെ ആവിയാൽ അവ
മഴയായി പെയ്യുന്നു. 28 മേഘങ്ങൾ അവയെ
ചൊരിയുന്നു; മനുഷ്യരുടെമേൽ ധാരാളമായി
പൊഴിക്കുന്നു. 29 ആക്കെങ്കിലും മേഘങ്ങളുടെ
വിരിവുകളെയും അവന്റെ കൂടാരത്തിന്റെ
മുഴക്കത്തെയും ഗ്രഹിക്കാമോ? 30 അവൻ തന്റെ
ചുറ്റും പ്രകാശം വിരിക്കുന്നു; സമുദ്രത്തിന്റെ
അടിയെ മൂടുന്നു. 31 ഇവയാൽ അവൻ ജാതികളെ
ന്യായം വിധിക്കുന്നു; ആഹാരവും ധാരാളമായി
കൊടുക്കുന്നു. 32 അവൻ മിന്നൽകൊണ്ടു തൃക്കൈ
നിറെക്കുന്നു; പ്രതിയോഗിയുടെ നേരെ അതിനെ
നിയോഗിക്കുന്നു. 33 അതിന്റെ മുഴക്കം അവനെയും
കന്നുകാലികൾ എഴുന്നെള്ളുന്നവനെയും കുറിച്ചു
അറിവുതരുന്നു.

37 ഇതിനാൽ എന്റെ ഹൃദയം വിറെച്ചു തന്റെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു പാളിപ്പോകുന്നു. 2 അവന്റെ
നാദത്തിന്റെ മുഴക്കവും അവന്റെ വായിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന ഗർജ്ജനവും ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾപ്പിൻ. 3
അവൻ അതു ആകാശത്തിൻ കീഴിലൊക്കെയും

അതിന്റെ മിന്നൽ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും
അയക്കുന്നു. 4 അതിന്റെ പിന്നാലെ ഒരു മുഴക്കം
കേൾക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ മഹിമാനാദംകൊണ്ടു
ഇടിമുഴക്കുന്നു; അവന്റെ നാദം കേൾക്കുമ്പോൾ
അവയെ തടുക്കുന്നില്ല. 5 ദൈവം തന്റെ നാദം
അതിശയമായി മുഴക്കുന്നു; നമുക്കു
ഗ്രഹിച്ചുകൂടാത്ത മഹാകാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നു. 6
അവൻ ഹിമത്തോടു: ഭൂമിയിൽ പെയ്യുക
എന്നു കല്പിക്കുന്നു; അവൻ മഴയോടും വമ്പിച്ച
പെരുമഴയോടും കല്പിക്കുന്നു. 7 താൻ സൃഷ്ടിച്ച
മനുഷ്യരൊക്കെയും അറിവാന്തക്കവണ്ണം അവൻ
സകലമനുഷ്യരുടെയും കൈ മുദ്രയിടുന്നു. 8
കാട്ടുമൃഗം ഒളിവിടത്തു ചെന്നു തന്റെ ഗുഹയിൽ
കിടക്കുന്നു. 9 ദക്ഷിണമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു
കൊടുങ്കാറ്റും ഉത്തരദിക്കിൽനിന്നു കുളിരും
വരുന്നു. 10 ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസംകൊണ്ടു
നീക്കട്ട ഉളവാകുന്നു; വെള്ളങ്ങളുടെ വിശാലത
ഉറെച്ചു പോകുന്നു. 11 അവൻ കാർമ്മേഘത്തെ
ഈറംകൊണ്ടു കനപ്പിക്കുന്നു; തന്റെ മിന്നലുള്ള
മേഘത്തെ പരത്തുന്നു. 12 അവൻ അവയോടു
കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തു
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവന്റെ ആദേശപ്രകാരം അവ
ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു. 13 ശിക്ഷെക്കായിട്ടോ
ദേശത്തിന്റെ നന്മെക്കായിട്ടോ ദയെക്കായിട്ടോ
അവൻ അതു വരുത്തുന്നു. 14 ഇയ്യോബേ, ഇതു
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾക; മിണ്ടാതിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ
അത്ഭുതങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊൾക. 15 ദൈവം
അവെക്കു കല്പന കൊടുക്കുന്നതും തന്റെ
മേഘത്തിലെ മിന്നൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും

എങ്ങനെ എന്നു നീ അറിയുന്നുവോ?
16 മേഘങ്ങളുടെ ആക്കത്തൂക്കവും
ജ്ഞാനസമ്പൂൎണ്ണനായവന്റെ അത്ഭുതങ്ങളും നീ
അറിയുന്നുവോ? 17 തെന്നിക്കാറ്റുകൊണ്ടു
ഭൂമി അനങ്ങാതിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്നു ചൂടുണ്ടാകുന്നതു എങ്ങനെ? 18
ലോഹദൎപ്പണംപോലെ ഉറപ്പുള്ള ആകാശത്തെ
നിനക്കു അവനോടുകൂടെ വിടൎത്തു വെക്കാമോ? 19
അവനോടു എന്തു പറയേണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു
ഉപദേശിച്ചു തരിക; അന്ധകാരം നിമിത്തം
ഞങ്ങൾക്കു ഒന്നും പ്രസ്താവിപ്പാൻ
കഴിവില്ല. 20 എനിക്കു സംസാരിക്കേണം
എന്നു അവനോടു ബോധിപ്പിക്കേണമോ?
നാശത്തിന്നിരയായ്തീരുവാൻ ആരാനും
ഇച്ഛിക്കുമോ? 21 ഇപ്പോൾ ആകാശത്തിൽ
വെളിച്ചം ശോഭിക്കുന്നതു കാണുന്നില്ല; എങ്കിലും
കാറ്റു കടന്നു അതിനെ തെളിവാക്കുന്നു. 22
വടക്കുനിന്നു സ്വൎണ്ണശോഭപോലെ വരുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ ചുറ്റും ഭയങ്കര തേജസ്സുണ്ടു. 23
സൎവ്വശക്തനെയോ നാം കണ്ടെത്തുകയില്ല;
അവൻ ശക്തിയിൽ അത്യുന്നതനാകുന്നു;
അവൻ ന്യായത്തിന്നും പൂൎണ്ണനീതിക്കും ഭംഗം
വരുത്തുന്നില്ല. 24 അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ അവനെ
ഭയപ്പെടുന്നു; ജ്ഞാനികളെന്നു ഭാവിക്കുന്നവരെ
അവൻ കടാക്ഷിക്കുന്നില്ല.

38 അനന്തരം യഹോവ ചുഴലിക്കാറ്റിൽ
നിന്നു ഇയ്യോബിനോടു ഉത്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 2
അറിവില്ലാത്ത വാക്കുകളാൽ ആലോചനയെ

ഇരുളാക്കുന്നോരിവനാർ? 3 നീ പുരുഷനെപ്പോലെ
അര മുറുക്കികൊൾക; ഞാൻ നിന്നോടു
ചോദിക്കും; എന്നോടു ഉത്തരം പറക. 4
ഞാൻ ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനമിട്ടപ്പോൾ
നീ എവിടെയായിരുന്നു? നിനക്കു
വിവേകമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്താവിക്ക. 5
അതിന്റെ അളവു നിയമിച്ചവൻ ആർ? നീ
അറിയുന്നുവോ? അല്ല, അതിന്നു അളവുനൂൽ
പിടിച്ചവനാർ? 6 പ്രഭാതനക്ഷത്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കയും ദൈവപുത്രന്മാരെല്ലാം
സന്തോഷിച്ചാർക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ 7 അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനം ഏതിന്മേൽ ഉറപ്പിച്ചു? അല്ല, അതിന്റെ
മൂലക്കല്ലിട്ടവൻ ആർ? 8 ഗർഭത്തിൽനിന്നു
എന്നപോലെ സമുദ്രം ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
അതിനെ കതകുകളാൽ അടെച്ചവൻ ആർ? 9
അന്നു ഞാൻ മേഘത്തെ അതിന്നു ഉടുപ്പും
കൂരിരുളിനെ അതിന്നു ചുറ്റാടയും ആക്കി; 10 ഞാൻ
അതിന്നു അതിർ നിയമിച്ചു കതകും ഓടാമ്പലും
വെച്ചു. 11 ഇത്രത്തോളം നിനക്കുവരാം; ഇതു
കടക്കരുതു; ഇവിടെ നിന്റെ തിരമാലകളുടെ
ഗർവ്വം നിലെക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 12 ഭൂമിയുടെ
അറ്റങ്ങളെ പിടിക്കേണ്ടതിന്നും ദുഷ്ടന്മാരെ
അതിൽനിന്നു കുടഞ്ഞുകളയേണ്ടതിന്നും 13 നിന്റെ
ജീവകാലത്തൊരിക്കലെങ്കിലും നീ പ്രഭാതത്തിന്നു
കല്പന കൊടുക്കയും അരുണോദയത്തിന്നു സ്ഥലം
ആദേശിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? 14 അതു
മുദ്രെക്കു കീഴിലെ അരക്കുപോലെ മാറുന്നു;
വസ്ത്രംപോലെ ആസകലം വിളങ്ങിനില്ക്കുന്നു. 15
ദുഷ്ടന്മാർക്കു വെളിച്ചം മുടങ്ങിപ്പോകുന്നു; ഓങ്ങിയ

ഭുജവും ഒടിഞ്ഞുപോകുന്നു. 16 നീ സമുദ്രത്തിന്റെ
ഉറവുകളോളം ചെന്നിട്ടുണ്ടോ? ആഴിയുടെ
ആഴത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 17 മരണത്തിന്റെ
വാതിലുകൾ നിനക്കു വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?
അന്ധതമസ്സിന്റെ വാതിലുകളെ നീ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?
18 ഭൂമിയുടെ വിശാലത നീ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
ഇതൊക്കെയും അറിയുന്നുവെങ്കിൽ
പ്രസ്താവിക്ക. 19 വെളിച്ചം വസിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തേക്കുള്ള വഴി ഏതു? ഇരുളിന്റെ പാർപ്പിടവും
എവിടെ? 20 നിനക്കു അവയെ അവയുടെ
അതിരോളം കൊണ്ടുപോകാമോ? അവയുടെ
വീട്ടിലേക്കുള്ള പാത അറിയാമോ? 21 നീ അന്നേ
ജനിച്ചിരുന്നുവല്ലോ; നിനക്കു ആയുസ്സു ഒട്ടും
കുറവല്ലല്ലോ; നീ അതു അറിയാതിരിക്കുമോ? 22 നീ
ഹിമത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തോളം ചെന്നിട്ടുണ്ടോ?
കന്മഴയുടെ ഭണ്ഡാരം നീ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? 23 ഞാൻ
അവയെ കഷ്ടകാലത്തേക്കും പോരും പടയുമുള്ള
നാളിലേക്കും സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. 24
വെളിച്ചം പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതും കിഴക്കൻ കാറ്റു
ഭൂമിമേൽ വ്യാപിക്കുന്നതും ആയ വഴി ഏതു?
25 നിർജ്ജനദേശത്തും ആൾ പാർപ്പില്ലാത്ത
മരുഭൂമിയിലും മഴ പെയ്യിക്കേണ്ടതിന്നും 26
തരിശും ശൂന്യവുമായ നിലത്തിന്റെ ദാഹം
തീർക്കേണ്ടതിന്നും ഇളമ്പുല്ലു മുളെപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും
27 ജലപ്രവാഹത്തിന്നു ചാലും ഇടിമിന്നലിന്നു
പാതയും വെട്ടിക്കൊടുത്തതാർ? 28 മഴെക്കു
അപ്പനുണ്ടോ? അല്ല, മഞ്ഞുതുള്ളികളെ
ജനിപ്പിച്ചതാർ? 29 ആരുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്നു
ഹിമം പുറപ്പെടുന്നു? ആകാശത്തിലെ

നീഹാരത്തെ ആർ പ്രസവിക്കുന്നു? 30
വെള്ളം കല്ലുപോലെ ഉറെച്ചുപോകുന്നു.
ആഴിയുടെ മുഖം കട്ടിയായിത്തീരുന്നു.
31 കാർത്തികയുടെ ചങ്ങല നിനക്കു
ബന്ധിക്കാമോ? മകയിരത്തിന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ
അഴിക്കാമോ? 32 നിനക്കു രാശിചക്രത്തെ
അതിന്റെ കാലത്തു പുറപ്പെടുവിക്കാമോ?
സപ്തർഷികളെയും മക്കളെയും നിനക്കു
നടത്താമോ? 33 ആകാശത്തിലെ നിയമങ്ങളെ
നീ അറിയുന്നുവോ? അതിന്നു ഭൂമിമേലുള്ള
സ്വാധീനത നിർണ്ണയിക്കാമോ? 34 ജലപ്രവാഹം
നിന്നെ മൂടേണ്ടതിന്നു നിനക്കു മേഘങ്ങളോളം
ശബ്ദം ഉയർത്താമോ? 35 അടിയങ്ങൾ
വിടകൊള്ളുന്നു എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞു
പുറപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം നിനക്കു മിന്നലുകളെ
പറഞ്ഞയക്കാമോ? 36 അന്തരംഗത്തിൽ
ജ്ഞാനത്തെ വെച്ചവനാർ? മനസ്സിന്നു വിവേകം
കൊടുത്തവൻ ആർ? 37 ഉരുക്കിവാർത്തതുപോലെ
പൊടി തമ്മിൽ കൂടുമ്പോഴും മൺകട്ട ഒന്നോടൊന്നു
പറ്റിപ്പോകുമ്പോഴും 38 ജ്ഞാനത്താൽ
മേഘങ്ങളെ എണ്ണുന്നതാർ? ആകാശത്തിലെ
തുരുത്തികളെ ചരിക്കുന്നതാർ? 39 സിംഹങ്ങൾ
ഗുഹകളിൽ പതുങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴും അവ
മുറ്റുകാട്ടിൽ പതിയിരിക്കുമ്പോഴും 40 നീ
സിംഹിക്കു ഇര വേട്ടയാടിക്കൊടുക്കുമോ?
ബാലസിംഹങ്ങളുടെ വിശപ്പടക്കുമോ? 41
കാക്കക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇരകിട്ടാതെ ഉഴന്നു
ദൈവത്തോടു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു തീൻ
എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാർ?

39 പാറയിലെ കാട്ടാടുകളുടെ പ്രസവകാലം
നിനക്കറിയാമോ? മാൻപേടകളുടെ ഈറ്റുനോവു
നീ കാണുമോ? 2 അവെക്കു ഗർഭം തികയുന്ന മാസം
നിനക്കു കണക്കു കൂട്ടാമോ? അവയുടെ
പ്രസവകാലം നിനക്കു അറിയാമോ? 3 അവ
കുനിഞ്ഞു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുന്നു; ക്ഷണത്തിൽ
വേദന കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. 4 അവയുടെ
കുട്ടികൾ ബലപ്പെട്ടു കാട്ടിൽ വളരുന്നു; അവ
പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു; മടങ്ങിവരുന്നതുമില്ല. 5
കാട്ടുകഴുതയെ അഴിച്ചുവിട്ടതു ആർ? വനഗർദ്ദഭത്തെ
കെട്ടഴിച്ചതാർ? 6 ഞാൻ മരുഭൂമിയെ അതിന്നു വീടും
ഉവർന്നിലത്തെ അതിന്നു പാർപ്പിടവുമാക്കി. 7 അതു
പട്ടണത്തിലെ ആരവം കേട്ടു ചിരിക്കുന്നു;
തെളിക്കുന്നവന്റെ ഒച്ച കൂട്ടാക്കുന്നതുമില്ല. 8
മലനിരകൾ അതിന്റെ മേച്ചല്പുറമാകുന്നു;
പച്ചയായതൊക്കെയും അതു തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നു.
9 കാട്ടുപോത്തു നിന്നെ വഴിപ്പെട്ടു സേവിക്കുമോ?
അതു നിന്റെ പുല്തൊട്ടിക്കരികെ രാപാർക്കുമോ? 10
കാട്ടുപോത്തിനെ നിനക്കു കയറിട്ടു ഉഴവിന്നു
കൊണ്ടുപോകാമോ? അതു നിന്റെ പിന്നാലെ നിലം
നിരത്തുമോ? 11 അതിന്റെ ശക്തി വലുതാകയാൽ
നീ അതിനെ വിശ്വസിക്കുമോ? നിന്റെ വേല നീ
അതിന്നു ഭരമേല്പിച്ചു കൊടുക്കുമോ? 12 അതു
നിന്റെ വിത്തു കൊണ്ടുവരുമെന്നും നിന്റെ
കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടുമെന്നും നീ വിശ്വസിക്കുമോ?
13 ഒട്ടകപ്പക്ഷി ഉല്ലസിച്ചു ചിറകു വീശുന്നു;
എങ്കിലും ചിറകും തൂവലുംകൊണ്ടു വാത്സല്യം
കാണിക്കുമോ? 14 അതു നിലത്തു മുട്ട
ഇട്ടേച്ചുപോകുന്നു; അവയെ പൊടിയിൽ

വെച്ചു വിരിക്കുന്നു. 15 കാൽകൊണ്ടു അവ
ഉടഞ്ഞുപോയേക്കുമെന്നോ കാട്ടുമൃഗം അവയെ
ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞേക്കുമെന്നോ അതു ഓക്കുന്നില്ല. 16
അതു തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടു തനിക്കുള്ളവയല്ല
എന്നപോലെ കാഠിന്യം കാണിക്കുന്നു; തന്റെ
പ്രയത്നം വ്യർത്ഥമായ്പോകുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നില്ല.
17 ദൈവം അതിന്നു ജ്ഞാനമില്ലാതാക്കി
വിവേകം അതിന്നു നല്കീട്ടുമില്ല. 18 അതു
ചിറകടിച്ചു പൊങ്ങി ഓടുമ്പോൾ കുതിരയെയും
പുറത്തു കയറിയവനെയും പരിഹസിക്കുന്നു. 19
കുതിരെക്കു നീയോ ശക്തി കൊടുത്തതു?
അതിന്റെ കഴുത്തിന്നു നീയോ കുഞ്ചിരോമം
അണിയിച്ചതു? 20 നിനക്കു അതിനെ
വെട്ടുക്കിളിയെപ്പോലെ ചാടിക്കാമോ? അതിന്റെ
ഹുങ്കാരപ്രതാപം ഭയങ്കരം. 21 അതു താഴ്വരയിൽ
മാന്തി ഊക്കോടെ ഉല്ലസിക്കുന്നു. അതു
ആയുധപാണികളെ എതിർത്തുചെല്ലുന്നു. 22 അതു
കൂശാതെ ഭയത്തെ പുച്ഛിക്കുന്നു; വാളിനോടു
പിൻവാങ്ങി മണ്ടുന്നതുമില്ല. 23 അതിന്നു എതിരെ
ആവനാഴിയും മിന്നുന്ന കുന്തവും ശൂലവും
കിലുകിലുക്കുന്നു. 24 അതു ഉഗ്രതയും കോപവും
പൂണ്ടു നിലം വിഴുങ്ങുന്നു; കാഹളനാദം കേട്ടാൽ
അതു അടങ്ങിനില്ക്കയില്ല. 25 കാഹളനാദം
ധ്വനിക്കുന്തോറും അതു ഹാ, ഹാ എന്നു
ചിനെക്കുന്നു; പടയും പടനായകന്മാരുടെ
മുഴക്കവും ആർപ്പും ദൂരത്തുനിന്നു മണക്കുന്നു. 26
നിന്റെ വിവേകത്താലോ പരുന്തു പറക്കയും
ചിറകു തെക്കോട്ടു വിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു?
27 നിന്റെ കല്പനെക്കോ കഴുകൻ മേലോട്ടു

പറക്കയും ഉയരത്തിൽ കൂടുവെക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതു? 28 അതു പാറയിൽ കുടിയേറി
രാപാക്കുന്നു; പാറമുകളിലും ദുർഗ്ഗത്തിലും തന്നേ. 29
അവിടെനിന്നു അതു ഇര തിരയുന്നു; അതിന്റെ
കണ്ണു ദൂരത്തേക്കു കാണുന്നു. 30 അതിന്റെ
കുഞ്ഞുകൾ ചോര വലിച്ചു കുടിക്കുന്നു.
പട്ടുപോയവർ എവിടെയോ അവിടെ അതുണ്ടു.

40 യഹോവ പിന്നെയും ഇയ്യോബിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: 2 ആക്ഷേപകൻ
സർവ്വശക്തനോടു വാദിക്കുമോ? ദൈവത്തോടു
തർക്കിക്കുന്നവൻ ഇതിന്നു ഉത്തരം പറയട്ടെ. 3
അതിന്നു ഇയ്യോബ് യഹോവയോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: 4 ഞാൻ നിസ്സാരനല്ലോ, ഞാൻ
നിന്നോടു എന്തുത്തരം പറയേണ്ടു? ഞാൻ
കൈകൊണ്ടു വായി പൊത്തിക്കൊള്ളുന്നു. 5
ഒരുവട്ടം ഞാൻ സംസാരിച്ചു; ഇനി ഉത്തരം
പറകയില്ല. രണ്ടുവട്ടം ഞാൻ ഉരചെയ്തു;
ഇനി മിണ്ടുകയില്ല. 6 അപ്പോൾ യഹോവ
ചുഴലിക്കാറ്റിൽനിന്നു ഇയ്യോബിനോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 7 നീ പുരുഷനെപ്പോലെ
അര മുറുക്കിക്കൊൾക; ഞാൻ നിന്നോടു
ചോദിക്കും; നീ എനിക്കു ഗ്രഹിപ്പിച്ചുതരിക. 8 നീ
എന്റെ ന്യായത്തെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുമോ? നീ
നീതിമാനാകേണ്ടതിന്നു എന്നെ കുറ്റം പറയുമോ? 9
ദൈവത്തിന്നുള്ളതുപോലെ നിനക്കു ഭുജം ഉണ്ടോ?
അവനെപ്പോലെ നിനക്കു ഇടിമുഴക്കാമോ? 10 നീ
മഹിമയും പ്രതാപവും അണിഞ്ഞുകൊൾക.
തേജസ്സും പ്രഭാവവും ധരിച്ചുകൊൾക. 11 നിന്റെ
കോപപ്രവാഹങ്ങളെ ഒഴുക്കുക; ഏതു ഗർവ്വിയെയും

നോക്കി താഴ്ത്തുക. 12 ഏതു ഗവ്വിയെയും നോക്കി
കവിഴ്ത്തുക; ദുഷ്ടന്മാരെ അവരുടെ നിലയിൽ
തന്നേ വീഴ്ത്തിക്കളക. 13 അവരെ ഒക്കെയും
പൊടിയിൽ മറെച്ചുവെക്കുക; അവരുടെ മുഖങ്ങളെ
മറവിടത്തു ബന്ധിച്ചുകളക. 14 അപ്പോൾ നിന്റെ
വലങ്കൈ നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാനും
നിന്നെ ശ്ലാഘിച്ചുപറയും. 15 ഞാൻ നിന്നെപ്പോലെ
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന നദീഹയമുണ്ടല്ലോ; അതു
കാളയെപ്പോലെ പുല്ലുതിന്നുന്നു. 16 അതിന്റെ
ശക്തി അതിന്റെ കടിപ്രദേശത്തും അതിന്റെ ബലം
വയറ്റിന്റെ മാംസപേശികളിലും ആകുന്നു.
17 ദേവദാരുതുല്യമായ തന്റെ വാൽ അതു
ആട്ടുന്നു; അതിന്റെ തുടയിലെ ഞരമ്പുകൾ
കൂടി പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 18 അതിന്റെ
അസ്ഥികൾ ചെമ്പുകുഴൽപോലെയും എല്ലുകൾ
ഇരിമ്പഴിപോലെയും ഇരിക്കുന്നു. 19 അതു
ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ പ്രധാനമായുള്ളതു;
അതിനെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ അതിന്നു ഒരു വാൾ
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 20 കാട്ടുമൃഗങ്ങളൊക്കെയും
കളിക്കുന്നിടമായ പവ്വതങ്ങൾ അതിന്നു തീൻ
വിളയിക്കുന്നു. 21 അതു നീർമരുതിന്റെ ചുവട്ടിലും
ഞാങ്ങണയുടെ മറവിലും ചതുപ്പുനിലത്തും
കിടക്കുന്നു. 22 നീർമരുതു നിഴൽകൊണ്ടു അതിനെ
മറെക്കുന്നു; തോട്ടിങ്കലെ അലരി അതിനെ ചുറ്റി
നില്ക്കുന്നു; 23 നദി കവിഞ്ഞൊഴുകിയാലും അതു
ഭ്രമിക്കുന്നില്ല; യോർദ്ദാൻ അതിന്റെ വായിലേക്കു
ചാടിയാലും അതു നിർഭയമായിരിക്കും. 24 അതു
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അതിനെ പിടിക്കാമോ?
അതിന്റെ മൂക്കിൽ കയർ കോക്കാമോ?

41 മഹാനക്രത്തെ ചൂണ്ടലിട്ടു പിടിക്കാമോ?
അതിന്റെ നാക്കു കയറുകൊണ്ടു അമർത്താമോ? 2
അതിന്റെ മൂക്കിൽ കയറു കോർക്കാമോ?
അതിന്റെ അണയിൽ കൊളുത്തു കടത്താമോ? 3
അതു നിന്നോടു ഏറിയ യാചന കഴിക്കുമോ?
സാവധാനവാക്കു നിന്നോടു പറയുമോ? 4
അതിനെ എന്നും ദാസനാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു
അതു നിന്നോടു ഉടമ്പടി ചെയ്യുമോ? 5 പക്ഷിയോടു
എന്നപോലെ നീ അതിനോടു കളിക്കുമോ?
അതിനെ പിടിച്ചു നിന്റെ ബാലമാർക്കായി
കെട്ടിയിടുമോ? 6 മീൻപിടിക്കൂറ്റുകാർ
അതിനെക്കൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്യുമോ? അതിനെ
കച്ചവടക്കാർക്കു പകുത്തു വില്ക്കുമോ? 7 നിനക്കു
അതിന്റെ തോലിൽ നിറെച്ചു അസ്ത്രവും
തലയിൽ നിറെച്ചു ചാട്ടുളിയും തറെക്കാമോ? 8
അതിനെ ഒന്നു തൊടുക; പോർ തിട്ടം എന്നു
ഓർത്തുകൊൾക; പിന്നെ നീ അതിന്നു തുനികയില്ല.
9 അവന്റെ ആശെക്കു ഭംഗംവരുന്നു; അതിനെ
കാണുമ്പോൾ തന്നേ അവൻ വീണുപോകുമല്ലോ.
10 അതിനെ ഇളക്കുവാൻ തക്ക ശൂരനില്ല;
പിന്നെ എന്നോടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നവൻ
ആർ? 11 ഞാൻ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
എനിക്കു മുമ്പുകൂട്ടി തന്നതാർ? ആകാശത്തിൻ
കീഴെയുള്ളതൊക്കെയും എന്റേതല്ലയോ? 12
അതിന്റെ അവയവങ്ങളെയും മഹാശക്തിയെയും
അതിന്റെ ചേലൊത്ത രൂപത്തെയും പറ്റി
ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കയില്ല. 13 അതിന്റെ
പുറങ്കുപ്പായം ഊരാകുന്നവനാർ? അതിന്റെ
ഇരട്ടനിരപ്പല്ലിന്നിടയിൽ ആർ ചെല്ലും? 14

അതിന്റെ മുഖത്തെ കതകു ആർ തുറക്കും?
അതിന്റെ പല്ലിന്നു ചുറ്റും ഭീഷണം ഉണ്ടു. 15
ചെതുമ്പൽനിര അതിന്റെ ഡംഭമാകുന്നു;
അതു മുദ്രവെച്ചു മുറുക്കി അടെച്ചിരിക്കുന്നു.
16 അതു ഒന്നോടൊന്നു പറ്റിയിരിക്കുന്നു;
ഇടയിൽ കാറ്റുകടക്കയില്ല. 17 ഒന്നോടൊന്നു
ചേൎന്നിരിക്കുന്നു; വേൎപ്പെടുത്തിക്കൂടാതവണ്ണം
തമ്മിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്നു. 18 അതു തുമ്മുമ്പോൾ
വെളിച്ചം മിന്നുന്നു; അതിന്റെ കണ്ണു ഉഷസ്സിന്റെ
കണ്ണിമപോലെ ആകുന്നു. 19 അതിന്റെ
വായിൽനിന്നു തീപ്പന്തങ്ങൾ പുറപ്പെടുകയും
തീപ്പൊരികൾ തെറിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 20
തിളെക്കുന്ന കലത്തിൽനിന്നും കത്തുന്ന
പോട്ടപ്പുല്ലിൽനിന്നും എന്നപോലെ അതിന്റെ
മൂക്കിൽനിന്നു പുക പുറപ്പെടുന്നു. 21 അതിന്റെ
ശ്വാസം കനൽ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു; അതിന്റെ
വായിൽനിന്നു ജ്വാല പുറപ്പെടുന്നു. 22 അതിന്റെ
കഴുത്തിൽ ബലം വസിക്കുന്നു; അതിന്റെ
മുമ്പിൽ നിരാശ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. 23 അതിന്റെ
മാംസദശകൾ തമ്മിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്നു;
അവ ഇളകിപ്പോകാതവണ്ണം അതിന്മേൽ
ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 24 അതിന്റെ ഹൃദയം കല്ലുപോലെ
ഉറപ്പുള്ളതു; തിരികല്ലിന്റെ അടിക്കല്ലുപോലെ
ഉറപ്പുള്ളതു തന്നേ. 25 അതു പൊങ്ങുമ്പോൾ
ബലശാലികൾ പേടിക്കുന്നു; ഭയം ഹേതുവായിട്ടു
അവർ പരവശരായ്തീരുന്നു. 26 വാൾകൊണ്ടു
അതിനെ എതിൎക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യം; കുന്തം,
അസ്ത്രം, വേൽ എന്നിവകൊണ്ടും ആവതില്ല 27
ഇരിമ്പിനെ അതു വൈക്കോൽപോലെയും

താമ്രത്തെ ദ്രവിച്ച മരംപോലെയും വിചാരിക്കുന്നു.
28 അസ്ത്രം അതിനെ ഓടിക്കയില്ല; കവിണക്കല്ലു
അതിന്നു താളടിയായിരിക്കുന്നു. 29 ഗദ
അതിന്നു താളടിപോലെ തോന്നുന്നു; വേൽ
ചാടുന്ന ഒച്ച കേട്ടിട്ടു അതു ചിരിക്കുന്നു.
30 അതിന്റെ അധോഭാഗം മൂർച്ചയുള്ള
ഓട്ടുകഷണംപോലെയാകുന്നു; അതു ചെളിമേൽ
പല്ലിത്തടിപോലെ വലിയുന്നു. 31 കലത്തെപ്പോലെ
അതു ആഴിയെ തിളെപ്പിക്കുന്നു; സമുദ്രത്തെ
അതു തൈലംപോലെയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. 32
അതിന്റെ പിന്നാലെ ഒരു പാത മിന്നുന്നു; ആഴി
നരെച്ചതുപോലെ തോന്നുന്നു. 33 ഭൂമിയിൽ
അതിന്നു തുല്യമായിട്ടൊന്നും ഇല്ല; അതിനെ
ഭയമില്ലാത്തതായി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 34
അതു ഉന്നതമായുള്ളതിനെയൊക്കെയും
നോക്കിക്കാണുന്നു; മദിച്ച ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം
അതു രാജാവായിരിക്കുന്നു.

42 അതിന്നു ഇയ്യോബ് യഹോവയോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: 2 നിനക്കു സകലവും കഴിയുമെന്നും
നിന്റെ ഉദ്ദേശമൊന്നും അസാദ്ധ്യമല്ലെന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നു. 3 അറിവുകൂടാതെ ആലോചനയെ
മറിച്ചുകളയുന്നോരിവനാർ? അങ്ങനെ
എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാതവണ്ണം അത്ഭുതമേറിയതു
ഞാൻ തിരിച്ചറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി. 4
കേൾക്കേണമേ; ഞാൻ സംസാരിക്കും; ഞാൻ
നിന്നോടു ചോദിക്കും; എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ. 5
ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു ഒരു കേൾവി മാത്രമേ
കേട്ടിരുന്നുള്ളു; ഇപ്പോഴോ, എന്റെ കണ്ണാൽ നിന്നെ
കാണുന്നു. 6 ആകയാൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ

വെറുത്തു പൊടിയിലും ചാരത്തിലും കിടന്നു
അനുതപിക്കുന്നു. 7 യഹോവ ഈ വചനങ്ങളെ
ഇയ്യോബിനോടു അരുളിച്ചെയ്തശേഷം യഹോവ
തേമാന്യനായ എലീഫസിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
നിന്നോടും നിന്റെ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരോടും
എനിക്കു കോപം ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ
ദാസനായ ഇയ്യോബിനെപ്പോലെ നിങ്ങൾ
എന്നെക്കുറിച്ചു വിഹിതമായതു സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.
8 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഏഴു കാളയെയും
ഏഴു ആട്ടുകൊറ്റനെയും എന്റെ ദാസനായ
ഇയ്യോബിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഹോമയാഗം കഴിപ്പിൻ;
എന്റെ ദാസനായ ഇയ്യോബ് നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിക്കും; ഞാൻ അവന്റെ മുഖം
ആദരിച്ചു നിങ്ങളുടെ മൂഢതെക്കു തക്കവണ്ണം
നിങ്ങളോടു ചെയ്യാതിരിക്കും; എന്റെ ദാസനായ
ഇയ്യോബിനെപ്പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെക്കുറിച്ചു
വിഹിതമായതു സംസാരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. 9 അങ്ങനെ
തേമാന്യനായ എലീഫസും ശൂഹ്യനായ ബിൽദാദും
നയമാത്യനായ സോഫരും ചെന്നു യഹോവ
തങ്ങളോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു; യഹോവ
ഇയ്യോബിന്റെ മുഖത്തെ ആദരിച്ചു. 10 ഇയ്യോബ്
തന്റെ സ്നേഹിതന്മാൎക്കു വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചപ്പോൾ
യഹോവ അവന്റെ സ്ഥിതിക്കു ഭേദം വരുത്തി
മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും യഹോവ
ഇയ്യോബിന്നു ഇരട്ടിയായി കൊടുത്തു. 11 അവന്റെ
സകലസഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും മുമ്പെ
അവന്നു പരിചയമുള്ളവരൊക്കെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവന്റെ വീട്ടിൽ അവനോടുകൂടെ

ഭക്ഷണം കഴിച്ചു; യഹോവ അവന്റെമേൽ
വരുത്തിയിരുന്ന സകലഅനർത്ഥത്തെയും കുറിച്ചു
അവർ അവനോടു സഹതാപം കാണിച്ചു അവനെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചു; ഓരോരുത്തനും അവന്നു ഓരോ
പൊൻനാണ്യവും ഓരോ പൊൻമോതിരവും
കൊടുത്തു. 12 ഇങ്ങനെ യഹോവ ഇയ്യോബിന്റെ
പിൻകാലത്തെ അവന്റെ മുൻകാലത്തെക്കാൾ
അധികം അനുഗ്രഹിച്ചു; അവന്നു പതിന്നാലായിരം
ആടും ആറായിരം ഒട്ടകവും ആയിരം ഏർ
കാളയും ആയിരം പെൺകഴുതയും ഉണ്ടായി. 13
അവന്നു ഏഴു പുത്രന്മാരും മൂന്നു പുത്രിമാരും
ഉണ്ടായി. 14 മൂത്തവൾക്കു അവൻ യെമീമാ
എന്നും രണ്ടാമത്തെവൾക്കു കെസീയാ എന്നും
മൂന്നാമത്തവൾക്കു കേരെൻ-ഹപ്പൂക്ക് എന്നും പേർ
വിളിച്ചു. 15 ഇയ്യോബിന്റെ പുത്രിമാരെപ്പോലെ
സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ ദേശത്തെങ്ങും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവരുടെ അപ്പൻ അവരുടെ
സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ അവക്കു അവകാശം
കൊടുത്തു. 16 അതിന്റെശേഷം ഇയ്യോബ്
നൂറ്റിനാല്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു; അവൻ
മക്കളെയും മക്കളുടെ മക്കളെയും നാലു
തലമുറയോളം കണ്ടു. 17 അങ്ങനെ ഇയ്യോബ്
വൃദ്ധനും കാലസമ്പൂർണ്ണനുമായി മരിച്ചു.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

1 ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലോചനപ്രകാരം നടക്കാതെയും
പാപികളുടെ വഴിയിൽ നില്ക്കാതെയും
പരിഹാസികളുടെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കാതെയും
2 യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
സന്തോഷിച്ചു അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ
രാപ്പകൽ ധ്യാനിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 3
അവൻ, ആറ്ററികത്തു നട്ടിരിക്കുന്നതും
തക്കകാലത്തു ഫലം കായ്ക്കുന്നതും
ഇലവാടാത്തതുമായ വൃക്ഷംപോലെ ഇരിക്കും;
അവൻചെയ്യുന്നതൊക്കെയും സാധിക്കും. 4
ദുഷ്ടന്മാർ അങ്ങനെയല്ല; അവർ കാറ്റു പാറ്റുന്ന
പതിർപോലെയത്രേ. 5 ആകയാൽ ദുഷ്ടന്മാർ
ന്യായവിസ്താരത്തിലും പാപികൾ നീതിമാന്മാരുടെ
സഭയിലും നിവിന്നുനില്ക്കുകയില്ല. 6 യഹോവ
നീതിമാന്മാരുടെ വഴി അറിയുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
വഴിയോ നാശകരം ആകുന്നു.

2 ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ
വ്യർത്ഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തു? 2
യഹോവെക്കും അവന്റെ അഭിഷിക്തന്നും
വിരോധമായി ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ
എഴുന്നേല്ക്കുകയും അധിപതികൾ തമ്മിൽ
ആലോചിക്കയും ചെയ്യുന്നതു: 3 നാം അവരുടെ
കെട്ടുകളെ പൊട്ടിച്ചു അവരുടെ കയറുകളെ
എറിഞ്ഞുകളക. 4 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ
ചിരിക്കുന്നു; കർത്താവു അവരെ പരിഹസിക്കുന്നു. 5
അന്നു അവൻ കോപത്തോടെ അവരോടു
അരുളിച്ചെയ്യും; ക്രോധത്തോടെ അവരെ
ഭ്രമിപ്പിക്കും. 6 എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതമായ

സീയോനിൽ ഞാൻ എന്റെ രാജാവിനെ
വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ ഒരു നിർണ്ണയം
പ്രസ്താവിക്കുന്നു: യഹോവ എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു
ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 എന്നോടു
ചോദിച്ചുകൊൾക; ഞാൻ നിനക്കു ജാതികളെ
അവകാശമായും ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളെ
കൈവശമായും തരും; 9 ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു നീ
അവരെ തകക്കും; കുശവന്റെ പാത്രംപോലെ
അവരെ ഉടെക്കും. 10 ആകയാൽ രാജാക്കന്മാരേ,
ബുദ്ധി പഠിപ്പിൻ; ഭൂമിയിലെ ന്യായാധിപന്മാരേ,
ഉപദേശം കൈക്കൊൾവിൻ. 11 ഭയത്തോടെ
യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ; വിറയലോടെ
ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ. 12 അവൻ കോപിച്ചിട്ടു
നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു നശിക്കാതിരിപ്പാൻ
പുത്രനെ ചുംബിപ്പിൻ. അവന്റെ കോപം
ക്ഷണത്തിൽ ജ്വലിക്കും; അവനെ ശരണം
പ്രാപിക്കുന്നവരൊക്കെയും ഭാഗ്യവാന്മാർ.

3 യഹോവേ, എന്റെ വൈരികൾ എത്ര
പെരുകിയിരിക്കുന്നു! എന്നോടു എതിക്കുന്നവർ
അനേകർ ആകുന്നു. 2 അവന്നു ദൈവത്തിങ്കൽ
രക്ഷയില്ല എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു പലരും
പറയുന്നു. (സേലാ) 3 നീയോ യഹോവേ, എനിക്കു
ചുറ്റും പരിചയും എന്റെ മഹത്വവും എന്റെ
തല ഉയത്തുന്നവനും ആകുന്നു. 4 ഞാൻ
യഹോവയോടു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുന്നു;
അവൻതന്റെ വിശുദ്ധപവ്വതത്തിൽനിന്നു ഉത്തരം
അരുളുകയും ചെയ്യുന്നു. (സേലാ) 5 ഞാൻ
കിടന്നുറങ്ങി; യഹോവ എന്നെ താങ്ങുകയാൽ

ഉണന്നുമിരിക്കുന്നു. 6 എനിക്കു വിരോധമായി
ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആയിരം
ആയിരം ജനങ്ങളെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. 7
യഹോവേ, എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; എന്റെ
ദൈവമേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. നീ എന്റെ
ശത്രുക്കളെ ഒക്കെയും ചെകിട്ടത്തടിച്ചു; നീ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ പല്ലു തകൎത്തുകളഞ്ഞു. 8 രക്ഷ
യഹോവെക്കുള്ളതാകുന്നു; നിന്റെ അനുഗ്രഹം
നിന്റെ ജനത്തിന്മേൽ വരുമാറാകട്ടെ. (സേലാ)

4 എന്റെ നീതിയായ ദൈവമേ, ഞാൻ
വിളിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരമരുളേണമേ; ഞാൻ
ഞെരുക്കത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ നീ എനിക്കു
വിശാലത വരുത്തി; എന്നോടു കൃപതോന്നി എന്റെ
പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കേണമേ. 2 പുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ
എത്രത്തോളം എന്റെ മാനത്തെ നിന്ദയാക്കി
മായയെ ഇച്ഛിച്ചു വ്യാജത്തെ അന്വേഷിക്കും?
(സേലാ) 3 യഹോവ ഭക്തനെ തനിക്കു
വേറുതിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിവിൻ; ഞാൻ
യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ
കേൾക്കും. 4 നടുങ്ങുവിൻ; പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ കിടക്കമേൽ ഹൃദയത്തിൽ ധ്യാനിച്ചു
മൌനമായിരിപ്പിൻ. (സേലാ) 5 നീതിയാഗങ്ങളെ
അൎപ്പിപ്പിൻ; യഹോവയിൽ ആശ്രയം വെപ്പിൻ. 6
നമുക്കു ആർ നന്മ കാണിക്കും എന്നു പലരും
പറയുന്നു; യഹോവേ, നിന്റെ മുഖപ്രകാശം
ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഉദിപ്പിക്കേണമേ. 7 ധാന്യവും
വീഞ്ഞും വൎദ്ധിച്ചപ്പോൾ അവൎക്കുണ്ടായതിലും
അധികം സന്തോഷം നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
നല്കിയിരിക്കുന്നു. 8 ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ

കിടന്നുറങ്ങും; നീയല്ലോ യഹോവേ, എന്നെ നിർഭയം
വസിക്കുമാറാക്കുന്നതു.

5 യഹോവേ, എന്റെ വാക്കുകൾക്കു ചെവി
തരേണമേ; എന്റെ ധ്യാനത്തെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ; 2
എന്റെ രാജാവും എന്റെ ദൈവവുമായുള്ളോവേ,
എന്റെ സങ്കടയാചന കേൾക്കേണമേ; നിന്നോടല്ലോ
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു. 3 യഹോവേ, രാവിലെ
എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ; രാവിലെ ഞാൻ
നിനക്കായി ഒരുക്കി കാത്തിരിക്കുന്നു. 4 നീ
ദുഷ്ടതയിൽ പ്രസാദിക്കുന്ന ദൈവമല്ല; ദുഷ്ടൻ
നിന്നോടുകൂടെ പാർക്കയില്ല. 5 അഹങ്കാരികൾ
നിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കയില്ല; നീതികേടു
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയൊക്കെയും നീ പകെക്കുന്നു.
6 ഭോഷ്ക്കുപറയുന്നവരെ നീ നശിപ്പിക്കും;
രക്തപാതകവും ചതിവുമുള്ളവൻ യഹോവെക്കു
അറെപ്പാകുന്നു; 7 ഞാനോ, നിന്റെ കൃപയുടെ
ബഹുത്വത്താൽ നിന്റെ ആലയത്തിലേക്കു ചെന്നു
നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു നേരെ നിങ്കലുള്ള
ഭക്തിയോടെ ആരാധിക്കും. 8 യഹോവേ, എന്റെ
ശത്രുക്കൾനിമിത്തം നിന്റെ നീതിയാൽ എന്നെ
നടത്തേണമേ; എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്റെ വഴിയെ
നിരപ്പാക്കേണമേ. 9 അവരുടെ വായിൽ ഒട്ടും
നേരില്ല; അവരുടെ അന്തരംഗം നാശകൂപം തന്നേ;
അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴിയാകുന്നു;
നാവുകൊണ്ടു അവർ മധുരവാക്കു പറയുന്നു. 10
ദൈവമേ അവരെ കുറ്റംവിധിക്കേണമേ; തങ്ങളുടെ
ആലോചനകളാൽ തന്നേ അവർ വീഴട്ടെ; അവരുടെ
അതിക്രമങ്ങളുടെ ബഹുത്വം നിമിത്തം അവരെ
തള്ളിക്കളയേണമേ; നിന്നോടല്ലോ അവർ

മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നതു. 11 എന്നാൽ നിന്നെ
ശരണംപ്രാപിക്കുന്നവരെല്ലാവരും സന്തോഷിക്കും;
നീ അവരെ പാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവർ
എപ്പോഴും ആനന്ദിച്ചാർക്കും; നിന്റെ നാമത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നവർ നിന്നിൽ ഉല്ലസിക്കും; 12
യഹോവേ, നീ നീതിമാനെ അനുഗ്രഹിക്കും;
പരിചകൊണ്ടെന്നപോലെ നീ ദയകൊണ്ടു അവനെ
മറെക്കും;

6 യഹോവേ, നിന്റെ കോപത്തിൽ എന്നെ
ശിക്ഷിക്കരുതേ; നിന്റെ ക്രോധത്തിൽ
എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ. 2 യഹോവേ,
ഞാൻ തളർന്നിരിക്കുന്നു; എന്നോടു
കരുണയുണ്ടാകേണമേ; യഹോവേ, എന്റെ
അസ്ഥികൾ ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കേണമേ. 3 എന്റെ പ്രാണനും
അത്യന്തം ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു; നീയോ, യഹോവേ,
എത്രത്തോളം? 4 യഹോവേ, തിരിഞ്ഞു എന്റെ
പ്രാണനെ വിടുവിക്കേണമേ. നിന്റെ കാരുണ്യം
നിമിത്തം എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. 5 മരണത്തിൽ
നിന്നെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മയില്ലല്ലോ; പാതാളത്തിൽ ആർ
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും? (Sheol h7585) 6 എന്റെ
ഞരക്കംകൊണ്ടു ഞാൻ തകർന്നിരിക്കുന്നു;
രാത്രിമുഴുവനും എന്റെ കിടക്കയെ ഒഴുക്കുന്നു;
കണ്ണുനീർകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ കട്ടിലിനെ
നനെക്കുന്നു. 7 ദുഃഖംകൊണ്ടു എന്റെ കണ്ണു
കുഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ സകലവൈരികളും
ഹേതുവായി ക്ഷീണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 8 നീതികേടു
പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവരുമേ എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ;
യഹോവ എന്റെ കരച്ചലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിരിക്കുന്നു.

9 യഹോവ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു;
യഹോവ എന്റെ പ്രാൎത്ഥന കൈക്കൊള്ളും. 10
എന്റെ ശത്രുക്കൾ എല്ലാവരും ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിക്കും;
അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു പെട്ടെന്നു നാണിച്ചു പോകും.
7 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്നെ ഞാൻ
ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു; എന്നെ വേട്ടയാടുന്ന
എല്ലാവരുടെയും കയ്യിൽ നിന്നു എന്നെ രക്ഷിച്ചു
വിടുവിക്കേണമേ. 2 അവൻ സിംഹം
എന്നപോലെ എന്നെ കീറിക്കളയരുതേ;
വിടുവിപ്പാൻ ആരുമില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ
ചീന്തിക്കളയരുതേ. 3 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞാൻ ഇതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ
പക്കൽ നീതികേടുണ്ടെങ്കിൽ, 4 എനിക്കു
ബന്ധുവായിരുന്നവനോടു ഞാൻ ദോഷം
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, - ഹേതുകൂടാതെ എനിക്കു
വൈരിയായിരുന്നവനെ ഞാൻ വിടുവിച്ചുവല്ലോ - 5
ശത്രു എന്റെ പ്രാണനെ പിന്തുടൎന്നു പിടിക്കട്ടെ;
അവൻ എന്റെ ജീവനെ നിലത്തിട്ടു ചവിട്ടട്ടെ;
എന്റെ മാനത്തെ പൂഴിയിൽ തള്ളിയിടട്ടെ.
(സേലാ) 6 യഹോവേ, കോപത്തോടെ
എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; എന്റെ വൈരികളുടെ
ക്രോധത്തോടു എതിൎത്തുനില്ക്കേണമേ;
എനിക്കു വേണ്ടി ഉണരേണമേ; നീ ന്യായവിധി
കല്പിച്ചുവല്ലോ. 7 ജാതികളുടെ സംഘം നിന്നെ
ചുറ്റിനില്ക്കട്ടെ; നീ അവൎക്കു മീതെകൂടി
ഉയരത്തിലേക്കു മടങ്ങേണമേ. 8 യഹോവ
ജാതികളെ ന്യായംവിധിക്കുന്നു; യഹോവേ, എന്റെ
നീതിക്കും പരമാൎത്ഥതെക്കും തക്കവണ്ണം
എന്നെ വിധിക്കേണമേ; 9 ദുഷ്ടന്റെ ദുഷ്ടത

തീന്നുപോകട്ടെ; നീതിമാനെ നീ ഉറപ്പിക്കേണമേ.
നീതിമാനായ ദൈവം ഹൃദയങ്ങളെയും
അന്തരിന്ദ്രിയങ്ങളെയും ശോധനചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
10 എന്റെ പരിച ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു;
അവൻ ഹൃദയപരമാത്ഥികളെ രക്ഷിക്കുന്നു. 11
ദൈവം നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയാകുന്നു;
ദൈവം ദിവസംപ്രതി കോപിക്കുന്നു. 12 മനം
തിരിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ തന്റെ വാളിന്നു
മൂച്ചകൂട്ടും; അവൻ തന്റെ വില്ലു കുലെച്ചു
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 13 അവൻ മരണാസ്ത്രങ്ങളെ
അവന്റെ നേരെ തൊടുത്തു, തന്റെ ശരങ്ങളെ
തീയമ്പുകളാക്കി തീത്ത്ിരിക്കുന്നു. 14 ഇതാ,
അവന്നു നീതികേടിനെ നോവു കിട്ടുന്നു; അവൻ
കഷ്ടത്തെ ഗഭം ധരിച്ചു വഞ്ചനയെ പ്രസവിക്കുന്നു.
15 അവൻ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചുണ്ടാക്കി, കുഴിച്ച
കുഴിയിൽ താൻ തന്നേ വീണു. 16 അവന്റെ
വേണ്ടാതനം അവന്റെ തലയിലേക്കു തിരിയും;
അവന്റെ ബലാല്ക്കാരം അവന്റെ നെറുകയിൽ
തന്നേ വീഴും. 17 ഞാൻ യഹോവയെ
അവന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണം സ്തുതിക്കും;
അത്യുന്നതനായ യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു
സ്തോത്രം പാടും.

8 ഞങ്ങളുടെ കത്താവായ യഹോവേ, നിന്റെ നാമം
ഭൂമിയിലൊക്കെയും എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു!
നീ ആകാശത്തിൽ നിന്റെ തേജസ്സു വെച്ചിരിക്കുന്നു.
2 നിന്റെ വൈരികൾനിമിത്തം, ശത്രുവിനെയും
പകയനെയും മിണ്ടാതാക്കുവാൻ തന്നേ, നീ
ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും
വായിൽനിന്നു ബലം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 3

നിന്റെ വിരലുകളുടെ പണിയായ
ആകാശത്തെയും നീ ഉണ്ടാക്കിയ ചന്ദ്രനെയും
നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കുമ്പോൾ, 4 മര്ത്യനെ നീ
ഓക്കേണ്ടതിന്നു അവൻഎന്തു? മനുഷ്യപുത്രനെ
സന്ദശിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എന്തുമാത്രം? 5
നീ അവനെ ദൈവത്തെക്കാൾ അല്പം
മാത്രം താഴ്ത്തി, തേജസ്സും ബഹുമാനവും
അവനെ അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിന്റെ
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നീ അവനെ
അധിപതിയാക്കി, സകലത്തെയും
അവന്റെ കാൽകീഴെയാക്കിയിരിക്കുന്നു; 7
ആടുകളെയും കാളകളെയും എല്ലാം കാട്ടിലെ
മൃഗങ്ങളെയൊക്കെയും 8 ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികളെയും സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെയും
സമുദ്രമാഗ്ഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സകലത്തെയും
തന്നേ. 9 ഞങ്ങളുടെ കത്താവായ യഹോവേ,
നിന്റെ നാമം ഭൂമിയിലൊക്കെയും എത്ര
ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു!

9 ഞാൻ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവയെ
സ്തുതിക്കും; നിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ ഒക്കെയും
ഞാൻ വണ്ണിക്കും. 2 ഞാൻ നിന്നിൽ
സന്തോഷിച്ചുല്ലസിക്കും; അത്യുന്നതനായുള്ളോവേ,
ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ കീത്തിക്കും. 3 എന്റെ
ശത്രുക്കൾ പിൻവാങ്ങുകയിൽ ഇടറിവീണു, നിന്റെ
സന്നിധിയിൽ നശിച്ചു പോകും. 4 നീ എന്റെ
കാര്യവും വ്യവഹാരവും നടത്തിയിരിക്കുന്നു; നീ
നീതിയോടെ വിധിച്ചുകൊണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നു; 5 നീ ജാതികളെ ശാസിച്ചു
ദുഷ്ടനെ നശിപ്പിച്ചു; അവരുടെ നാമത്തെ നീ

സദാകാലത്തേക്കും മായിച്ചുകളഞ്ഞു. 6
ശത്രുക്കൾ മുടിഞ്ഞു സദാകാലത്തേക്കും
നശിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരുടെ പട്ടണങ്ങളെയും
നീ മറിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവയുടെ
ഓൎമ്മകൂടെ ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ
യഹോവ എന്നേക്കും വാഴുന്നു; ന്യായവിധിക്കു
അവൻ സിംഹാസനം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 8
അവൻ ലോകത്തെ നീതിയോടെ വിധിക്കും;
ജാതികൾക്കു നേരോടെ ന്യായപാലനം ചെയ്യും. 9
യഹോവ പീഡിതന്നു ഒരു അഭയസ്ഥാനം;
കഷ്ടകാലത്തു ഒരഭയസ്ഥാനം തന്നേ. 10 നിന്റെ
നാമത്തെ അറിയുന്നവർ നിങ്കൽ ആശ്രയിക്കും;
യഹോവേ, നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവരെ
നീ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 11 സീയോനിൽ
വസിക്കുന്ന യഹോവെക്കു സ്തോത്രം പാടുവിൻ;
അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ഘോഷിപ്പിൻ. 12 രക്തപാതകത്തിന്നു പ്രതികാരം
ചെയ്യുന്നവൻ അവരെ ഓൎക്കുന്നു; എളിയവരുടെ
നിലവിളിയെ അവൻ മറക്കുന്നതുമില്ല. 13
യഹോവേ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ;
മരണവാതിലുകളിൽനിന്നു എന്നെ
ഉദ്ധരിക്കുന്നവനേ, എന്നെ പകെക്കുന്നവരാൽ
എനിക്കു നേരിടുന്ന കഷ്ടം നോക്കേണമേ. 14 ഞാൻ
സീയോൻപുത്രിയുടെ പടിവാതിലുകളിൽ നിന്റെ
സ്തുതിയെ ഒക്കെയും പ്രസ്താവിച്ചു നിന്റെ
രക്ഷയിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 15
ജാതികൾ തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ കുഴിയിൽ
താണുപോയി; അവർ ഒളിച്ചുവെച്ച വലയിൽ
അവരുടെ കാൽ തന്നേ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 16

യഹോവ തന്നേത്താൻ വെളിപ്പെടുത്തി ന്യായവിധി
നടത്തിയിരിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ സ്വന്തകൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തന്ത്രിനാദം.
(സേലാ) 17 ദുഷ്ടന്മാരും ദൈവത്തെ മറക്കുന്ന
സകലജാതികളും പാതാളത്തിലേക്കു
തിരിയും. (Sheol h7585) 18 ദരിദ്രനെ എന്നേക്കും
മറന്നു പോകയില്ല; സാധുക്കളുടെ
പ്രത്യാശെക്കു എന്നും ഭംഗം വരികയുമില്ല. 19
യഹോവേ, എഴുന്നേല്ക്കേണമേ, മർത്യൻ
പ്രബലനാകരുതേ; ജാതികൾ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ
വിധിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 20 യഹോവേ, തങ്ങൾ
മർത്യരത്രേ എന്നു ജാതികൾ അറിയേണ്ടതിന്നു
അവക്കു ഭയം വരുത്തേണമേ. (സേലാ)

10 യഹോവേ, നീ ദൂരത്തു നില്ക്കുന്നതെന്തു?
കഷ്ടകാലത്തു നീ മറഞ്ഞുകളയുന്നതുമെന്തു? 2
ദുഷ്ടന്റെ അഹങ്കാരത്താൽ എളിയവൻ തപിക്കുന്നു;
അവർ നിരൂപിച്ച ഉപായങ്ങളിൽ അവർ തന്നേ
പിടിപെടട്ടെ. 3 ദുഷ്ടൻ തന്റെ മനോരഥത്തിൽ
പ്രശംസിക്കുന്നു; ദുരാഗ്രഹി യഹോവയെ ത്യജിച്ചു
നിന്ദിക്കുന്നു. 4 ദുഷ്ടൻ ഉന്നതഭാവത്തോടെ: അവൻ
ചോദിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു; ദൈവം ഇല്ല
എന്നാകുന്നു അവന്റെ നിരൂപണം ഒക്കെയും. 5
അവന്റെ വഴികൾ എല്ലായ്പോഴും സഫലമാകുന്നു;
നിന്റെ ന്യായവിധികൾ അവൻ കാണാതവണ്ണം
ഉയരമുള്ളവ; തന്റെ സകലശത്രുക്കളോടും അവൻ
ചീറുന്നു. 6 ഞാൻ കുലുങ്ങുകയില്ല, ഒരുനാളും
അനർത്ഥത്തിൽ വീഴുകയുമില്ല എന്നു അവൻ
തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു. 7 അവന്റെ
വായിൽ ശാപവും വ്യാജവും സാഹസവും

നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാവിൻ കീഴിൽ
ദോഷവും അതിക്രമവും ഇരിക്കുന്നു. 8 അവൻ
ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഒളിവുകളിൽ പതിയിരിക്കുന്നു;
മറവിടങ്ങളിൽവെച്ചു അവൻ കുറ്റമില്ലാത്തവനെ
കൊല്ലുന്നു; അവൻ രഹസ്യമായി അഗതിയുടെമേൽ
കണ്ണു വെച്ചിരിക്കുന്നു. 9 സിംഹം മുറ്റുകാട്ടിൽ
എന്നപോലെ അവൻ മറവിടത്തിൽ പതുങ്ങുന്നു;
എളിയവനെ പിടിപ്പാൻ അവൻ പതിയിരിക്കുന്നു;
എളിയവനെ തന്റെ വലയിൽ ചാടിച്ചു പിടിക്കുന്നു.
10 അവൻ കുനിഞ്ഞു പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു;
അഗതികൾ അവന്റെ ബലത്താൽ വീണു
പോകുന്നു. 11 ദൈവം മറന്നിരിക്കുന്നു, അവൻ
തന്റെ മുഖം മറെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ ഒരുനാളും
കാണുകയില്ല എന്നു അവൻ ഹൃദയത്തിൽ
പറയുന്നു. 12 യഹോവേ, എഴുന്നേല്ക്കേണമേ,
ദൈവമേ, തൃക്കൈ ഉയർത്തേണമേ; എളിയവരെ
മറക്കരുതേ. 13 ദുഷ്ടൻ ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുന്നതും
നീ ചോദിക്കയില്ല എന്നു തന്റെ ഉള്ളിൽ
പറയുന്നതും എന്തിന്നു? 14 നീ അതു
കണ്ടിരിക്കുന്നു, തൃക്കൈകൊണ്ടു പകരം
ചെയ്‌വാൻ ദോഷത്തെയും പകയെയും നീ
നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു; അഗതി തന്നേത്താൻ
നിങ്കൽ ഏല്പിക്കുന്നു; അനാഥന്നു നീ സഹായി
ആകുന്നു. 15 ദുഷ്ടന്റെ ഭുജത്തെ നീ ഒടിക്കേണമേ;
ദോഷിയുടെ ദുഷ്ടത ഇല്ലാതെയാകുവോളം
അതിന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യേണമേ.
16
യഹോവ എന്നെന്നേക്കും രാജാവാകുന്നു;
ജാതികൾ അവന്റെ ദേശത്തുനിന്നു നശിച്ചു
പോയിരിക്കുന്നു. 17 ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള മർത്യൻ ഇനി

ഭയപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ നീ അനാഥന്നും
പീഡിതന്നും ന്യായപാലനം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു 18
യഹോവേ, നീ സാധുക്കളുടെ അപേക്ഷ
കേട്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയത്തെ നീ
ഉറപ്പിക്കയും നിന്റെ ചെവി ചായിച്ചു കേൾക്കയും
ചെയ്യുന്നു.

11 ഞാൻ യഹോവയെ ശരണമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
പക്ഷികളേ, നിങ്ങളുടെ പൎവ്വതത്തിലേക്കു
പറന്നുപോകുവിൻ എന്നു നിങ്ങൾ
എന്നോടു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 2
ഇതാ, ദുഷ്ടന്മാർ ഹൃദയപരമാൎത്ഥികളെ
ഇരുട്ടത്തു എയ്യേണ്ടതിന്നു വില്ലു കുലെച്ചു
അസ്ത്രം ഞാണിന്മേൽ തൊടുക്കുന്നു. 3
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ മറിഞ്ഞുപോയാൽ
നീതിമാൻ എന്തുചെയ്യും? 4 യഹോവ തന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ഉണ്ടു; യഹോവയുടെ
സിംഹാസനം സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ ആകുന്നു; അവന്റെ
കണ്ണുകൾ ദൎശിക്കുന്നു; അവന്റെ കൺപോളകൾ
മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ ശോധന ചെയ്യുന്നു. 5
യഹോവ നീതിമാനെ ശോധന ചെയ്യുന്നു;
ദുഷ്ടനെയും സാഹസപ്രിയനെയും അവന്റെ ഉള്ളം
വെറുക്കുന്നു. 6 ദുഷ്ടന്മാരുടെമേൽ അവൻ
കണികളെ വൎഷിപ്പിക്കും; തീയും ഗന്ധകവും
ഉഷ്ണക്കാറ്റും അവരുടെ പാനപാത്രത്തിലെ
ഓഹരിയായിരിക്കും. 7 യഹോവ നീതിമാൻ; അവൻ
നീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; നേരുള്ളവർ അവന്റെ മുഖം
കാണും.

12 യഹോവേ, രക്ഷിക്കേണമേ; ഭക്തന്മാർ
ഇല്ലാതെപോകുന്നു; വിശ്വസ്തന്മാർ

മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; 2
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു
വ്യാജം സംസാരിക്കുന്നു; കപടമുള്ള
അധരത്തോടും ഇരുമനസ്സോടും കൂടെ അവർ
സംസാരിക്കുന്നു. 3 കപടമുള്ള അധരങ്ങളെ
ഒക്കെയും വമ്പു പറയുന്ന നാവിനെയും യഹോവ
ഛേദിച്ചുകളയും. 4 ഞങ്ങളുടെ നാവുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ ജയിക്കും; ഞങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾ
ഞങ്ങൾക്കു തുണ; ഞങ്ങൾക്കു യജമാനൻ ആർ
എന്നു അവർ പറയുന്നു. 5 എളിയവരുടെ
പീഡയും ദരിദ്രന്മാരുടെ ദീർഘശ്വാസവുംനിമിത്തം
ഇപ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കും; രക്ഷെക്കായി
കാംക്ഷിക്കുന്നവനെ ഞാൻ അതിലാക്കും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6 യഹോവയുടെ
വചനങ്ങൾ നിർമ്മല വചനങ്ങൾ ആകുന്നു;
നിലത്തു ഉലയിൽ ഉരുക്കി ഏഴുപ്രാവശ്യം
ശുദ്ധിചെയ്ത വെള്ളിപോലെ തന്നേ. 7
യഹോവേ, നീ അവരെ കാത്തുകൊള്ളും;
ഈ തലമുറയിൽനിന്നു നീ അവരെ എന്നും
സൂക്ഷിക്കും. 8 മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ ഇടയിൽ
വഷളത്വം പ്രബലപ്പെടുമ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ എല്ലാടവും
സഞ്ചരിക്കുന്നു.

13 യഹോവേ, എത്രത്തോളം നീ എന്നെ
മറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും? നീ എത്രത്തോളം
നിന്റെ മുഖത്തെ ഞാൻ കാണാതവണ്ണം
മറെക്കും? 2 എത്രത്തോളം ഞാൻ എന്റെ ഉള്ളിൽ
വിചാരംപിടിച്ചു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദിവസംപ്രതി
ദുഃഖം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും? എത്രത്തോളം
എന്റെ ശത്രു എന്റെമേൽ ഉയന്നിരിക്കും? 3 എന്റെ

ദൈവമായ യഹോവേ, കടാക്ഷിക്കേണമേ;
എനിക്കു ഉത്തരം അരുളേണമേ; ഞാൻ
മരണനിദ്ര പ്രാപിക്കാതിരിപ്പാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ
പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ. 4 ഞാൻ അവനെ
തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു എന്റെ ശത്രു പറയരുതേ;
ഞാൻ ഭ്രമിച്ചുപോകുന്നതിനാൽ എന്റെ വൈരികൾ
ഉല്ലസിക്കയുമരുതേ. 5 ഞാനോ നിന്റെ കരുണയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ രക്ഷയിൽ
ആനന്ദിക്കും. 6 യഹോവ എനിക്കു നന്മ
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്നു പാട്ടു
പാടും.

14 ദൈവം ഇല്ല എന്നു മൂഢൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു; അവർ വഷളന്മാരായി
മ്ലേച്ഛത പ്രവർത്തിക്കുന്നു; നന്മചെയ്യുന്നവൻ
ആരുമില്ല. 2 ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന
ബുദ്ധിമാനുണ്ടോ എന്നു കാണ്മാൻ യഹോവ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ
നോക്കുന്നു. 3 എല്ലാവരും വഴിതെറ്റി ഒരുപോലെ
കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീർന്നു; നന്മ
ചെയ്യുന്നവനില്ല; ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. 4 നീതികേടു
പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരും അറിയുന്നില്ലയോ?
അപ്പം തിന്നുന്നതുപോലെ അവർ എന്റെ ജനത്തെ
തിന്നുകളയുന്നു; യഹോവയോടു അവർ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. 5 അവർ അവിടെ അത്യന്തം
ഭയപ്പെട്ടു; യഹോവ നീതിമാന്മാരുടെ തലമുറയിൽ
ഉണ്ടല്ലോ. 6 നിങ്ങൾ ദരിദ്രന്റെ ആലോചനെക്കു
ഭംഗം വരുത്തുന്നു; എന്നാൽ യഹോവ അവന്റെ
സങ്കേതമാകുന്നു. 7 സീയോനിൽനിന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ രക്ഷവന്നെങ്കിൽ! യഹോവ തന്റെ

ജനത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാറ്റുമ്പോൾ യാക്കോബ്
സന്തോഷിക്കയും യിസ്രായേൽ ആനന്ദിക്കയും
ചെയ്യും.
15 യഹോവേ, നിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ആർ
പാക്കും? നിന്റെ വിശുദ്ധപവ്വതത്തിൽ ആർ
വസിക്കും? 2 നിഷ്കളങ്കനായി നടന്നു നീതി
പ്രവത്തിക്കയും ഹൃദയപൂവ്വം സത്യം
സംസാരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ. 3 നാവുകൊണ്ടു
കുരള പറയാതെയും തന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു
ദോഷം ചെയ്യാതെയും കൂട്ടുകാരന്നു അപമാനം
വരുത്താതെയും ഇരിക്കുന്നവൻ; 4 വഷളനെ
നിന്ദ്യനായി എണ്ണുകയും യഹോവാഭക്തന്മാരെ
ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ; സത്യംചെയ്തിട്ടു
ചേതം വന്നാലും മാറാത്തവൻ; 5 തന്റെ ദ്രവ്യം
പലിശെക്കു കൊടുക്കാതെയും കുറ്റമില്ലാത്തവന്നു
വിരോധമായി കൈക്കൂലി വാങ്ങാതെയും
ഇരിക്കുന്നവൻ; ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവൻ ഒരുനാളും
കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല.
16 ദൈവമേ, ഞാൻ നിന്നെ ശരണം
ആക്കിയിരിക്കയാൽ എന്നെ
കാത്തുകൊള്ളേണമേ, 2 ഞാൻ യഹോവയോടു
പറഞ്ഞതു: നീ എന്റെ കത്താവാകുന്നു;
നീ ഒഴികെ എനിക്കു ഒരു നന്മയും ഇല്ല. 3
ഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധന്മാരോ അവർ എനിക്കു
പ്രസാദമുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തന്നേ. 4 അന്യദേവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവരുടെ വേദനകൾ വദ്ധിക്കും;
അവരുടെ രക്തപാനീയബലികളെ ഞാൻ
അപ്പിക്കയില്ല; അവരുടെ നാമങ്ങളെ എന്റെ
നാവിന്മേൽ എടുക്കയുമില്ല. 5 എന്റെ

അവകാശത്തിന്റെയും പാനപാത്രത്തിന്റെയും പങ്കു
യഹോവ ആകുന്നു; നീ എനിക്കുള്ള ഓഹരിയെ
പരിപാലിക്കുന്നു. 6 അളവുനൂൽ എനിക്കു
മനോഹരദേശത്തു വീണിരിക്കുന്നു; അതേ,
എനിക്കു നല്ലോരവകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 7
എനിക്കു ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചുതന്ന യഹോവയെ
ഞാൻ വാഴ്ത്തും; രാത്രികാലങ്ങളിലും എന്റെ
അന്തരംഗം എന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു. 8
ഞാൻ യഹോവയെ എപ്പോഴും എന്റെ
മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ
കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല. 9 അതുകൊണ്ടു എന്റെ
ഹൃദയം സന്തോഷിച്ചു എന്റെ മനസ്സു
ആനന്ദിക്കുന്നു; എന്റെ ജഡവും നിർഭയമായി
വസിക്കും. 10 നീ എന്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽ
വിടുകയില്ല. നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ
സമ്മതിക്കയുമില്ല. (Sheol h7585) 11 ജീവന്റെ വഴി നീ
എനിക്കു കാണിച്ചുതരും; നിന്റെ സന്നിധിയിൽ
സന്തോഷപരിപൂർണ്ണതയും നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
എന്നും പ്രമോദങ്ങളും ഉണ്ടു.

17 യഹോവേ, ന്യായത്തെ കേൾക്കേണമേ, എന്റെ
നിലവിളിയെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ. കപടമില്ലാത്ത
അധരങ്ങളിൽനിന്നുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ
ചെവിക്കൊള്ളേണമേ. 2 എനിക്കുള്ള വിധി നിന്റെ
സന്നിധിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടട്ടെ; നിന്റെ കണ്ണു
നേർ കാണുമാറാകട്ടെ. 3 നീ എന്റെ ഹൃദയത്തെ
ശോധനചെയ്തു രാത്രിയിൽ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു;
നീ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു ദുരുദ്ദേശമൊന്നും
കണ്ടെത്തുന്നില്ല; എന്റെ വായ് ലംഘനം

ചെയ്കയില്ല എന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 4
മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ നിന്റെ
അധരങ്ങളുടെ വചനത്താൽ നിഷ്ഠൂരന്റെ
പാതകളെ സൂക്ഷിച്ചൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 എന്റെ
നടപ്പു നിന്റെ ചുവടുകളിൽ തന്നേ ആയിരുന്നു;
എന്റെ കാൽ വഴുതിയതുമില്ല. 6 ദൈവമേ,
ഞാൻ നിന്നോടു അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ
എനിക്കുത്തരമരുളുമല്ലോ; നിന്റെ ചെവി
എങ്കലേക്കു ചായിച്ചു എന്റെ അപേക്ഷ
കേൾക്കേണമേ. 7 നിന്നെ ശരണമാക്കുന്നവരെ
അവരോടു എതിർക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു നിന്റെ
വലങ്കയ്യാൽ രക്ഷിക്കുന്നവനായുള്ളോവേ, നിന്റെ
അത്ഭുതകാരുണ്യം കാണിക്കേണമേ. 8 കണ്ണിന്റെ
കൃഷ്ണമണിപോലെ എന്നെ കാക്കേണമേ; എന്നെ
കൊള്ളയിടുന്ന ദുഷ്ടന്മാരും 9 എന്നെ ചുറ്റിവളയുന്ന
പ്രാണശത്രുക്കളും എന്നെ പിടിക്കാതവണ്ണം നിന്റെ
ചിറകിന്റെ നിഴലിൽ എന്നെ മറെച്ചുകൊള്ളേണമേ.
10 അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ അടെച്ചിരിക്കുന്നു;
വായ് കൊണ്ടു വമ്പു പറയുന്നു. 11 അവർ
ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കാലടി തുടന്നു
ഞങ്ങളെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളെ
നിലത്തു തള്ളിയിടുവാൻ ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നു. 12
കടിച്ചുകീറുവാൻ കൊതിക്കുന്ന സിംഹം
പോലെയും മറവിടങ്ങളിൽ പതിയിരിക്കുന്ന
ബാലസിംഹംപോലെയും തന്നേ. 13 യഹോവേ,
എഴുന്നേറ്റു അവനോടെതിർത്തു അവനെ
തള്ളിയിടേണമേ. യഹോവേ, എന്റെ പ്രാണനെ
നിന്റെ വാൾകൊണ്ടു ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നും 14
തൃക്കൈകൊണ്ടു ലൌകികപുരുഷന്മാരുടെ

വശത്തുനിന്നും വിടുവിക്കേണമേ; അവരുടെ
ഓഹരി ഈ ആയുസ്സിൽ അത്രേ; നിന്റെ
സമ്പത്തുകൊണ്ടു നീ അവരുടെ വയറു
നിറെക്കുന്നു; അവക്കു പുത്രസമ്പത്തു
ധാരാളം ഉണ്ടു; തങ്ങളുടെ ധനശിഷ്ടം അവർ
കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വെച്ചേക്കുന്നു. 15 ഞാനോ,
നീതിയിൽ നിന്റെ മുഖത്തെ കാണും; ഞാൻ
ഉണരുമ്പോൾ നിന്റെ രൂപം കണ്ടു തൃപ്തനാകും.

18 എന്റെ ബലമായ യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 2 യഹോവ എന്റെ ശൈലവും
എന്റെ കോട്ടയും എന്റെ രക്ഷകനും എന്റെ
ദൈവവും ഞാൻ ശരണമാക്കുന്ന എന്റെ പാറയും
എന്റെ പരിചയും എന്റെ രക്ഷയായ കൊമ്പും
എന്റെ ഗോപുരവും ആകുന്നു. 3 സ്തുത്യനായ
യഹോവയെ ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കയും എന്റെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കയും
ചെയ്യും. 4 മരണപാശങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റി;
അഗാധപ്രവാഹങ്ങൾ എന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു. 5
പാതാളപാശങ്ങൾ എന്നെ വളഞ്ഞു; മരണത്തിന്റെ
കണികളും എന്നെ തുടന്നു പിടിച്ചു. (Sheol h7585)
6 എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ യഹോവയെ
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു, എന്റെ ദൈവത്തോടു
നിലവിളിച്ചു; അവൻ തന്റെ മന്ദിരത്തിൽനിന്നു
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു; തിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ കഴിച്ച
പ്രാത്ഥന അവന്റെ ചെവിയിൽ എത്തി. 7 ഭൂമി
ഞെട്ടിവിറെച്ചു; മലകളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ
ഇളകി; അവൻ കോപിക്കയാൽ അവ
കുലുങ്ങിപ്പോയി. 8 അവന്റെ മൂക്കിൽനിന്നു പുക
പൊങ്ങി; അവന്റെ വായിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു

ദഹിപ്പിച്ചു. തീക്കനൽ അവങ്കൽനിന്നു ജ്വലിച്ചു. 9
അവൻ ആകാശം ചായിച്ചിറങ്ങി; കൂരിരുൾ
അവന്റെ കാല്ക്കീഴുണ്ടായിരുന്നു. 10 അവൻ
കെരൂബിനെ വാഹനമാക്കി പറന്നു; അവൻ
കാറ്റിന്റെ ചിറകിന്മേലിരുന്നു പറപ്പിച്ചു. 11 അവൻ
അന്ധകാരത്തെ തന്റെ മറവും ജലതമസ്സിനെയും
ആകാശമേഘങ്ങളെയും തനിക്കു ചുറ്റും
കൂടാരവുമാക്കി. 12 അവന്റെ മുമ്പിലുള്ള
പ്രകാശത്താൽ ആലിപ്പഴവും തീക്കനലും അവന്റെ
മേഘങ്ങളിൽകൂടി പൊഴിഞ്ഞു. 13 യഹോവ
ആകാശത്തിൽ ഇടി മുഴക്കി, അത്യുന്നതൻ തന്റെ
നാദം കേൾപ്പിച്ചു, ആലിപ്പഴവും തീക്കനലും
പൊഴിഞ്ഞു. 14 അവൻ അസ്ത്രം എയ്തു അവരെ
ചിതറിച്ചു; മിന്നൽ അയച്ചു അവരെ തോല്പിച്ചു. 15
യഹോവേ, നിന്റെ ഭത്സനത്താലും നിന്റെ മൂക്കിലെ
ശ്വാസത്തിന്റെ ഊത്തിനാലും നീർത്തോടുകൾ
കാണായ്വന്നു ഭൂതലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ
വെളിപ്പെട്ടു. 16 അവൻ ഉയരത്തിൽനിന്നു കൈ നീട്ടി
എന്നെ പിടിച്ചു, പെരുവെള്ളത്തിൽനിന്നു എന്നെ
വലിച്ചെടുത്തു. 17 ബലമുള്ള ശത്രുവിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ പകെച്ചവരുടെ
പക്കൽനിന്നും അവൻ എന്നെ വിടുവിച്ചു; അവർ
എന്നിലും ബലമേറിയവരായിരുന്നു. 18 എന്റെ
അനർത്ഥദിവസത്തിൽ അവർ എന്നെ ആക്രമിച്ചു;
എന്നാൽ യഹോവ എനിക്കു തുണയായിരുന്നു. 19
അവൻ എന്നെ വിശാലതയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു;
എന്നിൽ പ്രസാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ
വിടുവിച്ചു. 20 യഹോവ എന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണം
എനിക്കു പ്രതിഫലം നല്കി; എന്റെ കൈകളുടെ

വെടിപ്പിന്നൊത്തവണ്ണം എനിക്കു പകരം തന്നു. 21
ഞാൻ യഹോവയുടെ വഴികളെ പ്രമാണിച്ചു; എന്റെ
ദൈവത്തോടു ദ്രോഹം ചെയ്തതുമില്ല. 22 അവന്റെ
വിധികൾ ഒക്കെയും എന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടു;
അവന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ഞാൻ വിട്ടുനടന്നിട്ടുമില്ല. 23
ഞാൻ അവന്റെ മുമ്പാകെ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു;
അകൃത്യം ചെയ്യാതെ എന്നെത്തന്നേ കാത്തു. 24
യഹോവ എന്റെ നീതിപ്രകാരവും അവന്റെ
കാഴ്ചയിൽ എന്റെ കൈകൾക്കുള്ള
വെടിപ്പിൻപ്രകാരവും എനിക്കു പകരം നല്കി.
25 ദയാലുവോടു നീ ദയാലു ആകുന്നു;
നഷ്കളങ്കനോടു നീ നിഷ്കളങ്കൻ; 26 നിർമ്മലനോടു
നീ നിർമ്മലനാകുന്നു; വക്രനോടു നീ വക്രത
കാണിക്കുന്നു. 27 എളിയജനത്തെ നീ രക്ഷിക്കും;
നിഗളിച്ചു നടക്കുന്നവരെ നീ താഴ്ത്തും. 28 നീ
എന്റെ ദീപത്തെ കത്തിക്കും; എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ എന്റെ അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമാക്കും.
29 നിന്നാൽ ഞാൻ പടക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ
പാഞ്ഞുചെല്ലും; എന്റെ ദൈവത്താൽ ഞാൻ
മതിൽ ചാടിക്കടക്കും. 30 ദൈവത്തിന്റെ
വഴി തികവുള്ളതു; യഹോവയുടെ വചനം
ഊതിക്കഴിച്ചതു; തന്നേ ശരണമാക്കുന്ന ഏവക്കും
അവൻ പരിചയാകുന്നു. 31 യഹോവയല്ലാതെ
ദൈവം ആരുള്ളു? നമ്മുടെ ദൈവം ഒഴികെ
പാറയാരുള്ളു? 32 എന്നെ ശക്തികൊണ്ടു
അരമുറുക്കുകയും എന്റെ വഴി കുറവുതീക്കുകയും
ചെയ്യുന്ന ദൈവം തന്നേ. 33 അവൻ എന്റെ
കാലുകളെ മാൻപേടക്കാല്ക്കു തുല്യമാക്കി, എന്റെ
ഗിരികളിൽ എന്നെ നില്ക്കുമാറാക്കുന്നു. 34

അവൻ എന്റെ കൈകൾക്കു യുദ്ധാഭ്യാസം
വരുത്തുന്നു; എന്റെ ഭുജങ്ങൾ താമ്രചാപം
കുലെക്കുന്നു. 35 നിന്റെ രക്ഷ എന്ന പരിചയെ നീ
എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വലങ്കൈ
എന്നെ താങ്ങി നിന്റെ സൌമ്യത എന്നെ
വലിയവനാക്കിയിരിക്കുന്നു. 36 ഞാൻ കാലടി
വെക്കേണ്ടതിന്നു നീ വിശാലതവരുത്തി; എന്റെ
നരിയാണികൾ വഴുതിപ്പോയതുമില്ല. 37 ഞാൻ
എന്റെ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടന്നു പിടിച്ചു; അവരെ
മുടിക്കുവോളം ഞാൻ പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. 38
അവക്കു എഴുന്നേറ്റുകൂടാതവണ്ണം ഞാൻ
അവരെ തകത്തു; അവർ എന്റെ കാൽകീഴിൽ
വീണിരിക്കുന്നു. 39 യുദ്ധത്തിന്നായി നീ എന്റെ
അരെക്കു ശക്തി കെട്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്നോടു
എതിത്തവരെ എനിക്കു കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.
40 എന്നെ പകെക്കുന്നവരെ ഞാൻ
സംഹരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്റെ ശത്രുക്കളെ
എനിക്കു പുറംകാട്ടുമാറാക്കി. 41 അവർ
നിലവിളിച്ചു; രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല;
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ
ഉത്തരമരുളിയതുമില്ല. 42 ഞാൻ അവരെ
കാറ്റത്തെ പൊടിപോലെ പൊടിച്ചു; വീഥികളിലെ
ചെളിയെപ്പോലെ ഞാൻ അവരെ കോരിക്കളഞ്ഞു.
43 ജനത്തിന്റെ കലഹങ്ങളിൽനിന്നു നീ
എന്നെ വിടുവിച്ചു; ജാതികൾക്കു എന്നെ
തലവനാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അറിയാത്ത ജനം
എന്നെ സേവിക്കുന്നു. 44 അവർ കേൾക്കുമ്പോൾ
തന്നേ എന്നെ അനുസരിക്കും; അന്യജാതിക്കാർ
എന്നോടു അനുസരണഭാവം കാണിക്കും.

45 അന്യജാതിക്കാർ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു;
തങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു അവർ
വിറെച്ചുംകൊണ്ടുവരുന്നു. 46 യഹോവ
ജീവിക്കുന്നു; എന്റെ പാറ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; എന്റെ
രക്ഷയുടെ ദൈവം ഉന്നതൻ തന്നേ. 47 ദൈവം
എനിക്കു വേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്കയും
ജാതികളെ എനിക്കു കീഴാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 48
അവൻ ശത്രുവശത്തുനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു;
എന്നോടു എതിർക്കുന്നവർക്കു മീതെ നീ എന്നെ
ഉയർത്തുന്നു; സാഹസക്കാരന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു നീ
എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു. 49 അതുകൊണ്ടു
യഹോവേ, ഞാൻ ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്യും; നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ
കീർത്തിക്കും. 50 അവൻ തന്റെ രാജാവിന്നു
മഹാരക്ഷ നല്കുന്നു; തന്റെ അഭിഷിക്തന്നു ദയ
കാണിക്കുന്നു; ദാവീദിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
എന്നേക്കും തന്നേ.

19 ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ
വർണ്ണിക്കുന്നു; ആകാശവിതാനം അവന്റെ
കൈവേലയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. 2 പകൽ
പകലിന്നു വാക്കു പൊഴിക്കുന്നു; രാത്രി രാത്രിക്കു
അറിവു കൊടുക്കുന്നു. 3 ഭാഷണമില്ല,
വാക്കുകളില്ല, ശബ്ദം കേൾപ്പാനുമില്ല. 4 ഭൂമിയിൽ
എല്ലാടവും അതിന്റെ അളവുനൂലും ഭൂതലത്തിന്റെ
അറ്റത്തോളം അതിന്റെ വചനങ്ങളും ചെല്ലുന്നു;
അവിടെ അവൻ സൂര്യന്നു ഒരു കൂടാരം
അടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 അതു മണവറയിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന മണവാളന്നു തുല്യം; വീരനെപ്പോലെ
തന്റെ ഓട്ടം ഓടുവാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. 6

ആകാശത്തിന്റെ അറ്റത്തുനിന്നു അതിന്റെ
ഉദയവും അറുതിവരെ അതിന്റെ അയനവും
ആകുന്നു; അതിന്റെ ഉഷ്ണം ഏല്ക്കാതെ
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒന്നുമില്ല. 7 യഹോവയുടെ
ന്യായപ്രമാണം തികവുള്ളതു; അതു പ്രാണനെ
തണുപ്പിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ സാക്ഷ്യം
വിശ്വാസ്യമാകുന്നു; അതു അല്പബുദ്ധിയെ
ജ്ഞാനിയാക്കുന്നു. 8 യഹോവയുടെ ആജ്ഞകൾ
നേരുള്ളവ; അവ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ കല്പന നിർമ്മലമായതു; അതു
കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. 9 യഹോവാഭക്തി
നിർമ്മലമായതു; അതു എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ വിധികൾ സത്യമായവ; അവ
ഒട്ടൊഴിയാതെനീതിയുള്ളവയാകുന്നു. 10
അവ പൊന്നിലും വളരെ തങ്കത്തിലും
ആഗ്രഹിക്കത്തക്കവ; തേനിലും തേങ്കട്ടയിലും
മധുരമുള്ളവ. 11 അടിയനും അവയാൽ
പ്രബോധനം ലഭിക്കുന്നു; അവയെ
പ്രമാണിക്കുന്നതിനാൽ വളരെ പ്രതിഫലം ഉണ്ടു. 12
തന്റെ തെറ്റുകളെ ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആർ?
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തെറ്റുകളെ പോക്കി എന്നെ
മോചിക്കേണമേ. 13 സ്വമേധാപാപങ്ങളെ അകറ്റി
അടിയനെ കാക്കേണമേ; അവ എന്റെമേൽ
വാഴരുതേ; എന്നാൽ ഞാൻ നിഷ്കളങ്കനും
മഹാപാതകരഹിതനും ആയിരിക്കും. 14 എന്റെ
പാറയും എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായ
യഹോവേ, എന്റെ വായിലെ വാക്കുകളും
എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ധ്യാനവും നിനക്കു
പ്രസാദമായിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

20 യഹോവ കഷ്ടകാലത്തിൽ നിനക്കു
ഉത്തരമരുളുമാറാകട്ടെ; യാക്കോബിൻ
ദൈവത്തിന്റെ നാമം നിന്നെ ഉയൎത്തുമാറാകട്ടെ. 2
അവൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു നിനക്കു
സഹായം അയക്കുമാറാകട്ടെ; സീയോനിൽനിന്നു
നിന്നെ താങ്ങുമാറാകട്ടെ. 3 നിന്റെ വഴിപാടുകളെ
ഒക്കെയും അവൻ ഓൎക്കട്ടെ; നിന്റെ ഹോമയാഗം
കൈക്കൊള്ളുമാറാകട്ടെ. (സേലാ) 4 നിന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ ആഗ്രഹം അവൻ നിനക്കു
നല്കട്ടെ; നിന്റെ താല്പൎയ്യമൊക്കെയും
നിവൎത്തിക്കട്ടെ. 5 ഞങ്ങൾ നിന്റെ ജയത്തിൽ
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും; ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
നാമത്തിൽ കൊടി ഉയൎത്തും; യഹോവ നിന്റെ
അപേക്ഷകളൊക്കെയും നിവൎത്തിക്കുമാറാകട്ടെ. 6
യഹോവ തന്റെ അഭിഷിക്തനെ രക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു; അവൻ തന്റെ
വിശുദ്ധസ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തന്റെ വലങ്കയ്യുടെ
രക്ഷാകരമായ വീൎയ്യപ്രവൃത്തികളാൽ അവന്നു
ഉത്തരമരുളും. 7 ചിലർ രഥങ്ങളിലും ചിലർ
കുതിരകളിലും ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞങ്ങളോ
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നാമത്തെ കീൎത്തിക്കും. 8 അവർ കുനിഞ്ഞു
വീണുപോയി; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു
നിവിൎന്നു നില്ക്കുന്നു. 9 യഹോവേ, രാജാവിനെ
രക്ഷിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ
ഉത്തരമരുളേണമേ.

21 യഹോവേ, രാജാവു നിന്റെ ബലത്തിൽ
സന്തോഷിക്കുന്നു; നിന്റെ രക്ഷയിൽ അവൻ
ഏറ്റവും ഉല്ലസിക്കുന്നു. 2 അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ

ആഗ്രഹം നീ അവന്നു നല്കി; അവന്റെ
അധരങ്ങളുടെ യാചന നിഷേധിച്ചതുമില്ല.
(സേലാ) 3 നന്മയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ
നീ അവനെ എതിരേറ്റു, തങ്കക്കിരീടത്തെ
അവന്റെ തലയിൽ വെക്കുന്നു. 4 അവൻ
നിന്നോടു ജീവനെ അപേക്ഷിച്ചു; നീ അവന്നു
കൊടുത്തു; എന്നെന്നേക്കുമുള്ള ദീൎഘായുസ്സിനെ
തന്നേ. 5 നിന്റെ രക്ഷയാൽ അവന്റെ
മഹത്വം വലിയതു; മാനവും തേജസ്സും നീ
അവനെ അണിയിച്ചു. 6 നീ അവനെ
എന്നേക്കും അനുഗ്രഹസമൃദ്ധിയാക്കുന്നു;
നിന്റെ സന്നിധിയിലെ സന്തോഷംകൊണ്ടു
അവനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. 7 രാജാവു
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അത്യുന്നതന്റെ
കാരുണ്യംകൊണ്ടു അവൻ കുലുങ്ങാതിരിക്കും. 8
നിന്റെ കൈ നിന്റെ സകലശത്രുക്കളെയും
കണ്ടുപിടിക്കും; നിന്റെ വലങ്കൈ നിന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ പിടികൂടും. 9 നിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയുടെ കാലത്തു നീ അവരെ
തീച്ചൂളയെപ്പോലെയാക്കും; യഹോവ തന്റെ
ക്രോധത്തിൽ അവരെ വിഴുങ്ങിക്കളയും;
തീ അവരെ ദഹിപ്പിക്കും. 10 നീ അവരുടെ
ഫലത്തെ ഭൂമിയിൽനിന്നും അവരുടെ സന്തതിയെ
മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും നശിപ്പിക്കും.
11 അവർ നിനക്കു വിരോധമായി ദോഷംവിചാരിച്ചു;
തങ്ങളാൽ സാധിക്കാത്ത ഒരു ഉപായം നിരൂപിച്ചു.
12 നീ അവരെ പുറം കാട്ടുമാറാക്കും; അവരുടെ
മുഖത്തിന്നുനേരെ അസ്ത്രം ഞാണിന്മേൽ
തൊടുക്കും. 13 യഹോവേ, നിന്റെ ശക്തിയിൽ

ഉയന്നിരിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ പാടി നിന്റെ
ബലത്തെ സ്തുതിക്കും.

22 എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ
കൈവിട്ടതെന്തു? എന്നെ രക്ഷിക്കാതെയും എന്റെ
ഞരക്കത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാതെയും
അകന്നുനില്ക്കുന്നതെന്തു? 2 എന്റെ ദൈവമേ,
ഞാൻ പകൽസമയത്തു വിളിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ
ഉത്തരമരുളുന്നില്ല; രാത്രികാലത്തും ഞാൻ
വിളിക്കുന്നു; എനിക്കു ഒട്ടും മൌനതയില്ല.
3 യിസ്രായേലിന്റെ സ്തുതികളിന്മേൽ
വസിക്കുന്നവനേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നുവല്ലോ. 4
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ നിങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു;
അവർ ആശ്രയിക്കയും നീ അവരെ വിടുവിക്കയും
ചെയ്തു. 5 അവർ നിന്നോടു നിലവിളിച്ചു
രക്ഷപ്രാപിച്ചു; അവർ നിങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു,
ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല. 6 ഞാനോ
മനുഷ്യനല്ല, ഒരു കൃമിയത്രേ; മനുഷ്യരുടെ
ധിക്കാരവും ജനത്താൽ നിന്ദിതനും തന്നേ. 7
എന്നെ കാണുന്നവരൊക്കെയും എന്നെ
പരിഹസിക്കുന്നു; അവർ അധരം മലത്തി തല
കുലുക്കുന്നു; 8 യഹോവയിങ്കൽ നിന്നെത്തന്നേ
സമപ്പിക്ക! അവൻ അവനെ രക്ഷിക്കട്ടെ!
അവൻ അവനെ വിടുവിക്കട്ടെ! അവനിൽ
പ്രസാദമുണ്ടല്ലോ. 9 നീയല്ലോ എന്നെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചവൻ; എന്റെ
അമ്മയുടെ മുല കുടിക്കുമ്പോൾ നീ എന്നെ നിഭയം
വസിക്കുമാറാക്കി. 10 ഗഭപാത്രത്തിൽനിന്നു ഞാൻ
നിങ്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു; എന്റെ അമ്മയുടെ
ഉദരംമുതൽ നീ എന്റെ ദൈവം. 11 കഷ്ടം

അടുത്തിരിക്കയാൽ എന്നെ വിട്ടകന്നിരിക്കരുതേ;
സഹായിപ്പാൻ മറ്റാരുമില്ലല്ലോ. 12 അനേകം
കാളകൾ എന്നെ വളഞ്ഞു; ബാശാൻകൂറ്റന്മാർ
എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. 13 ബുഭുക്ഷയോടെ
അലറുന്ന സിംഹംപോലെ അവർ എന്റെ നേരെ
വായ് പിളർക്കുന്നു. 14 ഞാൻ വെള്ളംപോലെ
തൂകിപ്പോകുന്നു; എന്റെ അസ്ഥികളെല്ലാം
ബന്ധം വിട്ടിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയം
മെഴുകുപോലെ ആയി എന്റെ കുടലിന്റെ
നടുവെ ഉരുകിയിരിക്കുന്നു. 15 എന്റെ ശക്തി
ഓട്ടുകഷണംപോലെ ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ
നാവു അണ്ണാക്കോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു. നീ എന്നെ
മരണത്തിന്റെ പൊടിയിൽ ഇട്ടുമിരിക്കുന്നു. 16
നായ്ക്കൾ എന്നെ വളഞ്ഞു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൂട്ടം
എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു; അവർ എന്റെ
കൈകളെയും കാലുകളെയും തുളെച്ചു. 17
എന്റെ അസ്ഥികളൊക്കെയും എനിക്കു
എണ്ണാം; അവർ എന്നെ ഉറ്റുനോക്കുന്നു. 18
എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു,
എന്റെ അങ്കിക്കായി അവർ ചീട്ടിടുന്നു. 19
നീയോ, യഹോവേ, അകന്നിരിക്കരുതേ; എന്റെ
തുണയായുള്ളോവേ, എന്നെ സഹായിപ്പാൻ
വേഗം വരേണമേ. 20 വാളിങ്കൽനിന്നു എന്റെ
പ്രാണനെയും നായുടെ കയ്യിൽനിന്നു എന്റെ
ജീവനെയും വിടുവിക്കേണമേ. 21 സിംഹത്തിന്റെ
വായിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ;
കാട്ടുപോത്തുകളുടെ കൊമ്പുകൾക്കിടയിൽ നീ
എനിക്കു ഉത്തരമരുളുന്നു. 22 ഞാൻ നിന്റെ
നാമത്തെ എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു കീർത്തിക്കും;

സഭാമദ്ധ്യേ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കും. 23
യഹോവാഭക്തന്മാരേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ;
യാക്കോബിന്റെ സകലസന്തതിയുമായുള്ളോരേ,
അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ; യിസ്രായേലിന്റെ
സർവ്വസന്തതിയുമായുള്ളോരേ, അവനെ
ഭയപ്പെടുവിൻ. 24 അരിഷ്ടന്റെ അരിഷ്ടത അവൻ
നിരസിച്ചില്ല വെറുത്തതുമില്ല; തന്റെ മുഖം അവന്നു
മറെച്ചതുമില്ല; തന്നേ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ
കേൾക്കയത്രേ ചെയ്തതു. 25 മഹാസഭയിൽ
എനിക്കു പ്രശംസ നിങ്കൽനിന്നു വരുന്നു. അവന്റെ
ഭക്തന്മാർ കാൺകെ ഞാൻ എന്റെ നേർച്ചകളെ
കഴിക്കും. 26 എളിയവർ തിന്നു തൃപ്തന്മാരാകും;
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ അവനെ
സ്തുതിക്കും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം എന്നേക്കും
സുഖത്തോടിരിക്കട്ടെ. 27 ഭൂമിയുടെ അറുതികൾ
ഒക്കെയും ഓർത്തു യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിയും;
ജാതികളുടെ വംശങ്ങളൊക്കെയും നിന്റെ
മുമ്പാകെ നമസ്കരിക്കും. 28 രാജത്വം
യഹോവെക്കുള്ളതല്ലോ; അവൻ ജാതികളെ
ഭരിക്കുന്നു. 29 ഭൂമിയിൽ പുഷ്ടിയുള്ളവരൊക്കെയും
ഭക്ഷിച്ചാരാധിക്കും; പൊടിയിലേക്കു
ഇറങ്ങുന്നവരെല്ലാവരും അവന്റെ മുമ്പാകെ
കുമ്പിടും; തന്റെ പ്രാണനെ രക്ഷിപ്പാൻ
കഴിയാത്തവനും കൂടെ. 30 ഒരു സന്തതി
അവനെ സേവിക്കും; വരുന്ന തലമുറയോടു
യഹോവയെക്കുറിച്ചു കീർത്തിക്കും. 31 അവർ
വന്നു, ജനിപ്പാനുള്ള ജനത്തോടു അവൻ
നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അവന്റെ നീതിയെ
വർണ്ണിക്കും.

23 യഹോവ എന്റെ ഇടയനാകുന്നു; എനിക്കു
മുട്ടുണ്ടാകയില്ല. 2 പച്ചയായ പുല്പുറങ്ങളിൽ
അവൻ എന്നെ കിടത്തുന്നു; സ്വസ്ഥതയുള്ള
വെള്ളത്തിന്നരികത്തേക്കു എന്നെ നടത്തുന്നു. 3
എന്റെ പ്രാണനെ അവൻ തണുപ്പിക്കുന്നു;
തിരുനാമംനിമിത്തം എന്നെ നീതിപാതകളിൽ
നടത്തുന്നു. 4 കൂരിരുൾതാഴ്വരയിൽ കൂടിനടന്നാലും
ഞാൻ ഒരു അനർത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല; നീ
എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ
വടിയും കോലും എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. 5
എന്റെ ശത്രുക്കൾ കാൺകെ നീ എനിക്കു
വിരുന്നൊരുക്കുന്നു; എന്റെ തലയെ എണ്ണകൊണ്ടു
അഭിഷേകംചെയ്യുന്നു; എന്റെ പാനപാത്രവും
നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു. 6 നന്മയും കരുണയും എന്റെ
ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും എന്നെ പിന്തുടരും;
ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം
വസിക്കും.

24 ഭൂമിയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും
ഭൂതലവും അതിന്റെ നിവാസികളും
യഹോവെക്കുള്ളതാകുന്നു. 2 സമുദ്രങ്ങളുടെ മേൽ
അവൻ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചു; നദികളുടെമേൽ
അവൻ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു. 3 യഹോവയുടെ
പർവ്വതത്തിൽ ആർ കയറും? അവന്റെ
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു ആർ നില്ക്കും? 4 വെടിപ്പുള്ള
കയ്യും നിർമ്മലഹൃദയവും ഉള്ളവൻ. വ്യാജത്തിന്നു
മനസ്സുവെക്കാതെയും കള്ളസ്സത്യം ചെയ്യാതെയും
ഇരിക്കുന്നവൻ. 5 അവൻ യഹോവയോടു
അനുഗ്രഹവും തന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവത്തോടു
നീതിയും പ്രാപിക്കും. 6 ഇതാകുന്നു അവനെ

അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ തലമുറ; യാക്കോബിന്റെ
ദൈവമേ, തിരുമുഖം അന്വേഷിക്കുന്നവർ ഇവർ
തന്നേ. (സേലാ) 7 വാതിലുകളേ, നിങ്ങളുടെ
തലകളെ ഉയൎത്തുവിൻ; പണ്ടേയുള്ള കതകുകളേ,
ഉയൎന്നിരിപ്പിൻ; മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു
പ്രവേശിക്കട്ടെ. 8 മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു
ആർ? ബലവാനും വീരനുമായ യഹോവ
യുദ്ധവീരനായ യഹോവ തന്നേ. 9 വാതിലുകളേ,
നിങ്ങളുടെ തലകളെ ഉയൎത്തുവിൻ; പണ്ടേയുള്ള
കതകുകളേ, ഉയൎന്നിരിപ്പിൻ; മഹത്വത്തിന്റെ
രാജാവു പ്രവേശിക്കട്ടെ. 10 മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു
ആർ? സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ തന്നേ;
അവനാകുന്നു മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു. (സേലാ)

25 യഹോവേ, നിങ്കലേക്കു ഞാൻ മനസ്സു
ഉയൎത്തുന്നു; 2 എന്റെ ദൈവമേ, നിന്നിൽ
ഞാൻ ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു
പോകരുതേ; എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്റെമേൽ ജയം
ഘോഷിക്കരുതേ. 3 നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന
ഒരുത്തനും ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല; വെറുതെ
ദ്രോഹിക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചുപോകും. 4 യഹോവേ,
നിന്റെ വഴികളെ എന്നെ അറിയിക്കേണമേ; നിന്റെ
പാതകളെ എനിക്കു ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ! 5
നിന്റെ സത്യത്തിൽ എന്നെ നടത്തി എന്നെ
പഠിപ്പിക്കേണമേ; നീ എന്റെ രക്ഷയുടെ
ദൈവമാകുന്നുവല്ലോ; ദിവസം മുഴുവനും ഞാൻ
നിങ്കൽ പ്രത്യാശവെക്കുന്നു. 6 യഹോവേ,
നിന്റെ കരുണയും ദയയും ഓൎക്കേണമേ; അവ
പണ്ടുപണ്ടേയുള്ളവയല്ലോ. 7 എന്റെ ബാല്യത്തിലെ
പാപങ്ങളെയും എന്റെ ലംഘനങ്ങളെയും

ഓക്കരുതേ; യഹോവേ, നിന്റെ കൃപപ്രകാരം നിന്റെ
ദയനിമിത്തം എന്നെ ഓൎക്കേണമേ. 8 യഹോവ
നല്ലവനും നേരുള്ളവനും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു
അവൻ പാപികളെ നേൎവ്വഴി കാണിക്കുന്നു. 9
സൌമ്യതയുള്ളവരെ അവൻ ന്യായത്തിൽ
നടത്തുന്നു; സൌമ്യതയുള്ളവൎക്കു തന്റെ വഴി
പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. 10 യഹോവയുടെ
നിയമവും സാക്ഷ്യങ്ങളും പ്രമാണിക്കുന്നവൎക്കു
അവന്റെ പാതകളൊക്കെയും ദയയും സത്യവും
ആകുന്നു. 11 യഹോവേ, എന്റെ അകൃത്യം
വലിയതു; നിന്റെ നാമംനിമിത്തം അതു
ക്ഷമിക്കേണമേ. 12 യഹോവാഭക്തനായ പുരുഷൻ
ആർ? അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടുന്ന വഴി താൻ
അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 13 അവൻ
സുഖത്തോടെ വസിക്കും; അവന്റെ സന്തതി
ദേശത്തെ അവകാശമാക്കും. 14 യഹോവയുടെ
സഖിത്വം തന്റെ ഭക്തന്മാൎക്കു ഉണ്ടാകും; അവൻ
തന്റെ നിയമം അവരെ അറിയിക്കുന്നു. 15 എന്റെ
കണ്ണു എപ്പോഴും യഹോവയിങ്കലേക്കാകുന്നു;
അവൻ എന്റെ കാലുകളെ വലയിൽനിന്നു
വിടുവിക്കും. 16 എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു എന്നോടു
കരുണയുണ്ടാകേണമേ; ഞാൻ ഏകാകിയും
അരിഷ്ടനും ആകുന്നു. 17 എനിക്കു മനഃപീഡകൾ
വൎദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ സങ്കടങ്ങളിൽനിന്നു
എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. 18 എന്റെ അരിഷ്ടതയും
അതിവേദനയും നോക്കേണമേ; എന്റെ
സകലപാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കേണമേ. 19
എന്റെ ശത്രുക്കളെ നോക്കേണമേ; അവർ
പെരുകിയിരിക്കുന്നു; അവർ കഠിനദ്വേഷത്തോടെ

എന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നു; 20 എന്റെ പ്രാണനെ
കാത്തു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; നിന്നെ
ശരണമാക്കിയിരിക്കയാൽ ഞാൻ
ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ. 21 നിഷ്കളങ്കതയും
നേരും എന്നെ പരിപാലിക്കുമാറാകട്ടെ; ഞാൻ
നിങ്കൽ പ്രത്യാശവെച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 22
ദൈവമേ, യിസ്രായേലിനെ അവന്റെ
സകലകഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും വീണ്ടെടുക്കേണമേ.

26 യഹോവേ, എനിക്കു ന്യായം പാലിച്ചു
തരേണമേ; ഞാൻ എന്റെ നിഷ്കളങ്കതയിൽ
നടക്കുന്നു; ഞാൻ ഇളകാതെ യഹോവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നു. 2 യഹോവേ, എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു
ശോധന ചെയ്യേണമേ; എന്റെ അന്തരംഗവും
എന്റെ ഹൃദയവും പരിശോധിക്കേണമേ.
3 നിന്റെ ദയ എന്റെ കണ്ണിന്മുമ്പിൽ
ഇരിക്കുന്നു; നിന്റെ സത്യത്തിൽ ഞാൻ
നടന്നുമിരിക്കുന്നു. 4 വ്യർത്ഥന്മാരോടുകൂടെ
ഞാൻ ഇരുന്നിട്ടില്ല; കപടക്കാരുടെ അടുക്കൽ
ഞാൻ ചെന്നിട്ടുമില്ല. 5 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
സംഘത്തെ ഞാൻ പകെച്ചിരിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടെ ഞാൻ ഇരിക്കയുമില്ല.
6 സ്തോത്രസ്വരം കേൾപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളൊക്കെയും
വർണ്ണിക്കേണ്ടതിന്നും 7 ഞാൻ കുറ്റമില്ലായ്മയിൽ
എന്റെ കൈകളെ കഴുകുന്നു; യഹോവേ, ഞാൻ
നിന്റെ യാഗപീഠത്തെ വലംവെക്കുന്നു. 8
യഹോവേ, നിന്റെ ആലയമായ വാസസ്ഥലവും
നിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ നിവാസവും എനിക്കു
പ്രിയമാകുന്നു. 9 പാപികളോടുകൂടെ എന്റെ

പ്രാണനെയും രക്തപാതകന്മാരോടുകൂടെ എന്റെ
ജീവനെയും സംഹരിച്ചുകളയരുതേ. 10 അവരുടെ
കൈകളിൽ ദുഷ്കമ്മം ഉണ്ടു; അവരുടെ വലങ്കൈ
കോഴ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 ഞാനോ, എന്റെ
നിഷ്കളങ്കതയിൽ നടക്കും; എന്നെ വീണ്ടെടുത്തു
എന്നോടു കൃപ ചെയ്യേണമേ. 12 എന്റെ കാലടി
സമനിലത്തു നില്ക്കുന്നു; സഭകളിൽ ഞാൻ
യഹോവയെ വാഴ്ത്തും.

27 യഹോവ എന്റെ വെളിച്ചവും എന്റെ രക്ഷയും
ആകുന്നു; ഞാൻ ആരെ ഭയപ്പെടും? യഹോവ
എന്റെ ജീവന്റെ ബലം; ഞാൻ ആരെ പേടിക്കും? 2
എന്റെ വൈരികളും ശത്രുക്കളുമായ ദുഷ്കമ്മികൾ
എന്റെ മാംസം തിന്നുവാൻ എന്നോടു
അടുക്കുമ്പോൾ ഇടറിവീഴും. 3 ഒരു സൈന്യം
എന്റെ നേരെ പാളയമിറങ്ങിയാലും എന്റെ
ഹൃദയം ഭയപ്പെടുകയില്ല; എനിക്കു യുദ്ധം
നേരിട്ടാലും ഞാൻ നിർഭയമായിരിക്കും. 4 ഞാൻ
യഹോവയോടു ഒരു കാര്യം അപേക്ഷിച്ചു;
അതു തന്നേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ മനോഹരത്വം കാണ്മാനും
അവന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ധ്യാനിപ്പാനും എന്റെ
ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും ഞാൻ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ പാർക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 5
അനർത്ഥദിവസത്തിൽ അവൻ തന്റെ കൂടാരത്തിൽ
എന്നെ ഒളിപ്പിക്കും; തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറവിൽ
എന്നെ മറെക്കും; പാറമേൽ എന്നെ ഉയർത്തും. 6
ഇപ്പോൾ എന്റെ ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കളുടെ മേൽ
എന്റെ തല ഉയരും; ഞാൻ അവന്റെ കൂടാരത്തിൽ
ജയഘോഷയാഗങ്ങളെ അർപ്പിക്കും; ഞാൻ

യഹോവെക്കു പാടി കീൎത്തനം ചെയ്യും. 7
യഹോവേ, ഞാൻ ഉറക്കെ വിളിക്കുമ്പോൾ
കേൾക്കേണമേ; എന്നോടു കൃപചെയ്തു
എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ. 8 "എന്റെ മുഖം
അന്വേഷിപ്പിൻ" എന്നു നിങ്കൽനിന്നു കല്പനവന്നു
എന്നു എന്റെ ഹൃദയം പറയുന്നു; യഹോവേ,
ഞാൻ നിന്റെ മുഖം അന്വേഷിക്കുന്നു. 9 നിന്റെ
മുഖം എനിക്കു മറെക്കരുതേ; അടിയനെ
കോപത്തോടെ നീക്കിക്കളയരുതേ; നീ എനിക്കു
തുണയായിരിക്കുന്നു; എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവമേ,
എന്നെ തള്ളിക്കളയരുതേ; ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതേ.
10 എന്റെ അപ്പനും അമ്മയും എന്നെ
ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും യഹോവ എന്നെ
ചേൎത്തുകൊള്ളും. 11 യഹോവേ, നിന്റെ വഴി എന്നെ
കാണിക്കേണമേ; എന്റെ ശത്രുക്കൾനിമിത്തം
നേരെയുള്ള പാതയിൽ എന്നെ നടത്തേണമേ. 12
എന്റെ വൈരികളുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു എന്നെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കരുതേ; കള്ളസാക്ഷികളും
ക്രൂരത്വം നിശ്വസിക്കുന്നവരും എന്നോടു
എതിൎത്തുനില്ക്കുന്നു. 13 ഞാൻ ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തു യഹോവയുടെ നന്മ കാണുമെന്നു
വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽ കഷ്ടം! 14 യഹോവയിങ്കൽ
പ്രത്യാശവെക്കുക; ധൈൎയ്യപ്പെട്ടിരിക്ക; നിന്റെ
ഹൃദയം ഉറെച്ചിരിക്കട്ടെ; അതേ, യഹോവയിങ്കൽ
പ്രത്യാശവെക്കുക.

28 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു;
എന്റെ പാറയായുള്ളോവേ, നീ
കേൾക്കാതിരിക്കരുതേ; നീ മിണ്ടാതിരുന്നിട്ടു
ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരെപ്പോലെ

ആകാതിരിപ്പാൻ തന്നേ. 2 ഞാൻ എന്റെ കൈകളെ
വിശുദ്ധാന്തർമ്മന്ദിരത്തിങ്കലേക്കുയർത്തി നിന്നോടു
നിലവിളിക്കുമ്പോൾ എന്റെ യാചനകളുടെ
ശബ്ദം കേൾക്കേണമേ. 3 ദുഷ്ടന്മാരോടും
അകൃത്യം ചെയ്യുന്നവരോടും കൂടെ എന്നെ വലിച്ചു
കൊണ്ടുപോകരുതേ; അവർ കൂട്ടുകാരോടു
സമാധാനം സംസാരിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ
ഹൃദയത്തിൽ ദുഷ്ടത ഉണ്ടു. 4 അവരുടെ ക്രിയെക്കു
തക്കവണ്ണവും പ്രവൃത്തികളുടെ ദുഷ്ടതെക്കു
തക്കവണ്ണവും അവക്കു കൊടുക്കേണമേ;
അവരുടെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ
അവരോടു ചെയ്യേണമേ; അവക്കു തക്കതായ
പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണമേ; 5 യഹോവയുടെ
പ്രവൃത്തികളെയും അവന്റെ കൈവേലയെയും
അവർ വിവേചിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ
അവരെ പണിയാതെ ഇടിച്ചുകളയും. 6
യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ; അവൻ എന്റെ
യാചനകളുടെ ശബ്ദം കേട്ടിരിക്കുന്നു. 7 യഹോവ
എന്റെ ബലവും എന്റെ പരിചയും ആകുന്നു;
എന്റെ ഹൃദയം അവങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു; എനിക്കു
സഹായവും ലഭിച്ചു; അതുകൊണ്ടു എന്റെ
ഹൃദയം ഉല്ലസിക്കുന്നു; പാട്ടോടെ ഞാൻ അവനെ
സ്തുതിക്കുന്നു. 8 യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്റെ
ബലമാകുന്നു; തന്റെ അഭിഷിക്തന്നു അവൻ
രക്ഷാദുർഗ്ഗം തന്നേ. 9 നിന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിച്ചു
നിന്റെ അവകാശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ;
അവരെ മേയിച്ചു എന്നേക്കും അവരെ
വഹിക്കേണമേ.

29 ദൈവപുത്രന്മാരേ, യഹോവെക്കു കൊടുപ്പിൻ,
യഹോവെക്കു മഹത്വവും ശക്തിയും കൊടുപ്പിൻ. 2
യഹോവെക്കു അവന്റെ നാമത്തിന്റെ മഹത്വം
കൊടുപ്പിൻ; വിശുദ്ധാലങ്കാരം ധരിച്ചു
യഹോവയെ നമസ്കരിപ്പിൻ. 3 യഹോവയുടെ
ശബ്ദം വെള്ളത്തിൻമീതെ മുഴങ്ങുന്നു;
പെരുവെള്ളത്തിൻമീതെ യഹോവ, മഹത്വത്തിന്റെ
ദൈവം തന്നേ, ഇടിമുഴക്കുന്നു. 4 യഹോവയുടെ
ശബ്ദം ശക്തിയോടെ മുഴങ്ങുന്നു; യഹോവയുടെ
ശബ്ദം മഹിമയോടെ മുഴങ്ങുന്നു. 5 യഹോവയുടെ
ശബ്ദം ദേവദാരുക്കളെ തകക്കുന്നു; യഹോവ
ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുക്കളെ തകക്കുന്നു. 6
അവൻ അവയെ കാളക്കുട്ടിയെപ്പോലെയും
ലെബാനോനെയും സിര്യ്യോനെയും
കാട്ടുപോത്തിൻ കുട്ടിയെപ്പോലെയും തുള്ളിക്കുന്നു.
7 യഹോവയുടെ ശബ്ദം അഗ്നിജ്വാലകളെ
ചിന്നിക്കുന്നു. 8 യഹോവയുടെ ശബ്ദം മരുഭൂമിയെ
നടുക്കുന്നു; യഹോവ കാദേശ് മരുവിനെ
നടുക്കുന്നു. 9 യഹോവയുടെ ശബ്ദം മാൻപേടകളെ
പ്രസവിക്കുമാറാക്കുന്നു; അതു വനങ്ങളെ
തോലുരിക്കുന്നു; അവന്റെ മന്ദിരത്തിൽ സകലവും
മഹത്വം എന്നു ചൊല്ലുന്നു. 10 യഹോവ
ജലപ്രളയത്തിന്മീതെ ഇരുന്നു; യഹോവ എന്നേക്കും
രാജാവായി ഇരിക്കുന്നു. 11 യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന്നു ശക്തി നല്കും; യഹോവ തന്റെ
ജനത്തെ സമാധാനം നല്കി അനുഗ്രഹിക്കും.

30 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ പുകഴ്ത്തുന്നു;
നീ എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ
ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിപ്പാൻ നീ

ഇടയാക്കിയതുമില്ല. 2 എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിച്ചു; നീ
എന്നെ സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 3
യഹോവേ, നീ എന്റെ പ്രാണനെ
പാതാളത്തിൽനിന്നു കരേറ്റിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
എനിക്കു ജീവരക്ഷ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. (Sheol h7585)
4 യഹോവയുടെ വിശുദ്ധന്മാരേ, അവന്നു
സ്തുതിപാടുവിൻ; അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിന്നു
സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ. 5 അവന്റെ കോപം
ക്ഷണനേരത്തേക്കേയുള്ളു; അവന്റെ പ്രസാദമോ
ജീവപൎയ്യന്തമുള്ളതു; സന്ധ്യയിങ്കൽ കരച്ചൽ വന്നു
രാപാൎക്കും; ഉഷസ്സിലോ ആനന്ദഘോഷം വരുന്നു. 6
ഞാൻ ഒരുനാളും കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല എന്നു
എന്റെ സുഖകാലത്തു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 7
യഹോവേ, നിന്റെ പ്രസാദത്താൽ നീ എന്റെ
പൎവ്വതത്തെ ഉറെച്ചു നില്ക്കുമാറാക്കി; നീ നിന്റെ
മുഖത്തെ മറെച്ചു, ഞാൻ ഭ്രമിച്ചുപോയി. 8
യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിച്ചു;
യഹോവയോടു ഞാൻ യാചിച്ചു. 9 ഞാൻ കുഴിയിൽ
ഇറങ്ങിപ്പോയാൽ എന്റെ രക്തംകൊണ്ടു എന്തു
ലാഭമുള്ളു? ധൂളി നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ?
അതു നിന്റെ സത്യത്തെ പ്രസ്താവിക്കുമോ?
10 യഹോവേ, കേൾക്കേണമേ; എന്നോടു
കരുണയുണ്ടാകേണമേ; യഹോവേ, എന്റെ
രക്ഷകനായിരിക്കേണമേ. 11 നീ എന്റെ
വിലാപത്തെ എനിക്കു നൃത്തമാക്കിത്തീൎത്തു;
എന്റെ രട്ടു നീ അഴിച്ചു എന്നെ സന്തോഷം
ഉടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ മൌനമായിരിക്കാതെ

നിനക്കു സ്തുതി പാടേണ്ടതിന്നു തന്നേ. എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, ഞാൻ എന്നേക്കും നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്യും.
31 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു;
ഞാൻ ഒരുനാളും ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ; നിന്റെ
നീതിനിമിത്തം എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. 2
നിന്റെ ചെവി എങ്കലേക്കു ചായിച്ചു എന്നെ
വേഗം വിടുവിക്കേണമേ. നീ എനിക്കു ഉറപ്പുള്ള
പാറയായും എന്നെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
കോട്ടയായും ഇരിക്കേണമേ. 3 നീ എന്റെ
പാറയും എന്റെ കോട്ടയുമല്ലോ; നിന്റെ
നാമംനിമിത്തം എന്നെ നടത്തി പാലിക്കേണമേ.
4 അവർ എനിക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന
വലയിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; നീ
എന്റെ ദുർഗ്ഗമാകുന്നുവല്ലോ. 5 നിന്റെ കയ്യിൽ
ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു;
വിശ്വസ്തദൈവമായ യഹോവേ, നീ എന്നെ
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളെ
സേവിക്കുന്നവരെ ഞാൻ പകെക്കുന്നു; ഞാനോ
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ നിന്റെ
ദയയിൽ ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു; നീ എന്റെ
അരിഷ്ടതയെ കണ്ടു എന്റെ പ്രാണസങ്കടങ്ങളെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8 ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ
നീ എന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടില്ല; എന്റെ കാലുകളെ
നീ വിശാലസ്ഥലത്തു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. 9
യഹോവേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ;
ഞാൻ കഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു; വ്യസനംകൊണ്ടു
എന്റെ കണ്ണും പ്രാണനും ഉദരവും
ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 എന്റെ ആയുസ്സു

ദുഃഖംകൊണ്ടും എന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ
നെടുവീപ്പുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു;
എന്റെ അകൃത്യംനിമിത്തം എന്റെ ബലം
ക്ഷീണിച്ചും എന്റെ അസ്ഥികൾ ക്ഷയിച്ചും
ഇരിക്കുന്നു. 11 എന്റെ സകലവൈരികളാലും
ഞാൻ നിന്ദിതനായിത്തീന്നു; എന്റെ അയല്ക്കാക്കു
അതിനിന്ദിതൻ തന്നേ; എന്റെ മുഖപരിചയക്കാക്കു
ഞാൻ ഭയഹേതുവായിഭവിച്ചു; എന്നെ
വെളിയിൽ കാണുന്നവർ എന്നെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോകുന്നു. 12 മരിച്ചുപോയവനെപ്പോലെ
എന്നെ മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഒരു
ഉടഞ്ഞ പാത്രംപോലെ ആയിരിക്കുന്നു. 13 ചുറ്റും
ഭീതി എന്ന അപശ്രുതി ഞാൻ പലരുടെയും
വായിൽനിന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കു
വിരോധമായി കൂടി ആലോചന ചെയ്തു, എന്റെ
ജീവനെ എടുത്തുകളവാൻ നിരൂപിച്ചു. 14 എങ്കിലും
യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിച്ചു; നീ
എന്റെ ദൈവം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 15 എന്റെ
കാലഗതികൾ നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; എന്റെ
ശത്രുക്കളുടെയും എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെയും
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. 16
അടിയന്റെമേൽ തിരുമുഖം പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ;
നിന്റെ ദയയാൽ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. 17
യഹോവേ, നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ; ദുഷ്ടന്മാർ ലജ്ജിച്ചു
പാതാളത്തിൽ മൌനമായിരിക്കട്ടെ. (Sheol h7585)
18 നീതിമാന്നു വിരോധമായി ഡംഭത്തോടും
നിന്ദയോടും കൂടെ ധാഷ്ട്യം സംസാരിക്കുന്ന
വ്യാജമുള്ള അധരങ്ങൾ മിണ്ടാതെയായ്പോകട്ടെ.

19 നിന്റെ ഭക്തന്മാക്കു വേണ്ടി നീ സംഗ്രഹിച്ചതും
നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവക്കു വേണ്ടി
മനുഷ്യപുത്രന്മാർ കാൺകെ നീ പ്രവത്തിച്ചതുമായ
നിന്റെ നന്മ എത്ര വലിയതാകുന്നു. 20 നീ
അവരെ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു
നിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ മറവിൽ മറെക്കും. നീ
അവരെ നാവുകളുടെ വക്കാണത്തിൽനിന്നു
രക്ഷിച്ചു ഒരു കൂടാരത്തിന്നകത്തു ഒളിപ്പിക്കും.
21 യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണത്തിൽ തന്റെ ദയ എനിക്കു
അത്ഭുതമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 ഞാൻ
നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെട്ടുപോയി
എന്നു ഞാൻ എന്റെ പരിഭ്രമത്തിൽ പറഞ്ഞു;
എങ്കിലും ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ
എന്റെ യാചനയുടെ ശബ്ദം നീ കേട്ടു. 23
യഹോവയുടെ സകലവിശുദ്ധന്മാരുമായുള്ളോരേ,
അവനെ സ്നേഹിപ്പിൻ; യഹോവ വിശ്വസ്തന്മാരെ
കാക്കുന്നു; അഹങ്കാരം പ്രവത്തിക്കുന്നവന്നു
ധാരാളം പകരം കൊടുക്കുന്നു. 24 യഹോവയിൽ
പ്രത്യാശയുള്ള ഏവരുമേ, ധൈര്യപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഉറെച്ചിരിക്കട്ടെ.

32 ലംഘനം ക്ഷമിച്ചും പാപം മറെച്ചും
കിട്ടിയവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 2 യഹോവ
അകൃത്യം കണക്കിടാതെയും ആത്മാവിൽ
കപടം ഇല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
ഭാഗ്യവാൻ. 3 ഞാൻ മിണ്ടാതെയിരുന്നപ്പോൾ
നിത്യമായ ഞരക്കത്താൽ എന്റെ അസ്ഥികൾ
ക്ഷയിച്ചുപോയി; 4 രാവും പകലും നിന്റെ കൈ
എന്റെമേൽ ഭാരമായിരുന്നു; എന്റെ മജ്ജ

വേനല്ക്കാലത്തിലെ ഉഷ്ണത്താൽ എന്നപോലെ
വറ്റിപ്പോയി. (സേലാ) 5 ഞാൻ എന്റെ പാപം
നിന്നോടറിയിച്ചു; എന്റെ അകൃത്യം മറെച്ചതുമില്ല.
എന്റെ ലംഘനങ്ങളെ യഹോവയോടു ഏറ്റു
പറയും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ നീ
എന്റെ പാപത്തിന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിച്ചുതന്നു.
(സേലാ) 6 ഇതുനിമിത്തം ഓരോ ഭക്തനും
കണ്ടെത്താകുന്ന കാലത്തു നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കും;
പെരുവെള്ളം കവിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ അതു അവന്റെ
അടുക്കലോളം എത്തുകയില്ല. 7 നീ എനിക്കു
മറവിടമാകുന്നു; നീ എന്നെ കഷ്ടത്തിൽനിന്നു
സൂക്ഷിക്കും; രക്ഷയുടെ ഉല്ലാസഘോഷംകൊണ്ടു
നീ എന്നെ ചുറ്റിക്കൊള്ളും. (സേലാ) 8
ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിച്ചു, നടക്കേണ്ടുന്ന
വഴി നിനക്കു കാണിച്ചുതരും; ഞാൻ
നിന്റെമേൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചു നിനക്കു ആലോചന
പറഞ്ഞുതരും. 9 നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത
കുതിരയെയും കോവർകഴുതയെയുംപോലെ
ആകരുതു; അവയുടെ ചമയങ്ങളായ
കടിഞ്ഞാണും മുഖപ്പട്ടയുംകൊണ്ടു അവയെ
അടക്കിവരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവ നിനക്കു
സ്വാധീനമാകയില്ല. 10 ദുഷ്ടന്നു വളരെ വേദനകൾ
ഉണ്ടു; യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവനെയോ ദയ
ചുറ്റിക്കൊള്ളും. 11 നീതിമാന്മാരേ, യഹോവയിൽ
സന്തോഷിച്ചാനന്ദിപ്പിൻ; ഹൃദയപരമാർത്ഥികൾ
എല്ലാവരുമായുള്ളോരേ, ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ.

33 നീതിമാന്മാരേ, യഹോവയിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ;
സ്തുതിക്കുന്നതു നേരുള്ളവക്കു ഉചിതമല്ലോ.
2 കിന്നരംകൊണ്ടു യഹോവെക്കു സ്തോത്രം

ചെയ്‌വിൻ; പത്തു കമ്പിയുള്ള വീണകൊണ്ടു
അവന്നു സ്തുതി പാടുവിൻ. 3 അവന്നു പുതിയ
പാട്ടു പാടുവിൻ; ഘോഷസ്വരത്തോടെ നന്നായി
വാദ്യം വായിപ്പിൻ. 4 യഹോവയുടെ വചനം
നേരുള്ളതു; അവന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയും
വിശ്വസ്തതയുള്ളതു. 5 അവൻ നീതിയും ന്യായവും
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; യഹോവയുടെ ദയകൊണ്ടു
ഭൂമി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 6 യഹോവയുടെ
വചനത്താൽ ആകാശവും അവന്റെ വായിലെ
ശ്വാസത്താൽ അതിലെ സകലസൈന്യവും
ഉളവായി; 7 അവൻ സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തെ
കൂമ്പാരമായി കൂട്ടുന്നു; അവൻ ആഴികളെ
ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങളിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. 8
സകലഭൂവാസികളും യഹോവയെ ഭയപ്പെടട്ടെ;
ഭൂതലത്തിൽ പാർക്കുന്നവരൊക്കെയും അവനെ
ശങ്കിക്കട്ടെ. 9 അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു;
അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു; അവൻ കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ
സ്ഥാപിതമായി. 10 യഹോവ ജാതികളുടെ
ആലോചനയെ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു; വംശങ്ങളുടെ
നിരൂപണങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നു. 11
യഹോവയുടെ ആലോചന ശാശ്വതമായും
അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായും
നില്ക്കുന്നു. 12 യഹോവ ദൈവമായിരിക്കുന്ന
ജാതിയും അവൻ തനിക്കു അവകാശമായി
തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനവും ഭാഗ്യമുള്ളതു. 13 യഹോവ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കുന്നു; മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ
ഒക്കെയും കാണുന്നു. 14 അവൻ തന്റെ
വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു സർവ്വഭൂവാസികളെയും
നോക്കുന്നു. 15 അവൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ

ഒരുപോലെ മനഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
പ്രവൃത്തികളെ ഒക്കെയും അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു.
16 സൈന്യബഹുത്വത്താൽ രാജാവു ജയം
പ്രാപിക്കുന്നില്ല; ബലാധിക്യംകൊണ്ടു വീരൻ
രക്ഷപ്പെടുന്നതുമില്ല. 17 ജയത്തിന്നു കുതിര
വ്യർത്ഥമാകുന്നു; തന്റെ ബലാധിക്യംകൊണ്ടു
അതു വിടുവിക്കുന്നതുമില്ല. 18 യഹോവയുടെ
ദൃഷ്ടി തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെമേലും തന്റെ
ദയെക്കായി പ്രത്യാശിക്കുന്നവരുടെമേലും
ഇരിക്കുന്നു; 19 അവരുടെ പ്രാണനെ
മരണത്തിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനും ക്ഷാമത്തിൽ
അവരെ ജീവനോടെ രക്ഷിപ്പാനും തന്നേ. 20
നമ്മുടെ ഉള്ളം യഹോവെക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു;
അവൻ നമ്മുടെ സഹായവും പരിചയും
ആകുന്നു. 21 അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിൽ നാം
ആശ്രയിക്കയാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം അവനിൽ
സന്തോഷിക്കും. 22 യഹോവേ, ഞങ്ങൾ
നിങ്കൽ പ്രത്യാശവെക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ ദയ
ഞങ്ങളുടെമേൽ ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ.

34 ഞാൻ യഹോവയെ എല്ലാകാലത്തും
വാഴ്ത്തും; അവന്റെ സ്തുതി എപ്പോഴും എന്റെ
നാവിന്മേൽ ഇരിക്കും. 2 എന്റെ ഉള്ളം യഹോവയിൽ
പ്രശംസിക്കുന്നു; എളിയവർ അതു കേട്ടു
സന്തോഷിക്കും. 3 എന്നോടു ചേർന്നു യഹോവയെ
മഹിമപ്പെടുത്തുവിൻ; നാം ഒന്നിച്ചു അവന്റെ
നാമത്തെ ഉയർത്തുക. 4 ഞാൻ യഹോവയോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ എനിക്കു ഉത്തരമരുളി
എന്റെ സകലഭയങ്ങളിൽനിന്നും എന്നെ വിടുവിച്ചു.
5 അവങ്കലേക്കു നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി;

അവരുടെ മുഖം ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല. 6 ഈ
എളിയവൻ നിലവിളിച്ചു; യഹോവ കേട്ടു; അവന്റെ
സകലകഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ രക്ഷിച്ചു. 7
യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ
ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങി അവരെ വിടുവിക്കുന്നു.
8 യഹോവ നല്ലവൻ എന്നു രുചിച്ചറിവിൻ;
അവനെ ശരണംപ്രാപിക്കുന്ന പുരുഷൻ
ഭാഗ്യവാൻ. 9 യഹോവയുടെ വിശുദ്ധന്മാരേ,
അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ; അവന്റെ ഭക്തന്മാക്കു
ഒന്നിന്നും മുട്ടില്ലല്ലോ. 10 ബാലസിംഹങ്ങളും
ഇരകിട്ടാതെ വിശന്നിരിക്കും; യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നവക്കോ ഒരു നന്മെക്കും
കുറവില്ല. 11 മക്കളേ, വന്നു എനിക്കു
ചെവിതരുവിൻ; യഹോവയോടുള്ള ഭക്തിയെ
ഞാൻ ഉപദേശിച്ചുതരാം. 12 ജീവനെ
ആഗ്രഹിക്കയും നന്മ കാണേണ്ടതിന്നു ദീഘായുസ്സ്
ഇച്ഛിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? 13 ദോഷം
ചെയ്യാതെ നിന്റെ നാവിനെയും വ്യാജം പറയാതെ
നിന്റെ അധരത്തെയും കാത്തുകൊൾക; 14
ദോഷം വിട്ടകന്നു ഗുണം ചെയ്ക; സമാധാനം
അന്വേഷിച്ചു പിന്തുടരുക. 15 യഹോവയുടെ
കണ്ണു നീതിമാന്മാരുടെ മേലും അവന്റെ ചെവി
അവരുടെ നിലവിളിക്കും തുറന്നിരിക്കുന്നു. 16
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ ഓമ്മയെ ഭൂമിയിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു യഹോവയുടെ
മുഖം അവക്കു പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നു. 17
നീതിമാന്മാർ നിലവിളിച്ചു; യഹോവ കേട്ടു,
സകലകഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും അവരെ വിടുവിച്ചു. 18
ഹൃദയം നുറുങ്ങിയവക്കു യഹോവ സമീപസ്ഥൻ;

മനസ്സു തകർന്നവരെ അവൻ രക്ഷിക്കുന്നു. 19
നീതിമാന്റെ അനർത്ഥങ്ങൾ അസംഖ്യമാകുന്നു;
അവ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും യഹോവ അവനെ
വിടുവിക്കുന്നു. 20 അവന്റെ അസ്ഥികളെ എല്ലാം
അവൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നും
ഒടിഞ്ഞുപോകയുമില്ല. 21 അനർത്ഥം ദുഷ്ടനെ
കൊല്ലുന്നു; നീതിമാനെ പകെക്കുന്നവർ ശിക്ഷ
അനുഭവിക്കും. 22 യഹോവ തന്റെ ദാസന്മാരുടെ
പ്രാണനെ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു; അവനെ
ശരണമാക്കുന്നവരാരും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കയില്ല.
35 യഹോവേ, എന്നോടു വാദിക്കുന്നവരോടു
വാദിക്കേണമേ; എന്നോടു പൊരുതുന്നവരോടു
പൊരുതേണമേ. 2 നീ പലകയും പരിചയും പിടിച്ചു
എനിക്കു സഹായത്തിന്നായി എഴുന്നേല്ക്കേണമേ.
3 നീ കുന്തം ഊരി എന്നെ പിന്തുടരുന്നവരുടെ
വഴി അടെച്ചുകളയേണമേ; ഞാൻ നിന്റെ
രക്ഷയാകുന്നു എന്നു എന്റെ പ്രാണനോടു
പറയേണമേ. 4 എനിക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവൎക്കു ലജ്ജയും അപമാനവും വരട്ടെ;
എനിക്കു അനർത്ഥം ചിന്തിക്കുന്നവർ പിന്തിരിഞ്ഞു
നാണിച്ചു പോകട്ടെ. 5 അവർ കാറ്റിന്നു മുമ്പിലെ
പതിർപോലെ ആകട്ടെ; യഹോവയുടെ ദൂതൻ
അവരെ ഓടിക്കട്ടെ. 6 അവരുടെ വഴി ഇരുട്ടും
വഴുവഴുപ്പും ആകട്ടെ; യഹോവയുടെ ദൂതൻ
അവരെ പിന്തുടരട്ടെ. 7 കാരണം കൂടാതെ അവർ
എനിക്കായി വല ഒളിച്ചുവെച്ചു; കാരണം
കൂടാതെ അവർ എന്റെ പ്രാണന്നായി കുഴി
കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 അവൻ വിചാരിയാതെ അവന്നു
അപായം ഭവിക്കട്ടെ; അവൻ ഒളിച്ചുവെച്ച

വലയിൽ അവൻ തന്നേ കുടുങ്ങട്ടെ; അവൻ
അപായത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകട്ടെ. 9 എന്റെ ഉള്ളം
യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കും; അവന്റെ രക്ഷയിൽ
സന്തോഷിക്കും; 10 യഹോവേ, നിനക്കു തുല്യൻ
ആർ? എളിയവനെ തന്നിലും ബലമേറിയവന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും എളിയവനും ദരിദ്രനുമായവനെ
കവർച്ചക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നും നീ രക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു എന്റെ അസ്ഥികൾ ഒക്കെയും പറയും. 11
കള്ളസ്സാക്ഷികൾ എഴുന്നേറ്റു ഞാൻ അറിയാത്ത
കാര്യം എന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. 12 അവർ
എനിക്കു നന്മെക്കു പകരം തിന്മചെയ്തു എന്റെ
പ്രാണന്നു അനാഥത്വം വരുത്തുന്നു. 13 ഞാനോ,
അവർ ദീനമായ്ക്കിടന്നപ്പോൾ രട്ടുടുത്തു;
ഉപവാസംകൊണ്ടു ഞാൻ ആത്മതപനം ചെയ്തു;
എന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്റെ മാർവ്വിടത്തിലേക്കു
മടങ്ങിവന്നു. 14 അവൻ എനിക്കു സ്നേഹിതനോ
സഹോദരനോ എന്നപോലെ ഞാൻ പെരുമാറി;
അമ്മയെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നവനെപ്പോലെ
ഞാൻ ദുഃഖിച്ചു കുനിഞ്ഞുനടന്നു. 15 അവരോ
എന്റെ വീഴ്ചയിങ്കൽ സന്തോഷിച്ചു കൂട്ടം കൂടി;
ഞാൻ അറിയാത്ത അധമന്മാർ എനിക്കു
വിരോധമായി കൂടിവന്നു, അവർ ഇടവിടാതെ
എന്നെ പഴിച്ചുപറഞ്ഞു. 16 അടിയന്തരങ്ങളിൽ
കോമാളികളായ വഷളന്മാരെപ്പോലെ അവർ എന്റെ
നേരെ പല്ലുകടിക്കുന്നു. 17 കർത്താവേ, നീ
എത്രത്തോളം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും? അവരുടെ
നാശത്തിൽനിന്നു എന്റെ പ്രാണനെയും
ബാലസിംഹങ്ങളുടെ വശത്തുനിന്നു എന്റെ
ജിവനെയും വിടുവിക്കേണമേ. 18 ഞാൻ

മഹാസഭയിൽ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും;
ബഹുജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്നെ സ്തുതിക്കും. 19
വെറുതെ എനിക്കു ശത്രുക്കളായവർ
എന്നെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കരുതേ;
കാരണംകൂടാതെ എന്നെ പകെക്കുന്നവർ
കണ്ണിമെക്കയുമരുതേ. 20 അവർ സമാധാനവാക്കു
സംസാരിക്കാതെ ദേശത്തിലെ സാധുക്കളുടെ
നേരെ വ്യാജകാൎയ്യങ്ങളെ നിരൂപിക്കുന്നു. 21 അവർ
എന്റെ നേരെ വായ്പിളൎന്നു: നന്നായി, ഞങ്ങൾ
സ്വന്തകണ്ണാൽ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 22
യഹോവേ, നീ കണ്ടുവല്ലോ; മൌനമായിരിക്കരുതേ;
കൎത്താവേ, എന്നോടകന്നിരിക്കരുതേ, 23 എന്റെ
ദൈവവും എന്റെ കൎത്താവുമായുള്ളോവേ, ഉണൎന്നു
എന്റെ ന്യായത്തിന്നും വ്യവഹാരത്തിന്നും
ജാഗരിക്കേണമേ. 24 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
നിന്റെ നീതിപ്രകാരം എനിക്കു ന്യായം
പാലിച്ചു തരേണമേ; അവർ എന്നെക്കുറിച്ചു
സന്തോഷിക്കരുതേ. 25 അവർ തങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തിൽ: നന്നായി, ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം
സാധിച്ചു എന്നു പറയരുതേ; ഞങ്ങൾ അവനെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു എന്നും പറയരുതേ. 26 എന്റെ
അനൎത്ഥത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവർ ഒരുപോലെ
ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചുപോകട്ടെ; എന്റെ നേരെ
വമ്പുപറയുന്നവർ ലജ്ജയും അപമാനവും
ധരിക്കട്ടെ. 27 എന്റെ നീതിയിൽ പ്രസാദിക്കുന്നവർ
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കട്ടെ; തന്റെ ദാസന്റെ ശ്രേയസ്സിൽ
പ്രസാദിക്കുന്ന യഹോവ മഹത്വമുള്ളവൻ
എന്നിങ്ങനെ അവർ എപ്പോഴും പറയട്ടെ. 28 എന്റെ

നാവു നിന്റെ നീതിയെയും നാളെല്ലാം നിന്റെ
സ്തുതിയെയും വർണ്ണിക്കും.

36 ദുഷ്ടന്നു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പാപാദേശമുണ്ടു;
അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദൈവഭയമില്ല. 2 തന്റെ കുറ്റം
തെളിഞ്ഞു വെറുപ്പായ്തീരുകയില്ല എന്നിങ്ങനെ
അവ തന്നോടു തന്നേ മധുരവാക്കു പറയുന്നു. 3
അവന്റെ വായിലെ വാക്കുകൾ അകൃത്യവും
വഞ്ചനയും ആകുന്നു; ബുദ്ധിമാനായിരിക്കുന്നതും
നന്മചെയ്യുന്നതും അവൻ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4
അവൻ തന്റെ കിടക്കമേൽ അകൃത്യം ചിന്തിക്കുന്നു;
കൊള്ളരുതാത്ത വഴിയിൽ അവൻ നില്ക്കുന്നു;
ദോഷത്തെ വെറുക്കുന്നതുമില്ല. 5 യഹോവേ, നിന്റെ
ദയ ആകാശത്തോളവും നിന്റെ വിശ്വസ്തത
മേഘങ്ങളോളവും എത്തുന്നു. 6 നിന്റെ
നീതി ദിവ്യപർവ്വതങ്ങളെപ്പോലെയും നിന്റെ
ന്യായവിധികൾ വലിയ ആഴിയെപ്പോലെയും
ആകുന്നു; യഹോവേ, നീ മനുഷ്യരെയും
മൃഗങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്നു. 7 ദൈവമേ, നിന്റെ ദയ
എത്ര വിലയേറിയതു! മനുഷ്യപുത്രന്മാർ നിന്റെ
ചിറകിൻ നിഴലിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. 8 നിന്റെ
ആലയത്തിലെ പുഷ്ടി അവർ അനുഭവിച്ചു തൃപ്തി
പ്രാപിക്കുന്നു; നിന്റെ ആനന്ദനദി നീ അവരെ
കുടിപ്പിക്കുന്നു. 9 നിന്റെ പക്കൽ ജീവന്റെ
ഉറവുണ്ടല്ലോ; നിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഞങ്ങൾ
പ്രകാശം കാണുന്നു. 10 നിന്നെ അറിയുന്നവർക്കു
നിന്റെ ദയയും ഹൃദയപരമാർത്ഥികൾക്കു നിന്റെ
നീതിയും ദീർഘമാക്കേണമേ. 11 ഡംഭികളുടെ കാൽ
എന്റെ നേരെ വരരുതേ; ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൈ എന്നെ
ആട്ടിക്കളയരുതേ. 12 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ

അവിടെത്തന്നേ വീഴുന്നു: അവർ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നു;
എഴുന്നേല്പാൻ കഴിയുന്നതുമില്ല.
37 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ നിമിത്തം നീ
മുഷിയരുതു; നീതികേടു ചെയ്യുന്നവരോടു
അസൂയപ്പെടുകയുമരുതു. 2 അവർ പുല്ലുപോലെ
വേഗത്തിൽ ഉണങ്ങി പച്ചച്ചെടിപോലെ
വാടിപ്പോകുന്നു. 3 യഹോവയിൽ ആശ്രയിച്ചു
നന്മചെയ്ക; ദേശത്തു പാൎത്തു വിശ്വസ്തത
ആചരിക്ക. യഹോവയിൽ തന്നേ രസിച്ചുകൊൾക;
4 അവൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ആഗ്രഹങ്ങളെ
നിനക്കു തരും. 5 നിന്റെ വഴി യഹോവയെ
ഭരമേല്പിക്ക; അവനിൽ തന്നേ ആശ്രയിക്ക;
അവൻ അതു നിൎവ്വഹിക്കും. 6 അവൻ
നിന്റെ നീതിയെ പ്രഭാതം പോലെയും
നിന്റെ ന്യായത്തെ മദ്ധ്യാഹ്നംപോലെയും
പ്രകാശിപ്പിക്കും. 7 യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
മിണ്ടാതെയിരുന്നു അവന്നായി പ്രത്യാശിക്ക;
കാൎയ്യസാദ്ധ്യം പ്രാപിക്കുന്നവനെയും ദുരുപായം
പ്രയോഗിക്കുന്നവനെയും കുറിച്ചു നീ
മുഷിയരുതു. 8 കോപം കളഞ്ഞു ക്രോധം
ഉപേക്ഷിക്ക; മുഷിഞ്ഞുപോകരുതു; അതു
ദോഷത്തിന്നു ഹേതുവാകേയുള്ളു. 9
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ ഛേദിക്കപ്പെടും; യഹോവയെ
പ്രത്യാശിക്കുന്നവരോ ഭൂമിയെ കൈവശമാക്കും. 10
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു ദുഷ്ടൻ ഇല്ല; നീ
അവന്റെ ഇടം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കും; അവനെ
കാണുകയില്ല. 11 എന്നാൽ സൌമ്യതയുള്ളവർ
ഭൂമിയെ കൈവശമാക്കും; സമാധാനസമൃദ്ധിയിൽ
അവർ ആനന്ദിക്കും. 12 ദുഷ്ടൻ നീതിമാന്നു ദോഷം

നിരൂപിക്കുന്നു; അവന്റെ നേരെ അവൻ പല്ലു
കടിക്കുന്നു. 13 കർത്താവു അവനെ നോക്കി
ചിരിക്കും; അവന്റെ ദിവസം വരുന്നു എന്നു അവൻ
കാണുന്നു. 14 എളിയവനെയും ദരിദ്രനെയും
വീഴിപ്പാനും സന്മാർഗ്ഗികളെ കൊല്ലുവാനും ദുഷ്ടന്മാർ
വാളൂരി വില്ലു കുലെച്ചിരിക്കുന്നു. 15 അവരുടെ വാൾ
അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നേ കടക്കും;
അവരുടെ വില്ലുകൾ ഒടിഞ്ഞുപോകും. 16
അനേകദുഷ്ടന്മാർക്കുള്ള സമൃദ്ധിയെക്കാൾ
നീതിമാന്നുള്ള അല്പം ഏറ്റവും നല്ലതു. 17
ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഭുജങ്ങൾ ഒടിഞ്ഞുപോകും; എന്നാൽ
നീതിമാന്മാരെ യഹോവ താങ്ങും. 18 യഹോവ
നിഷ്കളങ്കന്മാരുടെ നാളുകളെ അറിയുന്നു;
അവരുടെ അവകാശം ശാശ്വതമായിരിക്കും. 19
ദുഷ്കാലത്തു അവർ ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല;
ക്ഷാമകാലത്തു അവർ തൃപ്തരായിരിക്കും. 20
എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ നശിച്ചുപോകും;
യഹോവയുടെ ശത്രുക്കൾ പുല്പുറത്തിന്റെ
ഭംഗിപോലെയുള്ളു; അവർ ക്ഷയിച്ചുപോകും;
പുകപോലെ ക്ഷയിച്ചുപോകും. 21 ദുഷ്ടൻ വായ്പ
വാങ്ങുന്നു, തിരികെ കൊടുക്കുന്നില്ല; നീതിമാനോ
കൃപാലുവായി ദാനം ചെയ്യുന്നു. 22 അവനാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ ഭൂമിയെ കൈവശമാക്കും.
അവനാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവരോ ഛേദിക്കപ്പെടും. 23
ഒരു മനുഷ്യന്റെ വഴിയിൽ പ്രസാദം തോന്നിയാൽ
യഹോവ അവന്റെ ഗമനം സ്ഥിരമാക്കുന്നു.
24 അവൻ വീണാലും നിലംപരിചാകയില്ല;
യഹോവ അവനെ കൈ പിടിച്ചു താങ്ങുന്നു. 25
ഞാൻ ബാലനായിരുന്നു, വൃദ്ധനായിത്തീർന്നു;

നീതിമാൻ തുണയില്ലാതിരിക്കുന്നതും അവന്റെ
സന്തതി ആഹാരം ഇരക്കുന്നതും ഞാൻ
കണ്ടിട്ടില്ല. 26 അവൻ നിത്യം കൃപാലുവായി
വായ്പ കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ സന്തതി
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. 27 ദോഷം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു
ഗുണം ചെയ്ക; എന്നാൽ നീ സദാകാലം
സുഖമായി വസിക്കും. 28 യഹോവ
ന്യായപ്രിയനാകുന്നു; തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല; അവർ എന്നേക്കും
പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ സന്തതിയോ
ഛേദിക്കപ്പെടും. 29 നീതിമാന്മാർ ഭൂമിയെ
അവകാശമാക്കി എന്നേക്കും അതിൽ
വസിക്കും; 30 നീതിമാന്റെ വായ് ജ്ഞാനം
പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവന്റെ നാവു ന്യായം
സംസാരിക്കുന്നു. 31 തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടു;
അവന്റെ കാലടികൾ വഴുതുകയില്ല. 32 ദുഷ്ടൻ
നീതിമാന്നായി പതിയിരുന്നു, അവനെ കൊല്ലുവാൻ
നോക്കുന്നു. 33 യഹോവ അവനെ അവന്റെ കയ്യിൽ
വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല; ന്യായവിസ്താരത്തിൽ
അവനെ കുറ്റം വിധിക്കയുമില്ല. 34 യഹോവെക്കായി
പ്രത്യാശിച്ചു അവന്റെ വഴി പ്രമാണിച്ചുനടക്ക;
എന്നാൽ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കുവാൻ അവൻ
നിന്നെ ഉയർത്തും; ദുഷ്ടന്മാർ ഛേദിക്കപ്പെടുന്നതു നീ
കാണും. 35 ദുഷ്ടൻ പ്രബലനായിരിക്കുന്നതും;
സ്വദേശികമായ പച്ചവൃക്ഷംപോലെ തഴെക്കുന്നതും
ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. 36 ഞാൻ പിന്നെ അതിലെ
പോയപ്പോൾ അവൻ ഇല്ല; ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു,
അവനെ കണ്ടതുമില്ല. 37 നിഷ്കളങ്കനെ

കുറിക്കൊള്ളുക; നേരുള്ളവനെ നോക്കിക്കൊൾക;
സമാധാനപുരുഷന്നു സന്തതി ഉണ്ടാകും. 38
എന്നാൽ അതിക്രമക്കാർ ഒരുപോലെ
മുടിഞ്ഞുപോകും; ദുഷ്ടന്മാരുടെ സന്താനം
ഛേദിക്കപ്പെടും. 39 നീതിമാന്മാരുടെ രക്ഷ
യഹോവയിങ്കൽനിന്നു വരുന്നു; കഷ്ടകാലത്തു
അവൻ അവരുടെ ദുൎഗ്ഗം ആകുന്നു. 40 യഹോവ
അവരെ സഹായിച്ചു വിടുവിക്കുന്നു; അവർ
അവനിൽ ആശ്രയിക്കകൊണ്ടു അവൻ അവരെ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നു.
38 യഹോവേ, ക്രോധത്തോടെ എന്നെ
ശിക്ഷിക്കരുതേ. ഉഗ്രനീരസത്തോടെ എന്നെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കയുമരുതേ. 2 നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ
എന്നിൽ തറെച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈ
എന്റെമേൽ ഭാരമായിരിക്കുന്നു. 3 നിന്റെ
നീരസം ഹേതുവായി എന്റെ ദേഹത്തിൽ
സൌഖ്യമില്ല; എന്റെ പാപം ഹേതുവായി
എന്റെ അസ്ഥികളിൽ സ്വസ്ഥതയുമില്ല. 4
എന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ എന്റെ തലെക്കുമീതെ
കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഭാരമുള്ള ചുമടുപോലെ അവ
എനിക്കു അതിഘനമായിരിക്കുന്നു. 5 എന്റെ
ഭോഷത്വംഹേതുവായി എന്റെ വ്രണങ്ങൾ
ചീഞ്ഞുനാറുന്നു. 6 ഞാൻ കുനിഞ്ഞു ഏറ്റവും
കൂനിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഇടവിടാതെ
ദുഃഖിച്ചുനടക്കുന്നു. 7 എന്റെ അരയിൽ വരൾച്ച
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ ദേഹത്തിൽ
സൌഖ്യമില്ല. 8 ഞാൻ ക്ഷീണിച്ചു അത്യന്തം
തകൎന്നിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ
ഞരക്കംനിമിത്തം ഞാൻ അലറുന്നു.

9 കർത്താവേ, എന്റെ ആഗ്രഹം ഒക്കെയും
നിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. എന്റെ ഞരക്കം
നിനക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമില്ല. 10 എന്റെ
നെഞ്ചിടിക്കുന്നു; ഞാൻ വശംകെട്ടിരിക്കുന്നു;
എന്റെ കണ്ണിന്റെ വെളിച്ചവും എനിക്കില്ലാതെയായി.
11 എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും കൂട്ടുകാരും എന്റെ
ബാധ കണ്ടു മാറിനില്ക്കുന്നു; എന്റെ ചാർച്ചക്കാരും
അകന്നുനില്ക്കുന്നു. 12 എനിക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവർ കണിവെക്കുന്നു;
എനിക്കു അനർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നവർ
വേണ്ടാതനം സംസാരിക്കുന്നു; അവർ ഇടവിടാതെ
ചതിവു ചിന്തിക്കുന്നു. 13 എങ്കിലും ഞാൻ
ചെകിടനെപ്പോലെ കേൾക്കാതെ ഇരുന്നു;
വായ്തുറക്കാതെ ഊമനെപ്പോലെ ആയിരുന്നു. 14
ഞാൻ, കേൾക്കാത്ത മനുഷ്യനെപ്പോലെയും
വായിൽ പ്രതിവാദമില്ലാത്തവനെപ്പോലെയും
ആയിരുന്നു. 15 യഹോവേ, നിങ്കൽ ഞാൻ
പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവേ, നീ ഉത്തരം അരുളും. 16 അവർ
എന്നെച്ചൊല്ലി സന്തോഷിക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞു; എന്റെ കാൽ വഴുതുമ്പോൾ അവർ
എന്റെ നേരെ വമ്പു പറയുമല്ലോ. 17 ഞാൻ
ഇടറി വീഴുമാറായിരിക്കുന്നു; എന്റെ ദുഃഖം
എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. 18 ഞാൻ
എന്റെ അകൃത്യത്തെ ഏറ്റുപറയുന്നു; എന്റെ
പാപത്തെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നു. 19 എന്റെ
ശത്രുക്കളോ ജീവനും ബലവുമുള്ളവർ, എന്നെ
വെറുതെ പകെക്കുന്നവർ പെരുകിയിരിക്കുന്നു. 20
ഞാൻ നന്മ പിന്തുടരുകയാൽ അവർ എനിക്കു

വിരോധികളായി നന്മെക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്യുന്നു.
21 യഹോവേ, എന്നെ കൈവിടരുതേ; എന്റെ
ദൈവമേ, എന്നോടകന്നിരിക്കരുതേ. 22 എന്റെ
രക്ഷയാകുന്ന കർത്താവേ, എന്റെ സഹായത്തിന്നു
വേഗം വരേണമേ.

39 നാവുകൊണ്ടു പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ
എന്റെ വഴികളെ സൂക്ഷിക്കുമെന്നും ദുഷ്ടൻ
എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വായ്
കടിഞ്ഞാണിട്ടു കാക്കുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. 2
ഞാൻ ഉരിയാടാതെ ഊമനായിരുന്നു; നന്മയെ
ഗണ്യമാക്കാതെ മൌനമായിരുന്നു; എന്റെ സങ്കടം
പൊങ്ങിവന്നു. 3 എന്റെ ഉള്ളിൽ ഹൃദയത്തിന്നു ചൂടു
പിടിച്ചു, എന്റെ ധ്യാനത്തിങ്കൽ തീ കത്തി; അപ്പോൾ
ഞാൻ നാവെടുത്തു സംസാരിച്ചു. 4 യഹോവേ,
എന്റെ അവസാനത്തെയും എന്റെ ആയുസ്സു എത്ര
എന്നതിനെയും എന്നെ അറിയിക്കേണമേ; ഞാൻ
എത്ര ക്ഷണികൻ എന്നു ഞാൻ അറിയുമാറാകട്ടെ.
5 ഇതാ, നീ എന്റെ നാളുകളെ നാലുവിരൽ
നീളമാക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ ആയുസ്സു നിന്റെ
മുമ്പാകെ ഏതുമില്ലാത്തതുപോലെയിരിക്കുന്നു;
ഏതു മനുഷ്യനും ഉറെച്ചുനിന്നാലും ഒരു
ശ്വാസമത്രേ. (സേലാ) 6 മനുഷ്യരൊക്കെയും
വെറും നിഴലായി നടക്കുന്നു നിശ്ചയം; അവർ
വ്യർത്ഥമായി പരിശ്രമിക്കുന്നു നിശ്ചയം; അവൻ
ധനം സമ്പാദിക്കുന്നു; ആർ അനുഭവിക്കും
എന്നറിയുന്നില്ല. 7 എന്നാൽ കർത്താവേ, ഞാൻ
ഏതിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നു? എന്റെ
പ്രത്യാശ നിങ്കൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. 8 എന്റെ
സകലലംഘനങ്ങളിൽനിന്നും എന്നെ

വിടുവിക്കേണമേ; എന്നെ ഭോഷന്റെ നിന്ദയാക്കി
വെക്കരുതേ. 9 ഞാൻ വായ് തുറക്കാതെ
ഊമനായിരുന്നു; നീയല്ലോ അങ്ങനെ വരുത്തിയതു.
10 നിന്റെ ബാധ എങ്കൽനിന്നു നീക്കേണമേ; നിന്റെ
കയ്യുടെ അടിയാൽ ഞാൻ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. 11
അകൃത്യംനിമിത്തം നീ മനുഷ്യനെ ദണ്ഡനങ്ങളാൽ
ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ നീ അവന്റെ സൌന്ദര്യത്തെ
പുഴുപോലെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു; ഏതു മനുഷ്യനും
ഒരു ശ്വാസമത്രേ ആകുന്നു. (സേലാ) 12 യഹോവേ,
എന്റെ പ്രാൎത്ഥന കേട്ടു എന്റെ അപേക്ഷ
ചെവിക്കൊള്ളേണമേ. എന്റെ കണ്ണുനീർ
കണ്ടു മിണ്ടാതിരിക്കരുതേ; ഞാൻ എന്റെ
സകലപിതാക്കന്മാരെയും പോലെ നിന്റെ
സന്നിധിയിൽ അന്യനും പരദേശിയും
ആകുന്നുവല്ലോ. 13 ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോയി
ഇല്ലാതെയാകുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഉന്മേഷം
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ നോട്ടം എങ്കൽനിന്നു
മാറ്റേണമേ.

40 ഞാൻ യഹോവെക്കായി കാത്തുകാത്തിരുന്നു;
അവൻ എങ്കലേക്കു ചാഞ്ഞു എന്റെ നിലവിളി
കേട്ടു. 2 നാശകരമായ കുഴിയിൽനിന്നും കുഴഞ്ഞ
ചേറ്റിൽനിന്നും അവൻ എന്നെ കയറ്റി; എന്റെ
കാലുകളെ ഒരു പാറമേൽ നിൎത്തി, എന്റെ
ഗമനത്തെ സ്ഥിരമാക്കി. 3 അവൻ എന്റെ വായിൽ
പുതിയോരു പാട്ടുതന്നു, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു
സ്തുതി തന്നേ; പലരും അതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കും. 4 യഹോവയെ തന്റെ
ആശ്രയമാക്കിക്കൊള്ളുകയും നിഗളികളെയും
വ്യാജത്തിലേക്കു തിരിയുന്നവരെയും

ആദരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ
ഭാഗ്യവാൻ. 5 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ
ചെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ഞങ്ങൾക്കു
വേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ വിചാരങ്ങളും വളരെയാകുന്നു;
നിന്നോടു സദൃശൻ ആരുമില്ല; ഞാൻ അവയെ
വിവരിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ അവ
എണ്ണിക്കൂടാതവണ്ണം അധികമാകുന്നു. 6
ഹനനയാഗവും ഭോജനയാഗവും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല; നീ
ചെവികളെ എനിക്കു തുളെച്ചിരിക്കുന്നു.
ഹോമയാഗവും പാപയാഗവും നീ ചോദിച്ചില്ല. 7
അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു; ഇതാ, ഞാൻ
വരുന്നു; പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; 8 എന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ ഞാൻ പ്രിയപ്പെടുന്നു; നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു. 9
ഞാൻ മഹാസഭയിൽ നീതിയെ പ്രസംഗിച്ചു;
അധരങ്ങളെ ഞാൻ അടക്കീട്ടില്ല; യഹോവേ, നീ
അറിയുന്നു. 10 ഞാൻ നിന്റെ നീതിയെ എന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ മറച്ചുവെച്ചില്ല; നിന്റെ വിശ്വസ്തതയും
രക്ഷയും ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചു; നിന്റെ ദയയും
സത്യവും ഞാൻ മഹാസഭെക്കു മറെച്ചതുമില്ല.
11 യഹോവേ, നിന്റെ കരുണ നീ എനിക്കു
അടെച്ചുകളയില്ല; നിന്റെ ദയയും സത്യവും എന്നെ
നിത്യം പരിപാലിക്കും. 12 സംഖ്യയില്ലാത്ത
അനർത്ഥങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു; മേല്പെട്ടു
നോക്കുവാൻ കഴിയാതവണ്ണം എന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ
എന്നെ എത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവ എന്റെ
തലയിലെ രോമങ്ങളിലും അധികം; ഞാൻ
ധൈര്യഹീനനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 13 യഹോവേ,

എന്നെ വിടുവിപ്പാൻ ഇഷ്ടം തോന്നേണമേ;
യഹോവേ, എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വേഗം
വരേണമേ. 14 എനിക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചുപോകട്ടെ; എന്റെ
അനർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവർ പിന്തിരിഞ്ഞു
അപമാനം ഏല്ക്കട്ടെ. 15 നന്നായി, നന്നായി
എന്നു എന്നോടു പറയുന്നവർ തങ്ങളുടെ
നാണംനിമിത്തം സ്തംഭിച്ചുപോകട്ടെ. 16
നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്ന എല്ലാവരും നിന്നിൽ
ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കട്ടെ; നിന്റെ രക്ഷയെ
ഇച്ഛിക്കുന്നവർ യഹോവ മഹത്വമുള്ളവൻ എന്നു
എപ്പോഴും പറയട്ടെ. 17 ഞാനോ എളിയവനും
ദരിദ്രനും ആകുന്നു; എങ്കിലും കർത്താവു എന്നെ
വിചാരിക്കുന്നു; നീ തന്നേ എന്റെ സഹായവും
എന്നെ വിടുവിക്കുന്നവനും ആകുന്നു; എന്റെ
ദൈവമേ, താമസിക്കരുതേ.

41 എളിയവനെ ആദരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ;
അനർത്ഥദിവസത്തിൽ യഹോവ അവനെ
വിടുവിക്കും. 2 യഹോവ അവനെ കാത്തു
ജീവനോടെ പാലിക്കും; അവൻ ഭൂമിയിൽ
ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും; അവന്റെ ശത്രുക്കളുടെ
ഇഷ്ടത്തിന്നു നീ അവനെ ഏല്പിക്കയില്ല. 3 യഹോവ
അവനെ രോഗശയ്യയിൽ താങ്ങും; ദീനത്തിൽ നീ
അവന്റെ കിടക്ക എല്ലാം മാറ്റിവിരിക്കുന്നു. 4
യഹോവേ, എന്നോടു കൃപ തോന്നി എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കേണമേ; നിന്നോടല്ലോ ഞാൻ പാപം
ചെയ്തതു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 5 അവൻ
എപ്പോൾ മരിച്ചു അവന്റെ പേർ നശിക്കും എന്നു
എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കുറിച്ചു ദോഷം

പറയുന്നു. 6 ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നാൽ
അവൻ കപടവാക്കു പറയുന്നു; അവന്റെ
ഹൃദയം നീതികേടു സംഗ്രഹിക്കുന്നു; അവൻ
പുറത്തുപോയി അതു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 7
എന്നെ പകെക്കുന്നവരൊക്കെയും എനിക്കു
വിരോധമായി തമ്മിൽ മന്ത്രിക്കുന്നു; അവർ
എനിക്കു ദോഷം ചിന്തിക്കുന്നു. 8 ഒരു ദുർവ്യാധി
അവന്നു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ കിടപ്പിലായി;
ഇനി അവൻ എഴുന്നേല്ക്കയില്ല എന്നു അവർ
പറയുന്നു. 9 ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവനും എന്റെ അപ്പം
തിന്നവനുമായ എന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതൻ പോലും
എന്റെ നേരെ കുതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 10
ഞാൻ അവർക്കു പകരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു യഹോവേ,
കൃപ തോന്നി എന്നെ എഴുന്നേല്പിക്കേണമേ. 11
എന്റെ ശത്രു എന്നെച്ചൊല്ലി ജയഘോഷം
കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കു എന്നിൽ
പ്രസാദമായിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
12 നീ എന്റെ നഷ്കളങ്കത്വംനിമിത്തം എന്നെ
താങ്ങുന്നു, നിന്റെ മുമ്പിൽ എന്നേക്കും എന്നെ
നിർത്തിക്കൊള്ളുന്നു. 13 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്നും എന്നേക്കും
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ, ആമേൻ.

42 മാൻ നീർത്തോടുകളിലേക്കു ചെല്ലുവാൻ
കാംക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവമേ, എന്റെ
ആത്മാവു നിന്നോടു ചേരുവാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു. 2
എന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തിന്നായി, ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്നായി തന്നേ, ദാഹിക്കുന്നു; ഞാൻ
എപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുവാനിടയാകും.
3 നിന്റെ ദൈവം എവിടെ എന്നു അവർ

എന്നോടു നിത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു
എന്റെ കണ്ണുനീർ രാവും പകലും എന്റെ
ആഹാരമായ്തീന്നിരിക്കുന്നു. 4 ഉത്സവം
ആചരിക്കുന്ന പുരുഷാരത്തിന്റെ സന്തോഷവും
സ്തോത്രവുമായ സ്വരത്തോടുകൂടെ സമൂഹമദ്ധ്യേ
ഞാൻ ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെന്നതു
ഓൎത്തു എന്റെ ഉള്ളം എന്നിൽ പകരുന്നു. 5
എന്റെ ആത്മാവേ, നീ വിഷാദിച്ചു ഉള്ളിൽ
ഞരങ്ങുന്നതെന്തു? ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ
വെക്കുക; അവൻ എന്റെ മുഖപ്രകാശകരക്ഷയും
എന്റെ ദൈവവുമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ
ഇനിയും അവനെ സ്തുതിക്കും. 6 എന്റെ ദൈവമേ,
എന്റെ ആത്മാവു എന്നിൽ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു യോൎദ്ദാൻ പ്രദേശത്തും
ഹെൎമ്മോൻപൎവ്വതങ്ങളിലും മിസാർമലയിലുംവെച്ചു
ഞാൻ നിന്നെ ഓൎക്കുന്നു; 7 നിന്റെ നീൎച്ചാട്ടങ്ങളുടെ
ഇരെച്ചലാൽ ആഴി ആഴിയെ വിളിക്കുന്നു; നിന്റെ
ഓളങ്ങളും തിരമാലകളുമെല്ലാം എന്റെ മീതെ
കടന്നുപോകുന്നു. 8 യഹോവ പകൽനേരത്തു
തന്റെ ദയ കല്പിക്കും; രാത്രിസമയത്തു ഞാൻ
അവന്നു പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും; എന്റെ
ജീവന്റെ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാൎത്ഥന
തന്നേ. 9 നീ എന്നെ മറന്നതു എന്തു?
ശത്രുവിന്റെ ഉപദ്രവംഹേതുവായി ഞാൻ
ദുഃഖിച്ചുനടക്കേണ്ടിവന്നതുമെന്തു? എന്നു ഞാൻ
എന്റെ പാറയായ ദൈവത്തോടു പറയും. 10 നിന്റെ
ദൈവം എവിടെ എന്നു എന്റെ ശത്രുക്കൾ
ഇടവിടാതെ എന്നോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
എന്റെ അസ്ഥികളെ തകൎക്കുംവണ്ണം എന്നെ

നിന്ദിക്കുന്നു. 11 എന്റെ ആത്മാവേ, നീ
വിഷാദിച്ചു ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നതു എന്തു?
ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവെക്കുക; അവൻ എന്റെ
മുഖപ്രകാശകരക്ഷയും എന്റെ ദൈവവുമാകുന്നു
എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ ഇനിയും അവനെ
സ്തുതിക്കും.
43 ദൈവമേ, എനിക്കു ന്യായം പാലിച്ചു തരേണമേ;
ഭക്തികെട്ട ജാതിയോടു എന്റെ വ്യവഹാരം
നടത്തേണമേ; വഞ്ചനയും അനീതിയുമുള്ള
മനുഷ്യങ്കൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ.
2 നീ എന്റെ ശരണമായ ദൈവമല്ലോ; നീ
എന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തു?
ശത്രുവിന്റെ ഉപദ്രവംഹേതുവായി ഞാൻ
ദുഃഖിച്ചു നടക്കേണ്ടിവന്നതുമെന്തു? 3 നിന്റെ
പ്രകാശവും സത്യവും അയച്ചുതരേണമേ;
അവ എന്നെ നടത്തുമാറാകട്ടെ;
നിന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിലേക്കും
തിരുനിവാസത്തിലേക്കും അവ എന്നെ
എത്തിക്കുമാറാകട്ടെ. 4 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
പീഠത്തിങ്കലേക്കു, എന്റെ പരമാനന്ദമായ
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ചെല്ലും; ദൈവമേ, എന്റെ
ദൈവമേ, കിന്നരംകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
സ്തുതിക്കും. 5 എന്റെ ആത്മാവേ, നീ
വിഷാദിച്ചു ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നതു എന്തു?
ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുക; അവൻ എന്റെ
മുഖപ്രകാശകരക്ഷയും എന്റെ ദൈവവുമാകുന്നു
എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ ഇനിയും അവനെ
സ്തുതിക്കും.

44 ദൈവമേ, പൂർവ്വകാലത്തു ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ നാളുകളിൽ നീ ചെയ്ത
പ്രവൃത്തി അവർ ഞങ്ങളോടു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ ചെവികൊണ്ടു ഞങ്ങൾ
കേട്ടുമിരിക്കുന്നു; 2 നിന്റെ കൈകൊണ്ടു നീ
ജാതികളെ പുറത്താക്കി ഇവരെ നട്ടു; നീ
വംശങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു, ഇവരെ പരക്കുമാറാക്കി. 3
തങ്ങളുടെ വാളുകൊണ്ടല്ല അവർ ദേശത്തെ
കൈവശമാക്കിയതു; സ്വന്തഭുജംകൊണ്ടല്ല അവർ
ജയം നേടിയതു; നിന്റെ വലങ്കയ്യും നിന്റെ ഭുജവും
നിന്റെ മുഖപ്രകാശവും കൊണ്ടത്രേ; നിനക്കു
അവരോടു പ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. 4 ദൈവമേ,
നീ എന്റെ രാജാവാകുന്നു; യാക്കോബിന്നു രക്ഷ
കല്പിക്കേണമേ. 5 നിന്നാൽ ഞങ്ങൾ വൈരികളെ
തള്ളിയിടും; ഞങ്ങളോടു എതിർക്കുന്നവരെ നിന്റെ
നാമത്തിൽ ചവിട്ടിക്കളയും. 6 ഞാൻ എന്റെ
വില്ലിൽ ആശ്രയിക്കയില്ല; എന്റെ വാൾ എന്നെ
രക്ഷിക്കയുമില്ല. 7 നീയത്രേ ഞങ്ങളെ വൈരികളുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചതു; ഞങ്ങളെ പകെച്ചവരെ
നീ ലജ്ജിപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു; 8 ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ
നിത്യം പ്രശംസിക്കുന്നു; നിന്റെ നാമത്തിന്നു
എന്നും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. (സേലാ) 9 ഇപ്പോഴോ,
നീ ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു ലജ്ജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടെ
പുറപ്പെടുന്നതുമില്ല. 10 വൈരിയുടെ മുമ്പിൽ നീ
ഞങ്ങളെ പുറം കാട്ടുമാറാക്കുന്നു; ഞങ്ങളെ
പകെക്കുന്നവർ ഞങ്ങളെ കൊള്ളയിടുന്നു. 11
ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള ആടുകളെപ്പോലെ നീ ഞങ്ങളെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; ജാതികളുടെ ഇടയിൽ

ഞങ്ങളെ ചിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നീ നിന്റെ
ജനത്തെ വിലവാങ്ങാതെ വില്ക്കുന്നു. അവരുടെ
വിലകൊണ്ടു സമ്പത്തു വദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമില്ല. 13 നീ
ഞങ്ങളെ അയല്ക്കാക്കു അപമാനവിഷയവും
ചുറ്റുമുള്ളവക്കു നിന്ദയും പരിഹാസവും
ആക്കുന്നു. 14 നീ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങളെ
പഴഞ്ചൊല്ലിന്നും വംശങ്ങളുടെ നടുവിൽ
തലകുലുക്കത്തിന്നും വിഷയം ആക്കുന്നു. 15
നിന്ദിച്ചു ദുഷിക്കുന്നവന്റെ വാക്കു ഹേതുവായും
ശത്രുവിന്റെയും പ്രതികാരകന്റെയും നിമിത്തമായും
16 എന്റെ അപമാനം ഇടവിടാതെ എന്റെ മുമ്പിൽ
ഇരിക്കുന്നു; എന്റെ മുഖത്തെ ലജ്ജ എന്നെ
മൂടിയിരിക്കുന്നു. 17 ഇതൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു
ഭവിച്ചു; ഞങ്ങളോ നിന്നെ മറന്നിട്ടില്ല; നിന്റെ
നിയമത്തോടു അവിശ്വസ്തത കാണിച്ചിട്ടുമില്ല. 18
നീ ഞങ്ങളെ കുറുക്കന്മാരുടെ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
തകത്തുകളവാനും കൂരിരുട്ടുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ
മൂടുവാനും തക്കവണ്ണം 19 ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം
പിന്തിരികയോ ഞങ്ങളുടെ കാലടികൾ നിന്റെ വഴി
വിട്ടു മാറുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 20 ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ ഞങ്ങൾ മറക്കയോ
ഞങ്ങളുടെ കൈകളെ അന്യദൈവത്തിങ്കലേക്കു
മലത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 21 ദൈവം
അതു ശോധന ചെയ്യാതിരിക്കുമോ?
അവൻ ഹൃദയത്തിലെ രഹസ്യങ്ങളെ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 22 നിന്റെ നിമിത്തം ഞങ്ങളെ
ദിവസംപ്രതി കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള
ആടുകളെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു. 23
കത്താവേ, ഉണരേണമേ; നീ ഉറങ്ങുന്നതു എന്തു?

എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; ഞങ്ങളെ എന്നേക്കും
തള്ളിക്കളയരുതേ. 24 നീ നിന്റെ മുഖത്തെ
മറെക്കുന്നതും ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടവും പീഡയും
മറന്നുകളയുന്നതും എന്തു? 25 ഞങ്ങൾ
നിലത്തോളം കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
വയറു ഭൂമിയോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു. 26 ഞങ്ങളുടെ
സഹായത്തിന്നായി എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; നിന്റെ
ദയനിമിത്തം ഞങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കേണമേ;

45 എന്റെ ഹൃദയം ശുഭവചനത്താൽ കവിയുന്നു;
എന്റെ കൃതി രാജാവിന്നു വേണ്ടിയുള്ളതു എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നു. എന്റെ നാവു സമത്ഥനായ
ലേഖകന്റെ എഴുത്തുകോൽ ആകുന്നു. 2 നീ
മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ അതിസുന്ദരൻ; ലാവണ്യം
നിന്റെ അധരങ്ങളിന്മേൽ പകന്നിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ദൈവം നിന്നെ എന്നേക്കും
അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 വീരനായുള്ളോവേ,
നിന്റെ വാൾ അരെക്കു കെട്ടുക; നിന്റെ തേജസ്സും
നിന്റെ മഹിമയും തന്നേ. 4 സത്യവും സൌമ്യതയും
നീതിയും പാലിക്കേണ്ടതിന്നു നീ മഹിമയോടെ
കൃതാത്ഥനായി വാഹനമേറി എഴുന്നെള്ളുക;
നിന്റെ വലങ്കൈ ഭയങ്കരകാൎയ്യങ്ങളെ
നിനക്കുപദേശിച്ചുതരുമാറാകട്ടെ. 5 നിന്റെ
അസ്ത്രങ്ങൾ മൂച്ചയുള്ളവയാകുന്നു; ജാതികൾ
നിന്റെ കീഴിൽ വീഴുന്നു; രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ
നെഞ്ചത്തു അവ തറെക്കുന്നു. 6 ദൈവമേ, നിന്റെ
സിംഹാസനം എന്നും എന്നേക്കും ഉള്ളതാകുന്നു;
നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ നീതിയുള്ള
ചെങ്കോലാകുന്നു. 7 നീ നീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു
ദുഷ്ടതയെ ദ്വേഷിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ദൈവം,

നിന്റെ ദൈവം തന്നേ, നിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ
പരമായി നിന്നെ ആനന്ദതൈലംകൊണ്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 8 നിന്റെ
വസ്ത്രമെല്ലാം മൂറും ചന്ദനവും ലവംഗവുംകൊണ്ടു
സുഗന്ധമായിരിക്കുന്നു; ദന്തമന്ദിരങ്ങളിൽനിന്നു
കമ്പിനാദം നിന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. 9 നിന്റെ
സ്ത്രീരത്നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ രാജകുമാരികൾ
ഉണ്ടു; നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു രാജ്ഞി ഓഫീർ
തങ്കം അണിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. 10 അല്ലയോ
കുമാരീ, കേൾക്ക; നോക്കുക; ചെവിചായ്ക്ക.
സ്വജനത്തെയും നിന്റെ പിതൃഭവനത്തെയും മറക്ക.
11 അപ്പോൾ രാജാവു നിന്റെ സൌന്ദര്യ്യത്തെ
ആഗ്രഹിക്കും; അവൻ നിന്റെ നാഥനല്ലോ;
നീ അവനെ നമസ്കരിച്ചുകൊൾക. 12
സോർനിവാസികൾ, ജനത്തിലെ ധനവാന്മാർ
തന്നേ, കാഴ്ചവെച്ചു നിന്റെ മുഖപ്രസാദം
തേടും. 13 അഃന്തപുരത്തിലെ രാജകുമാരി
ശോഭാപരിപൂൎണ്ണയാകുന്നു; അവളുടെ
വസ്ത്രം പൊൻകസവുകൊണ്ടുള്ളതു.
14 അവളെ ചിത്രത്തയ്യലുള്ള വസ്ത്രം
ധരിപ്പിച്ചു രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരും;
അവളുടെ തോഴിമാരായി കൂടെനടക്കുന്ന
കന്യകമാരെയും നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരും.
15 സന്തോഷത്തോടും ഉല്ലാസത്തോടും കൂടെ
അവരെ കൊണ്ടുവരും; അവർ രാജമന്ദിരത്തിൽ
പ്രവേശിക്കും. 16 നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ
പിതാക്കന്മാൎക്കു പകരം ഇരിക്കും; സൎവ്വഭൂമിയിലും
നീ അവരെ പ്രഭുക്കന്മാരാക്കും. 17 ഞാൻ നിന്റെ
നാമത്തെ എല്ലാ തലമുറകളിലും ഓൎക്കുമാറാക്കും.

അതുകൊണ്ടു ജാതികൾ എന്നും എന്നേക്കും
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും.

46 ദൈവം നമ്മുടെ സങ്കേതവും ബലവും
ആകുന്നു; കഷ്ടങ്ങളിൽ അവൻ ഏറ്റവും
അടുത്ത തുണയായിരിക്കുന്നു. 2 അതുകൊണ്ടു
ഭൂമി മാറിപ്പോയാലും, പർവ്വതങ്ങൾ കുലുങ്ങി
സമുദ്രമദ്ധ്യേ വീണാലും, 3 അതിലെ
വെള്ളം ഇരെച്ചു കലങ്ങിയാലും അതിന്റെ
കോപംകൊണ്ടു പർവ്വതങ്ങൾ കുലുങ്ങിയാലും നാം
ഭയപ്പെടുകയില്ല. 4 ഒരു നദി ഉണ്ടു; അതിന്റെ
തോടുകൾ ദൈവനഗരത്തെ, അത്യുന്നതന്റെ
വിശുദ്ധനിവാസത്തെ തന്നേ, സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.
5 ദൈവം അതിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു; അതു
കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല; ദൈവം അതികാലത്തു തന്നേ
അതിനെ സഹായിക്കും. 6 ജാതികൾ ക്രുദ്ധിച്ചു;
രാജ്യങ്ങൾ കുലുങ്ങി; അവൻ തന്റെ ശബ്ദം
കേൾപ്പിച്ചു; ഭൂമി ഉരുകിപ്പോയി. 7 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു; യാക്കോബിന്റെ
ദൈവം നമ്മുടെ ദുർഗ്ഗം ആകുന്നു. (സേലാ)
8 വരുവിൻ യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ
നോക്കുവിൻ; അവൻ ഭൂമിയിൽ എത്ര ശൂന്യത
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു! 9 അവൻ ഭൂമിയുടെ
അറ്റംവരെയും യുദ്ധങ്ങളെ നിർത്തൽചെയ്യുന്നു;
അവൻ വില്ലൊടിച്ചു കുന്തം മുറിച്ചു രഥങ്ങളെ
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയുന്നു. 10 മിണ്ടാതിരുന്നു,
ഞാൻ ദൈവമെന്നു അറിഞ്ഞു കൊൾവിൻ; ഞാൻ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതൻ ആകും; ഞാൻ
ഭൂമിയിൽ ഉന്നതൻ ആകും. 11 സൈന്യങ്ങളുടെ

യഹോവ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു; യാക്കോബിന്റെ
ദൈവം നമ്മുടെ ദുൎഗ്ഗം ആകുന്നു. (സേലാ)
47 സകലജാതികളുമായുള്ളോരേ, കൈകൊട്ടുവിൻ;
ജയഘോഷത്തോടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ആൎക്കുവിൻ. 2 അത്യുന്നതനായ യഹോവ ഭയങ്കരൻ;
അവൻ സൎവ്വഭൂമിക്കും മഹാരാജാവാകുന്നു.
3 അവൻ ജാതികളെ നമ്മുടെ കീഴിലും
വംശങ്ങളെ നമ്മുടെ കാൽക്കീഴിലും ആക്കുന്നു.
4 അവൻ നമുക്കു നമ്മുടെ അവകാശത്തെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു തന്നു; താൻ സ്നേഹിച്ച
യാക്കോബിന്റെ ശ്ലാഘ്യഭൂമിയെ തന്നേ. 5 ദൈവം
ജയഘോഷത്തോടും യഹോവ കാഹളനാദത്തോടും
കൂടെ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു. 6 ദൈവത്തിന്നു
സ്തുതി പാടുവിൻ, സ്തുതി പാടുവിൻ;
നമ്മുടെ രാജാവിന്നു സ്തുതി പാടുവിൻ,
സ്തുതി പാടുവിൻ. 7 ദൈവം സൎവ്വഭൂമിക്കും
രാജാവാകുന്നു; ഒരു ചാതുൎയ്യകീൎത്തനം പാടുവിൻ.
8 ദൈവം ജാതികളെ ഭരിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ
വിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 9
വംശങ്ങളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ അബ്രാഹാമിൻ
ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു;
ഭൂമിയിലെ പരിചകൾ ദൈവത്തിന്നുള്ളവയല്ലോ;
അവൻ ഏറ്റവും ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു.
48 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ,
അവന്റെ വിശുദ്ധപൎവ്വതത്തിൽ യഹോവ
വലിയവനും അത്യന്തം സ്തുത്യനും ആകുന്നു. 2
മഹാരാജാവിന്റെ നഗരമായി ഉത്തരഗിരിയായ
സീയോൻപൎവ്വതം ഉയരംകൊണ്ടു മനോഹരവും
സൎവ്വഭൂമിയുടെയും ആനന്ദവുമാകുന്നു. 3

അതിന്റെ അരമനകളിൽ ദൈവം ഒരു ദുൎഗ്ഗമായി
വെളിപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 4 ഇതാ, രാജാക്കന്മാർ
കൂട്ടം കൂടി; അവർ ഒന്നിച്ചു കടന്നുപോയി. 5 അവർ
അതു കണ്ടു അമ്പരന്നു, അവർ പരിഭ്രമിച്ചു
ഓടിപ്പോയി. 6 അവൎക്കു അവിടെ വിറയൽ പിടിച്ചു;
നോവു കിട്ടിയവൾക്കെന്നപോലെ വേദന പിടിച്ചു. 7
നീ കിഴക്കൻകാറ്റുകൊണ്ടു തൎശീശ് കപ്പലുകളെ
ഉടെച്ചുകളയുന്നു. 8 നാം കേട്ടതുപോലെ
തന്നേ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
നഗരത്തിൽ, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
നഗരത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവം അതിനെ
സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥിരമാക്കുന്നു. (സേലാ) 9
ദൈവമേ, നിന്റെ മന്ദിരത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഞങ്ങൾ
നിന്റെ ദയയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നു. 10 ദൈവമേ,
നിന്റെ നാമംപോലെ തന്നേ നിന്റെ സ്തുതിയും
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളോളം എത്തുന്നു; നിന്റെ
വലങ്കയ്യിൽ നീതി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 നിന്റെ
ന്യായവിധികൾനിമിത്തം സീയോൻപൎവ്വതം
സന്തോഷിക്കയും യെഹൂദാപുത്രിമാർ
ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 12 സീയോനെ
ചുറ്റിനടന്നു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്‌വിൻ; അതിന്റെ
ഗോപുരങ്ങളെ എണ്ണുവിൻ. 13 വരുവാനുള്ള
തലമുറയോടു അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു അതിന്റെ
കൊത്തളങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു അരമനകളെ
നടന്നു നോക്കുവിൻ. 14 ഈ ദൈവം എന്നും
എന്നേക്കും നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു; അവൻ
നമ്മെ ജീവപൎയ്യന്തം വഴിനടത്തും.

49 സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, ഇതു
കേൾപ്പിൻ; സകലഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ,

ചെവിക്കൊൾവിൻ. 2 സാമാന്യജനവും
ശ്രേഷ്ഠജനവും ധനവാന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും തന്നേ.
3 എന്റെ വായ് ജ്ഞാനം പ്രസ്താവിക്കും;
എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ധ്യാനം വിവേകം തന്നേ
ആയിരിക്കും. 4 ഞാൻ സദൃശവാക്യത്തിന്നു
എന്റെ ചെവിചായ്ക്കും; കിന്നരനാദത്തോടെ
എന്റെ കടങ്കഥ കേൾപ്പിക്കും. 5 അകൃത്യം
എന്റെ കുതികാലിനെ പിന്തുടന്നു എന്നെ
വളയുന്ന ദുഷ്കാലത്തു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നതു
എന്തിന്നു? 6 അവർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിൽ
ആശ്രയിക്കയും ധനസമൃദ്ധിയിൽ പ്രശംസിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 7 സഹോദരൻ ശവക്കുഴി കാണാതെ
എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു 8 അവനെ
വീണ്ടെടുപ്പാനോ ദൈവത്തിന്നു വീണ്ടെടുപ്പുവില
കൊടുപ്പാനോ ആർക്കും കഴികയില്ല. 9 അവരുടെ
പ്രാണന്റെ വീണ്ടെടുപ്പു വിലയേറിയതു; അതു
ഒരുനാളും സാധിക്കയില്ല. 10 ജ്ഞാനികൾ
മരിക്കയും മൂഢനും മൃഗപ്രായനും ഒരുപോലെ
നശിക്കയും തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം മറ്റുള്ളവർക്കു
വിട്ടേച്ചു പോകയും ചെയ്യുന്നതു കാണുന്നുവല്ലോ. 11
തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾ ശാശ്വതമായും തങ്ങളുടെ
വാസസ്ഥലങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായും നില്ക്കും.
എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു അവരുടെ അന്തർഗ്ഗതം;
തങ്ങളുടെ നിലങ്ങൾക്കു അവർ തങ്ങളുടെ
പേരിടുന്നു. 12 എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ബഹുമാനത്തിൽ
നിലനില്ക്കയില്ല. അവൻ നശിച്ചുപോകുന്ന
മൃഗങ്ങൾക്കു തുല്യൻ. 13 ഇതു സ്വയാശ്രയക്കാരുടെ
ഗതിയാകുന്നു; അവരുടെ അനന്തരവരോ
അവരുടെ വാക്കുകളിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (സേലാ)

14 അവരെ പാതാളത്തിന്നു ആടുകളായി
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; മൃത്യു അവരെ മേയിക്കുന്നു;
നേരുള്ളവർ പുലർച്ചെക്കു അവരുടെമേൽ വാഴും;
അവരുടെ രൂപം ഇല്ലാതെയാകും; പാതാളം
അവരുടെ പാർപ്പിടം. (Sheol h7585) 15 എങ്കിലും
എന്റെ പ്രാണനെ ദൈവം പാതാളത്തിന്റെ
അധികാരത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കും; അവൻ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളും. (സേലാ) (Sheol h7585) 16
ഒരുത്തൻ ധനവാനായിത്തീർന്നാലും അവന്റെ
ഭവനത്തിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിച്ചാലും നീ
ഭയപ്പെടരുതു. 17 അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ
യാതൊന്നും കൊണ്ടുപോകയില്ല; അവന്റെ
മഹത്വം അവനെ പിൻചെല്ലുകയുമില്ല. 18
അവൻ ജീവനോടിരുന്നപ്പോൾ താൻ ഭാഗ്യവാൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; നീ നിനക്കു തന്നേ നന്മ
ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യർ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും. 19
അവൻ തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ തലമുറയോടു
ചെന്നു ചേരും; അവർ ഒരുനാളും വെളിച്ചം
കാണുകയില്ല. 20 മാനത്തോടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
വിവേകഹീനനായാൽ നശിച്ചുപോകുന്ന
മൃഗങ്ങൾക്കു തുല്യനത്രേ.

50 ദൈവം, യഹോവയായ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു,
സൂര്യന്റെ ഉദയംമുതൽ അസ്തമയംവരെ ഭൂമിയെ
വിളിക്കുന്നു. 2 സൌന്ദര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയായ
സീയോനിൽനിന്നു ദൈവം പ്രകാശിക്കുന്നു. 3
നമ്മുടെ ദൈവം വരുന്നു; മൌനമായിരിക്കയില്ല;
അവന്റെ മുമ്പിൽ തീ ദഹിപ്പിക്കുന്നു; അവന്റെ ചുറ്റും
വലിയോരു കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്നു. 4 തന്റെ ജനത്തെ
ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ മേലിൽനിന്നു

ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും വിളിക്കുന്നു. 5
യാഗം കഴിച്ചു എന്നോടു നിയമം ചെയ്തവരായ
എന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ എന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടുവിൻ.
6 ദൈവം തന്നേ ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കയാൽ
ആകാശം അവന്റെ നീതിയെ ഘോഷിക്കും. (സേലാ)
7 എന്റെ ജനമേ, കേൾക്ക; ഞാൻ സംസാരിക്കും.
യിസ്രായേലേ, ഞാൻ നിന്നോടു സാക്ഷീകരിക്കും:
ദൈവമായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമാകുന്നു.
8 നിന്റെ ഹനനയാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
നിന്നെ ശാസിക്കുന്നില്ല; നിന്റെ ഹോമയാഗങ്ങൾ
എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു. 9
നിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കാളയെയോ നിന്റെ
തൊഴുത്തുകളിൽനിന്നു കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരെയോ
ഞാൻ എടുക്കയില്ല. 10 കാട്ടിലെ സകലമൃഗവും
പർവ്വതങ്ങളിലെ ആയിരമായിരം ജന്തുക്കളും
എനിക്കുള്ളവയാകുന്നു. 11 മലകളിലെ പക്ഷികളെ
ഒക്കെയും ഞാൻ അറിയുന്നു; വയലിലെ
ജന്തുക്കളും എനിക്കുള്ളവ തന്നേ. 12 എനിക്കു
വിശന്നാൽ ഞാൻ നിന്നോടു പറകയില്ല;
ഭൂലോകവും അതിന്റെ നിറവും എന്റേതത്രേ.
13 ഞാൻ കാളകളുടെ മാംസം തിന്നുമോ?
കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെ രക്തം കുടിക്കുമോ?
14 ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രയാഗം അർപ്പിക്ക;
അത്യുന്നതന്നു നിന്റെ നേർച്ചകളെ കഴിക്ക.
15 കഷ്ടകാലത്തു എന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്ക;
ഞാൻ നിന്നെ വിടുവിക്കയും നീ എന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. 16 എന്നാൽ
ദുഷ്ടനോടു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അറിയിപ്പാനും എന്റെ

നിയമത്തെ നിന്റെ വായിൽ എടുപ്പാനും
നിനക്കെന്തു കാര്യം? 17 നീ ശാസനയെ
വെറുത്തു എന്റെ വചനങ്ങളെ നിന്റെ പുറകിൽ
എറിഞ്ഞുകളയുന്നുവല്ലോ. 18 കള്ളനെ കണ്ടാൽ നീ
അവന്നു അനുകൂലപ്പെടുന്നു; വ്യഭിചാരികളോടു നീ
പങ്കു കൂടുന്നു. 19 നിന്റെ വായ് നീ ദോഷത്തിന്നു
വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു; നിന്റെ നാവു വഞ്ചന
പിണെക്കുന്നു. 20 നീ ഇരുന്നു നിന്റെ സഹോദരന്നു
വിരോധമായി സംസാരിക്കുന്നു; നിന്റെ അമ്മയുടെ
മകനെക്കുറിച്ചു അപവാദം പറയുന്നു. 21 ഇവ
നീ ചെയ്തു ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കയാൽ ഞാൻ
നിന്നെപ്പോലെയുള്ളവനെന്നു നീ നിരൂപിച്ചു;
എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ ശാസിച്ചു നിന്റെ കണ്ണിൻ
മുമ്പിൽ അവയെ നിരത്തിവെക്കും. 22 ദൈവത്തെ
മറക്കുന്നവരേ, ഇതു ഓർത്തുകൊൾവിൻ;
അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കീറിക്കളയും;
വിടുവിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടാകയുമില്ല. 23
സ്തോത്രമെന്ന യാഗം അർപ്പിക്കുന്നവൻ
എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു; തന്റെ നടപ്പിനെ
ക്രമപ്പെടുത്തുന്നവന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
രക്ഷയെ കാണിക്കും.

51 ദൈവമേ, നിന്റെ ദയെക്കു തക്കവണ്ണം
എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ; നിന്റെ
കരുണയുടെ ബഹുത്വപ്രകാരം എന്റെ
ലംഘനങ്ങളെ മായിച്ചുകളയേണമേ. 2 എന്നെ
നന്നായി കഴുകി എന്റെ അകൃത്യം പോക്കേണമേ;
എന്റെ പാപം നീക്കി എന്നെ വെടിപ്പാക്കേണമേ. 3
എന്റെ ലംഘനങ്ങളെ ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്റെ
പാപം എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. 4

നിന്നോടു തന്നേ ഞാൻ പാപം ചെയ്തു; നിനക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ഞാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
സംസാരിക്കുമ്പോൾ നീ നീതിമാനായും
വിധിക്കുമ്പോൾ നിർമ്മലനായും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 5 ഇതാ, ഞാൻ അകൃത്യത്തിൽ ഉരുവായി;
പാപത്തിൽ എന്റെ അമ്മ എന്നെ ഗർഭം
ധരിച്ചു. 6 അന്തർഭാഗത്തിലെ സത്യമല്ലോ നീ
ഇച്ഛിക്കുന്നതു; അന്തരംഗത്തിൽ എന്നെ ജ്ഞാനം
ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ. 7 ഞാൻ നിർമ്മലനാകേണ്ടതിന്നു
ഈസോപ്പുകൊണ്ടു എന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കേണമേ;
ഞാൻ ഹിമത്തെക്കാൾ വെളുക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെ
കഴുകേണമേ. 8 സന്തോഷവും ആനന്ദവും
എന്നെ കേൾക്കുമാറാക്കേണമേ; നീ ഒടിച്ച
അസ്ഥികൾ ഉല്ലസിക്കട്ടെ. 9 എന്റെ പാപങ്ങളെ
കാണാതവണ്ണം നിന്റെ മുഖം മറെക്കേണമേ;
എന്റെ അകൃത്യങ്ങളെ ഒക്കെയും മായിച്ചു
കളയേണമേ. 10 ദൈവമേ, നിർമ്മലമായോരു ഹൃദയം
എന്നിൽ സൃഷ്ടിച്ചു സ്ഥിരമായോരാത്മാവിനെ
എന്നിൽ പുതുക്കേണമേ. 11 നിന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു എന്നെ തള്ളിക്കളയരുതേ
നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എന്നിൽനിന്നു
എടുക്കയുമരുതേ. 12 നിന്റെ രക്ഷയുടെ സന്തോഷം
എനിക്കു തിരികെ തരേണമേ; മനസ്സൊരുക്കമുള്ള
ആത്മാവിനാൽ എന്നെ താങ്ങേണമേ. 13
അപ്പോൾ ഞാൻ അതിക്രമക്കാരോടു നിന്റെ
വഴികളെ ഉപദേശിക്കും; പാപികൾ നിങ്കലേക്കു
മനംതിരിയും. 14 എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവമായ
ദൈവമേ, രക്തപാതകത്തിൽനിന്നു എന്നെ
വിടുവിക്കേണമേ; എന്നാൽ എന്റെ നാവു

നിന്റെ നീതിയെ ഘോഷിക്കും. 15 കർത്താവേ,
എന്റെ അധരങ്ങളെ തുറക്കേണമേ; എന്നാൽ
എന്റെ വായ് നിന്റെ സ്തുതിയെ വർണ്ണിക്കും. 16
ഹനനയാഗം നീ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
അർപ്പിക്കുമായിരുന്നു; ഹോമയാഗത്തിൽ നിനക്കു
പ്രസാദവുമില്ല. 17 ദൈവത്തിന്റെ ഹനനയാഗങ്ങൾ
തകർന്നിരിക്കുന്ന മനസ്സു; തകർന്നും
നുറുങ്ങിയുമിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തെ, ദൈവമേ, നീ
നിരസിക്കയില്ല. 18 നിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം
സീയോനോടു നന്മ ചെയ്യേണമേ; യെരൂശലേമിന്റെ
മതിലുകളെ പണിയേണമേ; 19 അപ്പോൾ നീ
നീതിയാഗങ്ങളിലും ഹോമയാഗങ്ങളിലും
സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളിലും പ്രസാദിക്കും; അപ്പോൾ
നിന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ കാളകളെ അർപ്പിക്കും.

52 വീരാ, നീ ദുഷ്ടതയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നതെന്തു?
ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിരന്തരമാകുന്നു. 2 ചതിവു
ചെയ്യുന്നവനെ, മൂർച്ചയുള്ള ക്ഷൌരക്കത്തിപോലെ
നിന്റെ നാവു ദുഷ്ടത വകഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നു. 3
നീ നന്മയെക്കാൾ തിന്മയെയും നീതിയെ
സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വ്യാജത്തെയും
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (സേലാ) 4 നീ വഞ്ചനനാവും
നാശകരമായ വാക്കുകളൊക്കെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.
5 ദൈവം നിന്നെയും എന്നേക്കും നശിപ്പിക്കും;
നിന്റെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു അവൻ നിന്നെ
പറിച്ചുകളയും. ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു
നിന്നെ നിർമ്മൂലമാക്കും. (സേലാ) 6 നീതിമാന്മാർ
കണ്ടു ഭയപ്പെടും; അവർ അവനെച്ചൊല്ലി
ചിരിക്കും. 7 ദൈവത്തെ തന്റെ ശരണമാക്കാതെ
തന്റെ ദ്രവ്യസമൃദ്ധിയിൽ ആശ്രയിക്കയും

ദുഷ്ടതയിൽ തന്നേത്താൻ ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്ത
മനുഷ്യൻ അതാ എന്നു പറയും, 8 ഞാനോ,
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിങ്കൽ തഴെച്ചിരിക്കുന്ന
ഒലിവുവൃക്ഷംപോലെ ആകുന്നു; ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ ദയയിൽ എന്നും എന്നേക്കും
ആശ്രയിക്കുന്നു. 9 നീ അതു ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു
ഞാൻ നിനക്കു എന്നും സ്തോത്രം ചെയ്യും; ഞാൻ
നിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രത്യാശവെക്കും; നിന്റെ
ഭക്തന്മാരുടെ മുമ്പാകെ അതു നല്ലതല്ലോ.

53 ദൈവം ഇല്ല എന്നു മൂഢൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പറയുന്നു; അവർ വഷളന്മാരായി, മ്ലേച്ഛമായ
നീതികേടു പ്രവൎത്തിക്കുന്നു; നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ
ആരുമില്ല. 2 ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന
ബുദ്ധിമാൻ ഉണ്ടോ എന്നു കാണ്മാൻ ദൈവം
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ
നോക്കുന്നു. 3 എല്ലാവരും പിൻവാങ്ങി
ഒരുപോലെ കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീൎന്നു;
നന്മചെയ്യുന്നവനില്ല; ഒരുത്തൻപോലും ഇല്ല. 4
നീതികേടു പ്രവൎത്തിക്കുന്നവർ അറിയുന്നില്ലയോ?
അപ്പം തിന്നുന്നതുപോലെ അവർ എന്റെ
ജനത്തെ തിന്നുകളയുന്നു; ദൈവത്തോടു അവർ
പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നില്ല. 5 ഭയമില്ലാതിരുന്നേടത്തു
അവൎക്കു മഹാഭയമുണ്ടായി; നിന്റെ നേരെ
പാളയമിറങ്ങിയവന്റെ അസ്ഥികളെ
ദൈവം ചിതറിച്ചുവല്ലോ. ദൈവം അവരെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു നീ അവരെ ലജ്ജിപ്പിച്ചു.
6 സീയോനിൽനിന്നു യിസ്രായേലിന്റെ
രക്ഷവന്നെങ്കിൽ! ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ

സ്ഥിതി മാറ്റുമ്പോൾ യാക്കോബ് സന്തോഷിക്കയും
യിസ്രായേൽ ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യും.

54 ദൈവമേ, നിന്റെ നാമത്താൽ എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ; നിന്റെ ശക്തിയാൽ എനിക്കു
ന്യായം പാലിച്ചുതരേണമേ. 2 ദൈവമേ, എന്റെ
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ; എന്റെ വായിലെ
വാക്കുകളെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ. 3 അന്യജാതിക്കാർ
എന്നോടു എതിർത്തിരിക്കുന്നു; ഘോരന്മാർ
എനിക്കു ജീവഹാനിവരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു;
അവർ ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ
വെച്ചിട്ടുമില്ല. 4 ഇതാ, ദൈവം എന്റെ
സഹായകനാകുന്നു; കർത്താവു എന്റെ പ്രാണനെ
താങ്ങുന്നവരോടു കൂടെ ഉണ്ടു. 5 അവൻ എന്റെ
ശത്രുക്കൾക്കു തിന്മ പകരം ചെയ്യും; നിന്റെ
വിശ്വസ്തതയാൽ അവരെ സംഹരിച്ചുകളയേണമേ.
6 സ്വമേധാദാനത്തോടെ ഞാൻ നിനക്കു
ഹനനയാഗം കഴിക്കും; യഹോവേ, നിന്റെ നാമം
നല്ലതു എന്നു ചൊല്ലി ഞാൻ അതിന്നു സ്തോത്രം
ചെയ്യും. 7 അവൻ എന്നെ സകലകഷ്ടത്തിൽനിന്നും
വിടുവിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ കണ്ണു എന്റെ
ശത്രുക്കളെ കണ്ടു രസിക്കും.

55 ദൈവമേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കേണമേ;
എന്റെ യാചനെക്കു മറഞ്ഞിരിക്കരുതേ. 2 എനിക്കു
ചെവിതന്നു ഉത്തരമരുളേണമേ; ശത്രുവിന്റെ
ആരവംനിമിത്തവും ദുഷ്ടന്റെ പീഡനിമിത്തവും
ഞാൻ എന്റെ സങ്കടത്തിൽ പൊറുതിയില്ലാതെ
ഞരങ്ങുന്നു. 3 അവർ എന്റെ മേൽ നീതികേടു
ചുമത്തുന്നു; കോപത്തോടെ എന്നെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നു. 4 എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ

വേദനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; മരണഭീതിയും എന്റെമേൽ
വീണിരിക്കുന്നു. 5 ഭയവും വിറയലും എന്നെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; പരിഭ്രമം എന്നെ മൂടിയിരിക്കുന്നു.
6 പ്രാവിന്നുള്ളതുപോലെ എനിക്കു
ചിറകുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ! എന്നാൽ ഞാൻ
പറന്നുപോയി വിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞു. 7 അതേ, ഞാൻ ദൂരത്തു സഞ്ചരിച്ചു,
മരുഭൂമിയിൽ പാക്കുമായിരുന്നു! (സേലാ) 8
കൊടുങ്കാറ്റിൽനിന്നും പെരുങ്കാറ്റിൽനിന്നും
ബദ്ധപ്പെട്ടു ഞാൻ ഒരു സങ്കേതത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോകുമായിരുന്നു! 9 കർത്താവേ, സംഹരിച്ചു
അവരുടെ നാവുകളെ ചീന്തിക്കളയേണമേ.
ഞാൻ നഗരത്തിൽ അതിക്രമവും കലഹവും
കണ്ടിരിക്കുന്നു. 10 രാവും പകലും അവർ അതിന്റെ
മതിലുകളിന്മേൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു; നീതികേടും
കഷ്ടവും അതിന്റെ അകത്തുണ്ടു. 11 ദുഷ്ടത
അതിന്റെ നടുവിൽ ഉണ്ടു; ചതിവും വഞ്ചനയും
അതിന്റെ വീഥികളെ വിട്ടുമാറുന്നതുമില്ല.
12 എന്നെ നിന്ദിച്ചതു ഒരു ശത്രുവല്ല;
അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ സഹിക്കുമായിരുന്നു;
എന്റെ നേരെ വമ്പു പറഞ്ഞതു എന്നെ
പകെക്കുന്നവനല്ല; അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ
മറഞ്ഞുകൊള്ളുമായിരുന്നു. 13 നീയോ എന്നോടു
സമനായ മനുഷ്യനും എന്റെ സഖിയും എന്റെ
പ്രാണസ്നേഹിതനുമായിരുന്നു. 14 നാം തമ്മിൽ
മധുരസമ്പക്കം ചെയ്തു പുരുഷാരവുമായി
ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോയല്ലോ. 15 മരണം
പെട്ടെന്നു അവരെ പിടിക്കട്ടെ; അവർ ജീവനോടെ
പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങട്ടെ; ദുഷ്ടത അവരുടെ

വാസസ്ഥലത്തും അവരുടെ ഉള്ളിലും ഉണ്ടു. (Sheol
h7585) 16 ഞാനോ ദൈവത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും;
യഹോവ എന്നെ രക്ഷിക്കും. 17 ഞാൻ
വൈകുന്നേരത്തും കാലത്തും ഉച്ചെക്കും
സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു കരയും; അവൻ
എന്റെ പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കും. 18 എന്നോടു
കയൎത്തുനിന്നവർ അനേകരായിരിക്കെ ആരും
എന്നോടു അടുക്കാതവണ്ണം അവൻ എന്റെ
പ്രാണനെ വീണ്ടെടുത്തു സമാധാനത്തിലാക്കി; 19
ദൈവം കേട്ടു അവൎക്കു ഉത്തരം അരുളും;
പുരാതനമേ സിംഹാസനസ്ഥനായവൻ തന്നേ.
(സേലാ) അവൎക്കു മാനസാന്തരമില്ല; അവർ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതുമില്ല. 20 തന്നോടു
സമാധാനമായിരിക്കുന്നവരെ കൈയേറ്റം ചെയ്തു
തന്റെ സഖ്യത അവൻ ലംഘിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 21
അവന്റെ വായ് വെണ്ണപോലെ മൃദുവായതു;
ഹൃദയത്തിലോ യുദ്ധമത്രേ. അവന്റെ വാക്കുകൾ
എണ്ണയെക്കാൾ മയമുള്ളവ; എങ്കിലും അവ
ഊരിയ വാളുകൾ ആയിരുന്നു. 22 നിന്റെ ഭാരം
യഹോവയുടെമേൽ വെച്ചുകൊൾക; അവൻ
നിന്നെ പുലൎത്തും; നീതിമാൻ കുലുങ്ങിപ്പോകുവാൻ
അവൻ ഒരുനാളും സമ്മതിക്കയില്ല. 23 ദൈവമേ, നീ
അവരെ നാശത്തിന്റെ കുഴിയിലേക്കു ഇറക്കും;
രക്തപ്രിയവും വഞ്ചനയും ഉള്ളവർ ആയുസ്സിന്റെ
പകുതിയോളം ജീവിക്കയില്ല; ഞാനോ നിന്നിൽ
ആശ്രയിക്കും.

56 ദൈവമേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ;
മനുഷ്യർ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ പോകുന്നു; അവർ
ഇടവിടാതെ പൊരുതു എന്നെ ഞെരുക്കുന്നു.

2 എന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇടവിടാതെ എന്നെ
വിഴുങ്ങുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു; ഗർവ്വത്തോടെ എന്നോടു
പൊരുതുന്നവർ അനേകരല്ലോ. 3 ഞാൻ
ഭയപ്പെടുന്ന നാളിൽ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കും. 4
ഞാൻ ദൈവത്തിൽ അവന്റെ വചനത്തെ പുകഴും;
ഞാൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞാൻ
ഭയപ്പെടുകയില്ല. ജഡത്തിന്നു എന്നോടു
എന്തു ചെയ്‌വാൻ കഴിയും? 5 ഇടവിടാതെ
അവർ എന്റെ വാക്കുകളെ കോട്ടിക്കളയുന്നു;
അവരുടെ വിചാരങ്ങളൊക്കെയും എന്റെ നേരെ
തിന്മെക്കായിട്ടാകുന്നു. 6 അവർ കൂട്ടംകൂടി
ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാണന്നായി
പതിയിരിക്കുമ്പോലെ അവർ എന്റെ കാലടികളെ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 7 നീതികേടിനാൽ
അവർ ഒഴിഞ്ഞുപോകുമോ? ദൈവമേ, നിന്റെ
കോപത്തിൽ ജാതികളെ തള്ളിയിടേണമേ. 8 നീ
എന്റെ ഉഴൽചകളെ എണ്ണുന്നു; എന്റെ കണ്ണുനീർ
നിന്റെ തുരുത്തിയിൽ ആക്കിവെക്കേണമേ;
അതു നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലയോ? 9
ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ തന്നേ എന്റെ
ശത്രുക്കൾ പിന്തിരിയുന്നു; ദൈവം എനിക്കു
അനുകൂലമെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 10 ഞാൻ
ദൈവത്തിൽ അവന്റെ വചനത്തെ പുകഴും; ഞാൻ
യഹോവയിൽ അവന്റെ വചനത്തെ പുകഴും. 11
ഞാൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞാൻ
ഭയപ്പെടുകയില്ല. മനുഷ്യന്നു എന്നോടു എന്തു
ചെയ്‌വാൻ കഴിയും? 12 ദൈവമേ, നിനക്കുള്ള
നേർച്ചകൾക്കു ഞാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിനക്കു സ്തോത്രയാഗങ്ങളെ അർപ്പിക്കും. 13

ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ജീവന്റെ
പ്രകാശത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്റെ
പ്രാണനെ മരണത്തിൽ നിന്നും എന്റെ കാലുകളെ
ഇടർച്ചയിൽനിന്നും വിടുവിച്ചുവല്ലോ.
57 ദൈവമേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ;
എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ; ഞാൻ നിന്നെ
ശരണംപ്രാപിക്കുന്നു; അതേ, ഈ ആപത്തുകൾ
ഒഴിഞ്ഞുപോകുവോളം ഞാൻ നിന്റെ ചിറകിൻ
നിഴലിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. 2 അത്യുന്നതനായ
ദൈവത്തെ ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു;
എനിക്കുവേണ്ടി സകലവും നിർവ്വഹിക്കുന്ന
ദൈവത്തെ തന്നേ. 3 എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ
ഭാവിക്കുന്നവർ ധിക്കാരം കാട്ടുമ്പോൾ അവൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കൈനീട്ടി എന്നെ രക്ഷിക്കും.
(സേലാ) ദൈവം തന്റെ ദയയും വിശ്വസ്തതയും
അയക്കുന്നു. 4 എന്റെ പ്രാണൻ സിംഹങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്നു; അഗ്നിജ്വലിക്കുന്നവരുടെ
നടുവിൽ ഞാൻ കിടക്കുന്നു; പല്ലുകൾ കുന്തങ്ങളും
അസ്ത്രങ്ങളും നാവു മൂർച്ചയുള്ള വാളും
ആയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ ഇടയിൽ
തന്നേ. 5 ദൈവമേ, നീ ആകാശത്തിന്നു മീതെ
ഉയർന്നിരിക്കേണമേ; നിന്റെ മഹത്വം സർവ്വഭൂമിയിലും
പരക്കട്ടെ. 6 അവർ എന്റെ കാലടികൾക്കു ഒരു
വലവിരിച്ചു; എന്റെ മനസ്സു ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവർ എന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു;
അതിൽ അവർ തന്നേ വീണു. (സേലാ) 7
എന്റെ മനസ്സു ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ,
എന്റെ മനസ്സു ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ പാടും;
ഞാൻ കീർത്തനം ചെയ്യും. 8 എൻ മനമേ,

ഉണരുക; വീണയും കിന്നരവുമായുള്ളോവേ
ഉണരുവിൻ! ഞാൻ അതികാലത്തെ ഉണരും. 9
കർത്താവേ, വംശങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്യും; ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ ഞാൻ
നിനക്കു കീർത്തനം ചെയ്യും. 10 നിന്റെ ദയ
ആകാശത്തോളവും നിന്റെ വിശ്വസ്തത
മേഘങ്ങളോളവും വലിയതല്ലോ. 11 ദൈവമേ, നീ
ആകാശത്തിന്നു മീതെ ഉയർന്നിരിക്കേണമേ; നിന്റെ
മഹത്വം സർവ്വഭൂമിയിലും പരക്കട്ടെ.

58 ദേവന്മാരേ, നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി നീതി
പ്രസ്താവിക്കുന്നുവോ? മനുഷ്യപുത്രന്മാരേ,
നിങ്ങൾ പരമാർത്ഥമായി വിധിക്കുന്നുവോ? 2
നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കുന്നു;
ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ കൈകളുടെ നിഷ്ഠൂരത
തൂക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. 3 ദുഷ്ടന്മാർ ഗർഭംമുതൽ
ഭ്രഷ്ടന്മാരായിരിക്കുന്നു; അവർ ജനനംമുതൽ
ഭോഷ്കു പറഞ്ഞു തെറ്റിനടക്കുന്നു. 4
അവരുടെ വിഷം സർപ്പവിഷംപോലെ; അവർ
ചെവിയടഞ്ഞ പൊട്ടയണലിപോലെയാകുന്നു. 5
എത്ര സാമർത്ഥ്യത്തോടെ മന്ത്രം ചൊല്ലിയാലും
മന്ത്രവാദികളുടെ വാക്കു അതു കേൾക്കയില്ല. 6
ദൈവമേ, അവരുടെ വായിലെ പല്ലുകളെ
തകർക്കേണമേ; യഹോവേ, ബാലസിംഹങ്ങളുടെ
അണപ്പല്ലുകളെ തകർത്തുകളയേണമേ. 7
ഒഴുകിപ്പോകുന്ന വെള്ളംപോലെ അവർ
ഉരുകിപ്പോകട്ടെ; അവൻ തന്റെ അമ്പുകളെ
തൊടുക്കുമ്പോൾ അവ ഒടിഞ്ഞുപോയതുപോലെ
ആകട്ടെ. 8 അലിഞ്ഞു പോയ്പോകുന്ന
ഒച്ചുപോലെ അവർ ആകട്ടെ; ഗർഭം അലസിപ്പോയ

സ്ത്രീയുടെ പ്രജപോലെ അവർ സൂര്യനെ
കാണാതിരിക്കട്ടെ. 9 നിങ്ങളുടെ കലങ്ങൾക്കു
മുൾതീ തട്ടുമ്മുമ്പെ പച്ചയും വെന്തതുമെല്ലാം
ഒരുപോലെ അവൻ ചുഴലിക്കാറ്റിനാൽ
പാറ്റിക്കളയും. 10 നീതിമാൻ പ്രതിക്രിയ കണ്ടു
ആനന്ദിക്കും; അവൻ തന്റെ കാലുകളെ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ രക്തത്തിൽ കഴുകും. 11 ആകയാൽ:
നീതിമാന്നു പ്രതിഫലം ഉണ്ടു നിശ്ചയം; ഭൂമിയിൽ
ന്യായംവിധിക്കുന്ന ഒരു ദൈവം ഉണ്ടു നിശ്ചയം
എന്നു മനുഷ്യർ പറയും.

59 എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ;
എന്നോടു എതിർക്കുന്നവരുടെ വശത്തുനിന്നു
എന്നെ ഉദ്ധരിക്കേണമേ. 2 നീതികേടു
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു എന്നെ
വിടുവിച്ചു രക്തപാതകന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നു
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. 3 ഇതാ, അവർ എന്റെ
പ്രാണന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു; യഹോവേ,
ബലവാന്മാർ എന്റെ നേരെ കൂട്ടം കൂടുന്നതു എന്റെ
അതിക്രമം ഹേതുവായിട്ടല്ല, എന്റെ പാപം
ഹേതുവായിട്ടുമല്ല. 4 എന്റെ പക്കൽ അകൃത്യം
ഇല്ലാതെ അവർ ഓടി ഒരുങ്ങുന്നു; എന്നെ
സഹായിപ്പാൻ ഉണർന്നു കടാക്ഷിക്കേണമേ. 5
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ,
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമേ, സകലജാതികളെയും
സന്ദർശിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഉണരേണമേ; നീതികെട്ട
ദ്രോഹികളിൽ ആരോടും കൃപ ഉണ്ടാകരുതേ.
(സേലാ) 6 സന്ധ്യാസമയത്തു അവർ
മടങ്ങിവരുന്നു; നായെപ്പോലെ കുരച്ചുംകൊണ്ടു

അവർ പട്ടണത്തിന്നു ചുറ്റും നടക്കുന്നു. 7 അവർ
തങ്ങളുടെ വായ്കൊണ്ടു ശകാരിക്കുന്നു; വാളുകൾ
അവരുടെ അധരങ്ങളിൽ ഉണ്ടു; ആർ കേൾക്കും
എന്നു അവർ പറയുന്നു. 8 എങ്കിലും യഹോവേ, നീ
അവരെച്ചൊല്ലി ചിരിക്കും; നീ സകലജാതികളെയും
പരിഹസിക്കും. 9 എന്റെ ബലമായുള്ളോവേ,
ഞാൻ നിന്നെ കാത്തിരിക്കും; ദൈവം എന്റെ
ഗോപുരമാകുന്നു. 10 എന്റെ ദൈവം തന്റെ
ദയയാൽ എന്നെ എതിരേല്ക്കും; ദൈവം എന്നെ
എന്റെ ശത്രുക്കളെ കണ്ടു രസിക്കുമാറാക്കും. 11
അവരെ കൊന്നുകളയരുതേ; എന്റെ ജനം
മറക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ; ഞങ്ങളുടെ
പരിചയാകുന്ന കർത്താവേ, നിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു
അവരെ ഉഴലുമാറാക്കി താഴ്ത്തേണമേ. 12
അവരുടെ വായിലെ പാപവും അധരങ്ങളിലെ
വാക്കുകളുംനിമിത്തവും അവർ പറയുന്ന ശാപവും
ഭോഷ്കുംനിമിത്തവും അവർ തങ്ങളുടെ
അഹങ്കാരത്തിൽ പിടിപ്പെട്ടുപോകട്ടെ. 13
കോപത്തോടെ അവരെ സംഹരിക്കേണമേ;
അവർ ഇല്ലാതെയാകുംവണ്ണം അവരെ
സംഹരിച്ചുകളയേണമേ; ദൈവം യാക്കോബിൽ
വാഴുന്നു എന്നു ഭൂമിയുടെ അറ്റംവരെ
അറിയുമാറാകട്ടെ. (സേലാ) 14 സന്ധ്യാസമയത്തു
അവർ മടങ്ങിവരുന്നു; നായെപ്പോലെ
കുരെച്ചുംകൊണ്ടു അവർ നഗരത്തിന്നു ചുറ്റും
നടക്കുന്നു. 15 അവർ ആഹാരത്തിന്നായി
ഉഴന്നുനടക്കുന്നു; തൃപ്തിയായില്ലെങ്കിൽ
അവർ രാത്രിമുഴുവനും താമസിക്കുന്നു. 16
ഞാനോ നിന്റെ ബലത്തെക്കുറിച്ചു പാടും;

അതികാലത്തു ഞാൻ നിന്റെ ദയയെക്കുറിച്ചു
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കും. കഷ്ടകാലത്തു നീ എന്റെ
ഗോപുരവും അഭയസ്ഥാനവും ആയിരുന്നു. 17
എന്റെ ബലമായുള്ളോവേ, ഞാൻ നിനക്കു
സ്തുതിപാടും; ദൈവം എന്റെ ഗോപുരവും
എന്നോടു ദയയുള്ള ദൈവവും അല്ലോ.

60 ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു
ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനത്താക്കേണമേ. 2
നീ ദേശത്തെ നടുക്കി ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
അതു കുലുങ്ങുകയാൽ അതിന്റെ ഭിന്നങ്ങളെ
നന്നാക്കേണമേ. 3 നീ നിന്റെ ജനത്തെ കാഠിന്യം
അനുഭവിപ്പിച്ചു; പരിഭ്രമത്തിന്റെ വീഞ്ഞു നീ
ഞങ്ങളെ കുടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 സത്യം നിമിത്തം
ഉയർത്തേണ്ടതിന്നു നീ നിന്റെ ഭക്തന്മാർക്കു ഒരു
കൊടി നല്കിയിരിക്കുന്നു. (സേലാ) 5 നിനക്കു
പ്രിയമുള്ളവർ വിടുവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
വലങ്കൈകൊണ്ടു രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു
ഉത്തരമരുളേണമേ. 6 ദൈവം തന്റെ
വിശുദ്ധിയിൽ അരുളിച്ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ
ആനന്ദിക്കും; ഞാൻ ശെഖേമിനെ വിഭാഗിച്ചു
സുക്കോത്ത്താഴ്വരയെ അളക്കും. 7 ഗിലെയാദ്
എനിക്കുള്ളതു; മനശ്ശെയും എനിക്കുള്ളതു;
എഫ്രയീം എന്റെ തലക്കോരികയും യെഹൂദാ
എന്റെ ചെങ്കോലും ആകുന്നു. 8 മോവാബ് എനിക്കു
കഴുകുവാനുള്ള വട്ടക; ഏദോമിന്മേൽ ഞാൻ
എന്റെ ചെരിപ്പു എറിയും; ഫെലിസ്ത്യദേശമേ, നീ
എന്റെനിമിത്തം ജയഘോഷം കൊള്ളുക!
9 ഉറപ്പുള്ള നഗരത്തിലേക്കു എന്നെ ആർ

കൊണ്ടുപോകും? ഏദോമിലേക്കു എന്നെ ആർ
വഴി നടത്തും? 10 ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ലയോ? ദൈവമേ നീ ഞങ്ങളുടെ
സൈന്യങ്ങളോടു കൂടെ പുറപ്പെടുന്നതുമില്ല. 11
വൈരിയുടെനേരെ ഞങ്ങൾക്കു സഹായം
ചെയ്യേണമേ; മനുഷ്യന്റെ സഹായം വ്യർത്ഥമല്ലോ. 12
ദൈവത്താൽ നാം വീര്യം പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ
തന്നേ നമ്മുടെ വൈരികളെ മെതിച്ചുകളയും.

61 ദൈവമേ, എന്റെ നിലവിളി കേൾക്കേണമേ;
എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കേണമേ. 2 എന്റെ
ഹൃദയം ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഭൂമിയുടെ
അറ്റത്തുനിന്നു നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും;
എനിക്കു അത്യുന്നതമായ പാറയിങ്കലേക്കു
എന്നെ നടത്തേണമേ. 3 നീ എനിക്കൊരു
സങ്കേതവും ശത്രുവിന്റെ നേരെ ഉറപ്പുള്ള
ഗോപുരവും ആയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 ഞാൻ നിന്റെ
കൂടാരത്തിൽ എന്നേക്കും വസിക്കും; നിന്റെ
ചിറകിൻ മറവിൽ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കും.
(സേലാ) 5 ദൈവമേ, നീ എന്റെ നേർച്ചകളെ
കേട്ടു, നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ
അവകാശം എനിക്കു തന്നുമിരിക്കുന്നു. 6 നീ
രാജാവിന്റെ ആയുസ്സിനെ ദീർഘമാക്കും; അവന്റെ
സംവത്സരങ്ങൾ തലമുറതലമുറയോളം ഇരിക്കും. 7
അവൻ എന്നേക്കും ദൈവസന്നിധിയിൽ
വസിക്കും; അവനെ പരിപാലിക്കേണ്ടതിന്നു
ദയയും വിശ്വസ്തതയും കല്പിക്കേണമേ, 8
അങ്ങനെ ഞാൻ തിരുനാമത്തെ എന്നേക്കും
കീർത്തിക്കയും എന്റെ നേർച്ചകളെ നാൾതോറും
കഴിക്കയും ചെയ്യും.

62 എന്റെ ഉള്ളം ദൈവത്തെ നോക്കി
മൌനമായിരിക്കുന്നു; എന്റെ രക്ഷ അവങ്കൽനിന്നു
വരുന്നു. 2 അവൻ തന്നേ എന്റെ പാറയും
എന്റെ രക്ഷയും ആകുന്നു; എന്റെ ഗോപുരം
അവൻ തന്നേ; ഞാൻ ഏറെ കുലുങ്ങുകയില്ല. 3
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ചാഞ്ഞ മതിലും ആടുന്ന
വേലിയുംപോലെ ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു
എത്രത്തോളം അവനെ ആക്രമിക്കും? 4 അവന്റെ
പദവിയിൽനിന്നു അവനെ തള്ളിയിടുവാനത്രേ
അവർ നിരൂപിക്കുന്നതു; അവർ ഭോഷ്കിൽ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; വായ്കൊണ്ടു അവർ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഉള്ളംകൊണ്ടു അവർ
ശപിക്കുന്നു. (സേലാ) 5 എന്റെ ഉള്ളമേ, ദൈവത്തെ
നോക്കി മൌനമായിരിക്ക; എന്റെ പ്രത്യാശ
അവങ്കൽനിന്നു വരുന്നു. 6 അവൻ തന്നേ എന്റെ
പാറയും എന്റെ രക്ഷയും ആകുന്നു; എന്റെ
ഗോപുരം അവൻ തന്നേ; ഞാൻ കുലുങ്ങുകയില്ല. 7
എന്റെ രക്ഷയും എന്റെ മഹിമയും ദൈവത്തിന്റെ
പക്കൽ ആകുന്നു; എന്റെ ഉറപ്പുള്ള പാറയും എന്റെ
സങ്കേതവും ദൈവത്തിങ്കലാകുന്നു. 8 ജനമേ,
എല്ലാകാലത്തും അവനിൽ ആശ്രയിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അവന്റെ മുമ്പിൽ പകരുവിൻ;
ദൈവം നമുക്കു സങ്കേതമാകുന്നു. (സേലാ) 9
സാമാന്യജനം ഒരു ശ്വാസവും ശ്രേഷ്ഠജനം
ഭോഷ്കുമത്രേ; തുലാസിന്റെ തട്ടിൽ അവർ
പൊങ്ങിപ്പോകും; അവർ ആകപ്പാടെ ഒരു
ശ്വാസത്തേക്കാൾ ലഘുവാകുന്നു. 10 പീഡനത്തിൽ
ആശ്രയിക്കരുതു; കവർച്ചയിൽ മയങ്ങിപ്പോകരുതു;
സമ്പത്തു വർദ്ധിച്ചാൽ അതിൽ മനസ്സു വെക്കരുതു;

11 ബലം ദൈവത്തിന്നുള്ളതെന്നു ദൈവം
ഒരിക്കൽ അരുളിച്ചെയ്തു, ഞാൻ രണ്ടുപ്രാവശ്യം
കേട്ടുമിരിക്കുന്നു. 12 കർത്താവേ, ദയയും
നിനക്കുള്ളതാകുന്നു; നീ ഓരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം പകരം
നല്കുന്നു.

63 ദൈവമേ, നീ എന്റെ ദൈവം; അതികാലത്തേ
ഞാൻ നിന്നെ അന്വേഷിക്കും; വെള്ളമില്ലാതെ
ഉണങ്ങി വരണ്ട ദേശത്തു എന്റെ ഉള്ളം നിനക്കായി
ദാഹിക്കുന്നു; എന്റെ ദേഹം നിനക്കായി
കാംക്ഷിക്കുന്നു. 2 അങ്ങനെ നിന്റെ
ബലവും മഹത്വവും കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്നു. 3
നിന്റെ ദയ ജീവനെക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു; എന്റെ
അധരങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കും. 4 എന്റെ
ജീവകാലം ഒക്കെയും ഞാൻ അങ്ങനെ നിന്നെ
വാഴ്ത്തും; നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ
കൈകളെ മലർത്തും. 5 എന്റെ കിടക്കയിൽ നിന്നെ
ഓർക്കുയും ഞാൻ രാത്രിയാമങ്ങളിൽ നിന്നെ
ധ്യാനിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ 6 എന്റെ പ്രാണന്നു
മജ്ജയും മേദസ്സുംകൊണ്ടു എന്നപോലെ
തൃപ്തിവരുന്നു; എന്റെ വായ് സന്തോഷമുള്ള
അധരങ്ങളാൽ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. 7 നീ
എനിക്കു സഹായമായിത്തീൎന്നുവല്ലോ; നിന്റെ
ചിറകിൻ നിഴലിൽ ഞാൻ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു. 8
എന്റെ ഉള്ളം നിന്നോടുപറ്റിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ
വലങ്കൈ എന്നെ താങ്ങുന്നു. 9 എന്നാൽ അവർ
സ്വന്തനാശത്തിന്നായി എനിക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു; അവർ ഭൂമിയുടെ

അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകും. 10
അവരെ വാളിന്റെ ശക്തിക്കു ഏല്പിക്കും;
കുറുനരികൾക്കു അവർ ഇരയായ്തീരും. 11
എന്നാൽ രാജാവു ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കും;
അവന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം
പുകഴും; എങ്കിലും ഭോഷ്കു പറയുന്നവരുടെ വായ്
അടഞ്ഞുപോകും.

64 ദൈവമേ, എന്റെ സങ്കടത്തിൽ ഞാൻ
കഴിക്കുന്ന അപേക്ഷ കേൾക്കേണമേ;
ശത്രുഭയത്തിൽനിന്നു എന്റെ ജീവനെ
പാലിക്കേണമേ; 2 ദുഷ്കർമ്മികളുടെ
ഗൂഢാലോചനയിലും നീതികേടു
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കലഹത്തിലും ഞാൻ
അകപ്പെടാതവണ്ണം എന്നെ മറെച്ചു കൊള്ളേണമേ.
3 അവർ തങ്ങളുടെ നാവിനെ വാൾപോലെ
മൂർച്ചയാക്കുന്നു; നിഷ്കളങ്കനെ ഒളിച്ചിരുന്നു
എയ്യേണ്ടതിന്നു 4 അവർ കൈപ്പുള്ള വാക്കായ
അസ്ത്രം തൊടുക്കയും ശങ്കിക്കാതെ പെട്ടെന്നു
അവനെ എയ്തുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 5
ദുഷ്കാര്യത്തിൽ അവർ തങ്ങളെ തന്നേ
ഉറപ്പിക്കുന്നു; ഒളിച്ചു കണിവെക്കുവാൻ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞൊക്കുന്നു; നമ്മെ ആർ കാണും എന്നു
അവർ പറയുന്നു. 6 അവർ ദ്രോഹസൂത്രങ്ങളെ
കണ്ടുപിടിക്കുന്നു; നമുക്കു ഒരു സൂക്ഷ്മസൂത്രം
സാധിച്ചുപോയി എന്നു പറയുന്നു; ഓരോരുത്തന്റെ
അന്തരംഗവും ഹൃദയവും അഗാധം തന്നേ. 7
എന്നാൽ ദൈവം അവരെ എയ്യും; അമ്പുകൊണ്ടു
അവർ പെട്ടന്നു മുറിവേല്ക്കും. 8 അങ്ങനെ
സ്വന്തനാവു അവർക്കു വിരോധമായിരിക്കയാൽ

അവർ ഇടറിവീഴുവാൻ ഇടയാകും; അവരെ
കാണുന്നവരൊക്കെയും തല കുലുക്കുന്നു. 9
അങ്ങനെ സകലമനുഷ്യരും ഭയപ്പെട്ടു
ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പ്രസ്താവിക്കും;
അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അവർ ചിന്തിക്കും. 10
നീതിമാൻ യഹോവയിൽ ആനന്ദിച്ചു അവനെ
ശരണമാക്കും; ഹൃദയപരമാർത്ഥികൾ എല്ലാവരും
പുകഴും.

65 ദൈവമേ, സീയോനിൽ സ്തുതി നിനക്കു
യോഗ്യം; നിനക്കു തന്നേ നേർച്ച കഴിക്കുന്നു.
2 പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നവനായുള്ളോവേ,
സകലജഡവും നിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നു.
3 എന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ എന്റെ നേരെ
അതിബലമായിരിക്കുന്നു; നീയോ ഞങ്ങളുടെ
അതിക്രമങ്ങൾക്കു പരിഹാരം വരുത്തും. 4
നിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ പാർക്കേണ്ടതിന്നു
നീ തിരഞ്ഞെടുത്തു അടുപ്പിക്കുന്ന
മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; ഞങ്ങൾ നിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരമായ നിന്റെ ആലയത്തിലെ
നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തന്മാരാകും. 5 ഭൂമിയുടെ
എല്ലാഅറുതികൾക്കും ദൂരത്തുള്ള സമുദ്രത്തിന്നും
ആശ്രയമായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയാം
ദൈവമേ, നീ ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളാൽ നീതിയോടെ
ഞങ്ങൾക്കു ഉത്തരമരുളുന്നു. 6 അവൻ ബലം
അരെക്കു കെട്ടിക്കൊണ്ടു തന്റെ ശക്തിയാൽ
പർവ്വതങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. 7 അവൻ സമുദ്രങ്ങളുടെ
മുഴക്കവും തിരമാലകളുടെ കോപവും ജാതികളുടെ
കലഹവും ശമിപ്പിക്കുന്നു. 8 ഭൂസീമാവാസികളും
നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിമിത്തം ഭയപ്പെടുന്നു;

ഉദയത്തിന്റെയും അസ്തമനത്തിന്റെയും
ദിക്കുകളെ നീ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുമാറാക്കുന്നു. 9
നീ ഭൂമിയെ സന്ദർശിച്ചു നനെക്കുന്നു; നീ അതിനെ
അത്യന്തം പുഷ്ടിയുള്ളതാക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
നദിയിൽ വെള്ളം നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ നീ
ഭൂമിയെ ഒരുക്കി അവക്കു ധാന്യം കൊടുക്കുന്നു. 10
നീ അതിന്റെ ഉഴവുചാലുകളെ നനെക്കുന്നു; നീ
അതിന്റെ കട്ട ഉടെച്ചുനിരത്തുന്നു; മഴയാൽ നീ
അതിനെ കുതിക്കുന്നു; അതിലെ മുളയെ നീ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. 11 നീ സംവത്സരത്തെ
നിന്റെ നന്മകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കുന്നു; നിന്റെ
പാതകൾ പുഷ്ടിപൊഴിക്കുന്നു. 12 മരുഭൂമിയിലെ
പുല്പുറങ്ങൾ പുഷ്ടിപൊഴിക്കുന്നു; കുന്നുകൾ
ഉല്ലാസം ധരിക്കുന്നു. 13 മേച്ചല്പുറങ്ങൾ ആട്ടിൻ
കൂട്ടങ്ങൾകൊണ്ടു നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്നു; താഴ്വരകൾ
ധാന്യംകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു; അവർ
ആർക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നു.

66 സർവ്വഭൂമിയുമായുള്ളോവേ, ദൈവത്തിന്നു
ഘോഷിപ്പിൻ; 2 അവന്റെ നാമത്തിന്റെ മഹത്വം
കീർത്തിപ്പിൻ; അവന്റെ സ്തുതി മഹത്വീകരിപ്പിൻ. 3
നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര ഭയങ്കരം; നിന്റെ
ശക്തിയുടെ വലിപ്പത്താൽ ശത്രുക്കൾ നിനക്കു
കീഴടങ്ങും; 4 സർവ്വഭൂമിയും നിന്നെ നമസ്കരിച്ചു
പാടും; അവർ നിന്റെ നാമത്തിന്നു കീർത്തനം
പാടും എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തോടു പറവിൻ.
(സേലാ) 5 വന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ
നോക്കുവിൻ; അവൻ മനുഷ്യപുത്രന്മാരോടുള്ള
തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ഭയങ്കരൻ. 6 അവൻ
സമുദ്രത്തെ ഉണങ്ങിയ നിലമാക്കി; അവർ

കാൽനടയായി നദി കടന്നുപോയി; അവിടെ നാം
അവനിൽ സന്തോഷിച്ചു. 7 അവൻ തന്റെ
ശക്തിയാൽ എന്നേക്കും വാഴുന്നു; അവന്റെ
കണ്ണു ജാതികളെ നോക്കുന്നു; മത്സരക്കാർ
തങ്ങളെ തന്നേ ഉയർത്തരുതേ. (സേലാ) 8
വംശങ്ങളേ, നമ്മുടെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുവിൻ;
അവന്റെ സ്തുതിയെ ഉച്ചത്തിൽ കേൾപ്പിപ്പിൻ. 9
അവൻ നമ്മെ ജീവനോടെ കാക്കുന്നു; നമ്മുടെ
കാലടികൾ വഴുതുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. 10
ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു;
വെള്ളി ഊതിക്കഴിക്കുമ്പോലെ നീ ഞങ്ങളെ
ഊതിക്കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 നീ ഞങ്ങളെ വലയിൽ
അകപ്പെടുത്തി; ഞങ്ങളുടെ മുതുകത്തു ഒരു
വലിയ ഭാരം വെച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നീ മനുഷ്യരെ
ഞങ്ങളുടെ തലമേൽ കയറി ഓടിക്കുമാറാക്കി;
ഞങ്ങൾ തീയിലും വെള്ളത്തിലും കൂടി
കടക്കേണ്ടിവന്നു; എങ്കിലും നീ ഞങ്ങളെ
സമൃദ്ധിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 13
ഞാൻ ഹോമയാഗങ്ങളുംകൊണ്ടു നിന്റെ
ആലയത്തിലേക്കു വരും; എന്റെ നേർച്ചകളെ ഞാൻ
നിനക്കു കഴിക്കും. 14 ഞാൻ കഷ്ടത്തിൽ
ആയിരുന്നപ്പോൾ അവയെ എന്റെ അധരങ്ങളാൽ
ഉച്ചരിച്ചു, എന്റെ വായാൽ നേർന്നു. 15 ഞാൻ
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെ സൌരഭ്യവാസനയോടു
കൂടെ തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെ നിനക്കു
ഹോമയാഗം കഴിക്കും; ഞാൻ കാളകളെയും
കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരെയും അർപ്പിക്കും. (സേലാ) 16
സകലഭക്തന്മാരുമായുള്ളോരേ, വന്നു കേൾപ്പിൻ;
അവൻ എന്റെ പ്രാണന്നു വേണ്ടി ചെയ്തതു ഞാൻ

വിവരിക്കാം. 17 ഞാൻ എന്റെ വായ് കൊണ്ട്
അവനോടു നിലവിളിച്ചു; എന്റെ നാവിന്മേൽ
അവന്റെ പുകഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 ഞാൻ എന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ അകൃത്യം കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ
കർത്താവു കേൾക്കയില്ലായിരുന്നു. 19 എന്നാൽ
ദൈവം കേട്ടിരിക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാർത്ഥനാശബ്ദം
ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു; 20 എന്റെ പ്രാർത്ഥന
തള്ളിക്കളയാതെയും തന്റെ ദയ എങ്കൽനിന്നു
എടുത്തുകളയാതെയും ഇരിക്കുന്ന ദൈവം
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ.

67 ദൈവം നമ്മോടു കൃപ ചെയ്തു നമ്മെ
അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ; അവൻ തന്റെ
മുഖത്തെ നമ്മുടെമേൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ.
(സേലാ) 2 നിന്റെ വഴി ഭൂമിയിലും നിന്റെ രക്ഷ
സകലജാതികളുടെ ഇടയിലും അറിയേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 3 ദൈവമേ, ജാതികൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കും;
സകലജാതികളും നിന്നെ സ്തുതിക്കും. 4
ജാതികൾ സന്തോഷിച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും; നീ
വംശങ്ങളെ നേരോടെ വിധിച്ചു ഭൂമിയിലെ
ജാതികളെ ഭരിക്കുന്നുവല്ലോ. (സേലാ) 5 ദൈവമേ
ജാതികൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കും; സകല ജാതികളും
നിന്നെ സ്തുതിക്കും. 6 ഭൂമി അതിന്റെ അനുഭവം
തന്നിരിക്കുന്നു; ദൈവം, നമ്മുടെ ദൈവം തന്നേ,
നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കും. 7 ദൈവം നമ്മെ
അനുഗ്രഹിക്കും; ഭൂമിയുടെ അറുതികൾ ഒക്കെയും
അവനെ ഭയപ്പെടും.

68 ദൈവം എഴുന്നേല്ക്കുന്നു; അവന്റെ
ശത്രുക്കൾ ചിതറിപ്പോകുന്നു; അവനെ
പകെക്കുന്നവരും അവന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു

ഓടിപ്പോകുന്നു. 2 പുക പതറിപ്പോകുന്നതുപോലെ
നീ അവരെ പതറിക്കുന്നു; തീയിങ്കൽ
മെഴുകു ഉരുകുന്നതുപോലെ ദുഷ്ടന്മാർ
ദൈവസന്നിധിയിൽ നശിക്കുന്നു. 3 എങ്കിലും
നീതിമാന്മാർ സന്തോഷിച്ചു ദൈവ സന്നിധിയിൽ
ഉല്ലസിക്കും; അതേ, അവർ സന്തോഷത്തോടെ
ആനന്ദിക്കും. 4 ദൈവത്തിന്നു പാടുവിൻ,
അവന്റെ നാമത്തിന്നു സ്തുതി പാടുവിൻ;
മരുഭൂമിയിൽകൂടി വാഹനമേറി വരുന്നവന്നു വഴി
നിരത്തുവിൻ; യാഹ് എന്നാകുന്നു അവന്റെ
നാമം; അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉല്ലസിപ്പിൻ. 5 ദൈവം
തന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തിൽ അനാഥന്മാക്കു
പിതാവും വിധവമാക്കു ന്യായപാലകനും
ആകുന്നു. 6 ദൈവം ഏകാകികളെ കുടുംബത്തിൽ
വസിക്കുമാറാക്കുന്നു; അവൻ ബദ്ധന്മാരെ
വിടുവിച്ചു സൌഭാഗ്യത്തിലാക്കുന്നു; എന്നാൽ
മത്സരികൾ വരണ്ട ദേശത്തു പാക്കും. 7
ദൈവമേ, നീ നിന്റെ ജനത്തിന്നു മുമ്പായി
പുറപ്പെട്ടു മരുഭൂമിയിൽകൂടി നടകൊണ്ടപ്പോൾ
(സേലാ) 8 ഭൂമി കുലുങ്ങി, ആകാശം
ദൈവസന്നിധിയിൽ പൊഴിഞ്ഞു; ഈ സീനായി
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ കുലുങ്ങിപ്പോയി. 9 ദൈവമേ, നീ ധാരാളം
മഴ പെയ്യിച്ചു ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന നിന്റെ അവകാശത്തെ
തണുപ്പിച്ചു. 10 നിന്റെ കൂട്ടം അതിൽ പാത്തു;
ദൈവമേ, നിന്റെ ദയയാൽ നീ അതു
എളിയവക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെച്ചു. 11 കത്താവു
ആജ്ഞ കൊടുക്കുന്നു; സുവാത്താദൂതികൾ
വലിയോരു ഗണമാകുന്നു. 12 സൈന്യങ്ങളുടെ

രാജാക്കന്മാർ ഓടുന്നു, ഓടുന്നു; വീട്ടിൽ
പാക്കുന്നവൾ കവച്ച് പങ്കിടുന്നു. 13 നിങ്ങൾ
തൊഴുത്തുകളുടെ ഇടയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ
പ്രാവിന്റെ ചിറകു വെള്ളികൊണ്ടും അതിന്റെ
തൂവലുകൾ പൈമ്പൊന്നുകൊണ്ടും
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു.
14 സവ്വശക്തൻ അവിടെ രാജാക്കന്മാരെ
ചിതറിച്ചപ്പോൾ സല്മോനിൽ ഹിമം
പെയ്യുകയായിരുന്നു. 15 ബാശാൻപവ്വതം
ദൈവത്തിന്റെ പവ്വതമാകുന്നു. ബാശാൻ
പവ്വതം കൊടുമുടികളേറിയ പവ്വതമാകുന്നു. 16
കൊടുമുടികളേറിയ പവ്വതങ്ങളേ, ദൈവം
വസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിരിക്കുന്ന പവ്വതത്തെ നിങ്ങൾ
സ്പദ്ധിച്ചുനോക്കുന്നതു എന്തു? യഹോവ അതിൽ
എന്നേക്കും വസിക്കും. 17 ദൈവത്തിന്റെ രഥങ്ങൾ
ആയിരമായിരവും കോടികോടിയുമാകുന്നു;
കത്താവു അവരുടെ ഇടയിൽ, സീനായിൽ,
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ തന്നേ. 18 നീ ഉയരത്തിലേക്കു
കയറി, ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി; യാഹ്
എന്ന ദൈവം അവിടെ വസിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ മനുഷ്യരോടു, മത്സരികളോടു തന്നേ,
കാഴ്ച വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 19 നമ്മുടെ
രക്ഷയാകുന്ന ദൈവമായി, നാൾതോറും
നമ്മുടെ ഭാരങ്ങളെ ചുമക്കുന്ന കത്താവു
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ. (സേലാ) 20 ദൈവം
നമുക്കു ഉദ്ധാരണങ്ങളുടെ ദൈവം ആകുന്നു;
മരണത്തിൽനിന്നുള്ള നീക്കുപോക്കുകൾ
കത്താവായ യഹോവെക്കുള്ളവ തന്നേ. 21 അതേ,
ദൈവം തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ തലയും തന്റെ

അകൃത്യത്തിൽ നടക്കുന്നവന്റെ രോമമുള്ള
നെറുകയും തകത്തുകളയും. 22 നീ നിന്റെ
ശത്രുക്കളുടെ രക്തത്തിൽ കാൽ മുക്കേണ്ടതിന്നും
അവരുടെ മാംസത്തിൽ നിന്റെ നായ്ക്കളുടെ
നാവിന്നു ഓഹരി കിട്ടേണ്ടതിന്നും 23 ഞാൻ
അവരെ ബാശാനിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തും;
സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽനിന്നു അവരെ
മടക്കിവരുത്തും. 24 ദൈവമേ, അവർ നിന്റെ
എഴുന്നെള്ളത്തുകണ്ടു; എന്റെ ദൈവവും
രാജാവുമായവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തേക്കുള്ള
എഴുന്നെള്ളത്തു തന്നേ. 25 സംഗീതക്കാർ മുമ്പിൽ
നടന്നു; വീണക്കാർ പിമ്പിൽ നടന്നു; തപ്പുകൊട്ടുന്ന
കന്യകമാർ ഇരുപുറവും നടന്നു. 26 യിസ്രായേലിന്റെ
ഉറവിൽനിന്നുള്ളോരേ, സഭായോഗങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ
കർത്താവായ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുവിൻ. 27
അവിടെ അവരുടെ നായകനായ ചെറിയ
ബെന്യാമീനും യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരും അവരുടെ
സംഘവും സെബൂലൂൻപ്രഭുക്കന്മാരും
നഫ്താലിപ്രഭുക്കന്മാരും ഉണ്ടു. 28 നിന്റെ
ദൈവം നിനക്കു ബലം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചതു
സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണമേ. 29 യെരൂശലേമിലുള്ള
നിന്റെ മന്ദിരംനിമിത്തം രാജാക്കന്മാർ നിനക്കു
കാഴ്ച കൊണ്ടുവരും. 30 ഞാങ്ങണയുടെ
ഇടയിലെ ദുഷ്ടജന്തുവിനെയും ജാതികൾ
വെള്ളിവാളങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു കീഴടങ്ങുംവരെ
അവരുടെ കാളക്കൂട്ടത്തെയും പശുക്കിടാക്കളെയും
ശാസിക്കേണമേ; യുദ്ധതല്പരന്മാരായ ജാതികളെ
ചിതറിക്കേണമേ. 31 മിസ്രയീമിൽനിന്നു

മഹത്തുക്കൾ വരും; കൂശ് വേഗത്തിൽ തന്റെ
കൈകളെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു നീട്ടും. 32
ഭൂമിയിലെ രാജ്യങ്ങളെ ദൈവത്തിന്നു
പാട്ടുപാടുവിൻ; കത്താവിന്നു കീത്തനം ചെയ്വിൻ.
(സേലാ) 33 പുരാതനസ്വൎഗ്ഗാധിസ്വൎഗ്ഗങ്ങളിൽ
വാഹനമേറുന്നവന്നു പാടുവിൻ! ഇതാ, അവൻ
തന്റെ ശബ്ദത്തെ, ബലമേറിയോരു ശബ്ദത്തെ
കേൾപ്പിക്കുന്നു. 34 ദൈവത്തിന്നു ശക്തി
കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ മഹിമ യിസ്രായേലിന്മേലും
അവന്റെ ബലം മേഘങ്ങളിലും വിളങ്ങുന്നു. 35
ദൈവമേ, നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്നു നീ
ഭയങ്കരനായി വിളങ്ങുന്നു; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്നു ശക്തിയും ബലവും
കൊടുക്കുന്നു. ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ.

69 ദൈവമേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; വെള്ളം
എന്റെ പ്രാണനോളം എത്തിയിരിക്കുന്നു. 2 ഞാൻ
നിലയില്ലാത്ത ആഴമുള്ള ചേറ്റിൽ താഴുന്നു;
ആഴമുള്ള വെള്ളത്തിൽ ഞാൻ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു;
പ്രവാഹങ്ങൾ എന്നെ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു. 3
എന്റെ നിലവിളിയാൽ ഞാൻ തളൎന്നിരിക്കുന്നു;
എന്റെ തൊണ്ട ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
എന്റെ ദൈവത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു എന്റെ കണ്ണു
മങ്ങിപ്പോകുന്നു. 4 കാരണംകൂടാതെ എന്നെ
പകെക്കുന്നവർ എന്റെ തലയിലെ രോമത്തിലും
അധികമാകുന്നു; വൃഥാ എനിക്കു ശത്രുക്കളായി
എന്നെ സംഹരിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നവർ
പെരുകിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ കവച്ചചെയ്യാത്തതു
തിരികെ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. 5 ദൈവമേ,
നീ എന്റെ ഭോഷത്വം അറിയുന്നു; എന്റെ

അകൃത്യങ്ങൾ നിനക്കു മറവായിരിക്കുന്നില്ല. 6
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കർത്താവേ,
നിങ്കൽ പ്രത്യാശവെക്കുന്നവർ എന്റെ നിമിത്തം
ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമേ,
നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ എന്റെ നിമിത്തം
നാണിച്ചുപോകരുതേ. 7 നിന്റെനിമിത്തം
ഞാൻ നിന്ദ വഹിച്ചു; ലജ്ജ എന്റെ മുഖത്തെ
മൂടിയിരിക്കുന്നു. 8 എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു ഞാൻ
പരദേശിയും എന്റെ അമ്മയുടെ മക്കൾക്കു
അന്യനും ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 9 നിന്റെ
ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു എന്നെ
തിന്നുകളഞ്ഞു; നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദ
എന്റെ മേൽ വീണിരിക്കുന്നു. 10 ഞാൻ കരഞ്ഞു
ഉപവാസത്താൽ ആത്മതപനം ചെയ്തു.
അതും എനിക്കു നിന്ദയായ്തീർന്നു; 11 ഞാൻ
രട്ടുശീല എന്റെ ഉടുപ്പാക്കി; ഞാൻ അവർക്കു
പഴഞ്ചൊല്ലായ്തീർന്നു. 12 പട്ടണവാതില്ക്കൽ
ഇരിക്കുന്നവർ എന്നെക്കുറിച്ചു സല്ലാപിക്കുന്നു;
ഞാൻ മദ്യപന്മാരുടെ പാട്ടായിരിക്കുന്നു. 13
ഞാനോ യഹോവേ, പ്രസാദകാലത്തു നിന്നോടു
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ ദയയുടെ
ബഹുത്വത്താൽ, നിന്റെ രക്ഷാവിശ്വസ്തതയാൽ
തന്നേ, എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ. 14 ചേറ്റിൽനിന്നു
എന്നെ കയറ്റേണമേ; ഞാൻ താണുപോകരുതേ;
എന്നെ പകെക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽനിന്നും
ആഴമുള്ള വെള്ളത്തിൽനിന്നും എന്നെ
വിടുവിക്കേണമേ. 15 ജലപ്രവാഹം എന്റെ മീതെ
കവിയരുതേ; ആഴം എന്നെ വിഴുങ്ങരുതേ; കുഴി
എന്നെ അടെച്ചുകൊള്ളുകയുമരുതേ. 16

യഹോവേ, എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ; നിന്റെ ദയ
നല്ലതല്ലോ; നിന്റെ കരുണയുടെ ബഹുത്വപ്രകാരം
എങ്കലേക്കു തിരിയേണമേ; 17 അടിയന്നു തിരുമുഖം
മറെക്കരുതേ; ഞാൻ കഷ്ടത്തിൽ ഇരിക്കയാൽ
വേഗത്തിൽ എനിക്കു ഉത്തരമരുളേണമേ. 18
എന്റെ പ്രാണനോടു അടുത്തുവന്നു അതിനെ
വീണ്ടുകൊള്ളേണമേ; എന്റെ ശത്രുക്കൾനിമിത്തം
എന്നെ വീണ്ടെടുക്കേണമേ. 19 എനിക്കുള്ള
നിന്ദയും ലജ്ജയും അപമാനവും നീ അറിയുന്നു;
എന്റെ വൈരികൾ എല്ലാവരും നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ
ഇരിക്കുന്നു. 20 നിന്ദ എന്റെ ഹൃദയത്തെ
തകൎത്തു, ഞാൻ ഏറ്റവും വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു;
വല്ലവന്നും സഹതാപം തോന്നുമോ എന്നു
ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ആൎക്കും
തോന്നിയില്ല; ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവരുണ്ടോ
എന്നും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ആരെയും
കണ്ടില്ലതാനും. 21 അവർ എനിക്കു തിന്നുവാൻ
കൈപ്പു തന്നു; എന്റെ ദാഹത്തിന്നു അവർ
എനിക്കു ചൊറുക്ക കുടിപ്പാൻ തന്നു. 22 അവരുടെ
മേശ അവരുടെ മുമ്പിൽ കണിയായും അവർ
സുഖത്തോടിരിക്കുമ്പോൾ കുടുക്കായും തീരട്ടെ. 23
അവരുടെ കണ്ണു കാണാതവണ്ണം ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ;
അവരുടെ അര എപ്പോഴും ആടുമാറാക്കേണമേ. 24
നിന്റെ ക്രോധം അവരുടെമേൽ പകരേണമേ; നിന്റെ
ഉഗ്രകോപം അവരെ പിടിക്കുമാറാകട്ടെ. 25
അവരുടെ വാസസ്ഥലം ശൂന്യമായിപ്പോകട്ടെ;
അവരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ ആരും
പാൎക്കാതിരിക്കട്ടെ. 26 നീ ദണ്ഡിപ്പിച്ചവനെ
അവർ ഉപദ്രവിക്കുന്നു; നീ മുറിവേല്പിച്ചവരുടെ

വേദനയെ അവർ വിവരിക്കുന്നു. 27 അവരുടെ
അകൃത്യത്തോടു അകൃത്യം കൂട്ടേണമേ;
നിന്റെ നീതിയെ അവർ പ്രാപിക്കരുതേ. 28
ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു അവരെ
മായിച്ചുകളയേണമേ; നീതിമാന്മാരോടുകൂടെ
അവരെ എഴുതരുതേ. 29 ഞാനോ എളിയവനും
ദുഃഖിതനും ആകുന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ
രക്ഷ എന്നെ ഉയർത്തുമാറാകട്ടെ. 30 ഞാൻ
പാട്ടോടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കും;
സ്തോത്രത്തോടെ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. 31
അതു യഹോവെക്കു കാളയെക്കാളും കൊമ്പും
കുളമ്പും ഉള്ള മൂരിയെക്കാളും പ്രസാദകരമാകും. 32
സൌമ്യതയുള്ളവർ അതു കണ്ടു സന്തോഷിക്കും;
ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവരേ, നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയം ജീവിക്കട്ടെ. 33 യഹോവ ദരിദ്രന്മാരുടെ
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ബദ്ധന്മാരെ
നിന്ദിക്കുന്നതുമില്ല; 34 ആകാശവും ഭൂമിയും
സമുദ്രങ്ങളും അവയിൽ ചരിക്കുന്ന സകലവും
അവനെ സ്തുതിക്കട്ടെ. 35 ദൈവം സീയോനെ
രക്ഷിക്കും; അവൻ യെഹൂദാനഗരങ്ങളെ
പണിയും; അവർ അവിടെ പാർത്തു അതിനെ
കൈവശമാക്കും. 36 അവന്റെ ദാസന്മാരുടെ
സന്തതി അതിനെ അവകാശമാക്കും; അവന്റെ
നാമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ അതിൽ വസിക്കും.
70 ദൈവമേ, എന്നെ വിടുവിപ്പാൻ, യഹോവേ,
എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വേഗം വരേണമേ. 2
എനിക്കു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചുപോകട്ടെ;
എന്റെ അനർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവർ

പിന്തിരിഞ്ഞു അപമാനം ഏല്ക്കട്ടെ. 3 നന്നായി
നന്നായി എന്നു പറയുന്നവർ തങ്ങളുടെ
നാണംനിമിത്തം പിന്തിരിഞ്ഞു പോകട്ടെ. 4 നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നവരൊക്കെയും നിന്നിൽ
ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കട്ടെ; നിന്റെ രക്ഷയെ
ഇച്ഛിക്കുന്നവർ: ദൈവം മഹത്വമുള്ളവനെന്നു
എപ്പോഴും പറയട്ടെ. 5 ഞാനോ എളിയവനും
ദരിദ്രനും ആകുന്നു; ദൈവമേ, എന്റെ അടുക്കൽ
വേഗം വരേണമേ; നീ തന്നേ എന്റെ സഹായവും
എന്നെ വിടുവിക്കുന്നവനും ആകുന്നു; യഹോവേ,
താമസിക്കരുതേ.

71 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു;
ഞാൻ ഒരുനാളും ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ. 2 നിന്റെ
നീതിനിമിത്തം എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു വിടുവിക്കേണമേ;
നിന്റെ ചെവി എങ്കലേക്കു ചായിച്ചു എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ. 3 ഞാൻ എപ്പോഴും വന്നു
പാൎക്കേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു ഉറപ്പുള്ള
പാറയായിരിക്കേണമേ; എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ
നീ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്റെ പാറയും
എന്റെ കോട്ടയും ആകുന്നുവല്ലോ. 4 എന്റെ
ദൈവമേ, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നും നീതികേടും
ക്രൂരതയും ഉള്ളവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും എന്നെ
വിടുവിക്കേണമേ. 5 യഹോവയായ കൎത്താവേ, നീ
എന്റെ പ്രത്യാശയാകുന്നു; ബാല്യംമുതൽ നീ
എന്റെ ആശ്രയം തന്നേ. 6 ഗൎഭംമുതൽ നീ
എന്നെ താങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ അമ്മയുടെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു എന്നെ എടുത്തവൻ നീ തന്നേ;
എന്റെ സ്തുതി എപ്പോഴും നിന്നെക്കുറിച്ചാകുന്നു; 7
ഞാൻ പലൎക്കും ഒരത്ഭുതം ആയിരിക്കുന്നു;

നീ എന്റെ ബലമുള്ള സങ്കേതമാകുന്നു. 8
എന്റെ വായ് നിന്റെ സ്തുതികൊണ്ടും
ഇടവിടാതെ നിന്റെ പ്രശംസകൊണ്ടും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 9 വാൎദ്ധക്യകാലത്തു നീ എന്നെ
തള്ളിക്കളയരുതേ; ബലം ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ എന്നെ
ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതേ. 10 എന്റെ ശത്രുക്കൾ
എന്നെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു; എന്റെ
പ്രാണഹാനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ
കൂടിയാലോചിക്കുന്നു. 11 ദൈവം അവനെ
ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; പിന്തുടൎന്നു പിടിപ്പിൻ;
വിടുവിപ്പാൻ ആരുമില്ല എന്നു അവർ പറയുന്നു. 12
ദൈവമേ, എന്നോടു അകന്നിരിക്കരുതേ;
എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വേഗം
വരേണമേ. 13 എന്റെ പ്രാണന്നു വിരോധികളായവർ
ലജ്ജിച്ചു നശിച്ചുപോകട്ടെ; എനിക്കു അനൎത്ഥം
അന്വേഷിക്കുന്നവർ നിന്ദകൊണ്ടും ലജ്ജകൊണ്ടും
മൂടിപ്പോകട്ടെ. 14 ഞാനോ എപ്പോഴും പ്രത്യാശിക്കും;
ഞാൻ മേല്ക്കുമേൽ നിന്നെ സ്തുതിക്കും. 15
എന്റെ വായ് ഇടവിടാതെ നിന്റെ നീതിയെയും
രക്ഷയെയും വൎണ്ണിക്കും; അവയുടെ സംഖ്യ
എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. 16 ഞാൻ യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ വീൎയ്യപ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ വരും;
നിന്റെ നീതിയെ മാത്രം ഞാൻ കീൎത്തിക്കും. 17
ദൈവമേ, എന്റെ ബാല്യംമുതൽ നീ എന്നെ
ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇന്നുവരെ ഞാൻ നിന്റെ
അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ അറിയിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 18
ദൈവമേ, അടുത്ത തലമുറയോടു ഞാൻ നിന്റെ
ഭുജത്തെയും വരുവാനുള്ള എല്ലാവരോടും നിന്റെ
വീൎയ്യപ്രവൃത്തിയെയും അറിയിക്കുവോളം

വാദ്ധക്യവും നരയും ഉള്ള കാലത്തും എന്നെ
ഉപേക്ഷിക്കരുതേ. 19 ദൈവമേ, നിന്റെ നീതിയും
അത്യുന്നതമായിരിക്കുന്നു; മഹാകാൎയ്യങ്ങളെ
പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവമേ, നിന്നോടു തുല്യൻ
ആരുള്ളു? 20 അനവധി കഷ്ടങ്ങളും അനൎത്ഥങ്ങളും
ഞങ്ങളെ കാണുമാറാക്കിയവനേ, നീ
ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കും; ഭൂമിയുടെ
ആഴങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ തിരികെ കയറ്റും. 21
നീ എന്റെ മഹത്വം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നെ
വീണ്ടും ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ. 22 എന്റെ
ദൈവമേ, ഞാനും വീണകൊണ്ടു നിന്നെയും
നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും സ്തുതിക്കും;
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനായുള്ളോവേ, ഞാൻ
കിന്നരംകൊണ്ടു നിനക്കു സ്തുതിപാടും. 23
ഞാൻ നിനക്കു സ്തുതിപാടുമ്പോൾ എന്റെ
അധരങ്ങളും നീ വീണ്ടെടുത്ത എന്റെ പ്രാണനും
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കും. 24 എന്റെ നാവും ഇടവിടാതെ
നിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കും; എനിക്കു
അനൎത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചു
ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

72 ദൈവമേ, രാജാവിന്നു നിന്റെ ന്യായവും
രാജകുമാരന്നു നിന്റെ നീതിയും നല്കേണമേ. 2
അവൻ നിന്റെ ജനത്തെ നീതിയോടും നിന്റെ
എളിയവരെ ന്യായത്തോടും കൂടെ പരിപാലിക്കട്ടെ.
3 നീതിയാൽ പൎവ്വതങ്ങളിലും കുന്നുകളിലും
ജനത്തിന്നു സമാധാനം വിളയട്ടെ. 4 ജനത്തിൽ
എളിയവൎക്കു അവൻ ന്യായം പാലിച്ചുകൊടുക്കട്ടെ;
ദരിദ്രജനത്തെ അവൻ രക്ഷിക്കയും
പീഡിപ്പിക്കുന്നവനെ തകൎത്തുകളകയും ചെയ്യട്ടെ; 5

സൂര്യ്യചന്ദ്രന്മാരുള്ള കാലത്തോളവും അവർ
തലമുറതലമുറയായി നിന്നെ ഭയപ്പെടട്ടെ. 6
അരിഞ്ഞ പുല്പുറത്തു പെയ്യുന്ന മഴപോലെയും
ഭൂമിയെ നനെക്കുന്ന വന്മഴപോലെയും അവൻ
ഇറങ്ങിവരട്ടെ. 7 അവന്റെ കാലത്തു
നീതിമാന്മാർ തഴെക്കട്ടെ; ചന്ദ്രനുള്ളേടത്തോളം
സമാധാനസമൃദ്ധി ഉണ്ടാകട്ടെ. 8 അവൻ
സമുദ്രംമുതൽ സമുദ്രംവരെയും നദിമുതൽ
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങൾവരെയും ഭരിക്കട്ടെ. 9
മരുഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ അവന്റെ മുമ്പിൽ
വണങ്ങട്ടെ; അവന്റെ ശത്രുക്കൾ പൊടിമണ്ണു
നക്കട്ടെ. 10 തർശീശിലെയും ദ്വീപുകളിലെയും
രാജാക്കന്മാർ കാഴ്ച കൊണ്ടുവരട്ടെ;
ശെബയിലെയും സെബയിലെയും രാജാക്കന്മാർ
കപ്പം കൊടുക്കട്ടെ. 11 സകലരാജാക്കന്മാരും
അവനെ നമസ്കരിക്കട്ടെ; സകലജാതികളും
അവനെ സേവിക്കട്ടെ. 12 അവൻ നിലവിളിക്കുന്ന
ദരിദ്രനെയും സഹായമില്ലാത്ത എളിയവനെയും
വിടുവിക്കുമല്ലോ. 13 എളിയവനെയും ദരിദ്രനെയും
അവൻ ആദരിക്കും; ദരിദ്രന്മാരുടെ ജീവനെ അവൻ
രക്ഷിക്കും. 14 അവരുടെ പ്രാണനെ അവൻ
പീഡയിൽ നിന്നും സാഹസത്തിൽനിന്നും
വീണ്ടെടുക്കും; അവരുടെ രക്തം അവന്നു
വിലയേറിയതായിരിക്കും. 15 അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കും;
ശെബപൊന്നു അവന്നു കാഴ്ചവരും;
അവന്നുവേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥന കഴിക്കും;
ഇടവിടാതെ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കും. 16 ദേശത്തു
പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ ധാന്യസമൃദ്ധിയുണ്ടാകും;
അതിന്റെ വിളവു ലെബാനോനെപ്പോലെ ഉലയും;

നഗരവാസികൾ ഭൂമിയിലെ സസ്യംപോലെ
തഴെക്കും. 17 അവന്റെ നാമം എന്നേക്കും ഇരിക്കും;
അവന്റെ നാമം സൂൎയ്യൻ ഉള്ളേടത്തോളം
നിലനില്ക്കും; മനുഷ്യർ അവന്റെ പേർ ചൊല്ലി
അന്യോന്യം അനുഗ്രഹിക്കും; സകലജാതികളും
അവനെ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറയും. 18 താൻ മാത്രം
അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനായി യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായി യഹോവയായ ദൈവം
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 19 അവന്റെ മഹത്വമുള്ള
നാമം എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ;
ഭൂമി മുഴുവനും അവന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു
നിറയുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ, ആമേൻ. 20
യിശ്ശായിപുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പ്രാൎത്ഥനകൾ
അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

73 ദൈവം യിസ്രായേലിന്നു, നിൎമ്മലഹൃദയമുള്ളവർക്കു
തന്നേ, നല്ലവൻ ആകുന്നു നിശ്ചയം. 2 എന്നാൽ
എന്റെ കാലുകൾ ഏകദേശം ഇടറി; എന്റെ
കാലടികൾ ഏറക്കുറെ വഴുതിപ്പോയി. 3
ദുഷ്ടന്മാരുടെ സൌഖ്യം കണ്ടിട്ടു എനിക്കു
അഹങ്കാരികളോടു അസൂയ തോന്നി. 4
അവൎക്കു വേദന ഒട്ടുമില്ലല്ലോ; അവരുടെ ദേഹം
തടിച്ചുരുണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 അവർ മൎത്യരെപ്പോലെ
കഷ്ടത്തിൽ ആകുന്നില്ല; മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ
ബാധിക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല. 6 ആകയാൽ ഡംഭം
അവൎക്കു മാലയായിരിക്കുന്നു; ബലാല്ക്കാരം
വസ്ത്രംപോലെ അവരെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു.
7 അവരുടെ കണ്ണുകൾ പുഷ്ടികൊണ്ടു
ഉന്തിനില്ക്കുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെ
നിരൂപണങ്ങൾ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു. 8 അവർ

പരിഹസിച്ചു ദുഷ്ടതയോടെ ഭീഷണി പറയുന്നു;
ഉന്നതഭാവത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. 9
അവർ വായ് ആകാശത്തോളം ഉയർത്തുന്നു;
അവരുടെ നാവു ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു.
10 അതുകൊണ്ടു അവൻതന്റെ ജനത്തെ
ഇതിലേക്കു തിരിക്കുന്നു; അവർ ധാരാളം
വെള്ളം വലിച്ചുകുടിക്കുന്നു. 11 ദൈവം എങ്ങനെ
അറിയുന്നു? അത്യുന്നതന്നു അറിവുണ്ടോ? എന്നു
അവർ പറയുന്നു. 12 ഇങ്ങനെ ആകുന്നു ദുഷ്ടന്മാർ;
അവർ നിത്യം സ്വസ്ഥത അനുഭവിച്ചു സമ്പത്തു
വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 13 എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ
ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചതും എന്റെ കൈകളെ
കുറ്റമില്ലായ്മയിൽ കഴുകിയതും വ്യർത്ഥമത്രേ.
14 ഞാൻ ഇടവിടാതെ ബാധിതനായിരുന്നു;
ഉഷസ്സുതോറും ദണ്ഡിക്കപ്പെട്ടും ഇരുന്നു. 15
ഞാൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചെങ്കിൽ
ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ മക്കളുടെ തലമുറയോടു
ദ്രോഹം ചെയ്യുമായിരുന്നു. 16 ഞാൻ ഇതു
ഗ്രഹിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു പ്രയാസമായി
തോന്നി; 17 ഒടുവിൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ ചെന്നു അവരുടെ അന്തം
എന്താകും എന്നു ചിന്തിച്ചു. 18 നിശ്ചയമായി നീ
അവരെ വഴുവഴുപ്പിൽ നിർത്തുന്നു; നീ അവരെ
നാശത്തിൽ തള്ളിയിടുന്നു. 19 എത്ര ക്ഷണത്തിൽ
അവർ ശൂന്യമായ്പോയി! അവർ മെരുൾച്ചകളാൽ
അശേഷം മുടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. 20
ഉണരുമ്പോൾ ഒരു സ്വപ്നത്തെപ്പോലെ
കർത്താവേ, നീ ഉണരുമ്പോൾ അവരുടെ
രൂപത്തെ തുച്ഛീകരിക്കും. 21 ഇങ്ങനെ എന്റെ

ഹൃദയം വ്യസനിക്കയും എന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ
കുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്തപ്പോൾ 22
ഞാൻ പൊട്ടനും ഒന്നും അറിയാത്തവനും
ആയിരുന്നു; നിന്റെ മുമ്പിൽ മൃഗംപോലെ
ആയിരുന്നു. 23 എന്നിട്ടും ഞാൻ എപ്പോഴും നിന്റെ
അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്നു; നീ എന്നെ വലങ്കൈക്കു
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 24 നിന്റെ ആലോചനയാൽ
നീ എന്നെ നടത്തും; പിന്നെത്തേതിൽ
മഹത്വത്തിലേക്കു എന്നെ കൈക്കൊള്ളും. 25
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എനിക്കു ആരുള്ളു? ഭൂമിയിലും
നിന്നെയല്ലാതെ ഞാൻ ഒന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 26
എന്റെ മാംസവും ഹൃദയവും ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു;
ദൈവം എന്നേക്കും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ
പാറയും എന്റെ ഓഹരിയും ആകുന്നു. 27 ഇതാ,
നിന്നോടു അകന്നിരിക്കുന്നവർ നശിച്ചുപോകും;
നിന്നെ വിട്ടു പരസംഗം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും
നീ സംഹരിക്കും. 28 എന്നാൽ ദൈവത്തോടു
അടുത്തിരിക്കുന്നതു എനിക്കു നല്ലതു; നിന്റെ
സകലപ്രവൃത്തികളെയും വർണ്ണിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ യഹോവയായ കർത്താവിനെ എന്റെ
സങ്കേതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

74 ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ സദാകാലത്തേക്കും
തള്ളിക്കളഞ്ഞതു എന്തു? നിന്റെ മേച്ചല്പുറത്തെ
ആടുകളുടെ നേരെ നിന്റെ കോപം പുകയുന്നതു
എന്തു? 2 നീ പണ്ടുപണ്ടേ സമ്പാദിച്ച
നിന്റെ സഭയെയും നീ വീണ്ടെടുത്ത നിന്റെ
അവകാശഗോത്രത്തെയും നീ വസിച്ചുപോന്ന
സീയോൻ പർവ്വതത്തെയും ഓർക്കേണമേ. 3
നിത്യശൂന്യങ്ങളിലേക്കു നിന്റെ കാലടി

വെക്കേണമേ; ശത്രു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
സകലവും നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 നിന്റെ വൈരികൾ
നിന്റെ സമാഗമന സ്ഥലത്തിന്റെ നടുവിൽ
അലറുന്നു; തങ്ങളുടെ കൊടികളെ അവർ
അടയാളങ്ങളായി നാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 5 അവർ
മരക്കൂട്ടത്തിന്മേൽ കോടാലി ഓങ്ങുന്നതുപോലെ
തോന്നി. 6 ഇതാ, അവർ മഴുകൊണ്ടും ചുറ്റിക
കൊണ്ടും അതിന്റെ ചിത്രപ്പണികളെ
ആകപ്പാടെ തകർത്തുകളയുന്നു. 7 അവർ നിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു തീവെച്ചു; തിരുനാമത്തിന്റെ
നിവാസത്തെ അവർ ഇടിച്ചുനിരത്തി
അശുദ്ധമാക്കി. 8 നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചുകളക
എന്നു അവർ ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, ദേശത്തിൽ
ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാപള്ളികളെയും ചുട്ടുകളഞ്ഞു.
9 ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളെ കാണുന്നില്ല;
യാതൊരു പ്രവാചകനും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല; ഇതു
എത്രത്തോളം എന്നറിയുന്നവൻ ആരും ഞങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇല്ല. 10 ദൈവമേ, വൈരി എത്രത്തോളം
നിന്ദിക്കും? ശത്രു നിന്റെ നാമത്തെ എന്നേക്കും
ദുഷിക്കുമോ? 11 നിന്റെ കൈ, നിന്റെ വലങ്കൈ നീ
വലിച്ചുകളയുന്നതു എന്തു? നിന്റെ മടിയിൽനിന്നു
അതു എടുത്തു അവരെ മുടിക്കേണമേ. 12 ദൈവം
പുരാതനമേ എന്റെ രാജാവാകുന്നു; ഭൂമിയുടെ
മദ്ധ്യേ അവൻ രക്ഷ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 13 നിന്റെ
ശക്തികൊണ്ടു നീ സമുദ്രത്തെ വിഭാഗിച്ചു;
വെള്ളത്തിലുള്ള തിമിംഗലങ്ങളുടെ തലകളെ
ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു. 14 ലിവ്യാഥാന്റെ തലകളെ
നീ തകർത്തു; മരുവാസികളായ ജനത്തിന്നു
അതിനെ ആഹാരമായി കൊടുത്തു. 15 നീ ഉറവും

ഒഴുക്കും തുറന്നുവിട്ടു, മഹാനദികളെ നീ
വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. 16 പകൽ നിനക്കുള്ളതു; രാവും
നിനക്കുള്ളതു; വെളിച്ചത്തെയും സൂര്യ്യനെയും നീ
ചമെച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ഭൂസീമകളെ ഒക്കെയും നീ
സ്ഥാപിച്ചു; നീ ഉഷ്ണകാലവും ശീതകാലവും
നിയമിച്ചു. 18 യഹോവേ, ശത്രു നിന്ദിച്ചിരിക്കുന്നതും
മൂഢജാതി തിരുനാമത്തെ ദുഷിച്ചിരിക്കുന്നതും
ഓൎക്കേണമേ. 19 നിന്റെ കുറുപ്രാവിനെ
ദുഷ്ടമൃഗത്തിന്നു ഏല്പിക്കരുതേ; നിന്റെ
എളിയവരുടെ ജീവനെ എന്നേക്കും മറക്കരുതേ.
20 നിന്റെ നിയമത്തെ കടാക്ഷിക്കേണമേ;
ഭൂമിയിലെ അന്ധകാരസ്ഥലങ്ങൾ
സാഹസനിവാസങ്ങൾകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 21 പീഡിതൻ ലജ്ജിച്ചു
പിന്തിരിയരുതേ; എളിയവനും ദരിദ്രനും നിന്റെ
നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ. 22 ദൈവമേ, എഴുന്നേറ്റു
നിന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തേണമേ; മൂഢൻ
ഇടവിടാതെ നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നതു ഓൎക്കേണമേ. 23
നിന്റെ വൈരികളുടെ ആരവം മറക്കരുതേ;
നിന്റെ എതിരാളികളുടെ കലഹം എപ്പോഴും
പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

75 ദൈവമേ, ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു;
നിന്റെ നാമം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ നിന്റെ
അതിശയപ്രവൃത്തികളെ ഘോഷിക്കുന്നു. 2 സമയം
വരുമ്പോൾ ഞാൻ നേരോടെ വിധിക്കും.
3 ഭൂമിയും അതിലെ സകല നിവാസികളും
ഉരുകിപ്പോകുമ്പോൾ ഞാൻ അതിന്റെ തൂണുകളെ
ഉറപ്പിക്കുന്നു. (സേലാ) 4 ഡംഭം കാട്ടരുതെന്നു

ഡംഭികളോടും കൊമ്പുയത്തരുതെന്നു
ദുഷ്ടന്മാരോടും ഞാൻ പറയുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ
കൊമ്പു മേലോട്ടു ഉയത്തരുതു; ശാഠ്യത്തോടെ
സംസാരിക്കയുമരുതു. 6 കിഴക്കുനിന്നല്ല,
പടിഞ്ഞാറുനിന്നല്ല, തെക്കുനിന്നുമല്ല
ഉയച്ചവരുന്നതു. 7 ദൈവം ന്യായാധിപതിയാകുന്നു;
അവൻ ഒരുത്തനെ താഴ്ത്തുകയും മറ്റൊരുത്തനെ
ഉയത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 8 യഹോവയുടെ കയ്യിൽ
ഒരു പാനപാത്രം ഉണ്ടു; വീഞ്ഞു നുരെക്കുന്നു;
അതു മദ്യംകൊണ്ടു നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവൻ അതിൽനിന്നു പകരുന്നു; ഭൂമിയിലെ
സകലദുഷ്ടന്മാരും അതിന്റെ മട്ടു വലിച്ചുകുടിക്കും. 9
ഞാനോ എന്നേക്കും പ്രസ്താവിക്കും;
യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്നു സ്തുതിപാടും. 10
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൊമ്പുകളൊക്കെയും ഞാൻ
മുറിച്ചുകളയും; നീതിമാന്മാരുടെ കൊമ്പുകളോ
ഉയന്നിരിക്കും.

76 ദൈവം യെഹൂദയിൽ പ്രസിദ്ധനാകുന്നു;
അവന്റെ നാമം യിസ്രായേലിൽ വലിയതാകുന്നു.
2 അവന്റെ കൂടാരം ശാലേമിലും അവന്റെ
വാസസ്ഥലം സീയോനിലും ഇരിക്കുന്നു.
3 അവിടെവെച്ചു അവൻ വില്ലിന്റെ
മിന്നുന്ന അമ്പുകളും പരിചയും വാളും
യുദ്ധവും തകത്തുകളഞ്ഞു. (സേലാ) 4
ശാശ്വതപവ്വതങ്ങളെക്കാൾ നീ തേജസ്സും മഹിമയും
ഉള്ളവനാകുന്നു. 5 ധൈയ്യശാലികളെ കൊള്ളയിട്ടു
അവർ നിദ്രപ്രാപിച്ചു; പരാക്രമശാലികൾക്കു
ആക്കും കൈക്കരുത്തില്ലാതെ പോയി. 6
യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ ശാസനയാൽ

തേരും കുതിരയും ഗാഢനിദ്രയിൽ വീണു. 7
നീ ഭയങ്കരനാകുന്നു; നീ ഒന്നു കോപിച്ചാൽ
തിരുമുമ്പാകെ നില്ക്കാകുന്നവൻ ആർ? 8
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നീ വിധി കേൾപ്പിച്ചു; ഭൂമിയിലെ
സാധുക്കളെയൊക്കെയും രക്ഷിപ്പാൻ 9 ദൈവം
ന്യായവിസ്താരത്തിന്നു എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ
ഭൂമി ഭയപ്പെട്ടു അമർന്നിരുന്നു. (സേലാ) 10
മനുഷ്യന്റെ ക്രോധം നിന്നെ സ്തുതിക്കും നിശ്ചയം;
ക്രോധശിഷ്ടത്തെ നീ അരെക്കു കെട്ടിക്കൊള്ളും.
11 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു
നേരുകയും നിവർത്തിക്കയും ചെയ്‌വിൻ; അവന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവരും ഭയങ്കരനായവന്നു
കാഴ്ചകൊണ്ടുവരട്ടെ. 12 അവൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
പ്രാണനെ ഛേദിച്ചുകളയും; ഭൂമിയിലെ
രാജാക്കന്മാൎക്കു അവൻ ഭയങ്കരനാകുന്നു.

77 ഞാൻ എന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തി ദൈവത്തോടു,
എന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തി ദൈവത്തോടു തന്നേ
നിലവിളിക്കും; അവൻ എനിക്കു ചെവിതരും. 2
കഷ്ടദിവസത്തിൽ ഞാൻ യഹോവയെ
അന്വേഷിച്ചു, രാത്രിയിൽ എന്റെ കൈ തളരാതെ
മലർത്തിയിരുന്നു; എന്റെ ഉള്ളം ആശ്വാസം
നിരസിച്ചു. 3 ഞാൻ ദൈവത്തെ ഓർത്തു
വ്യാകുലപ്പെടുന്നു; ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു, എന്റെ
ആത്മാവു വിഷാദിക്കുന്നു. (സേലാ) 4 നീ എന്റെ
കണ്ണിന്നു ഉറക്കം തടുത്തിരിക്കുന്നു; സംസാരിപ്പാൻ
കഴിയാതവണ്ണം ഞാൻ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 5
ഞാൻ പൂർവ്വദിവസങ്ങളെയും പണ്ടത്തെ
സംവത്സരങ്ങളെയും വിചാരിക്കുന്നു. 6 രാത്രിയിൽ
ഞാൻ എന്റെ സംഗീതം ഓർക്കുന്നു; എന്റെ

ഹൃദയംകൊണ്ടു ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു; എന്റെ
ആത്മാവും ശോധന കഴിക്കുന്നു. 7 കർത്താവു
എന്നേക്കും തള്ളിക്കളയുമോ? അവൻ ഇനി
ഒരിക്കലും അനുകൂലമായിരിക്കയില്ലയോ? 8
അവന്റെ ദയ സദാകാലത്തേക്കും പൊയ്പോയോ?
അവന്റെ വാഗ്ദാനം തലമുറതലമുറയോളം
ഇല്ലാതെയായ്പോയോ? 9 ദൈവം കൃപ
കാണിപ്പാൻ മറന്നിരിക്കുന്നുവോ?
അവൻ കോപത്തിൽ തന്റെ കരുണ
അടെച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ? (സേലാ) 10
എന്നാൽ അതു എന്റെ കഷ്ടതയാകുന്നു;
അത്യുന്നതന്റെ വലങ്കൈ വരുത്തിയ
സംവത്സരങ്ങൾ തന്നേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 11
ഞാൻ യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ വർണ്ണിക്കും;
നിന്റെ പണ്ടത്തെ അത്ഭുതങ്ങളെ ഞാൻ ഓർക്കും.
12 ഞാൻ നിന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയെയും
കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കും; നിന്റെ ക്രിയകളെക്കുറിച്ചു
ഞാൻ ചിന്തിക്കും. 13 ദൈവമേ, നിന്റെ വഴി
വിശുദ്ധമാകുന്നു; നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ
വലിയ ദൈവം ആരുള്ളു? 14 നീ അത്ഭുതം
പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ
ബലത്തെ നീ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 15 ഭുജംകൊണ്ടു
നീ നിന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു;
യാക്കോബിന്റെയും യോസേഫിന്റെയും മക്കളെ
തന്നേ. (സേലാ) 16 ദൈവമേ, വെള്ളങ്ങൾ നിന്നെ
കണ്ടു, വെള്ളങ്ങൾ നിന്നെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു,
ആഴികളും വിറെച്ചുപോയി. 17 മേഘങ്ങൾ വെള്ളം
ചൊരിഞ്ഞു; ആകാശം നാദം മുഴക്കി; നിന്റെ

അസ്ത്രങ്ങൾ പരക്കെ പറന്നു. 18 നിന്റെ
ഇടിമുഴക്കം ചുഴലിക്കാറ്റിൽ മുഴങ്ങി; മിന്നലുകൾ
ഭൂതലത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു; ഭൂമി കുലുങ്ങി
നടുങ്ങിപ്പോയി. 19 നിന്റെ വഴി സമുദ്രത്തിലും നിന്റെ
പാതകൾ പെരുവെള്ളത്തിലും ആയിരുന്നു; നിന്റെ
കാൽചുവടുകളെ അറിയാതെയുമിരുന്നു. 20
മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും കയ്യാൽ നീ
നിന്റെ ജനത്തെ ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ പോലെ
നടത്തി.

78 എന്റെ ജനമേ, എന്റെ ഉപദേശം ശ്രദ്ധിപ്പിൻ;
എന്റെ വായ്മൊഴികൾക്കു നിങ്ങളുടെ ചെവി
ചായിപ്പിൻ. 2 ഞാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ്
തുറക്കും; പുരാതനകടങ്കഥകളെ ഞാൻ പറയും. 3
നാം അവയെ കേട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ നമ്മോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 നാം
അവരുടെ മക്കളോടു അവയെ മറെച്ചുവെക്കാതെ
വരുവാനുള്ള തലമുറയോടു യഹോവയുടെ
സ്തുതിയും ബലവും അവൻ ചെയ്ത
അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും വിവരിച്ചുപറയും. 5 അവൻ
യാക്കോബിൽ ഒരു സാക്ഷ്യം സ്ഥാപിച്ചു;
യിസ്രായേലിൽ ഒരു ന്യായപ്രമാണം നിയമിച്ചു;
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു അവയെ തങ്ങളുടെ
മക്കളെ അറിയിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 6 വരുവാനുള്ള
തലമുറ, ജനിപ്പാനിരിക്കുന്ന മക്കൾ തന്നേ,
അവയെ ഗ്രഹിച്ചു എഴുന്നേറ്റു തങ്ങളുടെ
മക്കളോടറിയിക്കയും 7 അവർ തങ്ങളുടെ
ആശ്രയം ദൈവത്തിൽ വെക്കുകയും
ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മറന്നുകളയാതെ
അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചുനടക്കയും 8

തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെപോലെ
ശാഠ്യവും മത്സരവും ഉള്ള തലമുറയായി
ഹൃദയത്തെ സ്ഥിരമാക്കാതെ ദൈവത്തോടു
അവിശ്വസ്തമനസ്സുള്ളോരു തലമുറയായി
തീരാതിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 9
ആയുധം ധരിച്ച വില്ലാളികളായ എഫ്രയീമ്യർ
യുദ്ധദിവസത്തിൽ പിന്തിരിഞ്ഞുപോയി. 10 അവർ
ദൈവത്തിന്റെ നിയമം പ്രമാണിച്ചില്ല; അവന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു നടന്നു. 11 അവർ
അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും അവരെ കാണിച്ച
അത്ഭുതങ്ങളെയും മറന്നു കളഞ്ഞു. 12 അവൻ
മിസ്രയീംദേശത്തു, സോവാൻ വയലിൽവെച്ചു
അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ കാൺകെ, അത്ഭുതം
പ്രവർത്തിച്ചു. 13 അവൻ സമുദ്രത്തെ വിഭാഗിച്ചു,
അതിൽകൂടി അവരെ കടത്തി; അവൻ വെള്ളത്തെ
ചിറപോലെ നില്ക്കുമാറാക്കി. 14 പകൽസമയത്തു
അവൻ മേഘംകൊണ്ടും രാത്രി മുഴുവനും
അഗ്നിപ്രകാശംകൊണ്ടും അവരെ നടത്തി.
15 അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാറകളെ പിളന്നു
ആഴികളാൽ എന്നപോലെ അവക്കു ധാരാളം
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 16 പാറയിൽനിന്നു
അവൻ ഒഴുക്കുകളെ പുറപ്പെടുവിച്ചു; വെള്ളം
നദികളെപ്പോലെ ഒഴുകുമാറാക്കി. 17
എങ്കിലും അവർ അവനോടു പാപം ചെയ്തു;
അത്യുന്നതനോടു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
മത്സരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 18 തങ്ങളുടെ കൊതിക്കു
ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു കൊണ്ടു അവർ ഹൃദയത്തിൽ
ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു. 19 അവർ ദൈവത്തിന്നു
വിരോധമായി സംസാരിച്ചു: മരുഭൂമിയിൽ മേശ

ഒരുക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയുമോ? 20 അവൻ
പാറയെ അടിച്ചു, വെള്ളം പുറപ്പെട്ടു, തോടുകളും
കവിഞ്ഞൊഴുകി സത്യം; എന്നാൽ അപ്പംകൂടെ
തരുവാൻ അവന്നു കഴിയുമോ? തന്റെ ജനത്തിന്നു
അവൻ മാംസം വരുത്തി കൊടുക്കുമോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ആകയാൽ യഹോവ അതു കേട്ടു
കോപിച്ചു; യാക്കോബിന്റെ നേരെ തീ ജ്വലിച്ചു;
യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ കോപവും പൊങ്ങി. 22
അവർ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കയും അവന്റെ
രക്ഷയിൽ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യായ്കയാൽ
തന്നേ. 23 അവൻ മീതെ മേഘങ്ങളോടു കല്പിച്ചു;
ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകളെ തുറന്നു.
24 അവക്കു തിന്മാൻ മന്ന വഷിപ്പിച്ചു;
സ്വർഗ്ഗീയധാന്യം അവക്കു കൊടുത്തു. 25 മനുഷ്യർ
ശക്തിമാന്മാരുടെ അപ്പം തിന്നു; അവൻ അവക്കു
തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ആഹാരം അയച്ചു. 26 അവൻ
ആകാശത്തിൽ കിഴക്കൻകാറ്റു അടിപ്പിച്ചു; തന്റെ
ശക്തിയാൽ കിഴക്കൻ കാറ്റുവരുത്തി. 27 അവൻ
അവക്കു പൊടിപോലെ മാംസത്തെയും
കടൽപുറത്തെ മണൽപോലെ പക്ഷികളെയും
വഷിപ്പിച്ചു; 28 അവരുടെ പാളയത്തിന്റെ നടുവിലും
പാർപ്പിടങ്ങളുടെ ചുറ്റിലും അവയെ പൊഴിച്ചു. 29
അങ്ങനെ അവർ തിന്നു തൃപ്തരായ്തീർന്നു; അവർ
ആഗ്രഹിച്ചതു അവൻ അവക്കു കൊടുത്തു. 30
അവരുടെ കൊതിക്കു മതിവന്നില്ല; ഭക്ഷണം
അവരുടെ വായിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ, 31
ദൈവത്തിന്റെ കോപം അവരുടെമേൽ വന്നു;
അവരുടെ അതിപുഷ്ടന്മാരിൽ ചിലരെ കൊന്നു
യിസ്രായേലിലെ യൌവനക്കാരെ സംഹരിച്ചു. 32

ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവർ പിന്നെയും പാപം
ചെയ്തു; അവന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ
വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. 33 അതുകൊണ്ടു അവൻ
അവരുടെ നാളുകളെ ശ്വാസംപോലെയും
അവരുടെ സംവത്സരങ്ങളെ അതിവേഗത്തിലും
കഴിയുമാറാക്കി. 34 അവൻ അവരെ കൊല്ലുമ്പോൾ
അവർ അവനെ അന്വേഷിക്കും; അവർ തിരിഞ്ഞു
ജാഗ്രതയോടെ ദൈവത്തെ തിരയും. 35 ദൈവം
തങ്ങളുടെ പാറ എന്നും അത്യുന്നതനായ ദൈവം
തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്നും അവർ
ഓർക്കും. 36 എങ്കിലും അവർ വായ്കൊണ്ടു
അവനോടു കപടം സംസാരിക്കും നാവുകൊണ്ടു
അവനോടു ഭോഷ്കു പറയും. 37 അവരുടെ
ഹൃദയം അവങ്കൽ സ്ഥിരമായിരുന്നില്ല; അവന്റെ
നിയമത്തോടു അവർ വിശ്വസ്തത കാണിച്ചതുമില്ല.
38 എങ്കിലും അവൻ കരുണയുള്ളവനാകകൊണ്ടു
അവരെ നശിപ്പിക്കാതെ അവരുടെ അകൃത്യം
ക്ഷമിച്ചു; തന്റെ ക്രോധത്തെ മുഴുവനും
ജ്വലിപ്പിക്കാതെ തന്റെ കോപത്തെ പലപ്പോഴും
അടക്കിക്കളഞ്ഞു. 39 അവർ ജഡമത്രേ എന്നും
മടങ്ങിവരാതെ കടന്നുപോകുന്ന കാറ്റു എന്നും
അവൻ ഓർത്തു. 40 മരുഭൂമിയിൽ അവർ എത്ര
പ്രാവശ്യം അവനോടു മത്സരിച്ചു! ശൂന്യപ്രദേശത്തു
എത്രപ്രാവശ്യം അവനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു! 41
അവർ പിന്നെയും പിന്നെയും ദൈവത്തെ
പരീക്ഷിച്ചു; യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനെ
മുഷിപ്പിച്ചു. 42 മിസ്രയീമിൽ അടയാളങ്ങളെയും
സോവാൻവയലിൽ അത്ഭുതങ്ങളെയും ചെയ്ത
അവന്റെ കയ്യും 43 അവൻ ശത്രുവിൻ

വശത്തുനിന്നു അവരെ വിടുവിച്ച ദിവസവും
അവർ ഓർത്തില്ല. 44 അവൻ അവരുടെ
നദികളെയും തോടുകളെയും അവക്കു കുടിപ്പാൻ
വഹിയാതവണ്ണം രക്തമാക്കിത്തീർത്തു. 45 അവൻ
അവരുടെ ഇടയിൽ ഈച്ചയെ അയച്ചു; അവ
അവരെ അരിച്ചുകളഞ്ഞു: തവളയെയും അയച്ചു
അവ അവക്കു നാശം ചെയ്തു. 46 അവരുടെ
വിള അവൻ തുള്ളന്നും അവരുടെ പ്രയത്നം
വെട്ടുക്കിളിക്കും കൊടുത്തു. 47 അവൻ അവരുടെ
മുന്തിരിവള്ളികളെ കന്മഴകൊണ്ടും അവരുടെ
കാട്ടത്തിവൃക്ഷങ്ങളെ ആലിപ്പഴം കൊണ്ടും
നശിപ്പിച്ചു. 48 അവൻ അവരുടെ കന്നുകാലികളെ
കന്മഴെക്കും അവരുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളെ
ഇടിത്തീക്കും ഏല്പിച്ചു. 49 അവൻ അവരുടെ
ഇടയിൽ തന്റെ കോപാഗ്നിയും ക്രോധവും
രോഷവും കഷ്ടവും അയച്ചു; അനർത്ഥദൂതന്മാരുടെ
ഒരു ഗണത്തെ തന്നേ. 50 അവൻ തന്റെ
കോപത്തിന്നു ഒരു പാത ഒരുക്കി, അവരുടെ
പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കാതെ
അവരുടെ ജീവനെ മഹാമാരിക്കു ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
51 അവൻ മിസ്രയീമിലെ എല്ലാ കടിഞ്ഞൂലിനെയും
ഹാംകൂടാരങ്ങളിലുള്ളവരുടെ വീര്യത്തിന്റെ
പ്രഥമഫലത്തെയും സംഹരിച്ചു. 52 എന്നാൽ
തന്റെ ജനത്തെ അവൻ ആടുകളെപ്പോലെ
പുറപ്പെടുവിച്ചു; മരുഭൂമിയിൽ ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെപ്പോലെ അവരെ നടത്തി. 53 അവൻ
അവരെ നിർഭയമായി നടത്തുകയാൽ അവക്കു
പേടിയുണ്ടായില്ല; അവരുടെ ശത്രുക്കളെ സമുദ്രം
മൂടിക്കളഞ്ഞു. 54 അവൻ അവരെ തന്റെ

വിശുദ്ധദേശത്തിലേക്കും തന്റെ വലങ്കൈ
സമ്പാദിച്ച ഈ പർവ്വതത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവന്നു.
55 അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു അവൻ ജാതികളെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു; ചരടുകൊണ്ടു അളന്നു
അവെക്കു അവകാശം പകുത്തുകൊടുത്തു;
യിസ്രായേലിന്റെ ഗോത്രങ്ങളെ അവരവരുടെ
കൂടാരങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു. 56 എങ്കിലും അവർ
അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു മത്സരിച്ചു;
അവന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചതുമില്ല. 57
അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
പിന്തിരിഞ്ഞു ദ്രോഹം ചെയ്തു; വഞ്ചനയുള്ള
വില്ലുപോലെ അവർ മാറിക്കളഞ്ഞു. 58 അവർ
തങ്ങളുടെ പൂജാഗിരികളെക്കൊണ്ടു അവനെ
കോപിപ്പിച്ചു; വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു
അവന്നു തീക്ഷ്ണത ജനിപ്പിച്ചു. 59 ദൈവം
കേട്ടു ക്രുദ്ധിച്ചു; യിസ്രായേലിനെ ഏറ്റവും
വെറുത്തു. 60 ആകയാൽ അവൻ ശീലോവിലെ
തിരുനിവാസവും താൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ
അടിച്ചിരുന്ന കൂടാരവും ഉപേക്ഷിച്ചു. 61 തന്റെ
ബലത്തെ പ്രവാസത്തിലും തന്റെ മഹത്വത്തെ
ശത്രുവിന്റെ കയ്യിലും ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 62 അവൻ
തന്റെ അവകാശത്തോടു കോപിച്ചു; തന്റെ
ജനത്തെ വാളിന്നു വിട്ടുകൊടുത്തു. 63 അവരുടെ
യൌവനക്കാർ തീക്കു ഇരയായിത്തീർന്നു;
അവരുടെ കന്യകമാർക്കു വിവാഹഗീതം
ഉണ്ടായതുമില്ല. 64 അവരുടെ പുരോഹിതന്മാർ
വാൾകൊണ്ടു വീണു; അവരുടെ വിധവമാർ
വിലാപം കഴിച്ചതുമില്ല. 65 അപ്പോൾ കർത്താവു
ഉറക്കുണർന്നുവരുന്നവനെപ്പോലെയും

വീഞ്ഞുകുടിച്ചു അട്ടഹസിക്കുന്ന
വീരനെപ്പോലെയും ഉണൎന്നു. 66 അവൻ തന്റെ
ശത്രുക്കളെ പുറകോട്ടു അടിച്ചുകളഞ്ഞു; അവൎക്കു
നിത്യനിന്ദവരുത്തുകയും ചെയ്തു. 67 എന്നാൽ
അവൻ യോസേഫിന്റെ കൂടാരത്തെ ത്യജിച്ചു;
എഫ്രയീംഗോത്രത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തതുമില്ല. 68
അവൻ യെഹൂദാഗോത്രത്തെയും താൻ പ്രിയപ്പെട്ട
സീയോൻ പൎവ്വതത്തെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. 69
താൻ സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന
ഭൂമിയെപ്പോലെയും സ്വൎഗ്ഗോന്നതികളെപ്പോലെയും
അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ പണിതു. 70
അവൻ തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു; ആട്ടിൻ തൊഴുത്തുകളിൽനിന്നു
അവനെ വരുത്തി. 71 തന്റെ ജനമായ
യാക്കോബിനെയും തന്റെ അവകാശമായ
യിസ്രായേലിനെയും മേയിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ അവനെ തള്ളയാടുകളെ നോക്കുന്ന
വേലയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു. 72 അങ്ങനെ
അവൻ പരമാൎത്ഥഹൃദയത്തോടെ അവരെ മേയിച്ചു;
കൈമിടുക്കോടെ അവരെ നടത്തി.

79 ദൈവമേ, ജാതികൾ നിന്റെ അവകാശത്തിലേക്കു
കടന്നിരിക്കുന്നു; അവർ നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ
അശുദ്ധമാക്കുകയും യെരൂശലേമിനെ
കൽകുന്നുകളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
2 അവർ നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ശവങ്ങളെ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും നിന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാംസത്തെ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും
ഇരയായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 3 അവരുടെ
രക്തത്തെ വെള്ളംപോലെ അവർ യെരൂശലേമിന്നു

ചുറ്റും ചിന്തിക്കളഞ്ഞു; അവരെ കുഴിച്ചിടുവാൻ
ആരും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. 4 ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ അയല്ക്കാക്കു അപമാനവും
ചുറ്റുമുള്ളവക്കു നിന്ദയും പരിഹാസവും ആയി
തീന്നിരിക്കുന്നു. 5 യഹോവേ, നീ നിത്യം
കോപിക്കുന്നതും നിന്റെ തീക്ഷ്ണത തീപോലെ
ജ്വലിക്കുന്നതും എത്രത്തോളം? 6 നിന്നെ
അറിയാത്ത ജാതികളുടെമേലും നിന്റെ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കാത്ത രാജ്യങ്ങളുടെമേലും
നിന്റെ ക്രോധത്തെ പകരേണമേ. 7
അവർ യാക്കോബിനെ വിഴുങ്ങിക്കളകയും
അവന്റെ പുല്പുറത്തെ ശൂന്യമാക്കുകയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 8 ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വന്മാരുടെ
അകൃത്യങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്കു കണക്കിടരുതേ;
നിന്റെ കരുണ വേഗത്തിൽ ഞങ്ങളെ
എതിരേല്ക്കുമാറാകട്ടെ; ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും
എളിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 9 ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയായ
ദൈവമേ, നിന്റെ നാമമഹത്വത്തിന്നായി ഞങ്ങളെ
സഹായിക്കേണമേ; നിന്റെ നാമംനിമിത്തം
ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ
പരിഹരിക്കേണമേ. 10 അവരുടെ ദൈവം എവിടെ
എന്നു ജാതികൾ പറയുന്നതു എന്തിന്നു?
നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ രക്തം ചിന്നിയതിന്റെ
പ്രതികാരം ഞങ്ങൾ കാൺകെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ വെളിപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 11 ബദ്ധന്മാരുടെ
ദീഘശ്വാസം നിന്റെ മുമ്പാകെ വരുമാറാകട്ടെ;
മരണത്തിന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ നിന്റെ
മഹാശക്തിയാൽ രക്ഷിക്കേണമേ. 12 കത്താവേ,
ഞങ്ങളുടെ അയല്ക്കാർ നിന്നെ നിന്ദിച്ച നിന്ദയെ

ഏഴിരട്ടിയായി അവരുടെ മാർവ്വിടത്തിലേക്കു പകരം
കൊടുക്കേണമേ. 13 എന്നാൽ നിന്റെ ജനവും നിന്റെ
മേച്ചല്പുറത്തെ ആടുകളുമായ ഞങ്ങൾ എന്നേക്കും
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. തലമുറതലമുറയോളം
ഞങ്ങൾ നിന്റെ സ്തുതിയെ പ്രസ്താവിക്കും.

80 ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെപ്പോലെ യോസേഫിനെ
നടത്തുന്നവനായി യിസ്രായേലിന്റെ
ഇടയനായുള്ളോവേ, ചെവിക്കൊള്ളേണമേ;
കെരൂബുകളിന്മേൽ അധിവസിക്കുന്നവനേ,
പ്രകാശിക്കേണമേ. 2 എഫ്രയീമും ബെന്യാമീനും
മനശ്ശെയും കാൺകെ നിന്റെ വീര്യബലം
ഉണർത്തി ഞങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കായി വരേണമേ. 3
ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ;
ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു തിരുമുഖം
പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ. 4 സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നീ നിന്റെ ജനത്തിന്റെ
പ്രാർത്ഥനെക്കു നേരെ എത്രത്തോളം കോപിക്കും? 5
നീ അവക്കു കണ്ണുനീരിന്റെ അപ്പം തിന്മാൻ
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അനവധി കണ്ണുനീർ അവക്കു
കുടിപ്പാനും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 നീ ഞങ്ങളെ
ഞങ്ങളുടെ അയല്ക്കാക്കു വഴക്കാക്കിതീർക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു
പരിഹസിക്കുന്നു. 7 സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമേ,
ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ;
ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു തിരുമുഖം
പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ. 8 നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
ഒരു മുന്തിരവള്ളികൊണ്ടുവന്നു; ജാതികളെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു അതിനെ നട്ടു. 9 നീ അതിന്നു തടം
എടുത്തു അതു വേരൂന്നി ദേശത്തു പടന്നു.

10 അതിന്റെ നിഴൽകൊണ്ടു പൎവ്വതങ്ങൾ
മൂടിയിരുന്നു; അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ
ദിവ്യദേവദാരുക്കൾപോലെയും ആയിരുന്നു. 11
അതു കൊമ്പുകളെ സമുദ്രംവരെയും
ചില്ലികളെ നദിവരെയും നീട്ടിയിരുന്നു. 12
വഴിപോകുന്നവരൊക്കെയും അതിനെ പറിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം നീ അതിന്റെ വേലികളെ
പൊളിച്ചുകളഞ്ഞതു എന്തു? 13 കാട്ടുപന്നി
അതിനെ മാന്തിക്കളയുന്നു; വയലിലെ മൃഗങ്ങൾ
അതു തിന്നുകളയുന്നു. 14 സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമേ, തിരിഞ്ഞുവരേണമേ; സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
നോക്കി കടാക്ഷിച്ചു ഈ മുന്തിരിവള്ളിയെ
സന്ദൎശിക്കേണമേ. 15 നിന്റെ വലങ്കൈ
നട്ടിട്ടുള്ളതിനെയും നീ നിനക്കായി വളൎത്തിയ
തയ്യെയും പാലിക്കേണമേ. 16 അതിനെ തീ വെച്ചു
ചുടുകയും വെട്ടിക്കളകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ മുഖത്തിന്റെ ഭൎത്സനത്താൽ അവർ
നശിച്ചുപോകുന്നു. 17 നിന്റെ കൈ നിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തെ പുരുഷന്റെമേൽ നീ നിനക്കായി
വളൎത്തിയ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മേൽതന്നേ ഇരിക്കട്ടെ.
18 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിട്ടു പിന്മാറുകയില്ല;
ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. 19
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ;
ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു തിരുമുഖം
പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ.

81 നമ്മുടെ ബലമായ ദൈവത്തിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ;
യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്നു ആൎപ്പിടുവിൻ. 2

തപ്പും ഇമ്പമായുള്ള കിന്നരവും വീണയും എടുത്തു
സംഗീതം തുടങ്ങുവിൻ. 3 അമാവാസ്യയിലും
നമ്മുടെ ഉത്സവദിവസമായ പൌർണ്ണമാസിയിലും
കാഹളം ഊതുവിൻ. 4 ഇതു യിസ്രായേലിന്നു ഒരു
ചട്ടവും യാക്കോബിൻ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു
പ്രമാണവും ആകുന്നു. 5 മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ
നേരെ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവം അതു
യോസേഫിന്നു ഒരു സാക്ഷ്യമായി നിയമിച്ചു;
അവിടെ ഞാൻ അറിയാത്ത ഒരു ഭാഷ കേട്ടു. 6
ഞാൻ അവന്റെ തോളിൽനിന്നു ചുമടുനീക്കി;
അവന്റെ കൈകൾ കൊട്ട വിട്ടു ഒഴിഞ്ഞു. 7
കഷ്ടകാലത്തു നീ വിളിച്ചു, ഞാൻ നിന്നെ വിടുവിച്ചു;
ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ മറവിൽനിന്നു ഞാൻ നിനക്കു
ഉത്തരമരുളി; മെരീബാവെള്ളത്തിങ്കൽ ഞാൻ
നിന്നെ പരീക്ഷിച്ചു. (സേലാ) 8 എന്റെ ജനമേ,
കേൾക്ക, ഞാൻ നിന്നോടു സാക്ഷ്യം പറയും.
യിസ്രായേലേ, നീ എന്റെ വാക്കു കേട്ടെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു. 9 അന്യദൈവം നിനക്കു
ഉണ്ടാകരുതു; യാതൊരു അന്യദൈവത്തെയും നീ
നമസ്കരിക്കരുതു. 10 മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയായ ഞാൻ
നിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ വായ്
വിസ്താരത്തിൽ തുറക്ക; ഞാൻ അതിനെ
നിറെക്കും. 11 എന്നാൽ എന്റെ ജനം എന്റെ
വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചില്ല; യിസ്രായേൽ എന്നെ
കൂട്ടാക്കിയതുമില്ല. 12 അതുകൊണ്ടു അവർ സ്വന്ത
ആലോചനപ്രകാരം നടക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവരെ ഹൃദയകാഠിന്യത്തിന്നു ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
13 അയ്യോ എന്റെ ജനം എന്റെ വാക്കു കേൾക്കയും

യിസ്രായേൽ എന്റെ വഴികളിൽ നടക്കയും
ചെയ്തുവെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ
ഞാൻ വേഗത്തിൽ അവരുടെ ശത്രുക്കളെ
കീഴടക്കുമായിരുന്നു; അവരുടെ വൈരികളുടെ
നേരെ എന്റെ കൈ തിരിക്കുമായിരുന്നു.
15 യഹോവയെ പകെക്കുന്നവർ അവന്നു
കീഴടങ്ങുമായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇവരുടെ
ശുഭകാലം എന്നേക്കും നില്ക്കുമായിരുന്നു. 16
അവൻ മേത്തരമായ കോതമ്പുകൊണ്ടു
അവരെ പോഷിപ്പിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ
പാറയിൽനിന്നുള്ള തേൻകൊണ്ടു നിനക്കു
തൃപ്തിവരുത്തുമായിരുന്നു.

82 ദൈവം ദേവസഭയിൽ നില്ക്കുന്നു; അവൻ
ദേവന്മാരുടെ ഇടയിൽ ന്യായം വിധിക്കുന്നു. 2
നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം നീതികേടായി വിധിക്കയും
ദുഷ്ടന്മാരുടെ മുഖപക്ഷം പിടിക്കയും ചെയ്യും?
(സേലാ) 3 എളിയവന്നും അനാഥന്നും ന്യായം
പാലിച്ചുകൊടുപ്പിൻ; പീഡിതന്നും അഗതിക്കും
നീതി നടത്തിക്കൊടുപ്പിൻ. 4 എളിയവനെയും
ദരിദ്രനെയും രക്ഷിപ്പിൻ; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു അവരെ വിടുവിപ്പിൻ. 5 അവക്കു
അറിവില്ല, ബോധവുമില്ല; അവർ ഇരുട്ടിൽ
നടക്കുന്നു; ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ
ഒക്കെയും ഇളകിയിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ
ദേവന്മാർ ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ ഒക്കെയും
അത്യുന്നതന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നും ഞാൻ
പറഞ്ഞു. 7 എങ്കിലും നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ
മരിക്കും; പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ
പട്ടുപോകും. 8 ദൈവമേ, എഴുന്നേറ്റു ഭൂമിയെ

വിധിക്കേണമേ; നീ സകലജാതികളെയും
അവകാശമാക്കികൊള്ളുമല്ലോ.

83 ദൈവമേ, മിണ്ടാതെയിരിക്കരുതേ; ദൈവമേ,
മൌനമായും സ്വസ്ഥമായും ഇരിക്കരുതേ. 2
ഇതാ, നിന്റെ ശത്രുക്കൾ കലഹിക്കുന്നു; നിന്നെ
പകെക്കുന്നവർ തല ഉയർത്തുന്നു. 3 അവർ നിന്റെ
ജനത്തിന്റെ നേരെ ഉപായം വിചാരിക്കയും
നിന്റെ ഗുപ്തന്മാരുടെ നേരെ ദുരാലോചന
കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 4 വരുവിൻ, യിസ്രായേൽ
ഒരു ജാതിയായിരിക്കാതവണ്ണം നാം അവരെ
മുടിച്ചുകളക. അവരുടെ പേർ ഇനി ആരും
ഓക്കരുതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5 അവർ
ഇങ്ങനെ ഐകമത്യത്തോടെ ആലോചിച്ചു,
നിനക്കു വിരോധമായി സഖ്യത ചെയ്യുന്നു.
6 ഏദോമ്യരുടെയും യിശ്മായേല്യരുടെയും
കൂടാരങ്ങളും മോവാബ്യരും ഹഗ്യ്രരും കൂടെ,
7 ഗെബാലും അമ്മോനും അമാലേക്കും,
ഫെലിസ്ത്യദേശവും സോർനിവാസികളും; 8
അശ്ശൂരും അവരോടു യോജിച്ചു; അവർ ലോത്തിന്റെ
മക്കൾക്കു സഹായമായിരുന്നു (സേലാ) 9
മിദ്യാന്യരോടു ചെയ്തതുപോലെ അവരോടു
ചെയ്യേണമേ; കീശോൻതോട്ടിങ്കൽവെച്ചു
സീസരയോടും യാബീനോടും ചെയ്തതുപോലെ
തന്നേ. 10 അവർ എൻദോരിൽവെച്ചു
നശിച്ചുപോയി; അവർ നിലത്തിന്നു വളമായി
തീർന്നു. 11 അവരുടെ കുലീനന്മാരെ ഓരേബ്,
സേബ് എന്നവരെപ്പോലെയും അവരുടെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരെയും സേബഹ്, സല്മൂന്നാ
എന്നവരെപ്പോലെയും ആക്കേണമേ. 12

നാം ദൈവത്തിന്റെ നിവാസങ്ങളെ നമുക്കു
അവകാശമാക്കിക്കൊള്ളുക എന്നു അവർ
പറഞ്ഞുവല്ലോ. 13 എന്റെ ദൈവമേ, അവരെ
ചുഴലിക്കാറ്റത്തെ പൊടിപോലെയും കാറ്റത്തു
പാറുന്ന പതിർപോലെയും ആക്കേണമേ.
14 വനത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീപോലെയും
പർവ്വതങ്ങളെ ചുട്ടുകളയുന്ന അഗ്നിജ്വാലപോലെയും
15 നിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു അവരെ
പിന്തുടരേണമേ; നിന്റെ ചുഴലിക്കാറ്റുകൊണ്ടു
അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കേണമേ. 16 യഹോവേ, അവർ
തിരുനാമത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അവരുടെ മുഖത്തെ ലജ്ജാപൂർണ്ണമാക്കേണമേ.
17 അവർ എന്നേക്കും ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിക്കയും
നാണിച്ചു നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യട്ടെ. 18 അങ്ങനെ
അവർ യഹോവ എന്നു നാമമുള്ള നീ മാത്രം
സർവ്വഭൂമിക്കുംമീതെ അത്യുന്നതൻ എന്നു അറിയും.

84 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, തിരുനിവാസം
എത്ര മനോഹരം! 2 എന്റെ ഉള്ളം യഹോവയുടെ
പ്രാകാരങ്ങളെ വാഞ്ഛിച്ചു മോഹിച്ചുപോകുന്നു;
എന്റെ ഹൃദയവും എന്റെ മാംസവും ജീവനുള്ള
ദൈവത്തെ നോക്കി ഘോഷിക്കുന്നു. 3 കുരികിൽ
ഒരു വീടും, മീവൽപക്ഷി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു
ഒരു കൂടും കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ
രാജാവും എന്റെ ദൈവവുമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവേ, നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങളെ തന്നേ. 4 നിന്റെ
ആലയത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ
നിന്നെ നിത്യം സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.
(സേലാ) 5 ബലം നിന്നിൽ ഉള്ള മനുഷ്യൻ
ഭാഗ്യവാൻ; ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ

സീയോനിലേക്കുള്ള പെരുവഴികൾ ഉണ്ടു. 6
കണ്ണുനീർ താഴ്വരയിൽകൂടി കടക്കുമ്പോൾ
അവർ അതിനെ ജലാശയമാക്കിത്തീക്കുന്നു.
മുന്മഴയാൽ അതു അനുഗ്രഹപൂണ്ണമായ്തീരുന്നു. 7
അവർ മേല്ക്കുമേൽ ബലം പ്രാപിക്കുന്നു;
എല്ലാവരും സീയോനിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ചെന്നെത്തുന്നു. 8 സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവേ, എന്റെ പ്രാത്ഥന കേൾക്കേണമേ;
യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, ചെവിക്കൊള്ളേണമേ.
(സേലാ) 9 ഞങ്ങളുടെ പരിചയായ ദൈവമേ,
നോക്കേണമേ; നിന്റെ അഭിഷിക്തന്റെ മുഖത്തെ
കടാക്ഷിക്കേണമേ; 10 നിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ
കഴിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വേറെ ആയിരം
ദിവസത്തെക്കാൾ ഉത്തമമല്ലോ; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
കൂടാരങ്ങളിൽ പാക്കുന്നതിനെക്കാൾ എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ വാതിൽ
കാവല്ക്കാരനായിരിക്കുന്നതു എനിക്കു ഏറെ
ഇഷ്ടം. 11 യഹോവയായ ദൈവം സൂയ്യനും
പരിചയും ആകുന്നു; യഹോവ കൃപയും മഹത്വവും
നല്കുന്നു; നേരോടെ നടക്കുന്നവക്കു അവൻ ഒരു
നന്മയും മുടക്കുകയില്ല. 12 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവേ, നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
ഭാഗ്യവാൻ.

85 യഹോവേ, നീ നിന്റെ ദേശത്തെ
കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; യാക്കോബിന്റെ
പ്രവാസികളെ തിരിച്ചുവരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 2 നിന്റെ
ജനത്തിന്റെ അകൃത്യം നീ മോചിച്ചു; അവരുടെ
പാപം ഒക്കെയും നീ മൂടിക്കളഞ്ഞു. (സേലാ) 3
നിന്റെ ക്രോധം മുഴുവനും നീ അടക്കിക്കളഞ്ഞു;

നിന്റെ ഉഗ്രകോപം നീ വിട്ടുതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4
ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയുടെ ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ; ഞങ്ങളോടുള്ള
നിന്റെ നീരസം മതിയാക്കേണമേ. 5 നീ എന്നും
ഞങ്ങളോടു കോപിക്കുമോ? തലമുറതലമുറയോളം
നിന്റെ കോപം ദീർഘിച്ചിരിക്കുമോ? 6 നിന്റെ
ജനം നിന്നിൽ ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കയില്ലയോ? 7
യഹോവേ, നിന്റെ ദയ ഞങ്ങളെ കാണിക്കേണമേ;
നിന്റെ രക്ഷ ഞങ്ങൾക്കു നല്കേണമേ. 8
യഹോവയായ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു
ഞാൻ കേൾക്കും; അവർ ഭോഷത്വത്തിലേക്കു
വീണ്ടും തിരിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
തന്റെ ജനത്തോടും തന്റെ ഭക്തന്മാരോടും
സമാധാനം അരുളും. 9 തിരുമഹത്വം നമ്മുടെ
ദേശത്തിൽ വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ രക്ഷ
അവന്റെ ഭക്തന്മാരോടു അടുത്തിരിക്കുന്നു
നിശ്ചയം. 10 ദയയും വിശ്വസ്തതയും
തമ്മിൽ എതിരേറ്റിരിക്കുന്നു. നീതിയും
സമാധാനവും തമ്മിൽ ചുംബിച്ചിരിക്കുന്നു. 11
വിശ്വസ്തത ഭൂമിയിൽനിന്നു മുളെക്കുന്നു; നീതി
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കുന്നു. 12 യഹോവ നന്മ
നല്കുകയും നമ്മുടെ ദേശം വിളതരികയും ചെയ്യും.
13 നീതി അവന്നു മുമ്പായി നടക്കയും അവന്റെ
കാൽചുവടുകളുടെ വഴി നോക്കുകയും ചെയ്യും.

86 യഹോവേ, ചെവി ചായിക്കേണമേ;
എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ; ഞാൻ എളിയവനും
ദരിദ്രനും ആകുന്നു. 2 എന്റെ പ്രാണനെ
കാക്കേണമേ; ഞാൻ നിന്റെ ഭക്തനാകുന്നു; എന്റെ

ദൈവമേ, നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന അടിയനെ
രക്ഷിക്കേണമേ. 3 കർത്താവേ, എന്നോടു
കൃപയുണ്ടാകേണമേ; ഇടവിടാതെ ഞാൻ
നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു. 4 അടിയന്റെ
ഉള്ളത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണമേ; യഹോവേ,
നിങ്കലേക്കു ഞാൻ എന്റെ ഉള്ളം ഉയർത്തുന്നു. 5
കർത്താവേ, നീ നല്ലവനും ക്ഷമിക്കുന്നവനും
നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നവരോടൊക്കെയും
മഹാദയാലുവും ആകുന്നു. 6 യഹോവേ,
എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ;
എന്റെ യാചനകളെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ.
7 നീ എനിക്കുത്തരമരുളുകയാൽ എന്റെ
കഷ്ടദിവസത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു. 8 കർത്താവേ,
ദേവന്മാരിൽ നിനക്കു തുല്യനായവനില്ല; നിന്റെ
പ്രവൃത്തികൾക്കു തുല്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയുമില്ല. 9
കർത്താവേ, നീ ഉണ്ടാക്കിയ സകലജാതികളും
തിരുമുമ്പിൽ വന്നു നമസ്കരിക്കും; അവർ നിന്റെ
നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. 10 നീ വലിയവനും
അത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമല്ലോ; നീ
മാത്രം ദൈവമാകുന്നു. 11 യഹോവേ, നിന്റെ വഴി
എനിക്കു കാണിച്ചുതരേണമേ; എന്നാൽ
ഞാൻ നിന്റെ സത്യത്തിൽ നടക്കും; നിന്റെ
നാമത്തെ ഭയപ്പെടുവാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ
ഏകാഗ്രമാക്കേണമേ. 12 എന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവേ, ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ
സ്തുതിക്കും; നിന്റെ നാമത്തെ എന്നേക്കും
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 13 എന്നോടുള്ള നിന്റെ
ദയ വലിയതല്ലോ; നീ എന്റെ പ്രാണനെ

അധമപാതാളത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (Sheol
h7585) 14 ദൈവമേ, അഹങ്കാരികൾ എന്നോടു
എതിർത്തിരിക്കുന്നു. ഘോരന്മാരുടെ കൂട്ടം എനിക്കു
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു. അവർ
നിന്നെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതുമില്ല. 15 നീയോ
കർത്താവേ, കരുണയും കൃപയും നിറഞ്ഞ
ദൈവമാകുന്നു; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും
വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ തന്നേ. 16 എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ;
നിന്റെ ദാസന്നു നിന്റെ ശക്തി തന്നു, നിന്റെ
ദാസിയുടെ പുത്രനെ രക്ഷിക്കേണമേ. 17 എന്നെ
പകെക്കുന്നവർ കണ്ടു ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു
നന്മെക്കായി ഒരു അടയാളം എനിക്കു
തരേണമേ; യഹോവേ, നീ എന്നെ സഹായിച്ചു
ആശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

87 യഹോവ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച
നഗരത്തെ, 2 സീയോന്റെ പടിവാതിലുകളെ തന്നേ,
യാക്കോബിന്റെ സകലനിവാസങ്ങളെക്കാളും
അധികം സ്നേഹിക്കുന്നു. 3 ദൈവത്തിന്റെ
നഗരമേ, നിന്നെക്കുറിച്ചു മഹത്വമുള്ള കാര്യങ്ങൾ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സേലാ) 4 ഞാൻ എന്റെ
പരിചയക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ രഹബിനെയും
ബാബേലിനെയും ഫെലിസ്ത്യർ, സോർ, കൂശ്
എന്നിവരെയും പ്രസ്താവിക്കും; ഇവൻ അവിടെ
ജനിച്ചു. 5 ഇവനും അവനും അവിടെ ജനിച്ചു
എന്നും സീയോനെക്കുറിച്ചു പറയും; അത്യുന്നതൻ
തന്നേ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 യഹോവ
വംശങ്ങളെ എഴുതുമ്പോൾ: ഇവൻ അവിടെ
ജനിച്ചു എന്നിങ്ങനെ എണ്ണും (സേലാ) 7 എന്റെ

ഉറവുകൾ ഒക്കെയും നിന്നിൽ ആകുന്നു എന്നു
സംഗീതക്കാരും നൃത്തം ചെയ്യുന്നവരും ഒരുപോലെ
പറയും.
88 എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞാൻ രാവും പകലും തിരുസന്നിധിയിൽ
നിലവിളിക്കുന്നു; 2 എന്റെ പ്രാൎത്ഥന നിന്റെ
മുമ്പിൽ വരുമാറാകട്ടെ; എന്റെ നിലവിളിക്കു
ചെവി ചായിക്കേണമേ. 3 എന്റെ പ്രാണൻ
കഷ്ടതകൊണ്ടു നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ ജീവൻ
പാതാളത്തോടു സമീപിക്കുന്നു. (Sheol h7585) 4
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെ
എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ തുണയില്ലാത്ത
മനുഷ്യനെപ്പോലെയാകുന്നു. 5 ശവക്കുഴിയിൽ
കിടക്കുന്ന ഹതന്മാരെപ്പോലെ എന്നെ മരിച്ചവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരെ നീ
പിന്നെ ഓൎക്കുന്നില്ല; അവർ നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
അറ്റുപോയിരിക്കുന്നു. 6 നീ എന്നെ ഏറ്റവും
താണകുഴിയിലും ഇരുട്ടിലും ആഴങ്ങളിലും
ഇട്ടിരിക്കുന്നു. 7 നിന്റെ ക്രോധം എന്റെമേൽ
ഭാരമായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ എല്ലാതിരകളുംകൊണ്ടു
നീ എന്നെ വലെച്ചിരിക്കുന്നു. (സേലാ) 8
എന്റെ പരിചയക്കാരെ നീ എന്നോടു അകറ്റി,
എന്നെ അവൎക്കു വെറുപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു;
പുറത്തിറങ്ങുവാൻ കഴിയാതവണ്ണം എന്നെ
അടെച്ചിരിക്കുന്നു. 9 എന്റെ കണ്ണു
കഷ്ടതഹേതുവായി ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു;
യഹോവേ, ഞാൻ ദിവസംപ്രതിയും നിന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കയും എന്റെ കൈകളെ നിങ്കലേക്കു
മലൎത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 10 നീ മരിച്ചവൎക്കു

അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുമോ?
മൃതന്മാർ എഴുന്നേറ്റു നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ?
(സേലാ) 11 ശവക്കുഴിയിൽ നിന്റെ ദയയെയും
വിനാശത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും
വർണ്ണിക്കുമോ? 12 അന്ധകാരത്തിൽ നിന്റെ
അത്ഭുതങ്ങളും വിസ്മൃതിയുള്ള ദേശത്തു
നിന്റെ നീതിയും വെളിപ്പെടുമോ? 13 എന്നാൽ
യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു;
രാവിലെ എന്റെ പ്രാർത്ഥന തിരുസന്നിധിയിൽ
വരുന്നു. 14 യഹോവേ, നീ എന്റെ പ്രാണനെ
തള്ളിക്കളയുന്നതെന്തിന്നു? നിന്റെ മുഖത്തെ
എനിക്കു മറെച്ചുവെക്കുന്നതും എന്തിന്നു? 15
ബാല്യംമുതൽ ഞാൻ അരിഷ്ടനും മരിപ്പാറായവനും
ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ ഘോരത്വങ്ങളെ സഹിച്ചു
വലഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 നിന്റെ ഉഗ്രകോപം എന്റെ
മീതെ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ഘോരത്വങ്ങൾ
എന്നെ സംഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 അവ ഇടവിടാതെ
വെള്ളംപോലെ എന്നെ ചുറ്റുന്നു; അവ ഒരുപോലെ
എന്നെ വളയുന്നു. 18 സ്നേഹിതനെയും
കൂട്ടാളിയെയും നീ എന്നോടകറ്റിയിരിക്കുന്നു;
എന്റെ പരിചയക്കാർ അന്ധകാരമത്രേ.

89 യഹോവയുടെ കൃപകളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
എന്നേക്കും പാടും; തലമുറതലമുറയോളം
എന്റെ വായ് കൊണ്ടു നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ
അറിയിക്കും. 2 ദയ എന്നേക്കും ഉറച്ചുനില്ക്കും
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു; നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ നീ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3 എന്റെ
വൃതനോടു ഞാൻ ഒരു നിയമവും എന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിനോടു സത്യവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 4 നിന്റെ

സന്തതിയെ ഞാൻ എന്നേക്കും സ്ഥിരപ്പെടുത്തും;
നിന്റെ സിംഹാസനത്തെ തലമുറതലമുറയോളം
ഉറപ്പിക്കും. (സേലാ) 5 യഹോവേ, സ്വർഗ്ഗം നിന്റെ
അത്ഭുതങ്ങളെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഭയിൽ
നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും സ്തുതിക്കും. 6
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഹോവയോടു സദൃശനായവൻ
ആർ? ദേവപുത്രന്മാരിൽ യഹോവെക്കു
തുല്യനായവൻ ആർ? 7 ദൈവം വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സംഘത്തിൽ ഏറ്റവും ഭയങ്കരനും അവന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവക്കും മീതെ ഭയപ്പെടുവാൻ
യോഗ്യനും ആകുന്നു. 8 സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്നെപ്പോലെ ബലവാൻ
ആരുള്ളു? യഹോവേ, നിന്റെ വിശ്വസ്തത
നിന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. 9 നീ സമുദ്രത്തിന്റെ
ഗർവ്വത്തെ അടക്കിവാഴുന്നു; അതിലെ തിരകൾ
പൊങ്ങുമ്പോൾ നീ അവയെ അമർത്തുന്നു. 10 നീ
രഹബിനെ ഒരു ഹതനെപ്പോലെ തകർത്തു; നിന്റെ
ബലമുള്ള ഭുജംകൊണ്ടു നിന്റെ ശത്രുക്കളെ
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു. 11 ആകാശം നിനക്കുള്ളതു,
ഭൂമിയും നിനക്കുള്ളതു; ഭൂതലവും അതിന്റെ
പൂർണ്ണതയും നീ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 12
ദക്ഷിണോത്തരദിക്കുകളെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു;
താബോരും ഹെർമ്മോനും നിന്റെ നാമത്തിൽ
ആനന്ദിക്കുന്നു; 13 നിനക്കു വീര്യമുള്ളോരു ഭുജം
ഉണ്ടു; നിന്റെ കൈ ബലമുള്ളതും നിന്റെ വലങ്കൈ
ഉന്നതവും ആകുന്നു. 14 നീതിയും ന്യായവും നിന്റെ
സിംഹാസനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു; ദയയും
വിശ്വസ്തതയും നിനക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു. 15
ജയഘോഷം അറിയുന്ന ജനത്തിന്നു ഭാഗ്യം;

യഹോവേ, അവർ നിന്റെ മുഖപ്രകാശത്തിൽ
നടക്കും. 16 അവർ ഇടവിടാതെ നിന്റെ നാമത്തിൽ
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുന്നു; നിന്റെ നീതിയിൽ അവർ
ഉയന്നിരിക്കുന്നു. 17 നീ അവരുടെ ബലത്തിന്റെ
മഹത്വമാകുന്നു; നിന്റെ പ്രസാദത്താൽ ഞങ്ങളുടെ
കൊമ്പു ഉയന്നിരിക്കുന്നു. 18 നമ്മുടെ പരിച
യഹോവെക്കുള്ളതും നമ്മുടെ രാജാവു
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധന്നുള്ളവന്നും ആകുന്നു.
19 അന്നു നീ ദർശനത്തിൽ നിന്റെ ഭക്തന്മാരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു; ഞാൻ വീരനായ ഒരുത്തന്നു
സഹായം നല്കുകയും ജനത്തിൽനിന്നു ഒരു
വ്യതനെ ഉയത്ത്തുകയും ചെയ്തു. 20 ഞാൻ എന്റെ
ദാസനായ ദാവീദിനെ കണ്ടെത്തി; എന്റെ
വിശുദ്ധതൈലംകൊണ്ടു അവനെ അഭിഷേകം
ചെയ്തു. 21 എന്റെ കൈ അവനോടുകൂടെ
സ്ഥിരമായിരിക്കും; എന്റെ ഭുജം അവനെ
ബലപ്പെടുത്തും. 22 ശത്രു അവനെ തോല്പിക്കയില്ല;
വഷളൻ അവനെ പീഡിപ്പിക്കയും ഇല്ല. 23 ഞാൻ
അവന്റെ വൈരികളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ തകക്കും;
അവനെ പകെക്കുന്നവരെ സംഹരിക്കും, 24
എന്നാൽ എന്റെ വിശ്വസ്തതയും ദയയും
അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കും; എന്റെ നാമത്തിൽ
അവന്റെ കൊമ്പു ഉയന്നിരിക്കും. 25 അവന്റെ
കയ്യെ ഞാൻ സമുദ്രത്തിന്മേലും അവന്റെ
വലങ്കയ്യെ നദികളുടെമേലും നീട്ടുമാറാക്കും. 26
അവൻ എന്നോടു: നീ എന്റെ പിതാവു, എന്റെ
ദൈവം, എന്റെ രക്ഷയുടെ പാറ എന്നിങ്ങനെ
വിളിച്ചുപറയും. 27 ഞാൻ അവനെ ആദ്യജാതനും
ഭൂരാജാക്കന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനുമാക്കും. 28 ഞാൻ

അവന്നു എന്റെ ദയയെ എന്നേക്കും കാണിക്കും;
എന്റെ നിയമം അവന്നു സ്ഥിരമായി നില്ക്കും. 29
ഞാൻ അവന്റെ സന്തതിയെ ശാശ്വതമായും
അവന്റെ സിംഹാസനത്തെ ആകാശമുള്ള
കാലത്തോളവും നിലനിൎത്തും. 30 അവന്റെ
പുത്രന്മാർ എന്റെ ന്യായപ്രമാണം ഉപേക്ഷിക്കയും
എന്റെ വിധികളെ അനുസരിച്ചുനടക്കാതിരിക്കയും
31 എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ലംഘിക്കയും എന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ 32 ഞാൻ
അവരുടെ ലംഘനത്തെ വടികൊണ്ടും അവരുടെ
അകൃത്യത്തെ ദണ്ഡനംകൊണ്ടും സന്ദൎശിക്കും. 33
എങ്കിലും എന്റെ ദയയെ ഞാൻ അവങ്കൽ നിന്നു
നീക്കിക്കളകയില്ല; എന്റെ വിശ്വസ്തതെക്കു ഭംഗം
വരുത്തുകയുമില്ല. 34 ഞാൻ എന്റെ നിയമത്തെ
ലംഘിക്കയോ എന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടതിന്നു ഭേദം വരുത്തുകയോ ചെയ്കയില്ല.
35 ഞാൻ ഒരിക്കൽ എന്റെ വിശുദ്ധിയെക്കൊണ്ടു
സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ദാവീദിനോടു ഞാൻ
ഭോഷ്കുപറകയില്ല. 36 അവന്റെ സന്തതി
ശാശ്വതമായും അവന്റെ സിംഹാസനം എന്റെ
മുമ്പിൽ സൂൎയ്യനെപ്പോലെയും ഇരിക്കും. 37
അതു ചന്ദ്രനെപ്പോലെയും ആകാശത്തിലെ
വിശ്വസ്തസാക്ഷിയെപ്പോലെയും എന്നേക്കും
സ്ഥിരമായിരിക്കും. (സേലാ) 38 എങ്കിലും
നീ ഉപേക്ഷിച്ചു തള്ളിക്കളകയും നിന്റെ
അഭിഷിക്തനോടു കോപിക്കയും ചെയ്തു. 39
നിന്റെ ദാസനോടുള്ള നിയമത്തെ നീ
വെറുത്തുകളഞ്ഞു; അവന്റെ കിരീടത്തെ
നീ നിലത്തിട്ടു അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

40 നീ അവന്റെ വേലി ഒക്കെയും പൊളിച്ചു;
അവന്റെ കോട്ടകളെയും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു.
41 വഴിപോകുന്ന എല്ലാവരും അവനെ
കൊള്ളയിടുന്നു; തന്റെ അയല്ക്കാക്കു അവൻ
നിന്ദ ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. 42 നീ അവന്റെ
വൈരികളുടെ വലങ്കയ്യെ ഉയത്തി; അവന്റെ
സകലശത്രുക്കളെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു. 43
അവന്റെ വാളിൻ വായ്ത്തലയെ നീ മടക്കി;
യുദ്ധത്തിൽ അവനെ നില്ക്കുമാറാക്കിയതുമില്ല. 44
അവന്റെ തേജസ്സിനെ നീ ഇല്ലാതാക്കി; അവന്റെ
സിംഹാസനത്തെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു. 45 അവന്റെ
യൌവനകാലത്തെ നീ ചുരുക്കി; നീ അവനെ
ലജ്ജകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു. (സേലാ) 46
യഹോവേ, നീ നിത്യം മറഞ്ഞുകളയുന്നതും നിന്റെ
ക്രോധം തീപോലെ ജ്വലിക്കുന്നതും എത്രത്തോളം?
47 എന്റെ ആയുസ്സു എത്രചുരുക്കം എന്നു
ഓക്കേണമേ; എന്തു മിത്ഥ്യാത്വത്തിന്നായി നീ
മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ ഒക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചു? 48
ജീവിച്ചിരുന്നു മരണം കാണാതെയിരിക്കുന്ന
മനുഷ്യൻ ആർ? തന്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു വിടുവിക്കുന്നവനും ആരുള്ളു?
(സേലാ) (Sheol h7585) 49 കത്താവേ, നിന്റെ
വിശ്വസ്തതയിൽ നി ദാവീദിനോടു സത്യംചെയ്ത
നിന്റെ പണ്ടത്തെ കൃപകൾ എവിടെ? 50 കത്താവേ,
അടിയങ്ങളുടെ നിന്ദ ഓക്കേണമേ; എന്റെ
മാവ്വിടത്തിൽ ഞാൻ സകലമഹാജാതികളുടെയും
നിന്ദ വഹിക്കുന്നതു തന്നേ. 51 യഹോവേ, നിന്റെ
ശത്രുക്കൾ നിന്ദിക്കുന്നുവല്ലോ; അവർ നിന്റെ
അഭിഷിക്തന്റെ കാലടികളെ നിന്ദിക്കുന്നു. 52

യഹോവ എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ.
ആമേൻ, ആമേൻ.
90 കർത്താവേ, നീ തലമുറതലമുറയായി
ഞങ്ങളുടെ സങ്കേതമായിരിക്കുന്നു; 2
പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്നും നീ ഭൂമിയെയും
ഭൂമണ്ഡലത്തെയും നിർമ്മിച്ചതിന്നും മുമ്പെ
നീ അനാദിയായും ശാശ്വതമായും ദൈവം
ആകുന്നു. 3 നീ മർത്യനെ പൊടിയിലേക്കു
മടങ്ങിച്ചേരുമാറാക്കുന്നു; മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ,
തിരികെ വരുവിൻ എന്നും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 4
ആയിരം സംവത്സരം നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇന്നലെ
കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസംപോലെയും രാത്രിയിലെ
ഒരു യാമംപോലെയും മാത്രം ഇരിക്കുന്നു. 5 നീ
അവരെ ഒഴുക്കിക്കളയുന്നു; അവർ ഉറക്കംപോലെ
അത്രേ; അവർ രാവിലെ മുളെച്ചുവരുന്ന
പുല്ലുപോലെ ആകുന്നു. 6 അതു രാവിലെ
തഴെച്ചുവളരുന്നു; വൈകുന്നേരം അതു അരിഞ്ഞു
വാടിപ്പോകുന്നു. 7 ഞങ്ങൾ നിന്റെ കോപത്താൽ
ക്ഷയിച്ചും നിന്റെ ക്രോധത്താൽ ഭ്രമിച്ചുംപോകുന്നു.
8 നീ ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ നിന്റെ മുമ്പിലും
ഞങ്ങളുടെ രഹസ്യപാപങ്ങളെ നിന്റെ
മുഖപ്രകാശത്തിലും വെച്ചിരിക്കുന്നു. 9 ഞങ്ങളുടെ
നാളുകളൊക്കെയും നിന്റെ ക്രോധത്തിൽ
കഴിഞ്ഞുപോയി; ഞങ്ങളുടെ സംവത്സരങ്ങളെ
ഞങ്ങൾ ഒരു നെടുവീർപ്പുപോലെ കഴിക്കുന്നു. 10
ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലം എഴുപതു സംവത്സരം;
ഏറെ ആയാൽ എണ്പതു സംവത്സരം;
അതിന്റെ പ്രതാപം പ്രയാസവും ദുഃഖവുമത്രേ;
അതു വേഗം തീരുകയും ഞങ്ങൾ പറന്നു

പോകയും ചെയ്യുന്നു. 11 നിന്റെ കോപത്തിന്റെ
ശക്തിയെയും നിന്നെ ഭയപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം
നിന്റെ ക്രോധത്തെയും ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
ആർ? 12 ഞങ്ങൾ ജ്ഞാനമുള്ളോരു ഹൃദയം
പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളുടെ നാളുകളെ
എണ്ണുവാൻ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കേണമേ. 13
യഹോവേ, മടങ്ങിവരേണമേ; എത്രത്തോളം
താമസം? അടിയങ്ങളോടു സഹതാപം
തോന്നേണമേ. 14 കാലത്തു തന്നേ ഞങ്ങളെ നിന്റെ
ദയകൊണ്ടു തൃപ്തരാക്കേണമേ; എന്നാൽ
ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും ഞങ്ങൾ
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കും. 15 നീ ഞങ്ങളെ ക്ലേശിപ്പിച്ച
ദിവസങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾ അനൎത്ഥം അനുഭവിച്ച
സംവത്സരങ്ങൾക്കും തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെ
സന്തോഷിപ്പിക്കേണമേ. 16 നിന്റെ ദാസന്മാൎക്കു
നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും അവരുടെ മക്കൾക്കു
നിന്റെ മഹത്വവും വെളിപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 17
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ പ്രസാദം
ഞങ്ങളുടെമേൽ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; ഞങ്ങളുടെ
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ സാദ്ധ്യമാക്കി
തരേണമേ; അതേ, ഞങ്ങളുടെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയെ സാദ്ധ്യമാക്കി തരേണമേ.

91 അത്യുന്നതന്റെ മറവിൽ വസിക്കയും
സൎവ്വശക്തന്റെ നിഴലിൻ കീഴിൽ പാൎക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ 2 യഹോവയെക്കുറിച്ചു: അവൻ
എന്റെ സങ്കേതവും കോട്ടയും ഞാൻ
ആശ്രയിക്കുന്ന എന്റെ ദൈവവും എന്നു പറയുന്നു.
3 അവൻ നിന്നെ വേട്ടക്കാരന്റെ കണിയിൽ നിന്നും
നാശകരമായ മഹാമാരിയിൽനിന്നും വിടുവിക്കും. 4

തന്റെ തൂവലുകൾകൊണ്ടു അവൻ നിന്നെ
മറെക്കും; അവന്റെ ചിറകിൻ കീഴിൽ നീ ശരണം
പ്രാപിക്കും; അവന്റെ വിശ്വസ്തത നിനക്കു
പരിചയും പലകയും ആകുന്നു. 5 രാത്രിയിലെ
ഭയത്തെയും പകൽ പറക്കുന്ന അസ്ത്രത്തെയും 6
ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മഹാമാരിയെയും
ഉച്ചെക്കു നശിപ്പിക്കുന്ന സംഹാരത്തെയും നിനക്കു
പേടിപ്പാനില്ല. 7 നിന്റെ വശത്തു ആയിരം പേരും
നിന്റെ വലത്തുവശത്തു പതിനായിരം പേരും വീഴും,
എങ്കിലും അതു നിന്നോടു അടുത്തുവരികയില്ല. 8
നിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു തന്നേ നീ നോക്കി
ദുഷ്ടന്മാൎക്കു വരുന്ന പ്രതിഫലം കാണും. 9
യഹോവേ, നീ എന്റെ സങ്കേതമാകുന്നു; നീ
അത്യുന്നതനെ നിന്റെ വാസസ്ഥലമാക്കി
ഇരിക്കുന്നു. 10 ഒരു അനൎത്ഥവും നിനക്കു
ഭവിക്കയില്ല; ഒരു ബാധയും നിന്റെ കൂടാരത്തിന്നു
അടുക്കയില്ല. 11 നിന്റെ എല്ലാവഴികളിലും നിന്നെ
കാക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്റെ
ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും; 12 നിന്റെ കാൽ
കല്ലിൽ തട്ടിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
നിന്നെ കൈകളിൽ വഹിച്ചു കൊള്ളും. 13
സിംഹത്തിന്മേലും അണലിമേലും നീ ചവിട്ടും;
ബാലസിംഹത്തെയും പെരുമ്പാമ്പിനെയും
നീ മെതിച്ചുകളയും. 14 അവൻ എന്നോടു
പറ്റിയിരിക്കയാൽ ഞാൻ അവനെ വിടുവിക്കും;
അവൻ എന്റെ നാമത്തെ അറികയാൽ ഞാൻ
അവനെ ഉയൎത്തും. 15 അവൻ എന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ അവന്നു ഉത്തരമരുളും;
കഷ്ടകാലത്തു ഞാൻ അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കും;

ഞാൻ അവനെ വിടുവിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തും. 16
ദീഘായുസ്സുകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്നു
തൃപ്തിവരുത്തും; എന്റെ രക്ഷയെ അവന്നു
കാണിച്ചുകൊടുക്കും.

92 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതും
അത്യുന്നതനായുള്ളോവേ, നിന്റെ നാമത്തെ
കീത്തിക്കുന്നതും 2 പത്തു കമ്പിയുള്ള
വാദിത്രംകൊണ്ടും വീണകൊണ്ടും ഗംഭീരസ്വരമുള്ള
കിന്നരംകൊണ്ടും 3 രാവിലെ നിന്റെ ദയയേയും
രാത്രിതോറും നിന്റെ വിശ്വസ്തതയേയും
വണ്ണിക്കുന്നതും നല്ലതു. 4 യഹോവേ, നിന്റെ
പ്രവൃത്തികൊണ്ടു നീ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു;
ഞാൻ നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികളെ കുറിച്ചു
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുന്നു. 5 യഹോവേ, നിന്റെ
പ്രവൃത്തികൾ എത്ര വലിയവയാകുന്നു; നിന്റെ
വിചാരങ്ങൾ അത്യന്തം അഗാധമായവ തന്നേ. 6
മൃഗപ്രായനായ മനുഷ്യൻ അതു അറിയുന്നില്ല;
മൂഢൻ അതു ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല. 7 ദുഷ്ടന്മാർ
പുല്ലുപോലെ മുളെക്കുന്നതും നീതികേടു
പ്രവത്തിക്കുന്നവരൊക്കെയും തഴെക്കുന്നതും
എന്നേക്കും നശിച്ചുപോകേണ്ടതിന്നാകുന്നു.
8 നീയോ, യഹോവേ, എന്നേക്കും
അത്യുന്നതനാകുന്നു. 9 യഹോവേ, ഇതാ,
നിന്റെ ശത്രുക്കൾ, ഇതാ, നിന്റെ ശത്രുക്കൾ
നശിച്ചുപോകുന്നു; നീതികേടു പ്രവത്തിക്കുന്ന
ഏവരും ചിതറിപ്പോകും. 10 എങ്കിലും
എന്റെ കൊമ്പു നീ കാട്ടുപോത്തിന്റെ
കൊമ്പുപോലെ ഉയത്തും; പുതിയ എണ്ണ
എന്നെ തേപ്പിക്കുന്നു. 11 എന്റെ കണ്ണു എന്റെ

ശത്രുക്കളെ കണ്ടും എന്റെ ചെവി എന്നോടു
എതിക്കുന്ന ദുഷ്കർമ്മികളെക്കുറിച്ചു കേട്ടും
രസിക്കും. 12 നീതിമാൻ പനപോലെ തഴെക്കും;
ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുപോലെ വളരും. 13
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നടുതലയായവർ
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ
തഴെക്കും. 14 വാർദ്ധക്യത്തിലും അവർ ഫലം
കായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ പുഷ്ടിവെച്ചും
പച്ചപിടിച്ചും ഇരിക്കും. 15 യഹോവ നേരുള്ളവൻ,
അവൻ എന്റെ പാറ, അവനിൽ നീതികേടില്ല എന്നു
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

93 യഹോവ വാഴുന്നു; അവൻ മഹിമ
ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; യഹോവ ബലം ധരിച്ചു
അരെക്കു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭൂലോകം ഇളകാതെ
ഉറെച്ചുനില്ക്കുന്നു. 2 നിന്റെ സിംഹാസനം
പുരാതനമേ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു; നീ
അനാദിയായുള്ളവൻ തന്നേ. 3 യഹോവേ,
പ്രവാഹങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു; പ്രവാഹങ്ങൾ ശബ്ദം
ഉയർത്തുന്നു; പ്രവാഹങ്ങൾ തിരമാലകളെ
ഉയർത്തുന്നു. 4 സമുദ്രത്തിലെ വൻതിരകളായ
പെരുവെള്ളങ്ങളുടെ മുഴക്കത്തെക്കാളും
ഉയരത്തിൽ യഹോവ മഹിമയുള്ളവൻ. 5 നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങൾ എത്രയും നിശ്ചയമുള്ളവ; യഹോവേ,
വിശുദ്ധി നിന്റെ ആലയത്തിന്നു എന്നേക്കും ഉചിതം
തന്നേ.

94 പ്രതികാരത്തിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
പ്രതികാരത്തിന്റെ ദൈവമേ, പ്രകാശിക്കേണമേ. 2
ഭൂമിയുടെ ന്യായാധിപതിയേ എഴുന്നേല്ക്കേണമേ;
ഡംഭികൾക്കു നീ പ്രതികാരം ചെയ്യേണമേ. 3

യഹോവേ, ദുഷ്ടന്മാർ എത്രത്തോളം, ദുഷ്ടന്മാർ
എത്രത്തോളം ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും? 4 അവർ
ശകാരിച്ചു ധാഷ്ട്യം സംസാരിക്കുന്നു; നീതികേടു
പ്രവത്തിക്കുന്ന ഏവരും വമ്പു പറയുന്നു.
5 യഹോവേ, അവർ നിന്റെ ജനത്തെ
തകത്തുകളയുന്നു; നിന്റെ അവകാശത്തെ
പീഡിപ്പിക്കുന്നു. 6 അവർ വിധവയെയും
പരദേശിയെയും കൊല്ലുന്നു; അനാഥന്മാരെ അവർ
ഹിംസിക്കുന്നു. 7 യഹോവ കാണുകയില്ല എന്നും
യാക്കോബിന്റെ ദൈവം ഗ്രഹിക്കയില്ലെന്നും അവർ
പറയുന്നു. 8 ജനത്തിൽ മൃഗപ്രായരായവരേ,
ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ; ഭോഷന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു
എപ്പോൾ ബുദ്ധിവരും? 9 ചെവിയെ നട്ടവൻ
കേൾക്കയില്ലയോ? കണ്ണിനെ നിമ്മിച്ചവൻ
കാണുകയില്ലയോ? 10 ജാതികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നവൻ
ശാസിക്കയില്ലയോ? അവൻ മനുഷ്യക്കു
ജ്ഞാനം ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലയോ?
11 മനുഷ്യരുടെ വിചാരങ്ങളെ മായ എന്നു
യഹോവ അറിയുന്നു. 12 യഹോവേ, ദുഷ്ടന്നു
കുഴി കുഴിക്കുവോളം അനത്ഥദിവസത്തിൽ
നീ അവനെ വിശ്രമിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു 13 നീ
ശിക്ഷിക്കയും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നീ
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. 14
യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ തള്ളിക്കളകയില്ല;
തന്റെ അവകാശത്തെ കൈവിടുകയുമില്ല. 15
ന്യായവിധി നീതിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞുവരും;
പരമാത്ഥഹൃദയമുള്ളവരൊക്കെയും അതിനോടു
യോജിക്കും. 16 ദുഷ്കമ്മികളുടെ നേരെ ആർ
എനിക്കു വേണ്ടി എഴുന്നേല്ക്കും? നീതികേടു

പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരോടു ആർ എനിക്കു വേണ്ടി
എതിൎത്തുനില്ക്കും? 17 യഹോവ എനിക്കു
സഹായമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ പ്രാണൻ വേഗം
മൌനവാസം ചെയ്യുമായിരുന്നു. 18 എന്റെ കാൽ
വഴുതുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
യഹോവേ, നിന്റെ ദയ എന്നെ താങ്ങി. 19 എന്റെ
ഉള്ളിലെ വിചാരങ്ങളുടെ ബഹുത്വത്തിൽ നിന്റെ
ആശ്വാസങ്ങൾ എന്റെ പ്രാണനെ തണുപ്പിക്കുന്നു.
20 നിയമത്തിന്നു വിരോധമായി കഷ്ടത നിൎമ്മിക്കുന്ന
ദുഷ്ടസിംഹാസനത്തിന്നു നിന്നോടു സഖ്യത
ഉണ്ടാകുമോ? 21 നീതിമാന്റെ പ്രാണന്നു
വിരോധമായി അവർ കൂട്ടംകൂടുന്നു; കുറ്റമില്ലാത്ത
രക്തത്തെ അവർ ശിക്ഷെക്കു വിധിക്കുന്നു. 22
എങ്കിലും യഹോവ എനിക്കു ഗോപുരവും എന്റെ
ശരണശൈലമായ എന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു. 23
അവൻ അവരുടെ നീതികേടു അവരുടെമേൽ തന്നേ
വരുത്തും; അവരുടെ ദുഷ്ടതയിൽ തന്നേ അവരെ
സംഹരിക്കും; നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ
അവരെ സംഹരിച്ചുകളയും.

95 വരുവിൻ, നാം യഹോവെക്കു ഉല്ലസിച്ചു
ഘോഷിക്ക; നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ പാറെക്കു
ആൎപ്പിടുക. 2 നാം സ്തോത്രത്തോടെ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുക; സങ്കീൎത്തനങ്ങളോടെ
അവന്നു ഘോഷിക്ക. 3 യഹോവ മഹാദൈവമല്ലോ;
അവൻ സകലദേവന്മാൎക്കും മീതെ മഹാരാജാവു
തന്നേ. 4 ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങൾ അവന്റെ
കയ്യിൽ ആകുന്നു; പൎവ്വതങ്ങളുടെ ശിഖരങ്ങളും
അവന്നുള്ളവ. 5 സമുദ്രം അവന്നുള്ളതു; അവൻ
അതിനെ ഉണ്ടാക്കി; കരയെയും അവന്റെ കൈകൾ

മനെഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 6 വരുവിൻ, നാം വണങ്ങി
നമസ്കരിക്ക; നമ്മെ നിർമ്മിച്ച യഹോവയുടെ
മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുക. 7 അവൻ നമ്മുടെ
ദൈവമാകുന്നു; നാമോ അവൻ മേയിക്കുന്ന
ജനവും അവന്റെ കൈക്കലെ ആടുകളും തന്നേ. 8
ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു
എങ്കിൽ, മെരീബയിലെപ്പോലെയും മരുഭൂമിയിൽ
മസ്സാനാളിനെപ്പോലെയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ
കഠിനമാക്കരുതു. 9 അവിടെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു; എന്റെ പ്രവൃത്തി
അവർ കണ്ടിട്ടും എന്നെ ശോധനചെയ്തു. 10
നാല്പതു ആണ്ടു എനിക്കു ആ തലമുറയോടു
നീരസം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ തെറ്റിപ്പോകുന്ന
ഹൃദയമുള്ളോരു ജനം എന്നും എന്റെ വഴികളെ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. 11
ആകയാൽ അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ എന്റെ ക്രോധത്തിൽ
സത്യം ചെയ്തു.

96 യഹോവെക്കു ഒരു പുതിയ പാട്ടു പാടുവിൻ;
സകലഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ, യഹോവെക്കു
പാടുവിൻ. 2 യഹോവെക്കു പാടി അവന്റെ
നാമത്തെ വാഴ്ത്തുവിൻ; നാൾതോറും
അവന്റെ രക്ഷയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുവിൻ. 3
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അവന്റെ മഹത്വവും
സകലവംശങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അവന്റെ
അത്ഭുതങ്ങളും വിവരിപ്പിൻ. 4 യഹോവ
വലിയവനും ഏറ്റവും സ്തുത്യനും ആകുന്നു;
അവൻ സകലദേവന്മാരെക്കാളും ഭയപ്പെടുവാൻ
യോഗ്യൻ. 5 ജാതികളുടെ ദേവന്മാരൊക്കെയും

മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളത്രേ; യഹോവയോ ആകാശത്തെ
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 6 ബഹുമാനവും തേജസ്സും
അവന്റെ മുമ്പിലും ബലവും ശോഭയും അവന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലും ഉണ്ടു. 7 ജാതികളുടെ
കുലങ്ങളേ, യഹോവെക്കു കൊടുപ്പിൻ; മഹത്വവും
ബലവും യഹോവെക്കു കൊടുപ്പിൻ. 8
യഹോവെക്കു അവന്റെ നാമത്തിന്നു തക്കമഹത്വം
കൊടുപ്പിൻ; തിരുമുൽകാഴ്ചയുമായി അവന്റെ
പ്രാകാരങ്ങളിൽ ചെല്ലുവിൻ. 9 വിശുദ്ധ
വസ്ത്രാലങ്കാരത്തോടെ യഹോവയെ
നമസ്കരിപ്പിൻ; സകല ഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ,
അവന്റെ മുമ്പിൽ നടുങ്ങുവിൻ. 10 യഹോവ
വാഴുന്നു എന്നു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പറവിൻ;
ഭൂലോകവും ഇളകാതെ ഉറെച്ചുനില്ക്കുന്നു; അവൻ
ജാതികളെ നേരോടെ വിധിക്കും. 11 ആകാശം
സന്തോഷിക്കയും ഭൂമി ആനന്ദിക്കയും സമുദ്രവും
അതിന്റെ നിറെവും മുഴങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ. 12
വയലും അതിലുള്ളതൊക്കെയും ആഹ്ലാദിക്കട്ടെ;
അപ്പോൾ കാട്ടിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളും
ഉല്ലസിച്ചുഘോഷിക്കും. 13 യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ തന്നേ; അവൻ വരുന്നുവല്ലോ;
അവൻ ഭൂമിയെ വിധിപ്പാൻ വരുന്നു; അവൻ
ഭൂലോകത്തെ നീതിയോടും ജാതികളെ
വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടെ വിധിക്കും.

97 യഹോവ വാഴുന്നു; ഭൂമി ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കട്ടെ;
ബഹുദ്വീപുകളും സന്തോഷിക്കട്ടെ. 2 മേഘവും
അന്ധകാരവും അവന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നു;
നീതിയും ന്യായവും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ
അടിസ്ഥാനമാകുന്നു. 3 തീ അവന്നു മുമ്പായി

പോകുന്നു; ചുറ്റുമുള്ള അവന്റെ വൈരികളെ
ദഹിപ്പിക്കുന്നു. 4 അവന്റെ മിന്നലുകൾ
ഭൂതലത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; ഭൂമി കണ്ടു
വിറെക്കുന്നു. 5 യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ,
സൎവ്വഭൂമിയുടെയും കൎത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ,
പൎവ്വതങ്ങൾ മെഴുകുപോലെ ഉരുകുന്നു. 6
ആകാശം അവന്റെ നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു;
സകലജാതികളും അവന്റെ മഹത്വത്തെ കാണുന്നു.
7 വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിക്കയും ബിംബങ്ങളിൽ
പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നവരൊക്കെയും
ലജ്ജിച്ചുപോകും; സകലദേവന്മാരുമായുള്ളോരേ,
അവനെ നമസ്കരിപ്പിൻ. 8 സീയോൻ കേട്ടു
സന്തോഷിക്കുന്നു; യഹോവേ, നിന്റെ
ന്യായവിധികൾ ഹേതുവായി യെഹൂദാപുത്രിമാർ
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു. 9 യഹോവേ,
നീ സൎവ്വഭൂമിക്കും മീതെ അത്യുന്നതൻ;
സകലദേവന്മാൎക്കും മീതെ ഉയൎന്നവൻ തന്നേ. 10
യഹോവയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരേ, ദോഷത്തെ
വെറുപ്പിൻ; അവൻ തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ
പ്രാണങ്ങളെ കാക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു അവരെ വിടുവിക്കുന്നു. 11
നീതിമാന്നു പ്രകാശവും പരമാൎത്ഥഹൃദയമുള്ളവൎക്കു
സന്തോഷവും ഉദിക്കും. 12 നീതിമാന്മാരേ,
യഹോവയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ; അവന്റെ
വിശുദ്ധനാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്‌വിൻ.

98 യഹോവെക്കു ഒരു പുതിയ പാട്ടു പാടുവിൻ;
അവൻഅത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ വലങ്കയ്യും അവന്റെ വിശുദ്ധഭുജവും
അവന്നു ജയം നേടിയിരിക്കുന്നു. 2 യഹോവ തന്റെ

രക്ഷയെ അറിയിച്ചും ജാതികൾ കാൺകെ തന്റെ
നീതിയെ വെളിപ്പെടുത്തിയുമിരിക്കുന്നു. 3
അവൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു തന്റെ
ദയയും വിശ്വസ്തതയും ഓർത്തിരിക്കുന്നു;
ഭൂമിയുടെ അറുതികളൊക്കെയും നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 4 സകല
ഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ, യഹോവെക്കു
ആർപ്പിടുവിൻ; പൊട്ടിഘോഷിച്ചു കീർത്തനം
ചെയ്‌വിൻ. 5 കിന്നരത്തോടെ യഹോവെക്കു
കീർത്തനം ചെയ്‌വിൻ; കിന്നരത്തോടും
സംഗീതസ്വരത്തോടും കൂടെ തന്നേ. 6
കാഹളങ്ങളോടും തൂർയ്യനാദത്തോടുംകൂടെ
രാജാവായ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ഘോഷിപ്പിൻ! 7 സമുദ്രവും അതിന്റെ നിറവും
ഭൂതലവും അതിൽ വസിക്കുന്നവരും മുഴങ്ങട്ടെ. 8
പ്രവാഹങ്ങൾ കൈകൊട്ടട്ടെ; പർവ്വതങ്ങൾ
ഒരുപോലെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഉല്ലസിച്ചു
ഘോഷിക്കട്ടെ. 9 അവൻ ഭൂമിയെ വിധിപ്പാൻ
വരുന്നു; ഭൂലോകത്തെ നീതിയോടും ജാതികളെ
നേരോടുംകൂടെ വിധിക്കും.

99 യഹോവ വാഴുന്നു; ജാതികൾ വിറെക്കട്ടെ;
അവൻ കെരൂബുകളുടെ മീതെ വസിക്കുന്നു;
ഭൂമി കുലുങ്ങട്ടെ. 2 യഹോവ സീയോനിൽ
വലിയവനും സകലജാതികൾക്കും മീതെ ഉന്നതനും
ആകുന്നു. 3 അവൻ പരിശുദ്ധൻ എന്നിങ്ങനെ
അവർ നിന്റെ മഹത്തും ഭയങ്കരവുമായ
നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ. 4 ന്യായതല്പരനായ
രാജാവിന്റെ ബലത്തെ നീ നേരോടെ
സ്ഥിരമാക്കിയിരിക്കുന്നു; നീ യാക്കോബിൽ

നീതിയും ന്യായവും നടത്തിയിരിക്കുന്നു.
5 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
പുകഴ്ത്തുവിൻ; അവന്റെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ
നമസ്കരിപ്പിൻ; അവൻ പരിശുദ്ധൻ
ആകുന്നു. 6 അവന്റെ പുരോഹിതന്മാരിൽ
മോശെയും അഹരോനും, അവന്റെ നാമത്തെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവരിൽ ശമൂവേലും; ഇവർ
യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അവൎക്കു
ഉത്തരമരുളി. 7 മേഘസ്തംഭത്തിൽനിന്നു അവൻ
അവരോടു സംസാരിച്ചു; അവർ അവന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളും അവൻ കൊടുത്ത ചട്ടവും
പ്രമാണിച്ചു. 8 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ,
നീ അവൎക്കുത്തരമരുളി; നീ അവൎക്കു
ക്ഷമ കാണിക്കുന്ന ദൈവവും അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രതികാരകനും ആയിരുന്നു. 9
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ പുകഴ്ത്തുവിൻ;
അവന്റെ വിശുദ്ധപൎവ്വതത്തിൽ നമസ്കരിപ്പിൻ;
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ പരിശുദ്ധനല്ലോ.
100 സകല ഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ,
യഹോവെക്കു ആൎപ്പിടുവിൻ. 2 സന്തോഷത്തോടെ
യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ; സംഗീതത്തോടെ
അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുവിൻ. 3 യഹോവ തന്നേ
ദൈവം എന്നറിവിൻ; അവൻ നമ്മെ ഉണ്ടാക്കി; നാം
അവന്നുള്ളവർ ആകുന്നു; അവന്റെ ജനവും
അവൻ മേയിക്കുന്ന ആടുകളും തന്നേ. 4 അവന്റെ
വാതിലുകളിൽ സ്തോത്രത്തോടും അവന്റെ
പ്രാകാരങ്ങളിൽ സ്തുതിയോടും കൂടെ വരുവിൻ;
അവന്നു സ്തോത്രം ചെയ്തു അവന്റെ നാമത്തെ
വാഴ്ത്തുവിൻ. 5 യഹോവ നല്ലവനല്ലോ, അവന്റെ

ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു; അവന്റെ വിശ്വസ്തത
തലമുറതലമുറയായും ഇരിക്കുന്നു.

101 ഞാൻ ദയയെയും ന്യായത്തെയും കുറിച്ചു
പാടും; യഹോവേ, ഞാൻ നിനക്കു കീർത്തനം പാടും.
2 ഞാൻ നിഷ്കളങ്കമാർഗ്ഗത്തിൽ ശ്രദ്ധവെക്കും;
എപ്പോൾ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരും? ഞാൻ
എന്റെ വീട്ടിൽ നിഷ്കളങ്കഹൃദയത്തോടെ
പെരുമാറും. 3 ഞാൻ ഒരു നീചകാര്യം എന്റെ
കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ വെക്കുകയില്ല; ക്രമം കെട്ടവരുടെ
പ്രവൃത്തിയെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; അതു
എന്നോടു ചേർന്നു പറ്റുകയില്ല. 4 വക്രഹൃദയം
എന്നോടു അകന്നിരിക്കും; ദുഷ്ടതയെ ഞാൻ
അറികയില്ല. 5 കൂട്ടുകാരനെക്കുറിച്ചു
ഏഷണി പറയുന്നവനെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കും;
ഉന്നതഭാവവും നിഗളഹൃദയവും ഉള്ളവനെ
ഞാൻ സഹായിക്കയില്ല. 6 ദേശത്തിലെ
വിശ്വസ്തന്മാർ എന്നോടുകൂടെ വസിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ ദൃഷ്ടി അവരുടെമേൽ ഇരിക്കുന്നു;
നിഷ്കളങ്കമാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ എന്നെ
ശുശ്രൂഷിക്കും. 7 വഞ്ചനചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ
വീട്ടിൽ വസിക്കയില്ല; ഭോഷ്കു പറയുന്നവൻ എന്റെ
മുമ്പിൽ ഉറെച്ചുനില്ക്കയില്ല. 8 യഹോവയുടെ
നഗരത്തിൽനിന്നു സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും
ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു ദേശത്തിലെ ദുഷ്ടന്മാരെ
ഒക്കെയും ഞാൻ രാവിലെതോറും നശിപ്പിക്കും.

102 യഹോവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ;
എന്റെ നിലവിളി തിരുസന്നിധിയിൽ വരുമാറാകട്ടെ.
2 കഷ്ടദിവസത്തിൽ നിന്റെ മുഖം എനിക്കു
മറെക്കരുതേ; നിന്റെ ചെവി എങ്കലേക്കു

ചായിക്കേണമേ; ഞാൻ വിളിക്കുന്ന നാളിൽ
വേഗത്തിൽ എനിക്കു ഉത്തരമരുളേണമേ. 3 എന്റെ
നാളുകൾ പുകപോലെ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; എന്റെ
അസ്ഥികൾ തീക്കൊള്ളിപോലെ വെന്തിരിക്കുന്നു.
4 എന്റെ ഹൃദയം അരിഞ്ഞ പുല്ലുപോലെ
ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഭക്ഷണംകഴിപ്പാൻ
മറന്നുപോകുന്നു. 5 എന്റെ ഞരക്കത്തിന്റെ
ഒച്ചനിമിത്തം എന്റെ അസ്ഥികൾ മാംസത്തോടു
പറ്റുന്നു. 6 ഞാൻ മരുഭൂമിയിലെ വേഴാമ്പൽപോലെ
ആകുന്നു; ശൂന്യസ്ഥലത്തെ മൂങ്ങാപോലെ തന്നേ.
7 ഞാൻ ഉറക്കിളെച്ചിരിക്കുന്നു; വീട്ടിന്മുകളിൽ
തനിച്ചിരിക്കുന്ന കുരികിൽ പോലെ ആകുന്നു.
8 എന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇടവിടാതെ എന്നെ
നിന്ദിക്കുന്നു; എന്നോടു ചീറുന്നവർ എന്റെ പേർ
ചൊല്ലി ശപിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ അപ്പംപോലെ ചാരം
തിന്നുന്നു; എന്റെ പാനീയത്തിൽ കണ്ണുനീർ
കലക്കുന്നു; 10 നിന്റെ കോപവും ക്രോധവും
ഹേതുവായിട്ടു തന്നേ; നീ എന്നെ എടുത്തു
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 11 എന്റെ ആയുസ്സു
ചാഞ്ഞുപോകുന്ന നിഴൽ പോലെയാകുന്നു; ഞാൻ
പുല്ലുപോലെ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു. 12 നീയോ,
യഹോവേ, എന്നേക്കുമുള്ളവൻ; നിന്റെ നാമം
തലമുറതലമുറയായി നിലനില്ക്കുന്നു. 13 നീ
എഴുന്നേറ്റു സീയോനോടു കരുണ കാണിക്കും;
അവളോടു കൃപ കാണിപ്പാനുള്ള കാലം, അതേ,
അതിന്നു സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. 14 നിന്റെ
ദാസന്മാക്കു അവളുടെ കല്ലുകളോടു താല്പര്യവും
അവളുടെ പൂഴിയോടു അലിവും തോന്നുന്നു.
15 യഹോവ സീയോനെ പണികയും തന്റെ

മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകയും 16 അവൻ
അഗതികളുടെ പ്രാൎത്ഥന കടാക്ഷിക്കയും
അവരുടെ പ്രാൎത്ഥന നിരസിക്കാതെയിരിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു 17 ജാതികൾ യഹോവയുടെ
നാമത്തെയും ഭൂമിയിലെ സകലരാജാക്കന്മാരും
നിന്റെ മഹത്വത്തെയും ഭയപ്പെടും. 18
വരുവാനിരിക്കുന്ന തലമുറെക്കു വേണ്ടി ഇതു
എഴുതിവെക്കും; സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ജനം
യഹോവയെ സ്തുതിക്കും. 19 യഹോവയെ
സേവിപ്പാൻ ജാതികളും രാജ്യങ്ങളും കൂടി
വന്നപ്പോൾ 20 സീയോനിൽ യഹോവയുടെ
നാമത്തെയും യെരൂശലേമിൽ അവന്റെ
സ്തുതിയെയും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു 21
ബദ്ധന്മാരുടെ ഞരക്കം കേൾപ്പാനും മരണത്തിന്നു
നിയമിക്കപ്പെട്ടവരെ വിടുവിപ്പാനും 22 യഹോവ
തന്റെ വിശുദ്ധമായ ഉയരത്തിൽനിന്നു നോക്കി
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയെ തൃക്കൺപാൎത്തുവല്ലോ.
23 അവൻ വഴിയിൽവെച്ചു എന്റെ ബലം ക്ഷയിപ്പിച്ചു;
അവൻ എന്റെ നാളുകളെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 24
എന്റെ ദൈവമേ, ആയുസ്സിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ എന്നെ
എടുത്തുകളയരുതേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു;
നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായി
ഇരിക്കുന്നു. 25 പൂൎവ്വകാലത്തു നീ ഭൂമിക്കു
അടിസ്ഥാനമായിട്ടു; ആകാശം നിന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. 26 അവ നശിക്കും നീയോ
നിലനില്ക്കും; അവയെല്ലാം വസ്ത്രംപോലെ
പഴകിപ്പോകും; ഉടുപ്പുപോലെ നീ അവയെ
മാറ്റും; അവ മാറിപ്പോകയും ചെയ്യും. 27 നീയോ
അനന്യനാകുന്നു; നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ

അവസാനിക്കയുമില്ല. 28 നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ
മക്കൾ നിർഭയം വസിക്കും; അവരുടെ സന്തതി
നിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലനില്ക്കും.
103 എൻ മനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; എന്റെ
സർവ്വാന്തരംഗവുമേ, അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ
വാഴ്ത്തുക. 2 എൻ മനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക;
അവന്റെ ഉപകാരങ്ങൾ ഒന്നും മറക്കരുതു. 3
അവൻ നിന്റെ അകൃത്യം ഒക്കെയും മോചിക്കുന്നു;
നിന്റെ സകലരോഗങ്ങളെയും സൌഖ്യമാക്കുന്നു; 4
അവൻ നിന്റെ ജീവനെ നാശത്തിൽനിന്നു
വീണ്ടെടുക്കുന്നു; അവൻ ദയയും കരുണയും
നിന്നെ അണിയിക്കുന്നു. 5 നിന്റെ യൌവനം
കഴുകനെപ്പോലെ പുതുകിവരത്തക്കവണ്ണം അവൻ
നിന്റെ വായ്ക്കു നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തിവരുത്തുന്നു.
6 യഹോവ സകലപീഡിതന്മാർക്കും വേണ്ടി
നീതിയും ന്യായവും നടത്തുന്നു. 7 അവൻ തന്റെ
വഴികളെ മോശെയെയും തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ
യിസ്രായേൽമക്കളെയും അറിയിച്ചു. 8 യഹോവ
കരുണയും കൃപയും നിറഞ്ഞവൻ ആകുന്നു;
ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും ഉള്ളവൻ തന്നേ. 9
അവൻ എല്ലായ്പോഴും ഭത്സിക്കയില്ല; എന്നേക്കും
കോപം സംഗ്രഹിക്കയുമില്ല. 10 അവൻ നമ്മുടെ
പാപങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം നമ്മോടു ചെയ്യുന്നില്ല;
നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം നമ്മോടു
പകരം ചെയ്യുന്നതുമില്ല. 11 ആകാശം ഭൂമിക്കുമീതെ
ഉയർന്നിരിക്കുന്നതു പോലെ അവന്റെ ദയ അവന്റെ
ഭക്തന്മാരോടു വലുതായിരിക്കുന്നു. 12 ഉദയം
അസ്തമയത്തോടു അകന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ
അവൻ നമ്മുടെ ലംഘനങ്ങളെ നമ്മോടു

അകറ്റിയിരിക്കുന്നു. 13 അപ്പന്നു മക്കളോടു കരുണ
തോന്നുന്നതുപോലെ യഹോവെക്കു തന്റെ
ഭക്തന്മാരോടു കരുണ തോന്നുന്നു. 14 അവൻ
നമ്മുടെ പ്രകൃതി അറിയുന്നുവല്ലോ; നാം പൊടി
എന്നു അവൻ ഓക്കുന്നു. 15 മനുഷ്യന്റെ
ആയുസ്സു പുല്ലുപോലെയാകുന്നു; വയലിലെ
പൂപോലെ അവൻ പൂക്കുന്നു. 16 കാറ്റു അതിന്മേൽ
അടിക്കുമ്പോൾ അതു ഇല്ലാതെപോകുന്നു;
അതിന്റെ സ്ഥലം പിന്നെ അതിനെ അറികയുമില്ല.
17 യഹോവയുടെ ദയയോ എന്നും എന്നേക്കും
അവന്റെ ഭക്തന്മാക്കും അവന്റെ നീതി മക്കളുടെ
മക്കൾക്കും ഉണ്ടാകും. 18 അവന്റെ നിയമത്തെ
പ്രമാണിക്കുന്നവക്കും അവന്റെ കല്പനകളെ ഓത്തു
ആചരിക്കുന്നവക്കും തന്നേ. 19 യഹോവ തന്റെ
സിംഹാസനത്തെ സ്വഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ രാജത്വം സകലത്തെയും ഭരിക്കുന്നു. 20
അവന്റെ വചനത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു അവന്റെ
ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്ന വീരന്മാരായി അവന്റെ
ദൂതന്മാരായുള്ളോരേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
21 അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷക്കാരായി
അവന്റെ സകലസൈന്യങ്ങളുമായുള്ളോരേ,
യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ; 22 അവന്റെ
ആധിപത്യത്തിലെ സകലസ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള
അവന്റെ സകലപ്രവൃത്തികളുമേ, യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുവിൻ; എൻ മനമേ, യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുക.

104 എൻ മനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നീ ഏറ്റവും വലിയവൻ;
മഹത്വവും തേജസ്സും നീ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; 2

വസ്ത്രം ധരിക്കുമ്പോലെ നീ പ്രകാശത്തെ
ധരിക്കുന്നു; തിരശ്ശീലപോലെ നീ ആകാശത്തെ
വിരിക്കുന്നു. 3 അവൻ തന്റെ മാളികകളുടെ
തുലാങ്ങളെ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിരത്തുന്നു;
മേഘങ്ങളെ തന്റെ തേരാക്കി, കാറ്റിൻ ചിറകിന്മേൽ
സഞ്ചരിക്കുന്നു. 4 അവൻ കാറ്റുകളെ
തന്റെ ദൂതന്മാരും അഗ്നിജ്വാലയെ തന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരും ആക്കുന്നു. 5 അവൻ ഭൂമിയെ
അതൊരിക്കലും ഇളകിപ്പോകാതവണ്ണം അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 6
നീ അതിനെ വസ്ത്രംകൊണ്ടെന്നപോലെ
ആഴികൊണ്ടു മൂടി; വെള്ളം പർവ്വതങ്ങൾക്കു മീതെ
നിന്നു. 7 അവ നിന്റെ ശാസനയാൽ ഓടിപ്പോയി;
നിന്റെ ഇടിമുഴക്കത്താൽ അവ ബദ്ധപ്പെട്ടു - 8
മലകൾ പൊങ്ങി, താഴ്വരകൾ താണു - നീ അവെക്കു
നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി; 9 ഭൂമിയെ
മൂടുവാൻ മടങ്ങിവരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അവെക്കു കടന്നുകൂടാത്ത ഒരു അതിർ ഇട്ടു. 10
അവൻ ഉറവുകളെ താഴ്വരകളിലേക്കു ഒഴുക്കുന്നു;
അവ മലകളുടെ ഇടയിൽകൂടി ഒലിക്കുന്നു. 11
അവയിൽനിന്നു വയലിലെ സകലമൃഗങ്ങളും
കുടിക്കുന്നു; കാട്ടുകഴുതകളും തങ്ങളുടെ
ദാഹം തീക്കുന്നു; 12 അവയുടെ തീരങ്ങളിൽ
ആകാശത്തിലെ പറവകൾ വസിക്കയും
കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിൽ പാടുകയും
ചെയ്യുന്നു. 13 അവൻ തന്റെ മാളികകളിൽ
നിന്നു മലകളെ നനെക്കുന്നു; ഭൂമിക്കു നിന്റെ
പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലത്താൽ തൃപ്തിവരുന്നു. 14
അവൻ മൃഗങ്ങൾക്കു പുല്ലും മനുഷ്യന്റെ

ഉപയോഗത്തിന്നായി സസ്യവും മുളെപ്പിക്കുന്നു; 15
അവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു ആഹാരവും മനുഷ്യന്റെ
ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന വീഞ്ഞും
അവന്റെ മുഖത്തെ മിനുക്കുവാൻ എണ്ണയും
മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന
അപ്പവും ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നു. 16 യഹോവയുടെ
വൃക്ഷങ്ങൾക്കു തൃപ്തിവരുന്നു; അവൻ
നട്ടിട്ടുള്ള ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുക്കൾക്കു
തന്നേ. 17 അവിടെ പക്ഷികൾ കൂടുണ്ടാക്കുന്നു;
പെരുഞ്ഞാറെക്കു സരളവൃക്ഷങ്ങൾ
പാപ്പിടമാകുന്നു. 18 ഉയൎന്നമലകൾ കാട്ടാടുകൾക്കും
പാറകൾ കുഴിമുയലുകൾക്കും സങ്കേതമാകുന്നു. 19
അവൻ കാലനിൎണ്ണയത്തിന്നായി ചന്ദ്രനെ നിയമിച്ചു;
സൂൎയ്യൻ തന്റെ അസ്തമാനത്തെ അറിയുന്നു. 20 നീ
ഇരുട്ടു വരുത്തുന്നു; രാത്രി ഉണ്ടാകുന്നു; അപ്പോൾ
കാട്ടുമൃഗങ്ങളൊക്കെയും സഞ്ചാരം തുടങ്ങുന്നു. 21
ബാലസിംഹങ്ങൾ ഇരെക്കായി അലറുന്നു; അവ
ദൈവത്തോടു തങ്ങളുടെ ആഹാരം ചോദിക്കുന്നു.
22 സൂൎയ്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ അവ മടങ്ങുന്നു;
തങ്ങളുടെ ഗുഹകളിൽ ചെന്നു കിടക്കുന്നു. 23
മനുഷ്യൻ തന്റെ പണിക്കു പുറപ്പെടുന്നു;
സന്ധ്യവരെയുള്ള തന്റെ വേലെക്കായി തന്നേ.
24 യഹോവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര
പെരുകിയിരിക്കുന്നു! ജ്ഞാനത്തോടെ നീ
അവയെ ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഭൂമി
നിന്റെ സൃഷ്ടികളാൽ നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 25
വലിപ്പവും വിസ്താരവും ഉള്ള സമുദ്രം അതാ
കിടക്കുന്നു! അതിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ചെറിയതും
വലിയതുമായ അസംഖ്യജന്തുക്കൾ ഉണ്ടു. 26

അതിൽ കപ്പലുകൾ ഓടുന്നു; അതിൽ കളിപ്പാൻ നീ
ഉണ്ടാക്കിയ ലിവ്യാഥാൻ ഉണ്ടു. 27 തക്കസമയത്തു
തീൻ കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഇവ ഒക്കെയും നിന്നെ
കാത്തിരിക്കുന്നു. 28 നീ കൊടുക്കുന്നതിനെ അവ
പെറുക്കുന്നു തൃക്കൈ തുറക്കുമ്പോൾ അവെക്കു
നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തിവരുന്നു. 29 തിരുമുഖത്തെ
മറെക്കുമ്പോൾ അവ ഭ്രമിച്ചു പോകുന്നു; നീ
അവയുടെ ശ്വാസം എടുക്കുമ്പോൾ അവ
ചത്തു പൊടിയിലേക്കു തിരികെ ചേരുന്നു; 30
നീ നിന്റെ ശ്വാസം അയക്കുമ്പോൾ അവ
സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു; നീ ഭൂമിയുടെ മുഖത്തെ
പുതുക്കുന്നു. 31 യഹോവയുടെ മഹത്വം
എന്നേക്കും നില്ക്കുമാറാകട്ടെ; യഹോവ തന്റെ
പ്രവൃത്തികളിൽ സന്തോഷിക്കട്ടെ. 32 അവൻ
ഭൂമിയെ നോക്കുന്നു, അതു വിറെക്കുന്നു; അവൻ
മലകളെ തൊടുന്നു, അവ പുകയുന്നു. 33
എന്റെ ആയുഷ്കാലത്തൊക്കെയും ഞാൻ
യഹോവെക്കു പാടും; ഞാൻ ഉള്ളേടത്തോളം
എന്റെ ദൈവത്തിന്നു കിൎത്തനം പാടും. 34 എന്റെ
ധ്യാനം അവന്നു പ്രസാദകരമായിരിക്കട്ടെ; ഞാൻ
യഹോവയിൽ സന്തോഷിക്കും. 35 പാപികൾ
ഭൂമിയിൽനിന്നു മുടിഞ്ഞുപോകട്ടെ; ദുഷ്ടന്മാർ
ഇല്ലാതെയാകട്ടെ; എൻ മനമേ, യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുക; യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

105 യഹോവെക്കു സ്തോത്രംചെയ്വിൻ;
തൻ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ; അവന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അറിയിപ്പിൻ.
2 അവന്നു പാടുവിൻ; അവന്നു കീൎത്തനം
പാടുവിൻ; അവന്റെ സകല അത്ഭുതങ്ങളെയും

കുറിച്ചു സംസാരിപ്പിൻ. 3 അവന്റെ
വിശുദ്ധനാമത്തിൽ പ്രശംസിപ്പിൻ; യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കട്ടെ. 4
യഹോവയെയും അവന്റെ ബലത്തെയും തിരവിൻ;
അവന്റെ മുഖത്തെ ഇടവിടാതെ അന്വേഷിപ്പിൻ. 5
അവന്റെ ദാസനായ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയും
അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത യാക്കോബിൻ
മക്കളുമായുള്ളോരേ, 6 അവൻ ചെയ്ത
അത്ഭുതങ്ങളും അവന്റെ അടയാളങ്ങളും അവന്റെ
വായുടെ ന്യായവിധികളും ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 7
അവൻ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയാകുന്നു;
അവന്റെ ന്യായവിധികൾ സർവ്വഭൂമിയിലും ഉണ്ടു. 8
അവൻ തന്റെ നിയമത്തെ എന്നേക്കും താൻ കല്പിച്ച
വചനത്തെ ആയിരം തലമുറയോളവും ഓർക്കുന്നു. 9
അവൻ അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത നിയമവും
യിസ്ഹാക്കിനോടു ചെയ്ത സത്യവും തന്നേ. 10
അതിനെ അവൻ യാക്കോബിന്നു ഒരു ചട്ടമായും
യിസ്രായേലിന്നു ഒരു നിത്യനിയമമായും നിയമിച്ചു.
11 നിന്റെ അവകാശത്തിന്റെ ഓഹരിയായി ഞാൻ
നിനക്കു കനാൻദേശം തരും എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 12
അവർ അന്നു എണ്ണത്തിൽ കുറഞ്ഞവരും ആൾ
ചുരുങ്ങിയവരും അവിടെ പരദേശികളും
ആയിരുന്നു. 13 അവർ ഒരു ജാതിയെ വിട്ടു മറ്റൊരു
ജാതിയുടെ അടുക്കലേക്കും ഒരു രാജ്യത്തെ
വിട്ടു മറ്റൊരു ജനത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കും
പോകും. 14 അവരെ പീഡിപ്പിപ്പാൻ അവൻ
ആരെയും സമ്മതിച്ചില്ല; അവരുടെനിമിത്തം
അവൻ രാജാക്കന്മാരെ ശാസിച്ചു: 15 എന്റെ
അഭിഷിക്തന്മാരെ തൊടരുതു, എന്റെ

പ്രവാചകന്മാൎക്കു ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 അവൻ ദേശത്തു ഒരു ക്ഷാമം വരുത്തി;
അപ്പമെന്ന കോലിനെ അശേഷം ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു. 17
അവൎക്കു മുമ്പായി അവൻ ഒരാളെ അയച്ചു;
യോസേഫിനെ അവർ ദാസനായി വിറ്റുവല്ലോ. 18
യഹോവയുടെ വചനം നിവൃത്തിയാകയും
അവന്റെ അരുളപ്പാടിനാൽ അവന്നു ശോധന
വരികയും ചെയ്യുവോളം 19 അവർ അവന്റെ
കാലുകളെ വിലങ്ങുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കയും
അവൻ ഇരിമ്പു ചങ്ങലയിൽ കുടുങ്ങുകയും
ചെയ്തു. 20 രാജാവു ആളയച്ചു അവനെ
വിടുവിച്ചു; ജാതികളുടെ അധിപതി അവനെ
സ്വതന്ത്രനാക്കി. 21 അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരെ
ഇഷ്ടപ്രകാരം ബന്ധിച്ചുകൊൾവാനും അവന്റെ
മന്ത്രിമാൎക്കു ജ്ഞാനം ഉപദേശിച്ചുകൊടുപ്പാനും 22
തന്റെ ഭവനത്തിന്നു അവനെ കൎത്താവായും തന്റെ
സൎവ്വസമ്പത്തിന്നും അധിപതിയായും നിയമിച്ചു. 23
അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിലേക്കു
ചെന്നു; യാക്കോബ് ഹാമിന്റെ ദേശത്തു വന്നു
പാൎത്തു. 24 ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഏറ്റവും
വൎദ്ധിപ്പിക്കയും അവരുടെ വൈരികളെക്കാൾ
അവരെ ബലവാന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു. 25 തന്റെ
ജനത്തെ പകെപ്പാനും തന്റെ ദാസന്മാരോടു
ഉപായം പ്രയോഗിപ്പാനും അവൻ അവരുടെ
ഹൃദയത്തെ മറിച്ചുകളഞ്ഞു. 26 അവൻ തന്റെ
ദാസനായ മോശെയെയും താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത
അഹരോനെയും അയച്ചു. 27 ഇവർ അവരുടെ
ഇടയിൽ അവന്റെ അടയാളങ്ങളും ഹാമിന്റെ
ദേശത്തു അത്ഭുതങ്ങളും കാണിച്ചു. 28 അവൻ

ഇരുൾ അയച്ചു ദേശത്തെ ഇരുട്ടാക്കി; അവർ
അവന്റെ വചനത്തോടു മറുത്തതുമില്ല; 29 അവൻ
അവരുടെ വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കി, അവരുടെ
മത്സ്യങ്ങളെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 30 അവരുടെ
ദേശത്തു തവള വ്യാപിച്ചു രാജാക്കന്മാരുടെ
പള്ളിയറകളിൽപോലും നിറഞ്ഞു. 31 അവൻ
കല്പിച്ചപ്പോൾ നായീച്ചയും അവരുടെ ദേശത്തെല്ലാം
പേനും വന്നു; 32 അവൻ അവക്കു മഴെക്കു പകരം
കൽമഴയും അവരുടെ ദേശത്തിൽ അഗ്നിജ്വാലയും
അയച്ചു. 33 അവൻ അവരുടെ മുന്തിരിവള്ളികളും
അത്തിവൃക്ഷങ്ങളും തകൎത്തു; അവരുടെ
ദേശത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു. 34
അവൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ വെട്ടുക്കിളിയും തുള്ളനും
അനവധിയായി വന്നു, 35 അവരുടെ ദേശത്തിലെ
സസ്യം ഒക്കെയും അവരുടെ വയലിലെ വിളയും
തിന്നുകളഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരുടെ
ദേശത്തിലെ എല്ലാകടിഞ്ഞൂലിനെയും അവരുടെ
സൎവ്വവീൎയ്യത്തിൻ ആദ്യഫലത്തെയും സംഹരിച്ചു. 37
അവൻ അവരെ വെള്ളിയോടും പൊന്നിനോടും
കൂടെ പുറപ്പെടുവിച്ചു; അവരുടെ ഗോത്രങ്ങളിൽ
ഒരു ബലഹീനനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 38 അവർ
പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മിസ്രയീം സന്തോഷിച്ചു;
അവരെയുള്ള പേടി അവരുടെമേൽ വീണിരുന്നു. 39
അവൻ തണലിന്നായി ഒരു മേഘം വിരിച്ചു;
രാത്രിയിൽ വെളിച്ചത്തിന്നായി തീ നിറുത്തി. 40
അവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ കാടകളെ
കൊടുത്തു; സ്വൎഗ്ഗീയഭോജനംകൊണ്ടും അവക്കു
തൃപ്തിവരുത്തി. 41 അവൻ പാറയെ പിളൎന്നു,
വെള്ളം ചാടി പുറപ്പെട്ടു; അതു ഉണങ്ങിയ

നിലത്തുകൂടി നദിയായി ഒഴുകി. 42 അവൻ തന്റെ
വിശുദ്ധവചനത്തെയും തന്റെ ദാസനായ
അബ്രാഹാമിനെയും ഓർത്തു. 43 അവൻ
തന്റെ ജനത്തെ സന്തോഷത്തോടും താൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഘോഷത്തോടും കൂടെ
പുറപ്പെടുവിച്ചു. 44 അവർ തന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
പ്രമാണിക്കയും തന്റെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ
ആചരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു 45 അവൻ
ജാതികളുടെ ദേശങ്ങളെ അവക്കു കൊടുത്തു;
അവർ വംശങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം
കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്തു. യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ.

106 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവെക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ നല്ലവനല്ലോ;
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കും ഉള്ളതു. 2 യഹോവയുടെ
വീര്യപ്രവൃത്തികളെ ആർ വർണ്ണിക്കും? അവന്റെ
സ്തുതിയെ ഒക്കെയും ആർ വിവരിക്കും? 3
ന്യായത്തെ പ്രമാണിക്കുന്നവരും എല്ലായ്പോഴും
നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും ഭാഗ്യവാന്മാർ. 4
യഹോവേ, നീ തിരഞ്ഞെടുത്തവരുടെ നന്മ
ഞാൻ കാണേണ്ടതിന്നും നിന്റെ ജനത്തിന്റെ
സന്തോഷത്തിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടതിന്നും നിന്റെ
അവകാശത്തോടുകൂടെ പുകഴേണ്ടതിന്നും
5 നിന്റെ ജനത്തോടുള്ള കടാക്ഷപ്രകാരം
എന്നെ ഓർത്തു, നിന്റെ രക്ഷകൊണ്ടു എന്നെ
സന്ദർശിക്കേണമേ. 6 ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ പാപം ചെയ്തു; ഞങ്ങൾ
അകൃത്യവും ദുഷ്ടതയും പ്രവർത്തിച്ചു. 7 ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു നിന്റെ

അത്ഭുതങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കാതെയും നിന്റെ
മഹാദയയെ ഓൎക്കാതെയും കടല്ക്കരയിൽ,
ചെങ്കടല്ക്കരയിൽവെച്ചു തന്നേ മത്സരിച്ചു. 8
എന്നിട്ടും അവൻ തന്റെ മഹാശക്തി
വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു തന്റെ നാമംനിമിത്തം
അവരെ രക്ഷിച്ചു. 9 അവൻ ചെങ്കടലിനെ
ശാസിച്ചു, അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി; അവൻ അവരെ
മരുഭൂമിയിൽകൂടി എന്നപോലെ ആഴിയിൽകൂടി
നടത്തി. 10 അവൻ പകയന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
അവരെ രക്ഷിച്ചു; ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
അവരെ വീണ്ടെടുത്തു. 11 വെള്ളം അവരുടെ
വൈരികളെ മൂടിക്കളഞ്ഞു; അവരിൽ ഒരുത്തനും
ശേഷിച്ചില്ല. 12 അവർ അവന്റെ വചനങ്ങളെ
വിശ്വസിച്ചു; അവന്നു സ്തുതിപാടുകയും ചെയ്തു.
13 എങ്കിലും അവർ വേഗത്തിൽ അവന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ മറന്നു; അവന്റെ ആലോചനെക്കു
കാത്തിരുന്നതുമില്ല. 14 മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
അവർ ഏറ്റവും മോഹിച്ചു; നിൎജ്ജനപ്രദേശത്തു
അവർ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു. 15 അവർ
അപേക്ഷിച്ചതു അവൻ അവൎക്കുകൊടുത്തു;
എങ്കിലും അവരുടെ പ്രാണന്നു ക്ഷയം അയച്ചു. 16
പാളയത്തിൽവെച്ചു അവർ മോശെയോടും
യഹോവയുടെ വിശുദ്ധനായ അഹരോനോടും
അസൂയപ്പെട്ടു. 17 ഭൂമി പിളൎന്നു ദാഥാനെ വിഴുങ്ങി;
അബീരാമിന്റെ കൂട്ടത്തെയും മൂടിക്കളഞ്ഞു. 18
അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തീ കത്തി; അഗ്നിജ്വാല
ദുഷ്ടന്മാരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 19 അവർ
ഹോരേബിൽവെച്ചു ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി;
വാൎത്തുണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹത്തെ നമസ്കരിച്ചു. 20

ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ മഹത്വമായവനെ പുല്ലു
തിന്നുന്ന കാളയോടു സദൃശനാക്കി തീർത്തു. 21
മിസ്രയീമിൽ വലിയ കാര്യങ്ങളും ഹാമിന്റെ ദേശത്തു
അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും 22 ചെങ്കടലിങ്കൽ
ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളും ചെയ്തവനായി തങ്ങളുടെ
രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞു.
23 ആകയാൽ അവരെ നശിപ്പിക്കുമെന്നു
അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു; അവന്റെ വൃതനായ
മോശെ കോപത്തെ ശമിപ്പിപ്പാൻ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ പിളർപ്പിൽ നിന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ
അവരെ നശിപ്പിച്ചുകളയുമായിരുന്നു. 24 അവർ
മനോഹരദേശത്തെ നിരസിച്ചു; അവന്റെ
വചനത്തെ വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. 25 അവർ തങ്ങളുടെ
കൂടാരങ്ങളിൽവെച്ചു പിറുപിറുത്തു; യഹോവയുടെ
വചനം കേൾക്കാതെയിരുന്നു. 26 അതുകൊണ്ടു
അവൻ: മരുഭൂമിയിൽ അവരെ വീഴിക്കുമെന്നും
അവരുടെ സന്തതിയെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
നശിപ്പിക്കുമെന്നും 27 അവരെ ദേശങ്ങളിൽ
ചിതറിച്ചുകളയുമെന്നും അവർക്കു വിരോധമായി
തന്റെ കൈ ഉയർത്തി സത്യംചെയ്തു. 28 അനന്തരം
അവർ ബാൽപെയോരിനോടു ചേർന്നു;
പ്രേതങ്ങൾക്കുള്ള ബലികളെ തിന്നു. 29 ഇങ്ങനെ
അവർ തങ്ങളുടെ ക്രിയകളാൽ അവനെ
കോപിപ്പിച്ചു; പെട്ടെന്നു ഒരു ബാധ അവർക്കു തട്ടി. 30
അപ്പോൾ ഫീനെഹാസ് എഴുന്നേറ്റു ശിക്ഷ
നടത്തി; ബാധ നിർത്തലാകയും ചെയ്തു. 31
അതു എന്നേക്കും തലമുറതലമുറയായി
അവന്നു നീതിയായിഎണ്ണിയിരിക്കുന്നു. 32
മെരീബാവെള്ളത്തിങ്കലും അവർ അവനെ

കോപിപ്പിച്ചു; അവരുടെനിമിത്തം മോശെക്കും
ദോഷം ഭവിച്ചു. 33 അവർ അവന്റെ മനസ്സിനെ
കോപിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ അധരങ്ങളാൽ
അവിവേകം സംസാരിച്ചുപോയി. 34 യഹോവ
തങ്ങളോടു നശിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ
ജാതികളെ നശിപ്പിച്ചില്ല. 35 അവർ ജാതികളോടു
ഇടകലന്നു അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ പഠിച്ചു.
36 അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെയും സേവിച്ചു;
അവ അവക്കൊരു കണിയായി തീന്നു. 37
തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
അവർ ഭൂതങ്ങൾക്കു ബലികഴിച്ചു. 38 അവർ
കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം, പുത്രീപുത്രന്മാരുടെ
രക്തം തന്നേ ചൊരിഞ്ഞു; അവരെ അവർ
കനാന്യവിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലികഴിച്ചു, ദേശം
രക്തപാതകംകൊണ്ടു അശുദ്ധമായ്തീന്നു. 39
ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ ക്രിയകളാൽ
മലിനപ്പെട്ടു, തങ്ങളുടെ കമ്മങ്ങളാൽ പരസംഗം
ചെയ്തു. 40 അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ കോപം
തന്റെ ജനത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു; അവൻ തന്റെ
അവകാശത്തെ വെറുത്തു. 41 അവൻ അവരെ
ജാതികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരെ പകെച്ചവർ
അവരെ ഭരിച്ചു. 42 അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ
ഞെരുക്കി; അവർ അവക്കു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. 43
പലപ്പോഴും അവൻ അവരെ വിടുവിച്ചു; എങ്കിലും
അവർ തങ്ങളുടെ ആലോചനയാൽ അവനോടു
മത്സരിച്ചു; തങ്ങളുടെ അകൃത്യംനിമിത്തം
അധോഗതി പ്രാപിച്ചു. 44 എന്നാൽ അവരുടെ
നിലവിളി കേട്ടപ്പോൾ അവൻ അവരുടെ കഷ്ടതയെ
കടാക്ഷിച്ചു. 45 അവൻ അവക്കായി തന്റെ

നിയമത്തെ ഓർത്തു; തന്റെ മഹാദയപ്രകാരം
അനുതപിച്ചു. 46 അവരെ ബദ്ധരാക്കി
കൊണ്ടുപോയവർക്കെല്ലാം അവരോടു കനിവു
തോന്നുമാറാക്കി. 47 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ; നിന്റെ
വിശുദ്ധനാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്വാനും
നിന്റെ സ്തുതിയിൽ പ്രശംസിപ്പാനും ജാതികളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ശേഖരിക്കേണമേ.
48 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
എന്നും എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ;
ജനമെല്ലാം ആമേൻ എന്നു പറയട്ടെ. യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ.

107 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ
നല്ലവനല്ലോ അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു! 2
യഹോവ വൈരിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വീണ്ടെടുക്കയും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വടക്കും
കടലിലും ഉള്ള 3 ദേശങ്ങളിൽനിന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കയും
ചെയ്തവരായ അവന്റെ വിമുക്തന്മാർ
അങ്ങനെ പറയട്ടെ. 4 അവർ മരുഭൂമിയിൽ
ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത വഴിയിൽ ഉഴന്നുനടന്നു;
പാർപ്പാൻ ഒരു പട്ടണവും അവർ കണ്ടെത്തിയില്ല. 5
അവർ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ഇരുന്നു; അവരുടെ
പ്രാണൻ അവരുടെ ഉള്ളിൽ തളർന്നു. 6 അവർ
തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു;
അവൻ അവരെ അവരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽ നിന്നു
വിടുവിച്ചു. 7 അവർ പാർപ്പാൻ തക്ക പട്ടണത്തിൽ
ചെല്ലേണ്ടതിന്നു അവൻ അവരെ ചൊവ്വെയുള്ള
വഴിയിൽ നടത്തി. 8 അവർ യഹോവയെ അവന്റെ
നന്മയെചൊല്ലിയും മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത

അത്ഭുതങ്ങളെ ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. 9
അവൻ ആർത്തിയുള്ളവന്നു തൃപ്തിവരുത്തുകയും
വിശപ്പുള്ളവനെ നന്മകൊണ്ടു നിറെക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 10 ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളോടു
മത്സരിക്കയും അത്യുന്നതന്റെ ആലോചനയെ
നിരസിക്കയും ചെയ്തിട്ടു ഇരുളിലും
അന്ധതമസ്സിലും ഇരുന്നു 11 അരിഷ്ടതയാലും
ഇരുമ്പുചങ്ങലയാലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവർ - 12
അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അവൻ കഷ്ടതകൊണ്ടു
താഴ്ത്തി; അവർ ഇടറിവീണു; സഹായിപ്പാൻ
ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 13 അവർ തങ്ങളുടെ
കഷ്ടതയിൽ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ
അവരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽനിന്നു അവരെ
രക്ഷിച്ചു. 14 അവൻ അവരെ ഇരുട്ടിൽനിന്നും
അന്ധതമസ്സിൽനിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചു; അവരുടെ
ബന്ധനങ്ങളെ അറുത്തുകളഞ്ഞു. 15 അവർ
യഹോവയെ, അവന്റെ നന്മയെ ചൊല്ലിയും
മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെ
ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. 16 അവൻ
താമ്രകതകുകളെ തകർത്തു, ഇരിമ്പോടാമ്പലുകളെ
മുറിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 17 ഭോഷന്മാർ
തങ്ങളുടെ ലംഘനങ്ങൾ ഹേതുവായും തങ്ങളുടെ
അകൃത്യങ്ങൾനിമിത്തവും കഷ്ടപ്പെട്ടു. 18
അവക്കു സകലവിധ ഭക്ഷണത്തോടും
വെറുപ്പുതോന്നി; അവർ മരണവാതിലുകളോടു
സമീപിച്ചിരുന്നു. 19 അവർ തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ അവരെ
അവരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു. 20
അവൻ തന്റെ വചനത്തെ അയച്ചു അവരെ

സൌഖ്യമാക്കി; അവരുടെ കുഴികളിൽനിന്നു
അവരെ വിടുവിച്ചു. 21 അവർ യഹോവയെ അവന്റെ
നന്മയെചൊല്ലിയും മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത
അത്ഭുതങ്ങളെ ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. 22
അവർ സ്തോത്രയാഗങ്ങളെ കഴിക്കയും
സംഗീതത്തോടുകൂടെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ
വർണ്ണിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. 23 കപ്പൽ കയറി
സമുദ്രത്തിൽ ഓടിയവർ, പെരുവെള്ളങ്ങളിൽ
വ്യാപാരം ചെയ്തവർ, 24 അവർ യഹോവയുടെ
പ്രവൃത്തികളെയും ആഴിയിൽ അവന്റെ
അത്ഭുതങ്ങളെയും കണ്ടു. 25 അവൻ കല്പിച്ചു
കൊടുങ്കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു, അതു അതിലെ തിരകളെ
പൊങ്ങുമാറാക്കി. 26 അവർ ആകാശത്തിലേക്കു
ഉയന്നു, വീണ്ടും ആഴത്തിലേക്കു താണു, അവരുടെ
പ്രാണൻ കഷ്ടത്താൽ ഉരുകിപ്പോയി. 27 അവർ
മത്തനെപ്പോലെ തുള്ളി ചാഞ്ചാടിനടന്നു;
അവരുടെ ബുദ്ധി പൊയ്പോയിരുന്നു. 28 അവർ
തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു;
അവൻ അവരെ അവരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽ നിന്നു
വിടുവിച്ചു. 29 അവൻ കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കി;
തിരമാലകൾ അടങ്ങി. 30 ശാന്തത വന്നതുകൊണ്ടു
അവർ സന്തോഷിച്ചു; അവർ ആഗ്രഹിച്ച
തുറമുഖത്തു അവൻ അവരെ എത്തിച്ചു. 31 അവർ
യഹോവയെ അവന്റെ നന്മയെ ചൊല്ലിയും
മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെ
ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. 32 അവർ ജനത്തിന്റെ
സഭയിൽ അവനെ പുകഴ്ത്തുകയും മൂപ്പന്മാരുടെ
സംഘത്തിൽ അവനെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. 33
നിവാസികളുടെ ദുഷ്ടതനിമിത്തം അവൻ നദികളെ

മരുഭൂമിയും 34 നീരുറവുകളെ വരണ്ട നിലവും
ഫലപ്രദമായ ഭൂമിയെ ഉവർന്നിലവും ആക്കി. 35
അവൻ മരുഭൂമിയെ ജലതടാകവും വരണ്ട
നിലത്തെ നീരുറവുകളും ആക്കി. 36 വിശന്നവരെ
അവൻ അവിടെ പാർപ്പിച്ചു; അവർ പാർപ്പാൻ
പട്ടണം ഉണ്ടാക്കുകയും നിലം വിതെക്കയും 37
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കുകയും സമൃദ്ധിയായി
ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു. 38 അവൻ
അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവർ അത്യന്തം പെരുകി;
അവരുടെ കന്നുകാലികൾ കുറഞ്ഞുപോകുവാൻ
അവൻ ഇടവരുത്തിയില്ല. 39 പീഡനവും കഷ്ടതയും
സങ്കടവും ഹേതുവായി അവർ പിന്നെയും കുറഞ്ഞു
താണുപോയി. 40 അവൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെമേൽ
നിന്ദ പകരുകയും വഴിയില്ലാത്ത ശൂന്യപ്രദേശത്തു
അവരെ ഉഴലുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 41 അവൻ
ദരിദ്രനെ പീഡയിൽനിന്നു ഉയർത്തി അവന്റെ
കുലങ്ങളെ ആട്ടിൻ കൂട്ടംപോലെ ആക്കി. 42
നേരുള്ളവർ ഇതു കണ്ടു സന്തോഷിക്കും;
നീതികെട്ടവർ ഒക്കെയും വായ്പൊത്തും. 43
ജ്ഞാനമുള്ളവർ ഇവയെ ശ്രദ്ധിക്കും; അവർ
യഹോവയുടെ കൃപകളെ ചിന്തിക്കും.

108 ദൈവമേ, എന്റെ മനസ്സു ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ പാടും; എന്റെ മനംകൊണ്ടു
ഞാൻ കീർത്തനം പാടും. 2 വീണയും
കിന്നരവുമായുള്ളോവേ, ഉണരുവിൻ; ഞാൻ
അതികാലത്തെ ഉണരും. 3 യഹോവേ,
വംശങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും; ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ ഞാൻ നിനക്കു
കീർത്തനം പാടും. 4 നിന്റെ ദയ ആകാശത്തിന്നു

മീതെ വലുതാകുന്നു; നിന്റെ വിശ്വസ്തത
മേഘങ്ങളോളം എത്തുന്നു. 5 ദൈവമേ, നീ
ആകാശത്തിന്നു മീതെ ഉയന്നിരിക്കേണമേ; നിന്റെ
മഹത്വം സവ്വഭൂമിക്കും മീതെ തന്നേ. 6 നിനക്കു
പ്രിയമുള്ളവർ വിടുവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നുവ നിന്റെ
വലങ്കൈകൊണ്ടു രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു
ഉത്തരമരുളേണമേ. 7 ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ
അരുളിച്ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആനന്ദിക്കും;
ഞാൻ ശെഖേമിനെ വിഭാഗിച്ചു സുക്കോത്ത്
താഴ്വരയെ അളക്കും. 8 ഗിലെയാദ് എനിക്കുള്ളതു;
മനശ്ശെയും എനിക്കുള്ളതു; എഫ്രയീം എന്റെ
തലക്കോരികയും യെഹൂദാ എന്റെ ചെങ്കോലും
ആകുന്നു. 9 മോവാബ് എനിക്കു കഴുകുവാനുള്ള
വട്ടക; ഏദോമിന്മേൽ ഞാൻ എന്റെ ചെരിപ്പു
എറിയും; ഫെലിസ്ത ദേശത്തിന്മേൽ
ഞാൻ ജയഘോഷംകൊള്ളും. 10 ഉറപ്പുള്ള
നഗരത്തിലേക്കു എന്നെ ആർ കൊണ്ടുപോകും?
ഏദോമിലേക്കു എന്നെ ആർ വഴിനടത്തും? 11
ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ലയോ?
ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളോടു കൂടെ
പുറപ്പെടുന്നതുമില്ല. 12 വൈരിയുടെ നേരെ
ഞങ്ങൾക്കു സഹായം ചെയ്യേണമേ; മനുഷ്യന്റെ
സഹായം വ്യത്ഥമല്ലോ. 13 ദൈവത്താൽ നാം വീയ്യം
പ്രവത്തിക്കും; അവൻ തന്നേ നമ്മുടെ വൈരികളെ
മെതിച്ചുകളയും.

109 എന്റെ പുകഴ്ചയായ ദൈവമേ,
മൌനമായിരിക്കരുതേ. 2 ദുഷ്ടന്റെ വായും
വഞ്ചകന്റെ വായും എന്റെ നേരെ തുറന്നിരിക്കുന്നു;
ഭോഷ്കുള്ള നാവുകൊണ്ടു അവർ

എന്നോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 അവർ
ദ്വേഷവാക്കുകൾകൊണ്ടു എന്നെ വളഞ്ഞു
കാരണംകൂടാതെ എന്നോടു പൊരുതിയിരിക്കുന്നു.
4 എന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു പകരം അവർ
വൈരം കാണിക്കുന്നു; ഞാനോ പ്രാൎത്ഥന
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 നന്മെക്കു പകരം
തിന്മയും സ്നേഹത്തിന്നു പകരം ദ്വേഷവും അവർ
എന്നോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നീ അവന്റെമേൽ
ഒരു ദുഷ്ടനെ നിയമിക്കേണമേ; എതിരാളി
അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കട്ടെ. 7
അവനെ വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
കുറ്റക്കാരനെന്നു തെളിയട്ടെ; അവന്റെ പ്രാൎത്ഥന
പാപമായി തീരട്ടെ. 8 അവന്റെ നാളുകൾ
ചുരുങ്ങിപ്പോകട്ടെ; അവന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊരുത്തൻ
ഏല്ക്കട്ടെ. 9 അവന്റെ മക്കൾ അനാഥരും
അവന്റെ ഭാൎയ്യ വിധവയും ആയി തീരട്ടെ. 10
അവന്റെ മക്കൾ അലഞ്ഞു തെണ്ടിനടക്കട്ടെ;
തങ്ങളുടെ ശൂന്യഭവനങ്ങളെ വിട്ടു ഇരന്നു
നടക്കട്ടെ; 11 കടക്കാരൻ അവന്നുള്ളതൊക്കെയും
കൊണ്ടു പോകട്ടെ; അന്യജാതിക്കാർ അവന്റെ
പ്രയത്നഫലം കൊള്ളയിടട്ടെ. 12 അവന്നു ദയ
കാണിപ്പാൻ ആരും ഉണ്ടാകരുതേ; അവന്റെ
അനാഥരോടു ആൎക്കും കൃപ തോന്നരുതേ. 13
അവന്റെ സന്തതി മുടിഞ്ഞുപോകട്ടെ; അടുത്ത
തലമുറയിൽ തന്നേ അവരുടെ പേർ മാഞ്ഞു
പോകട്ടെ; 14 അവന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം
യഹോവ ഓൎക്കുമാറാകട്ടെ; അവന്റെ അമ്മയുടെ
പാപം മാഞ്ഞുപോകയുമരുതേ. 15 അവ
എല്ലായ്പോഴും യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ

ഇരിക്കട്ടെ; അവരുടെ ഓൎമ്മ അവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 16 അവൻ
ദയ കാണിപ്പാൻ മറന്നുകളഞ്ഞുവല്ലോ;
എളിയവനെയും ദരിദ്രനെയും മനംതകൎന്നവനെയും
മരണപൎയ്യന്തം ഉപദ്രവിച്ചു. 17 ശാപം അവന്നു
പ്രിയമായിരുന്നു; അതു അവന്നു ഭവിച്ചു;
അനുഗ്രഹം അവന്നു അപ്രിയമായിരുന്നു;
അതു അവനെ വിട്ടകന്നു പോയി. 18 അവൻ
വസ്ത്രംപോലെ ശാപം ധരിച്ചു; അതു
വെള്ളംപോലെ അവന്റെ ഉള്ളിലും എണ്ണപോലെ
അവന്റെ അസ്ഥികളിലും ചെന്നു. 19 അതു അവന്നു
പുതെക്കുന്ന വസ്ത്രംപോലെയും നിത്യം അരെക്കു
കെട്ടുന്ന കച്ചപോലെയും ഇരിക്കട്ടെ. 20 ഇതു എന്റെ
എതിരാളികൾക്കും എനിക്കു വിരോധമായി ദോഷം
പറയുന്നവൎക്കും യഹോവ കൊടുക്കുന്ന
പ്രതിഫലം ആകുന്നു. 21 നീയോ കൎത്താവായ
യഹോവേ, നിന്റെ നാമത്തിന്നടുത്തവണ്ണം
എന്നോടു ചെയ്യേണമേ; നിന്റെ ദയ
നല്ലതാകകൊണ്ടു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. 22
ഞാൻ അരിഷ്ടനും ദരിദ്രനും ആകുന്നു; എന്റെ
ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ മുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 23
ചാഞ്ഞുപോകുന്ന നിഴൽപോലെ ഞാൻ
കടന്നുപോകുന്നു; ഒരു വെട്ടുക്കിളിയെപ്പോലെ
എന്നെ ചാടിക്കുന്നു. 24 എന്റെ മുഴങ്കാലുകൾ
ഉപവാസംകൊണ്ടു വിറെക്കുന്നു. എന്റെ
ദേഹം പുഷ്ടിവിട്ടു ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 ഞാൻ
അവൎക്കു ഒരു നിന്ദയായ്തീൎന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ
കാണുമ്പോൾ അവർ തല കുലുക്കുന്നു.
26 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, എന്നെ

സഹായിക്കേണമേ; നിന്റെ ദയെക്കു തക്കവണ്ണം
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. 27 യഹോവേ, ഇതു
നിന്റെ കൈ എന്നും നീ ഇതു ചെയ്തു എന്നും
അവർ അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 28 അവർ
ശപിക്കട്ടെ; നീയോ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ; അവർ
എതിർക്കുമ്പോൾ ലജ്ജിച്ചുപോകട്ടെ; അടിയനോ
സന്തോഷിക്കും; 29 എന്റെ എതിരാളികൾ നിന്ദ
ധരിക്കും; പുതെപ്പു പുതെക്കുംപോലെ അവർ
ലജ്ജ പുതെക്കും. 30 ഞാൻ എന്റെ വായ്കൊണ്ടു
യഹോവയെ അത്യന്തം സ്തുതിക്കും; അതേ,
ഞാൻ പുരുഷാരത്തിന്റെ നടുവിൽ അവനെ
പുകഴ്ത്തും. 31 അവൻ എളിയവനെ ശിക്ഷെക്കു
വിധിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ
അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നു.

110 യഹോവ എന്റെ കർത്താവിനോടു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ
നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക. 2 നിന്റെ ബലമുള്ള
ചെങ്കോൽ യഹോവ സീയോനിൽനിന്നു നീട്ടും;
നീ നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മദ്ധ്യേ വാഴുക. 3
നിന്റെ സേനാദിവസത്തിൽ നിന്റെ ജനം
നിനക്കു സ്വമേധാദാനമായിരിക്കുന്നു; വിശുദ്ധ
വസ്ത്രാലങ്കാരത്തോടുകൂടെ ഉഷസ്സിന്റെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു യുവാക്കളായ മഞ്ഞു നിനക്കു
വരുന്നു. 4 നീ മല്ക്കീസേദെക്കിന്റെ വിധത്തിൽ
എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ എന്നു യഹോവ
സത്യം ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല. 5 നിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന കർത്താവു തന്റെ
ക്രോധദിവസത്തിൽ രാജാക്കന്മാരെ

തകത്തുകളയും. 6 അവൻ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ന്യായംവിധിക്കും; അവൻ എല്ലാടവും
ശവങ്ങൾകൊണ്ടു നിറെക്കും; അവൻ
വിസ്താരമായ ദേശത്തിന്റെ തലവനെ
തകത്തുകളയും. 7 അവൻ വഴിയരികെയുള്ള
തോട്ടിൽനിന്നു കുടിക്കും; അതുകൊണ്ടു അവൻ
തല ഉയത്തും.

111 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ. ഞാൻ
നേരുള്ളവരുടെ സംഘത്തിലും സഭയിലും
പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവെക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും. 2 യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികൾ
വലിയവയും അവയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവരൊക്കെയും
ശോധന ചെയ്യേണ്ടിയവയും ആകുന്നു. 3 അവന്റെ
പ്രവൃത്തി മഹത്വവും തേജസ്സും ഉള്ളതു; അവന്റെ
നീതി എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു. 4 അവൻ
തന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾക്കു ഒരു ജ്ഞാപകം
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ കൃപയും
കരുണയും ഉള്ളവൻ തന്നേ. 5 തന്റെ ഭക്തന്മാക്കു
അവൻ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ
നിയമത്തെ എന്നേക്കും ഓക്കുന്നു. 6 ജാതികളുടെ
അവകാശം അവൻ സ്വജനത്തിന്നു കൊടുത്തതിൽ
തന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ശക്തി അവക്കു
പ്രസിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 7 അവന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തികൾ സത്യവും ന്യായവും ആകുന്നു;
അവന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ എല്ലാം വിശ്വാസ്യം തന്നേ. 8
അവ എന്നെന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു;
അവ വിശ്വസ്തതയോടും നേരോടുംകൂടെ
അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു. 9 അവൻ തന്റെ ജനത്തിന്നു
വീണ്ടെടുപ്പു അയച്ചു, തന്റെ നിയമത്തെ

എന്നേക്കുമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ
നാമം വിശുദ്ധവും ഭയങ്കരവും ആകുന്നു. 10
യഹോവാഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു;
അവയെ ആചരിക്കുന്ന എല്ലാവക്കും നല്ല
ബുദ്ധി ഉണ്ടു; അവന്റെ സ്തുതി എന്നേക്കും
നിലനില്ക്കുന്നു.

112 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയെ
ഭയപ്പെട്ടു, അവന്റെ കല്പനകളിൽ ഏറ്റവും
ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. 2 അവന്റെ
സന്തതി ഭൂമിയിൽ ബലപ്പെട്ടിരിക്കും;
നേരുള്ളവരുടെ തലമുറ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. 3
ഐശ്വര്യ്യവും സമ്പത്തും അവന്റെ വീട്ടിൽ
ഉണ്ടാകും; അവന്റെ നീതി എന്നേക്കും
നിലനില്ക്കുന്നു. 4 നേരുള്ളവക്കു ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചം
ഉദിക്കുന്നു; അവൻ കൃപയും കരുണയും
നീതിയും ഉള്ളവനാകുന്നു. 5 കൃപതോന്നി
വായ്പകൊടുക്കുന്നവൻ ശുഭമായിരിക്കും;
വ്യവഹാരത്തിൽ അവൻ തന്റെ കാര്യ്യം നേടും. 6
അവൻ ഒരു നാളും കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല;
നീതിമാൻ എന്നേക്കും ഓമ്മയിൽ ഇരിക്കും. 7
ദുർവ്വത്തമാനംനിമിത്തം അവൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല;
അവന്റെ ഹൃദയം യഹോവയിൽ ആശ്രയിച്ചു
ഉറെച്ചിരിക്കും. 8 അവന്റെ ഹൃദയം ഭയപ്പെടാതെ
സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു; അവൻ ശത്രുക്കളിൽ തന്റെ
ആഗ്രഹം നിവത്തിച്ചുകാണും. 9 അവൻ വാരി
വിതറി ദരിദ്രന്മാക്കു കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ നീതി
എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു; അവന്റെ കൊമ്പു
ബഹുമാനത്തോടെ ഉയന്നിരിക്കും. 10 ദുഷ്ടൻ അതു

കണ്ടു വ്യസനിക്കും; അവൻ പല്ലുകടിച്ചു
ഉരുകിപ്പോകും; ദുഷ്ടന്റെ ആശ നശിച്ചുപോകും.

113 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയുടെ
ദാസന്മാരെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയുടെ
നാമത്തെ സ്തുതിപ്പിൻ. 2 യഹോവയുടെ
നാമം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ; ഇന്നുമുതൽ
എന്നെന്നേക്കും തന്നേ. 3 സൂൎയ്യന്റെ ഉദയംമുതൽ
അസ്തമാനംവരെ യഹോവയുടെ നാമം
സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 4 യഹോവ
സകലജാതികൾക്കും മീതെയും അവന്റെ മഹത്വം
ആകാശത്തിന്നു മീതെയും ഉയൎന്നിരിക്കുന്നു.
5 ഉന്നതത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നവനായി
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു സദൃശൻ
ആരുള്ളു? 6 ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവ
അവൻ കുനിഞ്ഞുനോക്കുന്നു. 7 അവൻ
എളിയവനെ പൊടിയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിക്കയും
ദരിദ്രനെ കുപ്പയിൽനിന്നു ഉയൎത്തുകയും
ചെയ്തു; 8 പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ, തന്റെ
ജനത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ തന്നേ
ഇരുത്തുന്നു. 9 അവൻ വീട്ടിൽ മച്ചിയായവളെ
മക്കളുടെ അമ്മയായി സന്തോഷത്തോടെ
വസിക്കുമാറാക്കുന്നു.

114 യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നും
യാക്കോബിൻഗൃഹം അന്യഭാഷയുള്ള ജാതിയുടെ
ഇടയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ 2 യെഹൂദാ
അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരവും യിസ്രായേൽ
അവന്റെ ആധിപത്യവുമായി തീൎന്നു. 3 സമുദ്രം
കണ്ടു ഓടി; യോൎദ്ദാൻ പിൻവാങ്ങിപ്പോയി. 4
പൎവ്വതങ്ങൾ മുട്ടാടുകളെപ്പോലെയും കുന്നുകൾ

കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയും തുള്ളി. 5
സമുദ്രമേ, നീ ഓടുന്നതെന്തു? യോർദ്ദാനേ, നീ
പിൻവാങ്ങുന്നതെന്തു? 6 പൎവ്വതങ്ങളേ; നിങ്ങൾ
മുട്ടാടുകളെപ്പോലെയും കുന്നുകളേ, നിങ്ങൾ
കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയും തുള്ളുന്നതു എന്തു. 7
ഭൂമിയേ, നീ കൎത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ,
യാക്കോബിൻ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
വിറെക്ക. 8 അവൻ പാറയെ ജലതടാകവും
തീക്കല്ലിനെ നീരുറവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

115 ഞങ്ങൾക്കല്ല, യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്കല്ല,
നിന്റെ ദയയും വിശ്വസ്തതയുംനിമിത്തം നിന്റെ
നാമത്തിന്നു തന്നേ മഹത്വം വരുത്തേണമേ. 2
അവരുടെ ദൈവം ഇപ്പോൾ എവിടെ
എന്നു ജാതികൾ പറയുന്നതെന്തിന്നു? 3
നമ്മുടെ ദൈവമോ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടു;
തനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെയും അവൻ
ചെയ്യുന്നു. 4 അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പൊന്നും
വെള്ളിയും ആകുന്നു; മനുഷ്യരുടെ കൈവേല
തന്നേ. 5 അവെക്കു വായുണ്ടെങ്കിലും
സംസാരിക്കുന്നില്ല; കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും
കാണുന്നില്ല. 6 അവെക്കു ചെവിയുണ്ടെങ്കിലും
കേൾക്കുന്നില്ല; മൂക്കുണ്ടെങ്കിലും മണക്കുന്നില്ല. 7
അവെക്കു കയ്യുണ്ടെങ്കിലും സ്പൎശിക്കുന്നില്ല;
കാലുണ്ടെങ്കിലും നടക്കുന്നില്ല; തൊണ്ടകൊണ്ടു
സംസാരിക്കുന്നതുമില്ല. 8 അവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ
അവയെപ്പോലെ ആകുന്നു; അവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവനും അങ്ങനെ തന്നേ. 9
യിസ്രായേലേ, യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്ക; അവൻ
അവരുടെ സഹായവും പരിചയും ആകുന്നു; 10

അഹരോൻഗൃഹമേ, യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്ക;
അവൻ അവരുടെ സഹായവും പരിചയും
ആകുന്നു. 11 യഹോവാഭക്തന്മാരേ, യഹോവയിൽ
ആശ്രയിപ്പിൻ; അവൻ അവരുടെ സഹായവും
പരിചയും ആകുന്നു. 12 യഹോവ നമ്മെ
ഓൎത്തിരിക്കുന്നു; അവൻ അനുഗ്രഹിക്കും; അവൻ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കും; അവൻ
അഹരോൻഗൃഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കും. 13 അവൻ
യഹോവാഭക്തന്മാരായ ചെറിയവരെയും
വലിയവരെയും അനുഗ്രഹിക്കും. 14 യഹോവ
നിങ്ങളെ മേല്ക്കുമേൽ വൎദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; നിങ്ങളെയും
നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും തന്നേ. 15 ആകാശത്തെയും
ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവയാൽ നിങ്ങൾ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു. 16 സ്വൎഗ്ഗം
യഹോവയുടെ സ്വൎഗ്ഗമാകുന്നു; ഭൂമിയെ അവൻ
മനുഷ്യൎക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 17 മരിച്ചവരും
മൌനതയിൽ ഇറങ്ങിയവർ ആരും യഹോവയെ
സ്തുതിക്കുന്നില്ല. 18 നാമോ, ഇന്നുമുതൽ
എന്നേക്കും യഹോവയെ വാഴ്ത്തും. യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ.

116 യഹോവ എന്റെ പ്രാൎത്ഥനയും യാചനകളും
കേട്ടതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
2 അവൻ തന്റെ ചെവി എങ്കലേക്കു
ചായിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജീവകാലമൊക്കെയും
അവനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും 3 മരണപാശങ്ങൾ
എന്നെ ചുറ്റി, പാതാള വേദനകൾ എന്നെ പിടിച്ചു;
ഞാൻ കഷ്ടവും സങ്കടവും അനുഭവിച്ചു. (Sheol
h7585) 4 അയ്യോ, യഹോവേ, എന്റെ പ്രാണനെ
രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു ഞാൻ യഹോവയുടെ നാമം

വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. 5 യഹോവ കൃപയും നീതിയും
ഉള്ളവൻ; നമ്മുടെ ദൈവം കരുണയുള്ളവൻ തന്നേ.
6 യഹോവ അല്പബുദ്ധികളെ പാലിക്കുന്നു; ഞാൻ
എളിമപ്പെട്ടു, അവൻ എന്നെ രക്ഷിച്ചു. 7 എൻ
മനമേ, നീ വീണ്ടും സ്വസ്ഥമായിരിക്ക; യഹോവ
നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 8 നീ
എന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നും എന്റെ
കണ്ണിനെ കണ്ണുനീരിൽനിന്നും എന്റെ കാലിനെ
വീഴ്ചയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ
ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ നടക്കും. 10 ഞാൻ വലിയ കഷ്ടതയിൽ
ആയി എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. 11
സകലമനുഷ്യരും ഭോഷ്കുപറയുന്നു എന്നു ഞാൻ
എന്റെ പരിഭ്രമത്തിൽ പറഞ്ഞു. 12 യഹോവ
എനിക്കു ചെയ്ത സകലഉപകാരങ്ങൾക്കും ഞാൻ
അവന്നു എന്തു പകരം കൊടുക്കും? 13 ഞാൻ
രക്ഷയുടെ പാനപാത്രം എടുത്തു യഹോവയുടെ
നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. 14 യഹോവെക്കു ഞാൻ
എന്റെ നേർച്ചകളെ അവന്റെ സകലജനവും
കാൺകെ കഴിക്കും. 15 തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ മരണം
യഹോവെക്കു വിലയേറിയതാകുന്നു. 16 യഹോവേ,
ഞാൻ നിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു; നിന്റെ ദാസനും
നിന്റെ ദാസിയുടെ മകനും തന്നേ; നീ എന്റെ
ബന്ധനങ്ങളെ അഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ഞാൻ
നിനക്കു സ്തോത്രയാഗം കഴിച്ചു യഹോവയുടെ
നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. 18 യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിലും യെരൂശലേമേ,
നിന്റെ നടുവിലും 19 ഞാൻ യഹോവെക്കു എന്റെ

നേച്ചകളെ അവന്റെ സകലജനവും കാൺകെ
കഴിക്കും. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

117 സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ; സകല വംശങ്ങളുമായുള്ളോരേ,
അവനെ പുകഴ്ത്തുവിൻ. 2 നമ്മോടുള്ള അവന്റെ
ദയ വലുതായിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ
വിശ്വസ്തത എന്നേക്കും ഉള്ളതു. യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ.

118 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ
നല്ലവനല്ലോ; അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.
2 അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു എന്നു
യിസ്രായേൽ പറയട്ടെ. 3 അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു എന്നു അഹരോൻഗൃഹം
പറയട്ടെ. 4 അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു എന്നു
യഹോവാഭക്തർ പറയട്ടെ. 5 ഞെരുക്കത്തിൽ
ഞാൻ യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു, യഹോവ
ഉത്തരമരുളി എന്നെ വിശാലസ്ഥലത്താക്കി.
6 യഹോവ എന്റെ പക്ഷത്തുണ്ടു; ഞാൻ
പേടിക്കയില്ല; മനുഷ്യൻ എന്നോടു എന്തു
ചെയ്യും? 7 എന്നെ സഹായിക്കുന്നവരോടുകൂടെ
യഹോവ എന്റെ പക്ഷത്തുണ്ടു; ഞാൻ എന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ കണ്ടു രസിക്കും. 8 മനുഷ്യനിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ യഹോവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നതു നല്ലതു. 9 പ്രഭുക്കന്മാരിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ യഹോവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നതു നല്ലതു. 10 സകലജാതികളും
എന്നെ ചുറ്റിവളഞ്ഞു; യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ഞാൻ അവരെ ഛേദിച്ചുകളയും. 11 അവർ എന്നെ
വളഞ്ഞു; അതേ, അവർ എന്നെ വളഞ്ഞു;

യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അവരെ
ഛേദിച്ചുകളയും. 12 അവർ തേനീച്ചപോലെ എന്നെ
ചുറ്റിവളഞ്ഞു; മുൾതീപോലെ അവർ കെട്ടുപോയി;
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അവരെ
ഛേദിച്ചുകളയും. 13 ഞാൻ വീഴുവാൻ തക്കവണ്ണം
നീ എന്നെ തള്ളി; എങ്കിലും യഹോവ എന്നെ
സഹായിച്ചു. 14 യഹോവ എന്റെ ബലവും എന്റെ
കീർത്തനവും ആകുന്നു; അവൻ എനിക്കു
രക്ഷയായും തീർന്നു. 15 ഉല്ലാസത്തിന്റെയും
ജയത്തിന്റെയും ഘോഷം നീതിമാന്മാരുടെ
കൂടാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടു; യഹോവയുടെ വലങ്കൈ
വീര്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 16 യഹോവയുടെ വലങ്കൈ
ഉയർന്നിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ വലങ്കൈ വീര്യം
പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 17 ഞാൻ മരിക്കയില്ല; ഞാൻ
ജീവനോടെയിരുന്നു യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ
വർണ്ണിക്കും. 18 യഹോവ എന്നെ കഠിനമായി
ശിക്ഷിച്ചു; എന്നാലും അവൻ എന്നെ മരണത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചിട്ടില്ല. 19 നീതിയുടെ വാതിലുകൾ എനിക്കു
തുറന്നു തരുവിൻ; ഞാൻ അവയിൽകൂടി
കടന്നു യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. 20
യഹോവയുടെ വാതിൽ ഇതു തന്നേ; നീതിമാന്മാർ
അതിൽകൂടി കടക്കും. 21 നീ എനിക്കു ഉത്തരമരുളി
എന്റെ രക്ഷയായി തീർന്നിരിക്കയാൽ ഞാൻ
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. 22 വീടുപണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.
23 ഇതു യഹോവയാൽ സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ
ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യം ആയിരിക്കുന്നു. 24 ഇതു
യഹോവ ഉണ്ടാക്കിയ ദിവസം; ഇന്നു നാം
സന്തോഷിച്ചു ആനന്ദിക്ക. 25 യഹോവേ, ഞങ്ങളെ

രക്ഷിക്കേണമേ; യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്കു ശുഭത
നല്കേണമേ. 26 യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; ഞങ്ങൾ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽനിന്നു നിങ്ങളെ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. 27 യഹോവ തന്നേ ദൈവം;
അവൻ നമുക്കു പ്രകാശം തന്നിരിക്കുന്നു;
യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളോളം യാഗപശുവിനെ
കയറുകൊണ്ടു കെട്ടുവിൻ. 28 നീ എന്റെ
ദൈവമാകുന്നു; ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും; നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ
പുകഴ്ത്തും. 29 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്വിൻ; അവൻ നല്ലവനല്ലോ; അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കും ഉള്ളതാകുന്നു.

119 യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചു
നടപ്പിൽ നിഷ്കളങ്കരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
2 അവന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ അവനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ. 3 അവർ നീതികേടു പ്രവർത്തിക്കാതെ
അവന്റെ വഴികളിൽതന്നേ നടക്കുന്നു. 4 നിന്റെ
പ്രമാണങ്ങളെ കൃത്യമായി ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
അവയെ കല്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. 5 നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ നടപ്പു
സ്ഥിരമായെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 6 നിന്റെ
സകലകല്പനകളെയും സൂക്ഷിക്കുന്നേടത്തോളം
ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല. 7 നിന്റെ
നീതിയുള്ള വിധികളെ പഠിച്ചിട്ടു ഞാൻ
പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും. 8 ഞാൻ നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ആചരിക്കും;
എന്നെ അശേഷം ഉപേക്ഷിക്കരുതേ. 9

ബാലൻ തന്റെ നടപ്പിനെ നിർമ്മലമാക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? നിന്റെ വചനപ്രകാരം അതിനെ
സൂക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ തന്നേ. 10 ഞാൻ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു;
നിന്റെ കല്പനകൾ വിട്ടുനടപ്പാൻ എനിക്കു
ഇടവരരുതേ. 11 ഞാൻ നിന്നോടു പാപം
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വചനത്തെ
ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. 12 യഹോവേ, നീ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ. 13 ഞാൻ എന്റെ
അധരങ്ങൾകൊണ്ടു നിന്റെ വായുടെ
വിധികളെ ഒക്കെയും വർണ്ണിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ
സർവ്വസമ്പത്തിലും എന്നപോലെ നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ വഴിയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു. 15
ഞാൻ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ധ്യാനിക്കയും നിന്റെ
വഴികളെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 16 ഞാൻ
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ രസിക്കും; നിന്റെ വചനത്തെ
മറക്കയുമില്ല. 17 ജീവച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു അടിയന്നു
നന്മ ചെയ്യേണമേ; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കും. 18 നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ
അത്ഭുതങ്ങളെ കാണേണ്ടതിന്നു എന്റെ
കണ്ണുകളെ തുറക്കേണമേ. 19 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ
പരദേശിയാകുന്നു; നിന്റെ കല്പനകളെ
എനിക്കു മറെച്ചുവെക്കരുതേ. 20 നിന്റെ
വിധികൾക്കായുള്ള നിത്യവാഞ്ഛകൊണ്ടു
എന്റെ മനസ്സു തകർന്നിരിക്കുന്നു. 21 നിന്റെ
കല്പനകളെ വിട്ടുനടക്കുന്നവരായി ശപിക്കപ്പെട്ട
അഹങ്കാരികളെ നീ ഭത്സിക്കുന്നു. 22 നിന്ദയും
അപമാനവും എന്നോടു അകറ്റേണമേ; ഞാൻ

നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിക്കുന്നു. 23
പ്രഭുക്കന്മാരും ഇരുന്നു എനിക്കു വിരോധമായി
സംഭാഷിക്കുന്നു; എങ്കിലും അടിയൻ
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുന്നു. 24 നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങൾ എന്റെ പ്രമോദവും എന്റെ
ആലോചനക്കാരും ആകുന്നു. 25 എന്റെ
പ്രാണൻ പൊടിയോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു;
തിരുവചനപ്രകാരം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 26
എന്റെ വഴികളെ ഞാൻ വിവരിച്ചപ്പോൾ നീ
എനിക്കു ഉത്തരമരുളി; നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. 27 നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ
വഴി എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ; എന്നാൽ ഞാൻ
നിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ ധ്യാനിക്കും. 28 എന്റെ
പ്രാണൻ വിഷാദംകൊണ്ടു ഉരുകുന്നു; നിന്റെ
വചനപ്രകാരം എന്നെ നിവിർത്തേണമേ. 29
ഭോഷ്കിന്റെ വഴി എന്നോടു അകറ്റേണമേ;
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എനിക്കു കൃപയോടെ
നല്കേണമേ. 30 വിശ്വസ്തതയുടെ മാർഗ്ഗം ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വിധികളെ
എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. 31 ഞാൻ നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു; യഹോവേ,
എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കരുതേ. 32 നീ എന്റെ ഹൃദയത്തെ
വിശാലമാക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ കല്പനകളുടെ
വഴിയിൽ ഓടും. 33 യഹോവേ, നിന്റെ ചട്ടങ്ങളുടെ
വഴി എന്നെ ഉപദേശിക്കേണമേ; ഞാൻ അതിനെ
അവസാനത്തോളം പ്രമാണിക്കും. 34 ഞാൻ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം കാക്കേണ്ടതിന്നും അതിനെ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നും
എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണമേ. 35 നിന്റെ

കല്പനകളുടെ പാതയിൽ എന്നെ നടത്തേണമേ;
ഞാൻ അതിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവല്ലോ. 36
ദുരാദായത്തിലേക്കല്ല, നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കു
തന്നേ എന്റെ ഹൃദയം ചായുമാറാക്കേണമേ.
37 വ്യാജത്തെ നോക്കാതവണ്ണം എന്റെ
കണ്ണുകളെ തിരിച്ചു നിന്റെ വഴികളിൽ എന്നെ
ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 38 നിന്നോടുള്ള ഭക്തിയെ
വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായ നിന്റെ വചനത്തെ അടിയന്നു
നിവർത്തിക്കേണമേ. 39 ഞാൻ പേടിക്കുന്ന
നിന്ദയെ അകറ്റിക്കളയേണമേ; നിന്റെ വിധികൾ
നല്ലവയല്ലോ. 40 ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
വാഞ്ഛിക്കുന്നു; നിന്റെ നീതിയാൽ എന്നെ
ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 41 യഹോവേ, നിന്റെ
വചനപ്രകാരം നിന്റെ ദയയും നിന്റെ രക്ഷയും
എങ്കലേക്കു വരുമാറാകട്ടെ. 42 ഞാൻ നിന്റെ
വചനത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ
നിന്ദിക്കുന്നവനോടു ഉത്തരം പറവാൻ ഞാൻ
പ്രാപ്തനാകും. 43 ഞാൻ നിന്റെ വിധികൾക്കായി
കാത്തിരിക്കയാൽ സത്യത്തിന്റെ വചനം
എന്റെ വായിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളയരുതേ. 44
അങ്ങനെ ഞാൻ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
ഇടവിടാതെ എന്നേക്കും പ്രമാണിക്കും. 45
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ആരായുന്നതുകൊണ്ടു
ഞാൻ വിശാലതയിൽ നടക്കും. 46 ഞാൻ
ലജ്ജിക്കാതെ രാജാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിലും നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കും. 47 ഞാൻ
നിന്റെ കല്പനകളിൽ പ്രമോദിക്കുന്നു; അവ
എനിക്കു പ്രിയമായിരിക്കുന്നു. 48 എനിക്കു
പ്രിയമായിരിക്കുന്ന നിന്റെ കല്പനകളിലേക്കു

ഞാൻ കൈകളെ ഉയൎത്തുന്നു; നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു. 49 നീ
എന്നെ പ്രത്യാശിക്കുമാറാക്കിയതുകൊണ്ടു
അടിയനോടുള്ള വചനത്തെ ഓൎക്കേണമേ. 50
നിന്റെ വചനം എന്നെ ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്റെ
കഷ്ടതയിൽ എനിക്കു ആശ്വാസമാകുന്നു. 51
അഹങ്കാരികൾ എന്നെ അത്യന്തം പരിഹസിച്ചു;
ഞാനോ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ വിട്ടുമാറീട്ടില്ല.
52 യഹോവേ, പണ്ടേയുള്ള നിന്റെ വിധികളെ ഓൎത്തു
ഞാൻ എന്നെതന്നേ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. 53 നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാർനിമിത്തം
എനിക്കു ഉഗ്രകോപം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 54 ഞാൻ
പരദേശിയായി പാൎക്കുന്ന വീട്ടിൽ നിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ
എന്റെ കീൎത്തനം ആകുന്നു. 55 യഹോവേ,
രാത്രിയിൽ ഞാൻ തിരുനാമം ഓൎക്കുന്നു; നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം ഞാൻ ആചരിക്കുന്നു. 56 ഞാൻ
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു
എനിക്കു വിഹിതമായിരിക്കുന്നു. 57 യഹോവേ,
നീ എന്റെ ഓഹരിയാകുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ
വചനങ്ങളെ പ്രമാണിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.
58 പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടേ ഞാൻ നിന്റെ കൃപെക്കായി
യാചിക്കുന്നു; നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം എന്നോടു
കൃപയുണ്ടാകേണമേ. 59 ഞാൻ എന്റെ വഴികളെ
വിചാരിച്ചു, എന്റെ കാലുകളെ നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കു തിരിക്കുന്നു. 60 നിന്റെ
കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
താമസിയാതെ ബദ്ധപ്പെടുന്നു; 61 ദുഷ്ടന്മാരുടെ
പാശങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ മറക്കുന്നില്ലതാനും. 62 നിന്റെ

നീതിയുള്ള ന്യായവിധികൾ ഹേതുവായി നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്വാൻ ഞാൻ അദ്ധരാത്രിയിൽ
എഴുന്നേല്ക്കും. 63 നിന്നെ ഭയപ്പെടുകയും നിന്റെ
പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്ന
എല്ലാവക്കും ഞാൻ കൂട്ടാളിയാകുന്നു. 64 യഹോവേ,
ഭൂമി നിന്റെ ദയകൊണ്ടു നിറെഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കുഉപദേശിച്ചു തരേണമേ.
65 യഹോവേ, തിരുവചനപ്രകാരം നീ അടിയന്നു
നന്മ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 66 നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കയാൽ എനിക്കു നല്ല ബുദ്ധിയും
പരിജ്ഞാനവും ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. 67
കഷ്ടതയിൽ ആകുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ
തെറ്റിപ്പോയി; ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്റെ വചനത്തെ
പ്രമാണിക്കുന്നു. 68 നീ നല്ലവനും നന്മ
ചെയ്യുന്നവനും ആകുന്നു; നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. 69 അഹങ്കാരികൾ
എന്നെക്കൊണ്ടു നുണപറഞ്ഞുണ്ടാക്കി; ഞാനോ
പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
അനുസരിക്കും. 70 അവരുടെ ഹൃദയം
കൊഴുപ്പുപോലെ തടിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാനോ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ രസിക്കുന്നു. 71 നിന്റെ
ചട്ടങ്ങൾ പഠിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ കഷ്ടതയിൽ
ആയിരുന്നതു എനിക്കു ഗുണമായി. 72 ആയിരം
ആയിരം പൊൻവെള്ളി നാണ്യത്തെക്കാൾ
നിന്റെ വായിൽനിന്നുള്ള ന്യായപ്രമാണം
എനിക്കുത്തമം. 73 തൃക്കൈകൾ എന്നെ
സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പനകളെ
പഠിപ്പാൻ എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണമേ.
74 തിരുവചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശ

വെച്ചിരിക്കയാൽ നിന്റെ ഭക്തന്മാർ എന്നെ കണ്ടു
സന്തോഷിക്കുന്നു. 75 യഹോവേ, നിന്റെ വിധികൾ
നീതിയുള്ളവയെന്നും വിശ്വസ്തതയോടെ
നീ എന്നെ താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും
ഞാൻ അറിയുന്നു. 76 അടിയനോടുള്ള
നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം നിന്റെ ദയ എന്റെ
ആശ്വാസത്തിന്നായി ഭവിക്കുമാറാകട്ടെ. 77 ഞാൻ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ കരുണ എനിക്കു
വരുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞാൻ
രസിക്കുന്നു. 78 അഹങ്കാരികൾ എന്നെ വെറുതെ
മറിച്ചിട്ടിരിക്കയാൽ ലജ്ജിച്ചുപോകട്ടെ; ഞാനോ
നിന്റെ കല്പനകളെ ധ്യാനിക്കുന്നു. 79 നിന്റെ
ഭക്തന്മാരും നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ അറിയുന്നവരും
എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ. 80 ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു
പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളിൽ നിഷ്കളങ്കമായിരിക്കട്ടെ. 81 ഞാൻ
നിന്റെ രക്ഷയെ കാത്തു മൂർച്ഛിക്കുന്നു; നിന്റെ
വാഗ്ദാനം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
82 എപ്പോൾ നീ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കും
എന്നുവെച്ചു എന്റെ കണ്ണു നിന്റെ വാഗ്ദാനം
കാത്തു ക്ഷീണിക്കുന്നു. 83 പുകയത്തു വെച്ച
തുരുത്തിപോലെ ഞാൻ ആകുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ മറക്കുന്നില്ല. 84 അടിയന്റെ ജീവകാലം
എന്തുള്ളു? എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരോടു നീ
എപ്പോൾ ന്യായവിധി നടത്തും? 85 നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കാത്ത
അഹങ്കാരികൾ എനിക്കായി കുഴി കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു.
86 നിന്റെ കല്പനകളെല്ലാം വിശ്വാസ്യമാകുന്നു; അവർ
എന്നെ വെറുതെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു; എന്നെ

സഹായിക്കേണമേ. 87 അവർ ഭൂമിയിൽ എന്നെ
മിക്കവാറും മുടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലതാനും. 88 നിന്റെ ദയെക്കു
തക്കവണ്ണം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ; ഞാൻ
നിന്റെ വായിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളെ
പ്രമാണിക്കും. 89 യഹോവേ, നിന്റെ വചനം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു. 90
നിന്റെ വിശ്വസ്തത തലമുറതലമുറയോളം
ഇരിക്കുന്നു; നീ ഭൂമിയെ സ്ഥാപിച്ചു, അതു
നിലനില്ക്കുന്നു. 91 അവ ഇന്നുവരെ നിന്റെ
നിയമപ്രകാരം നിലനില്ക്കുന്നു; സർവ്വസൃഷ്ടികളും
നിന്റെ ദാസന്മാരല്ലോ. 92 നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
എന്റെ പ്രമോദം ആയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
എന്റെ കഷ്ടതയിൽ നശിച്ചുപോകുമായിരുന്നു.
93 ഞാൻ ഒരുനാളും നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
മറക്കയില്ല; അവയെക്കൊണ്ടല്ലോ നീ
എന്നെ ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. 94 ഞാൻ
നിനക്കുള്ളവനത്രെ; എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ;
ഞാൻ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നു. 95
ദുഷ്ടന്മാർ എന്നെ നശിപ്പിപ്പാൻ പതിയിരിക്കുന്നു;
ഞാനോ നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളും.
96 സകലസമ്പൂർത്തിക്കും ഞാൻ അവസാനം
കണ്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പനയോ അത്യന്തം
വിസ്തീർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. 97 നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
എനിക്കു എത്രയോ പ്രിയം; ഇടവിടാതെ അതു
എന്റെ ധ്യാനമാകുന്നു. 98 നിന്റെ കല്പനകൾ എന്നെ
എന്റെ ശത്രുക്കളെക്കാൾ ബുദ്ധിമാനാക്കുന്നു;
അവ എപ്പോഴും എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു. 99 നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങൾ എന്റെ ധ്യാനമായിരിക്കകൊണ്ടു

എന്റെ സകല ഗുരുക്കന്മാരിലും ഞാൻ
ബുദ്ധിമാനാകുന്നു. 100 നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
അനുസരിക്കയാൽ ഞാൻ വയോധികന്മാരിലും
വിവേകമേറിയവനാകുന്നു. 101 നിന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സകല
ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും കാൽ വിലക്കുന്നു. 102 നീ
എന്നെ ഉപദേശിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിന്റെ
വിധികളെ വിട്ടുമാറീട്ടില്ല. 103 തിരുവചനം എന്റെ
അണ്ണാക്കിന്നു എത്ര മധുരം! അവ എന്റെ വായിക്കു
തേനിലും നല്ലതു. 104 നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളാൽ ഞാൻ
വിവേകമുള്ളവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
സകലവ്യാജമാർഗ്ഗവും വെറുക്കുന്നു. 105 നിന്റെ
വചനം എന്റെ കാലിന്നു ദീപവും എന്റെ പാതെക്കു
പ്രകാശവും ആകുന്നു. 106 നിന്റെ നീതിയുള്ള
വിധികളെ പ്രമാണിക്കുമെന്നു ഞാൻ സത്യം
ചെയ്തു; അതു ഞാൻ നിവർത്തിക്കും. 107 ഞാൻ
മഹാകഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു; യഹോവേ, നിന്റെ
വാഗ്ദാനപ്രകാരം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 108
യഹോവേ, എന്റെ വായുടെ സ്വമേധാദാനങ്ങളിൽ
പ്രസാദിക്കേണമേ; നിന്റെ വിധികളെ എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ. 109 ഞാൻ പ്രാണത്യാഗം
ചെയ്വാൻ എല്ലായ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
എങ്കിലും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ഞാൻ
മറക്കുന്നില്ല. 110 ദുഷ്ടന്മാർ എനിക്കു കണി
വെച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാലും ഞാൻ നിന്റെ
പ്രമാണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. 111 ഞാൻ നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളെ ശാശ്വതാവകാശമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
അവ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദമാകുന്നു. 112
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ഇടവിടാതെ എന്നേക്കും

ആചരിപ്പാൻ ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ
ചായിച്ചിരിക്കുന്നു. 113 ഇരുമനസ്സുള്ളവരെ
ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; എന്നാൽ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം എനിക്കു പ്രിയമാകുന്നു.
114 നീ എന്റെ മറവിടവും എന്റെ പരിചയും
ആകുന്നു; ഞാൻ തിരുവചനത്തിൽ പ്രത്യാശ
വെച്ചിരിക്കുന്നു. 115 എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനകളെ ഞാൻ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു
ദുഷ്കർമ്മികളേ, എന്നെ വിട്ടകന്നു പോകുവിൻ.
116 ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ
വചനപ്രകാരം എന്നെ താങ്ങേണമേ; എന്റെ
പ്രത്യാശയിൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ. 117
ഞാൻ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു എന്നെ താങ്ങേണമേ;
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ ഞാൻ നിരന്തരം രസിക്കും. 118
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ വിട്ടുപോകുന്നവരെ ഒക്കെയും നീ
നിരസിക്കുന്നു; അവരുടെ വഞ്ചന വ്യർത്ഥമാകുന്നു.
119 ഭൂമിയിലെ സകലദുഷ്ടന്മാരെയും നീ
കീടത്തെപ്പോലെ നീക്കിക്കളയുന്നു; അതുകൊണ്ടു
നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എനിക്കു പ്രിയമാകുന്നു.
120 നിങ്കലുള്ള ഭയംനിമിത്തം എന്റെ ദേഹം
രോമാഞ്ചം കൊള്ളുന്നു; നിന്റെ വിധികൾനിമിത്തം
ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. 121 ഞാൻ നീതിയും
ന്യായവും പ്രവർത്തിക്കുന്നു; എന്റെ പീഡകന്മാർക്കു
എന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കരുതേ. 122 അടിയന്റെ
നന്മെക്കുവേണ്ടി ഉത്തരവാദി ആയിരിക്കേണമേ;
അഹങ്കാരികൾ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കരുതേ. 123
എന്റെ കണ്ണു നിന്റെ രക്ഷയെയും നിന്റെ
നീതിയുടെ വചനത്തെയും കാത്തിരുന്നു
ക്ഷീണിക്കുന്നു. 124 നിന്റെ ദയക്കു തക്കവണ്ണം

അടിയനോടു പ്രവര്‍ത്തിച്ചു നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. 125 ഞാന്‍ നിന്റെ
ദാസന്‍ ആകുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ
ഗ്രഹിപ്പാന്‍ എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണമേ. 126
യഹോവേ, ഇതു നിനക്കു പ്രവര്‍ത്തിപ്പാനുള്ള
സമയമാകുന്നു; അവര്‍ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
ദുര്‍ബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 127 അതുകൊണ്ടു നിന്റെ
കല്പനകള്‍ എനിക്കു പൊന്നിലും തങ്കത്തിലും
അധികം പ്രിയമാകുന്നു. 128 ആകയാല്‍ നിന്റെ
സകലപ്രമാണങ്ങളും ഒത്തതെന്നു എണ്ണി, ഞാന്‍
സകലവ്യാജമാര്‍ഗ്ഗത്തേയും വെറുക്കുന്നു. 129 നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങള്‍ അതിശയകരമാകയാല്‍ എന്റെ
മനസ്സു അവയെ പ്രമാണിക്കുന്നു. 130 നിന്റെ
വചനങ്ങളുടെ വികാശനം പ്രകാശപ്രദം ആകുന്നു;
അതു അല്പബുദ്ധികളെ ബുദ്ധിമാന്മാരാക്കുന്നു. 131
നിന്റെ കല്പനകള്‍ക്കായി വാഞ്ഛിക്കയാല്‍
ഞാന്‍ എന്റെ വായ് തുറന്നു കിഴെക്കുന്നു.
132 തിരുനാമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവര്‍ക്കു
ചെയ്യുന്നതുപോലെ നീ എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു എന്നോടു കൃപ ചെയ്യേണമേ.
133 എന്റെ കാലടികളെ നിന്റെ വചനത്തില്‍
സ്ഥിരമാക്കേണമേ; യാതൊരു നീതികേടും എന്നെ
ഭരിക്കരുതേ. 134 മനുഷ്യന്റെ പീഡനത്തില്‍നിന്നു
എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; എന്നാല്‍ ഞാന്‍ നിന്റെ
പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കും. 135 അടിയന്റെമേല്‍
നിന്റെ മുഖം പ്രകാശിപ്പിച്ചു നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
എനിക്കു ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ. 136 അവര്‍ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു
എന്റെ കണ്ണില്‍നിന്നു ജലനദികള്‍ ഒഴുകുന്നു.

137 യഹോവേ, നീ നീതിമാനാകുന്നു; നിന്റെ
വിധികൾ നേരുള്ളവ തന്നേ. 138 നീ നീതിയോടും
അത്യന്തവിശ്വസ്തതയോടും കൂടെ നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 139 എന്റെ
വൈരികൾ തിരുവചനങ്ങളെ മറക്കുന്നതുകൊണ്ടു
എന്റെ എരിവു എന്നെ സംഹരിക്കുന്നു. 140 നിന്റെ
വചനം അതിവിശുദ്ധമാകുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അടിയന്നു അതു പ്രിയമാകുന്നു. 141 ഞാൻ
അല്പനും നിന്ദിതനും ആകുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ മറക്കുന്നില്ല. 142 നിന്റെ നീതി
ശാശ്വതനീതിയും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
സത്യവുമാകുന്നു. 143 കഷ്ടവും സങ്കടവും
എന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിന്റെ
കല്പനകൾ എന്റെ പ്രമോദമാകുന്നു. 144 നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നേക്കും നീതിയുള്ളവ; ഞാൻ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കു ബുദ്ധി
നല്കേണമേ. 145 ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു; എനിക്കു ഉത്തരം
അരുളേണമേ; യഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിക്കും. 146 ഞാൻ നിന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ;
ഞാൻ നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിക്കും.
147 ഞാൻ ഉദയത്തിന്നു മുമ്പെ എഴുന്നേറ്റു
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; നിന്റെ വചനത്തിൽ ഞാൻ
പ്രത്യാശവെക്കുന്നു. 148 തിരുവചനം
ധ്യാനിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ കണ്ണു യാമങ്ങളെ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 149 നിന്റെ ദയക്കു
തക്കവണ്ണം എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കേണമേ;
യഹോവേ, നിന്റെ ന്യായപ്രകാരം എന്നെ

ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 150 ദുഷ്ടതയെ പിന്തുടരുന്നവർ
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടു
അവർ അകന്നിരിക്കുന്നു. 151 യഹോവേ, നീ
സമീപസ്ഥനാകുന്നു; നിന്റെ കല്പനകൾ ഒക്കെയും
സത്യം തന്നേ. 152 നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ നീ
എന്നേക്കും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു ഞാൻ
പണ്ടുതന്നേ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 153 എന്റെ
അരിഷ്ടത കടാക്ഷിച്ചു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ;
ഞാൻ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ മറക്കുന്നില്ല.
154 എന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തി എന്നെ
വീണ്ടെടുക്കേണമേ; നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം
എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 155 രക്ഷ ദുഷ്ടന്മാരോടു
അകന്നിരിക്കുന്നു; അവർ നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
അന്വേഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 156 യഹോവേ, നിന്റെ
കരുണ വലിയതാകുന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രകാരം
എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. 157 എന്നെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നവരും എന്റെ വൈരികളും
വളരെയാകുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങളെ വിട്ടുമാറുന്നില്ല. 158 ഞാൻ
ദ്രോഹികളെ കണ്ടു വ്യസനിച്ചു; അവർ നിന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 159 നിന്റെ
പ്രമാണങ്ങൾ എനിക്കു എത്ര പ്രിയം എന്നു കണ്ടു,
യഹോവേ, നിന്റെ ദയെക്കു തക്കവണ്ണം എന്നെ
ജീവപ്പിക്കേണമേ. 160 നിന്റെ വചനത്തിന്റെ സാരം
സത്യം തന്നേ; നിന്റെ നീതിയുള്ള വിധികൾ
ഒക്കെയും എന്നേക്കുമുള്ളവ. 161 പ്രഭുക്കന്മാർ
വെറുതെ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിന്റെ
വചനംനിമിത്തം എന്റെ ഹൃദയം പേടിക്കുന്നു. 162
വലിയ കൊള്ള കണ്ടുകിട്ടിയവനെപ്പോലെ ഞാൻ

നിന്റെ വചനത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു. 163
ഞാൻ ഭോഷ്കു പകെച്ചു വെറുക്കുന്നു; നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണമോ എനിക്കു പ്രിയമാകുന്നു. 164
നിന്റെ നീതിയുള്ള വിധികൾനിമിത്തം ഞാൻ
ദിവസം ഏഴു പ്രാവശ്യം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. 165
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടു പ്രിയം ഉള്ളവക്കു
മഹാസമാധാനം ഉണ്ടു; അവക്കു വീഴ്ചെക്കു
സംഗതി ഏതുമില്ല. 166 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ
രക്ഷയിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പനകളെ
ഞാൻ ആചരിക്കുന്നു. 167 എന്റെ മനസ്സു
നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിക്കുന്നു; അവ
എനിക്കു അത്യന്തം പ്രിയമാകുന്നു. 168 ഞാൻ
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയും സാക്ഷ്യങ്ങളെയും
പ്രമാണിക്കുന്നു; എന്റെ വഴികളെല്ലാം നിന്റെ
മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു. 169 യഹോവേ, എന്റെ
നിലവിളി തിരുസന്നിധിയിൽ വരുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ
വചനപ്രകാരം എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണമേ.
170 എന്റെ യാചന തിരുസന്നിധിയിൽ
വരുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം എന്നെ
വിടുവിക്കേണമേ. 171 നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ
അധരങ്ങൾ സ്തുതി പൊഴിക്കട്ടെ. 172 നിന്റെ
കല്പനകൾ ഒക്കെയും നീതിയായിരിക്കയാൽ
എന്റെ നാവു നിന്റെ വാഗ്ദാനത്തെക്കുറിച്ചു
പാടട്ടെ. 173 നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കയാൽ നിന്റെ കൈ എനിക്കു
തുണയായിരിക്കട്ടെ. 174 യഹോവേ, ഞാൻ
നിന്റെ രക്ഷെക്കായി വാഞ്ഛിക്കുന്നു; നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം എന്റെ പ്രമോദം ആകുന്നു. 175

നിന്നെ സ്തുതിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ പ്രാണൻ
ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ; നിന്റെ വിധികൾ എനിക്കു
തുണയായിരിക്കട്ടെ. 176 കാണാതെപോയ
ആടുപോലെ ഞാൻ തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു;
അടിയനെ അന്വേഷിക്കേണമേ; നിന്റെ കല്പനകളെ
ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല.

120 എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ യഹോവയോടു
നിലവിളിച്ചു; അവൻ എനിക്കു ഉത്തരം
അരുളുകയും ചെയ്തു. 2 യഹോവേ,
വ്യാജമുള്ള അധരങ്ങളെയും വഞ്ചനയുള്ള
നാവിനെയും തടുത്തു എന്റെ പ്രാണനെ
രക്ഷിക്കേണമേ. 3 വഞ്ചനയുള്ള നാവേ, നിനക്കു
എന്തു വരും? നിനക്കു ഇനി എന്തു കിട്ടും? 4
വീരന്റെ മൂർച്ചയുള്ള അസ്ത്രങ്ങളും പൂവത്തിൻ
കനലും തന്നേ. 5 ഞാൻ മേശെക്കിൽ പ്രവാസം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും കേദാർകൂടാരങ്ങളിൽ
പാക്കുന്നതുകൊണ്ടും എനിക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം! 6 സമാധാനദ്വേഷിയോടുകൂടെ
പാക്കുന്നതു എനിക്കു മതിമതിയായി. 7
ഞാൻ സമാധാനപ്രിയനാകുന്നു; ഞാൻ
സംസാരിക്കുമ്പോഴോ അവർ കലശൽ തുടങ്ങുന്നു.

121 ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു പർവ്വതങ്ങളിലേക്കു
ഉയർത്തുന്നു; എനിക്കു സഹായം എവിടെനിന്നു
വരും? 2 എന്റെ സഹായം ആകാശത്തെയും
ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
വരുന്നു. 3 നിന്റെ കാൽ വഴുതുവാൻ അവൻ
സമ്മതിക്കയില്ല; നിന്നെ കാക്കുന്നവൻ
മയങ്ങുകയുമില്ല. 4 യിസ്രായേലിന്റെ പരിപാലകൻ
മയങ്ങുകയില്ല, ഉറങ്ങുകയുമില്ല. 5 യഹോവ നിന്റെ

പരിപാലകൻ; യഹോവ നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
നിനക്കു തണൽ. 6 പകൽ സൂൎയ്യനെങ്കിലും രാത്രി
ചന്ദ്രനെങ്കിലും നിന്നെ ബാധിക്കയില്ല. 7 യഹോവ
ഒരു ദോഷവും തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ പരിപാലിക്കും.
അവൻ നിന്റെ പ്രാണനെ പരിപാലിക്കും. 8
യഹോവ നിന്റെ ഗമനത്തെയും ആഗമനത്തെയും
ഇന്നുമുതൽ എന്നേക്കും പരിപാലിക്കും.

122 യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു നമുക്കു
പോകാം എന്നു അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ
ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു. 2 യെരൂശലേമേ, ഞങ്ങളുടെ
കാലുകൾ നിന്റെ വാതിലുകൾക്കകത്തു
നില്ക്കുന്നു. 3 തമ്മിൽ ഇണക്കിയ നഗരമായി
പണിതിരിക്കുന്ന യെരൂശലേമേ! 4 അവിടേക്കു
ഗോത്രങ്ങൾ, യഹോവയുടെ ഗോത്രങ്ങൾ
തന്നേ, യിസ്രായേലിന്നു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്‌വാൻ
കയറിച്ചെല്ലുന്നു. 5 അവിടെ ന്യായാസനങ്ങൾ,
ദാവീദുഗൃഹത്തിന്റെ ന്യായാസനങ്ങൾ
തന്നേ ഇരിക്കുന്നു. 6 യെരൂശലേമിന്റെ
സമാധാനത്തിന്നായി പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ; നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവർ സ്വൈരമായിരിക്കട്ടെ. 7
നിന്റെ കൊത്തളങ്ങളിൽ സമാധാനവും നിന്റെ
അരമനകളിൽ സ്വൈരവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 8 എന്റെ
സഹോദരന്മാരും കൂട്ടാളികളും നിമിത്തം
നിന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ഞാൻ
പറയും. 9 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
ആലയംനിമിത്തം ഞാൻ നിന്റെ നന്മ
അന്വേഷിക്കും.

123 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവനായുള്ളോവേ,
നിങ്കലേക്കു ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു ഉയർത്തുന്നു. 2
ദാസന്മാരുടെ കണ്ണു യജമാനന്റെ കയ്യിലേക്കും
ദാസിയുടെ കണ്ണു യജമാനത്തിയുടെ
കയ്യിലേക്കും എന്നപോലെ ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു,
അവൻ ഞങ്ങളോടു കൃപചെയ്യുവോളം
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 3 യഹോവേ,
ഞങ്ങളോടു കൃപ ചെയ്യേണമേ, ഞങ്ങളോടു
കൃപ ചെയ്യേണമേ; ഞങ്ങൾ നിന്ദ സഹിച്ചു
മടുത്തിരിക്കുന്നു. 4 സുഖിയന്മാരുടെ പരിഹാസവും
അഹങ്കാരികളുടെ നിന്ദയും സഹിച്ചു ഞങ്ങളുടെ
മനം ഏറ്റവും മടുത്തിരിക്കുന്നു.
124 യിസ്രായേൽ പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ
യഹോവ നമ്മുടെ പക്ഷത്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, 2
മനുഷ്യർ നമ്മോടു എതിർത്തപ്പോൾ, യഹോവ
നമ്മുടെ പക്ഷത്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, 3 അവരുടെ
കോപം നമ്മുടെനേരെ ജ്വലിച്ചപ്പോൾ, അവർ നമ്മെ
ജീവനോടെ വിഴുങ്ങിക്കളയുമായിരുന്നു; 4
വെള്ളം നമ്മെ ഒഴുക്കിക്കളയുമായിരുന്നു, നദി
നമ്മുടെ പ്രാണന്നു മീതെ കവിയുമായിരുന്നു; 5
പൊങ്ങിയിരുന്ന വെള്ളം നമ്മുടെ പ്രാണന്നു മീതെ
കവിയുമായിരുന്നു. 6 നമ്മെ അവരുടെ പല്ലിന്നു
ഇരയായി കൊടുക്കായ്കയാൽ യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 7 വേട്ടക്കാരുടെ
കണിയിൽനിന്നു പക്ഷിയെന്നപോലെ നമ്മുടെ
പ്രാണൻ വഴുതിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു; കണി പൊട്ടി
നാം വഴുതിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു. 8 നമ്മുടെ സഹായം

ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

125 യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ
കുലുങ്ങാതെ എന്നേക്കും നില്ക്കുന്ന സീയോൻ
പർവ്വതം പോലെയാകുന്നു. 2 പർവ്വതങ്ങൾ
യെരൂശലേമിനെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ
ഇന്നുമുതൽ എന്നേക്കും തന്റെ ജനത്തെ
ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. 3 നീതിമാന്മാർ നീതികേടിലേക്കു
കൈ നീട്ടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദുഷ്ടന്മാരുടെ
ചെങ്കോൽ നീതിമാന്മാരുടെ അവകാശത്തിന്മേൽ
ഇരിക്കയില്ല. 4 യഹോവേ, ഗുണവാന്മാർക്കും
ഹൃദയപരമാർത്ഥികൾക്കും നന്മ ചെയ്യേണമേ. 5
എന്നാൽ വളഞ്ഞവഴികളിലേക്കു തിരിയുന്നവരെ
യഹോവ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരോടുകൂടെ
പോകുമാറാക്കട്ടെ. യിസ്രായേലിന്മേൽ സമാധാനം
വരുമാറാകട്ടെ.

126 യഹോവ സീയോന്റെ പ്രവാസികളെ
മടക്കിവരുത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സ്വപ്നം
കാണുന്നവരെപ്പോലെ ആയിരുന്നു. 2 അന്നു
ഞങ്ങളുടെ വായിൽ ചിരിയും ഞങ്ങളുടെ
നാവിന്മേൽ ആർപ്പും നിറഞ്ഞിരുന്നു. യഹോവ
അവരിൽ വങ്കാര്യങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അന്നു പറഞ്ഞു. 3 യഹോവ
ഞങ്ങളിൽ വങ്കാര്യങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. 4
യഹോവേ, തെക്കെനാട്ടിലെ തോടുകളെപ്പോലെ
ഞങ്ങളുടെ പ്രവാസികളെ മടക്കിവരുത്തേണമേ. 5
കണ്ണുനീരോടെ വിതെക്കുന്നവർ ആർപ്പോടെ
കൊയ്യും. 6 വിത്തു ചുമന്നു കരഞ്ഞും

വിതെച്ചുംകൊണ്ടു നടക്കുന്നു; കറ്റ ചുമന്നും
ആൎത്തുംകൊണ്ടു വരുന്നു.

127 യഹോവ വീടു പണിയാതിരുന്നാൽ
പണിയുന്നവർ വൃഥാ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു; യഹോവ
പട്ടണം കാക്കാതിരുന്നാൽ കാവല്ക്കാരൻ വൃഥാ
ജാഗരിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾ അതികാലത്തു
എഴുന്നേല്ക്കുന്നതും നന്നാ താമസിച്ചു കിടപ്പാൻ
പോകുന്നതും കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്തു
ഉപജീവിക്കുന്നതും വ്യൎത്ഥമത്രേ; തന്റെ പ്രിയന്നോ,
അവൻ അതു ഉറക്കത്തിൽ കൊടുക്കുന്നു. 3
മക്കൾ, യഹോവ നല്കുന്ന അവകാശവും
ഉദരഫലം, അവൻ തരുന്ന പ്രതിഫലവും തന്നേ. 4
വീരന്റെ കയ്യിലെ അസ്ത്രങ്ങൾ എങ്ങനെയോ
അങ്ങനെയാകുന്നു യൌവനത്തിലെ മക്കൾ.
5 അവയെക്കൊണ്ടു തന്റെ ആവനാഴിക
നിറെച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ ഭാഗ്യവാൻ;
നഗരവാതില്ക്കൽവെച്ചു ശത്രുക്കളോടു
സംസാരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ളവർ
ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല.

128 യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു, അവന്റെ വഴികളിൽ
നടക്കുന്ന ഏവനും ഭാഗ്യവാൻ; 2 നിന്റെ
കൈകളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം നീ തിന്നും; നീ
ഭാഗ്യവാൻ; നിനക്കു നന്മ വരും. 3 നിന്റെ
ഭാൎയ്യ നിന്റെ വീട്ടിന്നകത്തു ഫലപ്രദമായ
മുന്തിരിവള്ളിപോലെയും നിന്റെ മക്കൾ നിന്റെ
മേശെക്കു ചുറ്റും ഒലിവുതൈകൾപോലെയും
ഇരിക്കും. 4 യഹോവാഭക്തനായ പുരുഷൻ
ഇങ്ങനെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാകും. 5 യഹോവ
സീയോനിൽനിന്നു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും; നിന്റെ

ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നീ യെരൂശലേമിന്റെ
നന്മയെ കാണും. 6 നിന്റെ മക്കളുടെ മക്കളെയും നീ
കാണും. യിസ്രായേലിന്മേൽ സമാധാനം
ഉണ്ടാകട്ടെ.
129 യിസ്രായേൽ പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: അവർ
എന്റെ ബാല്യംമുതൽ പലപ്പോഴും എന്നെ
ഉപദ്രവിച്ചു; 2 അവർ എന്റെ ബാല്യംമുതൽ
പലപ്പോഴും എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു; എങ്കിലും അവർ
എന്നെ ജയിച്ചില്ല. 3 ഉഴവുകാർ എന്റെ മുതുകിന്മേൽ
ഉഴുതു; ഉഴവു ചാലുകളെ അവർ നീളത്തിൽ കീറി. 4
യഹോവ നീതിമാനാകുന്നു; അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെ
കയറുകളെ അറുത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5
സീയോനെ പകെക്കുന്നവരൊക്കെയും ലജ്ജിച്ചു
പിന്തിരിഞ്ഞുപോകട്ടെ. 6 വളരുന്നതിന്നുമുമ്പെ
ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന പുരപ്പുറത്തെ പുല്ലുപോലെ
അവർ ആകട്ടെ. 7 കൊയ്യുന്നവൻ അതുകൊണ്ടു
തന്റെ കൈയാകട്ടെ കറ്റ കെട്ടുന്നവൻ തന്റെ
മാറ്വിടം ആകട്ടെ നിറെക്കയില്ല. 8 യഹോവയുടെ
അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ; യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു
എന്നിങ്ങനെ വഴിപോകുന്നവർ പറയുന്നതുമില്ല.
130 യഹോവേ, ആഴത്തിൽനിന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു; 2 കർത്താവേ, എന്റെ
പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ; നിന്റെ ചെവി എന്റെ
യാചനകൾക്കു ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കേണമേ. 3 യഹോവേ,
നീ അകൃത്യങ്ങളെ ഓർമ്മവെച്ചാൽ കർത്താവേ, ആർ
നിലനില്ക്കും? 4 എങ്കിലും നിന്നെ ഭയപ്പെടുവാൻ
തക്കവണ്ണം നിന്റെ പക്കൽ വിമോചനം ഉണ്ടു. 5
ഞാൻ യഹോവെക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു;

എന്റെ ഉള്ളം കാത്തിരിക്കുന്നു; അവന്റെ
വചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശവെച്ചിരിക്കുന്നു. 6
ഉഷസ്സിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ,
ഉഷസ്സിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ
എന്റെ ഉള്ളം യഹോവെക്കായി
കാത്തിരിക്കുന്നു. 7 യിസ്രായേലേ, യഹോവയിൽ
പ്രത്യാശവെച്ചുകൊൾക; യഹോവെക്കു കൃപയും
അവന്റെപക്കൽ ധാരാളം വീണ്ടെടുപ്പും
ഉണ്ടു. 8 അവൻ യിസ്രായേലിനെ അവന്റെ
അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെയും വീണ്ടെടുക്കും.

131 യഹോവേ, എന്റെ ഹൃദയം ഗർവ്വിച്ചിരിക്കുന്നില്ല;
ഞാൻ നിഗളിച്ചുനടക്കുന്നില്ല; എന്റെ
ബുദ്ധിക്കെത്താത്ത വങ്കാര്യങ്ങളിലും
അത്ഭുതവിഷയങ്ങളിലും ഞാൻ
ഇടപെടുന്നതുമില്ല. 2 ഞാൻ എന്റെ പ്രാണനെ
താലോലിച്ചു മിണ്ടാതാക്കിയിരിക്കുന്നു; തന്റെ
അമ്മയുടെ അടുക്കൽ മുലകുടി മാറിയ പൈതൽ
എന്നപോലെ എന്റെ പ്രാണൻ എന്റെ അടുക്കൽ
മുലകുടി മാറിയതുപോലെ ആകുന്നു. 3
യിസ്രായേലേ, ഇന്നുമുതൽ എന്നേക്കും
യഹോവയിൽ പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊൾക.

132 യഹോവേ, ദാവീദിനെയും അവന്റെ
സകലകഷ്ടതയെയും ഓർക്കേണമേ. 2 അവൻ
യഹോവയോടു സത്യം ചെയ്തു യാക്കോബിന്റെ
വല്ലഭന്നു നേർന്നതു എന്തെന്നാൽ: 3 ഞാൻ
യഹോവെക്കു ഒരു സ്ഥലം, യാക്കോബിന്റെ
വല്ലഭന്നു ഒരു നിവാസം കണ്ടെത്തുംവരെ 4 ഞാൻ
എന്റെ കൂടാരവീട്ടിൽ കടക്കയില്ല; എന്റെ ശയ്യമേൽ
കയറി കിടക്കുകയുമില്ല. 5 ഞാൻ എന്റെ

കണ്ണിന്നു ഉറക്കവും എന്റെ കൺപോളെക്കു
മയക്കവും കൊടുക്കയില്ല. 6 നാം എഫ്രാത്തയിൽ
അതിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു വനപ്രദേശത്തു
അതിനെ കണ്ടെത്തിയല്ലോ. 7 നാം അവന്റെ
തിരുനിവാസത്തിലേക്കുചെന്നു അവന്റെ
പാദപീഠത്തിങ്കൽ നമസ്കരിക്കുക. 8 യഹോവേ, നീ
നിന്റെ ബലത്തിന്റെ പെട്ടകവുമായി നിന്റെ
വിശ്രാമത്തിലേക്കു എഴുന്നെള്ളേണമേ. 9
നിന്റെ പുരോഹിതന്മാർ നീതി ധരിക്കയും
നിന്റെ ഭക്തന്മാർ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കയും
ചെയ്യട്ടെ. 10 നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിൻനിമിത്തം
നിന്റെ അഭിഷിക്തന്റെ മുഖത്തെ തിരിച്ചു
കളയരുതേ. 11 ഞാൻ നിന്റെ ഉദരഫലത്തെ
നിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുമെന്നും 12
നിന്റെ മക്കൾ എന്റെ നിയമത്തെയും ഞാൻ
അവക്കു ഉപദേശിച്ച സാക്ഷ്യത്തെയും
പ്രമാണിക്കുമെങ്കിൽ അവരുടെ മക്കളും
എന്നേക്കും നിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും
എന്നും യഹോവ ദാവീദിനോടു ആണയിട്ടു സത്യം;
അവൻ അതിൽനിന്നു മാറുകയില്ല. 13 യഹോവ
സീയോനെ തിരഞ്ഞെടുക്കയും അതിനെ തന്റെ
വാസസ്ഥലമായി ഇച്ഛിക്കയും ചെയ്തു. 14 അതു
എന്നേക്കും എന്റെ വിശ്രാമം ആകുന്നു; ഞാൻ
അതിനെ ഇച്ഛിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ അവിടെ
വസിക്കും; 15 അതിലെ ആഹാരം ഞാൻ
സമൃദ്ധിയായി അനുഗ്രഹിക്കും; അതിലെ
ദരിദ്രന്മാക്കു അപ്പംകൊണ്ടു തൃപ്തി വരുത്തും. 16
അതിലെ പുരോഹിതന്മാരെയും രക്ഷ ധരിപ്പിക്കും;
അതിലെ ഭക്തന്മാർ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും. 17

അവിടെ ഞാൻ ദാവീദിന്നു ഒരു കൊമ്പു
മുളെപ്പിക്കും; എന്റെ അഭിഷിക്തന്നു ഒരു ദീപം
ഒരുക്കീട്ടുമുണ്ടു. 18 ഞാൻ അവന്റെ ശത്രുക്കളെ
ലജ്ജ ധരിപ്പിക്കും; അവന്റെ തലയിലോ കിരീടം
ശോഭിക്കും.

133 ഇതാ, സഹോദരന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു
വസിക്കുന്നതു എത്ര ശുഭവും എത്ര മനോഹരവും
ആകുന്നു! 2 അതു വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പിലേക്കു
നീണ്ടു കിടക്കുന്ന താടിയിലേക്കു, അഹരോന്റെ
താടിയിലേക്കു തന്നേ, ഒഴുകുന്നതായി
അവന്റെ തലയിലെ വിശേഷതൈലം
പോലെയും 3 സീയോൻ പർവ്വതത്തിൽ പെയ്യുന്ന
ഹെർമ്മോന്യമഞ്ഞുപോലെയും ആകുന്നു;
അവിടെയല്ലോ യഹോവ അനുഗ്രഹവും
ശാശ്വതമായുള്ള ജീവനും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു.

134 അല്ലയോ, രാത്രികാലങ്ങളിൽ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരായി യഹോവയുടെ
സകലദാസന്മാരുമായുള്ളോരേ, യഹോവയെ
വാഴ്ത്തുവിൻ. 2 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിങ്കലേക്കു കൈ
ഉയർത്തി യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ. 3 ആകാശവും
ഭൂമിയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവ സീയോനിൽനിന്നു
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

135 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയുടെ
നാമത്തെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയുടെ ദാസന്മാരേ,
അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. 2 യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിൻ പ്രാകാരങ്ങളിലും നില്ക്കുന്നവരേ, 3
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവ നല്ലവൻ
അല്ലോ; അവന്റെ നാമത്തിന്നു കീർത്തനം

ചെയ്വിൻ; അതു മനോഹരമല്ലോ. 4 യഹോവ
യാക്കോബിനെ തനിക്കായിട്ടും യിസ്രായേലിനെ
തന്റെ നിക്ഷേപമായിട്ടും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.
5 യഹോവ വലിയവൻ എന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു
സകലദേവന്മാരിലും ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നു. 6 ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും
സമുദ്രങ്ങളിലും എല്ലാ ആഴങ്ങളിലും യഹോവ
തനിക്കിഷ്ടമുള്ളതൊക്കെയും ചെയ്യുന്നു. 7
അവൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുനിന്നു നീരാവി
പൊങ്ങുമാറാക്കുന്നു; അവൻ മഴെക്കായി
മിന്നലുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു; തന്റെ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ
നിന്നു കാറ്റു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. 8 അവൻ
മിസ്രയീമിലെ കടിഞ്ഞൂലുകളെ മനുഷ്യരെയും
മൃഗങ്ങളെയും ഒരുപോലെ സംഹരിച്ചു. 9
മിസ്രയീമേ, നിന്റെ മദ്ധ്യേ അവൻ ഫറവോന്റെമേലും
അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരുടെമേലും
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും അയച്ചു. 10 അവൻ
വലിയ ജാതികളെ സംഹരിച്ചു; ബലമുള്ള
രാജാക്കന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു. 11 അമോര്യരുടെ
രാജാവായ സീഹോനെയും ബാശാൻരാജാവായ
ഓഗിനെയും സകല കനാന്യരാജ്യങ്ങളെയും തന്നേ.
12 അവരുടെ ദേശത്തെ അവൻ അവകാശമായിട്ടു,
തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു അവകാശമായിട്ടു
കൊടുത്തു. 13 യഹോവേ, നിന്റെ നാമം
ശാശ്വതമായും യഹോവേ, നിന്റെ ജ്ഞാപകം
തലമുറതലമുറയായും ഇരിക്കുന്നു. 14 യഹോവ
തന്റെ ജനത്തിന്നു ന്യായപാലനം ചെയ്യും;
അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരോടു സഹതപിക്കും. 15
ജാതികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പൊന്നും വെള്ളിയും

മനുഷ്യരുടെ കൈവേലയും ആകുന്നു. 16
അവെക്കു വായുണ്ടെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നില്ല;
കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും കാണുന്നില്ല; 17 അവെക്കു
ചെവിയുണ്ടെങ്കിലും കേൾക്കുന്നില്ല; അവയുടെ
വായിൽ ശ്വാസവുമില്ല. 18 അവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ
അവയെപ്പോലെയാകുന്നു; അവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവനും അങ്ങനെ തന്നേ. 19
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക;
അഹരോന്റെ ഗൃഹമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക.
20 ലേവിഗൃഹമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക;
യഹോവാഭക്തന്മാരേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
21 യെരൂശലേമിൽ അധിവസിക്കുന്ന യഹോവ
സിയോനിൽനിന്നു വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ.
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

136 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ
നല്ലവനല്ലോ; അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.
2 ദൈവാധിദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം
ചെയ്വിൻ; അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 3
കർത്താധികർത്താവിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ;
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 4 ഏകനായി
മഹാത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്നു - അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 5 ജ്ഞാനത്തോടെ
ആകാശങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവന്നു - അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 6 ഭൂമിയെ വെള്ളത്തിന്മേൽ
വിരിച്ചവന്നു - അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 7
വലിയ വെളിച്ചങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവന്നു -
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 8 പകൽ
വാഴുവാൻ സൂര്യനെയും - അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 9 രാത്രി വാഴുവാൻ ചന്ദ്രനെയും

നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കിയവന്നു - അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 10 മിസ്രയീമിലെ
കടിഞ്ഞൂലുകളെ സംഹരിച്ചവന്നു - അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 11 അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
യിസ്രായേലിനെ പുറപ്പെടുവിച്ചവന്നു - അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 12 ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും
നീട്ടിയ ഭുജംകൊണ്ടും തന്നേ- അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 13 ചെങ്കടലിനെ രണ്ടായി
വിഭാഗിച്ചവന്നു - അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.
14 അതിന്റെ നടുവിൽകൂടി യിസ്രായേലിനെ
കടത്തിയവന്നു - അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.
15 ഫറവോനെയും സൈന്യത്തെയും ചെങ്കടലിൽ
തള്ളിയിട്ടവന്നു - അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.
16 തന്റെ ജനത്തെ മരുഭൂമിയിൽകൂടി
നടത്തിയവന്നു - അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.
17 മഹാരാജാക്കന്മാരെ സംഹരിച്ചവന്നു -
- അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 18
ശ്രേഷ്ഠരാജാക്കന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചവന്നു - അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 19 അമോർയ്യരുടെ
രാജാവായ സീഹോനെയും - അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 20 ബാശാൻ രാജാവായ
ഓഗിനെയും - അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 21
അവരുടെ ദേശത്തെ അവകാശമായി കൊടുത്തു -
അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 22 തന്റെ
ദാസനായ യിസ്രായേലിന്നു അവകാശമായി തന്നേ
- അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 23 നമ്മുടെ
താഴ്ചയിൽ നമ്മെ ഓർത്തവന്നു - അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു. 24 നമ്മുടെ വൈരികളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിച്ചവന്നു - അവന്റെ ദയ

എന്നേക്കുമുള്ളതു. 25 സകലജഡത്തിന്നും
ആഹാരം കൊടുക്കുന്നവന്നു - അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. 26 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു.

137 ബാബേൽനദികളുടെ തീരത്തു ഞങ്ങൾ
ഇരുന്നു, സീയോനെ ഓർത്തപ്പോൾ
ഞങ്ങൾ കരഞ്ഞു. 2 അതിന്റെ നടുവിലെ
അലരിവൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ കിന്നരങ്ങളെ തൂക്കിയിട്ടു. 3
ഞങ്ങളെ ബദ്ധരാക്കിക്കൊണ്ടുപോയവർ:
സീയോൻഗീതങ്ങളിൽ ഒന്നു ചൊല്ലുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു ഗീതങ്ങളെയും ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചവർ
സന്തോഷത്തെയും ഞങ്ങളോടു ചോദിച്ചു. 4
ഞങ്ങൾ യഹോവയുടെ ഗീതം അന്യദേശത്തു
പാടുന്നതെങ്ങനെ? 5 യെരൂശലേമേ,
നിന്നെ ഞാൻ മറക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ
വലങ്കൈ മറന്നുപോകട്ടെ. 6 നിന്നെ ഞാൻ
ഓർക്കാതെ പോയാൽ, യെരൂശലേമിനെ എന്റെ
മുഖ്യസന്തോഷത്തെക്കാൾ വിലമതിക്കാതെ
പോയാൽ, എന്റെ നാവു അണ്ണാക്കിനോടു
പറ്റിപ്പോകട്ടെ. 7 ഇടിച്ചുകളവിൻ, അടിസ്ഥാനംവരെ
അതിനെ ഇടിച്ചുകളവിൻ! എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ
ഏദോമ്യർക്കായി യഹോവേ, യെരൂശലേമിന്റെ നാൾ
ഓർക്കേണമേ. 8 നാശം അടുത്തിരിക്കുന്ന
ബാബേൽപുത്രിയേ, നീ ഞങ്ങളോടു
ചെയ്തതുപോലെ നിന്നോടു ചെയ്യുന്നവൻ
ഭാഗ്യവാൻ. 9 നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പിടിച്ചു
പാറമേൽ അടിച്ചുകളയുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.

138 ഞാൻ പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്യും; ദേവന്മാരുടെ മുമ്പാകെ
ഞാൻ നിന്നെ കീൎത്തിക്കും. 2 ഞാൻ നിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ നോക്കി നമസ്കരിച്ചു,
നിന്റെ ദയയും വിശ്വസ്തതയുംനിമിത്തം
തിരുനാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യും; നിന്റെ
നാമത്തിന്നു മീതെ ഒക്കെയും നീ നിന്റെ
വാഗ്ദാനം മഹിമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 3 ഞാൻ
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ച നാളിൽ നീ എനിക്കുത്തരം
അരുളി; എന്റെ ഉള്ളിൽ ബലം നല്കി എന്നെ
ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 4 യഹോവേ,
ഭൂമിയിലെ സകലരാജാക്കന്മാരും നിന്റെ
വായിൻവചനങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും. 5 അതേ, അവർ യഹോവയുടെ
വഴികളെക്കുറിച്ചു പാടും; യഹോവയുടെ
മഹത്വം വലിയതാകുന്നുവല്ലോ. 6 യഹോവ
ഉന്നതനെങ്കിലും താഴ്മയുള്ളവനെ കടാക്ഷിക്കുന്നു;
ഗൎവ്വിയെയോ അവൻ ദൂരത്തുനിന്നു അറിയുന്നു. 7
ഞാൻ കഷ്ടതയുടെ നടുവിൽ നടന്നാലും നീ
എന്നെ ജീവിപ്പിക്കും; എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ
ക്രോധത്തിന്നു നേരെ നീ കൈ നീട്ടും; നിന്റെ
വലങ്കൈ എന്നെ രക്ഷിക്കും. 8 യഹോവ
എനിക്കുവേണ്ടി സമാപ്തിവരുത്തും; യഹോവേ,
നിന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു; തൃക്കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ.

139 യഹോവേ, നീ എന്നെ ശോധന ചെയ്തു
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; 2 ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതും
എഴുന്നേല്ക്കുന്നതും നീ അറിയുന്നു. എന്റെ
നിരൂപണം നീ ദൂരത്തുനിന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നു. 3 എന്റെ

നടപ്പും കിടപ്പും നീ ശോധന ചെയ്യുന്നു; എന്റെ
വഴികളൊക്കെയും നിനക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു.
4 യഹോവേ, നീ മുഴുവനും അറിയാതെ ഒരു വാക്കും
എന്റെ നാവിന്മേൽ ഇല്ല. 5 നീ മുമ്പും പിമ്പും എന്നെ
അടെച്ചു നിന്റെ കൈ എന്റെമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു.
6 ഈ പരിജ്ഞാനം എനിക്കു അത്യത്ഭുതമാകുന്നു;
അതു എനിക്കു ഗ്രഹിച്ചുകൂടാതവണ്ണം
ഉന്നതമായിരിക്കുന്നു. 7 നിന്റെ ആത്മാവിനെ
ഒളിച്ചു ഞാൻ എവിടേക്കു പോകും? തിരുസന്നിധി
വിട്ടു ഞാൻ എവിടേക്കു ഓടും? 8 ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിയാൽ നീ അവിടെ ഉണ്ടു;
പാതാളത്തിൽ എന്റെ കിടക്ക വിരിച്ചാൽ നീ
അവിടെ ഉണ്ടു. (Sheol h7585) 9 ഞാൻ ഉഷസ്സിൻ ചിറകു
ധരിച്ചു, സമുദ്രത്തിന്റെ അറ്റത്തു ചെന്നു പാർത്താൽ
10 അവിടെയും നിന്റെ കൈ എന്നെ നടത്തും;
നിന്റെ വലങ്കൈ എന്നെ പിടിക്കും. 11 ഇരുട്ടു
എന്നെ മൂടിക്കളയട്ടെ; വെളിച്ചം എന്റെ ചുറ്റും
രാത്രിയായ്തീരട്ടെ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ 12
ഇരുട്ടുപോലും നിനക്കു മറവായിരിക്കയില്ല;
രാത്രി പകൽപോലെ പ്രകാശിക്കും; ഇരുട്ടും
വെളിച്ചവും നിനക്കു ഒരുപോലെ തന്നേ. 13
നീയല്ലോ എന്റെ അന്തരംഗങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചതു;
എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നീ എന്നെ
മെടഞ്ഞു. 14 ഭയങ്കരവും അതിശയവുമായി
എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
അത്ഭുതകരമാകുന്നു; അതു എന്റെ ഉള്ളം
നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നു. 15 ഞാൻ രഹസ്യത്തിൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെടുകയും ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിൽ

നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എന്റെ
അസ്ഥിക്കൂടം നിനക്കു മറവായിരുന്നില്ല. 16 ഞാൻ
പിണ്ഡാകാരമായിരുന്നപ്പോൾ നിന്റെ കണ്ണു
എന്നെ കണ്ടു; നിയമിക്കപ്പെട്ട നാളുകളിൽ
ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അവയെല്ലാം നിന്റെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു; 17 ദൈവമേ,
നിന്റെ വിചാരങ്ങൾ എനിക്കു എത്ര ഘനമായവ!
അവയുടെ ആകത്തുകയും എത്ര വലിയതു!
18 അവയെ എണ്ണിയാൽ മണലിനെക്കാൾ
അധികം; ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ ഇനിയും ഞാൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്നു. 19 ദൈവമേ, നീ
ദുഷ്ടനെ നിഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു;
രക്തപാതകന്മാരേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ.
20 അവർ ദ്രോഹമായി നിന്നെക്കുറിച്ചു
സംസാരിക്കുന്നു; നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്റെ നാമം
വൃഥാ എടുക്കുന്നു. 21 യഹോവേ, നിന്നെ
പകെക്കുന്നവരെ ഞാൻ പകക്കേണ്ടതല്ലയോ?
നിന്നോടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നവരെ
ഞാൻ വെറുക്കേണ്ടതല്ലയോ? 22 ഞാൻ
പൂർണ്ണദ്വേഷത്തോടെ അവരെ ദ്വേഷിക്കുന്നു;
അവരെ എന്റെ ശത്രുക്കളായി എണ്ണുന്നു. 23
ദൈവമേ, എന്നെ ശോധന ചെയ്തു എന്റെ
ഹൃദയത്തെ അറിയേണമേ; എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു
എന്റെ നിനവുകളെ അറിയേണമേ. 24
വ്യസനത്തിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നിൽ ഉണ്ടോ
എന്നു നോക്കി, ശാശ്വതമാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ
നടത്തേണമേ.

140 യഹോവേ, ദുഷ്ടമനുഷ്യന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
എന്നെ വിടുവിച്ചു സാഹസക്കാരന്റെ പക്കൽനിന്നു

എന്നെ പാലിക്കേണമേ. 2 അവർ ഹൃദയത്തിൽ
അനൎത്ഥങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നു; അവർ ഇടവിടാതെ
യുദ്ധത്തിന്നു കൂട്ടം കൂടുന്നു; 3 അവർ സൎപ്പംപോലെ
തങ്ങളുടെ നാവുകളെ കൂൎപ്പിക്കുന്നു; അവരുടെ
അധരങ്ങൾക്കു കീഴെ അണലിവിഷം ഉണ്ടു.
(സേലാ) 4 യഹോവേ, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
എന്നെ കാക്കേണമേ; സാഹസക്കാരന്റെ
പക്കൽനിന്നു എന്നെ പാലിക്കേണമേ; അവർ
എന്റെ കാലടികളെ മറിച്ചുകളവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. 5
ഗൎവ്വികൾ എനിക്കായി കണിയും കയറും
മറെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; വഴിയരികെ അവർ വല
വിരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കായി കുടുക്കുകൾ
വെച്ചിരിക്കുന്നു. (സേലാ) 6 നീ എന്റെ ദൈവം
എന്നു ഞാൻ യഹോവയോടു പറഞ്ഞു; യഹോവേ,
എന്റെ യാചനകളെ കേൾക്കേണമേ. 7 എന്റെ
രക്ഷയുടെ ബലമായി കൎത്താവായ യഹോവേ,
യുദ്ധദിവസത്തിൽ നീ എന്റെ തലയിൽ ശിരസ്ത്രം
ഇടുന്നു. 8 യഹോവേ, ദുഷ്ടന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ
നല്കരുതേ; നിഗളിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ ദുരുപായം സാധിപ്പിക്കയും അരുതേ.
(സേലാ) 9 എന്നെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുടെ
തലയോ, - അവരുടെ അധരങ്ങളുടെ ദ്രോഹം
അവരെ മൂടിക്കളയട്ടെ. 10 തീക്കനൽ അവരുടെ
മേൽ വീഴട്ടെ; അവൻ അവരെ തീയിലും
എഴുന്നേല്ക്കാതവണ്ണം കുഴിയിലും ഇട്ടുകളയട്ടെ. 11
വാവിഷ്ഠാണക്കാരൻ ഭൂമിയിൽ നിലനില്ക്കയില്ല;
സാഹസക്കാരനെ അനൎത്ഥം നായാടി ഉന്മൂലനാശം
വരുത്തും. 12 യഹോവ പീഡിതന്റെ വ്യവഹാരവും
ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായവും നടത്തും എന്നു ഞാൻ

അറിയുന്നു. 13 അതേ, നീതിമാന്മാർ നിന്റെ
നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യും; നേരുള്ളവർ
നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വസിക്കും.
141 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു;
എന്റെ അടുക്കലേക്കു വേഗം വരേണമേ;
ഞാൻ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കേണമേ. 2 എന്റെ
പ്രാർത്ഥന തിരുസന്നിധിയിൽ ധൂപമായും എന്റെ
കൈകളെ മലർത്തുന്നതു സന്ധ്യായാഗമായും
തീരട്ടെ. 3 യഹോവേ, എന്റെ വായ്ക്കു
ഒരു കാവൽ നിർത്തി, എന്റെ അധരദ്വാരം
കാക്കേണമേ. 4 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരോടുകൂടെ
ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ ഇടപെടുവാൻ എന്റെ
ഹൃദയത്തെ ദുഷ്കാര്യത്തിന്നു ചായ്ക്കരുതേ;
അവരുടെ സ്വാദുഭോജനം ഞാൻ കഴിക്കയുമരുതേ.
5 നീതിമാൻ എന്നെ അടിക്കുന്നതു ദയ; അവൻ
എന്നെ ശാസിക്കുന്നതു തലെക്കു എണ്ണ; എന്റെ
തല അതിനെ വിലക്കാതിരിക്കട്ടെ; ഇനി അവർ
ചെയ്യുന്ന ദോഷങ്ങൾക്കെതിരെ എനിക്കു
പ്രാർത്ഥനയേയുള്ളു. 6 അവരുടെ ന്യായാധിപന്മാരെ
പാറമേൽ നിന്നു തള്ളിയിടും; എന്റെ വാക്കുകൾ
ഇമ്പമുള്ളവയാകയാൽ അവർ അവയെ കേൾക്കും.
7 നിലം ഉഴുതു മറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞങ്ങളുടെ അസ്ഥികൾ പാതാളത്തിന്റെ
വാതില്ക്കൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. (Sheol h7585) 8
കർത്താവായ യഹോവേ, എന്റെ കണ്ണു നിങ്കലേക്കു
ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ ശരണമാക്കുന്നു; എന്റെ
പ്രാണനെ തൂകിക്കളയരുതേ. 9 അവർ എനിക്കു
വെച്ചിരിക്കുന്ന കണിയിലും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ

കുടുക്കുകളിലും അകപ്പെടാതവണ്ണം എന്നെ
കാക്കേണമേ. 10 ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോഴേക്കു
ദുഷ്ടന്മാർ സ്വന്തവലകളിൽ അകപ്പെടട്ടെ.

142 ഞാൻ യഹോവയോടു ഉറക്കെ
നിലവിളിക്കുന്നു; ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ യഹോവയോടു
യാചിക്കുന്നു. 2 അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഞാൻ
എന്റെ സങ്കടം പകരുന്നു; എന്റെ കഷ്ടത ഞാൻ
അവനെ ബോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 എന്റെ ആത്മാവു
എന്റെ ഉള്ളിൽ വിഷാദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നീ എന്റെ
പാതയെ അറിയുന്നു. ഞാൻ നടക്കുന്ന പാതയിൽ
അവർ എനിക്കു ഒരു കണി ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു.
4 വലത്തോട്ടു നോക്കി കാണേണമേ; എന്നെ
അറിയുന്നവൻ ആരുമില്ലല്ലോ. ശരണം എനിക്കു
പോയ്പോയിരിക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാണന്നു വേണ്ടി
ആരും കരുതുന്നില്ല. 5 യഹോവേ, ഞാൻ
നിന്നോടു നിലവിളിച്ചു; നീ എന്റെ സങ്കേതവും
ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു എന്റെ ഓഹരിയും
ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 6 എന്റെ
നിലവിളിക്കു ചെവി തരേണമേ. ഞാൻ ഏറ്റവും
എളിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർ
എന്നിലും ബലവാന്മാരാകയാൽ അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. 7 ഞാൻ
നിന്റെ നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
എന്റെ പ്രാണനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിക്കേണമേ; നീ എന്നോടു ഉപകാരം
ചെയ്തിരിക്കയാൽ നീതിമാന്മാർ എന്റെ ചുറ്റം
വന്നുകൂടും.

143 യഹോവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു,
എന്റെ യാചനകൾക്കു ചെവിതരേണമേ;

നിന്റെ വിശ്വസ്തതയാലും നീതിയാലും
എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ. 2 അടിയനെ
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെ;
ജീവനുള്ളവൻ ആരും തിരുസന്നിധിയിൽ
നീതിമാനാകയില്ലല്ലോ. 3 ശത്രു എന്റെ പ്രാണനെ
ഉപദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെ നിലത്തിട്ടു
തകർത്തിരിക്കുന്നു; പണ്ടേ മരിച്ചവരെപ്പോലെ
അവൻ എന്നെ ഇരുട്ടിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
4 ആകയാൽ എന്റെ മനം എന്റെ ഉള്ളിൽ
വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ
സ്തംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഞാൻ പണ്ടത്തെ നാളുകളെ
ഓർക്കുന്നു; നിന്റെ സകലപ്രവൃത്തികളെയും ഞാൻ
ധ്യാനിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ
ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. 6 ഞാൻ എന്റെ കൈകളെ
നിങ്കലേക്കു മലർത്തുന്നു; വരണ്ട നിലംപോലെ
എന്റെ പ്രാണൻ നിനക്കായി ദാഹിക്കുന്നു. (സേലാ)
7 യഹോവേ, വേഗം എനിക്കു ഉത്തരമരുളേണമേ;
എന്റെ ആത്മാവു കാംക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരെപ്പോലെ ആകാതിരിപ്പാൻ
നിന്റെ മുഖത്തെ എനിക്കു മറെക്കരുതേ. 8 രാവിലെ
നിന്റെ ദയ എന്നെ കേൾക്കുമാറാക്കേണമേ;
ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നുവല്ലോ; ഞാൻ
നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി എന്നെ അറിയിക്കേണമേ;
ഞാൻ എന്റെ ഉള്ളം നിങ്കലേക്കു ഉയർത്തുന്നുവല്ലോ.
9 യഹോവേ, എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; നിന്റെ അടുക്കൽ
ഞാൻ മറവിന്നായി വരുന്നു. 10 നിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്‌വാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കേണമേ. നീ എന്റെ
ദൈവമാകുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ നല്ല ആത്മാവു

നേന്നിലത്തിൽ എന്നെ നടത്തുമാറാകട്ടെ. 11
യഹോവേ, നിന്റെ നാമംനിമിത്തം എന്നെ
ജീവിപ്പിക്കേണമേ; നിന്റെ നീതിയാൽ എന്റെ
പ്രാണനെ കഷ്ടതയിൽനിന്നു ഉദ്ധരിക്കേണമേ.
12 നിന്റെ ദയയാൽ എന്റെ ശത്രുക്കളെ
സംഹരിക്കേണമേ; എന്റെ പ്രാണനെ
പീഡിപ്പിക്കുന്നവരെ ഒക്കെയും നശിപ്പിക്കേണമേ;
ഞാൻ നിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നുവല്ലോ.

144 എന്റെ പാറയാകുന്ന യഹോവ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ യുദ്ധത്തിന്നു എന്റെ
കൈകളെയും പോരിന്നു എന്റെ വിരലുകളെയും
അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. 2 എന്റെ ദയയും എന്റെ
കോട്ടയും എന്റെ ഗോപുരവും എന്റെ രക്ഷകനും
എന്റെ പരിചയും ഞാൻ ശരണമാക്കിയവനും
എന്റെ ജനത്തെ എനിക്കു കീഴാക്കിത്തരുന്നവനും
അവൻ തന്നേ. 3 യഹോവേ, മനുഷ്യനെ നീ
ഗണ്യമാക്കുവാൻ അവൻ എന്തു? മർത്യപുത്രനെ നീ
വിചാരിപ്പാൻ അവൻ എന്തുമാത്രം? 4 മനുഷ്യൻ ഒരു
ശ്വാസത്തിന്നു തുല്യമത്രെ. അവന്റെ ആയുഷ്കാലം
കടന്നുപോകുന്ന നിഴൽപോലെയാകുന്നു. 5
യഹോവേ, ആകാശം ചായിച്ചു ഇറങ്ങിവരേണമേ;
പർവ്വതങ്ങൾ പുകയുവാൻ തക്കവണ്ണം അവയെ
തൊടേണമേ. 6 മിന്നലിനെ അയച്ചു അവരെ
ചിതറിക്കേണമേ; നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ എയ്തു
അവരെ തോല്പിക്കേണമേ. 7 ഉയരത്തിൽനിന്നു
തൃക്കൈ നീട്ടി എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ;
പെരുവെള്ളത്തിൽനിന്നും അന്യജാതിക്കാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ! 8 അവരുടെ
വായ് ഭോഷ്കു സംസാരിക്കുന്നു; അവരുടെ

വലങ്കൈ വ്യാജമുള്ള വലങ്കയ്യാകുന്നു. 9 ദൈവമേ,
ഞാൻ നിനക്കു പുതിയോരു പാട്ടുപാടും; പത്തു
കമ്പിയുള്ള വീണകൊണ്ടു ഞാൻ നിനക്കു
കീർത്തനം ചെയ്യും. 10 നീ രാജാക്കന്മാർക്കു ജയം
നല്കുകയും നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനെ
ദോഷകരമായ വാളിങ്കൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും
ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 11 അന്യജാതിക്കാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിച്ചു രക്ഷിക്കേണമേ;
അവരുടെ വായ് ഭോഷ്കു സംസാരിക്കുന്നു;
അവരുടെ വലങ്കൈ വ്യാജമുള്ള വലങ്കയ്യാകുന്നു. 12
ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ ബാല്യത്തിൽ തഴെച്ചു
വളരുന്ന തൈകൾപോലെയും ഞങ്ങളുടെ
പുത്രിമാർ അരമനയുടെ മാതിരിയായി കൊത്തിയ
മൂലത്തൂണുകൾപോലെയും ഇരിക്കട്ടെ. 13
ഞങ്ങളുടെ കളപ്പുരകൾ വിവിധധാന്യം
നല്കുവാന്തക്കവണ്ണം നിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.
ഞങ്ങളുടെ ആടുകൾ ഞങ്ങളുടെ പുല്പുറങ്ങളിൽ
ആയിരമായും പതിനായിരമായും പെറ്റുപെരുകട്ടെ.
14 ഞങ്ങളുടെ കാളകൾ ചുമടു ചുമക്കട്ടെ; മതിൽ
തകർക്കുന്നതും പടെക്കു പുറപ്പെടുന്നതും
ഞങ്ങളുടെ വീഥികളിൽ നിലവിളിയും
ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ. 15 ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന
ജനം ഭാഗ്യമുള്ളതു; യഹോവ ദൈവമായിരിക്കുന്ന
ജനം ഭാഗ്യമുള്ളതു തന്നേ.

145 എന്റെ ദൈവമായ രാജാവേ, ഞാൻ
നിന്നെ പുകഴ്ത്തും; ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ
എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തും. 2 നാൾതോറും
ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തും; ഞാൻ നിന്റെ
നാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും സ്തുതിക്കും. 3

യഹോവ വലിയവനും അത്യന്തം സ്തുത്യനും
ആകുന്നു; അവന്റെ മഹിമ അഗോചരമത്രേ. 4
തലമുറതലമുറയോടു നിന്റെ ക്രിയകളെ പുകഴ്ത്തി
നിന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികളെ പ്രസ്താവിക്കും. 5
നിന്റെ പ്രതാപത്തിന്റെ തേജസ്സുള്ള മഹത്വത്തെയും
നിന്റെ അത്ഭുതകാര്യങ്ങളെയും ഞാൻ ധ്യാനിക്കും.
6 മനുഷ്യർ നിന്റെ ഭയങ്കരപ്രവൃത്തികളുടെ ബലം
പ്രസ്താവിക്കും; ഞാൻ നിന്റെ മഹിമയെ
വർണ്ണിക്കും. 7 അവർ നിന്റെ വലിയ നന്മയുടെ
ഓർമ്മയെ പ്രസിദ്ധമാക്കും; നിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ചു
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും. 8 യഹോവ കൃപയും
കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും
ഉള്ളവൻ. 9 യഹോവ എല്ലാവർക്കും നല്ലവൻ;
തന്റെ സകലപ്രവൃത്തികളോടും അവന്നു
കരുണ തോന്നുന്നു. 10 യഹോവേ, നിന്റെ
സകലപ്രവൃത്തികളും നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും; നിന്റെ ഭക്തന്മാർ നിന്നെ വാഴ്ത്തും. 11
മനുഷ്യപുത്രന്മാരോടു അവന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികളും
അവന്റെ രാജത്വത്തിൻതേജസ്സുള്ള മഹത്വവും
പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു 12 അവർ നിന്റെ
രാജത്വത്തിന്റെ മഹത്വം പ്രസിദ്ധമാക്കി നിന്റെ
ശക്തിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കും. 13 നിന്റെ
രാജത്വം നിത്യരാജത്വം ആകുന്നു; നിന്റെ
ആധിപത്യം തലമുറതലമുറയായി ഇരിക്കുന്നു. 14
വീഴുന്നവരെ ഒക്കെയും യഹോവ താങ്ങുന്നു;
കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെ ഒക്കെയും അവൻ
നിവിർത്തുന്നു. 15 എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു നിന്നെ
നോക്കി കാത്തിരിക്കുന്നു; നീ തത്സമയത്തു
അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. 16 നീ

തൃക്കൈ തുറന്നു ജീവനുള്ളതിന്നൊക്കെയും
പ്രസാദംകൊണ്ടു തൃപ്തിവരുത്തുന്നു. 17 യഹോവ
തന്റെ സകലവഴികളിലും നീതിമാനും തന്റെ
സകലപ്രവൃത്തികളിലും ദയാലുവും ആകുന്നു.
18 യഹോവ, തന്നേ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
ഏവക്കും, സത്യമായി തന്നേ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
ഏവക്കും സമീപസ്ഥനാകുന്നു. 19 തന്റെ
ഭക്തന്മാരുടെ ആഗ്രഹം അവൻ സാധിപ്പിക്കും;
അവരുടെ നിലവിളി കേട്ടു അവരെ രക്ഷിക്കും. 20
യഹോവ തന്നേ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവരേയും
പരിപാലിക്കുന്നു; എന്നാൽ സകല ദുഷ്ടന്മാരെയും
അവൻ നശിപ്പിക്കും; 21 എന്റെ വായ് യഹോവയുടെ
സ്തുതിയെ പ്രസ്താവിക്കും; സകല ജഡവും
അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും
വാഴ്ത്തട്ടെ.

146 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; എൻ മനമേ,
യഹോവയെ സ്തുതിക്ക. 2 ജീവനുള്ളന്നും
ഞാൻ യഹോവയെ സ്തുതിക്കും; ഞാൻ
ഉള്ള കാലത്തോളം എന്റെ ദൈവത്തിന്നു
കീൎത്തനം ചെയ്യും. 3 നിങ്ങൾ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ
ആശ്രയിക്കരുതു; സഹായിപ്പാൻ കഴിയാത്ത
മനുഷ്യപുത്രനിലും അരുതു. 4 അവന്റെ ശ്വാസം
പോകുന്നു; അവൻ മണ്ണിലേക്കു തിരിയുന്നു; അന്നു
തന്നേ അവന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ നശിക്കുന്നു. 5
യാക്കോബിന്റെ ദൈവം സഹായമായി തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയിൽ പ്രത്യാശയുള്ളവൻ
ഭാഗ്യവാൻ. 6 അവൻ ആകാശവും ഭൂമിയും
സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കി;
അവൻ എന്നേക്കും വിശ്വസ്തത കാക്കുന്നു.

7 പീഡിതന്മാക്കു അവൻ ന്യായം പാലിച്ചു
കൊടുക്കുന്നു; വിശപ്പുള്ളവക്കു അവൻ ആഹാരം
നല്കുന്നു; യഹോവ ബദ്ധന്മാരെ അഴിച്ചു വിടുന്നു.
8 യഹോവ കുരുടന്മാക്കു കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നു;
യഹോവ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെ നിവിത്തുന്നു;
യഹോവ നീതിമാന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 9
യഹോവ പരദേശികളെ പരിപാലിക്കുന്നു; അവൻ
അനാഥനെയും വിധവയെയും സംരക്ഷണ
ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴി അവൻ
മറിച്ചുകളയുന്നു. 10 യഹോവ എന്നേക്കും വാഴും;
സീയോനേ, നിന്റെ ദൈവം തലമുറതലമുറയോളം
തന്നേ. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

147 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്നു കീത്തനം പാടുന്നതു നല്ലതു; അതു
മനോഹരവും സ്തുതി ഉചിതവും തന്നേ. 2
യഹോവ യെരൂശലേമിനെ പണിയുന്നു; അവൻ
യിസ്രായേലിന്റെ ഭ്രഷ്ടന്മാരെ കൂട്ടിച്ചേക്കുന്നു. 3
മനംതകന്നവരെ അവൻ സൌഖ്യമാക്കുകയും
അവരുടെ മുറിവുകളെ കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. 4
അവൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കുന്നു;
അവെക്കു ഒക്കെയും പേർ വിളിക്കുന്നു. 5 നമ്മുടെ
കത്താവു വലിയവനും ശക്തിയേറിയവനും
ആകുന്നു; അവന്റെ വിവേകത്തിന്നു അന്തമില്ല. 6
യഹോവ താഴ്മയുള്ളവനെ ഉയത്തുന്നു; അവൻ
ദുഷ്ടന്മാരെ നിലത്തോളം താഴ്ത്തുന്നു. 7
സ്തോത്രത്തോടെ യഹോവെക്കു പാടുവിൻ;
കിന്നരത്തോടെ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു കീത്തനം
ചെയ്വിൻ; 8 അവൻ ആകാശത്തെ മേഘംകൊണ്ടു
മൂടുന്നു; ഭൂമിക്കായി മഴ ഒരുക്കുന്നു; അവൻ

പർവ്വതങ്ങളിൽ പുല്ലു മുളപ്പിക്കുന്നു. 9 അവൻ
മൃഗങ്ങൾക്കും കരയുന്ന കാക്കക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും
അതതിന്റെ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു. 10
അശ്വബലത്തിൽ അവന്നു ഇഷ്ടം തോന്നുന്നില്ല;
പുരുഷന്റെ ഊരുക്കളിൽ പ്രസാദിക്കുന്നതുമില്ല. 11
തന്നേ ഭയപ്പെടുകയും തന്റെ ദയയിൽ പ്രത്യാശ
വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ യഹോവ
പ്രസാദിക്കുന്നു. 12 യെരൂശലേമേ, യഹോവയെ
പുകഴ്ത്തുക; സീയോനേ, നിന്റെ ദൈവത്തെ
സ്തുതിക്ക; 13 അവൻ നിന്റെ വാതിലുകളുടെ
ഓടാമ്പലുകളെ ഉറപ്പിച്ചു നിന്റെ അകത്തു നിന്റെ
മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 അവൻ നിന്റെ
ദേശത്തു സമാധാനം വരുത്തുന്നു; വിശേഷമായ
കോതമ്പുകൊണ്ടു നിനക്കു തൃപ്തിവരുത്തുന്നു. 15
അവൻ തന്റെ ആജ്ഞ ഭൂമിയിലേക്കു അയക്കുന്നു;
അവന്റെ വചനം അതിവേഗം ഓടുന്നു. 16
അവൻ പഞ്ഞിപോലെ മഞ്ഞു പെയ്യിക്കുന്നു;
ചാരംപോലെ നീഹാരം വിതറുന്നു. 17 അവൻ
നീക്കട്ട കഷണംകഷണമായി എറിയുന്നു; അവന്റെ
കുളിർ സഹിച്ചു നില്ക്കുന്നവനാർ? 18 അവൻ
തന്റെ വചനം അയച്ചു അവയെ ഉരുക്കുന്നു; കാറ്റു
അടിപ്പിച്ചു വെള്ളത്തെ ഒഴുക്കുന്നു. 19 അവൻ
യാക്കോബിന്നു തന്റെ വചനവും യിസ്രായേലിന്നു
തന്റെ ചട്ടങ്ങളും വിധികളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. 20
അങ്ങനെ യാതൊരു ജാതിക്കും അവൻ
ചെയ്തിട്ടില്ല; അവന്റെ വിധികളെ അവർ
അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

148 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; ഉന്നതങ്ങളിൽ

അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. 2 അവന്റെ
സകല ദൂതന്മാരുമായുള്ളോരേ, അവനെ
സ്തുതിപ്പിൻ; അവന്റെ സൎവ്വസൈന്യവുമേ,
അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ; 3 സൂൎയ്യചന്ദ്രന്മാരേ,
അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ; പ്രകാശമുള്ള സകല
നക്ഷത്രങ്ങളുമായുള്ളോവേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ.
4 സ്വൎഗ്ഗാധിസ്വൎഗ്ഗവും ആകാശത്തിന്നു മീതെയുള്ള
വെള്ളവും ആയുള്ളോവേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. 5
അവൻ കല്പിച്ചിട്ടു അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ
അവ യഹോവയുടെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ. 6
അവൻ അവയെ സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥിരമാക്കി;
ലംഘിക്കരുതാത്ത ഒരു നിയമം വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7
തിമിംഗലങ്ങളും എല്ലാ ആഴികളുമായുള്ളോവേ,
ഭൂമിയിൽനിന്നു യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ. 8 തീയും
കല്മഴയും ഹിമവും ആവിയും, അവന്റെ
വചനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റും, 9
പൎവ്വതങ്ങളും സകലകുന്നുകളും, ഫലവൃക്ഷങ്ങളും
സകലദേവദാരുക്കളും, 10 മൃഗങ്ങളും
സകലകന്നുകാലികളും, ഇഴജന്തുക്കളും
പറവജാതികളും, 11 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും
സകലവംശങ്ങളും, ഭൂമിയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും
സകലന്യായാധിപന്മാരും, 12 യുവാക്കളും
യുവതികളും, വൃദ്ധന്മാരും ബാലന്മാരും, 13
ഇവരൊക്കയും യഹോവയുടെ നാമത്തെ
സ്തുതിക്കട്ടെ; അവന്റെ നാമം മാത്രം
ഉയൎന്നിരിക്കുന്നതു. അവന്റെ മഹത്വം ഭൂമിക്കും
ആകാശത്തിന്നും മേലായിരിക്കുന്നു. 14 തന്നോടു
അടുത്തിരിക്കുന്ന ജനമായി യിസ്രായേൽമക്കളായ
തന്റെ സകലഭക്തന്മാൎക്കും പുകഴ്ചയായി

അവൻ സ്വജനത്തിന്നു ഒരു കൊമ്പിനെ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

149 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവെക്കു
പുതിയോരു പാട്ടും ഭക്തന്മാരുടെ സഭയിൽ
അവന്റെ സ്തുതിയും പാടുവിൻ. 2 യിസ്രായേൽ
തന്നേ ഉണ്ടാക്കിയവനിൽ സന്തോഷിക്കട്ടെ;
സീയോന്റെ മക്കൾ തങ്ങളുടെ രാജാവിൽ
ആനന്ദിക്കട്ടെ. 3 അവർ നൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടു
അവന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ; തപ്പിനോടും
കിന്നരത്തോടും കൂടെ അവന്നു കീർത്തനം ചെയ്യട്ടെ.
4 യഹോവ തന്റെ ജനത്തിൽ പ്രസാദിക്കുന്നു;
താഴ്മയുള്ളവരെ അവൻ രക്ഷകൊണ്ടു
അലങ്കരിക്കും. 5 ഭക്തന്മാർ മഹത്വത്തിൽ
ആനന്ദിക്കട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ ശയ്യകളിൽ
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കട്ടെ. 6 അവരുടെ വായിൽ
ദൈവത്തിന്റെ പുകഴ്ചകളും അവരുടെ കയ്യിൽ
ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാളും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.
ജാതികൾക്കു പ്രതികാരവും വംശങ്ങൾക്കു
ശിക്ഷയും നടത്തേണ്ടതിന്നും 7 അവരുടെ
രാജാക്കന്മാരെ ചങ്ങലകളാലും അവരുടെ
പ്രഭുക്കന്മാരെ ഇരിമ്പുവിലങ്ങുകളാലും
ബന്ധിക്കേണ്ടതിന്നും 8 എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിധി
അവരുടെമേൽ നടത്തേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 9 അതു
അവന്റെ സർവ്വഭക്തന്മാർക്കും ബഹുമാനം ആകുന്നു.
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

150 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ
അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ സ്തുതിപ്പിൻ;
അവന്റെ ബലമുള്ള ആകാശവിതാനത്തിൽ
അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. 2 അവന്റെ

വീര്യപ്രവൃത്തികൾനിമിത്തം അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ;
അവന്റെ മഹിമാധിക്യത്തിന്നു തക്കവണ്ണം അവനെ
സ്തുതിപ്പിൻ. 3 കാഹളനാദത്തോടെ അവനെ
സ്തുതിപ്പിൻ; വീണയോടും കിന്നരത്തോടും
കൂടെ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. 4 തപ്പിനോടും
നൃത്തത്തോടും കൂടെ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ;
തന്ത്രിനാദത്തോടും കുഴലിനോടും കൂടെ അവനെ
സ്തുതിപ്പിൻ. 5 ഉച്ചനാദമുള്ള കൈത്താളങ്ങളോടെ
അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ; അത്യുച്ചനാദമുള്ള
കൈത്താളങ്ങളോടെ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. 6
ജീവനുള്ളതൊക്കെയും യഹോവയെ
സ്തുതിക്കട്ടെ; യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

സദൃശവാക്യങ്ങൾ

1 യിസ്രായേൽരാജാവായി ദാവീദിന്റെ
മകനായ ശലോമോന്റെ സദൃശവാക്യങ്ങൾ. 2
ജ്ഞാനവും പ്രബോധനവും പ്രാപിപ്പാനും
വിവേകവചനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പാനും 3 പരിജ്ഞാനം,
നീതി, ന്യായം, നേർ എന്നിവെക്കായി
പ്രബോധനം ലഭിപ്പാനും 4 അല്പബുദ്ധികൾക്കു
സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും ബാലന്നു പരിജ്ഞാനവും
വകതിരിവും നല്കുവാനും 5 ജ്ഞാനി കേട്ടിട്ടു
വിദ്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിപ്പാനും, ബുദ്ധിമാൻ
സദുപദേശം സമ്പാദിപ്പാനും 6 സദൃശവാക്യങ്ങളും
അലങ്കാരവചനങ്ങളും ജ്ഞാനികളുടെ മൊഴികളും
കടങ്കഥകളും മനസ്സിലാക്കുവാനും അവ
ഉതകുന്നു. 7 യഹോവാഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ
ആരംഭമാകുന്നു; ഭോഷന്മാരോ ജ്ഞാനവും
പ്രബോധനവും നിരസിക്കുന്നു. 8 മകനേ,
അപ്പന്റെ പ്രബോധനം കേൾക്ക; അമ്മയുടെ
ഉപദേശം ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു; 9 അവ നിന്റെ
ശിരസ്സിന്നു അലങ്കാരമാലയും നിന്റെ കഴുത്തിന്നു
സരപ്പളിയും ആയിരിക്കും. 10 മകനേ, പാപികൾ
നിന്നെ വശീകരിച്ചാൽ വഴിപ്പെട്ടുപോകരുതു. 11
ഞങ്ങളോടുകൂടെ വരിക; നാം രക്തത്തിന്നായി
പതിയിരിക്ക; നിർദ്ദോഷിയെ കാരണം കൂടാതെ
പിടിപ്പാൻ ഒളിച്ചിരിക്ക. 12 പാതാളംപോലെ അവരെ
ജീവനോടെയും കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരെപ്പോലെ
അവരെ സർവ്വാംഗമായും വിഴുങ്ങിക്കളക. (Sheol h7585)
13 നമുക്കു വിലയേറിയ സമ്പത്തൊക്കെയും കിട്ടും;
നമ്മുടെ വീടുകളെ കൊള്ളകൊണ്ടു നിറെക്കാം. 14
നിനക്കു ഞങ്ങളോടുകൂടെ സമാംശം കിട്ടും;

നമുക്കു എല്ലാവക്കും സഞ്ചി ഒന്നായിരിക്കും;
എന്നിങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞാൽ, 15 മകനേ, നീ
അവരുടെ വഴിക്കു പോകരുതു; നിന്റെ കാൽ
അവരുടെ പാതയിൽ വെക്കയുമരുതു. 16 അവരുടെ
കാൽ ദോഷം ചെയ്‌വാൻ ഓടുന്നു; രക്തം
ചൊരിയിപ്പാൻ അവർ ബദ്ധപ്പെടുന്നു. 17 പക്ഷി
കാൺകെ വലവിരിക്കുന്നതു വ്യർത്ഥമല്ലോ. 18 അവർ
സ്വന്ത രക്തത്തിന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു;
സ്വന്തപ്രാണഹാനിക്കായി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു. 19
ദുരാഗ്രഹികളായ ഏവരുടെയും വഴികൾ
അങ്ങനെ തന്നേ; അതു അവരുടെ ജീവനെ
എടുത്തുകളയുന്നു. 20 ജ്ഞാനമായവൾ
വീഥിയിൽ ഘോഷിക്കുന്നു; വിശാലസ്ഥലത്തു
സ്വരം കേൾപ്പിക്കുന്നു. 21 അവൾ ആരവമുള്ള
തെരുക്കളുടെ തലെക്കൽനിന്നു വിളിക്കുന്നു;
നഗരദ്വാരങ്ങളിലും നഗരത്തിന്നകത്തും
പ്രസ്താവിക്കുന്നതു: 22 ബുദ്ധിഹീനരേ, നിങ്ങൾ
ബുദ്ധീഹിനതയിൽ രസിക്കയും പരിഹാസികളേ,
നിങ്ങൾ പരിഹാസത്തിൽ സന്തോഷിക്കയും
ഭോഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തെ
വെറുക്കയും ചെയ്യുന്നതു എത്രത്തോളം? 23 എന്റെ
ശാസനെക്കു തിരിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; ഞാൻ എന്റെ
മനസ്സു നിങ്ങൾക്കു പൊഴിച്ചു തരും; എന്റെ
വചനങ്ങൾ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. 24 ഞാൻ
വിളിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ഞാൻ കൈ
നീട്ടീട്ടു ആരും കൂട്ടാക്കാതെയും 25 നിങ്ങൾ എന്റെ
ആലോചന ഒക്കെയും ത്യജിച്ചുകളകയും എന്റെ
ശാസനയെ ഒട്ടും അനുസരിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു 26 ഞാനും നിങ്ങളുടെ

അനർത്ഥദിവസത്തിൽ ചിരിക്കും; നിങ്ങൾ
ഭയപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കുമ്പോൾ
പരിഹസിക്കും. 27 നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതു
നിങ്ങൾക്കു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെയും നിങ്ങളുടെ
ആപത്തു ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെയും വരുമ്പോൾ,
കഷ്ടവും സങ്കടവും നിങ്ങൾക്കു വരുമ്പോൾ തന്നേ.
28 അപ്പോൾ അവർ എന്നെ വിളിക്കും; ഞാൻ
ഉത്തരം പറകയില്ല. എന്നെ ജാഗ്രതയോടെ
അന്വേഷിക്കും; കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.
29 അവർ പരിജ്ഞാനത്തെ വെറുത്തല്ലോ;
യഹോവാഭക്തിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തതുമില്ല. 30
അവർ എന്റെ ആലോചന അനുസരിക്കാതെ
എന്റെ ശാസന ഒക്കെയും നിരസിച്ചു
കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു 31 അവർ സ്വന്തവഴിയുടെ ഫലം
അനുഭവിക്കയും തങ്ങളുടെ ആലോചനകളാൽ
തൃപ്തി പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. 32 ബുദ്ധിഹീനരുടെ
പിന്മാറ്റം അവരെ കൊല്ലും; ഭോഷന്മാരുടെ
നിശ്ചിന്ത അവരെ നശിപ്പിക്കും. 33 എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കുന്നവനോ നിർഭയം വസിക്കയും ദോഷഭയം
കൂടാതെ സ്വൈരമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

2 മകനേ, ജ്ഞാനത്തിന്നു ചെവികൊടുക്കയും
ബോധത്തിന്നു നിന്റെ ഹൃദയം ചായിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു 2 എന്റെ വചനങ്ങളെ
കൈക്കൊണ്ടു എന്റെ കല്പനകളെ നിന്റെ ഉള്ളിൽ
സംഗ്രഹിച്ചാൽ, 3 നീ ബോധത്തിന്നായി വിളിച്ചു
വിവേകത്തിന്നായി ശബ്ദം ഉയർത്തുന്നു എങ്കിൽ, 4
അതിനെ വെള്ളിയെപ്പോലെ അന്വേഷിച്ചു
നിക്ഷേപങ്ങളെപ്പോലെ തിരയുന്നു എങ്കിൽ, 5 നീ
യഹോവാഭക്തി ഗ്രഹിക്കയും ദൈവപരിജ്ഞാനം

കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. 6 യഹോവയല്ലോ
ജ്ഞാനം നല്കുന്നതു; അവന്റെ വായിൽനിന്നു
പരിജ്ഞാനവും വിവേകവും വരുന്നു. 7 അവൻ
നേരുള്ളവൎക്കു രക്ഷ സംഗ്രഹിച്ചുവെക്കുന്നു:
നഷ്കളങ്കമായി നടക്കുന്നവൎക്കു അവൻ ഒരു പരിച
തന്നേ. 8 അവൻ ന്യായത്തിന്റെ പാതകളെ
കാക്കുന്നു; തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ വഴിയെ
സൂക്ഷിക്കുന്നു. 9 അങ്ങനെ നീ നീതിയും ന്യായവും
നേരും സകലസന്മാൎഗ്ഗവും ഗ്രഹിക്കും. 10 ജ്ഞാനം
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും; പരിജ്ഞാനം
നിന്റെ മനസ്സിന്നു ഇമ്പമായിരിക്കും. 11 വകതിരിവു
നിന്നെ കാക്കും; വിവേകം നിന്നെ സൂക്ഷിക്കും.
12 അതു നിന്നെ ദുഷ്ടന്റെ വഴിയിൽനിന്നും
വികടം പറയുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നും
വിടുവിക്കും. 13 അവർ ഇരുട്ടുള്ള വഴികളിൽ
നടക്കേണ്ടതിന്നു നേരെയുള്ള പാത വിട്ടുകളകയും
14 ദോഷപ്രവൃത്തിയിൽ സന്തോഷിക്കയും ദുഷ്ടന്റെ
വികടങ്ങളിൽ ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 15 അവർ
വളഞ്ഞവഴിക്കു പോകുന്നവരും ചൊവ്വില്ലാത്ത
പാതയിൽ നടക്കുന്നവരും ആകുന്നു. 16
അതു നിന്നെ പരസ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽനിന്നും
ചക്കരവാക്കു പറയുന്ന അന്യസ്ത്രീയുടെ
വശത്തുനിന്നും വിടുവിക്കും. 17 അവൾ തന്റെ
യൌവനകാന്തനെ ഉപേക്ഷിച്ചു തന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ നിയമം മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 18
അവളുടെ വീടു മരണത്തിലേക്കും അവളുടെ
പാതകൾ പ്രേതന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കും
ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 19 അവളുടെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുന്ന ഒരുത്തനും മടങ്ങിവരുന്നില്ല; ജീവന്റെ

പാതകളെ പ്രാപിക്കുന്നതുമില്ല. 20 അതുകൊണ്ടു
നീ സജ്ജനത്തിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു
നീതിമാന്മാരുടെ പാതകളെ പ്രമാണിച്ചു കൊൾക.
21 നേരുള്ളവർ ദേശത്തു വസിക്കും; നിഷ്കളങ്കന്മാർ
അതിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കും. 22 എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ
ദേശത്തുനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെടും; ദ്രോഹികൾ
അതിൽനിന്നു നിർമ്മൂലമാകും.

3 മകനേ, എന്റെ ഉപദേശം മറക്കരുതു; നിന്റെ
ഹൃദയം എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളട്ടെ. 2
അവ ദീർഘായുസ്സും ജീവകാലവും സമാധാനവും
നിനക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും. 3 ദയയും വിശ്വസ്തതയും
നിന്നെ വിട്ടുപോകരുതു; അവയെ നിന്റെ
കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കൊൾക; നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ
പലകയിൽ എഴുതിക്കൊൾക. 4 അങ്ങനെ നീ
ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യർക്കും ബോദ്ധ്യമായ
ലാവണ്യവും സൽബുദ്ധിയും പ്രാപിക്കും. 5
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്ക;
സ്വന്ത വിവേകത്തിൽ ഊന്നരുതു. 6 നിന്റെ
എല്ലാവഴികളിലും അവനെ നിനെച്ചുകൊൾക;
അവൻ നിന്റെ പാതകളെ നേരെയാക്കും; 7
നിനക്കു തന്നേ നീ ജ്ഞാനിയായ്തോന്നരുതു;
യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു ദോഷം വിട്ടുമാറുക. 8 അതു
നിന്റെ നാഭിക്കു ആരോഗ്യവും അസ്ഥികൾക്കു
തണുപ്പും ആയിരിക്കും. 9 യഹോവയെ
നിന്റെ ധനംകൊണ്ടും എല്ലാവിളവിന്റെയും
ആദ്യഫലംകൊണ്ടും ബഹുമാനിക്ക. 10 അങ്ങനെ
നിന്റെ കളപ്പുരകൾ സമൃദ്ധിയായി നിറയും; നിന്റെ
ചക്കുകളിൽ വീഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകും. 11 മകനേ,
യഹോവയുടെ ശിക്ഷയെ നിരസിക്കരുതു; അവന്റെ

ശാസനയിങ്കൽ മുഷികയും അരുതു. 12 അപ്പൻ
ഇഷ്ടപുത്രനോടു ചെയ്യുന്നതുപോലെ യഹോവ
താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. 13
ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുന്ന മനുഷ്യനും വിവേകം
ലഭിക്കുന്ന നരനും ഭാഗ്യവാൻ. 14 അതിന്റെ
സമ്പാദനം വെള്ളിയുടെ സമ്പാദനത്തിലും
അതിന്റെ ലാഭം തങ്കത്തിലും നല്ലതു. 15 അതു
മുത്തുകളിലും വിലയേറിയതു; നിന്റെ
മനോഹരവസ്തുക്കൾ ഒന്നും അതിന്നു
തുല്യമാകയില്ല. 16 അതിന്റെ വലങ്കയ്യിൽ
ദീർഘായുസ്സും ഇടങ്കയ്യിൽ ധനവും മാനവും
ഇരിക്കുന്നു. 17 അതിന്റെ വഴികൾ ഇമ്പമുള്ള
വഴികളും അതിന്റെ പാതകളെല്ലാം സമാധാനവും
ആകുന്നു. 18 അതിനെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നവക്കു
അതു ജീവ വൃക്ഷം; അതിനെ കരസ്ഥമാക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ. 19 ജ്ഞാനത്താൽ യഹോവ ഭൂമിയെ
സ്ഥാപിച്ചു; വിവേകത്താൽ അവൻ ആകാശത്തെ
ഉറപ്പിച്ചു. 20 അവന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ
ആഴങ്ങൾ പിളന്നു; മേഘങ്ങൾ മഞ്ഞു
പൊഴിക്കുന്നു. 21 മകനേ, ജ്ഞാനവും വകതിരിവും
കാത്തുകൊൾക; അവ നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു
മാറിപ്പോകരുതു. 22 അവ നിനക്കു ജീവനും നിന്റെ
കഴുത്തിന്നു അലങ്കാരവും ആയിരിക്കും. 23
അങ്ങനെ നീ നിർഭയമായി വഴിയിൽ നടക്കും; നിന്റെ
കാൽ ഇടറുകയുമില്ല. 24 നീ കിടപ്പാൻ പോകുമ്പോൾ
നിനക്കു പേടി ഉണ്ടാകയില്ല; കിടക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
ഉറക്കം സുഖകരമായിരിക്കും. 25 പെട്ടെന്നുള്ള
പേടിഹേതുവായും ദുഷ്ടന്മാക്കു വരുന്ന
നാശംനിമിത്തവും നീ ഭയപ്പെടുകയില്ല. 26 യഹോവ

നിന്റെ ആശ്രയമായിരിക്കും; അവൻ നിന്റെ
കാൽ കുടുങ്ങാതവണ്ണം കാക്കും. 27 നന്മ
ചെയ്‌വാൻ നിനക്കു പ്രാപ്തിയുള്ളപ്പോൾ അതിന്നു
യോഗ്യന്മാരായിരിക്കുന്നവക്കു ചെയ്യാതിരിക്കരുതു.
28 നിന്റെ കയ്യിൽ ഉള്ളപ്പോൾ കൂട്ടുകാരനോടു:
പോയിവരിക, നാളെത്തരാം എന്നു പറയരുതു. 29
കൂട്ടുകാരൻ സമീപേ നിർഭയം വസിക്കുമ്പോൾ,
അവന്റെ നേരെ ദോഷം നിരൂപിക്കരുതു. 30 നിനക്കു
ഒരു ദോഷവും ചെയ്യാത്ത മനുഷ്യനോടു നീ
വെറുതെ ശണ്ഠയിടരുതു. 31 സാഹസക്കാരനോടു
നീ അസൂയപ്പെടരുതു; അവന്റെ വഴികൾ ഒന്നും
തിരഞ്ഞെടുക്കയുമരുതു. 32 വക്രതയുള്ളവൻ
യഹോവെക്കു വെറുപ്പാകുന്നു; നീതിമാന്മാക്കോ
അവന്റെ സഖ്യത ഉണ്ടു. 33 യഹോവയുടെ
ശാപം ദുഷ്ടന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടു; നീതിമാന്മാരുടെ
വാസസ്ഥലത്തെയോ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.
34 പരിഹാസികളെ അവൻ പരിഹസിക്കുന്നു;
എളിയവക്കോ അവൻ കൃപ നല്കുന്നു. 35
ജ്ഞാനികൾ ബഹുമാനത്തെ അവകാശമാക്കും;
ഭോഷന്മാരുടെ ഉയച്ചയോ അപമാനം തന്നേ.

4 മക്കളേ, അപ്പന്റെ പ്രബോധനം കേട്ടു വിവേകം
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. 2 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു സൽബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചുതരുന്നു;
എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 3
ഞാൻ എന്റെ അപ്പന്നു മകനും എന്റെ അമ്മെക്കു
ഓമനയും ഏകപുത്രനും ആയിരുന്നു; 4 അവൻ
എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു, എന്നോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ
വചനങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊൾക;
എന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചു ജീവിക്ക. 5 ജ്ഞാനം

സമ്പാദിക്ക: വിവേകം നേടുക; മറക്കരുതു; എന്റെ
വചനങ്ങളെ വിട്ടുമാറുകയുമരുതു. 6 അതിനെ
ഉപേക്ഷിക്കരുതു; അതു നിന്നെ കാക്കും; അതിൽ
പ്രിയം വെക്കുക; അതു നിന്നെ സൂക്ഷിക്കും; 7
ജ്ഞാനംതന്നേ പ്രധാനം; ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്ക;
നിന്റെ സകലസമ്പാദ്യത്താലും വിവേകം നേടുക. 8
അതിനെ ഉയർത്തുക; അതു നിന്നെ ഉയർത്തും;
അതിനെ ആലിംഗനം ചെയ്താൽ അതു
നിനക്കു മാനം വരുത്തും. 9 അതു നിന്റെ
തലയെ അലങ്കാരമാല അണിയിക്കും; അതു
നിന്നെ ഒരു മഹത്വകിരീടം ചൂടിക്കും. 10 മകനേ
കേട്ടു എന്റെ വചനങ്ങളെ കൈക്കൊൾക;
എന്നാൽ നിനക്കു ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകും. 11
ജ്ഞാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ഞാൻ നിന്നെ
ഉപദേശിക്കുന്നു; നേരെയുള്ള പാതയിൽ ഞാൻ
നിന്നെ നടത്തുന്നു. 12 നടക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
കാലടിക്കു ഇടുക്കം വരികയില്ല; ഓടുമ്പോൾ നീ
ഇടറുകയുമില്ല. 13 പ്രബോധനം മുറുകെ പിടിക്ക;
വിട്ടുകളയരുതു; അതിനെ കാത്തുകൊൾക,
അതു നിന്റെ ജീവനല്ലോ. 14 ദുഷ്ടന്മാരുടെ
പാതയിൽ നീ ചെല്ലരുതു; ദുർജ്ജനത്തിന്റെ
വഴിയിൽ നടക്കയുമരുതു; 15 അതിനോടു
അകന്നുനില്ക്ക; അതിൽ നടക്കരുതു; അതു
വിട്ടുമാറി കടന്നുപോക. 16 അവർ ദോഷം
ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ ഉറങ്ങുകയില്ല; വല്ലവരെയും
വീഴിച്ചിട്ടല്ലാതെ അവക്കു ഉറക്കം വരികയില്ല.
17 ദുഷ്ടതയുടെ ആഹാരംകൊണ്ടു അവർ
ഉപജീവിക്കുന്നു; ബലാല്ക്കാരത്തിന്റെ വീഞ്ഞു
അവർ പാനം ചെയ്യുന്നു. 18 നീതിമാന്മാരുടെ

പാതയോ പ്രഭാതത്തിന്റെ വെളിച്ചംപോലെ; അതു
നട്ടുച്ചവരെ അധികമധികം ശോഭിച്ചു വരുന്നു. 19
ദുഷ്ടന്മാരുടെവഴി അന്ധകാരംപോലെയാകുന്നു;
ഏതിങ്കൽ തട്ടി വീഴും എന്നു അവർ അറിയുന്നില്ല. 20
മകനേ, എന്റെ വചനങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധതരിക; എന്റെ
മൊഴികൾക്കു നിന്റെ ചെവി ചായിക്ക. 21 അവ
നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മാറിപ്പോകരുതു;
നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നടുവിൽ അവയെ
സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക. 22 അവയെ കിട്ടുന്നവക്കു അവ
ജീവനും അവരുടെ സൎവ്വദേഹത്തിന്നും സൌഖ്യവും
ആകുന്നു. 23 സകലജാഗ്രതയോടുംകൂടെ
നിന്റെ ഹൃദയത്തെ കാത്തുകൊൾക; ജീവന്റെ
ഉത്ഭവം അതിൽനിന്നല്ലോ ആകുന്നതു. 24
വായുടെ വക്രത നിങ്കൽനിന്നു നീക്കിക്കളക;
അധരങ്ങളുടെ വികടം നിങ്കൽനിന്നകറ്റുക.
25 നിന്റെ കണ്ണു നേരെ നോക്കട്ടെ; നിന്റെ
കണ്ണിമ ചൊവ്വെ മുമ്പോട്ടു മിഴിക്കട്ടെ. 26 നിന്റെ
കാലുകളുടെ പാതയെ നിരപ്പാക്കുക; നിന്റെ
വഴികളെല്ലാം സ്ഥിരമായിരിക്കട്ടെ. 27 ഇടത്തോട്ടോ
വലത്തോട്ടോ തിരിയരുതു; നിന്റെ കാലിനെ ദോഷം
വിട്ടകലുമാറാക്കുക.

5 മകനേ, വകതിരിവിനെ കാത്തുകൊള്ളേണ്ടതിന്നും
നിന്റെ അധരങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തെ
പാലിക്കേണ്ടതിന്നും 2 ജ്ഞാനത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു
എന്റെ ബോധത്തിന്നു ചെവി ചായിക്ക. 3
പരസ്ത്രീയുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു തേൻ
ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്നു; അവളുടെ അണ്ണാക്കു
എണ്ണയെക്കാൾ മൃദുവാകുന്നു. 4 പിന്നത്തേതിലോ
അവൾ കാഞ്ഞിരംപോലെ കൈപ്പും

ഇരുവായ്ത്തലവാൾപോലെ മൂർച്ചയും ഉള്ളവൾ
തന്നേ. 5 അവളുടെ കാലുകൾ മരണത്തിലേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു; അവളുടെ കാലടികൾ
പാതാളത്തിലേക്കു ഓടുന്നു. (Sheol h7585) 6
ജീവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവൾ ചെല്ലാതവണ്ണം
അവളുടെ പാതകൾ അസ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു;
അവൾ അറിയുന്നതുമില്ല. 7 ആകയാൽ
മക്കളേ, എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ; എന്റെ
വായിലെ മൊഴികളെ വിട്ടുമാറരുതു. 8 നിന്റെ
വഴിയെ അവളോടു അകറ്റുക; അവളുടെ
വീട്ടിന്റെ വാതിലോടു അടുക്കരുതു. 9
നിന്റെ യൌവനശക്തി അന്യന്മാർക്കും നിന്റെ
ആണ്ടുകൾ ക്രൂരന്നും കൊടുക്കരുതു. 10
കണ്ടവർ നിന്റെ സമ്പത്തു തിന്നുകളയരുതു;
നിന്റെ പ്രയത്നഫലം വല്ലവന്റെയും വീട്ടിൽ
ആയ്പോകരുതു. 11 നിന്റെ മാംസവും ദേഹവും
ക്ഷയിച്ചിട്ടു നീ ഒടുവിൽ നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടു:
12 അയ്യോ! ഞാൻ പ്രബോധനം വെറുക്കയും
എന്റെ ഹൃദയം ശാസനയെ നിരസിക്കയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 13 എന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ
വാക്കു ഞാൻ അനുസരിച്ചില്ല; എന്നെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചവർക്കു ഞാൻ ചെവികൊടുത്തില്ല.
14 സഭയുടെയും സംഘത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ
ഞാൻ ഏകദേശം സകലദോഷത്തിലും
അകപ്പെട്ടുപോയല്ലോ എന്നിങ്ങനെ പറവാൻ
സംഗതിവരരുതു. 15 നിന്റെ സ്വന്തജലാശയത്തിലെ
തണ്ണീരും സ്വന്തകിണറ്റിൽനിന്നു ഒഴുകുന്ന
വെള്ളവും കുടിക്ക. 16 നിന്റെ ഉറവുകൾ
വെളിയിലേക്കും നിന്റെ നീരൊഴുക്കുകൾ

വീഥിയിലേക്കും ഒഴുകിപ്പോകേണമോ? 17
അവ നിനക്കും അന്യന്മാക്കും കൂടെയല്ല
നിനക്കു മാത്രമേ ഇരിക്കാവു. 18 നിന്റെ
ഉറവു അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ; നിന്റെ
യൌവനത്തിലെ ഭാൎയ്യയിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊൾക.
19 കൌതുകമുള്ള പേടമാനും മനോഹരമായ
ഇളമാൻപേടയുംപോലെ അവളുടെ സ്തനങ്ങൾ
എല്ലാകാലത്തും നിന്നെ രമിപ്പിക്കട്ടെ; അവളുടെ
പ്രേമത്താൽ നീ എല്ലായ്പോഴും മത്തനായിരിക്ക.
20 മകനേ, നീ പരസ്ത്രീയെ കണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്നതും
അന്യസ്ത്രീയുടെ മാറിടം തഴുകുന്നതും എന്തു?
21 മനുഷ്യന്റെ വഴികൾ യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
ഇരിക്കുന്നു; അവന്റെ നടപ്പു ഒക്കെയും
അവൻ തൂക്കിനോക്കുന്നു. 22 ദുഷ്ടന്റെ
അകൃത്യങ്ങൾ അവനെ പിടിക്കും; തന്റെ
പാപപാശങ്ങളാൽ അവൻ പിടിപെടും. 23
പ്രബോധനം കേൾക്കായ്കയാൽ അവൻ മരിക്കും;
മഹാഭോഷത്വത്താൽ അവൻ വഴിതെറ്റിപ്പോകും.

6 മകനേ, കൂട്ടുകാരന്നു വേണ്ടി നീ ജാമ്യം
നില്ക്കയോ അന്യന്നു വേണ്ടി കയ്യടിക്കയോ
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, 2 നിന്റെ വായിലെ
വാക്കുകളാൽ നീ കുടുങ്ങിപ്പോയി; നിന്റെ വായിലെ
മൊഴികളാൽ പിടിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 3 ആകയാൽ
മകനേ, ഇതു ചെയ്ക; നിന്നെത്തന്നേ വിടുവിക്ക;
കൂട്ടുകാരന്റെ കയ്യിൽ നീ അകപ്പെട്ടുപോയല്ലോ;
നീ ചെന്നു, താണുവീണു കൂട്ടുകാരനോടു
മുട്ടിച്ചപേക്ഷിക്ക. 4 നിന്റെ കണ്ണിന്നു ഉറക്കവും
നിന്റെ കണ്ണിമെക്കു നിദ്രയും കൊടുക്കരുതു. 5
മാൻ നായാട്ടുകാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നും പക്ഷി

വേട്ടക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നപോലെ നീ
നിന്നെത്തന്നേ വിടുവിക്ക, 6 മടിയാ, ഉറുമ്പിന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുക; അതിന്റെ വഴികളെ
നോക്കി ബുദ്ധിപഠിക്ക. 7 അതിന്നു നായകനും
മേൽവിചാരകനും അധിപതിയും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും 8
വേനല്ക്കാലത്തു തന്റെ ആഹാരം ഒരുക്കുന്നു;
കൊയ്ത്തുകാലത്തു തന്റെ തീൻ ശേഖരിക്കുന്നു. 9
മടിയാ, നീ എത്രനേരം കിടന്നുറങ്ങും? എപ്പോൾ
ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേല്ക്കും? 10 കുറേക്കൂടെ
ഉറക്കം; കുറേക്കൂടെ നിദ്ര; കുറെക്കൂടെ
കൈകെട്ടിക്കിടക്ക. 11 അങ്ങനെ നിന്റെ ദാരിദ്ര്യം
വഴിപോക്കനെപ്പോലെയും നിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു
ആയുധപാണിയെപ്പോലെയും വരും. 12 നിസ്സാരനും
ദുഷ്കർമ്മിയുമായവൻ വായുടെ വക്രതയോടെ
നടക്കുന്നു. 13 അവൻ കണ്ണിമെക്കുന്നു;
കാൽകൊണ്ടു പരണ്ടുന്നു; വിരൽകൊണ്ടു ആംഗ്യം
കാണിക്കുന്നു. 14 അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
വക്രതയുണ്ടു; അവൻ എല്ലായ്പോഴും
ദോഷം നിരൂപിച്ചു വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു. 15
അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ആപത്തു പെട്ടെന്നു
വരും; ക്ഷണത്തിൽ അവൻ തകന്നുപോകും;
പ്രതിശാന്തിയുണ്ടാകയുമില്ല. 16 ആറു കാര്യം
യഹോവ വെറുക്കുന്നു; ഏഴു കാര്യം അവന്നു
അറെപ്പാകുന്നു: 17 ഗർവ്വമുള്ള കണ്ണും വ്യാജമുള്ള
നാവും കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരിയുന്ന കയ്യും 18
ദുരുപായം നിരൂപിക്കുന്ന ഹൃദയവും ദോഷത്തിന്നു
ബദ്ധപ്പെട്ടു ഓടുന്ന കാലും 19 ഭോഷ്കു പറയുന്ന
കള്ളസാക്ഷിയും സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ
വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നവനും തന്നേ. 20 മകനേ, നിന്റെ

അപ്പന്റെ കല്പന പ്രമാണിക്ക; അമ്മയുടെ ഉപദേശം
ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു. 21 അതു എല്ലായ്പോഴും
നിന്റെ ഹൃദയത്തോടു ബന്ധിച്ചുകൊൾക; നിന്റെ
കഴുത്തിൽ അതു കെട്ടിക്കൊൾക. 22 നീ
നടക്കുമ്പോൾ അതു നിനക്കു വഴികാണിക്കും. നീ
ഉറങ്ങുമ്പോൾ അതു നിന്നെ കാക്കും; നീ
ഉണരുമ്പോൾ അതു നിന്നോടു സംസാരിക്കും. 23
കല്പന ഒരു ദീപവും ഉപദേശം ഒരു വെളിച്ചവും
പ്രബോധനത്തിന്റെ ശാസനകൾ ജീവന്റെ
മാർഗ്ഗവും ആകുന്നു. 24 അവ ദുഷ്ടസ്ത്രീയുടെ
വശീകരണത്തിൽ നിന്നും പരസ്ത്രീയുടെ
ചക്കരവാക്കുകളിൽനിന്നും നിന്നെ രക്ഷിക്കും. 25
അവളുടെ സൌന്ദര്യത്തെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
മോഹിക്കരുതു; അവൾ കണ്ണിമകൊണ്ടു നിന്നെ
വശീകരിക്കയുമരുതു. 26 വേശ്യാസ്ത്രീനിമിത്തം
പെറുക്കിത്തിന്നേണ്ടിവരും; വ്യഭിചാരിണി
വിലയേറിയ ജീവനെ വേട്ടയാടുന്നു. 27 ഒരു
മനുഷ്യന്നു തന്റെ വസ്ത്രം വെന്തു പോകാതെ
മടിയിൽ തീ കൊണ്ടുവരാമോ? 28 ഒരുത്തന്നു കാൽ
പൊള്ളാതെ തീക്കനലിന്മേൽ നടക്കാമോ? 29
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നവൻ
ഇങ്ങനെ തന്നേ; അവളെ തൊടുന്ന ഒരുത്തനും
ശിക്ഷവരാതെയിരിക്കയില്ല. 30 കള്ളൻ വിശന്നിട്ടു
വിശപ്പടക്കുവാൻ മാത്രം കട്ടാൽ ആരും അവനെ
നിരസിക്കുന്നില്ല. 31 അവനെ പിടികിട്ടിയാൽ
അവൻ ഏഴിരട്ടി മടക്കിക്കൊടുക്കാം; തന്റെ
വീട്ടിലെ വസ്തുവക ഒക്കെയും കൊടുക്കാം; 32
സ്ത്രീയോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവനോ,
ബുദ്ധിഹീനൻ; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവൻ

സ്വന്തപ്രാണനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. 33 പ്രഹരവും
അപമാനവും അവന്നു ലഭിക്കും; അവന്റെ നിന്ദ
മാഞ്ഞുപോകയുമില്ല. 34 ജാരശങ്ക പുരുഷന്നു
ക്രോധഹേതുവാകുന്നു; പ്രതികാരദിവസത്തിൽ
അവൻ ഇളെക്കുകയില്ല. 35 അവൻ യാതൊരു
പ്രതിശാന്തിയും കൈക്കൊള്ളുകയില്ല;
എത്ര സമ്മാനം കൊടുത്താലും അവൻ
തൃപ്തിപ്പെടുകയുമില്ല.

7 മകനേ, എന്റെ വചനങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു എന്റെ
കല്പനകളെ നിന്റെ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. 2
നീ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ കല്പനകളെയും
ഉപദേശത്തെയും നിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കൃഷ്ണമണിയെപ്പോലെ കാത്തുകൊൾക. 3 നിന്റെ
വിരലിന്മേൽ അവയെ കെട്ടുക; ഹൃദയത്തിന്റെ
പലകയിൽ എഴുതുക. 4 ജ്ഞാനത്തോടു: നീ എന്റെ
സഹോദരി എന്നു പറക; വിവേകത്തിന്നു സഖി
എന്നു പേർ വിളിക്ക. 5 അവ നിന്നെ പരസ്ത്രീയുടെ
കയ്യിൽ നിന്നും ചക്കരവാക്കു പറയുന്ന
അന്യസ്ത്രീയുടെ വശത്തുനിന്നും കാക്കും. 6
ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിന്റെ കിളിവാതില്ക്കൽ
അഴിക്കിടയിൽകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
7 ഭോഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരുത്തനെ
കണ്ടു; യൌവനക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ബുദ്ധിഹീനനായോരു യുവാവിനെ കണ്ടറിഞ്ഞു. 8
അവൻ വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യാസമയത്തു, ഇരുട്ടും
അന്ധകാരവുമുള്ള ഒരു രാത്രിയിൽ, 9 അവളുടെ
വീട്ടിന്റെ കോണിന്നരികെ വീഥിയിൽകൂടി കടന്നു,
അവളുടെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയെ നടന്നു
ചെല്ലുന്നു. 10 പെട്ടെന്നു ഇതാ, വേശ്യാവസ്ത്രം

ധരിച്ചും ഹൃദയത്തിൽ ഉപായം പൂണ്ടും ഉള്ളോരു
സ്ത്രീ അവനെ എതിരേറ്റുവരുന്നു. 11 അവൾ
മോഹപരവശയും തന്നിഷ്ടക്കാരത്തിയും ആകുന്നു;
അവളുടെ കാൽ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കയില്ല. 12
ഇപ്പോൾ അവളെ വീഥിയിലും പിന്നെ
വിശാലസ്ഥലത്തും കാണാം; ഓരോ കോണിലും
അവൾ പതിയിരിക്കുന്നു. 13 അവൾ അവനെ
പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു, ലജ്ജകൂടാതെ അവനോടു
പറയുന്നതു: 14 എനിക്കു സമാധാനയാഗങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇന്നു ഞാൻ എന്റെ നേർച്ചകളെ
കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചു നിന്നെ എതിരേല്പാൻ
പുറപ്പെട്ടു നിന്നെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. 16
ഞാൻ എന്റെ കട്ടിലിന്മേൽ പരവതാനികളും
മിസ്രയീമ്യനൂൽകൊണ്ടുള്ള വരിയൻ പടങ്ങളും
വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 മൂറും അകിലും
ലവംഗവുംകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ മെത്ത
സുഗന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 18 വരിക;
വെളുക്കുംവരെ നമുക്കു പ്രേമത്തിൽ രമിക്കാം;
കാമവിലാസങ്ങളാൽ നമുക്കു സുഖിക്കാം. 19
പുരുഷൻ വീട്ടിൽ ഇല്ല; ദൂരയാത്ര പോയിരിക്കുന്നു;
20 പണമടിശ്ശീല കൂടെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടു;
പൌർണ്ണമാസിക്കേ വീട്ടിൽ വന്നെത്തുകയുള്ളു. 21
ഇങ്ങനെ ഏറിയോരു ഇമ്പവാക്കുകളാൽ അവൾ
അവനെ വശീകരിച്ചു അധരമാധുര്യംകൊണ്ടു
അവനെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. 22
അറുക്കുന്നേടത്തേക്കു കാളയും ചങ്ങലയിലേക്കു
ഭോഷനും പോകുന്നതുപോലെയും, 23 പക്ഷി
ജീവഹാനിക്കുള്ളതെന്നറിയാതെ കണിയിലേക്കു

ബദ്ധപ്പെടുന്നതുപോലെയും കരളിൽ
അസ്ത്രം തറെക്കുവോളം അവൻ അവളുടെ
പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു. 24 ആകയാൽ മക്കളേ,
എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ; എന്റെ വായിലെ
വചനങ്ങളെ ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. 25 നിന്റെ മനസ്സു
അവളുടെ വഴിയിലേക്കു ചായരുതു; അവളുടെ
പാതകളിലേക്കു നീ തെറ്റിച്ചെല്ലുകയുമരുതു. 26
അവൾ വീഴിച്ച ഹതന്മാർ അനേകർ; അവൾ
കൊന്നുകളഞ്ഞവർ ആകെ വലിയോരു കൂട്ടം
ആകുന്നു. 27 അവളുടെ വീടു പാതാളത്തിലേക്കുള്ള
വഴിയാകുന്നു; അതു മരണത്തിന്റെ അറകളിലേക്കു
ചെല്ലുന്നു. (Sheol h7585)

8 ജ്ഞാനമായവൾ വിളിച്ചുപറയുന്നില്ലയോ?
ബുദ്ധിയായവൾ തന്റെ സ്വരം
കേൾപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 2 അവൾ വഴിയരികെ
മേടുകളുടെ മുകളിൽ പാതകൾ കൂടുന്നേടത്തു
നില്ക്കുന്നു. 3 അവൾ പടിവാതിലുകളുടെ
അരികത്തും പട്ടണവാതില്ക്കലും
ഗോപുരദ്വാരത്തിങ്കലും ഘോഷിക്കുന്നതു: 4
പുരുഷന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു വിളിച്ചു
പറയുന്നു; എന്റെ സ്വരം മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ
അടുക്കലേക്കു വരുന്നു. 5 അല്പബുദ്ധികളേ,
സൂക്ഷ്മബുദ്ധി ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ; മൂഢന്മാരേ,
വിവേകഹൃദയന്മാരാകുവിൻ. 6 കേൾപ്പിൻ,
ഞാൻ ഉൽകൃഷ്ടമായതു സംസാരിക്കും; എന്റെ
അധരങ്ങളെ തുറക്കുന്നതു നേരിന്നു ആയിരിക്കും.
7 എന്റെ വായ് സത്യം സംസാരിക്കും; ദുഷ്ടത എന്റെ
അധരങ്ങൾക്കു അറെപ്പാകുന്നു. 8 എന്റെ വായിലെ
മൊഴി ഒക്കെയും നീതിയാകുന്നു; അവയിൽ

വക്രവും വികടവുമായതു ഒന്നുമില്ല. 9 അവയെല്ലാം
ബുദ്ധിമാന്നു തെളിവും പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ചവൎക്കു
നേരും ആകുന്നു. 10 വെള്ളിയെക്കാൾ എന്റെ
പ്രബോധനവും മേത്തരമായ പൊന്നിനെക്കാൾ
പരിജ്ഞാനവും കൈക്കൊൾവിൻ. 11
ജ്ഞാനം മുത്തുകളെക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു;
മനോഹരമായതൊന്നും അതിന്നു തുല്യമാകയില്ല.
12 ജ്ഞാനം എന്ന ഞാൻ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയെ
എന്റെ പാൎപ്പിടമാക്കുന്നു; പരിജ്ഞാനവും
വകതിരിവും ഞാൻ കണ്ടു പിടിക്കുന്നു. 13
യഹോവാഭക്തി ദോഷത്തെ വെറുക്കുന്നതാകുന്നു;
ഡംഭം, അഹങ്കാരം, ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം, വക്രതയുള്ള
വായ് എന്നിവയെ ഞാൻ പകെക്കുന്നു. 14
ആലോചനയും പരിജ്ഞാനവും എനിക്കുള്ളതു;
ഞാൻ തന്നേ വിവേകം; എനിക്കു വീൎയ്യബലം ഉണ്ടു.
15 ഞാൻ മുഖാന്തരം രാജാക്കന്മാർ വാഴുന്നു;
പ്രഭുക്കന്മാർ നീതിയെ നടത്തുന്നു. 16 ഞാൻ
മുഖാന്തരം അധിപതിമാരും പ്രധാനികളും
ഭൂമിയിലെ ന്യായാധിപന്മാരൊക്കെയും ആധിപത്യം
നടത്തുന്നു. 17 എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്നെ ജാഗ്രതയോടെ
അന്വേഷിക്കുന്നവർ എന്നെ കണ്ടെത്തും.
18 എന്റെ പക്കൽ ധനവും മാനവും
പുരാതനസമ്പത്തും നീതിയും ഉണ്ടു. 19 എന്റെ
ഫലം പൊന്നിലും തങ്കത്തിലും എന്റെ ആദായം
മേത്തരമായ വെള്ളിയിലും നല്ലതു. 20
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൎക്കു വസ്തുവക
അവകാശമാക്കിക്കൊടുക്കയും അവരുടെ
ഭണ്ഡാരങ്ങളെ നിറെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു 21

ഞാൻ നീതിയുടെ മാൎഗ്ഗത്തിലും ന്യായത്തിന്റെ
പാതകളിലും നടക്കുന്നു. 22 യഹോവ പണ്ടുപണ്ടേ
തന്റെ വഴിയുടെ ആരംഭമായി, തന്റെ
പ്രവൃത്തികളുടെ ആദ്യമായി എന്നെ ഉളവാക്കി. 23
ഞാൻ പുരാതനമേ, ആദിയിൽ തന്നേ, ഭൂമിയുടെ
ഉൽപത്തിക്കു മുമ്പെ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
24 ആഴങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ
ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; വെള്ളം നിറഞ്ഞ ഉറവുകൾ
ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ തന്നേ. 25 പൎവ്വതങ്ങളെ
സ്ഥാപിച്ചതിന്നു മുമ്പെയും കുന്നുകൾക്കു
മുമ്പെയും ഞാൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 അവൻ
ഭൂമിയെയും വയലുകളെയും ഭൂതലത്തിന്റെ
പൊടിയുടെ തുകയെയും ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ലാത്ത
സമയത്തു തന്നേ. 27 അവൻ ആകാശത്തെ
ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ ആഴത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തു വൃത്തം
വരെച്ചപ്പോഴും 28 അവൻ മീതെ മേഘങ്ങളെ
ഉറപ്പിച്ചപ്പോഴും ആഴത്തിന്റെ ഉറവുകൾ
തടിച്ചപ്പോഴും 29 വെള്ളം അവന്റെ കല്പനയെ
അതിക്രമിക്കാതവണ്ണം അവൻ സമുദ്രത്തിന്നു
അതിർ വെച്ചപ്പോഴും ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനം
ഇട്ടപ്പോഴും 30 ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ശില്പി
ആയിരുന്നു; ഇടവിടാതെ അവന്റെ മുമ്പിൽ
വിനോദിച്ചുകൊണ്ടു ദിനംപ്രതി അവന്റെ
പ്രമോദമായിരുന്നു. 31 അവന്റെ ഭൂതലത്തിൽ
ഞാൻ വിനോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; എന്റെ
പ്രമോദം മനുഷ്യപുത്രന്മാരോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു. 32 ആകയാൽ മക്കളേ, എന്റെ
വാക്കു കേട്ടുകൊൾവിൻ; എന്റെ വഴികളെ

പ്രമാണിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 33
പ്രബോധനം കേട്ടു ബുദ്ധിമാന്മാരായിരിപ്പിൻ;
അതിനെ ത്യജിച്ചുകളയരുതു. 34 ദിവസംപ്രതി
എന്റെ പടിവാതില്ക്കൽ ജാഗരിച്ചും എന്റെ
വാതില്ക്കട്ടളെക്കൽ കാത്തുകൊണ്ടും എന്റെ
വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. 35
എന്നെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ ജീവനെ കണ്ടെത്തുന്നു;
അവൻ യഹോവയുടെ കടാക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. 36
എന്നോടു പിഴെക്കുന്നവനോ തനിക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുന്നു; എന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരൊക്കെയും
മരണത്തെ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

9 ജ്ഞാനമായവൾ തനിക്കു ഒരു വീടുപണിതു;
അതിന്നു ഏഴു തൂൺ തീർത്തു. 2 അവൾ മൃഗങ്ങളെ
അറുത്തു, വീഞ്ഞു കലക്കി, തന്റെ മേശ
ചമയിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 3 അവൾ തന്റെ ദാസികളെ
അയച്ചു പട്ടണത്തിലെ മേടകളിൽനിന്നു വിളിച്ചു
പറയിക്കുന്നതു: 4 അല്പബുദ്ധിയായവൻ
ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ; ബുദ്ധിഹീനനോടോ അവൾ
പറയിക്കുന്നതു; 5 വരുവിൻ, എന്റെ അപ്പം
തിന്നുകയും ഞാൻ കലക്കിയ വീഞ്ഞു കുടിക്കയും
ചെയ്‍വിൻ! 6 ബുദ്ധിഹീനരേ, ബുദ്ധിഹീനത
വിട്ടു ജീവിപ്പിൻ! വിവേകത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ
നടന്നുകൊൾവിൻ. 7 പരിഹാസിയെ
ശാസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജ സമ്പാദിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടനെ ഭത്സിക്കുന്നവന്നു കറ പറ്റുന്നു. 8
പരിഹാസി നിന്നെ പകെക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ ശാസിക്കരുതു; ജ്ഞാനിയെ ശാസിക്ക;
അവൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കും. 9 ജ്ഞാനിയെ
പ്രബോധിപ്പിക്ക, അവന്റെ ജ്ഞാനം വദ്ധിക്കും;

നീതിമാനെ ഉപദേശിക്ക അവൻ വിദ്യാഭിവൃദ്ധി
പ്രാപിക്കും. 10 യഹോവാഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ
ആരംഭവും പരിശുദ്ധനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനം
വിവേകവും ആകുന്നു. 11 ഞാൻ മുഖാന്തരം നിന്റെ
നാളുകൾ പെരുകും; നിനക്കു ദീർഘായുസ്സു
ഉണ്ടാകും. 12 നീ ജ്ഞാനിയാകുന്നുവെങ്കിൽ
നിനക്കുവേണ്ടി തന്നേ ജ്ഞാനിയായിരിക്കും;
പരിഹസിക്കുന്നു എങ്കിലോ, നീ തന്നേ
സഹിക്കേണ്ടിവരും. 13 ഭോഷത്വമായവൾ
മോഹപരവശയായിരിക്കുന്നു; അവൾ
ബുദ്ധിഹീന തന്നേ, ഒന്നും അറിയുന്നതുമില്ല. 14
തങ്ങളുടെ പാതയിൽ നേരെ നടക്കുന്നവരായി
കടന്നുപോകുന്നവരെ വിളിക്കേണ്ടതിന്നു
15 അവൾ പട്ടണത്തിലെ മേടകളിൽ തന്റെ
വീട്ടുവാതില്ക്കൽ ഒരു പീഠത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു.
16 അല്പബുദ്ധിയായവൻ ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ;
ബുദ്ധിഹീനനോടോ അവൾ പറയുന്നതു; 17
മോഷ്ടിച്ച വെള്ളം മധുരവും ഒളിച്ചുതിന്നുന്ന അപ്പം
രുചികരവും ആകുന്നു. 18 എങ്കിലും മൃതന്മാർ
അവിടെ ഉണ്ടെന്നും അവളുടെ വിരുന്നുകാർ
പാതാളത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും
അവൻ അറിയുന്നില്ല. (Sheol h7585)

10 ശലോമോന്റെ സദൃശവാക്യങ്ങൾ ജ്ഞാനമുള്ള
മകൻ അപ്പനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു; ഭോഷനായ
മകൻ അമ്മെക്കു വ്യസനഹേതുവാകുന്നു.
2 ദുഷ്ടതയാൽ സമ്പാദിച്ച നിക്ഷേപങ്ങൾ
ഉപകരിക്കുന്നില്ല; നീതിയോ മരണത്തിൽനിന്നു
വിടുവിക്കുന്നു. 3 യഹോവ നീതിമാനെ പട്ടിണി
കിടത്തുകയില്ല; ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൊതിയോ അവൻ

തള്ളിക്കളയുന്നു. 4 മടിയുള്ള കൈകൊണ്ടു
പ്രവത്തിക്കുന്നവൻ ദരിദ്രനായ്തീരുന്നു;
ഉത്സാഹിയുടെ കയ്യോ സമ്പത്തുണ്ടാക്കുന്നു. 5
വേനല്ക്കാലത്തു ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നവൻ
ബുദ്ധിമാൻ; കൊയ്ത്തുകാലത്തു ഉറങ്ങുന്നവനോ
നാണംകെട്ടവൻ. 6 നീതിമാന്റെ ശിരസ്സിന്മേൽ
അനുഗ്രഹങ്ങൾ വരുന്നു; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ
വായെ സാഹസംമൂടുന്നു. 7 നീതിമാന്റെ ഓമ്മ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ പേരോ
കെട്ടുപോകും. 8 ജ്ഞാനഹൃദയൻ കല്പനകളെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; വിടുവായനായ ഭോഷനോ
വീണുപോകും. 9 നേരായി നടക്കുന്നവൻ
നിർഭയമായി നടക്കുന്നു; നടപ്പിൽ വക്രതയുള്ളവനോ
വെളിപ്പെട്ടുവരും. 10 കണ്ണുകൊണ്ടു ആംഗ്യം
കാട്ടുന്നവൻ ദുഃഖം വരുത്തുന്നു; തുറന്നു
ശാസിക്കുന്നവനോ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നു. 11
നീതിമാന്റെ വായ് ജീവന്റെ ഉറവാകുന്നു. എന്നാൽ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ വായെ സാഹസംമൂടുന്നു. 12
പക വഴക്കുകൾക്കു കാരണം ആകുന്നു;
സ്നേഹമോ, സകലലംഘനങ്ങളെയും മൂടുന്നു. 13
വിവേകിയുടെ അധരങ്ങളിൽ ജ്ഞാനം ഉണ്ടു;
ബുദ്ധിഹീനന്റെ മുതുകിന്നോ വടി കൊള്ളാം. 14
ജ്ഞാനികൾ പരിജ്ഞാനം അടക്കിവെക്കുന്നു;
ഭോഷന്റെ വായോ അടുത്തിരിക്കുന്ന നാശം. 15
ധനവാന്റെ സമ്പത്തു, അവന്നു ഉറപ്പുള്ളോരു
പട്ടണം; എളിയവരുടെ നാശമോ അവരുടെ
ദാരിദ്ര്യം തന്നേ. 16 നീതിമാന്റെ സമ്പാദ്യം
ജീവഹേതുവും ദുഷ്ടന്റെ ആദായം പാപകാരണവും
ആകുന്നു. 17 പ്രബോധനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ

ജീവമാൎഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ശാസന
ത്യജിക്കുന്നവനോ ഉഴന്നുനടക്കുന്നു; 18 പക
മറെച്ചുവെക്കുന്നവൻ പൊളിവായൻ; ഏഷണി
പറയുന്നവൻ ഭോഷൻ. 19 വാക്കു പെരുകിയാൽ
ലംഘനം ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല; അധരങ്ങളെ
അടക്കുന്നവനോ ബുദ്ധിമാൻ. 20 നീതിമാന്റെ നാവു
മേത്തരമായ വെള്ളി; ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഹൃദയമോ
നിസ്സാരം. 21 നീതിമാന്റെ അധരങ്ങൾ പലരെയും
പോഷിപ്പിക്കും; ഭോഷന്മാരോ ബുദ്ധിഹീനതയാൽ
മരിക്കുന്നു. 22 യഹോവയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ
സമ്പത്തുണ്ടാകുന്നു; അദ്ധ്വാനത്താൽ അതിനോടു
ഒന്നും കൂടുന്നില്ല. 23 ദോഷം ചെയ്യുന്നതു ഭോഷന്നു
കളിയാകുന്നു; ജ്ഞാനം വിവേകിക്കു അങ്ങനെ
തന്നേ. 24 ദുഷ്ടൻ പേടിക്കുന്നതു തന്നേ അവന്നു
ഭവിക്കും; നീതിമാന്മാരുടെ ആഗ്രഹമോ സാധിക്കും.
25 ചുഴലിക്കാറ്റു കടന്നുപോകുമ്പോൾ ദുഷ്ടൻ
ഇല്ലാതെയായി; നീതിമാനോ ശാശ്വതമായ
അടിസ്ഥാനം ഉള്ളവൻ. 26 ചൊറുക്ക പല്ലിന്നും പുക
കണ്ണിന്നും ആകുന്നതുപോലെ മടിയൻ തന്നേ
അയക്കുന്നവൎക്കു ആകുന്നു. 27 യഹോവാഭക്തി
ആയുസ്സിനെ ദീൎഘമാക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
സംവത്സരങ്ങളോ കുറഞ്ഞുപോകും. 28
നീതിമാന്മാരുടെ പ്രത്യാശ സന്തോഷമാകുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷെക്കോ ഭംഗം വരും. 29
യഹോവയുടെ വഴി നേരുള്ളവന്നു ഒരു ദുൎഗ്ഗം;
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാൎക്കോ അതു നാശകരം. 30
നീതിമാൻ ഒരുനാളും കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല;
ദുഷ്ടന്മാരോ ദേശത്തു വസിക്കയില്ല. 31 നീതിമാന്റെ
വായ് ജ്ഞാനം മുളെപ്പിക്കുന്നു; വക്രതയുള്ള

നാവോ ഛേദിക്കപ്പെടും. 32 നീതിമാന്റെ അധരങ്ങൾ പ്രസാദകരമായതു അറിയുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ വായോ വക്രതയുള്ളതാകുന്നു.

11 കള്ളത്തുലാസ്സു യഹോവെക്കു വെറുപ്പു; ഒത്ത പടിയോ അവന്നു പ്രസാദം. 2 അഹങ്കാരം വരുമ്പോൾ ലജ്ജയും വരുന്നു; താഴ്മയുള്ളവരുടെ പക്കലോ ജ്ഞാനമുണ്ടു. 3 നേരുള്ളവരുടെ നിഷ്കളങ്കത്വം അവരെ വഴിനടത്തും; ദ്രോഹികളുടെ വികടമോ അവരെ നശിപ്പിക്കും. 4
ക്രോധദിവസത്തിൽ സമ്പത്തു ഉപകരിക്കുന്നില്ല; നീതിയോ മരണത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നു. 5
നിഷ്കളങ്കന്റെ നീതി അവന്റെ വഴിയെ ചൊവ്വാക്കും; ദുഷ്ടനോ തന്റെ ദുഷ്ടതകൊണ്ടു വീണു പോകും. 6 നേരുള്ളവരുടെ നീതി അവരെ വിടുവിക്കും; ദ്രോഹികളോ തങ്ങളുടെ ദ്രോഹത്താൽ പിടിപെടും. 7 ദുഷ്ടൻ മരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പ്രതീക്ഷ നശിക്കുന്നു; നീതികെട്ടവരുടെ ആശെക്കു ഭംഗം വരുന്നു. 8 നീതിമാൻ കഷ്ടത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നു; ദുഷ്ടൻ അവന്നു പകരം അകപ്പെടുന്നു. 9 വഷളൻ വായ്കൊണ്ടു കൂട്ടുകാരനെ നശിപ്പിക്കുന്നു; നീതിമാന്മാരോ പരിജ്ഞാനത്താൽ വിടുവിക്കപ്പെടുന്നു. 10
നീതിമാന്മാർ ശുഭമായിരിക്കുമ്പോൾ പട്ടണം സന്തോഷിക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാർ നശിക്കുമ്പോൾ ആർപ്പുവിളി ഉണ്ടാകുന്നു. 11 നേരുള്ളവരുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു പട്ടണം അഭ്യുദയം പ്രാപിക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ വായ്കൊണ്ടോ അതു ഇടിഞ്ഞുപോകുന്നു. 12 കൂട്ടുകാരനെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ ബുദ്ധിഹീനൻ; വിവേകമുള്ളവനോ

മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു. 13 ഏഷണിക്കാരനായി
നടക്കുന്നവൻ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു;
വിശ്വസ്തമാനസനോ കാര്യം മറെച്ചുവെക്കുന്നു. 14
പരിപാലനം ഇല്ലാത്തേടത്തു ജനം അധോഗതി
പ്രാപിക്കുന്നു; മന്ത്രിമാരുടെ ബഹുത്വത്തിലോ
രക്ഷയുണ്ടു. 15 അന്യന്നുവേണ്ടി ജാമ്യം
നില്ക്കുന്നവൻ അത്യന്തം വ്യസനിക്കും! ജാമ്യം
നില്പാൻ പോകാത്തവനോ നിർഭയനായിരിക്കും. 16
ലാവണ്യമുള്ള സ്ത്രീ മാനം രക്ഷിക്കുന്നു;
വിക്രമന്മാർ സമ്പത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു. 17
ദയാലുവായവൻ സ്വന്തപ്രാണന്നു നന്മ ചെയ്യുന്നു;
ക്രൂരനോ സ്വന്തജഡത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.
18 ദുഷ്ടൻ വ്യർത്ഥലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നു; നീതി
വിതെക്കുന്നവനോ വാസ്തവമായ പ്രതിഫലം
കിട്ടും. 19 നീതിയിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ
ജീവനെ പ്രാപിക്കുന്നു; ദോഷത്തെ
പിന്തുടരുന്നവനോ തന്റെ മരണത്തിന്നായി
പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 20 വക്രബുദ്ധികൾ യഹോവെക്കു
വെറുപ്പു; നിഷ്കളങ്കമാർഗ്ഗികളോ അവന്നു പ്രസാദം.
21 ദുഷ്ടന്നു ശിക്ഷ വരാതിരിക്കയില്ല എന്നതിന്നു
ഞാൻ കയ്യടിക്കാം; നീതിമാന്മാരുടെ സന്തതിയോ
രക്ഷിക്കപ്പെടും. 22 വിവേകമില്ലാത്ത ഒരു സുന്ദരി
പന്നിയുടെ മൂക്കിൽ പൊൻമൂക്കുത്തിപോലെ.
23 നീതിമാന്മാരുടെ ആഗ്രഹം നന്മ തന്നേ;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷയോ ക്രോധമത്രേ. 24
ഒരുത്തൻ വാരിവിതറീട്ടും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു;
മറ്റൊരുത്തൻ ന്യായവിരുദ്ധമായി ലോഭിച്ചിട്ടും
ഞെരുക്കമേയുള്ളു. 25 ഔദാര്യമാനസൻ പുഷ്ടി
പ്രാപിക്കും; തണുപ്പിക്കുന്നവന്നു തണുപ്പു കിട്ടും.

26 ധാന്യം പൂട്ടിയിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനെ
ജനങ്ങൾ ശപിക്കും; അതു വില്ക്കുന്നവന്റെ
തലമേലോ അനുഗ്രഹംവരും. 27 നന്മെക്കായി
ഉത്സാഹിക്കുന്നവൻ രഞ്ജന സമ്പാദിക്കുന്നു;
തിന്മയെ തിരയുന്നവന്നോ അതു തന്നേ കിട്ടും. 28
തന്റെ സമ്പത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ വീഴും;
നീതിമാന്മാരോ പച്ചയിലപോലെ തഴെക്കും. 29
സ്വഭവനത്തെ വലെക്കുന്നവന്റെ അനുഭവം
വായുവത്രെ; ഭോഷൻ ജ്ഞാനഹൃദയന്നു
ദാസനായ്തീരും. 30 നീതിമാന്നു ജീവവൃക്ഷം
പ്രതിഫലം; ജ്ഞാനിയായവൻ ഹൃദയങ്ങളെ
നേടുന്നു. 31 നീതിമാന്നു ഭൂമിയിൽ പ്രതിഫലം
കിട്ടുന്നു എങ്കിൽ ദുഷ്ടന്നും പാപിക്കും എത്ര
അധികം?

12 പ്രബോധനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ പരിജ്ഞാനം
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ശാസന വെറുക്കുന്നവനോ
മൃഗപ്രായൻ. 2 ഉത്തമൻ യഹോവയോടു പ്രസാദം
പ്രാപിക്കുന്നു; ദുരുപായിക്കോ അവൻ ശിക്ഷ
വിധിക്കുന്നു. 3 ഒരു മനുഷ്യനും ദുഷ്ടതകൊണ്ടു
സ്ഥിരപ്പെടുകയില്ല; നീതിമാന്മാരുടെ വേരോ
ഇളകിപ്പോകയില്ല. 4 സാമത്ഥ്യമുള്ള സ്ത്രീ
ഭത്താവിന്നു ഒരു കിരീടം; നാണംകെട്ടവളോ
അവന്റെ അസ്ഥികൾക്കു ദ്രവത്വം. 5
നീതിമാന്മാരുടെ വിചാരങ്ങൾ ന്യായം, ദുഷ്ടന്മാരുടെ
നിരൂപണങ്ങളോ ചതിവത്രെ. 6 ദുഷ്ടന്മാർ
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞൊക്കുന്നു;
നേരുള്ളവരുടെ വാക്കോ അവരെ വിടുവിക്കുന്നു. 7
ദുഷ്ടന്മാർ മറിഞ്ഞുവീണു ഇല്ലാതെയാകും;
നീതിമാന്മാരുടെ ഭവനമോ നിലനില്ക്കും.

8 മനുഷ്യൻ തന്റെ ബുദ്ധിക്കു ഒത്തവണ്ണം
ശ്ലാഘിക്കപ്പെടുന്നു; വക്രബുദ്ധിയോ
നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നു. 9 മാന്യഭാവം നടിച്ചിട്ടും
ഉപജീവനത്തിന്നു മുട്ടുള്ളവനെക്കാൾ ലഘുവായി
മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഒരു ഭൃത്യനുള്ളവൻ ശ്രേഷ്ഠൻ
ആകുന്നു. 10 നീതിമാൻ തന്റെ മൃഗത്തിന്റെ
പ്രാണാനുഭവം അറിയുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഉള്ളമോ
ക്രൂരമത്രെ. 11 നിലം കൃഷി ചെയ്യുന്നവന്നു
ആഹാരം സമൃദ്ധിയായി കിട്ടും; നിസ്സാരന്മാരെ
പിൻചെല്ലുന്നവനോ ബുദ്ധിഹീനൻ. 12 ദുഷ്ടൻ
ദോഷികളുടെ കവച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നു;
നീതിമാന്മാരുടെ വേരോ ഫലം നല്കുന്നു.
13 അധരങ്ങളുടെ ലംഘനത്തിൽ വല്ലാത്ത
കണിയുണ്ടു; നീതിമാനോ കഷ്ടത്തിൽനിന്നു
ഒഴിഞ്ഞുപോരും. 14 തന്റെ വായുടെ ഫലത്താൽ
മനുഷ്യൻ നന്മ അനുഭവിച്ചു തൃപ്തനാകും;
തന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം
അവന്നു കിട്ടും. 15 ഭോഷന്നു തന്റെ വഴി
ചൊവ്വായ്തോന്നുന്നു; ജ്ഞാനിയോ ആലോചന
കേട്ടനുസരിക്കുന്നു. 16 ഭോഷന്റെ നീരസം
തൽക്ഷണം വെളിപ്പെടുന്നു; വിവേകമുള്ളവനോ
ലജ്ജ അടക്കിവെക്കുന്നു. 17 സത്യം പറയുന്നവൻ
നീതി അറിയിക്കുന്നു; കള്ളസാക്ഷിയോ വഞ്ചന
അറിയിക്കുന്നു. 18 വാളുകൊണ്ടു കുത്തുംപോലെ
മൂർച്ചയായി സംസാരിക്കുന്നവർ ഉണ്ടു;
ജ്ഞാനികളുടെ നാവോ സുഖപ്രദം. 19 സത്യം
പറയുന്ന അധരം എന്നേക്കും നിലനില്ക്കും;
വ്യാജം പറയുന്ന നാവോ മാത്രനേരത്തേക്കേയുള്ളു.
20 ദോഷം നിരൂപിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ

ചതിവു ഉണ്ടു; സമാധാനം ആലോചിക്കുന്നവക്കോ
സന്തോഷം ഉണ്ടു. 21 നീതിമാന്നു ഒരു തിന്മയും
ഭവിക്കയില്ല; ദുഷ്ടന്മാരോ അനത്ഥംകൊണ്ടു
നിറയും. 22 വ്യാജമുള്ള അധരങ്ങൾ യഹോവെക്കു
വെറുപ്പു; സത്യം പ്രവത്തിക്കുന്നവരോ
അവന്നു പ്രസാദം. 23 വിവേകമുള്ള മനുഷ്യൻ
പരിജ്ഞാനം അടക്കിവെക്കുന്നു; ഭോഷന്മാരുടെ
ഹൃദയമോ ഭോഷത്വം പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. 24
ഉത്സാഹികളുടെ കൈ അധികാരം നടത്തും;
മടിയനോ ഊഴിയവേലെക്കു പോകേണ്ടിവരും.
25 മനോവ്യസനം ഹേതുവായി മനുഷ്യന്റെ
മനസ്സിടിയുന്നു; ഒരു നല്ല വാക്കോ അതിനെ
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. 26 നീതിമാൻ കൂട്ടുകാരന്നു
വഴികാട്ടിയാകുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴിയോ അവരെ
തെറ്റി നടക്കുമാറാക്കുന്നു. 27 മടിയൻ ഒന്നും
വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നില്ല; ഉത്സാഹമോ മനുഷ്യന്നു
വിലയേറിയ സമ്പത്താകുന്നു. 28 നീതിയുടെ
മാഗ്ഗത്തിൽ ജീവനുണ്ടു; അതിന്റെ പാതയിൽ
മരണം ഇല്ല.

13 ജ്ഞാനമുള്ള മകൻ അപ്പന്റെ പ്രബോധനഫലം;
പരിഹാസിയോ ശാസന കേട്ടനുസരിക്കുന്നില്ല. 2
തന്റെ വായുടെ ഫലത്താൽ മനുഷ്യൻ നന്മ
അനുഭവിക്കും; ദ്രോഹികളുടെ ആഗ്രഹമോ
സാഹസം തന്നേ. 3 വായെ കാത്തുകൊള്ളുന്നവൻ
പ്രാണനെ സൂക്ഷിക്കുന്നു; അധരങ്ങളെ
പിളക്കുന്നവന്നോ നാശം ഭവിക്കും. 4 മടിയൻ
കൊതിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല; ഉത്സാഹികളുടെ
പ്രാണന്നോ പുഷ്ടിയുണ്ടാകും. 5 നീതിമാൻ ഭോഷ്കു
വെറുക്കുന്നു; ദുഷ്ടനോ ലജ്ജയും നിന്ദയും

വരുത്തുന്നു. 6 നീതി സന്മാർഗ്ഗിയെ കാക്കുന്നു;
ദുഷ്ടതയോ പാപിയെ മറിച്ചുകളയുന്നു. 7 ഒന്നും
ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടും ധനികൻ എന്നു നടിക്കുന്നവൻ
ഉണ്ടു; വളരെ ധനം ഉണ്ടായിട്ടും ദരിദ്രൻ എന്നു
നടിക്കുന്നവനും ഉണ്ടു; 8 മനുഷ്യന്റെ ജീവന്നു
മറുവില അവന്റെ സമ്പത്തു തന്നേ; ദരിദ്രനോ
ഭീഷണിപോലും കേൾക്കേണ്ടിവരുന്നില്ല. 9
നീതിമാന്റെ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
വിളക്കോ കെട്ടുപോകും. 10 അഹങ്കാരംകൊണ്ടു
വിവാദംമാത്രം ഉണ്ടാകുന്നു; ആലോചന
കേൾക്കുന്നവരുടെ പക്കലോ ജ്ഞാനം
ഉണ്ടു; 11 അന്യായമായി സമ്പാദിച്ച ധനം
കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു പോകും; അദ്ധ്വാനിച്ചു
സമ്പാദിക്കുന്നവനോ വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വരും. 12
ആശാവിളംബനം ഹൃദയത്തെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു;
ഇച്ഛാനിവൃത്തിയോ ജീവവൃക്ഷം തന്നേ. 13
വചനത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ അതിന്നു ഉത്തരവാദി;
കല്പനയെ ഭയപ്പെടുന്നവനോ പ്രതിഫലം
പ്രാപിക്കുന്നു. 14 ജ്ഞാനിയുടെ ഉപദേശം
ജീവന്റെ ഉറവാകുന്നു; അതിനാൽ മരണത്തിന്റെ
കണികളെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും. 15 സൽബുദ്ധിയാൽ
രഞ്ജനയുണ്ടാകുന്നു; ദ്രോഹിയുടെ വഴിയോ
ദുർഘടം. 16 സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ള ഏവനും
പരിജ്ഞാനത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഭോഷനോ
തന്റെ ഭോഷത്വം വിടർത്തു കാണിക്കുന്നു. 17
ദുഷ്ടദൂതൻ ദോഷത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു;
വിശ്വസ്തനായ സ്ഥാനാപതിയോ സുഖം
നല്കുന്നു. 18 പ്രബോധനം ത്യജിക്കുന്നവന്നു
ദാരിദ്ര്യവും ലജ്ജയും വരും; ശാസന

കൂട്ടാക്കുന്നവനോ ബഹുമാനം ലഭിക്കും. 19
ഇച്ഛാനിവൃത്തി മനസ്സിന്നു മധുരമാകുന്നു;
ദോഷം വിട്ടകലുന്നതോ ഭോഷന്മാക്കു
വെറുപ്പു. 20 ജ്ഞാനികളോടുകൂടെ നടക്ക;
നീയും ജ്ഞാനിയാകും; ഭോഷന്മാക്കു
കൂട്ടാളിയായവനോ വ്യസനിക്കേണ്ടിവരും. 21
ദോഷം പാപികളെ പിന്തുടരുന്നു; നീതിമാന്മാക്കോ
നന്മ പ്രതിഫലമായി വരും. 22 ഗുണവാൻ
മക്കളുടെ മക്കൾക്കു അവകാശം വെച്ചേക്കുന്നു;
പാപിയുടെ സമ്പത്തോ നീതിമാന്നു വേണ്ടി
സംഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. 23 സാധുക്കളുടെ കൃഷി
വളരെ ആഹാരം നല്കുന്നു; എന്നാൽ അന്യായം
ചെയ്തിട്ടു നശിച്ചുപോകുന്നവരും ഉണ്ടു. 24
വടി ഉപയോഗിക്കാത്തവൻ തന്റെ മകനെ
പകെക്കുന്നു; അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനോ
ചെറുപ്പത്തിലേ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു.
25 നീതിമാൻ വേണ്ടുവോളം ഭക്ഷിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ വയറോ വിശന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.
14 സ്ത്രീകളിൽ ജ്ഞാനമുള്ളവൾ തന്റെ
വീടു പണിയുന്നു; ഭോഷത്വമുള്ളവളോ അതു
സ്വന്തകൈകളാൽ പൊളിച്ചുകളയുന്നു. 2
നേരായി നടക്കുന്നവൻ യഹോവാഭക്തൻ;
നടപ്പിൽ വക്രതയുള്ളവനോ അവനെ
നിന്ദിക്കുന്നു. 3 ഭോഷന്റെവായിൽ ഡംഭത്തിന്റെ
വടിയുണ്ടു; ജ്ഞാനികളുടെ അധരങ്ങളോ
അവരെ കാത്തുകൊള്ളുന്നു. 4 കാളകൾ
ഇല്ലാത്തെടത്തു തൊഴുത്തു വെടിപ്പുള്ളതു;
കാളയുടെ ശക്തികൊണ്ടോ വളരെ ആദായം ഉണ്ടു.
5 വിശ്വസ്തസാക്ഷി ഭോഷ്കു പറകയില്ല;

കള്ളസ്സാക്ഷിയോ ഭോഷ്കു നിശ്വസിക്കുന്നു. 6
പരിഹാസി ജ്ഞാനം അന്വേഷിച്ചിട്ടും
കണ്ടെത്തുന്നില്ല; വിവേകമുള്ളവന്നോ
പരിജ്ഞാനം എളുപ്പം. 7 മൂഢന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
മാറിപ്പോക; പരിജ്ഞാനമുള്ള അധരങ്ങൾ നീ
അവനിൽ കാണുകയില്ല. 8 വഴി തിരിച്ചറിയുന്നതു
വിവേകിയുടെ ജ്ഞാനം; ചതിക്കുന്നതോ
ഭോഷന്മാരുടെ ഭോഷത്വം. 9 ഭോഷന്മാരെ
അകൃത്യയാഗം പരിഹസിക്കുന്നു; നേരുള്ളവർക്കോ
തമ്മിൽ പ്രീതി ഉണ്ടു. 10 ഹൃദയം സ്വന്തദുഃഖത്തെ
അറിയുന്നു; അതിന്റെ സന്തോഷത്തിലും
അന്യൻ ഇടപെടുന്നില്ല. 11 ദുഷ്ടന്മാരുടെ വീടു
മുടിഞ്ഞുപോകും; നീതിമാന്റെ കൂടാരമോ
തഴെക്കും. 12 ചിലപ്പോൾ ഒരു വഴി മനുഷ്യന്നു
ചൊവ്വായി തോന്നും; അതിന്റെ അവസാനമോ
മരണവഴികൾ അത്രേ. 13 ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേയും
ഹൃദയം ദുഃഖിച്ചിരിക്കാം; സന്തോഷത്തിന്റെ
അവസാനം ദുഃഖമാകയുമാം. 14 ഹൃദയത്തിൽ
വിശ്വാസത്യാഗമുള്ളവന്നു തന്റെ നടപ്പിൽ
മടുപ്പുവരും; നല്ല മനുഷ്യനോ തന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ
തന്നേ തൃപ്തിവരും. 15 അല്പബുദ്ധി ഏതു വാക്കും
വിശ്വസിക്കുന്നു; സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോ തന്റെ
നടപ്പു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 16 ജ്ഞാനി
ഭയപ്പെട്ടു ദോഷം അകറ്റിനടക്കുന്നു; ഭോഷനോ
ധിക്കാരംപൂണ്ടു നിർഭയനായി നടക്കുന്നു.
17 മുൻകോപി ഭോഷത്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നു;
ദുരുപായി ദ്വേഷിക്കപ്പെടും. 18 അല്പബുദ്ധികൾ
ഭോഷത്വം അവകാശമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു;
സൂക്ഷ്മബുദ്ധികളോ പരിജ്ഞാനം അണിയുന്നു.

19 ദുജ്ജനം സജ്ജനത്തിന്റെ മുമ്പിലും
ദുഷ്ടന്മാർ നീതിമാന്മാരുടെ വാതില്ക്കലും
വണങ്ങിനില്ക്കുന്നു. 20 ദരിദ്രനെ കൂട്ടുകാരൻ
പോലും പകെക്കുന്നു; ധനവാന്നോ വളരെ
സ്നേഹിതന്മാർ ഉണ്ടു. 21 കൂട്ടുകാരനെ
നിന്ദിക്കുന്നവൻ പാപം ചെയ്യുന്നു; എളിയവരോടു
കൃപകാണിക്കുന്നവനോ ഭാഗ്യവാൻ. 22 ദോഷം
നിരൂപിക്കുന്നവർ ഉഴന്നുപോകുന്നില്ലയോ? നന്മ
നിരൂപിക്കുന്നവർക്കോ ദയയും വിശ്വസ്തതയും
ലഭിക്കുന്നു. 23 എല്ലാ തൊഴിലുംകൊണ്ടു ലാഭം
വരും; അധരചർവ്വണംകൊണ്ടോ ഞെരുക്കമേ വരു.
24 ജ്ഞാനികളുടെ ധനം അവർക്കു കിരീടം;
മൂഢന്മാരുടെ ഭോഷത്വമോ ഭോഷത്വം തന്നേ. 25
സത്യസാക്ഷി പ്രാണരക്ഷ ചെയ്യുന്നു; ഭോഷ്കു
നിശ്വസിക്കുന്നവനോ വഞ്ചന ചെയ്യുന്നു. 26
യഹോവാഭക്തന്നു ദൃഢധൈര്യം ഉണ്ടു; അവന്റെ
മക്കൾക്കും ശരണം ഉണ്ടാകും. 27 യഹോവാഭക്തി
ജീവന്റെ ഉറവാകുന്നു; അതിനാൽ മരണത്തിന്റെ
കണികളെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും. 28 പ്രജാബാഹുല്യം
രാജാവിന്നു ബഹുമാനം; പ്രജാന്യൂനതയോ
പ്രഭുവിന്നു നാശം. 29 ദീർഘക്ഷമയുള്ളവൻ
മഹാബുദ്ധിമാൻ; മുൻകോപിയോ ഭോഷത്വം
ഉയർത്തുന്നു. 30 ശാന്തമനസ്സു ദേഹത്തിന്നു
ജീവൻ; അസൂയയോ അസ്തികൾക്കു
ദ്രവത്വം. 31 എളിയവനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ
അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ നിന്ദിക്കുന്നു;
ദരിദ്രനോടു കൃപകാണിക്കുന്നവനോ അവനെ
ബഹുമാനിക്കുന്നു. 32 ദുഷ്ടന്നു തന്റെ ദുഷ്ടതയാൽ
വീഴ്ച വരുന്നു; നീതിമാന്നോ മരണത്തിലും

പ്രത്യാശയുണ്ടു. 33 വിവേകമുള്ളവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
ജ്ഞാനം അടങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു; മൂഢന്മാരുടെ
അന്തരംഗത്തിൽ ഉള്ളതോ വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു.
34 നീതി ജാതിയെ ഉയർത്തുന്നു; പാപമോ
വംശങ്ങൾക്കു അപമാനം. 35 ബുദ്ധിമാനായ
ദാസന്നു രാജാവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുന്നു;
നാണംകെട്ടവന്നോ അവന്റെ കോപം നേരിടും.
15 മൃദുവായ ഉത്തരം ക്രോധത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു;
കഠിനവാക്കോ കോപത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു.
2 ജ്ഞാനിയുടെ നാവു നല്ല പരിജ്ഞാനം
പ്രസ്താവിക്കുന്നു; മൂഢന്മാരുടെ വായോ
ഭോഷത്വം പൊഴിക്കുന്നു. 3 യഹോവയുടെ കണ്ണു
എല്ലാടവും ഉണ്ടു; ആകാത്തവരെയും നല്ലവരെയും
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 4 നാവിന്റെ
ശാന്തത ജീവവൃക്ഷം; അതിന്റെ വക്രതയോ
മനോവ്യസനം. 5 ഭോഷൻ അപ്പന്റെ പ്രബോധനം
നിരസിക്കുന്നു; ശാസനയെ കൂട്ടാക്കുന്നവനോ
വിവേകിയായ്തീരും. 6 നീതിമാന്റെ വീട്ടിൽ വളരെ
നിക്ഷേപം ഉണ്ടു; ദുഷ്ടന്റെ ആദായത്തിലോ
അനർത്ഥം. 7 ജ്ഞാനികളുടെ അധരങ്ങൾ
പരിജ്ഞാനം വിതറുന്നു; മൂഢന്മാരുടെ ഹൃദയമോ
നേരുള്ളതല്ല. 8 ദുഷ്ടന്മാരുടെ യാഗം യഹോവെക്കു
വെറുപ്പു; നേരുള്ളവരുടെ പ്രാർത്ഥനയോ അവന്നു
പ്രസാദം. 9 ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴി യഹോവെക്കു
വെറുപ്പു; എന്നാൽ നീതിയെ പിന്തുടരുന്നവനെ
അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. 10 സന്മാർഗ്ഗം
ത്യജിക്കുന്നവന്നു കഠിനശിക്ഷ വരും; ശാസന
വെറുക്കുന്നവൻ മരിക്കും. 11 പാതാളവും
നരകവും യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇരിക്കുന്നു;

മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എത്ര
അധികം! (Sheol h7585) 12 പരിഹാസി ശാസന
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല; ജ്ഞാനികളുടെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുന്നതുമില്ല. 13 സന്തോഷമുള്ള ഹൃദയം
മുഖപ്രസാദമുണ്ടാക്കുന്നു; ഹൃദയത്തിലെ
വ്യസനംകൊണ്ടോ ധൈര്യം ക്ഷയിക്കുന്നു. 14
വിവേകമുള്ളവന്റെ ഹൃദയം പരിജ്ഞാനം
അന്വേഷിക്കുന്നു; മൂഢന്മാരുടെ വായോ ഭോഷത്വം
ആചരിക്കുന്നു. 15 അരിഷ്ടന്റെ ജീവനാൾ ഒക്കെയും
കഷ്ടകാലം; സന്തുഷ്ടഹൃദയന്നോ നിത്യം ഉത്സവം. 16
ബഹു നിക്ഷേപവും അതിനോടുകൂടെ കഷ്ടതയും
ഉള്ളതിനെക്കാൾ യഹോവാഭക്തിയോടുകൂടെ
അല്പധനം ഉള്ളതു നന്നു. 17 ദ്വേഷമുള്ളെടത്തെ
തടിപ്പിച്ച കാളയെക്കാൾ സ്നേഹമുള്ളെടത്തെ
ശാകഭോജനം നല്ലതു. 18 ക്രോധമുള്ളവൻ
കലഹം ഉണ്ടാക്കുന്നു; ദീർഘക്ഷമയുള്ളവനോ
കലഹം ശമിപ്പിക്കുന്നു. 19 മടിയന്റെ വഴി
മുള്ളുവേലിപോലെയാകുന്നു; നീതിമാന്മാരുടെ
പാതയോ പെരുവഴി തന്നേ. 20 ജ്ഞാനമുള്ള മകൻ
അപ്പനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു; മൂഢനോ അമ്മയെ
നിന്ദിക്കുന്നു. 21 ഭോഷത്വം ബുദ്ധിഹീനന്നു
സന്തോഷം; വിവേകിയോ ചൊവ്വായി നടക്കുന്നു.
22 ആലോചന ഇല്ലാഞ്ഞാൽ ഉദ്ദേശങ്ങൾ
സാധിക്കാതെ പോകുന്നു; ആലോചനക്കാരുടെ
ബഹുത്വത്താലോ അവ സാധിക്കുന്നു. 23 താൻ
പറയുന്ന ഉത്തരം ഹേതുവായി മനുഷ്യന്നു
സന്തോഷം വരും; തക്കസമയത്തു പറയുന്ന വാക്കു
എത്ര മനോഹരം! 24 ബുദ്ധിമാന്റെ ജീവയാത്ര
മേലോട്ടാകുന്നു; കീഴെയുള്ള പാതാളത്തെ അവൻ

ഒഴിഞ്ഞുപോകും. (Sheol h7585) 25 അഹങ്കാരിയുടെ
വീടു യഹോവ പൊളിച്ചുകളയും; വിധവയുടെ
അതിരോ അവൻ ഉറപ്പിക്കും. 26 ദുരുപായങ്ങൾ
യഹോവെക്കു വെറുപ്പു; ദയാവാക്കോ നിർമ്മലം. 27
ദുരാഗ്രഹി തന്റെ ഭവനത്തെ വലെക്കുന്നു; കോഴ
വെറുക്കുന്നവനോ ജീവിച്ചിരിക്കും. 28 നീതിമാൻ
മനസ്സിൽ ആലോചിച്ചു ഉത്തരം പറയുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ വായോ ദോഷങ്ങളെ പൊഴിക്കുന്നു.
29 യഹോവ ദുഷ്ടന്മാരോടു അകന്നിരിക്കുന്നു;
നീതിമാന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയോ അവൻ
കേൾക്കുന്നു. 30 കണ്ണിന്റെ ശോഭ ഹൃദയത്തെ
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു; നല്ല വർത്തമാനം അസ്ഥികളെ
തണുപ്പിക്കുന്നു. 31 ജീവാർത്ഥമായ ശാസന
കേൾക്കുന്ന ചെവിയുള്ളവൻ ജ്ഞാനികളുടെ
മദ്ധ്യേ വസിക്കും. 32 പ്രബോധനം ത്യജിക്കുന്നവൻ
തന്റെ പ്രാണനെ നിരസിക്കുന്നു; ശാസന
കേട്ടനുസരിക്കുന്നവനോ വിവേകം സമ്പാദിക്കുന്നു.
33 യഹോവാഭക്തി ജ്ഞാനോപദേശമാകുന്നു;
മാനത്തിന്നു വിനയം മുന്നോടിയാകുന്നു.

16 ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണങ്ങൾ മനുഷ്യന്നുള്ളവ;
നാവിന്റെ ഉത്തരമോ യഹോവയാൽ വരുന്നു. 2
മനുഷ്യന്നു തന്റെ വഴികളൊക്കെയും വെടിപ്പായി
തോന്നുന്നു; യഹോവയോ ആത്മാക്കളെ
തൂക്കിനോക്കുന്നു. 3 നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ
യഹോവെക്കു സമർപ്പിക്ക; എന്നാൽ നിന്റെ
ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കും. 4 യഹോവ
സകലത്തെയും തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന്നായി
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; അനർത്ഥദിവസത്തിന്നായി
ദുഷ്ടനെയും കൂടെ. 5 ഗർവ്വമുള്ള ഏവനും

യഹോവെക്കു വെറുപ്പു; അവന്നു ശിക്ഷ
വരാതിരിക്കയില്ല എന്നതിന്നു ഞാൻ കയ്യടിക്കുന്നു.
6 ദയയും വിശ്വസ്തതയുംകൊണ്ടു അകൃത്യം
പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു; യഹോവാഭക്തികൊണ്ടു
മനുഷ്യർ ദോഷത്തെ വിട്ടകലുന്നു. 7 ഒരുത്തന്റെ
വഴികൾ യഹോവെക്കു ഇഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ അവന്റെ ശത്രുക്കളെയും അവനോടു
ഇണക്കുന്നു. 8 ന്യായരഹിതമായ വലിയ
വരവിനെക്കാൾ നീതിയോടെയുള്ള അല്പം
നല്ലതു. 9 മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയം തന്റെ വഴിയെ
നിരൂപിക്കുന്നു; അവന്റെ കാലടികളെയോ യഹോവ
ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു. 10 രാജാവിന്റെ അധരങ്ങളിൽ
അരുളപ്പാടുണ്ടു; ന്യായവിധിയിൽ അവന്റെ വായ്
പിഴെക്കുന്നതുമില്ല. 11 ഒത്ത വെള്ളിക്കോലും
ത്രാസും യഹോവെക്കുള്ളവ; സഞ്ചിയിലെ പടി
ഒക്കെയും അവന്റെ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. 12
ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കുന്നതു രാജാക്കന്മാർക്കു
വെറുപ്പു; നീതികൊണ്ടല്ലോ സിംഹാസനം
സ്ഥിരപ്പെടുന്നതു. 13 നീതിയുള്ള അധരങ്ങൾ
രാജാക്കന്മാർക്കു പ്രസാദം; നേർ പറയുന്നവനെ
അവർ സ്നേഹിക്കുന്നു. 14 രാജാവിന്റെ ക്രോധം
മരണദൂതന്നു തുല്യം; ജ്ഞാനമുള്ള മനുഷ്യനോ
അതിനെ ശമിപ്പിക്കും. 15 രാജാവിന്റെ
മുഖപ്രകാശത്തിൽ ജീവൻ ഉണ്ടു; അവന്റെ പ്രസാദം
പിന്മഴെക്കുള്ള മേഘംപോലെയാകുന്നു. 16
തങ്കത്തെക്കാൾ ജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നതു
എത്ര നല്ലതു! വെള്ളിയെക്കാൾ വിവേകം
സമ്പാദിക്കുന്നതു എത്ര ഉത്തമം! 17 ദോഷം
അകറ്റിനടക്കുന്നതു നേരുള്ളവരുടെ

പെരുവഴി; തന്റെ വഴി സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ
തന്റെ പ്രാണനെ കാത്തുകൊള്ളുന്നു. 18
നാശത്തിന്നു മുമ്പെ ഗർവ്വം; വീഴ്ചക്കു മുമ്പെ
ഉന്നതഭാവം. 19 ഗർവ്വികളോടുകൂടെ കവർച്ച
പങ്കിടുന്നതിനെക്കാൾ താഴ്മയുള്ളവരോടുകൂടെ
താഴ്മയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 20
തിരുവചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ നന്മ കണ്ടെത്തും;
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 21
ജ്ഞാനഹൃദയൻ വിവേകി എന്നു വിളിക്കപ്പെടും;
അധരമാധുര്യം വിദ്യയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 22
വിവേകം വിവേകിക്കു ജീവന്റെ ഉറവാകുന്നു;
ഭോഷന്മാരുടെ പ്രബോധനമോ ഭോഷത്വം തന്നേ. 23
ജ്ഞാനിയുടെ ഹൃദയം അവന്റെ വായെ
പഠിപ്പിക്കുന്നു; അവന്റെ അധരങ്ങൾക്കു
വിദ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 24 ഇമ്പമുള്ള വാക്കു
തേൻകട്ടയാകുന്നു; മനസ്സിന്നു മധുരവും
അസ്ഥികൾക്കു ഔഷധവും തന്നേ; 25 ചിലപ്പോൾ
ഒരു വഴി മനുഷ്യന്നു ചൊവ്വായി തോന്നുന്നു;
അതിന്റെ അവസാനമോ മരണവഴികൾ അത്രേ. 26
പണിക്കാരന്റെ വിശപ്പു അവനെക്കൊണ്ടു
പണി ചെയ്യിക്കുന്നു; അവന്റെ വായ് അവനെ
അതിന്നായി നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. 27 നിസ്സാരമനുഷ്യൻ
പാതകം എന്ന കുഴികുഴിക്കുന്നു; അവന്റെ
അധരങ്ങളിൽ കത്തുന്ന തീ ഉണ്ടു. 28 വക്രതയുള്ള
മനുഷ്യൻ വഴക്കു ഉണ്ടാക്കുന്നു; ഏഷണിക്കാരൻ
മിത്രങ്ങളെ ഭേദിപ്പിക്കുന്നു. 29 സഹാസക്കാരൻ
കൂട്ടുകാരനെ വശീകരിക്കയും കൊള്ളരുതാത്ത
വഴിയിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 30 കണ്ണു
അടെക്കുന്നവൻ വക്രത നിരൂപിക്കുന്നു; വപ്പു

കടിക്കുന്നവൻ ദോഷം നിവൎത്തിക്കുന്നു.
31 നരച്ച തല ശോഭയുള്ള കിരീടമാകുന്നു;
നീതിയുടെ മാൎഗ്ഗത്തിൽ അതിനെ പ്രാപിക്കാം. 32
ദീൎഘക്ഷമയുള്ളവൻ യുദ്ധവീരനിലും ജിതമാനസൻ
പട്ടണം പിടിക്കുന്നവനിലും ശ്രേഷ്ഠൻ. 33
ചീട്ടു മടിയിൽ ഇടുന്നു; അതിന്റെ വിധാനമോ
യഹോവയാലത്രേ.

17 കലഹത്തോടുകൂടി ഒരു വീടു നിറയെ
യാഗഭോജനത്തിലും സ്വസ്ഥതയോടുകൂടി ഒരു
കഷണം ഉണങ്ങിയ അപ്പം ഏറ്റവും നല്ലതു. 2
നാണംകെട്ട മകന്റെമേൽ ബുദ്ധിമാനായ ദാസൻ
കൎത്തൃത്വം നടത്തും; സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ
അവകാശം പ്രാപിക്കും. 3 വെള്ളിക്കു പുടം,
പൊന്നിന്നു മൂശ; ഹൃദയങ്ങളെ ശോധന
ചെയ്യുന്നവനോ യഹോവ. 4 ദുഷ്കൎമ്മി നീതികെട്ട
അധരങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധകൊടുക്കുന്നു;
വ്യാജം പറയുന്നവൻ വഷളത്വമുള്ള
നാവിന്നു ചെവികൊടുക്കുന്നു. 5 ദരിദ്രനെ
പരിഹസിക്കുന്നവൻ അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ
നിന്ദിക്കുന്നു; ആപത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവന്നു
ശിക്ഷ വരാതിരിക്കയില്ല. 6 മക്കളുടെ മക്കൾ
വൃദ്ധന്മാൎക്കു കിരീടമാകുന്നു; മക്കളുടെ മഹത്വം
അവരുടെ അപ്പന്മാർ തന്നേ. 7 സുഭാഷിതം
പറയുന്ന അധരം ഭോഷന്നു യോഗ്യമല്ല; വ്യാജമുള്ള
അധരം ഒരു പ്രഭുവിന്നു എങ്ങിനെ? 8 സമ്മാനം
വാങ്ങുന്നവന്നു അതു രത്നമായി തോന്നും;
അതു ചെല്ലുന്നെടത്തൊക്കെയും കാൎയ്യം
സാധിക്കും. 9 സ്നേഹം തേടുന്നവൻ
ലംഘനം മറെച്ചുവെക്കുന്നു; കാൎയ്യം

പാട്ടാക്കുന്നവനോ മിത്രങ്ങളെ ഭേദിപ്പിക്കുന്നു. 10
ഭോഷനെ നൂറു അടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ
ബുദ്ധിമാനെ ഒന്നു ശാസിക്കുന്നതു അധികം
ഫലിക്കും. 11 മത്സരക്കാരൻ ദോഷം മാത്രം
അന്വേഷിക്കുന്നു; ക്രൂരനായോരു ദൂതനെ
അവന്റെ നേരെ അയക്കും. 12 മൂഢനെ അവന്റെ
ഭോഷത്വത്തിൽ എതിരിടുന്നതിനെക്കാൾ കുട്ടികൾ
കാണാതെപോയ കരടിയെ എതിരിടുന്നതു
ഭേദം. 13 ഒരുത്തൻ നന്മെക്കു പകരം തിന്മ
ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അവന്റെ ഭവനത്തെ തിന്മ
വിട്ടുമാറുകയില്ല. 14 കലഹത്തിന്റെ ആരംഭം
മടവെട്ടി വെള്ളം വിടുന്നതുപോലെ; ആകയാൽ
കലഹമാകുംമുമ്പെ തൎക്കം നിൎത്തിക്കളക. 15
ദുഷ്ടനെ നീതീകരിക്കുന്നവനും നീതിമാനെ കുറ്റം
വിധിക്കുന്നവനും രണ്ടുപേരും യഹോവെക്കു
വെറുപ്പു. 16 മൂഢന്നു ബുദ്ധിയില്ലാതിരിക്കെ
ജ്ഞാനം സമ്പാദിപ്പാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ ദ്രവ്യം
എന്തിനു? 17 സ്നേഹിതൻ എല്ലാകാലത്തും
സ്നേഹിക്കുന്നു; അനൎത്ഥകാലത്തു അവൻ
സഹോദരനായ്തീരുന്നു. 18 ബുദ്ധിഹീനനായ
മനുഷ്യൻ കയ്യടിച്ചു കൂട്ടുകാരന്നു വേണ്ടി ജാമ്യം
നില്ക്കുന്നു. 19 കലഹപ്രിയൻ ലംഘനപ്രിയൻ
ആകുന്നു; പടിവാതിൽ പൊക്കത്തിൽ
പണിയുന്നവൻ ഇടിവു ഇച്ഛിക്കുന്നു. 20
വക്രഹൃദയമുള്ളവൻ നന്മ കാണുകയില്ല;
വികടനാവുള്ളവൻ ആപത്തിൽ അകപ്പെടും. 21
ഭോഷനെ ജനിപ്പിച്ചവന്നു അതു ഖേദകാരണമാകും;
മൂഢന്റെ അപ്പന്നു സന്തോഷം ഉണ്ടാകയില്ല. 22
സന്തുഷ്ടഹൃദയം നല്ലോരു ഔഷധമാകുന്നു; തകൎന്ന

മനസ്സോ അസ്ഥികളെ ഉണക്കുന്നു. 23 ദുഷ്ടൻ
ന്യായത്തിന്റെ വഴികളെ മറിക്കേണ്ടതിന്നു
ഒളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന സമ്മാനം വാങ്ങുന്നു. 24
ജ്ഞാനം ബുദ്ധിമാന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു;
മൂഢന്റെ കണ്ണോ ഭൂമിയുടെ അറുതികളിലേക്കു
നോക്കുന്നു. 25 മൂഢനായ മകൻ അപ്പന്നു
വ്യസനവും തന്നേ പ്രസവിച്ചവൾക്കു കൈപ്പും
ആകുന്നു. 26 നീതിമാന്നു പിഴ കല്പിക്കുന്നതും
ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ നേർനിമിത്തം അടിക്കുന്നതും
നന്നല്ല. 27 വാക്കു അടക്കിവെക്കുന്നവൻ
പരിജ്ഞാനമുള്ളവൻ; ശാന്തമാനസൻ ബുദ്ധിമാൻ
തന്നേ. 28 മിണ്ടാതിരുന്നാൽ ഭോഷനെപ്പോലും
ജ്ഞാനിയായും അധരം അടെച്ചുകൊണ്ടാൽ
വിവേകിയായും എണ്ണും.

18 കൂട്ടംവിട്ടു നടക്കുന്നവൻ സ്വേച്ഛയെ
അന്വേഷിക്കുന്നു; സകലജ്ഞാനത്തോടും
അവൻ കയക്കുന്നു. 2 തന്റെ മനസ്സു
വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അല്ലാതെ മൂഢന്നു
ബോധത്തിൽ ഇഷ്ടമില്ല. 3 ദുഷ്ടനോടുകൂടെ
അപമാനവും ദുഷ്കീർത്തിയോടുകൂടെ നിന്ദയും
വരുന്നു. 4 മനുഷ്യന്റെ വായിലെ വാക്കു
ആഴമുള്ള വെള്ളവും ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉറവു
ഒഴുക്കുള്ള തോടും ആകുന്നു. 5 നീതിമാനെ
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ തോല്പിക്കേണ്ടതിന്നു
ദുഷ്ടന്റെ പക്ഷം പിടിക്കുന്നതു നന്നല്ല. 6 മൂഢന്റെ
അധരങ്ങൾ വഴക്കിന്നു ഇടയാക്കുന്നു; അവന്റെ
വായ് തല്ലു വിളിച്ചുവരുത്തുന്നു. 7 മൂഢന്റെ വായ്
അവന്നു നാശം; അവന്റെ അധരങ്ങൾ അവന്റെ
പ്രാണന്നു കണി. 8 ഏഷണിക്കാരന്റെ വാക്കു

സ്വാദുഭോജനംപോലെയിരിക്കുന്നു; അതു
വയറ്റിന്റെ അറകളിലേക്കു ചെല്ലുന്നു. 9 വേലയിൽ
മടിയനായവൻ മുടിയന്റെ സഹോദരൻ. 10
യഹോവയുടെ നാമം ബലമുള്ള ഗോപുരം;
നീതിമാൻ അതിലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു അഭയം
പ്രാപിക്കുന്നു. 11 ധനവാന്നു തന്റെ സമ്പത്തു
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണം; അതു അവന്നു ഉയന്ന മതിൽ
ആയിത്തോന്നുന്നു. 12 നാശത്തിന്നു മുമ്പെ
മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയം നിഗളിക്കുന്നു; മാനത്തിന്നു
മുമ്പെ താഴ്മ. 13 കേൾക്കുംമുമ്പെ ഉത്തരം
പറയുന്നവന്നു അതു ഭോഷത്വവും ലജ്ജയും
ആയ്തീരുന്നു. 14 പുരുഷന്റെ ധീരത അവന്റെ
ദീനത്തെ സഹിക്കും; തകന്ന മനസ്സിനെയോ
ആക്കു സഹിക്കാം? 15 ബുദ്ധിമാന്റെ ഹൃദയം
പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നു; ജ്ഞാനികളുടെ
ചെവി പരിജ്ഞാനം അന്വേഷിക്കുന്നു. 16 മനുഷ്യൻ
വെക്കുന്ന കാഴ്ചയാൽ അവന്നു പ്രവേശനം
കിട്ടും; അവൻ മഹാന്മാരുടെ സന്നിധിയിൽ
ചെല്ലുവാൻ ഇടയാകും. 17 തന്റെ അന്യായം ആദ്യം
ബോധിപ്പിക്കുന്നവൻ നീതിമാൻ എന്നു തോന്നും;
എന്നാൽ അവന്റെ പ്രതിയോഗി വന്നു അവനെ
പരിശോധിക്കും. 18 ചീട്ടു തക്കങ്ങളെ തീക്കയും
ബലവാന്മാരെ തമ്മിൽ വേറുപെടുത്തുകയും
ചെയ്യുന്നു. 19 ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരൻ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണത്തെക്കാൾ ദുജ്ജയനാകുന്നു;
അങ്ങനെയുള്ള പിണക്കം അരമനയുടെ
ഓടാമ്പൽപോലെ തന്നേ. 20 വായുടെ ഫലത്താൽ
മനുഷ്യന്റെ ഉദരം നിറയും; അധരങ്ങളുടെ
വിളവുകൊണ്ടു അവന്നു തൃപ്തിവരും; 21 മരണവും

ജീവനും നാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു;
അതിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ ഫലം
അനുഭവിക്കും. 22 ഭാൎയ്യയെ കിട്ടുന്നവന്നു
നന്മ കിട്ടുന്നു; യഹോവയോടു പ്രസാദം
ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 23 ദരിദ്രൻ യാചനാരീതിയിൽ
സംസാരിക്കുന്നു; ധനവാനോ കഠിനമായി ഉത്തരം
പറയുന്നു. 24 വളരെ സ്നേഹിതന്മാരുള്ള മനുഷ്യന്നു
നാശം വരും; എന്നാൽ സഹോദരനെക്കാളും
പറ്റുള്ള സ്നേഹിതന്മാരും ഉണ്ടു.

19 വികടാധരം ഉള്ള മൂഢനെക്കാൾ
പരമാൎത്ഥതയിൽ നടക്കുന്ന ദരിദ്രൻ ഉത്തമൻ. 2
പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത മനസ്സു നന്നല്ല; തത്രപ്പെട്ടു
കാൽ വെക്കുന്നവനോ പിഴെച്ചുപോകുന്നു.
3 മനുഷ്യന്റെ ഭോഷത്വം അവന്റെ വഴിയെ
മറിച്ചുകളയുന്നു; അവന്റെ ഹൃദയമോ
യഹോവയോടു മുഷിഞ്ഞുപോകുന്നു. 4
സമ്പത്തു സ്നേഹിതന്മാരെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു;
എളിയവനോ കൂട്ടുകാരനോടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 5
കള്ളസ്സാക്ഷിക്കു ശിക്ഷ വരാതിരിക്കയില്ല; ഭോഷ്കു
നിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒഴിഞ്ഞുപോകയുമില്ല.
6 പ്രഭുവിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിപ്പാൻ പലരും
നോക്കുന്നു; ദാനം ചെയ്യുന്നവന്നു ഏവനും
സ്നേഹിതൻ. 7 ദരിദ്രന്റെ സഹോദരന്മാരെല്ലാം
അവനെ പകെക്കുന്നു; അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ
എത്ര അധികം അകന്നുനില്ക്കും? അവൻ വാക്കു
തിരയുമ്പോഴേക്കു അവരെ കാണ്മാനില്ല. 8
ബുദ്ധി സമ്പാദിക്കുന്നവൻ തന്റെ പ്രാണനെ
സ്നേഹിക്കുന്നു; ബോധം കാത്തുകൊള്ളുന്നവൻ
നന്മ പ്രാപിക്കും. 9 കള്ളസ്സാക്ഷിക്കു ശിക്ഷ

വരാതിരിക്കയില്ല; ഭോഷ്കു നിശ്വസിക്കുന്നവൻ
നശിച്ചുപോകും. 10 സുഖജീവനം ഭോഷന്നു
യോഗ്യമല്ല; പ്രഭുക്കന്മാരുടെമേൽ കർത്തൃത്വം
നടത്തുന്നതോ ദാസന്നു എങ്ങനെ? 11
വിവേകബുദ്ധിയാൽ മനുഷ്യന്നു ദീർഘക്ഷമവരുന്നു;
ലംഘനം ക്ഷമിക്കുന്നതു അവന്നു ഭൂഷണം. 12
രാജാവിന്റെ ക്രോധം സിംഹഗർജ്ജനത്തിന്നു
തുല്യം; അവന്റെ പ്രസാദമോ പുല്ലിന്മേലുള്ള
മഞ്ഞുപോലെ. 13 മൂഢനായ മകൻ അപ്പന്നു
നിർഭാഗ്യം; ഭാൎയ്യയുടെ കലമ്പൽ തീരാത്ത ചോർച്ച
പോലെ. 14 ഭവനവും സമ്പത്തും പിതാക്കന്മാർ
വെച്ചേക്കുന്ന അവകാശം; ബുദ്ധിയുള്ള ഭാൎയ്യയോ
യഹോവയുടെ ദാനം. 15 മടി ഗാഢനിദ്രയിൽ
വീഴിക്കുന്നു; അലസചിത്തൻ പട്ടണികിടക്കും. 16
കല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവൻ പ്രാണനെ കാക്കുന്നു;
നടപ്പു സൂക്ഷിക്കാത്തവനോ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കും. 17 എളിയവനോടു കൃപ
കാട്ടുന്നവൻ യഹോവെക്കു വായ്പ കൊടുക്കുന്നു;
അവൻ ചെയ്ത നന്മെക്കു അവൻ പകരം
കൊടുക്കും. 18 പ്രത്യാശയുള്ളേടത്തോളം
നിന്റെ മകനെ ശിക്ഷിക്ക; എങ്കിലും അവനെ
കൊല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം ഭാവിക്കരുതു. 19
മുൻകോപി പിഴ കൊടുക്കേണ്ടിവരും; നീ അവനെ
വിടുവിച്ചാൽ അതു പിന്നെയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. 20
പിന്നത്തേതിൽ നീ ജ്ഞാനിയാകേണ്ടതിന്നു
ആലോചന കേട്ടു പ്രബോധനം കൈക്കൊൾക. 21
മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പല വിചാരങ്ങളും ഉണ്ടു;
യഹോവയുടെ ആലോചനയോ നിവൃത്തിയാകും.
22 മനുഷ്യൻ തന്റെ മനസ്സുപോലെ ദയ കാണിക്കും;

ഭോഷ്കു പറയുന്നവനെക്കാൾ ദരിദ്രൻ ഉത്തമൻ.
23 യഹോവാഭക്തി ജീവഹേതുകമാകുന്നു;
അതുള്ളവൻ തൃപ്തനായി വസിക്കും; അനർത്ഥം
അവന്നു നേരിടുകയില്ല. 24 മടിയൻ തന്റെ
കൈ തളികയിൽ പൂത്തുന്നു; വായിലേക്കു
തിരികെ കൊണ്ടുവരികയില്ല. 25 പരിഹാസിയെ
അടിച്ചാൽ അല്പബുദ്ധി വിവേകം പഠിക്കും;
ബുദ്ധിമാനെ ശാസിച്ചാൽ അവൻ പരിജ്ഞാനം
പ്രാപിക്കും. 26 അപ്പനെ ഹേമിക്കയും അമ്മയെ
ഓടിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നവൻ ലജ്ജയും
അപമാനവും വരുത്തുന്ന മകനാകുന്നു. 27
മകനേ, പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ
വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നുള്ള ഉപദേശം കേൾക്കുന്നതു
മതിയാക്കുക. 28 നിസ്സാരസാക്ഷി ന്യായത്തെ
പരിഹസിക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ വായ് അകൃത്യത്തെ
വിഴുങ്ങുന്നു. 29 പരിഹാസികൾക്കായി
ശിക്ഷാവിധിയും മൂഢന്മാരുടെ മുതുകിന്നു തല്ലും
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

20 വീഞ്ഞു പരിഹാസിയും മദ്യം കലഹക്കാരനും
ആകുന്നു; അതിനാൽ ചാഞ്ചാടി നടക്കുന്ന
ആരും ജ്ഞാനിയാകയില്ല. 2 രാജാവിന്റെ
ഭീഷണം സിംഹഗർജ്ജനംപോലെ; അവനെ
കോപിപ്പിക്കുന്നവൻ തന്റെ പ്രാണനോടു ദ്രോഹം
ചെയ്യുന്നു. 3 വ്യവഹാരം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
പുരുഷന്നു മാനം; എന്നാൽ ഏതു ഭോഷനും
ശണ്ഠകൂടും. 4 മടിയൻ ശീതംനിമിത്തം
ഉഴാതിരിക്കുന്നു; കൊയ്ത്തുകാലത്തു അവൻ
ഇരക്കും; ഒന്നും കിട്ടുകയുമില്ല. 5 മനുഷ്യന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ ആലോചന ആഴമുള്ള

വെള്ളം; വിവേകമുള്ള പുരുഷനോ അതു
കോരി എടുക്കും. 6 മിക്ക മനുഷ്യരും
തങ്ങളോടു ദയാലുവായ ഒരുത്തനെ കാണും;
എന്നാൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരുത്തനെ ആർ
കണ്ടെത്തും? 7 പരമാൎത്ഥതയിൽ നടക്കുന്നവൻ
നീതിമാൻ; അവന്റെ ശേഷം അവന്റെ
മക്കളും ഭാഗ്യവാന്മാർ. 8 ന്യായാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്ന രാജാവു തന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു
സകലദോഷത്തെയും പേറ്റിക്കളയുന്നു. 9 ഞാൻ
എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു പാപം ഒഴിഞ്ഞു
നിൎമ്മലനായിരിക്കുന്നു എന്നു ആൎക്കു പറയാം? 10
രണ്ടുതരം തൂക്കവും രണ്ടുതരം അളവും
രണ്ടും ഒരുപോലെ യഹോവെക്കു വെറുപ്പു. 11
ബാല്യത്തിലെ ക്രിയകളാൽ തന്നേ ഒരുത്തന്റെ
പ്രവൃത്തി വെടിപ്പും നേരുമുള്ളതാകുമോ
എന്നു അറിയാം. 12 കേൾക്കുന്ന ചെവി,
കാണുന്ന കണ്ണു, ഇവ രണ്ടും യഹോവ
ഉണ്ടാക്കി. 13 ദരിദ്രനാകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിദ്രാപ്രിയനാകരുതു; നീ കണ്ണു തുറക്ക; നിനക്കു
വേണ്ടുവോളം ആഹാരം ഉണ്ടാകും. 14 വിലെക്കു
വാങ്ങുന്നവൻ ചീത്തചീത്ത എന്നു പറയുന്നു;
വാങ്ങി തന്റെ വഴിക്കു പോകുമ്പോഴോ അവൻ
പ്രശംസിക്കുന്നു. 15 പൊന്നും അനവധി
മുത്തുകളും ഉണ്ടല്ലോ; പരിജ്ഞാനമുള്ള
അധരങ്ങളോ വിലയേറിയ ആഭരണം. 16 അന്യന്നു
വേണ്ടി ജാമ്യം നില്ക്കുന്നവന്റെ വസ്ത്രം
എടുത്തുകൊൾക; അന്യജാതിക്കാരന്നു വേണ്ടി
ഉത്തരവാദി ആകുന്നവനോടു പണയം വാങ്ങുക. 17
വ്യാജത്താൽ നേടിയ ആഹാരം മനുഷ്യന്നു മധുരം;

പിന്നത്തേതിലോ അവന്റെ വായിൽ ചരൽ നിറയും.
18 ഉദ്ദേശങ്ങൾ ആലോചനകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു;
ആകയാൽ ഭരണസാമൎത്ഥ്യത്തോടെ യുദ്ധം
ചെയ്ക. 19 നുണയനായി നടക്കുന്നവൻ രഹസ്യം
വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; ആകയാൽ വിടുവായനോടു
ഇടപെടരുതു. 20 ആരെങ്കിലും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ ദുഷിച്ചാൽ അവന്റെ വിളക്കു
കൂരിരുട്ടിൽ കെട്ടുപോകും. 21 ഒരു അവകാശം
ആദിയിൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു കൈവശമാക്കാം; അതിന്റെ
അവസാനമോ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയില്ല. 22
ഞാൻ ദോഷത്തിന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യുമെന്നു
നീ പറയരുതു; യഹോവയെ കാത്തിരിക്ക;
അവൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും. 23 രണ്ടുതരം തൂക്കം
യഹോവെക്കു വെറുപ്പു; കള്ളത്തുലാസും
കൊള്ളരുതു. 24 മനുഷ്യന്റെ ഗതികൾ
യഹോവയാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്നു; പിന്നെ
മനുഷ്യന്നു തന്റെ വഴി എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കാം? 25
“ഇതു നിവേദിതം” എന്നു തത്രപ്പെട്ടു നേരുന്നതും
നേൎന്നശേഷം നിരൂപിക്കുന്നതും മനുഷ്യന്നു ഒരു
കണി. 26 ജ്ഞാനമുള്ള രാജാവു ദുഷ്ടന്മാരെ
പേറ്റിക്കളയുന്നു; അവരുടെ മേൽ അവൻ
മെതിവണ്ടി ഉരുട്ടുന്നു. 27 മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവു
യഹോവയുടെ ദീപം; അതു ഉദരത്തിന്റെ അറകളെ
ഒക്കെയും ശോധനചെയ്യുന്നു. 28 ദയയും
വിശ്വസ്തതയും രാജാവിനെ കാക്കുന്നു;
ദയകൊണ്ടു അവൻ തന്റെ സിംഹാസനത്തെ
ഉറപ്പിക്കുന്നു. 29 യൌവനക്കാരുടെ ശക്തി
അവരുടെ പ്രശംസ; വൃദ്ധന്മാരുടെ നര അവരുടെ
ഭൂഷണം. 30 ഉദരത്തിന്റെ അറകളിലേക്കു ചെല്ലുന്ന

തല്ലും പൊട്ടിപ്പോകത്തക്ക അടിയും ദോഷത്തെ
അടിച്ചുവാരിക്കളയുന്നു.

21 രാജാവിന്റെ ഹൃദയം യഹോവയുടെ കയ്യിൽ
നീർത്തോടു കണക്കെ ഇരിക്കുന്നു; തനിക്കു
ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തേക്കൊക്കെയും അവൻ അതിനെ
തിരിക്കുന്നു. 2 മനുഷ്യന്റെ വഴി ഒക്കെയും
അവന്നു ചൊവ്വായിത്തോന്നുന്നു; യഹോവയോ
ഹൃദയങ്ങളെ തൂക്കിനോക്കുന്നു. 3 നീതിയും
ന്യായവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു യഹോവെക്കു
ഹനനയാഗത്തെക്കാൾ ഇഷ്ടം. 4 ഗർവ്വമുള്ള
കണ്ണും അഹങ്കാരഹൃദയവും ദുഷ്ടന്മാരുടെ
ദീപവും പാപം തന്നേ. 5 ഉത്സാഹിയുടെ
വിചാരങ്ങൾ സമൃദ്ധിഹേതുകങ്ങൾ ആകുന്നു;
ബദ്ധപ്പാടുകാരൊക്കെയും ബുദ്ധിമുട്ടിലേക്കത്രേ
ബദ്ധപ്പെടുന്നതു. 6 കള്ളനാവുകൊണ്ടു ധനം
സമ്പാദിക്കുന്നതു പാറിപ്പോകുന്ന ആവിയാകുന്നു;
അതിനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ മരണത്തെ
അന്വേഷിക്കുന്നു. 7 ദുഷ്ടന്മാരുടെ സാഹസം
അവക്കു നാശഹേതുവാകുന്നു; ന്യായം ചെയ്‌വാൻ
അവക്കു മനസ്സില്ലല്ലോ. 8 അകൃത്യഭാരം
ചുമക്കുന്നവന്റെ വഴി വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നിർമ്മലന്റെ പ്രവൃത്തിയോ ചൊവ്വുള്ളതു
തന്നേ. 9 ശണ്ഠകൂടുന്ന സ്ത്രീയോടുകൂടെ
പൊതുവീട്ടിൽ പാർക്കുന്നതിനെക്കാൾ
മേൽപുരയുടെ ഒരു കോണിൽ പാർക്കുന്നതു
നല്ലതു. 10 ദുഷ്ടന്റെ മനസ്സു ദോഷത്തെ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു; അവന്നു കൂട്ടുകാരനോടു
ദയ തോന്നുന്നതുമില്ല. 11 പരിഹാസിയെ
ശിക്ഷിച്ചാൽ അല്പബുദ്ധി ജ്ഞാനിയായ്തീരും;

ജ്ഞാനിയെ ഉപദേശിച്ചാൽ അവൻ പരിജ്ഞാനം
പ്രാപിക്കും. 12 നീതിമാനായവൻ ദുഷ്ടന്റെ
ഭവനത്തിന്മേൽ ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരെ
നാശത്തിലേക്കു മറിച്ചുകളയുന്നു. 13 എളിയവന്റെ
നിലവിളിക്കു ചെവി പൊത്തിക്കളയുന്നവൻ
താനും വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; ഉത്തരം
ലഭിക്കയില്ല. 14 രഹസ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ദാനം
കോപത്തെയും മടിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന
സമ്മാനം ഉഗ്രകോപത്തെയും ശമിപ്പിക്കുന്നു.
15 ന്യായം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു നീതിമാന്നു
സന്തോഷവും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാൎക്കു ഭയങ്കരവും
ആകുന്നു. 16 വിവേകമാൎഗ്ഗം വിട്ടുനടക്കുന്നവൻ
മൃതന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിശ്രമിക്കും. 17
ഉല്ലാസപ്രിയൻ ദരിദ്രനായ്തീരും; വീഞ്ഞും
തൈലവും പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ ധനവാനാകയില്ല. 18
ദുഷ്ടൻ നീതിമാന്നു മറുവിലയാകും; ദ്രോഹി
നേരുള്ളവൎക്കു പകരമായ്തീരും. 19 ശണ്ഠയും
ദുശ്ശീലവുമുള്ള സ്ത്രീയോടുകൂടെ പാൎക്കുന്നതിലും
നിൎജ്ജനപ്രദേശത്തു പോയി പാൎക്കുന്നതു നല്ലതു. 20
ജ്ഞാനിയുടെ പാൎപ്പിടത്തിൽ വിലയേറിയ
നിക്ഷേപവും തൈലവും ഉണ്ടു; മൂഢനോ അവയെ
ദുൎവ്വ്യയം ചെയ്തുകളയുന്നു. 21 നീതിയും
ദയയും പിന്തുടരുന്നവൻ ജീവനും നീതിയും
മാനവും കണ്ടെത്തും. 22 ജ്ഞാനി വീരന്മാരുടെ
പട്ടണത്തിൽ കയറുകയും അതിന്റെ ആശ്രയമായ
കോട്ടയെ ഇടിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 23 വായും
നാവും സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്റെ പ്രാണനെ
കഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നു സൂക്ഷിക്കുന്നു. 24 നിഗളവും
ഗൎവ്വവും ഉള്ളവന്നു പരിഹാസി എന്നു പേർ;

അവൻ ഗർവ്വത്തിന്റെ അഹങ്കാരത്തോടെ
പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 25 മടിയന്റെ കൊതി അവന്നു
മരണഹേതു; വേലചെയ്‌വാൻ അവന്റെ
കൈകൾ മടിക്കുന്നുവല്ലോ. 26 ചിലർ നിത്യം
അത്യാഗ്രഹത്തോടെ ഇരിക്കുന്നു; നീതിമാനോ
ലോഭിക്കാതെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 27
ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഹനനയാഗം വെറുപ്പാകുന്നു; അവൻ
ദുരാന്തരത്തോടെ അതു അർപ്പിച്ചാൽ എത്ര
അധികം! 28 കള്ളസ്സാക്ഷി നശിച്ചുപോകും;
ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുന്നവനോ എപ്പോഴും
സംസാരിക്കാം. 29 ദുഷ്ടൻ മുഖധാർഷ്ട്യം
കാണിക്കുന്നു; നേരുള്ളവനോ തന്റെ വഴി
നന്നാക്കുന്നു. 30 യഹോവെക്കെതിരെ
ജ്ഞാനവുമില്ല, ബുദ്ധിയുമില്ല, ആലോചനയുമില്ല.
31 കുതിരയെ യുദ്ധദിവസത്തേക്കു ചമയിക്കുന്നു;
ജയമോ യഹോവയുടെ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്നു.
22 അനവധിസമ്പത്തിലും സൽകീർത്തിയും
വെള്ളിയിലും പൊന്നിലും കൃപയും നല്ലതു. 2
ധനവാനും ദരിദ്രനും തമ്മിൽ കാണുന്നു;
അവരെ ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയവൻ യഹോവ
തന്നേ. 3 വിവേകമുള്ളവൻ അനർത്ഥം കണ്ടു
ഒളിച്ചുകൊള്ളുന്നു; അല്പബുദ്ധികളോ നേരെ ചെന്നു
ചേതപ്പെടുന്നു. 4 താഴ്മെക്കും യഹോവഭക്തിക്കും
ഉള്ള പ്രതിഫലം ധനവും മാനവും ജീവനും
ആകുന്നു. 5 വക്രന്റെ വഴിയിൽ മുള്ളും കുടുക്കും
ഉണ്ടു; തന്റെ പ്രാണനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ
അവയോടു അകന്നിരിക്കട്ടെ. 6 ബാലൻ
നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്ക;
അവൻ വൃദ്ധനായാലും അതു വിട്ടുമാറുകയില്ല.

7 ധനവാൻ ദരിദ്രന്മാരെ ഭരിക്കുന്നു; കടം
മേടിക്കുന്നവൻ കടം കൊടുക്കുന്നവന്നു ദാസൻ. 8
നീതികേടു വിതെക്കുന്നവൻ ആപത്തു കൊയ്യും;
അവന്റെ കോപത്തിന്റെ വടി ഇല്ലാതെയാകും. 9
ദയാകടാക്ഷമുള്ളവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും;
അവൻ തന്റെ ആഹാരത്തിൽനിന്നു അഗതിക്കു
കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. 10 പരിഹാസിയെ
നീക്കിക്കളക; അപ്പോൾ പിണക്കം
പോയ്ക്കൊള്ളും; കലഹവും നിന്ദയും
നിന്നുപോകും. 11 ഹൃദയശുദ്ധി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവന്നു
അധരലാവണ്യം ഉണ്ടു; രാജാവു അവന്റെ
സ്നേഹിതൻ. 12 യഹോവയുടെ കണ്ണു
പരിജ്ഞാനമുള്ളവനെ കാക്കുന്നു; ദ്രോഹികളുടെ
വാക്കോ അവൻ മറിച്ചുകളയുന്നു. 13 വെളിയിൽ
സിംഹം ഉണ്ടു, വീഥിയിൽ എനിക്കു ജീവഹാനി
വരും എന്നു മടിയൻ പറയുന്നു. 14 പരസ്ത്രീയുടെ
വായ് ആഴമുള്ള കുഴി ആകുന്നു; യഹോവയാൽ
ത്യജിക്കപ്പെട്ടവൻ അതിൽ വീഴും. 15 ബാലന്റെ
ഹൃദയത്തോടു ഭോഷത്വം പറ്റിയിരിക്കുന്നു;
ശിക്ഷെക്കുള്ള വടി അതിനെ അവനിൽ നിന്നു
അകറ്റിക്കളയും. 16 ആദായം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു
എളിയവനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവനും ധനവാന്നു
കൊടുക്കുന്നവനും മുട്ടുള്ളവനായ്തീരും. 17
ജ്ഞാനികളുടെ വചനങ്ങളെ ചെവിചായിച്ചു
കേൾക്കുക; എന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്നു
മനസ്സുവെക്കുക. 18 അവയെ നിന്റെ ഉള്ളിൽ
സൂക്ഷിക്കുന്നതും നിന്റെ അധരങ്ങളിൽ
അവ ഒക്കെയും ഉറെച്ചിരിക്കുന്നതും
മനോഹരം. 19 നിന്റെ ആശ്രയം യഹോവയിൽ

ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു,
നിന്നോടു തന്നേ, ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. 20
നിന്നെ അയച്ചവക്കു നീ നേരുള്ള മറുപടി
കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു നിനക്കു നേരുള്ള
മറുപടിയുടെ നിശ്ചയം അറിയിച്ചുതരുവാൻ 21
ആലോചനയും പരിജ്ഞാനവും അടങ്ങിയ
സാരസംഗതികളെ ഞാൻ നിനക്കു
എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ. 22 എളിയവനോടു അവൻ
എളിയവനാകകൊണ്ടു കവച്ച ചെയ്യരുതു;
അരിഷ്ടനെ പടിവാതില്ക്കൽവെച്ചു പീഡിപ്പിക്കയും
അരുതു. 23 യഹോവ അവരുടെ വ്യവഹാരം
നടത്തും; അവരെ കൊള്ളയിട്ടവരുടെ ജീവനെ
കൊള്ളയിടും. 24 കോപശീലനോടു സഖിത്വമരുതു;
ക്രോധമുള്ള മനുഷ്യനോടുകൂടെ നടക്കയും
അരുതു. 25 നീ അവന്റെ വഴികളെ പഠിപ്പാനും
നിന്റെ പ്രാണൻ കണിയിൽ അകപ്പെടുവാനും
സംഗതി വരരുതു. 26 നീ കയ്യടിക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിലും കടത്തിന്നു ജാമ്യം നില്ക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിലും ആയ്പോകരുതു. 27 വീട്ടുവാൻ
നിനക്കു വകയില്ലാതെ വന്നിട്ടു നിന്റെ കീഴിൽനിന്നു
നിന്റെ മെത്ത എടുത്തുകളവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതു
എന്തിനു? 28 നിന്റെ പിതാക്കന്മാർ ഇട്ടിരിക്കുന്ന
പണ്ടത്തെ അതിർ നീ മാററരുതു. 29 പ്രവൃത്തിയിൽ
സാമത്ഥ്യമുള്ള പുരുഷനെ നീ കാണുന്നുവോ?
അവൻ രാജാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കും;
നീചന്മാരുടെ മുമ്പിൽ അവൻ നില്ക്കയില്ല.

23 നീ അധിപതിയോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
ആരെന്നു കരുതിക്കൊൾക. 2 നീ ഭോജനപ്രിയൻ

ആകുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ തൊണ്ടെക്കു ഒരു കത്തി
വെച്ചുകൊൾക. 3 അവന്റെ സ്വാദുഭോജനങ്ങളെ
കൊതിക്കരുതു; അവ വഞ്ചിക്കുന്ന ഭോജനമല്ലോ.
4 ധനവാനാകേണ്ടതിന്നു പണിപ്പെടരുതു;
അതിന്നായുള്ള ബുദ്ധി വിട്ടുകളക. 5
നിന്റെ ദൃഷ്ടി ധനത്തിന്മേൽ പതിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു? അതു ഇല്ലാതെയായ്പോകുമല്ലോ.
കഴുകൻ ആകാശത്തേക്കു എന്നപോലെ
അതു ചിറകെടുത്തു പറന്നുകളയും. 6
കണ്ണുകടിയുള്ളവന്റെ അപ്പം തിന്നരുതു; അവന്റെ
സ്വാദുഭോജ്യങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കയുമരുതു. 7 അവൻ
തന്റെ മനസ്സിൽ കണക്കു കൂട്ടുന്നതുപോലെ
ആകുന്നു; തിന്നു കുടിച്ചുകൊൾക എന്നു
അവൻ നിന്നോടു പറയും; അവന്റെ ഹൃദയമോ
നിനക്കു അനുകൂലമല്ല. 8 നീ തിന്ന കഷണം
ഛർദ്ദിച്ചുപോകും; നിന്റെ മാധുര്യ്യവാക്കു
നഷ്ടമായെന്നും വരും. 9 ഭോഷൻ കേൾക്കെ നീ
സംസാരിക്കരുതു; അവൻ നിന്റെ വാക്കുകളുടെ
ജ്ഞാനത്തെ നിരസിച്ചുകളയും. 10 പണ്ടേയുള്ള
അതിർ നീക്കരുതു; അനാഥന്മാരുടെ നിലം
ആക്രമിക്കയുമരുതു. 11 അവരുടെ പ്രതികാരകൻ
ബലവാനല്ലോ; അവക്കു നിന്നോടുള്ള
വ്യവഹാരം അവൻ നടത്തും. 12 നിന്റെ
ഹൃദയം പ്രബോധനത്തിന്നും നിന്റെ ചെവി
പരിജ്ഞാനവചനങ്ങൾക്കും സമപ്പിക്ക. 13
ബാലന്നു ശിക്ഷ കൊടുക്കാതിരിക്കരുതു;
വടികൊണ്ടു അടിച്ചാൽ അവൻ ചത്തുപോകയില്ല.
14 വടികൊണ്ടു അവനെ അടിക്കുന്നതിനാൽ നീ
അവന്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽനിന്നു

വിടുവിക്കും. (Sheol h7585) 15 മകനേ, നിന്റെ
ഹൃദയം ജ്ഞാനത്തെ പഠിച്ചാൽ എന്റെ
ഹൃദയവും സന്തോഷിക്കും. 16 നിന്റെ അധരം
നേർ സംസാരിച്ചാൽ എന്റെ അന്തരംഗങ്ങൾ
ആനന്ദിക്കും. 17 നിന്റെ ഹൃദയം പാപികളോടു
അസൂയപ്പെടരുതു; നീ എല്ലായ്പോഴും
യഹോവഭക്തിയോടിരിക്ക. 18 ഒരു പ്രതിഫലം
ഉണ്ടാകും നിശ്ചയം; നിന്റെ പ്രത്യാശെക്കു ഭംഗം
വരികയുമില്ല. 19 മകനേ, കേട്ടു ജ്ഞാനം
പഠിക്ക; നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നേർവഴിയിൽ
നടത്തിക്കൊൾക. 20 നീ വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിലും മാംസഭോജനപ്രിയരുടെ ഇടയിലും
ഇരിക്കരുതു. 21 കുടിയനും അതിഭക്ഷകനും
ദരിദ്രരായ്തീരും; നിദ്രാലുത്വം പഴന്തുണി
ഉടുക്കുമാറാക്കും. 22 നിന്നെ ജനിപ്പിച്ച
അപ്പന്റെ വാക്കു കേൾക്ക; നിന്റെ അമ്മ
വൃദ്ധയായിരിക്കുമ്പോൾ അവളെ നിന്ദിക്കരുതു. 23
നീ സത്യം വില്ക്കയല്ല വാങ്ങുകയത്രേ വേണ്ടതു;
ജ്ഞാനവും പ്രബോധനവും വിവേകവും
അങ്ങനെ തന്നേ. 24 നീതിമാന്റെ അപ്പൻ ഏറ്റവും
ആനന്ദിക്കും; ജ്ഞാനിയുടെ ജനകൻ അവനിൽ
സന്തോഷിക്കും. 25 നിന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ
സന്തോഷിക്കട്ടെ; നിന്നെ പ്രസവിച്ചവൾ
ആനന്ദിക്കട്ടെ. 26 മകനേ, നിന്റെ ഹൃദയം
എനിക്കു തരിക; എന്റെ വഴി നിന്റെ കണ്ണിന്നു
ഇമ്പമായിരിക്കട്ടെ. 27 വേശ്യാസ്ത്രീ ആഴമുള്ള
കുഴിയും പരസ്ത്രീ ഇടുക്കമുള്ള കിണറും
ആകുന്നു. 28 അവൾ പിടിച്ചുപറിക്കാരനെപ്പോലെ
പതിയിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യരിൽ ദ്രോഹികളെ

വദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 29 ആക്ക്ു കഷ്ടം, ആക്ക്ു
സങ്കടം, ആക്ക്ു കലഹം? ആക്ക്ു ആവലാതി,
ആക്ക്ു അനാവശ്യമായ മുറിവുകൾ, ആക്ക്ു
കൺചുവപ്പു? 30 വീഞ്ഞു കുടിച്ചുകൊണ്ടു നേരം
വൈകിക്കുന്നവക്കും മദ്യം രുചിനോക്കുവാൻ
പോകുന്നവക്കും തന്നേ. 31 വീഞ്ഞു ചുവന്നു
പാത്രത്തിൽ തിളങ്ങുന്നതും രസമായി
ഇറക്കുന്നതും നീ നോക്കരുതു. 32 ഒടുക്കം അതു
സപ്പംപോലെ കടിക്കും; അണലിപോലെ കൊത്തും.
33 നിന്റെ കണ്ണു പരസ്ത്രീകളെ നോക്കും; നിന്റെ
ഹൃദയം വക്രത പറയും. 34 നീ നടുക്കടലിൽ
ശയിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും പാമരത്തിന്റെ
മുകളിൽ ഉറങ്ങുന്നവനെപ്പോലെയും ആകും. 35
അവർ എന്നെ അടിച്ചു എനിക്കു നൊന്തില്ല; അവർ
എന്നെ തല്ലി, ഞാൻ അറിഞ്ഞതുമില്ല. ഞാൻ
എപ്പോൾ ഉണരും? ഞാൻ ഇനിയും അതു തന്നേ
തേടും എന്നു നീ പറയും.

24 ദുഷ്ടന്മാരോടു അസൂയപ്പെടരുതു;
അവരോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കയുമരുതു. 2
അവരുടെ ഹൃദയം സാഹസം ചിന്തിക്കുന്നു;
അവരുടെ അധരം വേണ്ടാതനം പറയുന്നു.
3 ജ്ഞാനംകൊണ്ടു ഭവനം പണിയുന്നു;
വിവേകംകൊണ്ടു അതു സ്ഥിരമായിവരുന്നു. 4
പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു അതിന്റെ മുറികളിൽ
വലിയേറിയതും മനോഹരവുമായ സകല
സമ്പത്തും നിറഞ്ഞുവരുന്നു. 5 ജ്ഞാനിയായ
പുരുഷൻ ബലവാനാകുന്നു; പരിജ്ഞാനമുള്ളവൻ
ബലം വദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 6 ഭരണസാമത്ഥ്യത്തോടെ
നീ യുദ്ധം നടത്തി ജയിക്കും; മന്ത്രിമാരുടെ

ബഹുത്വത്തിൽ രക്ഷയുണ്ടു. 7 ജ്ഞാനം
ഭോഷന്നു അത്യുന്നതമായിരിക്കുന്നു; അവൻ
പട്ടണവാതില്ക്കൽ വായ് തുറക്കുന്നില്ല. 8 ദോഷം
ചെയ്‌വാൻ നിരൂപിക്കുന്നവനെ ദുഷ്കൎമ്മി എന്നു
പറഞ്ഞുവരുന്നു; 9 ഭോഷന്റെ നിരൂപണം പാപം
തന്നേ; പരിഹാസി മനുഷ്യൎക്കു വെറുപ്പാകുന്നു.
10 കഷ്ടകാലത്തു നീ കുഴഞ്ഞുപോയാൽ
നിന്റെ ബലം നഷ്ടം തന്നേ. 11 മരണത്തിന്നു
കൊണ്ടുപോകുന്നവരെ വിടുവിക്ക; കുലെക്കായി
വിറെച്ചു ചെല്ലുന്നവരെ രക്ഷിപ്പാൻ നോക്കുക. 12
ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നു നീ
പറഞ്ഞാൽ ഹൃദയങ്ങളെ തൂക്കിനോക്കുന്നവൻ
ഗ്രഹിക്കയില്ലയോ? നിന്റെ പ്രാണനെ കാക്കുന്നവൻ
അറികയില്ലയോ? അവൻ മനുഷ്യന്നു പ്രവൃത്തിക്കു
തക്കവണ്ണം പകരം കൊടുക്കയില്ലയോ? 13 മകനേ,
തേൻ തിന്നുക; അതു നല്ലതല്ലോ; തേങ്കട്ട നിന്റെ
അണ്ണാക്കിന്നു മധുരമത്രേ. 14 ജ്ഞാനവും നിന്റെ
ഹൃദയത്തിന്നു അങ്ങനെ തന്നേ എന്നറിക; നീ
അതു പ്രാപിച്ചാൽ പ്രതിഫലം ഉണ്ടാകും; നിന്റെ
പ്രത്യാശെക്കു ഭംഗം വരികയുമില്ല. 15 ദുഷ്ടാ, നീ
നീതിമാന്റെ പാൎപ്പിടത്തിന്നു പതിയിരിക്കരുതു;
അവന്റെ വിശ്രാമസ്ഥലത്തെ നശിപ്പിക്കയുമരുതു.
16 നീതിമാൻ ഏഴുപ്രാവശ്യം വീണാലും
എഴുന്നേല്ക്കും; ദുഷ്ടന്മാരോ അനൎത്ഥത്തിൽ
നശിച്ചുപോകും. 17 നിന്റെ ശത്രു വീഴുമ്പോൾ
സന്തോഷിക്കരുതു; അവൻ ഇടറുമ്പോൾ നിന്റെ
ഹൃദയം ആനന്ദിക്കരുതു. 18 യഹോവ കണ്ടിട്ടു
അവന്നു ഇഷ്ടക്കേടാകുവാനും തന്റെ കോപം
അവങ്കൽനിന്നു മാറ്റിക്കളവാനും മതി. 19

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർനിമിത്തം മുഷിയരുതു;
ദുഷ്ടന്മാരോടു അസൂയപ്പെടുകയും അരുതു. 20
ദോഷിക്കു പ്രതിഫലമുണ്ടാകയില്ല; ദുഷ്ടന്റെ വിളക്കു
കെട്ടുപോകും. 21 മകനേ, യഹോവയെയും
രാജാവിനെയും ഭയപ്പെടുക; മത്സരികളോടു
ഇടപെടരുതു. 22 അവരുടെ ആപത്തു പെട്ടെന്നു
വരും; രണ്ടു കൂട്ടർക്കും വരുന്ന നാശം ആരറിയുന്നു?
23 ഇവയും ജ്ഞാനികളുടെ വാക്യങ്ങൾ.
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ മുഖദാക്ഷിണ്യം നന്നല്ല. 24
ദുഷ്ടനോടു നീ നീതിമാൻ എന്നു പറയുന്നവനെ
ജാതികൾ ശപിക്കയും വംശങ്ങൾ വെറുക്കുകയും
ചെയ്യും. 25 അവനെ ശാസിക്കുന്നവർക്കോ നന്മ
ഉണ്ടാകും; നല്ലോരനുഗ്രഹം അവരുടെ മേൽ
വരും. 26 നേരുള്ള ഉത്തരം പറയുന്നവൻ
അധരങ്ങളെ ചുംബനം ചെയ്യുന്നു. 27
വെളിയിൽ നിന്റെ വേല ചെയ്ക; വയലിൽ
എല്ലാം തീർക്കുക; പിന്നെത്തേതിൽ നിന്റെ വീടു
പണിയുക. 28 കാരണം കൂടാതെ കൂട്ടുകാരന്നു
വിരോധമായി സാക്ഷിനില്ക്കരുതു; നിന്റെ
അധരംകൊണ്ടു ചതിക്കയും അരുതു. 29
അവൻ എന്നോടു ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ
അവനോടു ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ അവന്നു
അവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു പകരം കൊടുക്കും
എന്നും നീ പറയരുതു. 30 ഞാൻ മടിയന്റെ
കണ്ടത്തിന്നരികെയും ബുദ്ധിഹീനന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്നു സമീപെയും കൂടി പോയി 31
അവിടെ മുള്ളു പടൎന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതും തൂവ
നിറഞ്ഞു നിലം മൂടിയിരിക്കുന്നതും അതിന്റെ
കന്മതിൽ ഇടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതും കണ്ടു. 32 ഞാൻ

അതു നോക്കി വിചാരിക്കയും അതു കണ്ടു
ഉപദേശം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 33 കുറെക്കൂടെ
ഉറക്കം, കുറെക്കൂടെ നിദ്ര, കുറെക്കൂടെ കൈ
കെട്ടി കിടക്ക. 34 അങ്ങനെ നിന്റെ ദാരിദ്ര്യം
വഴിപോക്കനെപ്പോലെയും നിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു
ആയുധപാണിയെപ്പോലെയും വരും.

25 ഇവയും ശലോമോന്റെ സദൃശവാക്യങ്ങൾ;
യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവിന്റെ ആളുകൾ
അവയെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 കാര്യം
മറെച്ചുവെക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം;
കാര്യം ആരായുന്നതോ രാജാക്കന്മാരുടെ
മഹത്വം. 3 ആകാശത്തിന്റെ ഉയരവും ഭൂമിയുടെ
ആഴവും രാജാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയവും
അഗോചരം. 4 വെള്ളിയിൽനിന്നു കീടം
നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ തട്ടാന്നു ഒരു ഉരുപ്പടി
കിട്ടും. 5 രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു ദുഷ്ടനെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ അവന്റെ സിംഹാസനം
നീതിയാൽ സ്ഥിരപ്പെടും. 6 രാജസന്നിധിയിൽ വമ്പു
കാണിക്കരുതു; മഹാന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു
നില്ക്കയും അരുതു. 7 നീ കണ്ടിരുന്ന പ്രഭുവിന്റെ
മുമ്പിൽ നിനക്കു താഴ്ച ഭവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ
ഇവിടെ കയറിവരിക എന്നു നിന്നോടു പറയുന്നതു
നല്ലതു. 8 ബദ്ധപ്പെട്ടു വ്യവഹാരത്തിന്നു
പുറപ്പെടരുതു; അല്ലെങ്കിൽ ഒടുക്കം കൂട്ടുകാരൻ
നിന്നെ ലജ്ജിപ്പിച്ചാൽ നീ എന്തു ചെയ്യും? 9 നിന്റെ
വഴക്കു കൂട്ടുകാരനുമായി പറഞ്ഞു തീർക്ക; എന്നാൽ
മറ്റൊരുത്തന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തരുതു. 10
കേൾക്കുന്നവൻ നിന്നെ നിന്ദിപ്പാനും
നിനക്കു തീരാത്ത അപമാനം വരുവാനും

ഇടവരരുതു. 11 തക്കസമയത്തു പറഞ്ഞ
വാക്കു വെള്ളിത്താലത്തിൽ പൊൻനാരങ്ങാ
പോലെ. 12 കേട്ടനുസരിക്കുന്ന കാതിന്നു
ജ്ഞാനിയായോരു ശാസകൻ പൊൻകടുക്കനും
തങ്കംകൊണ്ടുള്ള ആഭരണവും ആകുന്നു. 13
വിശ്വസ്തനായ ദൂതൻ തന്നേ അയക്കുന്നവക്കു
കൊയ്ത്തു കാലത്തു ഹിമത്തിന്റെ
തണുപ്പുപോലെ; അവൻ യജമാനന്മാരുടെ ഉള്ളം
തണുപ്പിക്കുന്നു. 14 ദാനങ്ങളെച്ചൊല്ലി വെറുതെ
പ്രശംസിക്കുന്നവൻ മഴയില്ലാത്ത മേഘവും
കാറ്റുംപോലെയാകുന്നു. 15 ദീഘക്ഷാന്തികൊണ്ടു
ന്യായാധിപന്നു സമ്മതം വരുന്നു; മൃദുവായുള്ള
നാവു അസ്ഥിയെ നുറുക്കുന്നു. 16 നിനക്കു
തേൻ കിട്ടിയാൽ വേണ്ടുന്നതേ ഭുജിക്കാവു;
അധികം നിറഞ്ഞിട്ടു ഛർദ്ദിപ്പാൻ ഇടവരരുതു.
17 കൂട്ടുകാരൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു മടുത്തു
നിന്നെ വെറുക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ വീട്ടിൽ കൂടക്കൂടെ ചെല്ലരുതു. 18
കൂട്ടുകാരന്നു വിരോധമായി കള്ളസ്സാക്ഷ്യം
പറയുന്ന മനുഷ്യൻ മുട്ടികയും വാളും കൂത്ത
അമ്പും ആകുന്നു. 19 കഷ്ടകാലത്തു
വിശ്വാസപാതകനെ ആശ്രയിക്കുന്നതു
മുറിഞ്ഞ പല്ലും ഉളുക്കിയ കാലുംപോലെ
ആകുന്നു. 20 വിഷാദമുള്ള ഹൃദയത്തിന്നു
പാട്ടു പാടുന്നവൻ ശീതകാലത്തു വസ്ത്രം
കളയുന്നതുപോലെയും യവക്ഷാരത്തിന്മേൽ
ചൊറുക്ക പകരുന്നതുപോലെയും ആകുന്നു. 21
ശത്രുവിന്നു വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു തിന്മാൻ
കൊടുക്ക; ദാഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ

കൊടുക്ക. 22 അങ്ങനെ നീ അവന്റെ തലമേൽ
തീക്കനൽ കുന്നിക്കും; യഹോവ നിനക്കു
പ്രതിഫലം നല്കുകയും ചെയ്യും. 23 വടതിക്കാറ്റു മഴ
കൊണ്ടുവരുന്നു; ഏഷണിവാക്കു കോപഭാവത്തെ
ജനിപ്പിക്കുന്നു; 24 ശണ്ഠകൂടുന്ന സ്ത്രീയോടുകൂടെ
പൊതുവീട്ടിൽ പാക്കുന്നതിനെക്കാൾ
മേൽപുരയുടെ ഒരു കോണിൽ പാക്കുന്നതു
നല്ലതു. 25 ദാഹമുള്ളവന്നു തണ്ണീർ കിട്ടുന്നതും
ദൂരദേശത്തുനിന്നു നല്ല വർത്തമാനം വരുന്നതും
ഒരുപോലെ. 26 ദുഷ്ടന്റെ മുമ്പിൽ കുലുങ്ങിപ്പോയ
നീതിമാൻ കലങ്ങിയ കിണറ്റിന്നും മലിനമായ
ഉറവിന്നും സമം. 27 തേൻ ഏറെ കുടിക്കുന്നതു
നന്നല്ല; പ്രയാസമുള്ളതു ആരായുന്നതോ
മഹത്വം. 28 ആത്മസംയമം ഇല്ലാത്ത പുരുഷൻ
മതിൽ ഇല്ലാതെ ഇടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന
പട്ടണംപോലെയാകുന്നു.

26 വേനൽകാലത്തു ഹിമവും കൊയ്ത്തുകാലത്തു
മഴയും എന്നപോലെ ഭോഷന്നു ബഹുമാനം
പൊരുത്തമല്ല. 2 കുരികിൽ പാറിപ്പോകുന്നതും
മീവൽപക്ഷി പറന്നുപോകുന്നതുംപോലെ
കാരണം കൂടാതെ ശാപം പറ്റുകയില്ല. 3
കുതിരെക്കു ചമ്മട്ടി, കഴുതെക്കു കടിഞ്ഞാൺ,
മൂഢന്മാരുടെ മുതുകിന്നു വടി. 4 നീയും
മൂഢനെപ്പോലെ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ ഭോഷത്വംപോലെ അവനോടു ഉത്തരം
പറയരുതു. 5 മൂഢന്നു താൻ ജ്ഞാനിയെന്നു
തോന്നാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
ഭോഷത്വത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം അവനോടു ഉത്തരം
പറക. 6 മൂഢന്റെ കൈവശം വർത്തമാനം

അയക്കുന്നവൻ സ്വന്തകാൽ മുറിച്ചുകളകയും
അന്യായം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 7 മൂഢന്മാരുടെ
വായിലെ സദൃശവാക്യം മുടന്തന്റെ കാൽ
ഞാന്നു കിടക്കുന്നതുപോലെ. 8 മൂഢന്നു
ബഹുമാനം കൊടുക്കുന്നതു കവിണയിൽ കല്ലു
കെട്ടി മുറുക്കുന്നതുപോലെ. 9 മൂഢന്മാരുടെ
വായിലെ സദൃശവാക്യം മത്തന്റെ കയ്യിലെ
മുള്ളുപോലെ. 10 എല്ലാവരെയും മുറിവേല്പിക്കുന്ന
വില്ലാളിയും മൂഢനെ കൂലിക്കു നിൎത്തുന്നവനും
കണ്ടവരെ കൂലിക്കു നിൎത്തുന്നവനും
ഒരുപോലെ. 11 നായി ഛൎദ്ദിച്ചതിലേക്കു വീണ്ടും
തിരിയുന്നതും മൂഢൻ തന്റെ ഭോഷത്വം
ആവൎത്തിക്കുന്നതും ഒരുപോലെ. 12 തനിക്കുതന്നേ
ജ്ഞാനിയെന്നു തോന്നുന്ന മനുഷ്യനെ നീ
കാണുന്നുവോ? അവനെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാളും
മൂഢനെക്കുറിച്ചു അധികം പ്രത്യാശയുണ്ടു. 13
വഴിയിൽ കേസരി ഉണ്ടു, തെരുക്കളിൽ സിംഹം
ഉണ്ടു എന്നിങ്ങനെ മടിയൻ പറയുന്നു. 14 കതകു
ചുഴിക്കുറ്റിയിൽ എന്നപോലെ മടിയൻ തന്റെ
കിടക്കയിൽ തിരിയുന്നു. 15 മടിയൻ തന്റെ കൈ
തളികയിൽ പൂത്തുന്നു; വായിലേക്കു തിരികെ
കൊണ്ടുവരുന്നതു അവന്നു പ്രയാസം. 16
ബുദ്ധിയോടെ പ്രതിവാദിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഏഴു
പേരിലും താൻ ജ്ഞാനി എന്നു മടിയന്നു
തോന്നുന്നു. 17 തന്നേ സംബന്ധിക്കാത്ത വഴക്കിൽ
ഇടപെടുന്നവൻ വഴിയെപോകുന്ന നായുടെ
ചെവിക്കു പിടിക്കുന്നവനെപ്പോലെ. 18 കൂട്ടുകാരനെ
വഞ്ചിച്ചിട്ടു അതു കളി എന്നു പറയുന്ന മനുഷ്യൻ 19
തീക്കൊള്ളികളും അമ്പുകളും മരണവും എറിയുന്ന

ഭ്രാന്തനെപ്പോലെയാകുന്നു. 20 വിറകു ഇല്ലാഞ്ഞാൽ
തീ കെട്ടു പോകും; നുണയൻ ഇല്ലാഞ്ഞാൽ
വഴക്കും ഇല്ലാതെയാകും. 21 കരി കനലിന്നും വിറകു
തീക്കും എന്നപോലെ വഴക്കുകാരൻ കലഹം
ജ്വലിക്കുന്നതിന്നു കാരണം. 22 ഏഷണിക്കാരന്റെ
വാക്കു സ്വാദുഭോജനംപോലെ; അതു വയറ്റിന്റെ
അറകളിലേക്കു ചെല്ലുന്നു. 23 സ്നേഹം ജ്വലിക്കുന്ന
അധരവും ദുഷ്ടഹൃദയവും വെള്ളിക്കീടം
പൊതിഞ്ഞ മൺകുടംപോലെയാകുന്നു. 24
പകെക്കുന്നവൻ അധരംകൊണ്ടു വേഷം
ധരിക്കുന്നു; ഉള്ളിലോ അവൻ ചതിവു
സംഗ്രഹിച്ചു വെക്കുന്നു. 25 അവൻ ഇമ്പമായി
സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവനെ വിശ്വസിക്കരുതു;
അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഏഴു വെറുപ്പു ഉണ്ടു. 26
അവന്റെ പക കപടംകൊണ്ടു മറെച്ചു
വെച്ചാലും അവന്റെ ദുഷ്ടത സഭയുടെ മുമ്പിൽ
വെളിപ്പെട്ടുവരും. 27 കുഴി കുഴിക്കുന്നവൻ
അതിൽ വീഴും; കല്ലു ഉരുട്ടുന്നവന്റെമേൽ അതു
തിരിഞ്ഞുരുളും. 28 ഭോഷ്കു പറയുന്ന നാവു
അതിനാൽ തകന്നവരെ ദ്വേഷിക്കുന്നു; മുഖസ്തുതി
പറയുന്ന വായി നാശം വരുത്തുന്നു.

27 നാളത്തെ ദിവസംചൊല്ലി പ്രശംസിക്കരുതു;
ഒരു ദിവസത്തിൽ എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കും
എന്നു അറിയുന്നില്ലല്ലോ. 2 നിന്റെ വായല്ല
മറ്റൊരുത്തൻ, നിന്റെ അധരമല്ല വേറൊരുത്തൻ
നിന്നെ സ്തുതിക്കട്ടെ. 3 കല്ലു ഘനമുള്ളതും
മണൽ ഭാരമുള്ളതും ആകുന്നു; ഒരു ഭോഷന്റെ
നീരസമോ ഇവ രണ്ടിലും ഘനമേറിയതു. 4
ക്രോധം ക്രൂരവും കോപം പ്രളയവും ആകുന്നു;

ജാരശങ്കയുടെ മുമ്പിലോ ആക്കു നില്ക്കാം? 5
മറഞ്ഞ സ്നേഹത്തിലും തുറന്ന ശാസന
നല്ലൂ. 6 സ്നേഹിതൻ വരുത്തുന്ന മുറിവുകൾ
വിശ്വസ്തതയുടെ ഫലം; ശത്രുവിന്റെ
ചുംബനങ്ങളോ കണക്കിലധികം. 7 തിന്നു
തൃപ്തനായവൻ തേൻകട്ടയും ചവിട്ടിക്കളയുന്നു;
വിശപ്പുള്ളവന്നോ കൈപ്പുള്ളതൊക്കെയും
മധുരം. 8 കൂടുവിട്ടലയുന്ന പക്ഷിയും നാടു
വിട്ടുഴലുന്ന മനുഷ്യനും ഒരുപോലെ. 9 തൈലവും
ധൂപവും ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു;
ഹൃദ്യാലോചനയുള്ള സ്നേഹിതന്റെ മാധുര്യ്യവും
അങ്ങനെ തന്നേ. 10 നിന്റെ സ്നേഹിതനെയും
അപ്പന്റെ സ്നേഹിതനെയും ഉപേക്ഷിക്കരുതു;
തന്റെ കഷ്ടകാലത്തു സഹോദരന്റെ വീട്ടിൽ
പോകയും അരുതു; ദൂരത്തെ സഹോദരനിലും
സമീപത്തെ അയല്ക്കാരൻ നല്ലതു. 11 മകനേ,
എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവനോടു ഞാൻ ഉത്തരം
പറയേണ്ടതിന്നു നീ ജ്ഞാനിയായി എന്റെ
ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്ക. 12 വിവേകമുള്ളവൻ
അനൎത്ഥം കണ്ടു ഒളിച്ചുകൊള്ളുന്നു;
അല്പബുദ്ധികളോ നേരെ ചെന്നു ചേതപ്പെടുന്നു. 13
അന്യന്നുവേണ്ടി ജാമ്യം നില്ക്കുന്നവന്റെ വസ്ത്രം
എടുത്തുകൊൾക; പരസ്ത്രീക്കു വേണ്ടി
ഉത്തരവാദിയാകുന്നവനോടു പണയം വാങ്ങുക. 14
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു സ്നേഹിതനെ
ഉച്ചത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവന്നു അതു
ശാപമായി എണ്ണപ്പെടും. 15 പെരുമഴയുള്ള
ദിവസത്തിൽ ഇടവിടാത്ത ചോൎച്ചയും
കലഹക്കാരത്തിയായ സ്ത്രീയും ഒരുപോലെ.

16 അവളെ ഒതുക്കുവാൻ നോക്കുന്നവൻ
കാറ്റിനെ ഒതുക്കുവാൻ നോക്കുന്നു; അവന്റെ
വലങ്കൈകൊണ്ടു എണ്ണയെ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു.
17 ഇരിമ്പു ഇരിമ്പിന്നു മൂർച്ചകൂട്ടുന്നു; മനുഷ്യൻ
മനുഷ്യന്നു മൂർച്ചകൂട്ടുന്നു. 18 അത്തികാക്കുന്നവൻ
അതിന്റെ പഴം തിന്നും; യജമാനനെ
സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ ബഹുമാനിക്കപ്പെടും.
19 വെള്ളത്തിൽ മുഖത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
മുഖത്തെ കാണുന്നു; മനുഷ്യൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിന്നൊത്തവണ്ണം മനുഷ്യനെ കാണുന്നു.
20 പാതാളത്തിന്നും നരകത്തിന്നും ഒരിക്കലും
തൃപ്തി വരുന്നില്ല; മനുഷ്യന്റെ കണ്ണിന്നും
ഒരിക്കലും തൃപ്തിവരുന്നില്ല. (Sheol h7585) 21
വെള്ളിക്കു പുടവും പൊന്നിന്നു മൂശയും ശോധന;
മനുഷ്യന്നോ അവന്റെ പ്രശംസ. 22 ഭോഷനെ
ഉരലിൽ ഇട്ടു ഉലക്കകൊണ്ടു അവിൽപോലെ
ഇടിച്ചാലും അവന്റെ ഭോഷത്വം വിട്ടുമാറുകയില്ല. 23
നിന്റെ ആടുകളുടെ അവസ്ഥ അറിവാൻ
ജാഗ്രതയായിരിക്ക; നിന്റെ കന്നുകാലികളിൽ
നന്നായി ദൃഷ്ടിവെക്കുക. 24 സമ്പത്തു എന്നേക്കും
ഇരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ; കിരീടം തലമുറതലമുറയോളം
ഇരിക്കുമോ? 25 പുല്ലു ചെത്തി കൊണ്ടുപോകുന്നു;
ഇളമ്പുല്ലു മുളെച്ചുവരുന്നു; പർവ്വതങ്ങളിലെ
സസ്യങ്ങളെ ശേഖരിക്കുന്നു. 26 കുഞ്ഞാടുകൾ
നിനക്കു ഉടുപ്പിന്നും കോലാടുകൾ നിലത്തിന്റെ
വിലെക്കും ഉതകും. 27 കോലാടുകളുടെ പാൽ
നിന്റെ ആഹാരത്തിന്നും നിന്റെ ഭവനക്കാരുടെ
അഹോവൃത്തിക്കും നിന്റെ ദാസിമാരുടെ
ഉപജീവനത്തിന്നും മതിയാകും.

28 ആരും ഓടിക്കാതെ ദുഷ്ടന്മാർ ഓടിപ്പോകുന്നു;
നീതിമാന്മാരോ ബാലസിംഹംപോലെ
നിർഭയമായിരിക്കുന്നു. 2 ദേശത്തെ
അതിക്രമംനിമിത്തം അതിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ
പലരായിരിക്കുന്നു; ബുദ്ധിയും പരിജ്ഞാനവും
ഉള്ളവർ മുഖാന്തരമോ അതിന്റെ വ്യവസ്ഥ
ദീർഘമായി നില്ക്കുന്നു. 3 അഗതികളെ
പീഡിപ്പിക്കുന്ന ദരിദ്രൻ വിളവിനെ വെച്ചേക്കാതെ
ഒഴുക്കിക്കളയുന്ന മഴപോലെയാകുന്നു. 4
ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ ദുഷ്ടനെ
പ്രശംസിക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണത്തെ
കാക്കുന്നവരോ അവരോടു എതിർക്കുന്നു. 5
ദുഷ്ടന്മാർ ന്യായം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല; യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നവരോ സകലവും തിരിച്ചറിയുന്നു.
6 തന്റെ വഴികളിൽ വക്രനായി നടക്കുന്ന
ധനവാനെക്കാൾ പരമാർത്ഥതയിൽ നടക്കുന്ന
ദരിദ്രൻ ഉത്തമൻ. 7 ന്യായപ്രമാണത്തെ
പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ബുദ്ധിയുള്ള മകൻ;
അതിഭക്ഷകന്മാർക്കു സഖിയായവനോ അപ്പനെ
അപമാനിക്കുന്നു. 8 പലിശയും ലാഭവും വാങ്ങി
സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ അഗതികളോടു
കൃപാലുവായവന്നു വേണ്ടി അതു ശേഖരിക്കുന്നു. 9
ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കാതെ ചെവി
തിരിച്ചുകളഞ്ഞാൽ അവന്റെ പ്രാർത്ഥനതന്നേയും
വെറുപ്പാകുന്നു. 10 നേരുള്ളവരെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു
തെറ്റിക്കുന്നവൻ താൻ കുഴിച്ച കുഴിയിൽ തന്നേ
വീഴും; നിഷ്കളങ്കന്മാരോ നന്മ അവകാശമാക്കും. 11
ധനവാൻ തനിക്കുതന്നേ ജ്ഞാനിയായി
തോന്നുന്നു; ബുദ്ധിയുള്ള അഗതിയോ അവനെ

ശോധന ചെയ്യുന്നു. 12 നീതിമാന്മാർ ജയഘോഷം
കഴിക്കുമ്പോൾ മഹോത്സവം; ദുഷ്ടന്മാർ
ഉയന്നുവരുമ്പോഴോ ആളുകൾ ഒളിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
13 തന്റെ ലംഘനങ്ങളെ മറെക്കുന്നവന്നു
ശുഭം വരികയില്ല; അവയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു
ഉപേക്ഷിക്കുന്നവന്നോ കരുണ ലഭിക്കും. 14
എപ്പോഴും ഭയത്തോടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
ഭാഗ്യവാൻ; ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുന്നവനോ
അനത്ഥത്തിൽ അകപ്പെടും. 15 അഗതികളിൽ
കത്തൃത്വം നടത്തുന്ന ദുഷ്ടൻ ഗജ്ജിക്കുന്ന
സിംഹത്തിന്നും ഇരതേടി നടക്കുന്ന കരടിക്കും
തുല്യൻ. 16 ബുദ്ധിഹീനനായ പ്രഭു മഹാ പീഡകനും
ആകുന്നു; ദ്രവ്യാഗ്രഹം വെറുക്കുന്നവനോ
ദീഘായുസ്സോടെ ഇരിക്കും. 17 രക്തപാതകഭാരം
ചുമക്കുന്നവൻ കുഴിയിലേക്കു ബദ്ധപ്പെടും;
അവനെ ആരും തടുക്കരുതു. 18 നിഷ്കളങ്കനായി
നടക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; നടപ്പിൽ
വക്രതയുള്ളവനോ പെട്ടെന്നു വീഴും. 19 നിലം
കൃഷിചെയ്യുന്നവന്നു ആഹാരം സമൃദ്ധിയായി
കിട്ടും; നിസ്സാരന്മാരെ പിൻചെല്ലുന്നവനോ
വേണ്ടുവോളം ദാരിദ്യ്രം അനുഭവിക്കും. 20
വിശ്വസ്തപുരുഷൻ അനുഗ്രഹസമ്പൂണ്ണൻ;
ധനവാനാകേണ്ടതിന്നു ബദ്ധപ്പെടുന്നവന്നോ
ശിക്ഷ വരാതിരിക്കയില്ല. 21 മുഖദാക്ഷിണ്യം
കാണിക്കുന്നതു നന്നല്ല; ഒരു കഷണം
അപ്പത്തിന്നായും മനുഷ്യൻ അന്യായം ചെയ്യും.
22 കണ്ണുകടിയുള്ളവൻ ധനവാനാകുവാൻ
ബദ്ധപ്പെടുന്നു; ബുദ്ധിമുട്ടു വരുമെന്നു
അവൻ അറിയുന്നതുമില്ല. 23 ചക്കരവാക്കു

പറയുന്നവനെക്കാൾ ശാസിക്കുന്നവന്നു
പിന്നീടു പ്രീതി ലഭിക്കും. 24 അപ്പനോടോ
അമ്മയോടോ പിടിച്ചുപറിച്ചിട്ടു അതു അക്രമമല്ല
എന്നു പറയുന്നവൻ നാശകന്റെ സഖി. 25
അത്യാഗ്രഹമുള്ളവൻ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു;
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവനോ
പുഷ്ടി പ്രാപിക്കും. 26 സ്വന്തഹൃദയത്തിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നവൻ മൂഢൻ; ജ്ഞാനത്തോടെ
നടക്കുന്നവനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 27 ദരിദ്രന്നു
കൊടുക്കുന്നവന്നു കുറെച്ചൽ ഉണ്ടാകയില്ല; കണ്ണു
അടെച്ചുകളയുന്നവന്നോ ഏറിയൊരു ശാപം
ഉണ്ടാകും. 28 ദുഷ്ടന്മാർ ഉയന്നുവരുമ്പോൾ
ആളുകൾ ഒളിച്ചുകൊള്ളുന്നു; അവർ
നശിക്കുമ്പോഴോ നീതിമാന്മാർ വദ്ധിക്കുന്നു.

29 കൂടക്കൂടെ ശാസന കേട്ടിട്ടും ശാഠ്യം
കാണിക്കുന്നവൻ നീക്കുപോക്കില്ലാതെ പെട്ടെന്നു
നശിച്ചുപോകും. 2 നീതിമാന്മാർ വദ്ധിക്കുമ്പോൾ
ജനം സന്തോഷിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ ആധിപത്യം
നടത്തുമ്പോഴോ ജനം നെടുവീപ്പിടുന്നു. 3
ജ്ഞാനത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ തന്റെ അപ്പനെ
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു; വേശ്യകളോടു സഹവാസം
ചെയ്യുന്നവനോ തന്റെ സമ്പത്തു നശിപ്പിക്കുന്നു. 4
രാജാവു ന്യായപാലനത്താൽ രാജ്യത്തെ
നിലനിത്തുന്നു; നികുതി വദ്ധിപ്പിക്കുന്നവനോ
അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. 5 കൂട്ടുകാരനോടു
മുഖസ്തുതി പറയുന്നവൻ അവന്റെ കാലിന്നു ഒരു
വല വിരിക്കുന്നു. 6 ദുഷ്കമ്മി തന്റെ ലംഘനത്തിൽ
കുടുങ്ങുന്നു; നീതിമാനോ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു.
7 നീതിമാൻ അഗതികളുടെ കായ്യം അറിയുന്നു;

ദുഷ്ടനോ പരിജ്ഞാനം ഇന്നതെന്നു അറിയുന്നില്ല.
8 പരിഹാസികൾ പട്ടണത്തിൽ കോപാഗ്നി
ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു; ജ്ഞാനികളോ ക്രോധത്തെ
ശമിപ്പിക്കുന്നു. 9 ജ്ഞാനിക്കും ഭോഷന്നും തമ്മിൽ
വാഗ്വാദം ഉണ്ടായിട്ടു അവൻ കോപിച്ചാലോ
ചിരിച്ചാലോ ശമനം വരികയില്ല. 10 രക്തപാതകന്മാർ
നിഷ്കളങ്കനെ ദ്വേഷിക്കുന്നു; നേരുള്ളവരോ
അവന്റെ പ്രാണരക്ഷ അന്വേഷിക്കുന്നു. 11 മൂഢൻ
തന്റെ കോപത്തെ മുഴുവനും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു;
ജ്ഞാനിയോ അതിനെ അടക്കി ശമിപ്പിക്കുന്നു. 12
അധിപതി നുണ കേൾപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരൊക്കെയും ദുഷ്ടന്മാരാകും. 13
ദരിദ്രനും പീഡകനും തമ്മിൽ എതിർപെടുന്നു;
ഇരുവരുടെയും കണ്ണു യഹോവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.
14 അഗതികൾക്കു വിശ്വസ്തതയോടെ
ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്ന രാജാവിന്റെ സിംഹാസനം
എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കും. 15 വടിയും
ശാസനയും ജ്ഞാനത്തെ നല്കുന്നു;
തന്നിഷ്ടത്തിന്നു വിട്ടിരുന്ന ബാലനോ അമ്മെക്കു
ലജ്ജ വരുത്തുന്നു. 16 ദുഷ്ടന്മാർ പെരുകുമ്പോൾ
അതിക്രമം പെരുകുന്നു; നീതിമാന്മാരോ അവരുടെ
വീഴ്ച കാണും. 17 നിന്റെ മകനെ ശിക്ഷിക്ക; അവൻ
നിനക്കു ആശ്വാസമായ്തീരും; അവൻ നിന്റെ
മനസ്സിന്നു പ്രമോദംവരുത്തും. 18 വെളിപ്പാടു
ഇല്ലാത്തെടത്തു ജനം മര്യാദവിട്ടു നടക്കുന്നു;
ന്യായപ്രമാണം കാത്തുകൊള്ളുന്നവനോ
ഭാഗ്യവാൻ. 19 ദാസനെ ഗുണീകരിപ്പാൻ വാക്കു
മാത്രം പോരാ; അവൻ അതു ഗ്രഹിച്ചാലും
കൂട്ടാക്കുകയില്ലല്ലോ. 20 വാക്കിൽ ബദ്ധപ്പാടുള്ള

മനുഷ്യനെ നീ കാണുന്നുവോ? അവനെക്കാൾ
മൂഢനെക്കുറിച്ചു അധികം പ്രത്യാശയുണ്ടു. 21
ദാസനെ ബാല്യംമുതൽ ലാളിച്ചുവളർത്തുന്നവനോടു
അവൻ ഒടുക്കം ദുശ്ശാഠ്യം കാണിക്കും. 22
കോപമുള്ളവൻ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു;
ക്രോധമുള്ളവൻ അതിക്രമം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 23
മനുഷ്യന്റെ ഗർവ്വം അവനെ താഴ്ത്തിക്കളയും;
മനോവിനയമുള്ളവനോ മാനം പ്രാപിക്കും.
24 കള്ളനുമായി പങ്കു കൂടുന്നവൻ സ്വന്ത
പ്രാണനെ പകെക്കുന്നു; അവൻ സത്യവാചകം
കേൾക്കുന്നു; ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ലതാനും. 25
മാനുഷഭയം ഒരു കണി ആകുന്നു; യഹോവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നവനോ രക്ഷപ്രാപിക്കും. 26
അനേകർ അധിപതിയുടെ മുഖപ്രസാദം
അന്വേഷിക്കുന്നു; മനുഷ്യന്റെ ന്യായവിധിയോ
യഹോവയാൽ വരുന്നു. 27 നീതികെട്ടവൻ
നീതിമാന്മാർക്കു വെറുപ്പു; സന്മാർഗ്ഗി ദുഷ്ടന്മാർക്കും
വെറുപ്പു.

30 യാക്കേയുടെ മകനായ ആഗൂരിന്റെ വചനങ്ങൾ;
ഒരു അരുളപ്പാടു; ആ പുരുഷന്റെ വാക്യമാവിതു:
ദൈവമേ, ഞാൻ അദ്ധ്വാനിച്ചു, ദൈവമേ,
ഞാൻ അദ്ധ്വാനിച്ചു ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. 2
ഞാൻ സകലമനുഷ്യരിലും മൃഗപ്രായനത്രേ;
മാനുഷബുദ്ധി എനിക്കില്ല; 3 ഞാൻ ജ്ഞാനം
അഭ്യസിച്ചിട്ടില്ല; പരിശുദ്ധനായവന്റെ പരിജ്ഞാനം
എനിക്കില്ല. 4 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറുകയും
ഇറങ്ങിവരികയും ചെയ്തവൻ ആർ? കാറ്റിനെ
തന്റെ മുഷ്ടിയിൽ പിടിച്ചടക്കിയവൻ ആർ?
വെള്ളങ്ങളെ വസ്ത്രത്തിൽ കെട്ടിയവൻ ആർ?

ഭൂമിയുടെ അറുതികളെയൊക്കെയും നിയമിച്ചവൻ
ആർ? അവന്റെ പേരെന്തു? അവന്റെ മകന്റെ
പേർ എന്തു? നിനക്കറിയാമോ? 5 ദൈവത്തിന്റെ
സകലവചനവും ശുദ്ധിചെയ്തതാകുന്നു;
തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവക്കു അവൻ പരിച
തന്നേ. 6 അവന്റെ വചനങ്ങളോടു നീ ഒന്നും
കൂട്ടരുതു; അവൻ നിന്നെ വിസ്തരിച്ചിട്ടു
നീ കള്ളനാകുവാൻ ഇട വരരുതു. 7 രണ്ടു
കാൎയ്യം ഞാൻ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു;
ജീവപൎയ്യന്തം അവ എനിക്കു നിഷേധിക്കരുതേ;
8 വ്യാജവും ഭോഷ്കും എന്നോടു അകറ്റേണമേ;
ദാരിദ്ര്യവും സമ്പത്തും എനിക്കു തരാതെ
നിത്യവൃത്തി തന്നു എന്നെ പോഷിപ്പിക്കേണമേ.
9 ഞാൻ തൃപ്തനായിത്തീൎന്നിട്ടു: യഹോവ
ആർ എന്നു നിന്നെ നിഷേധിപ്പാനും
ദരിദ്രനായിത്തീൎന്നിട്ടു മോഷ്ടിച്ചു എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ തീണ്ടിപ്പാനും
സംഗതി വരരുതേ. 10 ദാസനെക്കുറിച്ചു
യജമാനനോടു ഏഷണി പറയരുതു; അവൻ നിന്നെ
ശപിപ്പാനും നീ കുറ്റക്കാരനായിത്തീരുവാനും
ഇടവരരുതു. 11 അപ്പനെ ശപിക്കയും അമ്മയെ
അനുഗ്രഹിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നോരു തലമുറ!
12 തങ്ങൾക്കു തന്നേ നിൎമ്മലരായിത്തോന്നുന്നവരും
അശുദ്ധി കഴുകിക്കളയാത്തവരുമായോരു
തലമുറ! 13 അയ്യോ ഈ തലമുറയുടെ
കണ്ണുകൾ എത്ര ഉയൎന്നിരിക്കുന്നു - അവരുടെ
കണ്ണിമകൾ എത്ര പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു - 14
എളിയവരെ ഭൂമിയിൽനിന്നും ദരിദ്രരെ മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽനിന്നും തിന്നുകളവാൻ തക്കവണ്ണം

മുമ്പല്ലു വാളായും അണപ്പല്ലു കത്തിയായും
ഇരിക്കുന്നോരു തലമുറ! 15 കന്നട്ടെക്കു: തരിക,
തരിക എന്ന രണ്ടു പുത്രിമാർ ഉണ്ടു; ഒരിക്കലും
തൃപ്തിവരാത്തതു മൂന്നുണ്ടു; മതി എന്നു
പറയാത്തതു നാലുണ്ടു: 16 പാതാളവും വന്ധ്യയുടെ
ഗർഭപാത്രവും വെള്ളം കുടിച്ചു തൃപ്തിവരാത്ത
ഭൂമിയും മതി എന്നു പറയാത്ത തീയും തന്നേ.
(Sheol h7585) 17 അപ്പനെ പരിഹസിക്കയും അമ്മയെ
അനുസരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കണ്ണിനെ
തോട്ടരികത്തെ കാക്ക കൊത്തിപ്പറിക്കയും
കഴുകിൻ കുഞ്ഞുകൾ തിന്നുകയും ചെയ്യും.
18 എനിക്കു അതിവിസ്മയമായി തോന്നുന്നതു
മൂന്നുണ്ടു; എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു
നാലുണ്ടു: 19 ആകാശത്തു കഴുകന്റെ വഴിയും
പാറമേൽ സർപ്പത്തിന്റെ വഴിയും സമുദ്രമദ്ധ്യേ
കപ്പലിന്റെ വഴിയും കന്യകയോടുകൂടെ പുരുഷന്റെ
വഴിയും തന്നേ. 20 വ്യഭിചാരിണിയുടെ വഴിയും
അങ്ങനെ തന്നേ: അവൾ തിന്നു വായ് തുടെച്ചിട്ടു
ഞാൻ ഒരു ദോഷവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നു.
21 മൂന്നിന്റെ നിമിത്തം ഭൂമി വിറെക്കുന്നു; നാലിന്റെ
നിമിത്തം അതിന്നു സഹിച്ചു കൂടാ: 22 ദാസൻ
രാജാവായാൽ അവന്റെ നിമിത്തവും ഭോഷൻ
തിന്നു തൃപ്തനായാൽ അവന്റെ നിമിത്തവും 23
വിലക്ഷണെക്കു വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ അവളുടെ
നിമിത്തവും ദാസി യജമാനത്തിയുടെ സ്ഥാനം
പ്രാപിച്ചാൽ അവളുടെ നിമിത്തവും തന്നേ. 24
ഭൂമിയിൽ എത്രയും ചെറിയവയെങ്കിലും അത്യന്തം
ജ്ഞാനമുള്ളവയായിട്ടു നാലുണ്ടു: 25 ഉറുമ്പു
ബലഹീനജാതി എങ്കിലും അതു വേനല്ക്കാലത്തു

ആഹാരം സമ്പാദിച്ചു വെക്കുന്നു. 26 കുഴിമുയൽ
ശക്തിയില്ലാത്ത ജാതി എങ്കിലും അതു പാറയിൽ
പാപ്പിടം ഉണ്ടാക്കുന്നു. 27 വെട്ടുക്കിളിക്കു രാജാവില്ല
എങ്കിലും അതൊക്കെയും അണിയണിയായി
പുറപ്പെടുന്നു. 28 പല്ലിയെ കൈകൊണ്ടു പിടിക്കാം
എങ്കിലും അതു രാജാക്കന്മാരുടെ അരമനകളിൽ
പാക്കുന്നു. 29 ചന്തമായി നടകൊള്ളുന്നതു
മൂന്നുണ്ടു; ചന്തമായി നടക്കുന്നതു നാലുണ്ടു: 30
മൃഗങ്ങളിൽവെച്ചു ശക്തിയേറിയതും ഒന്നിന്നും
വഴിമാറാത്തതുമായ സിംഹവും 31 നായാട്ടുനായും
കോലാട്ടുകൊറ്റനും സൈന്യസമേതനായ രാജാവും
തന്നേ. 32 നീ നിഗളിച്ചു ഭോഷത്വം പ്രവൎത്തിക്കയോ
ദോഷം നിരൂപിക്കയോ ചെയ്തുപോയെങ്കിൽ
കൈകൊണ്ടു വായ് പൊത്തിക്കൊൾക. 33 പാൽ
കടഞ്ഞാൽ വെണ്ണയുണ്ടാകും; മൂക്കു ഞെക്കിയാൽ
ചോര വരും; കോപം ഇളക്കിയാൽ വഴക്കുണ്ടാകും.
31 ലെമൂവേൽരാജാവിന്റെ വചനങ്ങൾ; അവന്റെ
അമ്മ അവന്നു ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്ത അരുളപ്പാടു.
2 മകനേ, എന്തു? ഞാൻ പ്രസവിച്ച മകനേ
എന്തു? എന്റെ നേൎച്ചകളുടെ മകനേ, എന്തു? 3
സ്ത്രീകൾക്കു നിന്റെ ബലത്തെയും രാജാക്കന്മാരെ
നശിപ്പിക്കുന്നവൎക്കു നിന്റെ വഴികളെയും
കൊടുക്കരുതു. 4 വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നതു
രാജാക്കന്മാൎക്കു കൊള്ളരുതു; ലെമൂവേലേ,
രാജാക്കന്മാൎക്കു അതു കൊള്ളരുതു;
മദ്യസക്തി പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു കൊള്ളരുതു. 5
അവർ കുടിച്ചിട്ടു നിയമം മറന്നുപോകുവാനും
അരിഷ്ടന്മാരുടെ ന്യായം മറിച്ചുകളവാനും
ഇടവരരുതു. 6 നശിക്കുമാറായിരിക്കുന്നവന്നു

മദ്യവും മനോവ്യസനമുള്ളവന്നു വീഞ്ഞും
കൊടുക്ക. 7 അവൻ കുടിച്ചിട്ടു തന്റെ ദാരിദ്യ്ം
മറക്കയും തന്റെ അരിഷ്ടത ഓക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യട്ടെ. 8 ഊമന്നു വേണ്ടി നിന്റെ വായ്
തുറക്ക; ക്ഷയിച്ചുപോകുന്ന ഏവരുടെയും
കായ്യത്തിൽ തന്നേ. 9 നിന്റെ വായ് തുറന്നു
നീതിയോടെ ന്യായം വിധിക്ക; എളിയവന്നും
ദരിദ്രന്നും ന്യായപാലനം ചെയ്തുകൊടുക്ക.
10 സാമത്ഥ്യമുള്ള ഭായ്യയെ ആക്കു കിട്ടും?
അവളുടെ വില മുത്തുകളിലും ഏറും. 11
ഭത്താവിന്റെ ഹൃദയം അവളെ വിശ്വസിക്കുന്നു;
അവന്റെ ലാഭത്തിന്നു ഒരു കുറവുമില്ല. 12
അവൾ തന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും
അവന്നു തിന്മയല്ല നന്മ തന്നേ ചെയ്യുന്നു. 13
അവൾ ആട്ടുരോമവും ചണവും സമ്പാദിച്ചു
താല്പയ്യത്തോടെ കൈകൊണ്ടു വേലചെയ്യുന്നു. 14
അവൾ കച്ചവടക്കപ്പൽപോലെയാകുന്നു;
ദൂരത്തുനിന്നു ആഹാരം കൊണ്ടുവരുന്നു. 15
അവൾ നന്നരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു, വീട്ടിലുള്ളവക്കു
ആഹാരവും വേലക്കാരത്തികൾക്കു ഓഹരിയും
കൊടുക്കുന്നു. 16 അവൾ ഒരു നിലത്തിന്മേൽ
ദൃഷ്ടിവെച്ചു അതു മേടിക്കുന്നു; കൈനേട്ടംകൊണ്ടു
അവൾ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നു. 17
അവൾ ബലംകൊണ്ടു അര മുറക്കുകയും
ഭുജങ്ങളെ ശക്തീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 18
തന്റെ വ്യാപാരം ആദായമുള്ളതെന്നു അവൾ
ഗ്രഹിക്കുന്നു; അവളുടെ വിളക്കു രാത്രിയിൽ
കെട്ടുപോകുന്നതുമില്ല. 19 അവൾ വിടുത്തലെക്കു
കൈ നീട്ടുന്നു; അവളുടെ വിരൽ കതിർ

പിടിക്കുന്നു. 20 അവൾ തന്റെ കൈ എളിയവക്കു
തുറക്കുന്നു; ദരിദ്രന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു
കൈ നീട്ടുന്നു. 21 തന്റെ വീട്ടുകാരെച്ചൊല്ലി
അവൾ ഹിമത്തെ പേടിക്കുന്നില്ല; അവളുടെ
വീട്ടിലുള്ളവക്കൊക്കെയും ചുവപ്പു കമ്പളി ഉണ്ടല്ലോ.
22 അവൾ തനിക്കു പരവതാനി ഉണ്ടാക്കുന്നു;
ശണപടവും ധൂമ്രവസ്ത്രവും അവളുടെ ഉടുപ്പു. 23
ദേശത്തിലെ മൂപ്പന്മാരോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
അവളുടെ ഭർത്താവു പട്ടണവാതില്ക്കൽ
പ്രസിദ്ധനാകുന്നു. 24 അവൾ ശണവസ്ത്രം
ഉണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്നു; അരക്കച്ച ഉണ്ടാക്കി
കച്ചവടക്കാരനെ ഏല്പിക്കുന്നു. 25 ബലവും
മഹിമയും അവളുടെ ഉടുപ്പു; ഭാവികാലം ഓർത്തു
അവൾ പുഞ്ചിരിയിടുന്നു. 26 അവൾ
ജ്ഞാനത്തോടെ വായ് തുറക്കുന്നു;
ദയയുള്ള ഉപദേശം അവളുടെ നാവിന്മേൽ
ഉണ്ടു. 27 വീട്ടുകാരുടെ പെരുമാറ്റം അവൾ
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു; വെറുതെ ഇരുന്നു
അഹോവൃത്തി കഴിക്കുന്നില്ല. 28 അവളുടെ
മക്കൾ എഴുന്നേറ്റു അവളെ ഭാഗ്യവതി എന്നു
പുകഴ്ത്തുന്നു; അവളുടെ ഭർത്താവും
അവളെ പ്രശംസിക്കുന്നതു: 29 അനേകം
തരുണികൾ സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു; നീയോ
അവരെല്ലാവരിലും ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കുന്നു. 30
ലാവണ്യം വ്യാജവും സൌന്ദര്യം വ്യർത്ഥവും
ആകുന്നു; യഹോവാഭക്തിയുള്ള സ്ത്രീയോ
പ്രശംസിക്കപ്പെടും. 31 അവളുടെ കൈകളുടെ
ഫലം അവൾക്കു കൊടുപ്പിൻ; അവളുടെ

സ്വന്തപ്രവൃത്തികൾ പട്ടണവാതില്ക്കൽ അവളെ
പ്രശംസിക്കട്ടെ.

സഭാപ്രസംഗി

1 യെരൂശലേമിലെ രാജാവായി ദാവീദിന്റെ മകനായ
സഭാപ്രസംഗിയുടെ വചനങ്ങൾ. 2 ഹാ മായ, മായ
എന്നു സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നു; ഹാ മായ, മായ,
സകലവും മായയത്രേ. 3 സൂൎയ്യന്നു കീഴിൽ
പ്രയത്നിക്കുന്ന സകലപ്രയത്നത്താലും മനുഷ്യന്നു
എന്തു ലാഭം? 4 ഒരു തലമുറ പോകുന്നു; മറ്റൊരു
തലമുറ വരുന്നു; 5 ഭൂമിയോ എന്നേക്കും
നില്ക്കുന്നു; സൂൎയ്യൻ ഉദിക്കുന്നു; സൂൎയ്യൻ
അസ്തമിക്കുന്നു; ഉദിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു തന്നേ
ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെല്ലുന്നു. 6 കാറ്റു തെക്കോട്ടു ചെന്നു
വടക്കോട്ടു ചുറ്റിവരുന്നു; അങ്ങനെ കാറ്റു
ചുറ്റിച്ചുറ്റി തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു പരിവൎത്തനം
ചെയ്യുന്നു. 7 സകലനദികളും സമുദ്രത്തിലേക്കു
ഒഴുകിവീഴുന്നു; എന്നിട്ടും സമുദ്രം നിറയുന്നില്ല;
നദികൾ ഒഴുകിവീഴുന്ന ഇടത്തേക്കു പിന്നെയും
പിന്നെയും ചെല്ലുന്നു. 8 സകലകാൎയ്യങ്ങളും
ശ്രമാവഹങ്ങളാകുന്നു; മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞാൽ
തീരുകയില്ല; കണ്ടിട്ടു കണ്ണിന്നു തൃപ്തി വരുന്നില്ല;
കേട്ടിട്ടു ചെവി നിറയുന്നതുമില്ല. 9 ഉണ്ടായിരുന്നതു
ഉണ്ടാകുവാനുള്ളതും, ചെയ്തുകഴിഞ്ഞതു
ചെയ്‍വാനുള്ളതും ആകുന്നു; സൂൎയ്യന്നു കീഴിൽ
പുതുതായി യാതൊന്നും ഇല്ല. 10 ഇതു പുതിയതു
എന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം വല്ലതും ഉണ്ടോ?
നമുക്കു മുമ്പെ, പണ്ടത്തെ കാലത്തു തന്നേ
അതുണ്ടായിരുന്നു. 11 പുരാതന ജനത്തെക്കുറിച്ചു
ഓൎമ്മയില്ലല്ലോ; വരുവാനുള്ളവരെക്കുറിച്ചു
പിന്നത്തേതിൽ വരുവാനുള്ളവൎക്കും
ഓൎമ്മയുണ്ടാകയില്ല. 12 സഭാപ്രസംഗിയായ

ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ യിസ്രായേലിന്നു
രാജാവായിരുന്നു. 13 ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ
സംഭവിക്കുന്നതൊക്കെയും ജ്ഞാനത്തോടെ
ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മനസ്സുവെച്ചു;
ഇതു ദൈവം മനുഷ്യക്കു കഷ്ടപ്പെടുവാൻ
കൊടുത്ത വല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പാടു തന്നേ. 14 സൂര്യ്നു
കീഴെ നടക്കുന്ന സകല പ്രവൃത്തികളും ഞാൻ
കണ്ടിട്ടുണ്ടു; അവയൊക്കെയും മായയും
വൃഥാപ്രയത്നവും അത്രേ. 15 വളവുള്ളതു
നേരെ ആക്കുവാൻ വഹിയാ; കുറവുള്ളതു
എണ്ണിത്തികെപ്പാനും വഹിയാ. 16 ഞാൻ മനസ്സിൽ
ആലോചിച്ചുപറഞ്ഞതു: യെരൂശലേമിൽ
എനിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെക്കാളും
അധികം ജ്ഞാനം ഞാൻ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്റെ ഹൃദയം ജ്ഞാനവും അറിവും ധാരാളം
പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ജ്ഞാനം ഗ്രഹിപ്പാനും
ഭ്രാന്തും ഭോഷത്വവും അറിവാനും ഞാൻ
മനസ്സുവെച്ചു; ഇതും വൃഥാപ്രയത്നമെന്നു കണ്ടു. 18
ജ്ഞാനബാഹുല്യത്തിൽ വ്യസനബാഹുല്യം
ഉണ്ടു; അറിവു വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ ദുഃഖവും
വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

2 ഞാൻ എന്നോടു തന്നേ പറഞ്ഞു: വരിക; ഞാൻ
നിന്നെ സന്തോഷംകൊണ്ടു പരീക്ഷിക്കും;
സുഖം അനുഭവിച്ചുകൊൾക. 2 എന്നാൽ
അതും മായ തന്നേ. ഞാൻ ചിരിയെക്കുറിച്ചു
അതു ഭ്രാന്തു എന്നും സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചു
അതുകൊണ്ടെന്തു ഫലം എന്നും പറഞ്ഞു. 3
മനുഷ്യക്കു ആകാശത്തിൻ കീഴെ ജീവപൎയ്യന്തം
ചെയ്‌വാൻ നല്ലതു ഏതെന്നു ഞാൻ കാണുവോളം

എന്റെ ഹൃദയം എന്നെ ജ്ഞാനത്തോടെ
നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ഞാൻ എന്റെ ദേഹത്തെ
വീഞ്ഞുകൊണ്ടു സന്തോഷിപ്പിപ്പാനും ഭോഷത്വം
പിടിച്ചു കൊൾവാനും എന്റെ മനസ്സിൽ
നിരൂപിച്ചു. 4 ഞാൻ മഹാപ്രവൃത്തികളെ
ചെയ്തു; എനിക്കു അരമനകളെ പണിതു;
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. 5 ഞാൻ
തോട്ടങ്ങളെയും ഉദ്യാനങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി;
അവയിൽ സകലവിധ ഫലവൃക്ഷങ്ങളെയും നട്ടു. 6
വൃക്ഷം വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരുന്ന തോപ്പു നനെപ്പാൻ
കുളങ്ങളും കുഴിപ്പിച്ചു. 7 ഞാൻ ദാസന്മാരെയും
ദാസിമാരെയും വിലെക്കു വാങ്ങി; വീട്ടിൽ ജനിച്ച
ദാസന്മാരും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു; യെരൂശലേമിൽ
എനിക്കുമുമ്പു ഉണ്ടായിരുന്ന ഏവരിലും
അധികം ആടുമാടുകളായ ബഹുസമ്പത്തു
എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. 8 ഞാൻ വെള്ളിയും
പൊന്നും രാജാക്കന്മാർക്കും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും
ഉള്ള ഭണ്ഡാരവും സ്വരൂപിച്ചു; സംഗീതക്കാരെയും
സംഗീതക്കാരത്തികളെയും മനുഷ്യരുടെ
പ്രമോദമായ അനവധി സ്ത്രീജനത്തെയും
സമ്പാദിച്ചു. 9 ഇങ്ങനെ ഞാൻ, എനിക്കുമുമ്പു
യെരൂശലേമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരിലും
മഹാനായിത്തീർന്നു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു;
ജ്ഞാനവും എന്നിൽ ഉറെച്ചുനിന്നു. 10 എന്റെ
കണ്ണു ആഗ്രഹിച്ചതൊന്നും ഞാൻ അതിന്നു
നിഷേധിച്ചില്ല; എന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു
ഒരു സന്തോഷവും വിലക്കിയില്ല; എന്റെ
സകലപ്രയത്നവുംനിമിത്തം എന്റെ ഹൃദയം
സന്തോഷിച്ചു; എന്റെ സകലപ്രയത്നത്തിലും

എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം ഇതു തന്നേ. 11 ഞാൻ
എന്റെ കൈകളുടെ സകലപ്രവൃത്തികളെയും
ഞാൻ ചെയ്‌വാൻ ശ്രമിച്ച സകലപരിശ്രമങ്ങളെയും
നോക്കി; എല്ലാം മായയും വൃഥാപ്രയത്നവും അത്രേ;
സൂൎയ്യന്റെ കീഴിൽ യാതൊരു ലാഭവും ഇല്ല എന്നു
കണ്ടു. 12 ഞാൻ ജ്ഞാനവും ഭ്രാന്തും ഭോഷത്വവും
നോക്കുവാൻ തിരിഞ്ഞു; രാജാവിന്റെ ശേഷം
വരുന്ന മനുഷ്യൻ എന്തു ചെയ്യും? പണ്ടു
ചെയ്തതു തന്നേ. 13 വെളിച്ചം ഇരുളിനെക്കാൾ
ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ജ്ഞാനം
ഭോഷത്വത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. 14 ജ്ഞാനിക്കു തലയിൽ
കണ്ണുണ്ടു; ഭോഷൻ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നു; എന്നാൽ
അവൎക്കു എല്ലാവൎക്കും ഗതി ഒന്നു തന്നേ
എന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. 15 ആകയാൽ ഞാൻ
എന്നോടു: ഭോഷന്നും എനിക്കും ഗതി ഒന്നു
തന്നേ; പിന്നെ ഞാൻ എന്തിന്നു അധികം
ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതും
മായയത്രേ എന്നു ഞാൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. 16
ഭോഷനെക്കുറിച്ചാകട്ടെ ജ്ഞാനിയെക്കുറിച്ചാകട്ടെ
ശാശ്വതമായ ഓൎമ്മയില്ല; വരുംകാലത്തും അവരെ
ഒക്കെയും മറന്നുപോകും; അയ്യോ ഭോഷൻ
മരിക്കുന്നതുപോലെ ജ്ഞാനിയും മരിക്കുന്നു; 17
അങ്ങനെ സൂൎയ്യന്നു കീഴെ നടക്കുന്ന കാൎയ്യം
എനിക്കു അനിഷ്ടമായതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജീവനെ
വെറുത്തു; എല്ലാം മായയും വൃഥാപ്രയത്നവും
അത്രേ. 18 സൂൎയ്യന്നു കീഴെ ഞാൻ പ്രയത്നിച്ച
പ്രയത്നം ഒക്കെയും ഞാൻ വെറുത്തു; എന്റെ
ശേഷം വരുവാനിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്നു ഞാൻ

അതു വെച്ചേക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. 19 അവൻ
ജ്ഞാനിയായിരിക്കുമോ ഭോഷനായിരിക്കുമോ?
ആക്ക്റിയാം? എന്തായാലും ഞാൻ സൂൎയ്യന്നു
കീഴെ പ്രയത്നിച്ചതും ജ്ഞാനം വിളങ്ങിച്ചതും
ആയ സകലപ്രയത്നഫലത്തിന്മേലും അവൻ
അധികാരം പ്രാപിക്കും. അതും മായ അത്രേ.
20 ആകയാൽ സൂൎയ്യന്നു കീഴെ പ്രയത്നിച്ച
സൎവ്വപ്രയത്നത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ എന്റെ
ഹൃദയത്തെ നിരാശപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. 21
ഒരുത്തൻ ജ്ഞാനത്തോടും അറിവോടും
സാമൎത്ഥ്യത്തോടുംകൂടെ പ്രയത്നിക്കുന്നു;
എങ്കിലും അതിൽ പ്രയത്നിക്കാത്ത ഒരുത്തന്നു
അവൻ അതിനെ അവകാശമായി
വെച്ചേക്കേണ്ടിവരുന്നു; അതും മായയും വലിയ
തിന്മയും അത്രേ. 22 സൂൎയ്യന്നു കീഴെ പ്രയത്നിക്കുന്ന
സകലപ്രയത്നംകൊണ്ടും ഹൃദയപരിശ്രമംകൊണ്ടും
മനുഷ്യന്നു എന്തു ഫലം? 23 അവന്റെ നാളുകൾ
ഒക്കെയും ദുഃഖകരവും അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടു
വ്യസനകരവും അല്ലോ; രാത്രിയിലും അവന്റെ
ഹൃദയത്തിന്നു സ്വസ്ഥതയില്ല; അതും മായ
അത്രേ. 24 തിന്നു കുടിച്ചു തന്റെ പ്രയത്നത്താൽ
സുഖം അനുഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ മനുഷ്യന്നു
മറ്റൊരു നന്മയുമില്ല; അതും ദൈവത്തിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നുള്ളതു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. 25
അവൻ നല്കീട്ടല്ലാതെ ആർ ഭക്ഷിക്കും ആർ
അനുഭവിക്കും? 26 തനിക്കു പ്രസാദമുള്ള
മനുഷ്യന്നു അവൻ ജ്ഞാനവും അറിവും
സന്തോഷവും കൊടുക്കുന്നു; പാപിക്കോ ദൈവം
തനിക്കു പ്രസാദമുള്ളവന്നു അനുഭവമാകുവാൻ

തക്കവണ്ണം ധനം സമ്പാദിക്കയും സ്വരൂപിക്കയും
ചെയ്‌വാനുള്ള കഷ്ടപ്പാടു കൊടുക്കുന്നു. അതും
മായയും വൃഥാപ്രയത്നവും അത്രേ.
3 എല്ലാറ്റിന്നും ഒരു സമയമുണ്ടു; ആകാശത്തിൻ
കീഴുള്ള സകലകാര്യത്തിന്നും ഒരു കാലം ഉണ്ടു.
2 ജനിപ്പാൻ ഒരു കാലം, മരിപ്പാൻ ഒരു കാലം;
നടുവാൻ ഒരു കാലം, നട്ടതു പറിപ്പാൻ ഒരു കാലം;
കൊല്ലുവാൻ ഒരു കാലം, സൌഖ്യമാക്കുവാൻ ഒരു
കാലം; 3 ഇടിച്ചുകളവാൻ ഒരു കാലം, പണിവാൻ
ഒരുകാലം, 4 കരവാൻ ഒരു കാലം ചിരിപ്പാൻ
ഒരുകാലം; വിലപിപ്പാൻ ഒരു കാലം, നൃത്തം
ചെയ്‌വാൻ ഒരു കാലം; 5 കല്ലു പെറുക്കിക്കളവാൻ
ഒരു കാലം, കല്ലു പെറുക്കിക്കൂട്ടുവാൻ ഒരു കാലം;
ആലിംഗനം ചെയ്‌വാൻ ഒരു കാലം, ആലിംഗനം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഒരു കാലം; 6 സമ്പാദിപ്പാൻ ഒരു
കാലം, നഷ്ടമാവാൻ ഒരു കാലം; സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പാൻ
ഒരു കാലം, എറിഞ്ഞുകളവാൻ ഒരു കാലം; 7
കീറുവാൻ ഒരു കാലം, തുന്നുവാൻ ഒരു കാലം;
മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ ഒരു കാലം, സംസാരിപ്പാൻ
ഒരു കാലം; 8 സ്നേഹിപ്പാൻ ഒരു കാലം,
ദ്വേഷിപ്പാൻ ഒരു കാലം; യുദ്ധത്തിന്നു ഒരു
കാലവും സമാധാനത്തിന്നു ഒരു കാലവും ഉണ്ടു. 9
പ്രയത്നിക്കുന്നവന്നു തന്റെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു എന്തു
ലാഭം? 10 ദൈവം മനുഷ്യർക്കു കഷ്ടപ്പെടുവാൻ
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു.
11 അവൻ സകലവും അതതിന്റെ സമയത്തു
ഭംഗിയായി ചെയ്തു നിത്യതയും മനുഷ്യരുടെ
ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും
ദൈവം ആദിയോടന്തം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെ

ഗ്രഹിപ്പാൻ അവക്കു കഴിവില്ല. 12 ജീവപൎയ്യന്തം
സന്തോഷിക്കുന്നതും സുഖം അനുഭവിക്കുന്നതും
അല്ലാതെ ഒരു നന്മയും മനുഷ്യൎക്കു ഇല്ല എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു. 13 ഏതു മനുഷ്യനും തിന്നു
കുടിച്ചു തന്റെ സകലപ്രയത്നംകൊണ്ടും സുഖം
അനുഭവിക്കുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ ദാനം
ആകുന്നു. 14 ദൈവം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതൊക്കെയും
ശാശ്വതം എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അതിനോടു
ഒന്നും കൂട്ടുവാനും അതിൽനിന്നു ഒന്നും
കുറെപ്പാനും കഴിയുന്നതല്ല; മനുഷ്യർ
തന്നേ ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദൈവം അതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 ഇപ്പോഴുള്ളതു
പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു; ഉണ്ടാകുവാനുള്ളതും മുമ്പു
ഉണ്ടായിരുന്നതു തന്നേ; കഴിഞ്ഞുപോയതിനെ
ദൈവം വീണ്ടും അന്വേഷിക്കുന്നു. 16 പിന്നെയും
ഞാൻ സൂൎയ്യന്നു കീഴെ ന്യായത്തിന്റെ സ്ഥലത്തു
ന്യായക്കേടും നീതിയുടെ സ്ഥലത്തു നീതികേടും
കണ്ടു. 17 ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിൽ: ദൈവം
നീതിമാനെയും ദുഷ്ടനെയും ന്യായം വിധിക്കും;
സകലകാൎയ്യത്തിന്നും സകലപ്രവൃത്തിക്കും
ഒരു കാലം ഉണ്ടല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു. 18
പിന്നെയും ഞാൻ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചതു:
ഇതു മനുഷ്യർനിമിത്തമത്രേ; ദൈവം അവരെ
ശോധനകഴിക്കേണ്ടതിന്നും തങ്ങൾ മൃഗങ്ങൾ
മാത്രം എന്നു അവർ കാണേണ്ടതിന്നും തന്നേ.
19 മനുഷ്യൎക്കു ഭവിക്കുന്നതു മൃഗങ്ങൾക്കും
ഭവിക്കുന്നു; രണ്ടിന്നും ഗതി ഒന്നു തന്നേ; അതു
മരിക്കുന്നതുപോലെ അവനും മരിക്കുന്നു;
രണ്ടിന്നും ശ്വാസം ഒന്നത്രേ; മനുഷ്യന്നു

മൃഗത്തെക്കാൾ വിശേഷതയില്ല; സകലവും
മായയല്ലോ. 20 എല്ലാം ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു തന്നേ
പോകുന്നു; എല്ലാം പൊടിയിൽ നിന്നുണ്ടായി,
എല്ലാം വീണ്ടും പൊടിയായ്തീരുന്നു. 21 മനുഷ്യരുടെ
ആത്മാവു മേലോട്ടു പോകുന്നുവോ? മൃഗങ്ങളുടെ
ആത്മാവു കീഴോട്ടു ഭൂമിയിലേക്കു പോകുന്നുവോ?
ആക്കറിയാം? 22 അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ തന്റെ
പ്രവൃത്തികളിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതല്ലാതെ
മറ്റൊരു നന്മയുമില്ല എന്നു ഞാൻ കണ്ടു;
അതു തന്നേ അവന്റെ ഓഹരി; തന്റെ ശേഷം
ഉണ്ടാവാനിരിക്കുന്നതു കാണ്മാൻ ആർ അവനെ
മടക്കിവരുത്തും?

4 പിന്നെയും ഞാൻ സൂര്യന്നു കീഴെ നടക്കുന്ന
പീഡനങ്ങളെയെല്ലാം കണ്ടു; പീഡിതന്മാർ
കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നു; അവക്കു ആശ്വാസപ്രദൻ
ഇല്ല; അവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യാൽ അവർ
ബലാല്ക്കാരം അനുഭവിക്കുന്നു; എന്നിട്ടും
ആശ്വാസപ്രദൻ അവക്കില്ല. 2 ആകയാൽ ഇപ്പോൾ
ജീവനോടിരിക്കുന്ന ജീവനുള്ളവരെക്കാൾ മുമ്പെ
തന്നേ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന മൃതന്മാരെ ഞാൻ
പ്രശംസിച്ചു. 3 ഈ രണ്ടു വകക്കാരെക്കാളും
ഇതുവരെ ജനിക്കാത്തവനും സൂര്യന്നു കീഴെ
നടക്കുന്ന ദുഷ്പ്രവൃത്തിയെ കാണാത്തവനുമായ
മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. 4 സകലപ്രയത്നവും
സാമർത്ഥ്യമുള്ള പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ഒരുവന്നു
മറ്റവനോടുള്ള അസൂയയിൽനിന്നുളവാകുന്നു
എന്നു ഞാൻ കണ്ടു; അതും മായയും
വൃഥാപ്രയത്നവും അത്രേ. 5 മൂഢൻ കയ്യും
കെട്ടിയിരുന്നു സ്വന്തമാംസം തിന്നുന്നു. 6 രണ്ടു

കയ്യും നിറയ അദ്ധ്വാനവും വൃഥാപ്രയത്നവും
ഉള്ളതിനെക്കാൾ ഒരു കൈ നിറയ വിശ്രാമം
അധികം നല്ലതു. 7 ഞാൻ പിന്നെയും സൂൎയ്യന്നു
കീഴെ മായ കണ്ടു. 8 ഏകാകിയായ ഒരുത്തനുണ്ടു;
അവന്നു ആരുമില്ല, മകനില്ല, സഹോദരനും ഇല്ല;
എങ്കിലും അവന്റെ പ്രയത്നത്തിന്നു ഒന്നിന്നും
അവസാനമില്ല; അവന്റെ കണ്ണിന്നു സമ്പത്തു
കണ്ടു തൃപ്തിവരുന്നതുമില്ല; എന്നാൽ താൻ
ആൎക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചു സുഖാനുഭവം
ത്യജിക്കുന്നു? ഇതും മായയും വല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പാടും
അത്രേ. 9 ഒരുവനെക്കാൾ ഇരുവർ ഏറെ നല്ലതു;
അവൎക്കു തങ്ങളുടെ പ്രയത്നത്താൽ നല്ല പ്രതിഫലം
കിട്ടുന്നു. 10 വീണാൽ ഒരുവൻ മറ്റേവനെ
എഴുന്നേല്പിക്കും; ഏകാകി വീണാലോ അവനെ
എഴുന്നേല്പിപ്പാൻ ആരുമില്ലായ്കകൊണ്ടു അവന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം! 11 രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു കിടന്നാൽ
അവൎക്കു കുളിർ മാറും; ഒരുത്തൻ തന്നേ
ആയാലോ എങ്ങനെ കുളിർ മാറും? 12 ഒരുത്തനെ
ആരെങ്കിലും ആക്രമിച്ചാൽ രണ്ടുപേൎക്കും
അവനോടു എതിൎത്തുനില്ക്കാം; മുപ്പിരിച്ചരടു
വേഗത്തിൽ അറ്റുപോകയില്ല. 13 പ്രബോധനം
കൈക്കൊള്ളാത്ത വൃദ്ധനും മൂഢനുമായ ഒരു
രാജാവിനെക്കാൾ ദരിദ്രനും ജ്ഞാനിയുമായ ഒരു
ബാലൻ കൊള്ളാം. 14 അവൻ മറ്റേവന്റെ
രാജ്യത്തിൽ ദരിദ്രനായി ജനിച്ചിട്ടും രാജാവായി
വാഴേണ്ടതിന്നു കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. 15
മറ്റേവന്നു പകരം എഴുന്നേറ്റ ബാലന്റെ പക്ഷം
സൂൎയ്യന്നുകീഴെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ജീവനുള്ളവർ
ഒക്കെയും ചേൎന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 16

അവൻ അസംഖ്യജനത്തിന്നു ഒക്കെയും
തലവനായിരുന്നു; എങ്കിലും പിന്നെയുള്ളവർ
അവനിൽ സന്തോഷിക്കയില്ല. അതും മായയും
വൃഥാപ്രയത്നവും അത്രേ.
5 ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ
കാൽ സൂക്ഷിക്ക; മൂഢന്മാർ
യാഗം അർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ
അടുത്തുചെന്നു കേൾക്കുന്നതു നല്ലതു;
പരിജ്ഞാനമില്ലായ്കയാലല്ലോ അവർ ദോഷം
ചെയ്യുന്നതു. 2 അതിവേഗത്തിൽ ഒന്നും
പറയരുതു; ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു വാക്കു
ഉച്ചരിപ്പാൻ നിന്റെ ഹൃദയം ബദ്ധപ്പെടരുതു;
ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിലും നീ ഭൂമിയിലും അല്ലോ;
ആകയാൽ നിന്റെ വാക്കു ചുരുക്കമായിരിക്കട്ടെ. 3
കഷ്ടപ്പാടിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടു സ്വപ്നവും
വാക്കുപെരുപ്പംകൊണ്ടു ഭോഷന്റെ ജല്പനവും
ജനിക്കുന്നു. 4 ദൈവത്തിന്നു നേർച്ച നേർന്നാൽ
കഴിപ്പാൻ താമസിക്കരുതു; മൂഢന്മാരിൽ
അവന്നു പ്രസാദമില്ല; നീ നേർന്നതു കഴിക്ക. 5
നേർന്നിട്ടു കഴിക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ
നേരാതെയിരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 6 നിന്റെ വായ്
നിന്റെ ദേഹത്തിന്നു പാപകാരണമാകരുതു;
അബദ്ധവശാൽ വന്നുപോയി എന്നു നീ ദൂതന്റെ
സന്നിധിയിൽ പറകയും അരുതു; ദൈവം നിന്റെ
വാക്കുനിമിത്തം കോപിച്ചു നിന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതു എന്തിനു? 7
സ്വപ്നബഹുത്വത്തിലും വാക്കുപെരുപ്പത്തിലും
വ്യർത്ഥത ഉണ്ടു; നീയോ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക. 8
ഒരു സംസ്ഥാനത്തു ദരിദ്രനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതും

നീതിയും ന്യായവും എടുത്തുകളയുന്നതും
കണ്ടാൽ നീ വിസ്മയിച്ചുപോകരുതു; ഉന്നതന്നു
മീതെ ഒരു ഉന്നതനും അവക്കുമീതെ അത്യുന്നതനും
ജാഗരിക്കുന്നു. 9 കൃഷിതല്പരനായിരിക്കുന്ന
ഒരു രാജാവു ദേശത്തിന്നു എല്ലാറ്റിലും
ഉപകാരമായിരിക്കും. 10 ദ്രവ്യപ്രിയന്നു ദ്രവ്യം
കിട്ടീട്ടും ഐശ്വൎയ്യപ്രിയന്നു ആദായം കിട്ടീട്ടും
തൃപ്തിവരുന്നില്ല. അതും മായ അത്രേ. 11
വസ്തുവക പെരുകുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു
ഉപജീവിക്കുന്നവരും പെരുകുന്നു; അതിന്റെ
ഉടമസ്ഥന്നു കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയല്ലാതെ
മറ്റെന്തു പ്രയോജനം? 12 വേലചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ
അല്പമോ അധികമോ ഭക്ഷിച്ചാലും അവന്റെ ഉറക്കം
സുഖകരമാകുന്നു; ധനവാന്റെ സമൃദ്ധിയോ
അവനെ ഉറങ്ങുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. 13
സൂൎയ്യന്നുകീഴെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു
വല്ലാത്ത തിന്മയുണ്ടു: ഉടമസ്ഥൻ തനിക്കു
അനൎത്ഥത്തിന്നായിട്ടു സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന
സമ്പത്തു തന്നേ. 14 ആ സമ്പത്തു നിൎഭാഗ്യവശാൽ
നശിച്ചു പോകുന്നു; അവന്നു ഒരു മകൻ ജനിച്ചാൽ
അവന്റെ കയ്യിൽ ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. 15
അവൻ അമ്മയുടെ ഗൎഭത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവന്നതുപോലെ നഗ്നനായി തന്നേ
മടങ്ങിപ്പോകും; തന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ
ഫലമായിട്ടു അവൻ കയ്യിൽ ഒരു വസ്തുവും
കൊണ്ടുപോകയില്ല. 16 അതും ഒരു വല്ലാത്ത
തിന്മ തന്നേ; അവൻ വന്നതുപോലെ തന്നേ
പോകുന്നു; അവന്റെ വൃഥാപ്രയത്നത്താൽ അവന്നു
എന്തു പ്രയോജനം? 17 അവന്റെ ജീവകാലം

ഒക്കെയും ഇരുട്ടിലും വ്യസനത്തിലും ദീനത്തിലും
ക്രോധത്തിലും കഴിയുന്നു. 18 ഞാൻ ശുഭവും
ഭംഗിയുമായി കണ്ടതു: ദൈവം ഒരുത്തന്നു
കൊടുക്കുന്ന ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും
അവൻ തിന്നു കുടിച്ചു സൂര്യന്നു കീഴെ താൻ
പ്രയത്നിക്കുന്ന തന്റെ സകലപ്രയത്നത്തിലും സുഖം
അനുഭവിക്കുന്നതു തന്നേ; അതല്ലോ അവന്റെ
ഓഹരി. 19 ദൈവം ധനവും ഐശ്വര്യവും അതു
അനുഭവിച്ചു തന്റെ ഓഹരി ലഭിച്ചു തന്റെ
പ്രയത്നത്തിൽ സന്തോഷിപ്പാൻ അധികാരവും
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യന്നും അതു
ദൈവത്തിന്റെ ദാനം തന്നേ. 20 ദൈവം അവന്നു
ഹൃദയസന്തോഷം അരുളുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
തന്റെ ആയുഷ്കാലം ഏറെ ഓൎക്കുകയില്ല.

6 സൂര്യന്നു കീഴെ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തിന്മ
ഉണ്ടു; അതു മനുഷ്യൎക്കു ഭാരമുള്ളതാകുന്നു. 2
ദൈവം ഒരു മനുഷ്യന്നു ധനവും ഐശ്വര്യവും
മാനവും നല്കുന്നു; അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നു
ഒന്നിന്നും അവന്നു കുറവില്ല; എങ്കിലും അതു
അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം അവന്നു അധികാരം
കൊടുക്കുന്നില്ല; ഒരു അന്യനത്രേ അതു
അനുഭവിക്കുന്നതു; അതു മായയും വല്ലാത്ത
വ്യാധിയും തന്നേ. 3 ഒരു മനുഷ്യൻ നൂറുമക്കളെ
ജനിപ്പിക്കയും ഏറിയ സംവത്സരം ജീവിച്ചു
ദീൎഘായുസ്സായിരിക്കയും ചെയ്തിട്ടും അവൻ
നന്മ അനുഭവിച്ചു തൃപ്തനാകാതെയും ഒരു
ശവസംസ്കാരം പ്രാപിക്കാതെയും പോയാൽ ഗൎഭം
അലസിപ്പോയ പിണ്ഡം അവനെക്കാൾ നന്നു
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 4 അതു മായയിൽ വരുന്നു;

അന്ധകാരത്തിലേക്കു പോകുന്നു; അതിന്റെ
പേർ അന്ധകാരത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5
സൂര്യ്യനെ അതു കണ്ടിട്ടില്ല അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല;
മറ്റേവനെക്കാൾ അധികം വിശ്രാമം അതിന്നുണ്ടു. 6
അവൻ ഈരായിരത്താണ്ടു ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടും
നന്മ അനുഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും ഒരു
സ്ഥലത്തേക്കല്ലയോ പോകുന്നതു? 7
മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നമൊക്കെയും അവന്റെ
വായ്ക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു; എങ്കിലും അവന്റെ
കൊതിക്കു മതിവരുന്നില്ല. 8 മൂഢനെക്കാൾ
ജ്ഞാനിക്കു എന്തു വിശേഷതയുള്ളു?
പരിജ്ഞാനമുള്ള സാധുവിന്നു ജീവനുള്ളവരുടെ
മുമ്പിൽ നടക്കുന്നതിൽ എന്തു വിശേഷതയുള്ളു? 9
അഭിലാഷത്തിന്റെ സഞ്ചാരത്തെക്കാൾ കണ്ണിന്റെ
നോട്ടം നല്ലതു; അതും മായയും വൃഥാപ്രയത്നവും
അത്രേ. 10 ഒരുത്തൻ എന്തു തന്നേ ആയിരുന്നാലും
അവന്നു പണ്ടേ തന്നേ പേർവിളിച്ചിരിക്കുന്നു;
മനുഷ്യൻ എന്താകും എന്നു വിധിച്ചുമിരിക്കുന്നു;
തന്നിലും ബലമേറിയവനോടു വാദിപ്പാൻ
അവന്നു കഴിവില്ല. 11 മായയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന
വാക്കു പെരുക്കിയാലും മനുഷ്യന്നു എന്തു
ലാഭം? 12 മനുഷ്യന്റെ ജീവിതകാലത്തു, അവൻ
നിഴൽപോലെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന വ്യർത്ഥമായുള്ള
ആയുഷ്കാലത്തൊക്കെയും അവന്നു
എന്താകുന്നു നല്ലതു എന്നു ആർക്കറിയാം? അവന്റെ
ശേഷം സൂര്യ്യന്നു കീഴെ എന്തു സംഭവിക്കും എന്നു
മനുഷ്യനോടു ആർ അറിയിക്കും?
7 നല്ല പേർ സുഗന്ധതൈലത്തെക്കാളും
മരണദിവസം ജനനദിവസത്തെക്കാളും ഉത്തമം. 2

വിരുന്നുവീട്ടിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ
വിലാപഭവനത്തിൽ പോകുന്നതു നല്ലതു;
അതല്ലോ സകലമനുഷ്യരുടെയും അവസാനം;
ജീവച്ചിരിക്കുന്നവൻ അതു ഹൃദയത്തിൽ
കരുതിക്കൊള്ളും. 3 ചിരിയെക്കാൾ വ്യസനം
നല്ലതു; മുഖം വാടിയിരിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയം
സുഖമായിരിക്കും. 4 ജ്ഞാനികളുടെ ഹൃദയം
വിലാപഭവനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; മൂഢന്മാരുടെ
ഹൃദയമോ സന്തോഷഭവനത്തിലത്രേ. 5 മൂഢന്റെ
ഗീതം കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ ജ്ഞാനിയുടെ
ശാസന കേൾക്കുന്നതു മനുഷ്യന്നു നല്ലതു. 6
മൂഢന്റെ ചിരി കലത്തിന്റെ കീഴെ കത്തുന്ന
മുള്ളിന്റെ പൊടുപൊടുപ്പുപോലെ ആകുന്നു;
അതും മായ അത്രേ. 7 കോഴ ജ്ഞാനിയെ
പൊട്ടനാക്കുന്നു; കൈക്കൂലി ഹൃദയത്തെ
കെടുത്തുകളയുന്നു. 8 ഒരു കാൎയ്യത്തിന്റെ
ആരംഭത്തെക്കാൾ അതിന്റെ അവസാനം
നല്ലതു; ഗൎവ്വമാനസനെക്കാൾ ക്ഷമാമാനസൻ
ശ്രേഷ്ഠൻ. 9 നിന്റെ മനസ്സിൽ അത്ര വേഗം നീരസം
ഉണ്ടാകരുതു; മൂഢന്മാരുടെ മാൎവ്വിൽ അല്ലോ
നീരസം വസിക്കുന്നതു. 10 പണ്ടത്തേകാലം
ഇപ്പോഴത്തേതിനെക്കാൾ നന്നായിരുന്നതിന്റെ
കാരണം എന്തു എന്നു നീ ചോദിക്കരുതു; നീ
അങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നതു ജ്ഞാനമല്ലല്ലോ. 11
ജ്ഞാനം ഒരു അവകാശംപോലെ നല്ലതു;
സകലഭൂവാസികൾക്കും അതു ബഹുവിശേഷം. 12
ജ്ഞാനം ഒരു ശരണം, ദ്രവ്യവും ഒരു ശരണം;
ജ്ഞാനമോ ജ്ഞാനിയുടെ ജീവനെ പാലിക്കുന്നു;
ഇതത്രേ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിശേഷത. 13

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നോക്കുക; അവൻ
വളെച്ചതിനെ നേരെയാക്കുവാൻ ആർക്കു
കഴിയും? 14 സുഖകാലത്തു സുഖമായിരിക്ക;
അനർത്ഥകാലത്തോ ചിന്തിച്ചുകൊൾക; മനുഷ്യൻ
തന്റെ ശേഷം വരുവാനുള്ളതൊന്നും
ആരാഞ്ഞറിയാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം
രണ്ടിനെയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 15 ഞാൻ
എന്റെ മായാകാലത്തു ഇതൊക്കെയും കണ്ടു:
തന്റെ നീതിയിൽ നശിച്ചുപോകുന്ന നീതിമാൻ
ഉണ്ടു; തന്റെ ദുഷ്ടതയിൽ ദീർഘായുസ്സായിരിക്കുന്ന
ദുഷ്ടനും ഉണ്ടു. 16 അതിനീതിമാനായിരിക്കരുതു;
അതിജ്ഞാനിയായിരിക്കയും അരുതു;
നിന്നെ നീ എന്തിന്നു നശിപ്പിക്കുന്നു?
17 അതിദുഷ്ടനായിരിക്കരുതു;
മൂഢനായിരിക്കയുമരുതു; കാലത്തിന്നു മുമ്പെ
നീ എന്തിന്നു മരിക്കുന്നു? 18 നീ ഇതു
പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളാം; അതിങ്കൽനിന്നു
നിന്റെ കൈ വലിച്ചുകളയരുതു; ദൈവഭക്തൻ
ഇവ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുപോരും. 19
ഒരു പട്ടണത്തിൽ പത്തു ബലശാലികൾ
ഉള്ളതിനെക്കാൾ ജ്ഞാനം ജ്ഞാനിക്കു
അധികം ബലം. 20 പാപം ചെയ്യാതെ നന്മ മാത്രം
ചെയ്യുന്ന ഒരു നീതിമാനും ഭൂമിയിൽ ഇല്ല. 21
പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്ന സകലവാക്കിന്നും നീ
ശ്രദ്ധകൊടുക്കരുതു; നിന്റെ ദാസൻ നിന്നെ
ശപിക്കുന്നതു നീ കേൾക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 22 നീയും പല പ്രാവശ്യം മറ്റുള്ളവരെ
ശപിച്ചപ്രകാരം നിനക്കു മനോബോധമുണ്ടല്ലോ. 23
ഇതൊക്കെയും ഞാൻ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു

പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി; ഞാൻ ജ്ഞാനം
സമ്പാദിക്കുമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു; എന്നാൽ
അതു എനിക്കു ദൂരമായിരുന്നു. 24 ഉള്ളതു
ദൂരവും അത്യഗാധവും ആയിരിക്കുന്നു; അതു
കണ്ടെത്തുവാൻ ആൎക്കു കഴിയും? 25 ഞാൻ
തിരിഞ്ഞു, അറിവാനും പരിശോധിപ്പാനും
ജ്ഞാനവും യുക്തിയും അന്വേഷിപ്പാനും
ദുഷ്ടത ഭോഷത്വമെന്നും മൂഢത ഭ്രാന്തു എന്നും
ഗ്രഹിപ്പാനും മനസ്സുവെച്ചു. 26 മരണത്തെക്കാൾ
കൈപ്പായിരിക്കുന്ന ഒരു കാൎയ്യം ഞാൻ
കണ്ടു: ഹൃദയത്തിൽ കണികളും വലകളും
കയ്യിൽ പാശങ്ങളും ഉള്ള സ്ത്രീയെ തന്നേ;
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ളവൻ അവളെ
ഒഴിഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടും; പാപിയോ അവളാൽ
പിടിപെടും. 27 കാൎയ്യം അറിയേണ്ടതിന്നു
ഒന്നോടൊന്നു ചേൎത്തു പരിശോധിച്ചുനോക്കീട്ടു
ഞാൻ ഇതാകുന്നു കണ്ടതു എന്നു
സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നു: 28 ഞാൻ താല്പൎയ്യമായി
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും
കണ്ടുകിട്ടാത്തതു: ആയിരംപേരിൽ ഒരു പുരുഷനെ
ഞാൻ കണ്ടെത്തി എങ്കിലും ഇത്രയും പേരിൽ ഒരു
സ്ത്രീയെ കണ്ടെത്തിയില്ല എന്നതത്രേ. 29 ഒരു
കാൎയ്യം മാത്രം ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു: ദൈവം
മനുഷ്യനെ നേരുള്ളവനായി സൃഷ്ടിച്ചു; അവരോ
അനേകം സൂത്രങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു വരുന്നു.

8 ജ്ഞാനിക്കു തുല്യനായിട്ടു ആരുള്ളു?
കാൎയ്യത്തിന്റെ പൊരുൾ അറിയുന്നവൻ ആർ?
മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനം അവന്റെ മുഖത്തെ
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; അവന്റെ മുഖത്തെ കാഠിന്യം

മാറിപ്പോകുന്നു. 2 ദൈവസന്നിധിയിൽ
ചെയ്ത സത്യം ഓർത്തിട്ടു രാജാവിന്റെ
കല്പന പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു
ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 നീ അവന്റെ
സന്നിധി വിട്ടുപോകുവാൻ ബദ്ധപ്പെടരുതു;
ഒരു ദുഷ്കാര്യത്തിലും ഇടപെടരുതു;
അവൻ തനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെയും
ചെയ്യുമല്ലോ. 4 രാജകല്പന ബലമുള്ളതു; നീ
എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു ആർ
ചോദിക്കും? 5 കല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവന്നു ഒരു
ദോഷവും സംഭവിക്കയില്ല; ജ്ഞാനിയുടെ ഹൃദയം
കാലത്തെയും ന്യായത്തെയും വിവേചിക്കുന്നു. 6
സകല കാര്യത്തിന്നും കാലവും ന്യായവും
ഉണ്ടല്ലോ; മനുഷ്യന്റെ അരിഷ്ടത അവന്നു
ഭാരമായിരിക്കുന്നു. 7 സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു
അവൻ അറിയുന്നില്ലല്ലോ; അതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു അവനോടു ആർ
അറിയിക്കും? 8 ആത്മാവിനെ തടുപ്പാൻ
ആത്മാവിന്മേൽ അധികാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനുമില്ല;
മരണദിവസത്തിന്മേൽ അധികാരമുള്ളവനുമില്ല;
യുദ്ധത്തിൽ സേവാവിമോചനവുമില്ല; ദുഷ്ടത
ദുഷ്ടന്മാരെ വിടുവിക്കയുമില്ല. 9 ഇതൊക്കെയും
ഞാൻ കണ്ടു; മനുഷ്യന്നു മനുഷ്യന്റെമേൽ അവന്റെ
ദോഷത്തിന്നായി അധികാരമുള്ള കാലത്തു
സൂര്യന്നു കീഴെ നടക്കുന്ന സകലപ്രവൃത്തിയിലും
ഞാൻ ദൃഷ്ടിവെച്ചു. ദുഷ്ടന്മാർ അടക്കം
ചെയ്യപ്പെട്ടു വിശ്രാമം പ്രാപിക്കുന്നതും
10 നേർ പ്രവർത്തിച്ചവർ വിശുദ്ധസ്ഥലം
വിട്ടുപോകേണ്ടിവരികയും പട്ടണത്തിൽ

മറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതും ഞാൻ
കണ്ടു; അതും മായ അത്രേ. 11 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കുള്ള
ശിക്ഷാവിധി തൽക്ഷണം നടക്കായ്കകൊണ്ടു
മനുഷ്യർ ദോഷം ചെയ്വാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. 12
പാപി നൂറു പ്രാവശ്യം ദോഷം ചെയ്കയും
ദീർഘായുസ്സോടെ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ഭക്തന്മാർക്കു നന്മ
വരുമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയമായി അറിയുന്നു. 13
എന്നാൽ ദുഷ്ടന്നു നന്മ വരികയില്ല; അവൻ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടായ്കയാൽ നിഴൽപോലെ
അവന്റെ ആയുസ്സു ദീർഘമാകയില്ല. 14 ഭൂമിയിൽ
നടക്കുന്ന ഒരു മായ ഉണ്ടു: നീതിമാന്മാർക്കു
ദുഷ്ടന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു യോഗ്യമായതു
ഭവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടന്മാർക്കു നീതിമാന്മാരുടെ
പ്രവൃത്തിക്കു യോഗ്യമായതും ഭവിക്കുന്നു; അതും
മായ അത്രേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 15 ആകയാൽ
ഞാൻ സന്തോഷത്തെ പ്രശംസിച്ചു; തിന്നു കുടിച്ചു
സന്തോഷിക്കുന്നതല്ലാതെ മനുഷ്യന്നു സൂര്യന്റെ
കീഴിൽ മറ്റൊരു നന്മയുമില്ലല്ലോ; ദൈവം സൂര്യന്റെ
കീഴിൽ അവന്നു നല്കുന്ന ആയുഷ്കാലത്തു
അവന്റെ പ്രയത്നത്തിൽ അവനോടുകൂടെ
നിലനില്ക്കുന്നതു ഇതുമാത്രമേയുള്ളു. 16 ഭൂമിയിൽ
നടക്കുന്ന കാര്യം കാണ്മാനും - മനുഷ്യന്നു രാവും
പകലും കണ്ണിൽ ഉറക്കം വരുന്നില്ലല്ലോ - ജ്ഞാനം
ഗ്രഹിപ്പാനും ഞാൻ മനസ്സുവെച്ചപ്പോൾ 17 സൂര്യന്റെ
കീഴിൽ നടക്കുന്ന പ്രവൃത്തി ആരാഞ്ഞറിവാൻ
മനുഷ്യന്നു കഴിവില്ല എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ സകല പ്രവൃത്തിയെയും കണ്ടു;
മനുഷ്യൻ എത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടു അന്വേഷിച്ചാലും

അതിനെ ഗ്രഹിക്കയില്ല; ഒരു ജ്ഞാനി തന്നേയും
അതിനെ ഗ്രഹിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചാൽ അവന്നു
സാധിക്കയില്ല.

9 ഇതൊക്കെയും, നീതിമാന്മാരും ജ്ഞാനികളും
അവരുടെ പ്രവൃത്തികളും ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ
ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതൊക്കെയും തന്നേ, ശോധന
ചെയ്വാൻ ഞാൻ മനസ്സുവെച്ചു; സ്നേഹമാകട്ടെ
ദ്വേഷമാകട്ടെ ഒന്നും മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല;
സർവ്വവും അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു
താനും. 2 എല്ലാവർക്കും എല്ലാം ഒരുപോലെ
സംഭവിക്കുന്നു; നീതിമാന്നും ദുഷ്ടന്നും നല്ലവന്നും
നിർമ്മലന്നും മലിനന്നും യാഗം കഴിക്കുന്നവന്നും
യാഗം കഴിക്കാത്തവന്നും ഒരേ ഗതി വരുന്നു;
പാപിയും നല്ലവനും ആണ പേടിക്കുന്നവനും
ആണയിടുന്നവനും ഒരുപോലെ ആകുന്നു. 3
എല്ലാവർക്കും ഒരേഗതി വരുന്നു എന്നുള്ളതു
സൂര്യന്റെ കീഴിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാറ്റിലും ഒരു
തിന്മയത്രേ; മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിലും ദോഷം
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ജീവപര്യന്തം അവരുടെ
ഹൃദയത്തിൽ ഭ്രാന്തു ഉണ്ടു; അതിന്റെ
ശേഷമോ അവർ മരിച്ചവരുടെ അടുക്കലേക്കു
പോകുന്നു. 4 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉള്ളവന്നൊക്കെയും പ്രത്യാശയുണ്ടു; ചത്ത
സിംഹത്തെക്കാൾ ജീവനുള്ള നായ് നല്ലതല്ലോ. 5
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ മരിക്കും
എന്നറിയുന്നു; മരിച്ചവരോ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല;
മേലാൽ അവർക്കു ഒരു പ്രതിഫലവും ഇല്ല; അവരെ
ഓർമ്മ വിട്ടുപോകുന്നുവല്ലോ. 6 അവരുടെ
സ്നേഹവും ദ്വേഷവും അസൂയയും നശിച്ചുപോയി;

സൂര്യ്യന്നു കീഴെ നടക്കുന്ന യാതൊന്നിലും
അവക്കു ഇനി ഒരിക്കലും ഓഹരിയില്ല. 7
നീ ചെന്നു സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അപ്പം
തിന്നുക; ആനന്ദഹൃദയത്തോടെ വീഞ്ഞു
കുടിക്ക; ദൈവം നിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 8 നിന്റെ വസ്ത്രം
എല്ലായ്പോഴും വെള്ളയായിരിക്കട്ടെ; നിന്റെ
തലയിൽ എണ്ണ കുറയാതിരിക്കട്ടെ. 9 സൂര്യ്യന്നു
കീഴെ അവൻ നിനക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന
മായയായുള്ള ആയുഷ്കാലത്തൊക്കെയും നീ
സ്നേഹിക്കുന്ന ഭാര്യ്യയോടുകൂടെ മായയായുള്ള
നിന്റെ ആയുഷ്കാലമെല്ലാം സുഖിച്ചുകൊൾക;
അതല്ലോ ഈ ആയുസ്സിലും സൂര്യ്യന്റെ കീഴിൽ നീ
ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നത്തിലും നിനക്കുള്ള ഓഹരി. 10
ചെയ്‌വാൻ നിനക്കു സംഗതിവരുന്നതൊക്കെയും
ശക്തിയോടെ ചെയ്ക; നീ ചെല്ലുന്ന പാതാളത്തിൽ
പ്രവൃത്തിയോ സൂത്രമോ, അറിവോ, ജ്ഞാനമോ
ഒന്നും ഇല്ല. (Sheol h7585) 11 പിന്നെയും ഞാൻ
സൂര്യ്യന്നു കീഴെ കണ്ടതു: വേഗതയുള്ളവർ
ഓട്ടത്തിലും വീരന്മാർ യുദ്ധത്തിലും നേടുന്നില്ല;
ജ്ഞാനികൾക്കു ആഹാരവും വിവേകികൾക്കു
സമ്പത്തും സാമർത്ഥ്യമുള്ളവർക്കു പ്രീതിയും
ലഭിക്കുന്നില്ല; അവക്കൊക്കെയും കാലവും
ഗതിയും അത്രേ ലഭിക്കുന്നതു. 12 മനുഷ്യൻ
തന്റെ കാലം അറിയുന്നില്ലല്ലോ; വല്ലാത്ത
വലയിൽ പിടിപെടുന്ന മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെയും
കണിയിൽ അകപ്പെടുന്ന പക്ഷികളെപ്പോലെയും
മനുഷ്യർ, പെട്ടെന്നു വന്നു കൂടുന്ന ദുഷ്കാലത്തു
കണിയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്നു. 13 ഞാൻ സൂര്യ്യന്നു

കീഴെ ഇങ്ങനെയും ജ്ഞാനം കണ്ടു; അതു
എനിക്കു വലുതായി തോന്നി: 14 ചെറിയോരു
പട്ടണം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ മനുഷ്യർ
ചുരുക്കമായിരുന്നു; വലിയോരു രാജാവു
അതിന്റെ നേരെ വന്നു, അതിനെ നിരോധിച്ചു,
അതിന്നെതിരെ വലിയ കൊത്തളങ്ങൾ പണിതു.
15 എന്നാൽ അവിടെ സാധുവായോരു
ജ്ഞാനി പാർത്തിരുന്നു; അവൻ തന്റെ
ജ്ഞാനത്താൽ പട്ടണത്തെ രക്ഷിച്ചു; എങ്കിലും ആ
സാധുമനുഷ്യനെ ആരും ഓർത്തില്ല. 16 ജ്ഞാനം
ബലത്തെക്കാൾ നല്ലതു തന്നേ, എങ്കിലും
സാധുവിന്റെ ജ്ഞാനം തുച്ഛീകരിക്കപ്പെടുന്നു;
അവന്റെ വാക്കു ആരും കൂട്ടാക്കുന്നതുമില്ല എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞു. 17 മൂഢന്മാരെ ഭരിക്കുന്നവന്റെ
അട്ടഹാസത്തെക്കാൾ സാവധാനത്തിൽ
പറയുന്ന ജ്ഞാനികളുടെ വചനങ്ങൾ നല്ലതു.
18 യുദ്ധായുധങ്ങളെക്കാളും ജ്ഞാനം
നല്ലതു; എന്നാൽ ഒരൊറ്റ പാപി വളരെ നന്മ
നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു.

10 ചത്ത ഈച്ച തൈലക്കാരന്റെ തൈലം
നാറുമാറാക്കുന്നു; അല്പഭോഷത്വം
ജ്ഞാനമാനങ്ങളെക്കാൾ ഘനമേറുന്നു. 2
ജ്ഞാനിയുടെ ബുദ്ധി അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തും
മൂഢന്റെ ബുദ്ധി അവന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തും
ഇരിക്കുന്നു. 3 ഭോഷൻ നടക്കുന്ന വഴിയിൽ
അവന്റെ ബുദ്ധി ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു; താൻ
ഭോഷൻ എന്നു എല്ലാവക്കും വെളിവാക്കും. 4
അധിപതിയുടെ കോപം നിന്റെ നേരെ പൊങ്ങുന്നു
എങ്കിൽ നീ നിന്റെ സ്ഥലം വിട്ടുമാറരുതു;

ക്ഷാന്തി മഹാപാതകങ്ങളെ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
കാരണമാകും. 5 അധിപതിയുടെ പക്കൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന തെറ്റുപോലെ ഞാൻ സൂര്യന്നു കീഴെ
ഒരു തിന്മ കണ്ടു; 6 മൂഢന്മാർ ശ്രേഷ്ഠപദവിയിൽ
എത്തുകയും ധനവാന്മാർ താണനിലയിൽ
ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു തന്നേ. 7 ദാസന്മാർ
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നതും പ്രഭുക്കന്മാർ
ദാസന്മാരെപ്പോലെ കാൽനടയായി നടക്കുന്നതും
ഞാൻ കണ്ടു. 8 കുഴി കുഴിക്കുന്നവൻ അതിൽ
വീഴും; മതിൽ പൊളിക്കുന്നവനെ പാമ്പു കടിക്കും.
9 കല്ലു വെട്ടുന്നവന്നു അതുകൊണ്ടു ദണ്ഡം തട്ടും;
വിറകു കീറുന്നവന്നു അതിനാൽ ആപത്തും വരും.
10 ഇരിമ്പായുധം മൂർച്ചയില്ലാഞ്ഞിട്ടു അതിന്റെ
വായ്ത്തല തേക്കാതിരുന്നാൽ അവൻ അധികം
ശക്തി പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും; ജ്ഞാനമോ,
കാര്യസിദ്ധിക്കു ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. 11
മന്ത്രപ്രയോഗം ചെയ്യുംമുമ്പെ സർപ്പം കടിച്ചാൽ
മന്ത്രവാദിയെ വിളിച്ചിട്ടു ഉപകാരമില്ല. 12
ജ്ഞാനിയുടെ വായിലെ വാക്കു ലാവണ്യമുള്ളതു;
മൂഢന്റെ അധരമോ അവനെത്തന്നേ നശിപ്പിക്കും.
13 അവന്റെ വായിലെ വാക്കുകളുടെ ആരംഭം
ഭോഷത്വവും അവന്റെ സംസാരത്തിന്റെ
അവസാനം വല്ലാത്ത ഭ്രാന്തും തന്നേ. 14
ഭോഷൻ വാക്കുകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു;
സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല;
അവന്റെ ശേഷം ഉണ്ടാകുവാനുള്ളതു ആർ
അവനെ അറിയിക്കും? 15 പട്ടണത്തിലേക്കു
പോകുന്ന വഴി അറിയാത്ത മൂഢന്മാർ തങ്ങളുടെ
പ്രയത്നത്താൽ ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നു. 16

ബാലനായ രാജാവും അതികാലത്തു ഭക്ഷണം
കഴിക്കുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരും ഉള്ള ദേശമേ, നിനക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! 17 കുലീനപുത്രനായ രാജാവും
മദ്യപാനത്തിന്നല്ല ബലത്തിന്നു വേണ്ടി മാത്രം
തക്കസമയത്തു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന
പ്രഭുക്കന്മാരും ഉള്ള ദേശമേ, നിനക്കു ഭാഗ്യം! 18
മടിവുകൊണ്ടു മേല്പുര വീണുപോകുന്നു;
കൈകളുടെ ആലസ്യംകൊണ്ടു വീടു ചോരുന്നു. 19
സന്തോഷത്തിന്നായിട്ടു വിരുന്നു കഴിക്കുന്നു;
വീഞ്ഞു ജീവനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു; ദ്രവ്യമോ
സകലത്തിന്നും ഉതകുന്നു. 20 നിന്റെ
മനസ്സിൽപോലും രാജാവിനെ ശപിക്കരുതു; നിന്റെ
ശയനഗൃഹത്തിൽവെച്ചുപോലും ധനവാനെ
ശപിക്കരുതു; ആകാശത്തിലെ പക്ഷി ആ ശബ്ദം
കൊണ്ടുപോകുവാനും പറവജാതി ആ കാര്യം
പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും മതി.

11 നിന്റെ അപ്പത്തെ വെള്ളത്തിന്മേൽ എറിക;
ഏറിയനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു നിനക്കു അതു കിട്ടും; 2
ഒരു ഓഹരിയെ ഏഴായിട്ടോ എട്ടായിട്ടോ
വിഭാഗിച്ചുകൊൾക; ഭൂമിയിൽ എന്തു അനർത്ഥം
സംഭവിക്കും എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലല്ലോ. 3 മേഘം
വെള്ളംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നാൽ ഭൂമിയിൽ
പെയ്യും; വൃക്ഷം തെക്കോട്ടോ വടക്കോട്ടോ
വീണാൽ വീണെടത്തു തന്നേ കിടക്കും. 4 കാറ്റിനെ
വിചാരിക്കുന്നവൻ വിതെക്കയില്ല; മേഘങ്ങളെ
നോക്കുന്നവൻ കൊയ്കയുമില്ല. 5 കാറ്റിന്റെ ഗതി
എങ്ങോട്ടെന്നും ഗർഭിണിയുടെ ഉദരത്തിൽ
അസ്ഥികൾ ഉരുവായി വരുന്നതു എങ്ങനെ എന്നും
നീ അറിയാത്തതുപോലെ സകലവും ഉണ്ടാക്കുന്ന

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നീ അറിയുന്നില്ല. 6
രാവിലേ നിന്റെ വിത്തു വിതെക്ക; വൈകുന്നേരത്തു
നിന്റെകൈ ഇളെച്ചിരിക്കരുതു; ഇതോ, അതോ,
ഏതു സഫലമാകുംഎന്നും രണ്ടും ഒരുപോലെ
നന്നായിരിക്കുമോ എന്നും നീ അറിയുന്നില്ലല്ലോ. 7
വെളിച്ചം മനോഹരവും സൂര്യ്യനെ കാണുന്നതു
കണ്ണിന്നു ഇമ്പവുമാകുന്നു. 8 മനുഷ്യൻ ബഹുകാലം
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ അതിൽ
ഒക്കെയും സന്തോഷിക്കട്ടെ; എങ്കിലും
അന്ധകാരകാലം ദീഘമായിരിക്കും എന്നും അവൻ
ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ; വരുന്നതൊക്കെയും മായ
അത്രേ. 9 യൌവനക്കാരാ, നിന്റെ യൌവനത്തിൽ
സന്തോഷിക്ക; യൌവനകാലത്തിൽ നിന്റെ ഹൃദയം
ആനന്ദിക്കട്ടെ; നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ള വഴികളിലും
നിനക്കു ബോധിച്ചവണ്ണവും നടന്നുകൊൾക;
എന്നാൽ ഇവ ഒക്കെയും നിമിത്തം ദൈവം നിന്നെ
ന്യായവിസ്താരത്തിലേക്കു വരുത്തും എന്നറിക.
10 ആകയാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു
വ്യസനം അകറ്റി, നിന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു തിന്മ
നീക്കിക്കളക; ബാല്യവും യൌവനവും മായ
അത്രേ.

12 നിന്റെ യൌവനകാലത്തു നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ
ഓർത്തുകൊൾക; ദുർദ്ദിവസങ്ങൾ വരികയും
എനിക്കു ഇഷ്ടമില്ല എന്നു നീ പറയുന്ന കാലം
സമീപിക്കയും 2 സൂര്യ്യനും വെളിച്ചവും ചന്ദ്രനും
നക്ഷത്രങ്ങളും ഇരുണ്ടുപോകയും മഴ പെയ്ത
ശേഷം മേഘങ്ങൾ മടങ്ങി വരികയും ചെയ്യുംമുമ്പെ
തന്നേ. 3 അന്നു വീട്ടുകാവല്ക്കാർ വിറെക്കും;
ബലവാന്മാർ കുനിയും; അരെക്കുന്നവർ

ചുരുക്കമാകയാൽ അടങ്ങിയിരിക്കും;
കിളിവാതിലുകളിൽകൂടി നോക്കുന്നവർ
അന്ധന്മാരാകും; 4 തെരുവിലെ കതകുകൾ
അടയും; അരെക്കുന്ന ശബ്ദം മന്ദമാകും;
പക്ഷികളുടെ ശബ്ദത്തിങ്കൽ ഉണർന്നുപോകും;
പാട്ടുകാരത്തികൾ ഒക്കെയും തളരുകയും
ചെയ്യും; 5 അന്നു അവർ കയറ്റത്തെ പേടിക്കും;
വഴിയിൽ ഭീതികൾ ഉള്ളതായി തോന്നും;
ബദാംവൃക്ഷം പൂക്കും; തുള്ളൻ ഇഴഞ്ഞുനടക്കും;
രോചനക്കുരു ഫലിക്കാതെ വരും; മനുഷ്യൻ തന്റെ
ശാശ്വതഭവനത്തിലേക്കു പോകും; വിലാപം
കഴിക്കുന്നവർ വീഥിയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കും. 6
അന്നു വെള്ളിച്ചരടു അറ്റുപോകും; പൊൻകിണ്ണം
തകരും; ഉറവിങ്കലെ കുടം ഉടയും; കിണറ്റിങ്കലെ
ചക്രം തകരും. 7 പൊടി പണ്ടു ആയിരുന്നതുപോലെ
ഭൂമിയിലേക്കു തിരികെ ചേരും; ആത്മാവു
അതിനെ നല്കിയ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകും. 8 ഹാ മായ, മായ, സകലവും
മായ അത്രേ എന്നു സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നു.
9 സഭാപ്രസംഗി ജ്ഞാനിയായിരുന്നതു
കൂടാതെ അവൻ ജനത്തിന്നു പരിജ്ഞാനം
ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കയും ചിന്തിച്ചു
ശോധനകഴിച്ചു അനേകം സദൃശവാക്യം
ചമെക്കയും ചെയ്തു. 10 ഇമ്പമായുള്ള
വാക്കുകളും നേരായി എഴുതിയിരിക്കുന്നവയും
സത്യമായുള്ള വചനങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ
സഭാപ്രസംഗി ഉത്സാഹിച്ചു. 11 ജ്ഞാനികളുടെ
വചനങ്ങൾ മുടിങ്കോൽപോലെയും,
സഭാധിപന്മാരുടെ വാക്കുകൾ

തറെച്ചിരിക്കുന്ന ആണികൾപോലെയും ആകുന്നു; അവ ഒരു ഇടയനാൽ തന്നേ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12 എന്നാൽ എന്റെ മകനേ, പ്രബോധനം കൈക്കൊൾക; പുസ്തകം ഓരോന്നുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു അവസാനമില്ല; അധികം പഠിക്കുന്നതു ശരീരത്തിന്നു ക്ഷീണം തന്നേ. 13 എല്ലാറ്റിന്റെയും സാരം കേൾക്കുക; ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചുകൊൾക; അതു ആകുന്നു സകല മനുഷ്യക്കും വേണ്ടുന്നതു. 14 ദൈവം നല്ലതും തീയതുമായ സകലപ്രവൃത്തിയെയും സകല രഹസ്യങ്ങളുമായി ന്യായവിസ്താരത്തിലേക്കു വരുത്തുമല്ലോ.

ഉത്തമഗീതം

1 ശലോമോന്റെ ഉത്തമഗീതം. 2 അവൻ തന്റെ
അധരങ്ങളാൽ എന്നെ ചുംബിക്കട്ടെ; നിന്റെ
പ്രേമം വീഞ്ഞിലും രസകരമാകുന്നു. 3
നിന്റെ തൈലം സൌരഭ്യമായതു; നിന്റെ
നാമം പകന്ന തൈലംപോലെ ഇരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു കന്യകമാർ നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 4 നിന്റെ പിന്നാലെ എന്നെ
വലിക്ക; നാം ഓടിപ്പോക; രാജാവു എന്നെ
പള്ളിയറകളിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ ഉല്ലസിച്ചാനന്ദിക്കും; നിന്റെ
പ്രേമത്തെ വീഞ്ഞിനെക്കാൾ ശ്ലാഘിക്കും;
നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതു ഉചിതം തന്നേ. 5
യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, ഞാൻ കറുത്തവൾ
എങ്കിലും കേദാര്യ്കൂടാരങ്ങളെപ്പോലെയും
ശലോമോന്റെ തിരശ്ശീലകളെപ്പോലെയും
അഴകുള്ളവൾ ആകുന്നു. 6 എനിക്കു ഇരുൾനിറം
പറ്റിയിരിക്കയാലും ഞാൻ വെയിൽകൊണ്ടു
കറുത്തിരിക്കയാലും എന്നെ തുറിച്ചുനോക്കരുതു.
എന്റെ അമ്മയുടെ പുത്രന്മാർ എന്നോടു
കോപിച്ചു, എന്നെ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കു
കാവലാക്കി; എന്റെ സ്വന്ത മുന്തിരിത്തോട്ടം ഞാൻ
കാത്തിട്ടില്ലതാനും. 7 എന്റെ പ്രാണപ്രിയനേ,
പറഞ്ഞുതരിക: നീ ആടുകളെ മേയിക്കുന്നതു
എവിടെ? ഉച്ചെക്കു കിടത്തുന്നതു എവിടെ? നിന്റെ
ചങ്ങാതിമാരുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കരികെ
ഞാൻ മുഖം മൂടിയവളെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു? 8 സ്ത്രീകളിൽ അതിസുന്ദരിയേ, നീ
അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ആടുകളുടെ കാൽചുവടു

തുടന്നുചെന്നു ഇടയന്മാരുടെ കൂടാരങ്ങളുടെ
അരികെ നിന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയിക്ക. 9 എന്റെ
പ്രിയേ, ഫറവോന്റെ രഥത്തിന്നു കെട്ടുന്ന
പെൺകുതിരയോടു ഞാൻ നിന്നെ ഉപമിക്കുന്നു. 10
നിന്റെ കവിൾത്തടങ്ങൾ രത്നാവലികൊണ്ടും നിന്റെ
കഴുത്തു മുത്തുമാലകൊണ്ടും ശോഭിച്ചിരിക്കുന്നു.
11 ഞങ്ങൾ നിനക്കു വെള്ളിമണികളോടു കൂടിയ
സുവർണ്ണസരപ്പളി ഉണ്ടാക്കിത്തരാം. 12 രാജാവു
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ജടാമാംസി
സുഗന്ധം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. 13 എന്റെ പ്രിയൻ
എനിക്കു സ്തനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്ന മൂറിൻ
കെട്ടുപോലെയാകുന്നു. 14 എന്റെ പ്രിയൻ
എനിക്കു ഏൻഗെദി മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലെ
മയിലാഞ്ചിപ്പൂക്കുലപോലെ ഇരിക്കുന്നു. 15 എന്റെ
പ്രിയേ, നീ സുന്ദരി, നീ സുന്ദരി തന്നേ; നിന്റെ കണ്ണു
പ്രാവിന്റെ കണ്ണുപോലെ ഇരിക്കുന്നു. 16 എന്റെ
പ്രിയനേ, നീ സുന്ദരൻ, നീ മനോഹരൻ; നമ്മുടെ
കിടക്കയും പച്ചയാകുന്നു. 17 നമ്മുടെ വീട്ടിന്റെ
ഉത്തരം ദേവദാരുവും കഴുക്കോൽ സരളവൃക്ഷവും
ആകുന്നു.

2 ഞാൻ ശാരോനിലെ പനിനീർപുഷ്പവും
താഴ്വരകളിലെ താമരപ്പൂവും ആകുന്നു. 2
മുള്ളുകളുടെ ഇടയിൽ താമരപോലെ
കന്യകമാരുടെ ഇടയിൽ എന്റെ പ്രിയ
ഇരിക്കുന്നു. 3 കാട്ടുമരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു
നാരകംപോലെ യൌവനക്കാരുടെ ഇടയിൽ
എന്റെ പ്രിയൻ ഇരിക്കുന്നു; അതിന്റെ നിഴലിൽ
ഞാൻ അതിമോദത്തോടെ ഇരുന്നു; അതിന്റെ
പഴം എന്റെ രുചിക്കു മധുരമായിരുന്നു.

4 അവൻ എന്നെ വീഞ്ഞുവീട്ടിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു; എന്റെ മീതെ അവൻ
പിടിച്ചിരുന്ന കൊടി സ്നേഹമായിരുന്നു. 5 ഞാൻ
പ്രേമപരവശയായിരിക്കയാൽ മുന്തിരിയട തന്നു
എന്നെ ശക്തീകരിപ്പിൻ; നാരങ്ങാ തന്നു എന്നെ
തണുപ്പിപ്പിൻ. 6 അവന്റെ ഇടങ്കൈ എന്റെ തലയിൻ
കീഴെ ഇരിക്കട്ടെ; അവന്റെ വലങ്കൈ എന്നെ
ആശ്ലേഷിക്കട്ടെ. 7 യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ,
വയലിലെ ചെറുമാനുകളാണ, പേടമാനുകളാണ,
പ്രേമത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുവോളം അതിനെ
ഇളക്കരുതു, ഉണർത്തുകയുമരുതു. 8 അതാ, എന്റെ
പ്രിയന്റെ സ്വരം! അവൻ മലകളിന്മേൽ ചാടിയും
കുന്നുകളിന്മേൽ കുതിച്ചുംകൊണ്ടു വരുന്നു. 9
എന്റെ പ്രിയൻ ചെറുമാനിന്നും കലക്കുട്ടിക്കും
തുല്യൻ; ഇതാ, അവൻ നമ്മുടെ മതില്ക്കു പുറമേ
നില്ക്കുന്നു; അവൻ കിളിവാതിലൂടെ നോക്കുന്നു;
അഴിക്കിടയിൽകൂടി ഉളിഞ്ഞുനോക്കുന്നു. 10 എന്റെ
പ്രിയൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ പ്രിയേ,
എഴുന്നേല്ക്ക; എന്റെ സുന്ദരീ, വരിക. 11 ശീതകാലം
കഴിഞ്ഞു; മഴയും മാറിപ്പോയല്ലോ. 12 പുഷ്പങ്ങൾ
ഭൂമിയിൽ കാണായ്വരുന്നു; വള്ളിത്തല
മുറിക്കുംകാലം വന്നിരിക്കുന്നു; കുറുപ്രാവിന്റെ
ശബ്ദവും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കേൾക്കുന്നു. 13
അത്തിക്കായ്കൾ പഴുക്കുന്നു; മുന്തിരിവള്ളി
പൂത്തു സുഗന്ധം വീശുന്നു; എന്റെ പ്രിയേ,
എഴുന്നേല്ക്ക; എന്റെ സുന്ദരീ, വരിക. 14 പാറയുടെ
പിളപ്പിലും കടുന്തൂക്കിന്റെ മറവിലും ഇരിക്കുന്ന
എന്റെ പ്രാവേ, ഞാൻ നിന്റെ മുഖം ഒന്നു
കാണട്ടെ; നിന്റെ സ്വരം ഒന്നു കേൾക്കട്ടെ; നിന്റെ

സ്വരം ഇമ്പമുള്ളതും മുഖം സൌന്ദര്യമുള്ളതും
ആകുന്നു. 15 ഞങ്ങളുടെ മുന്തിരത്തോട്ടങ്ങൾ
പൂത്തിരിക്കയാൽ മുന്തിരിവള്ളി നശിപ്പിക്കുന്ന
കുറുക്കന്മാരെ, ചെറുകുറുക്കന്മാരെ
തന്നേ പിടിച്ചുതരുവിൻ. 16 എന്റെ പ്രിയൻ
എനിക്കുള്ളവൻ; ഞാൻ അവന്നുള്ളവൾ; അവൻ
താമരകളുടെ ഇടയിൽ ആടുമേയ്ക്കുന്നു. 17
വെയിലാറി, നിഴൽ കാണാതെയാകുവോളം, എന്റെ
പ്രിയനേ, നീ മടങ്ങി ദുർഘടപൎവ്വതങ്ങളിലെ
ചെറുമാനിന്നും കലക്കുട്ടിക്കും തുല്യനായിരിക്ക.

3 രാത്രിസമയത്തു എന്റെ കിടക്കയിൽ ഞാൻ
എന്റെ പ്രാണപ്രിയനെ അന്വേഷിച്ചു; ഞാൻ
അവനെ അന്വേഷിച്ചു; കണ്ടില്ലതാനും. 2
ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നഗരത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു,
വീഥികളിലും വിശാലസ്ഥലങ്ങളിലും എന്റെ
പ്രാണപ്രിയനെ അന്വേഷിക്കും എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞു; ഞാൻ അവനെ അന്വേഷിച്ചു;
കണ്ടില്ല താനും. 3 നഗരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന
കാവല്ക്കാർ എന്നെ കണ്ടു; എന്റെ പ്രാണപ്രിയനെ
കണ്ടുവോ എന്നു ഞാൻ അവരോടു ചോദിച്ചു. 4
അവരെ വിട്ടു കുറെ അങ്ങോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ
ഞാൻ എന്റെ പ്രാണപ്രിയനെ കണ്ടു. ഞാൻ
അവനെ പിടിച്ചു, എന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കും
എന്നെ പ്രസവിച്ചവളുടെ അറയിലേക്കും
കൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ അവനെ വിട്ടില്ല. 5
യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, ചെറുമാനുകളാണ,
പേടമാനുകളാണ, പ്രേമത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുവോളം
അതിനെ ഇളക്കരുതു ഉണൎത്തുകയുമരുതു. 6 മൂറും
കുന്തുരുക്കവും കൊണ്ടും കച്ചവടക്കാരന്റെ

സകലവിധ സുഗന്ധചൂർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടും
പരിമളപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുകത്തൂൺപോലെ
മരുഭൂമിയിൽനിന്നു കയറിവരുന്നോരിവൻ ആർ? 7
ശലോമോന്റെ പല്ലക്കു തന്നേ; യിസ്രായേൽ
വീരന്മാരിൽ അറുപതു വീരന്മാർ അതിന്റെ
ചുറ്റും ഉണ്ടു. 8 അവരെല്ലാവരും വാളെടുത്ത
യുദ്ധസമർത്ഥന്മാർ; രാത്രിയിലെ ഭയം നിമിത്തം
ഓരോരുത്തൻ അരെക്കു വാൾ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു.
9 ശലോമോൻരാജാവു ലെബാനോനിലെ
മരംകൊണ്ടു തനിക്കു ഒരു പല്ലക്കു ഉണ്ടാക്കി. 10
അതിന്റെ മേക്കട്ടിക്കാൽ അവൻ വെള്ളി
കൊണ്ടും ചാരു പൊന്നുകൊണ്ടും ഇരിപ്പിടം
രക്താംബരംകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കി; അതിന്റെ
അന്തർഭാഗം യെരൂശലേംപുത്രിമാരുടെ
പ്രേമംകൊണ്ടു വിചിത്രഖചിതമായിരിക്കുന്നു. 11
സീയോൻ പുത്രിമാരേ, നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു
ചെന്നു ശലോമോൻരാജാവിനെ അവന്റെ
കല്യാണ ദിവസത്തിൽ, അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ
ആനന്ദദിവസത്തിൽ തന്നേ, അവന്റെ അമ്മ
അവനെ ധരിപ്പിച്ച കിരീടത്തോടുകൂടെ കാൺമിൻ.

4 എന്റെ പ്രിയേ, നീ സുന്ദരി; നീ സുന്ദരി തന്നേ;
നിന്റെ മൂടുപടത്തിൻ നടുവെ നിന്റെ കണ്ണു
പ്രാവിൻ കണ്ണുപോലെ ഇരിക്കുന്നു; നിന്റെ
തലമുടി ഗിലെയാദ് മലഞ്ചെരിവിൽ കിടക്കുന്ന
കോലാട്ടിൻകൂട്ടം പോലെയാകുന്നു. 2 നിന്റെ
പല്ലു, രോമം കത്രിച്ചിട്ടു കുളിച്ചു കയറിവരുന്ന
ആടുകളെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നും
മച്ചിയായിരിക്കാതെ എല്ലാം ഇരട്ടപ്രസവിക്കുന്നു. 3
നിന്റെ അധരം കടുംചുവപ്പുനൂൽപോലെയും നിന്റെ

വായ് മനോഹരവും ആകുന്നു; നിന്റെ ചെന്നികൾ
നിന്റെ മൂടുപടത്തിൻ ഉള്ളിൽ മാതളപ്പഴത്തിൻ
ഖണ്ഡംപോലെ ഇരിക്കുന്നു. 4 നിന്റെ കഴുത്തു
ആയുധശാലയായി പണിതിരിക്കുന്ന ദാവീദിൻ
ഗോപുരത്തോടു ഒക്കും; അതിൽ ആയിരം
പരിച തൂക്കിയിരിക്കുന്നു; അവ ഒക്കെയും
വീരന്മാരുടെ പരിച തന്നേ. 5 നിന്റെ സ്തനം രണ്ടും
താമരെക്കിടയിൽ മേയുന്ന ഇരട്ട പിറന്ന രണ്ടു
മാൻകുട്ടികൾക്കു സമം. 6 വെയലാറി നിഴൽ
കാണാതെയാകുവോളം ഞാൻ മൂറിൻമലയിലും
കുന്തുരുക്കക്കുന്നിലും ചെന്നിരിക്കാം. 7 എന്റെ
പ്രിയേ, നീ സർവ്വാംഗസുന്ദരി; നിന്നിൽ യാതൊരു
ഊനവും ഇല്ല. 8 കാന്തേ ലെബാനോനെ
വിട്ടു എന്നോടുകൂടെ, ലെബാനോനെ വിട്ടു
എന്നോടുകൂടെ വരിക; അമാനാമുകളും ശെനീർ
ഹെർമ്മോൻ കൊടുമുടികളും സിംഹങ്ങളുടെ
ഗുഹകളും പുള്ളിപ്പുലികളുടെ പർവ്വതങ്ങളും വിട്ടു
പോരിക. 9 എന്റെ സഹോദരീ, എന്റെ കാന്തേ, നീ
എന്റെ ഹൃദയത്തെ അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഒരു
നോട്ടംകൊണ്ടും കഴുത്തിലെ മാല കൊണ്ടും നീ
എന്റെ ഹൃദയത്തെ അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. 10
എന്റെ സഹോദരീ, എന്റെ കാന്തേ, നിന്റെ പ്രേമം
എത്ര മനോഹരം! വീഞ്ഞിനെക്കാൾ നിന്റെ
പ്രേമവും സകലവിധ സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തെക്കാൾ
നിന്റെ തൈലത്തിന്റെ പരിമളവും എത്ര രസകരം!
11 അല്ലയോ കാന്തേ, നിന്റെ അധരം തേൻകട്ട
പൊഴിക്കുന്നു; നിന്റെ നാവിൻ കീഴിൽ തേനും
പാലും ഉണ്ടു; നിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ
വാസന ലെബാനോന്റെ വാസനപോലെ

ഇരിക്കുന്നു. 12 എന്റെ സഹോദരി, എന്റെ
കാന്ത കെട്ടി അടെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു തോട്ടം,
അടെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നീരുറവു, മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്ന
ഒരു കിണറു. 13 നിന്റെ ചിനെപ്പുകൾ
വിശിഷ്ടഫലങ്ങളോടു കൂടിയ മാതളത്തോട്ടം;
മയിലാഞ്ചിയോടുകൂടെ ജടാമാംസിയും, 14
ജടാമാംസിയും കുങ്കുമവും, വയമ്പും ലവംഗവും,
സകലവിധ കുന്തുരുക്കവൃക്ഷങ്ങളും, മൂറും
അകിലും സകലപ്രധാനസുഗന്ധവർഗ്ഗവും തന്നേ. 15
നീ തോട്ടങ്ങൾക്കു ഒരു നീരുറവും, വറ്റിപ്പോകാത്ത
കിണറും ലെബാനോനിൽനിന്നു ഒഴുകുന്ന
ഒഴുക്കുകളും തന്നേ. 16 വടതിക്കാറ്റേ ഉണരുക;
തെന്നിക്കാറ്റേ വരിക; എന്റെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു
സുഗന്ധം വീശേണ്ടതിന്നു അതിന്മേൽ ഊതുക;
എന്റെ പ്രിയൻ തന്റെ തോട്ടത്തിൽ വന്നു അതിലെ
വിശിഷ്ടഫലം ഭുജിക്കട്ടെ.

5 എന്റെ സഹോദരീ, എന്റെ കാന്തേ, ഞാൻ എന്റെ
തോട്ടത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ മൂറും
സുഗന്ധവർഗ്ഗവും പെറുക്കി; ഞാൻ എന്റെ
തേൻകട്ട തേനോടുകൂടെ തിന്നും എന്റെ
വീഞ്ഞു പാലോടുകൂടെ കുടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു;
സ്നേഹിതന്മാരേ തിന്നുവിൻ; പ്രിയരേ, കുടിച്ചു
മത്തരാകുവിൻ! 2 ഞാൻ ഉറങ്ങുന്നു എങ്കിലും
എന്റെ ഹൃദയം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. വാതില്ക്കൽ
മുട്ടുന്ന എന്റെ പ്രിയന്റെ സ്വരം: എന്റെ സഹോദരീ,
എന്റെ പ്രിയേ, എന്റെ പ്രാവേ, എന്റെ നിഷ്കളങ്കേ,
തുറക്കുക; എന്റെ ശിരസ്സു മഞ്ഞുകൊണ്ടും
കുറുനിരകൾ രാത്രിയിൽ പെയ്യുന്ന തുള്ളികൊണ്ടും
നനെഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 3 എന്റെ അങ്കി ഞാൻ

ഊരിയിരിക്കുന്നു; അതു വീണ്ടും ധരിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? ഞാൻ കാലുകളെ കഴുകിയിരിക്കുന്നു;
അവയെ മലിനമാക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 4 എന്റെ
പ്രിയൻ ദ്വാരത്തിൽ കൂടി കൈ നീട്ടി; എന്റെ ഉള്ളം
അവനെച്ചൊല്ലി ഉരുകിപ്പോയി. 5 എന്റെ പ്രിയന്നു
തുറക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു; എന്റെ
കൈ മൂറും, എന്റെ വിരൽ മൂറിൻ തൈലവും
തഴുതുപിടികളിന്മേൽ പൊഴിച്ചു. 6 ഞാൻ എന്റെ
പ്രിയന്നു വേണ്ടി തുറന്നു എന്റെ പ്രിയനോ
പൊയ്ക്കളഞ്ഞിരുന്നു; അവൻ സംസാരിച്ചപ്പോൾ
ഞാൻ വിവശയായിരുന്നു; ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു
അവനെ കണ്ടില്ല; ഞാൻ അവനെ വിളിച്ചു;
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. 7 നഗരത്തിൽ ചുറ്റി
സഞ്ചരിക്കുന്ന കാവല്ക്കാർ എന്നെ കണ്ടു; അവർ
എന്നെ അടിച്ചു, മുറിവേല്പിച്ചു; മതിൽകാവല്ക്കാർ
എന്റെ മൂടുപടം എടുത്തുകളഞ്ഞു. 8
യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, നിങ്ങൾ എന്റെ പ്രിയനെ
കണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ പ്രേമപരവശയായിരിക്കുന്നു
എന്നു അവനോടു അറിയിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ആണയിടുന്നു. 9 സ്ത്രീകളിൽ അതി
സുന്ദരിയായുള്ളോവേ, നിന്റെ പ്രിയന്നു മറ്റു
പ്രിയന്മാരെക്കാൾ എന്തു വിശേഷതയുള്ളു? നീ
ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളോടു ആണയിടേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ പ്രിയന്നു മറ്റു പ്രിയന്മാരെക്കാൾ എന്തു
വിശേഷതയുള്ളു. 10 എന്റെ പ്രിയൻ വെണ്മയും
ചുവപ്പും ഉള്ളവൻ, പതിനായിരംപേരിൽ
അതിശ്രേഷ്ഠൻ തന്നേ. 11 അവന്റെ ശിരസ്സു
അതിവിശേഷമായ തങ്കം; അവന്റെ കുറുനിരകൾ
ചുരുണ്ടും കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്തും ഇരിക്കുന്നു.

12 അവന്റെ കണ്ണു നീർത്തോടുകളുടെ അരികത്തുള്ള
പ്രാവുകൾക്കു തുല്യം; അതു പാലുകൊണ്ടു
കഴുകിയതും ചേർച്ചയായി പതിച്ചതും ആകുന്നു. 13
അവന്റെ കവിൾ സുഗന്ധസസ്യങ്ങളുടെ
തടവും നറുന്തൈകളുടെ വാരവും, അവന്റെ
അധരം താമരപ്പൂവുംപോലെ ഇരിക്കുന്നു; അതു
മൂറിൻ തൈലം പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; 14
അവന്റെ കൈകൾ ഗോമേദകം പതിച്ചിരിക്കുന്ന
സ്വർണ്ണനാളങ്ങൾ; അവന്റെ ഉദരം നീലരത്നം പതിച്ച
ദന്ത നിർമ്മിതം. 15 അവന്റെ തുട തങ്കച്ചുവട്ടിൽ
നിർത്തിയ വെൺകൽത്തൂൺ; അവന്റെ രൂപം
ലെബാനോനെപ്പോലെ, ദേവദാരുപോലെ തന്നേ
ഉൽകൃഷ്ടമാകുന്നു. 16 അവന്റെ വായ് ഏറ്റവും
മധുരമുള്ളതു; അവൻ സർവ്വാംഗസുന്ദരൻ തന്നേ;
യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, ഇവനത്രേ എന്റെ പ്രിയൻ;
ഇവനത്രേ എന്റെ സ്നേഹിതൻ.

6 സ്ത്രീകളിൽ അതിസുന്ദരിയായുള്ളോവേ, നിന്റെ
പ്രിയൻ എവിടെ പോയിരിക്കുന്നു? നിന്റെ
പ്രിയൻ ഏതുവഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു?
ഞങ്ങൾ നിന്നോടുകൂടെ അവനെ
അന്വേഷിക്കാം. 2 തോട്ടങ്ങളിൽ മേയിപ്പാനും
താമരപ്പൂക്കളെ പറിപ്പാനും എന്റെ പ്രിയൻ
തന്റെ തോട്ടത്തിൽ സുഗന്ധസസ്യങ്ങളുടെ
തടങ്ങളിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. 3
ഞാൻ എന്റെ പ്രിയന്നുള്ളവൾ; എന്റെ പ്രിയൻ
എനിക്കുള്ളവൻ; അവൻ താമരകളുടെ ഇടയിൽ
മേയ്ക്കുന്നു. 4 എന്റെ പ്രിയേ, നീ തിർസ്സാപോലെ
സൌന്ദര്യമുള്ളവൾ; യെരൂശലേംപോലെ
മനോഹര, കൊടികളോടു കൂടിയ സൈന്യംപോലെ

ഭയങ്കര. 5 നിന്റെ കണ്ണു എങ്കൽനിന്നു
തിരിക്ക; അതു എന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ തലമുടി ഗിലെയാദ് മലഞ്ചെരിവിൽ
കിടക്കുന്ന കോലാട്ടിൻകൂട്ടംപോലെയാകുന്നു.
6 നിന്റെ പല്ലു കുളിച്ചു കയറിവരുന്ന
ആടുകളെപ്പോലെയിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നും
മച്ചിയായിരിക്കാതെ എല്ലാം ഇരട്ട പ്രസവിക്കുന്നു. 7
നിന്റെ ചെന്നികൾ നിന്റെ മൂടുപടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ
മാതളപ്പഴത്തിന്റെ ഖണ്ഡംപോലെ ഇരിക്കുന്നു. 8
അറുപതു രാജ്ഞികളും എണ്പതു വെപ്പാട്ടികളും
അസംഖ്യം കന്യകമാരും ഉണ്ടല്ലോ. 9 എന്റെ പ്രാവും
എന്റെ നിഷ്കളങ്കയുമായവളോ ഒരുത്തി മാത്രം;
അവൾ തന്റെ അമ്മെക്കു ഏകപുത്രിയും തന്നേ
പ്രസവിച്ചവൾക്കു ഓമനയും ആകുന്നു; കന്യകമാർ
അവളെ കണ്ടു ഭാഗ്യവതി എന്നു വാഴ്ത്തും;
രാജ്ഞികളും വെപ്പാട്ടികളും കൂടെ അവളെ
പുകഴ്ത്തും. 10 അരുണോദയംപോലെ ശോഭയും
ചന്ദ്രനെപ്പോലെ സൌന്ദൎയ്യവും സൂൎയ്യനെപ്പോലെ
നിൎമ്മലതയും കൊടികളോടു കൂടിയ
സൈന്യംപോലെ ഭയങ്കരത്വവും ഉള്ളോരിവൾ
ആർ? 11 ഞാൻ തോട്ടിന്നരികെയുള്ള സസ്യങ്ങളെ
കാണേണ്ടതിന്നും മുന്തിരിവള്ളി തളിൎക്കയും
മാതളനാരകം പൂക്കയും ചെയ്തുവോ എന്നു
നോക്കേണ്ടതിന്നും അക്രോത്ത്തോട്ടത്തിലേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. 12 എന്റെ അഭിലാഷം ഹേതുവായി
ഞാൻ അറിയാതെ എന്റെ പ്രഭുജനത്തിൻ
രഥങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എത്തി.

7 മടങ്ങിവരിക, ശൂലേംകാരത്തീ, മടങ്ങിവരിക;
ഞങ്ങൾ നിന്നെ ഒന്നു കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ,

മടങ്ങിവരിക, മടങ്ങിവരിക; നിങ്ങൾ മഹനയീമിലെ
നൃത്തത്തെപ്പോലെ ശൂലേംകാരത്തിയെ കാണ്മാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? 2 പ്രഭുകുമാരീ,
ചെരിപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന നിന്റെ കാൽ എത്ര മനോഹരം!
നിന്റെ ഉരുണ്ട നിതംബം തട്ടാന്റെ പണിയായ
ഭൂഷണംപോലെ ഇരിക്കുന്നു. 3 നിന്റെ നാഭി,
വട്ടത്തിലുള്ള പാനപാത്രംപോലെയാകുന്നു;
അതിൽ, കലക്കിയ വീഞ്ഞു ഇല്ലാതിരിക്കുന്നില്ല;
നിന്റെ ഉദരം താമരപ്പൂ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന
കോതമ്പുകൂമ്പാരംപോലെ ആകുന്നു. 4 നിന്റെ
സ്തനം രണ്ടും ഇരട്ടപിറന്ന രണ്ടു മാൻകുട്ടികൾക്കു
സമം. 5 നിന്റെ കഴുത്തു ദന്തഗോപുരംപോലെയും
നിന്റെ കണ്ണു ഹെശ്ബോനിൽ ബാത്ത്
റബ്ബീംവാതില്ക്കലെ കുളങ്ങളെപ്പോലെയും നിന്റെ
മൂക്കു ദമ്മേശെക്കിന്നു നേരെയുള്ള ലെബാനോൻ
ഗോപുരംപോലെയും ഇരിക്കുന്നു. 6 നിന്റെ
ശിരസ്സു കർമ്മേൽപോലെയും നിന്റെ തലമുടി
രക്താംബരംപോലെയും ഇരിക്കുന്നു; രാജാവു
നിന്റെ കുന്തളങ്ങളാൽ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു. 7
പ്രിയേ, പ്രേമഭോഗങ്ങളിൽ നീ എത്ര സുന്ദരി, എത്ര
മനോഹര! 8 നിന്റെ ശരീരാകൃതി പനയോടും നിന്റെ
സ്തനങ്ങൾ മുന്തിരിക്കുലയോടും ഒക്കുന്നു! 9
ഞാൻ പനമേൽ കയറും; അതിന്റെ മടൽ പിടിക്കും
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. നിന്റെ സ്തനങ്ങൾ
മുന്തിരിക്കുലപോലെയും നിന്റെ മൂക്കിന്റെ വാസന
നാരങ്ങയുടെ വാസനപോലെയും ആകട്ടെ. നിന്റെ
അണ്ണാക്കോ മേത്തരമായ വീഞ്ഞു. 10 അതു എന്റെ
പ്രിയന്നു മൃദുപാനമായി അധരത്തിലും പല്ലിലും
കൂടി കടക്കുന്നതും ആകുന്നു. 11 ഞാൻ

എന്റെ പ്രിയന്നുള്ളവൾ; അവന്റെ ആഗ്രഹം
എന്നോടാകുന്നു. 12 പ്രിയാ, വരിക; നാം
വെളിംപ്രദേശത്തു പോക; നമുക്കു ഗ്രാമങ്ങളിൽ
ചെന്നു രാപാർക്കാം. 13 അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിൽ പോയി മുന്തിരിവള്ളി
തളിർത്തു പൂ വിടരുകയും മാതളനാരകം പൂക്കയും
ചെയ്തുവോ എന്നു നോക്കാം; അവിടെവെച്ചു
ഞാൻ നിനക്കു എന്റെ പ്രേമം തരും. ദൂദായ്പഴം
സുഗന്ധം വീശുന്നു; നമ്മുടെ വാതില്ക്കൽ
സകലവിധവിശിഷ്ട ഫലവും ഉണ്ടു; എന്റെ പ്രിയാ,
ഞാൻ നിനക്കായി പഴയതും പുതിയതും
സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

8 നീ എന്റെ അമ്മയുടെ മുലകുടിച്ച സഹോദരൻ
ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ! ഞാൻ നിന്നെ വെളിയിൽ
കണ്ടു ചുംബിക്കുമായിരുന്നു; ആരും എന്നെ
നിന്ദിക്കയില്ലായിരുന്നു. 2 നീ എനിക്കു ഉപദേശം
തരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു; സുഗന്ധവർഗ്ഗം
ചേർത്ത വീഞ്ഞും എന്റെ മാതളപ്പഴത്തിൻ ചാറും
ഞാൻ നിനക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമായിരുന്നു. 3
അവന്റെ ഇടങ്കൈ എന്റെ തലയിൻ കീഴെ
ഇരിക്കട്ടെ; അവന്റെ വലങ്കൈ എന്നെ
ആശ്ലേഷിക്കട്ടെ. 4 യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ,
പ്രേമത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുവോളം അതിനെ
ഇളക്കരുതു ഉണർത്തുകയുമരുതു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ആണയിട്ടപേക്ഷിക്കുന്നു. 5
മരുഭൂമിയിൽനിന്നു തന്റെ പ്രിയന്റെ മേൽ
ചാരിക്കൊണ്ടു വരുന്നോരിവൾ ആർ?
നാരകത്തിൻ ചുവട്ടിൽവെച്ചു ഞാൻ നിന്നെ

ഉണർത്തി; അവിടെ വെച്ചല്ലോ നിന്റെ അമ്മ
നിന്നെ പ്രസവിച്ചതു; അവിടെവെച്ചല്ലോ നിന്നെ
പെറ്റവൾക്കു ഈറ്റുനോവു കിട്ടിയതു. 6 എന്നെ ഒരു
മുദ്രമോതിരമായി നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേലും ഒരു
മുദ്രമോതിരമായി നിന്റെ ഭുജത്തിന്മേലും
വെച്ചുകൊള്ളേണമേ; പ്രേമം മരണംപോലെ
ബലമുള്ളതും പതീവ്രതശങ്ക പാതാളംപോലെ
കടുപ്പമുള്ളതും ആകുന്നു; അതിന്റെ ജ്വലനം
അഗ്നിജ്വലനവും ഒരു ദിവ്യജ്വാലയും തന്നേ. (Sheol
h7585) 7 ഏറിയ വെള്ളങ്ങൾ പ്രേമത്തെ കെടുപ്പാൻ
പോരാ; നദികൾ അതിനെ മുക്കിക്കളകയില്ല.
ഒരുത്തൻ തന്റെ ഗൃഹത്തിലുള്ള സൎവ്വസമ്പത്തും
പ്രേമത്തിന്നു വേണ്ടി കൊടുത്താലും അവനെ
നിന്ദിച്ചുകളയും. 8 നമുക്കു ഒരു ചെറിയ പെങ്ങൾ
ഉണ്ടു; അവൾക്കു സ്തനങ്ങൾ വന്നിട്ടില്ല; നമ്മുടെ
പെങ്ങൾക്കു കല്യാണം പറയുന്നനാളിൽ നാം
അവൾക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യും? 9 അവൾ ഒരു
മതിൽ എങ്കിൽ അതിന്മേൽ ഒരു വെള്ളിമകുടം
പണിയാമായിരുന്നു; ഒരു വാതിൽ എങ്കിൽ
ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടു അടെക്കാമായിരുന്നു.
10 ഞാൻ മതിലും എന്റെ സ്തനങ്ങൾ
ഗോപുരങ്ങൾപോലെയും ആയിരുന്നു; അന്നു
ഞാൻ അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സമാധാനം
പ്രാപിച്ചിരുന്നു. 11 ശലോമോന്നു ബാൽഹാമോനിൽ
ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ
മുന്തിരിത്തോട്ടം അവൻ കാവല്ക്കാരെ ഏല്പിച്ചു;
അതിന്റെ പാട്ടമായിട്ടു, ഓരോരുത്തൻ ആയിരം
പണം വീതം കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരുന്നു. 12 എന്റെ
സ്വന്ത മുന്തിരിത്തോട്ടം എന്റെ കൈവശം

ഇരിക്കുന്നു; ശലോമോനേ, നിനക്കു ആയിരവും ഫലം കാക്കുന്നവക്കു ഇരുനൂറും ഇരിക്കട്ടെ.
13 ഉദ്യാനനിവാസിനിയേ, സഖിമാർ നിന്റെ സ്വരം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നു; അതു എന്നെയും കേൾപ്പിക്കേണമേ.
14 എന്റെ പ്രിയാ നീ പരിമളപവ്വതങ്ങളിലെ ചെറുമാനിന്നും കലക്കുട്ടിക്കും തുല്യനായി ഓടിപ്പോക.

യെശയ്യാവ്

1 ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാവു
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരായ ഉസ്സീയാവു, യോഥാം,
ആഹാസ്, യെഹിസ്കീയാവു എന്നിവരുടെ
കാലത്തു യെഹൂദയെയും യെരൂശലേമിനെയും
പറ്റി ദൎശിച്ച ദൎശനം. 2 ആകാശമേ, കേൾക്ക;
ഭൂമിയേ, ചെവിതരിക; യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ മക്കളെ പോറ്റി വളൎത്തി; അവരോ എന്നോടു
മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 കാള തന്റെ ഉടയവനെയും
കഴുത തന്റെ യജമാനന്റെ പുല്തൊട്ടിയെയും
അറിയുന്നു; യിസ്രായേലോ അറിയുന്നില്ല;
എന്റെ ജനം ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല. 4 അയ്യോ
പാപമുള്ള ജാതി! അകൃത്യഭാരം ചുമക്കുന്ന ജനം!
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ സന്തതി! വഷളായി
നടക്കുന്ന മക്കൾ! അവർ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനെ നിരസിച്ചു
പുറകോട്ടു മാറിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 ഇനി
നിങ്ങളെ അടിച്ചിട്ടു എന്തു? നിങ്ങൾ അധികം
അധികം പിന്മാറുകേയുള്ളു; തല മുഴുവനും ദീനവും
ഹൃദയം മുഴുവനും രോഗവും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 6
അടിതൊട്ടു മുടിവരെ ഒരു സുഖവും ഇല്ല; മുറിവും
ചതവും പഴുത്തവ്രണവും മാത്രമേ ഉള്ളു;
അവയെ ഞെക്കി കഴുകീട്ടില്ല, വെച്ചുകെട്ടീട്ടില്ല,
എണ്ണപുരട്ടി ശമിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല. 7 നിങ്ങളുടെ ദേശം
ശൂന്യമായി നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങൾ തീക്കിരയായി;
നിങ്ങൾ കാൺകെ അന്യജാതിക്കാർ
നിങ്ങളുടെ നാടു തിന്നുകളയുന്നു; അതു
അന്യജാതിക്കാർ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്തതുപോലെ
ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു. 8 സീയോൻപുത്രി,

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ കുടിൽപോലെയും
വെള്ളരിത്തോട്ടത്തിലെ മാടംപോലെയും
നിരോധിച്ച പട്ടണംപോലെയും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
9 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ നമുക്കു
അത്യല്പമായോരു ശേഷിപ്പു വെച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ
നാം സൊദോംപോലെ ആകുമായിരുന്നു;
ഗൊമോറെക്കു സദൃശമാകുമായിരുന്നു. 10
സൊദോം അധിപതികളേ, യഹോവയുടെ
വചനം കേൾപ്പിൻ; ഗൊമോറജനമേ,
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾവിൻ. 11 നിങ്ങളുടെ
ഹനനയാഗങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം എനിക്കു
എന്തിന്നു എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
മുട്ടാടുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഹോമയാഗവും തടിപ്പിച്ച
മൃഗങ്ങളുടെ മേദസ്സുംകൊണ്ടു എനിക്കു
മതി വന്നിരിക്കുന്നു; കാളകളുടെയോ
കുഞ്ഞാടുകളുടെയോ കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയോ
രക്തം എനിക്കു ഇഷ്ടമല്ല. 12 നിങ്ങൾ എന്റെ
സന്നിധിയിൽ വരുമ്പോൾ എന്റെ പ്രാകാരങ്ങളെ
ചവിട്ടുവാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചതു
ആർ? 13 ഇനി നിങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായുള്ള കാഴ്ച
കൊണ്ടുവരരുതു; ധൂപം എനിക്കു വെറുപ്പാകുന്നു;
അമാവാസ്യയും ശബ്ബത്തും സഭായോഗം
കൂടുന്നതും - നീതികേടും ഉത്സവയോഗവും
എനിക്കു സഹിച്ചുകൂടാ. 14 നിങ്ങളുടെ
അമാവാസ്യകളെയും ഉത്സവങ്ങളെയും ഞാൻ
വെറുക്കുന്നു; അവ എനിക്കു അസഹ്യം; ഞാൻ
അവ സഹിച്ചു മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ
കൈമലർത്തുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു

മറെച്ചുകളയും; നിങ്ങൾ എത്ര തന്നേ പ്രാൎത്ഥന
കഴിച്ചാലും ഞാൻ കേൾക്കയില്ല; നിങ്ങളുടെ
കൈ രക്തംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
16 നിങ്ങളെ കഴുകി വെടിപ്പാക്കുവിൻ;
നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ദോഷത്തെ
എന്റെ കണ്ണിന്മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളവിൻ;
തിന്മ ചെയ്യുന്നതു മതിയാക്കുവിൻ. 17 നന്മ
ചെയ്‌വാൻ പഠിപ്പിൻ; ന്യായം അന്വേഷിപ്പിൻ;
പീഡിപ്പിക്കുന്നവനെ നേൎവ്വഴിക്കാക്കുവിൻ;
അനാഥന്നു ന്യായം നടത്തിക്കൊടുപ്പിൻ;
വിധവെക്കു വേണ്ടി വ്യവഹരിപ്പിൻ. 18 വരുവിൻ,
നമുക്കു തമ്മിൽ വാദിക്കാം എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
കടുഞ്ചുവപ്പായിരുന്നാലും ഹിമംപോലെ വെളുക്കും;
രക്താംബരംപോലെ ചുവപ്പായിരുന്നാലും
പഞ്ഞിപോലെ ആയിത്തീരും. 19 നിങ്ങൾ മനസ്സു
വെച്ചു കേട്ടനുസരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദേശത്തിലെ
നന്മ അനുഭവിക്കും. 20 മറുത്തു മത്സരിക്കുന്നു
എങ്കിലോ നിങ്ങൾ വാളിന്നിരയായ്തീരും;
യഹോവയുടെ വായ് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 21
വിശ്വസ്തനഗരം വേശ്യയായി തീൎന്നിരിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ! അതിൽ ന്യായം നിറഞ്ഞിരുന്നു; നീതി
വസിച്ചിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ, കുലപാതകന്മാർ. 22
നിന്റെ വെള്ളി കീടമായും നിന്റെ വീഞ്ഞു വെള്ളം
ചേൎന്നും ഇരിക്കുന്നു. 23 നിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ
മത്സരികൾ; കള്ളന്മാരുടെ കൂട്ടാളികൾ തന്നേ;
അവർ ഒക്കെയും സമ്മാനപ്രിയരും പ്രതിഫലം
കാംക്ഷിക്കുന്നവരും ആകുന്നു; അവർ അനാഥന്നു
ന്യായം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നില്ല; വിധവയുടെ

വ്യവഹാരം അവരുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതുമില്ല. 24
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേലിന്റെ വല്ലഭനായി
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഹാ, ഞാൻ എന്റെ
വൈരികളോടു പകവീട്ടി എന്റെ ശത്രുക്കളോടു
പ്രതികാരം നടത്തും. 25 ഞാൻ എന്റെ കൈ
നിന്റെ നേരെ തിരിച്ചു നിന്റെ കീടം തീരെ
ഉരുക്കിക്കളകയും നിന്റെ വെള്ളീയം ഒക്കെയും
നീക്കിക്കളകയും ചെയ്യും. 26 ഞാൻ നിന്റെ
ന്യായാധിപന്മാരെ ആദിയിങ്കൽ എന്നപോലെയും
നിന്റെ ആലോചനക്കാരെ ആരംഭത്തിങ്കൽ
എന്നപോലെയും ആക്കും; അതിന്റെശേഷം നീ
നീതിപുരം എന്നും വിശ്വസ്തനഗരം എന്നും
വിളിക്കപ്പെടും. 27 സീയോൻ ന്യായത്താലും അതിൽ
മനം തിരിയുന്നവർ നീതിയാലും വീണ്ടെടുക്കപ്പെടും.
28 എന്നാൽ അതിക്രമികൾക്കും പാപികൾക്കും
ഒരുപോലെ നാശം ഭവിക്കും; യഹോവയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ മുടിഞ്ഞുപോകും. 29 നിങ്ങൾ
താല്പര്യം വെച്ചിരുന്ന കരുവേലകങ്ങളെക്കുറിച്ചു
നാണിക്കും; നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന
തോട്ടങ്ങൾനിമിത്തം ലജ്ജിക്കും. 30 നിങ്ങൾ
ഇല പൊഴിഞ്ഞ കരുവേലകംപോലെയും
വെള്ളമില്ലാത്ത തോട്ടംപോലെയും ഇരിക്കും. 31
ബലവാൻ ചണനാരുപോലെയും അവന്റെ പണി
തീപ്പൊരിപോലെയും ആകും; കെടുത്തുവാൻ
ആരുമില്ലാതെ രണ്ടും ഒരുമിച്ചു വെന്തുപോകും.

2 ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാവു
യെഹൂദയെയും യെരൂശലേമിനെയും
പറ്റി ദർശിച്ച വചനം. 2 അന്ത്യകാലത്തു

യഹോവയുടെ ആലയമുള്ള പവ്വതം പവ്വതങ്ങളുടെ
ശിഖരത്തിൽ സ്ഥാപിതവും കുന്നുകൾക്കു മീതെ
ഉന്നതവുമായിരിക്കും; സകലജാതികളും
അതിലേക്കു ഒഴുകിച്ചെല്ലും. 3 അനേകവംശങ്ങളും
ചെന്നു: വരുവിൻ, നമുക്കു യഹോവയുടെ
പവ്വതത്തിലേക്കു, യാക്കോബിൻ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിലേക്കു കയറിച്ചെല്ലാം; അവൻ നമുക്കു
തന്റെ വഴികളെ ഉപദേശിച്ചുതരികയും നാം
അവന്റെ പാതകളിൽ നടക്കയും ചെയ്യും എന്നു
പറയും. സീയോനിൽനിന്നു ഉപദേശവും
യെരൂശലേമിൽനിന്നു യഹോവയുടെ വചനവും
പുറപ്പെടും. 4 അവൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ന്യായം വിധിക്കയും ബഹുവംശങ്ങൾക്കു
വിധികല്പിക്കയും ചെയ്യും; അവർ തങ്ങളുടെ
വാളുകളെ കൊഴുക്കളായും കുന്തങ്ങളെ
വാക്കത്തികളായും അടിച്ചുതീക്കും; ജാതി
ജാതിക്കു നേരെ വാളോങ്ങുകയില്ല; അവർ ഇനി
യുദ്ധം അഭ്യസിക്കയും ഇല്ല. 5 യാക്കോബ് ഗൃഹമേ,
വരുവിൻ; നമുക്കു യഹോവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ
നടക്കാം. 6 എന്നാൽ നീ യാക്കോബ് ഗൃഹമായ
നിന്റെ ജനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവർ
പൂവ്വദേശക്കാരുടെ മയ്യാദകളാൽ നിറഞ്ഞും
ഫെലിസ്ത്യരെപ്പോലെ പ്രശ്നക്കാരായും
അന്യജാതിക്കാരോടു കയ്യടിച്ചവരായും ഇരിക്കുന്നു.
7 അവരുടെ ദേശത്തു വെള്ളിയും പൊന്നും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവരുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു
കണക്കില്ല; അവരുടെ ദേശത്തു കുതിരകൾ
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവരുടെ രഥങ്ങൾക്കും
എണ്ണമില്ല. 8 അവരുടെ ദേശത്തു വിഗ്രഹങ്ങൾ

നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; സ്വവിരൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ
കൈപ്പണിയെ അവർ നമസ്കരിക്കുന്നു. 9
മനുഷ്യൻ വണങ്ങുന്നു, പുരുഷൻ കുനിയുന്നു;
ആകയാൽ നീ അവരോടു ക്ഷമിക്കരുതേ.
10 യഹോവയുടെ ഭയങ്കരത്വംനിമിത്തവും
അവന്റെ മഹിമയുടെ പ്രഭനിമിത്തവും നീ
പാറയിൽ കടന്നു മണ്ണിൽ ഒളിച്ചുകൊൾക.
11 മനുഷ്യരുടെ നിഗളിച്ച കണ്ണു താഴും;
പുരുഷന്മാരുടെ ഉന്നതഭാവം കുനിയും; യഹോവ
മാത്രം അന്നാളിൽ ഉന്നതനായിരിക്കും. 12
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നാൾ ഗർവ്വവും
ഉന്നതഭാവവും ഉള്ള എല്ലാറ്റിന്മേലും നിഗളമുള്ള
എല്ലാറ്റിന്മേലും വരും; അവ താണുപോകും. 13
ലെബാനോനിലെ പൊക്കവും ഉയരവും ഉള്ള
സകല ദേവദാരുക്കളിന്മേലും ബാശാനിലെ
എല്ലാകരുവേലകങ്ങളിന്മേലും ഉയന്നിരിക്കുന്ന 14
സകലപർവ്വതങ്ങളിന്മേലും ഉയരമുള്ള
എല്ലാകുന്നുകളിന്മേലും 15 ഉന്നതമായ
സകലഗോപുരത്തിന്മേലും 16 ഉറപ്പുള്ള
എല്ലാമതിലിന്മേലും എല്ലാ തർശീശ് കപ്പലിന്മേലും
മനോഹരമായ സകലശൃംഗാരഗോപുരത്തിന്മേലും
വരും. 17 അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ഗർവ്വം കുനിയും;
പുരുഷന്മാരുടെ ഉന്നതഭാവം താഴും; യഹോവ
മാത്രം അന്നാളിൽ ഉന്നതനായിരിക്കും. 18
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളോ അശേഷം ഇല്ലാതെയാകും.
19 യഹോവ ഭൂമിയെ നടുക്കുവാൻ
എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ അവർ അവന്റെ
ഭയങ്കരത്വംനിമിത്തവും അവന്റെ മഹിമയുടെ
പ്രഭനിമിത്തവും പാറകളുടെ ഗുഹകളിലും മണ്ണിലെ

പോതുകളിലും കടക്കും. 20 യഹോവ ഭൂമിയെ
നടുക്കുവാൻ എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ അവന്റെ
ഭയങ്കരത്വംനിമിത്തവും അവന്റെ മഹിമയുടെ
പ്രഭനിമിത്തവും പാറകളുടെ ഗഹ്വരങ്ങളിലും
പൊട്ടിയ പാറകളുടെ വിള്ളലുകളിലും
കടക്കേണ്ടതിന്നു 21 തങ്ങൾ നമസ്കരിപ്പാൻ
വെള്ളികൊണ്ടും പൊന്നുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളെ മനുഷ്യർ ആ നാളിൽ
തുരപ്പനെലിക്കും നരിച്ചീറിന്നും എറിഞ്ഞുകളയും.
22 മൂക്കിൽ ശ്വാസമുള്ള മനുഷ്യനെ വിട്ടൊഴിവിൻ;
അവനെ എന്തു വിലമതിപ്പാനുള്ളു?

3 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കർത്താവു
യെരൂശലേമിൽനിന്നും യെഹൂദയിൽനിന്നും
ആധാരവും ആശ്രയവും, അപ്പം എന്ന
ആധാരമൊക്കെയും വെള്ളം എന്ന
ആധാരമൊക്കെയും 2 വീരൻ, യോദ്ധാവു,
ന്യായാധിപതി, പ്രവാചകൻ, പ്രശ്നക്കാരൻ,
മൂപ്പൻ, 3 അമ്പതുപേക്കു അധിപതി, മാന്യൻ,
മന്ത്രി, കൌശലപ്പണിക്കാരൻ, മന്ത്രവാദി
എന്നിവരെയും നീക്കിക്കളയും. 4 ഞാൻ
ബാലന്മാരെ അവക്കു പ്രഭുക്കന്മാരാക്കി
വെക്കും; ശിശുക്കൾ അവരെ വാഴും. 5 ഒരുത്തൻ
മറ്റൊരുവനെയും ഒരാൾ തന്റെ കൂട്ടുകാരനെയും
ഇങ്ങനെ ജനം അന്യോന്യം പീഡിപ്പിക്കും; ബാലൻ
വൃദ്ധനോടും നീചൻ മാന്യനോടും കയക്കും. 6
ഒരുത്തൻ തന്റെ പിതൃഭവനത്തിലെ സഹോദരനെ
പിടിച്ചു: നിനക്കു മേലങ്കിയുണ്ടു; നീ ഞങ്ങളുടെ
അധിപതി ആയിരിക്ക; ഈ ശൂന്യശിഷ്ടം
നിന്റെ കൈവശം ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറയും.

7 അവൻ അന്നു കൈ ഉയൎത്തിക്കൊണ്ടു:
വൈദ്യനായിരിപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല;
എന്റെ വീട്ടിൽ ആഹാരവുമില്ല, വസ്ത്രവുമില്ല;
എന്നെ ജനത്തിന്നു അധിപതിയാക്കരുതു
എന്നു പറയും. 8 യഹോവയുടെ തേജസ്സുള്ള
കണ്ണിന്നു വെറുപ്പുതോന്നുവാൻ തക്കവണ്ണം
അവരുടെ നാവുകളും പ്രവൃത്തികളും അവന്നു
വിരോധമായിരിക്കയാൽ യെരൂശലേം
ഇടിഞ്ഞുപോകും; യെഹൂദാ വീണുപോകും. 9
അവരുടെ മുഖഭാവം അവൎക്കു വിരോധമായി
സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; അവർ സൊദോംപോലെ
തങ്ങളുടെ പാപത്തെ പരസ്യമാക്കുന്നു; അതിനെ
മറെക്കുന്നതുമില്ല; അവൎക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! അവർ
തങ്ങൾക്കു തന്നേ ദോഷം വരുത്തുന്നു. 10
നീതിമാനെക്കുറിച്ചു: അവന്നു നന്മവരും എന്നു
പറവിൻ; തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം അവർ
അനുഭവിക്കും. 11 ദുഷ്ടന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! അവന്നു
ദോഷം വരും; അവന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം
അവനും അനുഭവിക്കും. 12 എന്റെ ജനമോ,
കുട്ടികൾ അവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു; സ്ത്രീകൾ
അവരെ വാഴുന്നു; എന്റെ ജനമേ, നിന്നെ
നടത്തുന്നവർ നിന്നെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നു; നീ
നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി അവർ നശിപ്പിക്കുന്നു. 13
യഹോവ വ്യവഹരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു വംശങ്ങളെ
വിധിപ്പാൻ നില്ക്കുന്നു. 14 യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരോടും പ്രഭുക്കന്മാരോടും
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ പ്രവേശിക്കും; നിങ്ങൾ
മുന്തിരിത്തോട്ടം തിന്നുകളഞ്ഞു; എളിയവരോടു
കവൎന്നെടുത്തതു നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ

ഉണ്ടു; 15 എന്റെ ജനത്തെ തകർത്തുകളവാനും
എളിയവരെ ദുഃഖിപ്പിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു എന്തു
കാര്യം എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 16 യഹോവ പിന്നെയും
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: സീയോൻ പുത്രിമാർ
നിഗളിച്ചു കഴുത്തു നീട്ടിയും എറികണ്ണിട്ടുംകൊണ്ടു
സഞ്ചരിക്കയും തത്തിത്തത്തി നടക്കയും
കാൽകൊണ്ടു ചിലമ്പൊലി കേൾപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 17 ഇതുനിമിത്തം യഹോവ സീയോൻ
പുത്രിമാരുടെ നെറുകെക്കു ചൊറി പിടിപ്പിക്കും;
യഹോവ അവരുടെ ഗുഹ്യപ്രദേശങ്ങളെ
നഗ്നമാക്കും. 18 അന്നു കർത്താവു അവരുടെ
കാൽച്ചിലമ്പുകളുടെ അലങ്കാരം, 19 അവരുടെ
നെറ്റിപ്പട്ടം, ചന്ദ്രക്കല, കാതില, കടകം, കവണി, 20
തലപ്പാവു, കാൽത്തള, പട്ടുകച്ച, പരിമളപ്പെട്ടി, 21
തകിട്ടുകൂടു, മോതിരം, മൂക്കുത്തി, 22 ഉത്സവ
വസ്ത്രം, മേലാട, ശാല്വാ, ചെറുസഞ്ചി, ദർപ്പണം,
ക്ഷോമപടം, 23 കല്ലാവു, മൂടുപടം എന്നിവ
നീക്കിക്കളയും. 24 അപ്പോൾ സുഗന്ധത്തിന്നു
പകരം ദുർഗ്ഗന്ധവും അരക്കച്ചെക്കു പകരം കയറും
പുരികുഴലിന്നു പകരം കഷണ്ടിയും ഉടയാടെക്കു
പകരം രട്ടും സൌന്ദര്യത്തിന്നു പകരം കരിവാളിപ്പും
ഉണ്ടാകും. 25 നിന്റെ പുരുഷന്മാർ വാളിനാലും
നിന്റെ വീരന്മാർ യുദ്ധത്തിലും വീഴും. 26 അതിന്റെ
വാതിലുകൾ വിലപിച്ചു ദുഃഖിക്കും; അതു
ശൂന്യമായി നിലത്തു കിടക്കും.

4 അന്നു ഏഴു സ്ത്രീകൾ ഒരു പുരുഷനെ പിടിച്ചു:
ഞങ്ങൾ സ്വന്തം വകകൊണ്ടു അഹോവൃത്തി
കഴിക്കയും സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിക്കയും

ചെയ്തുകൊള്ളാം; നിന്റെ പേർമാത്രം ഞങ്ങൾക്കു
ഇരിക്കട്ടെ; ഞങ്ങളുടെ നിന്ദ നീക്കിക്കളയേണമേ
എന്നു പറയും. 2 അന്നാളിൽ യഹോവയുടെ മുള
ഭംഗിയും മഹത്വവും ഉള്ളതും ഭൂമിയുടെ ഫലം
യിസ്രായേലിലെ രക്ഷിതഗണത്തിന്നു മഹിമയും
അഴകും ഉള്ളതും ആയിരിക്കും. 3 കർത്താവു
ന്യായവിധിയുടെ കാറ്റുകൊണ്ടും ദഹനത്തിന്റെ
കാറ്റുകൊണ്ടും സീയോൻ പുത്രിമാരുടെ
മലിനത കഴുകിക്കളകയും യെരൂശലേമിന്റെ
രക്തപാതകം അതിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
നീക്കി വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്തശേഷം 4
സീയോനിൽ മിഞ്ചിയിരിക്കുന്നവനും
യെരൂശലേമിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനും,
ഇങ്ങനെ യെരൂശലേമിൽ ജീവനുള്ളവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ പേർ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഏവനും
തന്നേ, വിശുദ്ധൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
5 യഹോവ സീയോൻപർവ്വതത്തിലെ
സകലവാസസ്ഥലത്തിന്മേലും അതിലെ
സഭായോഗങ്ങളിന്മേലും പകലിന്നു ഒരു മേഘവും
പുകയും രാത്രിക്കു അഗ്നിജ്വാലയുടെ പ്രകാശവും
സൃഷ്ടിക്കും; സകലതേജസ്സിന്നും മീതെ ഒരു
വിതാനം ഉണ്ടായിരിക്കും. 6 പകൽ, വെയിൽ
കൊള്ളാതിരിപ്പാൻ തണലായും കൊടുങ്കാറ്റും
മഴയും തട്ടാതിരിപ്പാൻ സങ്കേതവും മറവിടവുമായും
ഒരു കൂടാരം ഉണ്ടായിരിക്കും.

5 ഞാൻ എന്റെ പ്രിയതമന്നു അവന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തെക്കുറിച്ചു എന്റെ പ്രിയന്റെ
പാട്ടു പാടും; എന്റെ പ്രിയതമന്നു ഏറ്റവും
ഫലവത്തായോരു കുന്നിന്മേൽ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം

ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ അതിന്നു വേലി കെട്ടി,
അതിലെ കല്ലു പെറുക്കിക്കളഞ്ഞു, അതിൽ
നല്ലവക മുന്തിരിവള്ളി നട്ടു, നടുവിൽ ഒരു
ഗോപുരം പണിതു, ഒരു ചക്കും ഇട്ടു; മുന്തിരിങ്ങ
കായ്ക്കും എന്നു അവൻ കാത്തിരുന്നു;
കായിച്ചതോ കാട്ടുമുന്തിരിങ്ങയത്രേ. 3 ആകയാൽ
യെരൂശലേംനിവാസികളും യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
ആയുള്ളോരേ, എനിക്കും എന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്നും മദ്ധ്യേ വിധിപ്പിൻ. 4 ഞാൻ
എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ
ഇനി അതിൽ എന്തു ചെയ്‌വാനുള്ളു? മുന്തിരിങ്ങ
കായ്ക്കുമെന്നു ഞാൻ കാത്തിരുന്നാറെ അതു
കാട്ടുമുന്തിരിങ്ങ കായിച്ചതു എന്തു? ആകയാൽ
വരുവിൻ; 5 ഞാൻ എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തോടു
എന്തു ചെയ്യും എന്നു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കാം;
ഞാൻ അതിന്റെ വേലി പൊളിച്ചുകളയും; അതു
തിന്നു പോകും; ഞാൻ അതിന്റെ മതിൽ
ഇടിച്ചുകളയും; അതു ചവിട്ടി മെതിച്ചുപോകും. 6
ഞാൻ അതിനെ ശൂന്യമാക്കും; അതു വള്ളിത്തല
മുറിക്കാതെയും കിളെക്കാതെയും ഇരിക്കും;
പറക്കാരയും മുള്ളും അതിൽ മുളെക്കും; അതിൽ
മഴ പെയ്യിക്കരുതെന്നു ഞാൻ മേഘങ്ങളോടു
കല്പിക്കും. 7 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
മുന്തിരിത്തോട്ടം യിസ്രായേൽ ഗൃഹവും അവന്റെ
മനോഹരമായ നടുതല യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
ആകുന്നു; അവൻ ന്യായത്തിന്നായി കാത്തിരുന്നു;
എന്നാൽ ഇതാ, അന്യായം! നീതിക്കായി
നോക്കിയിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതാ ഭീതി! 8 തങ്ങൾ
മാത്രം ദേശമദ്ധ്യേ പാക്കത്തക്കവണ്ണം മറ്റാക്കും

സ്ഥലം ഇല്ലാതാകുവോളവും വീടോടു വീടു
ചേർക്കുകയും വയലോടു വയൽ കൂട്ടുകയും
ചെയ്യുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 9 ഞാൻ കേൾക്കെ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു:
വലിയതും നല്ലതുമായിരിക്കുന്ന പല വീടുകളും
ആൾ പാർപ്പില്ലാതെ ശൂന്യമാകും നിശ്ചയം. 10
പത്തു കാണി മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു
ബത്തും ഒരു ഹോമർ വിത്തിൽനിന്നു ഒരു
ഏഫയും മാത്രം കിട്ടും. 11 അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റു മദ്യം തേടി ഓടുകയും വീഞ്ഞു
കുടിച്ചു മത്തരായി സന്ധ്യാസമയത്തു വൈകി
ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! 12
അവരുടെ വിരുന്നുകളിൽ കിന്നരവും വീണയും
തപ്പും കുഴലും വീഞ്ഞും ഉണ്ടു; എന്നാൽ
യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തിയെ അവർ നോക്കുന്നില്ല,
അവന്റെ കൈവേലയെ വിചാരിക്കുന്നതുമില്ല. 13
അങ്ങനെ എന്റെ ജനം അറിവില്ലായ്കയാൽ
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകുന്നു; അവരുടെ
മാന്യന്മാർ പട്ടിണികിടക്കുന്നു; അവരുടെ
ജനസമൂഹം ദാഹത്താൽ വരണ്ടുപോകുന്നു. 14
അതുകൊണ്ടു പാതാളം തൊണ്ട തുറന്നു,
വിസ്താരമായി വായ് പിളർന്നിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
മഹിമയും ആരവവും ഘോഷവും അവയിൽ
ഉല്ലസിക്കുന്നവരും അതിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു.
(Sheol h7585) 15 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ കുനിയുകയും
പുരുഷൻ വണങ്ങുകയും നിഗളികളുടെ കണ്ണു
താഴുകയും ചെയ്യും. 16 എന്നാൽ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ന്യായവിധിയിൽ ഉന്നതനായിരിക്കയും
പരിശുദ്ധദൈവം നീതിയിൽ തന്നെത്താൻ

പരിശുദ്ധനായി കാണിക്കയും ചെയ്യും. 17 അപ്പോൾ
കുഞ്ഞാടുകൾ മേച്ചൽപുറത്തെന്നപോലെ
മേയും; പുഷ്ടിയുള്ളവരുടെ ശൂന്യപ്രദേശങ്ങളെ
സഞ്ചാരികൾ അനുഭവിക്കും. 18
വ്യാജപാശംകൊണ്ടു അകൃത്യത്തെയും
വണ്ടിക്കയറുകൊണ്ടു എന്നപോലെ പാപത്തെയും
വലിക്കയും 19 അവൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു തന്റെ
പ്രവൃത്തിയെ വേഗത്തിൽ നിവർത്തിക്കട്ടെ;
കാണാമല്ലോ; യിസ്രായേലിൻ പരിശുദ്ധന്റെ
ആലോചന അടുത്തുവരട്ടെ; നമുക്കു
അറിയാമല്ലോ എന്നു പറകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! 20 തിന്മെക്കു നന്മ എന്നും നന്മെക്കു
തിന്മ എന്നും പേർ പറകയും ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചവും
വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടും ആക്കുകയും കൈപ്പിനെ
മധുരവും മധുരത്തെ കൈപ്പും ആക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 21 തങ്ങൾക്കുതന്നേ
ജ്ഞാനികളായും തങ്ങൾക്കു തന്നേ
വിവേകികളായും തോന്നുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം!
22 വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ വീരന്മാരും മദ്യം കലർത്തുവാൻ
ശൂരന്മാരും ആയുള്ളവർക്കും 23 സമ്മാനംനിമിത്തം
ദുഷ്ടനെ നീതീകരിക്കയും നീതിമാന്റെ നീതിയെ
ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 24
അതുകൊണ്ടു തീനാവു താളടിയെ തിന്നുകളകയും
വൈക്കോൽ ജ്വാലയാൽ ദഹിച്ചുപോകയും
ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവരുടെ വേരു
കെട്ടുപോകും; അവരുടെ പുഷ്പം പൊടിപോലെ
പറന്നു പോകും; അവർ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു,
യിസ്രായേലിൻ പരിശുദ്ധന്റെ വചനത്തെ

നിന്ദിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
25 അതുനിമിത്തം യഹോവയുടെ കോപം തന്റെ ജനത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിക്കും; അവൻ അവരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി അവരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കും; അപ്പോൾ മലകൾ വിറെക്കയും അവരുടെ ശവങ്ങൾ വീഥികളുടെ നടുവിൽ ചവറുപോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും; ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും അവന്റെ കോപം അടങ്ങാതെ അവന്റെ കൈ ഇനിയും നീട്ടിയിരിക്കും.
26 അവൻ ദൂരത്തുള്ള ജാതികൾക്കു ഒരു കൊടി ഉയർത്തി, ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുനിന്നു അവരെ ചൂളകുത്തി വിളിക്കും; അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു വേഗത്തിൽ വരും.
27 അവരിൽ ഒരുത്തനും ക്ഷീണിക്കയോ ഇടറുകയോ ചെയ്കയില്ല; ഒരുത്തനും ഉറക്കം തൂങ്ങുകയില്ല, ഉറങ്ങുകയുമില്ല; അവരുടെ അരക്കച്ച അഴികയില്ല, ചെരിപ്പുവാറു പൊട്ടുകയുമില്ല.
28 അവരുടെ അമ്പു കൂർത്തും വില്ലു എല്ലാം കുലെച്ചും ഇരിക്കുന്നു; അവരുടെ കുതിരകളുടെ കുളമ്പു തീക്കല്ലുപോലെയും അവരുടെ രഥചക്രം ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെയും തോന്നും.
29 അവരുടെ ഗർജ്ജനം സിംഹത്തിന്റേതുപോലെ ഇരിക്കും; അവർ ബാലസിംഹങ്ങളെപ്പോലെ ഗർജ്ജിക്കും; അവർ അലറി, ഇര പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകും; ആരും വിടുവിക്കയും ഇല്ല.
30 അന്നാളിൽ അവർ കടലിന്റെ അലച്ചപോലെ അവരുടെ നേരെ അലറും; ദേശത്തു നോക്കിയാൽ ഇതാ, അന്ധകാരവും കഷ്ടതയും തന്നേ; അതിന്റെ മേഘങ്ങളിൽ വെളിച്ചം ഇരുണ്ടുപോകും.

6 ഉസ്സീയാരാജാവു മരിച്ച ആണ്ടിൽ കർത്താവു, ഉയർന്നും പൊങ്ങിയുമുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പുകൾ മന്ദിരത്തെ
നിറച്ചിരുന്നു. 2 സാറാഫുകൾ അവന്നു ചുറ്റും നിന്നു;
ഓരോരുത്തന്നു ആറാറു ചിറകുണ്ടായിരുന്നു;
രണ്ടുകൊണ്ടു അവർ മുഖം മൂടി; രണ്ടുകൊണ്ടു
കാൽ മൂടി; രണ്ടുകൊണ്ടു പറന്നു. 3 ഒരുത്തനോടു
ഒരുത്തൻ; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ പരിശുദ്ധൻ,
പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ; സർവ്വഭൂമിയും അവന്റെ
മഹത്വംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
ആർത്തുപറഞ്ഞു. 4 അവർ ആർക്കുന്ന ശബ്ദത്താൽ
ഉമ്മരപ്പടികളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ കുലുങ്ങി,
ആലയം പുകകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ
ഞാൻ: എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; ഞാൻ നശിച്ചു;
ഞാൻ ശുദ്ധിയില്ലാത്ത അധരങ്ങൾ ഉള്ളോരു
മനുഷ്യൻ; ശുദ്ധിയില്ലാത്ത അധരങ്ങൾ ഉള്ള
ജനത്തിന്റെ നടുവിൽ വസിക്കുന്നു; എന്റെ കണ്ണു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ രാജാവിനെ
കണ്ടുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അപ്പോൾ
സാറാഫുകളിൽ ഒരുത്തൻ യാഗപീഠത്തിൽനിന്നു
കൊടിൽകൊണ്ടു ഒരു തീക്കനൽ എടുത്തു കയ്യിൽ
പിടിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ പറന്നുവന്നു, 7
അതു എന്റെ വായ്ക്കു തൊടുവിച്ചു: ഇതാ, ഇതു
നിന്റെ അധരങ്ങളെ തൊട്ടതിനാൽ നിന്റെ
അകൃത്യം നീങ്ങി നിന്റെ പാപത്തിന്നു പരിഹാരം
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അനന്തരം
ഞാൻ ആരെ അയക്കേണ്ടു? ആർ നമുക്കു വേണ്ടി
പോകും? എന്നു ചോദിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ
ശബ്ദം കേട്ടിട്ടു: അടിയൻ ഇതാ അടിയനെ
അയക്കേണമേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 9

അപ്പോൾ അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ
ചെന്നു, ഈ ജനത്തോടു പറയേണ്ടതു: നിങ്ങൾ
കേട്ടുകൊണ്ടിട്ടും തിരിച്ചറികയില്ല; നിങ്ങൾ
കണ്ടുകൊണ്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കയുമില്ല. 10 ഈ ജനം
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ ചെവികൊണ്ടു
കേൾക്കയോ ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കയോ മനസ്സു
തിരിഞ്ഞു സൌഖ്യം പ്രാപിക്കയോ ചെയ്യാതെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവരുടെ ഹൃദയം
തടിപ്പിക്കയും അവരുടെ ചെവി മന്ദമാക്കുകയും
അവരുടെ കണ്ണു അടെച്ചുകളകയും ചെയ്ക. 11
കർത്താവേ, എത്രത്തോളം? എന്നു ഞാൻ
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: പട്ടണങ്ങൾ
നിവാസികളില്ലാതെയും വീടുകൾ ആളില്ലാതെയും
ശൂന്യമായി ദേശം തീരെ പാഴായിപ്പോകയും 12
യഹോവ മനുഷ്യരെ ദൂരത്തു അകറ്റീട്ടു ദേശത്തിന്റെ
നടുവിൽ വലിയോരു നിർജ്ജനപ്രദേശം ഉണ്ടാകയും
ചെയ്യുവോളം തന്നേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13
അതിൽ ഒരു ദശാംശം എങ്കിലും ശേഷിച്ചാൽ അതു
വീണ്ടും നാശത്തിന്നു ഇരയായ്തീരും; എങ്കിലും
കരിമരവും കരുവേലവും വെട്ടിയിട്ടാൽ അവയുടെ
കുറ്റി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ വിശുദ്ധസന്തതി
ഒരു കുറ്റിയായി ശേഷിക്കും.

7 ഉസ്സീയാവിന്റെ മകനായ യോഥാമിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ ആഹാസിന്റെ കാലത്തു
അരാമ്യരാജാവായ രെസീനും രെമല്യാവിന്റെ
മകനായി യിസ്രായേൽരാജാവായ പേക്കഹും
യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു; അതിനെ പിടിപ്പാൻ അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ലതാനും. 2 അരാം എഫ്രയീമിനോടു

യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ദാവീദുഗൃഹത്തിന്നു
അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയവും അവന്റെ
ജനത്തിന്റെ ഹൃദയവും കാട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ
കാറ്റുകൊണ്ടു ഉലയുമ്പോലെ ഉലഞ്ഞുപോയി.
3 അപ്പോൾ യഹോവ യെശയ്യാവോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീയും നിന്റെ
മകൻ ശെയാർ-യാശൂബും അലക്കുകാരന്റെ
വയലിലെ പെരുവഴിക്കൽ മേലെക്കുളത്തിന്റെ
നീർപാത്തിയുടെ അറ്റത്തു ആഹാസിനെ
എതിരേല്പാൻ ചെന്നു അവനോടു പറയേണ്ടതു: 4
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക: സാവധാനമായിരിക്ക;
പുകയുന്ന ഈ രണ്ടു മുറിക്കൊള്ളിനിമിത്തം,
അരാമിന്റെയും രെസീന്റെയും രെമല്യാവിൻ
മകന്റെയും ഉഗ്രകോപംനിമിത്തം നീ ഭയപ്പെടരുതു;
നിന്റെ ധൈര്യം ക്ഷയിച്ചുപോകയുമരുതു. 5
നാം യെഹൂദയുടെ നേരെ ചെന്നു അതിനെ
വിഷമിപ്പിച്ചു മതിൽ ഇടിച്ചു കടന്നു താബെയലിന്റെ
മകനെ അവിടെ രാജാവായി വാഴിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അരാമും എഫ്രയീമും
രെമല്യാവിന്റെ മകനും നിന്റെ നേരെ
ദുരാലോചന ചെയ്കകൊണ്ടു 7 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അതു
നടക്കയില്ല, സാധിക്കയുമില്ല. 8 അരാമിന്നു തല
ദമ്മേശെക്; ദമ്മേശക്കിന്നു തല രെസീൻ
അറുപത്തഞ്ചു സംവത്സരത്തിന്നകം എഫ്രയീം
ജനമായിരിക്കാതവണ്ണം തകർന്നുപോകും. 9
എഫ്രയീമിന്നു തല ശമര്യ്യ; ശമര്യ്യെക്കു തല
രെമല്യാവിന്റെ മകൻ; നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം
ഇല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിരവാസവുമില്ല. 10 യഹോവ

പിന്നെയും ആഹാസിനോടു: 11 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു താഴെ പാതാളത്തിലോ മീതെ
ഉയരത്തിലോ ഒരു അടയാളം ചോദിച്ചുകൊൾക
എന്നു കല്പിച്ചതിന്നു ആഹാസ്: (Sheol h7585) 12 ഞാൻ
ചോദിക്കയില്ല, യഹോവയെ പരീക്ഷിക്കയും
ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അതിന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതു: ദാവീദ് ഗൃഹമേ, കേൾപ്പിൻ; മനുഷ്യരെ
മുഷിപ്പിക്കുന്നതു പോരാഞ്ഞിട്ടോ നിങ്ങൾ എന്റെ
ദൈവത്തെക്കൂടെ മുഷിപ്പിക്കുന്നതു? 14
അതുകൊണ്ടു കർത്താവു തന്നേ നിങ്ങൾക്കു ഒരു
അടയാളം തരും: കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ
പ്രസവിക്കും; അവന്നു ഇമ്മാനൂവേൽ എന്നു പേർ
വിളിക്കും. 15 തിന്മ തള്ളി നന്മ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ
പ്രായമാകുംവരെ അവൻ തൈരും
തേനുംകൊണ്ടു ഉപജീവിക്കും. 16 തിന്മ തള്ളി നന്മ
തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ ബാലന്നു പ്രായമാകുംമുമ്പെ, നീ
വെറുക്കുന്ന രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും ദേശം
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. 17 യഹോവ നിന്റെമേലും
നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്മേലും
എഫ്രയീം യെഹൂദയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ നാൾമുതൽ
വന്നിട്ടില്ലാത്തൊരു കാലം വരുത്തും;
അശ്ശൂർരാജാവിനെ തന്നേ. 18 അന്നാളിൽ യഹോവ
മിസ്രയീമിലെ നദികളുടെ അറ്റത്തുനിന്നു
കൊതുകിനെയും അശ്ശൂർദേശത്തുനിന്നു
തേനീച്ചയെയും ചൂളകുത്തി വിളിക്കും. 19 അവ
ഒക്കെയും വന്നു ശൂന്യമായ താഴ്വരകളിലും
പാറപ്പിളപ്പുകളിലും എല്ലാമുൾപടപ്പുകളിലും എല്ലാ
മേച്ചൽപുറങ്ങളിലും പറ്റും 20 അന്നാളിൽ
കർത്താവു നദിക്കു അക്കരെനിന്നു കൂലിക്കു

വാങ്ങിയ ക്ഷൌരക്കത്തികൊണ്ടു,
അശ്ശൂർരാജാവിനെക്കൊണ്ടു തന്നേ, തലയും
കാലും ക്ഷൌരം ചെയ്യും; അതു താടിയും
കൂടെ നീക്കും. 21 അന്നാളിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു
പശുക്കിടാവിനെയും രണ്ടു ആട്ടിനെയും
വളർത്തും. 22 അവയെ കറന്നു കിട്ടുന്ന പാലിന്റെ
പെരുപ്പംകൊണ്ടു അവൻ തൈരു തന്നേ
കൊറ്റുകഴിക്കും; ദേശത്തു ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
ഏവരുടെയും ആഹാരം തൈരും തേനും
ആയിരിക്കും. 23 അന്നാളിൽ ആയിരം
വെള്ളിക്കാശു വിലയുള്ള ആയിരം മുന്തിരിവള്ളി
ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലമൊക്കെയും മുള്ളും
പറക്കാരയും പിടിച്ചുകിടക്കും. 24 ദേശമൊക്കെയും
മുള്ളും പറക്കാരയും പിടിച്ചുകിടക്കുന്നതിനാൽ
മനുഷ്യർ അമ്പും വില്ലും എടുത്തുകൊണ്ടു മാത്രമേ
അവിടേക്കു ചെല്ലുകയുള്ളു. 25 തൂമ്പാകൊണ്ടു
കിളെച്ചുവന്ന എല്ലാമലകളിലും മുള്ളും പറക്കാരയും
പേടിച്ചിട്ടു ആരും പോകയില്ല; അതു കാളകളെ
അഴിച്ചുവിടുവാനും ആടുകൾ ചവിട്ടിക്കളവാനും
മാത്രം ഉതകും.

8 യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചതു: നീ ഒരു വലിയ
പലക എടുത്തു, സാമാന്യഅക്ഷരത്തിൽ: മഹേർ-
ശാലാൽ ഹാശ്-ബസ് എന്നു എഴുതുക. 2 ഞാൻ
ഊരിയാപുരോഹിതനെയും യെബെരെഖ്യാവിൻ
മകനായ സഖർയ്യാവെയും എനിക്കു
വിശ്വസ്തസാക്ഷികളാക്കി വെക്കും. 3 ഞാൻ
പ്രവാചകിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൾ ഗർഭം
ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. യഹോവ എന്നോടു:
അവന്നു മഹേർ-ശാലാൽ ഹാശ്-ബസ് എന്നു പേർ

വിളിക്ക; 4 ഈ കുട്ടിക്കു അപ്പാ, അമ്മേ എന്നു
വിളിപ്പാൻ പ്രായമാകുംമുമ്പെ ദമ്മേശെക്കിലെ
ധനവും ശമര്യ്യയിലെ കൊള്ളയും അശ്ശൂർ
രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു
പോകും എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 5 യഹോവ പിന്നെയും
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: 6
ഈ ജനം സാവധാനത്തോടെ ഒഴുകുന്ന
ശീലോഹാവെള്ളത്തെ നിരസിച്ചു
രെസീനിലും രെമല്യാവിൻമകനിലും
സന്തോഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, 7
അതുകാരണത്താൽ തന്നേ, യഹോവ
നദിയിലെ ബലമേറിയ പെരുവെള്ളത്തെ,
അശ്ശൂർരാജാവിനെയും അവന്റെ
സകലമഹത്വത്തെയും തന്നേ, അവരുടെമേൽ
വരുത്തും; അതു അതിന്റെ എല്ലാതോടുകളിലും
പൊങ്ങി അതിന്റെ എല്ലാകരകളെയും
കവിഞ്ഞൊഴുകും. 8 അതു യെഹൂദയിലേക്കു
കടന്നു കവിഞ്ഞൊഴുകി കഴുത്തോളം എത്തും;
അതിന്റെ വിടന്ന ചിറകു, ഇമ്മാനൂവേലേ, നിന്റെ
ദേശത്തിന്റെ വീതിയെ മൂടും. 9 ജാതികളേ,
കലഹിപ്പിൻ; തകന്നുപോകുവിൻ! സകല
ദൂരദിക്കുകാരുമായുള്ളോരേ, ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾവിൻ;
അര കെട്ടിക്കൊൾവിൻ; തകന്നുപോകുവിൻ. അര
കെട്ടിക്കൊൾവിൻ, തകന്നുപോകുവിൻ.
10 കൂടി ആലോചിച്ചുകൊൾവിൻ;
അതു നിഷ്ഫലമായിത്തീരും; കാര്യം
പറഞ്ഞുറെപ്പിൻ; സാദ്ധ്യം ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവം
ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു. 11 യഹോവ ബലമുള്ള
കൈകൊണ്ടു എന്നെ പിടിച്ചു എന്നോടു

അരുളിച്ചെയ്തു ഞാൻ ഈ ജനത്തിന്റെ
വഴിയിൽ നടക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചുതന്നതെന്തെന്നാൽ: 12 ഈ ജനം
കൂട്ടുകെട്ടു എന്നു പറയുന്നതിന്നൊക്കെയും
കൂട്ടുകെട്ടു എന്നു നിങ്ങൾ പറയരുതു; അവർ
ഭയപ്പെടുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുതു,
ഭ്രമിച്ചുപോകയുമരുതു. 13 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; അവൻ
തന്നേ നിങ്ങളുടെ ഭയവും നിങ്ങളുടെ
ഭീതിയും ആയിരിക്കട്ടെ. 14 എന്നാൽ അവൻ
ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരമായിരിക്കും; എങ്കിലും
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു രണ്ടിന്നും അവൻ ഒരു
ഇടർച്ചക്കല്ലും തടങ്ങൽപാറയും യെരൂശലേം
നിവാസികൾക്കു ഒരു കുടുക്കും കണിയും
ആയിരിക്കും. 15 പലരും അതിന്മേൽ
തട്ടിവീണു തകൎന്നുപോകയും കണിയിൽ
കുടുങ്ങി പിടിപെടുകയും ചെയ്യും. 16 സാക്ഷ്യം
പൊതിഞ്ഞുകെട്ടുക; എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
ഇടയിൽ ഉപദേശം മുദ്രയിട്ടു വെക്കുക. 17
ഞാനോ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന്നു തന്റെ
മുഖം മറെച്ചുകളഞ്ഞ യഹോവെക്കായി
കാത്തിരിക്കയും പ്രത്യാശിക്കയും ചെയ്യും.
18 ഇതാ, ഞാനും യഹോവ എനിക്കു
തന്ന മക്കളും സീയോൻപൎവ്വതത്തിൽ
അധിവസിക്കുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയാൽ
യിസ്രായേലിൽ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
ആയിരിക്കുന്നു. 19 വെളിച്ചപ്പാടന്മാരോടു
ചിലെക്കുകയും ജപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായ
ലക്ഷണവാദികളോടും അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പിൻ

എന്നു അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നുവെങ്കിൽ -
ജനം തങ്ങളുടെ ദൈവത്തോടല്ലയോ
ചോദിക്കേണ്ടതു? ജീവനുള്ളവക്കു വേണ്ടി
മരിച്ചവരോടോ ചോദിക്കേണ്ടതു? 20
ഉപദേശത്തിന്നും സാക്ഷ്യത്തിന്നും വരുവിൻ!
അവർ ഈ വാക്കുപോലെ പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ -
അവക്കു അരുണോദയം ഉണ്ടാകയില്ല. 21 അവർ
ഏറ്റവും വലഞ്ഞും വിശന്നും ദേശത്തുകൂടി
കടന്നുപോകും; അവക്കു വിശക്കുമ്പോൾ അവർ
മുഷിഞ്ഞു തങ്ങളുടെ രാജാവിനെയും തങ്ങളുടെ
ദൈവത്തെയും ശപിച്ചു മുഖം മേലോട്ടു തിരിക്കും.
22 അവർ ഭൂമിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ കഷ്ടതയും
അന്ധകാരവും സങ്കടമുള്ള തിമിരവും കാണും;
കൂരിരുട്ടിലേക്കു അവരെ തള്ളിക്കളയും.

9 എന്നാൽ കഷ്ടതയിൽ ഇരുന്ന ദേശത്തിന്നു
തിമിരം നില്ക്കയില്ല; പണ്ടു അവൻ
സെബൂലൂൻദേശത്തിന്നും നഫ്താലിദേശത്തിന്നും
ഹീനത വരുത്തിയെങ്കിലും പിന്നത്തേതിൽ അവൻ
കടൽവഴിയായി യോർദ്ദാന്നക്കരെയുള്ള ജാതികളുടെ
മണ്ഡലത്തിന്നു മഹത്വം വരുത്തും. 2 ഇരുട്ടിൽ
നടന്ന ജനം വലിയൊരു വെളിച്ചം കണ്ടു;
അന്ധതമസ്സുള്ള ദേശത്തു പാർത്തവരുടെ മേൽ
പ്രകാശം ശോഭിച്ചു. 3 നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
ജാതിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു; അവർ നിന്റെ
സന്നിധിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന സന്തോഷം
കൊയ്ത്തുകാലത്തിലെ സന്തോഷംപോലെയും
കൊള്ളപങ്കിടുമ്പോൾ ആനന്ദിക്കുന്നതു
പോലെയും ആകുന്നു. 4 അവൻ ചുമക്കുന്ന
നുകവും അവന്റെ ചുമലിലെ കോലും അവനെ

ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവന്റെ വടിയും മിദ്യാന്റെ
നാളിലെപ്പോലെ നീ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5
ഒച്ചയോടെ ചവിട്ടി നടക്കുന്ന യോദ്ധാവിന്റെ
ചെരിപ്പൊക്കെയും രക്തംപിരണ്ട വസ്ത്രവും
വിറകു പോലെ തീക്കു ഇരയായിത്തീരും. 6 നമുക്കു
ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; നമുക്കു ഒരു
മകൻ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആധിപത്യം
അവന്റെ തോളിൽ ഇരിക്കും; അവന്നു
അത്ഭുതമന്ത്രി, വീരനാം ദൈവം, നിത്യപിതാവു,
സമാധാനപ്രഭു എന്നു പേർ വിളിക്കപ്പെടും. 7
അവന്റെ ആധിപത്യത്തിന്റെ വദ്ധനെക്കും
സമാധാനത്തിന്നും അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല;
ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിലും അവന്റെ
രാജത്വത്തിലും ഇന്നുമുതൽ എന്നെന്നേക്കും
അവൻ അതിനെ ന്യായത്തോടും നീതിയോടും
കൂടെ സ്ഥാപിച്ചു നിലനിൎത്തും; സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ തീക്ഷ്ണത അതിനെ നിവൎത്തിക്കും.
8 കൎത്താവു യാക്കോബിൽ ഒരു വചനം
അയച്ചു; അതു യിസ്രായേലിന്മേൽ വീണും
ഇരിക്കുന്നു. 9 ഇഷ്ടികകൾ വീണുപോയി
എങ്കിലും ഞങ്ങൾ വെട്ടുകല്ലുകൊണ്ടു പണിയും;
കാട്ടത്തികളെ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു എങ്കിലും
ഞങ്ങൾ അവെക്കു പകരം ദേവദാരുക്കളെ
നട്ടുകൊള്ളും 10 എന്നിങ്ങനെ ഡംഭത്തോടും
ഹൃദയഗൎവ്വത്തോടുംകൂടെ പറയുന്ന എഫ്രയീമും
ശമൎയ്യനിവാസികളുമായ ജനമൊക്കെയും അതു
അറിയും. 11 അതുകൊണ്ടു യഹോവ രെസീന്റെ
വൈരികളെ അവന്റെ നേരെ ഉയൎത്തി, അവന്റെ
ശത്രുക്കളെ ഇളക്കിവിട്ടിരിക്കുന്നു. 12 അരാമ്യർ

കിഴക്കും ഫെലിസ്ത്യർ പടിഞ്ഞാറും തന്നേ; അവർ
യിസ്രായേലിനെ വായ് പിളന്നു വിഴുങ്ങിക്കളയും.
ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും അവന്റെ കോപം അടങ്ങാതെ
അവന്റെ കൈ ഇനിയും നീട്ടിയിരിക്കും. 13
എന്നിട്ടും ജനം തങ്ങളെ അടിക്കുന്നവങ്കലേക്കു
തിരിയുന്നില്ല; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നതുമില്ല. 14 അതുകൊണ്ടു
യഹോവ യിസ്രായേലിൽനിന്നു തലയും വാലും
പനമ്പട്ടയും പോട്ടപ്പുല്ലും ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നേ
ഛേദിച്ചുകളയും. 15 മൂപ്പനും മാന്യപുരുഷനും തന്നേ
തല; അസത്യം ഉപദേശിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ തന്നേ
വാൽ. 16 ഈ ജനത്തെ നടത്തുന്നവർ അവരെ
തെറ്റിച്ചുകളയുന്നു; അവരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നവർ
നശിച്ചുപോകുന്നു. 17 അതുകൊണ്ടു കർത്താവു
അവരുടെ യൌവനക്കാരിൽ സന്തോഷിക്കയില്ല;
അവരുടെ അനാഥന്മാരോടും വിധവമാരോടും
അവന്നു കരുണ തോന്നുകയുമില്ല; എല്ലാവരും
വഷളന്മാരും ദുഷ്കർമ്മികളും ആകുന്നു;
എല്ലാവായും ഭോഷത്വം സംസാരിക്കുന്നു. ഇതു
എല്ലാം കൊണ്ടും അവന്റെ കോപം അടങ്ങാതെ
അവന്റെ കൈ ഇനിയും നീട്ടിയിരിക്കും. 18 ദുഷ്ടത
തീപോലെ ജ്വലിക്കുന്നു; അതു പറക്കാരയും മുള്ളും
ദഹിപ്പിക്കുന്നു; വനത്തിലെ പള്ളക്കാടുകളിൽ
കത്തുന്നു; പുകത്തൂണുകളായി ഉരുണ്ടുപൊങ്ങും.
19 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ കോപംനിമിത്തം
ദേശം ദഹിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; ജനവും തീക്കു
ഇരയായിരിക്കുന്നു; ഒരുത്തനും തന്റെ
സഹോദരനെ ആദരിക്കുന്നില്ല. 20 ഒരുത്തൻ
വലത്തുഭാഗം കടിച്ചുപറിച്ചിട്ടും വിശന്നിരിക്കും;

ഇടത്തുഭാഗവും തിന്നും; തൃപ്തിവരികയുമില്ല;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭുജത്തിന്റെ മാംസം
തിന്നുകളയുന്നു. 21 മനശ്ശെ എഫ്രയീമിനെയും
എഫ്രയീം മനശ്ശെയെയും തന്നേ; അവർ ഇരുവരും
യെഹൂദെക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു.
ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും അവന്റെ കോപം അടങ്ങാതെ
അവന്റെ കൈ ഇനിയും നീട്ടിയിരിക്കും.

10 ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായം മറിച്ചുകളവാനും
എന്റെ ജനത്തിലെ എളിയവരുടെ അവകാശം
ഇല്ലാതാക്കുവാനും വിധവമാർ തങ്ങൾക്കു
കൊള്ളയായ്തീരുവാനും അനാഥന്മാരെ
തങ്ങൾക്കു ഇരയാക്കുവാനും തക്കവണ്ണം 2
നീതികെട്ട ചട്ടം നിയമിക്കുന്നവർക്കും അനർത്ഥം
എഴുതിവെക്കുന്ന എഴുത്തുകാർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!
3 സന്ദർശനദിവസത്തിലും ദൂരത്തുനിന്നു വരുന്ന
വിനാശത്തിങ്കലും നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?
സഹായത്തിന്നായിട്ടു നിങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ
ഓടിപ്പോകും? നിങ്ങളുടെ മഹത്വം നിങ്ങൾ എവിടെ
വെച്ചുകൊള്ളും? 4 അവർ ബദ്ധന്മാരുടെ കീഴെ
കുനികയും ഹതന്മാരുടെ കീഴെ വീഴുകയും
ചെയ്കേയുള്ളു. ഇതെല്ലാം കൊണ്ടും അവന്റെ
കോപം അടങ്ങാതെ അവന്റെ കൈ ഇനിയും
നീട്ടിയിരിക്കും. 5 എന്റെ കോപത്തിന്റെ കോലായ
അശ്ശൂരിന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! അവരുടെ കയ്യിലെ വടി
എന്റെ ക്രോധം ആകുന്നു. 6 ഞാൻ അവനെ
അശുദ്ധമായോരു ജാതിക്കു നേരെ അയക്കും;
എന്റെ ക്രോധം വഹിക്കുന്ന ജനത്തിന്നു
വിരോധമായി ഞാൻ അവന്നു കല്പന
കൊടുക്കും; അവരെ കൊള്ളയിടുവാനും കവച്ച്

ചെയ്‌വാനും തെരുവീഥിയിലെ ചെളിയെപ്പോലെ
ചവിട്ടിക്കളവാനും തന്നേ. 7 അവനോ അങ്ങനെയല്ല
നിരൂപിക്കുന്നതു; തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
അങ്ങനെയല്ല വിചാരിക്കുന്നതു; നശിപ്പിപ്പാനും
അനേകം ജാതികളെ ഛേദിച്ചുകളവാനുമത്രേ
അവന്റെ താല്പര്യം. 8 അവൻ പറയുന്നതു: എന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാർ ഒക്കെയും രാജാക്കന്മാരല്ലയോ? 9
കല്നോ കക്കെമീശിനെപ്പോലെയല്ലയോ?
ഹമാത്ത് അർപ്പാദിനെപ്പോലെയല്ലയോ? ശമര്യ്യ
ദമ്മേശെക്കിനെപ്പോലെയല്ലയോ? 10
യെരൂശലേമിലും ശമര്യ്യയിലും ഉള്ളവയെക്കാൾ
വിശേഷമായ ബിംബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളുടെ രാജ്യങ്ങളെ എന്റെ
കൈ എത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കെ, 11 ഞാൻ
ശമര്യ്യയോടും അതിലെ മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളോടും
ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ യെരൂശലേമിനോടും
അതിലെ വിഗ്രഹങ്ങളോടും ചെയ്കയില്ലയോ? 12
അതുകൊണ്ടു കർത്താവു സീയോൻപർവ്വതത്തിലും
യെരൂശലേമിലും തന്റെ പ്രവൃത്തിയൊക്കെയും
തീർത്തശേഷം, ഞാൻ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ
അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഫലത്തെയും അവന്റെ
ഉന്നതഭാവത്തിന്റെ മഹിമയെയും സന്ദർശിക്കും.
13 എന്റെ കയ്യുടെ ശക്തികൊണ്ടും എന്റെ
ജ്ഞാനം കൊണ്ടും ഞാൻ ഇതു ചെയ്തു;
ഞാൻ ബുദ്ധിമാൻ; ഞാൻ ജാതികളുടെ
അതിരുകളെ മാറ്റുകയും അവരുടെ ഭണ്ഡാരങ്ങളെ
കവർന്നുകളകയും പരാക്രമിയെപ്പോലെ
സിംഹാസനസ്ഥന്മാരെ താഴ്ത്തുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 14 എന്റെ കൈ ജാതികളുടെ

ധനത്തെ ഒരു പക്ഷിക്കൂടിനെപ്പോലെ
എത്തിപ്പിടിച്ചു; ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞ മുട്ടകളെ
ശേഖരിക്കുന്നതുപോലെ, ഞാൻ സർവ്വഭൂമിയെയും
കൂട്ടിച്ചേർത്തു; ചിറകു അനക്കുകയോ ചുണ്ടു
തുറക്കുകയോ ചിലെക്കുകയോ ചെയ്‌വാൻ ഒന്നും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു അവൻ പറയുന്നുവല്ലോ. 15
വെട്ടുന്നവനോടു കോടാലി വമ്പു പറയുമോ?
വലിക്കുന്നവനോടു ഈർച്ചവാൾ വലിപ്പം
കാട്ടുമോ? അതോ, പിടിക്കുന്നവനെ വടി
പൊക്കുന്നതുപോലെയും മരമല്ലാത്തവനെ കോൽ
പൊന്തിക്കുന്നതുപോലെയും ആകുന്നു. 16
അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
കർത്താവു അവന്റെ പുഷ്ടന്മാരുടെ ഇടയിൽ
ക്ഷയം അയക്കും; അവന്റെ മഹത്വത്തിൻ
കീഴെ തീ കത്തുംപോലെ ഒന്നു കത്തും. 17
യിസ്രായേലിന്റെ വെളിച്ചം ഒരു തീയായും അവന്റെ
പരിശുദ്ധൻ ഒരു ജ്വാലയായും ഇരിക്കും; അതു
കത്തി, ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു അവന്റെ മുള്ളും
പറക്കാരയും ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 18 അവൻ അവന്റെ
കാട്ടിന്റെയും തോട്ടത്തിന്റെയും മഹത്വത്തെ
ദേഹിദേഹവുമായി നശിപ്പിക്കും; അതു ഒരു രോഗി
ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നതു പോലെയിരിക്കും.
19 അവന്റെ കാട്ടിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
വൃക്ഷങ്ങൾ ചുരുക്കം ആയിരിക്കും; ഒരു
ബാലന്നു അവയെ എണ്ണി എഴുതാം. 20
അന്നാളിൽ യിസ്രായേലിൽ ശേഷിച്ചവരും
യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിലെ രക്ഷിതഗണവും
തങ്ങളെ അടിച്ചവനെ ഇനി ആശ്രയിക്കാതെ,
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനായ യഹോവയെ

പരമാൎത്ഥമായി ആശ്രയിക്കും. 21 ഒരു ശേഷിപ്പു
മടങ്ങിവരും (ശെയാർ-യാശൂബ്); യാക്കോബിന്റെ
ശേഷിപ്പു വീരനാം ദൈവത്തിങ്കലേക്കു
മടങ്ങിവരും. 22 യിസ്രായേലേ, നിന്റെ ജനം
കടല്ക്കരയിലെ മണൽപോലെ ആയിരുന്നാലും
അതിൽ ഒരു ശേഷിപ്പു മാത്രം മടങ്ങിവരും;
നീതിയെ പ്രവഹിക്കുന്നതായോരു സംഹാരം
നിൎണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 23 എങ്ങനെ എന്നാൽ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കൎത്താവു
സൎവ്വഭൂമിയുടെയും മദ്ധ്യേ നിൎണ്ണയിക്കപ്പെട്ട
സംഹാരം വരുത്തും. 24 അതുകൊണ്ടു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സീയോനിൽ
വസിക്കുന്ന എന്റെ ജനമേ, അശ്ശൂർ വടികൊണ്ടു
നിന്നെ അടിക്കയും മിസ്രയീമിലെ വിധത്തിൽ
നിന്റെ നേരെ ചൂരൽ ഓങ്ങുകയും ചെയ്താലും നീ
അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 25 ഇനി കുറഞ്ഞോന്നു
കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്റെ ക്രോധവും അവരുടെ
സംഹാരത്തോടെ എന്റെ കോപവും തിന്നുപോകും.
26 ഓറേബ് പാറെക്കരികെ വെച്ചുള്ള മിദ്യാന്റെ
സംഹാരത്തിൽ എന്നപോലെ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അവന്റെ നേരെ ഒരു ചമ്മട്ടിയെ പൊക്കും;
അവൻ തന്റെ വടി സമുദ്രത്തിന്മേൽ നീട്ടും;
മിസ്രയീമിൽ ചെയ്തതുപോലെ അതിനെ
ഓങ്ങും. 27 അന്നാളിൽ അവന്റെ ചുമടു നിന്റെ
തോളിൽനിന്നും അവന്റെ നുകം നിന്റെ കഴുത്തിൽ
നിന്നും നീങ്ങിപ്പോകും; പുഷ്ടിനിമിത്തം നുകം
തകൎന്നുപോകും. 28 അവൻ അയ്യാത്തിൽ എത്തി,
മിഗ്രോനിൽകൂടി കടന്നു; മിക്മാശിൽ തന്റെ

പടക്കോപ്പു വെച്ചിരിക്കുന്നു. 29 അവർ ചുരം
കടന്നു; ഗേബയിൽ രാപാർത്തു; റാമാ നടുങ്ങുന്നു;
ശൌലിന്റെ ഗിബെയാ ഓടിപ്പോയി. 30 ഗല്ലീംപുത്രീ,
ഉറക്കെ നിലവിളിക്ക; ലയേശേ, ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്ക;
അനാഥോത്തേ, ഉത്തരം പറക. 31 മദ്മേനാ ഓട്ടം
തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഗെബീംനിവാസികൾ
ഓട്ടത്തിന്നു വട്ടംകൂട്ടുന്നു. 32 ഇന്നു അവൻ
നോബിൽ താമസിക്കും; യെരൂശലേംഗിരിയായ
സീയോൻ പുത്രിയുടെ പർവ്വതത്തിന്റെ നേരെ
അവൻ കൈ കുലുക്കുന്നു. 33 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവു കൊമ്പുകളെ
ഭയങ്കരമായി മുറിച്ചുകളയും; പൊക്കത്തിൽ
വളർന്നവയെ അവൻ വെട്ടിയിടുകയും ഉയർന്നവയെ
താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും. 34 അവൻ വനത്തിലെ
പള്ളക്കാടുകളെ ഇരിമ്പായുധംകൊണ്ടു
വെട്ടിക്കളയും; ലെബാനോനും ബലവാന്റെ കയ്യാൽ
വീണുപോകും.

11 എന്നാൽ യിശ്ശായിയുടെ കുറ്റിയിൽനിന്നു
ഒരു മുള പൊട്ടി പുറപ്പെടും; അവന്റെ
വേരുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൊമ്പു
ഫലം കായിക്കും. 2 അവന്റെ മേൽ
യഹോവയുടെ ആത്മാവു ആവസിക്കും;
ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വിവേകത്തിന്റെയും
ആത്മാവു, ആലോചനയുടെയും ബലത്തിന്റെയും
ആത്മാവു, പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും
യഹോവാഭക്തിയുടെയും ആത്മാവു തന്നേ. 3
അവന്റെ പ്രമോദം യഹോവാഭക്തിയിൽ
ആയിരിക്കും; അവൻ കണ്ണുകൊണ്ടു
കാണുന്നതുപോലെ ന്യായപാലനം ചെയ്കയില്ല;

ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കുന്നതുപോലെ
വിധിക്കയുമില്ല. 4 അവൻ ദരിദ്രന്മാക്കു നീതിയോടെ
ന്യായം പാലിച്ചുകൊടുക്കയും ദേശത്തിലെ
സാധുക്കൾക്കു നേരോടെ വിധികല്പിക്കയും
ചെയ്യും; തന്റെ വായ് എന്ന വടികൊണ്ടു അവൻ
ഭൂമിയെ അടിക്കും; തന്റെ അധരങ്ങളുടെ
ശ്വാസംകൊണ്ടു ദുഷ്ടനെ കൊല്ലും. 5 നീതി അവന്റെ
നടുക്കെട്ടും വിശ്വസ്തത അവന്റെ അരക്കച്ചയും
ആയിരിക്കും. 6 ചെന്നായി കുഞ്ഞാടിനോടുകൂടെ
പാക്കും; പുള്ളിപ്പുലി കോലാട്ടുകുട്ടിയോടുകൂടെ
കിടക്കും; പശുക്കിടാവും ബാലസിംഹവും തടിപ്പിച്ച
മൃഗവും ഒരുമിച്ചു പാക്കും; ഒരു ചെറിയ കുട്ടി
അവയെ നടത്തും. 7 പശു കരടിയോടുകൂടെ
മേയും; അവയുടെ കുട്ടികൾ ഒരുമിച്ചുകിടക്കും;
സിംഹം കാള എന്നപോലെ വൈക്കോൽ
തിന്നും. 8 മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു സപ്പത്തിന്റെ
പോതിങ്കൽ കളിക്കും; മുലകുടി മാറിയ പൈതൽ
അണലിയുടെ പൊത്തിൽ കൈ ഇടും. 9 സമുദ്രം
വെള്ളംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഭൂമി യഹോവയുടെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു
പൂണ്ണമായിരിക്കയാൽ എന്റെ വിശുദ്ധപവ്വതത്തിൽ
എങ്ങും ഒരു ദോഷമോ നാശമോ ആരും
ചെയ്കയില്ല. 10 അന്നാളിൽ വംശങ്ങൾക്കു
കൊടിയായി നില്ക്കുന്ന യിശ്ശായിവേരായവനെ
ജാതികൾ അന്വേഷിച്ചുവരും; അവന്റെ
വിശ്രാമസ്ഥലം മഹത്വമുള്ളതായിരിക്കും.
11 അന്നാളിൽ കത്താവു തന്റെ ജനത്തിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷിപ്പിനെ അശ്ശൂരിൽനിന്നും
മിസ്രയീമിൽനിന്നും പത്രോസിൽനിന്നും

കൂശിൽനിന്നും ഏലാമിൽനിന്നും ശിനാരിൽനിന്നും
ഹമാത്തിൽനിന്നും സമുദ്രത്തിലെ
ദ്വീപുകളിൽനിന്നും വീണ്ടുകൊൾവാൻ
രണ്ടാം പ്രാവശ്യം കൈ നീട്ടും. 12 അവൻ
ജാതികൾക്കു ഒരു കൊടി ഉയർത്തി,
യിസ്രായേലിന്റെ ഭ്രഷ്ടന്മാരെ ചേർക്കുകയും
യെഹൂദയുടെ ചിതറിപ്പോയവരെ ഭൂമിയുടെ നാലു
ദിക്കുകളിൽനിന്നും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും.
13 എഫ്രയീമിന്റെ അസൂയ നീങ്ങിപ്പോകും;
യെഹൂദയെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നവർ
ഛേദിക്കപ്പെടും; എഫ്രയീം യെഹൂദയോടു
അസൂയപ്പെടുകയില്ല; യെഹൂദാ എഫ്രയീമിനെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. 14 അവർ പടിഞ്ഞാറു
ഫെലിസ്ത്യരുടെ മലഞ്ചരിവിന്മേൽ ചാടും;
കിഴക്കുള്ളവരെ ഒക്കെയും കൊള്ളയിടും;
ഏദോമിന്മേലും മോവാബിന്മേലും കൈവെക്കും;
അമ്മോന്യർ അവരെ അനുസരിക്കും. 15 യഹോവ
മിസ്രയീംകടലിന്റെ നാവിന്നു ഉന്മൂലനാശം
വരുത്തും; അവൻ ഉഷ്ണക്കാറ്റോടുകൂടെ
നദിയുടെ മീതെ കൈ ഓങ്ങി അതിനെ അടിച്ചു
ഏഴു കൈവഴികളാക്കി ചെരിപ്പു നനയാതെ
കടക്കുമാറാക്കും. 16 മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട
നാളിൽ യിസ്രായേലിന്നുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ,
അശ്ശൂരിൽനിന്നു അവന്റെ ജനത്തിൽ ശേഷിക്കുന്ന
ശേഷിപ്പിന്നു ഒരു പെരുവഴിയുണ്ടാകും.

12 അന്നാളിൽ നീ പറയുന്നതു എന്തെന്നാൽ:
യഹോവേ, നീ എന്നോടു കോപിച്ചു നിന്റെ കോപം
മാറി, നീ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 2 ഇതാ, ദൈവം

എന്റെ രക്ഷ; യഹോവയായ യാഹ് എന്റെ ബലവും
എന്റെ ഗീതവും ആയിരിക്കകൊണ്ടും അവൻ
എന്റെ രക്ഷയായ്തീൎന്നിരിക്കകൊണ്ടും ഞാൻ
ഭയപ്പെടാതെ ആശ്രയിക്കും. 3 അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ രക്ഷയുടെ
ഉറവുകളിൽനിന്നു വെള്ളം കോരും. 4 അന്നാളിൽ
നിങ്ങൾ പറയുന്നതു: യഹോവെക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്വിൻ; അവന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ;
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ
അറിയിപ്പിൻ; അവന്റെ നാമം ഉന്നതമായിരിക്കുന്നു
എന്നു പ്രസ്താവിപ്പിൻ. 5 യഹോവെക്കു
കീൎത്തനം ചെയ്വിൻ; അവൻ ശ്രേഷ്ഠമായതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇതു ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും
പ്രസിദ്ധമായ്വരട്ടെ. 6 സീയോൻ നിവാസികളേ,
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധൻ നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
വലിയവനായിരിക്കയാൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ.

13 ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാവു
ബാബേലിനെക്കുറിച്ചു ദൎശിച്ച പ്രവാചകം: 2
മൊട്ടക്കുന്നിന്മേൽ കൊടി ഉയൎത്തുവിൻ;
അവർ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വാതിലുകൾക്കകത്തു
കടക്കേണ്ടതിന്നു ശബ്ദം ഉയൎത്തി അവരെ
കൈ കാട്ടി വിളിപ്പിൻ. 3 ഞാൻ എന്റെ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരോടു കല്പിച്ചു, ഗൎവ്വത്തോടെ
ഉല്ലസിക്കുന്ന എന്റെ വീരന്മാരെ ഞാൻ
എന്റെ കോപത്തെ നിവൎത്തിക്കേണ്ടതിന്നു
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 ബഹുജനത്തിന്റെ
ഘോഷംപോലെ പൎവ്വതങ്ങളിൽ പുരുഷാരത്തിന്റെ
ഒരു ഘോഷം! കൂടിയിരിക്കുന്ന ജാതികളുടെ
രാജ്യങ്ങളുടെ ആരവം! സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ

യുദ്ധസൈന്യത്തെ പരിശോധിക്കുന്നു. 5 ദേശത്തെ
ഒക്കെയും നശിപ്പിപ്പാൻ ദൂരദേശത്തുനിന്നും
ആകാശത്തിന്റെ അറ്റത്തുനിന്നും യഹോവയും
അവന്റെ കോപത്തിന്റെ ആയുധങ്ങളും വരുന്നു. 6
യഹോവയുടെ ദിവസം സമീപിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
മുറയിടുവിൻ; അതു സർവ്വശക്തങ്കൽനിന്നു
സർവ്വനാശംപോലെ വരുന്നു. 7 അതുകൊണ്ടു
എല്ലാകൈകളും തളർന്നുപോകും; സകലഹൃദയവും
ഉരുകിപ്പോകും. 8 അവർ ഭ്രമിച്ചുപോകും;
വേദനയും ദുഃഖവും അവക്കു പിടിപെടും; നോവു
കിട്ടിയ സ്ത്രീയെപ്പോലെ അവർ വേദനപ്പെടും;
അവർ അന്യോന്യം തുറിച്ചുനോക്കും;
അവരുടെ മുഖം ജ്വലിച്ചിരിക്കും. 9 ദേശത്തെ
ശൂന്യമാക്കുവാനും പാപികളെ അതിൽനിന്നു
മുടിച്ചുകളവാനും യഹോവയുടെ ദിവസം
ക്രൂരമായിട്ടു ക്രോധത്തോടും അതികോപത്തോടും
കൂടെ വരുന്നു. 10 ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും
നക്ഷത്രരാശികളും പ്രകാശം തരികയില്ല;
സൂര്യ്യൻ ഉദയത്തിങ്കൽ തന്നേ ഇരുണ്ടു പോകും;
ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം നല്കുകയുമില്ല. 11 ഞാൻ
ഭൂതലത്തെ ദോഷംനിമിത്തവും ദുഷ്ടന്മാരെ
അവരുടെ അകൃത്യംനിമിത്തവും സന്ദർശിക്കും;
അഹങ്കാരികളുടെ ഗർവ്വത്തെ ഞാൻ ഇല്ലാതാക്കും;
ഉഗ്രന്മാരുടെ നിഗളത്തെ താഴ്ത്തും. 12 ഞാൻ ഒരു
പുരുഷനെ തങ്കത്തെക്കാളും ഒരു മനുഷ്യനെ
ഓഫീർതങ്കത്തെക്കാളും ദുർല്ലഭമാക്കും. 13 അങ്ങനെ
ഞാൻ ആകാശത്തെ നടുങ്ങുമാറാക്കും;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ ക്രോധത്തിലും
അവന്റെ ഉഗ്രകോപത്തിന്റെ നാളിലും ഭൂമി

അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇളകിപ്പോകും; 14
ഓടിച്ചുവിട്ട ഇളമാനിനെപ്പോലെയും ആരും
കൂട്ടിച്ചേർക്കാത്ത ആടുകളെപ്പോലെയും അവർ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ജാതിയുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിയും; ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ സ്വദേശത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോകും. 15
കണ്ടുകിട്ടുന്നവനെ ഒക്കെയും കുത്തിക്കൊല്ലും;
പിടിപെടുന്നവനൊക്കെയും വാളാൽ
വീഴും. 16 അവർ കാൺകെ അവരുടെ
ശിശുക്കളെ അടിച്ചു തകർത്തുകളയും; അവരുടെ
വീടുകളെ കൊള്ളയിടും; അവരുടെ ഭാര്യമാരെ
അപമാനിക്കും. 17 ഞാൻ മേദ്യരെ അവർക്കു
വിരോധമായി ഉണർത്തും; അവർ വെള്ളിയെ
കാര്യമാക്കുകയില്ല; പൊന്നിൽ അവർക്കു
താല്പര്യവുമില്ല. 18 അവരുടെ വില്ലുകൾ യുവാക്കളെ
തകർത്തുകളയും; ഗർഭഫലത്തോടു അവർക്കു കരുണ
തോന്നുകയില്ല; പൈതങ്ങളെയും അവർ
ആദരിക്കയില്ല. 19 രാജ്യങ്ങളുടെ മഹത്വവും
കല്ദയരുടെ പ്രശംസാലങ്കാരവുമായ ബാബേൽ,
ദൈവം സൊദോമിനെയും ഗൊമോറയെയും
മറിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ ആയിത്തീരും. 20
അതിൽ ഒരുനാളും കുടിപാർപ്പുണ്ടാകയില്ല;
തലമുറതലമുറയോളം അതിൽ ആരും
വസിക്കയുമില്ല; അറബിക്കാരൻ അവിടെ
കൂടാരം അടിക്കയില്ല; ഇടയന്മാർ അവിടെ
ആടുകളെ കിടത്തുകയും ഇല്ല. 21 മരുമൃഗങ്ങൾ
അവിടെ കിടക്കും; അവരുടെ വീടുകളിൽ മൂങ്ങാ
നിറയും; ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾ അവിടെ പാർക്കും;
ഭൂതങ്ങൾ അവിടെ നൃത്തംചെയ്യും. 22 അവരുടെ

അരമനകളിൽ ചെന്നായ്ക്കളും അവരുടെ
മനോഹരമന്ദിരങ്ങളിൽ കുറുനരികളും ഓളിയിടും;
അതിന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ
കാലം ദീർഘിച്ചുപോകയുമില്ല.

14 യഹോവ യാക്കോബിനോടു മനസ്സലിഞ്ഞു
യിസ്രായേലിനെ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുത്തു
സ്വദേശത്തു അവരെ പാർപ്പിക്കും;
അന്യജാതിക്കാരും അവരോടു യോജിച്ചു
യാക്കോബ് ഗൃഹത്തോടു ചേർന്നുകൊള്ളും.
2 ജാതികൾ അവരെ കൂട്ടി അവരുടെ
സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവരും; യിസ്രായേൽ
ഗൃഹം അവരെ യഹോവയുടെ ദേശത്തു
ദാസന്മാരായും ദാസിമാരായും അടക്കിക്കൊള്ളും;
തങ്ങളെ ബദ്ധന്മാരാക്കിയവരെ അവർ
ബദ്ധന്മാരാക്കുകയും തങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചവരെ
വാഴുകയും ചെയ്യും. 3 യഹോവ നിന്റെ വ്യസനവും
നിന്റെ കഷ്ടതയും നീ ചെയ്യേണ്ടിവന്ന നിന്റെ
കഠിനദാസ്യവും നീക്കി നിനക്കു വിശ്രാമം നല്കുന്ന
നാളിൽ 4 നീ ബാബേൽരാജാവിനെക്കുറിച്ചു ഈ
പാട്ടു ചൊല്ലും: പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ എങ്ങനെ
ഇല്ലാതെയായി! സ്വർണ്ണനഗരം എങ്ങനെ
മുടിഞ്ഞുപോയി! 5 യഹോവ ദുഷ്ടന്മാരുടെ വടിയും
വാഴുന്നവരുടെ ചെങ്കോലും ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു. 6
വംശങ്ങളെ ഇടവിടാതെ ക്രോധത്തോടെ
അടിക്കയും ആക്കും അടുത്തുകൂടാത്ത
ഉപദ്രവത്താൽ ജാതികളെ കോപത്തോടെ
ഭരിക്കയും ചെയ്തവനെ തന്നേ. 7 സർവ്വഭൂമിയും
വിശ്രമിച്ചു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നു; അവർ
ആർത്തുപാടുന്നു. 8 സരളവൃക്ഷങ്ങളും

ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുക്കളും നിന്നെക്കുറിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു: നീ വീണുകിടന്നതുമുതൽ
ഒരു വെട്ടുകാരനും ഞങ്ങളുടെ നേരെ
കയറിവരുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നു. 9 നിന്റെ
വരവിങ്കൽ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ താഴേ പാതാളം
നിന്റെ നിമിത്തം ഇളകിയിരിക്കുന്നു; അതു
നിന്നെച്ചൊല്ലി സകലഭൂപാലന്മാരുമായ
പ്രേതന്മാരെ ഉണൎത്തുകയും
ജാതികളുടെ സകലരാജാക്കന്മാരെയും
സിംഹാസനങ്ങളിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിക്കയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (Sheol h7585) 10 അവരൊക്കെയും
നിന്നോടു: നീയും ഞങ്ങളെപ്പോലെ
ബലഹീനനായോ? നീയും ഞങ്ങൾക്കു
തുല്യനായ്തീൎന്നുവോ? എന്നു പറയും. 11
നിന്റെ ആഡംബരവും വാദ്യഘോഷവും
പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോയി; നിന്റെ
കീഴെ പുഴുക്കളെ വിരിച്ചിരിക്കുന്നു; കൃമികൾ
നിനക്കു പുതപ്പായിരിക്കുന്നു. (Sheol
h7585) 12 അരുണോദയപുത്രനായ ശുക്രാ,
നീ എങ്ങനെ ആകാശത്തുനിന്നു വീണു!
ജാതികളെ താഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞവനേ, നീ എങ്ങനെ
വെട്ടേറ്റു നിലത്തു വീണു! 13 “ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
കയറും; എന്റെ സിംഹാസനം ദൈവത്തിന്റെ
നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ വെക്കും; ഉത്തരദിക്കിന്റെ
അത്യുത്തിയിൽ സമാഗമപൎവ്വതത്തിന്മേൽ ഞാൻ
ഇരുന്നരുളും; 14 ഞാൻ മേഘോന്നതങ്ങൾക്കു
മീതെ കയറും; ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു
സമനാകും” എന്നല്ലോ നീ ഹൃദയത്തിൽ
പറഞ്ഞതു. 15 എന്നാൽ നീ പാതാളത്തിലേക്കു,

നാശകൂപത്തിന്റെ അടിയിലേക്കു തന്നേ
വീഴും. (Sheol h7585) 16 നിന്നെ കാണുന്നവർ
നിന്നെ ഉറ്റുനോക്കി: ഭൂമിയെ നടുക്കുകയും
രാജ്യങ്ങളെ കുലുക്കുകയും 17 ഭൂതലത്തെ
മരുഭൂമിപോലെ ആക്കുകയും അതിലെ
പട്ടണങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളകയും തന്റെ ബദ്ധന്മാരെ
വീട്ടിലേക്കു അഴിച്ചുവിടാതിരിക്കയും ചെയ്തവൻ
ഇവനല്ലയോ എന്നു നിരൂപിക്കും. 18 ജാതികളുടെ
സകലരാജാക്കന്മാരും ഒട്ടൊഴിയാതെ താന്താന്റെ
ഭവനത്തിൽ മഹത്വത്തോടെ കിടന്നുറങ്ങുന്നു. 19
നിന്നെയോ നിന്ദ്യമായോരു ചുള്ളിയെപ്പോലെയും
വാൾകൊണ്ടു കുത്തേറ്റു മരിച്ചു കുഴിയിലെ
കല്ലുകളോളം ഇറങ്ങിയവരെക്കൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനായി ചവിട്ടിമെതിച്ച
ശവംപോലെയും നിന്റെ കല്ലറയിൽനിന്നു
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 20 നീ നിന്റെ
ദേശത്തെ നശിപ്പിച്ചു, നിന്റെ ജനത്തെ
കൊന്നുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിനക്കു
അവരെപ്പോലെ ശവസംസ്കാരം ഉണ്ടാകയില്ല;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ സന്തതിയുടെ പേർ എന്നും
നിലനില്ക്കയില്ല. 21 അവന്റെ മക്കൾ എഴുന്നേറ്റു
ഭൂമിയെ കൈവശമാക്കുകയും ഭൂതലത്തിന്റെ
ഉപരിഭാഗത്തെ പട്ടണങ്ങൾകൊണ്ടു നിറെക്കയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവക്കു അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യംനിമിത്തം ഒരു
കുലനിലം ഒരുക്കിക്കൊൾവിൻ. 22 ഞാൻ
അവക്കു വിരോധമായി എഴുന്നേല്ക്കും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
ബാബേലിൽനിന്നു പേരിനെയും ശേഷിപ്പിനെയും

പുത്രനെയും പൌത്രനെയും ഛേദിച്ചുകളയും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 23 ഞാൻ
അതിനെ മുള്ളൻ പന്നിയുടെ അവകാശവും
നീപ്പൊയ്കകളും ആക്കും; ഞാൻ അതിനെ
നാശത്തിന്റെ ചൂലുകൊണ്ടു തൂത്തുവാരും എന്നും
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
24 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ആണയിട്ടു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ
സംഭവിക്കും; ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചതുപോലെ
നിവൃത്തിയാകും. 25 എന്റെ ദേശത്തുവെച്ചു ഞാൻ
അശ്ശൂരിനെ തകക്കും; എന്റെ പർവ്വതങ്ങളിൽവെച്ചു
അവനെ ചവിട്ടിക്കളയും; അങ്ങനെ അവന്റെ നുകം
അവരുടെമേൽനിന്നു നീങ്ങും; അവന്റെ ചുമടു
അവരുടെ തോളിൽനിന്നു മാറിപ്പോകും. 26
സർവ്വഭൂമിയെയും കുറിച്ചു നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്ന
നിർണ്ണയം ഇതാകുന്നു; സകലജാതികളുടെയും
മേൽ നീട്ടിയിരിക്കുന്ന കൈ ഇതു തന്നേ. 27
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു;
അതു ദുർബ്ബലമാക്കുന്നവനാർ? അവന്റെ കൈ
നീട്ടിയിരിക്കുന്നു; അതു മടക്കുന്നവനാർ?
28 ആഹാസ്രാജാവു മരിച്ച ആണ്ടിൽ ഈ
പ്രവാചകം ഉണ്ടായി: 29 സകലഫെലിസ്ത്യ
ദേശവുമായുള്ളോവേ, നിന്നെ അടിച്ചവന്റെ വടി
ഒടിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു നീ സന്തോഷിക്കേണ്ടാ;
സർപ്പത്തിന്റെ വേരിൽനിന്നു ഒരു അണലി
പുറപ്പെടും; അതിന്റെ ഫലം, പറക്കുന്ന
അഗ്നിസർപ്പമായിരിക്കും. 30 എളിയവരുടെ
ആദ്യജാതന്മാർ മേയും; ദരിദ്രന്മാർ നിർഭയമായി
കിടക്കും; എന്നാൽ നിന്റെ വേരിനെ ഞാൻ

ക്ഷാമംകൊണ്ടു മരിക്കുമാറാക്കും; നിന്റെ
ശേഷിപ്പിനെ അവൻ കൊല്ലും. 31 വാതിലേ,
അലറുക; പട്ടണമേ നിലവിളിക്ക; സകല
ഫെലിസ്ത്യദേശവുമായുള്ളോവേ, നീ
അലിഞ്ഞുപോയി; വടക്കുനിന്നു ഒരു പുകവരുന്നു;
അവന്റെ ഗണങ്ങളിൽ ഉഴന്നുനടക്കുന്ന
ഒരുത്തനും ഇല്ല. 32 ജാതികളുടെ ദൂതന്മാർക്കു
കിട്ടുന്ന മറുപടിയോ: യഹോവ സീയോനെ
സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവിടെ അവന്റെ ജനത്തിലെ
അരിഷ്ടന്മാർ ശരണം പ്രാപിക്കും എന്നത്രേ.

15 മോവാബിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം:
ഒരു രാത്രിയിൽ മോവാബിലെ ആർപട്ടണം
നശിച്ചു ശൂന്യമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു; ഒരു
രാത്രിയിൽ മോവാബിലെ കീർപട്ടണം നശിച്ചു
ശൂന്യമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. 2 ബയീത്തും
ദീബോനും കരയേണ്ടതിന്നു പൂജാഗിരികളിൽ
കയറിപ്പോയിരിക്കുന്നു; നെബോവിലും
മേദെബയിലും മോവാബ് നിലവിളിക്കുന്നു;
അവരുടെ തലയൊക്കെയും മൊട്ടയടിച്ചും
താടിയൊക്കെയും കത്രിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. 3
അവരുടെ വീഥികളിൽ അവർ രട്ടുടുത്തു നടക്കുന്നു;
അവരുടെ പുരമുകളിലും വിശാലസ്ഥലങ്ങളിലും
എല്ലാവരും മുറയിട്ടു കരയുന്നു. 4 ഹെശ്ബോനും
എലെയാലെയും നിലവിളിക്കുന്നു; അവരുടെ ഒച്ച
യഹസ് വരെ കേൾക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
മോവാബിന്റെ ആയുധപാണികൾ അലറുന്നു;
അവന്റെ പ്രാണൻ അവന്റെ ഉള്ളിൽ നടങ്ങുന്നു. 5
എന്റെ ഹൃദയം മോവാബിനെക്കുറിച്ചു
നിലവിളിക്കുന്നു; അതിലെ കുലീനന്മാർ

സോവാരിലേക്കും എഗ്ലത്ത് ശെലീശീയയിലേക്കും
ഓടിപ്പോകുന്നു; ലൂഹീത്തിലേക്കുള്ള
കയറ്റത്തിൽ കൂടി അവർ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
കയറിച്ചെല്ലുന്നു; ഹോരോനയീമിലേക്കുള്ള
വഴിയിൽ അവർ നാശത്തിന്റെ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു. 6
നിമ്രീമിലെ ജലാശയങ്ങൾ വരണ്ടിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു പുല്ലുണങ്ങി, ഇളമ്പുല്ലു വാടി,
പച്ചയായതൊക്കെയും ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നു. 7
ആകയാൽ അവർ സ്വരൂപിച്ച സമ്പത്തും
സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചതും അലരിത്തോട്ടിന്നക്കരെക്കു
എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. 8 നിലവിളി
മോവാബിന്റെ അതൃത്തികളെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു;
അലച്ച് എഗ്ലയീംവരെയും കൂക്കൽ ബേർ-
ഏലീംവരെയും എത്തിയിരിക്കുന്നു. 9 ദീമോനിലെ
ജലാശയങ്ങൾ രക്തംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ ദീമോന്റെമേൽ ഇതിലധികം വരുത്തും;
മോവാബിൽനിന്നു ചാടിപ്പോയവരുടെമേലും
ദേശത്തിൽ ശേഷിച്ചവരുടെമേലും ഞാൻ ഒരു
സിംഹത്തെ വരുത്തും.

16 നിങ്ങൾ ദേശാധിപതിക്കു വേണ്ടിയുള്ള
കുഞ്ഞാടുകളെ സേലയിൽനിന്നു മരുഭൂമിവഴിയായി
സീയോൻ പുത്രിയുടെ പവ്വതത്തിലേക്കു
കൊടുത്തയപ്പിൻ. 2 മോവാബിന്റെ പുത്രിമാർ കൂടു
വിട്ടലയുന്ന പക്ഷികളെപ്പോലെ അന്നോന്റെ
കടവുകളിൽ ഇരിക്കും. 3 ആലോചന
പറഞ്ഞുതരിക; മദ്ധ്യസ്ഥം ചെയ്ക; നിന്റെ
നിഴലിനെ നട്ടുച്ചെക്കു രാത്രിയെപ്പോലെ ആക്കുക;
ഭ്രഷ്ടന്മാരെ ഒളിപ്പിക്ക; അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കരുതു. 4 മോവാബിന്റെ

ഭ്രഷ്ടന്മാർ നിന്നോടുകൂടെ പാർത്തുകൊള്ളട്ടെ;
കവർച്ചക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ നീ അവർക്കു ഒരു
മറവായിരിക്ക; എന്നാൽ പീഡകൻ ഇല്ലാതെയാകും;
കവർച്ച അവസാനിക്കും; ചവിട്ടിക്കളയുന്നവർ
ദേശത്തുനിന്നു മുടിഞ്ഞുപോകും. 5 അങ്ങനെ
ദയയാൽ സിംഹാസനം സ്ഥിരമായ്വരും;
അതിന്മേൽ ദാവീദിന്റെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു
ഒരുത്തൻ ന്യായപാലനം ചെയ്തും
ന്യായതല്പരനായും നീതിനടത്തുവാൻ
വേഗതയുള്ളവനായും നേരോടെ ഇരിക്കും. 6
ഞങ്ങൾ മോവാബിന്റെ ഗർവ്വത്തെക്കുറിച്ചു
കേട്ടിട്ടുണ്ടു; അവൻ മഹാഗർവ്വിയാകുന്നു; അവന്റെ
നിഗളത്തെയും ഡംഭത്തെയും ക്രോധത്തെയും
വ്യർത്ഥപ്രശംസയെയും കുറിച്ചും കേട്ടിട്ടുണ്ടു. 7
അതുകൊണ്ടു മോവാബിനെപ്പറ്റി മോവാബ്
തന്നേ മുറയിടും; എല്ലാവരും മുറയിടും; കീർ-
ഹരേശെത്തിന്റെ മുന്തിരിയടകളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ
കേവലം ദുഃഖിതന്മാരായി വിലപിക്കും. 8
ഹെശ്ബോൻ വയലുകളും ശിബ്മയിലെ
മുന്തിരിവള്ളിയും ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്നു; അതിലെ
മേത്തരമായ വള്ളിയെ ജാതികളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ഒടിച്ചു കളഞ്ഞു; അതു യസേർവരെ നീണ്ടു
മരുഭൂമിയിലോളം പടന്നിരുന്നു; അതിന്റെ
ശാഖകൾ പടന്നു കടൽ കടന്നിരുന്നു. 9
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ യസേരിനോടുകൂടെ
ശിബ്മയിലെ മുന്തിരിവള്ളിയെക്കുറിച്ചു കരയും;
ഹെശ്ബോനേ, എലെയാലേ, ഞാൻ നിന്നെ
എന്റെ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു നനെക്കും;
നിന്റെ വേനല്ക്കനികൾക്കും നിന്റെ

കൊയ്ത്തിന്നും പോർവിളി നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. 10
സന്തോഷവും ആനന്ദവും വിളനിലത്തുനിന്നു
പോയ്പോയിരിക്കുന്നു; മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിൽ
പാട്ടില്ല, ഉല്ലാസഘോഷവുമില്ല; ചവിട്ടുകാർ
ചക്കുകളിൽ മുന്തിരിങ്ങാ ചവിട്ടുകയുമില്ല;
മുന്തിരിക്കൊയ്ത്തിന്റെ ആർപ്പുവിളി ഞാൻ
നിർത്തിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 അതുകൊണ്ടു
എന്റെ ഉള്ളം മോവാബിനെക്കുറിച്ചും എന്റെ
അന്തരംഗം കീർഹേരെശിനെക്കുറിച്ചും
കിന്നരംപോലെ മുഴങ്ങുന്നു. 12 പിന്നെ
മോവാബ് പൂജാഗിരിയിൽ ചെന്നു പാടുപെട്ടു
ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ കടന്നാൽ അവൻ
കൃതാർത്ഥനാകയില്ല. 13 ഇതാകുന്നു യഹോവ പണ്ടു
തന്നേ മോവാബിനെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്ത
വചനം. 14 ഇപ്പോൾ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതോ:
കൂലിക്കാരന്റെ ആണ്ടുപോലെയുള്ള മൂന്നു
ആണ്ടിന്നകം മോവാബിന്റെ മഹത്വം
അവന്റെ സർവ്വമഹാപുരുഷാരത്തോടുകൂടെ
തുച്ഛീകരിക്കപ്പെടും; അവന്റെ ശേഷിപ്പു അത്യല്പവും
അഗണ്യവും ആയിരിക്കും.

17 ദമ്മേശെക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം: ഇതാ,
ദമ്മേശെക്ക് ഒരു പട്ടണമായിരിക്കാതവണ്ണം
നീങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു; അതു
ശൂന്യകൂമ്പാരമായ്തീരും. 2 അരോവേർപട്ടണങ്ങൾ
നിർജ്ജനമായിരിക്കുന്നു; അവ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങൾക്കു
ആയിരിക്കും; ആരും പേടിപ്പിക്കാതെ അവ
അവിടെ മേഞ്ഞുകിടക്കും. 3 എഫ്രയീമിൽ
കോട്ടയും ദമ്മേശെക്കിൽ രാജത്വവും
ഇല്ലാതെയാകും; അരാമിൽ ശേഷിച്ചവർ

യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മഹത്വംപോലെയാകും
എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
4 അന്നാളിൽ യാക്കോബിന്റെ മഹത്വം ക്ഷയിക്കും;
അവന്റെ ദേഹപുഷ്ടി മെലിഞ്ഞുപോകും. 5
അതു കൊയ്ത്തുകാരൻ വിളചേർത്തു പിടിച്ചു
കൈകൊണ്ടു കതിരുകളെ കൊയ്യും പോലെയും
ഒരുത്തൻ റെഫായീംതാഴ്വരയിൽ കതിരുകളെ
പെറുക്കുംപോലെയും ആയിരിക്കും. 6 ഒലിവു
തല്ലുമ്പോൾ വൃക്ഷാഗ്രത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു കായോ
ഫലവൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ നാലഞ്ചു
കായോ ഇങ്ങനെ കാലാ പറിപ്പാൻ ചിലതു
ശേഷിച്ചിരിക്കും എന്നു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 7 അന്നാളിൽ മനുഷ്യൻ
തന്റെ കൈപ്പണിയായ ബലിപീഠങ്ങളിലേക്കു
തിരിയാതെയും വിരലുകളാൽ ഉണ്ടാക്കിയ
അശേരാവിഗ്രഹങ്ങളെയും സൂര്യസ്തംഭങ്ങളെയും
നോക്കാതെയും 8 തന്റെ സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്കു
തിരികയും അവന്റെ കണ്ണു യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധനെ നോക്കുകയും ചെയ്യും. 9 അന്നാളിൽ
അവന്റെ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങൾ അമോര്യരും
ഹിവ്യരും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മുമ്പിൽ
നിന്നു ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ നിർജ്ജനദേശം
പോലെയാകും; അവ ശൂന്യമായ്തീരും. 10 നിന്റെ
രക്ഷയുടെ ദൈവത്തെ നീ മറന്നു നിന്റെ
ബലമുള്ള പാറയെ ഓർക്കാതെയിരിക്കകൊണ്ടു നീ
മനോഹരമായ തോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അവയിൽ
അന്യദേശത്തുനിന്നുള്ള വള്ളികളെ നടുന്നു. 11
നടുന്ന ദിവസത്തിൽ നീ അതിന്നു വേലി കെട്ടുകയും
രാവിലേ നിന്റെ നടുതല പൂക്കുമാറാക്കുകയും

ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും കഠിനമായ മുറിവും തീരാത്ത
വ്യസനവും തട്ടുന്ന ദിവസത്തിൽ കൊയ്ത്തു
പോയ്പോകും. 12 അയ്യോ, അനേകജാതികളുടെ
മുഴക്കം; അവർ കടലിന്റെ മുഴക്കംപോലെ
മുഴങ്ങുന്നു! അയ്യോ, വംശങ്ങളുടെ ഇരെച്ചൽ!
അവർ പെരുവെള്ളങ്ങളുടെ ഇരെച്ചൽപോലെ
ഇരെക്കുന്നു. 13 വംശങ്ങൾ പെരുവെള്ളങ്ങളുടെ
ഇരെച്ചൽ പോലെ ഇരെക്കുന്നു; എങ്കിലും അവൻ
അവരെ ശാസിക്കും; അപ്പോൾ അവർ ദൂരത്തേക്കു
ഓടിപ്പോകും; കാറ്റിന്മുമ്പിൽ പർവ്വതങ്ങളിലെ
പതിർപോലെയും കൊടുങ്കാറ്റിൻമുമ്പിൽ
ചുഴന്നുപറക്കുന്ന പൊടിപോലെയും പാറിപ്പോകും.
14 സന്ധ്യാസമയത്തു ഇതാ, ഭീതി! പ്രഭാതത്തിന്നു
മുമ്പെ അവൻ ഇല്ലാതെയായി! ഇതു നമ്മെ
കൊള്ളയിടുന്നവരുടെ ഓഹരിയും നമ്മോടു
പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവരുടെ പങ്കും ആകുന്നു.

18 അയ്യോ, കൂശിലെ നദികൾക്കരികെ ചിറകു
കിരുകിരുക്കുന്നതും കടൽവഴിയായി
വെള്ളത്തിന്മേൽ ഞാങ്ങണകൊണ്ടുള്ള
തോണികളിൽ ദൂതന്മാരെ അയക്കുന്നതും
ആയദേശമേ! 2 ശീഘ്രദൂതന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ദീഘ്കായന്മാരും മൃദുചമ്മികളുമായ ജാതിയുടെ
അടുക്കൽ, ആരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെ
ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്ന ജാതിയുടെ അടുക്കൽ,
അളക്കുന്നതും ചവിട്ടിക്കളയുന്നതും
നദികൾ ദേശത്തെ വിഭാഗിക്കുന്നതുമായ
ജാതിയുടെ അടുക്കൽ തന്നേ ചെല്ലുവിൻ. 3
ഭൂതലത്തിലെ സവ്വനിവാസികളും ഭൂമിയിൽ
പാക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, പവ്വതത്തിന്മേൽ

കൊടി ഉയർത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ;
കാഹളം ഊതുമ്പോൾ കേൾപ്പിൻ. 4 യഹോവ
എന്നോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: വെയിൽ
തെളിഞ്ഞു മൂക്കുമ്പോൾ, കൊയ്ത്തുകാലത്തെ
ഉഷ്ണത്തിൽ മേഘം മഞ്ഞു പൊഴിക്കുമ്പോൾ,
ഞാൻ എന്റെ നിവാസത്തിൽ സ്വസ്ഥമായി
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. 5 കൊയ്ത്തിന്നു മുമ്പെ,
മൊട്ടിട്ടു കഴിഞ്ഞു, പൂ പൊഴിഞ്ഞു, മുന്തിരിങ്ങാ
മൂക്കുമ്പോൾ, അവൻ അരിവാൾകൊണ്ടു
വള്ളി മുറിച്ചു ചില്ലി ചെത്തിക്കളയും. 6 അതു
ഒക്കെയും മലയിലെ കഴുകിന്നും ഭൂമിയിലെ
മൃഗത്തിന്നും ഇട്ടുകളയും; കഴുകു അതുകൊണ്ടു
വേനൽ കഴിക്കും; ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗവും
അതുകൊണ്ടു വർഷം കഴിക്കും. 7 ആ കാലത്തു
ദീർഘകായന്മാരും മൃദുചർമ്മികളും ആയ ജാതി,
ആരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെ ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്ന
ജാതി, അളക്കുന്നതും ചവിട്ടിക്കളയുന്നതും
നദികൾ ദേശത്തെ വിഭാഗിക്കുന്നതുമായ
ജാതി തന്നേ, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
നാമമുള്ള സ്ഥലമായ സീയോൻ പർവ്വതത്തിലേക്കു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവെക്കു തിരുമുല്ക്കാഴ്ച
കൊണ്ടുവരും.

19 മിസ്രയീമിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം: യഹോവ
വേഗതയുള്ളോരു മേഘത്തെ വാഹനമാക്കി
മിസ്രയീമിലേക്കു വരുന്നു; അപ്പോൾ മിസ്രയീമിലെ
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികൾ അവന്റെ സന്നിധിയിങ്കൽ
നടുങ്ങുകയും മിസ്രയീമിന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെ
ഉള്ളിൽ ഉരുകുകയും ചെയ്യും. 2 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരെ
മിസ്രയീമ്യരോടു കലഹിപ്പിക്കും; അവർ

ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സഹോദരനോടും
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടും
പട്ടണം പട്ടണത്തോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും
യുദ്ധം ചെയ്യും. 3 മിസ്രയീമിന്റെ ചൈതന്യം
അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒഴിഞ്ഞുപോകും; ഞാൻ
അതിന്റെ ആലോചനയെ നശിപ്പിക്കും; അപ്പോൾ
അവർ മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളോടും മന്ത്രവാദികളോടും
വെളിച്ചപ്പാടന്മാരോടും ലക്ഷണം പറയുന്നവരോടും
അരുളപ്പാടു ചോദിക്കും. 4 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരെ ഒരു
ക്രൂരയജമാനന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; ഉഗ്രനായ ഒരു
രാജാവു അവരെ ഭരിക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
5 സമുദ്രത്തിൽ വെള്ളം ഇല്ലാതെയാകും;
നദി വറ്റി ഉണങ്ങിപ്പോകും. 6 നദികൾക്കു
നാറ്റം പിടിക്കും; മിസ്രയീമിലെ തോടുകൾ വറ്റി
ഉണങ്ങും; ഞാങ്ങണയും വേഴവും വാടിപ്പോകും.
7 നദിക്കരികെയും നദീതീരത്തും ഉള്ള
പുൽപുറങ്ങളും നദീതീരത്തു വിതെച്ചതൊക്കെയും
ഉണങ്ങി പറന്നു ഇല്ലാതെപോകും. 8
മീൻപിടിക്കുന്നവർ വിലപിക്കും; നദിയിൽ ചൂണ്ടൽ
ഇടുന്നവരൊക്കെയും ദുഃഖിക്കും; വെള്ളത്തിൽ വല
വീശുന്നവർ വിഷാദിക്കും. 9 ചീകി വെടിപ്പാക്കിയ
ചണംകൊണ്ടു വേല ചെയ്യുന്നവരും വെള്ളത്തുണി
നെയ്യുന്നവരും ലജ്ജിച്ചു പോകും. 10 രാജ്യത്തിന്റെ
തൂണുകളായിരിക്കുന്നവർ തകന്നുപോകും;
കൂലിവേലക്കാർ മനോവ്യസനത്തോടെയിരിക്കും.
11 സോവനിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ കേവലം
ഭോഷന്മാരത്രേ; ഫറവോന്റെ ജ്ഞാനമേറിയ
മന്ത്രിമാരുടെ ആലോചന ഭോഷത്വമായി

തീന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ജ്ഞാനികളുടെ മകൻ,
പുരാതനരാജാക്കന്മാരുടെ മകൻ എന്നിപ്രകാരം
നിങ്ങൾ ഫറവോനോടു പറയുന്നതു എങ്ങിനെ? 12
നിന്റെ ജ്ഞാനികൾ എവിടെ? അവർ ഇപ്പോൾ
നിനക്കു പറഞ്ഞുതരട്ടെ; സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ മിസ്രയീമിനെക്കുറിച്ചു നിർണ്ണയിച്ചതു
അവർ എന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കട്ടെ. 13 സോവനിലെ
പ്രഭുക്കന്മാർ ഭോഷന്മാരായ്തീന്നിരിക്കുന്നു;
നോഫിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
മിസ്രയീമിലെ ഗോത്രങ്ങളുടെ
മൂലക്കല്ലായിരിക്കുന്നവർ അതിനെ
തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. 14 യഹോവ അതിന്റെ നടുവിൽ
മനോവിഭ്രമം പകന്നു; ലഹരിപിടിച്ചവൻ തന്റെ
ഛർദ്ദിയിൽ ചാഞ്ചാടിനടക്കുന്നതുപോലെ അവർ
മിസ്രയീമിനെ അതിന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയിലും
തെറ്റിനടക്കുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 15
തലയോ വാലോ പനമ്പട്ടയോ പോട്ടപ്പുല്ലോ
നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയും
മിസ്രയീമിന്നുണ്ടായിരിക്കയില്ല. 16 അന്നാളിൽ
മിസ്രയീമ്യർ സ്ത്രീകൾക്കു തുല്യരായിരിക്കും;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അവരുടെ നേരെ കൈ
ഓങ്ങുന്നതുനിമിത്തം അവർ പേടിച്ചു വിറെക്കും. 17
യെഹൂദാദേശം മിസ്രയീമിന്നു ഭയങ്കരമായിരിക്കും;
അതിന്റെ പേർ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നവരൊക്കെയും
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അതിന്നു വിരോധമായി
നിർണ്ണയിച്ച നിർണ്ണയംനിമിത്തം ഭയപ്പെടും. 18
അന്നാളിൽ മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള അഞ്ചു
പട്ടണങ്ങൾ കനാൻ ഭാഷ സംസാരിച്ചു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയോടു സത്യം ചെയ്യും;

ഒന്നിന്നു സൂൎയ്യനഗരം (ഈർ ഹഹേരെസ്)
എന്നു പേർ വിളിക്കപ്പെടും. 19 അന്നാളിൽ
മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ നടുവിൽ യഹോവെക്കു
ഒരു യാഗപീഠവും അതിന്റെ അതൃത്തിയിൽ
യഹോവെക്കു ഒരു തൂണും ഉണ്ടായിരിക്കും. 20
അതു മിസ്രയീംദേശത്തു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവെക്കു ഒരു അടയാളവും ഒരു സാക്ഷ്യവും
ആയിരിക്കും; പീഡകന്മാർ നിമിത്തം അവർ
യഹോവയോടു നിലവിളിക്കും; അവൻ അവക്കു
ഒരു രക്ഷകനെ അയക്കും; അവൻ പൊരുതു
അവരെ വിടുവിക്കും. 21 അങ്ങനെ യഹോവ
മിസ്രയീമിന്നു തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും
മിസ്രയീമ്യർ അന്നു യഹോവയെ അറിഞ്ഞു
യാഗവും വഴിപാടും കഴിക്കയും യഹോവെക്കു ഒരു
നേൎച്ച നേൎന്നു അതിനെ നിവൎത്തിക്കയും ചെയ്യും. 22
യഹോവ മിസ്രയീമിനെ അടിക്കും; അടിച്ചിട്ടു
അവൻ വീണ്ടും അവരെ സൌഖ്യമാക്കും; അവർ
യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരികയും അവൻ അവരുടെ
പ്രാൎത്ഥന കേട്ടു അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
ചെയ്യും. 23 അന്നാളിൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
അശ്ശൂരിലേക്കു ഒരു പെരുവഴി ഉണ്ടാകും; അശ്ശൂര്യർ
മിസ്രയീമിലേക്കും മിസ്രയീമ്യർ അശ്ശൂരിലേക്കും
ചെല്ലും; മിസ്രയീമ്യർ അശ്ശൂൎയ്യരോടുകൂടെ ആരാധന
കഴിക്കും. 24 അന്നാളിൽ യിസ്രായേൽ ഭൂമിയുടെ
മദ്ധ്യേ ഒരു അനുഗ്രഹമായി മിസ്രയീമിനോടും
അശ്ശൂരിനോടുംകൂടെ മൂന്നാമതായിരിക്കും. 25
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു:
എന്റെ ജനമായ മിസ്രയീമും എന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയായ അശ്ശൂരും എന്റെ അവകാശമായ

യിസ്രായേലും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു
അരുളിച്ചെയ്യും.
20 അശ്ശൂർരാജാവായ സർഗ്ഗോന്റെ കല്പനപ്രകാരം
തർത്താൻ അശ്ദോദിലേക്കു ചെന്നു
അശ്ദോദിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു അതിനെ പിടിച്ച
ആണ്ടിൽ, 2 ആ കാലത്തു തന്നേ, യഹോവ
ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാവോടു:
നീ ചെന്നു നിന്റെ അരയിൽനിന്നു രട്ടുശീല
അഴിച്ചുവെച്ചു കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പും ഊരിക്കളക
എന്നു കല്പിച്ചു; അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു
നഗ്നനായും ചെരിപ്പിടാതെയും നടന്നു. 3 പിന്നെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു; എന്റെ ദാസനായ
യെശയ്യാവു മിസ്രയീമിന്നും കൂശിന്നും അടയാളവും
അത്ഭുതവും ആയിട്ടു മൂന്നു സംവത്സരം
നഗ്നനായും ചെരിപ്പിടാതെയും നടന്നതുപോലെ, 4
അശ്ശൂർരാജാവു മിസ്രയീമിൽനിന്നുള്ള
ബദ്ധന്മാരെയും കൂശിൽനിന്നുള്ള
പ്രവാസികളെയും ആബാലവൃദ്ധം മിസ്രയീമിന്റെ
ലജ്ജെക്കായിട്ടു നഗ്നന്മാരും ചെരിപ്പിടാത്തവരും
ആസനം മറെക്കാത്തവരും ആയി പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകും. 5 അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ
പ്രത്യാശയായിരുന്ന കൂശും തങ്ങളുടെ
പുകഴ്ചയായിരുന്ന മിസ്രയീമുംനിമിത്തം ഭ്രമിച്ചു
ലജ്ജിക്കും. 6 ഈ കടല്ക്കരയിലെ നിവാസികൾ
അന്നു: അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
വിടുവിക്കപ്പെടുവാൻ സഹായത്തിന്നായി നാം
ഓടിച്ചെന്നിരുന്ന നമ്മുടെ പ്രത്യാശ ഇങ്ങനെ
ആയല്ലോ; ഇനി നാം എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും എന്നു
പറയും.

21 സമുദ്രതീരത്തെ മരുഭൂമിയെക്കുറിച്ചുള്ള
പ്രവാചകം: തെക്കു ചുഴലിക്കാറ്റു
അടിക്കുന്നതുപോലെ, അതു മരുഭൂമിയിൽനിന്നു
ഭയങ്കരദേശത്തുനിന്നു തന്നേ വരുന്നു!
2 കഠിനമായോരു ദർശനം എനിക്കു
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ദ്രോഹി ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നു;
കവർച്ചക്കാരൻ കവർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഏലാമേ,
കയറിച്ചെല്ലുക, മേദ്യയേ, നിരോധിച്ചുകൊൾക;
അതിന്റെ ഞരക്കമൊക്കെയും ഞാൻ
നിർത്തിക്കളയും. 3 അതുകൊണ്ടു എന്റെ
അരയിൽ വേദന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നോവു
കിട്ടിയ സ്ത്രീയുടെ നോവുപോലെയുള്ള
വേദന എന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു
ചെവി കേട്ടുകൂടാതവണ്ണം ഞാൻ
അതിവേദനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കണ്ണു കാണാതവണ്ണം
ഞാൻ പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 എന്റെ ഹൃദയം
പതറുന്നു; ഭീതി എന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
കാംക്ഷിച്ച സന്ധ്യാസമയം അവൻ എനിക്കു
വിറയലാക്കിത്തീർത്തു. 5 മേശ ഒരുക്കുവിൻ;
പരവതാനി വിരിപ്പിൻ; ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്‌വിൻ;
പ്രഭുക്കന്മാരേ, എഴുന്നേല്പിൻ; പരിചെക്കു
എണ്ണ പൂശുവിൻ. 6 കർത്താവു എന്നോടു: നീ
ചെന്നു ഒരു കാവല്ക്കാരനെ നിർത്തിക്കൊൾക;
അവൻ കാണുന്നതു അറിയിക്കട്ടെ. 7
ഈരണ്ടീരണ്ടായി വരുന്ന കുതിരപ്പടയെയും
കഴുതപ്പടയെയും ഒട്ടകപ്പടയെയും കാണുമ്പോൾ
അവൻ ബഹുശ്രദ്ധയോടെ ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ എന്നു
കല്പിച്ചു. 8 അവൻ ഒരു സിംഹംപോലെ അലറി:
കർത്താവേ, ഞാൻ പകൽ ഇടവിടാതെ

കാവൽനില്ക്കുന്നു; രാത്രി മുഴുവനും ഞാൻ
കാവൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 9 ഇതാ, ഒരു കൂട്ടം
കുതിരച്ചേവകർ; ഈരണ്ടീരണ്ടായി കുതിരപ്പട
വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. വീണു, ബാബേൽ വീണു!
അതിലെ ദേവന്മാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളൊക്കെയും
നിലത്തു വീണു തകന്നുകിടക്കുന്നു എന്നും
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 എന്റെ മെതിയേ, എന്റെ
കളത്തിലെ ധാന്യമേ, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു ഞാൻ
കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 11
ദൂമയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം: കാവല്ക്കാരാ,
രാത്രി എന്തായി? കാവല്ക്കാരാ, രാത്രി എന്തായി?
എന്നു ഒരുത്തൻ സേയീരിൽനിന്നു എന്നോടു
വിളിച്ചുചോദിക്കുന്നു. 12 അതിന്നു കാവല്ക്കാരൻ:
പ്രഭാതവും രാത്രിയും വന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
ചോദിക്കേണമെങ്കിൽ ചോദിച്ചു കൊൾവിൻ;
പോയി വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അരബിദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം:
ദേദാന്യരുടെ സാൎത്ഥഗണങ്ങളായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾ അരബിയിലെ കാട്ടിൽ രാപാൎപ്പിൻ.
14 തേമാദേശനിവാസികളേ, നിങ്ങൾ
ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു വെള്ളം കൊണ്ടുചെല്ലുവിൻ;
ഓടിപ്പോകുന്നവരെ അപ്പവുമായി ചെന്നു
എതിരേല്പിൻ. 15 അവർ വാളിനെ ഒഴിഞ്ഞു
ഓടിപ്പോകുന്നവരാകുന്നു; ഊരിയ വാളിനെയും
കുലെച്ച വില്ലിനെയും യുദ്ധത്തിന്റെ
കൊടുമയെയും ഒഴിഞ്ഞു ഓടുന്നവർ തന്നേ. 16
കൎത്താവു ഇപ്രകാരം എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു:
കൂലിക്കാരന്റെ ആണ്ടുപോലെയുള്ള ഒരു

ആണ്ടിന്നകം കേദാരിന്റെ മഹത്വം ഒക്കെയും
ക്ഷയിച്ചുപോകും; 17 കേദാൎയ്യരിൽ വീരന്മാരായ
വില്ലാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നവർ
ചുരുക്കമായിരിക്കും; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയല്ലോ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു.

22 ദൎശനത്താഴ്വരയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം:
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വീടുകളുടെ മുകളിൽ
കയറേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു എന്തു
ഭവിച്ചു? 2 അയ്യോ, കോലാഹലം നിറഞ്ഞും
ആരവപൂൎണ്ണമായും ഇരിക്കുന്ന പട്ടണമേ!
ഉല്ലസിതനഗരമേ! നിന്റെ ഹതന്മാർ വാളാൽ
കൊല്ലപ്പെട്ടവരല്ല, പടയിൽ പട്ടുപോയവരും
അല്ല. 3 നിന്റെ അധിപതിമാർ എല്ലാവരും
ഒരുപോലെ ഓടിപ്പോയിരിക്കുന്നു; അവർ
വില്ലില്ലാത്തവരായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
നിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരൊക്കെയും
ദൂരത്തു ഓടിപ്പോയിട്ടും ഒരുപോലെ
ബദ്ധരായിരിക്കുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
പറഞ്ഞതു: എന്നെ നോക്കരുതു; ഞാൻ
കൈപ്പോടെ കരയട്ടെ; എന്റെ ജനത്തിന്റെ
നാശത്തെച്ചൊല്ലി എന്നെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ
ബദ്ധപ്പെടരുതു. 5 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
കൎത്താവിങ്കൽനിന്നു ദൎശനത്താഴ്വരയിൽ
പരാഭവവും സംഹാരവും പരിഭ്രമവുമുള്ളോരു നാൾ
വരുന്നു; മതിലുകളെ ഇടിച്ചുകളയുന്നതും
മലകളോടു നിലവിളിക്കുന്നതും ആയ നാൾ
തന്നേ. 6 ഏലാം, കാലാളും കുതിരപ്പടയും ഉള്ള
സൈന്യത്തോടുകൂടെ ആവനാഴിക എടുക്കയും
കീർ പരിചയുടെ ഉറ നീക്കുകയും ചെയ്തു. 7

അങ്ങനെ നിന്റെ മനോഹരമായ താഴ്വരകൾ
രഥങ്ങൾകൊണ്ടു നിറയും; കുതിരപ്പട വാതില്ക്കൽ
അണിനിരത്തും. 8 അവൻ യെഹൂദയുടെ മൂടുപടം
നീക്കിക്കളഞ്ഞു; അന്നു നിങ്ങൾ വനഗൃഹത്തിലെ
ആയുധവർഗ്ഗത്തെ നോക്കി, 9 ദാവീദിൻ
നഗരത്തിന്റെ ഇടിവുകൾ അനവധിയെന്നു കണ്ടു;
താഴത്തെ കുളത്തിലെ വെള്ളം കെട്ടി നിർത്തി, 10
യെരൂശലേമിലെ വീടുകൾ എണ്ണി, മതിൽ
ഉറപ്പിപ്പാൻ വീടുകളെ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു. 11
പഴയ കുളത്തിലെ വെള്ളം സൂക്ഷിപ്പാൻ രണ്ടു
മതിലുകളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു ജലാശയം ഉണ്ടാക്കി;
എങ്കിലും അതു വരുത്തിയവങ്കലേക്കു നിങ്ങൾ
തിരിഞ്ഞില്ല, പണ്ടു പണ്ടേ അതു നിരൂപിച്ചവനെ
ഓർത്തതുമില്ല. 12 അന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവു കരച്ചലിന്നും
വിലാപത്തിന്നും മൊട്ടയടിക്കുന്നതിന്നും 13
രട്ടുടുക്കുന്നതിന്നും വിളിച്ചപ്പോൾ ആനന്ദവും
സന്തോഷവും കാള അറുക്കുക, ആടറുക്കുക,
ഇറച്ചിതിന്നുക, വീഞ്ഞു കുടിക്ക! നാം തിന്നുക,
കുടിക്ക; നാളെ മരിക്കുമല്ലോ എന്നിങ്ങനെ
ആയിരുന്നു. 14 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതു: നിങ്ങൾ
മരിക്കുംവരെ ഈ അകൃത്യം നിങ്ങൾക്കു
മോചിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 15
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു: നീ ചെന്നു ഭണ്ഡാരപതിയും
രാജധാനിവിചാരകനുമായ ശെബ്നെയെ കണ്ടു
പറയേണ്ടതു; 16 നീ എന്താകന്നു ഈ ചെയ്യുന്നതു?

നിനക്കു ഇവിടെ ആരുള്ളു? ഇവിടെ നീ കല്ലറ
വെട്ടിക്കുന്നതു ആക്കായിട്ടു? ഉയന്നോരു സ്ഥലത്തു
അവൻ തനിക്കു ഒരു കല്ലറ വെട്ടിക്കുന്നു; പാറയിൽ
തനിക്കു ഒരു പാപ്പിടം കൊത്തിയുണ്ടാക്കുന്നു. 17
എടോ, നിന്നെ യഹോവ തൂക്കിയെടുത്തു ചുഴറ്റി
എറിഞ്ഞുകളയും. 18 അവൻ നിന്നെ ഒരു
പന്തുപോലെ വിശാലമായോരു ദേശത്തിലേക്കു
ഉരുട്ടിക്കളയും; നിന്റെ യജമാനന്റെ ഗൃഹത്തിന്റെ
ലജ്ജയായുള്ളോവേ, അവിടെ നീ മരിക്കും; നിന്റെ
മഹത്വമുള്ള രഥങ്ങളും അവിടെയാകും. 19
ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയും; നിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു അവൻ
നിന്നെ പറിച്ചുകളയും. 20 അന്നാളിൽ ഞാൻ
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകനായി എന്റെ ദാസനായ
എല്യാക്കീമിനെ വിളിക്കും. 21 അവനെ ഞാൻ
നിന്റെ അങ്കി ധരിപ്പിക്കും; നിന്റെ കച്ചകൊണ്ടു
അവനെ അര കെട്ടും; നിന്റെ അധികാരം ഞാൻ
അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; അവൻ യെരൂശലേം
നിവാസികൾക്കും യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നും ഒരു
അപ്പനായിരിക്കും. 22 ഞാൻ ദാവീദ്ഗൃഹത്തിന്റെ
താക്കോൽ അവന്റെ തോളിൽ വെക്കും; അവൻ
തുറന്നാൽ ആരും അടെക്കുകയില്ല; അവൻ
അടെച്ചാൽ ആരും തുറക്കുകയുമില്ല. 23 ഉറപ്പുള്ള
സ്ഥലത്തു ഒരു ആണിപോലെ ഞാൻ അവനെ
തറെക്കും; അവൻ തന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്നു
മഹത്വമുള്ളോരു സിംഹാസനം ആയിരിക്കും. 24
അവർ അവന്റെമേൽ അവന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്റെ
സകലമഹത്വത്തെയും സന്തതിയെയും പ്രജയെയും
കിണ്ണംമുതൽ തുരുത്തിവരെയുള്ള സകലവിധ

ചെറു പാത്രങ്ങളെയും തൂക്കിയിടും. 25 അന്നാളിൽ
ഉറപ്പുള്ള സ്ഥലത്തു തറെച്ചിരുന്ന ആണി
ഇളകിപ്പോകും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അതു മുറിഞ്ഞുവീഴുകയും
അതിന്മേലുള്ള ഭാരം തകന്നുപോകയും ചെയ്യും;
യഹോവയല്ലോ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു.
23 സോരിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം:
തൎശീശ് കപ്പലുകളേ, മുറയിടുവിൻ; ഒരു
വീടും ശേഷിക്കാതവണ്ണവും പ്രവേശനം
ഇല്ലാതവണ്ണവും അതു ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു;
കിത്തീംദേശത്തുവെച്ചു അവക്കു അറിവു
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 2 സമുദ്രതീരനിവാസികളേ,
മിണ്ടാതെയിരിപ്പിൻ; സമുദ്രസഞ്ചാരം
ചെയ്യുന്ന സീദോന്യവർത്തകന്മാർ നിന്നെ
പരിപൂർണ്ണയാക്കിയല്ലോ. 3 വലിയ വെള്ളത്തിന്മേൽ
സീഹോർപ്രദേശത്തെ കൃഷിയും നീലനദിയിങ്കലെ
കൊയ്ത്തും അതിന്നു ആദായമായ്വന്നു;
അതു ജാതികളുടെ ചന്ത ആയിരുന്നു. 4
സീദോനേ, ലജ്ജിച്ചുകൊൾക; എനിക്കു നോവു
കിട്ടീട്ടില്ല, ഞാൻ പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല, ബാലന്മാരെ
പോറ്റീട്ടില്ല, കന്യകമാരെ വളത്തീട്ടുമില്ല എന്നു
സമുദ്രം, സമുദ്രദുഗ്ഗം തന്നേ, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
5 സോരിന്റെ വത്തമാനം മിസ്രയീമിൽ
എത്തുമ്പോൾ അവർ ആ വത്തമാനത്താൽ
ഏറ്റവും വ്യസനിക്കും. 6 തൎശീശിലേക്കു
കടന്നുചെല്ലുവിൻ; സമുദ്രതീരനിവാസികളേ,
മുറയിടുവിൻ. 7 പുരാതനമായി പണ്ടേയുള്ള
നിങ്ങളുടെ ഉല്ലസിതനഗരം ഇതാകുന്നുവോ?
സ്വന്തകാൽ അതിനെ ദൂരത്തു പ്രവാസം

ചെയ്‌വാൻ വഹിച്ചു കൊണ്ടുപോകും. 8 കിരീടം
നല്കുന്നതും വർത്തകന്മാർ പ്രഭുക്കന്മാരും
വ്യാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹാന്മാരുമായുള്ളതുമായ
സോരിനെക്കുറിച്ചു അതു നിർണ്ണയിച്ചതാർ?
9 സകല മഹത്വത്തിന്റെയും ഗർവ്വത്തെ
അശുദ്ധമാക്കേണ്ടതിന്നും ഭൂമിയിലെ
സകലമഹാന്മാരെയും അപമാനിക്കേണ്ടതിന്നും
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അതു
നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 തർശീശ് പുത്രിയേ, ഇനി
ബന്ധനമില്ലായ്കയാൽ നീ നീലനദിപോലെ
നിന്റെ ദേശത്തെ കവിഞ്ഞൊഴുകുക. 11
അവൻ സമുദ്രത്തിന്മേൽ കൈ നീട്ടി,
രാജ്യങ്ങളെ നടുക്കിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ
കനാനെക്കുറിച്ചു അതിന്റെ കോട്ടകളെ
നശിപ്പിപ്പാൻ കല്പന കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 12
ബലാല്ക്കാരം അനുഭവിച്ച കന്യകയായ
സീദോൻപുത്രീ, ഇനി നീ ഉല്ലസിക്കയില്ല; എഴുന്നേറ്റു
കിത്തീമിലേക്കു കടന്നുപോക; അവിടെയും
നിനക്കു സ്വസ്ഥത ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു അവൻ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ഇതാ, കല്ദയരുടെ ദേശം!
ഈ ജനം ഇല്ലാതെയായി; അശ്ശൂർ അതിനെ
മരുമൃഗങ്ങൾക്കായി നിയമിച്ചുകളഞ്ഞു;
അവർ തങ്ങളുടെ കാവൽമാളികകളെ പണിതു
അതിലെ അരമനകളെ ഇടിച്ചു, അതിനെ
ശൂന്യകൂമ്പാരമാക്കിത്തീർത്തു. 14 തർശീശ്
കപ്പലുകളേ, മുറയിടുവിൻ; നിങ്ങളുടെ കോട്ട
ശൂന്യമായിപ്പോയല്ലോ. 15 അന്നാളിൽ സോർ, ഒരു
രാജാവിന്റെ കാലത്തിന്നൊത്ത എഴുപതു
സംവത്സരത്തേക്കു മറന്നുകിടക്കും; എഴുപതു

സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടു സോരിന്നു വേശ്യയുടെ
പാട്ടുപോലെ സംഭവിക്കും: 16 മറന്നു കിടന്നിരുന്ന
വേശ്യയേ, വീണയെടുത്തു പട്ടണത്തിൽ
ചുറ്റിനടക്ക; നിന്നെ ഓൎമ്മ വരേണ്ടതിന്നു നല്ല രാഗം
മീട്ടി വളരെ പാട്ടു പാടുക. 17 എഴുപതു സംവത്സരം
കഴിഞ്ഞിട്ടു യഹോവ സോരിനെ സന്ദൎശിക്കും;
അപ്പോൾ അതു തന്റെ ആദായത്തിന്നായി
തിരിഞ്ഞു, ഭൂമിയിലെ സകലലോകരാജ്യങ്ങളോടും
വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്യും. 18 എന്നാൽ അതിന്റെ
വ്യാപാരവും ആദായവും യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം
ആയിരിക്കും; അതിനെ നിക്ഷേപിക്കയോ
സ്വരൂപിച്ചുവെക്കയോ ചെയ്കയില്ല; അതിന്റെ
വ്യാപാരം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
വസിക്കുന്നവൎക്കു മതിയായ ഭക്ഷണത്തിന്നും
മോടിയുള്ള ഉടുപ്പിന്നുമായി ഉതകും.

24 യഹോവ ഭൂമിയെ നിൎജ്ജനവും ശൂന്യവും ആക്കി
കീഴ്മേൽ മറിക്കയും അതിലെ നിവാസികളെ
ചിതറിക്കയും ചെയ്യും. 2 ജനത്തിന്നും
പുരോഹിതന്നും, ദാസന്നും യജമാനന്നും,
ദാസിക്കും യജമാനത്തിക്കും, കൊള്ളുന്നവന്നും
വില്ക്കുന്നവന്നും, കടം കൊടുക്കുന്നവന്നും കടം
വാങ്ങുന്നവന്നും, പലിശ വാങ്ങുന്നവന്നും പലിശ
കൊടുക്കുന്നവന്നും ഒരുപോലെ ഭവിക്കും. 3
ഭൂമി അശേഷം നിൎജ്ജനമായും കവൎച്ചയായും
പോകും; യഹോവയല്ലോ ഈ വചനം
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. 4 ഭൂമി ദുഃഖിച്ചു
വാടിപ്പോകുന്നു; ഭൂതലം ക്ഷയിച്ചു വാടിപ്പോകുന്നു;
5 ഭൂമിയിലെ ഉന്നതന്മാർ ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നു. ഭൂമി
അതിലെ നിവാസികളാൽ മലിനമായിരിക്കുന്നു;

അവർ പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിച്ചു ചട്ടത്തെ മറിച്ചു
നിത്യനിയമത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 6
അതുകൊണ്ടു ഭൂമി ശാപഗ്രസ്തമായി അതിൽ
പാക്കുന്നവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഭൂവാസികൾ ദഹിച്ചുപോയി
ചുരുക്കം പേർ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 7
പുതുവീഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുന്നു; മുന്തിരിവള്ളി വാടുന്നു;
സന്തുഷ്ടമാനസന്മാരൊക്കെയും നെടുവീപ്പിടുന്നു.
8 തപ്പുകളുടെ ആനന്ദം നിന്നുപോകുന്നു;
ഉല്ലസിക്കുന്നവരുടെ ഘോഷം തീന്നുപോകുന്നു;
കിന്നരത്തിന്റെ ആനന്ദം ഇല്ലാതെയാകുന്നു. 9
അവർ പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടു വീഞ്ഞു കുടിക്കയില്ല;
മദ്യം കുടിക്കുന്നവക്കു അതു കൈപ്പായിരിക്കും.
10 ശൂന്യപട്ടണം ഇടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു;
ആക്കും കടന്നു കൂടാതവണ്ണം എല്ലാവീടും
അടഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. 11 വീഞ്ഞില്ലായ്കയാൽ
വീഥികളിൽ നിലവിളികേൾക്കുന്നു; സന്തോഷം
ഒക്കെ ഇരുണ്ടിരിക്കുന്നു; ദേശത്തിലെ
ആനന്ദം പൊയ്പോയിരിക്കുന്നു. 12
പട്ടണത്തിൽ ശൂന്യത മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
വാതിൽതകന്നു നാശമായി കിടക്കുന്നു. 13 ഒലിവു
തല്ലുംപോലെയും മുന്തിരിപ്പഴം പറിച്ചു തീന്നിട്ടു
കാലാ പെറുക്കുംപോലെയും ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യേ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്നു. 14 അവർ
ഉച്ചത്തിൽ ആക്കും; യഹോവയുടെ മഹിമനിമിത്തം
അവർ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു ഉറക്കെ ആക്കും. 15
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ കിഴക്കു യഹോവയെയും
സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നാമത്തെയും മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ.

16 നീതിമാന്നു മഹത്വം എന്നിങ്ങനെ ഭൂമിയുടെ
അറ്റത്തുനിന്നു കീൎത്തനം പാടുന്നതു ഞങ്ങൾ
കേട്ടു; ഞാനോ: എനിക്കു ക്ഷയം, എനിക്കു ക്ഷയം,
എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! എന്നു പറഞ്ഞു.
ദ്രോഹികൾ ദ്രോഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
ദ്രോഹികൾ മഹാദ്രോഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 17
ഭൂവാസിയേ, പേടിയും കുഴിയും കണിയും
നിനക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. 18 പേടി കേട്ടു
ഓടിപ്പോകുന്നവൻ കുഴിയിൽ വീഴും;
കുഴിയിൽനിന്നു കയറുന്നവൻ കണിയിൽ
അകപ്പെടും; ഉയരത്തിലെ കിളിവാതിലുകൾ
തുറന്നിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ
കുലുങ്ങുന്നു. 19 ഭൂമി പൊടുപൊടെ പൊട്ടുന്നു; ഭൂമി
കിറുകിറെ കീറുന്നു; ഭൂമി കിടുകിട കിടുങ്ങുന്നു. 20
ഭൂമി മത്തനെപ്പോലെ ചാഞ്ചാടുന്നു;
കാവൽമാടംപോലെ ആടുന്നു; അതിന്റെ അകൃത്യം
അതിന്മേൽ ഭാരമായിരിക്കുന്നു; അതു വീഴും,
എഴുന്നേല്ക്കയുമില്ല. 21 അന്നാളിൽ യഹോവ
ഉയരത്തിൽ ഉന്നതന്മാരുടെ സൈന്യത്തെയും
ഭൂമിയിൽ ഭൂപാലന്മാരെയും സന്ദൎശിക്കും. 22
കുണ്ടറയിൽ വിലങ്ങുകാരെപ്പോലെ അവരെ
ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി കാരാഗൃഹത്തിൽ അടെക്കയും
ഏറിയനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവരെ സന്ദൎശിക്കയും
ചെയ്യും. 23 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
സീയോൻപൎവ്വതത്തിലും യെരൂശലേമിലും
വാഴുകയാലും അവന്റെ മൂപ്പന്മാരുടെ മുമ്പിൽ
തേജസ്സുണ്ടാകയാലും ചന്ദ്രൻ നാണിക്കയും
സൂൎയ്യൻ ലജ്ജിക്കയും ചെയ്യും.

25 യഹോവേ നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു;
ഞാൻ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും; ഞാൻ നിന്റെ
നാമത്തെ സ്തുതിക്കും; നീ അത്ഭുതമായി
പണ്ടേയുള്ള ആലോചനകളെ വിശ്വസ്തതയോടും
സത്യത്തോടും കൂടെ അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
2 നീ നഗരത്തെ കല്ക്കുന്നും ഉറപ്പുള്ള പട്ടണത്തെ
ശൂന്യവും അന്യന്മാരുടെ അരമനകളെ
നഗരമല്ലാതവണ്ണവും ആക്കിത്തീർത്തു; അതു
ഒരുനാളും പണികയില്ല. 3 അതുകൊണ്ടു
ബലമുള്ള ജാതി നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും;
ഭയങ്കരജാതികളുടെ പട്ടണം നിന്നെ ഭയപ്പെടും. 4
ഭയങ്കരന്മാരുടെ ചീറ്റൽ മതിലിന്റെ നേരെ
കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ അടിക്കുമ്പോൾ, നീ
എളിയവന്നു ഒരു ദുർഗ്ഗവും ദരിദ്രന്നു അവന്റെ
കഷ്ടത്തിൽ ഒരു കോട്ടയും കൊടുങ്കാറ്റിൽ
ഒരു ശരണവും ഉഷ്ണത്തിൽ ഒരു തണലും
ആയിരിക്കുന്നു. 5 വരണ്ട നിലത്തിലെ
ഉഷ്ണത്തെപ്പോലെ നീ അന്യന്മാരുടെ ആരവത്തെ
അടക്കിക്കളയുന്നു; മേഘത്തിന്റെ തണൽകൊണ്ടു
ഉഷ്ണം എന്നപോലെ നിഷ്കണ്ടകന്മാരുടെ
പാട്ടു ഒതുങ്ങിപ്പോകും. 6 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഈ പർവ്വതത്തിൽ സകലജാതികൾക്കും
മൃഷ്ടഭോജനങ്ങൾകൊണ്ടും മട്ടൂറിയ
വീഞ്ഞുകൊണ്ടും ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കും; മേദസ്സു
നിറഞ്ഞ മൃഷ്ടഭോജനങ്ങൾ കൊണ്ടും മട്ടു നീക്കി
തെളിച്ചെടുത്ത വീഞ്ഞുകൊണ്ടും ഉള്ള വിരുന്നു
തന്നേ. 7 സകല വംശങ്ങൾക്കും ഉള്ള മൂടുപടവും
സകലജാതികളുടെയും മേൽ കിടക്കുന്ന മറവും
അവൻ ഈ പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു നശിപ്പിച്ചുകളയും.

8 അവൻ മരണത്തെ സദാകാലത്തേക്കും
നീക്കിക്കളയും; യഹോവയായ കത്താവു
സകലമുഖങ്ങളിലുംനിന്നു കണ്ണുനീർ തുടെക്കയും
തന്റെ ജനത്തിന്റെ നിന്ദ സകലഭൂമിയിലുംനിന്നു
നീക്കിക്കളകയും ചെയ്യും. യഹോവയല്ലോ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. 9 അന്നാളിൽ:
ഇതാ, നമ്മുടെ ദൈവം; അവനെയത്രേ നാം
കാത്തിരുന്നതു; അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കും;
അവൻ തന്നേ യഹോവ; അവനെയത്രേ നാം
കാത്തിരുന്നതു; അവന്റെ രക്ഷയിൽ നമുക്കു
ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കാം എന്നു അവർ പറയും.
10 യഹോവയുടെ കൈ ഈ പവ്വതത്തിൽ
ആവസിക്കുമല്ലോ; എന്നാൽ വൈക്കോൽ
ചാണകക്കുഴിയിലെ വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു
ചവിട്ടുന്നതുപോലെ മോവാബ് സ്വസ്ഥാനത്തു
തന്നേ മെതിക്കപ്പെടും. 11 നീന്തുന്നവൻ നീന്തുവാൻ
കൈ നീട്ടുന്നതുപോലെ അവൻ അതിന്റെ
നടുവിൽ കൈ നീട്ടും; എങ്കിലും അവന്റെ ഗവ്വവും
കൈമിടുക്കും അവൻ താഴ്ത്തിക്കളയും. 12 നിന്റെ
ഉറപ്പും ഉയരവും ഉള്ള മതിലുകളെ അവൻ താഴെ
നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു പൊടിയാക്കിക്കളയും.

26 അന്നാളിൽ അവർ യെഹൂദാദേശത്തു ഈ
പാട്ടു പാടും: നമുക്കു ബലമുള്ളോരു പട്ടണം ഉണ്ടു;
അവൻ രക്ഷയെ മതിലുകളും കൊത്തളങ്ങളും
ആക്കി വെക്കുന്നു. 2 വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്ന
നീതിയുള്ള ജാതി പ്രവേശിക്കേണ്ടതിന്നു
വാതിലുകളെ തുറപ്പിൻ. 3 സ്ഥിരമാനസൻ നിന്നിൽ
ആശ്രയം വെച്ചിരിക്കകൊണ്ടു നീ അവനെ
പൂണ്ണസമാധാനത്തിൽ കാക്കുന്നു. 4 യഹോവയാം

യാഹിൽ ശാശ്വതമായോരു പാറ ഉള്ളതിനാൽ
യഹോവയിൽ എന്നേക്കും ആശ്രയിപ്പിൻ. 5 അവൻ
ഉയരത്തിൽ പാക്കുന്നവരെ ഉന്നതനഗരത്തെതന്നേ
താഴ്ത്തി തള്ളിയിട്ടു നിലംപരിചാക്കി പൊടിയിൽ
ഇട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 6 കാൽ അതിനെ
ചവിട്ടിക്കളയും; എളിയവരുടെ കാലുകളും
ദരിദ്രന്മാരുടെ കാലടികളും തന്നേ. 7 നീതിമാന്റെ
വഴി ചൊവ്വുള്ളതാകുന്നു; നീ നീതിമാന്റെ പാതയെ
ചൊവ്വായി നിരത്തുന്നു. 8 അതേ, യഹോവേ, നിന്റെ
ന്യായവിധികളുടെ പാതയിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ
കാത്തിരിക്കുന്നു; നിന്റെ നാമത്തിന്നായിട്ടും
നിന്റെ സ്മരണക്കായിട്ടും ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളം
വാഞ്ഛിരിക്കുന്നു. 9 എന്റെ ഉള്ളംകൊണ്ടു ഞാൻ
രാത്രിയിൽ നിന്നെ ആഗ്രഹിച്ചു; എന്റെ ഉള്ളിൽ
എന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു തന്നേ ഞാൻ
ജാഗ്രതയോടെ നിന്നെ അന്വേഷിക്കും; നിന്റെ
ന്യായവിധികൾ ഭൂമിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ
ഭൂവാസികൾ നീതിയെ പഠിക്കും. 10 ദുഷ്ടന്നു കൃപ
കാണിച്ചാലും അവൻ നീതി പഠിക്കയില്ല; നേരുള്ള
ദേശത്തു അവൻ അന്യായം പ്രവൎത്തിക്കും;
യഹോവയുടെ മഹത്വം അവൻ കാണുകയുമില്ല. 11
യഹോവേ, നിന്റെ കൈ ഉയൎന്നിരിക്കുന്നു; അവരോ
കാണുന്നില്ല; എങ്കിലും ജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
നിന്റെ തീക്ഷ്ണത അവർ കണ്ടു ലജ്ജിക്കും;
നിന്റെ ശത്രുക്കളെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീ
അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 12 യഹോവേ, നീ
ഞങ്ങൾക്കായിട്ടു സമാധാനം നിയമിക്കും;
ഞങ്ങളുടെ സകലപ്രവൃത്തികളെയും നീ
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 13

ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീയല്ലാതെ
വേറെ കർത്താക്കന്മാർ ഞങ്ങളുടെമേൽ
കർത്തൃത്വം നടത്തീട്ടുണ്ടു; എന്നാൽ നിന്നെ
മാത്രം, നിന്റെ നാമത്തെ തന്നേ, ഞങ്ങൾ
സ്വീകരിക്കുന്നു. 14 മരിച്ചവർ ജീവിക്കുന്നില്ല;
മൃതന്മാർ എഴുന്നേല്ക്കുന്നില്ല; അതിന്നായിട്ടല്ലോ നീ
അവരെ സന്ദർശിച്ചു സംഹരിക്കയും അവരുടെ
ഓർമ്മയെ അശേഷം ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തതു.
15 നീ ജനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു; യഹോവേ, ജനത്തെ
നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചു; നീ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ദേശത്തിന്റെ അതിരുകളെയെല്ലാം നീ
വിസ്താരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 16 യഹോവേ,
കഷ്ടതയിൽ അവർ നിന്നെ നോക്കുകയും
നിന്റെ ശിക്ഷ അവർക്കു തട്ടിയപ്പോൾ ജപം
കഴിക്കയും ചെയ്തു. 17 യഹോവേ, പ്രസവം
അടുത്തിരിക്കുന്ന ഗർഭിണി നോവുകിട്ടി തന്റെ
വേദനയിൽ നിലവിളിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങൾ
നിന്റെ മുമ്പാകെ ആയിരുന്നു. 18 ഞങ്ങൾ ഗർഭം
ധരിച്ചു നോവുകിട്ടി പ്രസവിച്ചാറെ, കാറ്റിനെ
പ്രസവിച്ചതുപോലെ ഇരുന്നു; ദേശത്തു ഒരു
രക്ഷയും ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല; ഭൂവാസികൾ
പിറന്നുവീണതുമില്ല. 19 നിന്റെ മൃതന്മാർ ജീവിക്കും;
എന്റെ ശവങ്ങൾ എഴുന്നേല്ക്കും; പൊടിയിൽ
കിടക്കുന്നവരേ, ഉണർന്നു ഘോഷിപ്പിൻ; നിന്റെ
മഞ്ഞു പ്രഭാതത്തിലെ മഞ്ഞുപോലെ
ഇരിക്കുന്നു; ഭൂമി പ്രേതന്മാരെ പ്രസവിക്കുമല്ലോ.
20 എന്റെ ജനമേ, വന്നു നിന്റെ അറകളിൽ
കടന്നു വാതിലുകളെ അടെക്ക; ക്രോധം
കടന്നുപോകുവോളം അല്പനേരത്തേക്കു

ഒളിച്ചിരിക്ക. 21 യഹോവ ഭൂവാസികളെ അവരുടെ
അകൃത്യംനിമിത്തം സന്ദർശിപ്പാൻ തന്റെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു ഇതാ, വരുന്നു. ഭൂമി താൻ കുടിച്ച
രക്തം ഒക്കെയും വെളിപ്പെടുത്തും; തന്നിലുള്ള
ഹതന്മാരെ ഇനി മൂടിവെക്കയുമില്ല.

27 അന്നാളിൽ യഹോവ കടുപ്പവും വലിപ്പവും
ബലവും ഉള്ള തന്റെ വാൾകൊണ്ടു
വിദ്രുതസർപ്പമായ ലിവ്യാഥാനെയും വക്രസർപ്പമായ
ലിവ്യാഥാനെയും സന്ദർശിക്കും; സമുദ്രത്തിലെ
മഹാസർപ്പത്തെ അവൻ കൊന്നുകളയും.
2 അന്നു നിങ്ങൾ മനോഹരമായോരു
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തെപ്പറ്റി പാട്ടു പാടുവിൻ. 3
യഹോവയായ ഞാൻ അതിനെ സൂക്ഷിക്കും;
ക്ഷണംപ്രതി ഞാൻ അതിനെ നനെക്കും; ആരും
അതിനെ തൊടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അതിനെ രാവും പകലും സൂക്ഷിക്കും. 4
ക്രോധം എനിക്കില്ല; യുദ്ധത്തിൽ പറക്കാരയും
മുൾപടപ്പും എനിക്കു വിരോധമായിരുന്നെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; ഞാൻ അവയുടെ നേരെ ചെന്നു
അവയെ ആകപ്പാടെ ചുട്ടുകളയുമായിരുന്നു. 5
അല്ലെങ്കിൽ അവൻ എന്നെ അഭയം പ്രാപിച്ചു
എന്നോടു സമാധാനം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ;
അതേ, അവൻ എന്നോടു സമാധാനം
ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. 6 വരും കാലത്തു യാക്കോബ്
വേരൂന്നുകയും യിസ്രായേൽ തളിർത്തുപൂക്കുകയും
അങ്ങനെ ഭൂതലത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗം
ഫലപൂർണ്ണമാകയും ചെയ്യും. 7 അവനെ അടിച്ചവരേ
അടിച്ചതുപോലെയോ അവൻ അവനെ അടിച്ചതു?
അവനെ കൊന്നവരെ കൊന്നതുപോലെയോ

അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു? 8 അവരെ
ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ നീ മിതമായിട്ടു അവളോടു
വാദിച്ചു; കിഴക്കൻ കാറ്റുള്ള നാളിൽ അവൻ
കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു പാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 9
ഇതുകൊണ്ടു യാക്കോബിന്റെ അകൃത്യത്തിന്നു
പരിഹാരം വരും; അവന്റെ പാപത്തെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞതിന്റെ ഫലമെല്ലാം ഇതാകുന്നു;
അവൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ കല്ലു ഒക്കെയും
ഇടിച്ചുതകർത്ത ചുണ്ണാമ്പുകല്ലുപോലെ
ആക്കുമ്പോൾ അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളും
സൂര്യ്യസ്തംഭങ്ങളും ഇനി നിവിന്നുനില്ക്കയില്ല. 10
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണം ഏകാന്തവും മരുഭൂമിപോലെ
നിർജ്ജനവും ശൂന്യവും ആയിരിക്കും; അവിടെ
കാളക്കിടാവു മേഞ്ഞുകിടന്നു അവിടെയുള്ള
തളിരുകളെ തിന്നുകളയും. 11 അതിലെ കൊമ്പുകൾ
ഉണങ്ങുമ്പോൾ ഒടിഞ്ഞുവീഴും; സ്ത്രീകൾ
വന്നു അതു പെറുക്കി തീ കത്തിക്കും; അതു
തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത ഒരു ജാതിയല്ലോ; അതുകൊണ്ടു
അവരെ നിർമ്മിച്ചവന്നു അവരോടു കരുണ
തോന്നുകയില്ല; അവരെ മനെഞ്ഞവൻ അവക്കു
കൃപ കാണിക്കയുമില്ല. 12 അന്നാളിൽ യഹോവ
നദിമുതൽ മിസ്രയീം തോടുവരെ കറ്റ മെതിക്കും;
യിസ്രായേൽ മക്കളേ, നിങ്ങളെ ഓരോന്നായി
പെറുക്കി എടുക്കും. 13 അന്നാളിൽ മഹാകാഹളം
ഊതും; അശ്ശൂർ ദേശത്തു നഷ്ടരായവരും
മിസ്രയീംദേശത്തു ഭ്രഷ്ടരായവരും വന്നു
യെരൂശലേമിലെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ യഹോവയെ
നമസ്കരിക്കും.

28 എഫ്രയീമിലെ കുടിയാന്മാരുടെ
ഡംഭകിരീടത്തിന്നും വീഞ്ഞുകുടിച്ചു
ലഹരിപിടിച്ചവരുടെ ഫലവത്തായ താഴ്വരയിലെ
കുന്നിന്മേൽ വാടിപ്പോകുന്ന പുഷ്പമായ
അവന്റെ ഭംഗിയുള്ള അലങ്കാരത്തിന്നും
അയ്യോ, കഷ്ടം! 2 ഇതാ, ശക്തിയും
ബലവുമുള്ള ഒരുത്തൻ കർത്താവിങ്കൽനിന്നു
വരുന്നു; തകർത്ത കൊടുങ്കാറ്റോടുകൂടിയ
കന്മഴപോലെയും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന മഹാ
ജലപ്രവാഹം പോലെയും അവൻ അവരെ
വെറുങ്കൈകൊണ്ടു നിലത്തു തള്ളിയിടും. 3
എഫ്രയീമിലെ കുടിയാന്മാരുടെ ഡംഭകിരീടം അവൻ
കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കളയും. 4 ഫലവത്തായ
താഴ്വരയിലെ കുന്നിന്മേൽ വാടിപ്പോകുന്ന
പുഷ്പമായ അവന്റെ ഭംഗിയുള്ള അലങ്കാരം
ഫലശേഖരകാലത്തിന്നു മുമ്പെ പഴുത്തതും
കാണുന്നവൻ ഉടനെ പറിച്ചുതിന്നുകളയുന്നതുമായ
അത്തിപ്പഴംപോലെ ഇരിക്കും. 5 അന്നാളിൽ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്റെ
ശേഷിപ്പിന്നു മഹത്വമുള്ളോരു കിരീടവും
ഭംഗിയുള്ളോരു മുടിയും 6 ന്യായവിസ്താരം
കഴിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്നവന്നു ന്യായത്തിന്റെ
ആത്മാവും പട്ടണവാതില്ക്കൽവെച്ചു പടയെ
മടക്കിക്കളയുന്നവക്കു വീര്യബലവും ആയിരിക്കും.
7 എന്നാൽ ഇവരും വീഞ്ഞു കുടിച്ചു ചാഞ്ചാടുകയും
മദ്യപിച്ചു ആടിനടക്കയും ചെയ്യുന്നു;
പുരോഹിതനും പ്രവാചകനും മദ്യപാനം
ചെയ്തു ചാഞ്ചാടുകയും വീഞ്ഞുകുടിച്ചു
മത്തരാകയും മദ്യപിച്ചു ആടിനടക്കയും ചെയ്യുന്നു;

അവർ ദർശനത്തിൽ പിഴെച്ചു ന്യായവിധിയിൽ
തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 8 മേശകൾ ഒക്കെയും ഛർദ്ദിയും
അഴുക്കുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഒരു
സ്ഥലവും ശേഷിപ്പില്ല. 9 "ആർക്കാകുന്നു ഇവൻ
പരിജ്ഞാനം ഉപദേശിപ്പാൻ പോകുന്നതു?
ആരെയാകുന്നു അവൻ പ്രസംഗം ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ
പോകുന്നതു? പാലുകുടി മാറിയവരെയോ?
മുലകുടി വിട്ടവരെയോ? 10 ചട്ടത്തിന്മേൽ
ചട്ടം, ചട്ടത്തിന്മേൽ ചട്ടം; സൂത്രത്തിന്മേൽ
സൂത്രം, സൂത്രത്തിന്മേൽ സൂത്രം; ഇവിടെ അല്പം,
അവിടെ അല്പം" എന്നു അവർ പറയുന്നു അതേ,
11 വിക്കിവിക്കി പറയുന്ന അധരങ്ങളാലും
അന്യഭാഷയിലും അവൻ ഈ ജനത്തോടു
സംസാരിക്കും. 12 ഇതാകുന്നു സ്വസ്ഥത;
ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു സ്വസ്ഥത കൊടുപ്പിൻ;
ഇതാകുന്നു വിശ്രാമം എന്നു അവൻ അവരോടു
അരുളിച്ചെയ്തു എങ്കിലും കേൾപ്പാൻ അവർക്കു
മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 13 ആകയാൽ അവർ ചെന്നു
പിറകോട്ടുവീണു തകർന്നു കുടുക്കിൽ അകപ്പെട്ടു
പിടിപെടേണ്ടതിന്നു, യഹോവയുടെ വചനം
അവർക്കു "ചട്ടത്തിന്മേൽ ചട്ടം, ചട്ടത്തിന്മേൽ ചട്ടം,
സൂത്രത്തിന്മേൽ സൂത്രം, സൂത്രത്തിന്മേൽ
സൂത്രം, ഇവിടെ അല്പം അവിടെ അല്പം" എന്നു
ആയിരിക്കും. 14 അതുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലെ
ഈ ജനത്തിന്റെ അധിപതികളായ പരിഹാസികളേ,
യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ. 15 ഞങ്ങൾ
മരണത്തോടു സഖ്യതയും പാതാളത്തോടു
ഉടമ്പടിയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; പ്രവഹിക്കുന്ന
ബാധ ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അതു ഞങ്ങളോടു

അടുത്തു വരികയില്ല; ഞങ്ങൾ ഭോഷ്കിനെ
ശരണമാക്കി വ്യാജത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുവല്ലോ. (Sheol h7585) 16
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ
സീയോനിൽ ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനമായിട്ടു
ശോധനചെയ്ത കല്ലും വിലയേറിയ മൂലക്കല്ലും
ആയി ഒരു അടിസ്ഥാനക്കല്ലു ഇട്ടിരിക്കുന്നു;
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഓടിപ്പോകയില്ല. 17 ഞാൻ
ന്യായത്തെ അളവുചരടും നീതിയെ തൂക്കുകട്ടയും
ആക്കിവെക്കും; കന്മഴ വ്യാജശരണത്തെ
നീക്കിക്കളയും; വെള്ളം ഒളിപ്പിടത്തെ ഒഴുക്കി
കൊണ്ടുപോകും. 18 മരണത്തോടുള്ള നിങ്ങളുടെ
സഖ്യത ദുർബ്ബലമാകും; പാതാളത്തോടുള്ള
നിങ്ങളുടെ ഉടമ്പടി നിലനില്ക്കയില്ല;
പ്രവഹിക്കുന്ന ബാധ ആക്രമിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ തകന്നു പോകും. (Sheol h7585) 19 അതു
ആക്രമിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങളെ പിടിക്കും;
അതു രാവിലെതോറും രാവും പകലും ആക്രമിക്കും;
അതിന്റെ ശ്രുതി കേൾക്കുന്ന മാത്രെക്കു നടുക്കം
ഉണ്ടാകും. 20 കിടക്ക ഒരുത്തന്നു നിവിന്നു കിടപ്പാൻ
നിളം പോരാത്തതും പുതെപ്പു പുതെപ്പാൻ വീതി
പോരാത്തതും ആകും. 21 യഹോവ തന്റെ
പ്രവൃത്തിയെ തന്റെ ആശ്ചയ്യപ്രവൃത്തിയെ തന്നേ,
ചെയ്യേണ്ടതിന്നും തന്റെ ക്രിയയെ, തന്റെ
അപൂവ്വക്രിയയെ തന്നേ നടത്തേണ്ടതിന്നും
പെറാസീംമലയിൽ എന്നപോലെ എഴുന്നേല്ക്കയും
ഗിബെയോൻതാഴ്വരയിൽ എന്നപോലെ
കോപിക്കയും ചെയ്യും. 22 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ

ബന്ധനങ്ങൾ മുറുകിപ്പോകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ പരിഹാസികൾ ആയിരിക്കരുതു;
സർവ്വഭൂമിയിലും വരുവാൻ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു
സംഹാരത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവിങ്കൽനിന്നു
കേട്ടിരിക്കുന്നു. 23 ചെവി തന്നു എന്റെ വാക്കു
കേൾപ്പിൻ; ശ്രദ്ധവെച്ചു എന്റെ വചനം
കേൾപ്പിൻ. 24 വിതെപ്പാൻ ഉഴുന്നവൻ
ഇടവിടാതെ ഉഴുതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?
അവൻ എല്ലായ്പോഴും നിലം കീറി കട്ട
ഉടെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? 25 നിലം
നിരപ്പാക്കീട്ടു അവൻ കരിഞ്ജീരകം വിതെക്കയും
ജീരകം വിതറുകയും കോതമ്പു ഉഴവു പൊളിയിലും
യവം അതിന്നുള്ള സ്ഥലത്തും ചെറുകോതമ്പു
അതിന്റെ അറ്റത്തും ഇടുകയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 26
അങ്ങനെ അവന്റെ ദൈവം അവനെ യഥാക്രമം
ഉപദേശിച്ചു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 27 കരിഞ്ജീരകം
മെതിവണ്ടികൊണ്ടു മെതിക്കുന്നില്ല;
ജീരകത്തിന്മേൽ വണ്ടിയുടെ ചക്രം ഉരുട്ടുന്നതുമില്ല;
കരിഞ്ജീരകം വടികൊണ്ടും ജീരകം
കോൽകൊണ്ടും തല്ലിയെടുക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു.
28 മെതിക്കയിൽ ധാന്യം ചതെച്ചുകളയാറുണ്ടോ?
അവൻ അതിനെ എല്ലായ്പോഴും മെതിക്കയും
വണ്ടിയുടെ ചക്രത്തെയും കുതിരകളെയും
അതിന്മേൽ തെളിക്കയും ചെയ്കയില്ലല്ലോ;
അവൻ അതിനെ ചതെച്ചുകളകയില്ല. 29
അതും സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
വരുന്നു; അവൻ ആലോചനയിൽ അതിശയവും
ജ്ഞാനത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടതയും ഉള്ളവനാകുന്നു.

29 അയ്യോ, അരീയേലേ, അരീയേലേ! ദാവീദ്
പാളയമിറങ്ങിയിരുന്ന നഗരമേ! ആണ്ടോടു
ആണ്ടു കൂട്ടുവിൻ; ഉത്സവങ്ങൾ മുറെക്കു
വന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. 2 എന്നാൽ ഞാൻ
അരീയേലിനെ ഞെരുക്കും; ദുഃഖവും വിലാപവും
ഉണ്ടാകും; അതു എനിക്കു അരീയേലായി തന്നേ
ഇരിക്കും. 3 ഞാൻ നിനക്കു വിരോധമായി ചുറ്റും
പാളയമിറങ്ങി വാടകോരി നിന്നെ നിരോധിക്കയും
നിന്റെ നേരെ കൊത്തളം ഉണ്ടാക്കുകയും
ചെയ്യും. 4 അപ്പോൾ നീ താണു, നിലത്തുനിന്നു
സംസാരിക്കും; നിന്റെ വാക്കു പൊടിയിൽനിന്നു
പതുക്കെ വരും; വെളിച്ചപ്പാടന്റേതുപോലെ നിന്റെ
ഒച്ച നിലത്തുനിന്നു വരും; നിന്റെ വാക്കു
പൊടിയിൽനിന്നു ചിലെക്കും. 5 നിന്റെ
ശത്രുക്കളുടെ സംഘം നേരിയ പൊടിപോലെയും
നിഷ്കണ്ടകന്മാരുടെ കൂട്ടം, പാറിപ്പോകുന്ന
പതിർപോലെയും ഇരിക്കും; അതു ഒരു
ക്ഷണമാത്രകൊണ്ടു പെട്ടെന്നു സംഭവിക്കും. 6
ഇടിമുഴക്കത്തോടും ഭൂകമ്പത്തോടും
മഹാനാദത്തോടും കൂടെ ചുഴലിക്കാറ്റും
കൊടുങ്കാറ്റും ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിജ്വാലയുമായി
അതു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയാൽ
സന്ദർശിക്കപ്പെടും. 7 അരീയേലിന്റെ നേരെ യുദ്ധം
ചെയ്യുന്ന സകലജാതികളുടെയും കൂട്ടം അതിന്നും
അതിന്റെ കോട്ടെക്കും നേരെ യുദ്ധം ചെയ്തു
അതിനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഏവരും തന്നേ, ഒരു
സ്വപ്നംപോലെ, ഒരു രാത്രിദർശനംപോലെ
ആകും. 8 വിശന്നിരിക്കുന്നവൻ താൻ
ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടു

ഉണരുമ്പോൾ വിശന്നിരിക്കുന്നതുപോലെയും
ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നവൻ താൻ പാനംചെയ്യുന്നു
എന്നു സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടു ഉണരുമ്പോൾ
ക്ഷീണിച്ചും ദാഹിച്ചും ഇരിക്കുന്നതുപോലെയും
സീയോൻ പവ്വതത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന
സകലജാതികളുടെയും കൂട്ടം ഇരിക്കും.
9 വിസ്മയിച്ചു സ്തംഭിച്ചുപോകുവിൻ;
അന്ധതപിടിച്ചു കുരുടരായിത്തീരുവിൻ; അവർ
മത്തരായിരിക്കുന്നു. വീഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലതാനും;
അവർ ചാഞ്ചാടിനടക്കുന്നു;
മദ്യപാനംകൊണ്ടല്ലതാനും. 10 യഹോവ
ഗാഢനിദ്ര നിങ്ങളുടെമേൽ പകന്നു നിങ്ങളുടെ
കണ്ണുകളെ അടെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ
പ്രവാചകന്മാക്കും നിങ്ങളുടെ ദശ്കന്മാരായ
തലവന്മാക്കും മൂടുപടം ഇട്ടിരിക്കുന്നു. 11
അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു സകലദശ്നവും
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകത്തിലെ വചനങ്ങൾ
പോലെ ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു; അതിനെ
അക്ഷരവിദ്യയുള്ള ഒരുത്തന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു:
ഇതൊന്നു വായിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ
അവൻ: എനിക്കു വഹിയാ; അതിന്നു
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറയും. 12 അല്ല,
ആ പുസ്തകം അക്ഷരവിദ്യയില്ലാത്തവന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തു: ഇതൊന്നു വായിക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അവൻ: എനിക്കു അക്ഷര വിദ്യയില്ല
എന്നു പറയും. 13 ഈ ജനം അടുത്തു വന്നു
വായ് കോണ്ടും അധരംകൊണ്ടും എന്നെ
ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും തങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തെ അവർ എങ്കൽനിന്നു ദൂരത്തു അകറ്റി

വെച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തി,
മനഃപാഠമാക്കിയ മാനുഷകല്പനയത്രെ. 14
ഇതു കാരണത്താൽ ഞാൻ ഈ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ ഇനിയും ഒരു അത്ഭുതപ്രവൃത്തി,
അത്ഭുതവും ആശ്ചര്യ്യവും ആയോരു പ്രവൃത്തി
തന്നേ, ചെയ്യും; അവരുടെ ജ്ഞാനികളുടെ
ജ്ഞാനം നശിക്കും; അവരുടെ ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ
ബുദ്ധിയും മറഞ്ഞുപോകും എന്നു കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്തു. 15 തങ്ങളുടെ ആലോചനയെ
യഹോവെക്കു അഗാധമായി മറെച്ചുവെക്കുവാൻ
നോക്കുകയും തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ
അന്ധകാരത്തിൽ ചെയ്കയും: ഞങ്ങളെ ആർ
കാണുന്നു? ഞങ്ങളെ ആർ അറിയുന്നു എന്നു
പറകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 16
അയ്യോ, ഇതെന്തൊരു മറിവു! കുശവനും
കളിമണ്ണും ഒരുപോലെ എന്നു വിചാരിക്കാമോ?
ഉണ്ടായതു ഉണ്ടാക്കിയവനെക്കുറിച്ചു: അവൻ
എന്നെ ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ല എന്നും, ഉരുവായതു
ഉരുവാക്കിയവനെക്കുറിച്ചു: അവന്നു ബുദ്ധിയില്ല
എന്നും പറയുമോ? 17 ഇനി അല്പകാലംകൊണ്ടു
ലെബാനോൻ ഒരു ഉദ്യാനമായി തീരുകയും ഉദ്യാനം
വനമായി എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്കയില്ലയോ? 18
അന്നാളിൽ ചെകിടന്മാർ പുസ്തകത്തിലെ
വചനങ്ങളെ കേൾക്കുകയും കുരുടന്മാരുടെ
കണ്ണുകൾ ഇരുളും അന്ധകാരവും നീങ്ങി
കാണുകയും 19 സൌമ്യതയുള്ളവർക്കു
യഹോവയിൽ സന്തോഷം വർദ്ധിക്കയും മനുഷ്യരിൽ
സാധുക്കളായവർ യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനിൽ
ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യും. 20 നിഷ്കണ്ടകൻ

നാസ്തിയായും പരിഹാസി ഇല്ലാതെയായും
ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21 മനുഷ്യരെ വ്യവഹാരത്തിൽ
കുറ്റക്കാരാക്കുകയും പട്ടണവാതില്ക്കൽ ന്യായം
വിസ്തരിക്കുന്നവന്നു കണിവെക്കയും നീതിമാനെ
നിസ്സാരകാൎയ്യംകൊണ്ടു ബഹിഷ്കരിക്കയും
ചെയ്യുന്നവരായി നീതികേടിന്നു ജാഗ്രതയുള്ള
ഏവരും ഛേദിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 22 ആകയാൽ
അബ്രാഹാമിനെ വീണ്ടെടുത്ത യഹോവ യക്കോബ്
ഗൃഹത്തെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യാക്കോബ് ഇനി ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല; അവന്റെ
മുഖം ഇനി വിളറിപ്പോകയുമില്ല. 23 എന്നാൽ
അവൻ, അവന്റെ മക്കൾ തന്നേ, തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
എന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി കാണുമ്പോൾ അവർ
എന്റെ നാമത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കും; അതേ അവർ
യാക്കോബിന്റെ പരിശുദ്ധനെ വിശുദ്ധീകരിക്കയും
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയും
ചെയ്യും. 24 മനോവിഭ്രമമുള്ളവർ ജ്ഞാനം
ഗ്രഹിക്കയും പിറുപിറുക്കുന്നവർ ഉപദേശം
പഠിക്കയും ചെയ്യും.

30 പാപത്തോടു പാപം കൂട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം
എന്നെ കൂടാതെ ആലോചന കഴിക്കയും എന്റെ
ആത്മാവിനെ കൂടാതെ സഖ്യത ചെയ്കയും 2
ഫറവോന്റെ സംരക്ഷണയിൽ തങ്ങളെത്തന്നേ
സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും മിസ്രയീമിന്റെ നിഴലിൽ
ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നും എന്റെ അരുളപ്പാടു
ചോദിക്കാതെ മിസ്രയീമിലേക്കു പോകയും
ചെയ്യുന്ന മത്സരമുള്ള മക്കൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 3
എന്നാൽ ഫറവോന്റെ സംരക്ഷണ നിങ്ങൾക്കു

നാണമായും മിസ്രയീമിന്റെ നിഴലിലെ ശരണം
ലജ്ജയായും ഭവിക്കും. 4 അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ
സോവനിൽ ആയി അവന്റെ ദൂതന്മാർ ഹാനേസിൽ
എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 അവർ ഒക്കെയും തങ്ങൾക്കു
ലജ്ജയും അപമാനവും അല്ലാതെ ഉപകാരമോ
സഹായമോ പ്രയോജനമോ ഒന്നും വരാത്ത
ഒരു ജാതിനിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോകും. 6
തെക്കെ ദേശത്തിലെ മൃഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
പ്രവാചകം: സിംഹി, കേസരി, അണലി, പറക്കുന്ന
അഗ്നിസപ്പം എന്നിവ വരുന്നതായി കഷ്ടവും
ക്ലേശവും ഉള്ള ദേശത്തുകൂടി, അവർ ഇളം
കഴുതപ്പുറത്തു തങ്ങളുടെ സമ്പത്തും ഒട്ടകപ്പുറത്തു
തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങളും കയറ്റി തങ്ങൾക്കു
ഉപകാരം വരാത്ത ഒരു ജാതിയുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോകുന്നു. 7 മിസ്രയീമ്യരുടെ സഹായം
വ്യത്ഥവും നിഷ്ഫലവുമത്രെ; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അതിന്നു: അനങ്ങാതിരിക്കുന്ന
സാഹസക്കാർ എന്നു പേർ വിളിക്കുന്നു.
8 നീ ഇപ്പോൾ ചെന്നു, വരുങ്കാലത്തേക്കു
ഒരു ശാശ്വതസാക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ മുമ്പാകെ അതിനെ ഒരു പലകയിൽ
എഴുതി ഒരു രേഖയായി കുറിച്ചുവെക്കുക. 9
അവർ മത്സരമുള്ളോരു ജനവും ഭോഷ്കു
പറയുന്ന മക്കളും യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം
അനുസരിക്കാത്ത സന്തതിയുമല്ലോ. 10 അവർ
ദർശകന്മാരോടു: ദർശിക്കരുതു; പ്രവാചകന്മാരോടു:
നേരുള്ളതു ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്കരുതു;
മധുരവാക്കു ഞങ്ങളോടു സംസാരിപ്പിൻ;
വ്യാജങ്ങളെ പ്രവചിപ്പിൻ; 11 വഴി വിട്ടു നടപ്പിൻ;

പാത തെറ്റി നടപ്പിൻ; യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനെ
ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീങ്ങുമാറാക്കുവിൻ
എന്നു പറയുന്നു. 12 ആകയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധൻ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
ഈ വചനത്തെ നിരസിച്ചുകളകയും പീഡനത്തിലും
വക്രതയിലും ആശ്രയിച്ചു ചാരിനില്ക്കയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു, 13 ഈ അകൃത്യം നിങ്ങൾക്കു
ഉയൎന്ന ചുവരിൽ ഉന്തിനില്ക്കുന്നതും പെട്ടന്നു ഒരു
മാത്രകൊണ്ടു വീഴുന്നതും ആയ ഒരു പൊട്ടൽ
പോലെ ആയിരിക്കും. 14 അടുപ്പിൽനിന്നു
തീ എടുപ്പാനോ കുളത്തിൽനിന്നു വെള്ളം
കോരുവാനോ കൊള്ളാകുന്ന ഒരു കഷണംപോലും
ശേഷിക്കാതവണ്ണം ഒരുവൻ കുശവന്റെ
പൊട്ടക്കലം ഗണ്യമാക്കാതെ ഉടെച്ചുകളയുന്നതു
പോലെ അവൻ അതിനെ ഉടെച്ചുകളയും. 15
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനായി യഹോവയായ
കൎത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മനംതിരിഞ്ഞു അടങ്ങിയിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ
രക്ഷിക്കപ്പെടും. വിശ്രമിക്കുന്നതിലും
ആശ്രയിക്കുന്നതിലും നിങ്ങളുടെ ബലം;
എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സാകാതെ: അല്ല; 16
ഞങ്ങൾ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഓടിപ്പോകും
എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ ഓടിപ്പോകേണ്ടിവരും; ഞങ്ങൾ
തുരഗങ്ങളിന്മേൽ കയറിപ്പോകും എന്നും പറഞ്ഞു;
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവരും
വേഗതയുള്ളവരായിരിക്കും. 17 മലമുകളിൽ ഒരു
കൊടിമരംപോലെയും കുന്നിമ്പുറത്തു ഒരു
കൊടിപോലെയും നിങ്ങൾ ശേഷിക്കുന്നതുവരെ,

ഏകന്റെ ഭീഷണിയാൽ ആയിരം പേരും അഞ്ചു
പേരുടെ ഭീഷണിയാൽ നിങ്ങൾ ഒക്കെയും
ഓടിപ്പോകും. 18 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
നിങ്ങളോടു കൃപ കാണിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു അവൻ നിങ്ങളോടു കരുണ
കാണിക്കാതവണ്ണം ഉയൎന്നിരിക്കുന്നു; യഹോവ
ന്യായത്തിന്റെ ദൈവമല്ലോ; അവന്നായി
കാത്തിരിക്കുന്നവരൊക്കെയും; ഭാഗ്യവാന്മാർ. 19
യെരൂശലേമ്യരായ സീയോൻനിവാസികളേ, ഇനി
കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ; നിങ്ങളുടെ
നിലവിളിയുടെ ശബ്ദത്തിങ്കൽ അവന്നു
നിശ്ചയമായിട്ടു കരുണ തോന്നും; അതു
കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നേ അവൻ ഉത്തരം അരുളും.
20 കൎത്താവു നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടത്തിന്റെ അപ്പവും
ഞെരുക്കത്തിന്റെ വെള്ളവും മാത്രം തന്നാലും
ഇനി നിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവു മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല;
നിന്റെ കണ്ണു നിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവിനെ
കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. 21 നിങ്ങൾ വലത്തോട്ടോ
ഇടത്തോട്ടോ തിരിയുമ്പോൾ: വഴി ഇതാകുന്നു,
ഇതിൽ നടന്നുകൊൾവിൻ എന്നൊരു വാക്കു
പിറകിൽനിന്നു കേൾക്കും. 22 വെള്ളി
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബിംബങ്ങളെയും പൊന്നു
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെയും നിങ്ങൾ
അശുദ്ധമാക്കും; അവയെ മലിനമായോരു
വസ്തുപോലെ എറിഞ്ഞുകളകയും പൊയ്ക്കൊ
എന്നു പറകയും ചെയ്യും. 23 നീ നിലത്തു
വിതെക്കുന്ന വിത്തിന്നു മഴയും നിലത്തിലെ
വിളവായ അപ്പവും അവൻ നിനക്കു തരും; അതു
പുഷ്ടിയും സമൃദ്ധിയും ഉള്ളതായിരിക്കും;

അന്നു നിന്റെ കന്നുകാലികൾ വിസ്താരമായ
മേച്ചൽപുറങ്ങളിൽ മേയും. 24 നിലം ഉഴുന്ന
കാളകളും കഴുതകളും മുറംകൊണ്ടും
പല്ലികൊണ്ടും വീശി വെടിപ്പാക്കിയതും
ഉപ്പു ചേർത്തതുമായ തീൻ തിന്നും. 25
മഹാസംഹാരദിവസത്തിൽ ഗോപുരങ്ങൾ
വീഴുമ്പോൾ, ഉയരമുള്ള എല്ലാമലയിലും
പൊക്കമുള്ള എല്ലാകുന്നിന്മേലും തോടുകളും
നീരൊഴുക്കുകളും ഉണ്ടാകും. 26 യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന്റെ മുറിവു കെട്ടുകയും അവരുടെ
അടിപ്പിണർ പൊറുപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാളിൽ
ചന്ദ്രന്റെ പ്രകാശം സൂര്യ്യന്റെ പ്രകാശം
പോലെയാകും; സൂര്യ്യന്റെ പ്രകാശം ഏഴു പകലിന്റെ
പ്രകാശംപോലെ ഏഴിരട്ടിയായിരിക്കും. 27
ഇതാ, കോപം ജ്വലിച്ചും കനത്ത പുക
പുറപ്പെടുവിച്ചുംകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
നാമം ദൂരത്തുനിന്നു വരുന്നു; അവന്റെ
അധരങ്ങളിൽ ഉഗ്രകോപം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ നാവു ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീപോലെയും
ഇരിക്കുന്നു. 28 ജാതികളെ നാശത്തിന്റെ
അരിപ്പകൊണ്ടു അരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
ശ്വാസം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതും കഴുത്തോളം
വെള്ളമുള്ളതും ആയ തോടുപോലെയും
ജാതികളുടെ വായിൽ അവരെ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന
ഒരു കടിഞ്ഞാണായും ഇരിക്കുന്നു. 29 നിങ്ങൾ
ഉത്സവാഘോഷരാത്രിയിൽ എന്നപോലെ
പാട്ടുപാടുകയും യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിൽ
യിസ്രായേലിൻ പാറയായവന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലേണ്ടതിന്നു കുഴലോടുകൂടെ പോകുംപോലെ

ഹൃദയപൂർവ്വം സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യും.
30 യഹോവ തന്റെ മഹത്വമുള്ള മേഘനാദം
കേൾപ്പിക്കയും ഉഗ്രകോപത്തോടും ദഹിപ്പിക്കുന്ന
അഗ്നിജ്വാലയോടും കൊടുങ്കാറ്റു മഴക്കോൾ, കന്മഴ
എന്നിവയോടും കൂടെ തന്റെ ഭുജത്തിന്റെ
അവതരണം കാണിക്കയും ചെയ്യും. 31
യഹോവയുടെ മേഘനാദത്താൽ അശ്ശൂർ
തകന്നുപോകും; തന്റെ വടികൊണ്ടു അവൻ
അവനെ അടിക്കും. 32 യഹോവ അവനെ
വിധിദണ്ഡുകൊണ്ടു അടിക്കുന്ന ഓരോ
അടിയോടും കൂടെ തപ്പിന്റെയും കിന്നരത്തിന്റെയും
നാദം ഉണ്ടായിരിക്കും; അവൻ അവരോടു തകത്ത
പടവെട്ടും. 33 പണ്ടു തന്നേ ഒരു ദഹനസ്ഥലം
ഒരുക്കീട്ടുണ്ടല്ലോ; അതു രാജാവിന്നായിട്ടും
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു; അവൻ അതിനെ ആഴവും
വിശാലവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ
ചിതയിൽ വളരെ തീയും വിറകും ഉണ്ടു;
യഹോവയുടെ ശ്വാസം ഒരു ഗന്ധകനദിപോലെ
അതിനെ കത്തിക്കും.

31 യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധങ്കലേക്കു
നോക്കുകയോ യഹോവയെ അന്വേഷിക്കയോ
ചെയ്യാതെ സഹായത്തിന്നായി മിസ്രയീമിൽ
ചെന്നു കുതിരകളിൽ മനസ്സു ഊന്നി രഥം
അനവധിയുള്ളതുകൊണ്ടു അതിലും
കുതിരച്ചേവകർ മഹാബലവാന്മാരാകകൊണ്ടു
അവരിലും ആശ്രയിക്കുന്നവക്കു അയ്യോ കഷ്ടം!
2 എന്നാൽ അവനും ജ്ഞാനിയാകുന്നു;
അവൻ അനത്ഥം വരുത്തും; തന്റെ വചനം
മാറ്റുകയില്ല; അവൻ ദുഷ്കമ്മികളുടെ

ഗൃഹത്തിന്നും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
സഹായത്തിന്നും വിരോധമായി എഴുന്നേല്ക്കും. 3
മിസ്രയീമ്യർ ദൈവമല്ല, മനുഷ്യരത്രേ; അവരുടെ
കുതിരകൾ ആത്മാവല്ല, ജഡമത്രേ; യഹോവ
തന്റെ കൈ നീട്ടുമ്പോൾ സഹായിക്കുന്നവൻ
ഇടറുകയും സഹായിക്കപ്പെടുന്നവൻ
വീഴുകയും അവരെല്ലാവരും ഒരുപോലെ
നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. 4 യഹോവ എന്നോടു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:
സിംഹമോ, ബാലസിംഹമോ ഇര കണ്ടു
മുരളുമ്പോൾ ഇടയക്കൂട്ടത്തെ അതിന്റെ
നേരെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയാലും അതു അവരുടെ
കൂക്കുവിളികൊണ്ടു പേടിക്കാതെയും
അവരുടെ ആരവംകൊണ്ടു ചുളുങ്ങാതെയും
ഇരിക്കുന്നതുപോലെ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
സീയോൻ പർവ്വതത്തിലും അതിന്റെ ഗിരിയിലും
യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ ഇറങ്ങിവരും. 5 പക്ഷി
ചുറ്റിപ്പറന്നു കാക്കുന്നതുപോലെ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ യെരൂശലേമിനെ കാത്തുകൊള്ളും.
അവൻ അതിനെ കാത്തുരക്ഷിക്കും;
നശിപ്പിക്കാതെ അതിനെ പരിപാലിക്കും. 6
യിസ്രായേൽമക്കളേ, നിങ്ങൾ ഇത്ര കഠിനമായി
മത്സരിച്ചു ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞവന്റെ അടുക്കലേക്കു
തിരിവിൻ. 7 അന്നാളിൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ
നിങ്ങളുടെ കൈകൾ നിങ്ങൾക്കു പാപത്തിന്നായി
വെള്ളിയും പൊന്നുംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളെ ത്യജിച്ചുകളയും. 8 എന്നാൽ
അശ്ശൂർ പുരുഷന്റേതല്ലാത്ത വാളാൽ വീഴും;
മനുഷ്യന്റേതല്ലാത്ത വാളിന്നു ഇരയായിത്തീരും;

അവർ വാളിന്നു ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോയാൽ അവരുടെ
യൌവനക്കാർ ഊഴിയവേലക്കാരായിത്തീരും. 9
ഭീതിഹേതുവായി അവരുടെ പാറ പൊയ്പോകും;
അവരുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ കൊടി കണ്ടു
നടുങ്ങിപ്പോകും എന്നു സീയോനിൽ തീയും
യെരൂശലേമിൽ ചൂളയും ഉള്ള യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

32 ഒരു രാജാവു നീതിയോടെ വാഴും; പ്രഭുക്കന്മാർ
ന്യായത്തോടെ അധികാരം നടത്തും. 2
ഓരോരുത്തൻ കാറ്റിന്നു ഒരു മറവും പിശറിന്നു
ഒരു സങ്കേതവും ആയി വരണ്ട നിലത്തു
നീർത്തോടുകൾപോലെയും ക്ഷീണമുള്ള ദേശത്തു
ഒരു വമ്പാറയുടെ തണൽപോലെയും ഇരിക്കും. 3
കാണുന്നവരുടെ കണ്ണു ഇനി മങ്ങുകയില്ല;
കേൾക്കുന്നവരുടെ ചെവി ശ്രദ്ധിക്കും. 4
അവിവേകികളുടെ ഹൃദയം പരിജ്ഞാനം
ഗ്രഹിക്കും; വിക്കന്മാരുടെ നാവു തടവില്ലാതെ
വ്യക്തമായി സംസാരിക്കും. 5 ഭോഷനെ ഇനി
ഉത്തമൻ എന്നു വിളിക്കയില്ല; ആഭാസനെ
മഹാത്മാവെന്നു പറകയുമില്ല. 6 ഭോഷൻ ഭോഷത്വം
സംസാരിക്കും; വഷളത്വം ചെയ്തും യഹോവെക്കു
വിരോധമായി അബദ്ധം സംസാരിച്ചും
വിശപ്പുള്ളവരെ പട്ടിണിയിട്ടും ദാഹമുള്ളവക്കു
പാനം മുടക്കിയുംകൊണ്ടു അവന്റെ ഹൃദയം
നീതികേടു പ്രവത്തിക്കും. 7 ആഭാസന്റെ
ആയുധങ്ങളും ദോഷമുള്ളവ; ദരിദ്രൻ ന്യായമായി
സംസാരിച്ചാലും എളിയവരെ വ്യാജവാക്കുകൊണ്ടു
നശിപ്പിപ്പാൻ അവൻ ദുരുപായങ്ങളെ
നിരൂപിക്കുന്നു. 8 ഉത്തമനോ ഉത്തമകാൎയ്യങ്ങളെ

ചിന്തിക്കുന്നു; ഉത്തമകാര്യങ്ങളിൽ അവൻ
ഉറ്റുനില്ക്കുന്നു. 9 സ്വൈരമായിരിക്കുന്ന
സ്ത്രീകളേ, എഴുന്നേറ്റു എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ;
ചിന്തയില്ലാത്ത പെണ്ണുങ്ങളേ, എന്റെ വചനം
ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. 10 ചിന്തയില്ലാത്ത പെണ്ണുങ്ങളേ,
ഒരാണ്ടും കുറെ നാളും കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
നടുങ്ങിപ്പോകും; മുന്തിരിക്കൊയ്ത്തു
നഷ്ടമാകും; ഫലശേഖരം ഉണ്ടാകയുമില്ല. 11
സ്വൈരമായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളേ, വിറെപ്പിൻ;
ചിന്തയില്ലാത്ത പെണ്ണുങ്ങളേ, നടുങ്ങുവിൻ;
വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞു നഗ്നമാരാകുവിൻ; അരയിൽ രട്ടു
കെട്ടുവിൻ. 12 മനോഹരമായ വയലുകളേയും
ഫലപുഷ്ടിയുള്ള മുന്തിരിവള്ളിയേയും ഓർത്തു
അവർ മാറത്തു അടിക്കും. 13 എന്റെ
ജനത്തിന്റെ ദേശത്തു ഉല്ലസിതനഗരത്തിലെ
സകലസന്തോഷഭവനങ്ങളിലും മുള്ളും
പറക്കാരയും മുളെക്കും. 14 അരമന
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും; ജനപുഷ്ടിയുള്ള നഗരം
നിർജ്ജനമായിത്തീരും; കുന്നും കാവൽമാളികയും
സദാകാലത്തേക്കും ഗുഹകളായി ഭവിക്കും; അവ
കാട്ടുകഴുതകളുടെ സന്തോഷസ്ഥാനവും
ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളുടെ മേച്ചൽപുറവും
ആയിരിക്കും. 15 ഉയരത്തിൽനിന്നു ആത്മാവിനെ
നമ്മുടെമേൽ പകരുവോളം തന്നേ; അപ്പോൾ
മരുഭൂമി ഉദ്യാനമായിത്തീരും; ഉദ്യാനം വനമായി
എണ്ണപ്പെടും. 16 അന്നു മരുഭൂമിയിൽ ന്യായം
വസിക്കും; ഉദ്യാനത്തിൽ നീതി പാർക്കും.
17 നീതിയുടെ പ്രവൃത്തി സമാധാനവും
നീതിയുടെ ഫലം ശാശ്വതവിശ്രാമവും

നിർഭയതയും ആയിരിക്കും. 18 എന്റെ ജനം
സമാധാനനിവാസത്തിലും നിർഭയവസതികളിലും
സ്വൈരമുള്ള വിശ്രാമസ്ഥലങ്ങളിലും പാൎക്കും. 19
എന്നാൽ വനത്തിന്റെ വീഴ്ചെക്കു കന്മഴ
പെയ്കയും നഗരം അശേഷം നിലംപരിചാകയും
ചെയ്യും. 20 വെള്ളത്തിന്നരികത്തെല്ലാം
വിതെക്കയും കാളയെയും കഴുതയെയും
അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നവരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഭാഗ്യം!

33 സാഹസം അനുഭവിക്കാതെ സാഹസം
ചെയ്കയും നിന്നോടു ആരും ദ്രോഹം
പ്രവൎത്തിക്കാതെ ദ്രോഹം പ്രവൎത്തിക്കയും
ചെയ്യുന്നവനേ, നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! നീ
സാഹസം ചെയ്യുന്നതു നിൎത്തുമ്പോൾ
നിന്നെയും സാഹസം ചെയ്യും; നീ ദ്രോഹം
പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു മതിയാക്കുമ്പോൾ
നിന്നോടും ദ്രോഹം പ്രവൎത്തിക്കും. 2 യഹോവേ,
ഞങ്ങളോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ; ഞങ്ങൾ
നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു; രാവിലെതോറും നീ
അവൎക്കു ഭുജവും കഷ്ടകാലത്തു ഞങ്ങൾക്കു
രക്ഷയും ആയിരിക്കേണമേ. 3 കോലാഹലം
ഹേതുവായി വംശങ്ങൾ ഓടിപ്പോയി; നീ
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ജാതികൾ ചിതറിപ്പോയി. 4
നിങ്ങളുടെ കവൎച്ച തുള്ളൻ ശേഖരിക്കുന്നതുപോലെ
ശേഖരിക്കപ്പെടും; വെട്ടുക്കിളി ചാടി
വീഴുന്നതുപോലെ അവർ അതിന്മേൽ
ചാടിവീഴും. 5 യഹോവ ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു;
ഉയരത്തിലല്ലോ അവൻ വസിക്കുന്നതു; അവൻ
സീയോനെ ന്യായവും നീതിയുംകൊണ്ടു

നിറെച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിന്റെ കാലത്തു സ്ഥിരതയും
രക്ഷാസമൃദ്ധിയും ജ്ഞാനവും പരിജ്ഞാനവും
ഉണ്ടാകും; യഹോവാഭക്തി അവരുടെ നിക്ഷേപം
ആയിരിക്കും. 7 ഇതാ അവരുടെ ശൌര്യവാന്മാർ
പുറത്തു നിലവിളിക്കുന്നു; സമാധാനത്തിന്റെ
ദൂതന്മാർ അതിദുഃഖത്തോടെ കരയുന്നു. 8
പെരുവഴികൾ ശൂന്യമായ്ക്കിടക്കുന്നു; വഴിപോക്കർ
ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നു; അവൻ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചു,
പട്ടണങ്ങളെ നിന്ദിച്ചു: ഒരു മനുഷ്യനെയും അവൻ
ആദരിക്കുന്നില്ല. 9 ദേശം ദുഃഖിച്ചു ക്ഷയിക്കുന്നു;
ലെബാനോൻ ലജ്ജിച്ചു വാടിപ്പോകുന്നു;
ശാരോൻ മരുഭൂമിപോലെ ആയിരിക്കുന്നു;
ബാശാനും കർമ്മേലും ഇലപൊഴിക്കുന്നു. 10
ഇപ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കും; ഇപ്പോൾ
ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ ഉയർത്തും; ഇപ്പോൾ
ഞാൻ ഉന്നതനായിരിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 11 നിങ്ങൾ വൈക്കോലിനെ ഗർഭം
ധരിച്ചു താളടിയെ പ്രസവിക്കും; നിങ്ങളുടെ
ശ്വാസം തീയായി നിങ്ങളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 12
വംശങ്ങൾ കുമ്മായം ചുടുന്നതുപോലെ ആകും;
വെട്ടിക്കളഞ്ഞ മുള്ളുപോലെ അവരെ തീയിൽ
ഇട്ടു ചുട്ടുകളയും. 13 ദൂരസ്ഥന്മാരേ, ഞാൻ
ചെയ്തതു കേൾപ്പിൻ; സമീപസ്ഥന്മാരേ, എന്റെ
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ഗ്രഹിപ്പിൻ. 14 സീയോനിലെ
പാപികൾ പേടിക്കുന്നു; വഷളന്മാരായവർക്കു
നടുക്കം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നമ്മിൽ ആർ
ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീയുടെ അടുക്കൽ പാർക്കും?
നമ്മിൽ ആർ നിത്യദഹനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
പാർക്കും? 15 നീതിയായി നടന്നു നേർ പറകയും

പീഡനത്താൽ ഉള്ള ആദായം വെറുക്കയും
കൈക്കൂലിവാങ്ങാതെ കൈ കുടഞ്ഞുകളകയും
രക്ത പാതകത്തെക്കുറിച്ചു കേൾക്കാതവണ്ണം
ചെവി പൊത്തുകയും ദോഷത്തെ കണ്ടു
രസിക്കാതവണ്ണം കണ്ണു അടെച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്നവൻ; 16 ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ഉയരത്തിൽ
വസിക്കും; പാറക്കോട്ടകൾ അവന്റെ
അഭയസ്ഥാനമായിരിക്കും; അവന്റെ അപ്പം
അവന്നു കിട്ടും; അവന്നു വെള്ളം മുട്ടിപ്പോകയുമില്ല.
17 നിന്റെ കണ്ണു രാജാവിനെ അവന്റെ
സൌന്ദര്യത്തോടെ ദർശിക്കും; വിശാലമായോരു
ദേശം കാണും. 18 പണം എണ്ണുന്നവൻ എവിടെ?
തൂക്കിനോക്കുന്നവൻ എവിടെ? ഗോപുരങ്ങളെ
എണ്ണുന്നവൻ എവിടെ? എന്നിങ്ങനെ നിന്റെ
ഹൃദയം ഭീതിയെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കും. 19 നീ
തിരിച്ചറിയാത്ത പ്രായസമുള്ള വാക്കും നിനക്കു
ഗ്രഹിച്ചു കൂടാത്ത അന്യഭാഷയും ഉള്ള ഉഗ്രജാതിയെ
നീ കാണുകയില്ല. 20 നമ്മുടെ ഉത്സവങ്ങളുടെ
നഗരമായ സീയോനെ നോക്കുക; നിന്റെ കണ്ണു
യെരൂശലേമിനെ സ്വൈരനിവാസമായും
ഒരിക്കലും നീങ്ങിപ്പോകാത്തതും കുറ്റി
ഒരുനാളും ഇളകിപ്പോകാത്തതും കയറു ഒന്നും
പൊട്ടിപ്പോകാത്തതുമായ കൂടാരമായും കാണും. 21
അവിടെ മഹിമയുള്ളവനായ യഹോവ നമുക്കു
വീതിയുള്ള നദികൾക്കും തോടുകൾക്കും
പകരമായിരിക്കും; തണ്ടുവെച്ച പടകു അതിൽ
നടക്കയില്ല; പ്രതാപമുള്ള കപ്പൽ അതിൽകൂടി
കടന്നുപോകയുമില്ല. 22 യഹോവ നമ്മുടെ
ന്യായാധിപൻ; യഹോവ നമ്മുടെ ന്യായദാതാവു;

യഹോവ നമ്മുടെ രാജാവു; അവൻ നമ്മെ
രക്ഷിക്കും. 23 നിന്റെ കയറു അഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു;
അതിനാൽ പാമരത്തെ ചുവട്ടിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൂടാ;
പായ് നിവിർത്തുകൂടാ. പിടിച്ചുപറിച്ച വലിയ കൊള്ള
അന്നു വിഭാഗിക്കപ്പെടും; മുടന്തരും കൊള്ളയിടും.
24 എനിക്കു ദീനം എന്നു യാതൊരു നിവാസിയും
പറകയില്ല; അതിൽ പാൎക്കുന്ന ജനത്തിന്റെ
അകൃത്യം മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

34 ജാതികളേ, അടുത്തുവന്നു കേൾപ്പിൻ;
വംശങ്ങളേ, ശ്രദ്ധതരുവിൻ; ഭൂമിയും
അതിന്റെ നിറവും ഭൂതലവും അതിൽ
മുളെക്കുന്നതൊക്കെയും കേൾക്കട്ടെ. 2
യഹോവെക്കു സകലജാതികളോടും കോപവും
അവരുടെ സൎവ്വസൈന്യത്തോടും ക്രോധവും ഉണ്ടു;
അവൻ അവരെ ശപഥാൎപ്പിതമായി കൊലെക്കു
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 അവരുടെ ഹതന്മാരെ
എറിഞ്ഞുകളയും; അവരുടെ ശവങ്ങളിൽനിന്നു
നാറ്റം പുറപ്പെടും; അവരുടെ രക്തം കൊണ്ടു
മലകൾ ഒഴുകിപ്പോകും. 4 ആകാശത്തിലെ
സൈന്യമെല്ലാം അലിഞ്ഞുപോകും; ആകാശവും
ഒരു ചുരുൾപോലെ ചുരുണ്ടുപോകും; അതിലെ
സൈന്യമൊക്കെയും മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഇല വാടി
പൊഴിയുന്നതുപോലെയും അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ
കായ് വാടി പൊഴിയുന്നതുപോലെയും
പൊഴിഞ്ഞുപോകും. 5 എന്റെ വാൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
ലഹരിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു എദോമിന്മേലും എന്റെ
ശപഥാൎപ്പിതജാതിയുടെമേലും ന്യായവിധിക്കായി
ഇറങ്ങിവരും. 6 യഹോവയുടെ വാൾ രക്തം
പുരണ്ടും കൊഴുപ്പു പൊതിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു;

കുഞ്ഞാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും രക്തം
കൊണ്ടും ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെ മൂത്രപിണ്ഡങ്ങളുടെ
കൊഴുപ്പുംകൊണ്ടും തന്നേ; യഹോവെക്കു
ബൊസ്രയിൽ ഒരു യാഗവും എദോംദേശത്തു ഒരു
മഹാസംഹാരവും ഉണ്ടു. 7 അവയോടുകൂടെ
കാട്ടുപോത്തുകളും കാളകളോടുകൂടെ മൂരികളും
വീഴും; അവരുടെ ദേശം രക്തം കുടിച്ചു ലഹരി
പിടിക്കും; അവരുടെ നിലം കൊഴുപ്പുകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കും. 8 അതു യഹോവ പ്രതികാരം
നടത്തുന്ന ദിവസവും സീയോന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ
പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്ന സംവത്സരവും ആകുന്നു.
9 അവിടത്തെ തോടുകൾ കീലായും മണ്ണു
ഗന്ധകമായും നിലം കത്തുന്ന കീലായും ഭവിക്കും.
10 രാവും പകലും അതു കെടുകയില്ല; അതിന്റെ
പുക സദാകാലം പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും;
തലമുറതലമുറയായി അതു ശൂന്യമായ്ക്കിടക്കും;
ഒരുത്തനും ഒരുനാളും അതിൽകൂടി കടന്നു
പോകയുമില്ല. 11 വേഴാമ്പലും മുള്ളൻപന്നിയും
അതിനെ കൈവശമാക്കും; മൂങ്ങയും
മലങ്കാക്കയും അതിൽ പാക്കും; അവൻ അതിന്മേൽ
പാഴിന്റെ നൂലും ശൂന്യത്തിന്റെ തൂക്കുകട്ടിയും
പിടിക്കും. 12 അതിലെ കുലീനന്മാർ ആരും രാജത്വം
ഘോഷിക്കയില്ല; അതിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ എല്ലാവരും
നാസ്തിയായ്പോകും. 13 അതിന്റെ അരമനകളിൽ
മുള്ളും അതിന്റെ കോട്ടകളിൽ തൂവയും
ഞെരിഞ്ഞിലും മുളെക്കും; അതു കുറുക്കന്മാക്കു
പാപ്പിടവും ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾക്കു താവളവും ആകും.
14 മരുമൃഗങ്ങളും ചെന്നായ്ക്കളും തമ്മിൽ
എതിരിട്ടും; വനഭൂതം വനഭൂതത്തെ വിളിക്കും;

അവിടെ വേതാളം കിടക്കുകയും വിശ്രാമം
പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. 15 അവിടെ അസ്ത്രനാഗം
കൂടുണ്ടാക്കി മുട്ടയിട്ടു പൊരുന്നി കുഞ്ഞുങ്ങളെ
തന്റെ നിഴലിൻ കീഴെ ചേർത്തുകൊള്ളും; അവിടെ
പരുന്തു അതതിന്റെ ഇണയോടു കൂടും. 16
യഹോവയുടെ പുസ്തകത്തിൽ അന്വേഷിച്ചു
വായിച്ചു നോക്കുവിൻ; അവയിൽ ഒന്നും
കാണാതിരിക്കയില്ല; ഒന്നിന്നും ഇണ
ഇല്ലാതിരിക്കയുമില്ല; അവന്റെ വായല്ലോ കല്പിച്ചതു;
അവന്റെ ആത്മാവത്രേ അവയെ കൂട്ടിവരുത്തിയതു.
17 അവൻ അവെക്കായി ചീട്ടിട്ടു, അവന്റെ
കൈ അതിനെ അവെക്കു ചരടുകൊണ്ടു
വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു; അവ സദാകാലത്തേക്കും
അതിനെ കൈവശമാക്കി തലമുറതലമുറയായി
അതിൽ പാക്കും.

35 മരുഭൂമിയും വരണ്ട നിലവും
ആനന്ദിക്കും; നിർജ്ജനപ്രദേശം ഉല്ലസിച്ചു
പനിനീർപുഷ്പംപോലെ പൂക്കും. 2 അതു
മനോഹരമായി പൂത്തു ഉല്ലാസത്തോടും
ഘോഷത്തോടും കൂടെ ഉല്ലസിക്കും; ലെബാനോന്റെ
മഹത്വവും കർമ്മേലിന്റെയും ശാരോന്റെയും
ശോഭയും അതിന്നു കൊടുക്കപ്പെടും; അവർ
യഹോവയുടെ മഹത്വവും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
തേജസ്സും കാണും. 3 തളർന്ന കൈകളെ
ബലപ്പെടുത്തുവിൻ; കുഴഞ്ഞ മുഴങ്കാലുകളെ
ഉറപ്പിപ്പിൻ. 4 മനോഭീതിയുള്ളവരോടു:
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇതാ, നിങ്ങളുടെ
ദൈവം! പ്രതികാരവും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഫലവും
വരുന്നു! അവൻ വന്നു നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും

എന്നു പറവിൻ. 5 അന്നു കുരുടന്മാരുടെ
കണ്ണു തുറന്നുവരും; ചെകിടന്മാരുടെ ചെവി
അടഞ്ഞിരിക്കയുമില്ല. 6 അന്നു മുടന്തൻ
മാനിനെപ്പോലെ ചാടും; ഊമന്റെ നാവും
ഉല്ലസിച്ചു ഘോഷിക്കും; മരുഭൂമിയിൽ വെള്ളവും
നിർജ്ജനപ്രദേശത്തു തോടുകളും പൊട്ടി പുറപ്പെടും.
7 മരീചിക ഒരു പൊയ്കയായും വരണ്ടനിലം
നീരുറവുകളായും തീരും, കുറുക്കന്മാരുടെ
പാർപ്പിടത്തു, അവ കിടന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ, പുല്ലും
ഓടയും ഞാങ്ങണയും വളരും. 8 അവിടെ ഒരു
പെരുവഴിയും പാതയും ഉണ്ടാകും; അതിന്നു
വിശുദ്ധവഴി എന്നു പേരാകും; ഒരു അശുദ്ധനും
അതിൽകൂടി കടന്നുപോകയില്ല; അവൻ
അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും; വഴിപോക്കർ,
ഭോഷന്മാർപോലും, വഴിതെറ്റിപ്പോകയില്ല. 9
ഒരു സിംഹവും അവിടെ ഉണ്ടാകയില്ല; ഒരു
ദുഷ്ടമൃഗവും അവിടെ കയറി വരികയില്ല;
ആ വകയെ അവിടെ കാണുകയില്ല;
വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ അവിടെ നടക്കും. 10
അങ്ങനെ യഹോവയാൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ
മടങ്ങി ഉല്ലാസഘോഷത്തോടെ സീയോനിലേക്കു
വരും; നിത്യാനന്ദം അവരുടെ തലമേൽ
ഉണ്ടായിരിക്കും; അവർ ആനന്ദവും സന്തോഷവും
പ്രാപിക്കും; ദുഃഖവും നെടുവീർപ്പും ഓടിപ്പോകും.
36 ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ പതിന്നാലാം ആണ്ടിൽ,
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് യെഹൂദയിലെ
ഉറപ്പുള്ള എല്ലാപട്ടണങ്ങളുടേയും നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവന്നു അവയെ പിടിച്ചു. 2 അന്നു
അശ്ശൂർരാജാവു രബ്-ശാക്കേയെ ലാഖീശിൽനിന്നു

യെരൂശലേമിലേക്കു ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടെ
അയച്ചു; അവൻ അലക്കുകാരന്റെ വയലിലെ
പെരുവഴിക്കലുള്ള മേലത്തെ കുളത്തിന്റെ
കല്പാത്തിക്കരികെ നിന്നു. 3 അപ്പോൾ
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകൻ എല്യാക്കീം എന്ന
രാജധാനിവിചാരകനും രായസക്കാരൻ
ശെബ്നയും ആസാഫിന്റെ മകൻ യോവാഹ് എന്ന
മന്ത്രിയും അവന്റെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു. 4
രബ്-ശാക്കേ അവരോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ ഹിസ്കീയാവോടു പറയേണ്ടതു:
അശ്ശൂർരാജാവായ മഹാരാജാവു ഇപ്രകാരം
കല്പിക്കുന്നു: നീ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
ആശ്രയം എന്തു? 5 യുദ്ധത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന
ആലോചനയും ബലവും ഉണ്ടു എന്നുള്ള വെറും
വാക്കു അത്രേ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു;
ആരെ ആശ്രയിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ എന്നോടു
മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നതു? 6 ചതഞ്ഞ ഓടക്കോലായ
മിസ്രയീമിലല്ലോ നീ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു; അതു
ഒരുത്തൻ ഊന്നിയാൽ, അവന്റെ ഉള്ളങ്കയ്യിൽ
തറെച്ചുകൊള്ളും; മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോൻ
തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവക്കും അങ്ങനെ
തന്നേയാകുന്നു. 7 അല്ല നീ എന്നോടു:
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ ഞങ്ങൾ
ആശ്രയിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ
അവന്റെ പൂജാഗിരികളും യാഗപീഠങ്ങളും
ഹിസ്കീയാവു നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടല്ലോ
യെഹൂദയോടും യെരൂശലേമ്യരോടും: നിങ്ങൾ ഈ
യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നമസ്കരിപ്പിൻ

എന്നു കല്പിച്ചതു? 8 ആകട്ടെ; എന്റെ
യജമാനനായ അശ്ശൂർരാജാവുമായി വാതു
കെട്ടുക: തക്ക കുതിരച്ചേവകരെ കയറ്റുവാൻ
നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ രണ്ടായിരം
കുതിരയെ നിനക്കു തരാം. 9 നീ പിന്നെ എങ്ങനെ
എന്റെ യജമാനന്റെ എളിയ ദാസന്മാരിൽ
ഒരു പടനായകനെയെങ്കിലും മടക്കും?
രഥങ്ങൾക്കായിട്ടും കുതിരച്ചേവകൎക്കായിട്ടും
നീ മിസ്രയീമിൽ ആശ്രയിക്കുന്നുവല്ലോ. 10
ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഈ ദേശം നശിപ്പിപ്പാൻ
യഹോവയെ കൂടാതെയോ അതിന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു? യഹോവ എന്നോടു:
ഈ ദേശത്തിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടുചെന്നു അതിനെ
നശിപ്പിക്ക എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 അപ്പോൾ
എല്യാക്കീമും ശെബ്നയും യോവാഹും രബ്-
ശാക്കേയോടു: അടിയങ്ങളോടു അരാംഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കേണമേ; അതു ഞങ്ങൾക്കു അറിയാം;
മതിലിന്മേലുള്ള ജനം കേൾക്കേ ഞങ്ങളോടു
യെഹൂദാഭാഷയിൽ സംസാരിക്കരുതേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു രബ്-ശാക്കേ: നിന്റെ
യജമാനനോടും നിന്നോടും ഈ വാക്കു പറവാനോ
എന്റെ യജമാനൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു?
നിങ്ങളോടുകൂടി സ്വന്തമലം തിന്നുകയും
സ്വന്തമൂത്രം കുടിക്കയും ചെയ്വാൻ മതിലിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ അല്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അങ്ങനെ രബ്-ശാക്കേ
നിന്നുകൊണ്ടു യെഹൂദാഭാഷയിൽ ഉറക്കെ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: മഹാരാജാവായ
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ. 14

രാജാവു ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു: ഹിസ്കീയാവു
നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു; അവന്നു നിങ്ങളെ
വിടുവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 15 യഹോവ നമ്മെ
നിശ്ചയമായി വിടുവിക്കും; ഈ നഗരം
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു ഹിസ്കീയാവു നിങ്ങളെ
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുമാറാക്കുകയും
അരുതു. 16 ഹിസ്കീയാവിന്നു നിങ്ങൾ ചെവി
കൊടുക്കരുതു; അശ്ശൂർരാജാവു ഇപ്രകാരം
കല്പിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ എന്നോടു സന്ധിചെയ്തു
എന്റെ അടുക്കൽ പുറത്തുവരുവിൻ; നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെയും
അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെയും ഫലം തിന്നുകയും
താന്താന്റെ കിണറ്റിലെ വെള്ളം കുടിക്കയും
ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 17 പിന്നെ ഞാൻ വന്നു,
നിങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്നു തുല്യമായി ധാന്യവും
വീഞ്ഞും അപ്പവും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഉള്ള ഒരു
ദേശത്തേക്കു നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകും. 18
യഹോവ നമ്മെ വിടുവിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു
ഹിസ്കീയാവു നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു; ജാതികളുടെ
ദേവന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും തന്റെ ദേശത്തെ അശ്ശൂർ
രാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 19
ഹമാത്തിലെയും അർപ്പാദിലെയും ദേവന്മാർ
എവിടെ? സെഫർവ്വയീമിലെ ദേവന്മാരും എവിടെ?
അവർ ശമര്യ്യയെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 20 യഹോവ യെരൂശലേമിനെ
എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാൻ ആ
ദേശങ്ങളിലെ സകല ദേവന്മാരിലും വെച്ചു
ഒരുത്തൻ തന്റെ ദേശത്തെ എന്റെ കയ്യിൽ

നിന്നു വിടുവിച്ചുവോ? 21 എന്നാൽ ജനം
മിണ്ടാതിരുന്നു അവനോടു ഒന്നും ഉത്തരം
പറഞ്ഞില്ല; അവനോടു ഉത്തരം പറയരുതെന്നു
രാജകല്പന ഉണ്ടായിരുന്നു. 22 ഹില്ക്കീയാവിന്റെ
മകൻ എല്യാക്കീം എന്ന രാജധാനിവിചാരകനും
രായസക്കാരൻ ശെബ്നയും ആസാഫിന്റെ മകൻ
യോവാഹ് എന്ന മന്ത്രിയും വസ്ത്രം കീറി
ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു രബ്-
ശാക്കേയുടെ വാക്കു അവനോടു അറിയിച്ചു.
37 ഹിസ്കീയാരാജാവു അതു കേട്ടപ്പോൾ
വസ്ത്രം കീറി രട്ടുടുത്തുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ചെന്നു. 2 പിന്നെ അവൻ
രാജധാനിവിചാരകൻ എല്യാക്കീമിനെയും
രായസക്കാരൻ ശെബ്നയെയും
പുരോഹിതന്മാരിൽ മൂപ്പന്മാരെയും രട്ടുടുത്തവരായി
ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. 3 അവർ അവനോടു
പറഞ്ഞതു: ഹിസ്കീയാവു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:
ഇതു കഷ്ടവും ശാസനയും നിന്ദയും ഉള്ള
ദിവസമത്രേ; കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിപ്പാറായിരിക്കുന്നു;
പ്രസവിപ്പാനോ ശക്തിയില്ല. 4 ജീവനുള്ള
ദൈവത്തെ നിന്ദിപ്പാൻ രബ്-ശാക്കേയെ
അവന്റെ യജമാനനായ അശ്ശൂർരാജാവു അയച്ചു
പറയിക്കുന്ന വാക്കു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
പക്ഷേ കേൾക്കും; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
കേട്ടിരിക്കുന്ന വാക്കിന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യും;
ആകയാൽ ഇനിയും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവക്കു
വേണ്ടി പക്ഷവാദം കഴിക്കേണമേ. 5
ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ യെശയ്യാവിന്റെ

അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ യെശയ്യാവു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: 6 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനനോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
എന്നെ നിന്ദിച്ചതായി നീ കേട്ടിരിക്കുന്ന വാക്കു
നിമിത്തം ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 7 ഞാൻ അവന്നു ഒരു
മനോവിഭ്രമം വരുത്തും; അവൻ ഒരു ശ്രുതി കേട്ടിട്ടു
സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും; ഞാൻ
അവനെ അവന്റെ സ്വന്തദേശത്തുവെച്ചു
വാൾകൊണ്ടു വീഴുമാറാക്കും. 8 രബ്-ശാക്കേ
മടങ്ങിച്ചെന്നു അശ്ശൂർരാജാവു ലിബ്നയുടെ നേരെ
യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു; അവൻ ലാക്കീശ്
വിട്ടുപോയി എന്നു അവൻ കേട്ടിരുന്നു. 9 എന്നാൽ
കൂശ്രാജാവയ തിർഹാക്ക തന്റെ നേരെ
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
കേട്ടിട്ടു അവൻ ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 10
നിങ്ങൾ യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവോടു
പറയേണ്ടതു: യെരൂശലേം അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകളകയില്ല എന്നു നീ
ആശ്രയിക്കുന്ന നിന്റെ ദൈവം നിന്നെ
ചതിക്കരുതു. 11 അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ
സകലദേശങ്ങളോടും ചെയ്തതും അവെക്കു
ഉന്മൂലനാശം വരുത്തിയതും നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; നീ
വിടുവിക്കപ്പെടുമോ? 12 ഗോസാൻ, ഹാരാൻ,
രേസെഫ, തെലസ്സാരിലെ ഏദേന്യർ എന്നിങ്ങനെ
എന്റെ പിതാക്കന്മാർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ
ജാതികളുടെ ദേവന്മാർ അവരെ വിടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
13 ഹമാത്ത് രാജാവും അപ്പാദ്രാജാവും

സെഫർവ്വയീംപട്ടണം, ഹേന, ഇവ്വ എന്നിവെക്കു
രാജാവായിരുന്നവനും എവിടെ? 14 ഹിസ്കീയാവു
ദൂതന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു എഴുത്തു വാങ്ങി
വായിച്ചു; ഹിസ്കീയാവു യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ചെന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
അതു വിടർത്തു. 15 ഹിസ്കീയാവു യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 16
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായി കെരൂബുകളുടെ
മീതെ അധിവസിക്കുന്നവനായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവേ, നീ ഒരുത്തൻ മാത്രം ഭൂമിയിലെ
സർവ്വരാജ്യങ്ങൾക്കും ദൈവമാകുന്നു; നീ
ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കി. 17
യഹോവേ, ചെവി ചായിച്ചു കേൾക്കേണമേ;
യഹോവേ, തൃക്കണ്ണു തുറന്നു നോക്കേണമേ;
ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ നിന്ദിപ്പാൻ
ആളയച്ചിരിക്കുന്ന സൻഹേരീബിന്റെ വാക്കു
ഒക്കെയും കേൾക്കേണമേ. 18 യഹോവേ,
അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ സർവ്വജാതികളെയും
അവരുടെ ദേശത്തെയും ശൂന്യമാക്കി, 19
അവരുടെ ദേവന്മാരെ തീയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞതു
സത്യം തന്നേ; അവ ദേവന്മാരല്ല, മനുഷ്യരുടെ
കൈപ്പണിയായ മരവും കല്ലും മാത്രം
ആയിരുന്നുവല്ലോ; ആകയാൽ അവർ അവയെ
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 20 ഇപ്പോഴോ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവേ, നീ ഒരുത്തൻ മാത്രം
യഹോവ എന്നു ഭൂമിയിലെ സകലരാജ്യങ്ങളും
അറിയേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
രക്ഷിക്കേണമേ. 21 ആമോസിന്റെ മകനായ
യെശയ്യാവു ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ

പറഞ്ഞയച്ചതു എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നീ അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ്
നിമിത്തം എന്നോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടു, 22
അവനെക്കുറിച്ചു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത വചനം
ആവിതു: സീയോൻ പുത്രിയായ കന്യക നിന്നെ
നിന്ദിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നു; യെരൂശലേംപുത്രി നിന്റെ
പിന്നാലെ തല കുലുക്കുന്നു. 23 നീ ആരെയാകുന്നു
നിന്ദിച്ചു ദുഷിച്ചതു? ആൎക്കു വിരോധമായിട്ടാകുന്നു
നീ ഒച്ച പൊക്കുകയും തല ഉന്നതമായി
ഉയൎത്തുകയും ചെയ്തതു? യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധന്നു വിരോധമായിട്ടു തന്നെയല്ലോ? 24
നിന്റെ ഭൃത്യന്മാർമുഖാന്തരം നീ കൎത്താവിനെ
നിന്ദിച്ചു; എന്റെ അസംഖ്യരഥങ്ങളോടു കൂടെ
ഞാൻ മലമുകളിലും ലെബാനോന്റെ
ശിഖരങ്ങളിലും കയറിയിരിക്കുന്നു; അതിലെ
പൊക്കമുള്ള ദേവദാരുക്കളും വിശേഷമായ
സരളവൃക്ഷങ്ങളും ഞാൻ മുറിക്കും; അതിന്റെ
അറ്റത്തെ കൊടുമുടിവരെയും അതിന്റെ
ചെഴിപ്പുള്ള കാടുവരെയും ഞാൻ കടന്നുചെല്ലും; 25
ഞാൻ വെള്ളം കുഴിച്ചെടുത്തു കുടിക്കും; എന്റെ
കാലടികളാൽ മിസ്രയീമിലെ സകലനദികളെയും
വറ്റിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഞാൻ പണ്ടുപണ്ടേ
അതിനെ ഉണ്ടാക്കി; പൂൎവ്വകാലത്തു തന്നേ അതിനെ
നിൎമ്മിച്ചു എന്നു നീ കേട്ടിട്ടില്ലയോ? നീ ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണങ്ങളെ മുടിച്ചു ശൂന്യകൂമ്പാരങ്ങളാക്കുവാൻ
ഞാൻ ഇപ്പോൾ സംഗതി വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27
അതുകൊണ്ടു അവയിലെ നിവാസികൾ
ദുൎബ്ബലന്മാരായി വിരണ്ടു അമ്പരന്നുപോയി; അവർ

വയലിലെ പുല്ലും പച്ചച്ചെടിയും പുരപ്പുറങ്ങളിലെ
പുല്ലും വളരുംമുമ്പെ കരിഞ്ഞുപോയ
ധാന്യവുംപോലെ ആയിത്തീന്നു. 28 എന്നാൽ
നിന്റെ ഇരിപ്പും നിന്റെ ഗമനവും ആഗമനവും
എന്റെ നേരെയുള്ള നിന്റെ കോപഭ്രാന്തും ഞാൻ
അറിയുന്നു. 29 എന്റെ നേരെയുള്ള നിന്റെ
കോപഭ്രാന്തുകൊണ്ടും നിന്റെ അഹങ്കാരം എന്റെ
ചെവിയിൽ എത്തിയിരിക്കകൊണ്ടും ഞാൻ എന്റെ
കൊളുത്തു നിന്റെ മൂക്കിലും എന്റെ കടിഞ്ഞാൺ
നിന്റെ അധരങ്ങളിലും ഇട്ടു നീ വന്ന വഴിക്കു തന്നേ
നിന്നെ മടക്കി കൊണ്ടുപോകും. 30 എന്നാൽ
ഇതു നിനക്കു അടയാളമാകും: നിങ്ങൾ ഈ
ആണ്ടിൽ പടുവിത്തു വിളയുന്നതും രണ്ടാം
ആണ്ടിൽ താനേ കിളുർത്തുവിളയുന്നതും
തിന്നും; മൂന്നാം ആണ്ടിൽ നിങ്ങൾ വിതെച്ചു
കൊയ്യുകയും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി
അവയുടെ പഴം തിന്നുകയും ചെയ്യും. 31
യെഹൂദാഗൃഹത്തിൽ രക്ഷപ്പെട്ട ഒരു ശേഷിപ്പു
വീണ്ടും താഴേ വേരൂന്നി മീതെ ഫലം കായിക്കും. 32
ഒരു ശേഷിപ്പു യെരൂശലേമിൽനിന്നും ഒരു
രക്ഷിതഗണം സീയോൻ പവ്വതത്തിൽ നിന്നും
പുറപ്പെട്ടുവരും; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
തീക്ഷ്ണത അതിനെ അനുഷ്ഠിക്കും. 33
ആകയാൽ യഹോവ അശ്ശൂർരാജാവിനെക്കുറിച്ചു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവൻ ഈ
നഗരത്തിലേക്കു വരികയില്ല; ഒരു അമ്പു
അവിടെ എയ്കയുമില്ല; അതിന്റെ നേരെ
പരിചയോടുകൂടെ വരികയില്ല; അതിന്നെതിരെ വാട
കോരുകയുമില്ല. 34 അവൻ വന്ന വഴിക്കുതന്നേ

മടങ്ങിപ്പോകും; ഈ നഗരത്തിലേക്കു വരികയുമില്ല;
35 എന്റെ നിമിത്തവും എന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിന്റെ നിമിത്തവും ഞാൻ ഈ നഗരത്തെ
പാലിച്ചു രക്ഷിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 36 എന്നാൽ യഹോവയുടെ
ദൂതൻ പുറപ്പെട്ടു അശ്ശൂർപാളയത്തിൽ
നൂറ്റിയെണ്പത്തയ്യായിരം പേരെ കൊന്നു; ജനം
രാവിലേ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും
ശവങ്ങളായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 37 അങ്ങനെ
അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് യാത്രപുറപ്പെട്ടു
മടങ്ങിപ്പോയി നീനവേയിൽ പാർത്തു. 38 എന്നാൽ
അവൻ തന്റെ ദേവനായ നിസ്രോക്കിന്റെ
ക്ഷേത്രത്തിൽ നമസ്കരിക്കുന്ന സമയത്തു
അവന്റെ പുത്രന്മാരായ അദ്രമ്മേലെക്കും
ശരേസെരും അവനെ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നിട്ടു
അരാരാത്ത് ദേശത്തേക്കു ഓടിപ്പൊയ്ക്കളഞ്ഞു;
അവന്റെ മകനായ ഏസഹദ്ദോൻ അവന്നു പകരം
രാജാവായിത്തീർന്നു.

38 ആ കാലത്തു ഹിസ്കീയാവിന്നു മരിക്കത്തക്ക
രോഗം പിടിച്ചു; ആമോസിന്റെ മകനായ
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: നിന്റെ ഗൃഹകാര്യം ക്രമത്തിലാക്കുക;
നീ മരിച്ചുപോകും; സൌഖ്യമാകയില്ല
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ ഹിസ്കീയാവു മുഖം
ചുവരിന്റെ നേരെ തിരിച്ചു യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു: 3 അയ്യോ, യഹോവേ, ഞാൻ
വിശ്വസ്തതയോടും ഏകാഗ്രഹൃദയത്തോടും കൂടെ
തിരുമുമ്പിൽ നടന്നു നിനക്കു പ്രസാദമായുള്ളതു

ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഓൎക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു; ഹിസ്കീയാവു ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. 4
എന്നാൽ യെശയ്യാവിന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 5 നീ ചെന്നു
ഹിസ്കീയാവോടു പറയേണ്ടതു: നിന്റെ പിതാവായ
ദാവീദിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്റെ പ്രാൎത്ഥന കേട്ടു
നിന്റെ കണ്ണുനീർ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്റെ
ആയുസ്സിനോടു പതിനഞ്ചു സംവത്സരം
കൂട്ടും. 6 ഞാൻ നിന്നെയും ഈ നഗരത്തെയും
അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കും; ഈ
നഗരത്തെ ഞാൻ കാത്തുരക്ഷിക്കും. 7 യഹോവ,
താൻ അരുളിച്ചെയ്ത ഈ കാൎയ്യം നിവൎത്തിക്കും
എന്നുള്ളതിന്നു യഹോവയുടെ പക്കൽനിന്നു ഇതു
നിനക്കു ഒരു അടയാളം ആകും. 8 ആഹാസിന്റെ
ഘടികാരത്തിൽ സൂൎയ്യഗതി അനുസരിച്ചു
ഇറങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്ന നിഴലിനെ ഞാൻ പത്തു
പടി പിന്നോക്കം തിരിയുമാറാക്കും; ഇങ്ങനെ
സൂൎയ്യൻ ഘടികാരത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയിരുന്ന പത്തു
പടി തിരിഞ്ഞു പോന്നു. 9 യെഹൂദാരാജാവായ
ഹിസ്കീയാവിന്നു രോഗം പിടിച്ചിട്ടു അതു മാറി
സുഖമായ ശേഷം അവൻ എഴുതിയ എഴുത്തു: 10
എന്റെ ആയുസ്സിൻ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഞാൻ
പാതാളവാതിലകം പൂകേണ്ടിവരുന്നു; എന്റെ
ആണ്ടുകളുടെ ശേഷിപ്പും എനിക്കില്ലാതെ
പോയി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. (Sheol h7585)
11 ഞാൻ യഹോവയെ, ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തുവെച്ചു യഹോവയെ കാണുകയില്ല; ഞാൻ
ഭൂവാസികളുടെ ഇടയിൽവെച്ചു ഇനി മനുഷ്യനെ

കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 12
എന്റെ പാർപ്പിടം നീങ്ങി ഒരു ഇടയക്കൂടാരം
പോലെ എന്നെ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു;
നെയ്ത്തുകാരൻ തുണി ചുരുട്ടുംപോലെ ഞാൻ
എന്റെ ജീവനെ ചുരുട്ടിവെക്കുന്നു; അവൻ
എന്നെ പാവിൽനിന്നു അറുത്തുകളയുന്നു; ഒരു
രാപകൽ കഴിയുംമുമ്പെ നീ എനിക്കു അന്തം
വരുത്തുന്നു. 13 ഉഷസ്സുവരെ ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ
അടക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവനോ സിംഹംപോലെ
എന്റെ അസ്ഥികളെ എല്ലാം തകൎത്തുകളയുന്നു;
ഒരു രാപകൽ കഴിയുംമുമ്പെ നീ എനിക്കു
അന്തം വരുത്തുന്നു. 14 മീവൽപക്ഷിയോ
കൊക്കോ എന്ന പോലെ ഞാൻ ചിലെച്ചു;
ഞാൻ പ്രാവുപോലെ കുറുകി എന്റെ കണ്ണു
ഉയരത്തിലേക്കു നോക്കി ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു;
യഹോവേ ഞാൻ ഞെരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നീ
എനിക്കു ഇട നില്ക്കേണമേ. 15 ഞാൻ എന്തു
പറയേണ്ടു? അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു,
അവൻ തന്നേ നിവൎത്തിച്ചും ഇരിക്കുന്നു;
എന്റെ മനോവ്യസനം ഹേതുവായി ഞാൻ
എന്റെ കാലമൊക്കെയും സാവധാനത്തോടെ
നടക്കും. 16 കൎത്താവേ, അതിനാൽ മനുഷ്യർ
ജീവിക്കുന്നു; എന്റെ ജീവനും കേവലം അതിലത്രേ;
അങ്ങനെ നീ എന്നെ സൌഖ്യമാക്കി എന്റെ
ജീവനെ രക്ഷിക്കും. 17 സമാധാനത്തിന്നായി
എനിക്കു അത്യന്തം കൈപ്പായതു ഭവിച്ചു;
എങ്കിലും നീ എന്റെ സകലപാപങ്ങളെയും നിന്റെ
പിറകിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു എന്റെ
പ്രാണനെ നാശകുഴിയിൽനിന്നു സ്നേഹത്തോടെ

രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 18 പാതാളം നിന്നെ
സ്തുതിക്കുന്നില്ല; മരണം നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നില്ല;
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവർ നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ
പ്രത്യാശിക്കുന്നതുമില്ല. (Sheol h7585) 19 ഞാൻ
ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ ജീവനുള്ളവൻ,
ജീവനുള്ളവൻ മാത്രം നിന്നെ സ്തുതിക്കും;
അപ്പൻ മക്കളോടു നിന്റെ വിശ്വസ്തയെ
അറിയിക്കും. 20 യഹോവ എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ
ജീവപര്യന്തം യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
തന്ത്രിനാദത്തോടെ എന്റെ ഗീതങ്ങളെ പാടും. 21
എന്നാൽ അവന്നു സൌഖ്യം വരേണ്ടതിന്നു
അത്തിപ്പഴക്കട്ട കൊണ്ടുവന്നു പരുവിന്മേൽ
പുരട്ടുവാൻ യെശയ്യാവു പറഞ്ഞിരുന്നു. 22 ഞാൻ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കയറിച്ചെല്ലും
എന്നതിന്നു അടയാളം എന്തു എന്നു ഹിസ്കീയാവു
ചോദിച്ചിരുന്നു.

39 ആ കാലത്തു ബലദാന്റെ മകനായ
മെരോദക്-ബലദാൻ എന്ന ബാബേൽരാജാവു
ഹിസ്കീയാവിന്നു രോഗം പിടിച്ചിട്ടു സുഖമായി
എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു അവന്നു എഴുത്തും
സമ്മാനവും കൊടുത്തയച്ചു. 2 ഹിസ്കീയാവു
അവരെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ചു തന്റെ
ഭണ്ഡാരഗൃഹവും പൊന്നും വെള്ളിയും
സുഗന്ധവർഗ്ഗവും പരിമളതൈലവും ആയുധശാല
ഒക്കെയും തന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിലുള്ള സകലവും
അവരെ കാണിച്ചു; തന്റെ രാജധാനിയിലും
തന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ പെട്ട സകലത്തിലും
ഹിസ്കീയാവു അവരെ കാണിക്കാത്ത ഒരു

വസ്തുവും ഇല്ലായിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: ഈ പുരുഷന്മാർ
എന്തു പറഞ്ഞു? അവർ എവിടെനിന്നു നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
ഹിസ്കീയാവു: അവർ ഒരു ദൂരദേശത്തുനിന്നു,
ബാബേലിൽനിന്നു തന്നേ; എന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അവർ
നിന്റെ രാജധാനിയിൽ എന്തെല്ലാം കണ്ടു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ഹിസ്കീയാവു: എന്റെ
രാജധാനിയിൽ ഉള്ളതൊക്കെയും അവർ
കണ്ടു; എന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഞാൻ
അവരെ കാണിക്കാത്ത ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ യെശയ്യാവു
ഹിസ്കീയാവിനോടു പറഞ്ഞതു: സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ വചനം കേട്ടുകൊൾക: 6 നിന്റെ
രാജധാനിയിൽ ഉള്ളതൊക്കെയും നിന്റെ
പിതാക്കന്മാർ ഇന്നുവരെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതും
ഒട്ടൊഴിയാതെ ബാബേലിലേക്കു എടുത്തു
കൊണ്ടുപോകുന്ന കാലം വരുന്നു! 7 നീ
ജനിപ്പിച്ചവരായി നിന്നിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന നിന്റെ
പുത്രന്മാരിലും ചിലരെ അവർ കൊണ്ടുപോകും;
അവർ ബാബേൽരാജാവിന്റെ രാജധാനിയിൽ
ഷണ്ഡന്മാരായിരിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 8 അതിന്നു ഹിസ്കീയാവു
യെശയ്യാവോടു: നീ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
യഹോവയുടെ വചനം നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞു;
എങ്കിലും എന്റെ ജീവകാലത്തു സമാധാനവും

സത്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ എന്നും അവൻ
പറഞ്ഞു.

40 എന്റെ ജനത്തെ ആശ്വസിപ്പിപ്പിൻ,
ആശ്വസിപ്പിപ്പിൻ എന്നു നിങ്ങളുടെ ദൈവം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 2 യെരൂശലേമിനോടു
ആദരവോടെ സംസാരിച്ചു: അവളുടെ യുദ്ധ സേവ
കഴിഞ്ഞും അവളുടെ അകൃത്യം മോചിക്കപ്പെട്ടും
അവൾ തന്റെ സകലപാപങ്ങൾക്കും
പകരം യഹോവയുടെ കയ്യിൽനിന്നു
ഇരട്ടിയായി പ്രാപിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു
അവളോടു വിളിച്ചുപറവിൻ. 3 കേട്ടോ ഒരുത്തൻ
വിളിച്ചുപറയുന്നതു: മരുഭൂമിയിൽ യഹോവെക്കു
വഴി ഒരുക്കുവിൻ; നിര്‍ജ്ജനപ്രദേശത്തു നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്നു ഒരു പെരുവഴി നിരപ്പാക്കുവിൻ. 4
എല്ലാ താഴ്വരയും നികന്നും എല്ലാമലയും കുന്നും
താണും വരേണം; വളഞ്ഞതു ചൊവ്വായും
ദുര്‍ഘടങ്ങൾ സമമായും തീരേണം. 5 യഹോവയുടെ
മഹത്വം വെളിപ്പെടും, സകലജഡവും ഒരുപോലെ
അതിനെ കാണും; യഹോവയുടെ വായല്ലോ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. 6 കേട്ടോ,
വിളിച്ചുപറക എന്നു ഒരുത്തൻ പറയുന്നു; എന്തു
വിളിച്ചുപറയേണ്ടു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു;
സകലജഡവും പുല്ലുപോലെയും അതിന്റെ
ഭംഗിയെല്ലാം വയലിലെ പൂപോലെയും ആകുന്നു. 7
യഹോവയുടെ ശ്വാസം അതിന്മേൽ ഊതുകയാൽ
പുല്ലുണങ്ങുന്നു. പൂ വാടുന്നു; അതേ ജനം
പുല്ലുതന്നേ. 8 പുല്ലുണങ്ങുന്നു, പൂ വാടുന്നു;
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ വചനമോ എന്നേക്കും
നിലനില്ക്കും. 9 സുവാര്‍ത്താദൂതിയായ സീയോനേ,

നീ ഉയൎന്നപൎവ്വതത്തിലേക്കു കയറിച്ചെല്ലുക;
സുവാൎത്താദൂതിയായ യെരൂശലേമേ, നിന്റെ ശബ്ദം
ശക്തിയോടെ ഉയൎത്തുക; ഭയപ്പെടാതെ ഉയൎത്തുക;
യെഹൂദാനഗരങ്ങളോടു: ഇതാ, നിങ്ങളുടെ
ദൈവം എന്നു പറക. 10 ഇതാ, യഹോവയായ
കൎത്താവു ബലശാലിയായി വരുന്നു; അവന്റെ
ഭുജം അവന്നു വേണ്ടി ഭരണം ചെയ്യുന്നു;
ഇതാ, കൂലി അവന്റെ പക്കലും പ്രതിഫലം
അവന്റെ കയ്യിലും ഉണ്ടു. 11 ഒരു ഇടയനെപ്പോലെ
അവൻ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയിക്കയും
കുഞ്ഞാടുകളെ ഭുജത്തിൽ എടുത്തു മാൎവ്വിടത്തിൽ
ചേൎത്തു വഹിക്കയും തള്ളകളെ പതുക്കെ
നടത്തുകയും ചെയ്യും. 12 തന്റെ ഉള്ളങ്കൈകൊണ്ടു
വെള്ളം അളക്കുകയും ചാണുകൊണ്ടു
ആകാശത്തിന്റെ പരിമാണമെടുക്കയും ഭൂമിയുടെ
പൊടി നാഴിയിൽ കൊള്ളിക്കയും പൎവ്വതങ്ങൾ
വെള്ളിക്കോൽകൊണ്ടും കുന്നുകൾ
തുലാസിലും തൂക്കുകയും ചെയ്തവൻ ആർ? 13
യഹോവയുടെ മനസ്സു ആരാഞ്ഞറികയോ
അവന്നു മന്ത്രിയായി അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയോ
ചെയ്തവനാർ? 14 അവനെ ഉപദേശിച്ചു
ന്യായത്തിന്റെ പാതയെ പഠിപ്പിക്കയും അവനെ
പരിജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചു വിവേകത്തിന്റെ മാൎഗ്ഗം
കാണിക്കയും ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ ആരോടാകുന്നു ആലോചന കഴിച്ചതു?
15 ഇതാ ജാതികൾ തുലാക്കൊട്ടയിലെ
ഒരു തുള്ളിപോലെയും, തുലാസിലെ ഒരു
പൊടിപോലെയും അവന്നു തോന്നുന്നു; ഇതാ,
അവൻ ദ്വീപുകളെ ഒരു മണൽതരിയെപ്പോലെ

എടുത്തു പൊക്കുന്നു. 16 ലെബാനോൻ വിറകിന്നു
പോരാ; അതിലെ മൃഗങ്ങൾ ഹോമയാഗത്തിന്നു
മതിയാകുന്നില്ല. 17 സകലജാതികളും അവന്നു
ഏതുമില്ലാത്തതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു; അവന്നു
വെറുമയും ശൂന്യവുമായി തോന്നുന്നു. 18
ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ ആരോടു
ഉപമിക്കും? ഏതു പ്രതിമയെ നിങ്ങൾ അവനോടു
സദൃശമാക്കും? 19 മൂശാരി വിഗ്രഹം വാക്കുന്നു;
തട്ടാൻ പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതികയും
അതിന്നു വെള്ളിച്ചങ്ങല തീക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 20 ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രതിഷ്ഠെക്കു
വകയില്ലാത്തവൻ ദ്രവിച്ചുപോകാത്ത ഒരു
മരക്കണ്ടം തിരഞ്ഞെടുക്കയും ഇളകാത്ത വിഗ്രഹം
കൊത്തിയുണ്ടാക്കി നിൎത്തുവാൻ ഒരു ശില്പിയെ
അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 21 നിങ്ങൾക്കു
അറിഞ്ഞുകൂടയോ? നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലയോ?
ആദിമുതൽ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചിട്ടില്ലയോ?
ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ
ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലയോ? 22 അവൻ ഭൂമണ്ഡലത്തിന്മീതെ
അധിവസിക്കുന്നു; അതിലെ നിവാസികൾ
വെട്ടുക്കിളികളെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു; അവൻ
ആകാശത്തെ ഒരു തിരശ്ശീലപോലെ നിവൎക്കുകയും
പാൎപ്പാനുള്ള ഒരു കൂടാരത്തെപ്പോലെ വിരിക്കയും 23
പ്രഭുക്കന്മാരെ ഇല്ലാതെയാക്കുകയും ഭൂമിയിലെ
ന്യായാധിപന്മാരെ ശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 24
അവരെ നട്ട ഉടനെ, അവരെ വിതെച്ച ഉടനെ അവർ
നിലത്തു വേരൂന്നിത്തുടങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ
അവരുടെമേൽ ഊതി അവർ വാടിപ്പോകയും
ചുഴലിക്കാറ്റുകൊണ്ടു താളടിപോലെ

പാറിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. 25 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ ആരോടു സദൃശമാക്കും?
ഞാൻ ആരോടു തുല്യനാകും എന്നു
പരിശുദ്ധനായവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 26 നിങ്ങൾ
കണ്ണു മേലോട്ടു ഉയർത്തി നോക്കുവിൻ; ഇവയെ
സൃഷ്ടിച്ചതാർ? അവൻ അവയുടെ സൈന്യത്തെ
സംഖ്യാക്രമത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കയും അവയെ
എല്ലാം പേർ ചൊല്ലി വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
അവന്റെ വീര്യമാഹാത്മ്യംനിമിത്തവും അവന്റെ
ശക്തിയുടെ ആധിക്യംനിമിത്തവും അവയിൽ
ഒന്നും കുറഞ്ഞു കാണുകയില്ല. 27 എന്നാൽ
എന്റെ വഴി യഹോവെക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
എന്റെ ന്യായം എന്റെ ദൈവം കാണാതെ
കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു, യാക്കോബേ, നീ
പറകയും യിസ്രായേലേ, നീ സംസാരിക്കയും
ചെയ്യുന്നതെന്തു? 28 നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടയോ? നീ
കേട്ടിട്ടില്ലയോ? യഹോവ നിത്യദൈവം; ഭൂമിയുടെ
അറുതികളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ തന്നേ; അവൻ
ക്ഷീണിക്കുന്നില്ല, തളർന്നുപോകുന്നതുമില്ല;
അവന്റെ ബുദ്ധി അപ്രമേയമത്രേ. 29 അവൻ
ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു ശക്തി നല്കുന്നു;
ബലമില്ലാത്തവന്നു ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 30
ബാല്യക്കാർ ക്ഷീണിച്ചു തളർന്നുപോകും;
യൌവനക്കാരും ഇടറിവീഴും. 31 എങ്കിലും
യഹോവയെ കാത്തിരിക്കുന്നവർ ശക്തിയെ
പുതുക്കും; അവർ കഴുകന്മാരെപ്പോലെ ചിറകു
അടിച്ചു കയറും; അവർ തളർന്നുപോകാതെ
ഓടുകയും ക്ഷീണിച്ചുപോകാതെ നടക്കുകയും
ചെയ്യും.

41 ദ്വീപുകളേ, എന്റെ മുമ്പിൽ മിണ്ടാതെ
ഇരിപ്പിൻ; ജാതികൾ ശക്തിയെ പുതുക്കട്ടെ;
അവർ അടുത്തുവന്നു സംസാരിക്കട്ടെ;
നാം തമ്മിൽ ന്യായവാദം ചെയ്യുന്നതിന്നു
അടുത്തുവരിക. 2 ചെല്ലുന്നെടത്തൊക്കെയും
നീതി എതിരേല്ക്കുന്നവനെ കിഴക്കുനിന്നു
ഉണർത്തിയതാർ? അവൻ ജാതികളെ
അവന്റെ മുമ്പിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അവനെ രാജാക്കന്മാരുടെ മേൽ
വാഴുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവരുടെ
വാളിനെ അവൻ പൊടിപോലെയും അവരുടെ
വില്ലിനെ പാറിപ്പോകുന്ന താളടിപോലെയും
ആക്കിക്കളയുന്നു. 3 അവൻ അവരെ പിന്തുടർന്നു
നിർഭയനായി കടന്നു ചെല്ലുന്നു; പാതയിൽ
കാൽ വെച്ചല്ല അവൻ പോകുന്നതു. 4 ആർ
അതു പ്രവർത്തിക്കയും അനുഷ്ഠിക്കയും
ചെയ്തു? ആദിമുതൽ തലമുറകളെ
വിളിച്ചവൻ; യഹോവയായ ഞാൻ ആദ്യനും
അന്ത്യന്മാരോടുകൂടെ അനന്യനും ആകുന്നു. 5
ദ്വീപുകൾ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു; ഭൂമിയുടെ അറുതികൾ
വിറെച്ചു; അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി അടുത്തുവന്നു; 6
അവർ അന്യോന്യം സഹായിച്ചു; ഒരുത്തൻ
മറ്റേവനോടു: ധൈര്യമായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 7
അങ്ങനെ ആശാരി തട്ടാനെയും കൊല്ലൻ
കൂടം തല്ലുന്നവനെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തി
കൂട്ടിവിളക്കുന്നതിന്നു ചേലായി എന്നു പറഞ്ഞു,
ഇളകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അതിനെ
ആണികൊണ്ടു ഉറപ്പിക്കുന്നു. 8 നീയോ, എന്റെ
ദാസനായ യിസ്രായേലേ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത

യാക്കോബേ, എന്റെ സ്നേഹിതനായ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയേ, നീ എന്റെ
ദാസൻ, 9 ഞാൻ നിന്നെ നിരസിച്ചുകളയാതെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽ നിന്നു എടുക്കയും
അതിന്റെ മൂലകളിൽനിന്നു വിളിച്ചു ചേക്കയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നവനായുള്ളോവേ, നീ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; 10 ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു;
ഭ്രമിച്ചുനോക്കേണ്ടാ, ഞാൻ നിന്റെ ദൈവം
ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ ശക്തീകരിക്കും; ഞാൻ
നിന്നെ സഹായിക്കും; എന്റെ നീതിയുള്ള
വലങ്കൈകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ താങ്ങും. 11
നിന്നോടു കോപിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും
ലജ്ജിച്ചു അമ്പരന്നുപോകും; നിന്നോടു
വിവാദിക്കുന്നവർ നശിച്ചു ഇല്ലാതെയാകും. 12
നിന്നോടു പോരാടുന്നവരെ നീ അന്വേഷിക്കും;
കാണുകയില്ലതാനും; നിന്നോടു യുദ്ധം
ചെയ്യുന്നവർ നാസ്തിത്വവും ഇല്ലായ്മയുംപോലെ
ആകും. 13 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്ന
ഞാൻ നിന്റെ വലങ്കൈ പിടിച്ചു നിന്നോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കും
എന്നു പറയുന്നു. 14 പുഴുവായ യാക്കോബേ,
യിസ്രായേൽപരിഷയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ
നിന്നെ സഹായിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധൻ തന്നേ. 15 ഇതാ,
ഞാൻ നിന്നെ പുതിയതും മൂർച്ചയുള്ളതും
പല്ലേറിയതും ആയ മെതിവണ്ടിയാക്കി തീർക്കുന്നു;
നീ പർവ്വതങ്ങളെ മെതിച്ചു പൊടിക്കുകയും

കുന്നുകളെ പതിർ പോലെ ആക്കുകയും
ചെയ്യും. 16 നീ അവയെ പാറ്റും; കാറ്റു അവയെ
പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകും; ചുഴലിക്കാറ്റു അവയെ
ചിതറിച്ചുകളയും; നീയോ യഹോവയിൽ
ഘോഷിച്ചുല്ലസിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനിൽ
പുകഴും. 17 എളിയവരും ദരിദ്രന്മാരുമായവർ വെള്ളം
തിരഞ്ഞുനടക്കുന്നു; ഒട്ടും കിട്ടായ്കയാൽ
അവരുടെ നാവു ദാഹംകൊണ്ടു വരണ്ടുപോകുന്നു.
യഹോവയായ ഞാൻ അവക്കു ഉത്തരം അരുളും;
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ ഞാൻ അവരെ
കൈവിടുകയില്ല. 18 ഞാൻ പാഴ്മലകളിൽ
നദികളെയും താഴ്വരകളുടെ നടുവിൽ
ഉറവുകളെയും തുറക്കും; മരുഭൂമിയെ ഞാൻ
നീർപൊയ്കയും വരണ്ട നിലത്തെ നീരുറവുകളും
ആക്കും. 19 ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽ ദേവദാരു,
ഖദിരമരം, കൊഴുന്തു, ഒലിവുവൃക്ഷം എന്നിവ നടും;
ഞാൻ നിർജ്ജനപ്രദേശത്തു സരളവൃക്ഷവും
പയിൻമരവും പുന്നയും വെച്ചുപിടിപ്പിക്കും. 20
യഹോവയുടെ കൈ അതു ചെയ്തു എന്നും
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധൻ അതു സൃഷ്ടിച്ചു
എന്നും അവരെല്ലാവരും കണ്ടു അറിഞ്ഞു
വിചാരിച്ചു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 21
നിങ്ങളുടെ വ്യവഹാരം കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
യഹോവ കല്പിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ന്യായങ്ങളെ
കാണിപ്പിൻ എന്നു യാക്കോബിന്റെ രാജാവു
കല്പിക്കുന്നു. 22 സംഭവിപ്പാനുള്ളതു അവർ
കാണിച്ചു നമ്മോടു പ്രസ്താവിക്കട്ടെ; നാം
വിചാരിച്ചു അതിന്റെ അവസാനം അറിയേണ്ടതിന്നു
ആദ്യകാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു അവർ

പ്രസ്താവിക്കട്ടെ; അല്ലെങ്കിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു
നമ്മെ കേൾപ്പിക്കട്ടെ. 23 നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു മേലാൽ
വരുവാനുള്ളതു പ്രസ്താവിപ്പിൻ; ഞങ്ങൾ
കണ്ടു വിസ്മയിക്കേണ്ടതിന്നു നന്മയെങ്കിലും
തിന്മയെങ്കിലും പ്രവത്തിപ്പിൻ. 24 നിങ്ങൾ
ഇല്ലായ്മയും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി നാസ്തിയും
ആകുന്നു; നിങ്ങളെ വരിക്കുന്നവൻ കുത്സിതനത്രേ.
25 ഞാൻ ഒരുത്തനെ വടക്കുനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു;
അവൻ വന്നിരിക്കുന്നു; സൂര്യോദയദിക്കിൽനിന്നു
അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു; അവൻ എന്റെ നാമത്തെ
ആരാധിക്കും; അവൻ വന്നു ചെളിയെപ്പോലെയും
കുശവൻ കളിമണ്ണു ചവിട്ടുന്നതുപോലെയും
ദേശാധിപതികളെ ചവിട്ടും. 26 ഞങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു ആദിമുതലും അവൻ നീതിമാൻ
എന്നു ഞങ്ങൾ പറയേണ്ടതിന്നു പണ്ടേയും
ആർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളു? പ്രസ്താവിപ്പാനോ
കാണിച്ചുതരുവാനോ നിങ്ങളുടെ വാക്കു
കേൾപ്പാനോ ആരും ഇല്ല. 27 ഞാൻ ആദ്യനായി
സീയോനോടു: ഇതാ, ഇതാ, അവർ വരുന്നു
എന്നു പറയുന്നു; യെരൂശലേമിന്നു ഞാൻ
ഒരു സുവാത്താദൂതനെ കൊടുക്കുന്നു. 28
ഞാൻ നോക്കിയാറെ: ഒരുത്തനുമില്ല; ഞാൻ
ചോദിച്ചാറെ; ഉത്തരം പറവാൻ അവരിൽ ഒരു
ആലോചനക്കാരനും ഇല്ല. 29 അവരെല്ലാവരും
വ്യാജമാകുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ
നാസ്തിയത്രേ; അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ കാറ്റും
ശൂന്യവും തന്നേ.

42 ഇതാ, ഞാൻ താങ്ങുന്ന എന്റെ ദാസൻ; എന്റെ
ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ വൃതൻ; ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ അവന്റെ മേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു;
അവൻ ജാതികളോടു ന്യായം പ്രസ്താവിക്കും. 2
അവൻ നിലവിളിക്കയില്ല, ഒച്ചയുണ്ടാക്കുകയില്ല,
തെരുവീഥിയിൽ തന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കയുമില്ല.
3 ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല;
പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല; അവൻ
സത്യത്തോടെ ന്യായം പ്രസ്താവിക്കും. 4 ഭൂമിയിൽ
ന്യായം സ്ഥാപിക്കുംവരെ അവൻതളരുകയില്ല;
അധൈര്യപ്പെടുകയുമില്ല; അവന്റെ
ഉപദേശത്തിന്നായി ദ്വീപുകൾ കാത്തിരിക്കുന്നു. 5
ആകാശത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു വിരിക്കയും ഭൂമിയെയും
അതിലെ ഉല്പന്നങ്ങളെയും പരത്തുകയും
അതിലെ ജനത്തിന്നു ശ്വാസത്തെയും അതിൽ
നടക്കുന്നവക്കു പ്രാണനെയും കൊടുക്കയും
ചെയ്ത യഹോവയായ ദൈവം ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 6 കുരുട്ടുകണ്ണുകളെ തുറപ്പാനും
ബദ്ധന്മാരെ കുണ്ടറയിൽനിന്നും അന്ധകാരത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും
വിടുവിപ്പാനും 7 യഹോവയായ ഞാൻ നിന്നെ
നീതിയോടെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ
കൈ പിടിച്ചു നിന്നെ കാക്കും; നിന്നെ
ജനത്തിന്റെ നിയമവും ജാതികളുടെ പ്രകാശവും
ആക്കും. 8 ഞാൻ യഹോവ; അതു തന്നേ
എന്റെ നാമം; ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം
മറ്റൊരുത്തന്നും എന്റെ സ്തുതി വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും
വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല. 9 പണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചതു
ഇതാ, സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ പുതിയതു

അറിയിക്കുന്നു; അതു ഉത്ഭവിക്കുമ്മുമ്പെ ഞാൻ
നിങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്നു. 10 സമുദ്രത്തിൽ
സഞ്ചരിക്കുന്നവരും അതിൽ ഉള്ള സകലവും
ദ്വീപുകളും അവയിലെ നിവാസികളും
ആയുള്ളോരേ, യഹോവെക്കു ഒരു പുതിയ പാട്ടും
ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുനിന്നു അവന്നു സ്തുതിയും
പാടുവിൻ. 11 മരുഭൂമിയും അതിലെ പട്ടണങ്ങളും
കേദാർ പാൎക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളും ശബ്ദം ഉയൎത്തട്ടെ;
ശൈലനിവാസികൾ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കയും
മലമുകളിൽ നിന്നു ആൎക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. 12
അവർ യഹോവെക്കു മഹത്വം കൊടുത്തു അവന്റെ
സ്തുതിയെ ദ്വീപുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. 13
യഹോവ ഒരു വീരനെപ്പോലെ പുറപ്പെടും; ഒരു
യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ തീക്ഷ്ണതയെ ജ്വലിപ്പിക്കും;
അവൻ ആൎത്തുവിളിക്കും; അവൻ ഉച്ചത്തിൽ
ആൎക്കും; തന്റെ ശത്രുക്കളോടു വീൎയ്യം പ്രവൎത്തിക്കും.
14 ഞാൻ ബഹുകാലം മിണ്ടാതെയിരുന്നു;
ഞാൻ മൌനമായി അടങ്ങിപ്പാൎത്തിരുന്നു;
ഇപ്പോഴോ നോവുകിട്ടിയ സ്ത്രീയെപ്പോലെ ഞാൻ
ഞരങ്ങി നെടുവീൎപ്പിട്ടു കതെക്കും. 15 ഞാൻ
മലകളെയും കുന്നുകളെയും ശൂന്യമാക്കി
അവയുടെ സസ്യങ്ങളെ എല്ലാം ഉണക്കിക്കളയും;
ഞാൻ നദികളെ ദ്വീപുകളാക്കും; പൊയ്കകളെ
വറ്റിച്ചുകളയും. 16 ഞാൻ കുരുടന്മാരെ അവർ
അറിയാത്ത വഴിയിൽ നടത്തും; അവർ അറിയാത്ത
പാതകളിൽ അവരെ സഞ്ചരിക്കുമാറാക്കും; ഞാൻ
അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചവും
ദുൎഘടങ്ങളെ സമഭൂമിയും ആക്കും; ഞാൻ ഈ
വചനങ്ങളെ വിട്ടുകളയാതെ നിവൎത്തിക്കും. 17

വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചു ബിംബങ്ങളോടു:
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെന്നു പറയുന്നവർ
പിന്തിരിഞ്ഞു ഏറ്റവും ലജ്ജിച്ചുപോകും.
18 ചെകിടന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ; കുരുടന്മാരേ,
നോക്കിക്കാണ്മിൻ! 19 എന്റെ ദാസനല്ലാതെ
കുരുടൻ ആർ? ഞാൻ അയക്കുന്ന ദൂതനെപ്പോലെ
ചെകിടൻ ആർ? എന്റെ പ്രിയനെപ്പോലെ
കുരുടനും യഹോവയുടെ ദാസനെപ്പോലെ
അന്ധനുമായവൻ ആർ? 20 പലതും കണ്ടിട്ടും നീ
സൂക്ഷിക്കുന്നില്ല; ചെവി തുറന്നിരുന്നിട്ടും അവൻ
കേൾക്കുന്നില്ല. 21 യഹോവ തന്റെ നീതി നിമിത്തം
ഉപദേശത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കി മഹത്വീകരിപ്പാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 എന്നാൽ ഇതു മോഷ്ടിച്ചും
കവന്നും പോയിരിക്കുന്ന ഒരു ജനമാകുന്നു;
അവരൊക്കെയും കുഴികളിൽ കുടുങ്ങിയും
കാരാഗൃഹങ്ങളിൽ അടെക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു;
അവർ കവർച്ചയായ്പോയി, ആരും വിടുവിക്കുന്നില്ല;
അവർ കൊള്ളയായ്പോയി, മടക്കിത്തരിക
എന്നു ആരും പറയുന്നതുമില്ല. 23 നിങ്ങളിൽ
ആർ അതിന്നു ചെവികൊടുക്കും?
ഭാവികാലത്തേക്കു ആർ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കും? 24
യാക്കോബിനെ കൊള്ളയായും യിസ്രായേലിനെ
കവർച്ചക്കാർക്കും ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തവൻ
ആർ? യഹോവ തന്നേയല്ലോ; അവനോടു നാം
പാപം ചെയ്തുപോയി അവന്റെ വഴികളിൽ
നടപ്പാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു; അവന്റെ
ന്യായപ്രമാണം അവർ അനുസരിച്ചിട്ടുമില്ല. 25
അതുകൊണ്ടു അവൻ തന്റെ ഉഗ്രകോപവും
യുദ്ധകാഠിന്യവും അവരുടെമേൽ പകർന്നു; അതു

അവരുടെ ചുറ്റും ജ്വലിച്ചിട്ടും അവർ അറിഞ്ഞില്ല;
അതു അവരെ ദഹിപ്പിച്ചിട്ടും അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

43 ഇപ്പോഴോ യാക്കോബേ, നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനും,
യിസ്രായേലേ, നിന്നെ നിർമ്മിച്ചവനുമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ,
ഞാൻ നിന്നെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിന്നെ പേർ ചൊല്ലി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ
എനിക്കുള്ളവൻ തന്നേ. 2 നീ വെള്ളത്തിൽകൂടി
കടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടി ഇരിക്കും; നീ
നദികളിൽകൂടി കടക്കുമ്പോൾ അവ
നിന്റെമീതെ കവികയില്ല; നീ തീയിൽകൂടി
നടന്നാൽ വെന്തു പോകയില്ല; അഗ്നിജ്വാല
നിന്നെ ദഹിപ്പിക്കയുമില്ല. 3 നിന്റെ ദൈവവും
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനുമായ യഹോവ എന്ന
ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷകൻ; നിന്റെ മറുവിലയായി
ഞാൻ മിസ്രയീമിനെയും നിനക്കു പകരമായി
കൂശിനെയും സെബയെയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
4 നീ എനിക്കു വില ഏറിയവനും മാന്യനും
ആയി ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കയാൽ
ഞാൻ നിനക്കു പകരം മനുഷ്യരെയും നിന്റെ
ജീവന്നു പകരം ജാതികളെയും കൊടുക്കുന്നു. 5
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; നിന്റെ
സന്തതിയെ ഞാൻ കിഴക്കുനിന്നു വരുത്തുകയും
പടിഞ്ഞാറു നിന്നു നിന്നെ ശേഖരിക്കയും
ചെയ്യും. 6 ഞാൻ വടക്കിനോടു: തരിക എന്നും
തെക്കിനോടു: തടുത്തുവെക്കരുതെന്നും കല്പിക്കും;
ദൂരത്തുനിന്നു എന്റെ പുത്രന്മാരെയും ഭൂമിയുടെ
അറ്റത്തുനിന്നു എന്റെ പുത്രിമാരെയും 7 എന്റെ
നാമത്തിൽ വിളിച്ചും എന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി

സൃഷ്ടിച്ചു നിർമ്മിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയും ഇരിക്കുന്ന
ഏവരെയും കൊണ്ടുവരിക എന്നു ഞാൻ
കല്പിക്കും. 8 കണ്ണുണ്ടായിട്ടും കുരുടന്മാരായും
ചെവിയുണ്ടായിട്ടും ചെകിടന്മാരായും ഇരിക്കുന്ന
ജനത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 9
സകലജാതികളും ഒന്നിച്ചുകൂടട്ടെ, വംശങ്ങൾ
ചേർന്നുവരട്ടെ; അവരിൽ ആർ ഇതു
പ്രസ്താവിക്കയും, പണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചതു
കേൾപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്യുന്നു? അവർ
നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു സാക്ഷികളെ
കൊണ്ടുവരട്ടെ; അവർ കേട്ടിട്ടു സത്യം തന്നേ
എന്നു പറയട്ടെ. 10 നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞു എന്നെ
വിശ്വസിക്കയും ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു
ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ
സാക്ഷികളും ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന
എന്റെ ദാസനും ആകുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു: എനിക്കു മുമ്പെ ഒരു ദൈവവും
ഉണ്ടായിട്ടില്ല, എന്റെ ശേഷം ഉണ്ടാകയുമില്ല. 11
ഞാൻ, ഞാൻ തന്നേ, യഹോവ; ഞാനല്ലാതെ ഒരു
രക്ഷിതാവുമില്ല. 12 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു
അന്യദേവനല്ല, ഞാൻ തന്നേ പ്രസ്താവിക്കയും
രക്ഷിക്കയും കേൾപ്പിക്കയും ചെയ്തതു;
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്റെ സാക്ഷികൾ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ ദൈവം തന്നേ.
13 ഇന്നും ഞാൻ അനന്യൻ തന്നേ; എന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നവൻ ആരുമില്ല; ഞാൻ
പ്രവർത്തിക്കും; ആർ അതു തടുക്കും? 14
നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധനുമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഞാൻ
ബാബേലിലേക്കു ആളയച്ചു, അവരെയൊക്കെയും,
കല്ദയരെ തന്നേ, ഓടിപ്പോകുന്നവരായി
അവർ ഘോഷിച്ചുല്ലസിച്ചിരുന്ന കപ്പലുകളിൽ
താഴോട്ടു ഓടുമാറാക്കും. 15 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പരിശുദ്ധനായ യഹോവയും യിസ്രായേലിന്റെ
സ്രഷ്ടാവും നിങ്ങളുടെ രാജാവും ആകുന്നു. 16
സമുദ്രത്തിൽ വഴിയും പെരുവെള്ളത്തിൽ പാതയും
ഉണ്ടാക്കുകയും 17 രഥം, കുതിര, സൈന്യം, ബലം
എന്നിവയെ പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യുന്ന
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവർ
ഒരുപോലെ കിടക്കുന്നു, എഴുന്നേല്ക്കയില്ല;
അവർ കെട്ടുപോകുന്നു; വിളക്കുതിരിപോലെ
കെട്ടുപോകുന്നു. 18 മുമ്പുള്ളവയെ നിങ്ങൾ
ഓർക്കേണ്ടാ; പണ്ടുള്ളവയെ നിരൂപിക്കയും വേണ്ടാ.
19 ഇതാ, ഞാൻ പുതിയതൊന്നു ചെയ്യുന്നു;
അതു ഇപ്പോൾ ഉത്ഭവിക്കും; നിങ്ങൾ അതു
അറിയുന്നില്ലയോ? അതേ, ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു
വഴിയും നിർജ്ജനപ്രദേശത്തു നദികളും ഉണ്ടാക്കും.
20 ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന എന്റെ
ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
മരുഭൂമിയിൽ വെള്ളവും നിർജ്ജനപ്രദേശത്തു
നദികളും നല്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
കാട്ടുമൃഗങ്ങളും കുറക്കന്മാരും ഒട്ടകപ്പക്ഷികളും
എന്നെ ബഹുമാനിക്കും. 21 ഞാൻ എനിക്കു
വേണ്ടി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ജനം എന്റെ സ്തുതിയെ
വിവരിക്കും. 22 എന്നാൽ യാക്കോബേ, നീ
എന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; യിസ്രായേലേ, നീ
എന്റെ നിമിത്തം അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുമില്ല. 23 നിന്റെ

ഹോമയാഗങ്ങളുടെ കുഞ്ഞാടുകളെ നീ എനിക്കു
കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല; നിന്റെ ഹനനയാഗങ്ങളാൽ നീ
എന്നെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടില്ല; ഭോജനയാഗങ്ങളാൽ
ഞാൻ നിന്നെ ഭാരപ്പെടുത്തീട്ടില്ല; ധൂപനംകൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്നെ അദ്ധ്വാനിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല. 24 നീ
എനിക്കായി വയമ്പു വാങ്ങീട്ടില്ല; നിന്റെ
ഹനനയാഗങ്ങളുടെ മേദസ്സുകൊണ്ടു
എനിക്കു തൃപ്തിവരുത്തീട്ടുമില്ല; നിന്റെ
പാപങ്ങൾകൊണ്ടു നീ എന്നെ അദ്ധ്വാനിപ്പിക്കയും
നിന്റെ അകൃത്യങ്ങൾകൊണ്ടു എന്നെ
കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 25 എന്റെ നിമിത്തം
ഞാൻ, ഞാൻ തന്നേ, നിന്റെ അതിക്രമങ്ങളെ
മായിച്ചുകളയുന്നു; നിന്റെ പാപങ്ങളെ ഞാൻ
ഓക്കയുമില്ല. 26 എന്നെ ഓപ്പിക്ക; നാം തമ്മിൽ
വ്യവഹരിക്ക; നീ നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
വാദിച്ചുകൊൾക. 27 നിന്റെ ആദ്യപിതാവു പാപം
ചെയ്തു; നിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ എന്നോടു
ദ്രോഹം ചെയ്തു. 28 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരെ മലിനമാക്കി,
യാക്കോബിനെ ഉന്മൂലനാശത്തിന്നും,
യിസ്രായേലിനെ നിന്ദെക്കും ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
44 ഇപ്പോഴോ, എന്റെ ദാസനായ യാക്കോബേ,
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക. 2
നിന്നെ ഉരുവാക്കിയവനും ഗർഭത്തിൽ നിന്നെ
നിർമ്മിച്ചവനും നിന്നെ സഹായിച്ചവനുമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ ദാസനായ
യാക്കോബേ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത യെശുരൂനേ,
നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 3 ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നെടത്തു ഞാൻ
വെള്ളവും വരണ്ട നിലത്തു നീരൊഴുക്കുകളും

പകരും; നിന്റെ സന്തതിമേൽ എന്റെ
ആത്മാവിനെയും നിന്റെ സന്താനത്തിന്മേൽ
എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെയും പകരും. 4 അവർ
പുല്ലിന്റെ ഇടയിൽ നീർത്തോടുകൾക്കരികെയുള്ള
അലരികൾപോലെ മുളെച്ചുവരും. 5 ഞാൻ
യഹോവെക്കുള്ളവൻ എന്നു ഒരുത്തൻ പറയും;
മറ്റൊരുത്തൻ തനിക്കു യാക്കോബിന്റെ
പേരെടുക്കും; വേറൊരുത്തൻ തന്റെ കൈമേൽ:
യഹോവെക്കുള്ളവൻ എന്നു എഴുതി,
യിസ്രായേൽ എന്നു മറുപേർ എടുക്കും. 6
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായ യഹോവ, അവന്റെ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ,
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ആദ്യനും
അന്ത്യനും ആകുന്നു; ഞാനല്ലാതെ ഒരു
ദൈവവുമില്ല. 7 ഞാൻ പുരാതനമായോരു
ജനത്തെ സ്ഥാപിച്ചതുമുതൽ ഞാൻ
എന്നപോലെ വിളിച്ചുപറകയും പ്രസ്താവിക്കയും
എനിക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
ആർ? സംഭവിക്കുന്നതും സംഭവിപ്പാനുള്ളതും
അവർ പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. 8 നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
പേടിക്കയും വേണ്ടാ; പണ്ടുതന്നേ ഞാൻ നിന്നോടു
പ്രസ്താവിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിട്ടില്ലയോ? നിങ്ങൾ എന്റെ
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു; ഞാനല്ലാതെ ഒരു ദൈവം
ഉണ്ടോ? ഒരു പാറയും ഇല്ല; ഞാൻ ഒരുത്തനെയും
അറിയുന്നില്ല. 9 വിഗ്രഹത്തെ നിർമ്മിക്കുന്ന ഏവനും
ശൂന്യം; അവരുടെ മനോഹരബിംബങ്ങൾ
ഉപകരിക്കുന്നില്ല; അവയുടെ സാക്ഷികളോ
ഒന്നും കാണുന്നില്ല, ഒന്നും അറിയുന്നതുമില്ല;
ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നതേയുള്ളു. 10 ഒരു ദേവനെ

നിർമ്മിക്കയോ ഒന്നിന്നും കൊള്ളരുതാത്ത ഒരു
വിഗ്രഹത്തെ വാർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ
ആർ? 11 ഇതാ അവന്റെ കൂട്ടക്കാർ എല്ലാവരും
ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നു; കൌശലപ്പണിക്കാരോ
മനുഷ്യരത്രേ; അവർ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി
നില്ക്കട്ടെ; അവർ ഒരുപോലെ വിറെച്ചു
ലജ്ജിച്ചുപോകും. 12 കൊല്ലൻ ഉളിയെ മൂർച്ചയാക്കി
തീക്കനലിൽ വേല ചെയ്തു ചുറ്റികകൊണ്ടു
അടിച്ചു രൂപമാക്കി ബലമുള്ള ഭുജംകൊണ്ടു
പണിതീർക്കുന്നു; അവൻ വിശന്നു ക്ഷീണിക്കുന്നു;
വെള്ളം കുടിക്കാതെ തളൎന്നുപോകുന്നു. 13
ആശാരി തോതുപിടിച്ചു ഈയക്കോൽകൊണ്ടു
അടയാളമിട്ടു ചീകുളികൊണ്ടു രൂപമാക്കുകയും
വൃത്തയന്ത്രംകൊണ്ടു വരെക്കയും ചെയ്യുന്നു;
ഇങ്ങനെ അവൻ അതിനെ മനുഷ്യാകൃതിയിലും
പുരുഷകോമളത്വത്തിലും തീർത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ
വെക്കുന്നു. 14 ഒരുവൻ ദേവദാരുക്കളെ വെട്ടുകയും
തേക്കും കരിവേലവും എടുക്കയും കാട്ടിലെ
വൃക്ഷങ്ങളിൽ അവയെ കണ്ടു ഉറപ്പിക്കയും ഒരു
അശോകം നട്ടുപിടിപ്പിക്കയും, മഴ അതിനെ
വളർത്തുകയു ചെയ്യുന്നു. 15 പിന്നെ അതു മനുഷ്യന്നു
തീ കത്തിപ്പാൻ ഉതകുന്നു; അവൻ അതിൽ കുറെ
എടുത്തു തീ കായുകയും അതു കത്തിച്ചു അപ്പം
ചുടുകയും അതുകൊണ്ടു ഒരു ദേവനെ ഉണ്ടാക്കി
നമസ്കരിക്കയും ഒരു വിഗ്രഹം തീർത്തു അതിന്റെ
മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. 16
അതിൽ ഒരംശംകൊണ്ടു അവൻ തീ കത്തിക്കുന്നു;
ഒരംശം കൊണ്ടു ഇറച്ചി ചുട്ടുതിന്നുന്നു; അങ്ങനെ
അവൻ ചുട്ടുതിന്നു തൃപ്തനാകുന്നു; അവൻ തീ

കാഞ്ഞു; നല്ല തീ, കുളിർ മാറി എന്നു പറയുന്നു. 17
അതിന്റെ ശേഷിപ്പുകൊണ്ടു അവൻ ഒരു ദേവനെ,
ഒരു വിഗ്രഹത്തെ തന്നേ, ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ
മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിക്കയും
അതിനോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു: എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; നീ
എന്റെ ദേവനല്ലോ എന്നു പറകയും ചെയ്യുന്നു. 18
അവർ അറിയുന്നില്ല, ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല;
കാണാതവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണുകളെയും
ഗ്രഹിക്കാതവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും
അവൻ അടെച്ചിരിക്കുന്നു. 19 ഒരുത്തനും
ഹൃദയത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നില്ല: ഒരംശം ഞാൻ
കത്തിച്ചു കനലിൽ അപ്പം ചുട്ടു ഇറച്ചിയും
ചുട്ടു തിന്നു; ശേഷിപ്പുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കുമോ? ഒരു മരമുട്ടിയുടെ
മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീഴുമോ! എന്നിങ്ങനെ
പറവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരുത്തന്നും അറിവും ഇല്ല,
ബോധവുമില്ല. 20 അവൻ വെണ്ണീർ തിന്നുന്നു;
വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട അവന്റെ ഹൃദയം അവനെ
തെറ്റിച്ചുകളയുന്നു; അവൻ തന്റെ പ്രാണനെ
രക്ഷിക്കുന്നില്ല; എന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഭോഷ്കില്ലയോ?
എന്നു ചോദിക്കുന്നതുമില്ല. 21 യാക്കോബേ, ഇതു
ഓൎത്തുകൊൾക; യിസ്രായേലേ, നീ എന്റെ
ദാസനല്ലോ; ഞാൻ നിന്നെ നിൎമ്മിച്ചു; നീ എന്റെ
ദാസൻ തന്നേ; യിസ്രായേലേ, ഞാൻ നിന്നെ
മറന്നുകളകയില്ല. 22 ഞാൻ കാർമുകിലിനെപ്പോലെ
നിന്റെ ലംഘനങ്ങളെയും മേഘത്തെപോലെ
നിന്റെ പാപങ്ങളെയും മായിച്ചുകളയുന്നു;
എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊൾക; ഞാൻ നിന്നെ
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. 23 ആകാശമേ,

ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്ക; യഹോവ ഇതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളേ,
ആർത്തുകൊൾവിൻ; പർവ്വതങ്ങളും വനവും
സകലവൃക്ഷങ്ങളും ആയുള്ളോവേ,
പൊട്ടിയാർക്കുവിൻ; യഹോവ യാക്കോബിനെ
വീണ്ടെടുത്തു യിസ്രായേലിൽ തന്നെത്താൻ
മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. 24 നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും
ഗർഭത്തിൽ നിന്നെ നിർമ്മിച്ചവനുമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യഹോവയായ
ഞാൻ സകലവും ഉണ്ടാക്കുന്നു; ഞാൻ തന്നേ
ആകാശത്തെ വിരിക്കയും ഭൂമിയെ പരത്തുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ആർ എന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു? 25 ഞാൻ ജല്പകന്മാരുടെ
ശകുനങ്ങളെ വ്യർത്ഥമാക്കുകയും പ്രശ്നക്കാരെ
ഭ്രാന്തന്മാരാക്കുകയും ജ്ഞാനികളെ മടക്കി
അവരുടെ ജ്ഞാനത്തെ ഭോഷത്വമാക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 26 ഞാൻ എന്റെ ദാസന്റെ വചനം
നിവർത്തിച്ചു എന്റെ ദൂതന്മാരുടെ ആലോചന
അനുഷ്ഠിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിൽ നിവാസികൾ
ഉണ്ടാകുമെന്നും യെഹൂദാനഗരങ്ങൾ
പണിയപ്പെടും, ഞാൻ അവയുടെ ഇടിവുകളെ
നന്നാക്കും എന്നും കല്പിക്കുന്നു. 27 ഞാൻ
ആഴിയോടു ഉണങ്ങിപ്പോക; നിന്റെ നദികളെ
ഞാൻ വറ്റിച്ചുകളയും എന്നു കല്പിക്കുന്നു. 28
കോരെശ് എന്റെ ഇടയൻ; അവൻ എന്റെ
ഹിതമൊക്കെയും നിവർത്തിക്കും എന്നും
യെരൂശലേം പണിയപ്പെടും, മന്ദിരത്തിന്നു
അടിസ്ഥാനം ഇടും എന്നും ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു.

45 യഹോവ തന്റെ അഭിഷിക്തനായ
കോരെശിനോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു -
അവന്നു ജാതികളെ കീഴടക്കി രാജാക്കന്മാരുടെ
അരക്കച്ചകളെ അഴിക്കേണ്ടതിന്നും
കതകുകൾ അവന്നു തുറന്നിരിക്കേണ്ടതിന്നും
വാതിലുകൾ അടയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ അവന്റെ വലങ്കൈ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു: 2
ഞാൻ നിനക്കു മുമ്പായി ചെന്നു ദുർഘടങ്ങളെ
നിരപ്പാക്കുകയും താമ്രവാതിലുകളെ തകർത്തു
ഇരിമ്പോടാമ്പലുകളെ ഖണ്ഡിച്ചുകളകയും ചെയ്യും.
3 നിന്നെ പേർ ചൊല്ലിവിളിക്കുന്ന ഞാൻ
യഹോവ, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം തന്നേ
എന്നു നീ അറിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനക്കു
ഇരുട്ടിലെ നിക്ഷേപങ്ങളെയും മറവിടങ്ങളിലെ
ഗുപ്തനിധികളെയും 4 എന്റെ ദാസനായ
യാക്കോബ് നിമിത്തവും എന്റെ വൃതനായ
യിസ്രായേൽനിമിത്തവും ഞാൻ നിന്നെ പേർ
ചൊല്ലി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്നെ അറിയാതെ
ഇരിക്കെ ഞാൻ നിന്നെ ഓമനപ്പേർ ചൊല്ലി
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഞാൻ യഹോവയാകുന്നു;
മറ്റൊരുത്തനുമില്ല; ഞാനല്ലാതെ ഒരു
ദൈവവുമില്ല; നീ എന്നെ അറിയാതെയിരിക്കെ
ഞാൻ നിന്റെ അര മുറുക്കിയിരിക്കുന്നു. 6
സൂര്യോദയത്തിങ്കലും അസ്തമാനത്തിങ്കലും
ഉള്ളവർ ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനും
ഇല്ല എന്നറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ; ഞാൻ
യഹോവയാകുന്നു; മറ്റൊരുത്തനും ഇല്ല. 7 ഞാൻ
പ്രകാശത്തെ നിർമ്മിക്കുന്നു, അന്ധകാരത്തെയും
സൃഷ്ടിക്കുന്നു; ഞാൻ നന്മയെ ഉണ്ടാക്കുന്നു,

തിന്മയെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു; യഹോവയായ ഞാൻ
ഇതൊക്കെയും ചെയ്യുന്നു. 8 ആകാശമേ,
മേലിൽനിന്നു പൊഴിക്കുക; മേഘങ്ങൾ നീതിയെ
വർഷിക്കട്ടെ; രക്ഷ വിളയേണ്ടതിന്നു ഭൂമി
തുറന്നുവരട്ടെ; അതു നീതിയെ മുളപ്പിക്കട്ടെ;
യഹോവയായ ഞാൻ അതു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. 9
നിലത്തിലെ കലനുറുക്കുകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു
കലനുറുക്കായിരിക്കെ, തന്നെ നിർമ്മിച്ചവനോടു
തർക്കിക്കുന്നവന്നു അയ്യോ കഷ്ടം; മനയുന്നവനോടു
കളിമണ്ണു: നീ എന്തുണ്ടാക്കുന്നു എന്നും
കൈപ്പണി: അവന്നു കൈ ഇല്ല എന്നും പറയുമോ?
10 അപ്പനോടു: നീ ജനിപ്പിക്കുന്നതു എന്തു എന്നും
സ്ത്രീയോടു: നീ പ്രസവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നും
പറയുന്നവന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! 11 യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധനും അവനെ നിർമ്മിച്ചവനുമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
വരുവാനുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു എന്നോടു ചോദിപ്പിൻ;
എന്റെ മക്കളെയും എന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയെയും കുറിച്ചു എന്നോടു കല്പിപ്പിൻ. 12
ഞാൻ ഭൂമിയെ ഉണ്ടാക്കി അതിൽ മനുഷ്യനെയും
സൃഷ്ടിച്ചു; എന്റെ കൈ തന്നേ ആകാശത്തെ
വിരിച്ചു അതിലെ സകലസൈന്യത്തെയും ഞാൻ
കല്പിച്ചാക്കിയിരിക്കുന്നു. 13 ഞാൻ നീതിയിൽ
അവനെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ വഴികളെ
ഒക്കെയും ഞാൻ നിരപ്പാക്കും; അവൻ എന്റെ
നഗരം പണിയും; വിലയും സമ്മാനവും വാങ്ങാതെ
അവൻ എന്റെ പ്രവാസികളെ വിട്ടയക്കും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
14 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

മിസ്രയീമിന്റെ അദ്ധ്വാനഫലവും കൂശിന്റെ
വ്യാപാരലാഭവും ദീഘ്കായന്മാരായ സെബായരും
നിന്റെ അടുക്കൽ കടന്നുവന്നു നിനക്കു
കൈവശമാകും; അവർ നിന്റെ പിന്നാലെ
നടക്കും; ചങ്ങലയിട്ടവരായി അവർ കടന്നുവരും;
അവർ നിന്നെ വണങ്ങി; നിന്റെ മദ്ധ്യ മാത്രമേ
ദൈവമുള്ളു; അവനല്ലാതെ വേറൊരു ദൈവവും
ഇല്ല എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു നിന്നോടു യാചിക്കും.
15 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവവും രക്ഷിതാവും
ആയുള്ളോവേ, നീ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവം
ആകുന്നു സത്യം. 16 അവർ എല്ലാവരും ലജ്ജിച്ചു
അമ്പരന്നുപോകും; വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ
ഒരുപോലെ അമ്പരപ്പിൽ ആകും. 17 യിസ്രായേലോ
യഹോവയാൽ നിത്യരക്ഷയായി രക്ഷിക്കപ്പെടും;
നിങ്ങൾ ഒരുനാളും ലജ്ജിക്കയില്ല, അമ്പരന്നു
പോകയും ഇല്ല. 18 ആകാശത്തെ സൃഷ്ടിച്ച യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു - അവൻ തന്നേ
ദൈവം; അവൻ ഭൂമിയെ നിമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി;
അവൻ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു; വ്യത്ഥമായിട്ടല്ല
അവൻ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചതു; പാപ്പിന്നത്രേ
അതിനെ നിമ്മിച്ചതു: - ഞാൻ തന്നേ യഹോവ;
വേറൊരുത്തനും ഇല്ല. 19 ഞാൻ രഹസ്യത്തിൽ
അന്ധകാരപ്രദേശത്തുവെച്ചല്ല സംസാരിച്ചതു;
ഞാൻ യാക്കോബിന്റെ സന്തതിയോടു: വ്യത്ഥമായി
എന്നെ അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നല്ല കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു;
യഹോവയായ ഞാൻ നീതി സംസാരിക്കുന്നു,
നേരുള്ളതു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങൾ
കൂടിവരുവിൻ; ജാതികളിൽവെച്ചു തെറ്റി
ഒഴിഞ്ഞവരേ, ഒന്നിച്ചു അടുത്തു വരുവിൻ;

വിഗ്രഹമായൊരു മരം എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കയും
രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ദേവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കയും
ചെയ്യുന്നവക്കു അറിവില്ല. 21 നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു
കാണിച്ചുതരുവിൻ; അവർ കൂടി ആലോചിക്കട്ടെ;
പുരാതനമേ ഇതു കേൾപ്പിക്കയും പണ്ടു തന്നേ
ഇതു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തവൻ ആർ?
യഹോവയായ ഞാൻ അല്ലയോ? ഞാൻ അല്ലാതെ
വേറൊരു ദൈവം ഇല്ല; ഞാൻ അല്ലാതെ
നീതിമാനായൊരു ദൈവവും രക്ഷിതാവും ഇല്ല.
22 സകലഭൂസീമാവാസികളുമായുള്ളോരേ,
എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടുവിൻ;
ഞാനല്ലാതെ വേറൊരു ദൈവവും ഇല്ലല്ലോ. 23
എന്നാണ, എന്റെ മുമ്പിൽ ഏതു മുഴങ്കാലും
മടങ്ങും; ഏതു നാവും സത്യം ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ
എന്റെ വായിൽനിന്നു നീതിയും മടങ്ങാത്ത
ഒരു വചനവും പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 24
യഹോവയിൽ മാത്രം നീതിയും ബലവും ഉണ്ടു
എന്നു ഓരോരുത്തൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലും; അവനോടു
കോപിക്കുന്നവരൊക്കെയും ലജ്ജിച്ചുപോകും. 25
യഹോവയിൽ യിസ്രായേൽസന്തതിയെല്ലാം
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു പുകഴും.

46 ബേൽ വണങ്ങുന്നു; നെബോ കുനിയുന്നു;
അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തും
കന്നുകാലികളുടെ പുറത്തും കയറ്റിയിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്നവ ഒരു
ചുമടും തളന്ന മൃഗങ്ങൾക്കു ഭാരവും
ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. 2 അവ കുനിയുന്നു;
ഒരുപോലെ വണങ്ങുന്നു; ഭാരം ഒഴിപ്പാൻ

കഴിയാതെ അവ തന്നേ പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോയിരിക്കുന്നു. 3 ഗർഭംമുതൽ വഹിക്കപ്പെട്ടവരും
ഉദരംമുതൽ ചുമക്കപ്പെട്ടവരുമായി യാക്കോബ്
ഗൃഹവും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവരുമായുള്ളോരേ,
എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ. 4 നിങ്ങളുടെ
വാൎദ്ധക്യംവരെ ഞാൻ അനന്യൻ തന്നേ; നിങ്ങൾ
നരെക്കുവോളം ഞാൻ നിങ്ങളെ ചുമക്കും; ഞാൻ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വഹിക്കയും ഞാൻ
ചുമന്നു വിടുവിക്കയും ചെയ്യും. 5 നിങ്ങൾ എന്നെ
ആരോടു ഉപമിച്ചു സദൃശമാക്കും? തമ്മിൽ
ഒത്തുവരത്തക്കവണ്ണം എന്നെ ആരോടു
തുല്യമാക്കും? 6 അവർ സഞ്ചിയിൽനിന്നു
പൊന്നു കുടഞ്ഞിടുന്നു; തുലാസ്സിൽ വെള്ളി
തൂക്കുന്നു; തട്ടാനെ കൂലിക്കു വെക്കുന്നു; അവൻ
അതുകൊണ്ടു ഒരു ദേവനെ ഉണ്ടാക്കുന്നു; അവർ
സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിക്കുന്നു. 7 അവർ
അതിനെ തോളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി
അതിന്റെ സ്ഥലത്തു നിൎത്തുന്നു; അതു തന്റെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു മാറാതെ നില്ക്കുന്നു; അതിനോടു
നിലവിളിച്ചാൽ അതു ഉത്തരം പറയുന്നില്ല;
കഷ്ടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല. 8 ഇതു
ഓൎത്തു സ്ഥിരത കാണിപ്പിൻ; ദ്രോഹികളെ, ഇതു
മനസ്സിലാക്കുവിൻ. 9 പണ്ടുള്ള പൂൎവ്വകാൎയ്യങ്ങളെ
ഓൎത്തുകൊൾവിൻ; ഞാനല്ലാതെ വേറൊരു
ദൈവമില്ല; ഞാൻ തന്നേ ദൈവം, എന്നെപ്പോലെ
ഒരുത്തനുമില്ല. 10 ആരംഭത്തിങ്കൽ തന്നേ
അവസാനവും പൂൎവ്വകാലത്തു തന്നേ മേലാൽ
സംഭവിപ്പാനുള്ളതും ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു;

എന്റെ ആലോചന നിവൃത്തിയാകും; ഞാൻ എന്റെ
താല്പര്യമൊക്കെയും അനുഷ്ഠിക്കും എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നു. 11 ഞാൻ കിഴക്കുനിന്നു ഒരു
റാഞ്ചൻപക്ഷിയെ, ദൂരദേശത്തുനിന്നു, എന്റെ
ആലോചനയെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പുരുഷനെ തന്നേ
വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിവർത്തിക്കും; ഞാൻ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കും. 12 നീതിയോടു
അകന്നിരിക്കുന്ന കഠിനഹൃദയന്മാരേ,
എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ. 13 ഞാൻ എന്റെ
നീതിയെ അടുത്തു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു;
അതു ദൂരമായിരിക്കുന്നില്ല; എന്റെ രക്ഷ
താമസിക്കയുമില്ല; ഞാൻ സീയോനിൽ രക്ഷയും
യിസ്രായേലിന്നു എന്റെ മഹത്വവും നല്കും.

47 ബാബേൽപുത്രിയായ കന്യകേ, ഇറങ്ങി
പൊടിയിൽ ഇരിക്ക; കല്ദയപുത്രീ, സിംഹാസനം
കൂടാതെ നിലത്തിരിക്ക; നിന്നെ ഇനി തന്വംഗി
എന്നും സുഖഭോഗിനി എന്നും വിളിക്കയില്ല. 2
തിരികല്ലു എടുത്തു മാവു പൊടിക്ക; നിന്റെ മൂടുപടം
നീക്കുക; വസ്ത്രാന്തം എടുത്തു കുത്തി തുട
മറെക്കാതെ നദികളെ കടക്ക. 3 നിന്റെ നഗ്നത
അനാവൃതമാകും; നിന്റെ നാണിടം കാണും; ഞാൻ
ഒരു മനുഷ്യനെയും ആദരിക്കാതെ പ്രതികാരം
നടത്തും. 4 ഞങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനോ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ, യിസ്രായേലിന്റെ
പരിശുദ്ധൻ എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം. 5
കല്ദയപുത്രീ, മിണ്ടാതെയിരിക്ക; ഇരുട്ടത്തു പോക;
നിന്നെ ഇനി രാജ്യങ്ങളുടെ തമ്പുരാട്ടി എന്നു
വിളിക്കയില്ല. 6 ഞാൻ എന്റെ ജനത്തോടു

ക്രുദ്ധിച്ചു, എന്റെ അവകാശത്തെ അശുദ്ധമാക്കി,
അവരെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതന്നു; നീ
അവരോടു കനിവു കാണിക്കാതെ വൃദ്ധന്മാരുടെ
മേൽപോലും നിന്റെ ഭാരമുള്ള നുകം
വെച്ചിരിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ എന്നേക്കും തമ്പുരാട്ടി
ആയിരിക്കും എന്നു നീ പറഞ്ഞു അതു
കൂട്ടാക്കാതെയും അതിന്റെ അവസാനം
ഓക്കാതെയും ഇരുന്നു. 8 ആകയാൽ: ഞാൻ
മാത്രം; എനിക്കു തുല്യമായി മറ്റാരുമില്ല; ഞാൻ
വിധവയായിരിക്കയില്ല; പുത്രനഷ്ടം അറികയുമില്ല
എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്ന സുഖഭോഗിനിയും
നിർഭയവാസിനിയും ആയുള്ളവളേ, ഇതു
കേൾക്ക: 9 പുത്രനഷ്ടം, വൈധവ്യം ഇവ രണ്ടും
പെട്ടെന്നു ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നേ നിനക്കു
ഭവിക്കും; നിന്റെ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങൾ എത്ര
പെരുകിയിരുന്നാലും നിന്റെ ആഭിചാരങ്ങൾ
എത്ര അധികമായിരുന്നാലും അവ നിനക്കു
നിറപടിയായി ഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല. 10 നീ
നിന്റെ ദുഷ്ടതയിൽ ആശ്രയിച്ചു, ആരും
എന്നെ കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ;
നിന്റെ ജ്ഞാനവും നിന്റെ വിദ്യയും നിന്നെ
തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു; ഞാൻ മാത്രം; എനിക്കു
തുല്യമായി മറ്റാരും ഇല്ല എന്നു നീ നിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു. 11 അതുകൊണ്ടു
മന്ത്രവാദത്താൽ നീക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അനർത്ഥം
നിന്റെമേൽ വരും; നിന്നാൽ പരിഹരിപ്പാൻ
കഴിയാത്ത ആപത്തു നിനക്കു ഭവിക്കും; നീ
അറിയാത്ത നാശം പെട്ടെന്നു നിന്റെമേൽ വരും. 12
നീ ബാല്യംമുതൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു ചെയ്യുന്ന നിന്റെ

മന്ത്രവാദങ്ങൾകൊണ്ടും ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളുടെ
പെരുപ്പംകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ നിന്നുകൊൾക;
പക്ഷേ ഫലിക്കും; പക്ഷേ നീ പേടിപ്പിക്കും!
13 നിന്റെ ആലോചനാബാഹുല്യംകൊണ്ടു
നീ വലഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ജ്യോതിഷക്കാരും
നക്ഷത്രം നോക്കുന്നവരും നിനക്കു വരുവാനുള്ള
മാസാന്തരം അറിയിക്കുന്നവരും ഇപ്പോൾ
എഴുന്നേറ്റു നിന്നെ രക്ഷിക്കട്ടെ. 14 ഇതാ, അവർ
താളടിപോലെ ആയി തീക്കു ഇരയാകും;
അവർ അഗ്നിജ്വാലയിൽനിന്നു തങ്ങളെ തന്നേ
വിടുവിക്കയില്ല; അതു കുളിർ മാറ്റുവാൻ തക്ക
കനലും കായുവാൻ തക്ക തീയും അല്ല. 15
ഇങ്ങനെയാകും നീ അദ്ധ്വാനിച്ചിരിക്കുന്നതു;
നിന്റെ ബാല്യംമുതൽ നിന്നോടുകൂടെ വ്യാപാരം
ചെയ്തവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദിക്കിലേക്കു
അലഞ്ഞുപോകും; ആരും നിന്നെ രക്ഷിക്കയില്ല.

48 യിസ്രായേൽ എന്ന പേർ വിളിക്കപ്പെട്ടവരും
യെഹൂദയുടെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു
ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നവരും യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
സത്യം ചെയ്യുന്നവരും സത്യത്തോടും നീതിയോടും
കൂടെയല്ലെങ്കിലും യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ
കീർത്തിക്കുന്നവരും ആയ യാക്കോബ് ഗൃഹമേ,
ഇതു കേട്ടുകൊൾവിൻ. 2 അവർ തങ്ങളെ തന്നേ
വിശുദ്ധനഗരം എന്നു വിളിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നുവല്ലോ; അവന്റെ
നാമം സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നാകുന്നു. 3
പൂർവ്വകാര്യങ്ങളെ ഞാൻ പണ്ടുതന്നേ പ്രസ്താവിച്ചു;
അവ എന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; ഞാൻ
അവയെ കേൾപ്പിച്ചു; പെട്ടെന്നു ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു;

അവ സംഭവിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 4 നീ കഠിനൻ എന്നും
നിന്റെ കഴുത്തു ഇരിമ്പുഞരമ്പുള്ളതെന്നും നിന്റെ
നെറ്റി താമ്രം എന്നും ഞാൻ അറികകൊണ്ടു 5
ഞാൻ പണ്ടുതന്നേ നിന്നോടു പ്രസ്താവിച്ചു; എന്റെ
വിഗ്രഹം അവയെ ചെയ്തു എന്നും എന്റെ
വിഗ്രഹവും ബിംബവും അവയെ കല്പിച്ചു
എന്നും നീ പറയാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവ സംഭവിക്കും മുമ്പെ ഞാൻ നിന്നെ
കേൾപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 6 നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടു; ഇപ്പോൾ
എല്ലാം കണ്ടുകൊൾക; നിങ്ങൾ തന്നേ അതു
പ്രസ്താവിക്കയില്ലയോ? ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ
പുതിയതു, നീ അറിയാതെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
തന്നേ നിന്നെ കേൾപ്പിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ അതു
അറിഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു നീ പറയാതെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു അതു പണ്ടല്ല, ഇപ്പോൾ തന്നെ
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇന്നേദിവസത്തിന്നു
മുമ്പു നീ അതിനെക്കുറിച്ചു ഒന്നും കേട്ടിട്ടില്ല. 8 നീ
കേൾക്കയോ അറികയോ നിന്റെ ചെവി അന്നു
തുറക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. നീ വളരെ ദ്രോഹം
ചെയ്തു, ഗർഭംമുതൽ വിശ്വാസവഞ്ചകൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞു. 9 എന്റെ നാമംനിമിത്തം ഞാൻ
എന്റെ കോപത്തെ താമസിപ്പിക്കുന്നു; നിന്നെ
സംഹരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ സ്തുതി നിമിത്തം
ഞാൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 10 ഇതാ, ഞാൻ
നിന്നെ ഊതിക്കഴിച്ചിരിക്കുന്നു, വെള്ളിയെപ്പോലെ
അല്ലതാനും; ഞാൻ നിന്നെ കഷ്ടതയുടെ ചൂളയിൽ
ആകുന്നു ശോധന കഴിച്ചതു. 11 എന്റെ നിമിത്തം,
എന്റെ നിമിത്തം തന്നേ, ഞാൻ അതു ചെയ്യും;

എന്റെ നാമം അശുദ്ധമായ്തീരുന്നതെങ്ങനെ?
ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം മറ്റൊരുത്തന്നും
കൊടുക്കയില്ല. 12 യാക്കോബേ, ഞാൻ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന യിസ്രായേലേ, എന്റെ വാക്കു
കേൾക്ക; ഞാൻ അനന്യൻ; ഞാൻ ആദ്യനും
ഞാൻ അന്ത്യനും ആകുന്നു. 13 എന്റെ കൈ
ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനമിട്ടു; എന്റെ വലങ്കൈ
ആകാശത്തെ വിരിച്ചു; ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അവ
ഒക്കെയും ഉളവായ്വരുന്നു. 14 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
കൂടിവന്നു കേട്ടുകൊൾവിൻ; അവരിൽ ആർ ഇതു
പ്രസ്താവിച്ചു? യഹോവ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
ബാബേലിനോടു അവന്റെ ഹിതവും കല്ദയരോടു
അവന്റെ ഭുജബലവും അനുഷ്ഠിക്കും. 15 ഞാൻ,
ഞാൻ തന്നേ പ്രസ്താവിക്കുന്നു; ഞാൻ അവനെ
വിളിച്ചുവരുത്തിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ വഴി
സാദ്ധ്യമാകും. 16 നിങ്ങൾ അടുത്തുവന്നു
ഇതു കേൾപ്പിൻ; ഞാൻ ആദിമുതൽ
രഹസ്യത്തിലല്ല പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു; അതിന്റെ
ഉത്ഭവകാലംമുതൽ ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടു;
ഇപ്പോഴോ യഹോവയായ കർത്താവു എന്നെയും
തന്റെ ആത്മാവിനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു. 17
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനും നിന്റെ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ശുഭകരമായി പ്രവർത്തിപ്പാൻ
നിന്നെ അഭ്യസിപ്പിക്കയും നീ പോകേണ്ടുന്ന
വഴിയിൽ നിന്നെ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഞാൻ തന്നേ. 18 അയ്യോ, നീ
എന്റെ കല്പനകളെ കേട്ടനുസരിച്ചെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു! എന്നാൽ നിന്റെ സമാധാനം

നദിപോലെയും നിന്റെ നീതി സമുദ്രത്തിലെ
തിരപോലെയും ആകുമായിരുന്നു. 19 നിന്റെ
സന്തതി മണൽപോലെയും നിന്റെ ഗർഭഫലം
മണൽതരിപോലെയും ആകുമായിരുന്നു. നിന്റെ
പേർ എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെടുകയോ
നശിച്ചുപോകയോ ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു.
20 ബാബേലിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിൻ;
ഉല്ലാസഘോഷത്തോടെ കല്ദയരെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോകുവിൻ: ഇതു പ്രസ്താവിച്ചു കേൾപ്പിപ്പിൻ;
ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം ഇതു പ്രസിദ്ധമാക്കുവിൻ;
യഹോവ തന്റെ ദാസനായ യാക്കോബിനെ
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 21 അവൻ
അവരെ ശൂന്യപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി നടത്തിയപ്പോൾ
അവക്കു ദാഹിച്ചില്ല; അവൻ അവക്കുവേണ്ടി
പാറയിൽനിന്നു വെള്ളം ഒഴുകുമാറാക്കി; അവൻ
പാറ പിളന്നപ്പോൾ വെള്ളം ചാടിപുറപ്പെട്ടു. 22
ദുഷ്ടന്മാക്കു സമാധാനം ഇല്ല എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

49 ദ്വീപുകളേ, എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ;
ദൂരത്തുള്ള വംശങ്ങളേ, ശ്രദ്ധിപ്പിൻ; യഹോവ
എന്നെ ഗർഭംമുതൽ വിളിച്ചു; എന്റെ അമ്മയുടെ
ഉദരത്തിൽ ഇരിക്കയിൽ തന്നേ എന്റെ പേർ
പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 അവൻ എന്റെ വായെ
മൂച്ചയുള്ള വാൾപോലെയാക്കി തന്റെ കയ്യുടെ
നിഴലിൽ എന്നെ ഒളിപ്പിച്ചു; അവൻ എന്നെ
മിനുക്കിയ അമ്പാക്കി തന്റെ പൂണയിൽ
മറെച്ചുവെച്ചു, എന്നോടു: 3 യിസ്രായേലേ, നീ എന്റെ
ദാസൻ; ഞാൻ നിന്നിൽ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 4 ഞാനോ; ഞാൻ

വെറുതെ അദ്ധ്വാനിച്ചു; എന്റെ ശക്തിയെ
വ്യത്ഥമായും നിഷ്ഫലമായും ചെലവഴിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; എങ്കിലും എന്റെ ന്യായം
യഹോവയുടെ പക്കലും എന്റെ പ്രതിഫലം
എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പക്കലും ഇരിക്കുന്നു. 5
ഇപ്പോഴോ, യാക്കോബിനെ തന്റെ അടുക്കൽ
തിരിച്ചുവരുത്തുവാനും യിസ്രായേലിനെ
തനിക്കുവേണ്ടി ശേഖരിപ്പാനും എന്നെ ഗഭ്ത്തിൽ
തന്റെ ദാസനായി നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു - ഞാൻ യഹോവെക്കു
മാന്യനും എന്റെ ദൈവം എന്റെ ബലവും
ആകുന്നു: 6 നീ യാക്കോബിന്റെ ഗോത്രങ്ങളെ
എഴുന്നേല്പിക്കേണ്ടതിന്നും യിസ്രായേലിൽ
സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ തിരിച്ചുവരുത്തേണ്ടതിന്നും
എനിക്കു ദാസനായിരിക്കുന്നതു പോരാ;
എന്റെ രക്ഷ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം
എത്തേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജാതികൾക്കു
പ്രകാശമാക്കിവെച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 7 യിസ്രായേലിന്റെ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും അവന്റെ പരിശുദ്ധനുമായ
യഹോവ, സവ്വനിന്ദിതനും ജാതിക്കു
വെറുപ്പുള്ളവനും അധിപതികളുടെ
ദാസനുമായവനോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
വിശ്വസ്തനായ യഹോവനിമിത്തവും നിന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്ത യിസ്രായേലിൻ പരിശുദ്ധൻ
നിമിത്തവും രാജാക്കന്മാർ കണ്ടു എഴുന്നേല്ക്കയും
പ്രഭുക്കന്മാർ കണ്ടു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്യും.
8 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
പ്രസാദകാലത്തു ഞാൻ നിനക്കു ഉത്തരം അരുളി;

രക്ഷാദിവസത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ സഹായിച്ചു;
ദേശത്തെ ഉയർത്തുവാനും ശൂന്യമായി കിടക്കുന്ന
അവകാശങ്ങളെ കൈവശമാക്കിക്കൊടുപ്പാനും
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരോടു: ഇറങ്ങിപ്പെയ്ക്കൊൾവിൻ
എന്നും അന്ധകാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരോടു:
വെളിയിൽ വരുവിൻ എന്നും പറവാനും ഞാൻ
നിന്നെ കാത്തു, 9 നിന്നെ ജനത്തിന്റെ നിയമമാക്കി
വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ വഴികളിൽ മേയും;
എല്ലാപാഴ്കുന്നുകളിലും അവക്കു മേച്ചലുണ്ടാകും.
10 അവക്കു വിശക്കയില്ല, ദാഹിക്കയുമില്ല;
മരീചികയും വെയിലും അവരെ ബാധിക്കയില്ല;
അവരോടു കരുണയുള്ളവൻ അവരെ
വഴിനടത്തുകയും നീരുറവുകൾക്കരികെ
അവരെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും. 11 ഞാൻ
എന്റെ മലകളെയൊക്കെയും വഴിയാക്കും;
എന്റെ പെരുവഴികൾ പൊങ്ങിയിരിക്കും.
12 ഇതാ, ഇവർ ദൂരത്തുനിന്നും ഇവർ
വടക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും ഇവർ
സീനീംദേശത്തുനിന്നും വരുന്നു. 13 ആകാശമേ,
ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്ക; ഭൂമിയേ, ആനന്ദിക്ക;
പർവ്വതങ്ങളേ, പൊട്ടി ആർക്കുവിൻ; യഹോവ
തന്റെ ജനത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; തന്റെ
അരിഷ്ടന്മാരോടു കരുണ കാണിക്കുന്നു. 14
സീയോനോ: യഹോവ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു,
കർത്താവു എന്നെ മറന്നുകളഞ്ഞു എന്നു
പറയുന്നു. 15 ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ
മറക്കുമോ? താൻ പ്രസവിച്ച മകനോടു കരുണ,
തോന്നാതിരിക്കുമോ? അവർ മറന്നുകളഞ്ഞാലും
ഞാൻ നിന്നെ മറക്കയില്ല. 16 ഇതാ ഞാൻ

നിന്നെ എന്റെ ഉള്ളങ്കയ്യിൽ വരെച്ചിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ മതിലുകൾ എല്ലായ്പോഴും എന്റെ
മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. 17 നിന്റെ മക്കൾ
ബദ്ധപ്പെട്ടു വരുന്നു; നിന്നെ നശിപ്പിച്ചവരും
ശൂന്യമാക്കിയവരും നിന്നെ വിട്ടുപോകുന്നു. 18
തലപൊക്കി ചുറ്റും നോക്കുക; ഇവർ എല്ലാവരും
നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടുന്നു. എന്നാണ,
നീ അവരെ ഒക്കെയും ആഭരണംപോലെ
അണികയും ഒരു മണവാട്ടി എന്നപോലെ അവരെ
അരെക്കു കെട്ടുകയും ചെയ്യും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 19 നിന്റെ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളും
പാഴിടങ്ങളും നാശം ഭവിച്ച ദേശവുമോ ഇപ്പോൾ
നിവാസികൾക്കു പോരാതെവരും; നിന്നെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞവർ ദൂരത്തു അകന്നിരിക്കും. 20
നിന്റെ പുത്രഹീനതയിലെ മക്കൾ: സ്ഥലം
പോരാതിരിക്കുന്നു; പാപ്പാൻ സ്ഥലം തരിക
എന്നു നിന്നോടു പറയും. 21 അപ്പോൾ നീ
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ: ഞാൻ പുത്രഹീനയും
വന്ധ്യയും പ്രവാസിനിയും അലഞ്ഞു
നടക്കുന്നവളും ആയിരിക്കേ ആർ ഇവരെ
പ്രസവിച്ചു വളർത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു? ഞാൻ
ഏകാകിയായിരുന്നുവല്ലോ; ഇവർ എവിടെ
ആയിരുന്നു എന്നു പറയും. 22 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ജാതികൾക്കു എന്റെ കൈ ഉയർത്തുകയും
വംശങ്ങൾക്കു എന്റെ കൊടി കാണിക്കയും
ചെയ്യും; അവർ നിന്റെ പുത്രന്മാരെ തങ്ങളുടെ
മാർവ്വിൽ അണെച്ചും പുത്രിമാരെ തോളിൽ
എടുത്തും കൊണ്ടു വരും. 23 രാജാക്കന്മാർ നിന്റെ

പോറ്റപ്പന്മാരും അവരുടെ രാജ്ഞികൾ നിന്റെ
പോറ്റമ്മമാരും ആയിരിക്കും; അവർ നിന്നെ
സാഷ്ടാംഗം വണങ്ങി, നിന്റെ കാലിലെ പൊടി
നക്കും; ഞാൻ യഹോവ എന്നും എനിക്കായി
കാത്തിരിക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല എന്നും നീ
അറിയും. 24 ബലവാനോടു അവന്റെ കവർച്ച
എടുത്തുകളയാമോ? അല്ല, നിഷ്കണ്ടകന്റെ
ബദ്ധന്മാരെ വിടുവിക്കാമോ? 25 എന്നാൽ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബലവാനോടു
ബദ്ധന്മാരെ എടുത്തുകളയാം; നിഷ്കണ്ടകന്റെ
കവർച്ചയെയും വിടുവിക്കാം; നിന്നോടു
പോരാടുന്നവനോടു ഞാൻ പോരാടുകയും നിന്റെ
മക്കളെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. 26 നിന്നെ
ഞെരുക്കുന്നവരെ ഞാൻ അവരുടെ സ്വന്തമാംസം
തീറ്റും; വീഞ്ഞുപോലെ സ്വന്തരക്തം കുടിച്ചു
അവർക്കു ലഹരി പിടിക്കും; യഹോവയായ ഞാൻ
നിന്റെ രക്ഷിതാവും യാക്കോബിന്റെ വീരൻ
നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും ആകുന്നു എന്നു
സകലജഡവും അറിയും.

50 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അമ്മയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞതിന്റെ
ഉപേക്ഷണപത്രം എവിടെ? അല്ല, എന്റെ
കടക്കാരിൽ ആർക്കാകുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
വിറ്റുകളഞ്ഞതു! നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളാൽ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നേ വിറ്റുകളഞ്ഞും
നിങ്ങളുടെ ലംഘനങ്ങളാൽ നിങ്ങളുടെ അമ്മ
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 2 ഞാൻ വന്നപ്പോൾ
ആരും ഇല്ലാതിരിപ്പാനും ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ
ആരും ഉത്തരം പറയാതിരിപ്പാനും സംഗതി എന്തു?

വീണ്ടെടുപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം എന്റെ കൈ
വാസ്തവമായി കുറുകിയിരിക്കുന്നുവോ? അല്ല,
വിടുവിപ്പാൻ എനിക്കു ശക്തിയില്ലയോ? ഇതാ,
എന്റെ ശാസനകൊണ്ടു ഞാൻ സമുദ്രത്തെ
വറ്റിച്ചുകളയുന്നു; നദികളെ മരുഭൂമികളാക്കുന്നു;
വെള്ളം ഇല്ലായ്കയാൽ അവയിലെ മത്സ്യം
ദാഹംകൊണ്ടു ചത്തുനാറുന്നു. 3 ഞാൻ
ആകാശത്തെ ഇരുട്ടുടുപ്പിക്കയും രട്ടു
പുതെപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 4 തളൎന്നിരിക്കുന്നവനെ
വാക്കുകൊണ്ടു താങ്ങുവാൻ അറിയേണ്ടതിന്നു
യഹോവയായ കൎത്താവു എനിക്കു
ശിഷ്യന്മാരുടെ നാവു തന്നിരിക്കുന്നു; അവൻ
രാവിലെതോറും ഉണൎത്തുന്നു; ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എന്റെ ചെവി
ഉണൎത്തുന്നു. 5 യഹോവയായ കൎത്താവു എന്റെ
ചെവി തുറന്നു; ഞാനോ മറുത്തുനിന്നില്ല;
പിന്തിരിഞ്ഞതുമില്ല. 6 അടിക്കുന്നവൎക്കു, ഞാൻ
എന്റെ മുതുകും രോമം പറിക്കുന്നവൎക്കു,
എന്റെ കവിളും കാണിച്ചുകൊടുത്തു; എന്റെ
മുഖം നിന്ദെക്കും തുപ്പലിന്നും മറെച്ചിട്ടുമില്ല. 7
യഹോവയായ കൎത്താവു എന്നെ സഹായിക്കും;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അമ്പരന്നുപോകയില്ല;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ മുഖം തീക്കല്ലുപോലെ
ആക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 8 എന്നെ
നീതീകരിക്കുന്നവൻ സമീപത്തുണ്ടു; എന്നോടു
വാദിക്കുന്നവൻ ആർ? നമുക്കു തമ്മിൽ ഒന്നു
നോക്കാം; എന്റെ പ്രതിയോഗി ആർ? അവൻ
ഇങ്ങു വരട്ടെ. 9 ഇതാ, യഹോവയായ കൎത്താവു

എന്നെ തുണെക്കുന്നു; എന്നെ കുറ്റം
വിധിക്കുന്നവൻ ആർ? അവരെല്ലാവരും
വസ്ത്രം പോലെ പഴകിപ്പോകും? പുഴു അവരെ
തിന്നുകളയും. 10 നിങ്ങളിൽ യഹോവയെ
ഭയപ്പെടുകയും അവന്റെ ദാസന്റെ വാക്കു
കേട്ടനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? തനിക്കു
പ്രകാശം ഇല്ലാതെ അന്ധകാരത്തിൽ നടന്നാലും
അവൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു
തന്റെ ദൈവത്തിന്മേൽ ചാരിക്കൊള്ളട്ടെ. 11 ഹാ, തീ
കത്തിച്ചു തീയമ്പുകൾ അരെക്കു കെട്ടുന്നവരേ,
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ തീയുടെ
വെളിച്ചത്തിലും നിങ്ങൾ കൊളുത്തിയിരിക്കുന്ന
തീയമ്പുകളുടെ ഇടയിലും നടപ്പിൻ; എന്റെ
കയ്യാൽ ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കും; നിങ്ങൾ
വ്യസനത്തോടെ കിടക്കേണ്ടിവരും.

51 നീതിയെ പിന്തുടരുന്നവരും യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എന്റെ
വാക്കു കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങളെ വെട്ടിയെടുത്ത
പാറയിലേക്കും നിങ്ങളെ കുഴിച്ചെടുത്ത
ഖനിഗർഭത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞുനോക്കുവിൻ. 2
നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിങ്കലേക്കും
നിങ്ങളെ പ്രസവിച്ച സാറായിങ്കലേക്കും
തിരിഞ്ഞുനോക്കുവിൻ; ഞാൻ അവനെ
ഏകനായിട്ടു വിളിച്ചു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു
വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 യഹോവ സീയോനെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; അവൻ അതിന്റെ
സകലശൂന്യസ്ഥലങ്ങളെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു,
അതിന്റെ മരുഭൂമിയെ ഏദെനെപ്പോലെയും
അതിന്റെ നിർജ്ജനപ്രദേശത്തെ യഹോവയുടെ

തോട്ടത്തെപ്പോലെയും ആക്കുന്നു; ആനന്ദവും
സന്തോഷവും സ്തോത്രവും സംഗീതഘോഷവും
അതിൽ ഉണ്ടാകും. 4 എന്റെ ജനമേ, എന്റെ
വാക്കു കേൾപ്പിൻ; എന്റെ ജാതിയേ, എനിക്കു
ചെവിതരുവിൻ; ഉപദേശം എങ്കൽനിന്നു
പുറപ്പെടും; ഞാൻ എന്റെ ന്യായത്തെ
വംശങ്ങൾക്കു പ്രകാശമായി സ്ഥാപിക്കും. 5
എന്റെ നീതി സമീപമായിരിക്കുന്നു; എന്റെ
രക്ഷ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഭുജങ്ങൾ
വംശങ്ങൾക്കു ന്യായം വിധിക്കും; ദ്വീപുകൾ
എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഭുജത്തിൽ
അവർ ആശ്രയിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങളുടെ കണ്ണു
ആകാശത്തിലേക്കു ഉയൎത്തുവിൻ; താഴെ
ഭൂമിയെ നോക്കുവിൻ; ആകാശം പുകപോലെ
പോയ്പോകും; ഭൂമി വസ്ത്രംപോലെ പഴകും;
അതിലെ നിവാസികൾ കൊതുകുപോലെ
ചത്തുപോകും; എന്നാൽ എന്റെ രക്ഷ എന്നേക്കും
ഇരിക്കും; എന്റെ നീതിക്കു നീക്കം വരികയുമില്ല. 7
നീതിയെ അറിയുന്നവരും ഹൃദയത്തിൽ എന്റെ
ന്യായപ്രമാണം ഉള്ള ജനവും ആയുള്ളോരേ, എന്റെ
വാക്കു കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ
നിന്ദയെ ഭയപ്പെടരുതു; അവരുടെ ദൂഷണങ്ങളെ
പേടിക്കയും അരുതു. 8 പുഴു അവരെ
വസ്ത്രത്തെപ്പോലെ അരിച്ചുകളയും; കൃമി അവരെ
കമ്പിളിയെപ്പോലെ തിന്നുകളയും; എന്നാൽ
എന്റെ നീതി ശാശ്വതമായും എന്റെ രക്ഷ
തലമുറതലമുറയായും ഇരിക്കും. 9 യഹോവയുടെ
ഭുജമേ ഉണരുക, ഉണരുക; ശക്തി ധരിച്ചുകൊൾക;
പൂൎവ്വകാലത്തും പണ്ടത്തെ തലമുറകളിലും

എന്നപോലെ ഉണരുക; രഹബിനെ വെട്ടി
മഹാസപ്പത്തെ കുത്തിക്കളഞ്ഞതു നീ അല്ലയോ?
10 സമുദ്രത്തെ, വലിയ ആഴിയിലെ വെള്ളങ്ങളെ
തന്നേ, വറ്റിച്ചുകളകയും വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ
കടന്നുപോകേണ്ടതിന്നു സമുദ്രത്തിന്റെ
ആഴത്തെ വഴിയാക്കുകയും ചെയ്തതു
നീയല്ലയോ? 11 യഹോവയുടെ വിമുക്തന്മാർ
ഉല്ലാസഘോഷത്തോടെ സീയോനിലേക്കു
മടങ്ങിവരും; നിത്യാനന്ദം അവരുടെ തലയിൽ
ഉണ്ടായിരിക്കും; അവർ ആനന്ദവും
സന്തോഷവും പ്രാപിക്കും; ദുഃഖവും ഞരക്കവും
ഓടിപ്പോകും. 12 ഞാൻ, ഞാൻ തന്നേ, നിങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ; എന്നാൽ മരിച്ചുപോകുന്ന
മർത്യനെയും പുല്ലുപോലെ ആയിത്തീരുന്ന
മനുഷ്യനെയും ഭയപ്പെടുവാൻ നീ ആർ? 13
ആകാശത്തെ വിരിച്ചു ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ
ഇട്ടവനായി നിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ യഹോവയെ നീ
മറക്കയും പീഡകൻ നശിപ്പിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിവരുന്നു
എന്നുവെച്ചു അവന്റെ ക്രോധംനിമിത്തം
ദിനംപ്രതി ഇടവിടാതെ പേടിക്കയും
ചെയ്യുന്നതെന്തു? 14 പീഡകന്റെ ക്രോധം
എവിടെ? ബദ്ധനായിരിക്കുന്നവനെ വേഗത്തിൽ
അഴിച്ചുവിടും; അവൻ കുണ്ടറയിൽ മരിക്കയില്ല;
അവന്റെ ആഹാരത്തിന്നു മുട്ടുവരികയുമില്ല. 15
തിരകൾ അലറുവാൻ തക്കവണ്ണം സമുദ്രത്തെ
കോപിപ്പിക്കുന്നവനായി നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഞാൻ ആകുന്നു; സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ എന്നാകുന്നു എന്റെ നാമം. 16 ഞാൻ
ആകാശത്തെ ഉറപ്പിച്ചു ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനം

ഇടുകയും സീയോനോടു: നീ എന്റെ ജനം എന്നു
പറകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്റെ
വചനങ്ങളെ നിന്റെ വായിൽ ആക്കി എന്റെ കയ്യുടെ
നിഴലിൽ നിന്നെ മറെച്ചിരിക്കുന്നു. 17 യഹോവയുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ പാനപാത്രം
കുടിച്ചിട്ടുള്ള യെരൂശലേമേ, ഉണരുക, ഉണരുക,
എഴുന്നേറ്റുനില്ക്ക; നീ പരിഭ്രമത്തിന്റെ
പാനപാത്രപുടം കുടിച്ചു വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
18 അവൾ പ്രസവിച്ച സകലപുത്രന്മാരിലുംവെച്ചു
അവളെ വഴിനടത്തുന്നതിന്നു ഒരുത്തനും ഇല്ല;
അവൾ വളർത്തിയ എല്ലാമക്കളിലുംവെച്ചു അവളെ
കൈക്കുപിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു
ആരുമില്ല. 19 ഇതു രണ്ടും നിനക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്നു;
നിന്നോടു ആർ സഹതാപം കാണിക്കും? ശൂന്യവും
നാശവും ക്ഷാമവും വാളും നേരിട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ? 20 നിന്റെ
മക്കൾ ബോധംകെട്ടു വലയിൽ അകപ്പെട്ട മാൻ
എന്നപോലെ വീഥികളുടെ തലെക്കലെല്ലാം
കിടക്കുന്നു; അവർ യഹോവയുടെ ക്രോധവും
നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ഭത്സനവും കൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 21 ആകയാൽ അരിഷ്ടയും
വീഞ്ഞു കുടിക്കാതെ ലഹരിപിടിച്ചവളും
ആയുള്ളോവേ, ഇതു കേട്ടുകൊൾക. 22 നിന്റെ
കർത്താവായ യഹോവയും തന്റെ ജനത്തിന്റെ
വ്യവഹാരം നടത്തുന്ന നിന്റെ ദൈവവുമായവൻ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
പരിഭ്രമത്തിന്റെ പാനപാത്രം, എന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ
പാനപാത്രപുടം തന്നെ, നിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
എടുത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇനി നീ അതു

കുടിക്കയില്ല; 23 നിന്നെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നവരുടെ
കയ്യിൽ ഞാൻ അതു കൊടുക്കും അവർ നിന്നോടു:
കുനിയുക; ഞങ്ങൾ കടന്നുപോകട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; അങ്ങനെ കടന്നുപോകുന്നവക്കു
നീ നിന്റെ മുതുകിനെ നിലംപോലെയും
തെരുവീഥിപോലെയും ആക്കിവെക്കേണ്ടി വന്നു.
52 സീയോനേ, ഉണരുക, ഉണരുക, നിന്റെ ബലം
ധരിച്ചുകൊൾക; വിശുദ്ധനഗരമായ യെരൂശലേമേ,
നിന്റെ അലങ്കാരവസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊൾക;
ഇനിമേലാൽ അഗ്രചർമ്മിയും അശുദ്ധനും
നിന്നിലേക്കു വരികയില്ല. 2 പൊടി കുടഞ്ഞുകളക;
യെരൂശലേമേ, എഴുന്നേറ്റു ഇരിക്ക; ബദ്ധയായ
സീയോൻ പുത്രീ, നിന്റെ കഴുത്തിലെ ബന്ധനങ്ങളെ
അഴിച്ചുകളക. 3 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: വിലവാങ്ങാതെ നിങ്ങളെ
വിറ്റുകളഞ്ഞു; വിലകൊടുക്കാതെ നിങ്ങളെ
വീണ്ടുകൊള്ളും. 4 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ ജനം പണ്ടു
പരദേശവാസം ചെയ്‌വാൻ മിസ്രയീമിലേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു; അശ്ശൂരും അവരെ വെറുതെ
പീഡിപ്പിച്ചു. 5 ഇപ്പോഴോ എന്റെ ജനത്തെ വെറുതെ
പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ
ഇവിടെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അവരുടെ അധിപതിമാർ
മുറയിടുന്നു; എന്റെ നാമം ഇടവിടാതെ
എല്ലായ്പോഴും ദുഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു എന്റെ ജനം
എന്റെ നാമത്തെ അറിയും; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ,
ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ

എന്നു അവർ അന്നു അറിയും. 7 സമാധാനത്തെ
ഘോഷിച്ചു നന്മയെ സുവിശേഷിക്കയും രക്ഷയെ
പ്രസിദ്ധമാക്കുകയും സീയോനോടു: നിന്റെ
ദൈവം വാഴുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്യുന്ന
സുവാൎത്താദൂതന്റെ കാൽ പൎവ്വതങ്ങളിന്മേൽ
എത്ര മനോഹരം! 8 നിന്റെ കാവല്ക്കാരുടെ
ശബ്ദം കേട്ടുവോ? അവർ ശബ്ദം ഉയൎത്തി
ഒരുപോലെ ഉല്ലസിച്ചു ഘോഷിക്കുന്നു; യഹോവ
സീയോനിലേക്കു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവർ
അഭിമുഖമായി കാണും. 9 യെരൂശലേമിന്റെ
ശൂന്യപ്രദേശങ്ങളേ, പൊട്ടി ആൎത്തുകൊൾവിൻ;
യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു,
യെരൂശലേമിനെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 10
സകല ജാതികളും കാൺകെ യഹോവ തന്റെ
വിശുദ്ധഭുജത്തെ നഗ്നമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളൊക്കെയും നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ കാണും. 11 വിട്ടു
പോരുവിൻ; വിട്ടുപോരുവിൻ; അവിടെ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോരുവിൻ; അശുദ്ധമായതൊന്നും
തൊടരുതു; അതിന്റെ നടുവിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോരുവിൻ; യഹോവയുടെ
ഉപകരണങ്ങളെ ചുമക്കുന്നവരേ, നിങ്ങളെത്തന്നേ
നിൎമ്മലീകരിപ്പിൻ. 12 നിങ്ങൾ ബദ്ധപ്പാടോടെ
പോകയില്ല, ഓടിപ്പോകയുമില്ല; യഹോവ
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടക്കും; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവം നിങ്ങൾക്കു പിമ്പട ആയിരിക്കും. 13 എന്റെ
ദാസൻ കൃതാൎത്ഥനാകും; അവൻ ഉയൎന്നുപൊങ്ങി
അത്യന്തം ഉന്നതനായിരിക്കും. 14 അവന്റെ രൂപം
കണ്ടാൽ ആളല്ല എന്നും അവന്റെ ആകൃതി

കണ്ടാൽ മനുഷ്യനല്ല എന്നും തോന്നുമാറു
വിരൂപമായിരിക്കകൊണ്ടു പലരും നിന്നെ
കണ്ടു സ്തംഭിച്ചുപോയതു പോലെ, 15 അവൻ
പല ജാതികളെയും കുതിച്ചുചാടുമാറാക്കും;
രാജാക്കന്മാർ അവനെ കണ്ടു വായ്പൊത്തി
നില്ക്കും; അവർ ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു
കാണുകയും ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതു
ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യും.

53 ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു?
യഹോവയുടെ ഭുജം ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?
2 അവൻ ഇളയ തൈപോലെയും വരണ്ട
നിലത്തുനിന്നു വേർ മുളെക്കുന്നതുപോലെയും
അവന്റെ മുമ്പാകെ വളരും; അവന്നു രൂപഗുണം
ഇല്ല, കോമളത്വം ഇല്ല; കണ്ടാൽ ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക
സൌന്ദര്യവുമില്ല. 3 അവൻ മനുഷ്യരാൽ
നിന്ദിക്കപ്പെട്ടും ത്യജിക്കപ്പെട്ടും വ്യസനപാത്രമായും
രോഗം ശീലിച്ചവനായും ഇരുന്നു; അവനെ
കാണുന്നവർ മുഖം മറെച്ചുകളയത്തക്കവണ്ണം
അവൻ നിന്ദിതനായിരുന്നു; നാം അവനെ
ആദരിച്ചതുമില്ല. 4 സാക്ഷാൽ നമ്മുടെ
രോഗങ്ങളെ അവൻ വഹിച്ചു; നമ്മുടെ വേദനകളെ
അവൻ ചുമന്നു; നാമോ, ദൈവം അവനെ
ശിക്ഷിച്ചും അടിച്ചും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു
എന്നു വിചാരിച്ചു. 5 എന്നാൽ അവൻ നമ്മുടെ
അതിക്രമങ്ങൾനിമിത്തം മുറിവേറ്റും നമ്മുടെ
അകൃത്യങ്ങൾനിമിത്തം തകർന്നും ഇരിക്കുന്നു;
നമ്മുടെ സമാധാനത്തിന്നായുള്ള ശിക്ഷ
അവന്റെമേൽ ആയി അവന്റെ അടിപ്പിണരുകളാൽ
നമുക്കു സൌഖ്യം വന്നുമിരിക്കുന്നു.

6 നാം എല്ലാവരും ആടുകളെപ്പോലെ
തെറ്റിപ്പോയിരുന്നു; നാം ഓരോരുത്തനും
താന്താന്റെ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ
യഹോവ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും അകൃത്യം
അവന്റെ മേൽ ചുമത്തി. 7 തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തി വായെ തുറക്കാതെയിരുന്നിട്ടും
അവൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; കൊല്ലുവാൻ
കൊണ്ടുപോകുന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയും
രോമം കത്രിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പാകെ
മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്ന ആടിനെപ്പോലെയും
അവൻ വായെ തുറക്കാതിരുന്നു. 8 അവൻ
പീഡനത്താലും ശിക്ഷാവിധിയാലും എടുക്കപ്പെട്ടു;
ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു അവൻ
ഛേദിക്കപ്പെട്ടു എന്നും എന്റെ ജനത്തിന്റെ
അതിക്രമം നിമിത്തം അവന്നു ദണ്ഡനം വന്നു
എന്നും അവന്റെ തലമുറയിൽ ആർ വിചാരിച്ചു? 9
അവൻ സാഹസം ഒന്നും ചെയ്യാതെയും അവന്റെ
വായിൽ വഞ്ചനയൊന്നും ഇല്ലാതെയും ഇരുന്നിട്ടും
അവർ അവന്നു ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടെ ശവക്കുഴി
കൊടുത്തു; അവന്റെ മരണത്തിൽ അവൻ
സമ്പന്നന്മാരോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. 10 എന്നാൽ
അവനെ തകർത്തുകളവാൻ യഹോവെക്കു ഇഷ്ടം
തോന്നി; അവൻ അവന്നു കഷ്ടം വരുത്തി; അവന്റെ
പ്രാണൻ ഒരു അകൃത്യയാഗമായിത്തീർന്നിട്ടു
അവൻ സന്തതിയെ കാണുകയും ദീർഘായുസ്സു
പ്രാപിക്കയും യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അവന്റെ
കയ്യാൽ സാധിക്കയും ചെയ്യും. 11 അവൻ
തന്റെ പ്രയത്നഫലം കണ്ടു തൃപ്തനാകും;
നീതിമാനായ എന്റെ ദാസൻ തന്റെ പരിജ്ഞാനം

കൊണ്ടു പലരെയും നീതീകരിക്കും; അവരുടെ
അകൃത്യങ്ങളെ അവൻ വഹിക്കും. 12 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവന്നു മഹാന്മാരോടുകൂടെ ഓഹരി
കൊടുക്കും; ബലവാന്മാരോടുകൂടെ അവൻ കൊള്ള
പങ്കിടും; അവൻ തന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിന്നു
ഒഴുക്കിക്കളകയും അനേകരുടെ പാപം വഹിച്ചും
അതിക്രമക്കാർക്കു വേണ്ടി ഇടനിന്നുംകൊണ്ടു
അതിക്രമക്കാരോടുകൂടെ എണ്ണപ്പെടുകയും
ചെയ്കയാൽ തന്നേ.

54 പ്രസവിക്കാത്ത മച്ചിയേ, ഘോഷിക്ക;
നോവു കിട്ടീട്ടില്ലാത്തവളേ, പൊട്ടി ആർത്തു
ഘോഷിക്ക; ഏകാകിനിയുടെ മക്കൾ
ഭർത്താവുള്ളവളുടെ മക്കളെക്കാൾ അധികം
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 2 നിന്റെ
കൂടാരത്തിന്റെ സ്ഥലത്തെ വിശാലമാക്കുക;
നിന്റെ നിവാസങ്ങളുടെ തിരശ്ശീലകളെ അവർ
നിവിർക്കട്ടെ; തടുത്തുകളയരുതു; നിന്റെ കയറുകളെ
നീട്ടുക; നിന്റെ കുറ്റികളെ ഉറപ്പിക്ക. 3 നീ
ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും പരക്കും; നിന്റെ സന്തതി
ജാതികളുടെ ദേശം കൈവശമാക്കുകയും
ശൂന്യനഗരങ്ങളിൽ നിവാസികളെ പാർപ്പിക്കയും
ചെയ്യും. 4 ഭയപ്പെടേണ്ട, നീ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല;
ഭ്രമിക്കേണ്ടാ, നീ നാണിച്ചുപോകയില്ല; നിന്റെ
യൌവനത്തിലെ ലജ്ജ നീ മറക്കും; നിന്റെ
വൈധവ്യത്തിലെ നിന്ദ ഇനി ഓർക്കയുമില്ല. 5
നിന്റെ സ്രഷ്ടാവാകുന്നു നിന്റെ ഭർത്താവു;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നാകുന്നു അവന്റെ
നാമം; യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനാകുന്നു
നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ; സർവ്വഭൂമിയുടെയും

ദൈവം എന്നു അവൻ വിളിക്കപ്പെടുന്നു. 6
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു മനോവ്യസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന
സ്ത്രീയെ എന്നപോലെ യഹോവ നിന്നെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു; യൌവനത്തിൽ വിവാഹം
ചെയ്തിട്ടു തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഭാര്യയെ എന്നപോലെ
തന്നേ എന്നു നിന്റെ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 7
അല്പനേരത്തെക്കു മാത്രം ഞാൻ നിന്നെ
ഉപേക്ഷിച്ചു; എങ്കിലും മഹാകരുണയോടെ ഞാൻ
നിന്നെ ചേർത്തുകൊള്ളും. 8 ക്രോധാധിക്യത്തിൽ
ഞാൻ ക്ഷണനേരത്തേക്കു എന്റെ മുഖം
നിനക്കു മറെച്ചു; എങ്കിലും നിത്യദയയോടെ
ഞാൻ നിന്നോടു കരുണകാണിക്കും എന്നു
നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 ഇതു എനിക്കു നോഹയുടെ
വെള്ളങ്ങൾപോലെയാകുന്നു; നോഹയുടെ
വെള്ളങ്ങൾ ഇനി ഭൂമിയെ മുക്കിക്കളകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യം ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ നിന്നോടു
കോപിക്കയോ നിന്നെ ഭത്സിക്കയോ ഇല്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 10
പർവ്വതങ്ങൾ മാറിപ്പോകും, കുന്നുകൾ
നീങ്ങിപ്പോകും; എങ്കിലും എന്റെ ദയ നിന്നെ
വിട്ടുമാറുകയില്ല; എന്റെ സമാധാനനിയമം
നീങ്ങിപ്പോകയുമില്ല എന്നു നിന്നോടു കരുണയുള്ള
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 11 അരിഷ്ടയും
കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ അടിക്കപ്പെട്ടു ആശ്വാസമറ്റവളും
ആയുള്ളോവേ, ഞാൻ നിന്റെ കല്ലു അഞ്ജനത്തിൽ
പതിക്കയും നീലക്കല്ലുകൊണ്ടു നിന്റെ
അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും ചെയ്യും. 12 ഞാൻ നിന്റെ
താഴികക്കുടങ്ങളെ പത്മരാഗംകൊണ്ടും

നിന്റെ ഗോപുരങ്ങളെ പുഷ്പരാഗംകൊണ്ടും
നിന്റെ അറ്റങ്ങളെയൊക്കെയും മനോഹരമായ
കല്ലുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കും. 13 നിന്റെ മക്കൾ
എല്ലാവരും യഹോവയാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവരും
നിന്റെ മക്കളുടെ സമാധാനം വലിയതും
ആയിരിക്കും. 14 നീതിയാൽ നീ സ്ഥിരമായി
നില്ക്കും; നീ പീഡനത്തോടു അകന്നിരിക്കും;
നിനക്കു ഭയപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ; ഭീഷണിയോടു
നീ അകന്നിരിക്കും; അതു നിന്നോടു
അടുത്തുവരികയില്ല. 15 ഒരുത്തൻ നിന്നോടു
കലശൽ കൂടുന്നു എങ്കിൽ അതു എന്റെ
ഹിതപ്രകാരമല്ല; ആരെങ്കിലും നിന്നോടു കലശൽ
കൂടിയാൽ അവൻ നിന്റെ നിമിത്തം വീഴും. 16
തീക്കനൽ ഊതി പണിചെയ്തു ഓരോ ആയുധം
തീക്കുന്ന കൊല്ലനെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു;
നശിപ്പിപ്പാൻ സംഹാരകനെയും ഞാൻ
സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 നിനക്കു വിരോധമായി
ഉണ്ടാക്കുന്ന യാതൊരു ആയുധവും ഫലിക്കയില്ല;
ന്യായായവിസ്താരത്തിൽ നിനക്കു വിരോധമായി
എഴുന്നേല്ക്കുന്ന എല്ലാ നാവിനെയും നീ കുറ്റം
വിധിക്കും; യഹോവയുടെ ദാസന്മാരുടെ
അവകാശവും എന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ
നീതിയും ഇതു തന്നേ ആകുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

55 അല്ലയോ, ദാഹിക്കുന്ന ഏവരും
ദ്രവ്യമില്ലാത്തവരുമായുള്ളോരേ വെള്ളത്തിന്നു
വരുവിൻ: വന്നു വാങ്ങി തിന്നുവിൻ; നിങ്ങൾ വന്നു
ദ്രവ്യവും വിലയും കൂടാതെ വീഞ്ഞും പാലും
വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ. 2 അപ്പമല്ലാത്തതിന്നു

ദ്രവ്യവും തൃപ്തി വരുത്താത്തതിന്നു നിങ്ങളുടെ
പ്രയത്നഫലവും ചെലവിടുന്നതെന്തിന്നു? എന്റെ
വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടു നന്മ അനുഭവിപ്പിൻ
പുഷ്ടഭോജനം കഴിച്ചു മോദിച്ചുകൊൾവിൻ. 3
നിങ്ങൾ ചെവി ചായിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവിൻ; നിങ്ങൾക്കു ജീവനുണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
കേട്ടുകൊൾവിൻ; ദാവീദിന്റെ നിശ്ചലകൃപകൾ
എന്ന ഒരു ശാശ്വത നിയമം ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ചെയ്യും. 4 ഞാൻ അവനെ ജാതികൾക്കു
സാക്ഷിയും വംശങ്ങൾക്കു പ്രഭുവും അധിപതിയും
ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 5 നീ അറിയാത്ത ഒരു
ജാതിയെ നീ വിളിക്കും; നിന്നെ അറിയാത്ത ഒരു
ജാതി നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവനിമിത്തവും
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധൻനിമിത്തവും അവൻ
നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാൽ തന്നേ
നിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിവരും. 6 യഹോവയെ
കണ്ടെത്താകുന്ന സമയത്തു അവനെ
അന്വേഷിപ്പിൻ; അവൻ അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ
അവനെ വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ. 7 ദുഷ്ടൻ തന്റെ
വഴിയെയും നീതികെട്ടവൻ തന്റെ വിചാരങ്ങളെയും
ഉപേക്ഷിച്ചു യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിയട്ടെ;
അവൻ അവനോടു കരുണകാണിക്കും;
നമ്മുടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയട്ടെ; അവൻ
ധാരാളം ക്ഷമിക്കും. 8 എന്റെ വിചാരങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങൾ അല്ല; നിങ്ങളുടെ
വഴികൾ എന്റെ വഴികളുമല്ല എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 ആകാശം ഭൂമിക്കുമീതെ
ഉയന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ വഴികൾ
നിങ്ങളുടെ വഴികളിലും എന്റെ വിചാരങ്ങൾ

നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങളിലും ഉയന്നിരിക്കുന്നു. 10
മഴയും ഹിമവും ആകാശത്തുനിന്നു പെയ്യുകയും
അവിടേക്കു മടങ്ങാതെ വിതെപ്പാൻ വിത്തും
തിന്മാൻ ആഹാരവും നല്കത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ
നനെച്ചു ഫലവത്താക്കി വിളയിക്കുന്നതുപോലെ 11
എന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന എന്റെ
വചനം ആയിരിക്കും; അതു വെറുതെ എന്റെ
അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിവരാതെ എനിക്കു
ഇഷ്ടമുള്ളതു നിവത്തിക്കയും ഞാൻ അയച്ച
കാൎയ്യം സാധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 12 നിങ്ങൾ
സന്തോഷത്തോടെ പുറപ്പെടും; സമാധാനത്തോടെ
നിങ്ങളെ പറഞ്ഞയക്കും; മലകളും കുന്നുകളും
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പൊട്ടി ആൎക്കും; ദേശത്തിലെ
സകല വൃക്ഷങ്ങളും കൈ കൊട്ടും. 13 മുള്ളിന്നു
പകരം സരളവൃക്ഷം മുളെക്കും; പറക്കാരെക്കു
പകരം കൊഴുന്തു മുളെക്കും; അതു യഹോവെക്കു
ഒരു കീൎത്തിയായും ഛേദിക്കപ്പെടാത്ത
ശാശ്വതമായോരു അടയാളമായും ഇരിക്കും.

56 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ
രക്ഷ വരുവാനും എന്റെ നീതി വെളിപ്പെടുവാനും
അടുത്തിരിക്കയാൽ ന്യായം പ്രമാണിച്ചു നീതി
പ്രവൎത്തിപ്പിൻ. 2 ശബ്ബത്തിനെ അശുദ്ധമാക്കാതെ
പ്രമാണിച്ചു ദോഷം ചെയ്യാതവണ്ണം തന്റെ കൈ
സൂക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്ന മൎത്യനും ഇതു
മുറുകെ പിടിക്കുന്ന മനുഷ്യനും ഭാഗ്യവാൻ. 3
യഹോവയോടു ചേൎന്നിട്ടുള്ള അന്യജാതിക്കാരൻ;
യഹോവ എന്നെ തന്റെ ജനത്തിൽ നിന്നു അശേഷം
വേർപെടുത്തും എന്നു പറയരുതു; ഷണ്ഡനും:
ഞാൻ ഒരു ഉണങ്ങിയ വൃക്ഷം എന്നു പറയരുതു.

4 എന്റെ ശബ്ബത്തു ആചരിക്കയും എനിക്കു
ഇഷ്ടമുള്ളതു തിരഞ്ഞെടുക്കയും എന്റെ നിയമം
പ്രമാണിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഷണ്ഡന്മാരോടു
യഹോവയായ ഞാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 5
ഞാൻ അവക്കു എന്റെ ആലയത്തിലും എന്റെ
മതിലകങ്ങളിലും പുത്രീപുത്രന്മാരെക്കാൾ
വിശേഷമായോരു ജ്ഞാപകവും നാമവും
കൊടുക്കും; ഛേദിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ശാശ്വതനാമം
തന്നേ ഞാൻ അവക്കു കൊടുക്കും. 6 യഹോവയെ
സേവിച്ചു, അവന്റെ നാമത്തെ സ്നേഹിച്ചു,
അവന്റെ ദാസന്മാരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
യഹോവയോടു ചേന്നുവരുന്ന അന്യജാതിക്കാരെ,
ശബ്ബത്തിനെ അശുദ്ധമാക്കാതെ ആചരിക്കയും
എന്റെ നിയമം പ്രമാണിച്ചു നടക്കയും
ചെയ്യുന്നവരെ ഒക്കെയും തന്നേ, 7 ഞാൻ എന്റെ
വിശുദ്ധപവ്വതത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു, എന്റെ
പ്രാത്ഥനാലയത്തിൽ അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കും;
അവരുടെ ഹോമയാഗങ്ങളും ഹനനയാഗങ്ങളും
എന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ പ്രസാദകരമായിരിക്കും;
എന്റെ ആലയം സകലജാതികൾക്കും ഉള്ള
പ്രാത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 8 ഞാൻ
അവരോടു, അവരുടെ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടവരോടു
തന്നേ, ഇനി മറ്റുള്ളവരെയും കൂട്ടിച്ചേക്കും എന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ ഭ്രഷ്ടന്മാരെ ശേഖരിക്കുന്ന
ദൈവമായ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 9 വയലിലെ
സകലമൃഗങ്ങളും കാട്ടിലെ സകലമൃഗങ്ങളും
ആയുള്ളോവേ, വന്നു തിന്നുകൊൾവിൻ. 10
അവന്റെ കാവല്ക്കാർ കുരുടന്മാർ; അവരെല്ലാവരും
പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ, അവരെല്ലാവരും

കുരെപ്പാൻ വഹിയാത്ത ഊമനായ്ക്കൾ തന്നേ;
അവർ നിദ്രാപ്രിയന്മാരായി സ്വപ്നം കണ്ടു
കിടന്നുറങ്ങുന്നു. 11 ഈ നായ്ക്കൾ ഒരിക്കലും
തൃപ്തിപ്പെടാത്ത കൊതിയന്മാർ തന്നേ; ഈ
ഇടയന്മാരോ സൂക്ഷിപ്പാൻ അറിയാത്തവർ;
അവരെല്ലാവരും ഒട്ടൊഴിയാതെ താന്താന്റെ
വഴിക്കും ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ലാഭത്തിന്നും
തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 12 വരുവിൻ: ഞാൻ പോയി
വീഞ്ഞു കൊണ്ടുവരാം; നമുക്കു മദ്യം കുടിക്കാം;
ഇന്നത്തെപ്പോലെ നാളെയും കേമത്തിൽ തന്നേ
എന്നു അവർ പറയുന്നു.

57 നീതിമാൻ നശിക്കുന്നു; ആരും
അതു ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല; ഭക്തന്മാരും
കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; നീതിമാൻ അനൎത്ഥത്തിന്നു
മുമ്പെ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നു ആരും
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 2 അവൻ സമാധാനത്തിലേക്കു
പ്രവേശിക്കുന്നു; നേരായി നടക്കുന്നവരൊക്കെയും
താന്താന്റെ കിടക്കയിൽ വിശ്രാമം പ്രാപിക്കുന്നു. 3
ക്ഷുദ്രക്കാരത്തിയുടെ മക്കളേ, വ്യഭിചാരിയുടെയും
വേശ്യയുടെയും സന്തതിയേ; ഇങ്ങോട്ടു
അടുത്തുവരുവിൻ. 4 നിങ്ങൾ ആരെയാകുന്നു
കളിയാക്കുന്നതു? ആരുടെനേരെയാകുന്നു
നിങ്ങൾ വായ്പിളൎന്നു നാക്കു നീട്ടുന്നതു?
നിങ്ങൾ അതിക്രമക്കാരും വ്യാജസന്തതിയും
അല്ലയോ? 5 നിങ്ങൾ കരുവേലങ്ങൾക്കരികത്തും
ഓരോ പച്ചമരത്തിൻകീഴിലും ജ്വലിച്ചു,
പാറപ്പിളപ്പുകൾക്കു താഴെ തോട്ടുവക്കത്തുവെച്ചു
കുഞ്ഞുങ്ങളെ അറുക്കുന്നുവല്ലോ. 6 തോട്ടിലെ
മിനുസമുള്ള കല്ലു നിന്റെ പങ്കു; അതു തന്നേ

നിന്റെ ഓഹരി; അതിന്നല്ലോ നീ പാനീയ ബലി
പകൎന്നു ഭോജനബലി അൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു? ഈ
വക കണ്ടിട്ടു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുമോ? 7
പൊക്കവും ഉയരവും ഉള്ള മലയിൽ നീ നിന്റെ
കിടക്ക വിരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവിടേക്കു തന്നേ നീ
ബലികഴിപ്പാൻ കയറിച്ചെന്നു. 8 കതകിന്നും
കട്ടിളെക്കും പുറകിൽ നീ നിന്റെ അടയാളം
വെച്ചു, നീ എന്നെ വിട്ടു ചെന്നു മറ്റുള്ളവൎക്കു
നിന്നെത്തന്നേ അനാവൃതയാക്കി കയറി
നിന്റെ കിടക്ക വിസ്താരമാക്കി അവരുമായി
ഉടമ്പടിചെയ്തു അവരുടെ ശയനം കൊതിച്ചു
ആംഗ്യം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 9 നീ
തൈലവുംകൊണ്ടു മോലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു, നിന്റെ പരിമളവൎഗ്ഗം ധാരാളം ചെലവു
ചെയ്തു, നിന്റെ ദൂതന്മാരെ ദൂരത്തയച്ചു
പാതാളത്തോളം ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. (Sheol h7585) 10
വഴിയുടെ ദൂരംകൊണ്ടു നീ തളൎന്നുപോയിട്ടും അതു
നിഷ്ഫലമെന്നു നീ പറഞ്ഞില്ല; നിന്റെ കൈവശം
ജീവശക്തി കണ്ടതുകൊണ്ടു നിനക്കു ക്ഷീണം
തോന്നിയില്ല. 11 കപടം കാണിപ്പാനും എന്നെ
ഓൎക്കയോ കൂട്ടാക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിപ്പാനും നീ
ആരെയാകുന്നു ശങ്കിച്ചു ഭയപ്പെട്ടതു? ഞാൻ
ബഹുകാലം മിണ്ടാതെ ഇരുന്നിട്ടല്ലയോ നീ
എന്നെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതു? 12 നിന്റെ
നീതി ഞാൻ വെളിച്ചത്താക്കും; നിന്റെ
പ്രവൃത്തികളോ നിനക്കു പ്രയോജനമാകയില്ല. 13 നീ
നിലവിളിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ വിഗ്രഹസമൂഹം നിന്നെ
രക്ഷിക്കട്ടെ; എന്നാൽ അവയെ ഒക്കെയും
കാറ്റു പാറ്റിക്കൊണ്ടുപോകും; ഒരു ശ്വാസം

അവയെ നീക്കിക്കളയും; എങ്കിലും എന്നെ
ആശ്രയിക്കുന്നവൻ ദേശത്തെ അവകാശമാക്കി
എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തെ കൈവശമാക്കും. 14
നികത്തുവിൻ, നികത്തുവിൻ, വഴി ഒരുക്കുവിൻ;
എന്റെ ജനത്തിന്റെ വഴിയിൽ നിന്നു ഇടർച്ച
നീക്കിക്കളവിൻ എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 15
ഉന്നതനും ഉയർന്നിരിക്കുന്നവനും ശാശ്വതവാസിയും
പരിശുദ്ധൻ എന്നു നാമമുള്ളവനുമായവൻ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഉന്നതനും
പരിശുദ്ധനുമായി വസിക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവരുടെ
മനസ്സിന്നും മനസ്താപമുള്ളവരുടെ
ഹൃദയത്തിന്നും ചൈതന്യം വരുത്തുവാൻ
മനസ്താപവും മനോവിനയവുമുള്ളവരോടു
കൂടെയും വസിക്കുന്നു. 16 ഞാൻ എന്നേക്കും
വാദിക്കയില്ല; എല്ലായ്പോഴും കോപിക്കയുമില്ല;
അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ആത്മാവും ഞാൻ
സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹികളും എന്റെ മുമ്പിൽ
നിന്നു ക്ഷയിച്ചുപോകുമല്ലോ. 17 അവരുടെ
അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ അകൃത്യംനിമിത്തം ഞാൻ
കോപിച്ചു അവരെ അടിച്ചു; ഞാൻ കോപിച്ചു മുഖം
മറെച്ചു; എന്നാറെ അവർ തിരിഞ്ഞു തങ്ങൾക്കു
തോന്നിയ വഴിയിൽ നടന്നു. 18 ഞാൻ അവരുടെ
വഴികളെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരെ
സൌഖ്യമാക്കും; ഞാൻ അവരെ നടത്തി
അവക്കു, അവരുടെ ദുഃഖിതന്മാക്കു തന്നേ,
വീണ്ടും ആശ്വാസം വരുത്തും. 19 ഞാൻ
അധരങ്ങളുടെ ഫലം സൃഷ്ടിക്കും; ദൂരസ്ഥന്നും
സമീപസ്ഥന്നും സമാധാനം, സമാധാനം എന്നും
ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കും എന്നും

യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 20 ദുഷ്ടന്മാരോ,
കലങ്ങിമറിയുന്ന കടൽപോലെയാകുന്നു; അതിന്നു
അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അതിലെ
വെള്ളം ചേറും ചെളിയും മേലോട്ടു തള്ളുന്നു. 21
ദുഷ്ടന്മാക്കു സമാധാനമില്ല എന്നു എന്റെ ദൈവം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
58 ഉറക്കെ വിളിക്ക; അടങ്ങിയിരിക്കരുതു;
കാഹളംപോലെ നിന്റെ ശബ്ദം ഉയത്തി, എന്റെ
ജനത്തിന്നു അവരുടെ ലംഘനത്തെയും
യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന്നു അവരുടെ
പാപങ്ങളെയും അറിയിക്ക. 2 എങ്കിലും അവർ
എന്നെ ദിനമ്പ്രതി അന്വേഷിച്ചു എന്റെ
വഴികളെ അറിവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; നീതി
പ്രവത്തിക്കയും തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായം
ഉപേക്ഷിക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്തോരു
ജാതിയെപ്പോലെ അവർ നീതിയുള്ള വെപ്പുകളെ
എന്നോടു ചോദിച്ചു ദൈവത്തോടു അടുപ്പാൻ
വാഞ്ഛിക്കുന്നു. 3 ഞങ്ങൾ നോമ്പു
നോല്ക്കുന്നതു നീ നോക്കാതെയിരിക്കുന്നതെന്തു?
ഞങ്ങൾ ആത്മതപനം ചെയ്യുന്നതു നീ
അറിയാതിരിക്കുന്നതെന്തു? ഇതാ, നിങ്ങൾ
നോമ്പു നോക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ തന്നേ
നിങ്ങളുടെ കാര്യാദികളെ നോക്കുകയും
നിങ്ങളുടെ എല്ലാവേലക്കാരെയുംകൊണ്ടു
അദ്ധ്വാനിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 4 നിങ്ങൾ
വിവാദത്തിന്നും കലഹത്തിന്നും ക്രൂരമുഷ്ടികൊണ്ടു
അടിക്കേണ്ടതിന്നും നോമ്പു നോല്ക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ പ്രാത്ഥന ഉയരത്തിൽ കേൾപ്പാൻ
തക്കവണ്ണമല്ല നിങ്ങൾ ഇന്നു നോമ്പു

നോല്ക്കുന്നതു. 5 എനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ള നോമ്പും
മനുഷ്യൻ ആത്മതപനം ചെയ്യുന്ന ദിവസവും
ഇങ്ങനെയുള്ളതോ? തലയെ വേഴത്തെപ്പോലെ
കുനിയിക്കുക, രട്ടും വെണ്ണീരും വിരിച്ചു
കിടക്കുക, ഇതാകുന്നുവോ ഉപവാസം?
ഇതിന്നോ നീ നോമ്പെന്നും യഹോവെക്കു
പ്രസാദമുള്ള ദിവസമെന്നും പേർ പറയുന്നതു? 6
അന്യായബന്ധനങ്ങളെ അഴിക്കുക; നുകത്തിന്റെ
അമിക്കയറുകളെ അഴിക്കുക; പീഡിതരെ
സ്വതന്ത്രരായി വിട്ടയക്ക; എല്ലാനുകത്തെയും
തകൎക്കുക; ഇതല്ലയോ എനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ള
ഉപവാസം? 7 വിശപ്പുള്ളവന്നു നിന്റെ അപ്പം
നുറുക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന
സാധുക്കളെ നിന്റെ വീട്ടിൽ ചേൎത്തുകൊള്ളുന്നതും
നഗ്നനെ കണ്ടാൽ അവനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നതും നിന്റെ
മാംസരക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നവൎക്കു നിന്നെത്തന്നേ
മറെക്കാതെയിരിക്കുന്നതും അല്ലയോ? 8 അപ്പോൾ
നിന്റെ വെളിച്ചം ഉഷസ്സുപോലെ പ്രകാശിക്കും;
നിന്റെ മുറിവുകൾക്കു വേഗത്തിൽ പൊറുതിവരും;
നിന്റെ നീതി നിനക്കു മുമ്പായി നടക്കും;
യഹോവയുടെ മഹത്വം നിന്റെ പിമ്പട ആയിരിക്കും.
9 അപ്പോൾ നീ വിളിക്കും; യഹോവ ഉത്തരം
അരുളും; നീ നിലവിളിക്കും, ഞാൻ വരുന്നു
എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യും; നുകവും വിരൽ
ചൂണ്ടുന്നതും വഷളത്വം സംസാരിക്കുന്നതും നീ
നിന്റെ നടുവിൽനിന്നു നീക്കിക്കളകയും 10
വിശപ്പുള്ളവനോടു നീ താല്പൎയ്യം കാണിക്കയും
കഷ്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു തൃപ്തിവരുത്തുകയും
ചെയ്യുമെങ്കിൽ നിന്റെ പ്രകാശം ഇരുളിൽ ഉദിക്കും;

നിന്റെ അന്ധകാരം മദ്ധ്യാഹ്നം പോലെയാകും. 11
യഹോവ നിന്നെ എല്ലയ്പോഴും നടത്തുകയും
വരണ്ടനിലത്തിലും നിന്റെ വിശപ്പു അടക്കി, നിന്റെ
അസ്ഥികളെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും;
നീ നനവുള്ള തോട്ടംപോലെയും വെള്ളം
വറ്റിപ്പോകാത്ത നീരുറവുപോലെയും ആകും. 12
നിന്റെ സന്തതി പുരാതനശൂന്യങ്ങളെ പണിയും;
തലമുറതലമുറയായി കിടക്കുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളെ
നീ കെട്ടിപ്പൊക്കും; കേടുതീക്കുന്നവനെന്നും
കുടിയിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പാതകളെ
യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നവനെന്നും നിനക്കു പേർ
പറയും. 13 നീ എന്റെ വിശുദ്ധദിവസത്തിൽ നിന്റെ
കാര്യ്യാദികൾ നോക്കാതെ ശബ്ബത്തിൽ നിന്റെ കാൽ
അടക്കിവെച്ചു, ശബ്ബത്തിനെ ഒരു സന്തോഷം
എന്നും യഹോവയുടെ വിശുദ്ധദിവസത്തെ
ബഹുമാനയോഗ്യം എന്നും പറകയും നിന്റെ
വേലെക്കു പോകയോ നിന്റെ കാര്യ്യാദികളെ
നോക്കുകയോ വ്യൎത്ഥസംസാരത്തിൽ നേരം
പോക്കുകയോ ചെയ്യാതവണ്ണം അതിനെ
ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, നീ
യഹോവയിൽ പ്രമോദിക്കും; 14 ഞാൻ നിന്നെ
ദേശത്തിലെ ഉന്നതങ്ങളിൽ വാഹനമേറ്റി
ഓടുമാറാക്കുകയും നിന്റെ പിതാവായ
യാക്കോബിന്റെ അവകാശംകൊണ്ടു നിന്നെ
പോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്യും; യഹോവയുടെ വായല്ലോ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു.

59 രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം യഹോവയുടെ
കൈ കുറുകീട്ടില്ല; കേൾപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം
അവന്റെ ചെവി മന്ദമായിട്ടുമില്ല. 2 നിങ്ങളുടെ

അകൃത്യങ്ങൾ അത്രേ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തെയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു;
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ അത്രേ അവൻ
കേൾക്കാതവണ്ണം അവന്റെ മുഖത്തെ നിങ്ങൾക്കു
മറെക്കുമാറാക്കിയതു. 3 നിങ്ങളുടെ കൈകൾ
രക്തംകൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ വിരലുകൾ
അകൃത്യംകൊണ്ടും മലിനമായിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾ ഭോഷ്കു സംസാരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ നാവു നീതികേടു ജപിക്കുന്നു. 4
ഒരുത്തനും നീതിയോടെ വ്യവഹരിക്കുന്നില്ല;
ഒരുത്തനും സത്യത്തോടെ പ്രതിവാദിക്കുന്നില്ല;
അവർ വ്യാജത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു ഭോഷ്കു
സംസാരിക്കുന്നു; അവർ കഷ്ടത്തെ ഗർഭംധരിച്ചു
നീതികേടിനെ പ്രസവിക്കുന്നു. 5 അവർ അണലിമുട്ട
പൊരുന്നുകയും ചിലന്തിവല നെയ്യുകയും
ചെയ്യുന്നു; ആ മുട്ട തിന്നുന്നവൻ മരിക്കും;
പൊട്ടിച്ചാൽ അണലി പുറത്തുവരുന്നു. 6 അവർ
നെയ്തതു വസ്ത്രത്തിന്നു കൊള്ളുകയില്ല;
അവരുടെ പണി അവക്കു പുതപ്പാകയും
ഇല്ല; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ നീതികെട്ട
പ്രവൃത്തികൾ; സാഹസകർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ
കൈക്കൽ ഉണ്ടു. 7 അവരുടെ കാൽ
ദോഷത്തിന്നായി ഓടുന്നു; കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
ചിന്നുവാൻ അവർ ബദ്ധപ്പെടുന്നു; അവരുടെ
നിരൂപണങ്ങൾ അന്യായനിരൂപണങ്ങൾ
ആകുന്നു; ശൂന്യവും നാശവും അവരുടെ
പാതകളിൽ ഉണ്ടു. 8 സമാധാനത്തിന്റെ വഴി
അവർ അറിയുന്നില്ല; അവരുടെ നടപ്പിൽ
ന്യായവും ഇല്ല; അവർ തങ്ങൾക്കായി വളഞ്ഞ

പാതകളെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവയിൽ
നടക്കുന്നവനൊരുത്തനും സമാധാനം അറികയില്ല.
9 അതുകൊണ്ടു ന്യായം ഞങ്ങളോടു അകന്നു
ദൂരമായിരിക്കുന്നു; നീതി ഞങ്ങളോടു
എത്തിക്കൊള്ളുന്നതുമില്ല; ഞങ്ങൾ
പ്രകാശത്തിന്നായിട്ടു കാത്തിരുന്നു; എന്നാൽ
ഇതാ, ഇരുട്ടു; വെളിച്ചത്തിന്നായിട്ടു കാത്തിരുന്നു;
എന്നാൽ ഇതാ അന്ധകാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ
നടക്കുന്നു. 10 ഞങ്ങൾ കുരുടന്മാരെപ്പോലെ ചുവർ
തപ്പിനടക്കുന്നു; കണ്ണില്ലാത്തവരെപ്പോലെ
തപ്പിത്തടഞ്ഞു നടക്കുന്നു; സന്ധ്യാസമയത്തു
എന്ന പോലെ ഞങ്ങൾ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ
ഇടറുന്നു; ആരോഗ്യമുള്ളവരുടെ മദ്ധ്യേ ഞങ്ങൾ
മരിച്ചവരെപ്പോലെ ആകുന്നു. 11 ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും കരടികളെപ്പോലെ അലറുന്നു;
പ്രാവുകളെപ്പോലെ ഏറ്റവും കുറുകുന്നു; ഞങ്ങൾ
ന്യായത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നു എങ്കിലും
ഒട്ടുമില്ല; രക്ഷെക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
അതു ഞങ്ങളോടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 12
ഞങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ
പെരുകിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമായി സാക്ഷീകരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു
ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
അകൃത്യങ്ങളെ ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 13 അതിക്രമം
ചെയ്തു യഹോവയെ നിഷേധിക്കുക, ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തെ വിട്ടുമാറുക, പീഡനവും മത്സരവും
സംസാരിക്കുക, വ്യാജവാക്കുകളെ ഗർഭംധരിച്ചു
ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ഉച്ചരിക്കുക എന്നിവ

തന്നേ. 14 അങ്ങനെ ന്യായം പിന്മാറി നീതി
അകന്നുനില്ക്കുന്നു; സത്യം വീഥിയിൽ ഇടറുന്നു;
നേരിന്നു കടപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമില്ല. 15 സത്യം
കാണാതെയായി; ദോഷം വിട്ടകലുന്നവൻ
കവച്ചയായി ഭവിക്കുന്നു; യഹോവ അതു കണ്ടിട്ടു
ന്യായം ഇല്ലായ്കനിമിത്തം അവന്നു അനിഷ്ടം
തോന്നുന്നു. 16 ആരും ഇല്ലെന്നു അവൻ കണ്ടു
പക്ഷവാദം ചെയ്‌വാൻ ആരും ഇല്ലായ്കയാൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടു അവന്റെ
ഭുജം തന്നേ അവന്നു രക്ഷവരുത്തി, അവന്റെ
നീതി അവനെ താങ്ങി. 17 അവൻ നീതി ഒരു
കവചംപോലെ ധരിച്ചു രക്ഷ എന്ന തലക്കോരിക
തലയിൽ ഇട്ടു; അവൻ പ്രതികാരവസ്ത്രങ്ങളെ
ഉടുത്തു, തീക്ഷ്ണത ഒരു മേലങ്കിപോലെ പുതെച്ചു.
18 അവരുടെ ക്രിയകൾക്കു തക്കവണ്ണം അവൻ
പകരം ചെയ്യും; തന്റെ വൈരികൾക്കു ക്രോധവും
തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു പ്രതികാരവും തന്നേ;
ദ്വീപുവാസികളോടു അവൻ പ്രതിക്രിയ ചെയ്യും. 19
അങ്ങനെ അവർ പടിഞ്ഞാറു യഹോവയുടെ
നാമത്തെയും കിഴക്കു അവന്റെ മഹത്വത്തെയും
ഭയപ്പെടും; കെട്ടിനിന്നതും യഹോവയുടെ ശ്വാസം
തള്ളിപ്പായിക്കുന്നതുമായ ഒരു നദിപോലെ അവൻ
വരും. 20 എന്നാൽ സീയോന്നും യാക്കോബിൽ
അതിക്രമം വിട്ടുതിരിയുന്നവക്കും അവൻ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായി വരും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 21 ഞാൻ അവരോടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന
നിയമമോ ഇതാകുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെമേലുള്ള എന്റെ
ആത്മാവും നിന്റെ വായിൽ ഞാൻ തന്ന എന്റെ

വചനങ്ങളും നിന്റെ വായിൽനിന്നും നിന്റെ
സന്തതിയുടെ വായിൽനിന്നും നിന്റെ സന്തതിയുടെ
സന്തതിയുടെ വായിൽനിന്നും ഇന്നുമുതൽ
ഒരുനാളും വിട്ടുപോകയില്ല എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

60 എഴുന്നേറ്റു പ്രകാശിക്ക; നിന്റെ പ്രകാശം
വന്നിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ തേജസ്സും
നിന്റെമേൽ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 അന്ധകാരം
ഭൂമിയെയും കൂരിരുട്ടു ജാതികളെയും മൂടുന്നു;
നിന്റെമേലോ യഹോവ ഉദിക്കും; അവന്റെ
തേജസ്സും നിന്റെമേൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. 3 ജാതികൾ
നിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്കും രാജാക്കന്മാർ
നിന്റെ ഉദയശോഭയിലേക്കും വരും. 4 നീ
തല പൊക്കി ചുറ്റും നോക്കുക; അവർ
എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി നിന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നു; നിന്റെ പുത്രന്മാർ ദൂരത്തുനിന്നു
വരും; നിന്റെ പുത്രിമാരെ പാർശ്വത്തിങ്കൽ
വഹിച്ചുകൊണ്ടു വരും. 5 അപ്പോൾ നീ കണ്ടു
ശോഭിക്കും; നിന്റെ ഹൃദയം പിടെച്ചു വികസിക്കും;
സമുദ്രത്തിന്റെ ധനം നിന്റെ അടുക്കൽ ചേരും;
ജാതികളുടെ സമ്പത്തു നിന്റെ അടുക്കൽ
വരും. 6 ഒട്ടകങ്ങളുടെ കൂട്ടവും മിദ്യാനിലെയും
ഏഫയിലെയും ചിറ്റൊട്ടകങ്ങളും നിന്നെ മൂടും;
ശേബയിൽ നിന്നു അവരൊക്കെയും വരും;
പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും അവർ കൊണ്ടുവന്നു
യഹോവയുടെ സ്തുതിയെ ഘോഷിക്കും. 7
കേദാരിലെ ആടുകൾ ഒക്കെയും നിന്റെ അടുക്കൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടും; നെബായോത്തിലെ മുട്ടാടുകൾ
നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യും; അവ പ്രസാദമുള്ള

യാഗമായി എന്റെ പീഠത്തിന്മേൽ വരും; അങ്ങനെ
ഞാൻ എന്റെ മഹത്വമുള്ള ആലയത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും 8 മേഘംപോലെയും തങ്ങളുടെ
കിളിവാതിലുകളിലേക്കു പ്രാവുകളെപ്പോലെയും
പറന്നുവരുന്ന ഇവർ ആർ? 9 ദൂരത്തുനിന്നു നിന്റെ
മക്കളെ അവരുടെ പൊന്നും വെള്ളിയുമായി നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നും അവൻ
നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കകൊണ്ടു
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധന്നും
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ദ്വീപുവാസികളും
തർശീശ് കപ്പലുകൾ ആദ്യമായും എനിക്കായി
കാത്തിരിക്കുന്നു. 10 അന്യജാതിക്കാർ നിന്റെ
മതിലുകളെ പണിയും; അവരുടെ രാജാക്കന്മാർ
നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യും; എന്റെ ക്രോധത്തിൽ
ഞാൻ നിന്നെ അടിച്ചു; എങ്കിലും എന്റെ പ്രീതിയിൽ
എനിക്കു നിന്നോടു കരുണ തോന്നും. 11
ജാതികളുടെ സമ്പത്തിനേയും യാത്രാസംഘത്തിൽ
അവരുടെ രാജാക്കന്മാരെയും നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വാതിലുകൾ രാവും
പകലും അടെക്കപ്പെടാതെ എല്ലായ്പോഴും
തുറന്നിരിക്കും. 12 നിന്നെ സേവിക്കാത്ത ജാതിയും
രാജ്യവും നശിച്ചുപോകും; ആ ജാതികൾ അശേഷം
ശൂന്യമായ്പോകും. 13 എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരമുള്ള
സ്ഥലത്തിന്നു ഭംഗിവരുത്തുവാനായി
ലെബാനോന്റെ മഹത്വവും സരളവൃക്ഷവും
പയിനും പുന്നയും ഒരുപോലെ നിന്റെ അടുക്കൽ
വരും; അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ പാദസ്ഥാനത്തെ
മഹത്വീകരിക്കും. 14 നിന്നെ ക്ലേശിപ്പിച്ചവരുടെ
പുത്രന്മാർ നിന്റെ അടുക്കൽ വണങ്ങിക്കൊണ്ടു

വരും; നിന്നെ നിന്ദിച്ചവരൊക്കെയും നിന്റെ
കാൽ പിടിച്ചു നമസ്കരിക്കും; അവർ നിന്നെ
യഹോവയുടെ നഗരം എന്നും യിസ്രായേലിൻ
പരിശുദ്ധന്റെ സീയോൻ എന്നും വിളിക്കും. 15
ആരും കടന്നുപോകാതവണ്ണം നീ നിർജ്ജനവും
ദ്വേഷവിഷയവും ആയിരുന്നതിന്നു പകരം ഞാൻ
നിന്നെ നിത്യമാഹാത്മ്യവും തലമുറതലമുറയായുള്ള
ആനന്ദവും ആക്കിത്തീർക്കും. 16 നീ ജാതികളുടെ
പാൽ കുടിക്കും; രാജാക്കന്മാരുടെ മുല കുടിക്കും;
യഹോവയായ ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷകൻ എന്നും
യാക്കോബിന്റെ വല്ലഭൻ നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ
എന്നും നീ അറിയും. 17 ഞാൻ താമ്രത്തിന്നു പകരം
സ്വർണ്ണം വരുത്തും; ഇരിമ്പിന്നു പകരം വെള്ളിയും
മരത്തിന്നു പകരം താമ്രവും കല്ലിന്നു പകരം
ഇരിമ്പും വരുത്തും; ഞാൻ സമാധാനത്തെ
നിനക്കു നായകന്മാരും നീതിയെ നിനക്കു
അധിപതിമാരും ആക്കും. 18 ഇനി നിന്റെ ദേശത്തു
സാഹസവും നിന്റെ അതിരിന്നകത്തു ശൂന്യവും
നാശവും കേൾക്കയില്ല; നിന്റെ മതിലുകൾക്കു രക്ഷ
എന്നും നിന്റെ വാതിലുകൾക്കു സ്തുതി എന്നും നീ
പേർ പറയും. 19 ഇനി പകൽനേരത്തു നിന്റെ
വെളിച്ചം സൂര്യനല്ല; നിനക്കു നിലാവെട്ടം തരുന്നതു
ചന്ദ്രനുമല്ല; യഹോവ നിനക്കു നിത്യപ്രകാശവും
നിന്റെ ദൈവം നിന്റെ തേജസ്സും ആകുന്നു. 20
നിന്റെ സൂര്യൻ ഇനി അസ്തമിക്കയില്ല; നിന്റെ
ചന്ദ്രൻ മറഞ്ഞുപോകയുമില്ല; യഹോവ നിന്റെ
നിത്യപ്രകാശമായിരിക്കും; നിന്റെ ദുഃഖകാലം
തീർന്നുപോകും. 21 നിന്റെ ജനമൊക്കെയും
നീതിമാന്മാരാകും; ഞാൻ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു

എന്റെ നടുതലയുടെ മുളയും എന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയും ആയിട്ടു അവർ ദേശത്തെ
സദാകാലത്തേക്കു കൈവശമാക്കും. 22
കുറഞ്ഞവൻ ആയിരവും ചെറിയവൻ
മഹാജാതിയും ആയിത്തീരും; യഹോവയായ
ഞാൻ തക്ക സമയത്തു അതിനെ ശീഘ്രമായി
നിവർത്തിക്കും.

61 എളിയവരോടു സദ്വർത്തമാനം
ഘോഷിപ്പാൻ യഹോവ എന്നെ അഭിഷേകം
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
ആത്മാവു എന്റെമേൽ ഇരിക്കുന്നു; ഹൃദയം
തകർന്നവരെ മുറികെട്ടുവാനും തടവുകാർക്കു
വിടുതലും ബദ്ധന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവും
അറിയിപ്പാനും 2 യഹോവയുടെ പ്രസാദവർഷവും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരദിവസവും
പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും ദുഃഖിതന്മാരെയൊക്കെയും
ആശ്വസിപ്പിപ്പാനും 3 സീയോനിലെ ദുഃഖിതന്മാർക്കു
വെണ്ണീറിന്നു പകരം അലങ്കാരമാലയും ദുഃഖത്തിന്നു
പകരം ആനന്ദതൈലവും വിഷണ്ണമനസ്സിന്നു
പകരം സ്തുതി എന്ന മേലാടയും കൊടുപ്പാനും
അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ
മഹത്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവർക്കു
നീതിവൃക്ഷങ്ങൾ എന്നും യഹോവയുടെ നടുതല
എന്നും പേരാകും. 4 അവർ പുരാതനശൂന്യങ്ങളെ
പണികയും പൂർവ്വന്മാരുടെ നിർജ്ജനസ്ഥലങ്ങളെ
നന്നാക്കുകയും തലമുറതലമുറയായി
നിർജ്ജനമായിരുന്ന ശൂന്യനഗരങ്ങളെ കേടു
പോക്കുകയും ചെയ്യും. 5 അന്യജാതിക്കാർ നിന്നു
നിങ്ങളുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളെ മേയ്ക്കും;

പരദേശക്കാർ നിങ്ങൾക്കു ഉഴവുകാരും
മുന്തിരിത്തോട്ടക്കാരും ആയിരിക്കും. 6
നിങ്ങളോ യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാർ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാർ എന്നും നിങ്ങൾക്കു പേരാകും;
നിങ്ങൾ ജാതികളുടെ സമ്പത്തു അനുഭവിച്ചു,
അവരുടെ മഹത്വത്തിന്നു അവകാശികൾ
ആയിത്തീരും. 7 നാണത്തിന്നു പകരം നിങ്ങൾക്കു
ഇരട്ടിയായി പ്രതിഫലം കിട്ടും; ലജ്ജെക്കു പകരം
അവർ തങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽ സന്തോഷിക്കും;
അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തു ഇരട്ടി
അവകാശം പ്രാപിക്കും; നിത്യാനന്ദം അവെക്കു
ഉണ്ടാകും. 8 യഹോവയായ ഞാൻ ന്യായത്തെ
ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അന്യായമായ കവർച്ചയെ
വെറുക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ വിശ്വസ്തതയോടെ
അവെക്കു പ്രതിഫലം കൊടുത്തു അവരോടു ഒരു
ശാശ്വതനിയമം ചെയ്യും. 9 ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
അവരുടെ സന്തതിയെയും വംശങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
അവരുടെ പ്രജയെയും അറിയും; അവരെ
കാണുന്നവർ ഒക്കെയും അവരെ യഹോവ
അനുഗ്രഹിച്ച സന്തതി എന്നു അറിയും. 10 ഞാൻ
യഹോവയിൽ ഏറ്റവും ആനന്ദിക്കും; എന്റെ ഉള്ളം
എന്റെ ദൈവത്തിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും;
മണവാളൻ തലപ്പാവു അണിയുന്നതുപോലെയും
മണവാട്ടി ആഭരണങ്ങളാൽ തന്നെത്താൻ
അലങ്കരിക്കുന്നതുപോലെയും അവൻ എന്നെ
രക്ഷാവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു നീതി എന്ന അങ്കി
ഇടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 ഭൂമി തൈകളെ
മുളപ്പിക്കുന്നതുപോലെയും തോട്ടം അതിൽ

വിതെച്ച വിത്തിനെ കിളിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയും
യഹോവയായ കർത്താവു സകല ജാതികളും
കാൺകെ നീതിയെയും സ്തുതിയെയും
മുളപ്പിക്കും.

62 സീയോനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ മിണ്ടാതെ
ഇരിക്കയില്ല, യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു
ഞാൻ അടങ്ങിയിരിക്കയുമില്ല; അതിന്റെ
നീതി പ്രകാശംപോലെയും അതിന്റെ രക്ഷ,
കത്തുന്ന വിളക്കുപോലെയും വിളങ്ങിവരുവോളം
തന്നേ. 2 ജാതികൾ നിന്റെ നീതിയെയും
സകലരാജാക്കന്മാരും നിന്റെ മഹത്വത്തെയും
കാണും; യഹോവയുടെ വായ് കല്പിക്കുന്ന
പുതിയ പേർ നിനക്കു വിളിക്കപ്പെടും. 3
യഹോവയുടെ കയ്യിൽ നീ ഭംഗിയുള്ള കിരീടവും
നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ രാജമുടിയും
ആയിരിക്കും. 4 നിന്നെ ഇനി അസൂബാ
(ത്യക്ത) എന്നു വിളിക്കയില്ല; നിന്റെ ദേശത്തെ
ശെമാമാ (ശൂന്യം) എന്നു പറകയുമില്ല; നിനക്കു
ഹെഫ്സീബാ (ഇഷ്ട) എന്നും നിന്റെ ദേശത്തിന്നു
ബെയൂലാ (വിവാഹസ്ഥ) എന്നും പേർ ആകും;
യഹോവെക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടല്ലോ; നിന്റെ
ദേശത്തിന്നു വിവാഹം കഴിയും. 5 യൌവനക്കാരൻ
കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ
പുത്രന്മാർ നിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യും; മണവാളൻ
മണവാട്ടിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതുപോലെ
നിന്റെ ദൈവം നിന്നിൽ സന്തോഷിക്കും. 6
യെരൂശലേമേ, ഞാൻ നിന്റെ മതിലുകളിന്മേൽ
കാവല്ക്കാരെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അവർ രാവോ
പകലോ ഒരിക്കലും മിണ്ടാതെയിരിക്കയില്ല;

യഹോവയെ ഓപ്പിക്കുന്നവരേ, നിങ്ങൾ
സ്വസ്ഥമായിരിക്കരുതു. 7 അവൻ യെരൂശലേമിനെ
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവോളവും ഭൂമിയിൽ അതിനെ
പ്രശംസാവിഷയമാക്കുവോളവും അവന്നു
സ്വസ്ഥത കൊടുക്കയുമരുതു. 8 ഇനി ഞാൻ നിന്റെ
ധാന്യം നിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ആഹാരമായി
കൊടുക്കയില്ല; നീ അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കിയ വീഞ്ഞു
അന്യജാതിക്കാർ കുടിച്ചുകളകയുമില്ല എന്നു
യഹോവ തന്റെ വലങ്കയ്യും തന്റെ ബലമുള്ള ഭുജവും
തൊട്ടു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 9 അതിനെ
ശേഖരിച്ചവർ തന്നേ അതു ഭക്ഷിച്ചു യഹോവയെ
സ്തുതിക്കും; അതിനെ സംഭരിച്ചവർ തന്നേ എന്റെ
വിശുദ്ധപ്രാകാരങ്ങളിൽവെച്ചു അതു പാനം
ചെയ്യും. 10 കടപ്പിൻ; വാതിലുകളിൽകൂടി
കടപ്പിൻ; ജനത്തിന്നു വഴി ഒരുക്കുവിൻ;
നികത്തുവിൻ പെരുവഴി നികത്തുവിൻ; കല്ലു
പെറുക്കിക്കളവിൻ; ജാതികൾക്കായിട്ടു ഒരു
കൊടി ഉയർത്തുവിൻ. 11 ഇതാ, നിന്റെ രക്ഷ
വരുന്നു; കൂലി അവന്റെ പക്കലും പ്രതിഫലം
അവന്റെ കയ്യിലും ഉണ്ടു എന്നു സീയോൻ
പുത്രിയോടു പറവിൻ എന്നിങ്ങനെ യഹോവ
ഭൂമിയുടെ അറുതിയോളം ഘോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
12 അവർ അവരെ വിശുദ്ധജനമെന്നും
യഹോവയുടെ വിമുക്തന്മാരെന്നും വിളിക്കും;
നിനക്കോ അന്വേഷിക്കപ്പെട്ടവൾ എന്നും
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത നഗരം എന്നും പേർ ആകും.
63 എദോമിൽ നിന്നു, രക്താംബരം ധരിച്ചുകൊണ്ടു
ബൊസ്രയിൽനിന്നു വരുന്നോരിവൻ ആർ?
വസ്ത്രാലംകൃതനായി തന്റെ ശക്തിയുടെ

മാഹാത്മ്യത്തിൽ നടകൊള്ളുന്നോരിവൻ ആർ?
നീതിയെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനും രക്ഷിപ്പാൻ
വല്ലഭനുമായ ഞാൻ തന്നേ. 2 നിന്റെ ഉടുപ്പു
ചുവന്നിരിക്കുന്നതെന്തു? നിന്റെ വസ്ത്രം
മുന്തിരിച്ചക്കു ചവിട്ടുന്നവന്റേതുപോലെ
ഇരിക്കുന്നതെന്തു? 3 ഞാൻ ഏകനായി
മുന്തിരിച്ചക്കു ചവിട്ടി; ജാതികളിൽ ആരും
എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്റെ
കോപത്തിൽ ഞാൻ അവരെ ചവിട്ടി, എന്റെ
ക്രോധത്തിൽ അവരെ മെതിച്ചുകളഞ്ഞു; അവരുടെ
രക്തം എന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ തെറിച്ചു; എന്റെ
ഉടുപ്പൊക്കെയും മലിനമായിരിക്കുന്നു. 4 ഞാൻ
ഒരു പ്രതികാരദിവസം കരുതിയിരുന്നു; എന്റെ
വിമുക്തന്മാരുടെ സംവത്സരം വന്നിരുന്നു.
5 ഞാൻ നോക്കി എങ്കിലും സഹായിപ്പാൻ
ആരുമില്ലായിരുന്നു; ഞാൻ വിസ്മയിച്ചു
നോക്കി എങ്കിലും തുണെപ്പാൻ ആരെയും
കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഭുജം തന്നേ
എനിക്കു രക്ഷ വരുത്തി; എന്റെ ക്രോധം
തന്നേ എനിക്കു തുണനിന്നു. 6 ഞാൻ എന്റെ
കോപത്തിൽ ജാതികളെ ചവിട്ടി, എന്റെ
ക്രോധത്തിൽ അവരെ തകർത്തു, അവരുടെ
രക്തത്തെ ഞാൻ നിലത്തു വീഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. 7
യഹോവ നമുക്കു നല്കിയതുപോലെ ഒക്കെയും
ഞാൻ യഹോവയുടെ പ്രീതിവാത്സല്യത്തെയും
യഹോവയുടെ സ്തുതിയെയും അവന്റെ
കരുണെക്കും മഹാദയെക്കും ഒത്തവണ്ണം
അവൻ യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിന്നു കാണിച്ച
വലിയ നന്മയെയും കീർത്തിക്കും. 8 അവർ

എന്റെ ജനം, കപടം കാണിക്കാത്ത മക്കൾ
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ അവെക്കു
രക്ഷിതാവായിത്തീന്നു. 9 അവരുടെ കഷ്ടതയിൽ
ഒക്കെയും അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു; അവന്റെ
സമ്മുഖദൂതൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു; തന്റെ
സ്നേഹത്തിലും കനിവിലും അവൻ അവരെ
വീണ്ടെടുത്തു; പുരാതനകാലത്തൊക്കെയും
അവൻ അവരെ ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്നു.
10 എന്നാൽ അവർ മത്സരിച്ചു അവന്റെ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു; അതുകൊണ്ടു
അവൻ അവെക്കു ശത്രുവായ്തീന്നു താൻ തന്നേ
അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. 11 അപ്പോൾ
അവന്റെ ജനം മോശെയുടെ കാലമായ പുരാതന
കാലം ഓൎത്തു പറഞ്ഞതു: അവരെ തന്റെ
ആടുകളുടെ ഇടയനോടുകൂടെ സമുദ്രത്തിൽ
നിന്നു കരേറുമാറാക്കിയവൻ എവിടെ? അവരുടെ
ഉള്ളിൽ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുത്തവൻ
എവിടെ? 12 തന്റെ മഹത്വമുള്ള ഭുജം മോശെയുടെ
വലങ്കൈക്കൽ ചെല്ലുമാറാക്കി തനിക്കു ഒരു
ശാശ്വതനാമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
മുമ്പിൽ വെള്ളം വിഭാഗിക്കയും 13 അവർ
ഇടറാതവണ്ണം മരുഭൂമിയിൽ ഒരു കുതിരയെപ്പോലെ
അവരെ ആഴങ്ങളിൽകൂടി നടത്തുകയും
ചെയ്തവൻ എവിടെ? 14 താഴ്വരയിലേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന കന്നുകാലികളെപ്പോലെ
യഹോവയുടെ ആത്മാവു അവരെ തണ്ണുമാറാക്കി;
അങ്ങനെ നീ നിനക്കു മഹത്വമുള്ളോരു നാമം
ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ജനത്തെ നടത്തി.
15 സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കി, വിശുദ്ധിയും

മഹത്വവുമുള്ള നിന്റെ വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു
കടാക്ഷിക്കേണമേ! നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയും
വീര്യപ്രവൃത്തികളും എവിടെ? നിന്റെ മനസ്സലിവും
കരുണയും എന്നോടു കാണിക്കാതവണ്ണം
നീ അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. 16 നീയല്ലോ
ഞങ്ങളുടെ പിതാവു; അബ്രാഹാം ഞങ്ങളെ
അറിയുന്നില്ല; യിസ്രായേലിന്നു ഞങ്ങളെ
തിരിയുന്നതുമില്ല; നീയോ യഹോവേ, ഞങ്ങളുടെ
പിതാവാകുന്നു; യുഗാരംഭംമുതൽ ഞങ്ങളുടെ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്നാകുന്നു നിന്റെ നാമം.
17 യഹോവേ, നീ ഞങ്ങളെ നിന്റെ വഴി വിട്ടു
തെറ്റുമാറാക്കുന്നതും നിന്നെ ഭയപ്പെടാതവണ്ണം
ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുന്നതും
എന്തു? നിന്റെ അവകാശഗോത്രങ്ങളായ നിന്റെ
ദാസന്മാർനിമിത്തം മടങ്ങിവരേണമേ. 18 നിന്റെ
വിശുദ്ധജനത്തിന്നു അല്പകാലത്തേക്കു മാത്രം
കൈവശമായ ശേഷം നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ
ഞങ്ങളുടെ വൈരികൾ ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു. 19
ഞങ്ങൾ ഇതാ, നീ ഒരിക്കലും വാണിട്ടില്ലാത്തവരും
നിന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും
എന്നപോലെ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

64 അയ്യോ, ജാതികൾ തിരുമുമ്പിൽ
വിറെക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്റെ നാമത്തെ നിന്റെ
വൈരികൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ തീയിൽ
ചുള്ളി കത്തുന്നതു പോലെയും 2 തീ കൊണ്ടു
വെള്ളം തിളക്കുന്നതു പോലെയും മലകൾ നിന്റെ
മുമ്പിൽ ഉരുകിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം നീ ആകാശം
കീറി ഇറങ്ങിവന്നെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു! 3
ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളെ

നീ പ്രവത്തിച്ചപ്പോൾ നീ ഇറങ്ങിവരികയും
മലകൾ തിരുമുമ്പിൽ ഉരുകിപ്പോകയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 4 നീയല്ലാതെ ഒരു ദൈവം തന്നേ
കാത്തിരിക്കുന്നവന്നു വേണ്ടി പ്രവത്തിക്കുന്നതു
പണ്ടുമുതൽ ആരും കേട്ടിട്ടില്ല, ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല,
കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടുമില്ല. 5 സന്തോഷിച്ചു നീതി
പ്രവത്തിക്കുന്നവരെ നീ എതിരേല്ക്കുന്നു;
അവർ നിന്റെ വഴികളിൽ നിന്നെ ഓക്കുന്നു; നീ
കോപിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പാപത്തിൽ അകപ്പെട്ടു;
ഇതിൽ ഞങ്ങൾ ബഹുകാലം കഴിച്ചു; ഞങ്ങൾക്കു
രക്ഷ ഉണ്ടാകുമോ? 6 ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും
അശുദ്ധനെപ്പോലെ ആയിത്തീന്നു; ഞങ്ങളുടെ
നീതിപ്രവത്തികൾ ഒക്കെയും കറപിരണ്ട
തുണിപോലെ; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇലപോലെ
വാടിപ്പോകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ
ഞങ്ങളെ കാറ്റുപോലെ പറപ്പിച്ചുകളയുന്നു. 7
നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവനും നിന്നെ
മുറുകെ പിടിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവനും ആരുമില്ല;
നിന്റെ മുഖം ഞങ്ങൾ കാണാതവണ്ണം നീ
മറെച്ചുവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 എങ്കിലോ
യഹോവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ പിതാവു; ഞങ്ങൾ
കളിമണ്ണും നീ ഞങ്ങളെ മനയുന്നവനും ആകുന്നു;
ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നിന്റെ കൈപ്പണിയത്രേ; 9
യഹോവേ, ഉഗ്രമായി കോപിക്കരുതേ;
അകൃത്യം എന്നേക്കും ഓക്കരുതേ; അയ്യോ,
കടാക്ഷിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും
നിന്റെ ജനമല്ലോ. 10 നിന്റെ വിശുദ്ധനഗരങ്ങൾ
ഒരു മരുഭൂമിയായിരിക്കുന്നു; സീയോൻ

മരുഭൂമിയും യെരൂശലേം നിജ്ജനപ്രദേശവും
ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. 11 ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ നിന്നെ സ്തുതിച്ചുപോന്നിരുന്നതായി
വിശുദ്ധിയും ഭംഗിയും ഉള്ള ഞങ്ങളുടെ ആലയം
തീക്കു ഇരയായിത്തീന്നു; ഞങ്ങൾക്കു
മനോഹരമായിരുന്നതൊക്കെയും ശൂന്യമായി
കിടക്കുന്നു. 12 യഹോവേ, നീ ഇതു കണ്ടു
അടങ്ങിയിരിക്കുമോ? നീ മിണ്ടാതെയിരുന്നു
ഞങ്ങളെ അതികഠിനമായി ക്ലേശിപ്പിക്കുമോ?
65 എന്നെ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ എന്നെ
അന്വേഷിപ്പാൻ ഇടയായി; എന്നെ
അന്വേഷിക്കാത്തവക്കു എന്നെ കണ്ടെത്തുവാൻ
സംഗതി വന്നു; എന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കാത്ത
ജാതിയോടു: ഇതാ ഞാൻ, ഇതാ ഞാൻ
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 2 സ്വന്ത വിചാരങ്ങളെ
അനുസരിച്ചു ആകാത്ത വഴിയിൽ നടക്കുന്ന
മത്സരമുള്ള ജനത്തിങ്കലേക്കു ഞാൻ ഇടവിടാതെ
കൈ നീട്ടുന്നു. 3 അവർ എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി
എല്ലായ്പോഴും എന്നെ കോപിപ്പിക്കുന്നോരു
ജനമായി തോട്ടങ്ങളിൽ ബലികഴിക്കയും
ഇഷ്ടികമേൽ ധൂപം കാണിക്കയും 4 കല്ലറകളിൽ
കുത്തിയിരിക്കയും ഗുഹകളിൽ രാപാക്കയും
പന്നിയിറച്ചി തിന്നുകയും പാത്രങ്ങളിൽ അറെപ്പായ
ചാറു നിറെക്കയും മാറി നില്ക്ക; ഇങ്ങോട്ടു
അടുക്കരുതു; 5 ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ ശുദ്ധൻ
എന്നു പറകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ എന്റെ മൂക്കിൽ
പുകയും ഇടവിടാതെ കത്തുന്ന തീയും ആകുന്നു. 6
അതു എന്റെ മുമ്പാകെ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ പകരം വീട്ടിയല്ലാതെ അടങ്ങിയിരിക്കയില്ല;

അവരുടെ മാവ്വിടത്തിലേക്കു തന്നേ ഞാൻ
പകരം വീട്ടും. 7 നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾക്കും
മലകളിന്മേൽ ധൂപം കാട്ടുകയും കുന്നുകളിന്മേൽ
എന്നെ ദുഷിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങൾക്കും കൂടെ പകരം
വീട്ടും; ഞാൻ ആദ്യം അവരുടെ പ്രതിഫലം
അവരുടെ മാവ്വിടത്തിലേക്കു അളന്നുകൊടുക്കും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 8 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മുന്തിരിക്കുലയിൽ
പുതുവീഞ്ഞു കണ്ടിട്ടു; നശിപ്പിക്കരുതു; ഒരനുഗ്രഹം
അതിൽ ഉണ്ടു എന്നു പറയുന്നതുപോലെ ഞാൻ
എന്റെ ദാസന്മാർനിമിത്തം പ്രവൎത്തിക്കും;
എല്ലാവരെയും നശിപ്പിക്കയില്ല. 9 ഞാൻ
യാക്കോബിൽനിന്നു ഒരു സന്തതിയെയും
യെഹൂദയിൽനിന്നു എന്റെ പവ്വതങ്ങൾക്കു ഒരു
അവകാശിയെയും ഉത്ഭവിപ്പിക്കും; എന്റെ
വൃതന്മാർ അതിനെ കൈവശമാക്കുകയും എന്റെ
ദാസന്മാർ അവിടെ വസിക്കയും ചെയ്യും. 10 എന്നെ
അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ ജനത്തിന്നായി ശാരോൻ
ആടുകൾക്കു മേച്ചൽപുറവും ആഖോർതാഴ്വര
കന്നുകാലികൾക്കു കിടപ്പിടവും ആയിരിക്കും. 11
എന്നാൽ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിക്കയും എന്റെ
വിശുദ്ധപവ്വതത്തെ മറക്കയും ഗദ് ദേവന്നു ഒരു
മേശ ഒരുക്കി മെനിദേവിക്കു വീഞ്ഞു കലൎത്തി
നിറെച്ചുവെക്കയും ചെയ്യുന്നവരേ, 12 ഞാൻ
വിളിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറയാതെയും
ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ കേൾക്കാതെയും
എനിക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു പ്രവൎത്തിച്ചു എനിക്കു
പ്രസാദമല്ലാത്തതു തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു

ഞാൻ നിങ്ങളെ വാളിന്നു നിയമിച്ചുകൊടുക്കും;
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കുലെക്കു കുനിയേണ്ടിവരും.
13 അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, എന്റെ
ദാസന്മാർ ഭക്ഷിക്കും; നിങ്ങളോ വിശന്നിരിക്കും;
എന്റെ ദാസന്മാർ പാനംചെയ്യും; നിങ്ങളോ
ദാഹിച്ചിരിക്കും; എന്റെ ദാസന്മാർ സന്തോഷിക്കും;
നിങ്ങളോ ലജ്ജിച്ചിരിക്കും. 14 എന്റെ ദാസന്മാർ
ഹൃദയാനന്ദംകൊണ്ടു ഘോഷിക്കും;
നിങ്ങളോ മനോവ്യസനംകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു
മനോവ്യഥയാൽ മുറയിടും. 15 നിങ്ങളുടെ പേർ
നിങ്ങൾ എന്റെ വൃതന്മാക്കു ഒരു ശാപവാക്കായി
വെച്ചേച്ചുപോകും; യഹോവയായ കർത്താവു നിന്നെ
കൊന്നുകളയും; തന്റെ ദാസന്മാക്കു അവൻ
വേറൊരു പേർ വിളിക്കും. 16 മുമ്പിലത്തെ
കഷ്ടങ്ങൾ മറന്നുപോകയും അവ എന്റെ
കണ്ണിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്കകൊണ്ടു
ഭൂമിയിൽ തന്നെത്താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
സത്യദൈവത്താൽ തന്നെത്താൻ
അനുഗ്രഹിക്കും; ഭൂമിയിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ
സത്യദൈവത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യും. 17 ഇതാ,
ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും
സൃഷ്ടിക്കുന്നു; മുമ്പിലത്തെവ ആരും ഓക്കുകയില്ല;
ആരുടെയും മനസ്സിൽ വരികയുമില്ല. 18 ഞാൻ
സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചു
എന്നേക്കും ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; ഇതാ, ഞാൻ
യെരൂശലേമിനെ ഉല്ലാസപ്രദമായും അതിലെ
ജനത്തെ ആനന്ദപ്രദമായും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 19
ഞാൻ യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കയും

എന്റെ ജനത്തെക്കുറിച്ചു ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യും;
കരച്ചലും നിലവിളിയും ഇനി അതിൽ കേൾക്കയില്ല;
20 കുറെ ദിവസം മാത്രം ജീവിക്കുന്ന കുട്ടിയും
ആയുസ്സു തികയാത്ത വൃദ്ധനും അവിടെ
ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ബാലൻ നൂറു വയസ്സു
പ്രായമുള്ളവനായി മരിക്കും; പാപിയോ നൂറു
വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നാലും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നേ വരൂ. 21 അവർ വീടുകളെ പണിതു പാൎക്കും;
അവർ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അവയിലെ
ഫലം അനുഭവിക്കും. 22 അവർ പണിക,
മറ്റൊരുത്തൻ പാൎക്ക എന്നു വരികയില്ല; അവർ
നടുക, മറ്റൊരുത്തൻ തിന്നുക എന്നും വരികയില്ല;
എന്റെ ജനത്തിന്റെ ആയുസ്സു വൃക്ഷത്തിന്റെ
ആയുസ്സുപോലെ ആകും; എന്റെ വൃതന്മാർ തന്നേ
തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം അനുഭവിക്കും. 23 അവർ
വൃഥാ അദ്ധ്വാനിക്കയില്ല; ആപത്തിന്നായിട്ടു
പ്രസവിക്കയുമില്ല; അവർ യഹോവയാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതിയല്ലോ;
അവരുടെ സന്താനം അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 24
അവർ വിളിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഞാൻ ഉത്തരം
അരുളും; അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ ഞാൻ കേൾക്കും. 25 ചെന്നായും കുഞ്ഞാടും
ഒരുമിച്ചു മേയും; സിംഹം കാള എന്നപോലെ
വൈക്കോൽ തിന്നും; സൎപ്പത്തിന്നു പൊടി
ആഹാരമായിരിക്കും; എന്റെ വിശുദ്ധപൎവ്വതത്തിൽ
എങ്ങും ഒരു ദോഷമോ നാശമോ ആരും
ചെയ്കയില്ല എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
66 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സ്വൎഗ്ഗം
എന്റെ സിംഹാസനവും ഭൂമി എന്റെ പാദപീഠവും

ആകുന്നു; നിങ്ങൾ എനിക്കു പണിയുന്ന
ആലയം ഏതുവിധം? എന്റെ വിശ്രാമസ്ഥലവും
ഏതു? 2 എന്റെ കൈ ഇതൊക്കെയും
ഉണ്ടാക്കി; അങ്ങനെയാകുന്നു ഇതൊക്കെയും
ഉളവായതു എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
എങ്കിലും അരിഷ്ടനും മനസ്സു തകർന്നവനും
എന്റെ വചനത്തിങ്കൽ വിറെക്കുന്നവനുമായ
മനുഷ്യനെ ഞാൻ കടാക്ഷിക്കും. 3 കാളയെ
അറുക്കയും മനുഷ്യനെ കൊല്ലുകയും
ചെയ്യുന്നവൻ, കുഞ്ഞാടിനെ യാഗം കഴിക്കയും
നായുടെ കഴുത്തു ഒടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ,
ഭോജനയാഗം കഴിക്കയും പന്നിച്ചോര
അപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ, ധൂപം കാണിക്കയും
മിത്ഥ്യാമൂർത്തിയെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ,
ഇവർ സ്വന്തവഴികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കയും
അവരുടെ മനസ്സു മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളിൽ
ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞാനും
അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്തു 4
അവർ ഭയപ്പെടുന്നതു അവക്കു വരുത്തും; ഞാൻ
വിളിച്ചപ്പോൾ ആരും ഉത്തരം പറയാതെയും ഞാൻ
അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ കേൾക്കാതെയും അവർ
എനിക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു എനിക്കു
പ്രസാദമല്ലാത്തതു തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു
തന്നേ. 5 യഹോവയുടെ വചനത്തിങ്കൽ
വിറെക്കുന്നവരേ, അവന്റെ വചനം
കേട്ടുകൊൾവിൻ; നിങ്ങളെ പകെച്ചു, എന്റെ
നാമംനിമിത്തം നിങ്ങളെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്ന
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷം കണ്ടു രസിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ

തന്നെത്താൻ മഹത്വീകരിക്കട്ടെ എന്നു
പറയുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ അവർ ലജ്ജിച്ചു
പോകും. 6 നഗരത്തിൽ നിന്നു ഒരു മുഴക്കം
കേൾക്കുന്നു; മന്ദിരത്തിൽ നിന്നു ഒരു നാദം
കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ശത്രുക്കളോടു പ്രതിക്രിയ
ചെയ്യുന്ന യഹോവയുടെ നാദം തന്നേ. 7 നോവു
കിട്ടുംമുമ്പെ അവൾ പ്രസവിച്ചു; വേദന വരുംമുമ്പെ
അവൾ ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. 8
ഈവക ആർ കേട്ടിട്ടുള്ളു? ഇങ്ങനെയുള്ളതു ആർ
കണ്ടിട്ടുള്ളു? ഒരു ദേശം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു
പിറക്കുമോ? ഒരു ജാതി ഒന്നായിട്ടു തന്നേ
ജനിക്കുമോ? സീയോനോ നോവുകിട്ടിയ
ഉടൻ തന്നേ മക്കളേ പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നു.
9 ഞാൻ പ്രസവദ്വാരത്തിങ്കൽ വരുത്തീട്ടു
പ്രസവിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; പ്രസവിക്കുമാറാക്കീട്ടു ഞാൻ
ഗർഭപാത്രം അടെച്ചുകളയുമോ എന്നു നിന്റെ
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 10 യെരൂശലേമിനെ
സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ,
അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ അവളെച്ചൊല്ലി
ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; അവളെച്ചൊല്ലി ദുഃഖിക്കുന്ന
ഏവരുമായുള്ളോരേ, അവളോടുകൂടെ അത്യന്തം
ആനന്ദപ്പിൻ. 11 അവളുടെ സാന്ത്വനസ്തനങ്ങളെ
പാനം ചെയ്തു തൃപ്തരാകയും അവളുടെ
തേജസ്സിൻ കുചാഗ്രങ്ങളെ നുകന്നു രമിക്കയും
ചെയ്വിൻ. 12 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാൻ വേണ്ടി
ഞാൻ അവൾക്കു നദിപോലെ സമാധാനവും
കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന തോടുപോലെ ജാതികളുടെ

മഹത്വവും നീട്ടിക്കൊടുക്കും; നിങ്ങളെ പാശ്വത്തിൽ
എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കയും മുഴങ്കാലിന്മേൽ
ഇരുത്തി ലാളിക്കയും ചെയ്യും. 13 അമ്മ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കും; നിങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ
ആശ്വാസം പ്രാപിക്കും. 14 അതു കണ്ടിട്ടു
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ
അസ്ഥികൾ ഇളമ്പുല്ലുപോലെ തഴെക്കും;
യഹോവയുടെ കൈ തന്റെ ദാസന്മാൎക്കു
വെളിപ്പെടും; ശത്രുക്കളോടോ അവൻ
ക്രോധം കാണിക്കും. 15 യഹോവ തന്റെ
കോപത്തെ ഉഗ്രതയോടും തന്റെ ശാസനയെ
അഗ്നിജ്വാലകളോടും കൂടെ നടത്തുവാൻ
അഗ്നിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും; അവന്റെ
രഥങ്ങൾ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെയിരിക്കും. 16
യഹോവ അഗ്നികൊണ്ടും വാൾകൊണ്ടും
സകലജഡത്തോടും വ്യവഹരിക്കും; യഹോവയുടെ
നിഹതന്മാർ വളരെ ആയിരിക്കും. 17
തോട്ടങ്ങളിൽ പോകേണ്ടതിന്നു നടുവനെ
അനുകരിച്ചു തങ്ങളെ തന്നേ ശുദ്ധീകരിച്ചു
വെടിപ്പാക്കുകയും പന്നിയിറച്ചി, അറെപ്പു,
ചുണ്ടെലി എന്നിവയെ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നവർ
ഒരുപോലെ മുടിഞ്ഞുപോകും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18 ഞാൻ അവരുടെ
പ്രവൃത്തികളെയും വിചാരങ്ങളെയും അറിയുന്നു;
ഞാൻ സകല ജാതികളെയും ഭാഷക്കാരെയും
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്ന കാലം വരുന്നു; അവർ വന്നു എന്റെ
മഹത്വം കാണും. 19 ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു
അടയാളം പ്രവൎത്തിക്കും; അവരിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട

ചിലരെ ഞാൻ തർശീശ്, വില്ലാളികളായ പൂൽ, ലൂദ്
എന്നിവരും തൂബാൽ യാവാൻ എന്നിവരുമായ
ജാതികളുടെ അടുക്കലേക്കും എന്റെ കീർത്തി
കേൾക്കയും എന്റെ മഹത്വം കാണുകയും
ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ദൂരദ്വീപുകളിലേക്കും അയക്കും;
അവർ എന്റെ മഹത്വത്തെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ പ്രസ്താവിക്കും; 20 യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു വെടിപ്പുള്ള
പാത്രങ്ങളിൽ വഴിപാടു കൊണ്ടുവരുന്നതുപോലെ
അവർ സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ നിന്നു
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ ഒക്കെയും
കുതിരപ്പുറത്തും രഥങ്ങളിലും പല്ലക്കുകളിലും
കോവർകഴുതപ്പുറത്തും ഒട്ടകപ്പുറത്തും കയറ്റി
എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതമായ യെരൂശലേമിലേക്കു
യഹോവെക്കു വഴിപാടായി കൊണ്ടുവരും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 21 അവരിൽ
നിന്നും ചിലരെ ഞാൻ പുരോഹിതന്മാരായും
ലേവ്യരായും എടുക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 22 ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന
പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും എന്റെ
മുമ്പാകെ നിലനില്ക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ
സന്തതിയും നിങ്ങളുടെ പേരും നിലനില്ക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 23 പിന്നെ
അമാവാസിതോറും ശബ്ബത്തുതോറും
സകലജഡവും എന്റെ സന്നിധിയിൽ
നമസ്കരിപ്പാൻ വരും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 24 അവർ പുറപ്പെട്ടുചെന്നു,
എന്നോടു അതിക്രമം ചെയ്ത മനുഷ്യരുടെ
ശവങ്ങളെ നോക്കും; അവരുടെ പുഴു ചാകയില്ല;

അവരുടെ തീ കെട്ടുപോകയില്ല; അവർ സകലജഡത്തിന്നും അറെപ്പായിരിക്കും.

യിരെമ്യാവു

1 ബെന്യാമീൻദേശത്തു അനാഥോത്തിലെ
പുരോഹിതന്മാരിൽ ഹില്ക്കീയാവിന്റെ
മകനായ യിരെമ്യാവിന്റെ വചനങ്ങൾ. 2
അവന്നു യെഹൂദാരാജാവായി ആമോന്റെ
മകനായ യോശീയാവിന്റെ കാലത്തു, അവന്റെ
വാഴ്ചയുടെ പതിമൂന്നാം ആണ്ടിൽ, യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 3 യെഹൂദാരാജാവായി
യോശീയാവിന്റെ മകനായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
കാലത്തും യെഹൂദാരാജാവായി യോശീയാവിന്റെ
മകനായ സിദെക്കീയാവിന്റെ പതിനൊന്നാം
ആണ്ടിന്റെ അവസാനംവരെയും അഞ്ചാം
മാസത്തിൽ യെരൂശലേമ്യരെ പ്രവാസത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയതുവരെയും തന്നേ, അങ്ങനെ
ഉണ്ടായി. 4 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 5 നിന്നെ
ഉദരത്തിൽ ഉരുവാക്കിയതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ
നിന്നെ അറിഞ്ഞു; നീ ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്നു
പുറത്തു വന്നതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ നിന്നെ
വിശുദ്ധീകരിച്ചു, ജാതികൾക്കു പ്രവാചകനായി
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 എന്നാൽ ഞാൻ: അയ്യോ,
യഹോവയായ കർത്താവേ, എനിക്കു സംസാരിപ്പാൻ
അറിഞ്ഞുകൂടാ; ഞാൻ ബാലനല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 അതിന്നു യഹോവ എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ ബാലൻ എന്നു
നീ പറയരുതു; ഞാൻ നിന്നെ അയക്കുന്ന
ഏവരുടെയും അടുക്കൽ നീ പോകയും
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും
സംസാരിക്കയും വേണം. 8 നീ അവരെ

ഭയപ്പെടരുതു; നിന്നെ വിടുവിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 9 പിന്നെ യഹോവ കൈ നീട്ടി എന്റെ
വായെ തൊട്ടു: ഞാൻ എന്റെ വചനങ്ങളെ
നിന്റെ വായിൽ തന്നിരിക്കുന്നു; 10 നോക്കുക;
നിർമ്മൂലമാക്കുവാനും പൊളിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും
ഇടിച്ചുകളവാനും പണിവാനും നടുവാനും വേണ്ടി
ഞാൻ നിന്നെ ഇന്നു ജാതികളുടെമേലും
രാജ്യങ്ങളുടെമേലും ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചു. 11 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായി: യിരെമ്യാവേ, നീ
എന്തു കാണുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. ബദാം (ജാഗ്രത്)
വൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരു കൊമ്പു കാണുന്നു എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞു. 12 യഹോവ എന്നോടു:
നീ കണ്ടതു ശരി തന്നേ; എന്റെ വചനം
നിവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജാഗരിച്ചു കൊള്ളും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 13 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം എനിക്കുണ്ടായി: നീ
എന്തു കാണുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. തിളെക്കുന്ന
ഒരു കലം കാണുന്നു. അതു വടക്കുനിന്നു
പ്രത്യക്ഷമായി വരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 14
യഹോവ എന്നോടു: വടക്കുനിന്നു ദേശത്തിലെ
സർവ്വനിവാസികൾക്കും അനർത്ഥം വരും. 15 ഞാൻ
വടക്കെ രാജ്യങ്ങളിലെ വംശങ്ങളെ ഒക്കെയും
വിളിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
അവർ വന്നു, ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സിംഹാസനം യെരൂശലേമിന്റെ പടിവാതിലുകളുടെ
പ്രവേശനത്തിങ്കലും ചുറ്റും അതിന്റെ എല്ലാ
മതിലുകൾക്കും നേരെയും യെഹൂദയിലെ

എല്ലാപട്ടണങ്ങൾക്കും നേരെയും വെക്കും. 16
അവർ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയും അന്യദേവന്മാക്കു
ധൂപം കാട്ടി തങ്ങളുടെ കൈപ്പണികളെ
നമസ്കരിക്കയും ചെയ്ത സകലദോഷത്തെയും
കുറിച്ചു ഞാൻ അവരോടു ന്യായവാദം കഴിക്കും. 17
ആകയാൽ നീ അരകെട്ടി എഴുന്നേറ്റു ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും അവരോടു
പ്രസ്താവിക്ക; ഞാൻ നിന്നെ അവരുടെ മുമ്പിൽ
ഭ്രമിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവരെ കണ്ടു
ഭ്രമിച്ചുപോകരുതു. 18 ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ
സർവ്വദേശത്തിന്നും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാക്കും
പ്രഭുക്കന്മാക്കും പുരോഹിതന്മാക്കും
ദേശത്തിലെ ജനത്തിന്നും നേരെ ഉറപ്പുള്ളോരു
പട്ടണവും ഇരിമ്പുതൂണും താമ്രമതിലുകളും
ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 19 അവർ നിന്നോടു യുദ്ധം
ചെയ്യും; നിന്നെ ജയിക്കയില്ലതാനും; നിന്നെ
രക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

2 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 നീ ചെന്നു
യെരൂശലേം കേൾക്കെ വിളിച്ചുപറയേണ്ടതു;
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മരുഭൂമിയിൽ, വിതെക്കാത്ത ദേശത്തു തന്നേ, നീ
എന്നെ അനുഗമിച്ചു നടന്ന നിന്റെ യൌവനത്തിലെ
ഭക്തിയും വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച കാലത്തിലെ
സ്നേഹവും ഞാൻ ഓക്കുന്നു. 3 യിസ്രായേൽ
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധവും അവന്റെ
വിളവിന്റെ ആദ്യഫലവും ആകുന്നു; അവനെ
തിന്നുകളയുന്നവരൊക്കെയും കുറ്റക്കാരായ്തീരും;

അവക്കു ദോഷം വന്നു ഭവിക്കും എന്നായിരുന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 4 യാക്കോബ് ഗൃഹവും
യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ സകലവംശങ്ങളും
ആയുള്ളോരേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
കേട്ടുകൊൾവിൻ. 5 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ എന്നെ
വിട്ടകന്നു മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളോടു ചേർന്നു വ്യർത്ഥന്മാർ
ആയിത്തീരുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർ എന്നിൽ
എന്തൊരു അന്യായം കണ്ടു? 6 ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു,
പാഴ്നിലവും കുഴികളും ഉള്ള ദേശമായി വരൾചയും
കൂരിരുളും ഉള്ള ദേശമായി മനുഷ്യസഞ്ചാരമോ
ആൾപാപ്പോ ഇല്ലാത്ത ദേശമായ മരുഭൂമിയിൽകൂടി
ഞങ്ങളെ നടത്തി കൊണ്ടുവന്ന യഹോവ എവിടെ
എന്നു അവർ ചോദിച്ചില്ല. 7 ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഫലവത്തായോരു ദേശത്തു അതിന്റെ ഫലവും
ഗുണവും അനുഭവിപ്പാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു;
എന്നാൽ അവിടെ എത്തിയ ശേഷം നിങ്ങൾ
എന്റെ ദേശത്തെ അശുദ്ധമാക്കി എന്റെ
അവകാശത്തെ അറെപ്പാക്കിക്കളഞ്ഞു. 8
യഹോവ എവിടെ എന്നു പുരോഹിതന്മാർ
അന്വേഷിച്ചില്ല; ന്യായപ്രമാണജ്ഞന്മാർ എന്നെ
അറിഞ്ഞില്ല; ഇടയന്മാർ എന്നോടു അതിക്രമം
ചെയ്തു: പ്രവാചകന്മാർ ബാൽമുഖാന്തരം
പ്രവചിച്ചു, പ്രയോജനമില്ലാത്തവയോടു
ചേർന്നുനടന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
ഇനിയും നിങ്ങളോടു വ്യവഹരിക്കും;
നിങ്ങളുടെ മക്കളുടെ മക്കളോടും ഞാൻ
വ്യവഹരിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

10 നിങ്ങൾ കിത്തീയരുടെ ദ്വീപുകളിലേക്കു
കടന്നുചെന്നു നോക്കുവിൻ; കേദാരിലേക്കു
ആളയച്ചു നല്ലവണ്ണം അന്വേഷിച്ചു, ഇതുപോലെ
സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുവിൻ. 11 ഒരു
ജാതി തന്റെ ദേവന്മാരെ മാറ്റീട്ടുണ്ടോ? അവ
ദേവന്മാരല്ലതാനും; എന്നാൽ എന്റെ ജനം തന്റെ
മഹത്വമായവനെ പ്രയോജനമില്ലാത്തതിന്നു പകരം
മാറ്റിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 12 ആകാശമേ, ഇതിങ്കൽ
വിസ്മയിച്ചു ഭ്രമിച്ചു ഏറ്റവും സ്തംഭിച്ചുപോക
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 13 എന്റെ
ജനം രണ്ടു ദോഷം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: അവർ
ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവായ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു,
വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളെ, പൊട്ടക്കിണറുകളെ
തന്നേ, കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 യിസ്രായേൽ ദാസനോ?
വീട്ടിൽ പിറന്ന അടിമയോ? അവൻ കവർച്ചയായി
തീർന്നിരിക്കുന്നതെന്തു? 15 ബാലസിംഹങ്ങൾ
അവന്റെ നേരെ അലറി നാദം കേൾപ്പിച്ചു അവന്റെ
ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കി; അവന്റെ പട്ടണങ്ങൾ
വെന്തു നിവാസികൾ ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നു. 16
നോഫ്യരും തഹ്പനേസ്യരും നിന്റെ നെറുകയെ
തകർത്തു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 17 നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ വഴിനടത്തിയപ്പോൾ അവനെ
ഉപേക്ഷിക്കകൊണ്ടല്ലയോ നീ ഇതു സമ്പാദിച്ചതു?
18 ഇപ്പോഴോ, മിസ്രയീമിലേക്കുള്ള യാത്ര
എന്തിന്നു? ശീഹോരിലെ വെള്ളം കുടിപ്പാനോ?
അശ്ശൂരിലേക്കുള്ള യാത്ര എന്തിന്നു? ആ നദിയിലെ
വെള്ളം കുടിപ്പാനോ? 19 നിന്റെ ദുഷ്ടത തന്നേ
നിനക്കു ശിക്ഷയും നിന്റെ വിശ്വാസത്യാഗങ്ങൾ
നിനക്കു ദണ്ഡനവുമാകും; അതുകൊണ്ടു നീ

നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചതും
എന്റെ ഭയം നിനക്കു ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതും
എത്ര ദോഷവും കൈപ്പും ആയുള്ളതെന്നു
അറിഞ്ഞു കണ്ടുകൊൾക എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
20 പണ്ടു തന്നേ നീ നുകം തകർത്തു നിന്റെ
കയറു പൊട്ടിച്ചു: ഞാൻ അടിമവേല
ചെയ്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു; ഉയർന്ന
കുന്നിന്മേൽ ഒക്കെയും പച്ചയായ വൃക്ഷത്തിൻ
കീഴൊക്കെയും നീ വേശ്യയായി കിടന്നു. 21
ഞാൻ നിന്നെ വിശിഷ്ടമുന്തിരിവള്ളിയായി, നല്ല
തൈയായി തന്നേ നട്ടിരിക്കെ നീ എനിക്കു
കാട്ടുമുന്തിരിവള്ളിയുടെ തൈയായ്തീർന്നതു
എങ്ങനെ? 22 നീ ധാരാളം ചവക്കാരം തേച്ചു
ചാരവെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകിയാലും നിന്റെ
അകൃത്യം എന്റെ മുമ്പിൽ മലിനമായിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 23 ഞാൻ മലിനയായിട്ടില്ല; ഞാൻ
ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളോടു ചെന്നു ചേർന്നിട്ടില്ല എന്നു
നിനക്കു എങ്ങനെ പറയാം? താഴ്വരയിലെ നിന്റെ
നടപ്പു വിചാരിക്ക; നീ ചെയ്തതു ഓർക്കുക;
വഴിയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വിരെഞ്ഞോടുന്ന
പെണ്ണൊട്ടകമല്ലയോ നീ? 24 നീ മരുഭൂമി
ശീലിച്ചു അതിമോഹം പൂണ്ടു കിഴെക്കുന്ന
കാട്ടുകഴുത തന്നേ; അതിന്റെ മദപ്പാടിൽ
അതിനെ തടുക്കാകുന്നവൻ ആർ? ആരും
അതിനെ അന്വേഷിച്ചു തളരുകയില്ല; അതിന്റെ
മാസത്തിൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും; 25 ചെരിപ്പു
ഊരിപ്പോകാതവണ്ണം നിന്റെ കാലും വരണ്ടു

പോകാതവണ്ണം തൊണ്ടയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക;
നീയോ അതു വെറുതെ; അങ്ങനെയല്ല; ഞാൻ
അന്യന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു; അവരുടെ
പിന്നാലെ ഞാൻ പോകും എന്നു പറഞ്ഞു.
26 കള്ളനെ കണ്ടുപിടിക്കുമ്പോൾ അവൻ
ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ യിസ്രായേൽഗൃഹം
ലജ്ജിച്ചുപോകും; അവരും അവരുടെ
രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും
പ്രവാചകന്മാരും തന്നേ. 27 അവർ മരത്തോടു: നീ
എന്റെ അപ്പൻ എന്നും കല്ലിനോടു: നീ എന്നെ
പ്രസവിച്ചവൾ എന്നും പറയുന്നു; അവർ മുഖമല്ല
മുതുകത്രേ എങ്കലേക്കു തിരിച്ചിരിക്കുന്നതു;
എന്നാൽ കഷ്ടകാലത്തു അവർ: നീ എഴുന്നേറ്റു
ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു പറയും. 28 നീ
ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള നിന്റെ ദേവന്മാർ എവിടെ?
കഷ്ടകാലത്തു നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ അവക്കു
കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ അവർ എഴുന്നേല്ക്കട്ടെ; അയ്യോ
യെഹൂദയേ, നിന്റെ പട്ടണങ്ങളുടെ എണ്ണത്തോളം
നിനക്കു ദേവന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ! 29 നിങ്ങൾ
എന്നോടു വാദിക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും എന്നോടു ദ്രോഹിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 30 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ മക്കളെ അടിച്ചതു വ്യർത്ഥം;
അവർ ബുദ്ധി പഠിച്ചില്ല; നശിപ്പിക്കുന്ന
സിംഹത്തെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ വാൾ തന്നേ
നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരെ തിന്നുകളഞ്ഞു. 31
ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയായുള്ളോവേ,
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു കേൾപ്പിൻ: ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്നു ഒരു മരുഭൂമി ആയിരുന്നുവോ?

അന്ധകാരപ്രദേശമായിരുന്നുവോ? ഞങ്ങൾ
കെട്ടഴിഞ്ഞു നടക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ അടുക്കൽ
വരികയില്ല എന്നു എന്റെ ജനം പറയുന്നതു എന്തു?
32 ഒരു കന്യക തന്റെ ആഭരണങ്ങളും ഒരു മണവാട്ടി
തന്റെ അരക്കച്ചയും മറക്കുമോ? എന്നാൽ
എന്റെ ജനം എണ്ണമില്ലാത്ത നാളായി എന്നെ
മറന്നിരിക്കുന്നു. 33 പ്രേമം അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ നിന്റെ വഴി എത്ര ചേലാക്കുന്നു! അതുകൊണ്ടു
നീ ദുർന്നടപ്പുകാരത്തികളെയും നിന്റെ വഴികൾ
അഭ്യസപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 34 നിന്റെ ഉടുപ്പിന്റെ
വിളുമ്പിലും കുറ്റമില്ലാത്ത സാധുക്കളുടെ
രക്തം കാണുന്നു; ഭവന ഭേദനത്തിലല്ല നീ
അവരെ പിടിച്ചതു. ഇവയെക്കുറിച്ചു ഒക്കെയും
ഞാൻ ന്യായവാദം കഴിക്കും. 35 നീയോ:
ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്തവൾ; അവന്റെ കോപം
എന്നെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു സത്യം എന്നു
പറയുന്നു; ഞാൻ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു
നീ പറയുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നോടു
വ്യവഹരിക്കും. 36 നിന്റെ വഴിയെ മാറ്റേണ്ടതിന്നു നീ
ഇത്ര തെണ്ടിനടക്കുന്നതെന്തു? അശ്ശൂരിങ്കൽ
നീ ലജ്ജിച്ചതുപോലെ മിസ്രയീമിങ്കലും
ലജ്ജിച്ചുപോകും. 37 അവിടെനിന്നും നീ തലയിൽ
കൈ വെച്ചുംകൊണ്ടു ഇറങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവരും;
നീ ആശ്രയിച്ചവരെ യഹോവ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവരെക്കൊണ്ടു
നിനക്കു ഒരു ഗുണവും വരികയില്ല.

3 ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കയും
അവൾ അവനെ വിട്ടുപോയി മറ്റൊരു പുരുഷന്നു
ഭാര്യയായി തീരുകയും ചെയ്തശേഷം അവൻ

അവളുടെ അടുക്കൽ വീണ്ടും ചെല്ലുമോ?
അങ്ങനെയുള്ള ദേശം മലിനമായ്പോകയില്ലയോ?
നീയോ, പല ജാരന്മാരുമായി പരസംഗം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ടും എന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവരുവാൻ നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 2
മൊട്ടക്കുന്നുകളിലേക്കു തലപൊക്കി നോക്കുക; നീ
പരസംഗം ചെയ്യാത്ത സ്ഥലം ഏതുള്ളു?
മരുഭൂമിയിൽ അരാബ്യർ എന്നപോലെ നീ
വഴികളിൽ അവക്കായി പതിയിരുന്നു;
നിന്റെ പരസംഗത്താലും വഷളത്വത്താലും
ദേശത്തെ മലിനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3
അതുകൊണ്ടു മഴ നിന്നുപോയി; പിന്മഴ
പെയ്തതുമില്ല; എന്നിട്ടും നീ വേശ്യയുടെ നെറ്റി
കാണിച്ചു, നാണിക്കാതെയിരിക്കുന്നു. 4 നീ
ഇന്നുമുതൽ എന്നോടു: എന്റെ പിതാവേ,
നീ എന്റെ യൌവനത്തിലെ സഖി എന്നു
വിളിച്ചുപറകയില്ലയോ? 5 അവൻ എന്നേക്കും
കോപം സംഗ്രഹിക്കുമോ? അവൻ സദാകാലം
ദ്വേഷം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമോ? എന്നിങ്ങനെ നീ
പറഞ്ഞു ദുഷ്ടതകളെ പ്രവൎത്തിച്ചു നിനക്കു
സാധിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 6 യോശീയാരാജാവിന്റെ
കാലത്തു യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
വിശ്വാസത്യാഗിനിയായ യിസ്രായേൽ
ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നീ കണ്ടുവോ?
അവൾ ഉയരമുള്ള എല്ലാമലമുകളിലും
എല്ലാപച്ചമരത്തിൻകീഴിലും ചെന്നു അവിടെ
പരസംഗം ചെയ്തു. 7 ഇതൊക്കെയും
ചെയ്തശേഷം അവൾ എന്റെ അടുക്കൽ

മടങ്ങിവരും എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു: എന്നാൽ
അവൾ മടങ്ങിവന്നില്ല; വിശ്വാസപാതകിയായ
യെഹൂദാ എന്ന അവളുടെ സഹോദരി അതു കണ്ടു.
8 വിശ്വാസത്യാഗിനിയായ യിസ്രായേൽ വ്യഭിചാരം
ചെയ്ത ഹേതുവാൽ തന്നേ ഞാൻ അവളെ
ഉപേക്ഷിച്ചു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തതു
വിശ്വാസപാതകിയായ യെഹൂദാ എന്ന അവളുടെ
സഹോദരി കണ്ടിട്ടും ഭയപ്പെടാതെ അവളും ചെന്നു
പരസംഗം ചെയ്തു. 9 മനോലഘുത്വത്തോടെ
ചെയ്ത അവളുടെ പരസംഗംഹേതുവായി
ദേശം മലിനമായ്പോയി; കല്ലിനോടും
മരത്തോടും അവൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്തു. 10
ഇതെല്ലാമായിട്ടും വിശ്വാസപാതകിയായ
സഹോദരി യെഹൂദാ കപടമായിട്ടല്ലാതെ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ എന്റെ അടുക്കലേക്കു
മടങ്ങിവന്നിട്ടില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
11 വിശ്വാസത്യാഗിനിയായ യിസ്രായേൽ
വിശ്വാസപാതകിയായ യെഹൂദയെക്കാൾ
നീതിയുള്ളവളെന്നു യഹോവ എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തു. 12 നീ ചെന്നു വടക്കോട്ടു
നോക്കി ഈ വചനങ്ങളെ വിളിച്ചുപറക:
വിശ്വാസത്യാഗിനിയായ യിസ്രായേലേ, മടങ്ങിവരിക
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കോപം കാണിക്കയില്ല; ഞാൻ
കരുണയുള്ളവൻ; എന്നേക്കും കോപം
സംഗ്രഹിക്കയുമില്ല എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 13 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
നീ ദ്രോഹം ചെയ്തു. പച്ചമരത്തിൻ
കീഴിലൊക്കെയും അന്യന്മാരോടു ദുർമ്മാർഗ്ഗമായി

നടന്നതും എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കാതെ
ഇരുന്നതുമായ നിന്റെ അകൃത്യം സമ്മതിക്കമാത്രം
ചെയ്ക എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 14
വിശ്വാസത്യാഗികളായ മക്കളേ, മടങ്ങിവരുവിൻ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാനല്ലോ
നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവു; ഞാൻ നിങ്ങളെ പട്ടണത്തിൽ
ഒരുത്തനെയും വംശത്തിൽ രണ്ടുപേരെയും വീതം
എടുത്തു സീയോനിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 15 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എന്റെ മനസ്സിന്നൊത്ത ഇടയന്മാരെ
നല്കും; അവർ നിങ്ങളെ ജ്ഞാനത്തോടും
ബുദ്ധിയോടും കൂടെ മേയിക്കും. 16 അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ദേശത്തു വർദ്ധിച്ചുപെരുകുമ്പോൾ ആ
കാലത്തു: യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം എന്നു
ഇനി പറകയില്ല, അതു മനസ്സിൽ വരികയില്ല,
അതിനെ ഓർക്കയില്ല, ചെന്നു കാണുകയില്ല, ഇനി
അതു ഉണ്ടാക്കുകയുമില്ല എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 17 ആ കാലത്തു യെരൂശലേമിന്നു
യഹോവയുടെ സിംഹാസനം എന്നു പേരാകും;
സകലജാതികളും അവിടേക്കു, യെരൂശലേമിലേക്കു
തന്നേ, യഹോവയുടെ നാമംനിമിത്തം വന്നുചേരും;
തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിന്റെ ശാഠ്യപ്രകാരം ഇനി
നടക്കയുമില്ല. 18 ആ കാലത്തു യെഹൂദാഗൃഹം
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ചേർന്നു, അവർ ഒന്നിച്ചു
വടക്കെ, ദിക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു അവകാശമായി
കൊടുത്ത ദേശത്തേക്കു വരും. 19 ഞാനോ
നിന്നെ ദത്തെടുത്തു, നിനക്കു ജാതികളുടെ
അതിഭംഗിയുള്ള അവകാശമായ മനോഹരദേശം
നല്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു വിചാരിച്ചു; നീ

എന്നെ: എന്റെ പിതാവേ എന്നു വിളിക്കും,
എന്നെ വിട്ടുമാറുകയുമില്ല എന്നും ഞാൻ
വിചാരിച്ചു. 20 യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഒരു ഭാൎയ്യ
ഭൎത്താവിനോടു വിശ്വാസപാതകം ചെയ്തു അവനെ
വിട്ടുകളയുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നോടു
വിശ്വാസപാതകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 21 യിസ്രായേൽമക്കൾ
വളഞ്ഞ വഴികളിൽ നടന്നു തങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെ മറന്നുകളഞ്ഞതിനാൽ അവർ
മൊട്ടക്കുന്നുകളിന്മേൽ കരഞ്ഞു യാചിക്കുന്നതു
കേൾക്കുന്നു! 22 വിശ്വാസത്യാഗികളായ മക്കളേ,
മടങ്ങിവരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്യാഗം
മാറ്റിത്തരാം. ഇതാ, ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നു; നീ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയല്ലോ.
23 കുന്നുകളും പൎവ്വതങ്ങളിലെ കോലാഹലവും
വ്യൎത്ഥം; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
മാത്രമേ യിസ്രായേലിന്നു രക്ഷയുള്ളു. 24
ലജ്ജാവിഗ്രഹങ്ങളോ ഞങ്ങളുടെ യൌവനംമുതൽ
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ സമ്പാദ്യത്തെയും
അവരുടെ ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും
അവരുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
തിന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 25 ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
ലജ്ജയിൽ തന്നേ കിടക്കട്ടെ; ഞങ്ങളുടെ
നാണം ഞങ്ങളെ മൂടട്ടെ; ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരും യൌവനംമുതൽ ഇന്നുവരെയും
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചിട്ടുമില്ല.

4 യിസ്രായേലേ, നീ മനംതിരിയുമെങ്കിൽ
എന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി വന്നുകൊൾക
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; നിന്റെ
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെ എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയുമെങ്കിൽ നീ അലഞ്ഞു
നടക്കേണ്ടിവരികയില്ല. 2 യഹോവയാണ എന്നു നീ
പരമാൎത്ഥമായും ന്യായമായും നീതിയായും സത്യം
ചെയ്കയും ജാതികൾ അവനിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചു അവനിൽ പുകഴുകയും ചെയ്യും. 3
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടും യെരൂശലേമ്യരോടും
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
മുള്ളുകളുടെ ഇടയിൽ വിതെക്കാതെ
തരിശുനിലം ഉഴുവിൻ. 4 യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരൂശലേംനിവാസികളും ആയുള്ളോരേ,
നിങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾനിമിത്തം
എന്റെ കോപം തീപോലെ ജ്വലിച്ചു ആൎക്കും
കെടുത്തുകൂടാതവണ്ണം കത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളെത്തന്നേ യഹോവെക്കായി പരിച്ഛേദന
ചെയ്തു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗ്രചൎമ്മം
നീക്കിക്കളവിൻ. 5 യെഹൂദയിൽ അറിയിച്ചു
യെരൂശലേമിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കി ദേശത്തു കാഹളം
ഊതുവാൻ പറവിൻ; കൂടിവരുവിൻ; നമുക്കു
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിലേക്കു പോകാം എന്നു
ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറവിൻ. 6 സീയോന്നു കൊടി
ഉയൎത്തുവിൻ; നില്ക്കാതെ ഓടിപ്പോകുവിൻ; ഞാൻ
വടക്കുനിന്നു അനൎത്ഥവും വലിയ നാശവും
വരുത്തും. 7 സിംഹം പള്ളക്കാട്ടിൽ നിന്നു
ഇളകിയിരിക്കുന്നു; ജാതികളുടെ സംഹാരകൻ
ഇതാ, നിന്റെ ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കുവാൻ തന്റെ

സ്ഥലം വിട്ടു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ
പട്ടണങ്ങളെ നിവാസികൾ ഇല്ലാതവണ്ണം
നശിപ്പിക്കും. 8 ഇതുനിമിത്തം രട്ടുടുപ്പിൻ; വിലപിച്ചു
മുറയിടുവിൻ; യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം
നമ്മെ വിട്ടുമാറീട്ടില്ലല്ലോ. 9 അന്നാളിൽ
രാജാവിന്റെ ധൈര്യ്യവും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
ധൈര്യ്യവും ക്ഷയിക്കും; പുരോഹിതന്മാർ ഭ്രമിച്ചും
പ്രവാചകന്മാർ സ്തംഭിച്ചും പോകും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 10 അതിന്നു
ഞാൻ: അയ്യോ, യഹോവയായ കർത്താവേ,
പ്രാണനിൽ വാൾ കടന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു നീ ഈ ജനത്തെയും
യെരൂശലേമിനെയും ഏററവും വഞ്ചിച്ചുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 ആ കാലത്തു ഈ ജനത്തോടും
യെരൂശലേമിനോടും പറവാനുള്ളതെന്തെന്നാൽ:
മരുഭൂമിയിലെ മൊട്ടക്കുന്നുകളിൽനിന്നു ഒരു
ഉഷ്ണക്കാററു പേററുവാനല്ല കൊഴിപ്പാനുമല്ല
എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിക്കു നേരെ ഊതും.
12 ഇതിലും കൊടുതായൊരു കാററു എന്റെ
കല്പനയാൽ വരും; ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നേ
അവരോടു ന്യായവാദം കഴിക്കും. 13 ഇതാ, അവൻ
മേഘങ്ങളെപ്പോലെ കയറിവരുന്നു; അവന്റെ
രഥങ്ങൾ ചുഴലിക്കാററുപോലെ ആകുന്നു;
അവന്റെ കുതിരകൾ കഴുക്കളെക്കാളും
വേഗതയുള്ളവ; അയ്യോ കഷ്ടം; നാം നശിച്ചല്ലോ. 14
യെരൂശലേമേ, നീ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ദുഷ്ടത കഴുകിക്കളക;
നിന്റെ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങൾ എത്രത്തോളം നിന്റെ
ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും. 15 ദാനിൽനിന്നു ഉറക്കെ

ഘോഷിക്കുന്നു; എഫ്രയീംമലയിൽനിന്നു
അനൎത്ഥത്തെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. 16
ജാതികളോടു പ്രസ്താവിപ്പിൻ; ഇതാ, കോട്ട
വളയുന്നവർ ദൂരദേശത്തുനിന്നു വന്നു
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങൾക്കു നേരെ ആൎപ്പുവിളിക്കുന്നു
എന്നു യെരൂശലേമിനോടു അറിയിപ്പിൻ. 17 അവൾ
എന്നോടു മത്സരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു അവർ
വയലിലെ കാവല്ക്കാരെപ്പോലെ അവളുടെ
നേരെ വന്നു ചുറ്റും വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18 നിന്റെ നടപ്പും
പ്രവൃത്തികളും ഹേതുവായിട്ടത്രേ ഇവ നിനക്കു
വന്നതു; ഇത്ര കൈപ്പായിരിപ്പാനും നിന്റെ
ഹൃദയത്തിന്നു തട്ടുവാനും കാരണം നിന്റെ ദുഷ്ടത
തന്നേ. 19 അയ്യോ എന്റെ ഉദരം, എന്റെ ഉദരം!
എനിക്കു നോവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു; അയ്യോ എന്റെ
ഹൃദയഭിത്തികൾ! എന്റെ നെഞ്ചിടിക്കുന്നു;
എനിക്കു മിണ്ടാതെ ഇരുന്നുകൂടാ; എന്റെ ഉള്ളം
കാഹളനാദവും യുദ്ധത്തിന്റെ ആൎപ്പുവിളിയും
കേട്ടിരിക്കുന്നു. 20 നാശത്തിന്മേൽ നാശം വിളിച്ചു
പറയുന്നു; ദേശമൊക്കെയും ശൂന്യമായി
പെട്ടെന്നു എന്റെ കൂടാരങ്ങളും ഒരു ക്ഷണത്തിൽ
എന്റെ തിരശ്ശീലകളും കവൎച്ചയായ്പോയി. 21
എത്രത്തോളം ഞാൻ കൊടി കണ്ടു കാഹളധ്വനി
കേൾക്കേണ്ടിവരും? 22 എന്റെ ജനം ഭോഷന്മാർ;
അവർ എന്നെ അറിയുന്നില്ല; അവർ ബുദ്ധികെട്ട
മക്കൾ; അവൎക്കു ഒട്ടും ബോധമില്ല; ദോഷം
ചെയ്വാൻ അവർ സമൎത്ഥന്മാർ; നന്മ
ചെയ്വാനോ അവൎക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. 23
ഞാൻ ഭൂമിയെ നോക്കി അതിനെ പാഴും

ശൂന്യമായി കണ്ടു; ഞാൻ ആകാശത്തെ നോക്കി;
അതിന്നു പ്രകാശം ഇല്ലാതെയിരുന്നു. 24 ഞാൻ
പൎവ്വതങ്ങളെ നോക്കി; അവ വിറെക്കുന്നതു കണ്ടു;
കുന്നുകൾ എല്ലാം ആടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 25
ഞാൻ നോക്കി, ഒരു മനുഷ്യനെയും കണ്ടില്ല;
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ ഒക്കെയും പറന്നു
പോയിരുന്നു. 26 ഞാൻ നോക്കി ഉദ്യാനം
മരുഭൂമിയായ്തീൎന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടു; അതിലെ
പട്ടണങ്ങളൊക്കെയും യഹോവയാൽ അവന്റെ
ഉഗ്രകോപം ഹേതുവായി ഇടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
27 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ദേശമൊക്കെയും ശൂന്യമാകും; എങ്കിലും
ഞാൻ മുഴുവനായി മുടിച്ചുകളകയില്ല. 28
ഇതുനിമിത്തം ഭൂമി വിലപിക്കും; മീതെ
ആകാശം കറുത്തുപോകും; ഞാൻ
നിശ്ചയിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
അനുതപിക്കയില്ല, പിൻമാറുകയുമില്ല. 29
കുതിരച്ചേവകരുടെയും വില്ലാളികളുടെയും
ആരവംഹേതുവായി സകല നഗരവാസികളും
ഓടിപ്പോകുന്നു; അവർ പള്ളക്കാടുകളിൽ ചെന്നു
പാറകളിന്മേൽ കയറുന്നു; സകലനഗരവും
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആരും
അവിടെ പാൎക്കുന്നതുമില്ല. 30 ഇങ്ങനെ
ശൂന്യമായ്പോകുമ്പോൾ നീ എന്തു ചെയ്യും? നീ
രക്താംബരം ധരിച്ചാലും പൊന്നാഭരണം
അണിഞ്ഞാലും നിന്റെ കണ്ണിൽ മഷി എഴുതിയാലും
വ്യൎത്ഥമായി നിനക്കു സൌന്ദൎയ്യം വരുത്തുന്നു;
നിന്റെ ജാരന്മാർ നിന്നെ നിരസിച്ചു നിനക്കു
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു. 31

ഈറ്റുനോവു കിട്ടിയവളുടെ ഒച്ചപോലെയും
കടിഞ്ഞൂൽകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുന്നവളുടെ
ഞരക്കംപോലെയും ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു;
നെടുവീപ്പിട്ടും കൈമലത്തിയുംകൊണ്ടു: അയ്യോ
കഷ്ടം! എന്റെ പ്രാണൻ കുലപാതകന്മാരുടെ
മുമ്പിൽ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറയുന്ന
സീയോൻ പുത്രിയുടെ ശബ്ദം തന്നേ.

5 ന്യായം പ്രവൎത്തിക്കയും വിശ്വസ്തത
കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഉണ്ടോ? ഒരുത്തനെ
കാണുമോ എന്നു യെരൂശലേമിന്റെ വീഥികളിൽ
ചുറ്റിനടന്നു അന്വേഷിക്കയും അതിന്റെ
വിശാലസ്ഥലങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞു അറികയും
ചെയ്വിൻ; കണ്ടു എങ്കിൽ ഞാൻ അതിനോടു
ക്ഷമിക്കും. 2 യഹോവയാണ എന്നു പറഞ്ഞാലും
അവർ കപടമായിട്ടത്രേ സത്യം ചെയ്യുന്നതു. 3
യഹോവേ, നിന്റെ കണ്ണു വിശ്വസ്തതയല്ലയോ
നോക്കുന്നതു? നീ അവരെ അടിച്ചു എങ്കിലും
അവർ വേദനപ്പെട്ടില്ല; നീ അവരെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു
എങ്കിലും അവക്കു ബോധം കൈക്കൊൾവാൻ
മനസ്സില്ലായിരുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ മുഖം
പാറയെക്കാൾ കടുപ്പമാക്കി; മടങ്ങിവരുവാൻ
അവക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ: ഇവർ അല്പന്മാർ, ബുദ്ധിഹീനർ തന്നേ;
അവർ യഹോവയുടെ വഴിയും തങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവും അറിയുന്നില്ല. 5 ഞാൻ
മഹാന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരോടു
സംസാരിക്കും; അവർ യഹോവയുടെ വഴിയും
തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവും അറിയും
എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവരും ഒരുപോലെ

നുകം തകർത്തു കയറു പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
6 അതുകൊണ്ടു കാട്ടിൽനിന്നു ഒരു സിംഹം വന്നു
അവരെ കൊല്ലും; മരുപ്രദേശത്തിലെ ചെന്നായ്
അവരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും; പുള്ളിപ്പുലി
അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾക്കെതിരെ പതിയിരിക്കും;
അവയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരുന്ന എല്ലാവരെയും
പറിച്ചു കീറിക്കളയും; അവരുടെ അതിക്രമങ്ങൾ
വളരെയല്ലോ? അവരുടെ പിൻമാറ്റങ്ങളും
പെരുകിയിരിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ നിന്നോടു
ക്ഷമിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? നിന്റെ മക്കൾ എന്നെ
ഉപേക്ഷിച്ചു, ദൈവമല്ലാത്തവയെ ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്തുവരുന്നു; ഞാൻ അവരെ പോഷിപ്പിച്ച
സമയത്തു അവർ വ്യഭിചാരം ചെയ്കയും
വേശ്യാഗൃഹങ്ങളിൽ കൂട്ടമായി ചെല്ലുകയും
ചെയ്തു. 8 തീറ്റിത്തടിപ്പിച്ച കുതിരകളെപ്പോലെ
അവർ മദിച്ചുനടന്നു, ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാൎയ്യയെ നോക്കി ചിറാലിക്കുന്നു. 9
ഇവനിമിത്തം ഞാൻ സന്ദശിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ?
ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതിയോടു ഞാൻ പകരം
ചെയ്യാതിരിക്കുമോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 10 അതിന്റെ മതിലുകളിന്മേൽ കയറി
നശിപ്പിപ്പിൻ; എങ്കിലും മുടിച്ചുകളയരുതു;
അതിന്റെ കൊമ്പുകളെ നീക്കിക്കളവിൻ;
അവ യഹോവെക്കുള്ളവയല്ലല്ലോ. 11
യിസ്രായേൽഗൃഹവും യെഹൂദാഗൃഹവും
എന്നോടു മഹാദ്രോഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12 അവർ യഹോവയെ
നിഷേധിച്ചു പറഞ്ഞതു: അതു അവനല്ല; നമുക്കു
ദോഷം വരികയില്ല; നാം വാളോ ക്ഷാമമോ

കാണുകയുമില്ല. 13 പ്രവാചകന്മാർ കാറ്റായ്തീരും;
അവക്ക്കു അരുളപ്പാടില്ല; അവക്ക്കു അങ്ങനെ
ഭവിക്കട്ടെ. 14 അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങൾ ഈ വാക്കു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു, ഇതാ,
ഞാൻ നിന്റെ വായിൽ എന്റെ വചനങ്ങളെ തീയും
ഈ ജനത്തെ വിറകും ആക്കും; അവർ അതിന്നു
ഇരയായി തീരും. 15 യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഞാൻ
ദൂരത്തുനിന്നു ഒരു ജാതിയെ നിങ്ങളുടെ നേരെ
വരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു: അതു
സ്ഥിരതയുള്ളോരു ജാതി; പുരാതനമായോരു ജാതി,
ഭാഷ നിനക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും വാക്കു
നിനക്കു തിരിയാത്തതുമായോരു ജാതി തന്നേ; 16
അവരുടെ ആവനാഴി തുറന്ന ശവക്കുഴി;
അവർ എല്ലാവരും വീരന്മാരത്രേ. 17 നിന്റെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഭക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന
നിന്റെ വിളവും നിന്റെ ആഹാരവും അവർ
ഭക്ഷിച്ചുകളയും; അവർ നിന്റെ ആടുകളെയും
കന്നുകാലികളെയും തിന്നുകളയും; അവർ നിന്റെ
മുന്തിരിവള്ളികളെയും അത്തിവൃക്ഷങ്ങളെയും
തിന്നുകളയും; നീ ആശ്രയിക്കുന്ന നിന്റെ
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ അവർ വാൾകൊണ്ടു
ശൂന്യമാക്കിക്കളയും. 18 എന്നാൽ അന്നാളിലും
ഞാൻ നിങ്ങളെ മുടിച്ചുകളകയില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 19 നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇവയൊക്കെയും നമ്മോടു ചെയ്‌വാൻ
സംഗതി എന്തെന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ നീ
അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ
ദേശത്തു അന്യദേവന്മാരെ സേവിച്ചതുപോലെ

നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലാത്ത ദേശത്തു നിങ്ങൾ
അന്യജാതിക്കാരെ സേവിക്കേണ്ടിവരും
എന്നുത്തരം പറയേണം. 20 നിങ്ങൾ യാക്കോബ്
ഗൃഹത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു യെഹൂദയിൽ
പ്രസിദ്ധമാക്കേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 21 കണ്ണു
ഉണ്ടായിട്ടും കാണാതെയും ചെവി ഉണ്ടായിട്ടും
കേൾക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന മൂഢന്മാരും
ബുദ്ധിഹീനന്മാരുമായ ജനമേ, ഇതു കേൾപ്പിൻ!
22 നിങ്ങൾ എന്നെ ഭയപ്പെടുകയില്ലയോ?
എന്റെ സന്നിധിയിൽ വിറെക്കയില്ലയോ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ കടലിന്നു
കവിഞ്ഞുകൂടാതവണ്ണം നിത്യപ്രമാണമായി മണൽ
അതിരാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു; തിരകൾ അലെച്ചാലും
സാധിക്കയില്ല; എത്രതന്നേ ഇരെച്ചാലും അതിർ
കടക്കയില്ല. 23 ഈ ജനത്തിന്നോ ശാഠ്യവും
മത്സരവും ഉള്ളോരു ഹൃദയം ഉണ്ടു; അവർ
ശഠിച്ചു പോയ്ക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 24 മുന്മഴയും
പിന്മഴയും ഇങ്ങനെ നമുക്കു അതതു സമയത്തു
വേണ്ടുന്ന മഴ തരികയും കൊയ്ത്തിന്നുള്ള
കാലാവധി പാലിച്ചുതരികയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ നാം ഭയപ്പെടുക എന്നു
അവർ ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നതുമില്ല. 25 ഇവ
മാറിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ
അത്രേ കാരണം; നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളാൽ
ഈ നന്മെക്കു മുടക്കം വന്നിരിക്കുന്നു. 26
എന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ദുഷ്ടന്മാരെ
കാണുന്നു; അവർ വേടന്മാരെപ്പോലെ
പതിയിരിക്കുന്നു; അവർ കുടുക്കുവെച്ചു
മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നു. 27 കൂട്ടിൽ പക്ഷി

നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ വീട്ടിൽ
വഞ്ചന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ അവർ
മഹാന്മാരും ധനവാന്മാരും ആയിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു.
28 അവർ പുഷ്ടിവെച്ചു മിന്നുന്നു; ദുഷ്കാൎയ്യങ്ങളിൽ
അവർ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവർ അനാഥന്മാൎക്കു
ഗുണം വരത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ വ്യവഹാരം
നടത്തുന്നില്ല; ദരിദ്രന്മാൎക്കു ന്യായപാലനം
ചെയ്യുന്നതുമില്ല. 29 ഇവനിമിത്തം ഞാൻ
സന്ദൎശിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള
ജാതിയോടു ഞാൻ പകരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുമോ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 30 വിസ്മയവും
ഭയങ്കരവുമായുള്ളതു ദേശത്തു സംഭവിക്കുന്നു. 31
പ്രവാചകന്മാർ വ്യാജമായി പ്രവചിക്കുന്നു;
പുരോഹിതന്മാരും അവരോടു ഒരു കയ്യായി നിന്നു
അധികാരം നടത്തുന്നു; എന്റെ ജനത്തിന്നോ അതു
ഇഷ്ടം ആകുന്നു; എന്നാൽ ഒടുക്കം നിങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യും?

6 ബെന്യാമീൻമക്കളേ, യെരൂശലേമിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുവിൻ; തെക്കോവയിൽ
കാഹളം ഊതുവിൻ; ബേത്ത്-ഹക്കേരെമിൽ ഒരു
തീക്കുറി ഉയൎത്തുവിൻ; വടക്കു നിന്നു അനൎത്ഥവും
മഹാ നാശവും കാണായ്വരുന്നു. 2 സുന്ദരിയും
സുഖഭോഗിനിയുമായ സീയോൻ പുത്രിയെ ഞാൻ
മുടിച്ചുകളയും. 3 അവളുടെ അടുക്കൽ ഇടയന്മാർ
ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളോടുകൂടെ വരും; അവർ
അവൾക്കെതിരെ ചുറ്റിലും കൂടാരം അടിക്കും;
അവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാഗത്തു
മേയിക്കും. 4 അതിന്റെ നേരെ പടയൊരുക്കുവിൻ!
എഴുന്നേല്പിൻ ഉച്ചെക്കു തന്നേ നമുക്കു

കയറിച്ചെല്ലാം! അയ്യോ കഷ്ടം! നേരം വൈകി നിഴൽ
നീണ്ടുപോയി. 5 എഴുന്നേല്പിൻ! രാത്രിയിൽ നാം
കയറിച്ചെന്നു അതിലെ അരമനകളെ നശിപ്പിക്കുക!
6 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു:
വൃക്ഷം മുറിപ്പിൻ! യെരൂശലേമിന്നു നേരെ വാട
കോരുവിൻ! സന്ദർശിക്കപ്പെടുവാനുള്ള നഗരം
ഇതു തന്നേ; അതിന്റെ അകം മുഴുവനും
പീഡനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 കിണറ്റിൽ
പച്ചവെള്ളം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അതിൽ
എപ്പോഴും പുതിയ ദുഷ്ടത സംഭവിക്കുന്നു;
സാഹസവും കവർച്ചയുമേ അവിടെ കേൾപ്പാനുള്ളു;
എന്റെ മുമ്പിൽ എപ്പോഴും ദീനവും മുറിവും
മാത്രമേയുള്ളു. 8 യെരൂശലേമേ, എന്റെ ഉള്ളം
നിന്നെ വിട്ടുപിരിയാതെയും ഞാൻ നിന്നെ
ശൂന്യവും നിർജ്ജനപ്രദേശവും ആക്കാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഉപദേശം കൈക്കൊൾക. 9
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേലിന്റെ ശേഷിപ്പിനെ
മുന്തിരിപ്പഴംപോലെ അരിച്ചുപറിക്കും; മുന്തിരിപ്പഴം
പറിക്കുന്നവനെപ്പോലെ നിന്റെ കൈ വീണ്ടും
വള്ളികളിലേക്കു നീട്ടുക. 10 അവർ കേൾപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ ആരോടു സംസാരിച്ചു
സാക്ഷീകരിക്കേണ്ടു? അവരുടെ ചെവിക്കു
പരിച്ഛേദന ഇല്ലായ്കയാൽ ശ്രദ്ധിപ്പാൻ അവർക്കു
കഴികയില്ല; യഹോവയുടെ വചനം അവർക്കു
നിന്ദയായിരിക്കുന്നു; അവർക്കു അതിൽ ഇഷ്ടമില്ല.
11 ആകയാൽ ഞാൻ യഹോവയുടെ
ക്രോധംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതു
അടക്കിവെച്ചു ഞാൻ തളർന്നുപോയി; ഞാൻ അതു

വീഥികളിലെ കുട്ടികളിന്മേലും യൌവനക്കാരുടെ
സംഘത്തിന്മേലും ഒരുപോലെ ഒഴിച്ചുകളയും;
ഭര്‍ത്താവും ഭാര്യ്യയും വൃദ്ധനും വയോധികനും
കൂടെ പിടിപെടും. 12 അവരുടെ വീടുകളും
നിലങ്ങളും ഭാര്യ്യമാരും എല്ലാം അന്യന്മാര്‍ക്കു
ആയിപ്പോകും; ഞാന്‍ എന്റെ കൈ ദേശത്തിലെ
നിവാസികളുടെ നേരെ നീട്ടും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 13 അവരൊക്കെയും ആബാലവൃദ്ധം
ദ്രവ്യാഗ്രഹികള്‍ ആകുന്നു; പ്രവാചകന്മാരും
പുരോഹിതന്മാരും ഒരുപോലെ വ്യാജം
പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നു. 14 സമാധാനം ഇല്ലാതിരിക്കെ,
സമാധാനം സമാധാനം എന്നു അവര്‍ പറഞ്ഞു
എന്റെ ജനത്തിന്റെ മുറിവിന്നു ലഘുവായി
ചികിത്സിക്കുന്നു. 15 മ്ലേച്ഛത പ്രവര്‍ത്തിച്ചതുകൊണ്ടു
അവര്‍ ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരും; അവര്‍ ലജ്ജിക്കയോ
നാണം അറികയോ ചെയ്തിട്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു
വീഴുന്നവരുടെ ഇടയില്‍ അവര്‍ വീണുപോകും;
ഞാന്‍ അവരെ സന്ദര്‍ശിക്കുന്ന കാലത്തു അവര്‍
ഇടറി വീഴും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
16 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങള്‍ വഴികളില്‍ ചെന്നു നല്ലവഴി ഏതെന്നു
പഴയ പാതകളെ നോക്കി ചോദിച്ചു അതില്‍
നടപ്പിന്‍; എന്നാല്‍ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്നു
വിശ്രാമം ലഭിക്കും. അവരോ: ഞങ്ങള്‍ അതില്‍
നടക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു
കാവല്‍ക്കാരെ ആക്കി: കാഹളനാദം ശ്രദ്ധിപ്പിന്‍
എന്നു കല്പിച്ചു; എന്നാല്‍ അവര്‍: ഞങ്ങള്‍
ശ്രദ്ധിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതുകൊണ്ടു
ജാതികളേ, കേള്‍പ്പിന്‍; സഭയേ, അവരുടെ ഇടയില്‍

നടക്കുന്നതു അറിഞ്ഞുകൊൾക. 19 ഭൂമിയേ,
കേൾക്ക; ഈ ജനം എന്റെ വചനങ്ങളെ
ശ്രദ്ധിക്കാതെ എന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ
നിരസിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു, ഞാൻ അവരുടെ
വിചാരങ്ങളുടെ ഫലമായി അനത്ഥം
അവരുടെമേൽ വരുത്തും. 20 ശെബയിൽനിന്നു
കുന്തുരുക്കവും ദൂരദേശത്തുനിന്നു വയമ്പും
എനിക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു എന്തിനു? നിങ്ങളുടെ
ഹോമയാഗങ്ങളിൽ എനിക്കു പ്രസാദമില്ല;
നിങ്ങളുടെ ഹനനയാഗങ്ങളിൽ എനിക്കു
ഇഷ്ടവുമില്ല. 21 ആകയാൽ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഈ ജനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ ഇടച്ചകളെ വെക്കും; പിതാക്കന്മാരും
പുത്രന്മാരും ഒരുപോലെ അതിന്മേൽ തട്ടി വീഴും;
അയല്ക്കാരനും കൂട്ടുകാരനും നശിച്ചുപോകും.
22 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഇതാ, വടക്കുദേശത്തുനിന്നു ഒരു ജാതി
വരുന്നു; ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു
മഹാജാതി ഉണന്നുവരും. 23 അവർ വില്ലും
കുന്തവും എടുത്തിരിക്കുന്നു; അവർ ക്രൂരന്മാർ;
കരുണയില്ലാത്തവർ തന്നേ; അവരുടെ ആരവം
കടൽപോലെ ഇരെക്കുന്നു; സീയോൻ പുത്രീ,
അവർ നിന്റെ നേരെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
ഓരോരുത്തരും കുതിരപ്പുറത്തു കയറി
അണിനിരന്നു നില്ക്കുന്നു. 24 അതിന്റെ
വത്തമാനം കേട്ടിട്ടു ഞങ്ങളുടെ ധൈയ്യം
ക്ഷയിച്ചു, നോവു കിട്ടിയ സ്ത്രീയെപ്പോലെ
മഹാവ്യസനവും അതിവേദനയും ഞങ്ങളെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾ വയലിലേക്കു

ചെല്ലരുതു; വഴിയിൽ നടക്കയുമരുതു; അവിടെ
ശത്രുവിന്റെ വാളും ചുറ്റും ഭയവും ഉണ്ടു. 26
എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രീ, രട്ടുടുത്തു
വെണ്ണീറിൽ ഉരുളുക; ഏകജാതനെക്കുറിച്ചു
എന്നപോലെയുള്ള ദുഃഖവും കഠിനമായുള്ള
വിലാപവും കഴിച്ചുകൊൾക; സംഹാരകൻ
പെട്ടെന്നു നമ്മുടെ നേരെ വരും. 27 നീ എന്റെ
ജനത്തിന്റെ നടപ്പു പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്നെ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പരീക്ഷകനും
മാറ്റുനോക്കുന്നവനും ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. 28
അവരെല്ലാവരും മഹാ മത്സരികൾ, നുണപറഞ്ഞു
നടക്കുന്നവർ; ചെമ്പും ഇരിമ്പും അത്രേ;
അവരെല്ലാവരും വഷളത്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 29
തുരുത്തി ഊതുന്നു; തീയിൽനിന്നു വരുന്നതു
ഈയമത്രേ; ഊതിക്കഴിക്കുന്ന പണി വെറുതെ;
ദുഷ്ടന്മാർ നീങ്ങിപ്പോകുന്നില്ലല്ലോ. 30 യഹോവ
അവരെ ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവക്കു
കറക്കൻവെള്ളി എന്നു പേരാകും.

7 യഹോവയിങ്കൽനിന്നു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തെന്നാൽ: 2 നീ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു:
യഹോവയെ നമസ്കരിപ്പാൻ ഈ
വാതിലുകളിൽകൂടി കടക്കുന്നവരായ എല്ലാ
യെഹൂദയുമായുള്ളോരേ, യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു കേൾപ്പിൻ എന്നീ വചനം വിളിച്ചുപറക.
3 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ
നടപ്പും പ്രവൃത്തികളും നന്നാക്കുവിൻ; എന്നാൽ
ഞാൻ നിങ്ങളെ ഈ സ്ഥലത്തു വസിക്കുമാറാക്കും.

4 യഹോവയുടെ മന്ദിരം, യഹോവയുടെ മന്ദിരം,
യഹോവയുടെ മന്ദിരം എന്നിങ്ങനെയുള്ള
വ്യാജവാക്കുകളിൽ ആശ്രയിക്കരുതു. 5
നിങ്ങളുടെ നടപ്പും പ്രവൃത്തികളും നിങ്ങൾ
വാസ്തവമായി നന്നാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ
തമ്മിൽതമ്മിൽ ന്യായം നടത്തുന്നുവെങ്കിൽ, 6
പരദേശിയെയും അനാഥനെയും വിധവയെയും
പീഡിപ്പിക്കാതെയും കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ഈ
സ്ഥലത്തു ചിന്നിക്കാതെയും നിങ്ങൾക്കു
ആപത്തിന്നായി അന്യദേവന്മാരോടു ചെന്നു
ചേരാതെയും ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, 7 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മൊക്കു കൊടുത്ത ദേശമായ
ഈ സ്ഥലത്തു നിങ്ങളെ എന്നും എന്നേക്കും
വസിക്കുമാറാക്കും. 8 നിങ്ങൾ പ്രയോജനമില്ലാത്ത
വ്യാജവാക്കുകളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ
മോഷ്ടിക്കയും കൊലചെയ്കയും വ്യഭിചരിക്കയും
കള്ളസ്സത്യം ചെയ്കയും ബാലിന്നു ധൂപം
കാട്ടുകയും നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ദേവന്മാരോടു
ചെന്നു ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. 10 പിന്നെ വന്നു
എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ആലയത്തിൽ
എന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: ഞങ്ങൾ
രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ഈ
മ്ലേച്ഛതകളൊക്കെയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
തന്നേയോ? 11 എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന
ഈ ആലയം കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹ എന്നു
നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ? എനിക്കും
അതു അങ്ങിനെ തന്നേ തോന്നുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12 എന്നാൽ
ആദിയിൽ എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരുന്ന ശീലോവിൽ

ഉള്ള എന്റെ വാസസ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ
ചെന്നു എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ
ദുഷ്ടതനിമിത്തം ഞാൻ അതിനോടു ചെയ്തതു
നോക്കുവിൻ! 13 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഈ
പ്രവൃത്തികളെ ഒക്കെയും ചെയ്കയും ഞാൻ
അതികാലത്തും ഇടവിടാതെയും നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചുവന്നിട്ടും നിങ്ങൾ കേൾക്കാതിരിക്കയും
ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ഉത്തരം
പറയാതിരിക്കയും ചെയ്കകൊണ്ടു, 14
എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ
ആശ്രയിക്കുന്നതുമായ ഈ ആലയത്തോടും
നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാക്കും ഞാൻ
തന്നിരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലത്തോടും ശീലോവോടു
ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യും. 15 നിങ്ങളുടെ
സകലസഹോദരന്മാരുമായ എഫ്രയീംസന്തതിയെ
ഒക്കെയും ഞാൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുപോലെ
നിങ്ങളെയും എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു തള്ളിക്കളയും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 16
അതുകൊണ്ടു നീ ഈ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
പ്രാൎത്ഥിക്കരുതു; അവക്കു വേണ്ടി യാചനയും
പ്രാൎത്ഥനയും കഴിക്കരുതു; എന്നോടു പക്ഷവാദം
ചെയ്കയുമരുതു; ഞാൻ നിന്റെ അപേക്ഷ
കേൾക്കയില്ല. 17 യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും
യെരൂശലേമിന്റെ വീഥികളിലും അവർ ചെയ്യുന്നതു
നീ കാണുന്നില്ലയോ? 18 എനിക്കു കോപം
വരത്തക്കവണ്ണം അവർ ആകാശരാജ്ഞിക്കു
അപ്പം ചുടേണ്ടതിന്നും അന്യദേവന്മാക്കു
പാനീയബലി പകരേണ്ടതിന്നും മക്കൾ
വിറകു പെറുക്കുകയും അപ്പന്മാർ തീ

കത്തിക്കയും സ്ത്രീകൾ മാവു കുഴെക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 19 എന്നാൽ അവർ എന്നെയോ
മുഷിപ്പിക്കുന്നതു? സ്വന്തലജ്ജെക്കായിട്ടു
തങ്ങളെ തന്നേയല്ലയോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 20 അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ,
എന്റെ കോപവും എന്റെ ക്രോധവും ഈ
സ്ഥലത്തു മനുഷ്യന്റെ മേലും മൃഗത്തിന്മേലും
പറമ്പിലെ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലും നിലത്തിലെ
വിളവിന്മേലും ചൊരിയും; അതു കെട്ടുപോകാതെ
ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 21 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ഹനനയാഗങ്ങളോടു
ഹോമയാഗങ്ങളും കൂട്ടി മാംസം തിന്നുവിൻ.
22 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
നാളിൽ ഹോമയാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാകട്ടെ
ഹനനയാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാകട്ടെ അവരോടു
സംസാരിക്കയോ കല്പിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 23
എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിപ്പിൻ; എന്നാൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായും നിങ്ങൾ
എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും; നിങ്ങൾക്കു
നന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വഴികളിലൊക്കെയും നടപ്പിൻ എന്നീ
കാര്യമത്രേ ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ചതു. 24
എന്നാൽ അവർ അനുസരിക്കയോ ശ്രദ്ധിക്കയോ
ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിന്റെ
ആലോചനയിലും ദുശ്ശാഠ്യത്തിലും നടന്നു
മുമ്പോട്ടല്ല പുറകോട്ടു തന്നേ പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 25

നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ട നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും ഞാൻ
അതികാലത്തും ഇടവിടാതെയും പ്രവാചകന്മാരായ
എന്റെ സകലദാസന്മാരെയും നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചുവന്നു.
26 എന്നിട്ടും
എന്നെ കേട്ടനുസരിക്കയോ ശ്രദ്ധിക്കയോ
ചെയ്യാതെ അവർ ദുശ്ശാഠ്യം കാട്ടി തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെക്കാൾ അധികം ദോഷം ചെയ്തു.
27
ഈ വചനങ്ങളെ ഒക്കെയും നീ അവരോടു
പറയുമ്പോൾ അവർ നിനക്കു ചെവി തരികയില്ല; നീ
അവരെ വിളിക്കുമ്പോൾ അവർ ഉത്തരം പറകയില്ല;
28 എന്നാൽ നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു:
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു
കേട്ടനുസരിക്കയോ ഉപദേശം കൈക്കൊൾകയോ
ചെയ്യാത്ത ജാതിയാകുന്നു ഇതു; വിശ്വസ്തത
നശിച്ചു അവരുടെ വായിൽനിന്നും
നിർമ്മൂലമായിരിക്കുന്നു.
29 നിന്റെ തലമുടി കത്രിച്ചു
എറിഞ്ഞുകളക; മൊട്ടക്കുന്നിന്മേൽ കയറി
വിലാപം കഴിക്ക; യഹോവ തന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ
സന്തതിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
30 യെഹൂദാപുത്രന്മാർ എനിക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു
ചെയ്തു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ആലയത്തെ
മലിനമാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർ തങ്ങളുടെ
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെ അതിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു.
31 തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
അഗ്നിയിൽ ഇട്ടു ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
ബെൻഹിന്നോം താഴ്വരയിലുള്ള തോഫെത്തിലെ
പൂജാഗിരികളെ പണിതിരിക്കുന്നു; അതു ഞാൻ

കല്പിച്ചതല്ല; എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയതുമല്ല. 32
അതുകൊണ്ടു ഇനി അതിന്നു തോഫെത്ത് എന്നും
ബെൻ ഹിന്നോംതാഴ്വര എന്നും പേരു പറയാതെ
കൊലത്താഴ്വര എന്നു പേർ വിളിക്കുന്ന കാലം വരും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. വേറെ സ്ഥലം
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവർ തോഫെത്തിൽ ശവം
അടക്കും. 33 എന്നാൽ ഈ ജനത്തിന്റെ ശവങ്ങൾ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും ഭൂമിയിലെ
കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീരും; ആരും
അവയെ ആട്ടിക്കളകയുമില്ല. 34 അന്നു ഞാൻ
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും യെരൂശലേം
വീഥികളിൽനിന്നും ആനന്ദഘോഷവും
സന്തോഷധ്വനിയും മണവാളന്റെ സ്വരവും
മണവാട്ടിയുടെ സ്വരവും നീക്കിക്കളയും; ദേശമോ
ശൂന്യമായിക്കിടക്കും.

8 ആ കാലത്തു അവർ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ
അസ്ഥികളെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അസ്ഥികളെയും
പുരോഹിതന്മാരുടെ അസ്ഥികളെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെ അസ്ഥികളെയും
യെരൂശലേംനിവാസികളുടെ അസ്ഥികളെയും
ശവക്കുഴികളിൽനിന്നെടുത്തു, 2 തങ്ങൾ
സ്നേഹിച്ചതും സേവിച്ചതും പിഞ്ചെന്നു
അന്വേഷിച്ചതും നമസ്കരിച്ചതുമായ സൂര്യന്നും
ചന്ദ്രന്നും ആകാശത്തിലെ സർവ്വസൈന്യത്തിന്നും
മുമ്പാകെ അവയെ നിരത്തിവെക്കും; ആരും
അവയെ പെറുക്കിക്കൂട്ടുകയോ കുഴിച്ചിടുകയോ
ചെയ്കയില്ല; അവ നിലത്തിന്നു വളമായിത്തീരും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 3
ഈ ദുഷ്ടവംശങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന

ശേഷിപ്പു ഒക്കെയും, ഞാൻ അവരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന സകലസ്ഥലങ്ങളിലും
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവർ തന്നേ, ജീവനെയല്ല
മരണത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 4
നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഒരുത്തൻ
വീണാൽ എഴുനീല്ക്കയില്ലയോ? ഒരുത്തൻ വഴി
തെറ്റിപ്പോയാൽ മടങ്ങിവരികയില്ലയോ? 5
യെരൂശലേമിലെ ഈ ജനമോ ഇടവിടാത്ത
പിന്മാറ്റമായി പിന്മാറിയിരിക്കുന്നതും വഞ്ചന
മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിവരുവാൻ
മനസ്സില്ലാതിരിക്കുന്നതും എന്തു? 6
ഞാൻ ശ്രദ്ധവെച്ചു കേട്ടു; അവർ നേരു
സംസാരിച്ചില്ല; അയ്യോ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്തുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു ആരും തന്റെ
ദുഷ്ടതയെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചില്ല; കുതിര
പടെക്കു പായുന്നതുപോലെ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ വഴിക്കു തിരിയുന്നു. 7 ആകാശത്തിലെ
പെരുഞ്ഞാറ തന്റെ കാലം അറിയുന്നു; കുറുപ്രാവും
മീവൽപക്ഷിയും കൊക്കും മടങ്ങിവരവിന്നുള്ള
സമയം അനുസരിക്കുന്നു; എന്റെ ജനമോ
യഹോവയുടെ ന്യായം അറിയുന്നില്ല.
8 ഞങ്ങൾ ജ്ഞാനികൾ; യഹോവയുടെ
ന്യായപ്രമാണം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
ശാസ്ത്രിമാരുടെ കള്ളയെഴുത്തുകോൽ അതിനെ
വ്യാജമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. 9 ജ്ഞാനികൾ
ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചു പിടിപെട്ടുപോകും; അവർ

യഹോവയുടെ വചനം ധിക്കരിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ;
അവക്കു എന്തൊരു ജ്ഞാനമുള്ളു? 10
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവരുടെ ഭാൎയ്യമാരെ
അന്യന്മാക്കും അവരുടെ നിലങ്ങളെ അവയെ
കൈവശമാക്കുന്നവക്കും കൊടുക്കും;
അവരൊക്കെയും ആബാലവൃദ്ധം ദ്രവ്യാഗ്രഹികൾ
ആകുന്നു; പ്രവാചകന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും
ഒരുപോലെ വ്യാജം പ്രവൎത്തിക്കുന്നു. 11 സമാധാനം
ഇല്ലാതിരിക്കെ സമാധാനം സമാധാനം എന്നു
പറഞ്ഞു അവർ എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ
മുറിവിന്നു ലഘുവായി ചികിത്സിക്കുന്നു. 12 മ്ലേച്ഛത
പ്രവൎത്തിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരും;
അവർ ഒരിക്കലും ലജ്ജിച്ചിട്ടില്ല നാണം
അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; അതുകൊണ്ടു വീഴുന്നവരുടെ
ഇടയിൽ അവർ വീണുപോകും; അവരുടെ
ദൎശനകാലത്തു അവർ ഇടറി വീഴും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 13 ഞാൻ അവരെ
സംഹരിച്ചുകളയും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; മുന്തിരിവള്ളിയിൽ മുന്തിരിപ്പഴം
ഉണ്ടാകയില്ല; അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ അത്തിപ്പഴം
ഉണ്ടാകയില്ല; ഇലയും വാടിപ്പോകും; അവരെ
ആക്രമിക്കുന്നവരെ ഞാൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 14
നാം അനങ്ങാതിരിക്കുന്നതെന്തു? കൂടിവരുവിൻ;
നാം ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ ചെന്നു അവിടെ
നശിച്ചുപോക; നാം യഹോവയോടു പാപം
ചെയ്കകൊണ്ടു നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നമ്മെ നഞ്ചുവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചു
നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 നാം സമാധാനത്തിന്നായി
കാത്തിരുന്നു; എന്നാൽ ഒരു ഗുണവും വന്നില്ല;

രോഗശമനത്തിന്നായി കാത്തിരുന്നു; എന്നാൽ
ഇതാ, ഭീതി! 16 അവന്റെ കുതിരകളുടെ ചിറാലിപ്പു
ദാനിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നു; അവന്റെ
ആൺകുതിരകളുടെ മദഗജ്ജനംകൊണ്ടു
ദേശമൊക്കെയും വിറെക്കുന്നു; അവ വന്നു
ദേശത്തെയും അതിലുള്ള സകലത്തെയും
നഗരത്തെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും
വിഴുങ്ങിക്കളയും. 17 ഞാൻ സപ്പ്ങ്ങളെയും മന്ത്രം
ഫലിക്കാത്ത അണലികളെയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
അയക്കും; അവ നിങ്ങളെ കടിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18 അയ്യോ, എന്റെ
സങ്കടത്തിൽ എനിക്കു ആശ്വാസം വന്നെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; എന്റെ മനസ്സു വല്ലാതെ
ഇരിക്കുന്നു. 19 കേട്ടോ, ദൂരദേശത്തുനിന്നു എന്റെ
ജനത്തിന്റെ പുത്രി: സീയോനിൽ യഹോവ
വസിക്കുന്നില്ലയോ? അവളുടെ രാജാവു
അവിടെ ഇല്ലയോ എന്നു നിലവിളിക്കുന്നു.
അവർ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടും
അന്യദേശങ്ങളിലെ മിത്ഥ്യാമൂത്തികൾകൊണ്ടും
എന്നെ കോപിപ്പിച്ചതെന്തിന്നു? 20
കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞു, ഫലശേഖരവും കഴിഞ്ഞു;
നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. 21 എന്റെ ജനത്തിൻ
പുത്രിയുടെ മുറിവു നിമിത്തം ഞാനും മുറിപ്പെട്ടു
ദുഃഖിച്ചുനടക്കുന്നു; സ്തംഭനം എന്നെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 ഗിലെയാദിൽ സുഗന്ധതൈലം
ഇല്ലയോ? അവിടെ വൈദ്യൻ ഇല്ലയോ? എന്റെ
ജനത്തിൻ പുത്രിക്കു രോഗശമനം വരാതെ
ഇരിക്കുന്നതെന്തു?

9 അയ്യോ, എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ
നിഹതന്മാർനിമിത്തം രാവും പകലും
കരയേണ്ടതിന്നു എന്റെ തല വെള്ളവും എന്റെ
കണ്ണു കണ്ണുനീരുറവും ആയിരുന്നെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു! 2 അയ്യോ, എന്റെ ജനത്തെ
വിട്ടു പോയ്ക്കളയേണ്ടതിന്നു മരുഭൂമിയിൽ
വഴിയാത്രക്കാക്കുള്ള ഒരു സത്രം എനിക്കു
കിട്ടിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു! അവരെല്ലാവരും
വ്യഭിചാരികളും ദ്രോഹികളുടെ കൂട്ടവുമല്ലോ. 3
അവർ വ്യാജത്തിന്നായിട്ടു നാവു വില്ലുപോലെ
കൊലെക്കുന്നു; അവർ സത്യത്തിന്നായിട്ടല്ല
ദേശത്തു വീര്യം കാണിക്കുന്നതു; അവർ
ഒരു ദോഷം വിട്ടു മറ്റൊരു ദോഷത്തിന്നു
പുറപ്പെടുന്നു; അവർ എന്നെ അറിയുന്നില്ല
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 4 നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഒരു സഹോദരനിലും
നിങ്ങൾ ആശ്രയിക്കരുതു; ഏതു സഹോദരനും
ഉപായം പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഏതു കൂട്ടുകാരനും നുണ
പറഞ്ഞു നടക്കുന്നു. 5 അവർ ഓരോരുത്തനും
താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനെ ചതിക്കും; സത്യം
സംസാരിക്കയുമില്ല; വ്യാജം സംസാരിപ്പാൻ അവർ
നാവിനെ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീതികേടു
പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അവർ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. 6 നിന്റെ
വാസം വഞ്ചനയുടെ നടുവിൽ ആകുന്നു;
വഞ്ചനനിമിത്തം അവർ എന്നെ അറിവാൻ
നിരസിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
7 അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ ഞാൻ അവരെ

ഉരുക്കി ശോധന കഴിക്കും; എന്റെ ജനത്തിന്റെ
പുത്രിയെ വിചാരിച്ചു ഞാൻ മറ്റെന്തു ചെയ്യേണ്ടു? 8
അവരുടെ നാവു മരണകരമായ അസ്ത്രമാകുന്നു;
അതു വഞ്ചന സംസാരിക്കുന്നു; വായ്കൊണ്ടു
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു
സമാധാനം സംസാരിക്കുന്നു; ഉള്ളുകൊണ്ടോ
അവന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു. 9 ഇവനിമിത്തം
ഞാൻ അവരെ സന്ദർശിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ?
ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതിയോടു ഞാൻ പകരം
ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുമോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 10 പർവ്വതങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ഞാൻ കരച്ചലും വിലാപവും മരുഭൂമിയിലെ
മേച്ചൽപുറങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രലാപവും
തുടങ്ങും; ആരും വഴിപോകാതവണ്ണം അവ
വെന്തുപോയിരിക്കുന്നു; കന്നുകാലികളുടെ ഒച്ച
കേൾക്കുന്നില്ല; ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും
മൃഗങ്ങളും എല്ലാം വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. 11 ഞാൻ
യെരൂശലേമിനെ കൽകുന്നുകളും കുറുനരികളുടെ
പാർപ്പിടവും ആക്കും; ഞാൻ യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളെ
നിവാസികൾ ഇല്ലാതാകുംവണ്ണം
ശൂന്യമാക്കിക്കളയും. 12 ഇതു ഗ്രഹിപ്പാൻ
തക്ക ജ്ഞാനമുള്ളവൻ ആർ? അവതിനെ
പ്രസ്താവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം യഹോവയുടെ
വായ് ആരോടു അരുളിച്ചെയ്തു? ആരും
വഴിപോകാതവണ്ണം ദേശം നശിച്ചു മരുഭൂമിപോലെ
വെന്തുപോകുവാൻ സംഗതി എന്തു? 13 യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ
വെച്ച ന്യായപ്രമാണം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കയോ അതു അനുസരിച്ചു

നടക്കയോ ചെയ്യാതെ 14 തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ
ശാഠ്യത്തെയും തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളെ
അഭ്യസിപ്പിച്ച ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും അനുസരിച്ചു
നടന്നതുകൊണ്ടു, 15 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഈ ജനത്തെ
കാഞ്ഞിരംകൊണ്ടു പോഷിപ്പിച്ചു നഞ്ചുവെള്ളം
കുടിപ്പിക്കും. 16 അവരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും
അറിയാത്ത ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ അവരെ
ചിന്നിച്ചു, അവരെ മുടിക്കുവോളം അവരുടെ
പിന്നാലെ വാൾ അയക്കും. 17 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
ചിന്തിച്ചു വിലാപക്കാരത്തികളെ വിളിച്ചു
വരുത്തുവിൻ; സാമർത്ഥ്യമുള്ള സ്ത്രീകളെ ആളയച്ചു
വരുത്തുവിൻ. 18 നമ്മുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു
കണ്ണുനീർ ഒഴുകത്തക്കവണ്ണവും നമ്മുടെ
കൺപോളയിൽനിന്നു വെള്ളം ചാടത്തക്കവണ്ണവും
അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു വിലാപം കഴിക്കട്ടെ. 19
സീയോനിൽനിന്നു ഒരു വിലാപം കേൾക്കുന്നു;
നാം എത്ര ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു; നാം
അത്യന്തം നാണിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം ദേശത്തെ
വിട്ടുപോയല്ലോ; നമ്മുടെ നിവാസങ്ങളെ അവർ
തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 20 എന്നാൽ
സ്ത്രീകളേ, യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ചെവി അവന്റെ വായിലെ വചനം
ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ; നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ
വിലാപവും ഓരോരുത്തി താന്താന്റെ
കൂട്ടുകാരത്തിയെ പ്രലാപവും അഭ്യസിപ്പിപ്പിൻ. 21
വിശാലസ്ഥലത്തുനിന്നു പൈതങ്ങളെയും

വീഥികളിൽനിന്നു യുവാക്കളെയും
ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു മരണം നമ്മുടെ
കിളിവാതിലുകളിൽകൂടി കയറി നമ്മുടെ
അരമനകളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.
22 മനുഷ്യരുടെ ശവങ്ങൾ വയലിലെ
ചാണകംപോലെയും കൊയ്ത്തുകാരന്റെ
പിമ്പിലെ അരിപ്പിടിപോലെയും വീഴും; ആരും
അവയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കയില്ല എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എന്നു പറക. 23 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ജ്ഞാനി തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ
പ്രശംസിക്കരുതു; ബലവാൻ തന്റെ ബലത്തിൽ
പ്രശംസിക്കരുതു; ധനവാൻ തന്റെ ധനത്തിലും
പ്രശംസിക്കരുതു. 24 പ്രശംസിക്കുന്നവനോ:
യഹോവയായ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ദയയും ന്യായവും
നീതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ എന്നെ
ഗ്രഹിച്ചറിയുന്നതിൽ തന്നേ പ്രശംസിക്കട്ടെ; ഇതിൽ
അല്ലോ എനിക്കു പ്രസാദമുള്ളതു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 25 ഇതാ മിസ്രയീം,
യെഹൂദാ, ഏദോം, അമ്മോന്യർ, മോവാബ്,
തലയുടെ അരികു വടിക്കുന്ന മരുവാസികൾ
എന്നിങ്ങനെ അഗ്രചർമ്മത്തോടുകൂടിയ
സകലപരിച്ഛേദനക്കാരെയും ഞാൻ
ശിക്ഷിപ്പാനുള്ള കാലം വരുന്നു. 26
സകലജാതികളും അഗ്രചർമ്മികളല്ലോ; എന്നാൽ
യിസ്രായേൽഗൃഹം ഒക്കെയും ഹൃദയത്തിൽ
അഗ്രചർമ്മികളാകുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

10 യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, യഹോവ നിങ്ങളോടു
അരുളിച്ചെയ്യുന്ന വചനം കേൾപ്പിൻ! 2 യഹോവ

ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ജാതികളുടെ വഴി
പഠിക്കരുതു; ആകാശത്തിലെ ലക്ഷണങ്ങൾ
കണ്ടു ഭ്രമിക്കരുതു; ജാതികൾ അല്ലോ അവ
കണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്നതു. 3 ജാതികളുടെ ചട്ടങ്ങൾ
മിത്ഥ്യാമൂർത്തിയെ സംബന്ധിക്കുന്നു; അതു
ഒരുവൻ കാട്ടിൽനിന്നു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന
മരവും ആശാരി വാച്ചികൊണ്ടു ചെയ്ത
പണിയും അത്രേ. 4 അവർ അതിനെ വെള്ളിയും
പൊന്നുംകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കുന്നു; അതു
ഇളകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
അതിനെ ആണിയും ചുറ്റികയുംകൊണ്ടു
ഉറപ്പിക്കുന്നു. 5 അവ വെള്ളരിത്തോട്ടത്തിലെ
തൂണുപോലെയാകുന്നു; അവ സംസാരിക്കുന്നില്ല;
അവെക്കു നടപ്പാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു
അവയെ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകേണം; അവയെ
ഭയപ്പെടരുതു; ഒരു ദോഷവും ചെയ്‌വാൻ
അവെക്കു കഴികയില്ല; ഗുണം ചെയ്‌വാനും
അവെക്കു പ്രാപ്തിയില്ല. 6 യഹോവേ, നിന്നോടു
തുല്യനായവൻ ആരുമില്ല; നീ വലിയവനും നിന്റെ
നാമം ബലത്തിൽ വലിയതും ആകുന്നു. 7
ജാതികളുടെ രാജാവേ, ആർ നിന്നെ
ഭയപ്പെടാതെയിരിക്കും? അതു നിനക്കു
യോഗ്യമല്ലോ; ജാതികളുടെ സകല ജ്ഞാനികളിലും
അവരുടെ സകലരാജ്യങ്ങളിലും നിന്നോടു
തുല്യനായവൻ ആരും ഇല്ല. 8 അവർ ഒരുപോലെ
മൃഗപ്രായരും ഭോഷന്മാരും ആകുന്നു;
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളുടെ ഉപദേശമോ മരമുട്ടിയത്രേ. 9
തർശീശിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന വെള്ളിയും
ഊഫാസിൽനിന്നുള്ള പൊന്നും അടിച്ചുപരത്തുന്നു;

അതു കൌശലപ്പണിക്കാരന്റെയും തട്ടാന്റെയും
കൈപ്പണി തന്നേ; നീലവും രക്താംബരവും
അവയുടെ ഉടുപ്പു; അവയൊക്കെയും
കൌശലപ്പണിക്കാരുടെ പണി അത്രേ. 10
യഹോവയോ സത്യദൈവം; അവൻ ജീവനുള്ള
ദൈവവും ശാശ്വതരാജാവും തന്നേ; അവന്റെ
ക്രോധത്താൽ ഭൂമി നടുങ്ങുന്നു; ജാതികൾക്കു
അവന്റെ ഉഗ്രകോപം സഹിപ്പാൻ കഴികയുമില്ല. 11
ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും നിർമ്മിക്കാത്ത
ദേവന്മാരോ ഭൂമിയിൽനിന്നും ആകാശത്തിൻ
കീഴിൽനിന്നും നശിച്ചുപോകും എന്നിങ്ങനെ
അവരോടു പറവിൻ. 12 അവൻ തന്റെ
ശക്തിയാൽ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചു, തന്റെ
ജ്ഞാനത്താൽ ഭൂമണ്ഡലത്തെ സ്ഥാപിച്ചു, തന്റെ
വിവേകത്താൽ ആകാശത്തെ വിരിച്ചു. 13
അവൻ തന്റെ നാദം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ
ആകാശത്തു വെള്ളത്തിന്റെ മുഴക്കം
ഉണ്ടാകുന്നു; ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു
അവൻ ആവി കയറ്റുന്നു; മഴെക്കു മിന്നൽ
ഉണ്ടാക്കി തന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കാറ്റു
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. 14 ഏതു മനുഷ്യനും
മൃഗപ്രായനും പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനും
ആകുന്നു; തട്ടാന്മാരൊക്കെയും വിഗ്രഹംനിമിത്തം
ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നു; അവർ വാർത്തുണ്ടാക്കിയ
വിഗ്രഹം വ്യാജമത്രേ; അവയിൽ ശ്വാസവുമില്ല. 15
അവ മായയും വ്യർത്ഥ പ്രവൃത്തിയും തന്നേ;
സന്ദർശനകാലത്തു അവ നശിച്ചുപോകും.
16 യാക്കോബിന്റെ ഓഹരിയായവൻ
അവയെപ്പോലെയല്ല; അവൻ സർവ്വത്തെയും

നിർമ്മിച്ചവൻ; യിസ്രായേൽ അവന്റെ
അവകാശഗോത്രം; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം. 17 നിരോധത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവളേ, നിലത്തുനിന്നു നിന്റെ
ഭാണ്ഡം എടുത്തുകൊൾക. 18 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ഈ തവണ ദേശത്തിലെ നിവാസികളെ
കവിണയിൽ വെച്ചെറിഞ്ഞുകളകയും അവക്കു
പറ്റുവാന്തക്കവണ്ണം അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കയും
ചെയ്യും. 19 എന്റെ പരിക്കുനിമിത്തം എനിക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! എന്റെ മുറിവു വ്യസനകരമാകുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ: അതു എന്റെ ദീനം! ഞാൻ
അതു സഹിച്ചേ മതിയാവു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
എന്റെ കൂടാരം കവർച്ചയായ്പോയിരിക്കുന്നു;
എന്റെ കയറു ഒക്കെയും അറ്റിരിക്കുന്നു;
എന്റെ മക്കൾ എന്നെ വിട്ടുപോയി; അവർ
ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു; ഇനി എന്റെ കൂടാരം
അടിപ്പാനും തിരശ്ശീല നിവിക്കുവാനും ആരുമില്ല. 21
ഇടയന്മാർ മൃഗപ്രായരായ്തീർന്നു; യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; അതുകൊണ്ടു അവർ
കൃതാർത്ഥരായില്ല; അവരുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടം
ഒക്കെയും ചിതറിപ്പോയി. 22 കേട്ടോ, ഒരു
ശ്രുതി: ഇതാ, യെഹൂദപട്ടണങ്ങളെ ശൂന്യവും
കുറുക്കന്മാരുടെ പാർപ്പിടവും ആക്കേണ്ടതിന്നു
അതു വടക്കുനിന്നു ഒരു മഹാകോലാഹലവുമായി
വരുന്നു. 23 യഹോവേ, മനുഷ്യന്നു തന്റെ
വഴിയും നടക്കുന്നവന്നു തന്റെ കാലടികളെ
നേരെ ആക്കുന്നതും സ്വാധീനമല്ല എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു. 24 യഹോവേ, ഞാൻ

ഇല്ലാതെയായ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്നെ
കോപത്തോടെയല്ല ന്യായത്തോടെയത്രേ
ശിക്ഷിക്കേണമേ. 25 നിന്നെ അറിയാത്ത
ജാതികളുടെമേലും നിന്റെ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കാത്ത വംശങ്ങളുടെമേലും നിന്റെ
ക്രോധം പകരേണമേ; അവർ യാക്കോബിനെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞുവല്ലോ; അവർ അവനെ
വിഴുങ്ങി നശിപ്പിച്ചു അവന്റെ വാസസ്ഥലത്തെ
ശൂന്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
11 യഹോവയിങ്കൽനിന്നു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു: 2 ഈ നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ
നിങ്ങൾ കേട്ടു യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടും
യെരൂശലേംനിവാസികളോടും പ്രസ്താവിപ്പിൻ. 3
നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ഈ നിയമത്തിൻ വചനങ്ങളെ
കേട്ടനുസരിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 4
അവയെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
അവരെ ഇരിമ്പുചൂളയായ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ കല്പിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്റെ
വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും ചെയ്‌വിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ എനിക്കു ജനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ദൈവവും ആയിരിക്കും എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 5
ഇന്നുള്ളതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർക്കു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശം
കൊടുക്കും എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ അവരോടു
ചെയ്ത സത്യം നിവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
അതിന്നു ഞാൻ: ആമേൻ, യഹോവേ, എന്നു

ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും
യെരൂശലേമിന്റെ വീഥികളിലും ഈ വചനങ്ങളെ
ഒക്കെയും വിളിച്ചുപറക: ഈ നിയമത്തിന്റെ
വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 7 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നാളിലും ഇന്നുവരെയും ഞാൻ
അതികാലത്തും ഇടവിടാതെയും അവരോടു:
എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു
സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 അവരോ
അനുസരിക്കയും ചെവി ചായ്ക്കയും ചെയ്യാതെ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിന്റെ
ശാഠ്യപ്രകാരം നടന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ
അവരോടു ചെയ്‌വാൻ കല്പിച്ചതും അവർ
ചെയ്യാതെയിരുന്നതുമായ ഈ നിയമത്തിന്റെ
വചനങ്ങളെപ്പോലെ ഒക്കെയും ഞാൻ
അവരുടെമേൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 9 യഹോവ
പിന്നെയും എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിലും
യെരൂശലേംനിവാസികളുടെ ഇടയിലും ഒരു
കൂട്ടുകെട്ടു കണ്ടിരിക്കുന്നു. 10 അവർ
എന്റെ വചനങ്ങളെ കേട്ടനുസരിക്കാത്ത
പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങളിലേക്കു
തിരിഞ്ഞു, അന്യദേവന്മാരെ സേവിപ്പാൻ
അവരോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത നിയമം
യിസ്രായേൽഗൃഹവും യെഹൂദാഗൃഹവും
ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ

കഴിയാത്ത ഒരനത്ഥം ഞാൻ അവക്കു വരുത്തും;
അവർ എന്നോടു നിലവിളിച്ചാലും ഞാൻ
കേൾക്കയില്ല. 12 അപ്പോൾ യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളും
യെരൂശലേംനിവാസികളും ചെന്നു, തങ്ങൾ ധൂപം
കാട്ടിവന്ന ദേവന്മാരോടു നിലവിളിക്കും; എങ്കിലും
അവർ അവരെ അനത്ഥകാലത്തു രക്ഷിക്കയില്ല. 13
യെഹൂദയേ, നിന്റെ പട്ടണങ്ങളുടെ എണ്ണത്തോളം
നിനക്കു ദേവന്മാരുണ്ടു; യെരൂശലേമിലെ
വീഥികളുടെ എണ്ണത്തോളം നിങ്ങൾ ആ
ലജ്ജാവിഗ്രഹത്തിന്നു ബലിപീഠങ്ങളെ, ബാലിന്നു
ധൂപം കാട്ടുവാനുള്ള പീഠങ്ങളെ തന്നേ
തീത്ത്ിരിക്കുന്നു. 14 ആകയാൽ നീ ഈ ജനത്തിന്നു
വേണ്ടി പ്രാത്ഥിക്കരുതു; അവക്കു വേണ്ടി
യാചനയോ പക്ഷവാദമോ കഴിക്കയുമരുതു;
അവർ അനത്ഥംനിമിത്തം എന്നോടു
നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കേൾക്കയില്ല. 15
എന്റെ പ്രിയെക്കു എന്റെ ആലയത്തിൽ എന്തു
കാൎയ്യം? അവൾ പലരോടുംകൂടെ ദുഷ്കമ്മം
ചെയ്തുവല്ലോ; വിശുദ്ധമാംസം നിന്നെ
വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു; ദോഷം ചെയ്യുമ്പോൾ നീ
ഉല്ലസിക്കുന്നു. 16 മനോഹര ഫലങ്ങളാൽ
ശോഭിതമായ പച്ച ഒലിവുവൃക്ഷം എന്നു യഹോവ
നിനക്കു പേർവിളിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ
മഹാകോലാഹലത്തോടെ അവൻ അതിന്നു തീ
വെച്ചുകളഞ്ഞു; അതിന്റെ കൊമ്പുകളും
ഒടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. 17 യിസ്രായേൽഗൃഹവും
യെഹൂദാഗൃഹവും ബാലിന്നു ധൂപം കാട്ടി എന്നെ
കോപിപ്പിച്ചതിൽ ദോഷം പ്രവത്ത്ിച്ചിരിക്കയാൽ
നിന്നെ നട്ടിരിക്കുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ

നിനക്കു അനർത്ഥം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. 18 യഹോവ
എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഞാൻ അതു
അറിഞ്ഞു; അന്നു നീ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ
എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു. 19 ഞാനോ അറുപ്പാൻ
കൊണ്ടുപോകുന്ന മരുക്കമുള്ള കുഞ്ഞാടുപോലെ
ആയിരുന്നു; അവന്റെ പേർ ആരും ഓക്കാതെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നാം വൃക്ഷത്തെ
ഫലത്തോടുകൂടെ നശിപ്പിച്ചു ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തുനിന്നു ഛേദിച്ചുകളക എന്നിങ്ങനെ
അവർ എന്റെ നേരെ ഉപായം നിരൂപിച്ചതു
ഞാൻ അറിഞ്ഞതുമില്ല. 20 നീതിയോടെ
ന്യായംവിധിക്കയും അന്തരംഗവും ഹൃദയവും
ശോധനകഴിക്കയും ചെയ്യുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവേ, നീ അവരോടു ചെയ്യുന്ന പ്രതികാരം
ഞാൻ കാണുമാറാകട്ടെ; ഞാൻ എന്റെ വ്യവഹാരം
നിന്നെ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
21 അതുകൊണ്ടു: നീ ഞങ്ങളുടെ കയ്യാൽ
മരിക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ പ്രവചിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു
നിനക്കു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്ന
അനാഥോത്തുകാരെക്കുറിച്ചു യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 22 ഞാൻ അവരെ സന്ദർശിക്കും;
യൌവനക്കാർ വാൾകൊണ്ടു മരിക്കും; അവരുടെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ക്ഷാമംകൊണ്ടു
മരിക്കും. 23 ഞാൻ അനാഥോത്തുകാരെ
സന്ദർശിക്കുന്ന കാലത്തു അവക്കു അനർത്ഥം
വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു അവരിൽ ഒരു ശേഷിപ്പും
ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

12 യഹോവേ ഞാൻ നിന്നോടു വാദിച്ചാൽ
നീ നീതിമാനായിരിക്കും; എങ്കിലും
ന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു
ചോദിപ്പാൻ തുനിയുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
വഴി ശുഭമായിരിപ്പാൻ സംഗതി എന്തു?
ദ്രോഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരൊക്കെയും
നിർഭയന്മാരായിരിക്കുന്നതെന്തു? 2 നീ അവരെ നട്ടു,
അവർ വേരൂന്നി വളന്നു ഫലം കായ്ക്കുന്നു;
അവരുടെ വായിൽ നീ സമീപസ്ഥനായും
അന്തരംഗത്തിൽ ദൂരസ്ഥനായും ഇരിക്കുന്നു. 3
എന്നാൽ യഹോവേ, എന്നെ നീ അറിയുന്നു; നീ
എന്നെ കണ്ടു നിന്റെ സന്നിധിയിൽ എന്റെ
ഹൃദയത്തെ ശോധനചെയ്യുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള
ആടുകളെപ്പോലെ അവരെ വലിച്ചിഴെക്കേണമേ;
കുലദിവസത്തിന്നായി അവരെ
വേറുതിരിക്കേണമേ. 4 ദേശം ദുഃഖിക്കുന്നതും
നിലത്തിലെ സസ്യമൊക്കെയും വാടുന്നതും
എത്രത്തോളം? നിവാസികളുടെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം
മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും നശിച്ചുപോകുന്നു; ഇവൻ
ഞങ്ങളുടെ അന്ത്യാവസ്ഥ കാണുകയില്ല എന്നു
അവർ പറയുന്നു. 5 കാലാളുകളോടുകൂടെ ഓടീട്ടു
നീ ക്ഷീണിച്ചുപോയാൽ, കുതിരകളോടു എങ്ങനെ
മത്സരിച്ചോടും? സമാധാനമുള്ള ദേശത്തു നീ
നിർഭയനായിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ യോർദ്ദാന്റെ
വൻകാട്ടിൽ നീ എന്തു ചെയ്യും? 6 നിന്റെ
സഹോദരന്മാരും പിതൃഭവനവും നിന്നോടു ദ്രോഹം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അവരുംകൂടെ നിന്റെ പിന്നാലെ
ആർപ്പുവിളിക്കുന്നു; അവർ നിന്നോടു ചക്കരവാക്കു
പറഞ്ഞാലും അവരെ വിശ്വസിക്കരുതു. 7 ഞാൻ

എന്റെ ആലയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു, എന്റെ
അവകാശത്തെ ത്യജിച്ചു, എന്റെ പ്രാണപ്രിയയെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8
എന്റെ അവകാശം എനിക്കു കാട്ടിലെ
സിംഹംപോലെ ആയിരിക്കുന്നു; അതു എന്റെ
നേരെ നാദം കേൾപ്പിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അതിനെ വെറുക്കുന്നു. 9 എന്റെ അവകാശം
എനിക്കു പുള്ളിക്കഴുകനെപ്പോലെയോ?
കഴുകന്മാർ അതിനെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നുവോ?
ചെന്നു എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
തിന്മാൻ വരുവിൻ. 10 അനേകം ഇടയന്മാർ എന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടം നശിപ്പിക്കയും എന്റെ ഓഹരിയെ
ചവിട്ടിക്കളകയും എന്റെ മനോഹരമായ ഓഹരിയെ
ശൂന്യമരുഭൂമിയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 11
അവർ അതിനെ ശൂന്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
ശൂന്യമായിത്തീർന്നതിനാൽ അതു എന്നോടു സങ്കടം
പറയുന്നു; ആരും ശ്രദ്ധവെക്കായ്കയാൽ
ദേശം ഒക്കെയും ശൂന്യമായ്പോയിരിക്കുന്നു.
12 വിനാശകന്മാർ മരുഭൂമിയിലെ
മൊട്ടക്കുന്നിന്മേലൊക്കെയും വന്നിരിക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ വാൾ ദേശത്തെ ഒരു അറ്റം മുതൽ
മറ്റേ അറ്റംവരെ തിന്നുകളയുന്നു; ഒരു ജഡത്തിന്നും
സമാധാനം ഇല്ല. 13 അവർ കോതമ്പു വിതെച്ചു
മുള്ളു കൊയ്തു; അവർ പ്രയാസപ്പെട്ടു ഒരു ഫലവും
ഉണ്ടായില്ല; യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപംനിമിത്തം
അവർ തങ്ങളുടെ വിളവിനെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കും.
14 ഞാൻ എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അവകാശത്തെ തൊടുന്ന
ദുഷ്ടന്മാരായ എന്റെ എല്ലാഅയല്ക്കാരെയും

കുറിച്ചു യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ അവരെ അവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു
പറിച്ചുകളയും; യെഹൂദാഗൃഹത്തെ ഞാൻ
അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു പറിച്ചുകളയും. 15
അവരെ പറിച്ചുകളഞ്ഞ ശേഷം ഞാൻ വീണ്ടും
അവരോടു കരുണ കാണിച്ചു ഓരോരുത്തനെ
അവനവന്റെ അവകാശത്തിലേക്കും
ദേശത്തിലേക്കും തിരിച്ചുവരുത്തും. 16 അവർ
എന്റെ ജനത്തെ ബാലിന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം
ചെയ്‌വാൻ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ, യഹോവയാണ
എന്നു എന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്‌വാൻ
തക്കവണ്ണം എന്റെ ജനത്തിന്റെ നടവടികളെ
താല്പര്യത്തോടെ പഠിക്കുമെങ്കിൽ അവർ എന്റെ
ജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും. 17
അവർ കേട്ടനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലോ, ഞാൻ ആ
ജാതിയെ പറിച്ചു നശിപ്പിച്ചുകളയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

13 യഹോവ എന്നോടു: നീ ചെന്നു, ഒരു
ചണനൂല്ക്കച്ച വാങ്ങി നിന്റെ അരെക്കു
കെട്ടുക; അതിനെ വെള്ളത്തിൽ ഇടരുതു എന്നു
കല്പിച്ചു. 2 അങ്ങനെ ഞാൻ യഹോവയുടെ
കല്പനപ്രകാരം ഒരു കച്ച വാങ്ങി അരെക്കു കെട്ടി. 3
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 4 നീ വാങ്ങി
അരെക്കു കെട്ടിയ കച്ച എടുത്തു പുറപ്പെട്ടു
ഫ്രാത്തിന്നരികത്തു ചെന്നു, അവിടെ ഒരു
പാറയുടെ വിള്ളലിൽ ഒളിച്ചു വെക്കുക. 5
യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചതു പോലെ ഞാൻ
ചെന്നു അതു ഫ്രാത്തിന്നരികെ ഒളിച്ചുവെച്ചു.

6 ഏറിയ നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം യഹോവ
എന്നോടു: നീ പുറപ്പെട്ടു ഫ്രാത്തിന്നരികെ ചെന്നു,
അവിടെ ഒളിച്ചുവെപ്പാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച കച്ച
എടുത്തുകൊൾക എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 7 അങ്ങനെ
ഞാൻ ഫ്രാത്തിന്നരികെ ചെന്നു, ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന
സ്ഥലത്തു നിന്നു കച്ച മാന്തി എടുത്തു; എന്നാൽ
കച്ച കേടുപിടിച്ചു ഒന്നിന്നും കൊള്ളരുതാതെ
ആയിരുന്നു. 8 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 9 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇങ്ങനെ ഞാൻ
യെഹൂദയുടെ ഗർവ്വവും യെരൂശലേമിന്റെ
മഹാഗർവ്വവും കെടുത്തുകളയും. 10 എന്റെ വചനം
കേൾപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ ഹൃദയത്തിന്റെ
ശാഠ്യംപോലെ നടക്കയും അന്യദേവന്മാരെ
സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരോടു
ചേരുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ദുഷ്ടജനം
ഒന്നിന്നും കൊള്ളരുതാത്ത ഈ കച്ചപോലെ
ആയിത്തീരും. 11 കച്ച ഒരു മനുഷ്യന്റെ
അരയോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ മുഴുവനും
യെഹൂദാഗൃഹത്തെ മുഴുവനും എനിക്കു
ജനവും കീർത്തിയും പ്രശംസയും അലങ്കാരവും
ആകേണ്ടതിന്നു എന്നോടു പറ്റിയിരിക്കുമാറാക്കി;
അവർക്കോ അനുസരിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12
അതുകൊണ്ടു നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു:
എല്ലാതുരുത്തിയിലും വീഞ്ഞു നിറയും എന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എല്ലാതുരുത്തിയിലും വീഞ്ഞു

നിറയും എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ
എന്നു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കും.
13 അതിന്നു നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഈ ദേശത്തിലെ സവ്വനിവാസികളെയും
ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന
രാജാക്കന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും
പ്രവാചകന്മാരെയും യെരൂശലേമിലെ
സവ്വനിവാസികളെയും ഞാൻ ലഹരികൊണ്ടു
നിറെക്കും. 14 ഞാൻ അവരെ അന്യോന്യവും
പിതാക്കന്മാരെയും പുത്രന്മാരെയും തമ്മിലും മുട്ടി
നശിക്കുമാറാക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; അവരെ നശിപ്പിക്കയല്ലാതെ ഞാൻ
അവരോടു കനിവോ ക്ഷമയോ കരുണയോ
കാണിക്കയില്ല. 15 നിങ്ങൾ കേൾപ്പിൻ,
ചെവിതരുവിൻ; ഗവ്വിക്കരുതു; യഹോവയല്ലോ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു. 16 ഇരുട്ടാകുന്നതിന്നും
നിങ്ങളുടെ കാൽ അന്ധകാരപവ്വതങ്ങളിൽ
ഇടറിപ്പോകുന്നതിന്നും മുമ്പെ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു ബഹുമാനം കൊടുപ്പിൻ;
അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പ്രകാശത്തിന്നു കാത്തിരിക്കെ
അവൻ അന്ധതമസ്സും കൂരിരുട്ടും വരുത്തും. 17
നിങ്ങൾ കേട്ടനുസരിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ഗവ്വംനിമിത്തം രഹസ്യത്തിൽ കരയും;
യഹോവയുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയിരിക്കയാൽ ഞാൻ ഏറ്റവും
കരഞ്ഞു കണ്ണുനീരൊഴുക്കും. 18 നീ രാജാവിനോടും
രാജമാതാവിനോടും: താഴെ ഇറങ്ങി ഇരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ചൂഡാമണിയായ ഭംഗിയുള്ള കിരീടം

നിലത്തു വീണിരിക്കുന്നു എന്നു പറക. 19
തെക്കുള്ള പട്ടണങ്ങൾ അടെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
തുറപ്പാൻ ആരുമില്ല; യെഹൂദയെ മുഴുവനും പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി, അശേഷം പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി.
20 നീ തലപൊക്കി വടക്കു നിന്നു വരുന്നവരെ
നോക്കുക; നിനക്കു നല്കിയിരുന്ന കൂട്ടം, നിന്റെ
മനോഹരമായ ആട്ടിൻ കൂട്ടം എവിടെ? 21 നിനക്കു
സഖികളായിരിപ്പാൻ നീ തന്നേ ശീലിപ്പിച്ചവരെ
അവൻ നിനക്കു തലവന്മാരായി നിയമിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നീ എന്തു പറയും? നോവു കിട്ടിയ
സ്ത്രീയെപ്പോലെ നിനക്കു വേദന പിടിക്കയില്ലയോ?
22 ഇങ്ങനെ എനിക്കു ഭവിപ്പാൻ സംഗതി എന്തു
എന്നു നീ ഹൃദയത്തിൽ ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ -
നിന്റെ അകൃത്യബഹുത്വംനിമിത്തം നിന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പു നീങ്ങിയും നിന്റെ
കുതികാലിന്നു അപമാനം വന്നും ഇരിക്കുന്നു. 23
കൂശ്യന്നു തന്റെ ത്വക്കും പുള്ളിപ്പുലിക്കു തന്റെ
പുള്ളിയും മാറ്റുവാൻ കഴിയുമോ? എന്നാൽ ദോഷം
ചെയ്‌വാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കും നന്മ
ചെയ്‌വാൻ കഴിയും. 24 ആകയാൽ ഞാൻ
അവരെ മരുഭൂമിയിലെ കാറ്റത്തു പാറിപ്പോകുന്ന
താളടിപോലെ ചിതറിച്ചുകളയും. 25 നീ എന്നെ
മറന്നു വ്യാജത്തിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
ഇതു നിന്റെ ഓഹരിയും ഞാൻ നിനക്കു
അളന്നുതന്ന അംശവും ആകുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 26 അതുകൊണ്ടു
ഞാനും നിന്റെ നഗ്നത പ്രത്യക്ഷമാകേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പു നിന്റെ മുഖത്തിന്നു
മീതെ പൊക്കിവെക്കും. 27 നിന്റെ വ്യഭിചാരം,

മദഗജ്ജനം, വേശ്യാവൃത്തിയുടെ വഷളത്വം എന്നീ
മ്ലേച്ഛതകളെ ഞാൻ വയലുകളിലെ കുന്നുകളിന്മേൽ
കണ്ടിരിക്കുന്നു; യെരൂശലേമേ, നിനക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം! നിർമ്മലയായിരിപ്പാൻ നിനക്കു മനസ്സില്ല;
ഇങ്ങനെ ഇനി എത്രത്തോളം?

14 വരൾച്ചയെക്കുറിച്ചു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
യഹോവയുടെ വചനം. 2 യെഹൂദാ ദുഃഖിക്കുന്നു;
അതിന്റെ പടിവാതില്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കറുപ്പുടുത്തു
നിലത്തിരിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിന്റെ നിലവിളി
പൊങ്ങുന്നു. 3 അവരുടെ കുലീനന്മാർ അടിയാരെ
വെള്ളത്തിന്നു അയക്കുന്നു; അവർ കുളങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടു വെള്ളം കാണാതെ
വെറുമ്പാത്രങ്ങളോടെ മടങ്ങി വരുന്നു; അവർ
ലജ്ജിച്ചു വിഷണ്ണരായി തല മൂടുന്നു. 4 ദേശത്തു
മഴയില്ലായ്കയാൽ നിലം ഉണങ്ങി വിണ്ടിരിക്കുന്നു;
ഉഴവുകാർ ലജ്ജിച്ചു തല മൂടുന്നു. 5 മാൻപേട
വയലിൽ പ്രസവിച്ചിട്ടു പുല്ലില്ലായ്കയാൽ കുട്ടിയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. 6 കാട്ടുകഴുത മൊട്ടക്കുന്നിന്മേൽ
നിന്നു കൊണ്ടു കുറുനരികളെപ്പോലെ
കിഴെക്കുന്നു; സസ്യങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
അതിന്റെ കണ്ണു മങ്ങിപ്പോകുന്നു. 7 യഹോവ,
ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു
വിരോധമായി സാക്ഷീകരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിന്റെ നാമംനിമിത്തം പ്രവർത്തിക്കേണമേ;
ഞങ്ങളുടെ പിന്മാറ്റങ്ങൾ വളരെയാകുന്നു;
ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 8
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശയും കഷ്ടകാലത്തു
അവന്റെ രക്ഷിതാവും ആയുള്ളോവേ, നീ ദേശത്തു

പരദേശിയെപ്പോലെയും ഒരു രാപാപ്പാൻ മാത്രം
കൂടാരം അടിക്കുന്ന വഴിപോക്കനെപ്പോലെയും
ആയിരിക്കുന്നതെന്തു? 9 ഭ്രമിച്ചുപോയ
പുരുഷനെപ്പോലെയും രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാത്ത
വീരനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കുന്നതെന്തു?
എന്നാലും യഹോവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു;
നിന്റെ നാമം ഞങ്ങൾക്കു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ. 10 അവർ
ഇങ്ങനെ ഉഴന്നു നടപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, കാൽ
അടക്കിവെച്ചതുമില്ല എന്നു യഹോവ ഈ
ജനത്തെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അതുകൊണ്ടു
യഹോവെക്കു അവരിൽ പ്രസാദമില്ല; അവൻ
ഇപ്പോൾ തന്നെ അവരുടെ അകൃത്യത്തെ
ഓൎത്തു അവരുടെ പാപങ്ങളെ സന്ദൎശിക്കും. 11
യഹോവ എന്നോടു: നീ ഈ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
അവരുടെ നന്മെക്കായി പ്രാൎത്ഥിക്കരുതു;
12 അവർ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
അവരുടെ നിലവിളി കേൾക്കയില്ല; അവർ
ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും അൎപ്പിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ അവയിൽ പ്രസാദിക്കയില്ല; ഞാൻ
അവരെ വാൾകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടും
മഹാമാരികൊണ്ടും മുടിച്ചുകളയും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 അതിന്നു ഞാൻ: അയ്യോ,
യഹോവയായ കൎത്താവേ, നിങ്ങൾ വാൾ
കാണുകയില്ല, നിങ്ങൾക്കു ക്ഷാമം ഉണ്ടാകയില്ല,
ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തു സ്ഥിരമായുള്ള സമാധാനം
നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു പ്രവാചകന്മാർ
അവരോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യഹോവ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: പ്രവാചകന്മാർ എന്റെ

നാമത്തിൽ ഭോഷ്കു പ്രവചിക്കുന്നു; ഞാൻ
അവരെ അയച്ചിട്ടില്ല, അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ല,
അവരോടു സംസാരിച്ചിട്ടുമില്ല; അവർ
വ്യാജദർശനവും പ്രശ്നവാക്യവും ഇല്ലാത്ത കാര്യ്വവും
സ്വന്തഹൃദയത്തിലെ വഞ്ചനയും നിങ്ങളോടു
പ്രവചിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ടു യഹോവ: ഞാൻ
അയക്കാതെ എന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവചിക്കയും ഈ
ദേശത്തു വാളും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു
പറകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും ആ പ്രവാചകന്മാർ
മുടിഞ്ഞുപോകും; 16 അവരുടെ പ്രവചനം കേട്ട
ജനമോ യെരൂശലേമിന്റെ വീഥികളിൽ ക്ഷാമവും
വാളും ഹേതുവായിട്ടു വീണുകിടക്കും; അവരെയും
അവരുടെ ഭാര്യ്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും കുഴിച്ചിടുവാൻ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല;
ഇങ്ങനെ ഞാൻ അവരുടെ ദുഷ്ടത അവരുടെമേൽ
പകരും. 17 നീ ഈ വചനം അവരോടു പറയേണം:
എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു രാവും പകലും ഇടവിടാതെ
കണ്ണുനീർ ഒഴുകട്ടെ; എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിയായ
കന്യക കഠിനമായി തകന്നും വ്യസനകരമായി
മുറിവേറ്റും ഇരിക്കുന്നു. 18 വയലിൽ ചെന്നാൽ
ഇതാ, വാൾകൊണ്ടു പട്ടുപോയവർ;
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നാൽ ഇതാ, ക്ഷാമംകൊണ്ടു
പാടുപെടുന്നവർ പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും
ഒരുപോലെ തങ്ങൾ അറിയാത്ത ദേശത്തു
അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു. 19 നീ യെഹൂദയെ കേവലം
ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞുവോ? നിനക്കു സീയോനോടു
വെറുപ്പു തോന്നുന്നുവോ? പൊറുപ്പാകാതവണ്ണം നീ

ഞങ്ങളെ മുറിവേല്പിച്ചതെന്തിന്നു? ഞങ്ങൾ
സമാധാനത്തിന്നായി കാത്തിരുന്നു; ഒരു
ഗുണവും വന്നില്ല! രോഗശമനത്തിന്നായി
കാത്തിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതാ, ഭീതി! 20 യഹോവേ
ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദുഷ്ടതയും ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യവും അറിയുന്നു;
ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 21
നിന്റെ നാമം നിമിത്തം ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളയരുതേ;
നിന്റെ മഹത്വമുള്ള സിംഹാസനത്തിന്നു ഹീനത
വരുത്തരുതേ; ഓർക്കേണമേ, ഞങ്ങളോടുള്ള നിന്റെ
നിയമത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്തരുതേ. 22 ജാതികളുടെ
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളിൽ മഴ പെയ്യിക്കുന്നവർ ഉണ്ടോ?
അല്ല, ആകാശമോ വർഷം നല്കുന്നതു? ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവേ, അതു നീ തന്നേ അല്ലയോ?
നിനക്കായി ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്നു; ഇവയെ
ഒക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു നീയല്ലോ.

15 യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
മോശെയും ശമൂവേലും എന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നാലും
എന്റെ മനസ്സു ഈ ജനത്തിങ്കലേക്കു ചായ്കയില്ല;
ഇവരെ എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ആട്ടിക്കളക; അവർ
പോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. 2 ഞങ്ങൾ എവിടേക്കു
പോകേണ്ടു എന്നു അവർ നിന്നോടു ചോദിച്ചാൽ നീ
അവരോടു: മരണത്തിന്നുള്ളവർ മരണത്തിന്നും
വാളിന്നുള്ളവർ വാളിന്നും ക്ഷാമത്തിന്നുള്ളവർ
ക്ഷാമത്തിന്നും പ്രവാസത്തിന്നുള്ളവർ
പ്രവാസത്തിന്നും പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറക. 3
കൊന്നുകളവാൻ വാളും പറിച്ചുകീറുവാൻ
നായ്ക്കളും തിന്നു മുടിപ്പാൻ ആകാശത്തിലെ

പക്ഷികളും കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളും ഇങ്ങനെ നാലു
വകയെ ഞാൻ അവരുടെ നേരെ നിയമിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 4 യെഹൂദാരാജാവായ
ഹിസ്കീയാവിന്റെ മകൻ മനശ്ശെനിമിത്തം, അവൻ
യെരൂശലേമിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു നിമിത്തം തന്നേ,
ഞാൻ അവരെ ഭൂമിയിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളിലും
ഒരു ഭീതിവിഷയമാക്കിത്തീൎക്കും. 5 യെരൂശലേമേ,
ആൎക്കു നിന്നോടു കനിവുതോന്നുന്നു? ആർ
നിന്നോടു സഹതാപം കാണിക്കും? നിന്റെ ക്ഷേമം
ചോദിപ്പാൻ ആർ കയറിവരും? 6 നീ എന്നെ
ഉപേക്ഷിച്ചു പിൻവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്റെ നേരെ കൈ നീട്ടി നിന്നെ നശിപ്പിക്കും;
ഞാൻ കരുണ കാണിച്ചു മടുത്തിരിക്കുന്നു.
7 ദേശത്തിന്റെ പടിവാതിലുകളിൽ ഞാൻ
അവരെ വീശുമുറംകൊണ്ടു വീശിക്കളഞ്ഞു;
ഞാൻ എന്റെ ജനത്തെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കി
നശിപ്പിച്ചു: എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ വഴികളെ
വിട്ടുതിരിഞ്ഞില്ല. 8 അവരുടെ വിധവമാർ
കടല്പുറത്തെ മണലിനെക്കാൾ പെരുകിക്കാണുന്നു;
യൌവനക്കാരന്റെ അമ്മയുടെ നേരെ ഞാൻ
നട്ടുച്ചെക്കു ഒരു വിനാശകനെ വരുത്തി പെട്ടന്നു
അവളുടെ മേൽ നടുക്കവും ഭീതിയും
വീഴുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 9 ഏഴു മക്കളെ
പ്രസവിച്ചവൾ ക്ഷീണിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടിരിക്കുന്നു;
അവളുടെ സൂൎയ്യൻ പകൽ തീരുംമുമ്പെ
അസ്തമിച്ചുപോയി; അവൾ ലജ്ജിച്ചും നാണിച്ചും
പോയിരിക്കുന്നു; അവരിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരെ
ഞാൻ അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കു മുമ്പിൽ

വാളിന്നു ഏല്പിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 10 എന്റെ അമ്മേ, സർവ്വദേശത്തിന്നും
കലഹക്കാരനും വിവാദക്കാരനും ആയിരിക്കുന്ന
എന്നെ നീ പ്രസവിച്ചുവല്ലോ, അയ്യോ കഷ്ടം!
ഞാൻ പലിശെക്കു കൊടുത്തിട്ടില്ല; എനിക്കു
ആരും പലിശ തന്നിട്ടുമില്ല; എന്നിട്ടും
അവരെല്ലാവരും എന്നെ ശപിക്കുന്നു. 11 യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ നിന്നെ നന്മെക്കായി
രക്ഷിക്കും നിശ്ചയം; അനർത്ഥകാലത്തും
കഷ്ടകാലത്തും ഞാൻ ശത്രുവിനെക്കൊണ്ടു
നിന്നോടു യാചിപ്പിക്കും നിശ്ചയം. 12 താമ്രവും
ഇരിമ്പും വടക്കൻഇരിമ്പും ഒടിഞ്ഞുപോകുമോ?
13 നിന്റെ ദേശത്തൊക്കെയും നിന്റെ
സകലപാപങ്ങളുംനിമിത്തം നിന്റെ സമ്പത്തും
നിക്ഷേപങ്ങളും ഞാൻ വിലവാങ്ങാതെ കവർച്ചെക്കു
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. 14 നീ അറിയാത്ത ദേശത്തു
ഞാൻ നിന്നെ ശത്രുക്കളെ സേവിക്കുമാറാക്കും;
എന്റെ കോപത്തിൽ ഒരു തീ ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്നു;
അതു നിങ്ങളുടെമേൽ കത്തും. 15 യഹോവേ, നീ
അറിയുന്നു; എന്നെ ഓർത്തു സന്ദർശിക്കേണമേ;
എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരോടു പ്രതികാരം
ചെയ്യേണമേ; നിന്റെ ദീർഘക്ഷമയിൽ എന്നെ
എടുത്തുകളയരുതേ; നിന്റെനിമിത്തം ഞാൻ നിന്ദ
സഹിക്കുന്നു എന്നു ഓർക്കേണമേ; 16 ഞാൻ നിന്റെ
വചനങ്ങളെ കണ്ടെത്തി ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ വചനങ്ങൾ എനിക്കു സന്തോഷവും
എന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു ആനന്ദവും ആയി;
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്റെ
നാമം എനിക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17

കളിക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഇരുന്നു
ഉല്ലസിച്ചിട്ടില്ല; നീ എന്നെ നീരസംകൊണ്ടു
നിറെച്ചിരിക്കയാൽ നിന്റെ കൈനിമിത്തം ഞാൻ
തനിച്ചിരുന്നു. 18 എന്റെ വേദന നിരന്തരവും
എന്റെ മുറിവു പൊറുക്കാതവണ്ണം വിഷമവും
ആയിരിക്കുന്നതെന്തു? നീ എനിക്കു ചതിക്കുന്ന
തോടും വറ്റിപ്പോകുന്ന വെള്ളവും പോലെ
ആയിരിക്കുമോ? 19 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ മടങ്ങിവന്നാൽ
ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ
തക്കവണ്ണം വീണ്ടും കൈക്കൊള്ളും;
നീ അധമമായതു ഒഴിച്ചു ഉത്തമമായതു
പ്രസ്താവിച്ചാൽ നീ എന്റെ വായ്പോലെ ആകും;
അവർ നിന്റെ പക്ഷം തിരിയും നീ അവരുടെ പക്ഷം
തിരികയില്ല. 20 ഞാൻ നിന്നെ ഈ ജനത്തിന്നു
ഉറപ്പുള്ള താമ്രഭിത്തിയാക്കിവെക്കും; അവർ
നിന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യും, ജയിക്കയില്ല; നിന്നെ
രക്ഷിപ്പാനും വിടുവിപ്പാനും ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ടു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 21
ഞാൻ നിന്നെ ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കയും നിഷ്കണ്ടകന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വീണ്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

16 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 ഈ സ്ഥലത്തു നീ
ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിക്കരുതു; നിനക്കു പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും ഉണ്ടാകയും അരുതു. 3 ഈ സ്ഥലത്തു
ജനിക്കുന്ന പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
കുറിച്ചും ഈ ദേശത്തു അവരെ പ്രസവിക്കുന്ന
അമ്മമാരെക്കുറിച്ചും അവരെ ജനിപ്പിക്കുന്ന

അപ്പന്മാരെക്കുറിച്ചും യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 4 അവർ കൊടിയ വ്യാധികളാൽ
മരിക്കും; ആരും അവരെക്കുറിച്ചു വിലാപം
കഴിക്കയോ അവരെ കുഴിച്ചിടുകയോ ചെയ്യാതെ
അവർ നിലത്തിന്നു വളമായി കിടക്കും; വാളാലും
ക്ഷാമത്താലും അവർ മുടിഞ്ഞുപോകും; അവരുടെ
ശവങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും
കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീരും. 5
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ
ദുഃഖഭവനത്തിൽ ചെല്ലരുതു; വിലപിപ്പാൻ
പോകരുതു; അവരോടു സഹതാപം കാണിക്കയും
അരുതു; ഞാൻ എന്റെ സമാധാനവും ദയയും
കരുണയും ഈ ജനത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 6 വലിയവരും
ചെറിയവരും ഈ ദേശത്തു മരിക്കും; ആരും
അവരെ കുഴിച്ചിടുകയില്ല, അവരെക്കുറിച്ചു വിലാപം
കഴിക്കയില്ല, അവരുടെനിമിത്തം മുറിവേല്പിക്കയില്ല,
മുൻകഷണ്ടിയുണ്ടാക്കുകയുമില്ല.
7 മരിച്ചവനെക്കുറിച്ചു അവരെ
ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ആരും വിലാപത്തിങ്കൽ
അവക്കു അപ്പം നുറുക്കിക്കൊടുക്കയില്ല;
അപ്പനെച്ചൊല്ലിയോ അമ്മയെച്ചൊല്ലിയോ ആരും
അവക്കു ആശ്വാസത്തിന്റെ പാനപാത്രം
കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കയുമില്ല. 8 അവരോടുകൂടെ
ഇരുന്നു ഭക്ഷിപ്പാനും പാനം ചെയ്വാനും നീ
വിരുന്നുവീട്ടിലേക്കു പോകരുതു. 9 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ കാൺകെ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ നാളുകളിൽ ആനന്ദഘോഷവും

സന്തോഷധ്വനിയും മണവാളന്റെ സ്വരവും
മണവാട്ടിയുടെ സ്വരവും ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു
നീക്കിക്കളയും. 10 നീ ഈ വചനങ്ങളെ ഒക്കെയും
ഈ ജനത്തോടു അറിയിക്കുമ്പോഴും യഹോവ
ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമായി ഈ വലിയ അനർത്ഥം
ഒക്കെയും കല്പിച്ചതു എന്തു? ഞങ്ങളുടെ
അകൃത്യം എന്തു? ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു ഞങ്ങൾ ചെയ്ത പാപം എന്തു
എന്നു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോഴും 11 നീ
അവരോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ എന്നെ ത്യജിച്ചു അന്യദേവന്മാരോടു
ചേർന്നു അവരെ സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കയും എന്നെ
ഉപേക്ഷിച്ചു എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചു
നടക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്കകൊണ്ടു
തന്നേ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12
നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെക്കാൾ
അധികം ദോഷം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തനും എന്റെ വാക്കു കേൾക്കാതെ
താന്താന്റെ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിലെ ശാഠ്യം അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്നു. 13 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഈ ദേശത്തുനിന്നു നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരും അറിയാത്ത ഒരു ദേശത്തേക്കു
നീക്കിക്കളയും; അവിടെ നിങ്ങൾ രാവും പകലും
അന്യദേവന്മാരെ സേവിക്കും; അവിടെ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു കൃപ കാണിക്കയുമില്ല. 14 ആകയാൽ,
യിസ്രായേൽമക്കളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയാണ എന്നു
ഇനി പറയാതെ, 15 യിസ്രായേൽമക്കളെ
വടക്കെദേശത്തുനിന്നും താൻ അവരെ

നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്ന സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയാണ എന്നു പറയുന്ന
കാലം വരും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു കൊടുത്ത
ദേശത്തിലേക്കു ഞാൻ അവരെ വീണ്ടും
കൊണ്ടുവരും. 16 ഇതാ, ഞാൻ അനേകം
മീൻപിടിക്കാരെ വരുത്തും; അവർ അവരെ
പിടിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ അനേകം
നായാട്ടുകാരെ വരുത്തും; അവർ അവരെ
എല്ലാമലയിലുംനിന്നും എല്ലാകുന്നിലും നിന്നും
പാറപ്പിളപ്പുകളിൽനിന്നും നായാടിപ്പിടിക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 17 എന്റെ
ദൃഷ്ടി അവരുടെ എല്ലാവഴികളുടെയും
മേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവ എനിക്കു
മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നില്ല; അവരുടെ അകൃത്യം എന്റെ
കണ്ണിന്നു ഗുപ്തമായിരിക്കുന്നതുമില്ല. 18 അവർ
എന്റെ ദേശത്തെ തങ്ങളുടെ മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളാൽ
മലിനമാക്കി എന്റെ അവകാശത്തെ തങ്ങളുടെ
അറെപ്പുകളെക്കൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കയാൽ,
ഞാൻ ഒന്നാമതു അവരുടെ അകൃത്യത്തിന്നും
അവരുടെ പാപത്തിന്നും ഇരിട്ടിച്ചു പകരം
ചെയ്യും. 19 എന്റെ ബലവും എന്റെ കോട്ടയും
കഷ്ടകാലത്തു എന്റെ ശരണവുമായ യഹോവേ,
ജാതികൾ ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു
നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർക്കു അവകാശമായിരുന്നതു
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളായ വെറും ഭോഷ്കു അത്രേ;
അവയിൽ പ്രയോജനമുള്ളതു ഒന്നുമില്ല എന്നു
പറയും. 20 തനിക്കു ദേവന്മാരെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ

മനുഷ്യന്നു കഴിയുമോ? എന്നാൽ അവ ദേവന്മാരല്ല.
21 ആകയാൽ ഞാൻ ഈ പ്രാവശ്യം അവരെ ഒന്നു
പഠിപ്പിക്കും; എന്റെ കയ്യും എന്റെ ബലവും ഞാൻ
അവരെ ഒന്നു അനുഭവിപ്പിക്കും; എന്റെ നാമം
യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും.

17 യെഹൂദയുടെ പാപം
ഇരിമ്പെഴുത്താണികൊണ്ടും വജ്രത്തിന്റെ
മുനകൊണ്ടും എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു
അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പലകയിലും
നിങ്ങളുടെ ബലിപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിലും
കൊത്തിയിരിക്കുന്നു. 2 ഉയന്ന കുന്നുകളിൽ
പച്ചമരങ്ങൾക്കരികെയുള്ള അവരുടെ
ബലിപീഠങ്ങളെയും അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെയും
അവരുടെ മക്കൾ ഓക്കുന്നുവല്ലോ. 3
വയൽപ്രദേശത്തിലെ എന്റെ പവ്വതമേ,
നിന്റെ അതിക്കെത്തൊക്കെയും ചെയ്ത
പാപംനിമിത്തം ഞാൻ നിന്റെ സമ്പത്തും
സകലനിക്ഷേപങ്ങളും പൂജാഗിരികളും
കവച്ചെക്കു ഏല്പിക്കും. 4 ഞാൻ നിനക്കു തന്ന
അവകാശം നീ ഒഴിഞ്ഞുപോകേണ്ടിവരും; നീ
അറിയാത്ത ദേശത്തു ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ
ശത്രുക്കളെ സേവിക്കുമാറാക്കും നിങ്ങൾ
എന്റെ കോപത്തിൽ തീ കത്തിച്ചിരിക്കുന്നു;
അതു എന്നേക്കും കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും;
5 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മനുഷ്യനിൽ ആശ്രയിച്ചു ജഡത്തെ തന്റെ
ഭുജമാക്കി ഹൃദയംകൊണ്ടു യഹോവയെ
വിട്ടുമാറുന്ന മനുഷ്യൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 6
അവൻ മരുഭൂമിയിലെ ചൂരച്ചെടിപോലെയാകും;

നന്മ വരുമ്പോൾ അതിനെ കാണാതെ
മരുഭൂമിയിലെ വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിലും
നിവാസികൾ ഇല്ലാത്ത ഉവർനിലത്തിലും
പാക്കും. 7 യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കയും
യഹോവ തന്നേ ആശ്രയമായിരിക്കയും
ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. 8 അവൻ
വെള്ളത്തിന്നരികെ നട്ടിരിക്കുന്നതും ആററരികെ
വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നതുമായ വൃക്ഷംപോലെയാകും;
ഉഷ്ണം തട്ടുമ്പോൾ അതു പേടിക്കയില്ല; അതിന്റെ
ഇല പച്ചയായിരിക്കും; വരൾച്ചയുള്ള കാലത്തും
വാട്ടം തട്ടാതെ ഫലം കായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 9
ഹൃദയം എല്ലാററിനെക്കാളും കപടവും
വിഷമവുമുള്ളതു; അതു ആരാഞ്ഞറിയുന്നവൻ
ആർ? 10 യഹോവയായ ഞാൻ ഹൃദയത്തെ
ശോധന ചെയ്തു അന്തരംഗങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ചു
ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ നടപ്പിന്നും
പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലത്തിന്നും തക്കവണ്ണം
കൊടുക്കുന്നു. 11 ന്യായമായിട്ടല്ലാതെ
ധനം സമ്പാദിക്കുന്നവൻ, താൻ
ഇടാത്ത മുട്ട പൊരുന്നിരിക്കുന്ന
തിത്തിരിപ്പക്ഷിയെപ്പോലെയാകുന്നു; അവന്റെ
മദ്ധ്യായുസ്സിങ്കൽ അതു അവനെ വിട്ടുപോകും:
ഒടുക്കം അവൻ ഭോഷനായിരിക്കും. 12 ആദിമുതൽ
ഉന്നതമായി മഹത്വമുള്ള സിംഹാസനമേ,
ഞങ്ങളുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരസ്ഥാനമേ, 13
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശയായ യഹോവേ, നിന്നെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവരും ലജ്ജിച്ചുപോകും, എന്നെ
വിട്ടുപോകുന്നവരെ മണ്ണിൽ എഴുതിവെക്കും;
അവർ ജീവനുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ഉറവായ

യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 14
യഹോവേ, എന്നെ സൌഖ്യമാക്കേണമേ, എന്നാൽ
എനിക്കു സൌഖ്യം വരും; എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ,
എന്നാൽ ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും; നീ എന്റെ
പുകഴ്ചയല്ലോ. 15 അവർ എന്നോടു: യഹോവയുടെ
വചനം എവിടെ? അതു വരട്ടെ എന്നു പറയുന്നു. 16
ഞാനോ ഇടയനായി നിന്നെ സേവിപ്പാൻ മടിച്ചില്ല;
ദുർദ്ദിനം ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുമില്ല എന്നു നീ
അറിയുന്നു; എന്റെ അധരങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചതു
തിരുമുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. 17 നീ എനിക്കു
ഭയങ്കരനാകരുതേ; അനർത്ഥദിവസത്തിൽ എന്റെ
ശരണം നീയല്ലോ. 18 എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൻ
ലജ്ജിച്ചു പോകട്ടെ; ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ;
അവർ ഭ്രമിച്ചുപോകട്ടെ; ഞാൻ ഭ്രമിച്ചുപോകരുതേ;
അവക്കു അനർത്ഥദിവസം വരുത്തി, അവരെ
തകർത്തു തകർത്തു നശിപ്പിക്കേണമേ. 19 യഹോവ
എന്നോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: നീ
ചെന്നു, യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ അകത്തു
വരികയും പുറത്തു പോകയും ചെയ്യുന്ന
ജനത്തിന്റെ വാതില്ക്കലും യെരൂശലേമിന്റെ
എല്ലാവാതില്ക്കലും നിന്നുകൊണ്ടു അവരോടു
പറക: 20 ഈ വാതിലുകളിൽകൂടി അകത്തു
കടക്കുന്ന യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരും
എല്ലായെഹൂദന്മാരും യെരൂശലേമിലെ
സർവ്വനിവാസികളും ആയുള്ളോരേ, യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു കേൾപ്പിൻ! 21 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
ശബ്ബത്തുനാളിൽ യാതൊരു ചുമടും ചുമന്നു
യെരൂശലേമിന്റെ വാതിലുകളിൽകൂടി അകത്തു

കൊണ്ടുവരരുതു. 22 ശബ്ബത്തുനാളിൽ നിങ്ങളുടെ
വീടുകളിൽനിന്നു യാതൊരു ചുമടും പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകാതെയും യാതൊരു വേലയും
ചെയ്യാതെയും ശബ്ബത്തുനാൾ വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ.
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു ഞാൻ അങ്ങനെ
കല്പിച്ചുവല്ലൊ. 23 എന്നാൽ അവർ കേട്ടില്ല, ചെവി
ചായിച്ചതുമില്ല; കേട്ടനുസരിക്കയോ ബുദ്ധ്യുപദേശം
കൈക്കൊള്ളുകയോ ചെയ്യാതെ അവർ ശാഠ്യം
കാണിച്ചു. 24 നിങ്ങളോ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഈ
നഗരത്തിന്റെ വാതിലുകളിൽകൂടി യാതൊരു
ചുമടും കൊണ്ടുവരാതെയും ശബ്ബത്തുനാളിൽ
യാതൊരു വേലയും ചെയ്യാതെയും അതിനെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ വാക്കു
ജാഗ്രതയോടെ കേട്ടനുസരിക്കുമെങ്കിൽ 25
ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരും
രഥങ്ങളിലും കുതിരപ്പുറത്തും കയറുന്നവരുമായ
രാജാക്കന്മാരും രാജകുമാരന്മാരും അവരുടെ
പ്രഭുക്കന്മാരായ യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരൂശലേം നിവാസികളും ഈ നഗരത്തിന്റെ
വാതിലുകളിൽകൂടി കടക്കയും ഈ
നഗരം എന്നേക്കും നില്ക്കയും ചെയ്യും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 26
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും യെരൂശലേമിന്നു
ചുറ്റും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും
ബെന്യാമീൻദേശത്തുനിന്നും താഴ്വീതിയിൽനിന്നും
മലനാടുകളിൽനിന്നും തെക്കേ
ദിക്കിൽനിന്നും അവർ ഹോമയാഗങ്ങളും
ഹനനയാഗങ്ങളും ഭോജനയാഗങ്ങളും
കുന്തുരുക്കവും കൊണ്ടുവരും; യഹോവയുടെ

ആലയത്തിൽ അവർ സ്തോത്രയാഗവും
അപ്പിക്കും. 27 എന്നാൽ ശബ്ബത്തുനാൾ
വിശുദ്ധീകരിപ്പാനും ശബ്ബത്തുനാളിൽ
യെരൂശലേമിന്റെ വാതിലുകളിൽകൂടി ചുമടു
ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകാതെ ഇരിപ്പാനും നിങ്ങൾ
എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
അതിന്റെ വാതിലുകളിൽ തീ കൊളുത്തും; അതു
കെട്ടുപോകാതെ യെരൂശലേമിലെ അരമനകളെ
ദഹിപ്പിക്കും.

18 യഹോവയിങ്കൽനിന്നു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തെന്നാൽ: 2 നീ എഴുന്നേറ്റു
കുശവന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെല്ലുക; അവിടെവെച്ചു
ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ വചനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കും. 3
അങ്ങനെ ഞാൻ കുശവന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നപ്പോൾ അവൻ ചക്രത്തിന്മേൽ
വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 4 കുശവൻ
കളിമണ്ണുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ പാത്രം അവന്റെ
കയ്യിൽ ചീത്തയായിപ്പോയി; എന്നാൽ കുശവൻ
അതിനെ തനിക്കു തോന്നിയതുപോലെ മറ്റൊരു
പാത്രമാക്കിത്തീർത്തു. 5 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
6 യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഈ കുശവൻ
ചെയ്തതുപോലെ എനിക്കു നിങ്ങളോടു
ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ലയോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, കളിമണ്ണു
കുശവന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ എന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു.
7 ഞാൻ ഒരു ജാതിയെക്കുറിച്ചോ ഒരു
രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചോ അതിനെ പറിച്ചു ഇടിച്ചു

നശിപ്പിച്ചുകളയും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടു 8
ഞാൻ അങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്ത ജാതി തന്റെ
ദുഷ്ടത വിട്ടുതിരിയുന്നുവെങ്കിൽ അതിനോടു
ചെയ്‌വാൻ നിരൂപിച്ച ദോഷത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
അനുതപിക്കും. 9 ഒരു ജാതിയെക്കുറിച്ചോ
രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചോ ഞാൻ അതിനെ പണികയും
നടുകയും ചെയ്യും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടു 10
അതു എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കാതെ
എനിക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ
അവക്കു വരുത്തും എന്നു അരുളിച്ചെയ്ത
നന്മയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അനുതപിക്കും. 11
ആകയാൽ നീ ചെന്നു യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടും
യെരൂശലേംനിവാസികളോടും പറയേണ്ടതു:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഒരനൎത്ഥം നിൎമ്മിച്ചു, നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായി ഒരു നിരൂപണം നിരൂപിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം
വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ നടപ്പും പ്രവൃത്തികളും
നന്നാക്കുവിൻ. 12 അതിന്നു അവർ: ഇതു വെറുതെ;
ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത നിരൂപണങ്ങൾ
അനുസരിച്ചു നടക്കും; ഞങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും
താന്താന്റെ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിലെ ശാഠ്യം പ്രവൎത്തിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചെന്നു അന്വേഷിപ്പിൻ; ഇങ്ങനെയുള്ളതു
ആരെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? യിസ്രായേൽകന്യക
അതിഭയങ്കരമായുള്ളതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 14
ലെബാനോനിലെ ഹിമം വയലിലെ പാറയെ
വിട്ടുപോകുമോ? അന്യദേശത്തുനിന്നു

ഒഴുകിവരുന്ന തണുത്ത വെള്ളം വറ്റിപ്പോകുമേ?
15 എന്റെ ജനമോ എന്നെ മറന്നു
മിത്ഥ്യാമൂർത്തികൾക്കു, ധൂപം കാട്ടുന്നു; അവരുടെ
വഴികളിൽ, പുരാതന പാതകളിൽ തന്നേ, അവർ
അവരെ ഇടറി വീഴുമാറാക്കി; അവർ നിരപ്പില്ലാത്ത
വഴികളിലും പാതകളിലും നടക്കുന്നു; 16 അവർ
അവരുടെ ദേശത്തെ ശൂന്യവും നിത്യപരിഹാസവും
ആക്കുന്നു; അതിൽകൂടി കടന്നു പോകുന്ന
ഏവനും സ്തംഭിച്ചു തലകുലുക്കും. 17 കിഴക്കൻ
കാറ്റുകൊണ്ടെന്നപോലെ ഞാൻ അവരെ
ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ ചിതറിച്ചുകളയും; അവരുടെ
അനർത്ഥദിവസത്തിൽ ഞാൻ അവക്കു എന്റെ
മുഖമല്ല, പുറമത്രേ കാണിക്കും. 18 എന്നാൽ അവർ:
വരുവിൻ, നമുക്കു യിരെമ്യാവിന്റെ നേരെ
ഉപായങ്ങളെ ചിന്തിക്കാം; പുരോഹിതന്റെ
പക്കൽ ഉപദേശവും ജ്ഞാനിയുടെ പക്കൽ
ആലോചനയും പ്രവാചകന്റെ പക്കൽ അരുളപ്പാടും
ഇല്ലാതെപോകയില്ല; വരുവിൻ നാം അവനെ
നാവുകൊണ്ടു കൊന്നുകളക; അവന്റെ വാക്കു
ഒന്നും നാം ശ്രദ്ധിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
യഹോവേ, എനിക്കു ചെവിതന്നു എന്റെ
പ്രതിയോഗികളുടെ വാക്കു കേൾക്കേണമേ. 20
നന്മെക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്യാമോ? അവർ എന്റെ
പ്രാണഹാനിക്കായിട്ടു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ കോപം അവരെ വിട്ടുമാറേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അവക്കുവേണ്ടി നന്മ സംസാരിപ്പാൻ
തിരുമുമ്പിൽ നിന്നതു ഓർക്കേണമേ. 21 അവരുടെ
മക്കളെ ക്ഷാമത്തിന്നു ഏല്പിച്ചു, വാളിന്നു
ഇരയാക്കേണമേ; അവരുടെ ഭാര്യമാർ

മക്കളില്ലാത്തവരും വിധവമാരും ആയിത്തീരട്ടെ;
അവരുടെ പുരുഷന്മാർ മരണത്തിന്നു ഇരയാകട്ടെ;
അവരുടെ യൌവനക്കാർ യുദ്ധത്തിൽ വാളിനാൽ
പട്ടുപോകട്ടെ. 22 നീ പെട്ടെന്നു ഒരു പടക്കൂട്ടത്തെ
അവരുടെ മേൽ വരുത്തീട്ടു അവരുടെ
വീടുകളിൽനിന്നു നിലവിളി കേൾക്കുമാറാകട്ടെ;
അവർ എന്നെ പിടിപ്പാൻ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു, എന്റെ
കാലിന്നു കണി മറെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 23
യഹോവേ, എന്റെ മരണത്തിന്നായുള്ള അവരുടെ
ആലോചനയൊക്കെയും നീ അറിയുന്നു; അവരുടെ
അകൃത്യം ക്ഷമിക്കരുതേ; അവരുടെ പാപം നിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു മായിച്ചുകളയരുതേ; അവർ
തിരുമുമ്പിൽ ഇടറിവീഴട്ടെ; നിന്റെ കോപത്തിന്റെ
കാലത്തു തന്നേ അവരോടു പ്രവൎത്തിക്കേണമേ.

19 യഹോവ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു: നീ പോയി
കുശവനോടു ഒരു മൺകുടം വിലെക്കു വാങ്ങി
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരിലും പുരോഹിതന്മാരുടെ
മൂപ്പന്മാരിലും ചിലരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
2 ഹർസീത്ത് (ഓട്ടുനുറുക്കു) വാതിലിന്റെ
പുറമെയുള്ള ബെൻ-ഹിന്നോം താഴ്വരയിൽ
ചെന്നു, ഞാൻ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്ന
വാക്കുകളെ അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു പറയേണ്ടതു: 3
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരും യെരൂശലേം
നിവാസികളുമായുള്ളോരേ, യഹോവയുടെ വചനം
കേൾപ്പിൻ! യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
കേൾക്കുന്നവന്റെ ചെവി മുഴങ്ങത്തക്കവണ്ണം
ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തിന്നു ഒരനൎത്ഥം വരുത്തും. 4
അവർ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു, ഈ സ്ഥലത്തെ

വഷളാക്കി, തങ്ങളും തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത
അന്യദേവന്മാക്കു അവിടെവെച്ചു ധൂപംകാട്ടി, ഈ
സ്ഥലത്തെ കുറ്റമില്ലാത്തവരുടെ രക്തംകൊണ്ടു
നിറെക്കയും 5 ബാലിന്നു ഹോമബലികളായി
തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ തീയിൽ ഇട്ടു ദഹിപ്പിപ്പാൻ
ബാലിന്നു പൂജാഗിരികളെ പണികയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതു ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടില്ല,
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടില്ല, എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നിട്ടുമില്ല. 6
അതുകൊണ്ടു ഈ സ്ഥലത്തിന്നു ഇനി തോഫെത്ത്
എന്നും ബെൻ-ഹിന്നോംതാഴ്വര എന്നും
പേരുപറയാതെ കുലത്താഴ്വര എന്നു പേരുപറയുന്ന
കാലം വരും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
7 അങ്ങനെ ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും
ആലോചനയെ നിഷ്ഫലമാക്കും; ഞാൻ അവരെ
ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ വാൾകൊണ്ടും അവക്കു
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരുടെ
കൈകൊണ്ടും വീഴുമാറാക്കുകയും
അവരുടെ ശവങ്ങളെ ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികൾക്കും കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങൾക്കും
ഇരയാക്കിക്കൊടുക്കയും ചെയ്യും. 8 ഞാൻ ഈ
നഗരത്തെ സ്തംഭനത്തിന്നും പരിഹാസത്തിന്നും
വിഷയമാക്കിത്തീർക്കും; അതിന്നരികെ
കടന്നുപോകുന്ന ഏവനും സ്തംഭിച്ചു അതിന്നു
നേരിട്ട സകലബാധകളുംനിമിത്തം ചൂളകുത്തും. 9
അവരുടെ ശത്രുക്കളും അവക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരും അവരെ
ഞെരുക്കുന്ന ഞെരുക്കത്തിലും നിരോധത്തിലും

ഞാൻ അവരെ സ്വന്ത പുത്രന്മാരുടെ മാംസവും
പുത്രിമാരുടെ മാംസവും തിന്നുമാറാക്കും;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ മാംസം
തിന്നും. 10 പിന്നെ നിന്നോടുകൂടെ പോന്ന
പുരുഷന്മാർ കാൺകെ നീ ആ മൺകുടം
ഉടെച്ചു അവരോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 11
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നന്നാക്കിക്കൂടാതവണ്ണം
കുശവന്റെ പാത്രം ഉടെച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ
ഞാൻ ഈ ജനത്തെയും ഈ നഗരത്തെയും
ഉടെച്ചുകളയും. അടക്കം ചെയ്‌വാൻ വേറെ
സ്ഥലമില്ലായ്കകൊണ്ടു അവരെ തോഫെത്തിൽ
അടക്കംചെയ്യും. 12 ഇങ്ങനെ ഞാൻ ഈ
സ്ഥലത്തോടും അതിലെ നിവാസികളോടും
ചെയ്യും; ഞാൻ ഈ നഗരത്തെ തോഫെത്തിന്നു
സമമാക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 13
മലിനമായിരിക്കുന്ന യെരൂശലേംവീടുകളും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ അരമനകളും
അവർ മേല്പുരകളിൽവെച്ചു ആകാശത്തിലെ
സർവ്വസൈന്യത്തിന്നും ധൂപം കാണിക്കയും
അന്യദേവന്മാർക്കു പാനീയബലി പകരുകയും
ചെയ്ത എല്ലാ വീടുകളും തന്നേ തോഫെത്ത് എന്ന
സ്ഥലംപോലെയാകും. 14 അനന്തരം യിരെമ്യാവു
യഹോവ തന്നെ പ്രവചിപ്പാൻ അയിച്ചിരുന്ന
തോഫെത്തിൽനിന്നു വന്നു, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
സകലജനത്തോടും: 15 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവർ എന്റെ വചനങ്ങളെ

കേൾക്കാതെ ശാഠ്യംപിടിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
ഞാൻ ഈ നഗരത്തിന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്ന
അനൎത്ഥം ഒക്കെയും അതിന്നു അതിന്നടുത്ത
എല്ലാപട്ടണങ്ങൾക്കും വരുത്തും എന്നു പറഞ്ഞു.
20 എന്നാൽ യിരെമ്യാവു ഈ കാൎയ്യങ്ങളെ
പ്രവചിക്കുന്നതു ഇമ്മേരിന്റെ മകനും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നു
പ്രധാനവിചാരകനുമായ 2 പശ്ഹൂർപുരോഹിതൻ
കേട്ടിട്ടു യിരെമ്യാപ്രവാചകനെ അടിച്ചു,
യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്നരികെയുള്ള
മേലത്തെ ബെന്യാമീൻ ഗോപുരത്തിങ്കലെ
ആമത്തിൽ ഇട്ടു. 3 പിറ്റെന്നാൾ പശ്ഹൂർ
യിരെമ്യാവെ ആമത്തിൽനിന്നു വിട്ടപ്പോൾ
യിരെമ്യാവു അവനോടു പറഞ്ഞതു: യഹോവ
നിനക്കു പശ്ഹൂർ എന്നല്ല, മാഗോർമിസ്സാബീബ്
(സൎവ്വത്രഭീതി) എന്നത്രേ പേർ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു. 4
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിന്നെ നിനക്കു തന്നെയും നിന്റെ സകല
സ്നേഹിതന്മാൎക്കും ഭീതിയാക്കിത്തീൎക്കും; അവർ
ശത്രുക്കളുടെ വാൾകൊണ്ടു വീഴും; നിന്റെ കണ്ണു
അതു കാണും; എല്ലാ യെഹൂദയെയും ഞാൻ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും;
അവൻ അവരെ പിടിച്ചു ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി വാൾകൊണ്ടു കൊന്നുകളയും. 5
ഈ നഗരത്തിലെ സകലനിക്ഷേപങ്ങളും
അതിലെ സകലസമ്പാദ്യങ്ങളും സകല
വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളും യെഹൂദാ രാജാക്കന്മാരുടെ
സകലഭണ്ഡാരങ്ങളും ഞാൻ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും; അവർ അവയെ കൊള്ളയിട്ടു

ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. 6
എന്നാൽ പശ്ഹൂരേ, നീയും നിന്റെ വീട്ടിൽ
പാക്കുന്ന എല്ലാവരും പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകേണ്ടിവരും; നീയും നിന്റെ വ്യാജപ്രവചനം
കേട്ട നിന്റെ സകലസ്നേഹിതന്മാരും
ബാബേലിലേക്കു ചെന്നു അവിടെവെച്ചു
മരിക്കയും അവിടെ അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 7
യഹോവേ, നീ എന്നെ സമ്മതിപ്പിക്കയും
ഞാൻ സമ്മതിച്ചുപോകയും ചെയ്തു നീ
ബലം പ്രയോഗിച്ചു ജയിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
ഇടവിടാതെ പരിഹാസവിഷയമായിരിക്കുന്നു;
എല്ലാവരും എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു. 8
സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ഞാൻ നിലവിളിച്ചു
സാഹസത്തെയും ബലാല്ക്കാരത്തെയും
കുറിച്ചു ആവലാധി പറയേണ്ടിവരുന്നു;
അങ്ങനെ യഹോവയുടെ വചനം എനിക്കു
ഇടവിടാതെ നിന്ദെക്കും പരിഹാസത്തിന്നും
ഹേതുവായിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ ഇനി
അവനെ ഓക്കുകയില്ല, അവന്റെ നാമത്തിൽ
സംസാരിക്കയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞാലോ
അതു എന്റെ അസ്ഥികളിൽ അടെക്കപ്പെട്ടിട്ടു
എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തീ കത്തുംപോലെ
ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ സഹിച്ചു തളന്നു എനിക്കു
വഹിയാതെയായി. 10 സവ്വത്രഭീതി; ഞാൻ
പലരുടെയും ഏഷണി കേട്ടിരിക്കുന്നു; കുറ്റം
ബോധിപ്പിപ്പിൻ; ഞങ്ങളും അവനെക്കുറിച്ചു കുറ്റം
ബോധിപ്പിക്കാം; നാം അവനെ തോല്പിച്ചു
അവനോടു പക വീട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം പക്ഷെ
അവനെ വശത്താക്കാം എന്നു എന്റെ

വീഴ്ചെക്കു കാത്തിരിക്കുന്നവരായ എന്റെ
ചങ്ങാതിമാരൊക്കെയും പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ
യഹോവ ഒരു മഹാവീരനെപ്പോലെ എന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ടു; ആകയാൽ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർ
ഇടറിവീഴും; അവർ ജയിക്കയില്ല; അവർ
ബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിക്കായ്കയാൽ ഏറ്റവും
ലജ്ജിച്ചുപോകും; ഒരിക്കലും മറന്നുപോകാത്ത
നിത്യലജ്ജയോടെ തന്നേ. 12 നീതിമാനെ
ശോധനചെയ്തു, അന്തരംഗങ്ങളെയും
ഹൃദയത്തെയും കാണുന്നവനായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവേ, നീ അവരോടു ചെയ്യുന്ന പ്രതികാരം
ഞാൻ കാണുമാറാകട്ടെ; എന്റെ വ്യവഹാരം ഞാൻ
നിന്നോടു ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 13
യഹോവെക്കു പാട്ടുപാടുവിൻ! യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ! അവൻ ദരിദ്രന്റെ പ്രാണനെ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. 14
ഞാൻ ജനിച്ചദിവസം ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ;
എന്റെ അമ്മ എന്നെ പ്രസവിച്ച ദിവസം
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. 15 നിനക്കു ഒരു
മകൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു എന്റെ അപ്പനോടു
അറിയിച്ചു അവനെ ഏറ്റവും സന്തോഷിപ്പിച്ച
മനുഷ്യൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 16 എന്റെ അമ്മ
എന്റെ ശവക്കുഴിയും അവളുടെ ഗർഭപാത്രം
എല്ലായ്പോഴും നിറഞ്ഞതും ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ആ മനുഷ്യൻ എന്നെ ഉദരത്തിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളയായ്കകൊണ്ടു അവൻ, 17 യഹോവ
അനുതപിക്കാതെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തിയ
പട്ടണങ്ങളെപ്പോലെ ആയിത്തീരട്ടെ; രാവിലെ
അവൻ നിലവിളിയും ഉച്ചസമയത്തും

പോർവ്വിളിയും കേൾക്കുമാറാകട്ടെ. 18 കഷ്ടവും
സങ്കടവും അനുഭവിച്ചു ജീവകാലം ലജ്ജയിൽ
കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഉദരത്തൽനിന്നു
പുറത്തുവന്നതു എന്തിനു?

21 സിദെക്കീയാരാജാവു മല്ക്കീയാവിന്റെ
മകനായ പശ്ഹൂരിനെയും മയസേയാവിന്റെ
മകനായ സെഫന്യാപുരോഹിതനെയും
യിരെമ്യാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: 2
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
ഞങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീ
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യഹോവയോടു
അപേക്ഷിക്കേണമേ; അവൻ ഞങ്ങളെ
വിട്ടുപോകേണ്ടതിന്നു യഹോവ തന്റെ
സകലഅത്ഭുതങ്ങൾക്കും ഒത്തവണ്ണം
പക്ഷേ ഞങ്ങളോടു പ്രവർത്തിക്കും
എന്നു പറയിച്ചപ്പോൾ യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു. 3
യിരെമ്യാവു അവരോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ സിദെക്കീയാവോടു ഇപ്രകാരം പറയേണം:
4 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മതിലുകൾക്കു പുറമെ നിങ്ങളെ
നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ബാബേൽരാജാവിനോടും
കല്ദയരോടും യുദ്ധംചെയ്വാൻ നിങ്ങളുടെ
കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളെ ഞാൻ
മടക്കിച്ചു ഈ നഗരത്തിന്റെ നടുവിൽ കൂട്ടും. 5
ഞാൻ തന്നേയും നീട്ടിയ കൈകൊണ്ടും ബലമുള്ള
ഭുജംകൊണ്ടും കോപത്തോടും ക്രോധത്തോടും
അത്യുഗ്രതയോടുംകൂടെ നിങ്ങളോടു
യുദ്ധംചെയ്യും. 6 ഈ നഗരത്തിൽ വസിക്കുന്ന

മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും ഞാൻ സംഹരിക്കും;
അവർ മഹാമാരിയാൽ മരിക്കും. 7 അതിന്റെശേഷം
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവെയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരെയും ജനത്തെയും ഈ നഗരത്തിൽ
മഹാമാരി, വാൾ, ക്ഷാമം എന്നിവെക്കു തെറ്റി
ഒഴിഞ്ഞവരെ തന്നേ, ഞാൻ ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ കയ്യിലും അവരുടെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിലും അവക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരുടെ കയ്യിലും
ഏല്പിക്കും; അവൻ അവരോടു ക്ഷമയോ
കനിവോ കരുണയോ കാണിക്കാതെ, അവരെ
വാളിന്റെ വായ്ത്തലകൊണ്ടു സംഹരിക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 8 നീ
ഈ ജനത്തോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ
ജീവന്റെ വഴിയും മരണത്തിന്റെ വഴിയും
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു. 9 ഈ നഗരത്തിൽ
പാക്കുന്നവൻ വാൾകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടും
മഹാമാരികൊണ്ടും മരിക്കും; എന്നാൽ നിങ്ങളെ
നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന കല്ദയരുടെ പക്ഷം
ചെന്നുചേരുന്നവനോ ജീവനോടെ ഇരിക്കും;
അവന്റെ ജീവൻ അവന്നു കൊള്ള കിട്ടിയതുപോലെ
ഇരിക്കും. 10 ഞാൻ എന്റെ മുഖം ഈ
നഗരത്തിന്നുനേരെ നന്മെക്കല്ല തിന്മെക്കത്രേ
വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
അതിനെ ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും; അവൻ അതിനെ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും.
11 യെഹൂദാരാജഗൃഹത്തോടു നീ പറയേണ്ടതു:
യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ! 12

ദാവീദുഗൃഹമേ, യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ
ദോഷംനിമിത്തം എന്റെ ക്രോധം തീപോലെ
പാളി ആക്കും കെടുത്തുകൂടാതവണ്ണം
കത്താതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
ദിവസംതോറും ന്യായം പാലിക്കയും
കവർച്ചയായി ഭവിച്ചവനെ പീഡകന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കയും ചെയ്‍വിൻ.
13 താഴ്വരയിലും സമഭൂമിയിലെ പാറയിലും
പാൎക്കയും ആർ ഞങ്ങളുടെ നേരെ വരും?
ആർ ഞങ്ങളുടെ പാൎപ്പിടങ്ങളിൽ കടക്കും?
എന്നു പറകയും ചെയ്യുന്നവരേ, ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 14 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങളെ
സന്ദൎശിക്കും; ഞാൻ അവളുടെ കാട്ടിന്നു
തീ വെക്കും; അതു അവളുടെ ചുറ്റുമുള്ള
സകലത്തെയും ദഹിപ്പിച്ചുകളയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

22 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ
യെഹൂദാരാജാവിന്റെ അരമനയിൽ ചെന്നു,
അവിടെ ഈ വചനം പ്രസ്താവിക്ക: 2 ദാവീദിന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന യെഹൂദാരാജാവേ,
നീയും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരും ഈ വാതിലുകളിൽകൂടി
കടക്കുന്ന നിന്റെ ജനവും യഹോവയുടെ വചനം
കേട്ടുകൊൾവിൻ! 3 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ നീതിയും ന്യായവും
നടത്തി, കവർച്ചയായി ഭവിച്ചവനെ പീഡകന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിപ്പിൻ; പരദേശിയോടും

അനാഥനോടും വിധവയോടും അന്യായവും
ബലാല്ക്കാരവും ചെയ്യരുതു; ഈ സ്ഥലത്തു
കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരികയും അരുതു. 4
നിങ്ങൾ ഈ വചനം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ ദാവീദിന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരും രഥങ്ങളിലും
കുതിരപ്പുറത്തും കയറുന്നവരുമായ രാജാക്കന്മാരും
അവരുടെ ഭൃത്യന്മാരും പ്രജകളും ഈ അരമനയുടെ
വാതിലുകളിൽകൂടി കടക്കും. 5 ഈ വചനം
കേട്ടനുസരിക്കയില്ലെങ്കിലോ, ഈ അരമന
ശൂന്യമായ്പോകുമെന്നു ഞാൻ എന്നെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 6 യെഹൂദാരാജാവിന്റെ അരമനയോടു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ
ഗിലെയാദും ലെബാനോന്റെ ശിഖരവും ആകുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ നിന്നെ ഒരു മരുഭൂമിയും
നിവാസികളില്ലാത്ത പട്ടണങ്ങളും ആക്കും. 7 ഞാൻ
ആയുധപാണികളായ സംഹാരകന്മാരെ
നിന്റെ നേരെ സംഭരിക്കും; അവർ നിന്റെ
വിശിഷ്ടദേവദാരുക്കളെ വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടുകളയും.
8 അനേകം ജാതികളും ഈ നഗരംവഴി കടന്നു
പോകുമ്പോൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂട്ടുകാരനോടു: ഈ മഹാനഗരത്തോടു യഹോവ
ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്തു എന്നു ചോദിക്കയും 9
അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നിയമം ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യദേവന്മാരെ നമസ്കരിച്ചു
സേവിച്ചതുകൊണ്ടു തന്നേ എന്നുത്തരം പറകയും
ചെയ്യും. 10 മരിച്ചവനെക്കുറിച്ചു കരയേണ്ടാ,
അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കയും വേണ്ടാ;
നാടുവിട്ടു പോകേണ്ടിവരുന്നവനെക്കുറിച്ചു

തന്നേകരവിൻ; അവൻ മടങ്ങിവരികയില്ല;
ജന്മദേശം ഇനി കാണുകയുമില്ല. 11 തന്റെ
അപ്പനായ യോശീയാവിന്നു പകരം വാണിട്ടു ഈ
സ്ഥലം വിട്ടുപോയവനായി യോശീയാവിന്റെ
മകനും യെഹൂദാരാജാവുമായ ശല്ലൂമിനെക്കുറിച്ചു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവൻ
ഇവിടേക്കു മടങ്ങിവരികയില്ല. 12 അവനെ
ബദ്ധനാക്കി കൊണ്ടുചെന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു
തന്നേ അവൻ മരിക്കും; ഈ ദേശം അവൻ ഇനി
കാണുകയുമില്ല. 13 നീതികേടുകൊണ്ടു അരമനയും
അന്യായം കൊണ്ടു മാളികയും പണിതു,
കൂട്ടുകാരനെക്കൊണ്ടു വേല ചെയ്യിച്ചു കൂലി
കൊടുക്കാതിരിക്കയും 14 ഞാൻ വിസ്താരമുള്ള
അരമനയും വിശാലമായ മാളികയും
പണിയും എന്നു പറഞ്ഞു കിളിവാതിലുകളെ
വീതിയിൽ തീർക്കയും ദേവദാരുകൊണ്ടു
തട്ടിടുകയും ചായില്യംകൊണ്ടു ചായം
ഇടുകയും ചെയ്യുന്നവന്നു അയ്യോ കഷ്ടം!
15 ദേവദാരുകൊണ്ടു മികെച്ചവനാകുവാൻ
ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നീ രാജാവായി വാഴുമോ?
നിന്റെ അപ്പനും ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ
കഴിച്ചില്ലയോ? എന്നാൽ അവൻ നീതിയും
ന്യായവും നടത്താതിരുന്നില്ല; അന്നു അവന്നു
നന്നായിരുന്നു. 16 അവൻ എളിയവന്നും
ദരിദ്രന്നും ന്യായം പാലിച്ചുകൊടുത്തു;
അന്നു അവന്നു നന്നായിരുന്നു; ഇതല്ലയോ
എന്നെ അറിക എന്നുള്ളതു? എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 17 എന്നാൽ നിന്റെ
കണ്ണും മനസ്സും അത്യാഗ്രഹം നിവർത്തിക്ക,

കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരിക, പീഡനവും
സാഹസവും ചെയ്ക എന്നിവയിലേക്കല്ലാതെ
മറ്റൊന്നിലേക്കും ചെല്ലുന്നില്ല. 18 അതുകൊണ്ടു
യഹോവ യോശീയാവിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിനെക്കുറിച്ചു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവനെക്കുറിച്ചു
അവർ: അയ്യോ സഹോദരാ, അയ്യോ
സഹോദരീ എന്നു ചൊല്ലി വിലപിക്കയില്ല;
അവനെക്കുറിച്ചു: അയ്യോ തമ്പുരാനേ, അയ്യോ
തിരുമേനീ എന്നു ചൊല്ലി വിലപിക്കയുമില്ല.
19 യെരൂശലേമിന്റെ പടിവാതിലുകൾക്കു
പുറത്തു അവനെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു ഒരു കഴുതയെ
കുഴിച്ചിടുന്നതുപോലെ അവനെ കുഴിച്ചിടും. 20
ലെബാനോനിൽ കയറിച്ചെന്നു നിലവിളിക്ക;
ബാശാനിൽനിന്നു നിന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തുക;
അബാരീമിൽനിന്നു നിലവിളിക്ക; നിന്റെ സകല
സ്നേഹിതന്മാരും തകന്നുകിടക്കുന്നുവല്ലോ. 21
നിന്റെ ശുഭകാലത്തു ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിച്ചു;
നീയോ: ഞാൻ കേൾക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു;
എന്റെ വാക്കു അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതു
ബാല്യംമുതൽ നിനക്കുള്ള ശീലം. 22 നിന്നെ
മേയിക്കുന്നവരെ ഒക്കെയും കൊടുങ്കാറ്റു
മേയിക്കും; നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകും. അപ്പോൾ നീ
നിന്റെ സകലദുഷ്ടതയുംനിമിത്തം ലജ്ജിച്ചു
അമ്പരന്നുപോകും. 23 ദേവദാരുക്കളിന്മേൽ
കൂടുവെച്ചു ലെബാനോനിൽ വസിക്കുന്നവളേ,
നിനക്കു വ്യസനവും നോവു കിട്ടിയവളെപ്പോലെ
വേദനയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നീ എത്ര ഞരങ്ങും. 24

എന്നാണ, യെഹോയാക്കീമിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ കൊന്യാവു എന്റെ
വലങ്കൈക്കു ഒരു മുദ്രമോതിരം ആയിരുന്നാലും
ഞാൻ നിന്നെ ഊരിയെറിഞ്ഞുകളയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 25 ഞാൻ
നിന്നെ നിനക്കു പ്രാണഹാനിവരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവരുടെ കയ്യിലും നീ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ
കയ്യിലും ഏല്പിക്കും; ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ കയ്യിലും കല്ദയരുടെ
കയ്യിലും തന്നേ. 26 ഞാൻ നിന്നെയും നിന്നെ
പ്രസവിച്ച അമ്മയെയും നിങ്ങൾ ജനിച്ചതല്ലാത്ത
അന്യദേശത്തിലേക്കു തള്ളിക്കളയും;
അവിടെവെച്ചു നിങ്ങൾ മരിക്കും. 27 അവർ
മടങ്ങിവരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദേശത്തേക്കു
അവർ മടങ്ങിവരികയില്ല. 28 കൊന്യാവു എന്ന ഈ
ആൾ, സാരമില്ല എന്നുവെച്ചു ഉടെച്ചുകളഞ്ഞൊരു
കലമോ? ആർക്കും ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പാത്രമോ?
അവനെയും അവന്റെ സന്തതിയെയും ത്യജിച്ചു,
അവർ അറിയാത്ത ദേശത്തേക്കു തള്ളിക്കളവാൻ
സംഗതി എന്തു? 29 ദേശമേ, ദേശമേ, ദേശമേ,
യഹോവയുടെ വചനം കേൾക്ക! 30 ഈ ആളെ
മക്കളില്ലാത്തവൻ എന്നും ആയുഷ്കാലത്തു
ഒരിക്കലും ശുഭംവരാത്തവൻ എന്നും എഴുതുവിൻ;
ഇനി ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
യെഹൂദയിൽ വാഴുവാൻ അവന്റെ സന്തതിയിൽ
യാതൊരുത്തന്നും ശുഭംവരികയില്ല എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

23 എന്റെ മേച്ചൽപുറത്തെ ആടുകളെ
നശിപ്പിക്കയും ചിതറിക്കയും ചെയ്യുന്ന

ഇടയന്മാക്കു അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 2 അതുകൊണ്ടു, തന്റെ ജനത്തെ
മേയിക്കുന്ന ഇടയന്മാരെക്കുറിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങൾ എന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ സൂക്ഷിക്കാതെ
അവയെ ചിതറിച്ചു ഓടിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ഇതാ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ
ദോഷത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളോടു ചോദിക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 3 എന്റെ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവയെ
ഞാൻ അവയെ നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും ശേഖരിച്ചു അവയുടെ
പുല്പുറങ്ങളിലേക്കു വീണ്ടും കൊണ്ടുവരും; അവ
വദ്ധിച്ചു പെരുകും. 4 അവയെ മേയിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഇടയന്മാരെ നിയമിക്കും; അവ ഇനി
പേടിക്കയില്ല, ഭ്രമിക്കയില്ല, കാണാതെപോകയുമില്ല
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 5 ഞാൻ
ദാവീദിന്നു നീതിയുള്ളോരു മുളയായവനെ
ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്ന കാലം വരും; അവൻ രാജാവായി
വാണു ബുദ്ധിയോടെ പ്രവത്തിച്ചു ദേശത്തു
നീതിയും ന്യായവും നടത്തും. 6 അവന്റെ
കാലത്തു യെഹൂദാ രക്ഷിക്കപ്പെടും; യിസ്രായേൽ
നിർഭയമായി വസിക്കും; അവന്നു യഹോവ
നമ്മുടെ നീതി എന്നു പേർ പറയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 7 ആകയാൽ
യിസ്രായേൽമക്കളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയാണ എന്നു ഇനി
പറയാതെ, 8 യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ സന്തതിയെ
വടക്കുദേശത്തുനിന്നും ഞാൻ അവരെ

നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്ന സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും
പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയാണ
എന്നു പറയുന്ന കാലം വരും; അവർ തങ്ങളുടെ
സ്വന്തദേശത്തു വസിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 9 പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള
അരുളപ്പാടു: എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ
നുറുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ അസ്ഥികൾ
ഒക്കെയും ഇളകുന്നു; യഹോവ നിമിത്തവും
അവന്റെ വിശുദ്ധവചനങ്ങൾനിമിത്തവും
ഞാൻ, മത്തനായിരിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും
വീഞ്ഞു കുടിച്ചു ലഹരിപിടിച്ചവനെപ്പോലെയും
ആയിരിക്കുന്നു. 10 ദേശം വ്യഭിചാരികളെക്കൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ശാപംനിമിത്തം ദേശം
ദുഃഖിക്കുന്നു; മരുഭൂമിയിലെ മേച്ചല്പുറങ്ങൾ
ഉണങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഓട്ടം
ദോഷമുള്ളതും അവരുടെ ബലം നേരുകെട്ടതും
ആകുന്നു. 11 പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും
ഒരുപോലെ വഷളന്മാരായിരിക്കുന്നു; എന്റെ
ആലയത്തിലും ഞാൻ അവരുടെ ദുഷ്ടത
കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
12 അതുകൊണ്ടു അവരുടെ വഴി അവക്കു
ഇരുട്ടത്തു വഴുവഴുപ്പു ആയിരിക്കും; അവർ അതിൽ
കാൽ തെറ്റി വീഴും; ഞാൻ അവക്കു അനത്ഥം,
അവരുടെ സന്ദർശനകാലം തന്നേ, വരുത്തും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 13 ശമര്യ്യയിലെ
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഞാൻ ഭോഷത്വം കണ്ടിരിക്കുന്നു;
അവർ ബാലിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവചിച്ചു എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിനെ തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. 14
യെരൂശലേമിലെ പ്രവാചകന്മാരിലോ ഞാൻ

അതിഭയങ്കരമായുള്ളതു കണ്ടിരിക്കുന്നു; അവർ
വ്യഭിചാരം ചെയ്തു വ്യാജത്തിൽ നടക്കുന്നു; ആരും
തന്റെ ദുഷ്ടത വിട്ടുതിരിയാതവണ്ണം അവർ
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു;
അവരെല്ലാവരും എനിക്കു സൊദോംപോലെയും,
അതിലെ നിവാസികൾ ഗൊമോറപോലെയും
ഇരിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അവരെ കാഞ്ഞിരം തീറ്റി
നഞ്ചുവെള്ളം കുടിപ്പിക്കും; യെരൂശലേമിലെ
പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നല്ലോ വഷളത്വം
ദേശത്തെല്ലാടവും പരന്നിരിക്കുന്നതു. 16
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളോടു പ്രവചിക്കുന്ന
പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കു കേൾക്കരുതു;
അവർ നിങ്ങളെ വ്യാജം ഉപദേശിക്കുന്നു;
യഹോവയുടെ വായിൽനിന്നുള്ളതല്ല
സ്വന്തഹൃദയത്തിലെ ദർശനമത്രേ അവർ
പ്രവചിക്കുന്നതു. 17 എന്നെ നിരസിക്കുന്നവരോടു
അവർ: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം ഉണ്ടാകും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു പറയുന്നു; തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ
ശാഠ്യപ്രകാരം നടക്കുന്നവരോടൊക്കെയും:
നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദോഷവും വരികയില്ല എന്നും
പറയുന്നു. 18 യഹോവയുടെ വചനം
ദർശിച്ചുകേൾപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവന്റെ
ആലോചനസഭയിൽ നിന്നവൻ ആർ? അവന്റെ
വചനം ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടിരിക്കുന്നവൻ ആർ? 19
യഹോവയുടെ ക്രോധം എന്ന കൊടുങ്കാറ്റു, വലിയ

ചുഴലിക്കാറ്റുതന്നേ, പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതു
ദുഷ്ടന്മാരുടെ തലമേൽ ചുറ്റിയടിക്കും. 20 തന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ നടത്തിത്തീരുവോളം
യഹോവയുടെ കോപം മാറുകയില്ല; ഭാവികാലത്തു
നിങ്ങൾ അതിനെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കും. 21 ഞാൻ
ഈ പ്രവാചകന്മാരെ അയക്കാതിരുന്നിട്ടും അവർ
ഓടി; ഞാൻ അവരോടു അരുളിച്ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടും
അവർ പ്രവചിച്ചു. 22 അവർ എന്റെ
ആലോചനസഭയിൽ നിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്റെ
വചനങ്ങളെ എന്റെ ജനത്തെ കേൾപ്പിച്ചു
അവരെ അവരുടെ ആകാത്തവഴിയിൽനിന്നും
അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ദോഷത്തിൽനിന്നും
തിരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. 23 ഞാൻ സമീപസ്ഥനായ
ദൈവം മാത്രം ആകുന്നുവോ? ദൂരസ്ഥനായ
ദൈവവുമല്ലയോ? എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 24 ഞാൻ കാണാതവണ്ണം
ആക്കെങ്കിലും മറയത്തു ഒളിപ്പാൻ കഴിയുമോ?
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ
ആകാശവും ഭൂമിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനല്ലയോ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 25 ഞാൻ
സ്വപ്നം കണ്ടു, സ്വപ്നം കണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു എന്റെ നാമത്തിൽ ഭോഷ്കു
പ്രവചിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കു
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 26 സ്വന്തഹൃദയത്തിലെ
വഞ്ചനയുടെ പ്രവാചകന്മാരായി ഭോഷ്കു
പ്രവചിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാക്കു ഈ താല്പര്യം
എത്രത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കും? 27 അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ ബാൽ നിമിത്തം എന്റെ നാമം
മറന്നുകളഞ്ഞതുപോലെ ഇവർ അന്യോന്യം

വിവരിച്ചു പറയുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾകൊണ്ടു എന്റെ
ജനം എന്റെ നാമം മറന്നുകളയേണ്ടതിന്നു
ഇടവരുത്തുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു. 28 സ്വപ്നംകണ്ട
പ്രവാചകൻ സ്വപ്നം വിവരിക്കട്ടെ; എന്റെ
വചനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം
വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രസ്താവിക്കട്ടെ;
വൈക്കോലും കോതമ്പും തമ്മിൽ ഒക്കുമോ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 29 എന്റെ
വചനം തീ പോലെയും പാറയെ തകൎക്കുന്ന
ചുറ്റികപോലെയും അല്ലയോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 30 അതുകൊണ്ടു ഒരുത്തനോടു
ഒരുത്തൻ എന്റെ വചനങ്ങളെ മോഷ്ടിക്കുന്ന
പ്രവാചകന്മാൎക്കു ഞാൻ വിരോധമാകുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 31 തങ്ങളുടെ
നാവെടുത്തു അരുളപ്പാടു എന്നു പറയുന്ന
പ്രവാചകന്മാൎക്കു ഞാൻ വിരോധമാകുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 32 വ്യാജസ്വപ്നങ്ങളെ
പ്രവചിച്ചു വിവരിച്ചു ഭോഷ്കുകൊണ്ടു
വ്യൎത്ഥപ്രശംസകൊണ്ടും എന്റെ ജനത്തെ
തെറ്റിച്ചുകളയുന്നവൎക്കു ഞാൻ വിരോധമാകുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ അവരെ
അയച്ചിട്ടില്ല, അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ല, അവർ ഈ
ജനത്തിന്നു ഒട്ടും പ്രയോജനമായിരിക്കയുമില്ല
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 33 ഈ ജനമോ
ഒരു പ്രവാചകനോ പുരോഹിതനോ യഹോവയുടെ
ഭാരം (അരുളപ്പാടു) എന്തു എന്നു നിന്നോടു
ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നീ അവരോടു; നിങ്ങൾ
ആകുന്നു ഭാരം; ഞാൻ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകളയും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു എന്നു

പറക. 34 പ്രവാചകനോ പുരോഹിതനോ
ജനമോ; യഹോവയുടെ ഭാരം എന്നു
പറയുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെയും
അവന്റെ ഭവനത്തെയും സന്ദർശിക്കും. 35
യഹോവ എന്തുത്തരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു?
യഹോവ എന്തു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നിങ്ങനെയത്രേ ഒരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂട്ടുകാരനോടും താന്താന്റെ സഹോദരനോടും
ചോദിക്കേണ്ടതു. 36 യഹോവയുടെ ഭാരം എന്നു
ഇനി മിണ്ടരുതു; അല്ലെങ്കിൽ അവനവന്റെ
വാക്കു അവനവന്നു ഭാരമായ്തീരും; നമ്മുടെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്ന
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ നിങ്ങൾ
മറിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 37 യഹോവ നിന്നോടു
എന്തുത്തരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു? യഹോവ
എന്തരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെയത്രേ
പ്രവാചകനോടു ചോദിക്കേണ്ടതു. 38
യഹോവയുടെ ഭാരം എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നുവെങ്കിലോ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; യഹോവയുടെ ഭാരം എന്നു
പറയരുതു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ ഭാരം
എന്നീ വാക്കു പറകകൊണ്ടു 39 ഞാൻ നിങ്ങളെ
എടുത്തു നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാക്കും ഞാൻ തന്നിട്ടുള്ള നഗരത്തെയും
എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു എറിഞ്ഞുകളയും. 40
അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നിത്യനിന്ദയും
മറന്നുപോകാത്ത നിത്യലജ്ജയും വരുത്തും.

24 ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
യെഹോയാക്കീമിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഖൊന്യാവെയും
യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരെയും ശില്പികളെയും
കൊല്ലന്മാരെയും പിടിച്ചു യെരൂശലേമിൽനിന്നു
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ ശേഷം, യഹോവ
എന്നെ രണ്ടു കൊട്ട അത്തിപ്പഴം യഹോവയുടെ
മന്ദിരത്തിൻ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതു കാണിച്ചു. 2
ഒരു കൊട്ടയിൽ തലപ്പഴം പോലെ എത്രയും നല്ല
അത്തിപ്പഴവും മറ്റെ കൊട്ടയിൽ എത്രയും
ആകാത്തതും തിന്മാൻ പാടില്ലാതവണ്ണം
ചീത്തയും ആയ അത്തിപ്പഴവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 3
യഹോവ എന്നോടു: യിരെമ്യാവേ, നീ എന്തു
കാണുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു; അതിന്നു ഞാൻ:
അത്തിപ്പഴം; നല്ല അത്തിപ്പഴം എത്രയോ നല്ലതും
ആകാത്തതോ എത്രയും ആകാത്തതും
തിന്നുകൂടാതവണ്ണം ചീത്തയും ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 5 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു കല്ദയരുടെ
ദേശത്തേക്കു നന്മെക്കായി അയച്ചിരിക്കുന്ന
യെഹൂദാബദ്ധന്മാരെ ഈ നല്ല അത്തിപ്പഴംപോലെ
ഞാൻ വിചാരിക്കും. 6 ഞാൻ എന്റെ ദൃഷ്ടി
നന്മെക്കായി അവരുടെ മേൽവെച്ചു അവരെ ഈ
ദേശത്തേക്കു വീണ്ടും കൊണ്ടുവരും; ഞാൻ
അവരെ പണിയും, പൊളിച്ചുകളകയില്ല; അവരെ
നടും, പറിച്ചുകളകയുമില്ല. 7 ഞാൻ യഹോവ എന്നു
എന്നെ അറിവാൻ തക്കഹൃദയം ഞാൻ അവക്കു

കൊടുക്കും; അവർ എനിക്കു ജനമായും
ഞാൻ അവക്കു ദൈവമായുമിരിക്കും; അവർ
പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടെ എങ്കലേക്കു തിരിയും. 8
എന്നാൽ യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവെയും
പ്രഭുക്കന്മാരെയും ഈ ദേശത്തു ശേഷിച്ച
യെരൂശലേമിലെ ശേഷിപ്പിനെയും
മിസ്രയീംദേശത്തു പാക്കുന്നവരെയും ഞാൻ,
ആകാത്തതും തിന്നുകൂടാതവണ്ണം ചീത്തയുമായ
അത്തിപ്പഴംപോലെ ത്യജിച്ചുകളയും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 ഞാൻ
അവരെ ഭൂമിയിലെ സകലരാജ്യങ്ങൾക്കും
ഭീതിയും അനത്ഥവും ഞാൻ അവരെ
നീക്കിക്കളവാനിരിക്കുന്ന സകലസ്ഥലങ്ങളിലും
നിന്ദയും പഴഞ്ചൊല്ലും പരിഹാസവും
ശാപവാക്യവും ആക്കിത്തീക്കും. 10 ഞാൻ
അവക്കും അവരുടെ പിതാക്കന്മാക്കും കൊടുത്ത
ദേശത്തുനിന്നു അവർ നശിച്ചുപോകുംവരെ ഞാൻ
അവരുടെ ഇടയിൽ വാളും ക്ഷാമവും മഹാമാരിയും
അയക്കും.

25 യോശീയാവിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
നാലാം ആണ്ടിൽ - ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടു
തന്നേ - സകല യെഹൂദാജനത്തെയും
കുറിച്ചു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു. 2 യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ
അതു സകല യെഹൂദാജനത്തോടും
സകലയെരൂശലേംനിവാസികളോടും
പ്രസ്താവിച്ചതു എങ്ങനെ എന്നാൽ: 3 ആമോന്റെ

മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ യോശീയാവിന്റെ
പതിമൂന്നാം ആണ്ടുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഈ
ഇരുപത്തുമൂന്നു സംവത്സരം യഹോവയുടെ
വചനം എനിക്കുണ്ടാകയും ഞാൻ ഇടവിടാതെ
നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കയും ചെയ്തിട്ടും
നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല. 4 യഹോവ പ്രവാചകന്മാരായ
തന്റെ സകല ദാസന്മാരെയും ഇടവിടാതെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല;
കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ചെവി
ചായിച്ചതുമില്ല. 5 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ദുർമ്മാൎഗ്ഗവും ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും
വിട്ടുതിരിവിൻ; എന്നാൽ യഹോവ നിങ്ങൾക്കും
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കും തന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങൾ എന്നും എന്നേക്കും പാൎക്കും. 6
അന്യദേവന്മാരെ സേവിച്ചു നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരോടു ചേരരുതു; നിങ്ങളുടെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു എന്നെ കോപിപ്പിക്കയും
അരുതു; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അനൎത്ഥം
വരുത്തുകയില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 7 എങ്കിലും
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അനൎത്ഥത്തിന്നായി
നിങ്ങളുടെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു എന്നെ
കോപിപ്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാതിരുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 8 അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
എന്റെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കായ്കകൊണ്ടു 9
ഞാൻ ആളയച്ചു വടക്കുള്ള സകലവംശങ്ങളെയും
എന്റെ ദാസനായി ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിനെയും ഈ ദേശത്തിന്റെ

നേരെയും അതിലെ നിവാസികളുടെ നേരെയും
ചുറ്റും വസിക്കുന്ന ഈ സകലജാതികളുടെ
നേരെയും വരുത്തി അവരെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്തു
സ്തംഭനഹേതുവും പരിഹാസവിഷയവും
ശാശ്വതശൂന്യവുമാക്കിത്തിക്കും. 10 ഞാൻ
ആനന്ദഘോഷവും സന്തോഷധ്വനിയും
മണവാളന്റെ സ്വരവും മണവാട്ടിയുടെ
സ്വരവും തിരികല്ലിന്റെ ഒച്ചയും വിളക്കിന്റെ
വെളിച്ചവും അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളയും. 11 ഈ ദേശമൊക്കെയും ശൂന്യവും
സ്തംഭനഹേതുവും ആകും; ഈ ജാതികൾ
ബാബേൽരാജാവിനെ എഴുപതു സംവത്സരം
സേവിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12
എഴുപതു സംവത്സരം തികയുമ്പോൾ, ഞാൻ
ബാബേൽരാജാവിനെയും ആ ജാതിയെയും
കല്ദയരുടെ ദേശത്തെയും അവരുടെ
അകൃത്യംനിമിത്തം സന്ദർശിച്ചു അതിനെ
ശാശ്വതശൂന്യമാക്കിത്തീക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 13 അങ്ങനെ ഞാൻ ആ
ദേശത്തെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന സകല
വചനങ്ങളെയും യിരെമ്യാവു സകലജാതികളെയും
കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചതും ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമായ സകലത്തെയും ഞാൻ
അതിന്നു വരുത്തും. 14 അനേകം ജാതികളും
വലിയ രാജാക്കന്മാരും അവരെക്കൊണ്ടു
സേവചെയ്യിക്കും. ഞാൻ അവരുടെ ക്രിയകൾക്കും
അവരുടെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കും
തക്കവണ്ണം അവക്കു പകരം ചെയ്യും. 15
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്നോടു

ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: ഈ ക്രോധമദ്ധ്യം
നിറഞ്ഞ പാനപാത്രം എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി
ഞാൻ നിന്നെ അയക്കുന്ന ജാതികളെ ഒക്കെയും
കുടിപ്പിക്ക. 16 അവർ കുടിച്ചു ഞാൻ അവരുടെ
ഇടയിൽ അയക്കുന്ന വാൾനിമിത്തം ചാഞ്ചാടി
ഭ്രാന്തന്മാരായിത്തീരും. 17 അങ്ങനെ ഞാൻ
പാനപാത്രം യഹോവയുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി,
യഹോവ എന്നെ അയച്ച സകലജാതികളെയും
കുടിപ്പിച്ചു. 18 ഇന്നുള്ളതുപോലെ ശൂന്യവും
സ്തംഭനഹേതുവും പരിഹാസവിഷയവും
ശാപവാക്യവുമാക്കേണ്ടതിന്നു
യെരൂശലേമിനെയും യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളെയും
രാജാക്കന്മാരെയും 19 പ്രഭുക്കന്മാരെയും
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനെയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും 20
സകലപ്രജകളെയും സർവ്വസമ്മിശ്രജാതിയെയും
ഊസ് ദേശത്തിലെ സകലരാജാക്കന്മാരെയും
ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിലെ സകലരാജാക്കന്മാരെയും
അസ്കലോനെയും ഗസ്സയെയും എക്രോനെയും
അസ്തോദിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരെയും
21 ഏദോമിനെയും മോവാബിനെയും
അമ്മോന്യരെയും സകല സോർ രാജാക്കന്മാരെയും
22 സകല സീദോന്യരാജാക്കന്മാരെയും
സമുദ്രത്തിന്നക്കരെയുള്ള ദ്വീപുകളിലെ
രാജാക്കന്മാരെയും 23 ദേദാനെയും തേമയെയും
ബൂസിനെയും തലയുടെ അരികു വടിച്ചവരെ
ഒക്കെയും എല്ലാ അരാബ്യരാജാക്കന്മാരെയും 24
മരുവാസികളായ സമ്മിശ്രജാതിയുടെ
സകല രാജാക്കന്മാരെയും 25 സകല

സിമ്രിരാജാക്കന്മാരെയും ഏലാമിലെ സകല
രാജാക്കന്മാരെയും മേദ്യരുടെ സകല
രാജാക്കന്മാരെയും തമ്മിൽ അടുത്തും അകന്നും
ഇരിക്കുന്ന 26 എല്ലാവടക്കെരാജാക്കന്മാരെയും
ഭൂമിയിലെ സകലലോകരാജ്യങ്ങളെയും തന്നേ;
ശേശക്ക് രാജാവോ അവരുടെ ശേഷം
കുടിക്കേണം. 27 നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
കുടിച്ചു ലഹരിപിടിച്ചു ഛർദ്ദിച്ചു, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ അയക്കുന്ന വാളുകൊണ്ടു ഇനി
എഴുന്നേല്ക്കാതവണ്ണം വീഴുവിൻ. 28 എന്നാൽ
പാനപാത്രം നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി കുടിപ്പാൻ
അവക്കു മനസ്സില്ലാഞ്ഞാൽ നീ അവരോടു
പറയേണ്ടതു: സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 29 നിങ്ങൾ കുടിച്ചേ മതിയാവു.
എന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നഗരത്തിന്നു
ഞാൻ അനർത്ഥം വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങുന്നു;
പിന്നെ നിങ്ങൾ കേവലം ശിക്ഷകൂടാതെ
പോകുമോ? ശിക്ഷകൂടാതെ പോകയില്ല; ഞാൻ
സകല ഭൂവാസികളുടെയുംമേൽ വാളിനെ
വിളിച്ചുവരുത്തും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 30 ആകയാൽ
നീ ഈ വചനങ്ങളെ ഒക്കെയും അവരോടു
പ്രവചിച്ചു പറക: യഹോവ ഉയരത്തിൽനിന്നു
ഗർജ്ജിച്ചു, തന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തിൽനിന്നു
നാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ
മേച്ചല്പുറത്തെ നോക്കി ഉറക്കെ ഗർജ്ജിക്കുന്നു;
മുന്തിരിച്ചക്കു ചവിട്ടുന്നവരെപ്പോലെ അവൻ

സകലഭൂവാസികൾക്കും നേരെ ആർപ്പുവിളിക്കുന്നു.
31 ആരവം ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം എത്തുന്നു;
യഹോവെക്കു ജാതികളോടു ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടു;
അവൻ സകലജഡത്തോടും വ്യവഹരിച്ചു
ദുഷ്ടന്മാരെ വാളിന്നു ഏല്പിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 32 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അനർത്ഥം
ജാതിയിൽനിന്നു ജാതിയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നു;
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽ നിന്നു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റു
ഇളകിവരും. 33 അന്നാളിൽ യഹോവയുടെ
നിഹതന്മാർ ഭൂമിയുടെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റെ അറ്റംവരെ
വീണു കിടക്കും; അവരെക്കുറിച്ചു ആരും
വിലപിക്കയില്ല; അവരെ എടുത്തു കുഴിച്ചിടുകയില്ല;
അവർ നിലത്തിന്നു വളമായിത്തീരും. 34
ഇടയന്മാരെ, മുറയിട്ടു നിലവിളിപ്പിൻ! ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരേ, വെണ്ണീറിൽ
കിടന്നുരുളുവിൻ; നിങ്ങളെ അറുപ്പാനുള്ള
കാലം തികെഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഉടെച്ചുകളയും; നിങ്ങൾ മനോഹരമായോരു
പാത്രംപോലെ വീഴും; 35 ഇടയന്മാർക്കു ശരണവും
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു ഉദ്ധാരണവും
ഇല്ലാതെയാകും. 36 യഹോവ മേച്ചല്പുറത്തെ
പാഴാക്കിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടു ഇടയന്മാർ
നിലവിളിക്കുന്നതും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിലെ
ശ്രേഷ്ഠന്മാർ മുറയിടുന്നതും കേൾപ്പാറാകും. 37
സമാധാനമുള്ള മേച്ചല്പുറങ്ങൾ യഹോവയുടെ
ഉഗ്രകോപംനിമിത്തം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. 38
അവൻ ഒരു ബാലസിംഹം എന്നപോലെ തന്റെ
മുറ്റുകാടു വിട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു; പീഡിപ്പിക്കുന്ന

വാൾകൊണ്ടും, അവന്റെ ഉഗ്രകോപംകൊണ്ടും
അവരുടെ ദേശം ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു.

26 യോശീയാവിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
വാഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ യഹോവയിങ്കൽ
നിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടാവിതു: 2 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു,
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ
വരുന്ന സകല യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളോടും
പ്രസ്താവിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന
സകലവചനങ്ങളെയും അവരോടു
പ്രസ്താവിക്ക; ഒരു വാക്കും വിട്ടുകളയരുതു. 3
അവരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾനിമിത്തം
ഞാൻ അവക്കു വരുത്തുവാൻ
വിചാരിക്കുന്ന അനത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
അനുതപിക്കത്തക്കവണ്ണം പക്ഷേ അവർ
കേട്ടു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദുർമ്മാഗ്ഗം
വിട്ടുതിരിയുമായിരിക്കും. 4 എന്നാൽ നീ
അവരോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചു പറയിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ
കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന എന്റെ ദാസന്മാരായ
പ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങളെ കേൾപ്പാനും 5
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച എന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിച്ചുനടപ്പാനും
നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കയില്ലെങ്കിൽ, 6
ഞാൻ ഈ ആലയത്തെ ശീലോവിന്നു തുല്യമാക്കി
ഈ നഗരത്തെ ഭൂമിയിലുള്ള സകല ജാതികൾക്കും

ശാപവാക്യമാക്കിത്തീക്കും. 7 യിരെമ്യാവു ഈ
വാക്കുകളെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽവെച്ചു
പറയുന്നതു പുരോഹിതന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും
സകലജനവും കേട്ടു. 8 എന്നാൽ
സകലജനത്തോടും പ്രസ്താവിപ്പാൻ യഹോവ
കല്പിച്ചിരുന്നതൊക്കെയും യിരെമ്യാവു
പ്രസ്താവിച്ചു തീൎന്നശേഷം, പുരോഹിതന്മാരും
പ്രവാചകന്മാരും സകലജനവും അവനെ പിടിച്ചു:
നീ മരിക്കേണം നിശ്ചയം; 9 ഈ ആലയം
ശീലോവിന്നു തുല്യമാകും, ഈ നഗരം നിവാസികൾ
ഇല്ലാതെ ശൂന്യമാകും എന്നു നീ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തു എന്നു
പറഞ്ഞു ജനമൊക്കെയും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ യിരെമ്യാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
കൂടി. 10 ഈ കാൎയ്യം യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാർ
കേട്ടാറെ, അവർ രാജാവിന്റെ അരമനയിൽ
നിന്നു യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
കയറിച്ചെന്നു, യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
പുതിയ പടിവാതിലിന്റെ പ്രവേശനത്തിങ്കൽ
ഇരുന്നു. 11 പുരോഹിതന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും
പ്രഭുക്കന്മാരോടും സകലജനത്തോടും: ഈ
മനുഷ്യൻ മരണയോഗ്യൻ; അവൻ ഈ
നഗരത്തിന്നു വിരോധമായി പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നതു
നിങ്ങൾ സ്വന്തചെവികൊണ്ടു കേട്ടുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു യിരെമ്യാവു
സകലപ്രഭുക്കന്മാരോടും സൎവ്വജനത്തോടും
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്ന
വാക്കുകളൊക്കെയും ഈ ആലയത്തിന്നും ഈ
നഗരത്തിന്നും വിരോധമായി പ്രവചിപ്പാൻ യഹോവ

എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നടപ്പും പ്രവൃത്തികളും
നന്നാക്കി, നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
വാക്കു കേട്ടനുസരിപ്പിൻ; എന്നാൽ യഹോവ
നിങ്ങൾക്കു വിരോധമായി അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന
അനൎത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിക്കും. 14 ഞാനോ
ഇതാ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
ഇഷ്ടവും ന്യായവും ആയി തോന്നുന്നതുപോലെ
എന്നോടു ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 15 എങ്കിലും
നിങ്ങൾ എന്നെ കൊന്നുകളഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ
കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം നിങ്ങളുടെ മേലും ഈ
നഗരത്തിന്മേലും അതിലെ നിവാസികളുടെ മേലും
വരുത്തും എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ;
നിങ്ങൾ കേൾക്കേ ഈ വാക്കുകളൊക്കെയും
പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ എന്നെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു സത്യം.
16 അപ്പോൾ പ്രഭുക്കന്മാരും സകലജനവും
പുരോഹിതന്മാരോടും പ്രവാചകന്മാരോടും: ഈ
മനുഷ്യൻ മരണയോഗ്യനല്ല; അവൻ നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ അല്ലോ
നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 17
അനന്തരം ദേശത്തിലെ മൂപ്പന്മാരിൽ ചിലർ
എഴുന്നേറ്റു ജനത്തിന്റെ സൎവ്വസംഘത്തോടും
പറഞ്ഞതു: 18 യെഹൂദാരാജാവായ
ഹിസ്കീയാവിന്റെ കാലത്തു മോരഷ്ട്യനായ
മീഖായാവു സകലയെഹൂദാജനത്തോടും
പ്രവചിച്ചു: സീയോനേ വയൽ പോലെ
ഉഴുതുകളയും; യെരൂശലേം കല്ക്കുന്നായും ഈ
ആലയമുള്ള പൎവ്വതം വനാന്തരഗിരികളായും തീരും

എന്നിങ്ങനെ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവും
സർവ്വയെഹൂദയും അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞുവോ?
അവൻ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു, യഹോവയോടു
ക്ഷമ യാചിക്കയും താൻ അവക്കു വരുത്തുമെന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന അനൎത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു
യഹോവ അനുതപിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ? നാമോ
നമ്മുടെ പ്രാണന്നു വലിയോരു അനൎത്ഥം
വരുത്തുവാൻ പോകുന്നു. 20 അങ്ങനെ തന്നേ
കിൎയ്യത്ത്-യെയാരീമിൽനിന്നുള്ള ശെമയ്യാവിന്റെ
മകനായ ഊരീയാവു എന്നൊരുത്തൻ
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ പ്രവചിച്ചു; അവൻ
യിരെമ്യാവിന്റെ സകലവാക്കുകളെയുംപോലെ ഈ
നഗരത്തിന്നും ഈ ദേശത്തിന്നും വിരോധമായി
പ്രവചിച്ചു. 21 യെഹോയാക്കീംരാജാവു അവന്റെ
സകലയുദ്ധവീരന്മാരും സകലപ്രഭുക്കന്മാരും
അവന്റെ വാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോൾ, രാജാവു
അവനെ കൊന്നുകളവാൻ വിചാരിച്ചു; ഊരീയാവു
അതു കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി.
22 യെഹോയാക്കീംരാജാവു ചില ആളുകളെ,
അഖ്ബോരിന്റെ മകനായ എൽനാഥാനെയും
അവനോടുകൂടെ മറ്റു ചിലരെയും മിസ്രയീമിലേക്കു
അയച്ചു. 23 അവർ ഊരീയാവെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
യെഹോയാക്കീംരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അവനെ വാൾകൊണ്ടു
കൊന്നു അവന്റെ ശവത്തെ സാമാന്യജനത്തിന്റെ
ശ്മശാനത്തിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 24 എന്നാൽ
യിരെമ്യാവെ ജനത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു

കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ശാഫാന്റെ മകനായ
അഹീക്കാം അവന്നു പിന്തുണയായിരുന്നു.

27 യോശീയാവിന്റെ മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാക്കീമിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ
യഹോവയിങ്കൽനിന്നു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തെന്നാൽ: 2 യഹോവ എന്നോടു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: നീ കയറും നുകവും
ഉണ്ടാക്കി നിന്റെ കഴുത്തിൽ വെക്കുക. 3 പിന്നെ
അവയെ യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവിന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്ന ദൂതന്മാരുടെ കയ്യിൽ
എദോംരാജാവിന്നും മോവാബ് രാജാവിന്നും
അമ്മോന്യരുടെ രാജാവിന്നും സോർരാജാവിന്നും
സീദോൻ രാജാവിന്നും കൊടുത്തയച്ചു, 4
തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരോടു പറവാൻ നീ
അവരോടു കല്പിക്കേണ്ടതു: യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരോടു
ഇപ്രകാരം പറവിൻ: 5 ഞാൻ ഭൂമിയെയും
ഭൂതലത്തിലെ മനുഷ്യനെയും മൃഗങ്ങളെയും എന്റെ
മഹാശക്തികൊണ്ടും നീട്ടിയ ഭുജംകൊണ്ടും
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; എനിക്കു ബോധിച്ചവന്നു
ഞാൻ അതു കൊടുക്കും. 6 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ ഈ
ദേശങ്ങളെ ഒക്കെയും എന്റെ ദാസനായി
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അവനെ
സേവിക്കേണ്ടതിന്നു വയലിലെ മൃഗങ്ങളെയും
ഞാൻ അവന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 7
സകലജാതികളും അവനെയും അവന്റെ
മകനെയും മകന്റെ മകനെയും അവന്റെ

ദേശത്തിന്റെ കാലാവധിയാകുവോളം സേവിക്കും;
അതിന്റെ ശേഷം അനേകം ജാതികളും വലിയ
രാജാക്കന്മാരും അവനെക്കൊണ്ടും സേവ
ചെയ്യിക്കും.
8 ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിനെ സേവിക്കയോ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ നുകത്തിന്നു കഴുത്തു
കീഴ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാത്ത ജാതിയെയും
രാജ്യത്തെയും ഞാൻ അവന്റെ കൈകൊണ്ടു
അവരെ മുടിച്ചുകളയുംവരെ വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും സന്ദർശിക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
9 നിങ്ങൾ
ബാബേൽരാജാവിനെ സേവിക്കേണ്ടിവരികയില്ല
എന്നു പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാർക്കും
പ്രശ്നക്കാർക്കും നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കും
നിങ്ങളുടെ ശകുനവാദികൾക്കും ക്ഷുദ്രക്കാർക്കും
ചെവികൊടുക്കരുതു.
10 നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ
ദേശത്തുനിന്നു അകറ്റിക്കളവാനും ഞാൻ നിങ്ങളെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുവാനും
ഇടയാകത്തക്കവണ്ണം അവർ നിങ്ങളോടു ഭോഷ്കു
പ്രവചിക്കുന്നു.
11 എന്നാൽ ബാബേൽരാജാവിന്റെ
നുകത്തിന്നു കഴുത്തു കീഴ്പെടുത്തി അവനെ
സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ അവരുടെ
ദേശത്തു തന്നേ വസിക്കുമാറാക്കും; അവർ
അതിൽ കൃഷിചെയ്തു അവിടെ പാർക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
12 ഞാൻ
അങ്ങനെ തന്നേ യെഹൂദാരാജാവായ
സിദെക്കീയാവോടും പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ ബാബേൽരാജാവിന്റെ നുകത്തിന്നു
കഴുത്തു കീഴ്പെടുത്തി അവനെയും അവന്റെ

ജനത്തെയും സേവിച്ചു ജീവിച്ചുകൊൾവിൻ. 13
ബാബേൽരാജാവിനെ സേവിക്കാത്ത
ജാതിയെക്കുറിച്ചു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു
പോലെ നീയും നിന്റെ പ്രജകളും വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും മരിക്കുന്നതു
എന്തിനു? 14 നിങ്ങൾ ബാബേൽരാജാവിനെ
സേവിക്കേണ്ടിവരികയില്ല എന്നു പറയുന്ന
പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കു കേൾക്കരുതു; അവർ
ഭോഷ്കത്രേ നിങ്ങളോടു പ്രവചിക്കുന്നതു.
15 ഞാൻ അവരെ അയച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും
ഞാൻ നിങ്ങളെ നീക്കിക്കളവാനും നിങ്ങളും
നിങ്ങളോടു പ്രവചിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാരും
നശിച്ചുപോകുവാനും തക്കവണ്ണം അവർ
എന്റെ നാമത്തിൽ ഭോഷ്കു പ്രവചിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 16
പിന്നെ ഞാൻ പുരോഹിതന്മാരോടും ഈ
സകലജനത്തോടും പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യഹോവയുടെ ആലയംവക ഉപകരണങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ ക്ഷണത്തിൽ ബാബേലിൽനിന്നു
തിരികെ കൊണ്ടുവരും എന്നിങ്ങനെ
പ്രവചിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ
വാക്കു കേൾക്കരുതു: അവർ ഭോഷ്കത്രേ
നിങ്ങളോടു പ്രവചിക്കുന്നതു. 17 അവക്കു
ചെവികൊടുക്കരുതു; ബോബേൽരാജാവിനെ
സേവിച്ചു ജീവിച്ചുകൊൾവിൻ; ഈ നഗരം
ശൂന്യമായ്തീരുന്നതെന്തിന്നു? 18 അവർ
പ്രവാചകന്മാരാകുന്നു എങ്കിൽ, യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു അവക്കുണ്ടെങ്കിൽ, യഹോവയുടെ

ആലയത്തിലും യെഹൂദാരാജാവിന്റെ
അരമനയിലും യെരൂശലേമിലും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
ഉപകരണങ്ങൾ ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയോടു പക്ഷവാദം
കഴിക്കട്ടെ. 19 ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ, യെഹോയാക്കീമിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഖൊന്യാവെയും
യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും ഉള്ള
സകലകുലീനന്മാരെയും യെരൂശലേമിൽനിന്നു
ബാബേലിലേക്കു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, 20
അവൻ എടുക്കാതെ വെച്ചിരുന്ന സ്തംഭങ്ങളെയും
കടലിനെയും പീഠങ്ങളെയും ഈ നഗരത്തിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷം ഉപകരണങ്ങളെയും
കുറിച്ചു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 21 അതേ, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലും യെഹൂദാരാജാവിന്റെ
അരമനയിലും യെരൂശലേമിലും ശേഷിപ്പുള്ള
ഉപകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു തന്നേ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 22 അവയെ
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; ഞാൻ അവരെ
സന്ദർശിക്കുന്ന നാൾവരെ, അവ അവിടെ
ഇരിക്കും; പിന്നത്തേതിൽ ഞാൻ അവയെ ഈ
സ്ഥലത്തു മടക്കിവരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

28 ആയാണ്ടിൽ, യെഹൂദാരാജാവായ
സിദെക്കീയാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ,
നാലാം ആണ്ടിൽ അഞ്ചാം മാസത്തിൽ,

ഗിബെയോന്യനായ അസ്സൂരിന്റെ മകൻ
ഹനന്യാപ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
പുരോഹിതന്മാരുടെയും സവ്വജനത്തിന്റെയും
മുമ്പിൽവെച്ചു എന്നോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ നുകം ഒടിച്ചുകളയുന്നു. 3
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ ഈ
സ്ഥലത്തുനിന്നു എടുത്തു ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ
ആലയംവക ഉപകരണങ്ങളെ ഒക്കെയും ഞാൻ
രണ്ടു സംവത്സരത്തിന്നകം ഈ സ്ഥലത്തേക്കു
മടക്കിവരുത്തും; 4 യെഹോയാക്കീമിന്റെ
മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ
യെഖൊന്യാവെയും ബാബേലിലേക്കു പോയ
സകലയെഹൂദാബദ്ധന്മാരെയും ഞാൻ ഈ
സ്ഥലത്തേക്കു മടക്കിവരുത്തും; ഞാൻ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ നുകം ഒടിച്ചുകളയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 5 അപ്പോൾ
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ പുരോഹിതന്മാരും
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നില്ക്കുന്ന
സകലജനവും കേൾക്കെ ഹനന്യാപ്രവാചകനോടു
പറഞ്ഞതു: 6 ആമേൻ, യഹോവ അങ്ങനെ
ചെയ്യുമാറാകട്ടെ; യഹോവയുടെ ആലയം വക
ഉപകരണങ്ങളെയും സകലബദ്ധന്മാരെയും
അവൻ ബാബേലിൽനിന്നു ഈ സ്ഥലത്തേക്കു
മടക്കിവരുത്തുമെന്നു നീ പ്രവചിച്ചവാക്കുകളെ
യഹോവ നിവത്തിക്കുമാറാകട്ടെ! 7 എങ്കിലും ഞാൻ
നിന്നോടും സകലജനത്തോടും പറയുന്ന

ഈ വചനം കേട്ടുകൊൾക. 8 എനിക്കും
നിനക്കും മുമ്പു പണ്ടേയുണ്ടായിരുന്ന
പ്രവാചകന്മാർ അനേകം ദേശങ്ങൾക്കും വലിയ
രാജ്യങ്ങൾക്കും വിരോധമായി യുദ്ധവും
അനത്ഥവും മഹാമാരിയും പ്രവചിച്ചു. 9 സമാധാനം
പ്രവചിക്കുന്ന പ്രവാചകനോ അവന്റെ വചനം
നിവൃത്തിയാകുമ്പോൾ, അവൻ സത്യമായിട്ടു
യഹോവ അയച്ച പ്രവാചകൻ എന്നു തെളിയും
എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു; 10 അപ്പോൾ
ഹനന്യാപ്രവാചകൻ യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ
കഴുത്തിൽനിന്നു ആ നുകം എടുത്തു
ഒടിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു, 11 സകലജനവും കേൾക്കെ;
ഇങ്ങനെ ഞാൻ രണ്ടു സംവത്സരത്തിന്നകം
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ നുകം
സകലജാതികളുടെയും കഴുത്തിൽനിന്നു എടുത്തു
ഒടിച്ചുകളയും എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. യിരെമ്യാപ്രവാചകനോ
തന്റെ വഴിക്കു പോയി. 12 ഹനന്യാപ്രവാചകൻ
യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ കഴുത്തിൽനിന്നു നുകം
എടുത്തു ഒടിച്ചുകളഞ്ഞശേഷം യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
13 നീ ചെന്നു ഹനന്യാവോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു നീ മരം
കൊണ്ടുള്ള നുകം ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു; അതിന്നു
പകരം നീ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ളൊരു നുകം
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 14 എങ്ങനെയെന്നാൽ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിനെ

സേവിക്കേണ്ടതിന്നു ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ളോരു
നുകം ഞാൻ ഈ സകലജാതികളുടെയും
കഴുത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ അവനെ
സേവിക്കേണ്ടിവരും; വയലിലെ മൃഗങ്ങളെയും
ഞാൻ അവന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 15 പിന്നെ
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ഹനന്യാപ്രവാചകനോടു:
ഹനന്യാവേ, കേൾക്ക! യഹോവ നിന്നെ
അയച്ചിട്ടില്ല; നീ ഈ ജനത്തെ ഭോഷ്കിൽ
ആശ്രയിക്കുമാറാക്കുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിന്നെ ഭൂതലത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; ഈ
ആണ്ടിൽ നീ മരിക്കും; നീ യഹോവെക്കു
വിരോധമായി മത്സരം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അങ്ങനെ ഹനന്യാപ്രവാചകൻ
ആയാണ്ടിൽ തന്നേ ഏഴാം മാസത്തിൽ മരിച്ചു.

29 യെഖൊന്യാരാജാവും രാജമാതാവും
ഷണ്ഡന്മാരും യെഹൂദയിലും യെരൂശലേമിലും
ഉള്ള പ്രഭുക്കന്മാരും ശില്പികളും കൊല്ലന്മാരും
യെരൂശലേം വിട്ടു പോയശേഷം, 2
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ബദ്ധന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവക്കും പുരോഹിതന്മാക്കും
പ്രവാചകന്മാക്കും നെബൂഖദ്നേസർ
യെരൂശലേമിൽ നിന്നു ബാബേലിലേക്കു
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്ന സകലജനത്തിന്നും 3
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവു
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
അടുക്കൽ ബാബേലിലേക്കു അയച്ച
ശാഫാന്റെ മകനായ എലാസയുടെയും
ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകനായ ഗെമര്യ്യാവിന്റെയും

കൈവശം യെരൂശലേമിൽനിന്നു
കൊടുത്തയച്ചു ലേഖനത്തിലെ വിവരം
എന്തെന്നാൽ: 4 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ, താൻ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബാബേലിലേക്കു
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമാറാക്കിയ
സകലബദ്ധന്മാരോടും ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 5 നിങ്ങൾ വീടുകളെ പണിതു
പാപ്പിൻ; തോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഫലം
അനുഭവിപ്പിൻ. 6 ഭാൎയ്യമാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിപ്പിൻ;
നിങ്ങൾ അവിടെ കുറഞ്ഞുപോകാതെ
പെരുകേണ്ടതിന്നു പുത്രന്മാൎക്കു ഭാൎയ്യമാരെ
എടുക്കയും പുത്രിമാരെ പുരുഷന്മാൎക്കു
കൊടുക്കയും ചെയ്‌വിൻ; അവരും പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിക്കട്ടെ. 7 ഞാൻ നിങ്ങളെ
ബദ്ധന്മാരായി കൊണ്ടുപോകുമാറാക്കിയ
പട്ടണത്തിന്റെ നന്മ അന്വേഷിച്ചു അതിന്നുവേണ്ടി
യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ; അതിന്നു നന്മ
ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കും നന്മ ഉണ്ടാകും. 8
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ
ഇടയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരും
പ്രശ്നക്കാരും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു; നിങ്ങൾ
കാണുന്ന സ്വപ്നങ്ങളെ കൂട്ടാക്കുകയും അരുതു. 9
അവർ എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു ഭോഷ്കു
പ്രവചിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരെ അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 10 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബാബേലിലെ

എഴുപതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞശേഷമേ
ഞാൻ നിങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു ഈ സ്ഥലത്തേക്കു
മടക്കിവരുത്തുമെന്നു നിങ്ങളോടുള്ള എന്റെ
വചനം ഞാൻ നിവർത്തിക്കയുള്ളു.
11 നിങ്ങൾ
പ്രത്യാശിക്കുന്ന ശുഭഭാവി വരുവാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
നിരൂപിക്കുന്ന നിരൂപണങ്ങൾ ഇന്നവ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; അവ തിന്മെക്കല്ല
നന്മെക്കത്രേയുള്ള നിരൂപണങ്ങൾ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
12 നിങ്ങൾ എന്നോടു
അപേക്ഷിച്ചു എന്റെ സന്നിധിയിൽവന്നു
പ്രാർത്ഥിക്കയും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന
കേൾക്കയും ചെയ്യും
13 നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിക്കും; പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ
കണ്ടെത്തും.
14 നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടെത്തുവാൻ
ഞാൻ ഇടയാക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രവാസം മാറ്റും;
ഞാൻ നിങ്ങളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സകലജാതികളിൽനിന്നും
എല്ലായിടങ്ങളിലുംനിന്നും നിങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു
ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടുപോകുമാറാക്കിയ
സ്ഥലത്തേക്കു തന്നേ മടക്കിവരുത്തും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
15 യഹോവ
ഞങ്ങൾക്കു ബാബേലിൽ പ്രവാചകന്മാരെ
എഴുന്നേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നുവല്ലോ.
16 ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്ന രാജാവിനെക്കുറിച്ചും ഈ നഗരത്തിൽ
പാർക്കുന്ന സകലജനത്തേയുംകുറിച്ചും

നിങ്ങളോടുകൂടെ പ്രവാസത്തിലേക്കു വരാത്ത
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചും
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 17
അതേ, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ അവക്കു വാളും
ക്ഷമവും മഹാമാരിയും അയച്ചു, എത്രയും
ആകാത്തതും തിന്നുകൂടാതവണ്ണം ചീത്തയും ആയ
അത്തിപ്പഴത്തിന്നു അവരെ സമമാക്കും. 18 ഞാൻ
അവരെ വാൾകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടും
മഹാമാരികൊണ്ടും വേട്ടയാടി ഭൂതലത്തിലെ
സകലരാജ്യങ്ങൾക്കും ഭയഹേതുവും ഞാൻ
അവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞ സകലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ ഒരു ശാപവാക്യവും സ്തംഭനഹേതുവും
പരിഹാസവിഷയവും നിന്ദയും ആക്കും. 19
പ്രവാചകന്മാരായ എന്റെ ദാസന്മാർമുഖാന്തരം
ഞാൻ പറഞ്ഞയച്ച വചനങ്ങളെ അവർ
കേൾക്കായ്കകൊണ്ടു തന്നേ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ ഇടവിടാതെ
അവരെ അയച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 20 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബാബേലിലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്ന സകല പ്രവാസികളുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ! 21
എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു ഭോഷ്കു
പ്രവചിക്കുന്ന കോലായാവിന്റെ മകനായ
ആഹാബിനെക്കുറിച്ചും, മയസേയാവിന്റെ
മകനായ സിദെക്കിയാവെക്കുറിച്ചും,
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

ഞാൻ അവരെ ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; നിങ്ങൾ
കാൺകെ അവൻ അവരെ കൊന്നുകളയും.
22 ബാബേൽരാജാവു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളഞ്ഞ സിദെക്കീയാവെപ്പോലെയും
ആഹാബിനെപ്പോലെയും യഹോവ
നിന്നെ ആക്കട്ടെ എന്നു ബാബേലിലുള്ള
യെഹൂദാപ്രവാസിളെല്ലാം ഒരു ശാപവാക്യം
അവരെച്ചൊല്ലിപറയും. 23 അവർ യിസ്രായേലിൽ
വഷളത്വം പ്രവൎത്തിച്ചു തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരുടെ
ഭാൎയ്യമാരോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്കയും ഞാൻ
അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വചനം വ്യാജമായി
എന്റെ നാമത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അതു അറിയുന്നു,
സാക്ഷിയും ആകുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 24 നെഹെലാമ്യനായ ശെമയ്യാവോടു
നീ പറയേണ്ടതു: 25 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ യെരൂശലേമിലെ
സകലജനത്തിന്നും മയസേയാവിന്റെ
മകനായ സെഫന്യാപുരോഹിതന്നും
സകലപുരോഹിതന്മാൎക്കും നിന്റെ പേരുവെച്ചു
അയച്ച എഴുത്തുകളിൽ: 26 നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു പ്രവചിക്കുന്ന
എതു മനുഷ്യനെയും പിടിച്ചു ആമത്തിലും
വിലങ്ങിലും ഇടേണ്ടതിന്നു യഹോവ
നിന്നെ യഹോയാദാപുരോഹിതന്നു പകരം
പുരോഹിതനാക്കിയിരിക്കുന്നു. 27 ആകയാൽ
നിങ്ങളോടു പ്രവചിക്കുന്ന അനാഥോത്തുകാരനായ

യിരെമ്യാവെ നീ ശാസിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതെന്തു?
28 അതുകൊണ്ടല്ലോ അവൻ ബാബേലിൽ
ഞങ്ങൾക്കു ആളയച്ചു: ഈ പ്രവാസം ദീർഘം
ആയിരിക്കും; നിങ്ങൾ വീടുകളെ പണിതു പാർപ്പിൻ;
തോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഫലം അനുഭവിപ്പിൻ എന്നു
പറയിച്ചതു? എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ.
29 ഈ എഴുത്തു സെഫന്യാപുരോഹിതൻ
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ കേൾക്കെ വായിച്ചിരുന്നു. 30
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
31 നീ സകലപ്രവാസികൾക്കും ആളയച്ചു,
നെഹെലാമ്യനായ ശെമയ്യാവെക്കുറിച്ചു
പറയിക്കേണ്ടതു; യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ശെമയ്യാവെ ഞാൻ അയക്കാതെ
ഇരുന്നിട്ടും അവൻ നിങ്ങളോടു പ്രവചിച്ചു നിങ്ങളെ
ഭോഷ്കിൽ ആശ്രയിക്കുമാറാക്കിയതുകൊണ്ടു 32
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നെഹെലാമ്യനായ ശെമയ്യാവെയും അവന്റെ
സന്തതിയെയും സന്ദർശിക്കും; ഈ ജനത്തിന്റെ
മദ്ധ്യേ പാർപ്പാൻ അവന്നു ആരും ഉണ്ടാകയില്ല;
എന്റെ ജനത്തിന്നു ഞാൻ വരുത്തുവാനിരിക്കുന്ന
നന്മ അവൻ അനുഭവിക്കയുമില്ല; അവൻ
യഹോവെക്കു വിരോധമായി ദ്രോഹം
സംസാരിച്ചുവല്ലോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

30 യഹോവയിങ്കൽനിന്നു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തെന്നാൽ: 2 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന

സകലവചനങ്ങളെയും ഒരു പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിവെക്കുക. 3 ഞാൻ യിസ്രായേലും
യെഹൂദയുമായ എന്റെ ജനത്തിന്റെ പ്രവാസം
മാറ്റുവാനുള്ള കാലം വരും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു: ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു
കൊടുത്ത ദേശത്തേക്കു അവരെ മടക്കിവരുത്തും;
അവർ അതിനെ കൈവശമാക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 4 യഹോവ
യിസ്രായേലിനെയും യെഹൂദയെയും കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങളാവിതു: 5 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നാം നടുക്കത്തിന്റെ
മുഴക്കം കേട്ടിരിക്കുന്നു; സമാധാനമല്ല, ഭയമത്രെ
ഉള്ളതു. 6 പുരുഷൻ പ്രസവിക്കുമാറുണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചുനോക്കുവിൻ! ഏതു പുരുഷനും
നോവുകിട്ടിയ സ്ത്രീയെപ്പോലെ കൈ നടുവിന്നു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും ഏതു മുഖവും
വിളറിയിരിക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നതു
എന്തു? 7 ആ നാൾപോലെ വേറെ ഇല്ലാതവണ്ണം
അതു വലുതായിരിക്കുന്നു കഷ്ടം! അതു
യാക്കോബിന്നു കഷ്ടകാലം തന്നേ; എങ്കിലും
അവൻ അതിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടും. 8 അന്നു
ഞാൻ അവന്റെ നുകം നിന്റെ കഴുത്തിൽനിന്നു
ഒടിച്ചു ബന്ധനങ്ങളെ അറുത്തുകളയും;
അന്യന്മാർ ഇനി അവനെക്കൊണ്ടു സേവ
ചെയ്യിക്കയുമില്ല എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 9 അവർ തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെയും ഞാൻ അവർക്കു
എഴുന്നേല്പിപ്പാനുള്ള രാജാവായ ദാവീദിനെയും
സേവിക്കും. 10 ആകയാൽ എന്റെ ദാസനായ

യാക്കോബേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; യിസ്രായേലേ, നീ
ഭ്രമിക്കേണ്ടാ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
ഞാൻ നിന്നെ ദൂരത്തുനിന്നും നിന്റെ സന്തതിയെ
പ്രവാസദേശത്തുനിന്നും രക്ഷിക്കും; യാക്കോബ്
മടങ്ങിവന്നു സ്വസ്ഥതമായും സ്വൈരമായും
ഇരിക്കും; ആരും അവനെ ഭയപ്പെടുത്തുകയില്ല. 11
നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; നിന്നെ ഞാൻ
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞ സകലജാതികളെയും ഞാൻ
മുടിച്ചുകളയും; എങ്കിലും, നിന്നെ ഞാൻ മുടിച്ചു
കളകയില്ല; ഞാൻ നിന്നെ ന്യായത്തോടെ
ശിക്ഷിക്കും; ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ലതാനും.
12 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിന്റെ പരുക്കു മാറാത്തതും നിന്റെ മുറിവു
വിഷമമുള്ളതുമാകുന്നു. 13 നിന്റെ വ്യവഹാരം
നടത്തുവാൻ ആരുമില്ല; നിന്റെ മുറിവിന്നു ഇടുവാൻ
മരുന്നും കുഴമ്പും ഇല്ല. 14 നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ
ഒക്കെയും നിന്നെ മറന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ
അകൃത്യത്തിന്റെ ആധിക്യംനിമിത്തവും നിന്റെ
പാപത്തിന്റെ പെരുപ്പംനിമിത്തവും ഞാൻ
നിന്നെ ശത്രു അടിക്കുന്നതുപോലെയും ക്രൂരൻ
ശിക്ഷിക്കുന്നതുപോലെയും അടിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
അവർ നിന്നെ നോക്കുന്നില്ല. 15 നിന്റെ
പരുക്കിനെയും മാറാത്ത വേദനയെയും
കുറിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? നിന്റെ
അകൃത്യത്തിന്റെ ആധിക്യംനിമിത്തവും നിന്റെ
പാപത്തിന്റെ പെരുപ്പംനിമിത്തവും അല്ലോ
ഞാൻ ഇതു നിന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. 16
അതുകൊണ്ടു നിന്നെ തിന്നുകളയുന്നവരെല്ലാവരും

തിന്നുകളയപ്പെടും; നിന്റെ സകല വൈരികളും
ഒട്ടൊഴിയാതെ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകും; നിന്നെ
കൊള്ളയിടുന്നവർ കൊള്ളയായ്തീരും നിന്നെ
കവച്ച് ചെയ്യുന്നവരെയൊക്കെയും ഞാൻ
കവച്ചെക്കു ഏല്പിക്കും. 17 അവർ നിന്നെ
ഭ്രഷ്ടയെന്നും ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കാത്ത
സീയോനെന്നും വിളിക്കകൊണ്ടു, ഞാൻ നിന്റെ
മുറിവുകളെ പൊറുപ്പിച്ചു നിനക്കു ആരോഗ്യം
വരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
യാക്കോബിൻകൂടാരങ്ങളുടെ പ്രവാസം മാറ്റി
അവന്റെ നിവാസങ്ങളോടു കരുണ കാണിക്കും;
നഗരം അതിന്റെ കൽക്കുന്നിന്മേൽ പണിയപ്പെടും;
അരമനയും യഥാസ്ഥാനപ്പെടും. 19 അവയിൽനിന്നു
സ്തോത്രവും സന്തോഷിക്കുന്നവരുടെ ഘോഷവും
പുറപ്പെടും; ഞാൻ അവരെ വർദ്ധിപ്പിക്കും;
അവർ കുറഞ്ഞുപോകയില്ല; ഞാൻ അവരെ
മഹത്വീകരിക്കും; അവർ എളിമപ്പെടുകയുമില്ല. 20
അവരുടെ മക്കളും പണ്ടത്തെപ്പോലെയാകും;
അവരുടെ സഭ എന്റെ മുമ്പാകെ നിലനില്ക്കും;
അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഞാൻ
സന്ദർശിക്കും. 21 അവരുടെ പ്രഭു അവരിൽനിന്നു
തന്നേ ഉണ്ടാകും; അവരുടെ അധിപതി
അവരുടെ നടുവിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കും; ഞാൻ
അവനെ അടുപ്പിക്കും; അവൻ എന്നോടു
അടുക്കും; അല്ലാതെ എന്നോടു അടുപ്പാൻ
ധൈര്യപ്പെടുന്നവൻ ആർ? എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എനിക്കു
ജനമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായും

ഇരിക്കും. 23 യഹോവയുടെ ക്രോധം എന്ന
ചുഴലിക്കാറ്റു, കടുപ്പമായി അടിക്കുന്ന ചുഴലിക്കാറ്റു
തന്നേ, പുറപ്പെടുന്നു; അതു ദുഷ്ടന്മാരുടെ തലമേൽ
ചുഴന്നടിക്കും. 24 യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം
അവന്റെ മനസ്സിലെ നിർണ്ണയങ്ങളെ നടത്തി
നിവർത്തിക്കുവോളം മടങ്ങുകയില്ല; ഭാവികാലത്തു
നിങ്ങൾ അതു ഗ്രഹിക്കും.

31 ആ കാലത്തു ഞാൻ യിസ്രായേലിന്റെ
സകലവംശങ്ങൾക്കും ദൈവമായും അവർ
എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 2 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: വാളിന്നു തെറ്റി ശേഷിച്ച
ജനം മരുഭൂമിയിൽ കൃപ കണ്ടെത്തി; ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്നു വിശ്രാമം വരുത്തുവാൻ
പോകുന്നു. 3 യഹോവ ദൂരത്തുനിന്നു
എനിക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അരുളിച്ചെയ്തതു:
നിത്യസ്നേഹംകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിനക്കു ദയ ദീർഘമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 4
യിസ്രായേൽകന്യകേ, ഞാൻ നിനക്കു
വീണ്ടും അഭിവൃദ്ധി വരുത്തുകയും നീ
അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കയും ചെയ്യും; നീ ഇനിയും
ചേലോടെ തപ്പു എടുത്തുകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചു,
നൃത്തംചെയ്യുന്നവരുടെ നിരയിൽ പുറപ്പെടും. 5 നീ
ഇനിയും ശമര്യ്യപർവ്വതങ്ങളിൽ മുന്തിരിത്തോട്ടം
ഉണ്ടാക്കും; കൃഷിക്കാർ കൃഷിചെയ്തു ഫലം
അനുഭവിക്കും. 6 എഴുന്നേല്പിൻ; നാം
സീയോനിലേക്കു, നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ അടുക്കലേക്കു, കയറിപ്പോക

എന്നു കാവല്ക്കാർ എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ
വിളിച്ചുപറയുന്ന നാൾ വരും. 7 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യാക്കോബിനെച്ചൊല്ലി
ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ! ജാതികളുടെ
തലവനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ചു ആർപ്പിടുവിൻ!
ഘോഷിച്ചും സ്തുതിച്ചുംകൊണ്ടു: യഹോവേ,
യിസ്രായേലിന്റെ ശേഷിപ്പായിരിക്കുന്ന നിന്റെ
ജനത്തെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു പറവിൻ! 8 ഞാൻ
അവരെ വടക്കുദേശത്തുനിന്നു വരുത്തുകയും
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു അവരെയും
അവരോടുകൂടെ കുരുടനെയും മുടന്തനെയും
ഗർഭിണിയെയും നോവുകിട്ടിയവളെയും എല്ലാം
ശേഖരിക്കയും ചെയ്യും; അങ്ങനെ വലിയോരു
സംഘം ഇവിടേക്കു മടങ്ങിവരും. 9 അവർ
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു വരും; യാചിക്കുന്നവരായി
ഞാൻ അവരെ കൊണ്ടുവരും; അവർ
ഇടറിപ്പോകാത്ത നിരപ്പുള്ള വഴിയിൽ ഞാൻ
അവരെ നീർത്തോടുകൾക്കരികെ നടത്തും; ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്നു പിതാവും എഫ്രയീം എന്റെ
ആദ്യജാതനുമല്ലോ. 10 ജാതികളേ, യഹോവയുടെ
വചനം കേൾപ്പിൻ! ദൂരദ്വീപുകളിൽ അതിനെ
പ്രസ്താവിപ്പിൻ! യിസ്രായേലിനെ ചിതറിച്ചവൻ
അവനെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു, ഒരിടയൻ തന്റെ കൂട്ടത്തെ
കാക്കുന്നതുപോലെ അവനെ കാക്കും എന്നു
പറവിൻ. 11 യഹോവ യാക്കോബിനെ വീണ്ടെടുത്തു
അവനെക്കാൾ ബലവാനായവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
അവനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 അവർ വന്നു
സീയോൻമുകളിൽ കയറി ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും;
ധാന്യം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ, കുഞ്ഞാടുകൾ,

കാളക്കുട്ടികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള യഹോവയുടെ
നന്മയിലേക്കു ഓടിവരും; അവരുടെ പ്രാണൻ
നനഞ്ഞിരിക്കുന്ന തോട്ടം പോലെയാകും; അവർ
ഇനി ക്ഷീണിച്ചുപോകയുമില്ല. 13 അന്നു കന്യകയും
യൌവനക്കാരും വൃദ്ധന്മാരും ഒരുപോലെ
നൃത്തംചെയ്തു സന്തോഷിക്കും; ഞാൻ അവരുടെ
ദുഃഖം മാറ്റി സന്തോഷമാക്കും; ഞാൻ അവരെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചു സങ്കടം പോക്കി സന്തോഷിപ്പിക്കും.
14 ഞാൻ പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാണനെ
പുഷ്ടികൊണ്ടു തണുപ്പിക്കും; എന്റെ ജനം
എന്റെ നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്രാപിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 15 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: രാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നു! വിലാപവും കഠിനമായുള്ള കരച്ചലും
തന്നേ; റാഹേൽ തന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ചു കരയുന്നു;
അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ അവരെച്ചൊല്ലി ആശ്വാസം
കൈക്കൊൾവാൻ അവൾക്കു മനസ്സില്ല.
16 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
കരയാതെ നിന്റെ ശബ്ദവും കണ്ണുനീർ വാക്കാതെ
നിന്റെ കണ്ണും അടക്കിക്കൊൾക; നിന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കു പ്രതിഫലമുണ്ടാകും; അവർ
ശത്രുവിന്റെ ദേശത്തുനിന്നു മടങ്ങിവരും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 17 നിന്റെ
ഭാവിയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശയുണ്ടു; നിന്റെ മക്കൾ
തങ്ങളുടെ ദേശത്തേക്കു മടങ്ങിവരും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18 നീ എന്നെ
ശിക്ഷിച്ചു; മരുക്കമില്ലാത്ത കാളക്കുട്ടിയെപ്പോലെ
ഞാൻ ശിക്ഷ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ മടങ്ങി
വരേണ്ടതിന്നു എന്നെ മടക്കിവരുത്തേണമേ;

നീ എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയല്ലോ. 19
ഞാൻ തെറ്റിപ്പോയശേഷം അനുതപിച്ചും
ഉപദേശം ലഭിച്ചശേഷം തുടമേൽ അടിച്ചു
നാണിച്ചും ലജ്ജിച്ചുമിരിക്കുന്നു; എന്റെ
യൌവനത്തിലെ നിന്ദയല്ലോ ഞാൻ വഹിക്കുന്നതു
എന്നിങ്ങനെ എഫ്രയീം വിലപിക്കുന്നതു
ഞാൻ നല്ലവണ്ണം കേട്ടിരിക്കുന്നു. 20
എഫ്രയീം എന്റെ വാത്സല്യപുത്രനോ?
ഓമനക്കുട്ടിയോ? ഞാൻ അവന്നു
വിരോധമായി സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
അവനെക്കുറിച്ചു എന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥായി
തോന്നുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഉള്ളം
അവനെച്ചൊല്ലി ഉരുകുന്നു; ഞാൻ അവനോടു
കരുണ കാണിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 21 നിനക്കു അടയാളങ്ങളെ വെക്കുക;
കൈചൂണ്ടികളെ നാട്ടുക; നീ പോയ പെരുവഴി
മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊൾക; യിസ്രായേൽകന്യകേ,
മടങ്ങിവരിക; നിന്റെ ഈ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു തന്നേ
മടങ്ങിവരിക. 22 വിശ്വാസത്യാഗിനിയായ മകളേ! നീ
എത്രത്തോളം ഉഴന്നുനടക്കും? യഹോവ ദേശത്തു
ഒരു പുതുമ സൃഷ്ടിക്കുന്നു: സ്ത്രീ പുരുഷനെ
ചുറ്റി പരിപാലിക്കും. 23 യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അവരുടെ പ്രവാസികളെ
മടക്കിവരുത്തുമ്പോൾ അവർ ഇനിയും
യെഹൂദാദേശത്തും അതിലെ പട്ടണങ്ങളിലും,
നീതി നിവാസമേ, വിശുദ്ധപർവ്വതമേ, യഹോവ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നീ വാക്കു
പറയും. 24 അതിൽ യെഹൂദയും അതിന്റെ

സകല നഗരവാസികളും കൃഷിക്കാരും ആട്ടിൻ
കൂട്ടങ്ങളോടുകൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരും
ഒരുപോലെ പാക്കും. 25 ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നവനെ
ഞാൻ തണുപ്പിക്കും; വിശന്നു ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന
ഏവന്നും ഞാൻ തൃപ്തിവരുത്തും. 26 ഇതിങ്കൽ
ഞാൻ ഉണന്നു എന്റെ നിദ്ര എനിക്കു
സുഖകരമായിരുന്നു എന്നു കണ്ടു. 27 ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലും യെഹൂദാഗൃഹത്തിലും
മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും വിത്തു
വിതെക്കുന്ന കാലം വരും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 28 അന്നു ഞാൻ പറിപ്പാനും
പൊളിപ്പാനും ഇടിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും
കഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും അവരുടെ മേൽ
ജാഗരിച്ചിരുന്നതുപോലെ പണിവാനും നടുവാനും
അവരുടെ മേൽ ജാഗരിച്ചിരിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 29 അപ്പന്മാർ
പച്ചമുന്തിരിങ്ങാ തിന്നു മക്കളുടെ പല്ലു പുളിച്ചു
എന്നു അവർ അന്നാളിൽ ഇനി പറകയില്ല. 30
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അകൃത്യംനിമിത്തമത്രേ
മരിക്കുന്നതു; പച്ചമുന്തിരിങ്ങാ തിന്നുന്നവന്റെ
പല്ലേ പുളിക്കുകയുള്ളു. 31 ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടും യെഹൂദാഗൃഹത്തോടും
പുതിയോരു നിയമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 32 ഞാൻ
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ കൈക്കു പിടിച്ചു
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ
ഞാൻ അവരോടു ചെയ്ത നിയമംപോലെയല്ല;
ഞാൻ അവക്കു ഭർത്താവായിരുന്നിട്ടും അവർ
എന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു

യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 33 എന്നാൽ ഈ കാലം
കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു
ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെയാകുന്നു:
ഞാൻ എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ
ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും;
ഞാൻ അവക്കു ദൈവമായും അവർ എനിക്കു
ജനമായും ഇരിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 34 ഇനി അവരിൽ ആരും തന്റെ
കൂട്ടുകാരനെയും തന്റെ സഹോദരനെയും
യഹോവയെ അറിക എന്നു ഉപദേശിക്കയില്ല;
അവർ ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും എന്നെ
അറിയും; ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യം മോചിക്കും;
അവരുടെ പാപം ഇനി ഓർക്കയും ഇല്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 35 സൂര്യനെ
പകൽ വെളിച്ചത്തിന്നും ചന്ദ്രന്റെയും
നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും വ്യവസ്ഥയെ രാത്രി
വെളിച്ചത്തിന്നും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നവനും
കടലിലെ തിരകൾ അലറുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതിനെ ഇളക്കുന്നവനും സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ എന്നു നാമമുള്ളവനുമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 36 ഈ വ്യവസ്ഥ
എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു മാറിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ,
യിസ്രായേൽസന്തതിയും സദാകാലം എന്റെ
മുമ്പിൽ ഒരു ജാതിയാകാതവണ്ണം മുടിഞ്ഞുപോകും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 37 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മീതെ ആകാശത്തെ
അളക്കുവാനും താഴെ ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ
ശോധന ചെയ്‌വാനും കഴിയുമെങ്കിൽ, ഞാനും
യിസ്രായേൽസന്തതിയെ ഒക്കെയും അവർ ചെയ്ത

സകലവുംനിമിത്തം തള്ളിക്കളയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 38 ഈ നഗരം
ഹനനേൽഗോപുരംമുതൽ കോൺവാതിൽവരെ
യഹോവെക്കായി പണിവാനുള്ള കാലം വരും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 39 അളവുചരടു
പിന്നെയും നേരെ ഗാരേബ് കുന്നിലേക്കു ചെന്നു
ഗോവഹിലേക്കു തിരിയും. 40 ശവങ്ങൾക്കും
വെണ്ണീരിന്നും ഉള്ള താഴ്വര മുഴുവനും കിദ്രോൻ
തോടുവരെയും കിഴക്കോട്ടു കുതിരവാതിലിന്റെ
കോണുവരെയും ഉള്ള നിലങ്ങൾ മുഴുവനും
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കും; അതിനെ ഇനി
ഒരുനാളും പറിച്ചുകളകയില്ല, ഇടിച്ചുകളയുമില്ല.

32 യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവിന്റെ
പത്താം ആണ്ടിൽ, നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
പതിനെട്ടാം ആണ്ടിൽ തന്നേ,
യഹോവയിങ്കൽനിന്നു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു. 2 അന്നു ബാബേൽരാജാവിന്റെ
സൈന്യം യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചിരുന്നു;
യിരെമ്യാപ്രവാചകനോ യെഹൂദാരാജാവിന്റെ
അരമനയുടെ കാവല്പുരമുറ്റത്തു
അടെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 3 ഞാൻ ഈ നഗരത്തെ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും;
അവൻ അതിനെ പിടിക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നും 4 യെഹൂദാരാജാവായ
സിദെക്കീയാവു കല്ദയരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
ഒഴിഞ്ഞുപോകാതെ, ബാബേൽരാജാവിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവൻ ഇവനുമായി
വായോടുവായ് സംസാരിക്കയും കണ്ണോടുകണ്ണു
കാണുകയും ചെയ്യും; 5 അവൻ സിദെക്കീയാവെ

ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; ഞാൻ
അവനെ സന്ദർശിക്കുംവരെ അവൻ
അവിടെ ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ കല്ദയരോടു
യുദ്ധംചെയ്താലും നിങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യം
ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എന്നും നീ പ്രവചിപ്പാൻ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവു അവനെ
അവിടെ അടെച്ചിരുന്നു. 6 യിരെമ്യാവു
പറഞ്ഞതു: യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 7 നിന്റെ
ഇളയപ്പനായ ശല്ലൂമിന്റെ മകൻ ഹനമെയേൽ നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: അനാഥോത്തിലെ എന്റെ
നിലം മേടിച്ചുകൊൾക; അതു മേടിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അവകാശം
നിനക്കുള്ളതല്ലോ എന്നു പറയും. 8 യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ എന്റെ ഇളയപ്പന്റെ മകൻ
ഹനമെയേൽ കാവല്പുരമുറ്റത്തു എന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: ബെന്യാമീൻദേശത്തു അനാഥോത്തിലെ
എന്റെ നിലം മേടിക്കേണമേ; അവകാശം
നിനക്കുള്ളതല്ലോ, വീണ്ടെടുപ്പും നിനക്കുള്ളതു; നീ
അതു മേടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞു; അതു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു എന്നു
ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. 9 അങ്ങനെ ഞാൻ ഇളയപ്പന്റെ
മകൻ ഹനമെയേലിനോടു അനാഥോത്തിലെ നിലം
മേടിച്ചു, വില പതിനേഴു ശേക്കെൽ വെള്ളി
തൂക്കിക്കൊടുത്തു. 10 ആധാരം എഴുതി മുദ്രയിട്ടു
സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു ഒപ്പിടുവിച്ച ശേഷം ഞാൻ
പണം അവന്നു തുലാസിൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു. 11
ഇങ്ങനെ ന്യായവും പതിവും അനുസരിച്ചു

മുദ്രയിട്ടിരുന്നതും തുറന്നിരുന്നതുമായ
ആധാരങ്ങൾ ഞാൻ വാങ്ങി, 12 ഇളയപ്പന്റെ
മകനായ ഹനമെയേലും ആധാരത്തിൽ
ഒപ്പിട്ടിരുന്ന സാക്ഷികളും കാവല്പുരമുറ്റത്തു
ഇരുന്നിരുന്ന യെഹൂദന്മാരൊക്കെയും കാൺകെ
ആധാരം മഹസേയാവിന്റെ മകനായ
നേര്യ്യാവിന്റെ മകൻ ബാരൂക്കിന്റെ പക്കൽ
കൊടുത്തു. 13 അവർ കേൾക്കെ ഞാൻ
ബാരൂക്കിനോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 14
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നതും തുറന്നിരിക്കുന്നതുമായ ഈ
ആധാരങ്ങളെ മേടിച്ചു അവ ഏറിയകാലം
നില്പാന്തക്കവണ്ണം ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ വെക്കുക.
15 ഇനിയും ഈ ദേശത്തു വീടുകളും നിലങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ക്രയവിക്രയം ചെയ്യും എന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 16 അങ്ങനെ ആധാരം
നേര്യ്യാവിന്റെ മകനായ ബാരൂക്കിന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിച്ചശേഷം, ഞാൻ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: 17 അയ്യോ, യഹോവയായ
കർത്താവേ, നിന്റെ മഹാശക്തികൊണ്ടും നീട്ടിയ
ഭുജം കൊണ്ടും നീ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും
ഉണ്ടാക്കി; നിനക്കു അസാദ്ധ്യമായതു ഒന്നുമില്ല. 18
നീ ആയിരം തലമുറയോളം ദയകാണിക്കയും
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യത്തിന്നു അവരുടെ
ശേഷം അവരുടെ മക്കളുടെ മാർവ്വിടത്തിൽ
പകരം കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു; മഹത്വവും
വല്ലഭത്വവുമുള്ള ദൈവമേ, സൈന്യങ്ങളുടെ

യഹോവ എന്നല്ലോ നിന്റെ നാമം. 19 നീ
ആലോചനയിൽ വലിയവനും പ്രവൃത്തിയിൽ
ശക്തിമാനും ആകുന്നു; ഓരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ നടപ്പിന്നും പ്രവൃത്തികളുടെ
ഫലത്തിന്നും തക്കവണ്ണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
നീ മനുഷ്യരുടെ എല്ലാവഴികളിന്മേലും
ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നു. 20 നീ മിസ്രയീംദേശത്തും
ഇന്നുവരെയും യിസ്രായേലിലും മറ്റു മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിലും അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
പ്രവത്തിച്ചു ഇന്നുള്ളതുപോലെ നിനക്കു ഒരു
നാമം സമ്പാദിക്കുകയും 21 നിന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെ അടയാളങ്ങൾകൊണ്ടും
അത്ഭുതങ്ങൾകൊണ്ടും ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും
നീട്ടിയ ഭുജംകൊണ്ടും മഹാഭീതികൊണ്ടും
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവരികയും 22
അവരുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു കൊടുപ്പാൻ നീ
അവരോടു സത്യം ചെയ്തതായി പാലും തേനും
ഒഴുകുന്ന ഈ ദേശത്തെ അവൎക്കു കൊടുക്കയും
ചെയ്തു. 23 അവർ അതിൽ കടന്നു അതിനെ
കൈവശമാക്കി; എങ്കിലും അവർ നിന്റെ വാക്കു
അനുസരിക്കയോ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണംപോലെ
നടക്കയോ ചെയ്തില്ല; ചെയ്‌വാൻ നീ അവരോടു
കല്പിച്ചതൊന്നും അവർ ചെയ്തില്ല; അതുകൊണ്ടു
ഈ അനൎത്ഥം ഒക്കെയും നീ അവൎക്കു
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 24 ഇതാ, വാടകൾ! നഗരത്തെ
പിടിക്കേണ്ടതിന്നു അടുത്തിരിക്കുന്നു! വാളും
ക്ഷാമവും മഹാമാരിയും ഹേതുവായി ഈ
നഗരം അതിന്നു നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന
കല്ദയരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീ

അരുളിചെയ്തതു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ
അതു കാണുന്നുവല്ലോ. 25 യഹോവയായ
കത്താവേ, നഗരം കല്ദയരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ, നിലം വിലെക്കു മേടിച്ചു
അതിന്നു സാക്ഷികളെ വെക്കുവാൻ നീ എന്നോടു
കല്പിച്ചുവല്ലോ. 26 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
27 ഞാൻ സകലജഡത്തിന്റെയും ദൈവമായ
യഹോവയാകുന്നു; എനിക്കു കഴിയാത്ത
വല്ല കാൎയ്യവും ഉണ്ടോ? 28 അതുകൊണ്ടു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ഈ നഗരത്തെ കല്ദയരുടെ കയ്യിലും
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
കയ്യിലും ഏല്പിക്കും; അവൻ അതിനെ പിടിക്കും. 29
ഈ നഗരത്തിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന
കല്ദയർ കടന്നു നഗരത്തിന്നു തീ വെച്ചു
അതിനെ, എന്നെ കോപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
മേല്പുരകളിൽവെച്ചു ബാലിന്നു ധൂപംകാട്ടി
അന്യദേവന്മാൎക്കു പാനീയബലി പകൎന്നിരിക്കുന്ന
വീടുകളോടുകൂടെ ചുട്ടുകളയും. 30
യിസ്രായേൽമക്കളും യെഹൂദാമക്കളും
ബാല്യംമുതൽ എനിക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു മാത്രം
ചെയ്തുവന്നു; യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളുടെ
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു എന്നെ
കോപിപ്പിച്ചതേയുള്ളു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 31 അവർ ഈ നഗരത്തെ പണിത
നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും ഞാൻ അതിനെ എന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയത്തക്കവണ്ണം
അതു എനിക്കു കോപവും ക്രോധവും

വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 32 എന്നെ
കോപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽമക്കളും
യെഹൂദാമക്കളും അവരുടെ രാജാക്കന്മാരും
പ്രഭുക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും യെരൂശലേംനിവാസികളും
ചെയ്ത സകലദോഷവുംനിമിത്തം തന്നേ. 33 അവർ
മുഖമല്ല, പുറമത്രേ എങ്കലേക്കു തിരിച്ചിരിക്കുന്നതു;
ഞാൻ ഇടവിടാതെ അവരെ ഉപദേശിച്ചു
പഠിപ്പിച്ചിട്ടും ഉപദേശം കൈക്കൊൾവാൻ അവർ
മനസ്സുവെച്ചില്ല. 34 എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന
ആലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
അവർ അതിൽ മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 35
മോലെക്കിന്നു തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
ബെൻഹിന്നോംതാഴ്വരയിൽ ബാലിന്റെ
പൂജാഗിരികളെ പണിതു; ഈ മ്ലേച്ഛതകളെ
പ്രവൎത്തിച്ചു യെഹൂദയെക്കൊണ്ടു പാപം
ചെയ്യിപ്പാൻ ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ല;
എന്റെ മനസ്സിൽ അതു തോന്നീട്ടുമില്ല. 36
ഇപ്പോൾ, വാൾ, ക്ഷാമം, മഹാമാരി എന്നിവയാൽ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന ഈ നഗരത്തെക്കുറിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 37 എന്റെ കോപത്തിലും
ക്രോധത്തിലും മഹാരോഷത്തിലും ഞാൻ അവരെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞ സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഞാൻ
അവരെ ശേഖരിക്കും; ഞാൻ അവരെ ഈ
സ്ഥലത്തേക്കു മടക്കിവരുത്തി അതിൽ നിൎഭയമായി
വസിക്കുമാറാക്കും. 38 അവർ എനിക്കു ജനമായും

ഞാൻ അവക്കു ദൈവമായും ഇരിക്കും.
39 അവക്കും അവരുടെ ശേഷം അവരുടെ
മക്കൾക്കും ഗുണംവരത്തക്കവണ്ണം അവർ എന്നെ
എന്നേക്കും ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവക്കു
ഏകമനസ്സും ഏകമാൎഗ്ഗവും കൊടുക്കും. 40
ഞാൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയാതെ അവക്കു നന്മ
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ
അവരോടു ഒരു ശാശ്വതനിയമം ചെയ്യും; അവർ
എന്നെ വിട്ടുമാറാതെയിരിപ്പാൻ എങ്കലുള്ള ഭക്തി
ഞാൻ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആക്കും. 41 ഞാൻ
അവരിൽ സന്തോഷിച്ചു അവക്കു ഗുണം ചെയ്യും.
ഞാൻ പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂൎണ്ണമനസ്സോടും
കൂടെ അവരെ ഈ ദേശത്തു നടും. 42 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഈ
ജനത്തിന്നു ഈ വലിയ അനൎത്ഥമൊക്കെയും
വരുത്തിയതുപോലെ തന്നേ ഞാൻ അവക്കു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എല്ലാനന്മയും
അവക്കു വരുത്തും. 43 മനുഷ്യനും മൃഗവും
ഇല്ലാതെ ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു, കല്ദയരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്ന ഈ ദേശത്തു അവർ നിലങ്ങളെ
വിലെക്കു മേടിക്കും. 44 ഞാൻ അവരുടെ
പ്രവാസികളെ മടക്കിവരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു
ബെന്യാമീൻദേശത്തും യെരൂശലേമിന്നു ചുറ്റുമുള്ള
പ്രദേശങ്ങളിലും യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും
മലനാട്ടിലെ പട്ടണങ്ങളിലും താഴ്വീതിയിലെ
പട്ടണങ്ങളിലും തെക്കെ പട്ടണങ്ങളിലും ആളുകൾ
നിലങ്ങളെ വിലെക്കു മേടിച്ചു ആധാരങ്ങൾ എഴുതി

മുദ്രയിട്ടു സാക്ഷികളെയും വെക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

33 യിരെമ്യാവു കാവല്പുരമുറ്റത്തു
അടെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
അവന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 അതിനെ
അനുഷ്ഠിക്കുന്ന യഹോവ, അതിനെ
നിവർത്തിപ്പാൻ നിർണ്ണയിക്കുന്ന യഹോവ, യഹോവ
എന്നു നാമം ഉള്ളവൻ തന്നേ, ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; 3 എന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്ക;
ഞാൻ നിനക്കുത്തരം അരുളും; നീ അറിയാത്ത
മഹത്തായും അഗോചരമായും ഉള്ള കാര്യങ്ങളെ
ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കും. 4 വാടകൾക്കും
വാളിന്നും എതിരെ തടുത്തു നില്ക്കേണ്ടതിന്നായി
ഈ നഗരത്തിൽ പൊളിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന വീടുകളെയും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ അരമനകളെയും
കുറിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 5 അവർ കല്ദയരോടു
യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ ചെല്ലുന്നു; എന്നാൽ അതു,
ഞാൻ എന്റെ കോപത്തിലും എന്റെ
ക്രോധത്തിലും സംഹരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ
ശവങ്ങൾകൊണ്ടു അവയെ നിറെപ്പാനത്രേ;
അവരുടെ സകലദോഷവുംനിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ
മുഖത്തെ ഈ നഗരത്തിന്നു മറെച്ചിരിക്കുന്നു. 6
ഇതാ, ഞാൻ രോഗശാന്തിയും ആരോഗ്യവും
വരുത്തി അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
സമാധാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സമൃദ്ധി
അവക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.
7 ഞാൻ യെഹൂദയുടെ പ്രവാസികളെയും

യിസ്രായേലിന്റെ പ്രവാസികളെയും മടക്കിവരുത്തി
പണ്ടത്തെപ്പോലെ അവക്കു അഭിവൃത്തി
വരുത്തും. 8 അവർ എന്നോടു പിഴെച്ചതായ
സകല അകൃത്യത്തെയും ഞാൻ നീക്കി
അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കയും അവർ പാപം
ചെയ്തു എന്നോടു ദ്രോഹിച്ചതായ സകല
അകൃത്യങ്ങളെയും മോചിക്കയും ചെയ്യും. 9
ഞാൻ അവക്കു ചെയ്യുന്ന എല്ലാനന്മയെയും
കുറിച്ചു കേൾക്കുന്ന സകലഭൂജാതികളുടെയും
മുമ്പാകെ അതു എനിക്കു ആനന്ദനാമവും
പ്രശംസയും മഹത്വവും ആയിരിക്കും; ഞാൻ
അതിന്നു വരുത്തുന്ന എല്ലാനന്മയും നിമിത്തവും
സർവ്വസമാധാനവുംനിമിത്തവും അവർ
പേടിച്ചു വിറെക്കും. 10 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മനുഷ്യരും മൃഗവും ഇല്ലാതെ
ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന
ഈ സ്ഥലത്തും യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും
മനുഷ്യനോ, നിവാസികളോ, മൃഗമോ ഇല്ലാതെ
ശൂന്യമായിരിക്കുന്ന യെരൂശലേംവീഥികളിലും 11
ഇനിയും ആനന്ദഘോഷവും സന്തോഷധ്വനിയും
മണവാളന്റെ സ്വരവും മണവാട്ടിയുടെ സ്വരവും:
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ,
യഹോവ നല്ലവനല്ലോ, അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു എന്നു പറയുന്നവരുടെ
ശബ്ദവും യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
സ്തോത്രയാഗം കൊണ്ടുവരുന്നവരുടെ ശബ്ദവും
കേൾക്കും; ഞാൻ ദേശത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാറ്റി
പണ്ടത്തെപ്പോലെ ആക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 12 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ

ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മനുഷ്യനും
മൃഗവും ഇല്ലാതെ ശൂന്യമായിരിക്കുന്ന ഈ
സ്ഥലത്തും അതിന്റെ സകലപട്ടണങ്ങളിലും
ആടുകളെ കിടത്തുന്ന ഇടയന്മാൎക്കു ഇനിയും
മേച്ചൽപുറം ഉണ്ടാകും; 13 മലനാട്ടിലെ
പട്ടണങ്ങളിലും താഴ്‌വീതിയിലെ പട്ടണങ്ങളിലും
തെക്കെ പട്ടണങ്ങളിലും ബെന്യാമീൻദേശത്തും
യെരൂശലേമിന്റെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലും
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും ആടുകൾ എണ്ണുന്നവന്റെ
കൈക്കു കീഴെ ഇനിയും കടന്നുപോകും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 14 ഞാൻ
യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടും യെഹൂദാഗൃഹത്തോടും
അരുളിച്ചെയ്ത നല്ലവചനം നിവൎത്തിക്കുന്ന കാലം
വരും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 15 ആ
നാളുകളിലും ആ കാലത്തും ഞാൻ ദാവീദിന്നു
നീതിയുള്ളോരു മുളയായവനെ മുളെപ്പിക്കും;
അവൻ ദേശത്തു നീതിയും ന്യായവും നടത്തും. 16
അന്നാളിൽ യെഹൂദാ രക്ഷിക്കപ്പെടും; യെരൂശലേം
നിൎഭയമായ്‌വസിക്കും; അതിന്നു യഹോവ
നമ്മുടെ നീതി എന്നു പേർ പറയും. 17 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽ
ഗൃഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ
ദാവീദിന്നു ഒരു പുരുഷൻ ഇല്ലാതെ വരികയില്ല. 18
ദിനംപ്രതി ഹോമയാഗം കഴിപ്പാനും ഭോജനയാഗം
ദഹിപ്പിപ്പാനും ഹനനയാഗം അൎപ്പിപ്പാനും
എന്റെ മുമ്പാകെ ലേവ്യ പുരോഹിതന്മാൎക്കു
ഒരു പുരുഷൻ ഇല്ലാതെ വരികയുമില്ല. 19
യിരെമ്യാവിന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 20 യഹോവ ഇപ്രകാരം

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: തക്കസമയത്തു പകലും രാവും
ഇല്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പകലിനോടുള്ള
എന്റെ നിയമവും രാത്രിയോടുള്ള എന്റെ
നിയമവും ദുർബ്ബലമാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു
കഴിയുമെങ്കിൽ, 21 എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്നു
അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു വാഴുവാൻ
ഒരു മകൻ ഇല്ലാതെ വരത്തക്കവണ്ണം
അവനോടും എന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായ
ലേവ്യപുരോഹിതന്മാരോടും ഉള്ള എന്റെ
നിയമവും ദുർബ്ബലമായ്വരാം. 22 ആകാശത്തിലെ
സൈന്യത്തെ എണ്ണുവാനും കടല്പുറത്തെ മണൽ
അളക്കുവാനും കഴിയാത്തതുപോലെ ഞാൻ
എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ സന്തതിയെയും
എന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായ ലേവ്യരെയും
വർദ്ധിപ്പിക്കും. 23 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 24 യഹോവ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു വംശങ്ങളെയും
അവൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നു ഈ ജനം
പറയുന്നതു നീ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലയോ? ഇങ്ങനെ
അവൻ എന്റെ ജനത്തെ അതു ഇനി ഒരു ജാതിയല്ല
എന്നു ദുഷിച്ചു പറയുന്നു. 25 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; പകലിനോടും രാത്രിയോടും ഉള്ള
എന്റെ നിയമം നിലനില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ,
ഞാൻ ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും
വ്യവസ്ഥ നിയമിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, 26 ഞാൻ
യാക്കോബിന്റെയും എന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിന്റെയും സന്തതിയെ അബ്രാഹാമിന്റെയും
യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും
സന്തതിക്കു അധിപതിമാരായിരിപ്പാൻ അവന്റെ

സന്തതിയിൽ നിന്നു ഒരാളെ എടുക്കാതവണ്ണം
തള്ളിക്കളയും. അവരുടെ പ്രവാസികളെ
ഞാൻ മടക്കിവരുത്തുകയും അവക്കു കരുണ
കാണിക്കയും ചെയ്യും.
34 ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരും
അവന്റെ സകലസൈന്യവും അവന്റെ
ആധിപത്യത്തിൻ കീഴുള്ള സകലഭൂരാജ്യങ്ങളും
സകലജാതികളും യെരൂശലേമിനോടും
അതിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളോടും യുദ്ധം
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു
എന്തെന്നാൽ: 2 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ ചെന്നു,
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഈ നഗരത്തെ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും;
അവൻ അതിനെ തീ വെച്ചു ചുട്ടുകളയും. 3 നീ
അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകാതെ
പിടിപെട്ടു അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും;
നീ ബാബേൽരാജാവിനെ കണ്ണോടു കണ്ണു
കാണുകയും അവൻ വായോടുവായ് നിന്നോടു
സംസാരിക്കയും നീ ബാബേലിലേക്കു
പോകേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. 4 എങ്കിലും
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവേ,
യഹോവയുടെ വചനം കേൾക്ക! നിന്നെക്കുറിച്ചു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 5 നീ
വാളാൽ മരിക്കയില്ല; നീ സമാധാനത്തോടെ
മരിക്കും; നിനക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പണ്ടത്തെ

രാജാക്കന്മാരായ നിന്റെ പിതാക്കന്മാക്കു വേണ്ടി
സുഗന്ധദഹനം കഴിച്ചതുപോലെ അവർ
നിനക്കുവേണ്ടിയും കഴിക്കും; അയ്യോ തമ്പുരാനേ!
എന്നു ചൊല്ലി അവർ നിന്നെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കും;
അതു ഞാൻ കല്പിച്ച വചനമല്ലോ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 6 യിരെമ്യാ പ്രവാചകൻ
ഈ വചനങ്ങളെ ഒക്കെയും യെരൂശലേമിൽ
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവോടു
പ്രസ്താവിച്ചു. 7 അന്നു ബാബേൽരാജാവിന്റെ
സൈന്യം യെരൂശലേമിനോടും ലാക്കീശ്,
അസെക്കാ എന്നിങ്ങനെ യെഹൂദയിൽ
ശേഷിച്ചിരുന്ന എല്ലാപട്ടണങ്ങളോടും
യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു;
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണങ്ങളായി ശേഷിച്ചിരുന്നതു ഇവയത്രേ. 8
ആരും തന്റെ സഹോദരനായ ഒരു
യെഹൂദനെക്കൊണ്ടു അടിമവേല ചെയ്യിക്കാതെ
എബ്രായദാസനെയും എബ്രായദാസിയെയും 9
സ്വതന്ത്രരായി വിട്ടയക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു വിമോചനം
പ്രസിദ്ധമാക്കേണമെന്നു സിദെക്കീയാരാജാവു
യെരൂശലേമിലെ സകല ജനത്തോടും ഒരു
നിയമം ചെയ്തശേഷം, യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു. 10 ആരും
തന്റെ ദാസനെക്കൊണ്ടും ദാസിയെക്കൊണ്ടും
ഇനി അടിമവേല ചെയ്യിക്കാതെ അവരെ
സ്വതന്ത്രരായി വിട്ടയക്കേണമെന്നുള്ള നിയമത്തിൽ
ഉൾപ്പെട്ട സകലപ്രഭുക്കന്മാരും സവ്വജനവും
അതു അനുസരിച്ചു അവരെ വിട്ടയച്ചിരുന്നു.
11 പിന്നീടോ അവർ വ്യത്യാസം കാണിച്ചു,

സ്വതന്ത്രരായി വിട്ടയച്ചിരുന്ന ദാസന്മാരെയും
ദാസിമാരെയും മടക്കിവരുത്തി അവരെ വീണ്ടും
ദാസീദാസന്മാരാക്കിത്തീർത്തു. 12 അതുകൊണ്ടു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയിങ്കൽ നിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
13 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ അടിമവീടായ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ
അവരോടു ഒരു നിയമം ചെയ്തു: 14 തന്നെത്താൻ
നിനക്കു വില്ക്കയും ആറുസംവത്സരം നിന്നെ
സേവിക്കയും ചെയ്ത എബ്രായസഹോദരനെ
ഒടുക്കം ഏഴാം സംവത്സരത്തിൽ വിട്ടയക്കേണം;
അവനെ സ്വതന്ത്രനായി നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
വിട്ടയക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു; എങ്കിലും
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ എന്റെ കല്പന
അനുസരിച്ചില്ല, ചെവി ചായിച്ചതുമില്ല. 15
നിങ്ങളോ ഇന്നു തിരിഞ്ഞു ഓരോരുത്തൻ തന്റെ
കൂട്ടുകാരന്നു വിമോചനം പ്രസിദ്ധമാക്കിയതിനാൽ
എനിക്കു ഹിതമായതു പ്രവർത്തിച്ചു, എന്റെ നാമം
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ആലയത്തിൽവെച്ചു എന്റെ
മുമ്പാകെ ഒരു നിയമം ചെയ്തു. 16 എങ്കിലും
നിങ്ങൾ വ്യത്യാസം കാണിച്ചു എന്റെ നാമത്തെ
അശുദ്ധമാക്കി ഓരോരുത്തൻ ഇഷ്ടംപോലെ
പോയ്ക്കൊൾവാൻ വിമോചനം കൊടുത്തു
അയച്ചിരുന്ന തന്റെ ദാസനെയും ദാസിയെയും
മടക്കിവരുത്തി ദാസീദാസന്മാരാക്കിയിരിക്കുന്നു.
17 അതുകൊണ്ടു യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ

സഹോദരന്നും കൂട്ടുകാരന്നും വിമോചനം
പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ
എന്റെ വാക്കു കേട്ടില്ലല്ലോ; ഇതാ, ഞാൻ
ഒരു വിമോചനം പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു; അതു
വാളിന്നും മഹാമാരിക്കും ക്ഷാമത്തിന്നുമത്രേ;
ഭൂമിയിലെ സകലരാജ്യങ്ങളിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഭീതിവിഷയമാക്കിത്തീർക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 18 കാളക്കുട്ടിയെ രണ്ടായി
പിളന്നു അതിന്റെ പിളപ്പുകളുടെ നടുവെ
കടന്നുകൊണ്ടു എന്റെ മുമ്പാകെ ചെയ്ത
നിയമത്തിലെ സംഗതികൾ നിവർത്തിക്കാതെ
എന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നവരെ, 19
കാളക്കുട്ടിയുടെ പിളപ്പുകളുടെ നടുവെ
കടന്നുപോയ യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരെയും
യെരൂശലേംപ്രഭുക്കന്മാരെയും ഷണ്ഡന്മാരെയും
പുരോഹിതന്മാരെയും ദേശത്തിലെ
സകലജനത്തെയും തന്നേ, ഞാൻ ഏല്പിക്കും. 20
അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിലും അവക്കു
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരുടെ
കയ്യിലും ഞാൻ അവരെ ഏല്പിക്കും; അവരുടെ
ശവങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും
ഭൂമിയിലെ മൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയായ്തീരും. 21
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവെയും
അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ഞാൻ അവരുടെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിലും അവക്കു പ്രാണഹാനി
വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരുടെ കയ്യിലും നിങ്ങളെ
വിട്ടുപോയിരിക്കുന്ന ബാബേൽരാജാവിന്റെ
സൈന്യത്തിന്റെ കയ്യിലും ഏല്പിക്കും. 22 ഞാൻ
കല്പിച്ചു അവരെ ഈ നഗരത്തിലേക്കു മടക്കി

വരുത്തും; അവർ അതിനെ യുദ്ധം ചെയ്തു
പിടിച്ചു തീ വെച്ചു ചുട്ടുകളയും; ഞാൻ
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളെ നിവാസികളില്ലാതെ
ശൂന്യമാക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
35 യോശീയാവിന്റെ മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാക്കീമിന്റെ കാലത്തു യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയിങ്കൽ നിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു
എന്തെന്നാൽ: 2 നീ രേഖാബ്യഗൃഹത്തിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, അവരോടു സംസാരിച്ചു
അവരെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
ഒരു മുറിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു അവെക്കു
വീഞ്ഞുകുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക. 3 അങ്ങനെ ഞാൻ
ഹബസിന്യാവിന്റെ മകനായ യിരെമ്യാവിന്റെ മകൻ
യയസന്യാവെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും
അവന്റെ സകലപുത്രന്മാരെയും രേഖാബ്യഗൃഹം
മുഴുവനെയും കൂട്ടി 4 യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
പ്രഭുക്കന്മാരുടെ മുറിക്കരികെ ശല്ലൂമിന്റെ മകനായ
വാതിൽ കാവല്ക്കാരൻ മയസേയാവിന്റെ
മുറിക്കു മീതെ ഇഗ്ദല്യാവിന്റെ മകനും
ദൈവപുരുഷനുമായ ഹാനാന്റെ പുത്രന്മാരുടെ
മുറിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 5 പിന്നെ ഞാൻ,
രേഖാബ്യഗൃഹക്കാരുടെ മുമ്പിൽ വീഞ്ഞു
നിറെച്ച കുടങ്ങളും പാനപാത്രങ്ങളും വെച്ചു
അവരോടു: വീഞ്ഞു കുടിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അതിന്നു അവർ പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങൾ വീഞ്ഞു
കുടിക്കയില്ല; രേഖാബിന്റെ മകനായി ഞങ്ങളുടെ
പിതാവായ യോനാദാബ് ഞങ്ങളോടു: നിങ്ങൾ
ചെന്നു പാക്കുന്ന ദേശത്തു ദീർഘയുസ്സോടെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു 7 നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ

മക്കളും ഒരിക്കലും വീഞ്ഞു കുടിക്കരുതു;
വീടു പണിയരുതു; വിത്തു വിതെക്കരുതു;
മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കരുതു; ഈവക ഒന്നും
നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകയുമരുതു; നിങ്ങൾ ജീവപര്യന്തം
കൂടാരങ്ങളിൽ പാൎക്കേണം എന്നിങ്ങനെ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 അങ്ങനെ ഞങ്ങളും
ഭാൎയ്യമാരും പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഞങ്ങളുടെ
ജീവകാലത്തൊരിക്കലും വീഞ്ഞു കുടിക്കയോ 9
പാൎപ്പാൻ വീടു പണികയോ ചെയ്യാതെ
രേഖാബിന്റെ മകനായി ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ
യോനാദാബ് ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ച സകലത്തിലും
അവന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചുവരുന്നു;
ഞങ്ങൾക്കു മുന്തിരിത്തോട്ടവും വയലും
വിത്തും ഇല്ല. 10 ഞങ്ങൾ കൂടാരങ്ങളിൽ
പാൎത്തു, ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ യോനാദാബ്
ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. 11 എന്നാൽ
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ: വരുവിൻ
കല്ദയരുടെ സൈന്യത്തിന്റെയും അരാമ്യരുടെ
സൈന്യത്തിന്റെയും മുമ്പിൽനിന്നു നമുക്കു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയ്ക്കളയാം എന്നു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽ
പാൎത്തുവരുന്നു. 12 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
13 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ
ചെന്നു യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടും യെരൂശലേം
നിവാസികളോടും പറയേണ്ടതു: എന്റെ

വചനങ്ങളെ അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
പ്രബോധനം കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലയോ? എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 14 രേഖാബിന്റെ
മകനായ യോനാദാബ് തന്റെ പുത്രന്മാരോടു
വീഞ്ഞു കുടിക്കരുതെന്നു കല്പിച്ചതു അവർ
നിവർത്തിക്കുന്നു; അവർ പിതാവിന്റെ കല്പന
പ്രമാണിച്ചു ഇന്നുവരെ കുടിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ അനുസരിച്ചിട്ടില്ല.
15 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗം
വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ
നന്നാക്കുവിൻ; അന്യദേവന്മാരോടു ചേർന്നു അവരെ
സേവിക്കരുതു; അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും തന്ന ദേശത്തു
നിങ്ങൾ വസിക്കുമെന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകന്മാരായ
എന്റെ സകലദാസന്മാരെയും ഞാൻ ഇടവിടാതെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു പറയിച്ചിട്ടും
നിങ്ങൾ ചെവി ചായിക്കയോ എന്റെ വാക്കു
കേട്ടനുസരിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 16 രേഖാബിന്റെ
മകനായ യോനാദാബിന്റെ പുത്രന്മാർ അവരുടെ
പിതാവു കല്പിച്ച കല്പന പ്രമാണിച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ
ജനമോ, എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചിട്ടില്ല. 17
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായി
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടും അവർ
കേൾക്കയോ വിളിച്ചിട്ടും അവർ ഉത്തരം പറകയോ
ചെയ്യായ്കകൊണ്ടു, ഞാൻ യെഹൂദയുടെ
മേലും യെരൂശലേമിലെ സകലനിവാസികളുടെ
മേലും ഞാൻ അവക്കു വിധിച്ചിരിക്കുന്ന

അനർത്ഥമൊക്കെയും വരുത്തും.
18 പിന്നെ
യിരെമ്യാവു രേഖാബ്യഗൃഹത്തോടു പറഞ്ഞതു:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പിതാവായ യോനാദാബിന്റെ കല്പന
പ്രമാണിച്ചു അവന്റെ ആജ്ഞയൊക്കെയും
അനുസരിച്ചു അവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു,
19 എന്റെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ
രേഖാബിന്റെ മകനായ യോനാദാബിന്നു ഒരു
പുരുഷൻ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതെ വരികയില്ല
എന്നു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

36 യോശീയാവിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
നാലാം ആണ്ടിൽ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടാവിതു:
2 നീ ഒരു
പുസ്തകച്ചുരുൾ മേടിച്ചു, ഞാൻ യോശീയാവിന്റെ
കാലത്തു നിന്നോടു സംസാരിച്ചുതുടങ്ങിയ
നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും യിസ്രായേലിനെയും
യെഹൂദയെയും സകലജാതികളെയുംകുറിച്ചു
ഞാൻ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത
വചനങ്ങളൊക്കെയും അതിൽ എഴുതുക.
3 പക്ഷേ
യെഹൂദാഗൃഹം ഞാൻ അവക്കു വരുത്തുവാൻ
വിചാരിക്കുന്ന സകല അനർത്ഥത്തെയും കുറിച്ചു
കേട്ടിട്ടു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗം
വിട്ടുതിരിവാനും ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യവും
പാപവും ക്ഷമിപ്പാനും ഇടവരും.
4 അങ്ങനെ
യിരെമ്യാവു നേര്യാവിന്റെ മകനായ ബാരൂക്കിനെ
വിളിച്ചു; യഹോവ യിരെമ്യാവോടു അരുളിച്ചെയ്ത

സകലവചനങ്ങളെയും അവന്റെ വാമൊഴിപ്രകാരം
ബാരൂക്ക് ഒരു പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എഴുതി.
5 യിരെമ്യാവു ബാരൂക്കിനോടു കല്പിച്ചതു:
ഞാൻ അടെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എനിക്കു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ പോകുവാൻ
കഴിവില്ല. 6 ആകയാൽ നീ ചെന്നു എന്റെ
വാമൊഴികേട്ടു എഴുതിയ ചുരുളിൽനിന്നു
യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ഉപവാസദിവസത്തിൽ തന്നേ ജനം
കേൾക്കെ വായിക്ക; അതതു പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു
വരുന്ന എല്ലായെഹൂദയും കേൾക്കെ നീ അതു
വായിക്കേണം. 7 പക്ഷെ അവർ യഹോവയുടെ
മുമ്പിൽ വീണു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗം
വിട്ടുതിരിയും; യഹോവ ഈ ജനത്തിന്നു
വിധിച്ചിരിക്കുന്ന കോപവും ക്രോധവും
വലിയതല്ലോ. 8 യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെയൊക്കെയും നേര്യാവിന്റെ
മകനായ ബാരൂക്ക് ചെയ്തു, യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ ആ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു
യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ വായിച്ചു
കേൾപ്പിച്ചു. 9 യോശീയാവിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
അഞ്ചാം ആണ്ടിൽ, ഒമ്പതാം മാസത്തിൽ,
അവർ യെരൂശലേമിലെ സകല ജനത്തിന്നും
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു യെരൂശലേമിൽ വന്ന
സകലജനത്തിന്നും യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
ഒരു ഉപവാസം പ്രസിദ്ധമാക്കി, 10 അപ്പോൾ
ബാരൂക്ക് യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ,

യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പുതിയവാതിലിന്റെ
പ്രവേശനത്തിങ്കൽ, മേലത്തെ മുറ്റത്തു,
ശാഫാന്റെ മകനായ ഗെമര്യ്യാരായസക്കാരന്റെ
മുറിയിൽവെച്ചു ആ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു
യിരെമ്യാവിന്റെ വചനങ്ങളെ സകലജനത്തെയും
വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. 11 ശാഫാന്റെ മകനായ
ഗെമര്യ്യാവിന്റെ മകൻ മീഖായാവു യഹോവയുടെ
വചനങ്ങളൊക്കെയും പുസ്തകത്തിൽനിന്നു
വായിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ 12 അവൻ രാജഗൃഹത്തിൽ
രായസക്കാരന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നു; അവിടെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരും ഇരുന്നിരുന്നു;
രായസക്കാരൻ എലീശാമായും ശെമര്യ്യാവിന്റെ
മകൻ ദെലായാവും അഖ്ബോരിന്റെ മകൻ
എൽനാഥാനും ശാഫാന്റെ മകൻ ഗെമര്യ്യാവും
ഹനന്യാവിന്റെ മകൻ സിദെക്കീയാവും ശേഷം
പ്രഭുക്കന്മാരും തന്നേ. 13 ബാരൂക്ക് ജനത്തെ
പുസ്തകം വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ, താൻ
കേട്ടിരുന്ന വചനങ്ങളൊക്കെയും മീഖായാവു
അവരോടു പ്രസ്താവിച്ചു. 14 അപ്പോൾ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരും കൂശിയുടെ മകനായ
ശെലെമ്യാവിന്റെ മകനായ നഥന്യാവിന്റെ മകൻ
യെഹൂദിയെ ബാരൂക്കിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: നീ
ജനത്തെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ച പുസ്തകച്ചുരുൾ
എടുത്തുകൊണ്ടു വരിക എന്നു പറയിച്ചു;
അങ്ങനെ നേര്യ്യാവിന്റെ മകൻ ബാരൂക്ക്
പുസ്തകച്ചുരുൾ എടുത്തുകൊണ്ടു അവരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു. 15 അവർ അവനോടു: ഇവിടെ
ഇരുന്നു അതു വായിച്ചുകേൾപ്പിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു; ബാരൂക്ക് വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. 16 ആ

വചനങ്ങളൊക്കെയും കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഭയപ്പെട്ടു
തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി, ബാരൂക്കിനോടു: ഈ
വചനങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങൾ രാജാവിനെ
അറിയിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 നീ ഈ
വചനങ്ങളൊക്കെയും എങ്ങനെയാകുന്നു
എഴുതിയതു? അവൻ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടോ?
ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു അവർ ബാരൂക്കിനോടു
ചോദിച്ചു. 18 ബാരൂക്ക് അവരോടു: അവൻ
ഈ വചനങ്ങളൊക്കെയും പറഞ്ഞുതന്നു,
ഞാൻ മഷികൊണ്ടു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 19 അപ്പോൾ പ്രഭുക്കന്മാർ
ബാരൂക്കിനോടു: പോയി നീയും യിരെമ്യാവും കൂടെ
ഒളിച്ചുകൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ ഇന്നേടത്തു
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ആരും അറിയരുതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അനന്തരം അവർ പുസ്തകച്ചുരുൾ
രായസക്കാരനായ എലീശാമയുടെ മുറിയിൽ
വെച്ചേച്ചു, അരമനയിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു ആ വചനങ്ങളൊക്കെയും രാജാവിനെ
ബോധിപ്പിച്ചു. 21 രാജാവു ചുരുൾ എടുത്തുകൊണ്ടു
വരുവാൻ യെഹൂദിയെ അയച്ചു; അവൻ
രായസക്കാരനായ എലീശാമയുടെ മുറിയിൽനിന്നു
അതു എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു; യെഹൂദി
അതു രാജാവിനെയും രാജാവിന്റെ ചുറ്റും
നില്ക്കുന്ന സകലപ്രഭുക്കന്മാരെയും വായിച്ചു
കേൾപ്പിച്ചു. 22 അന്നു ഒമ്പതാം മാസത്തിൽ രാജാവു
ഹേമന്തഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു; അവന്റെ
മുമ്പാകെ നെരിപ്പോട്ടിൽ തീ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
23 യെഹൂദി മൂന്നു നാലു ഭാഗം വായിച്ചശേഷം
രാജാവു എഴുത്തുകാരന്റെ ഒരു കത്തികൊണ്ടു

അതു കണ്ടിച്ചു ചുരുൾ മുഴുവനും നെരിപ്പോട്ടിലെ
തീയിൽ വെന്തുപോകുംവരെ നെരിപ്പോട്ടിൽ
ഇട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 24 രാജാവാകട്ടെ ആ
വചനങ്ങളൊക്കെയും കേട്ട ഭൃത്യന്മാരിൽ
ആരെങ്കിലുമാകട്ടെ ഭയപ്പെടുകയോ വസ്ത്രം
കീറുകയോ ചെയ്തില്ല. 25 ചുരുൾ ചുട്ടുകളയരുതേ
എന്നു എൽനാഥാനും ദെലായാവും ശെമര്യ്യാവും
രാജാവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അവൻ
അവരുടെ അപേക്ഷ കേട്ടില്ല. 26 അനന്തരം
ബാരൂക്ക് എന്ന എഴുത്തുകാരനെയും
യിരെമ്യാപ്രവാചകനെയും പിടിപ്പാൻ രാജാവു
രാജകുമാരനായ യെരഹ്മെയേലിനോടും
അസ്രീയേലിന്റെ മകനായ സെരായാവോടും
അബ്ദേലിന്റെ മകനായ ശെലെമ്യാവോടും കല്പിച്ചു;
എന്നാൽ യഹോവ അവരെ ഒളിപ്പിച്ചു; 27 ചുരുളും
ബാരൂക്ക് യിരെമ്യാവിന്റെ വാമൊഴിപ്രകാരം
എഴുതിയിരുന്ന വചനങ്ങളും രാജാവു
ചുട്ടുകളഞ്ഞശേഷം, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 28 നീ
മറ്റൊരു ചുരുൾ മേടിച്ചു യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാക്കീം ചുട്ടുകളഞ്ഞ മുമ്പിലത്തെ
ചുരുളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വചനങ്ങളൊക്കെയും
അതിൽ എഴുതുക. 29 എന്നാൽ
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിനോടു
നീ പറയേണ്ടതു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബാബേൽരാജാവു വന്നു
ഈ ദേശത്തെ നശിപ്പിച്ചു, മനുഷ്യനെയും
മൃഗത്തെയും മുടിച്ചുകളയും എന്നു നീ അതിൽ
എഴുതിയതു എന്തിനു എന്നു പറഞ്ഞു നീ ആ

ചുരുൾ ചുട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 30 അതുകൊണ്ടു
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിനെക്കുറിച്ചു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവന്നു
ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ
ഒരുത്തനും ഉണ്ടാകയില്ല; അവന്റെ ശവം
പകൽ വെയിലും രാത്രിയിൽ മഞ്ഞു ഏല്പാൻ
എറിഞ്ഞുകളയും. 31 ഞാൻ അവനെയും
അവന്റെ സന്തതിയെയും ഭൃത്യന്മാരെയും
അവരുടെ അകൃത്യംനിമിത്തം സന്ദർശിക്കും;
അവർക്കും യെരൂശലേം നിവാസികൾക്കും
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർക്കും വരുത്തുമെന്നു ഞാൻ
വിധിച്ചതും അവർ ശ്രദ്ധിക്കാത്തതുമായ
അനർത്ഥമൊക്കെയും ഞാൻ അവർക്കു
വരുത്തും. 32 അങ്ങനെ യിരെമ്യാവു മറ്റൊരു
ചുരുൾ എടുത്തു നേർയ്യാവിന്റെ മകൻ
ബാരൂക്ക് എന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തു; അവൻ യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാക്കീം തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളഞ്ഞ
പുസ്തകത്തിലെ വചനങ്ങളൊക്കെയും
യിരെമ്യാവിന്റെ വാമൊഴിപ്രകാരം അതിൽ എഴുതി;
അതുപോലെയുള്ള ഏറിയ വചനങ്ങളും
ചേർത്തെഴുതുവാൻ സംഗതിവന്നു.

37 യെഹോയാക്കീമിന്റെ മകനായ കൊന്യാവിന്നു
പകരം യോശീയാവിന്റെ മകനായ സിദെക്കീയാവു
രാജാവായി; അവനെ ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദാദേശത്തു
രാജാവാക്കിയിരുന്നു. 2 എന്നാൽ അവനാകട്ടെ
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരാകട്ടെ ദേശത്തിലെ ജനമാകട്ടെ
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം യഹോവ

അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങളെ കേട്ടനുസരിച്ചില്ല.
3 സിദെക്കീയാരാജാവു ശെലെമ്യാവിന്റെ
മകനായ യെഹൂഖലിനെയും മയസേയാവിന്റെ
മകനായ സെഫന്യാപുരോഹിതനെയും
യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: നീ
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം കഴിക്കേണം എന്നു
പറയിച്ചു. 4 യിരെമ്യാവിന്നോ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ വരത്തുപോക്കുണ്ടായിരുന്നു; അവനെ
തടവിലാക്കിയിരുന്നില്ല. 5 ഫറവോന്റെ
സൈന്യം മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എന്ന
വൎത്തമാനം യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചുപാൎത്ത
കല്ദയർ കേട്ടപ്പോൾ അവർ യെരൂശലേമിനെ
വിട്ടുപോയി. 6 അന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 7
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അരുളപ്പാടു
ചോദിപ്പാൻ നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച
യെഹൂദാരാജാവിനോടു നിങ്ങൾ പറയേണ്ടതു:
നിങ്ങൾക്കു സഹായത്തിന്നായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
ഫറവോന്റെ സൈന്യം തങ്ങളുടെ ദേശമായ
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും. 8 കല്ദയരോ
മടങ്ങിവന്നു ഈ നഗരത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്തു
അതിനെ പിടിച്ചു തീ വെച്ചു ചുട്ടുകളയും. 9
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: കല്ദയർ
നിശ്ചയമായിട്ടു നമ്മെ വിട്ടുപോകും എന്നു
പറഞ്ഞു നിങ്ങളെത്തന്നേ വിഞ്ചിക്കരുതു; അവർ
വിട്ടുപോകയില്ല. 10 നിങ്ങളോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്ന
കല്ദയരുടെ സൎവ്വ സൈന്യത്തേയും നിങ്ങൾ

തോല്പിച്ചിട്ടു, മുറിവേറ്റ ചിലർ മാത്രം
ശേഷിച്ചിരുന്നാലും അവർ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ കൂടാരത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റുവന്നു
ഈ നഗരത്തെ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും. 11
ഫറവോന്റെ സൈന്യംനിമിത്തം കല്ദയരുടെ
സൈന്യം യെരൂശലേമിനെ വിട്ടുപോയപ്പോൾ 12
യിരെമ്യാവു ബെന്യാമീൻദേശത്തു ചെന്നു
സ്വജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ തന്റെ ഓഹരി വാങ്ങുവാൻ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 13 അവൻ
ബെന്യാമീൻവാതില്ക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ,
അവിടത്തെ കാവല്ക്കാരുടെ അധിപതിയായി
ഹനന്യാവിന്റെ മകനായ ശെലെമ്യാവിന്റെ
മകൻ യിരീയാവു എന്നു പേരുള്ളവൻ
യിരെമ്യാപ്രവാചകനെ പിടിച്ചു: നീ കല്ദയരുടെ
പക്ഷം ചേരുവാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അതിന്നു യിരെമ്യാവു: അതു നേരല്ല, ഞാൻ
കല്ദയരുടെ പക്ഷം ചേരുവാനല്ല പോകുന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു; യിരീയാവു അതു കൂട്ടാക്കാതെ
യിരെമ്യാവെ പിടിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു. 15 പ്രഭുക്കന്മാർ യിരെമ്യാവോടു
കോപിച്ചു അവനെ അടിച്ചു രായസക്കാരനായ
യോനാഥാന്റെ വീട്ടിൽ തടവിൽ വെച്ചു; അതിനെ
അവർ കാരാഗൃഹമാക്കിയിരുന്നു. 16 അങ്ങനെ
യിരെമ്യാവു കുണ്ടറയിലെ നിലവറകളിൽ ആയി
അവിടെ ഏറെനാൾ പാർക്കേണ്ടിവന്നു. 17
അനന്തരം സിദെക്കീയാരാജാവു ആളയച്ചു
അവനെ വരുത്തി: യഹോവയിങ്കൽനിന്നു
വല്ല അരുളപ്പാടും ഉണ്ടോ എന്നു രാജാവു
അരമനയിൽവെച്ചു അവനോടു രഹസ്യമായി

ചോദിച്ചു; അതിന്നു യിരെമ്യാവു: ഉണ്ടു; നീ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 പിന്നെ യിരെമ്യാവു
സിദെക്കീയാരാജാവിനോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
എന്നെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
ഞാൻ നിന്നോടോ നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടോ
ഈ ജനത്തോടോ എന്തു കുറ്റം ചെയ്തു. 19
ബാബേൽരാജാവു നിങ്ങളുടെ നേരെയും ഈ
ദേശത്തിന്റെ നേരെയും വരികയില്ല എന്നു
നിങ്ങളോടു പ്രവചിച്ച നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാർ
ഇപ്പോൾ എവിടെ? 20 ആകയാൽ യജമാനനായ
രാജാവേ, കേൾക്കേണമേ! എന്റെ അപേക്ഷ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൈക്കൊള്ളേണമേ!
ഞാൻ രായസക്കാരനായ യോനാഥാന്റെ
വീട്ടിൽ കിടന്നു മരിക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്നെ വീണ്ടും അവിടെ അയക്കരുതേ. 21
അപ്പോൾ സിദെക്കീയാരാജാവു: യിരെമ്യാവെ
കാവൽപുരമുറ്റത്തു ഏല്പിപ്പാനും നഗരത്തിൽ
ആഹാരം തീരെ ഇല്ലാതാകുംവരെ അപ്പക്കാരുടെ
തെരുവിൽനിന്നു ദിവസംപ്രതി ഒരു അപ്പം അവന്നു
കൊടുപ്പാനും കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ യിരെമ്യാവു
കാവൽപുരമുറ്റത്തു പാർത്തു.

38 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഈ
നഗരത്തിൽ പാർക്കുന്നവൻ വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും മരിക്കും;
കല്ദയരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ചേരുന്നവനോ
ജീവനോടെയിരിക്കും; അവന്റെ ജീവൻ അവന്നു
കൊള്ളകിട്ടിയതുപോലെയിരിക്കും; അവൻ
ജീവനോടിരിക്കും എന്നും യഹോവ ഇപ്രകാരം

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 2 ഈ നഗരം നിശ്ചയമായി
ബാബേൽരാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടും, അവൻ അതിനെ പിടിക്കും
എന്നും 3 യിരെമ്യാവു സകല ജനത്തോടും
പ്രസ്താവിച്ച വചനങ്ങളെ മത്ഥാന്റെ മകനായ
ശെഫത്യാവും പശ്ഹൂരിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവും ശെലെമ്യാവിന്റെ മകനായ യൂഖലും
മല്ക്കീയാവിന്റെ മകനായ പശ്ഹൂരും കേട്ടിട്ടു 4
പ്രഭുക്കന്മാർ രാജാവിനോടു: ഈ മനുഷ്യൻ
നഗരത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന പടയാളികൾക്കും
സർവ്വജനത്തിന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്കു
പറഞ്ഞു ധൈര്യക്ഷയം വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു
അവനെ കൊന്നുകളയേണമേ; ഈ മനുഷ്യൻ
ഈ ജനത്തിന്റെ നന്മയല്ല തിന്മയത്രേ
അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 5
സിദെക്കീയാരാജാവു: ഇതാ, അവൻ
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായി ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ രാജാവിന്നു
കഴിവില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവർ
യിരെമ്യാവെ പിടിച്ചു കാവൽപുരമുറ്റത്തു
രാജകുമാരനായ മല്ക്കീയാവിന്നുള്ള കുഴിയിൽ
ഇറക്കി; കയറുകൊണ്ടായിരുന്നു അവർ
യിരെമ്യാവെ ഇറക്കിയതു; കുഴിയിൽ ചെളിയല്ലാതെ
വെള്ളമില്ലായിരുന്നു; യിരെമ്യാവു ചെളിയിൽ
താണു. 7 അവർ യിരെമ്യാവെ കുഴിയിൽ
ഇട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു രാജഗൃഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
കൂശ്യനായ ഏബെദ്--മേലെക്ക് എന്ന ഷണ്ഡൻ
കേട്ടു; അന്നു രാജാവു ബെന്യാമീൻവാതില്ക്കൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു. 8 ഏബെദ്-മേലെക്ക്

രാജഗൃഹത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിച്ചെന്നു
രാജാവിനോടു സംസാരിച്ചു: 9 യജമാനനായ
രാജാവേ, ഈ മനുഷ്യർ യിരെമ്യാപ്രവാചകനോടു
ചെയ്തതൊക്കെയും അന്യായമത്രേ;
അവർ അവനെ കുഴിയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു;
നഗരത്തിൽ അപ്പം ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ
അവിടെ പട്ടിണികിടന്നു ചാകേയുള്ള
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 രാജാവു കൂശ്യനായ
ഏബെദ്-മേലെക്കിനോടു: നീ ഇവിടെനിന്നു
മുപ്പതു ആളുകളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു,
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മരിക്കുംമുമ്പെ അവനെ
കുഴിയിൽനിന്നു കയറ്റിക്കൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു. 11
അങ്ങനെ ഏബെദ്-മേലെക്ക് ആയാളുകളെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു രാജഗൃഹത്തിൽ ഭണ്ഡാരമുറിക്കു
കീഴെ ചെന്നു അവിടെ നിന്നു പഴന്തുണിയും
കീറ്റുതുണിക്കണ്ടങ്ങളും എടുത്തു കുഴിയിൽ
യിരെമ്യാവിന്നു കയറുവഴി ഇറക്കിക്കൊടുത്തു. 12
കൂശ്യനായ ഏബെദ്--മേലെക്ക് യിരെമ്യാവോടു:
ഈ പഴന്തുണിയും കീറ്റുതുണിക്കണ്ടങ്ങളും
നിന്റെ കക്ഷങ്ങളിൽ വെച്ചു അതിന്നു പുറമെ
കയറിട്ടുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു; യിരെമ്യാവു
അങ്ങനെ ചെയ്തു. 13 അവർ യിരെമ്യാവെ
കയറുകൊണ്ടു കുഴിയിൽനിന്നു വലിച്ചുകയറ്റി;
യിരെമ്യാവു കാവൽപുരമുറ്റത്തു പാർത്തു.
14 അതിന്റെ ശേഷം സിദെക്കീയാരാജാവു
ആളയച്ചു യിരെമ്യാപ്രവാചകനെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ മൂന്നാം പ്രവേശനത്തിങ്കൽ തന്റെ
അടുക്കൽ വരുത്തി; രാജാവു യിരെമ്യാവോടു:
ഞാൻ നിന്നോടു ഒരു കാര്യം ചോദിക്കുന്നു;

എന്നോടു ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു.
15 അതിന്നു യിരെമ്യാവു സിദെക്കീയാവോടു: ഞാൻ
അതു ബോധിപ്പിച്ചാൽ എന്നെ കൊല്ലുകയില്ലയോ?
ഞാൻ ഒരു ആലോചന പറഞ്ഞു തന്നാൽ എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കയില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 16
സിദെക്കീയാരാജാവു: ഈ പ്രാണനെ
സൃഷ്ടിച്ചുതന്ന യഹോവയാണ, ഞാൻ നിന്നെ
കൊല്ലുകയില്ല; നിനക്കു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഞാൻ നിന്നെ
ഏല്പിക്കയുമില്ല എന്നു യിരെമ്യാവോടു രഹസ്യമായി
സത്യംചെയ്തു. 17 എന്നാറെ യിരെമ്യാവു
സിദെക്കീയാവോടു: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായി
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബാബേൽരാജാവിന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നാൽ
നിനക്കു പ്രാണരക്ഷയുണ്ടാകും; ഈ
നഗരത്തെ തീ വെച്ചു ചുട്ടുകളകയുമില്ല; നീയും
നിന്റെ ഗൃഹവും ജീവനോടെ ഇരിക്കും. 18
നീ ബാബേൽരാജാവിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തു ചെല്ലാഞ്ഞാലോ ഈ
നഗരം കല്ദയരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും;
അവർ അതിനെ തീ വെച്ചു ചുട്ടുകളയും; നീ
അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു തെറ്റിയൊഴികയുമില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 സിദെക്കീയാരാജാവു
യിരെമ്യാവോടു: കല്ദയർ എന്നെ അവരുടെ പക്ഷം
ചേർന്നിരിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കയും അവർ എന്നെ അപമാനിക്കയും
ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
20 അതിന്നു യിരെമ്യാവു പറഞ്ഞതു: അവർ

നിന്നെ ഏല്പിക്കയില്ല; ഞാൻ ബോധിപ്പിക്കുന്ന
യഹോവയുടെ വചനം കേൾക്കേണമേ;
എന്നാൽ നിനക്കു നന്നായിരിക്കും; നിനക്കു
പ്രാണരക്ഷയുണ്ടാകും. 21 പുറത്തു ചെല്ലുവാൻ
നിനക്കു മനസ്സില്ലെങ്കിലോ, യഹോവ
വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്ന അരുളപ്പാടാവിതു:
22 യെഹൂദാരാജാവിന്റെ അരമനയിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന സകലസ്ത്രീകളും പുറത്തു
ബാബേൽരാജാവിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ
പോകേണ്ടിവരും; നിന്റെ ചങ്ങാതിമാർ നിന്നെ
വശീകരിച്ചു തോല്പിച്ചു; നിന്റെ കാൽ ചെളിയിൽ
താണപ്പോൾ പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു എന്നു അവർ
പറയും. 23 നിന്റെ സകലഭാര്യമാരെയും
മക്കളെയും പുറത്തു കല്ദയരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോകും; നീയും അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
ഒഴിഞ്ഞുപോകാതെ ബാബേൽരാജാവിന്റെ
കയ്യിൽ അകപ്പെടും; ഈ നഗരത്തെ തീ വെച്ചു
ചുട്ടുകളയുന്നതിന്നു നീ ഹേതുവാകും. 24
സിദെക്കീയാവു യിരെമ്യാവോടു പറഞ്ഞതു:
ഈ കാര്യം ആരും അറിയരുതു: എന്നാൽ
നീ മരിക്കയില്ല. 25 ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിച്ചപ്രകാരം പ്രഭുക്കന്മാർ കേട്ടിട്ടു നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: നീ രാജാവിനോടു എന്തു
സംസാരിച്ചു? ഞങ്ങളോടു പറക; ഒന്നും
മറെച്ചുവെക്കരുതു; ഞങ്ങൾ നിന്നെ കൊല്ലുകയില്ല;
രാജാവു നിന്നോടു എന്തു സംസാരിച്ചു
എന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചാൽ, 26 നീ അവരോടു:
യോനാഥാന്റെ വീട്ടിൽ കിടന്നു മരിക്കാതെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെ വീണ്ടും അവിടെ

അയക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ രാജസന്നിധിയിൽ
സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കയായിരുന്നു എന്നു
പറയേണം. 27 സകലപ്രഭുക്കന്മാരും യിരെമ്യാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു ചോദിച്ചാറെ
അവൻ, രാജാവു കല്പിച്ച ഈ വാക്കുപോലെ
ഒക്കെയും അവരോടു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ കാര്യം
വെളിവാകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവർ ഒന്നും
മിണ്ടാതെ അവനെ വിട്ടുപോയി. 28 യെരൂശലേം
പിടിച്ച നാൾവരെ യിരെമ്യാവു കാവൽപുരമുറ്റത്തു
പാർത്തു; യെരൂശലേം പിടിച്ചപ്പോഴും അവൻ
അവിടെത്തന്നെ ആയിരുന്നു.

39 യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവിന്റെ
ഒമ്പതാം ആണ്ടിൽ പത്താം മാസത്തിൽ
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരും അവന്റെ
സകലസൈന്യവും യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ വന്നു
അതിനെ നിരോധിച്ചു. 2 സിദെക്കീയാവിന്റെ
പതിനൊന്നാം ആണ്ടിൽ നാലാം മാസം ഒമ്പതാം
തിയ്യതി നഗരത്തിന്റെ മതിൽ ഒരിടം ഇടിച്ചുതുറന്നു.
3 ബാബേൽരാജാവിന്റെ സകലപ്രഭുക്കന്മാരുമായ
നേർഗ്ഗൽ-ശരേസരും സംഗർ-നെബോവും
സർ-സെഖീമും രബ്-സാരീസും നേർഗ്ഗൽ-
ശരേസരും രബ്-മാഗും ബാബേൽരാജാവിന്റെ
ശേഷം പ്രഭുക്കന്മാരൊക്കെയും അകത്തു
കടന്നു നടുവിലത്തെ വാതില്ക്കൽ ഇരുന്നു. 4
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവും എല്ലാ
പടയാളികളും അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ഓടിപ്പോയി;
അവർ രാത്രിയിൽ രാജാവിന്റെ തോട്ടം
വഴിയായി രണ്ടു മതിലുകൾക്കും നടുവിലുള്ള
വാതില്ക്കൽകൂടി നഗരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു

അരാബവഴിക്കു പോയി. 5 കല്ദയരുടെ സൈന്യം
അവരെ പിന്തുടൎന്നു, യെരീഹോ സമഭൂമിയിൽവെച്ചു
സിദെക്കീയാവോടൊപ്പം എത്തി അവനെ
പിടിച്ചു, ഹമാത്ത് ദേശത്തിലെ രിബ്ളയിൽ
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ അവന്നു വിധി
കല്പിച്ചു. 6 ബാബേൽരാജാവു രിബ്ളയിൽവെച്ചു
സിദെക്കീയാവിന്റെ പുത്രന്മാരെ അവൻ കാൺകെ
കൊന്നു; യെഹൂദാകുലീനന്മാരെ ഒക്കെയും
ബാബേൽരാജാവു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 7
അവൻ സിദെക്കീയാവിന്റെ കണ്ണു
പൊട്ടിച്ചു, അവനെ ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു ചങ്ങലയിട്ടു ബന്ധിച്ചു. 8
കല്ദയർ രാജഗൃഹത്തെയും ജനത്തിന്റെ
വീടുകളെയും തീ വെച്ചു ചുട്ടു, യെരൂശലേമിന്റെ
മതിലുകളെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 9 നഗരത്തിൽ
ശേഷിച്ച ജനത്തെയും തന്റെ പക്ഷം
ചേരുവാൻ ഓടിവന്നവരെയും ശേഷിച്ചിരുന്ന
ജനശിഷ്ടത്തെയും അകമ്പടിനായകനായ
നെബൂസർ-അദാൻ ബാബേലിലേക്കു പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി. 10 ജനത്തിൽ ഒന്നുമില്ലാത്ത
എളിയവരെ അകമ്പടി നായകനായ നെബൂസർ-
അദാൻ യെഹൂദാദേശത്തു പാൎപ്പിച്ചു, അവൎക്കു
അന്നു മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും നിലങ്ങളും
കൊടുത്തു. 11 യിരെമ്യാവെക്കുറിച്ചു
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-അദാനോടു: 12
നീ അവനെ വരുത്തി, അവന്റെമേൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചു,
അവനോടു ഒരു ദോഷവും ചെയ്യാതെ അവൻ

നിന്നോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതൊക്കെയും
ചെയ്തുകൊടുക്ക എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. 13
അങ്ങനെ അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-
അദാനും നെബൂശസ്ബാനും രബ്-
സാരീസും നേർഗ്ഗൽ-ശരേസരും രബ്-മാഗും
ബാബേൽരാജാവിന്റെ സകലപ്രഭുക്കന്മാരുംകൂടെ
ആളയച്ചു, 14 യിരെമ്യാവെ
കാവൽപുരമുറ്റത്തുനിന്നു വരുത്തി അവനെ
വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു
ശാഫാന്റെ മകനായ അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവെ ഏല്പിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ പാർത്തു. 15 യിരെമ്യാവു
കാവൽപുരമുറ്റത്തു അടെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
കാലത്തു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
അവന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 16 നീ ചെന്നു
കൂശ്യനായ ഏബെദ്-മേലെക്കിനോടു പറയേണ്ടതു:
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
എന്റെ വചനങ്ങളെ ഈ നഗരത്തിന്മേൽ
നന്മെക്കല്ല, തിന്മെക്കത്രേ നിവൃത്തിക്കും; അന്നു നീ
കാൺകെ അവ നിവൃത്തിയാകും. 17 അന്നു ഞാൻ
നിന്നെ വിടുവിക്കും; നീ ഭയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരുടെ
കയ്യിൽ നീ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയുമില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18 ഞാൻ നിന്നെ
വിടുവിക്കും; നീ വാളാൽ വീഴുകയില്ല; നിന്റെ ജീവൻ
നിനക്കു കൊള്ള കിട്ടിയതുപോലെ ഇരിക്കും; നീ
എന്നിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

40 അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-അദാൻ
യിരെമ്യാവെ രാമയിൽനിന്നു വിട്ടയച്ചശേഷം
അവന്നു യഹോവയിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു.
ബാബേലിലേക്കു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയവരായ
യെരൂശലേമിലെയും യെഹൂദയിലെയും
സകലബദ്ധന്മാരുടെയും കൂട്ടത്തിൽ അവനെയും
ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിരുന്നു. 2 എന്നാൽ
അകമ്പടിനായകൻ യിരെമ്യാവെ വരുത്തി
അവനോടു പറഞ്ഞതു: നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു ഈ അനൎത്ഥം
അരുളിച്ചെയ്തു. 3 അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
യഹോവ വരുത്തി നിവൎത്തിച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
യഹോവയോടു പാപം ചെയ്തു അവന്റെ
വാക്കു കേൾക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ
കാൎയ്യം നിങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 4
ഇപ്പോൾ, ഇതാ, നിന്റെ കൈമേലുള്ള ചങ്ങല
ഞാൻ ഇന്നു അഴിച്ചു നിന്നെ വിട്ടയക്കുന്നു;
എന്നോടു കൂടെ ബാബേലിൽ പോരുവാൻ
നിനക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ പോരിക; ഞാൻ
നിന്നെ നോക്കും എന്നോടുകൂടെ ബാബേലിൽ
പോരുവാൻ അനിഷ്ടം തോന്നിയാലോ പോരേണ്ടാ;
ഇതാ, ദേശമൊക്കെയും നിന്റെ മുമ്പാകെ
ഇരിക്കുന്നു; നിനക്കു ഇഷ്ടവും യോഗ്യവുമായി
തോന്നുന്ന ഇടത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊൾക. 5
അവൻ വിട്ടുപോകുംമുമ്പെ അവൻ പിന്നെയും:
ബാബേൽരാജാവു യെഹൂദാപട്ടണങ്ങൾക്കു
അധിപതിയാക്കിയിരിക്കുന്ന ശാഫാന്റെ മകനായ
അഹീക്കാമിന്റെ മകൻ ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽ
നീ ചെന്നു അവനോടു കൂടെ ജനത്തിന്റെ

മദ്ധ്യേ പാൎക്ക; അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ള
ഇടത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു
അകമ്പടിനായകൻ വഴിച്ചിലവും സമ്മാനവും
കൊടുത്തു അവനെ യാത്ര അയച്ചു. 6 അങ്ങനെ
യിരെമ്യാവു മിസ്പയിൽ അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു, അവനോടുകൂടെ
ദേശത്തു ശേഷിച്ചിരുന്ന ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
പാൎത്തു. 7 ബാബേൽരാജാവു അഹീക്കാമിന്റെ
മകനായ ഗെദല്യാവെ ദേശാധിപതിയാക്കിയെന്നും
ബാബേലിലേക്കു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകാത്ത
ദേശത്തിലെ എളിയവരായ പുരുഷന്മാരെയും
സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും അവനെ
ഏല്പിച്ചു എന്നും നാട്ടുപുറത്തുണ്ടായിരുന്ന
എല്ലാപടത്തലവന്മാരും അവരുടെ ആളുകളും
കേട്ടപ്പോൾ, 8 അവർ മിസ്പയിൽ ഗെദല്യാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ
യിശ്മായേൽ, കാരേഹിന്റെ പുത്രന്മാരായ
യോഹാനാനും യോനാഥാനും, തൻഹൂമെത്തിന്റെ
പുത്രനായ സെരായാവും നെട്ടോഫാത്യനായ
എഫായിയുടെ പുത്രന്മാർ, മയഖാത്യന്റെ
മകനായ യെസന്യാവു എന്നിവരും അവരുടെ
ആളുകളും തന്നേ. 9 ശാഫാന്റെ മകനായ
അഹീക്കാമിന്റെ മകൻ ഗെദല്യാവു അവരോടും
അവരുടെ ആളുകളോടും സത്യം ചെയ്തു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ കല്ദയരെ
സേവിപ്പാൻ ഭയപ്പെടരുതു; ദേശത്തു പാൎത്തു
ബാബേൽരാജാവിനെ സേവിപ്പിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു നന്നായിരിക്കും; 10 ഞാൻ നമ്മുടെ
അടുക്കൽ വരുന്ന കല്ദയക്കു ഉത്തരവാദിയായി

മിസ്പയിൽ വസിക്കും; നിങ്ങളോ വീഞ്ഞും പഴവും
എണ്ണയും ശേഖരിച്ചു, പാത്രങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചു,
നിങ്ങൾ കൈവശമാക്കിയ പട്ടണങ്ങളിൽ
പാൎത്തുകൊൾവിൻ. 11 അങ്ങനെ തന്നേ
മോവാബിലും അമ്മോന്യരുടെ ഇടയിലും
എദോമിലും മറ്റു ദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ
യെഹൂദന്മാരും ബാബേൽരാജാവു യെഹൂദയിൽ
ഒരു ശേഷിപ്പിനെ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ശാഫാന്റെ
മകനായ അഹീക്കാമിന്റെ മകൻ ഗെദല്യാവെ
അവെക്കു അധിപതിയാക്കീട്ടുണ്ടെന്നും കേട്ടപ്പോൾ
12 സകല യെഹൂദന്മാരും അവർ ചിതറിപ്പോയിരുന്ന
സകലസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും മടങ്ങി
യെഹൂദാദേശത്തു ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽ
മിസ്പയിൽ വന്നു വീഞ്ഞും പഴവും അനവധിയായി
ശേഖരിച്ചു. 13 എന്നാൽ കാരേഹിന്റെ മകനായ
യോഹാനാനും നാട്ടുപുറത്തു പാൎത്തിരുന്ന
എല്ലാപടത്തലവന്മാരും മിസ്പയിൽ ഗെദല്യാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: 14 നിന്നെ
കൊന്നുകളയേണ്ടതിന്നു അമ്മോന്യരുടെ
രാജാവായ ബാലീസ് നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ
യിശ്മായേലിനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നീ
അറിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു; അഹീക്കാമിന്റെ
മകനായ ഗെദല്യാവോ അവരുടെ വാക്കു
വിശ്വസിച്ചില്ല. 15 പിന്നെ കാരേഹിന്റെ മകനായ
യോഹാനാൻ മിസ്പയിൽവെച്ചു ഗെദല്യാവോടു
രഹസ്യമായി സംസാരിച്ചു: ഞാൻ ചെന്നു
ആരും അറിയാതെ നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ
യിശ്മായേലിനെ കൊന്നുകളയട്ടെ; നിന്റെ
അടുക്കൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും

ചിതറിപ്പോകുവാനും യെഹൂദയിൽ ശേഷിച്ചവർ
നശിച്ചുപോകുവാനും തക്കവണ്ണം അവൻ നിന്നെ
കൊല്ലുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16
എന്നാൽ അഹീക്കാമിന്റെ മകൻ ഗെദല്യാവു
കാരേഹിന്റെ മകൻ യോഹാനാനോടു: നീ ഈ
കാര്യം ചെയ്യരുതു; നീ യിശ്മായേലിനെക്കുറിച്ചു
ഭോഷ്കു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
41 എന്നാൽ ഏഴാം മാസത്തിൽ
രാജവംശക്കാരനും രാജാവിന്റെ മഹത്തുക്കളിൽ
ഒരുവനുമായി എലീശാമയുടെ മകനായ
നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ പത്തു
ആളുമായി മിസ്പയിൽ അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവിടെ
മിസ്പയിൽവെച്ചു അവർ ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.
2 നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേലും കൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന പത്തു ആളും എഴുന്നേറ്റു,
ബാബേൽരാജാവു ദേശാധിപതിയാക്കിയിരുന്ന
ശാഫാന്റെ മകനായ അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവെ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊന്നു. 3
മിസ്പയിൽ ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ യെഹൂദന്മാരെയും അവിടെ
കണ്ട കല്ദയപടയാളികളെയും യിശ്മായേൽ
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 4 ഗെദല്യാവെ കൊന്നിട്ടു രണ്ടാം
ദിവസം, അതു ആരും അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ, 5 ശെഖേമിൽനിന്നും ശീലോവിൽനിന്നും
ശമര്യ്യയിൽനിന്നും എണ്പതു പുരുഷന്മാർ താടി
ചിരെച്ചും വസ്ത്രം കീറിയും തങ്ങളെത്തന്നേ
മുറിവേല്പിച്ചുംകൊണ്ടു വഴിപാടും കുന്തുരുക്കവും
എടുത്തു യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു

പോകുംവഴി അവിടെ എത്തി. 6 നെഥന്യാവിന്റെ
മകൻ യിശ്മായേൽ മിസ്പയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു അവരെ എതിരേറ്റു ചെന്നു;
അവരെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവരോടു:
അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ ഗെദല്യാവിന്റെ
അടുക്കൽ വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവർ
പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ എത്തിയപ്പോൾ
നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ യിശ്മായേലും
കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളും അവരെ കൊന്നു
ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 8 എന്നാൽ അവരിൽ
പത്തുപേർ യിശ്മായേലിനോടു: ഞങ്ങളെ
കൊല്ലരുതേ; വയലിൽ കോതമ്പു, യവം, എണ്ണ,
തേൻ എന്നീവക സംഭാരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ
ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു
അവൻ സമ്മതിച്ചു അവരെ അവരുടെ
സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ കൊല്ലാതെയിരുന്നു. 9
യിശ്മായേൽ ഗെദല്യാവെയും കൂട്ടരെയും
കൊന്നു ശവങ്ങളെ എല്ലാം ഇട്ടുകളഞ്ഞ കുഴി
ആസാരാജാവു യിസ്രായേൽരാജാവായ
ബയശാനിമിത്തം ഉണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു;
നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ യിശ്മായേൽ അതിനെ
നിഹതന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറെച്ചു. 10 പിന്നെ
യിശ്മായേൽ മിസ്പയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
ജനശിഷ്ടത്തെ ഒക്കെയും രാജകുമാരികളെയും
അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-അദാൻ
അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ ഗെദല്യാവെ
ഏല്പിച്ചവരായി മിസ്പയിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന
സകലജനത്തെയും ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോയി;
നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ അവരെ

ബദ്ധരാക്കി അമ്മോന്യരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
പോകുവാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. 11 നെഥന്യാവിന്റെ
മകൻ യിശ്മായേൽ ചെയ്ത ദോഷം ഒക്കെയും
കാരേഹിന്റെ മകനായ യോഹാനാനും കൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന പടത്തലവന്മാരും കേട്ടപ്പോൾ 12
അവർ സകലപുരുഷന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
നെഥന്യാവിന്റെ മകനായ യിശ്മായേലിനോടു
യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ ചെന്നു, ഗിബെയോനിലെ
പെരിങ്കളങ്ങരെവെച്ചു അവനെ കണ്ടെത്തി. 13
യിശ്മായേലിനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ജനമൊക്കെയും കാരേഹിന്റെ മകനായ
യോഹാനാനെയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ
പടത്തലവന്മാരെയും കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു. 14
യിശ്മായേൽ മിസ്പയിൽനിന്നു ബദ്ധരാക്കി
കൊണ്ടുപോന്നിരുന്ന സർവ്വജനവും തിരിഞ്ഞു,
കാരേഹിന്റെ മകനായ യോഹാനാന്റെ അടുക്കൽ
ചേന്നു. 15 നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേലോ
എട്ടു ആളുമായി യോഹാനാനെ വിട്ടു തെറ്റി
അമ്മോന്യരുടെ അടുക്കൽ പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 16
നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ
അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ ഗെദല്യാവെ
കൊന്നുകളഞ്ഞശേഷം, അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
കാരേഹിന്റെ മകനായ യോഹാനാനും കൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാപടത്തലവന്മാരും വിടുവിച്ച
ജനശിഷ്ടത്തെ ഒക്കെയും, ഗിബെയോനിൽനിന്നു
തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന പടയാളികളെയും
സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും
ഷണ്ഡന്മാരെയും തന്നേ, അവർ മിസ്പയിൽനിന്നു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, 17 കല്ദയരെ പേടിച്ചിട്ടു മിസ്രയീമിൽ

പോകുവാൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടു ബേത്ത്ലേഹെമിന്നു
സമീപത്തുള്ള ഗേരൂത്ത്-കിംഹാമിൽ
ചെന്നു താമസിച്ചു. 18 ബാബേൽരാജാവു
ദേശാധിപതിയാക്കിയ അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവെ നെഥന്യാവിന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ
കൊന്നുകളകകാരണത്താൽ ആയിരുന്നു അവർ
കല്ദയരെ പേടിച്ചതു.
42 അനന്തരം എല്ലാപടത്തലവന്മാരും കാരേഹിന്റെ
മകനായ യോഹാനാനും ഹോശയ്യാവിന്റെ മകനായ
യെസന്യാവും ആബാലവൃദ്ധം സൎവ്വജനവും
അടുത്തുവന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകനോടു: 2 നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങൾ നടക്കേണ്ടുന്ന
വഴിയും ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാൎയ്യവും
ഞങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരേണ്ടതിന്നു
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സകലജനവുമായ
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിക്കേണം എന്നുള്ള
ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അംഗീകരിക്കേണമേ.
3 അസംഖ്യജനമായിരുന്ന ഞങ്ങളിൽ
അല്പംപേർ മാത്രമേ ശേഷിപ്പുള്ളു എന്നു നീ
സ്വന്തകണ്ണാൽ കാണുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 4
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു പ്രാൎത്ഥിക്കും; യഹോവ
നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരമരുളുന്നതെല്ലാം ഞാൻ
നിങ്ങളെ അറിയിക്കും; ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവർ യിരെമ്യാവോടു:
നീ മുഖാന്തരം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ

ഞങ്ങളോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഒക്കെയും
ഞങ്ങൾ ചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ, യഹോവ
നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ സത്യവും വിശ്വസ്തതയുമുള്ള
സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ. 6 ഞങ്ങൾ നിന്നെ
പറഞ്ഞയക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചിട്ടു
ഞങ്ങൾക്കു ഗുണം വരേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു ഗുണമായാലും
ദോഷമായാലും ഞങ്ങൾ കേട്ടനുസരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം
യിരെമ്യാവിന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി.
8 അവൻ കാരേഹിന്റെ മകനായ യോഹാനാനെയും
കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ പടത്തലവന്മാരെയും
ആബാലവൃദ്ധം സകലജനത്തെയും വിളിച്ചു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: 9 നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ
ബോധിപ്പിപ്പാൻ നിങ്ങൾ എന്നെ പറഞ്ഞയച്ച
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 10 നിങ്ങൾ ഈ ദേശത്തു
പാൎത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
പൊളിച്ചുകളയാതെ പണികയും നിങ്ങളെ
പറിച്ചുകളയാതെ നടുകയും ചെയ്യും; നിങ്ങൾക്കു
വരുത്തിയ അനൎത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
അനുതപിക്കുന്നു. 11 നിങ്ങൾ പേടിക്കുന്ന
ബാബേൽരാജാവിനെ പേടിക്കേണ്ടാ; നിങ്ങളെ
രക്ഷിപ്പാനും അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു നിങ്ങളെ
വിടുവിപ്പാനും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവനെ പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12 അവന്നു നിങ്ങളോടു
കരുണ തോന്നുവാനും നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ

ദേശത്തേക്കു മടക്കി അയപ്പാനും തക്കവണ്ണം
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കരുണകാണിക്കും. 13
എന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു അനുസരിക്കാതെ
ഞങ്ങൾ ഈ ദേശത്തു പാൎക്കയില്ല; 14
യുദ്ധം കാണ്മാനില്ലാത്തതും കാഹളനാദം
കേൾപ്പാനില്ലാത്തതും ആഹാരത്തിന്നു
മുട്ടില്ലാത്തതുമായ, മിസ്രയീംദേശത്തു ചെന്നു
പാൎക്കും എന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ - യെഹൂദയിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവരേ, 15 ഇപ്പോൾ യഹോവയുടെ
വചനം കേൾപ്പിൻ! യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിലേക്കു
പോകുവാൻ മുഖം തിരിച്ചു അവിടെ ചെന്നു
പാൎക്കേണ്ടതിന്നു ഭാവിക്കുന്നു എങ്കിൽ - 16 നിങ്ങൾ
പേടിക്കുന്ന വാൾ അവിടെ മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു
നിങ്ങളെ പിടിക്കും; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്ന ക്ഷാമം
അവിടെ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു നിങ്ങളെ ബാധിക്കും;
അവിടെവെച്ചു നിങ്ങൾ മരിക്കും. 17 മിസ്രയീമിൽ
ചെന്നു പാൎക്കേണ്ടതിന്നു അവിടെ പോകുവാൻ
മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏവരും വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും
മരിക്കും; ഞാൻ അവൎക്കു വരുത്തുന്ന
അനൎത്ഥത്തിൽ അകപ്പെടാതെ അവരിൽ
ആരും ശേഷിക്കയോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയോ
ചെയ്കയില്ല. 18 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ കോപവും എന്റെ
ക്രോധവും യെരൂശലേംനിവാസികളുടെ മേൽ

പകന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ, നിങ്ങൾ
മിസ്രയീമിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ എന്റെ ക്രോധം
നിങ്ങളുടെ മേലും പകരും; നിങ്ങൾ പ്രാക്കിന്നും
സ്തംഭനത്തിന്നും ശാപത്തിന്നും നിന്ദെക്കും
വിഷയമായ്തീരും; ഈ സ്ഥലം നിങ്ങൾ ഇനി
കാണുകയുമില്ല. 19 യെഹൂദയിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരേ,
നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽ പോകരുതു എന്നു യഹോവ
കല്പിക്കുന്നു; ഞാൻ അതു ഇന്നു നിങ്ങളോടു
സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 20 നീ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
പ്രാൎത്ഥിക്കേണം; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ ഞങ്ങളോടു
അറിയിക്കേണം; ഞങ്ങൾ അതുപോലെ ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ എന്നെ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 21
ഞാൻ ഇന്നു അതു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കയും
ചെയ്തു; നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ വാക്കു, ഞാൻ മുഖാന്തരം
അവൻ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ച കാൎയ്യം ഒന്നും
അനുസരിച്ചിട്ടില്ല; ഇതിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നേ
ചതിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ ചെന്നു പാൎപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തുവെച്ചു നിങ്ങൾ വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും മരിക്കും
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.

43 യിരെമ്യാവു സകലജനത്തോടും
അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവ അവനെ
അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു പറയിച്ച ഈ

സകലവചനങ്ങളും, അവരുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ സകലവചനങ്ങളും തന്നേ, പറഞ്ഞു
തീൎന്നശേഷം 2 ഹോശയ്യാവിന്റെ മകനായ
അസൎയ്യാവും കാരേഹിന്റെ മകനായ യോഹാനാനും
അഹങ്കാരികളായ പുരുഷന്മാരൊക്കെയും
യിരെമ്യാവോടു: നീ ഭോഷ്കു പറയുന്നു;
മിസ്രയീമിൽ ചെന്നു പാൎക്കേണ്ടേതിന്നു അവിടെ
പോകരുതെന്നു പറവാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല. 3 കല്ദയർ ഞങ്ങളെ
കൊന്നുകളയേണ്ടതിന്നും ഞങ്ങളെ ബദ്ധരാക്കി
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങളെ അവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിപ്പാൻ
നേൎയ്യാവിന്റെ മകനായ ബാരൂക്ക് നിന്നെ
ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമായി ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ കാരേഹിന്റെ
മകനായ യോഹാനാനും എല്ലാപടത്തലവന്മാരും
സകലജനവും യെഹൂദാദേശത്തു പാൎക്കേണം
എന്നുള്ള യഹോവയുടെ വാക്കു അനുസരിച്ചില്ല. 5
സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ ചിതറിപ്പോയിട്ടു
യെഹൂദാദേശത്തു പാൎക്കേണ്ടേതിന്നു
മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദാശിഷ്ടത്തെ ഒക്കെയും 6
പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും
രാജകുമാരികളെയും അകമ്പടിനായകനായ
നെബൂസർ-അദാൻ ശാഫാന്റെ മകനായ
അഹീക്കാമിന്റെ മകനായ ഗെദല്യാവെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന
എല്ലാവരെയും യിരെമ്യാപ്രവാചകനെയും
നേൎയ്യാവിന്റെ മകനായ ബാരൂക്കിനെയും
കാരേഹിന്റെ മകനായ യോഹാനാനും
എല്ലാ പടത്തലവന്മാരും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, 7

യഹോവയുടെ വാക്കു അനുസരിക്കാതെ
മിസ്രയീംദേശത്തു ചെന്നു തഹ്പനേസ് വരെ
എത്തി. 8 തഹ്പനേസിൽവെച്ചു യിരെമ്യാവിന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
9 നീ വലിയ കല്ലുകളെ എടുത്തു
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ കാൺകെ തഹ്പനേസിൽ
ഫറവോന്റെ അരമനയുടെ പടിക്കലുള്ള
കളത്തിലെ കളിമണ്ണിൽ കുഴിച്ചിട്ടു അവരോടു
പറയേണ്ടതു: 10 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ദാസനായ
നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന ബാബേൽരാജാവിനെ
വരുത്തി ഞാൻ കുഴിച്ചിട്ട ഈ കല്ലുകളിന്മേൽ
അവന്റെ സിംഹാസനം വെക്കും; അവൻ
അവയുടെമേൽ തന്റെ മണിപ്പന്തൽ നിൎത്തും. 11
അവൻ അന്നു മിസ്രയീംദേശം ജയിച്ചടക്കി
മരണത്തിന്നുള്ളവരെ മരണത്തിന്നും
പ്രവാസത്തിന്നുള്ളവരെ പ്രവാസത്തിന്നും
വാളിന്നുള്ളവരെ വാളിന്നും ഏല്പിക്കും. 12 ഞാൻ
മിസ്രയീമിലെ ദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു തീ
വെക്കും; അവയെ ചുട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു അവൻ അവരെ
പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; ഒരിടയൻ
തന്റെ പുതെപ്പു പുതെക്കുന്നതു പോലെ അവൻ
മിസ്രയീംദേശത്തെ പുതെക്കയും അവിടെനിന്നു
സമാധാനത്തോടെ പുറപ്പെട്ടുപോകയും ചെയ്യും. 13
അവൻ മിസ്രയീംദേശത്തു ബേത്ത്-ശേമെശിലെ
വിഗ്രഹങ്ങളെ തകൎത്തു മിസ്രയീമ്യദേവന്മാരുടെ
ക്ഷേത്രങ്ങളെ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും.

44 മിസ്രയീംദേശത്തു മിഗ്ദോലിലും
തഹ്പനേസിലും നോഫിലും പത്രോസ്
ദേശത്തും പാക്കുന്ന സകലയെഹൂദന്മാരെയും
കുറിച്ചു യിരെമ്യാവിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു
എന്തെന്നാൽ: 2 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ യെരൂശലേമിന്മേലും
സകലയെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിന്മേലും
വരുത്തിയിരിക്കുന്ന അനൎത്ഥം ഒക്കെയും നിങ്ങൾ
കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; അവ ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു; ആരും
അവയിൽ വസിക്കുന്നതുമില്ല. 3 അതു, അവരോ
നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോ അറിയാത്ത
അന്യദേവന്മാൎക്കു ധൂപംകാട്ടുവാനും അവയെ
സേവിപ്പാനും ചെന്നു എന്നെ കോപിപ്പിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം അവർ ചെയ്ത ദോഷംനിമിത്തമത്രേ. 4
ഞാൻ ഇടവിടാതെ പ്രവാചകന്മാരായ എന്റെ
ദാസന്മാരെ ഒക്കെയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു: ഞാൻ വെറുക്കുന്ന ഈ മ്ലേച്ഛകാൎയ്യം
നിങ്ങൾ ചെയ്യരുതെന്നു പറയിച്ചു. 5 എന്നാൽ
അവർ അന്യദേവന്മാൎക്കു ധൂപംകാട്ടാതവണ്ണം
തങ്ങളുടെ ദോഷം വിട്ടുതിരിയേണ്ടതിന്നു
ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ചെവി ചായിക്കാതെയും
ഇരുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു എന്റെ ക്രോധവും
കോപവും ചൊരിഞ്ഞു യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും
യെരൂശലേംവീഥികളിലും ജ്വലിച്ചു; അവ ഇന്നു
ശൂന്യവും നാശവും ആയി കിടക്കുന്നു. 7
ആകയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായി
സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾക്കു ശേഷിപ്പായി

ആരും ഇല്ലാതാകുംവണ്ണം യെഹൂദയുടെ
മദ്ധ്യേനിന്നു പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും
പൈതലിനെയും മുലകുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെയും
ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നും 8 നിങ്ങൾ
വന്നു പാക്കുന്ന മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു
അന്യദേവന്മാക്കു ധൂപംകാണിച്ചു നിങ്ങളുടെ
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു എന്നെ
കോപിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളെത്തന്നേ
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു സകലഭൂജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ നിങ്ങൾ ശാപവും നിന്ദയും
ആയ്തീരേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളുടെ
പ്രാണഹാനിക്കായി ഈ മഹാദോഷം
ചെയ്യുന്നതെന്തു? 9 യെഹൂദാദേശത്തും
യെരൂശലേമിന്റെ വീഥികളിലും നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളും
യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളും
അവരുടെ ഭാൎയ്യമാർ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളും നിങ്ങൾ
ചെയ്ത ദോഷങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാർ
ചെയ്ത ദോഷങ്ങളും നിങ്ങൾ മറന്നുപോയോ?
10 അവർ ഇന്നുവരെയും തങ്ങളെത്തന്നേ
താഴ്ത്തിയില്ല; അവർ ഭയപ്പെടുകയോ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
മുമ്പിലും വെച്ച ന്യായപ്രമാണവും ചട്ടങ്ങളും
അനുസരിച്ചു നടക്കയോ ചെയ്തതുമില്ല. 11
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അനൎത്ഥത്തിന്നായിട്ടു,
യെഹൂദയെ മുഴുവനും ഛേദിച്ചുകളവാനായിട്ടു
തന്നേ, എന്റെ മുഖം നിങ്ങൾക്കു എതിരായി

വെക്കുന്നു. 12 മിസ്രയീംദേശത്തു ചെന്നു
പാപ്പാൻ അവിടെ പോകേണ്ടതിന്നു മുഖം
തിരിച്ചിരിക്കുന്ന യെഹൂദാശിഷ്ടത്തെ ഞാൻ
പിടിക്കും; അവരെല്ലാവരും മുടിഞ്ഞുപോകും;
മിസ്രയീംദേശത്തു അവർ വീഴും; വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും അവർ മുടിഞ്ഞുപോകും;
അവർ ആബാലവൃദ്ധം വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മരിക്കും; അവർ പ്രാക്കിന്നും
സ്തംഭനത്തിന്നും ശാപത്തിന്നും നിന്ദെക്കും
വിഷയമായ്തീരും. 13 ഞാൻ യെരൂശലേമിനെ
സന്ദർശിച്ചതുപോലെ മിസ്രയീംദേശത്തു
പാക്കുന്നവരെയും വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും
സന്ദർശിക്കും. 14 മിസ്രയിംദേശത്തു വന്നു
പാക്കുന്ന യെഹൂദാശിഷ്ടത്തിൽ ആരും അവക്കു
മടങ്ങിച്ചെന്നു പാപ്പാൻ ആഗ്രഹമുള്ള
യെഹൂദാദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോവാന്തക്കവണ്ണം
ചാടിപ്പോകയില്ല, ശേഷിക്കയുമില്ല; വഴുതിപ്പോകുന്ന
ചിലരല്ലാതെ ആരും മടങ്ങിപ്പോകയില്ല. 15 അതിന്നു
തങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാർ അന്യദേവന്മാക്കു ധൂപം
കാട്ടീട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞ സകലപുരുഷന്മാരും
മഹാസംഘമായി അരികെ നിന്ന സകലസ്ത്രീകളും
മിസ്രയീംദേശത്തു പത്രോസിൽ പാൎത്ത
സകലജനവും യിരെമ്യാവോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
16 നീ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വചനം സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ
നിന്നെ കൂട്ടാക്കുകയില്ല. 17 ആകാശരാജ്ഞിക്കു
ധൂപംകാട്ടുകയും അവൾക്കു പാനീയബലി
പകരുകയും ചെയ്യും എന്നു ഞങ്ങൾ

നേൎന്നിരിക്കുന്ന നേൎച്ച ഒക്കെയും ഞങ്ങൾ
നിവൎത്തിക്കും; ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരും രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും
യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും യെരൂശലേം
വീഥികളിലും ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ; അന്നു
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുവോളം ആഹാരവും
സുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരു അനൎത്ഥവും
നേരിട്ടിരുന്നില്ല. 18 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
ആകാശരാജ്ഞിക്കു ധൂപം കാട്ടുന്നതും
പാനീയബലി പകരുന്നതും നിൎത്തിയതു മുതൽ
ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടു തന്നേ; ഞങ്ങൾ
വാൾകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടും മുടിയുന്നു.
19 ആകാശരാജ്ഞിക്കു ധൂപംകാട്ടുകയും
പാനീയബലി പകരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ
അവളുടെ രൂപത്തിൽ അട ഉണ്ടാക്കുന്നതും
അവൾക്കു പാനീയബലി പകരുന്നതും ഞങ്ങളുടെ
ഭൎത്താക്കന്മാരെ കൂടാതെയോ? 20 അപ്പോൾ
യിരെമ്യാവു സകലജനത്തോടും, പുരുഷന്മാരും
സ്ത്രീകളുമായി തന്നോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞ
സകലജനത്തോടും തന്നേ, പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
21 യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിലും യെരൂശലേമിന്റെ
വീഥികളിലും നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും
രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ദേശത്തുള്ള ജനവും
ധൂപംകാട്ടിയതു യഹോവ ഓൎത്തില്ലയോ?
അവന്റെ മനസ്സിൽ അതു വന്നില്ലയോ? 22
നിങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾനിമിത്തവും നിങ്ങൾ
പ്രവൎത്തിച്ച മ്ലേച്ഛതനിമിത്തവും യഹോവെക്കു
സഹിപ്പാൻ വഹിയാതെയായി; അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ ദേശം ഇന്നു നിവാസികൾ ഇല്ലാതെ

ശൂന്യവും സ്തംഭനഹേതുവും ശാപവിഷയവും
ആയിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 23 നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
വാക്കു അനുസരിക്കാതെയും അവന്റെ
ന്യായപ്രമാണവും ചട്ടങ്ങളും സാക്ഷ്യങ്ങളും
പ്രമാണിച്ചു നടക്കാതെയും ധൂപംകാട്ടി
യഹോവയോടു പാപം ചെയ്കകൊണ്ടു,
ഇന്നു ഈ അനൎത്ഥം നിങ്ങൾക്കു വന്നു
ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 24 പിന്നെയും യിരെമ്യാവു
സകലജനത്തോടും സകലസ്ത്രീകളോടും
പറഞ്ഞതു: മിസ്രയീംദേശത്തിരിക്കുന്ന
യെഹൂദന്മാരായ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ! 25
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ആകാശരാജ്ഞിക്കു ധൂപം കാട്ടുവാനും
പാനീയബലി പകരുവാനും നേൎന്നിക്കുന്ന
നേൎച്ചകളെ ഞങ്ങൾ നിവൎത്തിക്കും എന്നു നിങ്ങളും
നിങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാരും വായ്കൊണ്ടു പറകയും
കൈകൊണ്ടു അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ നേൎച്ചകളെ ഉറപ്പാക്കിക്കൊൾവിൻ!
നിങ്ങളുടെ നേൎച്ചകളെ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊൾവിൻ! 26
അതുകൊണ്ടു മിസ്രയീംദേശത്തു പാൎക്കുന്ന
സകലയെഹൂദന്മാരുമായുള്ളോരേ, യഹോവയുടെ
വചനം കേൾപ്പിൻ! മിസ്രയീംദേശത്തെയും ഒരു
യെഹൂദനും വായെടുത്തു: യഹോവയായ
കൎത്താവണ എന്നിങ്ങനെ എന്റെ നാമം
ഇനി ഉച്ചരിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ എന്റെ
മഹത്തായ നാമം ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 27 ഞാൻ

അവരുടെ നന്മെക്കായിട്ടല്ല, തിന്മെക്കായിട്ടത്രേ
ജാഗരിച്ചിരിക്കും; മിസ്രയീംദേശത്തിലെ
എല്ലായെഹൂദന്മാരും വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും നശിച്ചു മുടിഞ്ഞുപോകും. 28
എന്നാൽ വാളിന്നു തെറ്റി ഒഴിയുന്ന ഏതാനും പേർ
മിസ്രയീംദേശത്തു നിന്നു യെഹൂദാദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിവരും; മിസ്രയീംദേശത്തു വന്നു പാർക്കുന്ന
ശേഷം യെഹൂദന്മാർ ഒക്കെയും എന്റെ വചനമോ
അവരുടേതോ ഏതു നിവൃത്തിയായി
എന്നറിയും. 29 എന്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ
തിന്മെക്കായിട്ടു നിവൎത്തിയായ്‌വരുമെന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
നിങ്ങളെ സന്ദൎശിക്കും എന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഒരു
അടയാളം ആകും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 30 ഞാൻ യെഹൂദാരാജാവായ
സിദെക്കീയാവെ അവന്റെ ശത്രുവും
അവന്നു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കിയവനുമായ നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോൻ-
ഹോഫ്രയെയും അവന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിലും
അവന്നു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവരുടെ കയ്യിലും ഏല്പിക്കും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

45 യോശീയാവിന്റെ മകനായി യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാക്കീമിന്റെ നാലാം ആണ്ടിൽ,
നേര്യ്യാവിന്റെ മകനായ ബാരൂക്ക് ഈ
വചനങ്ങളെ യിരെമ്യാവിന്റെ വാമൊഴിപ്രകാരം
ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയപ്പോൾ

യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ അവനോടു പറഞ്ഞ
വചനം എന്തെന്നാൽ: 2 ബാരൂക്കേ, നിന്നോടു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 3 യഹോവ എന്റെ വേദനയോടു
ദുഃഖം കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു; അയ്യോ കഷ്ടം! ഞാൻ
എന്റെ ഞരക്കംകൊണ്ടു തളൎന്നിരിക്കുന്നു;
ഒരു ആശ്വാസവും കാണുന്നില്ല എന്നു നീ
പറയുന്നുവല്ലോ. 4 ഞാൻ പണിതതു ഞാൻ
തന്നേ ഇടിച്ചുകളയുന്നു; ഞാൻ നട്ടതു ഞാൻ
തന്നേ പറിച്ചുകളയുന്നു; ഭൂമിയിൽ എങ്ങും അതു
അങ്ങനെ തന്നേ. 5 എന്നാൽ നീ നിനക്കായിട്ടു
വലിയ കാൎയ്യങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?
ആഗ്രഹിക്കരുതു; ഞാൻ സൎവ്വജഡത്തിന്നും
അനൎത്ഥം വരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; എങ്കിലും നീ പോകുന്ന എല്ലാ ഇടത്തും
ഞാൻ നിന്റെ ജീവനെ നിനക്കു കൊള്ളപോലെ
തരും എന്നിങ്ങനെ നീ അവനോടു പറയേണം
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

46 ജാതികളെക്കുറിച്ചു
യിരെമ്യാപ്രവാചകന്നുണ്ടായ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 2 മിസ്രയീമിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു:
ഫ്രാത്ത് നദീതീരത്തു കൎക്കെമീശിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നതും ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ യോശീയാവിന്റെ മകനായി
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
നാലാം ആണ്ടിൽ തോല്പിച്ചുകളഞ്ഞതുമായ
ഫറവോൻ-നെഖോ എന്ന മിസ്രയീംരാജാവിന്റെ
സൈന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതു തന്നേ. 3 പരിചയും
പലകയും ഒരുക്കി യുദ്ധത്തിന്നടുത്തുകൊൾവിൻ!

4 കുതിരച്ചേവകരേ, കുതിരകൾക്കു കോപ്പിട്ടു
കയറുവിൻ! തലക്കോരികയുമായി അണിനിരപ്പിൻ;
കുന്തങ്ങളെ മിനുക്കി കവചങ്ങളെ ധരിപ്പിൻ. 5
അവർ ഭ്രമിച്ചു പിന്മാറിക്കാണുന്നതെന്തു?
അവരുടെ വീരന്മാർ വെട്ടേറ്റു തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ
മണ്ടുന്നു! സർവ്വത്രഭീതി എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 6 വേഗവാൻ ഓടിപ്പോകയില്ല;
വീരൻ ചാടിപ്പോകയുമില്ല; വടക്കു ഫ്രാത്ത്
നദീതീരത്തു അവർ ഇടറിവീഴും. 7 നീലനദിപോലെ
പൊങ്ങുകയും നദികളിലെ വെള്ളംപോലെ
അലെക്കയും ചെയ്യുന്നോരിവനാർ? 8 മിസ്രയീം
നീലനദിപോലെ പൊങ്ങുകയും അതിന്റെ
വെള്ളം നദികൾപോലെ അലെക്കയും ഞാൻ
പെരുകി ദേശത്തെ മൂടി നഗരത്തെയും അതിലെ
നിവാസികളെയും നശിപ്പിക്കും എന്നു പറകയും
ചെയ്യുന്നു. 9 കുതിരകളേ, കുതിച്ചു ചാടുവിൻ;
രഥങ്ങളേ, മുറുകി ഓടുവിൻ! വീരന്മാർ പുറപ്പെടട്ടെ;
പരിച പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കൂശ്യരും പൂത്യരും
വില്ലെടുത്തു കുലെക്കുന്ന ലൂദ്യരും കൂടെ. 10 ആ
ദിവസം സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
കർത്താവു തന്റെ വൈരികളോടു പ്രതികാരം
ചെയ്യുന്ന പ്രതികാരദിവസം ആകുന്നു; വാൾ
വേണ്ടുവോളം തിന്നുകയും അവരുടെ രക്തം
കുടിച്ചു മദിക്കയും ചെയ്യും; വടക്കു ഫ്രാത്ത്
നദീതീരത്തു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
കർത്താവിന്നു ഒരു ഹനനയാഗമുണ്ടല്ലോ. 11
മിസ്രയീംപുത്രിയായ കന്യകേ! ഗിലെയാദിൽ
ചെന്നു തൈലം വാങ്ങുക; നീ വളരെ ഔഷധം
പ്രയോഗിക്കുന്നതു വെറുതെ! നിനക്കു

രോഗശാന്തി ഉണ്ടാകയില്ല. 12 ജാതികൾ നിന്റെ
ലജ്ജയെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ നിലവിളി
ദേശത്തു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; വീരൻ വീരനോടു മുട്ടി
രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു വീണിരിക്കുന്നു! 13
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ വന്നു
മിസ്രയീംദേശത്തെ ജയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു
യിരെമ്യാപ്രവാചകനോടു യഹോവ കല്പിച്ച
അരുളപ്പാടു. 14 മിസ്രയീമിൽ പ്രസ്താവിച്ചു
മിഗ്ദോലിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കി, നോഫിലും
തഹ്പനേസിലും കേൾപ്പിപ്പിൻ! അണിനിരന്നു
ഒരുങ്ങിനില്ക്ക എന്നു പറവിൻ! വാൾ നിന്റെ ചുറ്റം
തിന്നുകളയുന്നുവല്ലോ. 15 നിന്റെ ബലവാന്മാർ
വീണുകിടക്കുന്നതെന്തു? യഹോവ അവരെ
തള്ളിയിട്ടതുകൊണ്ടു അവക്കു നില്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 16 അവൻ പലരെയും ഇടറി
വീഴുമാറാക്കി; ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തന്റെ മീതെ
വീണു; എഴുന്നേല്പിൻ; നശിപ്പിക്കുന്ന വാളിന്നു
ഒഴിഞ്ഞു നാം സ്വജനത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കും
ജന്മദേശത്തേക്കും മടങ്ങിപ്പോക എന്നു അവർ
പറയും. 17 മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്നു:
വിനാശം എന്നും സമയം തെറ്റി വരുന്നവൻ എന്നും
പേർ പറവിൻ! 18 എന്നാണ, പർവ്വതങ്ങളിൽവെച്ചു
താബോർപോലെയും കടലിന്നരികെയുള്ള
കർമ്മേൽപോലെയും നിശ്ചയമായിട്ടു അവൻ
വരുമെന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നു
നാമമുള്ള രാജാവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 19 മിസ്രയീമിൽ
പാക്കുന്ന പുത്രീ, പ്രവാസത്തിന്നു പോകുവാൻ
കോപ്പുകൂട്ടുക; നോഫ് നിവാസികളില്ലാതെ
ശൂന്യമായി വെന്തുപോകും. 20 മിസ്രയീം ഏറ്റവും

അഴകുള്ള പശുക്കിടാവാകുന്നു; എന്നാൽ
വടക്കുനിന്നു ഈച്ച അതിന്മേൽ വരുന്നു. 21
അതിന്റെ കൂലിച്ചേവകർ അതിന്റെ മദ്ധ്യേ
തടിപ്പിച്ച കാളക്കിടാക്കളെപ്പോലെയാകുന്നു;
അവരും പിന്തിരിഞ്ഞു ഒരുപോലെ ഓടിപ്പോയി;
അവരുടെ അപായദിവസവും സന്ദർശനകാലവും
വന്നിരിക്കയാൽ അവക്കു നില്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 22
അതിന്റെ ശബ്ദം പാമ്പു ഓടുന്ന ശബ്ദംപോലെ;
അവർ സൈന്യത്തോടുകൂടെ നടന്നു, മരം
മുറിക്കുന്നവരെപ്പോലെ കോടാലികളുമായി
അതിന്റെ നേരെ വരും. 23 അതിന്റെ കാടു
തിങ്ങിയതായിരുന്നാലും അവർ അതിനെ
വെട്ടിക്കളയും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
അവർ വെട്ടുക്കിളികളെക്കാൾ അധികം;
അവക്കു സംഖ്യയുമില്ല. 24 മിസ്രയീംപുത്രി
ലജ്ജിച്ചുപോകും; അവൾ വടക്കെ ജാതിയുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും. 25 ഞാൻ നോവിലെ
അമ്മോനെയും ഫറവോനെയും മിസ്രയീമിനെയും
അതിന്റെ ദേവന്മാരെയും രാജാക്കന്മാരെയും
സന്ദർശിക്കും; ഫറവോനെയും അവനിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നവരെയും സന്ദർശിക്കും എന്നു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 26 ഞാൻ അവരെ,
അവക്കു പ്രാണഹാനിവരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവരുടെ കയ്യിലും ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ കയ്യിലും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ കയ്യിലും ഏല്പിക്കും; അതിന്റെശേഷം
അതിന്നു പുരാതനകാലത്തെന്നപോലെ
നിവാസികൾ ഉണ്ടാകും എന്നു യഹോവയുടെ

അരുളപ്പാടു. 27 എന്നാൽ എന്റെ ദാസനായ
യാക്കോബേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; യിസ്രായേലേ, നീ
ഭ്രമിക്കേണ്ടാ; ഞാൻ നിന്നെ ദൂരത്തുനിന്നും നിന്റെ
സന്തതിയെ അവരുടെ പ്രവാസദേശത്തുനിന്നും
രക്ഷിക്കും; യാക്കോബ് മടങ്ങിവന്നു സ്വസ്ഥമായും
സ്വൈരമായും ഇരിക്കും; ആരും അവനെ
ഭയപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. 28 എന്റെ ദാസനായ
യാക്കോബേ നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. നിന്നെ ഞാൻ ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞ
സകലജാതികളെയും ഞാൻ മുടിച്ചുകളയും;
എങ്കിലും നിന്നെ ഞാൻ മുടിച്ചുകളകയില്ല;
ഞാൻ നിന്നെ ന്യായമായി ശിക്ഷിക്കും; നിന്നെ
ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ലതാനും.

47 ഫറവോൻ ഗസ്സയെ തോല്പിച്ചതിന്നുമുമ്പെ
ഫെലിസ്ത്യരെക്കുറിച്ചു യിരെമ്യാപ്രവാചകന്നു
യഹോവയിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ അരുളപ്പാടു.
2 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
വടക്കുനിന്നു വെള്ളം പൊങ്ങി കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന
നദിയാകും; അതു ദേശത്തിന്മേലും അതിലുള്ള
സകലത്തിന്മേലും പട്ടണത്തിന്മേലും അതിൽ
പാർക്കുന്നവരുടെ മേലും കവിഞ്ഞൊഴുകും;
അപ്പോൾ മനുഷ്യർ നിലവിളിക്കും;
ദേശനിവാസികൾ ഒക്കെയും മുറയിടും. 3 അവന്റെ
ബലമുള്ള കുതിരകളുടെ കുളമ്പൊച്ചയും അവന്റെ
രഥങ്ങളുടെ ഘോഷവും ചക്രങ്ങളുടെ ആരവവും
നിമിത്തം ധൈര്യം ക്ഷയിച്ചിട്ടു അപ്പന്മാർ മക്കളെ
തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയില്ല. 4 ഫെലിസ്ത്യരെ
ഒക്കെയും നശിപ്പിപ്പാനും സോരിലും സീദോനിലും

ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന സകലസഹായകന്മാരെയും
ഛേദിച്ചുകളവാനും ഉള്ള ദിവസം വരുന്നതുകൊണ്ടു
തന്നേ; കഫ്തോർകടല്പുറത്തു ശേഷിപ്പുള്ള
ഫെലിസ്ത്യരെ യഹോവ നശിപ്പിക്കും. 5 ഗസ്സെക്കു
കഷണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു; അവരുടെ താഴ്വരയിലെ
ശേഷിപ്പായ അസ്കലോൻ മുടിഞ്ഞുപോയി;
എത്രത്തോളം നീ നിന്നെത്തന്നേ മുറിവേല്പിക്കും? 6
അയ്യോ, യഹോവയുടെ വാളേ, നീ എത്രത്തോളം
വിശ്രമിക്കാതെ ഇരിക്കും? നിന്റെ ഉറയിൽ കടക്ക;
വിശ്രമിച്ചു അടങ്ങിയിരിക്ക. 7 അസ്കലോന്നും
സമുദ്രതീരത്തിന്നും വിരോധമായി യഹോവ കല്പന
കൊടുത്തിരിക്കെ, അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ അതിന്നു
എങ്ങനെ കഴിയും? അവിടേക്കു അവൻ അതിനെ
നിയോഗിച്ചുവല്ലോ.

48 മോവാബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അരുളപ്പാടു.
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നെബോവിന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! അതു
ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു; കിര്യത്തയീമിന്നു ലജ്ജ
ഭവിച്ചു; അതു പിടിക്കപ്പെട്ടുപോയി; ഉയന്ന കോട്ട
ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. 2 മോവാബിന്റെ
വമ്പു ഒടുങ്ങിപ്പോയി; ഹെശ്ബോനിൽ അവർ
അതിന്റെ നേരെ അനർത്ഥം നിരൂപിക്കുന്നു;
വരുവിൻ, അതു ഒരു ജാതി ആയിരിക്കാതവണ്ണം
നാം അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകളക; മദ്മേനേ, നീയും
നശിച്ചുപോകും; വാൾ നിന്നെ പിന്തുടരും. 3
ഹോരോനയീമിൽനിന്നു: നാശം, മഹാസംഹാരം
എന്നിങ്ങനെ നിലവിളി കേൾക്കുന്നു. 4 മോവാബ്
തകന്നിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ കുഞ്ഞുകൾ നിലവിളി

കൂട്ടുന്നു. 5 ലൂഹീതിലേക്കുള്ള കയറ്റത്തിൽകൂടി
അവർ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു കയറിപ്പോകുന്നു;
ഹോരോനയീമിലേക്കുള്ള ഇറക്കത്തിൽ
സംഹാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിലവിളിയുടെ
സങ്കടശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. 6 ഓടിപ്പോകുവിൻ!
പ്രാണനെ രക്ഷിപ്പിൻ! മരുഭൂമിയിലെ
ചൂരൽചെടിപോലെ ആയിത്തീരുവിൻ! 7
നിന്റെ കോട്ടകളിലും ഭണ്ഡാരങ്ങളിലും
ആശ്രയിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു നീയും പിടിക്കപ്പെടും;
കെമോശ് തന്റെ പുരോഹിതന്മാരോടും
പ്രഭുക്കന്മാരോടും കൂടെ പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകും. 8 കൊള്ളയിടുന്നവൻ എല്ലാപട്ടണത്തിലും
വരും; ഒരു പട്ടണവും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല;
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ താഴ്വര
നശിച്ചുപോകും; സമഭൂമി ശൂന്യമായ്തീരും. 9
മോവാബ് പറന്നുപോകേണ്ടതിന്നു അതിന്നു
ചിറകു കൊടുപ്പിൻ; അതിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ
നിവാസികൾ ഇല്ലാതെ ശൂന്യമായ്പോകും. 10
യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തി ഉദാസീനതയോടെ
ചെയ്യുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ; രക്തം
ചൊരിയാതെ വാൾ അടക്കിവെക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ; 11 മോവാബ് ബാല്യം മുതൽ
സ്വൈരമായി മട്ടിന്മീതെ തെളിഞ്ഞുനിന്നു; അവനെ
പാത്രത്തിൽനിന്നു പാത്രത്തിലേക്കു പകരുകയോ
പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയോ
ചെയ്തിട്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു അവന്റെ സ്വാദു
അവനിൽ തന്നേ ഇരിക്കുന്നു; അവന്റെ മണം
പോയ്പോയിട്ടുമില്ല. 12 ആകയാൽ പകരുന്നവരെ
ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ അയപ്പാനുള്ള കാലം

വരുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; അവർ
അവനെ പകന്നുകളകയും അവന്റെ പാത്രങ്ങളെ
ഒഴിച്ചു കുടങ്ങളെ ഉടെച്ചുകളകയും ചെയ്യും. 13
യിസ്രായേൽഗൃഹം തങ്ങളുടെ ആശ്രയമായ
ബേഥേലിങ്കൽ ലജ്ജിച്ചുപോയതുപോലെ
മോവാബും കെമോശിങ്കൽ ലജ്ജിച്ചുപോകും. 14
ഞങ്ങൾ വീരന്മാരും യുദ്ധസമർത്ഥന്മാരും ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതെങ്ങിനെ? 15
മോവാബ് നശിച്ചു; അതിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ
പുകയായി പൊങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ
ശ്രേഷ്ഠയുവാക്കൾ കുലനിലത്തേക്കു
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ എന്നു നാമമുള്ള രാജാവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 16 മോവാബിന്നു ആപത്തു
വരുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു; അവന്റെ അനർത്ഥം
ഏറ്റവും ബദ്ധപ്പെടുന്നു. 17 അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള
എല്ലാവരുമായുള്ളോരേ. അവനെക്കുറിച്ചു
വിലപിപ്പിൻ! അവന്റെ പേർ അറിയുന്ന
ഏവരുമായുള്ളോരേ, അയ്യോ ബലമുള്ള വടി,
ഭംഗിയുള്ള കോൽ എങ്ങനെ ഒടിഞ്ഞു എന്നു
പറവിൻ. 18 ദീബോൻനിവാസിനിയായ പുത്രീ,
നിന്റെ മഹത്വം വിട്ടിറങ്ങി ദാഹത്തോടെ ഇരിക്ക;
മോവാബിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ നിന്റെ നേരെ
വന്നു നിന്റെ കോട്ടകളെ നശിപ്പിക്കുമല്ലോ. 19
അരോവേർനിവാസിനിയേ, നീ വഴിയിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു നോക്കുക; ഓടിപ്പോകുന്നവനോടും
ചാടിപ്പോകുന്നവളോടും സംഭവിച്ചതെന്തു എന്നു
ചോദിക്ക. 20 മോവാബ് തകന്നിരിക്കയാൽ
ലജ്ജിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു; മുറയിട്ടു നിലവിളിപ്പിൻ;

മോവാബ് ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു
അന്നോനിങ്കൽ അറിയിപ്പിൻ. 21 സമഭൂമിക്കു
ന്യായവിധി വന്നിരിക്കുന്നു; ഹോലോന്നും
യഹ്സെക്കും മേഫാഥിന്നും 22 ദീബോന്നും
നെബോവിന്നും ബേത്ത്-ദിബ്ളാത്തയീമിന്നും
കിര്യ്യത്തയീമിന്നും 23 ബേത്ത്--ഗാമൂലിന്നും
ബേത്ത്-മെയോന്നും 24 കെരീയോത്തിന്നും
ബൊസ്രെക്കും മോവാബ് ദേശത്തു ദൂരത്തും
സമീപത്തും ഉള്ള എല്ലാ പട്ടണങ്ങൾക്കും തന്നേ. 25
മോവാബിന്റെ കൊമ്പു വെട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ ഭുജം തകന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 26 മോവാബ്
യഹോവയുടെ നേരെ വമ്പു കാണിക്കകൊണ്ടു
അവന്നു മത്തു പിടിപ്പിപ്പിൻ; മോവാബ്
തന്റെ ഛർദ്ദിയിൽ കിടന്നുരുളും; അവൻ
പരിഹാസവിഷയമായ്തീരും. 27 അല്ല, യിസ്രായേൽ
നിനക്കു പരിഹാസവിഷയമായിരുന്നില്ലയോ? നീ
അവനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴൊക്കെയും
തല കുലുക്കുവാൻ അവൻ കള്ളന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ? 28 മോവാബ്
നിവാസികളേ, പട്ടണങ്ങളെ വിട്ടു പാറപ്രദേശത്തു
പാക്കുവിൻ; ഗുഹയുടെ പാർശ്വങ്ങളിൽ
കൂടുവെക്കുന്ന പ്രാവിനെപ്പോലെയാകുവിൻ. 29
മോവാബ് മഹാഗവ്വി; അവന്റെ ഗവ്വത്തെയും
അഹമ്മതിയെയും ഡംഭത്തെയും
നിഗളത്തെയും ഉന്നതഭാവത്തെയും കുറിച്ചു
ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു. 30 അവന്റെ ക്രോധം
ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; അവന്റെ സംസാരം അസത്യം;

അസത്യമായതു അവർ പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. 31
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മോവാബിനെക്കുറിച്ചു
മുറയിടും; എല്ലാമോവാബിനെയും കുറിച്ചു
ഞാൻ നിലവിളിക്കും; കീർഹേരെസിലെ
ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവർ വിലപിക്കും. 32
സിബ്മാമുന്തിരിവള്ളിയേ, യസേരിനെക്കുറിച്ചു
കരയുന്നതിലും അധികം ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു
കരയും; നിന്റെ വള്ളികൾ കടലിന്നിക്കരെ
കടന്നിരിക്കുന്നു; അവ യസേർകടൽവരെ
എത്തിയിരിക്കുന്നു; ശൂന്യമാക്കുന്നവൻ നിന്റെ
കനികളിന്മേലും മുന്തിരിക്കൊയ്ത്തിന്മേലും ചാടി
വീണിരിക്കുന്നു. 33 സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും
വിളഭൂമിയിൽനിന്നും മോവാബ് ദേശത്തുനിന്നും
നീങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു; ചക്കുകളിൽനിന്നു
വീഞ്ഞു ഞാൻ ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കുന്നു;
ആർപ്പുവിളിയോടെ ആരും ചക്കു ചവിട്ടുകയില്ല;
ആർപ്പല്ലാത്ത ആർപ്പുണ്ടാകുംതാനും. 34
ഹെശ്ബോനിലെ നിലവിളി ഹേതുവാൽ അവർ
എലയാലെവരെയും യഹസ് വരെയും
സോവാർമുതൽ ഹോരോനയീംവരെയും എഗ്ലത്ത്-
ശെലീശിയവരെയും നിലവിളികൂട്ടുന്നു; നിമ്രീമിലെ
ജലാശയങ്ങളും ശൂന്യമായ്തീരുമല്ലോ. 35
പൂജാഗിരിയിൽ ബലികഴിക്കുന്നവനെയും
ദേവന്മാക്കു ധൂപം കാട്ടുന്നവനെയും ഞാൻ
മോവാബിൽ ഇല്ലാതെയാക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 36 മോവാബ്
സമ്പാദിച്ച സമ്പാദ്യം നശിച്ചുപോയിരിക്കയാൽ
അവനെക്കുറിച്ചു എന്റെ ഹൃദയം കുഴൽപോലെ
ധ്വനിക്കുന്നു; കീർഹേരെസിലെ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചു

എന്റെ ഹൃദയം കുഴൽപോലെ ധ്വനിക്കുന്നു. 37
എല്ലാ തലയും കഷണ്ടിയായും എല്ലാതാടിയും
കത്രിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; എല്ലാകൈകളിന്മേലും
മുറിവും അരകളിൽ രട്ടും കാണുന്നു. 38
ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പാത്രത്തെപ്പോലെ ഞാൻ
മോവാബിനെ ഉടെച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കയാൽ
മോവാബിലെ എല്ലാപുരമുകളുകളിലും
അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ എല്ലാടവും വിലാപം
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 39
അതു എങ്ങനെ ഉടഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു!
മുറയിടുവിൻ! മോവാബ് എങ്ങനെ ലജ്ജിച്ചു
പുറന്തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! അങ്ങനെ
മോവാബ് തന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവക്കൊക്കെയും
പരിഹാസത്തിന്നും സ്തംഭനത്തിന്നും
വിഷയമായ്തീരും. 40 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവൻ കഴുകനെപ്പോലെ
പറന്നു മോവാബിന്മേൽ ചിറകു വിടക്കും.
41 കെരീയോത്ത് പിടിക്കപ്പെട്ടു; ദുർഗ്ഗങ്ങൾ
കീഴടങ്ങിപ്പോയി; അന്നാളിൽ മോവാബിലെ
വീരന്മാരുടെ ഹൃദയം നോവുകിട്ടിയ സ്ത്രീയുടെ
ഹൃദയംപോലെയാകും. 42 യഹോവയുടെ
നേരെ വമ്പു കാണിക്കയാൽ മോവാബ് ഒരു
ജാതിയായിരിക്കാതവണ്ണം നശിച്ചുപോകും. 43
മോവാബ് നിവാസിയേ, പേടിയും കുഴിയും
കണിയും നിനക്കു വരും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 44 പേടി ഒഴിഞ്ഞോടുന്നവൻ
കുഴിയിൽ വീഴും; കുഴിയിൽനിന്നു കയറുന്നവൻ
കണിയിൽ അകപ്പെടും; ഞാൻ അതിന്നു,
മോവാബിന്നു തന്നേ, അവരുടെ

സന്ദർശനകാലം വരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 45 ഓടിപ്പോയവർ ബലമില്ലാതെ
ഹെശ്ബോന്റെ നിഴലിൽ നില്ക്കുന്നു; എന്നാൽ
ഹെശ്ബോനിൽനിന്നു തീയും സീഹോന്റെ
നടുവിൽനിന്നു ജ്വാലയും പുറപ്പെട്ടു മോവാബിന്റെ
ചെന്നിയും തുമുലപുത്രന്മാരുടെ നെറുകയും
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 46 മോവാബേ, നിനക്കു ഹാ
കഷ്ടം! കെമോശിന്റെ ജനം നശിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ
പുത്രന്മാരെ ബദ്ധന്മാരായും നിന്റെ പുത്രിമാരെ
പ്രവാസത്തിലേക്കും കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. 47
എങ്കിലും ഒടുക്കം ഞാൻ മോവാബിന്റെ പ്രവാസം
മാറ്റും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
ഇത്രത്തോളമാകുന്നു മോവാബിനെക്കുറിച്ചുള്ള
ന്യായവിധി.

49 അമ്മോന്യരെക്കുറിച്ചുള്ള അരുളപ്പാടു.
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യിസ്രായേലിന്നു പുത്രന്മാരില്ലയോ? അവന്നു
അവകാശിയില്ലയോ? പിന്നെ മല്ക്കോം ഗാദിനെ
കൈവശമാക്കി, അവന്റെ ജനം അതിലെ
പട്ടണങ്ങളിൽ പാക്കുന്നതെന്തു? 2 ആകയാൽ
ഞാൻ അമ്മോന്യരുടെ രബ്ബയിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ
ആർപ്പുവിളി കേൾപ്പിക്കുന്ന കാലം വരുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; അന്നു
അതു ശൂന്യമായി കല്ക്കുന്നാകും; അതിന്റെ
പുത്രീനഗരങ്ങളും തീ പിടിച്ചു വെന്തുപോകും;
യിസ്രായേൽ തന്നേ കൈവശമാക്കിയവരെ
കൈവശമാക്കും എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 3 ഹെശ്ബോനേ, മുറയിടുക;
ഹായി ശൂന്യമായ്പോയിരിക്കുന്നുവല്ലോ;

രബ്ബയുടെ പുത്രീനഗരങ്ങളേ, നിലവിളിപ്പിൻ;
രട്ടുടുത്തുകൊൾവിൻ; വിലപിച്ചുകൊണ്ടു
വേലികൾക്കരികെ ഉഴന്നുനടപ്പിൻ! മല്ക്കോമും
അവന്റെ പുരോഹിതന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും
എല്ലാം പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകും. 4 ആർ
എന്റെ നേരെ വരും എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ
ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
വിശ്വാസത്യാഗിനിയായ പുത്രീ, താഴ്വരകളിൽ
നീ പ്രശംസിക്കുന്നതെന്തിന്നു? നിന്റെ
താഴ്വരകൾ ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. 5 ഇതാ നിന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവരാലും ഞാൻ നിനക്കു
ഭയം വരുത്തും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ചൊവ്വിന്നു
ചിതറിപ്പോകും; ഉഴന്നുനടക്കുന്നവരെ
കൂട്ടിച്ചേർപ്പാൻ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. 6
എന്നാൽ ഒടുക്കം ഞാൻ അമ്മോന്യരുടെ
പ്രവാസം മാറ്റും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 7 എദോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള
അരുളപ്പാടു. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: തേമാനിൽ ഇനി
ജ്ഞാനമില്ലയോ? ആലോചന വിവേകികളെ
വിട്ടു നശിച്ചുപോയോ? അവരുടെ ജ്ഞാനം
ക്ഷയിച്ചുപോയോ? 8 ദെദാൻനിവാസികളേ,
ഓടിപ്പോകുവിൻ; പിന്തിരിഞ്ഞു കുഴികളിൽ
പാർത്തുകൊൾവിൻ; ഞാൻ ഏശാവിന്റെ
ആപത്തു, അവന്റെ ദർശനകാലം തന്നേ,
അവന്നു വരുത്തും. 9 മുന്തിരിപ്പഴം പറിക്കുന്നവർ
നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ കാലാ പറിപ്പാൻ

ചിലതു ശേഷിപ്പിക്കയില്ലയോ? രാത്രിയിൽ
കള്ളന്മാർ വന്നാൽ തങ്ങൾക്കു മതിയാകുവോളം
മാത്രമല്ലോ നശിപ്പിക്കുന്നതു? 10 എന്നാൽ
ഏശാവിനെ ഞാൻ നഗ്നമാക്കി അവന്റെ
ഗൂഢസ്ഥലങ്ങളെ അനാവൃതമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
അവന്നു ഒളിച്ചുകൊൾവാൻ കഴികയില്ല; അവന്റെ
സന്തതിയും സഹോദരന്മാരും അയല്ക്കാരും
നശിച്ചുപോയി; അവനും ഇല്ലാതെ ആയിരിക്കുന്നു.
11 നിന്റെ അനാഥന്മാരെ ഉപേക്ഷിക്ക; ഞാൻ
അവരെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കും; നിന്റെ വിധവമാർ
എന്നിൽ ആശ്രയിക്കട്ടെ. 12 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ
അർഹതയില്ലാത്തവർ കുടിക്കേണ്ടിവന്നു;
പിന്നെ നിനക്കു ശിക്ഷ വരാതെ പോകുമോ?
നിനക്കു ശിക്ഷ വരാതെ പോകയില്ല;
നീയും കുടിക്കേണ്ടിവരും. 13 ബൊസ്രാ
സ്തംഭനവും നിന്ദയും ശൂന്യവും ശാപവുമായി
ഭവിക്കും; അതിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളും
നിത്യശൂന്യങ്ങളായ്തീരും എന്നു ഞാൻ
എന്നെക്കൊണ്ടു തന്നേ സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 14 നിങ്ങൾ
ഒരുമിച്ചുകൂടി അതിന്റെ നേരെ ചെല്ലുവിൻ;
യുദ്ധത്തിന്നായി എഴുന്നേല്പിൻ! എന്നിങ്ങനെ
വിളിച്ചുപറവാൻ ഒരു ദൂതനെ ജാതികളുടെ
അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു
വൎത്തമാനം ഞാൻ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു കേട്ടു. 15
ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെറിയവനും
മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്ദിതനും ആക്കും. 16
പാറപ്പിളൎപ്പുകളിൽ പാൎത്തു കുന്നുകളുടെ മുകൾ

പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനേ, നിന്റെ ഭയങ്കരത്വം
വിചാരിച്ചാൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ അഹങ്കാരം
നിന്നെ ചതിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ കഴുകനെപ്പോലെ
നിന്റെ കൂടു ഉയരത്തിൽ വെച്ചാലും അവിടെനിന്നു
ഞാൻ നിന്നെ താഴെ ഇറങ്ങുമാറാക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 17 എദോം
സ്തംഭനവിഷയമായ്തീരും; അതിന്നരികത്തുകൂടി
കടന്നുപോകുന്ന ഏവരും സ്തംഭിച്ചു അതിന്റെ
സകലബാധകളും നിമിത്തം ചൂളകുത്തും. 18
സൊദോമിന്റെയും ഗൊമോരയുടെയും അവയുടെ
അയൽപട്ടണങ്ങളുടെയും ഉന്മൂലനാശശേഷം
എന്നപോലെ അവിടെയും ആരും പാക്കയില്ല; ഒരു
മനുഷ്യനും അവിടെ വസിക്കയില്ല എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 19 യോർദ്ദാന്റെ
വൻകാട്ടിൽനിന്നു ഒരു സിംഹം എന്നപോലെ
അവൻ എപ്പോഴും പച്ചയായിരിക്കുന്ന
മേച്ചൽപുറങ്ങളിലേക്കു കയറിവരുന്നു; ഞാൻ
അവരെ പെട്ടന്നു അതിൽനിന്നു ഓടിച്ചുകളയും;
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരാളെ അതിന്നു
നിയമിക്കും; എനിക്കു സമനായവൻ ആർ?
എനിക്കു നേരം കുറിക്കുന്നവൻ ആർ? എന്റെ
മുമ്പാകെ നില്ക്കാകുന്ന ഇടയൻ ആർ? 20
അതുകൊണ്ടു യഹോവ എദോമിനെക്കുറിച്ചു
ആലോചിച്ച ആലോചനയും തേമാൻ
നിവാസികളെക്കുറിച്ചു നിരൂപിച്ച നിരൂപണങ്ങളും
കേൾപ്പിൻ: ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ ചെറിയവരെ അവർ
ഇഴെച്ചുകൊണ്ടുപോകും; അവൻ അവരുടെ
മേച്ചൽപുറങ്ങളെ അവരോടുകൂടെ ശൂന്യമാക്കും.
21 അവരുടെ വീഴ്ചയുടെ മുഴക്കത്തിങ്കൽ

ഭൂമി നടുങ്ങുന്നു; ഒരു നിലവിളി; അതിന്റെ
ഒച്ച ചെങ്കടലിൽ കേൾക്കുന്നു! 22 അവൻ
കഴുകനെപ്പോലെ പൊങ്ങി പറന്നുവന്നു
ബൊസ്രയുടെമേൽ ചിറകു വിടക്കും; അന്നാളിൽ
എദോമിലെ വീരന്മാരുടെ ഹൃദയം നോവുകിട്ടിയ
സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയം പോലെയാകും. 23
ദമ്മേശെക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള അരുളപ്പാടു.
ഹമാത്തും അപ്പാദും ദോഷവർത്തമാനം കേട്ടതു
കൊണ്ടു ലജ്ജിച്ചു ഉരുകിപ്പോയിരിക്കുന്നു;
കടൽവരെ ദുഃഖം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിന്നു
അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 24 ദമ്മേശെക്ക്
ക്ഷീണിച്ചു ഓടിപ്പോകുവാൻ തിരിയുന്നു;
നടുക്കം അതിന്നു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നോവു
കിട്ടിയ സ്ത്രീക്കു എന്നപോലെ അതിന്നു
അതിവ്യസനവും വേദനയും പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു. 25
കീർത്തിയുള്ള പട്ടണം എന്റെ ആനന്ദപുരം
ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? 26
അതുകൊണ്ടു അതിലെ യൌവനക്കാർ അതിന്റെ
വീഥികളിൽ വീഴുകയും സകലയോദ്ധാക്കളും
അന്നു നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
27 ഞാൻ ദമ്മേശെക്കിന്റെ മതിലുകൾക്കു
തീവെക്കും; അതു ബെൻ-ഹദദിന്റെ അരമനകളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 28 ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ ജയിച്ചടക്കിയ കേദാരിനെയും
ഹാസോർരാജ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അരുളപ്പാടു.
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു കേദാരിൽ ചെന്നു
കിഴക്കരെ നശിപ്പിച്ചുകളവിൻ. 29 അവരുടെ

കൂടാരങ്ങളെയും ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളെയും അവർ
അപഹരിക്കും; അവരുടെ തിരശ്ശീലകളെയും
സകലഉപകരണങ്ങളെയും ഒട്ടകങ്ങളെയും
അവർ കൊണ്ടുപോകും; സർവ്വത്രഭീതി എന്നു
അവർ അവരോടു വിളിച്ചുപറയും. 30
ഹാസോർനിവാസികളേ, ഓടിപ്പോകുവിൻ;
അതിദൂരത്തു ചെന്നു കുഴിയിൽ പാൎത്തുകൊൾവിൻ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഒരു ആലോചന ആലോചിച്ചു
ഒരു നിരൂപണം നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു. 31
വാതിലുകളും ഓടാമ്പലുകളും ഇല്ലാതെ തനിച്ചു
പാൎക്കുന്നവരും സ്വൈരവും നിൎഭയവുമായി
വസിക്കുന്നവരുമായ ജാതിയുടെ അടുക്കൽ
പുറപ്പെട്ടുചെല്ലുവിൻ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 32 അവരുടെ ഒട്ടകങ്ങൾ കവൎച്ചയും
അവരുടെ കന്നുകാലിക്കൂട്ടങ്ങൾ കൊള്ളയും
ആയിത്തീരും; തലയുടെ അരികു വടിച്ചുവരെ
ഞാൻ എല്ലാകാറ്റുകളിലേക്കും ചിന്നിച്ചുകളകയും
നാലു പുറത്തുനിന്നും അവൎക്കു ആപത്തു
വരുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 33 ഹാസോർ കുറുനരികളുടെ
പാൎപ്പിടവും നിത്യശൂന്യവും ആയിത്തീരും;
ആരും അവിടെ പാൎക്കയില്ല; ഒരു മനുഷ്യനും
അവിടെ വസിക്കയുമില്ല. 34 യെഹൂദാരാജാവായ
സിദെക്കീയാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ
ഏലാമിനെക്കുറിച്ചു യിരെമ്യാപ്രവാചകന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തെന്നാൽ: 35 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ

ഏലാമിന്റെ മുഖ്യബലമായ അവരുടെ വില്ലു
ഒടിച്ചുകളയും. 36 ഞാൻ ഏലാമിന്റെ നേരെ
ആകാശത്തിന്റെ നാലു ദിക്കിൽനിന്നും നാലു
കാറ്റുവരുത്തി ഈ എല്ലാകാറ്റുകളിലേക്കും
അവരെ ചിന്നിച്ചുകളയും; ഏലാമിന്റെ ഭ്രഷ്ടന്മാർ
ചെല്ലാത്ത ഒരു ജാതിയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. 37
ഞാൻ ഏലാമ്യരെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ
മുമ്പിലും അവക്കു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിലും ഭ്രമിപ്പിക്കും; ഞാൻ
അവക്കു അനർത്ഥം, എന്റെ ഉഗ്രകോപം തന്നേ,
വരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
ഞാൻ അവരുടെ പിന്നാലെ വാൾ അയച്ചു അവരെ
മുടിച്ചുകളയും. 38 ഞാൻ എന്റെ സിംഹാസനത്തെ
ഏലാമിൽ സ്ഥാപിച്ചു അവിടെ നിന്നു
രാജാവിനെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും നശിപ്പിച്ചു
കളയും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 39
എന്നാൽ ഒടുക്കം ഞാൻ ഏലാമിന്റെ പ്രവാസം
മാറ്റും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

50 യിരെമ്യാപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം യഹോവ
ബാബേലിനെക്കുറിച്ചും കല്ദയദേശത്തെക്കുറിച്ചും
കല്പിച്ച അരുളപ്പാടു: 2 ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
പ്രസ്താവിച്ചു പ്രസിദ്ധമാക്കുവിൻ; കൊടി
ഉയർത്തുവിൻ; മറെച്ചുവെക്കാതെ ഘോഷിപ്പിൻ;
ബാബേൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ബേൽ
ലജ്ജിച്ചുപോയി, മേരോദാക്ക് തകന്നിരിക്കുന്നു;
അതിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ ലജ്ജിച്ചുപോയി,
അതിലെ ബിംബങ്ങൾ തകന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറവിൻ. 3 വടക്കുനിന്നു ഒരു ജാതി അതിന്റെ
നേരെ പുറപ്പെട്ടുവരുന്നു; അതു ആ ദേശത്തെ

ശൂന്യമാക്കുന്നു; അതിൽ ആരും വസിക്കുന്നില്ല;
മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ഓടിപ്പോയ്ക്കളയുന്നു. 4 ആ
നാളുകളിൽ, ആ കാലത്തു, യിസ്രായേൽമക്കളും
യെഹൂദാമക്കളും ഒരുമിച്ചു കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
വന്നു തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
5 അവർ സീയോനിലേക്കു മുഖം തിരിച്ചു
അതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു: വരുവിൻ;
മറന്നുപോകാത്തതായ ഒരു ശാശ്വത നിയമത്താൽ
നമുക്കു യഹോവയോടു ചേന്നുകൊള്ളാം എന്നു
പറയും. 6 എന്റെ ജനം കാണാതെപോയ
ആടുകൾ ആയീത്തീന്നിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
ഇടയന്മാർ അവരെ തെറ്റിച്ചു മലകളിൽ
ഉഴന്നുനടക്കുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവർ
മലയിൽനിന്നു കുന്നിന്മേൽ പോയി തങ്ങളുടെ
കിടപ്പിടം മറന്നുകളഞ്ഞു. 7 അവരെ
കാണുന്നവരൊക്കെയും അവരെ തിന്നുകളയുന്നു;
അവരുടെ വൈരികൾ: നാം കുറ്റം ചെയ്യുന്നില്ല;
അവർ നീതിനിവാസമായ യഹോവയോടു,
അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രത്യാശയായ
യഹോവയോടു തന്നേ, പാപം ചെയ്തുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ബാബേലിൽനിന്നു ഓടി
കല്ദയദേശം വിട്ടു പോകുവിൻ; ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തിന്നു മുമ്പായി നടക്കുന്ന മുട്ടാടുകളെപ്പോലെ
ആയിരിപ്പിൻ. 9 ഞാൻ ബാബേലിന്റെ നേരെ
വടക്കെ ദേശത്തുനിന്നു മഹാജാതികളുടെ
കൂട്ടത്തെ ഉണത്ത്വിവരുത്തും; അവർ അതിന്റെ
നേരെ അണി നിരത്തും; അവിടെവെച്ചു അതു
പിടിക്കപ്പെടും; അവരുടെ അമ്പുകൾ വെറുതെ

മടങ്ങാതെ സമൎത്ഥവീരന്റെ അമ്പുകൾ പോലെ
ഇരിക്കും. 10 കല്ദയദേശം കൊള്ളയിട്ടുപോകും;
അതിനെ കൊള്ളയിടുന്നവൎക്കു ഏവൎക്കും
തൃപ്തിവരും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 11
എന്റെ അവകാശം കൊള്ളയിട്ടവരേ,
നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു,
നിങ്ങൾ ഉല്ലസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ധാന്യം
മെതിക്കുന്ന പശുക്കിടാവിനെപ്പോലെ
തുള്ളിക്കളിക്കുന്നതുകൊണ്ടു,
ബലമുള്ള കുതിരയെപ്പോലെ നിങ്ങൾ
ചിറാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, 12 നിങ്ങളുടെ
അമ്മ ഏറ്റവും ലജ്ജിക്കും; നിങ്ങളെ
പ്രസവിച്ചവൾ നാണിച്ചുപോകും; അവൾ
ജാതികളിൽ അന്ത്യജാതിയും മരുഭൂമിയും
വരണ്ട നിലവും ശൂന്യദേശവും ആകും. 13
യഹോവയുടെ ക്രോധം ഹേതുവായി
അതു നിവാസികൾ ഇല്ലാതെ അശേഷം
ശൂന്യമായിത്തീരും; ബാബേലിന്നരികത്തു കൂടി
കടന്നുപോകുന്ന ഏവരും സ്തംഭിച്ചു അതിന്റെ
സകലബാധകളുംനിമിത്തം ചൂളുകുത്തും. 14
ബാബേലിന്റെ നേരെ ചുറ്റം അണിനിരത്തുവിൻ;
എല്ലാ വില്ലാളികളുമായുള്ളോരേ,
അമ്പുകളെ ലോഭിക്കാതെ അതിലേക്കു
എയ്തുവിടുവിൻ; അതു യഹോവയോടു പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 15 അതിന്നുചുറ്റും നിന്നു
ആൎപ്പിടുവിൻ; അതു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
അതിന്റെ കൊത്തളങ്ങൾ വീണുപോയി;
അതിന്റെ മതിലുകൾ ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ഇതു യഹോവയുടെ പ്രതികാരമല്ലോ;

അതിനോടു പ്രതികാരം ചെയ്‌വിൻ; അതു
ചെയ്തതുപോലെ അതിനോടും ചെയ്‌വിൻ. 16
വിതെക്കുന്നവനെയും കൊയ്ത്തുകാലത്തു
അരിവാൾ പിടിക്കുന്നവനെയും ബാബേലിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളവിൻ; നശിപ്പിക്കുന്ന വാൾ പേടിച്ചു
ഓരോരുത്തൻ സ്വജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിപ്പോകയും സ്വദേശത്തേക്കു ഓടിപ്പോകയും
ചെയ്യും. 17 യിസ്രായേൽ ചിന്നിപ്പോയ ആട്ടിൻ കൂട്ടം
ആകുന്നു; സിംഹങ്ങൾ അതിനെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു;
ആദ്യം അശ്ശൂർരാജാവു അതിനെ തിന്നു; ഒടുക്കം
ഇപ്പോൾ ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
അതിന്റെ അസ്ഥികളെ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു. 18
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അശ്ശൂർരാജാവിനെ
സന്ദർശിച്ചതുപോലെ ബാബേൽ രാജാവിനെയും
അവന്റെ രാജ്യത്തെയും സന്ദർശിക്കും. 19
പിന്നെ ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ അവന്റെ
മേച്ചൽപുറത്തേക്കു മടക്കിവരുത്തും; അവൻ
കർമ്മേലിലും ബാശാനിലും മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും;
എഫ്രയീംമലനാട്ടിലും ഗിലെയാദിലും
മേഞ്ഞു അവന്നു തൃപ്തിവരും. 20 ഞാൻ
ശേഷിപ്പിച്ചുവെക്കുന്നവരോടു ക്ഷമിക്കയാൽ ആ
നാളുകളിൽ, ആ കാലത്തു, യിസ്രായേലിന്റെ
അകൃത്യം അന്വേഷിച്ചാൽ അതു ഇല്ലാതെ
ഇരിക്കും; യെഹൂദയുടെ പാപങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചാൽ
കാണുകയില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 21
ദ്വിമത്സരം (മെറാഥയീം) എന്ന ദേശത്തിന്റെ നേരെ
ചെല്ലുക; അതിന്റെ നേരെയും സന്ദർശനം

(പെക്കോദ്) എന്ന പട്ടണത്തിലെ നിവാസികളുടെ
നേരെയും തന്നേ; നീ അവരുടെ പിന്നാലെ
ചെന്നു വെട്ടി നിർമ്മൂലനാശം വരുത്തി ഞാൻ
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും ചെയ്ക എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 22 യുദ്ധത്തിന്റെ
ആരവവും മഹാസംഹാരവും ദേശത്തിൽ
ഉണ്ടു. 23 സർവ്വഭൂമിയുടെയും ചുറ്റിക പിളൎന്നു
തകൎന്നുപോയതെങ്ങനെ? ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ബാബേൽ ശൂന്യമായിത്തീൎന്നതെങ്ങനെ? 24
ബാബേലേ, ഞാൻ നിനക്കു കണിവെച്ചു, നീ
അറിയാതെ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്നെ
കണ്ടെത്തി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; യഹോവയോടല്ലോ
നീ പൊരുതിയതു. 25 യഹോവ തന്റെ
ആയുധശാല തുറന്നു തന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ
ആയുധങ്ങളെ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കൎത്താവിന്നു
കല്ദയദേശത്തു ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്വാനുണ്ടു. 26
സകലദിക്കുകളിലും നിന്നു അതിന്റെ നേരെ വന്നു
അതിന്റെ കളപ്പുരകളെ തുറപ്പിൻ; അതിനെ
കറ്റപോലെ കൂമ്പാരം കൂട്ടുവിൻ; അതിൽ ഒന്നും
ശേഷിപ്പിക്കാതെ നിർമ്മൂലനാശം വരുത്തുവിൻ; 27
അതിലെ കാളയെ ഒക്കെയും കൊല്ലുവിൻ;
അവ കുലെക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകട്ടെ; അവൎക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം; അവരുടെ നാൾ, അവരുടെ
സന്ദൎശനകാലം വന്നിരിക്കുന്നു. 28 നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ പ്രതികാരം, തന്റെ
മന്ദിരത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള പ്രതികാരം
തന്നേ, സീയോനിൽ അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു
ബാബേൽദേശത്തുനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു

ഓടിപ്പോകുന്നവരുടെ ഘോഷം! 29 ബാബേലിന്റെ
നേരെ വില്ലാളികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടുവിൻ; വില്ലു
കുലെക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ, അതിന്റെ
നേരെ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങുവിൻ; ആരും
അതിൽ നിന്നു ചാടിപ്പോകരുതു; അതിന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം അതിന്നു പകരം
കൊടുപ്പിൻ; അതു ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
അതിനോടും ചെയ്വിൻ; അതു യഹോവയോടു,
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനോടു തന്നേ,
അഹങ്കാരം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 30 അതുകൊണ്ടു
അതിലെ യൌവനക്കാർ അതിന്റെ വീഥികളിൽ
വീഴും; അതിലെ യോദ്ധാക്കാൾ ഒക്കെയും
അന്നു നശിച്ചുപോകും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 31 അഹങ്കാരിയേ, ഞാൻ നിനക്കു
വിരോധിയായിരിക്കുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു;
നിന്റെ നാൾ, ഞാൻ നിന്നെ സന്ദർശിക്കുന്ന
കാലം, വന്നിരിക്കുന്നു. 32 അഹങ്കാരി ഇടറി
വീഴും; ആരും അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കയില്ല;
ഞാൻ അവന്റെ പട്ടണങ്ങൾക്കു തീ വെക്കും;
അതു അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവരെയും
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 33 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യിസ്രായേൽമക്കളും യെഹൂദാമക്കളും
ഒരുപോലെ പീഡിതരായിരിക്കുന്നു; അവരെ
ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോയവരൊക്കെയും
അവരെ വിട്ടയപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ മുറുകെ
പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 34 എന്നാൽ അവരുടെ
വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ശക്തിമാൻ; സൈന്യങ്ങളുടെ

യഹോവ എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം;
ഭൂമിക്കു സ്വസ്ഥത വരുത്തേണ്ടതിന്നും
ബാബേൽനിവാസികൾക്കു സ്വസ്ഥത
വരുത്തേണ്ടതിന്നും അവരുടെ വ്യവഹാരം അവൻ
ശ്രദ്ധയോടെ നടത്തും. 35 കല്ദയരുടെമേലും
ബാബേൽനിവാസികളുടെമേലും അതിന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാരുടെമേലും ജ്ഞാനികളുടെമേലും വാൾ
വരുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 36 വമ്പു
പറയുന്നവർ ഭോഷന്മാരാകത്തക്കവണ്ണം
അവരുടെ മേൽ വാൾ വരും; അതിലെ വീരന്മാർ
ഭ്രമിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ മേലും വാൾ
വരും. 37 അവരുടെ കുതിരകളുടെമേലും
രഥങ്ങളുടെമേലും അതിന്റെ നടുവിലെ
സർവ്വസമ്മിശ്രജാതിയും സ്ത്രീകളെപ്പോലെ
ആയിത്തീരത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ മേലും
വാൾ വരും; അതിന്റെ ഭണ്ഡാരങ്ങൾ
കവന്നുപോകത്തക്കവണ്ണം അവയുടെ
മേലും വാൾവരും. 38 അതിലെ വെള്ളം
വറ്റിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ അതിന്മേൽ
വറുതി വരുത്തും; അതു വിഗ്രഹങ്ങളുടെ
ദേശമല്ലോ; ഘോരബിംബങ്ങൾ നിമിത്തം അവർ
ഭ്രാന്തന്മാരായിരിക്കുന്നു. 39 ആകയാൽ അവിടെ
മരുമൃഗങ്ങൾ കുറുനരികളോടുകൂടെ പാക്കും;
ഒട്ടകപ്പക്ഷിയും അവിടെ വസിക്കും; ഇനി
അതിൽ ഒരു നാളും കുടിപാപ്പുണ്ടാകയില്ല;
തലമുറതലമുറയായി അതു നിവാസികൾ
ഇല്ലാതെ കിടക്കും. 40 ദൈവം സൊദോമും
ഗൊമോരയും അവയുടെ അയൽ പട്ടണങ്ങളും
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞശേഷം എന്നപോലെ

അവിടെയും ആരും പാക്കയില്ല; ഒരു മനുഷ്യനും
അവിടെ വസിക്കയില്ല എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 41 വടക്കുനിന്നു ഒരു ജാതി വരുന്നു;
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു മഹാജാതിയും
അനേകം രാജാക്കന്മാരും ഇളകിവരുന്നു. 42
അവർ വില്ലും കുന്തവും എടുത്തിരിക്കുന്നു;
അവർ ക്രൂരന്മാർ, കരുണയില്ലാത്തവർ തന്നേ;
അവരുടെ ആരവം കടൽപോലെ ഇരെക്കുന്നു;
ബാബേൽപുത്രീ, അവർ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
ഓരോരുത്തനും കുതിരപ്പുറത്തു കയറി നിന്റെ
നേരെ അണിനിരന്നു നില്ക്കുന്നു. 43
ബാബേൽരാജാവു അവരുടെ വൎത്തമാനം
കേട്ടിട്ടു അവന്റെ ധൈൎയ്യം ക്ഷയിച്ചുപോയി;
നോവുകിട്ടിയ സ്ത്രീയെപ്പോലെ അവനെ
അതിവ്യസനവും വേദനയും പിടിച്ചു. 44 യോൎദ്ദാന്റെ
വൻകാട്ടിൽനിന്നു ഒരു സിംഹം എന്നപോലെ
അവൻ, എപ്പോഴും പച്ചയായിരിക്കുന്ന മേച്ചൽ
പുറങ്ങളിലേക്കു കയറിവരുന്നു; ഞാൻ അവരെ
പെട്ടെന്നു അതിൽനിന്നു ഓടിച്ചുകളയും;
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരാളെ അതിന്നു
നിയമിക്കും; എനിക്കു സമനായവൻ ആർ?
എനിക്കു നേരം കുറിക്കുന്നവൻ ആർ? എന്റെ
മുമ്പാകെ നില്ക്കാകുന്ന ഇടയൻ ആർ? 45
അതുകൊണ്ടു യഹോവ ബാബേലിനെക്കുറിച്ചു
ആലോചിച്ച ആലേചനയും കല്ദയരുടെ
ദേശത്തെക്കുറിച്ചു നിരൂപിച്ച നിരൂപണങ്ങളും
കേൾപ്പിൻ! ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ ചെറിയവരെ
അവർ ഇഴെച്ചുകൊണ്ടുപോകും; അവൻ
അവരുടെ മേച്ചൽപുറങ്ങളെ അവരോടുകൂടെ

ശൂന്യമാക്കിക്കളയും. 46 ബാബേൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു
എന്ന ഘോഷംകൊണ്ടു ഭൂമി നടുങ്ങുന്നു; അതിന്റെ
നിലവിളി ജാതികളുടെ ഇടയിൽ കേൾക്കുന്നു.
51 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ബാബേലിന്റെ നേരെയും എന്റെ എതിരാളികളുടെ
ഹൃദയത്തിന്റെ നേരെയും സംഹാരകന്റെ
മനസ്സു ഉണർത്തും. 2 പാറ്റുന്നവരെ ഞാൻ
ബാബേലിലേക്കു അയക്കും; അവർ അതിനെ പാറ്റി
ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കും; അനർത്ഥദിവസത്തിൽ
അവർ അതിനെ നാലുപുറവും വളയും. 3
വില്ലാളി വില്ലു കുലെക്കാതിരിക്കട്ടെ; അവൻ
കവചം ധരിച്ചു നിവിർന്നുനില്ക്കാതിരിക്കട്ടെ;
അതിലെ യൌവനക്കാരെ ആദരിക്കാതെ
സർവ്വസൈന്യത്തെയും നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളവിൻ. 4
അങ്ങനെ കല്ദയരുടെ ദേശത്തു നിഹതന്മാരും
അതിന്റെ വീഥികളിൽ കുത്തിത്തുളക്കപ്പെട്ടവരും
വീഴും. 5 യിസ്രായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും
ദേശങ്ങൾ യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനോടുള്ള
അകൃത്യംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ അവയുടെ ദൈവം
അവയെ വിധവമാരായി വിട്ടിട്ടില്ല. 6 ബാബേലിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു ഓടി ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ അതിന്റെ
അകൃത്യത്തിൽ നശിച്ചുപോകരുതു; ഇതു
യഹോവയുടെ പ്രതികാരകാലമല്ലോ; അതിന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം അവൻ അതിനോടു
പകരം ചെയ്യും; 7 ബാബേൽ യഹോവയുടെ
കയ്യിൽ സർവ്വഭൂമിയെയും ലഹരിപിടിപ്പിക്കുന്ന
പൊൻപാനപാത്രം ആയിരുന്നു; ജാതികൾ

അതിലെ വീഞ്ഞു കുടിച്ചിട്ടു അവക്കു
ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു. 8 പെട്ടെന്നു ബാബേൽ
വീണു തകൎന്നുപോയി; അതിനെക്കുറിച്ചു
മുറയിടുവിൻ; അതിന്റെ വേദനെക്കു തൈലം
കൊണ്ടുവരുവിൻ; പക്ഷേ അതിന്നു സൌഖ്യം
വരും. 9 ഞങ്ങൾ ബാബേലിന്നു ചികിത്സ
ചെയ്തു എങ്കിലും സൌഖ്യം വന്നില്ല; അതിനെ
ഉപേക്ഷിച്ചുകളവിൻ; നാം ഓരോരുത്തനും നമ്മുടെ
സ്വദേശത്തേക്കു പോക; അതിന്റെ ശിക്ഷാവിധി
സ്വൎഗ്ഗത്തോളം എത്തി ആകാശത്തോളം
പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 10 യഹോവ നമ്മുടെ നീതി
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; വരുവിൻ, നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തിയെ
സീയോനിൽ പ്രസ്താവിക്കുക. 11 അമ്പു
മിനുക്കുവിൻ; പരിച ധരിപ്പിൻ; യഹോവ
മേദ്യരാജാക്കന്മാരുടെ മനസ്സു ഉണൎത്തിയിരിക്കുന്നു;
ബാബേലിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവന്റെ
നിരൂപണം അതിന്നു വിരോധമായിരിക്കുന്നു;
ഇതു യഹോവയുടെ പ്രതികാരം, തന്റെ
മന്ദിരത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള പ്രതികാരം തന്നേ. 12
ബാബേലിന്റെ മതിലുകൾക്കു നേരെ കൊടി
ഉയൎത്തുവിൻ; കാവൽ ഉറപ്പിപ്പിൻ; കാവല്ക്കാരെ
നിൎത്തുവിൻ; പതിയിരിപ്പുകാരെ ഒരുക്കുവിൻ;
യഹോവ ബാബേൽനിവാസികളെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്തതു നിൎണ്ണയിച്ചും
അനുഷ്ഠിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 13 വലിയ
വെള്ളങ്ങൾക്കരികെ വസിക്കുന്നവളായി
വളരെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഉള്ളവളേ, നിന്റെ
അവസാനം നിന്നെ ഛേദിച്ചുകളവാനുള്ള

അവധി, വന്നിരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ
നിശ്ചയമായിട്ടു വിട്ടിലുകളെക്കൊണ്ടെന്നപോലെ
മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു നിന്നെ നിറെക്കും; അവർ
നിന്റെ നേരെ ആർപ്പിടും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ തന്നെക്കൊണ്ടു തന്നേ സത്യം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 അവൻ തന്റെ ശക്തിയാൽ
ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചു; തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ
ഭൂമണ്ഡലത്തെ സ്ഥാപിച്ചു, തന്റെ വിവേകത്താൽ
ആകാശത്തെ വിരിച്ചു. 16 അവൻ തന്റെ
നാദം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ആകാശത്തു
വെള്ളത്തിന്റെ മുഴക്കം ഉണ്ടാകുന്നു;
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു അവൻ ആവി
കയറ്റുന്നു; മഴെക്കു മിന്നൽ ഉണ്ടാക്കി തന്റെ
ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കാറ്റു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
17 ഏതു മനുഷ്യനും മൃഗപ്രായനും
പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനുമാകുന്നു. തട്ടാന്മാർ
ഒക്കെയും വിഗ്രഹംനിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നു;
അവർ വാർത്തുണ്ടാക്കിയ ബിംബം വ്യാജമത്രേ. 18
അവയിൽ ശ്വാസവും ഇല്ല. അവ മായയും
വ്യർത്ഥപ്രവൃത്തിയും തന്നേ; സന്ദർശനകാലത്തു
അവ നശിച്ചുപോകും. 19 യാക്കോബിന്റെ
ഓഹരിയായവൻ ഇവയെപ്പോലെയല്ല; അവൻ
സർവ്വത്തെയും നിർമ്മിച്ചവൻ; യിസ്രായേൽ അവന്റെ
അവകാശഗോത്രം; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം. 20 നീ എന്റെ
വെണ്മഴുവും യുദ്ധത്തിന്നുള്ള ആയുധങ്ങളും
ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു ജാതികളെ
തകർക്കയും നിന്നെക്കൊണ്ടു രാജ്യങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 21 നിന്നെക്കൊണ്ടു

ഞാൻ കുതിരയെയും അതിന്റെ പുറത്തു
കയറിയിരിക്കുന്നവനെയും തകക്ക്ും;
നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ രഥത്തെയും അതിൽ
ഇരിക്കുന്നവനെയും തകക്ക്ും; 22 നിന്നെക്കൊണ്ടു
ഞാൻ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും തകക്ക്ും;
നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ വൃദ്ധനെയും
ബാലനെയും തകക്ക്ും; നിന്നെക്കൊണ്ടു
ഞാൻ യുവാവിനെയും യുവതിയെയും
തകക്ക്ും. 23 നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ
ഇടയനെയും ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെയും തകക്ക്ും;
നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ കൃഷിക്കാരനെയും
അവന്റെ ഏർകാളയെയും തകക്ക്ും;
നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ദേശാധിപതികളെയും
സ്ഥാനാപതികളെയും തകക്ക്ും. 24 നിങ്ങൾ
കാൺകെ ഞാൻ ബാബേലിന്നും സകല
കല്ദയനിവാസികൾക്കും അവർ സീയോനിൽ
ചെയ്തിരിക്കുന്ന സകലദോഷത്തിന്നും
തക്കവണ്ണം പകരം വീട്ടുമെന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 25 സകലഭൂമിയെയും നശിപ്പിക്കുന്ന
വിനാശകപവ്വ്തമേ, ഞാൻ നിനക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ മേൽ
കൈ നീട്ടി നിന്നെ പാറകളിൽനിന്നു ഉരുട്ടി
ദഹനപവ്വ്തം ആക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 26 നിന്നിൽനിന്നു അവർ
മൂലക്കല്ലായിട്ടോ അടിസ്ഥാനക്കല്ലായിട്ടോ ഒരു
കല്ലും എടുക്കാതവണ്ണം നീ നിത്യശൂന്യമായി
ഭവിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 27
ദേശത്തു ഒരു കൊടി ഉയത്ത്ുവിൻ; ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ കാഹളം ഊതുവിൻ; ജാതികളെ

അതിന്റെ നേരെ സംസ്കരിപ്പിൻ; അറാറാത്ത്,
മിന്നി, അസ്കെനാസ്, എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ
അതിന്നു വിരോധമായി വിളിച്ചുകൂട്ടുവിൻ;
അതിന്നെതിരെ ഒരു സേനാപതിയെ
നിയമിപ്പിൻ; പരുപരുത്ത വിട്ടിലുകളെപ്പോലെ
കുതിരകളെ പുറപ്പെടുമാറാക്കുവിൻ. 28
മേദ്യരുടെ രാജാക്കന്മാരും ദേശാധിപതിമാരും
സകല സ്ഥാനാപതിമാരും അവന്റെ
ആധിപത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സകലദേശക്കാരുമായ
ജാതികളെ അതിന്നു വിരോധമായി
സംസ്കരിപ്പിൻ; 29 ബാബേൽദേശത്തെ
നിവാസികളില്ലാതെ ശൂന്യമാക്കേണ്ടതിന്നു
ബാബേലിനെക്കുറിച്ചുള്ള യഹോവയുടെ
നിരൂപണങ്ങൾ നിവൃത്തിയായ്‌വരുന്നതുകൊണ്ടു
ദേശം നടുങ്ങി സങ്കടപ്പെടുന്നു. 30 ബാബേലിലെ
വീരന്മാർ യുദ്ധം മതിയാക്കി കോട്ടകളിൽ
ഇരിക്കുന്നു; അവരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവർ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുന്നു;
അതിലെ വീടുകൾക്കു തീ വെച്ചുകളഞ്ഞു;
അതിന്റെ ഓടാമ്പലുകൾ തകന്നിരിക്കുന്നു.
31 പട്ടണം നാലുപുറവും പിടിപെട്ടുപോയി,
കടവുകൾ ശത്രുവശമായി, കളങ്ങൾ തീ
പിടിച്ചു ദഹിച്ചിരിക്കുന്നു, യോദ്ധാക്കൾ
ഭയപരവശരായിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ
ബാബേൽരാജാവിനോടു അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു 32
ഓട്ടാളൻ ഓട്ടാളന്നും ദൂതൻ ദൂതന്നും എതിരെ
ഓടുന്നു. 33 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബാബേൽപുത്രി മെതികാലത്തെ

മെതിക്കളംപോലെയായിരിക്കുന്നു; ഇനി
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു അതിന്റെ
കൊയ്ത്തുകാലം വരും. 34 ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ എന്നെ തിന്നുമുടിച്ചുകളഞ്ഞു,
അവൻ എന്നെ വെറുമ്പാത്രമാക്കി, മഹാസപ്പം
എന്നപോലെ അവൻ എന്നെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു,
എന്റെ സ്വാദുഭോജ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു വയറു
നിറെച്ചു, എന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. 35 ഞാൻ സഹിച്ച
സാഹസവും ദേഹപീഡയും ബാബേലിന്മേൽ വരട്ടെ
എന്നു സീയോൻനിവാസിനി പറയും; എന്റെ രക്തം
കല്ദയ നിവാസികളുടെമേൽ വരട്ടെ എന്നു
യെരൂശലേം പറയും. 36 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ
നിന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തി, നിനക്കു വേണ്ടി
പ്രതികാരം ചെയ്യും; അതിന്റെ കടൽ ഞാൻ
ഉണക്കി, അതിന്റെ ഉറവുകൾ വറ്റിച്ചുകളയും.
37 ബാബേൽ, നിവാസികൾ ഇല്ലാതെ
കല്ക്കുന്നുകളും കുറുനരികളുടെ പാപ്പിടവും
വിസ്മയത്തിന്നും ചൂളകുത്തുന്നതിന്നും
വിഷയവുമായ്തീരും. 38 അവർ ഒക്കെയും
ബാലസിംഹങ്ങളെപ്പോലെ ഗജ്ജിക്കും; അവർ
സിംഹികളുടെ കുട്ടികളെപ്പോലെ മുരളും. 39
അവർ ജയമത്തരായിരിക്കുമ്പോൾ ഉല്ലസിച്ചു
ഉണരാതവണ്ണം നിത്യനിദ്ര കൊള്ളേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവക്കു ഒരു പാനീയം ഒരുക്കി അവരെ ലഹരി
പിടിപ്പിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 40
ഞാൻ അവരെ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയും
മുട്ടാടുകളോടുകൂടി ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെപ്പോലെയും
കൊലനിലത്തേക്കു ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവരും. 41

ശേശക്ക് പിടിക്കപ്പെട്ടുപോയതെങ്ങനെ?
സർവ്വഭൂമിയുടെയും പ്രശംസയായിരുന്നതു
ശത്രുവശമായ്പോയതെങ്ങനെ?
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ബാബേൽ ഒരു
സ്തംഭനവിഷയമായ്തീൎന്നതെങ്ങനെ? 42
ബാബേലിന്മേൽ കടൽ കവിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു;
അതിന്റെ തിരകളുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു അതു
മൂടിയിരിക്കുന്നു. 43 അതിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ
ശൂന്യവും വരണ്ടനിലവും മരുഭൂമിയും ആരും
പാൎക്കാത്തതും വഴിനടക്കാത്തതും ആയ
ദേശവും ആയിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 44 ഞാൻ
ബാബേലിൽവെച്ചു ബേലിനെ സന്ദൎശിച്ചു, അവൻ
വിഴുങ്ങിയതിനെ അവന്റെ വായിൽനിന്നു
പുറത്തിറക്കും; ജാതികൾ ഇനി അവന്റെ
അടുക്കൽ ഓടിച്ചെല്ലുകയില്ല; ബാബേലിന്റെ മതിൽ
വീണുപോകും. 45 എന്റെ ജനമേ, അതിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിൻ; യഹോവയുടെ
ഉഗ്രകോപത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 46
ദേശത്തു കേൾക്കുന്ന വൎത്തമാനംകൊണ്ടും ഒരു
ആണ്ടിൽ ഒരു വൎത്തമാനവും പിറ്റെയാണ്ടിൽ
മറ്റൊരു വൎത്തമാനവും കേൾക്കുമ്പോഴും
സാഹസകൃത്യങ്ങൾ ദേശത്തു നടക്കുമ്പോഴും
അധിപതി അധിപതിക്കു വിരോധമായി
എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴും നിങ്ങളുടെ ധൈൎയ്യം
ക്ഷയിച്ചുപോകരുതു; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും
അരുതു. 47 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ബാബേലിലെ
വിഗ്രഹങ്ങളെ സന്ദൎശിപ്പാനുള്ള കാലം വരും; അന്നു
ദേശമെല്ലാം ലജ്ജിച്ചുപോകും; അതിലെ

നിഹതന്മാർ ഒക്കെയും അതിന്റെ നടുവിൽ വീഴും.
48 ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ളതൊക്കെയും
ബാബേലിനെച്ചൊല്ലി ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും;
വടക്കുനിന്നു വിനാശകന്മാർ അതിലേക്കു വരും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 49 യിസ്രായേൽ
നിഹതന്മാരേ, ബാബേൽ വീഴേണ്ടതാകുന്നു;
ബാബേലിനോടുകൂടെ സൎവ്വദേശവും തന്നേ. 50
വാളിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയവരേ, നില്ക്കാതെ
ചെല്ലുവിൻ; ദൂരത്തുനിന്നു യഹോവയെ ഓൎപ്പിൻ;
യെരൂശലേം നിങ്ങൾക്കു ഓൎമ്മ വരട്ടെ! 51
ഞങ്ങൾ നിന്ദ കേട്ടു ലജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു;
അന്യന്മാർ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു വന്നിരിക്കയാൽ
ലജ്ജ ഞങ്ങളുടെ മുഖം മൂടിയിരിക്കുന്നു. 52
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിലെ വിഗ്രഹങ്ങളെ
സന്ദൎശിപ്പാനുള്ള കാലം വരും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; അന്നു ദേശത്തെല്ലാടവും നിഹതന്മാർ
കിടന്നു ഞരങ്ങും. 53 ബാബേൽ ആകാശത്തോളം
കയറിയാലും കോട്ട ഉയൎത്തി ഉറപ്പിച്ചാലും, ഞാൻ
വിനാശകന്മാരെ അതിലേക്കു അയക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 54 ബാബേലിൽനിന്നു
നിലവിളിയും കല്ദയദേശത്തുനിന്നു മഹാനാശവും
കേൾക്കുന്നു. 55 യഹോവ ബാബേലിനെ
നശിപ്പിച്ചു അതിൽ നിന്നു മഹാഘോഷം
ഇല്ലാതെയാക്കുന്നു; അവരുടെ തിരകൾ
പെരുവെള്ളംപോലെ ഇരെക്കുന്നു; അവരുടെ
ആരവത്തിന്റെ മുഴക്കം കേൾക്കുന്നു. 56
അതിന്റെ നേരെ, ബാബേലിന്റെ നേരെ തന്നേ,
വിനാശകൻ വന്നിരിക്കുന്നു; അതിലെ വീരന്മാർ

പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെ വില്ലു എല്ലാം
ഒടിഞ്ഞുപോയി; യഹോവ പ്രതികാരത്തിന്റെ
ദൈവമാകുന്നു; അവൻ പകരം ചെയ്യും. 57 ഞാൻ
അതിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ജ്ഞാനികളെയും
ദേശാധിപതിമാരെയും സ്ഥാനാപതികളെയും
വീരന്മാരെയും മത്തുപിടിപ്പിക്കും; അവർ
ഉണരാതവണ്ണം നിത്യനിദ്രകൊള്ളും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നു നാമമുള്ള
രാജാവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 58 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ബാബേലിന്റെ വിശാലമായ മതിലുകൾ
അശേഷം ഇടിഞ്ഞുപോകും; അതിന്റെ ഉയന്ന
വാതിലുകൾ തീ പിടിച്ചു വെന്തുപോകും;
അങ്ങനെ വംശങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനം വ്യത്ഥമായും
ജാതികളുടെ പ്രയത്നം തീക്കിരയായും തീരുകയും
അവർ ക്ഷീണിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. 59
യെഹൂദാരാജാവായ സിദെക്കീയാവിന്റെ
വാഴ്ചയുടെ നാലം ആണ്ടിൽ, അവനോടുകൂടെ,
മഹ്സേയാവിന്റെ മകനായ നേയ്യാവിന്റെ
മകനായ സെരായാവു പ്രയാണാദ്ധ്യക്ഷനായി
ബാബേലിലേക്കു പോകുമ്പോൾ
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ സെരായാവോടു കല്പിച്ചു
വചനം - 60 ബാബേലിന്നു വരുവാനിരിക്കുന്ന
അനത്ഥമൊക്കെയും, ബാബേലിനെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്ന സകലവചനങ്ങളും തന്നേ,
യിരെമ്യാവു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി - 61
യിരെമ്യാവു സെരായാവോടു പറഞ്ഞതു:
നീ ബാബേലിൽ എത്തിയശേഷം ഈ
വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും നോക്കി വായിച്ചിട്ടു:

62 യഹോവേ, ഈ സ്ഥലത്തു മനുഷ്യനോ
മൃഗമോ ഒന്നും ശേഷിക്കാതെ അതു
ശാശ്വതശൂന്യമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നീ അതിനെ
നശിപ്പിച്ചുകളയുമെന്നു അതിനെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്തുവല്ലോ എന്നു പറയേണം. 63 പിന്നെ
ഈ പുസ്തകം വായിച്ചശേഷം നീ അതിന്നു ഒരു
കല്ലു കെട്ടി ഫ്രാത്തിന്റെ നടുവിലേക്കു എറിഞ്ഞു; 64
ഇങ്ങനെ ബാബേൽ ആണ്ടുപോകും; ഞാൻ
അതിന്നു വരുത്തുന്ന അനൎത്ഥത്തിൽനിന്നു അതു
പൊങ്ങിവരികയില്ല; അവർ ക്ഷയിച്ചുപോകും
എന്നു പറയേണം. ഇത്രത്തോളം യിരെമ്യാവിന്റെ
വചനങ്ങൾ.

52 സിദെക്കീയാവു വാണുതുടങ്ങിയപ്പോൾ
അവന്നു ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ
പതിനൊന്നു സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ വാണു;
അവന്റെ അമ്മെക്കു ഹമൂതൽ എന്നു പേർ; അവൾ
ലിബ്നക്കാരനായ യിരെമ്യാവിന്റെ മകൾ
ആയിരുന്നു. 2 യെഹോയാക്കീം ചെയ്തതുപോലെ
ഒക്കെയും അവൻ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു. 3 യഹോവയുടെ
കോപം ഹേതുവായി യെരൂശലേമിന്നും
യെഹൂദെക്കും അങ്ങനെ ഭവിച്ചു; അവൻ
ഒടുവിൽ അവരെ തന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു
തള്ളിക്കളഞ്ഞു; എന്നാൽ സിദെക്കീയാവു
ബാബേൽരാജാവിനോടു മത്സരിച്ചു. 4 അവന്റെ
വാഴ്ചയുടെ ഒമ്പതാം ആണ്ടിൽ പത്താം
മാസം പത്താം തിയ്യതി, ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസർ തന്റെ സൎവ്വസൈന്യവുമായി
യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ വന്നു പാളയമിറങ്ങി

അതിന്നെതിരെ ചുറ്റും കൊത്തളങ്ങൾ പണിതു. 5
അങ്ങനെ സിദെക്കീയാരാജാവിന്റെ പതിനൊന്നാം
ആണ്ടുവരെ നഗരം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.
6 നാലാം മാസം ഒമ്പതാം തിയ്യതി ക്ഷാമം
നഗരത്തിൽ കലശലായി ദേശത്തെ ജനത്തിന്നു
ആഹാരമില്ലാതെ ഭവിച്ചു. 7 അപ്പോൾ നഗരത്തിന്റെ
മതിൽ ഒരിടം പൊളിച്ചുതുറന്നു; കല്ദയർ
നഗരം വളഞ്ഞിരിക്കെ പടയാളികൾ
ഒക്കെയും രാത്രിസമയത്തു രാജാവിന്റെ
തോട്ടത്തിന്നരികെ രണ്ടു മതിലുകളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള
പടിവാതില്ക്കൽകൂടി നഗരം വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു
അരാബയിലേക്കുള്ള വഴിയായി ഓടിപ്പോയി. 8
എന്നാൽ കല്ദയരുടെ സൈന്യം രാജാവിനെ
പിന്തുടന്നു, യെരീഹോസമഭൂമിയിൽവെച്ചു
സിദെക്കീയാവോടു എത്തി; അവന്റെ
സൈന്യമൊക്കെയും അവനെ വിട്ടു ചിതറിപ്പോയി.
9 അവർ രാജാവിനെ പിടിച്ചു, ഹമാത്ത് ദേശത്തിലെ
രിബ്ളയിൽ ബാബേൽരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ അവന്നു വിധി കല്പിച്ചു.
10 ബാബേൽരാജാവു സിദെക്കീയാവിന്റെ
പുത്രന്മാരെ അവൻ കാൺകെ കൊന്നു;
യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരെ ഒക്കെയും അവൻ
രിബ്ളയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 11 പിന്നെ
അവൻ സിദെക്കീയാവിന്റെ കണ്ണു പൊട്ടിച്ചു;
ബാബേൽരാജാവു അവനെ ചങ്ങലകൊണ്ടു
ബന്ധിച്ചു ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു
ജീവപര്യന്തം കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി. 12 അഞ്ചാം
മാസം പത്താം തിയ്യതി, ബാബേൽരാജാവായ
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ പത്തൊമ്പതാം ആണ്ടിൽ

തന്നേ, ബാബേൽരാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
നില്ക്കുന്നവനും അകമ്പടിനായകനുമായ
നെബൂസർ-അദാൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നു. 13 അവൻ യഹോവയുടെ ആലയവും
രാജധാനിയും ചുട്ടു, യെരൂശലേമിലെ എല്ലാ
വീടുകളും പ്രധാനഭവനങ്ങളൊക്കെയും തീ വെച്ചു
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 14 അകമ്പടിനായകനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന കല്ദയസൈന്യമൊക്കെയും
യെരൂശലേമിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മതിലുകളെല്ലാം
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. 15 ജനത്തിൽ എളിയവരായ
ചിലരെയും നഗരത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന
ജനശിഷ്ടത്തെയും ബാബേൽരാജാവിനെ ചെന്നു
ശരണംപ്രാപിച്ചവരെയും പുരുഷാരത്തിൽ
ശേഷിച്ചവരെയും അകമ്പടിനായകനായ
നെബൂസർ-അദാൻ ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോയി.
16 എന്നാൽ അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-
അദാൻ ദേശത്തെ എളിയവരിൽ ചിലരെ
മുന്തിരിത്തോട്ടക്കാരായും കൃഷിക്കാരായും
വിട്ടേച്ചുപോയി. 17 യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
താമ്രസ്തംഭങ്ങളും പീഠങ്ങളും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ താമ്രംകൊണ്ടുള്ള കടലും കല്ദയർ
ഉടെച്ചു താമ്രം ഒക്കെയും ബാബേലിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 18 കലങ്ങളും ചട്ടുകങ്ങളും
കത്രികകളും കിണ്ണങ്ങളും തവികളും
ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള സകല താമ്രോപകരണങ്ങളും
അവർ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. 19
പാനപാത്രങ്ങളും തീച്ചട്ടികളും കിണ്ണങ്ങളും
കലങ്ങളും വിളക്കുതണ്ടുകളും തവികളും
കുടങ്ങളും പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളതും

വെള്ളികൊണ്ടുള്ളതും എല്ലാം അകമ്പടിനായകൻ
കൊണ്ടുപോയി. 20 ശലോമോൻരാജാവു
യഹോവയുടെ ആലയംവകെക്കു ഉണ്ടാക്കിയ
രണ്ടു സ്തംഭവും ഒരു കടലും പീഠങ്ങളുടെ കീഴെ
ഉണ്ടായിരുന്ന പന്ത്രണ്ടു താമ്രക്കാളയും തന്നേ; ഈ
സകല സാധനങ്ങളുടെയും താമ്രത്തിന്നു
തൂക്കമില്ലാതെയിരുന്നു. 21 സ്തംഭങ്ങളോ,
ഓരോന്നു പതിനെട്ടു മുഴം ഉയരവും പന്ത്രണ്ടു
മുഴം ചുറ്റളവും നാലു വിരൽ കനവും
ഉള്ളതായിരുന്നു; അതു പൊള്ളയുമായിരുന്നു. 22
അതിന്മേൽ താമ്രംകൊണ്ടു ഒരു പോതിക
ഉണ്ടായിരുന്നു; പോതികയുടെ ഉയരം അഞ്ചു മുഴം;
പോതികമേൽ ചുറ്റും വലപ്പണിയും മാതളപ്പഴവും
ഉണ്ടായിരുന്നു; സകലവും താമ്രംകൊണ്ടായിരുന്നു;
രണ്ടാമത്തെ സ്തംഭത്തിന്നു ഇതുപോലെയുള്ള
പണിയും മാതളപ്പഴവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 23
നാലുപുറത്തുംകൂടെ തൊണ്ണൂറ്റാറു മാതളപ്പഴവും
ഉണ്ടായിരുന്നു: വലപ്പണിയിൽ ചുറ്റുമുള്ള
മാതളപ്പഴം ആകെ നൂറു ആയിരുന്നു. 24
അകമ്പടിനായകൻ മഹാപുരോഹിതനായ
സെരായാവെയും രണ്ടാം പുരോഹിതനായ
സെഫന്യാവെയും മൂന്നു വാതിൽകാവല്ക്കാരെയും
പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. 25 നഗരത്തിൽനിന്നു
അവൻ യോദ്ധാക്കളുടെ വിചാരകനായ ഒരു
ഷണ്ഡനെയും നഗരത്തിൽവെച്ചു കണ്ട ഏഴു
രാജപരിചാരകന്മാരെയും ദേശത്തിലെ ജനത്തെ
പടെക്കു ശേഖരിക്കുന്ന സേനാപതിയുടെ
രായസക്കാരനെയും നഗരത്തിൽ കണ്ട അറുപതു
നാട്ടുപുറക്കാരെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. 26

ഇവരെ അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-അദാൻ
പിടിച്ചു രിബ്ളയിൽ ബാബേൽരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു. 27 ബാബേൽരാജാവു
ഹമാത്ത് ദേശത്തിലെ രിബ്ളയിൽവെച്ചു അവരെ
വെട്ടിക്കൊന്നു; ഇങ്ങനെ യെഹൂദാ സ്വദേശം
വിട്ടു പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു.
28 നെബൂഖദ്നേസർ പ്രവാസത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയ ജനം: ഏഴാം ആണ്ടിൽ
മൂവായിരത്തിരുപത്തുമൂന്നു യെഹൂദന്മാർ; 29
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ പതിനെട്ടാം ആണ്ടിൽ
അവൻ യെരൂശലേമിൽനിന്നു പ്രവാസത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയ എണ്ണൂറ്റിമുപ്പത്തുരണ്ടുപേർ; 30
നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ ഇരുപത്തുമൂന്നാം
ആണ്ടിൽ, അകമ്പടിനായകനായ നെബൂസർ-
അദാൻ പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ
യെഹൂദന്മാർ എഴുനൂറ്റി നാല്പത്തഞ്ചുപേർ;
ഇങ്ങനെ ആകെ നാലായിരത്തറുനൂറു
പേരായിരുന്നു. 31 യെഹൂദാരാജാവായ
യെഹോയാഖീന്റെ പ്രവാസത്തിന്റെ
മുപ്പത്തേഴാമാണ്ടിൽ പന്ത്രണ്ടാം മാസം
ഇരുപത്തഞ്ചാം തിയ്യതി ബാബേൽരാജാവായ
എവീൽ-മെരോദക്ക് തന്റെ വാഴ്ചയുടെ ഒന്നാം
ആണ്ടിൽ യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാഖീനെ
കടാക്ഷിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു, 32
അവനോടു ആദരവായി സംസാരിച്ചു, അവന്റെ
ആസനത്തെ തന്നോടു കൂടെ ബാബേലിൽ
ഉള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ ആസനങ്ങൾക്കു
മേലായി വെച്ചു, 33 അവന്റെ കാരാഗൃഹവസ്ത്രം
മാറ്റി, അവൻ ജീവപര്യന്തം നിത്യവും അവന്റെ

സന്നിധിയിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുപോന്നു. 34
അവന്റെ അഹോവൃത്തിയോ ബാബേൽരാജാവു
അവന്നു അവന്റെ മരണദിവസംവരെ അവന്റെ
ജീവകാലമൊക്കെയും നിത്യവൃത്തിക്കു ദിവസം
പ്രതിയുള്ള ഓഹരി കൊടുത്തു പോന്നു.

വിലാപങ്ങൾ
1 അയ്യോ, ജനപൂർണ്ണയായിരുന്ന നഗരം
ഏകാന്തയായിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
ജാതികളിൽ മഹതിയായിരുന്നവൾ
വിധവയെപ്പോലെ ആയതെങ്ങനെ?
സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ നായകിയായിരുന്നവൾ
ഊഴിയവേലക്കാരത്തിയായതെങ്ങനെ? 2
രാത്രിയിൽ അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;
അവളുടെ കവിൾത്തടങ്ങളിൽ കണ്ണുനീർ
കാണുന്നു; അവളുടെ സകലപ്രിയന്മാരിലും
അവളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ആരുമില്ല; അവളുടെ
സ്നേഹിതന്മാരൊക്കെയും അവൾക്കു
ശത്രുക്കളായി ദ്രോഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3
കഷ്ടതയും കഠിനദാസ്യവുംനിമിത്തം യെഹൂദാ
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു;
അവൾ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പാർക്കുന്നു;
വിശ്രാമം കണ്ടെത്തുന്നതുമില്ല; അവളെ
പിന്തുടരുന്നവരൊക്കെയും ഇടുക്കിടങ്ങളിൽവെച്ചു
അവളെ എത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. 4 ഉത്സവത്തിന്നു
ആരും വരായ്കകൊണ്ടു സീയോനിലേക്കുള്ള
വഴികൾ ദുഃഖിക്കുന്നു; അവളുടെ
വാതിലുകളൊക്കെയും ശൂന്യമായി.
പുരോഹിതന്മാർ നെടുവീർപ്പിടുന്നു; അവളുടെ
കന്യകമാർ ഖേദിക്കുന്നു; അവൾക്കും
വ്യസനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 അവളുടെ
അതിക്രമബാഹുല്യംനിമിത്തം യഹോവ അവൾക്കു
സങ്കടം വരുത്തിയതിനാൽ അവളുടെ
വൈരികൾക്കു പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു, അവളുടെ
ശത്രുക്കൾ ശുഭമായിരിക്കുന്നു; അവളുടെ

കുഞ്ഞുങ്ങൾ വൈരിയുടെ മുമ്പായി
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. 6 സീയോൻ
പുത്രിയുടെ മഹത്വമൊക്കെയും അവളെ
വിട്ടുപോയി; അവളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ
മേച്ചൽ കാണാത്ത മാനുകളെപ്പോലെ
ആയി; പിന്തുടരുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ അവർ
ശക്തിയില്ലാതെ നടക്കുന്നു. 7 കഷ്ടാരിഷ്ടതകളുടെ
കാലത്തു യെരൂശലേം പണ്ടത്തെ
മനോഹരവസ്തുക്കളെയൊക്കെയും ഓക്കുന്നു;
സഹായിപ്പാൻ ആരുമില്ലാതെ അവളുടെ ജനം
വൈരിയുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ, വൈരികൾ
അവളെ നോക്കി അവളുടെ നാശത്തെക്കുറിച്ചു
ചിരിച്ചു. 8 യെരൂശലേം കഠിനപാപം
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു മലിനയായിരിക്കുന്നു;
അവളെ ബഹുമാനിച്ചവരൊക്കെയും അവളുടെ
നഗ്നത കണ്ടിട്ടു അവളെ നിന്ദിക്കുന്നു; അവളോ
നെടുവീപ്പിട്ടുകൊണ്ടു പിന്നോക്കം തിരിയുന്നു. 9
അവളുടെ മലിനത ഉടുപ്പിന്റെ വിളുമ്പിൽ
കാണുന്നു; അവൾ ഭാവികാലം ഓർത്തില്ല; അവൾ
അതിശയമാംവണ്ണം വീണുപോയി; അവളെ
ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ആരുമില്ല; യഹോവേ, ശത്രു വമ്പു
പറയുന്നു; എന്റെ സങ്കടം നോക്കേണമേ. 10
അവളുടെ സകലമനോഹരവസ്തുക്കളിന്മേലും
വൈരി കൈവെച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ സഭയിൽ
പ്രവേശിക്കരുതെന്നു നീ കല്പിച്ച ജാതികൾ
അവളുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ കടന്നതു
അവൾ കണ്ടുവല്ലോ. 11 അവളുടെ സർവ്വജനവും
നെടുവീപ്പിട്ടുകൊണ്ടു ആഹാരം തിരയുന്നു;
വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഹാരത്തിന്നു വേണ്ടി

അവർ തങ്ങളുടെ മനോഹര വസ്തുക്കളെ
കൊടുത്തുകളയുന്നു; യഹോവേ, ഞാൻ
നിന്ദിതയായിരിക്കുന്നതു കടാക്ഷിക്കേണമേ. 12
കടന്നുപോകുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ, ഇതു
നിങ്ങൾക്കു ഏതുമില്ലയോ? യഹോവ തന്റെ
ഉഗ്രകോപദിവസത്തിൽ ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
എനിക്കു അവൻ വരുത്തിയ വ്യസനം പോലെ ഒരു
വ്യസനം ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കുവിൻ! 13
ഉയരത്തിൽനിന്നു അവൻ എന്റെ അസ്ഥികളിൽ തീ
അയച്ചിരിക്കുന്നു; അതു കടന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്റെ കാലിന്നു അവൻ വല വിരിച്ചു, എന്നെ
മടക്കിക്കളഞ്ഞു; അവൻ എന്നെ ശൂന്യയും
നിത്യരോഗിണിയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 14
എന്റെ അതിക്രമങ്ങളുടെ നുകം അവൻ
സ്വന്തകയ്യാൽ പിണെച്ചിരിക്കുന്നു; അവ
എന്റെ കഴുത്തിൽ പിണെഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവൻ എന്റെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിച്ചു; എനിക്കു
എതിർത്തുനില്പാൻ കഴിയാത്തവരുടെ കയ്യിൽ
കർത്താവു എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എന്റെ
നടുവിലെ സകലബലവാന്മാരെയും കർത്താവു
നിരസിച്ചുകളഞ്ഞു; എന്റെ യൌവനക്കാരെ
തകർത്തുകളയേണ്ടതിന്നു അവൻ എന്റെ
നേരെ ഒരു ഉത്സവയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി;
യെഹൂദാപുത്രിയായ കന്യകയെ കർത്താവു
ചക്കിൽ ഇട്ടു ചിവിട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16
ഇതുനിമിത്തം ഞാൻ കരയുന്നു; എന്റെ കണ്ണു
കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാണനെ
തണുപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആശ്വാസപ്രദൻ എന്നോടു
അകന്നിരിക്കുന്നു; ശത്രു പ്രബലനായിരിക്കയാൽ

എന്റെ മക്കൾ നശിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 സീയോൻ കൈ
മലത്തുന്നു; അവളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ആരുമില്ല;
യഹോവ യാക്കോബിന്നു അവന്റെ ചുറ്റും
വൈരികളെ കല്പിച്ചാക്കിയിരിക്കുന്നു; യെരൂശലേം
അവരുടെ ഇടയിൽ മലിനയായിരിക്കുന്നു. 18
യഹോവ നീതിമാൻ; ഞാൻ അവന്റെ കല്പനയോടു
മത്സരിച്ചു; സകലജാതികളുമായുള്ളോരേ,
കേൾക്കേണമേ, എന്റെ വ്യസനം കാണേണമേ;
എന്റെ കന്യകമാരും യൌവനക്കാരും
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു. 19
ഞാൻ എന്റെ പ്രിയന്മാരെ വിളിച്ചു; അവരോ
എന്നെ ചതിച്ചു; എന്റെ പുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും വിശപ്പടക്കേണ്ടതിന്നു ആഹാരം
തിരഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ നഗരത്തിൽവെച്ചു
പ്രാണനെ വിട്ടു. 20 യഹോവേ, നോക്കേണമേ;
ഞാൻ വിഷമത്തിലായി, എന്റെ ഉള്ളം
കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ കഠിനമായി
മത്സരിക്കകൊണ്ടു എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ
ഉള്ളിൽ മറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; പുറമേ വാൾ
സന്തതിനാശം വരുത്തുന്നു; വീട്ടിലോ മരണം
തന്നേ. 21 ഞാൻ നെടുവീപ്പിടുന്നതു അവർ കേട്ടു;
എന്നെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ആരുമില്ല; എന്റെ
ശത്രുക്കളൊക്കെയും എന്റെ അനൎത്ഥം കേട്ടു, നീ
അതു വരുത്തിയതുകൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു; നീ
കല്പിച്ച ദിവസം നീ വരുത്തും; അന്നു അവരും
എന്നെപ്പോലെയാകും. 22 അവരുടെ
ദുഷ്ടതയൊക്കെയും തിരുമുമ്പിൽ വരട്ടെ; എന്റെ
സകല അതിക്രമങ്ങളും നിമിത്തം നീ എന്നോടു
ചെയ്തതുപോലെ അവരോടും ചെയ്യേണമേ;

എന്റെ നെടുവീപ്പു വളരെയല്ലോ; എന്റെ ഹൃദയം
രോഗാർത്തമായിരിക്കുന്നു.

2 അയ്യോ! യഹോവ സീയോൻ പുത്രിയെ
തന്റെ കോപത്തിൽ മേഘംകൊണ്ടു
മറെച്ചതെങ്ങനെ? അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ മഹത്വം
ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു; തന്റെ
കോപദിവസത്തിൽ അവൻ തന്റെ പാദപീഠത്തെ
ഓർത്തതുമില്ല. 2 കർത്താവു കരുണ കാണിക്കാതെ
യാക്കോബിന്റെ മേച്ചൽപുറങ്ങളെയൊക്കെയും
നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; തന്റെ ക്രോധത്തിൽ
അവൻ യെഹൂദാപുത്രിയുടെ കോട്ടകളെ
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; രാജ്യത്തെയും
അതിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും അവൻ നിലത്തിട്ടു
അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3 തന്റെ
ഉഗ്രകോപത്തിൽ അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ കൊമ്പു
ഒക്കെയും വെട്ടിക്കളഞ്ഞു; തന്റെ വലങ്കയ്യെ അവൻ
ശത്രുവിൻ മുമ്പിൽ നിന്നു പിൻവലിച്ചുകളഞ്ഞു;
ചുറ്റും ദഹിപ്പിക്കുന്ന ജ്വാലപോലെ അവൻ
യാക്കോബിനെ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 4 ശത്രു
എന്നപോലെ അവൻ വില്ലു കുലെച്ചു, വൈരി
എന്നപോലെ അവൻ വലങ്കൈ ഓങ്ങി; കണ്ണിന്നു
കൌതുകമുള്ളതു ഒക്കെയും നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു;
സീയോൻ പുത്രിയുടെ കൂടാരത്തിൽ തന്റെ
ക്രോധം തീപോലെ ചൊരിഞ്ഞു; 5 കർത്താവു
ശത്രുവെപ്പോലെ ആയി, യിസ്രായേലിനെ
മുടിച്ചുകളഞ്ഞു; അവളുടെ അരമനകളെ
ഒക്കെയും മുടിച്ചു, അവളുടെ കോട്ടകളെ
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; യെഹൂദാപുത്രിക്കു
ദുഃഖവും വിലാപവും വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6

അവൻ തിരുനിവാസം ഒരു തോട്ടംപോലെ
നീക്കിക്കളഞ്ഞു; തന്റെ ഉത്സവസ്ഥലം
നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; യഹോവ സീയോനിൽ
ഉത്സവവും ശബ്ബത്തും മറക്കുമാറാക്കി,
തന്റെ ഉഗ്രകോപത്തിൽ രാജാവിനെയും
പുരോഹിതനെയും നിരസിച്ചുകളഞ്ഞു. 7 കർത്താവു
തന്റെ യാഗപീഠം തള്ളിക്കളഞ്ഞു, തന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരം വെറുത്തിരിക്കുന്നു; അവളുടെ
അരമനമതിലുകളെ അവൻ ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു; അവർ ഉത്സവത്തിൽ എന്നപോലെ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ആരവം ഉണ്ടാക്കി.
8 യഹോവ സീയോൻ പുത്രിയുടെ മതിൽ
നശിപ്പിപ്പാൻ നിർണ്ണയിച്ചു; അവൻ അളന്നു
നശിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നു കൈ പിൻവലിച്ചില്ല;
അവൻ കോട്ടയും മതിലും ദുഃഖത്തിലാക്കി; അവ
ഒരുപോലെ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 അവളുടെ
വാതിലുകൾ മണ്ണിൽ പൂണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു;
അവളുടെ ഓടാമ്പൽ അവൻ തകർത്തു
നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവളുടെ രാജാവും
പ്രഭുക്കന്മാരും ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാത്ത
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവളുടെ
പ്രവാചകന്മാർക്കു യഹോവയിങ്കൽ നിന്നു ദർശനം
ഉണ്ടാകുന്നതുമില്ല. 10 സീയോൻപുത്രിയുടെ
മൂപ്പന്മാർ മിണ്ടാതെ നിലത്തിരിക്കുന്നു; അവർ
തലയിൽ പൊടി വാരിയിട്ടു രട്ടുടുത്തിരിക്കുന്നു;
യെരൂശലേം കന്യകമാർ നിലത്തോളം തല
താഴ്ത്തുന്നു. 11 എന്റെ ജനത്തിൻ പുത്രിയുടെ
നാശംനിമിത്തം ഞാൻ കണ്ണുനീർ വാർത്തു കണ്ണു
മങ്ങിപ്പോകുന്നു; എന്റെ ഉള്ളം കലങ്ങി കരൾ

നിലത്തു ചൊരിഞ്ഞുവീഴുന്നു; പൈതങ്ങളും
ശിശുക്കളും നഗരവീഥികളിൽ തളൎന്നുകിടക്കുന്നു.
12 അവർ നിഹതന്മാരെപ്പോലെ നഗരവീഥികളിൽ
തളൎന്നുകിടക്കുമ്പോഴും അമ്മമാരുടെ മാൎവ്വിൽവെച്ചു
പ്രാണൻ വിടുമ്പോഴും ആഹാരവും വീഞ്ഞും
എവിടെ എന്നു അമ്മമാരോടു ചോദിക്കുന്നു. 13
യെരൂശലേംപുത്രിയേ, ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു
സാക്ഷീകരിക്കേണ്ടു? എന്തൊന്നിനെ നിന്നോടു
സദൃശമാക്കേണ്ടു? സീയോൻ പുത്രിയായ
കന്യകേ, ഞാൻ നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ
എന്തൊന്നു നിന്നോടുപമിക്കേണ്ടു? നിന്റെ മുറിവു
സമുദ്രംപോലെ വലുതായിരിക്കുന്നു; ആർ
നിനക്കു സൌഖ്യം വരുത്തും? 14 നിന്റെ
പ്രവാചകന്മാർ നിനക്കു ഭോഷത്വവും വ്യാജവും
ദൎശിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ നിന്റെ പ്രവാസം മാറ്റുവാൻ
തക്കവണ്ണം നിന്റെ അകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്താതെ
വ്യാജവും പ്രവാസകാരണവുമായ പ്രവാചകം
ദൎശിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 കടന്നുപോകുന്ന ഏവരും
നിന്നെ നോക്കി കൈ കൊട്ടുന്നു; അവർ
യെരൂശലേംപുത്രിയെച്ചൊല്ലി ചൂളകുത്തി
തലകുലുക്കി: സൌന്ദൎയ്യപൂൎത്തി എന്നും
സൎവ്വമഹീതലമോദം എന്നും വിളിച്ചുവന്ന നഗരം
ഇതു തന്നേയോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു. 16
നിന്റെ ശത്രുക്കളൊക്കെയും നിന്റെ നേരെ
വായ്പിളൎക്കുന്നു; അവർ ചൂളകുത്തി, പല്ലുകടിച്ചു:
നാം അവളെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു, നാം കാത്തിരുന്ന
ദിവസം ഇതുതന്നേ, നമുക്കു സാദ്ധ്യമായി നാം
കണ്ടു രസിപ്പാൻ ഇടയായല്ലോ എന്നു പറയുന്നു. 17
യഹോവ നിൎണ്ണയിച്ചതു അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു;

പുരാതനകാലത്തു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. കരുണകൂടാതെ അവൻ
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു; അവൻ ശത്രുവിനെ നിന്നെച്ചൊല്ലി
സന്തോഷിപ്പിച്ചു വൈരികളുടെ കൊമ്പു
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 18 അവരുടെ ഹൃദയം
കർത്താവിനോടു നിലവിളിച്ചു; സീയോൻ
പുത്രിയുടെ മതിലേ, രാവും പകലും ഓലോല
കണ്ണുനീരൊഴുക്കുക; നിനക്കുതന്നേ സ്വസ്ഥത
നല്കരുതു; നിന്റെ കണ്മണി വിശ്രമിക്കയുമരുതു. 19
രാത്രിയിൽ, യാമാരംഭത്തിങ്കൽ എഴുന്നേറ്റു
നിലവിളിക്ക; നിന്റെ ഹൃദയത്തെ വെള്ളംപോലെ
കർത്തൃ സന്നിധിയിൽ പകരുക; വീഥികളുടെ
തലെക്കലൊക്കെയും വിശപ്പുകൊണ്ടു
തളർന്നുകിടക്കുന്ന നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ
ജീവരക്ഷെക്കായി അവങ്കലേക്കു കൈ മലർത്തുക.
20 യഹോവേ, ആരോടാകുന്നു നീ ഇങ്ങനെ
ചെയ്തതെന്നു ഓർത്തു കടാക്ഷിക്കേണമേ!
സ്ത്രീകൾ ഗർഭഫലത്തെ, കയ്യിൽ താലോലിച്ചു
പോരുന്ന കുഞ്ഞുളെ തന്നേ തിന്നേണമോ?
കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പുരോഹിതനും
പ്രവാചകനും കൊല്ലപ്പെടേണമോ? 21 വീഥികളിൽ
ബാലനും വൃദ്ധനും നിലത്തു കിടക്കുന്നു; എന്റെ
കന്യകമാരും യൌവനക്കാരും വാൾകൊണ്ടു
വീണിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കോപദിവസത്തിൽ
നീ അവരെ കൊന്നു, കരുണകൂടാതെ
അറുത്തുകളഞ്ഞു. 22 ഉത്സവത്തിന്നു
വിളിച്ചുകൂട്ടുംപോലെ നീ എനിക്കു സർവ്വത്രഭീതികളെ
വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ
കോപദിവസത്തിൽ ആരും ചാടിപ്പോകയില്ല; ആരും

ശേഷിച്ചതുമില്ല; ഞാൻ കയ്യിൽ താലോലിച്ചു
വളൎത്തിയവരെ എന്റെ ശത്രു മുടിച്ചിരിക്കുന്നു.

3 ഞാൻ അവന്റെ കോപത്തിന്റെ വടികൊണ്ടു
കഷ്ടം കണ്ട പുരുഷനാകുന്നു. 2 അവൻ എന്നെ
വെളിച്ചത്തിലല്ല, ഇരുട്ടിലത്രേ നടത്തിക്കൊണ്ടു
പോന്നിരിക്കുന്നതു. 3 അതേ, അവൻ ഇടവിടാതെ
പിന്നെയും പിന്നെയും തന്റെ കൈ എന്റെ
നേരെ തിരിക്കുന്നു. 4 എന്റെ മാംസത്തെയും
ത്വക്കിനെയും അവൻ ജീൎണ്ണമാക്കി, എന്റെ
അസ്ഥികളെ തകൎത്തിരിക്കുന്നു. 5 അവൻ
എന്റെ നേരെ പണിതു, നഞ്ചും പ്രയാസവും
എന്നെ ചുറ്റുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. 6
ശാശ്വതമൃതന്മാരെപ്പോലെ അവൻ എന്നെ ഇരുട്ടിൽ
പാൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 പുറത്തു പോകുവാൻ
കഴിയാതവണ്ണം അവൻ എന്നെ വേലികെട്ടിയടച്ചു
എന്റെ ചങ്ങലയെ ഭാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 8 ഞാൻ
കൂകി നിലവിളിച്ചാലും അവൻ എന്റെ പ്രാൎത്ഥന
തടുത്തുകളയുന്നു. 9 വെട്ടുകല്ലുകൊണ്ടു
അവൻ എന്റെ വഴി അടെച്ചു, എന്റെ പാതകളെ
വികടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 10 അവൻ എനിക്കു
പതിയിരിക്കുന്ന കരടിയെപ്പോലെയും
മറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെയും
ആകുന്നു. 11 അവൻ എന്റെ വഴികളെ തെറ്റിച്ചു
എന്നെ കടിച്ചുകീറി ശൂന്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 12
അവൻ വില്ലു കുലെച്ചു എന്നെ അമ്പിന്നു
ലാക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. 13 അവൻ തന്റെ
പൂണിയിലെ അമ്പുകളെ എന്റെ അന്തരംഗങ്ങളിൽ
തറെപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ എന്റെ
സൎവ്വജനത്തിന്നും പരിഹാസവും ഇടവിടാതെ

അവരുടെ പാട്ടും ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. 15
അവൻ എന്നെ കൈപ്പുകൊണ്ടു നിറെച്ചു,
കാഞ്ഞിരംകൊണ്ടു മത്തുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 16
അവൻ കല്ലുകൊണ്ടു എന്റെ പല്ലു തകത്തു, എന്നെ
വെണ്ണീരിൽ ഇട്ടുരുട്ടിയിരിക്കുന്നു. 17 നീ എന്റെ
പ്രാണനെ സമാധാനത്തിൽനിന്നു നീക്കി;
ഞാൻ സുഖം മറന്നിരിക്കുന്നു. 18 എന്റെ
മഹത്വവും യഹോവയിങ്കലുള്ള എന്റെ പ്രത്യാശയും
പൊയ്പോയല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 19 നീ
എന്റെ കഷ്ടതയും അരിഷ്ടതയും കാഞ്ഞിരവും
കൈപ്പും ഓക്കേണമേ. 20 എന്റെ പ്രാണൻ
എന്റെ ഉള്ളിൽ എപ്പോഴും അവയെ ഓത്തു
ഉരുകിയിരിക്കുന്നു. 21 ഇതു ഞാൻ ഓക്കും;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കും. 22 നാം
മുടിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതു യഹോവയുടെ
ദയ ആകുന്നു; അവന്റെ കരുണ തീന്നു
പോയിട്ടില്ലല്ലോ; 23 അതു രാവിലെതോറും
പുതിയതും നിന്റെ വിശ്വസ്ഥത വലിയതും
ആകുന്നു. 24 യഹോവ എന്റെ ഓഹരി എന്നു
എന്റെ ഉള്ളം പറയുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവനിൽ പ്രത്യാശവെക്കുന്നു. 25
തന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നവക്കും തന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നവന്നും യഹോവ നല്ലവൻ.
26 യഹോവയുടെ രക്ഷെക്കായി മിണ്ടാതെ
കാത്തിരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 27 ബാല്യത്തിൽ നുകം
ചുമക്കുന്നതു ഒരു പുരുഷന്നു നല്ലതു. 28 അവൻ
അതു അവന്റെ മേൽ വെച്ചിരിക്ക കൊണ്ടു അവൻ
തനിച്ചു മൌനം ആയിരിക്കട്ടെ. 29 അവൻ തന്റെ
മുഖത്തെ പൊടിയോളം താഴ്ത്തട്ടെ; പക്ഷെ

പ്രത്യാശ ശേഷിക്കും. 30 തന്നെ അടിക്കുന്നവന്നു
അവൻ കവിൾ കാണിക്കട്ടെ; അവൻ വേണ്ടുവോളം
നിന്ദ അനുഭവിക്കട്ടെ. 31 കർത്താവു എന്നേക്കും
തള്ളിക്കളകയില്ലല്ലോ. 32 അവൻ ദുഃഖിപ്പിച്ചാലും
തന്റെ മഹാദയെക്കു ഒത്തവണ്ണം അവന്നു
കരുണതോന്നും. 33 മനസ്സോടെയല്ലല്ലോ അവൻ
മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതു.
34 ഭൂമിയിലെ സകലബദ്ധന്മാരെയും കാല്ക്കീഴിട്ടു
മെതിക്കുന്നതും 35 അത്യുന്നതന്റെ സന്നിധിയിൽ
മനുഷ്യന്റെ ന്യായം മറിച്ചുകളയുന്നതും 36
മനുഷ്യനെ വ്യവഹാരത്തിൽ തെറ്റിച്ചുകളയുന്നതും
കർത്താവു കാണുകയില്ലയോ? 37 കർത്താവു
കല്പിക്കാതെ ആർ പറഞ്ഞിട്ടാകുന്നു വല്ലതും
സംഭവിക്കുന്നതു? 38 അത്യുന്നതന്റെ വായിൽനിന്നു
നന്മയും തിന്മയും പുറപ്പെടുന്നില്ലയോ? 39
മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ളന്നു നെടുവീർപ്പിടുന്നതെന്തു?
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു
നെടുവീർപ്പിടട്ടെ. 40 നാം നമ്മുടെ നടപ്പു ആരാഞ്ഞു
ശോധന ചെയ്തു യഹോവയുടെ അടുക്കലേക്കു
തിരിയുക. 41 നാം കൈകളെയും ഹൃദയത്തെയും
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ഉയർത്തുക. 42
ഞങ്ങൾ അതിക്രമം ചെയ്തു മത്സരിച്ചു; നീ
ക്ഷമിച്ചതുമില്ല. 43 നീ കോപം പുതെച്ചു ഞങ്ങളെ
പിന്തുടർന്നു, കരുണകൂടാതെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 44
ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കടക്കാതവണ്ണം നീ
മേഘംകൊണ്ടു നിന്നെത്തന്നേ മറെച്ചു. 45 നീ
ഞങ്ങളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചവറും
എച്ചിലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 46 ഞങ്ങളുടെ
ശത്രുക്കളൊക്കെയും ഞങ്ങളുടെ നേരെ

വായ്പിളന്നിരിക്കുന്നു. 47 പേടിയും കണിയും
ശൂന്യവും നാശവും ഞങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.
48 എന്റെ ജനത്തിൻപുത്രിയുടെ നാശം നിമിത്തം
നീർത്തോടുകൾ എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നൊഴുകുന്നു. 49
യഹോവ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കി
കടാക്ഷിക്കുവോളം 50 എന്റെ കണ്ണു ഇടവിടാതെ
പൊഴിക്കുന്നു; ഇളെക്കുന്നതുമില്ല. 51 എന്റെ
നഗരത്തിലെ സകലസ്ത്രീജനത്തെയും
കുറിച്ചു എന്റെ കണ്ണു എന്റെ പ്രാണനെ
വ്യസനിപ്പിക്കുന്നു. 52 കാരണംകൂടാതെ എന്റെ
ശത്രുക്കളായവർ എന്നെ ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെ
വേട്ടയാടിയിരിക്കുന്നു. 53 അവർ എന്റെ ജീവനെ
കുണ്ടറയിൽ ഇട്ടു നശിപ്പിച്ചു, എന്റെ മേൽ
കല്ലു എറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 54 വെള്ളം എന്റെ
തലെക്കുമീതെ കവിഞ്ഞൊഴുകി; ഞാൻ
നശിച്ചുപോയി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 55
യഹോവേ, ഞാൻ ആഴമുള്ള കുണ്ടറയിൽനിന്നു
നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 56
എന്റെ നെടുവീർപ്പിന്നും എന്റെ നിലവിളിക്കും
ചെവി പൊത്തിക്കളയരുതേ എന്നുള്ള എന്റെ
പ്രാർത്ഥന നീ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 57 ഞാൻ നിന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിച്ച നാളിൽ നീ അടുത്തുവന്നു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 58 കർത്താവേ, നീ
എന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തി, എന്റെ ജീവനെ
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. 59 യഹോവേ, ഞാൻ
അനുഭവിച്ച അന്യായം നീ കണ്ടിരിക്കുന്നു;
എന്റെ വ്യവഹാരം തീർത്തുതരേണമേ.
60 അവർ ചെയ്ത സകലപ്രതികാരവും
എനിക്കു വിരോധമായുള്ള അവരുടെ

സകലനിരൂപണങ്ങളും നീ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 61
യഹോവേ, അവരുടെ നിന്ദയും എനിക്കു
വിരോധമായുള്ള അവരുടെ സകലനിരൂപണങ്ങളും
62 എന്റെ എതിരികളുടെ വാക്കുകളും
ഇടവിടാതെ എനിക്കു വിരോധമായുള്ള നിനവും
നീ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 63 അവരുടെ ഇരിപ്പും
എഴുന്നേല്പും നോക്കേണമേ; ഞാൻ അവരുടെ
പാട്ടായിരിക്കുന്നു. 64 യഹോവേ, അവരുടെ
പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം അവക്കു പകരം
ചെയ്യേണമേ; 65 നീ അവക്കു ഹൃദയകാഠിന്യം
വരുത്തും; നിന്റെ ശാപം അവക്കു വരട്ടെ. 66 നീ
അവരെ കോപത്തോടെ പിന്തുടന്നു, യഹോവയുടെ
ആകാശത്തിൻ കീഴിൽനിന്നു നശിപ്പിച്ചുകളയും.

4 അയ്യോ, പൊന്നു മങ്ങിപ്പോയി, നിർമ്മല
തങ്കം മാറിപ്പോയി, വിശുദ്ധരത്നങ്ങൾ
സകലവീഥികളുടെയും തലെക്കൽ ചൊരിഞ്ഞു
കിടക്കുന്നു. 2 തങ്കത്തോടു തുല്യരായിരുന്ന
സീയോന്റെ വിശിഷ്ടപുത്രന്മാരെ കുശവന്റെ
പണിയായ മൺപാത്രങ്ങളെപ്പോലെ
എണ്ണിയിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? 3
കുറുനരികൾപോലും മുലകാണിച്ചു കുട്ടികളെ
കുടിപ്പിക്കുന്നു; എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിയോ
മരുഭൂമിയിലെ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെപ്പോലെ
ക്രൂരയായ്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 4 മുലകുടിക്കുന്ന
കുഞ്ഞിന്റെ നാവു ദാഹംകൊണ്ടു അണ്ണാക്കോടു
പറ്റിയിരിക്കുന്നു; പൈതങ്ങൾ അപ്പം ചോദിക്കുന്നു;
ആരും നുറുക്കിക്കൊടുക്കുന്നതുമില്ല. 5
സ്വാദുഭോജ്യങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുവന്നവർ
വീഥികളിൽ പട്ടിണികിടക്കുന്നു; ധൂമ്രവസ്ത്രം

ധരിച്ചു വളൎന്നവർ കുപ്പകളെ ആലിംഗനം
ചെയ്യുന്നു. 6 കൈ തൊടാതെ പെട്ടെന്നു
മറിഞ്ഞുപോയ സൊദോമിന്റെ പാപത്തെക്കാൾ
എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ അകൃത്യം
വലുതാകുന്നു. 7 അവളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ഹിമത്തിലും നിൎമ്മലന്മാരും പാലിലും
വെളുത്തവരുമായിരുന്നു; അവരുടെ ദേഹം
പവിഴത്തിലും ചുവപ്പുള്ളതും അവരുടെ ശോഭ
നീലക്കല്ലുപോലെയും ആയിരുന്നു. 8 അവരുടെ
മുഖം കരിക്കട്ടയെക്കാൾ കറുത്തിരിക്കുന്നു;
വീഥികളിൽ അവരെ കണ്ടിട്ടു ആരും അറിയുന്നില്ല;
അവരുടെ ത്വക്ക് അസ്ഥികളോടു പറ്റി ഉണങ്ങി
മരംപോലെ ആയിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 9
വാൾകൊണ്ടു മരിക്കുന്നവർ വിശപ്പുകൊണ്ടു
മരിക്കുന്നവരിലും ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ
നിലത്തിലെ അനുഭവമില്ലയാകയാൽ
ബാധിതരായി ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നു. 10
കരുണയുള്ള സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ പൈതങ്ങളെ
സ്വന്തകൈകൊണ്ടു പാകം ചെയ്തു; അവർ
എന്റെ ജനത്തിൻ പുത്രിയുടെ നാശത്തിങ്കൽ
അവൎക്കു ആഹാരമായിരുന്നു. 11 യഹോവ
തന്റെ ക്രോധം നിവൎത്തിച്ചു, തന്റെ ഉഗ്രകോപം
ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവൻ സീയോനിൽ തീ
കത്തിച്ചു: അതു അതിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 12 വൈരിയും ശത്രുവും
യെരൂശലേമിന്റെ വാതിലുകൾക്കകത്തു കടക്കും
എന്നു ഭൂരാജാക്കന്മാരും ഭൂവാസികൾ ആരും
വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. 13 അതിന്റെ നടുവിൽ
നീതിമാന്മാരുടെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടുള്ള

പ്രവാചകന്മാരുടെ പാപങ്ങളും പുരോഹിതന്മാരുടെ
അകൃത്യങ്ങളും ഹേതുവായി. 14 അവർ
കുരടന്മാരായി വീഥികളിൽ ഉഴന്നു രക്തം പുരണ്ടു
നടക്കുന്നു; അവരുടെ വസ്ത്രം ആർക്കും
തൊട്ടുകൂടാ. 15 മാറുവിൻ! അശുദ്ധൻ! മാറുവിൻ!
മാറുവിൻ! തൊടരുതു! എന്നു അവരോടു
വിളിച്ചുപറയും; അവർ ഓടി ഉഴലുമ്പോൾ: അവർ
ഇനി ഇവിടെ വന്നു പാർക്കയില്ല എന്നു ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ പറയും. 16 യഹോവയുടെ നോട്ടം അവരെ
ചിതറിച്ചു; അവൻ അവരെ കടാക്ഷിക്കയില്ല; അവർ
പുരോഹിതന്മാരെ ആദരിച്ചില്ല, വൃദ്ധന്മാരോടു കൃപ
കാണിച്ചതുമില്ല. 17 വ്യർത്ഥസഹായത്തിന്നായി
നോക്കി ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു ഇപ്പോഴും മങ്ങുന്നു;
രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ജാതിക്കായി ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ കാവൽമാളികയിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു.
18 ഞങ്ങളുടെ വീഥികളിൽ ഞങ്ങൾക്കു നടന്നു
കൂടാതവണ്ണം അവർ ഞങ്ങളുടെ കാലടികൾക്കു
പതിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ അവസാനം
അടുത്തു, ഞങ്ങളുടെ കാലം തികഞ്ഞു,
ഞങ്ങളുടെ അവസാനം വന്നിരിക്കുന്നു. 19
ഞങ്ങളെ പിന്തുടന്നവർ ആകാശത്തിലെ
കഴുക്കളിലും വേഗമുള്ളവർ; അവർ മലകളിൽ
ഞങ്ങളെ പിന്തുടന്നു, മരുഭൂമിയിൽ ഞങ്ങൾക്കായി
പതിയിരുന്നു. 20 ഞങ്ങളുടെ ജീവശ്വാസമായി,
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനായവൻ അവരുടെ
കുഴികളിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നിഴലിൽ
നാം ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ ജിവിക്കും എന്നു
ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. 21 ഊസ് ദേശത്തു
പാർക്കുന്ന എദോംപുത്രിയേ, സന്തോഷിച്ചു

ആനന്ദിക്ക; പാനപാത്രം നിന്റെ അടുക്കലേക്കും
വരും; നീ ലഹരിപിടിച്ചു നിന്നെത്തന്നേ
നഗ്നയാക്കും. 22 സീയോൻപുത്രിയേ, നിന്റെ
അകൃത്യം തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇനി അവൻ നിന്നെ
പ്രവാസത്തിലേക്കു അയക്കയില്ല; എദോംപുത്രിയേ,
അവൻ നിന്റെ അകൃത്യം സന്ദർശിക്കയും നിന്റെ
പാപങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

5 യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്കു എന്തു ഭവിക്കുന്നു
എന്നു ഓർക്കേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു
നേരിട്ടിരിക്കുന്ന നിന്ദ നോക്കേണമേ.
2 ഞങ്ങളുടെ അവകാശം അന്യന്മാർക്കും
ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ അന്യജാതിക്കാർക്കും
ആയ്പോയിരിക്കുന്നു. 3 ഞങ്ങൾ അനാഥന്മാരും
അപ്പനില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
അമ്മമാർ വിധവമാരായ്തീർന്നിരിക്കുന്നു.
4 ഞങ്ങളുടെ വെള്ളം ഞങ്ങൾ വിലെക്കു
വാങ്ങി കുടിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ വിറകു
ഞങ്ങൾ വിലകൊടുത്തു മേടിക്കുന്നു. 5
ഞങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവർ ഞങ്ങളുടെ
കഴുത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ
തളർന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു വിശ്രാമവുമില്ല.
6 അപ്പം തിന്നു തൃപ്തരാകേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമ്യർക്കും അശ്ശൂർയ്യർക്കും
കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 7 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
പാപം ചെയ്തു ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നു;
അവരുടെ അകൃത്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ചുമക്കുന്നു. 8
ദാസന്മാർ ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു; അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിപ്പാൻ
ആരുമില്ല. 9 മരുഭൂമിയിലെ വാൾനിമിത്തം

പ്രാണഭയത്തോടെ ഞങ്ങൾ ആഹാരം ചെന്നു
കൊണ്ടുവരുന്നു. 10 ക്ഷാമത്തിന്റെ കാഠിന്യം
നിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ ത്വക്ക് അടുപ്പുപോലെ
കറുത്തിരിക്കുന്നു. 11 അവർ സീയോനിൽ
സ്ത്രീകളെയും യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽ
കന്യകമാരെയും വഷളാക്കിയിരിക്കുന്നു. 12
അവൻ സ്വന്തകൈകൊണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാരെ
തൂക്കിക്കളഞ്ഞു; വൃദ്ധന്മാരുടെ മുഖം
ആദരിച്ചതുമില്ല. 13 യൌവനക്കാർ തിരികല്ലു
ചുമക്കുന്നു; ബാലന്മാർ വിറകുചുമടുംകൊണ്ടു
വീഴുന്നു. 14 വൃദ്ധന്മാരെ പട്ടണവാതില്ക്കലും
യൌവനക്കാരെ സംഗീതത്തിന്നും കാണുന്നില്ല. 15
ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയസന്തോഷം ഇല്ലാതെയായി;
ഞങ്ങളുടെ നൃത്തം വിലാപമായ്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 16
ഞങ്ങളുടെ തലയിലെ കിരീടം വീണുപോയി;
ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! 17 ഇതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തിന്നു രോഗം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഇതുനിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു മങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
18 സീയോൻപർവ്വതം ശൂന്യമായി കുറുക്കന്മാർ
അവിടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ. 19
യഹോവേ, നീ ശാശ്വതനായും നിന്റെ സിംഹാസനം
തലമുറതലമുറയായും ഇരിക്കുന്നു. 20 നീ
സദാകാലം ഞങ്ങളെ മറക്കുന്നതും ദീർഘകാലം
ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും എന്തു? 21
യഹോവേ, ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവരേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങളെ നിങ്കലേക്കു മടക്കിവരുത്തേണമേ;
ഞങ്ങൾക്കു പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഒരു നല്ല കാലം
വരുത്തേണമേ; 22 അല്ല, നീ ഞങ്ങളെ അശേഷം

ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ? ഞങ്ങളോടു നീ
അതികഠിനമായി കോപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?

യെഹെസ്കേൽ

1 മുപ്പതാം ആണ്ടു നാലാം മാസം അഞ്ചാം
തിയ്യതി ഞാൻ കെബാർനദീതീരത്തു
പ്രവാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗം
തുറന്നു ഞാൻ ദിവ്യദർശനങ്ങളെ കണ്ടു. 2
യെഹോയാഖീൻരാജാവിന്റെ പ്രവാസത്തിന്റെ
അഞ്ചാം ആണ്ടിൽ മേല്പറഞ്ഞ മാസം
അഞ്ചാം തിയ്യതി തന്നേ, 3 കല്ദയദേശത്തു
കെബാർനദീതീരത്തുവെച്ചു ബൂസിയുടെ മകൻ
യെഹെസ്കേൽ പുരോഹിതന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായി; അവിടെ യഹോവയുടെ
കയ്യും അവന്റെമേൽ വന്നു. 4 ഞാൻ
നോക്കിയപ്പോൾ വടക്കുനിന്നു ഒരു കൊടുങ്കാറ്റും
വലിയോരു മേഘവും പാളിക്കത്തുന്ന തീയും
വരുന്നതു കണ്ടു; അതിന്റെ ചുറ്റും ഒരു പ്രകാശവും
അതിന്റെ നടുവിൽ നിന്നു, തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു
തന്നേ, ശുക്ലസ്വർണ്ണംപോലെ ഒരു കാഴ്ചയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 5 അതിന്റെ നടുവിൽ നാലു
ജീവികളുടെ സാദൃശ്യം കണ്ടു; അവയുടെ രൂപമോ:
അവെക്കു മനുഷ്യസാദൃശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 6
ഓരോന്നിന്നു നന്നാലു മുഖവും നന്നാലു ചിറകും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 അവയുടെ കാൽ ചൊവ്വുള്ളതും
കാലടി കാളക്കിടാവിന്റെ കുളമ്പുപോലെയും
ആയിരുന്നു; മിനുക്കിയ താമ്രംപോലെ അവ
മിന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 8 അവെക്കു നാലു
ഭാഗത്തും ചിറകിന്റെ കീഴായി മനുഷ്യകൈ
ഉണ്ടായിരുന്നു; നാലിന്നും മുഖങ്ങളും ചിറകുകളും
ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു. 9 അവയുടെ ചിറകുകൾ
ഒന്നോടൊന്നു തൊട്ടിരുന്നു; പോകുമ്പോൾ അവ

തിരിയാതെ ഓരോന്നും നേരെ മുമ്പോട്ടു പോകും.
10 അവയുടെ മുഖരൂപമോ: അവെക്കു മനുഷ്യമുഖം
ഉണ്ടായിരുന്നു; നാലിന്നും വലത്തുഭാഗത്തു
സിംഹമുഖവും ഇടത്തുഭാഗത്തു കാളമുഖവും
ഉണ്ടായിരുന്നു; നാലിന്നും കഴുകുമുഖവും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 ഇങ്ങനെയായിരുന്നു അവയുടെ
മുഖങ്ങൾ; അവയുടെ ചിറകുകൾ മേൽഭാഗം
വിടർന്നിരുന്നു; ഈരണ്ടു ചിറകു തമ്മിൽ തൊട്ടും
ഈരണ്ടു ചിറകുകൊണ്ടു ശരീരം മറെച്ചും ഇരുന്നു.
12 അവ ഓരോന്നും നേരെ മുമ്പോട്ടു പോകും;
പോകുമ്പോൾ അവ തിരിയാതെ ആത്മാവിന്നു
പോകേണ്ടിയ ഇടത്തേക്കു തന്നേ പോകും. 13
ജീവികളുടെ നടുവിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
തീക്കനൽപോലെയും പന്തങ്ങൾ പോലെയും ഒരു
കാഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്നു; അതു ജീവികളുടെ
ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ആ തീ
തേജസ്സുള്ളതായിരുന്നു. തീയിൽനിന്നു മിന്നൽ
പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 14 ജീവികൾ
മിന്നൽപോലെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും
ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 15 ഞാൻ ജീവികളെ
നോക്കിയപ്പോൾ നിലത്തു ജീവികളുടെ അരികെ
നാലു മുഖത്തിന്നും നേരെ ഓരോ ചക്രം
കണ്ടു. 16 ചക്രങ്ങളുടെ കാഴ്ചയും പണിയും
പുഷ്പരാഗത്തിന്റെ കാഴ്ചപോലെ ആയിരുന്നു;
അവെക്കു നാലിന്നും ഒരു ഭാഷ തന്നേ ആയിരുന്നു;
അവയുടെ കാഴ്ചയും പണിയും ചക്രത്തിൽകൂടി
മറ്റൊരു ചക്രം ഉള്ളതുപോലെ ആയിരുന്നു. 17
അവെക്കു നാലുഭാഗത്തേക്കും പോകാം; തിരിവാൻ
ആവശ്യമില്ല. 18 അവയുടെ വട്ടു പൊക്കമേറിയതും

ഭയങ്കരവും ആയിരുന്നു; നാലിന്റെയും വട്ടുകൾക്കു
ചുറ്റും അടുത്തടുത്തു കണ്ണുണ്ടായിരുന്നു. 19
ജീവികൾ പോകുമ്പോൾ ചക്രങ്ങളും
ചേരത്തന്നേ പോകും; ജീവകൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു
പൊങ്ങുമ്പോൾ ചക്രങ്ങളും പൊങ്ങും. 20
ആത്മാവിന്നു പോകേണ്ടിയ ഇടത്തൊക്കെയും
അവ പോകും; ജീവികളുടെ ആത്മാവു ചക്രങ്ങളിൽ
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ചക്രങ്ങൾ അവയോടുകൂടെ
പൊങ്ങും. 21 ജീവികളുടെ ആത്മാവു ചക്രങ്ങളിൽ
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവ പോകുമ്പോൾ
ഇവയും പോകും; അവ നില്ക്കുമ്പോൾ ഇവയും
നില്ക്കും; അവ ഭൂമിയിൽനിന്നു പൊങ്ങുമ്പോൾ
ചക്രങ്ങളും അവയോടുകൂടെ പൊങ്ങും. 22
ജീവികളുടെ തലെക്കു മീതെ ഭയങ്കരമായോരു
പളുങ്കുപോലെയുള്ള ഒരു വിതാനത്തിന്റെ രൂപം
ഉണ്ടായിരുന്നു; അതു അവയുടെ തലെക്കു
മീതെ വിരിഞ്ഞിരുന്നു. 23 വിതാനത്തിന്റെ
കീഴെ അവയുടെ ചിറകുകൾ നേക്കുനേരെ
വിടന്നിരുന്നു; അതതിന്റെ ശരീരത്തെ ഈ
ഭാഗവും ആ ഭാഗവും മൂടുവാൻ ഓരോന്നിന്നും
ഈരണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. 24 അവ പോകുമ്പോൾ
ചിറകുകളുടെ ഇരെച്ചൽ വലിയ വെള്ളത്തിന്റെ
ഇരെച്ചൽപോലെയും സർവ്വശക്തന്റെ
നാദംപോലെയും ഒരു സൈന്യത്തിന്റെ ആരവം
പോലെയും ഉള്ള മുഴക്കമായി ഞാൻ കേട്ടു;
നില്ക്കുമ്പോൾ അവ ചിറകു താഴ്ത്തും. 25
അവയുടെ തലെക്കു മീതെയുള്ള വിതാനത്തിന്മേൽ
നിന്നു ഒരു നാദം പുറപ്പെട്ടു; നില്ക്കുമ്പോൾ അവ
ചിറകു താഴ്ത്തും. 26 അവയുടെ തലെക്കു

മീതെയുള്ള വിതാനത്തിന്നു മീതെ നീലക്കല്ലിന്റെ
കാഴ്ചപോലെ സിംഹാസനത്തിന്റെ രൂപവും
സിംഹാസനത്തിന്റെ രൂപത്തിന്മേൽ അതിന്നു മീതെ
മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിൽ ഒരു രൂപവും ഉണ്ടായിരുന്നു.
27 അവന്റെ അരമുതൽ മേലോട്ടു അതിന്നകത്തു
ചുറ്റും തീക്കൊത്ത ശുക്ലസ്വർണ്ണംപോലെ ഞാൻ
കണ്ടു; അവന്റെ അരമുതൽ കീഴോട്ടു തീ പോലെ
ഞാൻ കണ്ടു; അതിന്റെ ചുറ്റും പ്രകാശവും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 28 അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രകാശം
മഴയുള്ള ദിവസത്തിൽ മേഘത്തിൽ കാണുന്ന
വില്ലിന്റെ കാഴ്ചപോലെ ആയിരുന്നു.
യഹോവയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷത ഇങ്ങനെ
ആയിരുന്നു കണ്ടതു; അതു കണ്ടിട്ടു ഞാൻ
കവിണ്ണുവീണു; സംസാരിക്കുന്ന ഒരുത്തന്റെ
ശബ്ദവും ഞാൻ കേട്ടു.

2 അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ,
നിവിന്നുനില്ക്ക; ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കും
എന്നു കല്പിച്ചു. 2 അവൻ എന്നോടു
സംസാരിച്ചപ്പോൾ ആത്മാവു എന്നിൽ വന്നു
എന്നെ നിവിന്നുനില്ക്കുമാറാക്കി; അവൻ
എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 3
അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
മനുഷ്യപുത്രാ, എന്നോടു മത്സരിച്ചിരിക്കുന്ന
മത്സരികളായ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ
ഞാൻ നിന്നെ അയക്കുന്നു; അവരും അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരും ഇന്നുവരെ എന്നോടു അതിക്രമം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 4 മക്കളോ ധാഷ്ട്യവും ദുശ്ശാഠ്യവും
ഉള്ളവരത്രെ; അവരുടെ അടുക്കലാകുന്നു ഞാൻ
നിന്നെ അയക്കുന്നതു; യഹോവയായ കർത്താവു

ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു നീ അവരോടു
പറയേണം. 5 കേട്ടാലും കേൾക്കാഞ്ഞാലും - അവർ
മത്സരഗൃഹമല്ലോ - തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു
പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു അവർ
അറിയേണം. 6 നീയോ, മനുഷ്യപുത്രാ, അവരെ
പേടിക്കരുതു; പറക്കാരയും മുള്ളും നിന്റെ
അരികെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും തേളുകളുടെ
ഇടയിൽ നീ പാർത്താലും അവരുടെ വാക്കു
പേടിക്കരുതു; അവർ മത്സരഗൃഹമല്ലോ; നീ
അവരുടെ വാക്കു പേടിക്കരുതു; അവരുടെ
നോട്ടം കണ്ടു ഭ്രമിക്കയുമരുതു. 7 അവർ
കേട്ടാലും കേൾക്കാഞ്ഞാലും നീ എന്റെ
വചനങ്ങളെ അവരോടു പ്രസ്താവിക്കേണം;
അവർ മഹാമത്സരികൾ അല്ലോ. 8 നീയോ,
മനുഷ്യപുത്രാ, ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതു
കേൾക്ക; നീ ആ മത്സരഗൃഹംപോലെ
മത്സരക്കാരനായിരിക്കരുതു; ഞാൻ നിനക്കു
തരുന്നതു നീ വായ്തുറന്നു തിന്നുക. 9 ഞാൻ
നോക്കിയപ്പോൾ: ഒരു കൈ എങ്കലേക്കു
നീട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിൽ ഒരു പുസ്തകച്ചുരുൾ
ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 10 അവൻ അതിനെ എന്റെ
മുമ്പിൽ വിടർത്തി: അതിൽ അകത്തും പുറത്തും
എഴുത്തുണ്ടായിരുന്നു; വിലാപങ്ങളും സങ്കടവും
കഷ്ടവും അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു.

3 അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
കാണുന്നതു തിന്നുക: ഈ ചുരുൾ തിന്നിട്ടു ചെന്നു
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു സംസാരിക്ക എന്നു
കല്പിച്ചു. 2 ഞാൻ വായ്തുറന്നു, അവൻ ആ
ചുരുൾ എനിക്കു തിന്മാൻ തന്നു എന്നോടു: 3

മനുഷ്യപുത്രാ, ഞാൻ നിനക്കു തരുന്ന ഈ ചുരുൾ
നീ വയറ്റിൽ ആക്കി ഉദരം നിറെക്ക എന്നു കല്പിച്ചു;
അങ്ങനെ ഞാൻ അതു തിന്നു; അതു വായിൽ
തേൻപോലെ മധുരമായിരുന്നു. 4 പിന്നെ
അവൻ എന്നോടു കല്പിച്ചതു: മനുഷ്യപുത്രാ,
നീ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവരോടു
പ്രസ്താവിക്ക. 5 അവ്യക്തവാക്കും കനത്ത
നാവും ഉള്ള ജാതിയുടെ അടുക്കൽ അല്ല,
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ അടുക്കലത്രേ നിന്നെ
അയക്കുന്നതു; 6 അവ്യക്തവാക്കും കനത്ത നാവും
ഉള്ളവരായി, നിനക്കു വാക്കു ഗ്രഹിച്ചുകൂടാത്ത
അനേകം ജാതികളുടെ അടുക്കലല്ല; അവരുടെ
അടുക്കൽ ഞാൻ നിന്നെ അയച്ചെങ്കിൽ
അവർ നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കുമായിരുന്നു. 7
യിസ്രായേൽഗൃഹമോ നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല;
എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പാൻ അവക്കു മനസ്സില്ലല്ലോ;
യിസ്രായേൽഗൃഹമൊക്കെയും കടുത്ത നെറ്റിയും
കഠിനഹൃദയവും ഉള്ളവരത്രെ. 8 എന്നാൽ ഞാൻ
നിന്റെ മുഖം അവരുടെ മുഖത്തിന്നു നേരെ
കഠിനവും നിന്റെ നെറ്റി അവരുടെ നെറ്റിക്കു നേരെ
കടുപ്പവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ നിന്റെ
നെറ്റി തീക്കല്ലിനെക്കാൾ കടുപ്പമുള്ള വജ്രംപോലെ
ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അവർ മത്സരഗൃഹമെങ്കിലും
നീ അവരെ പേടിക്കരുതു; അവരുടെ നോട്ടം
കണ്ടു ഭ്രമിക്കയുമരുതു. 10 അവൻ പിന്നെയും
എന്നോടു കല്പിച്ചതു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഞാൻ
നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന വചനങ്ങളൊക്കെയും
ചെവികൊണ്ടു കേട്ടു ഹൃദയത്തിൽ കൈക്കൊൾക.

11 നീ നിന്റെ ജനത്തിൻ പുത്രന്മാരായ
പ്രവാസികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവർ
കേട്ടാലും കേൾക്കാഞ്ഞാലും അവരോടു
സംസാരിച്ചു: യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറക.
12 അപ്പോൾ ആത്മാവു എന്നെ എടുത്തു:
യഹോവയുടെ മഹത്വം സ്വസ്ഥലത്തുനിന്നു
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു ഞാൻ വലിയ
മുഴക്കത്തോടെ ഒരു ശബ്ദം എന്റെ പിറകിൽ കേട്ടു.
13 ജീവികളുടെ ചിറകു തമ്മിൽ തട്ടുന്ന ഒച്ചയും
അവയുടെ അരികെയുള്ള ചക്രങ്ങളുടെ ഇരെച്ചലും
വലിയ മുഴക്കമുള്ളോരു ശബ്ദവും ഞാൻ കേട്ടു. 14
ആത്മാവു എന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി;
ഞാൻ വ്യസനത്തോടും മനസ്സിന്റെ ഉഷ്ണത്തോടും
കൂടെ പോയി, യഹോവയുടെ കൈ ശക്തിയോടെ
എന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 15 അങ്ങനെ
ഞാൻ കെബാർനദീതീരത്തു പാർത്ത തേൽ-
ആബീബിലെ പ്രവാസികളുടെ അടുക്കൽ, അവർ
പാർത്തേടത്തുതന്നേ എത്തി, അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഏഴു
ദിവസം സ്തംഭിച്ചുകൊണ്ടു പാർത്തു. 16 ഏഴു
ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതു എന്തെന്നാൽ: 17 മനുഷ്യപുത്രാ,
ഞാൻ നിന്നെ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു
കാവല്ക്കാരനാക്കിയിരിക്കുന്നു; നീ എന്റെ
വായിൽനിന്നു വചനം കേട്ടു എന്റെ നാമത്തിൽ
അവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കേണം. 18 ഞാൻ
ദുഷ്ടനോടു: നീ മരിക്കും എന്നു കല്പിക്കുമ്പോൾ നീ
അവനെ ഓർപ്പിക്കയോ ദുഷ്ടനെ ജീവനോടെ
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗം

വിടുവാൻ അവനെ ഓപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഒന്നും
പറകയോ ചെയ്യാഞ്ഞാൽ, ദുഷ്ടൻ തന്റെ
അകൃത്യത്തിൽ മരിക്കും; അവന്റെ രക്തമോ
ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കും. 19 എന്നാൽ നീ
ദുഷ്ടനെ ഓപ്പിച്ചിട്ടും അവൻ തന്റെ ദുഷ്ടതയും
ദുർമ്മാൎഗ്ഗവും വിട്ടുതിരിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ
തന്റെ അകൃത്യത്തിൽ മരിക്കും; നീയോ നിന്റെ
പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 അഥവാ,
നീതിമാൻ തന്റെ നീതി വിട്ടുമാറി നീതികേടു
പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടു ഞാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഇടൎച്ച
വെക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കും; നീ അവനെ
ഓപ്പിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ തന്റെ പാപത്തിൽ
മരിക്കും; അവൻ ചെയ്ത നീതി അവന്നു
കണക്കിടുകയുമില്ല; അവന്റെ രക്തമോ ഞാൻ
നിന്നോടു ചോദിക്കും. 21 എന്നാൽ നീതിമാൻ
പാപം ചെയ്യാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ നീതിമാനെ
ഓപ്പിച്ചിട്ടു അവൻ പാപം ചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ,
അവൻ പ്രബോധനം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ
അവൻ ജീവിക്കും; നീയും നിന്റെ പ്രാണനെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 യഹോവയുടെ കൈ
അവിടെ പിന്നെയും എന്റെമേൽ വന്നു; അവൻ
എന്നോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു സമഭൂമിയിലേക്കു
പോക; അവിടെവെച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 23 അങ്ങനെ
ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു സമഭൂമിയിലേക്കു
പോയി; ഞാൻ കെബാർനദീതീരത്തു കണ്ട
മഹത്വംപോലെ അവിടെ യഹോവയുടെ മഹത്വം
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ കവിണ്ണുവീണു. 24
അപ്പോൾ ആത്മാവു എന്നിൽ വന്നു എന്നെ

നിവന്നുനില്ക്കുമാറാക്കി, എന്നോടു സംസാരിച്ചു:
നീ ചെന്നു നിന്റെ വീട്ടിന്നകത്തു കതകടെച്ചു പാൎക്ക.
25 എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രാ, നിനക്കു അവരുടെ
ഇടയിൽ പെരുമാറുവാൻ കഴിയാതവണ്ണം അവർ
നിന്നെ കയറുകൊണ്ടു കെട്ടും. 26 നീ ഊമനായി
അവൎക്കു ശാസകനാകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിന്റെ നാവിനെ നിന്റെ അണ്ണാക്കോടു
പറ്റുമാറാക്കും; അവർ മത്സരഗൃഹമല്ലോ. 27 ഞാൻ
നിന്നോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ വായ്
തുറക്കും; നീ അവരോടു: യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയേണം;
കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കട്ടെ; കേൾക്കാത്തവൻ
കേൾക്കാതെ ഇരിക്കട്ടെ; അവർ മത്സരഗൃഹമല്ലോ.
4 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ ഒരു ഇഷ്ടിക എടുത്തു നിന്റെ
മുമ്പിൽ വെച്ചു അതിൽ യെരൂശലേംനഗരം വരെച്ചു,
അതിനെ നിരോധിച്ചു, 2 അതിന്റെനേരെ
കൊത്തളം പണിതു വാടകോരി പാളയം
അടിച്ചു ചുറ്റും യന്ത്രമുട്ടികളെ വെക്കുക. 3
പിന്നെ ഒരു ഇരുമ്പുചട്ടി എടുത്തു നിനക്കും
നഗരത്തിന്നും മദ്ധ്യേ ഇരിമ്പുമതിലായി വെക്കുക;
നിന്റെ മുഖം അതിന്റെനേരെ വെച്ചു, അതു
നിരോധത്തിൽ ആകേണ്ടതിന്നു അതിനെ
നിരോധിക്ക; ഇതു യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു
ഒരടയാളം ആയിരിക്കട്ടെ. 4 പിന്നെ നീ ഇടത്തുവശം
ചരിഞ്ഞുകിടന്നു യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
അകൃത്യം അതിന്മേൽ ചുമത്തുക; നീ
ആ വശം കിടക്കുന്ന ദിവസങ്ങളുടെ
എണ്ണത്തോളം അവരുടെ അകൃത്യം വഹിക്കേണം.
5 ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യത്തിന്റെ

സംവത്സരങ്ങളെ നിനക്കു ദിവസങ്ങളായി എണ്ണും;
അങ്ങനെ മുന്നൂറ്റിത്തോണ്ണൂറു ദിവസം നീ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ അകൃത്യം വഹിക്കേണം.
6 ഇതു തികെച്ചിട്ടു നീ വലത്തുവശം ചരിഞ്ഞു
കിടന്നു യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്റെ അകൃത്യം നാല്പതു
ദിവസം വഹിക്കേണം; ഒരു സംവത്സരത്തിന്നു ഒരു
ദിവസംവീതം ഞാൻ നിനക്കു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 7
നീ യെരൂശലേമിന്റെ നിരോധത്തിന്നുനേരെ
നിന്റെ മുഖവും നഗ്നമായ ഭുജവും വെച്ചു
അതിന്നു വിരോധമായി പ്രവചിക്കേണം. 8
നിന്റെ നിരോധകാലം തികയുവോളം നീ ഒരു
വശത്തുനിന്നു മറുവശത്തേക്കു തിരിയാതെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതാ, കയറുകൊണ്ടു
നിന്നെ കെട്ടുന്നു. 9 നീ കോതമ്പും യവവും
അമരയും ചെറുപയറും തിനയും ചോളവും
എടുത്തു ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ടു അവകൊണ്ടു
അപ്പം ഉണ്ടാക്കുക; നീ വശംചരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന
ദിവസങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
മുന്നൂറ്റിതൊണ്ണൂറു ദിവസം അതു തിന്നേണം. 10 നീ
ഭക്ഷിക്കുന്ന ആഹാരം ഒരു ദിവസത്തേക്കു
ഇരുപതു ശേക്കെൽ തൂക്കമായിരിക്കേണം;
നേരത്തോടു നേരം നീ അതുകൊണ്ടു
ഉപജീവിച്ചുകൊള്ളേണം. 11 വെള്ളവും
അളവുപ്രകാരം ഹീനിൽ ആറിൽ ഒരു ഓഹരി നീ
കുടിക്കേണം; നേരത്തോടുനേരം നീ അതു
കുടിക്കേണം. 12 നീ അതു യവദോശപോലെ
തിന്നേണം; അവർ കാൺകെ നീ മാനുഷമലമായ
കാഷ്ഠം കത്തിച്ചു അതു ചുടേണം. 13 ഇങ്ങനെ
തന്നേ യിസ്രായേൽമക്കൾ, ഞാൻ അവരെ

നീക്കിക്കളയുന്ന ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
തങ്ങളുടെ ആഹാരം മലിനമായി ഭക്ഷിക്കും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു. 14 അതിന്നു
ഞാൻ: അയ്യോ, യഹോവയായ കർത്താവേ,
എനിക്കു ഒരിക്കലും ഒരു മാലിന്യവും ഭവിച്ചിട്ടില്ല;
ഞാൻ ബാല്യംമുതൽ ഇന്നുവരെ താനേ
ചത്തതിനെയോ പറിച്ചുകീറിപ്പോയതിനെയോ
തിന്നിട്ടില്ല; അറെപ്പായുള്ള മാംസം എന്റെ വായിൽ
വെച്ചിട്ടുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൻ എന്നോടു:
നോക്കുക മാനുഷകാഷ്ഠത്തിന്നു പകരം ഞാൻ
നിനക്കു പശുവിൻചാണകം അനുവദിക്കുന്നു;
അതു കത്തിച്ചു നിന്റെ അപ്പം ചുട്ടുകൊൾക
എന്നു കല്പിച്ചു. 16 മനുഷ്യപുത്രാ, അപ്പവും
വെള്ളവും അവക്കു മുട്ടിപ്പോകേണ്ടതിന്നും
ഓരോരുത്തനും സ്തംഭിച്ചു അകൃത്യം നിമിത്തം
ക്ഷയിച്ചുപോകേണ്ടതിന്നും 17 ഞാൻ
യെരൂശലേമിൽ അപ്പം എന്ന കോൽ ഒടിച്ചുകളയും;
അവർ തൂക്കപ്രകാരവും പേടിയോടെയും
അപ്പം തിന്നും; അവർ അളവു പ്രകാരവും
സ്തംഭനത്തോടെയും വെള്ളം കുടിക്കും എന്നു
അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു.

5 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ മൂർച്ചയുള്ളോരു വാൾ എടുത്തു
ക്ഷൌരക്കത്തിയായി പ്രയോഗിച്ചു നിന്റെ തലയും
താടിയും ക്ഷൌരംചെയ്ക; പിന്നെ തുലാസ്സു
എടുത്തു രോമം തൂക്കി വിഭാഗിക്ക. 2 നിരോധകാലം
തികയുമ്പോൾ മൂന്നിൽ ഒന്നു നീ നഗരത്തിന്റെ
നടുവിൽ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം; മൂന്നിൽ
ഒന്നു എടുത്തു അതിന്റെ ചുറ്റും വാൾകൊണ്ടു
അടിക്കേണം; മൂന്നിൽ ഒന്നു കാറ്റത്തു

ചിതറിച്ചുകളയേണം; അവയുടെ പിന്നാലെ ഞാൻ
വാളൂരും. 3 അതിൽനിന്നു കുറഞ്ഞോരു സംഖ്യ നീ
എടുത്തു നിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ കോന്തലെക്കൽ
കെട്ടേണം. 4 ഇതിൽനിന്നു പിന്നെയും നീ
അല്പം എടുത്തു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയേണം;
അതിൽനിന്നു യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലേക്കെല്ലാം
ഒരു തീ പുറപ്പെടും. 5 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതു യെരൂശലേം
ആകുന്നു; ഞാൻ അതിനെ ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ
വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതിന്നു ചുറ്റും രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു 6
അതു ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ ജാതികളെക്കാൾ എന്റെ
ന്യായങ്ങളോടും, ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളെക്കാൾ
എന്റെ ചട്ടങ്ങളോടും മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ
ന്യായങ്ങളെ അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു; എന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ അവർ അനുസരിച്ചുനടന്നിട്ടുമില്ല. 7
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളെക്കാൾ അധികം മത്സരിച്ചു,
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കാതെയും
എന്റെ ന്യായങ്ങളെ പ്രമാണിക്കാതെയും
ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളുടെ ന്യായങ്ങളെപ്പോലും
ആചരിക്കാതെയും ഇരിക്കകൊണ്ടു,
8 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ തന്നേ നിനക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു; ജാതികൾ കാൺകെ
ഞാൻ നിന്റെ നടുവിൽ ന്യായവിധികളെ
നടത്തും. 9 ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതും മേലാൽ
ഒരിക്കലും ചെയ്യാത്തതും ആയ കാര്യം നിന്റെ
സകല മ്ലേച്ഛതകളും നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നിൽ

പ്രവത്തിക്കും. 10 ആകയാൽ നിന്റെ മദ്ധ്യേ
അപ്പന്മാർ മക്കളെ തിന്നും; മക്കൾ അപ്പന്മാരെയും
തിന്നും; ഞാൻ നിന്നിൽ ന്യായവിധി നടത്തും;
നിന്നിലുള്ള ശേഷിപ്പിനെ ഒക്കെയും ഞാൻ
എല്ലാകാറ്റുകളിലേക്കും ചിതറിച്ചുകളയും. 11
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: നിന്റെ എല്ലാവെറുപ്പുകളാലും
സകലമ്ലേച്ഛതകളാലും എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ
നീ അശുദ്ധമാക്കിയതുകൊണ്ടു, എന്നാണ,
ഞാനും നിന്നെ ആദരിയാതെ എന്റെ കടാക്ഷം
നിങ്കൽനിന്നു മാറ്റിക്കളയും; ഞാൻ കരുണ
കാണിക്കയുമില്ല. 12 നിന്നിൽ മൂന്നിൽ ഒന്നു
മഹാമാരികൊണ്ടു മരിക്കും; ക്ഷാമംകൊണ്ടും
അവർ നിന്റെ നടുവിൽ മുടിഞ്ഞുപോകും; മൂന്നിൽ
ഒന്നു നിന്റെ ചുറ്റും വാൾ കൊണ്ടു വീഴും;
മൂന്നിൽ ഒന്നു ഞാൻ എല്ലാ കാറ്റുകളിലേക്കും
ചിതറിച്ചുകളകയും അവരുടെ പിന്നാലെ
വാളൂരുകയും ചെയ്യും. 13 അങ്ങനെ എന്റെ
കോപത്തിന്നു നിവൃത്തി വരും; ഞാൻ അവരോടു
എന്റെ ക്രോധം തീത്തു തൃപ്തനാകും; എന്റെ
ക്രോധം അവരിൽ നിവത്തിക്കുമ്പോൾ
യഹോവയായ ഞാൻ എന്റെ തീക്ഷ്ണതയിൽ
അതിനെ അരുളിച്ചെയ്തു എന്നു അവർ
അറിയും. 14 വഴിപോകുന്നവരൊക്കെയും
കാൺകെ ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ശൂന്യവും നിന്ദയുമാക്കും.
15 ഞാൻ കോപത്തോടും ക്രോധത്തോടും
കഠിനശിക്ഷകളോടും കൂടെ നിന്നിൽ ന്യായവിധി
നടത്തുമ്പോൾ നീ നിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള ജാതികൾക്കു

നിന്ദയും ആക്ഷേപവും ബുദ്ധിയുപദേശവും
സ്തംഭനഹേതുവും ആയിരിക്കും; യഹോവയായ
ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ക്ഷാമം എന്ന
നാശകരമായ ദുരസ്ത്രങ്ങൾ ഞാൻ
എയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ക്ഷാമം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു
നിങ്ങളുടെ അപ്പം എന്ന കോൽ ഒടിച്ചുകളയും.
17 നിന്നെ മക്കളില്ലാതെയാക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ക്ഷാമത്തെയും ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെയും
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അയക്കും; മഹാമാരിയും
കൊലയും നിന്നിൽ കടക്കും; ഞാൻ വാളും
നിന്റെനേരെ വരുത്തും; യഹോവയായ ഞാൻ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

6 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
യിസ്രായേൽപൎവ്വതങ്ങളുടെ നേരെ മുഖം
തിരിച്ചു അവക്കു വിരോധമായി പ്രവചിച്ചു
പറയേണ്ടതു: 3 യിസ്രായേൽപൎവ്വതങ്ങളേ,
യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ വചനം കേൾപ്പിൻ!
മലകളോടും കുന്നുകളോടും നീരൊഴുക്കുകളോടും
താഴ്വരയോടും യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിങ്ങളുടെനേരെ വാൾ
വരുത്തും: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പൂജാഗിരികളെ
നശിപ്പിക്കും. 4 നിങ്ങളുടെ ബലിപീഠങ്ങൾ
ശൂന്യമാകും; നിങ്ങളുടെ സൂൎയ്യസ്തംഭങ്ങൾ
തകൎന്നുപോകും; നിങ്ങളുടെ നിഹതന്മാരെ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വീഴിക്കും. 5
ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ശവങ്ങളെ അവരുടെ
വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇടും; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ

അസ്ഥികളെ നിങ്ങളുടെ ബലിപീഠങ്ങൾക്കു ചുറ്റും
ചിതറിക്കും. 6 നിങ്ങളുടെ ബലിപീഠങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞു
ശൂന്യമാകയും നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ തകന്നു
മുടിഞ്ഞുപോകയും നിങ്ങളുടെ സൂര്യ്യസ്തംഭങ്ങളെ
വെട്ടിക്കളയുകയും നിങ്ങളുടെ പണികൾ
നശിച്ചുപോകയും ചെയ്വാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ
പാക്കുന്നേടത്തൊക്കെയും പട്ടണങ്ങൾ
പാഴായും പൂജാഗിരികൾ ശൂന്യമായും തീരും. 7
നിഹതന്മാർ നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ വീഴും; ഞാൻ
യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 8 എങ്കിലും
നിങ്ങൾ ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോകുമ്പോൾ
വാളിന്നു തെറ്റിപ്പോയവർ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഒരു ശേഷിപ്പിനെ വെച്ചേക്കും. 9 എന്നെ
വിട്ടകന്നു പരസംഗം ചെയ്യുന്ന അവരുടെ
ഹൃദയത്തെയും വിഗ്രഹങ്ങളോടു ചേന്നു
പരസംഗം ചെയ്യുന്ന അവരുടെ കണ്ണുകളെയും
ഞാൻ തകത്തുകളഞ്ഞശേഷം, നിങ്ങളിൽ
ചാടിപ്പോയവർ, അവരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽവെച്ചു എന്നെ ഓക്കും;
അവരുടെ സകലമ്ലേച്ഛതകളാലും ചെയ്ത
ദോഷങ്ങൾ നിമിത്തം അവക്കു തങ്ങളോടു തന്നേ
വെറുപ്പുതോന്നും. 10 ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ
അറിയും; ഈ അനത്ഥം അവക്കു വരുത്തുമെന്നു
വെറുതെയല്ല ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു.
11 യഹോവയായ കത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
ദോഷകരമായ സകലമ്ലേച്ഛതകളുംനിമിത്തം നീ
കൈകൊണ്ടടിച്ചു, കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടി, അയ്യോ

കഷ്ടം! എന്നു പറക; അവർ വാൾകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാമാരികൊണ്ടും വീഴും; 12
ദൂരത്തുള്ളവൻ മഹാമാരികൊണ്ടു മരിക്കും;
സമീപത്തുള്ളവൻ വാൾകൊണ്ടു വീഴും;
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനും രക്ഷപ്പെട്ടവനും
ക്ഷാമംകൊണ്ടു മരിക്കും; ഇങ്ങനെ ഞാൻ
എന്റെ ക്രോധം അവരിൽ നിവൎത്തിക്കും. 13
അവർ തങ്ങളുടെ സകലവിഗ്രഹങ്ങൾക്കും
സൌരഭ്യവാസന അൎപ്പിച്ച സ്ഥലമായി ഉയരമുള്ള
എല്ലാ കുന്നിന്മേലും സകലപൎവ്വതശിഖരങ്ങളിലും
എല്ലാപച്ചമരത്തിൻകീഴിലും തഴെച്ചിരിക്കുന്ന
എല്ലാ കരുവേലകത്തിൻകീഴിലും അവരുടെ
നിഹതന്മാർ അവരുടെ ബലിപീഠങ്ങളുടെ ചുറ്റും
അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വീണു
കിടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 14 ഞാൻ അവരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി,
അവരുടെ സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും ദേശത്തെ
രിബ്ളാമരുഭൂമിയെക്കാൾ അധികം നിൎജ്ജനവും
ശൂന്യവുമാക്കും; അപ്പോൾ ഞാൻ യഹോവയെന്നു
അവർ അറിയും.

7 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
യഹോവയായ കൎത്താവു യിസ്രായേൽദേശത്തോടു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവസാനം!
ദേശത്തിന്റെ നാലുഭാഗത്തും അവസാനം
വന്നിരിക്കുന്നു. 3 ഇപ്പോൾ നിനക്കു അവസാനം
വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ കോപം നിന്റെമേൽ
അയച്ചു നിന്റെ നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം നിന്നെ
ന്യായംവിധിച്ചു നിന്റെ സകലമ്ലേച്ഛതകൾക്കും

നിന്നോടു പകരം ചെയ്യും. 4 എന്റെ കണ്ണു
നിന്നെ ആദരിക്കാതെയും ഞാൻ കരുണ
കാണിക്കാതെയും നിന്റെ നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം
നിന്നോടു പകരം ചെയ്യും; നിന്റെ മ്ലേച്ഛതകൾ നിന്റെ
നടുവിൽ വെളിപ്പെട്ടുവരും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയും. 5 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഒരു അനർത്ഥം ഒരു
അനർത്ഥം ഇതാ, വരുന്നു! 6 അവസാനം
വന്നിരിക്കുന്നു! അവസാനം വന്നിരിക്കുന്നു! അതു
നിന്റെ നേരെ ഉണർന്നുവരുന്നു! ഇതാ, അതു
വരുന്നു. 7 ദേശനിവാസിയേ, ആപത്തു നിനക്കു
വന്നിരിക്കുന്നു; കാലമായി, നാൾ അടുത്തു;
മലകളിൽ ആർപ്പുവിളി; സന്തോഷത്തിന്റെ
ആർപ്പുവിളിയല്ല. 8 ഇപ്പോൾ ഞാൻ വേഗത്തിൽ
എന്റെ ക്രോധം നിന്റെമേൽ പകർന്നു, എന്റെ കോപം
നിന്നിൽ നിവർത്തിക്കും; ഞാൻ നിന്റെ നടപ്പിന്നു
തക്കവണ്ണം നിന്നെ ന്യായം വിധിച്ചു നിന്റെ
സകലമ്ലേച്ഛതകൾക്കും നിന്നോടു പകരം ചെയ്യും. 9
എന്റെ കണ്ണു ആദരിക്കാതെയും ഞാൻ കരുണ
കാണിക്കാതെയും നിന്റെ നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം
ഞാൻ നിന്നോടു പകരം ചെയ്യും; നിന്റെ മ്ലേച്ഛതകൾ
നിന്റെ നടുവിൽ വെളിപ്പെട്ടുവരും; യഹോവയായ
ഞാനാകുന്നു ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 10 ഇതാ, നാൾ; ഇതാ, അതു വരുന്നു;
നിന്റെ ആപത്തു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വടി പൂത്തു
അഹങ്കാരം തളിർത്തിരിക്കുന്നു. 11 സാഹസം
ദുഷ്ടതയുടെ വടിയായിട്ടു വളർന്നിരിക്കുന്നു;
അവരിലോ അവരുടെ കോലാഹലത്തിലോ
അവരുടെ സമ്പത്തിലോ ഒന്നും ശേഷിക്കയില്ല;

അവരെക്കുറിച്ചു വിലാപം ഉണ്ടാകയുമില്ല. 12 കാലം
വന്നിരിക്കുന്നു; നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു;
അതിന്റെ സകല കോലാഹലത്തിന്മേലും ക്രോധം
വന്നിരിക്കയാൽ വാങ്ങുന്നവൻ സന്തോഷിക്കയും
വില്ക്കുന്നവൻ ദുഃഖിക്കയും വേണ്ടാ. 13
അവർ ജീവിച്ചിരുന്നാലും വില്ക്കുന്നവന്നു
വിറ്റതു മടക്കിക്കിട്ടുകയില്ല; ദർശനം അതിന്റെ
സകലകോലാഹലത്തെയും കുറിച്ചുള്ളതാകുന്നു;
ആരും മടങ്ങിവരികയില്ല; അകൃത്യത്തിൽ ജീവിതം
കഴിക്കുന്ന ഒരുത്തനും ശക്തി പ്രാപിക്കയില്ല. 14
അവർ കാഹളം ഊതി സകലവും ഒരുക്കുന്നു;
എന്നാൽ എന്റെ ക്രോധം അതിന്റെ സകല
കോലാഹലത്തിന്മേലും വന്നിരിക്കയാൽ
ആരും യുദ്ധത്തിന്നു പോകുന്നില്ല, 15 പുറത്തു
വാൾ, അകത്തു മഹാമാരിയും ക്ഷാമവും;
വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വാൾകൊണ്ടു മരിക്കും;
പട്ടണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ക്ഷാമത്തിന്നും
മഹാമാരിക്കും ഇരയായിത്തീരും. 16 എന്നാൽ
അവരിൽവെച്ചു ചാടിപ്പോകുന്നവർ ചാടിപ്പോകയും
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ അകൃത്യത്തെക്കുറിച്ചു
താഴ്വരകളിലെ പ്രാവുകളെപ്പോലെ മലകളിൽ
ഇരുന്നു കുറുകുകയും ചെയ്യും. 17 എല്ലാകൈകളും
തളരും; എല്ലാമുഴങ്കാലുകളും വെള്ളംപോലെ
ഒഴുകും. 18 അവർ രട്ടുടുക്കും; ഭീതി അവരെ മൂടും;
സകലമുഖങ്ങളിലും ലജ്ജയും എല്ലാതലകളിലും
കഷണ്ടിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. 19 അവർ തങ്ങളുടെ
വെള്ളി വീഥികളിൽ എറിഞ്ഞുകളയും; പൊന്നു
അവക്കു മലമായി തോന്നും; അവരുടെ വെള്ളിക്കും
പൊന്നിന്നും യഹോവയുടെ കോപദിവസത്തിൽ

അവരെ വിടുവിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അതിനാൽ
അവരുടെ വിശപ്പടങ്ങുകയില്ല, അവരുടെ വയറു
നിറകയും ഇല്ല; അതു അവക്കു അകൃത്യഹേതു
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 20 അതുകൊണ്ടുള്ള
ആഭരണങ്ങളുടെ ഭംഗി അവർ ഡംഭത്തിന്നായി
പ്രയോഗിച്ചു; അതുകൊണ്ടു അവർ തങ്ങൾക്കു
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെയും മലിനബിംബങ്ങളെയും
ഉണ്ടാക്കി; ആകയാൽ ഞാൻ അതു അവക്കു
മലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 21 ഞാൻ അതു
അന്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ കവർച്ചയായും ഭൂമിയിലെ
ദുഷ്ടന്മാക്കു കൊള്ളയായും കൊടുക്കും; അവർ
അതു അശുദ്ധമാക്കും. 22 ഞാൻ എന്റെ മുഖം
അവരിൽനിന്നു തിരിക്കും. അവർ എന്റെ നിധിയെ
അശുദ്ധമാക്കും; കവർച്ചക്കാർ അതിന്നകത്തു
കടന്നു അതിനെ അശുദ്ധമാക്കും. 23 ദേശം
രക്തപാതകംകൊണ്ടും നഗരം സാഹസംകൊണ്ടും
നിറഞ്ഞിരിക്കയാൽ നീ ഒരു ചങ്ങല ഉണ്ടാക്കുക. 24
ഞാൻ ജാതികളിൽ അതിദുഷ്ടന്മാരായവരെ
വരുത്തും; അവർ അവരുടെ വീടുകളെ
കൈവശമാക്കും; ഞാൻ ബലവാന്മാരുടെ
പ്രതാപം ഇല്ലാതെയാക്കും; അവരുടെ
വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങൾ അശുദ്ധമായിത്തീരും.
25 നാശം വരുന്നു! അവർ സമാധാനം
അന്വേഷിക്കും; എന്നാൽ അതു ഇല്ലാതെ
ഇരിക്കും. 26 അപകടത്തിന്മേൽ അപകടവും
ശ്രുതിമേൽ ശ്രുതിയും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ
പ്രവാചകനോടു ദർശനം അന്വേഷിക്കും; എന്നാൽ
പുരോഹിതന്റെ പക്കൽനിന്നു ഉപദേശവും
മൂപ്പന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നു ആലോചനയും

പൊയ്പോകും. 27 രാജാവു ദുഃഖിക്കും; പ്രഭു
സ്തംഭനം ധരിക്കും; ദേശത്തെ ജനത്തിന്റെ
കൈകൾ വിറെക്കും; ഞാൻ അവരുടെ നടപ്പിന്നു
തക്കവണ്ണം അവരോടു പകരം ചെയ്യും; അവക്കു
ന്യായമായതുപോലെ അവരെ വിധിക്കും; ഞാൻ
യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും.

8 ആറാം ആണ്ടു ആറാം മാസം അഞ്ചാം തിയ്യതി,
ഞാൻ വീട്ടിൽ ഇരിക്കയും യെഹൂദാമൂപ്പന്മാർ
എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ
അവിടെ യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ കൈ
എന്റെമേൽ വന്നു. 2 അപ്പോൾ ഞാൻ
മനുഷ്യസാദൃശത്തിൽ ഒരു രൂപം കണ്ടു; അവന്റെ
അരമുതൽ കീഴോട്ടു തീപോലെയും അരമുതൽ
മേലോട്ടു ശുക്ലസ്വർണ്ണത്തിന്റെ പ്രഭപോലെയും
ആയിരുന്നു. 3 അവൻ കൈപോലെ ഒന്നു നീട്ടി
എന്നെ തലമുടിക്കു പിടിച്ചു; ആത്മാവു എന്നെ
ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ
ഉയർത്തി ദിവ്യദർശനങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിൽ
വടക്കോട്ടുള്ള അകത്തെ വാതില്ക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു; അവിടെ തീഷ്ണത
ജനിപ്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതാ ബിംബത്തിന്റെ
ഇരിപ്പിടം ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 അവിടെ ഞാൻ
സമഭൂമിയിൽ കണ്ട ദർശനംപോലെ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു. 5
അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, തലപൊക്കി
വടക്കോട്ടു നോക്കുക എന്നു കല്പിച്ചു; ഞാൻ
തലപൊക്കി വടക്കോട്ടു നോക്കി; യാഗപീഠത്തിന്റെ
വാതിലിന്നു വടക്കോട്ടു, പ്രവേശനത്തിങ്കൽ
തന്നേ, ആ തിക്ഷ്ണതാബിംബത്തെ കണ്ടു. 6

അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, അവർ
ചെയ്യുന്നതു, ഞാൻ എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം
വിട്ടു പോകേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽഗൃഹം
ഇവിടെ ചെയ്യുന്ന മഹാമ്ലേച്ഛതകൾ തന്നേ, നീ
കാണുന്നുവോ? ഇതിലും വലിയ മ്ലേച്ഛതകളെ നീ
കാണും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 7 അവൻ എന്നെ
പ്രാകാരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ കൊണ്ടുപോയി;
ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ചുവരിൽ ഒരു ദ്വാരം കണ്ടു.
8 അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, ചുവർ
കുത്തിത്തുരക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു; ഞാൻ
ചുവർ കുത്തിത്തുരന്നാറെ ഒരു വാതിൽ
കണ്ടു. 9 അവൻ എന്നോടു: അകത്തു ചെന്നു,
അവർ ഇവിടെ ചെയ്യുന്ന വല്ലാത്ത മ്ലേച്ഛതകളെ
നോക്കുക എന്നു കല്പിച്ചു. 10 അങ്ങനെ ഞാൻ
അകത്തു ചെന്നു: വെറുപ്പായുള്ള ഓരോ
തരം ഇഴജാതികളെയും മൃഗങ്ങളെയും
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ സകലവിഗ്രഹങ്ങളെയും
ചുറ്റും ചുവരിന്മേൽ വരെച്ചിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു. 11 അവയുടെ മുമ്പിൽ യിസ്രായേൽ
ഗൃഹത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതുപേരും
ശാഫാന്റെ മകനായ യയസന്യാവു അവരുടെ
നടുവിലും ഓരോരുത്തൻ കയ്യിൽ ധൂപകലശം
പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു; ധൂപമേഘത്തിന്റെ
വാസന പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 12
അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ,
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാർ ഇരുട്ടത്തു
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ബിംബങ്ങളുടെ
അറകളിൽ ചെയ്യുന്നതു നീ കാണുന്നുവോ?
യഹോവ നമ്മെ കാണുന്നില്ല, യഹോവ ദേശത്തെ

വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറയുന്നു
എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 13 അവർ ഇതിലും വലിയ
മ്ലേച്ഛതകളെ ചെയ്യുന്നതു നീ കാണും എന്നും
അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 14 അവൻ
എന്നെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ വടക്കോട്ടുള്ള
വാതിലിന്റെ പ്രവേശനത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുപോയി;
അവിടെ സ്ത്രീകൾ തമ്മൂസിനെക്കുറിച്ചു
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 15 അവൻ എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
കാണുന്നുവോ? ഇതിലും വലിയ മ്ലേച്ഛതകളെ
ഇനിയും കാണും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 16
അവൻ എന്നെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
അകത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി,
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ
മണ്ഡപത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും നടുവെ
ഏകദേശം ഇരുപത്തഞ്ചു പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ
മുതുകു യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിന്റെ നേരെയും
മുഖം കിഴക്കോട്ടും തിരിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു;
അവർ കിഴക്കോട്ടു നോക്കി സൂൎയ്യനെ
നമസ്കരിക്കയായിരുന്നു. 17 അപ്പോൾ അവൻ
എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, നീ കാണുന്നുവോ?
യെഹൂദാഗൃഹം ഇവിടെ ചെയ്യുന്ന മ്ലേച്ഛതകൾ
പോരാഞ്ഞിട്ടോ, അവർ എന്നെ അധികമധികം
കോപിപ്പിപ്പാൻ ദേശത്തെ സാഹസംകൊണ്ടു
നിറെക്കുന്നതു? കണ്ടില്ലേ അവർ ചുള്ളി മൂക്കിന്നു
തൊടുവിക്കുന്നതു? 18 ആകയാൽ ഞാനും
ക്രോധത്തോടെ പ്രവൎത്തിക്കും; എന്റെ കണ്ണു
ആദരിക്കയില്ല; ഞാൻ കരുണ കാണിക്കയുമില്ല;
അവർ അത്യുച്ചത്തിൽ എന്നോടു നിലവിളിച്ചാലും

ഞാൻ അപേക്ഷ കേൾക്കയില്ല എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.

9 അനന്തരം ഞാൻ കേൾക്കെ അവൻ
അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു: നഗരത്തിന്റെ
സന്ദർശനങ്ങളെ അടുത്തു വരുമാറാക്കുവിൻ;
ഓരോരുത്തനും നാശകരമായ ആയുധം കയ്യിൽ
എടുക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു.
2 അപ്പോൾ ആറു
പുരുഷന്മാർ, ഓരോരുത്തനും വെണ്മഴു കയ്യിൽ
എടുത്തുകൊണ്ടു വടക്കോട്ടുള്ള മേലത്തെ
പടിവാതിലിന്റെ വഴിയായി വന്നു; അവരുടെ
നടുവിൽ ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചു അരയിൽ
എഴുത്തുകാരന്റെ മഷിക്കുപ്പിയുമായി ഒരുത്തൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ അകത്തു ചെന്നു
താമ്രയാഗപീഠത്തിന്റെ അരികെ നിന്നു.
3
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം, അതു
ഇരുന്നിരുന്ന കെരൂബിന്മേൽനിന്നു ആലയത്തിന്റെ
ഉമ്മരപ്പടിക്കൽ വന്നിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ,
ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചു അരയിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ
മഷിക്കുപ്പിയുമായി നിന്നിരുന്ന പുരുഷനെ വിളിച്ചു.
4 അവനോടു യഹോവ: നീ നഗരത്തിന്റെ
നടുവിൽ, യെരൂശലേമിന്റെ നടുവിൽകൂടി
ചെന്നു, അതിൽ നടക്കുന്ന സകലമ്ലേച്ഛതകളും
നിമിത്തം നെടുവീർപ്പിട്ടു കരയുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ
നെറ്റികളിൽ ഒരു അടയാളം ഇടുക എന്നു
കല്പിച്ചു.
5 മറ്റേവരോടു ഞാൻ കേൾക്കെ
അവൻ: നിങ്ങൾ അവന്റെ പിന്നാലെ
നഗരത്തിൽകൂടി ചെന്നു വെട്ടുവിൻ! നിങ്ങളുടെ
കണ്ണിന്നു ആദരവു തോന്നരുതു; നിങ്ങൾ
കരുണ കാണിക്കയുമരുതു.
6 വൃദ്ധന്മാരെയും

യൌവനക്കാരെയും കന്യകമാരെയും
പൈതങ്ങളെയും സ്ത്രീകളെയും കൊന്നുകളവിൻ!
എന്നാൽ അടയാളമുള്ള ഒരുത്തനെയും
തൊടരുതു; എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
തന്നേ തുടങ്ങുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ
അവർ ആലയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
മൂപ്പന്മാരുടെ ഇടയിൽ തുടങ്ങി. 7 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ആലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കി,
പ്രാകാരങ്ങളെ നിഹതന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറെപ്പിൻ;
പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ
പുറപ്പെട്ടു, നഗരത്തിൽ സംഹാരം നടത്തി. 8
അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞശേഷം ഞാൻ മാത്രം
ശേഷിച്ചു; ഞാൻ കവിണ്ണുവീണു; അയ്യോ,
യഹോവയായ കർത്താവേ, യെരൂശലേമിന്മേൽ
നിന്റെ ക്രോധം പകരുന്നതിനാൽ യിസ്രായേലിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവരെ ഒക്കെയും സംഹരിക്കുമോ?
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 അതിന്നു അവൻ
എന്നോടു: യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെയും
യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്റെയും അകൃത്യം ഏറ്റവും
വലുതായിരിക്കുന്നു; ദേശം രക്തപാതകംകൊണ്ടും
നഗരം അന്യായംകൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
യഹോവ ദേശത്തെ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു;
യഹോവ കാണുന്നില്ല എന്നു അവർ
പറയുന്നുവല്ലോ. 10 ഞാനോ എന്റെ കണ്ണിന്നു
ആദരവു തോന്നാതെയും ഞാൻ കരുണ
കാണിക്കാതെയും അവരുടെ നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം
അവരുടെ തലമേൽ പകരം കൊടുക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 11 ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചു അരയിൽ
മഷിക്കുപ്പിയുമായുള്ള പുരുഷൻ: എന്നോടു

കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
വസ്തുത ബോധിപ്പിച്ചു.

10 അനന്തരം ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ
കെരൂബുകളുടെ തലെക്കുമീതെ ഉണ്ടായിരുന്ന
വിതാനത്തിൽ നീലക്കല്ലുപോലെ
സിംഹാസനത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ഒരു രൂപം
അവയുടെമേൽ കാണായ്വന്നു.
2 അവൻ
ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച പുരുഷനോടു സംസാരിച്ചു: നീ
കെരൂബിന്റെ കീഴെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
ചക്രങ്ങളുടെ നടുവിൽ ചെന്നു കെരൂബുകളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നിന്റെ കൈ നിറയ തീക്കനൽ
എടുത്തു നഗരത്തിന്മേൽ വിതറുക എന്നു
കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ ഞാൻ കാൺകെ
അവൻ ചെന്നു.
3 ആ പുരുഷൻ അകത്തു
ചെല്ലുമ്പോൾ കെരൂബുകൾ ആലയത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തുനിന്നു, മേഘവും അകത്തെ
പ്രകാരത്തിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു.
4 എന്നാൽ
യഹോവയുടെ മഹത്വം കെരൂബിന്മേൽനിന്നു
പൊങ്ങി ആലയത്തിന്റെ ഉമ്മരപ്പടിക്കു മീതെ
നിന്നു; ആലയം മേഘംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു;
പ്രാകാരവും യഹോവയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ
ശോഭകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.
5 കെരൂബുകളുടെ
ചിറകുകളുടെ ഇരെച്ചൽ പുറത്തെ പ്രാകാരംവരെ
സർവ്വശക്തനായ ദൈവം സംസാരിക്കുന്ന
നാദംപോലെ കേൾപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു.
6 എന്നാൽ
അവൻ ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച പുരുഷനോടു:
നീ കെരൂബുകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു,
തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചക്രങ്ങളുടെ
നടുവിൽനിന്നു തന്നേ, തീ എടുക്ക എന്നു

കല്പിച്ചപ്പോൾ അവൻ ചെന്നു ചക്രങ്ങളുടെ
അരികെ നിന്നു. 7 ഒരു കെരൂബ് കെരൂബുകളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു തന്റെ കൈ കെരൂബുകളുടെ
നടുവിലുള്ള തീയിലേക്കു നീട്ടി കുറെ എടുത്തു
ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു;
അവൻ അതു വാങ്ങി പുറപ്പെട്ടുപോയി. 8
കെരൂബുകളിൽ ചിറകുകൾക്കു കീഴെ
മനുഷ്യന്റെ കൈപോലെ ഒന്നു കാണായ്വന്നു.
9 ഞാൻ കെരൂബുകളുടെ അരികെ നാലു
ചക്രം കണ്ടു; ഓരോ കെരൂബിന്നരികെ ഓരോ
ചക്രം ഉണ്ടായിരുന്നു; ചക്രങ്ങളുടെ കാഴ്ച
പുഷ്പരാഗംപോലെ ആയിരുന്നു. 10 അവയുടെ
കാഴ്ചയോ നാലിന്നും ഒരു ഭാഷ ആയിരുന്നു;
ചക്രത്തിൽകൂടി മറ്റൊരു ചക്രം ഉള്ളതുപോലെ
തന്നേ. 11 അവെക്കു നാലു ഭാഗത്തേക്കും പോകാം;
തിരിവാൻ ആവശ്യമില്ലാതെ തലനോക്കുന്ന
ഇടത്തേക്കു അതിന്റെ പിന്നാലെ അവ പോകും;
പോകുമ്പോൾ തിരികയുമില്ല. 12 അവയുടെ
ദേഹത്തിൽ എങ്ങും മുതുകിലും കയ്യിലും ചിറകിലും
ചക്രത്തിലും, നാലിന്നും ഉള്ള ചക്രത്തിൽ തന്നേ,
ചുറ്റും അടുത്തടുത്തു കണ്ണു ഉണ്ടായിരുന്നു. 13
ചക്രങ്ങൾക്കോ, ഞാൻ കേൾക്കെ ചുഴലികൾ
എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 14 ഓരോന്നിന്നും
നന്നാലു മുഖം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒന്നാമത്തെ
മുഖം കെരൂബ് മുഖവും രണ്ടാമത്തേതു
മാനുഷമുഖവും മൂന്നാമത്തേതു സിംഹമുഖവും
നാലാമത്തേതു കഴുകുമുഖവും ആയിരുന്നു.
15 കെരൂബുകൾ മേലോട്ടുപൊങ്ങി; ഇതു
ഞാൻ കെബാർനദീതീരത്തുവെച്ചു കണ്ട

ജീവി തന്നേ. 16 കെരൂബുകൾ പോകുമ്പോൾ
ചക്രങ്ങളും ചേരത്തന്നേ പോകും; ഭൂമിയിൽനിന്നു
പൊങ്ങുവാൻ കെരൂബുകൾ ചിറകു
വിടർത്തുമ്പോൾ ചക്രങ്ങൾ അവയുടെ പാർശ്വം
വിട്ടുമാറുകയില്ല. 17 ജീവിയുടെ ആത്മാവു
ചക്രങ്ങളിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവ
നില്ക്കുമ്പോൾ ഇവയും നില്ക്കും; അവ
പൊങ്ങുമ്പോൾ ഇവയും പൊങ്ങും. 18 പിന്നെ
യഹോവയുടെ മഹത്വം ആലയത്തിന്റെ ഉമ്മരപ്പടി
വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു കെരൂബുകളിൻ മീതെ വന്നുനിന്നു.
19 അപ്പോൾ കെരൂബുകൾ ചിറകു വിടർത്തി, ഞാൻ
കാൺകെ ഭൂമിയിൽനിന്നു മേലോട്ടു പൊങ്ങി; അവ
പൊങ്ങിയപ്പോൾ ചക്രങ്ങളും ചേരത്തന്നേ
ഉണ്ടായിരുന്നു; എല്ലാംകൂടെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്റെ കിഴക്കെ പടിവാതില്ക്കൽ
ചെന്നുനിന്നു; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വവും മേലെ, അവെക്കു മീതെ നിന്നു. 20
ഇതു ഞാൻ കെബാർനദീതീരത്തുവെച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കീഴെ കണ്ട ജീവി
തന്നേ; അവ കെരൂബുകൾ എന്നു ഞാൻ
ഗ്രഹിച്ചു. 21 ഓരോന്നിന്നും നന്നാലു മുഖവും
നന്നാലു ചിറകും ഉണ്ടായിരുന്നു; ചിറകിൻ കീഴെ
മാനുഷകൈപോലെ ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു; 22
അവയുടെ മുഖരൂപം വിചാരിച്ചാൽ ഞാൻ
കെബാർനദീതീരത്തുവെച്ചു കണ്ട മുഖങ്ങൾ തന്നെ
ആയിരുന്നു; അവയുടെ ഭാഷയും അവ ഒക്കെയും
തന്നേ അവ ഓരോന്നും നേരെ മുമ്പോട്ടു തന്നേ
പോകും.

11 അനന്തരം ആത്മാവു എന്നെ എടുത്തു
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കിഴക്കോട്ടു
ദൎശനമുള്ള കിഴക്കെ പടിവാതില്ക്കൽ
കൊണ്ടുപോയി; പടിവാതിലിന്റെ
പ്രവേശനത്തിങ്കൽ ഞാൻ ഇരുപത്തഞ്ചു
പുരുഷന്മാരെയും അവരുടെ നടുവിൽ
ജനത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരായ അസ്സൂരിന്റെ
മകൻ യയസന്യാവെയും ബെനായാവിന്റെ
മകൻ പെലത്യാവെയും കണ്ടു. 2 അവൻ
എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഇവർ ഈ നഗരത്തിൽ
നീതികേടു നിരൂപിച്ചു ദുരാലോചന കഴിക്കുന്ന
പുരുഷന്മാരാകുന്നു. 3 വീടുകളെ പണിവാൻ
സമയം അടുത്തിട്ടില്ല; ഈ നഗരം കുട്ടകവും
നാം മാംസവുമാകുന്നു എന്നു അവർ
പറയുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു
പ്രവചിക്ക, മനുഷ്യപുത്രാ, പ്രവചിക്ക
എന്നു കല്പിച്ചു. 5 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
ആത്മാവു എന്റെമേൽ വീണു എന്നോടു
കല്പിച്ചതു: നീ പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ ഇന്നിന്നതു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന
കാൎയ്യങ്ങളും ഞാൻ അറിയുന്നു. 6 നിങ്ങൾ ഈ
നഗരത്തിൽ നിഹതന്മാരെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു വീഥികളെ
നിഹതന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ഈ നഗരത്തിന്റെ
നടുവിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞ നിഹതന്മാർ മാംസവും ഈ
നഗരം കുട്ടകവും ആകുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങളെ

ഞാൻ അതിന്റെ നടുവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കും.
8 നിങ്ങൾ വാളിനെ പേടിക്കുന്നു; വാളിനെ തന്നേ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നേരെ വരുത്തും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9
ഞാൻ നിങ്ങളെ അതിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചു അന്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ന്യായവിധി നടത്തും. 10
നിങ്ങൾ വാളാൽ വീഴും; യിസ്രായേലിന്റെ
അതിരിങ്കൽവെച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ ന്യായം
വിധിക്കും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 11 ഈ നഗരം നിങ്ങൾക്കു കുട്ടകം
ആയിരിക്കയില്ല; നിങ്ങൾ അതിന്നകത്തു
മാംസവുമായിരിക്കയില്ല; യിസ്രായേലിന്റെ
അതിരിങ്കൽവെച്ചു തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളെ ന്യായം
വിധിക്കും. 12 എന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ നടക്കയോ എന്റെ
ന്യായങ്ങളെ ആചരിക്കയോ ചെയ്യാതെ ചുറ്റുമുള്ള
ജാതികളുടെ ന്യായങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചുനടന്ന
നിങ്ങൾ, ഞാൻ യഹോവ എന്നു അറിയും. 13
ഞാൻ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
ബെനായാവിന്റെ മകനായ പെലത്യാവു മരിച്ചു;
അപ്പോൾ ഞാൻ കവിണ്ണുവീണു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു: അയ്യോ, യഹോവയായ
കർത്താവേ, യിസ്രായേലിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരെ
നീ അശേഷം മുടിച്ചു കളയുമോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 15 മനുഷ്യപുത്രാ,
യഹോവയോടു അകന്നുനില്പിൻ!
ഞങ്ങൾക്കാകുന്നു ഈ ദേശം അവകാശമായി
നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നല്ലോ യെരൂശലേം

നിവാസികൾ, നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ നിന്റെ
സഹോദരന്മാരോടും ഒട്ടൊഴിയാതെ
യിസ്രായേൽഗൃഹം മുഴുവനോടും പറയുന്നതു. 16
അതുകൊണ്ടു നീ പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
അവരെ ദൂരത്തു ജാതികളുടെ ഇടയിലേക്കു നീക്കി
രാജ്യങ്ങളിൽ ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞുവെങ്കിലും,
അവർ പോയിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ
ഞാൻ അവർക്കു കുറയകാലത്തേക്കു ഒരു
വിശുദ്ധമന്ദിരമായിരിക്കും. 17 ആകയാൽ
നീ പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
ജാതികളിൽനിന്നു ശേഖരിച്ചു, നിങ്ങൾ
ചിതറിപ്പോയിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു
കൂട്ടിച്ചേർത്തു യിസ്രായേൽദേശം നിങ്ങൾക്കു
തരും. 18 അവർ അവിടെ വന്നു,
അതിലെ സകലമലിനബിംബങ്ങളെയും
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെയും അവിടെനിന്നു
നീക്കിക്കളയും. 19 അവർ എന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ നടന്നു
എന്റെ വിധികളെ പ്രമാണിച്ചു ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അവർക്കു വേറൊരു ഹൃദയത്തെ
നല്കുകയും പുതിയൊരു ആത്മാവിനെ ഉള്ളിൽ
ആക്കുകയും ചെയ്യും; കല്ലായുള്ള ഹൃദയം ഞാൻ
അവരുടെ ജഡത്തിൽനിന്നു നീക്കി മാംസമായുള്ള
ഹൃദയം അവർക്കു കൊടുക്കും. 20 അവർ എനിക്കു
ജനമായും ഞാൻ അവർക്കു ദൈവമായും ഇരിക്കും.
21 എന്നാൽ തങ്ങളുടെ മലിനബിംബങ്ങളുടെയും
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്നവർക്കു ഞാൻ അവരുടെ നടപ്പിന്നു

തക്കവണ്ണം അവരുടെ തലമേൽ പകരം കൊടുക്കും
എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 22
അനന്തരം കെരൂബുകൾ ചിറകു വിടൎത്തു;
ചക്രങ്ങളും ചേരത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും മേലെ,
അവെക്കുമീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 23 യഹോവയുടെ
മഹത്വം നഗരത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു മോലോട്ടു
പൊങ്ങി നഗരത്തിന്നു കിഴക്കുവശത്തുള്ള
പൎവ്വതത്തിന്മേൽ നിന്നു. 24 എന്നാൽ ആത്മാവു
എന്നെ എടുത്തു, ദൎശനത്തിൽ ദൈവാത്മാവിനാൽ
തന്നേ, കല്ദയദേശത്തു പ്രവാസികളുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; ഞാൻ കണ്ട ദൎശനം എന്നെ വിട്ടു
പൊങ്ങിപ്പോയി. 25 ഞാനോ യഹോവ എനിക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിയ അവന്റെ സകലവചനങ്ങളും
പ്രവാസികളോടു പ്രസ്താവിച്ചു.

12 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
മത്സരഗൃഹത്തിന്റെ നടുവിൽ പാൎക്കുന്നു; കാണ്മാൻ
കണ്ണുണ്ടെങ്കിലു അവർ കാണുന്നില്ല; കേൾപ്പാൻ
ചെവിയുണ്ടെങ്കിലും അവർ കേൾക്കുന്നില്ല; അവർ
മത്സരഗൃഹമല്ലോ. 3 ആകയാൽ മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
യാത്രക്കോപ്പു ഒരുക്കി പകൽസമയത്തു അവർ
കാൺകെ പുറപ്പെടുക; അവർ കാൺകെ
നിന്റെ സ്ഥലം വിട്ടു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു
യാത്ര പുറപ്പെടുക; മത്സരഗൃഹമെങ്കിലും
പക്ഷേ അവർ കണ്ടു ഗ്രഹിക്കുമായിരിക്കും. 4
യാത്രക്കോപ്പുപോലെ നിന്റെ സാമാനം നീ
പകൽസമയത്തു അവർ കാൺകെ പുറത്തു
കൊണ്ടുവരേണം; വൈകുന്നേരത്തു അവർ

കാൺകെ പ്രവാസത്തിന്നു പോകുന്നവരെപ്പോലെ
നീ പുറപ്പെടേണം. 5 അവർ കാൺകെ നീ മതിൽ
കുത്തിത്തുരന്നു അതിൽകൂടി അതു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകേണം. 6 അവർ കാൺകെ നീ
അതു തോളിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു ഇരുട്ടത്തു
യാത്രപുറപ്പെടേണം; നിലം കാണാതവണ്ണം
നിന്റെ മുഖം മൂടിക്കൊള്ളേണം; ഞാൻ നിന്നെ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു ഒരു അടയാളം
ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 7 എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ ചെയ്തു; യാത്രക്കോപ്പുപോലെ ഞാൻ
എന്റെ സാമാനം പകൽസമയത്തു പുറത്തു
കൊണ്ടുവന്നു, വൈകുന്നേരത്തു ഞാൻ
എന്റെ കൈകൊണ്ടു മതിൽ കുത്തിത്തുരന്നു
ഇരുട്ടത്തു അതു പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, അവർ
കാൺകെ തോളിൽ ചുമന്നു. 8 എന്നാൽ
രാവിലെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 9 മനുഷ്യപുത്രാ,
മത്സരഗൃഹമായ യിസ്രായേൽഗൃഹം നിന്നോടു: നീ
എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു ചോദിച്ചില്ലയോ? 10 ഈ
അരുളപ്പാടു യെരൂശലേമിലെ പ്രഭുക്കന്മാർക്കും
അവരുടെ ചുറ്റും പാർക്കുന്ന യിസ്രായേൽ
ഗൃഹത്തിന്നൊക്കെയും ഉള്ളതു എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു
നീ അവരോടു പറക. 11 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ഒരടയാളമാകുന്നു എന്നു നീ പറക; ഞാൻ
ചെയ്തതുപോലെ അവർക്കു ഭവിക്കും; അവർ
നാടുകടന്നു പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും.
12 അവരുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രഭു ഇരുട്ടത്തു
തോളിൽ ചുമടുമായി പുറപ്പെടും; അതു പുറത്തു

കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു അവർ മതിൽ
കുത്തിത്തുരക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു നിലം
കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവൻ മുഖം
മൂടും. 13 ഞാൻ എന്റെ വല അവന്റെമേൽ
വീശും; അവൻ എന്റെ കണിയിൽ അകപ്പെടും;
ഞാൻ അവനെ കല്ദയരുടെ ദേശത്തു
ബാബേലിൽ കൊണ്ടുപോകും; എങ്കിലും
അവൻ അതിനെ കാണാതെ അവിടെവെച്ചു
മരിക്കും. 14 അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സഹായക്കാരെ
ഒക്കെയും അവന്റെ പടക്കൂട്ടങ്ങളെ ഒക്കെയും
ഞാൻ നാലു ദിക്കിലേക്കും ചിതറിച്ചുകളയും
അവരുടെ പിന്നാലെ വാളൂരുകയും ചെയ്യും.
15 ഞാൻ അവരെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചിതറിച്ചു ദേശങ്ങളിൽ ചിന്നിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും. 16
എന്നാൽ അവർ പോയിരിക്കുന്ന ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ തങ്ങളുടെ സകലമ്ലേച്ഛതകളെയും
വിവരിച്ചു പറയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരിൽ
ഏതാനുംപേരെ വാൾ, ക്ഷാമം, മഹാമാരി
എന്നിവയിൽനിന്നു ശേഷിപ്പിക്കും; ഞാൻ യഹോവ
എന്നു അവർ അറിയും. 17 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ; 18
മനുഷ്യപുത്രാ, നടുക്കത്തോടെ അപ്പം തിന്നുകയും
വിറയലോടും പേടിയോടുംകൂടെ വെള്ളം
കുടിക്കയും ചെയ്ക. 19 ദേശത്തിലെ ജനത്തോടു
നീ പറയേണ്ടതു: യെരൂശലേംനിവാസികളെയും
യിസ്രായേൽ ദേശത്തെയും കുറിച്ചു യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവരുടെ
ദേശം അതിലെ സകലനിവാസികളുടെയും

സാഹസംനിമിത്തം അതിന്റെ നിറവോടുകൂടെ
ശൂന്യമായ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു അവർ
പേടിയോടെ അപ്പം തിന്നുകയും സ്തംഭനത്തോടെ
വെള്ളം കുടിക്കയും ചെയ്യും. 20 ജനപുഷ്ടിയുള്ള
പട്ടണങ്ങൾ ശൂന്യവും ദേശം നിർജ്ജനവും
ആയിത്തീരും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 21 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 22 മനുഷ്യപുത്രാ,
കാലം നീണ്ടുപോകും; ദർശനമൊക്കെയും
ഒക്കാതെപോകും എന്നു നിങ്ങൾക്കു
യിസ്രായേൽ ദേശത്തു ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുള്ളതു
എന്തു? 23 അതുകൊണ്ടു നീ അവരോടു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ ഈ പഴഞ്ചൊല്ലു
നിർത്തലാക്കും; അവർ യിസ്രായേലിൽ ഇനി
അതു ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലായി ഉപയോഗിക്കയില്ല;
കാലവും സകലദർശനത്തിന്റെയും നിവൃത്തിയും
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അവരോടു
പ്രസ്താവിക്ക. 24 യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിൽ ഇനി
മിത്ഥ്യാദർശനവും വ്യാജപ്രശ്നവും ഉണ്ടാകയില്ല. 25
യഹോവയായ ഞാൻ പ്രസ്താവിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
വചനം പ്രസ്താവിക്കും; അതു താമസിയാതെ
നിവൃത്തിയാകും; മത്സരഗൃഹമേ, നിങ്ങളുടെ
കാലത്തു തന്നേ ഞാൻ വചനം പ്രസ്താവിക്കയും
നിവർത്തിക്കയും ചെയ്യും എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 26 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 27
മനുഷ്യപുത്രാ, യിസ്രായേൽഗൃഹം: ഇവൻ
ദർശിക്കുന്ന ദർശനം വളരെനാളത്തേക്കുള്ളതും

ഇവൻ പ്രവചിക്കുന്നതു ദീൎഘകാലത്തേക്കുള്ളതും
ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. 28 അതുകൊണ്ടു നീ
അവരോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ
കൎത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ
വചനങ്ങളിൽ ഒന്നും ഇനി താമസിക്കയില്ല; ഞാൻ
പ്രസ്താവിക്കുന്ന വചനം നിവൃത്തിയാകും എന്നു
യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

13 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
യിസ്രായേലിൽ പ്രവചിച്ചുപോരുന്ന
പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു നീ പ്രവചിച്ചു,
സ്വന്തഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു പ്രവചിക്കുന്നവരോടു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ!
3 യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സ്വന്തമനസ്സിനെയും
കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കാൎയ്യങ്ങളെയും പിന്തുടരുന്ന
ബുദ്ധികെട്ട പ്രവാചകന്മാൎക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 4
യിസ്രായേലേ, നിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ
ശൂന്യപ്രദേശങ്ങളിലെ കുറുക്കന്മാരെപ്പോലെ
ആയിരിക്കുന്നു. 5 യഹോവയുടെ നാളിൽ
യുദ്ധത്തിൽ ഉറെച്ചുനില്ക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
ഇടിവുകളിൽ കയറീട്ടില്ല, യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു
വേണ്ടി മതിൽ കെട്ടീട്ടുമില്ല. 6 അവർ വ്യാജവും
കള്ളപ്രശ്നവും ദൎശിച്ചിട്ടു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എന്നു പറയുന്നു; യഹോവ
അവരെ അയച്ചില്ലെങ്കിലും വചനം
നിവൃത്തിയായ്വരുമെന്നു അവർ ആശിക്കുന്നു. 7
ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്യാതിരിക്കെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനാൽ

നിങ്ങൾ മിത്ഥ്യാദർശനം ദർശിക്കയും വ്യാജപ്രശ്നം
പറകയും അല്ലയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു? 8
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ വ്യാജം പ്രസ്താവിച്ചു
ഭോഷ്കു ദർശിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 9 വ്യാജം ദർശിക്കയും
കള്ളപ്രശ്നം പറകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകന്മാർക്കു
എന്റെ കൈ വിരോധമായിരിക്കും; എന്റെ
ജനത്തിന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽ അവർ ഇരിക്കയില്ല;
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ പേർവഴിച്ചാർത്തിൽ
അവരെ എഴുതുകയില്ല; യിസ്രായേൽദേശത്തിൽ
അവർ കടക്കയുമില്ല; ഞാൻ യഹോവയായ
കർത്താവു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 10 സമാധാനം
ഇല്ലാതെയിരിക്കെ സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു
അവർ എന്റെ ജനത്തെ ചതിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും
അതു ചുവർ പണിതാൽ അവർ കുമ്മായം
പൂശിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടും 11 അടന്നുവീഴുംവണ്ണം
കുമ്മായം പൂശുന്നവരോടു നീ പറയേണ്ടതു:
പെരുമഴ ചൊരിയും; ഞാൻ ആലിപ്പഴം പൊഴിയിച്ചു
കൊടുങ്കാറ്റടിപ്പിക്കും. 12 ചുവർ വീണിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ പൂശിയ കുമ്മായം എവിടെപ്പോയി
എന്നു നിങ്ങളോടു പറകയില്ലയോ? 13
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ക്രോധത്തിൽ ഒരു
കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുമാറാക്കും; എന്റെ കോപത്തിൽ
പെരുമഴ പെയ്യിക്കും; എന്റെ ക്രോധത്തിൽ
മുടിച്ചുകളയുന്ന വലിയ ആലിപ്പഴം പൊഴിക്കും.
14 നിങ്ങൾ കുമ്മായം പൂശിയ ചുവരിനെ

ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഇടിച്ചു നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു
അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം വെളിപ്പെടുത്തും; അതു
വീഴും; നിങ്ങൾ അതിന്റെ നടുവിൽ മുടിഞ്ഞു
പോകും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 15 അങ്ങനെ ഞാൻ ചുവരിന്മേലും
അതിന്നു കുമ്മായം പൂശിയവരുടെമേലും എന്റെ
ക്രോധത്തെ നിവൃത്തിയാക്കീട്ടു നിങ്ങളോടു:
16 ഇനി ചുവരില്ല; അതിന്നു കുമ്മായം
പൂശിയവരായി, യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു
പ്രവചിച്ചു, സമാധാനമില്ലാതിരിക്കെ അതിന്നു
സമാധാനദർശനങ്ങളെ ദർശിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരും ഇല്ല എന്നു
പറയും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 17 നീയോ, മനുഷ്യപുത്രാ,
സ്വന്തവിചാരം പ്രവചിക്കുന്നവരായ നിന്റെ
ജനത്തിന്റെ പുത്രിമാരുടെനേരെ നിന്റെ മുഖം
തിരിച്ചു അവക്കു വിരോധമായി പ്രവചിച്ചു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 18 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ദേഹികളെ
വേട്ടയാടേണ്ടതിന്നു കയ്യേപ്പുകൾക്കു ഒക്കെയും
രക്ഷകളും ഏതു പൊക്കത്തിലും ഉള്ളവരുടെ
തലെക്കുതക്ക മൂടുപടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന
സ്ത്രീകൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ എന്റെ
ജനത്തിൽ ചില ദേഹികളെ വേട്ടയാടി
കൊല്ലുകയും നിങ്ങളുടെ ആദായത്തിന്നായി
ചില ദേഹികളെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 19 മരിക്കരുതാത്ത ദേഹികളെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നും ജീവിച്ചിരിക്കരുതാത്ത
ദേഹികളെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും

നിങ്ങൾ, ഭോഷ്കു കേൾക്കുന്ന എന്റെ
ജനത്തോടു ഭോഷ്കുപറയുന്നതിനാൽ
എന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു പിടി
യവത്തിന്നും ഒരു അപ്പക്ക്ഷണത്തിന്നും
വേണ്ടി എന്നെ അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 20
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ദേഹികളെ പറവ
ജാതികളെപ്പോലെ വേട്ടയാടുന്ന നിങ്ങളുടെ
രക്ഷകൾക്കു ഞാൻ വിരോധമായിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ അവയെ നിങ്ങളുടെ ഭുജങ്ങളിൽനിന്നു
പറിച്ചുകീറി, ദേഹികളേ, നിങ്ങൾ
പറവജാതികളെപ്പോലെ വേട്ടയാടുന്ന ദേഹികളെ
തന്നേ, വിടുവിക്കും 21 നിങ്ങളുടെ മൂടുപടങ്ങളെയും
ഞാൻ പറിച്ചുകീറി എന്റെ ജനത്തെ നിങ്ങളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കും; അവർ ഇനി നിങ്ങളുടെ
കൈക്കൽ വേട്ടയായിരിക്കയില്ല; ഞാൻ
യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 22 ഞാൻ
ദുഃഖിപ്പിക്കാത്ത നീതിമാന്റെ ഹൃദയത്തെ
നിങ്ങൾ വ്യാജങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദുഃഖിപ്പിക്കയും
തന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ടുതിരിഞ്ഞു ജീവരക്ഷ
പ്രാപിക്കാതവണ്ണം ദുഷ്ടനെ നിങ്ങൾ
ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 23
നിങ്ങൾ ഇനി വ്യാജം ദർശിക്കയോ പ്രശ്നം
പറകയോ ചെയ്കയില്ല; ഞാൻ എന്റെ ജനത്തെ
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കും; ഞാൻ
യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.

14 യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ ചിലർ എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുന്നു. 2
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു

എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 3 മനുഷ്യപുത്രാ,
ഈ പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ
ഹൃദയത്തിൽ സ്മരിച്ചു തങ്ങളുടെ അകൃത്യഹേതു
തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ
ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്തരമരുളുമോ? 4
അതുകൊണ്ടു നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിൽ
തന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ സ്മരിച്ചും
തന്റെ അകൃത്യഹേതു തന്റെ മുമ്പിൽ
വെച്ചുംകൊണ്ടു പ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്ന ഏവനോടും 5 യഹോവയായ ഞാൻ
തന്നേ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ അവരുടെ
ഹൃദയത്തിൽ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ബാഹുല്യത്തിന്നു തക്കവണ്ണം
ഉത്തരം അരുളും; അവർ എല്ലാവരും
തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾനിമിത്തം എന്നെ
വിട്ടകന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6 ആകയാൽ നീ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ അനുതപിച്ചു
നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ വിട്ടുതിരിവിൻ;
നിങ്ങളുടെ സകലമ്ലേച്ഛബിംബങ്ങളിലുംനിന്നു
നിങ്ങളുടെ മുഖം തിരിപ്പിൻ. 7
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലും യിസ്രായേലിൽ വന്നു
പാക്കുന്ന പരദേശികളിലും എന്നെ വിട്ടകന്നു
തന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഹൃദയത്തിൽ സ്മരിച്ചും
തന്റെ അകൃത്യഹേതു മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു
പ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ

വരുന്ന ഏവനോടും യഹോവയായ ഞാൻ തന്നേ
ഉത്തരം അരുളും. 8 ഞാൻ ആ മനുഷ്യന്റെനേരെ
മുഖംതിരിച്ചു അവനെ ഒരടയാളവും പഴഞ്ചൊല്ലും
ആക്കും; ഞാൻ അവനെ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും; ഞാൻ യഹോവ
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 9 എന്നാൽ
പ്രവാചകൻ വശീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ഒരു വാക്കു
പ്രസ്താവിച്ചാൽ യഹോവയായ ഞാൻ ആ
പ്രവാചകനെ വശീകരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
അവന്റെ നേരെ കൈ നീട്ടി അവനെ
യിസ്രായേൽജനത്തിൽനിന്നു സംഹരിച്ചുകളയും.
10 യിസ്രായേൽഗൃഹം ഇനിമേൽ എന്നെവിട്ടു
തെറ്റിപ്പോകയും സകലവിധ ലംഘനങ്ങളുംകൊണ്ടു
അശുദ്ധരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതെ അവർ
എനിക്കു ജനവും ഞാൻ അവക്കു ദൈവവും
ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നു 11 അവർ തങ്ങളുടെ
അകൃത്യം വഹിക്കും; ചോദിക്കുന്നവന്റെ
അകൃത്യവും പ്രവാചകന്റെ അകൃത്യവും ഒരുപോലെ
ആയിരിക്കും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 12 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 13 മനുഷ്യപുത്രാ
ഒരു ദേശം എന്നോടു ദ്രോഹിച്ചു പാപം
ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ അതിന്റെനേരെ കൈ
നീട്ടി, അപ്പം എന്ന കോൽ ഒടിച്ചു, ക്ഷാമം
വരുത്തി, മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും അതിൽ
നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 14 നോഹ, ദാനീയേൽ,
ഇയ്യോബ് എന്നീ മൂന്നു പുരുഷന്മാർ അതിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവർ തങ്ങളുടെ നീതിയാൽ
സ്വന്തജീവനെ മാത്രമേ രക്ഷിക്കയുള്ളു എന്നു

യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 15 ഞാൻ
ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെ ദേശത്തു വരുത്തുകയും ആ
മൃഗങ്ങളെ പേടിച്ചു ആരും വഴിപോകാതവണ്ണം
അവ അതിനെ നിർജ്ജനമാക്കീട്ടു അതു
ശൂന്യമാകയും ചെയ്താൽ, 16 ആ മൂന്നു
പുരുഷന്മാർ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും എന്നാണ,
അവർ പുത്രന്മാരെയോ പുത്രിമാരെയോ
രക്ഷിക്കാതെ അവർ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളു;
ദേശമോ ശൂന്യമായിപ്പോകുമെന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 17 അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ ആ ദേശത്തിൽ വാൾ വരുത്തി വാളേ,
നീ ദേശത്തുകൂടി കടക്കുക എന്നു കല്പിച്ചു
മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും 18 അതിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞാൽ ആ മൂന്നു പുരുഷന്മാർ
അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, എന്നാണ, അവർ
പുത്രന്മാരെയോ പുത്രിമാരെയോ രക്ഷിക്കാതെ,
അവർ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളു എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 19
അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ആ ദേശത്തു മഹാമാരി
അയച്ചു, അതിൽനിന്നു മനുഷ്യരെയും
മൃഗങ്ങളെയും ഛേദിച്ചുകളവാൻ തക്കവണ്ണം
എന്റെ ക്രോധം രക്തരൂപേണ അതിന്മേൽ
പകർന്നാൽ 20 നോഹയും ദാനീയേലും ഇയ്യോബും
അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, എന്നാണ, അവർ
പുത്രനെയോ പുത്രിയെയോ രക്ഷിക്കാതെ
തങ്ങളുടെ നീതിയാൽ സ്വന്ത ജീവനെ മാത്രമേ
രക്ഷിക്കയുള്ളു എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 21 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ

യെരൂശലേമിൽനിന്നു മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും
ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു വാൾ, ക്ഷാമം ദുഷ്ടമൃഗം,
മഹാമാരി എന്നിങ്ങനെ അനൎത്ഥകരമായ
ന്യായവിധികൾ നാലും കൂടെ അയച്ചാലോ? 22
എന്നാൽ പുറപ്പെട്ടു പോരുവാനുള്ള പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും ആയ ഒരു രക്ഷിതഗണം അതിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കും; അവർ പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരും; നിങ്ങൾ അവരുടെ നടപ്പും
പ്രവൃത്തികളും കണ്ടു, ഞാൻ യെരൂശലേമിന്നു
വരുത്തിയ അനൎത്ഥവും അതിന്നു വരുത്തിയ
സകലവും ചൊല്ലി ആശ്വാസം പ്രാപിക്കും. 23
നിങ്ങൾ അവരുടെ നടപ്പും പ്രവൃത്തികളും
കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ആശ്വാസമായിരിക്കും;
ഞാൻ അതിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
വെറുതെയല്ല ചെയ്തതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും
എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
15 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
കാട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു
ചെടിയായിരിക്കുന്ന മുന്തിരിവള്ളിക്കു മറ്റു
മരത്തെക്കാൾ എന്തു വിശേഷതയുള്ളു? 3
വല്ല പണിക്കും കൊള്ളിപ്പാൻ അതിൽനിന്നു
മരം എടുക്കാമോ? വല്ല സാധനവും
തൂക്കിയിടേണ്ടതിന്നു അതുകൊണ്ടു
ഒരാണി ഉണ്ടാക്കാമോ? 4 അതിനെ തീക്കു
ഇരയായി കൊടുക്കുന്നു; തീ അതിന്റെ രണ്ടു
അറ്റവും ദഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ
നടുമുറിയും വെന്തിരിക്കുന്നു; ഇനി അതു
വല്ല പണിക്കും കൊള്ളുമോ? 5 അതു

മുഴുവനായിരുന്നപ്പോൾതന്നേ ഒരു
പണിക്കും കൊള്ളാതിരുന്നു; തീ അതിനെ
ദഹിപ്പിക്കയും അതു ദഹിച്ചുപോകയും
ചെയ്തശേഷം വല്ല പണിക്കും കൊള്ളുമോ? 6
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: കാട്ടിലെ
വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഞാൻ തീക്കിരിയാക്കിക്കൊടുത്ത
മുന്തിരിവള്ളിയെപ്പോലെ ഞാൻ
യെരൂശലേംനിവാസികളെയും ആക്കും. 7 ഞാൻ
അവക്കു വിരോധമായി മുഖം തിരിക്കും; അവർ
തീയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അവർ
തീക്കു ഇരയായിത്തീരും; ഞാൻ അവക്കു
വിരോധമായി മുഖം തിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 8 അവർ ദ്രോഹം
ചെയ്കകൊണ്ടു ഞാൻ ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കും
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
16 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
യെരൂശലേമിനോടു അതിന്റെ മ്ലേച്ഛതകളെ
അറിയിച്ചു പറയേണ്ടതു; 3 യഹോവയായ
കർത്താവു യെരൂശലേമിനോടു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ ഉല്പത്തിയും നിന്റെ
ജനനവും കനാൻദേശത്താകുന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ
അമോര്യ്യനും അമ്മ ഹിത്യസ്ത്രീയും അത്രേ. 4
നിന്റെ ജനനവസ്തുതയോ - ജനിച്ചനാളിൽ നിന്റെ
പൊക്കിൾ മുറിച്ചില്ല; നിന്നെ വെള്ളത്തിൽ
കുളിപ്പിച്ചു വെടിപ്പാക്കിയില്ല; ഉപ്പു തേച്ചില്ല,
തുണി ചുറ്റിയതുമില്ല. 5 നിന്നോടു മനസ്സലിവു
തോന്നീട്ടു ഇവയിൽ ഒന്നെങ്കിലും നിനക്കു

ചെയ്തുതരുവാൻ ഒരു കണ്ണിന്നും നിന്നോടു
കനിവുണ്ടായില്ല; നീ ജനിച്ചനാളിൽ തന്നേ അവക്കു
നിന്നോടു വെറുപ്പുതോന്നിയതുകൊണ്ടു നിന്നെ
വെളിമ്പ്രദേശത്തു ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 6 എന്നാൽ ഞാൻ
നിന്റെ സമീപത്തു കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ
നീ രക്തത്തിൽ കിടന്നുരുളുന്നതു കണ്ടു
നിന്നോടു: നീ രക്തത്തിൽ കിടക്കുന്നു എങ്കിലും
ജീവിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു; അതേ, നീ രക്തത്തിൽ
കിടക്കുന്നു എങ്കിലും ജീവിക്ക എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിച്ചു. 7 വയലിലെ സസ്യംപോലെ
ഞാൻ നിന്നെ പെരുകുമാറാക്കി; നീ വളന്നു
വലിയവളായി അതിസൌന്ദൎയ്യം പ്രാപിച്ചു; നിനക്കു
ഉന്നതസ്തനവും ദീൎഘകേശവും ഉണ്ടായി; എങ്കിലും
നീ നഗ്നയും അനാവൃതയും ആയിരുന്നു. 8
ഞാൻ നിന്റെ അരികെ കൂടി കടന്നു നിന്നെ
നോക്കിയപ്പോൾ നിനക്കു പ്രേമത്തിന്റെ
സമയമായി എന്നു കണ്ടിട്ടു എന്റെ വസ്ത്രം
നിന്റെമേൽ വിരിച്ചു നിന്റെ നഗ്നത മറെച്ചു;
ഞാൻ നിന്നോടു സത്യവും നിയമവും ചെയ്തു
നീ എനിക്കുള്ളവൾ ആയിത്തീൎന്നു എന്നു
യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 9
പിന്നെ ഞാൻ നിന്നെ വെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചു,
രക്തം കഴുകിക്കളഞ്ഞു എണ്ണപൂശി. 10
ഞാൻ നിന്നെ വിചിത്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു,
തഹശുതോൽകൊണ്ടുള്ള ചെരിപ്പിടുവിച്ചു,
ശണപടംകൊണ്ടു ചുറ്റി പട്ടു പുതെപ്പിച്ചു. 11 ഞാൻ
നിന്നെ ആഭരണം അണിയിച്ചു നിന്റെ കൈക്കു
വളയും കഴുത്തിൽ മാലയും ഇട്ടു. 12 ഞാൻ നിന്റെ
മൂക്കിന്നു മൂക്കുത്തിയും കാതിൽ കുണുക്കും ഇട്ടു,

തലയിൽ ഭംഗിയുള്ളോരു കിരീടവും വെച്ചു. 13
ഇങ്ങനെ നീ പൊന്നും വെള്ളിയും അണിഞ്ഞു;
നിന്റെ ഉടുപ്പു ശണപടവും പട്ടും വിചിത്രവസ്ത്രവും
ആയിരുന്നു; നീ നേരിയ മാവും തേനും എണ്ണയും
ഉപജീവിച്ചു ഏറ്റവും സൌന്ദൎയ്യമുള്ളവളായിത്തീൎന്നു;
നിനക്കു രാജത്വവും സിദ്ധിച്ചു. 14 ഞാൻ
നിന്നെ അണിയിച്ച അലങ്കാരംകൊണ്ടു നിന്റെ
സൌന്ദൎയ്യം പരിപൂൎണ്ണമായതിനാൽ നിന്റെ കീൎത്തി
ജാതികളിൽ പരന്നു എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 15 എന്നാൽ നീ
നിന്റെ സൌന്ദൎയ്യത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു, നിന്റെ
കീൎത്തിഹേതുവായി പരസംഗം ചെയ്തു,
വഴിപോകുന്ന ഏവന്റെമേലും നിന്റെ പരസംഗം
ചെലവഴിച്ചു; അതു അവന്നുള്ളതായിരുന്നു. 16
നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ചിലതു നീ എടുത്തു, പല
നിറത്തിൽ പൂജാഗിരികളെ തീൎത്തലങ്കരിച്ചു,
അവയുടെമേൽ പരസംഗം ചെയ്തു; ഈവക
സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, സംഭവിക്കയും ഇല്ല. 17 ഞാൻ
നിനക്കു തന്ന പൊന്നും വെള്ളിയുംകൊണ്ടുള്ള
ആഭരണങ്ങളെ നീ എടുത്തു, പുരുഷരൂപങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കി അവയോടു പരസംഗം ചെയ്തു. 18 നിന്റെ
വിചിത്രവസ്ത്രങ്ങളെ നീ എടുത്തു അവയെ
പുതപ്പിച്ചു, എന്റെ എണ്ണയും കുന്തുരുക്കവും
അവയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. 19 ഞാൻ നിനക്കു തന്ന
ആഹാരമായി, നിന്റെ പോഷണത്തിന്നുള്ള നേരിയ
മാവും എണ്ണയും തേനും നീ അവയുടെ മുമ്പിൽ
സൌരഭ്യവാസനയായി നിവേദിച്ചു; കാൎയ്യം
ഇങ്ങനെയായി എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 20 നീ എനിക്കു പ്രസവിച്ച നിന്റെ

പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും നീ എടുത്തു
അവെക്കു ഭോജനബലിയായി അൎപ്പിച്ചു. 21 നിന്റെ
പരസംഗം പോരാഞ്ഞിട്ടോ നീ എന്റെ മക്കളെ
അറുത്തു അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചു അവെക്കു
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതു? 22 എന്നാൽ നിന്റെ
സകലമ്ലേച്ഛതകളിലും പരസംഗങ്ങളിലും നീ മുമ്പെ
നഗ്നയും അനാവൃതയും ആയി രക്തത്തിൽ
കിടന്നുരുണ്ട നിന്റെ യൌവനകാലം ഓൎത്തില്ല. 23
നിന്റെ ദുഷ്ടതയൊക്കെയും പ്രവൎത്തിച്ചശേഷമോ -
നിനക്കുകഷ്ടം, കഷ്ടം! എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു - 24 നീ ഒരു കമാനം
പണിതു, സകലവീഥിയിലും ഓരോ പൂജാഗിരി
ഉണ്ടാക്കി. 25 എല്ലാ വഴിത്തലക്കലും പൂജാഗിരി
പണിതു, നീ നിന്റെ സൌന്ദൎയ്യത്തെ വഷളാക്കി,
വഴിപോകുന്ന ഏവന്നും നിന്റെ കാലുകളെ
അകത്തി നിന്റെ പരസംഗം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. 26
മാംസപുഷ്ടിയുള്ള മിസ്രയീമ്യരായ നിന്റെ
അയല്ക്കാരോടും നീ പരസംഗംചെയ്തു, എന്നെ
കോപിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ പരസംഗം
വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. 27 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ
നേരെ കൈ നീട്ടി, നിന്റെ നിത്യച്ചെലവു
കുറെച്ചു, നിന്നെ ദ്വേഷിക്കയും നിന്റെ
ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കയും ചെയ്യുന്ന
ഫെലിസ്ത്യ പുത്രിമാരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു നിന്നെ
ഏല്പിച്ചു. 28 മതിവാരാത്തവളാകയാൽ നീ
അശ്ശൂൎയ്യരോടും പരസംഗം ചെയ്തു; അവരുമായി
പരസംഗം ചെയ്തിട്ടും നിനക്കു തൃപ്തിവന്നില്ല. 29
നീ കനാൻദേശത്തും കല്ദയദേശംവരെയും നിന്റെ
പരസംഗം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു; എന്നിട്ടും അതിനാലും

നിനക്കു തൃപ്തിവന്നില്ല. 30 നാണം കെട്ട
വേശ്യയുടെ പ്രവൃത്തിയായിരിക്കുന്ന
ഇതൊക്കെയും ചെയ്തതിൽ, നീ
എല്ലാവഴിത്തലെക്കലും കമാനം പണിതു,
സകലവീഥിയിലും പൂജാഗിരി ഉണ്ടാക്കിയതിൽ, 31
നിന്റെ ഹൃദയം എത്ര മാരമാൽ പൂണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു;
നീ കൂലി നിരസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
വേശ്യയെപ്പോലെയല്ല. 32 ഭർത്താവിന്നു പകരം
അന്യന്മാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന
സ്ത്രീയേ! 33 സകലവേശ്യാസ്ത്രീകളും സമ്മാനം
വാങ്ങുന്നു; നീയോ നിന്റെ സകലജാരന്മാർക്കും
സമ്മാനം നല്കുകയും നീയുമായി പരസംഗം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നാലുപുറത്തുനിന്നും നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ അവർക്കു കൈക്കൂലി
കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. 34 നിന്റെ പരസംഗത്തിൽ
നിനക്കു മറ്റു സ്ത്രീകളുമായി ഒരു വൈപരീത്യം
ഉണ്ടു; നിന്റെ അടുക്കൽ പരസംഗത്തിന്നു
ആരും വരുന്നില്ല; നീ സമ്മാനം വാങ്ങുകയല്ല,
സമ്മാനം കൊടുക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു;
അതിലാകുന്നു വൈപരീത്യം ഉള്ളതു. 35 ആകയാൽ
വേശ്യാസ്ത്രീയേ, യഹോവയുടെ വചനം
കേൾക്ക. 36 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ജാരന്മാരുമായുള്ള നിന്റെ
പരസംഗങ്ങളാൽ നിന്റെ പണം ചെലവഴിക്കയും
നിന്റെ നഗ്നത അനാവൃതമാകയും ചെയ്കകൊണ്ടു
നിന്റെ സകലമ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളുംനിമിത്തവും
നീ അവെക്കു കൊടുത്ത നിന്റെ മക്കളുടെ
രക്തംനിമിത്തവും 37 നീ രമിച്ച നിന്റെ

സകലജാരന്മാരെയും നീ സ്നേഹിച്ച ഏവരെയും
നീ പകെച്ച ഏവരെയും ഞാൻ കൂട്ടിവരുത്തും;
ഞാൻ അവരെ നിനക്കു വിരോധമായി ചുറ്റും
കൂട്ടിവരുത്തി, അവർ നിന്റെ നഗ്നത ഒക്കെയും
കാണത്തക്കവണ്ണം നിന്റെ നഗ്നത അവരുടെ
മുമ്പിൽ അനാവൃതമാക്കും.
38 വ്യഭിചരിക്കയും
രക്തം ചിന്നുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെ
വിധിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിന്നെ ന്യായം
വിധിച്ചു ക്രോധത്തിന്റെയും ജാരശങ്കയുടെയും
രക്തം നിന്റെമേൽ ചൊരിയും.
39 ഞാൻ നിന്നെ
അവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; അവർ നിന്റെ കമാനം
പൊളിച്ചു, നിന്റെ പൂജാഗിരികളെ ഇടിച്ചുകളയും
അവർ നിന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ആഭരണങ്ങളെ
എടുത്തു, നിന്നെ നഗ്നയും അനാവൃതയും
ആക്കിവിടും.
40 അവർ നിനക്കു വിരോധമായി ഒരു
സഭയെ കൂട്ടിവരുത്തി നിന്നെ കല്ലെറിഞ്ഞു
വാൾകൊണ്ടു വെട്ടിക്കളയും.
41 അവർ നിന്റെ
വീടുകളെ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും; അനേകം
സ്ത്രീകൾ കാൺകെ നിന്റെമേൽ ന്യായവിധി
നടത്തും; നിന്റെ പരസംഗം ഞാൻ നിർത്തലാക്കും;
നീ ഇനി ആർക്കും കൂലി കൊടുക്കയില്ല.
42 ഇങ്ങനെ
ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം നിന്നിൽ നിവർത്തിച്ചിട്ടു
എന്റെ തീക്ഷ്ണത നിന്നെ വിട്ടുമാറും; പിന്നെ
ഞാൻ കോപിക്കാതെ അടങ്ങിയിരിക്കും.
43 നീ
നിന്റെ യൌവനകാലം ഓർക്കാതെ ഇവയാൽ
ഒക്കെയും എന്നെ കോപിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു, ഞാനും
നിന്റെ നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം നിനക്കു പകരം
ചെയ്യും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു; നിന്റെ സകലമ്ലേച്ഛതകൾക്കും

പുറമെ നീ ഈ ദുഷ്കമ്മവും ചെയ്തിട്ടില്ലയോ.
44 പഴഞ്ചൊല്ലു പറയുന്നവനൊക്കെയും:
യഥാമാതാതഥാപുത്രീ എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലു
നിന്നെക്കുറിച്ചു പറയും. 45 നീ ഭത്താവിനെയും
മക്കളെയും വെറുക്കുന്ന അമ്മയുടെ മകളും
ഭത്താക്കന്മാരെയും മക്കളെയും വെറുത്തിരിക്കുന്ന
സഹോദരിമാക്കു നീ സഹോദരിയുമാകുന്നു;
നിങ്ങളുടെ അമ്മ ഹിത്യസ്ത്രീയും അപ്പൻ
അമോയ്യനും അത്രേ. 46 നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തി നിന്റെ
ഇടത്തുഭാഗത്തു തന്റെ പുത്രിമാരുമായി പാക്കുന്ന
ശമയ്യ; നിന്റെ അനുജത്തി നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
തന്റെ പുത്രിമാരുമായി പാക്കുന്ന സൊദോം. 47 നീ
അവരുടെ വഴികളിൽ നടന്നില്ല; അവരുടെ
മ്ലേച്ഛതകൾപോലെ ചെയ്തില്ല; അതു പോരാ
എന്നുവെച്ചു നീ നിന്റെ എല്ലാവഴികളിലും
അവരെക്കാൾ അധികം വഷളത്വം പ്രവത്തിച്ചു. 48
എന്നാണ, നീയും നിന്റെ പുത്രിമാരും
ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ സഹോദരിയായ
സൊദോമും അവളുടെ പുത്രിമാരും ചെയ്തിട്ടില്ല
എന്നു യഹോവയായ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
49 നിന്റെ സഹോദരിയായ സൊദോമിന്റെ
അകൃത്യമോ: ഗവ്വവും തീൻ പുളെപ്പും
നിഭയസ്വൈരവും അവൾക്കും അവളുടെ
പുത്രിമാക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു; എളിയവനെയും
ദരിദ്രനെയും അവൾ സഹായിച്ചതുമില്ല. 50 അവർ
അഹങ്കാരികളായി എന്റെ മുമ്പിൽ മ്ലേച്ഛത ചെയ്തു;
അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ അവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 51 ശമയ്യയും
നിന്റെ പാപങ്ങളിൽ പാതിയോളം ചെയ്തിട്ടില്ല; നീ

അവരെക്കാൾ നിന്റെ മ്ലേച്ഛതകളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു, നീ
ചെയ്തിരിക്കുന്ന സകലമ്ലേച്ഛതകളാലും നിന്റെ
സഹോദരിമാരെ നീതീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 52
സഹോദരിമാരെ ന്യായം വിധിച്ചിരിക്കുന്ന നീയും
നിന്റെ ലജ്ജ വഹിക്ക; നീ അവരെക്കാൾ
അധികം മ്ലേച്ഛതയായി പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്ന
നിന്റെ പാപങ്ങളാൽ അവർ നിന്നെക്കാൾ
നീതിയുള്ളവരല്ലോ; അതേ, നീ നിന്റെ
സഹോദരിമാരെ നീതീകരിച്ചതിൽ നാണിച്ചു
നിന്റെ ലജ്ജ വഹിച്ചുകൊൾക. 53 നീ അവൎക്കു
ആശ്വാസമായി നിന്റെ ലജ്ജ വഹിക്കേണ്ടതിന്നും
നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാവറ്റെയും കുറിച്ചു
ലജ്ജിക്കേണ്ടതിനും 54 ഞാൻ സൊദോമിന്റെയും
അവളുടെ പുത്രിമാരുടെയും സ്ഥിതിയും
ശമൎയ്യയുടെയും അവളുടെ പുത്രിമാരുടെയും
സ്ഥിതിയും അവരുടെ നടുവിൽ ഉള്ള നിന്റെ
പ്രവാസികളുടെ സ്ഥിതിയും മാറ്റും. 55 നിന്റെ
സഹോദരിയായ സൊദോമും അവളുടെ
പുത്രിമാരും തങ്ങളുടെ പൂൎവ്വാവസ്ഥയിലേക്കു
മടങ്ങിവരും; ശമൎയ്യയും അവളുടെ പുത്രിമാരും
തങ്ങളുടെ പൂൎവ്വാവസ്ഥയിലേക്കു മടങ്ങിവരും;
നീയും നിന്റെ പുത്രിമാരും നിങ്ങളുടെ
പൂൎവ്വാവസ്ഥയിലേക്കു മടങ്ങിവരും. 56 അരാമിന്റെ
പുത്രിമാരും അവളുടെ ചുറ്റുമുള്ളവരൊക്കെയും
നിന്റെ ചുറ്റും നിന്നു നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്ന
ഫെലിസ്ത്യപുത്രിമാരും നിന്നെ നിന്ദിച്ച കാലത്തു
എന്നപോലെ നിന്റെ ദുഷ്ടത വെളിപ്പെടുന്നതിന്നു
മുമ്പെ 57 നിന്റെ ഗൎവ്വത്തിന്റെ നാളിൽ നിന്റെ
സഹോദരിയായ സൊദോമിന്റെ പേരുപോലും നീ

ഉച്ചരിച്ചിട്ടില്ല. 58 നിന്റെ ദുഷ്കമ്മവും നിന്റെ
മ്ലേച്ഛതകളും നീ വഹിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 59 യഹോവയായ കത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിയമം ലംഘിച്ചു
സത്യം തുച്ഛീകരിക്കുന്ന നീ ചെയ്തതുപോലെ
ഞാൻ നിന്നോടും ചെയ്യും. 60 എങ്കിലും നിന്റെ
യൌവനകാലത്തു നിന്നോടുള്ള എന്റെ നിയമം
ഞാൻ ഓത്തു ഒരു ശാശ്വതനിയമം നിന്നോടു
ചെയ്യും. 61 നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തിമാരും
അനുജത്തിമാരുമായ സഹോദരിമാരെ നീ
കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ, അന്നു നീ നിന്റെ
വഴികളെ ഓത്തു നാണിക്കും; ഞാൻ അവരെ
നിനക്കു പുത്രിമാരായി തരും; നിന്റെ
നിയമപ്രകാരമല്ലതാനും. 62 നീ ചെയ്തതൊക്കെയും
ഞാൻ നിന്നോടു ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ നീ ഓത്തു
ലജ്ജിച്ചു നാണംനിമിത്തം ഇനി ഒരിക്കലും വായ്
തുറക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു 63 ഞാൻ നിന്നോടു
എന്റെ നിയമം ചെയ്യും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു നീ
അറിയും എന്നു യഹോവയായ കത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു.

17 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ഒരു കടങ്കഥ പറഞ്ഞു
ഒരു ഉപമ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതു; 3 യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: വലിയ
ചിറകും നീണ്ട തൂവലും ഉള്ളതും പലനിറമായ
പപ്പു നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു വലിയ കഴുകൻ
ലെബനോനിൽ വന്നു ഒരു ദേവദാരുവിന്റെ ശിഖരം
എടുത്തു. 4 അവൻ അതിന്റെ ഇളഞ്ചില്ലികളുടെ

അറ്റം മുറിച്ചു കച്ചവടമുള്ളോരു ദേശത്തു
കൊണ്ടുചെന്നു, കച്ചവടക്കാരുടെ പട്ടണത്തിൽ
നട്ടു. 5 അവൻ ദേശത്തിലെ തൈകളിൽ ഒന്നു
എടുത്തു ഒരു വിളനിലത്തു നട്ടു; അവൻ
അതിനെ വളരെ വെള്ളത്തിന്നരികെ
കൊണ്ടുചെന്നു അലരിവൃക്ഷംപോലെ നട്ടു. 6
അതു വളൎന്നു, പൊക്കം കുറഞ്ഞു പടരുന്ന
മുന്തിരിവള്ളിയായിത്തീൎന്നു; അതിന്റെ വള്ളി
അവങ്കലേക്കു തിരിയേണ്ടതും അതിന്റെ
വേർ അവന്നു കിഴ്പെടേണ്ടതും ആയിരുന്നു;
ഇങ്ങനെ അതു മുന്തിരിവള്ളിയായി കൊമ്പുകളെ
പുറപ്പെടുവിക്കയും ചില്ലികളെ നീട്ടുകയും ചെയ്തു.
7 എന്നാൽ വലിയ ചിറകും വളരെ പപ്പും ഉള്ള
മറ്റൊരു വലിയ കഴുകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
അതു നനെക്കേണ്ടതിന്നു ആ മുന്തിരിവള്ളി തന്റെ
തടത്തിൽനിന്നു വേരുകളെ അവങ്കലേക്കു
തിരിച്ചു കൊമ്പുകളെ അവങ്കലേക്കു നീട്ടി. 8
കൊമ്പുകളെ പുറപ്പെടുവിച്ചു ഫലം കായിപ്പാനും
നല്ലമുന്തിരിവള്ളി ആയിത്തീരുവാനും തക്കവണ്ണം
അതിനെ വളരെ വെള്ളത്തിന്നരികെ നല്ലനിലത്തു
നട്ടിരുന്നു. 9 ഇതു സാധിക്കുമോ? അതു
വാടിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം, അതിന്റെ തളിൎത്ത
ഇലകളൊക്കെയും വാടിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം തന്നേ,
അവൻ അതിന്റെ വേരുകളെ മാന്തുകയും കായി
പറിച്ചുകളകയും ചെയ്കില്ലയോ? അതിനെ
വേരോടെ പിഴുതുകളയേണ്ടതിന്നു വലിയ ബലമോ
വളരെ ജനമോ ആവശ്യമില്ല. 10 അതു നട്ടിരിക്കുന്നു
സത്യം; അതു തഴെക്കുമോ? കിഴക്കൻ കാറ്റു
തട്ടുമ്പോൾ അതു തീരെ വാടിപ്പോകയില്ലയോ?

വളൎന്ന തടത്തിൽ തന്നേ അതു ഉണങ്ങിപ്പോകും
എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു
എന്നു നീ പറക. 11 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 12 ഇതിന്റെ
അൎത്ഥം നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു
നീ ആ മത്സരഗൃഹത്തോടു ചോദിച്ചിട്ടു
അവരോടു പറയേണ്ടതു: ബാബേൽരാജാവു
യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു അതിന്റെ
രാജാവിനെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും പിടിച്ചു
തന്നോടുകൂടെ ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി;
13 രാജസന്തതിയിൽ ഒരുത്തനെ അവൻ
എടുത്തു അവനുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു
അവനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചു; 14 രാജ്യം
തന്നെത്താൻ ഉയൎത്താതെ താണിരുന്നു അവന്റെ
ഉടമ്പടി പ്രമാണിച്ചു നിലനിന്നുപോരേണ്ടതിന്നു
അവൻ ദേശത്തിലെ ബലവാന്മാരെ
കൊണ്ടുപോയി. 15 എങ്കിലും അവനോടു
മത്സരിച്ചു ഇവൻ തനിക്കു കുതിരകളെയും വളരെ
പടജ്ജനത്തെയും അയച്ചുതരേണമെന്നു
പറവാൻ ദൂതന്മാരെ മിസ്രയീമിലേക്കു അയച്ചു:
അവൻ കൃതാൎത്ഥനാകുമോ? ഇങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നവൻ തെറ്റി ഒഴിയുമോ? അല്ല, അവൻ
ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചിട്ടു വഴുതിപ്പോകുമോ? 16
എന്നാണ, അവനെ രാജാവാക്കിയ രാജാവിന്റെ
സ്ഥലമായ ബാബേലിൽ, അവന്റെ അരികെ വെച്ചു
തന്നേ, അവൻ മരിക്കും എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു; അവനോടു ചെയ്ത
സത്യം അവൻ ധിക്കരിക്കയും അവനുമായുള്ള
ഉടമ്പടി ലംഘിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ. 17

ബഹുജനത്തെ നശിപ്പിച്ചുകളവാൻ തക്കവണ്ണം
അവർ വാടകോരി കൊത്തളം പണിയുമ്പോൾ
ഫറവോൻ മഹാസൈന്യത്തോടും വലിയ
കൂട്ടത്തോടും കൂടെ അവന്നുവേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ
ഒന്നും പ്രവൎത്തിക്കയില്ല. 18 അവൻ ഉടമ്പടി
ലംഘിച്ചു സത്യം ധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ
കയ്യടിച്ചിട്ടും ഇതൊക്കെയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
ആകയാൽ അവൻ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. 19
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്നാണ,
അവൻ ധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ സത്യവും
ലംഘിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ഉടമ്പടിയും ഞാൻ
അവന്റെ തലമേൽ വരുത്തും. 20 ഞാൻ എന്റെ
വല അവന്റെമേൽ വീശും; അവൻ എന്റെ
കണിയിൽ അകപ്പെടും; ഞാൻ അവനെ
ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു, അവൻ
എന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദ്രോഹത്തെക്കുറിച്ചു
അവിടെവെച്ചു അവനോടു വ്യവഹരിക്കും. 21
അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠയോദ്ധാക്കൾ ഒക്കെയും
അവന്റെ എല്ലാപടക്കൂട്ടങ്ങളും വാളാൽ വീഴും;
ശേഷിപ്പുള്ളവരോ നാലു ദിക്കിലേക്കും
ചിതറിപ്പോകും; യഹോവയായ ഞാൻ അതു
അരുളിച്ചെയ്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.
22 യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാനും ഉയരമുള്ള
ദേവദാരുവിന്റെ ഒരു ശിഖരം എടുത്തു നടും;
അതിന്റെ ഇളഞ്ചില്ലികളുടെ അറ്റത്തുനിന്നു
ഇളയതായിരിക്കുന്ന ഒന്നു ഞാൻ മുറിച്ചെടുത്തു
ഉയരവും ഉന്നതവുമായുള്ള ഒരു പൎവ്വതത്തിൽ

നടും. 23 യിസ്രായേലിന്റെ ഉയന്ന പവ്വതത്തിൽ
ഞാൻ അതു നടും; അതു കൊമ്പുകളെ
പുറപ്പെടുവിച്ചു ഫലം കായിച്ചു ഭംഗിയുള്ളോരു
ദേവദാരുവായിത്തീരും; അതിന്റെ കീഴിൽ പലവിധം
ചിറകുള്ള പക്ഷികളൊക്കെയും പാക്കും; അതിന്റെ
കൊമ്പുകളുടെ നിഴലിൽ അവ വസിക്കും. 24
യഹോവയായ ഞാൻ ഉയരമുള്ള വൃക്ഷത്തെ
താഴ്ത്തി താണിരുന്ന വൃക്ഷത്തെ ഉയത്ത്തുകയും
പച്ചയായുള്ള വൃക്ഷത്തെ ഉണക്കി ഉണങ്ങിയ
വൃക്ഷത്തെ തഴെപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു കാട്ടിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളും അറിയും;
യഹോവയായ ഞാൻ അതു പ്രസ്താവിച്ചും
അനുഷ്ഠിച്ചും ഇരിക്കുന്നു.

18 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 അപ്പന്മാർ
പച്ചമുന്തിരിങ്ങാ തിന്നു മക്കളുടെ പല്ലു പുളിച്ചു
എന്നു നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽദേശത്തു ഒരു
പഴഞ്ചൊല്ലു പറയുന്നതു എന്തു? 3 എന്നാണ,
നിങ്ങൾ ഇനി യിസ്രായേലിൽ ഈ പഴഞ്ചൊല്ലു
പറവാൻ ഇടവരികയില്ല എന്നു യഹോവയായ
കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 4 സകല ദേഹികളും
എനിക്കുള്ളവർ; അപ്പന്റെ പ്രാണനും മകന്റെ
പ്രാണനും ഒരുപോലെ എനിക്കുള്ളതു; പാപം
ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കും. 5 എന്നാൽ ഒരു
മനുഷ്യൻ നീതിമാനായിരുന്നു നീതിയും ന്യായവും
പ്രവത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ - 6 പൂജാഗിരികളിൽവെച്ചു
ഭക്ഷണം കഴിക്കയോ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
വിഗ്രഹങ്ങളെ നോക്കി നമസ്കരിക്കയോ
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭായ്യയെ വഷളാക്കുകയോ ഋതുവായ

സ്ത്രീയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയോ ആരോടും
അന്യായം പ്രവൎത്തിക്കയോ ചെയ്യാതെ 7 കടം
വാങ്ങിയവന്നു പണയം മടക്കിക്കൊടുക്കയും
ആരോടും പിടിച്ചുപറിക്കാതെ തന്റെ അപ്പം
വിശപ്പുള്ളവന്നു കൊടുക്കയും നഗ്നനെ
ഉടുപ്പിക്കയും 8 പലിശെക്കു കൊടുക്കയോ ലാഭം
വാങ്ങുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കയും നീതികേടു
ചെയ്യാതവണ്ണം കൈ മടക്കിക്കൊൾകയും
മനുഷ്യൎക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യവഹാരത്തിൽ
നേരോടെ വിധിക്കയും 9 എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
അനുസരിക്കയും എന്റെ ന്യായങ്ങളെ
പ്രമാണിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നേരോടേ
നടക്കുന്നവൻ നീതിമാൻ - അവൻ നിശ്ചയമായി
ജീവിച്ചിരിക്കും എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 10 എന്നാൽ അവന്നു ഒരു മകൻ
ജനിച്ചിട്ടു അവൻ നിഷ്കണ്ടകനായിരുന്നു
രക്തം ചൊരിക, അവയിൽ ഏതെങ്കിലും
ചെയ്ക, 11 ചെയ്യേണ്ടതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്ക,
പൂജാഗിരികളിൽ വെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്ക, 12
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാൎയ്യയെ വഷളാക്കുക,
എളിയവനോടും ദരിദ്രനോടും അന്യായം ചെയ്ക,
പിടിച്ചുപറിക്ക, പണയം മടക്കിക്കൊടുക്കാതിരിക്ക,
വിഗ്രഹങ്ങളെ നോക്കി നമസ്കരിക്ക, 13 മ്ലേച്ഛത
പ്രവൎത്തിക്ക, പലിശെക്കു കൊടുക്ക, ലാഭം
വാങ്ങുക എന്നീവക ചെയ്യുന്നവനായാൽ അവൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല;
അവൻ ഈ മ്ലേച്ഛതകളൊക്കെയും ചെയ്തുവല്ലോ;
അവൻ മരിക്കും; അവന്റെ രക്തം അവന്റെ മേൽ
വരും. 14 എന്നാൽ അവന്നു ഒരു മകൻ ജനിച്ചിട്ടു

അവൻ തന്റെ അപ്പൻ ചെയ്ത സകലപാപങ്ങളും
കണ്ടു പേടിച്ചു അങ്ങനെയുള്ളതിനെ ചെയ്യാതെ
പർവ്വതങ്ങളിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്ക, 15
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളെ
നോക്കി നമസ്കരിക്ക, കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയെ
വഷളാക്കുക, 16 ആരോടെങ്കിലും അന്യായം
ചെയ്ക, പണയം കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക,
പിടിച്ചുപറിക്ക, എന്നീവകയൊന്നും ചെയ്യാതെ
വിശപ്പുള്ളവന്നു അപ്പം കൊടുക്കയും നഗ്നനെ
ഉടുപ്പിക്കയും 17 നീതികേടു ചെയ്യാതവണ്ണം കൈ
മടക്കിക്കൊൾകയും പലിശയും ലാഭവും
വാങ്ങാതിരിക്കയും എന്റെ വിധികളെ നടത്തി,
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ അപ്പന്റെ അകൃത്യംനിമിത്തം
മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കും. 18 അവന്റെ അപ്പനോ
ക്രൂരപീഡനംചെയ്തു, സഹോദരനോടു
പിടിച്ചുപറിച്ചു, തന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ
കൊള്ളരുതാത്തതു പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു തന്റെ
അകൃത്യത്താൽ മരിക്കും. 19 എന്നാൽ മകൻ
അപ്പന്റെ അകൃത്യം വഹിക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്നു
നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു; മകൻ നീതിയും ന്യായവും
പ്രവർത്തിച്ചു എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു
നടക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കും.
20 പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കും; മകൻ
അപ്പന്റെ അകൃത്യം വഹിക്കേണ്ട; അപ്പൻ മകന്റെ
അകൃത്യവും വഹിക്കേണ്ട; നീതിമാന്റെ നീതി
അവന്റെമേലും ദുഷ്ടന്റെ ദുഷ്ടത അവന്റെമേലും
ഇരിക്കും. 21 എന്നാൽ ദുഷ്ടൻ താൻ ചെയ്ത
സകലപാപങ്ങളെയും വിട്ടുതിരിഞ്ഞു എന്റെ

ചട്ടങ്ങളെയൊക്കെയും പ്രമാണിച്ചു, നീതിയും
ന്യായവും പ്രവൎത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവൻ
മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കും. 22 അവൻ ചെയ്ത
അതിക്രമങ്ങളിൽ ഒന്നിനെയും അവന്നു
കണക്കിടുകയില്ല; അവൻ ചെയ്ത നീതിയാൽ
അവൻ ജീവിക്കും. 23 ദുഷ്ടന്റെ മരണത്തിൽ
എനിക്കു അല്പമെങ്കിലും താല്പൎയ്യം ഉണ്ടോ?
അവൻ തന്റെ വഴികളെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു
ജീവിക്കേണമെന്നല്ലയോ എന്റെ താല്പൎയ്യം എന്നു
യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 24
എന്നാൽ നീതിമാൻ തന്റെ നീതി വിട്ടുതിരിഞ്ഞു
നീതികേടു പ്രവൎത്തിച്ചു, ദുഷ്ടൻ ചെയ്യുന്ന
സകലമ്ലേച്ഛതകളെയുംപോലെ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ,
അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? അവൻ ചെയ്ത
നീതിയൊന്നും കണക്കിടുകയില്ല; അവൻ
ചെയ്ത ദ്രോഹത്താലും അവൻ ചെയ്ത
പാപത്താലും അവൻ മരിക്കും. 25 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ: കൎത്താവിന്റെ വഴി ചൊവ്വുള്ളതല്ല എന്നു
പറയുന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, കേൾപ്പിൻ;
എന്റെ വഴി ചൊവ്വുള്ളതല്ലയോ നിങ്ങളുടെ
വഴികൾ ചൊവ്വില്ലാത്തവയല്ലയോ? 26 നീതിമാൻ
തന്റെ നീതി വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നീതികേടു
പ്രവൎത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അതുനിമിത്തം
മരിക്കും; അവൻ ചെയ്ത നീതികേടുനിമിത്തം
തന്നേ അവൻ മരിക്കും. 27 ദുഷ്ടൻ താൻ ചെയ്ത
ദുഷ്ടത വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നീതിയും ന്യായവും
പ്രവൎത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവൻ തന്നെത്താൻ
ജീവനോടെ രക്ഷിക്കും. 28 അവൻ ഓൎത്തു
താൻ ചെയ്ത അതിക്രമങ്ങളെയൊക്കെയും

വിട്ടുതിരിയുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ മരിക്കാതെ
ജീവിച്ചിരിക്കും 29 എന്നാൽ യിസ്രായേൽഗൃഹം:
കർത്താവിന്റെ വഴി ചൊവ്വുള്ളതല്ല എന്നു
പറയുന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, എന്റെ വഴികൾ
ചൊവ്വുള്ളവയല്ലയോ? നിങ്ങളുടെ വഴികൾ
ചൊവ്വില്ലാത്തവയല്ലയോ? 30 അതുകൊണ്ടു
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ
ഓരോരുത്തന്നും അവനവന്റെ വഴിക്കു തക്കവണ്ണം
ന്യായം വിധിക്കും എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു: അകൃത്യം നിങ്ങൾക്കു
നാശകരമായി ഭവിക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ മനന്തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ
അതിക്രമങ്ങളൊക്കെയും വിട്ടുതിരിവിൻ.
31 നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന
അതിക്രമങ്ങളൊക്കെയും നിങ്ങളിൽനിന്നു
എറിഞ്ഞുകളവിൻ; നിങ്ങൾക്കു പുതിയോരു
ഹൃദയത്തെയും പുതിയോരു ആത്മാവിനെയും
സമ്പാദിച്ചുകൊൾവിൻ; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ
നിങ്ങൾ എന്തിനു മരിക്കുന്നു? 32 മരിക്കുന്നവന്റെ
മരണത്തിൽ എനിക്കു ഇഷ്ടമില്ല എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു;
ആകയാൽ നിങ്ങൾ മനന്തിരിഞ്ഞു
ജീവിച്ചുകൊൾവിൻ.

19 നീ യിസ്രായേലിന്റെ പ്രഭുവിനെക്കുറിച്ചു
ഒരു വിലാപം ചൊല്ലേണ്ടതു: 2 നിന്റെ അമ്മ
ആരായിരുന്നു; ഒരു സിംഹി തന്നേ; അവൾ
സിംഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കിടന്നു തന്റെ കുട്ടികളെ
ബാലസിംഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളർത്തി. 3 അവൾ
തന്റെ കുട്ടികളിൽ ഒന്നിനെ വളർത്തി; അതു ഒരു

ബാലസിംഹമായിത്തീന്നു; അതു ഇര തേടി
പിടിപ്പാൻ ശീലിച്ചു, മനുഷ്യരെ തിന്നുകളഞ്ഞു. 4
ജാതികൾ അവന്റെ വസ്തുത കേട്ടു; അവരുടെ
കുഴിയിൽ അവൻ അകപ്പെട്ടു; അവർ
അവനെ കൊളുത്തിട്ടു മിസ്രയീംദേശത്തു
കൊണ്ടുപോയി. 5 എന്നാൽ അവൾ താൻ
വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആശെക്കു ഭംഗംവന്നു
എന്നു കണ്ടിട്ടു തന്റെ കുട്ടികളിൽ മറ്റൊന്നിനെ
എടുത്തു ബാലസിംഹമാക്കി. 6 അവനും
സിംഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു
ബാലസിംഹമായിത്തീന്നു, ഇര തേടിപ്പിടിപ്പാൻ
ശീലിച്ചു, മനുഷ്യരെ തിന്നുകളഞ്ഞു. 7 അവൻ
അവരുടെ രാജധാനികളെ അറിഞ്ഞു, അവരുടെ
പട്ടണങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കി; അവന്റെ ഗജ്ജനം
ഹേതുവായി ദേശവും അതിലുള്ളതൊക്കെയും
ശൂന്യമായ്പോയി. 8 അപ്പോൾ ജാതികൾ
ചുറ്റുമുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു അവന്റെ
നേരെ വന്നു അവന്റെമേൽ വലവീശി അവൻ
അവരുടെ കുഴിയിൽ അകപ്പെട്ടു. 9 അവർ
അവനെ കൊളുത്തിട്ടു ഒരു കൂട്ടിൽ ആക്കി
ബാബേൽരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി;
ഇനി അവന്റെ നാദം യിസ്രായേൽപവ്വതങ്ങളിൽ
കേൾക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ അവനെ
ദുഗ്ഗങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി. 10 നിന്റെ അമ്മ,
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വെള്ളത്തിന്നരികെ
നട്ടിരിക്കുന്ന മുന്തിരിവള്ളിപോലെയാകുന്നു;
വളരെ വെള്ളമുള്ളതുകൊണ്ടു അതു
ഫലപ്രദവും തഴെച്ചതുമായിരുന്നു. 11 അതിൽ
അധിപതികളുടെ ചെങ്കോലുകൾക്കായി ബലമുള്ള

കൊമ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതു തിങ്ങിയ
കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിൽ വളൎന്നു പൊങ്ങിയിരുന്നു;
അതു പൊക്കംകൊണ്ടും കൊമ്പുകളുടെ
പെരുപ്പംകൊണ്ടും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. 12 എന്നാൽ
അതിനെ ക്രോധത്തോടെ പറിച്ചു നിലത്തു
തള്ളിയിട്ടു; കിഴക്കൻ കാറ്റു അതിന്റെ ഫലം
ഉണക്കിക്കളഞ്ഞു; അതിന്റെ ബലമുള്ള
കൊമ്പുകൾ ഒടിഞ്ഞു ഉണങ്ങിപ്പോയി
തീക്കിരയായിത്തീൎന്നു. 13 ഇപ്പോൾ അതിനെ
മരുഭൂമിയിൽ ഉണങ്ങിവരണ്ട നിലത്തു
നട്ടിരിക്കുന്നു. 14 അതിന്റെ കൊമ്പുകളിലെ
ഒരു കോലിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു അതിന്റെ
ഫലം ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു
ആധിപത്യത്തിന്നു ചെങ്കോലായിരിപ്പാൻ തക്ക
ബലമുള്ള കോൽ അതിൽനിന്നെടുപ്പാൻ
ഇല്ലാതെപോയി; ഇതു ഒരു വിലാപം; ഒരു
വിലാപമായിത്തീൎന്നുമിരിക്കുന്നു.

20 ഏഴാം ആണ്ടു അഞ്ചാം മാസം പത്താം തിയ്യതി
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ ചിലർ യഹോവയോടു
അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ വന്നു എന്റെ മുമ്പിൽ
ഇരുന്നു. 2 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 3
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരോടു
സംസാരിച്ചു: യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ എന്നോടു അരുളപ്പാടു
ചോദിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ
എന്നോടു ചോദിച്ചാൽ, എന്നാണ, ഞാൻ
ഉത്തരമരുളുകയില്ല എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു എന്നു അവരോടു

പറയേണം. 4 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ അവരെ
ന്യായം വിധിക്കുമോ? നീ അവരെ ന്യായം
വിധിക്കുമോ? നീ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
മ്ലേച്ഛതകളെ അവരോടു അറിയിച്ചുപറയേണ്ടതു:
5 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു, യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന്റെ
സന്തതിയോടു കൈ ഉയർത്തി സത്യംചെയ്തു,
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു എന്നെത്തന്നേ അവർക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിയ നാളിൽ: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയാകുന്നു എന്നു കൈ
ഉയർത്തിയുംകൊണ്ടു അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 6
ഞാൻ അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നും ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി
നോക്കിവെച്ചിരുന്നതും പാലും തേനും ഒഴുകുന്നതും
സർവ്വദേശങ്ങളുടെയും മഹത്വമായിരിക്കുന്നതുമായ
ദേശത്തിലേക്കു അവരെ കൊണ്ടുവരുമെന്നും ആ
നാളിൽ കൈ ഉയർത്തി സത്യംചെയ്തു. 7 അവരോടു:
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ കണ്ണിന്മുമ്പിൽ
ഇരിക്കുന്ന മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകളവിൻ;
മിസ്രയീമ്യ ബിംബങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ
മലിനമാക്കരുതു, ഞാനത്രേ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ എന്നു കല്പിച്ചു. 8 അവരോ എന്നോടു
മത്സരിച്ചു, എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ
ഇരുന്നു; അവരിൽ ഒരുത്തനും തന്റെ
കണ്ണിന്മുമ്പിൽ ഇരുന്ന മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളെ
എറിഞ്ഞുകളകയോ മിസ്രയീമ്യബിംബങ്ങളെ
ഉപേക്ഷിക്കയോ ചെയ്തില്ല; ആകയാൽ ഞാൻ:
മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ നടുവിൽവെച്ചു എന്റെ

ക്രോധം അവരുടെമേൽ പകന്നു എന്റെ കോപം
അവരിൽ നിവത്തിക്കും എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. 9
എങ്കിലും അവരുടെ ചുറ്റും പാക്കയും ഞാൻ
അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു
എന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തിയതു കാണുകയും
ചെയ്ത ജാതികളുടെ മുമ്പാകെ എന്റെ നാമം
അശുദ്ധമാകാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്റെ
നാമംനിമിത്തം പ്രവത്തിച്ചു. 10 അങ്ങനെ ഞാൻ
അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു
മരുഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 11 ഞാൻ എന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ അവക്കു കൊടുത്തു, എന്റെ വിധികളെ
അവരെ അറിയിച്ചു; അവയെ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ
അവയാൽ ജീവിക്കും. 12 ഞാൻ അവരെ
വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ എന്നു അവർ
അറിയേണ്ടതിന്നു എനിക്കും അവക്കു ഇടയിൽ
അടയാളമായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എന്റെ
ശബ്ബത്തുകളെയും ഞാൻ അവക്കു കൊടുത്തു. 13
യിസ്രായേൽഗൃഹമോ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
എന്നോടു മത്സരിച്ചു; അവർ എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കാതെ എന്റെ വിധികളെ
ധിക്കരിച്ചു; അവയെ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ
അവയാൽ ജീവിക്കും; എന്റെ ശബ്ബത്തുകളെയും
അവർ ഏറ്റവും അശുദ്ധമാക്കി; ആകയാൽ
ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു എന്റെ ക്രോധം
അവരുടെമേൽ പകന്നു അവരെ സംഹരിക്കുമെന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 14 എങ്കിലും ഞാൻ അവരെ
പുറപ്പെടുവിച്ചതു കണ്ട ജാതികളുടെ മുമ്പാകെ
എന്റെ നാമം അശുദ്ധമാകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അതിൻ നിമിത്തം പ്രവത്തിച്ചു. 15

അവരുടെ ഹൃദയം അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളോടു
ചേൎന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ എന്റെ വിധികളെ
ധിക്കരിച്ചു എന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ നടക്കാതെ എന്റെ
ശബ്ബത്തുകളെ അശുദ്ധമാക്കുകയാൽ 16
ഞാൻ അവൎക്കു കൊടുത്തിരുന്നതും പാലും
തേനും ഒഴുകുന്നതും സൎവ്വദേശങ്ങളുടെയും
മഹത്വമായിരിക്കുന്നതും ആയ ദേശത്തേക്കു
അവരെ കൊണ്ടുവരികയില്ല എന്നു ഞാൻ
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു കൈ ഉയൎത്തി സത്യം
ചെയ്തു. 17 എങ്കിലും അവരെ നശിപ്പിക്കയും
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു അവരെ മുടിച്ചുകളകയും
ചെയ്യാതവണ്ണം എനിക്കു അവരോടു അയ്യോഭാവം
തോന്നി. 18 ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു അവരുടെ
മക്കളോടു: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ചട്ടങ്ങളിൽ നടക്കരുതു; അവരുടെ
വിധികളെ പ്രമാണിക്കരുതു; അവരുടെ
വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെത്തന്നേ
അശുദ്ധമാക്കുകയും അരുതു; 19 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയാകുന്നു; നിങ്ങൾ
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടന്നു എന്റെ
വിധികളെ പ്രമാണിച്ചു അനുഷ്ഠിപ്പിൻ; 20 എന്റെ
ശബ്ബത്തുകളെ വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു അവ എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും
ഇടയിൽ അടയാളമായിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 21
എന്നാൽ മക്കളും എന്നോടു മത്സരിച്ചു; അവർ
എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിച്ചില്ല; എന്റെ വിധികളെ
പ്രമാണിച്ചുനടന്നതുമില്ല; അവയെ ചെയ്യുന്ന
മനുഷ്യൻ അവയാൽ ജീവിക്കും; അവർ എന്റെ

ശബ്ബത്തുകളെ അശുദ്ധമാക്കി; ആകയാൽ ഞാൻ:
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു എന്റെ ക്രോധം അവരുടെമേൽ
പകന്നു എന്റെ കോപം അവരിൽ നിവത്തിക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 22 എങ്കിലും ഞാൻ
എന്റെ കൈ പിൻവലിക്കയും ഞാൻ അവരെ
പുറപ്പെടുവിച്ചതു കണ്ട ജാതികളുടെ മുമ്പാകെ
എന്റെ നാമം അശുദ്ധമാകാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
അതുനിമിത്തം പ്രവത്തിക്കയും ചെയ്തു. 23 അവർ
എന്റെ വിധികളെ അനുഷ്ഠിക്കാതെ എന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചു എന്റെ ശബ്ബത്തുകളെ
അശുദ്ധമാക്കുകയും അവരുടെ കണ്ണു അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളിലേക്കു ചെല്ലുകയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു, 24 ഞാൻ അവരെ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിന്നിച്ചു രാജ്യങ്ങളിൽ
ചിതറിച്ചുകളയുമെന്നു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു കൈ
ഉയത്തി അവരോടു സത്യം ചെയ്തു. 25 ഞാൻ
അവക്കു കൊള്ളരുതാത്ത ചട്ടങ്ങളെയും ജീവരക്ഷ
പ്രാപിപ്പാൻ ഉതകാത്ത വിധികളെയും കൊടുത്തു.
26 ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിവാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവരെ ശൂന്യമാക്കേണ്ടതിന്നു
അവർ എല്ലാകടിഞ്ഞൂലുകളെയും
അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചതിൽ ഞാൻ
അവരെ അവരുടെ സ്വന്തവഴിപാടുകളാൽ
അശുദ്ധമാക്കി. 27 അതുകൊണ്ടു മരുഷ്യപുത്രാ നീ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
യഹോവയായ കത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
എന്നോടു ദ്രോഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ
എന്നെ ദുഷിക്കയുംകൂടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 28

അവക്കു കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ കൈ ഉയത്തി
സത്യംചെയ്ത ദേശത്തേക്കു ഞാൻ അവരെ
കൊണ്ടുവന്നശേഷം അവർ: ഉയൎന്ന എല്ലാകുന്നും
തഴെച്ച സകലവൃക്ഷവും നോക്കി, അവിടെ
ഹനനബലികളെ അപ്പിക്കയും കോപഹേതുകമായ
വഴിപാടു കഴിക്കയും സൌരഭ്യവാസന
നിവേദിക്കയും പാനിയബലികളെ പകരുകയും
ചെയ്തു. 29 നിങ്ങൾ പോകുന്ന പൂജാഗിരി എന്തു
എന്നു ഞാൻ അവരോടു ചോദിച്ചു; ഇന്നുവരെയും
അതിന്നു പൂജാഗിരി എന്നു പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.
30 അതുകൊണ്ടു നീ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ മയ്യാദപ്രകാരം
നിങ്ങളെത്തന്നേ അശുദ്ധമാക്കുവാനും അവരുടെ
മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹങ്ങളോടു ചേന്നു പരസംഗം
ചെയ്വാനും പോകുന്നുവോ? 31 നിങ്ങളുടെ
വഴിപാടുകളെ കഴിക്കുന്നതിനാലും നിങ്ങളുടെ
മക്കളെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിക്കുന്നതിനാലും
നിങ്ങൾ ഇന്നുവരെ നിങ്ങളുടെ
സകലവിഗ്രഹങ്ങളെയും കൊണ്ടു നിങ്ങളെത്തന്നേ
അശുദ്ധമാക്കുന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ
ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്തരമരുളുമോ? നിങ്ങൾ
ചോദിച്ചാൽ, എന്നാണ ഞാൻ ഉത്തരമരുളുകയില്ല
എന്നു യഹോവയായ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 32
നാം മരത്തെയും കല്ലിനെയും സേവിച്ചു,
ജാതികളെപ്പോലെയും ദേശങ്ങളിലെ
വംശങ്ങളെപ്പോലെയും ആയിത്തീരുക എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നതായി നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലെ

വിചാരം ഒരിക്കലും നടക്കയില്ല. 33 എന്നാണ,
ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും നീട്ടിയ ഭുജംകൊണ്ടും
ചൊരിയുന്ന ക്രോധംകൊണ്ടും ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഭരിക്കും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 34 ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും നീട്ടിയ
ഭുജംകൊണ്ടും ചൊരിയുന്ന ക്രോധംകൊണ്ടും
ഞാൻ നിങ്ങളെ ജാതികളിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിക്കയും നിങ്ങൾ ചിതറിപ്പോയിരിക്കുന്ന
രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ശേഖരിക്കയും
ചെയ്യും. 35 ഞാൻ നിങ്ങളെ ജാതികളുടെ
മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു അവിടെവെച്ചു
മുഖാമുഖമായി നിങ്ങളോടു വ്യവഹരിക്കും. 36
മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു ഞാൻ
വ്യവഹരിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളോടും വ്യവഹരിക്കും
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
37 ഞാൻ നിങ്ങളെ കോലിൻകീഴെ കടത്തി
നിയമത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും. 38
എന്നോടു മത്സരിച്ചു അതിക്രമിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; അവർ
ചെന്നു പാർക്കുന്ന രാജ്യത്തുനിന്നു ഞാൻ അവരെ
പുറപ്പെടുവിക്കും; എങ്കിലും യിസ്രായേൽദേശത്തു
അവർ കടക്കയില്ല; ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 39 യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിങ്ങൾ ചെന്നു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിച്ചുകൊൾവിൻ; എന്നാൽ
പിന്നെത്തേതിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കും; എന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ നിങ്ങളുടെ

വഴിപാടുകളെക്കൊണ്ടും വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും
ഇനി അശുദ്ധമാക്കുകയും ഇല്ല. 40 എന്റെ
വിശുദ്ധപവ്വ്തത്തിൽ, യിസ്രായേലിന്റെ ഉന്നത
പവ്വ്തത്തിൽ തന്നേ, യിസ്രായേൽഗൃഹമൊക്കെയും
ഒട്ടൊഴിയാതെ അവിടെ ദേശത്തുവെച്ചു എന്നെ
സേവിക്കുമെന്നു യഹോവയായ കത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു; അവിടെ ഞാൻ അവരെ സ്വീകരിക്കും;
അവിടെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വഴിപാടുകളെയും
ആദ്യദാനങ്ങളെയും സകലനിവേദ്യങ്ങളെയും
ആഗ്രഹിക്കും. 41 ഞാൻ നിങ്ങളെ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു,
നിങ്ങൾ ചിതറിപ്പോയിരിക്കുന്നരാജ്യങ്ങളിൽ
നിന്നു ശേഖരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ
സൌരഭ്യവാസനയായി സ്വീകരിക്കും;
അങ്ങനെ ഞാൻ ജാതികൾ കാൺകെ
നിങ്ങളിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. 42
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാക്കു കൊടുക്കുമെന്നു
ഞാൻ കൈ ഉയത്തി സത്യംചെയ്ത
ദേശമായ യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു നിങ്ങളെ
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയും. 43 അവിടെവെച്ചു നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ വഴികളെയും നിങ്ങളെത്തന്നേ
മലിനമാക്കിയ സകലക്രിയകളെയും ഓക്കും;
നിങ്ങൾ ചെയ്ത സകലദോഷവുംനിമിത്തം
നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളോടുതന്നേ വെറുപ്പുതോന്നും. 44
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങളുടെ ദോഷമായുള്ള
വഴികൾക്കു തക്കവണ്ണമല്ല, നിങ്ങളുടെ
വഷളായുള്ള പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണവുമല്ല,
എന്റെ നാമംനിമിത്തം തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളോടു

പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 45 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
46 മനുഷ്യപുത്രാ, നിന്റെ മുഖം തെക്കോട്ടു
തിരിച്ചു ദക്ഷിണദേശത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു
തെക്കെദിക്കിലെ കാട്ടിനോടു പ്രവചിച്ചു തെക്കുള്ള
കാട്ടിനോടു പറയേണ്ടതു: 47 യഹോവയുടെ
വചനം കേൾക്ക; യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിനക്കു
തീ വെക്കും; അതു നിന്നിൽ പച്ചയായുള്ള
സകലവൃക്ഷത്തെയും ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്ന
സകലവൃക്ഷത്തെയും ദഹിപ്പിച്ചുകളയും;
ജ്വലിക്കുന്ന ജ്വാല കെട്ടുപോകയില്ല; തെക്കുമുതൽ
വടക്കുവരെയുള്ള മുഖങ്ങളൊക്കെയും അതിനാൽ
കരിഞ്ഞുപോകും. 48 യഹോവയായ ഞാൻ അതു
കത്തിച്ചു എന്നു സകലജഡവും കാണും; അതു
കെട്ടുപോകയുമില്ല. 49 അപ്പോൾ ഞാൻ: അയ്യോ,
യഹോവയായ കർത്താവേ, ഇവൻ മറപൊരുൾ
അല്ലോ പറയുന്നതു എന്നു അവർ എന്നെക്കുറിച്ചു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
നിന്റെ മുഖം യെരൂശലേമിന്നു നേരെ തിരിച്ചു
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു വിരോധമായി പ്രസംഗിച്ചു
യിസ്രായേൽദേശത്തിന്നു വിരോധമായി പ്രവചിച്ചു
യിസ്രായേൽദേശത്തോടു പറയേണ്ടതു:
3 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു

എന്റെ വാൾ ഉറയിൽനിന്നു ഊരി നീതിമാനെയും
ദുഷ്ടനെയും നിന്നിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 4
ഞാൻ നീതിമാനെയും ദുഷ്ടനെയും നിന്നിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളവാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടു,
തെക്കുമുതൽ വടക്കുവരെ സകലജഡത്തിന്നും
വിരോധമായി എന്റെ വാൾ ഉറയിൽനിന്നു
പുറപ്പെടും. 5 യഹോവയായ ഞാൻ എന്റെ വാൾ
ഉറയിൽനിന്നു ഊരിയെന്നു സകലജഡവും
അറിയും. 6 അതു ഇനി മടങ്ങിപ്പോരികയില്ല.
നീയോ, മനുഷ്യപുത്രാ, നിന്റെ നടു ഒടികെ
നെടുവീപ്പിടുക; അവർ കാൺകെ കഠിനമായി
നെടുവീപ്പിടുക. 7 എന്തിന്നു നെടുവീപ്പിടുന്നു എന്നു
അവർ നിന്നോടു ചോദിച്ചാൽ നീ ഉത്തരം
പറയേണ്ടതു: ഒരു വത്തമാനംനിമിത്തം തന്നേ;
അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ സകലഹൃദയവും
ഉരുകിപ്പോകും, എല്ലാകൈകളും കുഴഞ്ഞുപോകും,
ഏതു മനസ്സും കലങ്ങിപ്പോകും; എല്ലാ
മുഴങ്കാലും വെള്ളംപോലെ ഒഴുകിപ്പോകും;
അതു വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നു യഹോവയായ
കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 8 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 9
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു: യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഒരു വാൾ; ഒരു
വാൾ; അതു മൂച്ചകൂട്ടി മിനുക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറക. 10 കുല നടത്തുവാൻ അതിന്നു
മൂച്ചകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു; മിന്നുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതിനെ മിനുക്കിയിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ
നമുക്കു സന്തോഷിക്കാമോ? അതു എന്റെ മകന്റെ
ചെങ്കോലിനെയും സകലവൃക്ഷത്തെയും

നിരസിക്കുന്നു. 11 ഉപയോഗിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അവൻ അതു മിനുക്കുവാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;
കൊല്ലുന്നവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുപ്പാൻ ഈ
വാൾ മൂർച്ചകൂട്ടി മിനുക്കിയിരിക്കുന്നു.
12 മനുഷ്യപുത്രാ, നിലവിളിച്ചു മുറയിടുക!
അതു എന്റെ ജനത്തിന്മേലും യിസ്രായേലിന്റെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരുടെ മേലും വരും അവർ
എന്റെ ജനത്തോടുകൂടെ വാളിന്നു
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു; ആകയാൽ നീ
തുടയിൽ അടിക്ക. 13 അതൊരു പരീക്ഷയല്ലോ;
എന്നാൽ നിരസിക്കുന്ന ചെങ്കോൽ തന്നേ
ഇല്ലാതെപോയാൽ എന്തു എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 14 നീയോ മനുഷ്യപുത്രാ,
പ്രവചിച്ചു കൈകൊട്ടുക; വാൾ, നിഹതന്മാരുടെ
വാൾ തന്നേ, മുമ്മടങ്ങായി ഭവിക്കട്ടെ;
നിഹതന്റെ വലിയ വാൾ അവരെ ചുറ്റുന്നു. 15
അവരുടെ ഹൃദയം ഉരുകിപ്പോകേണ്ടതിന്നും
അവരിൽ പട്ടുപോയവർ പെരുകേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ വാളിൻമുനയെ അവരുടെ എല്ലാ
വാതിലുകൾക്കും നേരെ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അയ്യോ,
അതു മിന്നൽപോലെയിരിക്കുന്നു; അതു
കുലെക്കായി കൂർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 പുറകോട്ടോ
ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ നിന്റെ വായ്ത്തല
തിരിയുന്നെടത്തേക്കു തന്നേ പുറപ്പെടുക. 17
ഞാനും കൈ കൊട്ടി, എന്റെ ക്രോധത്തെ
ശമിപ്പിക്കും; യഹോവയായ ഞാൻ അതു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 18 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 19
മനുഷ്യപുത്രാ, ബാബേൽരാജാവിന്റെ വാൾ

വരേണ്ടതിന്നു നീ രണ്ടു വഴി നിയമിക്ക; രണ്ടും ഒരു
ദേശത്തുനിന്നു തന്നേ പുറപ്പെടേണം; ഒരു
കൈചൂണ്ടി ഉണ്ടാക്കി നഗരത്തിലേക്കുള്ള
വഴിയുടെ തലെക്കൽ നാട്ടുക. 20 അങ്ങനെ വാൾ
അമ്മോന്യരുടെ രബ്ബയിലും യെഹൂദയിൽ
ഉറപ്പുള്ള യെരൂശലേമിലും വരേണ്ടതിന്നു
നീ വഴി നിയമിക്ക. 21 ബാബേൽരാജാവു
ഇരുവഴിത്തലെക്കൽ, വഴിത്തിരിവിങ്കൽ തന്നേ,
പ്രശ്നം നോക്കുവാൻ നില്ക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ
അമ്പുകളെ കുലുക്കി കൊലദേവന്മാരോടു
ചോദിക്കയും കരൾ നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
22 യന്ത്രമുട്ടികളെ വെക്കേണ്ടതിന്നും
വൻകൊലെക്കായി വായ്പിളന്നു
ആർപ്പുവിളിക്കേണ്ടതിന്നും വാതിലുകളുടെ
നേരെ യന്ത്രമുട്ടികളെ വെക്കേണ്ടതിന്നും
വാട കോരി കൊത്തളം പണിയേണ്ടതിന്നും
യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നം അവന്റെ
വലങ്കയ്യിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 23 എന്നാൽ അതു
അവർക്കു വ്യാജലക്ഷണമായി തോന്നുന്നു; അവർ
ആണ ഇടുവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ അവർ
പിടിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവൻ അകൃത്യം
ഓർപ്പിക്കുന്നു. 24 അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ
സകലപ്രവൃത്തികളിലും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
പ്രത്യക്ഷമാകത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ
അതിക്രമങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ അകൃത്യം ഓർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും
നിങ്ങളെയും ഓർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും
നിങ്ങളെ കയ്യാൽ പിടിക്കും. 25 നിഹതനും

ദുഷ്ടനുമായി യിസ്രായേലിന്റെ പ്രഭുവായുള്ളോവേ,
അന്ത്യാകൃത്യത്തിന്റെ കാലത്തു നിന്റെ നാൾ
വന്നിരിക്കുന്നു. 26 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ മകുടം നീക്കി
കിരീടം എടുത്തുകളയും; അതു അങ്ങനെ
ഇരിക്കയില്ല; ഞാൻ താണതിനെ ഉയർത്തുകയും
ഉയർന്നതിനെ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും. 27 ഞാൻ
അതിന്നു ഉന്മൂലനാശം, ഉന്മൂലനാശം, ഉന്മൂലനാശം
വരുത്തും; അതിന്നു അവകാശമുള്ളവൻ
വരുവോളം അതു ഇല്ലാതെയിരിക്കും; അവന്നു
ഞാൻ അതു കൊടുക്കും. 28 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു: അമ്മോന്യരെക്കുറിച്ചും
അവരുടെ നിന്ദയെക്കുറിച്ചും യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 29
അന്ത്യാകൃത്യത്തിന്റെ കാലത്തു, നാൾ വന്നവരായി
ദുഷ്ടന്മാരായ നിഹതന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ
വെക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിനക്കു വ്യാജം
ദർശിക്കുന്ന നേരത്തും നിനക്കു ഭോഷ്കുലക്ഷണം
പറയുന്ന നേരത്തും ഒരു വാൾ, ഒരു വാൾ
ഊരിയിരിക്കുന്നു; അതു മിന്നൽപോലെ
മിന്നേണ്ടതിന്നും തിന്നുകളയേണ്ടതിന്നും
കൊലെക്കായി മിനുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറക.
30 അതിനെ ഉറയിൽ ഇടുക; നീ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട
സ്ഥലത്തു, നിന്റെ ജന്മദേശത്തു തന്നേ ഞാൻ
നിന്നെ ന്യായം വിധിക്കും, 31 ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം
നിന്റെമേൽ പകർന്നു എന്റെ കോപാഗ്നി നിന്റെമേൽ
ഊതി, മൃഗപ്രായരും നശിപ്പിപ്പാൻ മിടുക്കന്മാരുമായ
മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ നിന്നെ ഏല്പിക്കും. 32 നീ
തീക്കിരയായ്തീരും; നിന്റെ രക്തം നിന്റെ

ദേശത്തിന്റെ നടുവിൽ ഇരിക്കും; നിന്നെ ഇനി
ആരും ഓക്കയില്ല; യഹോവയായ ഞാൻ അതു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
22 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
നീ ന്യായംവിധിക്കുമോ? രക്തപാതകമുള്ള
പട്ടണത്തെ നീ ന്യായംവിധിക്കുമോ? എന്നാൽ നീ
അതിന്റെ സകലമ്ലേച്ഛതകളെയും അതിനോടു
അറിയിച്ചു പറയേണ്ടതു: 3 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
നിന്റെ കാലം വരുവാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ
നടുവിൽ രക്തം ചൊരിഞ്ഞു നിന്നെത്തന്നേ
മലിനമാക്കേണ്ടതിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന
നഗരമേ! 4 നീ ചൊരിഞ്ഞ രക്തത്താൽ നീ
കുറ്റക്കാരത്തിയായ്തീർന്നു; നീ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന
വിഗ്രഹങ്ങളാൽ നീ നിന്നെത്തന്നേ
മലിനമാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ നാളുകളെ നീ
സമീപിക്കുമാറാക്കി; നിന്റെ ആണ്ടുകൾ
നിനക്കു വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്നെ ജാതികൾക്കു നിന്ദയും
സകലദേശങ്ങൾക്കും പരിഹാസവിഷയവും
ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 5 നിനക്കു സമീപസ്ഥന്മാരും
ദൂരസ്ഥന്മാരും ആയിരിക്കുന്നവർ ദുഷ്കീർത്തിയും
ബഹുതുമുലവും ഉള്ള നിന്നെ പരിഹസിക്കും. 6
യിസ്രായേൽപ്രഭുക്കന്മാർ ഓരോരുത്തനും തന്നാൽ
കഴിയുന്നെടത്തോളം രക്തം ചൊരിവാനത്രേ
നിന്നിൽ ഇരിക്കുന്നതു. 7 നിന്റെ മദ്ധ്യേ അവർ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും പുച്ഛിക്കുന്നു; നിന്റെ
മദ്ധ്യേ അവർ പരദേശിയെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു;

നിന്നിൽവെച്ചു അവർ അനാഥനെയും
വിധവയെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നു. 8 എന്റെ
വിശുദ്ധ വസ്തുക്കളെ നീ ധിക്കരിച്ചു എന്റെ
ശബ്ബത്തുകളെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 9 രക്തം
ചൊരിയേണ്ടതിന്നു ഏഷണി പറയുന്നവർ നിന്നിൽ
ഉണ്ടു; പൂജാഗിരികളിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവർ
നിന്നിൽ ഉണ്ടു; നിന്റെ നടുവിൽ അവർ ദുഷ്കർമ്മം
പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 10 നിന്നിൽ അവർ അപ്പന്റെ
നഗ്നത അനാവൃതമാക്കുന്നു; നിന്നിൽവെച്ചു അവർ
ഋതുമാലിന്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവളെ വഷളാക്കുന്നു.
11 ഒരുത്തൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയുമായി
മ്ലേച്ഛത പ്രവർത്തിക്കുന്നു; മറ്റൊരുത്തൻ തന്റെ
മരുമകളെ ദുർമ്മര്യാദ പ്രവർത്തിച്ചു മലിനയാക്കുന്നു;
വേറൊരുത്തൻ നിന്നിൽവെച്ചു തന്റെ അപ്പന്റെ
മകളായ സഹോദരിയെ വഷളാക്കുന്നു. 12
രക്തംചൊരിയേണ്ടതിന്നു അവർ നിന്നിൽ
കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നു; പലിശയും ലാഭവും വാങ്ങി
നീ കൂട്ടുകാരെ ഞെരുക്കി സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കി
എന്നെ മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 13 നീ
സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന ലാഭത്തെയും നിന്റെ
നടുവിലുണ്ടായ രക്തപാതകത്തെയും
കുറിച്ചു ഞാൻ കൈകൊട്ടും: 14 ഞാൻ
നിന്നോടു കാര്യം തീർക്കുന്ന നാളിൽ നീ
ധൈര്യത്തോടെ നില്ക്കുമോ? നിന്റെ കൈകൾ
ബലപ്പെട്ടിരിക്കുമോ? യഹോവയായ ഞാൻ അതു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിവൃത്തിക്കയും
ചെയ്യും. 15 ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചിന്നിച്ചു രാജ്യങ്ങളിൽ ചിതറിച്ചു നിന്റെ മലിനത

നിങ്കൽനിന്നു നീക്കും. 16 ജാതികൾ കാൺകെ നീ
നിന്നിൽത്തന്നേ മലിനയായ്തീരും; ഞാൻ
യഹോവ എന്നു നീ അറിയും. 17 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 18
മനുഷ്യപുത്രാ, യിസ്രായേൽഗൃഹം എനിക്കു
കിട്ടമായ്തീൎന്നിരിക്കുന്നു; അവരെല്ലാവരും
ഉലയുടെ നടുവിൽ താമ്രവും വെളുത്തീയവും
ഇരിമ്പും കറുത്തീയവും തന്നെ; അവർ
വെള്ളിയുടെ കിട്ടമായ്തീൎന്നിരിക്കുന്നു; 19
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
കിട്ടമായ്തീൎന്നിരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ
യെരൂശലേമിന്റെ നടുവിൽ കൂട്ടും. 20 വെള്ളിയും
താമ്രവും ഇരിമ്പും കറുത്തീയവും വെളുത്തീയവും
ഉലയുടെ നടുവിൽ ഇട്ടു ഊതി ഉരുക്കുന്നതുപോലെ,
ഞാൻ എന്റെ കോപത്തിലും എന്റെ
ക്രോധത്തിലും നിങ്ങളെയും കൂട്ടിയുരുക്കും. 21
ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂട്ടി എന്റെ ക്രോധാഗ്നിയെ
നിങ്ങളുടെ മേൽ ഊതും; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
അതിന്റെ നടുവിൽ ഉരുകിപ്പോകും. 22 ഉലയുടെ
നടുവിൽ വെള്ളി ഉരുകിപ്പോകുന്നതു പോലെ,
നിങ്ങൾ അതിന്റെ നടുവിൽ ഉരുകിപ്പോകും;
യഹോവയായ ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം
നിങ്ങളുടെമേൽ പകൎന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 23 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 24 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
അതിനോടു പറയേണ്ടതു: ക്രോധദിവസത്തിൽ
നീ ശുദ്ധിയില്ലാത്തതും മഴയില്ലാത്തതുമായ
ദേശമായിരിക്കും. 25 അതിന്റെ നടുവിൽ

അതിലെ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടു;
അലറി ഇര കടിച്ചുകീറുന്ന ഒരു സിംഹംപോലെ
അവർ ദേഹികളെ വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു;
നിക്ഷേപങ്ങളെയും വിലയേറിയ വസ്തുക്കളെയും
അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു അവർ അതിന്റെ നടുവിൽ
വിധവമാരെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. 26 അതിലെ
പുരോഹിതന്മാർ എന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടു
ദ്രോഹം ചെയ്തു എന്റെ വിശുദ്ധവസ്തുക്കളെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നു; അവർ ശുദ്ധവും അശുദ്ധവും
തമ്മിൽ വേറുതിരിക്കുന്നില്ല; മലിനവും നിർമ്മലിനവും
തമ്മിലുള്ള ഭേദം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമില്ല;
ഞാൻ അവരുടെ മദ്ധ്യേ അശുദ്ധനായി
ഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ എന്റെ ശബ്ബത്തുകളെ
നോക്കാതെ കണ്ണു മറെച്ചുകളയുന്നു. 27 അതിന്റെ
നടുവിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ ലാഭം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു
ഇര കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോലെ രക്തം
ചൊരിവാനും ദേഹികളെ നശിപ്പിപ്പാനും
നോക്കുന്നു. 28 അതിലെ പ്രവാചകന്മാർ വ്യാജം
ദർശിച്ചും കള്ളപ്രശ്നം പറഞ്ഞും യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യാതിരിക്കെ, യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു അവർക്കു കുമ്മായം തേക്കുന്നു.
29 ദേശത്തിലെ ജനം ഞെരുക്കം ചെയ്കയും
പിടിച്ചുപറിക്കയും എളിയവനെയും ദരിദ്രനെയും
ഉപദ്രവിക്കയും പരദേശിയെ അന്യായമായി
പീഡിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 30 ഞാൻ ദേശത്തെ
നശിപ്പിക്കാതവണ്ണം അതിന്നു മതിൽ കെട്ടി
എന്റെ മുമ്പാകെ ഇടിവിൽ നില്ക്കേണ്ടതിന്നു
ഒരു പുരുഷനെ ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ

അന്വേഷിച്ചു; ആരെയും കണ്ടില്ലതാനും. 31
ആകയാൽ ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം അവരുടെമേൽ
പകന്നു എന്റെ കോപാഗ്നികൊണ്ടു അവരെ
മുടിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവക്കു പകരം
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

23 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
ഒരമ്മയുടെ മക്കളായ രണ്ടു സ്ത്രീകൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 അവർ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു
പരസംഗം ചെയ്തു; യൌവനത്തിൽ തന്നേ
അവർ പരസംഗം ചെയ്തു; അവിടെ അവരുടെ
മുല പിടിച്ചു അവരുടെ കന്യാകുചാഗ്രം
ഞെക്കി. 4 അവരിൽ മൂത്തവൾക്കു ഒഹൊലാ
എന്നും ഇളയവക്കു ഒഹൊലീബാ എന്നും
പേരായിരുന്നു; അവർ എനിക്കുള്ളവരായിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും പ്രസവിച്ചു;
അവരുടെ പേരോ ഒഹൊലാ എന്നതു ശമര്യ്യയും
ഒഹൊലീബാ എന്നതു യെരൂശലേമും
ആകുന്നു. 5 എന്നാൽ ഒഹൊലാ എന്നെ വിട്ടു
പരസംഗം ചെയ്തു; 6 അവൾ ധൂമ്രവസ്ത്രം
ധരിച്ച ദേശാധിപതികളും സ്ഥാനാപതികളും
ഒട്ടൊഴിയാതെ മനോഹരയുവാക്കളും
കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഓടിക്കുന്നവരുമായ
സമീപസ്ഥരായ അശ്ശൂർയ്യജാരന്മാരെ മോഹിച്ചു. 7
അശ്ശൂർയ്യശ്രേഷ്ഠന്മാരായവരോടു ഒക്കെയും
തന്റെ വേശ്യാവിദ്യകളെ ചെലവഴിച്ചു,
താൻ മോഹിച്ചുപോന്ന ഏവരുടെയും

സകലവിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും തന്നെത്താൻ
മലിനയാക്കി. 8 മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയും അവൾ വിട്ടില്ല; അവർ
അവളുടെ യൌവനത്തിൽ അവളോടുകൂടെ
ശയിച്ചു, അവളുടെ കന്യാകുചാഗ്രം ഞെക്കി
തങ്ങളുടെ പരസംഗം അവളുടെമേൽ ചൊരിഞ്ഞു.
9 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവളെ അവളുടെ
ജാരന്മാരുടെ കയ്യിൽ, അവൾ മോഹിച്ചിരുന്ന
അശ്ശൂർയ്യരുടെ കയ്യിൽ തന്നേ, ഏല്പിച്ചു. 10
അവർ അവളുടെ നഗ്നത അനാവൃതമാക്കി,
അവളുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
പിടിക്കയും അവളെ വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലുകയും
ചെയ്തു; അവർ അവളുടെമേൽ വിധി
നടത്തിയതുകൊണ്ടു അവൾ സ്ത്രീകളുടെ
ഇടയിൽ ഒരു നിന്ദാപാത്രമായിത്തീർന്നു. 11 എന്നാൽ
അവളുടെ സഹോദരിയായ ഒഹൊലീബാ ഇതു
കണ്ടിട്ടും തന്റെ കാമവികാരത്തിൽ അവളെക്കാളും
തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയിൽ സഹോദരിയുടെ
വേശ്യവൃത്തിയെക്കാളും അധികം വഷളത്വം
പ്രവർത്തിച്ചു. 12 മോടിയായി ഉടുത്തുചമഞ്ഞ
ദേശാധിപതികളും സ്ഥാനാപതികളും
കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഓടിക്കുന്നവരും
ഒട്ടൊഴിയാതെ മനോഹരയുവാക്കളുമായി
സമീപസ്ഥരായ അശ്ശൂർയ്യരെ മോഹിച്ചു, 13 അവളും
തന്നെത്താൻ മലിനയാക്കി എന്നു ഞാൻ കണ്ടു;
ഇരുവരും ഒരു വഴിയിൽ തന്നേ നടന്നു. 14 അവൾ
പിന്നെയും പരസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു;
ചായില്യംകൊണ്ടു എഴുതിയ കല്ദയരുടെ
ചിത്രങ്ങളെ, 15 കല്ദയദേശം ജന്മഭൂമിയായുള്ള

ബാബേല്ക്കാരുടെ രൂപത്തിൽ അരെക്കു
കച്ചകെട്ടി തലയിൽ തലപ്പാവു ചുറ്റി കാഴ്ചെക്കു
ഒട്ടൊഴിയാതെ പ്രഭുക്കന്മാരായിരിക്കുന്ന
പുരുഷന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളെ തന്നേ ചുവരിന്മേൽ
വരെച്ചിരിക്കുന്നതു അവൾ കണ്ടു. 16 കണ്ട ഉടനെ
അവൾ അവരെ മോഹിച്ചു, കല്ദയദേശത്തിലേക്കു
അവരുടെ അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. 17
അങ്ങനെ ബാബേല്ക്കാർ പ്രേമശയനത്തിന്നായി
അവളുടെ അടുക്കൽ വന്നു പരസംഗംകൊണ്ടു
അവളെ മലിനയാക്കി; അവൾ അവരാൽ
മലിനയായ്തീർന്നു; പിന്നെ അവൾക്കു അവരോടു
വെറുപ്പുതോന്നി. 18 ഇങ്ങനെ അവൾ തന്റെ
പരസംഗം വെളിപ്പെടുത്തി തന്റെ നഗ്നത
അനാവൃതമാക്കിയപ്പോൾ, എനിക്കു അവളുടെ
സഹോദരിയോടു വെറുപ്പു തോന്നിയതുപോലെ
അവളോടും വെറുപ്പു തോന്നി. 19 എന്നിട്ടും അവൾ
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു പരസംഗം ചെയ്ത
തന്റെ യൌവനകാലം ഓർത്തു പരസംഗം
വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. 20 കഴുതകളുടെ ലിംഗംപോലെ
ലിംഗവും കുതിരകളുടെ ബീജസ്രവണംപോലെ
ബീജസ്രവണവും ഉള്ള ജാരന്മാരെ അവൾ
മോഹിച്ചു. 21 ഇങ്ങനെ നിന്റെ യൌവനസ്തനങ്ങൾ
നിമിത്തം മിസ്രയീമ്യർ നിന്റെ കുജാഗ്രങ്ങളെ
ഞെക്കിയതായ നിന്റെ യൌവനത്തിലെ ദുഷ്കൎമ്മം
നീ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. 22 അതുകൊണ്ടു
ഒഹൊലീബയേ, യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബാബേല്ക്കാർ,
കല്ദയർ ഒക്കെയും, പെക്കോദ്യർ, ശോവ്യർ, 23
കോവ്യർ, അശ്ശൂര്യർ ഒക്കെയും എന്നിങ്ങനെ

മനോഹരയുവാക്കളും ദേശാധിപതികളും
സ്ഥാനാപതികളും ഒട്ടൊഴിയാതെ പ്രഭുക്കന്മാരും
വിശ്രുതന്മാരും കുതിരപ്പുറത്തു കയറി
ഓടിക്കുന്നവരുമായി, നിനക്കു വെറുപ്പു
തോന്നിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ ജാരന്മാരെ ഞാൻ
നിനക്കു വിരോധമായി ഉണർത്തി ചുറ്റും നിന്റെ
നേരെ വരുത്തും. 24 അവർ അനവധി രഥങ്ങളും
വണ്ടികളും ഒരു ജനസമൂഹവുമായി നിന്റെ നേരെ
വരും; അവർ പരിചയും പലകയും പിടിച്ചു
തലക്കോരിക ഇട്ടുംകൊണ്ടു നിന്നെ വന്നു വളയും;
ഞാൻ ന്യായവിധി അവക്കു ഭരമേല്പിക്കും; അവർ
തങ്ങളുടെ ന്യായങ്ങൾക്കു അനുസാരമായി
നിന്നെ ന്യായം വിധിക്കും. 25 ഞാൻ എന്റെ
തീക്ഷ്ണത നിന്റെ നേരെ പ്രയോഗിക്കും; അവർ
ക്രോധത്തോടെ നിന്നോടു പെരുമാറും; അവർ
നിന്റെ മൂക്കും ചെവിയും ചെത്തിക്കളയും; നിനക്കു
ശേഷിപ്പുള്ളവർ വാൾകൊണ്ടു വീഴും; അവർ
നിന്റെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകും; നിനക്കു ശേഷിപ്പുള്ളവർ
തീക്കിരയാകും. 26 അവർ നിന്റെ വസ്ത്രം
ഉരിഞ്ഞു ആഭരണങ്ങളെ എടുത്തുകളയും.
27 ഇങ്ങനെ ഞാൻ നിന്റെ ദുർമ്മര്യാദയും,
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
വേശ്യാവൃത്തിയും നിർത്തലാക്കും; നീ ഇനി അവരെ
തലപൊക്കി നോക്കുകയില്ല, മിസ്രയീമിനെ
ഓർക്കുകയുമില്ല. 28 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്നെ നീ
പകെക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ, നിനക്കു വെറുപ്പു
തോന്നുന്നവരുടെ കയ്യിൽ തന്നേ, ഏല്പിക്കും. 29

അവർ പകയോടെ നിന്നോടു പെരുമാറി,
നിന്റെ സമ്പാദ്യം ഒക്കെയും എടുത്തു, നിന്നെ
നഗ്നയും അനാവൃതയും ആക്കിവിടും; അങ്ങനെ
നിന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ നഗ്നതയും നിന്റെ
ദുർമ്മര്യാദയും പരസംഗങ്ങളും വെളിപ്പെട്ടുവരും.
30 നീ ജാതികളോടു ചേന്നു പരസംഗം
ചെയ്തതുകൊണ്ടും അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളാൽ
നിന്നെത്തന്നേ മലിനയാക്കിയതുകൊണ്ടും ഇതു
നിനക്കു ഭവിക്കും. 31 നീ സഹോദരിയുടെ വഴിയിൽ
നടന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവളുടെ പാനപാത്രം
നിന്റെ കയ്യിൽ തരും. 32 യഹോവയായ കത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ സഹോദരിയുടെ
കുഴിയും വട്ടവും ഉള്ള പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു
കുടിച്ചു നിന്ദെക്കും പരിഹാസത്തിന്നും
വിഷയമായ്തീരും; അതിൽ വളരെ കൊള്ളുമല്ലോ.
33 സ്തംഭനവും ശൂന്യതയുമുള്ള പാനപാത്രമായി
നിന്റെ സഹോദരി ശമര്യ്യരുടെ പാനപാത്രമായ
ലഹരിയും ദുഃഖവുംകൊണ്ടു നീ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
34 നീ അതു കുടിച്ചു വറ്റിച്ചു ഉടെച്ചു കഷണങ്ങളെ
നക്കി നിന്റെ മുലകളെ കീറിക്കളയും;
ഞാൻ അതു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയായ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 35
ആകയാൽ യഹോവയായ കത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ എന്നെ മറന്നു എന്നെ
നിന്റെ പിറകിൽ എറിഞ്ഞുകളകകൊണ്ടു നീ
നിന്റെ ദുർമ്മര്യാദയും പരസംഗവും വഹിക്ക. 36
പിന്നെയും യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ ഒഹൊലയെയും
ഒഹൊലീബയെയും ന്യായംവിധിക്കുമോ? എന്നാൽ

അവരുടെ മ്ലേച്ഛതകളെ അവരോടു അറിയിക്ക. 37
അവർ വ്യഭിചാരം ചെയ്തു, അവരുടെ കയ്യിൽ
രക്തം ഉണ്ടു; തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളോടു അവർ
വ്യഭിചാരം ചെയ്തു; അവർ എനിക്കു പ്രസവിച്ച
മക്കളെ അവെക്കു ഭോജനമായി അഗ്നിപ്രവേശം
ചെയ്യിച്ചു. 38 ഒന്നുകൂടെ അവർ എന്നോടു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു: അന്നാളിൽ തന്നേ അവർ
എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ തീണ്ടിച്ചു എന്റെ
ശബ്ബത്തുകളെ അശുദ്ധമാക്കി. 39 അവർ
തങ്ങളുടെ മക്കളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
കൊന്ന ശേഷം അന്നു തന്നേ അവർ എന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അശുദ്ധമാക്കേണ്ടതിന്നു
അതിലേക്കു വന്നു; ഇങ്ങനെയത്രേ അവർ
എന്റെ ആലയത്തിന്റെ നടുവിൽ ചെയ്തതു. 40
ഇതുകൂടാതെ, ദൂരത്തുനിന്നു വന്ന പുരുഷന്മാർക്കു
അവർ ആളയച്ചു; ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്ന ഉടനെ അവർ വന്നു; അവർക്കു
വേണ്ടി നീ കുളിച്ചു, കണ്ണിൽ മഷി എഴുതി,
ആഭരണം അണിഞ്ഞു, 41 ഭംഗിയുള്ളോരു
കട്ടിലിന്മേൽ ഇരുന്നു, അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു മേശ
ഒരുക്കി, അതിന്മേൽ എന്റെ കുന്തുരുക്കവും
എണ്ണയും വെച്ചു. 42 നിർഭയമായിരിക്കുന്ന ഒരു
പുരുഷാരത്തിന്റെ ഘോഷം അവളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ജനസമൂഹത്തിലെ പുരുഷന്മാരുടെ
അടുക്കൽ അവർ ആളയച്ചു, മരുഭൂമിയിൽനിന്നു
കുടിയന്മാരെ കൊണ്ടുവന്നു; അവർ അവരുടെ
കൈക്കു വളയിടുകയും തലയിൽ ഭംഗിയുള്ള
കിരീടങ്ങൾ വെക്കയും ചെയ്തു. 43 അപ്പോൾ
ഞാൻ: കിഴവിയായവൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യും;

ഇപ്പോൾ അവർ അവളോടും അവൾ അവരോടും
പരസംഗം ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങനെ
വേശ്യയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതുപോലെ അവർ
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അതെ അവർ
കാമുകികളായ ഒഹൊലയുടെ അടുക്കലും
ഒഹൊലീബയുടെ അടുക്കലും ചെന്നു. 45 എന്നാൽ
നീതിമാന്മാരായ പുരുഷന്മാർ വ്യഭിചാരിണികൾക്കു
തക്ക ന്യായപ്രകാരവും രക്തപാതകികൾക്കു തക്ക
ന്യായപ്രകാരവും അവരെ ന്യായം വിധിക്കും; അവർ
വ്യഭിചാരിണികളല്ലോ; അവരുടെ കയ്യിൽ രക്തവും
ഉണ്ടു. 46 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അവരുടെ നേരെ ഒരു സഭ
കൂട്ടി അവരെ പരിഭ്രമത്തിന്നും കവർച്ചെക്കും
ഏല്പിക്കും. 47 ആ സഭ അവരെ കല്ലെറിഞ്ഞു
വാൾകൊണ്ടു വെട്ടിക്കളയും; അവരുടെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും അവർ കൊന്നു
അവരുടെ വീടുകളെ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും.
48 ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ദുർമ്മര്യാദപോലെ
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സകലസ്ത്രീകളും ഒരു പാഠം
പഠിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദുർമ്മര്യാദ ദേശത്തുനിന്നു
നീക്കിക്കളയും. 49 അങ്ങനെ അവർ നിങ്ങളുടെ
ദുർമ്മര്യാദെക്കു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു പകരം
ചെയ്യും; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളെ ചുമക്കേണ്ടിവരും; ഞാൻ
യഹോവയായ കർത്താവു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.
24 ഒമ്പതാം ആണ്ടു പത്താം മാസം,
പത്താം തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
ഈ തിയ്യതി ഇന്നത്തെ തിയ്യതി തന്നേ,

എഴുതിവെക്കുക; ഇന്നുതന്നേ ബാബേൽരാജാവു
യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 നീ
മത്സരഗൃഹത്തോടു ഒരു ഉപമ പ്രസ്താവിച്ചു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ ഒരു കുട്ടകം അടുപ്പത്തു
വെക്ക; വെച്ചു അതിൽ വെള്ളം ഒഴിക്ക. 4
മാംസകഷണങ്ങൾ, തുട, കൈക്കുറകു
മുതലായ നല്ല കഷണങ്ങൾ ഒക്കെയും തന്നേ
എടുത്തു അതിൽ ഇടുക; ഉത്തമമായ
അസ്ഥിഖണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടു അതിനെ നിറെക്കുക.
5 ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വിശേഷമായതിനെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു, അതിന്റെ കീഴെ വിറകു
അടുക്കി അതിനെ നല്ലവണ്ണം പുഴുങ്ങുക; അതിന്റെ
അസ്ഥികൾ അതിന്നകത്തു കിടന്നു വേകട്ടെ. 6
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അകത്തു ക്ലാവുള്ളതും
ക്ലാവു വിട്ടുപോകാത്തതുമായ കുട്ടകത്തിന്നു,
രക്തപാതകമുള്ള നഗരത്തിന്നു തന്നേ, അയ്യോ
കഷ്ടം! അതിനെ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി
പുറത്തെടുക്ക; ചീട്ടു അതിന്മേൽ വീണിട്ടില്ല.
7 അവൾ ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രക്തം
അവളുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു; അവൾ അതു വെറും
പാറമേലത്രേ ചൊരിഞ്ഞതു; മണ്ണുകൊണ്ടു
മൂടുവാൻ തക്കവണ്ണം അതു നിലത്തു ഒഴിച്ചില്ല.
8 ക്രോധം വരുത്തേണ്ടതിന്നും പ്രതികാരം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നും ഞാൻ, അവൾ ചൊരിഞ്ഞ
രക്തം മൂടിപ്പോകാതവണ്ണം അതിനെ വെറും
പാറമേൽ തന്നേ നിൎത്തിയിരിക്കുന്നു. 9
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു

ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: രക്തപാതകങ്ങളുടെ
നഗരത്തിന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! ഞാൻ
വിറകുകൂമ്പാരം വലുതാക്കും. 10 വിറകു കൂട്ടുക; തീ
കത്തിക്ക; മാംസം വേകട്ടെ; ചാറു കുറുകട്ടെ;
അസ്ഥികൾ വെന്തുപോകട്ടെ. 11 അതിന്റെ
താമ്രം കാഞ്ഞു വെന്തുപോകേണ്ടതിന്നു
അതിന്റെ കറ അതിൽ ഉരുകേണ്ടതിന്നും
അതിന്റെ ക്ലാവു ഇല്ലാതെയാകേണ്ടതിന്നും അതു
ഒഴിച്ചെടുത്തു കനലിന്മേൽ വെക്കുക. 12 അവൾ
അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു തളൎന്നുപോയി; അവളുടെ
കനത്ത ക്ലാവു അവളെ വിട്ടുപോകുന്നില്ല.
അവളുടെ ക്ലാവു തീയാലും വിട്ടുപോകുന്നില്ല. 13
നിന്റെ മലിനമായ ദുൎമ്മൎയ്യാദനിമിത്തം ഞാൻ നിന്നെ
ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടും നീ ശുദ്ധമാകായ്കയാൽ
ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം നിന്റെമേൽ
തീൎക്കുവോളം ഇനി നിന്റെ മലിനത നീങ്ങി നീ
ശുദ്ധയായ്തീരുകയില്ല. 14 യഹോവയായ
ഞാൻ അതു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതു
സംഭവിക്കും; ഞാൻ അതു അനുഷ്ഠിക്കും;
ഞാൻ പിന്മാറുകയില്ല, ആദരിക്കയില്ല,
സഹതപിക്കയുമില്ല, നിന്റെ നടപ്പിന്നും
ക്രിയകൾക്കും തക്കവണ്ണം അവർ നിന്നെ
ന്യായം വിധിക്കും എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 15 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
16 മനുഷ്യപുത്രാ, ഞാൻ നിന്റെ കണ്ണിന്റെ
ആനന്ദമായവളെ ഒരേ അടിയാൽ നിങ്കൽനിന്നു
എടുത്തുകളയും; നീ വിലപിക്കയോ കരകയോ
കണ്ണുനീർ വാൎക്കുകയോ ചെയ്യരുതു. 17 നീ

മൌനമായി നെടുവീപ്പിട്ടുകൊൾക; മൃതവിലാപം
കഴിക്കരുതു; തലെക്കു തലപ്പാവു കെട്ടി കാലിന്നു
ചെരിപ്പിടുക; അധരം മൂടരുതു; മറ്റുള്ളവർ
കൊടുത്തയക്കുന്ന അപ്പം തിന്നുകയും അരുതു.
18 അങ്ങനെ ഞാൻ രാവിലെ ജനത്തോടു
സംസാരിച്ചു; വൈകുന്നേരത്തു എന്റെ ഭായ്യ മരിച്ചു;
എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ പിറ്റെ
രാവിലെ ചെയ്തു. 19 അപ്പോൾ ജനം എന്നോടു:
നീ ഈ ചെയ്യുന്നതിന്റെ അത്ഥം എന്തു?
ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരികയില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 20 അതിന്നു ഞാൻ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 21 നീ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവയായ കത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ഗവ്വിക്കുന്ന ശരണവും
നിങ്ങളുടെ കണ്ണിന്റെ ആനന്ദവും നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തിന്റെ വാഞ്ഛയും ആയിരിക്കുന്ന എന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ ഞാൻ അശുദ്ധമാക്കും;
നിങ്ങൾ വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും വാൾകൊണ്ടു വീഴും. 22 ഞാൻ
ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും അന്നു ചെയ്യും;
നിങ്ങൾ അധരം മൂടാതെയും മറ്റുള്ളവർ
കൊടുത്തയക്കുന്ന അപ്പം തിന്നാതെയും ഇരിക്കും.
23 നിങ്ങളുടെ തലപ്പാവു തലയിലും ചെരിപ്പു
കാലിലും ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ വിലപിക്കയോ
കരകയോ ചെയ്യാതെ നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളിൽ
തന്നേ ക്ഷയിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി ഞരങ്ങും.
24 ഇങ്ങനെ യെഹെസ്കേൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരടയാളം

ആയിരിക്കും; അവൻ ചെയ്തതുപോലെ ഒക്കെയും
നിങ്ങളും ചെയ്യും; അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവയായ കർത്താവു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 25 മനുഷ്യപുത്രാ, അവരുടെ ശരണവും
അവരുടെ മഹത്വമുള്ള സന്തോഷവും
അവരുടെ കണ്ണിന്റെ ആനന്ദവും അവരുടെ
ഹൃദയവാഞ്ഛയും ആയിരിക്കുന്നതിനെയും
അവരുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ഞാൻ
അവരിൽനിന്നു എടുത്തുകളയുന്ന നാളിൽ, 26 ആ
നാളിൽ തന്നേ, ചാടിപ്പോകുന്ന ഒരുത്തൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു വസ്തുത നിന്നെ
പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കും; 27 ചാടിപ്പോയവനോടു
സംസാരിപ്പാൻ അന്നു നിന്റെ വായ് തുറക്കും; നീ
ഇനി മൌനമായിരിക്കാതെ സംസാരിക്കും;
അങ്ങനെ നീ അവക്കു ഒരു അടയാളമായിരിക്കും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും.

25 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
നീ അമ്മോന്യരുടെനേരെ മുഖംതിരിച്ചു
അവരെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു അമ്മോന്യരോടു
പറയേണ്ടതു: 3 യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
വചനം കേൾപ്പിൻ; യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം
അശുദ്ധമായ്തീർന്നപ്പോൾ നീ അതിനെയും,
യിസ്രായേൽദേശം ശൂന്യമായ്തീർന്നപ്പോൾ
അതിനെയും, യെഹൂദാഗൃഹം പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോയപ്പോൾ അവരെയും ചൊല്ലി നന്നായി
എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു 4 ഞാൻ നിന്നെ
കിഴക്കുള്ളവക്കു കൈവശമാക്കിക്കൊടുക്കും;

അവർ നിങ്കൽ പാളയമടിച്ചു, നിവാസങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കും; അവർ നിന്റെ ഫലം തിന്നുകയും നിന്റെ
പാൽ കുടിക്കയും ചെയ്യും. 5 ഞാൻ രബ്ബയെ
ഒട്ടകങ്ങൾക്കു കിടപ്പിടവും അമ്മോന്യരെ ആട്ടിൻ
കൂട്ടങ്ങൾക്കു താവളവും ആക്കും; ഞാൻ യഹോവ
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 6 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യിസ്രായേൽദേശത്തെക്കുറിച്ചു നീ കൈകൊട്ടി
കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടി സർവ്വനിന്ദയോടുംകൂടെ
ഹൃദയപൂർവ്വം സന്തോഷിച്ചതുകൊണ്ടു, 7 ഞാൻ
നിന്റെ നേരെ കൈ നീട്ടി നിന്നെ ജാതികൾക്കു
കവർച്ചയായി കൊടുക്കും; ഞാൻ നിന്നെ
വംശങ്ങളിൽനിന്നു ഛേദിച്ചു ദേശങ്ങളിൽ നിന്നു
മുടിച്ചു നശപ്പിച്ചുകളയും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു
നീ അറിയും. 8 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യെഹൂദാഗൃഹം
സകല ജാതികളെയുംപോലെയത്രേ എന്നു
മോവാബും സേയീരും പറയുന്നതുകൊണ്ടു, 9
ഞാൻ മോവാബിന്റെ പാർശ്വത്തെ അതിന്റെ
അതൃത്തികളിലുള്ള പട്ടണങ്ങളായി ദേശത്തിന്റെ
മഹത്വമായ ബേത്ത്-യെശീമോത്ത്, ബാൽ-
മെയോൻ, കീർയ്യഥയീം എന്നീ പട്ടണങ്ങൾമുതൽ
തുറന്നുവെച്ചു 10 അവയെ അമ്മോന്യർ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഓർക്കപ്പെടാതെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു അമ്മോന്യരോടുകൂടെ
കിഴക്കുള്ളവർക്കു കൈവശമാക്കിക്കൊടുക്കും. 11
ഇങ്ങനെ ഞാൻ മോവാബിൽ ന്യായവിധി
നടത്തും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ
അറിയും. 12 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഏദോം യെഹൂദാഗൃഹത്തോടു
പ്രതികാരം ചെയ്തു പകരം വീട്ടി ഏറ്റവും കുറ്റം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 13 അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ
ഏദോമിന്റെ നേരെ കൈ നീട്ടി അതിൽനിന്നു
മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും ഛേദിച്ചു അതിനെ
ശൂന്യമാക്കിക്കളയും; തേമാൻ മുതൽ ദേദാൻ വരെ
അവർ വാളിനാൽ വീഴും. 14 ഞാൻ എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേൽമുഖാന്തരം എദോമിനോടു പ്രതികാരം
നടത്തും; അവർ എന്റെ കോപത്തിന്നും എന്റെ
ക്രോധത്തിന്നും തക്കവണ്ണം എദോമിനോടു
ചെയ്യും; അപ്പോൾ അവർ എന്റെ പ്രതികാരം
അറിയും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 15 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഫെലിസ്ത്യർ
പ്രതികാരം ചെയ്തു പൂർവ്വദ്വേഷത്തോടും നാശം
വരുത്തുവാൻ നിന്ദാഹൃദയത്തോടും കൂടെ
പകരം വീട്ടിയിരിക്കകൊണ്ടു 16 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി
ക്രേത്യരെ സംഹരിച്ചു കടല്ക്കരയിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവരെ നശിപ്പിച്ചുകളയും. 17 ഞാൻ
ക്രോധശിക്ഷകളോടുകൂടെ അവരോടു
മഹാപ്രതികാരം നടത്തും; ഞാൻ പ്രതികാരം
അവരോടു നടത്തുമ്പോൾ, ഞാൻ യഹോവ എന്നു
അവർ അറിയും.

26 പതിനൊന്നാം ആണ്ടു ഒന്നാം
തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,

യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു: നന്നായി, ജാതികളുടെ
വാതിലായിരുന്നവൾ തകന്നുപോയി; അവൾ
എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവൾ
ശൂന്യമായ്തീന്നിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിറയും എന്നു
സോർ പറയുന്നതുകൊണ്ടു 3 യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സോരേ,
ഞാൻ നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു; സമുദ്രം
തന്റെ തിരകളെ കയറിവരുമാറാക്കുന്നതുപോലെ
ഞാൻ അനേകം ജാതികളെ നിന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടുവരുമാറാക്കും. 4 അവർ സോരിന്റെ
മതിലുകളെ നശിപ്പിച്ചു, അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങളെ
ഇടിച്ചുകളയും; ഞാൻ അതിന്റെ പൊടി
അടിച്ചുവാരിക്കളഞ്ഞു അതിനെ വെറും
പാറയാക്കും. 5 അതു സമുദ്രത്തിന്റെ നടുവിൽ
വലവിരിക്കുന്നതിന്നുള്ള സ്ഥലമായ്തീരും;
ഞാൻ അതു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
യഹോവയായ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു;
അതു ജാതികൾക്കു കവച്ച്യായ്തീരും. 6
നാട്ടുപുറത്തുള്ള അതിന്റെ പുത്രിമാരെ
വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു
അവർ അറിയും. 7 യഹോവയായ കത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ വടക്കുനിന്നു
രാജാധിരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന
ബാബേൽരാജാവിനെ കുതിരകളോടും
രഥങ്ങളോടും കുതിരച്ചേവകരോടും
ജനസമൂഹത്തോടും വളരെ പടജ്ജനത്തോടും
കൂടെ സോരിന്നുനേരെ വരുത്തും. 8 അവൻ
നാട്ടുപുറത്തുള്ള നിന്റെ പുത്രിമാരെ വാൾകൊണ്ടു
കൊല്ലും; അവൻ നിന്റെ നേരെ കൊത്തളം

പണിതു വാടകോരി നിന്റെ നേരെ ഒരു മറ
നിത്തും. 9 അവൻ നിന്റെ മതിലുകളുടെ നേരെ
യന്ത്രമുട്ടികളെ വെച്ചു കോടാലികൊണ്ടു നിന്റെ
ഗോപുരങ്ങളെ തകർത്തുകളയും. 10 അവന്റെ
കുതിരകളുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു കിളരുന്ന പൊടി
നിന്നെ മൂടും; മതിൽ ഇടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന
പട്ടണത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതുപോലെ അവൻ
നിന്റെ ഗോപുരങ്ങളിൽകൂടി കടക്കുമ്പോൾ
കുതിരച്ചേവകരുടെയും ചക്രങ്ങളുടെയും
രഥങ്ങളുടെയും മുഴക്കംകൊണ്ടു നിന്റെ
മതിലുകൾ കുലുങ്ങിപ്പോകും. 11 തന്റെ
കുതിരകളുടെ കുളമ്പുകൊണ്ടു അവൻ നിന്റെ
സകലവീഥികളെയും മെതിച്ചുകളയും; നിന്റെ
ജനത്തെ അവൻ വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലും; നിന്റെ
ബലമുള്ള തൂണുകൾ നിലത്തു വീണുകിടക്കും. 12
അവർ നിന്റെ സമ്പത്തു കവന്നു നിന്റെ ചരക്കു
കൊള്ളയിട്ടു നിന്റെ മതിലുകൾ ഇടിച്ചു നിന്റെ
മനോഹരഭവനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കും; നിന്റെ കല്ലും
മരവും മണ്ണും എല്ലാം അവർ വെള്ളത്തിൽ
ഇട്ടുകളയും. 13 നിന്റെ പാട്ടുകളുടെ ഘോഷം
ഞാൻ ഇല്ലാതാക്കും; നിന്റെ വീണകളുടെ
നാദം ഇനി കേൾക്കയുമില്ല. 14 ഞാൻ നിന്നെ
വെറുമ്പാറയാക്കും; നീ വലവിരിപ്പാനുള്ള
സ്ഥലമായ്തീരും; നിന്നെ ഇനി പണികയില്ല;
യഹോവയായ ഞാൻ അതു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
15 യഹോവയായ കർത്താവു സോരിനോടു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിഹതന്മാർ
ഞരങ്ങുമ്പോഴും നിന്റെ നടുവിൽ സംഹാരം

നടക്കുമ്പോഴും നിന്റെ വീഴ്ചയുടെ ഒച്ചയാൽ
ദ്വീപുകൾ നടുങ്ങിപ്പോകയില്ലയോ? 16 അപ്പോൾ
സമുദ്രത്തിലെ സകലപ്രഭുക്കന്മാരും സിംഹാസനം
വിട്ടിറങ്ങി, അങ്കികളെ നീക്കി വിചിത്രവസ്ത്രങ്ങളെ
അഴിച്ചുവെക്കും; അവർ വിറയൽപൂണ്ടു
നിലത്തിരുന്നു മാത്രതോറും വിറെച്ചുകൊണ്ടു
നിന്നെക്കുറിച്ചു സ്തംഭിച്ചുപോകും. 17 അവർ
നിന്നെച്ചൊല്ലി ഒരു വിലാപം തുടങ്ങി
നിന്നെക്കുറിച്ചു പറയും: സമുദ്രസഞ്ചാരികൾ
പാൎത്തതും കീൎത്തിപ്പെട്ടതുമായ പട്ടണമേ, നീ
എങ്ങനെ നശിച്ചിരിക്കുന്നു; നീയും നിന്റെ
നിവാസികളും സമുദ്രത്തിൽ പ്രാബല്യം
പ്രാപിച്ചിരുന്നു അതിലെ സകലനിവാസികൾക്കും
നിങ്ങളെ പേടിയായിരുന്നുവല്ലോ! 18 ഇപ്പോൾ
നിന്റെ വീഴ്ചയുടെ നാളിൽ ദ്വീപുകൾ വിറെക്കും;
അതെ, സമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപുകൾ നിന്റെ
നിൎയ്യാണത്തിങ്കൽ ഭ്രമിച്ചുപോകും. 19 യഹോവയായ
കൎത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിന്നെ നിവാസികൾ ഇല്ലാത്ത പട്ടണങ്ങളെപ്പോലെ
ശൂന്യപട്ടണം ആക്കുമ്പോഴും ഞാൻ നിന്റെമേൽ
ആഴിയെ വരുത്തി പെരുവെള്ളം നിന്നെ
മൂടുമ്പോഴും, 20 ഞാൻ നിന്നെ കുഴിയിൽ
ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ പുരാതനജനത്തിന്റെ
അടുക്കൽ ഇറക്കുകയും നിനക്കു നിവാസികൾ
ഇല്ലാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നും നീ ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തു നിലനില്ക്കാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ നിന്നെ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിൽ,
പുരാതനശൂന്യങ്ങളിൽ തന്നേ, കുഴിയിൽ
ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ പാൎപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 21

ഞാൻ നിന്നെ ശീഘ്രനാശത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; നീ
ഇല്ലാതെ ആയ്പോകും; നിന്നെ അന്വേഷിച്ചാലും
ഇനി ഒരിക്കലും നിന്നെ കണ്ടെത്തുകയില്ല എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
27 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
സോരിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വിലാപം തുടങ്ങി
സോരിനോടു പറയേണ്ടതു: 3 തുറമുഖങ്ങളിൽ
പാർക്കുന്നവളും ഏറിയ ദ്വീപുകളിലെ ജാതികളുടെ
വ്യാപാരിയും ആയുള്ളോവേ, യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സോരേ,
ഞാൻ പൂർണ്ണസുന്ദരിയാകുന്നു എന്നു നീ
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 നിന്റെ രാജ്യം സമുദ്രമദ്ധ്യേ
ഇരിക്കുന്നു; നിന്നെ പണിതവർ നിന്റെ
സൌന്ദര്യത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 5
സെനീരിലെ സരളമരംകൊണ്ടു അവർ നിന്റെ
പാർശ്വം ഒക്കെയും പണിതു; നിനക്കു പാമരം
ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു അവർ ലെബാനോനിൽനിന്നു
ദേവദാരുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു. 6 ബാശാനിലെ
കരുവേലംകൊണ്ടു അവർ നിന്റെ തണ്ടുകളെ
ഉണ്ടാക്കി; കിത്തീംദ്വീപുകളിൽനിന്നുള്ള
പുന്നമരത്തിൽ ആനക്കൊമ്പു പതിച്ചു
നിനക്കു തട്ടുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 7
നിനക്കു കൊടിയായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ കപ്പൽപായ് മിസ്രയീമിൽനിന്നുള്ള
വിചിത്രശണപടംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു;
എലീശാദ്വീപുകളിൽനിന്നുള്ള ധൂമ്രപടവും
രക്താംബരവും നിന്റെ വിതാനമായിരുന്നു. 8
സീദോനിലെയും അർവ്വാദിലെയും നിവാസികൾ

നിന്റെ തണ്ടേലന്മാരായിരുന്നു; സോരേ, നിന്നിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനികൾ നിന്റെ മാലുമികൾ
ആയിരുന്നു. 9 ഗെബലിലെ മൂപ്പന്മാരും അതിലെ
ജ്ഞാനികളും നിന്റെ ഓരായപ്പണിക്കാരായിരുന്നു;
സമുദ്രത്തിലെ എല്ലാകപ്പലുകളും അവയുടെ
കപ്പല്ക്കാരും നിന്റെ കച്ചവടം നടത്തേണ്ടതിന്നു
നിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 പാസികളും ലൂദ്യരും
പൂത്യരും യോദ്ധാക്കളായി നിന്റെ സൈന്യത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ പരിചയും തലക്കോരികയും
നിന്നിൽ തൂക്കി നിനക്കു ഭംഗിപിടിപ്പിച്ചു. 11
അർവ്വാദ്യർ നിന്റെ സൈന്യത്തോടുകൂടെ ചുറ്റും
നിന്റെ മതിലുകളിന്മേലും ഗമ്മാദ്യർ നിന്റെ
ഗോപുരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ
നിന്റെ മതിലുകളിന്മേൽ ചുറ്റും പരിച തൂക്കി
നിന്റെ സൌന്ദര്യത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കി. 12
തർശീശ് സകലവിധസമ്പത്തിന്റെയും
പെരുപ്പംനിമിത്തം നിന്റെ വ്യാപാരിയായിരുന്നു;
വെള്ളി, ഇരിമ്പു, വെള്ളീയം, കാരീയം എന്നിവ
അവർ നിന്റെ ചരക്കിന്നു പകരം തന്നു. 13
യാവാൻ, തൂബാൽ, മേശക്ക് എന്നിവർ നിന്റെ
വ്യാപാരികൾ ആയിരുന്നു; അവർ ആളുകളെയും
താമ്രസാധനങ്ങളെയും നിന്റെ ചരക്കിന്നു പകരം
തന്നു. 14 തോഗർമ്മാഗൃഹക്കാർ നിന്റെ ചരക്കിന്നു
പകരം കുതിരകളെയും പടക്കുതിരകളെയും
കോവർകഴുതകളെയും തന്നു. 15 ദെദാന്യർ നിന്റെ
വ്യാപാരികളായിരുന്നു; അനേകം ദ്വീപുകൾ നിന്റെ
അധീനത്തിലെ വ്യാപാരദേശങ്ങളായിരുന്നു; അവർ
ആനക്കൊമ്പും കരിമരവും നിനക്കു കപ്പം
കൊണ്ടുവന്നു. 16 നിന്റെ പണിത്തരങ്ങളുടെ

പെരുപ്പംനിമിത്തം അരാം നിന്റെ വ്യാപാരി
ആയിരുന്നു; അവർ മരതകവും ധൂമ്രവസ്ത്രവും
വിചിത്രവസ്ത്രവും ശണപടവും പവിഴവും
പത്മരാഗവും നിന്റെ ചരക്കിന്നു പകരം തന്നു. 17
യെഹൂദയും യിസ്രായേൽദേശവും നിന്റെ
വ്യാപാരികളായിരുന്നു; അവർ മിന്നീത്തിലെ
കോതമ്പും പലഹാരവും തേനും എണ്ണയും
പരിമളതൈലവും നിന്റെ ചരക്കിന്നു പകരം തന്നു.
18 ദമ്മേശേക്ക് നിന്റെ പണിത്തരങ്ങളുടെ
പെരുപ്പംനിമിത്തവും സകലവിധസമ്പത്തിന്റെയും
പെരുപ്പംനിമിത്തവും ഹെൽബോനിലെ വീഞ്ഞും
വെളുത്ത ആട്ടുരോമവുംകൊണ്ടു നിന്റെ വ്യാപാരി
ആയിരുന്നു. 19 വെദാന്യരും ഊസാലിലെ
യാവാന്യരും നിന്റെ ചരക്കുകൊണ്ടു
വ്യാപാരം ചെയ്തു; മിനുസമുള്ള ഇരിമ്പും
വഴനത്തോലും വയമ്പും നിന്റെ ചരക്കിന്റെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 20 ദെദാൻ
കുതിരപ്പുറത്തിടുന്ന വിശിഷ്ടപടംകൊണ്ടു
നിന്റെ വ്യാപാരിയായിരുന്നു; 21 അരബികളും
കേദാപ്രഭുക്കന്മാരൊക്കെയും നിനക്കധീനരായ
വ്യാപാരികൾ ആയിരുന്നു; കുഞ്ഞാടുകൾ,
ആട്ടുകൊറ്റന്മാർ, കോലാടുകൾ എന്നിവകൊണ്ടു
അവർ നിന്റെ കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു. 22
ശെബയിലെയും രമയിലെയും വ്യാപാരികൾ
നിന്റെ കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു; അവർ
മേത്തരമായ സകലവിധപരിമളതൈലവും
സകലവിധരത്നങ്ങളും പൊന്നും നിന്റെ ചരക്കിന്നു
പകരം തന്നു. 23 ഹാരാനും കല്നെയും ഏദെനും
ശെബാവ്യാപാരികളും അശ്ശൂരും കില്മദും

നിന്റെ കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു. 24 അവർ
വിശിഷ്ടസാധനങ്ങളും ചിത്രത്തയ്യലുള്ള
ധൂമ്രപ്പുതെപ്പുകളും പരവതാനികളും
ബലത്തിൽ പിരിച്ച കയറുകളും നിന്റെ
ചരക്കിന്നു പകരം തന്നു. 25 തർശീശ് കപ്പലുകൾ
നിനക്കു ചരക്കു കൊണ്ടുവന്നു; നീ
പരിപൂർണ്ണയും സമുദ്രമദ്ധ്യേ അതിധനികയും
ആയിത്തീർന്നു. 26 നിന്റെ തണ്ടേലന്മാർ നിന്നെ
പുറങ്കടലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; കിഴക്കൻ കാറ്റു
സമുദ്രമദ്ധ്യേവെച്ചു നിന്നെ ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു.
27 നിന്റെ സമ്പത്തും ചരക്കും കച്ചവടവും
കപ്പല്ക്കാരും മാലുമികളും ഓരായപ്പണിക്കാരും
കുറ്റിക്കാരും നിന്നിലുള്ള സകലയോദ്ധാക്കളും
നിന്റെ അകത്തുള്ള സർവ്വജനസമൂഹത്തോടും കൂടെ
നിന്റെ വീഴ്ചയുടെ നാളിൽ സമുദ്രമദ്ധ്യേ വീഴും.
28 നിന്റെ മാലുമികളുടെ നിലവിളികൊണ്ടു
കപ്പൽകൂട്ടങ്ങൾ നടുങ്ങിപ്പോകും. 29
തണ്ടേലന്മാരൊക്കെയും കപ്പല്ക്കാരും കടലിലെ
മാലുമികൾ എല്ലാവരും കപ്പലുകളിൽനിന്നു ഇറങ്ങി
കരയിൽ നില്ക്കും. 30 അവർ കൈപ്പോടെ
ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു തലയൽ പൂഴി വാരിയിട്ടു
ചാരത്തിൽ കിടന്നുരുളുകയും 31 നിന്നെച്ചൊല്ലി
മൊട്ടയടിച്ച രട്ടുടുക്കയും നിന്നെക്കുറിച്ചു
മനോവ്യസനത്തോടും കൈപ്പുള്ള വിലാപത്തോടും
കൂടെ കരകയും ചെയ്യും. 32 തങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിൽ
അവർ നിന്നെച്ചൊല്ലി ഒരു വിലാപം തുടങ്ങി
നിന്നെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുന്നതു: സമുദ്രമദ്ധ്യേ
നശിച്ചുപോയ സോരിനെപ്പോലെ ഏതൊരു
നഗരമുള്ളു? 33 നിന്റെ ചരക്കു സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു

കയറിവന്നപ്പോൾ, നീ ഏറിയ വംശങ്ങൾക്കു
തൃപ്തിവരുത്തി നിന്റെ സമ്പത്തിന്റെയും
വ്യാപാരത്തിന്റെയും പെരുപ്പംകൊണ്ടു ഭൂമിയിലെ
രാജാക്കന്മാരെ സമ്പന്നന്മാരാക്കി. 34 ഇപ്പോൾ നീ
സമുദ്രത്തിൽനിന്നു തകന്നു പൊയ്പോയി;
നിന്റെ വ്യാപാരസമ്പത്തും നിന്റെ അകത്തുള്ള
ജനസമൂഹമൊക്കെയും വെള്ളത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ
വീണിരിക്കുന്നു. 35 ദ്വീപുവാസികളൊക്കെയും
നിന്നെക്കുറിച്ചു സ്തംഭിച്ചുപോകുന്നു; അവരുടെ
രാജാക്കന്മാർ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു മുഖം വാടി
നില്ക്കുന്നു. 36 ജാതികളിലെ വ്യാപാരികൾ
നിന്നെക്കുറിച്ചു ചൂളകുത്തുന്നു: നിനക്കു
ശീഘ്രനാശം ഭവിച്ചു നീ സദാകാലത്തേക്കും
ഇല്ലാതെയാകും.

28 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
സോപ്രഭുവിനോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ
ഹൃദയം നിഗളിച്ചുപോയി; നീ ദൈവമല്ല മനുഷ്യൻ
മാത്രമായിരിക്കെ: ഞാൻ ദൈവമാകുന്നു; ഞാൻ
സമുദ്രമദ്ധ്യേ ദൈവാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 നീ ദൈവഭാവം നടിച്ചതുകൊണ്ടു - നീ
ദാനീയേലിലും ജ്ഞാനിയല്ലോ; നീ അറിയാതവണ്ണം
മറെച്ചുവെക്കാകുന്ന ഒരു രഹസ്യവുമില്ല; 4 നിന്റെ
ജ്ഞാനംകൊണ്ടും വിവേകംകൊണ്ടും നീ
ധനം സമ്പാദിച്ചു പൊന്നും വെള്ളിയും നിന്റെ
ഭണ്ഡാരത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു വെച്ചു; 5 നീ
മഹാജ്ഞാനംകൊണ്ടു കച്ചവടത്താൽ ധനം
വദ്ധിപ്പിച്ചു; നിന്റെ ഹൃദയം ധനംനിമിത്തം

ഗർവ്വിച്ചുമിരിക്കുന്നു - 6 അതുകൊണ്ടു
തന്നേ യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 7 നീ ദൈവഭാവം നടിക്കയാൽ
ഞാൻ ജാതികളിൽ ഉഗ്രന്മാരായ അന്യജാതിക്കാരെ
നിന്റെ നേരെ വരുത്തും; അവർ നിന്റെ
ജ്ഞാനശോഭയുടെ നേരെ വാളൂരി നിന്റെ
പ്രഭയെ അശുദ്ധമാക്കും. 8 അവർ നിന്നെ
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുമാറാക്കും; നീ സമുദ്രമദ്ധ്യേ
നിഹതന്മാരെപ്പോലെ മരിക്കും. 9 നിന്നെ
കുത്തിക്കൊല്ലുന്നവന്റെ കയ്യിൽ നീ ദൈവമല്ല,
മനുഷ്യൻ മാത്രം ആയിരിക്കെ, നിന്നെ
കൊല്ലുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ: ഞാൻ ദൈവം എന്നു നീ
പറയുമോ? 10 അന്യജാതിക്കാരുടെ കയ്യാൽ നീ
അഗ്രചർമ്മികളെപ്പോലെ മരിക്കും; ഞാൻ
അതു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 11 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 12
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ സോർരാജാവിനെക്കുറിച്ചു ഒരു
വിലാപം തുടങ്ങി അവനോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു! നീ മാതൃകാ മുദ്രയാകുന്നു; നീ
ജ്ഞാനസമ്പൂർണ്ണനും സൌന്ദര്യസമ്പൂർണ്ണനും
തന്നേ. 13 നീ ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടമായ ഏദെനിൽ
ആയിരുന്നു; താമ്രമണി, പീതരത്നം, വജ്രം,
പുഷ്പരാഗം, ഗോമേദകം, സൂര്യകാന്തം, നീലക്കല്ലു,
മാണിക്യം, മരതകം മുതലായ സകലരത്നങ്ങളും
നിന്നെ മൂടിയിരുന്നു; നിന്നെ തീർത്തനാളിൽ നിന്നിൽ
ഉള്ള തടങ്ങളുടെയും കൂടുകളുടെയും പണി
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. 14 നീ ചിറകു

വിടത്തു മറെക്കുന്ന കെരൂബ് ആകുന്നു;
ഞാൻ നിന്നെ വിശുദ്ധദേവപർവ്വതത്തിൽ
ഇരുത്തിയിരുന്നു; നീ അഗ്നിമയരത്നങ്ങളുടെ
മദ്ധ്യേ സഞ്ചരിച്ചുപോന്നു. 15 നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച
നാൾമുതൽ നിങ്കൽ നീതികേടു കണ്ടതുവരെ നീ
നടപ്പിൽ നഷ്കളങ്കനായിരുന്നു. 16 നിന്റെ
വ്യാപാരത്തിന്റെ പെരുപ്പംനിമിത്തം നിന്റെ
അന്തർഭാഗം സാഹസംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു നീ
പാപം ചെയ്തു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
അശുദ്ധൻ എന്നു എണ്ണി ദേവപർവ്വതത്തിൽ നിന്നു
തള്ളിക്കളഞ്ഞു; മറെക്കുന്ന കെരൂബേ, ഞാൻ
നിന്നെ അഗ്നിമയരത്നങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേനിന്നു
മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. 17 നിന്റെ സൌന്ദര്യംനിമിത്തം
നിന്റെ ഹൃദയം ഗർവ്വിച്ചു, നിന്റെ പ്രഭനിമിത്തം നീ
നിന്റെ ജ്ഞാനത്തെ വഷളാക്കി; ഞാൻ
നിന്നെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, രാജാക്കന്മാർ
നിന്നെ കണ്ടു രസിക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്നെ
അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 18 നിന്റെ
അകൃത്യബാഹുല്യംകൊണ്ടും നിന്റെ
വ്യാപാരത്തിന്റെ നീതികേടുകൊണ്ടും നീ നിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരങ്ങളെ അശുദ്ധമാക്കി; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്റെ നടുവിൽനിന്നു ഒരു തീ
പുറപ്പെടുവിക്കും; അതു നിന്നെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും;
നിന്നെ കാണുന്ന ഏവരുടെയും മുമ്പിൽ ഞാൻ
നിന്നെ നിലത്തു ഭസ്മമാക്കിക്കളയും. 19
ജാതികളിൽ നിന്നെ അറിയുന്നവരെല്ലാവരും
നിന്നെ കണ്ടു സ്തംഭിച്ചുപോകും; നിനക്കു
ശീഘ്രനാശം ഭവിച്ചിട്ടു നീ സദാകാലത്തേക്കും
ഇല്ലാതെയാകും. 20 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു

എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 21 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
സീദോന്നു നേരെ മുഖംതിരിച്ചു അതിനെക്കുറിച്ചു
പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു: 22 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സീദോനേ, ഞാൻ
നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ
നടുവിൽ എന്നെത്തന്നേ മഹത്വീകരിക്കും; ഞാൻ
അതിൽ ന്യായവിധികളെ നടത്തി എന്നെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ എന്നു
അവർ അറിയും. 23 ഞാൻ അതിൽ മഹാമാരിയും
അതിന്റെ വീഥികളിൽ രക്തവും അയക്കും; ചുറ്റിലും
നിന്നു അതിന്റെ നേരെ വരുന്ന വാൾകൊണ്ടു
നിഹതന്മാരായവർ അതിന്റെ നടുവിൽ വീഴും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും. 24
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ നിന്ദിച്ചവരായി അവരുടെ
ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാവരിലുംനിന്നു കുത്തുന്ന
പറക്കാരയും നോവിക്കുന്ന മുള്ളും ഇനി
അവക്കുണ്ടാകയില്ല; ഞാൻ യഹോവയായ
കർത്താവു എന്നു അവർ അറിയും. 25 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ അവർ
ചിതറിപ്പോയിരിക്കുന്ന ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ശേഖരിച്ചു. ജാതികൾ കാൺകെ എന്നെത്തന്നേ
അവരിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്റെ
ദാസനായ യാക്കോബിന്നു കൊടുത്ത ദേശത്തു
അവർ പാക്കും. 26 അവർ അതിൽ നിർഭയമായി
വസിക്കും; അതെ, അവർ വീടുകളെ പണിതു
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കും; അവരുടെ
ചുറ്റുമുള്ളവരായി അവരെ നിന്ദിക്കുന്ന ഏവരിലും
ഞാൻ ന്യായവിധികളെ നടത്തുമ്പോൾ അവർ

നിർഭയമായി വസിക്കും; ഞാൻ അവരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും.
29 പത്താം ആണ്ടു, പത്താം മാസം,
പന്ത്രണ്ടാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോന്റെനേരെ മുഖംതിരിച്ചു അവനെക്കുറിച്ചും
എല്ലാമിസ്രയീമിനെക്കുറിച്ചും പ്രവചിച്ചു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 3 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനേ, തന്റെ
നദികളുടെ നടുവിൽ കിടന്നു: ഈ നദി
എനിക്കുള്ളതാകുന്നു; ഞാൻ അതിനെ
എനിക്കായിട്ടുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്ന മഹാനക്രമേ, ഞാൻ നിനക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു. 4 ഞാൻ നിന്റെ
ചെകിളയിൽ ചൂണ്ടൽ കൊളുത്തി നിന്റെ
നദികളിലെ മത്സ്യങ്ങളെ നിന്റെ ചെതുമ്പലിൽ
പറ്റുമാറാക്കി നിന്നെ നിന്റെ നദികളുടെ
നടുവിൽനിന്നു വലിച്ചുകയറ്റും; നിന്റെ നദികളിലെ
മത്സ്യം ഒക്കെയും നിന്റെ ചെതുമ്പലിൽ
പറ്റിയിരിക്കും. 5 ഞാൻ നിന്നെയും നിന്റെ
നദികളിലെ മത്സ്യങ്ങളെ ഒക്കെയും മരുഭൂമിയിൽ
എറിഞ്ഞുകളയും; നീ വെളിമ്പ്രദേശത്തു വീഴും;
ആരും നിന്നെ പെറുക്കുകയോ ശേഖരിക്കയോ
ചെയ്കയില്ല; ഞാൻ നിന്നെ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും ഇരയായി
കൊടുക്കും. 6 മിസ്രയീംനിവാസികൾ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു ഒരു

ഓടക്കോലായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരൊക്കെയും
ഞാൻ യഹോവ എന്നു അറിയും. 7 അവർ നിന്നെ
കയ്യിൽ പിടിച്ചപ്പോഴേക്കു നീ ഒടിഞ്ഞു അവരുടെ
തോൾ ഒക്കെയും കീറിക്കളഞ്ഞു; അവർ
ഊന്നിയപ്പോഴേക്കു നീ ഒടിഞ്ഞു അവരുടെ
നടുവൊക്കെയും കുലുങ്ങുമാറാക്കി. 8
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്റെ നേരെ വാൾ
വരുത്തി നിങ്കൽനിന്നു മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും
ഛേദിച്ചുകളയും. 9 മിസ്രയീംദേശം പാഴും
ശൂന്യവുമായ്തീരും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ
അറിയും; നദി എനിക്കുള്ളതാകുന്നു; ഞാൻ
അതിനെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞുവല്ലോ. 10 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിനക്കും
നിന്റെ നദികൾക്കും വിരോധമായിരുന്നു
മിസ്രയീംദേശത്തെ സെവേനെഗോപുരം മുതൽ
കൂശിന്റെ അതൃത്തിവരെ അശേഷം പാഴും
ശൂന്യവുമാക്കും. 11 മനുഷ്യന്റെ കാൽ അതിൽകൂടി
കടന്നുപോകയില്ല; മൃഗത്തിന്റെ കാൽ അതിൽ
ചവിട്ടുകയുമില്ല; നാല്പതു സംവത്സരത്തേക്കു
അതിൽ നിവാസികൾ ഇല്ലാതെയിരിക്കും. 12
ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തെ ശൂന്യദേശങ്ങളുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ശൂന്യമാക്കും; അതിലെ പട്ടണങ്ങൾ
ശൂന്യപട്ടണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാല്പതു
സംവത്സരത്തേക്കു ശൂന്യമായിരിക്കും; ഞാൻ
മിസ്രയീമ്യരെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിന്നിച്ചു
ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിച്ചുകളയും. 13 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നാല്പതു
സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരെ അവർ

ചിന്നിപ്പോയിരിക്കുന്ന ജാതികളിൽനിന്നു
ശേഖരിക്കും. 14 ഞാൻ മിസ്രയീമിന്റെ പ്രവാസം
മാറ്റി അവരെ അവരുടെ ജന്മദേശമായ പത്രോസ്
ദേശത്തേക്കു മടക്കിവരുത്തും; അവിടെ
അവർ ഒരു ഹീനരാജ്യമായിരിക്കും. 15 അതു
രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചു അതിഹീനമായിരിക്കും; ഇനി
ജാതികൾക്കു മേലായി അതു തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുകയും ഇല്ല; അവർ ജാതികളുടെമേൽ
വാഴാതവണ്ണം ഞാൻ അവരെ കുറെച്ചുകളയും.
16 യിസ്രായേൽഗൃഹം തിരിഞ്ഞു അവരെ
നോക്കുമ്പോൾ, അതു ഇനി അവരുടെ അകൃത്യം
ഓൎപ്പിക്കുന്നതായോരു ശരണമായിരിക്കയില്ല;
ഞാൻ യഹോവയായ കൎത്താവു എന്നു അവർ
അറിയും. 17 ഇരുപത്തേഴാം ആണ്ടു, ഒന്നാം മാസം,
ഒന്നാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 18 മനുഷ്യപുത്രാ,
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ
സോരിന്റെ നേരെ തന്റെ സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടു
വലിയ വേല ചെയ്യിച്ചു; എല്ലാതലയും കഷണ്ടിയായി
എല്ലാചുമലും തോലുരിഞ്ഞുപോയി; എങ്കിലും
സോരിന്നു വിരോധമായി ചെയ്ത വേലെക്കു
അവന്നോ അവന്റെ സൈന്യത്തിന്നോ
അവിടെനിന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടിയില്ല. 19
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തെ
ബാബേൽരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്നു
കൊടുക്കും; അവൻ അതിലെ സമ്പത്തു എടുത്തു
അതിനെ കൊള്ളയിട്ടു കവൎച്ചചെയ്യും; അതു
അവന്റെ സൈന്യത്തിന്നു പ്രതിഫലമായിരിക്കും. 20

ഞാൻ അവന്നു മിസ്രയീംദേശത്തെ അവൻ
ചെയ്തവേലെക്കു പ്രതിഫലമായി കൊടുക്കുന്നു;
അവർ എനിക്കായിട്ടല്ലോ പ്രവൎത്തിച്ചതു എന്നു
യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 21
അന്നാളിൽ ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു ഒരു
കൊമ്പു മുളെക്കുമാറാക്കി അവരുടെ നടുവിൽ
നിനക്കു തുറന്ന വായ് നല്കും; ഞാൻ യഹോവ
എന്നു അവർ അറിയും.

30 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
പ്രവചിച്ചുപറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അയ്യോ, കഷ്ടദിവസം!
എന്നു മുറയിടുവിൻ. 3 നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു!
അതേ, യഹോവയുടെ നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു!
അതു മേഘമുള്ള ദിവസം, ജാതികളുടെ കാലം
തന്നേ ആയിരിക്കും. 4 മിസ്രയീമിന്റെ നേരെ വാൾ
വരും; മിസ്രയീമിൽ നിഹതന്മാർ വീഴുകയും അവർ
അതിലെ സമ്പത്തു അപഹരിക്കയും അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഇടിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ
കൂശിൽ അതിവേദനയുണ്ടാകും. 5 കൂശ്യരും
പൂത്യരും ലൂദ്യരും സമ്മിശ്രജാതികളൊക്കെയും
കൂബ്യരും സഖ്യതയിൽപെട്ട ദേശക്കാരും
അവരോടുകൂടെ വാൾകൊണ്ടു വീഴും. 6
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മിസ്രയീമിനെ താങ്ങുന്നവർ വീഴും; അതിന്റെ
ബലത്തിന്റെ പ്രതാപം താണുപോകും;
സെവേനേഗോപുരംമുതൽ അവർ വാൾകൊണ്ടു
വീഴും എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 7 അവർ ശൂന്യദേശങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ

ശൂന്യമായ്പോകും; അതിലെ പട്ടണങ്ങൾ
ശൂന്യപട്ടണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കും. 8
ഞാൻ മിസ്രയീമിന്നു തീ വെച്ചിട്ടു അതിന്റെ
സഹായക്കാരൊക്കെയും തകന്നുപോകുമ്പോൾ
ഞാൻ യഹോവയെന്നു അവർ അറിയും. 9 ആ
നാളിൽ ദൂതന്മാർ നിശ്ചിന്തന്മാരായ കൂശ്യരെ
ഭയപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു കപ്പലുകളിൽ കയറി എന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെടും; അപ്പോൾ മിസ്രയീമിന്റെ
നാളിൽ എന്നപോലെ അവക്കു അതിവേദന
ഉണ്ടാകും; ഇതാ, അതു വരുന്നു. 10 യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
ബാബേൽ രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
കയ്യാൽ മിസ്രയീമിന്റെ പുരുഷാരത്തെ
ഇല്ലാതാക്കും. 11 ദേശത്തെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെയും അവനോടുകൂടെ ജാതികളിൽ
ഭയങ്കരന്മാരായ അവന്റെ ജനത്തെയും
വരുത്തും; അവർ മിസ്രയീമിന്റെ നേരെ വാൾ
ഊരി ദേശത്തെ നിഹതന്മാരെക്കൊണ്ടു
നിറെക്കും. 12 ഞാൻ നദികളെ വറ്റിച്ചു ദേശത്തെ
ദുഷ്ടന്മാക്കു വിറ്റുകളയും; ദേശത്തെയും അതിലുള്ള
സകലത്തെയും ഞാൻ അന്യജാതികളുടെ കയ്യാൽ
ശൂന്യമാക്കും; യഹോവയായ ഞാൻ അതു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 13 യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ വിഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു അവരുടെ
മിത്ഥ്യാമൂത്തികളെ നോഫിൽനിന്നു ഇല്ലാതാക്കും;
ഇനി മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു ഒരു പ്രഭു
ഉത്ഭവിക്കയില്ല; ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തു ഭയം
വരുത്തും. 14 ഞാൻ പത്രോസിനെ ശൂന്യമാക്കും;

സോവാന്നു തീ വെക്കും, നോവിൽ ന്യായവിധി
നടത്തും. 15 മിസ്രയീമിന്റെ കോട്ടയായ സീനിൽ
ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം പകരും; ഞാൻ നോവിലെ
പുരുഷാരത്തെ ഛേദിച്ചുകളയും. 16 ഞാൻ
മിസ്രയീമിന്നു തീ വെക്കും; സീൻ അതിവേദനയിൽ
ആകും; നോവ് പിളൎന്നുപോകും; നോഫിന്നു
പകൽസമയത്തു വൈരികൾ ഉണ്ടാകും. 17
ആവെനിലെയും പി-ബേസെത്തിലെയും
യൌവനക്കാർ വാൾകൊണ്ടു വീഴും; അവയോ
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും. 18 ഞാൻ
മിസ്രയീമിന്റെ നുകം ഒടിച്ചു അവളുടെ ബലത്തിന്റെ
പ്രതാപം ഇല്ലാതാക്കുമ്പോൾ തഹഫ്നേഹെസിൽ
പകൽ ഇരുണ്ടുപോകും; അവളെയോ ഒരു മേഘം
മൂടും; അവളുടെ പുത്രിമാർ പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകേണ്ടിവരും. 19 ഇങ്ങനെ ഞാൻ മിസ്രയീമിൽ
ന്യായവിധികളെ നടത്തും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു
അവർ അറിയും. 20 പതിനൊന്നാമാണ്ടു, ഒന്നാം
മാസം ഏഴാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 21 മനുഷ്യപുത്രാ,
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ ഭുജത്തെ ഞാൻ
ഒടിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു വാൾ പിടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ശക്തി പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു അതിന്നു മരുന്നുവെച്ചു
കെട്ടുകയില്ല, ചികിത്സ ചെയ്കയുമില്ല. 22
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോന്നു വിരോധമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
അവന്റെ ഭുജങ്ങളെ, ബലമുള്ളതിനെയും
ഒടിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെയും തന്നേ,
ഒടിച്ചുകളയും; വാളിനെ ഞാൻ അവന്റെ

കയ്യിൽനിന്നു വീഴിച്ചുകളകയും ചെയ്യും. 23
ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചിന്നിച്ചു ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിച്ചുകളയും. 24
ഞാൻ ബാബേൽരാജാവിന്റെ ഭുജങ്ങളെ
ബലപ്പെടുത്തി എന്റെ വാളിനെ അവന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുക്കും; ഫറവോന്റെ ഭുജങ്ങളെയോ ഞാൻ
ഒടിച്ചുകളയും; മുറിവേറ്റവൻ ഞരങ്ങുന്നതുപോലെ
അവൻഅവന്റെ മുമ്പിൽ ഞരങ്ങും. 25 ഇങ്ങനെ
ഞാൻ ബാബേൽരാജാവിന്റെ ഭുജങ്ങളെ
ബലപ്പെടുത്തും; ഫറവോന്റെ ഭുജങ്ങൾ
വീണുപോകും; ഞാൻ എന്റെ വാളിനെ
ബാബേൽരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ടു
അവൻ അതിനെ മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ നേരെ
ഓങ്ങുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ
അറിയും. 26 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ചിന്നിച്ചു ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിച്ചുകളയും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും.

31 പതിനൊന്നാം ആണ്ടു, മൂന്നാം മാസം,
ഒന്നാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
നീ മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനോടും
അവന്റെ പുരുഷാരത്തോടും പറയേണ്ടതു:
നിന്റെ മഹത്വത്തിൽ നീ ആർക്കു സമൻ? 3
അശ്ശൂർ ലെബാനോനിൽ ഭംഗിയുള്ള
കൊമ്പുകളോടും തണലുള്ള ഇലകളോടും
പൊക്കത്തിലുള്ള വളർച്ചയോടും കൂടിയ ഒരു
ദേവദാരുവായിരുന്നുവല്ലോ; അതിന്റെ തുഞ്ചം
മേഘങ്ങളോളം എത്തിയിരുന്നു. 4 വെള്ളം
അതിനെ വളർത്തി ആഴി അതിനെ ഉയരുമാറാക്കി;

അതിന്റെ നദികൾ തോട്ടത്തെ ചുറ്റി ഒഴുകി,
അതു തന്റെ ഒഴുക്കുകളെ വയലിലെ
സകല വൃക്ഷങ്ങളുടെയും അടുക്കലേക്കു
അയച്ചുകൊടുത്തു. 5 അതുകൊണ്ടു അതു വളന്നു
വയലിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളെക്കാളും പൊങ്ങി;
അതു വെള്ളത്തിന്റെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു പടന്നു
തന്റെ കൊമ്പുകളെ പെരുക്കി ചില്ലികളെ നീട്ടി. 6
അതിന്റെ ചില്ലികളിൽ ആകാശത്തിലെ പറവ
ഒക്കെയും കൂടുണ്ടാക്കി; അതിന്റെ കൊമ്പുകളുടെ
കീഴെ കാട്ടുമൃഗം ഒക്കെയും പെറ്റുകിടന്നു;
അതിന്റെ തണലിൽ വലിയ ജാതികളൊക്കെയും
പാൎത്തു. 7 ഇങ്ങനെ അതിന്റെ വേർ വളരെ
വെള്ളത്തിന്നരികെ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു അതു
വലുതായി കൊമ്പുകളെ നീട്ടി ശോഭിച്ചിരുന്നു. 8
ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടത്തിലെ ദേവദാരുക്കൾക്കു
അതിനെ മറെപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; സരളവൃക്ഷങ്ങൾ
അതിന്റെ കൊമ്പുകളോടു തുല്യമായിരുന്നില്ല;
അരിഞ്ഞിൽവൃക്ഷങ്ങൾ അതിന്റെ ചില്ലികളോടു
ഒത്തിരുന്നില്ല; ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടത്തിലെ
ഒരു വൃക്ഷവും ഭംഗിയിൽ അതിനോടു
സമമായിരുന്നതുമില്ല. 9 കൊമ്പുകളുടെ പെരുപ്പം
കൊണ്ടു ഞാൻ അതിന്നു ഭംഗിവരുത്തിയതിനാൽ
ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടമായ ഏദെനിലെ
സകലവൃക്ഷങ്ങളും അതിനോടു അസൂയപ്പെട്ടു. 10
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അതു വളന്നുപൊങ്ങി തുഞ്ചം
മേഘങ്ങളോളം നീട്ടി അതിന്റെ ഹൃദയം തന്റെ
വളൎച്ചയിങ്കൽ ഗൎവ്വിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു 11 ഞാൻ
അതിനെ ജാതികളിൽ ബലവാനായവന്റെ കയ്യിൽ

ഏല്പിക്കും; അവൻ അതിനോടു ഇടപെടും;
അതിന്റെ ദുഷ്ടതനിമിത്തം ഞാൻ അതിനെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 12 ജാതികളിൽ
ഉഗ്രന്മാരായ അന്യജാതിക്കാർ അതിനെ
വെട്ടി തള്ളിയിട്ടു; അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ
മലകളിലും എല്ലാ താഴ്വരകളിലും വീണു; അതിന്റെ
ശാഖകൾ ദേശത്തിലെ എല്ലാതോടുകളുടെയും
അരികത്തു ഒടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു; ഭൂമിയിലെ
സകലജാതികളും അതിന്റെ തണൽ
വിട്ടിറങ്ങി അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. 13
വീണുകിടക്കുന്ന അതിന്റെ തടിമേൽ
ആകാശത്തിലെ പറവ ഒക്കെയും പാക്കും;
അതിന്റെ കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിലേക്കു കാട്ടുമൃഗം
ഒക്കെയും വരും. 14 വെള്ളത്തിന്നരികെയുള്ള
സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഉയരം ഹേതുവായി
ഗർവ്വിക്കയോ തുഞ്ചം മേഘങ്ങളോളം നീട്ടുകയോ
വെള്ളം കുടിക്കുന്നവരായ അവരുടെ
സകലബലശാലികളും തങ്ങളുടെ ഉയച്ച്യിങ്കൽ
നിഗളിച്ചു നില്ക്കയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ; അവരൊക്കെയും മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ
ഇടയിൽ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ
ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തു മരണത്തിന്നു
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 15 യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അതു
പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയനാളിൽ ഞാൻ
ഒരു വിലാപം കഴിപ്പിച്ചു; അതിന്നു വേണ്ടി
ആഴത്തെ മൂടി പെരുവെള്ളം കെട്ടിനില്പാൻ
തക്കവണ്ണം അതിന്റെ നദികളെ തടുത്തു;
അതുനിമിത്തം ഞാൻ ലെബാനോനെ

കറുപ്പുടുപ്പിച്ചു; കാട്ടിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളും
അതുനിമിത്തം ക്ഷീണിച്ചുപോയി. (Sheol h7585) 16
ഞാൻ അതിനെ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ
പാതാളത്തിൽ തള്ളിയിട്ടപ്പോൾ, അതിന്റെ
വീഴ്ചയുടെ മുഴക്കത്തിങ്കൽ ഞാൻ ജാതികളെ
നടുങ്ങുമാറാക്കി; ഏദെനിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളും
ലെബാനോനിലെ ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവുമായി
വെള്ളം കുടിക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഭൂമിയുടെ
അധോഭാഗത്തു ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചു. (Sheol
h7585) 17 അവയും അതിനോടുകൂടെ വാളാൽ
നിഹതന്മാരായവരുടെ അടുക്കൽ പാതാളത്തിൽ
ഇറങ്ങിപ്പോയി; അതിന്റെ തുണയായി അതിന്റെ
നിഴലിൽ ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ പാർത്തവർ തന്നേ.
(Sheol h7585) 18 അങ്ങനെ നീ മഹത്വത്തിലും
വലിപ്പത്തിലും ഏദെനിലെ വൃക്ഷങ്ങളിൽ
ഏതിനോടു തുല്യമാകുന്നു? എന്നാൽ നീ
ഏദെനിലെ വൃക്ഷങ്ങളോടുകൂടെ ഭൂമിയുടെ
അധോഭാഗത്തു ഇറങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവരും; വാളാൽ
നിഹതന്മാരായവരോടുകൂടെ നീ അഗ്രചർമ്മികളുടെ
ഇടയിൽ കിടക്കും. ഇതു ഫറവോനും അവന്റെ
സകലപുരുഷാരവും തന്നേ എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

32 പന്ത്രണ്ടാം ആണ്ടു, പന്ത്രണ്ടാം മാസം,
ഒന്നാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനെക്കുറിച്ചു ഒരു
വിലാപം തുടങ്ങി അവനോടു പറയേണ്ടതു:
ജാതികളിൽ ബാലസിംഹമായുള്ളോവേ, നീ
നശിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ കടലിലെ നക്രംപോലെ

ആയിരുന്നു; നീ നദികളിൽ ചാടി കാൽകൊണ്ടു
വെള്ളം കലക്കി നദികളെ അഴുക്കാക്കിക്കളഞ്ഞു.
3 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അനേകം ജാതികളുടെ
കൂട്ടത്തെക്കൊണ്ടു നിന്റെമേൽ എന്റെ വലയെ
വീശിക്കും; അവർ എന്റെ വലയിൽ നിന്നെ
വലിച്ചെടുക്കും; 4 ഞാൻ നിന്നെ കരെക്കു
വലിച്ചിടും; നിന്നെ വെളിമ്പ്രദേശത്തു
എറിഞ്ഞുകളയും; ആകാശത്തിലെ പറവ
ഒക്കെയും നിന്റെമേൽ ഇരിക്കുമാറാക്കി
സർവ്വഭൂമിയിലെയും മൃഗങ്ങൾക്കു നിന്നെ
ഇരയാക്കി തൃപ്തിവരുത്തും. 5 ഞാൻ നിന്റെ
മാംസത്തെ പർവ്വതങ്ങളിന്മേൽ കൂട്ടി നിന്റെ
പിണംകൊണ്ടു താഴ്വരകളെ നിറെക്കും. 6 ഞാൻ
നിന്റെ ചെളിനിലത്തെ മലകളോളം നിന്റെ
രക്തംകൊണ്ടു നനെക്കും; നീർച്ചാലുകൾ നിന്നാൽ
നിറയും. 7 നിന്നെ കെടുത്തുകളയുമ്പോൾ ഞാൻ
ആകാശത്തെ മൂടി അതിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ
കറുപ്പുടുപ്പിക്കും; ഞാൻ സൂര്യനെ മേഘംകൊണ്ടു
മറെക്കും; ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം നല്കുകയും
ഇല്ല. 8 ആകാശത്തിലെ ശോഭയുള്ള
ജ്യോതിസ്സുകളെ ഒക്കെയും ഞാൻ നിന്റെ
നിമിത്തം കറുപ്പുടുപ്പിക്കയും നിന്റെ ദേശത്തിൽ
അന്ധകാരം വരുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 9 നിന്റെ
നാശം ജാതികളുടെ ഇടയിലും നീ അറിയാത്ത
ദേശങ്ങളോളവും പ്രസിദ്ധമാക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ അനേക ജാതികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
വ്യസനിപ്പിക്കും. 10 ഞാൻ അനേകം ജാതികളെ

നിന്നെച്ചൊല്ലി സ്തംഭിക്കുമാറാക്കും; അവരുടെ
രാജാക്കന്മാർ കാൺകെ ഞാൻ എന്റെ വാൾ
വീശുമ്പോൾ, അവർ നിന്റെനിമിത്തം അത്യന്തം
പേടിച്ചുപോകും; നിന്റെ വീഴ്ചയുടെ നാളിൽ അവർ
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ പ്രാണനെ ഓർത്തു
മാത്രതോറും വിറെക്കും. 11 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ബാബേൽരാജാവിന്റെ വാൾ നിന്റെ നേരെ വരും. 12
വീരന്മാരുടെ വാൾകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ
പുരുഷാരത്തെ വീഴുമാറാക്കും; അവരെല്ലാവരും
ജാതികളിൽവെച്ചു ഉഗ്രന്മാർ; അവർ മിസ്രയീമിന്റെ
പ്രതാപത്തെ ശൂന്യമാക്കും; അതിലെ
പുരുഷാരമൊക്കെയും നശിച്ചുപോകും. 13 വളരെ
വെള്ളത്തിന്നരികെനിന്നു ഞാൻ അതിലെ
സകലമൃഗങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കും; ഇനിമേൽ
മനുഷ്യന്റെ കാൽ അതിനെ കലക്കുകയില്ല;
മൃഗങ്ങളുടെ കുളമ്പും അതിനെ കലക്കുകയില്ല.
14 ആ കാലത്തു ഞാൻ അവരുടെ വെള്ളം
തെളിയുമാറാക്കി അവരുടെ നദികളെ
എണ്ണപോലെ ഒഴുകുമാറാക്കും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 15 ഞാൻ
മിസ്രയീംദേശത്തെ പാഴാക്കി ദേശം ശൂന്യമായി
അതിലുള്ളതൊക്കെയും ഇല്ലാതാകുമ്പോഴും
ഞാൻ അതിലെ നിവാസികളെ ഒക്കെയും
നശിപ്പിക്കുമ്പോഴും, ഞാൻ യഹോവ എന്നു
അവർ അറിയും. 16 അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു
വിലപിക്കുന്ന വിലാപം ഇതത്രേ; ജാതികളുടെ
പുത്രിമാർ ഇതു ചൊല്ലി വിലപിക്കും;
അവർ മിസ്രയീമിനെക്കുറിച്ചും അതിലെ

സകലപുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചും ഇതു ചൊല്ലി
വിലപിക്കും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 17 പന്ത്രണ്ടാം ആണ്ടു, ആ മാസം,
പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 18 മനുഷ്യപുത്രാ,
നീ മിസ്രയീമിലെ പുരുഷാരത്തെക്കുറിച്ചു
വിലപിച്ചു അതിനെയും ശ്രുതിപ്പെട്ട ജാതികളുടെ
പുത്രിമാരെയും കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടു കൂടെ
ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തു തള്ളിയിടുക.
19 സൌന്ദര്യത്തിൽ നീ ആരെക്കാൾ
വിശേഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു
അഗ്രചർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കിടക്കുക. 20
വാളാൽ നിഹതന്മാരായവരുടെ നടുവിൽ
അവർ വീഴും; വാൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
അതിനെയും അതിന്റെ സകലപുരുഷാരത്തെയും
വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവിൻ. 21
വീരന്മാരിൽ ബലവാന്മാരായവർ അവന്റെ
സഹായക്കാരോടുകൂടെ പാതാളത്തിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു അവനോടു സംസാരിക്കും;
അഗ്രചർമ്മികളായി വാളാൽ നിഹതന്മാരയവർ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവിടെ കിടക്കുന്നു. (Sheol
h7585) 22 അവിടെ അശ്ശൂരും അതിന്റെ
സർവ്വസമൂഹവും ഉണ്ടു; അവന്റെ ശവക്കുഴികൾ
അവന്റെ ചുറ്റും കിടക്കുന്നു; അവരെല്ലാവരും
വാളാൽ നിഹതന്മാരായി വീണവർ തന്നേ. 23
അവരുടെ ശവക്കുഴികൾ പാതാളത്തിന്റെ
അങ്ങെയറ്റത്തിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ
സമൂഹം അതിന്റെ ശവക്കുഴിയുടെ ചുറ്റും
ഇരിക്കുന്നു; ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു

ഭീതിപരത്തിയ അവരെല്ലാവരും വാളാൽ
നിഹതന്മാരായി വീണിരിക്കുന്നു. 24 അവിടെ
ഏലാമും അതിന്റെ ശവക്കുഴിയുടെ ചുറ്റും
അതിന്റെ സകലപുരുഷാരവും ഉണ്ടു; അവർ
എല്ലാവരും വാളാൽ നിഹതന്മാരായി വീണു
അഗ്രചർമ്മികളായി ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തു
ഇറങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു; ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തു അവർ നീതി പരത്തി; എങ്കിലും
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ അവർ ലജ്ജ
വഹിക്കുന്നു. 25 നിഹതന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ അവർ
അതിന്നും അതിന്റെ സകലപുരുഷാരത്തിന്നും
ഒരു കിടക്ക വിരിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ
ശവക്കുഴികൾ അതിന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നു;
അവരൊക്കെയും അഗ്രചർമ്മികളായി വാളാൽ
നിഹതന്മാരാകുന്നു; ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തു അവർ ഭീതി പരത്തിയിരിക്കയാൽ
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ ലജ്ജ
വഹിക്കുന്നു; നിഹതന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ അതു
കിടക്കുന്നു. 26 അവിടെ മേശെക്കും തൂബലും
അതിന്റെ സകലപുരുഷാരവും ഉണ്ടു;
അതിന്റെ ശവക്കുഴികൾ അതിന്റെ ചുറ്റും
ഇരിക്കുന്നു; അവർ ജീവനുള്ളവരുടെ
ദേശത്തു ഭീതി പരത്തിയിരിക്കയാൽ
അവരൊക്കെയും അഗ്രചർമ്മികളായി
വാളാൽ നിഹതന്മാരായിരിക്കുന്നു. 27 അവർ
ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു വീരന്മാർക്കു ഭീതി
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ
അസ്ഥികളിന്മേൽ ചുമന്നും തങ്ങളുടെ വാളുകളെ
തലെക്കു കീഴെ വെച്ചുംകൊണ്ടു അഗ്രചർമ്മികളിൽ

പട്ടുപോയ വീരന്മാരായി പടക്കോപ്പോടുകൂടെ
പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
കിടക്കേണ്ടതല്ലയോ? (Sheol h7585) 28 നീയോ
അഗ്രചർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തകർന്നുപോകയും
വാളാൽ നിഹതന്മാരായവരോടുകൂടെ
കിടക്കുകയും ചെയ്യും. 29 അവിടെ ഏദോമും
അതിന്റെ രാജാക്കന്മാരും സകലപ്രഭുക്കന്മാരും
ഉണ്ടു; അവർ തങ്ങളുടെ വല്ലഭത്വത്തിൽ
വാളാൽ നിഹതന്മാരായവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
കിടക്കേണ്ടിവന്നു; അവർ അഗ്രചർമ്മികളോടും
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടും കൂടെ കിടക്കുന്നു. 30
അവിടെ വടക്കെ പ്രഭുക്കന്മാരെല്ലാവരും
നിഹതന്മാരോടു കൂടെ ഇറങ്ങിപ്പോയ
സകലസീദോന്യരും ഉണ്ടു; അവർ തങ്ങളുടെ
വല്ലഭത്വത്താൽ പരത്തിയ ഭീതിനിമിത്തം
ലജ്ജിക്കുന്നു; അവർ അഗ്രചർമ്മികളായി വാളാൽ
നിഹതന്മാരായവരോടുകൂടെ കിടക്കുകയും
കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ ലജ്ജ
വഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 31 അവരെ ഫറവോൻ
കണ്ടു തന്റെ സകലപുരുഷാരത്തെയും
കുറിച്ചു ആശ്വസിക്കും; ഫറവോനും
അവന്റെ സകലസൈന്യവും വാളാൽ
നിഹതന്മാരായിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 32 ഞാനല്ലോ അവന്റെ
ഭീതി ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു പരത്തിയതു;
ഫറവോനും അവന്റെ പുരുഷാരമൊക്കെയും
വാളാൽ നിഹതന്മാരായവരോടുകൂടെ
അഗ്രചർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കിടക്കേണ്ടിവരും
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

33 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ; 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
നിന്റെ സ്വജാതിക്കാരോടു പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു:
ഞാൻ ഒരു ദേശത്തിന്റെ നേരെ വാൾ
വരുത്തുമ്പോൾ, ആ ദേശത്തിലെ ജനം തങ്ങളുടെ
കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു പുരുഷനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
കാവല്ക്കാരനായിവെച്ചാൽ, 3 ദേശത്തിന്റെ നേരെ
വാൾ വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ കാഹളം ഊതി
ജനത്തെ ഓമ്മപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 4 ആരെങ്കിലും
കാഹളനാദം കേട്ടു കരുതിക്കൊള്ളാതെ ഇരുന്നാൽ,
വാൾ വന്നു അവനെ ഛേദിച്ചുകളയുന്നു എങ്കിൽ
അവന്റെ രക്തം അവന്റെ തലമേൽ തന്നേ
ഇരിക്കും. 5 അവൻ കാഹളനാദം കേട്ടിട്ടു
കരുതിക്കൊണ്ടില്ല; അവന്റെ രക്തം അവന്റെമേൽ
ഇരിക്കും; കരുതിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ
തന്റെ പ്രാണനെ രക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. 6 എന്നാൽ
കാവല്ക്കാരൻ വാൾ വരുന്നതു കണ്ടു കാഹളം
ഊതാതെയും ജനം കരുതിക്കൊള്ളാതെയും
ഇരുന്നിട്ടു വാൾ വന്നു അവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഒരുത്തനെ ഛേദിച്ചുകളയുന്നു
എങ്കിൽ, ഇവൻ തന്റെ അകൃത്യംനിമിത്തം
ഛേദിക്കപ്പെട്ടുപോയി എങ്കിലും അവന്റെ രക്തം
ഞാൻ കാവല്ക്കാരനോടു ചോദിക്കും. 7
അതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രാ, ഞാൻ നിന്നെ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു കാവല്ക്കാരനാക്കി
വെച്ചിരിക്കുന്നു, നീ എന്റെ വായിൽനിന്നു
വചനം കേട്ടു എന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ
ഓമ്മപ്പെടുത്തേണം. 8 ഞാൻ ദുഷ്ടനോടു: ദുഷ്ടാ, നീ
മരിക്കും എന്നു കല്പിക്കുമ്പോൾ ദുഷ്ടൻ തന്റെ വഴി

വിട്ടുതിരിവാൻ കരുതിക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം നീ
അവനെ പ്രബോധിപ്പിക്കാതെയിരുന്നാൽ ദുഷ്ടൻ
തന്റെ അകൃത്യംനിമിത്തം മരിക്കും; അവന്റെ
രക്തമോ ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കും. 9 എന്നാൽ
ദുഷ്ടൻ തന്റെ വഴി വിട്ടുതിരിയേണ്ടതിന്നു നീ
അവനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തീട്ടും അവൻ തന്റെ
വഴി വിട്ടുതിരിയാഞ്ഞാൽ, അവൻ തന്റെ
അകൃത്യംനിമിത്തം മരിക്കും; നീയോ, നിന്റെ
പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 അതുകൊണ്ടു
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടു
പറയേണ്ടതു: ഞങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളും
പാപങ്ങളും ഞങ്ങളുടെമേൽ ഇരിക്കുന്നു;
അവയാൽ ഞങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു; ഞങ്ങൾ
എങ്ങനെ ജീവിച്ചിരിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.
11 എന്നാണ, ദുഷ്ടന്റെ മരണത്തിൽ അല്ല, ദുഷ്ടൻ
തന്റെ വഴി വിട്ടുതിരിഞ്ഞു ജീവിക്കുന്നതിൽ അത്രേ
എനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതെന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു; നിങ്ങളുടെ
ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെ വിട്ടുതിരിവിൻ, തിരിവിൻ;
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ എന്തിന്നു മരിക്കുന്നു
എന്നു അവരോടു പറക. 12 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
നിന്റെ സ്വജാതിക്കാരോടു പറയേണ്ടതു: നീതിമാൻ
അതിക്രമം ചെയ്യുന്ന നാളിൽ അവന്റെ നീതി
അവനെ രക്ഷിക്കയില്ല; ദുഷ്ടൻ തന്റെ ദുഷ്ടത
വിട്ടുതിരിയുന്ന നാളിൽ തന്റെ ദുഷ്ടതയാൽ
ഇടറിവീഴുകയില്ല; നീതിമാൻ പാപം ചെയ്യുന്ന
നാളിൽ, അവന്നു തന്റെ നീതിയാൽ ജീവിപ്പാൻ
കഴികയുമില്ല. 13 നീതിമാൻ ജീവിക്കുമെന്നു ഞാൻ
അവനോടു പറയുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ

നീതിയിൽ ആശ്രയിച്ചു അകൃത്യം പ്രവത്തിക്കുന്നു
എങ്കിൽ, അവന്റെ നീതിപ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും
അവന്നു കണക്കിടുകയില്ല; അവൻ ചെയ്ത
നീതികേടുനിമിത്തം അവൻ മരിക്കും. 14
എന്നാൽ ഞാൻ ദുഷ്ടനോടു: നീ മരിക്കും
എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ പാപം
വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നീതിയും ന്യായവും പ്രവത്തിക്കയും
15 പണയം തിരികെ കൊടുക്കയും അപഹരിച്ചതു
മടക്കിക്കൊടുക്കയും നീതികേടു ഒന്നും ചെയ്യാതെ
ജീവന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിക്കയും ചെയ്താൽ
അവൻ മരിക്കാതെ ജീവിക്കും. 16 അവൻ ചെയ്ത
പാപം ഒന്നും അവന്നു കണക്കിടുകയില്ല; അവൻ
നീതിയും ന്യായവും പ്രവത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ
ജീവിക്കും. 17 എന്നാൽ നിന്റെ സ്വജാതിക്കാർ:
കത്താവിന്റെ വഴി ചൊവ്വുള്ളതല്ല എന്നു പറയുന്നു;
അവരുടെ വഴിയത്രേ ചൊവ്വില്ലാതെയിരിക്കുന്നതു.
18 നീതിമാൻ തന്റെ നീതി വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നീതികേടു
പ്രവത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അതിനാൽ
തന്നേ മരിക്കും. 19 എന്നാൽ ദുഷ്ടൻ തന്റെ
ദുഷ്ടത വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നീതിയും ന്യായവും
പ്രവത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അതിനാൽ
ജീവിക്കും. 20 എന്നിട്ടും കത്താവിന്റെ വഴി
ചൊവ്വുള്ളതല്ല എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു;
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ
ഓരോരുത്തനെയും അവനവന്റെ നടപ്പിന്നു
തക്കവണ്ണം ന്യായം വിധിക്കും. 21 ഞങ്ങളുടെ
പ്രവാസത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം ആണ്ടു, പത്താം
മാസം, അഞ്ചാം തിയ്യതി, യെരൂശലേമിൽനിന്നു
ചാടിപ്പോയ ഒരുത്തൻ എന്റെ അടുക്കൽ

വന്നു: നഗരം പിടിക്കപ്പെട്ടുപോയി എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 ചാടിപ്പോയവൻ വരുന്നതിന്റെ
തലെനാൾ വൈകുന്നേരം യഹോവയുടെ
കൈ എന്റെമേൽ വന്നു; രാവിലെ അവൻ
എന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോഴേക്കു യഹോവ
എന്റെ വായ് തുറന്നിരുന്നു; അങ്ങനെ എന്റെ
വായ് തുറന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ പിന്നെ
മിണ്ടാതെ ഇരുന്നില്ല. 23 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
മനുഷ്യപുത്രാ, 24 യിസ്രായേൽദേശത്തിലെ
ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പാൎക്കുന്നവർ: അബ്രഹാം
ഏകനായിരിക്കെ അവന്നു ദേശം അവകാശമായി
ലഭിച്ചു; ഞങ്ങളോ പലരാകുന്നു; ഈ ദേശം
ഞങ്ങൾക്കു അവകാശമായി ലഭിക്കും എന്നു
പറയുന്നു. 25 അതുകൊണ്ടു നീ അവരോടു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ മാംസം
രക്തത്തോടുകൂടെ തിന്നുകയും നിങ്ങളുടെ
വിഗ്രഹങ്ങളെ നോക്കി നമസ്കരിക്കയും
രക്തം ചൊരികയും ചെയ്യുന്നു; 26 നിങ്ങൾ
ദേശത്തെ കൈവശമാക്കുമോ? നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ വാളിൽ ആശ്രയിക്കയും മ്ലേച്ഛത
പ്രവൎത്തിക്കയും ഓരോരുത്തനും തന്റെ
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാൎയ്യയെ വഷളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;
നിങ്ങൾ ദേശത്തെ കൈവശമാക്കുമോ? 27 നീ
അവരോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്നാണ,
ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പാൎക്കുന്നവർ വാൾകൊണ്ടു
വീഴും; വെളിമ്പ്രദേശത്തുള്ളവരെ ഞാൻ

മൃഗങ്ങൾക്കു ഇരയായി കൊടുക്കും; ദുർഗ്ഗങ്ങളിലും
ഗുഹകളിലും ഉള്ളവരോ മഹാമാരികൊണ്ടു
മരിക്കും. 28 ഞാൻ ദേശത്തെ പാഴും ശൂന്യവും
ആക്കും; അതിന്റെ ബലത്തിന്റെ പ്രതാപം
നിന്നുപോകും; യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങൾ ആരും
വഴിപോകാതവണ്ണം ശൂന്യമായിത്തീരും. 29 അവർ
ചെയ്ത സകലമ്ലേച്ഛതകളുംനിമിത്തം ഞാൻ
ദേശത്തെ പാഴും ശൂന്യവുമാക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും. 30 മനുഷ്യപുത്രാ,
നിന്റെ സ്വജാതിക്കാർ മതിലുകൾക്കരികത്തും
വീട്ടുവാതില്ക്കലുംവെച്ചു നിന്നെക്കുറിച്ചു
സംഭാഷിച്ചു: യഹോവയിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തെന്നു വന്നു കേൾപ്പിൻ
എന്നു തമ്മിൽതമ്മിലും ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ സഹോദരനോടും പറയുന്നു. 31
സംഘം കൂടിവരുന്നതുപോലെ അവർ നിന്റെ
അടുക്കൽവന്നു എന്റെ ജനമായിട്ടു നിന്റെ
മുമ്പിൽ ഇരുന്നു നിന്റെ വചനങ്ങളെ
കേൾക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ അവയെ
ചെയ്യുന്നില്ല; വായ്കൊണ്ടു അവർ വളരെ സ്നേഹം
കാണിക്കുന്നു; ഹൃദയമോ, ദുരാഗ്രഹത്തെ
പിന്തുടരുന്നു. 32 നീ അവക്കു മധുരസ്വരവും
വാദ്യനൈപുണ്യവും ഉള്ള ഒരുത്തന്റെ
പ്രേമഗീതംപോലെ ഇരിക്കുന്നു; അവർ നിന്റെ
വചനങ്ങളെ കേൾക്കുന്നു; ചെയ്യുന്നില്ലതാനും. 33
എന്നാൽ അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ - ഇതാ, അതു
വരുന്നു - അവർ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു
പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു അറിയും.

34 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
യിസ്രായേലിന്റെ ഇടയന്മാരെക്കുറിച്ചു പ്രവചിക്ക;
നീ പ്രവചിച്ചു അവരോടു, ഇടയന്മാരോടു
തന്നേ, പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: തങ്ങളെത്തന്നേ
മേയിക്കുന്ന യിസ്രായേലിന്റെ ഇടയന്മാർക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! ആടുകളെ അല്ലയോ ഇടയന്മാർ
മേയിക്കേണ്ടതു? 3 നിങ്ങൾ മേദസ്സു തിന്നുകയും
ആട്ടുരോമം ഉടുക്കയും തടിച്ചിരിക്കുന്നവയെ
അറുക്കയും ചെയ്യുന്നു; ആടുകളെ
നിങ്ങൾ മേയിക്കുന്നില്ലതാനും. 4 നിങ്ങൾ
ബലഹീനമായതിനെ ശക്തീകരിക്കയോ ദീനം
പിടിച്ചതിനെ ചികിത്സിക്കയോ ഒടിഞ്ഞതിനെ
മുറിവുകെട്ടുകയോ ചിതറിപ്പോയതിനെ
തിരിച്ചുവരുത്തുകയോ കാണാതെപോയതിനെ
അന്വേഷിക്കയോ ചെയ്യാതെ കഠിനതയോടും
ക്രൂരതയോടും കൂടെ അവയെ ഭരിച്ചിരിക്കുന്നു.
5 ഇടയൻ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവ
ചിതറിപ്പോയി; ചിതറിപ്പോയിട്ടു അവ കാട്ടിലെ
സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീർന്നു. 6
എന്റെ ആടുകൾ എല്ലാമലകളിലും ഉയരമുള്ള
എല്ലാകുന്നിന്മേലും ഉഴന്നുനടന്നു; ഭൂതലത്തിൽ
ഒക്കെയും എന്റെ ആടുകൾ ചിതറിപ്പോയി;
ആരും അവയെ തിരകയോ അന്വേഷിക്കയോ
ചെയ്തിട്ടില്ല. 7 അതുകൊണ്ടു ഇടയന്മാരേ,
യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ; 8 എന്നാണ
ഇടയനില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ എന്റെ ആടുകൾ
കവർച്ചയായിപ്പോകയും എന്റെ ആടുകൾ കാട്ടിലെ

സകലമൃഗത്തിന്നും ഇരയായിത്തീരുകയും
ചെയ്തതു എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു; എന്റെ ഇടയന്മാർ എന്റെ ആടുകളെ
അന്വേഷിക്കാതെ തങ്ങളെത്തന്നേ മേയിക്കയും
ആടുകളെ മേയിക്കാതെയിരിക്കയും
ചെയ്കകൊണ്ടു, 9 ഇടയന്മാരേ, യഹോവയുടെ
വചനം കേൾപ്പിൻ: 10 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഇടയന്മാക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ
ആടുകളെ അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ചോദിച്ചു,
ആടുകളെ മേയിക്കുന്ന വേലയിൽനിന്നു
അവരെ നീക്കിക്കളയും; ഇടയന്മാർ ഇനി
തങ്ങളെത്തന്നേ മേയിക്കയില്ല; എന്റെ ആടുകൾ
അവക്കു ഇരയാകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അവയെ അവരുടെ വായിൽനിന്നു
വിടുവിക്കും. 11 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ തന്നേ
എന്റെ ആടുകളെ തിരഞ്ഞുനോക്കും. 12
ഒരു ഇടയൻ ചിതറിപ്പോയിരിക്കുന്ന തന്റെ
ആടുകളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്ന നാളിൽ തന്റെ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതുപോലെ
ഞാൻ എന്റെ ആടുകളെ അന്വേഷിച്ചു, അവ
കാറും കറുപ്പുമുള്ള ദിവസത്തിൽ ചിതറിപ്പോയ
സകലസ്ഥലങ്ങളിലുംനിന്നു അവയെ
വിടുവിക്കും. 13 ഞാൻ അവയെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു ദേശങ്ങളിൽ
നിന്നു ശേഖരിച്ചു സ്വദേശത്തു കൊണ്ടുവന്നു
യിസ്രായേൽമലകളിലും നദീതീരങ്ങളിലും
ദേശത്തിലെ സകലവാസസ്ഥലങ്ങളിലും മേയിക്കും.

14 നല്ല മേച്ചൽപുറത്തു ഞാൻ അവയെ മേയിക്കും;
യിസ്രായേലിന്റെ ഉയന്ന മലകൾ അവെക്കു
കിടപ്പിടം ആയിരിക്കും; അവിടെ അവ നല്ല
കിടപ്പിടത്തു കിടക്കുകയും യിസ്രായേൽമലകളിലെ
പുഷ്ടിയുള്ള മേച്ചൽപുറത്തു മേയുകയും
ചെയ്യും. 15 ഞാൻ തന്നേ എന്റെ ആടുകളെ
മേയിക്കയും കിടത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 16
കാണാതെപോയതിനെ ഞാൻ അന്വേഷിക്കയും
ഓടിച്ചുകളഞ്ഞതിനെ തിരിച്ചു വരുത്തുകയും
ഒടിഞ്ഞതിനെ മുറിവുകെട്ടുകയും ദീനം
പിടിച്ചതിനെ ശക്തീകരിക്കയും ചെയ്യും;
എന്നാൽ കൊഴുത്തതിനെയും ഉരത്തതിനെയും
ഞാൻ നശിപ്പിക്കും; ഞാൻ ന്യായത്തോടെ
അവയെ മേയിക്കും. 17 നിങ്ങളോ, എന്റെ
ആടുകളേ, യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ആടിന്നും
ആടിന്നും മദ്ധ്യേയും ആട്ടുകൊറ്റന്മാക്കും
കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാക്കും മദ്ധ്യേയും ന്യായം
വിധിക്കുന്നു. 18 നിങ്ങൾ നല്ല മേച്ചൽ മേഞ്ഞിട്ടു
മേച്ചലിന്റെ ശേഷിപ്പിനെ കാൽകൊണ്ടു
ചവിട്ടിക്കളയുന്നതും തെളിഞ്ഞവെള്ളം
കുടിച്ചിട്ടു ശേഷിപ്പുള്ളതിനെ കാൽകൊണ്ടു
കലക്കിക്കളയുന്നതും നിങ്ങൾക്കു പോരായോ? 19
നിങ്ങൾ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിയതു എന്റെ
ആടുകൾ തിന്നുകയും നിങ്ങൾ കാൽകൊണ്ടു
കലക്കിയതു അവ കുടിക്കയും ചെയ്യേണമോ? 20
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
അവയോടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

ഞാൻ തന്നേ തടിച്ച ആടുകൾക്കും മെലിഞ്ഞ
ആടുകൾക്കും മദ്ധ്യേ ന്യായംവിധിക്കും. 21 ദീനം
പിടിച്ചവയെ നിങ്ങൾ പരക്കെ ചിതറിക്കുവോളം
പാൎശ്വംകൊണ്ടും തോൾകൊണ്ടും ഉന്തി അവയെ
ഒക്കെയും കൊമ്പുകൊണ്ടു ഇടിക്കുന്നതിനാൽ 22
ഞാൻ എന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ രക്ഷിക്കും; അവ
ഇനി ഇരയായിത്തീരുകയില്ല; ഞാൻ ആടിന്നും
ആടിന്നും മദ്ധ്യേ ന്യായം വിധിക്കും. 23 അവയെ
മേയിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഒരേ ഇടയനെ
അവെക്കായി നിയമിക്കും; എന്റെ ദാസനായ
ദാവീദിനെ തന്നേ; അവൻ അവയെ മേയിച്ചു
അവെക്കു ഇടയനായിരിക്കും. 24 അങ്ങനെ
യഹോവയായ ഞാൻ അവക്കു ദൈവവും എന്റെ
ദാസനായ ദാവീദ് അവരുടെ മദ്ധ്യേ പ്രഭുവും
ആയിരിക്കും; യഹോവയായ ഞാൻ അതു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 ഞാൻ അവയോടു
ഒരു സമാധാനനിയമം ചെയ്തു ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെ
ദേശത്തുനിന്നു നീക്കിക്കളയും; അങ്ങനെ അവ
മരുഭൂമിയിൽ നിർഭയമായി വസിക്കയും കാടുകളിൽ
ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യും. 26 ഞാൻ അവയെയും
എന്റെ കുന്നിന്നും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെയും ഒരു
അനുഗ്രഹമാക്കിവെക്കും; ഞാൻ തക്ക സമയത്തു
മഴപെയ്യിക്കും; അതു അനുഗ്രഹകരമായ മഴ
ആയിരിക്കും. 27 വയലിലെ വൃക്ഷം ഫലം
കായ്ക്കയും നിലം നന്നായി വിളകയും അവർ
തങ്ങളുടെ ദേശത്തു നിർഭയമായി വസിക്കയും
ഞാൻ അവരുടെ നുകക്കഴികളെ പൊട്ടിച്ചു,
അവരെക്കൊണ്ടു പണി എടുപ്പിച്ചവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു അവരെ വിടുവിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ

ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും. 28 അവർ
ഇനി ജാതികൾക്കു കവച്ച് ആയിത്തീരുകയില്ല;
കാട്ടുമൃഗം അവരെ കടിച്ചു കീറുകയില്ല; അവർ
നിർഭയമായി വസിക്കും; ആരും അവരെ
ഭയപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. 29 ഞാൻ അവക്കു
കീർത്തിയുള്ളോരു നടുതല വെച്ചുണ്ടാക്കും; അവർ
ഇനി ദേശത്തു പട്ടണി കിടന്നു നശിക്കയില്ല;
ജാതികളുടെ നിന്ദ ഇനി വഹിക്കയുമില്ല. 30
ഇങ്ങനെ അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
എന്ന ഞാൻ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നും
യിസ്രായേൽഗൃഹമായിരിക്കുന്ന അവർ എന്റെ
ജനമാകുന്നു എന്നും അവർ അറിയും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 31
എന്നാൽ എന്റെ മേച്ചൽപുറത്തെ ആടുകളായി
എന്റെ ആടുകളായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരത്രേ;
ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ദൈവം എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

35 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
സെയീർപർവ്വതത്തിന്നു നേരെ മുഖംതിരിച്ചു
അതിനെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു അതിനോടു
പറയേണ്ടതു: 3 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സെയീർപർവ്വതമേ, ഞാൻ
നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ
നേരെ കൈ നീട്ടി നിന്നെ പാഴും ശൂന്യവുമാക്കും. 4
ഞാൻ നിന്റെ പട്ടണങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കും; നീ
പാഴായിത്തീരും; ഞാൻ യഹോവയെന്നു
നീ അറിയും. 5 നീ നിത്യവൈരം ഭാവിച്ചു,
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അന്ത്യാകൃത്യകാലമായ

അവരുടെ ആപത്തുകാലത്തു അവരെ വാളിന്നു
ഏല്പിച്ചുവല്ലോ. 6 അതുകൊണ്ടു: എന്നാണ, ഞാൻ
നിന്നെ രക്തമാക്കിത്തീർക്കുകയും രക്തം നിന്നെ
പിന്തുടരുകയും ചെയ്യും; അതേ രക്തം നീ
വെറുത്തിരിക്കുന്നു; രക്തം നിന്നെ പിന്തുടരും
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 7
അങ്ങനെ ഞാൻ സെയീർപർവ്വതത്തെ പാഴും
ശൂന്യവുമാക്കി, ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നവരെ
അതിൽ നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 8 ഞാൻ
അതിന്റെ മലകളെ നിഹതന്മാരെക്കൊണ്ടു
നിറെക്കും നിന്റെ കുന്നുകളിലും താഴ്വരകളിലും
നിന്റെ സകലനദികളിലും വാളാൽ
നിഹതന്മാരായവർ വീഴും. 9 ഞാൻ നിന്നെ
ശാശ്വതശൂന്യങ്ങളാക്കും; നിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ
നിവാസികൾ ഇല്ലാതെയിരിക്കും; ഞാൻ
യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 10 യഹോവ
അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കെ: ഈ ജാതി രണ്ടും
ഈ ദേശം രണ്ടും എനിക്കുള്ളവയാകും;
ഞങ്ങൾ അതു കൈവശമാക്കും എന്നു നീ
പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു 11 എന്നാണ, നീ അവരോടു
നിന്റെ ദ്വേഷം ഹേതുവായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന
കോപത്തിന്നും അസൂയെക്കും ഒത്തവണ്ണം
ഞാനും പ്രവർത്തിക്കും; ഞാൻ നിനക്കു ന്യായം
വിധിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ
എന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 12
യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങൾ ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു;
അവ ഞങ്ങൾക്കു ഇരയായി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നിങ്ങനെ അവയെക്കുറിച്ചു നീ

പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൂഷണങ്ങളെ ഒക്കെയും
യഹോവയായ ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നീ
അറിയും. 13 നിങ്ങൾ വായ്കൊണ്ടു എന്റെനേരെ
വമ്പു പറഞ്ഞു എനിക്കു വിരോധമായി നിങ്ങളുടെ
വാക്കുകളെ പെരുക്കി; ഞാൻ അതു
കേട്ടിരിക്കുന്നു. 14 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സർവ്വഭൂമിയും
സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ
ശൂന്യമാക്കും. 15 യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
അവകാശം ശൂന്യമായതിൽ നീ സന്തോഷിച്ചുവല്ലോ;
ഞാൻ നിന്നോടും അതുപോലെ ചെയ്യും;
സെയീർപർവ്വതവും എല്ലാഏദോമുമായുള്ളാവേ, നീ
ശൂന്യമായ്പോകും; ഞാൻ യഹോവയെന്നു അവർ
അറിയും.

36 നീയോ, മനുഷ്യപുത്രാ,
യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങളോടു
പ്രവചിച്ചുപറയേണ്ടതു: യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങളേ,
യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ! 2 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ശത്രു
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു: നന്നായി; പുരാതനഗിരികൾ
ഞങ്ങൾക്കു കൈവശം ആയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറയുന്നു. 3 അതുകൊണ്ടു നീ
പ്രവചിച്ചുപറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ജാതികളിൽ
ശേഷിച്ചവക്കു കൈവശമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം
അവർ നിങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കി നിങ്ങളെ
ചുറ്റും നിന്നു കപ്പിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടും
നിങ്ങൾ വായാളികളുടെ
അധരങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു ലോകരുടെ

അപവാദവിഷയമായിത്തീൎന്നിരിക്കകൊണ്ടും
യിസ്രായേൽപൎവ്വതങ്ങളേ, 4 യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ വചനം കേൾപ്പിൻ! മലകളോടും
കുന്നുകളോടും തോടുകളോടും താഴ്വരകളോടും
പാഴായിരിക്കുന്ന ശൂന്യപ്രദേശങ്ങളോടും
നിൎജ്ജനവും ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളിൽ
ശേഷിച്ചവൎക്കു കവൎച്ചയും പരിഹാസവും ആയി
ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളോടും യഹോവയായ
കൎത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 5
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ജാതികളിൽ
ശേഷിച്ചവരോടും എല്ലാ ഏദോമിനോടും ഞാൻ
നിശ്ചയമായി എന്റെ തീക്ഷ്ണതാഗ്നിയോടെ
സംസാരിക്കും; അവർ എന്റെ ദേശത്തെ
കവൎച്ചക്കായി തള്ളിക്കളവാൻ തക്കവണ്ണം
അതിനെ പൂൎണ്ണഹൃദയസന്തോഷത്തോടും
നിന്ദാഭാവത്തോടും കൂടെ തങ്ങൾക്കു
അവകാശമായി നിയമിച്ചുവല്ലോ. 6 അതുകൊണ്ടു
നീ യിസ്രായേൽ ദേശത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു
മലകളോടും കുന്നുകളോടും തോടുകളോടും
താഴ്വരകളോടും പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ
കൎത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
ജാതികളുടെ നിന്ദയെ വഹിച്ചതുകൊണ്ടു
ഞാൻ എന്റെ തീക്ഷ്ണതയോടും എന്റെ
ക്രോധത്തോടും കൂടെ സംസാരിക്കുന്നു. 7
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള
ജാതികൾ നിശ്ചയമായി തങ്ങളുടെ ലജ്ജ
വഹിക്കും എന്നു ഞാൻ കൈ ഉയൎത്തി സത്യം

ചെയ്യുന്നു. 8 നിങ്ങളോ, യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങളേ,
എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേൽ വരുവാൻ
അടുത്തിരിക്കകൊണ്ടു കൊമ്പുകളെ നീട്ടി
അവക്കു വേണ്ടി ഫലം കായ്പിൻ. 9 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിയും; നിങ്ങളിൽ
കൃഷിയും വിതയും നടക്കും. 10 ഞാൻ
നിങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ, യിസ്രായേൽഗൃഹം
മുഴുവനെയും തന്നേ, വർദ്ധിപ്പിക്കും; പട്ടണങ്ങളിൽ
നിവാസികൾ ഉണ്ടാകും; ശൂന്യപ്രദേശങ്ങളെയും
പണിയും. 11 ഞാൻ നിങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെയും
മൃഗങ്ങളെയും വർദ്ധിപ്പിക്കും; അവർ പെരുകി
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരാകും; ഞാൻ നിങ്ങളിൽ
പണ്ടത്തെപ്പോലെ ആളെ പാർപ്പിക്കും; നിങ്ങളുടെ
ആദികാലത്തുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ
അധികം നന്മ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 12
ഞാൻ നിങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ, എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെ തന്നേ, സഞ്ചരിക്കുമാറാക്കും;
അവർ നിന്നെ കൈവശമാക്കും; നീ അവക്കു
അവകാശമായിരിക്കും; നീ അവരെ ഇനി
മക്കളില്ലാത്തവരാക്കുകയുമില്ല. 13 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അവർ
നിന്നോടു: നീ മനുഷ്യരെ തിന്നുകളകയും നിന്റെ
ജനത്തെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കുകയും ചെയ്ത
ദേശമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു, 14 നീ
ഇനിമേൽ മനുഷ്യരെ തിന്നുകളകയില്ല; നിന്റെ
ജനത്തെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കുകയുമില്ല; എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

15 ഞാൻ ഇനി നിന്നെ ജാതികളുടെ നിന്ദ
കേൾപ്പിക്കയില്ല; വംശങ്ങളുടെ അപമാനം
നീ ഇനി വഹിക്കയില്ല; നീ ഇനി നിന്റെ
ജനത്തെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കുകയുമില്ല
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 16 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 17 മനുഷ്യപുത്രാ,
യിസ്രായേൽ ഗൃഹം തങ്ങളുടെ ദേശത്തു
പാർത്തിരുന്നപ്പോൾ, അവർ അതിനെ തങ്ങളുടെ
നടപ്പുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും
മലിനമാക്കി; എന്റെ മുമ്പാകെ അവരുടെ നടപ്പു
ഋതുവായോരു സ്ത്രീയുടെ മാലിന്യംപോലെ
ആയിരുന്നു. 18 അവർ ദേശത്തു ചൊരിഞ്ഞ
രക്തംനിമിത്തവും അതിനെ തങ്ങളുടെ
വിഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു മലിനമാക്കിയതുനിമിത്തവും
ഞാൻ എന്റെ ക്രോധം അവരുടെമേൽ പകന്നു. 19
ഞാൻ അവരെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിന്നിച്ചു;
അവർ ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി; അവരുടെ
നടപ്പിന്നും പ്രവൃത്തികൾക്കും തക്കവണ്ണം
ഞാൻ അവരെ ന്യായം വിധിച്ചു. 20 അവർ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെന്നുചേർന്നപ്പോൾ,
ഇവർ യഹോവയുടെ ജനം, അവന്റെ ദേശം
വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നവർ എന്നു അവർ
അവരെക്കുറിച്ചു പറയുമാറാക്കിയതിനാൽ അവർ
എന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ അശുദ്ധമാക്കി. 21
എങ്കിലും യിസ്രായേൽഗൃഹം ചെന്നുചേർന്ന
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അശുദ്ധമാക്കിയ
എന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു
അയ്യോഭാവം തോന്നി. 22 അതുകൊണ്ടു നീ

യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു പറയേണ്ടതു:
യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങൾ ചെന്നുചേൎന്ന ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ നിങ്ങൾ അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്ന
എന്റെ വിശുദ്ധ നാമംനിമിത്തം അത്രേ ഞാൻ
അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു. 23 ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
നിങ്ങൾ അശുദ്ധമാക്കിയതായി അവരുടെ
ഇടയിൽ അശുദ്ധമായ്പോയിരിക്കുന്ന എന്റെ
മഹത്തായ നാമത്തെ ഞാൻ വിശുദ്ധീകരിക്കും;
ജാതികൾ കാൺകെ ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ
നിങ്ങളിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 24
ഞാൻ നിങ്ങളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
കൂട്ടി സകലദേശങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളെ
ശേഖരിച്ചു സ്വന്തദേശത്തേക്കു വരുത്തും. 25
ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ നിൎമ്മലജലം തളിക്കും;
നിങ്ങൾ നിൎമ്മലരായി തീരും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
സകലമലിനതയെയും സകലവിഗ്രഹങ്ങളെയും
നീക്കി നിങ്ങളെ നിൎമ്മലീകരിക്കും. 26 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു പുതിയോരു ഹൃദയം തരും;
പുതിയോരു ആത്മാവിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ഉള്ളിൽ ആക്കും; കല്ലായുള്ള ഹൃദയം ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽനിന്നു നീക്കി മാംസമായുള്ള
ഹൃദയം നിങ്ങൾക്കു തരും. 27 ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കി നിങ്ങളെ
എന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ നടക്കുമാറാക്കും; നിങ്ങൾ
എന്റെ വിധികളെ പ്രമാണിച്ചു അനുഷ്ഠിക്കും. 28

ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാൎക്കു കൊടുത്ത
ദേശത്തു നിങ്ങൾ പാൎക്കും; നിങ്ങൾ എനിക്കു
ജനമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായും
ഇരിക്കും. 29 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സകല
മലിനതകളും നീക്കി നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെമേൽ ക്ഷാമം വരുത്താതെ ധാന്യം
വിളിച്ചുവരുത്തി വൎദ്ധിപ്പിക്കും. 30 നിങ്ങൾ
ഇനിമേൽ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ക്ഷാമത്തിന്റെ
നിന്ദ അനുഭവിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലവും നിലത്തിന്റെ വിളവും
വൎദ്ധിപ്പിക്കും. 31 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ദുൎമ്മാൎഗ്ഗങ്ങളെയും നന്നല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെയും
ഓൎത്തു നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ നിമിത്തവും
മ്ലേച്ഛതകൾ നിമിത്തവും നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളോടു
തന്നേ വെറുപ്പു തോന്നും. 32 നിങ്ങളുടെനിമിത്തമല്ല
ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നതു എന്നു നിങ്ങൾക്കു
ബോധ്യമായിരിക്കട്ടെ എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ,
നിങ്ങളുടെ നടപ്പുനിമിത്തം ലജ്ജിച്ചു
നാണിപ്പിൻ. 33 യഹോവയായ കൎത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളൊക്കെയും നീക്കി
നിങ്ങളെ നിൎമ്മലീകരിക്കുന്ന നാളിൽ
നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഞാൻ ആളെ
പാൎപ്പിക്കും; ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളെയും പണിയും. 34
വഴിപോകുന്ന ഏവരുടെയും കാഴ്ചെക്കു
ശൂന്യമായ്ക്കിടന്നിരുന്ന പ്രദേശത്തു കൃഷി
നടക്കും. 35 ശൂന്യമായ്ക്കിടന്നിരുന്ന ദേശം
ഏദെൻതോട്ടം പോലെയായ്തീൎന്നുവല്ലോ; പാഴും

ശൂന്യവുമായി ഇടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന പട്ടണങ്ങൾ
ഉറപ്പും നിവാസികളും ഉള്ളവ ആയിത്തീർന്നുവല്ലോ
എന്നു അവർ പറയും. 36 ഇടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന
പട്ടണങ്ങളെ യഹോവയായ ഞാൻ പണിതു,
ശൂന്യപ്രദേശത്തു നടുതല വെച്ചുണ്ടാക്കി
എന്നു നിങ്ങളുടെ ചുറ്റും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
ജാതികൾ അന്നു അറിയും; യഹോവയായ ഞാൻ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിവർത്തിക്കയും
ചെയ്യും. 37 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽഗൃഹം എന്നോടു
അപേക്ഷിച്ചിട്ടു ഞാൻ ഒന്നുകൂടെ ചെയ്യും: ഞാൻ
അവർക്കു ആളുകളെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെപ്പോലെ
വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. 38 ശൂന്യമായ്പോയിരുന്ന
പട്ടണങ്ങൾ വിശുദ്ധമായ ആട്ടിൻ കൂട്ടംപോലെ,
ഉത്സവങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിലെ ആട്ടിൻ
കൂട്ടംപോലെ തന്നേ, മനുഷ്യരാകുന്ന ആട്ടിൻ കൂട്ടം
കൊണ്ടു നിറയും; ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ
അറിയും.

37 യഹോവയുടെ കൈ എന്റെമേൽ വന്നു
യഹോവയുടെ ആത്മാവിൽ എന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചു
താഴ്വരയുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി; അതു
അസ്ഥികൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. 2 അവൻ
എന്നെ അവയുടെ ഇടയിൽ കൂടി ചുറ്റിച്ചുറ്റി
നടക്കുമാറാക്കി; അവ താഴ്വരയുടെ പരപ്പിൽ
എത്രയും അധികമായിരുന്നു; അവ ഏറ്റവും
ഉണങ്ങിയുമിരുന്നു. 3 അവൻ എന്നോടു:
മനുഷ്യപുത്രാ, ഈ അസ്ഥികൾ ജീവിക്കുമോ എന്നു
ചോദിച്ചു; അതിന്നു ഞാൻ: യഹോവയായ
കർത്താവേ, നീ അറിയുന്നു എന്നു ഉത്തരം

പറഞ്ഞു. 4 അവൻ എന്നോടു കല്പിച്ചതു: നീ ഈ
അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു അവയോടു
പറയേണ്ടതു: ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളേ,
യഹോവയുടെ വചനം കേൾപ്പിൻ! 5 യഹോവയായ
കർത്താവു ഈ അസ്ഥികളോടു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ശ്വാസം വരുത്തും. 6 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെമേൽ ഞരമ്പുവെച്ചു മാംസം പിടിപ്പിച്ചു
നിങ്ങളെ ത്വക്കുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു നിങ്ങൾ
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളിൽ ശ്വാസം വരുത്തും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും. 7
എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ പ്രവചിച്ചു;
ഞാൻ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മുഴക്കം
കേട്ടു; ഉടനെ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി, അസ്ഥി
അസ്ഥിയോടു വന്നുചേർന്നു. 8 പിന്നെ ഞാൻ
നോക്കി: അവയുടെ മേൽ ഞരമ്പും മാംസവും
വന്നതും അവയുടെമേൽ ത്വക്കുപൊതിഞ്ഞതും
കണ്ടു; എന്നാൽ ശ്വാസം അവയിൽ
ഇല്ലാതെയിരുന്നു. 9 അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു
കല്പിച്ചതു: കാറ്റിനോടു പ്രവചിക്ക; മനുഷ്യപുത്രാ, നീ
പ്രവചിച്ചു കാറ്റിനോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ശ്വാസമേ,
നീ നാലു കാറ്റുകളിൽനിന്നും വന്നു ഈ നിഹതന്മാർ
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ മേൽ ഊതുക. 10
അവൻ എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ
പ്രവചിച്ചപ്പോൾ ശ്വാസം അവരിൽ വന്നു;
അവർ ജീവിച്ചു ഏറ്റവും വലിയ സൈന്യമായി
നിവിർന്നുനിന്നു. 11 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഈ അസ്ഥികൾ

ഇസ്രായേൽഗൃഹമൊക്കെയും ആകുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ അസ്ഥികൾ ഉണങ്ങി, ഞങ്ങളുടെ
പ്രത്യാശെക്കു ഭംഗം വന്നു, ഞങ്ങൾ തീരേ
മുടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറയുന്നു.
12 അതുകൊണ്ടു നീ പ്രവചിച്ചു അവരോടു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ ജനമേ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ശവക്കുഴി തുറന്നു നിങ്ങളെ ശവക്കുഴിയിൽനിന്നു
കയറ്റി യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും.
13 അങ്ങനെ എന്റെ ജനമേ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ശവക്കുഴി തുറന്നു നിങ്ങളെ ശവക്കുഴിയിൽനിന്നു
കയറ്റുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. 14 നിങ്ങൾ ജീവക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
എന്റെ ആത്മാവിനെ നിങ്ങളിൽ ആക്കും; ഞാൻ
നിങ്ങളെ സ്വദേശത്തു പാർപ്പിക്കും; യഹോവയായ
ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്തു നിവർത്തിച്ചുമിരിക്കുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 15 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 16 മനുഷ്യപുത്രാ,
നീ ഒരു കോൽ എടുത്തു അതിന്മേൽ:
യെഹൂദെക്കും അവനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും എന്നു എഴുതിവെക്ക;
പിന്നെ മറ്റൊരു കോൽ എടുത്തു
അതിന്മേൽ: എഫ്രയീമിന്റെ കോലായ
യോസേഫിന്നും അവനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നൊക്കെക്കും എന്നു
എഴുതിവെക്ക. 17 പിന്നെ നീ അവയെ ഒരു
കോലായി ഒന്നോടൊന്നു ചേർക്കുക; അവ നിന്റെ
കയ്യിൽ ഒന്നായിത്തീരും. 18 ഇതിന്റെ താല്പര്യം

എന്തെന്നു നീ ഞങ്ങളെ അറിയിക്കയില്ലയോ എന്നു
നിന്റെ സ്വജാതിക്കാർ നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ,
നീ അവരോടു പറയേണ്ടതു: 19 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
എഫ്രയീമിന്റെ കയ്യിലുള്ള യോസേഫിൻ
കോലിനെയും അവനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളെയും എടുത്തു അവരെ
അവനോടു, യെഹൂദയുടെ കോലിനോടു തന്നേ,
ചേർത്തു ഒരു കോലാക്കും; അവർ എന്റെ
കയ്യിൽ ഒന്നായിരിക്കും. 20 നീ എഴുതിയ
കോലുകൾ അവർ കാൺകെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഇരിക്കേണം. 21 പിന്നെ നീ അവരോടു
പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ യിസ്രായേൽ മക്കളെ
അവർ ചെന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ജാതികളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു കൂട്ടി നാലുപുറത്തുനിന്നും
സ്വരൂപിച്ചു സ്വദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവരും.
22 ഞാൻ അവരെ ദേശത്തു, യിസ്രായേൽ
പർവ്വതങ്ങളിൽ തന്നേ, ഏകജാതിയാക്കും; ഒരേ
രാജാവു അവർക്കെല്ലാവർക്കും രാജാവായിരിക്കും;
അവർ ഇനി രണ്ടു ജാതിയായിരിക്കയില്ല,
രണ്ടു രാജ്യമായി പിരികയുമില്ല. 23 അവർ
ഇനി വിഗ്രഹങ്ങളാലും മ്ലേച്ഛതകളാലും
യാതൊരു അതിക്രമത്താലും തങ്ങളെത്തന്നേ
മലിനമാക്കുകയില്ല; അവർ പാപം ചെയ്ത
അവരുടെ സകല വാസസ്ഥലങ്ങളിലുംനിന്നു ഞാൻ
അവരെ രക്ഷിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കും; അങ്ങനെ അവർ
എനിക്കു ജനമായും ഞാൻ അവർക്കു ദൈവമായും
ഇരിക്കും. 24 എന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് അവർക്കു

രാജാവായിരിക്കും; അവക്കെല്ലാവക്കും ഒരേ
ഇടയൻ ഉണ്ടാകും; അവർ എന്റെ വിധികളിൽ
നടന്നു എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചനുഷ്ഠിക്കും. 25
എന്റെ ദാസനായ യാക്കോബിന്നു ഞാൻ
കൊടുത്തതും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
പാത്തിരുന്നതും ആയ ദേശത്തു അവർ പാക്കും;
അവരും മക്കളും മക്കളുടെ മക്കളും എന്നേക്കും
അവിടെ വസിക്കും; എന്റെ ദാസനായ ദാവീദ്
എന്നേക്കും അവക്കു പ്രഭുവായിരിക്കും. 26 ഞാൻ
അവരോടു ഒരു സമാധാനനിയമം ചെയ്യും; അതു
അവക്കു ഒരു ശാശ്വതനിയമമായിരിക്കും; ഞാൻ
അവരെ ഉറപ്പിച്ചു പെരുക്കി അവരുടെ നടുവിൽ
എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ സദാകാലത്തേക്കും
സ്ഥാപിക്കും. 27 എന്റെ നിവാസം അവരോടുകൂടെ
ഉണ്ടാകും; ഞാൻ അവക്കു ദൈവമായും അവർ
എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും. 28 എന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരം സദാകാലത്തേക്കും അവരുടെ
നടുവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ
വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവയെന്നു ജാതികൾ
അറിയും.

38 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 മനുഷ്യപുത്രാ,
രോശ്, മേശെക്, തൂബൽ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായി
മാഗോഗ് ദേശത്തിലുള്ള ഗോഗിന്റെ നേരെ നീ
മുഖംതിരിച്ചു അവനെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു
പറയേണ്ടതു: 3 യഹോവയായ കത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: രോശ്, മേശെക്, തൂബൽ
എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ ഗോഗേ, ഞാൻ
നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു. 4 ഞാൻ

നിന്നെ വഴിതെറ്റിച്ചു നിന്റെ താടിയെല്ലിൽ
ചൂണ്ടൽ കൊളുത്തി നിന്നെയും നിന്റെ സകല
സൈന്യത്തെയും കുതിരകളെയും ഒട്ടൊഴിയാതെ
സർവ്വായുധം ധരിച്ച കുതിരച്ചേവകരെയും
ഒട്ടൊഴിയാതെ വാളും പരിചയും പലകയും എടുത്ത
ഒരു മഹാസമൂഹത്തെയും 5 അവരോടുകൂടെ
ഒട്ടൊഴിയാതെ പരിചയും തലക്കോരികയും ധരിച്ച
പാസികൾ, കൂശ്യർ, പൂത്യർ, ഗോമെരും 6 അവന്റെ
എല്ലാപടക്കൂട്ടങ്ങളും വടക്കെ അറ്റത്തുള്ള
തോഗർമ്മാഗൃഹവും അതിന്റെ എല്ലാ പടക്കൂട്ടങ്ങളും
എന്നിങ്ങനെ പല ജാതികളെയും നിന്നോടുകൂടെ
പുറപ്പെടുമാറാക്കും. 7 ഒരുങ്ങിക്കൊൾക! നീയും
നിന്റെ അടുക്കൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ
സമൂഹമൊക്കെയും ഒരുങ്ങിക്കൊൾവിൻ! നീ
അവക്കു മേധാവി ആയിരിക്ക. 8 ഏറിയനാൾ
കഴിഞ്ഞിട്ടു നീ സന്ദർശിക്കപ്പെടും; വാളിന്നു
ഒഴിഞ്ഞുപോന്നതും പല ജാതികളിൽനിന്നും
ശേഖരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു രാജ്യത്തിലേക്കു നീ
ഒടുക്കം വന്നുചേരും; നിരന്തരശൂന്യമായി
കിടന്നിരുന്ന യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങളിൽ തന്നേ;
എന്നാൽ അവർ ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
വന്നു എല്ലാവരും നിർഭയമായി വസിക്കും. 9 നീ
മഴക്കോൾപോലെ കയറിവരും; നീയും നിന്റെ
എല്ലാ പടക്കൂട്ടങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെയുള്ള
പല ജാതികളും മേഘംപോലെ ദേശത്തെ
മൂടും. 10 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അന്നാളിൽ
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചില ആലോചനകൾ
തോന്നും; 11 നീ ഒരു ദുരുപായം നിരൂപിക്കും;

മതിലില്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങൾ ഉള്ള ദേശത്തു ഞാൻ
ചെല്ലും; കൊള്ളയിടേണ്ടതിന്നും കവച്ച്
ചെയ്യേണ്ടതിന്നും ശൂന്യമായ്ക്കിടന്നിട്ടു
വീണ്ടും നിവാസികളുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കു
നേരെയും ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ശേഖരിക്കപ്പെട്ടും കന്നുകാലികളെയും
ധനത്തെയും സമ്പാദിച്ചും ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യേ
വസിച്ചും ഇരിക്കുന്ന ഒരു ജനത്തിന്റെ നേരെയും
കൈ നീട്ടേണ്ടതിന്നും 12 ഒട്ടൊഴിയാതെ മതിലും
ഓടാമ്പലും കതകും കൂടാതെ നിർഭയം വസിച്ചു
സ്വൈരമായിരിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ഞാൻ ചെല്ലും
എന്നും നീ പറയും. 13 ശെബയും ദെദാനും തർശീശ്
വർത്തകന്മാരും അതിലെ സകലബാലസിംഹങ്ങളും
നിന്നോടു: നീ കൊള്ളയിടുവാനോ വന്നതു?
കവർച്ചചെയ്‌വാനും വെള്ളിയും പൊന്നും എടുത്തു
കൊണ്ടുപോകുവാനും കന്നുകാലികളെയും
ധനത്തെയും അപഹരിപ്പാനും ഏറ്റവും വലിയ
കൊള്ള നടത്തുവാനും ആകുന്നുവോ നീ നിന്റെ
സമൂഹത്തെ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതു എന്നു പറയും. 14
ആകയാൽ മനുഷ്യപുത്രാ, നീ പ്രവചിച്ചു
ഗോഗിനോടു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേൽ നിർഭയമായി വസിക്കുന്ന
അന്നാളിൽ നീ അതു അറികയില്ലയോ? 15 നീയും
നിന്നോടുകൂടെ പലജാതികളും ഒട്ടൊഴിയാതെ
കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഒരു മഹാസമൂഹവും
മഹാസൈന്യവുമായി നിന്റെ ദിക്കിൽനിന്നു,
വടക്കെ അറ്റത്തുനിന്നു തന്നേ, വരും. 16 ദേശത്തെ
മറെക്കേണ്ടതിന്നുള്ള ഒരു മേഘംപോലെ നീ എന്റെ

ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ വരും; ഗോഗേ,
അന്ത്യകാലത്തു ജാതികൾ കാൺകെ ഞാൻ
എന്നെത്തന്നേ നിങ്കൽ വിശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ
അവർ എന്നെ അറിയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്നെ എന്റെ ദേശത്തിന്റെ നേരെ വരുത്തും.
17 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ നിന്നെ യിസ്രായേലിന്നു
വിരോധമായി വരുത്തും എന്നു പണ്ടത്തെ
കാലത്തു അനേകം സംവത്സരങ്ങളായി
പ്രവചിച്ചുപോന്ന അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരായ
എന്റെ ദാസന്മാർമുഖാന്തരം ഞാൻ അന്നു
അരുളിച്ചെയ്തതു നിന്നെക്കുറിച്ചല്ലയോ? 18
യിസ്രായേൽദേശത്തിന്നു വിരോധമായി ഗോഗ്
വരുന്ന അന്നാളിൽ എന്റെ ക്രോധം എന്റെ
മൂക്കിൽ ഉജ്ജ്വലിക്കും എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 19 അന്നാളിൽ
നിശ്ചയമായിട്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തു ഒരു വലിയ
ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ എന്റെ
തീക്ഷ്ണതയിലും എന്റെ കോപാഗ്നിയിലും
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 20 അങ്ങനെ
സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യവും ആകാശത്തിലെ
പറവയും കാട്ടിലെ മൃഗവും നിലത്തിഴയുന്ന
ഇഴജാതിയൊക്കെയും ഭൂതലത്തിലെ
സകലമനുഷ്യരും എന്റെ സന്നിധിയിൽ വിറെക്കും;
മലകൾ ഇടിഞ്ഞുപോകും; കടുന്തൂക്കങ്ങൾ
വീണുപോകും; എല്ലാ മതിലും നിലംപരിചാകും. 21
ഞാൻ എന്റെ സകലപർവ്വതങ്ങളോടും അവന്റെ
നേരെ വാളെടുപ്പാൻ കല്പിക്കും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു;

ഓരോരുത്തന്റെ വാൾ അവനവന്റെ സഹോദരന്നു
വിരോധമായിരിക്കും. 22 ഞാൻ മഹാമാരികൊണ്ടും
രക്തംകൊണ്ടും അവനെ ന്യായംവിധിക്കും; ഞാൻ
അവന്റെമേലും അവന്റെ പടക്കൂട്ടങ്ങളുടെമേലും
അവനോടുകൂടെയുള്ള പല ജാതികളുടെമേലും
പെരുമഴയും വലിയ ആലിപ്പഴവും തീയും
ഗന്ധകവും വർഷിപ്പിക്കും. 23 ഇങ്ങനെ ഞാൻ
എന്നെത്തന്നേ മഹത്വീകരിക്കയും എന്നെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കയും പല ജാതികളും കാൺകെ
എന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ഞാൻ
യഹോവ എന്നു അവർ അറികയും ചെയ്യും.

39 നീയോ, മനുഷ്യപുത്രാ, ഗോഗിനെക്കുറിച്ചു
പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു; യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: രോശ്, മേശെക്,
തൂബൽ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ ഗോഗേ, ഞാൻ
നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു. 2 ഞാൻ നിന്നെ
വഴിതെറ്റിച്ചു നിന്നിൽ ആറിലൊന്നു ശേഷിപ്പിച്ചു
നിന്നെ വടക്കെ അറ്റത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു,
യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങളിൽ വരുത്തും. 3 നിന്റെ
ഇടങ്കയ്യിൽനിന്നു ഞാൻ നിന്റെ വില്ലു തെറിപ്പിച്ചു
വലങ്കയ്യിൽനിന്നു നിന്റെ അമ്പു വീഴിക്കും. 4 നീയും
നിന്റെ എല്ലാ പടക്കൂട്ടങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെയുള്ള
ജാതികളും യിസ്രായേൽപർവ്വതങ്ങളിൽ
വീഴും; ഞാൻ നിന്നെ കഴുകുമുതലായ
പറവെക്കൊക്കെയും കാട്ടുമൃഗത്തിന്നും ഇരയായി
കൊടുക്കും. 5 നീ വെളിമ്പ്രദേശത്തു വീഴും;
ഞാനല്ലോ അതു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 6
മാഗോഗിലും തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിർഭയം

വസിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞാൻ തീ അയക്കും;
ഞാൻ യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും 7 ഇങ്ങനെ
ഞാൻ എന്റെ വിശുദ്ധനാമം എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്റെ നടുവിൽ വെളിപ്പെടുത്തും; ഇനി
എന്റെ വിശുദ്ധനാമം അശുദ്ധമാക്കുവാൻ
ഞാൻ സമ്മതിക്കയില്ല; ഞാൻ യിസ്രായേലിൽ
പരിശുദ്ധനായ യഹോവയാകുന്നു എന്നു
ജാതികൾ അറിയും. 8 ഇതാ, അതു വരുന്നു; അതു
സംഭവിക്കും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു; ഇതത്രേ ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്ത
ദിവസം. 9 യിസ്രായേലിന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നവർ പുറപ്പെട്ടു പരിച, പലക, വില്ലു,
അമ്പു, കുറുവടി, കുന്തം മുതലായ ആയുധങ്ങളെ
എടുത്തു തീ കത്തിക്കും; അവർ അവയെക്കൊണ്ടു
ഏഴു സംവത്സരം തീ കത്തിക്കും. 10 പറമ്പിൽനിന്നു
വിറകു പെറുക്കുകയോ കാട്ടിൽനിന്നു ഒന്നും
വെട്ടുകയോ ചെയ്യാതെ ആയുധങ്ങളെ തന്നേ
അവർ കത്തിക്കും; തങ്ങളെ കൊള്ളയിട്ടവരെ
അവർ കൊള്ളയിടുകയും തങ്ങളെ കവച്ച്
ചെയ്തവരെ കവച്ച് ചെയ്കയും ചെയ്യും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 11 അന്നു
ഞാൻ ഗോഗിന്നു യിസ്രായേലിൽ ഒരു ശ്മശാനഭൂമി
കൊടുക്കും. കടലിന്നു കിഴക്കുവശത്തു
വഴിപോക്കരുടെ താഴ്വര തന്നേ; വഴിപോക്കെക്കു
അതു വഴിമുടക്കമായ്തീരും; അവിടെ അവർ
ഗോഗിനെയും അവന്റെ സകല പുരുഷാരത്തെയും
അടക്കം ചെയ്യും; അവർ അതിന്നു ഹാമോൻ-ഗോഗ്
(ഗോഗ് പുരുഷാരത്തിന്റെ) താഴ്വര എന്നു പേർ
വിളിക്കും. 12 യിസ്രായേൽഗൃഹം അവരെ അടക്കം

ചെയ്തുതീൎത്തു ദേശത്തെ വെടിപ്പാക്കുവാൻ ഏഴു
മാസം വേണ്ടിവരും. 13 ദേശത്തിലെ ജനം
എല്ലാംകൂടി അവരെ അടക്കംചെയ്യും; ഞാൻ
എന്നെത്തന്നേ മഹത്വീകരിക്കുന്ന നാളിൽ അതു
അവൎക്കു കീൎത്തിയായിരിക്കും എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 14 ദേശമെല്ലാം
വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിന്നു അതിൽ ശേഷിച്ച
ശവങ്ങളെ അടക്കുവാൻ ദേശത്തിൽ ചുറ്റി
സഞ്ചരിക്കുന്ന നിത്യപ്രവൃത്തിക്കാരെ നിയമിക്കും;
ഏഴുമാസം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ പരിശോധന
കഴിക്കും. 15 ദേശത്തു ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നവർ
സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ ഒരുവൻ ഒരു
മനുഷ്യാസ്ഥി കണ്ടാൽ അതിന്നരികെ ഒരു
അടയാളം വെക്കും; അടക്കം ചെയ്യുന്നവർ അതു
ഹാമോൻ-ഗോഗ് താഴ്വരയിൽ കൊണ്ടുപോയി
അടക്കം ചെയ്യും. 16 ഒരു നഗരത്തിന്നും
ഹമോനാ (പുരുഷാരം) എന്നു പേരുണ്ടാകും;
ഇങ്ങനെ അവർ ദേശത്തെ വെടിപ്പാക്കും. 17
മനുഷ്യപുത്രാ, യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: സകലവിധ പക്ഷികളോടും എല്ലാ
കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടും നീ പറയേണ്ടുന്നതു: നിങ്ങൾ
കൂടിവരുവിൻ; നിങ്ങൾ മാംസം തിന്നുകയും
രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
യിസ്രായേൽപൎവ്വതങ്ങളിൽ ഒരു മഹായാഗമായി
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അറുപ്പാൻ പോകുന്ന
എന്റെ യാഗത്തിന്നു നാലുപുറത്തുനിന്നും
വന്നുകൂടുവിൻ. 18 നിങ്ങൾ വീരന്മാരുടെ മാംസം
തിന്നു ഭൂമിയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ രക്തം
കുടിക്കേണം; അവരൊക്കെയും ബാശാനിലെ

തടിപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്മാരും കുഞ്ഞാടുകളും
കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരും കാളകളും തന്നേ. 19 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അറുത്തിരിക്കുന്ന എന്റെ
യാഗത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തൃപ്തരാകുവോളം
മേദസ്സു തിന്നുകയും ലഹരിയാകുവോളം രക്തം
കുടിക്കുകയും ചെയ്യും. 20 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്റെ
മേശയിങ്കൽ കുതിരകളെയും വാഹനമൃഗങ്ങളെയും
വീരന്മാരെയും സകലയോദ്ധാക്കളെയും തിന്നു
തൃപ്തരാകും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 21 ഞാൻ എന്റെ മഹത്വത്തെ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാപിക്കും; ഞാൻ
നടത്തിയിരിക്കുന്ന എന്റെ ന്യായവിധിയും
ഞാൻ അവരുടെമേൽ വെച്ച എന്റെ കയ്യും
സകലജാതികളും കാണും. 22 അങ്ങനെ
അന്നുമുതൽ മേലാൽ, ഞാൻ തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെന്നു യിസ്രായേൽഗൃഹം
അറിയും. 23 യിസ്രായേൽഗൃഹം തങ്ങളുടെ
അകൃത്യംനിമിത്തം പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകേണ്ടിവന്നു എന്നും അവർ എന്നോടു
ദ്രോഹം ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ
മുഖം അവക്കു മറെച്ചു, അവരൊക്കെയും
വാൾകൊണ്ടു വീഴേണ്ടതിന്നു അവരെ അവരുടെ
വൈരികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു എന്നും ജാതികൾ
അറിയും. 24 അവരുടെ അശുദ്ധിക്കും അവരുടെ
അതിക്രമങ്ങൾക്കും തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവരോടു
പ്രവർത്തിച്ചു എന്റെ മുഖം അവക്കു മറെച്ചു. 25
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇപ്പോൾ ഞാൻ
യാക്കോബിന്റെ പ്രവാസികളെ മടക്കിവരുത്തി

യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടൊക്കെയും കരുണ
ചെയ്തു എന്റെ വിശുദ്ധനാമംനിമിത്തം
തീക്ഷ്ണത കാണിക്കും.
26 ഞാൻ അവരെ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തി
അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ ദേശങ്ങളിൽ
നിന്നു അവരെ ശേഖരിച്ചു പല ജാതികളും
കാൺകെ എന്നെത്തന്നേ അവരിൽ
വിശുദ്ധീകരിച്ചശേഷം
27 ആരും അവരെ
ഭയപ്പെടുത്താതെ അവർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തു
നിർഭയമായി വസിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ലജ്ജയും
എന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന സർവ്വദ്രോഹങ്ങളും
മറക്കും.
28 ഞാൻ അവരെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ബദ്ധരായി കൊണ്ടുപോകുമാറാക്കുകയും
അവരിൽ ആരെയും അവിടെ വിട്ടേക്കാതെ
അവരുടെ ദേശത്തേക്കു കൂട്ടിവരുത്തുകയും
ചെയ്തതിനാൽ ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായ
യഹോവ എന്നു അവർ അറിയും.
29 ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്മേൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ
പകർന്നിരിക്കയാൽ ഇനി എന്റെ മുഖം അവർക്കു
മറെക്കയുമില്ല എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു.

40 ഞങ്ങളുടെ പ്രവാസത്തിന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചാം
ആണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിങ്കൽ പത്താം തിയ്യതി,
നഗരം പിടിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പതിനാലാം ആണ്ടിൽ,
അന്നേ തിയ്യതി തന്നേ, യഹോവയുടെ കൈ
എന്റെ മേൽ വന്നു എന്നെ അവിടേക്കു
കൊണ്ടുപോയി.
2 ദിവ്യദർശനങ്ങളിൽ അവൻ
എന്നെ യിസ്രായേൽദേശത്തു കൊണ്ടുചെന്നു
ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു പർവ്വതത്തിന്മേൽ നിർത്തി;

അതിന്മേൽ തെക്കുമാറി ഒരു നഗരത്തിന്റെ
രൂപംപോലെ ഒന്നു കാണ്മാനുണ്ടായിരുന്നു. 3
അവൻ എന്നെ അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു; അവിടെ
ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ കാഴ്ചെക്കു
താമ്രംപോലെ ആയിരുന്നു; അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു
ചണച്ചരടും അളവുദണ്ഡും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
പടിവാതില്ക്കൽനിന്നു. 4 ആ പുരുഷൻ എന്നോടു:
മനുഷ്യപുത്രാ, നീ കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കി
ചെവികൊണ്ടു കേട്ടു ഞാൻ നിന്നെ കാണിപ്പാൻ
പോകുന്ന എല്ലാറ്റിലും ശ്രദ്ധവെക്കുക; ഞാൻ അവ
നിനക്കു കാണിച്ചുതരുവാനായിട്ടാകുന്നു
നിന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു; നീ
കാണുന്നതൊക്കെയും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു
അറിയിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. 5 എന്നാൽ
ആലയത്തിന്നു പുറമെ ചുറ്റും ഒരു മതിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ പുരുഷന്റെ കയ്യിൽ ആറു മുഴം
നീളമുള്ള ഒരു അളവുദണ്ഡു ഉണ്ടായിരുന്നു; മുഴമോ
ഒരു മുഴവും നാലു വിരലും അത്രേ; അവൻ മതിൽ
അളന്നു; വീതി ഒരു ദണ്ഡു, ഉയരം ഒരു ദണ്ഡു;
6 പിന്നെ അവൻ കിഴക്കോട്ടു ദർശനമുള്ള
ഗോപുരത്തിങ്കൽ ചെന്നു അതിന്റെ പതനങ്ങളിൽ
കയറി ഗോപുരത്തിന്റെ ഉമ്മരപ്പടി അളന്നു;
അതിന്റെ വീതി ഒരു ദണ്ഡു; മറ്റെ ഉമ്മരപ്പടിയുടെ
വീതിയും ഒരു ദണ്ഡു; 7 ഓരോ മാടത്തിന്നും
ഒരു ദണ്ഡു നീളവും ഒരു ദണ്ഡു വീതിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു; മാടങ്ങൾ തമ്മിൽ അയ്യഞ്ചു മുഴം
അകന്നിരുന്നു; ഗോപുരത്തിന്റെ ഉമ്മരപ്പടി
അകത്തു ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖത്തിന്നരികെ ഒരു
ദണ്ഡായിരുന്നു. 8 അവൻ ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖം

അകത്തു വശം അളന്നു; ഒരു ദണ്ഡു. 9 അവൻ
ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖം അളന്നു; അതു എട്ടു
മുഴവും അതിന്റെ കട്ടളക്കാലുകൾ ഈരണ്ടു
മുഴവും ആയിരുന്നു; ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖം
അകത്തോട്ടായിരുന്നു. 10 കിഴക്കോട്ടു ദർശനമുള്ള
ഗോപുരത്തിന്റെ മാടങ്ങൾ ഇപ്പുറത്തു മൂന്നും
അപ്പുറത്തു മൂന്നും ആയിരുന്നു; മൂന്നിന്നും
ഒരേ അളവും ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും ഉള്ള
കട്ടളക്കാലുകൾക്കു ഒരേ അളവും ആയിരുന്നു. 11
അവൻ ഗോപുരപ്രവേശനത്തിന്റെ വീതി അളന്നു;
പത്തു മുഴം; ഗോപുരത്തിന്റെ നീളം അളന്നു:
പതിമൂന്നു മുഴം. 12 മാടങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇപ്പുറത്തു
ഒരു മുഴമുള്ളോരു അതിരഴിയും അപ്പുറത്തു ഒരു
മുഴമുള്ളോരു അതിരഴിയും ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും ഓരോ മാടവും
ആറാറു മുഴം ഉള്ളതായിരുന്നു. 13 അവൻ ഒരു
മാടത്തിന്റെ മേല്പുരമുതൽ മറ്റേതിന്റെ മേല്പുരവരെ
അളന്നു; വാതിലോടു വാതിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു
മുഴമായിരുന്നു. 14 അവൻ പൂമുഖം അളന്നു:
ഇരുപതു മുഴം; ഗോപുരത്തിന്റെ മാടങ്ങൾ
ചുറ്റും പ്രാകാരത്തിലേക്കു തുറന്നിരുന്നു. 15
പ്രവേശനവാതിലിന്റെ മുൻഭാഗംതുടങ്ങി
അകത്തെ വാതില്ക്കലെ പൂമുഖത്തിന്റെ
മുൻഭാഗംവരെ അമ്പതു മുഴമായിരുന്നു. 16
ഗോപുരത്തിന്നും പൂമുഖത്തിന്നും അകത്തേക്കു
ചുറ്റിലും മാടങ്ങളിലും ഇടത്തൂണുകളിലും
അഴിയുള്ള ജാലകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ
ജാലകങ്ങൾ അകത്തു ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഓരോ ഇടത്തൂണിന്മേലും ഈന്തപ്പനകളും

ഉണ്ടായിരുന്നു. 17 പിന്നെ അവൻ എന്നെ പുറത്തെ
പ്രാകാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു; അവിടെ
പ്രാകാരത്തിന്നു ചുറ്റും മണ്ഡപങ്ങളും ഓരോ
കല്തളവും ഉണ്ടായിരുന്നു; കല്തളത്തിങ്കൽ
മുപ്പതു മണ്ഡപം ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 കല്തളം
ഗോപുരങ്ങളുടെ നീളത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ഗോപുരങ്ങളുടെ പാൎശ്വത്തിൽ ആയിരുന്നു; അതു
താഴത്തെ കല്തളം. 19 പിന്നെ അവൻ താഴത്തെ
ഗോപുരത്തിന്റെ മുൻഭാഗം മുതൽ അകത്തെ
പ്രാകാരത്തിന്റെ പുറത്തെ മുൻഭാഗംവരെയുള്ള
അകലം അളന്നു; കിഴക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും നൂറീതു
മുഴമായിരുന്നു. 20 വടക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ള പുറത്തെ
പ്രാകാരഗോപുരത്തിന്റെ നീളവും വീതിയും അവൻ
അളന്നു. 21 അതിന്റെ മാടങ്ങൾ ഇപ്പുറത്തു മൂന്നും
അപ്പുറത്തു മൂന്നും ആയിരുന്നു; അതിന്റെ
ഇടത്തൂണുകളും പൂമുഖവും ഒന്നാമത്തെ
ഗോപുരത്തിന്റെ അളവുപോലെ ആയിരുന്നു;
അതിന്റെ നീളം അമ്പതു മുഴവും വീതി
ഇരുപത്തഞ്ചു മുഴവുമായിരുന്നു. 22 അതിന്റെ
ജാലകങ്ങളും പൂമുഖവും ഈന്തപ്പനകളും
കിഴക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ള ഗോപുരത്തിന്റെ
അളവുപോലെ ആയിരുന്നു; ഏഴു പതനത്താൽ
അതിലേക്കു കയറാം; അതിന്റെ പൂമുഖം അതിന്റെ
അകത്തു ഭാഗത്തായിരുന്നു. 23 അകത്തെ
പ്രാകാരത്തിന്നു വടക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും
ഉള്ള ഗോപുരത്തിന്നു നേരെ ഒരു ഗോപുരം
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരു ഗോപുരംമുതൽ മറ്റെ
ഗോപുരംവരെ അവൻ അളന്നു: നൂറു മുഴം.
24 പിന്നെ അവൻ എന്നെ തെക്കോട്ടു

കൊണ്ടുചെന്നു; തെക്കോട്ടു ഒരു ഗോപുരം;
അതിന്റെ ഇടത്തൂണുകളും പൂമുഖവും അവൻ
ഈ അളവുപോലെ തന്നേ അളന്നു. 25 ആ
ജാലകങ്ങൾപോലെ ഇതിന്നും അതിന്റെ
പൂമുഖത്തിന്നും ചുറ്റും ജാലകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
നീളം അമ്പതു മുഴവും വീതി ഇരുപത്തഞ്ചു മുഴവും
ആയിരുന്നു. 26 അതിലേക്കു കയറുവാൻ ഏഴു
പതനം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ പൂമുഖം
അതിന്റെ അകത്തുഭാഗത്തായിരുന്നു; അതിന്നു
അതിന്റെ ഇടത്തൂണുകളിന്മേൽ ഈന്തപ്പനകൾ
ഇപ്പുറത്തൊന്നും അപ്പുറത്തൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു.
27 അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്നു തെക്കോട്ടു
ഒരു ഗോപുരം ഉണ്ടായിരുന്നു; തെക്കോട്ടു
ഒരു ഗോപുരം മുതൽ മറ്റെഗോപുരംവരെ
അവൻ അളന്നു: നൂറു മുഴം. 28 പിന്നെ അവൻ
തെക്കെ ഗോപുരത്തിൽകൂടി എന്നെ അകത്തെ
പ്രാകാരത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ തെക്കെ
ഗോപുരവും ഈ അളവുപോലെ തന്നേ അളന്നു.
29 അതിന്റെ മാടങ്ങളും ഇടത്തൂണുകളും
പൂമുഖവും ഈ അളവുപോലെ തന്നേ ആയിരുന്നു;
അതിന്നും അതിന്റെ പൂമുഖത്തിന്നും ചുറ്റും
ജാലകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതു അമ്പതു
മുഴം നീളവും ഇരുപത്തഞ്ചു മുഴം വീതിയും
ഉള്ളതായിരുന്നു. 30 പൂമുഖങ്ങൾ ചുറ്റും
ഇരുപത്തഞ്ചു മുഴം നീളവും അഞ്ചുമുഴം
വീതിയും ഉള്ളവയായിരുന്നു. 31 അതിന്റെ
പൂമുഖം പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിന്റെ നേരെ
ആയിരുന്നു; അതിന്റെ ഇടത്തൂണുകളിന്മേൽ
ഈന്തപ്പനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിലേക്കു

കയറുവാൻ എട്ടു പതനം ഉണ്ടായിരുന്നു. 32
പിന്നെ അവൻ എന്നെ കിഴക്കു അകത്തെ
പ്രാകാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ
ഗോപുരത്തെ ഈ അളവുപോലെ തന്നേ അളന്നു.
33 അതിന്റെ മാടങ്ങളും ഇടത്തൂണുകളും
പൂമുഖവും ഈ അളവുപോലെ തന്നേ ആയിരുന്നു;
അതിന്നു അതിന്റെ പൂമുഖത്തിന്നും ചുറ്റും
ജാലകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതു അമ്പതു
മുഴം നീളവും ഇരുപത്തഞ്ചു മുഴം വീതിയും
ഉള്ളതായിരുന്നു; 34 അതിന്റെ പൂമുഖം പുറത്തെ
പ്രാകാരത്തിന്നു നേരെ ആയിരുന്നു; അതിന്റെ
ഇടത്തൂണുകളിന്മേൽ ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും
ഈന്തപ്പനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിലേക്കു
കയറുവാൻ എട്ടു പതനം ഉണ്ടായിരുന്നു. 35 പിന്നെ
അവൻ എന്നെ വടക്കെ ഗോപുരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുചെന്നു, ഈ അളവുപോലെ തന്നേ അതും
അളന്നു. 36 അവൻ അതിന്റെ മാടങ്ങളും
ഇടത്തൂണുകളും പൂമുഖവും അളന്നു; ചുറ്റും
അതിന്നു ജാലകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ
നീളം അമ്പതു മുഴവും വീതി ഇരുപത്തഞ്ചു
മുഴവും ആയിരുന്നു. 37 അതിന്റെ പൂമുഖം
പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിന്നു നേരെ ആയിരുന്നു;
ഇടത്തൂണുകളിന്മേൽ ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും
ഈന്തപ്പനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിലേക്കു
കയറുവാൻ എട്ടു പതനം ഉണ്ടായിരുന്നു. 38
അവിടെ ഒരു അറ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിലേക്കുള്ള
പ്രവേശനം ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖത്തിൽകൂടി
ആയിരുന്നു; അവിടെ അവർ ഹോമയാഗം കഴുകും.
39 ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖത്തു ഇപ്പുറത്തു

രണ്ടു മേശയും അപ്പുറത്തു രണ്ടു മേശയും
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവയുടെ മേൽ ഹോമയാഗവും
പാപയാഗവും അകൃത്യയാഗവും അറുക്കും. 40
ഗോപുരപ്രവേശനത്തിങ്കൽ കയറുമ്പോൾ പുറമെ
വടക്കുവശത്തു രണ്ടുമേശയും പൂമുഖത്തിന്റെ
മറുവശത്തു രണ്ടുമേശയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 41
ഗോപുരത്തിന്റെ പാൎശ്വഭാഗത്തു ഇപ്പുറത്തു നാലും
അപ്പുറത്തു നാലും ഇങ്ങിനെ എട്ടു മേശ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവയുടെ മേൽ അവർ യാഗങ്ങളെ
അറുക്കും. 42 ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള നാലു മേശയും
ചെത്തിയ കല്ലുകൊണ്ടു ഒന്നര മുഴം നീളവും
ഒന്നര മുഴം വീതിയും ഒരു മുഴം ഉയരവുമായി
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു; അവയുടെ മേൽ അവർ
ഹോമയാഗവും ഹനനയാഗവും അറുപ്പാനുള്ള
ആയുധങ്ങൾ വെക്കും. 43 അകത്തു ചുറ്റിലും നാലു
വിരൽ നീളമുള്ള കൊളുത്തുകൾ തറെച്ചിരുന്നു;
എന്നാൽ മേശകളുടെ മേൽ നിവേദിതമാംസം
വെക്കും. 44 അകത്തെ ഗോപുരത്തിന്നു പുറത്തു,
അകത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ തന്നേ, രണ്ടു മണ്ഡപം
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒന്നു വടക്കെഗോപുരത്തിന്റെ
പാൎശ്വത്തു തെക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ളതായിരുന്നു;
മറ്റേതു തെക്കെഗോപുരത്തിന്റെ പാൎശ്വത്തു
വടക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ളതായിരുന്നു. 45 അവൻ
എന്നോടു കല്പിച്ചതു: തെക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ള ഈ
മണ്ഡപം ആലയത്തിന്റെ വിചാരകരായ
പുരോഹിതന്മാൎക്കുള്ളതു. 46 വടക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ള
മണ്ഡപം യാഗപീഠത്തിന്റെ വിചാരകരായ
പുരോഹിതന്മാൎക്കുള്ളതു; ഇവർ യഹോവെക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അടുത്തുചെല്ലുന്ന

ലേവ്യരിൽ സാദോക്കിന്റെ പുത്രന്മാരാകുന്നു. 47
അവൻ പ്രാകാരത്തെ അളന്നു; അതു നൂറു
മുഴം നീളവും നൂറു മുഴം വീതിയും ഇങ്ങനെ
ചതുരശ്രമായിരുന്നു; യാഗപീഠമോ ആലയത്തിന്റെ
മുൻവശത്തായിരുന്നു. 48 പിന്നെ അവൻ എന്നെ
ആലയത്തിന്റെ പൂമുഖത്തു കൊണ്ടുചെന്നു;
അവൻ പൂമുഖത്തിന്റെ മുറിച്ചുവർ അളന്നു,
ഇപ്പുറത്തുള്ളതു അഞ്ചു മുഴം; അപ്പുറത്തുള്ളതു
അഞ്ചു മുഴം; മുറിച്ചുവരിന്റെ വീതിയോ ഇപ്പുറത്തു
മൂന്നു മുഴവും അപ്പുറത്തു മൂന്നു മുഴവും
ആയിരുന്നു. 49 പൂമുഖത്തിന്റെ നീളം
ഇരുപതു മുഴം, വീതി പന്ത്രണ്ടു മുഴം,
അതിലേക്കു കയറുവാനുള്ള പതനം പത്തു;
മുറിച്ചുവരുകൾക്കരികെ ഇപ്പുറത്തു ഒന്നും
അപ്പുറത്തു ഒന്നുമായി തൂണുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
41 അനന്തരം അവൻ എന്നെ മന്ദിരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുചെന്നു, മുറിച്ചുവരുകളെ അളന്നു;
മുറിച്ചുവരുകളുടെ വീതി ഇപ്പുറത്തു ആറു
മുഴവും അപ്പുറത്തു ആറു മുഴവും ആയിരുന്നു.
2 പ്രവേശനത്തിന്റെ വീതി പത്തു മുഴവും
പ്രവേശനത്തിന്റെ പാർശ്വഭിത്തികൾ ഇപ്പുറത്തു
അഞ്ചു മുഴവും അപ്പുറത്തു അഞ്ചു മുഴവും
ആയിരുന്നു; അവൻ മന്ദിരം അളന്നു: അതിന്റെ
നീളം നാല്പതു മുഴം, വീതി ഇരുപതു മുഴം. 3 പിന്നെ
അവൻ അകത്തേക്കു ചെന്നു, പ്രവേശനത്തിന്റെ
മുറിച്ചുവരുകളെ അളന്നു: കനം രണ്ടു മുഴവും
പ്രവേശനത്തിന്റെ വീതി ആറു മുഴവും
മുറിച്ചുവരുകളുടെ വീതി ഏഴേഴു മുഴവുമായിരുന്നു.
4 അവൻ അതിന്റെ നീളം അളന്നു: ഇരുപതുമുഴം;

വീതി മന്ദിരത്തിന്നൊത്തവണ്ണം ഇരുപതു മുഴം;
ഇതു അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു അവൻ എന്നോടു
കല്പിച്ചു, 5 പിന്നെ അവൻ ആലയത്തിന്റെ ചുവർ
അളന്നു: കനം ആറു മുഴം: ആലയത്തിന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള പുറവാരത്തിന്റെ വീതി നാലു മുഴം. 6
എന്നാൽ പുറവാരമുറികൾ ഒന്നിന്റെ മേൽ
ഒന്നായി മൂന്നു നിലയായും നിലയിൽ
മുപ്പതു വീതവും ആയിരുന്നു; അവ ചുറ്റും
ആലയത്തിന്നും പുറവാരമുറികൾക്കും ഇടയിലുള്ള
ചുവരിന്മേൽ പിടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ചേന്നിരുന്നു;
എന്നാൽ തുലാങ്ങൾ ആലയഭിത്തിക്കകത്തു
ചെന്നില്ല. 7 പുറവാരമുറികൾ ആലയത്തിന്റെ
ചുറ്റുപാടും മേലോട്ടു മേലോട്ടു വിസ്താരം
ഏറും; ആലയത്തിന്നു ചുറ്റും മുറിക്കകത്തു
മേലോട്ടുമേലോട്ടു വീതി കൂടും; അതുകൊണ്ടു
പുറവാരത്തിന്റെ വിസ്താരം മേലോട്ടു
മേലോട്ടു ഏറും; താഴത്തെ നിലയിൽനിന്നു
നടുവിലത്തേതിൽകൂടി മേലത്തെ നിലയിൽ
കയറാം. 8 ഞാൻ ആലയത്തിന്റെ ചുറ്റിലും
പൊക്കമുള്ളോരു തറ കണ്ടു; പുറവാരമുറികളുടെ
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഒരു മുഴുദണ്ഡായിരുന്നു;
പരിഗളംവരെ ആറു മുഴം. 9 പുറവാരത്തിന്റെ
പുറമെയുള്ള ചുവരിന്റെ കനം അഞ്ചു
മുഴമായിരുന്നു; 10 എന്നാൽ ആലയത്തിന്റെ
പുറവാരമുറികൾക്കും മണ്ഡപങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ
ആലയത്തിന്നു ചുറ്റും ഇരുപതുമുഴം വീതിയുള്ള
മുറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 പുറവാരത്തിന്റെ
വാതിലുകൾ തിണ്ണെക്കു നേരെ ഒരു വാതിൽ
വടക്കോട്ടും ഒരു വാതിൽ തെക്കോട്ടും ആയിരുന്നു;

തിണ്ണയുടെ വീതി ചുറ്റും അഞ്ചു മുഴമായിരുന്നു. 12
മുറ്റത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള കെട്ടിടം
എഴുപതു മുഴം വീതിയുള്ളതും കെട്ടിടത്തിന്റെ
ചുറ്റുമുള്ള ചുവർ അഞ്ചു മുഴം കനമുള്ളതും
തൊണ്ണൂറു മുഴം നീളമുള്ളതും ആയിരുന്നു. 13
അവൻ ആലയം അളന്നു: നീളം നൂറു മുഴം; മുറ്റവും
കെട്ടിടവും അതിന്റെ ചുവരുകളും അളന്നു;
അതിന്നും നൂറു മുഴം നീളം. 14 ആലയത്തിന്റെ
മുൻഭാഗത്തിന്റെയും കിഴക്കുള്ള മുറ്റത്തിന്റെയും
വീതിയും നൂറുമുഴമായിരുന്നു. 15 പിന്നെ അവൻ
മുറ്റത്തിന്റെ പിൻപുറത്തു അതിന്നെതിരെയുള്ള
കെട്ടിടത്തിന്റെ നീളവും അതിന്നു ഇപ്പുറത്തും
അപ്പുറത്തും ഉള്ള നടപ്പുരകളും അളന്നു; നൂറുമുഴം;
അകത്തെ മന്ദിരത്തിന്നും പ്രാകാരത്തിന്റെ
പൂമുഖങ്ങൾക്കും 16 ഉമ്മരപ്പടികൾക്കും അഴിയുള്ള
ജാലകങ്ങൾക്കും ഉമ്മരപ്പടിക്കു മേൽ മൂന്നു
നിലയായി ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്ന നടപ്പുരകൾക്കും
നിലംതൊട്ട് ജാലകങ്ങളോളവും പലകയടിച്ചിരുന്നു;
ജാലകങ്ങളോ മൂടിയിരുന്നു. 17 അകത്തെ
ആലയത്തിൻ വാതിലിന്റെ മേൽഭാഗംവരെയും
പുറമെയും ചുറ്റും എല്ലാചുവരിന്മേലും അകത്തും
പുറത്തും ചിത്രപ്പണി ഉണ്ടായിരുന്നു. 18
കെരൂബുകളും ഈന്തപ്പനകളും അതിന്മേൽ
കൊത്തിയിരുന്നു; കെരൂബിന്നും കെരൂബിന്നും
ഇടയിൽ ഓരോ ഈന്തപ്പനയും ഓരോ കെരൂബിന്നു
ഈരണ്ടു മുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 19
മനുഷ്യമുഖം ഇപ്പുറത്തുള്ള ഈന്തപ്പനയുടെ
നേരെയും ബാലസിംഹമുഖം അപ്പുറത്തുള്ള
ഈന്തപ്പനയുടെ നേരെയും ആയിരുന്നു;

ആലയത്തിന്റെ ചുറ്റും എല്ലാടവും ഇങ്ങനെ
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. 20 നിലംമുതൽ വാതിലിന്റെ
മേലറ്റംവരെ കെരൂബുകളും ഈന്തപ്പനകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു മന്ദിരത്തിന്റെ
ഭിത്തി. 21 മന്ദിരത്തിന്നു ചതുരമായുള്ള
മുറിച്ചുവരുകളും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
യാഗപീഠംപോലെയുള്ളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. 22
യാഗപീഠം മരംകൊണ്ടുള്ളതും മൂന്നു മുഴം
ഉയരവും രണ്ടുമുഴം നീളവും ഉള്ളതുമായിരുന്നു;
അതിന്റെ കോണുകളും ചുവടും വശങ്ങളും
മരംകൊണ്ടായിരുന്നു; അവൻ എന്നോടു:
ഇതു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിലെ
മേശയാകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 23 മന്ദിരത്തിന്നും
അതിവിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നും ഈരണ്ടു കതകു
ഉണ്ടായിരുന്നു. 24 കതകുകൾക്കു ഈരണ്ടു
മടക്കുകതകു ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരു കതകിന്നു
രണ്ടു മടക്കുകതകു; മറ്റെ കതകിന്നു രണ്ടു
മടക്കുകതകു. 25 ചുവരുകളിൽ എന്നപോലെ
മന്ദിരത്തിന്റെ കതകുകളിന്മേലും കെരൂബുകളും
ഈന്തപ്പനകളും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു; പുറമെ
പൂമുഖത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു കനത്ത മരത്തുലാം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 പൂമുഖത്തിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ
ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും അഴിയുള്ള
ജാലകങ്ങളും ഈന്തപ്പനകളും ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ആലയത്തിന്റെ
പുറവാരമുറികളുടെയും തുലാങ്ങളുടെയും പണി.

42 അനന്തരം അവൻ എന്നെ വടക്കോട്ടുള്ള
വഴിയായി പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; മുറ്റത്തിന്നു നേരെയും

വടക്കോട്ടുള്ള കെട്ടിടത്തിന്നെതിരെയും
ഉണ്ടായിരുന്ന മണ്ഡപത്തിലേക്കു എന്നെ
കൊണ്ടുചെന്നു. 2 അതിന്റെ മുൻഭാഗത്തിന്നു
നൂറു മുഴം നീളവും വടക്കോട്ടു വാതിലും
ഉണ്ടായിരുന്നു; വീതി അമ്പതു മുഴം. 3
അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്നുള്ള ഇരുപതു
മുഴത്തിന്നെതിരെയും പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിന്നുള്ള
കല്ത്തളത്തിന്നെതിരെയും മൂന്നു നിലയായി
നടപ്പുരെക്കു നേരെ നടപ്പുര ഉണ്ടായിരുന്നു. 4
മണ്ഡപങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അകത്തോട്ടു പത്തു
മുഴം വീതിയും നൂറു മുഴം നീളവുമുള്ളോരു
നടപ്പുര ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ വാതിലുകൾ
വടക്കോട്ടായിരുന്നു. 5 കെട്ടിടത്തിന്റെ താഴത്തെ
മണ്ഡപങ്ങളിൽനിന്നും നടുവിലത്തേവയിൽനിന്നും
എടുത്തതിനെക്കാൾ അധികം സ്ഥലം
മുകളിലത്തെ മണ്ഡപങ്ങളിൽനിന്നു
നടപ്പുരകൾക്കു എടുത്തുപോയിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവ നീളം കുറഞ്ഞവ ആയിരുന്നു. 6 അവ
മൂന്നു നിലയായിരുന്നു; എന്നാൽ അവെക്കു
പ്രാകാരങ്ങളുടെ തൂണുകൾപോലെ തൂണുകൾ
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു താഴത്തേതിനെക്കാളും
നടുവിലത്തേതിനെക്കാളും മേലത്തേതിന്റെ നിലം
ചുരുങ്ങിയിരുന്നു. 7 പുറമെ മണ്ഡപങ്ങളുടെ
നീളത്തിൽ പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിന്റെ നേരെ
മണ്ഡപങ്ങളുടെ മുൻവശത്തെ മതിലിന്റെ
നീളം അമ്പതു മുഴം ആയിരുന്നു. 8 പുറത്തെ
പ്രാകാരത്തിലേക്കു ദർശനമുള്ള മണ്ഡപങ്ങളുടെ
നീളം അമ്പതു മുഴമായിരുന്നു; എന്നാൽ
മന്ദിരത്തിന്നെതിരെയുള്ള നീളം നൂറു

മുഴമായിരുന്നു; 9 പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിൽനിന്നു
ഇവയിലേക്കു കടന്നാൽ കിഴക്കോട്ടു ഈ
മണ്ഡപങ്ങൾക്കു താഴെ ഒരു പ്രവേശനം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 കിഴക്കോട്ടുള്ള പ്രാകാരത്തിന്റെ
മതിലിന്റെ തലെക്കൽ മുറ്റത്തിന്നെതിരായും
കെട്ടിടത്തിന്നെതിരായും മണ്ഡപങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 അവയുടെ മുമ്പിലുള്ള വഴി
വടക്കോട്ടുള്ള മണ്ഡപങ്ങളുടെ അളവുപോലെ
ആയിരുന്നു; അവയുടെ നീളത്തിന്നൊത്ത നീളവും
വീതിക്കൊത്ത വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവയുടെ എല്ലാപുറപ്പാടുകളും വിധാനങ്ങളും
അവയുടെ പ്രവേശനങ്ങളും ഒരുപോലെ
തന്നേ. 12 തെക്കോട്ടുള്ള മണ്ഡപങ്ങളുടെ
പ്രവേശനങ്ങൾ പോലെ ഒരു പ്രവേശനം വഴിയുടെ
തലെക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവയിലേക്കു
കടന്നാൽ കിഴക്കോട്ടുള്ള മതിലിന്നു നേരെ
മുമ്പിലുള്ള വഴിയുടെ തലെക്കൽ തന്നേ. 13 പിന്നെ
അവൻ എന്നോടു കല്പിച്ചതു: മുറ്റത്തിന്റെ
മുമ്പിലുള്ള വടക്കെ മണ്ഡപങ്ങളും തെക്കെ
മണ്ഡപങ്ങളും യഹോവയോടു അടുത്തുചെല്ലുന്ന
പുരോഹിതന്മാർ അതിവിശുദ്ധവസ്തുക്കളെ
തിന്നുവാനുള്ള വിശുദ്ധമണ്ഡപങ്ങളാകുന്നു;
അവിടെ അവർ അതിവിശുദ്ധവസ്തുക്കളും
ഭോജനയാഗവും പാപയാഗവും അകൃത്യയാഗവും
വെക്കേണം. ആ സ്ഥലം വിശുദ്ധമല്ലോ. 14
പുരോഹിതന്മാർ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തുനിന്നു പുറത്തെ
പ്രാകാരത്തിലേക്കു ചെല്ലാതെ വേണം അതിൽ
പ്രവേശിപ്പാൻ; ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം അവർ അവിടെ വെച്ചേക്കേണം; അവ

വിശുദ്ധമല്ലോ; വേറെ വസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടേ അവർ
ജനത്തിന്നുള്ള സ്ഥലത്തു ചെല്ലാവു. 15 അവൻ
അകത്തെ ആലയം അളന്നു തീൎന്നശേഷം,
കിഴക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ള വാതില്ക്കൽ കൂടി എന്നെ
കൊണ്ടു ചെന്നു അവിടം ചുറ്റും അളന്നു. 16 അവൻ
കിഴക്കുഭാഗം ദണ്ഡുകൊണ്ടു അളന്നു; ആകെ
അഞ്ഞൂറു മുഴം. 17 അവൻ വടക്കുഭാഗം
ദണ്ഡുകൊണ്ടു അളന്നു; ആകെ അഞ്ഞൂറു മുഴം.
18 അവൻ തെക്കുഭാഗം ദണ്ഡുകൊണ്ടു അളന്നു;
ആകെ അഞ്ഞൂറു മുഴം. 19 അവൻ പടിഞ്ഞാറോട്ടു
തിരിഞ്ഞു ദണ്ഡുകൊണ്ടു അളന്നു; അഞ്ഞൂറു
മുഴം. 20 ഇങ്ങനെ അവൻ നാലുപുറവും അളന്നു;
വിശുദ്ധമായതും സാമാന്യമായതും തമ്മിൽ
വേറുതിരിപ്പാൻ തവക്കവണ്ണം അഞ്ഞൂറു മുഴം
നീളത്തിലും അഞ്ഞൂറുമുഴം വീതിയിലും ഒരു മതിൽ
അതിന്നു ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു.

43 അനന്തരം അവൻ എന്നെ ഗോപുരത്തിലേക്കു,
കിഴക്കോട്ടുള്ള ഗോപുരത്തിലേക്കു തന്നേ,
കൊണ്ടുചെന്നു; 2 അപ്പോൾ യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സു കിഴക്കുവഴിയായി
വന്നു; അതിന്റെ മുഴക്കം പെരുവെള്ളത്തിന്റെ
ഇരെച്ചൽപോലെ ആയിരുന്നു; ഭൂമി അവന്റെ
തേജസ്സുകൊണ്ടു പ്രകാശിച്ചു. 3 ഇതു
ഞാൻ കണ്ട ദൎശനംപോലെ ആയിരുന്നു;
നഗരത്തെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ വന്നപ്പോൾ
കണ്ട ദൎശനംപോലെ തന്നേ; ഈ ദൎശനങ്ങൾ
കെബാർ നദീതീരത്തുവെച്ചു ഞാൻ കണ്ട
ദൎശനംപോലെ ആയിരുന്നു; അപ്പോൾ ഞാൻ
കവിണ്ണുവീണു. 4 യഹോവയുടെ തേജസ്സു

കിഴക്കോട്ടു ദർശനമുള്ള ഗോപുരത്തിൽ കൂടി
ആലയത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. 5 ആത്മാവു എന്നെ
എടുത്തു അകത്തെ പ്രാകാരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുചെന്നു; യഹോവയുടെ തേജസ്സു
ആലയത്തെ നിറെച്ചിരുന്നു. 6 ആ പുരുഷൻ
എന്റെ അടുക്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ,
ആലയത്തിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 7 അവൻ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഇതു
ഞാൻ എന്നേക്കും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മദ്ധ്യേ
വസിക്കുന്ന എന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ
സ്ഥലവും എന്റെ കാലടികളുടെ സ്ഥലവും
ആകുന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹമെങ്കിലും
അവരുടെ രാജാക്കന്മാരെങ്കിലും തങ്ങളുടെ
പരസംഗംകൊണ്ടും പൂജാഗിരികളിലെ തങ്ങളുടെ
രാജാക്കന്മാരുടെ ശവങ്ങൾകൊണ്ടും 8
എനിക്കും അവക്കും ഇടയിൽ ഒരു ചുവർ
മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങളുടെ
ഉമ്മരപ്പടി എന്റെ ഉമ്മരപ്പടിയും തങ്ങളുടെ കട്ടള
എന്റെ കട്ടളയും ആക്കുന്നതുകൊണ്ടും എന്റെ
വിശുദ്ധനാമത്തെ ഇനി അശുദ്ധമാക്കേണ്ടതല്ല;
അവർ ചെയ്ത മ്ലേച്ഛതകളാൽ അവർ എന്റെ
വിശുദ്ധനാമത്തെ അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ കോപത്തിൽ അവരെ
നശിപ്പിച്ചു. 9 ഇപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ
പരസംഗവും രാജാക്കന്മാരുടെ ശവങ്ങളും
എങ്കൽനിന്നു ദൂരത്താക്കിക്കളയട്ടെ; എന്നാൽ
ഞാൻ അവരുടെ മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും വസിക്കും. 10
മനുഷ്യപുത്രാ, യിസ്രായേൽഗൃഹം തങ്ങളുടെ

അകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
ഈ ആലയം അവരെ കാണിക്ക; അവർ
അതിന്റെ മാതൃക അളക്കട്ടെ. 11 അവർ ചെയ്ത
സകലത്തെയും കുറിച്ചു അവർ ലജ്ജിച്ചാൽ നീ
ആലയത്തിന്റെ ആകൃതിയും വിധാനവും
പുറപ്പാടുകളും പ്രവേശനങ്ങളും അതിന്റെ ആകൃതി
ഒക്കെയും സകലവ്യവസ്ഥകളും അതിന്റെ
രൂപമൊക്കെയും അതിന്റെ സകലനിയമങ്ങളും
അവരെ അറിയിച്ചു, അവർ അതിന്റെ എല്ലാ
ചട്ടങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും പ്രമാണിച്ചു
അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിന്നു അതിനെ ഒക്കെയും
അവർ കാൺകെ എഴുതിവെക്കുക. 12 ഇതാകുന്നു
ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണം; പൎവ്വതത്തിന്റെ
മുകളിൽ അതിന്റെ അതൃത്തിക്കകമെല്ലാം
അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം; അതേ, ഇതാകുന്നു
ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണം. 13 മുഴപ്രകാരം
യാഗപീഠത്തിന്റെ അളവു ആവിതു - മുഴം ഒന്നിന്നു
ഒരു മുഴവും നാലു വിരലും: ചുവടു ഒരു മുഴം; വീതി
ഒരു മുഴം; അതിന്റെ അകത്തു ചുറ്റുമുള്ള വക്കു ഒരു
ചാൺ. യാഗപീഠത്തിന്റെ ഉയരമാവിതു: 14
നിലത്തെ ചുവടുമുതൽ താഴത്തെ തട്ടുവരെ രണ്ടു
മുഴവും വീതി ഒരു മുഴവും; താഴത്തെ തട്ടുമുതൽ
വലിയ തട്ടുവരെ നാലു മുഴവും വീതി ഒരു മുഴവും
ആയിരിക്കേണം. 15 ഇങ്ങനെ മേലത്തെ
യാഗപീഠം നാലു മുഴം; യാഗപീഠത്തിന്റെ
അടുപ്പിൽനിന്നു മേലോട്ടു നാലു കൊമ്പു
ഉണ്ടായിരിക്കേണം; 16 യാഗപീഠത്തിന്റെ
അടുപ്പിന്റെ നീളം പന്ത്രണ്ടു മുഴവും വീതി പന്ത്രണ്ടു
മുഴവുമായി സമചതുരമായിരിക്കേണം. 17 അതിന്റെ

നാലു പുറവുമുള്ള തട്ടു പതിന്നാലു മുഴം നീളവും
പതിന്നാലു മുഴം വീതിയും അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള
വക്കു അര മുഴവും ചുവടു ചുറ്റും ഒരു മുഴവും
ആയിരിക്കേണം; അതിന്റെ പതനങ്ങൾ
കിഴക്കോട്ടായിരിക്കേണം.
18 പിന്നെ അവൻ
എന്നോടു കല്പിച്ചതു: മനുഷ്യപുത്രാ, യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവർ
യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുന്ന നാളിൽ അതിന്മേൽ
ഹോമയാഗം കഴിക്കേണ്ടതിന്നും രക്തം
തളിക്കേണ്ടതിന്നും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചട്ടങ്ങൾ
ആവിതു:
19 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
എന്നോടു അടുത്തു വരുന്ന സാദോക്കിന്റെ
സന്തതിയിലുള്ള ലേവ്യരായ പുരോഹിതന്മാർക്കു നീ
പാപയാഗമായി ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ കൊടുക്കേണം
എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
20
നീ അതിന്റെ രക്തത്തിൽ കുറെ എടുത്തു
യാഗപീഠത്തിന്റെ നാലു കൊമ്പിലും തട്ടിന്റെ
നാലു കോണിലും ചുറ്റുമുള്ള വക്കിലും പുരട്ടി
അതിന്നു പാപപരിഹാരവും പ്രായശ്ചിത്തവും
വരുത്തേണം.
21 പിന്നെ നീ പാപയാഗത്തിന്നു
കാളയെ എടുത്തു ആലയത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട
സ്ഥലത്തു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ പുറമെ
വെച്ചു ദഹിപ്പിക്കേണം.
22 രണ്ടാം ദിവസം
നീ ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനെ
പാപയാഗമായി അർപ്പിക്കേണം; അവർ
കാളയെക്കൊണ്ടു യാഗപീഠത്തിന്നു
പാപപരിഹാരം വരുത്തിയതുപോലെ
ഇതിനെക്കൊണ്ടും അതിന്നു പാപപരിഹാരം
വരുത്തേണം.
23 അതിന്നു പാപപരിഹാരം

വരുത്തിത്തീന്നശേഷം, നീ ഊനമില്ലാത്ത
ഒരു കാളക്കുട്ടിയെയും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ
നിന്നു ഊനമില്ലാത്ത ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും
അപ്പിക്കേണം. 24 നീ അവയെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരേണം; പുരോഹിതന്മാർ
അവയുടെമേൽ ഉപ്പു വിതറിയശേഷം അവയെ
യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായി അപ്പിക്കേണം. 25
ഏഴു ദിവസം നീ ദിനംപ്രതി പാപയാഗമായി ഓരോ
കോലാട്ടിനെ അപ്പിക്കേണം; അവർ ഊനമില്ലാത്ത
ഒരു കാളക്കുട്ടിയെയും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു
ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും അപ്പിക്കേണം. 26
അങ്ങനെ അവർ ഏഴു ദിവസം യാഗപീഠത്തിന്നു
പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തിയും അതിനെ
നിമ്മലീകരിച്ചുംകൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠ കഴിക്കേണം. 27
ഈ ദിവസങ്ങൾ തികെച്ചശേഷം എട്ടാം ദിവസവും
മുമ്പോട്ടും പുരോഹിതന്മാർ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
നിങ്ങളുടെ ഹോമയാഗങ്ങളെയും
സമാധാനയാഗങ്ങളെയും അപ്പിക്കേണം.
അങ്ങനെ എനിക്കു നിങ്ങളിൽ പ്രസാദമുണ്ടാകും
എന്നു യഹോവയായ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.

44 അനന്തരം അവൻ എന്നെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
കിഴക്കോട്ടു ദശ്നമുള്ള പുറത്തെ
ഗോപുരത്തിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു;
എന്നാൽ അതു അടെച്ചിരുന്നു. 2 അപ്പോൾ
യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഈ
ഗോപുരം തുറക്കാതെ അടെച്ചിരിക്കേണം; ആരും
അതിൽകൂടി കടക്കരുതു; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അതിൽകൂടി അകത്തു
കടന്നതുകൊണ്ടു അതു അടെച്ചിരിക്കേണം.

3 പ്രഭുവോ അവൻ പ്രഭുവായിരിക്കയാൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഭോജനം കഴിപ്പാൻ
അവിടെ ഇരിക്കേണം; അവൻ ആ ഗോപുരത്തിന്റെ
പൂമുഖത്തുകൂടി അകത്തു കടക്കയും അതിൽകൂടി
പുറത്തു പോകയും വേണം. 4 പിന്നെ അവൻ എന്നെ
വടക്കെഗോപുരംവഴിയായി ആലയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുചെന്നു; ഞാൻ നോക്കി, യഹോവയുടെ
തേജസ്സു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു കവിണ്ണുവീണു. 5
അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
മനുഷ്യപുത്രാ, യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
സകലവ്യവസ്ഥകളെയും നിയമങ്ങളെയും കുറിച്ചു
ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ
നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധവെച്ചു കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കി
ചെവികൊണ്ടു കേൾക്ക; ആലയത്തിലേക്കുള്ള
പ്രവേശനത്തെയും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നുള്ള
പുറപ്പാടുകളെയും നീ നല്ലവണ്ണം കുറിക്കൊൾക.
6 യിസ്രായേൽഗൃഹക്കരായ മത്സരികളോടു
നീ പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽഗൃഹമേ,
നിങ്ങളുടെ സകല മ്ലേച്ഛതകളും മതിയാക്കുവിൻ.
7 നിങ്ങൾ എന്റെ ആഹാരമായ മേദസ്സും
രക്തവും അർപ്പിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ
ആലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിലും മാംസത്തിലും അഗ്രചർമ്മികളായ
അന്യജാതിക്കാരെ എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
ഇരിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ
സകലമ്ലേച്ഛതകൾക്കും പുറമെ നിങ്ങൾ
എന്റെ നിയമവും ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. 8

നിങ്ങൾ എന്റെ വിശുദ്ധവസ്തുക്കളുടെ
കാര്യം വിചാരിക്കാതെ അവരെ എന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ കാര്യവിചാരണെക്കു
ആക്കിയിരിക്കുന്നു. 9 യഹോവയായ കർത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിലുള്ള യാതൊരു അന്യജാതിക്കാരനും,
ഹൃദയത്തിലും മാംസത്തിലും അഗ്രചർമ്മിയായ
യാതൊരു അന്യജാതിക്കാരനും തന്നേ, എന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുതു. 10
യിസ്രായേൽ തെറ്റിപ്പോയ കാലത്തു എന്നെ
വിട്ടകന്നു പോയവരും എന്നെ വിട്ടു തെറ്റി
വിഗ്രഹങ്ങളോടു ചേർന്നവരുമായ ലേവ്യർ തന്നേ
തങ്ങളുടെ അകൃത്യം വഹിക്കേണം. 11 അവർ
എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ആലയത്തിന്റെ
പടിവാതില്ക്കൽ എല്ലാം ശുശ്രൂഷകന്മാരായി
കാവൽനിന്നു ആലയത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണം;
അവർ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി ഹോമയാഗവും
ഹനനയാഗവും അറുത്തു അവക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കേണം.
12 അവർ അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ
ശുശ്രൂഷചെയ്തു, യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു
അകൃത്യഹേതുവായ്തീർന്നതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവക്കു വിരോധമായി കൈ
ഉയർത്തി സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ
തങ്ങളുടെ അകൃത്യം വഹിക്കേണം എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
13 അവർ എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ
ചെയ്വാനും അതിവിശുദ്ധങ്ങളായ എന്റെ
സകലവിശുദ്ധവസ്തുക്കളെയും തൊടുവാനും

എന്നോടു അടുത്തുവരാതെ തങ്ങളുടെ ലജ്ജയും
തങ്ങൾ ചെയ്ത മ്ലേച്ഛതകളും വഹിക്കേണം. 14
എന്നാൽ ആലയത്തിന്റെ എല്ലാ വേലെക്കും
അതിൽ ചെയ്വാനുള്ള എല്ലാറ്റിന്നും ഞാൻ അവരെ
അതിൽ കാൎയ്യവിചാരകന്മാരാക്കിവെക്കും. 15
യിസ്രായേൽമക്കൾ എന്നെ വിട്ടു തെറ്റിപ്പോയ
കാലത്തു എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
കാൎയ്യവിചാരണ നടത്തിയിരുന്ന സാദോക്കിന്റെ
പുത്രന്മാരായ ലേവ്യപുരോഹിതന്മാർ എനിക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു എന്നോടു
അടുത്തുവരികയും മേദസ്സും രക്തവും എനിക്കു
അൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കയും
വേണം എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 16 അവർ എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
കടന്നു എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
എന്റെ മേശയുടെ അടുക്കൽ വരികയും എന്റെ
കാൎയ്യവിചാരണ നടത്തുകയും വേണം. 17 എന്നാൽ
അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്റെ വാതിലുകൾക്കകത്തു
കടക്കുമ്പോൾ അവർ ശണവസ്ത്രം ധരിക്കേണം;
അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്റെ വാതില്ക്കലും
ആലയത്തിന്നകത്തും ശുശ്രൂഷചെയ്യുമ്പോൾ
ആട്ടിൻ രോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കരുതു.
18 അവരുടെ തലയിൽ ശണംകൊണ്ടുള്ള
തലപ്പാവും അരയിൽ ശണംകൊണ്ടുള്ള
കാല്ക്കുപ്പായവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം;
വിയൎപ്പുണ്ടാകുന്ന യാതൊന്നും അവർ ധരിക്കരുതു.
19 അവർ പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിലേക്കു, പുറത്തെ
പ്രാകാരത്തിൽ ജനത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു
തന്നേ, ചെല്ലുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രത്താൽ

ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തങ്ങൾ ശുശ്രൂഷചെയ്ത സമയം ധരിച്ചിരുന്ന
വസ്ത്രം നീക്കി വിശുദ്ധമണ്ഡപങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടു
വേറെ വസ്ത്രം ധരിക്കേണം. 20 അവർ തല
ക്ഷൌരം ചെയ്കയോ തലമുടി നീട്ടുകയോ
ചെയ്യാതെ കത്രിക്ക മാത്രമേ ചെയ്യാവു. 21 യാതൊരു
പുരോഹിതനും വീഞ്ഞു കുടിച്ചു അകത്തെ
പ്രാകാരത്തിൽ കടക്കരുതു. 22 വിധവയെയോ
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെയോ ഭാൎയ്യയായി എടുക്കാതെ
അവർ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ സന്തതിയിലുള്ള
കന്യകമാരെയോ ഒരു പുരോഹിതന്റെ
ഭാൎയ്യയായിരുന്ന വിധവയെയോ വിവാഹം
കഴിക്കേണം. 23 അവർ വിശുദ്ധമായതിന്നും
സാമാന്യമായതിന്നും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം
എന്റെ ജനത്തിന്നു ഉപദേശിച്ചു, മലിനമായതും
നിൎമ്മലമായതും അവരെ തിരിച്ചറിയുമാറാക്കേണം.
24 വ്യവഹാരത്തിൽ അവർ ന്യായം വിധിപ്പാൻ
നില്ക്കേണം; എന്റെ വിധികളെ അനുസരിച്ചു
അവർ ന്യായം വിധിക്കേണം; അവർ
ഉത്സവങ്ങളിലൊക്കെയും എന്റെ പ്രമാണങ്ങളും
ചട്ടങ്ങളും ആചരിക്കയും എന്റെ ശബ്ബത്തുകളെ
വിശുദ്ധീകരിക്കയും വേണം. 25 അവർ മരിച്ച
ആളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അശുദ്ധരാകരുതു;
എങ്കിലും അപ്പൻ, അമ്മ, മകൻ, മകൾ,
സഹോദരൻ, ഭൎത്താവില്ലാത്ത സഹോദരി
എന്നിവക്കുവേണ്ടി അശുദ്ധരാകാം. 26
അവന്റെ ശുദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞശേഷം ഏഴു
ദിവസം എണ്ണേണം. 27 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
ശുശ്രൂഷചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവൻ അകത്തെ

പ്രാകാരത്തിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു പോകുന്ന
ദിവസത്തിൽ അവൻ പാപയാഗം അപ്പിക്കേണം
എന്നു യഹോവയായ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
28 അവരുടെ അവകാശമോ, ഞാൻ തന്നേ
അവരുടെ അവകാശം; നിങ്ങൾ അവക്കു
യിസ്രായേലിൽ സ്വത്തു ഒന്നും കൊടുക്കരുതു;
ഞാൻ തന്നേ അവരുടെ സ്വത്താകുന്നു. 29
അവർ ഭോജനയാഗം, പാപയാഗം, അകൃത്യയാഗം
എന്നിവകൊണ്ടു ഉപജീവനം കഴിക്കേണം;
യിസ്രായേലിൽ നിവേദിതമായതൊക്കെയും
അവക്കുള്ളതായിരിക്കേണം. 30 സകലവിധ
ആദ്യഫലങ്ങളിലും ഉത്തമമായതും
വഴിപാടായി വരുന്ന എല്ലാവക വഴിപാടും
പുരോഹിതന്മാക്കുള്ളതായിരിക്കേണം; നിന്റെ
വീട്ടിന്മേൽ അനുഗ്രഹം വരുത്തേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ തരിമാവിന്റെ ആദ്യഭാഗവും
പുരോഹിതന്നു കൊടുക്കേണം. 31 താനേ
ചത്തതും പറിച്ചുകീറിപ്പോയതുമായ പക്ഷിയെയോ
മൃഗത്തെയോ ഒന്നിനെയും പുരോഹിതൻ
തിന്നരുതു.

45 ദേശത്തെ അവകാശമായി ചീട്ടിട്ടു
വിഭാഗിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ദേശത്തിന്റെ ഒരു
വിശുദ്ധാംശം യഹോവെക്കു വഴിപാടായി
അപ്പിക്കേണം; അതു ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴം
നീളവും ഇരുപതിനായിരം മുഴം വീതിയും
ഉള്ളതായിരിക്കേണം; അതു ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ
അതിരോളവും വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം. 2
അതിൽ അഞ്ഞൂറു മുഴം നീളവും അഞ്ഞൂറു
മുഴം വീതിയും ആയി ചതുരശ്രമായോരു

ഇടം വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നു ആയിരിക്കേണം;
അതിന്നു ചുറ്റുപാടു അമ്പതു മുഴം സ്ഥലം
വെളിമ്പ്രദേശം ആയികിടക്കേണം. 3 ആ അളവിൽ
നിന്നു നീ ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴം നീളവും
പതിനായിരം മുഴം വീതിയും അളക്കേണം;
അതിൽ അതിവിശുദ്ധമായ വിശുദ്ധമന്ദിരം
ഉണ്ടായിരിക്കേണം; 4 അതു ദേശത്തിന്റെ
വിശുദ്ധാംശമാകുന്നു; അതു യഹോവെക്കു
ശുശ്രൂഷചെയ്‌വാൻ അടുത്തു വരുന്നവരായി
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായ
പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ളതായിരിക്കേണം;
അതു അവരുടെ വീടുകൾക്കുള്ള
സ്ഥലവും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നുള്ള
വിശുദ്ധസ്ഥലവുമായിരിക്കേണം. 5 പിന്നെ
ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴം നീളവും പതിനായിരം
മുഴം വീതിയും ഉള്ളതു ആലയത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരായ ലേവ്യർക്കു പാർപ്പാൻ
ഗ്രാമങ്ങൾക്കായുള്ള സ്വത്തായിരിക്കേണം. 6
വിശുദ്ധാംശമായ വഴിപാടിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ
നഗരസ്വത്തായി അയ്യായിരം മുഴം വീതിയിലും
ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴം നീളത്തിലും
ഒരു സ്ഥലം നിയമിക്കേണം; അതു
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നൊക്കെയും
ഉള്ളതായിരിക്കേണം. 7 പ്രഭുവിന്നുള്ളതോ
വിശുദ്ധവഴിപാടിടത്തിന്നും
നഗരസ്വത്തിന്നും ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും
വിശുദ്ധവഴിപാടിടത്തിന്നും നഗരസ്വത്തിന്നും
മുമ്പിൽ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു പടിഞ്ഞാറോട്ടും
കിഴക്കുവശത്തു കിഴക്കോട്ടും ആയിരിക്കേണം;

അതിന്റെ നീളം ദേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ
അതിരുമുതൽ കിഴക്കെ അതിരുവരെയുള്ള
അംശങ്ങളിൽ ഒന്നിനോടു ഒത്തിരിക്കേണം.
8 അതു യിസ്രായേലിൽ അവന്നുള്ള
സ്വത്തായിരിക്കേണം; എന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ഇനി എന്റെ ജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കാതെ
ദേശത്തെ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ അതതു
ഗോത്രത്തിന്നു കൊടുക്കേണം. 9 യഹോവയായ
കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
യിസ്രായേൽപ്രഭുക്കന്മാരേ, മതിയാക്കുവിൻ!
സാഹസവും കവർച്ചയും അകറ്റി നീതിയും
ന്യായവും നടത്തുവിൻ; എന്റെ ജനത്തോടു
പിടിച്ചുപറിക്കുന്നതു നിർത്തുവിൻ എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 10 ഒത്ത
തുലാസ്സും ഒത്ത ഏഫയും ഒത്ത ബത്തും
നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണം. 11 ഏഫയും ബത്തും
ഒരു പ്രമാണമായിരിക്കേണം; ബത്തു ഹോമെരിന്റെ
പത്തിൽ ഒന്നും ഏഫാ ഹോമെരിന്റെ പത്തിൽ
ഒന്നും ആയിരിക്കേണം; അതിന്റെ പ്രമാണം
ഹോമെരിന്നൊത്തതായിരിക്കേണം. 12 ശേക്കെൽ
ഒന്നിന്നു ഇരുപതു ഗേരാ ആയിരിക്കേണം; അഞ്ചു
ശേക്കെൽ അഞ്ചത്രേ, പത്തു ശേക്കെൽ
പത്തത്രേ, അമ്പതു ശേക്കെൽ ഒരു മാനേ
എന്നിങ്ങനെ ആയിരിക്കേണം; 13 നിങ്ങൾ
വഴിപാടു കഴിക്കേണ്ടതു എങ്ങിനെ എന്നാൽ: ഒരു
ഹോമെർ കോതമ്പിൽനിന്നു ഏഫയുടെ
ആറിലൊന്നും ഒരു ഹോമെർ യവത്തിൽനിന്നു
ഏഫയുടെ ആറിലൊന്നും കൊടുക്കേണം. 14
എണ്ണെക്കുള്ള പ്രമാണം: പത്തു ബത്ത് കൊള്ളുന്ന

ഹോമെരായ ഒരു കോരിൽനിന്നു ബത്തിന്റെ
പത്തിലൊന്നു കൊടുക്കേണം; പത്തു ബത്ത് ഒരു
ഹോമെർ. 15 പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തേണ്ടതിന്നു
ഭോജനയാഗമായും ഹോമയാഗമായും
സമാധാനയാഗങ്ങളായും യിസ്രായേലിന്റെ
പുഷ്ടിയുള്ള മേച്ചൽപുറങ്ങളിലെ ഇരുനൂറു ആടുള്ള
ഒരു കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ
കൊടുക്കേണം എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 16 ദേശത്തെ സകലജനവും
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രഭുവിന്നു വേണ്ടിയുള്ള
ഈ വഴിപാടിന്നായി കൊടുക്കേണം. 17
ഉത്സവങ്ങളിലും അമാവാസികളിലും
ശബ്ബത്തുകളിലും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
ഉത്സവസമയങ്ങളിലൊക്കെയും ഹോമയാഗങ്ങളും
ഭോജനയാഗങ്ങളും പാനീയയാഗങ്ങളും
കഴിപ്പാൻ പ്രഭു ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു;
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം
വരുത്തേണ്ടതിന്നു അവൻ പാപയാഗവും
ഭോജനയാഗവും ഹോമയാഗവും
സമാധാനയാഗങ്ങളും അർപ്പിക്കേണം.
18 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഒന്നാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി നീ
ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ എടുത്തു
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു പാപപരിഹാരം
വരുത്തേണം. 19 പുരോഹിതൻ പാപയാഗത്തിന്റെ
രക്തത്തിൽ കുറെ എടുത്തു ആലയത്തിന്റെ
മുറിച്ചുവരിലും യാഗപീഠത്തിന്റെ തട്ടിന്റെ നാലു
കോണിലും അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്റെ
ഗോപുരത്തിന്റെ മുറിച്ചുവരിലും പുരട്ടേണം. 20

അങ്ങനെ തന്നേ നീ ഏഴാം മാസം ഒന്നാം
തിയ്യതിയും അബദ്ധത്താലും ബുദ്ധിഹീനതയാലും
പിഴെച്ചു പോയവന്നു വേണ്ടി ചെയ്യേണം;
ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ആലയത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം
വരുത്തേണം. 21 ഒന്നാം മാസം പതിന്നാലാം
തിയ്യതിമുതൽ നിങ്ങൾ ഏഴു ദിവസത്തേക്കു
പെസഹപെരുനാൾ ആചരിച്ചു പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പം തിന്നേണം. 22 അന്നു പ്രഭു തനിക്കു
വേണ്ടിയും ദേശത്തിലെ സകലജനത്തിന്നു
വേണ്ടിയും പാപയാഗമായി ഒരു കാളയെ
അർപ്പിക്കേണം. 23 ഉത്സവത്തിന്റെ ഏഴു ദിവസവും
അവൻ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായി
ഊനമില്ലാത്ത ഏഴു കാളയെയും ഏഴു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ആ ഏഴു ദിവസവും ദിനംപ്രതി
അർപ്പിക്കേണം; പാപയാഗമായി ദിനംപ്രതി ഓരോ
കോലാട്ടിൻകുട്ടിയെയും അർപ്പിക്കേണം. 24
കാള ഒന്നിന്നു ഒരു ഏഫയും ആട്ടുകൊറ്റൻ
ഒന്നിന്നു ഒരു ഏഫയും ഏഫ ഒന്നിന്നു ഒരു
ഹീൻ എണ്ണയും വീതം അവൻ ഭോജനയാഗം
അർപ്പിക്കേണം. 25 ഏഴാം മാസം പതിനഞ്ചാം
തിയ്യതിക്കുള്ള ഉത്സവത്തിൽ അവൻ ഈ ഏഴു
ദിവസം എന്നപോലെ പാപയാഗത്തിന്നും
ഹോമയാഗത്തിന്നും ഭോജനയാഗത്തിന്നും
എണ്ണെക്കും തക്കവണ്ണം അർപ്പിക്കേണം.

46 യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അകത്തെ പ്രാകാരത്തിന്റെ
കിഴക്കോട്ടു ദൎശനമുള്ള ഗോപുരം വേലയുള്ള
ആറു ദിവസവും അടെച്ചിരിക്കേണം;
ശബ്ബത്തുനാളിലോ അതു തുറന്നിരിക്കേണം;

അമാവാസ്യദിവസത്തിലും അതു
തുറന്നിരിക്കേണം. 2 എന്നാൽ പ്രഭു
പുറത്തുനിന്നു ആ ഗോപുരത്തിന്റെ
പൂമുഖംവഴിയായി കടന്നു ചെന്നു,
ഗോപുരത്തിന്റെ മുറിച്ചുവരിന്നരികെ നില്ക്കേണം;
പുരോഹിതൻ അവന്റെ ഹോമയാഗവും
സമാധാനയാഗവും അർപ്പിക്കുമ്പോൾ
അവൻ ഗോപുരത്തിന്റെ ഉമ്മരപ്പടിക്കൽ
നമസ്കരിക്കേണം; പിന്നെ അവൻ പുറത്തേക്കു
പോകേണം: എന്നാൽ ഗോപുരം സന്ധ്യവരെ
അടെക്കാതെയിരിക്കേണം. 3 ദേശത്തെ ജനം
ശബ്ബത്തുകളിലും അമാവാസികളിലും ഈ
ഗോപുരപ്രവേശനത്തിങ്കൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നമസ്കരിക്കേണം. 4 പ്രഭു
ശബ്ബത്തുനാളിൽ യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായി
ഊനമില്ലാത്ത ആറു കുഞ്ഞാടിനെയും
ഊനമില്ലാത്ത ഒരു മുട്ടാടിനെയും അർപ്പിക്കേണം. 5
ഭോജനയാഗമായി അവൻ മുട്ടാടിന്നു ഒരു ഏഫയും
കുഞ്ഞാടുകൾക്കു തന്റെ പ്രാപ്തിപോലെയുള്ള
ഭോജനയാഗവും ഏഫ ഒന്നിന്നു ഒരു
ഹീൻ എണ്ണവീതവും അർപ്പിക്കേണം. 6
അമാവാസിദിവസത്തിലോ ഊനമില്ലാത്ത ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെയും ആറു കുഞ്ഞാടിനെയും
ഒരു മുട്ടാടിനേയും അർപ്പിക്കേണം; ഇവയും
ഊനമില്ലാത്തവ ആയിരിക്കേണം. 7
ഭോജനയാഗമായി അവൻ കാളെക്കു ഒരു ഏഫയും
മുട്ടാടിന്നു ഒരു ഏഫയും കുഞ്ഞാടുകൾക്കു തന്റെ
പ്രാപ്തിപോലെയുള്ളതും ഏഫ ഒന്നിന്നു ഒരു ഹീൻ
എണ്ണവീതവും അർപ്പിക്കേണം. 8 പ്രഭു വരുമ്പോൾ

അവൻ ഗോപുരത്തിന്റെ പൂമുഖംവഴിയായി
കടക്കയും ആ വഴിയായി തന്നേ പുറത്തേക്കു
പോകയും വേണം. 9 എന്നാൽ ദേശത്തെ ജനം
ഉത്സവങ്ങളിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
വരുമ്പോൾ വടക്കെഗോപുരംവഴിയായി
നമസ്കരിപ്പാൻ വരുന്നവൻ തെക്കെഗോപുരം
വഴിയായി പുറത്തേക്കു പോകയും തെക്കെ
ഗോപുരംവഴിയായി വരുന്നവൻ വടക്കെ ഗോപുരം
വഴിയായി പുറത്തേക്കു പോകയും വേണം; താൻ
വന്ന ഗോപുരംവഴിയായി മടങ്ങിപ്പോകാതെ
അതിന്നെതിരെയുള്ളതിൽകൂടി പുറത്തേക്കു
പോകേണം. 10 അവർ വരുമ്പോൾ പ്രഭുവും
അവരുടെ മദ്ധ്യേ വരികയും അവർ പോകുമ്പോൾ
അവനുംകൂടെ പോകയും വേണം. 11
വിശേഷദിവസങ്ങളിലും ഉത്സവങ്ങളിലും
ഭോജനയാഗം കാളെക്കു ഒരു ഏഫയും മുട്ടാടിന്നു
ഒരു ഏഫയും കുഞ്ഞാടുകൾക്കു തന്റെ
പ്രാപ്തിപോലെയുള്ളതും ഏഫെക്കു ഒരു
ഹീൻ എണ്ണയും വീതം ആയിരിക്കേണം. 12
എന്നാൽ പ്രഭു സ്വമേധാദാനമായ ഹോമയാഗമോ
സ്വമേധാദാനമായ സമാധാനയാഗങ്ങളോ
യഹോവെക്കു അർപ്പിക്കുമ്പോൾ
കിഴക്കോട്ടു ദർശനമുള്ള ഗോപുരം അവന്നു
തുറന്നുകൊടുക്കേണം; അവൻ ശബ്ബത്തുനാളിൽ
ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്റെ ഹോമയാഗവും
സമാധാനയാഗങ്ങളും അർപ്പിക്കേണം; പിന്നെ
അവൻ പുറത്തേക്കു പോകേണം; അവൻ
പുറത്തേക്കു പോയ ശേഷം ഗോപുരം
അടെക്കേണം. 13 ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ളതും

ഊനമില്ലാത്തതുമായ ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ നീ
ദിനംപ്രതി യഹോവെക്കു ഹോമയാഗമായി
അപ്പിക്കേണം; രാവിലെതോറും അതിനെ
അപ്പിക്കേണം. 14 അതിന്റെ ഭോജനയാഗമായി നീ
രാവിലെതോറും ഏഫയിൽ ആറിലൊന്നും
നേരിയ മാവു കുഴക്കേണ്ടതിന്നു ഹീനിൽ
മൂന്നിലൊന്നു എണ്ണയും അപ്പിക്കേണം; അതു
ഒരു ശാശ്വതനിയമമായി യഹോവെക്കുള്ള
നിരന്തരഭോജനയാഗം. 15 ഇങ്ങനെ അവർ
രാവിലെതോറും നിരന്തരഹോമയാഗമായി
കുഞ്ഞാടിനെയും ഭോജനയാഗത്തെയും
എണ്ണയെയും അപ്പിക്കേണം. 16 യഹോവയായ
കത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
പ്രഭു തന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു
ഒരു ദാനം കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു
അവന്റെ അവകാശമായി അവന്റെ
പുത്രന്മാക്കുള്ളതായിരിക്കേണം; അതു
അവകാശമായി അവരുടെ കൈവശം ഇരിക്കേണം.
17 എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു
തന്റെ അവകാശത്തിൽനിന്നു ഒരു ദാനം
കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു വിടുതലാണ്ടുവരെ
അവന്നുള്ളതായിരിക്കേണം; പിന്നത്തേതിൽ അതു
പ്രഭുവിന്നു തിരികെ ചേരേണം; അതിന്റെ
അവകാശം അവന്റെ പുത്രന്മാക്കു തന്നേ
ഇരിക്കേണം. 18 പ്രഭു ജനത്തെ അവരുടെ
അവകാശത്തിൽനിന്നു നീക്കി അവരുടെ
അവകാശത്തിലൊന്നും അപഹരിക്കരുതു; എന്റെ
ജനത്തിൽ ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ അവകാശം
വിട്ടു ചിന്നിപ്പോകാതെയിരിപ്പാൻ അവൻ

സ്വന്തഅവകാശത്തിൽനിന്നു തന്നേ തന്റെ
പുത്രന്മാക്കു അവകാശം കൊടുക്കേണം. 19 പിന്നെ
അവൻ ഗോപുരത്തിന്റെ പാൎശ്വത്തിലുള്ള
പ്രവേശനത്തിൽകൂടി എന്നെ വടക്കോട്ടു
ദൎശനമുള്ളതായി, പുരോഹിതന്മാരുടെ
വിശുദ്ധമണ്ഡപങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു;
അവിടെ ഞാൻ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു ഒരു സ്ഥലം
കണ്ടു. 20 അവൻ എന്നോടു: പുരോഹിതന്മാർ
അകൃത്യയാഗവും പാപയാഗവും പാകം
ചെയ്യുന്നതും ഭോജനയാഗം ചുടുന്നതുമായ
സ്ഥലം ഇതു ആകുന്നു; അവർ ജനത്തെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു അവയെ
പുറത്തു, പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടു പോകാതെയിരിപ്പാൻ തന്നേ എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 21 പിന്നെ അവൻ എന്നെ
പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി,
പ്രാകാരത്തിന്റെ നാലു മൂലെക്കലും ചെല്ലുമാറാക്കി;
പ്രാകാരത്തിന്റെ ഓരോ മൂലയിലും ഓരോ മുറ്റം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 22 പ്രാകാരത്തിന്റെ നാലു മൂലയിലും
നാല്പതു മുഴം നീളവും മുപ്പതു മുഴം വീതിയും
ഉള്ള അടെക്കപ്പെട്ട മുറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
നാലു മൂലയിലും ഉള്ള അവ നാലിന്നും ഒരേ
അളവായിരുന്നു. 23 അവെക്കു നാലിന്നും ചുറ്റും ഒരു
പന്തി കല്ലു കെട്ടിയിരുന്നു; ഈ കൽനിരകളുടെ
കീഴെ ചുറ്റും അടുപ്പു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. 24 അവൻ
എന്നോടു: ഇവ ആലയത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാർ
ജനത്തിന്റെ ഹനനയാഗം പാകം ചെയ്യുന്ന
വെപ്പുപുരയാകുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.

47 അവൻ എന്നെ ആലയത്തിന്റെ
പ്രവേശനത്തിങ്കൽ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ
ആലയത്തിന്റെ ഉമ്മരപ്പടിയുടെ കീഴെ നിന്നു
വെള്ളം കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.
ആലയത്തിന്റെ മുഖം കിഴക്കോട്ടല്ലോ; ആ വെള്ളം
ആലയത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു കീഴെനിന്നു
യാഗപീഠത്തിന്നു തെക്കുവശമായി ഒഴുകി. 2 അവൻ
വടക്കോട്ടുള്ള ഗോപുരത്തിൽകൂടി എന്നെ പുറത്തു
കൊണ്ടു ചെന്നു പുറത്തെ വഴിയായി കിഴക്കോട്ടു
ദൎശനമുള്ള ഗോപുരത്തിൽകൂടി പുറത്തെ
ഗോപുരത്തിലേക്കു ചുറ്റിനടത്തി കൊണ്ടുപോയി;
വെള്ളം വലത്തുഭാഗത്തുകൂടി ഒഴുകുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 3 ആ പുരുഷൻ കയ്യിൽ ചരടുമായി
കിഴക്കോട്ടു നടന്നു, ആയിരം മുഴം അളന്നു, എന്നെ
വെള്ളത്തിൽ കൂടി കടക്കുമാറാക്കി; വെള്ളം
നരിയാണിയോളം ആയി. 4 അവൻ പിന്നെയും
ആയിരം മുഴം അളന്നു, എന്നെ വെള്ളത്തിൽകൂടി
കടക്കുമാറാക്കി; വെള്ളം മുട്ടോളം ആയി; അവൻ
പിന്നെയും ആയിരം മുഴം അളന്നു, എന്നെ
കടക്കുമാറാക്കി; വെള്ളം അരയോളം ആയി. 5
അവൻ പിന്നെയും ആയിരം മുഴം അളന്നു; അതു
എനിക്കു കടപ്പാൻ വഹിയാത്ത ഒരു നദിയായി;
വെള്ളം പൊങ്ങി, നീന്തീട്ടല്ലാതെ കടപ്പാൻ
വഹിയാത്ത ഒരു നദിയായിത്തീൎന്നു. 6 അവൻ
എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, കണ്ടുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു; പിന്നെ അവൻ എന്നെ നദീതീരത്തു
മടങ്ങിച്ചെല്ലുമാറാക്കി. 7 ഞാൻ മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ
നദീതീരത്തു ഇക്കരെയും അക്കരെയും അനവധി
വൃക്ഷം നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 8 അപ്പോൾ

അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഈ
വെള്ളം കിഴക്കെ ഗലീലയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു
അരാബയിലേക്കു ഒഴുകി കടലിൽ വീഴുന്നു;
ഒഴുകിച്ചെന്നു വെള്ളം കടലിൽ വീണിട്ടു അതിലെ
വെള്ളം പത്ഥ്യമായ്തീരും. 9 എന്നാൽ ഈ
നദി ചെന്നുചേരുന്നെടത്തൊക്കെയും
ചലിക്കുന്ന സകലപ്രാണികളും ജീവിച്ചിരിക്കും;
ഈ വെള്ളം അവിടെ വന്നതുകൊണ്ടു
ഏറ്റവും വളരെ മത്സ്യം ഉണ്ടാകും; ഈ നദി
ചെന്നു ചേരുന്നേടത്തൊക്കെയും അതു
പത്ഥ്യമായ്തീൎന്നിട്ടു സകലവും ജീവിക്കും. 10
അതിന്റെ കരയിൽ ഏൻ-ഗതി മുതൽ ഏൻ-
എഗ്ലയീംവരെ മീൻപിടിക്കാർ നിന്നു വല വീശും;
അതിലെ മത്സ്യം മഹാസമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യംപോലെ
വിവിധജാതിയായി അസംഖ്യമായിരിക്കും. 11
എന്നാൽ അതിന്റെ ചേറ്റുകണ്ടങ്ങളും
കുഴിനിലങ്ങളും പത്ഥ്യമായ്വരാതെ
ഉപ്പുപടനെക്കായി വിട്ടേക്കും. 12 നദീതീരത്തു
ഇക്കരെയും അക്കരെയും തിന്മാൻ തക്ക ഫലമുള്ള
സകലവിധ വൃക്ഷങ്ങളും വളരും; അവയുടെ ഇല
വാടുകയില്ല, ഫലം ഇല്ലാതെപോകയുമില്ല;
അതിലെ വെള്ളം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു
ഒഴുകിവരുന്നതുകൊണ്ടു അവ മാസംതോറും
പുതിയ ഫലം കായ്ക്കും; അവയുടെ ഫലം
തിന്മാനും അവയുടെ ഇല ചികിത്സക്കും
ഉതകും. 13 യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ദേശത്തെ
യിസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾക്കും
അവകാശമായി വിഭാഗിക്കേണ്ടുന്ന അതിർവിവരം:

യോസേഫിന്നു രണ്ടു പങ്കു ഇരിക്കേണം. 14
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാക്കു നല്കുമെന്നു ഞാൻ
കൈ ഉയൎത്തി സത്യം ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും ഭേദംകൂടാതെ അതു
അവകാശമായി ലഭിക്കേണം; ഈ ദേശം
നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായി വരും. 15 ദേശത്തിന്റെ
അതിർ ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കേണം: വടക്കുഭാഗത്തു
മഹാസമുദ്രംമുതൽ ഹെത്ലോൻവഴിയായി 16
സെദാദ് വരെയും ഹമാത്തും ബേരോത്തയും
ദമ്മേശെക്കിന്റെ അതിരിന്നും ഹമാത്തിന്റെ
അതിരിന്നും ഇടയിലുള്ള സിബ്രയീമും ഹൌറാന്റെ
അതിരിങ്കലുള്ള നടുഹാസേരും 17 ഇങ്ങനെ അതിർ
സമുദ്രംമുതൽ ദമ്മേശെക്കിന്റെ അതിരിങ്കലും
ഹസർ-ഏനാൻ വരെ വടക്കെഭാഗത്തു
വടക്കോട്ടുള്ള ഹമാത്തിന്റെ അതിരിങ്കലും
ആയിരിക്കേണം; അതു വടക്കേഭാഗം. 18 കിഴക്കു
ഭാഗമോ ഹൌറാൻ, ദമ്മേശെക്, ഗിലെയാദ്
എന്നിവെക്കും യിസ്രായേൽദേശത്തിന്നും
ഇടയിൽ യോൎദ്ദാൻ ആയിരിക്കേണം;
വടക്കെഅതിർമുതൽ കിഴക്കെകടൽവരെ
നിങ്ങൾ അളക്കേണം; അതു കിഴക്കെഭാഗം. 19
തെക്കുഭാഗമോ തെക്കോട്ടു താമാർമുതൽ
മെരീബോത്ത്-കാദേശ് വെള്ളംവരെയും
മിസ്രയീംതോടുവരെയും മഹാസമുദ്രംവരെയും
ആയിരിക്കേണം; അതു തെക്കോട്ടു തെക്കേഭാഗം.
20 പടിഞ്ഞാറുഭാഗമോ: തെക്കെ അതിർമുതൽ
ഹമാത്തിലേക്കുള്ള തിരിവിന്റെ അറ്റംവരെയും
മഹാസമുദ്രം ആയിരിക്കേണം; അതു പടിഞ്ഞാറെ
ഭാഗം. 21 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഈ ദേശത്തെ

യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം
വിഭാഗിച്ചുകൊള്ളേണം. 22 നിങ്ങൾ അതിനെ
നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വന്നു
പാക്കുന്നവരായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
മക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്ന പരദേശികൾക്കും
അവകാശമായി ചീട്ടിട്ടു വിഭാഗിക്കേണം;
അവർ നിങ്ങൾക്കു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽ സ്വദേശികളെപ്പോലെ
ആയിരിക്കേണം; നിങ്ങളോടുകൂടെ അവക്കും
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവകാശം
ലഭിക്കേണം. 23 പരദേശി വന്നു പാക്കുന്ന
ഗോത്രത്തിൽ തന്നേ നിങ്ങൾ അവന്നു അവകാശം
കൊടുക്കേണം എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു.

48 എന്നാൽ ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ ആവിതു:
വടക്കെ അറ്റംമുതൽ ഹെത്ലോൻ വഴിക്കരികെയുള്ള
ഹമാത്ത്വരെ വടക്കോട്ടു ദമ്മേശെക്കിന്റെ
അതിരിങ്കലുള്ള ഹസർ-ഏനാനും ഇങ്ങനെ വടക്കു
ഹമാത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും
ഉള്ള ഭാഗങ്ങളായി ദാന്റെ ഓഹരി ഒന്നു. 2
ദാന്റെ അതിരിങ്കൽ കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ ആശേരിന്റെ ഓഹരി ഒന്നു.
3 ആശേരിന്റെ അതിരിങ്കൽ കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ നഫ്താലിയുടെ ഓഹരി
ഒന്നു. 4 നഫ്താലിയുടെ അതിരിങ്കൽ
കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ
മനശ്ശെയുടെ ഓഹരി ഒന്നു. 5 മനശ്ശെയുടെ
അതിരിങ്കൽ കിഴക്കുഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ എഫ്രയീമിന്റെ ഓഹരി

ഒന്നു. 6 എഫ്രയീമിന്റെ അതിരിങ്കൽ കിഴക്കെഭാഗം
മുതൽ പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ രൂബേന്റെ
ഓഹരി ഒന്നു. 7 രൂബേന്റെ അതിരിങ്കൽ
കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ
യെഹൂദയുടെ ഓഹരി ഒന്നു. 8 യെഹൂദയുടെ
അതിരിങ്കൽ കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ ഇരുപത്തയ്യായിരം
മുഴം വീതിയും കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെയുള്ള മറ്റെ ഓഹരികളിൽ
ഒന്നിനെപ്പോലെ നീളവും ഉള്ളതു നിങ്ങൾ
അർപ്പിക്കേണ്ടുന്ന വഴിപാടായിരിക്കേണം;
വിശുദ്ധമന്ദിരം അതിന്റെ നടുവിൽ
ആയിരിക്കേണം. 9 നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു
അർപ്പിക്കേണ്ടുന്ന വഴിപാടു ഇരുപത്തയ്യായിരം
മുഴം നീളവും പതിനായിരം മുഴം വീതിയും
ആയിരിക്കേണം. 10 ഈ വിശുദ്ധവഴിപാടു
പുരോഹിതന്മാർക്കു ഉള്ളതായിരിക്കേണം;
അതു വടക്കു ഇരുപത്തയ്യായിരംമുഴം നീളവും
പടിഞ്ഞാറു പതിനായിരം മുഴം വീതിയും
കിഴക്കു പതിനായിരം മുഴം വീതിയും തെക്കു
ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴം നീളവും ഉള്ളതു തന്നേ;
യഹോവയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരം അതിന്റെ
നടുവിൽ ആയിരിക്കേണം. 11 അതു എന്റെ
കാര്യവിചാരണ നടത്തുകയും യിസ്രായേൽമക്കൾ
തെറ്റിപ്പോയ കാലത്തു ലേവ്യർ തെറ്റിപ്പോയതു
പോലെ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കയും ചെയ്ത
സാദോക്കിന്റെ പുത്രന്മാരായി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട
പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ളതായിരിക്കേണം. 12
അങ്ങനെ അതു അവർക്കു ലേവ്യരുടെ അതിരിങ്കൽ

ദേശത്തിന്റെ വഴിപാടിൽനിന്നു ഒരു വഴിപാടും
അതിപരിശുദ്ധവുമായിരിക്കേണം. 13
പുരോഹിതന്മാരുടെ അതിരിന്നൊത്തവണ്ണം
ലേവ്യർക്കും ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴം നീളവും
പതിനായിരം മുഴം വീതിയും ഉള്ള ഒരംശം
ഉണ്ടായിരിക്കേണം; ആകെ ഇരുപത്തയ്യായിരം
മുഴം നീളവും ഇരുപതിനായിരം മുഴം
വീതിയും തന്നേ. 14 അവർ അതിൽ ഒട്ടും
വില്ക്കരുതു; കൈമാറ്റം ചെയ്യരുതു; ദേശത്തിന്റെ
ആദ്യഫലമായ ഇതു അന്യർക്കു കൈവശം
കൊടുക്കയുമരുതു; അതു യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധമല്ലോ. 15 എന്നാൽ ഇരുപത്തയ്യായിരംമുഴം
വീതിയിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന അയ്യായിരം മുഴം
നഗരത്തിന്നു വാസസ്ഥലവും വെളിമ്പ്രദേശവുമായ
സാമാന്യഭൂമിയും നഗരം അതിന്റെ നടുവിലും
ആയിരിക്കേണം. 16 അതിന്റെ അളവു ആവിതു:
വടക്കെഭാഗം നാലായിരത്തഞ്ഞൂറും തെക്കെഭാഗം
നാലായിരത്തഞ്ഞൂറും കിഴക്കെഭാഗം
നാലായിരത്തഞ്ഞൂറും പടിഞ്ഞാറെഭാഗം
നാലായിരത്തഞ്ഞൂറും മുഴം. 17 നഗരത്തിന്നുള്ള
വെളിമ്പ്രദേശമോ; വടക്കോട്ടു ഇരുനൂറ്റമ്പതും
തെക്കോട്ടു ഇരുനൂറ്റമ്പതും കിഴക്കോട്ടു
ഇരുനൂറ്റമ്പതും പടിഞ്ഞാറോട്ടു ഇരുനൂറ്റമ്പതും
മുഴം. 18 എന്നാൽ വിശുദ്ധവഴിപാടിന്നു ഒത്ത
നീളത്തിൽ കിഴക്കോട്ടു പതിനായിരവും
പടിഞ്ഞാറോട്ടു പതിനായിരവും മുഴം;
ശേഷിപ്പുള്ളതു വിശുദ്ധവഴിപാടിന്നു ഒത്തവണ്ണം
തന്നേ ആയിരിക്കേണം; അതിന്റെ അനുഭവം
നഗരത്തിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ഉപജീവനം

ആയിരിക്കേണം. 19 യിസ്രായേലിന്റെ
സർവ്വഗോത്രങ്ങളിലും നിന്നുള്ളവരായ നഗരത്തിലെ
കൃഷിക്കാർ അതിൽ കൃഷിചെയ്യേണം. 20
വഴിപാടിടം മുഴുവനും ഇരുപത്തയ്യായിരം നീളവും
ഇരുപത്തയ്യായിരം വീതിയും ആയിരിക്കേണം.
നഗരസ്വത്തോടുകൂടെ ഈ വിശുദ്ധവഴിപാടിടം
സമചതുരമായി നിങ്ങൾ അർപ്പിക്കേണം. 21
ശേഷിപ്പോ പ്രഭുവിന്നുള്ളതായിരിക്കേണം;
വിശുദ്ധവഴിപാടിടത്തിന്നും നഗരസ്വത്തിന്നും
ഇപ്പുറത്തും അപ്പുറത്തും വഴിപാടിടത്തിന്റെ
ഇരുപത്തയ്യായിരം മുഴത്തിന്നെതിരെ കിഴക്കെ
അതിരിങ്കലും പടിഞ്ഞാറു ഇരുപത്തയ്യായിരം
മുഴത്തിന്നെതിരെ പടിഞ്ഞാറേ അതിരിങ്കലും
ഗോത്രങ്ങളുടെ ഓഹരികൾക്കൊത്തവണ്ണം
തന്നേ; ഇതു പ്രഭുവിന്നുള്ളതായിരിക്കേണം;
വിശുദ്ധവഴിപാടിടവും വിശുദ്ധമന്ദിരമായ
ആലയവും അതിന്റെ നടുവിൽ
ആയിരിക്കേണം; 22 പ്രഭുവിന്നുള്ളതിന്റെ
നടുവിൽ ലേവ്യക്കുള്ള സ്വത്തുമുതല്ക്കും
നഗരസ്വത്തുമുതല്ക്കും യെഹൂദയുടെ അതിരിന്നും
ബെന്യാമീന്റെ അതിരിന്നും ഇടയിൽ ഉള്ളതു
പ്രഭുവിന്നുള്ളതായിരിക്കേണം. 23 ശേഷമുള്ള
ഗോത്രങ്ങൾക്കോ: കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ ബെന്യാമിന്നു ഓഹരി
ഒന്നു. 24 ബെന്യാമീന്റെ അതിരിങ്കൽ
കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ
ശിമെയോന്നു ഓഹരി ഒന്നു. 25 ശിമെയോന്റെ
അതിരിങ്കൽ കിഴക്കെഭാഗം മുതൽ പടിഞ്ഞാറെ
ഭാഗംവരെ യിസ്സാഖാരിന്നു ഓഹരി ഒന്നു. 26

യിസ്സാഖാരിന്റെ അതിരിങ്കൽ കിഴക്കെഭാഗംമുതൽ
പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ സെബൂലൂന്നു ഓഹരി
ഒന്നു. 27 സെബൂലൂന്റെ അതിരിങ്കൽ
കിഴക്കേഭാഗംമുതൽ പടിഞ്ഞാറെഭാഗംവരെ
ഗാദിന്നു ഓഹരി ഒന്നു. 28 ഗാദിന്റെ
അതിരിങ്കൽ തെക്കോട്ടു തെക്കെ ഭാഗത്തു
അതിർ താമാർമുതൽ മെരീബത്ത്-കാദേശ്
വെള്ളംവരെയും മിസ്രയീംതോടുവരെയും
മഹാസമുദ്രംവരെയും ആയിരിക്കേണം. 29
നിങ്ങൾ ചീട്ടിട്ടു യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾക്കു
അവകാശമായി വിഭാഗിക്കേണ്ടുന്ന ദേശം ഇതു
തന്നേ; അവരുടെ ഓഹരികൾ ഇവതന്നേ എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
30 നഗരത്തിന്റെ പരിമാണമാവിതു:
വടക്കുഭാഗത്തെ അളവു നാലായിരത്തഞ്ഞൂറു
മുഴം. 31 നഗരത്തിന്റെ ഗോപുരങ്ങൾ
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾക്കു
ഒത്തവണ്ണമായിരിക്കേണം; വടക്കോട്ടു മൂന്നു
ഗോപുരം; രൂബേന്റെ ഗോപുരം ഒന്നു; യെഹൂദയുടെ
ഗോപുരം ഒന്നു; ലേവിയുടെ ഗോപുരം ഒന്നു. 32
കിഴക്കുഭാഗത്തു നാലായിരത്തഞ്ഞൂറു മുഴം;
ഗോപുരം മൂന്നു: യോസേഫിന്റെ ഗോപുരം
ഒന്നു; ബെന്യാമീന്റെ ഗോപുരം ഒന്നു; ദാന്റെ
ഗോപുരം ഒന്നു. 33 തെക്കുഭാഗത്തെ അളവു
നാലായിരത്തഞ്ഞൂറു മുഴം; ഗോപുരം മൂന്നു;
ശിമെയോന്റെ ഗോപുരം ഒന്നു; യിസ്സാഖാരിന്റെ
ഗോപുരം ഒന്നു; സെബൂലൂന്റെ ഗോപുരം ഒന്നു. 34
പടിഞ്ഞാറെഭാഗത്തു നാലായിരത്തഞ്ഞൂറു മുഴം;
ഗോപുരം മൂന്നു: ഗാദിന്റെ ഗോപുരം ഒന്നു;

ആശേരിന്റെ ഗോപുരം ഒന്നു; നഫ്താലിയുടെ
ഗോപുരം ഒന്നു. **35** അതിന്റെ ചുറ്റളവു
പതിനെണ്ണായിരം മുഴം. അന്നുമുതൽ നഗരത്തിന്നു
യഹോവശമ്മാ (യഹോവ അവിടെ) എന്നു
പേരാകും.

ദാനീയേൽ

1 യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിന്റെ
വാഴ്ചയുടെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ ബാബേൽ
രാജാവായ നെബൂഖദ്-നേസർ യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നു അതിനെ നിരോധിച്ചു. 2 കർത്താവു
യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോയാക്കീമിനെയും
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലെ പാത്രങ്ങളിൽ
ചിലതിനെയും അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു;
അവൻ അവയെ ശിനാർദേശത്തു തന്റെ
ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി;
ആ പാത്രങ്ങളെ അവൻ തന്റെ ദേവന്റെ
ഭണ്ഡാരഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു. 3 അനന്തരം
രാജാവു തന്റെ ഷണ്ഡന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ
അശ്പെനാസിനോടു: യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
രാജസന്തതിയിലും കുലീനന്മാരിലും വെച്ചു
4 അംഗഭംഗമില്ലാത്തവരും സുന്ദരന്മാരും
സകലജ്ഞാനത്തിലും നിപുണന്മാരും അറിവിൽ
സമർത്ഥന്മാരും വിദ്യാപരിജ്ഞാനികളും
രാജധാനിയിൽ പരിചരിപ്പാൻ യോഗ്യന്മാരും
ആയ ചില ബാലന്മാരെ വരുത്തുവാനും
അവരെ കല്ദയരുടെ വിദ്യയും ഭാഷയും
അഭ്യസിപ്പിപ്പാനും കല്പിച്ചു. 5 രാജാവു അവക്കു
രാജഭോജനത്തിൽനിന്നും താൻ കുടിക്കുന്ന
വീഞ്ഞിൽനിന്നും നിത്യവൃത്തി നിയമിച്ചു; ഇങ്ങനെ
അവരെ മൂന്നു സംവത്സരം വളർത്തീട്ടു അവർ
രാജസന്നിധിയിൽ നില്ക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. 6
അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ദാനീയേൽ, ഹനന്യാവു,
മീശായേൽ, അസര്യ്യാവു എന്നീ യെഹൂദാപുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ഷണ്ഡാധിപൻ അവക്കു പേരിട്ടു;

ദാനീയേലിന്നു അവൻ ബേല്ത്ത്ശസ്സർ എന്നും
ഹനന്യവിന്നു ശദ്രക്ക് എന്നും മീശായേലിന്നു
മേശക്ക് എന്നും അസയ്യാവിന്നു അബേദ്-
നെഗോ എന്നും പേരുവിളിച്ചു. 8 എന്നാൽ
രാജാവിന്റെ ഭോജനംകൊണ്ടും അവൻ
കുടിക്കുന്ന വീഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെത്താൻ
അശുദ്ധമാക്കുകയില്ല എന്നു ദാനീയേൽ
ഹൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു, തനിക്കു അശുദ്ധി
ഭവിപ്പാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്നു ഷണ്ഡാധിപനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 9 ദൈവം ദാനീയേലിന്നു
ഷണ്ഡാധിപന്റെ മുമ്പിൽ ദയയും കരുണയും
ലഭിപ്പാൻ ഇടവരുത്തി. 10 ഷണ്ഡാധിപൻ
ദാനീയേലിനോടു: നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവും
പാനീയവും നിയമിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; അവൻ
നിങ്ങളുടെ മുഖം നിങ്ങളുടെ സമപ്രായക്കാരായ
ബാലന്മാരുടേതിനോടു ഒത്തുനോക്കിയാൽ
മെലിഞ്ഞുകാണുന്നതു എന്തിന്നു?
അങ്ങനെയായാൽ നിങ്ങൾ രാജസന്നിധിയിൽ
എന്റെ തലെക്കു അപകടം വരുത്തും എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 ദാനീയേലോ ഷണ്ഡാധിപൻ
ദാനീയേലിന്നും ഹനന്യാവിന്നും മീശായേലിന്നും
അസയ്യാവിന്നും വിചാരകനായി നിയമിച്ചിരുന്ന
മെൽസറിനോടു: 12 അടിയങ്ങളെ പത്തു ദിവസം
പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയാലും; അവർ ഞങ്ങൾക്കു
തിന്മാൻ ശാകപദാൎത്ഥവും കുടിപ്പാൻ പച്ചവെള്ളവും
തന്നു നോക്കട്ടെ. 13 അതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ
മുഖവും രാജഭോജനം കഴിക്കുന്ന ബാലന്മാരുടെ
മുഖവും തമ്മിൽ നീ ഒത്തു നോക്കുക; പിന്നെ

കാണുന്നതുപോലെ അടിയങ്ങളോടു
ചെയ്തുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ ഈ
കാര്യത്തിൽ അവരുടെ അപേക്ഷ കേട്ടു പത്തു
ദിവസം അവരെ പരീക്ഷിച്ചു. 15 പത്തു ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം അവരുടെ മുഖം രാജഭോജനം
കഴിച്ചുവന്ന സകലബാലന്മാരുടേതിലും
അഴകുള്ളതും അവർ മാംസപുഷ്ടിയുള്ളവരും
എന്നു കണ്ടു. 16 അങ്ങനെ മെൽസർ അവരുടെ
ഭോജനവും അവർ കുടിക്കേണ്ടുന്ന വീഞ്ഞും
നീക്കി അവക്കു ശാകപദാൎത്ഥം കൊടുത്തു.
17 ഈ നാലു ബാലന്മാൎക്കോ ദൈവം
സകലവിദ്യയിലും ജ്ഞാനത്തിലും നീപുണതയും
സമാൎത്ഥ്യവും കൊടുത്തു; ദാനീയേൽ
സകലദൎശനങ്ങളെയും സ്വപ്നങ്ങളെയും
സംബന്ധിച്ചു വിവേകിയായിരുന്നു. 18
അവരെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
രാജാവു കല്പിച്ചിരുന്ന കാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ
ഷണ്ഡാധിപൻ അവരെ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു. 19 രാജാവു
അവരോടു സംസാരിച്ചാറെ അവരിൽ
എല്ലാവരിലും വെച്ചു ദാനീയേൽ, ഹനന്യാവു,
മീശായേൽ, അസൎയ്യാവു എന്നിവൎക്കു തുല്യമായി
ഒരുത്തനെയും കണ്ടില്ല; അവർ രാജസന്നിധിയിൽ
ശുശ്രൂഷെക്കു നിന്നു. 20 രാജാവു അവരോടു
ജ്ഞാനവിവേകസംബന്ധമായി ചോദിച്ചതിൽ
ഒക്കെയും അവരെ തന്റെ രാജ്യത്തെല്ലാടവുമുള്ള
സകലമന്ത്രവാദികളിലും ആഭിചാരകന്മാരിലും
പത്തിരട്ടി വിശിഷ്ടന്മാരെന്നു കണ്ടു. 21 ദാനീയേലോ

കോരെശ്രാജാവിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടുവരെ
ജീവിച്ചിരുന്നു.

2 നെബൂഖദ്-നേസരിന്റെ വാഴ്ചയുടെ രണ്ടാം
ആണ്ടിൽ നെബൂഖദ്-നേസർ സ്വപ്നം കണ്ടു;
അവന്റെ മനസ്സു വ്യാകുലപ്പെട്ടു; അവന്നു
ഉറക്കമില്ലാതെയായി. 2 രാജാവിനോടു
സ്വപ്നം അറിയിപ്പാൻ മന്ത്രവാദികളെയും
ആഭിചാരകന്മാരെയും ക്ഷുദ്രക്കാരെയും
കല്ദയരെയും വിളിപ്പാൻ രാജാവു കല്പിച്ചു;
അവർ വന്നു രാജസന്നിധിയിൽ നിന്നു. 3
രാജാവു അവരോടു: ഞാൻ ഒരു സ്വപ്നംകണ്ടു;
സ്വപ്നം ഓക്കാഞ്ഞിട്ടു എന്റെ മനസ്സു
വ്യാകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 4 അതിന്നു
കല്ദയർ അരാമ്യഭാഷയിൽ രാജാവിനോടു:
രാജാവു ദീഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ; സ്വപ്നം
അടിയങ്ങളോടു കല്പിച്ചാലും; അത്ഥം
ബോധിപ്പിക്കാം എന്നുണത്തിച്ചു. 5 രാജാവു
കല്ദയരോടു ഉത്തരം അരുളിയതു: വിധി കല്പിച്ചു
പോയി; സ്വപ്നവും അത്ഥവും അറിയിക്കാഞ്ഞാൽ
നിങ്ങളെ കഷണംകഷണമായി ശകലിക്കയും
വീടുകളെ കുപ്പക്കുന്നാക്കുകയും ചെയ്യും, 6
സ്വപ്നവും അത്ഥവും അറിയിച്ചാലോ നിങ്ങൾക്കു
സമ്മാനവും പ്രതിഫലവും ബഹുമാനവും
ലഭിക്കും; അതുകൊണ്ടു സ്വപ്നവും അത്ഥവും
അറിയിപ്പിൻ. 7 അവർ പിന്നെയും: രാജാവു
സ്വപ്നം അടിയങ്ങളോടു കല്പിച്ചാലും; അത്ഥം
ബോധിപ്പിക്കാം എന്നു ഉണത്തിച്ചു. 8
അതിന്നു രാജാവു മറുപടി കല്പിച്ചതു: വിധി
കല്പിച്ചുപോയി എന്നു കണ്ടിട്ടു നിങ്ങൾ

കാലതാമസം വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു എന്നു
എനിക്കു മനസ്സിലായി. 9 നിങ്ങൾ സ്വപ്നം
അറിയിക്കാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു വിധി
മാത്രമേയുള്ളു; സമയം മാറുവോളം എന്റെ മുമ്പിൽ
വ്യാജവും പൊളിവാക്കും പറവാൻ നിങ്ങൾ
യോജിച്ചിരിക്കുന്നു; സ്വപ്നം പറവിൻ; എന്നാൽ
അൎത്ഥവും അറിയിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും
എന്നു എനിക്കു ബോധ്യമാകും. 10 കല്ദയർ
രാജസന്നിധിയിൽ ഉത്തരം ബോധിപ്പിച്ചതു:
രാജാവിന്റെ കാൎയ്യം അറിയിപ്പാൻ കഴിയുന്ന
ഒരു മനുഷ്യനും ഭൂമിയിൽ ഇല്ല; എത്രയും
മഹാനും ബലവാനുമായ ഏതൊരു രാജാവും
ഇങ്ങിനെയുള്ള കാൎയ്യം ഒരു മന്ത്രവാദിയോടോ
ആഭിചാരകനോടോ കല്ദയനോടോ ഒരിക്കലും
ചോദിച്ചിട്ടില്ല. 11 രാജാവു ചോദിക്കുന്ന കാൎയ്യം
പ്രയാസമുള്ളതാകുന്നു; തിരുമുമ്പിൽ അതു
അറിയിപ്പാൻ ജഡവാസമില്ലാത്ത ദേവന്മാൎക്കല്ലാതെ
മറ്റാൎക്കും കഴികയില്ല. 12 ഇതു ഹേതുവായിട്ടു
രാജാവു കോപിച്ചു അത്യന്തം ക്രുദ്ധിച്ചു
ബാബേലിലെ സകല വിദ്വാന്മരെയും നശിപ്പിപ്പാൻ
കല്പന കൊടുത്തു. 13 അങ്ങനെ വിദ്വാന്മാരെ
കൊല്ലുവാനുള്ള തീൎപ്പു പുറപ്പെട്ടു; അവർ
ദാനീയേലിനെയും കൂട്ടുകാരെയും കൂടെ
കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചു. 14 എന്നാൽ രാജാവിന്റെ
അകമ്പടിനായകനായി ബാബേലിലെ വിദ്വാന്മാരെ
കൊന്നുകളവാൻ പുറപ്പെട്ടു അൎയ്യോക്കിനോടു
ദാനീയേൽ ബുദ്ധിയോടും വിവേകത്തോടും കൂടെ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു ഇത്ര
കഠിനകല്പന പുറപ്പെടുവാൻ സംഗതി എന്തു

എന്നു അവൻ രാജാവിന്റെ സേനാപതിയായ
അര്യോക്കിനോടു ചോദിച്ചു; അര്യോക്ക്
ദാനീയേലിനോടു കാര്യം അറിയിച്ചു; 16 ദാനീയേൽ
അകത്തു ചെന്നു രാജാവിനോടു തനിക്കു സമയം
തരേണം എന്നും താൻ രാജാവിനോടു അർത്ഥം
അറിയിക്കാമെന്നും ബോധിപ്പിച്ചു. 17 പിന്നെ
ദാനീയേൽ വീട്ടിൽ ചെന്നു, താനും കൂട്ടുകാരും
ബാബേലിലെ ശേഷം വിദ്വാന്മാരോടുകൂടെ
നശിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു 18 ഈ
രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
ദൈവത്തിന്റെ കരുണ അപേക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
കൂട്ടുകാരായ ഹനന്യാവോടും മീശായേലിനോടും
അസര്യ്യാവോടും കാര്യം അറിയിച്ചു. 19 അങ്ങനെ
ആ രഹസ്യം ദാനീയേലിന്നു രാത്രിദർശനത്തിൽ
വെളിപ്പെട്ടു; ദാനീയേൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തെ
സ്തുതിച്ചുപറഞ്ഞതു: 20 ദൈവത്തിന്റെ നാമം
എന്നും എന്നേക്കും സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ;
ജ്ഞാനവും ബലവും അവന്നുള്ളതല്ലോ. 21
അവൻ കാലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും
മാറ്റുന്നു; അവൻ രാജാക്കന്മാരെ നീക്കുകയും
രാജാക്കന്മാരെ വാഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ
ജ്ഞാനികൾക്കു ജ്ഞാനവും വിവേകികൾക്കു
ബുദ്ധിയും കൊടുക്കുന്നു. 22 അവൻ അഗാധവും
ഗൂഢവുമായതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; അവൻ
ഇരുട്ടിൽ ഉള്ളതു അറിയുന്നു; വെളിച്ചം
അവനോടുകൂടെ വസിക്കുന്നു. 23 എന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായുള്ളോവേ, നീ
എനിക്കു ജ്ഞാനവും ബലവും തന്നു, ഞങ്ങൾ
നിന്നോടു അപേക്ഷിച്ചതു ഇപ്പോൾ എന്നെ

അറിയിച്ചു രാജാവിന്റെ കാര്യം ഞങ്ങൾക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
വാഴ്ത്തിസ്തുതിക്കുന്നു. 24 അതുകൊണ്ടു
ദാനീയേൽ, ബാബേലിലെ വിദ്വാന്മാരെ
നിശിപ്പിപ്പാൻ രാജാവു നിയോഗിച്ചിരുന്ന
അര്യ്യോക്കിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു:
ബാബേലിലെ വിദ്വാന്മാരെ നശിപ്പിക്കരുതു; എന്നെ
രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുപോകേണം;
ഞാൻ രാജാവിനെ അർത്ഥം ബോധിപ്പിക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അര്യ്യോക്ക് ദാനീയേലിനെ
വേഗം രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു:
രാജാവിനെ അർത്ഥം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
യെഹൂദാപ്രവാസികളിൽ ഒരുത്തനെ ഞാൻ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉണർത്തിച്ചു. 26
ബേല്ത്ത് ശസ്സർ എന്നും പേരുള്ള ദാനീയേലിനോടു
രാജാവു: ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നവും അർത്ഥവും
അറിയിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിയുമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 27 ദാനീയേൽ രാജസന്നിധിയിൽ
ഉത്തരം ബോധിപ്പിച്ചതു: രാജാവു ചോദിച്ച
ഗുപ്തകാര്യം വിദ്വാന്മാർക്കും ആഭിചാരകന്മാർക്കും
മന്ത്രവാദികൾക്കും ശകുനവാദികൾക്കും
രാജാവിനെ അറിയിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. 28
എങ്കിലും രഹസ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടു; അവൻ
ഭാവികാലത്തു സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവിനെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.
സ്വപ്നവും പള്ളിമെത്തയിൽവെച്ചു തിരുമനസ്സിൽ
ഉണ്ടായ ദർശനങ്ങളും ആവിതു: 29 രാജാവേ,
ഇനിമേൽ സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു എന്തെന്നുള്ള

വിചാരം പള്ളിമെത്തയിൽവെച്ചു തിരുമനസ്സിൽ
ഉണ്ടായി; രഹസ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവൻ
സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു അറിയിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
30 എനിക്കോ ജീവനോടിരിക്കുന്ന
യാതൊരുത്തനെക്കാളും അധികമായ ജ്ഞാനം
ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടല്ല, രാജാവിനോടു അൎത്ഥം
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും തിരുമനസ്സിലെ വിചാരം
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അറിയേണ്ടതിന്നും അത്രേ
ഈ രഹസ്യം എനിക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. 31
രാജാവു കണ്ട ദൎശനമോ: വലിയൊരു ബിംബം;
വലിപ്പമേറിയതും വിശേഷശോഭയുള്ളതുമായ
ആ ബിംബം തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു; അതിന്റെ
രൂപം ഭയങ്കരമായിരുന്നു. 32 ബിംബത്തിന്റെ
തല തങ്കംകൊണ്ടും നെഞ്ചും കയ്യും
വെള്ളികൊണ്ടും വയറും അരയും താമ്രംകൊണ്ടും
തുട ഇരിമ്പു കൊണ്ടും 33 കാൽ പാതി
ഇരിമ്പുകൊണ്ടും പാതി കളിമണ്ണുകൊണ്ടും
ആയിരുന്നു. 34 തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൈ തൊടാതെ
ഒരു കല്ലു പറിഞ്ഞുവന്നു ബിംബത്തെ ഇരിമ്പും
കളിമണ്ണുംകൊണ്ടുള്ള കാലിൽ അടിച്ചു
തകൎത്തുകളഞ്ഞു. 35 ഇരിമ്പും കളിമണ്ണും താമ്രവും
വെള്ളിയും പൊന്നും ഒരുപോലെ തകൎന്നു
വേനല്ക്കാലത്തു കളത്തിലെ പതിർപോലെ
ആയിത്തീൎന്നു; ഒരിടത്തും തങ്ങാതവണ്ണം കാറ്റു
അവയെ പറപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോയി; ബിംബത്തെ
അടിച്ച കല്ലു ഒരു മഹാപൎവ്വതമായിത്തീൎന്നു
ഭൂമിയിൽ ഒക്കെയും നിറഞ്ഞു. 36 ഇതത്രേ
സ്വപ്നം; അൎത്ഥവും അടിയങ്ങൾ തിരുമനസ്സു

അറിയിക്കാം. 37 രാജാവേ, തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
രാജാധിരാജാവാകുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവം
തിരുമനസ്സിലേക്കു രാജത്വവും ഐശ്വര്യ്യവും
ശക്തിയും മഹത്വവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 38
മനുഷ്യർ പാക്കുന്നേടത്തൊക്കെയും അവരെയും
കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികളെയും അവൻ തൃക്കയ്യിൽ തന്നു,
എല്ലാറ്റിന്നും തിരുമനസ്സിലെ അധിപതി
ആക്കിയിരിക്കുന്നു; പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള തല
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തന്നേ. 39 തിരുമനസ്സിലെ
ശേഷം തിരുമേനിയെക്കാൾ താണതായ
മറ്റൊരു രാജത്വവും സർവ്വഭൂമിയിലും
വാഴുവാനിരിക്കുന്നതായി താമ്രംകൊണ്ടുള്ള
മൂന്നാമതൊരു രാജത്വവും ഉത്ഭവിക്കും. 40
നാലാമത്തെ രാജത്വം ഇരിമ്പുപോലെ
ബലമുള്ളതായിരിക്കും; ഇരിമ്പു സകലത്തെയും
തകത്തു കീഴടക്കുന്നുവല്ലോ. തകക്കുന്ന
ഇരിമ്പുപോലെ അതു അവയെ ഒക്കെയും ഇടിച്ചു
തകത്തുകളയും. 41 കാലും കാൽ വിരലും പാതി
കളിമണ്ണും പാതി ഇരുമ്പുംകൊണ്ടുള്ളതായി
കണ്ടതിന്റെ താല്പര്യ്യമോ: അതു ഒരു ഭിന്നരാജത്വം
ആയിരിക്കും; എങ്കിലും ഇരിമ്പും കളിമണ്ണും
ഇടകലന്നതായി കണ്ടതുപോലെ അതിൽ
ഇരിമ്പിന്നുള്ള ബലം കുറെ ഉണ്ടായിരിക്കും.
42 കാൽവിരൽ പാതി ഇരിമ്പും പാതി
കളിമണ്ണുംകൊണ്ടു ആയിരുന്നതുപോലെ രാജത്വം
ഒട്ടു ബലമുള്ളതും ഒട്ടു ഉടഞ്ഞുപോകുന്നതും
ആയിരിക്കും. 43 ഇരിമ്പും കളിമണ്ണും
ഇടകലന്നതായി കണ്ടതിന്റെ താല്പര്യ്യമോ:

അവർ മനുഷ്യബീജത്താൽ തമ്മിൽ
ഇടകലരുമെങ്കിലും ഇരിമ്പും കളിമണ്ണും തമ്മിൽ
ചേരാതിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ തമ്മിൽ
ചേരുകയില്ല. 44 ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ
കാലത്തു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവം ഒരുനാളും
നശിച്ചുപോകാത്ത ഒരു രാജത്വം സ്ഥാപിക്കും; ആ
രാജത്വം വേറെ ഒരു ജാതിക്കു ഏല്പിക്കപ്പെടുകയില്ല;
അതു ഈ രാജത്വങ്ങളെ ഒക്കെയും തകൎത്തു
നശിപ്പിക്കയും എന്നേക്കും നിലനില്ക്കയും
ചെയ്യും. 45 കൈ തൊടാതെ ഒരു കല്ലു
പൎവ്വതത്തിൽനിന്നു പറിഞ്ഞുവന്നു ഇരിമ്പും
താമ്രവും കളിമണ്ണും വെള്ളിയും പൊന്നും
തകൎത്തുകളഞ്ഞതായി കണ്ടതിന്റെ താല്പൎയ്യമോ:
മഹാദൈവം മേലാൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു
രാജാവിനെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു; സ്വപ്നം
നിശ്ചയവും അൎത്ഥം സത്യവും ആകുന്നു. 46
അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു സാഷ്ടാംഗം
വീണു ദാനീയേലിനെ നമസ്കരിച്ചു, അവന്നു
ഒരു വഴിപാടും സൌരഭ്യവാസനയും
അൎപ്പിക്കേണമെന്നു കല്പിച്ചു. രാജാവു
ദാനീയേലിനോടു: 47 നീ ഈ രഹസ്യം
വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രാപ്തനായതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ ദൈവം ദൈവാധി ദൈവവും
രാജാധികൎത്താവും രഹസ്യങ്ങളെ
വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനും ആകുന്നു സത്യം
എന്നു കല്പിച്ചു. 48 രാജാവു ദാനീയേലിനെ
മഹാനാക്കി, അവന്നു അനേകം വലിയ
സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു, അവനെ
ബാബേൽസംസ്ഥാനത്തിന്നൊക്കെയും

അധിപതിയും ബാബേലിലെ സകലവിദ്വാന്മാർക്കും
പ്രധാനവിചാരകനും ആക്കിവെച്ചു.
49 ദാനീയേലിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം
രാജാവു ശദ്രക്കിനെയും മേശക്കിനെയും
അബേദ്നെഗോവെയും ബാബേൽ
സംസ്ഥാനത്തിലെ കാര്യാദികൾക്കു
മേൽവിചാരകരാക്കി; ദാനീയേലോ രാജാവിന്റെ
കോവിലകത്തു പാർത്തു.

3 നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു പൊന്നുകൊണ്ടു
ഒരു ബിംബം ഉണ്ടാക്കി; അതിന്റെ
ഉയരം അറുപതു മുഴവും വണ്ണം ആറു
മുഴവും ആയിരുന്നു; അവൻ അതിനെ
ബാബേൽസംസ്ഥാനത്തു ദൂരാസമഭൂമിയിൽ
നിർത്തി. 2 നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു
പ്രധാനദേശാധിപന്മാരും സ്ഥാനാപതിമാരും
ദേശാധിപന്മാരും ന്യായാധിപന്മാരും,
ഭണ്ഡാരവിചാരകന്മാരും മന്ത്രിമാരും
നഗരാധിപന്മാരും സകലസംസ്ഥാനപാലകന്മാരും
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു നിർത്തിയ
ബിംബത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠെക്കു
വന്നുകൂടുവാൻ ആളയച്ചു. 3 അങ്ങനെ
പ്രധാനദേശാധിപന്മാരും സ്ഥാനാപതിമാരും
ദേശാധിപന്മാരും ന്യായാധിപന്മാരും
ഭണ്ഡാരവിചാരകന്മാരും മന്ത്രിമാരും
നഗരാധിപന്മാരും സകലസംസ്ഥാനപാലകന്മാരും
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു നിർത്തിയ
ബിംബത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠെക്കു വന്നുകൂടി,
നെബൂഖദ്നേസർ നിർത്തിയ ബിംബത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ നിന്നു. 4 അപ്പോൾ ഘോഷകൻ

ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: വംശങ്ങളും
ജാതികളും ഭാഷക്കാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: 5 കാഹളം, കുഴൽ,
തംബുരു, കിന്നരം, വീണ, നാഗസ്വരം മുതലായ
സകലവിധവാദ്യനാദവും കേൾക്കുമ്പോൾ,
നിങ്ങൾ വീണു, നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു
നിൎത്തിയിരിക്കുന്ന സ്വൎണ്ണബിംബത്തെ
നമസ്കരിക്കേണം. 6 ആരെങ്കിലും വീണു
നമസ്കരിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ, അവനെ ആ
നാഴികയിൽ തന്നേ, എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ
ഇട്ടുകളയും. 7 അതുകൊണ്ടു സകലവംശങ്ങളും
കാഹളം, കുഴൽ, തംബുരു, കിന്നരം, വീണ
മുതലായ സകലവിധ വാദ്യനാദവും കേട്ടപ്പോൾ
സകലവംശങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷക്കാരും
വീണു നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു നിൎത്തിയ
സ്വൎണ്ണബിംബത്തെ നമസ്കരിച്ചു. 8 എന്നാൽ ആ
സമയത്തു ചില കല്ദയർ അടുത്തുവന്നു
യെഹൂദന്മാരെ കുറ്റം ചുമത്തി. 9 അവർ
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവിനെ ബോധിപ്പിച്ചതു:
രാജാവു ദീൎഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ! 10 രാജാവേ,
കാഹളം കുഴൽ, തംബുരു, കിന്നരം, വീണ,
നാഗസ്വരം മുതലായ സകലവിധ വാദ്യനാദവും
കേൾക്കുന്ന ഏവനും വീണു സ്വൎണ്ണബിംബത്തെ
നമസ്കരിക്കേണമെന്നും 11 ആരെങ്കിലും വീണു
നമസ്കരിക്കാതെയിരുന്നാൽ അവനെ എരിയുന്ന
തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയുമെന്നും ഒരു തീൎപ്പു
കല്പിച്ചുവല്ലോ. 12 ബാബേൽസംസ്ഥാനത്തിലെ
കാൎയ്യാദികൾക്കു മേൽവിചാരകന്മാരായി
നിയമിച്ച ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്ന

ചില യെഹൂദന്മാരുണ്ടല്ലോ: ഈ പുരുഷന്മാർ
രാജാവിനെ കൂട്ടാക്കിയില്ല; അവർ തിരുമനസ്സിലെ
ദേവന്മാരെ സേവിക്കയോ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
നിർത്തിയ സ്വർണ്ണ ബിംബത്തെ നമസ്കരിക്കയോ
ചെയ്യുന്നില്ല. 13 അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ
ഉഗ്രകോപവും ക്രോധവും പൂണ്ടു ശദ്രക്കിനെയും
മേശക്കിനെയും അബേദ്നെഗോവിനെയും
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു; അവർ ആ
പുരുഷന്മാരെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. 14
നെബൂഖദ്നേസർ അവരോടു കല്പിച്ചതു:
ശദ്രക്കേ, മേശക്കേ, അബേദ്നെഗോവേ, നിങ്ങൾ
എന്റെ ദേവന്മാരെ സേവിക്കയോ ഞാൻ
നിർത്തിയ സ്വർണ്ണബിംബത്തെ നമസ്കരിക്കയോ
ചെയ്യുന്നില്ല എന്നുള്ളതു നേർതന്നേയോ? 15
ഇപ്പോൾ കാഹളം, കുഴൽ, തംബുരു, കിന്നരം,
വീണ, നാഗസ്വരം മുതലായ സകലവിധ
വാദ്യനാദവും കേൾക്കുന്ന സമയത്തു
നിങ്ങൾ, ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ബിംബത്തെ
വീണു നമസ്കരിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നാൽ
നന്നു; നമസ്കരിക്കാതെയിരുന്നാലോ ഈ
നാഴികയിൽതന്നേ നിങ്ങളെ എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ
ഇട്ടുകളയും; നിങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിക്കാകുന്ന ദേവൻ ആർ? 16 ശദ്രക്കും
മേശക്കും അബേദ്നെഗോവും രാജാവിനോടു:
നെബൂഖദ്നേസരേ, ഈ കാര്യത്തിൽ ഉത്തരം
പറവാൻ ആവശ്യമില്ല. 17 ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിപ്പാൻ
കഴിയുമെങ്കിൽ, അവൻ ഞങ്ങളെ എരിയുന്ന
തീച്ചൂളയിൽനിന്നും രാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും

വിടുവിക്കും. 18 അല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ
ദേവന്മാരെ സേവിക്കയില്ല. രാജാവു നിൎത്തിയ
സ്വൎണ്ണബിംബത്തെ നമസ്കരിക്കയുമില്ല എന്നു
അറിഞ്ഞാലും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19
അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസരിന്നു കോപം
മുഴുത്തു ശദ്രക്കിന്റെയും മേശക്കിന്റെയും
അബേദ്നെഗോവിന്റെയും നേരെ മുഖഭാവം മാറി;
ചൂള പതിവായി ചൂടുപിടിപ്പിച്ചതിൽ ഏഴുമടങ്ങു
ചൂടുപിടിപ്പിപ്പാൻ അവൻ കല്പിച്ചു. 20 അവൻ തന്റെ
സൈന്യത്തിലെ മഹാബലവാന്മാരായ ചില
പുരുഷന്മാരോടു ശദ്രക്കിനെയും മേശക്കിനെയും
അബേദ്നെഗോവെയും ബന്ധിച്ചു എരിയുന്ന
തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളവാൻ കല്പിച്ചു. 21 അങ്ങനെ
അവർ ആ പുരുഷന്മാരെ, അവരുടെ കാൽചട്ട,
കുപ്പായം, മേലാട മുതലായ വസ്ത്രങ്ങളോടുകൂടെ
ബന്ധിച്ചു എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 22
രാജകല്പന കൎശനമായിരിക്കകൊണ്ടും ചൂള
അത്യന്തം ചൂടായിരിക്കകൊണ്ടും ശദ്രക്കിനെയും
മേശക്കിനെയും അബേദ്നെഗോവെയും എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയ പുരുഷന്മാരെ അഗ്നിജ്വാല
ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 23 ശദ്രക്, മേശക്,
അബേദ്നെഗോ എന്നീ മൂന്നു പുരുഷന്മാരോ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായി എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ
വീണു. 24 നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു ഭ്രമിച്ചു
വേഗത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു മന്ത്രിമാരോടു: നാം മൂന്നു
പുരുഷന്മാരെ അല്ലയോ ബന്ധിച്ചു തീയിൽ ഇട്ടതു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ: സത്യം തന്നേ
രാജാവേ എന്നു രാജാവിനോടു ഉണൎത്തിച്ചു. 25
അതിന്നു അവൻ: നാലു പുരുഷന്മാർ കെട്ടഴിഞ്ഞു

തീയിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു; അവക്കു
ഒരു കേടും തട്ടീട്ടില്ല; നാലാമത്തവന്റെ രൂപം ഒരു
ദൈവപുത്രനോടു ഒത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
കല്പിച്ചു. 26 നെബൂഖദ്നേസർ എരിയുന്ന
തീച്ചൂളയുടെ വാതില്ക്കൽ അടുത്തു ചെന്നു:
അത്യുന്നതദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരായ ശദ്രക്കേ,
മേശക്കേ, അബേദ് നെഗോവേ, പുറത്തുവരുവിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ ശദ്രക്കും മേശക്കും
അബേദ്നെഗോവും തീയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു.
27 പ്രധാനദേശാധിപതിമാരും സ്ഥാനാപതിമാരും
ദേശാധിപതിമാരും രാജമന്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി, ആ
പുരുഷന്മാരുടെ ദേഹത്തിന്നു തീ പിടിക്കാതെയും
അവരുടെ തലമുടി കരിയാതെയും കാൽചട്ടെക്കു
കേടു പറ്റാതെയും അവക്കു തീയുടെ മണംപോലും
തട്ടാതെയും ഇരുന്നതു കണ്ടു. 28 അപ്പോൾ
നെബൂഖദ്നേസർ കല്പിച്ചതു: ശദ്രക്കിന്റെയും
മേശക്കിന്റെയും അബേദ്നെഗോവിന്റെയും
ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; തങ്കൽ
ആശ്രയിക്കയും സ്വന്തദൈവത്തെയല്ലാതെ
വേറൊരു ദൈവത്തെയും സേവിക്കയോ
നമസ്കരിക്കയോ ചെയ്യാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം
രാജകല്പനകൂടെ മറുത്തു തങ്ങളുടെ ദേഹത്തെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്ത തന്റെ
ദാസന്മാരെ അവൻ സ്വദൂതനെ അയച്ചു
വിടുവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 29 ഈ വിധത്തിൽ
വിടുവിപ്പാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു ദൈവവും
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഏതു ജാതിക്കാരിലും
വംശക്കാരിലും ഭാഷക്കാരിലും ആരെങ്കിലും
ശദ്രക്കിന്റെയും മേശക്കിന്റെയും

അബേദ്നെഗോവിന്റെയും ദൈവത്തിന്നു
വിരോധമായി വല്ല തെറ്റും പറഞ്ഞാൽ അവനെ
കഷണംകഷണമായി ശകലിക്കയും അവന്റെ വീടു
കുപ്പക്കുന്നാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ
ഒരു വിധി കല്പിക്കുന്നു. 30 പിന്നെ രാജാവു
ശദ്രക്കിന്നും മേശക്കിന്നും അബേദ്നെഗോവിന്നും
ബാബേൽസംസ്ഥാനത്തു സ്ഥാനമാനങ്ങൾ
കല്പിച്ചുകൊടുത്തു

4 നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു സർവ്വഭൂമിയിലും
പാർക്കുന്ന സകലവംശങ്ങൾക്കും ജാതികൾക്കും
ഭാഷക്കാർക്കും എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു
ശുഭം വർദ്ധിച്ചുവരട്ടെ. 2 അത്യുന്നതനായ
ദൈവം എങ്കൽ പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നതു നന്നെന്നു
എനിക്കു തോന്നിയിരിക്കുന്നു. 3 അവന്റെ
അടയാളങ്ങൾ എത്ര വലിയവ! അവന്റെ
അത്ഭുതങ്ങൾ എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായവ! അവന്റെ
രാജത്വം എന്നേക്കുമുള്ള രാജത്വവും അവന്റെ
ആധിപത്യം തലമുറതലമുറയായുള്ളതും
ആകുന്നു. 4 നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന ഞാൻ
എന്റെ അരമനയിൽ സ്വൈരമായും എന്റെ
രാജധാനിയിൽ സുഖമായും വസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു, 5 അതുനിമിത്തം
ഭയപ്പെട്ടു, കിടക്കയിൽവെച്ചു എനിക്കുണ്ടായ
നിരൂപണങ്ങളാലും ദർശനങ്ങളാലും വ്യാകുലപ്പെട്ടു.
6 സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു
ബാബേലിലെ സകലവിദ്വാന്മാരെയും എന്റെ
മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ കല്പിച്ചു. 7
അങ്ങനെ മന്ത്രവാദികളും ആഭിചാരകന്മാരും

കല്ദയരും ശകുനവാദികളും അകത്തു വന്നു;
ഞാൻ സ്വപ്നം അവരോടു വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു;
അവർ അർത്ഥം അറിയിച്ചില്ല താനും. 8 ഒടുവിൽ
എന്റെ ദേവന്റെ നാമധേയപ്രകാരം ബേല്ത്ത്
ശസ്സർ എന്നു പേരുള്ളവനും വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ
ആത്മാവുള്ളവനുമായ ദാനീയേൽ എന്റെ
മുമ്പിൽ വന്നു; അവനോടു ഞാൻ സ്വപ്നം
വിവരിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 9 മന്ത്രവാദിശ്രേഷ്ഠനായ
ബേല്ത്ത് ശസ്സരേ, വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ ആത്മാവു
നിന്നിൽ ഉണ്ടെന്നും ഒരു രഹസ്യവും നിനക്കു
വിഷമമല്ലെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ടു
ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നത്തിന്റെ താല്പര്യ്യവും
അർത്ഥവും പറക. 10 കിടക്കയിൽവെച്ചു എനിക്കു
ഉണ്ടായ ദർശനമാവിതു: ഭൂമിയുടെ നടുവിൽ
ഞാൻ ഒരു വൃക്ഷം കണ്ടു; അതു ഏറ്റവും
ഉയരമുള്ളതായിരുന്നു. 11 ആ വൃക്ഷം വളന്നു
ബലപ്പെട്ടു; അതു ആകാശത്തോളം ഉയരമുള്ളതും
സർവ്വഭൂമിയുടെയും അറ്റത്തോളം കാണാകുന്നതും
ആയിരുന്നു. 12 അതിന്റെ ഇല ഭംഗിയുള്ളതും ഫലം
അനവധിയും ആയിരുന്നു; എല്ലാവക്കും അതിൽ
ആഹാരം ഉണ്ടായിരുന്നു; കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ അതിന്റെ
കീഴെ തണലിളെച്ചുവന്നു; ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികൾ അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിച്ചു;
സകലജഡവും അതുകൊണ്ടു ഉപജീവനം
കഴിച്ചുപോന്നു. 13 കിടക്കയിൽവെച്ചു എനിക്കു
ഉണ്ടായ ദർശനത്തിൽ ഒരു ദൂതൻ, ഒരു പരിശുദ്ധൻ
തന്നേ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 14 അവൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു:
വൃക്ഷം വെട്ടിയിട്ടു, അതിന്റെ കൊമ്പു മുറിച്ചു, ഇല

കുടഞ്ഞു, കായി ചിതറിച്ചുകളവിൻ; അതിന്റെ
കീഴിൽനിന്നു മൃഗങ്ങളും കൊമ്പുകളിൽനിന്നു
പക്ഷികളും പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. 15 അതിന്റെ
തായ് വേരോ വയലിലെ ഇളമ്പുല്ലിൽ ഇരിമ്പും
താമ്രവുംകൊണ്ടുള്ള ബന്ധനത്തോടെ
ഭൂമിയിൽ വെച്ചേക്കുവിൻ; അവൻ
ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞുകൊണ്ടു നനയട്ടെ;
അവന്നു മൃഗങ്ങളോടുകൂടെ നിലത്തെ പുല്ലു
ഉപജീവനം ആയിരിക്കട്ടെ. 16 അവന്റെ
മാനുഷസ്വഭാവം മാറി മൃഗസ്വഭാവമായിത്തീരട്ടെ;
അങ്ങനെ അവന്നു ഏഴു കാലം കഴിയട്ടെ.
17 അത്യുന്നതനായവൻ മനുഷ്യരുടെ
രാജത്വത്തിന്മേൽ വാഴുകയും അതിനെ തനിക്കു
ബോധിച്ചവന്നു കൊടുക്കയും മനുഷ്യരിൽ
അധമനായവനെ അതിന്മേൽ വാഴിക്കയും
ചെയ്യുന്നു എന്നു ജീവനോടിരിക്കുന്നവർ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഈ വിധി ദൂതന്മാരുടെ
നിർണ്ണയവും കാര്യം വിശുദ്ധന്മാരുടെ കല്പനയും
ആകുന്നു. 18 നെബൂഖദ്നേസർരാജാവായ ഞാൻ
ഈ സ്വപ്നം കണ്ടു; എന്നാൽ ബേല്ത്ത്
ശസ്സരേ, എന്റെ രാജ്യത്തിലെ വിദ്വാന്മാർക്കു
ആർക്കും അതിന്റെ അർത്ഥം അറിയിപ്പാൻ
കഴിയായ്കകൊണ്ടു നീ അതിന്റെ അർത്ഥം
അറിയിച്ചുതരേണം; വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ
ആത്മാവു നിന്നിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു നീ അതിന്നു
പ്രാപ്തനാകുന്നു. 19 അപ്പോൾ ബേല്ത്ത് ശസ്സർ
എന്നും പേരുള്ള ദാനീയേൽ കുറെ നേരത്തേക്കു
സ്തംഭിച്ചിരുന്നു; അവൻ വിചാരങ്ങളാൽ
പരവശനായി. രാജാവു അവനോടു: ബേല്ത്ത്

ശസ്സരേ, സ്വപ്നവും അതിന്റെ അൎത്ഥവുംനിമിത്തം
നീ പരവശനാകരുതേ എന്നു കല്പിച്ചു. ബേല്ത്ത
ശസ്സർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: യജമാനനേ, സ്വപ്നം
തിരുമനസ്സിലെ ശത്രുക്കൾക്കും അതിന്റെ അൎത്ഥം
തിരുമനസ്സിലെ വൈരികൾക്കും ഭവിക്കട്ടെ.
20 വളൎന്നു ബലപ്പെട്ടതും ആകാശത്തോളം
ഉയരമുള്ളതും ഭൂമിയിൽ എല്ലാടത്തുനിന്നും
കാണാകുന്നതും 21 ഭംഗിയുള്ള ഇലയും അനവധി
ഫലവും എല്ലാവൎക്കും ആഹാരവും ഉള്ളതും കീഴെ
കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ വസിച്ചതും കൊമ്പുകളിൽ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കു പാൎപ്പിടം
ഉണ്ടായിരുന്നതുമായി കണ്ട വൃക്ഷം, 22 രാജാവേ,
വൎദ്ധിച്ചു ബലവാനായി തീൎന്നിരിക്കുന്ന
തിരുമേനി തന്നേ; തിരുമനസ്സിലെ മഹത്വം
വൎദ്ധിച്ചു ആകാശംവരെയും ആധിപത്യം
ഭൂമിയുടെ അറുതിവരെയും എത്തിയിരിക്കുന്നു.
23 ഒരു ദൂതൻ, ഒരു പരിശുദ്ധൻ തന്നേ,
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു: വൃക്ഷത്തെ
വെട്ടിയിട്ടു നശിപ്പിച്ചുകളവിൻ; എങ്കിലും അതിന്റെ
തായ് വേർ വയലിലെ ഇളമ്പുല്ലിൽ ഇരിമ്പും
താമ്രവും കൊണ്ടുള്ള ബന്ധനത്തോടുകൂടെ
ഭൂമിയിൽ വെച്ചേക്കുവിൻ; അവൻ
ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞുകൊണ്ടു നനയട്ടെ;
അവന്നു ഏഴുകാലം കഴിയുന്നതുവരെ
അവന്റെ ഉപജീവനം കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ
ആയിരിക്കട്ടെ എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നതു
രാജാവു കണ്ടുവല്ലോ. 24 രാജാവേ, അതിന്റെ
അൎത്ഥം ഇതാകുന്നു; എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവിന്റെമേൽ വരുന്ന അത്യുന്നതനായവന്റെ

വിധി ഇതു തന്നേ; 25 തിരുമേനിയെ മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; തിരുമനസ്സിലെ
വാസം കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെയാകും.
തിരുമേനിയെ കാളയെപ്പോലെ പുല്ലു തീറ്റും;
തിരുമേനി ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞുകൊണ്ടു
നനയും; മനുഷ്യരുടെ രാജത്വത്തിന്മേൽ
അത്യുന്നതനായവൻ വാഴുകയും അതിനെ
തനിക്കു ബോധിച്ചവന്നു കൊടുക്കയും
ചെയ്യുന്നുവെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
അറിയുന്നതുവരെ ഏഴു കാലം കഴിയും. 26
വൃക്ഷത്തിന്റെ തായ് വേർ വെച്ചേക്കുവാൻ അവർ
കല്പിച്ചതോ: വാഴുന്നതു സ്വർഗ്ഗമാകുന്നു എന്നു
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചശേഷം രാജത്വം
തിരുമേനിക്കു സ്ഥിരമാകും എന്നത്രേ. 27
ആകയാൽ രാജാവേ, എന്റെ ആലോചന
തിരുമനസ്സിലേക്കു പ്രസാദമായിരിക്കട്ടെ;
നീതിയാൽ പാപങ്ങളെയും ദരിദ്രന്മാക്കു
കൃപകാട്ടുന്നതിനാൽ അകൃത്യങ്ങളെയും
പരിഹരിച്ചുകൊൾക; അതിനാൽ പക്ഷേ
തിരുമനസ്സിലെ സുഖകാലം ദീഘ്മായി നില്ക്കും. 28
ഇതെല്ലാം നെബൂഖദ്നേസർരാജാവിന്നു
വന്നുഭവിച്ചു. 29 പന്ത്രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൻ ബാബേലിലെ രാജമന്ദിരത്തിന്മേൽ
ഉലാവിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 30 ഇതു ഞാൻ
എന്റെ ധനമാഹാത്മ്യത്താൽ എന്റെ
പ്രതാപമഹത്വത്തിന്നായിട്ടു രാജധാനിയായി
പണിത മഹതിയാം ബാബേൽ അല്ലയോ
എന്നു രാജാവു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 31 ഈ
വാക്കു രാജാവിന്റെ വായിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ

തന്നേ, സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം
ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: നെബൂഖദ്നേസർരാജാവേ,
നിന്നോടു ഇതു കല്പിക്കുന്നു: രാജത്വം നിന്നെ വിട്ടു
നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 32 നിന്നെ മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; നിന്റെ പാൎപ്പു
കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരിക്കും; നിന്നെ
കാളയെപ്പോലെ പുല്ലു തീറ്റും; അത്യുന്നതനായവൻ
മനുഷ്യരുടെ രാജത്വത്തിന്മേൽ വാഴുകയും
അതിനെ തനിക്കു ബോധിച്ചവന്നു കൊടുക്കയും
ചെയ്യുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നതുവരെ നിനക്കു
ഏഴു കാലം കഴിയും. 33 ഉടൻ തന്നേ ആ വാക്കു
നെബൂഖദ്നേസരിന്നു നിവൃത്തിയായി; അവനെ
മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
അവന്റെ രോമം കഴുകന്റെ തൂവൽപോലെയും
അവന്റെ നഖം പക്ഷിയുടെ നഖംപോലെയും
വളരുന്നതുവരെ, അവൻ കാള എന്നപോലെ പുല്ലു
തിന്നുകയും അവന്റെ ദേഹം ആകാശത്തിലെ
മഞ്ഞുകൊണ്ടു നനയുകയും ചെയ്തു. 34
ആ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു നെബൂഖദ്നേസർ
എന്ന ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തേക്കു കണ്ണുയൎത്തി
എന്റെ ബുദ്ധിയും എനിക്കു മടങ്ങിവന്നു;
ഞാൻ അത്യുന്നതനായവനെ വാഴ്ത്തി,
എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ സ്മരിച്ചു
ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്തു; അവന്റെ ആധിപത്യം
എന്നേക്കുമുള്ള ആധിപത്യവും അവന്റെ രാജത്വം
തലമുറതലമുറയായുള്ളതും അല്ലോ. 35 അവൻ
സൎവ്വഭൂവാസികളെയും നാസ്തിയായി എണ്ണുന്നു;
സ്വൎഗ്ഗീയ സൈന്യത്തോടും ഭൂവാസികളോടും
ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നു; അവന്റെ കൈ

തടുപ്പാനോ നീ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു
ചോദിപ്പാനോ ആർക്കും കഴികയില്ല. 36 ആ നേരത്തു
തന്നേ എന്റെ ബുദ്ധി മടങ്ങിവന്നു; എന്റെ
രാജത്വത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി എന്റെ മഹിമയും
മുഖപ്രകാശവും മടങ്ങിവന്നു; എന്റെ മന്ത്രിമാരും
മഹത്തുക്കളും എന്നെ അന്വേഷിച്ചു; ഞാൻ
എന്റെ രാജത്വത്തിൽ യഥാസ്ഥാനപ്പെട്ടു,
ശ്രേഷ്ഠമഹത്വം എനിക്കു അധികമായി സിദ്ധിച്ചു.
37 ഇപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ രാജാവിനെ സ്തുതിച്ചു പുകഴ്ത്തി
ബഹുമാനിക്കുന്നു; അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
ഒക്കെയും സത്യവും അവന്റെ വഴികൾ
ന്യായവും ആകുന്നു; നിഗളിച്ചുനടക്കുന്നവരെ
താഴ്ത്തുവാനും അവൻ പ്രാപ്തൻ തന്നേ.

5 ബേൽശസ്സർരാജാവു തന്റെ മഹത്തുക്കളിൽ
ആയിരം പേർക്കു ഒരു വലിയ വിരുന്നു ഒരുക്കി
അവർ കാൺകെ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു. 2 ബേൽശസ്സർ
വീഞ്ഞു കുടിച്ചു രസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ
അപ്പനായ നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിലെ
മന്ദിരത്തിൽനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന
പൊൻ, വെള്ളി പാത്രങ്ങളെ, രാജാവും
മഹത്തുക്കളും അവന്റെ ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടികളും
അവയിൽ കുടിക്കേണ്ടതിന്നായി കൊണ്ടുവരുവാൻ
കല്പിച്ചു. 3 അങ്ങനെ അവർ യെരൂശലേമിലെ
ദൈവാലയത്തിന്റെ മന്ദിരത്തിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പൊൻപാത്രങ്ങളെ
കൊണ്ടുവന്നു രാജാവും മഹത്തുക്കളും അവന്റെ
ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടികളും അവയിൽ കുടിച്ചു. 4
അവർ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു പൊന്നും വെള്ളിയും

താമ്രവും ഇരിമ്പും മരവും കല്ലും കൊണ്ടുള്ള
ദേവന്മാരെ സ്തുതിച്ചു. 5 തൽക്ഷണം ഒരു
മനുഷ്യന്റെ കൈവിരലുകൾ പുറപ്പെട്ടു വിളക്കിന്നു
നേരെ രാജധാനിയുടെ ചുവരിന്റെ വെള്ളമേൽ
എഴുതി; എഴുതിയ കൈപ്പത്തി രാജാവു കണ്ടു. 6
ഉടനെ രാജാവിന്റെ മുഖഭാവം മാറി; അവൻ
വിചാരങ്ങളാൽ പരവശനായി: അരയുടെ ഏപ്പു
അഴിഞ്ഞു കാൽമുട്ടുകൾ ആടിപ്പോയി. 7
രാജാവു ഉറക്കെ വിളിച്ചു: ആഭിചാരകന്മാരെയും
കല്ദയരെയും ശകുനവാദികളെയും
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. രാജാവു ബാബേലിലെ
വിദ്വാന്മാരോടു: ആരെങ്കിലും ഈ എഴുത്തു
വായിച്ചു അർത്ഥം അറിയിച്ചാൽ, അവൻ
ധൂമ്രവസ്ത്രവും കഴുത്തിൽ പൊൻമാലയും ധരിച്ചു,
രാജ്യത്തിൽ മൂന്നാമനായി വാഴും എന്നു കല്പിച്ചു. 8
അങ്ങനെ രാജാവിന്റെ വിദ്വാന്മാരൊക്കെയും
അകത്തുവന്നു; എങ്കിലും എഴുത്തു വായിപ്പാനും
രാജാവിനെ അർത്ഥം അറിയിപ്പാനും അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല. 9 അപ്പോൾ ബേൽശസ്സർരാജാവു
അത്യന്തം വ്യാകുലപ്പെട്ടു, അവന്റെ മുഖഭാവം മാറി,
അവന്റെ മഹത്തുക്കൾ അമ്പരന്നു പോയി. 10
രാജാവിന്റെ മഹത്തുക്കളുടെയും വാക്കു
ഹേതുവായി രാജ്ഞി ഭോജനശാലയിൽ
വന്നു: രാജാവു ദീർഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ;
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വിചാരങ്ങളാൽ
പരവശനാകരുതു; മുഖഭാവം മാറുകയും അരുതു.
11 വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ ആത്മാവുള്ള ഒരു പുരുഷൻ
തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യത്തുണ്ടു; തിരുമേനിയുടെ
അപ്പന്റെ കാലത്തു പ്രകാശവും ബുദ്ധിയും

ദേവന്മാരുടെ ജ്ഞാനംപോലെയുള്ള ജ്ഞാനവും
അവനിൽ കണ്ടിരുന്നു; തിരുമേനിയുടെ അപ്പനായ
നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു, രാജാവേ,
തിരുമേനിയുടെ അപ്പൻ തന്നേ, 12 ബേല്ത്ത്
ശസ്സർ എന്നു പേരുവിളിച്ച ദാനീയേലിൽ
ഉൽകൃഷ്ടമനസ്സും അറിവും ബുദ്ധിയും
സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനവും ഗൂഢാൎത്ഥവാക്യ പ്രദൎശനവും
സംശയച്ഛേദനവും കണ്ടിരിക്കയാൽ, രാജാവു
അവനെ മന്ത്രവാദികൾക്കും ആഭിചാരകന്മാൎക്കും
കല്ദയൎക്കും ശകുനവാദികൾക്കും
അധിപതിയാക്കിവെച്ചു; ഇപ്പോൾ ദാനീയേലിനെ
വിളിക്കട്ടെ; അവൻ അൎത്ഥം ബോധിപ്പിക്കും എന്നു
ഉണൎത്തിച്ചു. 13 അങ്ങനെ അവർ ദാനീയേലിനെ
രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു; രാജാവു
ദാനീയേലിനോടു കല്പിച്ചതു: എന്റെ അപ്പനായ
രാജാവു യെഹൂദയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
യെഹൂദാപ്രവാസികളിൽ ഉള്ളവനായ ദാനീയേൽ
നീ തന്നേയോ? 14 ദേവന്മാരുടെ ആത്മാവു
നിന്നിൽ ഉണ്ടെന്നും പ്രകാശവും ബുദ്ധിയും
വിശേഷജ്ഞാനവും നിന്നിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നും ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരിക്കുന്നു. 15
ഇപ്പോൾ ഈ എഴുത്തു വായിച്ചു അൎത്ഥം
അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു വിദ്വാന്മാരെയും
ആഭിചാരകന്മാരെയും എന്റെ മുമ്പാകെ
വരുത്തിയിരുന്നു; എങ്കിലും കാൎയ്യത്തിന്റെ അൎത്ഥം
അറിയിപ്പാൻ അവൎക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 16 എന്നാൽ
അൎത്ഥം പറവാനും സംശയച്ഛേദനം ചെയ്‌വാനും
നീ പ്രാപ്തനെന്നു ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു
കേട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ഈ എഴുത്തു വായിച്ചു,

അതിന്റെ അൎത്ഥം അറിയിപ്പാൻ നിനക്കു
കഴിയുമെങ്കിൽ നീ ധൂമ്രവസ്ത്രവും കഴുത്തിൽ
പൊന്മാലയും ധരിച്ചു, രാജ്യത്തിലെ മൂന്നാമനായി
വാഴും. 17 ദാനീയേൽ രാജസന്നിധിയിൽ ഉത്തരം
ഉണൎത്തിച്ചതു: ദാനങ്ങൾ തിരുമേനിക്കു തന്നേ
ഇരിക്കട്ടെ; സമ്മാനങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തന്നു
കൊടുത്താലും; എഴുത്തു ഞാൻ രാജാവിനെ
വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു അൎത്ഥം ബോധിപ്പിക്കാം; 18
രാജാവേ, അത്യുന്നതനായ ദൈവം തിരുമേനിയുടെ
അപ്പനായ നെബൂഖദ്നേസരിന്നു രാജത്വവും
മഹത്വവും പ്രതാപവും ബഹുമാനവും നല്കി.
19 അവന്നു നല്കിയ മഹത്വം ഹേതുവായി
സകലവംശങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷക്കാരും
അവന്റെ മുമ്പിൽ ഭയപ്പെട്ടു വിറെച്ചു; തനിക്കു
ബോധിച്ചവനെ അവൻ കൊല്ലുകയും
ബോധിച്ചവനെ ജീവനോടെവെക്കയും
ബോധിച്ചവനെ ഉയൎത്തുകയും ബോധിച്ചവനെ
താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. 20 എന്നാൽ
അവന്റെ ഹൃദയം ഗൎവ്വിച്ചു, അവന്റെ മനസ്സു
അഹങ്കാരത്താൽ കഠിനമായിപ്പോയ ശേഷം
അവൻ രാജാസനത്തിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോയി;
അവർ അവന്റെ മഹത്വം അവങ്കൽനിന്നു
എടുത്തുകളഞ്ഞു. 21 അങ്ങനെ അവൻ
മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീങ്ങി; അവന്റെ
ഹൃദയം മൃഗപ്രായമായ്തീൎന്നു; അവന്റെ പാൎപ്പു
കാട്ടുകഴുതകളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; അവനെ
കാളയെപ്പോലെ പുല്ലു തീറ്റി; മനുഷ്യരുടെ
രാജത്വത്തിന്മേൽ അത്യുന്നതനായ ദൈവം
വാഴുകയും തനിക്കു ബോധിച്ചവനെ

അതിന്നു നിയമിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു
അവൻ അറിഞ്ഞതുവരെ അവന്റെ ദേഹം
ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞുകൊണ്ടു നനഞ്ഞു. 22
അവന്റെ മകനായ ബേൽശസ്സരേ, ഇതൊക്കെയും
അറിഞ്ഞിട്ടു തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തെ
താഴ്ത്താതെ 23 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ കർത്താവിന്റെ നേരെ
തന്നെത്താൻ ഉയർത്തി അവന്റെ ആലയത്തിലെ
പാത്രങ്ങളെ അവർ തിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു;
തിരുമേനിയും മഹത്തുക്കളും തിരുമനസ്സിലെ
ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടികളും അവയിൽ വീഞ്ഞു
കുടിച്ചു; കാണ്മാനും കേൾപ്പാനും അറിവാനും
വഹിയാത്ത പൊന്നു, വെള്ളി, താമ്രം, ഇരിമ്പു,
മരം, കല്ലു എന്നിവകൊണ്ടുള്ള ദേവന്മാരെ
സ്തുതിച്ചു; തിരുമനസ്സിലെ ശ്വാസവും
എല്ലാവഴികളും കൈവശമുള്ളവനായ ദൈവത്തെ
മഹത്വീകരിച്ചതുമില്ല. 24 ആകയാൽ അവൻ ആ
കൈപ്പത്തി അയച്ചു ഈ എഴുത്തു എഴുതിച്ചു. 25
എഴുതിയിരിക്കുന്ന എഴുത്തോ: മെനേ, മെനേ,
തെക്കേൽ, ഊഫർസീൻ. 26 കാര്യത്തിന്റെ
അർത്ഥമാവിതു: മെനേ എന്നുവെച്ചാൽ:
ദൈവം നിന്റെ രാജത്വം എണ്ണി, അതിന്നു
അന്തം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27 തെക്കേൽ
എന്നുവെച്ചാൽ: തുലാസിൽ നിന്നെ തൂക്കി,
കുറവുള്ളവനായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. 28 പെറേസ്
എന്നുവെച്ചാൽ: നിന്റെ രാജ്യം വിഭാഗിച്ചു മേദ്യർക്കും
പാർസികൾക്കും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 29
അപ്പോൾ ബേൽശസ്സരിന്റെ കല്പനയാൽ അവർ
ദാനീയേലിനെ ധൂമ്രവസ്ത്രവും കഴുത്തിൽ
പൊന്മാലയും ധരിപ്പിച്ചു; അവൻ രാജ്യത്തിലെ

മൂന്നാമനായി വാഴും എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു
പ്രസിദ്ധമാക്കി. 30 ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ
കല്ദയരാജാവായ ബേൽശസ്സർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
31 മേദ്യനായ ദാര്യാവേശ് അറുപത്തുരണ്ടു
വയസ്സുള്ളവനായി രാജത്വം പ്രാപിച്ചു.

6 രാജ്യം ഒക്കെയും ഭരിക്കേണ്ടതിന്നു
രാജ്യത്തിന്മേൽ നൂറ്റിരുപതു പ്രധാന
ദേശാധിപതികളെയും 2 അവരുടെമേൽ
മൂന്നു അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും നിയമിപ്പാൻ
ദാര്യാവേശിന്നു ഇഷ്ടം തോന്നി; ഈ
മൂവരിൽ ദാനീയേൽ ഒരുവനായിരുന്നു.
രാജാവിന്നു നഷ്ടം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
പ്രധാനദേശാധിപതികൾ ഇവക്കു കണക്കു
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 3 എന്നാൽ
ദാനീയേൽ ഉൽകൃഷ്ടമാനസനായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരിലും
പ്രധാനദേശാധിപന്മാരിലും വിശിഷ്ടനായ്
വിളങ്ങി; രാജാവു അവനെ സർവ്വരാജ്യത്തിന്നും
അധികാരിയാക്കുവാൻ വിചാരിച്ചു. 4 ആകയാൽ
അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പ്രധാന ദേശാധിപന്മാരും രാജ്യം
സംബന്ധിച്ചു ദാനീയേലിന്നു വിരോധമായി
കാരണം കണ്ടെത്തുവാൻ അന്വേഷിച്ചു;
എന്നാൽ യാതൊരു കാരണവും കുറ്റവും
കണ്ടെത്തുവാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല; അവൻ
വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു തെറ്റും
കുറ്റവും അവനിൽ കണ്ടെത്തിയില്ല. 5 അപ്പോൾ
ആ പുരുഷന്മാർ: നാം ഈ ദാനീയേലിന്റെ നേരെ
അവന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
സംബന്ധിച്ചുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണവും

കണ്ടെത്തുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അങ്ങനെ
അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പ്രധാനദേശാധിപന്മാരും
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു
ഉണർത്തിച്ചതെന്തെന്നാൽ: ദാര്യാവേശ്രാജാവു
ദീർഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ. 7 രാജാവേ, മുപ്പതു
ദിവസത്തേക്കു തിരുമേനിയോടല്ലാതെ യാതൊരു
ദേവനോടോ മനുഷ്യനോടോ ആരെങ്കിലും
അപേക്ഷ കഴിച്ചാൽ, അവനെ സിംഹങ്ങളുടെ
ഗുഹയിൽ ഇട്ടുകളയും എന്നൊരു രാജനിയമം
നിശ്ചയിക്കയും ഖണ്ഡിതമായോരു വിരോധം
കല്പിക്കയും ചെയ്യേണമെന്നു രാജ്യത്തിലെ
സകലഅദ്ധ്യക്ഷന്മാരും സ്ഥാനാപതികളും
പ്രധാനദേശാധിപന്മാരും മന്ത്രിമാരും
ദേശാധിപന്മാരും കൂടി ആലോചിച്ചിരിക്കുന്നു.
8 ആകയാൽ രാജാവേ, മേദ്യരുടെയും
പാർസികളുടെയും നീക്കം വരാത്ത നിയമപ്രകാരം
മാറ്റം വരാതവണ്ണം ആ വിരോധകല്പന ഉറപ്പിച്ചു രേഖ
എഴുതിക്കേണമേ. 9 അങ്ങനെ ദാര്യാവേശ്രാജാവു
രേഖയും വിരോധകല്പനയും എഴുതിച്ചു. 10 എന്നാൽ
രേഖ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ദാനീയേൽ
അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു,
- അവന്റെ മാളികമുറിയുടെ കിളിവാതിൽ
യെരൂശലേമിന്നു നേരെ തുറന്നിരുന്നു - താൻ
മുമ്പെ ചെയ്തുവന്നതുപോലെ ദിവസം മൂന്നു
പ്രാവശ്യം മുട്ടുകുത്തി തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്തോത്രം ചെയ്തു. 11
അപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ ബദ്ധപ്പെട്ടു വന്നു,
ദാനീയേൽ തന്റെ ദൈവത്തിൻ സന്നിധിയിൽ
പ്രാർത്ഥിച്ചു അപേക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടു. 12 ഉടനെ

അവർ രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നു രാജാവിന്റെ
വിരോധകല്പനയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു: രാജാവേ,
മുപ്പതു ദിവസത്തേക്കു തിരുമേനിയോടല്ലാതെ
യാതൊരു ദേവനോടോ മനുഷ്യനോടോ അപേക്ഷ
കഴിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനെയും സിംഹങ്ങളുടെ
ഗുഹയിൽ ഇട്ടുകളയും എന്നിങ്ങനെ ഒരു കല്പന
എഴുതിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു; അതിന്നു
രാജാവു: മേദ്യരുടെയും പാസ്സികളുടെയും
നീക്കം വരാത്ത നിയമപ്രകാരം ആ കാൎയ്യം
ഉറപ്പുതന്നേ എന്നുത്തരം കല്പിച്ചു. 13 അതിന്നു
അവർ രാജസന്നിധിയിൽ: രാജാവേ,
യെഹൂദാപ്രവാസികളിൽ ഒരുത്തനായ ദാനീയേൽ
തിരുമേനിയെയാകട്ടെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
എഴുതിച്ച വിരോധകല്പനയാകട്ടെ കൂട്ടാക്കാതെ,
ദിവസം മൂന്നു പ്രാവശ്യം അപേക്ഷ കഴിച്ചുവരുന്നു
എന്നു ഉണൎത്തിച്ചു. 14 രാജാവു ഈ വാക്കു
കേട്ടപ്പോൾ അത്യന്തം വ്യസനിച്ചു, ദാനീയേലിനെ
രക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സുവെച്ചു അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ
സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുവോളം പ്രയത്നം ചെയ്തു.
15 എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാർ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു: രാജാവേ,
രാജാവു ഉറപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിരോധകല്പനയോ
നിയമമോ മാറ്റിക്കൂടാ എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു
മേദ്യരുടെയും പാസ്സികളുടെയും നിയമം എന്നു
ബോദ്ധ്യമായിരിക്കേണം എന്നു രാജാവോടു
ഉണൎത്തിച്ചു. 16 അങ്ങനെ രാജാവിന്റെ കല്പനയാൽ
അവർ ദാനീയേലിനെ കൊണ്ടുവന്നു
സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു;
രാജാവു ദാനീയേലിനോടു സംസാരിച്ചു: നീ

ഇടവിടാതെ സേവിച്ചുവരുന്ന നിന്റെ ദൈവം നിന്നെ
രക്ഷിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 17 അവർ ഒരു കല്ലു
കൊണ്ടുവന്നു ഗുഹയുടെ വാതില്ക്കൽ വെച്ചു,
ദാനീയേലിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർണ്ണയത്തിന്നു
മാറ്റം വരാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു രാജാവു
തന്റെ മോതിരംകൊണ്ടും മഹത്തുക്കളുടെ
മോതിരംകൊണ്ടും അതിന്നു മുദ്രയിട്ടു. 18 പിന്നെ
രാജാവു രാജധാനിയിൽ ചെന്നു ഉപവസിച്ചു
രാത്രി കഴിച്ചു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
വെപ്പാട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്നില്ല; ഉറക്കം അവനെ
വിട്ടുപോയി. 19 രാജാവു അതികാലത്തു
എഴുന്നേറ്റു ബദ്ധപ്പെട്ടു സിംഹഗുഹയുടെ
അരികെ ചെന്നു. 20 ഗുഹയുടെ അരികെ
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ദുഃഖശബ്ദത്തോടെ
ദാനീയേലിനെ വിളിച്ചു. രാജാവു ദാനീയേലിനോടു
സംസാരിച്ചു: ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ
ദാനീയേലേ, നീ ഇടവിടാതെ സേവിച്ചുവരുന്ന
നിന്റെ ദൈവം സിംഹങ്ങളിൽനിന്നു നിന്നെ
രക്ഷിപ്പാൻ പ്രാപ്തനായോ എന്നു ചോദിച്ചു.
21 ദാനീയേൽ രാജാവിനോടു: രാജാവു
ദീർഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ. 22 സിംഹങ്ങൾ എനിക്കു
കേടുവരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
ദൈവം തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു അവയുടെ
വായടെച്ചുകളഞ്ഞു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഞാൻ
കുറ്റമില്ലാത്തവൻ; രാജാവേ, തിരുമുമ്പിലും
ഞാൻ ഒരു ദോഷവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു
ഉണർത്തിച്ചു. 23 അപ്പോൾ രാജാവു അത്യന്തം
സന്തോഷിച്ചു, ദാനീയേലിനെ ഗുഹയിൽനിന്നു
കയറ്റുവാൻ കല്പിച്ചു; അവർ ദാനീയേലിനെ

ഗുഹയിൽനിന്നു കയറ്റി; അവൻ തന്റെ
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്നു
യാതൊരു കേടും പറ്റിയതായി കണ്ടില്ല. 24 പിന്നെ
രാജാവിന്റെ കല്പനയാൽ, അവർ ദാനീയേലിനെ
കുറ്റം ചുമത്തിയവരെ കൊണ്ടുവന്നു,
അവരെയും മക്കളെയും ഭാൎയ്യമാരെയും
സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു;
അവർ ഗുഹയുടെ അടിയിൽ എത്തുമ്മുമ്പെ
സിംഹങ്ങൾ അവരെ പിടിച്ചു, അവരുടെ
അസ്ഥികളൊക്കെയും തകൎത്തുകളഞ്ഞു. 25
അന്നു ദാൎയ്യാവേശ്രാജാവു സൎവ്വഭൂമിയിലും
വസിക്കുന്ന സകലവംശങ്ങൾക്കും ഭാഷക്കാൎക്കും
എഴുതിയതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾക്കു ശുഭം
വൎദ്ധിച്ചുവരട്ടെ. 26 എന്റെ രാജാധിപത്യത്തിൽ
ഉൾപ്പെട്ട ഏവരും ദാനീയേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ ഭയഭക്തിയോടിരിക്കേണമെന്നു ഞാൻ
ഒരു തീൎപ്പു കല്പിക്കുന്നു; അവൻ ജീവനുള്ള
ദൈവവും എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നവനും
അവന്റെ രാജത്വം നശിച്ചു പോകാത്തതും
അവന്റെ ആധിപത്യം അവസാനംവരാത്തതും
ആകുന്നു. 27 അവൻ രക്ഷിക്കയും വിടുവിക്കയും
ചെയ്യുന്നു; അവൻ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവൎത്തിക്കുന്നു;
അവൻ ദാനീയേലിനെ സിംഹവായിൽനിന്നു
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 28 എന്നാൽ ദാനീയേൽ
ദാൎയ്യാവേശിന്റെ വാഴ്ചയിലും പാൎസിരാജാവായ
കോരെശിന്റെ വാഴ്ചയിലും ശുഭപ്പെട്ടിരുന്നു.

7 ബാബേൽരാജാവായ ബേൽശസ്സരിന്റെ ഒന്നാം
ആണ്ടിൽ ദാനീയേൽ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു, അവന്നു

കിടക്കയിൽവെച്ചു ദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായി; അവൻ
സ്വപ്നം എഴുതി കാര്യത്തിന്റെ സാരം വിവരിച്ചു. 2
ദാനീയേൽ വിവരിച്ചുപറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ
രാത്രിയിൽ എന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ടതു:
ആകാശത്തിലെ നാലു കാറ്റും മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ
നേരെ അടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 3
അപ്പോൾ തമ്മിൽ ഭേദിച്ചിരിക്കുന്ന നാലു
മഹാമൃഗങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു കരേറിവന്നു. 4
ഒന്നാമത്തേതു സിംഹത്തോടു സദൃശവും
കഴുകിൻ ചിറകുള്ളതുമായിരുന്നു; ഞാൻ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അതിന്റെ ചിറകു
പറിഞ്ഞുപോയി; അതിനെ നിലത്തുനിന്നു
പൊക്കി, മനുഷ്യനെപ്പോലെ നിവിർത്തുനിർത്തി,
അതിന്നു മാനുഷഹൃദയവും കൊടുത്തു. 5
രണ്ടാമതു കരടിയോടു സദൃശമായ മറ്റൊരു
മൃഗത്തെ കണ്ടു; അതു ഒരു പാർശ്വം ഉയർത്തിയും
വായിൽ പല്ലിന്റെ ഇടയിൽ മൂന്നു വാരിയെല്ലു
കടിച്ചുപിടിച്ചുംകൊണ്ടു നിന്നു; അവർ അതിനോടു:
എഴുന്നേറ്റു മാംസം ധാരാളം തിന്നുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 പിന്നെ പുള്ളിപ്പുലിക്കു സദൃശമായ
മറ്റൊന്നിനെ കണ്ടു; അതിന്റെ മുതുകത്തു
പക്ഷിയുടെ നാലു ചിറകുണ്ടായിരുന്നു; മൃഗത്തിന്നു
നാലു തലയും ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്നു
ആധിപത്യം ലഭിച്ചു. 7 രാത്രിദർശനത്തിൽ
ഞാൻ പിന്നെയും ഘോരവും ഭയങ്കരവും
അതിബലവും ഉള്ള നാലാമതൊരു മൃഗത്തെ കണ്ടു;
അതിന്നു വലിയ ഇരിമ്പുപല്ലു ഉണ്ടായിരുന്നു;
അതു തിന്നുകയും തകർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു
ശേഷമുള്ളതിനെ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു;

മുമ്പെ കണ്ട സകലമൃഗങ്ങളിലുംവെച്ചു ഇതു
വ്യത്യാസമുള്ളതായിരുന്നു; അതിന്നു പത്തു
കൊമ്പു ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 ഞാൻ ആ
കൊമ്പുകളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,
അവയുടെ ഇടയിൽ മറ്റൊരു ചെറിയ കൊമ്പു
മുളെച്ചുവന്നു; അതിനാൽ മുമ്പിലത്തെ
കൊമ്പുകളിൽ മൂന്നു വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോയി;
ഈ കൊമ്പിൽ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുപോലെ
കണ്ണും വമ്പു പറയുന്ന വായും ഉണ്ടായിരുന്നു.
9 ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവർ
ന്യായാസനങ്ങളെ വെച്ചു. വയോധികനായ
ഒരുത്തൻ ഇരുന്നു. അവന്റെ വസ്ത്രം ഹിമംപോലെ
വെളുത്തതും അവന്റെ തലമുടി നിർമ്മലമായ
ആട്ടുരോമംപോലെയും അവന്റെ സിംഹാസനം
അഗ്നിജ്വാലയും അവന്റെ രഥചക്രങ്ങൾ കത്തുന്ന
തീയും ആയിരുന്നു. 10 ഒരു അഗ്നിനദി അവന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഒഴുകി; ആയിരമായിരം
പേർ അവന്നു ശുശ്രൂഷചെയ്തു; പതിനായിരം
പതിനായിരം പേർ അവന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു;
ന്യായവിസ്താരസഭ ഇരുന്നു; പുസ്തകങ്ങൾ
തുറന്നു. 11 കൊമ്പു സംസാരിച്ച വലിയ
വാക്കുകളുടെ ശബ്ദംനിമിത്തം ഞാൻ അന്നേരം
നോക്കി; അവർ മൃഗത്തെ കൊല്ലുകയും അതിന്റെ
ഉടലിനെ നശിപ്പിച്ചു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും
ചെയ്യുവോളം ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 12
ശേഷം മൃഗങ്ങളോ - അവയുടെ ആധിപത്യത്തിന്നു
നീക്കം ഭവിച്ചു; എന്നിട്ടും അവയുടെ ആയുസ്സു ഒരു
സമയത്തേക്കും കാലത്തേക്കും നീണ്ടുനിന്നു. 13
രാത്രിദർശനങ്ങളിൽ മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായ

ഒരുത്തൻ ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതു
കണ്ടു; അവൻ വയോധികന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു; അവർ അവനെ അവന്റെ മുമ്പിൽ
അടുത്തുവരുമാറാക്കി. 14 സകലവംശങ്ങളും
ജാതികളും ഭാഷക്കാരും അവനെ
സേവിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു ആധിപത്യവും
മഹത്വവും രാജത്വവും ലഭിച്ചു; അവന്റെ
ആധിപത്യം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത നിത്യാധിപത്യവും
അവന്റെ രാജത്വം നശിച്ചുപോകാത്തതും
ആകുന്നു. 15 ദാനീയേൽ എന്ന ഞാനോ
എന്റെ ഉള്ളിൽ എന്റെ മനസ്സു വ്യസനിച്ചു:
എനിക്കു ഉണ്ടായ ദൎശനങ്ങളാൽ ഞാൻ
പരവശനായി. 16 ഞാൻ അരികെ നില്ക്കുന്നവരിൽ
ഒരുത്തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു ഈ
എല്ലാറ്റിന്റെയും സാരം ചോദിച്ചു; അവൻ
കാൎയ്യങ്ങളുടെ അൎത്ഥം പറഞ്ഞുതന്നു. 17 ആ നാലു
മഹാമൃഗങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന
നാലു രാജാക്കന്മാരാകുന്നു. 18 എന്നാൽ
അത്യുന്നതനായവന്റെ വിശുദ്ധന്മാർ രാജത്വം
പ്രാപിച്ചു എന്നേക്കും സദാകാലത്തേക്കും
രാജത്വം അനുഭവിക്കും. 19 എന്നാൽ മറ്റെ
സകലമൃഗങ്ങളിലുംവെച്ചു വ്യത്യാസമുള്ളതും
ഇരിമ്പുപല്ലും താമ്രനഖങ്ങളും ഉള്ളതായി
അതിഭയങ്കരമായതും തിന്നുകയും തകൎക്കയും
ശേഷിച്ചതിനെ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കളകയും
ചെയ്തതുമായ നാലാമത്തെ മൃഗത്തെക്കുറിച്ചും 20
അതിന്റെ തലയിലുള്ള പത്തു കൊമ്പുകളെക്കുറിച്ചു
മുളെച്ചുവന്നതും മൂന്നു കൊമ്പു വീഴിച്ചതും
കണ്ണും വമ്പു പറയുന്ന വായും ഉള്ളതും

കൂട്ടുകൊമ്പുകളെക്കാൾ കാഴ്ചെക്കു
വണ്ണമേറിയതുമായ മറ്റെ കൊമ്പിനെക്കുറിച്ചും
ഉള്ള വിവരം അറിവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിച്ചു. 21
വയോധികനായവൻ വന്നു അത്യുന്നതനായവന്റെ
വിശുദ്ധന്മാൎക്കു ന്യായാധിപത്യം നല്കുകയും
വിശുദ്ധന്മാർ രാജത്വം കൈവശമാക്കുന്ന
കാലം വരികയും ചെയ്യുവോളം 22 ആ
കൊമ്പു വിശുദ്ധന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു
അവരെ ജയിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 23
അവൻ പറഞ്ഞതോ: നാലാമത്തെ മൃഗം
ഭൂമിയിൽ നാലാമതായി ഉത്ഭവിപ്പാനുള്ള രാജ്യം
തന്നേ; അതു സകലരാജ്യങ്ങളിലുംവെച്ചു
വ്യത്യാസമുള്ളതായി സൎവ്വഭൂമിയെയും തിന്നു
ചവിട്ടിത്തകൎത്തുകളയും. 24 ഈ രാജ്യത്തുനിന്നുള്ള
പത്തു കൊമ്പുകളോ എഴുന്നേല്പാനിരിക്കുന്ന
പത്തു രാജാക്കന്മാരാകുന്നു; അവരുടെ ശേഷം
മറ്റൊരുത്തൻ എഴുന്നേല്ക്കും; അവൻ
മുമ്പിലത്തവരോടു വ്യത്യാസമുള്ളവനായി
മൂന്നു രാജാക്കന്മാരെ വീഴിച്ചുകളയും. 25
അവൻ അത്യുന്നതനായവന്നു വിരോധമായി
വമ്പു പറകയും അത്യുന്നതനായവന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരെ ഒടുക്കിക്കളകയും സമയങ്ങളെയും
നിയമങ്ങളെയും മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യും;
കാലവും കാലങ്ങളും കാലാംശവും അവർ അവന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. 26 എന്നാൽ
ന്യായവിസ്താരസഭ ഇരുന്നുകൊണ്ടു അവന്റെ
ആധിപത്യം എടുത്തുകളഞ്ഞു അന്തംവരെ
നശിപ്പിച്ചു മുടിക്കും. 27 പിന്നെ രാജത്വവും
ആധിപത്യവും ആകാശത്തിൻ കീഴെല്ലാടവുമുള്ള

രാജ്യങ്ങളുടെ മഹത്വവും അത്യുന്നതന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരായ ജനത്തിന്നു ലഭിക്കും; അവന്റെ
രാജത്വം നിത്യരാജത്വം ആകുന്നു; സകല
ആധിപത്യങ്ങളും അവനെ സേവിച്ചനുസരിക്കും. 28
ഇങ്ങനെയാകുന്നു കാര്യത്തിന്റെ സമാപ്തി;
ദാനീയേൽ എന്ന ഞാനോ എന്റെ വിചാരങ്ങളാൽ
അത്യന്തം പരവശനായി എന്റെ മുഖഭാവവും മാറി;
എങ്കിലും ഞാൻ ആ കാര്യം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചു.

8 ദാനീയേൽ എന്ന എനിക്കു ആദിയിൽ
ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം, ബേൽശസ്സർരാജാവിന്റെ
വാഴ്ചയുടെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ ഒരു ദർശനം
ഉണ്ടായി. 2 ഞാൻ ഒരു ദർശനം കണ്ടു,
ഏലാംസംസ്ഥാനത്തിലെ ശൂശൻരാജധാനിയിൽ
ആയിരുന്നപ്പോൾ അതു കണ്ടു; ഞാൻ
ഊലായിനദീതീരത്തു നില്ക്കുന്നതായി
ദർശനത്തിൽ കണ്ടു. 3 ഞാൻ തലപൊക്കിയപ്പോൾ,
രണ്ടു കൊമ്പുള്ള ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ നദീതീരത്തു
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു; ആ കൊമ്പുകൾ
നീണ്ടവയായിരുന്നു; ഒന്നു മറ്റേതിനെക്കാൾ
അധികം നീണ്ടതു; അധികം നീണ്ടതു ഒടുക്കം
മുളെച്ചുവന്നതായിരുന്നു. 4 ആ ആട്ടുകൊറ്റൻ
പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും
ഇടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; ഒരു മൃഗത്തിന്നും
അതിന്റെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാകുന്നവനും ആരുമില്ല;
അതു ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തു വമ്പു കാട്ടിപ്പോന്നു. 5
ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ പടിഞ്ഞാറു നിന്നു നിലം

തൊടാതെ സർവ്വഭൂതലത്തിലും കൂടിവന്നു; ആ
കോലാട്ടുകൊറ്റന്നു കണ്ണുകളുടെ നടുവിൽ
വിശേഷമായൊരു കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു. 6 അതു
നദീതീരത്തു നില്ക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ട
രണ്ടു കൊമ്പുള്ള ആട്ടുകൊറ്റന്റെ നേരെ
ഉഗ്രക്രോധത്തോടെ പാഞ്ഞുചെന്നു. 7 അതു
ആട്ടുകൊറ്റനോടു അടുക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു;
അതു ആട്ടുകൊറ്റനോടു ക്രുദ്ധിച്ചു, അതിനെ
ഇടിച്ചു അതിന്റെ കൊമ്പു രണ്ടും തകർത്തുകളഞ്ഞു;
അതിന്റെ മുമ്പിൽ നില്പാൻ ആട്ടുകൊറ്റന്നു
ശക്തിയില്ലാതെയിരുന്നു; അതു അതിനെ
നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു; അതിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു ആട്ടുകൊറ്റനെ രക്ഷിപ്പാൻ
ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 8 കോലാട്ടുകൊറ്റൻ
ഏറ്റവും വലുതായിത്തീർന്നു; എന്നാൽ അതു
ബലപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയ കൊമ്പു തകർന്നുപോയി;
അതിന്നു പകരം ആകാശത്തിലെ നാലു കാറ്റിന്നു
നേരെ ഭംഗിയുള്ള നാലു കൊമ്പു മുളെച്ചുവന്നു. 9
അവയിൽ ഒന്നിൽനിന്നു ഒരു ചെറിയ കൊമ്പു
പുറപ്പെട്ടു; അതു തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും
മനോഹരദേശത്തിന്നു നേരെയും ഏറ്റവും
വലുതായിത്തീർന്നു. 10 അതു ആകാശത്തിലെ
സൈന്യത്തോളം വലുതായിത്തീർന്നു,
സൈന്യത്തിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ചിലതിനെ
നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു. 11 അതു
സൈന്യത്തിന്റെ അധിപതിയോളം തന്നെത്താൻ
വലുതാക്കി, അവന്നുള്ള നിരന്തരഹോമയാഗം
അപഹരിക്കയും അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം
ഇടിച്ചുകളകയും ചെയ്തു. 12 അതിക്രമം

ഹേതുവായി നിരന്തരഹോമയാഗത്തിന്നെതിരായി
ഒരു സേന നിയമിക്കപ്പെടും; അതു സത്യത്തെ
നിലത്തു തള്ളിയിടുകയും കാൎയ്യം നടത്തി
സാധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 13 അനന്തരം ഒരു
വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു;
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു
വിശുദ്ധൻ: വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സേനയെയും
ചവിട്ടിക്കളയേണ്ടതിന്നു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം നിരന്തരഹോമയാഗത്തെയും
ശൂന്യമാക്കുന്ന അതിക്രമത്തെയും കുറിച്ചു
ദൎശനത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നതു എത്രത്തോളം
നില്ക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 14 അതിന്നു അവൻ
അവനോടു: രണ്ടായിരത്തിമുന്നൂറു സന്ധ്യയും
ഉഷസ്സും തികയുവോളം തന്നേ; പിന്നെ
വിശുദ്ധമന്ദിരം യഥാസ്ഥാനപ്പെടും. 15 എന്നാൽ
ദാനീയേലെന്ന ഞാൻ ഈ ദൎശനം കണ്ടിട്ടു
അൎത്ഥം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു
പുരുഷരൂപം എന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു. 16 ഗബ്രീയേലേ, ഇവന്നു ഈ ദൎശനം
ഗ്രഹിപ്പിച്ചുകൊടുക്ക എന്നു ഊലായിതീരത്തുനിന്നു
വിളിച്ചുപറയുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ
കേട്ടു. 17 അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെടത്തു അവൻ
അടുത്തുവന്നു; അവൻ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ
ഭയപ്പെട്ടു സാഷ്ടാംഗം വീണു; എന്നാൽ അവൻ
എന്നോടു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക; ഈ
ദൎശനം അന്ത്യകാലത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അവൻ എന്നോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
ബോധംകെട്ടു നിലത്തു കവിണ്ണു വീണു;

അവൻ എന്നെ തൊട്ടു എഴുന്നേല്പിച്ചുനിൎത്തി. 19
പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു: കോപത്തിന്റെ
അന്ത്യകാലത്തിങ്കൽ സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതു
ഞാൻ നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കും; അതു
അന്ത്യകാലത്തേക്കുള്ളതല്ലോ. 20
രണ്ടുകൊമ്പുള്ളതായി നീ കണ്ട ആട്ടുകൊറ്റൻ
പാൎസ്യരാജാക്കന്മാരെ കുറിക്കുന്നു. 21 പരുപരുത്ത
കോലാട്ടുകൊറ്റൻ യവനരാജാവും അതിന്റെ
കണ്ണുകളുടെ നടുവിലുള്ള വലിയ കൊമ്പു
ഒന്നാമത്തെ രാജാവും ആകുന്നു. 22 അതു തകൎന്ന
ശേഷം അതിന്നു പകരം നാലു കൊമ്പു മുളെച്ചതോ:
നാലു രാജ്യം ആ ജാതിയിൽനിന്നുത്ഭവിക്കും;
അതിന്റെ ശക്തിയോടെ അല്ലതാനും. 23 എന്നാൽ
അവരുടെ രാജത്വത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്തു
അതിക്രമക്കാരുടെ അതിക്രമം തികയുമ്പോൾ,
ഉഗ്രഭാവവും ഉപായബുദ്ധിയും ഉള്ളോരു രാജാവു
എഴുന്നേല്ക്കും. 24 അവന്റെ അധികാരം
വലുതായിരിക്കും; സ്വന്തശക്തിയാൽ അല്ലതാനും;
അവൻ അതിശയമാംവണ്ണം നാശം പ്രവൎത്തിക്കയും
കൃതാൎത്ഥനായി അതു അനുഷ്ഠിക്കയും
പലരെയും വിശുദ്ധജനത്തെയും നശിപ്പിക്കയും
ചെയ്യും. 25 അവൻ നയബുദ്ധിയാൽ തന്റെ
ഉപായം സാധിപ്പിക്കയും സ്വഹൃദയത്തിൽ വമ്പു
ഭാവിച്ചു, നിശ്ചിന്തയോടെയിരിക്കുന്ന പലരെയും
നശിപ്പിക്കയും കൎത്താധികൎത്താവിനോടു
എതിൎത്തുനിന്നു കൈ തൊടാതെ
തകൎന്നുപോകയും ചെയ്യും. 26 സന്ധ്യകളെയും
ഉഷസ്സുകളെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
ദൎശനം സത്യമാകുന്നു; ദൎശനം

ബഹുകാലത്തേക്കുള്ളതാകയാൽ അതിനെ
അടെച്ചുവെക്ക. 27 എന്നാൽ ദാനിയേലെന്ന ഞാൻ
ബോധംകെട്ടു, കുറെ ദിവസം ദീനമായ്ക്കിടന്നു;
അതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു രാജാവിന്റെ
പ്രവൃത്തിനോക്കി; ഞാൻ ദൎശനത്തെക്കുറിച്ചു
വിസ്മയിച്ചു; ആൎക്കും അതു മനസ്സിലായില്ലതാനും.
9 കല്ദയരാജ്യത്തിന്നു രാജാവായിത്തീൎന്നവനും
മേദ്യസന്തതിയിൽ ഉള്ള അഹശ്വേരോശിന്റെ
മകനുമായ ദാൎയ്യാവേശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ, 2
അവന്റെ വാഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ തന്നേ,
ദാനീയേൽ എന്ന ഞാൻ: യെരൂശലേമിന്റെ
ശൂന്യാവസ്ഥ എഴുപതു സംവത്സരംകൊണ്ടു തീരും
എന്നിങ്ങനെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
യിരെമ്യാപ്രവാചകന്നുണ്ടായ പ്രകാരം ഒരു
കാലസംഖ്യ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചു. 3
അപ്പോൾ ഞാൻ ഉപവസിച്ചും രട്ടുടുത്തും
വെണ്ണീരിൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ടു പ്രാൎത്ഥനയോടും
യാചനകളോടും കൂടെ അപേക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
ദൈവമായ കൎത്താവിങ്കലേക്കു മുഖം തിരിച്ചു. 4
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു ഞാൻ
പ്രാൎത്ഥിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: തന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൎക്കും തന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നവൎക്കും നിയമവും ദയയും
പരിപാലിക്കുന്നവനായി മഹാനും ഭയങ്കരനുമായ
ദൈവമായ കൎത്താവേ, 5 ഞങ്ങൾ പാപം
ചെയ്തു, വികടമായി നടന്നു, ദുഷ്ടത പ്രവൎത്തിച്ചു;
ഞങ്ങൾ മത്സരിച്ചു നിന്റെ കല്പനകളും
വിധികളും വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു. 6 ഞങ്ങളുടെ
രാജാക്കന്മാരോടും പ്രഭുക്കന്മാരോടും

പിതാക്കന്മാരോടും ദേശത്തിലെ
സകലജനത്തോടും നിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ച
നിന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്കു
ഞങ്ങൾ കേട്ടനുസരിച്ചതുമില്ല. 7 കർത്താവേ,
നിന്റെ പക്കൽ നീതിയുണ്ടു; ഞങ്ങൾക്കോ
ഇന്നുള്ളതു പോലെ ലജ്ജയത്രേ; നിന്നോടു
ദ്രോഹിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രോഹം ഹേതുവായി
നീ അവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സകലദേശങ്ങളിലും സമീപസ്ഥരും ദൂരസ്ഥരുമായ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർക്കും യെരൂശലേം
നിവാസികൾക്കും എല്ലായിസ്രായേലിന്നും
തന്നേ. 8 കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പാപം
ചെയ്തിരിക്കയാൽ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ
രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പിതാക്കന്മാരും
ലജ്ജിക്കേണ്ടതു തന്നേ. 9 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
കർത്താവിന്റെ പക്കൽ കരുണയും മോചനവും
ഉണ്ടു; ഞങ്ങളോ അവനോടു മത്സരിച്ചു. 10
അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർ
മുഖാന്തരം ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം നടപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വചനം
കേട്ടനുസരിച്ചില്ല. 11 യിസ്രായേലൊക്കെയും നിന്റെ
വചനം കേട്ടനുസരിക്കാതെ വിട്ടുമാറി നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ
ഞങ്ങൾ അവനോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കയാൽ
ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശാപവും
ആണയും ഞങ്ങളുടെ മേൽ ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
12 അവൻ വലിയ അനർത്ഥം ഞങ്ങളുടെ മേൽ

വരുത്തിയതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾക്കു
ന്യായപാലനം നടത്തിവന്ന ന്യായാധിപന്മാൎക്കും
വിരോധമായി താൻ അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങളെ
നിവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിൽ
സംഭവിച്ചതുപോലെ ആകാശത്തിൻ
കീഴിലെങ്ങും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. 13 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞങ്ങൾക്കു ഈ അനൎത്ഥം ഒക്കെയും
വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
അകൃത്യങ്ങളെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിന്റെ സത്യത്താൽ
ബുദ്ധിപഠിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ കൃപെക്കായി യാചിച്ചില്ല. 14
അതുകൊണ്ടു യഹോവ അനൎത്ഥത്തിന്നായി
ജാഗരിച്ചിരുന്നു അതു ഞങ്ങളുടെമേൽ
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ താൻ ചെയ്യുന്ന സകല പ്രവൃത്തികളിലും
നീതിമാനാകുന്നു; ഞങ്ങളോ അവന്റെ വചനം
കേട്ടനുസരിച്ചില്ല. 15 നിന്റെ ജനത്തെ ബലമുള്ള
കൈകൊണ്ടു മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നു, ഇന്നുള്ളതുപോലെ നിനക്കു ഒരു
നാമം ഉണ്ടാക്കിയവനായി ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
കൎത്താവേ, ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു ദുഷ്ടത
പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 കൎത്താവേ, നിന്റെ
സൎവ്വനീതിക്കും ഒത്തവണ്ണം നിന്റെ കോപവും
ക്രോധവും നിന്റെ വിശുദ്ധപൎവ്വതമായ യെരൂശലേം
നഗരത്തിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകുമാറാകട്ടെ;
ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തവും ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങൾനിമിത്തവും
യെരൂശലേമും നിന്റെ ജനവും ഞങ്ങൾക്കു

ചുറ്റും ഉള്ള എല്ലാവക്കും നിന്ദയായി
തീന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17 ആകയാൽ
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, അടിയന്റെ പ്രാത്ഥനയും
യാചനകളും കേട്ടു, ശൂന്യമായിരിക്കുന്ന നിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്മേൽ കത്താവിൻനിമിത്തം
തിരുമുഖം പ്രകാശിക്കുമാറാക്കേണമേ. 18 എന്റെ
ദൈവമേ, ചെവി ചായിച്ചു കേൾക്കേണമേ; കണ്ണു
തുറന്നു ഞങ്ങളുടെ നാശങ്ങളെയും നിന്റെ നാമം
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന നഗരത്തെയും കടാക്ഷിക്കേണമേ;
ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നീതിപ്രവൃത്തികളിൽ
അല്ല, നിന്റെ മഹാകരുണയിൽ അത്രേ
ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ യാചനകളെ
തിരുസന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നു. 19
കത്താവേ, കേൾക്കേണമേ; കത്താവേ,
ക്ഷമിക്കേണമേ; കത്താവേ, ചെവിക്കൊണ്ടു
പ്രവത്തിക്കേണമേ; എന്റെ ദൈവമേ,
നിന്നെത്തന്നെ ഓത്തു താമസിക്കരുതേ; നിന്റെ
നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 20 ഇങ്ങനെ ഞാൻ
പ്രാത്ഥിക്കയും എന്റെ പാപവും എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്റെ പാപവും ഏറ്റുപറകയും
എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപവ്വതത്തിന്നു
വേണ്ടി എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അപേക്ഷ കഴിക്കയും
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, 21 ഞാൻ
എന്റെ പ്രാത്ഥന കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ, ആദിയിങ്കൽ ഞാൻ അത്യന്തം
ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന സമയം ദശ്നത്തിൽ കണ്ട
ഗബ്രീയേൽ എന്ന പുരുഷൻ ഏകദേശം
സന്ധ്യായാഗത്തിന്റെ നേരത്തു എന്നോടു

അടുത്തുവന്നു. 22 അവൻ വന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ദാനീയേലേ, നിനക്കു
ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചുതരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു. 23 നീ ഏറ്റവും
പ്രിയനാകയാൽ നിന്റെ യാചനകളുടെ
ആരംഭത്തിങ്കൽ തന്നേ കല്പന പുറപ്പെട്ടു,
നിന്നോടു അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ വന്നുമിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു നീ കാൎയ്യം ചിന്തിച്ചു ദൎശനം
ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. 24 അതിക്രമത്തെ തടസ്ഥം
ചെയ്തു പാപങ്ങളെ മുദ്രയിടുവാനും
അകൃത്യത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു
നിത്യനീതി വരുത്തുവാനും ദൎശനവും പ്രവചനവും
മുദ്രയിടുവാനും അതിപരിശുദ്ധമായതിനെ
അഭിഷേകം ചെയ്‌വാനും തക്കവണ്ണം നിന്റെ
ജനത്തിന്നും വിശുദ്ധനഗരത്തിന്നും എഴുപതു
ആഴ്ചവട്ടം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 അതുകൊണ്ടു
നീ അറിഞ്ഞു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
യെരൂശലേമിനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി
പണിവാൻ കല്പന പുറപ്പെടുന്നതുമുതൽ
അഭിഷിക്തനായോരു പ്രഭുവരെ ഏഴു ആഴ്ചവട്ടം;
അറുപത്തുരണ്ടു ആഴ്ചവട്ടംകൊണ്ടു അതിനെ
വീഥിയും കിടങ്ങുമായി കഷ്ടകാലങ്ങളിൽ
തന്നേ വീണ്ടും പണിയും. 26 അറുപത്തു
രണ്ടു ആഴ്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ടു അഭിഷിക്തൻ
ഛേദിക്കപ്പെടും; അവന്നു ആരും ഇല്ലെന്നു വരും;
പിന്നെ വരുവാനിരിക്കുന്ന പ്രഭുവിന്റെ പടജ്ജനം
നഗരത്തെയും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും നശിപ്പിക്കും;
അവന്റെ അവസാനം ഒരു പ്രളയത്തോടെ
ആയിരിക്കും; അവസാനത്തോളം യുദ്ധമുണ്ടാകും;

ശൂന്യങ്ങളും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 27 അവൻ
ഒരു ആഴ്ചവട്ടത്തേക്കു പലരോടും നിയമത്തെ
കഠിനമാക്കും; ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ
അവൻ ഹനനയാഗവും ഭോജനയാഗവും
നിർത്തലാക്കിക്കളകയും; മ്ലേച്ഛതകളുടെ
ചിറകിന്മേൽ ശൂന്യമാക്കുന്നവൻ വരും;
നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമാപ്തിയോളം
ശൂന്യമാക്കുന്നവന്റെ മേൽ കോപം ചൊരിയും.

10 പാസിരാജാവായ കോരെശിന്റെ മൂന്നാം
ആണ്ടിൽ, ബേല്ത്ത്ശസ്സർ എന്നു പേരുള്ള
ദാനീയേലിന്നു ഒരു കാൎയ്യം വെളിപ്പെട്ടു; ആ കാൎയ്യം
സത്യവും മഹാകഷ്ടമുള്ളതും ആയിരുന്നു; അവൻ
ആ കാൎയ്യം ചിന്തിച്ചു ദൎശനത്തിന്നു ശ്രദ്ധവെച്ചു. 2
ആ കാലത്തു ദാനീയേൽ എന്ന ഞാൻ മൂന്നു
ആഴ്ചവട്ടം മുഴുവനും ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 3
മൂന്നു ആഴ്ചവട്ടം മുഴവനും കഴിയുവോളം ഞാൻ
സ്വാദുഭോജനം ഭക്ഷിക്കയോ മാംസവും വീഞ്ഞും
ആസ്വദിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല; എണ്ണ തേച്ചിട്ടുമില്ല. 4
എന്നാൽ ഒന്നാം മാസം ഇരുപത്തുനാലാം തിയ്യതി
ഞാൻ ഹിദ്ദേക്കൽ എന്ന മഹാ നദീതീരത്തു
ഇരിക്കയിൽ തലപൊക്കി നോക്കിപ്പോൾ, 5
ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചും അരെക്കു ഊഫാസ്
തങ്കംകൊണ്ടുള്ള കച്ച കെട്ടിയും ഇരിക്കുന്ന
ഒരു പുരുഷനെ കണ്ടു. 6 അവന്റെ ദേഹം
ഗോമേദകംപോലെയും മുഖം മിന്നൽ
പ്രകാശംപോലെയും കണ്ണു തീപ്പന്തംപോലെയും
ഭുജങ്ങളും കാലുകളും മിനുക്കിയ താമ്രത്തിന്റെ
വർണ്ണംപോലെയും അവന്റെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം
ഒരു പുരുഷാരത്തിന്റെ ആരവംപോലെയും

ആയിരുന്നു. 7 ദാനീയേൽ എന്ന ഞാൻ മാത്രം ഈ
ദർശനം കണ്ടു; എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ആളുകൾ ദർശനം കണ്ടില്ല; എങ്കിലും ഒരു മഹാഭ്രമം
അവക്കു പിടിച്ചിട്ടു അവർ ഓടിയൊളിച്ചു. 8
അങ്ങനെ ഞാൻ തനിച്ചു ശേഷിച്ചിരുന്നു
ഈ മഹാദർശനം കണ്ടു; എന്നിൽ ഒട്ടും
ബലം ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല; എന്റെ മുഖശോഭ
ക്ഷയിച്ചുപോയി; എനിക്കു ഒട്ടും ബലം ഇല്ലാതെയും
ആയി. 9 എന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെ വാക്കുകളുടെ
ശബ്ദം കേട്ടു; അവന്റെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം
കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ബോധംകെട്ടു നിലത്തു
കവിണ്ണുവീണു. 10 എന്നാറെ ഒരു കൈ എന്നെ
തൊട്ടു, എന്നെ മുഴങ്കാലും ഉള്ളങ്കയ്യും ഊന്നി
വിറയലോടെ നില്ക്കുമാറാക്കി. 11 അവൻ
എന്നോടു: ഏറ്റവും പ്രിയപുരുഷനായ ദാനീയേലേ,
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്ന വചനങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചു
നിവിന്നുനില്ക്ക; ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്റെ അടുക്കൽ
അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ
ഈ വാക്കു എന്നോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ
വിറെച്ചുകൊണ്ടു നിവിന്നുനിന്നു. 12 അവൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞതു: ദാനീയേലേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
നീ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നും നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ നിന്നെത്തന്നേ താഴ്ത്തേണ്ടതിന്നും
മനസ്സുവെച്ച ആദ്യദിവസംമുതൽ നിന്റെ
വാക്കു കേട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാക്കു
ഹേതുവായി തന്നേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. 13
പാസിരാജ്യത്തിന്റെ പ്രഭു ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം
എന്നോടു എതിർത്തുനിന്നു; എങ്കിലും പ്രധാന
പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ മീഖായേൽ

എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വന്നു: അവനെ ഞാൻ
പാസ്സിരാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ അവിടെ വിട്ടേച്ചു,
14 നിന്റെ ജനത്തിന്നു ഭാവികാലത്തു
സംഭവിപ്പാനുള്ളതു നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു; ദർശനം ഇനിയും
ബഹുകാലത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു. 15 അവൻ ഈ
വാക്കുകളെ എന്നോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ മുഖം കുനിച്ചു ഊമനായ്തീർന്നു. 16
അപ്പോൾ മനുഷ്യരോടു സദൃശനായ
ഒരുത്തൻ എന്റെ അധരങ്ങളെ തൊട്ടു; ഉടനെ
ഞാൻ വായ്തുറന്നു സംസാരിച്ചു; എന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്നവനോടു: യജമാനനേ, ഈ
ദർശനംനിമിത്തം എനിക്കു അതിവേദന പിടിപെട്ടു
ശക്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. 17 അടിയന്നു
യജമാനനോടു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും?
എനിക്കു പെട്ടെന്നു ശക്തിയില്ലാതായി ശ്വാസം
ശേഷിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അപ്പോൾ
മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലുള്ളവൻ പിന്നെയും വന്നു
എന്നെ തൊട്ടു ബലപ്പെടുത്തി: 19 ഏറ്റവും
പ്രിയപുരുഷാ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു സമാധാനം!
ബലപ്പെട്ടിരിക്ക, ബലപ്പെട്ടിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ എന്നോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ
ബലപ്പെട്ടു: യജമാനനേ, സംസാരിക്കേണമേ; നീ
എന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അതിന്നു അവൻ എന്നോടു
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നതു എന്തിനെന്നു നീ അറിയുന്നുവോ?
ഞാൻ ഇപ്പോൾ പാസ്സിപ്രഭുവിനോടു
യുദ്ധംചെയ്വാൻ മടങ്ങിപ്പോകും; ഞാൻ പുറപ്പെട്ട

ശേഷമോ, യവന പ്രഭു വരും. 21 എന്നാൽ
സത്യഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കാം: നിങ്ങളുടെ
പ്രഭുവായ മീഖായേൽ അല്ലാതെ ഈ കാൎയ്യങ്ങളിൽ
എന്നോടുകൂടെ ഉറെച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ ആരും ഇല്ല.
11 ഞാനോ മേദ്യനായ ദാൎയ്യാവേശിന്റെ
ഒന്നാം ആണ്ടിൽ അവനെ ഉറപ്പിപ്പാനും
ബലപ്പെടുത്തുവാനും എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.
2 ഇപ്പോഴോ, ഞാൻ നിന്നോടു സത്യം
അറിയിക്കാം: പാൎസിദേശത്തു ഇനി മൂന്നു
രാജാക്കന്മാർ എഴുന്നേല്ക്കും; നാലാമത്തവൻ
എല്ലാവരിലും അധികം ധനവാനായിരിക്കും;
അവൻ ധനംകൊണ്ടു ശക്തിപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ
എല്ലാവരെയും യവനരാജ്യത്തിന്നു നേരെ
ഉദ്യോഗിപ്പിക്കും. 3 പിന്നെ വിക്രമനായൊരു
രാജാവു എഴുന്നേല്ക്കും; അവൻ വലിയ
അധികാരത്തോടെ വാണു ഇഷ്ടംപോലെ
പ്രവൎത്തിക്കും. 4 അവൻ നില്ക്കുമ്പോൾ തന്നേ,
അവന്റെ രാജ്യം തകൎന്നു, ആകാശത്തിലെ
നാലു കാറ്റിലേക്കും ഭേദിച്ചു പോകും; അതു
അവന്റെ സന്തതിക്കല്ല അവൻ വാണിരുന്ന
അധികാരംപോലയുമല്ല അവന്റെ രാജത്വം
നിൎമ്മൂലമായി അവൎക്കല്ല അന്യൎക്കു അധീനമാകും. 5
എന്നാൽ തെക്കെദേശത്തിലെ രാജാവു പ്രാബല്യം
പ്രാപിക്കും; അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ
അവനെക്കാൾ പ്രബലനായി വാഴും; അവന്റെ
ആധിപത്യം മഹാധിപത്യമായ്തീരും. 6 കുറെക്കാലം
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവർ തമ്മിൽ ഏകോപിക്കും;
തെക്കെദേശത്തിലെ രാജാവിന്റെ മകൾ

വടക്കെദേശത്തിലെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ഉടമ്പടി ചെയ്‌വാൻ വരും; എങ്കിലും അതു
നില്ക്കയില്ല; അവനും അവന്റെ സാഹിത്യവും
നിലനില്ക്കയുമില്ല; അവളും അവളെ
കൊണ്ടുചെന്നവരും അവളുടെ ജനകനും അവളെ
തുണെച്ചവനും ഭീതിവിഷയങ്ങളായ്തീരും. 7
എന്നാൽ അവന്നു പകരം അവളുടെ വേരിൽനിന്നു
മുളെച്ച തൈയായ ഒരുവൻ എഴുന്നേല്ക്കും;
അവൻ ബലം പ്രാപിച്ചു വടക്കെദേശത്തിലെ
രാജാവിന്റെ കോട്ടയിൽ കടന്നു അവരുടെ നേരെ
പ്രവൎത്തിച്ചു ജയിക്കും. 8 അവരുടെ ദേവന്മാരെയും
ബിംബങ്ങളെയും വെള്ളിയും പൊന്നുംകൊണ്ടുള്ള
മനോഹരവസ്തുക്കളെയും അവൻ എടുത്തു
മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; പിന്നെ അവൻ
കുറെ സംവത്സരത്തോളം വടക്കെദേശത്തിലെ
രാജാവിനോടു പൊരുതാതിരിക്കും. 9 അവൻ
തെക്കെ ദേശത്തിലെ രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തേക്കു
ചെന്നു സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോരും. 10
അവന്റെ പുത്രന്മാരോ വീണ്ടും യുദ്ധം
ആരംഭിക്കയും ബഹുപുരുഷാരം അടങ്ങിയ
മഹാസൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിക്കയും ചെയ്യും; അതു
വന്നു കവിഞ്ഞു കടന്നുപോകും; പിന്നെ അവൻ
മടങ്ങിച്ചെന്നു അവന്റെ കോട്ടവരെ യുദ്ധം നടത്തും
11 അപ്പോൾ തെക്കെദേശത്തിലെ രാജാവു
ദ്വേഷ്യം പൂണ്ടു പുറപ്പെട്ടു വടക്കെദേശത്തിലെ
രാജാവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യും; അവൻ വലിയോരു
സമൂഹത്തെ അണിനിരത്തും; എന്നാൽ ആ
സമൂഹം മറ്റവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും. 12 ആ
ജനസമൂഹം മുടിഞ്ഞുപോകും; അവന്റെ ഹൃദയം

ഗർവ്വിച്ചു, അവൻ പതിനായിരം പതിനായിരം പേരെ
വീഴുമാറാക്കും; എങ്കിലും അവൻ പ്രാബല്യം
പ്രാപിക്കയില്ല. 13 വടക്കെദേശത്തിലെ രാജാവു
മടങ്ങിവന്നു, മുമ്പിലത്തേതിനെക്കാൾ വലിയോരു
ജനസമൂഹത്തെ അണിനിരത്തും; ചില സംവത്സരം
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ വലിയോരു സൈന്യത്തോടും
വളരെ സമ്പത്തോടുംകൂടെ പോരും. 14 ആ
കാലത്തു പലരും തെക്കെദേശത്തിലെ രാജാവിന്റെ
നേരെ എഴുന്നേല്ക്കും; നിന്റെ ജനത്തിലുള്ള
അക്രമികൾ ദർശനത്തെ നിവർത്തിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
മത്സരിക്കും; എങ്കിലും അവർ ഇടറിവീഴും. 15
എന്നാൽ വടക്കെദേശത്തിലെ രാജാവു വന്നു
വാടകോരി ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ പിടിക്കും;
തെക്കെപടക്കൂട്ടങ്ങളും അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠജനവും
ഉറെച്ചുനില്ക്കയില്ല; ഉറെച്ചുനില്പാൻ അവക്കു
ശക്തിയുണ്ടാകയുമില്ല. 16 അവന്റെ നേരെ
വരുന്നവൻ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കും. ആരും
അവന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കയില്ല; അവൻ
മനോഹരദേശത്തു നില്ക്കും; അവന്റെ കയ്യിൽ
സംഹാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. 17 അവൻ തന്റെ
സർവ്വരാജ്യത്തിന്റെയും ശക്തിയോടുകൂടെ വരുവാൻ
താല്പര്യം വെക്കും; എന്നാൽ അവൻ അവനോടു
ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു, അവന്നു നാശത്തിന്നായി
തന്റെ മകളെ ഭാര്യയായി കൊടുക്കും; എങ്കിലും
അവൾ നില്ക്കയില്ല; അവന്നു ഇരിക്കയുമില്ല. 18
പിന്നെ അവൻ തീരപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മുഖം
തിരിച്ചു പലതും പിടിക്കും; എന്നാൽ അവൻ
കാണിച്ച നിന്ദ ഒരു അധിപതി നിർത്തലാക്കും;
അത്രയുമല്ല, അവന്റെ നിന്ദ അവന്റെമേൽ തന്നേ

വരുത്തും. 19 പിന്നെ അവൻ സ്വദേശത്തിലെ
കോട്ടകളുടെ നേരെ മുഖം തിരിക്കും; എങ്കിലും
അവൻ ഇടറിവീണു, ഇല്ലാതെയാകും; 20
അവന്നു പകരം എഴുന്നേല്ക്കുന്നവൻ തന്റെ
രാജ്യത്തിന്റെ മനോഹരഭാഗത്തുകൂടി ഒരു
അപഹാരിയെ അയ്യക്കും; എങ്കിലും കുറെ
ദിവസത്തിന്നകം അവൻ സംഹരിക്കപ്പെടും.
കോപത്താലല്ല, യുദ്ധത്താലുമല്ല. 21 അവന്നു
പകരം നിന്ദ്യനായ ഒരുത്തൻ എഴുന്നേല്ക്കും;
അവന്നു അവർ രാജത്വത്തിന്റെ പദവി
കൊടുപ്പാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല; എങ്കിലും അവൻ
സമാധാനകാലത്തു വന്നു ഉപായത്തോടെ
രാജത്വം കൈവശമാക്കും. 22 പ്രളയതുല്യമായ
സൈന്യങ്ങളും നിയമത്തിന്റെ പ്രഭുവും കൂടെ
അവന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവഹിക്കപ്പെട്ടു തകന്നുപോകും.
23 ആരെങ്കിലും അവനോടു സഖ്യത ചെയ്താൽ
അവൻ വഞ്ചന പ്രവത്ത്തിക്കും; അവൻ പുറപ്പെട്ടു
അല്പം പടജ്ജനവുമായി വന്നു ജയംപ്രാപിക്കും.
24 അവൻ സമാധാനകാലത്തു തന്നേ
സംസ്ഥാനത്തിലെ പുഷ്ടിയേറിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ
വന്നു, തന്റെ പിതാക്കന്മാരോ പിതാമഹന്മാരോ
ഒരുനാളും ചെയ്യാത്തതു ചെയ്യും; അവൻ
കവച്ച്ചയും കൊള്ളയും സമ്പത്തും അവക്കു
വിതറിക്കൊടുക്കും; അവൻ കോട്ടകളുടെ
നേരെ ഉപായം പ്രയോഗിക്കും; എന്നാൽ
കുറെക്കാലത്തേക്കേയുള്ളു. 25 അവൻ ഒരു
മഹാസൈന്യത്തോടുകൂടെ തെക്കെദേശത്തിലെ
രാജാവിന്റെ നേരെ തന്റെ ശക്തിയും ധൈയ്യ്വവും
പ്രയോഗിക്കും; തെക്കെദേശത്തിലെ രാജാവും

ഏറ്റവും വലിയതും ശക്തിയേറിയതുമായ
സൈന്യത്തോടുകൂടെ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടും;
എങ്കിലും അവർ അവന്റെ നേരെ ഉപായം
പ്രയോഗിക്കകൊണ്ടു അവൻ ഉറെച്ചുനില്ക്കയില്ല.
26 അവന്റെ അന്നംകൊണ്ടു ഉപജീവനം
കഴിക്കുന്നവൻ അവനെ നശിപ്പിക്കും; അവന്റെ
സൈന്യം ഒഴുകിപ്പോകും; പലരും നിഹതന്മാരായി
വീഴും. 27 ഈ രാജാക്കന്മാർ ഇരുവരും ദുഷ്ടത
പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഭാവിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരേ
മേശയിങ്കൽവെച്ചു ഭോഷ്കു സംസാരിക്കും;
എങ്കിലും അതു സാധിക്കയില്ല; നിയമിക്കപ്പെട്ട
സമയത്തു മാത്രമേ അവസാനം വരികയുള്ളു. 28
പിന്നെ അവൻ വളരെ സമ്പത്തോടുംകൂടെ
സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും; അവൻ
വിശുദ്ധനിയമത്തിന്നു വിരോധമായി മനോഗതം
വെച്ചു, അതു അനുഷ്ഠിച്ചു സ്വദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകും. 29 നിയമിക്കപ്പെട്ട കാലത്തു അവൻ
വീണ്ടും തെക്കോട്ടു വരും; എങ്കിലും ഈ
പ്രാവശ്യം മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ സാദ്ധ്യമാകയില്ല.
30 കിത്തീംകപ്പലുകൾ അവന്റെ നേരെ
വരും; അതുകൊണ്ടു അവൻ വ്യസനിച്ചു
മടങ്ങിച്ചെന്നു, വിശുദ്ധനിയമത്തിന്നു നേരെ
ക്രുദ്ധിച്ചു പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ മടങ്ങിച്ചെന്നു
വിശുദ്ധനിയമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരെ
ആദരിച്ചുകൊള്ളും. 31 അവൻ അയച്ച
സൈന്യങ്ങൾ അണിനിരന്നു, വിശുദ്ധമന്ദിരമായ
കോട്ടയെ അശുദ്ധമാക്കി നിരന്തരഹോമം
നിർത്തൽചെയ്തു ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛബിംബത്തെ
പ്രതിഷ്ഠിക്കും. 32 നിയമത്തിന്നു വിരോധമായി

ദുഷ്ടത പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരെ അവൻ
ഉപായംകൊണ്ടു വഷളാക്കും; എങ്കിലും
തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ അറിയുന്ന ജനം
ഉറെച്ചുനിന്നു വീൎയ്യം പ്രവൎത്തിക്കും. 33 ജനത്തിൽ
ബുദ്ധിമാന്മാരായവർ പലൎക്കും ബോധം വരുത്തും;
എങ്കിലും കുറെക്കാലത്തേക്കു അവർ
വാൾകൊണ്ടും തീകൊണ്ടും പ്രവാസംകൊണ്ടും
കവൎച്ചകൊണ്ടും വീണുകൊണ്ടിരിക്കും; 34
വീഴുമ്പോൾ അവർ അല്പസഹായത്താൽ
രക്ഷപ്രാപിക്കും; പലരും കപടഭാവത്തോടെ
അവരോടു ചേൎന്നുകൊള്ളും. 35 എന്നാൽ
അന്ത്യകാലംവരെ അവരിൽ പരിശോധനയും
ശുദ്ധീകരണവും നിൎമ്മലീകരണവും
സാധിക്കേണ്ടതിന്നു ബുദ്ധിമാന്മാരിൽ ചിലർ വീഴും;
നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടകാലത്തു മാത്രം അന്തം വരും. 36
രാജാവോ, ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവൎത്തിക്കും; അവൻ
തന്നെത്താൻ ഉയൎത്തി, ഏതു ദേവന്നും മേലായി
മഹത്വീകരിക്കയും ദൈവാധിദൈവത്തിന്റെ
നേരെ അപൂൎവ്വകാൎയ്യങ്ങളെ സംസാരിക്കയും
കോപം നിവൃത്തിയാകുവോളം അവന്നു
സാധിക്കയും ചെയ്യും; നിൎണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു
സംഭവിക്കുമല്ലോ. 37 അവൻ എല്ലാറ്റിന്നും
മേലായി തന്നെത്താൻ മഹത്വീകരിക്കയാൽ,
തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദേവന്മാരെയും
സ്ത്രീകളുടെ ഇഷ്ടദേവനെയും യാതൊരു
ദേവനെയും കൂട്ടാക്കുകയില്ല. 38 അതിന്നു
പകരം അവൻ കോട്ടകളുടെ ദേവനെ
ബഹുമാനിക്കും; അവന്റെ പിതാക്കന്മാർ
അറിയാത്ത ഒരു ദേവനെ അവൻ പൊന്നു

കൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടും രത്നങ്ങൾകൊണ്ടും
മനോഹരവസ്തുക്കൾകൊണ്ടും ബഹുമാനിക്കും.
39 അവൻ ഒരു അന്യദേവന്റെ ജനത്തെ കോട്ടകളുടെ
കൊത്തളങ്ങളിന്മേൽ ആക്കിവെക്കും; അവനെ
സ്വീകരിക്കുന്നവന്നു അവൻ മഹത്വം
വദ്ധിപ്പിക്കും; അവൻ അവരെ പലക്കും
അധിപതികളാക്കി ദേശത്തെ പ്രതിഫലമായി
വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും. 40 പിന്നെ അന്ത്യകാലത്തു
തെക്കെദേശത്തിലെ രാജാവു അവനോടു
എതിത്ത്മുട്ടും; വടക്കെ ദേശത്തിലെ രാജാവു
രഥങ്ങളോടും കുതിരച്ചേവകരോടും വളരെ
കപ്പലുകളോടും കൂടെ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ
അവന്റെ നേരെ വരും; അവൻ ദേശങ്ങളിലേക്കു
വന്നു കവിഞ്ഞു കടന്നുപോകും; 41 അവൻ
മനോഹരദേശത്തിലേക്കും കടക്കും; പതിനായിരം
പതിനായിരം പേർ ഇടറിവീഴും; എങ്കിലും എദോമും
മോവാബും അമ്മോന്യശ്രേഷ്ഠന്മാരും അവന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോകും. 42 അവൻ
ദേശങ്ങളുടെ നേരെ കൈ നീട്ടും; മിസ്രയീംദേശവും
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 43 അവൻ പൊന്നും
വെള്ളിയുമായ നിക്ഷേപങ്ങളെയും മിസ്രയീമിലെ
മനോഹര വസ്തുക്കളെയും കൈവശമാക്കും;
ലൂബ്യരും കൂശ്യരും അവന്റെ അനുചാരികൾ
ആയിരിക്കും. 44 എന്നാൽ കിഴക്കുനിന്നും
വടക്കുനിന്നും ഉള്ള വത്ത്മാനങ്ങളാൽ അവൻ
പരവശനാകും; അങ്ങനെ അവൻ പലരെയും
നശിപ്പിച്ചു നിമ്മൂലനാശം വരുത്തേണ്ടതിന്നു
മഹാക്രോധത്തോടെ പുറപ്പെടും. 45 പിന്നെ അവൻ
സമുദ്രത്തിന്നും മഹത്വമുള്ള വിശുദ്ധപവ്വതത്തിന്നും

മദ്ധ്യേ മണിപ്പന്തൽ ഇടും; അവിടെ അവൻ
അന്തരിക്കും; ആരും അവനെ രക്ഷിക്കയുമില്ല.
12 ആ കാലത്തു നിന്റെ സ്വജാതിക്കാക്കു
തുണനില്ക്കുന്ന മഹാപ്രഭുവായ മീഖായേൽ
എഴുന്നേല്ക്കും; ഒരു ജാതി ഉണ്ടായതുമുതൽ ഈ
കാലംവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കഷ്ടകാലം
ഉണ്ടാകും; അന്നു നിന്റെ ജനം, പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിക്കാണുന്ന ഏവനും തന്നേ, രക്ഷ
പ്രാപിക്കും. 2 നിലത്തിലെ പൊടിയിൽ
നിദ്രകൊള്ളുന്നവരിൽ പലരും ചിലർ
നിത്യജീവന്നായും ചിലർ ലജ്ജെക്കും
നിത്യനിന്ദെക്കുമായും ഉണരും. 3 എന്നാൽ
ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ
പ്രഭപോലെയും പലരെയും നീതിയിലേക്കു
തിരിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയും എന്നും
എന്നേക്കും പ്രകാശിക്കും. 4 നീയോ ദാനീയേലേ,
അന്ത്യകാലംവരെ ഈ വചനങ്ങളെ അടെച്ചു
പുസ്തകത്തിന്നു മുദ്രയിടുക; പലരും അതിനെ
പരിശോധിക്കയും ജ്ഞാനം വദ്ധിക്കുകയും
ചെയ്യും. 5 അനന്തരം ദാനീയേലെന്ന ഞാൻ
നോക്കിയപ്പോൾ, മറ്റുരണ്ടാൾ ഒരുത്തൻ
നദീതീരത്തു ഇക്കരെയും മറ്റവൻ നദീതീരത്തു
അക്കരെയും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 6 എന്നാൽ
ഒരുവൻ ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചു നദിയിലെ
വെള്ളത്തിന്മീതെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷനോടു: ഈ
അതിശയകാൎയ്യങ്ങളുടെ അവസാനം എപ്പോൾ
വരും എന്നു ചോദിച്ചു. 7 ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചു
നദിയിലെ വെള്ളത്തിന്മീതെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷൻ
വലങ്കയ്യും ഇടങ്കയ്യും സ്വൎഗ്ഗത്തേക്കുയർത്തി:

എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ, ഇനി
കാലവും കാലങ്ങളും കാലാദ്ധവും ചെല്ലും; അവർ
വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ബലത്തെ തകൎത്തുകളഞ്ഞ
ശേഷം ഈ കാൎയ്യങ്ങൾ ഒക്കെയും നിവൃത്തിയാകും
എന്നിങ്ങനെ സത്യം ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു. 8 ഞാൻ കേട്ടു എങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചില്ല;
ആകയാൽ ഞാൻ: യജമാനനേ, ഈ കാൎയ്യങ്ങളുടെ
അവസാനം എന്തായിരിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 9
അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ദാനീയേലേ, പൊയ്ക്കൊൾക; ഈ വചനങ്ങൾ
അന്ത്യകാലത്തേക്കു അടെച്ചും മുദ്രയിട്ടും
ഇരിക്കുന്നു. 10 പലരും തങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു
നിൎമ്മലീകരിച്ചു ശോധനകഴിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരോ,
ദുഷ്ടതപ്രവൎത്തിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ആരും അതു
തിരിച്ചറികയില്ല; ബുദ്ധിമാന്മാരോ ഗ്രഹിക്കും. 11
നിരന്തരഹോമയാഗം നിൎത്തലാക്കുകയും
ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛബിംബത്തെ
പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്ന കാലംമുതൽ
ആയിരത്തിരുനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു ദിവസം ചെല്ലും. 12
ആയിരത്തി മുന്നൂറ്റിമുപ്പത്തഞ്ചു ദിവസത്തോളം
കാത്തു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 13 നീയോ
അവസാനം വരുവോളം പൊയ്ക്കൊൾക; നീ
വിശ്രമിച്ചു കാലാവസാനത്തിങ്കൽ നിന്റെ ഓഹരി
ലഭിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റുവരും.

ഹോശേയ

1 ഉസ്സീയാവു, യോഥാം, ആഹാസ്, ഹിസ്കീയാവു
എന്നീ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തും
യിസ്രായേൽരാജാവായി യോവാശിന്റെ മകനായ
യൊരോബെയാമിന്റെ കാലത്തും ബെയേരിയുടെ
മകനായ ഹോശേയെക്കു ഉണ്ടായ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 2 യഹോവ ഹോശേയമുഖാന്തരം
സംസാരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ, യഹോവ
ഹോശേയയോടു: നീ ചെന്നുപരസംഗം ചെയ്യുന്ന
ഒരു ഭാൎയ്യയെയും പരസംഗത്തിൽ ജനിച്ച
മക്കളെയും എടുക്ക; ദേശം യഹോവയെ വിട്ടുമാറി
കഠിന പരസംഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
കല്പിച്ചു. 3 അങ്ങനെ അവൻ ചെന്നു ദിബ്ലയീമിന്റെ
മകളായ ഗോമരിനെ പരിഗ്രഹിച്ചു; അവൾ ഗൎഭം
ധരിച്ചു അവന്നു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 4
യഹോവ അവനോടു: അവന്നു യിസ്രെയേൽ
(ദൈവം വിതെക്കും) എന്നു പേർ വിളിക്ക; ഇനി
കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ യിസ്രെയേലിന്റെ
രക്തപാതകങ്ങളെ യേഹൂഗൃഹത്തോടു
സന്ദൎശിച്ചു യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
രാജത്വം ഇല്ലാതെയാക്കും; 5 അന്നാളിൽ
ഞാൻ യിസ്രെയേൽ താഴ്വരയിൽവെച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ വില്ലു ഒടിച്ചുകളയും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 6 അവൾ പിന്നെയും
ഗൎഭംധരിച്ചു ഒരു മകളെ പ്രസവിച്ചു. യഹോവ
അവനോടു: അവൾക്കു ലോരൂഹമാ (കരുണ
ലഭിക്കാത്തവൾ) എന്നു പേർ വിളിക്ക; ഞാൻ ഇനി
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ക്ഷമിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അവരോടു ഒട്ടും കരുണ കാണിക്കയില്ല. 7 എന്നാൽ

യെഹൂദാഗൃഹത്തോടു ഞാൻ കരുണ കാണിച്ചു,
അവരെ വില്ലുകൊണ്ടോ വാൾകൊണ്ടോ
യുദ്ധംകൊണ്ടോ കുതിരകളെക്കൊണ്ടോ
കുതിരച്ചേവകരെക്കൊണ്ടോ രക്ഷിക്കാതെ
അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവയെക്കൊണ്ടു
അവരെ രക്ഷിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 8
അവൾ ലോരൂഹമയെ മുലകുടി മാറ്റിയശേഷം ഗർഭം
ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. 9 അപ്പോൾ
യഹോവ: അവന്നു ലോ-അമ്മീ (എന്റെ ജനമല്ല)
എന്നു പേർ വിളിക്ക; നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല,
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായിരിക്കയുമില്ല എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 10 എങ്കിലും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സംഖ്യ അളക്കുവാനും എണ്ണുവാനും കഴിയാത്ത
കടല്ക്കരയിലെ പൂഴിപോലെ ഇരിക്കും;
നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല എന്നു അവരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു പകരം നിങ്ങൾ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു അവരോടു പറയും.
11 യെഹൂദാമക്കളും യിസ്രായേൽമക്കളും
ഒന്നിച്ചുകൂടി തങ്ങൾക്കു ഒരേ തലവനെ
നിയമിച്ചു ദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകും;
യിസ്രയേലിന്റെ നാൾ വലുതായിരിക്കുമല്ലോ.

2 നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാക്കു അമ്മീ (എന്റെ
ജനം) എന്നും നിങ്ങളുടെ സഹോദരിമാക്കു രൂഹമാ
(കരുണ ലഭിച്ചവൾ) എന്നും പേർ വിളിപ്പിൻ.
2 വ്യവഹരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ അമ്മയോടു
വ്യവഹരിപ്പിൻ; അവൾ എന്റെ ഭായ്യയല്ല, ഞാൻ
അവളുടെ ഭത്താവുമല്ല; അവൾ പരസംഗം
മുഖത്തുനിന്നും വ്യഭിചാരം മുലകളുടെ
നടുവിൽനിന്നും നീക്കിക്കളയട്ടെ. 3 അല്ലെങ്കിൽ

ഞാൻ അവളെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു നഗ്നയാക്കി,
ജനിച്ച ദിവസത്തിലെപ്പോലെ നിൎത്തുകയും
അവളെ മരുഭൂമിയും വരണ്ട നിലവുംപോലെ
ആക്കി, ദാഹംകൊണ്ടു മരിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യും. 4 ഞാൻ അവളുടെ മക്കളോടു കരുണ
കാണിക്കയില്ല; അവർ പരസംഗത്തിൽ ജനിച്ച
മക്കളല്ലോ. 5 അവരുടെ അമ്മ പരസംഗം ചെയ്തു;
അവരെ പ്രസവിച്ചവൾ ലജ്ജ പ്രവൎത്തിച്ചു;
എനിക്കു അപ്പവും വെള്ളവും ആട്ടുരോമവും
ശണവും എണ്ണയും പാനീയവും തരുന്ന എന്റെ
ജാരന്മാരുടെ പിന്നാലെ ഞാൻ പോകുമെന്നു
പറഞ്ഞുവല്ലോ. 6 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ
വഴിയെ മുള്ളുകൊണ്ടു വേലി കെട്ടി അടെക്കും;
അവൾ തന്റെ പാതകളെ കണ്ടെത്താതവണ്ണം
ഞാൻ ഒരു മതിൽ ഉണ്ടാക്കും. 7 അവൾ
ജാരന്മാരെ പിന്തുടരും; എങ്കിലും അവരോടു ഒപ്പം
എത്തുകയില്ല; അവൾ അവരെ അന്വേഷിക്കും,
കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; അപ്പോൾ അവൾ: ഞാൻ
എന്റെ ആദ്യത്തെ ഭൎത്താവിന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിപ്പോകും; ഇന്നത്തേക്കാൾ അന്നു
എനിക്കു ഏറെ നന്നായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറയും. 8 അവൾക്കു ധാന്യവും വീഞ്ഞും
എണ്ണയും നല്കിയതും ബാലിന്നു വേണ്ടി
ഉപയോഗിച്ച അവളുടെ വെള്ളിയും പൊന്നും
വൎദ്ധിപ്പിച്ചതും ഞാൻ എന്നു അവൾ അറിഞ്ഞില്ല. 9
അതുകൊണ്ടു തല്ക്കാലത്തു എന്റെ ധാന്യവും
തത്സമയത്തു എന്റെ വീഞ്ഞും ഞാൻ മടക്കി
എടുക്കയും അവളുടെ നഗ്നത മറെക്കേണ്ടതിന്നു
കൊടുത്തിരുന്ന എന്റെ ആട്ടിൻ രോമവും ശണവും

ഞാൻ എടുത്തുകളകയും ചെയ്യും. 10 ഇപ്പോൾ
ഞാൻ അവളുടെ ജാരന്മാർ കാൺകെ അവളുടെ
നാണിടത്തെ അനാവൃതമാക്കും; ആരും
അവളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കയില്ല.
11 ഞാൻ അവളുടെ സകലസന്തോഷവും
ഉത്സവങ്ങളും അമാവാസികളും ശബ്ബത്തുകളും
അവളുടെ വിശേഷദിവസങ്ങളും എല്ലാം
ഇല്ലാതെയാക്കും. 12 ഇതു എന്റെ ജാരന്മാർ
എനിക്കു തന്ന സമ്മാനങ്ങൾ എന്നു
അവൾ പറഞ്ഞ മുന്തിരിവള്ളികളെയും
അത്തിവൃക്ഷങ്ങളെയും ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു
കാടാക്കും; കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ അവയെ തിന്നുകളയും.
13 അവൾ ബാൽവിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ധൂപം കാണിച്ചു
കുണുക്കും ആഭരണങ്ങളുംകൊണ്ടു തന്നെ
അലങ്കരിച്ചു തന്റെ ജാരന്മാരെ പിന്തുടന്നു എന്നെ
മറന്നുകളഞ്ഞ നാളുകളെ ഞാൻ അവളോടു
സന്ദർശിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 14
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവളെ വശീകരിച്ചു
മരുഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു അവളോടു
ഹൃദ്യമായി സംസാരിക്കും. 15 അവിടെ നിന്നു
ഞാൻ അവൾക്കു മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളെയും
പ്രത്യാശയുടെ വാതിലായി ആഖോർതാഴ്വരയെയും
കൊടുക്കും; അവൾ അവിടെ അവളുടെ
യൌവനകാലത്തിലെന്നപോലെയും അവൾ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്ന
നാളിലെന്നപോലെയും വിധേയ ആകും. 16
അന്നാളിൽ നീ എന്നെ ബാലീ (ഉടയവനേ)
എന്നല്ല ഈശീ (ഭർത്താവേ) എന്നു വിളിക്കും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 17 ഞാൻ

ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരുകളെ അവളുടെ
വായിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; ഇനി ആരും
അവയെ പേർചൊല്ലി സ്മരിക്കയുമില്ല. 18
അന്നാളിൽ ഞാൻ അവക്കു വേണ്ടി കാട്ടിലെ
മൃഗങ്ങളോടും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളോടും
നിലത്തിലെ ഇഴജാതികളോടും ഒരു നിയമം ചെയ്യും;
ഞാൻ വില്ലും വാളും യുദ്ധവും ഭൂമിയിൽനിന്നു
നീക്കി, അവരെ നിർഭയം വസിക്കുമാറാക്കും. 19
ഞാൻ നിന്നെ സദാകാലത്തേക്കും എനിക്കു
വിവാഹത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കും; അതേ, നീതിയോടും
ന്യായത്തോടും ദയയോടും കരുണയോടുംകൂടെ
നിന്നെ എനിക്കു വിവാഹത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കും. 20
ഞാൻ വിശ്വസ്തതയോടെ നിന്നെ എനിക്കു
വിവാഹത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കും; നീ യഹോവയെ
അറികയും ചെയ്യും. 21 ആ കാലത്തു ഞാൻ
ഉത്തരം നല്കും എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ ആകാശത്തിന്നു ഉത്തരം നല്കും; അതു
ഭൂമിക്കു ഉത്തരം നല്കും; 22 ഭൂമി ധാന്യത്തിന്നും
വീഞ്ഞിന്നും എണ്ണെക്കും ഉത്തരം നല്കും; അവ
യിസ്രെയേലിന്നും ഉത്തരം നല്കും. 23 ഞാൻ
അതിനെ എനിക്കായി ദേശത്തു വിതെക്കും;
കരുണ ലഭിക്കാത്തവളോടു ഞാൻ കരുണ
കാണിക്കും എന്റെ ജനമല്ലാത്തതിനോടു: നീ എന്റെ
ജനം എന്നു ഞാൻ പറയും; നീ എന്റെ ദൈവം
എന്നു അവരും പറയും.

3 അനന്തരം യഹോവ എന്നോടു:
യിസ്രായേൽമക്കൾ അന്യദേവന്മാരോടു ചേർന്നു
മുന്തിരിയടകളിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും യഹോവ
അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ നീ ഇനിയും

ചെന്നു ഒരു ജാരനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടു
വ്യഭിചാരിണിയായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ
സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. 2
അങ്ങനെ ഞാൻ അവളെ പതിനഞ്ചു
വെള്ളിക്കാശിന്നും ഒന്നര ഹോമെർ യവത്തിന്നും
മേടിച്ചു, അവളോടു: 3 നീ ബഹുകാലം
അടങ്ങിപ്പാർക്കേണം; പരസംഗം ചെയ്കയോ
മറ്റൊരു പുരുഷന്നു പരിഗ്രഹമായിരിക്കയോ
അരുതു; ഞാനും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 ഈ വിധത്തിൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ
ബഹുകാലം രാജാവില്ലാതെയും പ്രഭുവില്ലാതെയും
യാഗമില്ലാതെയും പ്രതിഷ്ഠയില്ലാതെയും
എഫോദില്ലാതെയും ഗൃഹബിംബമില്ലാതെയും
ഇരിക്കും. 5 പിന്നത്തേതിൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ
തിരിഞ്ഞു തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെയും
തങ്ങളുടെ രാജാവായ ദാവീദിനെയും
അന്വേഷിക്കും; ഭാവികാലത്തു അവർ ഭയപ്പെട്ടും
കൊണ്ടു യഹോവയിങ്കലേക്കും അവന്റെ
നന്മയിങ്കലേക്കും വരും.

4 യിസ്രായേൽമക്കളേ, യഹോവയുടെ വചനം
കേൾപ്പിൻ; യഹോവെക്കു ദേശനിവാസികളോടു
ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടു; ദേശത്തു സത്യവും ഇല്ല,
ദയയും ഇല്ല, ദൈവപരിജ്ഞാനവുമില്ല. 2 അവർ
ആണയിടുന്നു; ഭോഷ്കു പറയുന്നു; കൊല
ചെയ്യുന്നു; മോഷ്ടിക്കുന്നു; വ്യഭിചരിക്കുന്നു; വീടു
മുറിക്കുന്നു; രക്തപാതകത്തോടു രക്തപാതകം
കൂട്ടുന്നു. 3 അതുകൊണ്ടു ദേശം ദുഃഖിക്കുന്നു;
അതിലെ സകലനിവാസികളും വയലിലെ
മൃഗങ്ങളും ആകാശത്തിലെ പറവകളും

ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നു; സമുദ്രത്തിലെ
മത്സ്യങ്ങളും ഇല്ലാതെയാകുന്നു. 4 എങ്കിലും
ആരും വാദിക്കരുതു; ആരും ശാസിക്കയും
അരുതു; നിന്റെ ജനമോ, പുരോഹിതനോടു
വാദിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു. 5
അതുകൊണ്ടു നീ പകൽ സമയത്തു ഇടറിവീഴും;
പ്രവാചകനും നിന്നോടുകൂടെ രാത്രിയിൽ
ഇടറിവീഴും; നിന്റെ അമ്മയെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കും. 6
പരിജ്ഞാനമില്ലായ്കയാൽ എന്റെ ജനം
നശിച്ചുപോകുന്നു; പരിജ്ഞാനം ത്യജിക്കകൊണ്ടു
നീ എനിക്കു പുരോഹിതനായിരിക്കാതവണ്ണം
ഞാൻ നിന്നെയും ത്യജിക്കും; നീ
നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
മറന്നുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞാനും നിന്റെ മക്കളെ
മറക്കും. 7 അവർ പെരുകുന്തോറും എന്നോടു
ഏറെ പാപം ചെയ്തു; ഞാൻ അവരുടെ
മഹത്വത്തെ ലജ്ജയായി മാറ്റും. 8 അവർ
എന്റെ ജനത്തിന്റെ പാപംകൊണ്ടു ഉപജീവനം
കഴിക്കുന്നു; അവരുടെ അകൃത്യത്തിന്നായിട്ടു
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 9 ആകയാൽ ജനത്തിന്നും
പുരോഹിതന്നും ഒരുപോലെ ഭവിക്കും. ഞാൻ
അവരുടെ നടപ്പു അവരോടു സന്ദർശിച്ചു അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം അവക്കു പകരം
കൊടുക്കും. 10 അവർ ഭക്ഷിച്ചാലും തൃപ്തി
പ്രാപിക്കയില്ല; അവർ സ്ത്രീസംഗംചെയ്താലും
പെരുകുകയില്ല; യഹോവയെ കൂട്ടാക്കുന്നതു അവർ
വിട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 11 പരസംഗവും വീഞ്ഞും
പുതിയ വീഞ്ഞും ബുദ്ധിയെ കെടുത്തുകളയുന്നു.
12 എന്റെ ജനം തങ്ങളുടെ മരത്തോടു അരുളപ്പാടു

ചോദിക്കുന്നു; അവരുടെ വടി അവരോടു ലക്ഷണം
പറയുന്നു; പരസംഗമോഹം അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നു;
അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ വിട്ടു പരസംഗം
ചെയ്യുന്നു. 13 അവർ പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ ബലി
കഴിക്കുന്നു; കുന്നുകളിൽ അവർ നല്ല തണലുള്ള
കരുവേലത്തിന്റെയും പുന്നയുടെയും ആലിന്റെയും
കീഴെ ധൂപം കാട്ടുന്നു; അവിടെ നിങ്ങളുടെ
പുത്രിമാർ പരസംഗം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളുടെ
പുത്രഭാര്യമാർ വ്യഭിചരിക്കുന്നു. 14 നിങ്ങളുടെ
പുത്രിമാർ പരസംഗം ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങളുടെ
പുത്രഭാര്യമാർ വ്യഭിചരിച്ചുനടക്കുന്നതും
ഞാൻ സന്ദർശിക്കയില്ല; അവർ തന്നേ
വേശ്യാസ്ത്രീകളോടുകൂടെ വേറിട്ടുപോകയും
ദേവദാസികളോടുകൂടെ ബലി കഴിക്കയും
ചെയ്യുന്നു; ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജനം
നശിച്ചുപോകും. 15 യിസ്രായേലേ, നി
പരസംഗം ചെയ്താലും, യെഹൂദാ അപരാധം
ചെയ്യാതെയിരിക്കട്ടെ; നിങ്ങൾ ഗില്ഗാലിലേക്കു
ചെല്ലരുതു; ബേത്ത്-ആവെനിലേക്കു
കയറിപ്പോകരുതു; യഹോവയാണ എന്നു സത്യം
ചെയ്കയുമരുതു. 16 യിസ്രായേൽ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള
പശുക്കിടാവിനെപ്പോലെ ദുശ്ശാഠ്യം കാണിച്ചാൽ
യഹോവ അവരെ ഒരു വിശാലസ്ഥലത്തു
കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ മേയിക്കുമോ? 17 എഫ്രയീം
വിഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടാളിയാകുന്നു; അവനെ
വിട്ടുകളക. 18 മദ്യപാനം കഴിയുമ്പോൾ അവർ
പരസംഗം ചെയ്യും; അവരുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ലജ്ജയിൽ അത്യന്തം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 19 കാറ്റു
അവളെ ചിറകുകൊണ്ടു ചുറ്റിപ്പിടിക്കുന്നു.

അവർ തങ്ങളുടെ ബലികൾഹേതുവായി
ലജ്ജിച്ചുപോകും.

5 പുരോഹിതന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ,
ചെവിക്കൊൾവിൻ; രാജഗൃഹമേ, ചെവിതരുവിൻ;
നിങ്ങൾ മിസ്പെക്കു ഒരു കണിയും
താബോരിന്മേൽ വിരിച്ച വലയും
ആയിത്തീർന്നിരിക്കകൊണ്ടു ന്യായവിധി
നിങ്ങൾക്കു വരുന്നു. 2 മത്സരികൾ വഷളത്വത്തിൽ
ആണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു; ഞാനോ അവക്കു
ഏവക്കും ഒരു ശാസകൻ ആകുന്നു. 3 ഞാൻ
എഫ്രയീമിനെ അറിയുന്നു; യിസ്രായേൽ എനിക്കു
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമില്ല; എഫ്രയീമേ, നീ ഇപ്പോൾ
പരസംഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; യിസ്രായേൽ
മലിനമായിരിക്കുന്നു. 4 അവർ തങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിവരേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ല;
പരസംഗമോഹം അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടു; അവർ
യഹോവയെ അറിയുന്നതുമില്ല. 5 യിസ്രായേലിന്റെ
അഹംഭാവം അവന്റെ മുഖത്തു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേലും എഫ്രയീമും
തങ്ങളുടെ അകൃത്യത്താൽ ഇടറിവീഴും; യെഹൂദയും
അവരോടുകൂടെ ഇടറിവീഴും. 6 യഹോവയെ
അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ ആടുകളെയും
കന്നുകാലികളെയും കൊണ്ടുചെല്ലും; എങ്കിലും
അവർ അവനെ കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവൻ
അവരെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു. 7 അവർ
അന്യപുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
അവർ യഹോവയോടു വിശ്വാസപാതകം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു അമാവാസ്യ

അവരെ അവരുടെ ഓഹരികളോടുകൂടെ
തിന്നുകളയും. 8 ഗിബെയയിൽ കാഹളവും
രാമയിൽ തൂയ്യവും ഊതുവിൻ; ബേത്ത്-ആവെനിൽ
പോർവിളി കൂട്ടുവിൻ; ബെന്യാമീനേ, നിന്റെ
പിറകെ വരുന്നു. 9 ശിക്ഷാദിവസത്തിൽ എഫ്രയീം
ശൂന്യമാകും; നിശ്ചയമുള്ളതു ഞാൻ യിസ്രായേൽ
ഗോത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 10
യെഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാർ അതിർ മാറ്റുന്നവരെപ്പോലെ
ആയിത്തീന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ
ക്രോധം വെള്ളംപോലെ അവരുടെമേൽ പകരും. 11
എഫ്രയീമിന്നു മാനുഷകല്പന അനുസരിച്ചുനടപ്പാൻ
ഇഷ്ടം തോന്നിയതുകൊണ്ടു അവൻ പീഡിതനും
വ്യവഹാരത്തിൽ തോറ്റവനും ആയിരിക്കുന്നു. 12
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എഫ്രയീമിന്നു പുഴുവും
യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നു ദ്രവത്വവുമായിരിക്കും.
13 എഫ്രയീം തന്റെ വ്യാധിയും യെഹൂദാ തന്റെ
മുറിവും കണ്ടപ്പോൾ എഫ്രയീം അശ്ശൂരിൽചെന്നു
യുദ്ധതല്പരനായ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു;
എങ്കിലും നിങ്ങളെ സൌഖ്യമാക്കുവാനും
നിങ്ങളുടെ മുറിവു പൊറുപ്പിപ്പാനും അവന്നു
കഴിഞ്ഞില്ല. 14 ഞാൻ എഫ്രയീമിന്നു ഒരു
സിംഹംപോലെയും യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നു ഒരു
ബാലസിംഹംപോലെയും ഇരിക്കും; ഞാൻ തന്നേ
കടിച്ചുകീറി പൊയ്ക്കളയും; ഞാൻ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകും; ആരും വിടുവിക്കയുമില്ല.
15 അവർ കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞു എന്റെ മുഖം
അന്വേഷിക്കുവോളം ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോയി എന്റെ
സ്ഥലത്തു ഇരിക്കും; കഷ്ടതയിൽ അവർ എന്നെ
ജാഗ്രതയോടെ അന്വേഷിക്കും.

6 വരുവിൻ നാം യഹോവയുടെ അടുക്കലേക്കു
ചെല്ലുക. അവൻ നമ്മെ കടിച്ചു കീറിയിരിക്കുന്നു;
അവൻ സൌഖ്യമാക്കും; അവൻ നമ്മെ
അടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ മുറിവു കെട്ടും. 2
രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ നമ്മെ
ജീവിപ്പിക്കും; മൂന്നാം ദിവസം അവൻ നമ്മെ
എഴുന്നേല്പിക്കും; നാം അവന്റെ മുമ്പാകെ
ജീവിക്കയും ചെയ്യും. 3 നാം അറിഞ്ഞുകൊൾക;
യഹോവയെ അറിവാൻ നാം ഉത്സാഹിക്ക; അവന്റെ
ഉദയം പ്രഭാതംപോലെ നിശ്ചയമുള്ളതു;
അവൻ മഴപോലെ, ഭൂമിയെ നനെക്കുന്ന
പിൻമഴപോലെ തന്നേ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരും. 4
എഫ്രയീമേ, ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
യെഹൂദയേ, ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
നിങ്ങളുടെ വാത്സല്യം പ്രഭാതമേഘംപോലെയും
പുലച്ചെക്കു നീങ്ങിപ്പോകുന്ന മഞ്ഞുപോലെയും
ഇരിക്കുന്നു. 5 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രവാചകന്മാർ
മുഖാന്തരം അവരെ വെട്ടി, എന്റെ വായിലെ
വചനങ്ങളാൽ അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു;
എന്റെ ന്യായം വെളിച്ചംപോലെ ഉദിക്കുന്നു. 6
യാഗത്തിലല്ല, ദയയിലും ഹോമയാഗങ്ങളെക്കാൾ
ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിലും ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു.
7 എന്നാൽ അവർ ആദാം എന്നപോലെ നിയമത്തെ
ലംഘിച്ചു; അവിടെ അവർ എന്നോടു
വിശ്വാസപാതകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 8 ഗിലയാദ്
അകൃത്യം പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരുടെ പട്ടണം,
അതു രക്തംകൊണ്ടു മലിനമായിരിക്കുന്നു. 9
പതിയിരിക്കുന്ന കവൎച്ചക്കാരെപ്പോലെ ഒരു കൂട്ടം
പുരോഹിതന്മാർ ശെഖേമിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ കുല

ചെയ്യുന്നു; അതേ, അവർ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്യുന്നു. 10
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിൽ ഞാൻ ഒരു ഭയങ്കരകാര്യം
കണ്ടിരിക്കുന്നു; അവിടെ എഫ്രയീം പരസംഗം
ചെയ്തു, യിസ്രായേൽ മലിനമായുമിരിക്കുന്നു.
11 യെഹൂദയേ, ഞാൻ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
സ്ഥിതി മാറ്റുമ്പോൾ, നിനക്കും ഒരു കൊയ്ത്തു
വെച്ചിരിക്കുന്നു.
7 ഞാൻ യിസ്രായേലിന്നു ചികിത്സ ചെയ്യുമ്പോൾ,
എഫ്രയീമിന്റെ അകൃത്യവും ശമര്യയുടെ
ദുഷ്ടതയും വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു; അവർ
വ്യാജം പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അകത്തു കള്ളൻ
കടക്കുന്നു; പുറത്തു കവർച്ചക്കാരുടെ കൂട്ടം
കൊള്ളയിടുന്നു. 2 അവരുടെ ദുഷ്ടതയൊക്കെയും
ഞാൻ ഓർക്കുന്നു എന്നു അവർ മനസ്സിൽ
വിചാരിക്കുന്നില്ല; ഇപ്പോൾ അവരുടെ
സ്വന്തപ്രവർത്തികൾ അവരെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു;
അവ എന്റെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു. 3 അവർ
ദുഷ്ടതകൊണ്ടു രാജാവിനെയും ഭോഷ്കുകൊണ്ടു
പ്രഭുക്കന്മാരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. 4 അവർ
എല്ലാവരും വ്യഭിചാരികൾ ആകുന്നു; അപ്പക്കാരൻ
ചൂടുപിടിപ്പിക്കുന്ന അപ്പക്കൂടുപോലെ ഇരിക്കുന്നു;
മാവു കുഴെച്ചതുമുതൽ അതു പുളിക്കുവോളം
തീയെരിക്കാതിരിക്കും. 5 നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ
ദിവസത്തിൽ പ്രഭുക്കന്മാക്കു വീഞ്ഞിന്റെ
ഉഷ്ണത്താൽ ദീനം പിടിക്കുന്നു; അവൻ
പരിഹാസികളോടുകൂടെ കൈ നീട്ടുന്നു. 6 അവർ
പതിയിരിക്കുന്ന സമയത്തു തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ
അപ്പക്കൂടുപോലെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
അപ്പക്കാരൻ രാത്രി മുഴുവനും ഉറങ്ങുന്നു; രാവിലെ

അതു ജ്വലിക്കുന്ന തീപോലെ കത്തുന്നു. 7
അവരൊക്കെയും അപ്പക്കൂടുപോലെ
ചൂടുപിടിച്ചു, തങ്ങളുടെ ന്യായാധിപതിമാരെ
തിന്നുകളയുന്നു; അവരുടെ രാജാക്കന്മാർ
ഒക്കെയും വീണിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഇടയിൽ
എന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ആരുമില്ല. 8
എഫ്രയീം ജാതികളോടു ഇടകലന്നിരിക്കുന്നു;
എഫ്രയീം മറിച്ചിടാത്ത ദോശ ആകുന്നു. 9
അന്യജാതികൾ അവന്റെ ബലം തിന്നുകളഞ്ഞു
എങ്കിലും അവൻ അറിയുന്നില്ല; അവന്നു
അവിടവിടെ നരെച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അവൻ
അറിയുന്നില്ല. 10 യിസ്രായേലിന്റെ അഹംഭാവം
അവന്റെ മുഖത്തു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നിട്ടില്ല; ഇതിൽ ഒക്കെയും
അവനെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഇല്ല. 11 എഫ്രയീം
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പൊട്ടപ്രാവുപോലെ ആകുന്നു;
അവർ മിസ്രയീമിനെ വിളിക്കയും അശ്ശൂരിലേക്കു
പോകയും ചെയ്യുന്നു. 12 അവർ പോകുമ്പോൾ
ഞാൻ എന്റെ വല അവരുടെമേൽ വീശും; ഞാൻ
അവരെ ആകാശത്തിലെ പറവകളെപ്പോലെ താഴെ
വരുത്തും; അവരുടെ സഭയെ കേൾപ്പിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ അവരെ ശിക്ഷിക്കും. 13 അവർ എന്നെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോയതുകൊണ്ടു അവക്കു അയ്യോ കഷ്ടം;
അവർ എന്നോടു അതിക്രമം ചെയ്കകൊണ്ടു
അവക്കു നാശം; ഞാൻ അവരെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ
വിചാരിച്ചിട്ടും അവർ എന്നോടു ഭോഷ്കു
സംസാരിക്കുന്നു. 14 അവർ ഹൃദയപൂർവ്വം
എന്നോടു നിലവിളിക്കാതെ കിടക്കയിൽവെച്ചു

മുറയിടുന്നു; അവർ ധാന്യവും വീഞ്ഞും നിമിത്തം
ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു; അവർ എന്നോടു മത്സരിക്കുന്നു.
15 ഞാൻ അവരുടെ ഭുജങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു
ബലപ്പെടുത്തീട്ടും, അവർ എന്റെ നേരെ ദോഷം
നിരൂപിക്കുന്നു. 16 അവർ തിരിയുന്നു,
മേലോട്ടു അല്ലതാനും; അവർ വഞ്ചനയുള്ള
വില്ലുപോലെ ആകുന്നു; അവരുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ
നാവിന്റെ ക്രോധംനിമിത്തം വാളുകൊണ്ടു
വീഴും; അതു മിസ്രയീംദേശത്തു അവർക്കു
പരിഹാസഹേതുവായ്തീരും.

8 അവർ എന്റെ നിയമത്തെ ലംഘിച്ചു എന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു വിരോധമായി അതിക്രമം
ചെയ്തതുകൊണ്ടു കാഹളം വായിൽ
വെക്കുക; കഴുകനെപ്പോലെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിന്മേൽ ചാടിവീഴുക. 2 അവർ
എന്നോടു: ദൈവമേ, യിസ്രായേലാകുന്ന
ഞങ്ങൾ നിന്നെ അറിയുന്നു എന്നു
നിലവിളിക്കുന്നു. 3 യിസ്രായേൽ നന്മയായതിനെ
ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ശത്രു അവനെ
പിന്തുടരട്ടെ. 4 അവർ രാജാക്കന്മാരെ വാഴിച്ചു,
ഞാൻ മുഖാന്തരം അല്ലതാനും; ഞാൻ അറിയാതെ
പ്രഭുക്കന്മാരെ അവർ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ
ഛേദിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു വെള്ളികൊണ്ടും
പൊന്നുകൊണ്ടും തങ്ങൾക്കു വിഗ്രഹങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കി. 5 ശമര്യ്യയേ, നിന്റെ പശുക്കിടാവിനെ
അവൻ വെറുക്കുന്നു; എന്റെ കോപം അവരുടെ
നേരെ ജ്വലിക്കുന്നു; അവർക്കു കുറ്റമില്ലായ്മ
എത്രത്തോളം അസാദ്ധ്യമായിരിക്കും? 6
ഇതു യിസ്രായേലിന്റെ പണി തന്നേ; ഒരു

കൌശലപ്പണിക്കാരൻ അതിനെ ഉണ്ടാക്കി,
അതു ദൈവമല്ല; ശമൎയ്യയുടെ പശുക്കിടാവു
നുറുങ്ങിപ്പോകും. 7 അവർ കാറ്റു വിതെച്ചു,
ചുഴലിക്കാറ്റു കൊയ്യും; അതിന്നു തണ്ടില്ല,
ഞാറു മാവിനെ നല്കുകയുമില്ല; നല്കിയാലും
അന്യജാതികൾ അതിനെ വിഴുങ്ങിക്കളയും. 8
യിസ്രായേലിനെ വിഴുങ്ങിപ്പോയി; അവർ ഇപ്പോൾ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു
പാത്രംപോലെയിരിക്കുന്നു. 9 അവർ തനിച്ചു
നടക്കുന്ന കാട്ടുകഴുതപോലെ അശ്ശൂരിലേക്കു
പോയി; എഫ്രയീം ജാരന്മാരെ കൂലിക്കു
വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 10 അവർ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ജാരന്മാരെ കൂലിക്കു വാങ്ങിയാലും
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അവരെ കൂട്ടും; അവർ
പ്രഭുക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ ചുമടിൻകീഴിൽ
വേഗത്തിൽ വേദനപ്പെടും. 11 എഫ്രയീം
പാപപരിഹാരത്തിന്നായി അനേകം യാഗപീഠങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു, യാഗപീഠങ്ങൾ അവന്നു
പാപഹേതുവായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ
എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവന്നു പതിനായിരം
കല്പനയായി എഴുതിക്കൊടുത്താലും അവ
അപൂൎവ്വകാൎയ്യമായി എണ്ണപ്പെടുന്നു. 13 അവർ
എന്റെ അൎപ്പണയാഗങ്ങളെ അറുത്തു മാംസം
തിന്നുന്നു; എന്നാൽ യഹോവ അവയിൽ
പ്രസാദിക്കുന്നില്ല; ഇപ്പോൾ അവൻ അവരുടെ
അകൃത്യം ഓൎത്തു അവരുടെ പാപം സന്ദൎശിക്കും;
അവർ മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവരും. 14
യിസ്രായേൽ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയവനെ മറന്നു
മന്ദിരങ്ങളെ പണിതിരിക്കുന്നു; യെഹൂദാ ഉറപ്പുള്ള

പട്ടണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ
അവന്റെ പട്ടണങ്ങളിൽ തീ അയക്കും; അതു
അവയിലെ അരമനകളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും.
9 യിസ്രായേലേ, നീ നിന്റെ ദൈവത്തെ വിട്ടു
പരസംഗം ചെയ്തുനടക്കയും ധാന്യക്കളങ്ങളിൽ
ഒക്കെയും വേശ്യാസമ്മാനം ആഗ്രഹിക്കയും
ചെയ്തിരിക്കയാൽ നീ ശേഷം ജാതികളെപ്പോലെ
ഘോഷത്തോടെ സന്തോഷിക്കരുതു. 2
കളവും ചക്കും അവരെ പോഷിപ്പിക്കയില്ല,
പുതുവീഞ്ഞു അതിൽ ഇല്ലാതെയാകും. 3 അവർ
യഹോവയുടെ ദേശത്തു പാർക്കുകയില്ല; എഫ്രയീം
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയും അശ്ശൂരിൽവെച്ചു
മലിനമായതു തിന്നുകയും ചെയ്യും. 4 അവർ
യഹോവെക്കു വീഞ്ഞുപകർന്നു അർപ്പിക്കയില്ല;
അവരുടെ ഹനനയാഗങ്ങൾ അവന്നു
പ്രസാദമായിരിക്കയുമില്ല; അവരുടെ അപ്പം
അവർക്കു വിലാപത്തിന്റെ അപ്പംപോലെയിരിക്കും;
അതു തിന്നുന്നവനൊക്കെയും
അശുദ്ധനായിത്തീരും; അവരുടെ അപ്പം
വിശപ്പടക്കുവാൻ മാത്രം അവർക്കു ഉതകും;
അതു യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു
വരികയില്ല. 5 സഭായോഗദിവസത്തിലും
യഹോവയുടെ ഉത്സവദിവസത്തിലും നിങ്ങൾ
എന്തു ചെയ്യും? 6 അവർ നാശത്തിൽനിന്നു
ഒഴിഞ്ഞുപോയാൽ മിസ്രയീം അവരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കും;
മോഫ് അവരെ അടക്കംചെയ്യും; അവരുടെ
വെള്ളികൊണ്ടുള്ള മനോഹരസാധനങ്ങൾ
തൂവെക്കു അവകാശമാകും; മുള്ളുകൾ
അവരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകും. 7

സന്ദർശനകാലം വന്നിരിക്കുന്നു; പ്രതികാരദിവസം
അടുത്തിരിക്കുന്നു; നിന്റെ അകൃത്യബാഹുല്യവും
മഹാദ്വേഷവുംനിമിത്തം പ്രവാചകൻ ഭോഷനും
ആത്മപൂൎണ്ണൻ ഭ്രാന്തനും എന്നു യിസ്രായേൽ
അറിയും. 8 എഫ്രയീം എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നേരെ
പതിയിരിക്കുന്നു; പ്രവാചകന്നോ അവന്റെ
എല്ലാവഴികളിലും വേട്ടക്കാരന്റെ കണിയും
അവന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ പകയും
നേരിടും. 9 ഗിബെയയുടെ കാലത്തു എന്നപോലെ
അവർ വഷളത്വത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു;
അവൻ അവരുടെ അകൃത്യം ഓൎത്തു അവരുടെ
പാപം സന്ദർശിക്കും. 10 മരുഭൂമിയിൽ
മുന്തിരിപ്പഴംപോലെ ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ
കണ്ടെത്തി; അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ ആദ്യം
ഉണ്ടായ തലക്കനിപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെ കണ്ടു; ബാൽ-പെയോരിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവർ തങ്ങളെത്തന്നേ
ലജ്ജാബിംബത്തിന്നു ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ
ഇഷ്ടദേവനെപ്പോലെ മ്ലേച്ഛതയുള്ളവരായ്തീൎന്നു. 11
എഫ്രയീമിന്റെ മഹത്വം പ്രസവമോ ഗൎഭമോ
ഗൎഭോല്പാദനമോ ഒന്നും ഇല്ലാതാകുംവണ്ണം ഒരു
പക്ഷിയെപ്പോലെ പറന്നുപോകും. 12 അവർ
മക്കളെ വളൎത്തിയാലും ഞാൻ അവരെ ഒരുത്തനും
ശേഷിക്കാതവണ്ണം മക്കളില്ലാത്തവരാക്കും; ഞാൻ
അവരെ വിട്ടു മാറിപ്പോകുമ്പോൾ അവൎക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം! 13 ഞാൻ എഫ്രയീമിനെ സോർവരെ
കണ്ടെടത്തോളം അതു മനോഹരസ്ഥലത്തുള്ളോരു
നടുതല ആകുന്നു; എങ്കിലും എഫ്രയീം തന്റെ
മക്കളെ ഘാതകന്റെ അടുക്കൽ പുറത്തു

കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടിവരും. 14 യഹോവേ, അവക്കു
കൊടുക്കേണമേ; നീ എന്തുകൊടുക്കും?
അലസിപ്പോകുന്ന ഗർഭവും വരണ്ട മുലയും അവക്കു
കൊടുക്കേണമേ. 15 അവരുടെ ദുഷ്ടതയൊക്കെയും
ഗില്ഗാലിൽ സംഭവിച്ചു; അവിടെവെച്ചു അവർ
എനിക്കു വെറുപ്പായി; അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ
ദുഷ്ടതനിമിത്തം ഞാൻ ഇനി അവരെ
സ്നേഹിക്കാതെ എന്റെ ആലയത്തിൽനിന്നു
അവരെ നീക്കിക്കളയും; അവരുടെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരും മത്സരികൾ അത്രേ. 16
എഫ്രയീമിന്നു പുഴുക്കുത്തു പിടിച്ചു; അവരുടെ വേർ
ഉണങ്ങിപ്പോയി; അവർ ഫലം കായിക്കയില്ല; അവർ
പ്രസവിച്ചാലും ഞാൻ അവരുടെ ഇഷ്ടകരമായ
ഗർഭഫലത്തെ കൊന്നുകളയും. 17 അവർ എന്റെ
ദൈവത്തെ അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ
അവരെ തള്ളിക്കളയും; അവർ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ഉഴന്നു നടക്കേണ്ടിവരും.

10 യിസ്രായേൽ പടർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു മുന്തിരിവള്ളി
ആകുന്നു; അവൻ ഫലം കായിക്കുന്നു; തന്റെ
ഫലത്തിന്റെ ബഹുത്വത്തിന്നു തക്കവണ്ണം
അവൻ ബലിപീഠങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു; തന്റെ
ദേശത്തിന്റെ നന്മെക്കു തക്കവണ്ണം അവൻ
ഭംഗിയുള്ള വിഗ്രഹസ്തംഭങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. 2
അവരുടെ ഹൃദയം ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ
അവർ കുറ്റക്കാരായ്തീരും; അവൻ അവരുടെ
ബലിപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളകയും അവരുടെ
വിഗ്രഹസ്തംഭങ്ങളെ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 3
ഇപ്പോൾ അവൻ: നമുക്കു രാജാവില്ല;
നാം യഹോവയെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ;

രാജാവു നമുക്കുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യും?
എന്നുപറയും. 4 അവർ വ്യർത്ഥവാക്കുകൾ
സംസാരിച്ചു ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതിൽ കള്ളസ്സത്യം
ചെയ്യുന്നു; അതുകൊണ്ടു ന്യായവിധി
വയലിലെ ഉഴച്ചാലുകളിൽ നഞ്ചുചെടിപോലെ
മുളെച്ചുവരുന്നു. 5 ശമര്യ്യാ നിവാസികൾ ബേത്ത്-
ആവെനിലെ കാളക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ചു പേടിക്കുന്നു;
അതിലെ ജനം അതിനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നു;
അതിന്റെ പൂജാരികൾ അതിനെക്കുറിച്ചും
അതിന്റെ മഹത്വം അതിനെ വിട്ടുപോയതുകൊണ്ടു
അതിനെക്കുറിച്ചും വിറെക്കുന്നു. 6 അതിനെയും
യുദ്ധതല്പരനായ രാജാവിന്നു സമ്മാനമായി
അശ്ശൂരിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; എഫ്രയീം
ലജ്ജ പ്രാപിക്കും; യിസ്രായേൽ തന്റെ
ആലോചനയെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കും. 7
ശമര്യ്യയോ, അതിന്റെ രാജാവു വെള്ളത്തിലെ
ചുള്ളിപോലെ നശിച്ചുപോകും. 8 യിസ്രായേലിന്റെ
പാപമായിരിക്കുന്ന ആവെനിലെ പൂജാഗിരികൾ
നശിച്ചുപോകും; മുള്ളും പറക്കാരയും അവരുടെ
ബലിപീഠങ്ങളിന്മേൽ മുളെക്കും; അവർ മലകളോടു:
ഞങ്ങളുടെമേൽ വീഴുവിൻ എന്നും പറയും. 9
യിസ്രായേലേ, ഗിബെയയുടെ കാലംമുതൽ നീ
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ അവിടെത്തന്നേ
നില്ക്കുന്നു; ഗിബെയയിൽ നീതികെട്ടവരോടുള്ള
പട അവരെ എത്തിപ്പിടിച്ചില്ല; 10 ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവരെ ശിക്ഷിക്കും;
അവരെ അവരുടെ രണ്ടു അകൃത്യം നിമിത്തം
ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ ജാതികൾ അവരുടെ നേരെ
കൂടിവരും. 11 എഫ്രയീം മരുക്കമുള്ളതും ധാന്യം

മെതിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായ പശുക്കിടാവു
ആകുന്നു; ഞാൻ അതിന്റെ ഭംഗിയുള്ള കഴുത്തിൽ
നുകം വെക്കും; ഞാൻ എഫ്രയീമിനെ നുകത്തിൽ
പിണെക്കും; യെഹൂദാ ഉഴുകയും യാക്കോബ്
കട്ട ഉടെക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. 12
നീതിയിൽ വിതെപ്പിൻ; ദയെക്കൊത്തവണ്ണം
കൊയ്യുവിൻ; നിങ്ങളുടെ തരിശുനിലം ഉഴുവിൻ;
യഹോവ വന്നു നിങ്ങളുടെ മേൽ നീതി
വർഷിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അന്വേഷിപ്പാനുള്ള
കാലം ആകുന്നുവല്ലോ. 13 നിങ്ങൾ ദുഷ്ടത ഉഴുതു,
നീതികേടു കൊയ്തു, ഭോഷ്കിന്റെ ഫലം
തിന്നിരിക്കുന്നു; നീ നിന്റെ വഴിയിലും നിന്റെ
വീരന്മാരുടെ സംഘത്തിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
14 അതുകൊണ്ടു നിന്റെ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു
കലഹം ഉണ്ടാകും; യുദ്ധദിവസത്തിൽ ശൽമാൻ
ബേത്ത്-അർബ്ബേലിനെ നശിപ്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ
എല്ലാ കോട്ടകൾക്കും നാശം വരും; അവർ
അമ്മയെ മക്കളോടുകൂടെ തകർത്തുകളഞ്ഞുവല്ലോ.
15 അങ്ങനെ തന്നേ അവർ നിങ്ങളുടെ
മഹാദുഷ്ടതനിമിത്തം ബേഥേലിൽവെച്ചു
നിങ്ങൾക്കും ചെയ്യും; പുലർച്ചെക്കു
യിസ്രായേൽരാജാവു അശേഷം നശിച്ചുപോകും.

11 യിസ്രായേൽ ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ
അവനെ സ്നേഹിച്ചു; മിസ്രയീമിൽ നിന്നു ഞാൻ
എന്റെ മകനെ വിളിച്ചു. 2 അവരെ വിളിക്കുന്തോറും
അവർ വിട്ടകന്നുപോയി; ബാൽബിംബങ്ങൾക്കു
അവർ ബലികഴിച്ചു, വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ധൂപം കാട്ടി. 3
ഞാൻ എഫ്രയീമിനെ നടപ്പാൻ ശീലിപ്പിച്ചു; ഞാൻ
അവരെ എന്റെ ഭുജങ്ങളിൽ എടുത്തു; എങ്കിലും

ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കി എന്നു അവർ
അറിഞ്ഞില്ല. 4 മനുഷ്യപാശങ്ങൾകൊണ്ടു,
സ്നേഹബന്ധനങ്ങൾകൊണ്ടു തന്നേ, ഞാൻ
അവരെ വലിച്ചു; അവരുടെ താടിയെല്ലിന്മേലുള്ള
നുകം നീക്കിക്കളയുന്നവനെപ്പോലെ
ഞാൻ അവൎക്കു ആയിരുന്നു; ഞാൻ
അവൎക്കു തീൻ ഇട്ടുകൊടുത്തു. 5 അവൻ
മിസ്രയീംദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയില്ല; എന്നാൽ
മടങ്ങിവരുവാൻ അവൎക്കു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടു
അശ്ശൂൎയ്യൻ അവന്റെ രാജാവാകും. 6 അവരുടെ
ആലോചനനിമിത്തം വാൾ അവന്റെ
പട്ടണങ്ങളിന്മേൽ വീണു അവന്റെ ഓടാമ്പലുകളെ
നശിപ്പിച്ചു ഒടുക്കിക്കളയും. 7 എന്റെ ജനം എന്നെ
വിട്ടു പിന്തിരിവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അവരെ
മേലോട്ടു വിളിച്ചാലും ആരും നിവിൎന്നുനില്ക്കുന്നില്ല.
8 എഫ്രയീമേ, ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ
വിട്ടുകൊടുക്കും? യിസ്രായേലേ, ഞാൻ നിന്നെ
എങ്ങനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും? ഞാൻ നിന്നെ
എങ്ങനെ അദ്മയെപ്പോലെ ആക്കും? ഞാൻ
നിന്നെ എങ്ങനെ സെബോയിമിനെപ്പോലെ
ആക്കിത്തീൎക്കും? എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ
ഉള്ളിൽ മറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു; എന്റെ
അയ്യോഭാവം ഒക്കെയും ജ്വലിക്കുന്നു. 9 എന്റെ
ഉഗ്രകോപം ഞാൻ നടത്തുകയില്ല; ഞാൻ
എഫ്രയീമിനെ വീണ്ടും നശിപ്പിക്കയുമില്ല; ഞാൻ
മനുഷ്യനല്ല ദൈവം അത്രേ. നിന്റെ നടുവിൽ
പരിശുദ്ധൻ തന്നേ; ഞാൻ ക്രോധത്തോടെ
വരികയുമില്ല. 10 സിംഹംപോലെ ഗൎജ്ജിക്കുന്ന
യഹോവയുടെ പിന്നാലെ അവർ നടക്കും;

അവൻ ഗജ്ജിക്കുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു
മക്കൾ വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വരും. 11 അവർ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെയും
അശ്ശൂർദേശത്തുനിന്നു ഒരു പ്രാവിനെപ്പോലെയും
വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വരും; ഞാൻ അവരെ അവരുടെ
വീടുകളിൽ പാപ്പിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 12 എഫ്രയീം കപടംകൊണ്ടും
യിസ്രായേൽഗൃഹം വഞ്ചനകൊണ്ടും എന്നെ
ചുറ്റിക്കൊള്ളുന്നു; യെഹൂദയും, ദൈവത്തോടും
വിശ്വസ്തനായ പരിശുദ്ധനോടും ഇന്നും
അസ്ഥിരത കാണിക്കുന്നു.

12 എഫ്രയീം കാറ്റിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു കിഴക്കൻ
കാറ്റിനെ പിന്തുടരുന്നു; അവൻ ഇടവിടാതെ
ഭോഷ്കും ശൂന്യവും വദ്ധിപ്പിക്കുന്നു; അവർ
അശ്ശൂയ്യരോടു ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നു; മിസ്രയീമിലേക്കു
എണ്ണ കൊടുത്തയക്കുന്നു. 2 യഹോവെക്കു
യെഹൂദയോടും ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടു; അവൻ
യാക്കോബിനെ അവന്റെ നടപ്പിന്നു തക്കവണ്ണം
സന്ദശിക്കും; അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
തക്കവണ്ണം അവന്നു പകരം കൊടുക്കും. 3
അവൻ ഗഭത്തിൽവെച്ചു തന്റെ സഹോദരന്റെ
കുതികാൽ പിടിച്ചു; തന്റെ പുരുഷപ്രായത്തിൽ
ദൈവത്തോടു പൊരുതി. 4 അവൻ ദൂതനോടു
പൊരുതി ജയിച്ചു; അവൻ കരഞ്ഞു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ ബേഥേലിൽവെച്ചു അവനെ
കണ്ടെത്തി, അവിടെവെച്ചു അവൻ നമ്മോടു
സംസാരിച്ചു. 5 യഹോവ സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമാകുന്നു; യഹോവ എന്നു ആകുന്നു
അവന്റെ നാമം. 6 അതുകൊണ്ടു നീ നിന്റെ

ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി വരിക;
ദയയും ന്യായവും പ്രമാണിച്ചു, ഇടവിടാതെ നിന്റെ
ദൈവത്തിന്നായി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്ക. 7
അവൻ ഒരു കനാന്യനാകുന്നു; കള്ളത്തുലാസു
അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടു; പീഡിപ്പിപ്പാൻ അവൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 8 എന്നാൽ എഫ്രയീം: ഞാൻ
സമ്പന്നനായ്തീന്നു, എനിക്കു ധനം
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ സകല പ്രയത്നങ്ങളിലും
പാപമായ യാതൊരു അകൃത്യവും എന്നിൽ
കണ്ടെത്തുകയില്ല എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നു. 9
ഞാനോ മിസ്രയീംദേശംമുതൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയാകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ
ഉത്സവദിവസങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇനിയും
കൂടാരങ്ങളിൽ വസിക്കുമാറാക്കും. 10 ഞാൻ
പ്രവാചകന്മാരോടു സംസാരിച്ചു ദൎശനങ്ങളെ
വൎദ്ധിപ്പിച്ചു; പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം
സദൃശവാക്യങ്ങളെയും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 11
ഗിലെയാദ്യർ നീതികെട്ടവർ എങ്കിൽ അവർ
വ്യൎത്ഥരായ്തീരും; അവർ ഗില്ഗാലിൽ കാളകളെ
ബലികഴിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവരുടെ
ബലിപീഠങ്ങൾ വയലിലെ ഉഴച്ചാലുകളിൽ ഉള്ള
കൽകൂമ്പാരങ്ങൾപോലെ ആകും. 12 യാക്കോബ്
അരാം ദേശത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി; യിസ്രായേൽ
ഒരു ഭാൎയ്യക്കുവേണ്ടി സേവചെയ്തു, ഒരു
ഭാൎയ്യക്കുവേണ്ടി ആടുകളെ പാലിച്ചു. 13 യഹോവ
ഒരു പ്രവാചകൻമുഖാന്തരം യിസ്രായേലിനെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു, ഒരു
പ്രവാചകനാൽ അവൻ പാലിക്കപ്പെട്ടു. 14 എഫ്രയീം
അവനെ ഏറ്റവും കൈപ്പോടെ കോപിപ്പിച്ചു;

ആകയാൽ അവന്റെ കർത്താവു അവന്റെ രക്തത്തെ
അവന്റെമേൽ വെച്ചേക്കുകയും അവന്റെ നിന്ദെക്കു
തക്കവണ്ണം അവന്നു പകരം കൊടുക്കയും ചെയ്യും
13 എഫ്രയീം സംസാരിച്ചപ്പോൾ വിറയൽ ഉണ്ടായി;
അവൻ യിസ്രായേലിൽ മികെച്ചവനായിരുന്നു;
എന്നാൽ ബാൽമുഖാന്തരം കുറ്റം ചെയ്തപ്പോൾ
അവൻ മരിച്ചുപോയി. 2 ഇപ്പോഴോ, അവർ
അധികമധികം പാപം ചെയ്യുന്നു; അവർ
വെള്ളികൊണ്ടു ബിംബങ്ങളെയും
ബോധിച്ചതുപോലെ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി;
ഇവയൊക്കെയും കൌശലപ്പണിക്കാരുടെ
പണിയത്രേ; അവയോടു അവർ സംസാരിക്കുന്നു;
ബലികഴിക്കുന്ന മനുഷ്യർ കാളക്കിടാക്കളെ
ചുംബിക്കുന്നു. 3 അതുകൊണ്ടു അവർ
പ്രഭാതമേഘംപോലെയും കാലത്തെ
ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്ന മഞ്ഞുപോലെയും
കളത്തിൽനിന്നു കൊടുങ്കാറ്റു പറപ്പിക്കുന്ന
പതിർപോലെയും പുകക്കുഴലിൽനിന്നു പൊങ്ങുന്ന
പുകപോലെയും ഇരിക്കും. 4 ഞാനോ
മിസ്രയീംദേശംമുതൽ നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ആകുന്നു; എന്നെയല്ലാതെ വേറൊരു
ദൈവത്തെയും നീ അറിയുന്നില്ല; 5 ഞാനല്ലാതെ
ഒരു രക്ഷിതാവു ഇല്ലല്ലോ. ഞാൻ മരുഭൂമിയിൽ
ഏറ്റവും വരണ്ട ദേശത്തു തന്നേ നിന്നെ മേയിച്ചു.
6 അവക്കു മേച്ചൽ ഉള്ളതുപോലെ അവർ
മേഞ്ഞു തൃപ്തരായപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം
ഉയന്നു; അതുകൊണ്ടു അവർ എന്നെ
മറന്നുകളഞ്ഞു. 7 ആകയാൽ ഞാൻ അവക്കു ഒരു
സിംഹത്തെപ്പോലെ ഇരിക്കും; വഴിയരികെ

വള്ളിപ്പുലിയെപ്പോലെ ഞാൻ അവക്കായി
പതിയിരിക്കും; 8 കുട്ടികൾ പൊയ്പോയ
കരടിയെപ്പോലെ ഞാൻ അവരെ എതിരിട്ടു
അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നെയ്വല കീറിക്കളയും;
അവിടെവെച്ചു ഞാൻ അവരെ ഒരു സിംഹംപോലെ
തിന്നുകളയും; കാട്ടുമൃഗം അവരെ കടിച്ചുകീറും. 9
യിസ്രായേലേ, നിന്റെ സഹായമായിരിക്കുന്ന
എന്നോടു നീ മറുക്കുന്നതു നിന്റെ നാശം
ആകുന്നു. 10 നിന്റെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും നിന്നെ
രക്ഷിക്കാകുന്ന നിന്റെ രാജാവു ഇപ്പോൾ എവിടെ?
എനിക്കു ഒരു രാജാവിനെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും
തരേണം എന്നു നീ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ
ന്യായാധിപന്മാർ എവിടെ? 11 എന്റെ കോപത്തിൽ
ഞാൻ നിനക്കു ഒരു രാജാവിനെ തന്നു, എന്റെ
ക്രോധത്തിൽ ഞാൻ അവനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 12
എഫ്രയീമിന്റെ അകൃത്യം സംഗ്രഹിച്ചും അവന്റെ
പാപം സൂക്ഷിച്ചും വെച്ചിരിക്കുന്നു. 13 നോവുകിട്ടിയ
സ്ത്രീയുടെ വേദന അവന്നു ഉണ്ടാകും; അവൻ
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മകൻ; സമയമാകുമ്പോൾ അവൻ
ഗർഭദ്വാരത്തിങ്കൽ എത്തുന്നില്ല. 14 ഞാൻ
അവരെ പാതാളത്തിന്റെ അധീനത്തിൽനിന്നു
വീണ്ടെടുക്കും; മരണത്തിൽനിന്നു ഞാൻ അവരെ
വിടുവിക്കും; മരണമേ, നിന്റെ ബാധകൾ
എവിടെ? പാതാളമേ, നിന്റെ സംഹാരം എവിടെ?
എനിക്കു സഹതാപം തോന്നുകയില്ല. (Sheol
h7585) 15 അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
ഇടയിൽ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളവനായിരുന്നാലും ഒരു
കിഴക്കൻകാറ്റു വരും; അവന്റെ ഉറവു വറ്റി
കിണർ ഉണങ്ങിപ്പോകുവാൻ തക്കവണ്ണം

യഹോവയുടെ കാറ്റു മരുഭൂമിയിൽനിന്നു വരും;
അവൻ സകലമനോഹരവസ്തുക്കളുടെയും
നിക്ഷേപത്തെ കവന്നുകൊണ്ടുപോകും. 16 ശമര്യ്യാ
തന്റെ ദൈവത്തോടു മത്സരിച്ചതുകൊണ്ടു അവൾ
തന്റെ അകൃത്യം വഹിക്കേണ്ടിവരും; അവർ
വാൾകൊണ്ടു വീഴും; അവരുടെ ശിശുക്കളെ അവർ
തകൎത്തുകളയും; അവരുടെ ഗൎഭിണികളുടെ ഉദരം
പിളൎന്നുകളയും.

14 യിസ്രായേലേ, നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുക; നിന്റെ
അകൃത്യംനിമിത്തം അല്ലോ നീ വീണിരിക്കുന്നതു. 2
നിങ്ങൾ അനുതാപവാക്യങ്ങളോടുകൂടെ
യഹോവയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു
അവനോടു: സകല അകൃത്യത്തെയും ക്ഷമിച്ചു,
ഞങ്ങളെ കൃപയോടെ കൈക്കൊള്ളേണമേ;
എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അധരാൎപ്പണമായ
കാളകളെ അൎപ്പിക്കും; 3 അശ്ശൂർ ഞങ്ങളെ
രക്ഷിക്കയില്ല; ഞങ്ങൾ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി
ഓടുകയോ ഇനി ഞങ്ങളുടെ കൈവേലയോടു:
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ എന്നു പറകയോ
ചെയ്കയില്ല; അനാഥന്നു തിരുസന്നിധിയിൽ
കരുണ ലഭിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറവിൻ. 4
ഞാൻ അവരുടെ പിൻമാറ്റത്തെ ചികിത്സിച്ചു
സൌഖ്യമാക്കും; എന്റെ കോപം അവനെ
വിട്ടുമാറിയിരിക്കയാൽ ഞാൻ അവരെ
ഔദാൎയ്യമായി സ്നേഹിക്കും. 5 ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്നു മഞ്ഞുപോലെയിരിക്കും; അവൻ
താമരപോലെ പൂത്തു ലെബാനോൻ വനം പോലെ
വേരൂന്നും. 6 അവന്റെ കൊമ്പുകൾ പടരും;

അവന്റെ ഭംഗി ഒലിവുവൃക്ഷത്തിൻ ഭംഗിപോലെയും
അവന്റെ വാസന ലെബാനോന്റേതുപോലെയും
ഇരിക്കും. 7 അവന്റെ നിഴലിൽ പാർക്കുന്നവർ
വീണ്ടും ധാന്യം വിളയിക്കയും മുന്തിരിവള്ളിപോലെ
തളിർക്കയും ചെയ്യും; അതിന്റെ കീർത്തി
ലെബാനോനിലെ വീഞ്ഞിന്റേതുപോലെ ഇരിക്കും.
8 എഫ്രയീമേ, ഇനി എനിക്കും വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും
തമ്മിൽ എന്തു? ഞാൻ അവന്നു ഉത്തരം അരുളി
അവനെ കടാക്ഷിക്കും; ഞാൻ തഴെച്ചിരിക്കുന്ന
സരള വൃക്ഷംപോലെ ആകുന്നു. എങ്കൽ നിനക്കു
ഫലം കണ്ടുകിട്ടും. 9 ഇതു ഗ്രഹിപ്പാൻ തക്ക
ജ്ഞാനി ആർ? ഇതു അറിവാൻ തക്ക വിവേകി
ആർ? യഹോവയുടെ വഴികൾ ചൊവ്വുള്ളവയല്ലോ;
നീതിമാന്മാർ അവയിൽ നടക്കും; അതിക്രമക്കാരോ
അവയിൽ ഇടറിവീഴും.

യോവേൽ

1 പെഥൂവേലിന്റെ മകനായ യോവേലിന്നു
ഉണ്ടായ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 2
മൂപ്പന്മാരേ, ഇതുകേൾപ്പിൻ; ദേശത്തിലെ
സകലനിവാസികളുമായുള്ളോരേ,
ചെവിക്കൊൾവിൻ; നിങ്ങളുടെ കാലത്തോ
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തോ
ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 3 ഇതു നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മക്കളോടും നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
തങ്ങളുടെ മക്കളോടും അവരുടെ മക്കൾ
വരുവാനുള്ള തലമുറയോടും വിവരിച്ചുപറയേണം.
4 തുള്ളൻ ശേഷിപ്പിച്ചതു വെട്ടുക്കിളി തിന്നു;
വെട്ടുക്കിളി ശേഷിപ്പിച്ചതു വിട്ടിൽ തിന്നു;
വിട്ടിൽ ശേഷിപ്പിച്ചതു പച്ചപ്പുഴു തിന്നു. 5
മദ്യപന്മാരേ, ഉണർന്നു കരവിൻ; വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്ന
ഏവരുമായുള്ളോരേ, പുതുവീഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ
വായ്ക്കു അറ്റുപോയിരിക്കയാൽ മുറയിടുവിൻ. 6
ശക്തിയുള്ളതും സംഖ്യയില്ലാത്തതുമായോരു ജാതി
എന്റെ ദേശത്തിന്റെ നേരെ വന്നിരിക്കുന്നു;
അതിന്റെ പല്ലു സിംഹത്തിന്റെ പല്ലു; സിംഹിയുടെ
അണപ്പല്ലു അതിന്നുണ്ടു. 7 അതു എന്റെ
മുന്തിരിവള്ളിയെ ശൂന്യമാക്കി എന്റെ
അത്തിവൃക്ഷത്തെ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു; അതിനെ
മുഴുവനും തോലുരിച്ചു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു;
അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ വെളുത്തുപോയിരിക്കുന്നു.
8 യൌവനത്തിലെ ഭർത്താവിനെച്ചൊല്ലി
രട്ടുടുത്തിരിക്കുന്ന കന്യകയെപ്പോലെ വിലപിക്ക. 9
ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗവും യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽനിന്നു അറ്റുപോയിരിക്കുന്നു;

യഹോവയുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ
ദുഃഖിക്കുന്നു. 10 വയൽ ശൂന്യമായ്തീന്നു
ധാന്യം നശിച്ചും പുതുവീഞ്ഞു വറ്റിയും
എണ്ണ ക്ഷയിച്ചും പോയിരിക്കയാൽ ദേശം
ദുഃഖിക്കുന്നു. 11 കൃഷിക്കാരേ, ലജ്ജിപ്പിൻ;
മുന്തിരിത്തോട്ടക്കാരേ, കോതമ്പിനെയും
യവത്തെയും ചൊല്ലി മുറയിടുവിൻ; വയലിലെ
വിളവു നശിച്ചുപോയല്ലോ. 12 മുന്തിരിവള്ളി വാടി,
അത്തിവൃക്ഷം ഉണങ്ങി, മാതളം, ഈന്തപ്പന,
നാരകം മുതലായി പറമ്പിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളും
ഉണങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു; ആനന്ദം മനുഷ്യരെ വിട്ടു
മാഞ്ഞുപോയല്ലോ. 13 പുരോഹിതന്മാരേ,
രട്ടുടുത്തു വിലപിപ്പിൻ; യാഗപീഠത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരേ, മുറയിടുവിൻ; എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരേ, ഭോജനയാഗവും
പാനീയയാഗവും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിൽ മുടങ്ങിപ്പോയിരിക്കകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ വന്നു രട്ടുടുത്തു രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുവിൻ. 14
ഒരു ഉപവാസദിവസം നിയമിപ്പിൻ; സഭായോഗം
വിളിപ്പിൻ; മൂപ്പന്മാരെയും ദേശത്തിലെ
സകലനിവാസികളെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കൂട്ടിവരുത്തുവിൻ;
യഹോവയോടു നിലവിളിപ്പിൻ; 15 ആ ദിവസം
അയ്യോ കഷ്ടം! യഹോവയുടെ ദിവസം
അടുത്തിരിക്കുന്നു. അതു സർവ്വശക്തന്റെ
പക്കൽനിന്നു സംഹാരംപോലെ വരുന്നു. 16 നമ്മുടെ
കണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ആഹാരവും നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽനിന്നു സന്തോഷവും
ഉല്ലാസഘോഷവും അറ്റുപോയല്ലോ. 17 വിത്തു

കട്ടകളുടെ കീഴിൽ കിടന്നു കെട്ടുപോകുന്നു; ധാന്യം
കരിഞ്ഞുപോയിരിക്കയാൽ പാണ്ടികശാലകൾ
ശൂന്യമായി കളപ്പുരകൾ ഇടിഞ്ഞുപോകുന്നു. 18
മൃഗങ്ങൾ എത്ര ഞരങ്ങുന്നു; കന്നുകാലികൾ
മേച്ചൽ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു;
ആടുകൾ ദണ്ഡം അനുഭവിക്കുന്നു. 19 യഹോവേ,
നിന്നോടു ഞാൻ നിലവിളിക്കുന്നു; മരുഭൂമിയിലെ
പുല്പുറങ്ങൾ തീക്കും പറമ്പിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ
എല്ലാം ജ്വാലെക്കും ഇരയായിത്തീൎന്നുവല്ലോ. 20
നീർതോടുകൾ വറ്റിപ്പോകയും മരുഭൂമിയിലെ
പുല്പുറങ്ങൾ തീക്കു ഇരയായിത്തീരുകയും
ചെയ്തതുകൊണ്ടു വയലിലെ മൃഗങ്ങളും നിന്നെ
നോക്കി കിഴെക്കുന്നു.

2 സീയോനിൽ കാഹളം ഊതുവിൻ; എന്റെ
വിശുദ്ധപൎവ്വതത്തിൽ അയ്യംവിളിപ്പിൻ;
യഹോവയുടെ ദിവസം വരുന്നതുകൊണ്ടും അതു
അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ദേശത്തിലെ
സകലനിവാസികളും നടുങ്ങിപ്പോകട്ടെ. 2 ഇരുട്ടും
അന്ധകാരവുമുള്ളോരു ദിവസം; മേഘവും
കൂരിരുട്ടുമുള്ളോരു ദിവസം തന്നേ. പൎവ്വതങ്ങളിൽ
പരന്നിരിക്കുന്ന പ്രഭാതംപോലെ പെരുപ്പവും
ബലവുമുള്ളോരു ജാതി; അങ്ങനെയുള്ളതു പണ്ടു
ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഇനിമേലാൽ തലമുറതലമുറയായുള്ള
ആണ്ടുകളോളം ഉണ്ടാകയുമില്ല. 3 അവരുടെ
മുമ്പിൽ തീ കത്തുന്നു; അവരുടെ പിമ്പിൽ ജ്വാല
ദഹിപ്പിക്കുന്നു; അവരുടെ മുമ്പിൽ ദേശം
ഏദെൻതോട്ടം പോലെയാകുന്നു; അവരുടെ
പിറകിലോ ശൂന്യമായുള്ള മരുഭൂമി; അവരുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു യാതൊന്നും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 4

അവരുടെ രൂപം കുതിരകളുടെ രൂപംപോലെ;
അവർ കുതിരച്ചേവകരെപ്പോലെ ഓടുന്നു. 5 അവർ
പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ രഥങ്ങളുടെ മുഴക്കംപോലെ
കുതിച്ചുചാടുന്നു; അഗ്നിജ്വാല താളടിയെ
ദഹിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദംപോലെയും പടെക്കു
നിരന്നുനില്ക്കുന്ന ശക്തിയുള്ള പടജ്ജനം
പോലെയും തന്നേ. 6 അവരുടെ മുമ്പിൽ
ജാതികൾ നടുങ്ങുന്നു; സകലമുഖങ്ങളും
വിളറിപ്പോകുന്നു; 7 അവർ വീരന്മാരെപ്പോലെ
ഓടുന്നു; യോദ്ധാക്കളെപ്പോലെ മതിൽ കയറുന്നു;
അവർ പാത വിട്ടുമാറാതെ താന്താന്റെ വഴിയിൽ
നടക്കുന്നു. 8 അവർ തമ്മിൽ തിക്കാതെ
താന്താന്റെ പാതയിൽ നേരെ നടക്കുന്നു; അവർ
മുറിവേല്ക്കാതെ ആയുധങ്ങളുടെ ഇടയിൽകൂടി
ചാടുന്നു. 9 അവർ പട്ടണത്തിൽ ചാടിക്കടക്കുന്നു;
മതിലിന്മേൽ ഓടുന്നു; വീടുകളിന്മേൽ കയറുന്നു;
കള്ളനെപ്പോലെ കിളിവാതിലുകളിൽകൂടി
കടക്കുന്നു. 10 അവരുടെ മുമ്പിൽ ഭൂമി
കുലുങ്ങുന്നു; ആകാശം നടുങ്ങുന്നു; സൂര്യ്യനും
ചന്ദ്രനും ഇരുണ്ടുപോകുന്നു; നക്ഷത്രങ്ങൾ
പ്രകാശം നല്കാതിരിക്കുന്നു. 11 യഹോവ
തന്റെ സൈന്യത്തിൻ മുമ്പിൽ മേഘനാദം
കേൾപ്പിക്കുന്നു; അവന്റെ പാളയം അത്യന്തം
വലുതും അവന്റെ വചനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ
ശക്തിയുള്ളവനും തന്നേ; യഹോവയുടെ
ദിവസം വലുതും അതിഭയങ്കരവുമാകുന്നു;
അതു സഹിക്കാകുന്നവൻ ആർ? 12
എന്നാൽ ഇപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങൾ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും ഉപവാസത്തോടും

കരച്ചലോടും വിലാപത്തോടുംകൂടെ എങ്കലേക്കു
തിരിവിൻ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
13 വസ്ത്രങ്ങളെയല്ല ഹൃദയങ്ങളെ തന്നേ
കീറി നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
അടുക്കലേക്കു തിരിവിൻ; അവൻ കൃപയും
കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയുമുള്ളവനല്ലോ;
അവൻ അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിക്കും. 14
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ വീണ്ടും
അനുതപിച്ചു തനിക്കു ഭോജനയാഗവും
പാനീയയാഗവുമായുള്ളോരു അനുഗ്രഹം
വെച്ചേക്കയില്ലയോ? ആർക്കറിയാം? 15
സീയോനിൽ കാഹളം ഊതുവിൻ; ഒരു ഉപവാസം
നിയമിപ്പിൻ; സഭായോഗം വിളിപ്പിൻ! 16 ജനത്തെ
കൂട്ടിവരുത്തുവിൻ; സഭയെ വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ;
മൂപ്പന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തുവിൻ; പൈതങ്ങളെയും
മുലകുടിക്കുന്നവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവിൻ;
മണവാളൻ മണവറയും മണവാട്ടി ഉള്ളറയും
വിട്ടു പുറത്തു വരട്ടെ. 17 യഹോവയുടെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ
പൂമുഖത്തിന്റെയും യാഗപീഠത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു: യഹോവേ, നിന്റെ ജനത്തോടു
ക്ഷമിക്കേണമേ; ജാതികൾ അവരുടെ മേൽ
വാഴുവാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ അവകാശത്തെ
നിന്ദെക്കു ഏല്പിക്കരുതേ; അവരുടെ ദൈവം
എവിടെയെന്നു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
പറയുന്നതെന്തിന്നു? എന്നിങ്ങനെ പറയട്ടെ. 18
അങ്ങനെ യഹോവ തന്റെ ദേശത്തിന്നു വേണ്ടി
തീക്ഷ്ണത കാണിച്ചു തന്റെ ജനത്തെ ആദരിച്ചു. 19
യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്നു ഉത്തരം അരുളിയതു:

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ധാന്യവും വീഞ്ഞും എണ്ണയും
നല്കും; നിങ്ങൾ അതിനാൽ തൃപ്തി പ്രാപിക്കും;
ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
നിന്ദയാക്കുകയുമില്ല. 20 വടക്കുനിന്നുള്ള
ശത്രുവിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ദൂരത്താക്കി വരണ്ടതും ശൂന്യവുമായോരു
ദേശത്തേക്കു നീക്കി, അവന്റെ മുൻപടയെ
കിഴക്കെ കടലിലും അവന്റെ പിൻപടയെ
പടിഞ്ഞാറെ കടലിലും ഇട്ടുകളയും; അവൻ വമ്പു
കാട്ടിയിരിക്കകൊണ്ടു അവന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധം
പൊങ്ങുകയും നാറ്റം കയറുകയും ചെയ്യും. 21
ദേശമേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഘോഷിച്ചുല്ലസിച്ചു
സന്തോഷിക്ക; യഹോവ വൻകാര്യങ്ങളെ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 22 വയലിലേ മൃഗങ്ങളേ,
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; മരുഭൂമിയിലെ പുല്പുറങ്ങൾ
പച്ചവെക്കുന്നു; വൃക്ഷം ഫലം കായ്ക്കുന്നു;
അത്തിവൃക്ഷവും മുന്തിരിവള്ളിയും
അനുഭവപുഷ്ടി നല്കുന്നു. 23 സീയോൻ മക്കളേ,
ഘോഷിച്ചുല്ലസിച്ചു നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ! അവൻ തക്ക
അളവായി നിങ്ങൾക്കു മുൻമഴ തരുന്നു;
അവൻ മുമ്പേപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കു മുൻമഴയും
പിൻമഴയുമായ വർഷം പെയ്യിച്ചുതരുന്നു. 24
അങ്ങനെ കളപ്പുരകൾ ധാന്യംകൊണ്ടു നിറയും;
ചക്കുകൾ വീഞ്ഞും എണ്ണയും കൊണ്ടു കവിയും.
25 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അയച്ചിരിക്കുന്ന
എന്റെ മഹാസൈന്യമായ വെട്ടുക്കിളിയും
വിട്ടിലും തുള്ളനും പച്ചപ്പുഴുവും തിന്നുകളഞ്ഞ
സംവത്സരങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു

പകരം നല്കും. 26 നിങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം തിന്നു
തൃപ്തരായി, നിങ്ങളോടു അത്ഭുതമായി
പ്രവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കും; എന്റെ
ജനം ഒരുനാളും ലജ്ജിച്ചുപോകയുമില്ല. 27 ഞാൻ
യിസ്രായേലിന്റെ നടുവിൽ ഉണ്ടു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ, മറ്റൊരുത്തനുമില്ല
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും; എന്റെ ജനം ഒരു
നാളും ലജ്ജിച്ചുപോകയുമില്ല. 28 അതിന്റെ
ശേഷമോ, ഞാൻ സകലജഡത്തിന്മേലും
എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും; നിങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ
വൃദ്ധന്മാർ സ്വപ്നങ്ങളെ കാണും; നിങ്ങളുടെ
യൌവനക്കാർ ദൎശനങ്ങളെ ദൎശിക്കും. 29
ദാസന്മാരുടെമേലും ദാസിമാരുടെമേലും കൂടെ
ഞാൻ ആ നാളുകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ
പകരും. 30 ഞാൻ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും
അത്ഭുതങ്ങളെ കാണിക്കും: രക്തവും തീയും
പുകത്തൂണും തന്നേ. 31 യഹോവയുടെ വലുതും
ഭയങ്കരവുമായുള്ള ദിവസം വരുംമുമ്പെ
സൂൎയ്യൻ ഇരുളായും ചന്ദ്രൻ രക്തമായും
മാറിപ്പോകും. 32 എന്നാൽ യഹോവയുടെ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും;
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
സീയോൻപൎവ്വതത്തിലും യെരൂശലേമിലും ഒരു
രക്ഷിതഗണവും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ യഹോവ വിളിപ്പാനുള്ളവരും ഉണ്ടാകും.

3 ഞാൻ യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും
സ്ഥിതി മാറ്റുവാനുള്ള നാളുകളിലും കാലത്തിലും 2

ഞാൻ സകലജാതികളെയും കൂട്ടി
യഹോശാഫാത്ത് താഴ്വരയിൽ ചെല്ലുമാറാക്കുകയും
എന്റെ ജനം നിമിത്തവും എന്റെ അവകാശമായ
യിസ്രായേൽനിമിത്തവും അവരോടു
വ്യവഹരിക്കയും ചെയ്യും; അവർ അവരെ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിതറിച്ചു എന്റെ ദേശത്തെ
വിഭാഗിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 3 അവർ എന്റെ
ജനത്തിന്നു ചീട്ടിട്ടു ഒരു ബാലനെ ഒരു വേശ്യക്കു
വേണ്ടി കൊടുക്കയും ഒരു ബാലയെ വിറ്റു
വീഞ്ഞുകുടിക്കയും ചെയ്തു. 4 സോരും സീദോനും
സകലഫെലിസ്ത്യ പ്രദേശങ്ങളുമായുള്ളോവേ,
നിങ്ങൾക്കു എന്നോടു എന്തു കാര്യം? നിങ്ങളോടു
ചെയ്തതിന്നു നിങ്ങൾ എനിക്കു പകരം
ചെയ്യുമോ? അല്ല, നിങ്ങൾ എന്നോടു വല്ലതും
ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ വേഗമായും ശീഘ്രമായും
നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി നിങ്ങളുടെ തലമേൽ തന്നേ
വരുത്തും. 5 നിങ്ങൾ എന്റെ വെള്ളിയും പൊന്നും
എടുത്തു എന്റെ അതിമനോഹരവസ്തുക്കൾ
നിങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 6
യെഹൂദ്യരെയും യെരൂശലേമ്യരെയും അവരുടെ
അതിരുകളിൽനിന്നു ദൂരത്തു അകറ്റുവാൻ
തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ അവരെ യവനന്മാക്കു
വിറ്റുകളഞ്ഞു. 7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവരെ
വിറ്റുകളഞ്ഞിടത്തുനിന്നു ഞാൻ അവരെ
ഉണർത്തുകയും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി നിങ്ങളുടെ
തലമേൽ തന്നേ വരുത്തുകയും ചെയ്യും. 8 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
യെഹൂദ്യക്കു വിറ്റുകളയും; അവർ അവരെ
ദൂരത്തുള്ള ജാതിയായ ശെബായക്കു വിറ്റുകളയും;

യഹോവ അതു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 9
ഇതു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ വിളിച്ചുപറവിൻ!
വിശുദ്ധയുദ്ധത്തിന്നു ഒരുങ്ങിക്കൊൾവിൻ!
വീരന്മാരെ ഉദ്യോഗിപ്പിപ്പിൻ! സകലയോദ്ധാക്കളും
അടുത്തുവന്നു പുറപ്പെടട്ടെ. 10 നിങ്ങളുടെ
കൊഴുക്കളെ വാളുകളായും വാക്കത്തികളെ
കുന്തങ്ങളായും അടിപ്പിൻ! ദുർബ്ബലൻ
തന്നെത്താൻ വീരനായി മതിക്കട്ടെ. 11 ചുറ്റുമുള്ള
സകലജാതികളുമായുള്ളോരേ, ബദ്ധപ്പെട്ടു
വന്നുകൂടുവിൻ! യഹോവേ, അവിടേക്കു നിന്റെ
വീരന്മാരെ ഇറങ്ങുമാറാക്കേണമേ. 12 ജാതികൾ
ഉണർന്നു യഹോശാഫാത്ത് താഴ്വരയിലേക്കു
പുറപ്പെടട്ടെ. അവിടെ ഞാൻ ചുറ്റുമുള്ള
സകലജാതികളെയും ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇരിക്കും. 13 അരിവാൾ ഇടുവിൻ; കൊയ്ത്തിന്നു
വിളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; വന്നു ചവിട്ടുവിൻ;
ചക്കു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; തൊട്ടികൾ
കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ദുഷ്ടത വലുതല്ലോ.
14 വിധിയുടെ താഴ്വരയിൽ അസംഖ്യസമൂഹങ്ങളെ
കാണുന്നു; വിധിയുടെ താഴ്വരയിൽ യഹോവയുടെ
ദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 15 സൂര്യനും
ചന്ദ്രനും ഇരുണ്ടുപോകും; നക്ഷത്രങ്ങൾ
പ്രകാശം നല്കുകയുമില്ല. 16 യഹോവ
സീയോനിൽനിന്നു ഗർജ്ജിച്ചു, യെരൂശലേമിൽനിന്നു
തന്റെ നാദം കേൾപ്പിക്കും; ആകാശവും
ഭൂമിയും കുലുങ്ങിപ്പോകും; എന്നാൽ
യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്നു ശരണവും
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു ദുർഗ്ഗവും ആയിരിക്കും. 17
അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതമായ

സീയോനിൽ വസിക്കുന്നവനായി നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും. യെരൂശലേം വിശുദ്ധമായിരിക്കും;
അന്യജാതിക്കാർ ഇനി അതിൽകൂടി കടക്കയുമില്ല.
18 അന്നാളിൽ പർവ്വതങ്ങൾ പുതുവീഞ്ഞു
പൊഴിക്കും; കുന്നുകൾ പാൽ ഒഴുക്കും;
യെഹൂദയിലെ എല്ലാതോടുകളും വെള്ളം
ഒഴുക്കും; യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽനിന്നു
ഒരു ഉറവു പുറപ്പെട്ടു ശിത്തീംതാഴ്വരയെ
നനെക്കും. 19 യെഹൂദാദേശത്തുവെച്ചു
കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരിഞ്ഞു
അവരോടു ചെയ്ത സാഹസംഹേതുവായി
മിസ്രയീം ശൂന്യമായ്തീരുകയും എദോം
നിർജ്ജനമരുഭൂമിയായി ഭവിക്കയും ചെയ്യും. 20
യെഹൂദെക്കോ സദാകാലത്തേക്കും
യെരൂശലേമിന്നു തലമുറതലമുറയോളവും
നിവാസികളുണ്ടാകും. 21 ഞാൻ പോക്കീട്ടില്ലാത്ത
അവരുടെ രക്തപാതകം ഞാൻ പോക്കും; യഹോവ
സീയോനിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ആമോസ്

1 തെക്കോവയിലെ ഇടയന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ
ആമോസ് യെഹൂദാരാജാവായ ഉസ്സീയാവിന്റെ
കാലത്തും യിസ്രായേൽരാജാവായ യോവാശിന്റെ
മകനായ യൊരോബെയാമിന്റെ കാലത്തും
ഭൂകമ്പത്തിന്നു രണ്ടു സംവത്സരം മുമ്പെ
യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു ദർശിച്ച വചനങ്ങൾ. 2
അവൻ പറഞ്ഞതോ: യഹോവ സീയോനിൽനിന്നു
ഗർജ്ജിച്ചു, യെരൂശലേമിൽനിന്നു തന്റെ നാദം
കേൾപ്പിക്കും. അപ്പോൾ ഇടയന്മാരുടെ
മേച്ചല്പുറങ്ങൾ ദുഃഖിക്കും; കർമ്മേലിന്റെ കൊടുമുടി
വാടിപ്പോകും. 3 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ദമ്മേശെക്കിന്റെ മൂന്നോ നാലോ
അതിക്രമംനിമിത്തം, അവർ ഗിലെയാദിനെ
ഇരിമ്പുമെതിവണ്ടികൊണ്ടു മെതിച്ചിരിക്കയാൽ
തന്നേ, ഞാൻ ശിക്ഷ മടക്കിക്കളകയില്ല. 4 ഞാൻ
ഹസായേൽഗൃഹത്തിൽ ഒരു തീ അയക്കും; അതു
ബെൻഹദദിന്റെ അരമനകളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 5
ഞാൻ ദമ്മേശെക്കിന്റെ ഓടാമ്പൽ തകർത്തു,
ആവെൻതാഴ്വരയിൽനിന്നു നിവാസിയെയും
ഏദെൻഗൃഹത്തിൽനിന്നു ചെങ്കോൽ
പിടിക്കുന്നവനെയും ഛേദിച്ചുകളയും; അരാമ്യർ
ബദ്ധന്മാരായി കീറിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഗസ്സയുടെ
മൂന്നോ നാലോ അതിക്രമംനിമിത്തം, അവർ
എദോമിന്നു ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ബദ്ധന്മാരെ
ആസകലം കൊണ്ടുപോയിരിക്കയാൽ, ഞാൻ
ശിക്ഷ മടക്കിക്കളകയില്ല. 7 ഞാൻ ഗസ്സയുടെ

മതിലിന്നകത്തു ഒരു തീ അയക്കും; അതു
അതിന്റെ അരമനകളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 8
ഞാൻ അസ്തോദിൽനിന്നു നിവാസിയെയും
അസ്കെലോനിൽനിന്നു ചെങ്കോൽ
പിടിക്കുന്നവനെയും ഛേദിച്ചുകളയും; എന്റെ കൈ
എക്രോന്റെ നേരെ തിരിക്കും; ഫെലിസ്ത്യരിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവർ നശിച്ചുപോകും എന്നു
യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
9 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
സോരിന്റെ മൂന്നോ നാലോ അതിക്രമംനിമിത്തം,
അവർ സഹോദരസഖ്യത ഓർക്കാതെ
ബദ്ധന്മാരെ ആസകലം എദോമിന്നു
ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കയാൽ, ഞാൻ ശിക്ഷ
മടക്കിക്കളകയില്ല. 10 ഞാൻ സോരിന്റെ
മതിലിന്നകത്തു ഒരു തീ അയക്കും; അതു അതിന്റെ
അരമനകളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 11 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എദോമിന്റെ മൂന്നോ
നാലോ അതിക്രമംനിമിത്തം, അവൻ തന്റെ
സഹോദരനെ വാളോടുകൂടെ പിന്തുടന്നു, തന്റെ
കോപം സദാകാലം കടിച്ചുകീറുവാൻ തക്കവണ്ണം
സഹതാപം വിട്ടുകളകയും ദ്വേഷ്യം സദാകാലം
വെച്ചുകൊൾകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ, ഞാൻ
ശിക്ഷ മടക്കിക്കളകയില്ല. 12 ഞാൻ തേമാനിൽ ഒരു
തീ അയക്കും; അതു ബൊസ്രയിലെ അരമനകളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 13 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അമ്മോന്യരുടെ മൂന്നോ നാലോ
അതിക്രമം നിമിത്തം, അവർ തങ്ങളുടെ അതിർ
വിസ്താരമാക്കേണ്ടതിന്നു ഗിലെയാദിലെ
ഗർഭിണികളെ പിളർന്നുകളഞ്ഞിരിക്കയാൽ, ഞാൻ

ശിക്ഷ മടക്കിക്കളകയില്ല. 14 ഞാൻ രബ്ബയുടെ
മതിലിന്നകത്തു ഒരു തീ കത്തിക്കും; അതു
യുദ്ധദിവസത്തിലെ ആർപ്പോടും പിശറുള്ള നാളിലെ
കൊടുങ്കാറ്റോടുംകൂടെ അതിലെ അരമനകളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 15 അവരുടെ രാജാവു
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും; അവനും
അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും ഒരുപോലെ തന്നേ എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

2 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
മോവാബിന്റെ മൂന്നോ നാലോ അതിക്രമംനിമിത്തം,
അവൻ എദോംരാജാവിന്റെ അസ്ഥികളെ ചുട്ടു
കുമ്മായമാക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കയാൽ തന്നെ, ഞാൻ
ശിക്ഷ മടക്കിക്കളകയില്ല. 2 ഞാൻ മോവാബിൽ
ഒരു തീ അയക്കും; അതു കെരീയോത്തിന്റെ
അരമനകളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും; മോവാബ്
കലഹത്തോടും ആർപ്പോടും കാഹളനാദത്തോടും
കൂടെ മരിക്കും. 3 ഞാൻ ന്യായാധിപതിയെ
അതിന്റെ നടുവിൽനിന്നു ഛേദിച്ചു, അതിന്റെ
സകലപ്രഭുക്കന്മാരെയും അവനോടുകൂടെ കൊല്ലും
എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 4 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യെഹൂദയുടെ
മൂന്നോ നാലോ അതിക്രമംനിമിത്തം, അവർ
യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ നിരസിക്കയും
അവന്റെ ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിക്കാതെയിരിക്കയും
അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ പിന്തുടന്നുപോന്ന
അവരുടെ വ്യാജമൂർത്തികൾ അവരെ
തെറ്റിനടക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ
തന്നേ, ഞാൻ ശിക്ഷ മടക്കിക്കളകയില്ല.
5 ഞാൻ യെഹൂദയിൽ ഒരു തീ അയക്കും;

അതു യെരൂശലേമിലെ അരമനകളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 6 യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേലിന്റെ മൂന്നോ നാലോ
അതിക്രമം നിമിത്തം, അവർ നീതിമാനെ
പണത്തിന്നും ദരിദ്രനെ ഒരുകൂട്ടു ചെരിപ്പിന്നും
വിറ്റുകളഞ്ഞിരിക്കയാൽ തന്നേ, ഞാൻ ശിക്ഷ
മടക്കിക്കളകയില്ല. 7 അവർ എളിയവരുടെ
തലയിൽ മൺപൊടി കാണ്മാൻ കാംക്ഷിക്കയും
സാധുക്കളുടെ വഴി മറിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു:
എന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ
തക്കവണ്ണം ഒരു പുരുഷനും അവന്റെ അപ്പനും ഒരേ
യുവതിയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു. 8 അവർ ഏതു
ബലിപീഠത്തിന്നരികത്തും പണയം വാങ്ങിയ
വസ്ത്രം വിരിച്ചു കിടന്നുറങ്ങുകയും പിഴ
അടെച്ചവരുടെ വീഞ്ഞു തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തിൽവെച്ചു കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 9
ഞാനോ അമോര്യനെ അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; അവന്റെ ഉയരം
ദേവദാരുക്കളുടെ ഉയരംപോലെയായിരുന്നു;
അവൻ കരുവേലകങ്ങൾപോലെ
ശക്തിയുള്ളവനുമായിരുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ
മീതെ അവന്റെ ഫലവും താഴെ അവന്റെ
വേരും നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 10 ഞാൻ നിങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു,
അമോര്യന്റെ ദേശത്തെ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളെ നാല്പതു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിൽകൂടി
നടത്തി. 11 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ ചിലരെ
പ്രവാചകന്മാരായും നിങ്ങളുടെ യൌവനക്കാരിൽ
ചിലരെ വ്രതസ്ഥന്മാരായും എഴുന്നേല്പിച്ചു;

അങ്ങനെ തന്നേ അല്ലയോ, യിസ്രായേൽമക്കളേ,
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ വ്രതസ്ഥന്മാൎക്കു വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ
കൊടുക്കയും പ്രവാചകന്മാരോടു: പ്രവചിക്കരുതു
എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. 13 കറ്റ കയറ്റിയ വണ്ടി
അമൎത്തുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നിങ്ങൾ
ഇരിക്കുന്നിടത്തു അമൎത്തിക്കളയും. 14 അങ്ങനെ
വേഗവാന്മാൎക്കു ശരണം നശിക്കും; ബലവാന്റെ
ശക്തി നിലനില്ക്കയില്ല; വീരൻ തന്റെ ജീവനെ
രക്ഷിക്കയില്ല; 15 വില്ലാളി ഉറെച്ചുനില്ക്കയില്ല;
ശീഘ്രഗാമി തന്നെത്താൻ വിടുവിക്കയില്ല, കുതിര
കയറി ഓടുന്നവൻ തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കയുമില്ല.
16 വീരന്മാരിൽ ധൈൎയ്യമേറിയവൻ അന്നാളിൽ
നഗ്നനായി ഓടിപ്പോകും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

3 യിസ്രായേൽമക്കളേ, നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും
ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച
സൎവ്വവംശത്തെക്കുറിച്ചും യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ വചനം കേൾപ്പിൻ! 2
ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളിലുംവെച്ചു ഞാൻ
നിങ്ങളെ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അകൃത്യങ്ങളൊക്കെയും നിങ്ങളിൽ സന്ദൎശിക്കും. 3
രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ ഒത്തിട്ടല്ലാതെ ഒരുമിച്ചു
നടക്കുമോ? ഇരയില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ
സിംഹം കാട്ടിൽ അലറുമോ? 4 ഒന്നിനെയും
പിടിച്ചിട്ടല്ലാതെ ബാലസിംഹം ഗുഹയിൽനിന്നു ഒച്ച
പുറപ്പെടുവിക്കുമോ? 5 കുടുക്കില്ലാതിരിക്കെ പക്ഷി
നിലത്തെ കണിയിൽ അകപ്പെടുമോ? ഒന്നും

പിടിപെടാതെ കണി നിലത്തുനിന്നു പൊങ്ങുമോ?
6 നഗരത്തിൽ കാഹളം ഊതുമ്പോൾ ജനം
പേടിക്കാതിരിക്കുമോ? യഹോവ വരുത്തീട്ടല്ലാതെ
നഗരത്തിൽ അനത്ഥം ഭവിക്കുമോ? 7
യഹോവയായ കത്താവു പ്രവാചകന്മാരായ തന്റെ
ദാസന്മാക്കു തന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്താതെ
ഒരു കാൎയ്യവും ചെയ്കയില്ല. 8 സിംഹം
ഗൎജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു; ആർ ഭയപ്പെടാതിരിക്കും?
യഹോവയായ കത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
ആർ പ്രവചിക്കാതിരിക്കും? 9
ശമൎയ്യാപൎവ്വതങ്ങളിൽ വന്നുകൂടി അതിന്റെ
നടുവിലുള്ള മഹാകലഹങ്ങളെയും അതിന്റെ
മദ്ധ്യേയുള്ള പീഡനങ്ങളെയും നോക്കുവിൻ
എന്നു അസ്തോദിലെ അരമനകളിന്മേലും
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ അരമനകളിന്മേലും
ഘോഷിച്ചുപറവിൻ! 10 തങ്ങളുടെ
അരമനകളിൽ അന്യായവും സാഹസവും
സംഗ്രഹിച്ചുവെക്കുന്നവർ ന്യായം പ്രവത്തിപ്പാൻ
അറിയുന്നില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 11
അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കത്താവു
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ദേശത്തിന്നു
ചുറ്റും ഒരു വൈരി ഉണ്ടാകും; അവൻ നിന്റെ
ഉറപ്പു നിങ്കൽനിന്നു താഴ്ത്തിക്കളയും; നിന്റെ
അരമനകൾ കൊള്ളയായിതീരും. 12 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഒരു ഇടയൻ രണ്ടു
കാലോ ഒരു കാതോ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു
വലിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെ ശമൎയ്യയിൽ
കിടക്കയുടെ കോണിലും പട്ടുമെത്തമേലും
ഇരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽമക്കൾ വിടുവിക്കപ്പെടും.

13 നിങ്ങൾ കേട്ടു യാക്കോബ് ഗൃഹത്തോടു
സാക്ഷീകരിപ്പിൻ എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 14 ഞാൻ യിസ്രായേലിന്റെ
അതിക്രമങ്ങൾനിമിത്തം അവനെ സന്ദർശിക്കുന്ന
നാളിൽ ബലിപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ മുറിഞ്ഞു
നിലത്തു വീഴുവാന്തക്കവണ്ണം ഞാൻ ബേഥേലിലെ
ബലിപീഠങ്ങളെയും സന്ദർശിക്കും. 15 ഞാൻ
ഹേമന്തഗൃഹവും ഗ്രീഷ്മഗൃഹവും ഒരുപോലെ
തകർത്തുകളയും; ദന്തഭവനങ്ങൾ നശിച്ചുപോകും;
പലവീടുകളും മുടിഞ്ഞുപോകും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

4 എളിയവരെ പീഡിപ്പിക്കയും ദരിദ്രന്മാരെ
തകർക്കുകയും തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരോടു:
കൊണ്ടുവരുവിൻ; ഞങ്ങൾ കുടിക്കട്ടെ എന്നു
പറകയും ചെയ്യുന്ന ശമര്യാപർവ്വതത്തിലെ
ബാശാന്യപശുക്കളേ, ഈ വചനം കേൾപ്പിൻ. 2
ഞാൻ നിങ്ങളെ കൊളുത്തുകൊണ്ടും
നിങ്ങളുടെ സന്തതിയെ ചൂണ്ടൽകൊണ്ടും
പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്ന കാലം നിങ്ങൾക്കു
വരും എന്നു യഹോവയായ കർത്താവു തന്റെ
വിശുദ്ധിയെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3
അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തി നേരെ മുമ്പോട്ടു
മതിൽ പിളർപ്പുകളിൽകൂടി പുറത്തുചെല്ലുകയും
രിമ്മോനെ എറിഞ്ഞുകളകയും ചെയ്യും
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 4
ബേഥേലിൽചെന്നു അതിക്രമം ചെയ്‌വിൻ;
ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു അതിക്രമം വർദ്ധിപ്പിപ്പിൻ;
രാവിലെതോറും നിങ്ങളുടെ ഹനനയാഗങ്ങളെയും

മൂന്നാംനാൾതോറും നിങ്ങളുടെ ദശാംശങ്ങളെയും
കൊണ്ടുചെല്ലുവിൻ. 5 പുളിച്ചമാവുകൊണ്ടുള്ള
സ്തോത്ര യാഗം അപ്പിപ്പിൻ; സ്വമേധാപ്പിതങ്ങളെ
ഘോഷിച്ചു പ്രസിദ്ധമാക്കുവിൻ; അങ്ങനെ
അല്ലോ, യിസ്രായേൽമക്കളേ, നിങ്ങൾക്കു
ഇഷ്ടമായിരിക്കുന്നതു എന്നു യഹോവയായ
കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 6 നിങ്ങളുടെ
എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പല്ലിന്റെ
വെടിപ്പും എല്ലായിടങ്ങളിലും അപ്പത്തിന്റെ
കുറവും വരുത്തീട്ടും നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 7
കൊയ്ത്തിന്നു ഇനി മൂന്നു മാസമുള്ളപ്പോൾ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മഴ മുടക്കിക്കളഞ്ഞു;
ഞാൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ മഴ പെയ്യിക്കയും
മറ്റെ പട്ടണത്തിൽ മഴ പെയ്യിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്തു; ഒരു കണ്ടത്തിൽ മഴ പെയ്തു; മഴ
പെയ്യാത്ത മറ്റെ കണ്ടം വരണ്ടുപോയി. 8
രണ്ടുമൂന്നു പട്ടണം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ ഒരു
പട്ടണത്തിലേക്കു ഉഴന്നുചെന്നു, ദാഹം
തീന്നില്ലതാനും; എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
9 ഞാൻ നിങ്ങളെ വെൺകതിർകൊണ്ടും
വിഷമഞ്ഞുകൊണ്ടും ശിക്ഷിച്ചു; നിങ്ങളുടെ
തോട്ടങ്ങളെയും മുന്തിരിപ്പറമ്പുകളെയും
അത്തിവൃക്ഷങ്ങളെയും ഒലിവുമരങ്ങളെയും
പലപ്പോഴും തുള്ളൻ തിന്നുകളഞ്ഞു; എന്നിട്ടും
നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 10 മിസ്രയീമിൽ
എന്നപ്പോലെ ഞാൻ മഹാമാരി നിങ്ങളടെ ഇടയിൽ

അയച്ചു നിങ്ങളുടെ യൌവനക്കാരെ വാൾകൊണ്ടു
കൊന്നു നിങ്ങളുടെ കുതിരകളെ പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി; നിങ്ങളുടെ പാളയങ്ങളിലെ നാറ്റം
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മൂക്കിൽ കയറുമാറാക്കി;
എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞില്ല
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 11 ദൈവം
സൊദോമിനെയും ഗൊമോരയെയും ഉന്മൂലനാശം
ചെയ്തതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഒരു ഉന്മൂലനാശം വരുത്തി, നിങ്ങൾ
കത്തുന്ന തീയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട
ഒരു കൊള്ളിപോലെ ആയിരുന്നു; എന്നിട്ടും
നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12 അതുകൊണ്ടു
യിസ്രായേലേ, ഞാൻ ഇങ്ങനെ നിന്നോടു ചെയ്യും;
യിസ്രായേലേ, ഞാൻ ഇതു നിന്നോടു ചെയ്‍വാൻ
പോകുന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ ദൈവത്തെ
എതിരേല്പാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊൾക. 13 പൎവ്വതങ്ങളെ
നിൎമ്മിക്കയും കാറ്റിനെ സൃഷ്ടിക്കയും മനുഷ്യനോടു
അവന്റെ നിരൂപണം ഇന്നതെന്നു അറിയിക്കയും
പ്രഭാതത്തെ അന്ധകാരമാക്കുകയും ഭൂമിയുടെ
ഉന്നതികളിന്മേൽ നടകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന
ഒരുത്തനുണ്ടു; സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവ എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം.

5 യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വിലാപംചൊല്ലുന്ന ഈ വചനം കേൾപ്പിൻ!
2 യിസ്രായേൽകന്യക വീണിരിക്കുന്നു; ഇനി
എഴുന്നേല്ക്കയും ഇല്ല; അവൾ നിലത്തോടു
പറ്റിക്കിടക്കുന്നു; അവളെ നിവിർക്കുവാൻ
ആരുമില്ല. 3 യഹോവയായ കൎത്താവു ഇപ്രകാരം

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിൽ
ആയിരം പേരുമായി പുറപ്പെട്ട പട്ടണത്തിൽ
നൂറുപേർ മാത്രം ശേഷിക്കും; നൂറു പേരുമായി
പുറപ്പെട്ടതിന്നു പത്തുപേർ മാത്രം ശേഷിക്കും. 4
യഹോവ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്നെ അന്വേഷിപ്പിൻ. 5 ബേഥേലിനെ
അന്വേഷിക്കരുതു; ഗില്ഗാലിലേക്കു ചെല്ലരുതു;
ബേർ-ശേബയിലേക്കു കടക്കയുമരുതു;
ഗില്ഗാൽ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും;
ബേഥേൽ നാസ്തിയായി ഭവിക്കും. 6
നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവയെ
അന്വേഷിപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ബേഥേലിൽ
ആർക്കും കെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു
തീപോലെ യോസേഫ്ഗൃഹത്തിന്മേൽ ചാടി
അതിനെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 7 ന്യായത്തെ
കാഞ്ഞിരം ആക്കിത്തീർക്കുകയും നീതിയെ
നിലത്തു തള്ളിയിട്ടുകളകയും ചെയ്യുന്നവരേ, 8
കാർത്തികയെയും മകയിരത്തെയും സൃഷ്ടിക്കയും
അന്ധതമസ്സിനെ പ്രഭാതമാക്കി മാറ്റുകയും
പകലിനെ രാത്രിയാക്കി ഇരുട്ടുകയും സമുദ്രത്തിലെ
വെള്ളത്തെ വിളിച്ചു ഭൂതലത്തിൽ പകരുകയും
ചെയ്യുന്നവനെ അന്വേഷിപ്പിൻ; യഹോവ
എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം. 9 അവൻ കോട്ടെക്കു
നാശം വരുവാൻ തക്കവണ്ണം ബലവാന്റെ മേൽ
നാശം മിന്നിക്കുന്നു. 10 ഗോപുരത്തിങ്കൽ ന്യായം
വിധിക്കുന്നവനെ അവർ ദ്വേഷിക്കയും പരമാർത്ഥം
സംസാരിക്കുന്നവനെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 11
അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ എളിയവനെ ചവിട്ടിക്കളകയും

അവനോടു കോഴയായി ധാന്യം വാങ്ങുകയും
ചെയ്യുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ വെട്ടുകല്ലുകൊണ്ടു വീടു
പണിയും; അതിൽ പാർക്കയില്ലതാനും; നിങ്ങൾ
മനോഹരമായ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും;
അവയിലെ വീഞ്ഞു കുടിക്കയില്ലതാനും; 12
നീതിമാനെ ക്ലേശിപ്പിച്ചു കൈക്കൂലി വാങ്ങുകയും
ഗോപുരത്തിങ്കൽ ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായം
മറിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നവരേ, നിങ്ങളുടെ
അതിക്രമങ്ങൾ അനവധിയും നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങൾ കഠിനവും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
13 അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാൻ ഈ കാലത്തു
മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു; ഇതു ദുഷ്കാലമല്ലോ; 14
നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു തിന്മയല്ല
നന്മ തന്നേ അന്വേഷിപ്പിൻ; അപ്പോൾ
നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും.
15 നിങ്ങൾ തിന്മ ദ്വേഷിച്ചു നന്മ ഇച്ഛിച്ചു
ഗോപുരത്തിങ്കൽ ന്യായം നിലനിർത്തുവിൻ;
പക്ഷേ സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
യോസേഫിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു കൃപ
കാണിക്കും. 16 അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്ന കർത്താവു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; സകല വീഥികളിലും വിലാപം
ഉണ്ടാകും; എല്ലാ തെരുക്കളിലും അവർ:
അയ്യോ, അയ്യോ എന്നു പറയും; അവർ
കൃഷിക്കാരെ ദുഃഖിപ്പാനും പ്രലാപജ്ഞന്മാരെ
വിലാപിപ്പാനും വിളിക്കും. 17 ഞാൻ നിന്റെ
നടുവിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടു എല്ലാ
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലും വിലാപമുണ്ടാകും എന്നു

യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 18 യഹോവയുടെ
ദിവസത്തിന്നായി വാഞ്ഛിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! യഹോവയുടെ ദിവസംകൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഗുണം! അതു വെളിച്ചമല്ല
ഇരുട്ടത്രേ. 19 അതു ഒരുത്തൻ സിംഹത്തിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയിട്ടു കരടി അവന്നു
എതിപ്പെടുകയോ വീട്ടിൽ ചെന്നു കൈവെച്ചു
ചുമരോടു ചാരീട്ടു സപ്പം അവനെ കടിക്കയോ
ചെയ്യുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. 20 യഹോവയുടെ
ദിവസം വെളിച്ചമല്ല, ഇരുൾ തന്നെയല്ലോ; ഒട്ടും
പ്രകാശമില്ലാതെ അന്ധതമസ്സു തന്നേ. 21 നിങ്ങളുടെ
മത്സരങ്ങളെ ഞാൻ ദ്വേഷിച്ചു നിരസിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ സഭായോഗങ്ങളിൽ എനിക്കു
പ്രസാദമില്ല. 22 നിങ്ങൾ എനിക്കു ഹോമയാഗങ്ങളും
ഭോജനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചാലും ഞാൻ
പ്രസാദിക്കയില്ല; തടിച്ച മൃഗങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള
നിങ്ങളുടെ സമാധാനയാഗങ്ങളെ ഞാൻ
കടാക്ഷിക്കയില്ല. 23 നിന്റെ പാട്ടുകളുടെ
സ്വരം എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കുക; നിന്റെ
വീണാനാദം ഞാൻ കേൾക്കയില്ല. 24 എന്നാൽ
ന്യായം വെള്ളംപോലെയും നീതി വറ്റാത്ത
തോടുപോലെയും കവിഞ്ഞൊഴുകട്ടെ. 25
യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ
എനിക്കു നാല്പതു സംവത്സരം ഹനനയാഗങ്ങളും
ഭോജനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചുവോ? 26
നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹങ്ങളായി
നിങ്ങളുടെ നക്ഷത്രദേവനായ കീയൂനെയും
നിങ്ങളുടെ രാജാവായ സിക്കൂത്തിനെയും
നിങ്ങൾ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകേണ്ടിവരും.

27 ഞാൻ നിങ്ങളെ ദമ്മേശെക്കിന്നു അപ്പുറം
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകുമാറാക്കും എന്നു
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവം എന്നാകുന്നു അവന്റെ നാമം.

6 സീയോനിൽ സ്വൈരികളായി ശമര്യ്യാപർവ്വതത്തിൽ
നിർഭയരായി ജാതികളിൽ പ്രധാനമായതിൽ
ശ്രേഷ്ഠന്മാരായി യിസ്രായേൽഗൃഹം വന്നു
ചേരുന്നവരായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം. 2 നിങ്ങൾ കല്നെക്കു ചെന്നു നോക്കുവിൻ;
അവിടെ നിന്നു മഹതിയായ ഹമാത്തിലേക്കു
പോകുവിൻ; ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഗത്തിലേക്കു
ചെല്ലുവിൻ; അവ ഈ രാജ്യങ്ങളെക്കാൾ
നല്ലവയോ? അവയുടെ ദേശം നിങ്ങളുടെ
ദേശത്തെക്കാൾ വിസ്താരമുള്ളതോ? 3 നിങ്ങൾ
ദുർദ്ദിവസം അകറ്റിവെക്കുകയും സാഹസത്തിന്റെ
ഇരിപ്പിടം അടുപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 4 നിങ്ങൾ
ആനക്കൊമ്പു കൊണ്ടുള്ള കട്ടിലുകളിന്മേൽ
ചാരിയിരിക്കയും നിങ്ങളുടെ ശയ്യകളിന്മേൽ
നിവിർന്നു കിടക്കയും ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽനിന്നു
കുഞ്ഞാടുകളെയും തൊഴുത്തിൽനിന്നു
പശുക്കിടാക്കളെയും തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. 5
നിങ്ങൾ വീണാനാദത്തോടെ വ്യർത്ഥസംഗീതം
ചെയ്തു ദാവീദ് എന്നപോലെ വാദിത്രങ്ങളെ
ഉണ്ടാക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ കലശങ്ങളിൽ വീഞ്ഞു
കുടിക്കയും വിശേഷതൈലം പൂശുകയും
ചെയ്യുന്നു; യോസേഫിന്റെ കേടിനെക്കുറിച്ചു
വ്യസനിക്കുന്നില്ലതാനും. 7 അതുകൊണ്ടു
അവർ ഇപ്പോൾ പ്രവാസികളിൽ മുമ്പരായി
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകും; നിവിർന്നു

കിടക്കുന്നവരുടെ മദ്യപാനഘോഷം തീന്നുപോകും.
8 യഹോവയായ കത്താവു തന്നെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു: ഞാൻ
യാക്കോബിന്റെ ഗവ്വത്തെ വെറുത്തു അവന്റെ
അരമനകളെ ദ്വേഷിക്കുന്നു; ഞാൻ പട്ടണവും
അതിലുള്ളതൊക്കെയും ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും; 9 ഒരു
വീട്ടിൽ പത്തു പുരുഷന്മാർ ശേഷിച്ചിരുന്നാലും
അവർ മരിക്കും; 10 ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചാർച്ചക്കാരൻ,
അവനെ ദഹിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവൻ തന്നേ, അവന്റെ
അസ്ഥികളെ വീട്ടിൽനിന്നു നീക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അവൻ
വീട്ടിന്റെ അകത്തെ മൂലയിൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു:
നിന്റെ അടുക്കൽ ഇനി വല്ലവരും ഉണ്ടോ? എന്നു
ചോദിക്കുന്നതിന്നു അവൻ: ആരുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അവൻ: യഹോവയുടെ നാമത്തെ
കീത്തിച്ചുകൂടായ്കയാൽ നീ മിണ്ടാതിരിക്ക എന്നു
പറയും. 11 യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടു വലിയ വീടു
ഇടിഞ്ഞും ചെറിയ വീടു പിളന്നും തകന്നുപോകും.
12 കുതിര പാറമേൽ ഓടുമോ? അവിടെ കാളയെ
പൂട്ടു ഉഴുമോ? എന്നാൽ നിങ്ങൾ ന്യായത്തെ
നഞ്ചായും നീതിഫലത്തെ കാഞ്ഞിരമായും
മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങൾ മിത്ഥ്യാവസ്തുവിൽ
സന്തോഷിച്ചുംകൊണ്ടു: സ്വന്തശക്തിയാൽ
ഞങ്ങൾ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു
പറയുന്നു. 14 എന്നാൽ യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ നേരെ ഒരു ജാതിയെ എഴുന്നേല്പിക്കും;
അവർ ഹമാത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനംമുതൽ
അരാബയിലെ തോടുവരെ നിങ്ങളെ ഞെരുക്കും

എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

7 യഹോവയായ കർത്താവു എനിക്കു കാണിച്ചു
തന്നതെന്തെന്നാൽ: പുല്ലു രണ്ടാമതു മുളെച്ചു
തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ വിട്ടിലുകളെ നിർമ്മിച്ചു:
അതു രാജാവിന്റെ വക പുല്ലു അരിഞ്ഞ ശേഷം
മുളെച്ച രണ്ടാമത്തെ പുല്ലു ആയിരുന്നു. 2 എന്നാൽ
അവ ദേശത്തിലെ സസ്യം തിന്നുതീർന്നപ്പോൾ
ഞാൻ: യഹോവയായ കർത്താവേ, ക്ഷമിക്കേണമേ;
യാക്കോബ് എങ്ങനെ നിവിർന്നുനില്ക്കും?
അവൻ ചെറിയവനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 3
യഹോവ അതിനെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു;
അതു സംഭവിക്കയില്ല എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തു. 4 യഹോവയായ കർത്താവു
എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നതെന്തെന്നാൽ:
യഹോവയായ കർത്താവു തീയാൽ വ്യവഹരിപ്പാൻ
അതിനെ വിളിച്ചു; അതു വലിയ ആഴിയെ
വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു യഹോവയുടെ ഓഹരിയെയും
തിന്നുകളവാൻ ഭാവിച്ചു. 5 അപ്പോൾ ഞാൻ:
യഹോവയായ കർത്താവേ, മതിയാക്കേണമേ;
യാക്കോബ് എങ്ങനെ നിവിർന്നുനില്ക്കും?
അവൻ ചെറിയവനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
യഹോവ അതിനെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു;
അതു സംഭവിക്കയില്ല എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തു. 7 അവൻ എനിക്കു
കാണിച്ചുതന്നതെന്തെന്നാൽ: കർത്താവു
കയ്യിൽ തൂക്കുകട്ട പിടിച്ചുകൊണ്ടു തൂക്കുകട്ട
തൂക്കിയുണ്ടാക്കിയോരു മതിലിന്മേൽ നിന്നു. 8
യഹോവ എന്നോടു: ആമോസേ, നീ എന്തു

കാണുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ഒരു തൂക്കുകട്ട
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതിന്നു കർത്താവു: ഞാൻ
എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ നടുവിൽ ഒരു
തൂക്കുകട്ട പിടിക്കും; ഞാൻ ഇനി അവരെ
ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല; 9 യിസ്ഹാക്കിന്റെ
പൂജാഗിരികൾ പാഴും യിസ്രായേലിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരങ്ങൾ ശൂന്യവുമായ്തീരും; ഞാൻ
യൊരോബെയാംഗൃഹത്തോടു വാളുമായി
എതിർത്തുനില്ക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 10
എന്നാൽ ബേഥേലിലെ പുരോഹിതനായ
അമസ്യാവു യിസ്രായേൽരാജാവായ
യൊരോബെയാമിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു:
ആമോസ് യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ
നിനക്കു വിരോധമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കുന്നു;
അവന്റെ വാക്കു ഒക്കെയും സഹിപ്പാൻ
ദേശത്തിന്നു കഴിവില്ല. 11 യൊരോബെയാം
വാൾകൊണ്ടു മരിക്കും; യിസ്രായേൽ സ്വദേശം
വിട്ടു പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും
എന്നിങ്ങനെ ആമോസ് പറയുന്നു എന്നു പറയിച്ചു.
12 എന്നാൽ ആമോസിനോടു അമസ്യാവു:
എടോ ദർശകാ, യെഹൂദാദേശത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പൊയ്ക്കൊൾക; അവിടെ പ്രവചിച്ചു
അഹോവൃത്തി കഴിച്ചുകൊൾക. 13 ബേഥേലിലോ
ഇനി പ്രവചിക്കരുതു; അതു രാജാവിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരവും രാജധാനിയുമല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 അതിന്നു ആമോസ് അമസ്യാവോടു:
ഞാൻ പ്രവാചകനല്ല, പ്രവാചകശിഷ്യനുമല്ല,
ഇടയനും കാട്ടത്തിപ്പഴം പെറുക്കുന്നവനും അത്രേ.
15 ഞാൻ ആടുകളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ

യഹോവ എന്നെ പിടിച്ചു: നീ ചെന്നു എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിനോടു പ്രവചിക്ക എന്നു
യഹോവ എന്നോടു കല്പിച്ചു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 16 ആകയാൽ നീ യഹോവയുടെ
വചനം കേൾക്ക: യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു
പ്രവചിക്കരുതു; യിസ്ഹാക്ഗ്രഹത്തിന്നു
നിന്റെ വചനം പൊഴിക്കരുതു എന്നു നീ
പറയുന്നുവല്ലോ. 17 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ ഭാൎയ്യ
നഗരത്തിൽ വേശ്യയാകും; നിന്റെ പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും വാൾകൊണ്ടു വീഴും; നിന്റെ ദേശം
അളവു നൂൽകൊണ്ടു വിഭാഗിക്കപ്പെടും;
നീയോ ഒരു അശുദ്ധദേശത്തുവെച്ചു മരിക്കും;
യിസ്രായേൽ സ്വദേശം വിട്ടു പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകേണ്ടിവരും.

8 യഹോവയായ കൎത്താവു എനിക്കു ഒരു കൊട്ട
പഴുത്ത പഴം കാണിച്ചുതന്നു. 2 ആമോസേ, നീ
എന്തു കാണുന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു:
ഒരു കൊട്ട പഴുത്തപഴം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.
യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു പഴുപ്പു വന്നിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ ഇനി അവരെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല. 3
അന്നാളിൽ മന്ദിരത്തിലെ ഗീതങ്ങൾ
മുറവിളിയാകും എന്നു യഹോവയായ കൎത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. ശവം അനവധി! എല്ലാടത്തും
അവയെ എറിഞ്ഞുകളയും; മിണ്ടരുതു. 4
ഞങ്ങൾ ഏഫയെ കുറെച്ചു ശേക്കേലിനെ
വലുതാക്കി കള്ളത്തുലാസ്സുകൊണ്ടു വഞ്ചന
പ്രവൎത്തിച്ചു എളിയവരെ പണത്തിന്നും ദരിദ്രന്മാരെ

ഒരു കൂട്ടു ചെരിപ്പിന്നും മേടിക്കേണ്ടതിന്നും
കോതമ്പിന്റെ പതിർ വില്ക്കേണ്ടതിന്നും
5 ധാന്യവ്യാപാരം ചെയ്വാൻ തക്കവണ്ണം
അമാവാസിയും കോതമ്പുപീടിക തുറന്നുവെപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ശബ്ബത്തും എപ്പോൾ കഴിഞ്ഞുപോകും
എന്നു പറഞ്ഞു, 6 ദരിദ്രന്മാരെ വിഴുങ്ങുവാനും
ദേശത്തിലെ സാധുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കുവാനും
പോകുന്നവരേ, ഇതു കേൾപ്പിൻ. 7 ഞാൻ
അവരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ യാതൊന്നും ഒരുനാളും
മറക്കയില്ല എന്നു യഹോവ യാക്കോബിന്റെ
മഹിമയെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 8
അതുനിമിത്തം ഭൂമി നടുങ്ങുകയും അതിൽ
പാക്കുന്ന ഏവനും ഭ്രമിച്ചുപോകയും
ചെയ്കയില്ലയോ? അതു മുഴുവനും നീലനദിപോലെ
പൊങ്ങും; മിസ്രയീമിലെ നദിപോലെ
പൊങ്ങുകയും താഴുകയും ചെയ്യും. 9 അന്നാളിൽ
ഞാൻ ഉച്ചെക്കു സൂൎയ്യനെ അസ്തമിപ്പിക്കയും
പട്ടാപ്പകൽ ഭൂമിയെ ഇരുട്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. 10
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഉത്സവങ്ങളെ ദുഃഖമായും
നിങ്ങളുടെ ഗീതങ്ങളെ വിലാപമായും മാറ്റും;
ഞാൻ ഏതു അരയിലും രട്ടും ഏതു തലയിലും
കഷണ്ടിയും വരുത്തും; ഞാൻ അതിനെ ഒരു
ഏകജാതനെക്കുറിച്ചുള്ള വിലാപംപോലെയും
അതിന്റെ അവസാനത്തെ കൈപ്പുള്ള
ദിവസംപോലെയും ആക്കും എന്നു യഹോവയായ
കൎത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 11 അപ്പത്തിന്നായുള്ള
വിശപ്പല്ല വെള്ളത്തിന്നായുള്ള ദാഹവുമല്ല,
യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കേണ്ടതിന്നുള്ള
വിശപ്പുതന്നേ ഞാൻ ദേശത്തേക്കു അയക്കുന്ന

നാളുകൾ വരുന്നു എന്നു യഹോവയായ
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 12 അന്നു അവർ
സമുദ്രംമുതൽ സമുദ്രംവരെയും വടക്കുമുതൽ
കിഴക്കുവരെയും ഉഴന്നുചെന്നു യഹോവയുടെ
വചനം അന്വേഷിച്ചു അലഞ്ഞുനടക്കും;
കണ്ടുകിട്ടുകയില്ലതാനും. 13 അന്നാളിൽ
സൌന്ദര്യമുള്ള കന്യകമാരും യൌവനക്കാരും
ദാഹംകൊണ്ടു ബോധംകെട്ടുവീഴും. 14 ദാനേ,
നിന്റെ ദൈവത്താണ, ബേർ-ശേബാമാർഗ്ഗത്താണ
എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു ശമര്യയുടെ
അകൃത്യത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവർ വീഴും;
ഇനി എഴുന്നേല്ക്കയുമില്ല.

9 യഹോവ യാഗപീഠത്തിന്നു മീതെ
നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: ഉത്തരങ്ങൾ
കുലുങ്ങുമാറു നീ പോതികയെ അടിക്ക;
അവ എല്ലാവരുടെയും തലമേൽ വീഴുവാൻ
തക്കവണ്ണം തകർത്തുകളക; അവരുടെ സന്തതിയെ
ഞാൻ വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലും; അവരിൽ
ആരും ഓടിപ്പോകയില്ല. അവരിൽ ആരും
വഴുതിപ്പോകയുമില്ല. 2 അവർ പാതാളത്തിൽ
തുരന്നുകടന്നാലും അവിടെനിന്നു എന്റെ കൈ
അവരെ പിടിക്കും; അവർ ആകാശത്തിലേക്കു
കയറിപ്പോയാലും അവിടെനിന്നു ഞാൻ അവരെ
ഇറക്കും. (Sheol h7585) 3 അവർ കർമ്മേലിന്റെ
കൊടുമുടിയിൽ ഒളിച്ചിരുന്നാലും ഞാൻ അവരെ
തിരഞ്ഞു അവിടെനിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരും;
അവർ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു സമുദ്രത്തിന്റെ
അടിയിൽ മറഞ്ഞിരുന്നാലും ഞാൻ അവിടെ

സപ്പത്തോടു കല്പിച്ചിട്ടു അതു അവരെ കടിക്കും. 4
അവർ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോയാലും ഞാൻ അവിടെ വാളിനോടു കല്പിച്ചിട്ടു
അതു അവരെ കൊല്ലും. നന്മെക്കായിട്ടല്ല
തിന്മെക്കായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ അവരുടെ മേൽ
ദൃഷ്ടിവെക്കും. 5 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
കത്താവു ദേശത്തെ തൊടുന്നു; അതു
ഉരുകിപ്പോകുന്നു; അതിൽ പാക്കുന്നവർ ഒക്കെയും
വിലപിക്കും; അതു മുഴുവനും നീലനദിപോലെ
പൊങ്ങുകയും മിസ്രയീമിലെ നദിപോലെ
താഴുകയും ചെയ്യും. 6 അവൻ ആകാശത്തിൽ
തന്റെ മാളികമുറികളെ പണിയുകയും ഭൂമിയിൽ
തന്റെ കമാനത്തിന്നു അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും
സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തെ വിളിച്ചു ഭൂതലത്തിൽ
പകരുകയും ചെയ്യുന്നു; യഹോവ എന്നാകുന്നു
അവന്റെ നാമം. 7 യിസ്രായേൽമക്കളേ നിങ്ങൾ
എനിക്കു കൂശ്യരെപ്പോലെ അല്ലയോ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ
യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നും
ഫെലിസ്ത്യരെ കഫ്തോരിൽനിന്നും അരാമ്യരെ
കീറിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നില്ലയോ? 8
യഹോവയായ കത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടി പാപമുള്ള
രാജ്യത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ അതിനെ
ഭൂതലത്തിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കും; എങ്കിലും
ഞാൻ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തെ മുഴുവനും
നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
9 അരിപ്പകൊണ്ടു അരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ സകലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ അരിപ്പാൻ കല്പിക്കും; ഒരു മണിപോലും

നിലത്തു വീഴുകയില്ല. 10 അനൎത്ഥം ഞങ്ങളെ
തുടൎന്നെത്തുകയില്ല, എത്തിപ്പിടിക്കയുമില്ല
എന്നു പറയുന്നവരായി എന്റെ ജനത്തിലുള്ള
സകലപാപികളും വാൾകൊണ്ടു മരിക്കും. 11 അവർ
എദോമിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെയും എന്റെ
നാമം വിളക്കപ്പെടുന്ന സകല ജാതികളുടെയും
ദേശത്തെ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു വീണുപോയ
12 ദാവീദിൻ കൂടാരത്തെ ഞാൻ അന്നാളിൽ
നിവിൎത്തുകയും അതിന്റെ പിളൎപ്പുകളെ
അടെക്കയും അവന്റെ ഇടിവുകളെ തീൎക്കുകയും
അതിനെ പുരാതനകാലത്തിൽ എന്നപോലെ
പണിയുകയും ചെയ്യും എന്നാകുന്നു ഇതു
അനുഷ്ഠിക്കുന്ന യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 13
ഉഴുന്നവൻ കൊയ്യുന്നവനെയും മുന്തിരിപ്പഴം
ചവിട്ടുന്നവൻ വിതെക്കുന്നവനെയും
തുടൎന്നെത്തുകയും പൎവ്വതങ്ങൾ പുതുവീഞ്ഞു
പൊഴിക്കയും എല്ലാ കുന്നുകളും ഉരുകിപ്പോകയും
ചെയ്യുന്ന നാളുകൾ വരും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 14 അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രവാസികളെ മടക്കിവരുത്തും
ശൂന്യമായിപ്പോയിരുന്ന പട്ടണങ്ങളെ അവർ
പണിതു പാൎക്കയും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കി അവയിലെ വീഞ്ഞു കുടിക്കയും
തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവയിലെ ഫലം
അനുഭവിക്കയും ചെയ്യും. 15 ഞാൻ അവരെ
അവരുടെ ദേശത്തു നടും; ഞാൻ അവൎക്കു
കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദേശത്തുനിന്നു അവരെ ഇനി
പറിച്ചുകളകയുമില്ല എന്നു നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

ഓബദ്യാവു

1 ഓബദ്യാവിന്റെ ദർശനം. യഹോവയായ
കർത്താവു എദോമിനെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; നാം യഹോവയിങ്കൽനിന്നു ഒരു
വർത്തമാനം കേട്ടിരിക്കുന്നു; ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു;
എഴുന്നേല്പിൻ; നാം അവളുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്നു
പുറപ്പെടുക. 2 ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ അല്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു; നീ അത്യന്തം
ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 3 പാറപ്പിളർപ്പുകളിൽ
പാർക്കുന്നവനും ഉന്നതവാസമുള്ളവനും ആർ
എന്നെ നിലത്തു തള്ളിയിടും എന്നു ഹൃദയത്തിൽ
പറയുന്നവനുമായവനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ
അഹങ്കാരം നിന്നെ ചതിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 നീ
കഴുകനെപ്പോലെ ഉയർന്നാലും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ കൂടുവെച്ചാലും, അവിടെനിന്നു ഞാൻ
നിന്നെ ഇറക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
5 കള്ളന്മാർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാലോ,
രാത്രിയിൽ പിടിച്ചുപറിക്കാർ വന്നാലോ - നീ
എങ്ങനെ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു - അവർ
തങ്ങൾക്കു മതിയാകുവോളം മോഷ്ടിക്കയില്ലയോ?
മുന്തിരിപ്പഴം പറിക്കുന്നവർ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നാൽ അവർ ഏതാനും കാലാപ്പഴം
ശേഷിപ്പിക്കയില്ലയോ? 6 ഏശാവിന്നുള്ളവരെ
കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതും അവന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളെ
തിരഞ്ഞു കണ്ടിരിക്കുന്നതും എങ്ങനെ?
7 നിന്നോടു സഖ്യതയുള്ളവരൊക്കെയും
നിന്നെ അതിരോളം അയച്ചുകളഞ്ഞു;
നിന്നോടു സന്ധിയുള്ളവർ നിന്നെ ചതിച്ചു

തോല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ആഹാരം
ഭക്ഷിക്കുന്നവർ നിനക്കു കണിവെക്കുന്നു;
അവന്നു ബുദ്ധി ഒട്ടും ഇല്ല. 8 അന്നാളിൽ
ഞാൻ എദോമിൽനിന്നു ജ്ഞാനികളെയും
ഏശാവിന്റെ പൎവ്വതത്തിൽ നിന്നു വിവേകത്തെയും
നശിപ്പിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 9
ഏശാവിന്റെ പൎവ്വതത്തിൽ ഏവനും കൊലയാൽ
ഛേദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം തേമാനേ,
നിന്റെ വീരന്മാർ ഭ്രമിച്ചുപോകും. 10 നിന്റെ
സഹോദരനായ യാക്കോബിനോടു നീ ചെയ്ത
സാഹസംനിമിത്തം ലജ്ജ നിന്നെ മൂടും; നീ
സദാകാലത്തേക്കും ഛേദിക്കപ്പെടും. 11 നീ എതിരെ
നിന്ന നാളിൽ, അന്യജാതിക്കാർ അവന്റെ
സമ്പത്തു അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോകയും
അന്യദേശക്കാർ അവന്റെ ഗോപുരങ്ങളിൽ കടന്നു
യെരൂശലേമിന്നു ചീട്ടിടുകയും ചെയ്ത നാളിൽ
തന്നേ, നീയും അവരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ
ആയിരുന്നു. 12 നിന്റെ സഹോദരന്റെ ദിവസം,
അവന്റെ അനൎത്ഥദിവസം തന്നെ, നീ കണ്ടു
രസിക്കേണ്ടതല്ല; നീ യെഹൂദ്യരെക്കുറിച്ചു
അവരുടെ അപായദിവസത്തിൽ
സന്തോഷിക്കേണ്ടതല്ല; അവരുടെ
കഷ്ടദിവസത്തിൽ നീ വമ്പു പറയേണ്ടതല്ല. 13
എന്റെ ജനത്തിന്റെ അപായദിവസത്തിൽ നീ
അവരുടെ വാതിലിന്നകത്തു കടക്കേണ്ടതല്ല;
അവരുടെ അപായദിവസത്തിൽ നീ അവരുടെ
അനൎത്ഥം കണ്ടു രസിക്കേണ്ടതല്ല; അവരുടെ
അപായദിവസത്തിൽ അവരുടെ സമ്പത്തിന്മേൽ നീ
കൈ വെക്കേണ്ടതല്ല. 14 അവന്റെ പലായിതന്മാരെ

ഛേദിച്ചുകളവാൻ നീ വഴിത്തലെക്കൽ
നിൽക്കേണ്ടതല്ല; കഷ്ടദിവസത്തിൽ അവന്നു
ശേഷിച്ചവരെ നീ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമല്ല. 15
സകലജാതികൾക്കും യഹോവയുടെ നാൾ
അടുത്തിരിക്കുന്നു; നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിന്നോടും ചെയ്യും; നിന്റെ പ്രവൃത്തി
നിന്റെ തലമേൽ തന്നേ മടങ്ങിവരും. 16
നിങ്ങൾ എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽവെച്ചു
കുടിച്ചതുപോലെ സകലജാതികളും ഇടവിടാതെ
കുടിക്കും; അവർ മോന്തിക്കുടിക്കയും
ജനിക്കാത്തവരെപ്പോലെ ആകയും ചെയ്യും. 17
എന്നാൽ സീയോൻപർവ്വതത്തിൽ ഒരു രക്ഷിത
ഗണം ഉണ്ടാകും; അതു വിശുദ്ധമായിരിക്കും;
യാക്കോബ് ഗൃഹം തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ
കൈവശമാക്കും. 18 അന്നു യാക്കോബ്
ഗൃഹം തീയും യോസേഫ്ഗൃഹം ജ്വാലയും
ഏശാവുഗൃഹം താളടിയും ആയിരിക്കും;
അവർ അവരെ കത്തിച്ചു ദഹിപ്പിച്ചുകളയും;
ഏശാവുഗൃഹത്തിന്നു ശേഷിപ്പു ഉണ്ടാകയില്ല;
യഹോവയല്ലോ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. 19
തെക്കേ ദേശക്കാർ ഏശാവിന്റെ പർവ്വതവും
താഴ്വീതിയിലുള്ളവർ ഫെലിസ്ത്യദേശവും
കൈവശമാക്കും; അവർ എഫ്രയീംപ്രദേശത്തെയും
ശമര്യാപ്രദേശത്തെയും കൈവശമാക്കും;
ബെന്യാമീനോ ഗിലെയാദിനെ കൈവശമാക്കും.
20 ഈ കോട്ടയിൽനിന്നു പ്രവാസികളായി
പോയ യിസ്രായേൽമക്കൾ സാരെഫാത്ത്വരെ
കനാന്യക്കുള്ളതും സെഫാരദിലുള്ള
യെരൂശലേമ്യപ്രവാസികൾ തെക്കെദേശത്തെ

പട്ടണങ്ങളും കൈവശമാക്കും. **21** ഏശാവിന്റെ
പർവ്വതത്തെ ന്യായംവിധിക്കേണ്ടതിന്നു രക്ഷകന്മാർ
സീയോൻപർവ്വതത്തിൽ കയറിച്ചെല്ലും; രാജത്വം
യഹോവെക്കു ആകും.

യോനാ

1 അമിത്ഥായുടെ മകനായ യോനെക്കു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
2 നീ പുറപ്പെട്ടു മഹാനഗരമായ നീനെവേയിലേക്കു
ചെന്നു അതിന്നു വിരോധമായി പ്രസംഗിക്ക;
അവരുടെ ദുഷ്ടത എന്റെ സന്നിധിയിൽ
എത്തിയിരിക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ യോനാ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു തർശീശിലേക്കു
ഓടിപ്പോകേണ്ടതിന്നു പുറപ്പെട്ടു യാഫോവിലേക്കു
ചെന്നു, തർശീശിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ
കണ്ടു കൂലി കൊടുത്തു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു അവരോടുകൂടെ
തർശീശിലേക്കു പോയ്ക്കളവാൻ അതിൽ
കയറി. 4 യഹോവയോ സമുദ്രത്തിൽ ഒരു
പെരുങ്കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു; കപ്പൽ തകന്നുപോകുവാൻ
തക്കവണ്ണം സമുദ്രത്തിൽ വലിയൊരു കോൾ
ഉണ്ടായി. 5 കപ്പൽക്കാർ ഭയപ്പെട്ടു ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ദേവനോടു നിലവിളിച്ചു; കപ്പലിന്നു
ഭാരം കുറെക്കേണ്ടതിന്നു അവർ അതിലെ
ചരക്കു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.
യോനയോ കപ്പലിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ഇറങ്ങി
കിടന്നു നല്ലവണ്ണം ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. 6
കപ്പൽപ്രമാണി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: നീ ഉറങ്ങുന്നതു എന്തു? എഴുന്നേറ്റു
നിന്റെ ദൈവത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്ക; നാം
നശിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം പക്ഷേ
നമ്മെ കടാക്ഷിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അനന്തരം
അവർ: വരുവിൻ; ആരുടെ നിമിത്തം ഈ അനർത്ഥം
നമ്മുടെമേൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നറിയേണ്ടതിന്നു

നാം ചീട്ടിടുക എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവർ ചീട്ടിട്ടു; ചീട്ടു യോനെക്കു വീണു. 8
അവർ അവനോടു: ആരുടെനിമിത്തം ഈ
അനൎത്ഥം നമ്മുടെമേൽ വന്നു എന്നു നീ
പറഞ്ഞുതരേണം; നിന്റെ തൊഴിൽ എന്തു? നീ
എവിടെനിന്നു വരുന്നു? നിന്റെ നാടു ഏതു? നീ
ഏതു ജാതിക്കാരൻ? എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിന്നു
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ഒരു എബ്രായൻ,
കടലും കരയും ഉണ്ടാക്കിയ സ്വൎഗ്ഗീയദൈവമായ
യഹോവയെ ഞാൻ ഭജിച്ചുവരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 ആ പുരുഷന്മാർ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു
അവനോടു: നീ എന്തിന്നു അങ്ങനെ ചെയ്തു
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു
അറിയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുന്നു എന്നു അവർ
അറിഞ്ഞു. 11 എന്നാൽ സമുദ്രം മേല്ക്കുമേൽ
അധികം കോപിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ അവനോടു:
സമുദ്രം അടങ്ങുവാന്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ നിന്നോടു
എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. 12 അവൻ
അവരോടു: എന്നെ എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ
ഇട്ടുകളവിൻ; അപ്പോൾ സമുദ്രം അടങ്ങും;
എന്റെനിമിത്തം ഈ വലിയ കോൾ നിങ്ങൾക്കു
തട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 എന്നാൽ അവർ കരെക്കു
അടുക്കേണ്ടതിന്നു മുറുകെ തണ്ടുവലിച്ചു; എങ്കിലും
സമുദ്രം കോപിച്ചു കോൾ പെരുകി വന്നതുകൊണ്ടു
അവൎക്കു സാധിച്ചില്ല. 14 അവർ യഹോവയോടു
നിലവിളിച്ചു: അയ്യോ യഹോവേ, ഈ മനുഷ്യന്റെ
ജീവൻനിമിത്തം ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകരുതേ;

നിർദ്ദോഷരക്തം ചൊരിയിച്ച കുറ്റം ഞങ്ങളുടെമേൽ
വരുത്തരുതേ; യഹോവേ, നിനക്കു
ഇഷ്ടമായതുപോലെ നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 പിന്നെ അവർ യോനയെ
എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ ഇട്ടുകളകയും
സമുദ്രത്തിന്റെ കോപം അടങ്ങുകയും ചെയ്തു. 16
അപ്പോൾ അവർ യഹോവയെ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിച്ചു നേർച്ചകളും നേർന്നു. 17
യോനയെ വിഴുങ്ങേണ്ടതിന്നു യഹോവ ഒരു
മഹാമത്സ്യത്തെ കല്പിച്ചാക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ
യോനാ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും മത്സ്യത്തിന്റെ
വയറ്റിൽ കിടന്നു.

2 യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽവെച്ചു തന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 2 ഞാൻ എന്റെ
കഷ്ടതനിമിത്തം യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു;
അവൻ എനിക്കു ഉത്തരം അരുളി; ഞാൻ
പാതാളത്തിന്റെ വയറ്റിൽനിന്നു അയ്യം വിളിച്ചു; നീ
എന്റെ നിലവിളി കേട്ടു. (Sheol h7585) 3 നീ എന്നെ
സമുദ്രമദ്ധ്യേ ആഴത്തിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു; പ്രവാഹം
എന്നെ ചുറ്റി നിന്റെ ഓളങ്ങളും തിരകളുമെല്ലാം
എന്റെ മീതെ കടന്നുപോയി. 4 നിന്റെ
ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു എനിക്കു നീക്കം വന്നിരിക്കുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിങ്കലേക്കു
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 5
വെള്ളം പ്രാണനോളം എന്നെ വളഞ്ഞു, ആഴി
എന്നെ ചുറ്റി, കടൽപുല്ലു എന്റെ തലപ്പാവായിരുന്നു.
6 ഞാൻ പർവ്വതങ്ങളുടെ അടിവാരങ്ങളോളം
ഇറങ്ങി, ഭൂമി തന്റെ ഓടാമ്പലുകളാൽ എന്നെ

സദാകാലത്തേക്കു അടെച്ചിരുന്നു. നീയോ, എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, എന്റെ പ്രാണനെ
കുഴിയിൽനിന്നു കയറ്റിയിരിക്കുന്നു. 7 എന്റെ
പ്രാണൻ എന്റെ ഉള്ളിൽ ക്ഷീണിച്ചുപോയപ്പോൾ
ഞാൻ യഹോവയെ ഓൎത്തു എന്റെ പ്രാൎത്ഥന നിന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. 8
മിത്ഥ്യാബിംബങ്ങളെ ഭജിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടു
ദയാലുവായവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. 9 ഞാനോ
സ്തോത്രനാദത്തോടെ നിനക്കു യാഗം അൎപ്പിക്കും;
നേൎന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കഴിക്കും. രക്ഷ
യഹോവയുടെ പക്കൽനിന്നു വരുന്നു. 10 എന്നാൽ
യഹോവ മത്സ്യത്തോടു കല്പിച്ചിട്ടു അതു യോനയെ
കരെക്കു ഛൎദ്ദിച്ചുകളഞ്ഞു.

3 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം
യോനെക്കു ഉണ്ടായതു എന്തെന്നാൽ: 2 നീ
പുറപ്പെട്ടു മഹാനഗരമായ നീനെവേയിലേക്കു
ചെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗം
അതിനോടു പ്രസംഗിക്ക. 3 അങ്ങനെ യോനാ
പുറപ്പെട്ടു, യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
നീനെവേയിലേക്കു ചെന്നു. എന്നാൽ നീനെവേ
മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിയുള്ള അതിമഹത്തായോരു
നഗരമായിരുന്നു. 4 യോനാ നഗരത്തിൽ കടന്നു
ആദ്യം ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ചെന്നു: ഇനി നാല്പതു
ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ നീനെവേ ഉന്മൂലമാകും എന്നു
ഘോഷിച്ചുപറഞ്ഞു. 5 എന്നാൽ നീനെവേക്കാർ
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു ഒരു ഉപവാസം പരസ്യം
ചെയ്തു വലിയവരും ചെറിയവരും ഒരുപോലെ
രട്ടുടുത്തു. 6 വൎത്തമാനം നീനെവേരാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ എത്തിയാറെ അവൻ

സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു രാജവസ്ത്രം
നീക്കിവെച്ചു രട്ടു പുതെച്ചു വെണ്ണീറിൽ ഇരുന്നു. 7
അവൻ നീനെവേയിൽ എങ്ങും ഘോഷിപ്പിച്ചു
പരസ്യമാക്കിയതു എന്തെന്നാൽ: രാജാവിന്റെയും
അവന്റെ മഹത്തുക്കളുടെയും ആജ്ഞയാവിതു:
മനുഷ്യനോ മൃഗമോ കന്നുകാലിയോ ആടോ
ഒന്നും ഒരു വസ്തുവും ആസ്വദിക്കരുതു;
മേയ്കയും വെള്ളം കുടിക്കയും അരുതു. 8
മനുഷ്യനും മൃഗവും രട്ടു പുതെച്ചു ഉച്ചത്തിൽ
ദൈവത്തോടു വിളിച്ചു അപേക്ഷിക്കേണം;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ദുർമ്മാർഗ്ഗവും താന്താന്റെ
കൈക്കലുള്ള സാഹസവും വിട്ടു മനംതിരികയും
വേണം. 9 ദൈവം വീണ്ടും അനുതപിച്ചു നാം
നശിച്ചുപോകാതെയിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
ഉഗ്രകോപം വിട്ടുമാറുമായിരിക്കും; ആർക്കറിയാം. 10
അവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ടുതിരിഞ്ഞു എന്നു ദൈവം
അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ കണ്ടപ്പോൾ താൻ
അവർക്കു വരുത്തും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന
അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ദൈവം അനുതപിച്ചു അതു
വരുത്തിയതുമില്ല.

4 യോനെക്കു ഇതു അത്യന്തം അനിഷ്ടമായി,
അവന്നു കോപം വന്നു. 2 അവൻ യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു: അയ്യോ, യഹോവേ, ഞാൻ
എന്റെ ദേശത്തു ആയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ
പറഞ്ഞ വാക്കു ഇതു തന്നേ അല്ലയോ?
അതുകൊണ്ടായിരുന്നു ഞാൻ തർശീശിലേക്കു
ബദ്ധപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോയതു; നീ കൃപയും കരുണയും
ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയുമുള്ള ദൈവമായി
അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിക്കുന്നവൻ എന്നു

ഞാൻ അറിഞ്ഞു. 3 ആകയാൽ യഹോവേ,
എന്റെ പ്രാണനെ എടുത്തുകൊള്ളേണമേ;
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുന്നതു
എനിക്കു നന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 നീ
കോപിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു യഹോവ
ചോദിച്ചു. 5 അനന്തരം യോനാ നഗരം വിട്ടുചെന്നു
നഗരത്തിന്റെ കിഴക്കേവശത്തു ഇരുന്നു; അവിടെ
ഒരു കുടിലുണ്ടാക്കി നഗരത്തിന്നു എന്തു ഭവിക്കും
എന്നു കാണുവോളം അതിൻ കീഴെ തണലിൽ
പാർത്തു. 6 യോനയെ അവന്റെ സങ്കടത്തിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവന്റെ തലെക്കു
തണൽ ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവയായ
ദൈവം ഒരു ആവണക്കു കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി, അതു
അവന്നു മീതെ വളൎന്നു പൊങ്ങി; യോനാ
ആവണക്കുനിമിത്തം അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു.
7 പിറ്റെന്നാൾ പുലൎന്നപ്പോൾ ദൈവം ഒരു
പുഴുവിനെ കല്പിച്ചാക്കി; അതു ആവണക്കു
കുത്തിക്കളഞ്ഞു, അതു വാടിപ്പോയി. 8 സൂൎയ്യൻ
ഉദിച്ചപ്പോൾ ദൈവം അത്യുഷ്ണമുള്ളോരു
കിഴക്കൻ കാറ്റു കല്പിച്ചുവരുത്തി; വെയിൽ
യോനയുടെ തലയിൽ കൊള്ളുകയാൽ അവൻ
ക്ഷീണിച്ചു മരിച്ചാൽ കൊള്ളാം എന്നു ഇച്ഛിച്ചു:
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുന്നതു
എനിക്കു നന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ദൈവം
യോനയോടു: നീ ആവണക്കുനിമിത്തം
കോപിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
അവൻ: ഞാൻ മരണപൎയ്യന്തം കോപിക്കുന്നതു
വിഹിതം തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതിന്നു
യഹോവ നീ അദ്ധ്വാനിക്കയോ വളൎത്തുകയൊ

ചെയ്യാതെ ഒരു രാത്രിയിൽ ഉണ്ടായ്വരികയും ഒരു
രാത്രിയിൽ നശിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന
ആവണക്കിനെക്കുറിച്ചു നിനക്കു അയ്യോഭാവം
തോന്നുന്നുവല്ലോ. 11 എന്നാൽ വലങ്കയ്യും
ഇടങ്കയ്യും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാത്ത
ഒരുലക്ഷത്തിരുപതിനായിരത്തിൽ ചില്വാനം
മനുഷ്യരും അനേകം മൃഗങ്ങളുമുള്ള
മഹാനഗരമായ നീനെവേയോടു എനിക്കു
അയ്യോഭാവം തോന്നരുതോ എന്നു ചോദിച്ചു.

മീഖാ

1 യോഥാം, ആഹാസ്, യെഹിസ്കീയാവു
എന്നീ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു
മോരസ്ത്യനായ മീഖെക്കു ഉണ്ടായതും അവൻ
ശമര്യ്യയെയും യെരൂശലേമിനെയും കുറിച്ചു
ദർശിച്ചതുമായ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 2
സകലജാതികളുമായുള്ളോരേ, കേൾപ്പിൻ;
ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകലവുമായുള്ളോവേ,
ചെവിക്കൊൾവിൻ; യഹോവയായ
കർത്താവു, തന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു
കർത്താവു തന്നേ, നിങ്ങൾക്കു വിരോധമായി
സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ. 3 യഹോവ തന്റെ
സ്ഥലത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഇറങ്ങി ഭൂമിയുടെ
ഉന്നതികളിന്മേൽ നടകൊള്ളുന്നു. 4 തീയുടെ
മുമ്പിൽ മെഴുകുപോലെയും കിഴുക്കാന്തൂക്കത്തിൽ
ചാടുന്ന വെള്ളംപോലെയും പർവ്വതങ്ങൾ അവന്റെ
കീഴിൽ ഉരുകുകയും താഴ്വരകൾ പിളർന്നുപോകയും
ചെയ്യുന്നു. 5 ഇതൊക്കെയും യാക്കോബിന്റെ
അതിക്രമംനിമിത്തവും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
പാപങ്ങൾനിമിത്തവുമാകുന്നു. യാക്കോബിന്റെ
അതിക്രമം എന്തു? ശമര്യ്യയല്ലയോ? യെഹൂദയുടെ
പൂജാഗിരികൾ ഏവ? 6 യെരൂശലേം അല്ലയോ?
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ശമര്യ്യയെ വയലിലെ
കല്ക്കുന്നുപോലെയും, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ
നടുതലപോലെയും ആക്കും; ഞാൻ അതിന്റെ കല്ലു
താഴ്വരയിലേക്കു തള്ളിയിടുകയും അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനങ്ങളെ അനാവൃതമാക്കുകയും ചെയ്യും.
7 അതിലെ സകലവിഗ്രഹങ്ങളും തകർന്നുപോകും;
അതിന്റെ സകലവേശ്യാസമ്മാനങ്ങളും തീ പിടിച്ചു

വെന്തുപോകും; അതിലെ സകലബിംബങ്ങളെയും
ഞാൻ ശൂന്യമാക്കും; വേശ്യാസമ്മാനംകൊണ്ടല്ലോ
അവൾ അതു സ്വരൂപിച്ചതു; അവ വീണ്ടും
വേശ്യാസമ്മാനമായിത്തീരും. 8 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ വിലപിച്ചു മുറയിടും; ഞാൻ
ചെരിപ്പില്ലാത്തവനും നഗ്നനുമായി നടക്കും;
ഞാൻ കുറുനരികളെപ്പോലെ വിലപിച്ചു,
ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെപ്പോലെ കരയും. 9 അവളുടെ
മുറിവു പൊറുക്കാത്തതല്ലോ; അതു യെഹൂദയോളം
പരന്നു, എന്റെ ജനത്തിന്റെ ഗോപുരമായ
യെരൂശലേമിനോളം എത്തിയിരിക്കുന്നു. 10 അതു
ഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കരുതു; ഒട്ടും കരയരുതു;
ബേത്ത്-അഫ്രയിൽ (പൊടിവീടു) ഞാൻ
പൊടിയിൽ ഉരുണ്ടിരിക്കുന്നു. 11 ശാഫീർ
(അലങ്കാര) നഗരനിവാസികളേ, ലജ്ജയും
നഗ്നതയും പൂണ്ടു കടന്നുപോകുവിൻ; സയനാൻ
(പുറപ്പാടു) നിവാസികൾ പുറപ്പെടുവാൻ
തുനിയുന്നില്ല; ബേത്ത്-ഏസെലിന്റെ
വിലാപം നിങ്ങൾക്കു അവിടെ താമസിപ്പാൻ
മുടക്കമാകും. 12 യഹോവയുടെ പക്കൽനിന്നു
യെരൂശലേംഗോപുരത്തിങ്കൽ തിന്മ
ഇറങ്ങിയിരിക്കയാൽ മാരോത്ത് (കൈപ്പു)
നിവാസികൾ നന്മെക്കായി കാത്തു പിടെക്കുന്നു. 13
ലാക്കീശ് (ത്വരിത) നഗരനിവാസികളേ, തുരഗങ്ങളെ
രഥത്തിന്നു കെട്ടുവിൻ; അവർ സീയോൻപുത്രിക്കു
പാപകാരണമായ്തീന്നു; യിസ്രായേലിന്റെ
അതിക്രമങ്ങൾ നിന്നിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 14
അതുകൊണ്ടു നീ മോരേശെത്ത്-ഗത്തിന്നു
ഉപേക്ഷണസമ്മാനം കൊടുക്കേണ്ടിവരും;

ബേത്ത്-അക്സീബിലെ (വ്യാജഗൃഹം) വീടുകൾ
യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാൎക്കു ആശാഭംഗമായി
ഭവിക്കും. 15 മാരേശാ (കൈവശം) നിവാസികളേ,
കൈവശമാക്കുന്ന ഒരുത്തനെ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ നേരെ വരുത്തും; യിസ്രായേലിന്റെ
മഹത്തുക്കൾ അദുല്ലാമോളം ചെല്ലേണ്ടിവരും. 16
നിന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞുകൾനിമിത്തം
നിന്നെത്തന്നെ ക്ഷൌരംചെയ്തു മൊട്ടയാക്കുക;
കഴുകനെപ്പോലെ നിന്റെ കഷണ്ടിയെ
വിസ്താരമാക്കുക; അവർ നിന്നെ വിട്ടു
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയല്ലോ.

2 കിടക്കമേൽ നീതികേടു നിരൂപിച്ചു തിന്മ
പ്രവൎത്തിക്കുന്നവൎക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! അവൎക്കു
പ്രാപ്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു പുലരുമ്പോൾ തന്നേ
അവർ അതു നടത്തുന്നു. 2 അവർ വയലുകളെ
മോഹിച്ചു പിടിച്ചുപറിക്കുന്നു; അവർ വീടുകളെ
മോഹിച്ചു കൈക്കലാക്കുന്നു; അങ്ങനെ
അവർ പുരുഷനെയും അവന്റെ ഭവനത്തെയും
മനുഷ്യനെയും അവന്റെ അവകാശത്തെയും
പീഡിപ്പിക്കുന്നു. 3 അതുകൊണ്ടു യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ ഈ
വംശത്തിന്റെ നേരെ അനൎത്ഥം നിരൂപിക്കുന്നു;
അതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കഴുത്തുകളെ
വിടുവിക്കയില്ല, നിവിൎന്നു നടക്കയുമില്ല; ഇതു
ദുഷ്കാലമല്ലോ. 4 അന്നാളിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ഒരു പരിഹാസവാക്യം ചൊല്ലുകയും ഒരു വിലാപം
വിലപിക്കയും ചെയ്തു: കഥ കഴിഞ്ഞു; നമുക്കു
പൂൎണ്ണ സംഹാരം ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ
ജനത്തിന്റെ ഓഹരി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു; അവൻ അതു

എന്റെ പക്കൽനിന്നു എങ്ങനെ നീക്കിക്കളയുന്നു;
വിശ്വാസത്യാഗികൾക്കു അവൻ നമ്മുടെ
വയലുകളെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നു എന്നു
പറയും; 5 അതുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ സഭയിൽ
ഓഹരിമേൽ അളവുനൂൽ പിടിപ്പാൻ നിനക്കു
ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. 6 പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു അവർ
പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഇവയെക്കുറിച്ചു അവർ
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതല്ല; അവരുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾ
ഒരിക്കലും തീരുകയില്ല. 7 യാക്കോബ് ഗൃഹമേ,
ഇതെന്തൊരു വാക്കാകുന്നു? യഹോവ
മുൻകോപിയോ? അങ്ങനെയോ അവന്റെ
പ്രവൃത്തികൾ? നേരായി നടക്കുന്നവന്നു എന്റെ
വചനങ്ങൾ ഗുണകരമല്ലയോ? 8 മുമ്പെതന്നേ
എന്റെ ജനം ശത്രുവായി എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു;
യുദ്ധവിമുഖന്മാരായി നിർഭയന്മാരായി കടന്നു
പോകുന്നവരുടെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്നു നിങ്ങൾ
പുതെപ്പു വലിച്ചെടുക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ എന്റെ
ജനത്തിന്റെ സ്ത്രീകളെ അവരുടെ സുഖകരമായ
വീടുകളിൽനിന്നു ഇറക്കിക്കളയുന്നു; അവരുടെ
പൈതങ്ങളോടു നിങ്ങൾ എന്റെ മഹത്വം
സദാകാലത്തേക്കും അപഹരിച്ചുകളയുന്നു. 10
പുറപ്പെട്ടുപോകുവിൻ; നാശത്തിന്നു,
കഠിനനാശത്തിന്നു കാരണമായിരിക്കുന്ന
മാലിന്യംനിമിത്തം ഇതു നിങ്ങൾക്കു
വിശ്രാമസ്ഥലമല്ല. 11 ഒരുത്തൻ കാറ്റിനെയും
വ്യാജത്തെയും പിൻചെന്നു: ഞാൻ
വീഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചും മദ്യപാനത്തെക്കുറിച്ചും
നിന്നോടു പ്രസംഗിക്കും എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യാജം
പറഞ്ഞാൽ അവൻ ഈ ജനത്തിന്നു ഒരു

പ്രസംഗിയായിരിക്കും. 12 യാക്കോബേ, ഞാൻ
നിനക്കുള്ളവരെ ഒക്കെയും ചേർത്തുകൊള്ളും;
യിസ്രായേലിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരെ ഞാൻ
ശേഖരിക്കും; തൊഴുത്തിലെ ആടുകളെപ്പോലെ,
മേച്ചൽപുറത്തെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപ്പോലെ ഞാൻ
അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും; ആൾപെരുപ്പം ഹേതുവായി
അവിടെ മുഴക്കം ഉണ്ടാകും. 13 തകൎക്കുന്നവൻ
അവൎക്കു മുമ്പായി പുറപ്പെടുന്നു; അവർ തകൎത്തു
ഗോപുരത്തിൽകൂടി കടക്കയും പുറപ്പെടുകയും
ചെയ്യും; അവരുടെ രാജാവു അവൎക്കു മുമ്പായും
യഹോവ അവരുടെ തലെക്കലും നടക്കും.

3 എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു: യാക്കോബിന്റെ
തലവന്മാരും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
അധിപന്മാരുമായുള്ളോരേ, കേൾപ്പിൻ! ന്യായം
അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കു വിഹിതമല്ലയോ? 2
നിങ്ങൾ നന്മയെ ദ്വേഷിച്ചു തിന്മയെ ഇച്ഛിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ ത്വക്കു അവരുടെ മേൽനിന്നും മാംസം
അവരുടെ അസ്ഥികളിൽനിന്നും പറിച്ചുകളയുന്നു.
3 നിങ്ങൾ എന്റെ ജനത്തിന്റെ മാംസം തിന്നു
അവരുടെ ത്വക്കു അവരുടെമേൽനിന്നു
ഉരിച്ചുകളയുന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ അസ്ഥികളെ
ഒടിച്ചു കലത്തിൽ ഇടുവാൻ എന്നപോലെയും
കുട്ടകത്തിന്നകത്തെ മാംസംപോലെയും
മുറിച്ചുകളയുന്നു. 4 അന്നു അവർ യഹോവയോടു
നിലവിളിക്കും; എന്നാൽ അവൻ അവൎക്കു ഉത്തരം
അരുളുകയില്ല; അവർ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ
ചെയ്തതിന്നൊത്തവണ്ണം അവൻ ആ കാലത്തു
തന്റെ മുഖം അവൎക്കു മറെക്കും. 5 എന്റെ ജനത്തെ
തെറ്റിച്ചുകളകയും പല്ലിന്നു കടിപ്പാൻ വല്ലതും

ഉണ്ടെങ്കിൽ സമാധാനം പ്രസംഗിക്കയും അവരുടെ
വായിൽ ഒന്നും ഇട്ടുകൊടുക്കാത്തവന്റെ നേരെ
വിശുദ്ധയുദ്ധം ഘോഷിക്കയും ചെയ്യുന്ന
പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 6 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു
ദർശനമില്ലാത്ത രാത്രിയും ലക്ഷണം പറവാൻ
കഴിയാത്ത ഇരുട്ടും ഉണ്ടാകും. പ്രവാചകന്മാക്കു
സൂര്യൻ അസ്തമിക്കയും പകൽ ഇരുണ്ടുപോകയും
ചെയ്യും. 7 അപ്പോൾ ദർശകന്മാർ ലജ്ജിക്കും;
ലക്ഷണം പറയുന്നവർ നാണിക്കും; ദൈവത്തിന്റെ
ഉത്തരം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവർ ഒക്കെയും വായ്
പൊത്തും. 8 എങ്കിലും ഞാൻ യാക്കോബിനോടു
അവന്റെ അതിക്രമവും യിസ്രായേലിനോടു
അവന്റെ പാപവും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു
യഹോവയുടെ ആത്മാവിനാൽ
ശക്തിയും ന്യായവും വീര്യവുംകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 9 ന്യായം വെറുക്കയും
ചൊവ്വുള്ളതു ഒക്കെയും വളെച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്ന യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന്റെ
തലവന്മാരും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ
അധിപന്മാരുമായുള്ളോരേ, ഇതു കേൾപ്പിൻ. 10
അവർ സീയോനെ രക്തപാതകംകൊണ്ടും
യെരൂശലേമിനെ ദ്രോഹംകൊണ്ടും പണിയുന്നു. 11
അതിലെ തലവന്മാർ സമ്മാനം വാങ്ങി ന്യായം
വിധിക്കുന്നു; അതിലെ പുരോഹിതന്മാർ കൂലി
വാങ്ങി ഉപദേശിക്കുന്നു; അതിലെ പ്രവാചകന്മാർ
പണം വാങ്ങി ലക്ഷണം പറയുന്നു; എന്നിട്ടും അവർ
യഹോവയെ ചാരി: യഹോവ നമ്മുടെ ഇടയിൽ
ഇല്ലയോ? അനർത്ഥം നമുക്കു വരികയില്ല എന്നു

പറയുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെനിമിത്തം
സീയോനെ വയൽപോലെയും ഉഴും; യെരൂശലേം
കല്ക്കുന്നുകളും ആലയത്തിന്റെ പർവ്വതം കാട്ടിലെ
മേടുകൾപോലെയും ആയ്തീരും.

4 അന്ത്യകാലത്തു യഹോവയുടെ ആലയം ഉള്ള
പർവ്വതം പർവ്വതങ്ങളുടെ ശിഖരത്തിൽ സ്ഥാപിതവും
കുന്നുകൾക്കുമീതെ ഉന്നതവുമായിരിക്കും;
ജാതികൾ അതിലേക്കു ഒഴുകിച്ചെല്ലും. 2
അനേകവംശങ്ങളും ചെന്നു: വരുവിൻ,
നമുക്കു യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിലേക്കും
യാക്കോബിൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലേക്കും
കയറിച്ചെല്ലാം; അവൻ നമുക്കു തന്റെ വഴികളെ
ഉപദേശിച്ചുതരികയും നാം അവന്റെ
പാതകളിൽ നടക്കയും ചെയ്യും എന്നു
പറയും. സീയോനിൽനിന്നു ഉപദേശവും
യെരൂശലേമിൽനിന്നു യഹോവയുടെ വചനവും
പുറപ്പെടും. 3 അവൻ അനേകജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ന്യായംവിധിക്കയും ബഹുവംശങ്ങൾക്കു
ദൂരത്തോളം വിധി കല്പിക്കയും ചെയ്യും; അവർ
തങ്ങളുടെ വാളുകളെ കൊഴുക്കളായും കുന്തങ്ങളെ
വാക്കത്തികളായും അടിച്ചുതീർക്കും; ജാതി
ജാതിക്കുനേരെ വാൾ ഓങ്ങുകയില്ല; അവർ
ഇനി യുദ്ധം അഭ്യസിക്കയുമില്ല. 4 അവർ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ
കീഴിലും അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ കീഴിലും പാർക്കും;
ആരും അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയില്ല;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ വായ്
അതു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 5
സകലജാതികളും താന്താങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ

നാമത്തിൽ നടക്കുന്നുവല്ലോ; നാമും നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
എന്നും എന്നെന്നേക്കും നടക്കും. 6
അന്നാളിൽ മുടന്തിനടക്കുന്നതിനെ ഞാൻ
ചേൎത്തുകൊള്ളുകയും ചിതറിപ്പോയതിനെയും
ഞാൻ ക്ലേശിപ്പിച്ചതിനെയും ശേഖരിക്കയും 7
മുടന്തിനടക്കുന്നതിനെ ശേഷിപ്പിക്കയും
അകന്നുപോയതിനെ മഹാജാതിയാക്കുകയും
യഹോവ സീയോൻപൎവ്വതത്തിൽ ഇന്നുമുതൽ
എന്നെന്നേക്കും അവൎക്കു രാജാവായിരിക്കയും
ചെയ്യും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 8
നീയോ, ഏദെർ ഗോപുരമേ, സീയോൻപുത്രിയുടെ
ഗിരിയേ, നിനക്കു വരും: പൂൎവ്വാധിപത്യം,
യെരൂശലേംപുത്രിയുടെ രാജത്വം തന്നെ,
നിനക്കു വരും. 9 നീ ഇപ്പോൾ ഇത്ര ഉറക്കെ,
നിലവിളിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? നിന്റെ അകത്തു
രാജാവില്ലയോ? നിന്റെ മന്ത്രി നശിച്ചുപോയോ?
ഈറ്റുനോവു കിട്ടിയവളെപ്പോലെ നിനക്കു
വേദനപിടിപ്പാൻ എന്തു? 10 സീയോൻപുത്രിയേ,
ഈറ്റുനോവു കിട്ടിയവളെപ്പോലെ വേദനപ്പെട്ടു
പ്രസവിക്ക; ഇപ്പോൾ നീ നഗരം വിട്ടു വയലിൽ
പാൎത്തു ബാബേലിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും;
അവിടെവെച്ചു നീ വിടുവിക്കപ്പെടും; അവിടെവെച്ചു
യഹോവ നിന്നെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
ഉദ്ധരിക്കും. 11 ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു സീയോനെ കണ്ടു
രസിക്കേണ്ടതിന്നു അവൾ മലിനയായിത്തീരട്ടെ
എന്നു പറയുന്ന അനേകജാതികൾ ഇപ്പോൾ
നിനക്കു വിരോധമായി കൂടിയിരിക്കുന്നു. 12
എന്നാൽ അവർ യഹോവയുടെ വിചാരങ്ങൾ

അറിയുന്നില്ല; അവന്റെ ആലോചന
ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല; കറ്റകളെപ്പോലെ അവൻ
അവരെ കളത്തിൽ കൂട്ടുമല്ലോ. 13 സീയോൻ
പുത്രിയേ, എഴുന്നേറ്റു മെതിക്കുക; ഞാൻ നിന്റെ
കൊമ്പിനെ ഇരിമ്പും നിന്റെ കുളമ്പുകളെ താമ്രവും
ആക്കും; നീ അനേകജാതികളെ തകൎത്തുകളകയും
അവരുടെ ലാഭം യഹോവെക്കും അവരുടെ
സമ്പത്തു സൎവ്വഭൂമിയുടെയും കൎത്താവിന്നും
നിവേദിക്കയും ചെയ്യും.

5 ഇപ്പോൾ പടക്കൂട്ടങ്ങളുടെ മകളേ, പടക്കൂട്ടമായി
കൂടുക; അവൻ നമ്മുടെ നേരെ വാടകോരുന്നു;
യിസ്രായേലിന്റെ ന്യായാധിപതിയെ അവർ
വടികൊണ്ടു ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നു. 2
നീയോ, ബേത്ത്ലേഹേം എഫ്രാത്തേ, നീ
യെഹൂദാസഹസ്രങ്ങളിൽ ചെറുതായിരുന്നാലും
യിസ്രായേലിന്നു അധിപതിയായിരിക്കേണ്ടുന്നവൻ
എനിക്കു നിന്നിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചുവരും; അവന്റെ
ഉത്ഭവം പണ്ടേയുള്ളതും പുരാതനമായതും
തന്നേ. 3 അതുകൊണ്ടു പ്രസവിക്കാനുള്ളവൾ
പ്രസവിക്കുവോളം അവൻ അവരെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും; അവന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവർ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവരും. 4 എന്നാൽ അവൻ നിന്നു
യഹോവയുടെ ശക്തിയോടും തന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ നാമത്തിന്റെ മഹിമയോടുംകൂടെ
മേയിക്കും; അവർ നിർഭയം വസിക്കും; അവൻ
അന്നു ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളോളം മഹാനാകുമല്ലോ. 5
അവൻ സമാധാനമാകും; അശ്ശൂർ നമ്മുടെ
ദേശത്തു വന്നു നമ്മുടെ അരമനകളിൽ

ചവിട്ടുമ്പോൾ നാം അവരുടെ നേരെ ഏഴു
ഇടയന്മാരെയും എട്ടു മാനുഷപ്രഭുക്കന്മാരെയും
നിർത്തും. 6 അവർ അശ്ശൂർദേശത്തെയും
അതിന്റെ പ്രവേശനങ്ങളിൽവെച്ചു നിമ്രോദ്
ദേശത്തെയും വാൾകൊണ്ടു പാഴാക്കും; അശ്ശൂർ
നമ്മുടെ ദേശത്തു വന്നു നമ്മുടെ അതിരുകളിൽ
ചവിട്ടുമ്പോൾ അവൻ നമ്മെ അവരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കും. 7 യാക്കോബിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവർ പലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ യഹോവയിങ്കൽ നിന്നുള്ള
മഞ്ഞുപോലെയും മനുഷ്യന്നായി താമസിക്കയോ
മനുഷ്യപുത്രന്മാക്കായി കാത്തിരിക്കയോ
ചെയ്യാതെ പുല്ലിന്മേൽ പെയ്യുന്ന മാരിപോലെയും
ആകും. 8 യാക്കോബിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവർ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ, അനേകവംശങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ തന്നേ, കാട്ടുമൃഗങ്ങളിൽ ഒരു
സിംഹംപോലെയും ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളിൽ ഒരു
ബാലസിംഹംപോലെയും ആകും; അതു
അകത്തു കടന്നാൽ ചവിട്ടി കടിച്ചുകീറിക്കളയും;
വിടുവിപ്പാൻ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. 9 നിന്റെ കൈ
നിന്റെ വൈരികൾക്കുമീതെ ഉയർന്നിരിക്കും;
നിന്റെ സകലശത്രുക്കളും ഛേദിക്കപ്പെടും. 10
അന്നാളിൽ ഞാൻ നിന്റെ കുതിരകളെ നിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും നിന്റെ രഥങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 11 ഞാൻ നിന്റെ ദേശത്തിലെ
പട്ടണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കയും നിന്റെ കോട്ടകളെ
ഒക്കെയും ഇടിച്ചുകളകയും ചെയ്യും. 12 ഞാൻ
ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളെ നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു

ഛേദിച്ചുകളയും; ശകുനവാദികൾ നിനക്കു ഇനി
ഉണ്ടാകയുമില്ല. 13 ഞാൻ വിഗ്രഹങ്ങളെയും
സ്തംഭപ്രതിഷ്ഠകളെയും നിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയും; നീ ഇനി നിന്റെ കൈപ്പണിയെ
നമസ്കരിക്കയുമില്ല. 14 ഞാൻ നിന്റെ
അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ നിന്റെ നടുവിൽനിന്നു
പറിച്ചുകളകയും നിന്റെ പട്ടണങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 15 ഞാൻ ജാതികളോടു
അവർ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം കോപത്തോടും
ക്രോധത്തോടുംകൂടെ പ്രതികാരം ചെയ്യും.

6 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു കേൾപ്പിൻ; നീ
എഴുന്നേറ്റു പർവ്വതങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ
വ്യവഹരിക്ക; കുന്നുകൾ നിന്റെ വാക്കു
കേൾക്കട്ടെ; 2 പർവ്വതങ്ങളും ഭൂമിയുടെ സ്ഥിരമായ
അടിസ്ഥാനങ്ങളുമായുള്ളോവേ, യഹോവയുടെ
വ്യവഹാരം കേൾപ്പിൻ! യഹോവെക്കു തന്റെ
ജനത്തോടു ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടു; അവൻ
യിസ്രായേലിനോടു വാദിക്കും. 3 എന്റെ
ജനമേ, ഞാൻ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്തു?
ഏതൊന്നിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ മുഷിപ്പിച്ചു?
എന്റെ നേരെ സാക്ഷീകരിക്ക. 4 ഞാൻ നിന്നെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു,
അടിമവീട്ടിൽനിന്നു നിന്നെ വീണ്ടെടുത്തു,
മോശെയെയും അഹരോനെയും മിര്യ്യാമിനെയും
നിന്റെ മുമ്പിൽ അയച്ചു. 5 എന്റെ ജനമേ,
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ നീതിപ്രവൃത്തികളെ
അറിയേണ്ടതിന്നു മോവാബ്‌രാജാവായ
ബാലാക്ക് ആലോചിച്ചതും ബെയോരിന്റെ
മകനായ ബിലെയാം ഉത്തരം പറഞ്ഞതും

ശിത്തീംമുതൽ ഗില്ഗാൽവരെ സംഭവിച്ചതും
ഓക്കുക. 6 എന്തൊന്നുകൊണ്ടു ഞാൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു,
അത്യുന്നതദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കുമ്പിടേണ്ടു?
ഞാൻ ഹോമയാഗങ്ങളോടും ഒരു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള കാളക്കിടാക്കളോടും കൂടെ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ ചെല്ലേണമോ? 7 ആയിരം
ആയിരം ആട്ടുകൊറ്റനിലും പതിനായിരം
പതിനായിരം തൈലനദിയിലും യഹോവ
പ്രസാദിക്കുമോ? എന്റെ അതിക്രമത്തിന്നു വേണ്ടി
ഞാൻ എന്റെ ആദ്യജാതനെയും ഞാൻ ചെയ്ത
പാപത്തിന്നു വേണ്ടി എന്റെ ഉദരഫലത്തെയും
കൊടുക്കേണമോ? 8 മനുഷ്യാ, നല്ലതു എന്തെന്നു
അവൻ നിനക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു: ന്യായം
പ്രവൎത്തിപ്പാനും ദയാതല്പരനായിരിപ്പാനും നിന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴ്മയോടെ
നടപ്പാനും അല്ലാതെ എന്താകുന്നു യഹോവ
നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു? 9 കേട്ടോ യഹോവ
പട്ടണത്തോടു വിളിച്ചു പറയുന്നതു; നിന്റെ
നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതു ജ്ഞാനം ആകുന്നു;
വടിയെയും അതിനെ നിയമിച്ചവനെയും
ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. 10 ദുഷ്ടന്റെ വീട്ടിൽ ഇനിയും
അനീതിയുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളും ശാപകരമായ
കള്ളയളവും ഉണ്ടോ? 11 കള്ളത്തുലാസ്സും
കള്ളപ്പടികൾ ഇട്ട സഞ്ചിയുമുള്ളവനെ ഞാൻ
നിൎമ്മലനായി എണ്ണുമോ? 12 അതിലെ ധനവാന്മാർ
സാഹസപൂൎണ്ണന്മാർ ആകുന്നു; അതിന്റെ
നിവാസികൾ വ്യാജം സംസാരിക്കുന്നു; അവരുടെ
വായിൽ അവരുടെ നാവു ചതിവുള്ളതു തന്നേ;

13 ആകയാൽ ഞാൻ നിന്നെ കഠിനമായി
ദണ്ഡിപ്പിക്കും; നിന്റെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം നിന്നെ
ശൂന്യമാക്കും. 14 നീ ഭക്ഷിക്കും; തൃപ്തി വരികയില്ല,
വിശപ്പു അടങ്ങുകയുമില്ല; നീ നീക്കിവെക്കും; ഒന്നും
സ്വരൂപിക്കയില്ലതാനും; നീ സ്വരൂപിക്കുന്നതു ഞാൻ
വാളിന്നു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. 15 നീ വിതെക്കും,
കൊയ്കയില്ല നീ ഒലീവുകായ് ചവിട്ടും, എണ്ണ
പൂശുകയില്ല; മുന്തിരിപ്പഴം ചവിട്ടും, വീഞ്ഞു
കുടിക്കയില്ലതാനും. 16 ഞാൻ നിന്നെ ശൂന്യവും
നിന്റെ നിവാസികളെ പരിഹാസവിഷയവും
ആക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
നിന്ദവഹിക്കേണ്ടതിന്നും ഒമ്രിയുടെ ചട്ടങ്ങളും
ആഹാബ് ഗൃഹത്തിന്റെ സകലപ്രവൃത്തികളും
പ്രമാണമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
ആലോചനകളെ നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു.
7 എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; പഴം പറിച്ച
ശേഷമെന്നപോലെയും മുന്തിരിപ്പഴം പറിച്ചശേഷം
കാലാ പെറുക്കുന്നതുപോലെയും ഞാൻ
ആയല്ലോ! തിന്മാൻ ഒരു മുന്തിരിക്കുലയും
ഇല്ല; ഞാൻ കൊതിക്കുന്ന അത്തിയുടെ
തലപ്പഴവുമില്ല. 2 ഭക്തിമാൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു
നശിച്ചുപോയി, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നേരുള്ളവൻ
ആരുമില്ല; അവരൊക്കെയും രക്തത്തിന്നായി
പതിയിരിക്കുന്നു; ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സഹോദരനെ വല വെച്ചു പിടിപ്പാൻ നോക്കുന്നു. 3
ജാഗ്രതയോടെ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ കൈ അതിലേക്കു നീണ്ടിരിക്കുന്നു; പ്രഭു
പ്രതിഫലം ചോദിക്കുന്നു; ന്യായാധിപതി പ്രതിഫലം
വാങ്ങി ന്യായം വിധിക്കുന്നു; മഹാൻ തന്റെ

മനസ്സിലെ ദുരാഗ്രഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു;
ഇങ്ങനെ അവർ പിരിമുറുക്കുന്നു. 4 അവരിൽ
ഉത്തമൻ മുൾപടപ്പുപോലെ; നേരുള്ളവൻ
മുൾവേലിയെക്കാൾ വല്ലാത്തവൻ തന്നേ;
നിന്റെ ദർശകന്മാർ പറഞ്ഞ ദിവസം, നിന്റെ
സന്ദർശനദിവസം തന്നേ, വരുന്നു; ഇപ്പോൾ
അവരുടെ പരിഭ്രമം വന്നുഭവിക്കും. 5
കൂട്ടുകാരനെ വിശ്വസിക്കരുതു; സ്നേഹിതനിൽ
ആശ്രയിക്കരുതു; നിന്റെ മാർവ്വിടത്തു
ശയിക്കുന്നവളോടു പറയാതവണ്ണം നിന്റെ വായുടെ
കതകു കാത്തുകൊൾക. 6 മകൻ അപ്പനെ
നിന്ദിക്കുന്നു; മകൾ അമ്മയോടും മരുമകൾ
അമ്മാവിയമ്മയോടും എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു;
മനുഷ്യന്റെ ശത്രുക്കൾ അവന്റെ വീട്ടുകാർ തന്നേ. 7
ഞാനോ യഹോവയിങ്കലേക്കു നോക്കും; എന്റെ
രക്ഷയുടെ ദൈവത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കും;
എന്റെ ദൈവം എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും. 8
എന്റെ ശത്രുവായവളേ, എന്നെച്ചൊല്ലി
സന്തോഷിക്കരുതു; വീണു എങ്കിലും ഞാൻ വീണ്ടും
എഴുന്നേല്ക്കും; ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു ഇരുന്നാലും
യഹോവ എനിക്കു വെളിച്ചമായിരിക്കുന്നു. 9
യഹോവ എന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തി എനിക്കു
ന്യായം പാലിച്ചുതരുവോളം ഞാൻ അവന്റെ
ക്രോധം വഹിക്കും; ഞാൻ അവനോടു പാപം
ചെയ്തുവല്ലോ; അവൻ എന്നെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു
പുറപ്പെടുവിക്കയും ഞാൻ അവന്റെ നീതി കണ്ടു
സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യും. 10 എന്റെ ശത്രു
അതു കാണും; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
എവിടെ എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞവളെ ലജ്ജ

മൂടും; എന്റെ കണ്ണു അവളെ കണ്ടു രസിക്കും;
അന്നു അവളെ വീഥികളിലെ ചെളിപോലെ
ചവിട്ടിക്കളയും. 11 നിന്റെ മതിലുകൾ
പണിവാനുള്ള നാൾ വരുന്നു: അന്നാളിൽ നിന്റെ
അതിർ അകന്നുപോകും. 12 അന്നാളിൽ
അശ്ശൂരിൽനിന്നും മിസ്രയീംപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും
മിസ്രയീം മുതൽ നദിവരെയും സമുദ്രംമുതൽ
സമുദ്രംവരെയും പർവ്വതംമുതൽ പർവ്വതംവരെയും
അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരും. 13 എന്നാൽ
ഭൂമി നിവാസികൾനിമിത്തവും അവരുടെ
പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം ഹേതുവായും
ശൂന്യമായ്തീരും. 14 കർമ്മേലിന്റെ മദ്ധ്യേ
കാട്ടിൽ തനിച്ചിരിക്കുന്നതും നിന്റെ
അവകാശവുമായി നിന്റെ ജനമായ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ നിന്റെ കോൽകൊണ്ടു
മേയിക്കേണമേ; പുരാതനകാലത്തു
എന്നപോലെ അവർ ബാശാനിലും
ഗിലെയാദിലും മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. 15
നീ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട
കാലത്തെന്നപോലെ ഞാൻ അവനെ
അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കും. 16 ജാതികൾ കണ്ടിട്ടു
തങ്ങളുടെ സകലവീര്യത്തിലും ലജ്ജിക്കും; അവർ
വായ് മേൽ കൈ വെക്കയും ചെകിടരായ്തീരുകയും
ചെയ്യും. 17 അവർ പാമ്പുപോലെ പൊടിനക്കും;
നിലത്തെ ഇഴജാതിപോലെ തങ്ങളുടെ
ഗുഹകളിൽനിന്നു വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വരും;
അവർ പേടിച്ചുംകൊണ്ടു നമ്മുടെ ദൈവമായ
യഹോവയുടെ അടുക്കൽ വരികയും നിന്നെ
ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 18 അകൃത്യം ക്ഷമിക്കയും

തന്റെ അവകാശത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു
അതിക്രമം മോചിക്കയും ചെയ്യുന്ന നിന്നോടു
സമനായ ദൈവം ആരുള്ളു? അവൻ എന്നേക്കും
കോപം വെച്ചുകൊള്ളുന്നില്ല; ദയയിലല്ലോ അവന്നു
പ്രസാദമുള്ളതു.
19 അവൻ നമ്മോടു വീണ്ടും
കരുണ കാണിക്കും നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങളെ
ചവിട്ടിക്കളയും; അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഒക്കെയും
നീ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ ഇട്ടുകളയും.
20
പുരാതനകാലംമുതൽ നീ ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിന്റെ
വിശ്വസ്തത നീ യാക്കോബിനോടും നിന്റെ ദയ
അബ്രാഹാമിനോടും കാണിക്കും.

നഹൂം

1 നീനെവേയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം;
എൽക്കോശ്യനായ നഹൂമിന്റെ ദർശനപുസ്തകം. 2
ദൈവം തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനും യഹോവ
പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവനും ആകുന്നു;
യഹോവ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവനും
ക്രോധപൂർണ്ണനുമാകുന്നു; യഹോവ തന്റെ
വൈരികളോടു പ്രതികാരം ചെയ്കയും തന്റെ
ശത്രുക്കൾക്കായി കോപം സംഗ്രഹിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 3 യഹോവ ദീർഘക്ഷമയും
മഹാശക്തിയുമുള്ളവൻ; അവൻ ഒരിക്കലും
ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല; യഹോവയുടെ വഴി
ചുഴലിക്കാറ്റിലും കൊടുങ്കാറ്റിലും ഉണ്ടു; മേഘം
അവന്റെ കാൽക്കീഴിലെ പൊടിയാകുന്നു. 4
അവൻ സമുദ്രത്തെ ഭത്സിച്ചു വറ്റിക്കയും
സകലനദികളെയും വരട്ടിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു;
ബാശാനും കർമ്മേലും വരളുന്നു; ലെബാനോന്റെ
പുഷ്പം വാടിപ്പോകുന്നു. 5 അവന്റെ മുമ്പിൽ
പർവ്വതങ്ങൾ കുലുങ്ങുന്നു; കുന്നുകൾ
ഉരുകിപ്പോകുന്നു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭൂമി
ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു; മഹീതലവും അതിലെ
സകലനിവാസികളും തന്നേ. 6 അവന്റെ
ക്രോധത്തിൻ മുമ്പിൽ ആർ നില്ക്കും? അവന്റെ
ഉഗ്രകോപത്തിങ്കൽ ആർ നിവിന്നുനില്ക്കും?
അവന്റെ ക്രോധം തീപോലെ ചൊരിയുന്നു;
പാറകൾ അവനാൽ പിളന്നുപോകുന്നു. 7
യഹോവ നല്ലവനും കഷ്ടദിവസത്തിൽ ശരണവും
ആകുന്നു; തങ്കൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ അവൻ
അറിയുന്നു. 8 എന്നാൽ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നോരു

പ്രവാഹംകൊണ്ടു അവൻ അതിന്റെ സ്ഥലത്തിന്നു
മുടിവു വരുത്തും; തന്റെ ശത്രുക്കളെ
അവൻ അന്ധകാരത്തിൽ പിന്തുടരുന്നു. 9
നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു വിരോധമായി
നിരൂപിക്കുന്നതെന്തു? അവൻ മുടിവു വരുത്തും;
കഷ്ടത രണ്ടുപ്രാവശ്യം പൊങ്ങിവരികയില്ല. 10
അവർ കൂടിപ്പിണഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുള്ളുപോലെ
ആയാലും തങ്ങളുടെ മദ്യപാനത്തിൽ
മദ്യപിച്ചിരുന്നാലും അവർ മുഴുവനും ഉണങ്ങിയ
താളടിപോലെ തീക്കു ഇരയായിത്തീരും. 11
യഹോവെക്കു വിരോധമായി ദോഷം നിരൂപിക്കയും
നിസ്സാരത്വം ആലോചിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
നിന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവർ
പൂർണ്ണശക്തന്മാരും അവ്വണ്ണം തന്നേ അനേകരും
ആയിരുന്നാലും അവർ അങ്ങനെ തന്നേ
ഛേദിക്കപ്പെടുകയും അവൻ കഴിഞ്ഞുപോകയും
ചെയ്യും. ഞാൻ നിന്നെ താഴ്ത്തി എങ്കിലും ഇനി
നിന്നെ താഴ്ത്തുകയില്ല. 13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ
അവന്റെ നുകം നിന്റെമേൽനിന്നു ഒടിച്ചുകളയും
നിന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ അറുത്തുകളകയും ചെയ്യും.
14 എന്നാൽ യഹോവ നിന്നെക്കുറിച്ചു: നിന്റെ
പേരുള്ള സന്തതി ഇനി ഒട്ടും ഉണ്ടാകയില്ല;
കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹത്തെയും
വാർത്തുണ്ടാക്കിയ ബിംബത്തെയും നിന്റെ
ദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ
ഛേദിച്ചുകളയും; നീ നിസ്സാരനായിരിക്കയാൽ
ഞാൻ നിന്റെ ശവക്കുഴി കുഴിക്കും എന്നു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 ഇതാ, പർവ്വതങ്ങളിന്മേൽ

സുവാർത്താദൂതനായി സമാധാനം
ഘോഷിക്കുന്നവന്റെ കാൽ; യെഹൂദയേ, നിന്റെ
ഉത്സവങ്ങളെ ആചരിക്ക; നിന്റെ നേർച്ചകളെ
കഴിക്ക; നിസ്സാരൻ ഇനി നിന്നിൽകൂടി കടക്കയില്ല;
അവൻ അശേഷം ഛേദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2 സംഹാരകൻ നിനക്കെതിരേ കയറിവരുന്നു;
കോട്ട കാത്തുകൊൾക; വഴി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക;
അര മുറുക്കുക; നിന്നെത്തന്നേ നല്ലവണ്ണം
ശക്തീകരിക്ക. 2 യഹോവ യാക്കോബിന്റെ
മഹിമയെ യിസ്രായേലിന്റെ മഹിമയെപ്പോലെ
യഥാസ്ഥാനത്താക്കും; പിടിച്ചുപറിക്കാർ അവരോടു
പിടിച്ചുപറിച്ചു, അവരുടെ മുന്തിരിവള്ളികളെ
നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 3 അവന്റെ വീരന്മാരുടെ
പരിച ചുവപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പരാക്രമശാലികൾ
ധൂമ്രവസ്ത്രം ധരിച്ചു നില്ക്കുന്നു; അവന്റെ
സന്നാഹദിവസത്തിൽ രഥങ്ങൾ ഉരുക്കലകുകളാൽ
ജ്വലിക്കുന്നു; കുന്തങ്ങൾ ഓങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 4
രഥങ്ങൾ തെരുക്കളിൽ ചടുചട ചാടുന്നു;
വീഥികളിൽ അങ്ങും ഇങ്ങും ഓടുന്നു;
തീപ്പന്തങ്ങളെപ്പോലെ അവയെ കാണുന്നു; അവ
മിന്നൽപോലെ ഓടുന്നു. 5 അവൻ തന്റെ
കുലീനന്മാരെ ഓർക്കുന്നു; അവർ നടക്കയിൽ
ഇടറിപ്പോകുന്നു; അവർ അതിന്റെ മതിലിങ്കലേക്കു
ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെല്ലുന്നു; അവിടെ ആൾമറ
കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. 6 നദികളുടെ ചീപ്പുകൾ
തുറക്കുന്നു; രാജമന്ദിരം അഴിഞ്ഞുപോകുന്നു.
7 അതു നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൾ
അനാവൃതയായി, അവൾ പോകേണ്ടിവരും;
അവളുടെ ദാസിമാർ പ്രാവു കുറുകുംപോലെ

കുറുകി മാറത്തടിക്കുന്നു. 8 നീനെവേ പുരാതനമേ
ഒരു ജലാശയംപോലെയായിരുന്നു; എന്നാൽ
അവർ ഓടിപ്പോകുന്നു: നില്പിൻ, നില്പിൻ!
ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നില്ലതാനും. 9
വെള്ളി കൊള്ളയിടുവിൻ; പൊന്നു
കൊള്ളയിടുവിൻ; വീട്ടുസാമാനത്തിന്നു കണക്കില്ല;
സകലവിധമനോഹരവസ്തുക്കളായ
സമ്പത്തും ഉണ്ടു. 10 അവൾ പാഴും വെറുമയും
ശൂന്യവുമായിരിക്കുന്നു; ഹൃദയം ഉരുകിപ്പോകുന്നു;
മുഴങ്കാൽ ആടുന്നു; എല്ലാ അരകളിലും അതിവേദന
ഉണ്ടു; എല്ലാവരുടെയും മുഖം വിളറിയിരിക്കുന്നു. 11
ആരും ഭയപ്പെടുത്താതെ സിംഹവും സിംഹിയും
ബാലസിംഹവും സഞ്ചരിച്ചുപോകുന്ന
സിംഹഗുഹയും ബാലസിംഹങ്ങളുടെ
മേച്ചൽപുറവും എവിടെ? 12 സിംഹം തന്റെ
കുട്ടികൾക്കു മതിയാകുവോളം കടിച്ചുകീറി
വെക്കുകയും സിംഹികൾക്കു വേണ്ടി
ഞെക്കിക്കൊല്ലുകയും ഇരകൊണ്ടു തന്റെ
ഗഹ്വരങ്ങളെയും കടിച്ചുകീറിയതിനെക്കൊണ്ടു
തന്റെ ഗുഹകളെയും നിറെക്കയും ചെയ്തു. 13
ഞാൻ നിന്റെനേരെ വരും; ഞാൻ അതിന്റെ
രഥങ്ങളെ ചുട്ടു പുകയാക്കും; നിന്റെ
ബാലസിംഹങ്ങൾ വാളിന്നു ഇരയായ്തീരും; ഞാൻ
നിന്റെ ഇരയെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും;
നിന്റെ ദൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം ഇനി കേൾക്കയുമില്ല
എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.

3 രക്തപാതകങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം! അതു മുഴുവനും വ്യാജവും

അപഹാരവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; കവച്ച്
വിട്ടുപോകുന്നതുമില്ല. 2 ചമ്മട്ടിയുടെ ഒച്ച;
ചക്രങ്ങൾ കിരുകിരുക്കുന്ന ശബ്ദം; പായുന്ന
കുതിരകൾ; ഓടുന്ന രഥങ്ങൾ! 3 കുതിരകയറുന്ന
കുതിരച്ചേവകർ; ജ്വലിക്കുന്ന വാൾ; മിന്നുന്ന
കുന്തം; അനേകനിഹതന്മാർ; അനവധി ശവങ്ങൾ;
പിണങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല; അവർ പിണങ്ങൾ
തടഞ്ഞു വീഴുന്നു. 4 പരസംഗംകൊണ്ടു
ജാതികളെയും ക്ഷുദ്രപ്രയോഗംകൊണ്ടു
വംശങ്ങളെയും വില്ക്കുന്നവളായി
ക്ഷുദ്രനൈപുണ്യവും സൌന്ദര്യവുമുള്ള
വേശ്യയുടെ പരസംഗബഹുത്വംനിമിത്തം തന്നേ
ഇങ്ങനെ ഭവിച്ചതു. 5 ഞാൻ നിന്റെനേരെ
വരും, ഞാൻ നിന്റെ വസ്ത്രാഗ്രങ്ങളെ നിന്റെ
മുഖംവരെ പൊക്കി ജാതികളെ നിന്റെ നഗ്നതയും
രാജ്യങ്ങളെ നിന്റെ നാണിടവും കാണിക്കും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 6
ഞാൻ അമേദ്ധ്യം നിന്റെമേൽ എറിഞ്ഞു നിന്നെ
കുത്സിതയും നിന്ദാവിഷയവുമാക്കും. 7 അങ്ങനെ
നിന്നെ കാണുന്ന ഏവരും നിന്നെ വിട്ടു ഓടി:
നീനെവേ ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്നു; ആർ അവളോടു
സഹതാപം കാണിക്കും; ഞാൻ എവിടെനിന്നു
നിനക്കു ആശ്വാസകന്മാരെ അന്വേഷിക്കേണ്ടു
എന്നു പറയും. 8 നദികളുടെ ഇടയിൽ
ഇരിക്കുന്നതും ചുറ്റും വെള്ളം ഉള്ളതും സമുദ്രം
വാടയും സമുദ്രം മതിലും ആയിരിക്കുന്നതുമായ
നോ-അമ്മോനെക്കാൾ നീ ഉത്തമ ആകുന്നുവോ? 9
കൂശും മിസ്രയീമും അവളുടെ ബലമായിരുന്നു;
അതു സീമയില്ലാത്തതായിരുന്നു; പൂത്യരും

ലൂബ്യരും നിന്റെ സഹായകന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 എന്നിട്ടും
അവൾ ബദ്ധയായി പ്രവാസത്തിലേക്കു
പോകേണ്ടിവന്നു; അവളുടെ പൈതങ്ങളെ അവർ
സകലവീഥികളുടെയും തലെക്കൽവെച്ചു
തകത്തുകളഞ്ഞു; അവളുടെ മാന്യന്മാക്കു അവർ
ചീട്ടിട്ടു, അവളുടെ സകലമഹാന്മാരെയും
ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചുകളഞ്ഞു. 11
അങ്ങനെ നീയും ലഹരിപിടിച്ചു ബോധംകെട്ടു
വീഴും; നീയും ശത്രുനിമിത്തം ഒരു
അഭയസ്ഥാനം അന്വേഷിക്കും. 12 നിന്റെ
കോട്ടകൾ ഒക്കെയും തലപ്പഴത്തോടുകൂടിയ
അത്തിവൃക്ഷങ്ങൾപോലെയാകും; കുലുക്കിയാൽ
അവ തിന്നുന്നവന്റെ വായിൽതന്നേ വീഴും. 13
നിന്റെ ജനം നിന്റെ നടുവിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ
ആകുന്നു; നിന്റെ ദേശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ
നിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു വിസ്താരമായി
തുറന്നുകിടക്കുന്നു; നിന്റെ ഓടാമ്പലുകൾ തീക്കു
ഇരയായ്തീന്നിരിക്കുന്നു. 14 നിരോധത്തിന്നു
വേണ്ടി വെള്ളം കോരിക്കൊൾക; നിന്റെ
കൊത്തളങ്ങളെ ഉറപ്പിക്ക; ചെളിയിൽ ചെന്നു
കളിമണ്ണു ചവിട്ടുക; ഇഷ്ടകയച്ചു പിടിക്ക!
15 അവിടെ തീ നിന്നെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും;
വാൾ നിന്നെ ഛേദിച്ചു വിട്ടിൽ എന്നപോലെ
നിന്നെ തിന്നുകളയും; വിട്ടിൽ എന്നപോലെ
നിന്നെ തന്നേ പെരുക്കുക; വെട്ടുക്കിളി
എന്നപോലെ നിന്നെത്തന്നേ പെരുക്കുക. 16
നിന്റെ വത്തകന്മാരെ നീ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാൾ വദ്ധിപ്പിച്ചുവല്ലൊ; വിട്ടിൽ

പടംകഴിച്ചു പറന്നുപോകുന്നു.
17 നിന്റെ
പ്രഭുക്കന്മാർ വെട്ടുക്കിളികൾപോലെയും നിന്റെ
സേനാധിപതിമാർ ശീതമുള്ള ദിവസത്തിൽ
മതിലുകളിന്മേൽ പറ്റുന്ന വിട്ടിൽകൂട്ടംപോലെയും
ആകുന്നു; സൂൎയ്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ അവ
പറന്നുപോകുന്നു; അവ ചെന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥലം
ആരും അറിയുന്നില്ല.
18 അശ്ശൂർരാജാവേ, നിന്റെ
ഇടയന്മാർ ഉറങ്ങുന്നു; നിന്റെ കുലീനന്മാർ
വിശ്രമിച്ചു കിടക്കുന്നു; നിന്റെ ജനം പൎവ്വതങ്ങളിൽ
ചിതറിയിരിക്കുന്നു; അവരെ കൂട്ടിച്ചേൎപ്പാൻ
ആരുമില്ല.
19 നിന്റെ കേടിന്നു ഉപശാന്തി ഇല്ല;
നിന്റെ മുറിവു വിഷമമാകുന്നു; നിന്റെ വൎത്തമാനം
കേൾക്കുന്ന ഏവരും നിന്നെക്കുറിച്ചു കൈകൊട്ടും;
ആരുടെ മേലാകുന്നു നിന്റെ ദുഷ്ടത ഇടവിടാതെ
കവിഞ്ഞുവരാതിരുന്നതു?

ഹബക്കൂക്

1 ഹബക്കൂക്ക്പ്രവാചകൻ ദർശിച്ച പ്രവാചകം.
2 യഹോവേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ അയ്യം
വിളിക്കയും നീ കേൾക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും?
സാഹസംനിമിത്തം ഞാൻ എത്രത്തോളം നിന്നോടു
നിലവിളിക്കയും നീ രക്ഷിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും?
3 നീ എന്നെ നീതികേടു കാണുമാറാക്കുന്നതും
പീഡനം വെറുതെ നോക്കുന്നതും എന്തിനു?
കവച്ചയും സാഹസവും എന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടു;
കലഹം നടക്കുന്നു; ശണ്ഠ ഉളവായി വരുന്നു. 4
അതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണം അയഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ന്യായം ഒരുനാളും വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നതുമില്ല; ദുഷ്ടൻ
നീതിമാനെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ന്യായം വക്രതയായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു. 5
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചു നോക്കുവിൻ!
ആശ്ചയ്യപ്പെട്ടു വിസ്മയിപ്പിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
കാലത്തു ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യും; അതു
വിവരിച്ചുകേട്ടാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല. 6
ഞാൻ ഉഗ്രതയും വേഗതയുമുള്ള ജാതിയായ
കല്ദയരെ ഉണർത്തും; അവർ തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത
വാസസ്ഥലങ്ങളെ കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു
ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ നീളെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. 7 അവർ
ഘോരവും ഭയങ്കരവുമായുള്ളവർ; അവരുടെ
ന്യായവും ശ്രേഷ്ഠതയും അവരിൽനിന്നു
തന്നേ പുറപ്പെടുന്നു. 8 അവരുടെ കുതിരകൾ
പുള്ളിപ്പുലികളെക്കാൾ വേഗതയും
വൈകുന്നേരത്തെ ചെന്നായ്ക്കളെക്കാൾ
ഉഗ്രതയുമുള്ളവ; അവരുടെ കുതിരച്ചേവകർ
ഗവ്വിച്ചോടിക്കുന്നു; അവരുടെ കുതിരച്ചേവകർ

ദൂരത്തുനിന്നു വരുന്നു; തിന്നുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന
കഴുകനെപ്പോലെ അവർ പറന്നുവരുന്നു. 9
അവർ ഏവരും സംഹാരത്തിന്നായി വരുന്നു;
അവരുടെ മുഖം മുമ്പോട്ടു ബദ്ധപ്പെടുന്നു; അവർ
മണൽപോലെ ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചുചേർക്കുന്നു. 10
അവർ രാജാക്കന്മാരെ പരിഹസിക്കുന്നു;
പ്രഭുക്കന്മാർ അവക്കു ഹാസ്യമായിരിക്കുന്നു;
അവർ ഏതു കോട്ടയെയും കുറിച്ചു ചിരിക്കുന്നു;
അവർ മണ്ണു കുന്നിച്ചു അതിനെ പിടിക്കും. 11 അന്നു
അവൻ കാറ്റുപോലെ അടിച്ചുകടന്നു അതിക്രമിച്ചു
കുറ്റക്കാരനായ്തീരും; സ്വന്തശക്തിയല്ലോ അവന്നു
ദൈവം. 12 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
നീ പുരാതനമേ എന്റെ പരിശുദ്ധനല്ലയോ?
ഞങ്ങൾ മരിക്കയില്ല; യഹോവേ, നീ അവനെ
ന്യായവിധിക്കായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു;
പാറയായുള്ളോവേ, ശിക്ഷെക്കായി നീ
അവനെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ദോഷം
കണ്ടുകൂടാതവണ്ണം നിർമ്മലദൃഷ്ടിയുള്ളവനും
പീഡനം കാണ്മാൻ കഴിയാത്തവനുമായുള്ളോവേ,
ദ്രോഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ നീ വെറുതെ
നോക്കുന്നതും ദുഷ്ടൻ തന്നിലും നീതിമാനായവനെ
വിഴുങ്ങുമ്പോൾ 14 നീ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതും
മനുഷ്യരെ സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെയും
അധിപതിയില്ലാത്ത ഇഴജാതികളെപ്പോലെയും
ആക്കുന്നതും എന്തു? 15 അവൻ അവയെ
ഒക്കെയും ചൂണ്ടൽകൊണ്ടു പിടിച്ചെടുക്കുന്നു;
അവൻ വലകൊണ്ടു അവയെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു;
കോരുവലയിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അവൻ സന്തോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു. 16 അതു

ഹേതുവായി അവൻ തന്റെ വലെക്കു
ബലികഴിക്കുന്നു; കോരുവലെക്കു ധൂപം കാട്ടുന്നു;
അവയാലല്ലോ അവന്റെ ഓഹരി പുഷ്ടിയുള്ളതും
അവന്റെ ആഹാരം പൂർത്തിയുള്ളതുമായ്തീരുന്നതു.
17 അതുനിമിത്തം അവൻ തന്റെ വല കുടഞ്ഞു,
ജാതികളെ ആദരിക്കാതെ നിത്യം കൊല്ലുവാൻ
പോകുമോ?
2 ഞാൻ കൊത്തളത്തിൽനിന്നു
കാവൽകാത്തുകൊണ്ടു: അവൻ എന്നോടു
എന്തരുളിച്ചെയ്യും എന്നും എന്റെ
ആവലാധിസംബന്ധിച്ചു ഞാൻ എന്തുത്തരം
പറയേണ്ടു എന്നും കാണേണ്ടതിന്നു ദൃഷ്ടിവെക്കും.
2 യഹോവ എന്നോടു ഉത്തരം അരുളിയതു: നീ
ദർശനം എഴുതുക; ഓടിച്ചു വായിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
അതു പലകയിൽ തെളിവായി വരെക്കുക. 3
ദർശനത്തിന്നു ഒരു അവധി വെച്ചിരിക്കുന്നു;
അതു സമാപ്തിയിലേക്കു ബദ്ധപ്പെടുന്നു;
സമയം തെറ്റുകയുമില്ല; അതു വൈകിയാലും
അതിന്നായി കാത്തിരിക്ക; അതു വരും നിശ്ചയം;
താമസിക്കയുമില്ല. 4 അവന്റെ മനസ്സു അവനിൽ
അഹങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നേരുള്ളതല്ല;
നീതിമാനോ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിച്ചിരിക്കും.
5 വീഞ്ഞു വിശ്വാസപാതകനാകുന്നു;
അഹമ്മതിയുള്ള പുരുഷൻ നിലനിൽക്കയില്ല;
അവൻ പാതാളംപോലെ വിസ്താരമായി
വായ് പിളക്കുന്നു; മരണംപോലെ
തൃപ്തിപ്പെടാതെയുമിരിക്കുന്നു; അവൻ
സകലജാതികളെയും തന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടി,
സകലവംശങ്ങളെയും തന്റെ അടുക്കൽ

ചേക്കുന്നു. (Sheol h7585) 6 അവർ ഒക്കെയും
അവനെക്കുറിച്ചു ഒരു സദൃശവും അവനെക്കുറിച്ചു
പരിഹാസമായുള്ളോരു പഴഞ്ചൊല്ലും ചൊല്ലി;
തന്റേതല്ലാത്തതു വദ്ധിപ്പിക്കയും--എത്രത്തോളം? --
പണയപണ്ടം ചുമന്നു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു പറകയില്ലയോ? 7 നിന്റെ
കടക്കാർ പെട്ടെന്നു എഴുന്നേൽക്കയും നിന്നെ
ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നവർ ഉണരുകയും നീ അവക്കു
കൊള്ളയായ്തീരുകയും ഇല്ലയോ? 8 നീ
പലജാതികളോടും കവച്ചചെയ്തതുകൊണ്ടു
ജാതികളിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരൊക്കെയും
മനുഷ്യരുടെ രക്തംനിമിത്തവും നീ ദേശത്തോടും
നഗരത്തോടും അതിന്റെ സകലനിവാസികളോടും
ചെയ്ത സാഹസംനിമിത്തവും നിന്നോടും
കവച്ച് ചെയ്യും. 9 അനത്ഥത്തിൽനിന്നു
വിടുവിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉയരത്തിൽ
കൂടുവെക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ വീട്ടിന്നുവേണ്ടി
ദുരാദായം ആഗ്രഹിക്കുന്നവന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം! 10 പലജാതികളെയും
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞതിനാൽ നീ നിന്റെ വീട്ടിന്നു
ലജ്ജ നിരൂപിച്ചു നിന്റെ സ്വന്തപ്രാണനോടു
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 11 ചുവരിൽനിന്നു
കല്ലു നിലവിളിക്കയും മരപ്പണിയിൽനിന്നു
തുലാം ഉത്തരം പറകയും ചെയ്യുമല്ലോ. 12
രക്തപാതകംകൊണ്ടു പട്ടണം പണിയുകയും
നീതികേടുകൊണ്ടു നഗരം സ്ഥാപിക്കയും
ചെയ്യുന്നവന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! 13 ജാതികൾ
തീക്കു ഇരയാകുവാൻ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതും
വംശങ്ങൾ വെറുതെ തളന്നുപോകുന്നതും

സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ ഹിതത്താൽ
അല്ലയോ? 14 വെള്ളം സമുദ്രത്തിൽ
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭൂമി യഹോവയുടെ
മഹത്വത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ പൂൎണ്ണമാകും.
15 കൂട്ടുകാരുടെ നഗ്നത കാണേണ്ടതിന്നു
അവൎക്കു കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കയും നഞ്ചു
കൂട്ടിക്കലൎത്തി ലഹരിപിടിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം! 16 നിനക്കു മഹത്വംകൊണ്ടല്ല,
ലജ്ജകൊണ്ടുതന്നേ പൂൎത്തിവന്നിരിക്കുന്നു; നീയും
കുടിക്ക; നിന്റെ അഗ്രചൎമ്മം അനാവൃതമാക്കുക;
യഹോവയുടെ വലങ്കയ്യിലെ പാനപാത്രം
നിന്റെ അടുക്കൽ വരും; മഹത്വത്തിന്നു പകരം
നിനക്കു അവമാനം ഭവിക്കും. 17 മനുഷ്യരുടെ
രക്തവും ദേശത്തോടും നഗരത്തോടും അതിന്റെ
സകലനിവാസികളോടും ചെയ്ത സാഹസവും
ഹേതുവായി ലെബാനോനോടു ചെയ്ത ദ്രോഹവും
മൃഗങ്ങളെ പേടിപ്പിച്ച സംഹാരവും നിന്നെ
മൂടും. 18 പണിക്കാരൻ ഒരു ബിംബത്തെ
കൊത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ അതിനാലോ,
പണിക്കാരൻ വ്യാജം ഉപദേശിക്കുന്ന
വാൎപ്പുവിഗ്രഹത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ഊമ
മിത്ഥ്യാമൂൎത്തികളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അതിനാലോ
എന്തു പ്രയോജനം ഉള്ളു? 19 മരത്തോടു: ഉണരുക
എന്നും ഊമക്കല്ലിനോടു: എഴുന്നേൽക്ക
എന്നും പറയുന്നവന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! അതു
ഉപദേശിക്കുമോ? അതു പൊന്നും വെള്ളിയും
പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ശ്വാസം
ഒട്ടും ഇല്ലല്ലോ. 20 എന്നാൽ യഹോവ തന്റെ

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ഉണ്ടു; സർവ്വഭൂമിയും അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ മൌനമായിരിക്കട്ടെ.

3 വിഭ്രമരാഗത്തിൽ ഹബക്കൂക്ക് പ്രവാചകന്റെ ഒരു
പ്രാർത്ഥനാഗീതം. 2 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ
കേൾവി കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടുപോയി; യഹോവേ,
ആണ്ടുകൾ കഴിയുംമുമ്പെ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ
ജീവിപ്പിക്കേണമേ; ആണ്ടുകൾ കഴിയുംമുമ്പെ
അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തേണമേ; ക്രോധത്തിങ്കൽ
കരുണ ഓർക്കേണമേ. 3 ദൈവം തേമാനിൽനിന്നും
പരിശുദ്ധൻ പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽനിന്നും വരുന്നു.
(സേലാ) അവന്റെ പ്രഭ ആകാശത്തെ മൂടുന്നു;
അവന്റെ സ്തുതിയാൽ ഭൂമി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4
സൂര്യപ്രകാശംപോലെ ഒരു ശോഭ ഉളവായ്വരുന്നു;
കിരണങ്ങൾ അവന്റെ പാർശ്വത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുന്നു; അവിടെ അവന്റെ വല്ലഭത്വം
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 മഹാമാരി അവന്റെ മുമ്പിൽ
നടക്കുന്നു; ജ്വരാഗ്നി അവന്റെ പിന്നാലെ
ചെല്ലുന്നു. 6 അവൻ നിന്നു ഭൂമിയെ കുലുക്കുന്നു;
അവൻ നോക്കി ജാതികളെ ചിതറിക്കുന്നു;
ശാശ്വതപർവ്വതങ്ങൾ പിളർന്നുപോകുന്നു;
പുരാതനഗിരികൾ വണങ്ങി വീഴുന്നു; അവൻ
പുരാതനപാതകളിൽ നടക്കുന്നു. 7 ഞാൻ
കൂശാന്റെ കൂടാരങ്ങളെ അനർത്ഥത്തിൽ കാണുന്നു;
മിദ്യാൻദേശത്തിലെ തിരശ്ശീലകൾ വിറെക്കുന്നു. 8
യഹോവ നദികളോടു നീരസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?
നിന്റെ കോപം നദികളുടെ നേരെ വരുന്നുവോ?
നീ കുതിരപ്പുറത്തും ജയരഥത്തിലും
കയറിയിരിക്കയാൽ നിന്റെ ക്രോധം സമുദ്രത്തിന്റെ
നേരെ ഉള്ളതോ? 9 നിന്റെ വില്ലു മുറ്റും

അനാവൃതമായിരിക്കുന്നു; വചനത്തിന്റെ
ദണ്ഡനങ്ങൾ ആണകളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു.
(സേലാ) നീ ഭൂമിയെ നദികളാൽ പിളക്കുന്നു. 10
പൎവ്വതങ്ങൾ നിന്നെ കണ്ടു വിറെക്കുന്നു;
വെള്ളത്തിന്റെ പ്രവാഹം കടന്നുപോകുന്നു; ആഴി
മുഴക്കം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ഉയരത്തിലേക്കു
കൈ ഉയൎത്തുന്നു. 11 നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ
പായുന്ന പ്രകാശത്തിങ്കലും മിന്നിച്ചാടുന്ന
കുന്തത്തിന്റെ ശോഭയിങ്കലും സൂൎയ്യനും
ചന്ദ്രനും സ്വഗൃഹത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. 12
ക്രോധത്തോടെ നീ ഭൂമിയിൽ ചവിട്ടുന്നു;
കോപത്തോടെ ജാതികളെ മെതിക്കുന്നു. 13
നിന്റെ ജനത്തിന്റെ രക്ഷെക്കായിട്ടും നിന്റെ
അഭിഷിക്തന്റെ രക്ഷെക്കായിട്ടും നീ പുറപ്പെടുന്നു;
നീ ദുഷ്ടന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു മോന്തായം
തകൎത്തു, അടിസ്ഥാനത്തെ കഴുത്തോളം
അനാവൃതമാക്കുന്നു. (സേലാ) 14 നീ അവന്റെ
കുന്തങ്ങൾകൊണ്ടു അവന്റെ യോദ്ധാക്കളുടെ തല
കുത്തിത്തുളെക്കുന്നു; എന്നെ ചിതറിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ വരുന്നു;
എളിയവനെ മറവിൽവെച്ചു വിഴുങ്ങുവാൻ
പോകുന്നതുപോലെ അവർ ഉല്ലസിക്കുന്നു. 15
നിന്റെ കുതിരകളോടുകൂടെ നീ സമുദ്രത്തിൽ,
പെരുവെള്ളക്കൂട്ടത്തിൽ തന്നേ, നടകൊള്ളുന്നു. 16
ഞാൻ കേട്ടു എന്റെ ഉദരം കുലുങ്ങിപ്പോയി,
മുഴക്കം ഹേതുവായി എന്റെ അധരം
വിറെച്ചു; അവൻ ജനത്തെ ആക്രമിപ്പാൻ
പുറപ്പെടുമ്പോൾ കഷ്ടദിവസത്തിൽ ഞാൻ
വിശ്രമിച്ചിരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു എന്റെ

അസ്ഥികൾക്കു ഉരുക്കം തട്ടി, ഞാൻ നിന്ന
നിലയിൽ വിറെച്ചുപോയി. 17 അത്തിവൃക്ഷം
തളിക്കയില്ല; മുന്തിരിവള്ളിയിൽ അനുഭവം
ഉണ്ടാകയില്ല; ഒലിവുമരത്തിന്റെ പ്രയത്നം
നിഷ്ഫലമായ്പോകും; നിലങ്ങൾ ആഹാരം
വിളയിക്കയില്ല; ആട്ടിൻ കൂട്ടം തൊഴുത്തിൽനിന്നു
നശിച്ചുപോകും; ഗോശാലകളിൽ കന്നുകാലി
ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. 18 എങ്കിലും ഞാൻ
യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കും; എന്റെ രക്ഷയുടെ
ദൈവത്തിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും. 19
യഹോവയായ കർത്താവു എന്റെ ബലം ആകുന്നു;
അവൻ എന്റെ കാൽ പേടമാൻകാൽപോലെ
ആക്കുന്നു; ഉന്നതികളിന്മേൽ എന്നെ
നടക്കുമാറാക്കുന്നു. സംഗീതപ്രമാണിക്കു
തന്ത്രിനാദത്തോടെ.

സെഫന്യാവു

1 യെഹൂദാരാജാവായി ആമോന്റെ മകനായ
യോശീയാവിന്റെ കാലത്തു, ഹിസ്കീയാവിന്റെ
മകനായ അമര്യ്യാവിന്റെ മകനായ
ഗെദല്യാവിന്റെ മകനായ കൂശിയുടെ മകനായ
സെഫന്യാവിന്നുണ്ടായ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
2 ഞാൻ ഭൂതലത്തിൽനിന്നു സകലത്തെയും
സംഹരിച്ചുകളയും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 3 ഞാൻ മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും
സംഹരിക്കും; ഞാൻ ആകാശത്തിലെ
പറവജാതിയെയും സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെയും
ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടെ ഇടർച്ചകളെയും സംഹരിക്കും;
ഞാൻ ഭൂതലത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യനെ
ഛേദിച്ചുകളയും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
4 ഞാൻ യെഹൂദയുടെ മേലും യെരൂശലേമിലെ
സകലനിവാസികളുടെ മേലും കൈ നീട്ടും; ഞാൻ
ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു ബാലിന്റെ ശേഷിപ്പിനെയും
പുരോഹിതന്മാരോടു കൂടെ പൂജാരികളുടെ
പേരിനെയും 5 മേൽപുരകളിൽ ആകാശത്തിലെ
സൈന്യത്തെ നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും
യഹോവയെച്ചൊല്ലിയും മൽക്കാമിനെച്ചൊല്ലിയും
സത്യം ചെയ്തു നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും
യഹോവയെ വിട്ടു പിന്മാറിയവരെയും 6
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കയോ അവനെക്കുറിച്ചു
ചോദിക്കയോ ചെയ്യാത്തവരെയും
ഛേദിച്ചുകളയും. 7 യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ മിണ്ടാതിരിക്ക; യഹോവയുടെ
ദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നു; യഹോവ ഒരു
യാഗസദ്യ ഒരുക്കി താൻ ക്ഷണിച്ചവരെ

വിശുദ്ധീകരിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 8 എന്നാൽ
യഹോവയുടെ യാഗസദ്യയുള്ള ദിവസത്തിൽ
ഞാൻ പ്രഭുക്കന്മാരെയും രാജകുമാരന്മാരെയും
അന്യദേശവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏവരെയും
സന്ദർശിക്കും. 9 അന്നാളിൽ ഞാൻ ഉമ്മരപ്പടി
ചാടിക്കടക്കുന്ന ഏവരെയും സാഹസവും
വഞ്ചനയുംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ
വീടുകളെ നിറെക്കുന്നവരെയും സന്ദർശിക്കും.
10 അന്നാളിൽ മത്സ്യഗോപുരത്തിൽനിന്നു
ഉറക്കെയുള്ളോരു നിലവിളിയും രണ്ടാമത്തെ
നഗരാംശത്തിൽനിന്നു ഒരു മുറവിളിയും
കുന്നുകളിൽനിന്നു ഒരു ഝടഝടനാദവും
ഉണ്ടാകും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
11 മക്തേശ് നിവാസികളെ, മുറയിടുവിൻ;
വ്യാപാരിജനം ഒക്കെയും നശിച്ചുപോയല്ലോ;
സകലദ്രവ്യവാഹകന്മാരും ഛേദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
12 ആ കാലത്തു ഞാൻ യെരൂശലേമിനെ വിളക്കു
കത്തിച്ചു ശോധന കഴിക്കയും മട്ടിന്മേൽ
ഉറെച്ചുകിടന്നു: യഹോവ ഗുണമോ ദോഷമോ
ചെയ്കയില്ല എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്ന
പുരുഷന്മാരെ സന്ദർശിക്കയും ചെയ്യും. 13 അങ്ങനെ
അവരുടെ സമ്പത്തു കവർച്ചയും അവരുടെ വീടുകൾ
ശൂന്യവും ആയ്തീരും; അവർ വീടു പണിയും,
പാർക്കയില്ലതാനും; അവർ മുന്തിരിത്തോട്ടം
ഉണ്ടാക്കും വീഞ്ഞു കുടിക്കയില്ലതാനും. 14
യഹോവയുടെ മഹാദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നു;
അതു അടുത്തു അത്യന്തം ബദ്ധപ്പെട്ടുവരുന്നു;
കേട്ടോ യഹോവയുടെ ദിവസം! വീരൻ അവിടെ
കഠിനമായി നിലവിളിക്കുന്നു. 15 ആ ദിവസം

ക്രോധദിവസം, കഷ്ടവും സങ്കടവും ഉള്ള ദിവസം,
ശൂന്യതയും നാശവും ഉള്ള ദിവസം, ഇരുട്ടും
അന്ധകാരവും ഉള്ള ദിവസം, മേഘവും മൂടലും ഉള്ള
ദിവസം, 16 ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങൾക്കും ഉയരമുള്ള
കൊത്തളങ്ങൾക്കും വിരോധമായി കാഹളനാദവും
ആരവവും ഉള്ള ദിവസം തന്നേ. 17 മനുഷ്യർ
കുരുടന്മാരെപ്പോലെ നടക്കത്തക്കവണ്ണം
ഞാൻ അവക്കു കഷ്ടത വരുത്തും; അവർ
യഹോവയോടു പാപം ചെയ്തുവല്ലോ; അവരുടെ
രക്തം പൊടിപോലെയും അവരുടെ മാംസം
കാഷ്ഠംപോലെയും ചൊരിയും. 18 യഹോവയുടെ
ക്രോധദിവസത്തിൽ അവരുടെ വെള്ളിക്കും
പൊന്നിന്നും അവരെ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല;
സർവ്വഭൂമിയും അവന്റെ തീക്ഷ്ണതാഗ്നിക്കു
ഇരയായ്തീരും; സകലഭൂവാസികൾക്കും അവൻ
ശീഘ്രസംഹാരം വരുത്തും.

2 നാണമില്ലാത്ത ജാതിയേ, നിർണ്ണയം
ഫലിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ - ദിവസം പതിർപോലെ
പാറിപ്പോകുന്നു - യഹോവയുടെ ഉഗ്രകോപം
നിങ്ങളുടെമേൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പെ, 2
യഹോവയുടെ കോപദിവസം നിങ്ങളുടെ
മേൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പെ, കൂടിവരുവിൻ;
അതേ, കൂടിവരുവിൻ! 3 യഹോവയുടെ
ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി ഭൂമിയിലെ
സകലസൌമ്യന്മാരുമായുള്ളോരേ, അവനെ
അന്വേഷിപ്പിൻ; നീതി അന്വേഷിപ്പിൻ; സൌമ്യത
അന്വേഷിപ്പിൻ; പക്ഷെ നിങ്ങൾക്കു യഹോവയുടെ
കോപദിവസത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കാം. 4 ഗസ്സാ
നിർജ്ജനമാകും; അസ്കലോൻ ശൂന്യമായ്തീരും;

അസ്തോദിനെ അവർ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിങ്കൽ
നീക്കിക്കളയും; എക്രോന്നു നിർമ്മൂലനാശം വരും. 5
സമുദ്രതീരനിവാസികളായ ക്രേത്യജാതിക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! ഫെലിസ്ത്യദേശമായ
കനാനേ, യഹോവയുടെ വചനം നിങ്ങൾക്കു
വിരോധമായിരിക്കുന്നു; നിനക്കു നിവാസികൾ
ഇല്ലാതാകുംവണ്ണം ഞാൻ നിന്നെ നശിപ്പിക്കും.
6 സമുദ്രതീരം ഇടയന്മാർക്കു കുടിലുകളും
ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങൾക്കു തൊഴുത്തുകളും ഉള്ള
പുല്പുറങ്ങളായ്തീരും. 7 തീരപ്രദേശം
യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിന്നു ആകും; അവർ
അവിടെ മേയ്ക്കും; അസ്കലോൻവീടുകളിൽ
അവർ വൈകുന്നേരത്തു കിടന്നുറങ്ങും; അവരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ അവരെ സന്ദർശിച്ചു
അവരുടെ സ്ഥിതി മാറ്റുമല്ലോ. 8 മോവാബിന്റെ
ധിക്കാരവും അമ്മോന്യർ എന്റെ ജനത്തെ നിന്ദിച്ചു
അവരുടെ ദേശത്തിന്നു വിരോധമായി വമ്പു
പറഞ്ഞ ശകാരങ്ങളും ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 9
അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടാവിതു:
എന്നാണ, മോവാബ് സൊദോമെപ്പോലെയും
അമ്മോന്യർ ഗൊമോറയെപ്പോലെയും തൂവക്കാടും
ഉപ്പുപടനയും ശാശ്വതശൂന്യവും ആയ്തീരും; എന്റെ
ജനത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവർ അവരെ കവർച്ച ചെയ്യും;
എന്റെ ജാതിയിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവരുടെ
ദേശത്തെ അവകാശമായി പ്രാപിക്കും. 10 ഇതു
അവരുടെ അഹങ്കാരംനിമിത്തം അവർക്കു ഭവിക്കും;
അവർ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ ജനത്തോടു
നിന്ദയും വമ്പും കാട്ടിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 11

യഹോവ അവരോടു ഭയങ്കരനായിരിക്കും;
അവൻ ഭൂമിയിലെ സകലദേവന്മാരെയും
ക്ഷയിപ്പിക്കും; ജാതികളുടെ സകലദ്വീപുകളും
അതതു സ്ഥലത്തുനിന്നു അവനെ നമസ്കരിക്കും;
12 നിങ്ങളോ കൂശ്യരേ, എന്റെ വാളിനാൽ
നിഹതന്മാർ! 13 അവൻ വടക്കോട്ടു കൈ നീട്ടി
അശ്ശൂരിനെ നശിപ്പിക്കും; നീനെവേയെ ശൂന്യവും
മരുഭൂമിയിലെ വരണ്ട നിലവും ആക്കും. 14
അതിന്റെ നടുവിൽ ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളും നാനാജാതി
മൃഗങ്ങളും കിടക്കും; അതിന്റെ പോതികകളുടെ
ഇടയിൽ വേഴാമ്പലും മുള്ളനും രാപാക്കും;
കിളിവാതിൽക്കൽ പാട്ടു പാടുന്നതു കേട്ടോ!
ദേവദാരുപ്പണി പറിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കയാൽ
ഉമ്മരപ്പടിക്കൽ ശൂന്യതയുണ്ടു. 15 ഞാനേയുള്ളു;
ഞാനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല എന്നു ഹൃദയത്തിൽ
പറഞ്ഞു നിർഭയം വസിച്ചിരുന്ന ഉല്ലസിതനഗരം
ഇതു തന്നേ; അതു ശൂന്യവും മൃഗങ്ങൾക്കു
കിടപ്പിടവുമായ്തീർന്നതെങ്ങനെ; അതിന്നരികെ
കൂടിപോകുന്ന ഏവനും ചൂളകുത്തി കൈ
കുലുക്കും.

3 മത്സരവും മലിനതയും ഉള്ളതും
പീഡിപ്പിക്കുന്നതും ആയ നഗരത്തിന്നു അയ്യോ
കഷ്ടം! 2 അവൾ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചിട്ടില്ല;
പ്രബോധനം കൈക്കൊണ്ടിട്ടില്ല; യഹോവയിൽ
ആശ്രയിച്ചിട്ടില്ല; തന്റെ ദൈവത്തോടു
അടുത്തുവന്നിട്ടുമില്ല. 3 അതിന്നകത്തു
അതിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ ഗർജ്ജിക്കുന്ന
സിംഹങ്ങൾ; അതിന്റെ ന്യായാധിപതിമാർ
വൈകുന്നേരത്തെ ചെന്നായ്ക്കൾ; അവർ

പ്രഭാതകാലത്തേക്കു ഒന്നും ശേഷിപ്പിക്കുന്നില്ല. 4
അതിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ ലഘുബുദ്ധികളും
വിശ്വാസപാതകന്മാരും ആകുന്നു; അതിന്റെ
പുരോഹിതന്മാർ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ
അശുദ്ധമാക്കി, ന്യായപ്രമാണത്തെ ബലാൽക്കാരം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 5 യഹോവ അതിന്റെ മദ്ധ്യേ
നീതിമാനാകുന്നു; അവൻ നീതികേടു ചെയ്യുന്നില്ല;
രാവിലേരാവിലേ അവൻ തന്റെ ന്യായത്തെ
തെറ്റാതെ വെളിച്ചത്താക്കുന്നു; നീതികെട്ടവനോ
നാണം എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. 6 ഞാൻ
ജാതികളെ ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞു; അവരുടെ
കൊത്തളങ്ങൾ ശൂന്യമായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
അവരുടെ വീഥികളെ ആരും കടന്നുപോകാതവണ്ണം
ശൂന്യമാക്കി, അവരുടെ പട്ടണങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനും
നിവാസിയും ഇല്ലാതെ നശിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 നീ
എന്നെ ഭയപ്പെട്ടു പ്രബോധനം കൈക്കൊൾക
എന്നു ഞാൻ കല്പിച്ചു; എന്നാൽ ഞാൻ അവളെ
സന്ദർശിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും അവളുടെ പാർപ്പിടം
ഛേദിക്കപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു; എങ്കിലും അവർ
ജാഗ്രതയോടെ തങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ
ഒക്കെയും ചെയ്തുപോന്നു. 8 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ സാക്ഷിയായി എഴുന്നേല്ക്കുന്ന
ദിവസംവരെ എനിക്കായി കാത്തിരിപ്പിൻ
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; എന്റെ
ക്രോധവും എന്റെ ഉഗ്രകോപവും പകരേണ്ടതിന്നു
ജാതികളെ ചേർക്കുവാനും രാജ്യങ്ങളെ കൂട്ടുവാനും
ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു; സർവ്വഭൂമിയും
എന്റെ തീക്ഷ്ണതാഗ്നിക്കു ഇരയായ്തീരും. 9
അപ്പോൾ സകലജാതികളും യഹോവയുടെ

നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു ഏകമനസ്സോടെ
അവനെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവക്കു
നിമ്മലമായുള്ള അധരങ്ങളെ വരുത്തും. 10 കൂശ്
നദികളുടെ അക്കരെനിന്നു എന്റെ നമസ്കാരികൾ,
എന്റെ ചിതറിപ്പോയവരുടെ സഭ തന്നേ, എനിക്കു
വഴിപാടു കൊണ്ടുവരും. 11 അന്നാളിൽ ഞാൻ
നിന്റെ മദ്ധ്യേനിന്നു നിന്റെ ഗവ്വോല്ലസിതന്മാരെ
നീക്കിക്കളയും നീ എന്റെ വിശുദ്ധപവ്വതത്തിൽ
ഇനി ഗവ്വിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീ
എന്നോടു അതിക്രമമായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന
സകലപ്രവൃത്തികളുംനിമിത്തം നീ അന്നാളിൽ
ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. 12 ഞാൻ നിന്റെ
നടുവിൽ താഴ്മയും ദാരിദ്ര്യവും ഉള്ളോരു
ജനത്തെ ശേഷിപ്പിക്കും; അവർ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ശരണം പ്രാപിക്കും. 13 യിസ്രായേലിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവർ നീതികേടു പ്രവത്തിക്കയില്ല;
ഭോഷ്കുപറകയുമില്ല; ചതിവുള്ള നാവു അവരുടെ
വായിൽ ഉണ്ടാകയില്ല; അവർ മേഞ്ഞുകിടക്കും;
ആരും അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. 14
സീയോൻ പുത്രിയേ, ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്ക;
യിസ്രായേലേ, ആപ്പിടുക; യെരൂശലേം പുത്രിയേ,
പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ സന്തോഷിച്ചുല്ലസിക്ക.
15 യഹോവ നിന്റെ ന്യായവിധികളെ മാറ്റി,
നിന്റെ ശത്രുവിനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായ യഹോവ നിന്റെ മദ്ധ്യേ
ഇരിക്കുന്നു; ഇനി നീ അനത്ഥം കാണുകയില്ല.
16 അന്നാളിൽ അവർ യെരൂശലേമിനോടു:
ഭയപ്പെടരുതെന്നും സീയോനോടു:
അധൈര്യപ്പെടരുതെന്നും പറയും. 17 നിന്റെ

ദൈവമായ യഹോവ രക്ഷിക്കുന്ന വീരനായി
നിന്റെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നു; അവൻ നിന്നിൽ
അത്യന്തം സന്തോഷിക്കും; തന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
അവൻ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു; ഘോഷത്തോടെ
അവൻ നിങ്കൽ ആനന്ദിക്കും. **18** ലജ്ജാഭാരം
വഹിച്ചവളായ നിനക്കുള്ളവരായി സംഘത്തെ വിട്ടു
ദുഃഖിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ചേൎത്തുകൊള്ളും. **19**
നിന്നെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്ന ഏവരോടും ഞാൻ ആ
കാലത്തു ഇടപെടും; മുടന്തിനടക്കുന്നതിനെ ഞാൻ
രക്ഷിക്കയും ചിതറിപ്പോയതിനെ ശേഖരിക്കയും
സൎവ്വഭൂമിയിലും ലജ്ജ നേരിട്ടവരെ പ്രശംസയും
കീൎത്തിയുമാക്കിത്തീൎക്കുകയും ചെയ്യും. **20** ആ
കാലത്തു ഞാൻ നിങ്ങളെ വരുത്തുകയും ആ
കാലത്തു ഞാൻ നിങ്ങളെ ശേഖരിക്കയും
ചെയ്യും; നിങ്ങൾ കാൺകെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
പ്രവാസികളെ മടക്കിവരുത്തുമ്പോൾ ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ കീൎത്തിയും പ്രശംസയും
ആക്കിത്തീൎക്കുമെന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

ഹഗ്ഗായി

1 ദാര്യ്യാവേശ്‌രാജാവിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടു,
ആറാം മാസം, ഒന്നാം തിയ്യതി യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു ഹഗ്ഗായിപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം
യെഹൂദാദേശാധിപതിയായി ശെയല്തീയേലിന്റെ
മകനായ സെരുബ്ബാബേലിന്നും
മഹാപുരോഹിതനായി യെഹോസാദാക്കിന്റെ
മകനായ യോശുവെക്കും ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: യഹോവയുടെ ആലയം
പണിവാനുള്ള കാലം വന്നിട്ടില്ലെന്നു ഈ ജനം
പറയുന്നുവല്ലോ. 3 ഹഗ്ഗായിപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 4
ഈ ആലയം ശൂന്യമായിരിക്കെ നിങ്ങൾക്കു
തട്ടിട്ട വീടുകളിൽ പാർപ്പാൻ കാലമായോ? 5
ആകയാൽ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ വഴികളെ
വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. 6 നിങ്ങൾ വളരെ
വിതെച്ചിട്ടും അല്പമേ കൊണ്ടുവരുന്നുള്ളു; നിങ്ങൾ
ഭക്ഷിച്ചിട്ടും പൂർത്തിവരുന്നില്ല; പാനം ചെയ്തിട്ടും
തൃപ്തിവരുന്നില്ല വസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടും ആർക്കും കുളിർ
മാറുന്നില്ല; കൂലിക്കാരൻ ഓട്ടസഞ്ചിയിൽ ഇടുവാൻ
കൂലിവാങ്ങുന്നു. 7 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ വഴികളെ
വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. 8 നിങ്ങൾ മലയിൽചെന്നു
മരം കൊണ്ടുവന്നു ആലയം പണിവിൻ; ഞാൻ
അതിൽ പ്രസാദിച്ചു മഹത്വപ്പെടും എന്നു യഹോവ
കല്പിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ അധികം കിട്ടുമെന്നു
കാത്തിരുന്നു; എന്നാൽ അതു അല്പമായ്തീർന്നു;

നിങ്ങൾ അതു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഞാനോ
അതു ഊതിക്കളഞ്ഞു; അതെന്തുകൊണ്ടു? എന്റെ
ആലയം ശൂന്യമായ്ക്കിടക്കയും നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
ഓടുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 10
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾനിമിത്തം ആകാശം
മഞ്ഞുപെയ്യാതെ അടഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഭൂമി
അനുഭവം തരുന്നതുമില്ല. 11 ഞാൻ ദേശത്തിന്മേലും
മലകളിന്മേലും ധാന്യത്തിന്മേലും വീഞ്ഞിന്മേലും
എണ്ണയിന്മേലും നിലത്തെ വിളവിന്മേലും
മനുഷ്യരുടെമേലും മൃഗങ്ങളുടെ മേലും കൈകളുടെ
സകല പ്രയത്നത്തിന്മേലും വറുതിയെ
വിളിച്ചുവരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 12 അങ്ങനെ
ശെയല്തീയേലിന്റെ മകനായ സെരുബ്ബാബേലും
മഹാപുരോഹിതനായി യെഹോസാദാക്കിന്റെ
മകനായ യോശുവയും ജനത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ള
ഏവരുമായി തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
വാക്കും തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
നിയോഗത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം ഹഗ്ഗായി
പ്രവാചകന്റെ വചനങ്ങളും കേട്ടനുസരിച്ചു; ജനം
യഹോവയെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 13 അപ്പോൾ
യഹോവയുടെ ദൂതനായ ഹഗ്ഗായി യഹോവയുടെ
ദൂതായി ജനത്തോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ
ഉണ്ടെന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 യഹോവ യെഹൂദാദേശാധിപതിയായി
ശെയല്തീയേലിന്റെ മകനായ സെരുബ്ബാബേലിന്റെ
മനസ്സും മഹാപുരോഹിതനായി
യെഹോസാദാക്കിന്റെ മകനായ യോശുവയുടെ

മനസ്സും ജനത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ള ഏവരുടെയും
മനസ്സും ഉണർത്തി; അവർ വന്നു തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിങ്കൽ വേലചെയ്തു. 15
ദാര്യാവേശ്‌രാജാവിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടു, ആറാം
മാസം, ഇരുപത്തുനാലാം തിയ്യതി തന്നേ.
2 ഏഴാം മാസം ഇരുപത്തൊന്നാം തിയ്യതി
ഹഗ്ഗായിപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 നീ
യെഹൂദാദേശാധിപതിയായി ശെയല്തീയേലിന്റെ
മകനായ സെരുബ്ബാബേലിനോടും
മഹാപുരോഹിതനായി യെഹോസാദാക്കിന്റെ
മകനായ യോശുവയോടും ജനത്തിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവരോടും പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 3
നിങ്ങളിൽ ഈ ആലയത്തെ അതിന്റെ
ആദ്യമഹത്വത്തോടെ കണ്ടവരായി ആർ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു? ഇപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു? ഏതുമില്ലാത്തതുപോലെ
തോന്നുന്നില്ലയോ? 4 ഇപ്പോഴോ സെരുബ്ബാബേലേ,
ധൈര്യപ്പെടുക എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
മഹാപുരോഹിതനായി യഹോസാദാക്കിന്റെ
മകനായ യോശുവേ, ധൈര്യപ്പെടുക; ദേശത്തിലെ
സകലജനവുമായുള്ളോരേ, ധൈര്യപ്പെട്ടു വേല
ചെയ്വിൻ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 5
നിങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന
നിയമത്തിന്റെ വചനം ഓപ്പിൻ; എന്റെ ആത്മാവു

നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 6 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇനി കുറഞ്ഞോന്നു
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ആകാശത്തെയും
ഭൂമിയെയും കടലിനെയും കരയെയും ഇളക്കും.
7 ഞാൻ സകലജാതികളെയും ഇളക്കും;
സകലജാതികളുടെയും മനോഹരവസ്തു
വരികയും ചെയ്യും; ഞാൻ ഈ ആലയത്തെ
മഹത്വപൂൎണ്ണമാക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 8 വെള്ളി
എനിക്കുള്ളതു, പൊന്നും എനിക്കുള്ളതു എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
9 ഈ ആലയത്തിന്റെ പിന്നത്തെ മഹത്വം
മുമ്പിലേത്തതിലും വലുതായിരിക്കും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
ഈ സ്ഥലത്തു ഞാൻ സമാധാനം നല്കും
എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 10 ദാൎയ്യാവേശിന്റെ രണ്ടാം
ആണ്ടു, ഒമ്പതാം മാസം, ഇരുപത്തുനാലാം
തിയ്യതി ഹഗ്ഗായി പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
11 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ
പുരോഹിതന്മാരോടു ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചു
ചോദിക്കേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 12 ഒരുത്തൻ തന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ കോന്തലെക്കൽ വിശുദ്ധമാംസം
വഹിച്ചു, ആ കോന്തലകൊണ്ടു അപ്പമോ
പായസമോ വീഞ്ഞോ എണ്ണയോ ഏതെങ്കിലും
ഒരു ഭക്ഷണസാധനമോ തൊട്ടാൽ അതു

വിശുദ്ധമാകുമോ? അതിന്നു പുരോഹിതന്മാർ ഇല്ല
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 13 എന്നാൽ ഹഗ്ഗായി:
ശവത്താൽ അശുദ്ധനായ ഒരുത്തൻ അവയിൽ
ഒന്നു തൊടുന്നുവെങ്കിൽ അതു അശുദ്ധമാകുമോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അതു അശുദ്ധമാകും എന്നു
പുരോഹിതന്മാർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 14 അതിന്നു
ഹഗ്ഗായി ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: അങ്ങനെ
തന്നേ ഈ ജനവും അങ്ങനെ തന്നേ ഈ
ജാതിയും എന്റെ സന്നിധിയിൽ ആകുന്നു എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. അവരുടെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയൊക്കെയും അങ്ങനെ തന്നേ; അവർ
അവിടെ അർപ്പിക്കുന്നതും അശുദ്ധം അത്രേ. 15
ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇന്നുതൊട്ടു പിന്നോക്കം,
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിങ്കൽ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു
വെച്ചതിന്നു മുമ്പുള്ളകാലം വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ.
16 ആ കാലത്തു ഒരുത്തൻ ഇരുപതു പറയുള്ള
കൂമ്പാരത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ പത്തു മാത്രമേ
കാണുകയുള്ളു; ഒരുത്തൻ അമ്പതു പാത്രം
കോരുവാൻ ചക്കാലയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇരുപതു
മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. 17 വെൺകതിരും
വിഷമഞ്ഞും കൽമഴയുംകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ
നിങ്ങളുടെ കൈകളുടെ സകലപ്രവൃത്തികളിലും
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞില്ല എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 18
നിങ്ങൾ ഇന്നുതൊട്ടു മുമ്പോട്ടു ദൃഷ്ടിവെക്കുവിൻ;
ഒമ്പതാം മാസം, ഇരുപത്തു നാലാം തിയ്യതിമുതൽ,
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിന്നു അടിസ്ഥാനം ഇട്ട
ദിവസം തുടങ്ങിയുള്ള കാലത്തിൽ തന്നേ
ദൃഷ്ടിവെക്കുവിൻ. 19 വിത്തു ഇനിയും

കളപ്പുരയിൽ കിടക്കുന്നുവോ? മുന്തിരിവള്ളിയും
അത്തിവൃക്ഷവും മാതളവും ഒലിവുമരവും
കായ്ക്കുന്നില്ലയോ? ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ
നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കും. **20** ഇരുപത്തുനാലാം
തിയ്യതി യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു രണ്ടാം
പ്രാവശ്യം ഹഗ്ഗായിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
21 നീ യെഹൂദാദേശാധിപതിയായ
സെരുബ്ബാബേലിനോടു പറയേണ്ടതു: ഞാൻ
ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഇളക്കും. **22** ഞാൻ
രാജ്യങ്ങളുടെ സിംഹാസനം മറിച്ചിടും; ജാതികളുടെ
രാജ്യങ്ങളുടെ ബലം നശിപ്പിച്ചുകളയും; ഞാൻ
രഥത്തെയും അതിൽ കയറി ഓടിക്കുന്നവരെയും
മറിച്ചുകളയും; കുതിരകളും പുറത്തു കയറി
ഓടിക്കുന്നവരും ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സഹോദരന്റെ വാളിനാൽ വീഴും. **23** അന്നാളിൽ -
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
- എന്റെ ദാസനായി ശെയല്തീയേലിന്റെ
മകനായ സെരുബ്ബാബേലേ, ഞാൻ നിന്നെ
എടുത്തു മുദ്രമോതിരമാക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ നിന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

സെഖര്യാവ്

1 ദാര്യാവേശിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടു എട്ടാം
മാസത്തിൽ ഇദ്ദോപ്രവാചകന്റെ മകനായ
ബെരെഖ്യാവിന്റെ മകനായ സെഖര്യാവിന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2
യഹോവ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു അത്യന്തം
കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. 3 ആകയാൽ നീ അവരോടു
പറയേണ്ടതു: സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എങ്കലേക്കു തിരിവിൻ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കും
തിരിയും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 4 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ ആയിത്തീരരുതു;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെയും
ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെയും വിട്ടുതിരിവിൻ എന്നിങ്ങനെ
പണ്ടത്തെ പ്രവാചകന്മാർ അവരോടു
പ്രസംഗിച്ചിട്ടും അവർ കേൾക്കയോ എനിക്കു ചെവി
തരികയോ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 5 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ എവിടെ?
പ്രവാചകന്മാർ സദാകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? 6
എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ ദാസന്മാരായ
പ്രവാചകന്മാരോടു കല്പിച്ച വചനങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ തുടർന്നുപിടിച്ചില്ലയോ?
ഞങ്ങളുടെ വഴികൾക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും
തക്കവണ്ണം സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഞങ്ങളോടു
ചെയ്‌വാൻ നിരൂപിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവൻ
ഞങ്ങളോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ

മനംതിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞില്ലയോ? 7 ദാര്യ്യാവേശിന്റെ
രണ്ടാം ആണ്ടിൽ ശെബാത്ത് മാസമായ
പതിനൊന്നാം മാസം, ഇരുപത്തുനാലാം തിയ്യതി,
ഇദ്ദോവിന്റെ മകനായ ബെരെഖ്യാവിന്റെ മകനായ
സെഖര്യ്യാപ്രവാചകന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 8 ഞാൻ രാത്രിയിൽ
ചുവന്ന കുതിരപ്പുറത്തു കയറിയിരിക്കുന്ന
ഒരു പുരുഷനെ കണ്ടു; അവൻ ചോലയിലെ
കൊഴുന്തുകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു; അവന്റെ
പിമ്പിൽ ചുവപ്പും കരാൽനിറവും വെണ്മയും ഉള്ള
കുതിരകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 9 യജമാനനേ, ഇവർ
ആരാകുന്നു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു
എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ: ഇവർ ആരെന്നു
ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം എന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞു. 10 എന്നാൽ കൊഴുന്തുകളുടെ
ഇടയിൽ നില്ക്കുന്ന പുരുഷൻ: ഇവർ ഭൂമിയിൽ
ഊടാടി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ
അയച്ചിരിക്കുന്നവർ തന്നേ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 അവർ കൊഴുന്തുകളുടെ ഇടയിൽ
നില്ക്കുന്ന യഹോവയുടെ ദൂതനോടു: ഞങ്ങൾ
ഭൂമിയിൽ ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചു, സർവ്വഭൂമിയും
സ്വസ്ഥമായി വിശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 എന്നാറെ യഹോവയുടെ
ദൂതൻ: സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, ഈ
എഴുപതു സംവത്സരം നീ ക്രൂദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന
യെരൂശലേമിനോടും യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളോടും നീ
എത്രത്തോളം കരുണ കാണിക്കാതിരിക്കും എന്നു
ചോദിച്ചു. 13 അതിന്നു യഹോവ എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്ന ദൂതനോടു നല്ല വാക്കും

ആശ്വാസകരമായ വാക്കും അരുളിച്ചെയ്തു.
14 എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞതു: നീ പ്രസംഗിച്ചു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
യെരൂശലേമിന്നും സീയോന്നും വേണ്ടി
മഹാതീക്ഷ്ണതയോടെ എരിയുന്നു. 15 ഞാൻ
അല്പം മാത്രം കോപിച്ചിരിക്കെ അവർ
അനൎത്ഥത്തിന്നായി സഹായിച്ചതുകൊണ്ടു
സ്വൈരമായിരിക്കുന്ന ജാതികളോടു ഞാൻ
അത്യന്തം കോപിക്കുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
കരുണയോടെ യെരൂശലേമിങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ ആലയം അതിൽ
പണിയും; യെരൂശലേമിന്മേൽ അളവുനൂൽ
പിടിക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 17 നീ ഇനിയും പ്രസംഗിച്ചു
പറയേണ്ടതു: സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ പട്ടണങ്ങൾ
ഇനിയും അഭിവൃദ്ധിഹേതുവായി വിശാലത
പ്രാപിക്കും; യഹോവ ഇനിയും സീയോനെ
ആശ്വസിപ്പിക്കയും ഇനിയും യെരൂശലേമിനെ
തിരഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്യും. 18 ഞാൻ തല പൊക്കി
നോക്കിയപ്പോൾ നാലു കൊമ്പു കണ്ടു. 19
എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതനോടു: ഇവ
എന്താകുന്നു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു
അവൻ എന്നോടു: ഇവ യെഹൂദയെയും
യിസ്രായേലിനെയും യെരൂശലേമിനെയും
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞ കൊമ്പുകൾ എന്നു ഉത്തരം

പറഞ്ഞു. 20 യഹോവ എനിക്കു നാലു കൊല്ലന്മാരെ
കാണിച്ചുതന്നു. 21 ഇവർ എന്തുചെയ്‍വാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു
അവൻ: ആരും തല ഉയൎത്താതവണ്ണം യെഹൂദയെ
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞ കൊമ്പുകളാകുന്നു
അവ; ഇവരോ യെഹൂദാദേശത്തെ
ചിതറിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു കൊമ്പുയൎത്തിയ
ജാതികളുടെ കൊമ്പുകളെ തള്ളിയിട്ടു അവരെ
പേടിപ്പിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
2 ഞാൻ പിന്നെയും തല പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ,
കയ്യിൽ അളവുനൂൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നോരു
പുരുഷനെ കണ്ടു. 2 നീ എവിടേക്കു പോകുന്നു
എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: ഞാൻ
യെരൂശലേമിനെ അളന്നു അതിന്റെ വീതി
എന്തെന്നും നീളം എന്തെന്നും നോക്കുവാൻ
പോകുന്നു എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു. 3
എന്നാൽ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ
പുറത്തുവന്നു; അവനെ എതിരേല്പാൻ മറ്റൊരു
ദൂതനും പുറത്തുവന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു: 4 നീ
വേഗം ചെന്നു ഈ ബാല്യക്കാരനോടു സംസാരിച്ചു:
യെരൂശലേം അതിലെ മനുഷ്യരുടെയും
മൃഗങ്ങളുടെയും ബഹുത്വംനിമിത്തം മതിലില്ലാതെ
തുറന്നുകിടക്കും എന്നു പറക. 5 എന്നാൽ ഞാൻ
അതിന്നു ചുറ്റും തീമതിലായിരിക്കും; ഞാൻ
അതിന്റെ നടുവിൽ മഹത്വമായിരിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 6 ഹേ, ഹേ, വടക്കെ
ദേശം വിട്ടോടുവിൻ! എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആകാശത്തിന്റെ
നാലു കാറ്റുപോലെ ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ

എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 7 ഹേ,
ബാബേൽപുത്രിയുടെ അടുക്കൽ പാക്കുന്ന
സീയോനേ, ചാടിപ്പോക. 8 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളോടു
കവച്ച് ചെയ്ത ജാതികളുടെ അടുക്കൽ അവൻ
എന്നെ മഹത്വത്തിന്നായി അയച്ചിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളെ തൊടുന്നവൻ അവന്റെ കണ്മണിയെ
തൊടുന്നു. 9 ഞാൻ അവരുടെ നേരെ കൈ
കുലുക്കും; അവർ തങ്ങളുടെ ദാസന്മാക്കു
കവച്ചയായ്തീരും; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറികയും ചെയ്യും. 10 സീയോൻപുത്രിയേ,
ഘോഷിച്ചുല്ലസിച്ചു സന്തോഷിക്ക; ഇതാ, ഞാൻ
വരുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 11 അന്നാളിൽ പല
ജാതികളും യഹോവയോടു ചേന്നു എനിക്കു
ജനമായ്തീരും; ഞാൻ നിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കും;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നെ നിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നീ അറികയും
ചെയ്യും. 12 യഹോവ വിശുദ്ധദേശത്തു യെഹൂദയെ
തന്റെ ഓഹരിയായി കൈവശമാക്കുകയും
യെരൂശലേമിനെ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും
ചെയ്യും. 13 സകലജഡവുമായുള്ളോരേ,
യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ മിണ്ടാതിരിപ്പിൻ;
അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തിൽനിന്നു
എഴുന്നരുളിയിരിക്കുന്നു.

3 അനന്തരം അവൻ എനിക്കു മഹാപുരോഹിതനായ
യോശുവ, യഹോവയുടെ ദൂതന്റെ മുമ്പിൽ
നില്ക്കുന്നതും സാത്താൻ അവനെ കുറ്റം

ചുമത്തുവാൻ അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
നില്ക്കുന്നതും കാണിച്ചുതന്നു. 2 യഹോവ
സാത്താനോടു: സാത്താനേ, യഹോവ
നിന്നെ ഭത്സിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന യഹോവ തന്നേ
നിന്നെ ഭത്സിക്കുന്നു; ഇവൻ തീയിൽനിന്നു
വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട കൊള്ളിയല്ലയോ എന്നു കല്പിച്ചു.
3 എന്നാൽ യോശുവ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചു
ദൂതന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കയായിരുന്നു. 4 അവൻ
തന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നവരോടു: മുഷിഞ്ഞ
വസ്ത്രം അവങ്കൽനിന്നു നീക്കിക്കളവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു; പിന്നെ അവനോടു: ഞാൻ നിന്റെ അകൃത്യം
നിന്നിൽനിന്നു പോക്കിയിരിക്കുന്നു; നിന്നെ
ഉത്സവവസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
5 അവന്റെ തലയിൽ വെടിപ്പുള്ളോരു മുടി
വെക്കട്ടെ എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ
അവർ അവന്റെ തലയിൽ വെടിപ്പുള്ളോരു മുടി
വെച്ചു. അവനെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു യഹോവയുടെ
ദൂതനോ അടുക്കെ നിൽക്കയായിരുന്നു.
6 യഹോവയുടെ ദൂതൻ യോശുവയോടു
സാക്ഷീകരിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 7 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ എന്റെ
വഴികളിൽ നടക്കയും എന്റെ കാര്യം നോക്കുകയും
ചെയ്താൽ നീ എന്റെ ആലയത്തെ പരിപാലിക്കയും
എന്റെ പ്രാകാരങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കയും ഞാൻ
നിനക്കു ഈ നില്ക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ആഗമനം
അനുവദിക്കയും ചെയ്യും. 8 മഹാപുരോഹിതനായ
യോശുവേ, നീയും നിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന
നിന്റെ കൂട്ടുകാരും കേട്ടുകൊൾവിൻ! അവർ

അത്ഭുതലക്ഷണപുരുഷന്മാരല്ലോ; ഞാൻ എന്റെ
ദാസനായ മുള എന്നവനെ വരുത്തും. 9
ഞാൻ യോശുവയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന
കല്ലുണ്ടല്ലോ; ഒരേ കല്ലിന്മേൽ ഏഴു കണ്ണും ഉണ്ടു;
ഞാൻ അതിന്റെ കൊത്തുപണി കൊത്തും; ഒരു
ദിവസത്തിൽ ഞാൻ ദേശത്തിന്റെ അകൃത്യം
പോക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 10 അന്നാളിൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ
കീഴിലേക്കും അത്തിവൃക്ഷത്തിൻ കീഴിലേക്കും
ക്ഷണിക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു.
4 എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ പിന്നെയും
വന്നു, ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർത്തുന്നതുപോലെ
എന്നെ ഉണർത്തി: 2 നീ എന്തു കാണുന്നു എന്നു
എന്നോടു ചോദിച്ചതിന്നു ഞാൻ: മുഴുവനും
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളോരു വിളക്കുതണ്ടും അതിന്റെ
തലെക്കൽ ഒരു കുടവും അതിന്മേൽ ഏഴു വിളക്കും
അതിന്റെ തലെക്കലുള്ള ഏഴു വിളക്കിന്നു
ഏഴു കുഴലും 3 അതിന്നരികെ കുടത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഒന്നും ഇടത്തുഭാഗത്തു
ഒന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഒലിവുമരവും ഞാൻ
കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്ന ദൂതനോടു ഞാൻ: യജമാനനേ,
ഇതു എന്താകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 5 എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ എന്നോടു: ഇതു
എന്താകുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഇല്ല, യജമാനനേ, എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞു. 6 അവൻ എന്നോടു ഉത്തരം

പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: സെരുബ്ബാബേലിനോടുള്ള
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടാവിതു: സൈന്യത്താലല്ല,
ശക്തിയാലുമല്ല, എന്റെ ആത്മാവിനാലത്രേ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 7
സെരുബ്ബാബേലിന്റെ മുമ്പിലുള്ള മഹാപൎവ്വതമേ, നീ
ആർ? നീ സമഭൂമിയായ്തീരും; അതിന്നു
കൃപ, കൃപ എന്ന ആൎപ്പോടുകൂടെ അവൻ
ആണിക്കല്ലു കയറ്റും. 8 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 9
സെരുബ്ബാബേലിന്റെ കൈ ഈ ആലയത്തിന്നു
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; അവന്റെ കൈ തന്നേ
അതു തീൎക്കും; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നെ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നീ
അറിയും. 10 അല്പകാൎയ്യങ്ങളുടെ ദിവസത്തെ
ആർ തുച്ഛീകരിക്കുന്നു? സൎവ്വഭൂമിയിലും
ഊടാടിച്ചെല്ലുന്ന യഹോവയുടെ ഈ ഏഴു കണ്ണു
സെരുബ്ബാബേലിന്റെ കയ്യിലുള്ള തൂക്കുകട്ട
കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു. 11 അതിന്നു ഞാൻ
അവനോടു: വിളക്കുതണ്ടിന്നു ഇടത്തു ഭാഗത്തും
വലത്തുഭാഗത്തും ഉള്ള രണ്ടു ഒലിവു മരം
എന്താകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 12 ഞാൻ രണ്ടാം
പ്രാവശ്യം അവനോടു: പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു
നാളത്തിന്നരികെ പൊൻനിറമായ എണ്ണ ഒഴുക്കുന്ന
രണ്ടു ഒലിവുകൊമ്പു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 13
അവൻ എന്നോടു: ഇതു എന്താകുന്നു എന്നു നീ
അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഇല്ല,
യജമാനനേ, എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 14 അതിന്നു
അവൻ: ഇവർ സൎവ്വഭൂമിയുടെയും കൎത്താവിന്റെ

സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു അഭിഷിക്തന്മാർ
എന്നു പറഞ്ഞു.

5 ഞാൻ വീണ്ടും തല പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ,
പാറിപ്പോകുന്ന ഒരു ചുരുൾ കണ്ടു. 2 അവൻ
എന്നോടു: നീ എന്തു കാണുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: പാറിപ്പോകുന്ന ഒരു ചുരുൾ ഞാൻ
കാണുന്നു; അതിന്നു ഇരുപതു മുഴം നീളവും പത്തു
മുഴം വീതിയും ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 3 അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു: ഇതു
സർവ്വദേശത്തിലേക്കും പുറപ്പെടുന്ന ശാപമാകുന്നു;
മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ ഒക്കെയും അതുപോലെ
ഇവിടെനിന്നു പാറിപ്പോകും; സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ
ഒക്കെയും അതുപോലെ ഇവിടെനിന്നു
പാറിപ്പോകും. 4 ഞാൻ അതിനെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടു
അതു കള്ളന്റെ വീട്ടിലേക്കും എന്റെ നാമത്തിൽ
കള്ളസ്സത്യം ചെയ്യുന്നവന്റെ വീട്ടിലേക്കും ചെല്ലും;
അതു അവന്റെ വീട്ടിന്നകത്തു താമസിച്ചു, അതിനെ
മരവും കല്ലുമായി നശിപ്പിച്ചുകളയും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 5
അനന്തരം എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ
പുറത്തുവന്നു എന്നോടു: നീ തലപൊക്കി ഈ
പുറപ്പെടുന്നതു എന്താകുന്നു എന്നു നോക്കുക
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതെന്തെന്നു ഞാൻ
ചോദിച്ചതിന്നു: പുറപ്പെടുന്നതായോരു ഏഫാ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അതു സർവ്വദേശത്തിലും
ഉള്ള അവരുടെ അകൃത്യം എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.
7 പിന്നെ ഞാൻ വട്ടത്തിലുള്ളോരു ഈയ്യപ്പലക
പൊങ്ങിപ്പോകുന്നതും അവിടെ ഏഫയുടെ
നടുവിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു.

8 ഇതു ദുഷ്ടതയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവൻ അവളെ ഏഫയുടെ അകത്താക്കി
ഈയ്യപ്പലകകൊണ്ടു അടെച്ചു. 9 ഞാൻ പിന്നെയും
തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ, രണ്ടു സ്ത്രീകൾ
പുറത്തു വരുന്നതു കണ്ടു; അവരുടെ ചിറകിൽ
കാറ്റുണ്ടായിരുന്നു; അവക്കു പെരുഞ്ഞാറയുടെ
ചിറകുപോലെ ചിറകുണ്ടായിരുന്നു; അവർ
ഭൂമിക്കും ആകാശത്തിന്നും മദ്ധ്യേ ഏഫയെ
പൊക്കിക്കൊണ്ടുപോയി. 10 എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്ന ദൂതനോടു: അവർ ഏഫയെ
എവിടേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നു ഞാൻ
ചോദിച്ചു. 11 അതിന്നു അവൻ: ശിനാർദേശത്തു
അവർ അവൾക്കു ഒരു വീടു പണിവാൻ പോകുന്നു;
അതു തീന്നാൽ അവളെ സ്വസ്ഥാനത്തു പാപ്പിക്കും
എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു.

6 ഞാൻ വീണ്ടും തല പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ
രണ്ടു പവ്വതങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നാലു രഥം
പുറപ്പെടുന്നതു കണ്ടു; ആ പവ്വതങ്ങളോ
താമ്രപവ്വതങ്ങൾ ആയിരുന്നു. 2 ഒന്നാമത്തെ
രഥത്തിന്നു ചുവന്ന കുതിരകളെയും രണ്ടാമത്തെ
രഥത്തിന്നു കറുത്ത കുതിരകളെയും 3 മൂന്നാമത്തെ
രഥത്തിന്നു വെളുത്ത കുതിരകളെയും നാലാമത്തെ
രഥത്തിന്നു പുള്ളിയും കരാൽനിറവും ഉള്ള
കുതിരകളെയും പൂട്ടിയിരുന്നു. 4 എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്ന ദൂതനോടു: യജമാനനേ,
ഇതു എന്താകുന്നു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. 5
ദൂതൻ എന്നോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഇതു
സവ്വഭൂമിയുടെയും കത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ
നിന്നിട്ടു പുറപ്പെടുന്ന ആകാശത്തിലെ നാലു കാറ്റു

ആകുന്നു. 6 കറുത്ത കുതിരകൾ ഉള്ളതു വടക്കെ
ദേശത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; വെളുത്തവ അവയുടെ
പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു; പുള്ളിയുള്ളവ തെക്കേ
ദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 7 കരാൽനിറമുള്ളവ
പുറപ്പെട്ടു ഭൂമിയിൽ ഊടാടി സഞ്ചരിപ്പാൻ
നോക്കി: നിങ്ങൾ പോയി ഭൂമിയിൽ ഊടാടി
സഞ്ചരിപ്പിൻ എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ
അവ ഭൂമിയിൽ ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചു. 8 അവൻ
എന്നോടു ഉറക്കെ വിളിച്ചു; വടക്കെ ദേശത്തേക്കു
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ വടക്കെ ദേശത്തിങ്കൽ
എന്റെ കോപത്തെ ശമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 10 നീ ഹെല്ദായി,
തോബീയാവു, യെദായാവു എന്നീ പ്രവാസികളോടു
വാങ്ങുക; അവർ ബാബേലിൽനിന്നു
വന്നെത്തിയിരിക്കുന്ന സെഫന്യാവിന്റെ മകനായ
യോശീയാവിന്റെ വീട്ടിൽ നീ അന്നു തന്നേ
ചെല്ലേണം. 11 അവരോടു നീ വെള്ളിയും പൊന്നും
വാങ്ങി കിരീടം ഉണ്ടാക്കി മഹാപുരോഹിതനായി
യെഹോസാദാക്കിന്റെ മകനായ
യോശുവയുടെ തലയിൽ വെച്ചു അവനോടു
പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: 12 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: മുള എന്നു
പേരുള്ളൊരു പുരുഷനുണ്ടല്ലോ; അവൻ തന്റെ
നിലയിൽനിന്നു മുളെച്ചുവന്നു യഹോവയുടെ
മന്ദിരം പണിയും. 13 അവൻ തന്നേ യഹോവയുടെ
മന്ദിരം പണിയും; അവൻ ബഹുമാനഭൂഷണം
ധരിച്ചു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു വാഴും; അവൻ
സിംഹാസനത്തിൽ പുരോഹിതനുമായിരിക്കും;

ഇരുവക്കും തമ്മിൽ സമാധാനമന്ത്രണം ഉണ്ടാകും.
14 ആ കിരീടമോ, ഹേലെം, തോബീയാവു,
യെദായാവു, സെഫന്യാവിന്റെ മകനായ ഹേൻ
എന്നിവരുടെ ഓർമ്മെക്കായി യഹോവയുടെ
മന്ദിരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 15 എന്നാൽ
ദൂരസ്ഥന്മാർ വന്നു യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിങ്കൽ
പണിയും; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയും; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു
കേട്ടനുസരിക്കുമെങ്കിൽ അതു സംഭവിക്കും.

7 ദാര്യാവേശ്‌രാജാവിന്റെ നാലാം ആണ്ടിൽ,
കിസ്ളേവ് എന്ന ഒമ്പതാം മാസം, നാലാം
തിയ്യതി, സെഖര്യാവിന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 2 ബേഥേൽകാർ യഹോവയെ
പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സരേസരിനെയും രേഗെം-
മേലെക്കിനെയും അവരുടെ ആളുകളെയും
അയച്ചു, 3 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലെ പുരോഹിതന്മാരോടും
പ്രവാചകന്മാരോടും: ഞങ്ങൾ ഇത്ര
സംവത്സരമായി ചെയ്തുവന്നതുപോലെ
അഞ്ചാം മാസത്തിൽ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
ഉപവസിക്കേണമോ എന്നു ചോദിപ്പിച്ചു. 4 അപ്പോൾ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 5 നീ ദേശത്തിലെ
സകലജനത്തോടും പുരോഹിതന്മാരോടും
പറയേണ്ടതു: നിങ്ങൾ ഈ എഴുപതു
സംവത്സരമായി അഞ്ചാം മാസത്തിലും ഏഴാം
മാസത്തിലും ഉപവസിച്ചു വിലപിക്കയിൽ

നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി തന്നേയോ
ഉപവസിച്ചതു? 6 നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴും
പാനം ചെയ്യുമ്പോഴും നിങ്ങൾ തന്നേയല്ലയോ
ഭക്ഷിക്കയും പാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതു? 7
യെരൂശലേമിന്നും അതിന്റെ ചുറ്റും അതിന്റെ
ഉപനഗരങ്ങൾക്കും നിവാസികളും സ്വസ്ഥതയും
ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും തെക്കെ ദേശത്തിന്നും
താഴ്വീതിക്കും നിവാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും
യഹോവ പണ്ടത്തെ പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം
പ്രസംഗിപ്പിച്ച വചനങ്ങളെ നിങ്ങൾ
കേട്ടനുസരിക്കേണ്ടതല്ലയോ? 8 യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു സെഖര്യ്യാവിന്നുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
9 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നേരോടെ ന്യായം പാലിക്കയും
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സഹോദരനോടു ദയയും
കരുണയും കാണിക്കയും ചെയ്വിൻ. 10
വിധവയെയും അനാഥനെയും പരദേശിയെയും
ദരിദ്രനെയും പീഡിപ്പിക്കരുതു; നിങ്ങളിൽ ആരും
തന്റെ സഹോദരന്റെ നേരെ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം
നിരൂപിക്കയും അരുതു. 11 എന്നാൽ ചെവി
കൊടുപ്പാൻ അവക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു; അവർ
ദുശ്ശാഠ്യം കാണിക്കയും കേൾക്കാതവണ്ണം
ചെവി പൊത്തിക്കളകയും ചെയ്തു. 12
അവർ ന്യായപ്രമാണവും സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ തന്റെ ആത്മാവിനാൽ പണ്ടത്തെ
പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം അയച്ച വചനങ്ങളും
കേട്ടനുസരിക്കാതവണ്ണം ഹൃദയങ്ങളെ
വജ്രംപോലെ കടുപ്പമാക്കി; അങ്ങനെ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു ഒരു

മഹാകോപം വന്നു. 13 ആകയാൽ ഞാൻ വിളിച്ചിട്ടും
അവർ കേൾക്കാതിരുന്നതുപോലെ തന്നേ അവർ
നിലവിളിക്കും; ഞാൻ കേൾക്കയില്ലതാനും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 14
ഞാൻ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റുകൊണ്ടു അവരെ
അവർ അറിയാത്ത സകലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ പാറ്റിക്കളഞ്ഞു; ദേശമോ ആരും
പോക്കുവരത്തില്ലാതവണ്ണം അവരുടെ
പിമ്പിൽ ശൂന്യമായ്തീർന്നു; അങ്ങനെ അവർ
മനോഹരദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കിക്കളഞ്ഞു.

8 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 2 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
മഹാതീക്ഷ്ണതയോടെ സീയോന്നുവേണ്ടി
എരിയുന്നു; ഞാൻ അതിന്നുവേണ്ടി
മഹാക്രോധത്തോടെ എരിയുന്നു. 3 യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ
സീയോനിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു യെരൂശലേമിന്റെ
മദ്ധ്യേ വസിക്കും; യെരൂശലേമിന്നു സത്യനഗരം
എന്നും സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
പർവ്വതത്തിന്നു വിശുദ്ധപർവ്വതം എന്നും പേർ
പറയും. 4 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇനിയും യെരൂശലേമിന്റെ
വീഥികളിൽ വൃദ്ധന്മാരും വൃദ്ധമാരും ഇരിക്കും;
വാർദ്ധക്യംനിമിത്തം ഓരോരുത്തൻ കയ്യിൽ
വടി പിടിക്കും. 5 നഗരത്തിന്റെ വീഥികൾ
ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയുംകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കും; അവർ അതിന്റെ വീഥികളിൽ
കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 6 സൈന്യങ്ങളുടെ

യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അതു ഈ
കാലത്തിൽ ഈ ജനത്തിന്റെ ശേഷിപ്പുള്ളവക്കു
അതിശയമായി തോന്നുന്നു എങ്കിൽ
എനിക്കും അതിശയമായി തോന്നുമോ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 7
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ജനത്തെ
ഉദയദേശത്തുനിന്നും അസ്തമയദേശത്തുനിന്നും
രക്ഷിക്കും. 8 ഞാൻ അവരെ കൊണ്ടുവരും; അവർ
യെരൂശലേമിൽ പാക്കും; സത്യത്തിലും നീതിയിലും
അവർ എനിക്കു ജനമായും ഞാൻ അവക്കു
ദൈവമായും ഇരിക്കും. 9 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ ആലയമായ
മന്ദിരം പണിയേണ്ടതിന്നു അടിസ്ഥാനം ഇട്ട നാളിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ വായിൽനിന്നു
ഈ വചനങ്ങളെ ഈ കാലത്തു കേൾക്കുന്നവരേ,
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ. 10 ഈ കാലത്തിന്നുമുമ്പെ
മനുഷ്യന്നു കൂലിയില്ല, മൃഗത്തിന്നു കൂലിയില്ല;
പോക്കുവരത്തു ചെയ്യുന്നവന്നു വൈരിനിമിത്തം
സമാധാനവുമില്ല; ഞാൻ സകലമനുഷ്യരെയും
തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിരോധമാക്കിയിരുന്നു.
11 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ ഈ ജനത്തിന്റെ
ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു മുമ്പിലത്തെ കാലത്തു
എന്നപോലെയല്ല എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 12 വിത
സമാധാനത്തോടെ ആയിരിക്കും; മുന്തിരിവള്ളി
ഫലം കായ്ക്കും; ഭൂമി അനുഭവം നല്കും;
ആകാശം മഞ്ഞു പെയ്യിക്കും; ഈ ജനത്തിന്റെ

ശേഷിപ്പുള്ളവക്കു ഞാൻ ഇവയൊക്കെയും
അവകാശമായി കൊടുക്കും. 13 യെഹൂദാഗൃഹവും
യിസ്രായേൽഗൃഹവുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ശാപമായിരുന്നതുപോലെ
ഞാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ
അനുഗ്രഹമായ്തീരും; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടാതെ
ധൈൎയ്യമായിരിപ്പിൻ. 14 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ എന്നെ കോപിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു തിന്മ വരുത്തുവാൻ വിചാരിക്കയും
അനുതപിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ
15 ഞാൻ ഈ കാലത്തു യെരൂശലേമിന്നും
യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നും വീണ്ടും നന്മ വരുത്തുവാൻ
വിചാരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 16
നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാൎയ്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു സത്യം
പറവിൻ; നിങ്ങളുടെ ഗോപുരങ്ങളിൽ നേരോടും
സമാധാനത്തോടുംകൂടെ ന്യായപാലനം
ചെയ്വിൻ. 17 നിങ്ങളിൽ ആരും തന്റെ
കൂട്ടുകാരന്റെനേരെ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം
നിരൂപിക്കരുതു; കള്ളസ്സത്യത്തിൽ ഇഷ്ടം
തോന്നുകയും അരുതു; ഇതെല്ലാം ഞാൻ
വെറുക്കുന്നതല്ലോ എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 18 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: 19
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നാലാം മാസത്തെ ഉപവാസവും
അഞ്ചാം മാസത്തെ ഉപവാസവും ഏഴാം

മാസത്തെ ഉപവാസവും പത്താം മാസത്തെ
ഉപവാസവും യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നു ആനന്ദവും
സന്തോഷവും പ്രമോദമായുള്ള ഉത്സവങ്ങളും
ആയിരിക്കേണം; അതുകൊണ്ടു സത്യവും
സമാധാനവും ഇഷ്ടപ്പെടുവിൻ. 20 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഇനി ജാതികളും അനേക പട്ടണങ്ങളിലെ
നിവാസികളും വരുവാൻ ഇടയാകും. 21 ഒരു
പട്ടണത്തിലെ നിവാസികൾ മറ്റൊന്നിലേക്കു
ചെന്നു: വരുവിൻ, നമുക്കു യഹോവയെ
പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നും പോകാം;
ഞാനും പോരുന്നു എന്നു പറയും. 22 അങ്ങനെ
അനേകജാതികളും ബഹുവംശങ്ങളും
യെരൂശലേമിൽ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ
അന്വേഷിപ്പാനും യഹോവയെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാനും
വരും. 23 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ആ കാലത്തു ജാതികളുടെ
സകലഭാഷകളിലുംനിന്നു പത്തുപേർ ഒരു
യെഹൂദന്റെ വസ്ത്രാഗ്രം പിടിച്ചു: ദൈവം
നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
കേട്ടിരിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ
പോരുന്നു എന്നു പറയും.

9 പ്രവാചകം. യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
ഹദ്രാക്ക്ദേശത്തിന്നു വിരോധമായിരിക്കുന്നു;
ദമ്മേശെക്കിന്മേൽ അതു വന്നമരും;
യഹോവ, മനുഷ്യരിലും യിസ്രായേലിന്റെ
സകലഗോത്രങ്ങളിലും ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നു. 2
അതിനോടു തൊട്ടിരിക്കുന്ന ഹമാത്തിന്നും

ജ്ഞാനം ഏറിയ സോരിന്നും സീദോന്നും
അങ്ങനെ തന്നേ. 3 സോർ തനിക്കു ഒരു
കോട്ട പണിതു, പൊടിപോലെ വെള്ളിയും
വീഥികളിലെ ചെളിപോലെ തങ്കവും സ്വരൂപിച്ചു. 4
എന്നാൽ കർത്താവു അവളെ ഇറക്കി, അവളുടെ
കൊത്തളം കടലിൽ ഇട്ടുകളയും; അവൾ തീക്കു
ഇരയായ്തീരുകയും ചെയ്യും. 5 അസ്കലോൻ
അതു കണ്ടു ഭയപ്പെടും; ഗസ്സയും എക്രോനും കണ്ടു
ഏറ്റവും വിറെക്കും; അവളുടെ പ്രത്യാശെക്കു
ഭംഗം വരുമല്ലോ; ഗസ്സയിൽനിന്നു രാജാവു
നശിച്ചുപോകും; അസ്കലോന്നു നിവാസികൾ
ഇല്ലാതെയാകും. 6 അസ്തോദിൽ ഒരു
കൌലടേയജാതി പാക്കും; ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഗർവ്വം
ഞാൻ ഛേദിച്ചുകളയും. 7 ഞാൻ അവന്റെ രക്തം
അവന്റെ വായിൽനിന്നും അവന്റെ വെറുപ്പുകൾ
അവന്റെ പല്ലിന്നിടയിൽനിന്നും നീക്കിക്കളയും;
എന്നാൽ അവനും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു ഒരു
ശേഷിപ്പായ്തീരും; അവൻ യെഹൂദയിൽ
ഒരു മേധാവിയെപ്പോലെയും എക്രോൻ ഒരു
യെബൂസ്യനെപ്പോലെയും ആകും. 8 ആരും
പോക്കുവരുത്തു ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ഒരു പട്ടാളമായി എന്റെ ആലയത്തിന്നു ചുറ്റും
പാളയമിറങ്ങും; ഇനി ഒരു പീഡകനും അവരുടെ
ഇടയിൽകൂടി കടക്കയില്ല; ഇപ്പോൾ ഞാൻ
സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടുവല്ലോ. 9 സീയോൻ
പുത്രിയേ, ഉച്ചത്തിൽ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്ക;
യെരൂശലേംപുത്രിയേ, ആർപ്പിടുക! ഇതാ, നിന്റെ
രാജാവു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അവൻ
നീതിമാനും ജയശാലിയും താഴ്മയുള്ളവനും

ആയി കഴുതപ്പുറത്തും പെൺകഴുതയുടെ
കുട്ടിയായ ചെറുകഴുതപ്പുറത്തും കയറിവരുന്നു.
10 ഞാൻ എഫ്രയീമിൽനിന്നു രഥത്തെയും
യെരൂശലേമിൽനിന്നു കുതിരയെയും
ഛേദിച്ചുകളയും; പടവില്ലും ഒടിഞ്ഞുപോകും;
അവൻ ജാതികളോടു സമാധാനം കല്പിക്കും;
അവന്റെ ആധിപത്യം സമുദ്രംമുതൽ
സമുദ്രംവരെയും നദിമുതൽ ഭൂമിയുടെ
അറ്റങ്ങളോളവും ആയിരിക്കും. 11 നീയോ - നിന്റെ
നിയമരക്തം ഹേതുവായി ഞാൻ നിന്റെ
ബദ്ധന്മാരെ വെള്ളമില്ലാത്ത കുഴിയിൽനിന്നു
വിട്ടയക്കും. 12 പ്രത്യാശയുള്ള ബദ്ധന്മാരേ,
കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിവരുവിൻ; ഞാൻ നിനക്കു
ഇരട്ടിയായി പകരം നല്കും എന്നു ഞാൻ
ഇന്നുതന്നേ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 13 ഞാൻ
എനിക്കു യെഹൂദയെ വില്ലായി കുലെച്ചും
എഫ്രയീമിനെ നിറെച്ചുമിരിക്കുന്നു; സീയോനേ,
ഞാൻ നിന്റെ പുത്രന്മാരെ യവനദേശമേ, നിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ നേരെ ഉണർത്തി നിന്നെ ഒരു വീരന്റെ
വാൾപോലെയാക്കും. 14 യഹോവ അവർക്കു മീതെ
പ്രത്യക്ഷനാകും; അവന്റെ അസ്ത്രം മിന്നൽപോലെ
പുറപ്പെടും; യഹോവയായ കർത്താവു കാഹളം
ഊതി തെക്കൻ ചുഴലിക്കാറ്റുകളിൽ വരും.
15 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അവരെ
പരിചകൊണ്ടു മറെക്കും; അവർ മാംസം തിന്നു
കവിണക്കല്ലു ചവിട്ടിക്കളകയും രക്തം കുടിച്ചു
വീഞ്ഞുകൊണ്ടെന്നപോലെ ഘോഷിക്കയും
യാഗകലശങ്ങൾപോലെയും യാഗപീഠത്തിന്റെ
കോണുകൾപോലെയും നിറഞ്ഞിരിക്കയും

ചെയ്യും. 16 അന്നാളിൽ അവരുടെ ദൈവമായ
യഹോവ അവരെ തന്റെ ജനമായ ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെപ്പോലെ രക്ഷിക്കും; അവർ അവന്റെ
ദേശത്തു ഒരു കിരീടത്തിന്റെ രത്നംപോലെ പൊങ്ങി
ശോഭിക്കും. 17 അതിന്നു എത്ര ശ്രീത്വവും അതിന്നു
എത്ര സൌന്ദര്യ്യവും ഉണ്ടു; ധാന്യം യുവാക്കളെയും
വീഞ്ഞു യുവതികളെയും പുഷ്ടീകരിക്കുന്നു.

10 പിന്മഴയുടെ കാലത്തു യഹോവയോടു മഴെക്കു
അപേക്ഷിപ്പിൻ; യഹോവ മിന്നൽപിണർ
ഉണ്ടാക്കുന്നുവല്ലോ; അവൻ അവക്കു
വയലിലെ ഏതു സസ്യത്തിന്നുംവേണ്ടി മാരി
പെയ്യിച്ചുകൊടുക്കും. 2 ഗൃഹബിംബങ്ങൾ
മിത്ഥ്യാത്വം സംസാരിക്കയും ലക്ഷണം പറയുന്നവർ
വ്യാജം ദർശിച്ചു വ്യർത്ഥസ്വപ്നം പ്രസ്താവിച്ചു വൃഥാ
ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അവർ ആടുകളെപ്പോലെ പുറപ്പെട്ടു ഇടയൻ
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 3 എന്റെ
കോപം ഇടയന്മാരുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരെ സന്ദർശിക്കും;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ യെഹൂദാഗൃഹമായ
തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സന്ദർശിച്ചു അവരെ പടയിൽ
തനിക്കു മനോഹരതുരഗം ആക്കും. 4 അവന്റെ
പക്കൽനിന്നു മൂലക്കല്ലും അവന്റെ പക്കൽനിന്നു
ആണിയും അവന്റെ പക്കൽനിന്നു പടവില്ലും
അവന്റെ പക്കൽനിന്നു ഏതു അധിപതിയും വരും.
5 അവർ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ വീഥികളിലെ
ചേറ്റിൽ ചവിട്ടിക്കളയുന്ന വീരന്മാരെപ്പോലെയാകും;
യഹോവ അവരോടുകൂടെയുള്ളതുകൊണ്ടു
അവർ കുതിരച്ചേവകർ ലജ്ജിച്ചുപോവാൻ

തക്കവണ്ണം പൊരുതും. 6 ഞാൻ
യെഹൂദാഗൃഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയും
യോസേഫ്ഗൃഹത്തെ രക്ഷിക്കയും എനിക്കു
അവരോടു കരുണയുള്ളതുകൊണ്ടു അവരെ
മടക്കിവരുത്തുകയും ചെയ്യും; ഞാൻ അവരെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുപോലെയിരിക്കും;
ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവയല്ലോ;
ഞാൻ അവക്കു ഉത്തരമരുളും. 7 എഫ്രയീമ്യർ
വീരനെപ്പോലെയാകും; അവരുടെ ഹൃദയം
വീഞ്ഞുകൊണ്ടെന്നപോലെ സന്തോഷിക്കും;
അവരുടെ പുത്രന്മാർ അതു കണ്ടു
സന്തോഷിക്കും; അവരുടെ ഹൃദയം യഹോവയിൽ
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കും. 8 ഞാൻ അവരെ
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കയാൽ അവരെ ചൂളകുത്തി
ശേഖരിക്കും; അവർ പെരുകിയിരുന്നതുപോലെ
പെരുകും. 9 ഞാൻ അവരെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ വിതറും; ദൂരദേശങ്ങളിൽവെച്ചു അവർ
എന്നെ ഓക്കും; അവർ മക്കളോടുകൂടെ
ജീവിച്ചു മടങ്ങിവരും. 10 ഞാൻ അവരെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു മടക്കിവരുത്തും;
അശ്ശൂരിൽനിന്നു അവരെ ശേഖരിക്കും;
ഗിലെയാദ്ദേശത്തിലേക്കും ലെബാനോനിലേക്കും
അവരെ കൊണ്ടുവരും; അവക്കു ഇടം
പോരാതെവരും. 11 അവൻ കഷ്ടതയുടെ
സമുദ്രത്തിലൂടെ കടന്നു, സമുദ്രത്തിലെ ഓളങ്ങളെ
അടിക്കും; നീലനദിയുടെ ആഴങ്ങളൊക്കെയും
വറ്റിപ്പോകയും അശ്ശൂരിന്റെ ഗർവ്വം താഴുകയും
മിസ്രയീമിന്റെ ചെങ്കോൽ നീങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും.
12 ഞാൻ അവരെ യഹോവയിൽ ബലപ്പെടുത്തും;

അവർ അവന്റെ നാമത്തിൽ സഞ്ചരിക്കും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.

11 ലെബാനോനേ, നിന്റെ ദേവദാരുക്കൾ തീക്കു
ഇരയായ്തീരേണ്ടതിന്നു വാതിൽ തുറന്നുവെക്കുക.
2 ദേവദാരു വീണും മഹത്തുക്കൾ നശിച്ചും
ഇരിക്കയാൽ സരളവൃക്ഷമേ, ഓളിയിടുക;
ദുർഗ്ഗമവനം വീണിരിക്കയാൽ ബാശാനിലെ
കരുവേലങ്ങളേ, ഓളിയിടുവിൻ! 3 ഇടയന്മാരുടെ
മഹത്വം നശിച്ചിട്ടു അവർ മുറയിടുന്നതു
കേട്ടുവോ? യോർദ്ദാന്റെ മുറ്റു കാടു നശിച്ചിട്ടു
ബാലസിംഹങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനം കേട്ടുവോ? 4 എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
അറുപ്പാനുള്ള ആടുകളെ മേയ്ക്ക. 5 അവയെ
മേടിക്കുന്നവർ കുറ്റം എന്നു എണ്ണാതെ അവയെ
അറുക്കുന്നു; അവയെ വില്ക്കുന്നവരോ: ഞാൻ
ധനവാനായ്തീന്നതുകൊണ്ടു യഹോവെക്കു
സ്തോത്രം എന്നു പറയുന്നു; അവയുടെ ഇടയന്മാർ
അവയെ ആദരിക്കുന്നില്ല. 6 ഞാൻ ഇനി
ദേശനിവാസികളെ ആദരിക്കയില്ല എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ഞാൻ മനുഷ്യരെ
ഓരോരുത്തനെ അവനവന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ
കയ്യിലും അവനവന്റെ രാജാവിന്റെ കയ്യിലും
ഏല്പിക്കും; അവർ ദേശത്തെ തകൎത്തുകളയും;
അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഞാൻ അവരെ
രക്ഷിക്കയുമില്ല. 7 അങ്ങനെ അറുപ്പാനുള്ള
ആടുകളെ, കൂട്ടത്തിൽ അരിഷ്ടത ഏറിയവയെ
തന്നേ, മേയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ രണ്ടു
കോൽ എടുത്തു ഒന്നിന്നു ഇമ്പം എന്നും
മറ്റേതിന്നു ഒരുമ എന്നും പേരിട്ടു; അങ്ങനെ ഞാൻ

ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 എന്നാൽ
ഞാൻ ഒരു മാസത്തിൽ മൂന്നു ഇടയന്മാരെ
ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞു; എനിക്കു അവരോടു
വെറുപ്പു തോന്നി, അവക്കു എന്നോടും നീരസം
തോന്നിയിരുന്നു. 9 ഞാൻ നിങ്ങളെ മേയ്ക്കയില്ല;
മരിക്കുന്നതു മരിക്കട്ടെ, കാണാതെപോകുന്നതു
കാണാതെ പോകട്ടെ; ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവ ഒന്നു
ഒന്നിന്റെ മാംസം തിന്നുകളയട്ടെ എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞു. 10 അനന്തരം ഞാൻ ഇമ്പം എന്ന
കോൽ എടുത്തു: ഞാൻ സകലജാതികളോടും
ചെയ്തിരുന്ന എന്റെ നിയമത്തെ മുറിക്കേണ്ടതിന്നു
അതിനെ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു. 11 അതു ആ
ദിവസത്തിൽ തന്നേ മുറിഞ്ഞുപോയി; അങ്ങനെ,
എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ
അരിഷ്ടതയേറിയവ അതു ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു. 12 ഞാൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ
കൂലിതരുവിൻ; ഇല്ലെന്നുവരികിൽ തരേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവർ എന്റെ കൂലിയായി
മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു തൂക്കിത്തന്നു. 13 എന്നാൽ
യഹോവ എന്നോടു: അതു ഭണ്ഡാരത്തിൽ
ഇട്ടുകളക; അവർ എന്നെ മതിച്ചിരിക്കുന്ന
മനോഹരമായോരു വില തന്നേ എന്നു കല്പിച്ചു;
അങ്ങനെ ഞാൻ ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു
വാങ്ങി യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ
ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 14 അനന്തരം
ഞാൻ, യെഹൂദയും യിസ്രായേലും തമ്മിലുള്ള
സഹോദരത്വം ഭിന്നിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരുമ എന്ന
മറ്റെ കോൽ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു. 15 എന്നാൽ യഹോവ

എന്നോടു കല്പിച്ചതു: നീ ഇനി ഒരു തുമ്പുകെട്ട
ഇടയന്റെ കോപ്പു എടുത്തുകൊൾക. 16 ഞാൻ
ദേശത്തിൽ ഒരു ഇടയനെ എഴുന്നേല്പിക്കും;
അവൻ കാണാതെപോയവയെ നോക്കുകയോ
ചിതറിപ്പോയവയെ അന്വേഷിക്കയോ
മുറിവേറ്റവയെ പൊറുപ്പിക്കയോ ദീനമില്ലാത്തവയെ
പോറ്റുകയോ ചെയ്യാതെ തടിച്ചവയുടെ മാംസം
തിന്നുകയും കുളമ്പുകളെ കീറിക്കളകയും ചെയ്യും.
17 ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്ന
തുമ്പുകെട്ട ഇടയന്നു അയ്യോ കഷ്ടം! അവന്റെ
ഭുജത്തിന്നും വലങ്കണ്ണിന്നും വരൾച്ച! അവന്റെ ഭുജം
അശേഷം വരണ്ടും വലങ്കണ്ണു അശേഷം ഇരുണ്ടും
പോകട്ടെ.

12 പ്രവാചകം. യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചുള്ള
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു; ആകാശം
വിരിക്കയും ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും
മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ
നിർമ്മിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 2 ഞാൻ യെരൂശലേമിനെ ചുറ്റുമുള്ള
സകലജാതികൾക്കും ഒരു പരിഭ്രമപാത്രമാക്കും;
യെരൂശലേമിന്റെ നിരോധത്തിങ്കൽ അതു
യെഹൂദെക്കും വരും. 3 അന്നാളിൽ ഞാൻ
യെരൂശലേമിനെ സകലജാതികൾക്കും
ഭാരമുള്ള കല്ലാക്കി വെക്കും; അതിനെ
ചുമക്കുന്നവരൊക്കെയും കഠിനമായി
മുറിവേല്ക്കും; ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളും
അതിന്നു വിരോധമായി കൂടിവരും. 4 അന്നാളിൽ
ഞാൻ ഏതു കുതിരയെയും സ്തംഭനംകൊണ്ടും
പുറത്തു കയറിയവനെ ഭ്രാന്തുകൊണ്ടും

ബാധിക്കും; യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്മേൽ ഞാൻ കണ്ണു
തുറക്കയും ജാതികളുടെ ഏതു കുതിരയെയും
അന്ധതപിടിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 5 അപ്പോൾ യെഹൂദാമേധാവികൾ:
യെരൂശലേംനിവാസികൾ അവരുടെ ദൈവമായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ നിമിത്തം നമുക്കു
ബലമായിരിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറയും. 6
അന്നാളിൽ ഞാൻ യെഹൂദാമേധാവികളെ
വിറകിന്റെ ഇടയിൽ തീച്ചട്ടിപോലെയും
കറ്റയുടെ ഇടയിൽ തീപ്പന്തംപോലെയും
ആക്കും; അവർ വലത്തുഭാഗത്തും
ഇടത്തുഭാഗത്തും ചുറ്റുമുള്ള സകലജാതികളെയും
തിന്നുകളയും; യെരൂശലേമിന്നു സ്വസ്ഥാനത്തു,
യെരൂശലേമിൽ തന്നേ, വീണ്ടും നിവാസികൾ
ഉണ്ടാകും. 7 ദാവീദുഗൃഹത്തിന്റെ
പ്രശംസയും യെരൂശലേംനിവാസികളുടെ
പ്രശംസയും യെഹൂദയുടെ നേരെ
ഏറിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ
യെഹൂദാകൂടാരങ്ങളെ ആദ്യം രക്ഷിക്കും. 8
അന്നാളിൽ യഹോവ യെരൂശലേംനിവാസികളെ
പരിചകൊണ്ടു മറെക്കും; അവരുടെ
ഇടയിൽ ഇടറിനടക്കുന്നവൻ അന്നാളിൽ
ദാവീദിനെപ്പോലെ ആയിരിക്കും; ദാവീദുഗൃഹം
ദൈവത്തെപ്പോലെയും അവരുടെ മുമ്പിലുള്ള
യഹോവയുടെ ദൂതനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കും. 9
അന്നാളിൽ ഞാൻ യെരൂശലേമിന്റെ നേരെ
വരുന്ന സകലജാതികളെയും നശിപ്പിപ്പാൻ
നോക്കും. 10 ഞാൻ ദാവീദുഗൃഹത്തിന്മേലും
യെരൂശലേംനിവാസികളുടെമേലും കൃപയുടെയും

യാചനകളുടെയും ആത്മാവിനെ പകരും; തങ്ങൾ
കുത്തീട്ടുള്ളവങകലേക്കു അവർ നോക്കും;
ഏകജാതനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുന്നതുപോലെ
അവർ അവനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കും;
ആദ്യജാതനെക്കുറിച്ചു വ്യസനിക്കുന്നതുപോലെ
അവർ അവനെക്കുറിച്ചു വ്യസനിക്കും. 11
അന്നാളിൽ മെഗിദ്ദോതാഴ്വരയിലുള്ള ഹദദ്-
രിമ്മോനിലെ വിലാപംപോലെ യെരൂശലേമിൽ ഒരു
മഹാവിലാപം ഉണ്ടാകും. 12 ദേശം കുലംകുലമായി
വെവ്വേറെ വിലപിക്കും; ദാവീദുഗൃഹത്തിന്റെ
കുലം പ്രത്യേകവും അവരുടെ സ്ത്രീജനം
പ്രത്യേകവും; നാഥാൻഗൃഹത്തിന്റെ കുലം
പ്രത്യേകവും അവരുടെ സ്ത്രീജനം പ്രത്യേകവും;
13 ലേവിഗൃഹത്തിന്റെ കുലം പ്രത്യേകവും
അവരുടെ സ്ത്രീജനം പ്രത്യേകവും; ശിമെയി കുലം
പ്രത്യേകവും; അവരുടെ സ്ത്രീജനം പ്രത്യേകവും; 14
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന കുലങ്ങളൊക്കെയും അതതു
കുലം പ്രത്യേകവും അവരുടെ സ്ത്രീജനം
പ്രത്യേകവും വിലപിക്കും.

13 അന്നാളിൽ ദാവീദുഗൃഹത്തിന്നും
യെരൂശലേംനിവാസികൾക്കും പാപത്തിന്റെയും
മാലിന്യത്തിന്റെയും പരിഹാരത്തിന്നായി ഒരു
ഉറവു തുറന്നിരിക്കും. 2 അന്നാളിൽ ഞാൻ
ദേശത്തുനിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേർ
ഇല്ലാതാക്കും; ഇനി അവയെ ഓക്കയുമില്ല; ഞാൻ
പ്രവാചകന്മാരെയും മലിനാത്മാവിനെയും
ദേശത്തുനിന്നു നീക്കിക്കളയും എന്നു
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 3 ആരെങ്കിലും
ഇനി പ്രവചിക്കുമ്പോൾ അവനെ ജനിപ്പിച്ച

അപ്പനും അമ്മയും അവനോടു: യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ഭോഷ്ക്കു സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
നീ ജീവനോടിരിക്കയില്ല എന്നു പറകയും
അവനെ ജനിപ്പിച്ച അപ്പനും അമ്മയും
അവൻ പ്രവചിക്കയിൽതന്നേ അവനെ
കുത്തിക്കളകയും ചെയ്യും. 4 അന്നാളിൽ
പ്രവാചകന്മാർ പ്രവചിക്കയിൽ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കും;
ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ രോമമുള്ള മേലങ്കി
ധരിക്കയുമില്ല. 5 ഞാൻ പ്രവാചകനല്ല,
കൃഷിക്കാരനത്രേ; എന്റെ ബാല്യത്തിൽ തന്നേ
ഒരാൾ എന്നെ വിലെക്കു മേടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
അവൻ പറയും. എന്നാൽ അവനോടു: 6 നിന്റെ
കയ്യിൽ കാണുന്ന ഈ മുറിവുകൾ എന്തു
എന്നു ചോദിക്കുന്നതിന്നു അവൻ: എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു ഞാൻ
അടികൊണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും. 7
വാളേ, എന്റെ ഇടയന്റെ നേരെയും എന്റെ
കൂട്ടാളിയായ പുരുഷന്റെ നേരെയും ഉണരുക എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു;
ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകേണ്ടതിന്നു ഇടയനെ
വെട്ടുക; ഞാൻ ചെറിയവരുടെ നേരെ കൈ
തിരിക്കും. 8 എന്നാൽ സർവ്വദേശത്തിലും മൂന്നിൽ
രണ്ടംശം ഛേദിക്കപ്പെട്ടു പ്രാണനെ വിടും; മൂന്നിൽ
ഒരംശം ശേഷിച്ചിരിക്കും എന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു. 9 മൂന്നിൽ ഒരംശം ഞാൻ തീയിൽ കൂടി
കടത്തി വെള്ളി ഊതിക്കഴിക്കുന്നതുപോലെ
അവരെ ഊതിക്കഴിക്കും; പൊന്നു ശോധന
കഴിക്കുന്നതുപോലെ അവരെ ശോധനകഴിക്കും;

അവർ എന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കയും
ഞാൻ അവക്കു ഉത്തരം അരുളുകയും ചെയ്യും;
അവർ എന്റെ ജനം എന്നു ഞാൻ പറയും; യഹോവ
എന്റെ ദൈവം എന്നു അവരും പറയും.
14 അവർ നിന്റെ നടുവിൽവെച്ചു നിന്റെ
കൊള്ള വിഭാഗിപ്പാനുള്ള യഹോവയുടെ ഒരു
ദിവസം വരുന്നു.
2 ഞാൻ സകലജാതികളെയും
യെരൂശലേമിനോടു യുദ്ധത്തിന്നായി
കൂട്ടിവരുത്തും; നഗരം പിടിക്കപ്പെടുകയും
വീടുകളെ കൊള്ളയിടുകയും സ്ത്രീകളെ
വഷളാക്കുകയും നഗരത്തിന്റെ പാതി
പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്യും; ജനത്തിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളവരോ നഗരത്തിൽനിന്നു
ഛേദിക്കപ്പെടുകയില്ല.
3 എന്നാൽ യഹോവ
പുറപ്പെട്ടു, താൻ യുദ്ധദിവസത്തിൽ
പൊരുതതുപോലെ ആ ജാതികളോടു പൊരുതും.
4
അന്നാളിൽ അവന്റെ കാൽ യെരൂശലേമിന്നെതിരെ
കിഴക്കുള്ള ഒലിവുമലയിൽ നില്ക്കും; ഒലിവുമല
കിഴിക്കുപടിഞ്ഞാറായി നടുവെ പിളൎന്നുപോകും;
ഏറ്റവും വലിയോരു താഴ്വര ഉളവായ്‌വരും; മലയുടെ
ഒരു പാതി വടക്കോട്ടും മറ്റെ പാതി തെക്കോട്ടും
വാങ്ങിപ്പോകും.
5 എന്നാൽ മലകളുടെ താഴ്വര
ആസൽവരെ എത്തുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
എന്റെ മലകളുടെ താഴ്വരയിലേക്കു ഓടിപ്പോകും;
യെഹൂദാരാജാവായ ഉസ്സീയാവിന്റെ കാലത്തു
നിങ്ങൾ ഭൂകമ്പം ഹേതുവായി ഓടിപ്പോയതുപോലെ
നിങ്ങൾ ഓടിപ്പോകും; എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയും തന്നോടുകൂടെ സകലവിശുദ്ധന്മാരും
വരും.
6 അന്നാളിൽ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകയില്ല;

ജ്യോതിർഗ്ഗോളങ്ങൾ മറഞ്ഞുപോകും. 7 യഹോവ
മാത്രം അറിയുന്ന ഒരു ദിവസം വരും; അതു പകലല്ല,
രാത്രിയുമല്ല. സന്ധ്യാസമയത്തോ വെളിച്ചമാകും. 8
അന്നാളിൽ ജീവനുള്ള വെള്ളം യെരൂശലേമിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പാതി കിഴക്കെ കടലിലേക്കും
പാതി പടിഞ്ഞാറെ കടലിലേക്കും ഒഴുകും;
അതു ഉഷ്ണകാലത്തും ശീതകാലത്തും
ഉണ്ടാകും; 9 യഹോവ സർവ്വഭൂമിക്കും രാജാവാകും;
അന്നാളിൽ യഹോവ ഏകനും അവന്റെ നാമം
ഏകവും ആയിരിക്കും. 10 ദേശം മുഴവനും
മാറി ഗേബമുതൽ യെരൂശലേമിന്നു തെക്കു
രിമ്മോൻവരെ സമഭൂമിയായ്തീരും; നഗരമോ,
ഉന്നതമായി സ്വസ്ഥാനത്തു ബെന്യാമീൻഗോപുരം
മുതൽ പണ്ടത്തെ ഗോപുരത്തിന്റെ
സ്ഥാനംവരെ, കോൺഗോപുരംവരെ തന്നേ,
ഹനനേൽഗോപുരംമുതൽ രാജാവിന്റെ
ചക്കാലകൾവരെയും നിവാസികൾ ഉള്ളതാകും. 11
അവർ അതിൽ പാക്കും; ഇനി സംഹാരശപഥം
ഉണ്ടാകയില്ല; യെരൂശലേം നിർഭയം വസിക്കും.
12 യെരൂശലേമിനോടു യുദ്ധം ചെയ്ത
സകലജാതികളെയും യഹോവ ശിക്ഷിപ്പാനുള്ള
ശിക്ഷയാവിതു: അവർ നിവിന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ
തന്നേ അവരുടെ മാംസം ചീഞ്ഞഴുകിപ്പോകും;
അവരുടെ കണ്ണു തടത്തിൽ തന്നേ
ചീഞ്ഞഴുകിപ്പോകും; അവരുടെ നാവു വായിൽ
തന്നേ ചീഞ്ഞഴുകിപ്പോകും. 13 അന്നാളിൽ
യഹോവയാൽ ഒരു മഹാപരാഭവം അവരുടെ
ഇടയിൽ ഉണ്ടാകും; അവർ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ കൈ പിടിക്കും;

ഒരുവന്റെ കൈ മറ്റവന്റെ നേരെ പൊങ്ങും. 14
യെഹൂദയും യെരൂശലേമിൽവെച്ചു യുദ്ധം
ചെയ്യും; ചുറ്റുമുള്ള സകലജാതികളുടെയും
ധനമായ പൊന്നും വെള്ളിയും വസ്ത്രവും
അനവധിയായി ശേഖരിക്കപ്പെടും. 15 അങ്ങനെ
ഈ പാളയങ്ങളിലുള്ള കുതിര, കോവർകഴുത,
ഒട്ടകം, കഴുത എന്നീ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ഈ
ബാധപോലെയുള്ള ഒരു ബാധയുണ്ടാകും.
16 എന്നാൽ യെരൂശലേമിന്നു നേരെ വന്ന
സകലജാതികളിലും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന
ഏവനും സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ
രാജാവിനെ നമസ്കരിപ്പാനും കൂടാരപ്പെരുനാൾ
ആചരിപ്പാനും ആണ്ടുതോറും വരും. 17 ഭൂമിയിലെ
സകലവംശങ്ങളിലും ആരെങ്കിലും സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയായ രാജാവിനെ നമസ്കരിപ്പാൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു വരാത്തപക്ഷം അവക്കു
മഴയുണ്ടാകയില്ല. 18 മിസ്രയീംവംശം വരാത്തപക്ഷം
അവക്കും ഉണ്ടാകയില്ല; കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു വരാതിരിക്കുന്ന
ജാതികളെ യഹോവ ശിക്ഷിപ്പാനുള്ള
ശിക്ഷ തന്നേ അവക്കുണ്ടാകും. 19
കൂടാരപ്പെരുനാൾ ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു
വരാതിരിക്കുന്ന മിസ്രയീമിന്നുള്ള പാപശിക്ഷയും
സകലജാതികൾക്കും ഉള്ള പാപശിക്ഷയും ഇതു
തന്നേ. 20 അന്നാളിൽ കുതിരകളുടെ മണികളിന്മേൽ
യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം എന്നു എഴുതിയിരിക്കും;
യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ കലങ്ങളും
യാഗപീഠത്തിൻ മുമ്പിലുള്ള കലശങ്ങൾപോലെ
ആയിരിക്കും. 21 യെരൂശലേമിലും യെഹൂദയിലും

ഉള്ള കലമൊക്കെയും സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവെക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കും; യാഗം കഴിക്കുന്നവരൊക്കെയും വന്നു വാങ്ങി അവയിൽ വേവിക്കും; അന്നുമുതൽ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ഒരു കനാന്യനും ഉണ്ടാകയില്ല.

മലാഖി

1 പ്രവാചകം; മലാഖിമുഖാന്തരം
യിസ്രായേലിനോടുള്ള യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു.
2 ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ: നീ ഞങ്ങളെ
ഏതിനാൽ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിക്കുന്നു.
ഏശാവു യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനല്ലയോ;
എങ്കിലും ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു
എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. 3
എന്നാൽ ഏശാവിനെ ഞാൻ ദ്വേഷിച്ചു
അവന്റെ പർവ്വതങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കി അവന്റെ
അവകാശത്തെ മരുഭൂമിയിലെ കുറുനരികൾക്കു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 4 ഞങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളെ വീണ്ടും
പണിയും എന്നു എദോം പറയുന്നു എങ്കിൽ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവർ പണിയട്ടെ ഞാൻ
ഇടിച്ചുകളയും; അവക്കു ദുഷ്ടപ്രദേശം എന്നും
യഹോവ സദാകാലം ക്രുദ്ധിക്കുന്ന ജാതി എന്നും
പേർ പറയും. 5 നിങ്ങൾ സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു അതു
കാണുകയും യഹോവ യിസ്രായേലിന്റെ
അതിരിന്നു അപ്പുറത്തോളം വലിയവൻ എന്നു
പറകയും ചെയ്യും. 6 മകൻ അപ്പനെയും ദാസൻ
യജമാനനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതല്ലോ. ഞാൻ
അപ്പൻ എങ്കിൽ എന്നോടുള്ള ബഹുമാനം
എവിടെ? ഞാൻ യജമാനൻ എങ്കിൽ എന്നോടുള്ള
ഭക്തി എവിടെ എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ,
അവന്റെ നാമത്തെ തുച്ഛീകരിക്കുന്ന
പുരോഹിതന്മാരേ, നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുന്നു;

അതിന്നു നിങ്ങൾ: ഏതിനാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ
നാമത്തെ തുച്ഛീകരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിക്കുന്നു. 7
നിങ്ങൾ എന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ മലിനഭോജനം
അർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ: ഏതിനാൽ
ഞങ്ങൾ നിന്നെ മലിനമാക്കുന്നു എന്നു
ചോദിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ മേശ നിന്ദ്യം
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനാൽ തന്നേ. 8
നിങ്ങൾ കണ്ണു പൊട്ടിയതിനെ യാഗം കഴിപ്പാൻ
കൊണ്ടുവന്നാൽ അതു ദോഷമല്ല; നിങ്ങൾ മുടന്തും
ദീനവുമുള്ളതിനെ അർപ്പിച്ചാൽ അതും ദോഷമല്ല;
അതിനെ നിന്റെ ദേശാധിപതിക്കു കാഴ്ച
വെക്കുക; അവൻ പ്രസാദിക്കുമോ? നിന്നോടു കൃപ
തോന്നുമോ? എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 ആകയാൽ ദൈവം
നമ്മോടു കൃപകാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവനെ
പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ ഇതൊക്കെയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവന്നു നിങ്ങളോടു
കൃപ തോന്നുമോ എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 10 നിങ്ങൾ
എന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വെറുതെ തീ
കത്തിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും വാതിൽ അടെച്ചുകളഞ്ഞാൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; എനിക്കു നിങ്ങളിൽ
പ്രസാദമില്ല എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു
ഞാൻ വഴിപാടു കൈക്കൊൾകയുമില്ല. 11
സൂര്യന്റെ ഉദയംമുതൽ അസ്തമനംവരെ എന്റെ
നാമം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ വലുതാകുന്നു;
എല്ലാടത്തും എന്റെ നാമത്തിന്നു ധൂപവും

നിർമ്മലമായ വഴിപാടും അർപ്പിച്ചുവരുന്നു;
എന്റെ നാമം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
വലുതാകുന്നുവല്ലോ എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 12 നിങ്ങളോ:
യഹോവയുടെ മേശ മലിനമായിരിക്കുന്നു; അവന്റെ
ഭോജനമായ അതിന്റെ അനുഭവം നിന്ദ്യം ആകുന്നു
എന്നു പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ
നാമത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 13 എന്തൊരു
പ്രയാസം എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അതിനോടു
ചീറുന്നു; എന്നാൽ കടിച്ചുകീറിപ്പോയതിനെയും
മുടന്തും ദീനവുമുള്ളതിനെയും നിങ്ങൾ
കൊണ്ടുവന്നു അങ്ങനെ കാഴ്ചവെക്കുന്നു എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
അതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
അംഗീകരിക്കുമോ എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 14 എന്നാൽ തന്റെ
ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ ഒരു ആൺ ഉണ്ടായിരിക്കെ,
കർത്താവിന്നു നേർന്നിട്ടു ഊനമുള്ളോരു തള്ളയെ
യാഗംകഴിക്കുന്ന വഞ്ചകൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.
ഞാൻ മഹാരാജാവല്ലോ; എന്റെ നാമം ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

2 ഇപ്പോഴോ പുരോഹിതന്മാരേ, ഈ
ആജ്ഞ നിങ്ങളോടു ആകുന്നു. 2 നിങ്ങൾ
കേട്ടനുസരിക്കയും എന്റെ നാമത്തിന്നു മഹത്വം
കൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മനസ്സുവെക്കുകയും
ചെയ്യാഞ്ഞാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ശാപം
അയച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും
ശപിക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; അതേ, നിങ്ങൾ മനസ്സു
വെക്കായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ അവയെ
ശപിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 3 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുള്ള
സന്തതിയെ ഭത്സിക്കയും ചാണകം, നിങ്ങളുടെ
ഉത്സവങ്ങളിലെ ചാണകം തന്നേ, നിങ്ങളുടെ
മുഖത്തു വിതറുകയും അവർ നിങ്ങളെ
അതിനോടുകൂടെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും. 4
ലേവിയോടുള്ള എന്റെ നിയമം നിലനില്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ ഈ ആജ്ഞ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 5 അവനോടുള്ള എന്റെ
നിയമം ജീവനും സമാധാനവുമായിരുന്നു;
അവൻ ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവന്നു
അവയെ കൊടുത്തു; അവൻ എന്നെ
ഭയപ്പെട്ടു എന്റെ നാമംനിമിത്തം വിറെക്കയും
ചെയ്തു. 6 നേരുള്ള ഉപദേശം അവന്റെ
വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; നീതികേടു അവന്റെ
അധരങ്ങളിൽ കണ്ടതുമില്ല; സമാധാനമായും
പരമാൎത്ഥമായും അവൻ എന്നോടുകൂടെ നടന്നു
പലരെയും അകൃത്യം വിട്ടുതിരിയുമാറാക്കി; 7
പുരോഹിതൻ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
ദൂതനാകയാൽ അവന്റെ അധരങ്ങൾ പരിജ്ഞാനം
സൂക്ഷിച്ചുവെക്കേണ്ടതും ഉപദേശം അവനോടു
ചോദിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതും അല്ലോ. 8 നിങ്ങളോ വഴി
വിട്ടുമാറി പലരെയും ഉപദേശത്താൽ ഇടറുമാറാക്കി
ലേവിയുടെ നിയമം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
9 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്റെ വഴികളെ

പ്രമാണിക്കാതെ ന്യായപാലനത്തിൽ
പക്ഷഭേദം കാണിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാനും
നിങ്ങളെ സകലജനത്തിന്നും നിന്ദിതരും
നീചരുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 10 നമുക്കെല്ലാവക്കും
ഒരു പിതാവല്ലോ ഉള്ളതു; ഒരു ദൈവം തന്നേയല്ലോ
നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചതു; നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
നിയമത്തെ അശുദ്ധമാക്കേണ്ടതിന്നു നാം
അന്യോന്യം ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നതെന്തിന്നു? 11
യെഹൂദാ ദ്രോഹം ചെയ്തു; യിസ്രായേലിലും
യെരൂശലേമിലും മ്ലേച്ഛത സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു;
യഹോവെക്കു ഇഷ്ടമായുള്ള അവന്റെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ യെഹൂദാ അശുദ്ധമാക്കി ഒരു
അന്യദേവന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. 12
അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന്നു യഹോവ
ചോദിക്കുന്നവനെയും ഉത്തരം പറയുന്നവനെയും
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവെക്കു വഴിപാടു
അർപ്പിക്കുന്നവനെയും യാക്കോബിന്റെ
കൂടാരങ്ങളിൽ നിന്നു ഛേദിച്ചുകളയും. 13
രണ്ടാമതു നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു:
യഹോവ ഇനി വഴിപാടു കടാക്ഷിക്കയോ
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പ്രസാദമുള്ളതു
കൈക്കൊൾകയോ ചെയ്യാതവണ്ണം നിങ്ങൾ
അവന്റെ യാഗപീഠത്തെ കണ്ണുനീർകൊണ്ടും
കരച്ചൽകൊണ്ടും ഞരക്കംകൊണ്ടും
മൂടിക്കളയുന്നു. 14 എന്നാൽ നിങ്ങൾ: അതു
എന്തുകൊണ്ടു എന്നു ചോദിക്കുന്നു. യഹോവ
നിനക്കും നീ അവിശ്വസ്തത കാണിച്ചിരിക്കുന്ന
നിന്റെ യൌവനത്തിലെ ഭാൎയ്യക്കും മദ്ധ്യേ
സാക്ഷിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ; അവൾ

നിന്റെ കൂട്ടാളിയും നിന്റെ ധമ്മപത്നിയുമല്ലോ. 15
ലേശംപോലും സുബോധം ശേഷിച്ചിരുന്ന ഒരുത്തൻ
ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആ
ഒരുത്തൻ എന്തു ചെയ്തു? ദൈവം വാഗ്ദാനം
ചെയ്ത സന്തതിയെ അവൻ അന്വേഷിച്ചു.
നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
തന്റെ യൌവനത്തിലെ ഭാൎയ്യയോടു ആരും
അവിശ്വസ്തത കാണിക്കരുതു. 16 ഞാൻ
ഉപേക്ഷണം വെറുക്കുന്നു എന്നു യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അതു
ചെയ്യുന്നവൻ തന്റെ വസ്ത്രം സാഹസംകൊണ്ടു
മൂടുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ
അവിശ്വസ്തത കാണിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 17
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വാക്കുകളാൽ യഹോവയെ
മുഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ: ഏതിനാൽ
ഞങ്ങൾ അവനെ മുഷിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിക്കുന്നു. ദോഷം പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ഏവനും
യഹോവെക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവൻ ആകുന്നു;
അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ അവൻ പ്രസാദിക്കുന്നു;
അല്ലെങ്കിൽ ന്യായവിധിയുടെ ദൈവം എവിടെ?
എന്നിങ്ങിനെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനാൽ തന്നേ.

3 എനിക്കു മുമ്പായി വഴി നിരത്തേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയക്കുന്നു. നിങ്ങൾ
അന്വേഷിക്കുന്ന കൎത്താവും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന
നിയമദൂതനുമായവൻ പെട്ടെന്നു തന്റെ
മന്ദിരത്തിലേക്കു വരും; ഇതാ, അവൻ വരുന്നു
എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

2 എന്നാൽ അവൻ വരുന്ന ദിവസത്തെ ആർക്കു
സഹിക്കാം? അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ ആർ
നിലനില്ക്കും? അവൻ ഊതിക്കഴിക്കുന്നവന്റെ
തീപോലെയും അലക്കുന്നവരുടെ
ചാരവെള്ളംപോലെയും ആയിരിക്കും. 3
അവൻ ഊതിക്കഴിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും
വെള്ളി ശുദ്ധിവരുത്തുന്നവനെപ്പോലെയും
ഇരുന്നുകൊണ്ടു ലേവിപുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിച്ചു
പൊന്നുപോലെയും വെള്ളിപോലെയും
നിർമ്മലീകരിക്കും; അങ്ങനെ അവർ നീതിയിൽ
യഹോവെക്കു വഴിപാടു അർപ്പിക്കും. 4 അന്നു
യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും
വഴിപാടു പുരാതനകാലത്തെന്നപോലെയും
പണ്ടത്തെ ആണ്ടുകളിലെന്നപോലെയും
യഹോവെക്കു പ്രസാദകരമായിരിക്കും. 5 ഞാൻ
ന്യായവിധിക്കായി നിങ്ങളോടു അടുത്തുവരും;
ഞാൻ ക്ഷുദ്രക്കാർക്കും വ്യഭിചാരികൾക്കും
കള്ളസ്സത്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും കൂലിയുടെ
കാര്യത്തിൽ കൂലിക്കാരനെയും വിധവയെയും
അനാഥനെയും പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കും എന്നെ
ഭയപ്പെടാതെ പരദേശിയുടെ ന്യായം
മറിച്ചുകളയുന്നവർക്കും വിരോധമായി ഒരു
ശീഘ്രസാക്ഷിയായിരിക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6 യഹോവയായ ഞാൻ
മാറാത്തവൻ; അതുകൊണ്ടു യാക്കോബിന്റെ
പുത്രന്മാരേ, നിങ്ങൾ മുടിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നു.
7 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലംമുതൽ
നിങ്ങൾ എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിക്കാതെ
തെറ്റിനടന്നിരിക്കുന്നു; എന്റെ അടുക്കലേക്കു

മടങ്ങിവരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കും
മടങ്ങിവരും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ: ഏതിൽ
ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവരേണ്ടു എന്നു ചോദിക്കുന്നു. 8
മനുഷ്യന്നു ദൈവത്തെ തോല്പിക്കാമോ? എങ്കിലും
നിങ്ങൾ എന്നെ തോല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ:
ഏതിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ തോല്പിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിക്കുന്നു. ദശാംശത്തിലും വഴിപാടിലും
തന്നേ. 9 നിങ്ങൾ, ഈ ജാതി മുഴുവനും തന്നേ,
എന്നെ തോല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ശാപഗ്രസ്തരാകുന്നു. 10 എന്റെ ആലയത്തിൽ
ആഹാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
ദശാംശം മുഴുവനും ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുവരുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ആകാശത്തിന്റെ കിളിവാതിലുകളെ തുറന്നു,
സ്ഥലം പോരാതെവരുവോളം നിങ്ങളുടെമേൽ
അനുഗ്രഹം പകരുകയില്ലയോ? എന്നിങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ഇതിനാൽ എന്നെ പരീക്ഷിപ്പിൻ എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 11
ഞാൻ വെട്ടുക്കിളിയെ ശാസിക്കും; അതു
നിങ്ങളുടെ നിലത്തിലെ അനുഭവം നശിപ്പിച്ചു
കളകയില്ല; പറമ്പിലെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഫലം
മൂക്കാതെ കൊഴിഞ്ഞുപോകയുമില്ല എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
12 നിങ്ങൾ മനോഹരമായോരു ദേശം
ആയിരിക്കയാൽ സകലജാതികളും നിങ്ങളെ
ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറയും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 13
നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ എന്റെനേരെ

അതികഠിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ: ഞങ്ങൾ
നിന്റെ നേരെ എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിക്കുന്നു. 14 യഹോവെക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യുന്നതു വ്യൎത്ഥം; ഞങ്ങൾ അവന്റെ കാൎയ്യം
നോക്കുന്നതിനാലും സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കറുപ്പുടുത്തു
നടന്നതിനാലും എന്തു പ്രയോജനമുള്ളു? 15
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ അഹങ്കാരികളെ ഭാഗ്യവാന്മാർ
എന്നു പറയുന്നു; ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ അഭ്യുദയം
പ്രാപിക്കുന്നു; ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നവർ
ശിക്ഷ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു. 16 യഹോവാഭക്തന്മാർ അന്നു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു; യഹോവ ശ്രദ്ധവെച്ചു കേട്ടു;
യഹോവാഭക്തന്മാൎക്കും അവന്റെ നാമത്തെ
സ്മരിക്കുന്നവൎക്കും വേണ്ടി അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഒരു സ്മരണപുസ്തകം എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു. 17
ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ദിവസത്തിൽ അവർ
എനിക്കു ഒരു നിക്ഷേപം ആയിരിക്കും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഒരു
മനുഷ്യൻ തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന മകനെ
ആദരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അവരെ
ആദരിക്കും. 18 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നീതിമാനും
ദുഷ്ടനും തമ്മിലും ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നവനും
സേവിക്കാത്തവനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വീണ്ടും
കാണും.

4 ചൂളപോലെ കത്തുന്ന ഒരു ദിവസം വരും;
അപ്പോൾ അഹങ്കാരികളൊക്കെയും
സകലദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരും താളടിയാകും;

വരുവാനുള്ള ആ ദിവസം വേരും കൊമ്പും
ശേഷിപ്പിക്കാതെ അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും എന്നു
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 2
എന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കോ
നീതിസൂര്യൻ തന്റെ ചിറകിൻ കീഴിൽ
രോഗോപശാന്തിയോടുകൂടെ ഉദിക്കും; നിങ്ങളും
പുറപ്പെട്ടു തൊഴുത്തിൽനിന്നു വരുന്ന
പശുക്കിടാക്കളെപ്പോലെ തുള്ളിച്ചാടും. 3 ഞാൻ
ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ദിവസത്തിൽ ദുഷ്ടന്മാർ
നിങ്ങളുടെ കാലിൻ കീഴിൽ വെണ്ണീർ
ആയിരിക്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവരെ
ചവിട്ടിക്കളയും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 4 ഞാൻ ഹോരേബിൽവെച്ചു
എല്ലാ യിസ്രായേലിന്നും വേണ്ടി എന്റെ ദാസനായ
മോശെയോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായപ്രമാണവും
ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 5
യഹോവയുടെ വലുതും ഭയങ്കരവുമായ നാൾ
വരുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ഏലീയാപ്രവാചകനെ അയക്കും. 6 ഞാൻ
വന്നു ഭൂമിയെ സംഹാരശപഥംകൊണ്ടു
ദണ്ഡിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
അപ്പന്മാരുടെ ഹൃദയം മക്കളോടും മക്കളുടെ
ഹൃദയം അപ്പന്മാരോടും നിരപ്പിക്കും.

പുതിയ നിയമം

എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
അനന്തരം അവർ അവന്റെ വസ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു.
ലൂക്കോസ് 23:34

മത്തായി

1 അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലി: 2
അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യാക്കോബ് യെഹൂദയെയും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരെയും ജനിപ്പിച്ചു; 3 യെഹൂദാ
താമാരിൽ പാരെസിനെയും സാരഹിനെയും
ജനിപ്പിച്ചു; പാരെസ് ഹെസ്രോനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ഹെസ്രോൻ ആരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 4 ആരാം
അമ്മീനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അമ്മീനാദാബ്
നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശോൻ ശല്മോനെ
ജനിപ്പിച്ചു; 5 ശല്മോൻ രാഹാബിൽ ബോവസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ബോവസ് രൂത്തിൽ ഓബേദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് യിശ്ശായിയെ ജനിപ്പിച്ചു;
6 യിശ്ശായി ദാവീദ്‌രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ദാവീദ് ഊരീയാവിന്റെ ഭാൎയ്യയായിരുന്നവളിൽ
ശലോമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; 7 ശലോമോൻ
രെഹബ്യാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രെഹബ്യാം
അബീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീയാവു ആസയെ
ജനിപ്പിച്ചു; 8 ആസാ യോശാഫാത്തിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യോശാഫാത്ത് യോരാമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യോരാം ഉസ്സീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
9 ഉസ്സീയാവു യോഥാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യോഥാം ആഹാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഹാസ്
ഹിസ്കീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 10 ഹിസ്കീയാവു
മനശ്ശെയെ ജനിപ്പിച്ചു; മനശ്ശെ ആമോസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ആമോസ് യോശീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 11
യോശീയാവു യെഖൊന്യാവെയും അവന്റെ

സഹോദരന്മാരെയും ബാബേൽപ്രവാസകാലത്തു
ജനിപ്പിച്ചു. 12 ബാബേൽപ്രവാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
യെഖൊന്യാവു ശെയല്തീയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ശെയല്തീയേൽ സെരുബ്ബാബേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 13
സെരുബ്ബാബേൽ അബീഹൂദിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അബീഹൂദ് എല്യാക്കീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്യാക്കീം
ആസോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 14 ആസോർ
സാദോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക്ക് ആഖീമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ആഖീം എലീഹൂദിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
15 എലീഹൂദ് എലീയാസരെ ജനിപ്പിച്ചു;
എലീയാസർ മത്ഥാനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്ഥാൻ
യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 16 യാക്കോബ്
മറിയയുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
അവളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തു എന്നു പേരുള്ള യേശു
ജനിച്ചു. 17 ഇങ്ങനെ തലമുറകൾ ആകെ
അബ്രാഹാം മുതൽ ദാവീദ്വരെ പതിന്നാലും
ദാവീദ്മുതൽ ബാബേൽപ്രവാസത്തോളം
പതിന്നാലും ബാബേൽപ്രവാസംമുതൽ
ക്രിസ്തുവിനോളം പതിന്നാലും ആകുന്നു. 18
എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഈവണ്ണം
ആയിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മയായ മറിയ
യോസേഫിന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം
അവർ കൂടിവരുമ്മുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
ഗർഭിണിയായി എന്നു കണ്ടു. 19 അവളുടെ
ഭർത്താവായ യോസേഫ് നീതിമാനാകകൊണ്ടും
അവൾക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ
അവന്നു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടും അവളെ
ഗൂഢമായി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 20 ഇങ്ങനെ
നിനെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ

അവന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവീദിന്റെ
മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയെ
ചേർത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ
ഉല്പാദിതമായതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു.
21 അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ തന്റെ
ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു
രക്ഷിപ്പാനിരിക്കകൊണ്ടു നീ അവന്നു യേശു എന്നു
പേർ ഇടേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 22 "കന്യക
ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും;
അവന്നു ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള
ഇമ്മാനൂവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും" 23
എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ
ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചു. 24 യോസേഫ് ഉറക്കം
ഉണർന്നു. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
ചെയ്തു, ഭാര്യയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു. 25 മകനെ
പ്രസവിക്കുംവരെ അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല.
മകന്നു അവൻ യേശു എന്നു പേർ വിളിച്ചു.

2 ഹെരോദാരാജാവിന്റെ കാലത്തു യേശു
യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിൽ ജനിച്ചശേഷം,
കിഴക്കുനിന്നു വിദ്വാന്മാർ യെരൂശലേമിൽ എത്തി: 2
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ?
ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ടു
അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 ഹെരോദാരാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു
അവനും യെരൂശലേം ഒക്കെയും ഭ്രമിച്ചു,
4 ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും
ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി: ക്രിസ്തു
എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നതു എന്നു അവരോടു

ചോദിച്ചു. 5 അവർ അവനോടു: യെഹൂദ്യയി
ബേത്ത്ലേ ഹെമിൽ തന്നേ: 6 “യെഹൂദ്യയിലെ
ബേത്ത്ലേഹെമേ, യെഹൂദ്യപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒട്ടും
ചെറുതല്ല; എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ
മേയ്പാനുള്ള തലവൻ നിന്നിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവരും” എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7
എന്നാറെ ഹെരോദാവു വിദ്വാന്മാരെ രഹസ്യമായി
വിളിച്ചു, നക്ഷത്രം വെളിവായ സമയം അവരോടു
സൂക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. 8 അവരെ
ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ
ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി
അന്വേഷിപ്പിൻ; കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു
അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു, വന്നു എന്നെ
അറിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു
പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ
കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തിന്നു മീതെ വന്നുനില്ക്കുവോളം അവർക്കു
മുമ്പായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. 10 നക്ഷത്രം
കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു;
11 ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ
മറിയയോടുംകൂടെ കണ്ടു, വീണു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു; നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു
അവന്നു പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മൂരും
കാഴ്ചവെച്ചു. 12 ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി
സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 13 അവർ
പോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിന്നു

സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേറ്റു
ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുംവരെ അവിടെ പാക്കുക; ഹെരോദാവു
ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും
രാത്രിയിൽ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി. 15 ഹെരോദാവിന്റെ
മരണത്തോളം അവൻ അവിടെ പാർത്തു:
"മിസ്രയീമിൽ നിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ
വിളിച്ചുവരുത്തി" എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ
സംഗതിവന്നു. 16 വിദ്വാന്മാർ തന്നെ കളിയാക്കി
എന്നു ഹെരോദാവു കണ്ടു വളരെ കോപിച്ചു,
വിദ്വാന്മാരോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞ കാലത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം രണ്ടു വയസ്സും താഴെയുമുള്ള
ആൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേത്ത്ലേഹെമിലും
അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലും ആളയച്ചു
കൊല്ലിച്ചു. 17 "റാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു, കരച്ചിലും
വലിയ നിലവിളിയും തന്നേ; റാഹേൽ മക്കളെച്ചൊല്ലി
കരഞ്ഞു; അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ ആശ്വാസം
കൈക്കൊൾവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നു" 18 എന്നു
യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു
അന്നു നിവൃത്തിയായി. 19 എന്നാൽ ഹെരോദാവു
കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽ വെച്ചു യോസേഫിന്നു
സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: 20 ശിശുവിന്നു
പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ

മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു
ശിശുവിനെയും അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തു വന്നു. 22
എന്നാൽ യെഹൂദ്യയിൽ അക്കെലയൊസ് തന്റെ
അപ്പനായ ഹെരോദാവിന്നു പകരം വാഴുന്നു
എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു അവിടെ പോകുവാൻ
ഭയപ്പെട്ടു, സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു
ഗലീലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയി. 23 അവൻ
നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു
പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവൃത്തിയാവാൻ തക്കവണ്ണം നസറെത്ത് എന്ന
ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാർത്തു.

3 ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ വന്നു,
യെഹൂദ്യമരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു: 2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 "മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ
വാക്കാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കി അവന്റെ
പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ" എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാ
പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ. 4
യോഹന്നാന്നു ഒട്ടകരോമംകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും
അരയിൽ തോൽവാറും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ
ആഹാരമോ വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും
ആയിരുന്നു. 5 അന്നു യെരൂശലേമ്യരും
യെഹൂദ്യദേശക്കാരൊക്കയും യോർദ്ദാന്റെ
ഇരുകരെയുമുള്ള എല്ലാ നാട്ടുകാരും
പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു 6
തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു

യോർദ്ദാൻനദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 7
തന്റെ സ്നാനത്തിന്നായി പരീശരിലും സദൂക്യരിലും
പലർ വരുന്നതു കണ്ടാറെ അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: സർപ്പസന്തതികളെ, വരുവാനുള്ള
കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതു ആർ? 8
മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ.
9 അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടു ഉണ്ടു
എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരുതു; ഈ
കല്ലുകളിൽ നിന്നു അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ
ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 ഇപ്പോൾ
തന്നേ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു കോടാലി
വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം
എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു. 11 ഞാൻ
നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിന്നായി വെള്ളത്തിൽ
സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നതേയുള്ളു; എന്റെ പിന്നാലെ
വരുന്നവനോ എന്നെക്കാൾ ബലവാൻ ആകുന്നു;
അവന്റെ ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല;
അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും
സ്നാനം ഏല്പിക്കും. 12 വീശുമുറം അവന്റെ കയ്യിൽ
ഉണ്ടു; അവൻ കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി
കോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ
കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും. 13
അനന്തരം യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം
ഏല്ക്കുവാൻ ഗലീലയിൽ നിന്നു യോർദ്ദാൻകരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 14 യോഹന്നാനോ
അവനെ വിലക്കി: നിന്നാൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ
എനിക്കു ആവശ്യം; പിന്നെ നീ എന്റെ അടുക്കൽ

വരുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 യേശു അവനോടു:
ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ സകലനീതിയും
നിവർത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു; എന്നാറെ അവൻ അവനെ സമ്മതിച്ചു. 16
യേശു സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു
കയറി; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു
പ്രാവെന്നപോലെ ഇറങ്ങി തന്റെ മേൽ വരുന്നതു
അവൻ കണ്ടു; 17 ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ;
ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.

4 അനന്തരം പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ
യേശുവിനെ ആത്മാവു മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി.
2 അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും ഉപവസിച്ച
ശേഷം അവന്നു വിശന്നു. 3 അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ
അടുത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ
കല്ലു അപ്പമായ്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അതിന്നു അവൻ: “മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന
സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5
പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ
കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ
അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനോടു: 6 നീ
ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴത്തോട്ടു ചാടുക;
“നിന്നെക്കുറിച്ചു അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടു
കല്പിക്കും; അവൻ നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു
തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ കയ്യിൽ താങ്ങികൊള്ളും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
7 യേശു അവനോടു: “നിന്റെ ദൈവമായ

കര്‍ത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു എന്നും കൂടെ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 8 പിന്നെ
പിശാചു അവനെ ഏറ്റവും ഉയര്‍ന്നോരു മലമേല്‍
കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല
രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും
കാണിച്ചു: 9 വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാല്‍
ഇതൊക്കെയും നിനക്കു തരാം എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു: സാത്താനേ,
എന്നെ വിട്ടുപോ; "നിന്റെ ദൈവമായ കര്‍ത്താവിനെ
നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അപ്പോള്‍ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി;
ദൂതന്മാര്‍ അടുത്തുവന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 12
യോഹന്നാന്‍ തടവില്‍ ആയി എന്നു കേട്ടാറെ
അവന്‍ ഗലീലെക്കു വാങ്ങിപ്പോയി, 13 നസറെത്ത്
വിട്ടു സെബൂലൂന്റെയും നഫ്താലിയുടെയും
അതിരുകളില്‍ കടല്ക്കരെയുള്ള കഫര്‍ന്നഹൂമില്‍
ചെന്നു പാര്‍ത്തു; 14 "സെബൂലൂന്‍ ദേശവും
നഫ്താലിദേശവും കടല്ക്കരയിലും
യോര്‍ദ്ദാന്നക്കരെയുമുള്ള നാടും ജാതികളുടെ
ഗലീലയും 15 ഇങ്ങനെ ഇരുട്ടില്‍ ഇരിക്കുന്ന ജനം
വലിയോരു വെളിച്ചം കണ്ടു; മരണത്തിന്റെ
ദേശത്തിലും നിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവര്‍ക്കു
പ്രകാശം ഉദിച്ചു" 16 എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകന്‍
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാന്‍
ഇടവന്നു. 17 അന്നുമുതല്‍ യേശു: സ്വര്‍ഗ്ഗരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കയാല്‍ മാനസാന്തരപ്പെടുവിന്‍ എന്നു
പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവന്‍ ഗലീലക്കടല്പുറത്തു
നടക്കുമ്പോള്‍ പത്രൊസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോന്‍

അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്,
എന്നിങ്ങനെ മീൻപിടിക്കാരായ രണ്ടു
സഹോദരന്മാർ കടലിൽ വല വീശുന്നതു
കണ്ടു: 19 എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഉടനെ അവർ വല
വിട്ടേച്ചു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 21 അവിടെ
നിന്നു മുമ്പോട്ടു പോയാറെ സെബെദിയുടെ
മകൻ യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരൻ
യോഹന്നാനും എന്ന വേറെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ
പടകിൽ ഇരുന്നു അപ്പനായ സെബദിയുമായി
വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു അവരെയും
വിളിച്ചു. 22 അവരും ഉടനെ പടകിനെയും
അപ്പനെയും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 23
പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി
സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പള്ളികളിൽ
ഉപദേശിക്കയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിക്കയും ജനത്തിലുള്ള സകലദീനത്തെയും
വ്യാധിയെയും സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 24
അവന്റെ ശ്രുതി സുറിയയിൽ ഒക്കെയും പരന്നു.
നാനാവ്യാധികളാലും ബാധകളാലും വലഞ്ഞവർ,
ഭൂതഗ്രസ്തർ, ചന്ദ്രരോഗികൾ, പക്ഷവാതക്കാർ
ഇങ്ങനെ സകലവിധ ദീനക്കാരെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവൻ അവരെ
സൌഖ്യമാക്കി; ഗലീല, ദെക്കപ്പൊലി, യെരൂശലേം,
യെഹൂദ്യ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ എന്നീ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നു
വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടന്നു.

5 അവൻ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ മലമേൽ
കയറി. അവൻ ഇരുന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ

അടുക്കൽ വന്നു. 2 അവൻ തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞു
അവരോടു ഉപദേശിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 3
ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു. 4 ദുഃഖിക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കും. 5
സൌമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ
ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും. 6 നീതിക്കു വിശന്നു
ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു
തൃപ്തിവരും. 7 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കും. 8 ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും. 9
സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
10 നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു.
11 എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും
ഉപദ്രവിക്കയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാ
തിന്മയും കളവായി പറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു
സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; നിങ്ങൾക്കു
മുമ്പെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ
അങ്ങനെതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ. 13 നിങ്ങൾ
ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെപോയാൽ
അതിന്നു എന്തൊന്നുകൊണ്ടു രസം വരുത്താം?
പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവാൻ
അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും പിന്നെ കൊള്ളുന്നതല്ല. 14
നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു;
മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ

പാടില്ല. 15 വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻകീഴെയല്ല
തണ്ടിന്മേലത്രെ വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു
വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു.
16 അങ്ങനെ തന്നേ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ
നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ
പ്രകാശിക്കട്ടെ. 17 ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ
പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു
എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; നീക്കുവാനല്ല
നിവത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നതു. 18 സത്യമായിട്ടു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും
ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുംവരെ സകലവും
നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു
ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും ഒരുനാളും
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 19 ആകയാൽ ഈ
ഏറ്റവും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഒന്നു അഴിക്കയും
മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും; അവയെ ആചരിക്കയും
പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവനോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
വലിയവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 20 നിങ്ങളുടെ
നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും
നീതിയെ കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21 കുല ചെയ്യരുതു എന്നും
ആരെങ്കിലും കുല ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു
യോഗ്യനാകും എന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 22

ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു
കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ന്യായവിധിക്കു
യോഗ്യനാകും; സഹോദരനോടു നിസ്സാര എന്നു
പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പിൽ
നിൽക്കേണ്ടി വരും; മൂഢാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ
അഗ്നിനരകത്തിനു യോഗ്യനാകും. (Geenna g1067) 23
ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരന്നു നിന്റെ നേരെ
വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെവെച്ചു ഓർമ്മവന്നാൽ 24
നിന്റെ വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
വെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോടു
നിരന്നുകൊൾക; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു
കഴിക്ക. 25 നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ
വഴിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നേ വേഗത്തിൽ
അവനോടു ഇണങ്ങിക്കൊൾക; അല്ലാഞ്ഞാൽ
പ്രതിയോഗി നിന്നെ ന്യായാധിപന്നും ന്യായാധിപൻ
ചേവകന്നും ഏല്പിച്ചിട്ടു നീ തടവിൽ ആയ്പോകും.
26 ഒടുവിലത്തെ കാശുപോലും കൊടുത്തു
തീരുവോളം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു. 27
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 28 ഞാനോ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു: സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു
അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയംകൊണ്ടു
അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി. 29 എന്നാൽ
വലങ്കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ചവരുത്തുന്നു എങ്കിൽ
അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ
ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ
നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു

നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ. (Geenna g1067) 30
വലങ്കൈ നിനക്കു ഇടൎച്ച വരുത്തുന്നു
എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക;
നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ
പോകുന്നതിനെക്കാൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു
നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ.
(Geenna g1067) 31 ആരെങ്കിലും ഭാൎയ്യയെ
ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൾക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം
കൊടുക്കട്ടെ എന്നും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.
32 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടല്ലാതെ ഭാൎയ്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം അവളെക്കൊണ്ടു
വ്യഭിചാരം ചെയ്യിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ
ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നു. 33 കള്ളസത്യം ചെയ്യരുതു എന്നും സത്യം
ചെയ്തതു കൎത്താവിന്നു നിവൎത്തിക്കേണം
എന്നും പൂൎവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 34 ഞാനോ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു: അശേഷം സത്യം ചെയ്യരുതു;
സ്വൎഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു ദൈവത്തിന്റെ
സിംഹാസനം; 35 ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു
അവന്റെ പാദപീഠം; യെരൂശലേമിനെക്കൊണ്ടു
അരുതു, അതു മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം 36 നിന്റെ
തലയെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്യരുതു; ഒരു രോമവും
വെളുപ്പിപ്പാനോ കറുപ്പിപ്പാനോ നിനക്കു
കഴികയില്ലല്ലോ. 37 നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉവ്വു, ഉവ്വു
എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ; ഇതിൽ
അധികമായതു ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വരുന്നു. 38
കണ്ണിനു പകരം കണ്ണും പല്ലിന്നു പകരം പല്ലും

എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
39 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ദുഷ്ടനോടു
എതിൎക്കരുതു; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്തു
അടിക്കുന്നവന്നു മറ്റേതും തിരിച്ചുകാണിക്ക.
40 നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം
എടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനു നിന്റെ പുതപ്പും
വിട്ടുകൊടുക്ക. 41 ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു
നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിൎബ്ബന്ധിച്ചാൽ
രണ്ടു അവനോടുകൂടെ പോക. 42 നിന്നോടു
യാചിക്കുന്നവനു കൊടുക്ക; വായിപ്പവാങ്ങുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുതു. 43
കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ
പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 44 ഞാനോ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ;
നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൎക്കു വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ;
45 സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു
പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിന്നു തന്നേ; അവൻ
ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തന്റെ
സൂൎയ്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും നീതിമാന്മാരുടെമേലും
നീതികെട്ടവരുടെ മേലും മഴപെയ്യിക്കയും
ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 46 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം?
ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 47
സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ
നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 48
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വൎഗ്ഗീയപിതാവു

സൽഗുണപൂൎണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും സൽഗുണപൂൎണ്ണരാകുവിൻ.

6 മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ
അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ;
അല്ലാഞ്ഞാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ പക്കൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല. 2
ആകയാൽ ഭിക്ഷകൊടുക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ
മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീഥികളിലും
കപടഭക്തിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ
മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതിക്കരുതു; അവൎക്കു
പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 3 നീയോ
ഭിക്ഷകൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ
രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു വലങ്കൈ
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ഇടങ്കൈ അറിയരുതു. 4
രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു
പ്രതിഫലം തരും. 5 നിങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ
കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു; അവർ
മനുഷ്യൎക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും
തെരുക്കോണുകളിലും നിന്നുകൊണ്ടു
പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവൎക്കു പ്രതിഫലം
കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 6 നീയോ പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ അറയിൽ
കടന്നു വാതിൽ അടെച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ
പിതാവിനോടു പ്രാൎത്ഥിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന
നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും. 7
പ്രാൎത്ഥിക്കയിൽ നിങ്ങൾ ജാതികളെപ്പോലെ ജല്പനം
ചെയ്യരുതു; അതിഭാഷണത്താൽ ഉത്തരം കിട്ടും
എന്നല്ലോ അവൎക്കു തോന്നുന്നതു. 8 അവരോടു

തുല്യരാകരുതു; നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു
ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു അറിയുന്നുവല്ലോ. 9 നിങ്ങൾ ഈവണ്ണം
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ,
നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ;
10 നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ; 11
ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു
തരേണമേ; 12 ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ
ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ
ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേണമേ; 13 ഞങ്ങളെ
പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ, ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു
ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും
മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ. 14
നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ പിഴകളെ
ക്ഷമിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു
നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും. 15 നിങ്ങൾ
മനുഷ്യരോടു പിഴകളെ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും
ക്ഷമിക്കയില്ല. 16 ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ വാടിയ മുഖം
കാണിക്കരുതു; അവർ ഉപവസിക്കുന്നതു
മനുഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു മുഖം
വിരൂപമാക്കുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
17 നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഉപവാസം
മനുഷ്യർക്കല്ല രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിന്നു
വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു തലയിൽ എണ്ണ തേച്ചു മുഖം
കഴുകുക. 18 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ

പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കും. 19
പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുക്കയും കള്ളന്മാർ
തുരന്നു മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ
നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുതു. 20 പുഴുവും
തുരുമ്പും കെടുക്കാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു
മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചുകൊൾവിൻ. 21 നിന്റെ
നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു നിന്റെ ഹൃദയവും
ഇരിക്കും. 22 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു
ആകുന്നു; കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ നിന്റെ
ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും.
23 കണ്ണു കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിന്റെ ശരീരം
മുഴുവനും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ
നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ഇരുട്ടു എത്ര
വലിയതു! 24 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ
ആർക്കുംകഴികയില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ
ഒരുത്തനെ പകെച്ചു മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറ്റിച്ചേർന്നു മറ്റവനെ
നിരസിക്കും; നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും
മാമോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 25
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
എന്തു തിന്നും, എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങളുടെ
ജീവന്നായിക്കൊണ്ടും എന്തു ഉടുക്കും എന്നു
ശരീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും വിചാരപ്പെടരുതു;
ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ
ശരീരവും വലുതല്ലേയോ? 26 ആകാശത്തിലെ
പറവകളെ നോക്കുവിൻ; അവ വിതെക്കുന്നില്ല,
കൊയ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല
എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു

അവയെ പുലർത്തുന്നു; അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ
ഏറ്റവും വിശേഷതയുള്ളവരല്ലയോ? 27
വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തോടു ഒരു
മുഴം കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആൎക്കു കഴിയും?
28 ഉടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും
എന്തു? വയലിലെ താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു
എന്നു നിരൂപിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല,
നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല. 29 എന്നാൽ ശലോമോൻ
പോലും തന്റെ സൎവ്വ മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ
ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 30 ഇന്നുള്ളതും നാളെ
അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ
ദൈവം ഇങ്ങനെ ചമയിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം.
31 ആകയാൽ നാം എന്തു തിന്നും എന്തു
കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
വിചാരപ്പെടരുതു. 32 ഈ വക ഒക്കെയും
ജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു
ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ. 33 മുമ്പെ
അവന്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ;
അതോടുകൂടെ ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.
34 അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി വിചാരപ്പെടരുതു;
നാളത്തെ ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പെടുമല്ലോ;
അതതു ദിവസത്തിന്നു അന്നന്നത്തെ ദോഷം മതി.

7 നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വിധിക്കരുതു. 2 നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ
നിങ്ങളെയും വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന
അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും. 3

എന്നാൽ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ ഓക്കാതെ
സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു നോക്കുന്നതു
എന്തു? 4 അല്ല, സ്വന്ത കണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കെ നീ
സഹോദരനോടു: നില്ലു, നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു
കരടു എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? 5 കപടഭക്തിക്കാരാ, മുമ്പെ
സ്വന്തകണ്ണിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തുകളക;
പിന്നെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടു
എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും. 6
വിശുദ്ധമായതു നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതു;
നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ
ഇടുകയുമരുതു; അവ കാൽകൊണ്ടു അവയെ
ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചീന്തിക്കളകയും
ചെയ്‌വാൻ ഇടവരരുതു. 7 യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ
നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 8 യാചിക്കുന്ന ഏവന്നും
ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു;
മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കും. 9 മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ
അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ
ആരുള്ളു? 10 മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവന്നു പാമ്പിനെ
കൊടുക്കുമോ? 11 അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ
അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്മ എത്ര
അധികം കൊടുക്കും! 12 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്‌വിൻ; ന്യായപ്രമാണവും
പ്രവാചകന്മാരും ഇതു തന്നേ. 13 ഇടുക്കുവാതിലൂടെ

അകത്തു കടപ്പിൻ; നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന
വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും
അതിൽകൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു.
14 ജീവങ്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി
ഞെരുക്കവുമുള്ളതു; അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ
ചുരുക്കമത്രേ. 15 കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം
പൂണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ
കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. 16
അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ
തിരിച്ചറിയാം; മുള്ളുകളിൽനിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും
ഞെരിഞ്ഞിലുകളിൽനിന്നു അത്തിപ്പഴവും
പറിക്കുമാറുണ്ടോ? 17 നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല
ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ
ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. 18 നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു
ആകാത്ത ഫലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിന്നു നല്ല
ഫലവും കായ്പ്പാൻ കഴിയില്ല. 19 നല്ല ഫലം
കായ്ക്കാത്തവൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ
ഇടുന്നു. 20 ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ
നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും. 21 എന്നോടു
കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ
ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു. 22 കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും
നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ
പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു പലരും
ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും. 23 അന്നു

ഞാൻ അവരോടു: ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധൎമ്മം പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരേ,
എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ എന്നു തീൎത്തു പറയും. 24
ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു
ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത
ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. 25 വന്മഴ
ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു
ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു; അതു പാറമേൽ
അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. 26 എന്റെ ഈ
വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും
മണലിന്മേൽ വീടുപണിത മനുഷ്യനോടു
തുല്യനാകുന്നു. 27 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ
പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു,
അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു.
28 ഈ വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞു തീൎന്നപ്പോൾ
പുരുഷാരം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു;
29 അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെ അല്ല,
അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവൻ അവരോടു
ഉപദേശിച്ചതു.

8 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നാറെ വളരെ
പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടൎന്നു. 2 അപ്പോൾ ഒരു
കുഷ്ഠരോഗി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു,
കൎത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ
ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 3
അവൻ കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: എനിക്കു
മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു;
ഉടനെ കുഷ്ഠം മാറി അവൻ ശുദ്ധമായി.
4 യേശു അവനോടു: നോക്കു, ആരോടും
പറയരുതു; അവൎക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി നീ ചെന്നു

നിന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതന്നു കാണിച്ചു, മോശെ
കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 5
അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു
ശതാധിപൻ വന്നു അവനോടു: 6 കർത്താവേ,
എന്റെ ബാല്യക്കാരൻ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു
കഠിനമായി വേദനപ്പെട്ടു വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നു എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവനോടു:
ഞാൻ വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു ശതാധിപൻ: കർത്താവേ, നീ
എന്റെ പുരെക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ
യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കുമാത്രം കല്പിച്ചാൽ എന്റെ
ബാല്യക്കാരന്നു സൌഖ്യം വരും. 9 ഞാനും
അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നു.
എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഞാൻ
ഒരുവനോടു: പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകുന്നു;
മറ്റൊരുത്തനോടു: വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ
വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു
അതിശയിച്ചു, പിൻചെല്ലുന്നവരോടു പറഞ്ഞതു:
യിസ്രായേലിൽകൂടെ ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസം
കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 11 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും
അനേകർ വന്നു അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടെ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പന്തിക്കിരിക്കും. 12 രാജ്യത്തിന്റെ
പുത്രന്മാരേയോ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്കു
തള്ളിക്കളയും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും
ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 13

പിന്നെ യേശു ശതാധിപനോടു: പോക, നീ
വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവന്റെ
ബാല്യക്കാരന്നു സൌഖ്യം വന്നു. 14 യേശു
പത്രോസിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ അവന്റെ
അമ്മാവിയമ്മ പനിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 15
അവൻ അവളുടെ കൈതൊട്ടു പനി അവളെ വിട്ടു;
അവൾ എഴുന്നേറ്റു അവക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. 16
വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ പല ഭൂതഗ്രസ്തരെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ
വാക്കുകൊണ്ടു ദുരാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കി
സകലദീനക്കാക്കും സൌഖ്യം വരുത്തി. 17 അവൻ
നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ
ചുമന്നു എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയാകുവാൻ തന്നേ. 18 എന്നാൽ യേശു
തന്റെ ചുറ്റും വളരെ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ
അക്കരെക്കു പോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 19 അന്നു
ഒരു ശാസ്ത്രി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യേശു
അവനോടു: കുറുനരികൾക്കു കുഴികളും
ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ടു;
മനുഷ്യപുത്രന്നോ തലചായിപ്പാൻ ഇടം ഇല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറൊരുത്തൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, ഞാൻ മുമ്പെപോയി
എന്റെ അപ്പനെ അടക്കം ചെയ്‌വാൻ അനുവാദം
തരേണം എന്നുപറഞ്ഞു. 22 യേശു അവനോടു: നീ
എന്റെ പിന്നാലെ വരിക; മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ
മരിച്ചവരെ അടക്കം ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 23

അവൻ ഒരു പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ ചെന്നു. 24 പിന്നെ കടലിൽ വലിയ
ഓളം ഉണ്ടായിട്ടു പടകു തിരകളാൽ മുങ്ങുമാറായി;
അവനോ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. 25 അവർ
അടുത്തുചെന്നു: കർത്താവേ, രക്ഷിക്കേണമേ;
ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ ഉണർത്തി. 26 അവൻ അവരോടു:
അല്പവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾ ഭീരുക്കൾ
ആകുവാൻ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം
എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും
ശാസിച്ചപ്പോൾ വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി. 27
എന്നാറെ ആ മനുഷ്യർ അതിശയിച്ചു: ഇവൻ
എങ്ങനെയുള്ളവൻ? കാറ്റും കടലും കൂടെ ഇവനെ
അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അവൻ അക്കരെ ഗദരേനരുടെ ദേശത്തു
എത്തിയാറെ രണ്ടു ഭൂതഗ്രസ്തർ ശവക്കല്ലറകളിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്നു എതിരെ വന്നു;
അവർ അത്യുഗ്രന്മാർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു
ആർക്കും ആ വഴി നടന്നുകൂടാഞ്ഞു. 29 അവർ
നിലവിളിച്ചു: ദൈവപുത്രാ, ഞങ്ങൾക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? സമയത്തിന്നു മുമ്പെ
ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാൻ ഇവിടെ വന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവർക്കകലെ ഒരു വലിയ
പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 31 ഭൂതങ്ങൾ
അവനോടു: ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ
പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു 32 പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പുറപ്പെട്ടു
പന്നികളിലേക്കു ചെന്നു; ആ കൂട്ടം എല്ലാം

കടുന്തൂക്കത്തൂടെ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു
വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ചത്തു. 33 മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടി
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു സകലവും ഭൂതഗ്രസ്ഥരുടെ
വസ്തുതയും അറിയിച്ചു. 34 ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം
പുറപ്പെട്ടു യേശുവിന്നു എതിരെ ചെന്നു; അവനെ
കണ്ടാറെ തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടു പോകേണമെന്നു
അപേക്ഷിച്ചു.

9 അവൻ പടകിൽ കയറി ഇക്കരെക്കു കടന്നു
സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ എത്തി. 2 അവിടെ ചിലർ
കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യേശു
അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു:
മകനേ, ധൈര്യമായിരിക്ക; നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3
എന്നാൽ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ: ഇവൻ
ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു. 4 യേശുവോ അവരുടെ നിരൂപണം
ഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം
നിരൂപിക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു 5 എന്നു പറയുന്നതോ,
എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ,
ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. 6
എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ
മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു-അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു:
“എഴുന്നേറ്റു, കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിൽ പോക”
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിൽ
പോയി. 8 പുരുഷാരം അതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു
മനുഷ്യർക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള അധികാരം

കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. 9
യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ മത്തായി
എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തു
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
അനുഗമിച്ചു. 10 അവൻ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ചുങ്കക്കാരും പാപികളും
വന്നു യേശുവിനോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും
കൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. 11 പരീശന്മാർ അതു
കണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ
ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ
ഭക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 12
യേശു അതു കേട്ടാറെ: ദീനക്കാൎക്കല്ലാതെ
സൌഖ്യമുള്ളവൎക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യമില്ല. 13 യാഗത്തിലല്ല കരുണയിൽ അത്രേ
ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു
പോയി പഠിപ്പിൻ. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല
പാപികളെ അത്രേ വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളും പരീശന്മാരും
വളരെ ഉപവസിക്കുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 15
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: മണവാളൻ
കൂടെയുള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാൎക്കു ദുഃഖിപ്പാൻ
കഴികയില്ല; മണവാളൻ പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടുന്ന
നാൾ വരും; അന്നു അവർ ഉപവസിക്കും. 16
കോടിത്തുണിക്കണ്ടം ആരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ
ചേൎത്തു തുന്നുമാറില്ല; തുന്നിച്ചേൎത്താൽ
അതുകൊണ്ടു വസ്ത്രം കീറും; ചീന്തൽ ഏറ്റവും

വല്ലാതെയായി തീരും. 17 പുതു വീഞ്ഞു പഴയ
തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറുമില്ല; പകന്നാൽ തുരുത്തി
പൊളിഞ്ഞു വീഞ്ഞു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും
നശിച്ചുപോകും. പുതുവീഞ്ഞു പുതിയ
തുരുത്തിയിലേ പകന്നു വെക്കയുള്ളു; അങ്ങനെ
രണ്ടും ഭദ്രമായിരിക്കും. 18 അവൻ ഇങ്ങനെ
അവരോടു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു
പ്രമാണി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ
മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നേ കഴിഞ്ഞുപോയി; എങ്കിലും
നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവൾ
ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 യേശു എഴുന്നേറ്റു
ശിഷ്യന്മാരുമായി അവന്റെ കൂടെ ചെന്നു. 20 അന്നു
പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളോരു
സ്ത്രീ: 21 അവന്റെ വസ്ത്രം മാത്രം ഒന്നു തൊട്ടാൽ
എനിക്കു സൌഖ്യം വരും എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു, പിറകിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ
തൊങ്ങൽ തൊട്ടു. 22 യേശു തിരിഞ്ഞു അവളെ
കണ്ടപ്പോൾ: മകളെ, ധൈര്യപ്പെടുക; നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; ആ
നാഴികമുതൽ സ്ത്രീക്കു സൌഖ്യം വന്നു. 23
പിന്നെ യേശു പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ കടന്നു,
കുഴലൂതുന്നവരെയും ആരവാരക്കൂട്ടത്തെയും
കണ്ടിട്ടു: 24 മാറിപ്പോകുവിൻ; ബാല മരിച്ചില്ലല്ലോ
ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ
അവനെ പരിഹസിച്ചു. 25 അവൻ പുരുഷാരത്തെ
പുറത്താക്കി അകത്തു കടന്നു ബാലയുടെ
കൈപിടിച്ചു, ബാല എഴുന്നേറ്റു. 26 ഈ വത്തമാനം
ആ ദേശത്തു ഒക്കെയും പരന്നു. 27 യേശു
അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ രണ്ടു കുരുടന്മാർ:

ദാവീദ് പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടന്നു. 28
അവൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ കുരുടന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ഇതു ചെയ്വാൻ
എനിക്കു കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ
എന്നു യേശു ചോദിച്ചതിന്നു: ഉവ്വു, കത്താവേ
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവരുടെ
കണ്ണു തൊട്ടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസംപോലെ
നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു;
ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു. 30 പിന്നെ
യേശു: നോക്കുവിൻ; ആരും അറിയരുതു
എന്നു അമച്ചയായി കല്പിച്ചു. 31 അവരോ
പുറപ്പെട്ടു ആ ദേശത്തിലൊക്കെയും അവന്റെ
ശ്രുതിയെ പരത്തി. 32 അവർ പോകുമ്പോൾ
ചിലർ ഭൂതഗ്രസ്തനായോരു ഊമനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33 അവൻ ഭൂതത്തെ
പുറത്താക്കിയ ശേഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു;
യിസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല
എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു. 34 പരീശന്മാരോ:
ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു
പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ചു
അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ
സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധദീനവും
വ്യാധിയും സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.
36 അവൻ പുരുഷാരത്തെ ഇടയനില്ലാത്ത
ആടുകളെപ്പോലെ കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി
കണ്ടിട്ടു അവരെക്കുറിച്ചു മനസ്സലിഞ്ഞു, തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: 37 കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു

സത്യം, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; 38 ആകയാൽ
കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിലേക്കു
വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു
ശിഷ്യന്മാരെയും അടുക്കൽ വിളിച്ചു,
അശുദ്ധാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും
സകലവിധ ദീനവും വ്യാധിയും പൊറുപ്പിപ്പാനും
അവക്കു അധികാരം കൊടുത്തു. 2 പന്ത്രണ്ടു
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരാവിതു: ഒന്നാമൻ
പത്രൊസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, അവന്റെ
സഹോദരൻ അന്ത്രെയാസ്, സെബെദിയുടെ മകൻ
യാക്കോബ്, 3 അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാൻ,
ഫിലിപ്പൊസ്, ബത്തൊലൊമായി, തോമാസ്,
ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി, അല്ഫായുടെ മകൻ
യാക്കോബ്, 4 തദ്ദായി, ശിമോൻ, യേശുവിനെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഈസ്കര്യോത്താ യൂദാ. 5 ഈ
പന്ത്രണ്ടുപേരെയും യേശു അയക്കുമ്പോൾ
അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാതെയും ശമര്യരുടെ
പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും 6 യിസ്രായേൽ
ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ
അടുക്കൽ തന്നേ ചെല്ലുവിൻ. 7 നിങ്ങൾ
പോകുമ്പോൾ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. 8 രോഗികളെ
സൌഖ്യമാക്കുവിൻ; മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിപ്പിൻ;
കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധമാക്കുവിൻ; ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുവിൻ; സൌജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ചു സൌജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ. 9 മടിശ്ശീലയിൽ

പൊന്നും വെള്ളിയും ചെമ്പും 10 വഴിക്കു
പൊക്കണവും രണ്ടു ഉടുപ്പും ചെരിപ്പും വടിയും
കരുതരുതു; വേലക്കാരൻ തന്റെ ആഹാരത്തിന്നു
യോഗ്യനല്ലോ 11 ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ
കടക്കുമ്പോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ ആർ എന്നു
അന്വേഷിപ്പിൻ; പുറപ്പെടുവോളം അവിടത്തന്നേ
പാപ്പിൻ. 12 ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്നു
വന്ദനം പറവിൻ. 13 വീട്ടിന്നു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ വരട്ടെ;
യോഗ്യതയില്ല എന്നു വരികിൽ സമാധാനം
നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരട്ടെ; 14 ആരെങ്കിലും
നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ
വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെയുമിരുന്നാൽ ആ വീടോ
പട്ടണമോ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ
പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ. 15 ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ
ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യരുടേയും
ഗമോര്യരുടെയും ദേശത്തിന്നു സഹിക്കാവതാകും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
16 ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ ആടിനെപ്പോലെ
ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ
പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും
പ്രാവിനെപ്പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരും
ആയിരിപ്പിൻ. 17 മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ
ഏല്പിക്കയും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽവെച്ചു
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും 18 എന്റെ നിമിത്തം
നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും; അതു അവർക്കും
ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും. 19

എന്നാൽ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയോ
എന്തോ പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാ;
പറവാനുള്ളതു ആ നാഴികയിൽ തന്നേ നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കും. 20 പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ
പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവത്രേ. 21
സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും
മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; അമ്മയപ്പന്മാർക്കു
എതിരായി മക്കൾ എഴുന്നേറ്റു അവരെ
കൊല്ലിക്കും. 22 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും
നിങ്ങളെ പകെക്കും; അവസാനത്തോളം
സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 23
എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങളെ
ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റൊന്നിലേക്കു ഓടിപ്പോകുവിൻ.
മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽ
പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24
ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്മീതെയല്ല; ദാസൻ യജമാനന്നു
മീതെയുമല്ല; 25 ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകുന്നതു
ശിഷ്യന്നു മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നതു
ദാസന്നും മതി. അവർ വീട്ടുടയവനെ
ബെയെത്സെബൂൽ എന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ
വീട്ടുകാരെ എത്ര അധികം? 26 അതുകൊണ്ടു
അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; മറെച്ചുവെച്ചതു ഒന്നും
വെളിപ്പെടാതെയും ഗൂഢമായതു ഒന്നും
അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല. 27 ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു വെളിച്ചത്തു
പറവിൻ; ചെവിയിൽ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നതു
പുരമുകളിൽനിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. 28
ദേഹിയെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയാതെ ദേഹത്തെ

കൊല്ലുന്നവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട; ദേഹിയെയും
ദേഹത്തെയും നരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ
കഴിയുന്നവനെ തന്നേ ഭയപ്പെടുവിൻ. (Geenna g1067) 29
കാശിന്നു രണ്ടു കുരികിൽ വില്ക്കുന്നില്ലയോ?
അവയിൽ ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ പിതാവു
സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയില്ല. 30
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോമവും
എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 31 ആകയാൽ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഏറിയ കുരികിലുകളെക്കാളും
നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവരല്ലോ. 32 മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഏവനെയും
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ ഞാനും
ഏറ്റുപറയും. 33 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ
തള്ളിപ്പറയുന്നവനെയോ എന്റെ പിതാവിൻ
മുമ്പിൽ ഞാനും തള്ളിപ്പറയും. 34 ഞാൻ
ഭൂമിയിൽ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്നു
നിരൂപിക്കരുതു; സമാധാനം അല്ല, വാൾ അത്രേ
വരുത്തുവാൻ ഞാൻ വന്നതു. 35 മനുഷ്യനെ തന്റെ
അപ്പനോടും മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ
അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രേ ഞാൻ
വന്നതു. 36 മനുഷ്യന്റെ വീട്ടുകാർ തന്നേ അവന്റെ
ശത്രുക്കൾ ആകും. 37 എന്നെക്കാൾ അധികം
അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ
എനിക്കു യോഗ്യനല്ല; എന്നെക്കാൾ അധികം
മകനെയോ മകളെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ
എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 38 തന്റെ ക്രൂശു എടുത്തു
എന്നെ അനുഗമിക്കാത്തവനും എനിക്കു
യോഗ്യനല്ല. 39 തന്റെ ജീവനെ കണ്ടെത്തിയവൻ
അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ

കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ടെത്തും. 40 നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു. 41 പ്രവാചകൻ എന്നുവെച്ചു
പ്രവാചകനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവന്നു പ്രവാചകന്റെ
പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാൻ എന്നുവെച്ചു
നീതിമാനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവന്നു നീതിമാന്റെ
പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. 42 ശിഷ്യൻ എന്നു വെച്ചു ഈ
ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു പാനപാത്രം തണ്ണീർ
മാത്രം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നവന്നു പ്രതിഫലം
കിട്ടാതെ പോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

11 യേശു തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു
കല്പിച്ചു തീൎന്നശേഷം അതതു പട്ടണങ്ങളിൽ
ഉപദേശിപ്പാനും പ്രസംഗിപ്പാനും അവിടെ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 2 യോഹന്നാൻ
കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
അയച്ചു: 3 വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ, ഞങ്ങൾ
മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കയോ എന്നു അവർ
മുഖാന്തരം അവനോടു ചോദിച്ചു. 4 യേശു
അവരോടു: കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു;
കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെകിടർ
കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നു; ദരിദ്രരോടു
സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു 5 എന്നിങ്ങനെ
നിങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു
യോഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 6 എന്നാൽ
എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ എല്ലാം ഭാഗ്യവാൻ
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 7 അവർ പോയ ശേഷം

യേശു യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പുരുഷാരത്തോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു കാണ്മാൻ
മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി? കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന
ഓടയോ? 8 അല്ല, എന്തുകാണ്മാൻ പോയി?
മാർദ്ദവവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മാർദ്ദവ
വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ രാജഗൃഹങ്ങളിലല്ലോ. 9
അല്ല, എന്തിന്നു പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെ
കാണ്മാനോ? അതെ, പ്രവാചകനിലും മികെച്ചവനെ
തന്നേ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10
“ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി
അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു വഴി
ഒരുക്കും” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ അവൻ
തന്നേ. 11 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ
യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കാൾ വലിയവൻ
ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12
യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ നാളുകൾമുതൽ
ഇന്നേവരെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ ബലാൽക്കാരം
ചെയ്യുന്നു; ബലാൽക്കാരികൾ അതിനെ
പിടിച്ചടക്കുന്നു. 13 സകല പ്രവാചകന്മാരും
ന്യായപ്രമാണവും യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചു. 14
നിങ്ങൾക്കു പരിഗ്രഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
വരുവാനുള്ള ഏലീയാവു അവൻ തന്നേ. 15
കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കട്ടെ.
16 എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ ഏതിനോടു
ഉപമിക്കേണ്ടു? ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു
ചങ്ങാതികളോടു: 17 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി
കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ നൃത്തംചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ

വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ മാറത്തടിച്ചില്ല; എന്നു
വിളിച്ചുപറയുന്ന കുട്ടികളോടു അതു
തുല്യം. 18 യോഹന്നാൻ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവനായി വന്നു; അവന്നു
ഭൂതമുണ്ടെന്നു അവർ പറയുന്നു. 19 മനുഷ്യപുത്രൻ
തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു; തിന്നിയും
കുടിയനുമായ മനുഷ്യൻ; ചുങ്കക്കാരുടെയും
പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു അവർ
പറയുന്നു; ജ്ഞാനമോ തന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 20 പിന്നെ അവൻ
തന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ മിക്കതും നടന്ന
പട്ടണങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെടായ്കയാൽ അവയെ
ശാസിച്ചുതുടങ്ങി: 21 കോരസീനേ, നിനക്കു
ഹാ കഷ്ടം; ബേത്ത്സയിദേ, നിനക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ
സോരിലും സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ
അവർ പണ്ടുതന്നേ രട്ടിലും വെണ്ണീറിലും
മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു. 22 എന്നാൽ
ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ
സോരിന്നും സീദോന്നും സഹിക്കാവതാകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 23 നീയോ
കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ
പാതാളംവരെ താണുപോകും; നിന്നിൽ നടന്ന
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സൊദോമിൽ നടന്നിരുന്നു
എങ്കിൽ അതു ഇന്നുവരെ നില്ക്കുമായിരുന്നു. (Hadēs
g86) 24 എന്നാൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ
നിന്നെക്കാൾ സൊദോമ്യരുടെ നാട്ടിന്നു
സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 25 ആ സമയത്തു തന്നേ യേശു

പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും
കർത്താവായുള്ളോവേ, നീ ഇതു ജ്ഞാനികൾക്കും
വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
വാഴ്ത്തുന്നു. 26 അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ
നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയതു. 27 എന്റെ
പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല;
പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ
അറിയുന്നതുമില്ല. 28 അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം
ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവരും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കും. 29 ഞാൻ സൌമ്യതയും
താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം
ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആശ്വാസം
കണ്ടെത്തും. 30 എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു
ലഘുവും ആകുന്നു.

12 ആ കാലത്തു യേശു ശബ്ബത്തിൽ
വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോയി; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നിട്ടു കതിർ പറിച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി
2 പരീശർ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ശബ്ബത്തിൽ
വിഹിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്യുന്നു
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ദാവീദ് തനിക്കും കൂടെയുള്ളവക്കും 4
വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതന്മാക്കു
മാത്രമല്ലാതെ തനിക്കും കൂടെയുള്ളവക്കും

തിന്മാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം
തിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
5 അല്ല, ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ
ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശബ്ബത്തിനെ
ലംഘിക്കുന്നു എങ്കിലും കുറ്റമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു
എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6
എന്നാൽ ദൈവാലയത്തെക്കാൾ വലിയവൻ
ഇവിടെ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
7 യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിൽ അത്രേ, ഞാൻ
പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരെ കുറ്റം
വിധിക്കയില്ലായിരുന്നു. 8 മനുഷ്യപുത്രനോ
ശബ്ബത്തിന്നു കർത്താവാകുന്നു. 9 അവൻ അവിടം
വിട്ടു അവരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, കൈ
വരണ്ട ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 10 അവർ
അവനിൽ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു ശബ്ബത്തിൽ
സൌഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ;
അതു ശബ്ബത്തിൽ കുഴിയിൽ വീണാൽ അവൻ
അതിനെ പിടിച്ചു കയറ്റുകയില്ലയോ? 12
എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ആടിനെക്കാൾ എത്ര
വിശേഷതയുള്ളവൻ. ആകയാൽ ശബ്ബത്തിൽ നന്മ
ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
പിന്നെ ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു
പറഞ്ഞു; അവൻ നീട്ടി, അതു മറ്റേതുപോലെ
സൌഖ്യമായി. 14 പരീശന്മാരോ പുറപ്പെട്ടു അവനെ
നശിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി അവന്നു വിരോധമായി
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു. 15 യേശു അതു അറിഞ്ഞിട്ടു

അവിടം വിട്ടുപോയി, വളരെ പേർ അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു; അവൻ അവരെ ഒക്കെയും
സൌഖ്യമാക്കി, 16 തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കരുതു
എന്നു അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു. 17 “ഇതാ, ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ദാസൻ, എന്റെ ഉള്ളം
പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയൻ; ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ അവന്റെമേൽ വെക്കും; അവൻ
ജാതികൾക്കു ന്യായവിധി അറിയിക്കും. 18 അവൻ
കലഹിക്കയില്ല, നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും
തെരുക്കളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയുമില്ല. 19
ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല; പുകയുന്ന
തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല; അവൻ ന്യായവിധി
ജയത്തോളം നടത്തും. 20 അവന്റെ നാമത്തിൽ
ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും” 21 എന്നിങ്ങനെ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവൃത്തി ആകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 22 അനന്തരം
ചിലർ കുരുടനും ഊമനുമായോരു ഭൂതഗ്രസ്തനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഊമൻ
സംസാരിക്കയും കാൺകയും ചെയ്‌വാൻ
തക്കവണ്ണം അവൻ അവനെ സൌഖ്യമാക്കി. 23
പുരുഷാരം ഒക്കെയും വിസ്മയിച്ചു: ഇവൻ
ദാവീദ്പുത്രൻ തന്നേയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതു
കേട്ടിട്ടു പരീശന്മാർ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ
ബെയെത്സെബൂലിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ
അവരുടെ നിരൂപണം അറിഞ്ഞു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു
എങ്കിൽ ശൂന്യമാകും; 26 ഒരു പട്ടണമോ ഗൃഹമോ
തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ നിലനില്ക്കയില്ല.

സാത്താൻ സാത്താനെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ
അവൻ തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു പോയല്ലോ; പിന്നെ
അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും? 27 ഞാൻ
ബെയെത്സെബൂലിനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
ആരെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു? അതുകൊണ്ടു
അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപന്മാർ ആകും.
28 ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം. 29
ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടീട്ടല്ലാതെ ബലവാന്റെ
വീട്ടിൽ കടന്നു അവന്റെ കോപ്പു കവൎന്നുകളവാൻ
എങ്ങനെ കഴിയും? പിടിച്ചുകെട്ടിയാൽ പിന്നെ
അവന്റെ വീടു കവൎച്ച ചെയ്യാം. 30 എനിക്കു
അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം
ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേൎക്കാത്തവൻ
ചിതറിക്കുന്നു. 31 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സകലപാപവും
ദൂഷണവും മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കും; ആത്മാവിന്നു
നേരെയുള്ള ദൂഷണമോ ക്ഷമിക്കയില്ല. 32
ആരെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രന്നു നേരെ ഒരു വാക്കു
പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും;
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നേരെ പറഞ്ഞാലോ ഈ
ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും അവനോടു
ക്ഷമിക്കയില്ല. (aiōn g165) 33 ഒന്നുകിൽ വൃക്ഷം നല്ലതു,
ഫലവും നല്ലതു എന്നു വെപ്പിൻ; അല്ലായ്കിൽ
വൃക്ഷം ചീത്ത, ഫലവും ചീത്ത എന്നു വെപ്പിൻ;
ഫലം കൊണ്ടല്ലോ വൃക്ഷം അറിയുന്നതു. 34
സൎപ്പസന്തതികളെ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കെ

നല്ലതു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഹൃദയം
നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലോ വായ്
സംസാരിക്കുന്നതു.
35 നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ നല്ല
നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ ദുന്നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു തീയതു
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
36 എന്നാൽ മനുഷ്യർ പറയുന്ന
ഏതു നിസ്സാരവാക്കിന്നും ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ
കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
37 നിന്റെ വാക്കുകളാൽ നീ
നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ വാക്കുകളാൽ
കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
38
അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും പരീശന്മാരിലും
ചിലർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ ഒരു അടയാളം
ചെയ്തുകാണ്മാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
39 ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം
തിരയുന്നു; യോനാപ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ
അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല.
40 യോനാ
കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്നു രാവും മൂന്നു
പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ
ഇരിക്കും.
41 നീനെവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ
തലമുറയോടു ഒന്നിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ; ഇതാ, ഇവിടെ
യോനയിലും വലിയവൻ.
42 തെക്കെ രാജ്ഞി
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു ഒന്നിച്ചു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും;
അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ

ഭൂമിയുടെ അറുതികളിൽ നിന്നു വന്നുവല്ലോ;
ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ.
43 അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു
പുറപ്പെട്ടശേഷം നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി
തണുപ്പു അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു;
കണ്ടെത്തുന്നില്ലതാനും. 44 ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുപോന്ന
എന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു അവൻ
പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു, അതു ഒഴിഞ്ഞതും
അടിച്ചുവാരി അലങ്കരിച്ചതുമായി കാണുന്നു. 45
പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, തന്നിലും ദുഷ്ടതയേറിയ
വേറെ ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു;
അവരും അവിടെ കയറി പാക്കുന്നു; ആ
മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മുമ്പിലത്തേതിലും
വല്ലാതെ ആകും; ഈ ദുഷ്ടതലമുറെക്കും
അങ്ങനെ ഭവിക്കും. 46 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയിൽ അവന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും അവനോടു സംസാരിപ്പാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു നിന്നു. 47 ഒരുത്തൻ
അവനോടു: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു
പുറത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 അതു
പറഞ്ഞവനോടു അവൻ: എന്റെ അമ്മ ആർ
എന്റെ സഹോദരന്മാർ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു
49 ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി: ഇതാ,
എന്റെ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരന്മാരും. 50
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും
അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

13 അന്നു യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
കടലരികെ ഇരുന്നു. 2 വളരെ പുരുഷാരം
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടുകകൊണ്ടു
അവൻ പടകിൽ കയറി ഇരുന്നു; പുരുഷാരം
എല്ലാം കരയിൽ നിന്നു. 3 അവൻ അവരോടു
പലതും ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 4
വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു;
പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നു കളഞ്ഞു. 5 ചിലതു
പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്ത ഇടത്തു വീണു;
മണ്ണിന്നു താഴ്ചയില്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ
മുളെച്ചുവന്നു. 6 സൂൎയ്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടുതട്ടി, വേർ
ഇല്ലായ്കയാൽ അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു
ചിലതു മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളു മുളെച്ചു
വളൎന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു. 8 മറ്റു
ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു, നൂറും അറുപതും
മുപ്പതും മേനിയായി വിളഞ്ഞു. 9 ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ. 10 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു:
അവരോടു ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്വൎഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മൎമ്മങ്ങളെ
അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവൎക്കോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 12 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും;
അവന്നു സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ
അവന്നുള്ളതും കൂടെ എടുത്തുകളയും. 13
അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിട്ടു കാണാതെയും
കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാതെയും ഗ്രഹിക്കാതെയും
ഇരിക്കയാൽ ഞാൻ ഉപമകളായി അവരോടു
സംസാരിക്കുന്നു. 14 “നിങ്ങൾ ചെവിയാൽ

കേൾക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ലതാനും; കണ്ണാൽ കാണും
ദർശിക്കയില്ലതാനും; ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം
തടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ ചെവികൊണ്ടു മന്ദമായി
കേൾക്കുന്നു; കണ്ണു അടെച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ
കണ്ണു കാണാതെയും ചെവി കേൾക്കാതെയും
ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയും
തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാതെയും ഞാൻ അവരെ
സൌഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ"
15 എന്നു യെശയ്യാവു പറഞ്ഞ പ്രവാചകത്തിന്നു
അവരിൽ നിവൃത്തിവരുന്നു. 16 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ കണ്ണു കാണുന്നതുകൊണ്ടും
നിങ്ങളുടെ ചെവി കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും
ഭാഗ്യമുള്ളവ. 17 ഏറിയ പ്രവാചകന്മാരും
നീതിമാന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണ്മാൻ
ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു
കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 18 എന്നാൽ
വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ കേട്ടുകൊൾവിൻ.
19 ഒരുത്തൻ രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു
ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടൻ വന്നു അവന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതു എടുത്തുകളയുന്നു;
ഇതത്രെ വഴിയരികെ വിതെക്കപ്പെട്ടതു. 20
പാറസ്ഥലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ ഒരുത്തൻ
വചനത്തെ കേട്ടിട്ടു ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ
കൈകൊള്ളുന്നതു ആകുന്നു എങ്കിലും
വേരില്ലാതിരിക്കയാൽ അവൻ ക്ഷണികനത്രേ. 21
വചനംനിമിത്തം ഞെരുക്കമോ ഉപദ്രവമോ
നേരിട്ടാൽ അവൻ ക്ഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു.
22 മുള്ളിന്നിടയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ, ഒരുത്തൻ

വചനം കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും ഈ ലോകത്തിന്റെ
ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും വചനത്തെ
ഞെരുക്കീട്ടു നിഷ്ഫലനായി തീരുന്നതാകുന്നു. (aiōn
g165) 23 നല്ല നിലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ ഒരുത്തൻ
വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതു ആകുന്നു; അതു
വിളഞ്ഞു നൂറും അറുപതും മുപ്പതും മേനി
നല്കുന്നു. 24 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവക്കു
പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ
തന്റെ നിലത്തു നല്ല വിത്തു വിതെച്ചതിനോടു
സദൃശമാകുന്നു. 25 മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ
അവന്റെ ശത്രു വന്നു, കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കള
വിതെച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 26 ഞാറു വളൎന്നു
കതിരായപ്പോൾ കളയും കാണായ്വന്നു. 27
അപ്പോൾ വീട്ടുടയവന്റെ ദാസന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: യജമാനനേ, വയലിൽ
നല്ലവിത്തല്ലയോ വിതെച്ചതു? പിന്നെ കള
എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 28
ഇതു ശത്രു ചെയ്തതാകുന്നു എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പോയി അതു
പറിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ദാസന്മാർ
അവനോടു ചോദിച്ചു. 29 അതിന്നു അവൻ: ഇല്ല,
പക്ഷേ കള പറിക്കുമ്പോൾ കോതമ്പും കൂടെ
പിഴുതുപോകും. 30 രണ്ടുംകൂടെ കൊയ്ത്തോളം
വളരട്ടെ; കൊയ്ത്തു കാലത്തു ഞാൻ
കൊയ്യുന്നവരോടു മുമ്പെ കള പറിച്ചുകൂട്ടി
ചുട്ടുകളയേണ്ടതിന്നു കെട്ടുകളായി കെട്ടുവാനും
കോതമ്പു എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെപ്പാനും
കല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 മറ്റൊരു ഉപമ അവൻ
അവക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം

കടുകുമണിയോടു സദൃശം; അതു ഒരു മനുഷ്യൻ
എടുത്തു തന്റെ വയലിൽ ഇട്ടു. 32 അതു
എല്ലാവിത്തിലും ചെറിയതെങ്കിലും വളൎന്നു
സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി, ആകാശത്തിലെ
പറവകൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ
വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വൃക്ഷമായി തീരുന്നു. 33
അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു:
സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ച മാവിനോടു സദൃശം;
അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നുപറ മാവിൽ
എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു. 34
ഇതു ഒക്കെയും യേശു പുരുഷാരത്തോടു
ഉപമകളായി പറഞ്ഞു; ഉപമ കൂടാതെ
അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല 35 “ഞാൻ ഉപമ
പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ്തുറക്കും; ലോകസ്ഥാപനം
മുതൽ ഗൂഢമായതു ഉച്ചരിക്കും” എന്നു
പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ
സംഗതിവന്നു. 36 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തെ
പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നു, ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: വയലിലെ കളയുടെ ഉപമ
തെളിയിച്ചുതരേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 37 നല്ല
വിത്തു വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ; 38
വയൽ ലോകം; നല്ലവിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ
പുത്രന്മാർ; 39 കള ദുഷ്ടന്റെ പുത്രന്മാർ; അതു
വിതെച്ച ശത്രു പിശാചു; കൊയ്ത്തു
ലോകാവസാനം; കൊയ്യുന്നവർ ദൂതന്മാർ. (aiōn
g165) 40 കള കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു ചുടുംപോലെ
ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും. (aiōn g165) 41
മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയക്കും;

അവർ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു എല്ലാ
ഇടൎച്ചകളെയും അധൎമ്മം പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരെയും
കൂട്ടിച്ചേൎത്തു 42 തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളകയും; അവിടെ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 43 അന്നു
നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ
സൂൎയ്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ. 44 സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച
നിധിയോടു സദൃശം. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു
മറെച്ചിട്ടു, തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ വയൽ
വാങ്ങി. 45 പിന്നെയും സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തു
അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയോടു സദൃശം. 46
അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു കണ്ടെത്തിയാറെ
ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു അതു
വാങ്ങി. 47 പിന്നെയും സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം കടലിൽ
ഇടുന്നതും എല്ലാവക മീനും പിടിക്കുന്നതുമായോരു
വലയോടു സദൃശം. 48 നിറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതു
വലിച്ചു കരെക്കു കയറ്റി, ഇരുന്നുകൊണ്ടു
നല്ലതു പാത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീത്ത
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 49 അങ്ങനെ തന്നേ
ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും; ദൂതന്മാർ
പുറപ്പെട്ടു നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ദുഷ്ടന്മാരെ വേർതിരിച്ചു തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും;
(aiōn g165) 50 അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും
ഉണ്ടാകും. 51 ഇതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചുവോ? എന്നതിന്നു
അവർ ഉവ്വു എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവൻ
അവരോടു: അതുകൊണ്ടു സ്വൎഗ്ഗരാജ്യത്തിന്നു
ശിഷ്യനായിത്തീൎന്ന ഏതു ശാസ്ത്രിയും തന്റെ
നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു പുതിയതും പഴയതും

എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുടയവനോടു
സദൃശനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ഈ
ഉപമകളെ പറഞ്ഞു തീൎന്നശേഷം യേശു
അവിടം വിട്ടു തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വന്നു,
അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവൎക്കു ഉപദേശിച്ചു. 54
അവർ വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഈ ജ്ഞാനവും
വീൎയ്യപ്രവൃത്തികളും എവിടെ നിന്നു? 55 ഇവൻ
തച്ചന്റെ മകൻ അല്ലയോ? ഇവന്റെ അമ്മ മറിയ
എന്നവളല്ലയോ? ഇവന്റെ സഹോദരന്മാർ
യാക്കോബ്, യോസെ, ശിമോൻ, യൂദാ എന്നവർ
അല്ലയോ? 56 ഇവന്റെ സഹോദരികളും എല്ലാം
നമ്മോടുകൂടെയില്ലയോ? ഇവന്നു ഇതു ഒക്കെയും
എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവങ്കൽ
ഇടറിപ്പോയി. 57 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും സ്വന്തഭവനത്തിലും
അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 58 അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം
അവിടെ വളരെ വീൎയ്യപ്രവൎത്തികളെ ചെയ്തില്ല.
14 ആ കാലത്തു ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവു
യേശുവിന്റെ ശ്രുതി കേട്ടിട്ടു: 2 അവൻ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകൻ; അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു
ഉയിൎത്തു; അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ശക്തികൾ
അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതു എന്നു തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 3 ഹെരോദാവു തന്റെ
സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൊസിന്റെ ഭാൎയ്യ ഹെരോദ്യ
നിമിത്തം, അവൾ നിനക്കു ഭാൎയ്യയായിരിക്കുന്നതു
വിഹിതമല്ല എന്നു 4 യോഹന്നാൻ അവനോടു
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നേ, അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി
തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. 5 അവനെ കൊല്ലുവാൻ

മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ
എന്നു എണ്ണുകയാൽ അവരെ ഭയപ്പെട്ടു. 6 എന്നാൽ
ഹെരോദാവിന്റെ ജനനദിവസം ആയപ്പോൾ
ഹെരോദ്യയുടെ മകൾ സഭാമദ്ധ്യേ നൃത്തം ചെയ്തു
ഹെരോദാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. 7 അതുകൊണ്ടു
എന്തു ചോദിച്ചാലും അവൾക്കു കൊടുക്കും എന്നു
അവൻ സത്യംചെയ്തു വാക്കുകൊടുത്തു. 8
അവൾ അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം: യോഹന്നാൻ
സ്നാപകന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു ദുഃഖിച്ചു എങ്കിലും ചെയ്ത
സത്യത്തെയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അതു
കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു; 10 ആളയച്ചു തടവിൽ
യോഹന്നാനെ ശിരഃഛേദം ചെയ്യിച്ചു. 11 അവന്റെ
തല ഒരു താലത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു
കൊടുത്തു; അവൾ അമ്മെക്കു കൊണ്ടുപോയി
കൊടുത്തു. 12 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു ഉടൽ
എടുത്തു കുഴിച്ചിട്ടു: പിന്നെ വന്നു യേശുവിനെ
അറിയിച്ചു. 13 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവിടംവിട്ടു
പടകിൽ കയറി നിർജ്ജനമായോരു സ്ഥലത്തേക്കു
വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരം അതു കേട്ടു
പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നു കാൽനടയായി അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു. 14 അവൻ വന്നു വലിയ
പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു
അവരുടെ രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കി. 15
വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: ഈ സ്ഥലം മരുഭൂമിയല്ലോ;
നേരവും വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി
ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവരെ
പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യേശു

അവരോടു: അവർ പോകുവാൻ ആവശ്യമില്ല;
നിങ്ങൾ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അവർ അവനോടു: അഞ്ചു
അപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു
ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതു
ഇങ്ങുകൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 19
പിന്നെ പുരുഷാരം പുല്ലിന്മേൽ ഇരിപ്പാൻ
കല്പിച്ചു; ആ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും
എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പം
നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ
പുരുഷാരത്തിന്നും കൊടുത്തു. 20 എല്ലാവരും
തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടു
കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു. 21 തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും
പൈതങ്ങളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു. 22 ഉടനെ യേശു താൻ
പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയക്കുന്നതിന്നിടയിൽ
ശിഷ്യന്മാർ പടകിൽ കയറി, തനിക്കുമുമ്പായി
അക്കരെക്കു പോകുവാൻ അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.
23 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തനിയെ മലയിൽ കയറിപ്പോയി;
വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഏകനായി അവിടെ
ഇരുന്നു. 24 പടകോ കരവിട്ടു പലനാഴിക
ദൂരത്തായി, കാറ്റു പ്രതികൂലമാകകൊണ്ടു
തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു. 25 രാത്രിയിലെ നാലാം
യാമത്തിൽ അവൻ കടലിന്മേൽ നടന്നു അവരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു. 26 അവൻ കടലിന്മേൽ
നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഭ്രമിച്ചു: അതു ഒരു
ഭൂതം എന്നു പറഞ്ഞു പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. 27
ഉടനെ യേശു അവരോടു: ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ

ആകുന്നു; പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അതിന്നു പത്രൊസ്: കർത്താവേ, നീ ആകുന്നു
എങ്കിൽ ഞാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ അടുക്കെ
വരേണ്ടതിന്നു കല്പിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 29
വരിക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് പടകിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങി, യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ
വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു. 30 എന്നാൽ അവൻ കാറ്റു
കണ്ടു പേടിച്ചു മുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയാൽ: കർത്താവേ,
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. 31
യേശു ഉടനെ കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു:
അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിന്നു സംശയിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റു
അമന്നു. 33 പടകിലുള്ളവർ: നീ ദൈവപുത്രൻ
സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 34
അവർ അക്കരയെത്തി, ഗെന്നേസരെത്തു ദേശത്തു
ചെന്നു. 35 അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അവൻ ആരെന്നു
അറിഞ്ഞു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ എല്ലാം ആളയച്ചു
ദീനക്കാരെ ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 36 അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ
തൊങ്ങൽ മാത്രം തൊടുവാൻ അനുവാദം
ചോദിച്ചു. തൊട്ടവക്കു ഒക്കെയും സൌഖ്യം വന്നു.
15 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽനിന്നു പരീശന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: 2
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം
ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ
കൈ കഴുകുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു 3 അവൻ
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ
സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന
ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? 4 അപ്പനെയും

അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ ദുഷിക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം
എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചുവല്ലോ. 5 നിങ്ങളോ
ഒരുത്തൻ അപ്പനോടു എങ്കിലും അമ്മയോടു
എങ്കിലും: നിനക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമായി
വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ 6
അവൻ അപ്പനെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടാ
എന്നു പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ
ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 7 കപടഭക്തിക്കാരേ,
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാവു: 8 “ഈ ജനം
അധരംകൊണ്ടു എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു;
എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്നെ വിട്ടു
അകന്നിരിക്കുന്നു. 9 മാനുഷകല്പനകളായ
ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു” എന്നിങ്ങനെ
പ്രവചിച്ചതു ഒത്തിരിക്കുന്നു. 10 പിന്നെ അവൻ
പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ.
11 മനുഷ്യന്നു അശുദ്ധിവരുത്തുന്നതു
വായിക്കകത്തു ചെല്ലുന്നതു അല്ല, വായിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ; അതു മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 12 അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
അടുക്കെ വന്നു: പരീശന്മാർ ഈ വാക്കു കേട്ടു
ഇടറിപ്പോയി എന്നു അറിയുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 13 അതിന്നു അവൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവു നട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൈ ഒക്കെയും
വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോകും. 14 അവരെ വിടുവിൻ;
അവർ കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികൾ അത്രേ;

കുരുടൻ കുരുടനെ വഴിനടത്തിയാൽ ഇരുവരും
കുഴിയിൽ വീഴും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15
പത്രൊസ് അവനോടു: ആ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു
തെളിയിച്ചുതരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതിന്നു
അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും ഇന്നുവരെ
ബോധമില്ലാത്തവരോ? 17 വായിക്കകത്തു
കടക്കുന്നതു എല്ലാം വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടു മറപ്പുരയിൽ
പോകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? 18 വായിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതോ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു
വരുന്നു; അതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 19
എങ്ങനെയെന്നാൽ ദുശ്ചിന്ത, കുലപാതകം,
വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, മോഷണം,
കള്ളസാക്ഷ്യം, ദൂഷണം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരുന്നു. 20 മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നതു ഇതത്രേ; കഴുകാത്ത
കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല. 21 യേശു അവിടം വിട്ടു, സോർ
സീദോൻ എന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി.
22 ആ ദേശത്തുനിന്നു ഒരു കനാന്യസ്ത്രീ വന്നു,
അവനോടു: കർത്താവേ, ദാവീദ് പുത്രാ, എന്നോടു
കരുണ തോന്നേണമേ; എന്റെ മകൾക്കു
ഭൂതോപദ്രവം കഠിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു
നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവളോടു
ഒരു വാക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ, വന്നു: അവൾ നമ്മുടെ
പിന്നാലെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു; അവളെ
പറഞ്ഞയക്കേണമേ എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 24 അതിന്നു അവൻ: യിസ്രായേൽ
ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ

അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ അവൾ വന്നു:
കർത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 26 അവനോ:
മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു
ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു അവൾ: അതേ, കർത്താവേ,
നായ്ക്കുട്ടികളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽ നിന്നു
വീഴുന്ന നുറുക്കുകൾ തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നിന്റെ
വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ
നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആ
നാഴികമുതൽ അവളുടെ മകൾക്കു സൌഖ്യം
വന്നു. 29 യേശു അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി
ഗലീലക്കടലരികെ ചെന്നു മലയിൽ കയറി അവിടെ
ഇരുന്നു. 30 വളരെ പുരുഷാരം മുടന്തർ, കുരുടർ,
ഊമർ, കൂനർ മുതലായ പലരെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ
വെച്ചു; അവൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കി;
31 ഊമർ സംസാരിക്കുന്നതും കൂനർ
സൌഖ്യമാകുന്നതും മുടന്തർ നടക്കുന്നതും
കുരുടർ കാണുന്നതും പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 32 എന്നാൽ യേശു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെവിളിച്ചു: ഈ പുരുഷാരം
ഇപ്പോൾ മൂന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ
പാർക്കുന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു
മനസ്സലിവു തോന്നുന്നു; അവരെ പട്ടിണിയായി

വിട്ടയപ്പാൻ മനസ്സുമില്ല; അവർ വഴിയിൽവെച്ചു
തളന്നുപോയേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു: ഇത്ര വലിയ പുരുഷാരത്തിന്നു
തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ മതിയായ അപ്പം ഈ കാട്ടിൽ
നമുക്കു എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34
നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു യേശു
ചോദിച്ചു; ഏഴു; കുറെ ചെറുമീനും ഉണ്ടു എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 35 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, 36 ആ ഏഴു അപ്പവും
മീനും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാരുടെ
പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിന്നും
കൊടുത്തു. 37 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി;
ശേഷിച്ച കഷണം അവർ ഏഴു വട്ടി നിറെച്ചെടുത്തു.
38 തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും
കൂടാതെ നാലായിരം പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു. 39
പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു
പടകിൽ കയറി മഗദാദേശത്തു എത്തി.

16 അനന്തരം പരീശന്മാരും സദൂക്യരും അടുക്കെ
വന്നു: ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു അടയാളം
കാണിച്ചുതരേണമെന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു
ചോദിച്ചു. 2 അവരോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
സന്ധ്യാസമയത്തു ആകാശം ചുവന്നുകണ്ടാൽ നല്ല
തെളിവാകും എന്നും 3 രാവിലെ ആകാശം മൂടി
ചുവന്നുകണ്ടാൽ ഇന്നു മഴക്കോൾ ഉണ്ടാകും
എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ ഭാവം
വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; എന്നാൽ കാല
ലക്ഷണങ്ങളെ വിവേചിപ്പാൻ കഴികയില്ലയോ? 4
ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം
തിരയുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ

അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല; പിന്നെ
അവൻ അവരെ വിട്ടു പോയി. 5 ശിഷ്യന്മാർ
അക്കരെ പോകുമ്പോൾ അപ്പം എടുപ്പാൻ
മറന്നുപോയി. 6 എന്നാൽ യേശു അവരോടു:
നോക്കുവിൻ പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും
പുളിച്ച മാവു സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 അപ്പം കൊണ്ടുപോരായ്കയാൽ
ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 8 അതു അറിഞ്ഞിട്ടു യേശു പറഞ്ഞതു:
അല്പവിശ്വാസികളേ, അപ്പം കൊണ്ടുവരായ്കയാൽ
തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എന്തു? 9 ഇപ്പോഴും
നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? അയ്യായിരം
പേർക്കു അഞ്ചു അപ്പം കൊടുത്തിട്ടു എത്ര
കൊട്ട എടുത്തു എന്നും 10 നാലായിരം
പേർക്കു ഏഴു അപ്പം കൊടുത്തിട്ടു എത്ര വട്ടി
എടുത്തു എന്നും ഓർക്കുന്നില്ലയോ? 11
പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും പുളിച്ച മാവു
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു പറഞ്ഞതു
അപ്പത്തെക്കുറിച്ചല്ല എന്നു തിരിച്ചറിയാത്തതു
എന്തു? 12 അങ്ങനെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ച മാവല്ല,
പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും ഉപദേശമത്രേ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ അവൻ പറഞ്ഞു
എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചു. 13 യേശു ഫിലിപ്പിന്റെ
കൈസര്യയുടെ പ്രദേശത്തു എത്തിയശേഷം തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ആർ
എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 14 ചിലർ
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ എന്നും മറ്റു ചിലർ
ഏലീയാവെന്നും വേറെ ചിലർ യിരെമ്യാവോ
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു

എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 15 നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ
എന്നു പറയുന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു
ശിമോൻ പത്രൊസ്: 16 നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17
യേശു അവനോടു: ബർയോനാശിമോനെ,
നീ ഭാഗ്യവാൻ; ജഡരക്തങ്ങൾ അല്ല,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവത്രെ നിനക്കു ഇതു
വെളിപ്പെടുത്തിയതു. 18 നീ പത്രൊസ് ആകുന്നു;
ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും;
പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. (Hadēs
g86) 19 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ
നിനക്കു തരുന്നു; നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതു
ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ
ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20
പിന്നെ താൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു ആരോടും
പറയാതിരിപ്പാൻ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു. 21 അന്നു
മുതൽ യേശു, താൻ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നിട്ടു,
മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിതന്മാർ, ശാസ്ത്രിമാർ
എന്നിവരാൽ പലതും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും
മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും വേണ്ടതു
എന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങി. 22
പത്രൊസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി:
കർത്താവേ, അതു അരുതേ; നിനക്കു അങ്ങനെ
ഭവിക്കരുതേ എന്നു ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 23 അവനോ
തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനോടു; സാത്താനേ, എന്നെ
വിട്ടു പോ; നീ എനിക്കു ഇടർച്ചയാകുന്നു; നീ
ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രെ കരുതുന്നതു

എന്നു പറഞ്ഞു. 24 പിന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞതു: ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ ക്രൂശു
എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. 25 ആരെങ്കിലും
തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ
കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ
ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും. 26 ഒരു
മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടും തന്റെ ജീവനെ
നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന്നു എന്തു പ്രയോജനം?
അല്ല, തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടുകൊൾവാൻ
മനുഷ്യൻ എന്തു മറുവില കൊടുക്കും? 27
മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ
തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി വരും; അപ്പോൾ അവൻ
ഓരോരുത്തന്നും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു
തക്കവണ്ണം പകരം നല്കും. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം
ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ
ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.

17 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു
പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും അവന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി തനിച്ചു
ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, 2
അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, അവന്റെ
മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു അവന്റെ വസ്ത്രം
വെളിച്ചംപോലെ വെള്ളയായി തീർന്നു. 3 മോശെയും
ഏലീയാവും അവനോടു സംഭാഷിക്കുന്നതായി
അവർ കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ പത്രൊസ്
യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നാം ഇവിടെ

ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ
ഞാൻ ഇവിടെ മൂന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കാം; ഒന്നു
നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നേ
പ്രകാശമുള്ളോരു മേഘം അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു;
മേഘത്തിൽ നിന്നു: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ,
ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവന്നു
ചെവികൊടുപ്പിൻ എന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 6
ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു
കവിണ്ണുവീണു. 7 യേശു അടുത്തു ചെന്നു അവരെ
തൊട്ടു: എഴുന്നേല്പിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അവർ തലപൊക്കിയാറെ യേശുവിനെ
മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. 9 അവൻ മലയിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ യേശു അവരോടു:
മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുംവരെ ഈ ദർശനം ആരോടും
പറയരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 10 ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു: എന്നാൽ ഏലീയാവു മുമ്പെ
വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 11 അതിന്നു അവൻ: ഏലീയാവു
വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കും സത്യം. 12
എന്നാൽ ഏലീയാവു വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എങ്കിലും അവർ
അവനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്കു
തോന്നിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു.
അവ്വണ്ണം മനുഷ്യപുത്രന്നും അവരാൽ
കഷ്ടപ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13
അവൻ യോഹന്നാൻസ്നാപകനെക്കുറിച്ചു
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിച്ചു. 14

അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നാറെ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു അവന്റെ
മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി:
15 കർത്താവേ, എന്റെ
മകനോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ; അവൻ
ചന്ദ്രരോഗം പിടിച്ചു പലപ്പോഴും തീയിലും
പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാത്ത
കഷ്ടത്തിലായ്പോകുന്നു.
16 ഞാൻ അവനെ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
എന്നാൽ സൌഖ്യം വരുത്തുവാൻ അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അതിന്നു യേശു:
അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ,
എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും?
എത്രത്തോളം നിങ്ങളെ സഹിക്കും? അവനെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
18 യേശു ഭൂതത്തെ ശാസിച്ചു,
അതു അവനെ വിട്ടുപോയി, ബാലന്നു ആ
നാഴികമുതൽ സൌഖ്യംവന്നു.
19 പിന്നെ
ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ
പുറത്താക്കിക്കൂടാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
20 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ അല്പവിശ്വാസം
നിമിത്തമത്രേ;
21 നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോളം
വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ മലയോടു: ഇവിടെ നിന്നു
അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു
നീങ്ങും; നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും അസാദ്ധ്യമാകയുമില്ല.
(എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലുമല്ലാതെ
ഈ ജാതി നീങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല) എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
22 അവർ ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ

യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാറായിരിക്കുന്നു. 23 അവർ
അവനെ കൊല്ലുകയും മൂന്നാം നാൾ അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു; അവരോ ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു. 24 അവർ
കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തിയാറെ ദ്വിദ്രഹ്മപ്പണം
വാങ്ങുന്നവർ പത്രൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
നിങ്ങളുടെ ഗുരു ദ്വിദ്രഹ്മപ്പണം കൊടുക്കുന്നില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഉവ്വു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 25 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യേശു
അവനോടു: ശിമോനേ, നിനക്കു എന്തു
തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ ചുങ്കമോ
കരമോ ആരോടു വാങ്ങുന്നു? പുത്രന്മാരോടോ
അന്യരോടോ എന്നു മുന്നിട്ടു ചോദിച്ചതിന്നു:
അന്യരോടു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
26 യേശു അവനോടു: എന്നാൽ പുത്രന്മാർ
ഒഴിവുള്ളവരല്ലോ. 27 എങ്കിലും നാം അവക്കു ഇടച്ച്
വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ കടലിലേക്കു ചെന്നു
ചൂണ്ടൽ ഇട്ടു ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ എടുക്ക;
അതിന്റെ വായ് തുറക്കുമ്പോൾ ഒരു ചതുർദ്രഹ്മപ്പണം
കാണും; അതു എടുത്തു എനിക്കും നിനക്കും
വേണ്ടി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

18 ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കെ വന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
വലിയവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 2 അവൻ ഒരു
ശിശുവിനെ അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരുടെ നടുവിൽ
നിറുത്തി: 3 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ
ആയ്വരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു

നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 ആകയാൽ ഈ
ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു. 5
ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ
കൈകൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. 6
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ
ഒരുത്തന്നു ആരെങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തിയാലോ
അവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരിക്കല്ലു
കെട്ടി അവനെ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ
താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതു അവന്നു നന്നു. 7 ഇടർച്ച
ഹേതുവായി ലോകത്തിന്നു അയ്യോ കഷ്ടം; ഇടർച്ച
വരുന്നതു ആവശ്യം തന്നേ; എങ്കിലും ഇടർച്ച
വരുത്തുന്ന മനുഷ്യന്നു അയ്യോ കഷ്ടം. 8 നിന്റെ
കയ്യോ കാലോ നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ
അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു കയ്യും
രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്നിയിൽ
വീഴുന്നതിനെക്കാൾ അംഗഹീനനായിട്ടോ
മുടന്തനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു
നന്നു. (aiōnios g166) 9 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച
ആയാൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക;
രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ
വീഴുന്നതിനെക്കാൾ ഒററക്കണ്ണനായി ജീവനിൽ
കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു. (Geenna g1067) 10 ഈ
ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ തുച്ഛീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 11 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ
ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ
മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു എന്തു
തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യന്നു നൂറു ആടു

ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അവയിൽ ഒന്നു തെററി
ഉഴന്നുപോയാൽ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും
വിട്ടേച്ചു തെററിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു
തിരയുന്നില്ലയോ? 13 അതിനെ കണ്ടെത്തിയാൽ
തെറ്റിപ്പോകാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിലും അധികം
അതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 14
അങ്ങനെതന്നേ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ
നശിച്ചുപോകുന്നതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്നു ഇഷ്ടമല്ല. 15 നിന്റെ സഹോദരൻ
നിന്നോടു പിഴെച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും
മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറ്റം അവന്നു ബോധം
വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടാൽ നീ
സഹോദരനെ നേടി. 16 കേൾക്കാഞ്ഞാലോ
രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വായാൽ സകല
കാൎയ്യവും ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു ഒന്നു രണ്ടു
പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക. 17 അവരെ
കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ സഭയോടു അറിയിക്ക;
സഭയെയും കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ അവൻ നിനക്കു
പുറജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനും എന്നപോലെ
ഇരിക്കട്ടെ. 18 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം
സ്വൎഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ
ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വൎഗ്ഗത്തിലും
അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19 ഭൂമിയിൽവെച്ചു
നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ യാചിക്കുന്ന ഏതു
കാൎയ്യത്തിലും ഐകമത്യപ്പെട്ടാൽ അതു
സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു
അവൎക്കു ലഭിക്കും; 20 രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ

എന്റെ നാമത്തിൽ കൂടിവരുന്നേടത്തൊക്കയും
ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നും
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21 അപ്പോൾ
പത്രൊസ് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: കത്താവേ,
സഹോദരൻ എത്രവട്ടം എന്നോടു പിഴെച്ചാൽ
ഞാൻ ക്ഷമിക്കേണം? 22 ഏഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല,
എഴു എഴുപതു വട്ടം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
തന്റെ ദാസന്മാരുമായി കണക്കു തീപ്പ്ാൻ
ഭാവിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം. 24
അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ
പതിനായിരം താലന്തു കടമ്പെട്ട ഒരുത്തനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവന്നു
വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ അവന്റെ യജമാനൻ
അവനെയും ഭാൎയ്യയെയും മക്കളെയും
അവന്നുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു കടം തീപ്പ്ാൻ
കല്പിച്ചു. 26 അതുകൊണ്ടു ആ ദാസൻ വീണു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യജമാനനേ എന്നോടു
ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ സകലവും തന്നു
തീക്ക്ാം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അപ്പോൾ ആ ദാസന്റെ
യജമാനൻ മനസ്സലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു കടവും
ഇളെച്ചുകൊടുത്തു. 28 ആ ദാസൻ പോകുമ്പോൾ
തനിക്കു നൂറു വെള്ളിക്കാശു കടമ്പെട്ട ഒരു
കൂട്ടുദാസനെ കണ്ടു തൊണ്ടെക്കു പിടിച്ചു ഞെക്കി:
നിന്റെ കടം തീക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവന്റെ
കൂട്ടുദാസൻ: എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ
തന്നു തീക്ക്ാം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ച. 30
എന്നാൽ അവൻ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം

വീട്ടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. 31
ഈ സംഭവിച്ചതു അവന്റെ കൂട്ടുദാസന്മാർ
കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു സംഭവിച്ചതു
ഒക്കെയും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. 32
യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു: ദുഷ്ടദാസനേ, നീ
എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം
ഒക്കെയും ഇളെച്ചുതന്നുവല്ലോ. 33 എനിക്കു
നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ നിനക്കും
കൂട്ടുദാസനോടു കരുണ തോന്നേണ്ടതല്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു 34 അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു,
അവൻ കടമൊക്കെയും തീക്ക്വോളം അവനെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു 35 നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോടു ഹൃദയപൂൎവ്വം
ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു
അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

19 ഈ വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു തീൎന്നിട്ടു യേശു ഗലീല
വിട്ടു, 2 യോൎദ്ദാന്നക്കരെ യെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ
അതിരോളം ചെന്നു, വളരെ പുരുഷാരം
അവനെ പിൻചെന്നു: അവൻ അവിടെവെച്ചു
അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. 3 പരീശന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഏതു കാരണം ചൊല്ലിയും
ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു
അവനെ പരീക്ഷിച്ചുചോദിച്ചു. 4 അതിന്നു
അവൻ: സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ
ആണും പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും 5 അതു
നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
വിട്ടു ഭാൎയ്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു
ദേഹമായി തീരും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു എന്നും
നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 അതുകൊണ്ടു

അവർ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ;
ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ
വേർപിരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 7
അവർ അവനോടു: എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം
കൊടുത്തിട്ടു അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ
കല്പിച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം
നിമിത്തമത്രെ ഭാൎയ്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ
അനുവദിച്ചതു; ആദിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു.
9 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം
നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 10
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു
മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെ എങ്കിൽ വിവാഹം
കഴിക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ
അവരോടു: വരം ലഭിച്ചവർ അല്ലാതെ എല്ലാവരും
ഈ വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 12 അമ്മയുടെ
ഗൎഭത്തിൽനിന്നു ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിച്ചവർ
ഉണ്ടു; മനുഷ്യർ ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും
ഉണ്ടു; സ്വൎഗ്ഗരാജ്യംനിമിത്തം തങ്ങളെത്തന്നേ
ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു; ഗ്രഹിപ്പാൻ
കഴിയുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അവൻ കൈവെച്ചു പ്രാൎത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ചിലർ
ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
ശിഷ്യന്മാർ അവരെ വിലക്കി. 14 യേശുവോ:
ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം

ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അങ്ങനെ അവൻ അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു
പിന്നെ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി. 16 അനന്തരം
ഒരുത്തൻ വന്നു അവനോടു: ഗുരോ, നിത്യജീവനെ
പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു നന്മ ചെയ്യേണം
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു (aiōnios g166) 17 അവൻ:
എന്നോടു നന്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു
എന്തു? നല്ലവൻ ഒരുത്തനേ ഉള്ളു. ജീവനിൽ
കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 18 ഏവ
എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: കൊല
ചെയ്യരുതു, വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു,
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു; 19 അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക; കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്ക എന്നിവ തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യൌവനക്കാരൻ അവനോടു:
ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ പ്രമാണിച്ചു പോരുന്നു;
ഇനി കുറവുള്ളതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 21
യേശു അവനോടു: സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആകുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ചെന്നു നിനക്കുള്ളതു
വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 22 യൌവനക്കാരൻ
വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഈ വചനം
കേട്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23 യേശു
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു പ്രയാസം തന്നേ എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 ധനവാൻ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ

ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ കടക്കുന്നതു എളുപ്പം
എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അതുകേട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഏറ്റവും
വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആക്കു
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവരെ
നോക്കി: അതു മനുഷ്യർക്കു അസാദ്ധ്യം എങ്കിലും
ദൈവത്തിന്നു സകലവും സാദ്ധ്യം എന്നു പറഞ്ഞു.
27 പത്രൊസ് അവനോടു: ഞങ്ങൾ സകലവും
വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചുവല്ലോ; ഞങ്ങൾക്കു
എന്തു കിട്ടും എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ
പുനർജ്ജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ
മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
യിസ്രായേൽ ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടിന്നും ന്യായം
വിധിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു 29 എന്റെ നാമംനിമിത്തം വീടുകളെയോ
സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരികളെയോ
അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ മക്കളെയോ
നിലങ്ങളെയോ വിട്ടു കളഞ്ഞവന്നു എല്ലാം
നൂറുമടങ്ങു ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവനെയും
അവകാശമാക്കും. (aiōnios g166) 30 എങ്കിലും മുമ്പന്മാർ
പലർ പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും ആകും.

20 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ
വേലക്കാരെ വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിന്നു പുലർച്ചെക്കു
പുറപ്പെട്ട വീട്ടുടയവനോടു സദൃശം. 2
വേലക്കാരോടു അവൻ ദിവസത്തേക്കു ഓരോ
വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞൊത്തിട്ടു, അവരെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു. 3 മൂന്നാം

മണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു ചിലർ ചന്തയിൽ
മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: 4 നിങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോകുവിൻ; ന്യായമായതു
തരാം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി. 5
അവൻ ആറാം മണിനേരത്തും ഒമ്പതാം
മണി നേരത്തും ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു. 6 പതിനൊന്നാം മണി നേരത്തും
ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു;
നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ മുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു
നില്ക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 7 ഞങ്ങളെ
ആരും കൂലിക്കു വിളിക്കായ്കകൊണ്ടത്രേ
എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 8 സന്ധ്യയായപ്പോൾ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ തന്റെ
വിചാരകനോടു: വേലക്കാരെ വിളിച്ചു,
പിമ്പന്മാർ തുടങ്ങി മുമ്പന്മാർവരെ അവക്കു
കൂലി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ
പതിനൊന്നാം മണിനേരത്തു വന്നവർ
ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി. 10
മുമ്പന്മാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം
കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു; അവക്കും ഓരോ
വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി. 11 അതു വാങ്ങീട്ടു അവർ
വീട്ടുടയവന്റെ നേരെ പിറുപിറുത്തു: 12 ഈ
പിമ്പന്മാർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം വേല ചെയ്തിട്ടും
നീ അവരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും
സഹിച്ച ഞങ്ങളോടു സമമാക്കിയല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 അവരിൽ ഒരുത്തനോടു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്നേഹിതാ, ഞാൻ

നിന്നോടു അന്യായം ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോടു
ഒരു പണം പറഞ്ഞൊത്തില്ലയോ? 14
നിന്റേതു വാങ്ങി പൊയ്ക്കൊൾക; നിനക്കു
തന്നതുപോലെ ഈ പിമ്പന്നും കൊടുപ്പാൻ
എനിക്കു മനസ്സു. 15 എനിക്കുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു
മനസ്സുപോലെ ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു
ന്യായമില്ലയോ? ഞാൻ നല്ലവൻ ആകകൊണ്ടു
നിന്റെ കണ്ണു കടിക്കുന്നുവോ? 16 ഇങ്ങനെ
പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരും
ആകും. 17 യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും
വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വഴിയിൽവെച്ചു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: 18 നാം യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നുവല്ലോ; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കും ശാസ്ത്രിമാർക്കും
ഏല്പിക്കപ്പെടും; 19 അവർ അവന്നു മരണശിക്ഷ
കല്പിച്ചു, പരിഹസിപ്പാനും തല്ലുവാനും ക്രൂശിപ്പാനും
അവനെ ജാതികൾക്കു ഏല്പിക്കും; എന്നാൽ
മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും.
20 അന്നു സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ
പുത്രന്മാരുമായി അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു
നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു അപേക്ഷ കഴിച്ചു. 21
നിനക്കു എന്തു വേണം എന്നു അവൻ അവളോടു
ചോദിച്ചു. അവൾ അവനോടു: ഈ എന്റെ
പുത്രന്മാർ ഇരുവരും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ
നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ
അരുളിച്ചെയ്യേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു
ഉത്തരമായി യേശു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു
ഇന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ

കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. കഴിയും
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു:
എന്റെ പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടിക്കും നിശ്ചയം;
എങ്കിലും എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരം
നല്കുന്നതു എന്റേതല്ല; എന്റെ പിതാവു
ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു
കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ശേഷം പത്തുപേർ
അതു കേട്ടിട്ടു ആ രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു
നീരസപ്പെട്ടു. 25 യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ അവരിൽ
കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുക്കൾ
അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും
നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 26 നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ
അരുതു: നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ
ആകേണം. 27 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസൻ
ആകേണം. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി
തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും
വന്നതുപോലെ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവർ
യെരീഹോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയോരു
പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു. 30 അപ്പോൾ
വഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടന്മാർ യേശു
കടന്നുപോകുന്നതു കേട്ടു: കർത്താവേ, ദാവീദ്
പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കുരുണതോന്നേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചു. 31 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പുരുഷാരം
അവരെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അവർ: കർത്താവേ, ദാവീദ്

പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു. 32 യേശു നിന്നു
അവരെ വിളിച്ചു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എന്തു
ചെയ്യേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 33 കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണു
തുറന്നുകിട്ടേണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 34 യേശു
മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു; ഉടനെ
അവർ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, അവനെ അനുഗമിച്ചു.

21 അനന്തരം അവർ യെരൂശലേമിനോടു
സമീപിച്ചു ഒലിവുമലയരികെ ബേത്ത്ഫഗയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ, യേശു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു:
2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ
ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു
പെൺകഴുതയെയും അതിന്റെ കുട്ടിയെയും
നിങ്ങൾ ഉടനെ കാണും; അവയെ അഴിച്ചു
കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 നിങ്ങളോടു ആരാനും വല്ലതും
പറഞ്ഞാൽ: കർത്താവിന്നു ഇവയെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; തൽക്ഷണം
അവൻ അവയെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4
“സീയോൻ പുത്രിയോടു: ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു
സൌമ്യനായി കഴുതപ്പുറത്തും വാഹനമൃഗത്തിന്റെ
കുട്ടിയുടെ പുറത്തും കയറി നിന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നു എന്നു പറവിൻ” 5 എന്നിങ്ങനെ
പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതിന്നു
നിവൃത്തിവരുവാൻ ഇതു സംഭവിച്ചു. 6 ശിഷ്യന്മാർ
പുറപ്പെട്ടു യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, 7
കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു
തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അവയുടെ മേൽ ഇട്ടു; അവൻ
കയറി ഇരുന്നു. 8 പുരുഷാരം മിക്കതും തങ്ങളുടെ

വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു: മറ്റു ചിലർ വൃക്ഷങ്ങളിൽ
നിന്നു കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. 9
മുന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവീദ്
പുത്രന്നു ഹോശന്നാ; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ഹോശന്നാ എന്നു ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 10
അവൻ യെരൂശലേമിൽ കടന്നപ്പോൾ നഗരം
മുഴുവനും ഇളകി: ഇവൻ ആർ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
ഇവൻ ഗലീലയിലെ നസറെത്തിൽനിന്നുള്ള
പ്രവാചകനായ യേശു എന്നു പുരുഷാരം
പറഞ്ഞു. 12 യേശു ദൈവലായത്തിൽ ചെന്നു,
ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും
കൊള്ളുന്നവരെയും എല്ലാം പുറത്താക്കി,
പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകളെ
വില്ക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചു
കളഞ്ഞു അവരോടു: 13 എന്റെ ആലയം
പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ
കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 കുരുടന്മാരും മുടന്തന്മാരും
ദൈവാലയത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. 15 എന്നാൽ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവൻ
ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെയും ദാവീദ് പുത്രന്നു
ഹോശന്നാ എന്നു ദൈവാലയത്തിൽ ആർക്കുന്ന
ബാലന്മാരെയും കണ്ടിട്ടു നീരസപ്പെട്ടു; 16
ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു: ഉവ്വു;
ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും

വായിൽ നിന്നു നീ പുകഴ്ച ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 17 പിന്നെ അവരെ വിട്ടു
നഗരത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബെഥാന്യയിൽ
ചെന്നു അവിടെ രാത്രി പാൎത്തു. 18 രാവിലെ അവൻ
നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന സമയം
വിശന്നിട്ടു വഴിയരികെ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം കണ്ടു,
19 അടുക്കെ ചെന്നു, അതിൽ ഇലയല്ലാതെ ഒന്നും
കാണായ്കയാൽ: ഇനി നിന്നിൽ ഒരുനാളും ഫലം
ഉണ്ടാകാതെ പോകട്ടെ എന്നു അതിനോടു
പറഞ്ഞു; ക്ഷണത്തിൽ അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയി.
(aiōn g165) 20 ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടാറെ: അത്തി
ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ ഉണങ്ങിപ്പോയതു എങ്ങനെ
എന്നു പറഞ്ഞു ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. 21 അതിന്നു യേശു:
നിങ്ങൾ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായാൽ
ഈ അത്തിയോടു ചെയ്തതു നിങ്ങളും ചെയ്യും;
എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മലയോടു: നീങ്ങി കടലിലേക്കു
ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതും സംഭവിക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
22 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാൎത്ഥനയിൽ
എന്തു യാചിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു?
ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ എന്നു
ചോദിച്ചു. 24 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഞാനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും;
അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ എന്തു

അധികാരംകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു
എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും. 25
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം എവിടെ നിന്നു?
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ? അവർ
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു അവൻ
നമ്മോടു ചോദിക്കും; 26 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാലോ, നാം പുരുഷാരത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ
പ്രവാചകൻ എന്നല്ലോ എണ്ണുന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു:
ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ
ഞാൻ ഇതു എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു
എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല. 28
എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു
മനുഷ്യന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
ഒന്നാമത്തവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: മകനേ ഇന്നു
എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എങ്കിലും പിന്നത്തേതിൽ
അനുതപിച്ചു അവൻ പോയി. 30 രണ്ടാമത്തെവന്റെ
അടുക്കൽ അവൻ ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നേ
പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ പോകാം അപ്പാ എന്നു
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; പോയില്ലതാനും. 31 ഈ
രണ്ടുപേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്തതു? ഒന്നാമത്തവൻ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:

ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 32 യോഹന്നാൻ
നീതിമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല;
എന്നാൽ ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും അവനെ
വിശ്വസിച്ചു; അതു കണ്ടിട്ടും നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പിന്നത്തേതിൽ
അനുതപിച്ചില്ല. 33 മറ്റൊരു ഉപമ കേൾപ്പിൻ.
ഗൃഹസ്ഥനായോരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം
നട്ടുണ്ടാക്കി, അതിന്നു വേലികെട്ടി, അതിൽ
ചക്കു കുഴിച്ചിട്ടു ഗോപുരവും പണിതു; പിന്നെ
കുടിയാന്മാരെ പാട്ടത്തിന്നു ഏല്പിച്ചിട്ടു
പരദേശത്തുപോയി. 34 ഫലകാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ
തനിക്കുള്ള അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവൻ
ദാസന്മാരെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 35 കുടിയാന്മാരോ അവന്റെ ദാസന്മാരെ
പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, ഒരുവനെ കൊന്നു,
മറ്റൊരുവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു. 36 അവൻ പിന്നെയും
മുമ്പിലത്തേതിലും അധികം ദാസന്മാരെ അയച്ചു;
അവരോടും അവർ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു. 37
ഒടുവിൽ അവൻ: എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു, മകനെ അവരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 38 മകനെ കണ്ടിട്ടു കുടിയാന്മാർ: ഇവൻ
അവകാശി; വരുവിൻ, നാം അവനെ കൊന്നു
അവന്റെ അവകാശം കൈവശമാക്കുക
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു, 39 അവനെ പിടിച്ചു
തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നു
കളഞ്ഞു. 40 ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ

ഉടയവൻ വരുമ്പോൾ ആ കുടിയാന്മാരോടു
എന്തു ചെയ്യും? 41 അവൻ ആ വല്ലാത്തവരെ
വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു തക്കസമയത്തു അനുഭവം
കൊടുക്കുന്ന വേറെ കുടിയാന്മാക്കു തോട്ടം
ഏല്പിക്കും എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു.
42 യേശു അവരോടു: "വീടുപണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീന്നിരിക്കുന്നു;
ഇതു കത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ
ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചയ്യവുമായിരിക്കുന്നു" എന്നു
നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 43 അതുകൊണ്ടു ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു അതിന്റെ
ഫലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44 ഈ
കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്നവൻ തകന്നുപോകും; അതു
ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ
ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 45 അവന്റെ
ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശരും
കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞു, 46 അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു;
എന്നാൽ പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു
എണ്ണുകകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.

22 യേശു പിന്നെയും അവരോടു ഉപമകളായി
പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 2 സ്വഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ
പുത്രന്നു വേണ്ടി കല്യാണസദ്യ കഴിച്ച ഒരു
രാജാവിനോടു സദൃശം. 3 അവൻ കല്യാണത്തിന്നു
ക്ഷണിച്ചവരെ വിളിക്കേണ്ടതിന്നു ദാസന്മാരെ
പറഞ്ഞയച്ചു; അവക്കോ വരുവാൻ മനസ്സായില്ല. 4
പിന്നെയും അവൻ മറ്റു ദാസന്മാരെ അയച്ചു: എന്റെ

മുത്താഴം ഒരുക്കിത്തീന്നു, എന്റെ കാളകളെയും
തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെയും അറുത്തു, എല്ലാം
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കല്യാണത്തിന്നു വരുവിൻ
എന്നു ക്ഷണിച്ചുവരോടു പറയിച്ചു. 5 അവർ അതു
കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ നിലത്തിലേക്കും
മറ്റൊരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരത്തിന്നും
പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 6 ശേഷമുള്ളവർ അവന്റെ
ദാസന്മാരെ പിടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു.
7 രാജാവു കോപിച്ചു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു
ആ കുലപാതകന്മാരെ മുടിച്ചു അവരുടെ
പട്ടണം ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 8 പിന്നെ അവൻ
ദാസന്മാരോടു: കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോ യോഗ്യരായില്ല. 9 ആകയാൽ
വഴിത്തലെക്കൽ ചെന്നു കാണുന്നവരെ
ഒക്കെയും കല്യാണത്തിന്നു വിളിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 ആ ദാസന്മാർ പെരുവഴികളിൽ
പോയി, കണ്ട ദുഷ്ടന്മാരെയും നല്ലവരെയും
എല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു; കല്യാണശാല
വിരുന്നുകാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. 11
വിരുന്നുകാരെ നോക്കുവാൻ രാജാവു അകത്തു
വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്ത ഒരു
മനുഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു: 12 സ്നേഹിതാ, നീ
കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാതെ ഇവിടെ അകത്തു
വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ
അവന്നു വാക്കു മുട്ടിപ്പോയി. 13 രാജാവു
ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: ഇവനെ കയ്യും കാലും കെട്ടി
ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ;
അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ;

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം. 15 അനന്തരം
പരീശന്മാർ ചെന്നു അവനെ വാക്കിൽ
കുടുക്കേണ്ടതിന്നു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു 16
തങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാരെ ഹെരോദ്യരോടു കൂടെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഗുരോ, നീ
സത്യവാനും ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി
പഠിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരുടെ മുഖം
നോക്കാത്തവൻ ആകയാൽ ആരെയും
ശങ്കയില്ലാത്തവനും ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 17 നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു?
കൈസക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ
അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു
പറയിച്ചു. 18 യേശു അവരുടെ ദുഷ്ടത അറിഞ്ഞു:
കപട ഭക്തിക്കാരേ, എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു
എന്തു? 19 കരത്തിന്നുള്ള നാണയം കാണിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു
വെള്ളിക്കാശു കൊണ്ടുവന്നു. 20 അവൻ
അവരോടു: ഈ സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും
ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചുതിന്നു കൈസരുടേതു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ
കൈസക്കുള്ളതു കൈസക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു
ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 22 അവർ കേട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
അവനെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23 പുനരുത്ഥാനം
ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദൂക്യരും അന്നു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: 24 ഗുരോ, ഒരുത്തൻ മക്കൾ
ഇല്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ
അവന്റെ ഭാര്യയെ ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു തന്റെ
സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം

എന്നു മോശെ കല്പിച്ചുവല്ലോ. 25 എന്നാൽ
ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏഴു സഹോദരന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ
വിവാഹം ചെയ്തശേഷം മരിച്ചു, സന്തതി
ഇല്ലായ്കയാൽ തന്റെ ഭാൎയ്യയെ സഹോദരന്നു
വിട്ടേച്ചു. 26 രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും
ഏഴാമത്തവൻ വരെയും അങ്ങനെ തന്നേ. 27
എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും
മരിച്ചു. 28 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവൾ ഏഴുവരിൽ ആൎക്കു ഭാൎയ്യയാകും?
എല്ലാവൎക്കും ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചു. 29
അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടു തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 30
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല,
വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല;
സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ അത്രേ ആകുന്നു.
31 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചോ
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 32 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും
യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു എന്നു
അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവൻ
മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ
ദൈവമത്രേ. 33 പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടിട്ടു
അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 34
സദൂക്യരെ അവൻ മിണ്ടാതാക്കിയപ്രകാരം കേട്ടിട്ടു
പരീശന്മാർ ഒന്നിച്ചു കൂടി, 35 അവരിൽ ഒരു
വൈദികൻ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു: 36 ഗുരോ,

ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏതു കല്പന വലിയതു
എന്നു ചോദിച്ചു. 37 യേശു അവനോടു: നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ
സ്നേഹിക്കേണം. 38 ഇതാകുന്നു വലിയതും
ഒന്നാമത്തേതുമായ കല്പന രണ്ടാമത്തേതു
അതിനോടു സമം: 39 കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ
തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം. 40 ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ
സകലന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും
അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41
പരീശന്മാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ യേശു
അവരോടു: 42 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ ആരുടെ പുത്രൻ എന്നു
ചോദിച്ചു; ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 43 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ
ദാവീദ് ആത്മാവിൽ അവനെ കർത്താവു എന്നു
വിളിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 44 "ഞാൻ നിന്റെ
ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളത്തിന്നു
എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു കർത്താവു
എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു" എന്നു
അവൻ പറയുന്നുവല്ലോ. 45 ദാവീദ് അവനെ
കർത്താവ എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ
പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. 46
അവനോടു ഉത്തരം പറവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല;
അന്നുമുതൽ ആരും അവനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ
തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

23 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തോടും തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞതു: 2 ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും മോശെയുടെ പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

3 ആകയാൽ അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു
ഒക്കെയും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്വിൻ; അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യരുതു താനും. അവർ
പറയുന്നതല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. 4 അവർ
ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി മനുഷ്യരുടെ തോളിൽ
വെക്കുന്നു; ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും അവയെ
തൊടുവാൻ അവക്കു മനസ്സില്ല. 5 അവർ
തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം മനുഷ്യർ
കാണേണ്ടതിന്നത്രേ ചെയ്യുന്നതു; തങ്ങളുടെ
മന്ത്രപ്പട്ട വീതിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു. 6
അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പള്ളിയിൽ
മുഖ്യാസനവും 7 അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും
മനുഷ്യർ റബ്ബീ എന്നു വിളിക്കുന്നതും അവക്കു
പ്രിയമാകുന്നു. 8 നിങ്ങളോ റബ്ബീ എന്നു പേർ
എടുക്കരുതു. ഒരുത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ ഗുരു;
നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരന്മാർ. 9 ഭൂമിയിൽ
ആരെയും പിതാവു എന്നു വിളിക്കരുതു; ഒരുത്തൻ
അത്രേ നിങ്ങളുടെ പിതാവു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ
തന്നേ. 10 നിങ്ങൾ നായകന്മാർ എന്നും പേർ
എടുക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ
നായകൻ, ക്രിസ്തു തന്നെ. 11 നിങ്ങളിൽ
ഏറ്റവും വലിയവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ
ആകേണം. 12 തന്നെത്താൻ ഉയത്തുന്നവൻ എല്ലാം
താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
എല്ലാം ഉയത്തപ്പെടും. 13 കപടഭക്തിക്കാരായ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ മനുഷ്യക്കു
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അടെച്ചുകളയുന്നു; നിങ്ങൾ
കടക്കുന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ കടപ്പാൻ

സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. [കപടഭക്തിക്കാരായ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ
വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായരൂപേണ ദീർഘമായി
പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ഹേതുവായി
നിങ്ങൾക്കു കടുമയേറിയ ശിക്ഷാവിധി വരും.]
14 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം;
നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെ മതത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ കടലും
കരയും ചുറ്റി നടക്കുന്നു; 15 ചേർന്നശേഷം അവനെ
നിങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടിച്ച നരകയോഗ്യൻ ആക്കുന്നു.
(Geenna g1067) 16 ആരെങ്കിലും മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല എന്നും മന്ദിരത്തിലെ
സ്വർണ്ണത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ
കടക്കാരൻ എന്നും പറയുന്ന കുരുടന്മാരായ
വഴികാട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം. 17
മൂഢന്മാരും കുരുടന്മാരുമായുള്ളോരേ, ഏതു
വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന
മന്ദിരമോ? 18 യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല; അതിന്മേലുള്ള വഴിപാടു
ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 19 കുരുടന്മാരായുള്ളോരേ,
ഏതു വലിയതു? വഴിപാടോ വഴിപാടിനെ
ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യാഗപീഠമോ? 20 ആകയാൽ
യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ
അതിനെയും അതിന്മേലുള്ള സകലത്തെയും
ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 21 മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിൽ
വസിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു.

22 സ്വൎഗ്ഗത്തെച്ചൊല്ലി സത്യംചെയ്യുന്നവൻ,
ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ
ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു.
23 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസി, ചതകുപ്പ, ജീരകം
ഇവയിൽ പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായം, കരുണ,
വിശ്വസ്തത ഇങ്ങനെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ഘനമേറിയവ ത്യജിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു.
അതു ചെയ്കയും ഇതു ത്യജിക്കാതിരിക്കയും
വേണം. 24 കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികളേ,
നിങ്ങൾ കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കയും
ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു.
25 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം
വെടിപ്പാക്കുന്നു; അകത്തോ കവൎച്ചയും
അതിക്രമവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 കുരുടനായ
പരീശനെ, കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം
വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിന്നു മുമ്പെ അവയുടെ
അകം വെടിപ്പാക്കുക. 27 കപടഭക്തിക്കാരായ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; വെള്ളതേച്ച
ശവക്കല്ലറകളോടു നിങ്ങൾ ഒത്തിരിക്കുന്നു; അവ
പുറമെ അഴകായി ശോഭിക്കുന്നെങ്കിലും
അകമെ ചത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ
അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 28 അങ്ങനെ
തന്നേ പുറമെ നിങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു
മനുഷ്യൎക്കു തോന്നുന്നു; അകമെയോ

കപടഭക്തിയും അധമ്മവും നിറഞ്ഞവരത്രേ.
29 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ
കല്ലറകളെ പണിതും നീതിമാന്മാരുടെ
കല്ലറകളെ അലങ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു: 30 ഞങ്ങൾ
പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു
എങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുന്നതിൽ
കൂട്ടാളികൾ ആകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു.
31 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരെ
കൊന്നവരുടെ മക്കൾ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറയുന്നുവല്ലോ. 32 പിതാക്കന്മാരുടെ
അളവുനിങ്ങൾ പൂരിച്ചു കൊൾവിൻ. 33 പാമ്പുകളേ,
സപ്പ്സന്തതികളേ, നിങ്ങൾ നരകവിധി എങ്ങനെ
ഒഴിഞ്ഞുപോകും? (Geenna g1067) 34 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെയും ജ്ഞാനികളെയും
ശാസ്ത്രിമാരെയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു
കൊല്ലുകയും ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും പട്ടണത്തിൽ നിന്നു
പട്ടണത്തിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 35
നീതിമാനായ ഹാബേലിന്റെ രക്തംമുതൽ നിങ്ങൾ
മന്ദിരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും നടുവിൽവെച്ചു
കൊന്നവനായി ബെരെഖ്യാവിന്റെ മകനായ
സെഖയ്യാവിന്റെ രക്തംവരെ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ
നീതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെമേൽ
വരേണ്ടതാകുന്നു. 36 ഇതൊക്കെയും ഈ
തലമുറമേൽ വരും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 യെരൂശലേമേ,

യെരൂശലേമേ, പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ
കല്ലെറികയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ
കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ
നിന്റെ മക്കളെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ എനിക്കു
എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ
മനസ്സായില്ല. 38 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായ്തീരും.
39 കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുവോളം നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

24 യേശു ദൈവാലയം വിട്ടു പോകുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ അവന്നു ദൈവാലയത്തിന്റെ പണി
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 2
അവൻ അവരോടു: ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ?
ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ഇവിടെ
ശേഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ
ഒലിവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
തനിച്ചു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: അതു
എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്നും നിന്റെ വരവിന്നും
ലോകാവസാനത്തിന്നു അടയാളം എന്തു എന്നും
പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. (aiōn
g165) 4 അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 5 ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്നു
പറഞ്ഞു അനേകർ എന്റെ പേർ എടുത്തു വന്നു
പലരെയും തെറ്റിക്കും. 6 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും
യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ചുകേൾക്കും;

ചഞ്ചലപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ; 7 എന്നാൽ അതു
അവസാനമല്ല; ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം
രാജ്യത്തോടും എതിൎക്കും; ക്ഷാമവും ഭൂകമ്പവും
അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും. 8 എങ്കിലും ഇതു
ഒക്കെയും ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ. 9 അന്നു
അവർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവത്തിന്നു ഏല്പിക്കയും
കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; എന്റെ നാമം നിമിത്തം
സകലജാതികളും നിങ്ങളെ പകെക്കും. 10 പലരും
ഇടറി അന്യോന്യം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അന്യോന്യം പകെക്കയും ചെയ്യും 11
കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും വന്നു അനേകരെ
തെറ്റിക്കും. 12 അധൎമ്മം പെരുകുന്നതുകൊണ്ടു
അനേകരുടെ സ്നേഹം തണുത്തുപോകും.
13 എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു
നില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 14 രാജ്യത്തിന്റെ
ഈ സുവിശേഷം സകലജാതികൾക്കും
സാക്ഷ്യമായി ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും
പ്രസംഗിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരും. 15
എന്നാൽ ദാനീയേൽപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ - വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചു
കൊള്ളട്ടെ - 16 അന്നു യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ
മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ടെ. 17 വീട്ടിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിലുള്ളതു എടുക്കേണ്ടതിന്നു
ഇറങ്ങരുതു; 18 വയലിലുള്ളവൻ വസ്ത്രം
എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു. 19 ആ കാലത്തു
ഗൎഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവൎക്കും

അയ്യോ കഷ്ടം! 20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ഓടിപ്പോക്കു ശീതകാലത്തോ ശബ്ബത്തിലോ
സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 21
ലോകാരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെയും
സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി മേൽ
സംഭവിക്കാത്തതും ആയ വലിയ കഷ്ടം അന്നു
ഉണ്ടാകും. 22 ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങാതിരുന്നാൽ
ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല; വൃതന്മാർ
നിമിത്തമോ ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങും. 23
അന്നു ആരാനും നിങ്ങളോടു: ഇതാ, ക്രിസ്തു
ഇവിടെ, അല്ല അവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ
വിശ്വസിക്കരുതു. 24 കള്ളക്രിസ്തുക്കളും കള്ള
പ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ
വൃതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും. 25
ഓർത്തുകൊൾവിൻ; ഞാൻ മുമ്പുകൂട്ടി നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 ആകയാൽ നിങ്ങളോടു:
അതാ, അവൻ മരുഭൂമിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ
പുറപ്പെടരുതു; ഇതാ, അറകളിൽ എന്നു
പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 27 മിന്നൽ കിഴക്കു
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങുംപോലെ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരുവു ആകും. 28 ശവം
ഉള്ളേടത്തു കഴുക്കൾ കൂടും. 29 ആ കാലത്തിലെ
കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും;
ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും;
നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴും;
ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകും. 30
അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം
ആകാശത്തു വിളങ്ങും; അന്നു ഭൂമിയിലെ

സകലഗോത്രങ്ങളും പ്രലാപിച്ചുംകൊണ്ടു,
മനുഷ്യപുത്രൻ ആകാശത്തിലെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ
മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സോടും കൂടെ വരുന്നതു
കാണും. 31 അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ മഹാ
കാഹളധ്വനിയോടുംകൂടെ അയക്കും; അവർ
അവന്റെ വൃതന്മാരെ ആകാശത്തിന്റെ
അറുതിമുതൽ അറുതിവരെയും നാലു
ദിക്കിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും. 32 അത്തിയെ
നോക്കി ഒരു ഉപമ പഠിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു
ഇളതായി ഇല തളിക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 33 അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ഇതു ഒക്കെയും കാണുമ്പോൾ അവൻ
അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ തന്നേ ആയിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 34 ഇതൊക്കെയും
സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
35 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ
വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 36 ആ നാളും
നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ എന്റെ പിതാവു
മാത്രമല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും
പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. 37 നോഹയുടെ
കാലംപോലെ തന്നേ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും
ആകും 38 ജലപ്രളയത്തിന്നു മുമ്പുള്ള കാലത്തു
നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയനാൾവരെ അവർ
തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്നു
കൊടുത്തും പോന്നു; 39 ജലപ്രളയം വന്നു
എല്ലാവരെയും നീക്കിക്കളയുവോളം അവർ
അറിഞ്ഞതുമില്ല; മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും
അങ്ങനെ തന്നേ ആകും. 40 അന്നു രണ്ടുപേർ

വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും,
മററവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 41 രണ്ടുപേർ ഒരു
തിരിക്കല്ലിൽ പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിയെ
കൈക്കൊള്ളും, മററവളെ ഉപേക്ഷിക്കും. 42
നിങ്ങളുടെ കത്താവു ഏതു ദിവസത്തിൽ
വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു
ഉണൎന്നിരിപ്പിൻ. 43 കള്ളൻ വരുന്നയാമം
ഇന്നതെന്നു വീട്ടുടയവൻ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ
അവൻ ഉണൎന്നിരിക്കയും തന്റെ വീടു തുരക്കുവാൻ
സമ്മതിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും എന്നു
അറിയുന്നുവല്ലോ. 44 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
നിനെക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.
45 എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീട്ടുകാൎക്കു
തത്സമയത്തു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ മേൽ ആക്കിവെച്ച വിശ്വസ്തനും
ബുദ്ധിമാനും ആയ ദാസൻ ആർ? 46 യജമാനൻ
വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു കാണുന്ന ദാസൻ
ഭാഗ്യവാൻ. 47 അവൻ അവനെ തനിക്കുള്ള
സകലത്തിന്മേലും യജമാനൻ ആക്കിവെക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
48 എന്നാൽ അവൻ ദുഷ്ടദാസനായി: യജമാനൻ
വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു, 49 കൂട്ടു ദാസന്മാരെ അടിപ്പാനും
കുടിയന്മാരോടുകൂടി തിന്നുകുടിപ്പാനും
തുടങ്ങിയാൽ 50 ആ ദാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത
നാളിലും അറിയാത്ത നാഴികയിലും യജമാനൻ
വന്നു 51 അവനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അവന്നു

കപടഭക്തിക്കാരോടുകൂടെ പങ്കുകല്പിക്കും; അവിടെ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും

25 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളനെ എതിരേല്പാൻ
വിളക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ട
പത്തു കന്യകമാരോടു സദൃശം ആകും. 2
അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും
അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. 3
ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്കു എടുത്തപ്പോൾ
എണ്ണ എടുത്തില്ല. 4 ബുദ്ധിയുള്ളവരോ
വിളക്കോടുകൂടെ പാത്രത്തിൽ എണ്ണയും എടുത്തു.
5 പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ
എല്ലാവരും മയക്കംപിടിച്ചു ഉറങ്ങി. 6
അർദ്ധരാത്രിക്കോ മണവാളൻ വരുന്നു; അവനെ
എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു ആർപ്പുവിളി
ഉണ്ടായി. 7 അപ്പോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും
എഴുന്നേറ്റു വിളക്കു തെളിയിച്ചു. 8 എന്നാൽ
ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു:
ഞങ്ങളുടെ വിളക്കു കെട്ടുപോകുന്നതു കൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽ കുറെ ഞങ്ങൾക്കു
തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ബുദ്ധിയുള്ളവർ:
ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ എന്നു
വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവരുടെ
അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അവർ വാങ്ങുവാൻ
പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ
അവനോടുകൂടെ കല്യാണസദ്യെക്കു ചെന്നു;
വാതിൽ അടെക്കയും ചെയ്തു. 11 അതിന്റെ ശേഷം
മറ്റെ കന്യകമാരും വന്നു: കർത്താവേ, കർത്താവേ
ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 12

അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല
എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 ആകയാൽ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണൎന്നിരിപ്പിൻ. 14 ഒരു
മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ ദാസന്മാരെ
വിളിച്ചു തന്റെ സമ്പത്തു അവരെ ഏല്പിച്ചു. 15
ഒരുവന്നു അഞ്ചു താലന്തു, ഒരുവന്നു രണ്ടു,
ഒരുവന്നു ഒന്നു ഇങ്ങനെ ഒരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു
യാത്രപുറപ്പെട്ടു. 16 അഞ്ചു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ
ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം ചെയ്തു വേറെ അഞ്ചു
താലന്തു സമ്പാദിച്ചു. 17 അങ്ങനെ തന്നേ രണ്ടു
താലന്തു ലഭിച്ചവൻ വേറെ രണ്ടു നേടി. 18 ഒന്നു
ലഭിച്ചവനോ പോയി നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു
യജമാനന്റെ ദ്രവ്യം മറെച്ചുവെച്ചു. 19 വളരെ കാലം
കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ദാസന്മാരുടെ യജമാനൻ വന്നു
അവരുമായി കണക്കു തീൎത്തു. 20 അഞ്ചു താലന്തു
ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെ വന്നു വേറെ അഞ്ചു കൂടെ
കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനനേ, അഞ്ചു താലന്തല്ലോ
എന്നെ ഏല്പിച്ചതു; ഞാൻ അഞ്ചു താലന്തുകൂടെ
നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അതിന്നു
യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ
ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു;
ഞാൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും;
നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു
പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 22 രണ്ടു
താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ,
രണ്ടു താലന്തല്ലോ എന്നെ ഏല്പിച്ചതു; ഞാൻ
രണ്ടു താലന്തുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു

പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു,
നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ
അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ
അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ
യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 24 ഒരു താലന്തു
ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, നീ
വിതെക്കാത്തേടത്തു നിന്നു കൊയ്യുകയും
വിതറാത്തേടത്തു നിന്നു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
കഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു 25
ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലന്തു നിലത്തു
മറെച്ചുവെച്ചു; നിന്റേതു ഇതാ, എടുത്തുകൊൾക
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അതിന്നു യജമാനൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ദുഷ്ടനും മടിയനും ആയ
ദാസനേ, ഞാൻ വിതെക്കാത്തേടത്തു നിന്നു
കൊയ്യുകയും വിതറാത്തേടത്തുനിന്നു
ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു നീ
അറിഞ്ഞുവല്ലോ. 27 നീ എന്റെ ദ്രവ്യം
പൊൻവാണിഭക്കാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു;
എന്നാൽ ഞാൻ വന്നു എന്റേതു പലിശയോടുകൂടെ
വാങ്ങിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. 28 ആ താലന്തു
അവന്റെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു പത്തു താലന്തു
ഉള്ളവന്നു കൊടുപ്പിൻ. 29 അങ്ങനെ ഉള്ളവന്നു
ഏവന്നും ലഭിക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധിയും
ഉണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതും കൂടെ
എടുത്തുകളയും. 30 എന്നാൽ കൊള്ളരുതാത്ത
ദാസനെ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു
തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും
ഉണ്ടാകും. 31 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ

സകലവിശുദ്ധദൂതന്മാരുമായി വരുമ്പോൾ
അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കും. 32 സകല ജാതികളെയും അവന്റെ
മുമ്പിൽ കൂട്ടും; അവൻ അവരെ ഇടയൻ
ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും തമ്മിൽ
വേർതിരിക്കുന്നതുപോലെ വേർതിരിച്ചു,
33 ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തും
കോലാടുകളെ ഇടത്തും നിറുത്തും. 34 രാജാവു
തന്റെ വലത്തുള്ളവരോടു അരുളിച്ചെയ്യും:
എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,
വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ
നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം
അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. 35 എനിക്കു
വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു;
ദാഹിച്ചു നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു; ഞാൻ
അതിഥിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
ചേർത്തുകൊണ്ടു; 36 നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ
എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ
എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു,
നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 37 അതിന്നു
നീതിമാന്മാർ അവനോടു: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ
എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നു കണ്ടിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ
തരികയോ ദാഹിച്ചു കണ്ടിട്ടു കുടിപ്പാൻ തരികയോ
ചെയ്തു? 38 ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ
അതിഥിയായി കണ്ടിട്ടു ചേർത്തുകൊൾകയോ
നഗ്നനായി കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പിക്കയോ ചെയ്തു? 39
നിന്നെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ
കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറയും. 40 രാജാവു അവരോടു: എന്റെ ഈ

ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തന്നു
നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കു
ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും. **41** പിന്നെ അവൻ
ഇടത്തുള്ളവരോടു: ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ, എന്നെ
വിട്ടു പിശാചിന്നും അവന്റെ ദൂതന്മാക്കും
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു
പോകുവിൻ. **(aiōnios g166)** **42** എനിക്കു വിശന്നു,
നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ
കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല. **43** അതിഥിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ
എന്നെ ചേത്തുകൊണ്ടില്ല; നഗ്നനായിരുന്നു,
നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല; രോഗിയും തടവിലും
ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നില്ല
എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും. **44** അതിന്നു അവർ:
കത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ
ദാഹിക്കുന്നവനോ അതിഥിയോ നഗ്നനോ
രോഗിയോ തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു
നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറയും. അവൻ അവരോടു: **45** ഈ
ഏറ്റവും ചെറിവരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ
ചെയ്യാഞ്ഞേടത്തോളമെല്ലാം എനിക്കു ആകുന്നു
ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം അരുളും. **46**
ഇവർ നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കും നീതിമാന്മാർ
നിത്യജീവങ്കലേക്കും പോകും. **(aiōnios g166)**

26 ഈ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു
തീന്നശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു: **2** രണ്ടു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ; അന്നു മനുഷ്യപുത്രനെ

ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും
കയ്യഫാമഹാപുരോഹിതന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ വന്നു
കൂടി, 4 യേശുവിനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു
കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു; 5 എങ്കിലും ജനത്തിൽ
കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുനാളിൽ അരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 യേശു ബേഥാന്യയിൽ
കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ 7 ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ
പരിമളതൈലം നിറഞ്ഞ ഒരു വെൺകൽഭരണി
എടുത്തുംകൊണ്ടു അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു,
അവൻ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു
അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 8 ശിഷ്യന്മാർ അതു
കണ്ടിട്ടു മുഷിഞ്ഞു: ഈ വെറും ചെലവു
എന്തിന്നു? 9 ഇതു വളരെ വിലെക്കു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു
കൊടുക്കാമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 10
യേശു അതു അറിഞ്ഞു അവരോടു: സ്ത്രീയെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൾ എങ്കൽ
നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു. 11 ദരിദ്രർ
നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു;
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും ഇല്ലതാനും. 12
അവൾ ഈ തൈലം എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ
ഒഴിച്ചതു എന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിന്നായി
ചെയ്തതാകുന്നു. 13 ലോകത്തിൽ എങ്ങും, ഈ
സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം,
അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മെക്കായി
പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അന്നു പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാ

ഈസ്കര്യ്യോത്താവു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: 15 നിങ്ങൾ എന്തു തരും? ഞാൻ
അവനെ കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
അവന്നു മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു തൂക്കിക്കൊടുത്തു.
16 അന്നു മുതൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
അവൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു. 17
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ
ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ
പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കേണ്ടതു എവിടെ
എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
എന്റെ ശിഷ്യരുമായി നിന്റെ അടുക്കൽ പെസഹ
കഴിക്കും എന്നു ഗുരു പറയുന്നു എന്നു പറവിൻ. 19
ശിഷ്യന്മാർ യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു
പെസഹ ഒരുക്കി. 20 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ
പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു.
21 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ: നിങ്ങളിൽ
ഒരുവൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അപ്പോൾ അവർ അത്യന്തം
ദുഃഖിച്ചു: ഞാനോ, ഞാനോ, കർത്താവേ, എന്നു
ഓരോരുത്തൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 23 അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: എന്നോടുകൂടെ കൈ താലത്തിൽ
മുക്കുന്നവൻ തന്നേ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും.
24 തന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന്നോ ഹാ കഷ്ടം; ആ
മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു

കൊള്ളായിരുന്നു. 25 എന്നാറെ അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാ: ഞാനോ, റബ്ബീ,
എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: നീ തന്നേ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 26 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പം
എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാർക്കു
കൊടുത്തു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു
സ്തോത്രം ചൊല്ലി അവെക്കു കൊടുത്തു:
എല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്നു കുടിപ്പിൻ. 28 ഇതു
അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന്നായി
ചൊരിയുന്ന പുതിയ നിയമത്തിന്നുള്ള എന്റെ
രക്തം; 29 എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ പുതുതായി കുടിക്കുംനാൾവരെ
ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽ
നിന്നു ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 പിന്നെ അവർ
സ്തോത്രം പാടിയശേഷം ഒലീവ് മലെക്കു
പുറപ്പെട്ടുപോയി. 31 യേശു അവരോടു: ഈ
രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറും;
ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും; കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ
ചിതറിപ്പോകും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 32
എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലെക്കു പോകും.
33 അതിന്നു പത്രൊസ്: എല്ലാവരും നിങ്കൽ
ഇടറിയാലും ഞാൻ ഒരുനാളും ഇടറുകയില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവനോടു: ഈ
രാത്രിയിൽ കോഴി കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം
എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35

നിന്നോടു കൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ
നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു പത്രൊസ്
അവനോടു പറഞ്ഞു. അതുപോലെ തന്നേ
ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 36 അനന്തരം
യേശു അവരുമായി ഗെത്ത്ശെമന എന്ന
തോട്ടത്തിൽ വന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ
അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുവോളം ഇവിടെ
ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു, 37 പത്രൊസിനെയും
സെബെദിപുത്രന്മാർ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ചെന്നു ദുഃഖിച്ചും വ്യാകുലപ്പെട്ടും തുടങ്ങി:
38 എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ
അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ താമസിച്ചു
എന്നോടുകൂടെ ഉണൎന്നിരിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ അല്പം മുമ്പോട്ടുചെന്നു
കവിണ്ണുവീണു: പിതാവേ, കഴിയും എങ്കിൽ ഈ
പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോകേണമേ;
എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അല്ല, നീ
ഇച്ഛിക്കുംപോലെ ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 40
പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു,
അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പത്രൊസിനോടു:
എന്നോടു കൂടെ ഒരു നാഴികപോലും
ഉണൎന്നിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 41
പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണൎന്നിരുന്നു
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു, ജഡമോ
ബലഹീനമത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു 42 രണ്ടാമതും
പോയി: പിതാവേ, ഞാൻ കുടിക്കാതെ അതു
നീങ്ങിക്കൂടാ എങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ടെ
എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43 അനന്തരം അവൻ
വന്നു, അവർ കണ്ണിന്നു ഭാരം ഏറുകയാൽ

പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതുകണ്ടു. 44 അവരെ
വിട്ടു മൂന്നാമതും പോയി ആ വചനം തന്നേ
ചൊല്ലി പ്രാൎത്ഥിച്ചു. 45 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഇനി ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചു
കൊൾവിൻ; നാഴിക അടുത്തു; മനുഷ്യപുത്രൻ
പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു; 46
എഴുന്നേല്പിൻ, നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ കാണിച്ചു
കൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും
അവനോടു കൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അയച്ച വലിയോരു
പുരുഷാരവും വാളും വടികളുമായി വന്നു. 48
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ; ഞാൻ
ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നേ ആകുന്നു;
അവനെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു അവൎക്കു ഒരു
അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു. 49 ഉടനെ അവൻ
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: റബ്ബീ, വന്ദനം എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 50 യേശു അവനോടു:
സ്നേഹിതാ, നീ വന്ന കാൎയ്യം എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അടുത്തു യേശുവിന്മേൽ
കൈ വെച്ചു അവനെ പിടിച്ചു. 51 അപ്പോൾ
യേശുവിനോടു കൂടെയുള്ളവരിൽ ഒരുവൻ
കൈനീട്ടി വാൾ ഊരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ കാതു അറുത്തു. 52 യേശു
അവനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക; വാൾ
എടുക്കുന്നവർ ഒക്കെയും വാളാൽ നശിച്ചുപോകും.
53 എന്റെ പിതാവിനോടു ഇപ്പോൾ തന്നേ
പന്ത്രണ്ടു ലെഗ്യോനിലും അധികം ദൂതന്മാരെ

എന്റെ അരികെ നിറുത്തേണ്ടതിന്നു എനിക്കു
അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? 54
എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കേണം എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും
എന്നു പറഞ്ഞു. 55 ആ നാഴികയിൽ യേശു
പുരുഷാരത്തോടു: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ
എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ
വാളും വടിയുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
ദിവസേന ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ
ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല. 56
എന്നാൽ ഇതു ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരുടെ
എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 57
യേശുവിനെ പിടിച്ചവരോ മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫായുടെ അടുക്കൽ ശാസ്ത്രിമാരും
മൂപ്പന്മാരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നേടത്തു അവനെ
കൊണ്ടുപോയി. 58 എന്നാൽ പത്രൊസ് ദൂരവെ
മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനയോളം
പിൻചെന്നു, അകത്തു കടന്നു അവസാനം
കാണ്മാൻ സേവകന്മാരോടുകൂടി ഇരുന്നു 59
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം
ഒക്കെയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു
അവന്റെ നേരെ കള്ളസ്സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു; 60
കള്ളസ്സാക്ഷികൾ പലരും വന്നിട്ടും പറ്റിയില്ല. 61
ഒടുവിൽ രണ്ടുപേർ വന്നു: ദൈവമന്ദിരം പൊളിച്ചു
മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു വീണ്ടും പണിവാൻ
എനിക്കു കഴിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞു
എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 62 മഹാപുരോഹിതൻ

എഴുന്നേറ്റു അവനോടു: നീ ഒരു ഉത്തരവും
പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 63
യേശുവോ മിണ്ടാതിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ
പിന്നെയും അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രനായ
ക്രിസ്തുതന്നേയോ? പറക എന്നു ഞാൻ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തെക്കൊണ്ടു നിന്നോടു ആണയിട്ടു
ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 64 യേശു
അവനോടു: ഞാൻ ആകുന്നു; ഇനി മനുഷ്യപുത്രൻ
സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളെ വാഹനമാക്കി വരുന്നതും
നിങ്ങൾ കാണും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 65 ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം
കീറി: ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി
സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം?
നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവദൂഷണം കേട്ടുവല്ലോ;
66 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു
അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 67 അപ്പോൾ അവർ
അവന്റെ മുഖത്തു തുപ്പി, അവനെ മുഷ്ടിചുരുട്ടി
കുത്തി, ചിലർ അവനെ കന്നത്തടിച്ചു: 68 ഹേ,
ക്രിസ്തുവേ, നിന്നെ തല്ലിയതു ആർ എന്നു
ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 69
എന്നാൽ പത്രൊസ് പുറത്തു നടുമുറ്റത്തു ഇരുന്നു.
അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു വേലക്കാരത്തി വന്നു:
നീയും ഗലീലക്കാരനായ യേശുവിനോടുകൂടെ
ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 70 അതിന്നു
അവൻ: നീ പറയുന്നതു എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല
എന്നു എല്ലാവരും കേൾക്കെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 71

പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
മറ്റൊരുത്തി അവനെ കണ്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു:
ഇവനും നസറായനായ യേശുവിനോടു
കൂടെയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു 72 ആ
മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ
രണ്ടാമതും ആണയോടെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 73
അല്പനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിടെ നിന്നവർ
അടുത്തുവന്നു പത്രൊസിനോടു: നീയും
അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; നിന്റെ
ഉച്ചാരണവും നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 74 അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ
ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാനും
ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ കോഴി കൂകി. 75
എന്നാറെ: കോഴി കൂകുമ്മുമ്പേ നീ മൂന്നു വട്ടം
എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു പറഞ്ഞ
വാക്കു പത്രൊസ് ഓർത്തു പുറത്തു പോയി
അതിദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞു.

27 പുലർച്ചെക്കു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം യേശുവിനെ
കൊല്ലുവാൻ കൂടിവിചാരിച്ചു, 2 അവനെ
ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ
പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. 3 അവനെ ശിക്ഷെക്കു
വിധിച്ചു എന്നു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത
യൂദാ കണ്ടു അനുതപിച്ചു, ആ മുപ്പതു
വെള്ളിക്കാശ് മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടക്കി
കൊണ്ടുവന്നു: 4 ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ
കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ പാപം ചെയ്തു എന്നു
പറഞ്ഞു. അതു ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നേ

നോക്കിക്കൊൾക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5
അവൻ ആ വെള്ളിക്കാശ് മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു,
ചെന്നു കെട്ടിഞാന്നു ചത്തുകളഞ്ഞു. 6
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആ വെള്ളിക്കാശ് എടുത്തു:
ഇതു രക്തവിലയാകയാൽ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ
ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി
ആലോചിച്ചു, 7 പരദേശികളെ കുഴിച്ചിടുവാൻ
അതുകൊണ്ടു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. 8
ആകയാൽ ആ നിലത്തിന്നു ഇന്നുവരെ രക്തനിലം
എന്നു പേർ പറയുന്നു. 9 “യിസ്രായേൽമക്കൾ
വിലമതിച്ചവന്റെ വിലയായ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു
അവർ എടുത്തു, 10 കർത്താവു എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കുശവന്റെ നിലത്തിന്നു
വേണ്ടി കൊടുത്തു” എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു അന്നു
നിവൃത്തിവന്നു. 11 എന്നാൽ യേശു നാടുവാഴിയുടെ
മുമ്പാകെ നിന്നു; നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ
എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു; ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു 12
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും കുറ്റം
ചുമത്തുകയിൽ അവൻ ഒന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.
13 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: ഇവർ നിന്റെ
നേരെ എന്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നു
കേൾക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 14 അവൻ
ഒരു വാക്കിന്നും ഉത്തരം പറയായ്കയാൽ
നാടുവാഴി അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 15 എന്നാൽ
ഉത്സവസമയത്തു പുരുഷാരം ഇച്ഛിക്കുന്ന ഒരു
തടവുകാരനെ നാടുവാഴി വിട്ടയക്കപതിവായിരുന്നു.
16 അന്നു ബറബ്ബാസ് എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ടോരു

തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 17 അവർ
കൂടിവന്നപ്പോൾ പീലാത്തൊസ് അവരോടു:
ബറബ്ബാസിനെയോ, ക്രിസ്തു എന്നു പറയുന്ന
യേശുവിനെയോ, ആരെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം
എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അവർ അസൂയകൊണ്ടാകുന്നു
അവനെ ഏല്പിച്ചതു എന്നു അവൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. 19
അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
അവന്റെ ഭാൎയ്യ ആളയച്ചു: ആ നീതിമാന്റെ
കാൎയ്യത്തിൽ ഇടപെടരുതു; അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ
ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ കഷ്ടം സഹിച്ചു എന്നു
പറയിച്ചു. 20 എന്നാൽ ബറബ്ബാസിനെ ചോദിപ്പാനും
യേശുവിനെ നശിപ്പിപ്പാനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും പുരുഷാരത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. 21
നാടുവാഴി അവരോടു: ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ
വിട്ടുതരേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു ബറബ്ബാസിനെ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 22 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: എന്നാൽ
ക്രിസ്തു എന്ന യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അവനെ ക്രൂശിക്കേണം
എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ചെയ്ത
ദോഷം എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. അവനെ
ക്രൂശിക്കേണം എന്നു അവർ ഏറ്റവും നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 24 ആരവാരം അധികമാകുന്നതല്ലാതെ
ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പീലാത്തൊസ്
കണ്ടിട്ടു വെള്ളം എടുത്തു പുരുഷാരം കാൺകെ
കൈ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ
എനിക്കു കുറ്റം ഇല്ല; നിങ്ങൾ തന്നേ
നോക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവന്റെ
രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെ

മേലും വരട്ടെ എന്നു ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ
അവക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവിനെ ചമ്മട്ടി
കൊണ്ടടിപ്പിച്ചു ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഏല്പിച്ചു. 27
അനന്തരം നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ
യേശുവിനെ ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി
പട്ടാളത്തെ എല്ലാം അവന്റെ നേരെ വരുത്തി, 28
അവന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന മേലങ്കി
ധരിപ്പിച്ചു, 29 മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു
അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു, വലങ്കയ്യിൽ ഒരു കോലും
കൊടുത്തു അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു
പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 30 പിന്നെ അവന്റെമേൽ
തുപ്പി, കോൽ എടുത്തു അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു.
31 അവനെ പരിഹസിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ മേലങ്കി നീക്കി
അവന്റെ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിപ്പാൻ
കൊണ്ടുപോയി. 32 അവർ പോകുമ്പോൾ ശീമോൻ
എന്നു പേരുള്ള കുറേനക്കാരനെ കണ്ടു,
അവന്റെ ക്രൂശ് ചുമപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 33
തലയോടിടം എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊല്ഗോഥാ എന്ന
സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവന്നു കൈപ്പു
കലക്കിയ വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; 34
അതു രുചിനോക്കിയാറെ അവന്നു കുടിപ്പാൻ
മനസ്സായില്ല. 35 അവനെ ക്രൂശിൽ തറെച്ചശേഷം
അവർ ചീട്ടിട്ടു അവന്റെ വസ്ത്രം പകുത്തെടുത്തു,
36 അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു അവനെ കാത്തു. 37
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യേശു എന്നു അവന്റെ
കുറ്റസംഗതി എഴുതി അവന്റെ തലെക്കുമീതെ
വെച്ചു. 38 വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു

കള്ളന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ ക്രൂശിച്ചു. 39
കടന്നുപോകുന്നുവർ തല കലുക്കി അവനെ
ദുഷിച്ചു: 40 മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നുനാൾകൊണ്ടു
പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നേ രക്ഷിക്ക;
ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവാ
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അങ്ങനെ തന്നേ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും
പരിഹസിച്ചു: 42 ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു,
തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു ആകുന്നു എങ്കിൽ
ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ; എന്നാൽ
ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. 43 അവൻ
ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവന്നു ഇവനിൽ
പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ
ദൈവപുത്രൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങനെ തന്നേ അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിച്ചിരുന്ന കള്ളന്മാരും അവനെ നിന്ദിച്ചു. 45
ആറാംമണി നേരംമുതൽ ഒമ്പതാംമണി നേരംവരെ
ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി. 46 ഏകദേശം
ഒമ്പതാംമണി നേരത്തു യേശു: ഏലീ, ഏലീ, ലമ്മാ
ശബക്താനി എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു; എന്റെ
ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു
എന്തു എന്നർത്ഥം. 47 അവിടെ നിന്നിരുന്നവരിൽ
ചിലർ അതു കേട്ടിട്ടു; അവൻ ഏലീയാവെ
വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ഉടനെ അവരിൽ
ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോഞ്ച് എടുത്തു പുളിച്ച
വീഞ്ഞു നിറെച്ചു ഓടത്തണ്ടിന്മേൽ ആക്കി
അവന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 49 ശേഷമുള്ളവർ:
നില്ക്ക; ഏലീയാവു അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ

വരുമോ എന്നു നോക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
50 യേശു പിന്നെയും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു
പ്രാണനെ വിട്ടു. 51 അപ്പോൾ മന്ദിരത്തിലെ
തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളവും രണ്ടായി
ചീന്തിപ്പോയി; 52 ഭൂമി കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളന്നു,
കല്ലറകൾ തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാരുടെ
ശരീരങ്ങൾ പലതും ഉയിൎത്തെഴുന്നേറ്റു 53 അവന്റെ
പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെശേഷം കല്ലറകളെ
വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ചെന്നു പലക്കും
പ്രത്യക്ഷമായി. 54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ
യേശുവിനെ കാത്തുനിന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി
സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: അവൻ ദൈവപുത്രൻ
ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടു. 55 ഗലീലയിൽ നിന്നു യേശുവിനെ
ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു അനുഗമിച്ചുവന്ന പല
സ്ത്രീകളും ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
56 അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും
യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ
മറിയയും സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 57 സന്ധ്യയായപ്പോൾ
അരിമത്ഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ
താനും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു,
58 പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു; പീലത്തൊസ് അതു
ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 59 യോസേഫ് ശരീരം
എടുത്തു നിൎമ്മലശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു, 60 താൻ
പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ
വെച്ചു കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു വലിയ
കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോയി. 61 കല്ലറെക്കു

എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റെ
മറിയയും ഇരുന്നിരുന്നു. 62 ഒരുക്കനാളിന്റെ
പിറ്റെ ദിവസം മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നുകൂടി: 63 യജമാനനേ, ആ ചതിയൻ
ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ: മൂന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു
ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു
പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു ഓർമ്മ വന്നു. 64
അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു
അവനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു, അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ജനത്തോടു
പറകയും ഒടുവിലത്തെ ചതിവു മുമ്പിലത്തേതിലും
വിഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
മൂന്നാം നാൾവരെ കല്ലറ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 65 പീലാത്തൊസ് അവരോടു:
കാവൽക്കൂട്ടത്തെ തരാം; പോയി നിങ്ങളാൽ
ആകുന്നെടത്തോളം ഉറപ്പുവരുത്തുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 66 അവർ ചെന്നു കല്ലിന്നു മുദ്രവെച്ചു
കാവൽക്കൂട്ടത്തെ നിറുത്തി കല്ലറ ഉറപ്പാക്കി.

28 ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം
ദിവസം വെളുക്കുമ്പോൾ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും
മറ്റെ മറിയയും കല്ലറ കാണ്മാൻ ചെന്നു. 2 പെട്ടെന്നു
വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു, കല്ലു ഉരുട്ടിനീക്കി
അതിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. 3 അവന്റെ രൂപം
മിന്നലിന്നു ഒത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പു ഹിമംപോലെ
വെളുത്തതും ആയിരുന്നു. 4 കാവൽക്കാർ അവനെ
കണ്ടു പേടിച്ചു വിറെച്ചു മരിച്ചവരെപ്പോലെ ആയി. 5
ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട

യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല;
താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു;
അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നുകാണ്മിൻ 7 അവൻ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നു വേഗം ചെന്നു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറവിൻ; അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്കു
പോകുന്നു; അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ കാണും;
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അങ്ങനെ അവർ വേഗത്തിൽ
ഭയത്തോടും മഹാസന്തോഷത്തോടും കൂടി കല്ലറ
വിട്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു അറിയിപ്പാൻ
ഓടിപ്പോയി. എന്നാൽ യേശു അവരെ എതിരേറ്റു: 9
നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ കാൽ പിടിച്ചു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു. 10 യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ട;
നിങ്ങൾ പോയി എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
ഗലീലെക്കു പോകുവാൻ പറവിൻ; അവിടെ അവർ
എന്നെ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവർ
പോകുമ്പോൾ കാവല്ക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ
നഗരത്തിൽ ചെന്നു സംഭവിച്ചതു എല്ലാം
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു അറിയിച്ചു. 12 അവർ
ഒന്നിച്ചുകൂടി മൂപ്പന്മാരുമായി ആലോചനകഴിച്ചിട്ടു
പടയാളികൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണം
കൊടുത്തു; 13 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ
വന്നു ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ
കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. 14 വസ്തുത
നാടുവാഴിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ എത്തി
എങ്കിലോ ഞങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ

നിർഭയരാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ
പണം വാങ്ങി ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ
കഥ ഇന്നുവരെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
പരക്കെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു. 16 എന്നാൽ
പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യേശു
അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്ന മലെക്കു പോയി. 17
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ നമസ്കരിച്ചു;
ചിലരോ സംശയിച്ചു. 18 യേശു അടുത്തുചെന്നു:
സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും
എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചും 20 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു
ഒക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു സകലജാതികളെയും
ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ; ഞാനോ
ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. (aiōn
g165)

മർക്കൊസ്

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം: 2 “ഞാൻ നിനക്കു
മുമ്പായി എന്റെ ദൂതനെ അയക്കുന്നു; അവൻ
നിന്റെ വഴി ഒരുക്കും. 3 കർത്താവിന്റെ വഴി
ഒരുക്കുവിൻ അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ
എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ
വാക്കു” എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 4
യോഹന്നാൻ വന്നു മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചും പാപമോചനത്തിന്നായുള്ള
മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. 5
അവന്റെ അടുക്കൽ യെഹൂദ്യദേശം ഒക്കെയും
യെരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും വന്നു പാപങ്ങളെ
ഏറ്റുപറഞ്ഞു യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ അവനാൽ
സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 6 യോഹന്നാനോ ഒട്ടക
രോമംകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ തോൽ വാറും
ധരിച്ചും വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ഉപജീവിച്ചും
പോന്നു. 7 എന്നിലും ബലമേറിയവൻ എന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു
കുനിഞ്ഞഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. 8 ഞാൻ
നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു;
അവനോ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കും എന്നു അവൻ പ്രസംഗിച്ചു പറഞ്ഞു. 9
ആ കാലത്തു യേശു ഗലീലയിലെ നസറെത്തിൽ
നിന്നു വന്നു യോഹന്നാനാൽ യോർദ്ദാനിൽ സ്നാനം
കഴിഞ്ഞു. 10 വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറിയ ഉടനെ
ആകാശം പിളരുന്നതും ആത്മാവു പ്രാവുപോലെ
തന്റെ മേൽ വരുന്നതും കണ്ടു: 11 നീ എന്റെ

പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 12
അനന്തരം ആത്മാവു അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു
പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 13 അവിടെ അവൻ
സാത്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു നാല്പതു
ദിവസം മരുഭൂമിയിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു; ദൂതന്മാർ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു
പോന്നു. 14 എന്നാൽ യോഹന്നാൻ തടവിൽ
ആയശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ ചെന്നു
ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു: 15
കാലം തികഞ്ഞു ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു;
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവൻ ഗലീലക്കടല്പുറത്തു
നടക്കുമ്പോൾ ശീമോനും അവന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസും കടലിൽ വല വീശുന്നതു കണ്ടു;
അവർ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. 17 യേശു
അവരോടു: എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ
മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 18
ഉടനെ അവർ വല വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 19
അവിടെ നിന്നു അല്പം മുന്നോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ
സെബെദിയുടെ മകനായ യാക്കോബും അവന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനും പടകിൽ ഇരുന്നു
വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു. 20 ഉടനെ അവരെയും
വിളിച്ചു; അവർ അപ്പനായ സെബെദിയെ
കൂലിക്കാരോടുകൂടെ പടകിൽ വിട്ടു അവനെ
അനുഗമിച്ചു. 21 അവർ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു
പോയി; ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു
ഉപദേശിച്ചു. 22 അവന്റെ ഉപദേശത്തിങ്കൽ അവർ
വിസ്മയിച്ചു; അവൻ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെയല്ല,

അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവരെ
ഉപദേശിച്ചതു. 23 അവരുടെ പള്ളിയിൽ
അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ നിലവിളിച്ചു: 24 നസറായനായ യേശുവേ,
ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ഞങ്ങളെ
നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നുവോ? നീ ആർ എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അതിനെ ശാസിച്ചു:
മിണ്ടരുതു; അവനെ വിട്ടുപോ എന്നു പറഞ്ഞു. 26
അപ്പോൾ അശുദ്ധാത്മാവു അവനെ ഇഴെച്ചു,
ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു അവനെ വിട്ടു പോയി. 27
എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഇതെന്തു? ഒരു
പുതിയ ഉപദേശം; അവൻ അധികാരത്തോടെ
അശുദ്ധാത്മാക്കളോടും കല്പിക്കുന്നു; അവ
അവനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു തമ്മിൽ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 28
അവന്റെ ശ്രുതി വേഗത്തിൽ ഗലീലനാടു എങ്ങും
പരന്നു. 29 അനന്തരം അവർ പള്ളിയിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങി യാക്കോബും യോഹന്നാനുമായി
ശിമോന്റെയും അന്ത്രെയാസിന്റെയും വീട്ടിൽ വന്നു.
30 അവിടെ ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ പനിപിടിച്ചു
കിടന്നിരുന്നു; അവർ അവളെക്കുറിച്ചു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അടുത്തു ചെന്നു അവളെ
കൈക്കുപിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു; പനി അവളെ
വിട്ടുമാറി, അവൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 32
വൈകുന്നേരം സൂര്യ്യൻ അസ്തമിച്ചശേഷം അവർ
സകലവിധദീനക്കാരെയും ഭൂതഗ്രസ്തരെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33 പട്ടണം
ഒക്കെയും വാതിൽക്കൽ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. 34

നാനാവ്യാധികളാൽ വലഞ്ഞിരുന്ന അനേകരെ
അവൻ സൌഖ്യമാക്കി, അനേകം ഭൂതങ്ങളെയും
പുറത്താക്കി; ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അറികകൊണ്ടു
സംസാരിപ്പാൻ അവയെ സമ്മതിച്ചില്ല. 35
അതികാലത്തു ഇരുട്ടോടെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു
പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിജ്ജനസ്ഥലത്തു ചെന്നു
പ്രാത്ഥിച്ചു. 36 ശിമോനും കൂടെയുള്ളവരും അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു, 37 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ:
എല്ലാവരും നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ അടുത്ത
ഊരുകളിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു നാം
അവിടേക്കു പോക; ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ ഞാൻ
പുറപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 39
അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും അവരുടെ
പള്ളികളിൽ ചെന്നു പ്രസംഗിക്കയും ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. 40 ഒരു കുഷ്ഠരോഗി
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 41 യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു കൈ
നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: 42 മനസ്സുണ്ടു, ശുദ്ധമാക
എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ കുഷ്ഠം വിട്ടുമാറി അവന്നു
ശുദ്ധിവന്നു. 43 യേശു അവനെ അമച്ച്യായി
ശാസിച്ചു: 44 നോക്കു, ആരോടും ഒന്നും പറയരുതു;
എന്നാൽ ചെന്നു പുരോഹിതന്നു നിന്നെത്തന്നേ
കാണിച്ചു, നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു വേണ്ടി
മോശെ കല്പിച്ചതു അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
അപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു. 45
അവനോ പുറപ്പെട്ടു വളരെ ഘോഷിപ്പാനും
വസ്തുത പ്രസംഗിപ്പാനും തുടങ്ങി; അതിനാൽ

യേശുവിന്നു പരസ്യമായി പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ
കഴിയായ്കകൊണ്ടു അവൻ പുറത്തു
നിർജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പാർത്തു; എല്ലാടത്തു നിന്നും
ആളുകൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി.

2 ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പിന്നെയും
കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു; അവൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നു
ശ്രുതിയായി. 2 ഉടനെ വാതിൽക്കൽപോലും
ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം പലരും വന്നു കൂടി, അവൻ
അവരോടു തിരുവചനം പ്രസ്താവിച്ചു. 3 അപ്പോൾ
നാലാൾ ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ ചുമന്നു അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4 പുരുഷാരം നിമിത്തം
അവനോടു സമീപിച്ചു കൂടായ്കയാൽ അവൻ
ഇരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു,
പക്ഷവാതക്കാരനെ കിടക്കയോടെ ഇറക്കി
വെച്ചു. 5 യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു
പക്ഷവാതക്കാരനോടു: മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നു: ഇവൻ
ഇങ്ങനെ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതു എന്തു? 7
ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ
കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ അവർ ഉള്ളിൽ
ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ഉടനെ മനസ്സിൽ ഗ്രഹിച്ചു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ഇങ്ങനെ
ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 9 പക്ഷവാതക്കാരനോടു
നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക
എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു
ചോദിച്ചു. 10 എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ

മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു — അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരനോടു: 11 എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക
എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഉടനെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു എല്ലാവരും
കാൺകെ പുറപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും
വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
13 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെ ചെന്നു;
പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. 14 പിന്നെ
അവൻ കടന്നു പോകുമ്പോൾ അല്ഫായിയുടെ
മകനായ ലേവി ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 15
അവൻ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പല
ചുങ്കക്കാരും പാപികളും യേശുവിനോടും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടി പന്തിയിൽ ഇരുന്നു; അവനെ
അനുഗമിച്ചുവന്നവർ അനേകർ ആയിരുന്നു.
16 അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും
കൂടെ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു
പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രിമാർ കണ്ടിട്ടു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും
പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകുടിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 17 യേശു അതു കേട്ടു
അവരോടു: ദീനക്കാൎക്കല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവൎക്കു
വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ
നീതിമാന്മാരെ അല്ല, പാപികളെ അത്രേ വിളിപ്പാൻ

വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 യോഹന്നാന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും പരീശന്മാരും ഉപവസിക്ക
പതിവായിരുന്നു; അവർ വന്നു അവനോടു:
യോഹന്നാന്റെയും പരീശന്മാരുടെയും
ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
മണവാളൻ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാർക്കു
ഉപവസിപ്പാൻ കഴിയുമോ? മണവാളൻ കൂടെ
ഇരിക്കുംകാലത്തോളം അവർക്കു ഉപവസിപ്പാൻ
കഴികയില്ല. 20 എന്നാൽ മണവാളൻ അവരെ
വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന കാലം വരും; അന്നു, ആ
കാലത്തു അവർ ഉപവസിക്കും. 21 പഴയ
വസ്ത്രത്തിൽ കോടിത്തുണിക്കണ്ടം ആരും ചേർത്തു
തുന്നുമാറില്ല; തുന്നിയാൽ ചേർത്ത പുതുക്കണ്ടം
പഴയതിൽ നിന്നു വലിഞ്ഞിട്ടു ചീന്തൽ ഏറ്റവും
വല്ലാതെ ആകും. 22 ആരും പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ
തുരുത്തിയിൽ പകർന്നു വെക്കുമാറില്ല; വെച്ചാൽ
പുതുവീഞ്ഞു തുരുത്തിയെ പൊളിക്കും; വീഞ്ഞു
ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തി നശിച്ചുപോകും;
പുതിയ വീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തിയിലത്രേ
പകർന്നു വെക്കേണ്ടതു. 23 അവൻ ശബ്ബത്തിൽ
വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വഴിനടക്കയിൽ കതിർ
പറിച്ചുതുടങ്ങി. 24 പരീശന്മാർ അവനോടു:
നോക്കു, ഇവർ ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ
അവരോടു: ദാവീദ്, തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും
മുട്ടുണ്ടായി വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? 26

അവൻ അബ്യാഥാർമഹാപുരോഹിതന്റെ
കാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു,
പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ ആർക്കും തിന്മാൻ
വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം തിന്നു
കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുത്തു എന്നു
നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 27 പിന്നെ അവൻ അവരോടു:
മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്നിമിത്തമല്ല; ശബ്ബത്ത്
മനുഷ്യൻനിമിത്തമത്രേ ഉണ്ടായതു; 28 അങ്ങനെ
മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവു ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.

3 അവൻ പിന്നെയും പള്ളിയിൽ ചെന്നു: അവിടെ
വരണ്ട കയ്യുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു
ശബ്ബത്തിൽ അവനെ സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 3 വരണ്ടകയ്യുള്ള
മനുഷ്യനോടു അവൻ: നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 പിന്നെ അവരോടു: ശബ്ബത്തിൽ
നന്മ ചെയ്കയോ, തിന്മചെയ്കയോ, ജീവനെ
രക്ഷിക്കയോ, കൊല്ലുകയോ, ഏതു വിഹിതം
എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 5
അവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവൻ
ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും
നോക്കി, ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക
എന്നു പറഞ്ഞു: അവൻ നീട്ടി, അവന്റെ കൈ
സൌഖ്യമായി. 6 ഉടനെ പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ടു,
അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഹെരോദ്യരുമായി
ആലോചന കഴിച്ചു. 7 യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി
കടല്ക്കരെക്കു വാങ്ങിപ്പോയി; ഗലീലയിൽനിന്നു

വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു; 8
യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നും യെരൂശലേമിൽനിന്നും
എദോമിൽ നിന്നും യോർദ്ദാന്നക്കരെനിന്നും
സോരിന്റെയും സിദോന്റെയും ചുറ്റുപാട്ടിൽനിന്നും
വലിയോരു കൂട്ടം അവൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും
കേട്ടിട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 9 പുരുഷാരം
തന്നെ ഞെരുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
നിമിത്തം ഒരു ചെറു പടകു തനിക്കു ഒരുക്കി
നിറുത്തുവാൻ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 10
അവൻ അനേകരെ സൌഖ്യമാക്കുകയാൽ
ബാധകൾ ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവനെ
തൊടേണ്ടതിന്നു തിക്കിത്തിരക്കി വന്നു. 11
അശുദ്ധാത്മാക്കളും അവനെ കാണുമ്പോൾ
ഒക്കെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു: നീ
ദൈവപുത്രൻ എന്നു നിലവിളിച്ചു പറയും. 12 തന്നെ
പ്രസിദ്ധമാക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അവരെ
വളരെ ശാസിച്ചുപോന്നു. 13 പിന്നെ അവൻ
മലയിൽ കയറി തനിക്കു ബോധിച്ചവരെ
അടുക്കൽ വിളിച്ചു; അവർ അവന്റെ അരികെ
വന്നു. 14 അവൻ തന്നോടുകൂടെ ഇരിപ്പാനും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു അയപ്പാനും 15 ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും
പന്തിരുവരെ നിയമിച്ചു; 16 ശിമോന്നു പത്രൊസ്
എന്നു പേരിട്ടു; 17 സെബെദിയുടെ മകനായ
യാക്കോബു, യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാൻ: ഇവക്കു ഇടിമക്കൾ എന്നർത്ഥമുള്ള
ബൊവനേൎഗ്ഗെസ് എന്നു പേരിട്ടു — 18
അന്ത്രെയാസ്, ഫിലിപ്പൊസ്, ബൎത്തൊലോമായി,
മത്തായി, തോമാസ്, അല്ഫായിയുടെ മകനായ

യാക്കോബ്, തദ്ദായി, കനാന്യനായ ശിമോൻ, 19
തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഈസ്കാര്യോത്ത്
യൂദാ എന്നിവരെ തന്നേ. 20 അവൻ വീട്ടിൽ
വന്നു; അവൎക്കു ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻപോലും
വഹിയാതവണ്ണം പുരുഷാരം പിന്നെയും തിങ്ങി കൂടി
വന്നു. 21 അവന്റെ ചാൎച്ചക്കാർ അതു കേട്ടു, അവന്നു
ബുദ്ധിഭ്രമം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
പിടിപ്പാൻ വന്നു. 22 യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന
ശാസ്ത്രിമാരും: അവന്നു ബെയെത്സെബൂൽ ഉണ്ടു,
ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെകൊണ്ടു അവൻ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ
അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു ഉപമകളാൽ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: സാത്താന്നു സാത്താനെ എങ്ങനെ
പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയും? 24 ഒരു രാജ്യം
തന്നിൽതന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിനു
നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 25 ഒരു വീടു തന്നിൽ തന്നേ
ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ വീട്ടിന്നു നിലനില്പാൻ
കഴികയില്ല. 26 സാത്താൻ തന്നോടുതന്നേ
എതിൎത്തു ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ അവന്നു നിലനില്പാൻ
കഴിവില്ല; അവന്റെ അവസാനം വന്നു. 27
ബലവാനെ പിടിച്ചുകെട്ടീട്ടല്ലാതെ അവന്റെ വീട്ടിൽ
കടന്നു അവന്റെ കോപ്പു കവൎന്നുകളവാൻ ആൎക്കും
കഴികയില്ല; പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവന്റെ
വീടു കവൎച്ച ചെയ്യാം. 28 മനുഷ്യരോടു സകല
പാപങ്ങളും അവർ ദുഷിച്ചു പറയുന്ന സകല
ദൂഷണങ്ങളും ക്ഷമിക്കും; 29 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
നേരെ ദൂഷണം പറയുന്നവനോ ഒരുനാളും ക്ഷമ
കിട്ടാതെ നിത്യശിക്ഷെക്കു യോഗ്യനാകും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (aiōn g165,

aiōnios g166) 30 അവന്നു ഒരു അശുദ്ധാത്മാവു ഉണ്ടു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. 31 അനന്തരം
അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും വന്നു
പുറത്തു നിന്നു അവനെ വിളപ്പാൻ ആളയച്ചു. 32
പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്നിരുന്നു; അവർ
അവനോടു: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
പുറത്തു നിന്നു നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവൻ അവരോടു: 33 എന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും ആർ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ചുറ്റിലും
ഇരിക്കുന്നവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു: 34 എന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ഇതാ. 35 ദൈവത്തിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ എന്റെ സഹോദരനും
സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

4 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെവെച്ചു
ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏറ്റവും
വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
കൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി കടലിൽ
ഇരുന്നു; പുരുഷാരം ഒക്കെയും കടലരികെ കരയിൽ
ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ഉപമകളാൽ അവരെ
പലതും ഉപദേശിച്ചു, ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: 3 കേൾപ്പിൻ; വിതെക്കുന്നവൻ
വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 4 വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു
വഴിയരികെ വീണു; പറവകൾ വന്നു അതു
തിന്നുകളഞ്ഞു. 5 മറ്റു ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ
മണ്ണില്ലാത്തേടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു താഴ്ച
ഇല്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുളെച്ചുവന്നു. 6
സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടു തട്ടി, വേരില്ലായ്കകൊണ്ടു
ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു മുള്ളിന്നിടയിൽ

വീണു; മുള്ളു മുളെച്ചു വളൎന്നു അതിനെ
ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു; അതു വിളഞ്ഞതുമില്ല. 8
മറ്റു ചിലതു നല്ലമണ്ണിൽ വീണിട്ടു മുളെച്ചു
വളൎന്നു ഫലം കൊടുത്തു; മുപ്പതും അറുപതും
നൂറും മേനി വിളഞ്ഞു. 9 കേൾപ്പാൻ ചെവി
ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.
10 അനന്തരം അവൻ തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ പന്തിരുവരുമായി ആ
ഉപമകളെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. 11 അവരോടു അവൻ
പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മൎമ്മം നിങ്ങൾക്കു
നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പുറത്തുള്ളവൎക്കോ
സകലവും ഉപമകളാൽ ലഭിക്കുന്നു. 12 അവർ
മനംതിരിയാതെയും അവരോടു ക്ഷമിക്കാതെയും
ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ കണ്ടിട്ടും
അറിയാതിരിപ്പാനും കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും
സംഗതിവരും. 13 പിന്നെ അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ഈ ഉപമ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെ
മറ്റെ ഉപമകൾ ഒക്കെയും എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും? 14
വിതെക്കുന്നവൻ വചനം വിതെക്കുന്നു. 15 വചനം
വിതച്ചിട്ടു വഴിയരികെ വീണതു, കേട്ട ഉടനെ
സാത്താൻ വന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ വിതെക്കപ്പെട്ട
വചനം എടുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു. 16 അങ്ങനെ
തന്നേ പാറസ്ഥലത്തു വിതെച്ചതു വചനം കേട്ട
ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ; 17
എങ്കിലും അവർ ഉള്ളിൽ വേരില്ലാതെ ക്ഷണികന്മാർ
ആകുന്നു; വചനം നിമിത്തം ഉപദ്രവമോ പീഡയോ
ഉണ്ടായാൽ ക്ഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു. 18
മുള്ളിന്നിടയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ വചനം
കേട്ടിട്ടു 19 ഇഹലോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും

ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും മറ്റുവിഷയ മോഹങ്ങളും
അകത്തു കടന്നു, വചനത്തെ ഞെരുക്കി
നഷ്ഫലമാക്കി തീക്കുന്നതാകുന്നു. (aiōn g165) 20
നല്ലമണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ വചനം കേൾക്കയും
അംഗീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ തന്നേ; അവർ
മുപ്പതും അറുപതും നൂറും മേനി വിളയുന്നു. 21
പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: വിളക്കു
കത്തിച്ചു പറയിൻ കീഴിലോ കട്ടില്ക്കീഴിലോ
വെക്കുമാറുണ്ടോ? വിളക്കുതണ്ടിന്മേലല്ലയോ
വെക്കുന്നതു? 22 വെളിപ്പെടുവാനുള്ളതല്ലാതെ
ഗൂഢമായതു ഒന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചത്തു
വരുവാനുള്ളതല്ലാതെ മറവായതു ഒന്നും ഇല്ല. 23
കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. 24 നിങ്ങൾ
കേൾക്കുന്നതു എന്തു എന്നു സൂക്ഷിച്ചു
കൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും; അധികമായും കിട്ടും.
25 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവനോടോ
ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തുകളയും എന്നും അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു:
ദൈവരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിത്തു
എറിഞ്ഞശേഷം 27 രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും
എഴുന്നേറ്റും ഇരിക്കെ അവൻ അറിയാതെ വിത്തു
മുളെച്ചു വളരുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. 28 ഭൂമി
സ്വയമായി മുമ്പെ ഞാറും പിന്നെ കതിരും പിന്നെ
കതിരിൽ നിറഞ്ഞ മണിയും ഇങ്ങനെ വിളയുന്നു.
29 ധാന്യം വിളയുമ്പോൾ കൊയ്ത്തായതുകൊണ്ടു
അവൻ ഉടനെ അരിവാൾ വെക്കുന്നു. 30 പിന്നെ
അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യത്തെ എങ്ങനെ
ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏതു ഉപമയാൽ അതിനെ

വണ്ണിക്കേണ്ടു? 31 അതു കടുകുമണിയോടു
സദൃശം; അതിനെ മണ്ണിൽ വിതെക്കുമ്പോൾ
ഭൂമിയിലെ എല്ലാവിത്തിലും ചെറിയതു. 32 എങ്കിലും
വിതെച്ചശേഷം വളൎന്നു, സകലസസ്യങ്ങളിലും
വലുതായിത്തീൎന്നു, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ
അതിന്റെ നിഴലിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
വലുതായ കൊമ്പുകളെ വിടുന്നു. 33 അവൻ
ഇങ്ങനെ പല ഉപമകളാൽ അവൎക്കു
കേൾപ്പാൻ കഴിയുംപോലെ അവരോടു വചനം
പറഞ്ഞുപോന്നു. 34 ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു
ഒന്നും പറഞ്ഞതുമില്ല; തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു സകലവും വ്യാഖ്യാനിക്കും. 35
അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോൾ: നാം അക്കരെക്കു
പോക എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.
36 അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, താൻ
പടകിൽഇരുന്നപാടെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി;
മറ്റു ചെറുപടകുകളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; 37
അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാറ്റു ഉണ്ടായി:
പടകിൽ തിര തള്ളിക്കയറുകകൊണ്ടു അതു
മുങ്ങുമാറായി. 38 അവൻ അമരത്തു തലയണ
വെച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവർ അവനെ
ഉണൎത്തി: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ
നിനക്കു വിചാരം ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
39 അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ ശാസിച്ചു,
കടലിനോടു: അനങ്ങാതിരിക്ക, അടങ്ങുക എന്നു
പറഞ്ഞു; കാറ്റു അമൎന്നു, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടായി.
40 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ
ഭീരുക്കൾ ആകുവാൻ എന്തു? നിങ്ങൾക്കു
ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41

അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു: കാറ്റും കടലും കൂടെ
ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ; ഇവൻ ആർ
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

5 അവർ കടലിന്റെ അക്കരെ ഗദരദേശത്തു
എത്തി. 2 പടകിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ
അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽ
നിന്നു വന്നു അവനെ എതിരേറ്റു. 3 അവന്റെ പാപ്പു
കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു; ആർക്കും അവനെ
ചങ്ങലകൊണ്ടുപോലും ബന്ധിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. 4
പലപ്പോഴും അവനെ വിലങ്ങും ചങ്ങലയുംകൊണ്ടു
ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചും
വിലങ്ങു ഉരുമ്മി ഒടിച്ചും കളഞ്ഞു; ആർക്കും
അവനെ അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 5 അവൻ രാവും
പകലും കല്ലറകളിലും മലകളിലും ഇടവിടാതെ
നിലവിളിച്ചും തന്നെത്താൽ കല്ലുകൊണ്ടു ചതെച്ചും
പോന്നു. 6 അവൻ യേശുവിനെ ദൂരത്തുനിന്നു
കണ്ടിട്ടു ഓടിച്ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു.
7 അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ,
മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ദൈവത്താണ, എന്നെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അശുദ്ധാത്മാവേ, ഈ മനുഷ്യനെ വിട്ടു
പുറപ്പെട്ടുപോക എന്നു യേശു കല്പിച്ചിരുന്നു. 9
നിന്റെ പേരെന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു:
എന്റെ പേർ ലെഗ്യോൻ; ഞങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 10 നാട്ടിൽ നിന്നു
തങ്ങളെ അയച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ ഏറിയോന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 11 അവിടെ മലയരികെ ഒരു വലിയ
പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 ആ

പന്നികളിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ
അയക്കേണം എന്നു അവർ അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 13 അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു;
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെട്ടു പന്നികളിൽ കടന്നിട്ടു
കൂട്ടം കടുന്തൂക്കത്തൂടെ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു
വീപ്പുമുട്ടി ചത്തു. അവ ഏകദേശം രണ്ടായിരം
ആയിരുന്നു. 14 പന്നികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ
ഓടിച്ചെന്നു പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു;
സംഭവിച്ചതു കാണ്മാൻ പലരും പുറപ്പെട്ടു 15
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ലെഗ്യോൻ
ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതഗ്രസ്തൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും
സുബോധം പൂണ്ടും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു.
16 കണ്ടവർ ഭൂതഗ്രസ്തന്നു സംഭവിച്ചതും
പന്നികളുടെ കാൎയ്യവും അവരോടു അറിയിച്ചു. 17
അപ്പോൾ അവർ അവനോടു തങ്ങളുടെ അതിർ
വിട്ടുപോകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവൻ
പടകു ഏറുമ്പോൾ ഭൂതഗ്രസ്തനായിരുന്നവൻ
താനും കൂടെ പോരട്ടെ എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 19 യേശു അവനെ അനുവദിക്കാതെ:
നിന്റെ വീട്ടിൽ നിനക്കുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു, കൎത്താവു നിനക്കു ചെയ്തതു ഒക്കെയും
നിന്നോടു കരുണകാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക്ക
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ പോയി
യേശു തനിക്കു ചെയ്തതൊക്കെയും
ദെക്കപ്പൊലിനാട്ടിൽ ഘോഷിച്ചു തുടങ്ങി;
എല്ലാവരും ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 21 യേശു
വീണ്ടും പടകിൽ കയറി ഇക്കരെ കടന്നു കടലരികെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. 22 പള്ളി പ്രമാണികളിൽ

യായീറൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ വന്നു,
അവനെ കണ്ടു കാല്ക്കൽ വീണു: 23 എന്റെ
കുഞ്ഞുമകൾ അത്യാസന്നത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു;
അവൾ രക്ഷപ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നീ വന്നു
അവളുടെമേൽ കൈ വെക്കേണമേ എന്നു വളരെ
അപേക്ഷിച്ചു. 24 അവൻ അവനോടുകൂടെ
പോയി, വലിയ പുരുഷാരവും പിൻചെന്നു
അവനെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 25 പന്ത്രണ്ടു
സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളവളായി 26
പല വൈദ്യന്മാരാലും ഏറിയോന്നു സഹിച്ചു
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം
വരാതെ ഏറ്റവും പരവശയായി തീന്നിരുന്ന 27 ഒരു
സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ വത്ത്മാനം കേട്ടു: 28
അവന്റെ വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ ഞാൻ
രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു പുരുഷാരത്തിൽകൂടി
പുറകിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു. 29
ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു;
ബാധ മാറി താൻ സ്വസ്ഥയായി എന്നു അവൾ
ശരീരത്തിൽ അറിഞ്ഞു. 30 ഉടനെ യേശു
തങ്കൽനിന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ
അറിഞ്ഞിട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു: എന്റെ
വസ്ത്രം തൊട്ടതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 31
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: പുരുഷാരം നിന്നെ
തിരക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ടതു ആർ
എന്നു ചോദിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32
അവനോ അതു ചെയ്തവളെ കാണ്മാൻ ചുറ്റും
നോക്കി. 33 സ്ത്രീ തനിക്കു സംഭവിച്ചതു
അറിഞ്ഞിട്ടു ഭയപ്പെട്ടും വിറെച്ചുകൊണ്ടു വന്നു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു വസ്തുത ഒക്കെയും

അവനോടു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ അവളോടു: മകളേ,
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോയി ബാധ ഒഴിഞ്ഞു
സ്വസ്ഥയായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ പള്ളി
പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു ആൾ വന്നു:
നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ ഇനി
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 യേശു ആ വാക്കു കാൎയ്യമാക്കാതെ
പള്ളിപ്രമാണിയോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, വിശ്വസിക്ക
മാത്രം ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പത്രൊസും
യാക്കോബും യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാനും അല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നോടുകൂടെ
ചെല്ലുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 38 പള്ളിപ്രമാണിയുടെ
വീട്ടിൽ വന്നാറെ ആരവാരത്തെയും വളരെ
കരഞ്ഞു വിലപിക്കുന്നവരെയും കണ്ടു; 39
അകത്തു കടന്നു: നിങ്ങളുടെ ആരവാരവും
കരച്ചലും എന്തിന്നു? കുട്ടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രേ
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവരോ അവനെ
പരിഹസിച്ചു. 40 അവൻ എല്ലാവരെയും
പുറത്താക്കി കുട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കുട്ടി
കിടക്കുന്ന ഇടത്തുചെന്നു കുട്ടിയുടെ കൈക്കു
പിടിച്ചു: 41 ബാലേ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തോടെ തലീഥാ കൂമി
എന്നു അവളോടു പറഞ്ഞു. 42 ബാല ഉടനെ
എഴുന്നേറ്റു നടന്നു; അവൾക്കു പന്ത്രണ്ടു
വയസ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു 43
ഇതു ആരും അറിയരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു

ഏറിയോന്നു കല്പിച്ചു. അവൾക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
കൊടുക്കേണം എന്നും പറഞ്ഞു.

6 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, തന്റെ
പിതൃനഗരത്തിൽ ചെന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും
അനുഗമിച്ചു. 2 ശബ്ബത്തായപ്പോൾ അവൻ
പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി; പലരും കേട്ടു
വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഇവ എവിടെനിന്നു? ഇവന്നു
കിട്ടിയ ഈ ജ്ഞാനവും ഇവന്റെ കയ്യാൽ നടക്കുന്ന
വീര്യപ്രവൃത്തികളും എന്തു? 3 ഇവൻ മറിയയുടെ
മകനും യാക്കോബ് യോസെ, യൂദാ, ശിമോൻ
എന്നവരുടെ സഹോദരനുമായ തച്ചനല്ലയോ?
ഇവന്റെ സഹോദരികളും ഇവിടെ നമ്മോടു
കൂടെ ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു അവങ്കൽ
ഇടറിപ്പോയി. 4 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും ചാർച്ചക്കാരുടെ
ഇടയിലും സ്വന്ത ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ
ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5
ഏതാനും ചില രോഗികളുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു
സൌഖ്യം വരുത്തിയതു അല്ലാതെ അവിടെ
വീര്യപ്രവൃത്തി ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 6
അവരുടെ അവിശ്വാസം ഹേതുവായി അവൻ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചു പോന്നു. 7
അനന്തരം അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു,
അവരെ ഈരണ്ടായി അയച്ചു തുടങ്ങി, അവെക്കു
അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ മേൽ അധികാരം
കൊടുത്തു. 8 അവർ വഴിക്കു വടി അല്ലാതെ ഒന്നും
എടുക്കരുതു; അപ്പവും പൊക്കണവും മടിശ്ശീലയിൽ
കാശും അരുതു; ചെരിപ്പു ഇട്ടുകൊള്ളാം; 9 രണ്ടു

വസ്ത്രം ധരിക്കരുതു എന്നിങ്ങനെ അവരോടു
കല്പിച്ചു. 10 നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു വീട്ടിൽ
ചെന്നാൽ അവിടം വിട്ടു പുറപ്പെടുവോളം അതിൽ
തന്നേ പാൎപ്പിൻ. 11 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വാക്കു
കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവിടം വിട്ടു
പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി
അവൎക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി കുടഞ്ഞുകളവിൻ
എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 അങ്ങനെ
അവർ പുറപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടേണം
എന്നു പ്രസംഗിച്ചു; 13 വളരെ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുകയും അനേകം രോഗികൾക്കു
എണ്ണതേച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.
14 ഇങ്ങനെ അവന്റെ പേർ പ്രസിദ്ധമായി
വരികയാൽ ഹെരോദാരാജാവു കേട്ടിട്ടു;
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു ഉയിൎത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൻ ഏലീയാവാകുന്നു
എന്നു മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു. വേറെ ചിലർ:
അവൻ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ
ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതു
ഹെരോദാവു കേട്ടാറെ: ഞാൻ തലവെട്ടിച്ച
യോഹന്നാൻ ആകുന്നു അവൻ; അവൻ
ഉയിൎത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17
ഹെരോദാ തന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പോസിന്റെ
ഭാൎയ്യ ഹെരോദ്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു
അവൾനിമിത്തം ആളയച്ചു, യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു
തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. 18 സഹോദരന്റെ

ഭാൎയ്യയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു നിനക്കു വിഹിതമല്ല
എന്നു യോഹന്നാൻ ഹെരോദാവോടു
പറഞ്ഞിരുന്നു. 19 ഹെരോദ്യയോ അവന്റെ നേരെ
പകവെച്ചു അവനെ കൊല്ലുവാനും ഇച്ഛിച്ചു;
സാധിച്ചില്ല താനും. 20 യോഹന്നാൻ നീതിയും
വിശുദ്ധിയുമുള്ള പുരുഷൻ എന്നു ഹെരോദാവു
അറിഞ്ഞു അവനെ ഭയപ്പെടുകയും അവനെ
കാത്തുകൊൾകയും ചെയ്തു; അവന്റെ
വചനം കേട്ടിട്ടു വളരെ കലങ്ങിയെങ്കിലും
സന്തോഷത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു. 21 എന്നാൽ
ഹെരോദാവു തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ തന്റെ
മഹത്തുക്കൾക്കും സഹസ്രാധിപന്മാൎക്കും
ഗലീലയിലെ പ്രമാണികൾക്കും വിരുന്നു
കഴിച്ചപ്പോൾ ഒരു തരം വന്നു. 22 ഹെരോദ്യയുടെ
മകൾ അകത്തു ചെന്നു നൃത്തം ചെയ്തു
ഹെരോദാവിനെയും വിരുന്നുകാരെയും
പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം: മനസ്സുള്ളതു എന്തെങ്കിലും
എന്നോടു ചോദിച്ചു കൊൾക; നിനക്കു തരാം
എന്നു രാജാവു ബാലയോടു പറഞ്ഞു. 23 എന്തു
ചോദിച്ചാലും, രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം
ആയാലും നിനക്കു തരാം എന്നു സത്യം ചെയ്തു.
24 അവൾ പുറത്തിറങ്ങി അമ്മയോടു: ഞാൻ
എന്തു ചോദിക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഇപ്പോൾ
തന്നെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു
തളികയിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 രാജാവു
അതിദുഃഖിതനായി എങ്കിലും ആണയെയും

വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അവളോടു
നിഷേധിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. 27 ഉടനെ രാജാവു
ഒരു അകമ്പടിയെ അയച്ചു, അവന്റെ തല
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 28 അവൻ പോയി
തടവിൽ അവനെ ശിരഃഛേദം ചെയ്തു; അവന്റെ
തല ഒരു തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു
കൊടുത്തു; ബാല അമ്മെക്കു കൊടുത്തു. 29
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു അവന്റെ
ശവം എടുത്തു ഒരു കല്ലറയിൽ വെച്ചു. 30 പിന്നെ
അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി തങ്ങൾ ചെയ്തതും ഉപദേശിച്ചതും
എല്ലാം അറിയിച്ചു. 31 വരുന്നവരും പോകുന്നവരും
വളരെ ആയിരുന്നതിനാൽ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
പോലും സമയം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലത്തു
വേറിട്ടുവന്നു അല്പം ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 അങ്ങനെ അവർ പടകിൽ കയറി ഒരു
ഏകാന്ത സ്ഥലത്തു വേറിട്ടുപോയി. 33 അവർ
പോകുന്നതു പലരും കണ്ടു അറിഞ്ഞു, എല്ലാ
പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും കാൽനടയായി അവിടേക്കു
ഓടി, അവക്കു മുമ്പെ എത്തി. 34 അവൻ പടകിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങിയാറെ വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു,
അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ
ആകകൊണ്ടു അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു പലതും
ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 35 പിന്നെ നേരം നന്നേ
വൈകീട്ടു ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
ഇതു നിജ്ജനപ്രദേശം അല്ലോ; 36 നേരവും നന്നേ
വൈകി; ഭക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലായ്കയാൽ അവർ
ചുറ്റുമുള്ള കുടികളിലും ഊരുകളിലും ചെന്നു

ഭക്ഷിപ്പാൻ വല്ലതും കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവരെ
പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
കൊടുപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചതിന്നു: ഞങ്ങൾ പോയി
ഇരുനൂറു വെള്ളിക്കാശിന്നു അപ്പം കൊണ്ടിട്ടു
അവക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കയോ എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾക്കു എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു? ചെന്നു
നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ നോക്കിട്ടു:
അഞ്ചു, രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 39
പിന്നെ അവൻ അവരോടു: എല്ലാവരെയും
പച്ചപ്പുല്ലിൽ പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ
കല്പിച്ചു. 40 അവർ നൂറും അമ്പതും വീതം
നിരനിരയായി ഇരുന്നു. 41 അവൻ ആ അഞ്ചു
അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു
നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പം നുറുക്കി, അവക്കു
വിളമ്പുവാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു; ആ
രണ്ടു മീനും എല്ലാവർക്കും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. 42
എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി. 43 കഷണങ്ങളും
മീൻ നുറുക്കും പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു. 44
അപ്പം തിന്നവരോ അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ
ആയിരുന്നു. 45 താൻ പുരുഷാരത്തെ
പറഞ്ഞയക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
ഉടനെ പടകു കയറി അക്കരെ ബേത്ത്സയിദെക്കു
നേരെ മുന്നോടുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 46 അവരെ
പറഞ്ഞയച്ചു വിട്ടശേഷം താൻ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
മലയിൽ പോയി. 47 വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ
പടകു കടലിന്റെ നടുവിലും താൻ ഏകനായി
കരയിലും ആയിരുന്നു. 48 കാറ്റു പ്രതികൂലം

ആകകൊണ്ടു അവർ തണ്ടുവലിച്ചു വലയുന്നതു
അവൻ കണ്ടു ഏകദേശം രാത്രി നാലാം യാമത്തിൽ
കടലിന്മേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു. 49 അവൻ
കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭൂതം എന്നു
അവർ നിരൂപിച്ചു നിലവിളിച്ചു. 50 എല്ലാവരും
അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ
അവരോടു സംസാരിച്ചു: ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ
തന്നേ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 51
പിന്നെ അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
പടകിൽ കയറി, കാറ്റു അമൎന്നു; അവർ ഉള്ളിൽ
അത്യന്തം ഭ്രമിച്ചാശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. 52 അവരുടെ ഹൃദയം
കടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അപ്പത്തിന്റെ സംഗതി
അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 53 അവർ അക്കരെ എത്തി
ഗെന്നേസരത്ത് ദേശത്തു അണഞ്ഞു. 54 അവർ
പടകിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ജനങ്ങൾ അവനെ
അറിഞ്ഞു. 55 ആ നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി ഓടി,
അവൻ ഉണ്ടു എന്നു കേൾക്കുന്ന ഇടത്തേക്കു
ദീനക്കാരെ കിടക്കയിൽ എടുത്തുംകൊണ്ടുവന്നു
തുടങ്ങി. 56 ഊരുകളിലോ പട്ടണങ്ങളിലോ
കുടികളിലോ അവൻ ചെന്നെടത്തൊക്കെയും
അവർ ചന്തകളിൽ രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്നു
വെച്ചു, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ
എങ്കിലും തൊടേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിക്കയും
അവനെ തൊട്ടവക്കു ഒക്കെയും സൌഖ്യം
വരികയും ചെയ്തു.

7 യെരൂശലേമിൽ നിന്നു പരീശന്മാരും ചില
ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
കൂടി. 2 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ

ശുദ്ധിയില്ലാത്ത എന്നുവെച്ചാൽ, കഴുകാത്ത,
കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു അവർ
കണ്ടു. 3 പരീശന്മാരും യെഹൂദന്മാർ ഒക്കെയും
പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം പ്രമാണിച്ചു കൈ
നന്നായി കഴുകീട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. 4
ചന്തയിൽ നിന്നു വരുമ്പോഴും കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. പാനപാത്രം, ഭരണി,
ചെമ്പു എന്നിവ കഴുകുക മുതലായി പലതും
പ്രമാണിക്കുന്നതു അവക്കു ചട്ടമായിരിക്കുന്നു. 5
അങ്ങനെ പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും: നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു
നടക്കാതെ ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം
കഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു.
6 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
കപടഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാവു
പ്രവചിച്ചതു ശരി: “ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു
എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ
ഹൃദയം എങ്കൽ നിന്നു ദൂരത്തു അകന്നിരിക്കുന്നു.
7 മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ
ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വ്യർത്ഥമായി
ഭജിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നേ. 8 നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന വിട്ടുംകളഞ്ഞു
മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായം പ്രമാണിക്കുന്നു; 9 പിന്നെ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം
പ്രമാണിപ്പാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന
തള്ളിക്കളയുന്നതു നന്നായി. 10 നിന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ പ്രാകുന്നവൻ മരിക്കേണം എന്നു
മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. 11 നിങ്ങളോ ഒരു

മനുഷ്യൻ അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ: നിനക്കു
എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു
എന്നർത്ഥമുള്ള കൊർബ്ബാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ
മതി എന്നു പറയുന്നു; 12 തന്റെ അപ്പനോ
അമ്മെക്കോ മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ അവനെ
സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. 13 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ഉപദേശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്താൽ ദൈവകല്പന
ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു; ഈ വക പലതും നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നു. 14 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ
അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു: എല്ലാവരും കേട്ടു
ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യന്റെ
അകത്തു ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിന്നും അവനെ
അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല; അവനിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു
16 [കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ] എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു വീട്ടിൽ
ചെന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ആ ഉപമയെക്കുറിച്ചു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 18 അവൻ അവരോടു:
ഇങ്ങനെ നിങ്ങളും ബോധമില്ലാത്തവരോ?
പുറത്തു നിന്നു മനുഷ്യന്റെ അകത്തു ചെല്ലുന്ന
യാതൊന്നിന്നും അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ
കഴികയില്ല എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? 19 അതു
അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ല വയറ്റിലത്രേ
ചെല്ലുന്നതു; പിന്നെ മറപ്പുരയിലേക്കു
പോകുന്നു; ഇങ്ങനെ സകലഭോജ്യങ്ങൾക്കും
ശുദ്ധിവരുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 മനുഷ്യനിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധനാക്കുന്നതു; 21 അകത്തുനിന്നു,
മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തന്നേ, ദുശ്ചിന്ത,

വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, 22 കുലപാതകം, മോഷണം,
അത്യാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കാമം,
വിടക്കുകണ്ണു, ദൂഷണം, അഹങ്കാരം, മൂഢത
എന്നിവ പുറപ്പെടുന്നു. 23 ഈ ദോഷങ്ങൾ
എല്ലാം അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധനാക്കുന്നു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 24
അവൻ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സീദോന്റെയും
സോരിന്റെയും അതിർനാട്ടിൽ ചെന്നു ഒരു വീട്ടിൽ
കടന്നു; ആരും അറിയരുതു എന്നു ഇച്ഛിച്ചു
എങ്കിലും മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. 25
അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ച ചെറിയ മകൾ ഉള്ളോരു
സ്ത്രീ അവന്റെ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു വന്നു അവന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു. 26 അവൾ സുറൊഫൊയ്നീക്യ
ജാതിയിലുള്ള ഒരു യവനസ്ത്രീ ആയിരുന്നു; തന്റെ
മകളിൽ നിന്നു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ അവൾ
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 27 യേശു അവളോടു:
മുമ്പെ മക്കൾക്കു തൃപ്തി വരട്ടെ; മക്കളുടെ അപ്പം
എടുത്തു ചെറുനായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു
നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവൾ അവനോടു:
അതേ, കർത്താവേ, ചെറുനായ്ക്കളും മേശെക്കു
കീഴെ കുട്ടികളുടെ അപ്പനുറുക്കുകളെ
തിന്നുന്നുവല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ
അവളോടു: ഈ വാക്കുനിമിത്തം പൊയ്ക്കൊൾക:
ഭൂതം നിന്റെ മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അവൾ വീട്ടിൽ വന്നാറെ, മകൾ
കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്നതും ഭൂതം വിട്ടുപോയതും
കണ്ടു. 31 അവൻ വീണ്ടും സോരിന്റെ അതിർ വിട്ടു
സീദോൻ വഴിയായി ദെക്കപ്പൊലിദേശത്തിന്റെ
നടുവിൽകൂടി ഗലീലക്കടല്പുറത്തു വന്നു. 32 അവിടെ

അവർ വിക്കനായോരു ചെകിടനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു, അവന്റെ മേൽ
കൈ വെക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 33
അവൻ അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവന്റെ ചെവിയിൽ വിരൽ
ഇട്ടു, തുപ്പി അവന്റെ നാവിനെ തൊട്ടു, 34
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി നെടുവീപ്പിട്ടു അവനോടു:
തുറന്നുവരിക എന്നു അൎത്ഥമുള്ള എഫഥാ
എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഉടനെ അവന്റെ ചെവി
തുറന്നു നാവിന്റെ കെട്ടും അഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ
ശരിയായി സംസാരിച്ചു. 36 ഇതു ആരോടും
പറയരുതു എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു എങ്കിലും
അവൻ എത്ര കല്പിച്ചുവോ അത്രയും അവർ
പ്രസിദ്ധമാക്കി: 37 അവൻ സകലവും നന്നായി
ചെയ്തു; ചെകിടരെ കേൾക്കുമാറാക്കുന്നു;
ഊമരെ സംസാരിക്കുമാറാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.

8 ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം
ഉണ്ടായിരിക്കെ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു യേശു ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചു അവരോടു: 2 ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ
മൂന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ പാൎക്കുന്നു;
അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
എനിക്കു അവരോടു അലിവു തോന്നുന്നു; 3 ഞാൻ
അവരെ പട്ടിണിയായി വീട്ടിലേക്കു അയച്ചാൽ
അവർ വഴിയിൽ വെച്ചു തളൎന്നു പോകും; അവരിൽ
ചിലർ ദൂരത്തുനിന്നുവന്നവരല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ:
ഇവക്കു ഇവിടെ മരുഭൂമിയിൽ അപ്പം കൊടുത്തു

തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചു. ഏഴു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 6 അവൻ
പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു;
പിന്നെ ആ ഏഴപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തു
നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കൽ വിളമ്പുവാൻ
കൊടുത്തു; അവർ പുരുഷാരത്തിനു വിളമ്പി. 7
ചെറിയ മീനും കുറെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതും അവൻ
അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു, വിളമ്പുവാൻ പറഞ്ഞു. 8 അവർ
തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണങ്ങൾ ഏഴു
വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു. 9 അവർ ഏകദേശം നാലായിരം
പേർ ആയിരുന്നു. 10 അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ച
ഉടനെ ശിഷ്യന്മാരോടു കൂടെ പടകു കയറി
ദല്മനൂഥ അംശങ്ങളിൽ എത്തി. 11 അനന്തരം
പരീശന്മാർ വന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു
ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു അടയാളം അന്വേഷിച്ചു
അവനുമായി തക്കിച്ചു തുടങ്ങി. 12 അവൻ
ആത്മാവിൽഞരങ്ങി: ഈ തലമുറ അടയാളം
അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്തു? ഈ തലമുറെക്കു
അടയാളം ലഭിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു, 13 അവരെ
വിട്ടു പിന്നെയും പടകു കയറി അക്കരെക്കു കടന്നു.
14 അവർ അപ്പം കൊണ്ടുപോരുവാൻ മറന്നു
പോയിരുന്നു; പടകിൽ അവരുടെ പക്കൽ
ഒരു അപ്പം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 15
അവൻ അവരോടു: നോക്കുവിൻ, പരീശരുടെ
പുളിച്ചമാവും ഹെരോദാവിന്റെ പുളിച്ചമാവും
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 16 നമുക്കു

അപ്പം ഇല്ലായ്കയാൽ എന്നു അവർ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 17 അതു യേശു അറിഞ്ഞു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: അപ്പം ഇല്ലായ്കയാൽ
നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എന്തു? ഇപ്പോഴും
തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ?
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കടുത്തിരിക്കുന്നുവോ?
18 കണ്ണു ഉണ്ടായിട്ടും കണുന്നില്ലയോ?
ചെവി ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ലയോ?
ഓക്കുന്നതുമില്ലയോ? 19 അയ്യായിരംപേക്കു ഞാൻ
അഞ്ചു അപ്പം നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ
എത്ര കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു? പന്ത്രണ്ടു എന്നു
അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 നാലായിരം പേക്കു
ഏഴു നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര വട്ടി
നിറച്ചെടുത്തു? ഏഴു എന്നു അവർ അവനോടു
പറഞ്ഞു. 21 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഇപ്പോഴും
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അവർ ബേത്ത്സയിദയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു
കുരുടനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
അവനെ തൊടേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 23 അവൻ
കുരുടന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു അവനെ ഊരിന്നു
പുറത്തുകൊണ്ടു പോയി അവന്റെ കണ്ണിൽ
തുപ്പി അവന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചു: നീ വല്ലതും
കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 24 അവൻ
മേല്പോട്ടു നോക്കി: ഞാൻ മനുഷ്യരെ കാണുന്നു;
അവർ നടക്കുന്നതു മരങ്ങൾപോലെയത്രേ
കാണുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 പിന്നെയും
അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ കൈ വെച്ചാറെ അവൻ
സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു മിഴിച്ചുനോക്കി എല്ലാം
സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു. 26 നീ ഊരിൽ കടക്കപോലും

അരുതു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു അവനെ
വീട്ടിലേക്കു അയച്ചു. 27 അനന്തരം യേശു
ശിഷ്യന്മാരുമായി ഫിലിപ്പൊസിന്റെ കൈസര്യ്യക്കു
അടുത്ത ഊരുകളിലേക്കു പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു
ശിഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യോഹന്നാൻ
സ്നാപകനെന്നു ചിലർ, ഏലീയാവെന്നു ചിലർ,
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നു മറ്റു ചിലർ
എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ
അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ക്രിസ്തു
ആകുന്നു എന്നു പത്രൊസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30
പിന്നെ തന്നെക്കുറിച്ചു ആരോടും പറയരുതെന്നു
അവൻ അവരോടു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു. 31
മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മൂപ്പന്മാരും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൊല്ലുകയും മൂന്നു നാൾ
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും
വേണം എന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 32
അവൻ ഈ വാക്കു തുറന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
പത്രൊസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി
ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 33 അവനോ തിരിഞ്ഞു
നോക്കി ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടിട്ടു പത്രൊസിനെ
ശാസിച്ചു: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ;
നീ ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടെതത്രേ
കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 പിന്നെ അവൻ
പുരുഷാരത്തെയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും
അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഒരുവൻ എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ

അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു തന്റെ ക്രൂശ്
എടുത്തുകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. 35
ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും എന്റെയും
സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ
കളഞ്ഞാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 36 ഒരു മനുഷ്യൻ
സർവ്വലോകവും നേടുകയും തന്റെ ജീവനെ
കളകയും ചെയ്താൽ അവന്നു എന്തു പ്രയോജനം?
37 അല്ല, തന്റെ ജീവന്നു വേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്തൊരു
മറുവില കൊടുക്കും; 38 വ്യഭിചാരവും പാപവും ഉള്ള
ഈ തലമുറയിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെയും
എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ
അവനെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ
പിതാവിന്റെ തേജസ്സിൽ വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുമായി
വരുമ്പോൾ നാണിക്കും;

9 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ദൈവരാജ്യം
ശക്തിയോടെ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം
ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ
ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 ആറു ദിവസം
കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു പത്രൊസിനെയും
യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി ഒരു
ഉയന്ന മലയിലേക്കു തനിച്ചു കൊണ്ടുപോയി
അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. 3 ഭൂമിയിൽ
ഒരു അലക്കുകാരന്നും വെളുപ്പിപ്പാൻ
കഴിയാതെവണ്ണം അവന്റെ വസ്ത്രം അത്യന്തം
വെള്ളയായി തിളങ്ങി. 4 അപ്പോൾ ഏലീയാവും
മോശെയും അവക്കു പ്രത്യക്ഷമായി യേശുവിനോടു
സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. 5 പത്രൊസ്

യേശുവിനോടു: റബ്ബീ നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു
നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഒന്നു
നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 താൻ എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു
അവൻ അറിഞ്ഞില്ല; അവർ ഭയപരവശരായിരുന്നു.
7 പിന്നെ ഒരു മേഘം വന്നു അവരുടെ മേൽ
നിഴലിട്ടു: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ; ഇവന്നു
ചെവികൊടുപ്പിൻ എന്നു മേഘത്തിൽ നിന്നു ഒരു
ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 8 പെട്ടെന്നു അവർ ചുറ്റും
നോക്കിയാറെ തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ മാത്രം
അല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. 9 അവർ മലയിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു എഴുന്നേറ്റിട്ടല്ലാതെ ഈ കണ്ടതു ആരോടും
അറിയിക്കരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു.
10 മരിച്ചവരിൽനിന്നു എഴുന്നേല്ക്ക എന്നുള്ളതു
എന്തു എന്നു തമ്മിൽ തക്കിച്ചുംകൊണ്ടു
അവർ ആ വാക്കു ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 11
ഏലീയാവു മുമ്പെ വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ
വാദിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 12
അതിന്നു യേശു: ഏലീയാവു മുമ്പെ വന്നു
സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സത്യം;
എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു: അവൻ
വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും ധിക്കരിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്യേണ്ടിവരും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? 13 ഏലീയാവു വന്നു; അവനെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ തങ്ങൾക്കു
തോന്നിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 14 അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കെ

വന്നാറെ വലിയ പുരുഷാരം അവരെ ചുറ്റി
നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രിമാർ അവരോടു
തക്കിക്കുന്നതും കണ്ടു. 15 പുരുഷാരം
അവനെ കണ്ട ഉടനെ ഭ്രമിച്ചു ഓടിവന്നു
അവനെ വന്ദിച്ചു. 16 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ അവരുമായി തക്കിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 17 അതിന്നു പുരുഷാരത്തിൽ
ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഊമനായ ആത്മാവുള്ള
എന്റെ മകനെ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 18 അതു അവനെ എവിടെവെച്ചു
പിടിച്ചാലും അവനെ തള്ളിയിടുന്നു; പിന്നെ
അവൻ നുരെച്ചു പല്ലുകടിച്ചു വരണ്ടുപോകുന്നു.
അതിനെ പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടു അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19 അവൻ
അവരോടു: അവിശ്വാസമുള്ള തലമുറയേ,
എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും?
എത്രത്തോളം നിങ്ങളെ പൊറുക്കും? അവനെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 20 അവർ അവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ കണ്ട ഉടനെ ആത്മാവു
അവനെ ഇഴെച്ചു; അവൻ നിലത്തു വീണു
നുരെച്ചുരുണ്ടു. 21 ഇതു അവന്നു സംഭവിച്ചിട്ടു
എത്ര കാലമായി എന്നു അവന്റെ അപ്പനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: ചെറുപ്പംമുതൽ തന്നേ. 22
അതു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു പലപ്പോഴും
തീയിലും വെള്ളത്തിലും തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നാൽ
വല്ലതും കഴിയും എങ്കിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു ഞങ്ങളെ
സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു

അവനോടു: നിന്നാൽ കഴിയും എങ്കിൽ എന്നോ?
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു സകലവും കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 ബാലന്റെ അപ്പൻ ഉടനെ നിലവിളിച്ചു:
കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ
അവിശ്വാസത്തിനു സഹായിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 എന്നാറെ പുരുഷാരം ഓടിക്കൂടുന്നതു
യേശു കണ്ടിട്ടു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു:
ഊമനും ചെകിടനുമായ ആത്മാവേ, ഇവനെ വിട്ടു
പോ; ഇനി അവനിൽ കടക്കരുതു എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 26
അപ്പോൾ അതു നിലവിളിച്ചു അവനെ വളരെ
ഇഴെച്ചു പുറപ്പെട്ടുപോയി. മരിച്ചുപോയി എന്നു
പലരും പറവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ മരിച്ചപോലെ
ആയി. 27 യേശു അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു
നിവിർത്തി, അവൻ എഴുന്നേറ്റു. 28 വീട്ടിൽ
വന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി അവനോടു:
ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ
കഴിയാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 29
പ്രാർത്ഥനയാൽ അല്ലാതെ ഈ ജാതി ഒന്നിനാലും
പുറപ്പെട്ടുപോകയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 30
അവിടെ നിന്നു അവർ പുറപ്പെട്ടു ഗലീലയിൽ കൂടി
സഞ്ചരിച്ചു; അതു ആരും അറിയരുതെന്നു അവൻ
ഇച്ഛിച്ചു. 31 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു
അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ കൊല്ലും;
കൊന്നിട്ടു മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം അവൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ആ
വാക്കു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല; അവനോടു ചോദിപ്പാനോ
ഭയപ്പെട്ടു. 33 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ വന്നു വീട്ടിൽ

ഇരിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു തമ്മിൽ
വാദിച്ചതു എന്തു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 34
അവരോ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയവൻ ആർ
എന്നു വഴിയിൽവെച്ചു വാദിച്ചതുകൊണ്ടു
മിണ്ടാതിരുന്നു. 35 അവൻ ഇരുന്നു പന്തിരുവരെയും
വിളിച്ചു: ഒരുവൻ മുമ്പൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
അവൻ എല്ലാവരിലും ഒടുക്കത്തവനും എല്ലാവക്കും
ശുശ്രൂഷകനും ആകേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ഒരു
ശിശുവിനെ എടുത്തു അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി
അണെച്ചുകൊണ്ടു അവരോടു: 37 ഇങ്ങനെയുള്ള
ശിശുക്കളിൽ ഒന്നിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനോ എന്നെയല്ല എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38
യോഹന്നാൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഒരുവൻ നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ
കണ്ടു; അവൻ നമ്മെ അനുഗമിക്കായ്കയാൽ
ഞങ്ങൾ അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
39 അതിന്നു യേശു പറഞ്ഞതു: അവനെ
വിരോധിക്കരുതു; എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു
വീര്യപ്രവൃത്തി ചെയ്തിട്ടു വേഗത്തിൽ എന്നെ
ദുഷിച്ചുപറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല.
40 നമുക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നമുക്കു
അനുകൂലമല്ലോ. 41 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ
എന്നീ നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു പാനപാത്രം
വെള്ളം നിങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാൻ തന്നാൽ അവന്നു
പ്രതിഫലം കിട്ടാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 42 എങ്കൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു

ഇടച്ച്വരുത്തുന്നവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു
തിരികല്ലു കെട്ടി അവനെ കടലിൽ ഇട്ടുകളയുന്നതു
അവന്നു ഏറെ നല്ലു. 43 നിന്റെ കൈ നിനക്കു ഇടച്ച്
വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക: 44 ഊനനായി
ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടു കയ്യുമുള്ളവൻ
ആയി കെടാത്ത തീയായ നരകത്തിൽ
പോകുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067)
45 നിന്റെ കാൽ നിനക്കു ഇടച്ച് വരുത്തിയാൽ
അതിനെ വെട്ടിക്കളക: 46 മുടന്തനായി ജീവനിൽ
കടക്കുന്നതു രണ്ടു കാലുമുള്ളവൻ ആയി കെടാത്ത
തീയായ നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു
നല്ലു. (Geenna g1067) 47 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു
ഇടച്ച് വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചൂന്നുകളക;
ഒറ്റക്കണ്ണനായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു
രണ്ടുകണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ
വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067) 48
അവിടെ അവരുടെ പുഴു ചാകുന്നില്ല. തീ
കെടുന്നതുമില്ല. 49 എല്ലാവന്നും തീകൊണ്ടു ഉപ്പിടും.
50 ഉപ്പു നല്ലതു തന്നേ; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാലോ
എന്തൊന്നിനാൽ അതിന്നു രസം വരുത്തും?
നിങ്ങളിൽ തന്നേ ഉപ്പുള്ളവരും അന്യോന്യം
സമാധാനമുള്ളവരും ആയിരിപ്പിൻ.

10 അവിടെ നിന്നു അവൻ പുറപ്പെട്ടു
യോർദ്ദാന്നക്കരെ യെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ അതിരോളം
ചെന്നു; പുരുഷാരം പിന്നെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു കൂടി, പതിവുപോലെ അവൻ അവരെ
പിന്നെയും ഉപദേശിച്ചു. 2 അപ്പോൾ പരീശന്മാർ
അടുക്കെ വന്നു: ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു
പുരുഷന്നു വിഹിതമോ എന്നു അവനെ

പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു ചോദിച്ചു. 3 അവൻ
അവരോടു: മോശെ നിങ്ങൾക്കു എന്തു കല്പന
തന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 4 ഉപേക്ഷണപത്രം
എഴുതിക്കൊടുത്തു അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ
മോശെ അനുവദിച്ചു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5
യേശു അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം
നിമിത്തമത്രേ അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഈ കല്പന
എഴുതിത്തന്നതു. 6 സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിങ്കലോ
ദൈവം അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി ഉണ്ടാക്കി. 7
അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; 8
ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും; അങ്ങനെ അവർ
പിന്നെ രണ്ടല്ല ഒരു ദേഹമത്രേ. 9 ആകയാൽ ദൈവം
യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 വീട്ടിൽ വെച്ചു
ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അതിനെക്കുറിച്ചു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു:
ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം
കഴിക്കുന്നവൻ അവൾക്കു വിരോധമായി
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 12 സ്ത്രീയും ഭർത്താവിനെ
ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തനുമായി വിവാഹം
കഴിഞ്ഞാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു ചിലർ
ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
ശിഷ്യന്മാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. 14 യേശു
അതു കണ്ടാറെ മുഷിഞ്ഞു അവരോടു:
ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം
ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതല്ലോ. 15 ദൈവരാജ്യത്തെ

ശിശു എന്നപോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ
ആരും ഒരുനാളും അതിൽ കടക്കയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പിന്നെ അവൻ അവരെ
അണെച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു,
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 17 അവൻ പുറപ്പെട്ടു
യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഒരുവൻ ഓടിവന്നു അവന്റെ
മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവനെ
അവകാശം ആക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. (aiōnios g166) 18 അതിന്നു
യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നതു
എന്തു? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ നല്ലവൻ
ആരുമില്ല. 19 കൊലചെയ്യരുതു, വ്യഭിചാരം
ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം
പറയരുതു, ചതിക്കരുതു, നിന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നീ കല്പനകളെ നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ
അവനോടു: ഗുരോ, ഇതു ഒക്കെയും ഞാൻ
ചെറുപ്പം മുതൽ പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവനെ നോക്കി അവനെ
സ്നേഹിച്ചു: ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ടു; നീ
പോയി നിനക്കുള്ളതു എല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു
കൊടുക്ക; എന്നാൽ നിനക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ
വളരെ സമ്പത്തുള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു ഈ
വചനത്തിങ്കൽ വിഷാദിച്ചു ദുഃഖിതനായി
പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23 യേശു ചുറ്റും നോക്കി തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ

കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം എന്നു പറഞ്ഞു. 24
അവന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ ശിഷ്യന്മാർ വിസ്മയിച്ചു;
എന്നാൽ യേശു പിന്നെയും: മക്കളേ, സമ്പത്തിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു
എത്ര പ്രയാസം. 25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ
കടക്കുന്നതു എളുപ്പം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
26 അവർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ
രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 27 യേശു അവരെ നോക്കി;
മനുഷ്യർക്കു അസാദ്ധ്യം തന്നേ, ദൈവത്തിന്നു
അല്ലതാനും; ദൈവത്തിന്നു സകലവും സാദ്ധ്യമല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 പത്രൊസ് അവനോടു:
ഇതാ, ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടു നിന്നെ
അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 29
അതിന്നു യേശു: എന്റെ നിമിത്തവും സുവിശേഷം
നിമിത്തവും വീടോ സഹോദരന്മാരെയോ
സഹോദരികളെയോ അമ്മയെയോ അപ്പനെയോ
മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വിട്ടാൽ, 30 ഈ
ലോകത്തിൽ തന്നേ, ഉപദ്രവങ്ങളോടും കൂടെ നൂറു
മടങ്ങു വീടുകളെയും സഹോദരന്മാരെയും
സഹോദരികളെയും അമ്മമാരെയും മക്കളെയും
നിലങ്ങളെയും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ
നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരുമില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
(aiōn g165, aiōnios g166) 31 എങ്കിലും മുമ്പന്മാർ പലരും
പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും ആകും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 32 അവർ യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്രചെയ്കയായിരുന്നു; യേശു അവർക്കു മുമ്പായി

നടന്നു; അവർ വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ
ഭയപ്പെട്ടു. അവൻ പിന്നെയും പന്തിരുവരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു: 33 ഇതാ, നാം
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു; അവിടെ
മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ
അവനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു ജാതികൾക്കു
ഏല്പിക്കും. 34 അവർ അവനെ പരിഹസിക്കയും
തുപ്പുകയും തല്ലുകയും കൊല്ലുകയും മൂന്നു നാൾ
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും
ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ തനിക്കു സംഭവിക്കാനുള്ളതു
പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. 35 സെബെദിയുടെ മക്കളായ
യാക്കോബും യോഹന്നാനും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനോടു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നിന്നോടു
യാചിപ്പാൻ പോകുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു
ചെയ്തുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്തുതരുവാൻ നിങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 37 നിന്റെ
മഹത്വത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ നിന്റെ
വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിക്കാൻ വരം
നല്കേണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 38 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന
പാനപാത്രം കുടിപ്പാനും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന
സ്നാനം ഏല്പാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 39
യേശു അവരോടു: ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രം
നിങ്ങൾ കുടിക്കയും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന സ്നാനം

ഏൽക്കയും ചെയ്യും നിശ്ചയം. 40 എന്റെ
വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരം നല്കുന്നതോ
എന്റേതല്ല; ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ
അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതു ശേഷം
പത്തു പേരും കേട്ടിട്ടു യാക്കോബിനോടും
യോഹന്നാനോടും നീരസപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. 42 യേശു
അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരോടു: ജാതികളിൽ
അധിപതികളായവർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം
ചെയ്യുന്നു; അവരിൽ മഹത്തുക്കളായവർ
അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 43 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
അങ്ങനെ അരുതു; നിങ്ങളിൽ മഹാൻ
ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം; 44 നിങ്ങളിൽ
ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും
ദാസനാകേണം. 45 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി
തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അത്രെ
വന്നതു. 46 അവർ യെരീഹോവിൽ എത്തി; പിന്നെ
അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടും വലിയ പുരുഷാരത്തോടും
കൂടെ യെരീഹോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
തിമായിയുടെ മകനായ ബർത്തിമായി എന്ന
കുരുടനായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ വഴിയരികെ
ഇരുന്നിരുന്നു. 47 നസറായനായ യേശു എന്നു
കേട്ടിട്ടു അവൻ: ദാവീദ്പുത്രാ, യേശുവേ,
എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി. 48 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും
അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു
കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു അവൻ ഏററവും

അധികം നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 49 അപ്പോൾ
യേശു നിന്നു: അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. ധൈര്യപ്പെടുക, എഴുന്നേല്ക്ക, നിന്നെ
വിളിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു കുരുടനെ
വിളിച്ചു. 50 അവൻ തന്റെ പുതപ്പു ഇട്ടും കളഞ്ഞു
ചാടിയെഴുന്നേറ്റു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 51
യേശു അവനോടു: ഞാൻ നിനക്കു എന്തു
ചെയ്തുതരേണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: റബ്ബൂനീ, എനിക്കു കാഴ്ച
പ്രാപിക്കേണമെന്നു കുരുടൻ അവനോടു പറഞ്ഞു.
52 യേശു അവനോടു: പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം
നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ അവനെ
അനുഗമിച്ചു.

11 അവർ യെരൂശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ഒലീവ്
മലയരികെ ബേത്ത്ഫാഗയിലും ബേഥാന്യയിലും
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ
അയച്ചു അവരോടു: 2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള
ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടന്നാൽ
ഉടനെ ആരും ഒരിക്കലും കയറീട്ടില്ലാത്ത ഒരു
കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും;
അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 ഇതു
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു
ചോദിച്ചാൽ കർത്താവിന്നു ഇതിനെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; അവൻ
ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോട്ടു അയക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അവർ പോയി തെരുവിൽ പുറത്തു
വാതിൽക്കൽ കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു അതിനെ അഴിച്ചു. 5 അവിടെ നിന്നവരിൽ

ചിലർ അവരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയെ
അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 യേശു
കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അവരോടു പറഞ്ഞു;
അവർ അവരെ വിട്ടയച്ചു. 7 അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം അതിന്മേൽ ഇട്ടു; അവൻ അതിന്മേൽ
കയറി ഇരുന്നു. 8 അനേകർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ പറമ്പുകളിൽ നിന്നു
ചില്ലിക്കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. 9 മുമ്പും
പിമ്പും നടക്കുന്നവർ: ഹോശന്നാ, കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; 10
വരുന്നതായ രാജ്യം, നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ
രാജ്യം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ഹോശന്നാ എന്നു ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 11
അവൻ യെരൂശലേമിൽ ദൈവാലയത്തിലേക്കു
ചെന്നു സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ ശേഷം നേരം
വൈകിയതുകൊണ്ടു പന്തിരുവരോടും കൂടെ
ബേഥാന്യയിലേക്കു പോയി. 12 പിറ്റെന്നാൾ
അവർ ബേഥാന്യ വിട്ടു പോരുമ്പോൾ
അവന്നു വിശന്നു; 13 അവൻ ഇലയുള്ളോരു
അത്തിവൃക്ഷം ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടു, അതിൽ
വല്ലതും കണ്ടുകിട്ടുമോ എന്നു വെച്ചു ചെന്നു,
അതിന്നരികെ എത്തിയപ്പോൾ ഇല അല്ലാതെ
ഒന്നും കണ്ടില്ല; അതു അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ
കാലമല്ലാഞ്ഞു. 14 അവൻ അതിനോടു; ഇനി
നിങ്കൽനിന്നു എന്നേക്കും ആരും ഫലം
തിന്നാതിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അതു
ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു. (aiōn g165) 15 അവർ യെരൂശലേമിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ

കടന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും
വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി;
പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാക്കളെ
വില്ക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടു
കളഞ്ഞു; 16 ആരും ദൈവാലയത്തിൽകൂടി ഒരു
വസ്തുവും കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 17
പിന്നെ അവരെ ഉപദേശിച്ചു: എന്റെ ആലയം
സകല ജാതികൾക്കും പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയൊ?
നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ
ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതു
കേട്ടിട്ടു മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു
അന്വേഷിച്ചു. പുരുഷാരം എല്ലാം അവന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ അതിശയിക്കയാൽ അവർ
അവനെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. 19 സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ
അവൻ നഗരം വിട്ടു പോകും. 20 രാവിലെ
അവർ കടന്നുപോരുമ്പോൾ അത്തിവൃക്ഷം
വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയതു കണ്ടു. 21 അപ്പോൾ
പത്രൊസിന്നു ഓർമ്മവന്നു: റബ്ബീ, നീ ശപിച്ച
അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയല്ലോ എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 22 യേശു അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ
ആയിരിപ്പിൻ. 23 ആരെങ്കിലും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സംശയിക്കാതെ താൻ പറയുന്നതു സംഭവിക്കും
എന്നു വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടു ഈ മലയോടു: നീ
നീങ്ങി കടലിൽ ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ
അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24

അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ
യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു
വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു
ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
25 നിങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ നില്ക്കുമ്പോൾ
സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ
പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു
ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു
ക്ഷമിപ്പിൻ. 26 നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ
സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ
പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല. 27 അവർ പിന്നെയും
യെരൂശലേമിൽ ചെന്നു. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ചുറ്റി നടക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; 28 നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു
ചെയ്യുന്നു എന്നും ഇതു ചെയ്‌വാനുള്ള അധികാരം
നിനക്കു തന്നതു ആർ എന്നും അവനോടു
ചോദിച്ചു. 29 യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതിന്നു ഉത്തരം പറവിൻ;
എന്നാൽ ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു
ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും. 30
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നോ
മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു? എന്നോടു
ഉത്തരം പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവർ
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു അവൻ പറയും.
32 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ-
എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ സാക്ഷാൽ പ്രവാചകൻ

എന്നു എണ്ണുകകൊണ്ടു അവർ ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു.
33 അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ
ഞാനും ഇതു ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു
എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു.

12 പിന്നെ അവൻ ഉപമകളാൽ അവരോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി ചുറ്റും വേലികെട്ടി
ചക്കും കുഴിച്ചുനാട്ടി ഗോപുരവും പണിതു
കുടിയാന്മാരെ ഏല്പിച്ചിട്ടു പരദേശത്തു പോയി. 2
കാലം ആയപ്പോൾ കുടിയാന്മാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ
അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു ദാസനെ
കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു.
3 അവർ അവനെ പിടിച്ചു തല്ലി വെറുതെ
അയച്ചുകളഞ്ഞു. 4 പിന്നെ മറ്റൊരു ദാസനെ
അവരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ
അവർ തലയിൽ മുറിവേല്പിക്കയും അവമാനിക്കയും
ചെയ്തു. 5 അവൻ മറ്റൊരുവനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവനെ അവർ കൊന്നു; മറ്റു പലരെയും
ചിലരെ അടിക്കയും ചിലരെ കൊല്ലുകയും
ചെയ്തു. 6 അവന്നു ഇനി ഒരുത്തൻ, ഒരു
പ്രിയമകൻ, ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മകനെ അവർ
ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ഒടുക്കം അവനെ
അവരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു. 7 ആ
കുടിയാന്മാരോ: ഇവൻ അവകാശി ആകുന്നു;
വരുവിൻ; നാം ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ
അവകാശം നമുക്കാകും എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 8 അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു

തോട്ടത്തിൽ നിന്നു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 9 എന്നാൽ
തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ എന്തു ചെയ്യും? അവൻ
വന്നു ആ കുടിയാന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു തോട്ടം
മറ്റുള്ളവരെ ഏല്പിക്കും. 10 “വീടു പണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായിതീൎന്നിരിക്കുന്നു.
11 ഇതു കൎത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു, നമ്മുടെ
ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചൎയ്യവുമായിരിക്കുന്നു” എന്ന
തിരുവെഴുത്തു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 12 ഈ
ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു എന്നു
ഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു;
എന്നാൽ പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു അവനെ
വിട്ടുപോയി. 13 അനന്തരം അവനെ വാക്കിൽ
കുടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ പരീശന്മാരിലും
ഹെരോദ്യരിലും ചിലരെ അവന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 14 അവർ വന്നു: ഗുരോ, നീ മനുഷ്യരുടെ
മുഖം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി
പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ സത്യവാനും
ആരെയും ഗണ്യമാക്കാത്തവനും എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു; കൈസൎക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു
വിഹിതമോ അല്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊടുക്കയോ
കൊടുക്കാതിരിക്കയോ വേണ്ടതു എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 15 അവൻ അവരുടെ കപടം
അറിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു
എന്തു? ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കൊണ്ടുവരുവിൻ;
ഞാൻ കാണട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവർ
കൊണ്ടുവന്നു. ഈ സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും
ആരുടേതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു:
കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 17 യേശു
അവരോടു: കൈസൎക്കുള്ളതു കൈസൎക്കും

ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവങ്കൽ വളരെ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 18 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു
പറയുന്ന സദൂക്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
ചോദിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 19 ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ
സഹോദരൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു ഭാര്യ ശേഷിച്ചാൽ
ആ ഭാര്യയെ അവന്റെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു
തന്റെ സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം
എന്നു മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 20 എന്നാൽ
ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ
മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു
സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു പോയി. 21 രണ്ടാമത്തവൻ
അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു;
മൂന്നാമത്തവനും അങ്ങനെ തന്നേ. 22 ഏഴുവരും
സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; എല്ലാവക്കും ഒടുവിൽ
സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 23 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവൾ അവരിൽ ഏവന്നു ഭാര്യയാകും?
ഏഴുവക്കും ഭാര്യ ആയിരുന്നുവല്ലോ.
24 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടല്ലയോ തെറ്റിപ്പോകുന്നതു? 25
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ
വിവാഹം കഴിക്കയില്ല വിവാഹത്തിന്നു
കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ
ദൂതന്മാരെപ്പോലെ ആകും. 26 എന്നാൽ മരിച്ചവർ
ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു
മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ മുൾപടപ്പുഭാഗത്തു
ദൈവം അവനോടു: ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും

യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 27
അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ
ദൈവമത്രേ; നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 28
ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്നു
അവർ തമ്മിൽ തക്കിക്കുന്നതു കേട്ടു അവൻ
അവരോടു നല്ലവണ്ണം ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം
ബോധിച്ചിട്ടു: എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പന ഏതു എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു: 29
എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പനയോ: “യിസ്രായേലേ,
കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു
ഏകകർത്താവു. 30 നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ
നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ
സ്നേഹിക്കേണം” എന്നു ആകുന്നു. 31
രണ്ടാമത്തേതോ: “കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ
തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം” എന്നത്രേ; ഇവയിൽ
വലുതായിട്ടു മറ്റൊരു കല്പനയും എല്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 32 ശാസ്ത്രി അവനോടു:
നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ;
ഏകനേയുള്ളൂ; അവനല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനുമില്ല. 33
അവനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും
പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും
തന്നെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും
സകലസർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും
യാഗങ്ങളെക്കാളും സാരമേറിയതു തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ ബുദ്ധിയോടെ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു യേശു കണ്ടിട്ടു: നീ
ദൈവരാജ്യത്തോടു അകന്നവനല്ല എന്നു

പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം അവനോടു ആരും
ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 35 യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ
പുത്രൻ എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? 36 "കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു:
ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം
ആക്കുവോളം എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു" എന്നു ദാവീദ് താൻ
പരിശുദ്ധാത്മാവിലായി പറയുന്നു. 37 ദാവീദ് തന്നേ
അവനെ കർത്താവു എന്നു പറയുന്നവല്ലോ; പിന്നെ
അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ?
എന്നാൽ വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ വാക്കു
സന്തോഷത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു. 38 അവൻ തന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു: അങ്കികളോടെ
നടക്കുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ 39 വന്ദനവും
പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ
പ്രധാനസ്ഥലവും ഇച്ഛിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 40 അവർ വിധവമാരുടെ
വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്താൽ നീണ്ട
പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവക്കു ഏറ്റവും
വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 41
പിന്നെ യേശു ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിന്നു നേരെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം
ഇടുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ധനവാന്മാർ
പലരും വളരെ ഇട്ടു. 42 ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്നു
ഒരു പൈസക്കു ശരിയായ രണ്ടു കാശ് ഇട്ടു. 43
അപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു:
ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട എല്ലാവരെക്കാളും ഈ

ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44
എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു ഇട്ടു;
ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു തനിക്കുള്ളതു
ഒക്കെയും തന്റെ ഉപജീവനം മുഴുവനും ഇട്ടു എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു.
13 അവൻ ദൈവാലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ,
എങ്ങനെയുള്ള കല്ലു, എങ്ങനെയുള്ള പണി എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 2 യേശു അവനോടു: നീ ഈ
വലിയ പണി കാണുന്നുവോ? ഇടിക്കാതെ
കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 പിന്നെ അവൻ ഒലീവ് മലയിൽ
ദൈവാലയത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
പത്രൊസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും
അന്ത്രെയാസും സ്വകാര്യമായി അവനോടു: 4 അതു
എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? അതിന്നു എല്ലാം നിവൃത്തി
വരുന്ന കാലത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്തു എന്നു
ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും എന്നു ചോദിച്ചു. 5 യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ആരും നിങ്ങളെ
തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 6
ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
അനേകർ എന്റെ പേരെടുത്തു വന്നു പലരെയും
തെറ്റിക്കും. 7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും
യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ
ഭ്രമിച്ചുപോകരുതു. അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു
തന്നേ; എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല. 8 ജാതി
ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും;
അവിടവിടെ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകും; ഇതു

ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ. 9 എന്നാൽ
നിങ്ങളെത്തന്നേ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസംഘങ്ങളിൽ
ഏല്പിക്കയും പള്ളികളിൽവെച്ചു തല്ലുകയും എന്റെ
നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും
മുമ്പാകെ അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
നിറുത്തുകയും ചെയ്യും. 10 എന്നാൽ
സുവിശേഷം മുമ്പെ സകലജാതികളോടും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 അവർ നിങ്ങളെ
കൊണ്ടുപോയി ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എന്തു പറയേണ്ടു
എന്നു മുൻകൂട്ടി വിചാരപ്പെടരുതു. ആ നാഴികയിൽ
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു തന്നേ പറവിൻ;
പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവത്രേ.
12 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ
മകനെയും മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; മക്കളും
അമ്മയപ്പന്മാരുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു അവരെ
കൊല്ലിക്കും. 13 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും
നിങ്ങളെ പകെക്കും; എന്നാൽ അവസാനത്തോളം
സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 14
എന്നാൽ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത നില്ക്കരുതാത്ത
സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, --
വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ -- അന്നു
യെഹൂദ്യദേശത്തു ഉള്ളവർ മലകളിലേക്കു
ഓടിപ്പോകട്ടെ. 15 വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
അകത്തേക്കു ഇറങ്ങിപോകയോ വീട്ടിൽ
നിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ കടക്കയോ
അരുതു. 16 വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം
എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു. 17 ആ കാലത്തു
ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ

കഷ്ടം! 18 എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തു
സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ. 19 ആ
നാളുകൾ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ
ആരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും
ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ കഷ്ടകാലം
ആകും. 20 കൎത്താവു ആ നാളുകളെ ചുരുക്കീട്ടില്ല
എങ്കിൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. താൻ
തിരഞ്ഞെടുത്ത വൃതന്മാർനിമിത്തമോ അവൻ ആ
നാളുകളെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 21 അന്നു
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു: ഇതാ ക്രിസ്തു ഇവിടെ
എന്നോ അതാ അവിടെ എന്നോ പറഞ്ഞാൽ
വിശ്വസിക്കരുതു. 22 കള്ളക്രിസ്തുക്കളും
കള്ളപ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റു, കഴിയും എങ്കിൽ
വൃതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും. 23 നിങ്ങളോ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഞാൻ എല്ലാം
നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുവല്ലോ. 24
എങ്കിലോ ആ കാലത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ശേഷം
സൂൎയ്യൻ ഇരുണ്ടുപോകയും ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം
കൊടുക്കാതിരിക്കയും 25 ആകാശത്തുനിന്നു
നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണുകൊണ്ടിരിക്കയും
ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകയും
ചെയ്യും. 26 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ
ശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ മേഘങ്ങളിൽ
വരുന്നതു അവർ കാണും. 27 അന്നു അവൻ തന്റെ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു, തന്റെ വൃതന്മാരെ ഭൂമിയുടെ
അറുതിമുതൽ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെയും
നാലു ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേൎക്കും. 28 അത്തിയെ
നോക്കി ഒരു ഉപമ പഠിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു

ഇളതായി ഇല തളിക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 29 അങ്ങനെ
നിങ്ങളും ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ
അവൻ അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ തന്നേ
ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 30
ഇതു ഒക്കെയും സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 31 ആകാശവും ഭൂമിയും
ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞു
പോകയില്ല. 32 ആ നാളും നാഴികയും
സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൂതന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. 33
ആ കാലം എപ്പോൾ എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയായ്കകൊണ്ടു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 34 ഒരു
മനുഷ്യൻ വീടുവിട്ടു പരദേശത്തുപോകുമ്പോൾ
ദാസന്മാർക്കു അധികാരവും അവനവന്നു അതതു
വേലയും കൊടുത്തിട്ടു വാതിൽകാവൽക്കാരനോടു
ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. 35
യജമാനൻ സന്ധ്യക്കോ അർദ്ധരാത്രിക്കോ
കോഴികൂകുന്ന നേരത്തോ രാവിലെയോ എപ്പോൾ
വരും എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു, 36 അവൻ
പെട്ടെന്നു വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി
കണ്ടെത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ. 37
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതോ എല്ലാവരോടും
പറയുന്നു: ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.

14 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹയുടെയും
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെയും ഉത്സവം
ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും

ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു
കൊല്ലേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു അന്വേഷിച്ചു.
2 ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ
ഉത്സവത്തിൽ അരുതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 3
അവൻ ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ
ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു
സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽഭരണി വിലയേറിയ
സ്വച്ഛജടാമാംസി തൈലവുമായി വന്നു ഭരണി
പൊട്ടിച്ചു അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 4 അവിടെ
ചിലർ: തൈലത്തിന്റെ ഈ വെറും ചെലവു
എന്തിന്നു? 5 ഇതു മുന്നൂറ്റിൽ അധികം
വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുപ്പാൻ
കഴിയുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിൽ
നീരസപ്പെട്ടു അവളെ ഭത്സിച്ചു. 6 എന്നാൽ യേശു:
ഇവളെ വിടുവിൻ; അവളെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു
എന്തു? അവൾ എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ
ചെയ്തതു. 7 ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ അവക്കു
നന്മചെയ്‌വാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും; ഞാനോ
എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കയില്ല. 8
അവൾ തന്നാൽ ആവതു ചെയ്തു; കല്ലറയിലെ
അടക്കത്തിന്നായി എന്റെ ദേഹത്തിന്നു മുമ്പുകൂട്ടി
തൈലം തേച്ചു. 9 സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ
ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം അവൾ
ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മെക്കായി
പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 പിന്നെ പന്തിരുവരിൽ
ഒരുത്തനായി ഈസ്കര്യ്യോത്താവായ
യൂദാ അവനെ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കു

കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 11 അവർ അതു കേട്ടു
സന്തോഷിച്ചു അവന്നു പണം കൊടുക്കാം
എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; അവനും അവനെ
എങ്ങനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു തക്കം
അന്വേഷിച്ചുപോന്നു. 12 പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ
അറുക്കുന്നതായ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ
ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: നീ പെസഹ
കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം
എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവൻ ശിഷ്യന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരെ അയച്ചു; നഗരത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ;
അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു
മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിർപെടും. 14 അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു അവൻ കടക്കുന്നേടത്തു ആ
വീട്ടുടയവനോടു: ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി
പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗുരു
ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 15 അവൻ
വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും;
അവിടെ നമുക്കു ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16
ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിൽ ചെന്നു
അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു
പെസഹ ഒരുക്കി. 17 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ
പന്തിരുവരോടും കൂടെ വന്നു. 18 അവർ ഇരുന്നു
ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ,
എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നേ, എന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അവർ
ദുഃഖിച്ചു: ഓരോരുത്തൻ: ഞാനോ, ഞാനോ എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. 20 അവൻ

അവരോടു: പന്തിരുവരിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ
താലത്തിൽ കൈമുക്കുന്നവൻ തന്നേ. 21
മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നതു തന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ സത്യം;
മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
മനുഷ്യന്നോ അയ്യോ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ
ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു
കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ
ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു
വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവക്കു കൊടുത്തു:
വാങ്ങുവിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു
സ്തോത്രംചൊല്ലി അവക്കു കൊടുത്തു; എല്ലാവരും
അതിൽനിന്നു കുടിച്ചു: 24 ഇതു അനേകക്കു വേണ്ടി
ചൊരിയുന്നതായി നിയമത്തിന്നുള്ള എന്റെ രക്തം.
25 മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം ദൈവരാജ്യത്തിൽ
പുതുതായി അനുഭവിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ അതു
ഇനി അനുഭവിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
26 പിന്നെ അവർ സ്തോത്രം പാടിയശേഷം ഒലീവു
മലക്കു പോയി. 27 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇടറിപ്പോകും; “ഞാൻ ഇടയനെ
വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 എന്നാൽ ഞാൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ
ഗലീലെക്കു പോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 29
പത്രൊസ് അവനോടു: എല്ലാവരും ഇടറിയാലും
ഞാൻ ഇടറുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 യേശു
അവനോടു: ഇന്നു, ഈ രാത്രിയിൽ തന്നേ,

കോഴി രണ്ടുവട്ടം കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം
എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31
അവനോ: നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും
ഞാൻ നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു
അധികമായി പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ തന്നേ
എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 32 അവർ ഗെത്ത്ശേമന
എന്നു പേരുള്ള തോട്ടത്തിൽ വന്നാറെ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുതീരുവോളം
ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 33 പിന്നെ
അവൻ പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും
യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഭ്രമിപ്പാനും
വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി: 34 എന്റെ ഉള്ളം
മരണവേദനപോലെ അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു;
ഇവിടെ പാർത്തു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 35 പിന്നെ അല്പം മുമ്പോട്ടു ചെന്നു
നിലത്തു വീണു, കഴിയും എങ്കിൽ ആ നാഴിക
നീങ്ങിപ്പോകേണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു: 36 അബ്ബാ,
പിതാവേ, നിനക്കു എല്ലാം കഴിയും; ഈ
പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല നീ ഇച്ഛിക്കുന്നതത്രേ
ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പിന്നെ അവൻ വന്നു
അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രൊസിനോടു:
ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴിക
ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 38
പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടായ്‌വാൻ ഉണർന്നിരുന്നു
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു, ജഡമോ
ബലഹീനമത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അവൻ
പിന്നെയും പോയി ആ വചനം തന്നെ ചൊല്ലി

പ്രാർത്ഥിച്ചു. 40 മടങ്ങിവന്നാറെ അവരുടെ
കണ്ണുകൾക്കു ഭാരമേറിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ
ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവർ അവനോടു എന്തു
ഉത്തരം പറയേണം എന്നു അറിഞ്ഞില്ല. 41 അവൻ
മൂന്നാമതു വന്നു അവരോടു: ഇനി ഉറങ്ങി
ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ; മതി, നാഴിക വന്നു;
ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. 42 എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക;
ഇതാ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഉടനെ,
അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ, പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും
അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ,
ശാസ്ത്രിമാർ, മൂപ്പന്മാർ എന്നവർ അയച്ച ഒരു
പുരുഷാരവും വാളും വടിയുമായി വന്നു. 44 അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ
ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നേ ആകുന്നു; അവനെ
പിടിച്ചു സൂക്ഷ്മതയോടെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ
എന്നു അവക്കു ഒരു അടയാളം
പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. 45 അവൻ വന്നു ഉടനെ
അടുത്തു ചെന്നു: റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
ചുംബിച്ചു. 46 അവർ അവന്റെമേൽ കൈവെച്ചു
അവനെ പിടിച്ചു. 47 അരികെ നില്ക്കുന്നവരിൽ
ഒരുവൻ വാൾ ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ
വെട്ടി കാതു അറുത്തു. 48 യേശു അവരോടു:
ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ
എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടു
വന്നുവോ? 49 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ

ഇരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; എങ്കിലും
തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന്നു
ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 50
ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി.
51 ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വെറും ശരീരത്തിന്മേൽ
പുതപ്പു പുതെച്ചുംകൊണ്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു;
അവർ അവനെ പിടിച്ചു. 52 അവനോ പുതപ്പു വിട്ടു
നഗ്നനായി ഓടിപ്പോയി. 53 അവർ യേശുവിനെ
മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി.
അവന്റെ അടുക്കൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും എല്ലാം വന്നു
കൂടിയിരുന്നു. 54 പത്രൊസ് മഹാപുരോഹിതന്റെ
അരമനെക്കകത്തോളവും അവനെ ദൂരവേ
അനുഗമിച്ചു, ഭൃത്യന്മാരോടു ചേർന്നു തീ
കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 55 മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം
അന്വേഷിച്ചു കണ്ടില്ലതാനും. 56 അനേകർ അവന്റെ
നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടും സാക്ഷ്യം
ഒത്തുവന്നില്ല. 57 ചിലർ എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ നേരെ:
58 ഞാൻ കൈപ്പണിയായ ഈ മന്ദിരം പൊളിച്ചു
മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത
മറ്റൊന്നു പണിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞതു
ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു കള്ളസ്സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു. 59 എന്നിട്ടും അവരുടെ സാക്ഷ്യം
ഒത്തുവന്നില്ല. 60 മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു: നീ ഒന്നും ഉത്തരം
പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 61 അവനോ

മിണ്ടാതെയും ഉത്തരം പറയാതെയും ഇരുന്നു.
മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു: നീ
വന്ദ്യനായവന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 62 ഞാൻ ആകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ
സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ
കാണും എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 63 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി: 64 ഇനി
സാക്ഷികളെകൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം?
ദൈവദൂഷണം നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ
മരണയോഗ്യൻ എന്നു എല്ലാവരും വിധിച്ചു. 65
ചിലർ അവനെ തുപ്പുകയും അവന്റെ മുഖം മൂടി
അവനെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി കുത്തുകയും പ്രവചിക്ക
എന്നു അവനോടു പറകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി;
ചേവകർ അവനെ അടിച്ചുംകൊണ്ടു കയ്യേറ്റു. 66
പത്രൊസ് താഴെ നടുമുറ്റത്തു ഇരിക്കുമ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്റെ ബാല്യക്കാരത്തികളിൽ
ഒരുത്തി വന്നു, 67 പത്രൊസ് തീ കായുന്നതു കണ്ടു
അവനെ നോക്കി: നീയും ആ നസറായനായ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 68 നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല,
ബോദ്ധ്യമാകുന്നതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ അവൻ
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു; പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
കോഴി കൂകി. 69 ആ ബാല്യക്കാരത്തി അവനെ
പിന്നെയും കണ്ടു സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവരോടു:
ഇവൻ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 70 കുറയനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു

അരികെ നിന്നവർ പത്രൊസിനോടു: നീ ആ
കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; ഗലീലക്കാരനല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 71 നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ പ്രാകുവാനും
ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി. 72 ഉടനെ കോഴി
രണ്ടാമതും കൂകി; കോഴി രണ്ടുവട്ടം കൂകുംമുമ്പെ
നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു
തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസ് ഓർത്തു
അതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു കരഞ്ഞു.
15 ഉടനെ അതികാലത്തു തന്നെ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരുമായി ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും
കൂടി ആലോചിച്ചു യേശുവിനെ കെട്ടി
കൊണ്ടുപോയി പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. 2
പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 3
മഹാപുരോഹിതന്മാർ അവനെ ഏറിയോന്നു കുറ്റം
ചുമത്തി. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും അവനോടു
ചോദിച്ചു: നീ ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇതാ,
അവർ നിന്നെ എന്തെല്ലാം കുറ്റം ചുമത്തുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം ഒന്നും
പറയായ്കയാൽ പീലാത്തൊസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 6
അവൻ ഉത്സവംതോറും അവർ ചോദിക്കുന്ന
ഒരു തടവുകാരനെ അവക്കു വിട്ടുകൊടുക്ക
പതിവായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ ഒരു കലഹത്തിൽ
കൊല ചെയ്തവരായ കലഹക്കാരോടുകൂടെ
ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബറബ്ബാസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 പുരുഷാരം കയറി

വന്നു, അവൻ പതിവുപോലെ ചെയ്യേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. 9 മഹാപുരോഹിതന്മാർ
അസൂയകൊണ്ടു അവനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു
പീലാത്തൊസ് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവരോടു: 10
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു
വിട്ടുതരേണം എന്നു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 11 എന്നാൽ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ
വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ചോദിപ്പാൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ പുരുഷാരത്തെ
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 പീലാത്തൊസ്
പിന്നെയും അവരോടു: എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നവനെ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവനെ
ക്രൂശിക്ക എന്നു അവർ വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു. 14
പീലാത്തൊസ് അവരോടു: അവൻ എന്തു
ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവനെ
ക്രൂശിക്ക എന്നു അവർ അധികമായി
നിലവിളിച്ചു. 15 പീലാത്തൊസ് പുരുഷാരത്തിന്നു
തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു ബറബ്ബാസിനെ
അവക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു യേശുവിനെ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു.
16 പടയാളികൾ അവനെ ആസ്ഥാനമായ
മണ്ഡപത്തിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോയി
പട്ടാളത്തെ എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. 17 അവനെ
രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു
കിരീടം മെടഞ്ഞു അവനെ ചൂടിച്ചു: 18
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു
പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചു; 19 കോൽകൊണ്ടു അവന്റെ
തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ തുപ്പി, മുട്ടുകുത്തി

അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 20 അങ്ങനെ അവനെ
പരിഹസിച്ച ശേഷം അവർ രക്താംബരം നീക്കി
സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ
കൊണ്ടുപോയി. 21 അലക്സന്തരിന്റെയും
രൂഫൊസിന്റെയും അപ്പനായി വയലിൽ നിന്നു
വരുന്ന കുറേനക്കാരനായ ശിമോനെ അവന്റെ
ക്രൂശ് ചുമപ്പാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 22 തലയോടിടം
എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊല്ഗോഥാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു
അവനെ കൊണ്ടുപോയി; 23 കണ്ടിവെണ്ണ
കലർത്തിയ വീഞ്ഞു അവന്നു കൊടുത്തു; അവനോ
വാങ്ങിയില്ല. 24 അവനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവന്റെ
വസ്ത്രം ഇന്നവന്നു ഇന്നതു കിട്ടേണം എന്നു ചീട്ടിട്ടു
പകുതി ചെയ്തു. 25 മൂന്നാം മണി നേരമായപ്പോൾ
അവനെ ക്രൂശിച്ചു. 26 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു
എന്നിങ്ങനെ അവന്റെ കുറ്റം മീതെ എഴുതിയിരുന്നു.
27 അവർ രണ്ടു കള്ളന്മാരെ ഒരുത്തനെ വലത്തും
ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിച്ചു. 28 [അധർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
അവനെ എണ്ണി എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയായി.] 29 കടന്നു പോകുന്നവർ തല
കുലുക്കിക്കൊണ്ടു: ഹാ, ഹാ, മന്ദിരം പൊളിച്ചു
മൂന്നു നാളുകൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, 30
നിന്നെത്തന്നേ രക്ഷിച്ചു ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവാ
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. 31 അങ്ങനെ
തന്നേ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും അവനെ
പരിഹസിച്ചു: ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു
തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ വഹിയാ. 32 നാം കണ്ടു
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു എന്ന യിസ്രായേൽ
രാജാവു ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ

എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു; അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരും അവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു.
33 ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ ഒമ്പതാം
മണിനേരത്തോളം ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടു
ഉണ്ടായി. 34 ഒമ്പതാം മണിനേരത്തു യേശു: എന്റെ
ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു
എന്തു എന്നു അർത്ഥമുള്ള എലോഹീ, എലോഹീ
ലമ്മാ ശബ്ബക്താനീ എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ
നിലവിളിച്ചു. 35 അരികെ നിന്നവരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ടു:
അവൻ ഏലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
36 ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോങ്ങിൽ പുളിച്ചവീഞ്ഞു
നിറെച്ചു ഒരു ഓടക്കോലിന്മേലാക്കി: നില്പിൻ;
ഏലീയാവു അവനെ ഇറക്കുവാൻ വരുമോ എന്നു
നമുക്കു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 37 യേശു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടു. 38 ഉടനെ മന്ദിരത്തിലെ
തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളവും രണ്ടായി
ചീന്തിപ്പോയി. 39 അവന്നു എതിരെ നിന്നിരുന്ന
ശതാധിപൻ അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രാണനെ
വിട്ടതു കണ്ടിട്ടു: ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രൻ
ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 40 സ്ത്രീകളും
ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും ചെറിയ
യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മ
മറിയയും ശലോമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 41
അവൻ ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർ
അവനെ അനുഗമിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചും പോന്നു;
അവനോടുകൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42

വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശബ്ബത്തിന്റെ തലനാളായ
ഒരുക്കനാൾ ആകകൊണ്ടു 43 ശ്രേഷ്ഠമന്ത്രിയും
ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ
അരിമത്ഥ്യയിലെ യോസേഫ് വന്നു ധൈര്യ്യത്തോടെ
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ
ശരീരം ചോദിച്ചു. 44 അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ
എന്നു പീലാത്തൊസ് ആശ്ചര്യ്യപ്പെട്ടു ശതാധിപനെ
വിളിച്ചു: അവൻ മരിച്ചിട്ടു ഒട്ടുനേരമായോ എന്നു 45
ശതാധിപനോടു വസ്തുത ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു
ഉടൽ യോസേഫിന്നു നല്കി. 46 അവൻ ഒരു
ശീല വാങ്ങി അവനെ ഇറക്കി ശീലയിൽ
ചുറ്റിപ്പൊതിഞ്ഞു, പാറയിൽ വെട്ടീട്ടുള്ള കല്ലറയിൽ
വെച്ചു, കല്ലറവാതില്ക്കൽ ഒരു കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചു; 47
അവനെ വെച്ച ഇടം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും
യോസെയുടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു.
16 ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞശേഷം മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയയും യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയയും
ശലോമയും ചെന്നു അവനെ പൂശേണ്ടതിന്നു
സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി. 2 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം
നാൾ അതികാലത്തു സൂര്യ്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ
കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു: 3 കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ
നിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളയും
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 4 അവർ നോക്കിയാറെ
കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു; അതു ഏറ്റവും
വലുതായിരുന്നു. 5 അവർ കല്ലറെക്കകത്തു
കടന്നപ്പോൾ വെള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ച ഒരു
ബാല്യക്കാരൻ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു: ഭ്രമിക്കേണ്ടാ;
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ

അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു;
അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ. 7
നിങ്ങൾ പോയി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും
പത്രൊസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ
ഗലീലെക്കു പോകുന്നു എന്നു പറവിൻ; അവൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ അവനെ
കാണും എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8
അവർക്കു വിറയലും ഭ്രമവും പിടിച്ചു അവർ കല്ലറ
വിട്ടു ഓടിപ്പോയി; അവർ ഭയപ്പെടുകയാൽ
ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. 9 (note: The most reliable and
earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) [അവൻ
ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ രാവിലെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടു താൻ ഏഴു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയെക്കു
ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി. 10 അവൾ ചെന്നു
അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും
കരഞ്ഞുംകൊണ്ടിരുന്നവരോടു അറിയിച്ചു. 11
അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ
അവനെ കണ്ടു എന്നും അവർ കേട്ടാറെ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 പിന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ
നാട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ മറ്റൊരു
രൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. 13 അവർ
പോയി ശേഷമുള്ളവരോടു അറിയിച്ചു; അവരുടെ
വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 14 പിന്നത്തേതിൽ
പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി, തന്നെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി കണ്ടവരുടെ
വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവരുടെ
അവിശ്വാസത്തെയും ഹൃദയ കാഠിന്യത്തെയും

ശാസിച്ചു. 15 പിന്നെ അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി
സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം
പ്രസംഗിപ്പിൻ. 16 വിശ്വസിക്കയും സ്നാനം
ഏല്ക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും;
വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
അകപ്പെടും. 17 വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ
അടയാളങ്ങൾ നടക്കും: എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും; പുതുഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കും; 18 സപ്പ്ങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും;
മരണകരമായ യാതൊന്നു കുടിച്ചാലും അവക്കു
ഹാനി വരികയില്ല; രോഗികളുടെ മേൽ
കൈവെച്ചാൽ അവക്കു സൌഖ്യം വരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 ഇങ്ങനെ കത്താവായ യേശു
അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തശേഷം സ്വഗ്ഗത്തിലേക്കു
എടുക്കപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
ഇരുന്നു. 20 അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാടത്തും
പ്രസംഗിച്ചു; കത്താവു അവരോടുകൂടെ
പ്രവത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന അടയാളങ്ങളാൽ
വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും പോന്നു.]

ലൂക്കോസ്

1 ശ്രീമാനായ തെയോഫിലോസേ,
ആദിമുതൽ കണ്ട സാക്ഷികളും
വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുമായവർ നമ്മെ
ഭരമേല്പിച്ചതുപോലെ, 2 നമ്മുടെ ഇടയിൽ
പൂർണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചു വരുന്ന കാര്യങ്ങളെ
വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം ചമെപ്പാൻ പലരും
തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു, 3 നിനക്കു ഉപദേശം
ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാർത്തയുടെ നിശ്ചയം നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു 4 അതു ക്രമമായി എഴുതുന്നതു
നന്നെന്നു ആദിമുതൽ സകലവും സൂക്ഷ്മമായി
പരിശോധിച്ചിട്ടു എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു. 5
യെഹൂദ്യരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ കാലത്തു
അബീയാക്കൂറിൽ സെഖര്യ്യാവു എന്നു പേരുള്ളോരു
പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ഭാര്യ
അഹരോന്റെ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി ആയിരുന്നു;
അവൾക്കു എലീശബെത്ത് എന്നു പേർ. 6
ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരും
കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും
കുററമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും
ആയിരുന്നു. 7 എലീശബെത്ത് മച്ചിയാകകൊണ്ടു
അവക്കു സന്തതി ഇല്ലാഞ്ഞു; ഇരുവരും
വയസ്സു ചെന്നവരും ആയിരുന്നു. 8 അവൻ
കൂറിന്റെ ക്രമപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ
പുരോഹിതനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുമ്പോൾ: 9
പൌരോഹിത്യമര്യ്യാദപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ
മന്ദിരത്തിൽ ചെന്നു ധൂപം കാട്ടുവാൻ
അവന്നു നറുക്കു വന്നു. 10 ധൂപം കാട്ടുന്ന
നാഴികയിൽ ജനസമൂഹം ഒക്കെയും പുറത്തു

പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 അപ്പോൾ
കൎത്താവിന്റെ ദൂതൻ ധൂപപീഠത്തിന്റെ വലത്തു
ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവനായിട്ടു അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി. 12 സെഖൎയ്യാവു അവനെ കണ്ടു
ഭ്രമിച്ചു ഭയപരവശനായി. 13 ദൂതൻ അവനോടു
പറഞ്ഞതു: സെഖൎയ്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
നിന്റെ പ്രാൎത്ഥനെക്കു ഉത്തരമായി: നിന്റെ
ഭാൎയ്യ എലീശബെത്ത് നിനക്കു ഒരു മകനെ
പ്രസവിക്കും; അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ
ഇടേണം. 14 നിനക്കു സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും
ഉണ്ടാകും; അവന്റെ ജനനത്തിങ്കൽ പലരും
സന്തോഷിക്കും. 15 അവൻ കൎത്താവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും; വീഞ്ഞും മദ്യവും
കുടിക്കയില്ല; അമ്മയുടെ ഗൎഭത്തിൽവെച്ചു
തന്നേ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയും. 16
അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ പലരെയും
അവരുടെ ദൈവമായ കൎത്താവിങ്കലേക്കു
തിരിച്ചുവരുത്തും. 17 അവൻ അപ്പന്മാരുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ മക്കളിലേക്കും വഴങ്ങാത്തവരെ
നീതിമാന്മാരുടെ ബോധത്തിലേക്കും
തിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരുക്കമുള്ളോരു ജനത്തെ
കൎത്താവിന്നുവേണ്ടി ഒരുക്കുവാൻ അവന്നു
മുമ്പായി ഏലീയാവിന്റെ ആത്മാവോടും
ശക്തിയോടും കൂടെ നടക്കും. 18 സെഖൎയ്യാവു
ദൂതനോടു; ഇതു ഞാൻ എന്തൊന്നിനാൽ
അറിയും? ഞാൻ വൃദ്ധനും എന്റെ ഭാൎയ്യ
വയസ്സുചെന്നവളുമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ദൂതൻ
അവനോടു: ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ
നില്ക്കുന്ന ഗബ്രീയേൽ ആകുന്നു; നിന്നോടു

സംസാരിപ്പാനും ഈ സദ്വർത്തമാനം നിന്നോടു
അറിയിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 20
തക്കസമയത്തു നിവൃത്തിവരുവാനുള്ള എന്റെ ഈ
വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു അതു
സംഭവിക്കുവരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ
മൌനമായിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21
ജനം സെഖര്യ്യാവിന്നായി കാത്തിരുന്നു, അവൻ
മന്ദിരത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ ആശ്ചര്യ്യപ്പെട്ടു. 22
അവൻ പുറത്തു വന്നാറെ അവരോടു
സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ അവൻ
മന്ദിരത്തിൽ ഒരു ദർശനം കണ്ടു എന്നു അവർ
അറിഞ്ഞു; അവൻ അവക്കു ആംഗ്യം കാട്ടി
ഊമനായി പാർത്തു. 23 അവന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലം
തികഞ്ഞശേഷം അവൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി. 24
ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവന്റെ ഭാര്യ്യ
എലീശബെത്ത് ഗർഭം ധരിച്ചു: 25 മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ദ നീക്കുവാൻ
കർത്താവു എന്നെ കടാക്ഷിച്ച നാളിൽ ഇങ്ങനെ
എനിക്കു ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അഞ്ചു മാസം ഒളിച്ചു പാർത്തു. 26 ആറാം
മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രീയേൽദൂതനെ
നസറെത്ത് എന്ന ഗലീലപട്ടണത്തിൽ, 27
ദാവീദുഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്നൊരു
പുരുഷന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേർ മറിയ
എന്നു ആയിരുന്നു. 28 ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
അകത്തു ചെന്നു: കൃപലഭിച്ചവളേ, നിനക്കു
വന്ദനം; കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അവൾ ആ വാക്കു കേട്ടു ഭ്രമിച്ചു: ഇതു

എന്തൊരു വന്ദനം എന്നു വിചാരിച്ചു. 30
ദൂതൻ അവളോടു: മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു. 31 നീ ഗർഭം
ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു
യേശു എന്നു പേർ വിളിക്കേണം. 32 അവൻ
വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ
പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവന്നു
കൊടുക്കും 33 അവൻ യാക്കോബുഗൃഹത്തിന്നു
എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ
രാജ്യത്തിന്നു അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. (aiōn g165) 34 മറിയ ദൂതനോടു: ഞാൻ
പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ ഇതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതിന്നു
ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെമേൽ വരും;
അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ നിഴലിടും;
ആകയാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധപ്രജ
ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 36 നിന്റെ
ചാർച്ചക്കാരത്തി എലീശബെത്തും വാൎദ്ധക്യത്തിൽ
ഒരു മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മച്ചി എന്നു
പറഞ്ഞുവന്നവൾക്കു ഇതു ആറാം മാസം. 37
ദൈവത്തിന്നു ഒരു കാൎയ്യവും അസാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 അതിന്നു മറിയ:
ഇതാ, ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി; നിന്റെ
വാക്കുപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു; ദൂതൻ അവളെ വിട്ടുപോയി. 39 ആ
നാളുകളിൽ മറിയ എഴുന്നേറ്റു മല നാട്ടിൽ ഒരു
യെഹൂദ്യപട്ടണത്തിൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു, 40
സെഖൎയ്യാവിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തി എലീശബെത്തിനെ

വന്ദിച്ചു. 41 മറിയയുടെ വന്ദനം എലീശബെത്ത്
കേട്ടപ്പോൾ പിള്ള അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ തുള്ളി;
എലീശബെത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവളായി,
42 ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീകളിൽ നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ; നിന്റെ ഗർഭ ഫലവും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു. 43 എന്റെ കർത്താവിന്റെ
മാതാവു എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന മാനം
എനിക്കു എവിടെ നിന്നു ഉണ്ടായി. 44 നിന്റെ
വന്ദനസ്വരം എന്റെ ചെവിയിൽ വീണപ്പോൾ പിള്ള
എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ആനന്ദംകൊണ്ടു തുള്ളി. 45
കർത്താവു തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു
നിവൃത്തിയുണ്ടാകും എന്നു വിശ്വസിച്ചവൾ
ഭാഗ്യവതി. 46 അപ്പോൾ മറിയ പറഞ്ഞതു: “എന്റെ
ഉള്ളം കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു; 47 എന്റെ
ആത്മാവു എന്റെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ
ഉല്ലസിക്കുന്നു. 48 അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്ച
കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ഇന്നുമുതൽ
എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു
വാഴ്ത്തും. 49 ശക്തനായവൻ എനിക്കു വലിയവ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാമം പരിശുദ്ധം
തന്നേ. 50 അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു അവന്റെ
കരുണ തലമുറതലമുറയോളം ഇരിക്കുന്നു. 51
തന്റെ ഭുജംകൊണ്ടു അവൻ ബലം പ്രവർത്തിച്ചു,
ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ
ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു. 52 പ്രഭുക്കന്മാരെ
സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇറക്കി താണവരെ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 53 വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ
നന്മകളാൽ നിറെച്ചു, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ
അയച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 54 നമ്മുടെ

പിതാക്കന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
എന്നേക്കും കരുണ ഓക്കേണ്ടതിന്നു, (aiōn
g165) 55 തന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലിനെ
തുണെച്ചിരിക്കുന്നു.” 56 മറിയ ഏകദേശം
മൂന്നു മാസം അവളോടു കൂടെ പാത്ത്ിട്ടു
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 57 എലീശബെത്തിന്നു
പ്രസവിപ്പാനുള്ള കാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ
അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; 58 കത്ത്ാവു
അവൾക്കു വലിയ കരുണ കാണിച്ചു
എന്നു അയല്ക്കാരും ചാച്ച്ക്കാരും കേട്ടിട്ടു
അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു. 59 എട്ടാം നാളിൽ
അവർ പൈതലിനെ പരിച്ഛേദന ചെയ്‌വാൻ വന്നു;
അപ്പന്റെ പേർപോലെ അവന്നു സെഖയ്യാവു എന്നു
പേർ വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 60 അവന്റെ അമ്മയോ:
അല്ല, അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 61 അവർ അവളോടു: നിന്റെ
ചാച്ച്യിൽ ഈ പേരുള്ളവർ ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 62 പിന്നെ അവന്നു എന്തു പേർ വിളിപ്പാൻ
വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അപ്പനോടു ആഗ്യംകാട്ടി
ചോദിച്ചു. 63 അവൻ ഒരു എഴുത്തു പലക
ചോദിച്ചു: അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ എന്നു
എഴുതി; എല്ലാവരും ആശ്ചയ്യ്പ്പെട്ടു. 64 ഉടനെ
അവന്റെ വായും നാവും തുറന്നു, അവൻ
സംസാരിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. 65 ചുറ്റും
പാക്ക്ുന്നവർക്കു എല്ലാം ഭയം ഉണ്ടായി; ,
യെഹൂദ്യമലനാട്ടിൽ എങ്ങും ഈ വാത്ത്
ഒക്കെയും പരന്നു. 66 കേട്ടവർ എല്ലാവരും അതു
ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു: ഈ പൈതൽ എന്തു

ആകും എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവിന്റെ കൈ
അവനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 67 അവന്റെ
അപ്പനായ സെഖര്യാവു പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി പ്രവചിച്ചുപറഞ്ഞതു: 68
“യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ
സന്ദർശിച്ചു ഉദ്ധാരണം ചെയ്കയും 69 ആദിമുതൽ
തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ (aiōn g165) 70 നമ്മുടെ
ശത്രുക്കളുടെ വശത്തു നിന്നും നമ്മെ പകെക്കുന്ന
ഏവരുടെയും കയ്യിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിപ്പാൻ 71
തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ
നമുക്കു രക്ഷയുടെ കൊമ്പു ഉയർത്തുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നതു, 72 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
കരുണ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നും 73 നമ്മുടെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു 74
നാം ആയുഷ്ക്കാലം ഒക്കെയും ഭയം
കൂടാതെ തിരുമുമ്പിൽ വിശുദ്ധിയിലും
നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ നമുക്കു കൃപ
നല്കുമെന്നു 75 അവൻ നമ്മുടെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിനോടു സത്യവും തന്റെ വിശുദ്ധ
നിയമവും ഓർത്തുകൊണ്ടും ആകുന്നു. 76 നീയോ
പൈതലേ, അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും. കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവാനും 77
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രകരുണയാൽ
അവന്റെ ജനത്തിന്നു പാപമോചനത്തിൽ
രക്ഷാപരിജ്ഞാനം കൊടുപ്പാനുമായി നീ അവന്നു
മുമ്പായി നടക്കും. 78 ഇരുളിലും മരണനിഴലിലും
ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശിച്ചു, നമ്മുടെ കാലുകളെ

സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തേണ്ടതിന്നു 79 ആ
ആർദ്രകരുണയാൽ ഉയരത്തിൽനിന്നു ഉദയം നമ്മെ
സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു." 80 പൈതൽ വളർന്നു
ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു; അവൻ യിസ്രായേലിന്നു
തന്നെത്താൻ കാണിക്കും നാൾവരെ മരുഭൂമിയിൽ
ആയിരുന്നു.

2 ആ കാലത്തു ലോകം ഒക്കെയും പേർവഴി
ചാർത്തേണം എന്നു ഔഗുസ്തൊസ്
കൈസരുടെ ഒരു ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു.
2 കുറേന്ന്യൊസ് സുറിയനാടു വാഴുമ്പോൾ
ഈ ഒന്നാമത്തെ ചാർത്തൽ ഉണ്ടായി. 3
എല്ലാവരും ചാർത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു താന്താന്റെ
പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി. 4 അങ്ങനെ
യോസേഫും ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിലും കുലത്തിലും
ഉള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു തനിക്കു വിവാഹം
നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മറിയ എന്ന ഗർഭിണിയായ
ഭാര്യയോടും കൂടെ ചാർത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ഗലീലയിലെ നസറെത്ത് പട്ടണം വിട്ടു, 5
യെഹൂദ്യയിൽ ബേത്ത്ലേഹെം എന്ന ദാവീദിൻ
പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. 6 അവർ അവിടെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു പ്രസവത്തിനുള്ള കാലം
തികെഞ്ഞു. 7 അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ
പ്രസവിച്ചു, ശീലകൾ ചുറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ
അവക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ പശുത്തൊട്ടിയിൽ
കിടത്തി. 8 അന്നു ആ പ്രദേശത്തു ഇടയന്മാർ
രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ കാവൽകാത്തു
വെളിയിൽ പാർത്തിരുന്നു. 9 അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ
ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അരികെ നിന്നു,
കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമിന്നി,

അവർ ഭയപരവശരായിതീൎന്നു. 10 ദൂതൻ
അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സൎവ്വജനത്തിന്നും
ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. 11 കൎത്താവായ
ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു ഇന്നു ദാവീദിന്റെ
പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. 12
നിങ്ങൾക്കു അടയാളമോ; ശീലകൾ ചുറ്റി
പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ
നിങ്ങൾ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പെട്ടെന്നു
സ്വൎഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം
ദൂതനോടു ചേൎന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. 14
“അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം;
ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യൎക്കു
സമാധാനം” എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ദൂതന്മാർ അവരെ
വിട്ടു സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ പോയശേഷം ഇടയന്മാർ: നാം
ബേത്ത്ലേഹെമോളം ചെന്നു കൎത്താവു നമ്മോടു
അറിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണേണം എന്നു
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 16 അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു,
മറിയയെയും യോസേഫിനെയും പശുത്തൊട്ടിയിൽ
കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ടു. 17 കണ്ടശേഷം
ഈ പൈതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
വാക്കു അറിയിച്ചു. 18 കേട്ടവർ എല്ലാവരും
ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു.
19 മറിയ ഈ വാൎത്ത ഒക്കെയും ഹൃദയത്തിൽ
സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 തങ്ങളോടു
അറിയിച്ചതുപോലെ ഇടയന്മാർ കേട്ടതും
കണ്ടതുമായ എല്ലാറ്റിനെയും കുറിച്ചു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയും പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു
മടങ്ങിപ്പോയി. 21 പരിച്ഛേദന കഴിപ്പാനുള്ള എട്ടു

ദിവസം തികെഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഗർഭത്തിൽ
ഉല്പാദിക്കുംമുമ്പെ ദൂതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
അവന്നു യേശു എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 22
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവളുടെ
ശുദ്ധീകരണകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ 23
കടിഞ്ഞൂലായ ആണൊക്കെയും കർത്താവിന്നു
വിശുദ്ധം ആയിരിക്കേണം എന്നു കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
24 അവനെ കർത്താവിന്നു അർപ്പിപ്പാനും ഒരു ഇണ
കുറുപ്രാവിനെയോ രണ്ടു പ്രാക്കുഞ്ഞിനെയോ
കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
കല്പിച്ചതുപോലെ യാഗം കഴിപ്പാനും അവർ
അവനെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
25 യെരൂശലേമിൽ ശിമ്യോൻ എന്നു
പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ
മനുഷ്യൻ നീതിമാനും യിസ്രായേലിന്റെ
ആശ്വാസത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നവനും
ആയിരുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവും അവന്റെ മേൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 കർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ
കാണുംമുമ്പെ മരണം കാൺകയില്ല എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവന്നു അരുളപ്പാടു
ഉണ്ടായിരുന്നു. 27 അവൻ ആത്മനിയോഗത്താൽ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു. യേശു എന്ന
പൈതലിന്നു വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
ചട്ടപ്രകാരം ചെയ്‌വാൻ അമ്മയപ്പന്മാർ അവനെ
അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ 28 അവൻ
അവനെ കയ്യിൽ ഏന്തി ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 29
“ഇപ്പോൾ നാഥാ തിരുവചനംപോലെ നീ
അടിയനെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയക്കുന്നു. 30

ജാതികൾക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള പ്രകാശവും
നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവുമായി
31 നീ സകല ജാതികളുടെയും മുമ്പിൽ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ 32 എന്റെ കണ്ണു
കണ്ടുവല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ഇങ്ങനെ
അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ അവന്റെ
അപ്പനും അമ്മയും ആശ്ചര്യ്യപ്പെട്ടു. 34 പിന്നെ
ശിമ്യോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവന്റെ
അമ്മയായ മറിയയോടു: അനേകഹൃദയങ്ങളിലെ
വിചാരം വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഇവനെ
യിസ്രായേലിൽ പലരുടെയും വീഴ്ചെയക്കും
എഴുന്നേല്പിന്നും മറുത്തുപറയുന്ന
അടയാളത്തിന്നുമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. 35
നിന്റെ സ്വന്തപ്രാണനിൽകൂടിയും ഒരു വാൾ
കടക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ആശേർ
ഗോത്രത്തിൽ ഫനൂവേലിന്റെ മകളായ ഹന്നാ
എന്നൊരു പ്രവാചകി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ
കന്യാകാലത്തിൽ പിന്നെ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ
ഏഴു സംവത്സരം കഴിച്ചു എണ്പത്തുനാലു
സംവത്സരം വിധവയും വളരെ വയസ്സു
ചെന്നവളുമായി 37 ദൈവാലയം വിട്ടു പിരിയാതെ
ഉപവാസത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ
രാവും പകലും ആരാധന ചെയ്തു പോന്നു. 38
ആ നാഴികയിൽ അവളും അടുത്തുനിന്നു
ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു, യെരൂശലേമിന്റെ
വീണ്ടെടുപ്പിനെ കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോടും
അവനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 39 കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
നിവർത്തിച്ചശേഷം അവർ ഗലീലയിൽ തങ്ങളുടെ

പട്ടണമായ നസറെത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 40
പൈതൽ വളൎന്നു ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞു, ആത്മാവിൽ
ബലപ്പെട്ടുപോന്നു; ദൈവകൃപയും അവന്മേൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 41 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ
ആണ്ടുതോറും പെസഹപെരുനാളിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകും. 42 അവന്നു
പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ പതിവുപോലെ
പെരുനാളിന്നു പോയി. 43 പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞു
മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ ബാലനായ യേശു
യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു; അമ്മയപ്പന്മാരോ
അറിഞ്ഞില്ല. 44 സഹയാത്രക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവർ ഊഹിച്ചിട്ടു ഒരു
ദിവസത്തെ വഴി പോന്നു; പിന്നെ അവനെ
ബന്ധുക്കളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും
ഇടയിൽ തിരഞ്ഞു. 45 കാണാഞ്ഞിട്ടു അവനെ
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 46 മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ
നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നതും അവരുടെ ഉപദേശം
കേൾക്കയും അവരോടു ചോദിക്കയും
ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. 47 അവന്റെ വാക്കു
കേട്ടവൎക്കെല്ലാവൎക്കും അവന്റെ വിവേകത്തിലും
ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയം തോന്നി. അവനെ
കണ്ടിട്ടു അവർ അതിശയിച്ചു; 48 അമ്മ അവനോടു:
മകനേ, ഞങ്ങളോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു എന്തു?
നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു
നിന്നെ തിരഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ
അവരോടു: എന്നെ തിരഞ്ഞതു എന്തിന്നു? എന്റെ
പിതാവിന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടതു എന്നു

നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ. എന്നു പറഞ്ഞു. 50
അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു അവർ
ഗ്രഹിച്ചില്ല. 51 പിന്നെ അവൻ അവരോടുകൂടെ
ഇറങ്ങി, നസറെത്തിൽ വന്നു അവൎക്കു
കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ കാൎയ്യങ്ങൾ എല്ലാം അവന്റെ
അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 52 യേശുവോ
ജ്ഞാനത്തിലും വളൎച്ചയിലും ദൈവത്തിന്റെയും
മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും മുതിൎന്നു വന്നു.

3 തീബെൎയ്യൊസ് കൈസരുടെ വാഴ്ചയുടെ
പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ പൊന്തിയൊസ്
പീലാത്തൊസ് യെഹൂദ്യനാടു വാഴുമ്പോൾ,
ഹെരോദാവു ഗലീലയിലും അവന്റെ സഹോദരനായ
ഫീലിപ്പൊസ് ഇതുൎയ്യത്രഖോനിത്തിദേശങ്ങളിലും
ലുസാന്യാസ് അബിലേനയിലും 2
ഇടപ്രഭുക്കന്മാരായും ഹന്നാവും കയ്യഫാവും
മഹാപുരോഹിതന്മാരായും ഇരിക്കും കാലം
സെഖൎയ്യാവിന്റെ മകനായ യോഹന്നാന്നു
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു
ഉണ്ടായി. 3 അവൻ യോൎദ്ദാന്നരികെയുള്ള നാട്ടിൽ
ഒക്കെയും വന്നു പാപമോചനത്തിനായുള്ള
മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു. 4 “മരുഭൂമിയിൽ
വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ വാക്കാവിതു:
കൎത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ
പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ. 5 എല്ലാതാഴ്വരയും
നികന്നുവരും; എല്ലാമലയും കുന്നും താഴും;
വളഞ്ഞതു ചൊവ്വായും ദുൎഘടമായതു
നിരന്ന വഴിയായും തീരും; 6 സകലജഡവും
ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ കാണും” എന്നിങ്ങനെ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ

എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 7 അവനാൽ
സ്നാനം ഏല്പാൻ വന്ന പുരുഷാരത്തോടു അവൻ
പറഞ്ഞതു: സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള
കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോകുവാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതു ആർ? 8
മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം കായിപ്പിൻ.
അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ടു
എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരുതു;
അബ്രാഹാമിന്നു ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു മക്കളെ
ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9 ഇപ്പോൾ തന്നേ
വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു;
നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി
തീയിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു. 10 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യേണം എന്നു പുരുഷാരം അവനോടു ചോദിച്ചു.
11 അതിന്നു അവൻ: രണ്ടു വസ്ത്രമുള്ളവൻ
ഇല്ലാത്തവന്നു കൊടുക്കട്ടെ; ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ
ഉള്ളവനും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യട്ടെ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ചുങ്കക്കാരും സ്നാനം ഏല്പാൻ
വന്നു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യേണം എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 13 നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതിൽ
അധികം ഒന്നും പിരിക്കരുതു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 14 പടജ്ജനവും അവനോടു: ഞങ്ങൾ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ആരെയും
ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെയും ചതിയായി ഒന്നും
വാങ്ങാതെയും നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം മതി എന്നു
വെപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 15 ജനം
കാത്തുനിന്നു; അവൻ ക്രിസ്തുവോ എന്നു
എല്ലാവരും ഹൃദയത്തിൽ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു

വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 16 യോഹന്നാൻ
എല്ലാവരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ
എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരുന്നു; അവന്റെ
ചെരിപ്പിന്റെ വാറു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല;
അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും
തീകൊണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. 17 അവന്നു
വീശുമുറം കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ കളത്തെ
മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ
കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും. 18 മറ്റു പലതും അവൻ
പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജനത്തോടു സുവിശേഷം
അറിയിച്ചു. 19 എന്നാൽ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവു
സഹോദരന്റെ ഭാൎയ്യ ഹെരോദ്യനിമിത്തവും
ഹെരോദാവു ചെയ്ത സകലദോഷങ്ങൾ
നിമിത്തവും യോഹന്നാൻ അവനെ
ആക്ഷേപിക്കയാൽ 20 അതെല്ലാം ചെയ്തതു
കൂടാതെ അവനെ തടവിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.
21 ജനം എല്ലാം സ്നാനം ഏല്ക്കുകയിൽ യേശുവും
സ്നാനം ഏറ്റു പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വൎഗ്ഗം തുറന്നു,
22 പരിശുദ്ധാത്മാവു ദേഹരൂപത്തിൽ പ്രാവു
എന്നപോലെ അവന്റെമേൽ ഇറങ്ങിവന്നു.
നീ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു
ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 23 യേശുവിന്നു താൻ
പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം മുപ്പതു
വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ യോസേഫിന്റെ മകൻ
എന്നു ജനം വിചാരിച്ചു; 24 യോസേഫ് ഹേലിയുടെ
മകൻ, ഹേലി മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ, മത്ഥാത്ത്

ലേവിയുടെ മകൻ, ലേവി മെല്ക്കിയുടെ മകൻ,
മെല്ക്കി യന്നായിയുടെ മകൻ, യന്നായി 25
യോസേഫിന്റെ മകൻ, യോസേഫ് മത്തഥ്യൊസിന്റെ
മകൻ, മത്തഥ്യൊസ് ആമോസിന്റെ മകൻ,
ആമോസ് നാഹൂമിന്റെ മകൻ, നാഹൂം
എസ്ളിയുടെ മകൻ, എസ്ളി നഗ്ഗായിയുടെ
മകൻ, 26 നഗ്ഗായി മയാത്തിന്റെ മകൻ, മയാത്ത്
മത്തഥ്യൊസിന്റെ മകൻ, മത്തഥ്യൊസ്
ശെമയിയുടെ മകൻ, ശെമയി യോസേഫിന്റെ
മകൻ, യോസേഫ് യോദയുടെ മകൻ, 27
യോദാ യോഹന്നാന്റെ മകൻ, യോഹന്നാൻ
രേസയുടെ മകൻ, രേസ സൊരൊബാബേലിന്റെ
മകൻ, സൊരൊബാബേൽ ശലഥീയേലിന്റെ
മകൻ, ശലഥീയേൽ നേരിയുടെ മകൻ, 28 നേരി
മെൽക്കിയുടെ മകൻ, മെൽക്കി അദ്ദിയുടെ
മകൻ, അദ്ദി കോസാമിന്റെ മകൻ, കോസാം
എല്മാദാമിന്റെ മകൻ, എല്മാദാം ഏരിന്റെ
മകൻ, 29 ഏർ യോശുവിന്റെ മകൻ, യോശു
എലീയേസരിന്റെ മകൻ, എലീയേസർ യോരീമിന്റെ
മകൻ, യോരീം മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ, മത്ഥാത്ത്
ലേവിയുടെ മകൻ, 30 ലേവി ശിമ്യോന്റെ മകൻ,
ശിമ്യോൻ യെഹൂദയുടെ മകൻ, യെഹൂദാ
യോസേഫിന്റെ മകൻ, യോസേഫ് യോനാമിന്റെ
മകൻ, യോനാം എല്യാക്കീമിന്റെ മകൻ, 31
എല്യാക്കീം മെല്യാവിന്റെ മകൻ, മെല്യാവു
മെന്നയുടെ മകൻ, മെന്നാ മത്ഥയുടെ മകൻ,
മത്ഥാ നാഥാന്റെ മകൻ, നാഥാൻ ദാവീദിന്റെ
മകൻ, 32 ദാവീദ് യിശ്ശായിയുടെ മകൻ, യിശ്ശായി
ഓബേദിന്റെ മകൻ, ഓബേദ് ബോവസിന്റെ

മകൻ, ബോവസ് സല്മോന്റെ മകൻ,
സല്മോൻ നഹശോന്റെ മകൻ, 33 നഹശോൻ
അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ, അമ്മീനാദാബ്
അരാമിന്റെ മകൻ, അരാം എസ്രോന്റെ മകൻ,
എസ്രോൻ പാരെസിന്റെ മകൻ, പാരെസ്
യേഹൂദയുടെ മകൻ, 34 യെഹൂദാ യാക്കോബിന്റെ
മകൻ, യാക്കോബ് യിസ്ഹാക്കിന്റെ മകൻ,
യിസ്ഹാക്ക് അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ, അബ്രാഹാം
തേറഹിന്റെ മകൻ, 35 തേറഹ് നാഹോരിന്റെ മകൻ,
നാഹോർ സെരൂഗിന്റെ മകൻ, സെരൂഗ് രെഗുവിന്റെ
മകൻ, രെഗു ഫാലെഗിന്റെ മകൻ, ഫാലെഗ്
ഏബെരിന്റെ മകൻ, ഏബെർ ശലാമിന്റെ
മകൻ, ശലാം കയിനാന്റെ മകൻ, 36 കയിനാൻ
അഫ്ക്സാദിന്റെ മകൻ, അഫ്ക്സാദ്
ശേമിന്റെ മകൻ, ശേം നോഹയുടെ മകൻ,
നോഹ ലാമേക്കിന്റെ മകൻ, 37 ലാമേക്ക്
മെഥൂശലയുടെ മകൻ, മെഥൂശലാ ഹാനോക്കിന്റെ
മകൻ, ഹാനോക്ക് യാരെദിന്റെ മകൻ, യാരെദ്
മലെല്യേലിന്റെ മകൻ, മലെല്യേൽ കയിനാന്റെ
മകൻ, 38 കയിനാൻ എനോശിന്റെ മകൻ, എനോശ്
ശേത്തിന്റെ മകൻ, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ,
ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ.

4 യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി
യോൎദ്ദാൻ വിട്ടു മടങ്ങി; ആത്മാവു അവനെ
മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി; പിശാചു അവനെ
നാല്പതു ദിവസം പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 2 ആ
ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല;
അവ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്നു വിശന്നു. 3
അപ്പോൾ പിശാചു അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രൻ

എങ്കിൽ ഈ കല്ലിനോടു അപ്പമായിത്തീരുവാൻ
കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവനോടു:
മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതു
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ പിശാചു അവനെ മേലോട്ടു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലെ സകല
രാജ്യങ്ങളെയും ക്ഷണനേരത്തിൽ അവന്നു
കാണിച്ചു: 6 ഈ അധികാരം ഒക്കെയും അതിന്റെ
മഹത്വവും നിനക്കു തരാം; അതു എങ്കൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു മനസ്സുള്ളവന്നു ഞാൻ
കൊടുക്കുന്നു. 7 നീ എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ
അതെല്ലാം നിന്റേതാകും എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ
ആരാധിക്കാവു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 പിന്നെ അവൻ അവനെ
യെരൂശലേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി
ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി
അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഇവിടെ
നിന്നു താഴോട്ടു ചാടുക. 10 “നിന്നെ കാപ്പാൻ
അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടു നിന്നെക്കുറിച്ചു
കല്പിക്കയും 11 നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തട്ടാതവണ്ണം
അവർ നിന്നെ കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളുകയും
ചെയ്യും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 യേശു അവനോടു: നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
13 അങ്ങനെ പിശാചു സകല പരീക്ഷയും
തികെച്ചശേഷം കുറെ കാലത്തേക്കു അവനെ

വിട്ടുമാറി. 14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ
ഗലീലെക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു; അവന്റെ ശ്രുതി
ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും പരന്നു. 15
അവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു;
എല്ലാവരും അവനെ പ്രശംസിച്ചു. 16 അവൻ വളൎന്ന
നസറെത്തിൽ വന്നു: ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ
പതിവുപോലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു വായിപ്പാൻ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. 17 യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകം അവന്നു കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്തകം
വിടൎത്തി: 18 “ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ കൎത്താവു എന്നെ അഭിഷേകം
ചെയ്കയാൽ അവന്റെ ആത്മാവു എന്റെമേൽ
ഉണ്ടു; ബദ്ധന്മാൎക്കു വിടുതലും കുരുടന്മാൎക്കു
കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിതന്മാരെ
വിടുവിച്ചയപ്പാനും 19 കൎത്താവിന്റെ പ്രസാദവൎഷം
പ്രസംഗിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു. 20 പിന്നെ
അവൻ പുസ്തകം മടക്കി ശുശ്രൂഷക്കാരന്നു
തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു ഇരുന്നു; പള്ളിയിലുള്ള
എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു അവങ്കൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു.
21 അവൻ അവരോടു: ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം
കേൾക്കയിൽ ഈ തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 22
എല്ലാവരും അവനെ പുകഴ്ത്തി, അവന്റെ
വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യ വാക്കുകൾ
നിമിത്തം ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു; ഇവൻ യോസേഫിന്റെ
മകൻ അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ
അവരോടു: വൈദ്യാ, നിന്നെത്തന്നേ
സൌഖ്യമാക്കുക എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലും

കഫന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായി കേട്ടതു എല്ലാം ഈ നിന്റെ
പിതൃനഗരത്തിലും ചെയ്ക എന്നും നിങ്ങൾ
എന്നോടു പറയും നിശ്ചയം. 24 ഒരു പ്രവാചകനും
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ സമ്മതനല്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഏലീയാവിന്റെ കാലത്തു
ആകാശം മൂവാണ്ടും ആറു മാസവും അടഞ്ഞിട്ടു
ദേശത്തു എങ്ങും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ
യിസ്രായേലിൽ പല വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു
എന്നു ഞാൻ യഥാർത്ഥമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
26 എന്നാൽ സീദോനിലെ സരെപ്തയിൽ ഒരു
വിധവയുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ അവരിൽ
ആരുടെയും അടുക്കലേക്കു ഏലീയാവിനെ
അയച്ചില്ല. 27 അവ്വണ്ണം എലീശാപ്രവാചകന്റെ
കാലത്തു യിസ്രായേലിൽ പല കുഷ്ഠരോഗികൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറിയക്കാരനായ നയമാൻ
അല്ലാതെ അവരാരും ശുദ്ധമായില്ല. എന്നും അവൻ
പറഞ്ഞു. 28 പള്ളിയിലുള്ളവർ ഇതു കേട്ടിട്ടു
എല്ലാവരും കോപം നിറഞ്ഞവരായി എഴുന്നേറ്റു 29
അവനെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി അവരുടെ
പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ വക്കോളം
കൊണ്ടുപോയി തലകീഴായി തള്ളിയിടുവാൻ
ഭാവിച്ചു. 30 അവനോ അവരുടെ നടുവിൽ കൂടി
കടന്നുപോയി. 31 അനന്തരം അവൻ ഗലീലയിലെ
ഒരു പട്ടണമായ കഫന്നഹൂമിൽ ചെന്നു ശബ്ബത്തിൽ
അവരെ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു. 32 അവന്റെ വചനം
അധികാരത്തോടെ ആകയാൽ അവർ അവന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 33 അവിടെ
പള്ളിയിൽ അശുദ്ധഭൂതം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ

ഉണ്ടായിരുന്നു. 34 അവൻ നസറായനായ യേശുവേ,
വിടു; ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു?
ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നുവോ! നീ
ആർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
പരിശുദ്ധൻ തന്നേ എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. 35
മിണ്ടരുതു; അവനെ വിട്ടുപോക എന്നു യേശു
അതിനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ ഭൂതം അവനെ നടുവിൽ
തള്ളിയിട്ടു കേടു ഒന്നും വരുത്താതെ അവനെ
വിട്ടുപോയി. 36 എല്ലാവർക്കും വിസ്മയം ഉണ്ടായി:
ഈ വചനം എന്തു? അധികാരത്തോടും
ശക്തിയോടുംകൂടെ അവൻ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടു
കല്പിക്കുന്നു; അവ പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നു
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 37
അവന്റെ ശ്രുതി ചുറ്റുമുള്ള നാടെങ്ങും പരന്നു. 38
അവൻ പള്ളിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങി ശിമോന്റെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു. ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ
കഠിനജ്വരംകൊണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കയാൽ അവർ
അവൾക്കുവേണ്ടി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 39
അവൻ അവളെ കുനിഞ്ഞു നോക്കി, ജ്വരത്തെ
ശാസിച്ചു; അതു അവളെ വിട്ടുമാറി; അവൾ
ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 40
സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ നാനാവ്യാധികൾ
പിടിച്ച ദീനക്കാർ ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ
ഓരോരുത്തന്റെയും മേൽ കൈവെച്ചു അവരെ
സൌഖ്യമാക്കി. 41 പലരിൽ നിന്നും ഭൂതങ്ങൾ; നീ
ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി; താൻ ക്രിസ്തു
എന്നു അവ അറികകൊണ്ടു മിണ്ടുവാൻ

അവൻ സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസിച്ചു. 42
നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു ഒരു
നിജ്ജനസ്ഥലത്തേക്കു പോയി. പുരുഷാരം
അവനെ തിരഞ്ഞു അവന്റെ അരികത്തു വന്നു
തങ്ങളെ വിട്ടു പോകാതിരിപ്പാൻ അവനെ തടുത്തു.
43 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ മറ്റുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും
ദൈവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു;
ഇതിനായിട്ടല്ലോ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിലെ
പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചുപോന്നു.

5 അവൻ ഗന്നേസരെത്ത് തടാകത്തിന്റെ
കരയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം
ദൈവവചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
തിക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ 2 രണ്ടു പടകു
കരെക്കു അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടു;
അവയിൽ നിന്നു മീൻപിടിക്കാർ ഇറങ്ങി വല
കഴുകുകയായിരുന്നു. 3 ആ പടകുകളിൽ
ശിമോന്നുള്ളതായ ഒന്നിൽ അവൻ കയറി കരയിൽ
നിന്നു അല്പം നീക്കേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ പടകിൽ ഇരുന്നു
പുരുഷാരത്തെ ഉപദേശിച്ചു. 4 സംസാരിച്ചു
തീർന്നപ്പോൾ അവൻ ശിമോനോടു: ആഴത്തിലേക്കു
നീക്കി മീൻപിടിത്തത്തിന്നു വല ഇറക്കുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിന്നു ശിമോൻ: നാഥാ,
ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും
കിട്ടിയില്ല; എങ്കിലും നിന്റെ വാക്കിന്നു ഞാൻ വല
ഇറക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവർ
അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ പെരുത്തു മീൻകൂട്ടം
അകപ്പെട്ടു വല കീറാറായി. 7 അവർ മറ്റെ

പടകിലുള്ള കൂട്ടാളികൾ വന്നു സഹായിപ്പാൻ
അവരെ മാടിവിളിച്ചു. അവർ വന്നു പടകു രണ്ടും
മുങ്ങുമാറാകുവോളും നിറെച്ചു. 8 ശിമോൻ
പത്രൊസ് അതു കണ്ടിട്ടു യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ
വീണു: കത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ
ആകകൊണ്ടു എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 അവക്കു ഉണ്ടായ മീൻപിടിത്തത്തിൽ
അവന്നും അവനോടു കൂടെയുള്ളവക്കു
എല്ലാവക്കും സംഭ്രമം പിടിച്ചിരുന്നു. 10 ശിമോന്റെ
കൂട്ടാളികളായ യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ എന്ന
സെബെദിമക്കൾക്കും അവ്വണ്ണം തന്നേ. യേശു
ശിമോനോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഇന്നു മുതൽ നീ
മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.
11 പിന്നെ അവർ പടകുകളെ കരെക്കു അടുപ്പിച്ചിട്ടു
സകലവും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 12
അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞോരു മനുഷ്യൻ യേശുവിനെ
കണ്ടു കവിണ്ണു വീണു: കത്താവേ, നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും
എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 യേശു കൈ
നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു;
ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം
അവനെ വിട്ടു മാറി. 14 അവൻ അവനോടു:
ഇതു ആരോടും പറയരുതു; എന്നാൽ പോയി
നിന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതന്നു കാണിച്ചു, അവക്കു
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ
നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നുള്ള വഴിപാടു
അപ്പിക്ക എന്നു അവനോടു കല്പിച്ചു. 15
എന്നാൽ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള വത്തമാനം

അധികം പരന്നു. വളരെ പുരുഷാരം വചനം
കേൾക്കേണ്ടതിന്നും തങ്ങളുടെ വ്യാധികൾക്കു
സൌഖ്യം കിട്ടേണ്ടതിന്നും കൂടി വന്നു. 16
അവനോ നിജ്ജനദേശത്തു വാങ്ങിപ്പോയി
പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 17 അവൻ ഒരു
ദിവസം ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഗലീലയിലും
യെഹൂദ്യയിലുമുള്ള സകലഗ്രാമത്തിൽനിന്നും
യെരൂശലേമിൽനിന്നും വന്ന പരീശന്മാരും
ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നു.
സൌഖ്യമാക്കുവാൻ കത്താവിന്റെ ശക്തി
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അപ്പോൾ ചില
ആളുകൾ പക്ഷവാതം പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ
കിടക്കയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു; അവനെ
അകത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വെപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. 19 പുരുഷാരം ഹേതുവായി
അവനെ അകത്തു കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ വഴി
കാണാഞ്ഞിട്ടു പുരമേൽ കയറി ഓടു നീക്കി
അവനെ കിടക്കയോടെ നടുവിൽ യേശുവിന്റെ
മുമ്പിൽ ഇറക്കിവെച്ചു. 20 അവരുടെ വിശ്വാസം
കണ്ടിട്ടു. അവൻ: മനുഷ്യാ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും: ദൈവദൂഷണം
പറയുന്ന ഇവൻ ആർ? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ
പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു
ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. 22 യേശു അവരുടെ ചിന്തകളെ
അറിഞ്ഞു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 23 നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ
എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ

ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. 24 എങ്കിലും
ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രന്നു
അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു
- അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു: എഴുന്നേറ്റു
കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25
ഉടനെ അവർ കാൺകെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു,
താൻ കിടന്ന കിടക്ക എടുത്തു ദൈവത്തെ
മഹത്വീകരിച്ചുംകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പോയി. 26
എല്ലാവരും വിസ്മയംപൂണ്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി ഭയം നിറഞ്ഞവരായി: ഇന്നു നാം
അപൂർവ്വ കാര്യങ്ങളെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 27
അതിന്റെ ശേഷം അവൻ പുറപ്പെട്ടു, ലേവി എന്നു
പേരുള്ളോരു ചുങ്കക്കാരൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തു
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു; എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 28 അവൻ സകലവും
വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 29
ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ അവന്നു ഒരു വലിയ
വിരുന്നു ഒരുക്കി; ചുങ്കക്കാരും മറ്റും വലിയോരു
പുരുഷാരം അവരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. 30
പരീശന്മാരും അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും
പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകുടിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 31 യേശു
അവരോടു: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു
വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; 32 ഞാൻ
നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അത്രേ
മാനസാന്തരത്തിന്നു വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോടു:

യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടക്കൂടെ ഉപവസിച്ചു
പ്രാർത്ഥനകഴിച്ചുവരുന്നു; പരീശന്മാരുടെ
ശിഷ്യന്മാരും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു: മണവാളൻ
തോഴ്മക്കാരോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ അവരെ
ഉപവാസം ചെയ്യിപ്പാൻ കഴിയുമോ? 35 മണവാളൻ
അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന കാലം വരും; അന്നു,
ആ കാലത്തു, അവർ ഉപവസിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ഉപമയും അവരോടു പറഞ്ഞു:
ആരും കോടിത്തുണിക്കണ്ടം കീറിയെടുത്തു
പഴയവസ്ത്രത്തോടു ചേർത്തു തുന്നുമാറില്ല.
തുന്നിയാലോ പുതിയതു കീറുകയും പുതിയകണ്ടം
പഴയതിനോടു ചേരാതിരിക്കയും ചെയ്യും. 37 ആരും
പുതുവീഞ്ഞു പഴയതുരുത്തിയിൽ പകരുമാറില്ല,
പകന്നാൽ പുതുവീഞ്ഞു തുരുത്തിയെ പൊളിച്ചു
ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും; 38
പുതുവീഞ്ഞു പുതിയതുരുത്തിയിൽ അത്രേ
പകന്നുവെക്കേണ്ടതു. 39 പിന്നെ പഴയതു കുടിച്ചിട്ടു
ആരും പുതിയതു ഉടനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല;
പഴയതു ഏറെ നല്ലതു എന്നു പറയും.

6 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ വിളഭൂമിയിൽ
കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പറിച്ചു കൈകൊണ്ടു
തിരുമ്മിതിന്നു. 2 പരീശന്മാരിൽ ചിലർ ശബ്ബത്തിൽ
വിഹിതമല്ലാത്തതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു എന്തു
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവരോടു: ദാവീദ്
തനിക്കും കൂടെയുള്ളവക്കും വിശന്നപ്പോൾ
ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ

ചെന്നു 4 പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമല്ലാതെ ആരും
തിന്നരുതാത്ത കാഴ്ചയപ്പം വാങ്ങി തിന്നുകയും
കൂടെയുള്ളവക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു
എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും
കത്താവു ആകുന്നു എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 6
മറ്റൊരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ വലങ്കൈ വരണ്ടുള്ളോരു
മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ
സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവൻ ശബ്ബത്തിൽ
സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
8 അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞിട്ടു അവൻ വരണ്ട
കൈയുള്ള മനുഷ്യനോടു: എഴുന്നേറ്റു നടുവിൽ
നില്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; 9 അവൻ എഴുന്നേറ്റു
നിന്നു. യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒന്നു
ചോദിക്കട്ടെ: ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്കയോ തിന്മ
ചെയ്കയോ ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ നശിപ്പിക്കയോ
ഏതു വിഹിതം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവരെ എല്ലാം
ചുറ്റും നോക്കീട്ടു ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു,
അവന്റെ കൈക്കു സൌഖ്യം വന്നു. 11 അവരോ
ഭ്രാന്തു നിറഞ്ഞവരായി യേശുവിനെ എന്തു
ചെയ്യേണ്ടു എന്നു തമ്മിൽ ആലോചന കഴിച്ചു. 12
ആ കാലത്തു അവൻ പ്രാത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു
മലയിൽ ചെന്നു ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാത്ഥനയിൽ
രാത്രി കഴിച്ചു. 13 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അവരിൽ
പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവക്കു

അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നും പേർ വിളിച്ചു. 14
അവർ ആരെന്നാൽ: പത്രൊസ് എന്നു അവൻ
പേർവിളിച്ച ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ,
ഫിലിപ്പൊസ്, ബത്തൊലൊമായി, 15 മത്തായി,
തോമാസ്, അല്ഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്,
എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, 16 യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യൂദാ, ദ്രോഹിയായ്തീന്ന
ഈസ്കായ്യോത്ത് യൂദാ എന്നിവർ തന്നേ. 17
അവൻ അവരോടു കൂടെ ഇറങ്ങി സമഭൂമിയിൽ
നിന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടവും
യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലാടത്തുനിന്നും യെരൂശലേമിൽ
നിന്നും സോർ സീദോൻ എന്ന സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ
നിന്നും അവന്റെ വചനം കേൾപ്പാനും രോഗശാന്തി
കിട്ടുവാനും വന്ന ബഹു പുരുഷാരവും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ
ബാധിച്ചവരും സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 19 ശക്തി
അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു എല്ലാവരെയും
സൌഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു പുരുഷാരം ഒക്കെയും
അവനെ തൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 20 അനന്തരം
അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ നോക്കി പറഞ്ഞതു:
ദരിദ്രന്മാരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 21 ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്നവരായ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിവരും;
ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം
മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ദ്വേഷിച്ചു ഭ്രഷ്ടരാക്കി
നിന്ദിച്ചു നിങ്ങളുടെ പേർ വിടക്കു എന്നു
തള്ളുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 23 ആ

നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുവിൻ; നിങ്ങളുടെ
പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയതു; അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ പ്രവാചകന്മാരോടു അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തുവല്ലോ. 24 എന്നാൽ സമ്പന്നരായ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം
നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുപോയല്ലോ. 25 ഇപ്പോൾ
തൃപ്തന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം;
നിങ്ങൾക്കു വിശക്കും. ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്നവരായ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു
കരയും. 26 സകല മനുഷ്യരും നിങ്ങളെ
പുകഴ്ത്തിപ്പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം;
അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ
അങ്ങനെ ചെയ്തുവല്ലോ. 27 എന്നാൽ
കേൾക്കുന്നവരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു:
നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ
പകെക്കുന്നവക്കു ഗുണം ചെയ്വിൻ. 28 നിങ്ങളെ
ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ
ദുഷിക്കുന്നവക്കു വേണ്ടി പ്രാത്ഥിപ്പിൻ. 29
നിന്നെ ഒരു ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവന്നു
മറ്റേതും കാണിച്ചുകൊടുക്ക; നിന്റെ പുതപ്പു
എടുത്തുകളയുന്നവന്നു വസ്ത്രവും തടുക്കരുതു. 30
നിന്നോടു ചോദിക്കുന്ന ഏവന്നും കൊടുക്ക;
നിനക്കുള്ളതു എടുത്തുകളയുന്നവനോടു
മടക്കി ചോദിക്കരുതു. 31 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നേ അവക്കും ചെയ്വിൻ. 32 നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു
എന്തു ഉപചാരം കിട്ടും? പാപികളും തങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നവല്ലോ. 33

നിങ്ങൾക്കു നന്മചെയ്യുന്നവക്കു നന്മ ചെയ്താൽ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം കിട്ടും? പാപികളും
അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 34
മടക്കി വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നിങ്ങൾ
ആശിക്കുന്നവക്കു കടം കൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്കു
എന്തു കിട്ടും? പാപികളും കുറയാതെ
മടക്കിവാങ്ങേണ്ടതിന്നു പാപികൾക്കു കടം
കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. 35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ
സ്നേഹിപ്പിൻ; അവക്കു നന്മ ചെയ്വിൻ;
ഒന്നും പകരം ഇച്ഛിക്കാതെ കടം കൊടുപ്പിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വളരെ ആകും;
നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകും;
അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടും ദുഷ്ടന്മാരോടും
ദയാലുവല്ലോ. 36 അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു
മനസ്സലിവുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും
മനസ്സലിവുള്ളവർ ആകുവിൻ. 37 വിധിക്കരുതു;
എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കയില്ല; ശിക്ഷെക്കു
വിധിക്കരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി
ഉണ്ടാകയില്ല; വിടുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും
വിടുവിക്കും. 38 കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
കിട്ടും; അമർത്തി കുലുക്കി കവിയുന്നൊരു നല്ല
അളവു നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരും; നിങ്ങൾ
അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു
കിട്ടും. 39 അവൻ ഒരുപമയും അവരോടു
പറഞ്ഞു: കുരുടന്നു കരുടനെ വഴികാട്ടുവാൻ
കഴിയുമോ? ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയോ?
ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്നു മീതെയല്ല, 40 അഭ്യാസം
തികഞ്ഞവൻ എല്ലാം ഗുരുവിനെപ്പോലെ
ആകും. 41 എന്നാൽ നീ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ

കരടു നോക്കുകയും സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ
വിചാരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 42
അല്ല, സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ നോക്കാതെ:
സഹോദരാ, നില്ലു; നിന്റെ കണ്ണിലെ കരടു
എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു സഹോദരനോടു പറവാൻ
നിനക്കു എങ്ങനെ കഴിയും? കപടഭക്തിക്കാരാ,
മുമ്പെ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തുകളക;
എന്നാൽ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു
എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കണുമല്ലോ. 43
ആകാത്തഫലം കായ്ക്കുന്ന നല്ല വൃക്ഷമില്ല;
നല്ലഫലം കായ്ക്കുന്ന ആകാത്ത വൃക്ഷവുമില്ല. 44
ഏതു വൃക്ഷത്തെയും ഫലംകൊണ്ടു അറിയാം.
മുള്ളിൽനിന്നു അത്തിപ്പഴം ശേഖരിക്കുകയും
ഞെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിങ്ങാ
പറിക്കയും ചെയ്യുമാറില്ലല്ലോ. 45 നല്ലമനുഷ്യൻ
തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ
നിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ
ദോഷമായതിൽ നിന്നു ദോഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതല്ലോ വായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. 46 നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവേ,
കർത്താവേ എന്നു വിളിക്കയും ഞാൻ പറയുന്നതു
ചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 47 എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു എന്റെ വചനം കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ
എല്ലാം ഇന്നവനോടു തുല്യൻ എന്നു ഞാൻ
കാണിച്ചു തരാം. 48 ആഴെക്കുഴിച്ചു പാറമേൽ
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു
അവൻ തുല്യൻ. വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായിട്ടു ഒഴുക്കു
വീട്ടിനോടു അടിച്ചു; എന്നാൽ അതു നല്ലവണ്ണം
പണിതിരിക്കകൊണ്ടു അതു ഇളകിപ്പോയില്ല. 49

കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്തവനോ അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ
മണ്ണിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ.
ഒഴുക്കു അടിച്ച ഉടനെ അതു വീണു; ആ വീട്ടിന്റെ
വീഴ്ച വലിയതുമായിരുന്നു.

7 ജനം കേൾക്കെ തന്റെ വചനം ഒക്കെയും
പറഞ്ഞുതീർന്ന ശേഷം അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ
ചെന്നു. 2 അവിടെ ഒരു ശതാധിപന്നു പ്രിയനായ
ദാസൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായിരുന്നു. 3 അവൻ
യേശുവിന്റെ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു അവൻ വന്നു തന്റെ
ദാസനെ രക്ഷിക്കേണ്ടിതിന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിപ്പാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 4 അവർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു താല്പര്യമായി
അപേക്ഷിച്ചു: നീ അതു ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ
അവൻ യോഗ്യൻ; 5 അവൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു ഒരു പള്ളിയും
തീർപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6
യേശു അവരോടുകൂടെ പോയി, വീട്ടിനോടു
അടുപ്പാറായപ്പോൾ ശതാധിപൻ സ്നേഹിതന്മാരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: കർത്താവേ,
പ്രയാസപ്പെടേണ്ടാ; നീ എന്റെ പുരെക്കകത്തു
വരുവാൻ ഞാൻ പോരാത്തവൻ. 7 അതുകൊണ്ടു
നിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ
എന്നു എനിക്കു തോന്നിട്ടില്ല. ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ
എന്റെ ബാല്യക്കാരന്നു സൌഖ്യംവരും. 8 ഞാനും
അധികാരത്തിന്നു കീഴ്പെട്ട മനുഷ്യൻ; എന്റെ
കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഒരുവനോടു
പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു;
മറ്റൊരുവനോടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ

വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറയിച്ചു. 9 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു അവങ്കൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി, അനുഗമിക്കുന്ന
കൂട്ടത്തോടു: യിസ്രായേലിൽകൂടെ ഇങ്ങനെയുള്ള
വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; 10
ശതാധിപൻ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നവർ വീട്ടിൽ
മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ദാസനെ സൌഖ്യത്തോടെ
കണ്ടു. 11 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ നയിൻ എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ പോയി. 12
അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ വാതിലോടു അടുത്തപ്പോൾ
മരിച്ചുപോയ ഒരുത്തനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു;
അവൻ അമ്മെക്കു ഏകജാതനായ മകൻ; അവളോ
വിധവ ആയിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ
പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13
അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവു മനസ്സലിഞ്ഞു
അവളോടു: കരയേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ
അടുത്തു ചെന്നു മഞ്ചം തൊട്ടു ചുമക്കുന്നവർ
നിന്നു. 14 ബാല്യക്കാരാ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു
സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി; അവൻ അവനെ
അമ്മെക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 16 എല്ലാവർക്കും
ഭയംപിടിച്ചു: ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ
ഇടയിൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ
ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു. 17 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള

ഈ ശ്രുതി യെഹൂദ്യയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റുമുള്ള
നാടെങ്ങും പരന്നു. 18 ഇതു ഒക്കെയും
യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു അറിയിച്ചു.
19 എന്നാറെ യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു, കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ
മറ്റൊരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു
പറയിച്ചു. 20 ആ പുരുഷന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ
മറ്റൊരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു
ചോദിപ്പാൻ യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഞങ്ങളെ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ആ നാഴികയിൽ അവൻ വ്യാധികളും
ദണ്ഡങ്ങളും ദുരാത്മാക്കളും പിടിച്ച പലരെയും
സൌഖ്യമാക്കുകയും പല കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച
നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടു അവരോടു: 22 കുരുടർ
കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ
ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു;
മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു; ദിരദ്രന്മാരോടു
സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
യോഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 23 എന്നാൽ
എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 24 യോഹന്നാന്റെ ദൂതന്മാർ
പോയശേഷം അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു:
നിങ്ങൾ എന്തു കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു
പോയി? കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? 25 അല്ല,
എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവവസ്ത്രം

ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മോടിയുള്ള വസ്ത്രം
ധരിച്ചു സുഖഭോഗികളായി നടക്കുന്നവർ
രാജധാനികളിൽ അത്രേ. 26 അല്ല, എന്തു
കാണ്മാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെയൊ?
അതേ, പ്രവാചകനിലും മികച്ചവനെ തന്നേ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: 27
“ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി
അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു
വഴി ഒരുക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
അവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. 28 സ്ത്രീകളിൽ
നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാനെക്കാൾ
വലിയവൻ ആരുമില്ല; ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.-- 29 എന്നാൽ ജനം
ഒക്കെയും ചുങ്കക്കാരും കേട്ടിട്ടു യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം ഏറ്റതിനാൽ ദൈവത്തെ നീതീകരിച്ചു. 30
എങ്കിലും പരീശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും
അവനാൽ സ്നാനം ഏല്ക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ
ആലോചന തങ്ങൾക്കു വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളഞ്ഞു. ---
31 ഈ തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ ഏതിനോടു
ഉപമിക്കേണ്ടു? അവർ ഏതിനോടു തുല്യം? 32
ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ നൃത്തം
ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി,
നിങ്ങൾ കരഞ്ഞില്ല എന്നു ചന്തസ്ഥലത്തു ഇരുന്നു
അന്യോന്യം വിളിച്ചു പറയുന്ന കുട്ടികളോടു അവർ
തുല്യർ. 33 യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ അപ്പം
തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു കുടിക്കാതെയും
വന്നിരിക്കുന്നു; അവന്നു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 34 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും

കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു; തിന്നിയും
കുടിയനും ആയ മനുഷ്യൻ; ചുങ്കക്കാരുടെയും
പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു. 35 ജ്ഞാനമോ തന്റെ എല്ലാ മക്കളാലും
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 36 പരീശന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ
അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നു. 37 ആ പട്ടണത്തിൽ
പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു അറിഞ്ഞു ഒരു
വെൺകൽഭരണി പരിമളതൈലം കൊണ്ടുവന്നു, 38
പുറകിൽ അവന്റെ കാല്ക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു
നിന്നു കണ്ണുനീർകൊണ്ടു അവന്റെ കാൽ
നനെച്ചുതുടങ്ങി; തലമുടികൊണ്ടു തുടെച്ചു
കാൽ ചുംബിച്ചു തൈലം പൂശി. 39 അവനെ
ക്ഷണിച്ച പരീശൻ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ
പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്നെ തൊടുന്ന
സ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങനെയുള്ളവൾ എന്നും
അറിയുമായിരുന്നു; അവൾ പാപിയല്ലോ എന്നു
ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു 40 ശിമോനേ, നിന്നോടു ഒന്നു
പറവാനുണ്ടു എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്നു: ഗുരോ,
പറഞ്ഞാലും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 41 കടം
കൊടുക്കുന്ന ഒരുത്തന്നു രണ്ടു കടക്കാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ അഞ്ഞൂറു
വെള്ളിക്കാശും മറ്റവൻ അമ്പതു വെള്ളിക്കാശും
കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. 42 വീട്ടുവാൻ അവൎക്കു
വക ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ ഇരുവൎക്കും
ഇളെച്ചുകൊടുത്തു; എന്നാൽ അവരിൽ ആർ
അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും? 43 അധികം

ഇളെച്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു
എന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നീ
വിധിച്ചതു ശരി എന്നു പറഞ്ഞു. 44 സ്ത്രീയുടെ
നേരെ തരിഞ്ഞു ശിമോനോടു പറഞ്ഞതു: ഈ
സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ
വന്നു, നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം തന്നില്ല; ഇവളോ
കണ്ണുനീർകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ നനെച്ചു
തലമുടികൊണ്ടു തുടെച്ചു. 45 നീ എനിക്കു
ചുംബനം തന്നില്ല; ഇവളോ ഞാൻ അകത്തു
വന്നതു മുതൽ ഇടവിടാതെ എന്റെ കാൽ
ചുംബിച്ചു. 46 നീ എന്റെ തലയിൽ തൈലം
പൂശിയില്ല; ഇവളോ പരിമള തൈലംകൊണ്ടു
എന്റെ കാൽ പൂശി. 47 ആകയാൽ ഇവളുടെ
അനേകമായ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; അവൾ വളരെ
സ്നേഹിച്ചുവല്ലോ; അല്പം മോചിച്ചുകിട്ടിയവൻ
അല്പം സ്നേഹിക്കുന്നു. 48 പിന്നെ അവൻ
അവളോടു: നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു
തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവനോടു
കൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും
കൊടുക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 50 അവനോ സ്ത്രീയോടു:
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

8 അനന്തരം അവൻ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും
സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു പട്ടണംതോറും
സഞ്ചരിച്ചു. 2 അവനോടുകൂടെ പന്തിരുവരും
അവൻ ദുരാത്മാക്കളെയും വ്യാധികളെയും നീക്കി
സൌഖ്യം വരുത്തിയ ചില സ്ത്രീകളും ഏഴു

ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും 3
ഹെരോദാവിന്റെ കാര്യവിചാരകനായ കൂസയുടെ
ഭാര്യ യോഹന്നയും ശൂശന്നയും തങ്ങളുടെ
വസ്തുവകകൊണ്ടു അവക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു
പോന്ന മറ്റു പല സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 4
പിന്നെ വലിയോരു പുരുഷാരവും ഓരോ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നവരും
ഒരുമിച്ചു കൂടിയപ്പോൾ അവൻ ഉപമയായി
പറഞ്ഞതു: വിതെക്കുന്നവൻ വിത്തു വിതെപ്പാൻ
പുറപ്പെട്ടു. 5 വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ
വീണിട്ടു ചവിട്ടിപ്പോകയും ആകാശത്തിലെ
പറവജാതി അതിനെ തിന്നുകളകയും ചെയ്തു. 6
മറ്റു ചിലതു പാറമേൽ വീണു മുളെച്ചു
നനവില്ലായ്കയാൽ ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു
മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളുംകൂടെ മുളെച്ചു
അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു. 8 മറ്റു ചിലതു നല്ല
നിലത്തു വീണു മുളെച്ചു നൂറുമേനി ഫലം
കൊടുത്തു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു: കേൾപ്പാൻ
ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നു വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 9 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു ഈ
ഉപമ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതു: 10 ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങളെ
അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു;
ശേഷമുള്ളവക്കോ കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിപ്പാനും,
കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും ഉപമകളിലത്രേ. 11
ഉപമയുടെ പൊരുളോ: വിത്തു ദൈവവചനം; 12
വഴിയരികെയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും
അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
പിശാചു വന്നു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു

വചനം എടുത്തുകളയുന്നു. 13 പാറമേലുള്ളവരോ
കേൾക്കുമ്പോൾ വചനം സന്തോഷത്തോടെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എങ്കിലും അവക്കു
വേരില്ല; അവർ തല്ക്കാലം വിശ്വസിക്കയും
പരീക്ഷാസമയത്തു പിൻവാങ്ങിപ്പോകയും
ചെയ്യുന്നു. 14 മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണതോ
കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും പോയി ചിന്തകളാലും
ധനത്താലും സംസാരഭോഗങ്ങളാലും ഞെരുങ്ങി
പൂർണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവരത്രേ. 15 നല്ല
മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേട്ടു ഗുണമുള്ള
നല്ല ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ക്ഷമയോടെ
ഫലം കൊടുക്കുന്നവർ തന്നേ. 16 വിളക്കു
കൊളുത്തീട്ടു ആരും അതിനെ പാത്രംകൊണ്ടു
മൂടുകയോ കട്ടിൽക്കീഴെ വെക്കയോ ചെയ്യാതെ
അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്നു
തണ്ടിന്മേൽ അത്രേ വെക്കുന്നതു. 17 വെളിപ്പെടാതെ
ഗൂഢമായതു ഒന്നുമില്ല; പ്രസിദ്ധമായി വെളിച്ചത്തു
വരാതെ മറവായിരിക്കുന്നതും ഒന്നുമില്ല. 18
ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു എന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ഉള്ളവന്നു കിട്ടും;
ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉണ്ടു എന്നു തോന്നുന്നതും
കൂടെ എടുത്തുകളയും. 19 അവന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും 20 അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു അടുപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
നിന്നെ കാണ്മാൻ ഇച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തു
നില്ക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനോടു
അറിയിച്ചു. 21 അവരോടു അവൻ: എന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ദൈവ വചനം കേട്ടു

ചെയ്യുന്നവരത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 ഒരു
ദിവസം അവൻ ശിഷ്യന്മാരുമായി പടകിൽ കയറി;
നാം തടാകത്തിന്റെ അക്കരെ പോക എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 23 അവർ നീക്കി ഓടുമ്പോൾ
അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി 24 തടാകത്തിൽ ഒരു
ചുഴലിക്കാറ്റു ഉണ്ടായി പടകിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞിട്ടു
അവർ പ്രാണഭയത്തിലായി അടുക്കെ ചെന്നു:
നാഥാ, നാഥാ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ ഉണർത്തി; അവൻ എഴുന്നേറ്റു
കാറ്റിനെയും വെള്ളത്തിന്റെ കോപത്തെയും
ശാസിച്ചു; അവ അമന്നു ശാന്തത ഉണ്ടായി. പിന്നെ
അവരോടു: 25 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ഭയപ്പെട്ടു: ഇവൻ ആർ?
അവൻ കാറ്റിനോടും വെള്ളത്തോടും കല്പിക്കയും
അവ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 26 അവർ ഗലീലക്കു
നേരെയുള്ള ഗെരസേന്യദേശത്തു അണഞ്ഞു. 27
അവൻ കരെക്കു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ബഹുകാലമായി
ഭൂതങ്ങൾ ബാധിച്ചോരു മനുഷ്യൻ പട്ടണത്തിൽ
നിന്നു വന്നു എതിർപെട്ടു; അവൻ ബഹുകാലമായി
വസ്ത്രം ധരിക്കാതെയും വീട്ടിൽ പാക്കാതെയും
ശവക്കല്ലറകളിൽ അത്രേ ആയിരുന്നു. 28 അവൻ
യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു നിലവിളിച്ചു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു: യേശുവേ, മഹോന്നതനായ
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും
തമ്മിൽ എന്തു? എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതേ എന്നു
ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ
പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അശുദ്ധാത്മാവിനോടു ആ
മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. അതു

വളരെ കാലമായി അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നു;
അവനെ ചങ്ങലയും വിലങ്ങും ഇട്ടു ബന്ധിച്ചു
സൂക്ഷിച്ചിരുന്നിട്ടും അവൻ ബന്ധനങ്ങളെ
തകൎക്കയും ഭൂതം അവനെ കാടുകളിലേക്കു
ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 30 യേശു അവനോടു: നിന്റെ
പേർ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. അനേകം ഭൂതങ്ങൾ
അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു; ലെഗ്യോൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 31 പാതാളത്തിലേക്കു
പോകുവാൻ കല്പിക്കരുതു എന്നു അവ അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. (Abyssos g12) 32 അവിടെ മലയിൽ
വലിയൊരു പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
അവയിൽ കടപ്പാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അനുവാദം
കൊടുത്തു. 33 ഭൂതങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടു
പന്നികളിൽ കടന്നപ്പോൾ കൂട്ടം കടുന്തൂക്കത്തൂടെ
തടാകത്തിലേക്കു പാഞ്ഞു വീപ്പുമുട്ടി ചത്തു. 34
ഈ സംഭവിച്ചതു മേയ്ക്കുന്നവർ കണ്ടിട്ടു
ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു. 35
സംഭവിച്ചതു കാണ്മാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടു
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ഭൂതങ്ങൾ
വിട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുബോധം
പൂണ്ടും യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. 36 ഭൂതഗ്രസ്തന്നു സൌഖ്യം
വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു കണ്ടവർ അവരോടു
അറിയിച്ചു. 37 ഗെരസേന്യദേശത്തിലെ ജനസമൂഹം
എല്ലാം ഭയപരവശരായി തങ്ങളെ വിട്ടുപോകേണം
എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ
പടകുകയറി മടങ്ങിപ്പോന്നു. 38 ഭൂതങ്ങൾ
വിട്ടുപോയ ആൾ അവനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ

അനുവാദം ചോദിച്ചു. 39 അതിന്നു അവൻ: നീ
വീട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ദൈവം നിനക്കു ചെയ്തതു
ഒക്കെയും അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
അയച്ചു. അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു ചെയ്തതു
ഒക്കെയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാടവും അറിയിച്ചു. 40
യേശു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ
സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു; അവർ
എല്ലാവരും അവന്നായിട്ടു കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു.
41 അപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണിയായ യായീറൊസ്
എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യൻ വന്നു യേശുവിന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു. 42 അവന്നു ഏകദേശം
പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ഏകജാതയായോരു മകൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ മരിപ്പാറായതു കൊണ്ടു
തന്റെ വീട്ടിൽ വരേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ പോകുമ്പോൾ പുരുഷാരം
അവനെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 43 അന്നു പന്ത്രണ്ടു
സംവത്സരമായി രക്തസ്രവമുള്ളവളും മുതൽ
എല്ലാം വൈദ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തിട്ടും ആരാലും
സൌഖ്യം വരുത്തുവാൻ കഴിയാഞ്ഞുവളുമായോരു
സ്ത്രീ 44 പുറകിൽ അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു ഉടനെ അവളുടെ
രക്തസ്രവം നിന്നുപോയി. 45 എന്നെ തൊട്ടതു ആർ
എന്നു യേശു ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും ഞാനല്ല,
ഞാനല്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഗുരോ, പുരുഷാരം
നിന്നെ തിക്കിത്തിരക്കുന്നു എന്നു പത്രൊസും
കൂടെയുള്ളവരും പറഞ്ഞു. 46 യേശുവോ:
ഒരാൾ എന്നെ തൊട്ടു; എങ്കൽനിന്നു ശക്തി
പുറപ്പെട്ടതു ഞാൻ അറിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 47
താൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു

വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു,
അവനെ തൊട്ട സംഗതിയും തൽക്ഷണം
സൌഖ്യമായതും സകലജനവും കേൾക്കെ
അറിയിച്ചു.
48 അവൻ അവളോടു: മകളേ,
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
49
അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
പള്ളിപ്രമാണിയുടെ ഒരാൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ
മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തേണ്ടാ
എന്നു പറഞ്ഞു.
50 യേശു അതുകേട്ടാറെ:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്ക;
എന്നാൽ അവൾ രക്ഷപ്പെടും എന്നു അവനോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
51 വീട്ടിൽ എത്തിയാറെ
പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ്
എന്നവരെയും ബാലയുടെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും അല്ലാതെ ആരെയും അവൻ
തന്നോടുകൂടെ അകത്തു വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.
52
എല്ലാവരും അവളെച്ചൊല്ലി കരകയും
മുറയിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ: കരയേണ്ടാ, അവൾ
മരിച്ചില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
53 അവരോ അവൾ മരിച്ചുപോയി എന്നു
അറികകൊണ്ടു അവനെ പരിഹസിച്ചു.
54 എന്നാൽ
അവൻ അവളുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു; ബാലേ,
എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു അവളോടു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.
55 അവളുടെ ആത്മാവു മടങ്ങിവന്നു, അവൾ ഉടനെ
എഴുന്നേറ്റു; അവൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ
അവൻ കല്പിച്ചു.
56 അവളുടെ അമ്മയപ്പന്മാർ
വിസ്മയിച്ചു. സംഭവിച്ചതു ആരോടും പറയരുതു
എന്നു അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു.

9 അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു,
സകല ഭൂതങ്ങളുടെമേലും വ്യാധികളെ
സൌഖ്യമാക്കുവാനും അവക്കു ശക്തിയും
അധികാരവും കൊടുത്തു; 2 ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിപ്പാനും രോഗികൾക്കു സൌഖ്യം
വരുത്തുവാനും അവരെ അയച്ചു പറഞ്ഞതു: 3
വഴിക്കു വടിയും പൊക്കണവും അപ്പവും
പണവും ഒന്നും എടുക്കരുതു; രണ്ടു ഉടുപ്പും
അരുതു. 4 നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും
ചെന്നാൽ അവിടം വിട്ടുപോകുംവരെ
അവിടെത്തന്നെ പാപ്പിൻ. 5 ആരെങ്കിലും
നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ ആ പട്ടണം
വിട്ടു അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
നിങ്ങളുടെ കാലിൽനിന്നു പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ. 6
അവർ പുറപ്പെട്ടു എങ്ങും സുവിശേഷിച്ചും
രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു
ഊർതോറും സഞ്ചരിച്ചു. 7 സംഭവിക്കുന്നതു എല്ലാം
ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവു കേട്ടു. 8 യോഹന്നാൻ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു
ചിലരും ഏലീയാവു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു
ചിലരും പുരാതനപ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു മറ്റുചിലരും പറകകൊണ്ടു
9 ഹെരോദാവു ചഞ്ചലിച്ചു: യോഹന്നാനെ
ഞാൻ ശിരഃഛേദം ചെയ്തു; എന്നാൽ ഞാൻ
ഇങ്ങനെയുള്ളതു കേൾക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു. 10
അപ്പൊസ്തലന്മാർ മടങ്ങിവന്നിട്ടു തങ്ങൾ
ചെയ്തതു ഒക്കെയും അവനോടു അറിയിച്ചു.
അവൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ബേത്ത്സയിദ

എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു തനിച്ചു വാങ്ങിപ്പോയി.
11 അതു പുരുഷാരം അറിഞ്ഞു അവനെ
പിന്തുടന്നു. അവൻ അവരെ കൈക്കൊണ്ടു
ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു അവരോടു
സംസാരിക്കയും രോഗശാന്തി വേണ്ടിയവരെ
സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 12 പകൽ
കഴിവാറായപ്പോൾ പന്തിരുവർ അടുത്തുവന്നു
അവനോടു: ഇവിടെ നാം മരുഭൂമിയിൽ
ആയിരിക്കകൊണ്ടു പുരുഷാരം ചുറ്റുമുള്ള
ഊരുകളിലും കുടികളിലും പോയി രാത്രി പാപ്പാനും
ആഹാരം വാങ്ങുവാനും വേണ്ടി അവരെ
പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ തന്നേ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: അഞ്ചപ്പവും
രണ്ടുമീനും അല്ലാതെ അധികം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ
ഇല്ല; ഞങ്ങൾ പോയി ഈ സകലജനത്തിന്നും
വേണ്ടി ഭോജ്യങ്ങൾ കൊള്ളേണമോ എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 14 ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ അവർ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: അവരെ അമ്പതു വീതം
പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു എല്ലാവരെയും ഇരുത്തി.
16 അവൻ ആ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും
എടുത്തുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി അവയെ
അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി പുരുഷാരത്തിന്നു
വിളമ്പുവാൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. 17
എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, ശേഷിച്ച കഷണം
പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട എടുത്തു. 18 അവൻ തനിച്ചു
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ

ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവരോടു: പുരുഷാരം
എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 19
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ എന്നും ചിലർ
ഏലീയാവു എന്നും മറ്റു ചിലർ പുരാതന
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
20 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു എന്നു പത്രൊസ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 21 ഇതു ആരോടും പറയരുതെന്നു
അവൻ അവരോടു അമർച്ചയായിട്ടു കല്പിച്ചു. 22
മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മൂപ്പന്മാർ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ശാസ്ത്രികൾ എന്നിവർ
അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൊല്ലുകയും അവൻ
മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും വേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരോടും
പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ ഒരുത്തൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ നിഷേധിച്ചു
നാൾതോറും തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുംകൊണ്ടു
എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. 24 ആരെങ്കിലും തന്റെ
ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും;
എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ
കളഞ്ഞാലോ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 25 ഒരു
മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടു തന്നെത്താൻ
നഷ്ടമാക്കിക്കളകയോ ചേതം വരുത്തുകയോ
ചെയ്താൽ അവന്നു എന്തു പ്രയോജനം? 26
ആരെങ്കിലും എന്നെയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും
കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവനെക്കുറിച്ചു
മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെയും പിതാവിന്റെയും

വിശുദ്ധദൂതന്മാരുടെയും മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ
നാണിക്കും. 27 എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം
കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ
ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഈ വാക്കുകളെ
പറഞ്ഞിട്ടു ഏകദേശം എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
അവൻ പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും
യാക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. 29 അവൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മുഖത്തിന്റെ ഭാവം മാറി, ഉടുപ്പു
മിന്നുന്ന വെള്ളയായും തീർന്നു. 30 രണ്ടു പുരുഷന്മാർ
അവനോടു സംഭാഷിച്ചു; മോശെയും ഏലീയാവും
തന്നേ. 31 അവർ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷരായി
അവൻ യെരൂശലേമിൽ പ്രാപിപ്പാനുള്ള
നിര്യ്യാണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 32
പത്രൊസും കൂടെയുള്ളവരും ഉറക്കത്താൽ
ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു; ഉണൎന്നശേഷം അവന്റെ
തേജസ്സിനെയും അവനോടു കൂടെ നില്ക്കുന്ന
രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും കണ്ടു. 33 അവർ അവനെ
വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനോടു:
ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ
മൂന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെ, ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു
മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു താൻ
പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയാതെ
പറഞ്ഞു. 34 ഇതു പറയുമ്പോൾ ഒരു മേഘം വന്നു
അവരുടെമേൽ നിഴലിട്ടു. അവർ മേഘത്തിൽ
ആയപ്പോൾ പേടിച്ചു. 35 മേഘത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ
എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൻ
എന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 36 ശബ്ദം ഉണ്ടായ

നേരത്തു യേശുവിനെ തനിയേ കണ്ടു; അവർ
കണ്ടതു ഒന്നും ആ നാളുകളിൽ ആരോടും
അറിയിക്കാതെ മൌനമായിരുന്നു. 37 പിറ്റെന്നാൾ
അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ
ബഹുപുരുഷാരം അവനെ എതിരേറ്റു. 38
കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരാൾ നിലവിളിച്ചു: ഗുരോ, എന്റെ
മകനെ കടാക്ഷിക്കേണമെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നു; അവൻ എനിക്കു ഏകജാതൻ
ആകുന്നു. 39 ഒരാത്മാവു അവനെ പിടിച്ചിട്ടു
അവൻ പൊടുന്നനവേ നിലവിളിക്കുന്നു;
അതു അവനെ നുരെപ്പിച്ചു പിടെപ്പിക്കുന്നു;
പിന്നെ അവനെ ഞെരിച്ചിട്ടു പ്രയാസത്തോടെ
വിട്ടുമാറുന്നു. 40 അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അവക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതിന്നു യേശു:
അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ,
എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
നിങ്ങളെ സഹിക്കും? നിന്റെ മകനെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരിക എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 42 അവൻ
വരുമ്പോൾ തന്നേ ഭൂതം അവനെ തള്ളിയിട്ടു
പിടെപ്പിച്ചു. യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു
ബാലനെ സൌഖ്യമാക്കി അപ്പനെ ഏല്പിച്ചു. 43
എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയിങ്കൽ
വിസ്മയിച്ചു. യേശു ചെയ്യുന്നതിൽ ഒക്കെയും
എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: 44 നിങ്ങൾ ഈ വാക്കു
ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊൾവിൻ: മനുഷ്യപുത്രൻ
മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ
പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 45 ആ വാക്കു അവർ

ഗ്രഹിച്ചില്ല; അതു തിരിച്ചറിയാതവണ്ണം അവക്കു
മറഞ്ഞിരുന്നു; ആ വാക്കു സംബന്ധിച്ചു
അവനോടു ചോദിപ്പാൻ അവർ ശങ്കിച്ചു. 46
അവരിൽവെച്ചു ആർ വലിയവൻ എന്നു ഒരു വാദം
അവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു. 47 യേശു അവരുടെ
ഹൃദയവിചാരം കണ്ടു ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു
അരികെ നിറുത്തി: 48 ഈ ശിശുവിനെ എന്റെ
നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും കൈക്കൊണ്ടാൽ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനോ
എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
നിങ്ങളെല്ലാവരിലും ചെറിയവനായവൻ അത്രേ
വലിയവൻ ആകും എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 49 നാഥാ, ഒരുത്തൻ നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു
ഞങ്ങൾ കണ്ടു; ഞങ്ങളോടുകൂടെ നിന്നെ
അനുഗമിക്കായ്കയാൽ അവനെ വിരോധിച്ചു
എന്നു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതിന്നു 50
യേശു അവനോടു: വിരോധിക്കരുതു;
നിങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു
അനുകൂലമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവന്റെ
ആരോഹണത്തിന്നുള്ള കാലം തികയാറായപ്പോൾ
അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയാവാൻ മനസ്സു
ഉറപ്പിച്ചു തനിക്കു മുമ്പായി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. 52
അവർ പോയി അവന്നായി വട്ടംകൂട്ടേണ്ടതിന്നു
ശമര്യ്യക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു.
53 എന്നാൽ അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ അവനെ
കൈക്കൊണ്ടില്ല. 54 അതു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ
യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ,

[ഏലീയാവു ചെയ്തതുപോലെ] ആകാശത്തുനിന്നു
തീ ഇറങ്ങി അവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
പറയുന്നതു നിനക്കു സമ്മതമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 55 അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശാസിച്ചു:
["നിങ്ങൾ ഏതു ആത്മാവിന്നു അധീനർ എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; 56 മനുഷ്യപുത്രൻ
മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല
രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നതു" എന്നു പറഞ്ഞു.] അവർ
വേറൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി. 57 അവർ
വഴിപോകുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു: നീ
എവിടെപോയാലും ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 58 യേശു അവനോടു:
കുറുനരികൾക്കു കുഴിയും ആകാശത്തിലെ
പറവജാതിക്കു കൂടും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രന്നോ തല
ചായിപ്പാൻ സ്ഥലമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59
വേറൊരുത്തനോടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞാറെ അവൻ: ഞാൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ
അപ്പനെ കുഴിച്ചിടുവാൻ അനുവാദം തരേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 60 അവൻ അവനോടു: മരിച്ചവർ
തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടട്ടെ; നീയോ പോയി
ദൈവരാജ്യം അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 61
മറ്റൊരുത്തൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം; ആദ്യം എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരോടു
യാത്ര പറവാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 62 യേശു അവനോടു: കലപ്പെക്കു കൈ
വെച്ച ശേഷം പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും
ദൈവരാജ്യത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവനല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം കർത്താവു വേറെ എഴുപതു
പേരെ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ
പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തിലേക്കും അവരെ
തനിക്കു മുമ്പായി ഈരണ്ടായി അയച്ചു, 2
അവരോടു പറഞ്ഞതു: കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു
സത്യം; വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; ആകയാൽ
കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു തന്റെ
കൊയ്ത്തിന്നു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു
അപേക്ഷിപ്പിൻ. 3 പോകുവിൻ; ചെന്നായ്ക്കളുടെ
നടുവിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
അയക്കുന്നു. 4 സഞ്ചിയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പും
എടുക്കരുതു; വഴിയിൽ വെച്ചു ആരെയും വന്ദനം
ചെയ്കയുമരുതു; 5 ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും
ചെന്നാൽ: ഈ വീട്ടിന്നു സമാധാനം എന്നു ആദ്യം
പറവിൻ 6 അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ
ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവന്മേൽ
വസിക്കും; ഇല്ലെന്നുവരികിലോ നിങ്ങളിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോരും. 7 അവർ തരുന്നതു തിന്നും
കുടിച്ചുംകൊണ്ടു ആ വീട്ടിൽ തന്നേ പാപ്പിൻ;
വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലോ;
വീട്ടിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്കു മാറിപ്പോകരുതു. 8
ഏതു പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ചെന്നാൽ അവർ
നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതു ഭക്ഷിപ്പിൻ. 9 അതിലെ
രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കി, ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങൾക്കു സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു അവരോടു പറവിൻ. 10 ഏതു
പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ

പോയി: 11 നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു
ഞങ്ങളുടെ കാലിന്നു പറ്റിയ പൊടിയും ഞങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കു കുടഞ്ഞേച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ
ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു. എന്നു
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു പറവിൻ. 12 ആ
പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യക്കു ആ നാളിൽ
സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 13 കോരസീനേ, നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ടം;
ബേത്ത്സയിദേ, നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ടം;
നിങ്ങളിൽ നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോരിലും
സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ
പണ്ടുതന്നേ രട്ടിലും വെണ്ണീറിലും ഇരുന്നു
മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ
ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സോരിന്നും
സീദോന്നും സഹിക്കാവതാകും. 15 നീയോ
കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ
പാതാളത്തോളം താണുപോകും. (Hadēs g86) 16
നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളുന്നവൻ
എന്നെ തള്ളുന്നു; എന്നെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെ തള്ളുന്നു. 17 ആ എഴുപതുപേർ
സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിവന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; 18 അവൻ അവരോടു: സാത്താൻ
മിന്നൽപോലെ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു. 19 പാമ്പുകളെയും തേളുകളെയും
ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തെയും ചവിട്ടുവാൻ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അധികാരം തരുന്നു; ഒന്നും
നിങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും ദോഷം വരുത്തുകയും

ഇല്ല. 20 എങ്കിലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു
കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല. നിങ്ങളുടെ പേർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ സന്തോഷിപ്പിൻ. 21 ആ
നാഴികയിൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
ആനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും
ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ, നീ ഇവ
ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു
ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ, പിതാവേ,
ഇങ്ങനെ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയല്ലോ.
22 എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുത്രൻ ഇന്നവൻ എന്നു
പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല;
പിതാവു ഇന്നവൻ എന്നു പുത്രനും പുത്രൻ
വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും
അല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതുമില്ല. 23 പിന്നെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണു ഭാഗ്യമുള്ളതു. 24
നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണ്മാൻ ഏറിയ
പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും ഇച്ഛിച്ചിട്ടും
കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനെ കേൾപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു. 25 അനന്തരം
ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി എഴുന്നേറ്റു: ഗുരോ, ഞാൻ
നിത്യജീവന്നു അവകാശി ആയിത്തീരുവാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു
ചോദിച്ചു. (aiōnios g166) 26 അവൻ അവനോടു:
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു;
നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു 27

അവൻ: നിന്റെ ദൈവമായ കൎത്താവിനെ നീ
പൂൎണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂൎണ്ണാത്മാവോടും
പൂൎണ്ണശക്തിയോടും പൂൎണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ
സ്നേഹിക്കേണം എന്നും കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും
തന്നെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവൻ
അവനോടു: നീ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി;
അങ്ങനെ ചെയ്ക; എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ തന്നെത്താൻ
നീതീകരിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു യേശുവിനോടു: എന്റെ
കൂട്ടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു 30
യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ
യെരൂശലേമിൽ നിന്നു യെരീഹോവിലേക്കു
പോകുമ്പോൾ കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു;
അവർ അവനെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു മുറിവേല്പിച്ചു
അൎദ്ധപ്രാണനായി വിട്ടേച്ചു പോയി. 31 ആ
വഴിയായി യദൃച്ഛയാ ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു
അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നു പോയി. 32 അങ്ങനെ
തന്നേ ഒരു ലേവ്യനും ആ സ്ഥലത്തിൽ എത്തി
അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നുപോയി. 33 ഒരു
ശമൎയ്യക്കാരനോ വഴിപോകയിൽ അവന്റെ
അടുക്കൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു
അരികെ ചെന്നു 34 എണ്ണയും വീഞ്ഞും പകൎന്നു
അവന്റെ മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ
വാഹനത്തിൽ കയറ്റി വഴിയമ്പലത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി രക്ഷചെയ്തു. 35 പിറ്റെന്നാൾ
അവൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ രണ്ടു വെള്ളിക്കാശ്
എടുത്തു വഴിയമ്പലക്കാരന്നു കൊടുത്തു:
ഇവനെ രക്ഷ ചെയ്യേണം; അധികം വല്ലതും

ചെലവിട്ടാൽ ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ തന്നു
കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 36
കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവന്നു ഈ മൂവരിൽ
ഏവൻ കൂട്ടുകാരനായിത്തീന്നു എന്നു നിനക്കു
തോന്നുന്നു? 37 അവനോടു കരുണ കാണിച്ചവൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു നീയും
പോയി അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
38 പിന്നെ അവർ യാത്രപോകയിൽ അവൻ ഒരു
ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി; മാൎത്താ എന്നു പേരുള്ള
ഒരു സ്ത്രീ അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു.
39 അവൾക്കു മറിയ എന്ന ഒരു സഹോദരി
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ കൎത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ
ഇരുന്നു അവന്റെ വചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 40
മാൎത്തയോ വളരെ ശുശ്രൂഷയാൽ കുഴങ്ങീട്ടു
അടുക്കെവന്നു: കൎത്താവേ, എന്റെ സഹോദരി
ശുശ്രൂഷെക്കു എന്നെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ
നിനക്കു വിചാരമില്ലയോ? എന്നെ സഹായിപ്പാൻ
അവളോടു കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 41
കൎത്താവു അവളോടു: മാൎത്തയേ, മാൎത്തയേ, നീ
പലതിനെച്ചൊല്ലി വിചാരപ്പെട്ടും മനം
കലങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 42 എന്നാൽ അല്പമേ
വേണ്ടു; അല്ല, ഒന്നു മതി. മറിയ നല്ല അംശം
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു ആരും
അവളോടു അപഹരിക്കയുമില്ല.

11 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു
പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; തീൎന്നശേഷം
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു:
കൎത്താവേ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ

പഠിപ്പിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
ചൊല്ലേണ്ടിയതു: [സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ]
പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ;
നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; [നിന്റെ ഇഷ്ടം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ;
] 3 ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം
ദിനംപ്രതി തരേണമേ. 4 ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ
ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു
കടംപെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവനോടും ഞങ്ങളും
ക്ഷമിക്കുന്നു; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്തരുതേ:
[ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ.]
5 പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങളിൽ ആക്കെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹതിൻ ഉണ്ടു
എന്നിരിക്കട്ടെ; അവൻ അദ്ധരാത്രിക്കു അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: സ്നേഹിതാ, എനിക്കു മൂന്നപ്പം
വായ്പ തരേണം; 6 എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ
വഴിയാത്രയിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവന്നു വിളമ്പിക്കൊടുപ്പാൻ എന്റെ പക്കൽ
ഏതും ഇല്ല എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാൽ:
7 എന്നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതു; കതകു
അടെച്ചിരിക്കുന്നു; പൈതങ്ങളും എന്നോടുകൂടെ
കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു തരുവാൻ എനിക്കു
കഴികയില്ല എന്നു അകത്തുനിന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞാലും 8 അവൻ സ്നേഹിതാനാകകൊണ്ടു
എഴുന്നേറ്റു അവന്നു കൊടുക്കയില്ലെങ്കിലും അവൻ
ലജ്ജകൂടാതെ മുട്ടിക്കനിമിത്തം എഴുന്നേറ്റു
അവന്നു വേണ്ടുന്നെടത്തോളം കൊടുക്കും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9 യാചിപ്പിൻ,

എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ,
എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 10 യാചിക്കുന്നവന്നു
ഏവന്നും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ
കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ
നിങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പനോടു മകൻ അപ്പം
ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുമോ? അല്ല,
മീൻ ചോദിച്ചാൽ മീനിന്നു പകരം പാമ്പിനെ
കൊടുക്കുമോ? 12 മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ
കൊടുക്കുമോ? 13 അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ
അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു
തന്നോടു യാചിക്കുന്നവൎക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
എത്ര അധികം കൊടുക്കും. 14 ഒരിക്കൽ അവൻ
ഊമയായോരു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൂതം
വിട്ടുപോയശേഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു, പുരുഷാരം
ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. 15 അവരിൽ ചിലരോ: ഭൂതങ്ങളുടെ
തലവനായ ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടാകുന്നു
അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 വേറെ ചിലർ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു
ആകാശത്തുനിന്നു ഒരടയാളം അവനോടു
ചോദിച്ചു. 17 അവൻ അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: തന്നിൽതന്നേ ഛിദ്രിച്ച
രാജ്യം എല്ലാം പാഴായ്പോകും; വീടു ഓരോന്നും
വീഴും. 18 സാത്താനും തന്നോടു തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു
എങ്കിൽ, അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും?
ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ.

19 ഞാൻ ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
ആരെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപതികൾ ആകും. 20
എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു ഞാൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം. 21
ബലവാൻ ആയുധം ധരിച്ചു തന്റെ അരമന
കാക്കുമ്പോൾ അവന്റെ വസ്തുവക ഉറപ്പോടെ
ഇരിക്കുന്നു. 22 അവനിലും ബലവാനായവൻ
വന്നു അവനെ ജയിച്ചു എങ്കിലോ അവൻ
ആശ്രയിച്ചിരുന്ന സർവ്വായുധവർഗ്ഗം പിടിച്ചുപറിച്ചു
അവന്റെ കൊള്ള പകുതി ചെയ്യുന്നു. 23 എനിക്കു
അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം
ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ
ചിതറിക്കുന്നു. 24 അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോയിട്ടു നീരില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ തണുപ്പു
തിരഞ്ഞുനടക്കുന്നു. കാണാഞ്ഞിട്ടു: ഞാൻ
വിട്ടുപോന്ന വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു
പറഞ്ഞു ചെന്നു, 25 അതു അടിച്ചുവാരിയും
അലങ്കരിച്ചും കാണുന്നു. 26 അപ്പോൾ അവൻ
പോയി തന്നിലും ദുഷ്ടത ഏറിയ ഏഴു
ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നു; അവയും
അതിൽ കടന്നു പാർത്തിട്ടു ആ മനുഷ്യന്റെ
പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ
വല്ലാതെയായി ഭവിക്കും. 27 ഇതു പറയുമ്പോൾ
പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉച്ചത്തിൽ അവനോടു:
നിന്നെ ചുമന്ന ഉദരവും നീ കുടിച്ച മുലയും
ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അതിന്നു

അവൻ: അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ടു
പ്രമാണിക്കുന്നവർ അത്രേ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 പുരുഷാരം തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ
അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ഈ തലമുറ
ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു; അതു
അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനയുടെ
അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു ഒരു അടയാളവും
കൊടുക്കയില്ല. 30 യോനാ നീനെവേക്കാൎക്കു
അടയാളം ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ
തലമുറെക്കും ആകും. 31 തെക്കെ രാജ്ഞി
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയിലെ ആളുകളോടു
ഒന്നിച്ചു ഉയിൎത്തെഴുന്നേറ്റു അവരെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം
കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറുതികളിൽനിന്നു
വന്നുവല്ലോ. ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും
വലിയവൻ. 32 നീനെവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ
തലമുറയോടു ഒന്നിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ
കുറ്റം വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ
പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ.
ഇവിടെ ഇതാ, യോനയിലും വലിയവൻ. 33
വിളക്കു കൊളുത്തീട്ടു ആരും നിലവറയിലോ
പറയിൻ കീഴിലോ വെക്കാതെ അകത്തു
വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്നു തണ്ടിന്മേൽ
അത്രേ വെക്കുന്നതു. 34 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു
കണ്ണാകുന്നു; കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ
ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും;
ദോഷമുള്ളതാകിലോ ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതു
തന്നേ. 35 ആകയാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം
ഇരുളാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുക. 36 നിന്റെ

ശരീരം അന്ധകാരമുള്ള അംശം ഒട്ടുമില്ലാതെ
മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ വിളക്കു
തെളക്കംകൊണ്ടു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുംപോലെ
അശേഷം പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 37 അവൻ
സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഒരു പരീശൻ
തന്നോടുകൂടെ മുത്താഴം കഴിപ്പാൻ അവനെ
ക്ഷണിച്ചു; അവനും അകത്തു കടന്നു
ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നു. 38 മുത്താഴത്തിന്നു
മുമ്പേ കുളിച്ചില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു പരീശൻ
ആശ്ചര്യ്യപ്പെട്ടു. 39 കർത്താവു അവനോടു:
പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ
പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ
കവർച്ചയും ദുഷ്ടതയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 40
മൂഢന്മാരേ, പുറം ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലയോ
അകവും ഉണ്ടാക്കിയതു? 41 അകത്തുള്ളതു
ഭിക്ഷയായി കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ സകലവും
നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധം ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 42
പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ
തുളസിയിലും അരൂതയിലും എല്ലാ ചീരയിലും
പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായവും ദൈവസ്നേഹവും
വിട്ടുകളകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ചെയ്കയും അതു
ത്യജിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 43 പരീശന്മാരായ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു പള്ളിയിൽ
മുഖ്യാസനവും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും
പ്രിയമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; 44
നിങ്ങൾ കാണ്മാൻ കഴിയാത്ത കല്ലറകളെപ്പോലെ
ആകുന്നു; അവയുടെ മീതെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ
അറിയുന്നില്ല. 45 ന്യായശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുത്തൻ
അവനോടു: ഗുരോ, ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനാൽ

നീ ഞങ്ങളെയും അപമാനിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 46 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു:
ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ
കഷ്ടം; എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള ചുമടുകളെ
നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു ചുമപ്പിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും ആ
ചുമടുകളെ തൊടുന്നില്ല. 47 നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ കല്ലറകളെ
പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
അവരെ കൊന്നു. 48 അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങൾ
സാക്ഷികളായിരിക്കയും സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
അവർ അവരെ കൊന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ
കല്ലറകളെ പണിയുന്നു. 49 അതുകൊണ്ടു
ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും പറയുന്നതു: ഞാൻ
പ്രവാചകന്മാരെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും
അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ
ചിലരെ അവർ കൊല്ലുകയും ഉപദ്രവിക്കയും
ചെയ്യും. 50 ഹാബേലിന്റെ രക്തം തുടങ്ങി
യാഗപീഠത്തിന്നും ആലയത്തിന്നും നടുവിൽവെച്ചു
പട്ടുപോയ സെഖര്യ്യാവിന്റെ രക്തം വരെ 51
ലോക സ്ഥാപനം മുതൽ ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സകല പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം ഈ
തലമുറയോടു ചോദിപ്പാൻ ഇടവരേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. അതേ, ഈ തലമുറയോടു അതു
ചോദിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52
ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ
താക്കോൽ എടുത്തുകളഞ്ഞു; നിങ്ങൾ തന്നേ

കടന്നില്ല; കടക്കുന്നവരെ തടുത്തുംകളഞ്ഞു.
53 അവൻ അവിടംവിട്ടുപോകുമ്പോൾ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും 54 അവനെ അത്യന്തം
വിഷമിപ്പിപ്പാനും അവന്റെ വായിൽ നിന്നു
വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നു വെച്ചു അവന്നായി
പതിയിരുന്നുകൊണ്ടു പലതിനെയും കുറിച്ചു
കുടുക്കുചോദ്യം ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി.
12 അതിന്നിടെ പുരുഷാരം തമ്മിൽ ചവിട്ടുവാൻ
തക്കവണ്ണം ആയിരം ആയിരമായി
തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അവൻ ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിതു: പരീശന്മാരുടെ പുളിച്ചമാവായ
കപടഭക്തി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 2 മൂടിവെച്ചതു
ഒന്നും വെളിച്ചത്തു വരാതെയും ഗൂഢമായതു
ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല. 3 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ ഇരുട്ടത്തു പറഞ്ഞതു എല്ലാം വെളിച്ചത്തു
കേൾക്കും; അറകളിൽ വെച്ചു ചെവിയിൽ
മന്ത്രിച്ചതു പുരമുകളിൽ ഘോഷിക്കും. 4 എന്നാൽ
എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ
പറയുന്നതു: ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടു പിന്നെ
അധികമായി ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്തവരെ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 5 ആരെ ഭയപ്പെടേണം എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം. കൊന്നിട്ടു
നരകത്തിൽ തള്ളിക്കളവാൻ അധികാരമുള്ളവനെ
ഭയപ്പെടുവിൻ: അതേ, അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (Geenna
g1067) 6 രണ്ടു കാശിന്നു അഞ്ചു കുരികിലിനെ
വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും
ദൈവം മറന്നുപോകുന്നില്ല. 7 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ
മുടിപോലും എല്ലാം എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ

ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഏറിയ കുരികിലിനെക്കാളും
നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവർ. 8 മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ
അവനെ മനുഷ്യപുത്രനും ദൈവദൂതന്മാരുടെ
മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറയും. 9 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ
മുമ്പിൽ തള്ളിപ്പറയും. 10 മനുഷ്യപുത്രന്റെ
നേരെ ഒരു വാക്കു പറയുന്ന ഏവനോടും
ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ
ദൂഷണം പറയുന്നവനോടോ ക്ഷമിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
11 എന്നാൽ നിങ്ങളെ പള്ളികൾക്കും
കോയ്മകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ എങ്ങനെയോ എന്തോ
പ്രതിവാദിക്കേണ്ടു? എന്തു പറയേണ്ടു
എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാ; 12 പറയേണ്ടതു
പരിശുദ്ധാത്മാവു ആ നാഴികയിൽ തന്നേ നിങ്ങളെ
പഠിപ്പിക്കും. 13 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ
അവനോടു: ഗുരോ, ഞാനുമായി അവകാശം
പകുതിചെയ്‌വാൻ എന്റെ സഹോദരനോടു
കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവനോടു അവൻ:
മനുഷ്യാ, എന്നെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായകർത്താവോ
പങ്കിടുന്നവനോ ആക്കിയതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
15 പിന്നെ അവരോടു: സകലദ്രവ്യാഗ്രഹവും
സൂക്ഷിച്ചു ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; ഒരുത്തന്നു
സമൃദ്ധിഉണ്ടായാലും അവന്റെ വസ്തുവകയല്ല
അവന്റെ ജീവന്നു ആധാരമായിരിക്കുന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ധനവാനായോരു മനുഷ്യന്റെ ഭൂമി നന്നായി

വിളഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യേണ്ടു? എന്റെ വിളവു കൂട്ടിവെപ്പാൻ സ്ഥലം
പോരാ എന്നു ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു. 18 പിന്നെ അവൻ
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഇതു ചെയ്യും; എന്റെ
കളപ്പുരകളെ പൊളിച്ചു അധികം വലിയവ പണിതു
എന്റെ വിളവും വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ
കൂട്ടിവെക്കും. 19 എന്നിട്ടു എന്നോടുതന്നേ;
നിനക്കു ഏറിയ ആണ്ടുകൾക്കു മതിയായ
അനവധി വസ്തുവക സ്വരൂപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു;
ആശ്വസിക്ക, തിന്നുക, കുടിക്ക, ആനന്ദിക്ക എന്നു
പറയും. ദൈവമോ അവനോടു: 20 മൂഢാ, ഈ
രാത്രിയിൽ നിന്റെ പ്രാണനെ നിന്നോടു ചോദിക്കും.
പിന്നെ നീ ഒരുക്കിവെച്ചതു ആർക്കാകും എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നനാകാതെ
തനിക്കു തന്നേ നിക്ഷേപിക്കുന്നവന്റെ കാര്യം
ഇങ്ങനെ ആകുന്നു. 22 അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു: ആകയാൽ എന്തു
തിന്നും എന്നു ജീവന്നായിക്കൊണ്ടും എന്തു
ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും
വിചാരപ്പെടരുതു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 23 ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും
ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലോ. 24
കാക്കയെ നോക്കുവിൻ; അതു വിതെക്കുന്നില്ല,
കൊയ്യുന്നില്ല, അതിന്നു പാണ്ടികശാലയും
കളപ്പുരയും ഇല്ല; എങ്കിലും ദൈവം അതിനെ
പുലർത്തുന്നു. പറവജാതിയെക്കാൾ നിങ്ങൾ
എത്ര വിശേഷമുള്ളവർ! 25 പിന്നെ
വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തിൽ ഒരു മുഴം
കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? 26

ആകയാൽ ഏറ്റവും ചെറിയതിന്നുപോലും നിങ്ങൾ
പോരാത്തവർ എങ്കിൽ ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു
വിചാരപ്പെടുന്നതു എന്തു? 27 താമര
എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പിൻ; അവ
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല; എന്നാൽ
ശലോമോൻ പോലും തന്റെ സകല മഹത്വത്തിലും
ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഇന്നുള്ളതും
നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ
ദൈവം ഇങ്ങനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം? 29
എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ
ചിന്തിച്ചു ചഞ്ചലപ്പെടരുതു. 30 ഈ വക ഒക്കെയും
ലോകജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
പിതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു
അറിയുന്നു. 31 അവന്റെ രാജ്യം അന്വേഷിപ്പിൻ;
അതോടുകൂടെ നിങ്ങൾക്കു ഇതും കിട്ടും. 32
ചെറിയ ആട്ടിൻ കൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടരുതു; നിങ്ങളുടെ
പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 33 നിങ്ങൾക്കുള്ളതു
വിറ്റു ഭിക്ഷകൊടുപ്പിൻ; കള്ളൻ അടുക്കയോ
പുഴു കെടുക്കയോ ചെയ്യാത്ത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
പഴകിപ്പോകാത്ത മടിശ്ശീലകളും തീർന്നുപോകാത്ത
നിക്ഷേപവും നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ.
34 നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയവും ഇരിക്കും. 35 നിങ്ങളുടെ അര കെട്ടിയും
വിളക്കു കത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. 36 യജമാനൻ
കല്യാണത്തിന്നു പോയി വന്നു മുട്ടിയാൽ ഉടനെ
വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ

എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും വന്നു കാത്തുനില്ക്കുന്ന
ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തുല്യരായിരിപ്പിൻ. 37
യജമാനൻ വരുന്നേരം ഉണൎന്നിരിക്കുന്നവരായി
കാണുന്ന ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവൻ അര
കെട്ടി അവരെ ഭക്ഷണത്തിന്നിരുത്തുകയും വന്നു
അവൎക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും ചെയ്യും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 38 അവൻ
രണ്ടാം യാമത്തിൽ വന്നാലും മൂന്നാമതിൽ
വന്നാലും അങ്ങനെ കണ്ടു എങ്കിൽ അവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ. 39 കള്ളൻ ഇന്ന നാഴികെക്കു വരുന്നു
എന്നു വീട്ടുടയവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ ഉണൎന്നിരുന്നു തന്റെ വീടു തുരപ്പാൻ
സമ്മതിക്കയില്ല എന്നറിവിൻ. 40 നിനയാത്ത
നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 41 കൎത്താവേ, ഈ ഉപമ
പറയുന്നതു ഞങ്ങളോടോ എല്ലാവരോടും
കൂടെയോ എന്നു പത്രൊസ് ചോദിച്ചതിന്നു
കൎത്താവു പറഞ്ഞതു: 42 തക്കസമയത്തു
ആഹാരവീതം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു യജമാനൻ
തന്റെ വേലക്കാരുടെ മേൽ ആക്കുന്ന
വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമാനുമായ ഗൃഹവിചാരകൻ
ആർ? 43 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ
ചെയ്തുകാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 44
അവൻ തനിക്കുള്ള സകലത്തിന്നും അവനെ
വിചാരകനാക്കിവെക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 45 എന്നാൽ
ദാസൻ: യജമാനൻ താമസിച്ചേ വരികയുള്ളു എന്നു
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു ബാല്യക്കാരെയും
ബാല്യക്കാരത്തികളെയും തല്ലുവാനും

തിന്നു കുടിച്ചു മദിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ,
46 അവൻ നോക്കിയിരിക്കാത്ത നാളിലും
അറിയാത്ത നാഴികയിലും ആ ദാസന്റെ
യജമാനൻ വന്നു അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയും
അവന്നു അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ പങ്കു
കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 47 യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം
അറിഞ്ഞിട്ടു ഒരുങ്ങാതെയും അവന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുന്ന ദാസന്നു വളരെ
അടികൊള്ളും. 48 അറിയാതെകണ്ടു അടിക്കു
യോഗ്യമായതു ചെയ്തവന്നോ കുറയ അടി
കൊള്ളും; വളരെ ലഭിച്ചവനോടു വളരെ
ആവശ്യപ്പെടും; അധികം ഏറ്റുവാങ്ങിയവനോടു
അധികം ചോദിക്കും. 49 ഭൂമിയിൽ തീ ഇടുവാൻ
ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; അതു ഇപ്പോഴേ
കത്തിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ
ഞാൻ മറ്റെന്തു ഇച്ഛിക്കേണ്ടു? 50 എങ്കിലും
എനിക്കു ഒരു സ്നാനം ഏല്പാൻ ഉണ്ടു; അതു
കഴിയുവോളം ഞാൻ എത്ര ഞെരുങ്ങുന്നു. 51
ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നല്കുവാൻ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ലല്ല,
ഛിദ്രം വരുത്തുവാൻ അത്രേ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ഇനിമേൽ ഒരു വീട്ടിൽ
ഇരുവരോടു മൂവരും മൂവരോടു ഇരുവരും ഇങ്ങനെ
അഞ്ചുപേർ തമ്മിൽ ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും. 53 അപ്പൻ
മകനോടും മകൻ അപ്പനോടും അമ്മ മകളോടും
മകൾ അമ്മയോടും അമ്മാവിയമ്മ മരുമകളോടും
മരുമകൾ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും. 54
പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞതു:
പടിഞ്ഞാറുനിന്നു മേഘം പൊങ്ങുന്നതു

കാണുമ്പോൾ പെരുമഴ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
ഉടനെ പറയുന്നു; അങ്ങനെ സംഭവിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 55 തെക്കൻ കാറ്റു ഊതുന്നതു
കണ്ടാലോ അത്യുഷ്ണം ഉണ്ടാകും എന്നു
പറയുന്നു; അതു സംഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
56 കപടഭക്തിക്കാരേ, ഭൂമിയുടെയും
ആകാശത്തിന്റെയും ഭാവത്തെ വിവേചിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു അറിയാം; 57 എന്നാൽ ഈ
കാലത്തെ വിവേചിപ്പാൻ അറിയാത്തതു
എങ്ങനെ? ന്യായമായതു എന്തെന്നു നിങ്ങൾ
സ്വയമായി വിധിക്കാത്തതും എന്തു? 58
പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ അധികാരിയുടെ
അടുക്കൽ പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു
അവനോടു നിരന്നുകൊൾവാൻ ശ്രമിക്ക;
അല്ലാഞ്ഞാൽ അവൻ നിന്നെ ന്യായാധിപന്റെ
മുമ്പിൽ ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു പോകയും ന്യായാധിപൻ
നിന്നെ കോല്ക്കാരന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയും
കോല്ക്കാരൻ തടവിൽ ആക്കുകയും ചെയ്യും. 59
ഒടുക്കത്തെ കാശുപോലും കൊടുത്തുതീരുവോളം
നീ അവിടെ നിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.

13 ആ സമയത്തു തന്നേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ചിലർ, പീലാത്തൊസ് ചില ഗലീലക്കാരുടെ
ചോര അവരുടെ യാഗങ്ങളോടു കലത്തിയ
വത്തമാനം അവനോടു അറിയിച്ചു. 2
അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആ
ഗലീലക്കാർ ഇതു അനുഭവിക്കയാൽ എല്ലാ
ഗലീലക്കാരിലും പാപികൾ ആയിരുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ? 3 അല്ലല്ല,

മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
അങ്ങനെതന്നേ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 അല്ല, ശീലോഹാമിലെ
ഗോപുരം വീണു മരിച്ചുപോയ ആ പതിനെട്ടുപേർ
യെരൂശലേമിൽ പാക്കുന്ന സകല മനുഷ്യരിലും
കുറ്റക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? 5
അല്ലല്ല, മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും അങ്ങനെ തന്നേ നശിച്ചുപോകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6 അവൻ
ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു: ഒരുത്തന്നു തന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ നട്ടിരുന്നോരു അത്തിവൃക്ഷം
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അതിൽ ഫലം
തിരഞ്ഞുവന്നു, കണ്ടില്ലതാനും. 7 അവൻ
തോട്ടക്കാരനോടു: ഞാൻ ഇപ്പോൾ മൂന്നു
സംവത്സരമായി ഈ അത്തിയിൽ ഫലം
തിരഞ്ഞുവരുന്നു കാണുന്നില്ലതാനും; അതിനെ
വെട്ടിക്കളക; അതു നിലത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നതു
എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു അവൻ:
കർത്താവേ, ഞാൻ അതിന്നു ചുറ്റും കിളെച്ചു വളം
ഇടുവോളം ഈ ആണ്ടും കൂടെ നില്ക്കട്ടെ. 9
മേലാൽ കായിച്ചെങ്കിലോ - ഇല്ലെങ്കിൽ
വെട്ടിക്കളയാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10
ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; 11 അവിടെ പതിനെട്ടു
സംവത്സരമായി ഒരു രോഗാത്മാവു ബാധിച്ചിട്ടു ഒട്ടും
നിവിരുവാൻ കഴിയാതെ കൂനിയായോരു സ്ത്രീ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 യേശു അവളെ കണ്ടു അടുക്കെ
വിളിച്ചു: സ്ത്രീയേ, നിന്റെ രോഗബന്ധനം
അഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവളുടെ

മേൽ കൈവെച്ചു. 13 അവൾ ക്ഷണത്തിൽ നിവിന്നു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. 14 യേശു ശബ്ബത്തിൽ
സൌഖ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു പള്ളിപ്രമാണി
നീരസപ്പെട്ടു പുരുഷാരത്തോടു: വേല ചെയ്‌വാൻ
ആറുദിവസമുണ്ടല്ലോ; അതിന്നകം വന്നു സൌഖ്യം
വരുത്തിച്ചുകൊൾവിൻ; ശബ്ബത്തിൽ അരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 കൎത്താവു അവനോടു:
കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ
ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ കാളയെയോ കഴുതയെയോ
തൊട്ടിയിൽ നിന്നു അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം
കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16 എന്നാൽ സാത്താൻ
പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി ബന്ധിച്ചിരുന്ന
അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ ഇവളെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ
ഈ ബന്ധനം അഴിച്ചു വിടേണ്ടതല്ലയോ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ
അവന്റെ വിരോധികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു;
അവനാൽ നടക്കുന്ന സകല മഹിമകളാലും
പുരുഷാരം ഒക്കെയും സന്തോഷിച്ചു. 18 പിന്നെ
അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യം ഏതിനോടു
സദൃശം? ഏതിനോടു അതിനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? 19
ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട്ട
കടുകുമണിയോടു അതു സദൃശം; അതു വളൎന്നു
വൃക്ഷമായി, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും
വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിച്ചു. 20
പിന്നെയും അവൻ: ദൈവരാജ്യത്തെ ഏതിനോടു
ഉപമിക്കേണ്ടു? 21 അതു പുളിച്ചമാവിനോടു തുല്യം;
അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നുപറ മാവിൽ
ചേൎത്തു എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ പട്ടണംതോറും

ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്ര ചെയ്തു. 23 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു:
കർത്താവേ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ ചുരുക്കമോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു: 24
ഇടുക്കുവാതിലൂടെ കടപ്പാൻ പോരാടുവിൻ.
പലരും കടപ്പാൻ നോക്കും കഴികയില്ലതാനും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25
വീട്ടുടയവൻ എഴുന്നേറ്റു കതകു അടെച്ചശേഷം
നിങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു: കർത്താവേ, തുറന്നു
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കതകിന്നു
മുട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം
പറയും. 26 അന്നേരം നിങ്ങൾ: നിന്റെ മുമ്പിൽ
ഞങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ഞങ്ങളുടെ
തെരുക്കളിൽ നീ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. 27 അവനോ: നിങ്ങൾ
എവിടെ നിന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അനീതി
പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ, എന്നെ
വിട്ടുപോകുവിൻ എന്നു പറയും. 28 അവിടെ
അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും സകല
പ്രവാചകന്മാരും ദൈവ രാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും
നിങ്ങളെ പുറത്തു തള്ളിക്കളഞ്ഞതും നിങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 29
കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുനിന്നും
വടക്കുനിന്നും അനേകർ വന്നു ദൈവരാജ്യത്തിൽ
പന്തിയിലിരിക്കും. 30 മുമ്പന്മാരായ്തീരുന്ന
പിമ്പന്മാരുണ്ടു, പിമ്പന്മാരായ്തീരുന്ന മുമ്പന്മാരും
ഉണ്ടു. 31 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ ചില പരീശന്മാർ

അടുത്തുവന്നു: ഇവിടം വിട്ടു പൊയ്ക്കാൾക;
ഹെരോദാവു നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 32 അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പോയി ആ
കുറുക്കനോടു: ഞാൻ ഇന്നും നാളെയും
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും രോഗശാന്തി
വരുത്തുകയും മൂന്നാം നാളിൽ സമാപിക്കുകയും
ചെയ്യും. 33 എങ്കിലും ഇന്നും നാളെയും
മറ്റെന്നാളും ഞാൻ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു;
യെരൂശലേമിന്നു പുറത്തുവെച്ചു ഒരു പ്രവാചകൻ
നശിച്ചുപോകുന്നതു അസംഭവ്യമല്ലോ എന്നു
പറവിൻ. 34 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ,
പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറികയും ചെയ്യുന്നവളേ,
കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ
ചേക്കുംപോലെ നിന്റെ മക്കളെ എത്രവട്ടം
ചേർത്തുകൊൾവാൻ എനിക്കു മനസ്സായിരുന്നു;
നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 35 നിങ്ങളുടെ ഭവനം
ശൂന്യമായ്ത്തീരും; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

14 പരീശപ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തന്റെ
വീട്ടിൽ അവൻ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ
ശബ്බത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർ അവനെ
ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 2 മഹോദരമുള്ളോരു
മനുഷ്യൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 യേശു
ന്യായശാസ്ത്രിമാരോടും പരീശന്മാരോടും:
ശബ്බത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ

അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ
മിണ്ടാതിരുന്നു. 4 അവൻ അവനെ തൊട്ടു
സൌഖ്യമാക്കി വിട്ടയച്ചു. 5 പിന്നെ അവരോടു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്റെ മകനോ കാളയോ
ശബ്ബത്തുനാളിൽ കിണറ്റിൽ വീണാൽ ക്ഷണത്തിൽ
6 വലിച്ചെടുക്കയില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
പ്രത്യുത്തരം പറവാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 7
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ അവരോടു
ഒരുപമ പറഞ്ഞു: 8 ഒരുത്തൻ നിന്നെ
കല്യാണത്തിന്നു വിളിച്ചാൽ മുഖ്യാസനത്തിൽ
ഇരിക്കരുതു; പക്ഷെ നിന്നിലും മാനമേറിയവനെ
അവൻ വിളിച്ചിരിക്കാം. 9 പിന്നെ നിന്നെയും
അവനെയും ക്ഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവന്നു ഇടം
കൊടുക്ക എന്നു നിന്നോടു പറയുമ്പോൾ
നീ നാണത്തോടെ ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു
പോയി ഇരിക്കേണ്ടിവരും. 10 നിന്നെ വിളിച്ചാൽ
ചെന്നു ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു ഇരിക്ക; നിന്നെ
ക്ഷണിച്ചവൻ വരുമ്പോൾ നിന്നോടു: സ്നേഹിതാ,
മുമ്പോട്ടു വന്നു ഇരിക്ക എന്നു പറവാൻ ഇടവരട്ടെ;
അപ്പോൾ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ
നിനക്കു മാനം ഉണ്ടാകും. 11 തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും;
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടും. 12
തന്നെ ക്ഷണിച്ചവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: നീ
ഒരു മുത്താഴമോ അത്താഴമോ കഴിക്കുമ്പോൾ
സ്നേഹിതന്മാരേയും സഹോദരന്മാരെയും
ചാർച്ചക്കാരെയും സമ്പത്തുള്ള അയല്ക്കാരെയും
വിളിക്കരുതു; അവർ നിന്നെ അങ്ങോട്ടും വിളിച്ചിട്ടു

നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യും. 13 നീ വിരുന്നു
കഴിക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രന്മാർ, അംഗഹീനന്മാർ,
മുടന്തന്മാർ, കുരുടന്മാർ എന്നിവരെ ക്ഷണിക്ക;
14 എന്നാൽ നീ ഭാഗ്യവാനാകും; നിനക്കു
പ്രത്യുപകാരം ചെയ്‌വാൻ അവക്കു വകയില്ലല്ലോ;
നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ഉണ്ടാകും. 15 കൂടെ
പന്തിയിലിരുന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ ഇതു കേട്ടിട്ടു:
ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ
ഭാഗ്യവാൻ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; 16
അവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ
വലിയോരു അത്താഴം ഒരുക്കി പലരെയും
ക്ഷണിച്ചു. 17 അത്താഴസമയത്തു അവൻ
തന്റെ ദാസനെ അയച്ചു ആ ക്ഷണിച്ചവരോടു:
എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; വരുവിൻ എന്നു
പറയിച്ചു. 18 എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഒഴികഴിവു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി; ഒന്നാമത്തവൻ അവനോടു:
ഞാൻ ഒരു നിലം കൊണ്ടതിനാൽ അതു
ചെന്നു കാണേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടു;
എന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ അഞ്ചേർകാളയെ
കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു; അവയെ ശോധന ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്നു; എന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു
ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
വേറൊരുത്തൻ: ഞാൻ ഇപ്പോൾവിവാഹം
കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; വരുവാൻ കഴിവില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു യജമാനനോടു
അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ വീട്ടുടയവൻ കോപിച്ചു

ദാസനോടു: നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ വീഥികളിലും
ഇടത്തെരുക്കളിലും ചെന്നു ദരിദ്രന്മാർ,
അംഗഹീനന്മാർ, കുരുടന്മാർ, മുടന്തന്മാർ,
എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നു കല്പിച്ചു.
22 പിന്നെ ദാസൻ: യജമാനനേ, കല്പിച്ചതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 യജമാനൻ ദാസനോടു: നീ
പെരുവഴികളിലും വേലികൾക്കരികെയും
പോയി, എന്റെ വീടുനിറയേണ്ടതിന്നു കണ്ടവരെ
അകത്തുവരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്ക. 24 ആ
ക്ഷണിച്ച പുരുഷന്മാർ ആരും എന്റെ അത്താഴം
ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഏറിയ പുരുഷാരം
അവനോടുകൂടെ പോകുമ്പോൾ അവൻ
തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 26 എന്റെ
അടുക്കൽ വരികയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ഭാൎയ്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും
സഹോദരികളെയും സ്വന്തജീവനെയും കൂടെ
പകെക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു എന്റെ
ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 27 തന്റെ ക്രൂശു
എടുത്തുകൊണ്ടു എന്റെ പിന്നാലെ വരാത്തവന്നു
എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴിയില്ല. 28 നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും ഒരു ഗോപുരം പണിവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
ആദ്യം ഇരുന്നു അതു തീൎപ്പാൻ വക ഉണ്ടോ എന്നു
കണക്കു നോക്കുന്നില്ലയോ? 29 അല്ലെങ്കിൽ
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടശേഷം തീൎപ്പാൻ വകയില്ല എന്നു
വന്നേക്കാം; 30 കാണുന്നവർ എല്ലാം; ഈ മനുഷ്യൻ
പണിവാൻ തുടങ്ങി, തീൎപ്പാനോ വകയില്ല എന്നു
പരിഹസിക്കുമല്ലോ. 31 അല്ല, ഒരു രാജാവു മറ്റൊരു

രാജാവിനോടു പട ഏല്പാൻ പുറപ്പെടുംമുമ്പേ
ഇരുന്നു, ഇരുപതിനായിരവുമായി വരുന്നവനോടു
താൻ പതിനായിരവുമായി എതിർപ്പാൻ മതിയോ
എന്നു ആലോചിക്കുന്നില്ലയോ? 32 പോരാ എന്നു
വരികിൽ മറ്റവൻ ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
സ്ഥാനാപതികളെ അയച്ചു സമാധാനത്തിന്നായി
അപേക്ഷിക്കുന്നു. 33 അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതു ഒക്കെയും
വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അവന്നു എന്റെ
ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 34 ഉപ്പു നല്ലതു
തന്നേ; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാൽ
എന്തൊന്നുകൊണ്ടു അതിന്നു രസം വരുത്തും? 35
പിന്നെ നിലത്തിന്നും വളത്തിന്നും കൊള്ളുന്നതല്ല;
അതിനെ പുറത്തു കളയും. കേൾപ്പാൻ ചെവി
ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ

15 ചുങ്കക്കാരും പാപികളും എല്ലാം അവന്റെ
വചനം കേൾപ്പാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 2
ഇവൻ പാപികളെ കൈക്കൊണ്ടു അവരോടുകൂടി
ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 3 അവരോടു അവൻ ഈ
ഉപമ പറഞ്ഞു: 4 നിങ്ങളിൽ ഒരു ആൾക്കു നൂറു
ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ. അതിൽ ഒന്നു കാണാതെ
പോയാൽ അവൻ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും
മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടേച്ചു, ആ കാണാതെപോയതിനെ
കണ്ടെത്തുംവരെ നോക്കി നടക്കാതിരിക്കുമോ? 5
കണ്ടു കിട്ടിയാൽ സന്തോഷിച്ചു ചുമലിൽ
എടുത്തു വീട്ടിൽ വന്നു സ്നേഹിതന്മാരെയും
അയൽക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി: 6 കാണാതെ
പോയ എന്റെ ആടിനെ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ടു

എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു
പറയും. 7 അങ്ങനെ തന്നേ മാനസാന്തരംകൊണ്ടു
ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു
നീതിമാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ
മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചൊല്ലി
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 8 അല്ല, ഒരു
സ്ത്രീക്കു പത്തു ദ്രഹ്മ ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; ഒരു
ദ്രഹ്മ കാണാതെ പോയാൽ അവൾ വിളക്കു
കത്തിച്ചു വീടു അടിച്ചുവാരി അതുകണ്ടുകിട്ടുംവരെ
സൂക്ഷ്മത്തോടെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമോ? 9
കണ്ടുകിട്ടിയാൽ സ്നേഹിതമാരെയും
അയൽക്കാരത്തികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി:
കാണാതെപോയ ദ്രഹ്മ കണ്ടു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു
എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പറയും. 10
അങ്ങനെ തന്നേ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു
പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂതന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ
സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 11 പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു
മനുഷ്യന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12
അവരിൽ ഇളയവൻ അപ്പനോടു: അപ്പാ,
വസ്തുവിൽ എനിക്കു വരേണ്ടുന്ന പങ്കു തരേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവക്കു മുതൽ
പകുത്തുകൊടുത്തു. 13 ഏറെനാൾ കഴിയുംമുമ്പെ
ഇളയമകൻ സകലവും സ്വരൂപിച്ചു ദൂരദേശത്തേക്കു
യാത്രയായി അവിടെ ദുന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു,
വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 14 എല്ലാം
ചെലവഴിച്ചശേഷം ആ ദേശത്തു കഠിനക്ഷാമം
ഉണ്ടായിട്ടു അവന്നു മുട്ടുവന്നു തുടങ്ങി. 15 അവൻ

ആ ദേശത്തിലേ പൌരന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ
ചെന്നു ആശ്രയിച്ചു. അവൻ അവനെ തന്റെ
വയലിൽ പന്നികളെ മേയ്പാൻ അയച്ചു. 16 പന്നി
തിന്നുന്ന വാളവരകൊണ്ടു വയറു നിറെപ്പാൻ
അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവന്നു
കൊടുത്തില്ല. 17 അപ്പോൾ സുബോധം വന്നിട്ടു
അവൻ: എന്റെ അപ്പന്റെ എത്ര കൂലിക്കാർ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചു ശേഷിപ്പിക്കുന്നു; ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ടു
നശിച്ചുപോകുന്നു. 18 ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു
അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു:
അപ്പാ, ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 19 ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്ന
പേരിന്നു ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ
ഒരുത്തനെപ്പോലെ എന്നെ ആക്കേണമേ എന്നു
പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റു അപ്പന്റെ അടുക്കൽ പോയി. ദൂരത്തു
നിന്നു തന്നേ അപ്പൻ അവനെ കണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു
ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
അവനെ ചുംബിച്ചു. 21 മകൻ അവനോടു:
അപ്പാ, ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അപ്പൻ തന്റെ ദാസന്മാരോടു: വേഗം മേല്ത്തരമായ
അങ്കി കൊണ്ടുവന്നു ഇവനെ ധരിപ്പിപ്പിൻ; ഇവന്റെ
കൈക്കു മോതിരവും കാലിന്നു ചെരിപ്പും
ഇടുവിപ്പിൻ. 23 തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ
കൊണ്ടുവന്നു അറുപ്പിൻ; നാം തിന്നു ആനന്ദിക്ക.
24 ഈ എന്റെ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു;
വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു;

കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
അവർ ആനന്ദിച്ചു തുടങ്ങി. 25 അവന്റെ മൂത്തമകൻ
വയലിൽ ആയിരുന്നു; അവൻ വന്നു വീട്ടിനോടു
അടുത്തപ്പോൾ വാദ്യവും നൃത്തഘോഷവും കേട്ടു,
26 ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഇതെന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 27 അവൻ അവനോടു: നിന്റെ
സഹോദരൻ വന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ
സൌഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു തടിപ്പിച്ച
കാളക്കുട്ടിയെ അറുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു, അകത്തു കടപ്പാൻ
മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു; അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 29 അവൻ അവനോടു:
ഇത്ര കാലമായി ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു;
നിന്റെ കല്പന ഒരിക്കലും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ
എന്റെ ചങ്ങതികളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
ഒരിക്കലും എനിക്കു ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല.
30 വേശ്യമാരോടു കൂടി നിന്റെ മുതൽ തിന്നുകളഞ്ഞ
ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴേക്കോ തടിപ്പിച്ച
കാളക്കുട്ടിയെ അവന്നുവേണ്ടി അറുത്തുവല്ലോ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 അതിന്നു അവൻ
അവനോടു: മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടു കൂടെ
ഇരിക്കുന്നവല്ലോ; എനിക്കുള്ളതു എല്ലാം നിന്റേതു
ആകുന്നു. 32 നിന്റെ ഈ സഹോദരനോ
മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ
പോയിരുന്നു; കണ്ടു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ
ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.

16 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞതു: ധനവാനായോരു മനുഷ്യന്നു ഒരു

കാര്യവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
അവന്റെ വസ്തുവക നാനാവിധമാക്കുന്നു
എന്നു ചിലർ അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞു. 2
അവൻ അവനെ വിളിച്ചു: നിന്നെക്കൊണ്ടു
ഈ കേൾക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ
കാര്യവിചാരത്തിന്റെ കണക്കു ഏല്പിച്ചുതരിക; നീ
ഇനി കാര്യവിചാരകനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 എന്നാറെ കാര്യവിചാരകൻ: ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? യജമാനൻ കാര്യവിചാരത്തിൽ
നിന്നു എന്നെ നീക്കുവാൻ പോകുന്നു; കിളെപ്പാൻ
എനിക്കു പ്രാപ്തിയില്ല; ഇരപ്പാൻ ഞാൻ
നാണിക്കുന്നു. 4 എന്നെ കാര്യവിചാരത്തിൽനിന്നു
നീക്കിയാൽ അവർ എന്നെ തങ്ങളുടെ
വീടുകളിൽ ചേർത്തുകൊൾവാൻ തക്കവണ്ണം
ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു എന്തു എന്നു എനിക്കു
അറിയാം എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 5
പിന്നെ അവൻ യജമാനന്റെ കടക്കാരിൽ
ഓരോരുത്തനെ വരുത്തി ഒന്നാമത്തവനോടു:
നീ യജമാനന്നു എത്ര കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 6 നൂറു കുടം എണ്ണ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നിന്റെ
കൈച്ചീട്ടു വാങ്ങി വേഗം ഇരുന്നു അമ്പതു എന്നു
എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അതിന്റെ ശേഷം
മറ്റൊരുത്തനോടു: നീ എത്ര കടം പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. നൂറു പറ കോതമ്പു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു; അവനോടു: നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു
വാങ്ങി എണ്പതു എന്നു എഴുതുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 ഈ അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ
ബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു യജമാനൻ

അവനെ പുകഴ്ത്തി; വെളിച്ചമക്കളെക്കാൾ ഈ
ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ തങ്ങളുടെ തലമുറയിൽ
ബുദ്ധിയേറിയവരല്ലോ. (aiōn g165) 9 അനീതിയുള്ള
മമ്മോനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതന്മാരെ
ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. അതു ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ അവർ
നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ
ഇടയാകും. (aiōnios g166) 10 അത്യല്പത്തിൽ
വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ;
അത്യല്പത്തിൽ നീതികെട്ടവൻ അധികത്തിലും
നീതി കെട്ടവൻ. 11 നിങ്ങൾ അനീതിയുള്ള
മമ്മോനിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായതു
നിങ്ങളെ ആർ ഭരമേല്പിക്കും? 12 അന്യമായതിൽ
വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു
സ്വന്തമായതു ആർ തരും? 13 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ
സേവിപ്പാൻ ഒരു ഭൃത്യന്നും കഴികയില്ല; അവൻ
ഒരുവനെ പകെച്ചു മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറ്റിച്ചേർന്നു മറ്റവനെ
നിരസിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും
മമ്മോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 14
ഇതൊക്കെയും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളായ പരീശന്മാർ
കേട്ടു അവനെ പരിഹസിച്ചു. 15 അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തന്നേ മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പാകെ നീതീകരിക്കുന്നവർ ആകുന്നു; ദൈവമോ
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അറിയുന്നു; മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽ ഉന്നതമായതു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
അറെപ്പത്രേ. 16 ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെയും കാലം യോഹന്നാൻ
വരെ ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ

ദൈവരാജ്യത്തെ സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു;
എല്ലാവരും ബലാല്ക്കാരേണ അതിൽ കടപ്പാൻ
നോക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു പുള്ളി
വീണുപോകുന്നതിനെക്കാൾ ആകാശവും
ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതു എളുപ്പം. 18
ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നു; ഭൎത്താവു ഉപേക്ഷിച്ചവളെ വിവാഹം
കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 19
ധനവാനായോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ ധൂമ്രവസ്ത്രവും പട്ടും ധരിച്ചു ദിനമ്പ്രതി
ആഡംബരത്തോടെ സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20
ലാസർ എന്നു പേരുള്ളോരു ദരിദ്രൻ വ്രണം
നിറഞ്ഞവനായി അവന്റെ പടിപ്പുരക്കൽ കിടന്നു 21
ധനവാന്റെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്നതു തിന്നു
വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; നായ്ക്കളും
വന്നു അവന്റെ വ്രണം നക്കും. 22 ആ ദരിദ്രൻ
മരിച്ചപ്പോൾ ദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രാഹാമിന്റെ
മടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 23 ധനവാനും
മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന
അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി
ദൂരത്തു നിന്നു അബ്രാഹാമിനെയും
അവന്റെ മടിയിൽ ലാസരിനെയും കണ്ടു:
(Hadēs g86) 24 അബ്രാഹാംപിതാവേ, എന്നോടു
കനിവുണ്ടാകേണമേ; ലാസർ വിരലിന്റെ
അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവിനെ
തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അയക്കേണമേ;
ഞാൻ ഈ ജ്വാലയിൽ കിടന്നു വേദന
അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 25

അബ്രാഹാം: മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ
നന്മയും ലാസർ അവ്വണ്ണം തിന്മയും പ്രാപിച്ചു എന്നു
ഓർക്ക; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആശ്വസിക്കുന്നു:
നീയോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. 26 അത്രയുമല്ല
ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വലിയോരു
പിളപ്പുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നിന്നു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു കഴിവില്ല; അവിടെനിന്നു
ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നു വരുവാനും പാടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു അവൻ: എന്നാൽ
പിതാവേ, അവനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
അയക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; 28
എനിക്കു അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു;
അവരും ഈ യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ
അവൻ അവരോടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അബ്രാഹാം അവനോടു: അവർക്കു
മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ
വാക്കു അവർ കേൾക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 30
അതിന്നു അവൻ: അല്ലല്ല, അബ്രാഹാം പിതാവേ,
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എങ്കിൽ അവർ
മാനസാന്തരപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവൻ
അവനോടു: അവർ മോശെയുടെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കാഞ്ഞാൽ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു
ചെന്നാലും വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

17 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു:
ഇടർച്ചകൾ വരാതിരിക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യം;
എങ്കിലും അവ വരുത്തുന്നവന്നു അയ്യോ

കഷ്ടം. 2 അവൻ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു
ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു തിരിക്കല്ലു
അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി അവനെ കടലിൽ
എറിഞ്ഞുകളയുന്നതു അവന്നു നന്നു. 3
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; സഹോദരൻ പിഴച്ചാൽ
അവനെ ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ
അവനോടു ക്ഷമിക്ക. 4 ദിവസത്തിൽ ഏഴുവട്ടം
നിന്നോടു പിഴെക്കയും ഏഴുവട്ടവും നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു
എന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക.
5 അപ്പൊസ്തലന്മാർ കർത്താവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അതിന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾക്കു
കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ
കാട്ടത്തിയോടു: വേരോടെ പറിഞ്ഞു കടലിൽ
നട്ടുപോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നിങ്ങളെ
അനുസരിക്കും. 7 നിങ്ങളിൽ ആക്കെങ്കിലും
ഉഴുകയോ മേയ്ക്കയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാസൻ
ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ വയലിൽനിന്നു
വരുമ്പോൾ: നീ ക്ഷണത്തിൽ വന്നു ഊണിന്നു
ഇരിക്ക എന്നു അവനോടു പറയുമോ? അല്ല:
8 എനിക്കു അത്താഴം ഒരുക്കുക; ഞാൻ
തിന്നുകുടിച്ചു തീരുവോളം അരകെട്ടി എനിക്കു
ശുശ്രൂഷചെയ്ക; പിന്നെ നീയും തിന്നു
കുടിച്ചുകൊൾക എന്നു പറകയില്ലയോ? 9 തന്നോടു
കല്പിച്ചതു ദാസൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവന്നു
നന്ദിപറയുമോ? 10 അവ്വണ്ണം നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും ചെയ്തശേഷം: ഞങ്ങൾ
പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ദാസന്മാർ; ചെയ്യേണ്ടതേ

ചെയ്തിട്ടുള്ളു എന്നു നിങ്ങളും പറവിൻ. 11 അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്കയിൽ ശമര്യ്യക്കും
ഗലീലെക്കും നടുവിൽകൂടി കടക്കുമ്പോൾ 12 ഒരു
ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുന്നേരം കുഷ്ഠരോഗികളായ
പത്തു പുരുഷന്മാർ അവന്നു എതിർപ്പെട്ടു 13 അകലെ
നിന്നുകൊണ്ടു: യേശൂ, നായക, ഞങ്ങളോടു
കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.
14 അവൻ അവരെ കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ പോയി
പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങളെ തന്നേ കാണിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; പോകയിൽ തന്നേ അവർ
ശുദ്ധരായ്തീർന്നു. 15 അവരിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കു
സൌഖ്യംവന്നതു കണ്ടു ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു അവന്റെ
കാൽക്കൽ കവിണ്ണു വീണു അവന്നു നന്ദി പറഞ്ഞു;
16 അവനോ ശമര്യ്യക്കാരൻ ആയിരുന്നു 17
പത്തുപേർ ശുദ്ധരായ്തീർന്നില്ലയോ? ഒമ്പതുപേർ
എവിടെ? 18 ഈ അന്യജാതിക്കാരനല്ലാതെ
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പാൻ
മടങ്ങിവന്നവരായി ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ
എന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടു അവനോടു: 19
എഴുന്നേറ്റു പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ വിശ്വാസം
നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ
ചോദിച്ചതിന്നു: ദൈവരാജ്യം കാണത്തക്കവണ്ണമല്ല
വരുന്നതു; 21 ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ
എന്നും പറകയും ഇല്ല; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ തന്നേ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 22 പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ഒരു ദിവസം

കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും; 23
കാണുകയില്ലതാനും. അന്നു നിങ്ങളോടു: ഇതാ
ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറയും;
നിങ്ങൾ പോകരുതു, പിൻ ചെല്ലുകയുമരുതു. 24
മിന്നൽ ആകാശത്തിങ്കീഴെ ദിക്കോടുദിക്കെല്ലാം
തിളങ്ങി മിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ
ദിവസത്തിൽ ആകും. 25 എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ
വളരെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും ഈ തലമുറ
അവനെ തള്ളിക്കളകയും വേണം. 26 നോഹയുടെ
കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
നാളിലും ഉണ്ടാകും. 27 നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന
നാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം
കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്നു കൊടുത്തും പോന്നു;
ജലപ്രളയം വന്നു, അവരെ എല്ലാവരെയും
മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. 28 ലോത്തിന്റെ കാലത്തു
സംഭവിച്ചതുപോലെയും തന്നേ; അവർ തിന്നും
കുടിച്ചുംകൊണ്ടും വിറ്റും നട്ടും പണിതും പോന്നു. 29
എന്നാൽ ലോത്ത് സൊദോം വിട്ട നാളിൽ
ആകാശത്തുനിന്നു തീയും ഗന്ധകവും പെയ്തു
എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. 30 മനുഷ്യപുത്രൻ
വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അവ്വണ്ണം തന്നേ ആകും. 31
അന്നു വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിന്നകത്തുള്ള
സാധനം എടുപ്പാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകരുതു; അവ്വണ്ണം
വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും പിന്നോക്കം തിരിയരുതു.
32 ലോത്തിന്റെ ഭാൎയ്യയെ ഓൎത്തുകൊൾവിൻ. 33
തന്റെ ജീവനെ നേടുവാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം
അതിനെ കളയും; അതിനെ കളയുന്നവനെല്ലാം
അതിനെ രക്ഷിക്കും. 34 ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേർ
ഒരു കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും; ഒരുത്തനെ

കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 35
രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും;
ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും; 36 മറ്റവളെ
ഉപേക്ഷിക്കും [രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ
ഉപേക്ഷിക്കും] എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 37 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ,
എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ശവം ഉള്ളേടത്തു
കഴുക്കൾ കൂടും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

18 മടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കേണം
എന്നുള്ളതിന്നു അവൻ അവരോടു ഒരുപമ
പറഞ്ഞതു: 2 ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ
ശങ്കയുമില്ലാത്ത ഒരു ന്യായാധിപൻ ഒരു
പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 ആ പട്ടണത്തിൽ
ഒരു വിധവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ പ്രതിയോഗിയോടു
പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അവന്നു കുറേ കാലത്തേക്കു
മനസ്സില്ലായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ:
എനിക്കു ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ
ശങ്കയുമില്ല 5 എങ്കിലും വിധവ എന്നെ
അസഹ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവളെ
പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അവൾ
ഒടുവിൽ വന്നു എന്നെ മുഖത്തടിക്കും എന്നു
ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 6 അനീതിയുള്ള
ന്യായാധിപൻ പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ. 7 ദൈവമോ
രാപ്പകൽ തന്നോടു നിലവിളിക്കുന്ന തന്റെ
വൃതന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ദീർഘക്ഷമയുള്ളവൻ
ആയാലും അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി

രക്ഷിക്കയില്ലയോ? 8 വേഗത്തിൽ അവരെ
പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുമ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം
കണ്ടെത്തുമോ എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു. 9
തങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു ഉറെച്ചു മറ്റുള്ളവരെ
ധിക്കരിക്കുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ചു അവൻ ഒരു ഉപമ
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 10 രണ്ടു മനുഷ്യർ
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ
പരീശൻ, മറ്റവൻ ചുങ്കക്കാരൻ. 11 പരീശൻ
നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു തന്നെ: ദൈവമേ,
പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ
മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ
ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ
നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 12 ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം
ഉപവസിക്കുന്നു; നേടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പതാരം
കൊടുത്തുവരുന്നു; എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.
13 ചുങ്കക്കാരനോ ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കുവാൻപോലും തുനിയാതെ
മാറത്തടിച്ചു: ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോടു
കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 14
അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്കു
പോയി; മറ്റവൻ അങ്ങനെയല്ല. തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും;
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം
ഉയർത്തപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
15 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശുക്കളെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാർ
അതുകണ്ടു അവരെ ശാസിച്ചു. 16 യേശുവോ

അവരെ അരികത്തു വിളിച്ചു: പൈതങ്ങളെ എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ
തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതു
ആകുന്നു. 17 ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശുഎന്നപോലെ
കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും അതിൽ
കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഒരു പ്രമാണി
അവനോടു: നല്ല ഗുരോ, ഞാൻ നിത്യജീവനെ
അവകാശമാക്കേണ്ടതിന്നു എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു ചോദിച്ചു. (aiōnios g166) 19 അതിന്നു യേശു:
എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നതു എന്തു?
ദൈവം ഒരുവനല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല.
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു; 20 കുല ചെയ്യരുതു;
മോഷ്ടിക്കരുതു; കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു; നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നീ
കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
21 ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പംമുതൽ
കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു 22 യേശു: ഇനി ഒരു കുറവു
നിനക്കുണ്ടു; നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു
ദരിദ്രന്മാക്കു പകുത്തുകൊടുക്ക; എന്നാൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ
വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അവൻ എത്രയും ധനവാനാകകൊണ്ടു
ഇതു കേട്ടിട്ടു അതിദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു. 24
യേശു അവനെ കണ്ടിട്ടു: സമ്പത്തുള്ളവർ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര
പ്രയാസം! 25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ

കടക്കുന്നതു എളുപ്പം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഇതു
കേട്ടവർ: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആൎക്കു
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു അവൻ:
മനുഷ്യരാൽ അസാദ്ധ്യമായതു ദൈവത്താൽ
സാദ്ധ്യമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ഇതാ, ഞങ്ങൾ
സ്വന്തമായതു വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവരോടു:
ദൈവരാജ്യം നിമിത്തം വീടോ ഭാൎയ്യയെയോ
സഹോദരന്മാരെയോ അമ്മയപ്പന്മാരെയോ
മക്കളെയോ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു 30 ഈ കാലത്തിൽ
തന്നേ പല മടങ്ങായും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ
നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരും ഇല്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളാടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 അനന്തരം
അവൻ പന്തിരുവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു:
ഇതാ നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു;
മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എല്ലാം നിവൃത്തിയാകും. 32
അവനെ ജാതികൾക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു അവമാനിച്ചു തുപ്പി
തല്ലീട്ടു കൊല്ലുകയും 33 മൂന്നാം നാൾ അവൻ
ഉയിൎത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
34 അവരോ ഇതു ഒന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഈ വാക്കു
അവൎക്കു മറവായിരുന്നു; പറഞ്ഞതു അവർ
തിരിച്ചറിഞ്ഞതുമില്ല. 35 അവൻ യെരീഹോവിന്നു
അടുത്തപ്പോൾ ഒരു കുരുടൻ ഇരന്നുകൊണ്ടു
വഴിയരികെ ഇരുന്നിരുന്നു. 36 പുരുഷാരം
കടന്നു പോകുന്നതു കേട്ടു: ഇതെന്തു എന്നു
അവൻ ചോദിച്ചു. 37 നസറായനായ യേശു

കടന്നുപോകുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു
അറിയിച്ചു. 38 അപ്പോൾ അവൻ: യേശുവേ,
ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു നിലവിളിച്ചു. 39 മുൻനടക്കുന്നവർ അവനെ
മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ ശാസിച്ചു; അവനോ: ദിവീദുപുത്രാ,
എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു ഏറ്റവും
അധികം നിലവിളിച്ചു. 40 യേശു നിന്നു, അവനെ
തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 41
അവൻ അടുക്കെ വന്നപ്പോൾ: ഞാൻ നിനക്കു
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ,
എനിക്കു കാഴ്ച കിട്ടേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
42 യേശു അവനോടു: കാഴ്ച പ്രാപിക്ക; നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 43 ക്ഷണത്തിൽ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു
ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചുംകൊണ്ടു അവനെ
അനുഗമിച്ചു; ജനം എല്ലാം കണ്ടിട്ടു ദൈവത്തിന്നു
പുകഴ്ച കൊടുത്തു.

19 അവൻ യെരീഹോവിൽ എത്തി കടന്നു
പോകുമ്പോൾ 2 ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രമാണിയും
ധനവാനുമായ സക്കായി എന്നു പേരുള്ളോരു
പുരുഷൻ, 3 യേശു എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു
കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു, വളച്ച്യിൽ കുറിയവൻ
ആകകൊണ്ടു പുരുഷാരംനിമിത്തം കഴിഞ്ഞില്ല. 4
എന്നാറെ അവൻ മുമ്പോട്ടു ഓടി, അവനെ
കാണേണ്ടിതിന്നു ഒരു കാട്ടത്തിമേൽ കയറി. യേശു
ആ വഴിയായി വരികയായിരുന്നു. 5 അവൻ ആ
സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി:
സക്കായിയേ, വേഗം ഇറങ്ങിവാ; ഞാൻ ഇന്നു
നിന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു

അവനോടു പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു
ഇറങ്ങി സന്തോഷത്തോടെ അവനെ
കൈക്കൊണ്ടു. 7 കണ്ടവർ എല്ലാം: അവൻ
പാപിയായോരു മനുഷ്യനോടുകൂടെ പാപ്പാൻ
പോയി എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 8
സക്കായിയോ നിന്നു കർത്താവിനോടു:
കർത്താവേ, എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പാതി
ഞാൻ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു; വല്ലതും
ചതിവായി വാങ്ങീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാലുമടങ്ങു
മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു
അവനോടു: ഇവനും അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ
ആകയാൽ ഇന്നു ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ വന്നു. 10
കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലോ
മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 11
അവർ ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ യെരൂശലേമിന്നു സമീപിച്ചിരിക്കയാലും
ദൈവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വെളിപ്പെടും എന്നു
അവർക്കു തോന്നുകയാലും അവൻ ഒരു
ഉപമയുംകൂടെ പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: 12
കുലീനനായോരു മനുഷ്യൻ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു
മടങ്ങിവരേണം എന്നുവെച്ചു ദൂരദേശത്തേക്കു
യാത്രപോയി. 13 അവൻ പത്തു ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു
അവർക്കു പത്തു റാത്തൽ വെള്ളി കൊടുത്തു ഞാൻ
വരുവോളം വ്യാപാരം ചെയ്തുകൊൾവിൻ എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 അവന്റെ പൌരന്മാരോ
അവനെ പകെച്ചു അവന്റെ പിന്നാലെ
പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു: അവൻ ഞങ്ങൾക്കു
രാജാവായിരിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല
എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 15 അവൻ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു

മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ താൻ ദ്രവ്യം കൊടുത്തിരുന്ന
ദാസന്മാർ വ്യാപാരം ചെയ്തു എന്തു നേടി എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു അവരെ വിളിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 16
ഒന്നാമത്തവൻ അടുത്തു വന്നു; കൎത്താവേ,
നീ തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു പത്തുറാത്തൽ
സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. 17 അവൻ
അവനോടു: നന്നു നല്ല ദാസനേ, നീ അത്യല്പത്തിൽ
വിശ്വസ്തൻ ആയതുകൊണ്ടു പത്തു
പട്ടണത്തിന്നു അധികാരമുള്ളവൻ ആയിരിക്ക
എന്നു കല്പിച്ചു. 18 രണ്ടാമത്തവൻ വന്നു: കൎത്താവേ,
നീ തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു അഞ്ചു റാത്തൽ
സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 നീയും
അഞ്ചു പട്ടണത്തിന്നു മേൽവിചാരകൻ ആയിരിക്ക
എന്നു അവൻ അവനോടു കല്പിച്ചു. 20 മറ്റൊരുവൻ
വന്നു: കൎത്താവേ, ഇതാ നിന്റെ റാത്തൽ; ഞാൻ
അതു ഒരു ഉറുമാലിൽ കെട്ടി വെച്ചിരുന്നു. 21 നീ
വെക്കാത്തതു എടുക്കുകയും വിതെക്കാത്തതു
കൊയ്കയും ചെയ്യുന്ന കഠിനമനുഷ്യൻ
ആകകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അവൻ അവനോടു: ദുഷ്ടദാസനേ,
നിന്റെ വായിൽ നിന്നു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ ന്യായം
വിധിക്കും. ഞാൻ വെക്കാത്തതു എടുക്കയും
വിതെക്കാത്തതു കൊയ്കയും ചെയ്യുന്ന
കഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ. 23
ഞാൻ വന്നു എന്റെ ദ്രവ്യം പലിശയോടുകൂടെ
വാങ്ങിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അതു നാണ്യപീഠത്തിൽ
ഏല്പിക്കാഞ്ഞതു എന്തു? 24 പിന്നെ അവൻ
അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു: ആ റാത്തൽ അവന്റെ
പക്കൽ നിന്നു എടുത്തു പത്തു റാത്തലുള്ളവന്നു

കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 കർത്താവേ,
അവന്നു പത്തു റാത്തൽ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 26 ഉള്ളവന്നു ഏവന്നു കൊടുക്കും
ഇല്ലാത്തവനോടു ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തു കളയും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 27 എന്നാൽ
ഞാൻ തങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു
സമ്മതമില്ലാത്ത ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവന്നു എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളവിൻ എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു. 28 ഇതു
പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുമ്പായി നടന്നുകൊണ്ടു
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. 29 അവൻ
ഒലീവ് മലയരികെ ബേത്ത്ഫാഗെക്കും
ബേഥാന്യെക്കും സമീപിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരെ അയച്ചു: 30 നിങ്ങൾക്കു
എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ
കടക്കുമ്പോൾ ആരും ഒരിക്കലും കയറീട്ടില്ലാത്ത
ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു
കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ.
31 അതിനെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ: കർത്താവിന്നു
ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു. 33
കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ
ഉടയവർ: കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കന്നതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 34 കർത്താവിനു
ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 35 അതിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കഴുതക്കുട്ടിമേൽ

ഇട്ടു യേശുവിനെ കയറ്റി. 36 അവൻ പോകുമ്പോൾ
അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു.
37 അവൻ ഒലീവുമലയുടെ ഇറക്കത്തിന്നു
അടുത്തപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടം എല്ലാം തങ്ങൾ
കണ്ട സകല വീര്യപ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു അത്യുച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ
പുകഴ്ത്തി: 38 കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന
രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ മഹത്വവും
എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പുരുഷാരത്തിൽ ചില
പരീശന്മാരോ അവനോടു: ഗുരോ, നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ വിലക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 40
അതിന്നു അവൻ: ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ
കല്ലുകൾ ആർത്തുവിളിക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 41
അവൻ നഗരത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ അതിനെ
കണ്ടു അതിനെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു: 42 ഈ നാളിൽ
നിന്റെ സമാധാനത്തിന്നുള്ളതു നീയും അറിഞ്ഞു
എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ അതു
നിന്റെ കണ്ണിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 നിന്റെ
സന്ദർശനകാലം നീ അറിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടു
നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിനക്കു ചുറ്റും വാടകോരി
നിന്നെ വളഞ്ഞു നാലുപുറത്തും ഞെരുക്കി 44
നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള നിന്റെ മക്കളെയും
നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, നിങ്കൽ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു
ശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന കാലം നിനക്കു വരും. 45
പിന്നെ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു
വില്ക്കുന്നവരെ പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി: 46
എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും എന്നു

എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ
കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹ ആക്കിത്തീർത്തു എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ ദിവസേന
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തിൽ പ്രധാനികളായവരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ തക്കം
നോക്കി. 48 എങ്കിലും ജനം എല്ലാം അവന്റെ വചനം കേട്ടു രഞ്ജിച്ചിരിക്കയാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല.

20 ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ജനത്തോടു ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷം അറിയിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
മൂപ്പന്മാരുമായി അടുത്തു വന്നു അവനോടു: 2 നീ
എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ? ഞങ്ങളോടു
പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അതിന്നു ഉത്തരമായി
അവൻ: ഞാനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു
ചോദിക്കും; അതു എന്നോടു പറവിൻ. 4
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു എന്നു ചോദിച്ചു.
5 അവർ തമ്മിൽ നിരൂപിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു
അവൻ ചോദിക്കും. 6 മനുഷ്യരിൽനിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞാലോ ജനം ഒക്കെയും യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു ഉറെച്ചിരിക്കകൊണ്ടു നമ്മെ
കല്ലെറിയും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു: 7 എവിടെനിന്നോ?
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8

യേശു അവരോടു: എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു
ചെയ്യുന്നതു ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു
എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അനന്തരം അവൻ ജനത്തോടു
ഉപമ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി കുടിയാന്മാരെ
പാട്ടത്തിന്നു ഏല്പിച്ചിട്ടു ഏറിയ കാലം പരദേശത്തു
പോയി പാർത്തു. 10 സമയമായപ്പോൾ
കുടിയാന്മാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ അനുഭവം
വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ ഒരു
ദാസനെ അയച്ചു; അവനെ കുടിയാന്മാർ തല്ലി
വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 11 അവൻ മറ്റൊരു
ദാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെയും അവർ തല്ലി
അപമാനിച്ചു വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 12 അവൻ
മൂന്നാമതു ഒരുത്തനെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവർ
അവനെയും മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു.
13 അപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ:
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്റെ പ്രിയ പുത്രനെ
അയക്കും; പക്ഷേ അവർ അവനെ ശങ്കിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കുടിയാന്മാർ അവനെ കണ്ടിട്ടു:
ഇവൻ അവകാശി; അവകാശം നമുക്കു
ആകേണ്ടതിന്നു നാം അവനെ കൊന്നുകളക
എന്നു തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞു. 15 അവർ
അവനെ തോട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി
കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ തോട്ടത്തിന്റെ
ഉടമസ്ഥൻ അവരോടു എന്തു ചെയ്യും? 16
അവൻ വന്നു ആ കുടിയാന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു
തോട്ടം അന്യന്മാൎക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും.
അതു കേട്ടിട്ടു അവർ അങ്ങനെ ഒരുനാളും

സംഭവിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവനോ
അവരെ നോക്കി: “എന്നാൽ വീടുപണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായിത്തീൎന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്തു? 18 ആ കല്ലിന്മേൽ
വീഴുന്ന ഏവനും തകൎന്നുപോകും; അതു
ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ
ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഈ ഉപമ
തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു ശാസ്ത്രിമാരും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടു ആ നാഴികയിൽ
തന്നേ അവന്റെ മേൽ കൈവെപ്പാൻ നോക്കി
എങ്കിലും ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. 20 പിന്നെ അവർ
അവനെ നാടുവാഴിയുടെ അധീനതയിലും
അധികാരത്തിലും ഏല്പിപ്പാന്തക്കവണ്ണം അവനെ
വാക്കിൽ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു തക്കം നോക്കി
നീതിമാന്മാർ എന്നു നടിക്കുന്ന ഒറ്റുകാരെ അയച്ചു.
21 അവർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ നേർ പറഞ്ഞു
ഉപദേശിക്കയും മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ
ദൈവത്തിന്റെ വഴി യഥാൎത്ഥമായി പഠിപ്പിക്കയും
ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 22 നാം
കൈസൎക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ
അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അവരുടെ
ഉപായം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവൻ അവരോടു: ഒരു
വെള്ളിക്കാശ് കാണിപ്പിൻ; 24 അതിനുള്ള
സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: കൈസരുടേതു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ കൈസൎക്കുള്ളതു
കൈസൎക്കും ദൈവത്തിന്നുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും
കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 26
അങ്ങനെ അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു

അവനെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ കഴിയാതെ അവന്റെ
ഉത്തരത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു. 27
പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദൂക്യരിൽ
ചിലർ അടുത്തു വന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതു: 28
ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ വിവാഹം
കഴിച്ചിട്ടു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ
സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു
സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു
മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 29 എന്നാൽ ഏഴു
സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ
ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു
മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. 30 രണ്ടാമത്തവനും
മൂന്നാമത്തവനും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. 31 അവ്വണ്ണം
ഏഴുപേരും ചെയ്തു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി.
32 ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 33 എന്നാൽ
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ അവരിൽ ഏവന്നു
ഭാര്യയാകും? ഏഴുവൎക്കും ഭാര്യയായിരുന്നുവല്ലോ.
34 അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഈ
ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വിവാഹം കഴിക്കയും
വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു.
(aiōn g165) 35 എങ്കിലും ആ ലോകത്തിന്നും
മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിന്നും
യോഗ്യരായവർ വിവാഹം കഴിക്കയുമില്ല
വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല;
അവൎക്കു ഇനി മരിപ്പാനും കഴികയില്ല. (aiōn g165) 36
അവർ പുനരുത്ഥാനപുത്രന്മാരാകയാൽ
ദൈവദൂതതുല്യരും ദൈവ പുത്രന്മാരും ആകുന്നു.
37 മരിച്ചവർ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു എന്നതോ
മോശെയും മുൾപ്പടപ്പുഭാഗത്തു കൎത്താവിനെ

അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു
പറയുന്നതിനാൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
38 ദൈവമോ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; എല്ലാവരും അവന്നു
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 39 അതിന്നു ചില
ശാസ്ത്രിമാർ: ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു ശരി എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 40 പിന്നെ അവനോടു ഒന്നും
ചോദിപ്പാൻ അവർ തുനിഞ്ഞതുമില്ല. 41 എന്നാൽ
അവൻ അവരോടു: ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ
പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 42
“കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു: ഞാൻ നിന്റെ
ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു” 43
എന്നു സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ദാവീദ് തന്നേ
പറയുന്നുവല്ലോ. 44 ദാവീദ് അവനെ കർത്താവു
എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ അവന്റെ പുത്രൻ
ആകുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. 45
എന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും കേൾക്കെ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: 46 നിലയങ്കികളോടെ നടപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കയും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും പള്ളിയിൽ
മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും
പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 47 അവർ വിധവമാരുടെ
വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായരൂപേണ ദീർഘമായി
പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവക്കു ഏറ്റവും വലിയ
ശിക്ഷാവിധിവരും.

21 അവൻ തലപൊക്കി ധനവാന്മാർ
ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാടു ഇടുന്നതു കണ്ടു. 2

ദരിദ്രയായോരു വിധവ രണ്ടു കാശു ഇടുന്നതു
കണ്ടിട്ടു അവൻ: 3 ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ
എല്ലാവരെക്കാളും അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4
എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നല്ലോ
വഴിപാടു ഇട്ടതു; ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ
നിന്നു തനിക്കുള്ള ഉപജീവനം ഒക്കെയും
ഇട്ടിരിക്കുന്നു. 5 ചിലർ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു
അതു മനോഹരമായ കല്ലുകളാലും
വഴിപാടുകളാലും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: 6 ഈ കാണുന്നതിൽ
ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്ലു കല്ലിന്മേൽ
ശേഷിക്കാത്ത കാലം വരും എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 7 ഗുരോ, അതു എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും?
അതു സംഭവിപ്പാറാകുമ്പോഴുള്ള ലക്ഷണം എന്തു
എന്നു അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു. 8 അതിന്നു
അവൻ: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നും സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും
പറഞ്ഞു അനേകർ എന്റെ പേരെടുത്തു
വരും; അവരെ അനുഗമിക്കരുതു. 9 നിങ്ങൾ
യുദ്ധങ്ങളെയും കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു
കേൾക്കുമ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോകരുതു; അതു ആദ്യം
സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ; അവസാനം ഉടനെ
അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം
രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും. 11 വലിയ ഭൂകമ്പവും
ക്ഷാമവും മഹാവ്യാധികളും അവിടവിടെ
ഉണ്ടാകും; ഭയങ്കരകാഴ്ചകളും ആകാശത്തിൽ

മഹാ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകും. 12 ഇതു
എല്ലാറ്റിന്നും മുമ്പെ എന്റെ നാമംനിമിത്തം
അവർ നിങ്ങളുടെമേൽ കൈവെച്ചു
രാജാക്കന്മാരുടെയും നാടുവാഴികളുടെയും മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുപോയി ഉപദ്രവിക്കയും പള്ളികളിലും
തടവുകളിലും ഏല്പിക്കയും ചെയ്യും. 13 അതു
നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തരം ആകും.
14 ആകയാൽ പ്രതിവാദിപ്പാൻ മുമ്പുകൂട്ടി
വിചാരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മനസ്സിൽ
ഉറെച്ചുകൊൾവിൻ. 15 നിങ്ങളുടെ എതിരികൾക്കു
ആർക്കും ചെറുപ്പാനോ എതിർ പറവാനോ
കഴിയാത്ത വാക്കും ജ്ഞാനവും ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു തരും. 16 എന്നാൽ അമ്മയപ്പന്മാരും
സഹോദരന്മാരും ചാർച്ചക്കാരും ചങ്ങാതികളും
നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും നിങ്ങളിൽ
ചിലരെ കൊല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 17 എന്റെ നാമം
നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും. 18
നിങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു രോമംപോലും
നശിച്ചുപോകയില്ലതാനും. 19 നിങ്ങൾ ക്ഷമകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേടും. 20 സൈന്യങ്ങൾ
യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ ശൂന്യകാലം
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
21 അന്നു യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു
ഓടിപ്പോകട്ടെ; അതിന്റെ നടുവിലുള്ളവർ
പുറപ്പെട്ടുപോകട്ടെ; നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ളവർ
അതിൽ കടക്കരുതു. 22 എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ആ നാളുകൾ
പ്രതികാരകാലം ആകുന്നു. 23 ആ കാലത്തു

ഗർഭിണികൾക്കും മുല കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും
അയ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു വലിയ ഞെരുക്കവും
ഈ ജനത്തിന്മേൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. 24
അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വീഴുകയും
അവരെ സകലജാതികളിലേക്കും ബദ്ധരായി
കൊണ്ടുപോകയും ജാതികളുടെ കാലം
തികയുവോളം ജാതികൾ യെരൂശലേം
ചവിട്ടിക്കളകയും ചെയ്യും. 25 സൂര്യനിലും
ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ
ഉണ്ടാകും; കടലിന്റെയും ഓളത്തിന്റെയും മുഴക്കം
നിമിത്തം ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്കു നിരാശയോടു
കൂടിയ പരിഭ്രമം ഉണ്ടാകും. 26 ആകാശത്തിന്റെ
ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകുന്നതിനാൽ
ഭൂലോകത്തിന്നു എന്തു ഭവിപ്പാൻ പോകുന്നു
എന്നു പേടിച്ചും നോക്കിപ്പാർത്തുംകൊണ്ടു
മനുഷ്യർ നിർജ്ജീവന്മാർ ആകും. 27 അപ്പോൾ
മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും മഹാതേജസ്സോടും
കൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. 28
ഇതു സംഭവിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
വീണ്ടെടുപ്പു അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു
നിവിർന്നു തല പൊക്കുവിൻ. 29 ഒരുപമയും
അവരോടു പറഞ്ഞതു: അത്തി മുതലായ
സകല വൃക്ഷങ്ങളെയും നോക്കുവിൻ. 30
അവ തളിർക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ
വേനൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വതവെ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 31 അവ്വണ്ണം തന്നേ ഇതു
സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിപ്പിൻ. 32 സകലവും
സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല

എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
33 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ
വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 34 നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും
ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ടു ആ ദിവസം
നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു കണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ. 35 അതു സർവ്വഭൂതലത്തിലും
വസിക്കുന്ന ഏവക്കും വരും. 36 ആകയാൽ
ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറ്റിന്നും ഒഴിഞ്ഞു
പോകുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പിൽ നില്പാനും
നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകേണ്ടതിന്നു സദാകാലവും
ഉണന്നും പ്രാത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 37
അവൻ ദിവസേന പകൽ ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; രാത്രി ഒലിവ്മലയിൽ
പോയി പാക്കും. 38 ജനം എല്ലാം അവന്റെ
വചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അതികാലത്തു
ദൈവലായത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലും.

22 പെസഹ എന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ
പെരുനാൾ അടുത്തു. 2 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തെ
ഭയപ്പെടുകയാൽ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ ഉപായം
അന്വേഷിച്ചു. 3 എന്നാൽ പന്തിരുവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഈസ്കാര്യ്യോത്തായൂദയിൽ
സാത്താൻ കടന്നു: 4 അവൻ ചെന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും പടനായകന്മാരോടും
അവനെ അവക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
വഴിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 5 അവർ
സന്തോഷിച്ചു അവന്നു ദ്രവ്യം കൊടുക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞൊത്തു. 6 അവൻ വാക്കു കൊടുത്തു,

പുരുഷാരം ഇല്ലാത്ത സമയത്തു അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു.
7 പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കേണ്ടുന്ന
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
ആയപ്പോൾ 8 അവൻ പത്രൊസിനെയും
യോഹന്നാനെയും അയച്ചു: നിങ്ങൾ പോയി
നമുക്കു പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു
അവർ ചോദിച്ചതിന്നു: 10 നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ
എത്തുമ്പോൾ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു
ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു എതിർപെടും;
അവൻ കടക്കുന്ന വീട്ടിലേക്കു പിൻചെന്നു
വീട്ടുടയവനോടു: 11 ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി
പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗുരു
നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 12 അവൻ
വിരിച്ചൊരുക്കിയോരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും;
അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
13 അവർ പോയി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ
കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കി. 14 സമയം ആയപ്പോൾ
അവൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരുന്നു. 15 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ
കഷ്ടം അനുഭവിക്കും മുമ്പെ ഈ പെസഹ
നിങ്ങളോടുകൂടെ കഴിപ്പാൻ വാഞ്ഛയോടെ
ആഗ്രഹിച്ചു. 16 അതു ദൈവരാജ്യത്തിൽ
നിവൃത്തിയാകുവോളം ഞാൻ ഇനി അതു
കഴിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നുപറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു
വാഴ്ത്തി: ഇതു വാങ്ങി പങ്കിട്ടുകൊൾവിൻ. 18
ദൈവരാജ്യം വരുവോളം ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ

അനുഭവം ഇന്നു മുതൽ കുടിക്കില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19 പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു
വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവക്കു കൊടുത്തു: ഇതു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ ശരീരം;
എന്റെ ഓർമ്മെക്കായി ഇതു ചെയ്വിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അവ്വണ്ണം തന്നേ അത്താഴം
കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും കൊടുത്തു:
ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചൊരിയുന്ന
എന്റെ രക്തത്തിലെ പുതിയനിയമം ആകുന്നു. 21
എന്നാൽ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവന്റെ
കൈ എന്റെ അരികെ മേശപ്പുറത്തു ഉണ്ടു. 22
നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
പോകുന്നു സത്യം; എങ്കിലും അവനെ
കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന്നു അയ്യോ
കഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഇതു ചെയ്വാൻ
പോകുന്നവൻ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആർ
ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. 24 തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ആരെ ആകുന്നു വലിയവനായി എണ്ണേണ്ടതു
എന്നതിനെച്ചൊല്ലി ഒരു തക്കവും അവരുടെ
ഇടയിൽ ഉണ്ടായി. 25 അവനോ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ
കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരുടെ മേൽ
അധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ
എന്നു പറയുന്നു. 26 നിങ്ങളോ അങ്ങനെയല്ല;
നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ ഇളയവനെപ്പോലെയും
നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും
ആകട്ടെ. 27 ആരാകുന്നു വലിയവൻ?
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനോ

ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ?
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനല്ലയോ? ഞാനോ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ
ആകുന്നു. 28 നിങ്ങൾ ആകുന്നു എന്റെ
പരീക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടെ നിലനിന്നവർ.
29 എന്റെ പിതാവു എനിക്കു രാജ്യം
നിയമിച്ചുതന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും
നിയമിച്ചു തരുന്നു. 30 നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ
എന്റെ മേശയിങ്കൽ തിന്നുകുടിക്കയും
സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേൽ
ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടിനെയും ന്യായം വിധിക്കയും
ചെയ്യും. 31 ശിമോനേ, ശിമോനെ, സാത്താൻ
നിങ്ങളെ കോതമ്പുപോലെ പാറ്റേണ്ടതിന്നു
കല്പന ചോദിച്ചു. 32 ഞാനോ നിന്റെ വിശ്വാസം
പൊയ്പോകാതിരിപ്പാൻ നിനക്കു വേണ്ടി
അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ നീ ഒരു സമയം തിരിഞ്ഞു
വന്നശേഷം നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ
ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക. 33 അവൻ അവനോടു:
കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
തടവിലാകുവാനും മരിപ്പാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അതിന്നു അവൻ: പത്രൊസെ,
നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നു മൂന്നുവട്ടം
തള്ളിപ്പറയുംമുമ്പെ ഇന്നു കോഴി കൂകുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 35 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങളെ മടിശ്ശീലയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പും
കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ വല്ല കുറവുമുണ്ടായോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഒരു കുറവുമുണ്ടായില്ല
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോടു:

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മടിശ്ശീലയുള്ളവൻ അതു
എടുക്കട്ടെ; അവ്വണ്ണം തന്നേ പൊക്കണമുള്ളവനും;
ഇല്ലാത്തവനോ തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റു വാൾ
കൊള്ളട്ടെ. 37 അവനെ അധൎമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
എണ്ണി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു ഇനി
എന്നിൽ നിവൃത്തിവരേണം എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു നിവൃത്തി വരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 കൎത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഉണ്ടു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിന്നു: മതി എന്നു
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ
പതിവുപോലെ ഒലീവ് മലെക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി;
ശിഷ്യന്മാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. 40 ആ
സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 താൻ അവരെ
വിട്ടു ഒരു കല്ലേറുദൂരത്തോളം വാങ്ങിപ്പോയി
മുട്ടുകുത്തി; 42 പിതാവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ;
എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നെ
ആകട്ടെ എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചു. 43 അവനെ
ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു
ദൂതൻ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. 44 പിന്നെ അവൻ
പ്രാണവേദനയിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ
പ്രാൎത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയൎപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന
വലിയ ചോരത്തുള്ളിപോലെ ആയി.
45 അവൻ പ്രാൎത്ഥന കഴിഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു
ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവർ
വിഷാദത്താൽ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു അവരോടു: 46

നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു എന്തു? പരീക്ഷയിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ ഇതാ, ഒരു പുരുഷാരം; പന്തിരുവരിൽ
ഒരുവനായ യൂദാ അവൎക്കു മുന്നടന്നു യേശുവിനെ
ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു. 48 യേശു അവനോടു:
യൂദയേ, മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബനംകൊണ്ടോ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 49
സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതു അവന്റെ കൂടെയുള്ളവർ
കണ്ടു: കൎത്താവേ, ഞങ്ങൾ വാൾകൊണ്ടു
വെട്ടേണമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 50 അവരിൽ
ഒരുത്തൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി
അവന്റെ വലത്തെ കാതു അറുത്തു. 51 അപ്പോൾ
യേശു; ഇത്രെക്കു വിടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു
അവന്റെ കാതു തൊട്ടു സൌഖ്യമാക്കി. 52 യേശു
തന്റെ നേരെ വന്ന മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകന്മാരോടും
മൂപ്പന്മാരോടും: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ
നിങ്ങൾ വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടുവന്നുവോ?
53 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും എന്റെ നേരെ
കൈ ഓങ്ങിയില്ല; എന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ
നാഴികയും ഇരുളിന്റെ അധികാരവും ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 54 അവർ അവനെ പിടിച്ചു
മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി;
പത്രൊസും അകലം വിട്ടു പിൻചെന്നു. 55
അവർ നടുമുറ്റത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ തീ കത്തിച്ചു
ഒന്നിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പത്രൊസും അവരുടെ ഇടയിൽ
ഇരുന്നു. 56 അവൻ തീവെട്ടത്തിന്നടുക്കെ

ഇരിക്കുന്നതു ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി കണ്ടു അവനെ
ഉറ്റു നോക്കി: ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 57 അവനോ; സ്ത്രീയേ, ഞാൻ
അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 58
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു മറ്റൊരുവൻ അവനെ
കണ്ടു: നീയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; പത്രൊസോ: മനുഷ്യാ, ഞാൻ
അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59 ഏകദേശം ഒരു
മണി നേരം കഴിഞ്ഞാറെ വേറൊരുവൻ:
ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു സത്യം;
ഇവൻ ഗലീലക്കാരനല്ലോ എന്നു നിഷ്കഷിച്ചു
പറഞ്ഞു. 60 മനുഷ്യാ, നീ പറയുന്നതു എനിക്കു
തിരിയുന്നില്ല എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അവൻ
സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ പെട്ടെന്നു കോഴി കൂകി.
61 അപ്പോൾ കർത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനെ
ഒന്നു നോക്കി: ഇന്നു കോഴി കൂകുംമുമ്പെ
നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു
കർത്താവു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസു
ഓർത്തു 62 പുറത്തിറങ്ങി അതിദുഃഖത്തോട
കരഞ്ഞു. 63 യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ അവനെ
പരിഹസിച്ചു കണ്ണുകെട്ടി തല്ലി: 64 പ്രവചിക്ക; നിന്നെ
അടിച്ചവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു 65 മറ്റു
പലതും അവനെ ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 66 നേരം
വെളുത്തപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരായ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി
അവനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ വരുത്തി: നീ
ക്രിസ്തു എങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു
പറഞ്ഞു. 67 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; 68 ഞാൻ

ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറയുകയുമില്ല. 69 എന്നാൽ
ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവശക്തിയുടെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 70
എന്നാൽ നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു
എല്ലാവരും ചോദിച്ചതിന്നു: നിങ്ങൾ പറയുന്നതു
ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 71
അപ്പോൾ അവർ ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു നമുക്കു
എന്തു ആവശ്യം? നാം തന്നേ അവന്റെ വാമൊഴി
കേട്ടുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

23 അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂട്ടമേ
എഴുന്നേറ്റു അവനെ പീലാത്തൊസിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി: 2 ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ
ജാതിയെ മറിച്ചുകളകയും താൻ ക്രിസ്തു എന്ന
രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും
ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു
കുറ്റം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി. 3 പീലാത്തൊസ്
അവനോടു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4
പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
പുരുഷാരത്തോടും: ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ
കുറ്റം ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5
അതിന്നു അവർ: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി
യെഹൂദ്യയിൽ എങ്ങും ഇവിടത്തോളവും
പഠിപ്പിച്ചു ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
നിഷ്കർഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 6 ഇതു കേട്ടിട്ടു ഈ
മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ എന്നു പീലാത്തൊസ്
ചോദിച്ചു; 7 ഹെരോദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ

ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു, അന്നു
യെരൂശലേമിൽ വന്നു പാക്കുന്ന ഹെരോദാവിന്റെ
അടുക്കൽ അവനെ അയച്ചു. 8 ഹെരോദാവു
യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു;
അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ
കാണ്മാൻ വളരെക്കാലമായി ഇച്ഛിച്ചു, അവൻ വല്ല
അടയാളവും ചെയ്യുന്നതു കാണാം എന്നു
ആശിച്ചിരുന്നു. 9 ഏറിയോന്നു ചോദിച്ചിട്ടും അവൻ
അവനോടു ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. 10
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും കഠിനമായി
അവനെ കുറ്റം ചുമത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. 11
ഹെരോദാവു തന്റെ പടയാളികളുമായി അവനെ
പരിഹസിച്ചു നിസ്സാരനാക്കി ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചു. 12
അന്നു ഹെരോദാവും പീലാത്തൊസും തമ്മിൽ
സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീന്നു; മുമ്പെ അവർ
തമ്മിൽ വൈരമായിരുന്നു. 13 പീലാത്തൊസ്
മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും പ്രമാണികളെയും
ജനത്തെയും വിളിച്ചു കൂട്ടി. 14 അവരോടു: ഈ
മനുഷ്യൻ ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ; ഞാനോ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുറ്റം
ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടില്ല; 15 ഹെരോദാവും കണ്ടില്ല;
അവൻ അവനെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി
അയച്ചുവല്ലോ; ഇവൻ മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും
പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടില്ല സ്പഷ്ടം; 16 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17
ഇവനെ നീക്കിക്കളക; ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടു

തരിക എന്നു എല്ലാവരുംകൂടെ നിലവിളിച്ചു. 18
[ഉത്സവന്തോറും ഒരുത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്ക
പതിവായിരുന്നു] 19 അവനോ നഗരത്തിൽ
ഉണ്ടായ ഒരു കലഹവും കൊലയും ഹേതുവായി
തടവിലായവൻ ആയിരുന്നു. 20 പീലാത്തൊസ്
യേശുവിനെ വിടുവിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു പിന്നെയും
അവരോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 21 അവരോ: അവനെ
ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക എന്നു എതിരെ നിലവിളിച്ചു. 22
അവൻ മൂന്നാമതും അവരോടു: അവൻ ചെയ്ത
ദോഷം എന്തു? മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും
അവനിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ
അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവരോ
അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഉറക്കെ മുട്ടിച്ചു
ചോദിച്ചു; അവരുടെ നിലവിളി ഫലിച്ചു; 24
അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ ആകട്ടെ എന്നു
പീലാത്തൊസ് വിധിച്ചു, 25 കലഹവും കൊലയും
ഹേതുവായി തടവിലായവനെ അവരുടെ
അപേക്ഷപോലെ വിട്ടുകൊടുക്കയും യേശുവിനെ
അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. 26
അവനെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വയലിൽ നിന്നു
വരുന്ന ശിമോൻ എന്ന ഒരു കുറേനക്കാരനെ
അവർ പിടിച്ചു ക്രൂശ് ചുമപ്പിച്ചു യേശുവിന്റെ
പിന്നാലെ നടക്കുമാറാക്കി. 27 ഒരു വലിയ
ജനസമൂഹവും അവനെച്ചൊല്ലി വിലപിച്ചു
മുറയിടുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളും അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു. 28 യേശു തിരിഞ്ഞു അവരെ
നോക്കി: യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ, എന്നെച്ചൊല്ലി
കരയേണ്ടാ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും
ചൊല്ലി കരവിൻ. 29 മച്ചികളും പ്രസവിക്കാത്ത

ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ
എന്നു പറയുന്ന കാലം വരുന്നു. 30 അന്നു
മലകളോടു: ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ എന്നും
കുന്നുകളോടു: ഞങ്ങളെ മൂടുവിൻ എന്നും
പറഞ്ഞു തുടങ്ങും. 31 പച്ചമരത്തോടു ഇങ്ങനെ
ചെയ്താൽ ഉണങ്ങിയതിന്നു എന്തു ഭവിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരായ
വേറെ രണ്ടുപേരെയും അവനോടുകൂടെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു കൊണ്ടുപോയി. 33 തലയോടിടം
എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ
അവനെയും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും, ഒരുത്തനെ
വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി, ക്രൂശിച്ചു. 34
എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു
ഇന്നതു എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇവരോടു
ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ
അവന്റെ വസ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു. 35 ജനം
നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഇവൻ മററുള്ളവരെ
രക്ഷിച്ചുവല്ലോ; ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത
ക്രിസ്തു എങ്കിൽ തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ
എന്നു പ്രധാനികളും പരിഹസിച്ചുപറഞ്ഞു. 36
പടയാളികളും അവനെ പരിഹസിച്ചു അടുത്തു
വന്നു അവന്നു പുളിച്ചവീഞ്ഞു കാണിച്ചു. 37
നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എങ്കിൽ
നിന്നെത്തന്നേ രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 38
ഇവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു ഒരു
മേലെഴുത്തും അവന്റെ മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 39
തൂക്കിയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ:
നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെത്തന്നേയും
ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ

ദുഷിച്ചു. 40 മറ്റവനോ അവനെ ശാസിച്ചു:
സമശിക്ഷാവിധിയിൽ തന്നേ ആയിട്ടും നീ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? 41 നാമോ
ന്യായമായിട്ടു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു; നാം
പ്രവർത്തിച്ചതിന്നു യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നതു;
ഇവനോ അരുതാത്തതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 42 പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നീ രാജത്വം
പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്നെ ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവനോടു: ഇന്നു നീ
എന്നോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ ഇരിക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 44 ഏകദേശം ആറാം മണി
നേരമായപ്പോൾ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയിട്ടു ഒമ്പതാം
മണിവരെ ദേശത്തു ഒക്കെയും അന്ധകാരം
ഉണ്ടായി. 45 ദൈവമന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല നടുവെ
ചീന്തിപ്പോയി. 46 യേശു അത്യുച്ചത്തിൽ പിതാവേ,
ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ തൃക്കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു;
ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു. 47 ഈ
സംഭവിച്ചതു ശതാധിപൻ കണ്ടിട്ടു: ഈ മനുഷ്യൻ
വാസ്തവമായി നീതിമാൻ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. 48
കാണ്മാൻ കൂടി വന്ന പുരുഷാരം ഒക്കെയും
സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ടു
മടങ്ങിപ്പോയി. 49 അവന്റെ പരിചയക്കാർ
എല്ലാവരും ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനെ അനുഗമിച്ച
സ്ത്രീകളും ഇതു നോക്കിക്കൊണ്ടു ദൂരത്തു നിന്നു.
50 അരിമത്യ എന്നൊരു യെഹൂദ്യപട്ടണക്കാരനായി
നല്ലവനും നീതിമാനും ദൈവരാജ്യത്തെ

കാത്തിരുന്നവനുമായ യോസേഫ് എന്നൊരു മന്ത്രി
51 -- അവൻ അവരുടെ ആലോചനെക്കും
പ്രവൃത്തിക്കും അനുകൂലമല്ലായിരുന്നു -- 52
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ
ശരീരം ചോദിച്ചു, 53 അതു ഇറക്കി ഒരു ശീലയിൽ
പൊതിഞ്ഞു പാറയിൽ വെട്ടിയിരുന്നതും ആരെയും
ഒരിക്കലും വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ കല്ലറയിൽ വെച്ചു.
54 അന്നു ഒരുക്കനാൾ ആയിരുന്നു, ശബ്bത്തും
ആരംഭിച്ചു. 55 ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനോടുകൂടെ
പോന്ന സ്ത്രീകളും പിന്നാലെ ചെന്നു കല്ലറയും
അവന്റെ ശരീരം വെച്ച വിധവും കണ്ടിട്ടു 56
മടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധവർഗ്ഗവും പരിമളതൈലവും
ഒരുക്കി; കല്പന അനുസരിച്ചു ശബ്bത്തിൽ
സ്വസ്ഥമായിരന്നു.

24 അവർ ഒരുക്കിയ സുഗന്ധവർഗ്ഗം എടുത്തു
ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം അതികാലത്തു
കല്ലറെക്കൽ എത്തി, 2 കല്ലറയിൽ നിന്നു കല്ലു
ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു. 3 അകത്തു കടന്നാറെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ടില്ല. 4
അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ ചഞ്ചലിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
മിന്നുന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ
അരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 5 ഭയപ്പെട്ടു മുഖം
കുനിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവർ അവരോടു:
നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്തു? 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല,
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; 7 മുമ്പെ ഗലീലയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ അവൻ നിങ്ങളോടു:
മനുഷ്യപുത്രനെ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിക്കയും അവൻ മൂന്നാം നാൾ

ഉയിൎത്തെഴുന്നേൽക്കയും വേണം എന്നു
പറഞ്ഞതു ഓൎത്തുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു 8
അവർ അവന്റെ വാക്കു ഓൎത്തു, 9 കല്ലറ
വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി പതിനൊരുവർ മുതലായ
എല്ലാവരോടും ഇതു ഒക്കെയും അറിയിച്ചു. 10
അവർ ആരെന്നാൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ,
യോഹന്നാ, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ
തന്നേ. അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളും
അതു അപ്പൊസ്തലന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 11 ഈ
വാക്കു അവൎക്കു വെറും കഥപോലെ തോന്നി;
അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 [എന്നാൽ പത്രൊസ്
എഴുന്നേറ്റു കല്ലറെക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു കുനിഞ്ഞു
നോക്കി, തുണി മാത്രം കണ്ടു, സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു
ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.] 13 അന്നു തന്നേ
അവരിൽ രണ്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ഏഴു
നാഴിക ദൂരമുള്ള എമ്മവുസ്സ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു
പോകയിൽ 14 ഈ സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു
ഒക്കെയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 15
സംസാരിച്ചും തൎക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
യേശു താനും അടുത്തുചെന്നു അവരോടു
ചേൎന്നുനടന്നു. 16 അവനെ അറിയാതവണ്ണം
അവരുടെ കണ്ണു നിരോധിച്ചിരുന്നു. 17 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ വഴിനടന്നു തമ്മിൽ
വാദിക്കുന്ന ഈ കാൎയ്യം എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു; അവർ വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു.
18 ക്ലെയൊപ്പാവു എന്നു പേരുള്ളവൻ;
യെരൂശലേമിലെ പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം
ഈ നാളുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച കാൎയ്യം
അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

19 ഏതു എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു
അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു: ദൈവത്തിന്നും
സകലജനത്തിനും മുമ്പാകെ പ്രവൃത്തിയിലും
വാക്കിലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്ന
നസറായനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു
തന്നേ. 20 നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു ഏല്പിച്ചു
ക്രൂശിച്ചു. 21 ഞങ്ങളോ അവൻ യിസ്രായേലിനെ
വീണ്ടെടുപ്പാനുള്ളവൻ എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു;
അത്രയുമല്ല, ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടു ഇന്നു മൂന്നാം നാൾ
ആകുന്നു. 22 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില
സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറെക്കൽ പോയി 23
അവന്റെ ശരീരം കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു അവൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ദൂതന്മാരുടെ
ദർശനം കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ
ഭ്രമിപ്പിച്ചു. 24 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ
കല്ലറക്കൽ ചെന്നു സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ
തന്നേ കണ്ടു; അവനെ കണ്ടില്ലതാനും. 25
അവൻ അവരോടു: “അയ്യോ, ബുദ്ധിഹീനരേ,
പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എല്ലാം
വിശ്വസിക്കാത്ത മന്ദബുദ്ധികളേ, 26 ക്രിസ്തു
ഇങ്ങനെ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ മഹത്വത്തിൽ
കടക്കേണ്ടതല്ലയോ” എന്നു പറഞ്ഞു, 27 മോശെ
തുടങ്ങി സകലപ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നും
എല്ലാതിരുവെഴുത്തുകളിലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു
അവർക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവർ
പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോടു അടുത്തപ്പോൾ അവൻ
മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു. 29 അവരോ:
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കുക; നേരം വൈകി

അസ്തമിപ്പാറായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
നിബ്ബന്ധിച്ചു; അവൻ അവരോടുകൂടെ പാപ്പാൻ
ചെന്നു. 30 അവരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു
അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവക്കു കൊടുത്തു.
31 ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അവർ
അവനെ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവക്കു
അപ്രത്യക്ഷനായി 32 അവൻ വഴിയിൽ
നമ്മോടു സംസാരിച്ചു തിരുവെഴുത്തുകളെ
തെളിയിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ
ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു അവർ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 33 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവർ
എഴുന്നേറ്റു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 34
കത്താവു വാസ്തവമായി ഉയിത്തെഴുന്നേറ്റു
ശിമോന്നു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു കൂടിയിരുന്നു
പറയുന്ന പതിനൊരുവരെയും കൂടെയുള്ളവരെയും
കണ്ടു. 35 വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പം
നുറുക്കുകയിൽ തങ്ങൾക്കു അറിയായ്വന്നതും
അവർ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 36 ഇങ്ങനെ അവർ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു: [നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.] 37 അവർ ഞെട്ടി
ഭയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്നു
അവക്കു തോന്നി. 38 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തിൽ സംശയം പൊങ്ങുന്നതും എന്തു?
39 ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു എന്നു എന്റെ
കയ്യും കാലും നോക്കി അറിവിൻ; എന്നെ
തൊട്ടുനോക്കുവിൻ; എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ

ഭൂതത്തിന്നു മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 [ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ
കയ്യും കാലും അവരെ കാണിച്ചു.] 41 അവർ
സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശയിച്ചു
നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോടു: തിന്നുവാൻ വല്ലതും
ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 42 അവർ ഒരു ഖണ്ഡം വറുത്ത മീനും
[തേൻകട്ടയും] അവന്നു കൊടുത്തു. 43 അതു
അവൻ വാങ്ങി അവർ കാൺകെ തിന്നു.
44 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഇതാകുന്നു
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ
വാക്കു. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും
എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും നിവൃത്തിയാകേണം എന്നുള്ളതു
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു 45 തിരുവെഴുത്തുകളെ
തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു അവരുടെ ബുദ്ധിയെ
തുറന്നു. 46 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും മൂന്നാം
നാൾ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും
47 അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും
പാപമോചനവും യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി
സകലജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കയും വേണം
എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 48 ഇതിന്നു
നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 49 എന്റെ പിതാവു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ
അയക്കും. നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി
ധരിക്കുവോളം നഗരത്തിൽ പാർപ്പിൻ എന്നും
അവരോടു പറഞ്ഞു. 50 അനന്തരം അവൻ അവരെ
ബേഥാന്യയോളം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കൈ

ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 51 അവരെ
അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടു
പിരിഞ്ഞു [സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു]. 52 അവർ
[അവനെ നമസ്കരിച്ചു] മഹാസന്തോഷത്തോടെ
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു 53
എല്ലായ്പോഴും ദൈവലായത്തിൽ ഇരുന്നു
ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു.

യോഹന്നാൻ

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം
ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം
ദൈവം ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ആദിയിൽ
ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. 3 സകലവും
അവൻമുഖാന്തരം ഉളവായി; ഉളവായതു
ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല. 4
അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ
മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. 5 വെളിച്ചം
ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ
പിടിച്ചടക്കിയില്ല. 6 ദൈവം അയച്ചിട്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ
വന്നു; അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ. 7 അവൻ
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി, താൻമുഖാന്തരം എല്ലാവരും
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നേ വന്നു. 8 അവൻ വെളിച്ചം
ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറയേണ്ടുന്നവനത്രേ. 9 ഏതു മനുഷ്യനെയും
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു
വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ ലോകത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻമുഖാന്തരം ഉളവായി;
ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. 11 അവൻ
സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ
കൈക്കൊണ്ടില്ല. 12 അവനെ കൈക്കൊണ്ടു
അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവക്കും
ദൈവമക്കൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം
കൊടുത്തു. 13 അവർ രക്തത്തിൽ നിന്നല്ല,
ജഡത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലല്ല, പുരുഷന്റെ
ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രേ ജനിച്ചതു.
14 വചനം ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും

നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു.
ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു
ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു. 15
യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചു:
എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്കു മുമ്പനായി
തീർന്നു; അവൻ എനിക്കു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നു
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 16 അവന്റെ നിറവിൽ
നിന്നു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ
കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണം
മോശെമുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും
യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം വന്നു. 18 ദൈവത്തെ
ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ
മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ
അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 19 നീ ആർ
എന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു
യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സാക്ഷ്യം
എന്തെന്നാൽ: അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു;
20 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്നു ഏറ്റു പറഞ്ഞു. 21
പിന്നെ എന്തു? നീ ഏലീയാവോ എന്നു അവനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു: അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. നീ ആ
പ്രവാചകനോ? എന്നതിന്നു: അല്ല എന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവർ അവനോടു: നീ
ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോടു ഉത്തരം
പറയേണ്ടതിന്നു നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ എന്തു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിന്നു അവൻ:
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ:

കത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നു
മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അയക്കപ്പെട്ടവർ
പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആയിരുന്നു. 25
എന്നാൽ നീ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലീയാവല്ല, ആ
പ്രവാചകനും അല്ല എന്നു വരികിൽ നീ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 26
അതിന്നു യോഹന്നാൻ: ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
നില്ക്കുന്നുണ്ടു; 27 എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ
തന്നേ; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു അഴിപ്പാൻ
ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28
ഇതു യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബേഥാന്യയിൽ സംഭവിച്ചു.
29 പിറ്റെന്നാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു
അവൻ കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം
ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു. 30 എന്റെ
പിന്നാലെ ഒരു പുരുഷൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു
മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു
മുമ്പനായി തീർന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ
തന്നേ. 31 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും
അവൻ യിസ്രായേലിന്നു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യോഹന്നാൻ
പിന്നെയും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു: ആത്മാവു ഒരു
പ്രാവുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു; അതു അവന്റെമേൽ വസിച്ചു. 33
ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും

വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ എന്നെ
അയച്ചവൻ എന്നോടു: ആരുടെമേൽ ആത്മാവു
ഇറങ്ങുന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ
അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
34 അങ്ങനെ ഞാൻ കാണുകയും ഇവൻ
ദൈവപുത്രൻ തന്നേ എന്നു സാക്ഷ്യം പറകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 35 പിറ്റെന്നാൾ യോഹന്നാൻ
പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുമായി
അവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ 36 കടന്നുപോകുന്ന
യേശുവിനെ നോക്കീട്ടു: ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ
കുഞ്ഞാടു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ പറഞ്ഞതു
ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു യേശുവിനെ
അനുഗമിച്ചു. 38 യേശു തിരിഞ്ഞു അവർ
പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു അവരോടു: നിങ്ങൾ
എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു;
അവർ: റബ്ബീ, എന്നു വെച്ചാൽ ഗുരോ, നീ
എവിടെ പാക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അവൻ
അവരോടു: വന്നു കാണ്മിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവൻ വസിക്കുന്ന ഇടം അവർ കണ്ടു
അന്നു അവനോടുകൂടെ പാർത്തു; അപ്പോൾ
ഏകദേശം പത്താം മണിനേരം ആയിരുന്നു. 40
യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവനെ
അനുഗമിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ ശിമോൻ
പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്
ആയിരുന്നു. 41 അവൻ തന്റെ സഹോദരനായ
ശിമോനെ ആദ്യം കണ്ടു അവനോടു: ഞങ്ങൾ
മശീഹയെ എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തുവെ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42

അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
യേശു അവനെ നോക്കി: നീ യോഹന്നാന്റെ
പുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു; നിനക്കു കേഫാ
എന്നു പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു; അതു പത്രൊസ്
എന്നാകുന്നു. 43 പിറ്റെന്നാൾ യേശു ഗലീലെക്കു
പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഫിലിപ്പൊസിനെ
കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 44 ഫിലിപ്പൊസോ അന്ത്രെയാസിന്റെയും
പത്രൊസിന്റെയും പട്ടണമായ ബേത്ത്സയിദയിൽ
നിന്നുള്ളവൻ ആയിരുന്നു. 45 ഫിലിപ്പൊസ്
നഥനയേലിനെ കണ്ടു അവനോടു:
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും
എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു;
അവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു എന്ന
നസറെത്ത്കാരൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 46
നഥനയേൽ അവനോടു: നസറെത്തിൽനിന്നു വല്ല
നന്മയും വരുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൊസ്
അവനോടു: വന്നു കാൺക എന്നു പറഞ്ഞു. 47
നഥനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു യേശു
കണ്ടു: ഇതാ, സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യൻ; ഇവനിൽ
കപടം ഇല്ല എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. 48
നഥനയേൽ അവനോടു: എന്നെ എവിടെവെച്ചു
അറിയും എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഫിലിപ്പൊസ്
നിന്നെ വിളിക്കുംമുമ്പെ നീ അത്തിയുടെ കീഴിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു യേശു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 49 നഥനയേൽ അവനോടു: റബ്ബീ,
നീ ദൈവപുത്രൻ, നീ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 യേശു അവനോടു:
ഞാൻ നിന്നെ അത്തിയുടെ കീഴിൽ കണ്ടു എന്നു

നിന്നോടു പറകകൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?
നീ ഇതിനെക്കാൾ വലിയതു കാണും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 ആമേൻ ആമേൻ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും
മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടുക്കൽ ദൈവദൂതന്മാർ
കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ
കാണും എന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു.

2 മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ ഒരു
കല്യാണം ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ അമ്മ അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 യേശുവിനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും
കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. 3 വീഞ്ഞു
പോരാതെവരികയാൽ യേശുവിന്റെ അമ്മ
അവനോടു: അവക്കു വീഞ്ഞു ഇല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, എനിക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? എന്റെ നാഴിക
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ
അമ്മ ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: അവൻ നിങ്ങളോടു
എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ അതു ചെയ്വിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ യെഹൂദന്മാരുടെ
ശുദ്ധീകരണനിയമം അനുസരിച്ചു രണ്ടോ
മൂന്നോ പറ വീതം കൊള്ളുന്ന ആറു കല്പാത്രം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 യേശു അവരോടു: ഈ
കല്പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
അവർ വക്കോളവും നിറെച്ചു. 8 ഇപ്പോൾ
കോരി വിരുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോയി
കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവർ
കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. 9 അതു എവിടെനിന്നു
എന്നു വെള്ളം കോരിയ ശുശ്രൂഷക്കാരല്ലാതെ
വിരുന്നുവാഴി അറിഞ്ഞില്ല. വീഞ്ഞായിത്തീന്ന

വെള്ളം വിരുന്നുവാഴി രുചിനോക്കിയാറെ
മണവാളനെ വിളിച്ചു: 10 എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല
വീഞ്ഞും ലഹരി പിടിച്ചശേഷം ഇളപ്പമായതും
കൊടുക്കുമാറുണ്ടു; നീ നല്ല വീഞ്ഞു ഇതുവരെയും
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
11 യേശു ഇതിനെ അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭമായി
ഗലീലയിലെ കാനാവിൽവെച്ചു ചെയ്തു തന്റെ
മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 12 അനന്തരം അവനും
അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും
കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി; അവിടെ ഏറനാൾ
പാർത്തില്ല. 13 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ സമീപം
ആകകൊണ്ടു യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
14 ദൈവാലയത്തിൽ കാള, ആടു, പ്രാവു
എന്നിവയെ വില്ക്കുന്നവരെയും അവിടെ
ഇരിക്കുന്ന പൊൻവാണിഭക്കാരെയും കണ്ടിട്ടു 15
കയറുകൊണ്ടു ഒരു ചമ്മട്ടി ഉണ്ടാക്കി
ആടുമാടുകളോടുംകൂടെ എല്ലാവരെയും
ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി.
പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ നാണ്യം തൂകിക്കളഞ്ഞു
മേശകളെ മറിച്ചിട്ടു; 16 പ്രാവുകളെ
വില്ക്കുന്നവരോടു: ഇതു ഇവിടെനിന്നു
കൊണ്ടുപോകുവിൻ; എന്റെ പിതാവിന്റെ
ആലയത്തെ വാണിഭശാല ആക്കരുതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: നിന്റെ
ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു എന്നെ
തിന്നുകളയുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഓർത്തു. 18 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
നിനക്കു ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്നതിന്നു നീ എന്തു

അടയാളം കാണിച്ചുതരും എന്നു ചോദിച്ചു. 19
യേശു അവരോടു: ഈ മന്ദിരം പൊളിപ്പിൻ; ഞാൻ
മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം അതിനെ പണിയും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: ഈ
മന്ദിരം നാല്പത്താറു സംവത്സരംകൊണ്ടു
പണിതിരിക്കുന്നു; നീ മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം
അതിനെ പണിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 അവനോ
തന്റെ ശരീരം എന്ന മന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചത്രേ
പറഞ്ഞതു. 22 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു
അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ
ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു തിരുവെഴുത്തും
യേശു പറഞ്ഞ വചനവും വിശ്വസിച്ചു. 23
പെസഹപെരുന്നാളിൽ യെരൂശലേമിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങൾ
കണ്ടിട്ടു പലരും അവന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിച്ചു. 24 യേശുവോ എല്ലാവരെയും
അറികകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ അവരുടെ പക്കൽ
വിശ്വസിച്ചേല്പിച്ചില്ല. 25 മനുഷ്യനിലുള്ളതു എന്തു
എന്നു സ്വതവെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു
മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുത്തന്റെയും സാക്ഷ്യം
ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

3 പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
പ്രമാണിയായി നിക്കൊദേമൊസ് എന്നു
പേരുള്ളോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
അവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: റബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നു ഉപദേഷ്ടാവായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടുകൂടെ
ഇല്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ

ചെയ്‌വാൻ ആക്കും കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3
യേശു അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി ജനിച്ചില്ല
എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ ആക്കും
കഴിയകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4
നിക്കൊദേമൊസ് അവനോടു: മനുഷ്യൻ
വൃദ്ധനായശേഷം ജനിക്കുന്നതു എങ്ങനെ?
രണ്ടാമതും അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു
ജനിക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിന്നു യേശു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു:
വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആക്കും കഴികയില്ല.
6 ജഡത്താൽ ജനിച്ചതു ജഡം ആകുന്നു;
ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചതു ആത്മാവു ആകുന്നു. 7
നിങ്ങൾ പുതുതായി ജനിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറകയാൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു. 8 കാറ്റു
ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു ഊതുന്നു; അതിന്റെ ശബ്ദം നീ
കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും അതു എവിടെനിന്നു
വരുന്നു എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും
അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചവൻ എല്ലാം
അതുപോലെ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9
നിക്കൊദേമൊസ് അവനോടു: ഇതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 10 യേശു അവനോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നീ യിസ്രായേലിന്റെ
ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നിട്ടും ഇതു അറിയുന്നില്ലയോ? 11
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു:
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിക്കയും കണ്ടതു
സാക്ഷീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലതാനും. 12

ഭൂമിയിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതു
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?
13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന[വനായി
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ] മനുഷ്യപുത്രൻ
അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറീട്ടില്ല. 14 മോശെ
മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു. 15
അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (aiōnios g166) 16 തന്റെ
ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ
തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (aiōnios
g166) 17 ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ
അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല ലോകം
അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ. 18
അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ന്യായവിധി
ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവന്നു ദൈവത്തിന്റെ
ഏകജാതാനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു.
19 ന്യായവിധി എന്നതോ, വെളിച്ചം ലോകത്തിൽ
വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷമുള്ളതു
ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ഇരുളിനെ
സ്നേഹിച്ചതു തന്നേ. 20 തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു; തന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കു ആക്ഷേപം വരാതിരിപ്പാൻ
വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നതുമില്ല. 21 സത്യം
പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി

ദൈവത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതു
വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നു.
22 അതിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി
യെഹൂദ്യദേശത്തു വന്നു അവരോടുകൂടെ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 23 യോഹന്നാനും
ശലേമിന്നു അരികത്തു ഐനോനിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ വളരെ
വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു; ആളുകൾ വന്നു
സ്നാനം ഏറ്റു. 24 അന്നു യോഹന്നാനെ
തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നില്ല. 25 യോഹന്നാന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലക്കു ഒരു യെഹൂദനുമായി
ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാദം ഉണ്ടായി; 26
അവർ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽവന്നു അവനോടു:
റബ്ബീ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നവൻ,
നീ സാക്ഷീകരിച്ചുട്ടുള്ളവൻ തന്നേ, ഇതാ,
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27
അതിന്നു യോഹന്നാൻ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
കൊടുത്തിട്ടല്ലാതെ മനുഷ്യന്നു ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ
കഴികയില്ല. 28 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല, അവന്നു
മുമ്പായി അയക്കപ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞതിന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ എനിക്കു
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 29 മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ
മണവാളൻ ആകുന്നു; മണവാളന്റെ
സ്നേഹിതനോ നിന്നു മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു
അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; ഈ എന്റെ
സന്തോഷം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 30 അവൻ
വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 31 മേലിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവക്കും

മീതെയുള്ളവൻ; ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ഭൌമികൻ
ആകുന്നു; ഭൌമികമായതു സംസാരിക്കുന്നു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവക്കും
മീതെയുള്ളവനായി താൻ കാണ്കയും കേൾക്കയും
ചെയ്തതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; 32 അവന്റെ
സാക്ഷ്യം ആരും കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. 33
അവന്റെ സാക്ഷ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ ദൈവം
സത്യവാൻ എന്നുള്ളതിന്നു മുദ്രയിടുന്നു. 34
ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനം
പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവൻ ആത്മാവിനെ
അളവുകൂടാതെയല്ലോ കൊടുക്കുന്നതു. 35 പിതാവു
പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സകലവും അവന്റെ
കയ്യിൽ കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 36 പുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനെ
അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല;
ദൈവക്രോധം അവന്റെമേൽ വസിക്കുന്നതേയുള്ള.
(aiōnios g166)

4 യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ അധികം
ശിഷ്യന്മാരെ ചേത്തു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു
എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടു എന്നു കത്താവു
അറിഞ്ഞപ്പോൾ 2 -- ശിഷ്യന്മാർ അല്ലാതെ
യേശു തന്നേ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ലതാനും --
3 അവൻ യെഹൂദ്യദേശം വിട്ടു പിന്നെയും
ഗലീലെക്കു യാത്രയായി. 4 അവൻ ശമര്യ്യയിൽ
കൂടി കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നു. 5 അങ്ങനെ
അവൻ സുഖാർ എന്നോരു ശമര്യ്യപട്ടണത്തിൽ
യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രനായ യോസേഫിന്നു
കൊടുത്ത നിലത്തിന്നരികെ എത്തി. 6 അവിടെ
യാക്കോബിന്റെ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു. യേശു വഴി

നടന്നു ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഉറവിന്നരികെ ഇരുന്നു;
അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം
ആയിരുന്നു. 7 ഒരു ശമര്യ്യസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ
വന്നു; യേശു അവളോടു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ
തരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ പട്ടണത്തിൽ
പോയിരുന്നു. 9 ശമര്യ്യസ്ത്രീ അവനോടു: നീ
യെഹൂദൻ ആയിരിക്കെ ശമര്യ്യക്കാരത്തിയായ
എന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു പറഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാർക്കും ശമര്യ്യർക്കും
തമ്മിൽ സമ്പർക്കമില്ല. — 10 അതിന്നു യേശു: നീ
ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ
ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ
നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള
വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 സ്ത്രീ അവനോടു:
യജമാനനേ, നിനക്കു കോരുവാൻ പാത്രം
ഇല്ലല്ലോ; കിണറു ആഴമുള്ളതാകുന്നു; പിന്നെ
ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു എവിടെ നിന്നു? 12
നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ നീ
വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു ഈ കിണറു
ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു; അവനും അവന്റെ മക്കളും
മൃഗങ്ങളും ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശു അവളോടു: ഈ
വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന്നു എല്ലാം പിന്നെയും
ദാഹിക്കും. 14 ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം
കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുനാളും ദാഹിക്കയില്ല; ഞാൻ
കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവങ്കലേക്കു
പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുറവായി തീരും എന്നു ഉത്തരം

പറഞ്ഞു. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 സ്ത്രീ അവനാടു:
യജമാനനേ, എനിക്കു ദാഹിക്കാതെയും
ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം
വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിന്നു ആ വെള്ളം എനിക്കു
തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു:
പോയി ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 എനിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു സ്ത്രീ
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു: എനിക്കു
ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരി. 18 അഞ്ചു
ഭർത്താക്കന്മാർ നിനക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ
ഉള്ളവനോ ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ
എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 19 സ്ത്രീ അവനോടു:
യജമാനനേ, നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ
കാണുന്നു. 20 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ
മലയിൽ നമസ്കരിച്ചുവന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന
സ്ഥലം യെരൂശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവളോടു
പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്ക;
നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു ഈ
മലയിലും അല്ല യെരൂശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള
നാഴിക വരുന്നു. 22 നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ
നമസ്കരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ
നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നല്ലോ വരുന്നതു. 23 സത്യനമസ്കാരികൾ
പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും
നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ
വന്നുമിരിക്കുന്നു. തന്നേ നമസ്കരിക്കുന്നവർ
ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരിക്കേണം എന്നു
പിതാവു ഇച്ഛിക്കുന്നു. 24 ദൈവം ആത്മാവു

ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം. 25
സ്ത്രീ അവനോടു: മശീഹ — എന്നുവെച്ചാൽ
ക്രിസ്തു — വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു;
അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചുതരും
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവളോടു: നിന്നോടു
സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നേ മശീഹ എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 ഇതിന്നിടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
വന്നു അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും: നീ എന്തു ചോദിക്കുന്നു?
അവളോടു എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ആരും
ചോദിച്ചില്ല. 28 അനന്തരം സ്ത്രീ പാത്രം വെച്ചിട്ടു
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു: 29 ഞാൻ
ചെയ്തതു ഒക്കെയും എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു
മനുഷ്യനെ വന്നുകാണ്മിൻ; അവൻ പക്ഷേ ക്രിസ്തു
ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവർ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 31 അതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു:
റബ്ബീ, ഭക്ഷിച്ചാലും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32
അതിന്നു അവൻ: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം
ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു ഉണ്ടു എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 33 ആകയാൽ വല്ലവനും അവന്നു
ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നുവോ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു അവന്റെ
പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നതു തന്നേ എന്റെ ആഹാരം.
35 ഇനി നാലു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊയ്ത്തു
വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ
തല പൊക്കി നോക്കിയാൽ നിലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ

തന്നേ കൊയ്ത്തിന്നു വെളുത്തിരിക്കുന്നതു
കാണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 36
വിതെക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരുമിച്ചു
സന്തോഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കൊയ്യുന്നവൻ കൂലി
വാങ്ങി നിത്യജീവങ്കലേക്കു വിളവു കൂട്ടിവെക്കുന്നു.
(aiōnios g166) 37 വിതെക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ,
കൊയ്യുന്നതു മറ്റൊരുത്തൻ എന്നുള്ള
പഴഞ്ചൊൽ ഇതിൽ ഒത്തിരിക്കുന്നു. 38 നിങ്ങൾ
അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊയ്‌വാൻ ഞാൻ
നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവർ
അദ്ധ്വാനിച്ചു; അവരുടെ അദ്ധ്വാനഫലത്തിലേക്കു
നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. 39 ഞാൻ ചെയ്തതു
ഒക്കെയും അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു
സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ വാക്കുനിമിത്തം ആ
പട്ടണത്തിലെ പല ശമര്യരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
40 അങ്ങനെ ശമര്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
തങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ രണ്ടുനാൾ അവിടെ പാർത്തു.
41 ഏറ്റവും അധികംപേർ അവന്റെ വചനം കേട്ടു
വിശ്വസിച്ചു: 42 ഇനി നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല
ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നേ
കേൾക്കയും അവൻ സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവു
എന്നു അറികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു. 43 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൻ അവിടംവിട്ടു ഗലീലെക്കു പോയി. 44
പ്രവാചകന്നു തന്റെ പിതൃദേശത്തു ബഹുമാനം
ഇല്ല എന്നു യേശു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു.
45 അവൻ ഗലീലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഗലീലക്കാർ
തങ്ങളും പെരുന്നാളിന്നു പോയി അവൻ

യെരൂശലേമിൽവെച്ചു പെരുനാളിൽ ചെയ്തതു
ഒക്കെയും കണ്ടതുകൊണ്ടു അവനെ
അംഗീകരിച്ചു. 46 അവൻ പിന്നെയും താൻ വെള്ളം
വീഞ്ഞാക്കിയ ഗലീലയിലെ കാനായിൽ വന്നു.
അന്നു മകൻ രോഗിയായിരുന്നോരു രാജഭൃത്യൻ
കഫർന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 47 യേശു
യെഹൂദ്യദേശത്തുനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നു എന്നു
അവൻ കേട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ
മകൻ മരിപ്പാറായിരിക്കകൊണ്ടു അവൻ
വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 48 യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടിട്ടല്ലാതെ
വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 49 രാജഭൃത്യൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, പൈതൽ മരിക്കുംമുമ്പേ
വരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു അവനോടു:
പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു
ആ മനുഷ്യൻ പോയി. 51 അവൻ പോകയിൽ
അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു മകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവന്നു ഭേദം
വന്ന നാഴിക അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ
അവനോടു: ഇന്നലെ ഏഴുമണിക്കു പനി വിട്ടുമാറി
എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ആകയാൽ നിന്റെ മകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ
നാഴികയിൽ തന്നേ എന്നു അപ്പൻ ഗ്രഹിച്ചു താനും
കുടുംബം ഒക്കെയും വിശ്വസിച്ചു. 54 യേശു
യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതു
രണ്ടാമത്തെ അടയാളമായിട്ടു ചെയ്തു.

5 അതിന്റെ ശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
ഉത്സവം ഉണ്ടായിട്ടു യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
പോയി. 2 യെരൂശലേമിൽ ആട്ടുവാതില്ക്കൽ
ബേഥെസ്ദാ എന്നു എബ്രായപേരുള്ള ഒരു കുളം
ഉണ്ടു; അതിന്നു അഞ്ചു മണ്ഡപം ഉണ്ടു. 3
അവയിൽ വ്യാധിക്കാർ, കുരുടർ, മുടന്തർ,
ക്ഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ വലിയോരു കൂട്ടം
[വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ടു]
കിടന്നിരുന്നു. 4 [അതതു സമയത്തു ഒരു ദൂതൻ
കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലക്കും; വെള്ളം
കലങ്ങിയ ശേഷം ആദ്യം ഇറങ്ങുന്നവൻ
ഏതു വ്യാധിപിടിച്ചവനായിരുന്നാലും അവന്നു
സൌഖ്യം വരും.] 5 എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു ആണ്ടു
രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നോരു മനുഷ്യൻ അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു
കണ്ടു, ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു
എന്നറിഞ്ഞു: നിനക്കു സൌഖ്യമാകുവാൻ
മനസ്സുണ്ടോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 7 രോഗി
അവനോടു: യജമാനനേ, വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ
എന്നെ കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ എനിക്കു ആരും
ഇല്ല; ഞാൻ തന്നേ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ
എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ
കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 9
ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സൌഖ്യമായി കിടക്ക
എടുത്തു നടന്നു. 10 എന്നാൽ അന്നു ശബ്ബത്ത്
ആയിരുന്നു. ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചവനോടു: ഇന്നു ശബ്ബത്ത് ആകുന്നു; കിടക്ക
എടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11

അവൻ അവരോടു: എന്നെ സൌഖ്യമാക്കിയവൻ:
കിടക്ക എടുത്ത നടക്ക എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവർ അവനോടു:
കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞ
മനുഷ്യൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 എന്നാൽ
അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ യേശു
മാറിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ ആരെന്നു
സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 14 അനന്തരം
യേശു അവനെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ടു
അവനോടു: നോക്കു, നിനക്കു സൌഖ്യമായല്ലോ;
അധികം തിന്മയായതു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇനി
പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ആ
മനുഷ്യൻ പോയി തന്നെ സൌഖ്യമാക്കിയതു
യേശു എന്നു യെഹൂദന്മാരോടു അറിയിച്ചു. 16
യേശു ശബ്ബത്തിൽ അതു ചെയ്കകൊണ്ടു
യെഹൂദന്മാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു. 17 യേശു
അവരോടു: എന്റെ പിതാവു ഇന്നുവരെയും
പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെ അവൻ
ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവം
സ്വന്തപിതാവു എന്നു പറഞ്ഞു തന്നെത്താൻ
ദൈവത്തോടു സമമാക്കിയതുകൊണ്ടും
യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അധികമായി
ശ്രമിച്ചു പോന്നു. 19 ആകയാൽ യേശു അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പിതാവു ചെയ്തു
കാണുന്നതു അല്ലാതെ പുത്രന്നു സ്വതേ ഒന്നും
ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതു എല്ലാം
പുത്രനും അവ്വണ്ണം തന്നേ ചെയ്യുന്നു. 20 പിതാവു

പുത്രനെ സ്നേഹിക്കയും താൻ ചെയ്യുന്നതു
ഒക്കെയും അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കയും
ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യ്യപ്പെടുമാറു
ഇവയിൽ വലിയ പ്രവൃത്തികളും അവന്നു
കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 21 പിതാവു മരിച്ചവരെ
ഉണർത്തി ജീവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനും താൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 22 എല്ലാവരും
പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ
പുത്രനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന്നു പിതാവു
ആരെയും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാം
പുത്രന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 23 പുത്രനെ
ബഹുമാനിക്കാത്തവൻ അവനെ അയച്ച
പിതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. 24
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
എന്റെ വചനം കേട്ടു എന്നെ അയച്ചവനെ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; അവൻ
ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ മരണത്തിൽനിന്നു
ജീവങ്കലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു. (aiōnios g166)
25 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കയും കേൾക്കുന്നവർ
ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു; ഇപ്പോൾ
വന്നുമിരിക്കുന്നു. 26 പിതാവിന്നു തന്നിൽതന്നേ
ജീവനുള്ളതുപോലെ അവൻ പുത്രന്നും
തന്നിൽതന്നേ ജീവനുള്ളവൻ ആകുമാറു വരം
നല്കിയിരിക്കുന്നു. 27 അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ
ആകയാൽ ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അവന്നു
അധികാരവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28 ഇതിങ്കൽ
ആശ്ചര്യ്യപ്പെടരുതു; കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ

എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു, 29 നന്മ
ചെയ്തവർ ജീവന്നായും തിന്മ ചെയ്തവർ
ന്യായവിധിക്കായും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്‌വാനുള്ള
നാഴിക വരുന്നു. 30 എനിക്കു സ്വതേ
ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ഞാൻ
കേൾക്കുന്നതുപോലെ ന്യായം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ
എന്റെ ഇഷ്ടം അല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ
ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ വിധി
നീതിയുള്ളതു ആകുന്നു. 31 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം
സത്യമല്ല. 32 എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു
മറ്റൊരുത്തൻ ആകുന്നു; അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
പറയുന്ന സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു. 33 നിങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു; അവൻ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 34 എനിക്കോ മനുഷ്യന്റെ
സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല: നിങ്ങൾ
രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ ഇതു പറയുന്നതു. 35
അവൻ ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു
ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ അല്പസമയത്തേക്കു അവന്റെ
വെളിച്ചത്തിൽ ഉല്ലസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു. 36 എനിക്കോ
യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും വലിയ സാക്ഷ്യം
ഉണ്ടു; പിതാവു എനിക്കു അനുഷ്ഠിപ്പാൻ
തന്നിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തികൾ തന്നേ, പിതാവു എന്നെ അയച്ചു
എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 37
എന്നെ അയച്ച പിതാവുതാനും എന്നെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവന്റെ
ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടില്ല, അവന്റെ രൂപം

കണ്ടിട്ടില്ല; 38 അവന്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ
വസിക്കുന്നതുമില്ല; അവൻ അയച്ചവനെ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 39 നിങ്ങൾ
തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധനചെയ്യുന്നു;
അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു എന്നു
നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ എനിക്കു
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. (aiōnios g166) 40 എങ്കിലും
ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല. 41 ഞാൻ
മനുഷ്യരോടു ബഹുമാനം വാങ്ങുന്നില്ല. 42 എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ദൈവസ്നേഹം ഇല്ല എന്നു
ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരുത്തൻ
സ്വന്തനാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളും. 44 തമ്മിൽ തമ്മിൽ ബഹുമാനം
വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഏകദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ
നിന്നുള്ള ബഹുമാനം അന്വേഷിക്കാത്ത
നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിയും? 45
ഞാൻ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം
ചുമത്തും എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നരുതു.
നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ
പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന മോശെ തന്നേ. 46 നിങ്ങൾ
മോശെയെ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ എന്നെയും
വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 47 എന്നാൽ അവന്റെ
എഴുത്തു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ
എന്റെ വാക്കു എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

6 അനന്തരം യേശു തിബെര്യ്യാസ് എന്ന
ഗലീലക്കടലിന്റെ അക്കരെക്കു പോയി. 2 അവൻ
രോഗികളിൽ ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഒരു
വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 3
യേശു മലയിൽ കയറി ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
അവിടെ ഇരുന്നു. 4 യെഹൂദന്മാരുടെ
പെസഹപെരുനാൾ അടുത്തിരുന്നു. 5 യേശു
വലിയോരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു
കണ്ടിട്ടു ഫിലിപ്പൊസിനോടു: ഇവക്കു തിന്നുവാൻ
നാം എവിടെ നിന്നു അപ്പം വാങ്ങും എന്നു
ചോദിച്ചു. 6 ഇതു അവനെ പരീക്ഷിപ്പാനത്രേ
ചോദിച്ചതു; താൻ എന്തു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു
എന്നു താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. 7 ഫിലിപ്പൊസ്
അവനോടു: ഓരോരുത്തന്നു അല്പമല്പം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഇരുനൂറു പണത്തിന്നു അപ്പം
മതിയാകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായി ശിമോൻ
പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്
അവനോടു: 9 ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ ഉണ്ടു;
അവന്റെ പക്കൽ അഞ്ചു യവത്തപ്പവും രണ്ടു
മീനും ഉണ്ടു; എങ്കിലും ഇത്രപേക്കു അതു എന്തുള്ളു
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ആളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ
എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വളരെ
പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ
ഇരുന്നു. 11 പിന്നെ യേശു അപ്പം എടുത്തു
വാഴ്ത്തി ഇരുന്നവക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു;
അങ്ങനെ തന്നേ മീനും വേണ്ടുന്നേടത്തോളം
കൊടുത്തു. 12 അവക്കു തൃപ്തിയായശേഷം
അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: ശേഷിച്ച കഷണം ഒന്നും

നഷ്ടമാക്കാതെ ശേഖരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13
അഞ്ചു യവത്തപ്പത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം
അവർ ശേഖരിച്ചു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു.
14 അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ കണ്ടിട്ടു:
ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ ഇവൻ
ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ വന്നു
തന്നെ പിടിച്ചു രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു
എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തനിച്ചു
മലയിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. 16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ കടല്പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങി 17 പടകുകയറി
കടലക്കരെ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു യാത്രയായി;
ഇരുട്ടായശേഷവും യേശു അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്നില്ല. 18 കൊടുങ്കാറ്റു അടിക്കയാൽ കടൽ
കോപിച്ചു. 19 അവർ നാലു അഞ്ചു നാഴിക
ദൂരത്തോളം വലിച്ചശേഷം യേശു കടലിന്മേൽ
നടന്നു പടകിനോടു സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു
പേടിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ആകുന്നു;
പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവർ അവനെ
പടകിൽ കയറ്റുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു; ഉടനെ പടകു അവർ
പോകുന്ന ദേശത്തു എത്തിപ്പോയി. 22 പിറ്റെന്നാൾ
കടൽക്കരെ നിന്ന പുരുഷാരം ഒരു പടകല്ലാതെ
അവിടെ വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും യേശു
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പടകിൽ കയറാതെ
ശിഷ്യന്മാർ മാത്രം പോയിരുന്നു എന്നും ഗ്രഹിച്ചു. 23
എന്നാൽ കർത്താവു വാഴ്ത്തീട്ടു അവർ അപ്പം തിന്ന
സ്ഥലത്തിന്നരികെ തിബെര്യ്യാസിൽനിന്നു
ചെറുപടകുകൾ എത്തിയിരുന്നു. 24 യേശു അവിടെ
ഇല്ല ശിഷ്യന്മാരും ഇല്ല എന്നു പുരുഷാരം
കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളും പടകു കയറി യേശുവിനെ

തിരഞ്ഞു കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തി. 25 കടലക്കരെ
അവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ: റബ്ബീ, നീ എപ്പോൾ
ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 26 അതിന്നു യേശു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, അപ്പം
തിന്നു തൃപ്തരായതുകൊണ്ടത്രേ എന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നതു. 27 നശിച്ചുപോകുന്ന
ആഹാരത്തിന്നായിട്ടല്ല, നിത്യജീവങ്കലേക്കു
നിലനില്ക്കുന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടു തന്നേ
പ്രവർത്തിപ്പിൻ; അതു മനുഷ്യപുത്രൻ
നിങ്ങൾക്കു തരും. അവനെ പിതാവായ ദൈവം
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (aiōnios
g166) 28 അവർ അവനോടു: ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 29
യേശു അവരോടു: ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ള
പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30
അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ കണ്ടു നിന്നെ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്തു അടയാളം
ചെയ്യുന്നു? എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? 31 നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ തിന്നു; അവെക്കു
തിന്നുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അപ്പം കൊടുത്തു
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
32 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം
മോശെയല്ല നിങ്ങൾക്കു തന്നതു, എന്റെ
പിതാവത്രേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പം
നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. 33 ദൈവത്തിന്റെ അപ്പമോ

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു ലോകത്തിന്നു
ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, ഈ
അപ്പം എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 35 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു; എന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നവന്നു വിശക്കയില്ല; എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ഒരുനാളും ദാഹിക്കയുമില്ല.
36 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ. 37 പിതാവു എനിക്കു തരുന്നതു
ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരും; എന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരുനാളും
തള്ളിക്കളകയില്ല. 38 ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല,
എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്‌വാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നതു. 39
അവൻ എനിക്കു തന്നതിൽ ഒന്നും ഞാൻ
കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കേണം എന്നാകുന്നു
എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം. 40 പുത്രനെ
നോക്കിക്കൊണ്ടു അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവന്നും നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണമെന്നാകുന്നു
എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം; ഞാൻ അവനെ
ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. (aiōnios
g166) 41 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ യെഹൂദന്മാർ
അവനെക്കുറിച്ചു പിറുപിറുത്തു: 42 ഇവൻ
യോസേഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു അല്ലയോ?
അവന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും നാം

അറിയുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്നു എന്നു അവൻ പറയുന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 43 യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
പിറുപിറുക്കേണ്ടാ; 44 എന്നെ അയച്ച പിതാവു
ആകർഷിച്ചിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ കഴികയില്ല; ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. 45 എല്ലാവരും
ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആകും എന്നു
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
പിതാവിനോടു കേട്ടുപഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ
അടുക്കൽ വരും. 46 പിതാവിനെ ആരെങ്കിലും
കണ്ടിട്ടുണ്ടു എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നു വന്നവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളു. 47
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. (aiōnios
g166) 48 ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു. 49
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ
തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവല്ലോ. 50 ഇതോ തിന്നുന്നവൻ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങുന്ന അപ്പം ആകുന്നു. 51 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാൻ ആകുന്നു; ഈ
അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എല്ലാം എന്നേക്കും
ജീവിക്കും; ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ
ലോകത്തിന്റെ ജീവന്നു വേണ്ടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന
എന്റെ മാംസം ആകുന്നു. (aiōn g165) 52 ആകയാൽ
യെഹൂദന്മാർ: നമുക്കു തന്റെ മാംസം
തിന്നേണ്ടതിന്നു തരുവാൻ ഇവന്നു എങ്ങനെ
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ വാദിച്ചു. 53

യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ
രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. 54 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും
എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. (aiōnios g166) 55
എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും എന്റെ
രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവും ആകുന്നു. 56
എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ
അവനിലും വസിക്കുന്നു. 57 ജീവനുള്ള പിതാവു
എന്നെ അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവിൻമൂലം
ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നുന്നവൻ
എൻമൂലം ജീവിക്കും. 58 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതു ആകുന്നു; പിതാക്കന്മാർ
തിന്നുകയും മരിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ
അല്ല; ഈ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും
ജീവിക്കും. (aiōn g165) 59 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിൽവെച്ചു ഇതു
പറഞ്ഞു. 60 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും അതു
കേട്ടിട്ടു: ഇതു കഠിനവാക്കു, ഇതു ആർക്കു
കേൾപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 61 ശിഷ്യന്മാർ
അതിനെച്ചൊല്ലി പിറുപിറുക്കുന്നതു യേശു തന്നിൽ
തന്നേ അറിഞ്ഞു അവരോടു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു
ഇടർച്ച ആകുന്നുവോ? 62 മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പെ
ഇരുന്നേടത്തേക്കു കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ
കണ്ടാലോ? 63 ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവു

ആകുന്നു; മാംസം ഒന്നിന്നും ഉപകരിക്കുന്നില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ
ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു. 64 എങ്കിലും
വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. — വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്നവർ
എന്നും തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ
ഇന്നവൻ എന്നും യേശു ആദിമുതൽ
അറിഞ്ഞിരുന്നു — 65 ഇതു ഹേതുവായിട്ടത്രേ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു: പിതാവു കൃപ നല്കീട്ടല്ലാതെ
ആൎക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞതു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 66
അന്നുമുതൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും
പിൻവാങ്ങിപ്പോയി, പിന്നെ അവനോടുകൂടെ
സഞ്ചരിച്ചില്ല. 67 ആകയാൽ യേശു പന്തിരുവരോടു:
നിങ്ങൾക്കും പൊയ്ക്കൊൾവാൻ മനസ്സുണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 68 ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു:
കൎത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും?
നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു.
(aiōnios g166) 69 നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ
എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 70 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ
ഒരുത്തൻ ഒരു പിശാചു ആകുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു അവൻ ശിമോൻ
ഈസ്കൎയ്യോത്താവിന്റെ മകനായ യൂദയെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞു. 71 ഇവൻ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തൻ
എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ളവൻ
ആയിരുന്നു.

7 അതിന്റെശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ
സഞ്ചരിച്ചു; യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു യെഹൂദ്യയിൽ
സഞ്ചരിപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 2
എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ കൂടാരപ്പെരുനാൾ
അടുത്തിരുന്നു. 3 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും കാണേണ്ടതിന്നു ഇവിടം വിട്ടു
യെഹൂദ്യയിലേക്കു പോക. 4 പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും
ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; നീ ഇതു ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ
ലോകത്തിന്നു നിന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തുക
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. 6 യേശു അവരോടു:
എന്റെ സമയം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്കോ
എല്ലയ്പോഴും സമയം തന്നേ. 7 നിങ്ങളെ
പകെപ്പാൻ ലോകത്തിന്നു കഴിയുന്നതല്ല;
എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദോഷമുള്ളവ
എന്നു ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതുകൊണ്ടു അതു എന്നെ പകെക്കുന്നു. 8
നിങ്ങൾ പെരുനാളിന്നു പോകുവിൻ; എന്റെ സമയം
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ
പെരുനാളിന്നു ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല; 9 ഇങ്ങനെ
അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടു ഗലീലയിൽ തന്നേ പാർത്തു.
10 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ പെരുനാളിന്നു
പോയശേഷം അവനും പരസ്യമായിട്ടല്ല
രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പോയി. 11 എന്നാൽ
യെഹൂദന്മാർ പെരുനാളിൽ: അവൻ എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചു അവനെ അന്വേഷിച്ചു. 12 പുരുഷാരത്തിൽ

അവനെക്കുറിച്ചു വളരെ കുശുകുശുപ്പു ഉണ്ടായി:
അവൻ നല്ലവൻ എന്നു ചിലരും അല്ല, അവൻ
പുരുഷാരത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു
ചിലരും പറഞ്ഞു. 13 എങ്കിലും യെഹൂദന്മാരെ
പേടിച്ചിട്ടു ആരും പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചില്ല. 14 പെരുനാൾ പാതി കഴിഞ്ഞശേഷം
യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 15
വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവൻ ശാസ്ത്രം
അറിയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു യെഹൂദന്മാർ
പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 16 യേശു അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്റെ ഉപദേശം എന്റേതല്ല,
എന്നെ അയച്ചവന്റേതത്രേ. 17 അവന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഈ ഉപദേശം
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ ഞാൻ സ്വയമായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നു അറിയും. 18
സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വന്തമഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നു; തന്നെ അയച്ചവന്റെ മഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു;
നീതികേടു അവനിൽ ഇല്ല. 19 മോശെ നിങ്ങൾക്കു
ന്യായപ്രമാണം തന്നിട്ടില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ
ആരും ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ
എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്തു? 20
അതിന്നു പുരുഷാരം: നിനക്കു ഒരു ഭൂതം ഉണ്ടു;
ആർ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി
ചെയ്തു; അതിങ്കൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. 22 മോശെ നിങ്ങൾക്കു
പരിച്ഛേദന നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ -- അതു

മോശെയുടെ കാലത്തല്ല പിതാക്കന്മാരുടെ
കാലത്തത്രെ തുടങ്ങിയതു -- നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ
മനുഷ്യനെ പരിച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. 23 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻ
ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യൻ പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്നു
എങ്കിൽ ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ
മുഴുവനും സൌഖ്യമാക്കിയതിനാൽ എന്നോടു
ഈഷ്യപ്പെടുന്നുവോ? 24 കാഴ്ചപ്രകാരം
വിധിക്കരുതു; നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിൻ. 25
യെരൂശലേമ്യരിൽ ചിലർ: അവർ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഇവൻ അല്ലയോ? 26 അവൻ
ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നുവല്ലോ;
അവർ അവനോടു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; ഇവൻ
ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു പ്രമാണികൾ
യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിച്ചുവോ? 27 എങ്കിലും ഇവൻ
എവിടെനിന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു; ക്രിസ്തു
വരുമ്പോഴോ അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു ആരും
അറികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ
എന്നെ അറിയുന്നു; ഞാൻ എവിടെനിന്നെന്നും
അറിയുന്നു. ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു വന്നവനല്ല,
എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനെ
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. 29 ഞാൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു വന്നതുകൊണ്ടും അവൻ എന്നെ
അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 30 ആകയാൽ അവർ
അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു എങ്കിലും അവന്റെ
നാഴിക വന്നിട്ടില്ലായ്കയാൽ ആരും അവന്റെമേൽ
കൈ വെച്ചില്ല. 31 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും: ക്രിസ്തു

വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ അധികം
അടയാളം ചെയ്യുമോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചു. 32 പുരുഷാരം അവനെക്കുറിച്ചു
ഇങ്ങനെ കുശുകുശുക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ
കേട്ടാറെ അവനെ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും ചേവകരെ
അയച്ചു. 33 യേശുവോ: ഞാൻ ഇനി കുറെനേരം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ എന്നെ
അയച്ചവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 34 നിങ്ങൾ
എന്നെ അന്വേഷിക്കും കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും;
ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതു കേട്ടിട്ടു
യെഹൂദന്മാർ: നാം കണ്ടെത്താതവണ്ണം ഇവൻ
എവിടേക്കു പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു?
യവനന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചിതറിപ്പാക്കുന്നവരുടെ
അടുക്കൽ പോയി യവനരെ ഉപദേശിപ്പാൻ
ഭാവമോ? 36 നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും,
എന്നെ കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയുമില്ല എന്നു ഈ പറഞ്ഞ വാക്കു
എന്തു എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 37
ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
യേശുനിന്നുകൊണ്ടു: ദാഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ. 38 എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു തിരുവെഴുത്തു
പറയുന്നതുപോലെ ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ
ഒഴുകും എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 39 അവൻ ഇതു
തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു ലഭിപ്പാനുള്ള
ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു;

യേശു അന്നു തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായ്കയാൽ
ആത്മാവു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. 40 പുരുഷാരത്തിൽ
പലരും ആ വാക്കു കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ സാക്ഷാൽ ആ
പ്രവാചകൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 വേറെ
ചിലർ: ഇവൻ ക്രിസ്തു തന്നേ എന്നും മറ്റു ചിലർ:
ഗലീലയിൽ നിന്നോ ക്രിസ്തു വരുന്നതു? 42
ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നും ദാവീദ് പാർത്ത
ഗ്രാമമായ ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നും ക്രിസ്തു
വരുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നില്ലയോ
എന്നും പറഞ്ഞു. 43 അങ്ങനെ പുരുഷാരത്തിൽ
അവനെച്ചൊല്ലി ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 44 അവരിൽ
ചിലർ അവനെ പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ആരും
അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 45 ചേവകർ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും
അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ അവരോടു:
നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 46 ഈ മനുഷ്യൻ
സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ആരും ഒരുനാളും
സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ചേവകർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
47 പരീശന്മാർ അവരോടു: നിങ്ങളും തെറ്റിപ്പോയോ?
48 പ്രമാണികളിൽ ആകട്ടെ പരീശന്മാരിൽ ആകട്ടെ
ആരെങ്കിലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 49
ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത പുരുഷാരമോ
ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
50 അവരിൽ ഒരുത്തനായി, മുമ്പെ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന നിക്കൊദേമൊസ്
അവരോടു: 51 ഒരു മനുഷ്യന്റെ വാമൊഴി ആദ്യം
കേട്ടു, അവൻ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു
അറിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം

അവനെ വിധിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 52
അവർ അവനോടു: നീയും ഗലീലക്കാരനോ?
പരിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഗലീലയിൽ നിന്നു
പ്രവാചകൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 53 [അങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ വീട്ടിൽ പോയി.

8 യേശുവോ ഒലീവ് മലയിലേക്കു പോയി.
2 അതികാലത്തു അവൻ പിന്നെയും
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്നു
അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 3
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും വ്യഭിചാരത്തിൽ
പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു നടുവിൽ
നിറുത്തി അവനോടു: 4 ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീയെ
വ്യഭിചാരകർമ്മത്തിൽ തന്നേ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5
ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കല്ലെറിയേണം എന്നു മോശെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
നീ ഇവളെക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 6 ഇതു അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ
സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു
ചോദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ കുനിഞ്ഞു
വിരൽകൊണ്ടു നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 7
അവർ അവനോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ നിവിർന്നു: നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ
അവളെ ഒന്നാമതു കല്ലു എറിയട്ടെ എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 8 പിന്നെയും കുനിഞ്ഞു
വിരൽകൊണ്ടു നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
9 അവർ അതു കേട്ടിട്ടു മനസ്സാക്ഷിയുടെ
ആക്ഷേപം ഹേതുവായി മൂത്തവരും ഇളയവരും

ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേശുമാത്രവും
നടുവിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശേഷിച്ചു. 10
യേശു നിവിന്നു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, അവർ
എവിടെ? നിനക്കു ആരും ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 11 ഇല്ല കർത്താവേ,
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. ഞാനും നിനക്കു
ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം
ചെയ്യരുതു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു]. 12 യേശു
പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചു: ഞാൻ
ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു; എന്നെ
അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ
വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 13
പരീശന്മാർ അവനോടു: നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യേശു അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
ആകുന്നു; ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും
എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു;
നിങ്ങളോ, ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും
എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല. 15
നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ
ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല. 16 ഞാൻ വിധിച്ചാലും
ഞാൻ ഏകനല്ല, ഞാനും എന്നെ അയച്ച
പിതാവും കൂടെയാകയാൽ എന്റെ വിധി
സത്യമാകുന്നു. 17 രണ്ടു മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം
സത്യം എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18 ഞാൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; എന്നെ

അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 19 അവർ അവനോടു: നിന്റെ പിതാവു
എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: നിങ്ങൾ
എന്നെ ആകട്ടെ എന്റെ പിതാവിനെ ആകട്ടെ
അറിയുന്നില്ല; എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്റെ
പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഭണ്ഡാരസ്ഥലത്തുവെച്ചു ഈ
വചനം പറഞ്ഞു; അവന്റെ നാഴിക അതുവരെയും
വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല.
21 അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: ഞാൻ
പോകുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും;
നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും; ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പക്ഷേ
തന്നെത്താൻ കൊല്ലുമോ എന്നു യെഹൂദന്മാർ
പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ മേലിൽനിന്നുള്ളവൻ;
നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ ഈ
ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല. 24 ആകയാൽ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; ഞാൻ
അങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അവർ അവനോടു: നീ ആർ ആകുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: ആദിമുതൽ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചുപോരുന്നതു

തന്നേ. 26 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വളരെ
സംസാരിപ്പാനും വിധിപ്പാനും എനിക്കു ഉണ്ടു;
എങ്കിലും എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ
ആകുന്നു; അവനോടു കേട്ടതു തന്നേ ഞാൻ
ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
27 പിതാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു അവൻ
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 28
ആകയാൽ യേശു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ
ഉയർത്തിയശേഷം ഞാൻ തന്നേ അവൻ എന്നും
ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു ഒന്നും ചെയ്യാതെ പിതാവു
എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതുപോലെ ഇതു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നും അറിയും. 29 എന്നെ
അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ഞാൻ
എല്ലായ്പോഴും അവന്നു പ്രസാദമുള്ളതു
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ എന്നെ ഏകനായി
വിട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ ഇങ്ങനെ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പലരും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 31 തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച
യെഹൂദന്മാരോടു യേശു: എന്റെ വചനത്തിൽ
നിലനില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി
എന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി 32 സത്യം അറികയും സത്യം
നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി; ആർക്കും ഒരുനാളും
ദാസന്മാരായിരുന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രന്മാർ
ആകും എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അതിന്നു യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പാപം
ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ ദാസൻ

ആകുന്നു. 35 ദാസൻ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ
വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു.
(aiōn g165) 36 പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം
വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രർ
ആകും. 37 നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ
വചനത്തിന്നു നിങ്ങളിൽ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു. 38
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു ഞാൻ
സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു
കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 39 അവർ അവനോടു: അബ്രാഹാം
ആകുന്നു ഞങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതിന്നു യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കൾ എങ്കിൽ അബ്രാഹാമിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. 40 എന്നാൽ
ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനായ എന്നെ
നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; അങ്ങനെ
അബ്രാഹാം ചെയ്തില്ലല്ലോ. 41 നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
പരസംഗത്താൽ ജനിച്ചവരല്ല; ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
പിതാവേയുള്ളു; ദൈവം തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
42 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ദൈവം
നിങ്ങളുടെ പിതാവു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി
വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു. 43

എന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതു
എന്തു? എന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ.
44 നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന
പിതാവിന്റെ മക്കൾ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ
മോഹങ്ങളെ ചെയ്‌വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ
ആദിമുതൽ കുലപാതകൻ ആയിരുന്നു;
അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു സത്യത്തിൽ
നില്ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ
സ്വന്തത്തിൽനിന്നു എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ
ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും
ആകുന്നു.
45 ഞാനോ സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
46 നിങ്ങളിൽ
ആർ എന്നെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം
വരുത്തുന്നു? ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കാത്തതു
എന്തു?
47 ദൈവസന്തതിയായവൻ
ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ദൈവസന്തതിയല്ലായ്കകൊണ്ടു കേൾക്കുന്നില്ല.
48
യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നീ ഒരു ശമര്യൻ; നിനക്കു
ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു
ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
49 അതിന്നു യേശു:
എനിക്കു ഭൂതമില്ല; ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ
ബഹുമാനിക്ക അത്രേ ചെയ്യുന്നതു; നിങ്ങളോ
എന്നെ അപമാനിക്കുന്നു.
50 ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; അന്വേഷിക്കയും വിധിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ഒരുവൻ ഉണ്ടു.
51 ആമേൻ,
ആമേൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും മരണം
കാൺകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (aiōn g165)
52

യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു
എന്നു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി;
അബ്രാഹാമും പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു; നീയോ
എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും
മരണം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു. (aiōn g165)
53 ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനെക്കാൾ
നീ വലിയവനോ? അവൻ മരിച്ചു, പ്രവാചകന്മാരും
മരിച്ചു; നിന്നെത്തന്നെ നീ ആർ ആക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു 54 യേശു: ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയാൽ എന്റെ മഹത്വം ഏതുമില്ല;
എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതു എന്റെ പിതാവു
ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 55 എങ്കിലും നിങ്ങൾ അവനെ
അറിയുന്നില്ല; ഞാനോ അവനെ അറിയുന്നു;
അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ
നിങ്ങളെപ്പോലെ ഭോഷ്കുപറയുന്നവൻ ആകും;
എന്നാൽ ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു; അവന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 56 നിങ്ങളുടെ
പിതാവായ അബ്രാഹാം എന്റെ ദിവസം കാണും
എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഉല്ലസിച്ചു; അവൻ കണ്ടു
സന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 57 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു
അമ്പതു വയസ്സു ആയിട്ടില്ല; നീ അബ്രാഹാമിനെ
കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 58 യേശു
അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: അബ്രാഹാം ജനിച്ചതിന്നു മുമ്പേ ഞാൻ
ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 59 അപ്പോൾ അവർ അവനെ
എറിവാൻ കല്ലു എടുത്തു; യേശുവോ മറഞ്ഞു
ദൈവാലയം വിട്ടു പോയി.

9 അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പിറവിയിലേ
കുരുടനായോരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 2 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ, ഇവൻ കുരുടനായി
പിറക്കത്തക്കവണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു?
ഇവനോ ഇവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 3 അതിന്നു യേശു: അവൻ
എങ്കിലും അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരെങ്കിലും
പാപം ചെയ്തിട്ടല്ല, ദൈവപ്രവൃത്തി അവങ്കൽ
വെളിവാകേണ്ടതിന്നത്രേ. 4 എന്നെ അയച്ചവന്റെ
പ്രവൃത്തി പകൽ ഉള്ളേടത്തോളം നാം
ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ആർക്കും പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാത്ത
രാത്രി വരുന്നു. 5 ഞാൻ ലോകത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു
അവൻ നിലത്തു തുപ്പി തുപ്പൽകൊണ്ടു
ചേറുണ്ടാക്കി ചേറു അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി: 7
നീ ചെന്നു ശിലോഹാംകുളത്തിൽ കഴുകുക എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു; ശിലോഹാം എന്നതിന്നു
അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നർത്ഥം. അവൻ പോയി
കഴുകി, കണ്ണു കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു. 8
അയല്ക്കാരും അവനെ മുമ്പെ ഇരക്കുന്നവനായി
കണ്ടവരും: ഇവനല്ലയോ അവിടെ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ
യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ തന്നേ
എന്നു ചിലരും അല്ല, അവനെപ്പോലെയുള്ളവൻ
എന്നു മറ്റുചിലരും പറഞ്ഞു; ഞാൻ തന്നേ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അവർ അവനോടു:
നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: 11 യേശു എന്നു പേരുള്ള
മനുഷ്യൻ ചേറുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി:

ശിലോഹാംകുളത്തിൽ ചെന്നു കഴുകുക എന്നു
എന്നോടു പറഞ്ഞു; ഞാൻ പോയി കഴുകി
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12
അവൻ എവിടെ എന്നു അവർ അവനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 13 കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ
പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. 14
യേശു ചേറുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു
ശബ്ബത്ത് നാളിൽ ആയിരുന്നു. 15 അവൻ കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചതു എങ്ങനെ എന്നു പരീശന്മാരും
അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു: അവൻ
എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ ചേറു തേച്ചു ഞാൻ കഴുകി;
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16
പരീശന്മാരിൽ ചിലർ: ഈ മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്
പ്രമാണിക്കായ്കകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു
ചിലർ: പാപിയായോരു മനുഷ്യന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള
അടയാളങ്ങൾ ചെയ്‍വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും
എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ
ഒരു ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 17 അവർ പിന്നെയും
കുരുടനോടു: നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതുകൊണ്ടു നീ
അവനെക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 18 കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവന്റെ
അമ്മയപ്പന്മാരെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുവോളം അവൻ
കുരുടനായിരുന്നു എന്നും കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നും
യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 19 കുരുടനായി ജനിച്ചു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇവൻ
തന്നേയോ? എന്നാൽ അവന്നു ഇപ്പോൾ കണ്ണു

കാണുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അവർ അവരോടു
ചോദിച്ചു. 20 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ: ഇവൻ
ഞങ്ങളുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനായി ജനിച്ചവൻ
എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 21 എന്നാൽ കണ്ണു
കാണുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അറിയുന്നില്ല;
അവന്റെ കണ്ണു ആർ തുറന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല;
അവനോടു ചോദിപ്പിൻ; അവന്നു പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ;
അവൻ തന്നേ പറയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
22 യെഹൂദന്മാരെ ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടത്രേ
അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു;
അവനെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏറ്റുപറയുന്നവൻ
പള്ളിഭ്രഷ്ടനാകേണം എന്നു യെഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു 23 അതുകൊണ്ടത്രേ അവന്റെ
അമ്മയപ്പന്മാർ: അവന്നു പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ;
അവനോടു ചോദിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു. 24
കുരുടനായിരുന്ന മനുഷ്യനെ അവർ രണ്ടാമതും
വിളിച്ചു: ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്ക; ആ
മനുഷ്യൻ പാപി എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അതിന്നു അവൻ: അവൻ പാപിയോ
അല്ലയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഒന്നു
അറിയുന്നു; ഞാൻ കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ
കണ്ണു കാണുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26
അവർ അവനോടു: അവൻ നിനക്കു എന്തു
ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണു എങ്ങനെ തുറന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 27 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; വീണ്ടും
കേൾപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങൾക്കും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവർ

അവനെ ശകാരിച്ചു: നീ അവന്റെ ശിഷ്യൻ; ഞങ്ങൾ
മോശെയുടെ ശിഷ്യന്മാർ. 29 മോശെയോടു ദൈവം
സംസാരിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ഇവനോ
എവിടെനിന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 ആ മനുഷ്യൻ അവരോടു: എന്റെ
കണ്ണു തുറന്നിട്ടും അവൻ എവിടെനിന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാത്തതു ആശ്ചര്യം. 31
പാപികളുടെ പ്രാൎത്ഥന ദൈവം കേൾക്കുന്നില്ല
എന്നും ദൈവഭക്തനായിരുന്നു അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രാൎത്ഥന കേൾക്കുന്നു
എന്നും നാം അറിയുന്നു. 32 കുരുടനായി
പിറന്നവന്റെ കണ്ണു ആരെങ്കിലും തുറന്നപ്രകാരം
ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടിട്ടില്ല. (aiōn g165) 33
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നവൻ
അല്ലെങ്കിൽ അവന്നു ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു: നീ
മുഴുവനും പാപത്തിൽ പിറന്നവൻ; നീ ഞങ്ങളെ
ഉപദേശിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 35 അവനെ പുറത്താക്കി
എന്നു യേശു കേട്ടു; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: നീ
ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 36 അതിന്നു അവൻ: യജമാനനേ,
അവൻ ആർ ആകുന്നു? ഞാൻ അവനിൽ
വിശ്വസിക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 യേശു
അവനോടു: നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 ഉടനെ അവൻ: കൎത്താവേ, ഞാൻ
വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു. 39 കാണാത്തവർ കാണ്മാനും

കാണുന്നവർ കുരുടർ ആവാനും ഇങ്ങനെ
ന്യായവിധിക്കായി ഞാൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു
എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 40 അവനോടുകൂടെയുള്ള
ചില പരീശന്മാർ ഇതു കേട്ടിട്ടു: ഞങ്ങളും കുരുടരോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 41 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ
കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം
ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ: ഞങ്ങൾ കാണുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
പാപം നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

10 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ വാതിലൂടെ
കടക്കാതെ വേറെ വഴിയായി കയറുന്നവൻ
കള്ളനും കവച്ച്ക്കാരനും ആകുന്നു. 2 വാതിലൂടെ
കടക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയൻ
ആകുന്നു. 3 അവന്നു വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ
തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ആടുകളെ അവൻ
പേർചൊല്ലി വിളിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. 4
തനിക്കുള്ളവയെ ഒക്കെയും പുറത്തു കൊണ്ടു
പോയശേഷം അവൻ അവെക്കു മുമ്പായി
നടക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം അറിഞ്ഞു
അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. 5 അന്യന്മാരുടെ
ശബ്ദം അറിയായ്കകൊണ്ടു അവ അന്യനെ
അനുഗമിക്കാതെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 6 ഈ
സാദൃശ്യം യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഇന്നതു എന്നു അവർ
ഗ്രഹിച്ചില്ല. 7 യേശു പിന്നെയും അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആടുകളുടെ വാതിൽ ഞാൻ ആകുന്നു.

8 എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കെയും കള്ളന്മാരും
കവർച്ചക്കാരും അത്രേ; ആടുകളോ അവരുടെ
വാക്കു കേട്ടില്ല. 9 ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു;
എന്നിലൂടെ കടക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെടും; അവൻ
അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോകയും മേച്ചൽ
കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. 10 മോഷ്ടിപ്പാനും
അറുപ്പാനും മുടിപ്പാനും അല്ലാതെ കള്ളൻ
വരുന്നില്ല; അവക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും
സമൃദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും അത്രേ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നതു. 11 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു;
നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ
കൊടുക്കുന്നു. 12 ഇടയനും ആടുകളുടെ
ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ്
വരുന്നതു കണ്ടു ആടുകളെ വിട്ടു ഓടിക്കളയുന്നു;
ചെന്നായ് അവയെ പിടിക്കയും ചിന്നിച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്നു. 13 അവൻ കൂലിക്കാരനും
ആടുകളെക്കുറിച്ചു വിചാരമില്ലാത്തവനുമല്ലോ. 14
ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ; പിതാവു എന്നെ അറികയും
ഞാൻ പിതാവിനെ അറികയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ
ഞാൻ എനിക്കുള്ളവയെ അറികയും എനിക്കുള്ളവ
എന്നെ അറികയും ചെയ്യുന്നു. 15 ആടുകൾക്കു
വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു.
16 ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ
ആടുകൾ എനിക്കു ഉണ്ടു; അവയെയും ഞാൻ
നടത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കും; ഒരാട്ടിൻ കൂട്ടവും ഒരിടയനും ആകും. 17
എന്റെ ജീവനെ വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അതിനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിതാവു
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 18 ആരും അതിനെ

എന്നോടു എടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നേ
അതിനെ കൊടുക്കുന്നു; അതിനെ കൊടുപ്പാൻ
എനിക്കു അധികാരം ഉണ്ടു; വീണ്ടും പ്രാപിപ്പാനും
അധികാരം ഉണ്ടു; ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിങ്കൽ
നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 ഈ
വചനംനിമിത്തം യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
പിന്നെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 20 അവരിൽ പലരും;
അവന്നു ഭൂതം ഉണ്ടു; അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു;
അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 മറ്റു ചിലർ: ഇതു ഭൂതഗ്രസ്തന്റെ
വാക്കല്ല; ഭൂതത്തിന്നു കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണു
തുറപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അനന്തരം യെരൂശലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠോത്സവം
ആചരിച്ചു; അന്നു ശീതകാലമായിരുന്നു.
23 യേശു ദൈവലായത്തിൽ ശലോമോന്റെ
മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 24
യെഹൂദന്മാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എത്രത്തോളം
ഞങ്ങളെ ആശിപ്പിക്കുന്നു? നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ
സ്പഷ്ടമായി പറക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 25
യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ
ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം
ആകുന്നു. 26 നിങ്ങളോ എന്റെ ആടുകളുടെ
കൂട്ടത്തിലുള്ളവരല്ലായ്കയാൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 27
എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു;
ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എന്നെ
അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 28 ഞാൻ അവെക്കു
നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരുനാളും

നശിച്ചു പോകയില്ല; ആരും അവയെ എന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിക്കയും ഇല്ല. (aiōn g165,
aiōnios g166) 29 അവയെ തന്നിരിക്കുന്ന എന്റെ
പിതാവു എല്ലാവരിലും വലിയവൻ; പിതാവിന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആക്കും
കഴികയില്ല 30 ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു. 31
യെഹൂദന്മാർ അവനെ എറിവാൻ പിന്നെയും കല്ലു
എടുത്തു. 32 യേശു അവരോടു: പിതാവിന്റെ
കല്പനയാൽ ഞാൻ പല നല്ല പ്രവൃത്തികൾ
നിങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയിൽ
ഏതു പ്രവൃത്തിനിമിത്തം നിങ്ങൾ എന്നെ
കല്ലെറിയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 33 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: നല്ലപ്രവൃത്തിനിമിത്തമല്ല,
ദൈവദൂഷണംനിമിത്തവും നീ മനുഷ്യനായിരിക്കെ
നിന്നെത്തന്നേ ദൈവം ആക്കുന്നതുകൊണ്ടുമത്രേ
ഞങ്ങൾ നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നതു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ
ദേവന്മാർ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു
എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? 35 ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ ദേവന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞു എങ്കിൽ -- തിരുവെഴുത്തിന്നു നീക്കം
വന്നുകൂടായല്ലോ -- 36 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു: നീ
ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു പിതാവു
വിശുദ്ധീകരിച്ചു ലോകത്തിൽ അയച്ചവനോടു
നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ? 37 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ
വിശ്വസിക്കേണ്ടാ; 38 ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ

എന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും പിതാവു
എന്നിലും ഞാൻ പിതാവിലും എന്നു നിങ്ങൾ
ഗ്രഹിച്ചു അറിയേണ്ടതിന്നു പ്രവൃത്തിയെ
വിശ്വസിപ്പിൻ. 39 അവർ അവനെ പിന്നെയും
പിടിപ്പാൻ നോക്കി; അവനോ അവരുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയി. 40 അവൻ
യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ ആദിയിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തു
പിന്നെയും ചെന്നു അവിടെ പാർത്തു. 41 പലരും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: യോഹന്നാൻ
അടയാളം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ
ഇവനെക്കുറിച്ചു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു
ഒക്കെയും സത്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42
അവിടെ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

11 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി
മാർത്തയുടെയും ഗ്രാമമായ ബേഥാന്യയിലെ
ലാസർ എന്ന ഒരുത്തൻ ദീനമായ്ക്കിടന്നു. 2
ഈ മറിയ ആയിരുന്നു കർത്താവിനെ പരിമള
തൈലം പൂശി തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു അവന്റെ
കാൽ തുടെച്ചതു. അവളുടെ സഹോദരനായ
ലാസർ ആയിരുന്നു ദീനമായ്ക്കിടന്നതു. 3
ആ സഹോദരിമാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: കർത്താവേ, നിനക്കു പ്രിയനായവൻ
ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 4 യേശു
അതു കേട്ടിട്ടു: ഈ ദീനം മരണത്തിന്നായിട്ടല്ല,
ദൈവപുത്രൻ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായിട്ടത്രേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 യേശു മാർത്തയെയും അവളുടെ
സഹോദരിയെയും ലാസരിനെയും സ്നേഹിച്ചു. 6

എന്നിട്ടും അവൻ ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു
കേട്ടാറെ താൻ അന്നു ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു
ദിവസം പാൎത്തു. 7 അതിന്റെശേഷം അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു: നാം വീണ്ടും യെഹൂദ്യയിലേക്കു
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു:
റബ്ബീ, യെഹൂദന്മാർ ഇപ്പോൾ തന്നേ നിന്നെ
കല്ലെറിവാൻ ഭാവിച്ചുവല്ലോ; നീ പിന്നെയും അവിടെ
പോകുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിന്നു യേശു:
പകലിന്നു പന്ത്രണ്ടു മണിനേരം ഇല്ലയോ?
പകൽസമയത്തു നടക്കുന്നവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ
വെളിച്ചം കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഇടറുന്നില്ല. 10
രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നവനോ അവന്നു വെളിച്ചം
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഇടറുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ: നമ്മുടെ
സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു; എങ്കിലും
ഞാൻ അവനെ ഉണൎത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു:
കൎത്താവേ, അവൻ നിദ്രകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ
അവന്നു സൌഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 13
യേശുവോ അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു
ആയിരുന്നു പറഞ്ഞതു; ഉറക്കം എന്ന
നിദ്രയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു അവൎക്കു
തോന്നിപ്പോയി. 14 അപ്പോൾ യേശു സ്പഷ്ടമായി
അവരോടു: ലാസർ മരിച്ചുപോയി; 15 ഞാൻ
അവിടെ ഇല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു
സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ
ഇടയാകുമല്ലോ; എന്നാൽ നാം അവന്റെ അടുക്കൽ
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ദിദിമൊസ് എന്നു
പേരുള്ള തോമാസ് സഹശിഷ്യന്മാരോടു:

അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന്നു നാമും
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവിടെ
എത്തിയപ്പോൾ അവനെ കല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ടു
നാലുദിവസമായി എന്നു അറിഞ്ഞു. 18 ബേഥാന്യ
യെരൂശലേമിന്നരികെ ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക
ദൂരത്തായിരുന്നു. 19 മാൎത്ഥയെയും മറിയയെയും
സഹോദരനെക്കുറിച്ചു ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
പല യെഹൂദന്മാരും അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്നു. 20 യേശു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു മാൎത്ഥ
അവനെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു; മറിയയോ വീട്ടിൽ
ഇരുന്നു. 21 മാൎത്ഥ യേശുവിനോടു: കൎത്താവേ,
നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ
സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. 22 ഇപ്പോഴും നീ
ദൈവത്തോടു എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം
നിനക്കു തരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവളോടു: നിന്റെ സഹോദരൻ
ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 24
മാൎത്ഥ അവനോടു: ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25
യേശു അവളോടു: ഞാൻ തന്നേ പുനരുത്ഥാനവും
ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. 26 ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല;
ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. (aiōn g165) 27 അവൾ അവനോടു:
ഉവ്വു, കൎത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള
ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നേ എന്നു ഞാൻ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു 28 പോയി

തന്റെ സഹോദരിയായ മറിയയെ സ്വകാര്യമായി
വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു; നിന്നെ വിളിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൾ കേട്ട ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 30 യേശു അതുവരെ
ഗ്രാമത്തിൽ കടക്കാതെ മാൎത്ത അവനെ
എതിരേറ്റ സ്ഥലത്തു തന്നേ ആയിരുന്നു. 31
വീട്ടിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരുന്നു അവളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ, മറിയ വേഗം
എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൾ
കല്ലറെക്കൽ കരവാൻ പോകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു
പിൻചെന്നു. 32 യേശു ഇരിക്കുന്നേടത്തു മറിയ
എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു അവന്റെ കാല്ക്കൽ
വീണു: കൎത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു
എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൾ കരയുന്നതും
അവളോടുകൂടെ വന്ന യെഹൂദന്മാർ കരയുന്നതും
യേശു കണ്ടിട്ടു ഉള്ളം നൊന്തു കലങ്ങി: 34 അവനെ
വെച്ചതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. കൎത്താവേ, വന്നു
കാൺക എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 35
യേശു കണ്ണുനീർ വാൎത്തു. 36 ആകയാൽ
യെഹൂദന്മാർ: കണ്ടോ അവനോടു എത്ര പ്രിയം
ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 ചിലരോ:
കുരുടന്റെ കണ്ണു തുറന്ന ഇവന്നു ഇവനെയും
മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 യേശു പിന്നെയും ഉള്ളം നൊന്തു
കല്ലറെക്കൽ എത്തി; അതു ഒരു ഗുഹ ആയിരുന്നു;
ഒരു കല്ലും അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്നു. 39 കല്ലു
നീക്കുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവന്റെ
സഹോദരിയായ മാൎത്ത: കൎത്താവേ, നാറ്റം

വെച്ചുതുടങ്ങി; നാലുദിവസമായല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 യേശു അവളോടു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41
അവർ കല്ലു നീക്കി. യേശു മേലോട്ടു നോക്കി:
പിതാവേ, നീ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ
ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 42 നീ എപ്പോഴും
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ
അയച്ചു എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ നിമിത്തം ഞാൻ
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു
അവൻ: ലാസരേ, പുറത്തു വരിക എന്നു ഉറക്കെ
വിളിച്ചു. 44 മരിച്ചവൻ പുറത്തു വന്നു; അവന്റെ
കാലും കൈയും ശീലകൊണ്ടു കെട്ടിയും മുഖം
റൂമാൽകൊണ്ടു മൂടിയുമിരുന്നു. അവന്റെ കെട്ടു
അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകട്ടെ എന്നു യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 45 മറിയയുടെ അടുക്കൽ
വന്ന യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും അവൻ ചെയ്തതു
കണ്ടിട്ടു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 46 എന്നാൽ
ചിലർ പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി
യേശു ചെയ്തതു അവരോടു അറിയിച്ചു. 47
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും സംഘം കൂടി:
നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? ഈ മനുഷ്യൻ വളരെ
അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 48 അവനെ
ഇങ്ങനെ വിട്ടേച്ചാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ
വിശ്വസിക്കും; റോമക്കാരും വന്നു നമ്മുടെ
സ്ഥലത്തെയും ജനത്തെയും എടുത്തുകളയും
എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവരിൽ ഒരുത്തൻ, ആ

സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവു
തന്നേ, അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല; 50
ജനം മുഴുവനും നശിച്ചുപോകാതവണ്ണം ഒരു
മനുഷ്യൻ ജാതിക്കു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നന്നു
എന്നു ഓക്കുന്നതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ
ഇതു സ്വയമായി പറഞ്ഞതല്ല, താൻ ആ
സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതൻ ആകയാൽ
ജനത്തിന്നു വേണ്ടി യേശു മരിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്നു
എന്നു പ്രവചിച്ചതത്രേ. 52 ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
മാത്രമല്ല ചിതറിയിരിക്കുന്ന ദൈവമക്കളെ
ഒന്നായിട്ടു ചേർക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 53 അന്നു
മുതൽ അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു.
54 അതുകൊണ്ടു യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പിന്നെ പരസ്യമായി നടക്കാതെ
അവിടം വിട്ടു മരുഭൂമിക്കരികെ എഫ്രയീം എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്കു വാങ്ങി ശിഷ്യന്മാരുമായി
അവിടെ പാർത്തു. 55 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ
അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും തങ്ങൾക്കു
ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ പെസഹെക്കു മുമ്പെ
നാട്ടിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 56
അവർ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു: എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ
പെരുനാൾക്കു വരികയില്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 57 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും അവനെ പിടിക്കേണം എന്നുവെച്ചു
അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടം ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ
അറിവു തരേണമെന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

12 യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസർ
പാർത്ത ബേഥാന്യയിലേക്കു യേശു പെസഹെക്കു

ആറു ദിവസം മുമ്പെ വന്നു. 2 അവിടെ അവർ
അവന്നു ഒരു അത്താഴം ഒരുക്കി; മാൎത്ത ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തു, ലാസരോ അവനോടുകൂടെ പന്തിയിൽ
ഇരുന്നവരിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ
മറിയ വിലയേറിയ സ്വച്ഛജടാമാംസിതൈലം ഒരു
റാത്തൽ എടുത്തു യേശുവിന്റെ കാലിൽ
പൂശി തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു കാൽ തുവൎത്തി;
തൈലത്തിന്റെ സൌരഭ്യംകൊണ്ടു വീടു
നിറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തനായി അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള
യൂദാ ഈസ്കൎയ്യോത്താവു: 5 ഈ തൈലം
മുന്നൂറു വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു ദിരിദ്രന്മാൎക്കു
കൊടുക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
6 ഇതു ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ചു വിചാരം
ഉണ്ടായിട്ടല്ല, അവൻ കള്ളൻ ആകകൊണ്ടും
പണസ്സഞ്ചി തന്റെ പക്കൽ ആകയാൽ അതിൽ
ഇട്ടതു എടുത്തുവന്നതുകൊണ്ടും അത്രേ
പറഞ്ഞതു. 7 യേശുവോ: അവളെ വിടുക;
എന്റെ ശവസംസ്കാരദിവസത്തിന്നായി
അവൾ ഇതു സൂക്ഷിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. 8
ദരിദ്രന്മാർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ
ഉണ്ടല്ലോ; ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ
ഇല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ അവിടെ
ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
വലിയ പുരുഷാരം യേശുവിന്റെ നിമിത്തം
മാത്രമല്ല, അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിൎപ്പിച്ച
ലാസരെ കാണ്മാനായിട്ടുംകൂടെ വന്നു. 10 അവൻ
ഹേതുവായി അനേകം യെഹൂദന്മാർ ചെന്നു 11
യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ ലാസരെയും

കൊല്ലേണം എന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാർ
ആലോചിച്ചു. 12 പിറ്റേന്നു പെരുന്നാൾക്കു വന്നോരു
വലിയ പുരുഷാരം യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു 13 ഈത്തപ്പനയുടെ
കുരുത്തോല എടുത്തുംകൊണ്ടു അവനെ
എതിരേല്പാൻ ചെന്നു: ഹോശന്നാ, യിസ്രായേലിന്റെ
രാജാവായി കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു ആർത്തു. 14 യേശു ഒരു
ചെറിയ കഴുതയെ കണ്ടിട്ടു അതിന്മേൽ കയറി. 15
“സീയോൻ പുത്രി, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇതാ നിന്റെ
രാജാവു കഴുതക്കുട്ടിപ്പുറത്തു കയറിവരുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 16 ഇതു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആദിയിൽ ഗ്രഹിച്ചില്ല;
യേശുവിന്നു തേജസ്കരണം വന്നശേഷം
അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു
എന്നും തങ്ങൾ അവന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നും
അവർക്കു ഓർമ്മവന്നു. 17 അവൻ ലാസരെ
കല്ലറയിൽനിന്നു വിളിച്ചു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
എഴുന്നേല്പിച്ചപ്പോൾ അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരം സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു.
18 അവൻ ഈ അടയാളം ചെയ്തപ്രകാരം
പുരുഷാരം കേട്ടിട്ടു അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു. 19
ആകയാൽ പരീശന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ: നമുക്കു
ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ; ലോകം അവന്റെ
പിന്നാലെ ആയിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 20
പെരുനാളിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നവരിൽ ചില
യവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 ഇവർ ഗലീലയിലെ
ബേത്ത്സയിദക്കാരനായ ഫിലിപ്പൊസിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: യജമാനനേ,

ഞങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ കാണ്മാൻ താല്പര്യമുണ്ടു
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 22 ഫിലിപ്പൊസ് ചെന്നു
അന്ത്രെയാസിനോടു പറഞ്ഞു. അന്ത്രെയാസും
ഫിലിപ്പൊസും കൂടെ ചെന്നു യേശുവിനോടു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. 24 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതമ്പുമണി
നിലത്തു വീണു ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തനിയേ
ഇരിക്കും; ചത്തു എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും.
25 തന്റെ ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ
കളയും; ഇഹലോകത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ
പകെക്കുന്നവൻ അതിനെ നിത്യജീവന്നായി
സൂക്ഷിക്കും. (aiōnios g166) 26 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ; ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തു എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും
ഇരിക്കും; എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ
പിതാവു മാനിക്കും. 27 ഇപ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളം
കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്തു പറയേണ്ടു?
പിതാവേ, ഈ നാഴികയിൽനിന്നു എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ; എങ്കിലും ഇതു നിമിത്തം ഞാൻ
ഈ നാഴികയിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. 28 പിതാവേ,
നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.
അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു; ഞാൻ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും
മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 29
അതു കേട്ടിട്ടു അരികെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം: ഇടി
ഉണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റു ചിലർ: ഒരു
ദൈവദൂതൻ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു

പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു യേശു: ഈ ശബ്ദം എന്റെ
നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം അത്രേ
ഉണ്ടായതു. 31 ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ
ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ
പ്രഭുവിനെ പുറത്തു തള്ളിക്കളയും. 32 ഞാനോ
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരെയും
എങ്കലേക്കു ആകർഷിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
33 ഇതു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ചു
പറഞ്ഞതത്രേ. 34 പുരുഷാരം അവനോടു:
ക്രിസ്തു എന്നേക്കും ഇരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചുകേട്ടിരിക്കുന്നു;
പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നു നീ
പറയുന്നതു എങ്ങനെ? ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ ആർ
എന്നു ചോദിച്ചു. (aiōn g165) 35 അതിന്നു യേശു
അവരോടു: ഇനി കുറെയകാലം മാത്രം വെളിച്ചം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ
പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം
ഉള്ളേടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ. ഇരുളിൽ
നടക്കുന്നവൻ താൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു
അറിയുന്നില്ലല്ലോ. 36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ
മക്കൾ ആകേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചം ഉള്ളടത്തോളം
വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 37
ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു വാങ്ങിപ്പോയി അവരെ
വിട്ടു മറഞ്ഞു. അവർ കാൺകെ അവൻ ഇത്ര
വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടും അവർ
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. 38 “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ
കേൾപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു?
കർത്താവിന്റെ ഭുജം ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?”
എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ വചനം

നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവന്നു. 39 അവക്കു
വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ കാരണം
യെശയ്യാവു വേറെ ഒരേടത്തു പറയുന്നതു: 40
“അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ
ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കയോ മനം തിരികയോ
താൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയോ
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ കണ്ണു അവൻ
കുരുടാക്കി ഹൃദയം തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” 41
യെശയ്യാവു അവന്റെ തേജസ്സു കണ്ടു
അവനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതു കൊണ്ടാകുന്നു
ഇതു പറഞ്ഞതു. 42 എന്നിട്ടും പ്രമാണികളിൽ
തന്നേയും അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു;
പള്ളിഭ്രഷ്ടർ ആകാതിരിപ്പാൻ പരീശന്മാർ നിമിത്തം
ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ ദൈവത്താലുള്ള
മാനത്തെക്കാൾ മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ
അധികം സ്നേഹിച്ചു. 44 യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു:
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല എന്നെ
അയച്ചവനിൽ തന്നേ വിശ്വസിക്കുന്നു. 45 എന്നെ
കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. 46
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഇരുളിൽ
വസിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ വെളിച്ചമായി
ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 47 എന്റെ വചനം
കേട്ടു പ്രമാണിക്കാത്തവനെ ഞാൻ വിധിക്കുന്നില്ല;
ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ
രക്ഷിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു. 48
എന്റെ വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ
തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ
ഉണ്ടു; ഞാൻ സംസാരിച്ച വചനം തന്നേ
ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും. 49

ഞാൻ സ്വയമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ അയച്ച
പിതാവു തന്നേ ഞാൻ ഇന്നതു പറയേണം
എന്നും ഇന്നതു സംസാരിക്കേണം എന്നും
കല്പന തന്നിരിക്കുന്നു. 50 അവന്റെ കല്പന
നിത്യജീവൻ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ആകയാൽ
ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു പിതാവു എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ സംസാരിക്കുന്നു.
(aiōnios g166)

13 പെസഹപെരുനാളിന്നു മുമ്പെ താൻ
ഈ ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു എന്നു യേശു
അറിഞ്ഞിട്ടു, ലോകത്തിൽ തനിക്കുള്ളവരെ
സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം
അവരെ സ്നേഹിച്ചു. 2 അത്താഴം ആയപ്പോൾ
പിശാചു, ശിമോന്റെ മകനായ യൂദാ
ഈസ്ക്കര്യോത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തോന്നിച്ചിരുന്നു; 3 പിതാവു
സകലവും തന്റെ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും
താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും
യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കെ 4 അത്താഴത്തിൽ
നിന്നു എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം ഊരിവെച്ചു ഒരു
തുവത്തു എടുത്തു അരയിൽ ചുറ്റി 5 ഒരു
പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ
കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന
തുണികൊണ്ടു തുവത്തുവാനും തുടങ്ങി. 6 അവൻ
ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
അവൻ അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എന്റെ
കാൽ കഴുകുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 7

യേശു അവനോടു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു നീ
ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ അറിയും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 നീ ഒരുനാളും എന്റെ കാൽ
കഴുകുകയില്ല എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അതിന്നു
യേശു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാഞ്ഞാൽ നിനക്കു
എന്നോടുകൂടെ പങ്കില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രൊസ്: (aiōn g165) 9 കർത്താവേ,
എന്റെ കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തലയും കൂടെ
കഴുകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു
അവനോടു: കുളിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു കാൽ അല്ലാതെ
കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; അവൻ മുഴുവനും
ശുദ്ധിയുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവർ
ആകുന്നു; എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനെ
അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടത്രേ എല്ലാവരും
ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. 12 അവൻ
അവരുടെ കാൽ കഴുകീട്ടു വസ്ത്രം ധരിച്ചു വീണ്ടും
ഇരുന്നു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്തതു ഇന്നതു എന്നു അറിയുന്നുവോ? 13
നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും കർത്താവെന്നും
വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ അങ്ങനെ ആകകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. 14 കർത്താവും
ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി
എങ്കിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ
കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. 15 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു.
16 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവൻ

അല്ല; ദൂതൻ തന്നെ അയച്ചവനെക്കാൾ
വലിയവനുമല്ല. 17 ഇതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ ചെയ്താൽ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 18 നിങ്ങളെ
എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു പറയുന്നില്ല; ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്നാൽ
"എന്റെ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ
കുതികാൽ ഉയൎത്തിയിരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു.
19 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തന്നേ
മശീഹ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുംമുമ്പെ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 20 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഞാൻ അയക്കുന്നവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു. 21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു
ഉള്ളം കലങ്ങി: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ
എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചു
പറഞ്ഞു. 22 ഇതു ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ സംശയിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി. 23
ശിഷ്യന്മാരിൽ വെച്ചു യേശു സ്നേഹിച്ച ഒരുത്തൻ
യേശുവിന്റെ മാൎവ്വിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 24
ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു ആംഗ്യം കാട്ടി,
അവൻ പറഞ്ഞതു ആരെക്കൊണ്ടു എന്നു
ചോദിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. 25 അവൻ യേശുവിന്റെ
നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞു: കൎത്താവേ, അതു ആർ
എന്നു ചോദിച്ചു. 26 ഞാൻ അപ്പഖണ്ഡംമുക്കി
കൊടുക്കുന്നവൻ തന്നേ എന്നു യേശു

ഉത്തരം പറഞ്ഞു; ഖണ്ഡം മുക്കി ശിമോൻ
ഈസ്കര്യ്യോത്താവിന്റെ മകനായ യൂദെക്കു
കൊടുത്തു. 27 ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ സാത്താൻ
അവനിൽ കടന്നു; യേശു അവനോടു: നീ
ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ ചെയ്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 എന്നാൽ ഇതു ഇന്നതിനെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞുവെന്നു പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ആരും
അറിഞ്ഞില്ല. 29 പണസ്സഞ്ചി യൂദയുടെ പക്കൽ
ആകയാൽ പെരുനാളിന്നു വേണ്ടുന്നതു
മേടിപ്പാനോ ദരിദ്രർക്കു വല്ലതും കൊടുപ്പാനോ യേശു
അവനോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു ചിലർക്കു തോന്നി. 30
ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റുപോയി,
അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു. 31 അവൻ
പോയശേഷം യേശു പറഞ്ഞതു: ഇപ്പോൾ
മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവവും
അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 32 ദൈവം
അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം
അവനെ തന്നിൽ തന്നേ മഹത്വപ്പെടുത്തും;
ക്ഷണത്തിൽ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. 33
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഞാൻ ഇനി കുറഞ്ഞോന്നു മാത്രം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ
യെഹൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നു
നിങ്ങളോടും പറയുന്നു. 34 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കല്പന
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ
സ്നേഹിക്കേണം എന്നു തന്നേ. 35 നിങ്ങൾക്കു

തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും അറിയും. 36
ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ
എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിനക്കു ഇപ്പോൾ എന്നെ
അനുഗമിപ്പാൻ കഴികയില്ല; പിന്നെത്തേതിൽ
നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും എന്നു യേശു
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പത്രൊസ്
അവനോടു: കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിന്നെ
അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു? ഞാൻ
എന്റെ ജീവനെ നിനക്കു വേണ്ടി വെച്ചുകളയും
എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അതിന്നു യേശു: നിന്റെ
ജീവനെ എനിക്കുവേണ്ടി വെച്ചുകളയുമോ?
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ
മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയുവോളം കോഴി
കൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

14 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു;
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും
വിശ്വസിപ്പിൻ. 2 എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ
അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു; ഇല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. 3
ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ,
ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങളും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ
എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും 4 ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.
5 തോമാസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ

വഴി എങ്ങനെ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു: 6 ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും
ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ
ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല. 7
നിങ്ങൾ എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്റെ
പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു; ഇന്നുമുതൽ
നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ
കണ്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഫിലിപ്പൊസ്
അവനോടു: കർത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചു തരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു മതി
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ
എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ ഫിലിപ്പൊസേ? എന്നെ
കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ
പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം
എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 10 ഞാൻ
പിതാവിലും പിതാവു എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു നീ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല സംസാരിക്കുന്നതു;
പിതാവു എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു
എന്നിലും എന്നു എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ
പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ.
12 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു; ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവനും ചെയ്യും; ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു അതിൽ
വലിയതും അവൻ ചെയ്യും. 13 നിങ്ങൾ എന്റെ
നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കെയും പിതാവു

പുത്രനിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ചെയ്തുതരും. 14 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
എന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കെയും ഞാൻ
ചെയ്തുതരും. 15 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു
എങ്കിൽ എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളും. 16
എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും;
അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എന്ന മറ്റൊരു
കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു തരും. (aiōn g165) 17
ലോകം അവനെ കാണുകയോ അറികയോ
ചെയ്യായ്കയാൽ അതിന്നു അവനെ ലഭിപ്പാൻ
കഴികയില്ല; നിങ്ങളോ അവൻ നിങ്ങളോടു
കൂടെ വസിക്കയും നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ അറിയുന്നു. 18
ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിടുകയില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും. 19
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം എന്നെ
കാണുകയില്ല; നിങ്ങളോ എന്നെ കാണും; ഞാൻ
ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും. 20
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ എന്നിലും
ഞാൻ നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ അന്നു അറിയും.
21 എന്റെ കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു; എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ പിതാവു
സ്നേഹിക്കും; ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ചു
അവന്നു എന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തും. 22
ഈസ്കര്യ്യോത്താവല്ലാത്ത യൂദാ അവനോടു:
കർത്താവേ, എന്തു സംഭവിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ
ലോകത്തിന്നല്ല ഞങ്ങൾക്കത്രേ നിന്നെ

വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു.
23 യേശു അവനോടു: എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്റെ പിതാവു
അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടുകൂടെ വാസം
ചെയ്യും. 24 എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ
കേൾക്കുന്ന വചനം എന്റേതല്ല എന്നെ അയച്ച
പിതാവിന്റെതത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുമ്പോൾ ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 എങ്കിലും
പിതാവു എന്റെ നാമത്തിൽ അയപ്പാനുള്ള
പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു
സകലവും ഉപദേശിച്ചുതരികയും ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും നിങ്ങളെ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. 27 സമാധാനം
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചുപോകുന്നു; എന്റെ
സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോകം
തരുന്നതുപോലെ അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തരുന്നതു. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുതു,
ഭ്രമിക്കയും അരുതു. 28 ഞാൻ പോകയും
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കേട്ടുവല്ലോ;
നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ
സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു; പിതാവു എന്നെക്കാൾ
വലിയവനല്ലോ. 29 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
അതു സംഭവിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളോടു

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 30 ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു
വളരെ സംസാരിക്കയില്ല; ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു
വരുന്നു; അവന്നു എന്നോടു ഒരു കാൎയ്യവുമില്ല. 31
എങ്കിലും ഞാൻ പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു
എന്നും പിതാവു എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം അറിയട്ടെ.
എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക.

15 ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്റെ
പിതാവു തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. 2 എന്നിൽ
കായ്ക്കാത്ത കൊമ്പു ഒക്കെയും അവൻ
നീക്കിക്കളയുന്നു; കായ്ക്കുന്നതു ഒക്കെയും
അധികം ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിന്നു ചെത്തി
വെടിപ്പാക്കുന്നു. 3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ച വചനംനിമിത്തം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ശുദ്ധിയുള്ളവരാകുന്നു. 4 എന്നിൽ വസിപ്പിൻ;
ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കും; കൊമ്പിന്നു
മുന്തിരിവള്ളിയിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ സ്വയമായി
കായ്പാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ
വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല. 5 ഞാൻ
മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊമ്പുകളും
ആകുന്നു; ഒരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും
വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം
കായ്ക്കും; എന്നെ പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു
ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല. 6 എന്നിൽ
വസിക്കാത്തവനെ ഒരു കൊമ്പുപോലെ പുറത്തു
കളഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു; ആ വക
ചേൎത്തു തീയിൽ ഇടുന്നു; അതു വെന്തുപോകും. 7
നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്റെ വചനം നിങ്ങളിലും
വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും

അപേക്ഷിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. 8
നിങ്ങൾ വളരെ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ
പിതാവു മഹത്വപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകും. 9 പിതാവു എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിപ്പിൻ.
10 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു
അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ എന്റെ
സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കും. 11 എന്റെ സന്തോഷം
നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകുവാനും ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും
തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നാകുന്നു
എന്റെ കല്പന. 13 സ്നേഹിതന്മാക്കുവേണ്ടി
ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള
സ്നേഹം ആക്കും ഇല്ല. 14 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്റെ
സ്നേഹിതന്മാർ തന്നേ 15 യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു
ദാസൻ അറിയായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ
ദാസന്മാർ എന്നു ഇനി പറയുന്നില്ല; ഞാൻ
എന്റെ പിതാവിനോടു കേട്ടതു എല്ലാം
നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു കൊണ്ടു നിങ്ങളെ
സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16
നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല,
ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,
നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നും

നിങ്ങളെ ആക്കിവെച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ നിങ്ങൾക്കു
തരുവാനായിട്ടു തന്നേ. 17 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്നു. 18 ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു
എങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ എന്നെ
പകെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിവിൻ. 19 നിങ്ങൾ
ലോകക്കാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകം തനിക്കു
സ്വന്തമായതിനെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ലോകക്കാരായിരിക്കാതെ
ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ നിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു ലോകം നിങ്ങളെ
പകെക്കുന്നു. 20 ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ
വലിയവനല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
വാക്കു ഓർപ്പിൻ; അവർ എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു എങ്കിൽ
നിങ്ങളെയും ഉപദ്രവിക്കും; എന്റെ വചനം
പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടേതും പ്രമാണിക്കും.
21 എങ്കിലും എന്നെ അയച്ചവനെ അവർ
അറിയായ്കകൊണ്ടു എന്റെ നാമം നിമിത്തം ഇതു
ഒക്കെയും നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. 22 ഞാൻ
വന്നു അവരോടു സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ
അവർക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ
അവരുടെ പാപത്തിന്നു ഒഴികഴിവില്ല. 23 എന്നെ
പകെക്കുന്നവൻ എന്റെ പിതാവിനെയും
പകെക്കുന്നു. 24 മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത
പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ
ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കു പാപം
ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവർ എന്നെയും

എന്റെ പിതാവിനെയും കാണ്കയും
പകെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 “അവർ
വെറുതെ എന്നെ പകെച്ചു” എന്നു അവരുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 26 ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു
അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവു
വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയും. 27 നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം പറവിൻ.

16 നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 അവർ
നിങ്ങളെ പള്ളിഭ്രഷ്ടർ ആക്കും; അത്രയുമല്ല
നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു
വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക
വരുന്നു. 3 അവർ പിതാവിനെയും എന്നെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യും. 4 അതിന്റെ
നാഴിക വരുമ്പോൾ ഞാൻ അതു നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ഓക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദിയിൽ ഇതു
നിങ്ങളോടു പറയാഞ്ഞതു ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കകൊണ്ടത്രേ. 5 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ എന്നെ
അയച്ചവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു: നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എന്നോടു
ചോദിക്കുന്നില്ല. 6 എങ്കിലും ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിക്കകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ
ദുഃഖം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നതു

നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ
കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല;
ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയക്കും. 8 അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും
നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും
ലോകത്തിന്നു ബോധം വരുത്തും. 9 അവർ എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു പാപത്തെക്കുറിച്ചും 10
ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകയും
നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണാതിരിക്കയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 11 നീതിയെക്കുറിച്ചും ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു
ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും തന്നേ. 12 ഇനിയും
വളരെ നിങ്ങളോടു പറവാൻ ഉണ്ടു; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 13
സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ
നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും;
അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ താൻ
കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്കയും വരുവാനുള്ളതു
നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരികയും ചെയ്യും. 14
അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നു എടുത്തു
നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 15 പിതാവിന്നുള്ളതു ഒക്കെയും
എനിക്കുള്ളതു; അതുകൊണ്ടത്രേ അവൻ
എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു
അറിയിച്ചുതരും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു. 16
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണുകയില്ല; പിന്നെയും കുറഞ്ഞോന്നു
കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും. 17 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ: കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു

നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ കാണും എന്നും
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും അവൻ
നമ്മോടു ഈ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു തമ്മിൽ
ചോദിച്ചു. 18 കുറഞ്ഞോന്നു എന്നു ഈ പറയുന്നതു
എന്താകുന്നു? അവൻ എന്തു സംസാരിക്കുന്നു
എന്നു നാം അറിയുന്നില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞു.
19 അവർ തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ കാണുകയില്ല;
പിന്നെയും കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ
കാണും എന്നു ഞാൻ പറകയാൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ചോദിക്കുന്നുവോ? 20 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു വിലപിക്കും; ലോകമോ
സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കും; എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീരും.
21 സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നാഴിക
വന്നതുകൊണ്ടു അവൾക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടു;
കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചശേഷമോ ഒരു
മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിരിക്കുന്ന
സന്തോഷംനിമിത്തം അവൾ തന്റെ കഷ്ടം പിന്നെ
ഓക്കുന്നില്ല. 22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ
ദുഃഖം ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ പിന്നെയും നിങ്ങളെ
കാണും; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും;
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽ
നിന്നു എടുത്തുകളകയില്ല. 23 അന്നു നിങ്ങൾ
എന്നോടു ഒന്നും ചോദിക്കയില്ല. ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ

പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും
അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തരും. 24
ഇന്നുവരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും
അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 25 ഇതു ഞാൻ സദൃശമായി
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ
ഇനി സദൃശമായി നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ
പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്പഷ്ടമായി നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 26 അന്നു
നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കും;
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു
അപേക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 27
നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു, ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു പിതാവുതാനും
നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 28 ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും ലോകത്തെ വിട്ടു
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 29 അതിന്നു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഇപ്പോൾ നീ സദൃശം ഒന്നും
പറയാതെ സ്പഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നു. 30
നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും
നിന്നോടു ചോദിപ്പാൻ നിനക്കു ആവശ്യം
ഇല്ല എന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു;
ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 32 നിങ്ങൾ

ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു
ചിതറിപ്പോകയും എന്നെ ഏകനായി വിടുകയും
ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു;
പിതാവു എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ
ഏകനല്ല താനും. 33 നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ
സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
കഷ്ടം ഉണ്ടു; എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ
ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
17 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു
നോക്കി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: പിതാവേ,
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രൻ
നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു പുത്രനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 2 നീ അവന്നു
നല്കീട്ടുള്ളവക്കെല്ലാവക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു നീ സകല ജഡത്തിന്മേലും
അവന്നു അധികാരം നല്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
(aiōnios g166) 3 ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ
അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും
അറിയുന്നതു തന്നേ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. (aiōnios
g166) 4 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി,
നീ എനിക്കു ചെയ്‌വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി
തികെച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ പിതാവേ,
ലോകം ഉണ്ടാകുംമുമ്പെ എനിക്കു നിന്റെ
അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്വത്തിൽ എന്നെ
നിന്റെ അടുക്കൽ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 6 നീ
ലോകത്തിൽനിന്നു എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യക്കു
ഞാൻ നിന്റെ നാമം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
അവർ നിനക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു; നീ അവരെ

എനിക്കു തന്നു; അവർ നിന്റെ വചനം
പ്രമാണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 നീ എനിക്കു തന്നതു
എല്ലാം നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു
അവർ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8 നീ
എനിക്കു തന്ന വചനം ഞാൻ അവക്കു കൊടുത്തു;
അവർ അതു കൈക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
സത്യമായിട്ടു അറിഞ്ഞും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു
വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ അവക്കു വേണ്ടി
അപേക്ഷിക്കുന്നു; ലോകത്തിന്നു വേണ്ടി അല്ല;
നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ നിനക്കുള്ളവർ
ആകകൊണ്ടു അവക്കു വേണ്ടിയത്രേ ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 10 എന്റേതു എല്ലാം
നിന്റേതും നിന്റേതു എന്റേതും ആകുന്നു; ഞാൻ
അവരിൽ മഹത്വപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇനി ഞാൻ
ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല; ഇവരോ ലോകത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
പരിശുദ്ധപിതാവേ, അവർ നമ്മെപ്പോലെ
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന
നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണമേ.
12 അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ
അവരെ നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ
നാമത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ
അവരെ സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി
വരേണ്ടതിന്നു ആ നാശയോഗ്യനല്ലാതെ അവരിൽ
ആരും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല. 13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം
അവക്കു ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു ഇതു
ലോകത്തിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ

അവക്കു നിന്റെ വചനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ ലൌകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൌകികന്മാരല്ലായ്കകൊണ്ടു ലോകം അവരെ
പകെച്ചു. 15 അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നു
എടുക്കേണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ
അകപ്പെടാതവണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണം
എന്നത്രേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 16
ഞാൻ ലൌകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൌകികന്മാരല്ല. 17 സത്യത്താൽ അവരെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ, നിന്റെ വചനം സത്യം
ആകുന്നു. 18 നീ എന്നെ ലോകത്തിലേക്കു
അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ അവരെയും
ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 19
അവരും സാക്ഷാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ
ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവക്കു വേണ്ടി
എന്നെത്തന്നേ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 20 ഇവക്കു
വേണ്ടിമാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ
വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു. 21 നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു, പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ
നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ
ആകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 22 നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള
മഹത്വം ഞാൻ അവക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:
23 നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരെയും
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും ലോകം അറിവാൻ,
നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരിലും

നീ എന്നിലുമായി അവർ ഐക്യത്തിൽ
തികെഞ്ഞവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. 24
പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ
എന്നെ സ്നേഹിച്ചരിക്കകൊണ്ടു എനിക്കു
നല്കിയ മഹത്വം നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ
കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു
അവരും എന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 25 നീതിയുള്ള പിതാവേ,
ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനോ നിന്നെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 നീ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം അവരിൽ ആകുവാനും
ഞാൻ അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ നിന്റെ നാമം
അവക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും
വെളിപ്പെടുത്തും.

18 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി
കെദ്രോൻതോട്ടിന്നു അക്കരെക്കു പോയി. അവിടെ
ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ അവനും
ശിഷ്യന്മാരും കടന്നു. 2 അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പോയിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദയും ആ സ്ഥലം
അറിഞ്ഞിരുന്നു. 3 അങ്ങനെ യൂദാ പട്ടാളത്തെയും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും അയച്ച
ചേവകരെയും കൂട്ടികൊണ്ടു ദീപട്ടിപന്തങ്ങളും
ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. 4 യേശു
തനിക്കു നേരിടുവാനുള്ളതു എല്ലാം അറിഞ്ഞു
പുറത്തുചെന്നു: നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു
അവരോടു ചോദിച്ചു. 5 നസറായനായ യേശുവിനെ
എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ: അതു

ഞാൻ തന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു; അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദയും അവരോടുകൂടെ
നിന്നിരുന്നു. 6 ഞാൻ തന്നേ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവാങ്ങി നിലത്തുവീണു.
7 നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു അവൻ
പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ:
നസറായനായ യേശുവിനെ എന്നു പറഞ്ഞു. 8
ഞാൻ തന്നേ എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ;
എന്നെ ആകുന്നു തിരയുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ
പോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു യേശു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 9 നീ എനിക്കു തന്നവരിൽ ആരും
നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞ
വാക്കിന്നു ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 10
ശിമോൻ പത്രൊസ് തനിക്കുള്ള വാൾ
ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി
അവന്റെ വലത്തുകാതു അറുത്തുകളഞ്ഞു;
ആ ദാസന്നു മല്ക്കൊസ് എന്നു പേർ. 11
യേശു പത്രൊസിനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക;
പിതാവു എനിക്കു തന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ
കുടിക്കേണ്ടയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 പട്ടാളവും
സഹസ്രാധിപനും യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവകരും
യേശുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി 13 ഒന്നാമതു
ഹന്നാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ
ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മായപ്പൻ ആയിരുന്നു. 14
കയ്യഫാവോ: ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ
മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു യെഹൂദന്മാരോടു
ആലോചന പറഞ്ഞവൻ തന്നേ. 15 ശിമോൻ
പത്രൊസും മറ്റൊരു ശിഷ്യനും യേശുവിന്റെ

പിന്നാലെ ചെന്നു; ആ ശിഷ്യൻ മഹാപുരോഹിതന്നു
പരിചയമുള്ളവൻ ആകയാൽ യേശുവിനോടുകൂടെ
മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റത്തു കടന്നു. 16
പത്രൊസ് വാതില്ക്കൽ പുറത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ,
മഹാപുരോഹിതന്നു പരിചയമുള്ള മറ്റെ ശിഷ്യൻ
പുറത്തുവന്നു വാതില്കാവല്ക്കാരത്തിയോടു
പറഞ്ഞു പത്രൊസിനെ അകത്തു കയറ്റി. 17
വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി
പത്രൊസിനോടു: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനോ എന്നു ചോദിച്ചു; അല്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 18 അന്നു കുളിർ
ആകകൊണ്ടു ദാസന്മാരും ചേവകരും കനൽ
കൂട്ടി തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; പത്രൊസും
അവരോടുകൂടെ തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. 19
മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു
ചോദിച്ചു. 20 അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ലോകത്തോടു
പരസ്യമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; പള്ളിയിലും
എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും
ഞാൻ എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു; രഹസ്യമായി ഒന്നും
സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. 21 നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു
എന്തു? ഞാൻ സംസാരിച്ചതു എന്തെന്നു
കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക; ഞാൻ പറഞ്ഞതു അവർ
അറിയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവൻ
ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ ചേവകരിൽ അരികെ നിന്ന
ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോടു ഇങ്ങനെയോ
ഉത്തരം പറയുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ
കന്നത്തു ഒന്നടിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു: ഞാൻ
ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ തെളിവു

കൊടുക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ തല്ലുന്നതു
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ഹന്നാവു അവനെ
കെട്ടപ്പെട്ടവനായി മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 25 ശിമോൻ
പത്രൊസ് തീ കാഞ്ഞുനില്ക്കുമ്പോൾ: നീയും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനല്ലയോ എന്നു
ചിലർ അവനോടു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ
മറുത്തുപറഞ്ഞു. 26 മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസന്മാരിൽവെച്ചു പത്രൊസ് കാതറുത്തവന്റെ
ചാർച്ചക്കാരനായ ഒരുത്തൻ: ഞാൻ നിന്നെ
അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പത്രൊസ് പിന്നെയും
മറുത്തുപറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കൂകി. 28
പുലർച്ചെക്കു അവർ യേശുവിനെ കയ്യഫാവിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; തങ്ങൾ അശുദ്ധമാകാതെ
പെസഹ കഴിപ്പാന്തക്കവണ്ണം ആസ്ഥാനത്തിൽ
കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തൊസ് അവരുടെ അടുക്കൽ
പുറത്തുവന്നു: ഈ മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു
കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 30
കുറ്റക്കാരൻ അല്ലാഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ
നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു
അവർ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31
പീലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: മരണശിക്ഷെക്കുള്ള അധികാരം
ഞങ്ങൾക്കില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു താൻ
മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ച വാക്കിന്നു

ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 33 പീലാത്തൊസ്
പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ
വിളിച്ചു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 34 അതിന്നു ഉത്തരമായി യേശു:
ഇതു നീ സ്വയമായി പറയുന്നതോ മറ്റുള്ളവർ
എന്നെക്കുറിച്ചു നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 35 പീലാത്തൊസ് അതിന്നു
ഉത്തരമായി: ഞാൻ യെഹൂദനോ? നിന്റെ
ജനവും മഹാപുരോഹിതന്മാരും നിന്നെ എന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്തു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: 36 എന്റെ രാജ്യം
ഐഹികമല്ല; എന്റെ രാജ്യം ഐഹികം
ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതവണ്ണം എന്റെ ചേവകർ
പോരാടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം
ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37
പീലാത്തൊസ് അവനോടു: എന്നാൽ നീ രാജാവു
തന്നേയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: നീ
പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവു തന്നേ;
സത്യത്തിന്നു സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ജനിച്ചു അതിന്നായി ലോകത്തിൽ
വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്പരനായവൻ എല്ലാം
എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: സത്യം
എന്നാൽ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെയും
യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു
അവരോടു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കാണുന്നില്ല. 39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരിക പതിവുണ്ടല്ലോ;

യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ വിട്ടുതരുന്നതു
സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ
പിന്നെയും: 40 ഇവനെ വേണ്ടാ; ബറബ്ബാസിനെ മതി
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ബറബ്ബാസോ
കവച്ച്ക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

19 അനന്തരം പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ
കൊണ്ടുപോയി വാറുകൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു. 2
പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം
മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു ധൂമ്രവസ്ത്രം
ധരിപ്പിച്ചു. 3 അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ കന്നത്തടിച്ചു. 4 പീലാത്തൊസ്
പിന്നെയും പുറത്തു വന്നു: ഞാൻ അവനിൽ
ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
ഇതാ, പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ യേശു മുൾക്കിരീടവും
ധൂമ്രവസ്ത്രവും ധരിച്ചു പുറത്തു വന്നു.
പീലാത്തൊസ് അവരോടു: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ
എന്നു പറഞ്ഞു. 6 മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ചേവകരും അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: ക്രൂശിക്ക,
ക്രൂശിക്ക എന്നു ആർത്തുവിളിച്ചു. പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി
ക്രൂശിപ്പിൻ: ഞാനോ അവനിൽ കുറ്റം
കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം
ഉണ്ടു; അവൻ തന്നെത്താൻ ദൈവപുത്രൻ
ആക്കിയതുകൊണ്ടു ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
അവൻ മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം

പറഞ്ഞു. 8 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പീലാത്തൊസ്
ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു, 9 പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ
ചെന്നു; നീ എവിടെ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു
യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 10 യേശു ഉത്തരം
പറഞ്ഞില്ല. പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ
എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു
നിന്നെ ക്രൂശിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും,
നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ
അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു
അവനോടു: 11 മേലിൽനിന്നു നിനക്കു കിട്ടീട്ടില്ല
എങ്കിൽ എന്റെമേൽ നിനക്കു ഒരധികാരവും
ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്നെ
നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചവന്നു അധികം പാപം ഉണ്ടു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ഇതു നിമിത്തം
പീലാത്തൊസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു.
യഹൂദന്മാരോ: നീ ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ
കൈസരുടെ സ്നേഹിതൻ അല്ല; തന്നെത്താൻ
രാജാവാക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൈസരോടു
മത്സരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു ആർത്തുപറഞ്ഞു. 13
ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, കല്ത്തളമെന്നും എബ്രായ
ഭാഷയിൽ ഗബ്ബഥാ എന്നും പേരുള്ള സ്ഥലത്തു
ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. 14 അപ്പോൾ
പെസഹയുടെ ഒരുക്കനാൾ ഏകദേശം ആറാം
മണിനേരം ആയിരുന്നു. അവൻ യെഹൂദന്മാരോടു:
ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രാജാവു എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അവരോ: കൊന്നുകളക, കൊന്നുകളക; അവനെ
ക്രൂശിക്ക എന്നു നിലവിളിച്ചു. നിങ്ങളുടെ
രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കേണമോ എന്നു

പീലാത്തൊസ് അവരോടു ചോദിച്ചു;
അതിന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾക്കു
കൈസരല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജാവില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ അവൻ അവനെ
ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു അവക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.
17 അവർ യേശുവിനെ കയ്യേറ്റു; അവൻ താൻ തന്നേ
ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു എബ്രായഭാഷയിൽ
ഗൊല്ഗൊഥാ എന്നു പേരുള്ള തലയോടിടം എന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. 18 അവിടെ അവർ
അവനെയും അവനോടുകൂടെ വേറെ രണ്ടു
ആളുകളെയും ഒരുത്തനെ അപ്പുറത്തും
ഒരുത്തനെ ഇപ്പുറത്തും യേശുവിനെ നടുവിലുമായി
ക്രൂശിച്ചു. 19 പീലാത്തൊസ് ഒരു മേലെഴുത്തും
എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ പതിപ്പിച്ചു; അതിൽ:
നസറായനായ യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു
എന്നു എഴുതിയിരുന്നു. 20 യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച
സ്ഥലം നഗരത്തിന്നു സമീപം ആകയാൽ അനേകം
യെഹൂദന്മാർ ഈ മേലെഴുത്തു വായിച്ചു.
അതു എബ്രായ റോമ യവന ഭാഷകളിൽ
എഴുതിയിരുന്നു. 21 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ പീലാത്തൊസിനോടു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നല്ല, ഞാൻ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു
എന്നത്രേ എഴുതേണ്ടതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അതിന്നു പീലാത്തൊസ്: ഞാൻ എഴുതിയതു
എഴുതി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23 പടയാളികൾ
യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച ശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രം
എടുത്തു ഓരോ പടയാളിക്കു ഓരോ പങ്കായിട്ടു
നാലു പങ്കാക്കി; അങ്കിയും എടുത്തു; അങ്കിയോ

തുന്നൽ ഇല്ലാതെ മേൽതൊട്ടു അടിയോളം
മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു. 24 ഇതു കീറരുതു;
ആർക്കു വരും എന്നു ചീട്ടിടുക എന്നു അവർ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. “എന്റെ വസ്ത്രം അവർ
പകുത്തെടുത്തു എന്റെ അങ്കിക്കായി ചീട്ടിട്ടു”
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന്നു ഇതിനാൽ നിവൃത്തി
വന്നു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ചെയ്തു.
25 യേശുവിന്റെ ക്രൂശിന്നരികെ അവന്റെ അമ്മയും
അമ്മയുടെ സഹോദരിയും ക്ലെയോപ്പാവിന്റെ ഭാര്യ
മറിയയും മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും നിന്നിരുന്നു. 26
യേശു തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ
മകൻ എന്നു അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ
ശിഷ്യനോടു: ഇതാ നിന്റെ അമ്മ എന്നും
പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ ആ ശിഷ്യൻ
അവളെ തന്റെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു. 28
അതിന്റെശേഷം സകലവും തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയാകുംവണ്ണം: എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവിടെ പുളിച്ച വീഞ്ഞു
നിറഞ്ഞോരു പാത്രം വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു;
അവർ ഒരു സ്പോങ്ങ് പുളിച്ചവീഞ്ഞു നിറെച്ചു
ഈസോപ്പുതണ്ടിന്മേൽ ആക്കി അവന്റെ വായോടു
അടുപ്പിച്ചു. 30 യേശു പുളിച്ചവീഞ്ഞു കുടിച്ചശേഷം:
നിവൃത്തിയായി എന്നു പറഞ്ഞു തല ചായ്ച്ചു
ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 31 അന്നു
ഒരുക്കനാളും ആ ശബ്ബത്ത് നാൾ വലിയതും
ആകകൊണ്ടു ശരീരങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ
ഇരിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു അവരുടെ കാൽ

ഒടിച്ചു എടുപ്പിക്കേണം എന്നു യെഹൂദന്മാർ
പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 32 ആകയാൽ
പടയാളികൾ വന്നു ഒന്നാമത്തവന്റെയും
അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റെവന്റെയും
കാൽ ഒടിച്ചു. 33 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു, അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു കാണ്കയാൽ
അവന്റെ കാൽ ഒടിച്ചില്ല. 34 എങ്കിലും
പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ കുന്തംകൊണ്ടു
അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും
വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു. 35 ഇതു കണ്ടവൻ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
ആകുന്നു; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു താൻ
സത്യം പറയുന്നു എന്നു അവൻ അറിയുന്നു. 36
“അവന്റെ ഒരു അസ്ഥിയും ഒടിഞ്ഞുപോകയില്ല”
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
ഇതു സംഭവിച്ചു. 37 “അവർ കുത്തിയവങ്കലേക്കു
നോക്കും” എന്നു മറ്റൊരു തിരുവെഴുത്തും
പറയുന്നു. 38 അനന്തരം, യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ടു
രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്ന
അരിമത്യയിലെ യോസേഫ് യേശുവിന്റെ
ശരീരം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാൻ
പീലാത്തൊസിനോടു അനുവാദം ചോദിച്ചു.
പീലാത്തൊസ് അനുവദിക്കയാൽ അവൻ വന്നു
അവന്റെ ശരീരം എടുത്തു. 39 ആദ്യം രാത്രിയിൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന നിക്കൊദേമൊസും
ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ മൂറും അകിലും
കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടു കൊണ്ടുവന്നു. 40 അവർ
യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തു യെഹൂദന്മാർ
ശവം അടക്കുന്ന മര്യാദപ്രകാരം അതിനെ

സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ ശീലപൊതിഞ്ഞു കെട്ടി.
41 അവനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നേ ഒരു തോട്ടവും
ആ തോട്ടത്തിൽ മുമ്പെ ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത
പുതിയോരു കല്ലറയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 ആ കല്ലറ
സമീപം ആകകൊണ്ടു അവർ യെഹൂദന്മാരുടെ
ഒരുക്കനാൾ നിമിത്തം യേശുവിനെ അവിടെ വച്ചു.
20 ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾ മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയ രാവിലെ ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നേ കല്ലറെക്കൽ
ചെന്നു കല്ലറവായ്ക്കൽ നിന്നു കല്ലു
നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 2 അവൾ ഓടി
ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെയും യേശുവിന്നു
പ്രിയനായ മറ്റെ ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ ചെന്നു:
കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽനിന്നു എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
3 അതുകൊണ്ടു പത്രൊസും മറ്റെ ശിഷ്യനും
പുറപ്പെട്ടു കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു. 4 ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു
ഓടി; മറ്റെ ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനെക്കാൾ
വേഗത്തിൽ ഓടി ആദ്യം കല്ലെറക്കൽ എത്തി; 5
കുനിഞ്ഞുനോക്കി ശീലകൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു;
അകത്തു കടന്നില്ലതാനും. 6 അവന്റെ പിന്നാലെ
ശിമോൻ പത്രൊസും വന്നു കല്ലറയിൽ കടന്നു 7
ശീലകൾ കിടക്കുന്നതും അവന്റെ തലയിൽ
ചുറ്റിയിരുന്ന റൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ കിടക്കാതെ
വേറിട്ടു ഒരിടത്തു ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതും
കണ്ടു. 8 ആദ്യം കല്ലെറക്കൽ എത്തിയ മറ്റെ
ശിഷ്യനും അപ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ടു
വിശ്വസിച്ചു. 9 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള

തിരുവെഴുത്തു അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല. 10
അങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
11 എന്നാൽ മറിയ കല്ലറക്കൽ പുറത്തു
കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. കരയുന്നിടയിൽ അവൾ
കല്ലറയിൽ കുനിഞ്ഞുനോക്കി. 12 യേശുവിന്റെ
ശരീരം കിടന്നിരുന്ന ഇടത്തു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച
രണ്ടു ദൂതന്മാർ ഒരുത്തൻ തലെക്കലും ഒരുത്തൻ
കാൽക്കലും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 13 അവർ
അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൾ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൾ
പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, യേശു നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു; യേശു എന്നു അറിഞ്ഞില്ല താനും. 15 യേശു
അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു?
ആരെ തിരയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ
തോട്ടക്കാരൻ എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു അവൾ:
യജമാനനേ, നീ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി
എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞുതരിക; ഞാൻ അവനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു: മറിയയേ, എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൾ തിരിഞ്ഞു എബ്രായഭാഷയിൽ:
റബ്ബൂനി എന്നു പറഞ്ഞു; അതിന്നു ഗുരു
എന്നർത്ഥം. 17 യേശു അവളോടു: എന്നെ
തൊടരുതു; ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ

പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും
നിങ്ങളുടെ ദൈവവുമായവന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ
കയറിപ്പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറക എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു താൻ
കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നും അവൻ ഇങ്ങനെ
തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും ശിഷ്യന്മാരോടു
അറിയിച്ചു. 19 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ
ആയ ആ ദിവസം, നേരം വൈകിയപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു യെഹൂദന്മാരെ
പേടിച്ചു വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു
നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു
അവൻ കയ്യും വിലാപ്പുറവും അവരെ കാണിച്ചു;
കർത്താവിനെ കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു. 21
യേശു പിന്നെയും അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം; പിതാവു എന്നെ അയച്ചതുപോലെ
ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവരുടെമേൽ
ഊതി അവരോടു: പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
കൈക്കൊൾവിൻ. 23 ആരുടെ പാപങ്ങൾ
നിങ്ങൾ മോചിക്കുന്നവോ അവക്കു
മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആരുടെ പാപങ്ങൾ
നിർത്തുന്നുവോ അവക്കു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ
പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമൊസ് എന്ന
തോമാസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
25 മറ്റേ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ:
ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുതു

കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും
അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും
ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 എട്ടു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അകത്തു
കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു.
വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ തോമാസിനോടു: നിന്റെ വിരൽ
ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ കാണ്ക;
നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക;
അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 തോമാസ് അവനോടു: എന്റെ
കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ
കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ
വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു. 30
ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ
മറ്റു അനേകം അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ കാൺകെ ചെയ്തു. 31 എന്നാൽ യേശു
ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുഎന്നു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ
നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും
ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

21 അതിന്റെശേഷം യേശു പിന്നെയും
തിബെര്യ്യാസ് കടല്ക്കരയിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി; പ്രത്യക്ഷനായതു ഈ വിധം
ആയിരുന്നു: 2 ശിമോൻ പത്രൊസും ദിദിമൊസ്
എന്ന തോമാസും ഗലീലയിലുള്ള കാനയിലെ

നഥനയേലും സെബെദിമക്കളും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറെ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരുന്നു. 3 ശിമോൻ പത്രൊസ് അവരോടു:
ഞാൻ മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു;
ഞങ്ങളും പോരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
അവർ പുറപ്പെട്ടു പടകു കയറി പോയി; ആ
രാത്രിയിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. 4 പുലർച്ച ആയപ്പോൾ
യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു ആകുന്നു
എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല. 5 യേശു
അവരോടു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കൂട്ടുവാൻ വല്ലതും
ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു; ഇല്ല എന്നു അവർ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 6 പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു വല
വീശുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും എന്നു
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ വീശി, മീനിന്റെ
പെരുപ്പം ഹേതുവായി അതു വലിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
7 യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനോടു:
അതു കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു;
കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ്
കേട്ടിട്ടു, താൻ നഗ്നനാകയാൽ അങ്കി അരയിൽ
ചുറ്റി കടലിൽ ചാടി. 8 ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ
കരയിൽ നിന്നു ഏകദേശം ഇരുനൂറു മുഴത്തിൽ
അധികം ദൂരത്തല്ലായ്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല
ഇഴെച്ചുംകൊണ്ടു ചെറിയ പടകിൽ വന്നു. 9
കരെക്കു ഇറെങ്ങിയപ്പോൾ അവർ തീക്കനലും
അതിന്മേൽ മീൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും
കണ്ടു. 10 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ
ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 11
ശിമോൻ പത്രൊസ് കയറി നൂറ്റമ്പത്തുമൂന്നു വലിയ
മീൻ നിറഞ്ഞ വല കരെക്കു വലിച്ചു കയറ്റി; അത്ര

വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല. 12 യേശു
അവരോടു: വന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവാകുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനും: നീ ആർ
എന്നു അവനോടു ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 13
യേശു വന്നു അപ്പം എടുത്തു അവക്കു കൊടുത്തു;
മീനും അങ്ങനെ തന്നേ. 14 യേശു മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഇങ്ങനെ
മൂന്നാംപ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാൎക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. 15
അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം യേശു ശിമോൻ
പത്രൊസിനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ
ശിമോനേ, നീ ഇവരിൽ അധികമായി എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു
അവൻ: ഉവ്വു, കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നോടു
പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക എന്നു
അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 16 രണ്ടാമതും
അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന്നു അവൻ ഉവ്വു കർത്താവേ, എനിക്കു
നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ ആടുകളെ പാലിക്ക എന്നു
അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 17 മൂന്നാമതും
അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ,
നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു മൂന്നാമതും
ചോദിക്കയാൽ പത്രൊസ് ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ, നീ
സകലവും അറിയുന്നു; എനിക്കു നിന്നോടു
പ്രിയമുണ്ടു എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു

അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: എന്റെ
ആടുകളെ മേയ്ക്ക. 18 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ യൌവനക്കാരൻ
ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തന്നേ അര കെട്ടി
ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു നടന്നു; വയസ്സനായശേഷമോ നീ
കൈ നീട്ടുകയും മറ്റൊരുത്തൻ നിന്റെ അര
കെട്ടി നിനക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്കു
നിന്നെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 അതിനാൽ അവൻ ഇന്നവിധം
മരണംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും
എന്നു അവൻ സൂചിപ്പിച്ചു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു:
എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
20 പത്രൊസ് തിരിഞ്ഞു യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ
പിൻചെല്ലുന്നതു കണ്ടു; അത്താഴത്തിൽ അവന്റെ
നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞുകൊണ്ടു: കർത്താവേ, നിന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതു
ഇവൻ തന്നേ. 21 അവനെ പത്രൊസ് കണ്ടിട്ടു:
കർത്താവേ, ഇവന്നു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു
യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 22 യേശു അവനോടു:
ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണമെന്നു
എനിക്കു ഇഷ്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു?
നീ എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 23
ആകയാൽ ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നൊരു
ശ്രുതി സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു.
യേശുവോ: അവൻ മരിക്കയില്ല എന്നല്ല,
ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണം എന്നു
എനിക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു
എന്തു എന്നത്രേ അവനോടു പറഞ്ഞതു. 24
ഈ ശിഷ്യൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം

പറയുന്നവനും ഇതു എഴുതിയവനും ആകുന്നു;
അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 25 യേശു ചെയ്തതു മറ്റു പലതും
ഉണ്ടു; അതു ഓരോന്നായി എഴുതിയാൽ
എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽ തന്നേയും
ഒതുങ്ങുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നു.

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ

1 തെയോഫിലൊസേ, ഞാൻ എഴുതിയ
ഒന്നാമത്തെ ചരിത്രം യേശു തിരഞ്ഞെടുത്ത
അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
കല്പന കൊടുത്തിട്ടു ആരോഹണം
ചെയ്ത നാൾവരെ അവൻ ചെയ്തും
ഉപദേശിച്ചും തുടങ്ങിയ സകലത്തെയും
കുറിച്ചു ആയിരുന്നുവല്ലോ. 2 അവൻ കഷ്ടം
അനുഭവിച്ചശേഷം നാല്പതു നാളോളം അവർക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവരാജ്യം സംബന്ധിച്ച
കാര്യങ്ങൾ 3 പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ
അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. 4 അങ്ങനെ അവൻ
അവരുമായി കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ അവരോടു:
നിങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോകാതെ
എന്നോടു കേട്ട പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിനായി
കാത്തിരിക്കേണം; 5 യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്കോ ഇനി ഏറെനാൾ
കഴിയുംമുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു
സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 6 ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരുന്നപ്പോൾ അവർ അവനോടു: കർത്താവേ,
നീ യിസ്രായേലിന്നു ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം
യഥാസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു എന്നു
ചോദിച്ചു. 7 അവൻ അവരോടു: പിതാവു
തന്റെ സ്വന്ത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള
കാലങ്ങളെയോ സമയങ്ങളേയോ അറിയുന്നതു
നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. 8 എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി
ലഭിച്ചിട്ടു യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യയിൽ

എല്ലാടത്തും ശമര്യ്യയിലും ഭൂമിയുടെ
അറ്റത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 ഇതു പറഞ്ഞശേഷം അവർ കാൺകെ
അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു; ഒരു മേഘം
അവനെ മൂടീട്ടു അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചെക്കു
മറഞ്ഞു. 10 അവൻ പോകുന്നേരം അവർ
ആകാശത്തിലേക്കു ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ വെള്ള
വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ
അടുക്കൽനിന്നു: 11 ഗലീലാപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നതു എന്തു?
നിങ്ങളെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ഈ
യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നവനായി
നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നേ അവൻ വീണ്ടും
വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവർ യെരൂശലേമിന്നു
സമീപത്തു ഒരു ശബ്ബത്ത് ദിവസത്തെ വഴിദൂരമുള്ള
ഒലീവ് മലവിട്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.
13 അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവർ പാർത്ത
മാളികമുറിയിൽ കയറിപ്പോയി, പത്രൊസ്,
യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ്, അന്ത്രെയാസ്,
ഫിലിപ്പൊസ്, തോമസ്, ബർത്തൊലൊമായി,
മത്തായി, അൽഫായുടെ മകനായ യക്കോബ്,
എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, യാക്കോബിന്റെ
മകനായ യൂദാ ഇവർ എല്ലാവരും 14 സ്ത്രീകളോടും
യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ടു
പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു പോന്നു. 15 ആ കാലത്തു
ഏകദേശം നൂറ്റിരുപതു പേരുള്ള ഒരു
സംഘം കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ പത്രൊസ്
സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു

പറഞ്ഞതു: 16 സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ,
യേശുവിനെ പിടിച്ചവക്കു വഴികാട്ടിയായിത്തീന്ന
യൂദയെക്കുറിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവു ദാവീദ്
മുഖാന്തരം മുൻപറഞ്ഞ തിരുവെഴുത്തിന്നു
നിവൃത്തിവരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. 17 അവൻ
ഞങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനായി ഈ
ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കുലഭിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. 18 --
അവൻ അനീതിയുടെ കൂലികൊണ്ടു ഒരു
നിലം മേടിച്ചു തലകീഴായി വീണു നടുവെ
പിളന്നു അവന്റെ കുടലെല്ലാം തുറിച്ചുപോയി. 19
അതു യെരൂശലേമിൽ പാക്കുന്ന എല്ലാവരും
അറിഞ്ഞതാകകൊണ്ടു ആ നിലത്തിന്നു അവരുടെ
ഭാഷയിൽ രക്തനിലം എന്നത്ഥമുള്ള അക്കൽദാമാ
എന്നു പേർ ആയി. 20 --സങ്കീത്തനപുസ്തകത്തിൽ:
“അവന്റെ വാസസ്ഥലം ശുന്യമായിപ്പോകട്ടെ;
അതിൽ ആരും പാക്കാതിരിക്കട്ടെ” എന്നും
“അവന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം മാറ്റൊരുത്തന്നു
ലഭിക്കട്ടെ” എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 21
ആകയാൽ കത്താവായ യേശു യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം മുതൽ നമ്മെ വിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത
നാൾ വരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുപോന്ന 22
കാലത്തെല്ലാം ഞങ്ങളോടു കൂടെ നടന്ന
പുരുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളോടു
കൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു
സാക്ഷിയായിത്തീരേണം. 23 അങ്ങനെ അവർ
യുസ്തൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ബൾബാ എന്ന
യോസേഫ്, മത്ഥിയാസ് എന്നീ രണ്ടുപേരെ
നിറുത്തി: 24 സകല ഹൃദയങ്ങളെയും
അറിയുന്ന കത്താവേ, തന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു

പോകേണ്ടതിന്നു യൂദാ ഒഴിഞ്ഞുപോയ ഈ
ശുശ്രൂഷയുടെയും അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെയും
സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു 25 ഈ ഇരുവരിൽ
ഏവനെ നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
കാണിച്ചുതരേണമേ എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചു അവരുടെ
പേൎക്കു ചീട്ടിട്ടു: 26 ചീട്ടു മത്ഥിയാസിന്നു വീഴുകയും
അവനെ പതിനൊന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണുകയും ചെയ്തു.

2 പെന്തെക്കൊസ്തനാൾ വന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും
ഒരു സ്ഥലത്തു ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. 2
പെട്ടെന്നു കൊടിയ കാറ്റടിക്കുന്നതുപോലെ
ആകാശത്തനിന്നു ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ
ഇരുന്നിരുന്ന വീടു മുഴുവനും നിറെച്ചു. 3
അഗ്നിജ്വാലപോലെ പിളൎന്നിരിക്കുന്ന
നാവുകൾ അവൎക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അവരിൽ
ഓരോരുത്തന്റെ മേൽ പതിഞ്ഞു. 4 എല്ലാവരും
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി ആത്മാവു
അവൎക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ നല്കിയതുപോലെ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. 5 അന്നു
ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള സകല ജാതികളിൽ നിന്നും
യെരൂശലേമിൽ വന്നു പാൎക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരായ
ഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 ഈ
മുഴക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ പുരുഷാരം വന്നു
കൂടി, ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാഷയിൽ
അവർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു അമ്പരന്നു
പോയി. 7 എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു:
ഈ സംസാരിക്കുന്നവർ എല്ലാം ഗലീലക്കാർ
അല്ലയോ? 8 പിന്നെ നാം ഓരോരുത്തൻ
ജനിച്ച നമ്മുടെ സ്വന്ത ഭാഷയിൽ അവർ

സംസാരിച്ചു കേൾക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 9 പൎത്ഥരും
മേദ്യരും ഏലാമ്യരും മെസപ്പൊത്താമ്യയിലും
യെഹൂദ്യയിലും കപ്പദോക്യയിലും 10
പൊന്തൊസിലും ആസ്യയിലും പ്രുഗ്യയിലും
പംഫുല്യയിലും മിസ്രയീമിലും കുറേനെക്കു ചേൎന്ന
ലിബ്യാപ്രദേശങ്ങളിലും പാൎക്കുന്നവരും റോമയിൽ
നിന്നു വന്നു പാൎക്കുന്നവരും യെഹൂദന്മാരും
യെഹൂദമതാനുസാരികളും ക്രേത്യരും
അറബിക്കാരുമായ നാം 11 ഈ നമ്മുടെ
ഭാഷകളിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ വൻകാൎയ്യങ്ങളെ
പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു
ചഞ്ചലിച്ചു; ഇതു എന്തായിരിക്കും എന്നു
തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 13 ഇവർ പുതു
വീഞ്ഞു കുടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ
പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ പത്രൊസ്
പതിനൊന്നുപേരോടുകൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു ഉറക്കെ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരൂശലേമിൽ പാൎക്കുന്ന എല്ലാവരുമായുള്ളോരേ,
ഇതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ; എന്റെ
വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 നിങ്ങൾ
ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ ഇവർ ലഹരി പിടിച്ചവരല്ല;
പകൽ മൂന്നാംമണിനേരമേ ആയിട്ടുള്ളുവല്ലോ. 16
ഇതു യോവേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതത്രേ; അതെന്തെന്നാൽ: 17
“അന്ത്യകാലത്തു ഞാൻ സകല ജഡത്തിന്മേലും
എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും; നിങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ
യൌവ്വനക്കാർ ദൎശനങ്ങൾ ദൎശിക്കും; നിങ്ങളുടെ

വൃദ്ധന്മാർ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണും. 18 എന്റെ
ദാസന്മാരുടെമേലും ദാസിമാരുടെമേലും കൂടെ
ഞാൻ ആ നാളുകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ
പകരും; അവരും പ്രവചിക്കും. 19 ഞാൻ
മീതെ ആകാശത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങളും താഴെ
ഭൂമിയിൽ അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും; രക്തവും
തീയും പുകയാവിയും തന്നേ. 20 കർത്താവിന്റെ
വലുതും പ്രസിദ്ധവുമായ നാൾ വരുംമുമ്പേ
സൂര്യൻ ഇരുളായും ചന്ദ്രൻ രക്തമായും
മാറിപ്പോകും. 21 എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും
എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു." 22 യിസ്രായേൽ
പുരുഷന്മാരേ, ഈ വചനം കേട്ടു കൊൾവിൻ.
നിങ്ങൾ തന്നേ അറിയുംപോലെ ദൈവം
അവനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ ചെയ്യിച്ച
ശക്തികളും അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും
കൊണ്ടു 23 ദൈവം നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന
പുരുഷനായി നസറായനായ യേശുവിനെ
ദൈവം തന്റെ സ്ഥിര നിർണ്ണയത്താലും
മുന്നറിവിനാലും ഏല്പിച്ചിട്ടു, നിങ്ങൾ അവനെ
അധർമ്മികളുടെ കയ്യാൽ തറെപ്പിച്ചു കൊന്നു;
24 ദൈവമോ മരണപാശങ്ങളെ അഴിച്ചിട്ടു
അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു. മരണം അവനെ
പിടിച്ചു വെക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. 25
"ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ
കണ്ടിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ വലഭാഗത്തു
ഇരിക്കയാൽ ഞാൻ കുലുങ്ങിപോകയില്ല. 26
അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിച്ചു,
എന്റെ നാവു ആനന്ദിച്ചു, എന്റെ ജഡവും

പ്രത്യാശയോടെ വസിക്കും. 27 നീ എന്റെ
പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽ വിടുകയില്ല; നിന്റെ
പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല.
(Hadēs g86) 28 നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്നോടു
അറിയിച്ചു; നിന്റെ സന്നിധിയിൽ എന്നെ സന്തോഷ
പൂർണ്ണനാക്കും" എന്നു ദാവീദ് അവനെക്കുറിച്ചു
പറയുന്നുവല്ലോ. 29 സഹോദരന്മാരായ
പുരുഷന്മാരേ, ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെക്കുറിച്ച്
അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു എനിക്കു
നിങ്ങളോടു ധൈര്യമായി പറയാം; അവന്റെ കല്ലറ
ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. 30 എന്നാൽ
അവൻ പ്രവാചകൻ ആകയാൽ ദൈവം അവന്റെ
കടിപ്രദേശത്തിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്നു ഒരുത്തനെ
അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തും എന്നു
തന്നോടു സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചു എന്നു
അറിഞ്ഞിട്ടു: 31 അവനെ പാതാളത്തിൽ
വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല: അവന്റെ ജഡം ദ്രവത്വം
കണ്ടതുമില്ല എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം
മുമ്പുകൂട്ടി കണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ യേശുവിനെ
ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു; (Hadēs g86) 32 അതിന്നു
ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 33
അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വല ഭാഗത്തേക്കു
ആരോഹണം ചെയ്തു പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന
വാഗ്ദത്തം പിതാവിനോടു വാങ്ങി, നിങ്ങൾ ഈ
കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്
പകർന്നുതന്നു. 34 ദാവീദ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം
ചെയ്തില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ: "ഞാൻ നിന്റെ
ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളം 35 നീ
എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു കർത്താവു

എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു" എന്നു
പറയുന്നു. 36 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ച
ഈ യേശുവിനെ തന്നേ ദൈവം കർത്താവും
ക്രിസ്തുവുമാക്കിവെച്ചു എന്നു യിസ്രായേൽ ഗൃഹം
ഒക്കെയും നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. 37
ഇതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടു
പത്രൊസിനോടും ശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാരോടും:
സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ, ഞങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. 38 പത്രൊസ്
അവരോടു: നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിന്നായി ഓരോരുത്തൻ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ;
എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം ലഭിക്കും.
39 വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും
നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു വിളിച്ചു വരുത്തുന്ന
ദൂരസ്ഥന്മാരായ ഏവക്കും ഉള്ളതല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 മറ്റു പല വാക്കുകളാലും അവൻ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു; ഈ
വക്രതയുള്ള തലമുറയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവന്റെ വാക്കു
കൈക്കൊണ്ടവർ സ്നാനം ഏറ്റു; അന്നു
മുവായിരത്തോളം പേർ അവരോടു ചേർന്നു. 42
അവർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും
കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചും അപ്പം നുറക്കിയും
പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചും പോന്നു. 43 എല്ലാവക്കും
ഭയമായി; അപ്പൊസ്തലന്മാരാൽ ഏറിയ
അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നടന്നു. 44
വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്നു സകലവും
പൊതുവക എന്നു എണ്ണുകയും 45 ജന്മഭൂമികളും

വസ്തുക്കളും വിറ്റു അവനവന്നു ആവശ്യം
ഉള്ളതുപോലെ എല്ലാവക്കും പങ്കിടുകയും, 46
ഒരുമനപ്പെട്ടു ദിനംപ്രതി ദൈവാലയത്തിൽ
കൂടിവരികയും വീട്ടിൽ അപ്പം നുറുക്കിക്കൊണ്ടു
ഉല്ലാസവും ഹൃദയപരമാൎത്ഥതയും പൂണ്ടു ഭക്ഷണം
കഴിക്കയും 47 ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും സകല
ജനത്തിന്റെയും കൃപ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു.
കൎത്താവു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി
സഭയോടു ചേൎത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

3 ഒരിക്കൽ പത്രൊസും യോഹന്നാനും
ഒമ്പതാം മണിനേരം പ്രാൎത്ഥനാസമയത്തു
ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ 2 അമ്മയുടെ
ഗൎഭം മുതൽ മുടന്തനായ ഒരാളെ ചിലർ
ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നു; അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ
ചെല്ലുന്നവരോടു ഭിക്ഷ യാചിപ്പാൻ സുന്ദരം
എന്ന ദൈവാലയഗോപുരത്തിങ്കൽ ദിനംപ്രതി
ഇരുത്തുമാറുണ്ടു. 3 അവൻ പത്രൊസും
യോഹന്നാനും ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ
പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭിക്ഷ ചോദിച്ചു. 4 പത്രൊസ്
യോഹന്നാനോടുകൂടെ അവനെ ഉറ്റുനോക്കി:
ഞങ്ങളെ നോക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ
വല്ലതും കിട്ടും എന്നു കരുതി അവരെ സൂക്ഷിച്ചു
നോക്കി. 6 അപ്പോൾ പത്രൊസ്: വെള്ളിയും
പൊന്നും എനിക്കില്ല; എനിക്കുള്ളതു നിനക്കു
തരുന്നു: നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു 7 അവനെ
വലങ്കൈക്കു പിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു; ക്ഷണത്തിൽ
അവന്റെ കാലും നരിയാണിയും ഉറെച്ചു
അവൻ കുതിച്ചെഴുന്നേറ്റു നടന്നു; 8 നടന്നും

തുള്ളിയും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു
അവരോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു. 9
അവൻ നടക്കുന്നതും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതും
ജനം ഒക്കെയും കണ്ടു, 10 ഇവൻ സുന്ദരം
എന്ന ദൈവാലയഗോപുരത്തിങ്കൽ ഭിക്ഷ
യാചിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നവൻ എന്നു അറിഞ്ഞു
അവന്നു സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു വിസ്മയവും
പരിഭ്രമവും നിറഞ്ഞവരായ്തീർന്നു. 11 അവൻ
പത്രൊസിനോടും യോഹന്നാനോടും ചേർന്നു
നില്ക്കുമ്പോൾ ജനം എല്ലാം വിസ്മയംപൂണ്ടു
ശലോമോന്റേതു എന്നു പേരുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ
അവരുടെ അടുക്കൽ ഓടിക്കൂടി. 12 അതു കണ്ടിട്ടു
പത്രൊസ് ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേൽ
പുരുഷന്മാരേ, ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു
എന്തു? ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടോ
ഭക്തികൊണ്ടോ ഇവനെ നടക്കുമാറാക്കി
എന്നപോലെ ഞങ്ങളെ ഉറ്റു നോക്കുന്നതും എന്തു?
13 അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും
യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം തന്റെ ദാസനായ
യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി; അവനെ നിങ്ങൾ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ
വിധിച്ച പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു
തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്തു. 14 പരിശുദ്ധനും
നീതിമാനുമായവനെ നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു,
കുലപാതകനായവനെ വിട്ടുതരേണം എന്നു
ചോദിച്ചു, ജീവനായകനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 15
അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു;
അതിന്നു ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 16

അവന്റെ നാമത്തിലെ വിശ്വാസത്താൽ അവന്റെ
നാമം തന്നേ നിങ്ങൾ കാൺകയും അറികയും
ചെയ്യുന്ന ഇവൻ ബലം പ്രാപിപ്പാൻ കാരണമായി
തീൎന്നു; അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള വിശ്വാസം
ഇവന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാൺകെ ഈ
ആരോഗ്യം വരുവാൻ ഹേതുവായി തീൎന്നു. 17
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രമാണികളെപ്പോലെ
നിങ്ങളും അറിയായ്മകൊണ്ടു പ്രവൎത്തിച്ചു
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 18 ദൈവമോ തന്റെ
ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കും എന്നു സകല
പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരം മുന്നറിയിച്ചതു
ഇങ്ങനെ നിവൎത്തിച്ചു. 19 ആകയാൽ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മാഞ്ഞുകിട്ടേണ്ടതിന്നു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുകൊൾവിൻ;
എന്നാൽ കൎത്താവിന്റെ സമ്മുഖത്തുനിന്നു 20
ആശ്വാസകാലങ്ങൾ വരികയും നിങ്ങൾക്കു
മുൻനിയമിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവായ യേശുവിനെ
അവൻ അയക്കയും ചെയ്യും. 21 ദൈവം
ലോകാരംഭം മുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാർ
മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതു ഒക്കെയും
യഥാസ്ഥാനത്താകുന്ന കാലം വരുവോളം സ്വൎഗ്ഗം
അവനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. (aiōn
g165) 22 “ദൈവമായ കൎത്താവു നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു എന്നെപ്പോലെ ഒരു
പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും;
അവൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന സകലത്തിലും
നിങ്ങൾ അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണം.
23 ആ പ്രവാചകന്റെ വാക്കു കേൾക്കാത്ത
ഏവനും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നു

ഛേദിക്കപ്പെടും" എന്നു മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. 24
അത്രയുമല്ല ശമൂവേൽ ആദിയായി സംസാരിച്ച
പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കെയും ഈ കാലത്തെക്കുറിച്ചു
പ്രസ്താവിച്ചു. 25 "ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളും
നിന്റെ സന്തതിയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും"
എന്നു ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു അരുളി
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത
നിയമത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും
മക്കൾ നിങ്ങൾ തന്നേ. 26 നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമേ
ദൈവം തന്റെ ദാസനായ യേശുവിനെ
എഴുന്നേല്പിച്ചു ഓരോരുത്തനെ അവനവന്റെ
അകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിക്കുന്നതിനാൽ
നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു.

4 അവർ ജനത്തോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
പുരോഹിതന്മാരും ദൈവാലയത്തിലെ
പടനായകനും സദൂക്യരും 2 അവരുടെ നേരെ
വന്നു, അവർ ജനത്തെ ഉപദേശിക്കയാലും
മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തെ
യേശുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അറിയിക്കയാലും
നീരസപ്പെട്ടു. 3 അവരെ പിടിച്ചു വൈകുന്നേരം
ആകകൊണ്ടു പിറ്റെന്നാൾവരെ കാവലിലാക്കി. 4
എന്നാൽ വചനം കേട്ടവരിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു;
പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണംതന്നേ അയ്യായിരത്തോളം
ആയി. 5 പിറ്റെന്നാൾ അവരുടെ പ്രമാണികളും
മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും യെരൂശലേമിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി; 6 മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നാവും
കയ്യഫാവും യോഹന്നാനും അലെക്സന്തരും

മഹാപുരോഹിതവംശത്തിലുള്ളവർ ഒക്കെയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ഇവർ അവരെ നടുവിൽ നിറുത്തി:
ഏതു ശക്തികൊണ്ടോ ഏതു നാമത്തിലോ നിങ്ങൾ
ഇതു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 8 പത്രൊസ്
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികളും മൂപ്പന്മാരും
ആയുള്ളോരേ, 9 ഈ ബലഹീനമനുഷ്യന്നു ഉണ്ടായ
ഉപകാരം നിമിത്തം ഇവൻ എന്തൊന്നിനാൽ
സൌഖ്യമായി എന്നു ഞങ്ങളെ ഇന്നു
വിസ്തരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചവനും 10
ദൈവം മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവനുമായി
നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ തന്നേ ഇവൻ സൌഖ്യമുള്ളവനായി
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും യിസ്രായേൽ ജനം
ഒക്കെയും അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 11
വീടുപണിയുന്നവരായ നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു
കോണിന്റെ മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്ന കല്ലു ഇവൻ
തന്നേ. 12 മറ്റൊരുത്തനിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം
രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ
മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നല്കപ്പെട്ട വേറൊരു
നാമവും ഇല്ല. 13 അവർ പത്രൊസിന്റെയും
യോഹന്നാന്റെയും ധൈര്യം കാൺകയാലും ഇവർ
പഠിപ്പില്ലാത്തവരും സാമാന്യരുമായ മനുഷ്യർ
എന്നു ഗ്രഹിക്കയാലും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; അവർ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവർ എന്നും
അറിഞ്ഞു. 14 സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ
അവരോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടതുകൊണ്ടു
അവർക്കു എതിർ പറവാൻ വകയില്ലായിരുന്നു. 15

അവരോടു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽനിന്നു
പുറത്തുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടു അവർ തമ്മിൽ
ആലോചിച്ചു: 16 ഈ മനുഷ്യരെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
പ്രത്യക്ഷമായോരു അടയാളം അവർ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യെരൂശലേമിൽ പാക്കുന്ന
എല്ലാവക്കും പ്രസിദ്ധമല്ലോ; നിഷേധിപ്പാൻ നമുക്കു
കഴിവില്ല. 17 എങ്കിലും അതു ജനത്തിൽ അധികം
പരക്കാതിരിപ്പാൻ അവർ യാതൊരു മനുഷ്യനോടും
ഈ നാമത്തിൽ ഇനി സംസാരിക്കരുതെന്നു നാം
അവരെ തജ്ജനം ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 18
പിന്നെ അവരെ വിളിച്ചിട്ടു: യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
അശേഷം സംസാരിക്കരുതു, ഉപദേശിക്കയും
അരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 19 അതിന്നു പത്രൊസും
യോഹന്നാനും: ദൈവത്തെക്കാൾ അധികം
നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ ന്യായമോ എന്നു വിധിപ്പിൻ. 20
ഞങ്ങൾക്കോ ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമിരിക്കുന്നതു
പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ ഈ
സംഭവിച്ച കാര്യംകൊണ്ടു എല്ലാവരും
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാൽ അവരെ
ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു ജനംനിമിത്തം വഴി ഒന്നും
കാണായ്കകൊണ്ടു അവർ പിന്നെയും തജ്ജനം
ചെയ്തു അവരെ വിട്ടയച്ചു. 22 ഈ അത്ഭുതത്താൽ
സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ അധികം
വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നു. 23 വിട്ടയച്ചശേഷം
അവർ കൂട്ടാളികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു എല്ലാം അറിയിച്ചു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു

അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞതു: ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും
അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ നാഥനേ, 25
“ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ
വ്യത്ഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തു? 26
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ അണിനിരക്കുകയും
അധിപതികൾ കത്താവിന്നു വിരോധമായും
അവന്റെ അഭിഷിക്തന്നു വിരോധമായും
ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നു
നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് മുഖാന്തരം
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അരുളിച്ചെയ്തവനേ, 27 നീ
അഭിഷേകം ചെയ്ത യേശു എന്ന നിന്റെ
പരിശുദ്ധദാസനു വിരോധമായി ഹെരോദാവും
പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തൊസും ജാതികളും
യിസ്രായേൽ ജനവുമായി ഈ നഗരത്തിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി, 28 സംഭവിക്കേണം എന്നു നിന്റെ
കയ്യും നിന്റെ ആലോചനയും മുന്നിയമിച്ചതു
ഒക്കെയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു സത്യം. 29
ഇപ്പോഴോ കത്താവേ, അവരുടെ ഭീഷണികളെ
നോക്കേണമേ. 30 സൌഖ്യമാക്കുവാൻ നിന്റെ കൈ
നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ പരിശുദ്ധദാസനായ
യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും നിന്റെ
വചനം പൂണ്ണധൈര്യത്തോടും കൂടെ
പ്രസ്താവിപ്പാൻ നിന്റെ ദാസന്മാക്കു കൃപ
നല്കേണമേ. 31 ഇങ്ങനെ പ്രാത്ഥിച്ചപ്പോൾ
അവർ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം കുലുങ്ങി;
എല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി
ദൈവവചനം ധൈര്യത്തോടെ പ്രസ്താവിച്ചു.

32 വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടം ഏകഹൃദയവും
ഏകമനസ്സും ഉള്ളവരായിരുന്നു; തനിക്കുള്ളതു
ഒന്നും സ്വന്തം എന്നു ആരും പറഞ്ഞില്ല; 33
സകലവും അവക്കു പൊതുവായിരുന്നു.
അപ്പൊസ്തലന്മാർ മഹാശക്തിയോടെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുവന്നു; എല്ലാവക്കും ധാരാളം
കൃപ ലഭിച്ചിരുന്നു. 34 മുട്ടുള്ളവർ ആരും
അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; നിലങ്ങളുടെയോ
വീടുകളുടെയോ ഉടമസ്ഥന്മാരായവർ ഒക്കെയും
അവയെ വിറ്റു വില കൊണ്ടുവന്നു 35
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാൽക്കൽ വെക്കും;
പിന്നെ ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
ആവശ്യംപോലെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും.
36 പ്രബോധനപുത്രൻ എന്നു അർത്ഥമുള്ള
ബർന്നബാസ് എന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാർ മറുപേർ
വിളിച്ച കുപ്രദ്വീപുകാരനായ യോസേഫ് 37
എന്നൊരു ലേവ്യൻ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിലം വിറ്റു
പണം കൊണ്ടുവന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കാൽക്കൽ വെച്ചു.

5 എന്നാൽ അനന്യാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
പുരുഷൻ തന്റെ ഭാൎയ്യയായ സഫീരയോടു കൂടെ
ഒരു നിലം വിറ്റു. 2 ഭാൎയ്യയുടെ അറിവോടെ
വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെച്ചു ഒരംശം
കൊണ്ടുവന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കാല്ക്കൽ വെച്ചു. 3 അപ്പോൾ പത്രൊസ്:
അനന്യാസേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജം
കാണിപ്പാനും നിലത്തിന്റെ വിലയിൽ കുറെ
എടുത്തുവെപ്പാനും സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം

കൈവശമാക്കിയതു എന്തു? 4 അതു വില്ക്കും
മുമ്പെ നിന്റേതായിരുന്നില്ലയോ? വിറ്റശേഷവും
നിന്റെ കൈവശം അല്ലാഞ്ഞുവോ? ഈ
കാൎയ്യത്തിനു നീ മനസ്സുവെച്ചതു എന്തു?
മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടത്രേ നീ വ്യാജം
കാണിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
അനന്യാസ് വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു; ഇതു കേട്ടവൎക്കു
എല്ലാവൎക്കും മഹാഭയം ഉണ്ടായി. 6 ബാല്യക്കാർ
എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശീലപൊതിഞ്ഞു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി കുഴിച്ചിട്ടു. 7 ഏകദേശം മൂന്നു
മണിനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ഭാൎയ്യ ഈ
സംഭവിച്ചതു ഒന്നും അറിയാതെ അകത്തുവന്നു. 8
പത്രൊസ് അവളോടു: ഇത്രെക്കോ നിങ്ങൾ നിലം
വിറ്റതു? പറക എന്നു പറഞ്ഞു; അതേ, ഇത്രെക്കു
തന്നെ എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. 9 പത്രൊസ്
അവളോടു: കൎത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ
പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതു എന്തു?
ഇതാ, നിന്റെ ഭൎത്താവിനെ കുഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാൽ
വാതില്ക്കൽ ഉണ്ടു; അവർ നിന്നെയും പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ഉടനെ അവൾ
അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു;
ബാല്യക്കാർ അകത്തു വന്നു അവൾ മരിച്ചു എന്നു
കണ്ടു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി ഭൎത്താവിന്റെ
അരികെ കുഴിച്ചിട്ടു. 11 സൎവ്വസഭെക്കും ഇതു
കേട്ടവൎക്കു എല്ലാവൎക്കും മഹാഭയം ഉണ്ടായി. 12
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കയ്യാൽ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ പല അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
നടന്നു; അവർ എല്ലാവരും ഏകമനസ്സോടെ
ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ കൂടിവരിക

പതിവായിരുന്നു. 13 മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും അവരോടു
ചേരുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല; ജനമോ അവരെ
പുകഴ്ത്തിപ്പോന്നു. 14 മേല്ക്കുമേൽ അനവധി
പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു
ചേർന്നുവന്നു. 15 രോഗികളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു,
പത്രൊസ് കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ
നിഴൽ എങ്കിലും അവരിൽ വല്ലവരുടെയുംമേൽ
വീഴേണ്ടതിന്നു വീഥികളിൽ വിരിപ്പിന്മേലും
കിടക്കമേലും കിടത്തും. 16 അതുകൂടാതെ
യെരൂശലേമിന്നു ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും
പുരുഷാരം വന്നുകൂടി രോഗികളെയും
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരെയും
കൊണ്ടുവരികയും അവർ എല്ലാവരും
സൌഖ്യം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. 17 പിന്നെ
മഹാപുരോഹിതനും സദൂക്യരുടെ മതക്കാരായ
അവന്റെ പക്ഷക്കാരൊക്കെയും 18 അസൂയ
നിറഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പിടിച്ചു
പൊതു തടവിൽ ആക്കി. 19 രാത്രിയിലോ
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കാരാഗൃഹവാതിൽ
തുറന്നു അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു:
20 നിങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഈ
ജീവന്റെ വചനം എല്ലാം ജനത്തോടു
പ്രസ്താവിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവർ
കേട്ടു പുലർച്ചെക്കു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മഹാപുരോഹിതനും
കൂടെയുള്ളവരും വന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തെയും
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മൂപ്പന്മാരെയും എല്ലാം
വിളിച്ചുകൂട്ടി, അവരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ
തടവിലേക്കു ആളയച്ചു. 22 ചേവകർ ചെന്നപ്പോൾ

അവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽ കാണാതെ
മടങ്ങിവന്നു: കാരാഗൃഹം നല്ല സൂക്ഷ്മത്തോടെ
പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും കാവല്ക്കാർ വാതിൽക്കൽ
നില്ക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ കണ്ടു; 23 തുറന്നപ്പോഴോ
അകത്തു ആരെയും കണ്ടില്ല എന്നു അറിയിച്ചു.
24 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു ദൈവാലയത്തിലെ
പടനായകനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ഇതു
എന്തായിത്തീരും എന്നു അവരെക്കുറിച്ചു
ചഞ്ചലിച്ചു. 25 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ വന്നു: നിങ്ങൾ
തടവിൽ ആക്കിയ പുരുഷന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു
എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 26 പടനായകൻ
ചേവകരുമായി ചെന്നു, ജനം കല്ലെറിയും എന്നു
ഭയപ്പെടുകയാൽ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യാതെ
അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 27 അങ്ങനെ അവരെ
കൊണ്ടുവന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തിന്മുമ്പാകെ
നിറുത്തി; മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടു: 28 ഈ
നാമത്തിൽ ഉപദേശിക്കരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു അമച്ചയായി കല്പിച്ചുവല്ലോ; നിങ്ങളോ
യെരൂശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു
നിറെച്ചിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ രക്തം
ഞങ്ങളുടെ മേൽ വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിന്നു പത്രൊസും
ശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാരും: മനുഷ്യരെക്കാൾ
ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
30 നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തൂക്കിക്കൊന്ന
യേശുവിനെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം
ഉയിർപ്പിച്ചു; 31 യിസ്രായേലിന്നു മാനസാന്തരവും
പാപമോചനവും നല്കുവാൻ ദൈവം അവനെ

പ്രഭുവായും രക്ഷിതാവായും തന്റെ വലങ്കയ്യാൽ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 32 ഈ വസ്തുതെക്കു
ഞങ്ങളും ദൈവം തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവക്കു
നല്കിയ പരിശുദ്ധാത്മാവും സാക്ഷികൾ
ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ അവർ കോപപരവശരായി
അവരെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ ഭാവിച്ചു. 34
അപ്പോൾ സവ്വ ജനത്തിനും ബഹുമാനമുള്ള
ധമ്മോപദേഷ്ടാവായ ഗമാലീയേൽ എന്നൊരു
പരീശൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു,
അവരെ കുറെ നേരം പുറത്താക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 35
പിന്നെ അവൻ അവരോടു: യിസ്രായേൽ
പുരുഷന്മാരെ, ഈ മനുഷ്യരുടെ കായ്യത്തിൽ
നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു എന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 36 ഈ നാളുകൾക്കു
മുമ്പെ ത്യൂദാസ് എന്നവൻ എഴുന്നേറ്റു താൻ
മഹാൻ എന്നു നടിച്ചു; ഏകദേശം നാനൂറു
പുരുഷന്മാർ അവനോടു ചേന്നുകൂടി; എങ്കിലും
അവൻ നശിക്കയും അവനെ അനുസരിച്ചവർ
എല്ലാവരും ചിന്നി ഒന്നുമില്ലാതാകയും ചെയ്തു. 37
അവന്റെ ശേഷം ഗലീലക്കാരനായ യൂദാ
ചാത്തലിന്റെ കാലത്തു എഴുന്നേറ്റു ജനത്തെ തന്റെ
പക്ഷം ചേരുവാൻ വശീകരിച്ചു; അവനും
നശിച്ചു, അവനെ അനുസരിച്ചവർ ഒക്കെയും
ചിതറിപ്പോയി. 38 ആകയാൽ ഈ മനുഷ്യരെ വിട്ടു
ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു; ഈ ആലോചനയോ പ്രവൃത്തിയോ
മാനുഷം എന്നു വരികിൽ അതു നശിച്ചുപോകും;
39 ദൈവികം എങ്കിലോ നിങ്ങൾക്കു അതു

നശിപ്പിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു
പോരാടുന്നു എന്നു വരരുതല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40
അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു: അപ്പൊസ്തലന്മാരെ
വരുത്തി അടിപ്പിച്ചു, ഇനി യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
സംസാരിക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു അവരെ
വിട്ടയച്ചു. 41 തിരുനാമത്തിന്നു വേണ്ടി അപമാനം
സഹിപ്പാൻ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടുകയാൽ അവർ
സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 42 പിന്നെ അവർ
ദിനംപ്രതി ദൈവാലയത്തിലും വീടുതോറും വിടാതെ
ഉപദേശിക്കയും യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു
സുവിശേഷിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

6 ആ കാലത്തു ശിഷ്യന്മാർ പെരുകിവരുമ്പോൾ
തങ്ങളുടെ വിധവമാരെ ദിനംപ്രതിയുള്ള
ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേക്ഷയായി വിചാരിച്ചു എന്നു
യവനഭാഷക്കാർ എബ്രായഭാഷക്കാരുടെ നേരെ
പിറുപിറുത്തു. 2 പന്തിരുവർ ശിഷ്യന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി: ഞങ്ങൾ ദൈവവചനം
ഉപേക്ഷിച്ചു മേശകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു
യോഗ്യമല്ല. 3 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ,
ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞു നല്ല
സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ
തന്നേ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവരെ ഈ
വേലെക്കു ആക്കാം. 4 ഞങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനയിലും
വചനശുശ്രൂഷയിലും ഉറ്റിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 5
ഈ വാക്കു കൂട്ടത്തിന്നു ഒക്കെയും ബോദ്ധ്യമായി;
വിശ്വാസവും പരിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞ
പുരുഷനായ സ്തെഫാനൊസ്, ഫിലിപ്പൊസ്,
പ്രൊഖൊരൊസ്, നിക്കാനോർ, തിമോൻ,

പമ്മേനാസ്, യെഹൂദമതാനുസാരിയായ
അന്ത്യോക്യക്കാരൻ നിക്കൊലാവൊസ് എന്നിവരെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു, 6 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
മുമ്പാകെ നിറുത്തി; അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ
മേൽ കൈവെച്ചു. 7 ദൈവവചനം പരന്നു,
യെരൂശലേമിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം ഏറ്റവും
പെരുകി, പുരോഹിതന്മാരിലും വലിയോരു കൂട്ടം
വിശ്വാസത്തിന്നു അധീനരായിത്തീർന്നു. 8
അനന്തരം സ്തെഫാനൊസ് കൃപയും
ശക്തിയും നിറഞ്ഞവനായി ജനത്തിൽ വലിയ
അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു. 9
ലിബർത്തീനർ എന്നു പേരുള്ള പള്ളിക്കാരിലും
കുറേനക്കാരിലും അലെക്സന്ത്രിയക്കാരിലും
കിലിക്യ ആസ്യ എന്ന ദേശക്കാരിലും ചിലർ
എഴുന്നേറ്റു സ്തെഫാനൊസിനോടു തർക്കിച്ചു. 10
എന്നാൽ അവൻ സംസാരിച്ച ജ്ഞാനത്തോടും
ആത്മാവോടും എതിർത്തുനില്പാൻ അവർക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല. 11 അപ്പോൾ അവർ ചില പുരുഷന്മാരെ
വശത്താക്കി: ഇവൻ മോശെക്കും ദൈവത്തിന്നും
വിരോധമായി ദൂഷണം പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു
എന്നു പറയിച്ചു, 12 ജനത്തേയും മൂപ്പന്മാരെയും
ശാസ്ത്രിമാരെയും ഇളക്കി, അവന്റെ നേരെ ചെന്നു
അവനെ പിടിച്ചു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ
കൊണ്ടുപോയി 13 കള്ളസ്സാക്ഷികളെ നിറുത്തി:
ഈ മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും വിരോധമായി ഇടവിടാതെ
സംസാരിച്ചുവരുന്നു; 14 ആ നസറായനായ യേശു
ഈ സ്ഥലം നശിപ്പിച്ചു മോശെ നമുക്കു ഏല്പിച്ച
മര്യാദകളെ മാറ്റിക്കളയും എന്നു അവൻ

പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു പറയിച്ചു. 15
ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും
അവനെ ഉറ്റുനോക്കി അവന്റെ മുഖം ഒരു
ദൈവദൂതന്റെ മുഖംപോലെ കണ്ടു.

7 ഇതു ഉള്ളതു തന്നേയോ എന്നു
മഹാപുരോഹിതൻ ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതു: 2 സഹോദരന്മാരും പിതാക്കന്മാരുമായ
പുരുഷന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ. നമ്മുടെ പിതാവായ
അബ്രാഹാം ഹാരാനിൽ വന്നു പാൎക്കും മുമ്പെ
മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, തന്നേ
തേജോമയനായ ദൈവം അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: 3
നിന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ ചാൎച്ചക്കാരെയും വിട്ടു
ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചു തരുന്ന ദേശത്തിലേക്കു
ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ
കല്ദായരുടെ ദേശം വിട്ടു ഹാരാനിൽ വന്നു
പാൎത്തു. 4 അവന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം ദൈവം
അവനെ അവിടെനിന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
പാൎക്കുന്ന ഈ ദേശത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
പാൎപ്പിച്ചു. 5 അവന്നു അതിൽ ഒരു കാലടി
നിലംപോലും അവകാശം കൊടുത്തില്ല; അവന്നു
സന്തതിയില്ലാതിരിക്കെ അവന്നും അവന്റെ ശേഷം
അവന്റെ സന്തതിക്കും അതിനെ കൈവശമായി
നല്കുമെന്നു അവനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. 6
അവന്റെ സന്തതി അന്യദേശത്തു ചെന്നു പാൎക്കും;
ആ ദേശക്കാർ അവരെ അടിമയാക്കി നാനൂറു
സംവത്സരം പീഡിപ്പിക്കും എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു. 7 അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ
ഞാൻ ന്യായം വിധിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം
അവർ പുറപ്പെട്ടുവന്നു ഈ സ്ഥലത്തു എന്നെ

സേവിക്കും എന്നു ദൈവം അരുളിചെയ്തു. 8
പിന്നെ അവന്നു പരിച്ഛേദനയെന്ന നിയമം
കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ യിസ്ഹാക്കിനെ
ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം നാൾ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു.
യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെയും യാക്കോബ്
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 9 ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ
യോസേഫിനോടു അസൂയപ്പെട്ടു അവനെ
മിസ്രയീമിലേക്കു വിറ്റുകളഞ്ഞു. 10
എന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു
സകലസങ്കടങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വിടുവിച്ചു
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ
അവന്നു കൃപയും ജ്ഞാനവും കൊടുത്തു: അവൻ
അവനെ മിസ്രയീമിന്നും തന്റെ സർവ്വഗൃഹത്തിന്നും
അധിപതിയാക്കിവെച്ചു. 11 മിസ്രയീംദേശത്തിലും
കനാനിലും എല്ലാം ക്ഷാമവും മഹാകഷ്ടവും
വന്നാറെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു ആഹാരം
കിട്ടാതെയായി. 12 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടു എന്നു
കേട്ടിട്ടു യാക്കോബ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ ഒന്നാം
പ്രാവശ്യം അയച്ചു. 13 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യോസേഫ്
തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു തന്നെത്താൻ
അറിയിച്ചു യോസേഫിന്റെ വംശം ഫറവോന്നു
വെളിവായ്വന്നു. 14 യോസേഫ് ആളയച്ചു
തന്റെ പിതാവായ യാക്കോബിനെയും
കുടുംബത്തെ ഒക്കെയും വരുത്തി; അവർ ആകെ
എഴുപത്തഞ്ചുപേരായിരുന്നു. 15 യാക്കോബ്,
മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി; അവനും നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരും മരിച്ചു, 16 അവരെ ശെഖേമിൽ
കൊണ്ടുവന്നു ശെഖേമിൽ എമ്മോരിന്റെ

മക്കളോടു അബ്രഹാം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയ
കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 17 ദൈവം
അബ്രാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്ത വാഗ്ദത്ത
കാലം അടുത്തപ്പോൾ ജനം മിസ്രയീമിൽ വൎദ്ധിച്ചു
പെരുകി. 18 ഒടുവിൽ യോസേഫിനെ അറിയാത്ത
വേറൊരു രാജാവു മിസ്രയീമിൽ വാണു. 19 അവൻ
നമ്മുടെ വംശത്തോടു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ പീഡിപ്പിച്ചു, അവരുടെ
ശിശുക്കൾ ജീവനോടെ ഇരിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു
അവരെ പുറത്തിടുവിച്ചു. 20 ആ കാലത്തു മോശെ
ജനിച്ചു, ദിവ്യസുന്ദരനായിരുന്നു; അവനെ
മൂന്നു മാസം അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ പോറ്റി. 21
പിന്നെ അവനെ പുറത്തിട്ടപ്പോൾ ഫറവോന്റെ
മകൾ അവനെ എടുത്തു തന്റെ മകനായി
വളൎത്തി. 22 മോശെ മിസ്രയീമ്യരുടെ സകല
ജ്ഞാനവും അഭ്യസിച്ചു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും
സമൎത്ഥനായിത്തീൎന്നു. 23 അവന്നു നാല്പതു വയസ്സു
തികയാറായപ്പോൾ യിസ്രായേൽ മക്കളായ തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു കാണേണം എന്നു
മനസ്സിൽ തോന്നി. 24 അവരിൽ ഒരുത്തൻ അന്യായം
ഏല്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവന്നു തുണ നിന്നു,
മിസ്രയീമ്യനെ അടിച്ചു കൊന്നു, പീഡിതന്നു
വേണ്ടി പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു. 25 ദൈവം താൻ
മുഖാന്തരം അവൎക്കു രക്ഷ നല്കും എന്നു
സഹോദരന്മാർ ഗ്രഹിക്കും എന്നു അവൻ
നിരൂപിച്ചു; എങ്കിലും അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 26
പിറ്റെന്നാൾ അവർ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: പുരുഷന്മാരെ,
നിങ്ങൾ സഹോദരന്മാരല്ലോ; തമ്മിൽ അന്യായം

ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ
സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കി. 27 എന്നാൽ
കൂട്ടുകാരനോടു അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ
അവനെ ഉന്തിക്കളഞ്ഞു: നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു
അധികാരിയും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതു
ആർ? 28 ഇന്നലെ മിസ്രയീമ്യനെ കൊന്നതുപോലെ
എന്നെയും കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു മോശെ
ഓടിപ്പോയി മിദ്യാൻദേശത്തു ചെന്നു പാർത്തു,
അവിടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു. 30
നാല്പതാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സീനായ്മലയുടെ
മരുഭൂമിയിൽ ഒരു ദൈവദൂതൻ മുൾപടപ്പിലെ
അഗ്നിജ്വാലയിൽ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. 31
മോശെ ആ ദർശനം കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു,
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ: 32
ഞാൻ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായി
അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും
യാക്കോബിന്റെയും ദൈവം ആകുന്നു എന്നു
കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു. മോശെ വിറെച്ചിട്ടു
നോക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 33 കർത്താവു
അവനോടു: നീ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധ
ഭൂമിയാകയാൽ കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു
ഊരിക്കളക. 34 മിസ്രയീമിൽ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
പീഡ ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു, അവരുടെ ഞരക്കവും
കേട്ടു, അവരെ വിടുവിപ്പാൻ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു;
ഇപ്പോൾ വരിക; ഞാൻ നിന്നെ മിസ്രയീമിലേക്കു
അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 നിന്നെ
അധികാരിയും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതാർ
എന്നിങ്ങനെ അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ഈ മോശെയെ

ദൈവം മുൾപടപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ദൂതൻ
മുഖാന്തരം അധികാരിയും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും
ആക്കി അയച്ചു. 36 അവൻ മിസ്രയീമിലും
ചെങ്കടലിലും നാല്പതു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിലും
അതിശയങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു അവരെ
നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. 37 ദൈവം നിങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു എന്നെപ്പോലെ ഒരു
പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും
എന്നു യിസ്രായേൽ മക്കളോടു പറഞ്ഞ
മോശെ അവൻ തന്നേ. 38 സീനായ്മലയിൽ
തന്നോടു സംസാരിച്ച ദൂതനോടും നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരോടും കൂടെ മരുഭൂമിയിലെ സഭയിൽ
ഇരുന്നവനും നമുക്കു തരുവാൻ ജീവനുള്ള
അരുളപ്പാടു ലഭിച്ചവനും അവൻ തന്നേ. 39
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അവന്നു കീഴ്പെടുവാൻ
മനസ്സില്ലാതെ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു
ഹൃദയംകൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു,
അഹരോനോടു: 40 ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടപ്പാൻ
ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക; ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന
ആ മോശെക്കു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41
അന്നേരം അവർ ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി,
ആ ബിംബത്തിന്നു ബലി കഴിച്ചു തങ്ങളുടെ
കൈപ്പണിയിൽ ഉല്ലസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 42
ദൈവവും പിന്തിരിഞ്ഞു. ആകാശത്തിലെ
സൈന്യത്തെ ആരാധിപ്പാൻ അവരെ കൈവിട്ടു.
“യിസ്രായേൽ ഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ
എനിക്കു നാല്പതു സംവത്സരം ഹനനയാഗങ്ങളും

ഭോജനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചുവോ? 43 നിങ്ങൾ
നമസ്കരിപ്പാൻ ഉണ്ടാക്കിയ സ്വരൂപങ്ങളായ
മൊലോക്കിന്റെ കൂടാരവും രേഫാൻദേവന്റെ
നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു നടന്നുവല്ലോ;
എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബാബിലോന്നപ്പുറം
പ്രവസിപ്പിക്കും" എന്നു പ്രവാചകന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 44 നീ
കണ്ടമാതിരിക്കൊത്തവണ്ണം അതിനെ തീക്കേണം
എന്നു മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ
കല്പിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മൊക്കു
മരുഭൂമിയിൽ സാക്ഷ്യകൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 45
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അതു ഏറ്റു വാങ്ങി ദൈവം
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ അവകാശത്തിലേക്കു
യോശുവയുമായി കൊണ്ടുവന്നു ദാവീദിന്റെ
കാലംവരെ വെച്ചിരുന്നു. 46 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ കൃപലഭിച്ചു, യാക്കോബിന്റെ
ദൈവത്തിന്നു ഒരു വാസസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുവാൻ
അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. 47 ശലോമോൻ
അവന്നു ഒരു ആലയം പണിതു. 48 അത്യുന്നതൻ
കൈപ്പണിയായതിൽ വസിക്കുന്നില്ലതാനും 49
"സ്വൎഗ്ഗം എനിക്കു സിംഹാസനവും ഭൂമി എന്റെ
പാദപീഠവും ആകുന്നു. നിങ്ങൾ എനിക്കു
പണിയുന്ന ആലയം ഏതുവിധം? എന്റെ
വിശ്രമസ്ഥലവും ഏതു? 50 ഇതൊക്കെയും
എന്റെ കൈയല്ലയോ ഉണ്ടാക്കിയതു എന്നു
കത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു" എന്നു പ്രവാചകൻ
പറയുന്നുവല്ലോ. 51 ശാഠ്യക്കാരും ഹൃദയത്തിന്നും
ചെവിക്കും പരിച്ഛേദന ഇല്ലാത്തവരുമായുള്ളോരേ,

നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ തന്നേ നിങ്ങളും
എല്ലായ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു
മറുത്തു നില്ക്കുന്നു. 52 പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഏവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളു? നീതിമാനായവന്റെ
വരവിനെക്കുറിച്ചു മുൻഅറിയിച്ചവരെ അവർ
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 53 അവന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ദ്രോഹികളും കുലപാതകരും ആയിത്തീന്നു;
നിങ്ങൾ ദൈവദൂതന്മാരുടെ നിയോഗങ്ങളായി
ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചു എങ്കിലും അതു
പ്രമാണിച്ചിട്ടില്ല. 54 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ
കോപപരവശരായി അവന്റെ നേരെ
പല്ലുകടിച്ചു. 55 അവനോ പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉറ്റുനോക്കി,
ദൈവമഹത്വവും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
യേശു നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു: 56 ഇതാ, സ്വർഗ്ഗം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ
വലത്തു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 57 അവർ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു,
ചെവി പൊത്തിക്കൊണ്ടു ഒന്നിച്ചു അവന്റെ നേരെ
പാഞ്ഞുചെന്നു, 58 അവനെ നഗരത്തിൽനിന്നു
തള്ളി പുറത്താക്കി കല്ലെറിഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ
തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം ശൌൽ എന്നു പേരുള്ള
ഒരു ബാല്യക്കാരന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. 59
കത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ
കൈക്കൊള്ളേണമേ എന്നു സ്തെഫാനോസ്
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കയിൽ അവർ അവനെ
കല്ലെറിഞ്ഞു. 60 അവനോ മുട്ടുകുത്തി: കത്താവേ,
അവക്കു ഈ പാപം നിറുത്തരുതേ എന്നു

ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

8 അവനെ കൊലചെയ്തതു ശൌലിന്നു
സമ്മതമായിരുന്നു. അന്നു യെരൂശലേമിലെ
സഭെക്കു ഒരു വലിയ ഉപദ്രവം നേരിട്ടു;
അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും യെഹൂദ്യ
ശമര്യ്യ ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി. 2 ഭക്തിയുള്ള
പുരുഷന്മാർ സ്തെഫാനൊസിനെ അടക്കം
ചെയ്തു, അവനെക്കുറിച്ചു വലിയൊരു പ്രലാപം
കഴിച്ചു. 3 എന്നാൽ ശൌൽ വീടുതോറും ചെന്നു
പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചിഴച്ചു
തടവിൽ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു സഭയെ മുടിച്ചു പോന്നു.
4 ചിതറിപ്പോയവർ വചനം സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു
അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു. 5 ഫിലിപ്പൊസ്
ശമര്യ്യപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു അവരോടു
ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. 6 ഫിലിപ്പൊസ് ചെയ്ത
അടയാളങ്ങളെ പുരുഷാരങ്ങൾ കേൾക്കയും
കാൺകയും ചെയ്കയാൽ അവൻ പറയുന്നതു
ഏകമനസ്സോടെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 7
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ച പലരിൽനിന്നും
അവ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു;
അനേകം പക്ഷവാതക്കാരും മുടന്തരും സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചു. 8 അങ്ങനെ ആ പട്ടണത്തിൽ വളരെ
സന്തോഷം ഉണ്ടായി. 9 എന്നാൽ ശിമോൻ എന്നു
പേരുള്ളോരു പുരുഷൻ ആ പട്ടണത്തിൽ
ആഭിചാരം ചെയ്തു, താൻ മഹാൻ എന്നു പറഞ്ഞു
ശമര്യ്യജാതിയെ ഭ്രമിപ്പിച്ചുപോന്നു. 10 ഇവൻ
മഹതി എന്ന ദൈവശക്തി ആകുന്നു എന്നും
പറഞ്ഞു ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും അവനെ

ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു. 11 ഇവൻ ആഭിചാരംകൊണ്ടു
ഏറിയ കാലം അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കയാൽ അത്രേ
അവർ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചതു. 12 എന്നാൽ
ദൈവരാജ്യത്തെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്ന ഫിലിപ്പൊസിനെ അവർ
വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും
സ്നാനം ഏറ്റു. 13 ശിമോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു
സ്നാനം ഏറ്റു ഫിലിപ്പൊസിനോടു ചേർന്നു നിന്നു,
വലിയ വീര്യപ്രവൃത്തികളും അടയാളങ്ങളും
നടക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. 14 അനന്തരം
യെരൂശലേമിലുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ, ശമര്യർ
ദൈവവചനം കൈക്കൊണ്ടു എന്നു കേട്ടു
പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും അവരുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. 15 അവർ ചെന്നു, അവക്കു
പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവക്കായി
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 16 അന്നുവരെ അവരിൽ
ആരുടെമേലും ആത്മാവു വന്നിരുന്നില്ല; അവർ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം
ഏറ്റിരുന്നതേയുള്ളു. 17 അവർ അവരുടെമേൽ കൈ
വെച്ചപ്പോൾ അവക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചു.
18 അപ്പൊസ്തലന്മാർ കൈ വെച്ചതിനാൽ
പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചതു ശിമോൻ കണ്ടാറെ
അവക്കു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുവന്നു: 19 ഞാൻ
ഒരുത്തന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഈ
അധികാരം എനിക്കും തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 20
പത്രൊസ് അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ ദാനം
പണത്തിന്നു വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നീ

നിരൂപിക്കകൊണ്ടു നിന്റെ പണം നിന്നോടുകൂടെ
നശിച്ചുപോകട്ടെ. 21 നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവ
സന്നിധിയിൽ നേരുള്ളതല്ലായ്കകൊണ്ടു
ഈ കാൎയ്യത്തിൽ നിനക്കു പങ്കും
ഓഹരിയുമില്ല. 22 നീ ഈ വഷളത്വം വിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു കൎത്താവിനോടു പ്രാൎത്ഥിക്ക;
പക്ഷെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണം
ക്ഷമിച്ചുകിട്ടുമായിരിക്കും. 23 നീ കൈപ്പുള്ള
പകയിലും അനീതിയുടെ ബന്ധനത്തിലും
അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതിന്നു ശിമോൻ: നിങ്ങൾ
പറഞ്ഞതു ഒന്നും എനിക്കു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ
കൎത്താവിനോടു എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 അവർ കൎത്താവിന്റെ
വചനം സാക്ഷീകരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചശേഷം
ശമൎയ്യക്കാരുടെ അനേക ഗ്രാമങ്ങളിൽ സുവിശേഷം
അറിയിച്ചുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 26 അനന്തരം കൎത്താവിന്റെ ദൂതൻ
ഫിലിപ്പൊസിനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു തെക്കോട്ടു
യെരൂശലേമിൽ നിന്നു ഗസെക്കുള്ള നിൎജ്ജനമായ
വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അവൻ
പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ കന്ദക്ക എന്ന ഐത്യോപ്യാ
രാജ്ഞിയുടെ ഒരു ഷണ്ഡനും മഹാനും അവളുടെ
സകലഭണ്ഡാരത്തിന്നും മേൽവിചാരകനുമായ ഒരു
ഐത്യോപ്യനെ കണ്ടു. അവൻ യെരൂശലേമിൽ
നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകയിൽ
28 തേരിൽ ഇരുന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകം വായിക്കയായിരുന്നു. 29 ആത്മാവു
ഫിലിപ്പൊസിനോടു: നീ അടുത്തുചെന്നു

തേരിനോടു ചേർന്നുനടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
30 ഫിലിപ്പൊസ് ഓടിച്ചെല്ലുമ്പോൾ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം വായിക്കുന്നതു
കേട്ടു: നീ വായിക്കുന്നതു ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 31 ഒരുത്തൻ പൊരുൾ
തിരിച്ചുതരാഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു, ഫിലിപ്പൊസ് കയറി
തന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
32 തിരുവെഴുത്തിൽ അവൻ വായിച്ച ഭാഗമാവിതു:
“അറുക്കുവാനുള്ള ആടിനെപ്പോലെ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി; രോമം കത്രിക്കുന്നവന്റെ
മുമ്പാകെ മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ
അവൻ വായ് തുറക്കാതിരുന്നു. 33 അവന്റെ
താഴ്ചയിൽ അവന്നു ന്യായം കിട്ടാതെ പോയി;
അവന്റെ തലമുറയെ ആർ വിവരിക്കും? ഭൂമിയിൽ
നിന്നു അവന്റെ ജീവനെ എടുത്തുകളയുന്നുവല്ലോ”
34 ഷണ്ഡൻ ഫിലിപ്പൊസിനോടു: ഇതു പ്രവാചകൻ
ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു? തന്നെക്കുറിച്ചോ
മറ്റൊരുത്തനെക്കുറിച്ചോ എന്നു പറഞ്ഞുതരേണം
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 35 ഫിലിപ്പൊസ് ഈ
തിരുവെഴുത്തു ആധാരമാക്കി അവനോടു
യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ
തുടങ്ങി. 36 അവർ ഇങ്ങനെ വഴിപോകയിൽ
വെള്ളമുള്ളോരു സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ
ഷണ്ഡൻ: ഇതാ വെള്ളം; ഞാൻ സ്നാനം
ഏല്ക്കുന്നതിന്നു എന്തു വിരോധം എന്നു പറഞ്ഞു.
37 [അതിന്നു ഫിലിപ്പൊസ്: നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ
വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആകാം എന്നു പറഞ്ഞു.
യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രൻ എന്നു ഞാൻ

വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.]
38 അങ്ങനെ അവൻ തേർ നിൎത്തുവാൻ കല്പിച്ചു:
ഫിലിപ്പൊസും ഷണ്ഡനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ
ഇറങ്ങി, അവൻ അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. 39
അവർ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറിയപ്പോൾ
കൎത്താവിന്റെ ആത്മാവു ഫിലിപ്പൊസിനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; ഷണ്ഡൻ അവനെ പിന്നെ
കണ്ടില്ല; അവൻ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ
വഴിക്കു പോയി. 40 ഫിലിപ്പൊസിനെ പിന്നെ
അസ്തോദിൽ കണ്ടു; അവൻ സഞ്ചരിച്ചു എല്ലാ
പട്ടണങ്ങളിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു
കൈസൎയ്യയിൽ എത്തി.

9 ശൌൽ കൎത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ
ഭീഷണിയും കൊലയും നിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു
മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു,
2 ദമസ്കൊസിൽ ഈ മാൎഗ്ഗക്കാരായ വല്ല
പുരുഷന്മാരെയോ സ്ത്രീകളെയോ കണ്ടാൽ
അവരെ പിടിച്ചുകെട്ടി യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവരുവാന്തക്കവണ്ണം അവിടത്തെ
പള്ളികൾക്കു അവനോടു അധികാരപത്രം വാങ്ങി.
3 അവൻ പ്രയാണം ചെയ്തു ദമസ്കൊസിന്നു
സമീപിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു
വെളിച്ചം അവന്റെ ചുറ്റും മിന്നി; 4 അവൻ
നിലത്തു വീണു; ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്നെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു തന്നോടു പറയുന്ന
ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. 5 നീ ആരാകുന്നു, കൎത്താവേ,
എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന
യേശു ആകുന്നു ഞാൻ. 6 നീ എഴുന്നേറ്റു
പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുക; നീ ചെയ്യേണ്ടുന്നതു അവിടെ

വെച്ചു നിന്നോടു പറയും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7
അവനോടുകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്ത പുരുഷന്മാർ
ശബ്ദം കേട്ടു എങ്കിലും ആരെയും കാണാതെ
മരവിച്ചു നിന്നു. 8 ശൌൽ നിലത്തുനിന്നു
എഴുന്നേറ്റു കണ്ണു തുറന്നാറെ ഒന്നും കണ്ടില്ല;
അവർ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; 9 അവൻ മൂന്നു ദിവസം
കണ്ണു കാണാതെയും തിന്നുകയോ കുടിക്കയോ
ചെയ്യാതെയും ഇരുന്നു. 10 എന്നാൽ അനന്യാസ്
എന്നൊരു ശിഷ്യൻ ദമസ്കൊസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു:
അവനെ കർത്താവു ഒരു ദർശനത്തിൽ: അനന്യാസേ
എന്നു വിളിച്ചു. കർത്താവേ, അടിയൻ ഇതാ എന്നു
അവൻ വിളികേട്ടു. 11 കർത്താവു അവനോടു:
നീ എഴുന്നേറ്റു നേർവ്വീഥി എന്ന തെരുവിൽ
ചെന്നു, യൂദയുടെ വീട്ടിൽ തർസൊസുകാരനായ
ശൌൽ എന്നു പേരുള്ളവനെ അന്വേഷിക്ക; 12
അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അനന്യാസ് എന്നൊരു
പുരുഷൻ അകത്തു വന്നു താൻ കാഴ്ച
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ മേൽ കൈ വെക്കുന്നതു
അവൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 13
അതിന്നു അനന്യാസ്: കർത്താവേ, ആ മനുഷ്യൻ
യെരൂശലേമിൽ നിന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു എത്ര
ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പലരും പറഞ്ഞു
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 14 ഇവിടെയും നിന്റെ
നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവരെ
ഒക്കെയും പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ അവന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അധികാരപത്രം
ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 കർത്താവു
അവനോടു: നീ പോക; അവൻ എന്റെ

നാമം ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാക്കും
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മുമ്പിൽ വഹിപ്പാൻ ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നൊരു പാത്രം ആകുന്നു. 16
എന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി അവൻ എന്തെല്ലാം
കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഞാൻ
അവനെ കാണിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അങ്ങനെ
അനന്യാസ് ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവന്റെമേൽ കൈ
വെച്ചു: ശൌലേ, സഹോദരാ, നീ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു
പരിശുദ്ധാത്മപൂണ്ണൻ ആകേണ്ടതിന്നു നീ വന്ന
വഴിയിൽ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായ യേശു എന്ന
കത്താവു എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു
ചെതുമ്പൽപോലെ വീണു; കാഴ്ച ലഭിച്ചു അവൻ
എഴുന്നേറ്റു സ്നാനം ഏൽക്കയും ആഹാരം
കൈക്കൊണ്ടു ബലം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 19
അവൻ ദമസ്കൊസിലുള്ള ശിഷ്യന്മാരോടു കൂടെ
കുറെനാൾ പാത്തു, 20 യേശു തന്നേ ദൈവപുത്രൻ
എന്നു പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. 21 കേട്ടവർ
എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: യെരൂശലേമിൽ ഈ
നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവക്കു നാശം
ചെയ്തവൻ ഇവനല്ലയോ? ഇവിടെയും അവരെ
പിടിച്ചുകെട്ടി മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോകുവാനല്ലോ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
22 ശൌലോ മേല്ക്കുമേൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു, യേശു
തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു തെളിയിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ
പാക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരെ മിണ്ടാതാക്കി. 23
കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു. 24 ശൌൽ അവരുടെ
കൂട്ടുകെട്ടു അറിഞ്ഞു; അവനെ കൊല്ലുവാൻ

അവർ രാവും പകലും നഗര ഗോപുരങ്ങളിൽ
കാവൽ വെച്ചു. 25 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
രാത്രിയിൽ അവനെ ഒരു കൊട്ടയിലാക്കി
മതിൽവഴിയായി ഇറക്കിവിട്ടു. 26 അവൻ
യെരൂശലേമിൽ എത്തിയാറെ ശിഷ്യന്മാരോടു
ചേരുവാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ ഒരു ശിഷ്യൻ
എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ എല്ലാവരും അവനെ
പേടിച്ചു. 27 ബന്നബാസോ അവനെ കൂട്ടി
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു;
അവൻ വഴിയിൽ വെച്ചു കർത്താവിനെ കണ്ടതും
കർത്താവു അവനോടു സംസാരിച്ചതും
ദമസ്കൊസിൽ അവൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചതും എല്ലാം
അവരോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 28 പിന്നെ അവൻ
യെരൂശലേമിൽ അവരുമായി പെരുമാറുകയും
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു. 29
യവനഭാഷക്കാരായ യെഹൂദന്മാരോടും അവൻ
സംഭാഷിച്ചു തർക്കിച്ചു; അവരോ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. 30 സഹോദരന്മാർ അതു
അറിഞ്ഞു അവനെ കൈസര്യയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവിടെനിന്നു
തർസൊസിലേക്കു അയച്ചു. 31 അങ്ങനെ
യെഹൂദ്യാ, ഗലീല, ശമര്യ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ
ഒക്കെയും സഭെക്കു സമാധാനം ഉണ്ടായി, അതു
ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചും കർത്താവിനോടുള്ള
ഭക്തിയിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
പ്രബോധനയിലും നടന്നും പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
32 പത്രൊസ് എല്ലാടവും സഞ്ചരിക്കയിൽ ലുദ്ദയിൽ

പാക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ അടുക്കലും ചെന്നു, 33
അവിടെ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു എട്ടു സംവത്സരമായി
കിടപ്പിൽ ആയിരുന്ന ഐനെയാസ് എന്നു
പേരുള്ളോരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 34 പത്രൊസ്
അവനോടു: ഐനെയാസേ, യേശുക്രിസ്തു നിന്നെ
സൌഖ്യമാക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു താനായി തന്നേ
കിടക്ക വിരിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു. 35 ലുദ്ദയിലും ശാരോനിലും
പാക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു
കത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. 36 യോപ്പയിൽ
പേടമാൻ എന്നത്ഥമുള്ള തബീഥാ എന്നു
പേരുള്ളോരു ശിഷ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ
വളരെ സൽപ്രവൃത്തികളും ധമ്മങ്ങളും
ചെയ്തുപോന്നവളായിരുന്നു. 37 ആ കാലത്ത്
അവൾ ദീനം പിടിച്ചു മരിച്ചു; അവർ അവളെ
കുളിപ്പിച്ചു ഒരു മാളികമുറിയിൽ കിടത്തി. 38 ലുദ്ദ
യോപ്പെക്കു സമീപമാകയാൽ പത്രൊസ് അവിടെ
ഉണ്ടെന്നു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു: നീ താമസിയാതെ
ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം വരേണം എന്നു
അപേക്ഷിപ്പാൻ രണ്ടു ആളെ അവന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 39 പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ
ചെന്നു. എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവനെ
മാളികമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ
വിധവമാർ എല്ലാവരും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും തബീഥാ
തങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ
കുപ്പായങ്ങളും ഉടുപ്പുകളും കാണിച്ചുകൊണ്ടും
അവന്റെ ചുറ്റും നിന്നു. 40 പത്രൊസ് അവരെ
ഒക്കെയും പുറത്തിറക്കി മുട്ടുകുത്തി പ്രാത്ഥിച്ചു
ശവത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: തബീത്ഥയേ,

എഴുന്നേല്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൾ കണ്ണു
തുറന്നു പത്രൊസിനെ കണ്ടു എഴുന്നേറ്റു
ഇരുന്നു. 41 അവൻ കൈ കൊടുത്തു അവളെ
എഴുന്നേല്പിച്ചു, വിശുദ്ധന്മാരെയും വിധവമാരെയും
വിളിച്ചു അവളെ ജീവനുള്ളവളായി അവരുടെ
മുമ്പിൽ നിറുത്തി. 42 ഇതു യോപ്പയിൽ എങ്ങും
പ്രസിദ്ധമായി, 43 പലരും കത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു.
പിന്നെ അവൻ തോൽക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ എന്ന
ഒരുത്തനോടുകൂടെ വളരെ നാൾ യോപ്പയിൽ
പാത്തു.

10 കൈസയ്യയിൽ ഇത്താലിക എന്ന പട്ടാളത്തിൽ
കൊന്നേല്യൊസ് എന്നു പേരുള്ളോരു ശതാധിപൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ ഭക്തനും തന്റെ
സകലഗൃഹത്തോടും കൂടെ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുന്നവനുമായി ജനത്തിന്നു വളരെ ധമ്മം
കൊടുത്തും എപ്പോഴും ദൈവത്തോടു പ്രാത്ഥിച്ചും
പോന്നു. 3 അവൻ പകൽ ഏകദേശം ഒമ്പതാം
മണിനേരത്തു ഒരു ദശ്നത്തിൽ ഒരു ദൈവദൂതൻ
തന്റെ അടുക്കൽ അകത്തു വരുന്നതു സ്പഷ്ടമായി
കണ്ടു: കൊന്നേല്യൊസേ എന്നു തന്നോടു
പറയുന്നതും കേട്ടു. 4 അവൻ അവനെ ഉറ്റു നോക്കി
ഭയപരവശനായി: എന്താകുന്നു കത്താവേ
എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു: നിന്റെ
പ്രാത്ഥനയും ധമ്മവും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ യോപ്പയിലേക്കു
ആളയച്ചു, പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ
വരുത്തുക. 6 അവൻ തോൽക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ
എന്നൊരുവനോടു കൂടെ പാക്കുന്നു. അവന്റെ വീടു
കടല്പുറത്തു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7

അവനോടു സംസാരിച്ച ദൂതൻ പോയ ശേഷം
അവൻ തന്റെ വേലക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും
തന്റെ അടുക്കൽ അകമ്പടി നില്ക്കുന്നവരിൽ
ദൈവഭക്തനായോരു പടയാളിയേയും 8 വിളിച്ചു
സകലവും വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു യോപ്പയിലേക്കു
അയച്ചു 9 പിറ്റെന്നാൾ അവർ യാത്രചെയ്തു
പട്ടണത്തോടു സമീപിക്കുമ്പോൾ പത്രൊസ് ആറാം
മണിനേരത്തു പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ വെണ്മാടത്തിൽ
കയറി. 10 അവൻ വളരെ വിശന്നിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു; അവർ ഒരുക്കുമ്പോഴേക്കു
അവന്നു ഒരു വിവശത വന്നു. 11 ആകാശം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയൊരു തുപ്പട്ടിപോലെ
നാലു കോണും കെട്ടീട്ടു ഭൂമിയിലേക്കു
ഇറക്കിവിട്ടോരു പാത്രം വരുന്നതും അവൻ കണ്ടു.
12 അതിൽ ഭൂമിയിലെ സകലവിധ നാൽക്കാലിയും
ഇഴജാതിയും ആകാശത്തിലെ പറവയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 പത്രൊസേ, എഴുന്നേറ്റു അറുത്തു
തിന്നുക എന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 14 അതിന്നു
പത്രൊസ്: ഒരിക്കലും പാടില്ല, കൎത്താവേ; മലിനമോ
അശുദ്ധമോ ആയതൊന്നും ഞാൻ ഒരുനാളും
തിന്നിട്ടില്ലല്ലോ. 15 ആ ശബ്ദം രണ്ടാംപ്രാവശ്യം
അവനോടു: ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ
മലിനമെന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16
ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; ഉടനെ പാത്രം
തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. 17 ഈ
കണ്ട ദൎശനം എന്തായിരിക്കും എന്നു പത്രൊസ്
ഉള്ളിൽ ചഞ്ചലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
കൊൎന്നേല്യൊസ് അയച്ച പുരുഷന്മാർ ശിമോന്റെ
വീടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു പടിവാതിൽക്കൽ

നിന്നു: 18 പത്രൊസ് എന്നു മറു പേരുള്ള
ശിമോൻ ഇവിടെ പാൎക്കുന്നുണ്ടോഎന്നു വിളിച്ചു
ചോദിച്ചു. 19 പത്രൊസ് ദൎശനത്തെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു
അവനോടു: മൂന്നു പുരുഷന്മാർ നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു; 20 നീ എഴുന്നേറ്റു
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക; ഞാൻ അവരെ
അയച്ചതാകകൊണ്ടു ഒന്നും സംശയിക്കാതെ
അവരോടു കൂടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 21
പത്രൊസ് ആ പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു: നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ
ഞാൻ തന്നെ; നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിന്നു അവർ:
നീതിമാനും ദൈവഭക്തനും യെഹൂദന്മാരുടെ
സകലജാതിയാലും നല്ല സാക്ഷ്യംകൊണ്ടവനും
ആയ കൊൎന്നേല്യൊസ് എന്ന ശതാധിപന്നു
നിന്നെ വീട്ടിൽ വരുത്തി നിന്റെ പ്രസംഗം
കേൾക്കേണം എന്നു ഒരു വിശുദ്ധദൂതനാൽ
അരുളപ്പാടുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23
അവൻ അവരെ അകത്തു വിളിച്ചു പാൎപ്പിച്ചു;
പിറ്റെന്നാൾ എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ
പുറപ്പെട്ടു; യോപ്പയിലെ സഹോദരന്മാർ ചിലരും
അവനോടുകൂടെ പോയി. 24 പിറ്റെന്നാൾ
കൈസൎയ്യയിൽ എത്തി; അവിടെ കൊൎന്നേല്യൊസ്
ചാൎച്ചക്കാരെയും അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരെയും
കൂട്ടിവരുത്തി, അവൎക്കായി കാത്തിരുന്നു.
25 പത്രൊസ് അകത്തു കയറിയപ്പോൾ
കൊൎന്നേല്യൊസ് എതിരേറ്റു അവന്റെ കാല്ക്കൽ
വീണു നമസ്കരിച്ചു. 26 പത്രൊസോ:

എഴുന്നേല്ക്കു, ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനത്രെ
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു, 27
അവനോടു സംഭാഷിച്ചുംകൊണ്ടു അകത്തു
ചെന്നു, അനേകർ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു അവനോടു: 28 അന്യജാതിക്കാരന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതും അവനുമായി പെരുമാറ്റം
ചെയ്യുന്നതും യെഹൂദന്നു നിഷിദ്ധം എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യനെയും
മലിനനോ അശുദ്ധനോ എന്നു പറയരുതെന്നു
ദൈവം എനിക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. 29
അതുകൊണ്ടാകുന്നു നിങ്ങൾ ആളയച്ചപ്പോൾ
ഞാൻ എതിർ പറയാതെ വന്നതു; എന്നാൽ എന്നെ
വിളിപ്പിച്ച സംഗതി എന്തു എന്നു അറിഞ്ഞാൽ
കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു
കൊന്നേല്യൊസ്: നാലാകുന്നാൾ ഈ നേരത്തു
ഞാൻ വീട്ടിൽ ഒമ്പതാം മണിനേരത്തെ പ്രാത്ഥന
കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശുഭ്രവസ്ത്രം
ധരിച്ചോരു പുരുഷൻ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു: 31
കൊന്നേല്യൊസേ, ദൈവം നിന്റെ പ്രാത്ഥന കേട്ടു
നിന്റെ ധമ്മം ഓത്തിരിക്കുന്നു. 32 യോപ്പയിലേക്കു
ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
ശിമോനെ വിളിപ്പിക്ക; അവൻ കടല്പുറത്തു
തോൽക്കൊല്ലനായ ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ പാക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു; നീ വന്നതു ഉപകാരം.
കത്താവു നിന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
കേൾപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ
ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൂടിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അപ്പോൾ പത്രൊസ് വായി

തുറന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ദൈവത്തിന്നു
മുഖപക്ഷമില്ല എന്നും 35 ഏതു ജാതിയിലും
അവനെ ഭയപ്പെട്ടു നീതി പ്രവത്തിക്കുന്നവനെ
അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ ഇപ്പോൾ
യാഥാത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. 36 അവൻ
എല്ലാവരുടെയും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം
സമാധാനം സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽ
മക്കൾക്കു അയച്ച വചനം, 37 യോഹന്നാൻ
പ്രസംഗിച്ച സ്നാനത്തിന്റെശേഷം ഗലീലയിൽ
തുടങ്ങി യെഹൂദ്യയിൽ ഒക്കെയും ഉണ്ടായ
വത്തമാനം, 38 നസറായനായ യേശുവിനെ
ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും
അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവം അവനോടുകൂടെ
ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ നന്മചെയ്തും
പിശാചു ബാധിച്ചവരെ ഒക്കെയും
സൌഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചതുമായ
വിവരം തന്നേ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 39
യെഹൂദ്യദേശത്തിലും യെരൂശലേമിലും അവൻ
ചെയ്ത സകലത്തിനും ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ
ആകുന്നു. അവനെ അവർ മരത്തിന്മേൽ
തൂക്കിക്കൊന്നു; 40 ദൈവം അവനെ മൂന്നാം നാൾ
ഉയിത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു, 41 സകല ജനത്തിന്നുമല്ല,
ദൈവം മുമ്പുകൂട്ടി നിയമിച്ച സാക്ഷികളായി,
അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
അവനോടുകൂടെ തിന്നുകുടിച്ചവരായ ഞങ്ങൾക്കു
തന്നേ പ്രത്യക്ഷനാക്കിത്തന്നു. 42 ജീവികൾക്കും
മരിച്ചവക്കും ന്യായാധിപതിയായി ദൈവത്താൽ
നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ അവൻ തന്നേ എന്നു
ജനത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു സാക്ഷീകരിപ്പാൻ അവൻ

ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചു. 43 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവന്നും അവന്റെ നാമം മൂലം പാപമോചനം
ലഭിക്കും എന്നു സകല പ്രവാചകന്മാരും സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 44 ഈ വാക്കുകളെ പത്രൊസ്
പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ തന്നേ വചനം കേട്ട
എല്ലാവരുടെ മേലും പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നു. 45
അവർ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതും
ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കുന്നതും കേൾക്കയാൽ
46 പത്രൊസിനോടുകൂടെ വന്ന പരിച്ഛേദനക്കാരായ
വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം
ജാതികളുടെ മേലും പകൎന്നതു കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു.
47 നമ്മെപ്പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ച ഇവരെ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു കൂടാതവണ്ണം വെള്ളം
വിലക്കുവാൻ ആൎക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 48
പത്രൊസ് അവരെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ
ചില ദിവസം അവിടെ താമസിക്കേണം എന്നു
അവർ അപേക്ഷിച്ചു.

11 ജാതികളും ദൈവവചനം കൈക്കൊണ്ടു
എന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരും യെഹൂദ്യയിലുള്ള
സഹോദരന്മാരും കേട്ടു. 2 പത്രൊസ് യെരൂശലേമിൽ
എത്തിയപ്പോൾ പരിച്ഛേദനക്കാർ അവനോടു
വാദിച്ചു: 3 നീ അഗ്രചൎമ്മികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 4
പത്രൊസ് കാൎയ്യം ആദിമുതൽ ക്രമമായി അവരോടു
വിവരിച്ചുപറഞ്ഞതു: 5 ഞാൻ യോപ്പാപട്ടണത്തിൽ
പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിവശതയിൽ
ഒരുദൎശനം കണ്ടു: ആകാശത്തിൽനിന്നു നാലു
കോണും കെട്ടി ഇറക്കിയ വലിയ തുപ്പട്ടിപോലെ ഒരു

പാത്രം എന്റെ അടുക്കലോളം വന്നു. 6 അതിൽ
ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഭൂമിയിലെ
നാൽക്കാലികളെയും കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും
ഇഴജാതികളെയും ആകാശത്തിലെ പറവകളെയും
കണ്ടു: 7 പത്രൊസേ, എഴുന്നേറ്റു അറുത്തു തിന്നുക
എന്നു എന്നോടു പറയുന്നോരു ശബ്ദവും കേട്ടു. 8
അതിന്നു ഞാൻ: ഒരിക്കലും പാടില്ല, കർത്താവേ;
മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയതൊന്നും ഒരിക്കലും
എന്റെ വായിൽ ചെന്നിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 9
ആ ശബ്ദം പിന്നെയും ആകാശത്തിൽ നിന്നു:
ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ മലിനം എന്നു
വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 ഇതു
മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; പിന്നെ എല്ലാം
തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. 11
അപ്പോൾ തന്നേ കൈസര്യയിൽ നിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരുന്ന മൂന്നു പുരുഷന്മാർ
ഞങ്ങൾ പാർത്ത വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നു; 12
ഒന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ
പോകുവാൻ ആത്മാവു എന്നോടു കല്പിച്ചു.
ഈ ആറു സഹോദരന്മാരും എന്നോടുകൂടെ
പോന്നു; ഞങ്ങൾ ആ പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു. 13 അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ദൂതൻ
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നും നീ യോപ്പയിലേക്കു
ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
ശിമോനെ വരുത്തുക; 14 നീയും നിന്റെ ഗൃഹം
മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള വാക്കുകളെ
അവൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കും എന്നു ദൂതൻ
പറഞ്ഞു എന്നും ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചു. 15
ഞാൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു

പരിശുദ്ധാത്മാവു ആദിയിൽ നമ്മുടെമേൽ
എന്നപോലെ അവരുടെ മേലും വന്നു. 16 അപ്പോൾ
ഞാൻ: യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചു; നിങ്ങൾക്കോ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു
സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞ
വാക്കു ഓർത്തു. 17 ആകയാൽ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്കു
തന്നതുപോലെ അതേ ദാനത്തെ അവക്കും ദൈവം
കൊടുത്തു എങ്കിൽ ദൈവത്തെ തടുപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ ആർ? 18 അവർ ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ മിണ്ടാതിരുന്നു: അങ്ങനെ ആയാൽ
ദൈവം ജാതികൾക്കും ജീവപ്രാപ്തിക്കായി
മാനസാന്തരം നല്കിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. 19 സ്തെഫാനൊസ്
നിമിത്തം ഉണ്ടായ ഉപദ്രവം ഹേതുവാൽ
ചിതറിപ്പോയവർ യെഹൂദന്മാരോടല്ലാതെ
മറ്റാരോടും വചനം സംസാരിക്കാതെ ഫൊയ്നിക്യാ,
കുപ്രൊസ്, അന്ത്യൊക്ക്യ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളോളം
സഞ്ചരിച്ചു. 20 അവരിൽ ചിലർ കുപ്രൊസ്കാരും
കുറേനക്കാരും ആയിരുന്നു; അവർ
അന്ത്യൊക്ക്യയിൽഎത്തിയശേഷം യവനന്മാരോടും
കർത്താവായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. 21 കർത്താവിന്റെ കൈ
അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വലിയൊരു കൂട്ടം
വിശ്വസിച്ചു കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. 22
അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വർത്തമാനം
യെരൂശലേമിലെ സഭയുടെ ചെവിയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവർ ബർന്നബാസിനെ
അന്ത്യൊക്ക്യയോളം പറഞ്ഞയച്ചു. 23 അവൻ

ചെന്നു ദൈവകൃപ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു.
എല്ലാവരും ഹൃദയനിൎണ്ണയത്തോടെ
കൎത്താവിനോടു ചേൎന്നുനില്പാന്തക്കവണ്ണം
പ്രബോധിപ്പിച്ചു. 24 അവൻ നല്ല മനുഷ്യനും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും
നിറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു; വളരെ പുരുഷന്മാരും
കൎത്താവിനോടു ചേൎന്നു. 25 അവൻ ശൌലിനെ
തിരവാൻ തൎസ്സൊസിലേക്കു പോയി, അവനെ
കണ്ടെത്തിയാറെ അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 26 അവർ ഒരു സംവത്സരം
മുഴുവനും സഭായോഗങ്ങളിൽ കൂടുകയും
ബഹുജനത്തെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു;
ആദ്യം അന്ത്യൊക്ക്യയിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാൎക്കു
ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു പേർ ഉണ്ടായി. 27
ആ കാലത്തു യെരൂശലേമിൽ നിന്നു
പ്രവാചകന്മാർ അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
വന്നു. 28 അവരിൽ അഗബൊസ് എന്നു
പേരുള്ളൊരുവൻ എഴുന്നേറ്റു ലോകത്തിൽ
ഒക്കെയും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടാകും എന്നു
ആത്മാവിനാൽ പ്രവചിച്ചു; അതു ക്ലൌദ്യൊസിന്റെ
കാലത്തു സംഭവിച്ചു. 29 അപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിൽ
പാൎക്കുന്ന സഹോദരന്മാരുടെ ഉതവിക്കായി
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഓരോരുത്തൻ പ്രാപ്തിപോലെ
കൊടുത്തയപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 30 അവർ അതു
നടത്തി, ബൎന്നബാസിന്റെയും ശൌലിന്റെയും
കയ്യിൽ മൂപ്പന്മാൎക്കു കൊടുത്തയച്ചു.

12 ആ കാലത്തു ഹെരോദാരാജാവു സഭയിൽ
ചിലരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു കൈ നീട്ടി. 2
യോഹന്നാന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ

അവൻ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു. 3 അതു
യെഹൂദന്മാക്കു പ്രസാദമായി എന്നു കണ്ടു അവൻ
പത്രൊസിനെയും പിടിച്ചു. അപ്പോൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ ആയിരുന്നു. 4 അവനെ
പിടിച്ചശേഷം പെസഹ കഴിഞ്ഞിട്ടു ജനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ നിറുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചു തടവിലാക്കി
അവനെ കാപ്പാൻ നന്നാലു ചേവകർ ഉള്ള നാലു
കൂട്ടത്തിന്നു ഏല്പിച്ചു. 5 ഇങ്ങനെ പത്രൊസിനെ
തടവിൽ സൂക്ഷിച്ചുവരുമ്പോൾ സഭ ശ്രദ്ധയോടെ
അവന്നുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാത്ഥന
കഴിച്ചുപോന്നു. 6 ഹെരോദാവു അവനെ
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിറുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചതിന്റെ
തലെരാത്രിയിൽ പത്രൊസ് രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി രണ്ടു പടയാളികളുടെ
നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; വാതിലിന്റെ മുമ്പിൽ
കാവല്ക്കാർ കാരാഗൃഹം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 7
പെട്ടെന്നു കത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവിടെ
പ്രത്യക്ഷനായി, അറയിൽ ഒരു വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചു.
അവൻ പത്രൊസിനെ വിലാപ്പുറത്തു തട്ടി: വേഗം
എഴുന്നേല്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണത്തി;
ഉടനെ അവന്റെ ചങ്ങല കൈമേൽ നിന്നു വീണു
പോയി. 8 ദൂതൻ അവനോടു: അര കെട്ടി ചെരിപ്പു
ഇട്ടു മുറുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ
ചെയ്തു; നിന്റെ വസ്ത്രം പുതെച്ചു എന്റെ
പിന്നാലെ വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ
പിന്നാലെ ചെന്നു, ദൂതൻ മുഖാന്തരം സംഭവിച്ചതു
വാസ്തവം എന്നു അറിയാതെ താൻ ഒരു ദശ്നം
കാണുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചു. 10 അവർ ഒന്നാം
കാവലും രണ്ടാമത്തേതും കടന്നു പട്ടണത്തിൽ

ചെല്ലുന്ന ഇരിമ്പു വാതില്ക്കുൽ എത്തി.
അതു അവക്കു സ്വതവെ തുറന്നു; അവർ
പുറത്തിറങ്ങി ഒരു തെരുവു കടന്നു, ഉടനെ
ദൂതൻ അവനെ വിട്ടുപോയി. 11 പത്രൊസിന്നു
സുബോധം വന്നിട്ടു: കത്താവു തന്റെ ദൂതനെ
അയച്ചു ഹെരോദാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും
യെഹൂദജനത്തിന്റെ സകല പ്രതീക്ഷയിൽനിന്നും
എന്നെ വിടുവിച്ചു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
വാസ്തവമായി അറിയുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 12 ഇങ്ങനെ ഗ്രഹിച്ച ശേഷം അവൻ
മക്കൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള യോഹന്നാന്റെ അമ്മ
മറിയയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവിടെ അനേകർ
ഒരുമിച്ചു കൂടി പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 13
അവൻ പടിപ്പുരവാതിൽക്കൽ മുട്ടിയാറെ രോദാ
എന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി വിളികേൾപ്പാൻ
അടുത്തുവന്നു. 14 പത്രൊസിന്റെ ശബ്ദം
തിരിച്ചറിഞ്ഞു, സന്തോഷത്താൽ പടിവാതിൽ
തുറക്കാതെ അകത്തേക്കു ഓടി, പത്രൊസ്
പടിപ്പുരെക്കൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു അറിയിച്ചു. 15
അവർ അവളോടു: നിനക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു; അവളോ: അല്ല, ഉള്ളതു തന്നേ
എന്നു ഉറപ്പിച്ചുപറയുമ്പോൾ അവന്റെ ദൂതൻ
ആകുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 16 പത്രൊസ്
മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ തുറന്നപ്പോൾ അവനെ
കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. 17 അവർ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ
അവൻ ആംഗ്യം കാട്ടി, കത്താവു തന്നെ
തടവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞു
കേൾപ്പിച്ചു; ഇതു യാക്കോബിനോടും ശേഷം
സഹോദരന്മാരോടും അറിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു;

പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു
പോയി. 18 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ പത്രൊസ്
എവിടെ പോയി എന്നു പടയാളികൾക്കു
അല്പമല്ലാത്ത പരിഭ്രമം ഉണ്ടായി 19 ഹെരോദാവു
അവനെ അന്വേഷിച്ചിട്ടു കാണായ്കയാൽ
കാവൽക്കാരെ വിസ്തരിച്ചു അവരെ കൊല്ലുവാൻ
കല്പിച്ചു; പിന്നെ അവൻ യെഹൂദ്യ വിട്ടു
കൈസര്യയിലേക്കു പോയി അവിടെ പാർത്തു. 20
അവൻ സോർയ്യരുടെയും സിദോന്യരുടെയും
നേരെ ക്രുദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ
ദേശത്തുനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്നു ആഹാരം
കിട്ടിവരികയാൽ അവർ ഏകമനസ്സോടെ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, രാജാവിന്റെ
പള്ളിയറക്കാരനായ ബ്ലസ്തൊസിനെ വശത്താക്കി
സന്ധിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. 21 നിശ്ചയിച്ച
ദിവസത്തിൽ ഹെരോദാവു രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചു
ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നു അവരോടു പ്രസംഗം
കഴിച്ചു. 22 ഇതു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദമല്ല ഒരു ദേവന്റെ
ശബ്ദം അത്രേ എന്നു ജനം ആർത്തു. 23 അവൻ
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്കായ്കയാൽ
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഉടനെ അവനെ അടിച്ചു,
അവൻ കൃമിക്കു ഇരയായി പ്രാണനെ വിട്ടു.
24 എന്നാൽ ദൈവ വചനം മേല്ക്കുമേൽ
പരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 25 ബർന്നബാസും ശൌലും
ശുശ്രൂഷ നിവർത്തിച്ച ശേഷം മർക്കൊസ് എന്നു മറു
പേരുള്ള യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
യെരൂശലേം വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

13 അന്ത്യൊക്ക്യയിലെ സഭയിൽ ബർന്നബാസ്,
നീഗർ എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ,

കുറേനക്കാരനായ ലൂക്യൊസ്, ഇടപ്രഭുവമായ
ഹെരോദാവോടുകൂടെ വളൎന്ന മനായേൻ, ശൌൽ
എന്നീ പ്രവാചകന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവർ കൎത്താവിനെ ആരാധിച്ചും
ഉപവസിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ: ഞാൻ
ബൎന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലെക്കായിട്ടു അവരെ എനിക്കു
വേർതിരിപ്പിൻ എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു പറഞ്ഞു. 3
അങ്ങനെ അവർ ഉപവസിച്ചു പ്രാൎത്ഥിച്ചു അവരുടെ
മേൽ കൈവെച്ചു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. 4
പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു അവർ
സെലൂക്യയിലേക്കു ചെന്നു; അവിടെ നിന്നു
കപ്പൽ കയറി കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേക്കുപോയി, 5
സലമീസിൽ ചെന്നു യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ
ദൈവവചനം അറിയിച്ചു. യോഹന്നാൻ അവൎക്കു
ഭൃത്യനായിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 അവർ ദ്വീപിൽകൂടി
പാഫൊസ് വരെ ചെന്നപ്പോൾ ബർയേശു എന്നു
പേരുള്ള യെഹൂദനായി കള്ള പ്രവാചകനായോരു
വിദ്വാനെ കണ്ടു. 7 അവൻ ബുദ്ധിമാനായ
സെൎഗ്ഗ്യൊസ് പൌലൊസ് എന്ന ദേശാധിപതിയോടു
കൂടെ ആയിരുന്നു; അവൻ ബൎന്നബാസിനെയും
ശൌലിനെയും വരുത്തി ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു. 8 എന്നാൽ എലീമാസ് എന്ന വിദ്വാൻ -
ഇതാകുന്നു അവന്റെ പേരിന്റെ അൎത്ഥം -
അവരോടു എതിൎത്തുനിന്നു ദേശാധിപതിയുടെ
വിശ്വാസം തടുത്തുകളവാൻ ശ്രമിച്ചു. 9 അപ്പോൾ
പൌലൊസ് എന്നും പേരുള്ള ശൌൽ
പരിശുദ്ധാത്മപൂൎണ്ണനായി അവനെ ഉറ്റുനോക്കി: 10
ഹേ സകലകപടവും സകല ധൂൎത്തും നിറഞ്ഞവനേ,

പിശാചിന്റെ മകനേ, സർവ നീതിയുടെയും
ശത്രുവേ, കർത്താവിന്റെ നേർവഴികളെ
മറിച്ചുകളയുന്നത് നീ മതിയാക്കുകയില്ലയോ? 11
ഇപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ കൈ നിന്റെ മേൽ വീഴും; നീ
ഒരു സമയത്തേക്കു സൂര്യ്യനെ കാണാതെ
കുരുടനായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഒരു
തിമിരവും ഇരുട്ടും അവന്റെ മേൽ വീണു;
കൈപിടിച്ചു നടത്തുന്നവരെ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടു
അവൻ തപ്പിനടന്നു. 12 ഈ ഉണ്ടായത് ദേശാധിപതി
കണ്ടിട്ടു കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
വിസ്മയിച്ചു വിശ്വസിച്ചു. 13 പൌലൊസും
കൂടെയുള്ളവരും പാഫൊസിൽനിന്നു കപ്പൽ
നീക്കി, പംഫുല്യാദേശത്തിലെ പെർഗ്ഗെക്കു
ചെന്നു. അവിടെവെച്ചു യോഹന്നാൻ അവരെ
വിട്ടുപിരിഞ്ഞു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
14 അവരോ പെർഗ്ഗയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
പിസിദ്യാദേശത്തിലെ അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ
എത്തി ശബ്ബത്ത് നാളിൽ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു ഇരുന്നു. 15 ന്യായപ്രമാണവും
പ്രവാചകങ്ങളും വായിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ
പള്ളിപ്രമാണികൾ അവരുടെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു
ജനത്തോടു പ്രബോധനം വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ
പറവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. 16 പൌലൊസ്
എഴുന്നേറ്റു ആംഗ്യം കാട്ടി പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേൽ
പുരുഷന്മാരും ദൈവഭക്തന്മാരും ആയുള്ളോരെ,
കേൾപ്പിൻ. 17 യിസ്രായേൽജനത്തിന്റെ ദൈവം
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ പ്രവാസകാലത്തു

ജനത്തെ വദ്ധിപ്പിച്ചു, ഭുജവീര്യംകൊണ്ടു
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു, 18 മരുഭൂമിയിൽ
നാല്പതു സംവത്സരകാലത്തോളം അവരുടെ
സ്വഭാവം സഹിച്ചു, 19 കനാൻദേശത്തിലെ
ഏഴു ജാതികളെ ഒടുക്കി, അവരുടെ ദേശം
അവക്കു അവകാശമായി വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു.
അങ്ങനെ ഏകദേശം നാനൂറ്റമ്പതു സംവത്സരം
കഴിഞ്ഞു. 20 അതിന്റെശേഷം അവൻ അവക്കു
ശമൂവേൽ പ്രവാചകൻ വരെ ന്യായാധിപതിമാരെ
കൊടുത്തു, 21 അനന്തരം അവർ ഒരു രാജാവിനെ
ചോദിച്ചു; ദൈവം അവക്കു ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രക്കാരനായ കീശിന്റെ മകൻ ശൌലിനെ
നാല്പതാണ്ടേക്കു കൊടുത്തു. 22 അവനെ നീക്കീട്ടു
ദാവീദിനെ അവക്കു രാജാവായി വാഴിച്ചു:
ഞാൻ യിശ്ശായിയുടെ മകനായ ദാവീദിനെ
എനിക്കു ബോധിച്ച പുരുഷനായി കണ്ടു;
അവൻ എന്റെ ഹിതം എല്ലാം ചെയ്യും എന്നു
അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 23
അവന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു ദൈവം വാഗ്ദത്തം
ചെയ്തതുപോലെ യിസ്രായേലിന്നു യേശു എന്ന
രക്ഷിതാവിനെ കൊടുത്തു. 24 അവന്റെ വരവിന്നു
മുമ്പെ യോഹന്നാൻ യിസ്രായേൽജനത്തിന്നു
ഒക്കെയും മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം
പ്രസംഗിച്ചു. 25 യോഹന്നാൻ ജീവകാലം
തികവാറായപ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു
നിരൂപിക്കുന്നു? ഞാൻ മശീഹയല്ല; അവൻ എന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നു; അവന്റെ കാലിലെ ചെരിപ്പു
അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 26
സഹോദരന്മാരേ, അബ്രാഹാംവംശത്തിലെ മക്കളും

അവരോടു ചേൎന്ന ദൈവഭക്തന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നമുക്കാകുന്നു ഈ രക്ഷാവചനം
അയച്ചിരിക്കുന്നതു. 27 യെരൂശലേം
നിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും
അവനെയോ ശബ്ബത്തുതോറും വായിച്ചുവരുന്ന
പ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങളെയോ
തിരിച്ചറിയാതെ അവനെ ശിക്ഷക്കു വിധിക്കയാൽ
അവെക്കു നിവൃത്തിവരുത്തി. 28 മരണത്തിന്നു ഒരു
ഹേതുവും കാണാഞ്ഞിട്ടും അവനെ കൊല്ലേണം
എന്നു അവർ പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
29 അവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും തികെച്ചശേഷം അവർ അവനെ
മരത്തിൽനിന്നു ഇറക്കി ഒരു കല്ലറയിൽ വെച്ചു.
30 ദൈവമോ അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു; 31 അവൻ തന്നോടുകൂടെ
ഗലീലയിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു
വന്നവൎക്കു ഏറിയ ദിവസം പ്രത്യക്ഷനായി;
അവർ ഇപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
അവന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 32 ദൈവം
പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം യേശുവിനെ
ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിനാൽ മക്കൾക്കു
നിവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷിക്കുന്നു. 33 നീ എന്റെ പുത്രൻ;
ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു എന്നു രണ്ടാം
സങ്കീൎത്തനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
34 ഇനി ദ്രവത്വത്തിലേക്കു തിരിയാതവണ്ണം
അവൻ അവനെ മരിച്ചവരിനിന്നു
എഴുന്നേല്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ: ദാവീദിന്റെ
സ്ഥിരമായുള്ള വിശുദ്ധ കൃപകളെ ഞാൻ

നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 35
മറ്റൊരു സങ്കീർത്തനത്തിലും: നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ
ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ നീ വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല എന്നു
പറയുന്നു. 36 ദാവീദ് തന്റെ തലമുറയിൽ
ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനെക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തശേഷം നിദ്ര പ്രാപിച്ചു തന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു ചേർന്നു ദ്രവത്വം കണ്ടു. 37 ദൈവം
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചവനോ ദ്രവത്വം കണ്ടില്ല.
ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, 38 ഇവൻ മൂലം
നിങ്ങളോടു പാപമോചനം അറിയിക്കുന്നു
എന്നും 39 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ
നിങ്ങൾക്കു നീതീകരണം വരുവാൻ കഴിയാത്ത
സകലത്തിൽ നിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും
ഇവനാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 40 ആകയാൽ: "ഹേ
നിന്ദക്കാരേ, നോക്കുവിൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
നശിച്ചുപോകുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കാലത്തു
ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളോടു
വിവരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി
തന്നേ" 41 എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു
ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
42 അവർ പള്ളിവിട്ടു പോകുമ്പോൾ പിറ്റെ
ശബ്ബത്തിൽ ഈ വചനം തങ്ങളോടു
പറയേണം എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു. 43
പള്ളി പിരിഞ്ഞശേഷം യെഹൂദന്മാരിലും
ഭക്തിയുള്ള യെഹൂദമതാനുസാരികളിലും പലർ
പൌലൊസിനെയും ബർന്നബാസിനെയും
അനുഗമിച്ചു; അവർ അവരോടു സംസാരിച്ചു

ദൈവ കൃപയിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു
അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. 44 പിറ്റെ
ശബ്ബത്തിൽ ഏകദേശം പട്ടണം മുഴുവനും
ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ വന്നു കൂടി. 45
യെഹൂദന്മാരോ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു അസൂയ
നിറഞ്ഞവരായി ദുഷിച്ചുകൊണ്ടു പൌലൊസ്
സംസാരിക്കുന്നതിന്നു എതിർ പറഞ്ഞു.
46 അപ്പോൾ പൌലൊസും ബർന്നബാസും
ധൈര്യംപൂണ്ടു: ദൈവവചനം ആദ്യം നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു ആവശ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
അതിനെ തള്ളി നിങ്ങളെത്തന്നെ നിത്യജീവന്നു
അയോഗ്യർ എന്നു വിധിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ
ഇതാ, ഞങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു.
(aiōnios g166) 47 "നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും
രക്ഷ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ
ജാതികളുടെ വെളിച്ചമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു"
എന്നു കർത്താവു ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ജാതികൾ ഇതു കേട്ടു
സന്തോഷിച്ചു ദൈവവചനത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി,
നിത്യജീവന്നായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എല്ലാവരും
വിശ്വസിച്ചു. (aiōnios g166) 49 കർത്താവിന്റെ വചനം ആ
നാട്ടിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. 50 യെഹൂദന്മാരോ
ഭക്തിയുള്ള മാന്യസ്ത്രീകളെയും പട്ടണത്തിലെ
പ്രധാനികളെയും ഇളക്കി പൌലൊസിന്റെയും
ബർന്നബാസിന്റെയും നേരെ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കി
അവരെ തങ്ങളുടെ അതിരുകളിൽ നിന്നു
പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 51 എന്നാൽ അവർ
തങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവരുടെ നേരെ
തട്ടിക്കളഞ്ഞു ഇക്കോന്യയിലേക്കു പോയി. 52

ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷവും പരിശുദ്ധാത്മാവും
നിറഞ്ഞവരായിത്തീന്നു.

14 ഇക്കോന്യയിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു
യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു
യെഹൂദന്മാരിലും യവനന്മാരിലും വലിയോരു
പുരുഷാരം വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം സംസാരിച്ചു.
2 വിശ്വസിക്കാത്ത യെഹൂദന്മാരോ ജാതികളുടെ
മനസ്സു സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ ഇളക്കി
വഷളാക്കി. 3 എന്നാൽ അവർ വളരെക്കാലം
അവിടെ പാൎത്തു, കൎത്താവിൽ ആശ്രയിച്ചു
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
അവൻ തന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിന്നു
സാക്ഷിനിന്നു, അവരുടെ കയ്യാൽ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ വരം നല്കി. 4
എന്നാൽ പട്ടണത്തിലെ ജനസമൂഹം ഭിന്നിച്ചു
ചിലർ യെഹൂദന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലും ചിലർ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലും ആയി. 5
അവരെ അവമാനിപ്പാനും കല്ലെറിവാനും
ജാതികളും യെഹൂദന്മാരും അവിടത്തെ
പ്രമാണികളോടുകൂടി ഒരു ആക്രമം ഭാവിച്ചപ്പോൾ
അവർ അതു ഗ്രഹിച്ചു ലുസ്ത്ര, 6 ദെൎബ്ബെ എന്ന
ലുക്കവോന്യപട്ടണങ്ങളിലേക്കും ചുറ്റുമുള്ള
ദേശത്തിലേക്കും 7 ഓടിപ്പോയി അവിടെ
സുവിശേഷം അറിയിച്ചുപോന്നു. 8 ലുസ്ത്രയിൽ
അമ്മയുടെ ഗൎഭംമുതൽ മുടന്തനായി ഒരിക്കലും
നടന്നിട്ടില്ലാതെയും കാലിന്നു ശക്തിയില്ലാതെയും
ഉള്ളോരു പുരുഷൻ ഇരുന്നിരുന്നു. 9 അവൻ
പൌലൊസ് സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു; അവൻ
അവനെ ഉറ്റു നോക്കി, സൌഖ്യം പ്രാപിപ്പാൻ

അവന്നു വിശ്വാസമുണ്ടു എന്നു കണ്ടിട്ടു: 10 നീ
എഴുന്നേറ്റു കാലൂന്നി നിവിന്നുനിൽക്ക എന്നു
ഉറക്കെ പറഞ്ഞു; അവൻ കുതിച്ചെഴുന്നേറ്റു
നടന്നു 11 പൌലൊസ് ചെയ്തതു പുരുഷാരം
കണ്ടിട്ടു: ദേവന്മാർ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ
അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
ലുക്കവോന്യഭാഷയിൽ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 12
ബർന്നബാസിന്നു ഇന്ദ്രൻ എന്നും പൌലൊസ്
മുഖ്യപ്രസംഗിയാകയാൽ അവന്നു ബുധൻ എന്നു
പേർവിളിച്ചു. 13 പട്ടണത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള
ഇന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലെ പുരോഹിതൻ കാളകളെയും
പൂമാലകളെയും ഗോപുരത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
പുരുഷാരത്തോടുകൂടെ യാഗം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു.
14 ഇതു അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ബർന്നബാസും
പൌലൊസും കേട്ടിട്ടു വസ്ത്രം കീറിക്കൊണ്ടു
പുരുഷാരത്തിന്റെ ഇടയിലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു
നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: 15 പുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ഈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
സമസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യർ അത്രെ; നിങ്ങൾ ഈ
വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങളെ വിട്ടു, ആകാശവും ഭൂമിയും
സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയേണം
എന്നുള്ള സുവിശേഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്നു. 16 കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അവൻ
സകലജാതികളെയും സ്വന്ത വഴികളിൽ നടപ്പാൻ
സമ്മതിച്ചു. 17 എങ്കിലും അവൻ നന്മചെയ്കയും
ആകാശത്തുനിന്നു മഴയും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള
കാലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു തരികയും ആഹാരവും
സന്തോഷവും നല്കി നിങ്ങളെ തൃപ്തരാക്കുകയും

ചെയ്തുപോന്നതിനാൽ തന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
തരാതിരുന്നിട്ടില്ല. 18 അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു
തങ്ങൾക്കു യാഗം കഴിക്കാതവണ്ണം പുരുഷാരത്തെ
പ്രയാസത്തോടെ തടുത്തു. 19 എന്നാൽ
അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ നിന്നും ഇക്കോന്യയിൽ നിന്നും
യെഹൂദന്മാർ വന്നു കൂടി പുരുഷാരത്തെ
വശത്താക്കി പൌലൊസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു;
അവൻ മരിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അവനെ
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തേക്കു ഇഴെച്ചു കളഞ്ഞു. 20
എന്നാൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ ചുറ്റിനിൽക്കയിൽ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു;
പിറ്റെന്നാൾ ബർന്നബാസിനോടുകൂടെ ദെർബ്ബെക്കു
പോയി. 21 ആ പട്ടണത്തിലും സുവിശേഷം
അറിയിച്ചു പലരെയും ശിഷ്യരാക്കിയശേഷം
അവർ ലുസ്ത്ര, ഇക്കോന്യ, അന്ത്യോക്യ എന്ന
പട്ടണങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു, 22
വിശ്വാസത്തിൽ നില നിൽക്കേണം എന്നും നാം
അനേകം കഷ്ടങ്ങളിൽകൂടി ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു
ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു. 23
അവർ സഭതോറും അവക്കു മൂപ്പന്മാരെ
നിയമിക്കയും ഉപവസിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടു
തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച കർത്താവിങ്കൽ അവരെ
ഭാരമേല്പിക്കയും ചെയ്തു. 24 അവർ
പിസിദ്യയിൽകൂടി കടന്നു പംഫുല്യയിൽഎത്തി,
25 പെർഗ്ഗയിൽവചനം പ്രസംഗിച്ചശേഷം
അത്തല്യെക്കു പോയി 26 അവിടെ നിന്നു കപ്പൽ
കയറി അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു പോയി; തങ്ങൾ
നിവർത്തിച്ച വേലക്കായി ദൈവകൃപയിൽ

അവരെ ഭരമേല്പിച്ചയച്ചതു അവിടെനിന്നു
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 27 അവിടെ എത്തിയശേഷം
സഭയെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി, ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കെയും ജാതികൾക്കു
വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തതും
അറിയിച്ചു. 28 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
കുറെക്കാലം അവിടെ പാൎത്തു.

15 യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ചിലർ വന്നു: നിങ്ങൾ
മോശെ കല്പിച്ച ആചാരം അനുസരിച്ചു പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കാഞ്ഞാൽ രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ കഴികയില്ല
എന്നു സഹോദരന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു. 2
പൌലൊസിന്നും ബൎന്നബാസിന്നും അവരോടു
അല്പമല്ലാത്ത വാദവും തൎക്കവും ഉണ്ടായിട്ടു
പൌലൊസും ബൎന്നബാസും അവരിൽ മറ്റു ചിലരും
ഈ തൎക്കസംഗതിയെപ്പറ്റി യെരൂശലേമിൽ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും
അടുക്കൽ പോകേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 3
സഭ അവരെ യാത്ര അയച്ചിട്ടു അവർ
ഫൊയ്നീക്ക്യയിലും ശമൎയ്യയിലും കൂടി കടന്നു
ജാതികളുടെ മാനസാന്തരവിവരം അറിയിച്ചു
സഹോദരന്മാൎക്കു മഹാസന്തോഷം വരുത്തി. 4
അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയാറെ സഭയും
അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും അവരെ
കൈക്കൊണ്ടു; ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
ചെയ്തതൊക്കയും അവർ അറിയിച്ചു. 5 എന്നാൽ
പരീശപക്ഷത്തിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ
എഴുന്നേറ്റു അവരെ പരിച്ഛേദന കഴിപ്പിക്കയും
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം ആചരിപ്പാൻ
കല്പിക്കയും വേണം എന്നു പറഞ്ഞു.

6 ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ
അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും വന്നു കൂടി. 7
വളരെ തർക്കം ഉണ്ടായശേഷം പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: സഹോദരന്മാരേ, കുറെ
നാൾ മുമ്പെ ദൈവം നിങ്ങളിൽ വെച്ചു ഞാൻ
മുഖാന്തരം ജാതികൾ സുവിശേഷവചനം കേട്ടു
വിശ്വസിക്കേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചതു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 8 ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്ന
ദൈവം നമുക്കു തന്നതുപോലെ അവർക്കും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുത്തുകൊണ്ടു
സാക്ഷിനിന്നു വിശ്വാസത്താൽ 9 അവരുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ നമുക്കും
അവർക്കും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും വെച്ചിട്ടില്ല. 10
ആകയാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും നമുക്കും
ചുമപ്പാൻ കിഴിഞ്ഞിട്ടില്ലത്ത നുകം ശിഷ്യന്മാരുടെ
കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 11 കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കും
എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ അവരും
വിശ്വസിക്കുന്നു. 12 ജനസമൂഹം എല്ലാം മിണ്ടാതെ
ബർന്നബാസും പൌലൊസും ദൈവം
തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചെയ്യിച്ച അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും എല്ലാം
വിവരിക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 13 അവർ
പറഞ്ഞു നിറുത്തിയശേഷം യാക്കോബ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 14 സഹോദരന്മാരേ,
എന്റെ വാക്കു കേട്ടു കൊൾവിൻ; ദൈവം
തന്റെ നാമത്തിന്നായി ജാതികളിൽനിന്നു ഒരു
ജനത്തെ എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായിട്ടു

കടാക്ഷിച്ചതു ശിമോൻ വിവരിച്ചുവല്ലോ. 15
ഇതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളും
ഒക്കുന്നു: 16 “അനന്തരം ഞാൻ ദാവീദിന്റെ
വീണുപോയ കൂടാരത്തെ വീണ്ടും പണിയും;
അതിന്റെ ശൂന്യശിഷ്ടങ്ങളെ വീണ്ടും പണിതു
അതിനെ നിവിർത്തും; 17 മനുഷ്യരിൽ
ശേഷിച്ചവരും എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന
സകലജാതികളും കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കും
എന്നു 18 ഇതു പൂർവ്വകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന
കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. (aiōn g165) 19 ആകയാൽ
ജാതികളിൽനിന്നു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു
തിരിയുന്നവരെ നാം അസഹ്യപ്പെടുത്താതെ 20
അവർ വിഗ്രഹമാലിന്യങ്ങൾ, പരസംഗം,
ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു, രക്തം എന്നിവ
വർജ്ജിച്ചിരിപ്പാൻ നാം അവക്കു എഴുതേണം എന്നു
ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 21 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണം ശബ്ബത്തുതോറും പള്ളികളിൽ
വായിച്ചുവരുന്നതിനാൽ പൂർവ്വകാലംമുതൽ പട്ടണം
തോറും അതു പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ.
22 അപ്പോൾ തങ്ങളിൽ ചില പുരുഷന്മാരെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു പൌലൊസിനോടും
ബർന്നബാസിനോടും കൂടെ അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
അയക്കേണം എന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും സർവ്വസഭയും നിർണ്ണയിച്ചു,
സഹോദരന്മാരിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട പുരുഷന്മാരായ
ബർശബാസ് എന്ന യൂദയെയും ശീലാസിനെയും
നിയോഗിച്ചു. 23 അവരുടെ കൈവശം എഴുതി
അയച്ചതെന്തെന്നാൽ: അപ്പൊസ്തലന്മാരും

മൂപ്പന്മാരായ സഹോദരന്മാരും അന്ത്യൊക്ക്യയിലും
സൂറിയയിലും കിലിക്ക്യയിലും ജാതികളിൽ നിന്നു
ചേൎന്ന സഹോദരന്മാൎക്കു വന്ദനം. 24 ഞങ്ങൾ കല്പന
കൊടുക്കാതെ ചിലർ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളെ വാക്കുകളാൽ ഭ്രമിപ്പിച്ചു
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കലക്കിക്കളഞ്ഞു
എന്നു കേൾക്കകൊണ്ടു 25 ഞങ്ങൾ ചില
പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ
കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിന്നു
വേണ്ടി പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവരായ നമ്മുടെ 26
പ്രിയ ബൎന്നബാസോടും പൌലൊസോടും
കൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കേണം
എന്നു ഞങ്ങൾ ഒരുമനപ്പെട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. 27
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ യൂദയെയും ശീലാസിനെയും
അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ വാമൊഴിയായും
ഇതുതന്നേ അറിയിക്കും. 28 വിഗ്രഹാൎപ്പിതം, രക്തം,
ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു, പരസംഗം എന്നിവ
വൎജ്ജിക്കുന്നതു ആവശ്യം എന്നല്ലാതെ
അധികമായ ഭാരം ഒന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ
ചുമത്തരുതു എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നും
ഞങ്ങൾക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു. 29 ഇവ
വൎജ്ജിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ നന്നു;
ശുഭമായിരിപ്പിൻ. 30 അങ്ങനെ അവർ വിടവാങ്ങി
അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ ചെന്നു ജനസമൂഹത്തെ
കൂട്ടിവരുത്തി ലേഖനം കൊടുത്തു. 31 അവർ ഈ
ആശ്വാസവചനം വായിച്ചു സന്തോഷിച്ചു. 32
യൂദയും ശീലാസും പ്രവാചകന്മാർ ആകകൊണ്ടു
പല വചനങ്ങളാലും സഹോദരന്മാരെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചു ഉറപ്പിച്ചു. 33 കുറെനാൾ

താമസിച്ചശേഷം സഹോദരന്മാർ അവരെ അയച്ചവരുടെ അടുക്കലേക്കു സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയച്ചു. 34 എന്നാൽ പൌലൊസും ബന്നബാസും അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ പാത്തു മറ്റു പലരോടും കൂടി കത്താവിന്റെ വചനം ഉപദേശിച്ചും സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. 35 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു പൌലൊസ് ബന്നബാസിനോടു: നാം കത്താവിന്റെ വചനം അറിയിച്ച പട്ടണംതോറും പിന്നെയും ചെന്നു സഹോദരന്മാർ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 36 മക്കൊസ് എന്ന യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ബന്നബാസ് ഇച്ഛിച്ചു. 37 പൌലൊസോ പംഫുല്യയിൽനിന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കു വരാതെ പോയവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. 38 അങ്ങനെ അവർ തമ്മിൽ ഉഗ്രവാദമുണ്ടായിട്ടു വേർ പിരിഞ്ഞു, ബന്നബാസ് മക്കൊസിനെ കൂട്ടി കപ്പൽകയറി കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേക്കു പോയി. 39 പൌലൊസോ ശീലാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സഹോദരന്മാരാൽ കത്താവിന്റെ കൃപയിൽ ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടു 40 യാത്ര പുറപ്പെട്ടു സുറിയാ കിലിക്യാ ദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു സഭകളെ ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു.

16 അവൻ ദെബ്ബെയിലും ലുസ്ത്രയിലും ചെന്നു. അവിടെ വിശ്വാസമുള്ളോരു യെഹൂദസ്ത്രീയുടെ മകനായി തിമൊഥെയൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ അപ്പൻ യവനനായിരുന്നു. 2 അവൻ ലുസ്ത്രയിലും ഇക്കോന്യയിലുമുള്ള സഹോദരന്മാരാൽ നല്ല

സാക്ഷ്യം കൊണ്ടവൻ ആയിരുന്നു. 3 അവൻ
തന്നോടുകൂടെ പോരേണം എന്നു പൌലൊസ്
ഇച്ഛിച്ചു; അവന്റെ അപ്പൻ യവനൻ എന്നു
അവിടങ്ങളിലുള്ള യഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും
അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവരെ വിചാരിച്ചു
അവനെ പരിച്ഛേദന കഴിപ്പിച്ചു. 4 അവർ
പട്ടണം തോറും ചെന്നു യെരൂശലേമിലെ
അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും വിധിച്ച
നിർണ്ണയങ്ങൾ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവക്കു
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 5 അങ്ങനെ സഭകൾ
വിശ്വാസത്തിൽ ഉറെക്കയും എണ്ണത്തിൽ
ദിവസേന പെരുകുകയും ചെയ്തു. 6 അവർ
ആസ്യയിൽ വചനം പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു വിലക്കുകയാൽ ഫ്രുഗ്യയിലും
ഗലാത്യദേശത്തിലും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു, 7
മുസ്യയിൽ എത്തി ബിഥുന്യെക്കു പോകുവാൻ
ശ്രമിച്ചു; യേശുവിന്റെ ആത്മാവോ അവരെ
സമ്മതിച്ചില്ല. 8 അവർ മുസ്യ കടന്നു ത്രോവാസിൽ
എത്തി. 9 അവിടെവെച്ചു പൌലൊസ്
രാത്രിയിൽ മക്കെദോന്യക്കാരനായൊരു
പുരുഷൻ അരികെ നിന്നു: നീ മക്കെദോന്യെക്കു
കടന്നുവന്നു ഞങ്ങളെ സഹായിക്ക എന്നു
തന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതായി ഒരു ദർശനം
കണ്ടു. 10 ഈ ദർശനം കണ്ടിട്ടു അവരോടു
സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ ദൈവം ഞങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, ഞങ്ങൾ
ഉടനെ മക്കെദോന്യെക്കു പുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 11
അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ത്രോവാസിൽനിന്നു
കപ്പൽ നീക്കി നേരെ സമൊത്രാക്കെയിലേക്കും

പിറ്റെന്നാൾ നവപൊലിക്കും അവിടെ
നിന്നു ഫിലിപ്പിയിലേക്കും ചെന്നു. 12 ഇതു
മക്കെദോന്യയുടെ ആ ഭാഗത്തെ ഒരു പ്രധാന
പട്ടണവും റോമക്കാർ കുടിയേറിപ്പാൎത്തതും
ആകുന്നു; ആ പട്ടണത്തിൽ ഞങ്ങൾ ചില
ദിവസം പാൎത്തു. 13 ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഞങ്ങൾ
ഗോപുരത്തിന്നു പുറത്തേക്കു പോയി അവിടെ
പ്രാൎത്ഥനാസ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ
വിചാരിച്ചു പുഴവക്കത്തു ഇരുന്നു, അവിടെ
കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളോടു സംസാരിച്ചു. 14
തുയഥൈരാപട്ടണക്കാരത്തിയും രക്താംബരം
വില്ക്കുന്നവളുമായി ലുദിയ എന്നു പേരുള്ള ദൈവ
ഭക്തയായോരു സ്ത്രീ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.
പൌലൊസ് സംസാരിച്ചതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിന്നു
കൎത്താവു അവളുടെ ഹൃദയം തുറന്നു 15
അവളും കുടുംബവും സ്നാനം ഏറ്റ ശേഷം:
നിങ്ങൾ എന്നെ കൎത്താവിൽ വിശ്വസ്ത എന്നു
എണ്ണിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ വീട്ടിൽ
വന്നു പാൎപ്പിൻ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ
നിൎബ്ബന്ധിച്ചു. 16 ഞങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥനാസ്ഥലത്തേക്കു
ചെല്ലുമ്പോൾ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയായി ലക്ഷണം
പറഞ്ഞു യജമാനന്മാൎക്കു വളരെ ലാഭം
വരുത്തുന്ന ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി ഞങ്ങളെ
എതിരേറ്റു. 17 അവൾ പൌലൊസിന്റെയും
ഞങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ വന്നു: ഈ മനുഷ്യർ
അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ,
രക്ഷാമാൎഗ്ഗം നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നവർ എന്നു
വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 18 ഇങ്ങനെ അവൾ പലനാൾ
ചെയ്തുവന്നു. പൌലൊസ് മുഷിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു

നോക്കി അവളിലുള്ള ഭൂതത്തോടു: അവളെ
വിട്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അതു അവളെ
വിട്ടുപോയി. 19 അവളുടെ യജമാനന്മാർ തങ്ങളുടെ
ലാഭത്തിന്റെ ആശ പോയ്പോയതു കണ്ടിട്ടു
പൌലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും പിടിച്ചു,
ചന്തസ്ഥലത്തു പ്രമാണികളുടെ അടുക്കലേക്കു
വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി 20 അധിപതികളുടെ
മുമ്പിൽ നിർത്തി; യെഹൂദന്മാരായ ഈ മനുഷ്യർ
നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കി, 21 റോമാക്കാരായ
നമുക്കു അംഗീകരിപ്പാനും അനുസരിപ്പാനും
ന്യായമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങളെ പ്രസംഗിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 പുരുഷാരവും അവരുടെ നേരെ
ഇളകി; അധിപതികൾ അവരുടെ വസ്ത്രം
പറിച്ചുരിഞ്ഞു കോൽകൊണ്ടു അവരെ അടിപ്പാൻ
കല്പിച്ചു. 23 അവരെ വളരെ അടിപ്പിച്ചശേഷം
തടവിൽ ആക്കി കാരാഗൃഹപ്രമാണിയോടു
അവരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ കാപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 24
അവൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കല്പന കിട്ടുകയാൽ
അവരെ അകത്തെ തടവിൽ ആക്കി
അവരുടെ കാൽ ആമത്തിൽ ഇട്ടു പൂട്ടി. 25
അദ്ധ്രാത്രിക്കു പൌലൊസും ശീലാസും പ്രാർത്ഥിച്ചു
ദൈവത്തെ പാടി സ്തുതിച്ചു; തടവുകാർ
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 26 പെട്ടെന്നു വലിയോരു
ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി, കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം
കുലുങ്ങി വാതിൽ ഒക്കെയും തുറന്നുപോയി,
എല്ലാവരുടെയും ചങ്ങല അഴിഞ്ഞുവീണു.
27 കരാഗൃഹപ്രമാണി ഉറക്കുണർന്നു

കാരാഗൃഹത്തിന്റെ വാതിലുകൾ ഉറന്നിരിക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു ചങ്ങലക്കാർ ഓടിപ്പോയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു
ഊഹിച്ചു വാളൂരി തന്നെത്താൻ കൊല്ലുവാൻ
ഭാവിച്ചു. 28 അപ്പോൾ പൌലൊസ്: നിനക്കു ഒരു
ദോഷവും ചെയ്യരുതു; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ
ഉണ്ടല്ലോ എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 29
അവൻ വെളിച്ചം ചോദിച്ചു അകത്തേക്കു
ചാടി വിറെച്ചുകൊണ്ടു പൌലൊസിന്റെയും
ശീലാസിന്റെയും മുമ്പിൽ വീണു. 30 അവരെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനന്മാരേ,
രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു ചോദിച്ചു. 31 കർത്താവായ യേശുവിൽ
വിശ്വസിക്ക; എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കുടുംബവും
രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 32 പിന്നെ
അവർ കർത്താവിന്റെ വചനം അവനോടും അവന്റെ
വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിച്ചു. 33 അവൻ
രാത്രിയിൽ, ആ നാഴികയിൽ തന്നേ, അവരെ
കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുറിവുകളെ
കഴുകി; താനും തനിക്കുള്ളവരെല്ലാവരും
താമസിയാതെ സ്നാനം ഏറ്റു. 34 പിന്നെ അവരെ
വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു അവക്കു ഭക്ഷണം
കൊടുത്തു, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിൽ
വീടടക്കം ആനന്ദിച്ചു. 35 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ
അധിപതികൾ കോല്ക്കാരെ അയച്ചു: ആ
മനുഷ്യരെ വിട്ടയക്കേണം എന്നു പറയിച്ചു. 36
കാരാഗൃഹപ്രമാണി ഈ വാക്കു പൌലൊസിനോടു
അറിയിച്ചു: നിങ്ങളെ വിട്ടയപ്പാൻ
അധിപതികൾ ആളയച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ
സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 37

പൌലൊസ് അവരോടു: റോമപൌരന്മാരായ
ഞങ്ങളെ അവർ വിസ്താരം കൂടാതെ പരസ്യമായി
അടിപ്പിച്ചു തടവിലാക്കിയല്ലോ; ഇപ്പോൾ
രഹസ്യമായി ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവോ?
അങ്ങനെ അല്ല; അവർ തന്നേ വന്നു ഞങ്ങളെ
പുറത്തു കൊണ്ടുപോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 38
കോല്ക്കാർ ആ വാക്കു അധിപതികളോടു
ബോധിപ്പിച്ചാറെ അവർ റോമ പൌരന്മാർ എന്നു
കേട്ടു അവർ ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു അവരോടു
നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു. 39 അവരെ പുറത്തു
കൊണ്ടുവന്നു പട്ടണം വിട്ടുപോകേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 40 അവർ തടവു വിട്ടു ലുദിയയുടെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു സഹോദരന്മാരെ കണ്ടു
ആശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോയി.

17 അവർ അംഫിപൊലിസിലും
അപ്പൊലോന്യയിലും കൂടി കടന്നു
തെസ്സലൊനീക്കയിൽ എത്തി; അവിടെ
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 പൌലൊസ് പതിവുപോലെ അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു മൂന്നു ശബ്ബത്തിൽ
തിരുവെഴുത്തുകളെ ആധാരമാക്കി അവരോടു
വാദിച്ചു. 3 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുയും
ചെയ്യേണ്ടതു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്ന ഈ യേശുതന്നേ ക്രിസ്തു
എന്നും തെളിയിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 4
അവരിൽ ചിലരും ഭക്തിയുള്ള യവനന്മാരിൽ ഒരു
വലിയ കൂട്ടവും മാന്യസ്ത്രീകളിൽ അനേകരും
വിശ്വസിച്ചു പൌലൊസിനോടും ശീലാസിനോടും

ചേന്നു. 5 യെഹൂദന്മാരോ അസൂയപൂണ്ടു,
മിനക്കെട്ടുനടക്കുന്ന ചില ദുഷ്ടന്മാരെ ചേത്തു
പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി പട്ടണത്തിൽ കലഹം
ഉണ്ടാക്കി യാസോന്റെ വീടു വളഞ്ഞു അവരെ
ജനസമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 6
അവരെ കാണാഞ്ഞിട്ടു യാസോനെയും ചില
സഹോദരന്മാരെയും നഗരാധിപന്മാരുടെ
അടുക്കലേക്കു ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു: ഭൂലോകത്തെ
കലഹിപ്പിച്ചവർ ഇവിടെയും എത്തി; 7 യാസോൻ
അവരെ കൈക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു; അവർ
ഒക്കെയും യേശു എന്ന മറ്റൊരുവൻ രാജാവു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസരുടെ നിയമങ്ങൾക്കു
പ്രതികൂലമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു.
8 ഇതു കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരവും നഗരാധിപന്മാരും
ഭ്രമിച്ചു. 9 യാസോൻ മുതലായവരോടു ജാമ്യം
വാങ്ങി അവരെ വിട്ടയച്ചു. 10 സഹോദരന്മാർ
ഉടനെ, രാത്രിയിൽ തന്നേ, പൌലൊസിനെയും
ശീലാസിനെയും ബെരോവെക്കു
പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ എത്തിയാറെ അവർ
യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ പോയി. 11
അവർ തെസ്സലോനീക്കയിലുള്ളവരെക്കാൾ
ഉത്തമന്മാരായിരുന്നു. അവർ വചനം
പൂൎണ്ണജാഗ്രതയോടെ കൈക്കൊണ്ടതല്ലാതെ
അതു അങ്ങനെ തന്നെയോ എന്നു ദിനംപ്രതി
തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിച്ചു പോന്നു. 12
അവരിൽ പലരും മാന്യരായ യവനസ്ത്രീകളിലും
പുരുഷന്മാരിലും അനേകരും വിശ്വസിച്ചു. 13
പൌലൊസ് ബെരോവയിലും ദൈവവചനം
അറിയച്ചതു തെസ്സലൊനീക്കയിലെ യെഹൂദന്മാർ

അറിഞ്ഞു അവിടെയും വന്നു പുരുഷാരത്തെ
ഇളക്കി ഭ്രമിപ്പിച്ചു. 14 ഉടനെ സഹോദരന്മാർ
പൌലൊസിനെ സമുദ്രതീരത്തേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു;
ശീലാസും തിമൊഥെയോസും അവിടെത്തന്നേ
പാർത്തു. 15 പൌലൊസിനോടുകൂടെ
വഴിത്തുണ പോയവർ അവനെ അഥേനയോളം
കൊണ്ടുപോയി; ശീലാസും തിമൊഥെയോസും
കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ തന്റെ അടുക്കൽ
വരേണം എന്നുള്ള കല്പന വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോന്നു.
16 അഥേനയിൽ പൌലൊസ് അവക്കായി
കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ നഗരത്തിൽ ബിംബങ്ങൾ
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു മനസ്സിന്നു
ചൂടുപിടിച്ചു. 17 അവൻ പള്ളിയിൽവെച്ചു
യെഹൂദന്മാരോടും ദൈവഭക്തന്മാരോടും
ചന്ത സ്ഥലത്തു ദിവസേന കണ്ടവരോടും
സംഭാഷിച്ചുപോന്നു. 18 എപ്പിക്കൂര്യ്യരും
സ്തോയിക്കരും ആയ തത്വജ്ഞാനികളിൽ ചിലർ
അവനോടു വാദിച്ചു: ഈ വിടുവായൻ എന്തു
പറവാൻ പോകുന്നു എന്നു ചിലരും അവൻ
യേശുവിനെയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും
പ്രസംഗിക്കകൊണ്ടു: ഇവൻ അന്യദേവതകളെ
ഘോഷിക്കുന്നവൻ എന്നു തോന്നുന്നു എന്നു മറ്റു
ചിലരും പറഞ്ഞു 19 പിന്നെ അവനെ പിടിച്ചു
അരയോപഗക്കുന്നിന്മേൽ കൊണ്ടുചെന്നു:
നീ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഈ നവീനോപദേശം
ഇന്നതു എന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിയാമോ? 20 നീ
ചില അപൂർവ്വങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ
കടത്തുന്നുവല്ലോ; അതു എന്തു എന്നു അറിവാൻ
ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21

എന്നാൽ അഥേനർ ഒക്കെയും അവിടെ വന്നു
പാക്കുന്ന പരദേശികളും വല്ല പുതുമയും
പറകയോ കേൾക്കയോ ചെയ്‌വാനല്ലാതെ
മറ്റൊന്നിന്നും അവസരമുള്ളവരല്ല. 22 പൌലൊസ്
അരയോപഗമദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു.
അഥേനപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും
അതിഭക്തന്മാർ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. 23 ഞാൻ
ചുറ്റിനടന്നു നിങ്ങളുടെ പൂജാസ്ഥാനങ്ങളെ
നോക്കുമ്പോൾ “അജ്ഞാത ദേവന്നു” എന്നു
എഴുത്തുള്ള ഒരു വേദിക്കല്ലു കണ്ടു; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ അറിയാതെ പൂജിക്കുന്നതു തന്നേ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 24 ലോകവും
അതിലുള്ളതു ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം
സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും നാഥനാകകൊണ്ടു
കൈപ്പണിയായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം
ചെയ്യുന്നില്ല. 25 താൻ എല്ലാവക്കും ജീവനും
ശ്വാസവും സകലവും കൊടുക്കുന്നവൻ ആകയാൽ
വല്ലതിന്നും മുട്ടുള്ളവൻ എന്നപോലെ
മാനുഷ്യകൈകളാൽ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.
26 ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും കുടിയിരിപ്പാൻ അവൻ
ഒരുത്തനിൽനിന്നു മനുഷ്യജാതിയെ ഒക്കെയും
ഉളവാക്കി, അവരുടെ നിവാസത്തിന്നു അതിരുകളും
കാലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. 27 അവർ ദൈവത്തെ
തപ്പിനോക്കി കണ്ടെത്തുമോ എന്നു വെച്ചു അവനെ
അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അവൻ നമ്മിൽ
ആക്കും അകന്നിരിക്കുന്നവനല്ലതാനും. 28
അവനിലല്ലോ നാം ജീവിക്കയും ചരിക്കയും
ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
കവിവരന്മാരിലും ചിലർ: “നാം അവന്റെ

സന്താനമല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 29
നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്താനം എന്നു
വരികയാൽ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ശില്പവിദ്യയും
സങ്കല്പവുംകൊണ്ടു കൊത്തിത്തീക്കുന്ന
പൊൻ, വെള്ളി, കല്ലു എന്നിവയോടു സദൃശം
എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടതല്ല. 30 എന്നാൽ
അറിയായ്മയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം
ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും
എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടേണമെന്നു
മനുഷ്യരോടു കല്പിക്കുന്നു. 31 താൻ നിയമിച്ച
പുരുഷൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെ നീതിയിൽ
ന്യായം വിധിപ്പാൻ അവൻ ഒരു ദിവസത്തെ
നിശ്ചയിച്ചു; അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാവക്കും അതിന്റെ
ഉറപ്പു നല്കിയുമിരിക്കുന്നു. 32 മരിച്ചവരുടെ
പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു ചിലർ
പരിഹസിച്ചു; മറ്റുചിലർ: ഞങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി
പിന്നെയും നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 33 അങ്ങനെ പൌലൊസ് അവരുടെ
നടുവിൽ നിന്നു പോയി 34 ചില പുരുഷന്മാർ
അവനോടു ചേർന്നു വിശ്വസിച്ചു; അവരിൽ
അരയോപഗസ്ഥാനിയായ ദിയൊനുസ്യോസും
ദമരീസ് എന്നു പേരുള്ളോരു സ്ത്രീയും മറ്റു ചിലരും
ഉണ്ടായിരുന്നു.

18 അനന്തരം അവൻ അഥേന വിട്ടു കൊരിന്തിൽ
ചെന്നു. 2 യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും റോമനഗരം
വിട്ടു പോകണം എന്നു ക്ലൌദ്യൊസ്
കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഇത്തല്യയിൽ നിന്നു ആ
ഇടെക്കു വന്നവനായി പൊന്തൊസ്കാരൻ

അക്വിലാസ് എന്നു പേരുള്ളോരു യെഹൂദനെയും
അവന്റെ ഭാൎയ്യ പ്രിസ്കില്ലയെയും കണ്ടു
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 3 തൊഴിൽ
ഒന്നാകകൊണ്ടു അവൻ അവരോടുകൂടെ
പാൎത്തു വേല ചെയ്തുപോന്നു; തൊഴിലോ
കൂടാരപ്പണിയായിരുന്നു. 4 എന്നാൽ
ശബ്ബത്ത്തോറും അവൻ പള്ളിയിൽ സംവാദിച്ചു
യെഹൂദന്മാരെയും യവനന്മാരെയും
സമ്മതിപ്പിച്ചു. 5 ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും
മക്കെദോന്യയിൽ നിന്നു വന്നാറെ പൌലൊസ്
വചനഘോഷണത്തിൽ ശുഷ്കാന്തിപൂണ്ടു
യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു യെഹൂദന്മാൎക്കു
സാക്ഷീകരിച്ചു. 6 അവർ എതിർ പറയുകയും
ദുഷിക്കയും ചെയ്കയാൽ അവൻ വസ്ത്രം
കുടഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ നാശത്തിന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
ഉത്തരവാദികൾ; ഞാൻ നിൎമ്മലൻ; ഇനിമേൽ ഞാൻ
ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകും എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവിടം വിട്ടു, തീത്തൊസ്
യുസ്തൊസ് എന്ന ഒരു ദൈവഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു; അവന്റെ വീടു പള്ളിയോടു തൊട്ടിരുന്നു. 8
പള്ളി പ്രമാണിയായ ക്രിസ്പൊസ് തന്റെ
സകല കുടുംബത്തോടുംകൂടെ കൎത്താവിൽ
വിശ്വസിച്ചു; കൊരിന്ത്യരിൽ അനേകർ വചനം കേട്ടു
വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു. 9 രാത്രിയിൽ
കൎത്താവു ദൎശനത്തിൽ പൌലൊസിനോടു: നീ
ഭയപ്പെടാതെ പ്രസംഗിക്ക; മിണ്ടാതിരിക്കരുതു; 10
ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ആരും നിന്നെ
കയ്യേറ്റം ചെയ്തു ദോഷപ്പെടുത്തുകയില്ല; ഈ
പട്ടണത്തിൽ എനിക്കു വളരെ ജനം ഉണ്ടു എന്നു

അരുളിച്ചെയ്തു. 11 അങ്ങനെ അവൻ ഒരാണ്ടും
ആറുമാസവും അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു താമസിച്ചു. 12 ഗല്ലിയോൻ
അഖായയിൽ ദേശാധിപതിയായി വാഴുമ്പോൾ
യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിന്റെ നേരെ ഒരുമനപ്പെട്ടു
എഴുന്നേറ്റു, അവനെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
കൊണ്ടുചെന്നു: 13 ഇവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു
വിരോധമായി ദൈവത്തെ ഭജിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ
സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
പൌലൊസ് വായ്തുറപ്പാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ
ഗല്ലിയോൻ യെഹൂദന്മാരോടു: യെഹൂദന്മാരേ,
വല്ല അന്യായമോ വല്ലാത്ത പാതകമോ
ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ക്ഷമയോടെ നിങ്ങളുടെ
സങ്കടം കേൾക്കുമായിരുന്നു. 15 വചനത്തെയും
നാമങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും
സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കസംഗതികൾ എങ്കിലോ
നിങ്ങൾ തന്നേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ; ഈ
വകെക്കു ന്യായാധിപതി ആകുവാൻ എനിക്കു
മനസ്സില്ല എന്നു പറഞ്ഞു 16 അവരെ
ന്യായാസനത്തിങ്കൽനിന്നു പുറത്താക്കി. 17
എല്ലാവരും പള്ളിപ്രമാണിയായ സോസ്ഥനേസിനെ
പിടിച്ചു ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു അടിച്ചു;
ഇതു ഒന്നും ഗല്ലിയോൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. 18
പൌലൊസ് പിന്നെയും കുറെനാൾ പാർത്തശേഷം
സഹോദരന്മാരോടു യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു, തനിക്കു ഒരു
നേർച്ച ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കെംക്രയയിൽ വെച്ചു
തല ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ചിട്ടു പ്രിസ്കില്ലയോടും
അക്വിലാസിനോടും കൂടെ കപ്പൽ കയറി
സുറിയയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു 19 എഫെസോസിൽ

എത്തി അവരെ അവിടെ വിട്ടു; അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു യെഹൂദന്മാരോടു സംഭാഷിച്ചു. 20
കുറെ കൂടെ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ
അപേക്ഷിച്ചിട്ടു അവൻ സമ്മതിക്കാതെ: 21
ദൈവഹിതമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും എന്നു പറഞ്ഞു
വിടവാങ്ങി എഫെസൊസിൽനിന്നു കപ്പൽ
നീക്കി, 22 കൈസര്യയിൽ വന്നിറങ്ങി,
യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു, സഭയെ വന്ദനം
ചെയ്തിട്ടു അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു പോയി. 23
അവിടെ കുറെനാൾ താമസിച്ച ശേഷം പുറപ്പെട്ടു,
ക്രമത്താലെ ഗലാത്യദേശത്തിലും ഫ്രുഗ്യയിലും
സഞ്ചരിച്ചു ശിഷ്യന്മാരെ ഒക്കെയും ഉറപ്പിച്ചു. 24
അലക്സാന്ത്രിയക്കാരനായി വാഗ്വൈഭവവും
തിരുവെഴുത്തുകളിൽ സാമത്ഥ്യവുമുള്ള
അപ്പൊല്ലോസ് എന്നു പേരുള്ളോരു യെഹൂദൻ
എഫെസോസിൽ എത്തി. 25 അവൻ കത്താവിന്റെ
മാഗ്ഗത്തിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചവൻ ആയിരുന്നു;
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം
അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും ആത്മാവിൽ
എരിവുള്ളവനാകയാൽ അവൻ യേശുവിന്റെ
വസ്തുത സൂക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കയും
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു. 26 അവൻ പള്ളിയിൽ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി;
അക്വിലാസും പ്രിസ്കില്ലയും അവന്റെ
പ്രസംഗം കേട്ടാറെ അവനെ ചേത്തുകൊണ്ടു
ദൈവത്തിന്റെ മാഗ്ഗം അധികം സ്പഷ്ടമായി
അവന്നു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. 27 അവൻ
അഖായയിലേക്കു പോകുവാൻ ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ

സഹോദരന്മാർ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും
അവനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടിതിന്നു ശിഷ്യന്മാക്കു
എഴുതുകയും ചെയ്തു; അവിടെ എത്തിയാറെ
അവൻ ദൈവകൃപയാൽ വിശ്വസിച്ചവക്കു വളരെ
പ്രയോജനമായിത്തിന്നു. 28 യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു
എന്നു അവൻ തിരുവെഴുത്തുകളാൽ തെളിയിച്ചു
ബലത്തോടെ യെഹൂദന്മാരെ പരസ്യമായി
ഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞു.

19 അപ്പൊല്ലോസ് കൊരിന്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
പൌലോസ് ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു
എഫെസോസിൽ എത്തി ചില ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടു:
2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
പ്രാപിച്ചുവോ എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു:
പരിശുദ്ധാത്മാവു ഉണ്ടെന്നുപോലും ഞങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ
ഏതായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നാനം എന്നു അവൻ
അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു പൌലൊസ്:
യോഹന്നാൻ മനസാന്തരസ്നാനമത്രേ കഴിപ്പിച്ചു
തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ
വിശ്വസിക്കേണം എന്നു ജനത്തോടു പറഞ്ഞു
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഇതു കേട്ടാറെ അവർ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം
ഏറ്റു. 6 പൌലൊസ് അവരുടെ മേൽ
കൈവെച്ചപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരുടെമേൽ
വന്നു അവർ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കയും
പ്രവചിക്കയും ചെയ്തു. 7 ആ പുരുഷന്മാർ എല്ലാം
കൂടി പന്ത്രണ്ടോളം ആയിരുന്നു. 8 പിന്നെ അവൻ
പള്ളിയിൽ ചെന്നു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു

സംവാദിച്ചും സമ്മതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു മൂന്നു
മാസത്തോളം പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചു. 9
എന്നാൽ ചിലർ കഠിനപ്പെട്ടു അനുസരിക്കാതെ
പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ
ദുഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരെ വിട്ടു ശിഷ്യന്മാരെ
വേർതിരിച്ചു, തുറന്നൊസിന്റെ പാഠശാലയിൽ
ദിനംപ്രതി സംവാദിച്ചുപോന്നു. 10 അതു രണ്ടു
സംവത്സരത്തോളം നടക്കയാൽ ആസ്യയിൽ
പാർക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും
എല്ലാം കർത്താവിന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ
ഇടയായി. 11 ദൈവം പൌലൊസ് മുഖാന്തരം
അസാധാരണയായ വീര്യപ്രവൃത്തികളെ
ചെയ്യിക്കയാൽ 12 അവന്റെ മെയ്മേൽനിന്നു
റൂമാലും ഉത്തരീയവും രോഗികളുടെമേൽ
കൊണ്ടുവന്നിടുകയും വ്യാധികൾ അവരെ
വിട്ടുമാറുകയും ദുരാത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുകയും
ചെയ്തു. 13 എന്നാൽ ദേശാന്തരികളായി നടക്കുന്ന
മന്ത്രവാദികളായ ചില യെഹൂദന്മാർ: പൌലൊസ്
പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ആണയിടുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലുവാൻ
തുനിഞ്ഞു. 14 ഇങ്ങനെ ചെയ്തവർ
മഹാപുരോഹിതനായ സ്കേവാ എന്ന ഒരു
യെഹൂദന്റെ ഏഴു പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു. 15
ദുരാത്മാവു അവരോടു: യേശുവിനെ ഞാൻ
അറിയുന്നു; പൌലൊസിനെയും പരിചയമുണ്ടു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 16 പിന്നെ
ദുരാത്മാവുള്ള മനുഷ്യൻ അവരുടെമേൽ ചാടി
അവരെ ഇരുവരെയും കീഴടക്കി ജയിക്കയാൽ

അവർ നഗരും മുറിവേറ്റവരുമായി ആ വീട്ടിൽനിന്നു
ഓടിപ്പോയി. 17 ഇതു എഫേസൊസിൽ പാക്കുന്ന
സകല യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും അറിഞ്ഞു;
അവക്കു ഒക്കെയും ഭയം തട്ടി, കത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാമം മഹിമപ്പെട്ടു 18 വിശ്വസിച്ചവരിൽ
അനേകരും വന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവത്തികളെ
ഏറ്റുപറഞ്ഞു അറിയിച്ചു. 19 ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം
ചെയ്തിരുന്ന പലരും തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളെ
കൊണ്ടുവന്നു എല്ലാവരും കാൺകെ
ചുട്ടുകളഞ്ഞു; അവയുടെ വില കണക്കുകൂട്ടിയാറെ
അമ്പതിനായിരം വെള്ളിക്കാശു എന്നു കണ്ടു. 20
ഇങ്ങനെ കത്താവിന്റെ വചനം ശക്തിയോടെ
പരന്നു പ്രബലപ്പെട്ടു. 21 ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു
പൌലൊസ് മക്കെദോന്യയിലും അഖായയിലും
കൂടി കടന്നു യെരൂശലേമിലേക്കും പോകേണം
എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു: ഞാൻ അവിടെ
ചെന്നശേഷം റോമയും കാണേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരിൽ
തിമൊഥെയൊസ്, എരസ്തൊസ് എന്ന
രണ്ടുപേരെ മക്കെദോന്യയിലേക്കു അയച്ചിട്ടു താൻ
കുറെക്കാലം ആസ്യയിൽ താമസിച്ചു. 23
ആ കാലത്തു ഈ മാഗ്ഗത്തെച്ചൊല്ലി വലിയ
കലഹം ഉണ്ടായി. 24 വെള്ളികൊണ്ടു
അത്തേമിസ് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രരൂപങ്ങളെ
തീക്കുന്ന ദെമേത്രിയൊസ് എന്ന തട്ടാൻ
തൊഴിൽക്കാക്കു വളരെ ലാഭം വരുത്തി വന്നു. 25
അവൻ അവരെയും ആ വകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട
വേലക്കാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി: പുരുഷന്മാരേ,
നമ്മുടെ സമ്പാദ്യം ഈ തൊഴിൽകൊണ്ടു ആകുന്നു

എന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമല്ലോ. 26 എന്നാൽ ഈ
പൌലൊസ് എന്നവൻ കയ്യാൽ തീൎത്തതു ദേവന്മാർ
അല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഫെസൊസിൽ
മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും ആസ്യയിൽ ഒക്കെയും വളരെ
ജനങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിച്ചു മറിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
നിങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. 27
അതിനാൽ നമ്മുടെ ഈ കാൎയ്യം ആക്ഷേപത്തിൽ
ആകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ
അൎത്തെമിസ് മഹാദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം
ഏതുമില്ല എന്നു വരികയും ആസ്യമുഴുവനും
ഭൂതലവും ഭജിച്ചുപോരുന്നവളുടെ മാഹാത്മ്യം
ഒടുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അവർ ഇതു കേട്ടു ക്രോധം നിറഞ്ഞവരായി:
എഫെസ്യരുടെ അൎത്തെമിസ് മഹാദേവി എന്നു
ആൎത്തു. 29 പട്ടണം മുഴുവനും കലഹം
കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു, അവർ പൌലൊസിന്റെ
കൂട്ടുയാത്രക്കാരായ ഗായൊസ് അരിസ്തഹോസ്
എന്ന മക്കെദോന്യരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു
രംഗസ്ഥലത്തേക്കു ഒരുമനപ്പെട്ടു പാഞ്ഞു
ചെന്നു. 30 പൌലൊസ് ജനസമൂഹത്തിൽ
ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചാറെ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ
വിട്ടില്ല. 31 ആസ്യാധിപന്മാരിൽ ചിലർ അവന്റെ
സ്നേഹിതന്മാർ ആകയാൽ: രംഗസ്ഥലത്തു
ചെന്നു പോകരുതു എന്നു അവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു അപേക്ഷിച്ചു. 32 ജനസംഘം
കലക്കത്തിലായി മിക്കപേരും തങ്ങൾ വന്നുകൂടിയ
സംഗതി എന്തെന്നു അറിയായ്കയാൽ ചിലർ
ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും ആൎത്തു. 33
യെഹൂദന്മാർ മുമ്പോട്ടു ഉന്തിക്കൊണ്ടുവന്ന

അലക്സന്തരിനെ പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ
സംസാരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു; അലക്സന്തർ
ആംഗ്യം കാട്ടി ജനസമൂഹത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ
ഭാവിച്ചു. 34 എന്നാൽ അവൻ യെഹൂദൻ
എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ: എഫെസ്യരുടെ
അർത്തെമിസ് മഹാദേവി എന്നു എല്ലാവരും കൂടി
രണ്ടു മണിനേരത്തോളം ഏകശബ്ദത്തോടെ
ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 35 പിന്നെ പട്ടണമേനവൻ
പുരുഷാരത്തെ അമർത്തി പറഞ്ഞതു:
എഫെസ്യപുരുഷന്മാരേ, എഫെസോസ് പട്ടണം
അർത്തെമിസ് മഹാദേവിക്കും ദ്യോവിൽനിന്നു
വീണ ബിംബത്തിന്നും ക്ഷേത്രപാലക
എന്നു അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ ആർ?
36 ഇതു എതിർമൊഴിയില്ലാത്തതാകയാൽ
നിങ്ങൾ തിടുക്കമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ
അടങ്ങിപ്പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു. 37 ഈ
പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങൾ കൂട്ടികൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ;
അവർ ക്ഷേത്രം കവർച്ച ചെയ്യുന്നവരല്ല,
നമ്മുടെ ദേവിയെ ദുഷിക്കുന്നവരുമല്ല. 38
എന്നാൽ ദെമേത്രിയൊസിന്നും കൂടെയുള്ള
തൊഴിൽക്കാർക്കും വല്ലവന്റെയും നേരെ ഒരു
സംഗതി ഉണ്ടെങ്കിൽ വിസ്താരദിവസങ്ങൾ
വെച്ചിട്ടുണ്ടു; ദേശാധിപതികളും ഉണ്ടു; തമ്മിൽ
വ്യവഹരിക്കട്ടെ. 39 വേറെ കാര്യം ചൊല്ലി
ആകുന്നു വാദം എങ്കിൽ ധർമ്മസഭയിൽ
തീർക്കാമല്ലോ. 40 ഇന്നത്തെ കലഹത്തിന്നു
കാരണമില്ലായ്കയാൽ അതു നിമിത്തം നമ്മുടെ
പേരിൽ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ ഇടയുണ്ടു സ്പഷ്ടം;
ഈ ആൾക്കൂട്ടത്തിന്നു ഉത്തരം പറവാൻ നമുക്കു

വക ഒന്നുമില്ലല്ലോ. 41 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു അവൻ
സഭയെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

20 കലഹം ശമിച്ചശേഷം പൌലൊസ് ശിഷ്യന്മാരെ
കൂട്ടിവരുത്തി പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യാത്രപറഞ്ഞു
മക്കെദോന്യെക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. 2 ആ
പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു അവരെ
ഏറിയോന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യവനദേശത്തു
എത്തി. 3 അവിടെ മൂന്നു മാസം കഴിച്ചിട്ടു
സുറിയെക്കു കപ്പൽ കയറിപ്പോകുവാൻ
ഭാവിക്കുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ അവന്റെ നേരെ
കൂട്ടുകെട്ടു ഉണ്ടാക്കുകയാൽ മക്കെദോന്യവഴിയായി
മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 4 ബെരോവയിലെ
പുറൊസിന്റെ മകൻ സോപത്രൊസും
തെസ്സലോനിക്ക്യരായ അരിസ്തർഹൊസും
സെക്കുന്തൊസും ദെർബ്ബെക്കാരനായ ഗായൊസും
തിമൊഥെയൊസും ആസ്യക്കാരായ
തുഹിക്കൊസും ത്രൊഫിമൊസും ആസ്യവരെ
അവനോടു കൂടെ പോയി. 5 അവർ മുമ്പെ പോയി
ത്രോവാസിൽ ഞങ്ങൾക്കായി കാത്തിരുന്നു. 6
ഞങ്ങളോ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫിലിപ്പിയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി
അഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ടു ത്രോവാസിൽ അവരുടെ
അടുക്കൽ എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു.
7 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങൾ
അപ്പം നുറുക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ പൌലൊസ്
പിറ്റെന്നാൾ പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ടു
അവരോടു സംഭാഷിച്ചു പാതിരവരെയും പ്രസംഗം
നീട്ടി. 8 ഞങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന മാളികയിൽ വളരെ
വിളക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ യൂത്തിക്കൊസ്

എന്ന യൌവനക്കാരൻ കിളിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു
ഗാഢനിദ്ര പിടിച്ചു, 9 പൌലൊസ് വളരെ നേരം
സംഭാഷിക്കയാൽ നിദ്രാവശനായി മൂന്നാം തട്ടിൽ
നിന്നു താഴെ വീണു; അവനെ മരിച്ചവനായി
എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. 10 പൌലൊസ്
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവന്റെമേൽ വീണു തഴുകി:
ഭ്രമിക്കേണ്ടാ; അവന്റെ പ്രാണൻ അവനിൽ ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ അവൻ കയറിച്ചെന്നു
അപ്പം നുറുക്കി തിന്നു പുലരുവോളം സംഭാഷിച്ചു
പുറപ്പെട്ടു പോയി. 12 അവർ ആ ബാലനെ
ജീവനുള്ളവനായി കൊണ്ടുവന്നു അത്യന്തം
ആശ്വസിച്ചു. 13 ഞങ്ങൾ മുമ്പായി കപ്പൽ
കയറി പൌലൊസിനെ അസ്സൊസിൽ വെച്ചു
കയറ്റിക്കൊൾവാൻ വിചാരിച്ചു അവിടേക്കു ഓടി;
അവൻ കാൽനടയായി വരുവാൻ വിചാരിച്ചു
ഇങ്ങനെ ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. 14 അവൻ
അസ്സൊസിൽ ഞങ്ങളോടു ചേർന്നപ്പോൾ അവനെ
കയറ്റി മിതുലേനയിൽ എത്തി; 15 അവിടെ നിന്നു
നീക്കി, പിറ്റെന്നാൾ ഖിയൊസ്ദ്വീപിന്റെ തൂക്കിൽ
എത്തി, മറുനാൾ സാമൊസ്ദ്വീപിൽ അണഞ്ഞു
പിറ്റേന്നു മിലേത്തൊസിൽ എത്തി. 16 കഴിയും
എങ്കിൽ പെന്തകൊസ്തുനാളേക്കു യെരൂശലേമിൽ
എത്തേണ്ടതിന്നു പൌലൊസ് ബദ്ധപ്പെടുകയാൽ
ആസ്യയിൽ കാലതാമസം വരരുതു എന്നുവെച്ചു
എഫെസൊസിൽ അടുക്കാതെ ഓടേണം എന്നു
നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. 17 മിലേത്തൊസിൽ നിന്നു
അവൻ എഫെസൊസിലേക്കു ആളയച്ചു
സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി. 18 അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവരോടു

പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ആസ്യയിൽ വന്ന ഒന്നാം നാൾ
മുതൽ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ
എങ്ങനെയിരുന്നു എന്നും 19 വളരെ താഴ്മയോടും
കണ്ണുനീരോടും യെഹൂദന്മാരുടെ കൂട്ടുകെട്ടുകളാൽ
എനിക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടങ്ങളോടും കൂടെ 20
കർത്താവിനെ സേവിച്ചു വന്നു എന്നും
പ്രായോജനമുള്ളതു ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കാതെ
പരസ്യമായും വീടുതോറും നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കയും ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു എന്നും 21
ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള മാനസാന്തരവും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള
വിശ്വാസവും യെഹൂദന്മാർക്കും യവനന്മാർക്കും
സാക്ഷീകരിച്ചു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
22 ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ ആത്മാവിനാൽ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നു. 23 ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും
എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു പട്ടണം തോറും സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതല്ലാതെ അവിടെ എനിക്കു
നേരിടുവാനുള്ള ഒന്നും ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.
24 എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ പ്രാണനെ
വിലയേറിയതായി എണ്ണുന്നില്ല; എന്റെ ഓട്ടവും
ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറയേണ്ടതിന്നു കർത്താവായ യേശുതന്ന
ശുശ്രൂഷയും തികെക്കേണം എന്നേ എനിക്കുള്ളു.
25 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നവനായ എന്റെ
മുഖം നിങ്ങൾ ആരും ഇനി കാൺകയില്ല
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 26 അതുകൊണ്ടു

നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും നശിച്ചുപോയാൽ ഞാൻ
കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നു ഞാൻ ഇന്നേ ദിവസം
നിങ്ങളോടു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 27 ദൈവത്തിന്റെ
ആലോചന ഒട്ടും മറെച്ചുവെക്കാതെ ഞാൻ
മുഴുവനും അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28
നിങ്ങളെത്തന്നേയും താൻ സ്വന്തരക്തത്താൽ
സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ
മേയ്പാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളെ
അദ്ധ്യക്ഷരാക്കിവെച്ച ആട്ടിൻ കൂട്ടം മുഴുവനെയും
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 29 ഞാൻ പോയ ശേഷം
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ ആദരിക്കാത്ത കൊടിയ
ചെന്നായ്ക്കൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടക്കും
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 30 ശിഷ്യന്മാരെ
തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകളവാനായി
വിപരീതോപദേശം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും എഴുന്നേല്ക്കും.
31 അതുകൊണ്ടു ഉണന്നിരിപ്പിൻ; ഞാൻ
മൂന്നു സംവത്സരം രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ
കണ്ണുനീർ വാത്തുംകൊണ്ടു ഓരോരുത്തന്നു
ബുദ്ധിപറഞ്ഞുതന്നതു ഓത്തുകൊൾവിൻ. 32
നിങ്ങൾക്കു ആത്മികവദ്ധന വരുത്തുവാനും
സകല വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ അവകാശം
തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും അവന്റെ
കൃപയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ
ഭരമേല്പിക്കുന്നു. 33 ആരുടെയും വെള്ളിയോ
പൊന്നോ വസ്ത്രമോ ഞാൻ മോഹിച്ചിട്ടില്ല. 34
എന്റെ മുട്ടിനും എന്നോടുകൂടെയുള്ളവക്കും വേണ്ടി
ഞാൻ ഈ കൈകളാൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു എന്നു
നിങ്ങൾ തന്നേ അറിയുന്നുവല്ലോ. 35 ഇങ്ങനെ

പ്രയത്നം ചെയ്തു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരെ
സഹായിക്കയും, വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ
കൊടുക്കുന്നതു ഭാഗ്യം എന്നു കർത്താവായ
യേശുതാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു ഓർത്തുകൊൾകയും
വേണ്ടതു എന്നു ഞാൻ എല്ലാംകൊണ്ടും
നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 36
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുട്ടുകുത്തി
അവരെല്ലാവരോടും കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. 37 എല്ലാവരും
വളരെ കരഞ്ഞു. 38 ഇനിമേൽ അവന്റെ മുഖം
കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ
ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു പൌലൊസിന്റെ കഴുത്തിൽ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു കപ്പലോളം
അവനോടുകൂടെ വന്നു അവനെ യാത്രയയച്ചു.

21 അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു നീക്കിയശേഷം
ഞങ്ങൾ നേരെ ഓടി കോസിലും പിറ്റെന്നാൾ
രൊദൊസിലും അവിടം വിട്ടു പത്തരയിലും എത്തി.
2 ഫൊയ്നീക്ക്യയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ
കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ അതിൽ കയറി ഓടി. 3 കുപ്രൊസ്
ദ്വീപു കണ്ടു അതിനെ ഇടത്തുപുറം വിട്ടു
സുറിയയിലേക്കു ഓടി സോരിൽ വന്നിറങ്ങി; കപ്പൽ
അവിടെ ചരക്കു ഇറക്കുവാനുള്ളതായിരുന്നു; 4
ഞങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടെത്തി ഏഴുനാൾ
അവിടെ പാർത്തു; അവർ പൌലൊസിനോടു
യെരൂശലേമിൽ പോകരുതു എന്നു ആത്മാവിനാൽ
പറഞ്ഞു. 5 അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും
സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമായി പട്ടണത്തിന്നു
പുറത്തോളം ഞങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു 6
കടൽക്കരയിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു തമ്മിൽ

യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി; അവർ
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 7 ഞങ്ങൾ സോർ വിട്ടു
കപ്പലോട്ടം തികെച്ചു പ്തൊലെമായിസിൽ എത്തി
സഹോദരന്മാരെ വന്ദനം ചെയ്തു ഒരു ദിവസം
അവരോടുകൂടെ പാൎത്തു. 8 പിറ്റെന്നാൾ ഞങ്ങൾ
പുറപ്പെട്ടു കൈസൎയ്യയിൽ എത്തി, ഏഴുവരിൽ
ഒരുവനായ ഫിലിപ്പൊസ് എന്ന സുവിശേഷകന്റെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ പാൎത്തു. 9 അവന്നു
കന്യകമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരുമായ നാലു
പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 ഞങ്ങൾ അവിടെ
വളരെ ദിവസം പാൎത്തിരിക്കുമ്പോൾ അഗബൊസ്
എന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു
വന്നു. 11 അവൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു
പൌലൊസിന്റെ അരക്കച്ച എടുത്തു തന്റെ
കൈകാലുകളെ കെട്ടി: ഈ അരക്കച്ചയുടെ
ഉടമസ്ഥനെ യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ ഇങ്ങനെ
കെട്ടി ജാതികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12
ഇതു കേട്ടാറെ യെരൂശലേമിൽ പോകരുതു എന്നു
ഞങ്ങളും അവിടത്തുകാരും അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 13 അതിന്നു പൌലൊസ്:
നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു എന്റെ ഹൃദയം ഇങ്ങനെ
തകൎക്കുന്നതു എന്തു? കൎത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിന്നു വേണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ
മാത്രമല്ല യെരൂശലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
14 അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൂടായ്കയാൽ:
കൎത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു
ഞങ്ങൾ മിണ്ടാതിരുന്നു. 15 അവിടത്തെ

താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ യാത്രെക്കു
കോപ്പുകൂട്ടി യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
16 കൈസര്യയിലെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലരും
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോന്നു, കുപ്രൊസ്കാരനായ
മ്നാസോൻ എന്ന ഒരു പഴയശിഷ്യനോടുകൂടെ
അതിഥികളായ്പാർക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 17
യെരൂശലേമിൽ എത്തിപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ
ഞങ്ങളെ സന്തോഷത്തോട കൈക്കൊണ്ടു. 18
പിറ്റെന്നു പൌലൊസും ഞങ്ങളും യാക്കോബിന്റെ
അടുക്കൽ പോയി; മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം അവിടെ
വന്നു കൂടി. 19 അവൻ അവരെ വന്ദനം ചെയ്തു
തന്റെ ശുശ്രൂഷയാൽ ദൈവം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ചെയ്യിച്ചതു ഓരോന്നായി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 20
അവർ കേട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
പിന്നെ അവനോടു പറഞ്ഞതു: സഹോദരാ,
യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവർ
എത്ര ആയിരം ഉണ്ടു എന്നു നീ കാണുന്നുവല്ലോ;
അവർ എല്ലാവരും ന്യായപ്രമാണതല്പരന്മാർ
ആകുന്നു. 21 മക്കളെ പരിച്ഛേദന ചെയ്യരുതു എന്നും
നമ്മുടെ മര്യാദ അനുസരിച്ചു നടക്കരുതു എന്നും നീ
ജാതികളുടെ ഇടയിലുള്ള സകല യെഹൂദന്മാരോടും
പറഞ്ഞു മോശെയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളവാൻ
ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു അവർ നിന്നെക്കുറിച്ചു
ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 ആകയാൽ എന്താകുന്നു
വേണ്ടതു? നീ വന്നിട്ടുണ്ടു എന്നു അവർ കേൾക്കും
നിശ്ചയം. 23 ഞങ്ങൾ നിന്നോടു ഈ പറയുന്നതു
ചെയ്ക; നേർച്ചയുള്ള നാലു പുരുഷന്മാർ ഞങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഉണ്ടു. 24 അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു

അവരോടുകൂടെ നിന്നെ ശുദ്ധിവരുത്തി അവരുടെ
തല ക്ഷൌരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവക്കു വേണ്ടി
ചെലവു ചെയ്ക; എന്നാൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു
കേട്ടതു ഉള്ളതല്ല എന്നും നീയും ന്യായപ്രമാണത്തെ
ആചരിച്ചു ക്രമമായി നടക്കുന്നവൻ എന്നും
എല്ലാവരും അറിയും. 25 വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന
ജാതികളെ സംബന്ധിച്ചോ അവർ വിഗ്രഹാപ്പിതവും
രക്തവും ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതും പരസംഗവും
മാത്രം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണം എന്നു വിധിച്ചു
എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 26 അങ്ങനെ
പൌലൊസ് ആ പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പിറ്റെന്നാൾ അവരോടുകൂടെ തന്നെ
ശുദ്ധിവരുത്തി ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു;
അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നുവേണ്ടി വഴിപാടു
കഴിപ്പാനുള്ള ശുദ്ധീകരണകാലം തികഞ്ഞു
എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27 ആ ഏഴു ദിവസം
തീരാറായപ്പോൾ ആസ്യയിൽ നിന്നു വന്ന
യെഹൂദന്മാർ അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ
കണ്ടിട്ടു പുരുഷാരത്തെ ഒക്കെയും ഇളക്കി
അവനെ പിടിച്ചു: 28 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ,
സഹായിപ്പിൻ; ഇവൻ ആകുന്നു ജനത്തിന്നും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും ഈ സ്ഥലത്തിന്നും
വിരോധമായി എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരെയും
ഉപദേശിക്കുന്നവൻ; അവൻ യവനന്മാരെയും
ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ഈ
വിശുദ്ധ സ്ഥലം തീണ്ടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
വിളിച്ചുകൂകി. 29 അവർ മുമ്പെ എഫെസ്യനായ
ത്രോഫിമോസിനെ അവനോടുകൂടെ
നഗരത്തിൽ കണ്ടതിനാൽ പൌലൊസ് അവനെ

ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു എന്നു
നിരൂപിച്ചു. 30 നഗരം എല്ലാം ഇളകി ജനം ഓടിക്കൂടി
പൌലൊസിനെ പിടിച്ചു ദൈവാലയത്തിന്നു
പുറത്തേക്കു ഇഴെച്ചു കൊണ്ടുപോയി; ഉടനെ
വാതിലുകൾ അടെച്ചുകളഞ്ഞു. 31 അവർ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ യെരൂശലേം
ഒക്കെയും കലക്കത്തിൽ ആയി എന്നു
പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപന്നു വൎത്തമാനം
എത്തി. 32 അവൻ ക്ഷണത്തിൽ പടയാളികളെയും
ശതാധിപന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരുടെ
നേരെ പാഞ്ഞുവന്നു; അവർ സഹസ്രാധിപനെയും
പടയാളികളെയും കണ്ടപ്പോൾ പൌലൊസിനെ
അടിക്കുന്നതു നിറുത്തി. 33 സഹസ്രാധിപൻ
അടുത്തുവന്നു അവനെ പിടിച്ചു രണ്ടു
ചങ്ങലവെപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആർ എന്നും എന്തു
ചെയ്തു എന്നും ചോദിച്ചു. 34 പുരുഷാരത്തിൽ
ചിലർ ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ആരവാരം ഹേതുവായി
നിശ്ചയം ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായ്കയാൽ
അവനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ
കല്പിച്ചു. 35 പടിക്കെട്ടിന്മേൽആയപ്പോൾ:
അവനെ കൊന്നുകളക എന്നു ആൎത്തുകൊണ്ടു
ജനസമൂഹം പിൻചെല്ലുകയാൽ 36
പുരുഷാരത്തിന്റെ ബലാൽക്കാരം പേടിച്ചിട്ടു
പടയാളികൾ അവനെ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. 37
കോട്ടയിൽ കടക്കുമാറായപ്പോൾ പൌലൊസ്
സഹസ്രാധിപനോടു: എനിക്കു നിന്നോടു ഒരു
വാക്കു പറയാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു
അവൻ: നിനക്കു യവനഭാഷ അറിയാമോ? 38

കുറെ നാൾ മുമ്പെ കലഹം ഉണ്ടാക്കി
നാലായിരം കട്ടാരക്കാരെ മരുഭൂമിയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ മിസ്രയീമ്യൻ നീ അല്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അതിന്നു പൌലൊസ്:
ഞാൻ കിലിക്യയിൽ തർസൊസ് എന്ന
പ്രസിദ്ധനഗരത്തിലെ പൌരനായോരു
യെഹൂദൻ ആകുന്നു. ജനത്തോടു
സംസാരിപ്പാൻ അനുവദിക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അവൻ
അനുവദിച്ചപ്പോൾ പൌലൊസ് പടിക്കെട്ടിന്മേൽ
നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തോടു ആംഗ്യം കാട്ടി,
വളരെ മൌനമായ ശേഷം എബ്രായഭാഷയിൽ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതാവിതു:

22 സഹോദരന്മാരും പിതാക്കന്മാരുമായുള്ളോരേ,
എനിക്കു ഇന്നു നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതിവാദം
കേട്ടുകൊൾവിൻ. 2 എന്നാൽ എബ്രായഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു അവർ അധികം
മൌനമായി നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
3 ഞാൻ കിലിക്യയിലെ തർസൊസിൽ ജനിച്ച
യെഹൂദനും ഈ നഗരത്തിൽ വളർന്നു
ഗമാലിയേലിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരുന്നു
പിതാക്കന്മാരുടെ ന്യായപ്രമാണം സൂക്ഷ്മതയോടെ
അഭ്യസിച്ചവനുമാകയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ഇന്നു ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവസേവയിൽ
എരിവുള്ളവനായിരുന്നു. 4 ഞാൻ പുരുഷന്മാരെയും
സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ഏല്പിച്ചും
ഈ മാർഗ്ഗക്കാരെ കൊല്ലുവാനും മടിക്കാതെ
ഉപദ്രവിച്ചുംവന്നു. 5 അതിന്നു മഹാപുരോഹിതനും
മൂപ്പന്മാരുടെ സംഘം ഒക്കെയും എനിക്കു

സാക്ഷികൾ; അവരോടു സഹോദരന്മാക്കായി
എഴുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ദമസ്കൊസിൽ
പാക്കുന്നവരെയും പിടിച്ചുകെട്ടി ദണ്ഡനത്തിന്നായി
യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവിടേക്കു യാത്രയായി. 6 അങ്ങനെ പ്രയാണം
ചെയ്തു ദമസ്കൊസിനോടു അടുത്തപ്പോൾ
ഏകദേശം ഉച്ചെക്കു പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു
വലിയോരു വെളിച്ചം എന്റെ ചുറ്റും മിന്നി. 7 ഞാൻ
നിലത്തു വീണു: ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്നെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു എന്നോടു പറയുന്ന
ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. 8 കത്താവേ, നീ ആർ എന്നു
ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന
നസറായനായ യേശു ആകുന്നു ഞാൻ എന്നു
അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. 9 എന്നോടു
കൂടെയുള്ളവർ വെളിച്ചം കണ്ടു എങ്കിലും എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടില്ല. 10
കത്താവേ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചുതിന്നു കത്താവു എന്നോടു; എഴുന്നേറ്റു
ദമസ്കൊസിലേക്കു പോക; നീ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
വിധിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം അവിടെ നിന്നോടു
പറയും എന്നു കല്പിച്ചു. 11 ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ
തേജസ്സു ഹേതുവായിട്ടു കണ്ണു കാണായ്കയാൽ
കൂടെയുള്ളവർ എന്നെ കൈക്കു പിടിച്ചു നടത്തി;
അങ്ങനെ ഞാൻ ദമസ്കൊസിൽ എത്തി. 12
അവിടെ പാക്കുന്ന സകല യെഹൂദന്മാരാലും നല്ല
സാക്ഷ്യം കൊണ്ടവനായി ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
ഭക്തിയുള്ള പുരുഷനായ അനന്യാസ്
എന്നൊരുത്തൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുനിന്നു: 13
സഹോദരനായ ശൌലെ, കാഴ്ചപ്രാപിക്ക

എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികയിൽ തന്നേ
ഞാൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു അവനെ കണ്ടു.
14 അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം നിന്നെ തന്റെ ഇഷ്ടം
അറിവാനും നീതിമാനായവനെ കാണ്മാനും
അവന്റെ വായിൽ നിന്നും വചനം കേൾപ്പാനും
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 നീ കാൺകയും കേൾക്കയും
ചെയ്തതിന്നു സകലമനുഷ്യർക്കും നീ അവന്റെ
സാക്ഷിയായിത്തീരും. 16 ഇനി താമസിക്കുന്നതു
എന്തു? എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ നാമം വിളിച്ചു
പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു നിന്റെ പാപങ്ങളെ
കഴുകിക്കളക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ ഞാൻ
യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ദൈവാലയത്തിൽ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരം ഒരു വിവശതയിൽ ആയി
അവനെ കണ്ടു: 18 നീ ബദ്ധപ്പെട്ടു വേഗം
യെരൂശലേം വിട്ടുപോക; നീ എന്നെക്കുറിച്ചു
പറയുന്ന സാക്ഷ്യം അവർ കൈക്കൊൾകയില്ല
എന്നു എന്നോടു കല്പിച്ചു 19 അതിന്നു ഞാൻ:
കർത്താവേ, നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
തടവിൽ ആക്കുകയും പള്ളിതോറും അടിപ്പിക്കയും
ചെയ്തു എന്നും 20 നിന്റെ സാക്ഷിയായ
സ്തെഫാനൊസിന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ
ഞാനും സമ്മതിച്ചു അരികെ നിന്നു അവനെ
കൊല്ലുന്നവരുടെ വസ്ത്രം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു
എന്നും അവർ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 അവൻ എന്നോടു: നീ പോക; ഞാൻ
നിന്നെ ദൂരത്തു ജാതികളുടെ അടുക്കലേക്കു
അയക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 22 ഈ വാക്കോളം
അവർ അവന്നു ചെവികൊടുത്തു; പിന്നെ:

ഇങ്ങനെത്തവനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളക;
അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു
നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 23 അവർ കൂക്കലിട്ടും
വസ്ത്രം കീറിക്കളഞ്ഞും പൂഴി വാരി മേലോട്ടു
എറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 24 അവർ
ഇങ്ങനെ അവന്റെ നേരെ ആക്കുവാൻ സംഗതി
എന്തു എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു ചമ്മട്ടികൊണ്ടു
അവനോടു ചോദ്യം ചെയ്യേണം എന്നു
സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞു അവനെ കോട്ടയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 25 തന്നെ വാറു
കൊണ്ടു കെട്ടുമ്പോൾ പൌലൊസ് അരികെ
നില്ക്കുന്ന ശതാധിപനോടു: റോമപൌരനും
വിസ്താരം കഴിയാത്തവനുമായ മനുഷ്യനെ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 26 ഇതു കേട്ടിട്ടു ശതാധിപൻ ചെന്നു
സഹസ്രാധിപനോടു: നീ എന്തു ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ റോമപൌരൻ
ആകുന്നു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27 സഹസ്രാധിപൻ
വന്നു: നീ റോമപൌരൻ തന്നേയോ? എന്നോടു
പറക എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 28 അതെ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഏറിയ മുതൽ
കൊടുത്തു ഈ പൌരത്വം സമ്പാദിച്ചു എന്നു
സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാനോ
അങ്ങനെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പൌലൊസ്
പറഞ്ഞു. 29 ഭേദ്യം ചെയ്‌വാൻ ഭാവിച്ചവർ ഉടനെ
അവനെ വിട്ടുമാറി; സഹസ്രാധിപനും അവൻ
റോമപൌരൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ
ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. 30 പിറ്റെന്നു
യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിന്മേൽ ചുമത്തുന്ന

കുറ്റത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിവാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു അവൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം
ഒക്കെയും കൂടി വരുവാൻ കല്പിച്ചു അവനെ
കെട്ടഴിച്ചു താഴെ കൊണ്ടുചെന്നു അവരുടെ മുമ്പിൽ
നിറുത്തി.

23 പൌലൊസ് ന്യായാധിപസംഘത്തെ
ഉറ്റുനോക്കി: സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
ഇന്നേ ദിവസത്തോളവും കേവലം നല്ല
മനസ്സാക്ഷിയോടുംകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
നടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് അരികെ
നില്ക്കുന്നവരോടു അവന്റെ വായിക്കു അടിപ്പാൻ
കല്പിച്ചു. 3 പൌലൊസ് അവനോടു: ദൈവം
നിന്നെ അടിക്കും, വെള്ള തേച്ച ചുവരേ; നീ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എന്നെ വിസ്തരിപ്പാൻ
ഇരിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു വിരോധമായി
എന്നെ അടിപ്പാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അരികെ നില്ക്കുന്നവർ:
നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെ
ശകാരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5
അതിന്നു പൌലൊസ്: സഹോദരന്മാരേ,
മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല;
“നിന്റെ ജനത്തിന്റെ അധിപതിയെ ദുഷിക്കരുതു”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
എന്നാൽ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഒരു പക്ഷം
സദൂക്യരും ഒരുപക്ഷം പരീശന്മാരും ആകുന്നു
എന്നു പൌലൊസ് അറിഞ്ഞു: സഹോദരന്മാരേ,
ഞാൻ ഒരു പരീശനും പരീശന്മാരുടെ മകനും
ആകുന്നു; മരിച്ചവരുടെ പ്രത്യാശയെയും

പുനരുത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ
വിസ്താരത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 7 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ
പരീശന്മാരും സദൂക്യരും തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു സംഘം
ഛിദ്രിച്ചു. 8 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല, ദൂതനും
ആത്മാവും ഇല്ല എന്നു സദൂക്യർ പറയുന്നു;
പരീശന്മാരോ രണ്ടും ഉണ്ടെന്നു പ്രമാണിക്കുന്നു. 9
അങ്ങനെ വലിയോരു നിലവിളി ഉണ്ടായി;
പരീശപക്ഷത്തിലെ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ
എഴുന്നേറ്റു വാദിച്ചു: ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു
കുറ്റവും കാണുന്നില്ല; ഒരാത്മാവോ ഒരു ദൂതനോ
അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ വലിയ ഇടച്ചൽ
ആയതുകൊണ്ടു അവർ പൌലൊസിനെ
ചീന്തിക്കളയും എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പേടിച്ചു,
പടയാളികൾ ഇറങ്ങിവന്നു അവനെ
അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു
കോട്ടയിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 11
രാത്രിയിൽ കർത്താവു അവന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നു: ധൈര്യമായിരിക്ക; നീ എന്നെക്കുറിച്ചു
യെരൂശലേമിൽ സാക്ഷീകരിച്ചതുപോലെ
റോമയിലും സാക്ഷീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 12 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ചില
യെഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ യോജിച്ചു പൌലൊസിനെ
കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും തിന്നുകയോ
കുടിക്കയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപഥം
ചെയ്തു. 13 ഈ ശപഥം ചെയ്തവർ
നാല്പതിൽ അധികംപേർ ആയിരുന്നു. 14
അവർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും

മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു: ഞങ്ങൾ
പൌലൊസിനെ കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും
ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നൊരു കഠിനശപഥം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **15** ആകയാൽ നിങ്ങൾ
അവന്റെ കാര്യം അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ
പരിശോധിക്കേണം എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ താഴെ കൊണ്ടുവരുവാൻ
ന്യായാധിപസംഘവുമായി സഹസ്രാധിപനോടു
അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ സമീപിക്കും
മുമ്പെ ഞങ്ങൾ അവനെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. **16** ഈ
പതിയിരിപ്പിനെക്കുറിച്ചു പൌലൊസിന്റെ
പെങ്ങളുടെ മകൻ കേട്ടിട്ടു ചെന്നു കോട്ടയിൽ
കടന്നു പൌലൊസിനോടു അറിയിച്ചു. **17**
പൌലൊസ് ശതാധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു:
ഈ യൌവനക്കാരന്നു സഹസ്രാധിപനോടു ഒരു
കാര്യം അറിയിപ്പാനുള്ളതിനാൽ അവനെ
അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകേണം എന്നു പറഞ്ഞു. **18**
അവൻ അവനെ കൂട്ടി സഹസ്രാധിപന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു: തടവുകാരനായ
പൌലൊസ് എന്നെ വിളിച്ചു, നിന്നോടു ഒരു
കാര്യം പറവാനുള്ള ഈ യൌവനക്കാരനെ
നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
എന്നോടു അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. **19**
സഹസ്രാധിപൻ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു
മാറിനിന്നു: എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളതു എന്തു
എന്നു സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു. **20** അതിന്നു
അവൻ: യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിനെക്കുറിച്ചു
അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ വിസ്താരം

കഴിക്കേണമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ വന്നു നാളെ
അവനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു നിന്നോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ
ഒത്തു കൂടിയിരിക്കുന്നു. 21 നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചു
പോകരുതു; അവരിൽ നാല്പതിൽ അധികം പേർ
അവനെ ഒടുക്കിക്കളയുവോളം ഒന്നും തിന്നുകയോ
കുടിക്കയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപഥംചെയ്തു
അവന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാഗ്ദത്തം
കിട്ടും എന്നു ആശിച്ചു അവർ ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങി
നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 നീ ഇതു എന്നോടു
അറിയിച്ചു എന്നു ആരോടും മിണ്ടരുതു എന്നു
സഹസ്രാധിപൻ കല്പിച്ചു യൌവനക്കാരനെ
പറഞ്ഞയച്ചു. 23 പിന്നെ അവൻ ശതാധിപന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരെ വരുത്തി: ഈ രാത്രിയിൽ മൂന്നാം
മണിനേരത്തു കൈസര്യെക്കു പോകുവാൻ ഇരുനൂറു
കാലാളെയും എഴുപതു കുതിരച്ചേവകരെയും
ഇരുനൂറു കുന്തക്കാരെയും ഒരുക്കുവിൻ. 24
പൌലൊസിനെ കയറ്റി ദേശാധിപതിയായ
ഫേലിക്സിന്റെ അടുക്കൽ ക്ഷേമത്തോട
എത്തിപ്പാൻ മൃഗവാഹനങ്ങളെയും സംഭരിപ്പിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു. 25 താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു
എഴുത്തും എഴുതി: 26 ക്ലൌദ്യൊസ് ലുസിയാസ്
രാജശ്രീ ഫേലിക്സ് ദേശാധിപതിക്കു വന്ദനം. 27
ഈ പുരുഷനെ യെഹൂദന്മാർ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ
ഭാവിച്ചപ്പോൾ റോമപൌരൻ എന്നു അറിഞ്ഞു
ഞാൻ പട്ടാളത്തോടും കൂടെ നേരിട്ടു ചെന്നു
അവനെ വിടുവിച്ചു. 28 അവന്റെമേൽ കുറ്റം
ചുമത്തുന്ന സംഗതി ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു
അവരുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു

അവനെ കൊണ്ടുചെന്നു. 29 എന്നാൽ
അവരുടെ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള
തക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു കുറ്റം ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ
മരണത്തിന്നോ ചങ്ങലെക്കോ യോഗ്യമായതു
ഒന്നും ഇല്ല എന്നു കണ്ടു. 30 അനന്തരം ഈ
പുരുഷന്റെ നേരെ അവർ കൂട്ടുകെട്ടു
ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു തുമ്പുകിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ
തൽക്ഷണം അവനെ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നേരെയുള്ള അന്യായം
സന്നിധാനത്തിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ വാദികളോടു
കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു; ശുഭമായിരിക്കട്ടെ. 31
പടയാളികൾ കല്പനപ്രകാരം പൌലൊസിനെ കൂട്ടി
രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിസോളം കൊണ്ടുചെന്നു, 32
പിറ്റെന്നാൾ കുതിരച്ചേവകരെ അവനോടുകൂടെ
അയച്ചു കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിപോന്നു. 33 മറ്റവർ
കൈസര്യയിൽ എത്തി ദേശാധിപതിക്കു എഴുത്തു
കൊടുത്തു പൌലൊസിനെയും അവന്റെ
മുമ്പിൽ നിർത്തി. 34 അവൻ എഴുത്തു വായിച്ചിട്ടു
ഏതു സംസ്ഥാനക്കാരൻ എന്നു ചോദിച്ചു.
കിലിക്യക്കാരൻ എന്നു കേട്ടാറെ: 35 വാദികളും
കൂടെ വന്നു ചേരുമ്പോൾ നിന്നെ വിസ്തരിക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു ഹെരോദാവിന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ
അവനെ കാത്തുകൊൾവാൻ കല്പിച്ചു.

24 അഞ്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം
മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് മൂപ്പന്മാരോടും
തെർത്തുല്ലൊസ് എന്ന ഒരു വ്യവഹാരജ്ഞനോടും
കൂടി വന്നു, പൌലൊസിന്റെ നേരെ
ദേശാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ അന്യായം
ബോധിപ്പിച്ചു. 2 അവനെ വിളിച്ചാറെ തെർത്തുല്ലൊസ്

അന്യായം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 3
രാജശ്രീ ഫേലിക്സേ, നീമുഖാന്തരം ഞങ്ങൾ
വളരെ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതും നിന്റെ
പരിപാലനത്താൽ ഈ ജാതിക്കു ഏറിയ
ഗുണീകരണങ്ങൾ സാധിച്ചിരിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ
എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും പൂർണ്ണനന്ദിയോടും
കൂടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. 4 എങ്കിലും നിന്നെ
അധികം അസഹ്യപ്പെടുത്തരുതു എന്നുവെച്ചു
ക്ഷമയോടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അന്യായം
കേൾക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 5 ഈ
പുരുഷൻ ഒരു ബാധയും ലോകത്തിലുള്ള
സകല യെഹൂദന്മാരുടെയും ഇടയിൽ
കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവനും നസറായമതത്തിന്നു
മുമ്പനും എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 6
അവൻ ദൈവാലയം തീണ്ടിപ്പാനും ശ്രമിച്ചു.
അവനെ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിസ്തരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു. 7
എങ്കിലും സഹസ്രാധിപനായ ലുസിയാസ് വളരെ
ബലത്തോടു വന്നു അവനെ ഞങ്ങളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി, 8 അവന്റെ
വാദികൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ
കല്പിച്ചു] നീ തന്നേ അവനെ വിസ്തരിച്ചാൽ
ഞങ്ങൾ അന്യായം ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഈ
സകല സംഗതികളും അറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ
ഇടയാകും. 9 അതു അങ്ങനെ തന്നേ എന്നു
യെഹൂദന്മാരും യോജിച്ചു പറഞ്ഞു. 10
സംസാരിക്കാം എന്നു ദേശാധിപതി ആംഗ്യം
കാട്ടിയാറെ പൌലൊസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഈ ജാതിക്കു നീ അനേകസംവത്സരമായി

ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു
അറികകൊണ്ടു എന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ ഞാൻ
ധൈൎയ്യത്തോടെ പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ
യെരൂശലേമിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ പോയിട്ടു
പന്ത്രണ്ടു നാളിൽ അധികമായില്ല എന്നു നിനക്കു
അറിയാകുന്നതാകുന്നു. 12 ദൈവാലയത്തിലോ
പള്ളികളിലോ നഗരങ്ങളിലോവെച്ചു ആരോടും
വാദിക്കയെങ്കിലും പുരുഷാരത്തിൽ കലഹം
ഉണ്ടാക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നാതായി അവർ
എന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. 13 ഇന്നു എന്റെ നേരെ
ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം നിന്റെ മുമ്പാകെ
തെളിയിപ്പാൻ അവൎക്കു കഴിയുന്നതുമല്ല.
14 എന്നാൽ ഒന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു:
മതഭേദം എന്നു ഇവർ പറയുന്ന മാൎഗ്ഗപ്രകാരം
ഞാൻ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തെ
ആരാധിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിലും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 15
നീതിമാന്മാരുടെയും നീതികെട്ടവരുടെയും
പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും എന്നു ഇവർ
കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും ദൈവത്തിങ്കൽ
ആശവെച്ചിരിക്കുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു എനിക്കു
ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും കുറ്റമില്ലാത്ത
മനസ്സാക്ഷി എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ
ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 17 പലസംവത്സരം
കൂടീട്ടു ഞാൻ എന്റെ ജാതിക്കാൎക്കു ധൎമ്മം
കൊണ്ടുവരുവാനും വഴിപാടു കഴിപ്പാനും
വന്നു. 18 അതു അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവർ
എന്നെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശുദ്ധീകരണം

കഴിഞ്ഞവനായി കണ്ടു; പുരുഷാരത്തോടു
കൂടിയല്ല, കലഹത്തോടുകൂടിയുമല്ല. 19 എന്നാൽ
ആസ്യക്കാരായ ചില യെഹൂദന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവക്കു എന്റെ നേരെ അന്യായം ഉണ്ടെങ്കിൽ
നിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.
20 അല്ല, ഞാൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മരിച്ചവരുടെ
പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നു നിങ്ങൾ
എന്നെ വിസ്തരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചു
പറഞ്ഞോരു വാക്കല്ലാതെ 21 അവിടെ വെച്ചു എന്റെ
പക്കൽ വല്ല കുറ്റവും കണ്ടിട്ടുണ്ടങ്കിൽ ഇവർ തന്നേ
പറയട്ടെ. 22 ഫേലിക്സിന്നു ഈ മാൎഗ്ഗം സംബന്ധിച്ചു
സൂക്ഷ്മമായ അറിവു ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും:
ലുസിയാസ് സഹസ്രാധിപൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ കാൎയ്യം തീൎച്ചപ്പെടുത്തും എന്നു പറഞ്ഞു
അവധിവെച്ചു, 23 ശതാധിപനോടു അവനെ
തടവിൽ തന്നേ സൂക്ഷിച്ചു ദയകാണിപ്പാനും
അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അവന്നു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യുന്നതു വിരോധിക്കാതിരിപ്പാനും കല്പിച്ചു. 24
കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫേലിക്സ് യെഹൂദ
സ്ത്രീയായ തന്റെ ഭാൎയ്യ ദ്രുസില്ലയുമായി വന്നു,
പൌലൊസിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു അവന്റെ പ്രസംഗം
കേട്ടു. 25 എന്നാൽ അവൻ നീതി, ഇന്ദ്രിയജയം,
വരുവാനുള്ള ന്യായവിധി എന്നിവയെക്കുറിച്ചു
സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഫേലിക്സ് ഭയപരവശനായി:
തൽക്കാലം പോകാം; അവസരം ഉള്ളപ്പോൾ നിന്നെ
വിളിപ്പിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 പൌലൊസ്
തനിക്കു ദ്രവ്യം തരും എന്നു ആശിച്ചു പലപ്പോഴും

അവനെ വരുത്തി അവനോടു സംഭാഷിച്ചു
പോന്നു. 27 രണ്ടാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫേലിക്സിന്നു
പിൻവാഴിയായി പൊർക്ക്യൊസ് ഫെസ്തൊസ്
വന്നപ്പോൾ ഫേലിക്സ് യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി
സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു പൌലൊസിനെ
തടവുകാരനായി വിട്ടേച്ചുപോയി.
25 ഫെസ്തൊസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ വന്നിട്ടു മൂന്നു
നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം കൈസര്യയിൽ നിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 2 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും യെഹൂദന്മാരുടെ
പ്രധാനികളും പൌലൊസിന്റെ നേരെ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു; 3
ദയചെയ്തു അവനെ യെരൂശലേമിലേക്കു
വരുത്തേണ്ടതിന്നു അവർ പൌലൊസിന്നു
പ്രതികൂലമായി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; 4
വഴിയിൽവെച്ചു അവനെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ
അവർ ഒരു പതിയിരിപ്പു നിർത്തി. അതിന്നു
ഫെസ്തൊസ്: പൌലൊസിനെ കൈസര്യയിൽ
സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വേഗം അവിടേക്കു
പോകുന്നുണ്ടു; 5 നിങ്ങളിൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ
കൂടെ വന്നു ആ മനുഷ്യന്റെ നേരെ അന്യായം
ഉണ്ടെങ്കിൽ ബോധിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ഏകദേശം എട്ടു പത്തു ദിവസം
അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ചശേഷം കൈസര്യക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി; പിറ്റെന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
പൌലൊസിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 7 അവൻ
വന്നാറെ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന യെഹൂദന്മാർ
ചുറ്റും നിന്നു അവന്റെ നേരെ കഠിനകുറ്റം
പലതും ബോധിപ്പിച്ചു. 8 പൌലൊസോ:

യെഹൂദന്മാരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തോടാകട്ടെ
ദൈവാലയത്തോടാകട്ടെ കൈസരോടാകട്ടെ
ഞാൻ ഒരു കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു
പ്രതിവാദിച്ചാറെ ആ കുറ്റങ്ങളെ തെളിയിപ്പാൻ
അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 9 എന്നാൽ ഫെസ്തൊസ്
യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു
പൌലൊസിനോടു: യെരൂശലേമിലേക്കു
ചെന്നു അവിടെ എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു ഈ
സംഗതികളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരംനടപ്പാൻ നിനക്കു
സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു പൌലൊസ്:
ഞാൻ കൈസരുടെ ന്യായാസനത്തിന്നു
മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നു; 10 അവിടെ എന്നെ
വിസ്തരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; യെഹൂദന്മാരോടു
ഞാൻ ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല; അതു നീയും
നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 ഞാൻ
അന്യായം ചെയ്തു മരണയോഗ്യമായതു
വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മരണശിക്ഷ
ഏല്ക്കുന്നതിന്നു എനിക്കു വിരോധമില്ല. ഇവർ
എന്റെനേരെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം
നേരല്ല എന്നു വരികിലോ എന്നെ അവക്കു
ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല; 12
ഞാൻ കൈസരെ അഭയംചൊല്ലുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് തന്റെ
ആലോചന സഭയോടു സംസാരിച്ചിട്ടു:
കൈസരെ നീ അഭയം ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു;
കൈസരുടെ അടുക്കലേക്കു നീ പോകും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 ഒട്ടുനാൾ
കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാരാജാവും ബെർന്നീക്കയും
ഫെസ്തോസിനെ വന്ദനം ചെയ്‌വാൻ

കൈസര്യ്യയിൽ എത്തി. 14 കുറെ നാൾ അവിടെ
പാൎക്കുമ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് പൌലൊസിന്റെ
സംഗതി രാജാവിനോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു:
ഫേലിക്സ് വിട്ടേച്ചുപോയോരു തടവുകാരൻ
ഉണ്ടു. 15 ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ
യെഹൂദന്മാരുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവന്റെ നേരെ
അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. വിധിക്കു അപേക്ഷിച്ചു. 16
എന്നാൽ പ്രതിവാദികളെ അഭിമുഖമായി
കണ്ടു അന്യായത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിവാദിപ്പാൻ
ഇടകിട്ടുംമുമ്പെ യാതൊരു മനുഷ്യനെയും
ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു റോമൎക്കു മൎയ്യാദയല്ല
എന്നു ഞാൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17
ആകയാൽ അവർ ഇവിടെ വന്നു കൂടിയാറെ
ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ പിറ്റെന്നു തന്നേ
ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു ആ പുരുഷനെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 18 വാദികൾ അവന്റെ
ചുറ്റും നിന്നു ഞാൻ നിരൂപിച്ചിരുന്ന കുറ്റം 19 ഒന്നും
ബോധിപ്പിക്കാതെ സ്വന്തമതത്തെക്കുറിച്ചും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പൌലൊസ് പറയുന്ന
മരിച്ചുപോയ യേശു എന്നൊരുവനെക്കുറിച്ചും ചില
തൎക്കസംഗതികളെ കൊണ്ടുവന്നതേയുള്ളു. 20
ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിചാരണ
നടത്തേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു ഞാൻ
അറിയായ്കയാൽ: നിനക്കു യെരൂശലേമിലേക്കു
പോയി അവിടെ ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു
വിസ്താരം നടപ്പാൻ സമ്മതമുണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 21 എന്നാൽ പൌലൊസ്
ചക്രവൎത്തിതിരുമനസ്സിലെ വിധിക്കായി തന്നെ

സൂക്ഷിക്കേണം എന്നു അഭയംചൊല്ലുകയാൽ
കൈസരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുവോളം അവനെ
സൂക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 22 ആ മനുഷ്യന്റെ പ്രസംഗം
കേൾപ്പാൻ എനിക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു
എന്നു അഗ്രിപ്പാവു ഫെസ്തൊസിനോടു
പറഞ്ഞതിന്നു: നാളെ കേൾക്കാം എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 23 പിറ്റെന്നു അഗ്രിപ്പാവു
ബെർന്നീക്കയുമായി വളരെ ആഡംബരത്തോടെ
വന്നു. സഹസ്രാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ
പ്രധാനികളോടും കൂടെ വിചാരണമണ്ഡപത്തിൽ
വന്നാറെ ഫെസ്തൊസിന്റെ കല്പനയാൽ
പൌലൊസിനെ കൊണ്ടുവന്നു. 24 അപ്പോൾ
ഫെസ്തൊസ് പറഞ്ഞതു: അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
ഇവിടെ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന സകല
പുരുഷന്മാരുമായുള്ളോരേ, യെഹൂദന്മാരുടെ
സമൂഹം എല്ലാം യെരൂശലേമിലും ഇവിടെയും
വെച്ചു എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയും അവനെ
ജീവനോടെ വെച്ചേക്കരുതു എന്നു നിലവിളിക്കയും
ചെയ്ത ഈ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവല്ലോ.
25 അവൻ മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല
എന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു; അവൻ തന്നെയും
ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ അഭയം ചൊല്ലുകയാൽ
അവനെ അയക്കേണം എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. 26
അവനെക്കുറിച്ചു തിരുമേനിക്കു എഴുതുവാൻ
എനിക്കു നിശ്ചയമായതു ഒന്നുമില്ല; അതുകൊണ്ടു
വിസ്താരം കഴിഞ്ഞിട്ടു എഴുതുവാൻ വല്ലതും
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു അവനെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലും
വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, തിരുമുമ്പിലും
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27 തടവുകാരനെ

അയക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റം
കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല എന്നു
തോന്നുന്നു.
26 അഗ്രിപ്പാവു പൌലൊസിനോടു: നിന്റെ കാര്യം
പറവാൻ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ
പൌലൊസ് കൈനീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
2 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യെഹൂദന്മാർ എന്റെ മേൽ
ചുമത്തുന്ന എല്ലാ കുറ്റങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഇന്നു
തിരുമുമ്പാകെ പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടു,
3 വിശേഷാൽ നീ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലെ
ആചാരങ്ങളും തർക്കങ്ങളും എല്ലാം അറിയുന്നവൻ
ആകയാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു
നിരൂപിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രതിവാദം
ക്ഷമയോടേ കേൾക്കേണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.
4 എന്റെ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും യെരൂശലേമിലും
ആദിമുതൽ ബാല്യംതുടങ്ങിയുള്ള എന്റെ
നടപ്പു യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും അറിയുന്നു. 5
ഞാൻ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷ്മത ഏറിയ
മതഭേദപ്രകാരം പരീശനായി ജീവിച്ചു എന്നു
അവർ ആദിമുതൽ അറിയുന്നു; അവർക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ സാക്ഷ്യം പറയാം. 6 ദൈവത്താൽ
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ചതും 7 നമ്മുടെ
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോടെ
ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ
ആശിക്കുന്നതും ആയ വാഗ്ദത്തത്തിലുള്ള
പ്രത്യാശഹേതുവായിട്ടത്രേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
വിസ്താരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതു. ആ
പ്രത്യാശയെച്ചൊല്ലി ആകുന്നു, രാജാവേ,
യെഹൂദന്മാർ എന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതു.

8 ദൈവം മരിച്ചവരെ ഉയിപ്പിക്കുന്നതു
വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കു
തോന്നുന്നതു എന്തു? 9 നസറായനായ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിന്നു വിരോധമായി പലതും
പ്രവൎത്തിക്കേണം എന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു സത്യം.
10 അതു ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു;
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു അധികാരപത്രം വാങ്ങി
വിശുദ്ധന്മാരിൽ പലരെയും തടവിൽ ആക്കി
അടെച്ചു; അവരെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന സമയം ഞാനും
സമ്മതം കൊടുത്തു. 11 ഞാൻ എല്ലാ പള്ളികളിലും
അവരെ പലപ്പോഴും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ദൂഷണം
പറവാൻ നിൎബ്ബന്ധിക്കയും അവരുടെ നേരെ
അത്യന്തം ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു അന്യപട്ടണങ്ങളോളവും
ചെന്നു അവരെ ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു. 12
ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവരികയിൽ ഞാൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അധികാരത്തോടും
ആജ്ഞയോടും കൂടെ ദമസ്കൊസിലേക്കു
യാത്രപോകുമ്പോൾ, 13 രാജാവേ, നട്ടുച്ചെക്കു
ഞാൻ വഴിയിൽവെച്ചു സൂൎയ്യന്റെ പ്രകാശത്തെ
കവിഞ്ഞൊരു വെളിച്ചം ആകാശത്തിൽ
നിന്നു എന്നെയും എന്നോടു കൂടെ
യാത്രചെയ്യുന്നവരെയും ചുറ്റി പ്രകാശിക്കുന്നതു
കണ്ടു. 14 ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നിലത്തു
വീണപ്പോൾ: ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്നെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു? മുള്ളിന്റെ നേരെ
ഉതെക്കുന്നതു നിനക്കു വിഷമം ആകുന്നു എന്നു
എബ്രായഭാഷയിൽ എന്നോടു പറയുന്നൊരു ശബ്ദം
ഞാൻ കേട്ടു. 15 നീ ആരാകുന്നു കൎത്താവേ,
എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു കൎത്താവു: നീ

ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു തന്നേ ഞാൻ; 16 എങ്കിലും
എഴുന്നേറ്റു നിവിന്നു നിൽക്ക; നീ എന്നെ
കണ്ടതിന്നും ഇനി ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷൻ
ആവാനിരിക്കുന്നതിന്നും നിന്നെ ശുശ്രൂഷകനും
സാക്ഷിയുമായി നിയമിപ്പാൻ ഞാൻ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി. 17 ജനത്തിന്റെയും ജാതികളുടെയും
കയ്യിൽനിന്നു ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും.
18 അവക്കു പാപമോചനവും എന്നിലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ
അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
കണ്ണു തുറപ്പാനും അവരെ ഇരുളിൽനിന്നു
വെളിച്ചത്തിലേക്കും സാത്താന്റെ അധികാരത്തിൽ
നിന്നു ദൈവത്തിങ്കലേക്കും തിരിപ്പാനും ഞാൻ
ഇപ്പോൾ നിന്നെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു
എന്നു കല്പിച്ചു. 19 അതുകൊണ്ടു അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗീയദർശനത്തിന്നു അനുസരണക്കേടു
കാണിക്കാതെ 20 ആദ്യം ദമസ്കൊസിലും
യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യദേശത്തെങ്ങും
ഉള്ളവരോടും പിന്നെ ജാതികളോടും
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു
മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ
ചെയ്യേണം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു. 21 ഇതു നിമിത്തം
യെഹൂദന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു എന്നെ
പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 22 എന്നാൽ
ദൈവത്തിന്റെ സഹായം ലഭിക്കയാൽ ഞാൻ
ഇന്നുവരെ നിൽക്കയും ചെറിയവരോടും
വലിയവരോടും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു പോരുകയും
ചെയ്യുന്നു. 23 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ആദ്യനായി

ജനത്തോടും ജാതികളോടും വെളിച്ചം
അറിയിക്കയും ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകന്മാരും
മോശെയും ഭാവികാലത്തെക്കുറിച്ചു
പ്രസ്താവിച്ചതൊഴികെ വേറെയൊന്നും ഞാൻ
പറയുന്നില്ല. 24 ഇങ്ങനെ പ്രതിവാദിക്കയിൽ
ഫെസ്തൊസ്: പൌലൊസേ, നിനക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു;
വിദ്യാബഹുത്വത്താൽ നിനക്കു ഭ്രാന്തു
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 25
അതിന്നു പൌലൊസ്: രാജശ്രീ ഫെസ്തൊസേ,
എനിക്കു ഭ്രാന്തില്ല; ഞാൻ സത്യവും
സുബോധവുമായ വാക്കത്രേ സംസാരിക്കുന്നതു.
26 രാജാവിന്നു ഇതിനെക്കുറിച്ചു
അറിവുള്ളതുകൊണ്ടു അവനോടു ഞാൻ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു;
അവന്നു ഇതു ഒന്നും മറവായിരിക്കുന്നില്ല
എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു; അതു ഒരു
കോണിൽ നടന്നതല്ല. 27 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?
വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 അഗ്രിപ്പാ പൌലൊസിനോടു: ഞാൻ
ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുവാൻ നീ എന്നെ
അല്പംകൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അതിന്നു പൌലൊസ്: നീ മാത്രമല്ല, ഇന്നു
എന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവരും
അല്പംകൊണ്ടാകട്ടെ അധികം കൊണ്ടാകട്ടെ ഈ
ചങ്ങല ഒഴികെ എന്നെപ്പോലെ ആകേണം എന്നു
ഞാൻ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ രാജാവും ദേശാധിപതിയും
ബെർന്നീക്കയും അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നവരും

എഴുന്നേറ്റു മാറി നിന്നു: 31 ഈ മനുഷ്യൻ
മരണത്തിന്നോ ചങ്ങലെക്കോ യോഗ്യമായതു
ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 32
കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ
അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു
അഗ്രിപ്പാവു ഫെസ്തൊസിനോടു പറഞ്ഞു.

27 ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി ഇതല്യെക്കു പോകേണം
എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ പൌലൊസിനെയും മറ്റു
ചില തടവുകാരെയും ഔഗുസ്ത്യപട്ടാളത്തിലെ
ശതാധിപനായ യൂലിയൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. 2
അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ആസ്യക്കര പറ്റി
ഓടുവാനുള്ള ഒരു അദ്രമുത്ത്യകപ്പലിൽ കയറി
നീക്കി; തെസ്സലൊനിക്കയിൽ നിന്നുള്ള
മക്കെദോന്യക്കാരനായ അരിസ്തൈഹൊസും
ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 പിറ്റെന്നു
ഞങ്ങൾ സീദോനിൽ എത്തി; യൂലിയൊസ്
പൌലൊസിനോടു ദയ കാണിച്ചു,
സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി
സൽക്കാരം കൈക്കൊൾവാൻ അനുവദിച്ചു. 4
അവിടെ നിന്നു ഞങ്ങൾ നീക്കി, കാറ്റു
പ്രതികൂലമാകയാൽ കുപ്രൊസ് ദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി
ഓടി; 5 കിലിക്യ പംഫുല്യ കടൽവഴിയായി
ചെന്നു ലുക്കിയയിലെ മുറാപ്പട്ടണത്തിൽ
എത്തി. 6 അവിടെ ശതാധിപൻ ഇതല്യെക്കു
പോകുന്ന ഒരു അലെക്സന്ത്രിയക്കപ്പൽ കണ്ടു
ഞങ്ങളെ അതിൽ കയറ്റി. 7 പിന്നെ ഞങ്ങൾ
ബഹുദിവസം പതുക്കെ ഓടി, ക്നീദൊസ്
തൂക്കിൽ പ്രയാസത്തോടെ എത്തി, കാറ്റു
സമ്മതിക്കായ്കയാൽ ക്രേത്തദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി

ശല്മോനെക്കു നേരെ ഓടി, 8 കരപറ്റി
പ്രയാസത്തോടെ ലസയ്യപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തു
ശുഭതുറമുഖം എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തു
എത്തി. 9 ഇങ്ങനെ വളരെ നാൾ ചെന്നശേഷം
നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ കപ്പലോട്ടം വൈഷമ്യം
ആകകൊണ്ടു പൌലൊസ്: 10 പുരുഷന്മാരേ, ഈ
യാത്രയിൽ ചരക്കിന്നും കപ്പലിന്നും മാത്രമല്ല
നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കും ഏറിയ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ
വരും എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു അവരെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചു. 11 ശതാധിപനോ പൌലൊസ്
പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ മാലുമിയുടെയും
കപ്പലുടമസ്ഥന്റെയും വാക്കു അധികം വിശ്വസിച്ചു.
12 ആ തുറമുഖം ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ
തക്കതല്ലായ്കയാൽ അവിടെ നിന്നു നീക്കി
തെക്കുപടിഞ്ഞാറായും വടക്കുപടിഞ്ഞാറായും
തുറന്നു കിടക്കുന്ന ഫൊയ്നീക്യ എന്ന
ക്രേത്തതുറമുഖത്തു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ചെന്നു
ശീതകാലം കഴിക്കേണം എന്നു മിക്കപേരും
ആലോചന പറഞ്ഞു. 13 തെക്കൻ കാറ്റു മന്ദമായി
ഊതുകയാൽ താല്പര്യം സാധിച്ചു എന്നു തോന്നി,
അവർ അവിടെ നിന്നു നങ്കൂരം എടുത്തു ക്രേത്ത
ദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടി. 14 കുറെ കഴിഞ്ഞിട്ടു
അതിന്നു വിരോധമായി ഈശാനമൂലൻ എന്ന
കൊടുങ്കാറ്റു അടിച്ചു. 15 കപ്പൽ കാറ്റിന്റെ നേരെ
നില്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം കുടുങ്ങുകയാൽ ഞങ്ങൾ
കൈവിട്ടു അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 16 ക്ലൌദ എന്ന
ചെറിയ ദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടീട്ടു പ്രയാസത്തോടെ
തോണി കൈവശമാക്കി. 17 അതു വലിച്ചുകയറ്റീട്ടു
അവർ കപ്പൽ ചുറ്റിക്കെട്ടിയും മറ്റും ഉറപ്പുവരുത്തി;

പിന്നെ മണത്തിട്ടമേൽ അകപ്പെടും എന്നു പേടിച്ചു
പായി ഇറക്കി അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 18 ഞങ്ങൾ
കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ അത്യന്തം അലയുകകൊണ്ടു
പിറ്റെന്നു അവർ ചരക്കു പുറത്തുകളഞ്ഞു. 19
മൂന്നാം നാൾ അവർ സ്വന്തകയ്യാൽ കപ്പൽകോപ്പും
കടലിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 20 വളരെ നാളായിട്ടു
സൂര്യ്യനെയോ നക്ഷത്രങ്ങളെയോ കാണാതെയും
വല്ലാത്ത കൊടുങ്കാറ്റു അടിച്ചുകൊണ്ടും
ഇരിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടും എന്നുള്ള
ആശ ഒക്കെയും അറ്റുപോയി. 21 അവർ
വളരെ പട്ടിണി കിടന്നശേഷം പൌലോസ്
അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു:
പുരുഷന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചു
ക്രേത്തയിൽനിന്നു നീക്കാതെയും ഈ
കഷ്ട നഷ്ടങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 22 എങ്കിലും ഇപ്പോൾ
ധൈര്യ്യത്തോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നു; കപ്പലിന്നു അല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ
ആരുടെയും പ്രാണന്നു ഹാനി വരികയില്ല. 23 എന്റെ
ഉടയവനും ഞാൻ സേവിച്ചുവരുന്നവനുമായ
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ഈ രാത്രിയിൽ എന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു: 24 പൌലൊസേ, ഭയപ്പെടരുതു;
നീ കൈസരുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു;
നിന്നോടുകൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവരെ ഒക്കെയും
ദൈവം നിനക്കു ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതുകൊണ്ടു
പുരുഷന്മാരേ, ധൈര്യ്യത്തോടിരിപ്പിൻ;
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ
സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ

വിശ്വസിക്കുന്നു. 26 എങ്കിലും നാം ഒരു ദ്വീപിന്മേൽ
മുട്ടി വീഴേണ്ടതാകുന്നു. 27 പതിന്നാലാം
രാത്രിയായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അദ്രിയക്കടലിൽ
അലയുന്നേരം അദ്ധരാത്രിയിൽ ഒരു കരെക്കു
സമീപിക്കുന്നു എന്നു കപ്പൽക്കാക്കു തോന്നി. 28
അവർ ഈയം ഇട്ടു ഇരുപതു മാറെന്നു കണ്ടു;
കുറയ അപ്പുറം പോയിട്ടു വീണ്ടും ഈയം
ഇട്ടു പതിനഞ്ചു മാറെന്നു കണ്ടു. 29 പാറ
സ്ഥലങ്ങളിൽ അകപ്പെടും എന്നു പേടിച്ചു അവർ
അമരത്തു നിന്നു നാലു നങ്കൂരം ഇട്ടു, നേരം
വെളുപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 30 എന്നാൽ
കപ്പൽക്കാർ കപ്പൽ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുവാൻ
വിചാരിച്ചു അണിയത്തുനിന്നു നങ്കൂരം ഇടുവാൻ
പോകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ തോണി കടലിൽ
ഇറക്കി. 31 അപ്പോൾ പൌലൊസ് ശതാധിപനോടും
പടയാളികളോടും: ഇവർ കപ്പലിൽ താമസിച്ചല്ലാതെ
നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 പടയാളികൾ തോണിയുടെ
കയറു അറുത്തു അതു വീഴിച്ചുകളഞ്ഞു. 33
നേരം വെളുക്കാറായപ്പോൾ പൌലൊസ്
എല്ലാവരോടും ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു
അപേക്ഷിച്ചു: നിങ്ങൾ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ
കാത്തുകൊണ്ടു പട്ടിണി കിടക്കുന്നതു ഇന്നു
പതിന്നാലാം ദിവസം ആകുന്നുവല്ലോ. 34
അതുകൊണ്ടു ആഹാരം കഴിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു
നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കുള്ളതല്ലോ; നിങ്ങളിൽ
ഒരുത്തന്റെയും തലയിലെ ഒരു രോമംപോലും
നഷ്ടമാകയില്ല നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു. 35

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അപ്പം എടുത്തു എല്ലാവരും
കാൺകെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിട്ടു നുറുക്കി
തിന്നുതുടങ്ങി. 36 അപ്പോൾ എല്ലാവരും
ധൈര്യപ്പെട്ടു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 37 കപ്പലിൽ
ഞങ്ങൾ ആകപ്പാടെ ഇരുനൂറ്റെഴുപത്താറു ആൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 38 അവർ തിന്നു തൃപ്തിവന്നശേഷം
ധാന്യം കടലിൽ കളഞ്ഞു കപ്പലിന്റെ ഭാരം കുറെച്ചു.
39 വെളിച്ചമായപ്പോൾ ഇന്ന ദേശം എന്നു അവർ
അറിഞ്ഞില്ല എങ്കിലും കരയുള്ളോരു തുറ കണ്ടു,
കഴിയും എങ്കിൽ കപ്പൽ അതിലേക്കു ഓടിക്കേണം
എന്നു ഭാവിച്ചു. 40 നങ്കൂരം അറുത്തു കടലിൽ
വിട്ടു ചുക്കാന്റെ കെട്ടും അഴിച്ചു പെരുമ്പായ്
കാറ്റുമുഖമായി കൊടുത്തു കരെക്കു നേരെ ഓടി. 41
ഇരുകടൽ കൂടിയോരു സ്ഥലത്തിന്മേൽ ചെന്നു
കയറുകയാൽ കപ്പൽ അടിഞ്ഞു അണിയം ഉറെച്ചു
ഇളക്കമില്ലാതെയായി; അമരം തിരയുടെ
കേമത്താൽ ഉടഞ്ഞുപോയി. 42 തടവുകാരിൽ
ആരും നീന്തി ഓടിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ അവരെ
കൊല്ലേണം എന്നു പടയാളികൾ ആലോചിച്ചു. 43
ശതാധിപനോ പൌലൊസിനെ രക്ഷിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചിട്ടു അവരുടെ താല്പര്യം തടുത്തു, നീന്തുവാൻ
കഴിയുന്നവർ ആദ്യം ചാടി കരെക്കു പറ്റുവാനും
44 ശേഷമുള്ളവർ പലകമേലും കപ്പലിന്റെ
ഖണ്ഡങ്ങളുടെ മേലുമായി എത്തുവാനും
കല്പിച്ചു; ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും കരയിൽ എത്തി
രക്ഷപ്പെടുവാൻ സംഗതിവന്നു.

28 രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം ദ്വീപിന്റെ പേർ മെലിത്ത
എന്നു ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. 2 അവിടത്തെ
ബർബരന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു അസാധാരണ ദയ

കാണിച്ചു, മഴയും ശീതവും നിമിത്തം തീ കൂട്ടി
ഞങ്ങളെ ഒക്കെയും കൈക്കൊണ്ടു. 3 പൌലൊസ്
കുറെ വിറകു പെറുക്കി തീയിൽ ഇട്ടപ്പൊൾ ഒരു
അണലി ചൂടുനിമിത്തം പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ
കൈക്കു പറ്റി. 4 ആ ജന്തു അവന്റെ കൈമേൽ
തൂങ്ങുന്നതു ബർബരന്മാർ കണ്ടപ്പോൾ: ഈ
മനുഷ്യൻ ഒരു കുലപാതകൻ സംശയമില്ല; കടലിൽ
നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടും നീതിദേവി അവനെ
ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 5 അവനോ ആ ജന്തുവിനെ തീയിൽ
കുടഞ്ഞു കളഞ്ഞു, ദോഷം ഒന്നും പറ്റിയില്ല. 6
അവൻ വീക്കുകയോ പെട്ടെന്നു ചത്തു വീഴുകയോ
ചെയ്യും എന്നു വെച്ചു അവർ കാത്തുനിന്നു; വളരെ
നേരം കാത്തുനിന്നിട്ടും അവന്നു ആപത്തു
ഒന്നും ഭവിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടു മനസ്സു മാറി
അവൻ ഒരു ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 ആ
സ്ഥലത്തിന്റെ സമീപത്തു പുബ്ലിയൊസ് എന്ന
ദ്വീപുപ്രമാണിക്കു ഒരു ജന്മഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ ഞങ്ങളെ ചേർത്തു മൂന്നു ദിവസം
ആദരവോടെ അതിഥിസൽക്കാരം ചെയ്തു. 8
പുബ്ലിയൊസിന്റെ അപ്പൻ പനിയും അതിസാരവും
പിടിച്ചു കിടപ്പായിരുന്നു. പൌലൊസ് അവന്റെ
അടുക്കൽ അകത്തു ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു
അവന്റെമേൽ കൈവെച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തി. 9
ഇതു സംഭവിച്ചശേഷം ദ്വീപിലെ മറ്റു ദീനക്കാരും
വന്നു സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 10 അവരും ഏറിയ
സമ്മാനം തന്നു ഞങ്ങളെ മാനിച്ചു; ഞങ്ങൾ കപ്പൽ
കയറുന്ന സമയം ആവശ്യമുള്ളതു കയറ്റിത്തന്നു. 11
മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ദ്വീപിൽ

ശീതകാലം കഴിച്ചു കിടന്നിരുന്ന അശ്വനി
ചിഹ്നമുള്ളോരു അലെക്സന്ത്രിയകപ്പലിൽ
ഞങ്ങൾ കയറി പുറപ്പെട്ടു, 12 സുറക്കൂസയിൽ
കരെക്കിറങ്ങി മൂന്നു നാൾ പാർത്തു; അവിടെ നിന്നു
ചുറ്റി ഓടി രേഗ്യൊനിൽ എത്തി. 13 ഒരു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു തെക്കങ്കാറ്റു അടിച്ചതിനാൽ
പിറ്റേന്നു പുത്യൊലിയിൽ എത്തി. 14 അവിടെ
സഹോദരന്മാരെ കണ്ടു തങ്ങളോടു കൂടെ
ഏഴു നാൾ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ
അപേക്ഷിച്ചു; പിന്നെ ഞങ്ങൾ റോമയിൽ എത്തി.
15 അവിടത്തെ സഹോദരന്മാർ ഞങ്ങളുടെ
വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടു അപ്യപുരവും ത്രിമണ്ഡപവും
വരെ ഞങ്ങളെ എതിരേറ്റു വന്നു; അവരെ കണ്ടിട്ടു
പൌലൊസ് ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ധൈര്യം
പ്രാപിച്ചു. 16 റോമയിൽ എത്തിയശേഷം
തനിക്കു കാവലായ പടയാളിയോടുകൂടെ
വേറിട്ടു പാർപ്പാൻ പൌലൊസിന്നു അനുവാദം
കിട്ടി. 17 മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ
യെഹൂദന്മാരിൽ പ്രധാനികളായവരെ വിളിപ്പിച്ചു.
അവർ വന്നുകൂടിയപ്പോൾ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ജനത്തിന്നോ
പിതാക്കന്മാരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കോ വിരോധം
ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരിക്കെ എന്നെ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബദ്ധനായി റോമക്കാരുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 18 അവർ വിസ്തരിച്ചാറെ
മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും എന്നിൽ
കാണായ്കയാൽ എന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അവർക്കു
മനസുണ്ടായിരുന്നു 19 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ
എതിർപറകയാൽ ഞാൻ കൈസരെ അഭയം

ചൊല്ലേണ്ടിവന്നു; എന്റെ ജാതിയുടെ നേരെ
അന്യായം ബോധിപ്പിപ്പാൻ എനിക്കു യാതൊന്നും
ഉണ്ടായിട്ടല്ലതാനും. 20 ഇതു ഹേതുവായി
നിങ്ങളെ കണ്ടു സംസാരിക്കേണം എന്നുവെച്ചു
ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചു. യിസ്രായേലിന്റെ
പ്രത്യാശനിമിത്തം ആകുന്നു ഞാൻ ഈ ചങ്ങല
ചുമക്കുന്നതു. 21 അവർ അവനോടു: നിന്റെ
സംഗതിക്കു യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു
എഴുത്തു വരികയോ സഹോദരന്മാരിൽ ആരും
വന്നു നിന്നെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും
പറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 22 എങ്കിലും ഈ
മതഭേദത്തിന്നു എല്ലായിടത്തും വിരോധം പറയുന്നു
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനാൽ നിന്റെ മതം
ഇന്നതു എന്നു നീ തന്നേ പറഞ്ഞുകേൾപ്പാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഒരു
ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു പലരും അവന്റെ
പാപ്പിടത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവരോടു അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണവും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളും ആധാരമാക്കി
യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അവക്കു ബോധം വരുമാറു
രാവിലെ തുടങ്ങി സന്ധ്യവരെ വിവരിച്ചു. 24
അവൻ പറഞ്ഞതു ചിലർ സമ്മതിച്ചു; ചിലർ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 25 അവർ തമ്മിൽ യോജിക്കാതെ
പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ പൌലൊസ് അവരോടു
ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 26 “നിങ്ങൾ
ചെവികൊണ്ടു കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കും;
കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിക്കും;
കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും ചെവികൊണ്ടു

കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു
മനന്തിരിയാതെയും. 27 ഞാൻ അവരെ
സൌഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു.
അവരുടെ ചെവി കേൾപ്പാൻ മന്ദമായിരിക്കുന്നു;
അവരുടെ കണ്ണു അടെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഈ
ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയി പറക" എന്നിങ്ങനെ
പരിശുദ്ധാത്മാവു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
ശരി തന്നേ. 28 ആകയാൽ ദൈവം തന്റെ ഈ രക്ഷ
ജാതികൾക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കേൾക്കും
എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 29
അവൻ കൂലിക്കു വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ രണ്ടു
സംവത്സരം മുഴുവൻ പാൎത്തു, തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നവരെ ഒക്കെയും കൈക്കൊണ്ടു 30
പൂൎണ്ണ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ വിഘ്നംകൂടാതെ
ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും കൎത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിച്ചും
പോന്നു.

റോമർ

1 ദൈവം തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു 2 വിശുദ്ധരേഖകളിൽ
തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം മുമ്പുകൂട്ടി
വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത സുവിശേഷത്തിന്നായി
വേർതിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലനും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനുമായ പൌലൊസ് 3
റോമയിൽ ദൈവത്തിന്നു പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെട്ട
വിശുദ്ധന്മാരുമായ എല്ലാവക്കും എഴുതുന്നതു: 4
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും
ഉണ്ടാകട്ടെ. 5 ജഡം സംബന്ധിച്ചു ദാവീദിന്റെ
സന്തതിയിൽനിന്നു ജനിക്കയും മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയാൽ വിശുദ്ധിയുടെ
ആത്മാവു സംബന്ധിച്ചു ദൈവപുത്രൻ എന്നു
ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നവനാലല്ലോ ഞങ്ങൾ 6 അവന്റെ
നാമത്തിന്നായി സകലജാതികളുടെയും
ഇടയിൽ വിശ്വാസത്തിന്നു അനുസരണം
വരുത്തേണ്ടതിന്നു കൃപയും അപ്പൊസ്തലത്വവും
പ്രാപിച്ചതു. 7 അവരിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്നായി
വിളിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സർവ്വലോകത്തിലും
പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആദ്യം തന്നേ
എന്റെ ദൈവത്തിന്നു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
നിങ്ങൾക്കെല്ലാവക്കും വേണ്ടി സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നു. 9 ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളെ
ഓർത്തുകൊണ്ടു ദൈവേഷ്ടത്താൽ

എപ്പോൾ എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ സാധിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
പ്രാർത്ഥനയിൽ എപ്പോഴും യാചിക്കുന്നു 10
എന്നുള്ളതിന്നു അവന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിൽ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവം എനിക്കു
സാക്ഷി. 11 നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിന്നായി
ആത്മികവരം വല്ലതും നിങ്ങൾക്കു
നല്കേണ്ടതിന്നു, 12 അതായതു നിങ്ങൾക്കും
എനിക്കും ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ എനിക്കും ആശ്വാസം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ
വാഞ്ഛിക്കുന്നു. 13 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ,
എനിക്കു ശേഷം ജാതികളിൽ എന്നപോലെ
നിങ്ങളിലും വല്ല ഫലവും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും
ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ഇതുവരെ മുടക്കം വന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14 യവനന്മാർക്കും ബർബ്ബരന്മാർക്കും
ജ്ഞാനികൾക്കും ബുദ്ധിഹീനർക്കും ഞാൻ
കടക്കാരൻ ആകുന്നു. 15 അങ്ങനെ റോമയിലുള്ള
നിങ്ങളോടും സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ എന്നാൽ
ആവോളം ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 16
സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു ലജ്ജയില്ല;
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും ആദ്യം യെഹൂദന്നും
പിന്നെ യവനന്നും അതു രക്ഷെക്കായി
ദൈവശക്തിയാകുന്നുവല്ലോ. 17 അതിൽ
ദൈവത്തിന്റെ നീതി വിശ്വാസം ഹേതുവായും
വിശ്വാസത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും വെളിപ്പെടുന്നു.

“നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18 അനീതികൊണ്ടു
സത്യത്തെ തടുക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സകല
അഭക്തിക്കും അനീതിക്കും നേരെ ദൈവത്തിന്റെ
കോപം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു.
19 ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാകുന്നതു
അവർക്കു വെളിവായിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവർക്കു
വെളിവാക്കിയല്ലോ. 20 അവന്റെ നിത്യശക്തിയും
ദിവ്യത്വവുമായി അവന്റെ അദൃശ്യലക്ഷണങ്ങൾ
ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു;
അവർക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
(aïdios g126) 21 അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും
അവനെ ദൈവമെന്നു ഓർത്തു മഹത്വീകരിക്കയോ
നന്ദി കാണിക്കയോ ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ
നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യർത്ഥരായിത്തീർന്നു, അവരുടെ
വിവേകമില്ലാത്ത ഹൃദയം ഇരുണ്ടുപോയി.
22 ജ്ഞാനികൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
അവർ മൂഢരായിപ്പോയി; 23 അക്ഷയനായ
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിനെ അവർ ക്ഷയമുള്ള
മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, നാൽക്കാലി, ഇഴജാതി
എന്നിവയുടെ രൂപസാദൃശ്യമായി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 24
അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ തങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വന്തശരീരങ്ങളെ
തമ്മിൽ തമ്മിൽ അവമാനിക്കേണ്ടതിന്നു
അശുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. 25 ദൈവത്തിന്റെ
സത്യം അവർ വ്യാജമാക്കി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു,
സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു ആരാധിച്ചു;
അവൻ എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.

ആമേൻ. (aiōn g165) 26 അതുകൊണ്ടു ദൈവം
അവരെ അവമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു;
അവരുടെ സ്ത്രീകൾ സ്വാഭാവികഭോഗത്തെ
സ്വഭാവവിരുദ്ധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 27 അവ്വണ്ണം
പുരുഷന്മാരും സ്വാഭാവികസ്ത്രീഭോഗം വിട്ടു
അന്യോന്യം കാമം ജ്വലിച്ചു ആണോടു ആൺ
അവലക്ഷണമായതു പ്രവർത്തിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവർ
തങ്ങളുടെ വിഭ്രമത്തിന്നു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലം
തങ്ങളിൽ തന്നേ പ്രാപിച്ചു. 28 ദൈവത്തെ
പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ ഇഷ്ടമില്ലാഞ്ഞതിന്നു
തക്കവണ്ണം ദൈവം അവരെ ഉചിതമല്ലാത്തതു
ചെയ്‌വാൻ നികൃഷ്ടബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു.
29 അവർ സകല അനീതിയും ദുഷ്ടതയും
അത്യാഗ്രഹവും ദുർബ്ബുദ്ധിയും നിറഞ്ഞവർ;
അസൂയ, കൊല, പിണക്കം, കപടം, ദുശ്ശീലം
എന്നിവ തിങ്ങിയവർ, 30 കുരളക്കാർ,
ഏഷണിക്കാർ, ദൈവദ്വേഷികൾ, നിഷ്ഠൂരന്മാർ,
ഗർവ്വിഷ്ഠന്മാർ, ആത്മപ്രശംസക്കാർ, പുതുദോഷം
സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കന്മാരെ
അനുസരിക്കാത്തവർ, 31 ബുദ്ധിഹീനർ,
നിയമലംഘികൾ, വാത്സല്യമില്ലാത്തവർ,
കനിവറ്റവർ 32 ഈ വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ
മരണയോഗ്യർ എന്നുള്ള ദൈവന്യായം അവർ
അറിഞ്ഞിട്ടും അവയെ പ്രവർത്തിക്ക മാത്രമല്ല
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പ്രസാദിക്കയുംകൂടെ
ചെയ്യുന്നു.

2 അതുകൊണ്ടു വിധിക്കുന്ന ഏതു
മനുഷ്യനുമായുള്ളോവേ, നിനക്കു
പ്രതിവാദം പറവാൻ ഇല്ല; അന്യനെ

വിധിക്കുന്നതിൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ കുറ്റം
വിധിക്കുന്നു; വിധിക്കുന്ന നീ അതു തന്നേ
പ്രവൎത്തിക്കുന്നുവല്ലോ. 2 എന്നാൽ ആവക
പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ദൈവത്തിന്റെ വിധി
സത്യാനുസരണയായിരിക്കുന്നു എന്നു നാം
അറിയുന്നു. 3 ആവക പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരെ
വിധിക്കയും അതു തന്നേ പ്രവൎത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന
മനുഷ്യാ, നീ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയിൽനിന്നു തെറ്റി
ഒഴിയും എന്നു നിനെക്കുന്നുവോ? 4 അല്ല,
ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു
നടത്തുന്നു എന്നു അറിയാതെ നീ അവന്റെ
ദയ, ക്ഷമ, ദീൎഘക്ഷാന്തി എന്നിവയുടെ
ഐശ്വൎയ്യം നിരസിക്കുന്നുവോ? 5 എന്നാൽ
നിന്റെ കാഠിന്യത്താലും അനുതാപമില്ലാത്ത
ഹൃദയത്താലും നീ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധി
വെളിപ്പെടുന്ന കോപദിവസത്തേക്കു നിനക്കു
തന്നേ കോപം ചരതിച്ചുവെക്കുന്നു. 6 അവൻ
ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക
പകരം ചെയ്യും. 7 നല്ല പ്രവൃത്തിക്കു വേണ്ടുന്ന
സ്ഥിരത പൂണ്ടു തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും
അന്വേഷിക്കുന്നവൎക്കു നിത്യജീവനും, (aiōnios g166) 8
ശാഠ്യം പൂണ്ടു സത്യം അനുസരിക്കാതെ അനീതി
അനുസരിക്കുന്നവൎക്കു കോപവും ക്രോധവും
കൊടുക്കും. 9 തിന്മ പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ഏതു
മനുഷ്യാത്മാവിന്നും കഷ്ടവും സങ്കടവും ആദ്യം
യെഹൂദന്നും പിന്നെ യവനന്നും വരും. 10 നന്മ
പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ഏവന്നും മഹത്വവും മാനവും
സമാധാനവും ആദ്യം യെഹൂദന്നും പിന്നെ
യവനന്നും ലഭിക്കും. 11 ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ

മുഖപക്ഷം ഇല്ലല്ലോ. 12 ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതെ
പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കെയും ന്യായപ്രമാണം
കൂടാതെ നശിച്ചുപോകും; ന്യായപ്രമാണം
ഉണ്ടായിട്ടു പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കെയും
ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടും.
13 ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവരല്ല
ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിമാന്മാർ; ന്യായപ്രമാണം
ആചരിക്കുന്നവരത്രേ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതു.
14 ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത ജാതികൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ളതു സ്വഭാവത്താൽ
ചെയ്യുമ്പോൾ ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത അവർ
തങ്ങൾക്കു തന്നേ ഒരു ന്യായപ്രമാണം
ആകുന്നു. 15 അവരുടെ മനസ്സാക്ഷികൂടെ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും അവരുടെ വിചാരങ്ങൾ
തമ്മിൽ കുറ്റം ചുമത്തുകയോ പ്രതിവാദിക്കയോ
ചെയ്തുംകൊണ്ടു അവർ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തി തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു; 16
ദൈവം യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം മനുഷ്യരുടെ
രഹസ്യങ്ങളെ എന്റെ സുവിശേഷപ്രകാരം ന്യായം
വിധിക്കുന്ന നാളിൽ തന്നേ. 17 നീയോ യെഹൂദൻ
എന്നു പേർകൊണ്ടും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ആശ്രയിച്ചും 18 ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചും
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കയാൽ അവന്റെ
ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞും ഭേദാഭേദങ്ങൾ വിവേചിച്ചും
19 ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും
സ്വരൂപം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു
നിനക്കു ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു നീ കുരുടക്കു വഴി
കാട്ടുന്നവൻ, 20 ഇരുട്ടിലുള്ളവക്കു വെളിച്ചം,

മൂഢരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ, ശിശുക്കൾക്കു
ഉപദേഷ്ടാവു എന്നു ഉറെച്ചുമിരിക്കുന്നെങ്കിൽ-
21 ഹേ, അന്യനെ ഉപദേശിക്കുന്നവനേ, നീ
നിന്നെത്തന്നെ ഉപദേശിക്കാത്തതു എന്തു?
മോഷ്ടിക്കരുതു എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ
മോഷ്ടിക്കുന്നുവോ? 22 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു
എന്നു പറയുന്ന നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നുവോ?
വിഗ്രഹങ്ങളെ വെറുക്കുന്ന നീ ക്ഷേത്രം കവർച്ച
ചെയ്യുന്നുവോ? 23 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
പ്രശംസിക്കുന്ന നീ ന്യായപ്രമാണലംഘനത്താൽ
ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നുവോ? 24
“നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ നാമം
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ദുഷിക്കപ്പെടുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 25 നീ ന്യായപ്രമാണം
ആചരിച്ചാൽ പരിച്ഛേദന പ്രയോജനമുള്ളതു
സത്യം; ന്യായപ്രമാണലംഘിയായാലോ നിന്റെ
പരിച്ഛേദന അഗ്രചർമ്മമായിത്തീന്നു. 26
അഗ്രചർമ്മി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ
പ്രമാണിച്ചാൽ അവന്റെ അഗ്രചർമ്മം പരിച്ഛേദന
എന്നു എണ്ണുകയില്ലയോ? 27 സ്വഭാവത്താൽ
അഗ്രചർമ്മിയായവൻ ന്യായപ്രമാണം
അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എങ്കിൽ അക്ഷരവും
പരിച്ഛേദനയുമുള്ള ന്യായപ്രമാണലംഘിയായ
നിന്നെ അവൻ വിധിക്കയില്ലയോ? 28 പുറമെ
യെഹൂദനായവൻ യെഹൂദനല്ല; പുറമെ
ജഡത്തിലുള്ളതു പരിച്ഛേദനയുമല്ല; 29 അകമെ
യെഹൂദനായവനത്രേ യെഹൂദൻ; അക്ഷരത്തിലല്ല
ആത്മാവിലുള്ള ഹൃദയപരിച്ഛേദനയത്രേ പരിച്ഛേദന;

അവന്നു മനുഷ്യരാലല്ല ദൈവത്താൽ തന്നേ
പുകഴ്ച ലഭിക്കും.

3 എന്നാൽ യെഹൂദന്നു എന്തു വിശേഷത?
അല്ല, പരിച്ഛേദനയാൽ എന്തു പ്രയോജനം? 2
സകലവിധത്തിലും വളരെ ഉണ്ടു; ഒന്നാമതു
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അവരുടെ പക്കൽ
സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. 3 ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല
എങ്കിൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്താൽ
ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതെക്കു നീക്കം
വരുമോ? 4 ഒരുനാളും ഇല്ല. “നിന്റെ വാക്കുകളിൽ
നീ നീതീകരിക്കപ്പെടുവാനും നിന്റെ
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ ജയിപ്പാനും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം സത്യവാൻ,
സകല മനുഷ്യരും ഭോഷ്കു പറയുന്നവർ
എന്നേ വരൂ. 5 എന്നാൽ നമ്മുടെ അനീതി
ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു
എങ്കിൽ നാം എന്തു പറയും? ശിക്ഷ നടത്തുന്ന
ദൈവം നീതിയില്ലാത്തവൻ എന്നോ?— ഞാൻ
മാനുഷരീതിയിൽ പറയുന്നു — ഒരുനാളുമല്ല; 6
അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ലോകത്തെ എങ്ങനെ
വിധിക്കും? 7 ദൈവത്തിന്റെ സത്യം എന്റെ
ഭോഷ്കിനാൽ അവന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി അധികം
തെളിവായി എങ്കിൽ എന്നെ പാപി എന്നു
വിധിക്കുന്നതു എന്തു? 8 നല്ലതു വരേണ്ടതിന്നു
തീയതു ചെയ്ക എന്നു പറയരുതോ? ഞങ്ങൾ
അങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഞങ്ങളെ
ദുഷിച്ചുപറയുന്നുവല്ലോ. ഇവക്കു വരുന്ന
ശിക്ഷാവിധി നീതിയുള്ളതു തന്നേ. 9 ആകയാൽ
എന്തു? നമുക്കു വിശേഷതയുണ്ടോ? അശേഷമില്ല;

യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും ഒരുപോലെ
പാപത്തിൻ കീഴാകുന്നു എന്നു നാം മുമ്പെ
തെളിയിച്ചുവല്ലോ. 10 “നീതിമാൻ ആരുമില്ല.
ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. 11 ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
ഇല്ല, ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനും
ഇല്ല. 12 എല്ലാവരും വഴിതെറ്റി ഒരുപോലെ
കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീന്നു; നന്മ
ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല.
13 അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴി:
നാവുകൊണ്ടു അവർ ചതിക്കുന്നു; സപ്പവിഷം
അവരുടെ അധരങ്ങൾക്കു കീഴെ ഉണ്ടു. 14
അവരുടെ വായിൽ ശാപവും കൈപ്പും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 15 അവരുടെ കാൽ രക്തം
ചൊരിയുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നു. 16 നാശവും
അരിഷ്ടതയും അവരുടെ വഴികളിൽ ഉണ്ടു. 17
സമാധാനമാഗ്ഗം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 18 അവരുടെ
ദൃഷ്ടയിൽ ദൈവഭയം ഇല്ല” എന്നിങ്ങനെ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 19 ന്യായപ്രമാണം
പറയുന്നതു എല്ലാം ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവരോടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നു
നാം അറിയുന്നു. അങ്ങനെ ഏതു വായും
അടഞ്ഞു സവ്വലോകവും ദൈവസന്നിധിയിൽ
ശിക്ഷായോഗ്യമായിത്തീരേണ്ടതത്രേ. 20
അതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജഡവും അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല;
ന്യായപ്രമാണത്താൽ പാപത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനമത്രേ വരുന്നതു. 21 ഇപ്പോഴോ
ദൈവത്തിന്റെ നീതി, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവക്കും

യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലെ വിശ്വാസത്താലുള്ള
ദൈവനീതി, തന്നേ, ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ
വെളിപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 22 അതിന്നു
ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 23 ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല;
എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവതേജസ്സു
ഇല്ലാത്തവരായിത്തീന്നു, 24 അവന്റെ കൃപയാൽ
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലെ വീണ്ടെടുപ്പുമൂലം
സൌജന്യമായത്രേ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതു.
25 വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു അവൻ തന്റെ
രക്തംമൂലം പ്രായശ്ചിത്തമാകുവാൻ ദൈവം
അവനെ പരസ്യമായി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.
ദൈവം തന്റെ പൊറു മയിൽ മുൻകഴിഞ്ഞ
പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകനിമിത്തം
തന്റെ നീതിയെ പ്രദശിപ്പിപ്പാൻ, 26 താൻ
നീതിമാനും യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനെ
നീതീകരിക്കുന്നവനും ആകേണ്ടതിന്നു
ഇക്കാലത്തു തന്റെ നീതിയെ പ്രദശിപ്പിപ്പാൻ
തന്നേ അങ്ങനെ ചെയ്തതു. 27 ആകയാൽ
പ്രശംസ എവിടെ? അതു പൊയ്പോയി.
ഏതു മാഗ്ഗത്താൽ? കമ്മമാഗ്ഗത്താലോ? അല്ല,
വിശ്വാസമാഗ്ഗത്താലത്രേ. 28 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൂടാതെ
വിശ്വാസത്താൽ തന്നേ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു
എന്നു നാം അനുമാനിക്കുന്നു. 29 അല്ല,
ദൈവം യെഹൂദന്മാരുടെ ദൈവം മാത്രമോ?
ജാതികളുടെയും ദൈവമല്ലയോ? അതേ
ജാതികളുടെയും ദൈവം ആകുന്നു. 30
ദൈവം ഏകനല്ലോ; അവൻ വിശ്വാസംമൂലം

പരിച്ഛേദനക്കാരെയും വിശ്വാസത്താൽ
അഗ്രചർമ്മികളെയും നീതീകരിക്കുന്നു.
31 ആകയാൽ നാം വിശ്വാസത്താൽ
ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നുവോ? ഒരു
നാളും ഇല്ല; നാം ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കയത്രേ
ചെയ്യുന്നു.
4 എന്നാൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാവായ അബ്രാഹാം
ജഡപ്രകാരം എന്തു പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു? 2
അബ്രാഹാം പ്രവൃത്തിയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു
എങ്കിൽ അവന്നു പ്രശംസിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടു;
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇല്ലതാനും, 3 തിരുവെഴുത്തു
എന്തു പറയുന്നു? "അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ
വിശ്വസിച്ചു; അതു അവന്നു നീതിയായി കണക്കിട്ടു"
എന്നു തന്നേ. 4 എന്നാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്നു
കൂലി കണക്കിടുന്നതു കൃപയായിട്ടല്ല കടമായിട്ടത്രേ.
5 പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ എങ്കിലും അഭക്തനെ
നിതീകരിക്കുന്നവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നോ
അവന്റെ വിശ്വാസം നീതിയായി കണക്കിടുന്നു. 6
ദൈവം പ്രവൃത്തികൂടാതെ നീതികണക്കിടുന്ന
മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യം ദാവീദും വർണ്ണിക്കുന്നതു: 7
"അധർമ്മം മോചിച്ചും പാപം മറെച്ചും കിട്ടിയവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ. 8 കർത്താവു പാപം കണക്കിടാത്ത
മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ." 9 ഈ ഭാഗ്യവർണ്ണനം
പരിച്ഛേദനെക്കോ? അഗ്രചർമ്മത്തിന്നു കൂടെയോ?
അബ്രാഹാമിന്നു വിശ്വാസം നീതിയായി
കണക്കിട്ടു എന്നല്ലോ നാം പറയുന്നതു. 10
എങ്ങനെ കണക്കിട്ടതു? പരിച്ഛേദനയിലോ?
അഗ്രചർമ്മത്തിലോ? പരിച്ഛേദനയിലല്ല,
അഗ്രചർമ്മത്തിലത്രേ. 11 അഗ്രചർമ്മത്തിൽവെച്ചു

ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി
പരിച്ഛേദന എന്ന അടയാളം അവന്നു ലഭിച്ചതു
അഗ്രചമ്മത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നവക്കും കൂടെ
നീതി കണക്കിടപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം താൻ
അവക്കു എല്ലാവക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
12 പരിച്ഛേദന മാത്രമുള്ളവരല്ല നമ്മുടെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിന്നു അഗ്രചമ്മത്തിൽവെച്ചു
ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ
അനുഗമിക്കുന്നവരുമായ പരിച്ഛേദനക്കാക്കു
പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 13
ലോകാവകാശി ആകും എന്നുള്ള വാഗ്ദത്തം
അബ്രാഹാമിന്നോ അവന്റെ സന്തതിക്കോ
ന്യായപ്രമാണത്താലല്ല വിശ്വാസത്തിന്റെ
നീതിയാലല്ലോ ലഭിച്ചതു. 14 എന്നാൽ
ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർ അവകാശികൾ എങ്കിൽ
വിശ്വാസം വ്യത്ഥവും വാഗ്ദത്തം ദുബ്ബലവും എന്നു
വരും. 15 ന്യായപ്രമാണമോ കോപത്തിന്നു
ഹേതുവാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാത്തേടത്തു
ലംഘനവുമില്ല. 16 അതുകൊണ്ടു കൃപാദാനം
എന്നു വരേണ്ടതിന്നു വിശ്വാസത്താലത്രേ
അവകാശികൾ ആകുന്നതു; വാഗ്ദത്തം
സകലസന്തതിക്കും, ന്യായപ്രമാണമുള്ളവക്കു
മാത്രമല്ല, അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസമുള്ളവക്കും
കൂടെ ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു തന്നെ. 17
മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കയും ഇല്ലാത്തതിനെ
ഉള്ളതിനെപ്പോലെ വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നവനായി
താൻ വിശ്വസിച്ച ദൈവത്തിന്റെ
ദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ നമുക്കെല്ലാവക്കും
പിതാവാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. “ഞാൻ നിന്നെ

ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാക്കിവെച്ചു”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18
“നിന്റെ സന്തതി ഇവ്വണ്ണം ആകും” എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ താൻ
ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാകും എന്നു അവൻ
ആശെക്കു വിരോധമായി ആശയോടെ വിശ്വസിച്ചു.
19 അവൻ ഏകദേശം നൂറു വയസ്സുള്ളവനാകയാൽ
തന്റെ ശരീരം നിർജ്ജീവമായിപ്പോയതും സാറയുടെ
ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ നിർജ്ജീവത്വവും ഗ്രഹിച്ചിട്ടും
വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചില്ല. 20 ദൈവത്തിന്റെ
വാഗ്ദത്തത്തിങ്കൽ അവിശ്വാസത്താൽ
സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുത്തു, 21 അവൻ
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു പ്രവർത്തിപ്പാനും ശക്തൻ
എന്നു പൂർണ്ണമായി ഉറെച്ചു. 22 അതുകൊണ്ടു അതു
അവന്നു നീതിയായി കണക്കിട്ടു. 23 അവന്നു
കണക്കിട്ടു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെ
വിചാരിച്ചു മാത്രം അല്ല, 24 നമ്മെ വിചാരിച്ചുംകൂടെ
ആകുന്നു. നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ
നിമിത്തം മരണത്തിന്നു ഏല്പിച്ചും നമ്മുടെ
നീതീകരണത്തിന്നായി ഉയിർപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്ന
25 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയർപ്പിച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നമുക്കും കണക്കിടുവാനുള്ളതാകയാൽ തന്നേ.

5 വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം നമുക്കു
ദൈവത്തോടു സമാധാനം ഉണ്ടു. 2 നാം
നില്ക്കുന്ന ഈ കൃപയിലേക്കു നമുക്കു
അവന്മൂലം വിശ്വാസത്താൽ പ്രവേശനവും

ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം ദൈവതേജസ്സിന്റെ
പ്രത്യാശയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു. 3 അതു തന്നേ
അല്ല, കഷ്ടത സഹിഷ്ണതയെയും സഹിഷ്ണത
സിദ്ധതയെയും സിദ്ധത പ്രത്യാശയെയും
ഉളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു 4 നാം
കഷ്ടങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 പ്രത്യാശെക്കോ
ഭംഗം വരുന്നില്ല; ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം നമുക്കു
നല്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നമ്മുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6 നാം
ബലഹീനർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ക്രിസ്തു
തക്കസമയത്തു അഭക്തർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. 7
നീതിമാന്നുവേണ്ടി ആരെങ്കിലും മരിക്കുന്നതു
ദുർല്ലഭം; ഗുണവാന്നുവേണ്ടി പക്ഷേ മരിപ്പാൻ
തുനിയുമായിരിക്കും. 8 ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നമുക്കുവേണ്ടി
മരിക്കയാൽ ദൈവം തനിക്കു നമ്മോടുള്ള
സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. 9 അവന്റെ
രക്തത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷമോ നാം
അവനാൽ എത്ര അധികമായി കോപത്തിൽ നിന്നു
രക്ഷിക്കപ്പെടും. 10 ശത്രുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ നമുക്കു അവന്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ
ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വന്നു എങ്കിൽ നിരന്നശേഷം
നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര അധികമായി
രക്ഷിക്കപ്പെടും. 11 അത്രയുമല്ല, നമുക്കു ഇപ്പോൾ
നിരപ്പു ലഭിച്ചതിന്നു കാരണമായ നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നാം
ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 12
അതുകൊണ്ടു ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും
പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു,

ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും പാപം ചെയ്കയാൽ
മരണം സകലമനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. 13
പാപമോ ന്യായപ്രമാണംവരെ ലോകത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം
ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ പാപത്തെ കണക്കിടുന്നില്ല.
14 എങ്കിലും വരുവാനുള്ളവന്റെ പ്രതിരൂപമായ
ആദാമിന്റെ ലംഘനത്തിന്നു തുല്യമായി പാപം
ചെയ്യാത്തവരിലും മരണം ആദാം മുതൽ
മോശെവരെ വാണിരുന്നു. 15 എന്നാൽ
ലംഘനത്തിന്റെ കാര്യ്യവും കൃപാവരത്തിന്റെ
കാര്യ്യവും ഒരുപോലെയല്ല; ഏകന്റെ ലംഘനത്താൽ
അനേകർ മരിച്ചു എങ്കിൽ ദൈവകൃപയും
ഏകമനുഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൃപയാലുള്ള ദാനവും അനേകർക്കു വേണ്ടി ഏററവും
അധികം കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 ഏകൻ പാപം
ചെയ്തതിന്റെ ഫലവും ദാനത്തിന്റെ കാര്യ്യവും
ഒരുപോലെയല്ല; ഏകന്റെ പാപം ശിക്ഷാവിധി
കല്പിപ്പാൻ ഹേതുവായിത്തീന്നു. കൃപാവരമോ
അനേക ലംഘനങ്ങളെ മോചിക്കുന്ന നീതീകരണ
വിധിക്കു ഹേതുവായിത്തിന്നു. 17 ഏകന്റെ
ലംഘനത്താൽ മരണം ആ ഏകൻ നിമിത്തം വാണു
എങ്കിൽ കൃപയുടെയും നീതിദാനത്തിന്റെയും
സമൃദ്ധിലഭിക്കുന്നവർ യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏകൻ
നിമിത്തം ഏററവും അധികമായി ജീവനിൽ
വാഴും. 18 അങ്ങനെ ഏകലംഘനത്താൽ
സകലമനുഷ്യർക്കും ശിക്ഷാവിധിവന്നതുപോലെ
ഏകനീതിയാൽ സകലമനുഷ്യർക്കും
ജീവകാരണമായ നീതീകരണവും വന്നു. 19
ഏകമനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ

അനേകർ പാപികളായിത്തീർന്നതുപോലെ
ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ
നീതിമാന്മാരായിത്തീരും. 20 എന്നാൽ ലംഘനം
പെരുകേണ്ടതിന്നു ന്യായപ്രമാണവും ഇടയിൽ
ചേർന്നുവന്നു; എങ്കിലും പാപം പെരുകിയേടത്തു
കൃപ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു. 21 പാപം മരണത്താൽ
വാണതുപോല കൃപയും നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നീതിയാൽ
നിത്യജീവന്നായി വാഴേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (aiōnios g166)
6 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? കൃപ
പെരുകേണ്ടതിന്നു പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്ക
എന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. 2
പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചവരായ നാം ഇനി
അതിൽ ജീവിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 3 അല്ല,
യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം
ഏറ്റവരായ നാം എല്ലാവരും അവന്റെ മരണത്തിൽ
പങ്കാളികളാകുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 4 അങ്ങനെ നാം
അവന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളികളായിത്തീർന്ന
സ്നാനത്താൽ അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു;
ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു പിതാവിന്റെ മഹിമയാൽ
ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും ജീവന്റെ
പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 5
അവന്റെ മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോടു നാം
ഏകീഭവിച്ചവരായെങ്കിൽ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ
സാദൃശ്യത്തോടും ഏകീഭവിക്കും. 6 നാം
ഇനി പാപത്തിന്നു അടിമപ്പെടാതവണ്ണം
പാപശരീരത്തിന്നു നീക്കം വരേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ
പഴയ മനുഷ്യൻ അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു

എന്നു നാം അറിയുന്നു. 7 അങ്ങനെ മരിച്ചവൻ
പാപത്തിൽ നിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 8
നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ
അവനോടുകൂടെ ജീവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.
9 ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കയാൽ
ഇനി മരിക്കയില്ല; മരണത്തിന്നു അവന്റെമേൽ ഇനി
കർത്തൃത്വമില്ല എന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. 10
അവൻ മരിച്ചതു പാപസംബന്ധമായി
ഒരിക്കലായിട്ടു മരിച്ചു; അവൻ ജീവിക്കുന്നതോ
ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നു. 11 അവ്വണ്ണം
നിങ്ങളും പാപ സംബന്ധമായി മരിച്ചവർ എന്നും
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നവർ
എന്നും നിങ്ങളെത്തന്നേ എണ്ണുവിൻ. 12
ആകയാൽ പാപം നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ
അതിന്റെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിക്കുമാറു ഇനി
വാഴരുതു, 13 നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ
അനീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായി പാപത്തിന്നു
സമർപ്പിക്കയും അരുതു. നിങ്ങളെത്തന്നേ
മരിച്ചിട്ടു ജീവിക്കുന്നവരായും നിങ്ങളുടെ
അവയവങ്ങളെ നീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായും
ദൈവത്തിന്നു സമർപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 നിങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നല്ല, കൃപെക്കത്രെ
അധീനരാകയാൽ പാപം നിങ്ങളിൽ കർത്തൃത്വം
നടത്തുകയില്ലല്ലോ. 15 എന്നാൽ എന്തു?
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നല്ല കൃപെക്കത്രെ
അധീനരാകയാൽ നാം പാപം ചെയ്ക
എന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. 16 നിങ്ങൾ
ദാസന്മാരായി അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നേ
സമർപ്പിക്കയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുകയും

ചെയ്യുന്നവന്നു ദാസന്മാർ ആകുന്നു എന്നു
അറിയുന്നില്ലയോ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിന്നായി
പാപത്തിന്റെ ദാസന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ നീതിക്കായി
അനുസരണത്തിന്റെ ദാസന്മാർ തന്നേ. 17
എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ദാസന്മാർ
ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച
ഉപദേശരൂപത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു 18
പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു നീതിക്കു
ദാസന്മാരായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്നു
സ്തോത്രം. 19 നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്റെ
ബലഹീനതനിമിത്തം ഞാൻ മാനുഷരീതിയിൽ
പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ
അധർമ്മത്തിന്നായി അശുദ്ധിക്കും അധർമ്മത്തിന്നും
അടിമകളാക്കി സമർപ്പിച്ചതുപോലെ
ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ
വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി നീതിക്കു അടിമകളാക്കി
സമർപ്പിപ്പിൻ. 20 നിങ്ങൾ പാപത്തിന്നു
ദാസന്മാരായിരുന്നപ്പോൾ നീതിയെ സംബന്ധിച്ചു
സ്വതന്ത്രരായിരുന്നുവല്ലോ. 21 നിങ്ങൾക്കു
അന്നു എന്തൊരു ഫലം ഉണ്ടായിരുന്നു?
ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജ തോന്നുന്നതു
തന്നേ. അതിന്റെ അവസാനം മരണമല്ലോ. 22
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം
പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിന്നു ദാസന്മാരായിരിക്കയാൽ
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലം വിശുദ്ധീകരണവും
അതിന്റെ അന്തം നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (aiōnios
g166) 23 പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ;
ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവൻ തന്നേ. (aiōnios g166)

7 സഹോദരന്മാരേ, ന്യായപ്രമാണം
അറിയുന്നവരോടല്ലോ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു:
മനുഷ്യൻ ജീവനോടിരിക്കും കാലത്തൊക്കെയും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു അവന്റെമേൽ
അധികാരമുണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ?
2 ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
ഭർത്താവിനോടു ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ
അവൾ ഭർത്തൃന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു
ഒഴിവുള്ളവളായി. 3 ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
അവൾ വേറെ പുരുഷന്നു ആയാൽ
വ്യഭിചാരിണി എന്നു പേർവരും; ഭർത്താവു
മരിച്ചു എങ്കിലോ അവൾ വേറെ പുരുഷന്നു
ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു വരാതവണ്ണം
ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. 4
അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ, നാം
ദൈവത്തിന്നു ഫലം കായ്ക്കുമാറു മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ വേറോരുവന്നു
ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം
മുഖാന്തരം ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി
മരിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 നാം ജഡത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ
ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഉളവായ പാപരാഗങ്ങൾ
മരണത്തിന്നു ഫലം കായ്ക്കത്തക്കവണ്ണം
നമ്മുടെ അവയവങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചുപോന്നു. 6
ഇപ്പോഴോ, നമ്മെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന
ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
അക്ഷരത്തിന്റെ പഴക്കത്തിലല്ല ആത്മാവിന്റെ
പുതുക്കത്തിൽ തന്നേ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു
നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു

ഒഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നാം
എന്തു പറയേണ്ടു? ന്യായപ്രമാണം പാപം എന്നോ?
ഒരുനാളും അരുതു. എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്താൽ
അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറിഞ്ഞില്ല;
മോഹിക്കരുതു എന്നു ന്യായപ്രമാണം
പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മോഹത്തെ
അറികയില്ലായിരുന്നു. 8 പാപമോ അവസരം
ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്നിൽ സകലവിധ
മോഹത്തെയും ജനിപ്പിച്ചു; ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ
പാപം നിർജ്ജീവമാകുന്നു. 9 ഞാൻ ഒരുകാലത്തു
ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ
കല്പന വന്നപ്പോൾ പാപം വീണ്ടും ജീവിക്കയും
ഞാൻ മരിക്കയും ചെയ്തു. 10 ഇങ്ങനെ
ജീവന്നായി ലഭിച്ചിരുന്ന കല്പന എനിക്കു മരണ
ഹേതുവായിത്തീന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു.
11 പാപം അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ
എന്നെ ചതിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 12
ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശുദ്ധം; കല്പന
വിശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും തന്നേ. 13
എന്നാൽ നന്മയായുള്ളതു എനിക്കു
മരണകാരണമായിത്തീന്നു എന്നോ? ഒരുനാളും
അരുതു. പാപമത്രേ മരണമായിത്തീന്നതു;
അതു നന്മയായുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു എനിക്കു
മരണം ഉളവാക്കുന്നതിനാൽ പാപം എന്നു
തെളിയേണ്ടതിന്നും കല്പനയാൽ അത്യന്തം
പാപമായിത്തീരേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 14
ന്യായപ്രമാണം ആത്മികം എന്നു നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ; ഞാനോ ജഡമയൻ,
പാപത്തിന്നു ദാസനായി വിൽക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നേ.

15 ഞാൻ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല;
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ അല്ല പകെക്കുന്നതിനെ
അത്രേ ചെയ്യുന്നതു. 16 ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ
ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു
എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ
അതിനെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല എന്നിൽ
വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ. 18 എന്നിൽ എന്നുവെച്ചാൽ
എന്റെ ജഡത്തിൽ നന്മ വസിക്കുന്നില്ല എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; നന്മ ചെയ്‌വാനുള്ള
താല്പൎയ്യം എനിക്കുണ്ടു; പ്രവൎത്തിക്കുന്നതോ
ഇല്ല. 19 ഞാൻ ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന നന്മ
ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; ഇച്ഛിക്കാത്ത തിന്മയത്രേ
പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു. 20 ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ
ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ അതിനെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു
ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ.
21 അങ്ങനെ നന്മ ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
ഞാൻ തിന്മ എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു എന്നൊരു
പ്രമാണം കാണുന്നു. 22 ഉള്ളംകൊണ്ടു ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ രസിക്കുന്നു.
23 എങ്കിലും എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു
പോരാടുന്ന വേറൊരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ
അവയവങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു എന്റെ
അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിന്നു എന്നെ
ബദ്ധനാക്കിക്കളയുന്നു. 24 അയ്യോ, ഞാൻ
അരിഷ്ടമനുഷ്യൻ! ഈ മരണത്തിന്നു അധീനമായ
ശരീരത്തിൽനിന്നു എന്നെ ആർ വിടുവിക്കും? 25
നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
ഞാൻ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
ഇങ്ങനെ ഞാൻ തന്നേ ബുദ്ധികൊണ്ടു

ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും ജഡംകൊണ്ടു
പാപത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

8 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ
ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവക്കു ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും
ഇല്ല. 2 ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം
എനിക്കു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും
പ്രമാണത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 3 ജഡത്താലുള്ള
ബലഹീനതനിമിത്തം ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു
കഴിയാഞ്ഞതിനെ (സാധിപ്പാൻ) ദൈവം തന്റെ
പുത്രനെ പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും
പാപം നിമിത്തവും അയച്ചു, പാപത്തിന്നു
ജഡത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. 4 ജഡത്തെയല്ല
ആത്മാവിനെ അത്രേ അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
നീതി നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 5
ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർ ജഡത്തിന്നുള്ളതും
ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവർ ആത്മാവിന്നുള്ളതും
ചിന്തിക്കുന്നു. 6 ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത
മരണം; ആത്മാവിന്റെ ചിന്തയോ ജീവനും
സമാധാനവും തന്നേ. 7 ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത
ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു; അതു
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു
കീഴ്പെടുന്നില്ല, കീഴ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.
8 ജഡസ്വഭാവമുള്ളവക്കു ദൈവത്തെ
പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 9 നിങ്ങളോ,
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു
എന്നു വരികിൽ ജഡസ്വഭാവമുള്ളവരല്ല
ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവരത്രേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ

ആത്മാവില്ലാത്തവൻ അവന്നുള്ളവനല്ല. 10 ക്രിസ്തു
നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലോ ശരീരം പാപംനിമിത്തം
മരിക്കേണ്ടതെങ്കിലും ആത്മാവു നീതിനിമിത്തം
ജീവനാകുന്നു. 11 യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
ഉയിർപ്പിച്ചവന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ
മരണത്തിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവൻ നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്ന തന്റെ ആത്മാവിനെക്കൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീരങ്ങളെയും ജീവിപ്പിക്കും. 12
ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, നാം ജഡത്തെ
അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ജഡത്തിന്നല്ല
കടക്കാരാകുന്നതു. 13 നിങ്ങൾ ജഡത്തെ
അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മരിക്കും
നിശ്ചയം; ആത്മാവിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ മരിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലോ നിങ്ങൾ
ജീവിക്കും. 14 ദൈവാത്മാവു നടത്തുന്നവർ ഏവരും
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആകുന്നു. 15 നിങ്ങൾ
പിന്നെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദാസ്യത്തിന്റെ
ആത്മാവിനെ അല്ല; നാം അബ്ബാ പിതാവേ, എന്നു
വിളിക്കുന്ന പുത്രത്വത്തിൻ ആത്മാവിനെ
അത്രേ പ്രാപിച്ചതു. 16 നാം ദൈവത്തിന്റെ
മക്കൾ എന്നു ആത്മാവുതാനും നമ്മുടെ
ആത്മാവോടുകൂടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
17 നാം മക്കൾ എങ്കിലോ അവകാശികളും
ആകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളും
ക്രിസ്തുവിന്നു കൂട്ടവകാശികളും തന്നേ; നാം
അവനോടുകൂടെ തേജസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
അവനോടുകൂടെ കഷ്ടമനുഭവിച്ചാലത്രേ. 18
നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു

വിചാരിച്ചാൽ ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ
സാരമില്ല എന്നു ഞാൻ എണ്ണുന്നു. 19
സൃഷ്ടി ദൈവപുത്രന്മാരുടെ വെളിപ്പാടിനെ
ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. 20 സൃഷ്ടി
ദ്രവത്വത്തിന്റെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുതലും
ദൈവമക്കളുടെ തേജസ്സാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും
പ്രാപിക്കും എന്നുള്ള ആശയോടെ മായെക്കു
കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 21 മനഃപൂർവ്വമായിട്ടല്ല, അതിനെ
കീഴ്പെടുത്തിയവന്റെ കല്പനനിമിത്തമത്രേ.
22 സർവ്വസൃഷ്ടിയും ഇന്നുവരെ ഒരുപോലെ
ഞരങ്ങി ഈറ്റുനോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ. 23 ആത്മാവെന്ന ആദ്യദാനം
ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന നാമും നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ
വീണ്ടെടുപ്പായ പുത്രത്വത്തിന്നു കാത്തുകൊണ്ടു
ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നു. 24 പ്രത്യാശയാലല്ലോ നാം
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. കാണുന്ന പ്രത്യാശയോ
പ്രത്യാശയല്ല; ഒരുത്തൻ കാണുന്നതിന്നായി
ഇനി പ്രത്യാശിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? 25 നാം
കാണാത്തതിന്നായി പ്രത്യാശിക്കുന്നു എങ്കിലോ
അതിന്നായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.
26 അവ്വണ്ണം തന്നേ ആത്മാവു നമ്മുടെ
ബലഹീനതെക്കു തുണനില്ക്കുന്നു.
വേണ്ടുംപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നു നാം
അറിയുന്നില്ലല്ലോ. ആത്മാവു തന്നേ ഉച്ചരിച്ചു
കൂടാത്ത ഞരക്കങ്ങളാൽ നമുക്കു വേണ്ടി
പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു. 27 എന്നാൽ ആത്മാവു
വിശുദ്ധക്കു വേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം പക്ഷവാദം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ആത്മാവിന്റെ ചിന്ത
ഇന്നതെന്നു ഹൃദയങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവൻ

അറിയുന്നു. 28 എന്നാൽ ദൈവത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നവക്കു, നിണ്ണയപ്രകാരം
വിളിക്കപ്പെട്ടവക്കു തന്നേ, സകലവും നന്മെക്കായി
കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു.
29 അവൻ മുന്നറിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ
അനേകം സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതൻ
ആകേണ്ടതിന്നു അവന്റെ സ്വരൂപത്തോടു
അനുരൂപരാകുവാൻ മുന്നിയമിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 30
മുന്നിയമിച്ചവരെ വിളിച്ചും വിളിച്ചവരെ നീതീകരിച്ചും
നീതീകരിച്ചവരെ തേജസ്കരിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 31
ഇതു സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തു പറയേണ്ടു?
ദൈവം നമുക്കു അനുകൂലം എങ്കിൽ
നമുക്കു പ്രതികൂലം ആർ? 32 സ്വന്തപുത്രനെ
ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവക്കും
വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ അവനോടുകൂടെ
സകലവും നമുക്കു നല്കാതിരിക്കുമോ? 33
ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ആർ കുറ്റം
ചുമത്തും? നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം. 34
ശിക്ഷവിധിക്കുന്നവൻ ആർ? ക്രിസ്തുയേശു
മരിച്ചവൻ; മരിച്ചിട്ടു ഉയിൎത്തെഴുന്നേറ്റവൻ തന്നേ;
അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കയും
നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
35 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു
നമ്മെ വേർപിരിക്കുന്നതാർ? കഷ്ടതയോ
സങ്കടമോ ഉപദ്രവമോ പട്ടിണിയോ നഗ്നതയോ
ആപത്തോ വാളോ? 36 “നിന്റെ നിമിത്തം
ഞങ്ങളെ ഇടവിടാതെ കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള
ആടുകളെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 37 നാമോ നമ്മെ

സ്നേഹിച്ചവൻ മുഖാന്തരം ഇതിൽ ഒക്കെയും
പൂൎണ്ണജയം പ്രാപിക്കുന്നു. 38 മരണത്തിന്നോ
ജീവന്നോ ദൂതന്മാൎക്കോ വാഴ്ചകൾക്കോ
അധികാരങ്ങൾക്കോ ഇപ്പോഴുള്ളതിന്നോ
വരുവാനുള്ളതിന്നോ ഉയരത്തിന്നോ ആഴത്തിന്നോ
മറ്റു യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കോ 39 നമ്മുടെ കൎത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽ
നിന്നു നമ്മെ വേറുപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു
ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു.

9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ
പറയുന്നതു ഭോഷ്കല്ല; 2 എനിക്കു വലിയ
ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാതെ നോവും
ഉണ്ടു എന്നു എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എനിക്കു
പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നു. 3
ജഡപ്രകാരം എന്റെ ചാൎച്ചക്കാരായ എന്റെ
സഹോദരന്മാൎക്കു വേണ്ടി ഞാൻ തന്നേ
ക്രിസ്തുവിനോടു വേറുവിട്ടു ശാപഗ്രസ്തനാവാൻ
ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. 4 അവർ
യിസ്രായേല്യർ; പുത്രത്വവും തേജസ്സും
നിയമങ്ങളും ന്യായപ്രമാണവും ആരാധനയും
വാഗ്ദത്തങ്ങളും അവൎക്കുള്ളവ; 5 പിതാക്കന്മാരും
അവൎക്കുള്ളവർ തന്നേ; ജഡപ്രകാരം ക്രിസ്തുവും
അവരിൽനിന്നല്ലോ ഉത്ഭവിച്ചതു; അവൻ
സൎവ്വത്തിന്നും മീതെ ദൈവമായി എന്നെന്നേക്കും
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ആമേൻ. (aiōn g165) 6 ദൈവവചനം
വ്യൎത്ഥമായിപ്പോയി എന്നല്ല; യിസ്രായേലിൽനിന്നു
ഉത്ഭവിച്ചവർ എല്ലാം യിസ്രായേല്യർ എന്നും 7
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയാകയാൽ എല്ലാവരും
മക്കൾ എന്നും വരികയില്ല; “യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു

ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും" എന്നേയുള്ളു. 8 അതിന്റെ
അൎത്ഥമോ: ജഡപ്രകാരം ജനിച്ച മക്കൾ അല്ല
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ; വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ജനിച്ച
മക്കളെയത്രേ സന്തതി എന്നു എണ്ണുന്നു. 9
"ഈ സമയത്തേക്കു ഞാൻ വരും; അപ്പോൾ
സാറെക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും" എന്നല്ലോ
വാഗ്ദത്തവചനം. 10 അത്രയുമല്ല, റിബെക്കയും
നമ്മുടെ പിതാവായ യിസ്ഹാക്ക് എന്ന ഏകനാൽ
ഗൎഭം ധരിച്ചു, 11 കുട്ടികൾ ജനിക്കയോ ഗുണമാകട്ടെ
ദോഷമാകട്ടെ ഒന്നും പ്രവൎത്തിക്കയോ ചെയ്യുംമുമ്പേ
തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ പ്രകാരമുള്ള ദൈവനിൎണ്ണയം
പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തമല്ല വിളിച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം
നിമിത്തം തന്നേ വരേണ്ടതിന്നു: 12 "മൂത്തവൻ
ഇളയവനെ സേവിക്കും" എന്നു അവളോടു
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 "ഞാൻ യാക്കോബിനെ
സ്നേഹിച്ചു ഏശാവിനെ ദ്വേഷിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 14 ആകയാൽ നാം
എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ
അനീതി ഉണ്ടോ? ഒരു നാളും ഇല്ല. 15 "എനിക്കു
കരുണ തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കരുണ
തോന്നുകയും എനിക്കു കനിവു തോന്നേണം
എന്നുള്ളവനോടു കനിവു തോന്നുകയും ചെയ്യും"
എന്നു അവൻ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
16 അതുകൊണ്ടു ഇച്ഛിക്കുന്നവനാലുമല്ല,
ഓടുന്നവനാലുമല്ല, കരുണ തോന്നുന്ന
ദൈവത്താലത്രേ സകലവും സാധിക്കുന്നതു.
17 "ഇതിന്നായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ
നിൎത്തിയിരിക്കുന്നതു; നിന്നിൽ എന്റെ ശക്തി

കാണിക്കേണ്ടതിന്നും എന്റെ നാമം സൎവ്വഭൂമിയിലും
പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും തന്നേ” എന്നു
തിരുവെഴുത്തിൽ ഫറവോനോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
18 അങ്ങനെ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനോടു അവന്നു
കരുണ തോന്നുന്നു; തനിക്കു മനസ്സുള്ളവരെ
അവൻ കഠിനനാക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ അവൻ
പിന്നെ കുറ്റം പറയുന്നതു എന്തു? ആർ അവന്റെ
ഇഷ്ടത്തോടു എതിൎത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു നീ
എന്നോടു ചോദിക്കും. 20 അയ്യോ, മനുഷ്യാ,
ദൈവത്തൊടു പ്രത്യുത്തരം പറയുന്ന നീ
ആർ? മനഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മനഞ്ഞവനോടു:
നീ എന്നെ ഇങ്ങനെ ചമെച്ചതു എന്തു
എന്നു ചോദിക്കുമോ? 21 അല്ല, കുശവന്നു
അതേ പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു ഒരു പാത്രം
മാനത്തിന്നും മറ്റൊരു പാത്രം അപമാനത്തിന്നും
ഉണ്ടാക്കുവാൻ മണ്ണിന്മേൽ അധികാരം
ഇല്ലയോ? 22 എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ കോപം
കാണിപ്പാനും ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുവാനും
യെഹൂദന്മാരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, 23
ജാതികളിൽനിന്നും വിളിച്ചു തേജസ്സിന്നായി
മുന്നൊരുക്കിയ കരുണാപാത്രങ്ങളായ നമ്മിൽ 24
തന്റെ തേജസ്സിന്റെ ധനം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും
ഇച്ഛിച്ചിട്ടു നാശയോഗ്യമായ കോപപാത്രങ്ങളെ
വളരെ ദീൎഘക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു എങ്കിൽ എന്തു?
25 “എന്റെ ജനമല്ലാത്തവരെ എന്റെ ജനം
എന്നും പ്രിയയല്ലാത്തവളെ പ്രിയ എന്നും
ഞാൻ വിളിക്കും. 26 നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞ ഇടത്തിൽ അവർ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു

വിളിക്കപ്പെടും” എന്നു ഹോശേയാപുസ്തകത്തിലും
അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 27 യെശയ്യാവോ
യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു: “യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
എണ്ണം കടൽക്കരയിലെ മണൽപോലെ
ആയിരുന്നാലും ശേഷിപ്പത്രേ രക്ഷിക്കപ്പെടൂ. 28
കർത്താവു ഭൂമിയിൽ തന്റെ വചനം നിവർത്തിച്ചു
ക്ഷണത്തിൽ തീർക്കും” എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു. 29
“സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവു നമുക്കു സന്തതിയെ
ശേഷിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം സൊദോമെപ്പോലെ
ആകുമായിരുന്നു, ഗൊമോറെക്കു
സദൃശമാകുമായിരുന്നു” എന്നു യെശയ്യാ മുമ്പുകൂട്ടി
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 30 ആകയാൽ നാം എന്തു
പറയേണ്ടു? നീതിയെ പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ
നീതിപ്രാപിച്ചു, വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതി
തന്നേ. 31 നീതിയുടെ പ്രമാണം പിന്തുടന്ന
യിസ്രായേലോ ആ പ്രമാണത്തിങ്കൽ എത്തിയില്ല.
32 അതെന്തുകൊണ്ടു? വിശ്വാസത്താലല്ല,
പ്രവൃത്തികളാൽ അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു തന്നേ
അവർ ഇടർച്ചക്കല്ലിന്മേൽ തട്ടി ഇടറി: 33 “ഇതാ,
ഞാൻ സീയോനിൽ ഇടർച്ചക്കല്ലും തടങ്ങൽ പാറയും
വെക്കുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചു
പോകയില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

10 സഹോദരന്മാരേ, അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണം
എന്നു തന്നേ എന്റെ ഹൃദയവാഞ്ഛയും
അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള യാചനയും
ആകുന്നു. 2 അവർ പരിജ്ഞാനപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും
ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു എരിവുള്ളവർ
എന്നു ഞാൻ അവർക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 3
അവർ ദൈവത്തിന്റെ നീതി അറിയാതെ സ്വന്ത

നീതി സ്ഥാപിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു
ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു കീഴ്പെട്ടില്ല. 4
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും നീതി ലഭിപ്പാൻ ക്രിസ്തു
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അവസാനം ആകുന്നു. 5
ന്യായപ്രമാണത്താലുള്ള നീതി സംബന്ധിച്ചു:
"അതു ചെയ്ത മനുഷ്യൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും"
എന്നു മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6
വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിയോ ഇവ്വണ്ണം പറയുന്നു:
"ക്രിസ്തുവിനെ ഇറക്കേണം എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറും എന്നോ, 7 ക്രിസ്തുവിനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു കയറ്റേണം എന്നു
വിചാരിച്ചു ആർ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങും എന്നോ
നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറയരുതു." (Abyssos g12) 8
എന്നാൽ അതു എന്തു പറയുന്നു? "വചനം
നിനക്കു സമീപമായി നിന്റെ വായിലും നിന്റെ
ഹൃദയത്തിലും ഇരിക്കുന്നു;" അതു ഞങ്ങൾ
പ്രസംഗിക്കുന്ന വിശ്വാസ വചനം തന്നേ. 9
യേശുവിനെ കർത്താവു എന്നു വായികൊണ്ടു
ഏറ്റുപറകയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു
വിശ്വസിക്കയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 10
ഹൃദയംകൊണ്ടു നീതിക്കായി വിശ്വസിക്കയും
വായികൊണ്ടു രക്ഷെക്കായി ഏറ്റുപറകയും
ചെയ്യുന്നു. 11 "അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
ഒരുത്തനും ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല" എന്നു
തിരുവെഴുത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 12
യെഹൂദൻ എന്നും യവനൻ എന്നും വ്യത്യാസമില്ല;
എല്ലാവൎക്കും കർത്താവു ഒരുവൻ തന്നേ; അവൻ
തന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവൎക്കും

നൽകുവാന്തക്കവണ്ണം സമ്പന്നൻ ആകുന്നു. 13
“കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും” എന്നുണ്ടല്ലോ. 14
എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ എങ്ങനെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും? അവർ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവനിൽ
എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? പ്രസംഗിക്കുന്നവൻ
ഇല്ലാതെ എങ്ങനെ കേൾക്കും? 15 ആരും
അയക്കാതെ എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും? “നന്മ
സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ എത്ര മനോഹരം”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 16 എങ്കിലും
എല്ലാവരും സുവിശേഷം അനുസരിച്ചിട്ടില്ല:
“കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ
വിശ്വസിച്ചു” എന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നുവല്ലോ. 17
ആകയാൽ വിശ്വാസം കേൾവിയാലും കേൾവി
ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്താലും വരുന്നു. 18 എന്നാൽ
അവർ കേട്ടില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.
കേട്ടിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം: “അവരുടെ നാദം സർവ്വ
ഭൂമിയിലും അവരുടെ വചനം ഭൂതലത്തിന്റെ
അറ്റത്തോളവും പരന്നു.” 19 എന്നാൽ യിസ്രായേൽ
ഗ്രഹിച്ചില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.
“ജനമല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എരിവു വരുത്തും; മൂഢജാതിയെക്കൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കു കോപം ജനിപ്പിക്കും” എന്നു ഒന്നാമതു
മോശെ പറയുന്നു. 20 യെശയ്യാവോ: “എന്നെ
അന്വേഷിക്കാത്തവർ എന്നെ കണ്ടെത്തി; എന്നെ
ചോദിക്കാത്തവർക്കു ഞാൻ പ്രത്യക്ഷനായി”
എന്നു ധൈര്യത്തോടെ പറയുന്നു. 21
യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചോ: “അനുസരിക്കാത്തതും

മറുത്തുപറയുന്നതുമായ ജനത്തിങ്കലേക്കു ഞാൻ
ഇടവിടാതെ കൈനീട്ടി" എന്നു അവൻ പറയുന്നു.
11 എന്നാൽ ദൈവം സ്വജനത്തെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞുവോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.
ഒരു നാളും ഇല്ല; ഞാനും യിസ്രായേല്യനല്ലോ;
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയിൽ ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചവൻ തന്നേ. 2
ദൈവം മുന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ള തന്റെ ജനത്തെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏലീയാവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ
തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതു അറിയുന്നില്ലയോ? 3
അവൻ യിസ്രായേലിന്നു വിരോധമായി: "കർത്താവേ,
അവർ നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു നിന്റെ
യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു കളഞ്ഞു; ഞാൻ ഒരുത്തൻ
മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കും
ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു" 4 എന്നു
ദൈവത്തോടു വാദിക്കുമ്പോൾ അവന്നു
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതു എന്തു? "ബാലിന്നു
മുട്ടുകുത്താത്ത ഏഴായിരം പേരെ ഞാൻ
എനിക്കായി ശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു തന്നേ. 5
അങ്ങനെ ഈ കാലത്തിലും കൃപയാലുള്ള
തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ പ്രകാരം ഒരു ശേഷിപ്പുണ്ടു. 6
കൃപയാൽ എങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയാലല്ല; അല്ലെങ്കിൽ
കൃപ കൃപയല്ല. 7 ആകയാൽ എന്തു?
യിസ്രായേൽ താൻ തിരഞ്ഞതു പ്രാപിച്ചില്ല;
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ അതു പ്രാപിച്ചു:
ശേഷമുള്ളവരോ കഠിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 "ദൈവം
അവക്കു ഇന്നുവരെ ഗാഢനിദ്രയും കാണാത്ത
കണ്ണും കേൾക്കാത്ത ചെവിയും കൊടുത്തു"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 9 "അവരുടെ

മേശ അവക്കു കണിയും കുടുക്കും ഇടച്ചയും
പ്രതികാരവുമായിത്തീരട്ടെ; 10 അവരുടെ കണ്ണു
കാണാതവണ്ണം ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ; അവരുടെ
മുതുകു എല്ലായ്പോഴും കുനിയിക്കേണമേ”
എന്നു ദാവീദും പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ അവർ
വീഴേണ്ടതിന്നോ ഇടറിയതു എന്നു ഞാൻ
ചോദിക്കുന്നു. ഒരു നാളും അല്ല; അവക്കു എരിവു
വരുത്തുവാൻ അവരുടെ ലംഘനം ഹേതുവായി
ജാതികൾക്കു രക്ഷ വന്നു എന്നേയുള്ളു. 12
എന്നാൽ അവരുടെ ലംഘനം ലോകത്തിന്നു
ധനവും അവരുടെ നഷ്ടം ജാതികൾക്കു സമ്പത്തും
വരുവാൻ കാരണമായി എങ്കിൽ അവരുടെ
യഥാസ്ഥാനം എത്ര അധികം? 13 എന്നാൽ
ജാതികളായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു:
ജാതികളുടെ അപ്പൊസ്തലനായിരിക്കയാൽ
ഞാൻ എന്റെ 14 സ്വജാതിക്കാക്കു വല്ലവിധേനയും
സ്പർദ്ധ ജനിപ്പിച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ
രക്ഷിക്കാമെങ്കിലോ എന്നു വെച്ചു തന്നേ ഞാൻ
എന്റെ ശുശ്രൂഷയെ പുകഴ്ത്തുന്നു. 15 അവരുടെ
ഭ്രംശം ലോകത്തിന്റെ നിരപ്പിന്നു ഹേതുവായി
എങ്കിൽ അവരുടെ അംഗീകരണം മരിച്ചവരുടെ
ഉയിർപ്പെന്നല്ലാതെ എന്താകും? 16 ആദ്യഭാഗം
വിശുദ്ധം എങ്കിൽ പിണ്ഡം മുഴുവനും അങ്ങനെ
തന്നേ; വേർ വിശുദ്ധം എങ്കിൽ കൊമ്പുകളും
അങ്ങനെ തന്നേ. 17 കൊമ്പുകളിൽ ചിലതു ഒടിച്ചിട്ടു
കാട്ടൊലീവായ നിന്നെ അവയുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടിച്ചു
ചേർത്തു ഒലീവുമരത്തിന്റെ ഫലപ്രദമായ വേരിന്നു
പങ്കാളിയായിത്തീന്നു എങ്കിലോ, 18 കൊമ്പുകളുടെ
നേരെ പ്രശംസിക്കരുതു; പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ

നീ വേരിനെ അല്ല വേർ നിന്നെയത്രേ ചുമക്കുന്നു
എന്നു ഓക്ക. 19 എന്നാൽ എന്നെ ഒട്ടിക്കേണ്ടതിന്നു
കൊമ്പുകളെ ഒടിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നു നീ പറയും. 20
ശരി; അവിശ്വാസത്താൽ അവ ഒടിഞ്ഞുപോയി;
വിശ്വാസത്താൽ നീ നില്ക്കുന്നു; ഞെളിയാതെ
ഭയപ്പെടുക. 21 സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ ദൈവം
ആദരിക്കാതെ പോയെങ്കിൽ നിന്നെയും
ആദരിക്കാതെ വന്നേക്കും. 22 ആകയാൽ
ദൈവത്തിന്റെ ദയയും ഖണ്ഡിതവും കാൺക;
വീണവരിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഖണ്ഡിതവും;
നിന്നിലോ നീ ദയയിൽ നിലനിന്നാൽ ദയയും
തന്നേ; അല്ലെങ്കിൽ നീയും ഛേദിക്കപ്പെടും. 23
അവിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കാഞ്ഞാൽ
അവരെയും കൂടെ ഒട്ടിക്കും; അവരെ
വീണ്ടും ഒട്ടിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനല്ലോ. 24
സ്വഭാവത്താൽ കാട്ടുമരമായതിൽനിന്നു നിന്നെ
മുറിച്ചെടുത്തു സ്വഭാവത്തിന്നു വിരോധമായി
നല്ല ഒലിവുമരത്തിൽ ഒട്ടിച്ചു എങ്കിൽ,
സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളായവരെ സ്വന്തമായ
ഒലിവുമരത്തിൽ എത്ര അധികമായി ഒട്ടിക്കും. 25
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാരെന്നു
നിങ്ങൾക്കു തന്നേ തോന്നാതിരിപ്പാൻ ഈ
രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു: ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ
ചേരുവോളം യിസ്രായേലിന്നു അംശമായി കാഠിന്യം
ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ
മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും. 27 “വിടുവിക്കുന്നവൻ
സീയോനിൽനിന്നു വരും; അവൻ യാക്കോബിൽ
നിന്നു അഭക്തിയെ മാറ്റും. ഞാൻ അവരുടെ

പാപങ്ങളെ നീക്കുമ്പോൾ ഇതു ഞാൻ അവരോടു
ചെയ്യുന്ന നിയമം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
28 സുവിശേഷം സംബന്ധിച്ചു അവർ നിങ്ങൾ
നിമിത്തം ശത്രുക്കൾ; തിരഞ്ഞെടുപ്പു
സംബന്ധിച്ചോ പിതാക്കന്മാർനിമിത്തം പ്രിയന്മാർ.
29 ദൈവം തന്റെ കൃപാവരങ്ങളെയും വിളിയെയും
കുറിച്ചു അനുതപിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 30 നിങ്ങൾ
മുമ്പെ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാതിരുന്നിട്ടു
അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനാൽ ഇപ്പോൾ
കരുണ ലഭിച്ചതുപോലെ, 31 നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച
കരുണയാൽ അവക്കു കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരും ഇപ്പോൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നു. 32
ദൈവം എല്ലാവരോടും കരുണ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
എല്ലാവരെയും അനുസരണക്കേടിൽ
അടെച്ചുകളഞ്ഞു. (eleēsē g1653) 33 ഹാ,
ദൈവത്തിന്റെ ധനം, ജ്ഞാനം, അറിവു
എന്നിവയുടെ ആഴമേ! അവന്റെ ന്യായവിധികൾ
എത്ര അപ്രമേയവും അവന്റെ വഴികൾ എത്ര
അഗോചരവും ആകുന്നു. 34 കർത്താവിന്റെ
മനസ്സു അറിഞ്ഞവൻ ആർ? 35 അവന്നു
മന്ത്രിയായിരുന്നവൻ ആർ? അവന്നു വല്ലതും
മുമ്പെ കൊടുത്തിട്ടു പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നവൻ
ആർ? 36 സകലവും അവനിൽ നിന്നും അവനാലും
അവങ്കലേക്കും ആകുന്നുവല്ലോ; അവന്നു
എന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165)

12 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
മനസ്സലിവു ഓർപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള
ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ

ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമപ്പിപ്പിൻ. 2 ഈ
ലോകത്തിന്നു അനുരൂപമാകാതെ നന്മയും
പ്രസാദവും പൂണ്ണതയുമുള്ള ദൈവഹിതം
ഇന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു മനസ്സു
പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. (aiōn g165) 3
ഭാവിക്കേണ്ടതിന്നു മീതെ ഭാവിച്ചുയരാതെ
ദൈവം അവനവന്നു വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവു
പങ്കിട്ടതുപോലെ സുബോധമാകുംവണ്ണം
ഭാവിക്കേണമെന്നു ഞാൻ എനിക്കു ലഭിച്ച
കൃപയാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനോടും
പറയുന്നു. 4 ഒരു ശരീരത്തിൽ നമുക്കു പല
അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ; എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും
പ്രവൃത്തി ഒന്നല്ലതാനും; 5 അതുപോലെ പലരായ
നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും എല്ലാവരും
തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 6 ആകയാൽ
നമുക്കു ലഭിച്ച കൃപെക്കു ഒത്തവണ്ണം വെവ്വേറെ
വരം ഉള്ളതുകൊണ്ടു പ്രവചനം എങ്കിൽ
വിശ്വാസത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം, 7 ശുശ്രൂഷ എങ്കിൽ
ശുശ്രൂഷയിൽ, ഉപദേശിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ
ഉപദേശത്തിൽ, പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നവൻ
എങ്കിൽ 8 പ്രബോധനത്തിൽ, ദാനം
ചെയ്യുന്നവൻ ഏകാഗ്രതയോടെ, ഭരിക്കുന്നവൻ
ഉത്സാഹത്തോടെ, കരുണചെയ്യുന്നവൻ
പ്രസന്നതയോടെ ആകട്ടെ. 9 സ്നേഹം നിർവ്യാജം
ആയിരിക്കട്ടെ; തീയതിനെ വെറുത്തു നല്ലതിനോടു
പറ്റിക്കൊൾവിൻ. 10 സഹോദരപ്രീതിയിൽ
തമ്മിൽ സ്ഥായിപൂണ്ടു ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ
അന്യോന്യം മുന്നിട്ടു കൊൾവിൻ. 11 ഉത്സാഹത്തിൽ

മടുപ്പില്ലാതെ ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവരായി
കർത്താവിനെ സേവിപ്പിൻ. 12 ആശയിൽ
സന്തോഷിപ്പിൻ; 13 കഷ്ടതയിൽ സഹിഷ്ണത
കാണിപ്പിൻ; പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ;
വിശുദ്ധന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ
കാണിക്കയും അതിഥിസൽക്കാരം ആചരിക്കയും
ചെയ്‌വിൻ. 14 നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെ
അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ. 15
സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കയും
കരയുന്നവരോടുകൂടെ കരകയും ചെയ്‌വിൻ.
16 തമ്മിൽ ഐകമത്യമുള്ളവരായി വലിപ്പം
ഭാവിക്കാതെ എളിയവരോടു ചേർന്നുകൊൾവിൻ;
നിങ്ങളെത്തന്നേ ബുദ്ധിമാന്മാർ എന്നു
വിചാരിക്കരുതു. 17 ആർക്കും തിന്മെക്കു പകരം തിന്മ
ചെയ്യാതെ സകലമനുഷ്യരുടെയും മുമ്പിൽ
യോഗ്യമായതു മുൻകരുതി, 18 കഴിയുമെങ്കിൽ
നിങ്ങളാൽ ആവോളം സകലമനുഷ്യരോടും
സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 19 പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ
തന്നേ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ദൈവകോപത്തിന്നു
ഇടംകൊടുപ്പിൻ; പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ
പകരം ചെയ്യും എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
എന്നാൽ 20 “നിന്റെ ശത്രുവിന്നു വിശക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവന്നു തിന്മാൻ കൊടുക്ക; ദാഹിക്കുന്നു
എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക; അങ്ങനെ
ചെയ്താൽ നീ അവന്റെ തലമേൽ തീക്കനൽ
കുന്നിക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21
തിന്മയോടു തോല്ക്കാതെ നന്മയാൽ തിന്മയെ
ജയിക്കുക.

13 ഏതു മനുഷ്യനും ശ്രേഷ്ഠാധികാരങ്ങൾക്കു
കീഴടങ്ങട്ടെ. ദൈവത്താലല്ലാതെ
ഒരധികാരവുമില്ലല്ലോ; ഉള്ള അധികാരങ്ങളോ
ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2
ആകയാൽ അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ
ദൈവ വ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കുന്നു.
മറുക്കുന്നവരോ ശിക്ഷാവിധി പ്രാപിക്കും.
3 വാഴുന്നവർ സൽപ്രവൃത്തിക്കല്ല
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കത്രേ ഭയങ്കരം. അധികാരസ്ഥനെ
ഭയപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ?
നന്മചെയ്ക; എന്നാൽ അവനോടു പുകഴ്ച
ലഭിക്കും. 4 നിന്റെ നന്മെക്കായിട്ടല്ലോ അവൻ
ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരനായിരിക്കുന്നതു. നീ
തിന്മ ചെയ്താലോ ഭയപ്പെടുക; വെറുതെ
അല്ല അവൻ വാൾ വഹിക്കുന്നതു; അവൻ
ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ ശിക്ഷെക്കായി
പ്രതികാരിയായ ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരൻ
തന്നേ. 5 അതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയെ മാത്രമല്ല
മനസ്സാക്ഷിയെയും വിചാരിച്ചു കീഴടങ്ങുക
ആവശ്യം. 6 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നികുതിയും
കൊടുക്കുന്നു. അവർ ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാരും ആ
കാര്യം തന്നേ നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു. 7
എല്ലാവക്കും കടമായുള്ളതു കൊടുപ്പിൻ;
നികുതി കൊടുക്കേണ്ടവന്നു നികുതി;
ചുങ്കം കൊടുക്കേണ്ടവന്നു ചുങ്കം; ഭയം
കാണിക്കേണ്ടവന്നു ഭയം; മാനം
കാണിക്കേണ്ടവന്നു മാനം. 8 അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കുന്നതു അല്ലാതെ ആരോടും ഒന്നും
കടംപെട്ടിരിക്കരുതു; അന്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ

ന്യായപ്രമാണം നിവത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
9 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, കുല ചെയ്യരുതു,
മോഷ്ടിക്കരുതു, മോഹിക്കരുതു, എന്നുള്ളതും
മറ്റു ഏതു കല്പനയും കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിക്ക എന്നീ വചനത്തിൽ
സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 സ്നേഹം കൂട്ടുകാരന്നു
ദോഷം പ്രവത്തിക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ സ്നേഹം
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിവൃത്തി തന്നേ. 11 ഇതു
ചെയ്യേണ്ടതു ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണരുവാൻ
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
സമയത്തെ അറികയാൽ തന്നേ; നാം വിശ്വസിച്ച
സമയത്തെക്കാൾ രക്ഷ ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം
അടുത്തിരിക്കുന്നു. 12 രാത്രി കഴിവാറായി
പകൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു നാം
ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വെച്ചുകളഞ്ഞു
വെളിച്ചത്തിന്റെ ആയുധവഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾക. 13
പകൽസമയത്തു എന്നപോലെ നാം മര്യാദയായി
നടക്ക; വെറിക്കൂത്തുകളിലും മദ്യപാനങ്ങളിലുമല്ല,
ശയനമോഹങ്ങളിലും ദുഷ്കാമങ്ങളിലുമല്ല,
പിണക്കത്തിലും അസൂയയിലുമല്ല. 14 കത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെത്തന്നേ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ.
മോഹങ്ങൾ ജനിക്കുമാറു ജഡത്തിന്നായി
ചിന്തിക്കരുതു.

14 സംശയവിചാരങ്ങളെ വിധിക്കാതെ
വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ
ചേത്തുകൊൾവിൻ. 2 ഒരുവൻ എല്ലാം
തിന്നാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു; ബലഹീനനോ
സസ്യാദികളെ തിന്നുന്നു. 3 തിന്നുന്നവൻ
തിന്നാത്തവനെ ധിക്കരിക്കരുതു; തിന്നാത്തവൻ

തിന്നുന്നവനെ വിധിക്കരുതു; ദൈവം
അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
4 മറ്റൊരുത്തന്റെ ദാസനെ വിധിപ്പാൻ നീ
ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതോ വീഴുന്നതോ
സ്വന്തയജമാനന്നത്രേ; അവൻ നില്ക്കുംതാനും;
അവനെ നില്ക്കുമാറാക്കുവാൻ കർത്താവിന്നു
കഴിയുമല്ലോ. 5 ഒരുവൻ ഒരു ദിവസത്തെക്കാൾ
മറ്റൊരു ദിവസത്തെ മാനിക്കുന്നു; വേറൊരുവൻ
സകലദിവസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മനസ്സിൽ
ഉറെച്ചിരിക്കട്ടെ. 6 ദിവസത്തെ ആദരിക്കുന്നവൻ
കർത്താവിന്നായി ആദരിക്കുന്നു; തിന്നുന്നവൻ
കർത്താവിന്നായി തിന്നുന്നു; അവൻ ദൈവത്തെ
സ്തുതിക്കുന്നുവല്ലോ; തിന്നാത്തവൻ
കർത്താവിന്നായി തിന്നാതിരിക്കുന്നു; അവനും
ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. 7 നമ്മിൽ ആരും
തനിക്കായി തന്നേ ജീവിക്കുന്നില്ല. ആരും
തനിക്കായി തന്നേ മരിക്കുന്നതുമില്ല. 8 ജീവിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നാം കർത്താവിന്നായി ജീവിക്കുന്നു;
മരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കർത്താവിന്നായി മരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിലും മരിക്കുന്നു
എങ്കിലും നാം കർത്താവിന്നുള്ളവർ തന്നേ. 9
മരിച്ചവർക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും കർത്താവു
ആകേണ്ടതിന്നല്ലോ ക്രിസ്തു മരിക്കയും
ഉയിർക്കയും ചെയ്തതു. 10 എന്നാൽ നീ
സഹോദരനെ വിധിക്കുന്നതു എന്തു? അല്ല, നീ
സഹോദരനെ ധിക്കരിക്കുന്നതു എന്തു? നാം
എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്നു
മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടിവരും. 11 “എന്നാണ

എന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാമുഴങ്കാലും മടങ്ങും,
എല്ലാനാവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കും
എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു" എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 12 ആകയാൽ
നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തോടു കണക്കു
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. 13 അതുകൊണ്ടു നാം
ഇനി അന്യോന്യം വിധിക്കരുതു; സഹോദരന്നു
ഇടർച്ചയോ തടങ്ങലോ വെക്കാതിരിപ്പാൻ
മാത്രം ഉറെച്ചുകൊൾവിൻ. 14 യാതൊന്നും
സ്വതവെ മലിനമല്ല എന്നു ഞാൻ കർത്താവായ
യേശുവിൽ അറിഞ്ഞും ഉറെച്ചുമിരിക്കുന്നു. വല്ലതും
മലിനം എന്നു എണ്ണുന്നവന്നു മാത്രം അതു
മലിനം ആകുന്നു. 15 നിന്റെ ഭക്ഷണംനിമിത്തം
സഹോദരനെ വ്യസനിപ്പിച്ചാൽ നീ സ്നേഹപ്രകാരം
നടക്കുന്നില്ല. ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ
അവനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കരുതു.
16 നിങ്ങളുടെ നന്മെക്കു ദൂഷണം വരുത്തരുതു. 17
ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല, നീതിയും
സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സന്തോഷവും
അത്രേ. 18 അതിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നവൻ
ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർക്കു
കൊള്ളാകുന്നവനും തന്നേ. 19 ആകയാൽ
നാം സമാധാനത്തിന്നും അന്യോന്യം
ആത്മികവർദ്ധനെക്കും ഉള്ളതിന്നു ശ്രമിച്ചുകൊൾക.
20 ഭക്ഷണംനിമിത്തം ദൈവനിർമ്മാണത്തെ
അഴിക്കരുതു. എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നേ; എങ്കിലും ഇടർച്ച
വരുത്തുമാറു തിന്നുന്ന മനുഷ്യനു അതു
ദോഷമത്രേ. 21 മാംസം തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു
കുടിക്കാതെയും സഹോദരന്നു ഇടർച്ച

വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും
ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 22 നിനക്കുള്ള വിശ്വാസം
ദൈവസന്നിധിയിൽ നിനക്കു തന്നേ ഇരിക്കട്ടെ;
താൻ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തന്നെത്താൻ
വിധിക്കാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 23 എന്നാൽ
സംശയിക്കുന്നവൻ തിന്നുന്നു എങ്കിൽ അതു
വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിക്കായ്കകൊണ്ടു
അവൻ കുറ്റക്കാരനായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ
നിന്നു ഉത്ഭവിക്കാത്തതൊക്കെയും പാപമത്രേ.

15 എന്നാൽ ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ
ബലഹീനതകളെ ചുമക്കുകയും നമ്മിൽ തന്നേ
പ്രസാദിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 2 നമ്മിൽ
ഓരോരുത്തൻ കൂട്ടുകാരനെ നന്മെക്കായിട്ടു
ആത്മിക വദ്ധനെക്കു വേണ്ടി പ്രസാദിപ്പിക്കേണം.
3 “നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദ എന്റെ മേൽ
വീണു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുതുപോലെ
ക്രിസ്തുവും തന്നിൽ തന്നേ പ്രസാദിച്ചില്ല.
4 എന്നാൽ മുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിന്നായിട്ടു,
നമുക്കു തിരുവെഴുത്തുകളാൽ ഉളവാകുന്ന
സ്ഥിരതയാലും ആശ്വാസത്താലും പ്രത്യാശ
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
5 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഐകമത്യപെട്ടു,
നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏകമനസ്സോടെ
ഒരു വായിനാൽ മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു 6
സ്ഥിരതയും ആശ്വാസവും നല്കുന്ന ദൈവം
നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിന്നു അനുരൂപമായി
തമ്മിൽ ഏകചിന്തയോടിരിപ്പാൻ കൃപ

നല്കുമാറാകട്ടെ. 7 അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി നിങ്ങളെ
കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം
കൈക്കൊൾവിൻ. 8 പിതാക്കന്മാക്കു ലഭിച്ച
വാഗ്ദത്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു 9 ക്രിസ്തു
ദൈവത്തിന്റെ സത്യംനിമിത്തം പരിച്ഛേദനെക്കു
ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീന്നു എന്നും ജാതികൾ
ദൈവത്തെ അവന്റെ കരുണനിമിത്തം
മഹത്വീകരിക്കേണം എന്നും ഞാൻ പറയുന്നു. 10
"അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
നിന്നെ വാഴ്ത്തി നിന്റെ നാമത്തിന്നു സ്തുതി
പാടും" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 11
മറ്റൊരേടത്തു: "ജാതികളേ, അവന്റെ ജനത്തോടു
ഒന്നിച്ചു ആനന്ദിപ്പിൻ" എന്നും പറയുന്നു.
"സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, കത്താവിനെ
സ്തുതിപ്പിൻ, സകല വംശങ്ങളും അവനെ
സ്തുതിക്കട്ടെ" എന്നും പറയുന്നു. 12
"യിശ്ശായിയുടെ വേരും ജാതികളെ ഭരിപ്പാൻ
എഴുന്നേല്ക്കുന്നവനുമായവൻ ഉണ്ടാകും;
അവനിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും" എന്നു
യെശയ്യാവു പറയുന്നു. 13 എന്നാൽ പ്രത്യാശ
നല്കുന്ന ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
ശക്തിയാൽ നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയിൽ
സമൃദ്ധിയുള്ളവരായി വിശ്വസിക്കുന്നതിലുള്ള
സകല സന്തോഷവും സമാധാനവുംകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ നിറെക്കുമാറാകട്ടെ. 14 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ തന്നേ ദയാപൂണ്ണരും സകല ജ്ഞാനവും
നിറഞ്ഞവരും അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിപ്പാൻ
പ്രാപ്തരും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എങ്കിലും
ജാതികൾ എന്ന വഴിപാടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു പ്രസാദകരമായിത്തീരുവാൻ
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷഘോഷണം
പുരോഹിതനായി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു
ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കേണ്ടതിന്നു 16 ദൈവം
എനിക്കു നല്കിയ കൃപ നിമിത്തം
നിങ്ങളെ ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുംവണ്ണം ഞാൻ
ചിലേടത്തു അതിധൈൎയ്യമായി നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
എനിക്കു ദൈവസംബന്ധമായി പ്രശംസ ഉണ്ടു. 18
ക്രിസ്തു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികളുടെ
അനുസരണത്തിന്നായിട്ടു വചനത്താലും
പ്രവൃത്തിയാലും അടയാളങ്ങളുടെയും
അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും
പ്രവൎത്തിച്ചതു അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും മിണ്ടുവാൻ
ഞാൻ തുനിയുകയില്ല. 19 അങ്ങനെ ഞാൻ
യെരൂശലേം മുതൽ ഇല്ലുൎയ്യദേശത്തോളം
ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷഘോഷണം പൂരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 20
ഞാൻ മറ്റൊരുവന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ
പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം
അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇടത്തിലല്ല, 21 "അവനെക്കുറിച്ചു
അറിവുകിട്ടീട്ടില്ലാത്തവർ കാണും; കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ
ഗ്രഹിക്കും" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുതുപോലെ
അത്രേ, സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ
അഭിമാനിക്കുന്നതു. 22 അതുകൊണ്ടു തന്നേ

ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിന്നു
പലപ്പോഴും മുടക്കം വന്നു.
23 ഇപ്പോഴോ എനിക്കു
ഈ ദിക്കുകളിൽ ഇനി സ്ഥലമില്ലായ്കയാലും
അങ്ങോട്ടു വരുവാൻ അനേകസംവത്സരമായി
വാഞ്ഛ ഉണ്ടാകകൊണ്ടും,
24 ഞാൻ
സ്പാന്യയിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ പോകുന്ന
വഴിക്കു നിങ്ങളെ കാണ്മാനും ആദ്യം നിങ്ങളെ
കണ്ടു സന്തോഷിച്ചശേഷം നിങ്ങളാൽ യാത്ര
അയക്കപ്പെടുവാനും ആശിക്കുന്നു.
25 ഇപ്പോഴോ
ഞാൻ വിശുദ്ധന്മാർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയാകുന്നു.
26
യെരൂശലേമിലെ വിശുദ്ധന്മാരിൽ ദരിദ്രരായവർക്കു
ഏതാനും ധർമ്മോപകാരം ചെയ്‌വാൻ
മക്കെദോന്യയിലും അഖായയിലും ഉള്ളവർക്കു ഇഷ്ടം
തോന്നി.
27 അവർക്കു ഇഷ്ടം തോന്നി എന്നു മാത്രമല്ല,
അതു അവർക്കു കടവും ആകുന്നു; ജാതികൾ
അവരുടെ ആത്മികനന്മകളിൽ കൂട്ടാളികൾ
ആയെങ്കിൽ ഐഹികനന്മകളിൽ അവർക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
28
ഞാൻ അതു നിവർത്തിച്ചു ഈ ഫലം അവർക്കു
ഏല്പിച്ചു ബോദ്ധ്യം വരുത്തിയ ശേഷം നിങ്ങളുടെ
വഴിയായി സ്പാന്യയിലേക്കു പോകും.
29
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ
ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗ്രഹപൂർത്തിയോടെ
വരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
30
എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, യെഹൂദ്യയിലെ
അവിശ്വാസികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും യെരൂശലേമിലേക്കു ഞാൻ
കൊണ്ടുപോകുന്ന സഹായം വിശുദ്ധന്മാർക്കു
31

പ്രസാദമായിത്തീരേണ്ടതിന്നും ഇങ്ങനെ ഞാൻ
ദൈവവേഷ്ടത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ മനം
തണുക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ എനിക്കു വേണ്ടി
ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാത്ഥനയിൽ എന്നോടുകൂടെ
പോരാടേണം 32 എന്നു നമ്മുടെ കത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ആത്മാവിന്റെ
സ്നേഹത്തെയും ഓപ്പിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 33 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം
നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.
ആമേൻ.

16 നമ്മുടെ സഹോദരിയും കെംക്രെയസഭയിലെ
ശുശ്രൂഷക്കാരത്തിയുമായ ഫേബയെ 2 നിങ്ങൾ
വിശുദ്ധന്മാക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം കത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടു, അവൾക്കു നിങ്ങളുടെ
സഹായം വേണ്ടുന്ന ഏതു കാര്യ്യത്തിലും
സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഭാരമേല്പിക്കുന്നു. അവളും പലക്കും വിശേഷാൽ
എനിക്കും സഹായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരായ
പ്രിസ്കയെയും അക്വിലാവെയും വന്ദനം
ചെയ്വിൻ. 4 അവർ എന്റെ പ്രാണന്നു വേണ്ടി
തങ്ങളുടെ കഴുത്തു വെച്ചുകൊടുത്തവരാകുന്നു;
അവക്കു ഞാൻ മാത്രമല്ല, ജാതികളുടെ
സകലസഭകളും കൂടെ നന്ദിപറയുന്നു. 5
അവരുടെ വീട്ടിലെ സഭയെയും വന്ദനം ചെയ്വിൻ;
ആസ്യയിൽ ക്രിസ്തുവിന്നു ആദ്യഫലമായി
എനിക്കു പ്രിയനായ എപ്പൈനത്തൊസിന്നു
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 6 നിങ്ങൾക്കായി

വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചവളായ മറിയെക്കു
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 7 എന്റെ ചാർച്ചക്കാരും
സഹബദ്ധന്മാരായ അന്ത്രൊനിക്കൊസിന്നും
യൂനിയാവിന്നും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ; അവർ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഇടയിൽ പേർകൊണ്ടവരും
എനിക്കു മുമ്പെ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരും
ആകുന്നു. 8 കർത്താവിൽ എനിക്കു പ്രിയനായ
അംപ്ലിയാത്തൊസിന്നു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 9
ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ
ഉർബ്ബാനൊസിന്നും എനിക്കു പ്രിയനായ
സ്താക്കുവിന്നും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 10
ക്രിസ്തുവിൽ സമ്മതനായ അപ്പെലേസിന്നു
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. അരിസ്തൊബൂലൊസിന്റെ
ഭവനക്കാർക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 11 എന്റെ
ചാർച്ചക്കാരനായ ഹെരോദിയോന്നു വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ; നർക്കിസ്സൊസിന്റെ ഭവനക്കാരിൽ
കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ.
12 കർത്താവിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരായ
ത്രുഫൈനെക്കും ത്രുഫോസെക്കും വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. കർത്താവിൽ വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചവളായ
പ്രിയ പെർസിസിന്നു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 13
കർത്താവിൽ പ്രസിദ്ധനായ രൂഫൊസിനെയും
എനിക്കും അമ്മയായ അവന്റെ അമ്മയെയും
വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ. 14 അസുംക്രിതൊസിന്നും
പ്ലെഗോന്നും ഹെർമ്മോസിന്നും പത്രൊബാസിന്നും
ഹെർമ്മാസിന്നും കൂടെയുള്ള സഹോദരന്മാർക്കും
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 15 ഫിലൊലൊഗൊസിന്നും
യൂലിയെക്കും നെരെയുസിന്നും അവന്റെ
സഹോദരിക്കും ഒലുമ്പാസിന്നും

അവരോടുകൂടെയുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 16 വിശുദ്ധചുംബനംകൊണ്ടു
അന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ. ക്രിസ്തുവിന്റെ
സകലസഭകളും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 17
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപദേശത്തിന്നു
വിപരീതമായ ദ്വന്ദ്വപക്ഷങ്ങളെയും ഇടർച്ചകളെയും
ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അവരോടു
അകന്നു മാറുവിൻ. 18 അങ്ങനെയുള്ളവർ നമ്മുടെ
കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ അല്ല, തങ്ങളുടെ
വയറ്റിനെയത്രേ സേവിക്കയും ചക്കരവാക്കും
മുഖസ്തുതിയും പറഞ്ഞു സാധുക്കളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 19
നിങ്ങളുടെ അനുസരണം പരക്കെ എല്ലാവർക്കും
പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിങ്ങൾ നിമിത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു;
എങ്കിലും നിങ്ങൾ നന്മെക്കു ജ്ഞാനികളും
തിന്മെക്കു അജ്ഞന്മാരും ആകേണം എന്നു
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 20 സമാധാനത്തിന്റെ
ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ
കാൽക്കീഴെ ചതെച്ചുകളയും. നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 21 എന്റെ
കൂട്ടുവേലക്കാരനായ തിമൊഥെയൊസും
എന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ ലൂക്യൊസും യാസോനും
സോസിപത്രൊസും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.
22 ഈ ലേഖനം എഴുതിയ തെർത്തൊസ്
എന്ന ഞാൻ നിങ്ങളെ കർത്താവിൽ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു. 23 എനിക്കും സർവ്വസഭെക്കും

അതിഥിസൽക്കാരം ചെയ്യുന്ന ഗായൊസ്
നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ
ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ എരസ്തൊസും
സഹോദരനായ ക്വൎത്തൊസും നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു. 25 പൂൎവ്വകാലങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നിട്ടു
ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടുവന്നതും നിത്യദൈവത്തിന്റെ
നിയോഗപ്രകാരം സകലജാതികൾക്കും
വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിന്നായി
പ്രവാചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകളാൽ (aiōnios g166)
26 അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മൎമ്മത്തിന്റെ
വെളിപ്പാടിന്നു അനുസരണമായുള്ള
എന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നും
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിന്നും
ഒത്തവണ്ണം നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ
കഴിയുന്ന (aiōnios g166) 27 ഏകജ്ഞാനിയായ
ദൈവത്തിന്നു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ.
ആമേൻ. (aiōn g165)

1 കൊരിന്ത്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായി വിളിക്കപ്പെട്ട പൌലൊസും
സഹോദരനായ സോസ്തെനേസും
കൊരിന്തിലുള്ള ദൈവസഭെക്കു, 2
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരും
അവിടെയും ഇവിടെയും എവിടെയും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവരോടുംകൂടെ വിളിക്കപ്പെട്ട
വിശുദ്ധന്മാരുമായവർക്കു തന്നേ, എഴുതുന്നതു; 3
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 4
നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നല്കപ്പെട്ട
ദൈവകൃപനിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിന്നു
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു എപ്പോഴും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
5 ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളിൽ
ഉറപ്പായിരിക്കുന്നതുപോലെ 6 അവനിൽ നിങ്ങൾ
സകലത്തിലും വിശേഷാൽ സകല വചനത്തിലും
സകല പരിജ്ഞാനത്തിലും സമ്പന്നരായിത്തീർന്നു. 7
ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒരു കൃപാവരത്തിലും
കുറവില്ലാത്തവരായി നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത കാത്തിരിക്കുന്നു.
8 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാളിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ നിങ്ങളെ അവസാനത്തോളം ഉറപ്പിക്കും. 9
തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം വിശ്വസ്തൻ. 10

സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നു തന്നേ
സംസാരിക്കയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത
ഭവിക്കാതെ ഏകമനസ്സിലും ഏകാഭിപ്രായത്തിലും
യോജിച്ചിരിക്കയും വേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം
ചൊല്ലി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 11 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പിണക്കം ഉണ്ടെന്നു
ക്ലോവയുടെ ആളുകളാൽ എനിക്കു അറിവു
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 12 നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ:
ഞാൻ പൌലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ
അപ്പൊല്ലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ
കേഫാവിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ
പക്ഷക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നുപോൽ. 13
ക്രിസ്തു വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?
പൌലൊസ് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുവോ? അല്ല, പൌലൊസിന്റെ
നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ സ്നാനം ഏറ്റുവോ? 14 എന്റെ
നാമത്തിൽ ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു എന്നു
ആരും പറയാതവണ്ണം 15 ക്രിസ്പൊസിനെയും
ഗായൊസിനെയും ഒഴികെ നിങ്ങളിൽ ആരെയും
ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കായ്കയാൽ ഞാൻ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 16
സ്തെഫനാസിന്റെ ഭവനക്കാരെയും ഞാൻ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; അതല്ലാതെ മറ്റു
വല്ലവരെയും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവോ എന്നു
ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. 17 സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ
അല്ല സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനത്രെ
ക്രിസ്തു എന്നെ അയച്ചതു; ക്രിസ്തുവിന്റെ
ക്രൂശു വ്യർത്ഥമാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു

വാക്ചാതുര്യ്യത്തോടെ അല്ലതാനും. 18 ക്രൂശിന്റെ
വചനം നശിച്ചുപോകുന്നവക്കു ഭോഷത്വവും
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നമുക്കോ ദൈവശക്തിയും
ആകുന്നു. 19 “ജ്ഞാനികളുടെ ജ്ഞാനം
ഞാൻ നശിപ്പിക്കയും ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ
ബുദ്ധി ദുർബ്ബലമാക്കുകയും ചെയ്യും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 20 ജ്ഞാനി എവിടെ?
ശാസ്ത്രി എവിടെ? ഈ ലോകത്തിലെ താർക്കികൻ
എവിടെ? ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനം ദൈവം
ഭോഷത്വമാക്കിയില്ലയോ? (aiōn g165) 21 ദൈവത്തിന്റെ
ജ്ഞാനത്തിൽ ലോകം ജ്ഞാനത്താൽ ദൈവത്തെ
അറിയായ്കകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവരെ
പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭോഷത്വത്താൽ രക്ഷിപ്പാൻ
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം തോന്നി. 22 യെഹൂദന്മാർ
അടയാളം ചോദിക്കയും യവനന്മാർ ജ്ഞാനം
അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു; 23 ഞങ്ങളോ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു;
യെഹൂദന്മാർക്കു ഇടർച്ചയും 24 ജാതികൾക്കു
ഭോഷത്വവുമെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരാകട്ടെ
യവനന്മാരാകട്ടെ വിളിക്കപ്പെട്ട ഏവർക്കും
ദൈവശക്തിയും ദൈവജ്ഞാനവുമായ
ക്രിസ്തുവിനെ തന്നേ. 25 ദൈവത്തിന്റെ ഭോഷത്വം
മനുഷ്യരെക്കാൾ ജ്ഞാനമേറിയതും ദൈവത്തിന്റെ
ബലഹീനത മനുഷ്യരെക്കാൾ ബലമേറിയതും
ആകുന്നു. 26 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ വിളിയെ
നോക്കുവിൻ: ലോകാഭിപ്രായപ്രകാരം ജ്ഞാനികൾ
ഏറെയില്ല, ബലവാന്മാർ ഏറെയില്ല, കുലീനന്മാരും
ഏറെയില്ല. 27 ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം
ലോകത്തിൽ ഭോഷത്വമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു;

ബലമുള്ളതിനെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം
ലോകത്തിൽ ബലഹീനമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു. 28
ഉള്ളതിനെ ഇല്ലായ്മയാക്കുവാൻ ദൈവം
ലോകത്തിൽ കുലഹീനവും നികൃഷ്ടവുമായതും
ഏതുമില്ലാത്തതും തിരഞ്ഞെടുത്തു;
29 ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു ജഡവും
പ്രശംസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 30
നിങ്ങളോ അവനാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
ഇരിക്കുന്നു. അവൻ നമുക്കു ദൈവത്തിങ്കൽ
നിന്നു ജ്ഞാനവും നീതിയും ശുദ്ധീകരണവും
വീണ്ടെടുപ്പുമായിത്തീർന്നു. 31 "പ്രശംസിക്കുന്നവൻ
കർത്താവിൽ പ്രശംസിക്കട്ടെ" എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ.

2 ഞാനും, സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ വചനത്തിന്റെയോ
ജ്ഞാനത്തിന്റെയോ വൈഭവം കൂടാതെയത്രേ
ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളോടു
പ്രസ്താവിപ്പാൻ വന്നതു. 2 ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും
അറിയാത്തവനായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. 3
ഞാൻ ബലഹീനതയോടും ഭയത്തോടും
വളരെ നടുക്കത്തോടുംകൂടെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 4 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു
മനുഷ്യരുടെ ജ്ഞാനമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി
തന്നേ ആധാരമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു 5 എന്റെ
വചനവും എന്റെ പ്രസംഗവും ജ്ഞാനത്തിന്റെ
വശീകരണവാക്കുകളാൽ അല്ല, ആത്മാവിന്റെയും

ശക്തിയുടെയും പ്രദൎശനത്താലത്രേ ആയിരുന്നതു.
6 എന്നാൽ തികഞ്ഞവരുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ
ജ്ഞാനം സംസാരിക്കുന്നു; ഈ ലോകത്തിന്റെ
ജ്ഞാനമല്ല, നശിച്ചുപോകുന്നവരായ ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ജ്ഞാനവുമല്ല;
(aiōn g165) 7 ദൈവം ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുമ്പെ
നമ്മുടെ തേജസ്സിന്നായി മുന്നിയമിച്ചതും
മറഞ്ഞിരുന്നതുമായ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനമത്രേ
മൎമ്മമായി ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (aiōn g165) 8
അതു ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ ആരും
അറിഞ്ഞില്ല; അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ
തേജസ്സിന്റെ കൎത്താവിനെ ക്രൂശിക്കയില്ലായിരുന്നു.
(aiōn g165) 9 “ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൎക്കു
ഒരുക്കീട്ടുള്ളതു കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ല ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല,
ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നീട്ടുമില്ല”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 10
നമുക്കോ ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനാൽ
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആത്മാവു
സകലത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെയും
ആരായുന്നു. 11 മനുഷ്യനിലുള്ളതു അവനിലെ
മാനുഷാത്മാവല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ ആർ
അറിയും? അവ്വണ്ണം തന്നേ ദൈവത്തിലുള്ളതു
ദൈവാത്മാവല്ലാതെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. 12 നാമോ
ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ദൈവം നമുക്കു
നല്കിയതു അറിവാനായി ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള
ആത്മാവിനെ അത്രേ പ്രാപിച്ചതു. 13 അതു
ഞങ്ങൾ മാനുഷജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുന്ന
വചനങ്ങളാൽ അല്ല, ആത്മാവു ഉപദേശിക്കുന്ന
വചനങ്ങളാൽ തന്നേ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു

ആത്മികന്മാക്കു ആത്മികമായതു തെളിയിക്കുന്നു.
14 എന്നാൽ പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ ദൈവാത്മാവിന്റെ
ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; അതു അവന്നു
ഭോഷത്വം ആകുന്നു; ആത്മികമായി
വിവേചിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതു അവന്നു
ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 15 ആത്മികനോ
സകലത്തെയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാലും
വിവേചിക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല. 16 കർത്താവിന്റെ മനസ്സു
അറിഞ്ഞു അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാകുന്നവൻ ആർ?
നാമോ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

3 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളോടു
എനിക്കു ആത്മികന്മാരോടു എന്നപോലെ അല്ല,
ജഡികന്മാരോടു എന്നപോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ
ശിശുക്കളായവരോടു എന്നപോലെ അത്രേ
സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. 2 ഭക്ഷണമല്ല, പാൽ
അത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നതു; ഭക്ഷിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും
കഴിവായിട്ടില്ല; ഇന്നും നിങ്ങൾ ജഡികന്മാരല്ലോ. 3
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈഷ്യയും പിണക്കവും
ഇരിക്കെ, നിങ്ങൾ ജഡികന്മാരും ശേഷം
മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടക്കുന്നവരുമല്ലയോ?
4 ഒരുത്തൻ: ഞാൻ പൌലൊസിന്റെ
പക്ഷക്കാരൻ എന്നും മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ
അപ്പൊല്ലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും
പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സാധാരണമനുഷ്യരല്ലയോ?
5 അപ്പൊല്ലോസ് ആർ? പൌലൊസ് ആർ?
തങ്ങൾക്കു കർത്താവു നല്കിയതുപോലെ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീന്ന
ശുശ്രൂഷക്കാരത്രേ. 6 ഞാൻ നട്ടു, അപ്പൊല്ലോസ്

നനെച്ചു, ദൈവമത്രേ വളരുമാറാക്കിയതു. 7
ആകയാൽ വളരുമാറാക്കുന്ന ദൈവമല്ലാതെ
നടുന്നവനും നനെക്കുന്നവനും ഏതുമില്ല. 8
നടുന്നവനും നനെക്കുന്നവനും ഒരുപോലെ;
ഓരോരുത്തന്നു താന്താന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം കൂലി കിട്ടും. 9 ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ
കൂട്ടുവേലക്കാർ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ
കൃഷി, ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹനിമ്മാണം. 10
എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപെക്കു ഒത്തവണ്ണം
ഞാൻ ജ്ഞാനമുള്ളോരു പ്രധാനശില്പിയായി
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരുത്തൻ മീതെ
പണിയുന്നു; താൻ എങ്ങനെ പണിയുന്നു
എന്നു ഓരോരുത്തനും നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.
11 യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന
അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നു ഇടുവാൻ ആൎക്കും
കഴികയില്ല. 12 ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ
ആരെങ്കിലും പൊന്നു, വെള്ളി, വിലയേറിയ കല്ലു,
മരം, പുല്ലു, വൈക്കോൽ എന്നിവ പണിയുന്നു
എങ്കിൽ അവനവന്റെ പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും; 13
ആ ദിവസം അതിനെ തെളിവാക്കും; അതു
തീയോടെ വെളിപ്പെട്ടുവരും; ഓരോരുത്തന്റെ
പ്രവൃത്തി ഇന്നവിധം എന്നു തീ തന്നേ ശോധന
ചെയ്യും. 14 ഒരുത്തൻ പണിത പ്രവൃത്തി
നിലനില്ക്കും എങ്കിൽ അവന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടും. 15
ഒരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തി വെന്തുപോയെങ്കിൽ അവന്നു
ചേതം വരും; താനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും; എന്നാൽ
തീയിൽകൂടി എന്നപോലെ അത്രേ. 16 നിങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്നും ദൈവത്തിന്റെ
ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും

അറിയുന്നില്ലയോ? 17 ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം
നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കും;
ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം വിശുദ്ധമല്ലോ; നിങ്ങളും
അങ്ങനെ തന്നേ. 18 ആരും തന്നെത്താൻ
വഞ്ചിക്കരുതു; താൻ ഈ ലോകത്തിൽ
ജ്ഞാനി എന്നു നിങ്ങളിൽ ആക്കെങ്കിലും
തോന്നിയാൽ അവൻ ജ്ഞാനിയാകേണ്ടതിന്നു
ഭോഷനായിത്തീരട്ടെ. (aiōn g165) 19 ഈ ലോകത്തിന്റെ
ജ്ഞാനം ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭോഷത്വമത്രേ.
“അവൻ ജ്ഞാനികളെ അവരുടെ കൌശലത്തിൽ
പിടിക്കുന്നു” എന്നും 20 “കത്താവു ജ്ഞാനികളുടെ
വിചാരം വ്യത്ഥം എന്നറിയുന്നു” എന്നും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21 ആകയാൽ ആരും
മനുഷ്യരിൽ പ്രശംസിക്കരുതു; സകലവും
നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലോ. 22 പൌലൊസോ,
അപ്പൊല്ലൊസോ, കേഫാവോ, ലോകമോ,
ജീവനോ, മരണമോ, ഇപ്പോഴുള്ളതോ,
വരുവാനുള്ളതോ സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 23
നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ; ക്രിസ്തു
ദൈവത്തിന്നുള്ളവൻ.

4 ഞങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരും
ദൈവമമ്മങ്ങളുടെ ഗൃഹവിചാരകന്മാരും
എന്നിങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ എണ്ണിക്കൊള്ളട്ടെ. 2
ഗൃഹവിചാരകന്മാരിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതോ അവർ
വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണം എന്നത്രേ. 3 നിങ്ങളോ
മനുഷ്യർ കഴിക്കുന്ന വല്ല വിസ്താരത്തിലോ എന്നെ
വിധിക്കുന്നതു എനിക്കു എത്രയും ലഘുകായ്യം;
ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ വിധിക്കുന്നതുമില്ല. 4
എനിക്കു യാതൊരു കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചും

ബോധമില്ലെങ്കിലും അതിനാൽ ഞാൻ നീതിമാൻ
എന്നു വരികയില്ല; എന്നെ വിധിക്കുന്നതു കത്താവു
ആകുന്നു. 5 ആകയാൽ കത്താവു വരുവോളം
സമയത്തിന്നു മുമ്പെ ഒന്നും വിധിക്കരുതു;
അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
വെളിച്ചത്താക്കി ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ
വെളിപ്പെടുത്തും; അന്നു ഓരോരുത്തന്നു
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു പുകഴ്ച ഉണ്ടാകും. 6
സഹോദരന്മാരേ, ഇതു ഞാൻ നിങ്ങൾനിമിത്തം
എന്നെയും അപ്പൊല്ലോസിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു: എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു
അപ്പുറം (ഭാവിക്കാതിരിപ്പാൻ) ഞങ്ങളുടെ
ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടു പഠിക്കേണ്ടതിന്നും ആരും
ഒരുത്തന്നു അനുകൂലമായും മറ്റൊരുവന്നു
പ്രതികൂലമായും ചീർത്തുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
തന്നേ. 7 നിന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു
ആർ? ലഭിച്ചതല്ലാതെ നിനക്കു എന്തുള്ളു?
ലഭിച്ചതെങ്കിലോ ലഭിച്ചതല്ല എന്നപോലെ
പ്രശംസിക്കുന്നതു എന്തു? ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ
നിങ്ങൾ തൃപ്തന്മാരായി; 8 ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ
നിങ്ങൾ സമ്പന്നന്മാരായി; ഞങ്ങളെ കൂടാതെ
വാഴുന്നവരായി; അയ്യോ, നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഞങ്ങളും വാഴേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ വാണു
എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 9 ഞങ്ങൾ
ലോകത്തിന്നു, ദൂതന്മാക്കും മനുഷ്യക്കും തന്നേ,
കൂത്തുകാഴ്ചയായി തീന്നിരിക്കയാൽ ദൈവം
അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ഞങ്ങളെ ഒടുക്കത്തവരായി
മരണവിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിറുത്തി
എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. 10 ഞങ്ങൾ

ക്രിസ്തുനിമിത്തം ഭോഷന്മാർ; നിങ്ങൾ
ക്രിസ്തുവിൽ വിവേകികൾ; ഞങ്ങൾ ബലഹീനർ,
നിങ്ങൾ ബലവാന്മാർ; നിങ്ങൾ മഹത്തുക്കൾ,
ഞങ്ങൾ മാനഹീനർ അത്രേ. 11 ഈ നാഴികവരെ
ഞങ്ങൾ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ഉടുപ്പാൻ
ഇല്ലാതെയും കുത്തുകൊണ്ടും സ്ഥിരവാസം
കൂടാതെയും ഇരിക്കുന്നു. 12 സ്വന്തകയ്യാൽ
വേലചെയ്തു അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു; ശകാരം കേട്ടിട്ടു
ആശീർവ്വദിക്കുന്നു; ഉപദ്രവം ഏറ്റിട്ടു സഹിക്കുന്നു;
ദൂഷണം കേട്ടിട്ടു നല്ലവാക്കു പറയുന്നു. 13
ഞങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ ചവറുപോലെയും
ഇന്നുവരെ സകലത്തിന്റെയും അഴുക്കായും
തീർന്നിരിക്കുന്നു. 14 നിങ്ങളെ നാണിപ്പിപ്പാനല്ല,
എന്റെ പ്രിയ മക്കളോടു എന്നപോലെ
ബുദ്ധിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതു എഴുതുന്നു. 15
നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുവിൽ പതിനായിരം
ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും പിതാക്കന്മാർ
ഏറെയില്ല; ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഞാനല്ലോ
നിങ്ങളെ സുവിശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചതു. 16
ആകയാൽ എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 17
ഇതുനിമിത്തം കർത്താവിൽ വിശ്വസ്തനും എന്റെ
പ്രിയ മകനുമായ തിമൊഥെയോസിനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എങ്ങും
ഏതു സഭയിലും ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ
ക്രിസ്തുവിലുള്ള എന്റെ വഴികൾ അവൻ നിങ്ങളെ
ഓർപ്പിക്കും. 18 എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരികയില്ല എന്നുവെച്ചു ചിലർ
ചീർത്തിരിക്കുന്നു. 19 കർത്താവിന്നു ഇഷ്ടം എങ്കിൽ

ഞാൻ വേഗം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു,
ചീർത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വാക്കല്ല ശക്തി തന്നേ
കണ്ടറിയും. 20 ദൈവരാജ്യം വചനത്തിലല്ല
ശക്തിയിലത്രേ ആകുന്നു. 21 നിങ്ങൾക്കു
ഏതു വേണം? ഞാൻ വടിയോടുകൂടെയോ
സ്നേഹത്തിലും സൌമ്യാത്മാവിലുമോ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരേണ്ടതു?

5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുന്നടപ്പു ഉണ്ടെന്നു
കേൾക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പന്റെ
ഭാൎയ്യയെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നുപോൽ; അതു
ജാതികളിൽപോലും ഇല്ലാത്ത ദുന്നടപ്പു തന്നേ. 2
എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചീർത്തിരിക്കുന്നു; ഈ ദുഷ്കൎമ്മം
ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു
നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിട്ടുമില്ല. 3
ഞാനോ ശരീരംകൊണ്ടു ദൂരസ്ഥൻ എങ്കിലും
ആത്മാവുകൊണ്ടു കൂടെയുള്ളവനായി,
നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നവനായി തന്നേ,
ഈ ദുഷ്കൎമ്മം ചെയ്തവനെക്കുറിച്ചു: 4
നിങ്ങളും എന്റെ ആത്മാവും നമ്മുടെ
കൎത്താവായ യേശുവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഒന്നിച്ചു
കൂടീട്ടു നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ അവനെ, 5 ആത്മാവു കൎത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ജഡസംഹാരത്തിന്നായി സാത്താന്നു ഏല്പിക്കേണം
എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ
നന്നല്ല; അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ മുഴുവനും
പുളിപ്പിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? 7
നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്തവരായിരിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം പുതിയ പിണ്ഡം ആകേണ്ടതിന്നു

പഴയ പുളിമാവിനെ നീക്കിക്കളവിൻ. നമ്മുടെ
പെസഹകൂഞ്ഞാടും അറുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:
ക്രിസ്തു തന്നേ. 8 ആകയാൽ നാം പഴയ
പുളിമാവുകൊണ്ടല്ല, തിന്മയും ദുഷ്ടതയും ആയ
പുളിമാവുകൊണ്ടുമല്ല, സ്വച്ഛതയും സത്യവുമായ
പുളിപ്പില്ലായ്മകൊണ്ടുതന്നേ ഉത്സവം ആചരിക്ക. 9
ദുർന്നടപ്പുകാരോടു സംസൎഗ്ഗം അരുതു എന്നു
ഞാൻ എന്റെ ലേഖനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ. 10 അതു ഈ ലോകത്തിലെ
ദുർന്നടപ്പുകാരോടോ അത്യാഗ്രഹികളോടോ
പിടിച്ചുപറിക്കാരോടോ വിഗ്രഹാരാധികളോടോ
അരുതു എന്നല്ലല്ലോ; അങ്ങനെ എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ ലോകം വിട്ടു പോകേണ്ടിവരും. 11
എന്നാൽ സഹോദരൻ എന്നു പേർപെട്ട
ഒരുവൻ ദുർന്നടപ്പുകാരനോ അത്യാഗ്രഹിയോ
വിഗ്രഹാരാധിയോ വാവിഷ്ഠാണക്കാരനോ
മദ്യപനോ പിടിച്ചുപറിക്കാരനോ ആകുന്നു
എങ്കിൽ അവനോടു സംസൎഗ്ഗം അരുതു;
അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കപോലും അരുതു എന്നത്രേ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു. 12 പുറത്തുള്ളവരെ
വിധിപ്പാൻ എനിക്കു എന്തു കാൎയ്യം? നിങ്ങൾ
അകത്തുള്ളവരെ അല്ലയോ വിധിക്കുന്നതു;
പുറത്തുള്ളവരെ ദൈവം വിധിക്കുന്നു. 13
ആ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളവിൻ.

6 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു മറ്റൊരുത്തനോടു ഒരു
കാൎയ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുമ്പാകെ
അല്ല, അഭക്തന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വ്യവഹാരത്തിന്നു

പോകുവാൻ തുനിയുന്നുവോ? 2 വിശുദ്ധന്മാർ
ലോകത്തെ വിധിക്കും എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ?
ലോകത്തെ നിങ്ങൾ വിധിക്കുമെങ്കിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയ സംഗതികളെ വിധിപ്പാൻ നിങ്ങൾ
അയോഗ്യരോ? 3 നാം ദൂതന്മാരെ വിധിക്കും എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ഐഹികകാര്യങ്ങളെ
എത്ര അധികം? 4 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
ഐഹികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വ്യവഹാരം
ഉണ്ടെങ്കിൽ വിധിപ്പാൻ സഭ ഗണ്യമാക്കാത്തവരെ
ഇരുത്തുന്നുവോ? 5 നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജെക്കായി
ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ സഹോദരന്മാർക്കു
മദ്ധ്യേ കാര്യം തീർപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളോരു
ജ്ഞാനിയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലയോ? 6 അല്ല,
സഹോദരൻ സഹോദരനോടു വ്യവഹരിക്കുന്നു;
അതും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ തന്നേ. 7
നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വ്യവഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതു
തന്നേ കേവലം പോരായ്മയാകുന്നു; അതിന്നു
പകരം നിങ്ങൾ അന്യായം സഹിച്ചുകൊള്ളാത്തതു
എന്തു? നഷ്ടം ഏറ്റുകൊള്ളാത്തതു എന്തു? 8
അല്ല, നിങ്ങൾ അന്യായം ചെയ്കയും നഷ്ടം
വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; അതും സഹോദരന്മാർക്കു
തന്നേ. 9 അന്യായം ചെയ്യുന്നവർ ദൈവരാജ്യം
അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ?
നിങ്ങളെത്തന്നേ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പിൻ;
ദുർന്നടപ്പുകാർ, വിഗ്രഹാരാധികൾ, വ്യഭിചാരികൾ,
സ്വയഭോഗികൾ, പുരുഷകാമികൾ, 10 കള്ളന്മാർ,
അത്യാഗ്രഹികൾ, മദ്യപന്മാർ, വാവിഷ്ഠാണക്കാർ,
പിടിച്ചുപറിക്കാർ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യം
അവകാശമാക്കുകയില്ല. 11 നിങ്ങളും ചിലർ ഈ

വകക്കാരായിരുന്നു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിലും നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാലും നിങ്ങളെത്തന്നേ
കഴുകി ശുദ്ധീകരണവും നീതീകരണവും
പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 സകലത്തിന്നും എനിക്കു
കർത്തവ്യം ഉണ്ടു എങ്കിലും സകലവും
പ്രയോജനമുള്ളതല്ല; സകലത്തിന്നും എനിക്കു
കർത്തവ്യം ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ യാതൊന്നിന്നും
അധീനനാകയില്ല. 13 ഭോജ്യങ്ങൾ വയറ്റിന്നും വയറു
ഭോജ്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളതു; എന്നാൽ ദൈവം
ഇതിനെയും അതിനെയും ഇല്ലായ്മയാക്കും.
ശരീരമോ ദുർന്നടപ്പിന്നല്ല കർത്താവിന്നത്രേ;
കർത്താവു ശരീരത്തിന്നും. 14 എന്നാൽ ദൈവം
കർത്താവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ നമ്മെയും തന്റെ
ശക്തിയാൽ ഉയിർപ്പിക്കും. 15 നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ
ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നു
അറിയുന്നില്ലയോ? ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളെ
ഞാൻ എടുത്തു വേശ്യയുടെ അവയവങ്ങൾ
ആക്കാമോ? ഒരുനാളും അരുതു. 16 വേശ്യയോടു
പറ്റിച്ചേരുന്നവൻ അവളുമായി ഏകശരീരമാകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ഇരുവരും
ഒരു ദേഹമായിത്തീരും എന്നുണ്ടല്ലോ. 17
കർത്താവിനോടു പറ്റിച്ചേരുന്നവനോ അവനുമായി
ഏകാത്മാവു ആകുന്നു. 18 ദുർന്നടപ്പു വിട്ടു
ഓടുവിൻ. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഏതു പാപവും
ശരീരത്തിന്നു പുറത്താകുന്നു. ദുർന്നടപ്പുകാരനോ
സ്വന്തശരീരത്തിന്നു വിരോധമായി പാപം
ചെയ്യുന്നു. 19 ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി
നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ

മന്ദിരമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരം എന്നും
നിങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ
നിങ്ങൾ താന്താങ്ങൾക്കുള്ളവരല്ല എന്നും
അറിയുന്നില്ലയോ? 20 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ
ശരീരംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ.

7 നിങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച സംഗതികളെക്കുറിച്ചു
എന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ: സ്ത്രീയെ
തൊടാതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യന്നു നല്ലതു. 2
എങ്കിലും ദുർന്നടപ്പുനിമിത്തം ഓരോരുത്തന്നു
സ്വന്തഭാൎയ്യയും ഓരോരുത്തിക്കു സ്വന്തഭൎത്താവും
ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. 3 ഭൎത്താവു ഭാൎയ്യക്കും ഭാൎയ്യ
ഭൎത്താവിന്നും കടബെട്ടിരിക്കുന്നതു ചെയ്യട്ടെ. 4
ഭാൎയ്യയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ അവൾക്കല്ല
ഭൎത്താവിന്നത്രേ അധികാരമുള്ളതു; അങ്ങനെ
ഭൎത്താവിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ അവന്നല്ല ഭാൎയ്യക്കത്രേ
അധികാരം. 5 പ്രാൎത്ഥനെക്കു അവസരമുണ്ടാവാൻ
ഒരു സമയത്തേക്കു പരസ്പരസമ്മതത്തോടെ
അല്ലാതെ തമ്മിൽ വേറുപെട്ടിരിക്കരുതു;
നിങ്ങളുടെ അജിതേന്ദ്രിയത്വം നിമിത്തം സാത്താൻ
നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വീണ്ടും
ചേൎന്നിരിപ്പിൻ. 6 ഞാൻ ഇതു കല്പനയായിട്ടല്ല
അനുവാദമായിട്ടത്രേ പറയുന്നതു. 7 സകല
മനുഷ്യരും എന്നെപ്പോലെ ആയിരിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഒരുവന്നു
ഇങ്ങനെയും ഒരുവന്നു അങ്ങനെയും താന്താന്റെ
കൃപാവരം ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 8
വിവാഹം കഴിയാത്തവരോടും വിധവമാരോടും:
അവർ എന്നെപ്പോലെ പാൎത്തുകൊണ്ടാൽ
അവൎക്കു കൊള്ളാം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 9

ജിതേന്ദ്രിയത്വമില്ലെങ്കിലോ അവർ വിവാഹം
ചെയ്യട്ടെ; അഴലുന്നതിനെക്കാൾ വിവാഹം
ചെയ്യുന്നതു നല്ലതു. 10 വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരോടോ
ഞാനല്ല കർത്താവു തന്നേ കല്പിക്കുന്നതു: 11 ഭാര്യ
ഭർത്താവിനെ വേറുപിരിയരുതു; പിരിഞ്ഞു
എന്നു വരികിലോ വിവാഹംകൂടാതെ
പാർക്കേണം; അല്ലെന്നു വരികിൽ ഭർത്താവോടു
നിരന്നുകൊള്ളേണം; ഭർത്താവു ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു. 12 എന്നാൽ
ശേഷമുള്ളവരോടു കർത്താവല്ല ഞാൻ തന്നേ
പറയുന്നതു: ഒരു സഹോദരന്നു അവിശ്വാസിയായ
ഭാര്യ ഉണ്ടായിരിക്കയും അവൾ അവനോടുകൂടെ
പാർപ്പാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്താൽ അവളെ
ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 13 അവിശ്വസിയായ ഭർത്താവുള്ള
ഒരു സ്ത്രീയും, അവൻ അവളോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഭർത്താവിനെ
ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 14 അവിശ്വാസിയായ ഭർത്താവു
ഭാര്യ മുഖാന്തരം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും
അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ സഹോദരൻ മുഖാന്തരം
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ മക്കൾ അശുദ്ധർ എന്നു വരും;
ഇപ്പോഴോ അവർ വിശുദ്ധർ ആകുന്നു. 15
അവിശ്വാസി വേറുപിരിയുന്നു എങ്കിൽ പിരിയട്ടെ;
ഈ വകയിൽ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ
ബദ്ധരായിരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ സമാധാനത്തിൽ
ജീവിപ്പാൻ ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 16
സ്ത്രീയേ, നീ ഭർത്താവിന്നു രക്ഷവരുത്തും എന്നു
നിനക്കു എങ്ങനെ അറിയാം? പുരുഷാ, നീ
ഭാര്യക്കു രക്ഷ വരുത്തും എന്നു നിനക്കു

എങ്ങനെ അറിയാം? 17 എന്നാൽ ഓരോരുത്തന്നു
കർത്താവു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെയും
ഓരോരുത്തനെ ദൈവം വിളിച്ചതുപോലെയും
അവനവൻ നടക്കട്ടെ; ഇങ്ങനെ ആകുന്നു ഞാൻ
സകല സഭകളിലും ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു. 18
ഒരുത്തൻ പരിച്ഛേദനയോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ?
അഗ്രചർമ്മം വരുത്തരുതു; ഒരുത്തൻ
അഗ്രചർമ്മത്തോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ?
പരിച്ഛേദന ഏൽക്കരുതു. 19 പരിച്ഛേദന
ഒന്നുമില്ല, അഗ്രചർമ്മവും ഒന്നുമില്ല,
ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നതത്രേ കാര്യം. 20
ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ
തന്നേ വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 21 നീ ദാസനായി
വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? വ്യസനിക്കരുതു. സ്വതന്ത്രൻ
ആകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അതിൽ തന്നേ
ഇരുന്നുകൊൾക. 22 ദാസനായി കർത്താവിൽ
വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ കർത്താവിന്റെ സ്വതന്ത്രൻ
ആകുന്നു. അങ്ങനെ തന്നേ സ്വതന്ത്രനായി
വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനാകുന്നു.
23 നിങ്ങളെ വിലെക്കുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
മനുഷ്യർക്കു ദാസന്മാരാകരുതു. 24
സഹോദരന്മാരേ, ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട
സ്ഥിതിയിൽ തന്നേ ദൈവസന്നിധിയിൽ
വസിക്കട്ടെ. 25 കന്യകമാരെക്കുറിച്ചു
എനിക്കു കർത്താവിന്റെ കല്പനയില്ല; എങ്കിലും
വിശ്വസ്തൻ ആകുവാന്തക്കവണ്ണം കർത്താവിന്റെ
കരുണ ലഭിച്ചവനായി ഞാൻ അഭിപ്രായം
പറയുന്നു. 26 ഇപ്പോഴത്തെ കഷ്ടത നിമിത്തം
ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മനുഷ്യൻ

അങ്ങനെ തന്നേ ഇരിക്കുന്നതു അവന്നു
നന്നു എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. 27 നീ
ഭാൎയ്യയോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?
വേറുപാടു അന്വേഷിക്കരുതു. നീ ഭാൎയ്യ
ഇല്ലാത്തവനോ? ഭാൎയ്യയെ അന്വേഷിക്കരുതു. 28 നീ
വിവാഹം ചെയ്താലും ദോഷമില്ല; കന്യകയും
വിവാഹം ചെയ്താൽ ദോഷമില്ല; എങ്കിലും
ഇങ്ങനെയുള്ളവൎക്കു ജഡത്തിൽ കഷ്ടത ഉണ്ടാകും;
അതു നിങ്ങൾക്കു വരരുതു എന്നു എന്റെ
ആഗ്രഹം. 29 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ,
ഇതൊന്നു ഞാൻ പറയുന്നു: കാലം
ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; 30 ഇനി ഭാൎയ്യമാരുള്ളവർ
ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും കരയുന്നവർ
കരയാത്തവരെപ്പോലെയും സന്തോഷിക്കുന്നവർ
സന്തോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും വിലെക്കു
വാങ്ങുന്നവർ കൈവശമാക്കാത്തവരെപ്പോലെയും
31 ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ
അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും
ആയിരിക്കേണം. ഈ ലോകത്തിന്റെ രൂപം
ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നുവല്ലോ. 32 നിങ്ങൾ
ചിന്താകുലമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാത്തവൻ
കൎത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും
എന്നുവെച്ചു കൎത്താവിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; 33
വിവാഹം ചെയ്തവൻ ഭാൎയ്യയെ എങ്ങനെ
പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു ലോകത്തിന്നുള്ളതു
ചിന്തിക്കുന്നു. 34 അതുപോലെ ഭാൎയ്യയായവൾക്കും
കന്യകെക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു. വിവാഹം
കഴിയാത്തവൾ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും

വിശുദ്ധയാകേണ്ടതിന്നു കത്താവിന്നുള്ളതു
ചിന്തിക്കുന്നു; വിവാഹം കഴിഞ്ഞവൾ ഭത്താവിനെ
എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു
ലോകത്തിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 35 ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കിടുവാനല്ല, യോഗ്യത
വിചാരിച്ചും നിങ്ങൾ ചാപല്യം കൂടാതെ
കത്താവിങ്കൽ സ്ഥിരമായ് വസിക്കേണ്ടതിന്നും
നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിന്നായിട്ടത്രേ പറയുന്നതു. 36
എന്നാൽ ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യകെക്കു പ്രായം
കടന്നാൽ താൻ ചെയ്യുന്നതു അയോഗ്യം
എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ
വേണ്ടിവന്നാൽ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ; അവൻ
ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ. 37
എങ്കിലും നിബ്ബന്ധമില്ലാതെ തന്റെ ഇഷ്ടം
നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ളവനും ഹൃദയത്തിൽ
സ്ഥിരതയുള്ളവനുമായ ഒരുവൻ തന്റെ കന്യകയെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ സ്വന്ത ഹൃദയത്തിൽ
നിണ്ണയിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ചെയ്യുന്നതു നന്നു.
38 അങ്ങനെ ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യകയെ
വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതു നന്നു; വിവാഹം
കഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു ഏറെ നന്നു. 39
ഭത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം
സ്ത്രീ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഭത്താവു
മരിച്ചുപോയാൽ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനുമായി
വിവാഹം കഴിവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു; കത്താവിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായി മാത്രമേ ആകാവു.
40 എന്നാൽ അവൾ അങ്ങനെതന്നേ
പാത്തുകൊണ്ടാൽ ഭാഗ്യമേറിയവൾ എന്നു എന്റെ

അഭിപ്രായം; ദൈവാത്മാവു എനിക്കും ഉണ്ടു എന്നു
തോന്നുന്നു.

8 വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളുടെ കായ്യം പറഞ്ഞാലോ
നമുക്കെല്ലാവക്കും അറിവു ഉണ്ടു എന്നു നമുക്കു
അറിയാം. അറിവു ചീപ്പിക്കുന്നു; സ്നേഹമോ
ആത്മികവദ്ധന വരുത്തുന്നു. 2 താൻ വല്ലതും
അറിയുന്നു എന്നു ഒരുത്തന്നു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ
അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇന്നുവരെ
ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 3 ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവനെ ദൈവം
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെ
തിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ലോകത്തിൽ വിഗ്രഹം
ഏതുമില്ല എന്നും ഏകദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ല
എന്നും നാം അറിയുന്നു. പല ദേവന്മാരും പല
കത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടു എന്നു പറയുന്നുവല്ലോ.
5 എന്നാൽ ആകാശത്തിലോ ഭൂമിയിലോ
ദേവന്മാർ എന്നു പേരുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നുവരികിലും
6 പിതാവായ ഏക ദൈവമേ നമുക്കുള്ളു;
അവൻ സകലത്തിന്നും കാരണഭൂതനും നാം
അവന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.
യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക കത്താവും നമുക്കു
ഉണ്ടു; അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും അവൻ
മുഖാന്തരം നാമും ആകുന്നു. 7 എന്നാൽ
എല്ലാവരിലും ഈ അറിവില്ല. ചിലർ ഇന്നുവരെ
വിഗ്രഹപരിചയം ഹേതുവായി വിഗ്രഹാപ്പിതം
എന്നുവെച്ചു തിന്നുന്നു; 8 അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി
ബലഹീനമാകയാൽ മലിനമായിത്തീരുന്നു.
എന്നാൽ ആഹാരം നമ്മെ ദൈവത്തോടു
അടുപ്പിക്കുന്നില്ല; തിന്നാഞ്ഞാൽ നമുക്കു

നഷ്ടമില്ല; തിന്നാൽ ആദായവുമില്ല. 9 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ഈ സ്വതന്ത്ര്യം ബലഹീനന്മാക്കു
യാതൊരു വിധത്തിലും തടങ്ങൽ ആയി
വരാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 10 അറിവുള്ളവനായ
നീ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു
ഒരുത്തൻ കണ്ടാൽ, ബലഹീനനെങ്കിൽ അവന്റെ
മനസ്സാക്ഷി വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെ തിന്നുവാൻ
തക്കവണ്ണം ഉറെക്കയില്ലയോ? 11 ആക്കുവേണ്ടി
ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ, ആ ബലഹീനസഹോദരൻ
ഇങ്ങനെ നിന്റെ അറിവിനാൽ നശിച്ചു പോകുന്നു.
12 ഇങ്ങനെ സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ പാപം
ചെയ്തു, അവരുടെ ബലഹീന മനസ്സാക്ഷിയെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു
പാപം ചെയ്യുന്നു. 13 ആകയാൽ ആഹാരം എന്റെ
സഹോദരന്നു ഇടച്ചയായിത്തീരും എങ്കിൽ എന്റെ
സഹോദരന്നു ഇടച്ച വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഒരുനാളും മാംസം തിന്നുകയില്ല. (aiōn g165)

9 ഞാൻ സ്വതന്ത്രൻ അല്ലയോ? ഞാൻ
അപ്പൊസ്തലൻ അല്ലയോ? നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലയോ?
കർത്താവിൽ ഞാൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ
ഫലം നിങ്ങൾ അല്ലയോ? 2 മറ്റുള്ളവക്കു
ഞാൻ അപ്പൊസ്തലൻ അല്ലെന്നുവരികിൽ
എങ്ങനെയെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു ആകുന്നു;
കർത്താവിൽ എന്റെ അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെ മുദ്ര
നിങ്ങളല്ലോ. 3 എന്നെ വിധിക്കുന്നവരോടു ഞാൻ
പറയുന്ന പ്രതിവാദം ഇതാകുന്നു. 4 തിന്നുവാനും
കുടിപ്പാനും ഞങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ? 5
ശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാരും കർത്താവിന്റെ

സഹോദരന്മാരും കേഫാവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ
ഭാൎയ്യയായോരു സഹോദരിയുമായി സഞ്ചരിപ്പാൻ
ഞങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയൊ? 6 അല്ല, വേല
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ എനിക്കും ബൎന്നബാസിന്നും
മാത്രം അധികാരമില്ല എന്നുണ്ടോ? 7 സ്വന്ത
ചെലവിന്മേൽ യുദ്ധസേവ ചെയ്യുന്നവൻ
ആർ? മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ
ഫലം തിന്നാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചു കൂട്ടത്തിന്റെ പാൽകൊണ്ടു
ഉപജീവിക്കാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? 8 ഞാൻ ഇതു
മനുഷ്യരുടെ മൎയ്യാദപ്രകാരമോ പറയുന്നതു?
ന്യായപ്രമാണവും ഇങ്ങനെ പറയുന്നില്ലയോ? 9
“മെതിക്കുന്ന കാളെക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു”
എന്നു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ദൈവം കാളെക്കു
വേണ്ടിയോ ചിന്തിക്കുന്നതു? 10 അല്ല,
കേവലം നമുക്കു വേണ്ടി പറയുന്നതോ?
അതേ, ഉഴുന്നവൻ ആശയോടെ ഉഴുകയും
മെതിക്കുന്നവൻ പതം കിട്ടും എന്നുള്ള
ആശയോടെ മെതിക്കയും വേണ്ടതാകയാൽ
നമുക്കു വേണ്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതത്രെ.
11 ഞങ്ങൾ ആത്മീകമായതു നിങ്ങൾക്കു
വിതെച്ചിട്ടു നിങ്ങളുടെ ഐഹികമായതു
കൊയ്താൽ വലിയ കാൎയ്യമോ? 12 മറ്റുള്ളവൎക്കു
നിങ്ങളുടെ മേൽ ഈ അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ
ഞങ്ങൾക്കു എത്ര അധികം? എങ്കിലും ഞങ്ങൾ
ഈ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്നു യാതൊരു വിഘ്നവും
വരുത്താതിരിപ്പാൻ സകലവും പൊറുക്കുന്നു. 13

ദൈവാലയകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ
ദൈവാലയംകൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർ
യാഗപീഠത്തിലെ വഴിപാടുകളിൽ ഓഹരിക്കാർ
ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ?
14 അതുപോലെ കർത്താവും സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷത്താൽ
ഉപജീവിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15
എങ്കിലും ഇതു ഒന്നും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല;
ഇങ്ങനെ എനിക്കു കിട്ടേണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ
ഇതു എഴുതുന്നതും അല്ല; ആരെങ്കിലും എന്റെ
പ്രശംസ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്ക തന്നേ
എനിക്കു നല്ലതു. 16 ഞാൻ സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രശംസിപ്പാൻ
ഒന്നുമില്ല. നിർബ്ബന്ധം എന്റെ മേൽ കിടക്കുന്നു.
ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ
എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 17 ഞാൻ അതു മനഃപൂർവ്വം
നടത്തുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രതിഫലം
ഉണ്ടു; മനഃപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും കാര്യം എങ്കൽ
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 18 എന്നാൽ എന്റെ പ്രതിഫലം
എന്തു? സുവിശേഷം അറിയിക്കുമ്പോൾ
സുവിശേഷഘോഷണത്തിലുള്ള അധികാരം
മുഴുവനും ഉപയോഗിക്കാതെ ഞാൻ
സുവിശേഷഘോഷണം ചെലവുകൂടാതെ
നടത്തുന്നതു തന്നേ. 19 ഇങ്ങനെ ഞാൻ
കേവലം സ്വതന്ത്രൻ എങ്കിലും അധികംപേരെ
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ എല്ലാവർക്കും
ദാസനാക്കി. 20 യെഹൂദന്മാരെ നേടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ യെഹൂദന്മാർക്കു യെഹൂദനെപ്പോലെ

ആയി; ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരെ
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവൻ അല്ല എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവക്കു ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവനെപ്പോലെ ആയി. 21 ദൈവത്തിന്നു
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവൻ ആകാതെ
ക്രിസ്തുവിന്നു ന്യായപ്രമാണമുള്ളവനായിരിക്കെ,
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവരെ നേടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവക്കു
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവനെപ്പോലെ ആയി.
22 ബലഹീനന്മാരെ നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ബലഹീനക്കു ബലഹീനനായി; ഏതുവിധത്തിലും
ചിലരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എല്ലാവക്കും
എല്ലാമായിത്തീന്നു. 23 സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു
പങ്കാളിയാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സകലവും
സുവിശേഷം നിമിത്തം ചെയ്യുന്നു. 24
ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ എല്ലാവരും ഓടുന്നു
എങ്കിലും ഒരുവനേ വിരുതു പ്രാപിക്കുന്നുള്ളു എന്നു
അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളും പ്രാപിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
ഓടുവിൻ. 25 അങ്കം പൊരുതുന്നവൻ ഒക്കെയും
സകലത്തിലും വജ്ജനം ആചരിക്കുന്നു. അതോ,
അവർ വാടുന്ന കിരീടവും നാമോ വാടാത്തതും
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 26 ആകയാൽ ഞാൻ
നിശ്ചയമില്ലാത്തവണ്ണമല്ല ഓടുന്നതു; ആകാശത്തെ
കുത്തുന്നതുപോലെയല്ല ഞാൻ മുഷ്ടിയുദ്ധം
ചെയ്യുന്നതു. 27 മറ്റുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം
ഞാൻ തന്നേ കൊള്ളരുതാത്തവനായി
പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ശരീരത്തെ
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അടിമയാക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു.

10 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ
എല്ലാവരും മേഘത്തിൻകീഴിൽ ആയിരുന്നു; 2
എല്ലാവരും സമുദ്രത്തൂടെ കടന്നു എല്ലാവരും
മേഘത്തിലും സമുദ്രത്തിലും സ്നാനം ഏറ്റു 3
മോശെയോടു ചേർന്നു എല്ലാവരും 4 ഒരേ
ആത്മികാഹാരം തിന്നു എല്ലാവരും ഒരേ
ആത്മീകപാനീയം കുടിച്ചു –അവരെ അനുഗമിച്ച
ആത്മീകപാറയിൽനിന്നല്ലോ അവർ കുടിച്ചതു; ആ
പാറ ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു– 5 എങ്കിലും അവരിൽ
മിക്കപേരിലും ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല, അവരെ
മരുഭൂമിയിൽ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 6 ഇതു നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി
സംഭവിച്ചു; അവർ മോഹിച്ചതുപോലെ നാമും
ദുർമ്മോഹികൾ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 7 “ജനം തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും
ഇരുന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം അവരിൽ
ചിലരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധികൾ
ആകരുതു. 8 അവരിൽ ചിലർ പരസംഗം ചെയ്തു
ഒരു ദിവസത്തിൽ ഇരുപത്തുമൂവായിരംപേർ
വീണുപോയതുപോലെ നാം പരസംഗം ചെയ്യരുതു.
9 അവരിൽ ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു സർപ്പങ്ങളാൽ
നശിച്ചുപോയതുപോലെ നാം കർത്താവിനെ
പരീക്ഷിക്കരുതു. 10 അവരിൽ ചിലർ പിറുപിറുത്തു
സംഹാരിയാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ
നിങ്ങൾ പിറുപിറുക്കയുമരുതു. 11 ഇതു
ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു അവക്കു സംഭവിച്ചു,
ലോകാവസാനം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്ന നമുക്കു

ബുദ്ധ്യുപദേശത്തിന്നായി എഴുതിയുമിരിക്കുന്നു.
(aiōn g165) 12 ആകയാൽ താൻ നില്ക്കുന്നു എന്നു
തോന്നുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.
13 മനുഷ്യർക്കു നടപ്പല്ലാത്ത പരീക്ഷ നിങ്ങൾക്കു
നേരിട്ടിട്ടില്ല; ദൈവം വിശ്വസ്തൻ; നിങ്ങൾക്കു
കഴിയുന്നതിന്നു മീതെ പരീക്ഷ നേരിടുവാൻ
സമ്മതിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു സഹിപ്പാൻ
കഴിയേണ്ടതിന്നു പരീക്ഷയോടുകൂടെ അവൻ
പോക്കുവഴിയും ഉണ്ടാക്കും. 14 അതുകൊണ്ടു
പ്രിയന്മാരേ, വിഗ്രഹാരാധന വിട്ടോടുവിൻ. 15
നിങ്ങൾ വിവേകികൾ എന്നുവെച്ചു ഞാൻ
പറയുന്നു; ഞാൻ പറയുന്നതു വിവേചിപ്പിൻ. 16 നാം
അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ
രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന
അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ
അല്ലയോ? 17 അപ്പം ഒന്നു ആകകൊണ്ടു പലരായ
നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും ആ
ഒരേ അപ്പത്തിൽ അംശികൾ ആകുന്നുവല്ലോ. 18
ജഡപ്രകാരമുള്ള യിസ്രായേലിനെ നോക്കുവിൻ;
യാഗങ്ങൾ ഭുജിക്കുന്നവർ യാഗപീഠത്തിന്റെ
കൂട്ടാളികൾ അല്ലയോ? 19 ഞാൻ പറയുന്നതു
എന്തു? വിഗ്രഹാർപ്പിതം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ?
വിഗ്രഹം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? 20 അല്ല,
ജാതികൾ ബലി കഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നല്ല
ഭൂതങ്ങൾക്കു കഴിക്കുന്നു എന്നത്രേ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾ ആകുവാൻ
എനിക്കു മനസ്സില്ല. 21 നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ
പാനപാത്രവും ഭൂതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവും
കുടിപ്പാൻ പാടില്ല; നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ

മേശയിലും ഭൂതങ്ങളുടെ മേശയിലും
അംശികൾ ആകുവാനും പാടില്ല. 22 അല്ല, നാം
കർത്താവിന്നു ക്രോധം ജ്വലിപ്പിക്കുന്നുവോ?
അവനെക്കാൾ നാം ബലവാന്മാരോ? 23
സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു;
എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.
സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു; എങ്കിലും
സകലവും ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നില്ല. 24
ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല, മറ്റുള്ളവന്റെ ഗുണം
അന്വേഷിക്കട്ടെ. 25 അങ്ങാടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു
എന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം ഒന്നും
അന്വേഷണം കഴിക്കാതെ തിന്നുവിൻ. 26 ഭൂമിയും
അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും കർത്താവിന്നുള്ളതല്ലോ. 27
അവിശ്വാസികളിൽ ഒരുവൻ നിങ്ങളെ
ക്ഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വിളമ്പുന്നതു
എന്തായാലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം ഒന്നും
അന്വേഷിക്കാതെ തിന്നുവിൻ. 28 എങ്കിലും
ഒരുവൻ: ഇതു വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നു
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ ആ അറിയിച്ചവൻ
നിമിത്തവും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തവും തിന്നരുതു.
29 മനസ്സാക്ഷി എന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു
തന്റേതല്ല മറ്റേവന്റേതത്രെ. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം
അന്യമനസ്സാക്ഷിയാൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നതു
എന്തിന്നു? 30 നന്ദിയോടെ അനുഭവിച്ചു
സ്തോത്രംചെയ്ത സാധനംനിമിത്തം ഞാൻ
ദുഷിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിന്നു? 31 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ തിന്നാലും കുടിച്ചാലും എന്തുചെയ്താലും
എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി ചെയ്‌വിൻ.

32 യെഹൂദന്മാർക്കും യവനന്മാർക്കും ദൈവസഭെക്കും
ഇടർച്ചയല്ലാത്തവരാകുവിൻ. 33 ഞാനും എന്റെ
ഗുണമല്ല, പലർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
ഗുണം തന്നേ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരെയും
എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ.

11 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ
അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും
എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ. 2 നിങ്ങൾ
സകലത്തിലും എന്നെ ഓർക്കുകയും ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ച കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കയും
ചെയ്കയാൽ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നു. 3 എന്നാൽ
ഏതുപുരുഷന്റെയും തല ക്രിസ്തു, സ്ത്രീയുടെ
തല പുരുഷൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ തല ദൈവം
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണം എന്നു ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 4 മൂടുപടം ഇട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കയോ
പ്രവചിക്കയോ ചെയ്യുന്ന ഏതുപുരുഷനും തന്റെ
തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. 5 മൂടുപടമില്ലാതെ
പ്രാർത്ഥിക്കയോ പ്രവചിക്കയോ ചെയ്യുന്ന
ഏതുസ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു;
അതു അവൾ ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ചതുപോലെയല്ലോ. 6
സ്ത്രീ മൂടുപടമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ മുടി കത്രിച്ചുകളയട്ടെ.
കത്രിക്കുന്നതോ ക്ഷൌരം ചെയ്യിക്കുന്നതോ
സ്ത്രീക്കു ലജ്ജയെങ്കിൽ മൂടുപടം ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ. 7
പുരുഷൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും തേജസ്സും
ആകയാൽ മൂടുപടം ഇടേണ്ടതല്ല. സ്ത്രീയോ
പുരുഷന്റെ തേജസ്സ് ആകുന്നു. 8 പുരുഷൻ
സ്ത്രീയിൽനിന്നല്ലല്ലോ സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നത്രേ
ഉണ്ടായതു. 9 പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കായിട്ടല്ല സ്ത്രീ
പുരുഷന്നായിട്ടല്ലോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു. 10

ആകയാൽ സ്ത്രീക്കു ദൂതന്മാർനിമിത്തം തലമേൽ
അധീനതാലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 11 എന്നാൽ
കത്താവിൽ പുരുഷനെ കൂടാതെ സ്ത്രീയുമില്ല
സ്ത്രീയെ കൂടാതെ പുരുഷനുമില്ല. 12 സ്ത്രീ
പുരുഷനിൽനിന്നു ഉണ്ടായതുപോലെ പുരുഷനും
സ്ത്രീമുഖാന്തരം ഉളവാകുന്നു; എന്നാൽ
സകലത്തിന്നും ദൈവം കാരണഭൂതൻ. 13 നിങ്ങൾ
തന്നേ വിധിപ്പിൻ; സ്ത്രീ മൂടുപടം ഇടാതെ
ദൈവത്തോടു പ്രാത്ഥിക്കുന്നതു യോഗ്യമോ? 14
പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ അതു അവന്നു അപമാനം
എന്നും 15 സ്ത്രീ മുടി നീട്ടിയാലോ അതു
മൂടുപടത്തിന്നു പകരം നല്കിയിരിക്കകൊണ്ടു
അവൾക്കു മാനം ആകുന്നു എന്നും പ്രകൃതി
തന്നേ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16
ഒരുത്തൻ തക്കിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാൽ അങ്ങനെയുള്ള
മയ്യാദ ഞങ്ങൾക്കില്ല ദൈവസഭകൾക്കുമില്ല
എന്നു ഓക്കട്ടെ. 17 ഇനി ആജ്ഞാപിപ്പാൻ
പോകുന്നതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നതിനാൽ നന്മെക്കല്ല
തിന്മെക്കത്രേ ഇടയാകുന്നതു. 18 ഒന്നാമതു നിങ്ങൾ
സഭകൂടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത
ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ കേൾക്കുന്നു; ഏതാനും
വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 19 നിങ്ങളിൽ
കൊള്ളാകുന്നവർ വെളിവാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഭിന്നപക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടതു.
20 നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ കത്താവിന്റെ
അത്താഴമല്ല കഴിക്കുന്നതു. 21 ഭക്ഷണം
കഴിക്കയിൽ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അത്താഴം
മുമ്പെ കഴിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരുവൻ വിശന്നും

മറ്റൊരുവൻ ലഹരിപിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. 22
തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു വീടുകൾ
ഇല്ലയോ? അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ നിങ്ങൾ
തുച്ഛീകരിച്ചു, ഇല്ലാത്തവരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നുവോ?
നിങ്ങളോടു എന്തു പറയേണ്ടു? നിങ്ങളെ
പുകഴ്ത്തുകയോ? ഇതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
പുകഴ്ത്തുന്നില്ല. 23 ഞാൻ കർത്താവിങ്കൽ നിന്നു
പ്രാപിക്കയും നിങ്ങൾക്കു ഏല്പിക്കയും ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ: കർത്താവായ യേശുവിനെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത രാത്രിയിൽ അവൻ അപ്പം
എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി നുറുക്കി: 24 ഇതു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ശരീരം; എന്റെ
ഓർമ്മെക്കായി ഇതു ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25
അവ്വണ്ണം തന്നേ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ
പാനപാത്രവും എടുത്തു; ഈ പാനപാത്രം എന്റെ
രക്തത്തിൽ പുതിയനിയമം ആകുന്നു; ഇതു
കുടിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ ഓർമ്മെക്കായി
ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ഈ അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കയും
ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും കർത്താവു വരുവോളം
അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 27
അതുകൊണ്ടു അയോഗ്യമായി അപ്പം തിന്നുകയോ
കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രം കുടിക്കയോ
ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം കർത്താവിന്റെ ശരീരവും
രക്തവും സംബന്ധിച്ചു കുറ്റക്കാരൻ ആകും. 28
മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടു വേണം
ഈ അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു
കുടിക്കയും ചെയ്വാൻ. 29 തിന്നുകയും കുടിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ശരീരത്തെ വിവേചിക്കാഞ്ഞാൽ

തനിക്കു ശിക്ഷാവിധി തിന്നുകയും കുടിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 30 ഇതു ഹേതുവായി നിങ്ങളിൽ പലരും
ബലഹീനരും രോഗികളും ആകുന്നു; അനേകരും
നിദ്രകൊള്ളുന്നു. 31 നാം നമ്മെത്തന്നേ വിധിച്ചാൽ
വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. 32 വിധിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലോ
നാം ലോകത്തോടുകൂടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
അകപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവു
നമ്മെ ബാലശിക്ഷ കഴിക്കയാകുന്നു. 33
ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ കൂടുമ്പോൾ അന്യോന്യം
കാത്തിരിപ്പിൻ. 34 വല്ലവന്നും വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതു ന്യായവിധിക്കു
ഹേതുവാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
വീട്ടിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കട്ടെ. ശേഷം
കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ വന്നിട്ടു ക്രമപ്പെടുത്തും.

12 സഹോദരന്മാരേ, ആത്മികവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു എന്നു
ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾ ജാതികൾ
ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളെ നടത്തിയതുപോലെ
ഊമവിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പോക
പതിവായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
3 ആകയാൽ ദൈവാത്മാവിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ
ആരും യേശു ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറകയില്ല;
പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ അല്ലാതെ യേശു കർത്താവു
എന്നു പറവാൻ ആർക്കും കഴികയുമില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. 4 എന്നാൽ
കൃപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു; ആത്മാവു
ഒന്നത്രേ. 5 ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു;
കർത്താവു ഒരുവൻ. 6 വീര്യപ്രവൃത്തികളിൽ

വ്യത്യാസം ഉണ്ടു; എങ്കിലും എല്ലാവരിലും എല്ലാം
പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തന്നേ. 7 എന്നാൽ
ഓരോരുത്തന്നു ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശനം
പൊതുപ്രയോജനത്തിന്നായി നല്കപ്പെടുന്നു. 8
ഒരുത്തന്നു ആത്മാവിനാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ
വചനവും മറ്റൊരുത്തന്നു അതേ ആത്മാവിനാൽ
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനവും നല്കപ്പെടുന്നു; 9
വേറൊരുത്തന്നു അതേ ആത്മാവിനാൽ
വിശ്വാസം, മറ്റൊരുവന്നു അതേ ആത്മാവിനാൽ
രോഗശാന്തികളുടെ വരം; 10 മറ്റൊരുവന്നു
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ; മറ്റൊരുവന്നു പ്രവചനം;
മറ്റൊരുവന്നു ആത്മാക്കളുടെ വിവേചനം;
വേറൊരുവന്നു പലവിധ ഭാഷകൾ; മറ്റൊരുവന്നു
ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം. 11 എന്നാൽ ഇതു എല്ലാം
പ്രവർത്തിക്കുന്നതു താൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ
അവനവന്നു അതതു വരം പകുത്തുകൊടുക്കുന്ന
ഒരേ ആത്മാവു തന്നേ. 12 ശരീരം ഒന്നും അതിന്നു
അവയവം പലതും ശരീരത്തിന്റെ അവയവം
പലതായിരിക്കെ എല്ലാം ഒരു ശരീരവും
ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു ക്രിസ്തുവും.
13 യെഹൂദന്മാരോ യവനന്മാരോ ദാസന്മാരോ
സ്വതന്ത്രരോ നാം എല്ലാവരും ഏകശരീരമാകുമാറു
ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനം ഏറ്റും എല്ലാവരും ഒരേ
ആത്മാവിനെ പാനംചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 14 ശരീരം
ഒരു അവയവമല്ല പലതത്രേ. 15 ഞാൻ കൈ
അല്ലായ്കകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു
കാൽ പറയുന്നു എങ്കിൽ അതിനാൽ അതു
ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു വരികയില്ല. 16 ഞാൻ
കണ്ണു അല്ലായ്കകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല

എന്നു ചെവി പറയുന്നു എങ്കിൽ അതിനാൽ അതു
ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നും വരികയില്ല. 17 ശരീരം
മുഴുവൻ കണ്ണായാൽ ശ്രവണം എവിടെ? മുഴുവൻ
ശ്രവണം ആയാൽ ഘ്രാണം എവിടെ? 18 ദൈവമോ
തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം അവയവങ്ങളെ ശരീരത്തിൽ
വെവ്വേറായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. 19 സകലവും ഒരു
അവയവം എങ്കിൽ ശരീരം എവിടെ? 20 എന്നാൽ
അവയവങ്ങൾ പലതെങ്കിലും ശരീരം ഒന്നു തന്നേ.
21 കണ്ണിന്നു കയ്യോടു: നിന്നെക്കൊണ്ടു എനിക്കു
ആവശ്യമില്ല എന്നും തലെക്കു കാലുകളോടു:
നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എനിക്കു ആവശ്യമില്ല എന്നും
പറഞ്ഞുകൂടാ. 22 ശരീരത്തിൽ ബലം കുറഞ്ഞവ
എന്നു തോന്നുന്ന അവയവങ്ങൾ തന്നേ
ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു. 23 ശരീരത്തിൽ മാനം
കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്നവെക്കു നാം അധികം
മാനം അണിയിക്കുന്നു; നമ്മിൽ അഴകു
കുറഞ്ഞവെക്കു അധികം അഴകു വരുത്തുന്നു; 24
നമ്മിൽ അഴകുള്ള അവയവങ്ങൾക്കു അതു
ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 25 ശരീരത്തിൽ ഭിന്നത
വരാതെ അവയവങ്ങൾ അന്യോന്യം ഒരുപോലെ
കരുതേണ്ടതിന്നായി ദൈവം കുറവുള്ളതിന്നു
അധികം മാനം കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശരീരത്തെ
കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. 26 അതിനാൽ ഒരു അവയവം
കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവയവങ്ങൾ
ഒക്കെയുംകൂടെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു
അവയവത്തിന്നു മാനം വന്നാൽ അവയവങ്ങൾ
ഒക്കെയും കൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. 27 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും ഓരോരുത്തൻ
വെവ്വേറായി അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 28 ദൈവം

സഭയിൽ ഒന്നാമതു അപ്പൊസ്തലന്മാർ, രണ്ടാമതു
പ്രവാചകന്മാർ, മൂന്നാമതു ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ,
ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരെ നിയമിക്കയും പിന്നെ
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാന്തികളുടെ വരം,
സഹായം ചെയ്‌വാനുള്ള വരം, പരിപാലനവരം,
വിവിധഭാഷാവരം എന്നിവ നല്കുകയും ചെയ്തു.
29 എല്ലാവരും അപ്പൊസ്തലന്മാരോ? എല്ലാവരും
പ്രവാചകന്മാരോ? എല്ലാവരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരോ?
എല്ലാവരും വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവരോ?
30 എല്ലാവക്കും രോഗശാന്തിക്കുള്ള വരം
ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നുവോ? 31 എല്ലാവരും
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവോ? ശ്രേഷ്ഠവരങ്ങളെ
വാഞ്ഛിപ്പിൻ; ഇനി അതിശ്രേഷ്ഠമായോരു മാൎഗ്ഗം
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം.
13 ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ദൂതന്മാരുടെയും
ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും എനിക്കു സ്നേഹം
ഇല്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പോ ചിലമ്പുന്ന
കൈത്താളമോ അത്രേ. 2 എനിക്കു പ്രവചനവരം
ഉണ്ടായിട്ടു സകല മൎമ്മങ്ങളും സകല ജ്ഞാനവും
ഗ്രഹിച്ചാലും മലകളെ നീക്കുവാൻതക്ക വിശ്വാസം
ഉണ്ടായാലും സ്നേഹമില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ ഏതുമില്ല.
3 എനിക്കുള്ളതെല്ലാം അന്നദാനം ചെയ്താലും,
എന്റെ ശരീരം ചുടുവാൻ ഏല്പിച്ചാലും, സ്നേഹം
ഇല്ല എങ്കിൽ എനിക്കു ഒരു പ്രയോജനവും
ഇല്ല. 4 സ്നേഹം ദീൎഘമായി ക്ഷമിക്കയും
ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു; സ്നേഹം
സ്പൎദ്ധിക്കുന്നില്ല, 5 സ്നേഹം നിഗളിക്കുന്നില്ല,
ചീൎക്കുന്നില്ല, അയോഗ്യമായി നടക്കുന്നില്ല,

സ്വാത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല, ദ്വേഷ്യപ്പെടുന്നില്ല,
ദോഷം കണക്കിടുന്നില്ല; 6 അനീതിയിൽ
സന്തോഷിക്കാതെ സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു;
7 എല്ലാം പൊറുക്കുന്നു, എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു,
എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. 8
സ്നേഹം ഒരുനാളും ഉതിന്നുപോകയില്ല.
പ്രവചനവരമോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകും;
ഭാഷാവരമോ, അതു നിന്നുപോകും; ജ്ഞാനമോ,
അതു നീങ്ങിപ്പോകും. 9 അംശമായി മാത്രം നാം
അറിയുന്നു; അംശമായി മാത്രം പ്രവചിക്കുന്നു; 10
പൂർണ്ണമായതു വരുമ്പോഴോ അംശമായതു
നീങ്ങിപ്പോകും. 11 ഞാൻ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ
ശിശുവിനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു,
ശിശുവിനെപ്പോലെ ചിന്തിച്ചു, ശിശുവിനെപ്പോലെ
നിരൂപിച്ചു; പുരുഷനായ ശേഷമോ ഞാൻ
ശിശുവിന്നുള്ളതു ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞു. 12 ഇപ്പോൾ
നാം കണ്ണാടിയിൽ കടമൊഴിയായി കാണുന്നു;
അപ്പോൾ മുഖാമുഖമായി കാണും; ഇപ്പോൾ ഞാൻ
അംശമായി അറിയുന്നു; അപ്പോഴോ ഞാൻ
അറിയപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നേ അറിയും. 13
ആകയാൽ വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം ഈ
മൂന്നും നിലനില്ക്കുന്നു; ഇവയിൽ വലിയതോ
സ്നേഹം തന്നേ.

14 സ്നേഹം ആചരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിൻ!
ആത്മികവരങ്ങളും വിശേഷാൽ പ്രവചനവരവും
വാഞ്ഛരിപ്പിൻ. 2 അന്യഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യരോടല്ല
ദൈവത്തോടത്രേ സംസാരിക്കുന്നു; ആരും
തിരിച്ചറിയുന്നില്ലല്ലോ; എങ്കിലും അവൻ

ആത്മാവിൽ മമ്മങ്ങളെ സംസാരിക്കുന്നു. 3
പ്രവചിക്കുന്നവനോ ആത്മികവദ്ധനെക്കും
പ്രബോധനത്തിന്നും ആശ്വാസത്തിന്നുമായി
മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്നു. 4 അന്യഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കുന്നവൻ തനിക്കുതാൻ
ആത്മികവദ്ധന വരുത്തുന്നു; പ്രവചിക്കുന്നവൻ
സഭെക്കു ആത്മികവദ്ധന വരുത്തുന്നു. 5 നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കേണം
എന്നും വിശേഷാൽ പ്രവചിക്കേണം എന്നും
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നവൻ സഭെക്കു ആത്മികവദ്ധന
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
പ്രവചിക്കുന്നവൻ അവനെക്കാൾ വലിയവൻ. 6
സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ വെളിപ്പാടായിട്ടോ
ജ്ഞാനമായിട്ടോ പ്രവചനമായിട്ടോ
ഉപദേശമായിട്ടോ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രയോജനം
വരും? 7 കുഴൽ, വീണ എന്നിങ്ങനെ നാദം
കൊടുക്കുന്ന നിർജ്ജീവസാധനങ്ങൾ തന്നേയും
നാദഭേദം കാണിക്കാഞ്ഞാൽ ഊതിയതോ
മീട്ടിയതോ എന്തെന്നു എങ്ങനെ അറിയും; 8
കാഹളം തെളിവില്ലാത്ത നാദം കൊടുത്താൽ
പടെക്കു ആർ ഒരുങ്ങും? 9 അതുപോലെ
നിങ്ങളും നാവുകൊണ്ടു തെളിവായ വാക്കു
ഉച്ചരിക്കാഞ്ഞാൽ സംസാരിക്കുന്നതു എന്തെന്നു
എങ്ങനെ അറിയും? നിങ്ങൾ കാറ്റിനോടു
സംസാരിക്കുന്നവർ ആകുമല്ലോ. 10 ലോകത്തിൽ
വിവിധ ഭാഷകൾ അനവധി ഉണ്ടു; അവയിൽ

ഒന്നും തെളിവില്ലാത്തതല്ല. 11 ഞാൻ ഭാഷ
അറിയാഞ്ഞാൽ സംസാരിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ
ബബ്ബരൻ ആയിരിക്കും; സംസാരിക്കുന്നവൻ
എനിക്കും ബബ്ബരൻ ആയിരിക്കും. 12
അവ്വണ്ണം നിങ്ങളും ആത്മവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വാഞ്ഛയുള്ളവരാകയാൽ സഭയുടെ
ആത്മിക വദ്ധനെക്കായി സഫലന്മാർ
ആകുവാൻ ശ്രമിപ്പിൻ. 13 അതുകൊണ്ടു
അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ
വ്യാഖ്യാനവരത്തിന്നായി പ്രാത്ഥിക്കട്ടെ. 14 ഞാൻ
അന്യഭാഷയിൽ പ്രാത്ഥിക്കുന്നു എങ്കിൽ
എന്റെ ആത്മാവു പ്രാത്ഥിക്കുന്നു; എന്റെ
ബുദ്ധിയോ അഫലമായിരിക്കുന്നു. 15
ആകയാൽ എന്തു? ഞാൻ ആത്മാവുകൊണ്ടു
പ്രാത്ഥിക്കും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പ്രാത്ഥിക്കും;
ആത്മാവുകൊണ്ടു പാടും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പാടും.
16 അല്ല, നീ ആത്മാവുകൊണ്ടു സ്തോത്രം
ചൊല്ലിയാൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവൻ
നീ പറയുന്നതു തിരിയാതിരിക്കെ നിന്റെ
സ്തോത്രത്തിന്നു എങ്ങനെ ആമേൻ പറയും? 17
നീ നന്നായി സ്തോത്രം ചൊല്ലുന്നു സത്യം;
മറ്റവന്നു ആത്മികവദ്ധന വരുന്നില്ലതാനും. 18
നിങ്ങളെല്ലാവരിലും അധികം ഞാൻ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. 19
എങ്കിലും സഭയിൽ പതിനായിരം വാക്കു
അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ
അധികം മറ്റുള്ളവരെയും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
ബുദ്ധികൊണ്ടു അഞ്ചുവാക്കു പറവാൻ

ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 20 സഹോദരന്മാരേ,
ബുദ്ധിയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആകരുതു; തിന്മെക്കു
ശിശുക്കൾ ആയിരിപ്പിൻ; ബുദ്ധിയിലോ
മുതിർന്നവരാകുവിൻ. 21 “അന്യഭാഷകളാലും
അന്യന്മാരുടെ അധരങ്ങളാലും ഞാൻ ഈ
ജനത്തോടു സംസാരിക്കും എങ്കിലും അവർ
എന്റെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല എന്നു കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 22 അതുകൊണ്ടു
അന്യഭാഷകൾ അടയാളമായിരിക്കുന്നതു
വിശ്വാസികൾക്കല്ല, അവിശ്വാസികൾക്കത്രേ;
പ്രവചനമോ അവിശ്വാസികൾക്കല്ല,
വിശ്വാസികൾക്കു തന്നേ. 23 സഭ ഒക്കെയും
ഒരുമിച്ചുകൂടി എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവരോ
അവിശ്വാസികളോ അകത്തു വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
ഭ്രാന്തുണ്ടു എന്നു പറകയില്ലയോ? 24 എല്ലാവരും
പ്രവചിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവിശ്വാസിയോ
ആത്മവരമില്ലാത്തവനോ അകത്തു വന്നാൽ
എല്ലാവരുടെ വാക്കിനാലും അവന്നു പാപബോധം
വരും; അവൻ എല്ലാവരാലും വിവേചിക്കപ്പെടും. 25
അവന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളും വെളിപ്പെട്ടുവരും;
അങ്ങനെ അവൻ കവിണ്ണുവീണു, ദൈവം
വാസ്തവമായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു
ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കും. 26
ആകയാൽ എന്തു? സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
കൂടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തന്നു സങ്കീർത്തനം
ഉണ്ടു, ഉപദേശം ഉണ്ടു, വെളിപ്പാടു ഉണ്ടു,
അന്യഭാഷ ഉണ്ടു, വ്യഖ്യാനം ഉണ്ടു, സകലവും

ആത്മികവദ്ധനെക്കായി ഉതകട്ടെ. 27
അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടു
പേരോ ഏറിയാൽ മൂന്നുപേരോ ആകട്ടെ; അവർ
ഓരോരുത്തനായി സംസാരിക്കയും ഒരുവൻ
വ്യാഖ്യാനിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. 28 വ്യാഖ്യാനി
ഇല്ലാഞ്ഞാൽ അന്യഭാഷക്കാരൻ സഭയിൽ
മിണ്ടാതെ തന്നോടും ദൈവത്തോടും
സംസാരിക്കട്ടെ. 29 പ്രവാചകന്മാർ രണ്ടു
മൂന്നു പേർ സംസാരിക്കയും മറ്റുള്ളവർ
വിവേചിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. 30 ഇരിക്കുന്നവനായ
മറ്റൊരുവന്നു വെളിപ്പാടുണ്ടായാലോ
ഒന്നാമത്തവൻ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ. 31 എല്ലാവരും
പഠിപ്പാനും എല്ലാവക്കും പ്രബോധനം
ലഭിപ്പാനുമായി നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും
ഓരോരുത്തനായി പ്രവചിക്കാമല്ലോ. 32
പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ പ്രവാചകന്മാക്കു
കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 33 ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ
ദൈവമല്ല സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമത്രേ. 34
വിശുദ്ധന്മാരുടെ സവ്വസഭകളിലും എന്നപോലെ
സ്ത്രീകൾ സഭായോഗങ്ങളിൽ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ;
ന്യായപ്രമാണവും പറയുന്നതുപോലെ
കീഴടങ്ങിയിരിപ്പാനല്ലാതെ സംസാരിപ്പാൻ
അവക്കു അനുവാദമില്ല. 35 അവർ വല്ലതും
പഠിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ വീട്ടിൽവെച്ചു
ഭത്താക്കന്മാരോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; സ്ത്രീ
സഭയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു അനുചിതമല്ലോ. 36
ദൈവവചനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നോ
പുറപ്പെട്ടതു? അല്ല, നിങ്ങൾക്കു മാത്രമോ
വന്നതു? 37 താൻ പ്രവാചകൻ എന്നോ

ആത്മികൻ എന്നോ ഒരുത്തന്നു തോന്നുന്നു
എങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു
കർത്താവിന്റെ കല്പന ആകുന്നു എന്നു
അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. 38 ഒരുവൻ
അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അറിയാതിരിക്കട്ടെ. 39
അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ, പ്രവചനവരം
വാഞ്ഛിപ്പിൻ; അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതു
വിലക്കുകയുമരുതു. 40 സകലവും ഉചിതമായും
ക്രമമായും നടക്കട്ടെ.
15 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതും നിങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ചതും നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതും 2 നിങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചതും വ്യഥാവല്ലെന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ
പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഞാൻ ഇന്നവിധം നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളെ
ഓപ്പിക്കുന്നു. 3 ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൻ പ്രകാരം മരിച്ചു 4
അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവെഴുത്തുകളിൻ പ്രകാരം
മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു 5 കേഫാവിന്നും
പിന്നെ പന്തിരുവക്കും പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിങ്ങനെ
ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതു തന്നേ നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമായി
ഏല്പിച്ചുതന്നുവല്ലോ. 6 അനന്തരം അവൻ
അഞ്ഞൂറ്റിൽ അധികം സഹോദരന്മാർക്കു
ഒരുമിച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ മിക്കപേരും
ഇന്നുവരെ ജീവനോടിരിക്കുന്നു; ചിലരോ
നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 അനന്തരം അവൻ
യാക്കോബിന്നും പിന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും
എല്ലാവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി. 8 എല്ലാവർക്കും

ഒടുവിൽ അകാലപ്രജപോലെയുള്ള എനിക്കും
പ്രത്യക്ഷനായി; 9 ഞാൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ
ഏറ്റവും ചെറിയവനല്ലോ; ദൈവസഭയെ
ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ അപ്പൊസ്തലൻ എന്ന പേരിന്നു
യോഗ്യനുമല്ല. 10 എങ്കിലും ഞാൻ ആകുന്നതു
ദൈവകൃപയാൽ ആകുന്നു; എന്നോടുള്ള അവന്റെ
കൃപ വ്യർത്ഥമായതുമില്ല; അവരെല്ലാവരെക്കാളും
ഞാൻ അത്യന്തം അദ്ധ്വാനിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
ഞാനല്ല എന്നോടുകൂടെയുള്ള ദൈവകൃപയത്രേ.
11 ഞാനാകട്ടെ അവരാകട്ടെ ഇവ്വണ്ണം
ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഇവ്വണ്ണം നിങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 12 ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു പ്രസംഗിച്ചുവരുന്ന
അവസ്ഥെക്കു മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല
എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 13
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എങ്കിൽ
ക്രിസ്തുവും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. 14 ക്രിസ്തു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം
വ്യർത്ഥം, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം. 15
മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ല എന്നു വരികിൽ ദൈവം
ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ക്രിസ്തുവിനെ അവൻ
ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നു ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി
സാക്ഷ്യം പറകയാൽ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു
കള്ളസ്സാക്ഷികൾ എന്നു വരും. 16 മരിച്ചവർ
ഉയിർക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിർത്തിട്ടില്ല. 17
ക്രിസ്തു ഉയിർത്തിട്ടില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസം വ്യർത്ഥമത്രേ; നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. 18 ക്രിസ്തുവിൽ
നിദ്രകൊണ്ടവരും നശിച്ചുപോയി. 19 നാം ഈ

ആയുസ്സിൽ മാത്രം ക്രിസ്തുവിൽ പ്രത്യാശ
വെച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ സകല മനുഷ്യരിലും
അരിഷ്ടന്മാരത്രേ. 20 എന്നാൽ ക്രിസ്തു
നിദ്രകൊണ്ടവരിൽ ആദ്യഫലമായി മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു. 21 മനുഷ്യൻ
മൂലം മരണം ഉണ്ടാകയാൽ മരിച്ചവരുടെ
പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യൻ മൂലം ഉണ്ടായി. 22
ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോലെ
ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. 23
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ നിരയിലത്രേ;
ആദ്യഫലം ക്രിസ്തു; പിന്നെ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ
അവന്റെ വരവിങ്കൽ; 24 പിന്നെ അവസാനം; അന്നു
അവൻ എല്ലാവാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിന്നും
ശക്തിക്കും നീക്കം വരുത്തീട്ടു രാജ്യം
പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏല്പിക്കും. 25 അവൻ
സകലശത്രുക്കളെയും കാൽക്കീഴാക്കുവോളം
വാഴേണ്ടതാകുന്നു. 26 ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായിട്ടു
മരണം നീങ്ങിപ്പോകും. 27 സകലത്തെയും അവന്റെ
കാൽക്കീഴാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ;
സകലവും അവന്നു കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ സകലത്തെയും
കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവൻ ഒഴികെയത്രേ എന്നു
സ്പഷ്ടം. 28 എന്നാൽ അവന്നു സകലവും
കീഴ്പെട്ടുവന്നശേഷം ദൈവം സകലത്തിലും
സകലവും ആകേണ്ടതിന്നു പുത്രൻ താനും
സകലവും തനിക്കു കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവന്നു
കീഴ്പെട്ടിരിക്കും. 29 അല്ല, മരിച്ചവക്കു വേണ്ടി
സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവർ എന്തു ചെയ്യും? മരിച്ചവർ
കേവലം ഉയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവക്കുവേണ്ടി

സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതു എന്തിന്നു? 30 ഞങ്ങളും
നാഴികതോറും പ്രാണഭയത്തിൽ ആകുന്നതു
എന്തിന്നു? 31 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ
കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ എനിക്കു
നിങ്ങളിലുള്ള പ്രശംസയാണ ഞാൻ ദിവസേന
മരിക്കുന്നു. 32 ഞാൻ എഫെസൊസിൽവെച്ചു
മൃഗയുദ്ധം ചെയ്തതു വെറും മാനുഷം
എന്നുവരികിൽ എനിക്കു എന്തു പ്രയോജനം?
മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം തിന്നുക,
കുടിക്ക, നാളെ ചാകുമല്ലോ. 33 വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു,
“ദുർഭാഷണത്താൽ സദാചാരം കെട്ടുപോകുന്നു.” 34
നീതിക്കു നിർമ്മദരായി ഉണരുവിൻ; പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ; ചിലർക്കു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു
പരിജ്ഞാനമില്ല; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജെക്കായി
പറയുന്നു. 35 പക്ഷേ ഒരുവൻ; മരിച്ചവർ എങ്ങനെ
ഉയിർക്കുന്നു എന്നും ഏതുവിധം ശരീരത്തോടെ
വരുന്നു എന്നും ചോദിക്കും. 36 മൂഢാ, നീ
വിതെക്കുന്നതു ചത്തില്ല എങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നില്ല. 37
നീ വിതെക്കുന്നതോ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ശരീരമല്ല,
കോതമ്പിന്റെയോ മറ്റു വല്ലതിന്റെയോ വെറും
മണിയത്രേ വിതെക്കുന്നതു; 38 ദൈവമോ തന്റെ
ഇഷ്ടംപോലെ അതിന്നു ഒരു ശരീരവും ഓരോ
വിത്തിന്നു അതതിന്റെ ശരീരവും കൊടുക്കുന്നു. 39
സകല മാംസവും ഒരുപോലെയുള്ള മാംസമല്ല;
മനുഷ്യരുടെ മാംസം വേറെ, കന്നുകാലികളുടെ
മാംസം വേറെ, പക്ഷികളുടെ മാംസം വേറെ,
മത്സ്യങ്ങളുടെ മാംസവും വേറെ. 40 സ്വർഗ്ഗീയ
ശരീരങ്ങളും ഭൌമശരീരങ്ങളും ഉണ്ടു;
സ്വർഗ്ഗീയശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ, ഭൌമ

ശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ. 41 സൂര്യന്റെ
തേജസ്സു വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ തേജസ്സു വേറെ,
നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ; നക്ഷത്രവും
നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ തേജസ്സുകൊണ്ടു ഭേദം
ഉണ്ടല്ലോ. 42 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും
അവ്വണ്ണം തന്നേ. ദ്രവത്വത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു,
അദ്രവത്വത്തിൽ ഉയിർക്കുന്നു; 43 അപമാനത്തിൽ
വിതെക്കപ്പെടുന്നു, തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കുന്നു;
ബലഹീനതയിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ
ഉയിർക്കുന്നു; 44 പ്രാകൃതശരീരം വിതെക്കപ്പെടുന്നു,
ആത്മികശരീരം ഉയിർക്കുന്നു; പ്രാകൃതശരീരം
ഉണ്ടെങ്കിൽ ആത്മിക ശരീരവും ഉണ്ടു. 45 ഒന്നാം
മനുഷ്യനായ ആദാം ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു
എന്നു എഴുതിയുമിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ഒടുക്കത്തെ
ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായി. 46 എന്നാൽ
ആത്മികമല്ല പ്രാകൃതമത്രേ ഒന്നാമത്തേതു;
ആത്മികം പിന്നത്തേതിൽ വരുന്നു. 47 ഒന്നാം
മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ;
രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ.
48 മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവനെപ്പോലെ
മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവരും സ്വർഗ്ഗീയനെപ്പോലെ
സ്വർഗ്ഗീയന്മാരും ആകുന്നു; 49 നാം
മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്റെ പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ
സ്വർഗ്ഗീയന്റെ പ്രതിമയും ധരിക്കും. 50
സഹോദരന്മാരേ, മാംസരക്തങ്ങൾക്കു
ദൈവരാജ്യത്തെ അവകാശമാക്കുവാൻ
കഴികയില്ല, ദ്രവത്വം അദ്രവത്വത്തെ
അവകാശമാക്കുകയുമില്ല എന്നു ഞാൻ
പറയുന്നു. 51 ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു

പറയാം: നാം എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; 52
എന്നാൽ അന്ത്യകാഹളനാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്നു
കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും
രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം ധ്വനിക്കും,
മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം
രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 53 ഈ
ദ്രവത്വമുള്ളതു അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായതു
അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കേണം. 54 ഈ
ദ്രവത്വമുള്ളതു അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായതു
അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കുമ്പോൾ "മരണം നീങ്ങി
ജയം വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു എഴുതിയ വചനം
നിവൃത്തിയാകും. 55 ഹേ മരണമേ, നിന്റെ ജയം
എവിടെ? ഹേ മരണമേ, നിന്റെ വിഷമുള്ളു
എവിടെ? (Hadēs g86) 56 മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ളു
പാപം; പാപത്തിന്റെ ശക്തിയോ ന്യായപ്രമാണം. 57
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം
നമുക്കു ജയം നല്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം.
58 ആകയാൽ എന്റെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ ഉറപ്പുള്ളവരും കുലുങ്ങാത്തവരും
നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കർത്താവിൽ വ്യർത്ഥമല്ല എന്നു
അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ
എപ്പോഴും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നവരും ആകുവിൻ.

16 വിശുദ്ധന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മശേഖരത്തിന്റെ
കാര്യത്തിലോ ഞാൻ ഗലാത്യസഭകളോടു
ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്‌വിൻ.
2 ഞാൻ വന്നശേഷം മാത്രം ശേഖരം
ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ
ഒന്നാം നാൾതോറും നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ
തനിക്കു കഴിവുള്ളതു ചരതിച്ചു തന്റെ പക്കൽ

വെച്ചുകൊള്ളേണം. 3 ഞാൻ എത്തിയശേഷം
നിങ്ങളുടെ ധമ്മം യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു
സമ്മതമുള്ളവരെ ഞാൻ എഴുത്തോടുകൂടെ
അയക്കും. 4 ഞാനും പോകുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതു യോഗ്യമായിരുന്നാൽ അവക്കു എന്നോടു
കൂടി പോരാം. 5 ഞാൻ മക്കെദോന്യയിൽകൂടി
കടന്ന ശേഷം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും;
മക്കെദോന്യയിൽകൂടി ആകുന്നു ഞാൻ
വരുന്നതു. 6 ഞാൻ പോകുന്നേടത്തേക്കു നിങ്ങൾ
എന്നെ യാത്ര അയപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പക്ഷേ
നിങ്ങളോടുകൂടെ പാക്കും; ഹിമകാലംകൂടെ
കഴിക്കുമായിരിക്കും. 7 കത്താവു അനുവദിച്ചാൽ
കുറേക്കാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ പാപ്പാൻ
ആശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രാവശ്യം
കടന്നുപോകുംവഴിയിൽ അല്ല നിങ്ങളെ
കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു. 8 എഫെസൊസിൽ
ഞാൻ പെന്തെക്കൊസ്ത് വരെ പാക്കും. 9
എനിക്കു വലിയതും സഫലവുമായോരു വാതിൽ
തുറന്നിരിക്കുന്നു; എതിരാളികളും പലർ ഉണ്ടു. 10
തിമൊഥെയൊസ് വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ നിഭയനായിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ;
എന്നെപ്പോലെ തന്നേ അവൻ കത്താവിന്റെ
വേല ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 11 ആരും അവനെ
അലക്ഷ്യമാക്കരുതു; ഞാൻ സഹോദരന്മാരുമായി
അവനെ കാത്തിരിക്കകൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ അവനെ സമാധാനത്തോടെ യാത്ര
അയപ്പിൻ. 12 സഹോദരനായ അപ്പൊല്ലോസിന്റെ
കായ്യമോ, അവൻ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ

നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണം എന്നു ഞാൻ
അവനോടു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും
ഇപ്പോൾ വരുവാൻ അവന്നു ഒട്ടും മനസ്സായില്ല;
അവസരം കിട്ടിയാൽ അവൻ വരും. 13
ഉണൎന്നിരിപ്പിൻ; വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്പിൻ;
പുരുഷത്വം കാണിപ്പിൻ; ശക്തിപ്പെടുവിൻ.
14 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ
ചെയ്വിൻ. 15 സഹോദരന്മാരേ, സ്തെഫനാസിന്റെ
കുടുംബം അഖായയിലെ ആദ്യഫലം എന്നും
അവർ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷെക്കു
തങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 16 ഇങ്ങനെയുള്ളവൎക്കും
അവരോടുകൂടെ പ്രവൎത്തിക്കയും അദ്ധ്വാനിക്കയും
ചെയ്യുന്ന ഏവന്നും നിങ്ങളും കീഴ്പെട്ടിരിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
17 സ്തെഫനാസും ഫൊൎത്തുനാതൊസും
അഖായിക്കൊസും വന്നതു എനിക്കു
സന്തോഷമായി. നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തു
കുറവായിരുന്നതു അവർ നികത്തിയിരിക്കുന്നു.
18 അവർ എന്റെ മനസ്സും നിങ്ങളുടെ
മനസ്സും തണുപ്പിച്ചുവല്ലോ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ
മാനിച്ചുകൊൾവിൻ. 19 ആസ്യയിലെ
സഭകൾ നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു;
അക്വിലാവും പ്രിസ്കയും അവരുടെ ഭവനത്തിലെ
സഭയോടുകൂടെ കൎത്താവിൽ നിങ്ങളെ
വളരെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 20 സകല
സഹോദരന്മാരും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു;
വിശുദ്ധചുംബനത്താൽ അന്യോന്യം വന്ദനം
ചെയ്വിൻ. 21 പൌലൊസായ എന്റെ കയ്യാൽ

വന്ദനം. 22 കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
ഏവനും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ! നമ്മുടെ കർത്താവു
വരുന്നു. 23 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 24 നിങ്ങൾക്കു
എല്ലാവക്കും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ സ്നേഹം.
ആമേൻ.

2 കൊരിന്ത്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസും
സഹോദരനായ തിമൊഥെയൊസും കൊരിന്തിലെ
ദൈവസഭെക്കും അഖായയിൽ എല്ലാടത്തുമുള്ള.
സകലവിശുദ്ധന്മാർക്കും കൂടെ എഴുതുന്നതു: 2
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3
മനസ്സലിവുള്ള പിതാവും സർവ്വാശ്വാസവും
നല്കുന്ന ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവം
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 4 ദൈവം ഞങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ആശ്വാസംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ
യാതൊരു കഷ്ടത്തിലുമുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ
ശക്തരാകേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കുള്ള കഷ്ടത്തിൽ
ഒക്കെയും അവൻ ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. 5
ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ
പെരുകുന്നതുപോലെ തന്നേ ക്രിസ്തുവിനാൽ
ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസവും പെരുകുന്നു. 6 ഞങ്ങൾ
കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ
ആശ്വാസത്തിന്നും രക്ഷെക്കും ആകുന്നു;
ഞങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം വരുന്നു എങ്കിൽ അതു
ഞങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ തന്നേ നിങ്ങളും
സഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നായി
ഫലിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ
ആകുന്നതുപോലെ ആശ്വാസത്തിന്നും കൂട്ടാളികൾ
എന്നറികയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ
പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു തന്നേ. 8 സഹോദരന്മാരേ,

ആസ്യയിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടം
നിങ്ങൾ അറിയാതിരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു
മനസ്സില്ല; ജീവനോടിരിക്കുമോ എന്നു നിരാശ
തോന്നുമാറു ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം
ഭാരപ്പെട്ടു. 9 അതേ, ഞങ്ങളിൽ അല്ല,
മരിച്ചവരെ ഉയിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ തന്നേ
ആശ്രയിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ മരിക്കും
എന്നു ഉള്ളിൽ നിൎണ്ണയിക്കേണ്ടിവന്നു. 10 ഇത്ര
ഭയങ്കരമരണത്തിൽനിന്നു ദൈവം ഞങ്ങളെ
വിടുവിച്ചു, വിടുവിക്കയും ചെയ്യും; അവൻ മേലാലും
വിടുവിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ അവനിൽ ആശ
വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 അതിന്നു നിങ്ങളും
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാൎത്ഥനയാൽ
തുണെക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; അങ്ങനെ പലർ മുഖാന്തരം
ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ കൃപെക്കു വേണ്ടി
പലരാലും ഞങ്ങൾനിമിത്തം സ്തോത്രം
ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടവരും. 12 ഞങ്ങൾ
ലോകത്തിൽ, വിശേഷാൽ നിങ്ങളോടു,
ജഡജ്ഞാനത്തിൽ അല്ല, ദൈവകൃപയിലത്രേ,
ദൈവം നല്കുന്ന വിശുദ്ധിയിലും നിൎമ്മലതയിലും
പെരുമാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളുടെ
മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം തന്നേ ഞങ്ങളുടെ
പ്രശംസ. 13 നിങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും
ഗ്രഹിക്കുന്നതും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നില്ല; 14 നമ്മുടെ കൎത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാളിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു
എന്നപോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും പ്രശംസ
ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഏറക്കുറെ
ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം ഗ്രഹിക്കും

എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 15 ഇങ്ങനെ
ഉറെച്ചിട്ടു നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാമതു ഒരു
അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകേണം എന്നുവെച്ചു 16
മുമ്പെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും ആ
വഴിയായി മക്കെദോന്യെക്കു പോയി പിന്നെയും
മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുവാനും നിങ്ങളാൽ യെഹൂദ്യയിലേക്കു യാത്ര
അയക്കപ്പെടുവാനും ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. 17
ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചതിൽ ഞാൻ ചാപല്യം
കാണിച്ചുവോ? അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ വാക്കു ഉവ്വു,
ഉവ്വു; ഇല്ല, ഇല്ല എന്നു ആകുവാന്തക്കവണ്ണം എന്റെ
നിരൂപണം ജഡികനിരൂപണമോ? 18 നിങ്ങളോടുള്ള
ഞങ്ങളുടെ വചനം ഒരിക്കൽ ഉവ്വു എന്നും
മറ്റൊരിക്കൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല
എന്നതിന്നു വിശ്വസ്തനായ ദൈവം സാക്ഷി. 19
ഞാനും സില്വാനൊസും തിമൊഥെയോസും
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിച്ച ദൈവപുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ ഉവ്വു എന്നും മറ്റൊരിക്കൽ
ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല; അവനിൽ ഉവ്വു
എന്നത്രേയുള്ളു. 20 ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ
എത്ര ഉണ്ടെങ്കിലും അവനിൽ ഉവ്വു എന്നത്രേ;
അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്നു
മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറു അവനിൽ ആമേൻ
എന്നും തന്നേ. 21 ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മെ അഭിഷേകം
ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. 22 അവൻ നമ്മെ
മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവു എന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു. 23 എന്നാണ,
നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടത്രേ ഞാൻ ഇതുവരെ

കൊരിന്തിൽ വരാഞ്ഞതു; അതിന്നു ദൈവം
സാക്ഷി. 24 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്മേൽ
ഞങ്ങൾ കർത്തൃത്വം ഉള്ളവർ എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷത്തിന്നു ഞങ്ങൾ സഹായികൾ അത്രേ;
വിശ്വാസസംബന്ധമായി നിങ്ങൾ ഉറെച്ചു
നില്ക്കുന്നുവല്ലോ.

2 എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു ദുഃഖത്തോടെ ആകരുതു എന്നു
ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. 2 ഞാൻ നിങ്ങളെ
ദുഃഖിപ്പിച്ചാൽ എന്നാൽ ദുഃഖിതനായവൻ
അല്ലാതെ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു ആർ?
3 ഞാൻ ഇതു തന്നേ എഴുതിയതു ഞാൻ
വന്നാൽ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ
ദുഃഖം ഉണ്ടാകരുതു എന്നുവെച്ചും എന്റെ
സന്തോഷം നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും സന്തോഷം
ആയിരിക്കും എന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും
കുറിച്ചു വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും ആകുന്നു. 4
വളരെ കഷ്ടവും മനോവ്യസനവും ഉണ്ടായിട്ടു വളരെ
കണ്ണുനീരോടുകൂടെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയതു നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതിന്നല്ല,
എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള വലിയ സ്നേഹം നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നത്രേ. 5 ഒരുവൻ എന്നെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു
എങ്കിൽ അവൻ എന്നെയല്ല ഒരുവിധത്തിൽ —
ഞാൻ കണക്കിൽ ഏറെ പറയരുതല്ലോ — നിങ്ങളെ
എല്ലാവരെയും ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അവന്നു
ഭൂരിപക്ഷത്താൽ ഉണ്ടായ ഈ ശിക്ഷ മതി. 7 അവൻ
അതിദുഃഖത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ അവനോടു ക്ഷമിക്കയും അവനെ
ആശ്വസിപ്പിക്കയും തന്നേ വേണ്ടതു. 8

അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം
അവന്നു ഉറപ്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ
സകലത്തിലും അനുസരണമുള്ളവരോ
എന്നു പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിനുമായിരുന്നു
ഞാൻ എഴുതിയതു. 10 നിങ്ങൾ വല്ലതും
ക്ഷമിക്കുന്നവനോടു ഞാനും ക്ഷമിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ഞാൻ വല്ലതും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ
സന്നിധാനത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. 11
സാത്താൻ നമ്മെ തോല്പിക്കരുതു; അവന്റെ
തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ. 12
എന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ ത്രോവാസിൽ വന്നാറെ
കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കായി എനിക്കു
ഒരു വാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയപ്പോൾ 13 എന്റെ
സഹോദരനായ തീതൊസിനെ കാണാഞ്ഞിട്ടു
മനസ്സിൽ സ്വസ്ഥതയില്ലായ്കയാൽ ഞാൻ
അവരോടു യാത്രപറഞ്ഞു മക്കെദോന്യെക്കു
പുറപ്പെട്ടു. 14 ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളെ
എപ്പോഴും ജയോത്സവമായി നടത്തുകയും
എല്ലാടത്തും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസന വെളിപ്പെടുത്തുകയും
ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം.
15 രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും
നശിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ സൌരഭ്യവാസന
ആകുന്നു; 16 ഇവക്കു മരണത്തിൽനിന്നു
മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസന, അവക്കോ

ജീവനിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കുള്ള വാസന
തന്നേ. എന്നാൽ ഇതിന്നു ആർ പ്രാപ്തൻ? 17
ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ കൂട്ടുചേക്കുന്ന
അനേകരെപ്പോലെ അല്ല, നിർമ്മലതയോടും
ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാലും ദൈവസന്നിധിയിൽ
ക്രിസ്തുവിൽ സംസാരിക്കുന്നു.

3 ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ
ശ്ലാഘിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നുവോ? അല്ല ചിലർ
ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു ശ്ലാഘ്യപത്രം
കാണിപ്പാനാകട്ടെ നിങ്ങളോടു വാങ്ങുവാനാകട്ടെ
ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമോ? 2 ഞങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതിയതായി സകലമനുഷ്യരും
അറിയുന്നതും വായിക്കുന്നതുമായ ഞങ്ങളുടെ
പത്രം നിങ്ങൾ തന്നേ. 3 ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ
ഉണ്ടായ ക്രിസ്തുവിൻ പത്രമായി നിങ്ങൾ
വെളിപ്പെടുന്നുവല്ലോ. അതു മഷികൊണ്ടല്ല,
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ
അത്രേ. കല്പലകയിൽ അല്ല, ഹൃദയമെന്ന
മാംസപ്പലകയിൽ തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 4
ഈ വിധം ഉറപ്പു ഞങ്ങൾക്കു ദൈവത്തോടു
ക്രിസ്തുവിനാൽ ഉണ്ടു. 5 ഞങ്ങളിൽനിന്നു തന്നേ
വരുമ്പോലെ സ്വയമായി വല്ലതും സങ്കല്പിപ്പാൻ
ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തർ എന്നല്ല; ഞങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി
ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേ. 6 അവൻ ഞങ്ങളെ
പുതുനിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാർ ആകുവാൻ
പ്രാപ്തരാക്കി; അക്ഷരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരല്ല,
ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരത്രേ; അക്ഷരം
കൊല്ലുന്നു, ആത്മാവോ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 7
എന്നാൽ കല്ലിൽ അക്ഷരമായി കൊത്തിയിരുന്ന

മരണശുശ്രൂഷ, നീക്കം വരുന്നതായ
മോശെയുടെ മുഖതേജസ്സുനിമിത്തം
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു അവന്റെ മുഖത്തു
നോക്കിക്കൂടാതവണ്ണം 8 തേജസ്സുള്ളതായെങ്കിൽ
ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷ അധികം
തേജസ്സുള്ളതാകയില്ലയോ? 9 ശിക്ഷാവിധിയുടെ
ശുശ്രൂഷ തേജസ്സാകുന്നു എങ്കിൽ നീതിയുടെ
ശുശ്രൂഷ തേജസ്സേറിയതായിരിക്കും. 10 അതേ,
തേജസ്സോടുകൂടിയതു ഈ കാര്യത്തിൽ ഈ
അതിമഹത്തായ തേജസ്സുനിമിത്തം ഒട്ടും
തേജസ്സില്ലാത്തതായി. 11 നീക്കം വരുന്നതു
തേജസ്സുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ നിലനില്ക്കുന്നതു
എത്ര അധികം തേജസ്സുള്ളതായിരിക്കും! 12
ഈ വിധം പ്രത്യാശയുള്ളവരായി ഞങ്ങൾ
വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. 13
നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിന്റെ അന്തം യിസ്രായേൽ മക്കൾ
കാണാതവണ്ണം മോശെ തന്റെ മുഖത്തു മൂടുപടം
ഇട്ടതുപോലെ അല്ല. 14 എന്നാൽ അവരുടെ
മനസ്സു കഠിനപ്പെട്ടുപോയി. പഴയനിയമം
വായിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ആ മൂടുപടം
നീങ്ങാതെ ഇന്നുവരെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; അതു
ക്രിസ്തുവിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. 15 മോശെയുടെ
പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ മൂടുപടം ഇന്നേയോളം
അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്നു. 16
കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിയുമ്പോൾ മൂടുപടം
നീങ്ങിപ്പോകും. 17 കർത്താവു ആത്മാവാകുന്നു;
കർത്താവിന്റെ ആത്മാവുള്ളേടത്തു സ്വാതന്ത്ര്യം
ഉണ്ടു. 18 എന്നാൽ മൂടുപടം നീങ്ങിയ മുഖത്തു
കർത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ

പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ദാനമായി തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

4 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു കരുണ ലഭിച്ചിട്ടു ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ
2 ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങളെ ത്യജിച്ചു ഉപായം പ്രയോഗിക്കാതെയും ദൈവവചനത്തിൽ കൂട്ടു ചേർക്കാതെയും സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ സകലമനുഷ്യരുടെയും മനസ്സാക്ഷിക്കു ഞങ്ങളെത്തന്നേ ബോദ്ധ്യമാക്കുന്നു.
3 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കത്രേ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
4 ദൈവപ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സു കുരുടാക്കി. (aiōn g165)
5 ഞങ്ങളെത്തന്നേ അല്ല, ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കർത്താവു എന്നും ഞങ്ങളേയോ യേശു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാർ എന്നും അത്രേ ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതു.
6 ഇരുട്ടിൽ നിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കേണം എന്നു അരുളിച്ചെയ്ത ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു.
7 എങ്കിലും ഈ അത്യന്തശക്തി ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം

എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേ എന്നു
വരേണ്ടതിന്നു ഈ നിക്ഷേപം ഞങ്ങൾക്കു
മൺപാത്രങ്ങളിൽ ആകുന്നു ഉള്ളതു. 8 ഞങ്ങൾ
സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും
ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ എങ്കിലും
നിരാശപ്പെടുന്നില്ല; 9 ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നവർ
എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല;
വീണുകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചുപോകുന്നില്ല;
10 യേശുവിന്റെ ജീവൻ ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ
വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു യേശുവിന്റെ മരണം
ശരീരത്തിൽ എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു. 11
ഞങ്ങളുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ യേശുവിന്റെ
ജീവൻ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും യേശുനിമിത്തം
മരണത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. 12 അങ്ങനെ
ഞങ്ങളിൽ മരണവും നിങ്ങളിൽ ജീവനും
വ്യാപരിക്കുന്നു. 13 “ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു,
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ സംസാരിച്ചു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
അതേ ആത്മാവു ഞങ്ങൾക്കുള്ളതിനാൽ
ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു
സംസാരിക്കുന്നു. 14 കർത്താവായ യേശുവിനെ
ഉയിർപ്പിച്ചവൻ ഞങ്ങളെയും യേശുവോടു കൂടെ
ഉയിർപ്പിച്ചു നിങ്ങളോടുകൂടെ തിരുസന്നിധിയിൽ
നിറുത്തും എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 15 കൃപ
പലരിലും പെരുകി ദൈവത്തിന്റെ മഹിമെക്കായി
സ്തോത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സകലവും
നിങ്ങൾനിമിത്തമല്ലോ ആകുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ ഞങ്ങളുടെ

പുറമെയുള്ള മനുഷ്യൻ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു
എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അകമേയുള്ളവൻ
നാൾക്കുനാൾ പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്നു.
17 നൊടിനേരത്തേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ
ലഘുവായ കഷ്ടം അത്യന്തം അനവധിയായി
തേജസ്സിന്റെ നിത്യഘനം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാൻ
ഹേതുവാകുന്നു. (aiōnios g166) 18 കാണുന്നതിനെ
അല്ല, കാണാത്തതിനെ അത്രേ ഞങ്ങൾ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; കാണുന്നതു
താൽക്കാലികം, കാണാത്തതോ നിത്യം. (aiōnios g166)

5 കൂടാരമായ ഞങ്ങളുടെ ഭൌമഭവനം
അഴിഞ്ഞുപോയാൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത
നിത്യഭവനമായി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായോരു
കെട്ടിടം ഞങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു
അറിയുന്നു. (aiōnios g166) 2 ഈ കൂടാരത്തിൽ
ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നഗ്നരായിട്ടല്ല
ഉടുപ്പുള്ളവരായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ 3 സ്വർഗ്ഗീയമായ
ഞങ്ങളുടെ പാർപ്പിടം അതിന്നു മീതെ ധരിപ്പാൻ
വാഞ്ഛിക്കുന്നു. 4 ഉരിവാനല്ല മർത്യമായതു
ജീവനാൽ നീങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിന്നു മീതെ ഉടുപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ ഈ കൂടാരത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം ഭാരപ്പെട്ടു ഞരങ്ങുന്നു. 5
അതിന്നായി ഞങ്ങളെ ഒരുക്കിയതു ആത്മാവിനെ
അച്ചാരമായി തന്നിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നേ. 6
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും ധൈര്യപ്പെട്ടും
ശരീരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും
കർത്താവിനോടു അകന്നു പരദേശികൾ
ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നു. 7 കാഴ്ചയാൽ
അല്ല വിശ്വാസത്താലത്രേ ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നതു. 8

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു ശരീരം വിട്ടു
കർത്താവിനോടുകൂടെ വസിപ്പാൻ അധികം
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ
വസിച്ചാലും ശരീരം വിട്ടാലും ഞങ്ങൾ
അവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവർ ആകുവാൻ
അഭിമാനിക്കുന്നു. 10 അവനവൻ ശരീരത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തതു നല്ലതാകിലും
തീയതാകിലും അതിന്നു തക്കവണ്ണം
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നാം എല്ലാവരും
ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
വെളിപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. 11 ആകയാൽ
കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണം എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു
ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ
ദൈവത്തിന്നു ഞങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷികളിലും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 12 ഞങ്ങൾ
പിന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ നിങ്ങളോടു
ശ്ലാഘിക്കയല്ല, ഹൃദയം നോക്കീട്ടല്ല, മുഖം
നോക്കീട്ടു പ്രശംസിക്കുന്നവരോടു ഉത്തരം
പറവാൻ നിങ്ങൾക്കു വക ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
കാരണം തരികയത്രേ ചെയ്യുന്നതു. 13 ഞങ്ങൾ
വിവശന്മാർ എന്നുവരികിൽ ദൈവത്തിന്നും
സുബോധമുള്ളവർ എന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾക്കും
ആകുന്നു. 14 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ
നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ
മരിച്ചിരിക്കെ എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും 15
ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല തങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി മരിച്ചു ഉയിർത്തവന്നായിട്ടു തന്നേ

ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എല്ലാവക്കും വേണ്ടി
മരിച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾ നിണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. 16
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ഇന്നുമുതൽ ആരെയും
ജഡപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല; ക്രിസ്തുവിനെ
ജഡപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലും ഇനിമേൽ
അങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല. 17 ഒരുത്തൻ
ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടി
ആകുന്നു; പഴയതു കഴിഞ്ഞുപോയി, ഇതാ, അതു
പുതുതായി തീന്നിരിക്കുന്നു. 18 അതിന്നൊക്കെയും
ദൈവം തന്നേ കാരണഭൂതൻ; അവൻ നമ്മെ
ക്രിസ്തുമൂലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു, നിരപ്പിന്റെ
ശുശ്രൂഷ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 19
ദൈവം ലോകത്തിന്നു ലംഘനങ്ങളെ
കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു
നിരപ്പിച്ചു പോന്നു. ഈ നിരപ്പിന്റെ വചനം
ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭരമേല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 20
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്നു വേണ്ടി
സ്ഥാനാപതികളായി ദൈവത്തോടു നിരന്നു
കൊൾവിൻ എന്നു ക്രിസ്തുവിന്നു പകരം
അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു ദൈവം ഞങ്ങൾ
മുഖാന്തരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ
ആകുന്നു. 21 പാപം അറിയാത്തവനെ, നാം
അവനിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി ആകേണ്ടതിന്നു,
അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ആക്കി.

6 നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ
ലഭിച്ചതു വ്യത്ഥമായിത്തീരരുതു എന്നു
ഞങ്ങൾ സഹപ്രവൃത്തിക്കാരായി നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 “പ്രസാദകാലത്തു ഞാൻ
നിനക്കു ഉത്തരം അരുളി; രക്ഷാദിവസത്തിൽ

ഞാൻ നിന്നെ സഹായിച്ചു" എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ ആകുന്നു
സുപ്രസാദകാലം; ഇപ്പോൾ ആകുന്നു
രക്ഷാദിവസം. 3 ശുശ്രൂഷെക്കു ആക്ഷേപം
വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും
ഇടർച്ചെക്കു ഹേതു കൊടുക്കാതെ സകലത്തിലും
ഞങ്ങളെത്തന്നേ 4 ദൈവത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരായി കാണിക്കുന്നു;
ബഹുസഹിഷ്ണത, കഷ്ടം, ബുദ്ധിമുട്ടു, സങ്കടം,
തല്ലു, 5 തടവു, കലഹം, അദ്ധ്വാനം, ഉറക്കിളെപ്പു,
പട്ടിണി, നിർമ്മലത, പരിജ്ഞാനം, 6 ദീർഘക്ഷമ, ദയ,
പരിശുദ്ധാത്മാവു, നിർവ്യാജസ്നേഹം, സത്യവചനം,
ദൈവശക്തി 7 എന്നിവയിലും ഇടത്തും വലത്തും
നീതിയുടെ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു 8
മാനാപമാനങ്ങളും ദുഷ്കീർത്തിസൽക്കീർത്തികളും
അനുഭവിച്ചും ചതിയന്മാരെന്നിട്ടും സത്യവാന്മാർ,
9 ആരും അറിയാത്തവരെന്നിട്ടും
എല്ലാവരും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവർ,
മരിക്കുന്നവരെന്നിട്ടും ഇതാ, ഞങ്ങൾ
ജീവിക്കുന്നു; ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെന്നിട്ടും
കൊല്ലപ്പെടാത്തവർ; 10 ദുഃഖിതരെങ്കിലും എപ്പോഴും
സന്തോഷിക്കുന്നവർ; ദരിദ്രരെങ്കിലും പലരെയും
സമ്പന്നർ ആക്കുന്നവർ; ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ
എങ്കിലും എല്ലാം കൈവശമുള്ളവരായിത്തന്നേ. 11
അല്ലയോ കൊരിന്ത്യരേ, ഞങ്ങളുടെ വായി
നിങ്ങളോടു തുറന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം
വിശാലമായിരിക്കുന്നു. 12 ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ
നിങ്ങൾക്കു ഇടുക്കമില്ല, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
അത്രേ ഇടുക്കമുള്ളതു. 13 ഇതിന്നു പ്രതിഫലമായി

നിങ്ങളും വിശാലതയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ എന്നു
ഞാൻ മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 14 നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോടു
ഇണയല്ലാപ്പിണ കൂടരുതു; നീതിക്കും
അധൎമ്മത്തിന്നും തമ്മിൽ എന്തോരു ചേച്ച?
വെളിച്ചത്തിന്നു ഇരുളോടു എന്തോരു കൂട്ടായ്മ? 15
ക്രിസ്തുവിന്നും ബെലീയാലിന്നും തമ്മിൽ
എന്തു പൊരുത്തം? അല്ല, വിശ്വാസിക്കു
അവിശ്വാസിയുമായി എന്തു ഓഹരി? 16
ദൈവാലയത്തിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളോടു എന്തു
യോജ്യത? നാം ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
ആലയമല്ലോ. "ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കയും
അവരുടെ ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും;
ഞാൻ അവൎക്കു ദൈവവും അവർ
എനിക്കു ജനവും ആകും" എന്നു ദൈവം
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17 അതുകൊണ്ടു
"അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
വേർപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ എന്നു കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
അശുദ്ധമായതു ഒന്നും തൊടരുതു; എന്നാൽ
ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു 18 നിങ്ങൾക്കു
പിതാവും നിങ്ങൾ എനിക്കു പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും ആയിരിക്കും" എന്നു സൎവ്വശക്തനായ
കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

7 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്കു
ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം ജഡത്തിലെയും
ആത്മാവിലെയും സകല കന്മഷവും നീക്കി
നമ്മെത്തന്നേ വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ
വിശുദ്ധിയെ തികെച്ചുകൊൾക. 2 നിങ്ങളുടെ
ഉള്ളിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇടം തരുവിൻ;

ഞങ്ങൾ ആരോടും അന്യായം ചെയ്തിട്ടില്ല,
ആരെയും കെടുത്തീട്ടില്ല, ആരോടും
ഒന്നും വഞ്ചിച്ചെടുത്തിട്ടുമില്ല. 3 കുറ്റം
വിധിപ്പാനല്ല ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതു; ഒരുമിച്ചു
മരിപ്പാനും ഒരുമിച്ചു ജീവിപ്പാനും നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. 4
നിങ്ങളോടു എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം വലിയതു;
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രശംസ വലിയതു;
ഞാൻ ആശ്വാസംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ സകല കഷ്ടതയിലും സന്തോഷം
എനിക്കു കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 ഞങ്ങൾ
മക്കെദോന്യയിൽ എത്തിയ ശേഷവും ഞങ്ങളുടെ
ജഡത്തിന്നു ഒട്ടും സുഖമല്ല എല്ലാവിധത്തിലും
കഷ്ടമത്രേ ഉണ്ടായതു; പുറത്തു യുദ്ധം, അകത്തു
ഭയം. 6 എങ്കിലും എളിയവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന
ദൈവം തീതൊസിന്റെ വരവിനാൽ ഞങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചു. 7 അവന്റെ വരവിനാൽ
മാത്രമല്ല, അവന്നു നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലഭിച്ച
ആശ്വാസത്താലുംകൂടെ; നിങ്ങളുടെ വാഞ്ഛയും
നിങ്ങളുടെ വിലാപവും എനിക്കായുള്ള നിങ്ങളുടെ
എരിവും ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനാൽ തന്നേ.
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധികമായി സന്തോഷിച്ചു.
8 ഞാൻ ലേഖനത്താൽ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു
വരികിലും ഞാൻ അനുതപിക്കുന്നില്ല; ആ
ലേഖനം നിങ്ങളെ കുറയനേരത്തേക്കെങ്കിലും
ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടു മുമ്പെ
അനുതപിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഞാൻ
സന്തോഷിക്കുന്നു; 9 നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചതിനാലല്ല,

മാനസാന്തരത്തിന്നായി ദുഃഖിച്ചതിനാൽ അത്രേ.
നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളാൽ ഒന്നിലും ചേതം
വരാതവണ്ണം ദൈവഹിതപ്രകാരമല്ലോ നിങ്ങൾ
ദുഃഖിച്ചതു. 10 ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള ദുഃഖം
അനുതാപം വരാത്ത മാനസാന്തരത്തെ
രക്ഷെക്കായി ഉളവാക്കുന്നു; ലോകത്തിന്റെ
ദുഃഖമോ മരണത്തെ ഉളവാക്കുന്നു. 11
ദൈവഹിതപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഈ ദുഃഖം
എത്ര ഉത്സാഹം, എത്ര പ്രതിവാദം, എത്ര നീരസം,
എത്ര ഭയം, എത്ര വാഞ്ഛ, എത്ര എരിവു, എത്ര
പ്രതികാരം നിങ്ങളിൽ ജനിപ്പിച്ചു; ഈ കാൎയ്യത്തിൽ
നിങ്ങൾ നിൎമ്മലന്മാർ എന്നു എല്ലാവിധത്തിലും
കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയതു അന്യായം ചെയ്തവൻനിമിത്തം അല്ല,
അന്യായം അനുഭവിച്ചവൻ നിമിത്തവുമല്ല,
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ
ഉത്സാഹം ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 13
അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം
വന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസമൊഴികെ
തീതൊസിന്റെ മനസ്സിന്നു നിങ്ങളെല്ലാവരാലും
തണുപ്പു വന്നതുകൊണ്ടു അവന്നുണ്ടായ
സന്തോഷംനിമിത്തം ഞങ്ങൾ എത്രയും അധികം
സന്തോഷിച്ചു. 14 അവനോടു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വല്ലതും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ
ലജ്ജിച്ചു പോയിട്ടില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
സകലവും സത്യമായി പറഞ്ഞതുപോലെ
തീതൊസിനോടു ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതും
സത്യമായി വന്നു. 15 അവനെ ഭയത്തോടും

വിറയലോടും കൈക്കൊണ്ടതിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും
കാണിച്ച അനുസരണം അവൻ ഓക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങളോടുള്ള അവന്റെ അനുരാഗം അത്യന്തം
വദ്ധിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ
കായ്യത്തിലും ധൈയ്യപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ
ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

8 സഹോദരന്മാരേ, മക്കെദോന്യസഭകൾക്കു ലഭിച്ച
ദൈവകൃപ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 2
കഷ്ടത എന്ന കഠിന ശോധനയിൽ
ആയിരുന്നിട്ടും അവരുടെ സന്തോഷസമൃദ്ധിയും
മഹാദാരിദ്ര്യവും ധാരാളം ഔദായ്യം കാണിപ്പാൻ
കാരണമായിത്തീന്നു. 3 വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സഹായത്തിന്നുള്ള ധമ്മവും കൂട്ടായ്മയും
സംബന്ധിച്ചു അവർ വളരെ താല്പയ്യത്തോടെ
ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു 4 പ്രാപ്തിപോലെയും
പ്രാപ്തിക്കു മീതെയും സ്വമേധയായി
കൊടുത്തു എന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. 5
അതും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ല;
അവർ മുമ്പെ തങ്ങളെത്തന്നേ കത്താവിന്നും
പിന്നെ ദൈവേഷ്ടത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
ഞങ്ങൾക്കും ഏല്പിച്ചു. 6 അങ്ങനെ തീതൊസ്
ആരംഭിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഈ ധമ്മശേഖരം നിവത്തിക്കേണം എന്നു
ഞങ്ങൾ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 7 എന്നാൽ
വിശ്വാസം, വചനം, പരിജ്ഞാനം, പൂണ്ണജാഗ്രത,
ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം ഇങ്ങനെ എല്ലാറ്റിലും
നിങ്ങൾ മുന്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ
ധമ്മകായ്യത്തിലും മുന്തിവരുവിൻ. 8 ഞാൻ
കല്പനയായിട്ടല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ ജാഗ്രതകൊണ്ടു

നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പരമാൎത്ഥതയും
ശോധന ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രേ പറയുന്നതു. 9
നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ
ആയിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ
നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
നിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീൎന്ന കൃപ നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 10 ഞാൻ ഇതിൽ എന്റെ
അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുതരുന്നു; ചെയ്‌വാൻ
മാത്രമല്ല, താല്പൎയ്യപ്പെടുവാനുംകൂടെ ഒരു ആണ്ടു
മുമ്പെ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച നിങ്ങൾക്കു ഇതു
യോഗ്യം. 11 എന്നാൽ താല്പൎയ്യപ്പെടുവാൻ
മനസ്സൊരുക്കം ഉണ്ടായതുപോലെ നിങ്ങളുടെ
പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം നിവൃത്തി
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയും
അനുഷ്ഠിപ്പിൻ. 12 ഒരുത്തന്നു മനസ്സൊരുക്കം
ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതുപോലെയല്ല
പ്രാപ്തിയുള്ളതുപോലെ കൊടുത്താൽ അവന്നു
ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കും. 13 മറ്റുള്ളവൎക്കു
സുഭിക്ഷവും നിങ്ങൾക്കു ദുൎഭിക്ഷവും വരേണം
എന്നല്ല സമത്വം വേണം എന്നത്രേ. 14
സമത്വം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ
സുഭിക്ഷം നിങ്ങളുടെ ദുൎഭിക്ഷത്തിന്നു
ഉതകേണ്ടതിന്നു ഇക്കാലം നിങ്ങൾക്കുള്ള
സുഭിക്ഷം അവരുടെ ദുൎഭിക്ഷത്തിന്നു ഉതകട്ടെ. 15
“ഏറെ പെറുക്കിയവന്നു ഏറെയും കുറെ
പെറുക്കിയവന്നു കുറവും കണ്ടില്ല” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 16
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തീതൊസിന്റെ ഹൃദയത്തിലും
ഈ ജാഗ്രത നല്കിയ ദൈവത്തിന്നു

സ്തോത്രം. 17 അവൻ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു
എന്നു മാത്രമല്ല, അത്യുത്സാഹിയാകയാൽ
സ്വമേധയായി നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു
പുറപ്പെട്ടു. 18 ഞങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ
ഒരു സഹോദരനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു;
സുവിശേഷസംബന്ധമായുള്ള അവന്റെ പുകഴ്ച
സകലസഭകളിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. 19 അത്രയുമല്ല,
കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായും നമ്മുടെ
മനസ്സൊരുക്കം കാണിപ്പാനായും ഞങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷയാൽ നടക്കുന്ന ഈ ധർമ്മകാര്യത്തിൽ
അവൻ ഞങ്ങൾക്കു കൂട്ടുയാത്രക്കാരനായി
സഭകളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും
ആകുന്നു. 20 ഞങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ഈ
ധർമ്മശേഖരകാര്യത്തിൽ ആരും ഞങ്ങളെ
അപവാദം പറയാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു 21
ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ മാത്രമല്ല
മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും യോഗ്യമായതു
മുൻകരുതുന്നു. 22 ഞങ്ങൾ പലതിലും പലപ്പോഴും
ശോധനചെയ്തു ഉത്സാഹിയായി കണ്ടും
ഇപ്പോഴോ തനിക്കു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ധൈര്യം
പെരുകുകയാൽ അത്യുത്സാഹിയായുമിരിക്കുന്ന
നമ്മുടെ സഹോദരനെയും അവരോടുകൂടെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 തീതൊസ് എനിക്കു
കൂട്ടാളിയും നിങ്ങൾക്കായിട്ടു കൂട്ടുവേലക്കാരനും
ആകുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ സഭകളുടെ
ദൂതന്മാരും ക്രിസ്തുവിന്നു മഹത്വവും തന്നേ. 24
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്നും
നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസെക്കും

ഒത്ത ദൃഷ്ടാന്തം സഭകൾ കാൺകെ അവക്കു
കാണിച്ചുകൊടുപ്പിൻ.
9 വിശുദ്ധന്മാക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന
ദ്രവ്യശേഖരത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 2 അഖായ
കിഴാണ്ടുമുതൽ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
മക്കെദോന്യരോടു പ്രശംസിച്ചുവരുന്ന
നിങ്ങളുടെ മനസ്സൊരുക്കം ഞാൻ
അറിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ എരിവു മിക്കപേക്കും
ഉത്സാഹകാരണമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 3
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ പറയുന്ന
പ്രശംസ ഈ കാൎയ്യത്തിൽ വ്യൎത്ഥമാകാതെ
ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ ഞാൻ
സഹോദരന്മാരെ അയച്ചതു. 4 അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷെ
മക്കെദോന്യർ എന്നോടുകൂടെ വരികയും
നിങ്ങളെ ഒരുങ്ങാത്തവരായി കാണുകയും
ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്നല്ല ഞങ്ങൾ തന്നേ ഈ
അതിധൈൎയ്യം നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോകുമല്ലോ. 5
ആകയാൽ സഹോദരന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു
മുമ്പായി അങ്ങോട്ടു വരികയും നിങ്ങൾ മുമ്പെ
വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത അനുഗ്രഹം പിശുക്കായിട്ടല്ല
അനുഗ്രഹമായിട്ടു ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
മുമ്പുകൂട്ടി ഒരുക്കിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവരോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ ആവശ്യം എന്നു
ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. 6 എന്നാൽ ലോഭമായി
വിതെക്കുന്നവൻ ലോഭമായി കൊയ്യും; ധാരാളമായി
വിതെക്കുന്നവൻ ധാരളമായി കൊയ്യും

എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 7 അവനവൻ
ഹൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ കൊടുക്കട്ടെ.
സങ്കടത്തോടെ അരുതു; നിർബ്ബന്ധത്താലുമരുതു;
സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെ ദൈവം
സ്നേഹിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും
എപ്പോഴും പൂർണ്ണതൃപ്തിയുള്ളവരായി സകല
സൽപ്രവൃത്തിയിലും പെരുകി വരുമാറു നിങ്ങളിൽ
സകലകൃപയും പെരുക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തൻ
ആകുന്നു. 9 "അവൻ വാരിവിതറി ദരിദ്രന്മാൎക്കു
കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ നീതി എന്നേക്കും
നിലനില്ക്കുന്നു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
(aiōn g165) 10 എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവന്നു വിത്തും
ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഹാരവും നല്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ
വിതയും നല്കി പൊലിപ്പിക്കയും നിങ്ങളുടെ
നീതിയുടെ വിളവു വൎദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 11
ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്നു ഞങ്ങളാൽ സ്തോത്രം
വരുവാൻ കാരണമായിരിക്കുന്ന ഔദാൎയ്യം
ഒക്കെയും കാണിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
സകലത്തിലും സമ്പന്നന്മാർ ആകും. 12 ഈ
നടത്തുന്ന ധൎമ്മശേഖരം വിശുദ്ധന്മാരുടെ
ബുദ്ധിമുട്ടു തീൎക്കുന്നതുമല്ലാതെ ദൈവത്തിന്നു
അനവധി സ്തോത്രം വരുവാൻ കാരണവും
ആകുന്നു. 13 ഈ സഹായത്താൽ തെളിയുന്ന
സിദ്ധത ഹേതുവായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച അനുസരണംനിമിത്തവും
അവരോടും എല്ലാവരോടും നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന
കൂട്ടായ്മയുടെ ഔദാൎയ്യം നിമിത്തവും അവർ
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. 14 നിങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ ദൈവകൃപനിമിത്തം അവർ

നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ വാഞ്ഛരിച്ചു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
പ്രാത്ഥിക്കും. 15 പറഞ്ഞുതീരാത്ത ദാനം നിമിത്തം
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം.
10 നിങ്ങളുടെ സമക്ഷത്തു താഴ്മയുള്ളവൻ
എന്നും അകലത്തിരിക്കെ നിങ്ങളോടു
ധൈര്യപ്പെടുന്നവൻ എന്നുമുള്ള പൌലൊസായ
ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സൌമ്യതയും ശാന്തതയും
ഓർപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 ഞങ്ങൾ
ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു എന്നു
നിരൂപിക്കുന്ന ചിലരോടു ധീരത കാണിപ്പാൻ ഞാൻ
ഭാവിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ഖണ്ഡിതമായ ധൈര്യം
കാണിപ്പാൻ ഇടവരരുതു എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.
3 ഞങ്ങൾ ജഡത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ എങ്കിലും
ജഡപ്രകാരം പോരാടുന്നില്ല. 4 ഞങ്ങളുടെ
പോരിന്റെ ആയുധങ്ങളോ ജഡികങ്ങൾ അല്ല,
കോട്ടകളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ശക്തിയുള്ളവ തന്നേ. 5 അവയാൽ ഞങ്ങൾ
സങ്കല്പങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്നു
വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയച്ച്യും
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു, ഏതു വിചാരത്തെയും
ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തിന്നായിട്ടു
പിടിച്ചടക്കി, 6 നിങ്ങളുടെ അനുസരണം തികഞ്ഞു
വരുമ്പോൾ എല്ലാ അനുസരണക്കേടിന്നും
പ്രതികാരം ചെയ്‌വാൻ ഒരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾ പുറമെയുള്ളതു നോക്കുന്നു.
7 താൻ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവൻ എന്നു
ഒരുത്തൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ
ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവൻ എന്നപോലെ ഞങ്ങളും

ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എന്നു അവൻ പിന്നെയും
നിരൂപിക്കട്ടെ. 8 നിങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളവാനല്ല
പണിവാനത്രേ കർത്താവു ഞങ്ങൾക്കു തന്ന
അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു ഒന്നു അധികം
പ്രശംസിച്ചാലും ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല. 9
ഞാൻ ലേഖനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ
പേടിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നരുതു. 10 അവന്റെ
ലേഖനങ്ങൾ ഘനവും ഊറ്റവും ഉള്ളവ തന്നേ;
ശരീരസന്നിധിയോ ബലഹീനവും വാക്കു
നിന്ദ്യവുമത്രേ എന്നു ചിലർ പറയുന്നുവല്ലോ. 11
അകലെയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ
ലേഖനങ്ങളാൽ വാക്കിൽ എങ്ങനെയുള്ളവരോ
അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിയിലും
അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്നേ എന്നു അങ്ങനത്തവൻ
നിരൂപിക്കട്ടെ. 12 തങ്ങളെത്തന്നേ ശ്ലാഘിക്കുന്ന
ചിലരോടു ഞങ്ങളെത്തന്നേ ചേർത്തൊരുമിപ്പാനോ
ഉപമിപ്പാനോ തുനിയുന്നില്ല; അവർ തങ്ങളാൽ
തന്നേ തങ്ങളെ അളക്കുകയും തങ്ങളോടു തന്നേ
തങ്ങളെ ഉപമിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു
തിരിച്ചറിവുള്ളവരല്ല. 13 ഞങ്ങളോ
അളവില്ലാത്തവണ്ണമല്ല, നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം
എത്തുമാറു ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു അളന്നുതന്ന
അതിരിന്റെ അളവിന്നു ഒത്തവണ്ണമത്രേ
പ്രശംസിക്കുന്നതു. 14 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കലോളം എത്താതെ അതിർ കടന്നു
പോകുന്നു എന്നല്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കലോളം വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. 15 ഞങ്ങൾ
മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയത്നഫലം കൈവശമാക്കി

അളവില്ലാതെ പ്രശംസിക്കുന്നു എന്നുമില്ല.
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വൎദ്ധിച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ
അതിരിന്നകത്തു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
അത്യന്തം വലുതായ ഫലം പ്രാപിപ്പാനും 16
മറ്റൊരുത്തന്റെ അതിരിന്നകത്തു സാധിച്ചതിൽ
പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു അപ്പുറത്തുള്ള
ദിക്കുകളോളം സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാനും
ആശിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നു. 17 പ്രശംസിക്കുന്നവൻ
കൎത്താവിൽ പ്രശംസിക്കട്ടെ. 18 തന്നെത്താൻ
പുകഴ്ത്തുന്നവനല്ല കൎത്താവു പുകഴ്ത്തുന്നവനത്രേ
കൊള്ളാകുന്നവൻ.

11 നിങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ അസാരം
ബുദ്ധിഹീനത പൊറുത്തുകൊണ്ടാൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; അതേ, നിങ്ങൾ എന്നെ
പൊറുത്തുകൊള്ളുന്നുവല്ലോ. 2 ഞാൻ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ എരിവോടെ
എരിയുന്നു; ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്ന ഏകപുരുഷന്നു
നിങ്ങളെ നിൎമ്മലകന്യകയായി ഏല്പിപ്പാൻ
വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ
സൎപ്പം ഹവ്വയെ ഉപായത്താൽ ചതിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളുടെ മനസ്സു ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള
ഏകാഗ്രതയും നിൎമ്മലതയും വിട്ടു
വഷളായിപ്പോകുമോ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. 4
ഒരുത്തൻ വന്നു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു
യേശുവിനെ പ്രസംഗിക്കയോ നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കാത്ത വേറൊരു ആത്മാവെങ്കിലും
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാത്ത വേറൊരു
സുവിശേഷമെങ്കിലും ലഭിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതു ആശ്ചൎയ്യം. 5 ഞാൻ

അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരെക്കാൾ
ഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു. 6
ഞാൻ വാക്സാമത്ഥ്യമില്ലാത്തവൻ എങ്കിലും
പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനല്ല; ഞങ്ങൾ അതു
നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും എല്ലാവിധത്തിലും
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 7 അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്കു
സൌജന്യമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ ഉയരേണ്ടതിന്നു എന്നെത്തന്നേ
താഴ്ത്തുകയാൽ പാപം ചെയ്തുവോ? 8 നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ ഞാൻ മറ്റു
സഭകളെ കവന്നു അവരോടു ചെലവിന്നു
വാങ്ങി. 9 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ
മുട്ടുണ്ടായാറെ ഞാൻ ഒരുത്തനെയും
ഭാരപ്പെടുത്തിയില്ല. മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു
വന്ന സഹോദരന്മാർ അത്രേ എന്റെ മുട്ടു
തീൎത്തു. ഞാൻ ഒരുവിധേനയും നിങ്ങൾക്കു
ഭാരമായിത്തീരാതവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചു, മേലാലും
സൂക്ഷിക്കും. 10 എന്നിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ
സത്യത്താണ അഖായപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ
പ്രശംസ എനിക്കു ആരും ഇല്ലാതാക്കുകയില്ല.
11 അതു എന്തുകൊണ്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കായ്കകൊണ്ടോ? ദൈവം
അറിയുന്നു. 12 എന്നെ നിന്ദിപ്പാൻ
കാരണം അന്വേഷിക്കുന്നവക്കു കാരണം
അറുത്തുകളയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു
മേലാലും ചെയ്യും; അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന
കാൎയ്യത്തിൽ ഞങ്ങളെപ്പോലെ അവരെ കാണട്ടെ. 13
ഇങ്ങനെയുള്ളവർ കള്ളയപ്പൊസ്തലന്മാർ,

കപടവേലക്കാർ, ക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നവരത്രേ;
അതു ആശ്ചയ്യവുമല്ല; 14 സാത്താൻ താനും
വെളിച്ചദൂതന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നുവല്ലോ. 15
ആകയാൽ അവന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ നീതിയുടെ
ശുശ്രൂഷക്കാരുടെ വേഷം ധരിച്ചാൽ അതിശയമല്ല;
അവരുടെ അവസാനം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
ഒത്തതായിരിക്കും. 16 ആരും എന്നെ
ബുദ്ധിഹീനൻ എന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു
ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു; വിചാരിച്ചാലോ
ഞാനും അല്പം പ്രശംസിക്കേണ്ടതിന്നു
ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെയെങ്കിലും എന്നെ
കൈക്കൊൾവിൻ. 17 ഞാൻ ഈ
സംസാരിക്കുന്നതു കത്താവിന്റെ ഹിതപ്രകാരമല്ല,
പ്രശംസിക്കുന്ന ഈ അതിധൈയ്യത്തോടെ
ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെ അത്രേ സംസാരിക്കുന്നതു.
18 പലരും ജഡപ്രകാരം പ്രശംസിക്കയാൽ ഞാനും
പ്രശംസിക്കും. 19 നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാർ
ആകയാൽ ബുദ്ധിഹീനരെ സന്തോഷത്തോടെ
പൊറുക്കുന്നുവല്ലോ. 20 നിങ്ങളെ ഒരുവൻ
അടിമപ്പെടുത്തിയാലും ഒരുവൻ തിന്നുകളഞ്ഞാലും
ഒരുവൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയാലും ഒരുവൻ
അഹംകരിച്ചാലും ഒരുവൻ നിങ്ങളെ മുഖത്തു
അടിച്ചാലും നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നുവല്ലോ.
21 അതിൽ ഞങ്ങൾ ബലഹീനരായിരുന്നു
എന്നു ഞാൻ മാനംകെട്ടു പറയുന്നു. എന്നാൽ
ആരെങ്കിലും ധൈയ്യപ്പെടുന്ന കായ്യത്തിൽ--
ഞാൻ ബുദ്ധിഹീനനായി പറയുന്നു--ഞാനും
ധൈയ്യപ്പെടുന്നു. 22 അവർ എബ്രായരോ? ഞാനും

അതേ; അവർ യിസ്രായേല്യരോ? ഞാനും അതേ;
അവർ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയോ? ഞാനും
അതേ; 23 ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരോ? --
ഞാൻ ബുദ്ധിഭ്രമമായി സംസാരിക്കുന്നു--ഞാൻ
അധികം; ഞാൻ ഏറ്റവും അധികം അദ്ധ്വാനിച്ചു,
അധികം പ്രാവശ്യം തടവിലായി, അനവധി
അടികൊണ്ടു, പലപ്പോഴും പ്രാണഭയത്തിലായി; 24
യെഹൂദരാൽ ഞാൻ ഒന്നു കുറയ നാല്പതു അടി
അഞ്ചുവട്ടംകൊണ്ടു; 25 മൂന്നുവട്ടം കോലിനാൽ
അടികൊണ്ടു; ഒരിക്കൽ കല്ലേറുകൊണ്ടു,
മൂന്നുവട്ടം കപ്പൽച്ചേതത്തിൽ അകപ്പെട്ടു, ഒരു
രാപ്പകൽ വെള്ളത്തിൽ കഴിച്ചു. 26 ഞാൻ
പലപ്പോഴും യാത്ര ചെയ്തു; നദികളിലെ ആപത്തു,
കള്ളന്മാരാലുള്ള ആപത്തു, സ്വജനത്താലുള്ള
ആപത്തു, ജതികളാലുള്ള ആപത്തു, പട്ടണത്തിലെ
ആപത്തു, കാട്ടിലെ ആപത്തു, കടലിലെ ആപത്തു,
കള്ളസ്സഹോദരന്മാരാലുള്ള ആപത്തു; 27
അദ്ധ്വാനം, പ്രയാസം, പലവട്ടം ഉറക്കിളപ്പു,
പൈദാഹം, പലവട്ടം പട്ടിണി, ശീതം, നഗ്നത 28
എന്നീ അസാധാരണസംഗതികൾ ഭവിച്ചതു
കൂടാതെ എനിക്കു ദിവസേന സർവ്വസഭകളെയും
കുറിച്ചുള്ള ചിന്താഭാരം എന്ന തിരക്കും ഉണ്ടു. 29
ആർ ബലഹീനനായിട്ടു ഞാൻ ബലഹീനനാകാതെ
ഇരിക്കുന്നു? ആർ ഇടറിപ്പോയിട്ടു ഞാൻ
അഴലാതിരിക്കുന്നു? 30 പ്രശംസിക്കേണമെങ്കിൽ
എന്റെ ബലഹീനതസംബന്ധിച്ചു ഞാൻ
പ്രശംസിക്കും. 31 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായി
എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ഞാൻ ഭോഷ്കല്ല

പറയുന്നതു എന്നറിയുന്നു. (aiōn g165) 32
ദമസ്കൊസിലെ അരേതാരാജാവിന്റെ നാടുവാഴി
എന്നെ പിടിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു, ദമസ്കപട്ടണത്തെ
കാവൽ വെച്ചു കാത്തു. 33 എന്നാൽ അവർ എന്നെ
മതിലിലുള്ള ഒരു കിളിവാതിൽവഴിയായി ഒരു
കൊട്ടയിൽ ഇറക്കിവിട്ടു, അങ്ങനെ ഞാൻ അവന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു തെറ്റി ഓടിപ്പോയി.

12 പ്രശംസിക്കുന്നതിനാൽ പ്രയോജനമില്ല
എങ്കിലും അതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ
കർത്താവിന്റെ ദർശനങ്ങളെയും വെളിപ്പാടുകളെയും
കുറിച്ചു പറവാൻ പോകുന്നു. 2 ക്രിസ്തുവിലുള്ള
ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നു: അവൻ
പതിന്നാലു സംവത്സരം മുമ്പെ മൂന്നാം
സ്വർഗ്ഗത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല, ശരീരം കൂടാതെയോ
എന്നുമറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 3 ആ
മനുഷ്യൻ പരദീസയോളം എടുക്കപ്പെട്ടു;
ശരീരത്തോടെയോ ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 4
മനുഷ്യന്നു ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും
പറഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വാക്കുകളെ
അവൻ കേട്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
5 അവനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രശംസിക്കും;
എന്നെക്കുറിച്ചോ എന്റെ ബലഹീനതകളിൽ
അല്ലാതെ ഞാൻ പ്രശംസിക്കയില്ല. 6 ഞാൻ
പ്രശംസിപ്പാൻ വിചാരിച്ചാലും മൂഢനാകയില്ല;
സത്യമല്ലോ പറയുന്നതു; എങ്കിലും എന്നെ
കാണുന്നതിനും എന്റെ വായിൽനിന്നു
കേൾക്കുന്നതിനും മീതെ ആരും എന്നെക്കുറിച്ചു

നിരൂപിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു ഞാൻ അടങ്ങുന്നു. 7
വെളിപ്പാടുകളുടെ ആധിക്യത്താൽ ഞാൻ
അതിയായി നിഗളിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ എനിക്കു
ജഡത്തിൽ ഒരു ശൂലം തന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിഗളിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നെ
കുത്തുവാൻ സാത്താന്റെ ദൂതനെ തന്നേ. 8 അതു
എന്നെ വിട്ടു നീങ്ങേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മൂന്നു വട്ടം
കൎത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 9 അവൻ
എന്നോടു: എന്റെ കൃപ നിനക്കുമതി; എന്റെ
ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞുവരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ശക്തി എന്റെമേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അതിസന്തോഷത്തോടെ എന്റെ
ബലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും. 10
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്നു വേണ്ടി
ബലഹീനത, കയ്യേറ്റം, ബുദ്ധിമുട്ടു, ഉപദ്രവം,
ഞെരുക്കം എന്നിവ സഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു;
ബലഹീനനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ
ശക്തനാകുന്നു. 11 ഞാൻ മൂഢനായിപ്പോയി;
നിങ്ങൾ എന്നെ നിൎബ്ബന്ധിച്ചു; നിങ്ങൾ
എന്നെ ശ്ലാഘിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; ഞാൻ
ഏതുമില്ല എങ്കിലും അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള
അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല.
12 അപ്പൊസ്തലന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പൂൎണ്ണ
സഹിഷ്ണതയിലും അടയാളങ്ങളാലും
അത്ഭുതങ്ങളാലും വീൎയ്യപ്രവൃത്തികളാലും
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടുവന്നുവല്ലോ.
13 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീൎന്നില്ല
എന്നുള്ളതല്ലാതെ ശേഷം സഭകളെക്കാൾ

നിങ്ങൾക്കു ഏതൊന്നിൽ കുറവു വന്നു? ഈ
അന്യായം ക്ഷമിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 ഈ മൂന്നാം
പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
ഭാരമായിത്തീരുകയുമില്ല; നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെയല്ല
നിങ്ങളെത്തന്നേ ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു;
മക്കൾ അമ്മയപ്പന്മാൎക്കല്ല അമ്മയപ്പന്മാർ
മക്കൾക്കായിട്ടല്ലോ ചരതിക്കേണ്ടതു. 15 ഞാൻ
അതിസന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ ജീവന്നു
വേണ്ടി ചെലവിടുകയും ചെലവായ്പോകയും
ചെയ്യും. ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികമായി
സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ അല്പമായി
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? 16 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ഭാരമായിത്തീൎന്നില്ല എങ്കിലും ഉപായിയാകയാൽ
കൌശലംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ കൈവശമാക്കി
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. 17 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചവരിൽ
വല്ലവനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളോടു വല്ലതും
വഞ്ചിച്ചെടുത്തുവോ? 18 ഞാൻ തീതൊസിനെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചു, ആ സഹോദരനെയും കൂടെ
അയച്ചിരുന്നു; തീതൊസ് നിങ്ങളോടു വല്ലതും
വഞ്ചിച്ചെടുത്തുവോ? ഞങ്ങൾ നടന്നതു
അതേ ആത്മാവിൽ അല്ലയോ? അതേ
കാൽചുവടുകളിൽ അല്ലയോ? 19 ഇത്രനേരം
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പ്രതിവാദിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ? ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ
ക്രിസ്തുവിൽ ആകുന്നു ഞങ്ങൾ
സംസാരിക്കുന്നതു; പ്രിയമുള്ളവരേ, സകലവും
നിങ്ങളുടെ ആത്മീകവൎദ്ധനെക്കായിട്ടത്രേ. 20 ഞാൻ

വരുമ്പോൾ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തവിധത്തിൽ
നിങ്ങളെ കാണുകയും നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കാത്ത
വിധത്തിൽ എന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുമോ എന്നും
പിണക്കം, ഈഷ്യ, ക്രോധം, ശാഠ്യം, ഏഷണി,
കുശുകുശുപ്പു, നിഗളം, കലഹം എന്നിവ
ഉണ്ടാകുമോ എന്നും 21 ഞാൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ
എന്റെ ദൈവം എന്നെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
താഴ്ത്തുവാനും പാപംചെയ്തിട്ടു തങ്ങൾ
പ്രവത്തിച്ച അശുദ്ധി, ദുന്നടപ്പു, ദുഷ്കാമം
എന്നിവയെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത
പലരെയും ചൊല്ലി ഖേദിപ്പാനും സംഗതിവരുമോ
എന്നും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

13 ഈ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുന്നുണ്ടു. “രണ്ടു മൂന്നു
സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിയാൽ ഏതുകാൎയ്യവും
ഉറപ്പാകും” 2 ഞാൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ: ഞാൻ വീണ്ടും വന്നാൽ
ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ
ഞാൻ ഇപ്പോൾ ദൂരത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ആ
പാപം ചെയ്തവരോടും മറ്റെല്ലാവരോടും
മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 3 ക്രിസ്തു എന്നിൽ
സംസാരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു നിങ്ങൾ തുമ്പു
അന്വേഷിക്കുന്നുവല്ലോ. അവൻ നിങ്ങളെ
സംബന്ധിച്ചു ബലഹീനനല്ല, നിങ്ങളിൽ
ശക്തൻ തന്നേ. 4 ബലഹീനതയാൽ അവൻ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവശക്തിയാൽ ജീവിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളും അവനിൽ ബലഹീനർ എങ്കിലും
അവനോടു കൂടെ ദൈവശക്തിയാൽ നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നുവോ എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നേ
പരീക്ഷിപ്പിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നേ ശോധനചെയ്‌വിൻ.
നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നുവരികിൽ,
യേശുക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു എന്നു
നിങ്ങളെത്തന്നേ അറിയുന്നില്ലയോ? 6 ഞങ്ങൾ
കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും
എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ ഒരു
ദോഷവും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തോടു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ
കൊള്ളാകുന്നവരായി തോന്നേണ്ടതിന്നല്ല,
ഞങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ എന്നപോലെ
ഇരുന്നാലും നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രേ. 8
സത്യത്തിന്നു അനുകൂലമല്ലാതെ സത്യത്തിന്നു
പ്രതികൂലമായി ഞങ്ങൾക്കു ഒന്നും കഴിവില്ലല്ലോ. 9
ഞങ്ങൾ ബലഹീനരും നിങ്ങൾ ശക്തരും
ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ യഥാസ്ഥാനത്വത്തിന്നായി തന്നേ
ഞങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു. 10 അതുനിമിത്തം ഞാൻ
വന്നെത്തിയാൽ ഇടിച്ചുകളവാനല്ല പണിവാനത്രേ
കൎത്താവു തന്ന അധികാരത്തിന്നു തക്കവണ്ണം
ഖണ്ഡിതം പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ദൂരത്തുനിന്നു ഇതു എഴുതുന്നു. 11 തീൎച്ചെക്കു,
സഹോദരന്മാരേ, സന്തോഷിപ്പിൻ;
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുവിൻ; ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ;
ഏകമനസ്സുള്ളവരാകുവിൻ; സമാധാനത്തോടെ
ഇരിപ്പിൻ; എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും
സമാധാനത്തിന്റെയും ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കും. 12 വിശുദ്ധചുംബനംകൊണ്ടു
അന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ. 13 വിശുദ്ധന്മാർ

എല്ലാവരും നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. **14**
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും
ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
കൂട്ടായ്മയും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഗലാത്യർ

1 മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ല മനുഷ്യനാലുമല്ല
യേശുക്രിസ്തുവിനാലും അവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച
പിതാവായ ദൈവത്താലുമത്രേ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസും 2
കൂടെയുള്ള സകല സഹോദരന്മാരും
ഗലാത്യസഭകൾക്കു എഴുതുന്നതു: 3 കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ, 4
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മുടെ
ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം
ഇപ്പോഴത്തെ ദുഷ്ടലോകത്തിൽനിന്നു നമ്മെ
വിടുവിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം
തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തവനായി
നമ്മുടെ. (aiōn g165) 5 അവന്നു എന്നെന്നേക്കും
മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165) 6 ക്രിസ്തുവിന്റെ
കൃപയാൽ നിങ്ങളെ വിളിച്ചവനെ വിട്ടു നിങ്ങൾ
ഇത്രവേഗത്തിൽ വേറൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്കു
മറിയുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. 7
അതു വേറൊരു സുവിശേഷം എന്നല്ല, ചിലർ
നിങ്ങളെ കലക്കി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
മറിച്ചുകളവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നത്രേ. 8
എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിന്നു
വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഒരു ദൂതനാകട്ടെ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം
അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 9
ഞങ്ങൾ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ
ഇപ്പോൾ പിന്നെയും പറയുന്നു: നിങ്ങൾ

കൈക്കൊണ്ട സുവിശേഷത്തിന്നു വിപരീതമായി
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം
അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 10
ഇപ്പോൾ ഞാൻ മനുഷ്യരെയോ ദൈവത്തെയോ
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു? അല്ല, ഞാൻ മനുഷ്യരെ
പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ നോക്കുന്നുവോ? ഇന്നും
ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനായിരിക്കയില്ല.
11 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ അറിയിച്ച
സുവിശേഷം മാനുഷമല്ല എന്നു നിങ്ങളെ
ഓപ്പിക്കുന്നു. 12 അതു ഞാൻ മനുഷ്യരോടു
പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല പഠിച്ചിട്ടുമില്ല, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
വെളിപ്പാടിനാൽ അത്രേ പ്രാപിച്ചതു. 13
യെഹൂദമതത്തിലെ എന്റെ മുമ്പത്തെ നടപ്പു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
സഭയെ അത്യന്തം ഉപദ്രവിച്ചു മുടിക്കയും 14 എന്റെ
പിതൃപാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചു അത്യന്തം എരിവേറി,
എന്റെ സ്വജനത്തിൽ സമപ്രായക്കാരായ
പലരെക്കാളും യെഹൂദമതത്തിൽ അധികം
മുതിരുകയും ചെയ്തുപോന്നു. 15 എങ്കിലും എന്റെ
ജനനം മുതൽ എന്നെ വേർതിരിച്ചു തന്റെ
കൃപയാൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം 16 തന്റെ
പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം ഞാൻ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ
പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ മാംസരക്തങ്ങളോടു
ആലോചിക്കയോ 17 എനിക്കു മുമ്പെ
അപ്പൊസ്തലന്മാരായവരുടെ അടുക്കൽ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകയോ ചെയ്യാതെ

നേരെ അറബിയിലേക്കു പോകയും
ദമസ്കൊസിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരുകയും
ചെയ്തു. 18 മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു കേഫാവുമായി
മുഖപരിചയമാകേണ്ടതിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു
പോയി പതിനഞ്ചുദിവസം അവനോടുകൂടെ
പാർത്തു. 19 എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ
യാക്കോബിനെ അല്ലാതെ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ
വേറൊരുത്തനെയും കണ്ടില്ല. 20 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു ഭോഷ്കല്ല എന്നതിന്നു
ദൈവം സാക്ഷി. 21 പിന്നെ ഞാൻ സുറിയ കിലിക്യ
ദിക്കുകളിലേക്കു പോയി. 22 യെഹൂദ്യയിലെ
ക്രിസ്തുസഭകൾക്കോ ഞാൻ മുഖപരിചയം
ഇല്ലാത്തവൻ ആയിരുന്നു; 23 മുമ്പെ നമ്മെ
ഉപദ്രവിച്ചവൻ താൻ മുമ്പെ മുടിച്ച വിശ്വാസത്തെ
ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം 24 അവർ
കേട്ടു എന്നെച്ചൊല്ലി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
2 പതിന്നാലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ
ബർന്നബാസുമായി തീതൊസിനെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വീണ്ടും യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
2 ഞാൻ ഒരു വെളിപ്പാടു അനുസരിച്ചത്രേ പോയതു;
ഞാൻ ഓടുന്നതോ ഓടിയതോ വെറുതേ എന്നു
വരാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
പ്രസംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷം അവരോടു,
വിശേഷാൽ പ്രമാണികളോടു വിവരിച്ചു. 3 എന്റെ
കൂടെയുള്ള തീതൊസ് യവനൻ എങ്കിലും
പരിച്ഛേദന ഏല്പാൻ അവനെ ആരും നിർബ്ബന്ധിച്ചില്ല.
4 അതോ, നുഴഞ്ഞുവന്ന കള്ളസ്സഹോദരന്മാർ
നിമിത്തമായിരുന്നു; അവർ നമ്മെ
അടിമപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ

നമുക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ
നുഴഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. 5 സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം
നിങ്ങളോടുകൂടെ നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
അവക്കു ഒരു നാഴികപോലും വഴങ്ങിക്കൊടുത്തില്ല.
6 പ്രമാണികളായവരോ അവർ പണ്ടു
എങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരുന്നാലും എനിക്കു
ഏതുമില്ല; ദൈവം മനുഷ്യന്റെ മുഖം നോക്കുന്നില്ല;
പ്രമാണികൾ എനിക്കു ഒന്നും ഗ്രഹിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടില്ല.
7 നേരെ മറിച്ചു പരിച്ഛേദനയുടെ
അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്നായി പത്രൊസിനോടുകൂടെ
വ്യാപരിച്ചവൻ ജാതികൾക്കായി
എന്നോടുകൂടെയും വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടു 8
പത്രൊസിന്നു പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലെ
സുവിശേഷഘോഷണം എന്നപോലെ
എനിക്കു അഗ്രചമ്മക്കാരുടെ ഇടയിലെ
സുവിശേഷഘോഷണം 9 ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു കണ്ടും എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപ
അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു തൂണുകളായി
എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്ന യാക്കോബും കേഫാവും
യോഹന്നാനും ഞങ്ങൾ ജാതികളുടെ ഇടയിലും
അവർ പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലും
സുവിശേഷം അറിയിപ്പാന്തക്കവണ്ണം എനിക്കും
ബന്നബാസിന്നും കൂട്ടായ്മയുടെ വലങ്കൈ തന്നു.
10 ദരിദ്രരെ ഞങ്ങൾ ഓൎത്തുകൊള്ളേണം എന്നു
മാത്രം അവർ പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ ചെയ്‌വാൻ
ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 എന്നാൽ
കേഫാവു അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ വന്നാറെ അവനിൽ
കുറ്റം കാണുകയാൽ ഞാൻ അഭിമുഖമായി
അവനോടു എതിൎത്തുനിന്നു. 12 യാക്കോബിന്റെ

അടുക്കൽ നിന്നു ചിലർ വരും മുമ്പെ അവൻ
ജാതികളോടുകൂടെ തിന്നു പോന്നു; അവർ
വന്നപ്പോഴോ അവൻ പരിച്ഛേദനക്കാരെ ഭയപ്പെട്ടു
പിൻവാങ്ങി പിരിഞ്ഞു നിന്നു. 13 ശേഷം
യെഹൂദന്മാരും അവനോടു കൂടെ കപടം
കാണിച്ചതുകൊണ്ടു ബർന്നബാസും അവരുടെ
കപടത്താൽ തെറ്റിപ്പോവാൻ ഇടവന്നു. 14 അവർ
സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം അനുസരിച്ചു
ചൊവ്വായി നടക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു ഞാൻ
എല്ലാവരും കേൾക്കെ കേഫാവിനോടു പറഞ്ഞതു:
യെഹൂദനായ നീ യെഹൂദമര്യാദപ്രകാരമല്ല
ജാതികളുടെ മര്യാദപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നീ ജാതികളെ യെഹൂദമര്യാദ
അനുസരിപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു എന്തു? 15
നാം സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള
പാപികളല്ല, യെഹൂദന്മാരത്രെ; 16 എന്നാൽ
യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താലല്ലാതെ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
മനുഷ്യൻ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നില്ല
എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു നാമും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാലല്ല
ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ തന്നേ
നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
വിശ്വസിച്ചു; ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
ഒരു ജഡവും നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. 17
എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ നീതീകരണം
അന്വേഷിക്കയിൽ നാമും പാപികൾ എന്നു
വരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരൻ എന്നോ? ഒരുനാളം അല്ല.

18 ഞാൻ പൊളിച്ചതു വീണ്ടും പണിതാൽ
ഞാൻ ലംഘനക്കാരൻ എന്നു എന്നെത്തന്നേ
തെളിയിക്കുന്നു. 19 ഞാൻ ദൈവത്തിന്നായി
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ന്യായപ്രമാണ സംബന്ധമായി മരിച്ചു. 20 ഞാൻ
ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല ക്രിസ്തുവത്രേ
എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ ജഡത്തിൽ
ജീവിക്കുന്നതോ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എനിക്കു
വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത
ദൈവപുത്രങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്താലത്രേ
ജീവിക്കുന്നതു 21 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ
വ്യർത്ഥമാക്കുന്നില്ല ന്യായപ്രമാണത്താൽ
നീതിവരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചതു
വെറുതെയല്ലോ.

3 ഹാ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഗലാത്യരേ, യേശുക്രിസ്തു
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായി നിങ്ങളുടെ കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ
വരെച്ചുകിട്ടിയിരിക്കെ നിങ്ങളെ ക്ഷുദ്രംചെയ്തു
മയക്കിയതു ആർ? 2 ഞാൻ ഇതൊന്നു മാത്രം
നിങ്ങളോടു ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
ആത്മാവു ലഭിച്ചതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗം
കേട്ടതിനാലോ? 3 നിങ്ങൾ ഇത്ര ബുദ്ധികെട്ടവരോ?
ആത്മാവുകൊണ്ടു ആരംഭിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ
ജഡംകൊണ്ടോ സമാപിക്കുന്നതു? ഇത്ര
എല്ലാം വെറുതെ അനുഭവിച്ചുവോ? 4 വെറുതെ
അത്രേ എന്നു വരികിൽ. 5 എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനെ നല്കി നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ വീര്യപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നവൻ

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാലോ
വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗത്താലോ അങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നതു? 6 അബ്രാഹാം ദൈവത്തിൽ
വിശ്വസിച്ചു; അതു അവന്നു നീതിയായി കണക്കിട്ടു
എന്നുണ്ടല്ലോ. 7 അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ
അത്രേ അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കൾ എന്നു അറിവിൻ.
8 എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസംമൂലം ജാതികളെ
നീതീകരിക്കുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു
മുൻകണ്ടിട്ടു: “നിന്നിൽ സകലജാതികളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” എന്നുള്ള സുവിശേഷം
അബ്രാഹാമിനോടു മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ചു. 9
അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസിയായ
അബ്രാഹാമിനോടുകൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു.
10 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവരും ശാപത്തിൻ
കീഴാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും ചെയ്‌വാൻ
തക്കവണ്ണം അതിൽ നിലനിൽക്കാത്തവൻ
എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 11 എന്നാൽ
ന്യായപ്രമാണത്താൽ ആരും ദൈവസന്നിധിയിൽ
നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതു സ്പഷ്ടം;
“നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും”
എന്നല്ലോ ഉള്ളതു. 12 ന്യായപ്രമാണത്തിന്നോ
വിശ്വാസമല്ല ആധാരമായിരിക്കുന്നതു;
“അതു ചെയ്യുന്നവൻ അതിനാൽ
ജീവിക്കും” എന്നുണ്ടല്ലോ. 13 “മരത്തിന്മേൽ
തൂങ്ങുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ

ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു,
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നു
നമ്മെ വിലെക്കു വാങ്ങി. 14 അബ്രാഹാമിന്റെ
അനുഗ്രഹം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ജാതികൾക്കു
വരേണ്ടതിന്നു നാം ആത്മാവെന്ന വാഗ്ദത്തവിഷയം
വിശ്വാസത്താൽ പ്രാപിപ്പാൻ തന്നേ. 15
സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ
നടപ്പുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം: ഒരു മനുഷ്യന്റെ
നിയമം ആയാലും അതിന്നു ഉറപ്പു വന്നശേഷം
ആരും ദുർബ്ബലമാക്കുകയോ അതിനോടു വല്ലതും
കൂട്ടിക്കല്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 16 എന്നാൽ
അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ലഭിച്ചു; സന്തതികൾക്കും എന്നു
അനേകരെക്കുറിച്ചല്ല, നിന്റെ സന്തതിക്കും എന്നു
ഏകനെക്കുറിച്ചത്രേ പറയുന്നതു; അതു ക്രിസ്തു
തന്നേ. 17 ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യമോ:
നാനൂറ്റിമുപ്പതു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഉണ്ടായ
ന്യായപ്രമാണം വാഗ്ദത്തത്തെ നീക്കുവാൻ
തക്കവണ്ണം അതു ദൈവം മുമ്പു ഉറപ്പാക്കിയ
നിയമത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നില്ല. 18 അവകാശം
ന്യായപ്രമാണത്താൽ എങ്കിൽ വാഗ്ദത്തത്താലല്ല
വരുന്നതു; അബ്രാഹാമിന്നോ ദൈവം അതിനെ
വാഗ്ദത്തം മൂലം നല്കി. 19 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം
എന്തിന്നു? വാഗ്ദത്തം ലഭിച്ച സന്തതിവരുവോളം
അതു ലംഘനങ്ങൾ നിമിത്തം കൂട്ടിച്ചേർത്തതും
ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചതുമത്രേ. 20 ഒരുത്തൻ മാത്രം എങ്കിൽ
മദ്ധ്യസ്ഥൻ വേണ്ടിവരികയില്ല; ദൈവമോ
ഒരുത്തൻ മാത്രം. 21 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം

ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങൾക്കു വിരോധമോ? ഒരുനാളും
അല്ല; ജീവിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നോരു ന്യായപ്രമാണം
നല്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം
വാസ്തവമായി നീതിക്കു ആധാരമാകുമായിരുന്നു.
22 എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു വാഗ്ദത്തം
യേശുക്രിസ്തുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു തിരുവെഴുത്തു എല്ലാവറ്റെയും
പാപത്തിൻ കീഴടെച്ചുകളഞ്ഞു. 23 വിശ്വാസം
വരുംമുമ്പെ നമ്മെ വെളിപ്പെടുവാനിരുന്ന
വിശ്വാസത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു
ന്യായപ്രമാണത്തിങ്കീഴ് അടെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.
24 അങ്ങനെ നാം വിശ്വാസത്താൽ
നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ന്യായപ്രമാണം
ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു നടത്തുവാൻ
നമുക്കു ശിശുപാലകനായി ഭവിച്ചു. 25 വിശ്വാസം
വന്ന ശേഷമോ നാം ഇനി ശിശുപാലകന്റെ കീഴിൽ
അല്ല. 26 ക്രിസ്തുയേശുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ
ആകുന്നു. 27 ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ
സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 28 അതിൽ
യെഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല, ദാസനും
സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല;
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രേ.
29 ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ എങ്കിലോ നിങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയും വാഗ്ദത്തപ്രകാരം
അവകാശികളും ആകുന്നു.

4 അവകാശി സർവ്വത്തിന്നും യജമാനൻ എങ്കിലും
ശിശുവായിരിക്കുന്നേടത്തോളം ദാസനെക്കാൾ

ഒട്ടും വിശേഷതയുള്ളവനല്ല, 2 പിതാവു
നിശ്ചയിച്ച അവധിയോളം രക്ഷകന്മാക്കും
ഗൃഹവിചാരകന്മാക്കും കീഴ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നു. 3 അതുപോലെ നാമും
ശിശുക്കൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ
ആദി പാഠങ്ങളിൻ കീഴ് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. 4
എന്നാൽ കാലസമ്പൂൎണ്ണതവന്നപ്പോൾ
ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നു
ജനിച്ചവനായി ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴ്
ജനിച്ചവനായി നിയോഗിച്ചയച്ചതു 5 അവൻ
ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരെ വിലെക്കു
വാങ്ങിട്ടു നാം പുത്രത്വം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
6 നിങ്ങൾ മക്കൾ ആകകൊണ്ടു അബ്ബാ പിതാവേ
എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ
ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അയച്ചു. 7
അങ്ങനെ നീ ഇനി ദാസനല്ല പുത്രനത്രെ:
പുത്രനെങ്കിലോ ദൈവഹിതത്താൽ അവകാശിയും
ആകുന്നു. 8 എന്നാൽ അന്നു നിങ്ങൾ
ദൈവത്തെ അറിയാതെ സ്വഭാവത്താൽ
ദൈവങ്ങളല്ലാത്തവക്കു അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. 9
ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും വിശേഷാൽ
ദൈവം നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുമിരിക്കെ നിങ്ങൾ
പിന്നെയും ബലഹീനവും ദരിദ്രവുമായ
ആദിപാഠങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു അവെക്കു
പുതുതായി അടിമപ്പെടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? 10 നിങ്ങൾ ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും
കാലങ്ങളും ആണ്ടുകളും പ്രമാണിക്കുന്നു. 11
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അദ്ധ്വാനിച്ചതു
വെറുതെയായി എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. 12

സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളേപ്പോലെ
ആകയാൽ നിങ്ങളും എന്നെപ്പോലെ ആകുവാൻ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ
എന്നോടു ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല. 13
ഞാൻ ശരീരത്തിലെ ബലഹീനതനിമിത്തം
ഒന്നാമതു നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ
സംഗതിവന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 14
എന്റെ ശരീരസംബന്ധമായി നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ
പരീക്ഷനിമിത്തം നിങ്ങൾ നിന്ദയോ വെറുപ്പോ
കാണിക്കാതെ ദൈവദൂതനെപ്പോലെ,
ക്രിസ്തുയേശുവിനെപ്പോലെ എന്നെ
കൈക്കൊൾകയത്രേ ചെയ്തതു. 15
നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യപ്രശംസ എവിടെ? കഴിയും
എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു ചൂന്നെടുത്തു
എനിക്കു തരുമായിരുന്നു എന്നതിന്നു
ഞാൻ സാക്ഷി. 16 അങ്ങനെയിരിക്കെ
നിങ്ങളോടു സത്യം പറകകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിപ്പോയോ? 17 അവർ
നിങ്ങളെക്കറിച്ചു എരിവു കാണിക്കുന്നതു
ഗുണത്തിന്നായിട്ടല്ല; നിങ്ങളും അവരെക്കുറിച്ചു
എരിവു കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിങ്ങളെ
പുറത്തിട്ടു അടെച്ചുകളവാൻ ഇച്ഛിക്കയത്രെ
ചെയ്യുന്നതു. 18 ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല എല്ലായ്പോഴും നല്ല
കാര്യത്തിൽ എരിവു കാണിക്കുന്നതു നന്നു. 19
ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉരുവാകുവോളം ഞാൻ
പിന്നെയും പ്രസവവേദനപ്പെടുന്നവരായ എന്റെ
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, 20 ഇന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
ഇരുന്നു എന്റെ ശബ്ദം മാറ്റുവൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു

എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വിഷമിക്കുന്നു. 21 ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴിരിപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവരേ, നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണം
കേൾക്കുന്നില്ലയോ? 22 എന്നോടു പറവിൻ.
അബ്രാഹാമിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഒരുവൻ ദാസി പ്രസവിച്ചവൻ, ഒരുവൻ സ്വതന്ത്ര
പ്രസവിച്ചവൻ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 23
ദാസിയുടെ മകൻ ജഡപ്രകാരവും സ്വതന്ത്രയുടെ
മകനോ വാഗ്ദത്തത്താലും ജനിച്ചിരുന്നു. 24
ഇതു സാദൃശ്യമാകുന്നു. ഈ സ്ത്രീകൾ രണ്ടു
നിയമങ്ങൾ അത്രേ; ഒന്നു സീനായ്മലയിൽനിന്നു
ഉണ്ടായി അടിമകളെ പ്രസവിക്കുന്നു; അതു
ഹാഗർ. 25 ഹാഗർ എന്നതു അറബിദേശത്തു
സീനായ്മലയെക്കുറിക്കുന്നു. അതു ഇപ്പോഴത്തെ
യെരൂശലേമിനോടു ഒക്കുന്നു; അതു തന്റെ
മക്കളോടുകൂടെ അടിമയിലല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു. 26
മീതെയുള്ള യെരൂശലേമോ സ്വതന്ത്രയാകുന്നു.
അവൾ തന്നേ നമ്മുടെ അമ്മ. 27 “പ്രസവിക്കാത്ത
മച്ചിയേ, ആനന്ദിക്ക; നോവുകിട്ടാത്തവളേ,
പൊട്ടി ആർക്കുക; ഏകാകിനിയുടെ മക്കൾ
ഭർത്താവുള്ളവളുടെ മക്കളെക്കാൾ അധികം”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 നാമോ
സഹോദരന്മാരേ, യിസ്ഹാക്കിനെപ്പോലെ
വാഗ്ദത്തത്താൽ ജനിച്ച മക്കൾ ആകുന്നു. 29
എന്നാൽ അന്നു ജഡപ്രകാരം ജനിച്ചവൻ
ആത്മപ്രകാരം ജനിച്ചവനെ ഉപദ്രവിച്ചതുപോലെ
ഇന്നും കാണുന്നു. 30 തിരുവെഴുത്തോ
എന്തുപറയുന്നു ദാസിയെയും മകനെയും
പുറത്താക്കിക്കളക; ദാസിയുടെ മകൻ

സ്വതന്ത്രയുടെ മകനോടുകൂടെ അവകാശി
ആകയില്ല. 31 അങ്ങനെ സഹോദരന്മാരേ, നാം
ദാസിയുടെ മക്കളല്ല സ്വതന്ത്രയുടെ മക്കളത്രേ.
5 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നായിട്ടു ക്രിസ്തു നമ്മെ
സ്വതന്ത്രരാക്കി; ആകയാൽ അതിൽ
ഉറെച്ചുനില്പിൻ; അടിമനുകത്തിൽ പിന്നെയും
കുടുങ്ങിപ്പോകരുതു. 2 നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന ഏറ്റാൽ
ക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു
പ്രയോജനവുമില്ല എന്നു പൌലൊസായ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 3 പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്ന
ഏതു മനുഷ്യനോടും: അവൻ ന്യായപ്രമാണം
മുഴുവനും നിവൃത്തിപ്പാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ പിന്നെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 4
ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു
വേറുപെട്ടുപോയി; നിങ്ങൾ കൃപയിൽനിന്നു
വീണുപോയി. 5 ഞങ്ങളോ വിശ്വാസത്താൽ നീതി
ലഭിക്കും എന്നുള്ള പ്രത്യാശാനിവൃത്തിയെ
ആത്മാവിനാൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. 6
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പരിച്ഛേദനയല്ല അഗ്രചർമ്മവുമല്ല
സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമത്രേ
കാര്യം. 7 നിങ്ങൾ നന്നായി ഓടിയിരുന്നു; സത്യം
അനുസരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ആർ തടുത്തു
കളഞ്ഞു? 8 ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെ അനുസരിപ്പിച്ചതു
നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ല. 9 അസാരം
പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു.
10 നിങ്ങൾക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകയില്ല എന്നു
ഞാൻ കർത്താവിൽ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ ആരായാലും ശിക്ഷാവിധി

ചുമക്കും. 11 ഞാനോ, സഹോദരന്മാരേ,
ഇപ്പോഴും പരിച്ഛേദന പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു
വരികിൽ ഇനിയും ഉപദ്രവം സഹിക്കുന്നതു
എന്തു? അങ്ങനെ എങ്കിൽ ക്രൂശിന്റെ ഇടച്ച്
നീങ്ങിപ്പോയല്ലോ. 12 നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ
അംഗച്ഛേദം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു.
13 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നായി
വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം
ജഡത്തിന്നു അവസരമാക്കുക മാത്രം ചെയ്യാതെ
സ്നേഹത്താൽ അന്യോന്യം സേവിപ്പിൻ.
14 കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ
സ്നേഹിക്കേണം. എന്നുള്ള ഏകവാക്യത്തിൽ
ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
15 നിങ്ങൾ അന്യോന്യം കടിക്കയും
തിന്നുകളകയും ചെയ്താലോ ഒരുവനാൽ ഒരുവൻ
ഒടുങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 16
ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടപ്പിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ജഡത്തിന്റെ മോഹം നിവർത്തിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 17 ജഡാഭിലാഷം
ആത്മാവിന്നും ആത്മാഭിലാഷം ജഡത്തിന്നും
വിരോധമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു
ചെയ്യാതവണ്ണം അവ തമ്മിൽ പ്രതികൂലമല്ലോ. 18
ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരല്ല.
19 ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളോ ദുർന്നടപ്പു,
അശുദ്ധി, ദുഷ്കാമം, വിഗ്രഹാരാധന, 20
ആഭിചാരം, പക, പിണക്കം, ജാരശങ്ക, ക്രോധം,
ശാഠ്യം, 21 ദ്വന്ദ്വപക്ഷം, ഭിന്നത, അസൂയ,
മദ്യപാനം, വെറിക്കൂത്തു മുതലായവ എന്നു

വെളിവാകുന്നു; ഈ വക പ്രവത്തിക്കുന്നവർ
ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇപ്പോഴും
നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 22 ആത്മാവിന്റെ
ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം,
ദീഘ്ക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത,
സൌമ്യത, 23 ഇന്ദ്രിയജയം; ഈ വകെക്കു
വിരോധമായി ഒരു ന്യായപ്രമാണവുമില്ല. 24
ക്രിസ്തുയേശുവിന്നുള്ളവർ ജഡത്തെ അതിന്റെ
രാഗമോഹങ്ങളോടും കൂടെ ക്രൂശിച്ചിരിക്കുന്നു. 25
ആത്മാവിനാൽ നാം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്ക.
26 നാം അന്യോന്യം പോരിന്നു വിളിച്ചും അന്യോന്യം
അസൂയപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു വൃഥാഭിമാനികൾ
ആകരുതു.

6 സഹോദരന്മാരേ, ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ലതെറ്റിലും
അകപ്പെട്ടുപോയെങ്കിൽ ആത്മികരായ നിങ്ങൾ
അങ്ങനെയുള്ളവനെ സൌമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവിൻ; നീയും പരീക്ഷയിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 2
തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഭാരങ്ങളെ ചുമപ്പിൻ; ഇങ്ങനെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നിവത്തിപ്പിൻ. 3
താൻ അല്പനായിരിക്കെ മഹാൻ ആകുന്നു
എന്നു ഒരുത്തൻ നിരൂപിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ
വഞ്ചിക്കുന്നു. 4 ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
പ്രവൃത്തി ശോധന ചെയ്യട്ടെ; എന്നാൽ അവൻ
തന്റെ പ്രശംസ മറ്റൊരുത്തനെ കാണിക്കാതെ
തന്നിൽ തന്നേ അടക്കി വെക്കും. 5 ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ചുമടു ചുമക്കുമല്ലോ. 6 വചനം

പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവന്നു എല്ലാനന്മയിലും
ഓഹരി കൊടുക്കേണം. 7 വഞ്ചനപ്പെടാതിരിപ്പിൻ;
ദൈവത്തെ പരിഹസിച്ചുകൂടാ; മനുഷ്യൻ
വിതെക്കുന്നതു തന്നേ കൊയ്യും. 8 ജഡത്തിൽ
വിതെക്കുന്നവൻ ജഡത്തിൽനിന്നു നാശം
കൊയ്യും; ആത്മാവിൽ വിതെക്കുന്നവൻ
ആത്മാവിൽ നിന്നു നിത്യജീവനെ കൊയ്യും. (aiōnios
g166) 9 നന്മ ചെയ്കയിൽ നാം മടുത്തുപോകരുതു;
തളർന്നുപോകാഞ്ഞാൽ തക്കസമയത്തു
നാം കൊയ്യും. 10 ആകയാൽ അവസരം
കിട്ടുംപോലെ നാം എല്ലാവർക്കും, വിശേഷാൽ
സഹവിശ്വാസികൾക്കും നന്മ ചെയ്ക. 11
നോക്കുവിൻ: എത്ര വലിയ അക്ഷരമായി
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തകൈകൊണ്ടു
തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 12 ജഡത്തിൽ
സുമുഖം കാണിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ ഒക്കെയും
ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുനിമിത്തം ഉപദ്രവം
സഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മാത്രം നിങ്ങളെ
പരിച്ഛേദന ഏല്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. 13
പരിച്ഛേദനക്കാർ തന്നേയും ന്യായപ്രമാണം
ആചരിക്കുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽ
പ്രശംസിക്കേണം എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന
ഏല്പാൻ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതേയുള്ളു. 14 എനിക്കോ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ
അല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരരുതു; അവനാൽ
ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിന്നും
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 15 പരിച്ഛേദനയല്ല
അഗ്രചർമ്മവുമല്ല പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രേ കാര്യം. 16 ഈ
പ്രമാണം അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന ഏവർക്കും

ദൈവത്തിന്റെ യിസ്രായേലിന്നും സമാധാനവും
കരുണയും ഉണ്ടാകട്ടെ.
17 ഇനി ആരും എനിക്കു
പ്രയാസം വരുത്തരുതു; ഞാൻ യേശുവിന്റെ
ചൂടടയാളം എന്റെ ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു.
18 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.
ആമേൻ.

എഫെസ്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് [എഫെസോസിൽ
ഉള്ള] വിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
വിശ്വാസികളുമായവക്കു എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3 സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ സകല
ആത്മികാനുഗ്രഹത്താലും നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽ
അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 4 നാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ
വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ടതിന്നു അവൻ
ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ നമ്മെ അവനിൽ
തിരഞ്ഞെടുക്കയും 5 തിരുഹിതത്തിന്റെ
പ്രസാദപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമ്മെ
ദത്തെടുക്കേണ്ടതിന്നു 6 അവൻ പ്രിയനായവനിൽ
നമുക്കു സൌജന്യമായി നല്കിയ തന്റെ
കൃപാമഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായി
സ്നേഹത്തിൽ നമ്മെ മുന്നിയമിക്കയും
ചെയ്തുവല്ലോ. 7 അവനിൽ നമുക്കു
അവന്റെ രക്തത്താൽ അതിക്രമങ്ങളുടെ
മോചനമെന്ന വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടു. 8 അതു
അവൻ നമുക്കു താൻ ധാരാളമായി കാണിച്ച
കൃപാധനപ്രകാരം സകലജ്ഞാനവും
വിവേകവുമായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. 9 അവനിൽ
താൻ മുന്നിൎണ്ണയിച്ച തന്റെ പ്രസാദത്തിന്നു
തക്കവണ്ണം തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ മൎമ്മം അവൻ
നമ്മോടു അറിയിച്ചു. 10 അതു സ്വൎഗ്ഗത്തിലും

ഭൂമിയിലുമുള്ളതു എല്ലാം പിന്നെയും ക്രിസ്തുവിൽ
ഒന്നായിച്ചേക്ക എന്നിങ്ങനെ കാലസമ്പൂൎണ്ണതയിലെ
വ്യവസ്ഥെക്കായിക്കൊണ്ടു തന്നേ. 11
അവനിൽ നാം അവകാശവും പ്രാപിച്ചു, തന്റെ
ഹിതത്തിന്റെ ആലോചനപോലെ സകലവും
പ്രവൎത്തിക്കുന്നവന്റെ 12 നിൎണ്ണയപ്രകാരം
മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടതു മുമ്പിൽകൂട്ടി ക്രിസ്തുവിൽ
ആശവെച്ചവരായ ഞങ്ങൾ അവന്റെ
മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കാകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 13 അവനിൽ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ
രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം എന്ന
സത്യവചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കയും അവനിൽ
വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടു, 14 തന്റെ
സ്വന്തജനത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നു വേണ്ടി തന്റെ
മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായിട്ടു നമ്മുടെ
അവകാശത്തിന്റെ അച്ചാരമായ വാഗ്ദത്തത്തിൻ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു. 15
അതുനിമിത്തം ഞാനും നിങ്ങൾക്കു
കൎത്താവായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെയും
കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു, 16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ
സ്തോത്രംചെയ്തു എന്റെ പ്രാൎത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ
ഓൎത്തുംകൊണ്ടു 17 നമ്മുടെ കൎത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും മഹത്വമുള്ള
പിതാവുമായവൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും
വെളിപ്പാടിന്റെയും ആത്മാവിനെ തരേണ്ടതിന്നും
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയദൃഷ്ടി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടു 18
അവന്റെ വിളിയാലുള്ള ആശ ഇന്നതെന്നും

വിശുദ്ധന്മാരിൽ അവന്റെ അവകാശത്തിന്റെ
മഹിമാധനം ഇന്നതെന്നും 19 അവന്റെ ബലത്തിൻ
വല്ലഭത്വത്തിന്റെ വ്യാപാരത്താൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നമുക്കുവേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ
ശക്തിയുടെ അളവറ്റ വലിപ്പം ഇന്നതെന്നും നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നും പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു. 20 അങ്ങനെ
അവൻ ക്രിസ്തുവിലും വ്യാപരിച്ചു അവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിൎപ്പിക്കയും
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു 21 എല്ലാ
വാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിന്നും ശക്തിക്കും
കൎത്തൃത്വത്തിന്നും ഈ ലോകത്തിൽ
മാത്രമല്ല വരുവാനുള്ളതിലും വിളിക്കപ്പെടുന്ന
സകലനാമത്തിന്നും അത്യന്തം മീതെ
ഇരുത്തുകയും (aiōn g165) 22 സൎവ്വവും അവന്റെ
കാൽക്കീഴാക്കിവെച്ചു അവനെ സൎവ്വത്തിന്നും മീതെ
തലയാക്കി 23 എല്ലാറ്റിലും എല്ലാം നിറെക്കുന്നവന്റെ
നിറവായിരിക്കുന്ന അവന്റെ ശരീരമായ സഭെക്കു
കൊടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
2 അതിക്രമങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും
മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും അവൻ
ഉയിൎപ്പിച്ചു. 2 അവയിൽ നിങ്ങൾ മുമ്പെ ഈ
ലോകത്തിന്റെ കാലഗതിയെയും ആകാശത്തിലെ
അധികാരത്തിന്നും അനുസരണക്കേടിന്റെ
മക്കളിൽ ഇപ്പോൾ വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്നും
അധിപതിയായവനെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു. (aiōn
g165) 3 അവരുടെ ഇടയിൽ നാം എല്ലാവരും
മുമ്പെ നമ്മുടെ ജഡമോഹങ്ങളിൽ നടന്നു
ജഡത്തിന്നും മനോവികാരങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടമായതു
ചെയ്തുംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ

പ്രകൃതിയാൽ കോപത്തിന്റെ മക്കൾ ആയിരുന്നു. 4
കരുണാസമ്പന്നനായ ദൈവമോ നമ്മെ സ്നേഹിച്ച
മഹാസ്നേഹംനിമിത്തം 5 അതിക്രമങ്ങളാൽ
മരിച്ചവരായിരുന്ന നമ്മെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ജീവിപ്പിക്കയും — കൃപയാലത്രേ നിങ്ങൾ
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു — 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
അവനോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു, 7 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള വാത്സല്യത്തിൽ തന്റെ
കൃപയുടെ അത്യന്തധനത്തെ വരും
കാലങ്ങളിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു. (aiōn g165)
8 കൃപയാലല്ലോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസംമൂലം
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; അതിന്നും നിങ്ങൾ
കാരണമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേയാകുന്നു.
9 ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ
പ്രവൃത്തികളും കാരണമല്ല. 10 നാം അവന്റെ
കൈപ്പണിയായി സൽപ്രവൃത്തികൾക്കായിട്ടു
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു;
നാം ചെയ്തുപോരേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവ
മുന്നൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 11 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
മുമ്പെ പ്രകൃതിയാൽ ജാതികളായിരുന്നു;
ജഡത്തിൽ കയ്യാലുള്ള പരിച്ഛേദന ഏറ്റു
പരിച്ഛേദനക്കാർ എന്നു പേരുള്ളവരാൽ
അഗ്രചർമ്മക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു;
12 അക്കാലത്തു നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ
കൂടാതെയുള്ളവരും യിസ്രായേൽപൌരതയോടു
സംബന്ധമില്ലാത്തവരും വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ
നിയമങ്ങൾക്കു അന്യരും പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരും
ലോകത്തിൽ ദൈവമില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു

എന്നു ഓത്തുകൊൾവിൻ. 13 മുമ്പെ
ദൂരസ്ഥരായിരുന്ന നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ
സമീപസ്ഥരായിത്തീന്നു. 14 അവൻ നമ്മുടെ
സമാധാനം; അവൻ ഇരുപക്ഷത്തെയും ഒന്നാക്കി,
ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളുമായ ന്യായപ്രമാണം എന്ന
ശത്രുത്വം തന്റെ ജഡത്താൽ നീക്കി വേപ്പാടിന്റെ
നടുച്ചുവർ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതു 15 സമാധാനം
ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു ഇരുപക്ഷത്തെയും തന്നിൽ
ഒരേ പുതുമനുഷ്യനാക്കി സൃഷ്ടിപ്പാനും 16
ക്രൂശിന്മേൽവെച്ചു ശത്രുത്വം ഇല്ലാതാക്കി
അതിനാൽ ഇരുപക്ഷത്തെയും ഏകശരീരത്തിൽ
ദൈവത്തോടു നിരപ്പിപ്പാനും തന്നേ. 17
അവൻ വന്നു ദൂരത്തായിരുന്ന നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനവും സമീപത്തുള്ളവക്കു സമാധാനവും
സുവിശേഷിച്ചു. 18 അവൻമുഖാന്തരം നമുക്കു
ഇരുപക്ഷക്കാക്കും ഏകാത്മാവിനാൽ
പിതാവിങ്കലേക്കു പ്രവേശനം ഉണ്ടു. 19 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ ഇനി അന്യന്മാരും പരദേശികളുമല്ല
വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹപൌരന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ
ഭവനക്കാരുമത്രേ. 20 ക്രിസ്തുയേശു തന്നേ
മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ നിങ്ങളെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും
പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ
പണിതിരിക്കുന്നു. 21 അവനിൽ കെട്ടിടം മുഴുവനും
യുക്തമായി ചേന്നു കത്താവിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരമായി
വളരുന്നു. 22 അവനിൽ നിങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ
നിവാസമാകേണ്ടതിന്നു ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു
പണിതുവരുന്നു.

3 അതുനിമിത്തം പൌലൊസ് എന്ന
ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു. 2
നിങ്ങൾക്കായി എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപയുടെ
വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു 3 ഞാൻ മീതെ
ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ
വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു ഒരു മമ്മം
അറിയായ്‌വന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 4
നിങ്ങൾ അതു വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ
സംബന്ധിച്ചുള്ള മമ്മത്തിൽ എനിക്കുള്ള ബോധം
നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാം. 5 ആ മമ്മം ഇപ്പോൾ
അവന്റെ വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാക്കും
പ്രവാചകന്മാക്കും ആത്മാവിനാൽ
വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ പൂവ്വകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യക്കു
അറിയായ്‌വന്നിരുന്നില്ല. 6 അതോ ജാതികൾ
സുവിശേഷത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
കൂട്ടവകാശികളും ഏകശരീരസ്ഥരും
വാഗ്ദത്തത്തിൽ പങ്കാളികളും ആകേണം
എന്നുള്ളതു തന്നേ. 7 ആ സുവിശേഷത്തിന്നു
ഞാൻ അവന്റെ ശക്തിയുടെ വ്യാപാരപ്രകാരം
എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ കൃപാദാനത്താൽ
ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീന്നു. 8 സകല
വിശുദ്ധന്മാരിലും ഏറ്റവും ചെറിയവനായ
എനിക്കു ജാതികളോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്രമേയധനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിപ്പാനും 9
സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിൽ അനാദികാലം
മുതൽ മറഞ്ഞുകിടന്ന മമ്മത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ
ഇന്നതെന്നു എല്ലാവക്കും പ്രകാശിപ്പിപ്പാനുമായി
ഈ കൃപ നല്കിയിരിക്കുന്നു. (aiōn g165) 10

അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ വാഴ്ചകൾക്കും
അധികാരങ്ങൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ
ബഹുവിധമായ ജ്ഞാനം, 11 അവൻ
നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ
നിവൎത്തിച്ച അനാദിനിൎണ്ണയപ്രകാരം
സഭമുഖാന്തരം അറിയായ്വരുന്നു. (aiōn g165) 12
അവനിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടു അവങ്കലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു ധൈൎയ്യവും
പ്രവേശനവും ഉണ്ടു. 13 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മഹത്വമാകയാൽ അവനിമിത്തം
അധൈൎയ്യപ്പെട്ടുപോകരുതു എന്നു ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14 അതുനിമിത്തം
ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല
കുടുംബത്തിന്നും 15 പേർ വരുവാൻ കാരണമായ
പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു. 16
അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ധനത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം അവന്റെ ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങൾ
അകത്തെ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു ശക്തിയോടെ
ബലപ്പെടേണ്ടതിന്നും 17 ക്രിസ്തു വിശ്വാസത്താൽ
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കേണ്ടതിന്നും വരം
നല്കേണം എന്നും നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ
വേരൂന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി 18 വീതിയും
നീളവും ഉയരവും ആഴവും എന്തു എന്നു
സകല വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ ഗ്രഹിപ്പാനും 19
പരിജ്ഞാനത്തെ കവിയുന്ന ക്രിസ്തുവിൻ
സ്നേഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരാകയും
ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ നിറവിനോളം
നിറഞ്ഞുവരികയും വേണം എന്നും പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു.

20 എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതിലും
നിനെക്കുന്നതിലും അത്യന്തം പരമായി ചെയ്‌വാൻ
നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ശക്തിയാൽ കഴിയുന്നവന്നു
21 സഭയിലും ക്രിസ്തുയേശുവിലും എന്നേക്കും
തലമുറതലമുറയായും മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ.
ആമേൻ. (aiōn g165)

4 കർത്തൃസേവനിമിത്തം ബദ്ധനായിരിക്കുന്ന
ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം
2 പൂർണ്ണവിനയത്തോടും സൌമ്യതയോടും
ദീർഘക്ഷമയോടുംകൂടെ നടക്കയും സ്നേഹത്തിൽ
അന്യോന്യം പൊറുക്കയും 3 ആത്മാവിന്റെ
ഐക്യത സമാധാനബന്ധത്തിൽ കാപ്പാൻ
ശ്രമിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. 4 നിങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ
ഏകപ്രത്യാശെക്കായി നിങ്ങളെ വിളിച്ചതുപോലെ
ശരീരം ഒന്നു, ആത്മാവു ഒന്നു, 5 കർത്താവു
ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സ്നാനം ഒന്നു,
എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനും 6 എല്ലാവരിലും
കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നവനും എല്ലാവരിലും
ഇരിക്കുന്നവനുമായി എല്ലാവർക്കും ദൈവവും
പിതാവുമായവൻ ഒരുവൻ. 7 എന്നാൽ നമ്മിൽ
ഓരോരുത്തന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാനത്തിന്റെ
അളവിന്നു ഒത്തവണ്ണം കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 8
അതുകൊണ്ടു: “അവൻ ബദ്ധന്മാരെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി ഉയരത്തിൽ കയറി
മനുഷ്യർക്കു ദാനങ്ങളെ കൊടുത്തു” എന്നു
പറയുന്നു. 9 കയറി എന്നതിനാൽ അവൻ
ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു ഇറങ്ങി എന്നു
വരുന്നില്ലയോ? 10 ഇറങ്ങിയവൻ സകലത്തെയും

നിറെക്കേണ്ടതിന്നു സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിന്നു
മീതെ കയറിയവനും ആകുന്നു. 11
അവൻ ചിലരെ അപ്പൊസ്തലന്മാരായും
ചിലരെ പ്രവാചകന്മാരായും ചിലരെ
സുവിശേഷകന്മാരായും ചിലരെ
ഇടയന്മാരായും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായും
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; 12 അതു നാം എല്ലാവരും
വിശ്വാസത്തിലും ദൈവപുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിലുമുള്ള ഐക്യതയും തികഞ്ഞ
പുരുഷത്വവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയായ
പ്രായത്തിന്റെ അളവും പ്രാപിക്കുവോളം 13
വിശുദ്ധന്മാരുടെ യഥാസ്ഥാനത്വത്തിന്നായുള്ള
ശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ
ശരീരത്തിന്റെ ആത്മികവർദ്ധനെക്കും ആകുന്നു. 14
അങ്ങനെ നാം ഇനി മനുഷ്യരുടെ ചതിയാലും
ഉപായത്താലും തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന തന്ത്രങ്ങളിൽ
കുടുങ്ങിപ്പോകുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശത്തിന്റെ
ഓരോ കാറ്റിനാൽ അലഞ്ഞുഴലുന്ന ശിശുക്കൾ
ആയിരിക്കാതെ 15 സ്നേഹത്തിൽ സത്യം
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം
സകലത്തിലും വളരുവാൻ ഇടയാകും. 16 ശരീരം
മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നും ഏകീഭവിച്ചും
ഓരോ അംഗത്തിന്റെ അതതു വ്യാപാരത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം ഉതവി ലഭിപ്പാനുള്ള ഏതു സന്ധിയാലും
സ്നേഹത്തിലുള്ള വർദ്ധനെക്കായി അവനിൽ നിന്നു
വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ ഞാൻ
കർത്താവിൽ സാക്ഷീകരിച്ചു പറയുന്നതു
എന്തെന്നാൽ: ജാതികൾ തങ്ങളുടെ വ്യർത്ഥബുദ്ധി
അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഇനി

നടക്കരുതു. 18 അവർ അന്ധബുദ്ധികളായി
അജ്ഞാനം നിമിത്തം, ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം
തന്നേ, 19 ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്നു
അകന്നു മനം തഴമ്പിച്ചു പോയവർ ആകയാൽ
അത്യാഗ്രഹത്തോടെ സകല അശുദ്ധിയും
പ്രവത്തിപ്പാൻ ദുഷ്കാമത്തിന്നു തങ്ങളെത്തന്നേ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളോ യേശുവിൽ
സത്യം ഉള്ളതുപോലെ അവനെക്കുറിച്ചു
കേട്ടു അവനിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചു എങ്കിൽ 21
ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെയല്ല
പഠിച്ചതു. 22 മുമ്പിലത്തെ നടപ്പു സംബന്ധിച്ചു
ചതിമോഹങ്ങളാൽ വഷളായിപ്പോകുന്ന പഴയ
മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു 23 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ
ആത്മാവു സംബന്ധമായി പുതുക്കം പ്രാപിച്ചു
24 സത്യത്തിന്റെ ഫലമായ നീതിയിലും
വിശുദ്ധിയിലും ദൈവാനുരൂപമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട
പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. 25 ആകയാൽ
ഭോഷ്കു ഉപേക്ഷിച്ചു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂട്ടുകാരനോടു സത്യം സംസാരിപ്പിൻ; നാം തമ്മിൽ
അവയവങ്ങളല്ലോ. 26 കോപിച്ചാൽ പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ. സൂര്യ്യൻ അസ്തമിക്കുവോളം
നിങ്ങൾ കോപം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതു. 27
പിശാചിന്നു ഇടം കൊടുക്കരുതു. 28 കള്ളൻ ഇനി
കക്കാതെ മുട്ടുള്ളവന്നു ദാനം ചെയ്‌വാൻ
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു കൈകൊണ്ടു നല്ലതു
പ്രവത്തിച്ചു അദ്ധ്വാനിക്കയത്രേ വേണ്ടതു. 29
കേൾക്കുന്നവക്കു കൃപ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
ആവശ്യംപോലെ ആത്മികവദ്ധനെക്കായി
നല്ല വാക്കല്ലാതെ ആകാത്തതു ഒന്നും

നിങ്ങളുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടരുതു. 30
ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു; അവനാലല്ലോ നിങ്ങൾക്കു
വീണ്ടെടുപ്പുനാളിന്നായി മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നതു. 31
എല്ലാ കൈപ്പും കോപവും ക്രോധവും കൂറ്റാരവും
ദൂഷണവും സകലദുഗ്ഗുണവുമായി നിങ്ങളെ വിട്ടു
ഒഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ. 32 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ദയയും
മനസ്സലിവുമുള്ളവരായി ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ
നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ അന്യോന്യം
ക്ഷമിപ്പിൻ.

5 ആകയാൽ പ്രിയമക്കൾ എന്നപോലെ
ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിൻ. 2 ക്രിസ്തുവും
നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ
ദൈവത്തിന്നു സൌരഭ്യവാസനയായ
വഴിപാടും യാഗവുമായി അപ്പിച്ചതുപോലെ
സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിൻ. 3 ദുന്നടപ്പും യാതൊരു
അശുദ്ധിയും അത്യാഗ്രഹവും നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ പേർ പറകപോലും അരുതു; 4
അങ്ങനെ ആകുന്നു വിശുദ്ധന്മാക്കു ഉചിതം.
ചീത്തത്തരം, പൊട്ടച്ചൊൽ, കളിവാക്കു ഇങ്ങനെ
ചേച്ചയല്ലാത്തവ ഒന്നും അരുതു; സ്തോത്രമത്രേ
വേണ്ടതു. 5 ദുന്നടപ്പുകാരൻ, അശുദ്ധൻ,
വിഗ്രഹാരാധിയായ ദ്രവ്യാഗ്രഹി ഇവക്കു ആക്കും
ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും
രാജ്യത്തിൽ അവകാശമില്ല എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 6 വ്യത്ഥവാക്കുകളാൽ ആരും
നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു; ഈ വക നിമിത്തമല്ലോ
ദൈവകോപം അനുസരണം കെട്ടവരുടെ മേൽ
വരുന്നു. 7 നിങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടാളികൾ

ആകരുതു. 8 മുമ്പെ നിങ്ങൾ ഇരുളായിരുന്നു;
ഇപ്പോഴോ കർത്താവിൽ വെളിച്ചം ആകുന്നു. 9
കർത്താവിന്നു പ്രസാദമായതു എന്തെന്നു
പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു വെളിച്ചത്തിലുള്ളവരായി
നടന്നുകൊൾവിൻ. 10 സകല സല്ഗുണവും
നീതിയും സത്യവുമല്ലോ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഫലം. 11
ഇരുട്ടിന്റെ നിഷ്ഫലപ്രവൃത്തികളിൽ കൂട്ടാളികൾ
ആകരുതു; അവയെ ശാസിക്ക അത്രേ വേണ്ടതു. 12
അവർ ഗൂഢമായി ചെയ്യുന്നതു പറവാൻ
പോലും ലജ്ജയാകുന്നു. 13 അവയെ
ശാസിക്കുമ്പോഴോ സകലത്തെയും കുറിച്ചു
വെളിച്ചത്താൽ ബോധം വരും; ബോധം
വരുന്നതെല്ലാം വെളിച്ചംപോലെ തെളിവല്ലോ. 14
അതുകൊണ്ടു: “ഉറങ്ങുന്നവനേ, ഉണർന്നു
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽക്ക;
എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കും”
എന്നു ചൊല്ലുന്നു. 15 ആകയാൽ സൂക്ഷ്മത്തോടെ,
അജ്ഞാനികളായിട്ടല്ല ജ്ഞാനികളായിട്ടത്രേ
നടപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 16 ഇതു ദുഷ്കാലമാകയാൽ
സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊൾവിൻ. 17
ബുദ്ധിഹീനരാകാതെ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം
ഇന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 18 വീഞ്ഞു
കുടിച്ചു മത്തരാകരുതു; അതിനാൽ ദുർന്നടപ്പു
ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ആത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി
സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും 19 സ്തുതികളാലും
ആത്മിക ഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചും
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിന്നു
പാടിയും കീർത്തനം ചെയ്തും 20 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ

നാമത്തിൽ ദൈവവും പിതാവുമായവന്നു
എല്ലായ്പോഴും എല്ലാറ്റിന്നുവേണ്ടിയും സ്തോത്രം
ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 21 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭയത്തിൽ
അന്യോന്യം കീഴ്പെട്ടിരിപ്പിൻ. 22 ഭാൎയ്യമാരേ,
കൎത്താവിന്നു എന്നപോലെ സ്വന്ത ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു
കീഴടങ്ങുവിൻ. 23 ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ
രക്ഷിതാവായി സഭെക്കു തലയാകുന്നതുപോലെ
ഭൎത്താവു ഭാൎയ്യക്കു തലയാകുന്നു. 24 എന്നാൽ സഭ
ക്രിസ്തുവിന്നു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഭാൎയ്യമാരും ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു സകലത്തിലും
കീഴടങ്ങിയിരിക്കേണം. 25 ഭൎത്താക്കന്മാരേ,
ക്രിസ്തുവും സഭയെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ. 26 അവൻ
അവളെ വചനത്തോടുകൂടിയ ജലസ്നാനത്താൽ
വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നും 27 കറ,
ചുളുക്കം മുതലായതു ഒന്നും ഇല്ലാതെ സഭയെ
ശുദ്ധയും നിഷ്കളങ്കയുമായി തനിക്കു തന്നേ
തേജസ്സോടെ മുന്നിറുത്തേണ്ടതിന്നും തന്നെത്താൻ
അവൾക്കു വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവ്വണ്ണം
ഭൎത്താക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ ഭാൎയ്യമാരെ സ്വന്ത
ശരീരങ്ങളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
ഭാൎയ്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 29 ആരും തന്റെ ജഡത്തെ
ഒരുനാളും പകെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ; ക്രിസ്തുവും
സഭയെ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതിനെ പോറ്റി
പുലൎത്തുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു. 30 നാം അവന്റെ
ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളല്ലോ. 31 അതു
നിമിത്തം ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
വിട്ടു ഭാൎയ്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു

ദേഹമായിത്തീരും. 32 ഈ മമ്മം വലിയതു; ഞാൻ
ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയും ഉദ്ദേശിച്ചത്രേ
പറയുന്നതു. 33 എന്നാൽ നിങ്ങളും അങ്ങനെ
തന്നേ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാൎയ്യയെ
തന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം. ഭാൎയ്യയോ
ഭത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.
6 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെ കത്താവിൽ
അനുസരിപ്പിൻ; അതു ന്യായമല്ലോ. 2
“നിനക്കു നന്മ ഉണ്ടാകുവാനും നീ ഭൂമിയിൽ
ദീഘായുസ്സോടിരിപ്പാനും 3 നിന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മെയെയും ബഹുമാനിക്ക” എന്നതു
വാഗ്ദത്തത്തോടുകൂടിയ ആദ്യകല്പന
ആകുന്നു. 4 പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ
മക്കളെ കോപിപ്പിക്കാതെ കത്താവിന്റെ
ബാലശിക്ഷയിലും പത്ഥ്യോപദേശത്തിലും പോറ്റി
വളത്തുവിൻ. 5 ദാസന്മാരേ, ജഡപ്രകാരം
യജമാനന്മാരായവരെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ
തന്നേ ഹൃദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയിൽ ഭയത്തോടും
വിറയലോടും കൂടെ അനുസരിപ്പിൻ. 6
മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ
ദൃഷ്ടിസേവയാൽ അല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസന്മാരെപ്പോലെ ദൈവേഷ്ടം മനസ്സോടെ
ചെയ്തും 7 മനുഷ്യരെയല്ല കത്താവിനെ തന്നേ
പ്രീതിയോടെ സേവിച്ചുംകൊണ്ടു അനുസരിപ്പിൻ. 8
ദാസനോ സ്വതന്ത്രനോ ഓരോരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന
നന്മെക്കു കത്താവിൽനിന്നു പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കും
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 9 യജമാനന്മാരേ,
അവരുടെയും നിങ്ങളുടെയും യജമാനൻ
സ്വഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അവന്റെ പക്കൽ

മുഖപക്ഷം ഇല്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു
അങ്ങനെ തന്നേ അവരോടു പെരുമാറുകയും
ഭീഷണിവാക്കു ഒഴിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. 10 ഒടുവിൽ
കത്താവിലും അവന്റെ അമിതബലത്തിലും
ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 11 പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോടു
എതിത്ത്നുനില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ
സവ്വായുധവഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. 12 നമുക്കു
പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല,
വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഈ
അന്ധകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതികളോടും
സ്വർല്ലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടും
അത്രേ. (aiōn g165) 13 അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ ദുദ്ദിവസത്തിൽ എതിപ്പാനും
സകലവും സമാപിച്ചിട്ടു ഉറെച്ചു നില്പാനും
കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സവ്വായുധവഗ്ഗം
എടുത്തുകൊൾവിൻ. 14 നിങ്ങളുടെ അരെക്കു
സത്യം കെട്ടിയും നീതി എന്ന കവചം ധരിച്ചും 15
സമാധാനസുവിശേഷത്തിന്നായുള്ള ഒരുക്കം
16 കാലിന്നു ചെരിപ്പാക്കിയും എല്ലാറ്റിന്നും
മീതെ ദുഷ്ടന്റെ തീയമ്പുകളെ ഒക്കെയും
കെടുക്കുവാന്തക്കതായ വിശ്വാസം എന്ന പരിച
എടുത്തുകൊണ്ടും നില്പിൻ. 17 രക്ഷ എന്ന
ശിരസ്ത്രവും ദൈവവചനം എന്ന ആത്മാവിന്റെ
വാളും കൈക്കൊൾവിൻ. 18 സകലപ്രാത്ഥനയാലും
യാചനയാലും ഏതു നേരത്തും ആത്മാവിൽ
പ്രാത്ഥിച്ചും അതിന്നായി ജാഗരിച്ചുംകൊണ്ടു
സകലവിശുദ്ധന്മാക്കും എനിക്കുംവേണ്ടി
പ്രാത്ഥനയിൽ പൂണ്ണസ്ഥിരത കാണിപ്പിൻ. 19 ഞാൻ
ചങ്ങല ധരിച്ചു സ്ഥാനാപതിയായി സേവിക്കുന്ന

സുവിശേഷത്തിന്റെ മർമ്മം പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
അറിയിപ്പാൻ എന്റെ വായി തുറക്കുമ്പോൾ
എനിക്കു വചനം നല്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും 20
ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുംവണ്ണം അതിൽ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നും
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 21 ഞാൻ എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു
എന്നു എന്റെ അവസ്ഥ നിങ്ങളും
അറിയേണ്ടതിന്നു പ്രിയ സഹോദരനും
കർത്താവിൽ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനുമായ
തിഹിക്കോസ് നിങ്ങളോടു സകലവും
അറിയിക്കും. 22 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വസ്തുത
അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും സഹോദരന്മാർക്കു
സമാധാനവും വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ
സ്നേഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 24 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെ അക്ഷയമായി
സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും കൂടെ കൃപ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഫിലിപ്യർ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദാസന്മാരായ
പൌലൊസും തിമൊഥെയൊസും
ഫിലിപ്പിയിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
സകലവിശുദ്ധന്മാക്കും അദ്ധ്യക്ഷന്മാക്കും
ശുശ്രൂഷകന്മാക്കും കൂടെ എഴുതുന്നതു: 2
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും
കത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽനിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും വേണ്ടി
കഴിക്കുന്ന സകലപ്രാത്ഥനയിലും എപ്പോഴും
സന്തോഷത്തോടെ പ്രാത്ഥിച്ചും 4 നിങ്ങളിൽ നല്ല
പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാളോളം അതിനെ തികെക്കും എന്നു ഉറപ്പായി
വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 5 ഒന്നാം നാൾമുതൽ
ഇതുവരെയും സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കുള്ള കൂട്ടായ്മനിമിത്തം 6 ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഓക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും എന്റെ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7 കൃപയിൽ
എനിക്കു കൂട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ ഒക്കെയും
എന്റെ ബന്ധനങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിന്റെ
പ്രതിവാദത്തിലും സ്ഥിരീകരണത്തിലും ഞാൻ
എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
അങ്ങനെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു
വിചാരിക്കുന്നതു എനിക്കു ന്യായമല്ലോ. 8
ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ആദ്രതയോടെ ഞാൻ
നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ എത്ര
വാഞ്ഛരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ദൈവം സാക്ഷി.
9 നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം മേല്ക്കുമേൽ

പരിജ്ഞാനത്തിലും സകലവിവേകത്തിലും
വദ്ധിച്ചു വന്നിട്ടു 10 നിങ്ങൾ ഭേദാഭേദങ്ങളെ
വിവേചിപ്പാറാകേണം എന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ
നാളിലേക്കു നിമ്മലന്മാരും ഇടച്ച്യില്ലാത്തവരും
11 ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നും
പുകഴ്ചെക്കുമായിട്ടു യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ
നീതിഫലം നിറഞ്ഞവരുമായി തീരേണം എന്നും
ഞാൻ പ്രാത്ഥിക്കുന്നു. 12 സഹോദരന്മാരേ,
എനിക്കു ഭവിച്ചതു സുവിശേഷത്തിന്റെ
അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണമായിത്തീന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 13 എന്റെ
ബന്ധനങ്ങൾ ക്രിസ്തുനിമിത്തമാകുന്നു
എന്നു അകമ്പടിപട്ടാളത്തിൽ ഒക്കെയും
ശേഷം എല്ലാവക്കും തെളിവായി വരികയും
14 സഹോദരന്മാർ മിക്കപേരും എന്റെ
ബന്ധനങ്ങളാൽ കത്താവിൽ ധൈയ്യം പൂണ്ടു
ദൈവത്തിന്റെ വചനം ഭയംകൂടാതെ
പ്രസ്താവിപ്പാൻ അധികം തുനിയുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 ചിലർ ക്രിസ്തുവിനെ
അസൂയയും പിണക്കവുംനിമിത്തം
പ്രസംഗിക്കുന്നു; 16 ചിലരോ നല്ല മനസ്സോടെ തന്നേ.
അവർ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിന്നായിട്ടു
ഞാൻ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു
അതു സ്നേഹത്താൽ ചെയ്യുന്നു. 17
മറ്റവരോ എന്റെ ബന്ധനങ്ങളിൽ എനിക്കു
ക്ലേശം വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു
നിമ്മലതയോടെയല്ല ശാഠ്യത്താൽ അത്രേ
ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. 18 പിന്നെ
എന്തു? നാട്യമായിട്ടോ പരമാത്ഥമായിട്ടോ

ഏതുവിധമായാലും ക്രിസ്തുവിനെ അല്ലോ
പ്രസംഗിക്കുന്നതു. ഇതിൽ ഞാൻ
സന്തോഷിക്കുന്നു; ഇനിയും സന്തോഷിക്കും. 19
നിങ്ങളുടെ പ്രാൎത്ഥനയാലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താലും അതു എനിക്കു
രക്ഷാകാരണമായിത്തീരും എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു. 20 അങ്ങനെ ഞാൻ ഒന്നിലും
ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ പൂൎണ്ണധൈൎയ്യം പൂണ്ടു
ക്രിസ്തു എന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ജീവനാൽ
ആകട്ടെ മരണത്താൽ ആകട്ടെ എപ്പോഴും
എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും മഹിമപ്പെടുകേയുള്ളു
എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കയും പ്രത്യാശിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 21 എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവും
മരിക്കുന്നതു ലാഭവും ആകുന്നു. 22 എന്നാൽ
ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ വേലെക്കു
ഫലം വരുമെങ്കിൽ ഏതു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. 23 ഇവ രണ്ടിനാലും
ഞാൻ ഞെരുങ്ങുന്നു; വിട്ടുപിരിഞ്ഞു
ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ എനിക്കു
കാംക്ഷയുണ്ടു; അതു അത്യുത്തമമല്ലോ. 24
എന്നാൽ ഞാൻ ജഡത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു
നിങ്ങൾനിമിത്തം ഏറെ ആവശ്യം. 25 ഇങ്ങനെ
ഉറെച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
അഭിവൃദ്ധിക്കും സന്തോഷത്തിന്നുമായി തന്നേ
ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കും എന്നും നിങ്ങളോടു
എല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കും എന്നും അറിയുന്നു.
26 അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവരുന്നതിനാൽ എന്നെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശംസ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ

വദ്ധിപ്പാൻ ഇടയാകും. 27 ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു
കണ്ടിട്ടോ ദൂരത്തിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ
കേട്ടിട്ടോ നിങ്ങൾ ഏകാത്മാവിൽ നിലനിന്നു
എതിരാളികളാൽ ഒന്നിലും കുലുങ്ങിപ്പോകാതെ
ഏകമനസ്സോടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ
വിശ്വാസത്തിന്നായി പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു
എന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്നു യോഗ്യമാംവണ്ണം മാത്രം
നടപ്പിൻ. 28 ഇതു അവരുടെ നാശത്തിന്നും
നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കും ഒരു അടയാളമാകുന്നു; 29
അതു ദൈവം തന്നേ വെച്ചതാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ
വിശ്വസിപ്പാൻ മാത്രമല്ല അവന്നു വേണ്ടി കഷ്ടം
അനുഭവിപ്പാനും കൂടെ നിങ്ങൾക്കു വരം
നല്കിയിരിക്കുന്നു. 30 നിങ്ങൾ എങ്കൽ കണ്ടതും
ഇപ്പോൾ എന്നെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതുമായ
അതേ പോരാട്ടം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടല്ലോ.

2 ക്രിസ്തുവിൽ വല്ല പ്രബോധനവും ഉണ്ടെങ്കിൽ,
സ്നേഹത്തിന്റെ വല്ല ആശ്വാസവും ഉണ്ടെങ്കിൽ,
ആത്മാവിന്റെ വല്ല കൂട്ടായ്മയും ഉണ്ടെങ്കിൽ,
വല്ല ആർദ്രതയും മനസ്സലിവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, 2
നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സുള്ളവരായി ഏകസ്നേഹം
പൂണ്ടു ഐകമത്യപ്പെട്ടു ഏകഭാവമുള്ളവരായി
ഇങ്ങനെ എന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. 3
ശാഠ്യത്താലോ ദുരഭിമാനത്താലോ ഒന്നും
ചെയ്യാതെ താഴ്മയോടെ ഓരോരുത്തൻ
മറ്റുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു
എണ്ണിക്കൊൾവിൻ. 4 ഓരോരുത്തൻ
സ്വന്തഗുണമല്ല മറ്റുള്ളവന്റെ ഗുണവും കൂടെ
നോക്കേണം. 5 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ഭാവം

തന്നേ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. 6 അവൻ
ദൈവരൂപത്തിൽ ഇരിക്കെ ദൈവത്തോടുള്ള
സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു
വിചാരിക്കാതെ 7 ദാസരൂപം എടുത്തു
മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലായി തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു
വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി വിളങ്ങി 8 തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തി മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം
തന്നേ, അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. 9
അതുകൊണ്ടു ദൈവവും അവനെ ഏറ്റവും
ഉയർത്തി സകലനാമത്തിന്നും മേലായ നാമം
നല്കി; 10 അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിങ്കൽ
സ്വർല്ലോകരുടെയും ഭൂലോകരുടെയും
അധോലോകരുടെയും മുഴങ്കാൽ ഒക്കെയും
മടങ്ങുകയും 11 എല്ലാനാവും “യേശുക്രിസ്തു
കർത്താവു” എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വത്തിന്നായി ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും.
12 അതുകൊണ്ടു, പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ
എല്ലായ്പോഴും അനുസരിച്ചതുപോലെ ഞാൻ
അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല ഇന്നു
ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും അധികമായി
ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെ നിങ്ങളുടെ
രക്ഷെക്കായി പ്രവർത്തിപ്പിൻ. 13 ഇച്ഛിക്ക എന്നതും
പ്രവർത്തിക്ക എന്നതും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലോ
തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. 14
വക്രതയും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ
നിങ്ങൾ അനിന്ദ്യരും പരമാർത്ഥികളും ദൈവത്തിന്റെ
നിഷ്കളങ്കമക്കളും ആകേണ്ടതിന്നു എല്ലാം
പിറുപിറുപ്പും വാദവും കൂടാതെ ചെയ്വിൻ. 15
അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങൾ ജീവന്റെ

വചനം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽ
ജ്യോതിസ്സുകളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു. 16
അങ്ങനെ ഞാൻ ഓടിയതും അദ്ധ്വാനിച്ചതും
വെറുതെയായില്ല എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ
എനിക്കു പ്രശംസ ഉണ്ടാകും. 17 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എന്ന യാഗം അർപ്പിക്കുന്ന
ശുശ്രൂഷയിൽ എന്റെ രക്തം ഒഴിക്കേണ്ടിവന്നാലും
ഞാൻ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളോടു എല്ലാവരോടും
കൂടെ സന്തോഷിക്കും. 18 അങ്ങനെ തന്നേ
നിങ്ങളും സന്തോഷിപ്പിൻ; എന്നോടുകൂടെ
സന്തോഷിപ്പിൻ; 19 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വസ്തുത
അറിഞ്ഞിട്ടു എനിക്കു മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു
തിമൊഥെയൊസിനെ വേഗത്തിൽ അങ്ങോട്ടു
അയക്കാം എന്നു കർത്താവായ യേശുവിൽ ഞാൻ
ആശിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു
പരമാർത്ഥമായി കരുതുവാൻ തുല്യചിത്തനായി
എനിക്കു മറ്റാരുമില്ല. 21 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കാര്യമല്ല സ്വന്ത കാര്യമത്രേ എല്ലാവരും നോക്കുന്നു.
22 അവനോ മകൻ അപ്പന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ
എന്നോടുകൂടെ സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
സേവചെയ്തു എന്നുള്ള അവന്റെ സിദ്ധത നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 23 ആകയാൽ എന്റെ കാര്യം
എങ്ങനെ ആകും എന്നു അറിഞ്ഞ ഉടനെ
ഞാൻ അവനെ അയപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. 24
ഞാനും വേഗം വരും എന്നു കർത്താവിൽ
ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 എന്നാൽ എന്റെ
സഹോദരനും കൂട്ടുവേലക്കാരനും സഹഭടനും
നിങ്ങളുടെ ദൂതനും എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു
ശുശ്രൂഷിച്ചവനുമായ എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിനെ

നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നതു ആവശ്യം
എന്നു എനിക്കു തോന്നി. 26 അവൻ നിങ്ങളെ
എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിച്ചും താൻ
ദീനമായി കിടന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടതുകൊണ്ടു
വ്യസനിച്ചുമിരുന്നു. 27 അവൻ ദീനം പിടിച്ചു
മരിപ്പാറായിരുന്നു സത്യം; എങ്കിലും ദൈവം
അവനോടു കരുണചെയ്തു; അവനോടു
മാത്രമല്ല, എനിക്കു ദുഃഖത്തിന്മേൽ ദുഃഖം
വരാതിരിപ്പാൻ എന്നോടും കരുണ ചെയ്തു. 28
ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ വീണ്ടും കണ്ടു
സന്തോഷിപ്പാനും എനിക്കു ദുഃഖം കുറവാനും
ഞാൻ അവനെ അധികം ജാഗ്രതയോടെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 29 അവനെ കർത്താവിൽ
പൂർണ്ണസന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊൾവിൻ;
ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ ബഹുമാനിപ്പിൻ. 30 എനിക്കു
വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ കുറവു
തീർപ്പാനല്ലോ അവൻ തന്റെ പ്രാണനെപ്പോലും
കരുതാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വേലനിമിത്തം
മരണത്തോളം ആയ്പോയതു.

3 ഒടുവിൽ എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിൽ
സന്തോഷിപ്പിൻ. അതേ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു
പിന്നെയും എഴുതുന്നതിൽ എനിക്കു
മടുപ്പില്ല; നിങ്ങൾക്കു അതു ഉറപ്പുമാകുന്നു 2
നായ്ക്കളെ സൂക്ഷിപ്പിൻ; ആകാത്ത
വേലക്കാരെ സൂക്ഷിപ്പിൻ; വിച്ഛേദനക്കാരെ
സൂക്ഷിപ്പിൻ. 3 നാമല്ലോ പരിച്ഛേദനക്കാർ;
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു ആരാധിക്കയും
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പ്രശംസിക്കയും ജഡത്തിൽ
ആശ്രയിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാം തന്നേ. 4

പക്ഷേ എനിക്കു ജഡത്തിലും ആശ്രയിപ്പാൻ
വകയുണ്ടു; മറ്റാക്കാനും ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കാം
എന്നു തോന്നിയാൽ എനിക്കു അധികം;
5 എട്ടാം നാളിൽ പരിച്ഛേദന ഏറ്റവൻ;
യിസ്രായേൽജാതിക്കാരൻ; ബെന്യമീൻ
ഗോത്രക്കാരൻ; എബ്രായരിൽനിന്നു ജനിച്ച
എബ്രായൻ; ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു
പരീശൻ; 6 ശുഷ്കാന്തി സംബന്ധിച്ചു സഭയെ
ഉപദ്രവിച്ചവൻ; ന്യായപ്രമാണത്തിലെ നീതി
സംബന്ധിച്ചു അനിന്ദ്യൻ. 7 എങ്കിലും
എനിക്കു ലാഭമായിരുന്നതു ഒക്കെയും
ഞാൻ ക്രിസ്തുനിമിത്തം ചേതം എന്നു
എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. 8 അത്രയുമല്ല, എന്റെ
കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതനിമിത്തം ഞാൻ
ഇപ്പോഴും എല്ലാം ചേതം എന്നു എണ്ണുന്നു.
9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ നേടേണ്ടതിന്നും
ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നുള്ള എന്റെ
സ്വന്തനീതിയല്ല, ക്രിസ്തുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസംമൂലം
ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു നൽകുന്ന നീതി
തന്നേ ലഭിച്ചു 10 അവനിൽ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നും
അവന്റെ മരണത്തോടു അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ടു
അവനെയും അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ
ശക്തിയെയും 11 അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ
കൂട്ടായ്മയെയും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതിന്നും
ഇങ്ങനെ വല്ലവിധേനയും മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കേണം
എന്നുവെച്ചും ഞാൻ അവന്റെനിമിത്തം
എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ചവറു എന്നു എണ്ണുന്നു. 12

ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നോ തികഞ്ഞവനായി
എന്നോ അല്ല, ഞാൻ ക്രിസ്തുയേശുവിനാൽ
പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കും
അതു പിടിക്കാമോ എന്നുവെച്ചു
പിന്തുടരുന്നതേയുള്ളു. 13 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്നില്ല.
14 ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു: പിമ്പിലുള്ളതു
മറന്നും മുമ്പിലുള്ളതിന്നു ആഞ്ഞുംകൊണ്ടു
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമവിളിയുടെ
വിരുതിന്നായി ലാക്കിലേക്കു ഓടുന്നു. 15 നമ്മിൽ
തികഞ്ഞവർ ഒക്കെയും ഇങ്ങനെ തന്നേ
ചിന്തിച്ചുകൊൾക; വല്ലതിലും നിങ്ങൾ വേറെ
വിധമായി ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവം അതുവും
നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. 16 എന്നാൽ
നാം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിജ്ഞാനം തന്നേ
അനുസരിച്ചുനടക്കുക. 17 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നെ അനുകരിപ്പിൻ;
ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ച മാതൃകപ്രകാരം
നടക്കുന്നവരെയും കുറിക്കൊൾവിൻ. 18 ഞാൻ
പലപ്പോഴും നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ
അനേകർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിന്നു ശത്രുക്കളായി
നടക്കുന്നു എന്നു ഇപ്പോൾ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു
പറയുന്നു. 19 അവരുടെ അവസാനം നാശം;
അവരുടെ ദൈവം വയറു; ലജ്ജയായതിൽ
അവക്കു മാനം തോന്നുന്നു; അവർ ഭൂമിയിലുള്ളതു
ചിന്തിക്കുന്നു. 20 നമ്മുടെ പൌരത്വമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും എന്നു
നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. 21 അവൻ സകലവും

തനിക്കു കീഴ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റെ
വ്യാപാരശക്തികൊണ്ടു നമ്മുടെ താഴ്ചയുള്ള
ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തോടു
അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.
4 അതുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രിയരും വാഞ്ഛിതരുമായ
സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ സന്തോഷവും
കിരീടവുമായുള്ളോരേ, ഇങ്ങനെ കർത്താവിൽ
നിലനില്പിൻ, പ്രിയമുള്ളവരേ. 2 കർത്താവിൽ
ഏകചിന്തയോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ യുവൊദ്യയെയും
സുന്തുകയെയും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 3
സാക്ഷാൽ ഇണയാളിയായുള്ളോവേ,
അവക്കു തുണ നില്ക്കേണം എന്നു
ഞാൻ നിന്നോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു;
ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുള്ള ക്ലേമന്ത് മുതലായ
എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരുമായി ആ സ്ത്രീകൾ
എന്നോടുകൂടെ സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
പോരാടിയിരിക്കുന്നു. 4 കർത്താവിൽ എപ്പോഴും
സന്തോഷിപ്പിൻ; സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ
പിന്നെയും പറയുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ സൌമ്യത
സകലമനുഷ്യരും അറിയട്ടെ; കർത്താവു വരുവാൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും
വിചാരപ്പെടരുതു; എല്ലാറ്റിലും പ്രാർത്ഥനയാലും
അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ
സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തോടു
അറിയിക്കയത്രേ വേണ്ടതു. 7 എന്നാൽ
സകലബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവ സമാധാനം
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നിനവുകളെയും
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ കാക്കും. 8 ഒടുവിൽ
സഹോദരന്മാരേ, സത്യമായതു ഒക്കെയും

ഘനമായതു ഒക്കെയും നീതിയായതു ഒക്കെയും
നിർമ്മലമായതു ഒക്കെയും രമ്യമായതു ഒക്കെയും
സല്ക്കീർത്തിയായതു ഒക്കെയും സൽഗുണമോ
പുകഴ്ചയോ അതു ഒക്കെയും ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ.
9 എന്നോടു പഠിച്ചും ഗ്രഹിച്ചും കേട്ടും കണ്ടുമുള്ളതു
പ്രവർത്തിപ്പിൻ; എന്നാൽ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 10 നിങ്ങൾ പിന്നെയും
എനിക്കു വേണ്ടി വിചാരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ
ഞാൻ കർത്താവിൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു; മുമ്പെ
തന്നേ നിങ്ങൾക്കു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു.
എങ്കിലും അവസരം കിട്ടിയില്ല. 11 ബുദ്ധിമുട്ടു
നിമിത്തമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു; ഉള്ള
അവസ്ഥയിൽ അലംഭാവത്തോടിരിപ്പാൻ
ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു. 12 താഴ്ചയിൽ ഇരിപ്പാനും
സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും എനിക്കു അറിയാം;
തൃപ്തനായിരിപ്പാനും വിശന്നിരിപ്പാനും
സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും ബുദ്ധിമുട്ടു
അനുഭവിപ്പാനും എല്ലാം ഞാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു.
13 എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവൻമുഖാന്തരം
ഞാൻ സകലത്തിന്നും മതിയാകുന്നു. 14
എങ്കിലും എന്റെ കഷ്ടതയിൽ നിങ്ങൾ കൂട്ടായ്മ
കാണിച്ചതു നന്നായി. 15 ഫിലിപ്പ്യരേ,
സുവിശേഷഘോഷണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ
ഞാൻ മക്കെദൊന്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ
നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ ഒരു സഭയും
വരവുചെലവുകാര്യത്തിൽ എന്നോടു കൂട്ടായ്മ
കാണിച്ചില്ല എന്നു നിങ്ങളും അറിയുന്നു. 16
തെസ്സലൊനീക്ക്യയിലും എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർപ്പാൻ
നിങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം അയച്ചുതന്നുവല്ലോ.

17 ഞാൻ ദാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നല്ല,
നിങ്ങളുടെ കണക്കിലേക്കു ഏറുന്ന ഫലം
അത്രേ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു. 18 ഇപ്പോൾ
എനിക്കു വേണ്ടുന്നതു എല്ലാം ഉണ്ടു;
സമൃദ്ധിയായുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്നതു
സൌരഭ്യവാസനയായി ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദവും സുഗ്രാഹ്യവുമായ യാഗമായി
എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിന്റെ കയ്യാൽ ഞാൻ
പ്രതിഗ്രഹിച്ചു തൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. 19 എന്റെ
ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു ഒക്കെയും
മഹത്വത്തോടെ തന്റെ ധനത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പൂർണ്ണമായി തീർത്തുതരും.
20 നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്നു
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165) 21
ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ഓരോ വിശുദ്ധനെയും
വന്ദനം ചെയ്‍വിൻ. എന്നോടുകൂടെയുള്ള
സഹോദരന്മാർ നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 22
വിശുദ്ധന്മാർ എല്ലാവരും വിശേഷാൽ കൈസരുടെ
അരമനയിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.
23 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൃപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

കൊലൊസ്സ്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലോസും സഹോദരനായ
തിമൊഥെയോസും കൊലൊസ്സ്യയിലുള്ള
വിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസ്ത
സഹോദരന്മാരുമായവക്കു എഴുതുന്നതു: 2
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3
സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ നിങ്ങൾ
മുമ്പു കേട്ടതായി സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശനിമിത്തം, 4
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള
സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിക്കയിൽ എപ്പോഴും 5
നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 6
ആ സുവിശേഷം സൎവ്വലോകത്തിലും എന്നപോലെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കലും എത്തി; നിങ്ങൾ
ദൈവകൃപയെ യഥാൎത്ഥമായി കേട്ടറിഞ്ഞ
നാൾമുതൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്നപോലെ
സൎവ്വലോകത്തിലും ഫലം കായിച്ചും വൎദ്ധിച്ചും
വരുന്നു. 7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
പ്രിയ സഹഭൃത്യനായ എപ്പഫ്രാസിനോടു
പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ; 8 അവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനും
നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനാലുള്ള സ്നേഹം
ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചവനും ആകുന്നു. 9
അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അതു കേട്ട നാൾ മുതൽ

നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു.
10 നിങ്ങൾ പൂൎണ്ണപ്രസാദത്തിന്നായി
കൎത്താവിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം നടന്നു,
ആത്മികമായ സകല ജ്ഞാനത്തിലും
വിവേകത്തിലും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവരേണം എന്നും
സകല സൽപ്രവൃത്തിയിലും ഫലം കായിച്ചു
ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ
വളരേണമെന്നും 11 സകല സഹിഷ്ണതെക്കും
ദീൎഘക്ഷമെക്കുമായി അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ
വല്ലഭത്വത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം പൂൎണ്ണശക്തിയോടെ
ബലപ്പെടേണമെന്നും 12 വിശുദ്ധന്മാൎക്കു
വെളിച്ചത്തിലുള്ള അവകാശത്തിന്നായി
നമ്മെ പ്രാപ്തന്മാരാക്കുകയും 13 നമ്മെ
ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു വിടുവിച്ചു
തന്റെ സ്നേഹസ്വരൂപനായ പുത്രന്റെ
രാജ്യത്തിലാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്ത
പിതാവിന്നു സന്തോഷത്തോടെ സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നവരാകേണം എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14
അവനിൽ നമുക്കു പാപമോചനമെന്ന വീണ്ടെടുപ്പു
ഉണ്ടു. 15 അവൻ അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ
പ്രതിമയും സൎവ്വസൃഷ്ടിക്കും ആദ്യജാതനും
ആകുന്നു. 16 സ്വൎഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും
ദൃശ്യമായതും അദൃശ്യമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ
ആകട്ടെ കൎത്തൃത്വങ്ങൾ ആകട്ടെ വാഴ്ചകൾ
ആകട്ടെ അധികാരങ്ങൾ ആകട്ടെ സകലവും
അവൻ മുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ
മുഖാന്തരവും അവന്നായിട്ടും സകലവും
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 17 അവൻ സൎവ്വത്തിന്നും

മുമ്പെയുള്ളവൻ; അവൻ സകലത്തിന്നും
ആധാരമായിരിക്കുന്നു. 18 അവൻ സഭ എന്ന
ശരീരത്തിന്റെ തലയും ആകുന്നു; സകലത്തിലും
താൻ മുമ്പനാകേണ്ടതിന്നു അവൻ ആരംഭവും
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ആദ്യനായി
എഴുന്നേറ്റവനും ആകുന്നു. 19 അവനിൽ
സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും വസിപ്പാനും 20 അവൻ
ക്രൂശിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തംകൊണ്ടു
അവൻമുഖാന്തരം സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി,
ഭൂമിയിലുള്ളതോ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതോ
സകലത്തെയും അവനെക്കൊണ്ടു തന്നോടു
നിരപ്പിപ്പാനും പിതാവിന്നു പ്രസാദം തോന്നി. 21
മുമ്പെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ മനസ്സുകൊണ്ടു
അകന്നവരും ശത്രുക്കളുമായിരുന്ന നിങ്ങളെ 22
അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും
കുറ്റമില്ലാത്തവരുമായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു
അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജഡശരീരത്തിൽ തന്റെ
മരണത്താൽ നിരപ്പിച്ചു. 23 ആകാശത്തിൻകീഴെ
സകലസൃഷ്ടികളുടെയും ഇടയിൽ ഘോഷിച്ചും
പൌലോസ് എന്ന ഞാൻ ശുശ്രൂഷകനായിത്തീർന്നും
നിങ്ങൾ കേട്ടുമിരിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ
പ്രത്യാശയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ഇളകാതെ
അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരും സ്ഥിരതയുള്ളവരുമായി
വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ടാൽ
അങ്ങനെ അവന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കും. 24
ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള
കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ സന്തോഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ
കഷ്ടങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളതു എന്റെ ജഡത്തിൽ
സഭയായ അവന്റെ ശരീരത്തിന്നുവേണ്ടി

പൂരിപ്പിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദൈവം
എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗപ്രകാരം
ദൈവവചനഘോഷണം നിവൎത്തിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു. 26
അതു പൂൎവ്വകാലങ്ങൾക്കും തലമുറകൾക്കും
മറഞ്ഞുകിടന്ന മൎമ്മം എങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവന്റെ
വിശുദ്ധന്മാൎക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (aiōn g165)
27 അവരോടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഈ
മൎമ്മത്തിന്റെ മഹിമാധനം എന്തെന്നു അറിയിപ്പാൻ
ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമായി; ആ മൎമ്മം മഹത്വത്തിന്റെ
പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു
എന്നുള്ളതു തന്നേ. 28 അവനെ ഞങ്ങൾ
അറിയിക്കുന്നതിൽ ഏതു മനുഷ്യനെയും
ക്രിസ്തുവിൽ തികഞ്ഞവനായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു
ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ഏതു
മനുഷ്യനോടും സകല ജ്ഞാനത്തോടും കൂടെ
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 29 അതിന്നായി ഞാൻ
എന്നിൽ ബലത്തോടെ വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ
വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം പോരാടിക്കൊണ്ടു
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു.

2 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യയിലുള്ളവൎക്കും
ജഡത്തിൽ എന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത
എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടി, 2 അവർ ക്രിസ്തുവെന്ന
ദൈവമൎമ്മത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനവും
വിവേകപൂൎണ്ണതയുടെ സമ്പത്തും
പ്രാപിപ്പാന്തക്കവണ്ണം സ്നേഹത്തിൽ ഏകീഭവിച്ചിട്ടു
ഹൃദയങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കേണം
എന്നുവെച്ചു ഞാൻ എത്ര വലിയ പോരാട്ടം
കഴിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ ഞാൻ

ഇച്ഛിക്കുന്നു. 3 അവനിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ
ഒക്കെയും ഗുപ്തമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു. 4
വശീകരണവാക്കുകൊണ്ടു ആരും നിങ്ങളെ
ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു പറയുന്നു. 5
ഞാൻ ശരീരംകൊണ്ടു ദൂരസ്ഥനെങ്കിലും
ആത്മാവുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂടെയുള്ളവനായി
നിങ്ങളുടെ ക്രമവും ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള
വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയും കണ്ടു
സന്തോഷിക്കുന്നു. 6 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
കത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ
കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ അവന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ
നടപ്പിൻ; 7 അവനിൽ വേരൂന്നിയും ആത്മികവദ്ധന
പ്രാപിച്ചും നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതിന്നു
ഒത്തവണ്ണം വിശ്വാസത്താൽ ഉറെച്ചും
സ്തോത്രത്തിൽ കവിഞ്ഞും ഇരിപ്പിൻ. 8
തത്വജ്ഞാനവും വെറും വഞ്ചനയുംകൊണ്ടു
ആരും നിങ്ങളെ കവന്നുകളയാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിപ്പിൻ; അതു മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം, ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്കു
ഒത്തവണ്ണം അല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിന്നു
ഒത്തവണ്ണമുള്ളതല്ല. 9 അവനിലല്ലോ
ദൈവത്തിന്റെ സവ്വസമ്പൂണ്ണതയും ദേഹരൂപമായി
വസിക്കുന്നതു. 10 എല്ലാവാഴ്ചെക്കും
അധികാരത്തിന്നും തലയായ അവനിൽ
നിങ്ങൾ പരിപൂണ്ണരായിരിക്കുന്നു. 11 അവനിൽ
നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിച്ഛേദനയാൽ
ജഡശരീരം ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞതിനാൽ തന്നേ
കൈകൊണ്ടല്ലാത്ത പരിച്ഛേദനയും ലഭിച്ചു. 12

സ്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ
അടക്കപ്പെടുകയും അവനെ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ച
ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തിയിലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ അവനോടുകൂടെ നിങ്ങളും
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്തു, 13
അതിക്രമങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്റെ
അഗ്രചർമ്മത്തിലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും
അവൻ, അവനോടുകൂടെ ജീവിപ്പിച്ചു;
14 അതിക്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും നമ്മോടു
ക്ഷമിച്ചു ചട്ടങ്ങളാൽ നമുക്കു വിരോധവും
പ്രതികൂലവുമായിരുന്ന കയ്യെഴുത്തു മായിച്ചു
ക്രൂശിൽ തറെച്ചു നടുവിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
15 വാഴ്ചകളെയും അധികാരങ്ങളെയും
ആയുധവർഗ്ഗം വെപ്പിച്ചു ക്രൂശിൽ അവരുടെമേൽ
ജയോത്സവം കൊണ്ടാടി അവരെ പരസ്യമായ
കാഴ്ചയാക്കി. 16 അതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനങ്ങൾ
സംബന്ധിച്ചോ പെരുനാൾ വാവു ശബ്ബത്ത് എന്നീ
കാര്യത്തിലോ ആരും നിങ്ങളെ വിധിക്കരുതു. 17
ഇവ വരുവാനിരുന്നവയുടെ നിഴലത്രേ; ദേഹം
എന്നതോ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളതു. 18 താഴ്മയിലും
ദൂതന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിലും രസിച്ചു
സ്വന്തദർശനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കയും തന്റെ
ജഡമനസ്സിനാൽ വെറുതെ ചീർക്കയും തലയെ
മുറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
ആരും നിങ്ങളെ വിരുതു തെറ്റിക്കരുതു. 19
തലയായവനിൽ നിന്നല്ലോ ശരീരം മുഴുവൻ
സന്ധികളാലും ഞരമ്പുകളാലും ചൈതന്യം ലഭിച്ചും
ഏകീഭവിച്ചും ദൈവികമായ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. 20

നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ലോകത്തിന്റെ
ആദ്യപാഠങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു എങ്കിൽ
ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെപ്പോലെ 21
മാനുഷകല്പനകൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും
അനുസരണയായി: പിടിക്കരുതു, രുചിക്കരുതു,
തൊടരുതു എന്നുള്ള ചട്ടങ്ങൾക്കു കീഴ്പെടുന്നതു
എന്തു? 22 ഇതെല്ലാം ഉപയോഗത്താൽ നശിച്ചു
പോകുന്നതത്രേ. 23 അതു ഒക്കെയും
സ്വേച്ഛാരാധനയിലും താഴ്മയിലും ശരീരത്തിന്റെ
ഉപേക്ഷയിലും രസിക്കുന്നവക്കു ജ്ഞാനത്തിന്റെ
പേരു മാത്രമുള്ളതു; ജഡാഭിലാഷം അടക്കുവാനോ
പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.

3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ക്രിസ്തുദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
ഇരിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു അന്വേഷിപ്പിൻ.
2 ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല ഉയരത്തിലുള്ളതു തന്നേ
ചിന്തിപ്പിൻ. 3 നിങ്ങൾ മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ
ജീവൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ദൈവത്തിൽ
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 നമ്മുടെ ജീവനായ ക്രിസ്തു
വെളിപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങളും അവനോടുകൂടെ
തേജസ്സിൽ വെളിപ്പെടും. 5 ആകയാൽ
ദുർന്നടപ്പു, അശുദ്ധി, അതിരാഗം, ദുർമ്മോഹം,
വിഗ്രഹാരാധനയായ അത്യാഗ്രഹം ഇങ്ങനെ
ഭൂമിയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ
മരിപ്പിപ്പിൻ. 6 ഈ വകനിമിത്തം ദൈവകോപം
അനസരണം കെട്ടവരുടെമേൽ വരുന്നു. 7
അവയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം നിങ്ങളും മുമ്പെ
അവയിൽ നടന്നുപോന്നു. 8 ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളും

കോപം, ക്രോധം, ഈഷ്യ, വായിൽനിന്നു വരുന്ന
ദൂഷണം, ദുർഭാഷണം ഇവ ഒക്കെയും വിട്ടുകളവിൻ.
9 അന്യോന്യം ഭോഷ്കു പറയരുതു; നിങ്ങൾ
പഴയമനുഷ്യനെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ
ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു, 10 തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ
പ്രതിമപ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിന്നായി
പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ
ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 11 അതിൽ യവനനും
യെഹൂദനും എന്നില്ല, പരിച്ഛേദനയും അഗ്രചർമ്മവും
എന്നില്ല, ബർബ്ബരൻ, ശകൻ, ദാസൻ, സ്വതന്ത്രൻ
എന്നുമില്ല; ക്രിസ്തുവത്രേ എല്ലാവരിലും എല്ലാം
ആകുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
വൃതന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരും പ്രിയരുമായി
മനസ്സലിവു, ദയ, താഴ്മ, സൌമ്യത, ദീർഘക്ഷമ
എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ടു 13 അന്യോന്യം
പൊറുക്കയും ഒരുവനോടു ഒരുവന്നു
വഴക്കുണ്ടായാൽ തമ്മിൽ ക്ഷമിക്കയും ചെയ്വിൻ;
കർത്താവു നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും
ചെയ്വിൻ. 14 എല്ലാറ്റിന്നും മീതെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ
ബന്ധമായ സ്നേഹം ധരിപ്പിൻ. 15 ക്രിസ്തുവിന്റെ
സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴട്ടെ;
അതിന്നല്ലോ നിങ്ങൾ ഏകശരീരമായി
വിളിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നതു; നന്ദിയുള്ളവരായും
ഇരിപ്പിൻ. 16 സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതികളാലും
ആത്മികഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ പഠിപ്പിച്ചും
ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചും നന്ദിയോടെ നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു പാടിയും ഇങ്ങനെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം ഐശ്വര്യമായി
സകലജ്ഞാനത്തോടുംകൂടെ നിങ്ങളിൽ

വസിക്കട്ടെ. 17 വാക്കിനാലോ ക്രിയയാലോ എന്തു
ചെയ്താലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ ചെയ്തും അവൻമുഖാന്തരം
പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം
പറഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 18 ഭാൎയ്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ
ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു കൎത്താവിൽ ഉചിതമാകുംവണ്ണം
കീഴടങ്ങുവിൻ. 19 ഭൎത്താക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ
ഭാൎയ്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ; അവരോടു
കൈപ്പായിരിക്കയുമരുതു. 20 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ
അമ്മയപ്പന്മാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ.
ഇതു കൎത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ കണ്ടാൽ
പ്രസാദകരമല്ലോ. 21 പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ
മക്കൾ അധൈൎയ്യപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ
കോപിപ്പിക്കരുതു. 22 ദാസന്മാരേ, ജഡപ്രകാരമുള്ള
യജമാനന്മാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ;
മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ
ദൃഷ്ടിസേവകളാലല്ല കൎത്താവിനെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു
ഹൃദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയോടെ അത്രേ
അനുസരിക്കേണ്ടതു. 23 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു
ഒക്കെയും മനുഷ്യൎക്കെന്നല്ല കൎത്താവിന്നു
എന്നപോലെ മനസ്സോടെ ചെയ്വിൻ. 24
അവകാശമെന്ന പ്രതിഫലം കൎത്താവു തരും
എന്നറിഞ്ഞു കൎത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ
സേവിപ്പിൻ. 25 അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ താൻ
ചെയ്ത അന്യായത്തിന്നു ഒത്തതു പ്രാപിക്കും;
മുഖപക്ഷം ഇല്ല.

4 യജമാനന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കും സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
യജമാനൻ ഉണ്ടു എന്നറിഞ്ഞു ദാസന്മാരോടു
നീതിയും ന്യായവും ആചരിപ്പിൻ. 2 പ്രാൎത്ഥനയിൽ

ഉറ്റിരിപ്പിൻ; സ്തോത്രത്തോടെ അതിൽ
ജാഗരിപ്പിൻ. 3 എനിക്കു ബന്ധനകാരണമായ
ക്രിസ്തുവിന്റെ മർമ്മം പ്രസ്താവിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു
വചനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുതരികയും 4
ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുംവണ്ണം അതിനെ
വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 5
സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു
പുറത്തുള്ളവരോടു ജ്ഞാനത്തോടെ
പെരുമാറുവിൻ. 6 ഓരോരുത്തനോടു നിങ്ങൾ
എങ്ങനെ ഉത്തരം പറയേണം എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വാക്കു
എപ്പോഴും കൃപയോടുകൂടിയതും ഉപ്പിനാൽ
രുചിവരുത്തിയതും ആയിരിക്കട്ടെ. 7
എന്റെ അവസ്ഥ ഒക്കെയും കർത്താവിൽ
പ്രിയസഹോദരനും വിശ്വസ്തശുശ്രൂഷകനും
സഹഭൃത്യനുമായ തിഹിക്കൊസ് നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കും. 8 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ
അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി 9 ഞാൻ അവനെ
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായ ഒനേസിമൊസ് എന്ന
വിശ്വസ്തനും പ്രിയനുമായ സഹോദരനോടുകൂടെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു;
ഇവിടത്തെ അവസ്ഥ എല്ലാം അവർ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കും. 10 എന്റെ സഹബദ്ധനായ
അരിസ്തർഹൊസും ബർന്നബാസിന്റെ മച്ചുനനായ
മർക്കൊസും — അവനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കല്പന
കിട്ടീട്ടുണ്ടല്ലോ; അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ

വന്നാൽ അവനെ കൈക്കൊൾവിൻ — 11
യുസ്തൊസ് എന്നു പറയുന്ന യേശുവും നിങ്ങളെ
വന്ദനം ചെയ്യുന്നു; പരിച്ഛേദനക്കാരിൽ ഇവർ മാത്രം
ദൈവരാജ്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാരായിട്ടു
എനിക്കു ആശ്വാസമായിത്തീന്നു. 12
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
ദാസനായ എപ്പഫ്രാസ് നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ തികഞ്ഞവരും
ദൈവഹിതം സംബന്ധിച്ചൊക്കെയും
പൂൎണ്ണനിശ്ചയമുള്ളവരുമായി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ പ്രാൎത്ഥനയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
എപ്പോഴും പോരാടുന്നു. 13 നിങ്ങൾക്കും
ലവുദിക്യക്കാൎക്കും ഹിയരപൊലിക്കാൎക്കും
വേണ്ടി അവൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുന്നു
എന്നുള്ളതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. 14 വൈദ്യനായ
പ്രിയ ലൂക്കൊസും ദേമാസും നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു. 15 ലവുദിക്യയിലെ സഹോദരന്മാൎക്കും
നുംഫെക്കും അവളുടെ വീട്ടിലെ സഭെക്കും വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. 16 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ലേഖനം
വായിച്ചു തീൎന്നശേഷം ലവുദിക്യസഭയിൽ കൂടെ
വായിപ്പിക്കയും ലവുദിക്യയിൽനിന്നുള്ളതു
നിങ്ങളും വായിക്കയും ചെയ്വിൻ. 17
അൎഹിപ്പൊസിനോടു കൎത്താവിൽ ലഭിച്ച ശുശ്രൂഷ
നിവൎത്തിപ്പാൻ നോക്കേണം എന്നു പറവിൻ. 18
പൌലൊസായ എന്റെ സ്വന്തകയ്യാലെ വന്ദനം;
എന്റെ ബന്ധനങ്ങളെ ഓൎത്തുകൊൾവിൻ. കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

1 തെസ്സലോനിക്യർ

1 പൌലൊസും സില്വാനൊസും
തിമൊഥെയൊസും പിതാവായ ദൈവത്തിലും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലും ഉള്ള
തെസ്സലൊനീക്യസഭെക്കു എഴുതുന്നതു:
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 2
ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ
സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
വേലയും സ്നേഹപ്രയത്നവും 3 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
പ്രത്യാശയുടെ സ്ഥിരതയും ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ
ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഓർത്തു 4 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി
എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അറിയുന്നുവല്ലോ. 5
ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം വചനമായി മാത്രമല്ല,
ശക്തിയോടും പരിശുദ്ധാത്മാവോടും
ബഹുനിശ്ചയത്തോടും കൂടെ ആയിരുന്നു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു; നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എങ്ങനെ
പെരുമാറിയിരുന്നു എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ. 6
ബഹുകഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സന്തോഷത്തോടെ
വചനം കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും
കർത്താവിന്നും അനുകാരികളായിത്തീർന്നു.
7 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മക്കെദൊന്യയിലും
അഖായയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും
മാതൃകയായിത്തീർന്നു. 8 നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ

നിന്നു കർത്താവിന്റെ വചനം മുഴങ്ങിച്ചെന്നതു
മക്കെദൊന്യയിലും അഖായയിലും മാത്രമല്ല,
എല്ലാടവും നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിലുള്ള
വിശ്വാസം പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ ഒന്നും പറവാൻ ആവശ്യമില്ല. 9
ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എങ്ങനെയുള്ള
പ്രവേശനം സാധിച്ചു എന്നും ജീവനുള്ള
സത്യദൈവത്തെ സേവിപ്പാനും 10 അവൻ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിപ്പിച്ച തന്റെ
പുത്രനും വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ
വിടുവിക്കുന്നവനുമായ യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
വരുന്നതു കാത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ
വിട്ടു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു എങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുവന്നു
എന്നും അവർ തന്നെ പറയുന്നു.

2 സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നതു വ്യർത്ഥമായില്ല എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 2 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ
ഞങ്ങൾ ഫിലിപ്പിയിൽവെച്ചു കഷ്ടവും അപമാനവും
അനുഭവിച്ചിട്ടും വലിയ പോരാട്ടത്തോടെ
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങളോടു
പ്രസംഗിപ്പാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ
ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 3 ഞങ്ങളുടെ പ്രബോധനം
അബദ്ധത്തിൽനിന്നോ അശുദ്ധിയിൽനിന്നോ
വ്യാജത്തോടയോ വന്നതല്ല. 4 ഞങ്ങളെ
സുവിശേഷം ഭരമേല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവരായി
തെളിഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെയല്ല
ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ശോധനചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ
അത്രേ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതു. 5

നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും
മുഖസ്തുതിയോ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപായമോ
പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം സാക്ഷി. 6 ക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്ന അവസ്ഥെക്കു
ഘനത്തോടെയിരിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങൾ
മനുഷ്യരോടു, നിങ്ങളോടാകട്ടെ മറ്റുള്ളവരോടാകട്ടെ
മാനം അന്വേഷിച്ചില്ല; 7 ഒരു അമ്മ തന്റെ
കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറ്റുംപോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ആർദ്രതയുള്ളവരായിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാൻ
മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയരാകയാൽ
ഞങ്ങളുടെ പ്രാണനും കൂടെ വെച്ചുതരുവാൻ
ഒരുക്കമായിരുന്നു. 9 സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനവും പ്രയാസവും നിങ്ങൾ
ഓർക്കുന്നുവല്ലോ; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും
ഭാരമായിത്തീരരുതു എന്നു വെച്ചു ഞങ്ങൾ രാവും
പകലും വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. 10
വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ എത്ര
പവിത്രമായും നീതിയായും അനിന്ദ്യമായും നടന്നു
എന്നതിന്നു നിങ്ങളും ദൈവവും സാക്ഷി. 11
തന്റെ രാജ്യത്തിന്നും മഹത്വത്തിന്നും നിങ്ങളെ
വിളിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു യോഗ്യമായി നടപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം 12 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെ
അപ്പൻ മക്കളെ എന്നപോലെ പ്രബോധിപ്പിച്ചും
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും പോന്നു
എന്നു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. 13 ഞങ്ങൾ
പ്രസംഗിച്ച ദൈവവചനം നിങ്ങൾ കേട്ടു,

മനുഷ്യന്റെ വചനമായിട്ടല്ല സാക്ഷാൽ
ആകുന്നതുപോലെ ദൈവവചനമായിട്ടു തന്നേ
കൈക്കൊണ്ടതിനാൽ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ
ഇടവിടാതെ സ്തുതിക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുന്ന
നിങ്ങളിൽ അതു വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.
14 സഹോദരന്മാരേ, യെഹൂദ്യയിൽ
ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ദൈവസഭകൾക്കു നിങ്ങൾ
അനുകാരികളായിത്തീർന്നു. അവർ യെഹൂദരാൽ
അനുഭവിച്ചതു തന്നേ നിങ്ങളും സ്വജാതിക്കാരാൽ
അനുഭവിച്ചുവല്ലോ. 15 യെഹൂദർ കർത്താവായ
യേശുവിനെയും സ്വന്തപ്രവാചകന്മാരെയും
കൊന്നവരും ഞങ്ങളെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞവരും
ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാത്തവരും
സകലമനുഷ്യർക്കും വിരോധികളും 16 ജാതികൾ
രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നായി ഞങ്ങൾ അവരോടു
പ്രസംഗിക്കുന്നതു വിലക്കുന്നവരും ആകുന്നു;
അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ
എപ്പോഴും പൂരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവക്രോധം
അവരുടെമേൽ മുഴുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു. 17
സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ അല്പനേരത്തേക്കു
ഹൃദയംകൊണ്ടല്ല, മുഖംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ
വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടു ബഹു കാംക്ഷയോടെ നിങ്ങളുടെ
മുഖം കാണ്മാൻ ഏറ്റവും അധികം ശ്രമിച്ചു. 18
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
ഞങ്ങൾ, വിശേഷാൽ പൌലൊസായ ഞാൻ, ഒന്നു
രണ്ടുപ്രാവശ്യം വിചാരിച്ചു; എന്നാൽ സാത്താൻ
ഞങ്ങളെ തടുത്തു. 19 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ മുമ്പാകെ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ
ഞങ്ങളുടെ ആശയോ സന്തോഷമോ

പ്രശംസാകിരീടമോ ആർ ആകുന്നു? നിങ്ങളും
അല്ലയോ? 20 ഞങ്ങളുടെ മഹത്വവും സന്തോഷവും
നിങ്ങൾ തന്നേ.

3 ആകയാൽ സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ
അഥേനയിൽ തനിച്ചു ഇരിക്കേണ്ടിവന്നാലും
വേണ്ടതില്ല എന്നുവെച്ചു ഈ കഷ്ടങ്ങളിൽ 2 ആരും
കുലുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിപ്പാനുമായിട്ടു
നമ്മുടെ സഹോദരനും ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകനുമായ തിമൊഥെയൊസിനെ
അയച്ചു. 3 കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ നാം
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 4 നാം കഷ്ടമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും
എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ
മുമ്പുകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു; അവ്വണ്ണം തന്നേ
സംഭവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 5
ഇതുനിമിത്തം എനിക്കു ഒട്ടും സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞിട്ടു
പരീക്ഷകൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ചുവോ ഞങ്ങളുടെ
പ്രയത്നം വെറുതെയായിപ്പോയോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വസ്തുത
അറിയേണ്ടതിന്നു ആളയച്ചു. 6 ഇപ്പോഴോ,
തിമൊഥെയൊസ് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു
വന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും
സ്നേഹത്തെയും പറ്റിയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ
കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളെയും കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിച്ചുകൊണ്ടു
ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും നല്ല

ഓൎമ്മ ഉണ്ടു എന്നും ഞങ്ങളോടു സദ്വൎത്തമാനം
അറിയിച്ച കാരണത്താൽ, 7 സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങളുടെ സകല കഷ്ടത്തിലും സങ്കടത്തിലും
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഹേതുവായി ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചു. 8
നിങ്ങൾ കൎത്താവിൽ നിലനില്ക്കുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ജീവിക്കുന്നു. 9
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്ന സകല
സന്തോഷത്തിന്നും തക്കതായി ദൈവത്തിന്നു
എന്തൊരു സ്തോത്രം ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങളാൽ
കഴിയും? 10 ഇനി നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്മാനും
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവു തീൎപ്പാനുമായി
ഞങ്ങൾ രാവും പകലും വളരെ താല്പൎയ്യത്തോടെ
പ്രാൎത്ഥിച്ചുപോരുന്നു. 11 നമ്മുടെ ദൈവവും
പിതാവുമായവനും നമ്മുടെ കൎത്താവായ
യേശുവും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ വഴിനിരത്തിത്തരുമാറാകട്ടെ. 12
എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളോടുള്ള
സ്നേഹം വൎദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ കൎത്താവു
നിങ്ങൾക്കു തമ്മിലും എല്ലാവരോടുമുള്ള
സ്നേഹം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു കവിയുമാറാക്കുകയും 13
ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശു തന്റെ
സകലവിശുദ്ധന്മാരുമായി വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ
നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ മുമ്പാകെ
വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ അനിന്ദ്യരായി
വെളിപ്പെടുംവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

4 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, ദൈവ പ്രസാദം
ലഭിപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ എങ്ങനെ നടക്കേണം
എന്നു ഞങ്ങളോടു ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ — നിങ്ങൾ
നടക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ — ഇനിയും അധികം
വൎദ്ധിച്ചു വരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ കൎത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 ഞങ്ങൾ കൎത്താവായ
യേശുവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ ഇന്ന കല്പനകളെ
തന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 3
ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം
തന്നേ. നിങ്ങൾ ദുൎന്നടപ്പു വിട്ടൊഴിഞ്ഞു 4
ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത
ജാതികളെപ്പോലെ കാമവികാരത്തിലല്ല, 5
വിശുദ്ധീകരണത്തിലും മാനത്തിലും താന്താന്റെ
പാത്രത്തെ നേടിക്കൊള്ളട്ടെ. 6 ഈ കാൎയ്യത്തിൽ
ആരും അതിക്രമിക്കയും സഹോദരനെ ചതിക്കയും
അരുതു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു മുമ്പെ
പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ വകെക്കു ഒക്കെയും
പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവൻ കൎത്താവല്ലോ. 7 ദൈവം
നമ്മെ അശുദ്ധിക്കല്ല വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നത്രേ
വിളിച്ചതു. 8 ആകയാൽ തുച്ഛീകരിക്കുന്നവൻ
മനുഷ്യനെ അല്ല, തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദൈവത്തെ തന്നേ
തുച്ഛീകരിക്കുന്നു. 9 സഹോദരപ്രീതിയെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അന്യോന്യം
സ്നേഹിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ദൈവത്താൽ ഉപദേശം
പ്രാപിച്ചതല്ലാതെ 10 മക്കെദൊന്യയിൽ
എങ്ങുമുള്ള സഹോദരന്മാരോടു ഒക്കെയും
അങ്ങനെ ആചരിച്ചും പോരുന്നുവല്ലോ.

എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, അതിൽ നിങ്ങൾ
അധികമായി വർദ്ധിച്ചുവരേണം എന്നും 11
പുറത്തുള്ളവരോടു മര്യാദയായി നടപ്പാനും
ഒന്നിന്നും മുട്ടില്ലാതിരിപ്പാനും വേണ്ടി 12 ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ
അടങ്ങിപ്പാർപ്പാനും സ്വന്തകാര്യം നോക്കുവാനും
സ്വന്തകൈകൊണ്ടു വേല ചെയ്‌വാനും അഭിമാനം
തോന്നേണം എന്നും നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
13 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയില്ലാത്ത
മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിദ്രകൊള്ളുന്നവരെക്കുറിച്ചു
അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14 യേശു മരിക്കയും
ജീവിച്ചെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്തു എന്നു നാം
വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നേ
ദൈവം നിദ്രകൊണ്ടവരെയും യേശുമുഖാന്തരം
അവനോടുകൂടെ വരുത്തും. 15 കർത്താവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതവരെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്നവരായ
നാം നിദ്രകൊണ്ടവർക്കു മുമ്പാകയില്ല എന്നു
ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 16 കർത്താവു താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും
പ്രധാനദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ
കാഹളത്തോടുംകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും. 17 പിന്നെ
ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ചു
ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ
മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം
എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും.

18 ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു അന്യോന്യം
ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ.

5 സഹോദരന്മാരേ, കാലങ്ങളെയും
സമയങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങളെ
എഴുതിയറിയിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 2 കള്ളൻ
രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെ കർത്താവിന്റെ നാൾ
വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ നന്നായി
അറിയുന്നുവല്ലോ. 3 അവർ സമാധാനമെന്നും
നിർഭയമെന്നും പറയുമ്പോൾ ഗർഭിണിക്കു
പ്രസവവേദന വരുമ്പോലെ അവർക്കു
പെട്ടെന്നു നാശം വന്നു ഭവിക്കും; അവർക്കു
തെറ്റിയൊഴിയാവതുമല്ല. 4 എന്നാൽ
സഹോദരന്മാരേ, ആ നാൾ കള്ളൻ എന്നപോലെ
നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലുള്ളവരല്ല; 5
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെളിച്ചത്തിന്റെ
മക്കളും പകലിന്റെ മക്കളും ആകുന്നു; നാം
രാത്രിക്കും ഇരുളിന്നുമുള്ളവരല്ല. 6 ആകയാൽ
നാം ശേഷമുള്ളവരെപ്പോലെ ഉറങ്ങാതെ
ഉണർന്നും സുബോധമായുമിരിക്ക. 7 ഉറങ്ങുന്നവർ
രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു; മദ്യപിക്കുന്നവർ രാത്രിയിൽ
മദ്യപിക്കുന്നു. 8 നാമോ പകലിന്നുള്ളവരാകയാൽ
വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന്ന കവചവും
ശിരസ്ത്രമായി രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയും
ധരിച്ചുകൊണ്ടു സുബോധമായിരിക്ക. 9
ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിന്നല്ല, 10 നാം
ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം രക്ഷയെ
പ്രാപിപ്പാനത്രേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു. 11

ആകയാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതുപോലെ
അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചും തമ്മിൽ ആത്മിക
വദ്ധനവരുത്തിയും പോരുവിൻ. 12 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കയും കത്താവിൽ
നിങ്ങളെ ഭരിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും
ചെയ്യുന്നവരെ അറിഞ്ഞു അവരുടെ വേലനിമിത്തം
13 ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിക്കേണം
എന്നു നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. തമ്മിൽ
സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 14 സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു:
ക്രമം കെട്ടവരെ ബുദ്ധിയുപദേശിപ്പിൻ;
ഉൾക്കരുത്തില്ലാത്തവരെ ധൈയ്യപ്പെടുത്തുവിൻ;
ബലഹീനരെ താങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരോടും
ദീഘക്ഷമ കാണിപ്പിൻ. 15 ആരും തിന്മക്കു
പകരം തിന്മ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ;
തമ്മിലും എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും നന്മ
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ; 16 എപ്പോഴും
സന്തോഷിപ്പിൻ; 17 ഇടവിടാതെ പ്രാത്ഥിപ്പിൻ 18
എല്ലാറ്റിന്നും സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; ഇതല്ലോ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
ദൈവേഷ്ടം. 19 ആത്മാവിനെ കെടുക്കരുതു. 20
പ്രവചനം തുച്ഛീകരിക്കരുതു. 21 സകലവും
ശോധന ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിപ്പിൻ.
22 സകലവിധദോഷവും വിട്ടകലുവിൻ. 23
സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം തന്നേ നിങ്ങളെ
മുഴുവനും ശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ; നിങ്ങളുടെ
ആത്മാവും പ്രാണനും ദേഹവും അശേഷം
നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി വെളിപ്പെടുംവണ്ണം

കാക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ. 24 നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ
വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു; അവൻ അതു
നിവത്തിക്കും. 25 സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി പ്രാത്ഥിപ്പിൻ. 26 സകല സഹോദരന്മാരെയും
വിശുദ്ധചുംബനത്താൽ വന്ദനം ചെയ്വിൻ. 27
കത്താവാണ, സഹോദരന്മാരെ ഒക്കെയും
ഈ ലേഖനം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കേണം. 28
നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

2 തെസ്സലോനിക്യർ

1 പൌലൊസും സില്വാനൊസും തിമൊഥെയൊസും
പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിലുമുള്ള തെസ്സലൊനീക്യസഭെക്കു
എഴുതുന്നതു: 2 പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ
നിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
3 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചും ആളാംപ്രതി നിങ്ങൾക്കു
എല്ലാവർക്കും അന്യോന്യം സ്നേഹം പെരുകിയും
വരികയാൽ ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാകുംവണ്ണം
ദൈവത്തിന്നു എപ്പോഴും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
സ്തോത്രം ചെയ്‌വാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 4
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന സകല
ഉപദ്രവങ്ങളിലും കഷ്ടങ്ങളിലുമുള്ള നിങ്ങളുടെ
സഹിഷ്ണതയും വിശ്വാസവും നിമിത്തം ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്റെ സഭകളിൽ നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി
പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 അതു നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുവാൻ
ഹേതുവായിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്നു
നിങ്ങളെ യോഗ്യന്മാരായി എണ്ണും എന്നിങ്ങനെ
ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധിക്കു അടയാളം
ആകുന്നു. 6 കർത്താവായ യേശു തന്റെ ശക്തിയുള്ള
ദൂതന്മാരുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അഗ്നിജ്വാലയിൽ
പ്രത്യക്ഷനായി 7 ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർക്കും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം
അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം
കൊടുക്കുമ്പോൾ 8 നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു
പീഡയും പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളോടു കൂടെ ആശ്വാസവും പകരം

നല്കുന്നതു ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയല്ലോ.
9 ആ നാളിൽ അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരിൽ
മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം
നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ വിശ്വസിച്ച
എല്ലാവരിലും താൻ അതിശയവിഷയം
ആകേണ്ടതിന്നും 10 വരുമ്പോൾ സുവിശേഷം
അനുസരിക്കാത്തവർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധാനവും
അവന്റെ വല്ലഭത്വത്തോടുകൂടിയ മഹത്വവും
വിട്ടകന്നു നിത്യനാശം എന്ന ശിക്ഷാവിധി
അനുഭവിക്കും. (aiōnios g166) 11 അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും കൃപയാൽ നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമം നിങ്ങളിലും
നിങ്ങൾ അവനിലും മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു
12 നമ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ തന്റെ വിളിക്കു
യോഗ്യരായി എണ്ണി സൽഗുണത്തിലുള്ള
സകലതാല്പര്യ്യവും വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും
ശക്തിയോടെ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരേണം എന്നു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2 ഇനി സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും അവന്റെ
അടുക്കലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമനവും സംബന്ധിച്ചു
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു:
2 കർത്താവിന്റെ നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ വല്ല ആത്മാവിനാലോ
വചനത്താലോ ഞങ്ങൾ എഴുതി എന്ന
ഭാവത്തിലുള്ള ലേഖനത്താലോ സുബോധംവിട്ടു
വേഗത്തിൽ ഇളകുകയും ഞെട്ടിപ്പോകയുമരുതു. 3
ആരും ഏതുവിധേനയും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു;

ആദ്യമേ വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കയും
നാശയോഗ്യനും അധമ്മമൂത്തിയുമായവൻ
വെളിപ്പെടുകയും വേണം. 4 അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവം എന്നു
നടിച്ചു, ദൈവം എന്നോ പൂജാവിഷയം എന്നോ
പേരുള്ള സകലത്തിന്നും മീതെ തന്നെത്താൻ
ഉയത്തുന്ന എതിരാളി അത്രേ. 5 നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞു എന്നു ഓക്കുന്നില്ലയോ? 6 അവൻ
സമയത്തിന്നു മുമ്പെ വെളിപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇപ്പോൾ തടുക്കുന്നതു എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 7 അധമ്മത്തിന്റെ മമ്മം ഇപ്പോഴേ
വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ടു; ഇതുവരെ തടുക്കുന്നവൻ
വഴിയിൽനിന്നു നീങ്ങിപോക മാത്രം വേണം. 8
അപ്പോൾ അധമ്മമൂത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും;
അവനെ കത്താവായ യേശു തന്റെ വായിലെ
ശ്വാസത്താൽ ഒടുക്കി തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ
പ്രഭാവത്താൽ നശിപ്പിക്കും. 9 അധമ്മമൂത്തിയുടെ
പ്രത്യക്ഷത നശിച്ചുപോകുന്നവക്കു സാത്താന്റെ
വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം വ്യാജമായ
സകലശക്തിയോടും അടയാളങ്ങളോടും
അത്ഭുതങ്ങളോടും അനീതിയുടെ സകല
വഞ്ചനയോടും കൂടെ ആയിരിക്കും; 10 അവർ
രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം സത്യത്തെ
സ്നേഹിച്ചു കൈക്കൊള്ളായ്കയാൽ തന്നേ
അങ്ങനെ ഭവിക്കും. 11 സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ
അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവക്കും ന്യായവിധി
വരേണ്ടതിന്നു 12 ദൈവം അവക്കു ഭോഷ്കു
വിശ്വസിക്കുമാറു വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തി

അയക്കുന്നു. 13 ഞങ്ങളോ, കർത്താവിന്നു
പ്രിയരായ സഹോദരന്മാരേ, ദൈവം നിങ്ങളെ
ആദിമുതൽ ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും
സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലും രക്ഷെക്കായി
തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിമിത്തം
ദൈവത്തെ എപ്പോഴും സ്തുതിപ്പാൻ
കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 14 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം പ്രാപിപ്പാനല്ലോ
അവൻ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷഘോഷണത്താൽ
നിങ്ങളെ രക്ഷെക്കു വിളിച്ചതു. 15 ആകയാൽ
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഉറെച്ചുനിന്നു ഞങ്ങൾ
വാക്കിനാലോ ലേഖനത്താലോ ഉപദേശിച്ചുതന്ന
പ്രമാണങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ. 16
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുതാനും നമ്മെ
സ്നേഹിച്ചു നിത്യാശ്വാസവും നല്ല പ്രത്യാശയും
കൃപയാലെ നല്കിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവവും (aiōnios g166) 17 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചു എല്ലാ നല്ല പ്രവൃത്തിയിലും
വാക്കിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുമാറാകട്ടെ.

3 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിന്റെ വചനം
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തിയതുപോലെ
വേഗം വ്യാപിച്ചു മഹത്വപ്പെടുവാനും 2
വല്ലാത്തവരും ദുഷ്ടന്മാരുമായ മനുഷ്യരുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ വിടുവിക്കപ്പെടുവാനും
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; വിശ്വാസം
എല്ലാവർക്കും ഇല്ലല്ലോ. 3 കർത്താവോ വിശ്വസ്തൻ;
അവൻ നിങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ
അകപ്പെടാതവണ്ണം കാത്തുകൊള്ളും. 4 ഞങ്ങൾ
ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു

എന്നും മേലാലും ചെയ്യും എന്നും ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു കർത്താവിൽ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 5
കർത്താവു താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ
സഹിഷ്ണതയിലേക്കും തിരിക്കുമാറാകട്ടെ. 6
സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങളോടു പ്രാപിച്ച പ്രമാണം
വിട്ടു ക്രമംകെട്ടു നടക്കുന്ന ഏതു സഹോദരനോടും
അകന്നുകൊള്ളേണം എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 7 ഞങ്ങളെ
അനുകരിക്കേണ്ടിയതു എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങൾ
തന്നേ അറിയുന്നുവല്ലോ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ക്രമം കെട്ടു നടന്നിട്ടില്ല, 8 ആരുടെയും
ആഹാരം വെറുതെ അനുഭവിച്ചിട്ടുമില്ല;
നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാരമായിത്തീരരുതു
എന്നുവെച്ചു ഞങ്ങൾ അദ്ധ്വാനത്തോടും
പ്രയാസത്തോടും കൂടെ രാപ്പകൽ വേലചെയ്തു
പോന്നതു 9 അധികാരമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല,
അനുകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെ
മാതൃകയാക്കിത്തരേണ്ടതിന്നത്രേ. 10
വേലചെയ്‌വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ
തിന്നുകയുമരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 11 നിങ്ങളിൽ ചിലർ
ഒട്ടും വേല ചെയ്യാതെ പരകാര്യം നോക്കി
ക്രമംകെട്ടു നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. 12
ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടു: സാവധാനത്തോടു വേല
ചെയ്തു അഹോവൃത്തി കഴിക്കേണം എന്നു
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങൾ

ആജ്ഞാപിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളോ,
സഹോദരന്മാരേ, നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ തളൎന്നു
പോകരുതു. 14 ഈ ലേഖനത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ
വാക്കു അനുസരിക്കാത്തവൻ നാണിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനോടുള്ള സംസൎഗ്ഗം വിട്ടു അവനെ
വേറുതിരിപ്പിൻ. 15 എങ്കിലും ശത്രു എന്നു
വിചാരിക്കാതെ സഹോദരൻ എന്നുവെച്ചു
അവനെ ബുദ്ധിയുപദേശിക്കയത്രേ വേണ്ടതു. 16
സമാധാനത്തിന്റെ കൎത്താവായവൻ താൻ
നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും സകലവിധത്തിലും
സമാധാനം നല്കുമാറാകട്ടെ; കൎത്താവു
നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 17
പൌലൊസായ എന്റെ കയ്യാൽ വന്ദനം;
സകല ലേഖനത്തിലും ഇതുതന്നേ അടയാളം;
ഇങ്ങനെ ഞാൻ എഴുതുന്നു. 18 നമ്മുടെ
കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

1 തിമൊഥെയൊസ്

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെയും
നമ്മുടെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെയും
കല്പനപ്രകാരം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് 2 വിശ്വാസത്തിൽ
നിജപുത്രനായ തിമൊഥെയൊസിന്നു
എഴുതുന്നതു: പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും
നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ
നിന്നും നിനക്കു കൃപയും കനിവും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3 അന്യഥാ
ഉപദേശിക്കരുതെന്നും വിശ്വാസം എന്ന
ദൈവവ്യവസ്ഥെക്കല്ല തർക്കങ്ങൾക്കു മാത്രം
ഉതകുന്ന കെട്ടുകഥകളെയും അന്തമില്ലാത്ത
വംശാവലികളെയും ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നും ചിലരോടു
ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതിന്നു 4 നീ എഫെസൊസിൽ
താമസിക്കേണം എന്നു ഞാൻ മക്കെദോന്യെക്കു
പോകുമ്പോൾ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴും
ചെയ്യുന്നു. 5 ആജ്ഞയുടെ ഉദ്ദേശമോ:
ശുദ്ധഹൃദയം, നല്ല മനസ്സാക്ഷി, നിർവ്യാജവിശ്വാസം
എന്നിവയാൽ ഉളവാകുന്ന സ്നേഹം തന്നേ. 6
ചിലർ ഇവ വിട്ടുമാറി വ്യർത്ഥവാദത്തിലേക്കു
തിരിഞ്ഞു 7 ധർമ്മോപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരിപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നു; തങ്ങൾ പറയുന്നതു ഇന്നതു
എന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നും
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലതാനും. 8 ന്യായപ്രമാണമോ
നീതിമാന്നല്ല, അധർമ്മികൾ, അഭക്തർ,
അനുസരണംകെട്ടവർ, പാപികൾ,
അശുദ്ധർ, ബാഹ്യന്മാർ, പിതൃഹന്താക്കൾ,
മാതൃഹന്താക്കൾ, കുലപാതകർ, 9 ദുർന്നടപ്പുക്കാർ,

പുരുഷമൈഥുനക്കാർ, നരമോഷ്ടാക്കൾ,
ഭോഷ്കുപറയുന്നവർ, കള്ളസ്സത്യം ചെയ്യുന്നവർ
എന്നീവകക്കാക്കും 10 പത്ഥ്യോപദേശത്തിന്നു
വിപരീതമായ മറ്റു ഏതിന്നും അത്രേ
വെച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു
അതിനെ ന്യായോചിതമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ
ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു തന്നേ എന്നു നാം
അറിയുന്നു. 11 ഈ പരിജ്ഞാനം, എങ്കൽ
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി ധന്യനായ ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വമുള്ള സുവിശേഷത്തിന്നു അനുസാരമായതു
തന്നേ. 12 എനിക്കു ശക്തി നല്കിയ ക്രിസ്തുയേശു
എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവു എന്നെ വിശ്വസ്തൻ
എന്നു എണ്ണി ശുശ്രൂഷെക്കു ആക്കിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. 13 മുമ്പെ ഞാൻ
ദൂഷകനും ഉപദ്രവിയും നിഷ്ഠൂരനും ആയിരുന്നു;
എങ്കിലും അവിശ്വാസത്തിൽ അറിയാതെ
ചെയ്തതാകകൊണ്ടു എനിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു; 14
നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കൃപ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ
അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 15 ക്രിസ്തുയേശു
പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു
എന്നുള്ളതു വിശ്വാസ്യവും എല്ലാവരും
അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം തന്നേ; ആ
പാപികളിൽ ഞാൻ ഒന്നാമൻ. 16 എന്നിട്ടും
യേശുക്രിസ്തു നിത്യജീവന്നായിക്കൊണ്ടു തന്നിൽ
വിശ്വസിപ്പാനുള്ളവക്കു ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നായി
സകലദീർഘക്ഷമയും ഒന്നാമനായ എന്നിൽ
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു എനിക്കു കരുണ
ലഭിച്ചു. (aiōnios g166) 17 നിത്യരാജാവായി

അക്ഷയനും അദൃശ്യനുമായ ഏകദൈവത്തിന്നു
എന്നെന്നേക്കും ബഹുമാനവും മഹത്വവും.
ആമേൻ. (aiōn g165) 18 മകനേ, തിമൊഥെയൊസേ,
നിന്നെക്കുറിച്ചു മുമ്പുണ്ടായ പ്രവചനങ്ങൾക്കു
ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ ഈ ആജ്ഞ നിനക്കു
ഏല്പിക്കുന്നു; നീ വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും
ഉള്ളവനായി അവയെ അനുസരിച്ചു നല്ല
യുദ്ധസേവ ചെയ്ക. 19 ചിലർ നല്ല മനസ്സാക്ഷി
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു അവരുടെ വിശ്വാസക്കപ്പൽ
തകന്നുപോയി; 20 ഹുമനയൊസും
അലെക്സന്തരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ
ആകുന്നു; അവർ ദൂഷണം പറയാതിരിപ്പൻ
പഠിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരെ സാത്താനെ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

2 എന്നാൽ സകലമനുഷ്യക്കും നാം
സവ്വഭക്തിയോടും ഘനത്തോടുംകൂടെ
സാവധാനതയും സ്വസ്ഥതയുമുള്ള ജീവനം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു വിശേഷാൽ രാജാക്കന്മാക്കും
സകലഅധികാരസ്ഥന്മാക്കും വേണ്ടി 2 യാചനയും
പ്രാത്ഥനയും പക്ഷവാദവും സ്തോത്രവും
ചെയ്യേണം എന്നു ഞാൻ സകലത്തിന്നും
മുമ്പെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 അതു നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
നല്ലതും പ്രസാദകരവും ആകുന്നു. 4 അവൻ
സകലമനുഷ്യരും രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. 5
ദൈവം ഒരുവനല്ലോ; ദൈവത്തിന്നും
മനുഷ്യക്കും മദ്ധ്യസ്ഥനും ഒരുവൻ: 6
എല്ലാവക്കും വേണ്ടി മറുവിലയായി തന്നെത്താൻ

കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു തന്നേ.
7 തക്കസമയത്തു അറിയിക്കേണ്ടിയ ഈ
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി ഞാൻ പ്രസംഗിയും
അപ്പൊസ്തലനുമായി -- ഭോഷ്കല്ല, പരമാൎത്ഥം
തന്നേ പറയുന്നു -- ജാതികളെ വിശ്വാസവും
സത്യവും ഉപദേശിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
8 ആകയാൽ പുരുഷന്മാർ എല്ലാടത്തും കോപവും
വാഗ്വാദവും വിട്ടകന്നു വിശുദ്ധകൈകളെ ഉയൎത്തി
പ്രാൎത്ഥിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 9
അവ്വണ്ണം സ്ത്രീകളും യോഗ്യമായ വസ്ത്രം ധരിച്ചു
ലജ്ജാശീലത്തോടും സുബോധത്തോടുംകൂടെ
തങ്ങളെ അലങ്കരിക്കേണം. 10 പിന്നിയ
തലമുടി, പൊന്നു, മുത്തു, വിലയേറിയ
വസ്ത്രം എന്നിവകൊണ്ടല്ല, ദൈവഭക്തിയെ
സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു ഉചിതമാകുംവണ്ണം
സൽപ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടത്രേ
അലങ്കരിക്കേണ്ടതു. 11 സ്ത്രീ മൌനമായിരുന്നു
പൂൎണ്ണാനുസരണത്തോടും കൂടെ പഠിക്കട്ടെ. 12
മൌനമായിരിപ്പാൻ അല്ലാതെ ഉപദേശിപ്പാനോ
പുരുഷന്റെമേൽ അധികാരം നടത്തുവാനോ ഞാൻ
സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. 13 ആദാം ആദ്യം
നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടു, പിന്നെ ഹവ്വ; 14 ആദാം അല്ല, സ്ത്രീ
അത്രേ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു ലംഘനത്തിൽ അകപ്പെട്ടതു.
15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും
വിശുദ്ധീകരണത്തിലും സുബോധത്തോടെ
പാൎക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൾ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു
രക്ഷ പ്രാപിക്കും

3 ഒരുവൻ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം കാംക്ഷിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നല്ല വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു

എന്നുള്ളതു വിശ്വാസയോഗ്യം ആകുന്നു. 2
എന്നാൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ നിരപവാദ്യനായി
ഏകഭാൎയ്യയുടെ ഭൎത്താവും നിൎമ്മദനും
ജിതേന്ദ്രിയനും സുശീലനും അതിഥിപ്രിയനും
ഉപദേശിപ്പാൻ സമൎത്ഥനും ആയിരിക്കേണം; 3
മദ്യപ്രിയനും തല്ലുകാരനും അരുതു; ശാന്തനും
കലഹിക്കാത്തവനും ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തവനും 4
സ്വന്തകുടുംബത്തെ നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും
മക്കളെ പൂൎണ്ണഗൌരവത്തോടെ
അനുസരണത്തിൽ പാലിക്കുന്നവനും
ആയിരിക്കേണം. 5 സ്വന്തകുടുംബത്തെ ഭരിപ്പാൻ
അറിയാത്തവൻ ദൈവസഭയെ എങ്ങനെ
പരിപാലിക്കും? 6 നിഗളിച്ചിട്ടു പിശാചിന്നു
വന്ന ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
പുതിയ ശിഷ്യനും അരുതു. 7 നിന്ദയിലും
പിശാചിന്റെ കണിയിലും കുടുങ്ങാതിരിപ്പാൻ
പുറമെയുള്ളവരോടു നല്ല സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവനും
ആയിരിക്കേണം. 8 അവ്വണ്ണം ശുശ്രൂഷകന്മാർ
ഘനശാലികളായിരിക്കേണം; ഇരുവാക്കുകാരും
മദ്യപന്മാരും ദുൎല്ലാഭമോഹികളും അരുതു. 9 അവർ
വിശ്വാസത്തിന്റെ മൎമ്മം ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയിൽ
വെച്ചുകൊള്ളുന്നവർ ആയിരിക്കേണം. 10 അവരെ
ആദ്യം പരീക്ഷിക്കേണം; അനിന്ദ്യരായി കണ്ടാൽ
അവർ ശുശ്രൂഷ ഏല്ക്കട്ടെ. 11 അവ്വണ്ണം സ്ത്രീകളും
ഘനശാലികളായി ഏഷണി പറയാതെ നിൎമ്മദമാരും
എല്ലാറ്റിലും വിശ്വസ്തമാരുമായിരിക്കേണം. 12
ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഏകഭാൎയ്യയുള്ള ഭൎത്താക്കന്മാരും
മക്കളെയും സ്വന്തകുടുംബങ്ങളെയും നന്നായി
ഭരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കേണം. 13 നന്നായി

ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ തങ്ങൾക്കു നല്ല നിലയും
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വളരെ
പ്രാഗത്ഭ്യവും സമ്പാദിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ
വേഗത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരും എന്നു
ആശിക്കുന്നു; 15 താമസിച്ചുപോയാലോ
സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവുമായി
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന
ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു
നീ അറിയേണ്ടതിന്നു ഇതു എഴുതുന്നു. 16
അവൻ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു; ആത്മാവിൽ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു; ദൂതന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി;
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു;
ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു; തേജസ്സിൽ
എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നിങ്ങനെ ദൈവഭക്തിയുടെ മർമ്മം
സമ്മതമാംവണ്ണം വലിയതാകുന്നു.

4 എന്നാൽ ഭാവികാലത്തു ചിലർ
വ്യാജാത്മാക്കളെയും ഭൂതങ്ങളുടെ
ഉപദേശങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചു ഭോഷ്കു
പറയുന്നവരുടെ കപടത്താൽ വിശ്വാസം
ത്യജിക്കും എന്നു ആത്മാവു തെളിവായി
പറയുന്നു. 2 അവർ സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയിൽ
ചൂടുവെച്ചവരായി 3 വിവാഹം വിലക്കുകയും
സത്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ
സ്തോത്രത്തോടെ അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം
സൃഷ്ടിച്ച ഭോജ്യങ്ങളെ വർജ്ജിക്കേണം എന്നു
കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 4 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ
സൃഷ്ടി എല്ലാം നല്ലതു; സ്തോത്രത്തോടെ
അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഒന്നും വർജ്ജിക്കേണ്ടതല്ല;
5 ദൈവവചനത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും

വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുവല്ലോ. 6 ഇതു
സഹോദരന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ നീ അനുസരിച്ച
വിശ്വാസത്തിന്റെയും സദുപദേശത്തിന്റെയും
വചനത്താൽ പോഷണം ലഭിച്ചു
ക്രിസ്തുയേശുവിന്നു നല്ല ശുശ്രൂഷകൻ ആകും. 7
ഭക്തിവിരുദ്ധമായ കിഴവിക്കഥകളെ ഒഴിച്ചു
ദൈവഭക്തിക്കു തക്കവണ്ണം അഭ്യാസം ചെയ്ക. 8
ശരീരാഭ്യാസം അല്പപ്രയോജനമുള്ളതത്രേ;
ദൈവഭക്തിയോ ഇപ്പോഴത്തെ
ജീവന്റെയും വരുവാനിരിക്കുന്നതിന്റെയും
വാഗ്ദത്തമുള്ളതാകയാൽ സകലത്തിന്നും
പ്രയോജനകരമാകുന്നു. 9 ഇതു വിശ്വാസ്യവും
എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം.
10 അതിന്നായിട്ടു തന്നേ നാം സകലമനുഷ്യരുടെയും
പ്രത്യേകം വിശ്വാസികളുടെയും രക്ഷിതാവായ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ ആശവെച്ചു
അദ്ധ്വാനിച്ചും പോരാടിയും വരുന്നു. 11 ഇതു നീ
ആജ്ഞാപിക്കയും ഉപദേശിക്കയും
ചെയ്ക. 12 ആരും നിന്റെ യൌവനം
തുച്ഛീകരിക്കരുതു; വാക്കിലും നടപ്പിലും
സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും
വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്ക. 13
ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്രബോധനം,
ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്ക. 14
മൂപ്പന്മാരുടെ കൈവെപ്പോടുകൂടെ പ്രവചനത്താൽ
നിനക്കു ലഭിച്ചതായി നിന്നിലുള്ള കൃപാവരം 15
ഉപേക്ഷയായി വിചാരിക്കാതെ നിന്റെ അഭിവൃദ്ധി
എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിത്തീരേണ്ടതിന്നു ഇതു
കരുതുക, ഇതിൽ തന്നേ ഇരുന്നുകൊൾക. 16

നിന്നെത്തന്നേയും ഉപദേശത്തെയും
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക; ഇതിൽ ഉറെച്ചുനില്ക്ക;
അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്നെയും നിന്റെ
പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കും.
5 മൂത്തവനെ ഭത്സിക്കാതെ അപ്പനെപ്പോലെയും
ഇളയവരെ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെയും 2
മൂത്ത സ്ത്രീകളെ അമ്മമാരെപ്പോലെയും
ഇളയ സ്ത്രീകളെ പൂണ്ണനിമ്മലതയോടെ
സഹോദരികളെപ്പോലെയും പ്രബോധിപ്പിക്ക. 3
സാക്ഷാൽ വിധവമാരായിരിക്കുന്ന വിധവമാരെ
മാനിക്ക. 4 വല്ല വിധവെക്കും പുത്രപൌത്രന്മാർ
ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ മുമ്പെ സ്വന്തകുടുംബത്തിൽ
ഭക്തി കാണിച്ചു അമ്മയപ്പന്മാക്കു പ്രത്യുപകാരം
ചെയ്‌വാൻ പഠിക്കട്ടെ; ഇതു ദൈവസന്നിധിയിൽ
പ്രസാദകരമാകുന്നു. 5 സാക്ഷാൽ വിധവയും
ഏകാകിയുമായവൾ ദൈവത്തിൽ ആശവെച്ചു
രാപ്പകൽ യാചനയിലും പ്രാത്ഥനയിലും
ഉറ്റുപാക്കുന്നു. 6 കാമുകിയായവളോ
ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ തന്നേ ചത്തവൾ. 7 അവർ
നിരപവാദ്യമാരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഇതു
ആജ്ഞാപിക്ക. 8 തനിക്കുള്ളവക്കും പ്രത്യേകം
സ്വന്ത കുടുംബക്കാക്കും വേണ്ടി കരുതാത്തവൻ
വിശ്വാസം തള്ളിക്കളഞ്ഞു അവിശ്വാസിയെക്കാൾ
അധമനായിരിക്കുന്നു. 9 സൽപ്രവൃത്തികളാൽ
ശ്രുതിപ്പെട്ടു ഏകഭത്താവിന്റെ ഭാൎയ്യയായിരുന്നു
അറുപതു വയസ്സിന്നു താഴെയല്ലാത്ത വിധവ
10 മക്കളെ വളത്തുകയോ അതിഥികളെ
സൽക്കരിക്കയോ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലുകളെ
കഴുകുകയോ ഞെരുക്കമുള്ളവക്കു

മുട്ടുതീക്കുകയോ സർവ്വസൽപ്രവൃത്തിയും
ചെയ്തുപോരുകയോ ചെയ്തു എങ്കിൽ അവളെ
തിരഞ്ഞെടുക്കാം. 11 ഇളയ വിധവമാരെ ഒഴിക്ക;
അവർ ക്രിസ്തുവിന്നു വിരോധമായി പുളെച്ചു
മദിക്കുമ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കും.
12 ആദ്യവിശ്വാസം തള്ളുകയാൽ അവെക്കു
ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടു. 13 അത്രയുമല്ല അവർ
വീടുതോറും നടന്നു മിനക്കെടുവാനും ശീലിക്കും;
മിനക്കെടുകമാത്രമല്ല വായാടികളും പരകാര്യത്തിൽ
ഇടപെടുന്നവരുമായി അരുതാത്തതു
സംസാരിക്കും. 14 ആകയാൽ ഇളയവർ വിവാഹം
ചെയ്കയും പുത്രസമ്പത്തുണ്ടാക്കുകയും ഭവനം
രക്ഷിക്കയും വിരോധിക്കു അപവാദത്തിന്നു
അവസരം ഒന്നും കൊടുക്കാതിരിക്കയും വേണം
എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 15 ഇപ്പോൾ തന്നേ
ചിലർ സാത്താന്റെ പിന്നാലെ പോയല്ലോ. 16
ഒരു വിശ്വാസിനിക്കു വിധവമാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ
അവൾ തന്നേ അവെക്കു മുട്ടുതീക്കട്ടെ; സഭെക്കു
ഭാരം വരരുതു; സാക്ഷാൽ വിധവമാരായവെക്കു
മുട്ടുതീർപ്പാനുണ്ടല്ലോ. 17 നന്നായി ഭരിക്കുന്ന
മൂപ്പന്മാരെ, പ്രത്യേകം വചനത്തിലും
ഉപദേശത്തിലും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെ തന്നേ,
ഇരട്ടി മാനത്തിന്നു യോഗ്യരായി എണ്ണുക. 18
മെതിക്കുന്ന കാളെക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു
എന്നു തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നു; വേലക്കാരൻ
തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യൻ എന്നും ഉണ്ടല്ലോ. 19
രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികൾ മുഖേനയല്ലാതെ ഒരു
മൂപ്പന്റെ നേരെ അന്യായം എടുക്കരുതു. 20 പാപം
ചെയ്യുന്നവരെ ശേഷമുള്ളവെക്കും ഭയത്തിന്നായി

എല്ലാവരും കേൾക്കെ ശാസിക്ക. 21 നീ പക്ഷമായി
ഒന്നും ചെയ്യാതെകണ്ടു സിദ്ധാന്തം കൂടാതെ
ഇവ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ
ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും
ശ്രേഷ്ഠദൂതന്മാരെയും സാക്ഷിയാക്കി നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നു.
22 യാതൊരുത്തന്റെ മേലും
വേഗത്തിൽ കൈവെക്കരുതു; അന്യന്മാരുടെ
പാപങ്ങളിൽ ഓഹരിക്കാരനാകയുമരുതു.
നിന്നെത്തന്നേ നിർമ്മലനായി കാത്തുകൊൾക.
23 മേലാൽ വെള്ളം മാത്രം കുടിക്കാതെ
നിന്റെ അജീർണ്ണതയും കൂടെക്കൂടെയുള്ള
ക്ഷീണതയും നിമിത്തം അല്പം വീഞ്ഞും
സേവിച്ചുകൊൾക.
24 ചില മനുഷ്യരുടെ
പാപങ്ങൾ വിസ്താരത്തിന്നു മുമ്പെ തന്നേ
വെളിവായിരിക്കുന്നു; ചിലരുടെ പാപങ്ങളോ
ക്രമേണയത്രേ.
25 സൽപ്രവൃത്തികളും അങ്ങനെ
തന്നേ വെളിവാകുന്നു; വെളിവാകാത്തവയും
മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

6 നുകത്തിൻകീഴിൽ ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നവർ
ഒക്കെയും ദൈവനാമവും ഉപദേശവും
ദുഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ
യജമാനന്മാരെ സകലമാനത്തിന്നും
യോഗ്യന്മാർ എന്നു എണ്ണേണ്ടതാകുന്നു.
2
വിശ്വാസികളായ യജമാനന്മാരുള്ളവർ അവരെ
സഹോദരന്മാർ എന്നുവെച്ചു അലക്ഷ്യമാക്കരുതു;
തങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം അനുഭവിക്കുന്നവർ
വിശ്വാസികളും പ്രിയരും ആകകൊണ്ടു അവരെ
വിശേഷാൽ സേവിക്കയത്രേ വേണ്ടതു; ഇതു നീ
ഉപദേശിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്ക.
3

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പത്ഥ്യവചനവും ഭക്തിക്കൊത്ത ഉപദേശവും
അനുസരിക്കാതെ അന്യഥാ ഉപദേശിക്കുന്നവൻ 4
ഒന്നും തിരിച്ചറിയാതെ തർക്കത്തിന്റെയും
വാഗ്വാദത്തിന്റേയും ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു
ചീർത്തിരിക്കുന്നു; അവയാൽ അസൂയ, ശണ്ഠ,
ദൂഷണം, ദുസ്സംശയം, 5 ദുർബ്ബുദ്ധികളും
സത്യത്യാഗികളുമായ മനുഷ്യരുടെ വ്യർത്ഥവാദം
എന്നിവ ഉളവാകുന്നു; അവർ ദൈവഭക്തി
ആദായസൂത്രം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 6
അലംഭാവത്തോടുകൂടിയ ദൈവഭക്തി വലുതായ
ആദായം ആകുന്നുതാനും. 7 ഇഹലോകത്തിലേക്കു
നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല; ഇവിടെനിന്നു
യാതൊന്നും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.
8 ഉണ്മാനും ഉടുപ്പാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നു
നാം വിചാരിക്ക. 9 ധനികന്മാരാകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരീക്ഷയിലും കണിയിലും
കുടുങ്ങുകയും മനുഷ്യർ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ
മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മൌഢ്യവും
ദോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും
ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 10
ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിധദോഷത്തിന്നും
മൂലമല്ലോ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ടു
വിശ്വാസം വിട്ടുഴന്നു ബഹുദുഃഖങ്ങൾക്കു
അധീനരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 11 നീയോ
ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായുള്ളോവേ, അതു
വിട്ടോടി നീതി, ഭക്തി, വിശ്വാസം, സ്നേഹം,
ക്ഷമ, സൌമ്യത എന്നിവയെ പിന്തുടരുക. 12
വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ പൊരുതുക;

നിത്യജീവനെ പിടിച്ചുകൊൾക; അതിന്നായി നീ
വിളിക്കപ്പെട്ടു അനേകം സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ
നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ചുവല്ലോ. (aiōnios g166) 13 നീ
നിഷ്കളങ്കനും നിരപവാദ്യനുമായി ഈ കല്പന
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ
പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം 14 എന്നിങ്ങനെ
സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തെയും
പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽ നല്ല
സ്വീകാരം കഴിച്ച ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും
സാക്ഷിവെച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 15 ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും
രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും
16 താൻ മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവനും
അടുത്തുകൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും
മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവനും കാണ്മാൻ
കഴിയാത്തവനുമായവൻ തക്കസമയത്തു ആ
പ്രത്യക്ഷതവരുത്തും. അവന്നു ബഹുമാനവും
നിത്യബലവും ഉണ്ടാകട്ടെ. ആമേൻ. (aiōnios g166) 17
ഈ ലോകത്തിലെ ധനവാന്മാരോടു ഉന്നത
ഭാവം കൂടാതെയിരിപ്പാനും നിശ്ചയമില്ലാത്ത
ധനത്തിലല്ല, നമുക്കു സകലവും ധാരാളമായി
അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന ദൈവത്തിൽ (aiōn
g165) 18 ആശവെപ്പാനും നന്മചെയ്‌വാനും
സൽപ്രവൃത്തികളിൽ സമ്പന്നരായി ദാനശീലരും
ഔദാര്യമുള്ളവരുമായി 19 സാക്ഷാലുള്ള ജീവനെ
പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു വരുംകാലത്തേക്കു
നല്ലോരു അടിസ്ഥാനം നിക്ഷേപിച്ചുകൊൾവാനും
ആജ്ഞാപിക്ക. 20 അല്ലയോ തിമൊഥെയൊസേ,
നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപനിധി

കാത്തുകൊണ്ടു ജ്ഞാനം എന്നു വ്യാജമായി
പേർ പറയുന്നതിന്റെ ഭക്തിവിരുദ്ധമായ
വ്യഥാലാപങ്ങളെയും തക്ക്സൂത്രങ്ങളെയും
ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്ക. **21** ആ ജ്ഞാനം ചിലർ
സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാസം വിട്ടു തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു.
കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

2 തിമൊഥെയൊസ്

1 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവന്റെ വാഗ്ദത്ത
പ്രകാരം ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് പ്രിയമകനായ
തിമൊഥെയൊസിന്നു എഴുതുന്നതു: 2 പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും നിനക്കു കൃപയും
കനിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3 എന്റെ
പ്രാർത്ഥനയിൽ രാവും പകലും ഇടവിടാതെ നിന്നെ
സ്മരിച്ചു നിന്റെ കണ്ണുനീർ ഓർത്തും നിന്നെ കണ്ടു
സന്തോഷപൂർണ്ണനാകുവാൻ വാഞ്ഛിച്ചുംകൊണ്ടു 4
ഞാൻ പൂർവ്വന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം അനുസരിച്ചു
നിർമ്മലമനസ്സാക്ഷിയോടെ ആരാധിക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്നു നിന്റെ നിർവ്യാജവിശ്വാസത്തിന്റെ
ഓർമ്മനിമിത്തം സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 5 ആ
വിശ്വാസം ആദ്യം നിന്റെ വലിയമ്മ ലോവീസിലും
അമ്മ യൂനീക്കയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു; നിന്നിലും
ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു
എന്റെ കൈവെപ്പിനാൽ നിന്നിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
കൃപാവരം ജ്വലിപ്പിക്കേണം എന്നു നിന്നെ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. 7 ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ
അല്ല, ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും
സുബോധത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെയത്രേ ദൈവം
നമുക്കു തന്നതു. 8 അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ
കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും അവന്റെ
ബദ്ധനായ എന്നെയും കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ
സുവിശേഷത്തിന്നായി ദൈവശക്തിക്കു
ഒത്തവണ്ണം നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്ക.
9 അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കയും വിശുദ്ധവിളികൊണ്ടു

വിളിക്കയും ചെയ്തതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ
നിമിത്തമല്ല, സകലകാലത്തിന്നും മുമ്പെ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നതും
(aiōnios g166) 10 ഇപ്പോൾ മരണം നീക്കുകയും
സുവിശേഷം കൊണ്ടു ജീവനും അക്ഷയതയും
വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയാൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ
തന്റെ സ്വന്ത നിർണ്ണയത്തിന്നും കൃപെക്കും
ഒത്തവണ്ണമത്രേ. 11 ആ സുവിശേഷത്തിന്നു ഞാൻ
പ്രസംഗിയും അപ്പൊസ്തലനും ഉപദേഷ്ടാവുമായി
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12 അതുനിമിത്തം
തന്നേ ഞാൻ ഇതൊക്കെയും സഹിക്കുന്നു;
എങ്കിലും ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ ആരെ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു; അവൻ എന്റെ
ഉപനിധി ആ ദിവസംവരെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ശക്തൻ
എന്നു ഉറച്ചുമിരിക്കുന്നു. 13 എന്നോടു കേട്ട
പത്ഥ്യവചനം നീ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും
മാതൃകയാക്കിക്കൊൾക. 14 ആ നല്ല ഉപനിധി
നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 15 ആസ്യക്കാർ
എല്ലാവരും എന്നെ വിട്ടുപൊയ്ക്കളഞ്ഞു
എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ; ഫുഗലൊസും
ഹെർമ്മൊഗനേസും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ
ആകുന്നു. 16 പലപ്പോഴും എന്നെ തണുപ്പിച്ചവനായ
ഒനേസിഫൊരൊസിന്റെ കുടുംബത്തിന്നു
കർത്താവു കരുണ നല്കുമാറാകട്ടെ. 17 അവൻ
എന്റെ ചങ്ങലയെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ ഞാൻ

റോമയിൽ എത്തിയ ഉടനെ താല്പര്യത്തോടെ
എന്നെ തിരഞ്ഞു കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.
18 ആ ദിവസത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പക്കൽ
കരുണ കണ്ടെത്തുവാൻ കർത്താവു അവന്നു
സംഗതിവരുത്തട്ടെ. എഫെസൊസിൽവെച്ചു
അവൻ എനിക്കു എന്തെല്ലാം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു
എന്നു നീ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നുവല്ലോ.

2 എന്റെ മകനേ, ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള കൃപയാൽ
ശക്തിപ്പെടുക. 2 നീ പല സാക്ഷികളുടെ
മുമ്പാകെ എന്നോടു കേട്ടതെല്ലാം മറ്റുള്ളവരെ
ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥരായ വിശ്വസ്തമനുഷ്യരെ
ഭരമേല്പിക്ക. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ നല്ല ഭടനായി
നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്ക. 4
പട ചേർത്തവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
യാതൊരു പടയാളിയും ജീവനകാര്യങ്ങളിൽ
ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു. 5 ഒരുത്തൻ മല്ലുകെട്ടിയാലും
ചട്ടപ്രകാരം പൊരായ്കിൽ കിരീടം പ്രാപിക്കയില്ല. 6
അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരൻ ആകുന്നു
ആദ്യം ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതു. 7 ഞാൻ
പറയുന്നതു ചിന്തിച്ചുകൊൾക. കർത്താവു
സകലത്തിലും നിനക്കു ബുദ്ധി നല്കുമല്ലോ; 8
ദാവീദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ചു മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ
ഓർത്തുകൊൾക. 9 അതു ആകുന്നു എന്റെ
സുവിശേഷം. അതു അറിയിക്കുന്നതിൽ
ഞാൻ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ എന്നപോലെ
ചങ്ങല ധരിച്ചു കഷ്ടം സഹിക്കുന്നു;
ദൈവവചനത്തിന്നോ ബന്ധനം ഇല്ല. 10
അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള രക്ഷ

നിത്യതേജസ്സോടുകൂടെ വ്യതന്മാക്കു കിട്ടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അവക്കായി സകലവും സഹിക്കുന്നു. (aiōnios
g166) 11 നാം അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ കൂടെ
ജീവിക്കും; സഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടെ വാഴും; 12
നാം തള്ളിപ്പറയും എങ്കിൽ അവൻ നമ്മെയും
തള്ളിപ്പറയും. 13 നാം അവിശ്വസ്തരായിത്തീന്നാലും
അവൻ വിശ്വസ്തനായി പാക്കുന്നു; തന്റെ സ്വഭാവം
ത്യജിപ്പാൻ അവന്നു കഴികയില്ലല്ലോ; ഈ വചനം
വിശ്വാസയോഗ്യമാകുന്നു. 14 കേൾക്കുന്നവരെ
മറിച്ചുകളയുന്നതിനല്ലാതെ ഒന്നിന്നും
കൊള്ളാത്ത വാഗ്വാദം ചെയ്യാതിരിക്കേണമെന്നു
കത്താവിനെ സാക്ഷിയാക്കി അവരെ
ഓമ്മപ്പെടുത്തുക. 15 സത്യവചനത്തെ
യഥാത്ഥമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു ലജ്ജിപ്പാൻ
സംഗതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിന്നു
കൊള്ളാകുന്നവനായി നില്പാൻ ശ്രമിക്ക.
16 ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യഥാലാപങ്ങളെ
ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക; ആ വകക്കാക്കു അഭക്തി
അധികം മുതിന്നുവരും; 17 അവരുടെ വാക്കു
അബ്ബുദവ്യാധിപോലെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. 18
ഹുമനയോസും ഫിലേത്തൊസും അവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവരാകുന്നു; അവർ സത്യം
വിട്ടു തെറ്റി: പുനരുത്ഥാനം കഴിഞ്ഞു എന്നു
പറഞ്ഞു ചിലരുടെ വിശ്വാസം മറിച്ചു കളയുന്നു.
19 എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ
അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു; കത്താവു
തനിക്കുള്ളവരെ അറിയുന്നു എന്നും
കത്താവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
അനീതി വിട്ടകന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നും ആകുന്നു

അതിന്റെ മുദ്ര. 20 എന്നാൽ ഒരു വലിയ വീട്ടിൽ
പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ
മാത്രമല്ല, മരവും മണ്ണുംകൊണ്ടുള്ളവയും
ഉണ്ടു; ചിലതു മാന്യകാൎയ്യത്തിന്നും ചിലതു
ഹീനകാൎയ്യത്തിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു. 21 ഇവയെ
വിട്ടകന്നു തന്നെത്താൻ വെടിപ്പാക്കുന്നവൻ
വിശുദ്ധവും ഉടമസ്ഥന്നു ഉപയോഗവുമായി നല്ല
വേലെക്കു ഒക്കെയും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന
മാനപാത്രം ആയിരിക്കും. 22 യൌവനമോഹങ്ങളെ
വിട്ടോടി നീതിയും വിശ്വാസവും സ്നേഹവും
ശുദ്ധഹൃദയത്തോടെ കൎത്താവിനെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും സമാധാനവും
ആചരിക്ക. 23 ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൌഢ്യതൎക്കം
ശണ്ഠ ജനിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു അതു
ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക. 24 കൎത്താവിന്റെ ദാസൻ ശണ്ഠ
ഇടാതെ എല്ലാവരോടും ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ
സമൎത്ഥനും ദോഷം സഹിക്കുന്നവനുമായി
അത്രേ ഇരിക്കേണ്ടതു. 25 വിരോധികൾക്കു
ദൈവം സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്നായി
മാനസാന്തരം നല്കുമോ എന്നും 26 പിശാചിനാൽ
പിടിപെട്ടു കുടുങ്ങിയവരാകയാൽ അവർ
സുബോധം പ്രാപിച്ചു അവന്റെ കണിയിൽ നിന്നു
ഒഴിഞ്ഞു ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുമോ എന്നും വെച്ചു
അവരെ സൌമ്യതയോടെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും
ആകുന്നു.

3 അന്ത്യകാലത്തു ദുൎഘടസമയങ്ങൾ വരും
എന്നറിക. 2 മനുഷ്യർ സ്വസ്നേഹികളും
ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും വമ്പു പറയുന്നവരും
അഹങ്കാരികളും ദൂഷകന്മാരും അമ്മയപ്പന്മാരെ

അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികെട്ടവരും അശുദ്ധരും
3 വാത്സല്യമില്ലാത്തവരും ഇണങ്ങാത്തവരും
ഏഷണിക്കാരും അജിതേന്ദ്രിയന്മാരും ഉഗ്രന്മാരും 4
സൽഗുണദ്വേഷികളും ദ്രോഹികളും ധാഷ്ട്യക്കാരും
നിഗളികളുമായി ദൈവപ്രിയമില്ലാതെ
ഭോഗപ്രിയരായി 5 ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു
അതിന്റെ ശക്തി ത്യജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.
അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിട്ടൊഴിയുക. 6
വീടുകളിൽ നൂണുകടക്കയും പാപങ്ങളെ
ചുമന്നുകൊണ്ടു നാനാ മോഹങ്ങൾക്കും
അധീനരായി 7 എപ്പോഴും പഠിച്ചിട്ടും ഒരിക്കലും
സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ
കഴിയാത്ത പെണ്ണുങ്ങളെ സ്വാധീനമാക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവർ ഈ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആകുന്നു. 8
യന്നേസും യംബ്രേസും മോശെയോടു
എതിർത്തുനിന്നതുപോലെ തന്നേ ഇവരും
സത്യത്തോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നു; ദുർബ്ബുദ്ധികളും
വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു കൊള്ളരുതാത്തവരുമത്രേ.
9 അവർ അധികം മുഴുക്കയില്ല; മേല്പറഞ്ഞവരുടെ
ബുദ്ധികേടു എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ
ഇവരുടെ ബുദ്ധികേടും വെളിപ്പെടും. 10 നീയോ
എന്റെ ഉപദേശം, നടപ്പു, ഉദ്ദേശം, വിശ്വാസം,
ദീർഘക്ഷമ, സ്നേഹം, സഹിഷ്ണത എന്നിവയും 11
അന്ത്യൊക്ക്യയിലും ഇക്കൊന്യയിലും ലുസ്ത്രയിലും
എനിക്കു സംഭവിച്ച ഉപദ്രവവും കഷ്ടാനുഭവവും
കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്തെല്ലാം ഉപദ്രവം
സഹിച്ചു; അതിലെല്ലാറ്റിൽ നിന്നും കർത്താവു എന്നെ
വിടുവിച്ചു. 12 എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
ഭക്തിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കു

എല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും. 13 ദുഷ്ടമനുഷ്യരും
മായാവികളും വഞ്ചിച്ചും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു
മേല്ക്കുമേൽ ദോഷത്തിൽ മുതിന്നു വരും. 14
നീയോ ഇന്നവരോടു പഠിച്ചു എന്നു ഓക്കുകയും
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
നിന്നെ രക്ഷെക്കു ജ്ഞാനിയാക്കുവാൻ
മതിയായ തിരുവെഴുത്തുകളെ ബാല്യംമുതൽ
അറികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 15 നീ പഠിച്ചും
നിശ്ചയം പ്രാപിച്ചും ഇരിക്കുന്നതിൽ
നിലനില്ക്ക. 16 എല്ലാതിരുവെഴുത്തും
ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ
സകല സൽപ്രവൃത്തിക്കും വക പ്രാപിച്ചു
തികഞ്ഞവൻ ആകേണ്ടതിന്നു 17 ഉപദേശത്തിന്നും
ശാസനത്തിന്നും ഗുണീകരണത്തിന്നും നീതിയിലെ
അഭ്യാസത്തിന്നും പ്രയോജനമുള്ളതു ആകുന്നു.

4 ഞാൻ ദൈവത്തെയും ജീവികൾക്കും
മരിച്ചവക്കും ന്യായവിസ്താരം നടത്തുവാനുള്ള
ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെച്ചു
അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും രാജ്യവും ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്തു കല്പിക്കുന്നതു: 2 വചനം
പ്രസംഗിക്ക; സമയത്തിലും അസമയത്തിലും
ഒരുങ്ങിനില്ക്ക; സകല ദീഘക്ഷമയോടും
ഉപദേശത്തോടുംകൂടെ ശാസിക്ക; തജ്ജനം
ചെയ്ക; പ്രബോധിപ്പിക്ക. 3 അവർ പത്ഥ്യോപദേശം
പൊറുക്കാതെ കണ്ണ്രസമാകുമാറു
സ്വന്ത മോഹങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ പെരുക്കുകയും 4 സത്യത്തിന്നു
ചെവികൊടുക്കാതെ കെട്ടുകഥ കേൾപ്പാൻ
തിരികയും ചെയ്യുന്ന കാലം വരും. 5 നീയോ

സകലത്തിലും നിർമ്മദൻ ആയിരിക്ക; കഷ്ടം
സഹിക്ക; സുവിശേഷകന്റെ പ്രവൃത്തിചെയ്ക;
നിന്റെ ശുശ്രൂഷ നിറപടിയായി നിവൎത്തിക്ക. 6
ഞാനോ ഇപ്പോൾതന്നേ പാനീയയാഗമായി
ഒഴിക്കപ്പെടുന്നു; എന്റെ നിൎയ്യാണകാലവും
അടുത്തിരിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു,
ഓട്ടം തികെച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു. 8 ഇനി
നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്നു;
അതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കൎത്താവു
ആ ദിവസത്തിൽ എനിക്കു നല്കും; എനിക്കു
മാത്രമല്ല, അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പ്രിയംവെച്ച
ഏവൎക്കുംകൂടെ. 9 വേഗത്തിൽ എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ ഉത്സാഹിക്ക. 10 ദേമാസ്
ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചിട്ടു എന്നെ വിട്ടു
തെസ്സലൊനീക്കയിലേക്കു പോയി. ക്രേസ്കേസ്
ഗലാത്യെക്കും തീതൊസ് ദല്മാത്യെക്കും പോയി;
(aiōn g165) 11 ലൂക്കൊസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടെ
ഉള്ളൂ; മൎക്കൊസ് എനിക്കു ശുശ്രൂഷെക്കായി
ഉപയോഗമുള്ളവൻ ആകയാൽ അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക. 12 തിഹിക്കൊസിനെ ഞാൻ
എഫെസോസിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ഞാൻ
ത്രോവാസിൽ കൎപ്പൊസിന്റെ പക്കൽ വെച്ചേച്ചു
പോന്ന പുതപ്പും പുസ്തകങ്ങളും വിശേഷാൽ
ചൎമ്മലിഖിതങ്ങളും നീ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടുവരിക.
14 ചെമ്പുപണിക്കാരൻ അലെക്സന്തർ എനിക്കു
വളരെ ദോഷം ചെയ്തു; അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
തക്കവണ്ണം കൎത്താവു അവന്നു പകരം ചെയ്യും. 15
അവൻ നമ്മുടെ പ്രസംഗത്തോടു അത്യന്തം
എതിൎത്തുനിന്നതുകൊണ്ടു നീയും അവനെ

സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 16 എന്റെ ഒന്നാം
പ്രതിവാദത്തിൽ ആരും എനിക്കു തുണ
നിന്നില്ല; എല്ലാവരും എന്നെ കൈവിട്ടു; അതു
അവക്കു കണക്കിടാതിരിക്കട്ടെ. 17 കത്താവോ
എനിക്കു തുണനിന്നു പ്രസംഗം എന്നെക്കൊണ്ടു
നിവത്തിപ്പാനും സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും
എന്നെ ശക്തീകരിച്ചു; അങ്ങനെ ഞാൻ
സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിച്ചു. 18
കത്താവു എന്നെ സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും
വിടുവിച്ചു തന്റെ സ്വൎഗ്ഗീയരാജ്യത്തിന്നായി
രക്ഷിക്കും; അവന്നു എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം.
ആമേൻ. (aiōn g165) 19 പ്രിസ്കെക്കും അക്വിലാവിന്നും
ഒനേസിഫൊരൊസിന്റെ കുടുബത്തിന്നും വന്ദനം
ചൊല്ലുക. 20 എരസ്തൊസ് കൊരിന്തിൽ
താമസിച്ചു ത്രൊഫിമൊസിനെ ഞാൻ
മിലേത്തിൽ രോഗിയായി വിട്ടേച്ചുപോന്നു. 21
ശീതകാലത്തിന്നു മുമ്പെ വരുവാൻ ശ്രമിക്ക.
യൂബൂലൊസും പൂദെസും ലീനൊസും
ക്ലൌദിയയും സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും
നിനക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. 22 യേശുക്രിസ്തു
നിന്റെ ആത്മാവോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ. കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

തീത്തൊസ്

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ച
പ്രസംഗത്താൽ തക്കസമയത്തു തന്റെ വചനം
വെളിപ്പെടുത്തിയ 2 ഭോഷ്കില്ലാത്ത ദൈവം
സകലകാലത്തിന്നും മുമ്പെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത
നിത്യജീവന്റെ പ്രത്യാശഹേതുവായി (aiōnios
g166) 3 തന്റെ വൃതന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിന്നും
ഭക്തിക്കനുസാരമായ സത്യത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിന്നുമായി ദൈവത്തിന്റെ ദാസനും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലനുമായ
പൌലൊസ് 4 പൊതുവിശ്വാസത്തിൽ
നിജപുത്രനായ തീത്തൊസിന്നു എഴുതുന്നതു:
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽനിന്നും
നിനക്കു കൃപയും സമാധാനവും
ഉണ്ടാകട്ടെ. 5 ഞാൻ ക്രേത്തയിൽ നിന്നെ
വിട്ടേച്ചുപോന്നതു: ശേഷിച്ച കാര്യങ്ങളെ
ക്രമത്തിലാക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ നിന്നോടു
ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ പട്ടണംതോറും
മൂപ്പന്മാരെ ആക്കിവെക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 6
മൂപ്പൻ കുറ്റമില്ലാത്തവനും ഏകഭാര്യയുള്ളവനും
ദുർന്നടപ്പിന്റെ ശ്രുതിയോ അനുസരണക്കേടോ
ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസികളായ മക്കളുള്ളവനും
ആയിരിക്കേണം. 7 അദ്ധ്യക്ഷൻ ദൈവത്തിന്റെ
ഗൃഹവിചാരകനാകയാൽ അനിന്ദ്യനായിരിക്കേണം;
തന്നിഷ്ടക്കാരനും കോപിയും മദ്യപ്രിയനും
തല്ലുകാരനും ദുർല്ലാഭമോഹിയും അരുതു. 8
അതിഥിപ്രിയനും സൽഗുണപ്രിയനും

സുബോധശീലനും നീതിമാനും നിർമ്മലനും
ജിതേന്ദ്രിയനും 9 പത്ഥ്യോപദേശത്താൽ
പ്രബോധിപ്പിപ്പാനും വിരോധികൾക്കു ബോധം
വരുത്തുവാനും ശക്തനാകേണ്ടതിന്നു
ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസ്യവചനം
മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കേണം. 10
വൃഥാവാചാലന്മാരും മനോവഞ്ചകന്മാരുമായി
വഴങ്ങാത്തവരായ പലരും ഉണ്ടല്ലോ; വിശേഷാൽ
പരിച്ഛേദനക്കാർ തന്നേ. 11 അവരുടെ വായ്
അടെക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവർ ദുരാദായം
വിചാരിച്ചു അരുതാത്തതു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
കുടുംബങ്ങളെ മുഴുവനും മറിച്ചുകളയുന്നു. 12
ക്രേത്തർ സർവ്വദാ അസത്യവാദികളും
ദുഷ്ടജന്തുക്കളും മടിയന്മാരായ പെരുവയറന്മാരും
അത്രേ എന്നു അവരിൽ ഒരുവൻ, അവരുടെ ഒരു
വിദ്വാൻ തന്നേ, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 13 ഈ സാക്ഷ്യം
നേർ തന്നേ; അതുനിമിത്തം അവർ വിശ്വാസത്തിൽ
ആരോഗ്യമുള്ളവരായിത്തീരേണ്ടതിന്നും
14 യെഹൂദകഥകളെയും സത്യം
വിട്ടകലുന്ന മനുഷ്യരുടെ കല്പനകളെയും
ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അവരെ
കഠിനമായി ശാസിക്ക. 15 ശുദ്ധിയുള്ളവർക്കു
എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നേ; എന്നാൽ മലിനന്മാർക്കും
അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും ശുദ്ധമല്ല; അവരുടെ
ചിത്തവും മനസ്സാക്ഷിയും മലിനമായി
തീർന്നിരിക്കുന്നു. 16 അവർ ദൈവത്തെ
അറിയുന്നു എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും
പ്രവൃത്തികളാൽ അവനെ നിഷേധിക്കുന്നു.
അവർ അറെക്കത്തക്കവരും അനുസരണം

കെട്ടവരും യാതൊരു നല്ലകാൎയ്യത്തിന്നും
കൊള്ളരുതാത്തവരുമാകുന്നു.

2 നീയോ പത്ഥ്യോപദേശത്തിന്നു ചേരുന്നതു
പ്രസ്താവിക്ക. 2 വൃദ്ധന്മാർ നിൎമ്മദവും
ഗൌരവവും സുബോധവും ഉള്ളവരും
വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും
സഹിഷ്ണുതയിലും ആരോഗ്യമുള്ളവരും
ആയിരിക്കേണം എന്നും 3 വൃദ്ധമാരും
അങ്ങനെ തന്നേ നടപ്പിൽ പവിത്രയോഗ്യമാരും
ഏഷണി പറയാത്തവരും വീഞ്ഞിന്നു
അടിമപ്പെടാത്തവരുമായിരിക്കേണം എന്നും 4
ദൈവവചനം ദുഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
യൌവനക്കാരത്തികളെ ഭൎത്തൃപ്രിയമാരും
പുത്രപ്രിയമാരും 5 സുബോധവും
പാതിവ്രത്യവുമുള്ളവരും വീട്ടുകാൎയ്യം
നോക്കുന്നവരും ദയയുള്ളവരും
ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു കീഴ്പെടുന്നവരും
ആയിരിപ്പാൻ ശീലിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നന്മ
ഉപദേശിക്കുന്നവരായിരിക്കേണം എന്നും
പ്രബോധിപ്പിക്ക. 6 അവ്വണ്ണം യൌവനക്കാരെയും
സുബോധമുള്ളവരായിരിപ്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്ക. 7
വിരോധി നമ്മെക്കൊണ്ടു ഒരു തിന്മയും പറവാൻ
വകയില്ലാതെ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു സകലത്തിലും
നിന്നെത്തന്നേ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു
മാതൃകയാക്കി കാണിക്ക. 8 ഉപദേശത്തിൽ
നിൎമ്മലതയും ഗൌരവവും ആക്ഷേപിച്ചുകൂടാത്ത
പത്ഥ്യവചനവും ഉള്ളവൻ ആയിരിക്ക.
9 ദാസന്മാർ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ
ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ സകലത്തിലും

അലങ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു യജമാനന്മാൎക്കു കീഴടങ്ങി
സകലവിധത്തിലും പ്രസാദം വരുത്തുന്നവരും
10 എതിർ പറകയോ വഞ്ചിച്ചെടുക്കയോ
ചെയ്യാതെ സകലത്തിലും നല്ല വിശ്വസ്തത
കാണിക്കുന്നവരുമായി ഇരിപ്പാൻ (കല്പിക്ക). 11
സകലമനുഷ്യൎക്കും രക്ഷാകരമായ ദൈവകൃപ
ഉദിച്ചുവല്ലോ; 12 ഭക്തികേടും പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും
വൎജ്ജിച്ചിട്ടു ഈ ലോകത്തിൽ സുബോധത്തോടും
നീതിയോടും ദൈവഭക്തിയോടുംകൂടെ
ജീവിച്ചുപോരേണ്ടതിന്നു അതു നമ്മെ
ശിക്ഷിച്ചുവളൎത്തുന്നു, (aiōn g165) 13 നാം ഭാഗ്യകരമായ
പ്രത്യാശെക്കായിട്ടും മഹാദൈവവും നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതെക്കായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ടു. 14 അവൻ
നമ്മെ സകലഅധൎമ്മത്തിൽനിന്നും വീണ്ടെടുത്തു
സൽപ്രവൃത്തികളിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളോരു
സ്വന്തജനമായി തനിക്കു ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നെത്താൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തു. 15
ഇതു പൂൎണ്ണഗൌരവത്തോടെ പ്രസംഗിക്കയും
പ്രബോധിപ്പിക്കയും ശാസിക്കയും ചെയ്ക. ആരും
നിന്നെ തുച്ഛീകരിക്കരുതു.

3 വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങി
അനുസരിപ്പാനും സകലസൽപ്രവൃത്തിക്കും
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാനും 2 ആരെക്കൊണ്ടും ദൂഷണം
പറയാതെയും കലഹിക്കാതെയും ശാന്തന്മാരായി
സകലമനുഷ്യരോടും പൂൎണ്ണസൌമ്യത കാണിപ്പാനും
അവരെ ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുക. 3 മുമ്പെ നാമും
ബുദ്ധികെട്ടവരും അനുസരണമില്ലാത്തവരും
വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരും നാനാമോഹങ്ങൾക്കും

ഭോഗങ്ങൾക്കും അധീനരും ഈർഷ്യയിലും
അസൂയയിലും കാലം കഴിക്കുന്നവരും ദ്വേഷിതരും
അന്യോന്യം പകെക്കുന്നവരും ആയിരുന്നുവല്ലോ. 4
എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
ദയയും മനുഷ്യപ്രീതിയും ഉദിച്ചപ്പോൾ 5 അവൻ
നമ്മെ നാം ചെയ്ത നീതിപ്രവൃത്തികളാലല്ല, തന്റെ
കരുണപ്രകാരമത്രേ രക്ഷിച്ചതു. 6 നാം അവന്റെ
കൃപയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു 7 പ്രത്യാശപ്രകാരം
നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായിത്തീരേണ്ടതിന്നു
പുനർജ്ജനനസ്നാനം കൊണ്ടും നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം നമ്മുടെമേൽ
ധാരാളമായി പകർന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
നവീകരണംകൊണ്ടും തന്നേ. (aiōnios g166) 8
ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യം; ദൈവത്തിൽ
വിശ്വസിച്ചവർ സൽപ്രവൃത്തികളിൽ
ഉത്സാഹികളായിരിപ്പാൻ കരുതേണ്ടതിന്നു
നീ ഇതു ഉറപ്പിച്ചുപറയേണം എന്നു ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇതു ശുഭവും മനുഷ്യർക്കു ഉപകാരവും
ആകുന്നു. 9 മൌഢ്യതർക്കവും വംശാവലികളും
കലഹവും ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദവും
ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കു. ഇവ നിഷ്പ്രയോജനവും
വ്യർത്ഥവുമല്ലോ. 10 സഭയിൽ ഭിന്നത വരുത്തുന്ന
മനുഷ്യനോടു ഒന്നുരണ്ടു വട്ടം ബുദ്ധിപറഞ്ഞ
ശേഷം അവനെ ഒഴിക്ക; 11 ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ
വക്രബുദ്ധിയായി പാപം ചെയ്തു തന്നെത്താൻ
കുറ്റം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിനക്കു
അറിയാമല്ലോ. 12 ഞാൻ അർത്തെമാസിനെയോ
തിഹിക്കൊസിനെയോ അങ്ങോട്ടു അയക്കുമ്പോൾ
നിക്കൊപ്പൊലിസിൽ വന്നു എന്നോടു ചേരുവാൻ

ശ്രമിക്ക. അവിടെ ഞാൻ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ
നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ന്യായശാസ്ത്രിയായ
സേനാസിന്നും അപ്പൊല്ലോസിന്നും ഒരു മുട്ടും
വരാതവണ്ണം ഉത്സാഹിച്ചു വഴിയാത്ര അയക്ക. 14
നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവർ ആകാതെ
അത്യാവശ്യസംഗതികളിൽ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു
മുമ്പരായിരിപ്പാൻ പഠിക്കട്ടെ. 15
എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർ എല്ലാവരും നിനക്കു
വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. ഞങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ
സ്നേഹിക്കുന്നവക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുക. കൃപ
നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഫിലേമോൻ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബദ്ധനായ പൌലൊസും
സഹോദരനായ തിമൊഥെയൊസും ഞങ്ങളുടെ
പ്രിയനും കൂട്ടുവേലക്കാരനുമായ ഫിലേമോൻ എന്ന
നിനക്കും 2 സഹോദരിയായ അപ്പിയെക്കും
ഞങ്ങളുടെ സഹഭടനായ അർക്കിപ്പൊസിന്നും
നിന്റെ വീട്ടിലെ സഭെക്കും എഴുതുന്നതു: 3
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും
ഉണ്ടാകട്ടെ. 4 കർത്താവായ യേശുവിനോടും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടും നിനക്കുള്ള
സ്നേഹത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും കുറിച്ചു
ഞാൻ കേട്ടിട്ടു 5 നമ്മിലുള്ള എല്ലാനന്മയുടെയും
പരിജ്ഞാനത്താൽ നിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
കൂട്ടായ്മ ക്രിസ്തുവിന്നായി സഫലമാകേണ്ടതിന്നു
6 എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നെ ഓർത്തു എപ്പോഴും
എന്റെ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7
സഹോദരാ, വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഹൃദയം നീ
തണുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
എനിക്കു വളരെ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും
ഉണ്ടായി. 8 ആകയാൽ യുക്തമായതു നിന്നോടു
കല്പിപ്പാൻ ക്രിസ്തുവിൽ എനിക്കു വളരെ
ധൈര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും 9 പൌലൊസ് എന്ന
വയസ്സനും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
ബദ്ധനുമായിരിക്കുന്ന ഈ ഞാൻ സ്നേഹം
നിമിത്തം അപേക്ഷിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു. 10
തടവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ജനിപ്പിച്ച എന്റെ
മകനായ ഒനേസിമൊസിന്നു വേണ്ടി ആകുന്നു

നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 11 അവൻ
മുമ്പെ നിനക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്തവൻ
ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ നിനക്കും എനിക്കും നല്ല
പ്രയോജനമുള്ളവൻ തന്നേ. 12 എനിക്കു
പ്രാണപ്രിയനായ അവനെ ഞാൻ മടക്കി
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 സുവിശേഷംനിമിത്തമുള്ള
തടവിൽ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ നിനക്കു പകരം എന്റെ അടുക്കൽ
തന്നേ നിൎത്തിക്കൊൾവാൻ എനിക്കു
ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. 14 എങ്കിലും നിന്റെ ഗുണം
നിൎബ്ബന്ധത്താൽ എന്നപോലെ അല്ല, മനസ്സോടെ
ആകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ ഒന്നും
ചെയ്വാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 15 അവൻ
അല്പകാലം വേറുവിട്ടുപോയതു അവനെ
സദാകാലത്തേക്കും നിനക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
ആയിരിക്കും; (aiōnios g166) 16 അവൻ ഇനി ദാസനല്ല,
ദാസന്നു മീതെ പ്രിയസഹോദരൻ തന്നേ; അവൻ
വിശേഷാൽ എനിക്കു പ്രിയൻ എങ്കിൽ നിനക്കു
ജഡസംബന്ധമായും കൎത്തൃസംബന്ധമായും
എത്ര അധികം? 17 ആകയാൽ നീ എന്നെ
കൂട്ടാളി എന്നു കരുതുന്നു എങ്കിൽ അവനെ
എന്നെപ്പോലെ ചേൎത്തുകൊൾക. 18 അവൻ
നിന്നോടു വല്ലതും അന്യായം ചെയ്തിട്ടോ
കടംപെട്ടിട്ടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു എന്റെ പേരിൽ
കണക്കിട്ടുകൊൾക. 19 പൌലൊസ് എന്ന
ഞാൻ സ്വന്തകയ്യാൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ തന്നു തീൎക്കാം. നീ നിന്നെത്തന്നേ
എനിക്കു തരുവാൻ കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ പറയേണം എന്നില്ലല്ലോ. 20 അതേ

സഹോദരാ, നിന്നെക്കൊണ്ടു എനിക്കു
കർത്താവിൽ ഒരനുഭവം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു;
ക്രിസ്തുവിൽ എന്റെ ഹൃദയം തണുപ്പിക്ക. 21 നിന്റെ
അനുസരണത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു നിശ്ചയം ഉണ്ടു;
ഞാൻ പറയുന്നതിലുമധികം നീ ചെയ്യും
എന്നറിഞ്ഞിട്ടാകുന്നു ഞാൻ എഴുതുന്നതു.
22 ഇതല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെടും എന്നു
പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകകൊണ്ടു എനിക്കു പാർപ്പിടം
ഒരുക്കിക്കൊൾക. 23 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
എന്റെ സഹബദ്ധനായ എപ്പഫ്രാസും 24
എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ മർക്കൊസും
അരിസ്തർക്കൊസും ദേമാസും ലൂക്കൊസും
നിനക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. 25 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാവോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

എബ്രായർ
1 ദൈവം പണ്ടു ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും
പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം പിതാക്കന്മാരോടു
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടു 2 ഈ അന്ത്യകാലത്തു പുത്രൻ
മുഖാന്തരം നമ്മോടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
അവനെ താൻ സകലത്തിന്നും അവകാശിയാക്കി
വെച്ചു; അവൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെയും
ഉണ്ടാക്കി. (aiōn g165) 3 അവൻ അവന്റെ
തേജസ്സിന്റെ പ്രഭയും തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും
സകലത്തേയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ
വഹിക്കുന്നവനും ആകകൊണ്ടു പാപങ്ങൾക്കു
പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയശേഷം ഉയരത്തിൽ
മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും 4
അവൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ വിശിഷ്ടമായ
നാമത്തിന്നു അവകാശിയായതിന്നു ഒത്തവണ്ണം
അവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീരുകയും
ചെയ്തു. 5 “നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഞാൻ ഇന്നു
നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും “ഞാൻ
അവന്നു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുത്രനും
ആയിരിക്കും” എന്നും ദൂതന്മാരിൽ ആരോടെങ്കിലും
വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? 6
ആദ്യജാതനെ പിന്നെയും ഭൂതലത്തിലേക്കു
പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ: “ദൈവത്തിന്റെ
സകലദൂതന്മാരും അവനെ നമസ്കരിക്കേണം”
എന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 7 “അവൻ
കാറ്റുകളെ തന്റെ ദൂതന്മാരും അഗ്നിജ്വാലയെ
തന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരും ആക്കുന്നു” എന്നു
ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. 8 പുത്രനോടോ:
“ദൈവമേ, നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നും

എന്നേക്കുമുള്ളതു; നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ
ചെങ്കോൽ നേരുള്ള ചെങ്കോൽ. (aiōn g165) 9
നീ നീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ദുഷ്ടതയെ
ദ്വേഷിക്കയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ ദൈവമേ,
നിന്റെ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ പരമായി
നിന്നെ ആനന്ദതൈലംകൊണ്ടു അഭിഷേകം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നും 10 “കർത്താവേ, നീ
പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു,
ആകാശവും നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി
ആകുന്നു. 11 അവ നശിക്കും; നീയോ
നിലനില്ക്കും; അവ എല്ലാം വസ്ത്രംപോലെ
പഴകിപ്പോകും; 12 ഉടുപ്പുപോലെ നീ അവയെ
ചുരുട്ടും; വസ്ത്രംപോലെ അവ മാറിപ്പോകും;
നീയോ അനന്യൻ; നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ
അവസാനിക്കയുമില്ല” എന്നും പറയുന്നു. 13 “ഞാൻ
നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിനക്കു പാദപീഠമാക്കുവോളം
നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക” എന്നു
ദൂതന്മാരിൽ ആരോടെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? 14 അവർ ഒക്കെയും
രക്ഷപ്രാപിപ്പാനുള്ളവരുടെ ശുശ്രൂഷെക്കു
അയക്കപ്പെടുന്ന സേവകാത്മാക്കളല്ലയോ?

2 അതുകൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും
ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു കേട്ടതു
അധികം ശ്രദ്ധയോടെ കരുതിക്കൊൾവാൻ
ആവശ്യമാകുന്നു. 2 ദൂതന്മാർമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്ത വചനം സ്ഥിരമായിരിക്കയും
ഓരോരോ ലംഘനത്തിന്നും
അനുസരണക്കേടിന്നും ന്യായമായ പ്രതിഫലം
ലഭിക്കയും ചെയ്തു എങ്കിൽ 3 കർത്താവു താൻ

പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതും ദൈവം അടയാളങ്ങളാലും
അത്ഭുതങ്ങളാലും വിവിധവീര്യപ്രവൃത്തികളാലും
തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
നല്കിക്കൊണ്ടും സാക്ഷി നിന്നതും കേട്ടവർ 4
നമുക്കു ഉറപ്പിച്ചുതന്നതുമായ ഇത്ര വലിയ രക്ഷ
നാം ഗണ്യമാക്കാതെ പോയാൽ എങ്ങനെ
തെറ്റി ഒഴിയും? 5 നാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന
ഭാവിലോകത്തെ അവൻ ദൂതന്മാർക്കല്ലല്ലോ
കീഴ്പെടുത്തിയതു. 6 എന്നാൽ "മനുഷ്യനെ നീ
ഓർക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എന്തു? മനുഷ്യപുത്രനെ
സന്ദർശിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എന്തുമാത്രം? 7 നീ
അവനെ ദൂതന്മാരെക്കാൾ അല്പം മാത്രം
താഴ്ത്തി; തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ
അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കു നീ അവനെ അധിപതി ആക്കി, 8
സകലവും അവന്റെ കാൽക്കീഴാക്കിയിരിക്കുന്നു"
എന്നു ഒരുവൻ ഒരേടത്തു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
സകലവും അവന്നു കീഴാക്കിയതിൽ ഒന്നിനെയും
കീഴ്പെടുത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
സകലവും അവന്നു കീഴ്പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല. 9
എങ്കിലും ദൈവകൃപയാൽ എല്ലാവർക്കും
വേണ്ടി മരണം ആസ്വദിപ്പാൻ ദൂതന്മാരിലും
അല്പം ഒരു താഴ്ചവന്നവനായ യേശു
മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ
മഹത്വവും ബഹുമാനവും അണിഞ്ഞവനായി
നാം കാണുന്നു. 10 സകലത്തിന്നും ലാക്കും
സകലത്തിന്നും കാരണഭൂതനുമായവൻ
അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്കു
നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷാനായകനെ

കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ തികഞ്ഞവനാക്കുന്നതു
യുക്തം ആയിരുന്നു. 11 വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നവന്നും
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവക്കും എല്ലാം ഒരുവനല്ലോ
പിതാവു; അതു ഹേതുവായി അവൻ
അവരെ സഹോദരന്മാർ എന്നു വിളിപ്പാൻ
ലജ്ജിക്കാതെ: 12 “ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു കീത്ത്ിക്കും; സഭാമദ്ധ്യേ ഞാൻ
നിന്നെ സ്തുതിക്കും” 13 എന്നും “ഞാൻ
അവനിൽ ആശ്രയിക്കും” എന്നും “ഇതാ, ഞാനും
ദൈവം എനിക്കു തന്ന മക്കളും” എന്നും
പറയുന്നു. 14 മക്കൾ ജഡരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവർ
ആകകൊണ്ടു അവനും അവരെപ്പോലെ
ജഡരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവനായി മരണത്തിന്റെ
അധികാരിയായ പിശാചിനെ 15 തന്റെ
മരണത്താൽ നീക്കി ജീവപയ്യന്തം മരണഭീതിയാൽ
അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒക്കെയും വിടുവിച്ചു.
16 ദൂതന്മാരെ സംരക്ഷണചെയ്വാനല്ല
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയെ സംരക്ഷണ
ചെയ്വാനത്രേ അവൻ വന്നതു. 17 അതുകൊണ്ടു
ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം
വരുത്തുവാൻ അവൻ കരുണയുള്ളവനും
ദൈവകായ്യത്തിൽ വിശ്വസ്തമഹാപുരോഹിതനും
ആകേണ്ടതിന്നു സകലത്തിലും തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു സദൃശനായിത്തീരുവാൻ
ആവശ്യമായിരുന്നു. 18 താൻ തന്നേ
പരീക്ഷിതനായി കഷ്ടമനുഭവിച്ചിരിക്കയാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവക്കു സഹായിപ്പാൻ
കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു.

3 അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരേ,
സ്വർഗ്ഗീയവിളിക്കു ഓഹരിക്കാരായുള്ളോരേ,
നാം സ്വീകരിച്ചുപറയുന്ന അപ്പൊസ്തലനും
മഹാപുരോഹിതനുമായ യേശുവിനെ
ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവിൻ. 2 മോശെ ദൈവഭവനത്തിൽ
ഒക്കെയും വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുപോല യേശുവും
തന്നെ നിയമിച്ചാക്കിയവന്നു വിശ്വസ്തൻ
ആകുന്നു. 3 ഭവനത്തെക്കാളും ഭവനം ചമെച്ചവന്നു
അധികം മാനമുള്ളതുപോലെ യേശുവും
മോശെയെക്കാൾ അധികം മഹത്വത്തിന്നു
യോഗ്യൻ എന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. 4 ഏതു
ഭവനവും ചമെപ്പാൻ ഒരാൾ വേണം; സർവ്വവും
ചമച്ചവൻ ദൈവം തന്നേ. 5 അവന്റെ ഭവനത്തിൽ
ഒക്കെയും മോശെ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതു
അരുളിച്ചെയ്‌വാനിരുന്നതിന്നു സാക്ഷ്യം പറയുന്ന
ഭൃത്യനായിട്ടത്രേ. 6 ക്രിസ്തുവോ അവന്റെ
ഭവനത്തിന്നു അധികാരിയായ പുത്രനായിട്ടു തന്നേ;
പ്രത്യാശയുടെ ധൈര്യ്യവും പ്രശംസയും നാം
അവസാനത്തോളം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ
നാം തന്നേ അവന്റെ ഭവനം ആകുന്നു.
7 അതുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ: “ഇന്നു നിങ്ങൾ
അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ 8
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു പരീക്ഷാദിവസത്തിലെ
മത്സരത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
കഠിനമാക്കരുതു. 9 അവിടെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു നാല്പതു
ആണ്ടു എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടും എന്നെ
ശോധനചെയ്തു. 10 അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ആ

തലമുറയോടു നീരസം ഉണ്ടായി. അവർ എപ്പോഴും
തെറ്റിപ്പോകുന്ന ഹൃദയമുള്ളവർ എന്നും എന്റെ
വഴികളെ അറിയാത്തവർ എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു:
11 അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ എന്റെ ക്രോധത്തിൽ സത്യം
ചെയ്തു.” 12 സഹോദരന്മാരേ, ജീവനുള്ള
ദൈവത്തെ ത്യജിച്ചുകളയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവിശ്വാസമുള്ള ദുഷ്ടഹൃദയം നിങ്ങളിൽ
ആർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 13
നിങ്ങൾ ആരും പാപത്തിന്റെ ചതിയാൽ
കഠിനപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു “ഇന്നു”
എന്നു പറയുന്നേടത്തോളം നാൾതോറും
അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ.
14 ആദ്യവിശ്വാസം അവസാനത്തോളം
മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ നാം ക്രിസ്തുവിൽ
പങ്കാളികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 15 “ഇന്നു
നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ
മത്സരത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ കഠിനമാക്കരുതു” എന്നു
പറയുന്നതിൽ 16 ആരാകുന്നു കേട്ടിട്ടു
മത്സരിച്ചവർ? മിസ്രയീമിൽനിന്നു മോശെ
മുഖാന്തരം പുറപ്പെട്ടുവന്നവർ എല്ലാവരുമല്ലോ. 17
നാല്പതു ആണ്ടു ആരോടു ക്രുദ്ധിച്ചു? പാപം
ചെയ്തവരോടല്ലയോ? 18 അവരുടെ ശവങ്ങൾ
മരുഭൂമിയിൽ വീണുപോയി. എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു ആണയിട്ടതു
അനുസരണംകെട്ടവരോടല്ലാതെ പിന്നെ
ആരോടാകുന്നു? 19 ഇങ്ങനെ അവിശ്വാസം

നിമിത്തം അവക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു നാം കാണുന്നു.

4 അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള വാഗ്ദത്തം ശേഷിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും അതു ലഭിക്കാതെപോയി
എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നാം ഭയപ്പെടുക. 2
അവരെപ്പോലെ നാമും ഒരു സദ്വർത്തമാനം കേട്ടവർ ആകുന്നു; എങ്കിലും കേട്ടവരിൽ വിശ്വാസമായി പരിണമിക്കായ്കകൊണ്ടു കേട്ട
വചനം അവക്കു ഉപകാരമായി വന്നില്ല. 3
വിശ്വസിച്ചവരായ നാമല്ലോ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; ലോകസ്ഥാപനത്തിങ്കൽ പ്രവൃത്തികൾ തീർന്നുപോയശേഷവും: “അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ എന്റെ കോപത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു” എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 “ഏഴാം നാളിൽ ദൈവം തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായി” എന്നു ഏഴാം നാളിനെക്കുറിച്ചു
ഒരേടത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 “എന്റെ
സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്രവേശിക്കയില്ല” എന്നു
ഇവിടെ പിന്നെയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6
അതുകൊണ്ടു ചിലർ അതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ശേഷിച്ചിരിക്കയാലും മുമ്പെ സദ്വർത്തമാനം കേട്ടവർ അനുസരണക്കേടുനിമിത്തം പ്രവേശിക്കാതെ
പോകയാലും 7 ഇത്ര കാലത്തിന്റെ ശേഷം ദാവീദ് മുഖാന്തരം: “ഇന്നു അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കരുതു” എന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ “ഇന്നു”
എന്നൊരു ദിവസം പിന്നെയും നിശ്ചയിക്കുന്നു. 8

യോശുവ അവൎക്കു സ്വസ്ഥത വരുത്തി എങ്കിൽ
മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു പിന്നത്തേതിൽ
കല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു. 9 ആകയാൽ
ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്നു ഒരു ശബ്ബത്തനുഭവം
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 ദൈവം തന്റെ
പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു എന്നപോലെ അവന്റെ
സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ താനും തന്റെ
പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായിത്തീൎന്നു. 11
അതുകൊണ്ടു ആരും അനുസരണക്കേടിന്റെ
സമദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
വീഴാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാം ആ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്ക. 12 ദൈവത്തിന്റെ
വചനം ജീവനും ചൈതന്യവുമുള്ളതായി
ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാളും
മൂൎച്ചയേറിയതും പ്രാണനെയും ആത്മാവിനെയും
സന്ധിമജ്ജകളെയും വേറുവിടുവിക്കുംവരെ
തുളെച്ചുചെല്ലുന്നതും ഹൃദയത്തിലെ
ചിന്തനങ്ങളെയും ഭാവങ്ങളെയും
വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു. 13 അവന്നു
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു സൃഷ്ടിയുമില്ല; സകലവും
അവന്റെ കണ്ണിന്നു നഗ്നവും മലൎന്നതുമായി
കിടക്കുന്നു; അവനുമായിട്ടാകുന്നു നമുക്കു
കാൎയ്യമുള്ളതു. 14 ആകയാൽ ദൈവപുത്രനായ
യേശു ആകാശത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയോരു
ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കു
ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ സ്വീകാരം
മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊൾക. 15 നമുക്കുള്ള
മഹാപുരോഹിതൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ
സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയാത്തവനല്ല; പാപം

ഒഴികെ സവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി
പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ നമുക്കുള്ളതു. 16
അതുകൊണ്ടു കരുണ ലഭിപ്പാനും തത്സമയത്തു
സഹായത്തിന്നുള്ള കൃപ പ്രാപിപ്പാനുമായി നാം
ധൈയ്യത്തോടെ കൃപാസനത്തിന്നു അടുത്തു
ചെല്ലുക.

5 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന ഏതു
മഹാപുരോഹിതനും പാപങ്ങൾക്കായി വഴിപാടും
യാഗവും അപ്പിപ്പാൻ ദൈവകാൎയ്യത്തിൽ മനുഷ്യക്കു
വേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെടുന്നു. 2 താനും ബലഹീനത
പൂണ്ടവനാകയാൽ അറിവില്ലാത്തവരോടും വഴി
തെറ്റിപ്പോകുന്നവരോടും സഹതാപം കാണിപ്പാൻ
കഴിയുന്നവനും 3 ബലഹീനതനിമിത്തം ജനത്തിന്നു
വേണ്ടി എന്നപോലെ തനിക്കു വേണ്ടിയും
പാപയാഗം അപ്പിക്കേണ്ടിയവനും ആകുന്നു.
4 എന്നാൽ അഹരോനെപ്പോലെ ദൈവം
വിളിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആരും ആ സ്ഥാനം
സ്വതവെ എടുക്കുന്നില്ല. 5 അവ്വണ്ണം ക്രിസ്തുവും
മഹാപുരോഹിതൻ ആകുവാനുള്ള മഹത്വം
സ്വതവെ എടുത്തിട്ടില്ല; "നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു
ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു
അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ അവന്നു
കൊടുത്തതത്രേ. 6 അങ്ങനെ മറ്റൊരേടത്തും: "നീ
മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും ഒരു
പുരോഹിതൻ" എന്നു പറയുന്നു. (aiōn g165) 7
ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവകാലത്തു തന്നെ
മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോടു
ഉറെച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ
അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിക്കയും

ഭയഭക്തി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. 8
പുത്രൻ എങ്കിലും താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടങ്ങളാൽ
അനുസരണം പഠിച്ചു തികഞ്ഞവനായി 9 തന്നെ
അനുസരിക്കുന്ന ഏവക്കും നിത്യരക്ഷയുടെ
കാരണഭൂതനായിത്തീന്നു. (aiōnios g166)
10 മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം
മഹാപുരോഹിതൻ എന്നുള്ള നാമം ദൈവത്താൽ
ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇതിനെക്കുറിച്ചു
ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പറവാനുണ്ടു; എങ്കിലും
നിങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ മാന്ദ്യമുള്ളവരായി
തീന്നതുകൊണ്ടു തെളിയിച്ചുതരുവാൻ വിഷമം. 12
കാലം നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ
ആയിരിക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടുകളുടെ ആദ്യപാഠങ്ങളെ തന്നേ വീണ്ടും
ഉപദേശിച്ചുതരുവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു;
കട്ടിയായുള്ള ആഹാരമല്ല, പാലത്രേ നിങ്ങൾക്കു
ആവശ്യമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. 13 പാൽ
കുടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിയുടെ വചനത്തിൽ
പരിചയമില്ലാത്തവനത്രേ; അവൻ ശിശുവല്ലോ.
14 കട്ടിയായുള്ള ആഹാരം നന്മതിന്മകളെ
തിരിച്ചറിവാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച
ഇന്ദ്രിയങ്ങളുള്ളവരായി പ്രായം തികഞ്ഞവക്കേ
പറ്റുകയുള്ളു.

6 അതുകൊണ്ടു നിജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള
മാനസാന്തരം, ദൈവത്തിങ്കലെ വിശ്വാസം,
സ്നാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം, കൈവെപ്പു,
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം, 2 നിത്യശിക്ഷാവിധി
എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നെയും
ഇടാതെ നാം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള

ആദ്യവചനം വിട്ടു പരിജ്ഞാനപൂൎത്തി പ്രാപിപ്പാൻ
ശ്രമിക്കുക. (aiōnios g166) 3 ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന
പക്ഷം നാം അതു ചെയ്യും. 4 ഒരിക്കൽ
പ്രകാശനം ലഭിച്ചിട്ടു സ്വൎഗ്ഗീയദാനം ആസ്വദിക്കയും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കയും 5 ദൈവത്തിന്റെ
നല്ല വചനവും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ
ശക്തിയും ആസ്വദിക്കയും ചെയ്തവർ
പിന്മാറിപ്പോയാൽ (aiōn g165) 6 തങ്ങൾക്കു തന്നേ
ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും ക്രൂശിക്കുന്നവരും അവന്നു
ലോകാപവാദം വരുത്തുന്നവരും ആകകൊണ്ടു
അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു
പുതുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല. 7 പലപ്പോഴും
പെയ്ത മഴ കുടിച്ചിട്ടു ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യുന്നവൎക്കു
ഹിതമായ സസ്യാദികളെ വിളയിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നു. 8
മുള്ളും ഞെരിഞ്ഞിലും മുളെപ്പിച്ചാലോ അതു
കൊള്ളരുതാത്തതും ശാപത്തിന്നു അടുത്തതും
ആകുന്നു; ചുട്ടുകളക അത്രേ അതിന്റെ
അവസാനം. 9 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ,
ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശുഭമേറിയതും രക്ഷെക്കു
ഉതകുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നു. 10 ദൈവം
നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും വിശുദ്ധന്മാരെ
ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനാലും
തന്റെ നാമത്തോടു കാണിച്ച സ്നേഹവും
മറന്നുകളവാൻ തക്കവണ്ണം അനീതിയുള്ളവനല്ല.
11 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ
പ്രത്യാശയുടെ പൂൎണ്ണനിശ്ചയം പ്രാപിപ്പാൻ
അവസാനത്തോളം ഒരുപോലെ ഉത്സാഹം

കാണിക്കേണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
12 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മന്ദതയുള്ളവരാകാതെ
വിശ്വാസത്താലും ദീർഘക്ഷമയാലും
വാഗ്ദത്തങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ
അനുകാരികളായിത്തീരും. 13 ദൈവം
അബ്രാഹാമിനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുമ്പോൾ
തന്നെക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്‌വാൻ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടു തന്നെക്കൊണ്ടു
തന്നേ സത്യം ചെയ്തു: 14 "ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കയും നിന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും"
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 15 അങ്ങനെ അവൻ
ദീർഘക്ഷമയോടിരുന്നു വാഗ്ദത്തവിഷയം പ്രാപിച്ചു.
16 തങ്ങളെക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടല്ലോ
മനുഷ്യർ സത്യം ചെയ്യുന്നതു; ആണ അവക്കു
ഉറപ്പിന്നായി സകലവാദത്തിന്റെയും തീർച്ചയാകുന്നു.
17 അതുകൊണ്ടു ദൈവം വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ
അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആലോചന മാറാത്തതു
എന്നു അധികം സ്പഷ്ടമായി കാണിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചു ഒരു ആണയാലും ഉറപ്പുകൊടുത്തു.
18 അങ്ങനെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള
പ്രത്യാശ പിടിച്ചുകൊൾവാൻ ശരണത്തിന്നായി
ഓടിവന്ന നാം മാറിപ്പോകാത്തതും ദൈവത്തിന്നു
ഭോഷ്കുപറവാൻ കഴിയാത്തതുമായ രണ്ടു
കാര്യങ്ങളാൽ ശക്തിയുള്ള പ്രബോധനം
പ്രാപിപ്പാൻ ഇടവരുന്നു. 19 ആ പ്രത്യാശ നമുക്കു
ആത്മാവിന്റെ ഒരു നങ്കൂരം തന്നേ; അതു
നിശ്ചയവും സ്ഥിരവും തിരശ്ശീലെക്കകത്തേക്കു
കടക്കുന്നതുമാകുന്നു. 20 അവിടേക്കു യേശു
മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും

മഹാപുരോഹിതനായി മുമ്പുകൂട്ടി നമുക്കുവേണ്ടി
പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. (aiōn g165)

7 ശാലേംരാജാവും അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ
പുരോഹിതനുമായ ഈ മൽക്കീസേദെക്ക്
രാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ചു 2 മടങ്ങിവരുന്ന
അബ്രാഹാമിനെ എതിരേറ്റു അനുഗ്രഹിച്ചു;
അബ്രാഹാം അവന്നു സകലത്തിലും പത്തിലൊന്നു
കൊടുത്തു. അവന്റെ പേരിന്നു ആദ്യം നീതിയുടെ
രാജാവെന്നും പിന്നെ ശാലേംരാജാവു
എന്നുവെച്ചാൽ സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവു എന്നും
അൎത്ഥം. 3 അവന്നു പിതാവില്ല, മാതാവില്ല,
വംശാവലിയില്ല, ജീവാരംഭവും ജീവാവസാനവും
ഇല്ല; അവൻ ദൈവപുത്രന്നു തുല്യനായി
എന്നേക്കും പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നു. 4
ഇവൻ എത്ര മഹാൻ എന്നു നോക്കുവിൻ;
ഗോത്രപിതാവായ അബ്രാഹാം കൂടെയും
അവന്നു കൊള്ളയുടെ വിശേഷസാധനങ്ങളിൽ
പത്തിലൊന്നു കൊടുത്തുവല്ലോ. 5
ലേവിപുത്രന്മാരിൽ പൌരോഹിത്യം
ലഭിക്കുന്നവൎക്കു ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
ജനത്തോടു ദശാംശം വാങ്ങുവാൻ കല്പന ഉണ്ടു;
അതു അബ്രാഹാമിന്റെ കടിപ്രദേശത്തിൽനിന്നു
ഉത്ഭവിച്ച സഹോദരന്മാരോടു ആകുന്നു
വാങ്ങുന്നതു. 6 എന്നാൽ അവരുടെ വംശാവലിയിൽ
ഉൾപ്പെടാത്തവൻ അബ്രാഹാമിനോടു തന്നേ
ദശാംശം വാങ്ങിയും വാഗ്ദത്തങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 ഉയൎന്നവൻ താണവനെ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിന്നു തൎക്കം
ഏതുമില്ലല്ലോ. 8 ഇവിടെ മരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ

ദശാംശം വാങ്ങുന്നു; അവിടെയോ ജീവിക്കുന്നു
എന്ന സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവൻ തന്നേ. 9 ദശാംശം
വാങ്ങുന്ന ലേവിയും അബ്രാഹാം മുഖാന്തരം
ദശാംശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഒരു
വിധത്തിൽ പറയാം. 10 അവന്റെ പിതാവിനെ
മൽക്കീസേദെക്ക് എതിരേറ്റപ്പോൾ ലേവി അവന്റെ
കടിപ്രദേശത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. 11
ലേവ്യപൌരോഹിത്യത്താൽ സമ്പൂർണ്ണത വന്നെങ്കിൽ
— അതിൻ കീഴല്ലോ ജനം ന്യായപ്രമാണം
പ്രാപിച്ചതു — അഹരോന്റെ ക്രമപ്രകാരം
എന്നു പറയാതെ മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ
ക്രമപ്രകാരം വേറൊരു പുരോഹിതൻ വരുവാൻ
എന്തൊരാവശ്യം? 12 പൌരോഹിത്യം
മാറിപ്പോകുന്ന പക്ഷം ന്യായപ്രമാണത്തിന്നുംകൂടെ
മാറ്റം വരുവാൻ ആവശ്യം. 13 എന്നാൽ ഇതു
ആരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവൻ
വേറൊരു ഗോത്രത്തിലുള്ളവൻ; ആ ഗോത്രത്തിൽ
ആരും യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടില്ല. 14
യെഹൂദയിൽനിന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു ഉദിച്ചു
എന്നു സ്പഷ്ടമല്ലോ; ആ ഗോത്രത്തോടു മോശെ
പൌരോഹിത്യം സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും കല്പിച്ചിട്ടില്ല. 15
ജഡസംബന്ധമായ കല്പനയുടെ പ്രമാണത്താൽ
അല്ല, അഴിഞ്ഞുപോകാത്ത ജീവന്റെ ശക്തിയാൽ
ഉളവായ വേറെ ഒരു പുരോഹിതൻ 16
മൽക്കീസേദെക്കിന്നു സദൃശനായി ഉദിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അതു ഏറ്റവും അധികം തെളിയുന്നു. 17 നീ
മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും
പുരോഹിതൻ എന്നല്ലോ സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു.
(aiōn g165) 18 മുമ്പിലത്തെ കല്പനെക്കു അതിന്റെ

ബലഹീനതയും നിഷ്പ്രയോജനവുംനിമിത്തം 19
നീക്കവും — ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഒന്നും
പൂൎത്തിപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ — നാം ദൈവത്തോടു
അടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏറെനല്ല പ്രത്യാശെക്കു
സ്ഥാപനവും വന്നിരിക്കുന്നു. 20 അവർ ആണ
കൂടാതെ പുരോഹിതന്മാരായിത്തീൎന്നു. 21
ഇവനോ: "നീ എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നു
കൎത്താവു സത്യം ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല"
എന്നു തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ ഇട്ട
ആണയോടുകൂടെ തന്നെ. (aiōn g165) 22 ആണ
കൂടാതെയല്ല എന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം
വിശേഷമേറിയ നിയമത്തിന്നു യേശു
ഉത്തരവാദിയായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. 23
മരണംനിമിത്തം അവൎക്കു നിലനില്പാൻ മുടക്കം
വരികകൊണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ ആയിത്തീൎന്നവർ
അനേകർ ആകുന്നു. 24 ഇവനോ, എന്നേക്കും
ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാറാത്ത പൌരോഹിത്യം
ആകുന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. (aiōn g165) 25
അതുകൊണ്ടു താൻ മുഖാന്തരമായി ദൈവത്തോടു
അടുക്കുന്നവൎക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്‌വാൻ
സദാ ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ അവരെ പൂൎണ്ണമായി
രക്ഷിപ്പാൻ അവൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു. 26
ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരോഹിതനല്ലോ
നമുക്കു വേണ്ടിയതു: പവിത്രൻ, നിൎദ്ദോഷൻ,
നിൎമ്മലൻ, പാപികളോടു വേറുവിട്ടവൻ,
സ്വൎഗ്ഗത്തെക്കാൾ ഉന്നതനായിത്തീൎന്നവൻ;
27 ആ മഹാപുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെ
ആദ്യം സ്വന്തപാപങ്ങൾക്കായും പിന്നെ
ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായും ദിനംപ്രതി

യാഗം കഴിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവൻ തന്നേ.
അതു അവൻ തന്നെത്താൻ അപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
ഒരിക്കലായിട്ടു ചെയ്തുവല്ലോ. 28 ന്യായപ്രമാണം
ബലഹീനമനുഷ്യരെ മഹാപുരോഹിതന്മാരാക്കുന്നു;
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു പിമ്പുള്ള ആണയുടെ
വചനമോ എന്നേക്കും തികെഞ്ഞവനായിത്തീന്ന
പുത്രനെ പുരോഹിതനാക്കുന്നു. (aiōn g165)

8 നാം ഈ പറയുന്നതിന്റെ സാരം
എന്തെന്നാൽ: സ്വഗ്ഗത്തിൽ മഹിമാസനത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നവനായി, 2
വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും മനുഷ്യനല്ല കത്താവു
സ്ഥാപിച്ച സത്യകൂടാരത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകനായ
മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുണ്ടു. 3 ഏതു
മഹാപുരോഹിതനും വഴിപാടും യാഗവും
അപ്പിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്നു; ആകയാൽ
അപ്പിപ്പാൻ ഇവന്നും വല്ലതും വേണം. 4 അവൻ
ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ
ആകയില്ലായിരുന്നു; ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
വഴിപാടു അപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ. 5 കൂടാരം
തീപ്പാൻ മോശെ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ “പവ്വതത്തിൽ
നിനക്കു കാണിച്ച മാതൃക പ്രകാരം നീ സകലവും
ചെയ്വാൻ നോക്കുക” എന്നു അവനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവർ സ്വഗ്ഗീയത്തിന്റെ
ദൃഷ്ടാന്തവും നിഴലുമായതിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. 6
അവനോ വിശേഷതയേറിയ വാഗ്ദത്തങ്ങളിന്മേൽ
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനാകയാൽ
അതിന്റെ വിശേഷതെക്കു ഒത്തവണ്ണം
വിശേഷതയേറിയ ശുശ്രൂഷയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.
7 ഒന്നാമത്തെ നിയമം കുറവില്ലാത്തതായിരുന്നു

എങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേതിന്നു ഇടം
അന്വേഷിക്കയില്ലായിരുന്നു. 8 എന്നാൽ അവൻ
അവരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു:
“ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടും
യഹൂദാഗൃഹത്തോടും പുതിയോരു നിയമം
ചെയ്യുന്ന കാലം വരും എന്നു കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു. 9 ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ
കൈക്കു പിടിച്ചു മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ ഞാൻ അവരോടു
ചെയ്ത നിയമംപോലെ അല്ല; അവർ എന്റെ
നിയമത്തിൽ നിലനിന്നില്ല; ഞാൻ അവരെ
ആദരിച്ചതുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
10 ഈ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്ന
നിയമം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു: ഞാൻ എന്റെ
ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും; ഞാൻ അവക്കു
ദൈവമായും അവർ എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും.
11 ഇനി അവരിൽ ആരും തന്റെ കൂട്ടുകാരനെയും
തന്റെ സഹോദരനെയും കർത്താവിനെ അറിക
എന്നു ഉപദേശിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവൃദ്ധം
എല്ലാവരും എന്നെ അറിയും. 12 ഞാൻ അവരുടെ
അകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കരുണയുള്ളവൻ
ആകും; അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഇനി
ഓർക്കയുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.”
13 പുതിയതു എന്നു പറയുന്നതിനാൽ
ആദ്യത്തേതിനെ പഴയതാക്കിയിരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ പഴയതാകുന്നതും ജീർണ്ണിക്കുന്നതും
എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

9 എന്നാൽ ആദ്യനിയമത്തിന്നും
ആരാധനെക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലൌകികമായ
വിശുദ്ധമന്ദിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 ഒരു കൂടാരം
ചമെച്ചു; അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു നിലവിളക്കും
മേശയും കാഴ്ചയപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു
വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു പേർ. 3 രണ്ടാം തിരശ്ശീലെക്കു
പിന്നിലോ അതിവിശുദ്ധം എന്ന കൂടാരം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
ധൂപകലശവും മുഴുവനും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞ
നിയമപെട്ടകവും അതിന്നകത്തു മന്ന ഇട്ടുവെച്ച
പൊൻപാത്രവും അഹരോന്റെ തളിർത്തവടിയും
നിയമത്തിന്റെ കല്പലകകളും 5 അതിന്നു മീതെ
കൃപാസനത്തെ മൂടുന്ന തേജസ്സിന്റെ കെരൂബുകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇപ്പോൾ ഓരോന്നായി
വിവരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 6 ഇവ ഇങ്ങനെ തീൎന്ന ശേഷം
പുരോഹിതന്മാർ നിത്യം മുൻകൂടാരത്തിൽ ചെന്നു
ശുശ്രൂഷ കഴിക്കും. 7 രണ്ടാമത്തേതിലോ ആണ്ടിൽ
ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലും; രക്തം
കൂടാതെ അല്ല; അതു അവൻ തന്റെയും
ജനത്തിന്റെയും അബദ്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
അൎപ്പിക്കും. 8 മുങ്കൂടാരം നില്ക്കുന്നേടത്തോളം
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള വഴി വെളിപ്പെട്ടില്ല
എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു ഇതിനാൽ
സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 9 ആ കൂടാരം ഈ കാലത്തേക്കു
ഒരു സാദൃശ്യമത്രേ. അതിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ആരാധനക്കാരന്നു മനസ്സാക്ഷിയിൽ പൂൎണ്ണ
സമാധാനം വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വഴിപാടും
യാഗവും അൎപ്പിച്ചു പോരുന്നു. 10 അവ ഭക്ഷ്യങ്ങൾ,
പാനീയങ്ങൾ, വിവിധ സ്നാനങ്ങൾ എന്നിവയോടു

കൂടെ ഗുണീകരണകാലത്തോളം ചുമത്തിയിരുന്ന
ജഡികനിയമങ്ങളത്രേ. 11 ക്രിസ്തുവോ
വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ മഹാപുരോഹിതനായി
വന്നിട്ടു: കൈപ്പണിയല്ലാത്തതായി, എന്നുവെച്ചാൽ
ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി വലിപ്പവും
തികവുമേറിയ 12 ഒരു കൂടാരത്തിൽകൂടി
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും പശുക്കിടാക്കളുടെയും
രക്തത്താലല്ല, സ്വന്ത രക്തത്താൽ തന്നേ
ഒരിക്കലായിട്ടു വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു
എന്നേക്കുമുള്ളോരു വീണ്ടെടുപ്പു സാധിപ്പിച്ചു.
(aiōnios g166) 13 ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും
കാളകളുടെയും രക്തവും മലിനപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ
തളിക്കുന്ന പശുഭസ്മവും 14 ജഡികശുദ്ധി
വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ നിത്യാത്മാവിനാൽ
ദൈവത്തിന്നു തന്നെത്താൻ നിഷ്കളങ്കനായി
അർപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം ജീവനുള്ള
ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ
മനസ്സാക്ഷിയെ നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെ പോക്കി
എത്ര അധികം ശുദ്ധീകരിക്കും? (aiōnios g166)
15 അതുനിമിത്തം ആദ്യനിയമത്തിലെ
ലംഘനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി ഒരു
മരണം ഉണ്ടായിട്ടു നിത്യാവകാശത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം
വിളിക്കപ്പെട്ടവക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
പുതിയ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ആകുന്നു. (aiōnios
g166) 16 നിയമം ഉള്ളേടത്തു നിയമകർത്താവിന്റെ
മരണം തെളിവാൻ ആവശ്യം. 17 മരിച്ചശേഷമല്ലോ
നിയമം സ്ഥിരമാകുന്നതു; നിയമകർത്താവിന്റെ
ജീവകാലത്തോളം അതിന്നു ഉറപ്പില്ല. 18
അതുകൊണ്ടു ആദ്യനിയമവും രക്തം കൂടാതെ

പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല. 19 മോശെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
കല്പന ഒക്കെയും സകലജനത്തോടും
പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം പശുക്കിടാക്കളുടെയും
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും രക്തത്തെ വെള്ളവും
ചുവന്ന ആട്ടുരോമവും ഈസോപ്പുമായി എടുത്തു
പുസ്തകത്തിന്മേലും സകലജനത്തിന്മേലും തളിച്ചു:
20 "ഇതു ദൈവം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച നിയമത്തിന്റെ
രക്തം" എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അങ്ങനെ തന്നേ
അവൻ കൂടാരത്തിന്മേലും ആരാധനെക്കുള്ള
ഉപകരണങ്ങളിന്മേലും എല്ലാം രക്തം തളിച്ചു. 22
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഏകദേശം സകലവും
രക്തത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു: രക്തം
ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ വിമോചനമില്ല. 23 ആകയാൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയുടെ പ്രതിബിംബങ്ങളെ
ഈവകയാൽ ശുദ്ധമാക്കുന്നതു ആവശ്യം.
സ്വർഗ്ഗീയമായവെക്കോ ഇവയെക്കാൾ
നല്ല യാഗങ്ങൾ ആവശ്യം. 24 ക്രിസ്തു
വാസ്തവമായതിന്റെ പ്രതിബിംബമായി
കൈപ്പണിയായ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിലേക്കല്ല,
ഇപ്പോൾ നമുക്കു വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ
പ്രത്യക്ഷനാവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കത്രേ
പ്രവേശിച്ചതു. 25 മഹാപുരോഹിതൻ ആണ്ടുതോറും
അന്യരക്തത്തോടുകൂടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
പ്രവേശിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ തന്നെത്താൻ
കൂടെക്കൂടെ അർപ്പിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 26
അങ്ങനെയായാൽ ലോകസ്ഥാപനം മുതല്ക്കു
അവൻ പലപ്പോഴും കഷ്ടമനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.
എന്നാൽ അവൻ ലോകാവസാനത്തിൽ സ്വന്ത
യാഗംകൊണ്ടു പാപപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ

ഒരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി. (aiōn g165) 27 ഒരിക്കൽ
മരിക്കയും പിന്നെ ന്യായവിധിയും മനുഷ്യൎക്കു
നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ 28 ക്രിസ്തുവും അങ്ങനെ
തന്നേ അനേകരുടെ പാപങ്ങളെ ചുമപ്പാൻ
ഒരിക്കൽ അൎപ്പിക്കപ്പെട്ടു തനിക്കായി
കാത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെ രക്ഷെക്കായി അവൻ
പാപം കൂടാതെ രണ്ടാമതു പ്രത്യക്ഷനാകും.
10 ന്യായപ്രമാണം വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ
നിഴലല്ലാതെ കാൎയ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ
സ്വരൂപമല്ലായ്കകൊണ്ടു ആണ്ടുതോറും
ഇടവിടാതെ കഴിച്ചുവരുന്ന അതേ യാഗങ്ങളാൽ
അടുത്തുവരുന്നവൎക്കു സൽഗുണപൂൎത്തി
വരുത്തുവാൻ ഒരുനാളും കഴിവുള്ളതല്ല. 2
അല്ലെങ്കിൽ ആരാധനക്കാൎക്കു ഒരിക്കൽ
ശുദ്ധിവന്നതിന്റെ ശേഷം പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള
മനോബോധം പിന്നെ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു യാഗം
കഴിക്കുന്നതു നിന്നുപോകയില്ലയോ? 3 ഇപ്പോഴോ
ആണ്ടുതോറും അവയാൽ പാപങ്ങളുടെ
ഓൎമ്മ ഉണ്ടാകുന്നു. 4 കാളകളുടെയും
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും രക്തത്തിന്നു പാപങ്ങളെ
നീക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. 5 ആകയാൽ
ലോകത്തിൽ വരുമ്പോൾ: “ഹനനയാഗവും
വഴിപാടും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല; എന്നാൽ ഒരു ശരീരം നീ
എനിക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 6 സൎവ്വാംഗ
ഹോമങ്ങളിലും പാപയാഗങ്ങളിലും നീ
പ്രസാദിച്ചില്ല. 7 അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ,
ഞാൻ വരുന്നു; പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്‌വാൻ ഞാൻ വരുന്നു” എന്നു അവൻ

പറയുന്നു. 8 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കഴിച്ചുവരുന്ന
യാഗങ്ങളും വഴിപാടും സവ്വാംഗഹോമങ്ങളും
പാപയാഗങ്ങളും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല അവയിൽ
പ്രസാദിച്ചതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം: 9
ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ
വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ
രണ്ടാമത്തേതിനെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ഒന്നാമത്തേതിനെ
നീക്കിക്കളയുന്നു. 10 ആ ഇഷ്ടത്തിൽ
നാം, യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കലായി കഴിച്ച
ശരീരയാഗത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
11 ഏതു പുരോഹിതനും ദിവസേന ശുശ്രൂഷിച്ചും
പാപങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാൻ ഒരുനാളും കഴിയാത്ത
അതേ യാഗങ്ങളെ കൂടക്കൂടെ കഴിച്ചുംകൊണ്ടു
നില്ക്കുന്നു. 12 യേശുവോ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ഏകയാഗം കഴിച്ചിട്ടു എന്നേക്കും ദൈവത്തിന്റെ
വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരുന്നുകൊണ്ടു 13 തന്റെ
ശത്രുക്കൾ തന്റെ പാദപീഠം ആകുവോളം
കാത്തിരിക്കുന്നു. 14 ഏകയാഗത്താൽ അവൻ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവക്കു സദാകാലത്തേക്കും
സൽഗുണപൂത്തി വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 15 അതു
പരിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്കു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു.
16 “ഈ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ
അവരോടു ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്ന നിയമം
ഇങ്ങനെയാകുന്നു: എന്റെ ന്യായപ്രമാണം
അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
എഴുതും എന്നു കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു”
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തശേഷം: 17 “അവരുടെ
പാപങ്ങളെയും അകൃത്യങ്ങളെയും ഞാൻ ഇനി
ഓക്കയുമില്ല” എന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 18

എന്നാൽ ഇവയുടെ മോചനം ഉള്ളേടത്തു
ഇനിമേൽ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു
യാഗവും ആവശ്യമില്ല. 19 അതുകൊണ്ടു
സഹോദരന്മാരേ, യേശു തന്റെ ദേഹം എന്ന
തിരശ്ശീലയിൽകൂടി നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള
പുതുവഴിയായി, 20 തന്റെ രക്തത്താൽ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന്നു
21 ധൈര്യ്യവും ദൈവാലയത്തിന്മേൽ ഒരു
മഹാപുരോഹിതനും നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടു 22 നാം
ദുർമ്മനസ്സാക്ഷി നീങ്ങുമാറു ഹൃദയങ്ങളിൽ
തളിക്കപ്പെട്ടവരും ശുദ്ധവെള്ളത്താൽ ശരീരം
കഴുകപ്പെട്ടവരുമായി വിശ്വാസത്തിന്റെ
പൂർണ്ണനിശ്ചയം പൂണ്ടു പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ
അടുത്തു ചെല്ലുക. 23 പ്രത്യാശയുടെ സ്വീകാരം നാം
മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക; വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവൻ
വിശ്വസ്തനല്ലോ. 24 ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ
നമ്മുടെ സഭായോഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ
തമ്മിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സ്നേഹത്തിന്നും
25 സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും ഉത്സാഹം വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ
അന്യോന്യം സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. നാൾ
സമീപിക്കുന്നു എന്നു കാണുംതോറും അതു
അധികമധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. 26
സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ചശേഷം നാം
മനഃപൂർവ്വം പാപം ചെയ്താൽ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
ഇനി ഒരു യാഗവും ശേഷിക്കാതെ 27
ന്യായവിധിക്കായി ഭയങ്കരമായോരു
പ്രതീക്ഷയും എതിരികളെ ദഹിപ്പിപ്പാനുള്ള
ക്രോധാഗ്നിയുമേയുള്ളു. 28 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കാത്തവന്നു കരുണ

കൂടാതെ രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴികേട്ടു
മരണശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നുവല്ലോ. 29 ദൈവപുത്രനെ
ചവിട്ടികളകയും തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ച
നിയമരക്തത്തെ മലിനം എന്നു നിരൂപിക്കയും
കൃപയുടെ ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്കയും ചെയ്തവൻ
എത്ര കഠിനമേറിയ ശിക്ഷെക്കു പാത്രമാകും എന്നു
വിചാരിപ്പിൻ. 30 "പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു, ഞാൻ
പകരം വീട്ടും" എന്നും "കൎത്താവു തന്റെ ജനത്തെ
ന്യായം വിധിക്കും" എന്നും അരുളിച്ചെയ്തവനെ
നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. 31 ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
കയ്യിൽ വീഴുന്നതു ഭയങ്കരം. 32 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ പ്രകാശനം ലഭിച്ചശേഷം നിന്ദകളാലും
പീഡകളാലും കൂത്തുകാഴ്ചയായി ഭവിച്ചും 33 ആ
വക അനുഭവിക്കുന്നവൎക്കു കൂട്ടാളികളായിത്തീൎന്നും
ഇങ്ങനെ കഷ്ടങ്ങളാൽ വളരെ പോരാട്ടം കഴിച്ച
പൂൎവ്വകാലം ഓൎത്തുകൊൾവിൻ. 34 തടവുകാരോടു
നിങ്ങൾ സഹതാപം കാണിച്ചതല്ലാതെ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
നിലനില്ക്കുന്ന ഉത്തമസമ്പത്തു നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടു
എന്നറിഞ്ഞു സമ്പത്തുകളുടെ അപഹാരവും
സന്തോഷത്തോടെ സഹിച്ചുവല്ലോ. 35
അതുകൊണ്ടു മഹാ പ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ
ധൈൎയ്യം തള്ളിക്കളയരുതു. 36 ദൈവേഷ്ടം
ചെയ്തു വാഗ്ദത്തം പ്രാപിപ്പാൻ സഹിഷ്ണുത
നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം. 37 "ഇനി എത്രയും
അല്പകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു വരുവാനുള്ളവൻ വരും
താമസിക്കയുമില്ല;" 38 എന്നാൽ "എന്റെ നീതിമാൻ
വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും; പിൻമാറുന്നു എങ്കിൽ
എന്റെ ഉള്ളത്തിന്നു അവനിൽ പ്രസാദമില്ല." 39
നാമോ നാശത്തിലേക്കു പിന്മാറുന്നവരുടെ

കൂട്ടത്തിലല്ല, വിശ്വസിച്ചു ജീവരക്ഷ
പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലത്രേ ആകുന്നു.

11 വിശ്വാസം എന്നതോ, ആശിക്കുന്നതിന്റെ
ഉറപ്പും കാണാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ നിശ്ചയവും
ആകുന്നു. 2 അതിനാലല്ലോ പൂർവ്വന്മാർക്കു സാക്ഷ്യം
ലഭിച്ചതു. 3 ഈ കാണുന്ന ലോകത്തിന്നു
ദൃശ്യമായതല്ല കാരണം എന്നു വരുമാറു ലോകം
ദൈവത്തിന്റെ വചനത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നു
നാം വിശ്വാസത്താൽ അറിയുന്നു. (aiōn g165) 4
വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ ദൈവത്തിന്നു
കയീന്റേതിലും ഉത്തമമായ യാഗം കഴിച്ചു;
അതിനാൽ അവന്നു നീതിമാൻ എന്ന സാക്ഷ്യം
ലഭിച്ചു; ദൈവം അവന്റെ വഴിപാടിന്നു സാക്ഷ്യം
കല്പിച്ചു. മരിച്ചശേഷവും അവൻ വിശ്വാസത്താൽ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 വിശ്വാസത്താൽ
ഹനോക്ക് മരണം കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു;
ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ
കാണാതെയായി. അവൻ ദൈവത്തെ
പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്നു അവൻ എടുക്കപ്പെട്ടതിന്നു
മുമ്പെ സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചു. 6 എന്നാൽ വിശ്വാസം
കൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ
കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നവൻ ദൈവം ഉണ്ടു എന്നും തന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു
എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലോ. 7 വിശ്വാസത്താൽ
നോഹ അതുവരെ കാണാത്തവയെക്കുറിച്ചു
അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഭയഭക്തി പൂണ്ടു
തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷക്കായിട്ടു ഒരു
പെട്ടകം തീർത്തു; അതിനാൽ അവൻ

ലോകത്തെ കുറ്റം വിധിച്ചു വിശ്വാസത്താലുള്ള
നീതിക്കു അവകാശിയായിത്തീൎന്നു. 8
വിശ്വാസത്താൽ അബ്രഹാം തനിക്കു
അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന ദേശത്തേക്കു
യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടാറെ അനുസരിച്ചു
എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ
പുറപ്പെട്ടു. 9 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ
വാഗ്ദത്തദേശത്തു ഒരു അന്യദേശത്തു
എന്നപോലെ ചെന്നു വാഗ്ദത്തത്തിന്നു
കൂട്ടവകാശികളായ യിസ്ഹാക്കിനോടും
യാക്കോബിനോടുംകൂടെ കൂടാരങ്ങളിൽ
പാൎത്തുകൊണ്ടു 10 ദൈവം ശില്പിയായി നിൎമ്മിച്ചതും
അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതുമായ നഗരത്തിന്നായി
കാത്തിരുന്നു. 11 വിശ്വാസത്താൽ സാറയും
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവനെ വിശ്വസ്തൻ
എന്നു എണ്ണുകയാൽ പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടും
പുത്രോല്പാദനത്തിന്നു ശക്തി പ്രാപിച്ചു. 12
അതുകൊണ്ടു ഒരുവന്നു, മൃതപ്രായനായവന്നു
തന്നേ, പെരുപ്പത്തിൽ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും കടല്പുറത്തെ
എണ്ണിക്കൂടാത്ത മണൽപോലെയും സന്തതി
ജനിച്ചു. 13 ഇവർ എല്ലാവരും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി
പ്രാപിക്കാതെ ദൂരത്തുനിന്നു അതു കണ്ടു
അഭിവന്ദിച്ചും ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾ അന്യരും
പരദേശികളും എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞുംകൊണ്ടു
വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ചു. 14 ഇങ്ങനെ പറയുന്നവർ
ഒരു പിതൃദേശം അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
കാണിക്കുന്നു. 15 അവർ വിട്ടുപോന്നതിനെ
ഓൎത്തു എങ്കിൽ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇട

ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. 16 അവരോ അധികം
നല്ലതിനെ, സ്വർഗ്ഗീയമായതിനെ തന്നേ,
കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു; ആകയാൽ ദൈവം
അവരുടെ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ
ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; അവൻ അവൎക്കായി ഒരു നഗരം
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17 വിശ്വാസത്താൽ
അബ്രാഹാം താൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ
യിസ്ഹാക്കിനെ യാഗം അൎപ്പിച്ചു. 18
യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ
സന്തതി എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു അരുളപ്പാടു
ലഭിച്ചു വാഗ്ദത്തങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടവൻ
തന്റെ ഏകജാതനെ അൎപ്പിച്ചു; 19 മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിൎപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തൻ
എന്നു എണ്ണുകയും അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
എഴുന്നേറ്റവനെപ്പോലെ അവനെ തിരികെ
പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 20 വിശ്വാസത്താൽ
യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെയും ഏശാവിനെയും
ഭാവികാലം സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു. 21
വിശ്വാസത്താൽ യാക്കോബ് മരണകാലത്തിങ്കൽ
യോസേഫിന്റെ മക്കളെ ഇരുവരെയും
അനുഗ്രഹിക്കയും തന്റെ വടിയുടെ അറ്റത്തു
ചാരിക്കൊണ്ടു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു.
22 വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫ് താൻ
മരിപ്പാറായപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പുറപ്പാടിന്റെ കാൎയ്യം ഓൎപ്പിച്ചു, തന്റെ
അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചു കല്പനകൊടുത്തു. 23
വിശ്വാസത്താൽ മോശെയുടെ ജനനത്തിങ്കൽ
ശിശു സുന്ദരൻ എന്നു അമ്മയപ്പന്മാർ കണ്ടു:
രാജാവിന്റെ കല്പന ഭയപ്പെടാതെ അവനെ മൂന്നു

മാസം ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു. 24 വിശ്വാസത്താൽ
മോശെ താൻ വളൎന്നപ്പോൾ പാപത്തിന്റെ
തൽക്കാലഭോഗത്തെക്കാളും ദൈവജനത്തോടു
കൂടെ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്തു,
25 പ്രതിഫലം നോക്കിയതുകൊണ്ടു
ഫറവോന്റെ പുത്രിയുടെ മകൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്നതു നിരസിക്കയും 26 മിസ്രയീമിലെ
നിക്ഷേപങ്ങളെക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിന്ദ
വലിയ ധനം എന്നു എണ്ണുകയും ചെയ്തു. 27
വിശ്വാസത്താൽ അവൻ അദൃശ്യദൈവത്തെ
കണ്ടതുപോലെ ഉറെച്ചുനിൽക്കയാൽ
രാജാവിന്റെ കോപം ഭയപ്പെടാതെ മിസ്രയീം
വിട്ടുപോന്നു. 28 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ
കടിഞ്ഞൂലുകളുടെ സംഹാരകൻ അവരെ
തൊടാതിരിപ്പാൻ പെസഹയും ചോരത്തളിയും
ആചരിച്ചു. 29 വിശ്വാസത്താൽ അവർ കരയിൽ
എന്നപോലെ ചെങ്കടലിൽ കൂടി കടന്നു;
അതു മിസ്രയീമ്യർ ചെയ്‌വാൻ നോക്കീട്ടു
മുങ്ങിപ്പോയി. 30 വിശ്വാസത്താൽ അവർ ഏഴു
ദിവസം ചുറ്റിനടന്നപ്പോൾ യെരീഹോമതിൽ
ഇടിഞ്ഞുവീണു. 31 വിശ്വാസത്താൽ റാഹാബ്
എന്ന വേശ്യ ഒറ്റുകാരെ സമാധാനത്തോടെ
കൈക്കൊണ്ടു അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ
നശിക്കാതിരുന്നു. 32 ഇനി എന്തുപറയേണ്ടു?
ഗിദ്യോൻ, ബാരാക്ക്, ശിംശോൻ, യിപ്താഹ്,
ദാവീദ് എന്നവരെയും ശമൂവേൽ മുതലായ
പ്രവാചകന്മാരെയും കുറിച്ചു വിവരിപ്പാൻ സമയം
പോരാ. 33 വിശ്വാസത്താൽ അവർ രാജ്യങ്ങളെ
അടക്കി, നീതി നടത്തി, വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചു,

സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടെച്ചു, 34 തീയുടെ
ബലം കെടുത്തു, വാളിന്റെ വായ്ക്കു തെറ്റി,
ബലഹീനതയിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു, യുദ്ധത്തിൽ
വീരന്മാരായ്തീൎന്നു, അന്യന്മാരുടെ സൈന്യങ്ങളെ
ഓടിച്ചു. 35 സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ
ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ തിരികെ കിട്ടി; മറ്റു
ചിലർ ഏറ്റവും നല്ലൊരു ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പു
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഉദ്ധാരണം കൈക്കൊള്ളാതെ
ഭേദ്യം ഏറ്റു. 36 വേറെ ചിലർ പരിഹാസം, ചമ്മട്ടി,
ചങ്ങല, തടവു ഇവയാലുള്ള പരീക്ഷ അനുഭവിച്ചു.
37 കല്ലേറു ഏറ്റു, ഈൎച്ചവാളാൽ അറുക്കപ്പെട്ടു,
പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, വാളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു,
ജടയാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും തോൽ
ധരിച്ചു, ബുദ്ധിമുട്ടും ഉപദ്രവവും കഷ്ടവും സഹിച്ചു.
38 കാടുകളിലും മലകളിലും ഗുഹകളിലും
ഭൂമിയുടെ പിളൎപ്പുകളിലും ഉഴന്നു വലഞ്ഞു;
ലോകം അവൎക്കു യോഗ്യമായിരുന്നില്ല. 39
അവർ എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം
ലഭിച്ചിട്ടും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി പ്രാപിച്ചില്ല. 40
അവർ നമ്മെ കൂടാതെ രക്ഷാപൂൎത്തി
പ്രാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം നമുക്കു
വേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ലതൊന്നു മുൻകരുതിയിരുന്നു.

12 ആകയാൽ നാമും സാക്ഷികളുടെ
ഇത്ര വലിയോരു സമൂഹം നമുക്കു ചുറ്റും
നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സകല ഭാരവും മുറുകെ
പറ്റുന്ന പാപവും വിട്ടു നമുക്കു മുമ്പിൽ
വെച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടെ
ഓടുക. 2 വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും
പൂൎത്തിവരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ

നോക്കുക; തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരുന്ന സന്തോഷം
ഓൎത്തു അവൻ അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി
ക്രൂശിനെ സഹിക്കയും ദൈവസിംഹാസനത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും ചെയ്തു. 3
നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ക്ഷീണിച്ചു മടുക്കാതിരിപ്പാൻ
പാപികളാൽ തനിക്കു നേരിട്ട ഇങ്ങനെയുള്ള
വിരോധം സഹിച്ചവനെ ധ്യാനിച്ചുകൊൾവിൻ. 4
പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഇതുവരെ
പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിൎത്തു നിന്നിട്ടില്ല. 5
“മകനേ, കൎത്താവിന്റെ ശിക്ഷ നിരസിക്കരുതു;
അവൻ ശാസിക്കുമ്പോൾ മുഷികയുമരുതു. 6
കൎത്താവു താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ
ശിക്ഷിക്കുന്നു; താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഏതു
മകനെയും തല്ലുന്നു” എന്നിങ്ങനെ മക്കളോടു
എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു സംവാദിക്കുന്ന
പ്രബോധനം നിങ്ങൾ മറന്നുകളഞ്ഞുവോ? 7
നിങ്ങൾ ബാലശിക്ഷ സഹിച്ചാൽ ദൈവം
മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു
പെരുമാറുന്നു; അപ്പൻ ശിക്ഷിക്കാത്ത മകൻ
എവിടെയുള്ളു? 8 എല്ലാവരും പ്രാപിക്കുന്ന
ബാലശിക്ഷ കൂടാതിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ മക്കളല്ല കൌലടേയന്മാരത്രേ. 9
നമ്മുടെ ജഡസംബന്ധമായ പിതാക്കന്മാർ
നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം അവരെ
വണങ്ങിപ്പോന്നുവല്ലോ; ആത്മാക്കളുടെ
പിതാവിന്നു ഏററവും അധികമായി
കീഴടങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതല്ലയോ? 10 അവർ
ശിക്ഷിച്ചതു കുറെക്കാലവും തങ്ങൾക്കു
ബോധിച്ചപ്രകാരവുമത്രേ; അവനോ, നാം

അവന്റെ വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ
ഗുണത്തിന്നായി തന്നേ ശിക്ഷിക്കുന്നതു. 11 ഏതു
ശിക്ഷയും തൽക്കാലം സന്തോഷകരമല്ല
ദുഃഖകരമത്രേ എന്നു തോന്നും; പിന്നത്തേതിലോ
അതിനാൽ അഭ്യാസം വന്നവക്കു നീതി എന്ന
സമാധാന ഫലം ലഭിക്കും. 12 ആകയാൽ തളൎന്ന
കയ്യും കുഴഞ്ഞ മുഴങ്കാലും നിവിൎത്തുവിൻ.
13 മുടന്തുള്ളതു ഉളുക്കിപ്പോകാതെ
ഭേദമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ കാലിന്നു
പാത നിരത്തുവിൻ. 14 എല്ലാവരോടും
സമാധാനം ആചരിച്ചു ശുദ്ധീകരണം
പ്രാപിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിൻ. ശുദ്ധീകരണം
കൂടാതെ ആരും കൎത്താവിനെ കാണുകയില്ല. 15
ആരും ദൈവകൃപ വിട്ടു പിൻമാറുകയും വല്ല
കൈപ്പുള്ള വേരും മുളെച്ചു കലക്കമുണ്ടാക്കി
അനേകർ അതിനാൽ മലിനപ്പെടുകയും
ആരും ദുൎന്നടപ്പുകാരനോ, 16 ഒരു ഊണിന്നു
ജ്യേഷ്ഠാവകാശം വിറ്റുകളഞ്ഞ ഏശാവിനെപ്പോലെ
അഭക്തനോ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
കരുതിക്കൊൾവിൻ. 17 അവൻ പിന്നത്തേതിൽ
അനുഗ്രഹം ലഭിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു
കണ്ണുനീരോടുകൂടെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും തള്ളപ്പെട്ടു
മാനസാന്തരത്തിന്നു ഇട കണ്ടില്ല എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 18 സ്ഥൂലമായതും തീ
കത്തുന്നതുമായ പൎവ്വതത്തിന്നും മേഘതമസ്സ്,
കൂരിരുട്ടു, കൊടുങ്കാറ്റു, കാഹളനാദം, വാക്കുകളുടെ
ശബ്ദം എന്നിവെക്കും അടുക്കൽ അല്ലല്ലോ നിങ്ങൾ
വന്നിരിക്കുന്നതു. 19 ആ ശബ്ദം കേട്ടവർ ഇനി ഒരു
വചനവും തങ്ങളോടു പറയരുതേ എന്നു

അപേക്ഷിച്ചു. 20 ഒരു മൃഗം എങ്കിലും പൎവ്വതം
തൊട്ടാൽ അതിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം
എന്നുള്ള കല്പന അവക്കു സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. 21
ഞാൻ അത്യന്തം പേടിച്ചു വിറെക്കുന്നു എന്നു
മോശെയും പറയത്തക്കവണ്ണം ആ കാഴ്ച
ഭയങ്കരമായിരുന്നു. 22 പിന്നെയോ സീയോൻ
പൎവ്വതത്തിന്നും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗരമായ
സ്വൎഗ്ഗീയയെരൂശലേമിന്നും അനേകായിരം
ദൂതന്മാരുടെ സൎവ്വസംഘത്തിന്നും സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന 23 ആദ്യജാതന്മാരുടെ
സഭെക്കും എല്ലാവരുടെയും ദൈവമായ
ന്യായാധിപതിക്കും സിദ്ധന്മാരായ നീതിമാന്മാരുടെ
ആത്മാക്കൾക്കും 24 പുതുനിയമത്തിന്റെ
മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുവിന്നും ഹാബെലിന്റെ
രക്തത്തെക്കാൾ ഗുണകരമായി സംസാരിക്കുന്ന
പുണ്യാഹരക്തത്തിന്നും അടുക്കലത്രേ നിങ്ങൾ
വന്നിരിക്കുന്നതു. 25 അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ
നിരസിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. ഭൂമിയിൽ
അരുളിച്ചെയ്തവനെ നിരസിച്ചവർ തെറ്റി
ഒഴിയാതിരുന്നു എങ്കിൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ നാം വിട്ടുമാറിയാൽ എത്ര
അധികം. 26 അവന്റെ ശബ്ദം അന്നു ഭൂമിയെ
ഇളക്കി; ഇപ്പോഴോ “ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ
മാത്രമല്ല, ആകാശത്തെയും ഇളക്കും” എന്നു
അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. 27 “ഇനി ഒരിക്കൽ”
എന്നതു, ഇളക്കമില്ലാത്തതു നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു
നിൎമ്മിതമായ ഇളക്കമുള്ളതിന്നു മാറ്റം വരും എന്നു
സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 28 ആകയാൽ ഇളകാത്ത രാജ്യം
പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം നന്ദിയുള്ളവരായി

ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദംവരുമാറു ഭക്തിയോടും
ഭയത്തോടുംകൂടെ സേവ ചെയ്ക. 29 നമ്മുടെ
ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയല്ലോ.
13 സഹോദരപ്രീതി നിലനിൽക്കട്ടെ,
അതിഥിസൽക്കാരം മറക്കരുതു. 2 അതിനാൽ
ചിലർ അറിയാതെ ദൈവദൂതന്മാരെ
സൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 3 നിങ്ങളും തടവുകാർ
എന്നപോലെ തടവുകാരെയും നിങ്ങളും
ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരാകയാൽ
കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവരെയും ഓൎത്തുകൊൾവിൻ. 4
വിവാഹം എല്ലാവൎക്കും മാന്യവും കിടക്ക നിൎമ്മലവും
ആയിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ ദുൎന്നടപ്പുകാരെയും
വ്യഭിചാരികളെയും ദൈവം വിധിക്കും. 5 നിങ്ങളുടെ
നടപ്പു ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തതായിരിക്കട്ടെ;
ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവിൻ: "ഞാൻ
നിന്നെ ഒരുനാളും കൈ വിടുകയില്ല,
ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല" എന്നു അവൻ തന്നെ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6 ആകയാൽ
"കൎത്താവു എനിക്കു തുണ; ഞാൻ പേടിക്കയില്ല;
മനുഷ്യൻ എന്നോടു എന്തു ചെയ്യും" എന്നു
നമുക്കു ധൈൎയ്യത്തോടെ പറയാം. 7 നിങ്ങളോടു
ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ
ഓൎത്തുകൊൾവിൻ; അവരുടെ ജീവാവസാനം
ഓൎത്തു അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ.
8 യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും
എന്നെന്നേക്കും അനന്യൻ തന്നേ. (aiōn g165) 9
വിവിധവും അന്യവുമായ ഉപദേശങ്ങളാൽ
ആരും നിങ്ങളെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതു;
ആചരിച്ചുപോന്നവൎക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്ത

ഭോജനനിയമങ്ങളാലല്ല, കൃപയാൽ തന്നേ
ഹൃദയം ഉറപ്പിക്കുന്നതു നല്ലതു. 10 കൂടാരത്തിൽ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവക്കു അഹോവൃത്തി കഴിപ്പാൻ
അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു യാഗപീഠം നമുക്കുണ്ടു. 11
മഹാപുരോഹിതൻ പാപപരിഹാരമായി രക്തം
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന
മൃഗങ്ങളുടെ ഉടൽ പാളയത്തിന്നു
പുറത്തുവെച്ചു ചുട്ടുകളയുന്നു. 12 അങ്ങനെ
യേശുവും സ്വന്തരക്തത്താൽ ജനത്തെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു നഗരവാതിലിന്നു
പുറത്തുവെച്ചു കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു. 13 ആകയാൽ
നാം അവന്റെ നിന്ദ ചുമന്നുകൊണ്ടു പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. 14
ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന നഗരമില്ലല്ലോ,
വരുവാനുള്ളതു അത്രേ നാം അന്വേഷിക്കുന്നതു.
15 അതുകൊണ്ടു അവൻ മുഖാന്തരം നാം
ദൈവത്തിന്നു അവന്റെ നാമത്തെ ഏറ്റു
പറയുന്ന അധരഫലം എന്ന സ്തോത്രയാഗം
ഇടവിടാതെ അപ്പിക്കുക. 16 നന്മചെയ്‌വാനും
കൂട്ടായ്മ കാണിപ്പാനും മറക്കരുതു. ഈവക
യാഗത്തിലല്ലോ ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നതു.
17 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു
കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവരാകയാൽ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു
അവർ ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടല്ല സന്തോഷത്തോടെ
ചെയ്‌വാൻ ഇടവരുത്തുവിൻ; അല്ലാഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല. 18 ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
പ്രാത്ഥിപ്പിൻ. സകലത്തിലും നല്ലവരായി

നടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു നല്ല
മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. 19
എന്നെ നിങ്ങൾക്കു വേഗത്തിൽ വീണ്ടും
കിട്ടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ വിശേഷാൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 20
നിത്യനിയമത്തിന്റെ രക്തത്താൽ ആടുകളുടെ
വലിയ ഇടയനായ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
മടക്കിവരുത്തിയ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം (aiōnios
g166) 21 നിങ്ങളെ അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ
തക്കവണ്ണം എല്ലാനന്മയിലും യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി
തനിക്കു പ്രസാദമുള്ളതു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
നമ്മിൽ നിവർത്തിക്കുമാറാകട്ടെ; അവന്നു
എന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165) 22
സഹോദരന്മാരേ, ഈ പ്രബോധനവാക്യം
പൊറുത്തുകൊൾവിൻ എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു;
ചുരുക്കമായിട്ടല്ലോ ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 23
സഹോദരനായ തിമോഥെയോസ് തടവിൽനിന്നു
ഇറങ്ങി എന്നു അറിവിൻ. അവൻ വേഗത്തിൽ
വന്നാൽ ഞാൻ അവനുമായി നിങ്ങളെ
വന്നുകാണും. 24 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവർക്കു
എല്ലാവർക്കും സകലവിശുദ്ധന്മാർക്കും വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. ഇതല്യക്കാർ നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം
ചൊല്ലുന്നു. 25 കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

യാക്കോബ്

1 ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും ദാസനായ
യാക്കോബ് എഴുതുന്നതു: ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾക്കും വന്ദനം. 2 എന്റെ
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ വിവിധപരീക്ഷകളിൽ
അകപ്പെടുമ്പോൾ 3 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
പരിശോധന സ്ഥിരത ഉളവാക്കുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞു അതു അശേഷം സന്തോഷം എന്നു
എണ്ണുവിൻ. 4 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും
കുറവില്ലാതെ തികഞ്ഞവരും സമ്പൂർണ്ണരും
ആകേണ്ടതിന്നു സ്ഥിരതെക്കു തികഞ്ഞ
പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകട്ടെ. 5 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു
ജ്ഞാനം കുറവാകുന്നു എങ്കിൽ ഭത്സിക്കാതെ
എല്ലാവർക്കും ഔദാര്യമായി കൊടുക്കുന്നവനായ
ദൈവത്തോടു യാചിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ
അവന്നു ലഭിക്കും. 6 എന്നാൽ അവൻ ഒന്നും
സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ യാചിക്കേണം;
സംശയിക്കുന്നവൻ കാറ്റടിച്ചു അലയുന്ന
കടൽത്തിരെക്കു സമൻ. 7 ഇങ്ങനെയുള്ള
മനുഷ്യൻ കർത്താവിങ്കൽനിന്നു വല്ലതും ലഭിക്കും
എന്നു നിരൂപിക്കരുതു. 8 ഇരുമനസ്സുള്ള മനുഷ്യൻ
തന്റെ വഴികളിൽ ഒക്കെയും അസ്ഥിരൻ
ആകുന്നു. 9 എന്നാൽ എളിയ സഹോദരൻ തന്റെ
ഉയർച്ചയിലും 10 ധനവാനോ പുല്ലിന്റെ പൂപോലെ
ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നവനാകയാൽ തന്റെ എളിമയിലും
പ്രശംസിക്കട്ടെ. 11 സൂര്യൻ ഉഷ്ണക്കാറ്റോടെ
ഉദിച്ചിട്ടു പുല്ലു ഉണങ്ങി പൂവുതിന്നു അതിന്റെ
രൂപഭംഗി കെട്ടുപോകുന്നു. അതുപോലെ

ധനവാനും തന്റെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ വാടിപോകും. 12
പരീക്ഷ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; അവൻ
കൊള്ളാകുന്നവനായി തെളിഞ്ഞ ശേഷം കർത്താവു
തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത
ജീവകിരീടം പ്രാപിക്കും. 13 പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ
ഞാൻ ദൈവത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു
ആരും പറയരുതു. ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആകുന്നു; താൻ
ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല. 14 ഓരോരുത്തൻ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു സ്വന്തമോഹത്താൽ
ആകർഷിച്ചു വശീകരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. 15
മോഹം ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു;
പാപം മുഴുത്തിട്ടു മരണത്തെ പെറുന്നു. 16 എന്റെ
പ്രിയസഹോദരന്മാരേ, വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു. 17
എല്ലാ നല്ല ദാനവും തികഞ്ഞ വരം ഒക്കെയും
ഉയരത്തിൽനിന്നു വെളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കൽ
നിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നു. അവന്നു വികാരമോ
ഗതിഭേദത്താലുള്ള ആഛാദനമോ ഇല്ല. 18
നാം അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഒരുവിധം
ആദ്യഫലമാകേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ ഇഷ്ടം
ഹേതുവായി സത്യത്തിന്റെ വചനത്താൽ നമ്മെ
ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 പ്രിയസഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ അതു അറിയുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഏതു
മനുഷ്യനും കേൾപ്പാൻ വേഗതയും പറവാൻ
താമസവും കോപത്തിന്നു താമസവുമുള്ളവൻ
ആയിരിക്കട്ടെ. 20 മനുഷ്യന്റെ കോപം
ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. 21
ആകയാൽ എല്ലാ അഴുക്കും ദുഷ്ടതയുടെ
ആധിക്യവും വിട്ടു നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ

രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളതും ഉൾനട്ടതുമായ വചനം
സൌമ്യതയോടെ കൈക്കൊൾവിൻ. 22 എങ്കിലും
വചനം കേൾക്ക മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളെ
തന്നേ ചതിക്കാതെ അതിനെ ചെയ്യുന്നവരായും
ഇരിപ്പിൻ. 23 ഒരുത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നവൻ
എങ്കിലും ചെയ്യാത്തവനായിരുന്നാൽ അവൻ തന്റെ
സ്വാഭാവിക മുഖം കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്ന
ആളോടു ഒക്കുന്നു. 24 അവൻ തന്നെത്താൻ കണ്ടു
പുറപ്പെട്ടു താൻ ഇന്ന രൂപം ആയിരുന്നു എന്നു
ഉടനെ മറന്നുപോകുന്നു. 25 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ
തികഞ്ഞ ന്യായപ്രമാണം ഉറ്റുനോക്കി അതിൽ
നിലനില്ക്കുന്നവനോ കേട്ടു മറക്കുന്നവനല്ല,
പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനായി താൻ ചെയ്യുന്നതിൽ
ഭാഗ്യവാൻ ആകും. 26 നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ
തന്റെ നാവിന്നു കടിഞ്ഞാണിടാതെ തന്റെ
ഹൃദയത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു താൻ ഭക്തൻ എന്നു
നിരൂപിച്ചാൽ അവന്റെ ഭക്തി വ്യർത്ഥം അത്രേ. 27
പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ശുദ്ധവും
നിർമ്മലവുമായുള്ള ഭക്തിയോ: അനാഥരെയും
വിധവമാരെയും അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ ചെന്നു
കാണുന്നതും ലോകത്താലുള്ള കളങ്കം പറ്റാതവണ്ണം
തന്നെത്താൻ കാത്തുകൊള്ളുന്നതും ആകുന്നു.

2 സഹോദരന്മാരേ, തേജസ്സുള്ളവനായി നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നിങ്ങൾ മുഖപക്ഷം കാണിക്കരുതു. 2 നിങ്ങളുടെ
പള്ളിയിൽ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചും
പൊന്മോതിരം ഇട്ടുംകൊണ്ടു ഒരുത്തനും മുഷിഞ്ഞ
വസ്ത്രം ധരിച്ചോരു ദരിദ്രനും വന്നാൽ 3
നിങ്ങൾ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവനെ

നോക്കി: ഇവിടെ സുഖേന ഇരുന്നാലും
എന്നും ദരിദ്രനോടു: നീ അവിടെ നിൽക്ക;
അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ ഇരിക്ക
എന്നും പറയുന്നു എങ്കിൽ 4 നിങ്ങൾ
ഉള്ളിൽ പ്രമാണമില്ലാതെ ന്യായരഹിതമായി
വിധിക്കുന്നവരായില്ലയോ? 5 പ്രിയ
സഹോദരന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ: ദൈവം ലോകത്തിൽ
ദരിദ്രരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരും തന്നേ
സ്നേഹിക്കുന്നവക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത
രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളുമാകേണ്ടതിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ ദരിദ്രനെ
അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 ധനവാന്മാർ അല്ലയോ
നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതു? അവർ അല്ലയോ
നിങ്ങളെ ന്യായസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു ഇഴെച്ചു
കൊണ്ടുപോകുന്നതു? 7 നിങ്ങളുടെമേൽ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല നാമത്തെ അവർ അല്ലയോ
ദുഷിക്കുന്നതു? 8 എന്നാൽ "കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം"
എന്ന തിരുവെഴുത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
രാജകീയന്യായപ്രമാണം നിങ്ങൾ നിവത്തിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നന്നു. 9 മുഖപക്ഷം കാണിച്ചാലോ
പാപം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ലംഘനക്കാർ
എന്നു ന്യായപ്രമാണത്താൽ തെളിയുന്നു. 10
ഒരുത്തൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അനുസരിച്ചു
നടന്നിട്ടും ഒന്നിൽ തെറ്റിയാൽ അവൻ
സകലത്തിന്നും കുറ്റക്കാരനായിത്തീന്നു. 11
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു കല്പിച്ചവൻ കൊല
ചെയ്യരുതു എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും കൊല ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ

ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കുന്നവനായിത്തീന്നു. 12
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ
വിധിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവരെപ്പോലെ
സംസാരിക്കയും പ്രവത്തിക്കയും ചെയ്വിൻ. 13
കരുണ കാണിക്കാത്തവന്നു കരുണയില്ലാത്ത
ന്യായവിധി ഉണ്ടാകും; കരുണ ന്യായവിധിയെ
ജയിച്ചു പ്രശംസിക്കുന്നു. 14 സഹോദരന്മാരേ,
ഒരുത്തൻ തനിക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടു എന്നു
പറകയും പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാതിരിക്കയും
ചെയ്താൽ ഉപകാരം എന്തു? ആ വിശ്വാസത്താൽ
അവൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുമോ? 15 ഒരു സഹോദരനോ,
സഹോദരിയോ നഗ്നരും അഹോവൃത്തിക്കു വക
ഇല്ലാത്തവരുമായിരിക്കെ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ
അവരോടു: 16 സമാധാനത്തോടെ പോയി തീ
കായുകയും വിശപ്പടക്കുകയും ചെയ്വിൻ
എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ ദേഹരക്ഷെക്കു
ആവശ്യമുള്ളതു അവക്കു കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ
ഉപകാരം എന്തു? 17 അങ്ങനെ വിശ്വാസവും
പ്രവൃത്തികളില്ലാത്തതായാൽ സ്വതവെ
നിജ്ജീവമാകുന്നു. 18 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ: നിനക്കു
വിശ്വാസം ഉണ്ടു; എനിക്കു പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടു
എന്നു പറയുമായിരിക്കും. നിന്റെ വിശ്വാസം
പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ കാണിച്ചുതരിക;
ഞാനും എന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികളാൽ
കാണിച്ചു തരാം. 19 ദൈവം ഏകൻ എന്നു നീ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ; കൊള്ളാം; പിശാചുകളും
അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കയും വിറെക്കയും ചെയ്യുന്നു.
20 വ്യത്ഥമനുഷ്യാ, പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം
നിഷ്ഫലമെന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ?

21 നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം തന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിനെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അപ്പിച്ചിട്ടു
പ്രവൃത്തിയാൽ അല്ലയോ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതു? 22
അവന്റെ പ്രവൃത്തിയോടുകൂടെ വിശ്വാസം
വ്യാപരിച്ചു എന്നും പ്രവൃത്തിയാൽ വിശ്വാസം
പൂൎണ്ണമായി എന്നും നീ കാണുന്നുവല്ലോ. 23
അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും അതു
അവന്നു നീതിയായി കണക്കിടുകയും ചെയ്തു
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയായി അവൻ
ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ എന്നു പേർ പ്രാപിച്ചു.
24 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ വെറും വിശ്വാസത്താലല്ല
പ്രവൃത്തികളാൽ തന്നേ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നു. 25 അവ്വണ്ണം രാഹാബ്
എന്ന വേശ്യയും ദൂതരെ കൈക്കൊൾകയും
വേറൊരു വഴിയായി പറഞ്ഞയക്കയും
ചെയ്തതിൽ പ്രവൃത്തികളാൽ അല്ലയോ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതു? 26 ഇങ്ങനെ ആത്മാവില്ലാത്ത
ശരീരം നിൎജ്ജീവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ
പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസവും
നിൎജ്ജീവമാകുന്നു.

3 സഹോദരന്മാരേ, അധികം ശിക്ഷാവിധിവരും
എന്നു അറിഞ്ഞു നിങ്ങളിൽ അനേകർ
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ആകരുതു. 2 നാം എല്ലാവരും
പലതിലും തെറ്റിപോകുന്നു; ഒരുത്തൻ വാക്കിൽ
തെറ്റാതിരുന്നാൽ അവൻ ശരീരത്തെ മുഴുവനും
കടിഞ്ഞാണിട്ടു നടത്തുവാൻ ശക്തനായി
സൽഗുണപൂൎത്തിയുള്ള പുരുഷൻ ആകുന്നു.
3 കുതിരയെ അധീനമാക്കുവാൻ വായിൽ
കടിഞ്ഞാൺ ഇട്ടു അതിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും

തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 കപ്പലും എത്ര വലിയതു
ആയാലും കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചു ഓടുന്നതായാലും
അമരക്കാരൻ ഏറ്റവും ചെറിയ ചുക്കാൻകൊണ്ടു
തനിക്കു ബോധിച്ച ദിക്കിലേക്കു തിരിക്കുന്നു. 5
അങ്ങനെ തന്നേ നാവും ചെറിയ അവയവം
എങ്കിലും വളരെ വമ്പു പറയുന്നു. കുറഞ്ഞ തീ
എത്ര വലിയ കാടു കത്തിക്കുന്നു; 6 നാവും ഒരു തീ
തന്നേ; അതു നമ്മുടെ അംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
അനീതിലോകമായി ദേഹത്തെ മുഴുവൻ
മലിനമാക്കി ജീവചക്രത്തിന്നു തീ കൊളുത്തുകയും
നരകത്താൽ അതിന്നു തീ പിടിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
(Geenna g1067) 7 മൃഗം, പക്ഷി, ഇഴജാതി, ജലജന്തു
ഈവക എല്ലാം മനുഷ്യജാതിയോടു മരുങ്ങുന്നു,
മരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 8 നാവിനെയോ
മനുഷ്യക്കാർക്കും മരുക്കാവതല്ല; അതു അടങ്ങാത്ത
ദോഷം; മരണകരമായ വിഷം നിറഞ്ഞതു. 9
അതിനാൽ നാം കർത്താവും പിതാവുമായവനെ
സ്തുതിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ
ഉണ്ടായ മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശപിക്കുന്നു. 10 ഒരു
വായിൽനിന്നു തന്നേ സ്തോത്രവും ശാപവും
പുറപ്പെടുന്നു. സഹോദരന്മാരേ, ഇങ്ങനെ
ആയിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല. 11 ഉറവിന്റെ ഒരേ
ദ്വാരത്തിൽനിന്നു മധുരവും കൈപ്പുമുള്ള വെള്ളം
പുറപ്പെട്ടു വരുമോ? 12 സഹോദരന്മാരേ,
അത്തിവൃക്ഷം ഒലിവുപഴവും മുന്തിരിവള്ളി
അത്തിപ്പഴവും കായിക്കുമോ? ഉപ്പുറവിൽനിന്നു
മധുരമുള്ള വെള്ളം പുറപ്പെടുകയുമില്ല. 13
നിങ്ങളിൽ ജ്ഞാനിയും വിവേകിയുമായവൻ
ആർ? അവൻ ജ്ഞാനലക്ഷണമായ

സൌമ്യതയോടെ നല്ലനടപ്പിൽ തന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ കാണിക്കട്ടെ. 14 എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയത്തിൽ കൈപ്പുള്ള ഈൎഷ്യയും
ശാഠ്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ സത്യത്തിന്നു വിരോധമായി
പ്രശംസിക്കയും ഭോഷ്കു പറകയുമരുതു. 15
ഇതു ഉയരത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ജ്ഞാനമല്ല,
ഭൌമികവും പ്രാകൃതവും പൈശാചികവും
ആയതത്രേ. 16 ഈൎഷ്യയും ശാഠ്യവും ഉള്ളേടത്തു
കലക്കവും സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ടു. 17
ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള ജ്ഞാനമോ ഒന്നാമതു
നിൎമ്മലവും പിന്നെ സമാധാനവും ശാന്തതയും
അനുസരണവുമുള്ളതും കരുണയും സൽഫലവും
നിറഞ്ഞതും പക്ഷപാതവും കപടവും
ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു. 18 എന്നാൽ സമാധാനം
ഉണ്ടാക്കുന്നവർ സമാധാനത്തിൽ വിതെച്ചു നീതി
എന്ന ഫലം കൊയ്യും.

4 നിങ്ങളിൽ ശണ്ഠയും കലഹവും എവിടെ
നിന്നു? നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ
പോരാടുന്ന ഭോഗേച്ഛകളിൽ നിന്നല്ലയോ? 2
നിങ്ങൾ മോഹിച്ചിട്ടും പ്രാപിക്കുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും അസൂയപ്പെടുകയും
ചെയ്തിട്ടും ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ
കലഹിക്കയും ശണ്ഠയിടുകയും ചെയ്തിട്ടും
യാചിക്കായ്കകൊണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല. 3
നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
ഭോഗങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതിന്നു വല്ലാതെ
യാചിക്കകൊണ്ടു ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. 4
വ്യഭിചാരിണികളായുള്ളോരേ, ലോകസ്നേഹം
ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ

അറിയുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ ലോകത്തിന്റെ
സ്നേഹിതൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം
ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു. 5 അല്ലെങ്കിൽ
തിരുവെഴുത്തു വെറുതെ സംസാരിക്കുന്നു
എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അവൻ നമ്മിൽ
വസിക്കുമാറാക്കിയ ആത്മാവു അസൂയെക്കായി
കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ? 6 എന്നാൽ അവൻ
അധികം കൃപ നല്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
“ദൈവം നിഗളികളോടു എതിൎത്തുനിൽക്കയും
താഴ്മയുള്ളവൎക്കു കൃപ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്നു കീഴടങ്ങുവിൻ; പിശാചിനോടു
എതിൎത്തുനില്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോകും. 8 ദൈവത്തോടു അടുത്തു
ചെല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോടു
അടുത്തുവരും. പാപികളേ, കൈകളെ
വെടിപ്പാക്കുവിൻ; ഇരുമനസ്സുള്ളോരേ,
ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; 9 സങ്കടപ്പെട്ടു
ദുഃഖിച്ചു കരവിൻ; നിങ്ങളുടെ ചിരി ദുഃഖമായും
സന്തോഷം വിഷാദമായും തീരട്ടെ. 10
കൎത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴുവിൻ;
എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ ഉയൎത്തും. 11
സഹോദരന്മാരേ, അന്യോന്യം ദുഷിക്കരുതു;
തന്റെ സഹോദരനെ ദുഷിക്കയും വിധിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുഷിക്കയും
ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ
ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനല്ല,
വിധിക്കുന്നവനത്രേ. 12 ന്യായപ്രമാണകൎത്താവും

ന്യായാധിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളു: രക്ഷിപ്പാനും
നശിപ്പിപ്പാനും ശക്തനായവൻ തന്നേ; കൂട്ടുകാരനെ
വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? 13 ഇന്നോ നാളെയോ ഞങ്ങൾ
ഇന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി അവിടെ ഒരാണ്ടു കഴിച്ചു
വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കും എന്നു
പറയുന്നവരേ, കേൾപ്പിൻ: 14 നാളെത്തേതു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ ജീവൻ
എങ്ങനെയുള്ളതു? അല്പനേരത്തേക്കു
കാണുന്നതും പിന്നെ മറഞ്ഞുപോകുന്നതുമായ
ആവിയല്ലോ. 15 കർത്താവിന്നു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ
ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നു ഇന്നിന്നതു ചെയ്യും
എന്നല്ലയോ പറയേണ്ടതു. 16 നിങ്ങളോ വമ്പു
പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുന്നു; ഈവക പ്രശംസ എല്ലാം
ദോഷം ആകുന്നു. 17 നന്മ ചെയ്‍വാൻ അറിഞ്ഞിട്ടും
ചെയ്യാത്തവന്നു അതു പാപം തന്നേ.

5 അല്ലയോ ധനവാന്മാരേ, നിങ്ങളുടെമേൽ വരുന്ന
ദുരിതങ്ങൾ നിമിത്തം കരഞ്ഞു മുറയിടുവിൻ. 2
നിങ്ങളുടെ ധനം ദ്രവിച്ചും ഉടുപ്പു പുഴുവരിച്ചും
പോയി. 3 നിങ്ങളുടെ പൊന്നും വെള്ളിയും
കറപിടിച്ചു; ആ കറ നിങ്ങളുടെ നേരെ
സാക്ഷിയാകും; അതു തീപോലെ നിങ്ങളുടെ
ജഡത്തെ തിന്നുകളയും. അന്ത്യകാലത്തു നിങ്ങൾ
നിക്ഷേപങ്ങളെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 നിങ്ങളുടെ
നിലങ്ങളെ കൊയ്ത വേലക്കാരുടെ കൂലി നിങ്ങൾ
പിടിച്ചുവല്ലോ; അതു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു
നിലവിളിക്കുന്നു. കൊയ്തവരുടെ മുറവിളി
സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ചെവിയിൽ
എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ
ആഡംബരത്തോടെ സുഖിച്ചു പുളെച്ചു

കൊലദിവസത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തെ പോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ
നീതിമാനെ കുറ്റംവിധിച്ചു കൊന്നു; അവൻ
നിങ്ങളോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നതുമില്ല. 7
എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതവരെ ദീർഘക്ഷമയോടിരിപ്പിൻ;
കൃഷിക്കാരൻ ഭൂമിയുടെ വിലയേറിയ ഫലത്തിന്നു
കാത്തുകൊണ്ടു മുന്മഴയും പിന്മഴയും അതിന്നു
കിട്ടുവോളം ദീർഘക്ഷമയോടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 8
നിങ്ങളും ദീർഘക്ഷമയോടിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയം സ്ഥിരമാക്കുവിൻ; കർത്താവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷത സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 സഹോദരന്മാരേ,
വിധിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഒരുവന്റെ
നേരെ ഒരുവൻ ഞരങ്ങിപ്പോകരുതു;
ഇതാ, ന്യായാധിപതി വാതിൽക്കൽ
നില്ക്കുന്നു. 10 സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ സംസാരിച്ച പ്രവാചകന്മാരെ
കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നും ദീർഘക്ഷമെക്കും
ദൃഷ്ടാന്തമായി വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ. 11
സഹിഷ്ണത കാണിച്ചവരെ നാം ഭാഗ്യവാന്മാർ
എന്നു പുകഴ്ത്തുന്നു. യോബിന്റെ സഹിഷ്ണത
നിങ്ങൾ കേട്ടും കർത്താവു വരുത്തിയ അവസാനം
കണ്ടുമിരിക്കുന്നു. കർത്താവു മഹാകരുണയും
മനസ്സലിവുമുള്ളവനല്ലോ. 12 വിശേഷാൽ
സഹോദരന്മാരേ, സ്വർഗ്ഗത്തെയോ ഭൂമിയെയോ മറ്റു
യാതൊന്നിനെയുമോ ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യരുതു;
ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ
ഉവ്വു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉവ്വു എന്നും ഇല്ല
എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇല്ല എന്നും ഇരിക്കട്ടെ. 13

നിങ്ങളിൽ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവൻ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ;
സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവൻ പാട്ടു പാടട്ടെ. 14
നിങ്ങളിൽ ദീനമായി കിടക്കുന്നവൻ സഭയിലെ
മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തട്ടെ. അവർ കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ അവനെ എണ്ണ പൂശി അവന്നു വേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. 15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ
പ്രാർത്ഥന ദീനക്കാരനെ രക്ഷിക്കും; കർത്താവു
അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കും; അവൻ പാപം
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 16
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രോഗശാന്തി വരേണ്ടതിന്നു
തമ്മിൽ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ഒരുവന്നു
വേണ്ടി ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നീതിമാന്റെ
ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കുന്നു. 17
ഏലീയാവു നമുക്കു സമസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യൻ
ആയിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു; മൂന്നു
സംവത്സരവും ആറു മാസവും ദേശത്തു മഴ
പെയ്തില്ല. 18 അവൻ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ
ആകാശത്തുനിന്നു മഴ പെയ്തു, ഭൂമിയിൽ ധാന്യം
വിളഞ്ഞു. 19 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ
സത്യംവിട്ടു തെറ്റിപ്പോകയും അവനെ ഒരുവൻ
തിരിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്താൽ 20 പാപിയെ
നേർവ്വഴിക്കു ആക്കുന്നവൻ അവന്റെ പ്രാണനെ
മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും പാപങ്ങളുടെ
ബഹുത്വം മറെക്കയും ചെയ്യും എന്നു അവൻ
അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

1 പത്രൊാസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊാസ്തലനായ
പത്രൊാസ് പൊന്തൊസിലും ഗലാത്യയിലും
കപ്പദൊക്യയിലും ആസ്യയിലും ബിഥുന്യയിലും
ചിതറിപ്പാക്കുന്ന പരദേശികളും 2 പിതാവായ
ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിവിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചു
അനുസരണം കാണിപ്പാനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
രക്തത്താൽ തളിക്കപ്പെടുവാനുമായി
വൃതന്മാരുമായവക്കു എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും വദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ. 3
നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം.
അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ
തന്റെ കരുണാധിക്യപ്രകാരം നമ്മെ ജീവനുള്ള
പ്രത്യാശെക്കായി, 4 അന്ത്യകാലത്തിൽ
വെളിപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന
രക്ഷെക്കു വിശ്വാസത്താൽ ദൈവശക്തിയിൽ
കാക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
സ്വഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും 5 ക്ഷയം,
മാലിന്യം, വാട്ടം, എന്നിവ ഇല്ലാത്തതുമായ
അവകാശത്തിന്നായി തന്നേ വീണ്ടും
ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അതിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
അല്പനേരത്തേക്കു നാനാപരീക്ഷകളാൽ
ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ആനന്ദിക്കുന്നു. 7
അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതും തീയിൽ ശോധന
കഴിക്കുന്നതുമായ പൊന്നിനെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന വിലയേറിയതു

എന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ
പുകഴ്ചെക്കും തേജസ്സിന്നും മാനത്തിന്നുമായി
കാണ്മാൻ അങ്ങനെ ഇടവരും. 8 അവനെ
നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നു;
ഇപ്പോൾ കാണാതെ വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടു 9
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തമായ
ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കയും പറഞ്ഞുതീരാത്തതും
മഹിമയുള്ളതുമായ സന്തോഷത്തോടെ
ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു
വരുവാനിരിക്കുന്ന കൃപയെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ച
പ്രവാചകന്മാർ ഈ രക്ഷയെ ആരാഞ്ഞു
അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. 11 അവരിലുള്ള ക്രിസ്തുവിൻ
ആത്മാവു ക്രിസ്തുവിന്നു വരേണ്ടിയ
കഷ്ടങ്ങളെയും പിൻവരുന്ന മഹിമയെയും
മുമ്പിൽകൂട്ടി സാക്ഷീകരിച്ചപ്പോൾ സൂചിപ്പിച്ച
സമയം ഏതോ എങ്ങിനെയുള്ളതോ
എന്നു പ്രവാചകന്മാർ ആരാഞ്ഞുനോക്കി,
12 തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല നിങ്ങൾക്കായിട്ടത്രേ
തങ്ങൾ ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു എന്നു
അവക്കു വെളിപ്പെട്ടു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
അയച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷം അറിയിച്ചവർ അതു ഇപ്പോൾ
നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു
ദൈവദൂതന്മാരും കുനിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 13 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു
ഉറപ്പിച്ചു നിർമ്മദരായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയിങ്കൽ നിങ്ങൾക്കു വരുവാനുള്ള
കൃപയിൽ പൂർണ്ണ പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊൾവിൻ.
14 പണ്ടു നിങ്ങളുടെ അജ്ഞാനകാലത്തു

ഉണ്ടായിരുന്ന മോഹങ്ങളെ മാതൃകയാക്കാതെ 15
നിങ്ങളെ വിളിച്ച വിശുദ്ധന്നു ഒത്തവണ്ണം
അനുസരണമുള്ള മക്കളായി എല്ലാനടപ്പിലും
വിശുദ്ധരാകുവിൻ. 16 “ഞാൻ വിശുദ്ധൻ
ആകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17 മുഖപക്ഷം കൂടാതെ
ഓരോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം
ന്യായം വിധിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ പിതാവു
എന്നു വിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
പ്രവാസകാലം ഭയത്തോടെ കഴിപ്പിൻ. 18
വ്യർത്ഥവും പിതൃപാരമ്പര്യവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ
നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നതു
പൊന്നു, വെള്ളി മുതലായ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന
വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടല്ല, 19 ക്രിസ്തു എന്ന
നിർദ്ദോഷവും നിഷ്കളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ
വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടത്രേ എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 20 അവൻ
ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ മുന്നറിയപ്പെട്ടവനും
അവൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ അന്ത്യകാലത്തു
വെളിപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു. 21 നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും ദൈവത്തിൽ
വെച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു,
അവന്നു തേജസ്സു കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 22
എന്നാൽ സത്യം അനുസരിക്കയാൽ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാക്കളെ നിർവ്യാജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി
നിർമ്മലീകരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു ഹൃദയപൂർവ്വം
അന്യോന്യം ഉറ്റുസ്നേഹിപ്പിൻ. 23 കെടുന്ന

ബീജത്താലല്ല കെടാത്തതിനാൽ, ജീവനുള്ളതും
നിലനില്ക്കുന്നതുമായ ദൈവവചനത്താൽ തന്നേ,
നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. (aiōn g165) 24
“സകലജഡവും പുല്ലുപോലെയും അതിന്റെ ഭംഗി
എല്ലാം പുല്ലിന്റെ പൂപോലെയും ആകുന്നു; പുല്ലു
വാടി, പൂവുതിന്നുപോയി; 25 കൎത്താവിന്റെ
വചനമോ എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.” അതു
ആകുന്നു നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിച്ച വചനം. (aiōn g165)

2 ആകയാൽ സകലദുഷ്ടതയും എല്ലാ
ചതിവും വ്യാജഭാവവും അസൂയയും
എല്ലാനുണയും നീക്കിക്കളഞ്ഞു 2 ഇപ്പോൾ ജനിച്ച
ശിശുക്കളെപ്പോലെ രക്ഷെക്കായി വളരുവാൻ
വചനം എന്ന മായമില്ലാത്ത പാൽ കുടിപ്പാൻ
വാഞ്ഛരിപ്പിൻ. 3 കൎത്താവു ദയാലു എന്നു
നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 4 മനുഷ്യർ
തള്ളിയതെങ്കിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശ്രേഷ്ഠവും
മാന്യവുമായ ജീവനുള്ള കല്ലായ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിട്ടു 5 നിങ്ങളും ജീവനുള്ള
കല്ലുകൾ എന്നപോലെ ആത്മികഗൃഹമായി
യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദമുള്ള ആത്മികയാഗം കഴിപ്പാന്തക്ക
വിശുദ്ധപുരോഹിതവൎഗ്ഗമാകേണ്ടതിന്നു
പണിയപ്പെടുന്നു. 6 “ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠവും
മാന്യവുമായോരു മൂലക്കല്ലു സീയോനിൽ ഇടുന്നു;
അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല”
എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്നുവല്ലോ. 7
വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ആ മാന്യതയുണ്ടു;
വിശ്വസിക്കാത്തവൎക്കോ “വീടു പണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു തന്നേ മൂലക്കല്ലും ഇടൎച്ചക്കല്ലും

തടങ്ങൽ പാറയുമായിത്തീന്നു." 8 അവർ വചനം
അനുസരിക്കായ്കയാൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു;
അതിന്നു അവരെ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങളോ
അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ അത്ഭുത
പ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ
സൽഗുണങ്ങളെ ഘോഷിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജാതിയും
രാജകീയപുരോഹിതവഗ്ഗവും വിശുദ്ധവംശവും
സ്വന്തജനവും ആകുന്നു. 10 മുമ്പെ നിങ്ങൾ
ജനമല്ലാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ ജനം;
കരുണ ലഭിക്കാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ കരുണ
ലഭിച്ചവർ തന്നേ. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, പ്രവാസികളും
പരദേശികളുമായ നിങ്ങളെ ആത്മാവിനോടു
പോരാടുന്ന ജഡമോഹങ്ങളെ വിട്ടകന്നു 12
ജാതികൾ നിങ്ങളെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ എന്നു
ദുഷിക്കുന്തോറും നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ
കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടു സന്ദർശനദിവസത്തിൽ ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു അവരുടെ ഇടയിൽ
നിങ്ങളുടെ നടപ്പു നന്നായിരിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 13 സകല
മാനുഷനിയമത്തിന്നും കത്താവിൻ നിമിത്തം
കീഴടങ്ങുവിൻ. 14 ശ്രേഷ്ഠാധികാരി എന്നുവെച്ചു
രാജാവിന്നും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
ദണ്ഡനത്തിന്നും സൽപ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
മാനത്തിന്നുമായി അവനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവർ
എന്നുവെച്ചു നാടുവാഴികൾക്കും കീഴടങ്ങുവിൻ. 15
നിങ്ങൾ നന്മചെയ്തുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയില്ലാത്ത
മനുഷ്യരുടെ ഭോഷത്വം മിണ്ടാതാക്കേണം
എന്നുള്ളതു ദൈവേഷ്ടം ആകുന്നു. 16

സ്വതന്ത്രരായും സ്വാതന്ത്ര്യം ദുഷ്ടതെക്കു
മറയാക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരായും
നടപ്പിൻ. 17 എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ;
സഹോദരവൎഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുവിൻ; രാജാവിനെ ബഹുമാനിപ്പിൻ. 18
വേലക്കാരേ, പൂൎണ്ണഭയത്തോടെ യജമാനന്മാൎക്കു,
നല്ലവൎക്കും ശാന്തന്മാൎക്കും മാത്രമല്ല, മൂൎഖന്മാൎക്കും
കൂടെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 19 ഒരുത്തൻ
ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധം നിമിത്തം
അന്യായമായി കഷ്ടവും ദുഃഖവും സഹിച്ചാൽ അതു
പ്രസാദം ആകുന്നു. 20 നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടു
അടികൊള്ളുന്നതു സഹിച്ചാൽ എന്തു യശസ്സുള്ളു?
അല്ല, നന്മ ചെയ്തിട്ടു കഷ്ടം സഹിച്ചാൽ അതു
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം. 21 അതിന്നായിട്ടല്ലോ
നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു. ക്രിസ്തുവും
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു, നിങ്ങൾ
അവന്റെ കാൽച്ചുവടു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു
മാതൃക വെച്ചേച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. 22 അവൻ
പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല; അവന്റെ വായിൽ
വഞ്ചന ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 23 തന്നെ
ശകാരിച്ചിട്ടു പകരം ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടം
അനുഭവിച്ചിട്ടു ഭീഷണം പറയാതെയും ന്യായമായി
വിധിക്കുന്നവങ്കൽ കാൎയ്യം ഭരമേല്പിക്കയത്രേ
ചെയ്തതു. 24 നാം പാപം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു
നീതിക്കു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ
ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു
ക്രൂശിന്മേൽ കയറി; അവന്റെ അടിപ്പിണരാൽ
നിങ്ങൾക്കു സൌഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. 25
നിങ്ങൾ തെറ്റി ഉഴലുന്ന ആടുകളെപ്പോലെ

ആയിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ
ഇടയനും അദ്ധ്യക്ഷനുമായവങ്കലേക്കു
മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.
3 ഭാൎയ്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു
കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവരിൽ വല്ലവരും
വചനം അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം
ഭയത്തോടുകൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിൎമ്മലമായ
നടപ്പു കണ്ടറിഞ്ഞു 2 വചനം കൂടാതെ
ഭാൎയ്യമാരുടെ നടപ്പിനാൽ ചേൎന്നുവരുവാൻ
ഇടയാകും. 3 നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി
പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രം
ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമേയുള്ളതല്ല, 4
സൌമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സു
എന്ന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ
ഗൂഢമനുഷ്യൻ തന്നേ ആയിരിക്കേണം; അതു
ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു.
5 ഇങ്ങനെയല്ലോ പണ്ടു ദൈവത്തിൽ
പ്രത്യാശവെച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ
തങ്ങളെത്തന്നേ അലങ്കരിച്ചു ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു
കീഴടങ്ങിയിരുന്നതു. 6 അങ്ങനെ സാറാ
അബ്രാഹാമിനെ യജമാനൻ എന്നു വിളിച്ചു
അനുസരിച്ചിരുന്നു; നന്മ ചെയ്തു യാതൊരു
ഭീഷണിയും പേടിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ
അവളുടെ മക്കൾ ആയിത്തീൎന്നു. 7 അങ്ങനെ
തന്നേ ഭൎത്താക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രാൎത്ഥനെക്കു
മുടക്കം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിവേകത്തോടെ
ഭാൎയ്യമാരോടുകൂടെ വസിച്ചു, സ്ത്രീജനം
ബലഹീനപാത്രം എന്നും അവർ ജീവന്റെ കൃപെക്കു
കൂട്ടവകാശികൾ എന്നും ഓൎത്തു അവൎക്കു

ബഹുമാനം കൊടുപ്പിൻ. 8 തീച്ചെക്കു എല്ലാവരും
ഐകമത്യവും സഹതാപവും സഹോദരപ്രീതിയും
മനസ്സലിവും വിനയബുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 9
ദോഷത്തിന്നു ദോഷവും ശകാരത്തിന്നു
ശകാരവും പകരം ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹം
അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു
അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിപ്പിൻ. 10 “ജീവനെ
ആഗ്രഹിക്കയും ശുഭകാലം കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ദോഷം ചെയ്യാതെ തന്റെ
നാവിനെയും വ്യാജം പറയാതെ അധരത്തെയും
അടക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. 11 അവൻ ദോഷം വിട്ടകന്നു
ഗുണം ചെയ്കയും സമാധാനം അന്വേഷിച്ചു
പിന്തുടരുകയും ചെയ്യട്ടെ. 12 കർത്താവിന്റെ കണ്ണു
നീതിമാന്മാരുടെ മേലും അവന്റെ ചെവി അവരുടെ
പ്രാർത്ഥനെക്കും തുറന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ
കർത്താവിന്റെ മുഖം ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർക്കു
പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നു.” 13 നിങ്ങൾ നന്മ
ചെയ്യുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവർ ആകുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആർ?
14 നീതിനിമിത്തം കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവരുടെ ഭീഷണത്തിങ്കൽ
ഭയപ്പെടുകയും കലങ്ങുകയുമരുതു; എന്നാൽ
ക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
കർത്താവായി വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ. 15 നിങ്ങളിലുള്ള
പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു ന്യായം ചോദിക്കുന്ന
ഏവനോടും സൌമ്യതയും ഭയഭക്തിയും
പൂണ്ടു പ്രതിവാദം പറവാൻ എപ്പോഴും
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 16 ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള
നല്ല നടപ്പിനെ ദുഷിക്കുന്നവർ നിങ്ങളെ

പഴിച്ചു പറയുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു
നല്ലമനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 17 നിങ്ങൾ
കഷ്ടം സഹിക്കേണം എന്നു ദൈവഹിതമെങ്കിൽ
തിന്മ ചെയ്തിട്ടല്ല, നന്മ ചെയ്തിട്ടു സഹിക്കുന്നതു
ഏറ്റവും നന്നു. 18 ക്രിസ്തുവും നമ്മെ
ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീതിമാനായി
നീതികെട്ടവക്കു വേണ്ടി പാപംനിമിത്തം ഒരിക്കൽ
കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു, ജഡത്തിൽ മരണശിക്ഷ
ഏൽക്കയും ആത്മാവിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്തു. 19 ആത്മാവിൽ അവൻ ചെന്നു,
പണ്ടു നോഹയുടെ കാലത്തു പെട്ടകം
ഒരുക്കുന്ന സമയം ദൈവം ദീഘക്ഷമയോടെ
കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ അനുസരിക്കാത്തവരായി
തടവിലുള്ള ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു. 20 ആ
പെട്ടകത്തിൽ അല്പജനം, എന്നുവെച്ചാൽ എട്ടുപേർ,
വെള്ളത്തിൽകൂടി രക്ഷ പ്രാപിച്ചു. 21 അതു
സ്നാനത്തിന്നു ഒരു മുൻകുറി. സ്നാനമോ
ഇപ്പോൾ ജഡത്തിന്റെ അഴുക്കു കളയുന്നതായിട്ടല്ല,
ദൈവത്തോടു നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കായുള്ള
അപേക്ഷയായിട്ടത്രേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പുനരുത്ഥാനത്താൽ നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നു. 22
അവൻ സ്വഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയി ദൈവത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. ദൂതന്മാരും
അധികാരങ്ങളും ശക്തികളും അവന്നു
കീഴ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു.

4 ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളും ആ ഭാവം തന്നേ ആയുധമായി ധരിപ്പിൻ.
2 ജഡത്തിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ചവൻ ജഡത്തിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കുംകാലം ഇനി മനുഷ്യരുടെ

മോഹങ്ങൾക്കല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നത്രേ
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു പാപം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
3 കാമാത്തികളിലും മോഹങ്ങളിലും
വീഞ്ഞുകുടിയിലും വെറിക്കൂത്തുകളിലും
മദ്യപാനത്തിലും ധമ്മവിരുദ്ധമായ
വിഗ്രഹാരാധനയിലും നടന്നു ജാതികളുടെ ഇഷ്ടം
പ്രവത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം പോക്കിയതു മതി. 4
ദുന്നടപ്പിന്റെ അതേ കവിച്ചലിൽ നിങ്ങൾ
അവരോടു ചേന്നു നടക്കാതിരിക്കുന്നതു
അപൂവ്വം എന്നുവെച്ചു അവർ ദുഷിക്കുന്നു. 5
ജീവികളെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം വിധിപ്പാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവന്നു അവർ കണക്കു
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. 6 ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ
മരിച്ചവരോടും സുവിശേഷം അറിയിച്ചതു.
അവർ ജഡസംബന്ധമായി മനുഷ്യരെപ്പോലെ
വിധിക്കപ്പെടുകയും ആത്മാവുസംബന്ധമായി
ദൈവത്തിന്നൊത്തവണ്ണം ജീവിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 7 എന്നാൽ എല്ലാറ്റിന്റെയും
അവസാനം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ
പ്രാത്ഥനെക്കു സുബോധമുള്ളവരും
നിമ്മദരുമായിരിപ്പിൻ. 8 സകലത്തിന്നും മുമ്പെ
തമ്മിൽ ഉറ്റസ്നേഹം ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ. സ്നേഹം
പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വത്തെ മറെക്കുന്നു. 9
പിറുപിറുപ്പു കൂടാതെ തമ്മിൽ അതിഥിസൽക്കാരം
ആചരിപ്പിൻ. 10 ഓരോരുത്തന്നു വരം
ലഭിച്ചതുപോലെ വിവിധമായുള്ള ദൈവകൃപയുടെ
നല്ല ഗൃഹവിചാരകന്മാരായി അതിനെക്കൊണ്ടു
അന്യോന്യം ശുശ്രൂഷിപ്പിൻ. 11 ഒരുത്തൻ
പ്രസംഗിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ

അരുളപ്പാടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നപോലെയും
ഒരുത്തൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം
നല്കുന്ന പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണവും ആകട്ടെ.
എല്ലാറ്റിലും ദൈവം യേശുക്രിസ്തുമൂലം
മഹത്വപ്പെടുവാൻ ഇടവരട്ടെ. മഹത്വവും ബലവും
എന്നെന്നേക്കും അവന്നുള്ളതു. ആമേൻ. (aiōn g165)
12 പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾക്കു പരീക്ഷക്കായി
സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നിശോധനയിങ്കൽ ഒരു
അപൂർവ്വകാര്യം നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടി എന്നു വച്ചു
അതിശയിച്ചുപോകരുതു. 13 ക്രിസ്തുവിന്റെ
കഷ്ടങ്ങൾക്കു പങ്കുള്ളവരാകുന്തോറും
സന്തോഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ
ഉല്ലസിച്ചാനന്ദിപ്പാൻ ഇടവരും. 14 ക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമം ഹേതുവായി നിന്ദ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; മഹത്വത്തിന്റെ
ആത്മാവായ ദൈവാത്മാവു നിങ്ങളുടെമേൽ
ആവസിക്കുന്നുവല്ലോ. 15 നിങ്ങളിൽ ആരും
കുലപാതകനോ കള്ളനോ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരനോ
ആയിട്ടല്ല കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടതു;
പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവനായിട്ടുമല്ല; 16
ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടു കഷ്ടം സഹക്കേണ്ടിവന്നാലോ
ലജ്ജിക്കരുതു; ഈ നാമം ധരിച്ചിട്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുകയത്രേ വേണ്ടതു. 17 ന്യായവിധി
ദൈവഗൃഹത്തിൽ ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായല്ലോ.
അതു നമ്മിൽ തുടങ്ങിയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവരുടെ അവസാനം
എന്താകും? 18 നീതിമാൻ പ്രയാസേന
രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നു എങ്കിൽ അഭക്തന്റെയും

പാപിയുടെയും ഗതി എന്താകും? 19 അതുകൊണ്ടു
ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ
നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ
വിശ്വസ്തനായ സ്രഷ്ടാവിങ്കൽ ഭരമേല്പിക്കട്ടെ.

5 നിങ്ങളിലുള്ള മൂപ്പന്മാരെ ഒരു കൂട്ടുമൂപ്പനും
ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നു
സാക്ഷിയും വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിന്നു
കൂട്ടാളിയുമായ ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: 2
നിങ്ങളുടെ വിചാരണയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചുകൊൾവിൻ.
നിർബ്ബന്ധത്താലല്ല, ദൈവത്തിന്നു ഹിതമാംവണ്ണം
മനഃപൂർവ്വമായും ദുരാഗ്രഹത്തോടെയല്ല,
ഉന്മേഷത്തോടെയും 3 ഇടവകകളുടെമേൽ
കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നവരായിട്ടല്ല, ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തിന്നു മാതൃകകളായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും
അദ്ധ്യക്ഷത ചെയ്വിൻ. 4 എന്നാൽ ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ
പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ തേജസ്സിന്റെ
വാടാത്ത കിരീടം പ്രാപിക്കും. 5 അവ്വണ്ണം
ഇളയവരേ, മൂപ്പന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ.
എല്ലാവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കീഴടങ്ങി താഴ്മ
ധരിച്ചുകൊൾവിൻ; ദൈവം നിഗളികളോടു
എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവർക്കോ
കൃപ നല്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു അവൻ
തക്കസമയത്തു നിങ്ങളെ ഉയർത്തുവാൻ
ദൈവത്തിന്റെ ബലമുള്ള കൈക്കീഴു താണിരിപ്പിൻ.
7 അവൻ നിങ്ങൾക്കായി കരുതുന്നതാകയാൽ
നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്താകുലവും അവന്റെ
മേൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ. 8 നിർമ്മദരായിരിപ്പിൻ;
ഉണർന്നിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ

പിശാചു അലറുന്ന സിംഹം എന്നപോലെ ആരെ
വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞു ചുറ്റിനടക്കുന്നു. 9
ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരവൎഗ്ഗത്തിന്നു
ആവക കഷ്ടപ്പാടുകൾ തന്നേ പൂൎത്തിയായി വരുന്നു
എന്നറിഞ്ഞു വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമുള്ളവരായി
അവനോടു എതിൎത്തു നില്പിൻ. 10 എന്നാൽ
അല്പകാലത്തേക്കു കഷ്ടം സഹിക്കുന്ന നിങ്ങളെ
ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ നിത്യതേജസ്സിന്നായി
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സൎവ്വകൃപാലുവായ ദൈവം
തന്നേ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു
ശക്തീകരിക്കും. (aiōnios g166) 11 ബലം
എന്നെന്നേക്കും അവന്നുള്ളതു. ആമേൻ. (aiōn g165)
12 നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചും നിങ്ങൾ ഈ
നില്ക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യകൃപയിൽ
ആകുന്നു എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചുംകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തസഹോദരൻ എന്നു
നിരൂപിക്കുന്ന സില്വാനൊസ് മുഖാന്തരം
ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളുടെ
സഹവൃതയായ ബാബിലോനിലെ സഭയും
എനിക്കു മകനായ മൎക്കൊസും നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം
ചൊല്ലുന്നു. 14 സ്നേഹചുബനത്താൽ തമ്മിൽ
വന്ദനം ചെയ്വിൻ. ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങൾക്കു
എല്ലാവൎക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ.

2 പത്രൊസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും
അപ്പൊസ്തലനുമായ ശിമോൻ പത്രൊസ്,
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും രക്ഷിതാവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും നീതിയാൽ ഞങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ചതുപോലെ അതേ വിലയേറിയ വിശ്വാസം
ലഭിച്ചവക്കു എഴുതുന്നതു: 2 ദൈവത്തിന്റെയും
നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെയും
പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കൃപയും
സമാധാനവും വദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ. 3 തന്റെ
മഹത്വത്താലും വീര്യത്താലും നമ്മെ വിളിച്ചവന്റെ
പരിജ്ഞാനത്താൽ അവന്റെ ദിവ്യശക്തി ജീവന്നും
ഭക്തിക്കും വേണ്ടിയതു ഒക്കെയും നമുക്കു ദാനം
ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 അവയാൽ അവൻ
നമുക്കു വിലയേറിയതും അതിമഹത്തുമായ
വാഗ്ദത്തങ്ങളും നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവയാൽ
നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മോഹത്താലുള്ള നാശം
വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ടു ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്നു
കൂട്ടാളികളായിത്തീരുവാൻ ഇടവരുന്നു. 5
അതുനിമിത്തം തന്നേ നിങ്ങൾ സകലഉത്സാഹവും
കഴിച്ചു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു
വീര്യവും വീര്യത്തോടു പരിജ്ഞാനവും 6
പരിജ്ഞാനത്തോടു ഇന്ദ്രിയജയവും
ഇന്ദ്രിയജയത്തോടു സ്ഥിരതയും സ്ഥിരതയോടു
ഭക്തിയും 7 ഭക്തിയോടു സഹോദരപ്രീതിയും
സഹോദരപ്രീതിയോടു സ്നേഹവും
കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ. 8 ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി
വദ്ധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ചു

ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നിഷ്ഫലന്മാരും
ആയിരിക്കയില്ല. 9 അവയില്ലാത്തവനോ കുരുടൻ
അത്രേ; അവൻ ഹ്രസ്വദൃഷ്ടിയുള്ളവനും തന്റെ
മുമ്പിലത്തെ പാപങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം
മറന്നവനും തന്നേ. 10 അതുകൊണ്ടു
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ വിളിയും
തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പാക്കുവാൻ അധികം
ശ്രമിപ്പിൻ. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ
ഒരുനാളും ഇടറിപ്പോകാതെ
11 നമ്മുടെ കർത്താവും
രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ധാരാളമായി
പ്രാപിക്കും. (aiōnios g166)
12 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞവരും ലഭിച്ച സത്യത്തിൽ ഉറെച്ചു
നില്ക്കുന്നവരും എന്നു വരികിലും ഇതു നിങ്ങളെ
എപ്പോഴും ഓൎപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും.
13
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു എനിക്കു
അറിവു തന്നതുപോലെ എന്റെ കൂടാരം
പൊളിഞ്ഞുപോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ
14 ഞാൻ ഈ
കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം നിങ്ങളെ
ഓൎപ്പിച്ചുണൎത്തുക യുക്തം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.
15 നിങ്ങൾ അതു എന്റെ നിൎയ്യാണത്തിന്റെശേഷം
എപ്പോഴും ഓൎത്തു കൊൾവാന്തക്കവണ്ണം
ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും.
16 ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയും
പ്രത്യക്ഷതയും നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു
നിൎമ്മിതകഥകളെ പ്രമാണിച്ചിട്ടല്ല, അവന്റെ
മഹിമ കണ്ട സാക്ഷികളായിത്തീൎന്നിട്ടത്രേ.
17
“ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവങ്കൽ ഞാൻ

പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള ശബ്ദം അതി
ശ്രേഷ്ഠതേജസ്സിങ്കൽ നിന്നു വന്നപ്പോൾ പിതാവായ
ദൈവത്താൽ അവന്നു മാനവും തേജസ്സും ലഭിച്ചു.
18 ഞങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഈ ശബ്ദം
ഉണ്ടായതു കേട്ടു. 19 പ്രവാചകവാക്യവും അധികം
സ്ഥിരമായിട്ടു നമുക്കുണ്ടു. നേരം വെളുക്കുകയും
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദയനക്ഷത്രം
ഉദിക്കയും ചെയ്‌വോളം ഇരുണ്ട സ്ഥലത്തു
പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കുപോലെ അതിനെ
കരുതിക്കൊണ്ടാൽ നന്നു. 20 തിരുവെഴുത്തിലെ
പ്രവചനം ഒന്നും സ്വയമായ വ്യാഖ്യാനത്താൽ
ഉളവാകുന്നതല്ല എന്നു ആദ്യം തന്നേ അറിഞ്ഞു
കൊള്ളേണം. 21 പ്രവചനം ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ
ഇഷ്ടത്താൽ വന്നതല്ല, ദൈവകല്പനയാൽ
മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ടു
സംസാരിച്ചതത്രേ.

2 എന്നാൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിലും ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഉണ്ടാകും; അവർ
നാശകരമായ മതഭേദങ്ങളെ നുഴയിച്ചു തങ്ങളെ
വിലെക്കു വാങ്ങിയ നാഥനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു
തങ്ങൾക്കു തന്നേ ശീഘ്രനാശം വരുത്തും. 2
അവരുടെ ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തികളെ പലരും
അനുകരിക്കും; അവർ നിമിത്തം സത്യമാർഗ്ഗം
ദുഷിക്കപ്പെടും. 3 അവർ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ
കൌശലവാക്കു പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ വാണിഭം
ആക്കും. അവക്കു പൂർവ്വകാലംമുതൽ ന്യായവിധി
താമസിയാതെ വരുന്നു; അവരുടെ നാശം

ഉറങ്ങുന്നതുമില്ല. 4 പാപം ചെയ്ത ദൂതന്മാരെ
ദൈവം ആദരിക്കാതെ അന്ധതമസ്സിന്റെ
ചങ്ങലയിട്ടു നരകത്തിലാക്കി ന്യായവിധിക്കായി
കാപ്പാൻ ഏല്പിക്കയും (Tartaroō g5020) 5
പുരാതനലോകത്തെയും ആദരിക്കാതെ
ഭക്തികെട്ടവരുടെ ലോകത്തിൽ ജലപ്രളയം
വരുത്തിയപ്പോൾ നീതിപ്രസംഗിയായ
നോഹയെ ഏഴു പേരോടുകൂടെ പാലിക്കയും 6
സൊദോം ഗൊമോറ എന്ന പട്ടണങ്ങളെ
ഭസ്മീകരിച്ചു ഉന്മൂലനാശത്താൽ ന്യായം
വിധിച്ചു മേലാൽ ഭക്തികെട്ടു നടക്കുന്നവക്കു 7
ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിവെക്കയും അധമ്മികളുടെ
ഇടയിൽ വസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നാൾതോറും
അധമ്മപ്രവൃത്തി കണ്ടും കേട്ടും തന്റെ
നീതിയുള്ള മനസ്സിൽ നൊന്തു 8 അവരുടെ
ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തിയാൽ വലഞ്ഞുപോയ
നീതിമാനായ ലോത്തിനെ വിടുവിക്കയും ചെയ്തു.
9 കത്താവു ഭക്തന്മാരെ പരീക്ഷയിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാനും നീതികെട്ടവരെ, വിശേഷാൽ മലിന
മോഹംകൊണ്ടു ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കയും
കത്തൃത്വത്തെ നിന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ തന്നേ,
10 ന്യായവിധിദിവസത്തിലെ ദണ്ഡനത്തിന്നായി
കാപ്പാനും അറിയുന്നുവല്ലോ. 11 ബലവും
ശക്തിയും ഏറിയ ദൂതന്മാർ കത്താവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ അവരുടെ നേരെ ദൂഷണവിധി
ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കെ, ആ ധാഷ്ട്യമുള്ള
തന്നിഷ്ടക്കാർ മഹിമകളെ ദുഷിപ്പാൻ
ശങ്കിക്കുന്നില്ല. 12 ജാത്യാ പിടിപെട്ടു നശിപ്പാൻ
പിറന്ന ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെപ്പോലെ

അവർ അറിയാത്തതിനെ ദുഷിക്കയാൽ
അനീതിയുടെ കൂലി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു
സ്വന്ത വഷളത്വത്താൽ നശിച്ചുപോകും. 13
അവർ താൽക്കാലിക ഭോഗതൃപ്തി സുഖം
എന്നുവെച്ചു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു പുളെക്കുന്ന
കറകളും കളങ്കങ്ങളും ആകുന്നു. 14 അവർ
വ്യഭിചാരിണിയെ കണ്ടു രസിക്കയും പാപം കണ്ടു
തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കണ്ണുള്ളവരും
സ്ഥിരമില്ലാത്ത ദേഹികളെ വശീകരിക്കുന്നവരും
ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ അഭ്യാസം തികഞ്ഞ
ഹൃദയമുള്ളവരുമായ ശാപയോഗ്യന്മാർ. 15 അവർ
നേർവഴി വിട്ടു തെറ്റി ബെയോരിന്റെ മകനായ
ബിലെയാമിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു. 16 അവൻ
അനീതിയുടെ കൂലി കൊതിച്ചു എങ്കിലും തന്റെ
അകൃത്യത്തിന്നു ശാസന കിട്ടി; ഉരിയാടാക്കഴുത
മനുഷ്യവാക്കായി ഉരിയാടി പ്രവാചകന്റെ
ബുദ്ധിഭ്രമത്തെ തടുത്തുവല്ലോ. 17 അവർ
വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളും കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു
ഓടുന്ന മഞ്ഞുമേഘങ്ങളും ആകുന്നു; അവക്കു
കൂരിരുട്ടു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (questioned) 18
വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരോടു ഇപ്പോൾ
അകന്നുവന്നവരെ ഇവർ വെറും വമ്പുപറഞ്ഞു
ദുഷ്കാമവൃത്തികളാൽ കാമഭോഗങ്ങളിൽ
കുടുക്കുന്നു. 19 തങ്ങൾ തന്നേ നാശത്തിന്റെ
അടിമകളായിരിക്കെ മറ്റവക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ
വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. ഒരുത്തൻ ഏതിനോടു
തോല്ക്കുന്നുവോ അതിന്നു അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
20 കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ

പരിജ്ഞാനത്താൽ ലോകത്തിന്റെ മാലിന്യം
വിട്ടോടിയവർ അതിൽ വീണ്ടും കുടുങ്ങി
തോറ്റുപോയാൽ അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ
സ്ഥിതി ആദ്യത്തേതിനെക്കാൾ അധികം
വഷളായിപ്പോയി. 21 തങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചുകിട്ടിയ
വിശുദ്ധകല്പനയെ നീതിയുടെ വഴി
അറിഞ്ഞശേഷം വിട്ടുകളയുന്നതിനെക്കാൾ അതു
അറിയാതിരിക്കുന്നതു അവക്കു നന്നായിരുന്നു. 22
എന്നാൽ സ്വന്ത ഛർദ്ദിക്കു തിരിഞ്ഞ നായെന്നും
കുളിച്ചിട്ടു ചളിയിൽ ഉരുളുവാൻ തിരിഞ്ഞ
പന്നിയെന്നും ഉള്ള സത്യമായ പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ
അവക്കു സംഭവിച്ചു.

3 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നതു രണ്ടാം ലേഖനമല്ലോ. 2 വിശുദ്ധ
പ്രവാചകന്മാർ മുൻപറഞ്ഞ വചനങ്ങളും
നിങ്ങളുടെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ മുഖാന്തരം
കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായവൻ തന്ന കല്പനയും
ഓർത്തുകൊള്ളേണമെന്നു ഈ ലേഖനം രണ്ടിനാലും
ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി നിങ്ങളുടെ
പരമാർത്ഥമനസ്സു ഉണർത്തുന്നു. 3 അവന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയുടെ വാഗ്ദത്തം എവിടെ? 4
പിതാക്കന്മാർ നിദ്രകൊണ്ടശേഷം സകലവും
സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ തന്നേ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു സ്വന്തമോഹങ്ങളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന പരിഹാസികൾ
പരിഹാസത്തോടെ അന്ത്യകാലത്തു വരുമെന്നു
വിശേഷാൽ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 5 ആകാശവും
വെള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്താലും ഉളവായ
ഭൂമിയും പണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വചനത്താൽ

ഉണ്ടായി എന്നും 6 അതിനാൽ അന്നുള്ള ലോകം
ജലപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങി നശിച്ചു എന്നും 7
ഇപ്പോഴത്തെ ആകാശവും ഭൂമിയും അതേ
വചനത്താൽ തീക്കായി സൂക്ഷിച്ചും ന്യായവിധിയും
ഭക്തികെട്ട മനുഷ്യരുടെ നാശവും സംഭവിപ്പാനുള്ള
ദിവസത്തേക്കു കാത്തുമിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ
മനസ്സോടെ മറന്നുകളയുന്നു. 8 എന്നാൽ
പ്രിയമുള്ളവരേ, കർത്താവിന്നു ഒരു ദിവസം
ആയിരം സംവത്സരംപോലെയും ആയിരം
സംവത്സരം ഒരു ദിവസംപോലെയും ഇരിക്കുന്നു
എന്നീ കാര്യം നിങ്ങൾ മറക്കരുതു. 9 ചിലർ
താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ
കർത്താവു തന്റെ വാഗ്ദത്തം നിവർത്തിപ്പാൻ
താമസിക്കുന്നില്ല. ആരും നശിച്ചുപോകാതെ
എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൻ ഇച്ഛിച്ചു
നിങ്ങളോടു ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കുന്നതേയുള്ളു. 10
കർത്താവിന്റെ ദിവസമോ കള്ളനെപ്പോലെ വരും.
അന്നു ആകാശം കൊടുമ്മുഴക്കത്തോടെ
ഒഴിഞ്ഞു പോകും; മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ
കത്തിയഴികയും ഭൂമിയും അതിലുള്ള പണികളും
വെന്തുപോകയും ചെയ്യും. 11 ഇങ്ങനെ ഇവ
ഒക്കെയും അഴിവാനുള്ളതായിരിക്കയാൽ
ആകാശം ചുട്ടഴിവാനും മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ
വെന്തുരുകുവാനും ഉള്ള ദൈവദിവസത്തിന്റെ
വരവു കാത്തിരുന്നും ബദ്ധപ്പെടുത്തിയുംകൊണ്ടു
12 നിങ്ങൾ എത്ര വിശുദ്ധജീവനവും ഭക്തിയും
ഉള്ളവർ ആയിരിക്കേണം. 13 എന്നാൽ നാം
അവന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം നീതി വസിക്കുന്ന
പുതിയ ആകാശത്തിന്നും പുതിയ ഭൂമിക്കുമായിട്ടു

കാത്തിരിക്കുന്നു. 14 അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരേ,
നിങ്ങൾ ഇവെക്കായി കാത്തിരിക്കയാൽ അവൻ
നിങ്ങളെ കറയും കളങ്കവും ഇല്ലാത്തവരായി
സമാധാനത്തോടെ കാണ്മാൻ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടു
15 നമ്മുടെ കൎത്താവിന്റെ ദീൎഘക്ഷമയെ രക്ഷ എന്നു
വിചാരിപ്പിൻ. അങ്ങനെ തന്നേ നമ്മുടെ പ്രിയ
സഹോദരനായ പൌലൊസും തനിക്കു ലഭിച്ച
ജ്ഞാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കും 16
ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സകല
ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയിൽ
ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളതു ചിലതുണ്ടു.
അറിവില്ലാത്തവരും അസ്ഥിരന്മാരുമായവർ
ശേഷം തിരുവെഴുത്തുകളെപ്പോലെ അതും
തങ്ങളുടെ നാശത്തിന്നായി കോട്ടിക്കളയുന്നു. 17
എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ മുമ്പുകൂട്ടി
അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു അധൎമ്മികളുടെ
വഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങി സ്വന്ത സ്ഥിരതവിട്ടു വീണു
പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 18
കൃപയിലും നമ്മുടെ കൎത്താവും രക്ഷിതാവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും
വളരുവിൻ. അവന്നു ഇപ്പോഴും എന്നെന്നേക്കും
മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165)

1 യോഹന്നാൻ

1 ആദിമുതലുള്ളതും ഞങ്ങൾ കേട്ടതും
സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതും ഞങ്ങൾ
നോക്കിയതും 2 ഞങ്ങളുടെ കൈ തൊട്ടതും ആയ
ജീവന്റെ വചനം സംബന്ധിച്ചു — ജീവൻ
പ്രത്യക്ഷമായി, ഞങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷീകരിക്കയും
പിതാവിനോടുകൂടെയിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു
പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു — (aiōnios g166) 3
ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളോടും അറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ
കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവന്റെ പുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തുവിനോടും ആകുന്നു. 4 നമ്മുടെ
സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇതു
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 5 ദൈവം വെളിച്ചം
ആകുന്നു; അവനിൽ ഇരുട്ടു ഒട്ടും ഇല്ല എന്നുള്ളതു
ഞങ്ങൾ അവനോടു കേട്ടു നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്ന ദൂതാകുന്നു. 6 അവനോടു കൂട്ടായ്മ
ഉണ്ടു എന്നു പറകയും ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും
ചെയ്താൽ നാം ഭോഷ്കു പറയുന്നു; സത്യം
പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമില്ല. 7 അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നതുപോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ
നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു തമ്മിൽ കൂട്ടായ്മ
ഉണ്ടു; അവന്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ രക്തം
സകലപാപവും പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 8
നമുക്കു പാപം ഇല്ല എന്നു നാം പറയുന്നു
എങ്കിൽ നമ്മെത്തന്നേ വഞ്ചിക്കുന്നു; സത്യം
നമ്മിൽ ഇല്ലാതെയായി. 9 നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ

ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമ്മോടു
പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചു സകലഅനീതിയും
പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
വിശ്വസ്തനും നീതിമാനും ആകുന്നു. 10 നാം പാപം
ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ
അസത്യവാദിയാക്കുന്നു; അവന്റെ വചനം നമ്മിൽ
ഇല്ലാതെയായി.

2 എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നു. ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ,
നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ
നമുക്കു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടു. 2 അവൻ
നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ആകുന്നു;
നമ്മുടേതിന്നു മാത്രം അല്ല, സർവ്വലോകത്തിന്റെ
പാപത്തിന്നും തന്നേ. 3 അവന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം അവനെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയുന്നു.
4 അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും
അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ കള്ളൻ ആകുന്നു; സത്യം അവനിൽ
ഇല്ല. 5 എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനിൽ ദൈവസ്നേഹം
വാസ്തവമായി തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം അവനിൽ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം. 6
അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവൻ
അവൻ നടന്നതുപോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു. 7
പ്രിയമുള്ളവരേ, പുതിയോരു കല്പനയല്ല ആദിമുതൽ
നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പനയത്രേ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു. ആ പഴയ കല്പന

നിങ്ങൾ കേട്ട വചനം തന്നേ. 8 പുതിയോരു കല്പന
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു എന്നും പറയാം.
അതു അവനിലും നിങ്ങളിലും സത്യമായിരിക്കുന്നു;
ഇരുട്ടു നീങ്ങിപ്പോകുന്നു; സത്യവെളിച്ചം ഇതാ
പ്രകാശിക്കുന്നു. 9 വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു
എന്നു പറകയും സഹോദരനെ പകെക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ഇന്നെയോളം ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു.
10 സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിൽ
വസിക്കുന്നു; ഇടർച്ചെക്കു അവനിൽ കാരണമില്ല. 11
സഹോദരനെ പകെക്കുന്നവനോ ഇരുട്ടിൽ
ഇരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുട്ടു
അവന്റെ കണ്ണു കുരുടാക്കുകയാൽ എവിടേക്കു
പോകുന്നു എന്നു അവൻ അറിയുന്നില്ല. 12
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു അവന്റെ
നാമംനിമിത്തം പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കയാൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 13 പിതാക്കന്മാരേ,
ആദിമുതലുള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. ബാല്യക്കാരേ, നിങ്ങൾ
ദുഷ്ടനെ ജയിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പിതാവിനെ
അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 14 പിതാക്കന്മാരേ,
ആദിമുതലുള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
ബാല്യക്കാരേ, നിങ്ങൾ ശക്തരാകയാലും
ദൈവവചനം നിങ്ങളിൽ വസിക്കയാലും
നിങ്ങൾ ദുഷ്ടനെ ജയിച്ചിരിക്കയാലും ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 15 ലോകത്തെയും
ലോകത്തിലുള്ളതിനെയും സ്നേഹിക്കരുതു.

ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
അവനിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. 16
ജഡമോഹം, കണ്മോഹം, ജീവനത്തിന്റെ
പ്രതാപം ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ളതു എല്ലാം
പിതാവിൽനിന്നല്ല, ലോകത്തിൽനിന്നത്രേ
ആകുന്നു. 17 ലോകവും അതിന്റെ
മോഹവും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; ദൈവേഷ്ടം
ചെയ്യുന്നവനോ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നു. (aiōn
g165) 18 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇതു അന്ത്യനാഴിക
ആകുന്നു; എതിർക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോൾ അനേകം
എതിർക്രിസ്തുക്കൾ എഴുന്നേറ്റിരിക്കയാൽ
അന്ത്യനാഴിക ആകുന്നു എന്നു നമുക്കു അറിയാം.
19 അവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
എങ്കിലും നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നില്ല; അവർ
നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മോടുകൂടെ
പാർക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എല്ലാവരും
നമുക്കുള്ളവരല്ല എന്നു പ്രസിദ്ധമാകേണ്ടതല്ലോ.
20 നിങ്ങളോ പരിശുദ്ധനാൽ അഭിഷേകം
പ്രാപിച്ചു സകലവും അറിയുന്നു. 21 നിങ്ങൾ
സത്യം അറിയായ്കകൊണ്ടല്ല, നിങ്ങൾ അതു
അറികയാലും ഭോഷ്കു ഒന്നും സത്യത്തിൽനിന്നു
വരായ്കയാലുമത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 22 യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവല്ല
എന്നു നിഷേധിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ കള്ളൻ ആർ
ആകുന്നു? പിതാവിനെയും പുത്രനെയും
നിഷേധിക്കുന്നവൻ തന്നേ എതിർക്രിസ്തു
ആകുന്നു. 23 പുത്രനെ നിഷേധിക്കുന്നവന്നു
പിതാവുമില്ല; പുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നവന്നു

പിതാവും ഉണ്ടു. 24 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ
കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിക്കട്ടെ. ആദിമുതൽ
കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ പുത്രനിലും പിതാവിലും വസിക്കും. 25
ഇതാകുന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന വാഗ്ദത്തം:
നിത്യജീവൻ തന്നേ. (aiōnios g166) 26 നിങ്ങളെ
തെറ്റിക്കുന്നവരെ ഓർത്തു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 27 അവനാൽ പ്രാപിച്ച
അഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു; ആരും
നിങ്ങളെ ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല; അവന്റെ
അഭിഷേകം തന്നേ നിങ്ങൾക്കു സകലവും
ഉപദേശിച്ചുതരികയാലും അതു ഭോഷ്കല്ല സത്യം
തന്നേ ആയിരിക്കയാലും അതു നിങ്ങളെ
ഉപദേശിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ അവനിൽ
വസിപ്പിൻ. 28 ഇനിയും കുഞ്ഞുങ്ങളേ, അവൻ
പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ
നമുക്കു ധൈര്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു അവനിൽ
വസിപ്പിൻ. 29 അവൻ നീതിമാൻ എന്നു നിങ്ങൾ
ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീതി ചെയ്യുന്നവൻ
ഒക്കെയും അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.

3 കാണ്മിൻ, നാം ദൈവമക്കൾ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ പിതാവു നമുക്കു എത്ര
വലിയ സ്നേഹം നല്കിയിരിക്കുന്നു;
അങ്ങനെ തന്നേ നാം ആകുന്നു. ലോകം
അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു നമ്മെയും
അറിയുന്നില്ല. 2 പ്രിയമുള്ളവരേ, നാം ഇപ്പോൾ
ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു. നാം ഇന്നതു ആകും

എന്നു ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷമായില്ല. അവൻ
പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവനെ താൻ
ഇരിക്കുംപോലെ തന്നേ കാണുന്നതാകകൊണ്ടു
അവനോടു സദൃശന്മാർ ആകും എന്നു നാം
അറിയുന്നു. 3 അവനിൽ ഈ പ്രത്യാശയുള്ളവൻ
എല്ലാം അവൻ നിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നെത്തന്നേ നിർമ്മലീകരിക്കുന്നു. 4 പാപം
ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അധർമ്മവും ചെയ്യുന്നു; പാപം
അധർമ്മം തന്നേ. 5 പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ അവൻ
പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു;
അവനിൽ പാപം ഇല്ല. 6 അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ
ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ
ആരും അവനെ കണ്ടിട്ടില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. 7
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കരുതു;
അവൻ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീതി
ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാൻ ആകുന്നു. 8 പാപം
ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്റെ മകൻ ആകുന്നു.
പിശാചു ആദിമുതൽ പാപം ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാൻ തന്നേ
ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി. 9 ദൈവത്തിൽനിന്നു
ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവന്റെ
വിത്തു അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു
ജനിച്ചതിനാൽ അവന്നു പാപം ചെയ്‌വാൻ
കഴികയുമില്ല. 10 ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആരെന്നും
പിശാചിന്റെ മക്കൾ ആരെന്നും ഇതിനാൽ
തെളിയുന്നു; നീതി പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ
ആരും സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനും
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. 11 നിങ്ങൾ
ആദിമുതൽ കേട്ട ദൂതു: നാം അന്യോന്യം

സ്നേഹിക്കേണം എന്നല്ലോ ആകുന്നു. 12 കയീൻ
ദുഷ്ടനിൽനിന്നുള്ളവനായി സഹോദരനെ
കൊന്നതുപോലെ അല്ല; അവനെ കൊല്ലുവാൻ
സംഗതി എന്തു? തന്റെ പ്രവൃത്തി ദോഷവും
സഹോദരന്റേതു നീതിയുമുള്ളതാകകൊണ്ടത്രേ. 13
സഹോദരന്മാരേ, ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു
എങ്കിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു. 14 നാം മരണം
വിട്ടു ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
സഹോദരന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ
നമുക്കു അറിയാം. സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
മരണത്തിൽ വസിക്കുന്നു. 15 സഹോദരനെ
പകെക്കുന്നവൻ എല്ലാം കുലപാതകൻ ആകുന്നു.
യാതൊരു കുലപാതകന്നും നിത്യജീവൻ ഉള്ളിൽ
വസിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.
(aiōnios g166) 16 അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി തന്റെ
പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ നാം
സ്നേഹം എന്തു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നാമും സഹോദരന്മാക്കു വേണ്ടി പ്രാണനെ
വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. 17 എന്നാൽ ഈ
ലോകത്തിലെ വസ്തുവകയുള്ളവൻ ആരെങ്കിലും
തന്റെ സഹോദരന്നു മുട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടു അവനോടു
മനസ്സലിവു കാണിക്കാഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ
സ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങനെ വസിക്കും? 18
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും
അല്ല, പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലും തന്നേ
സ്നേഹിക്കുക. 19 നാം സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തു
നില്ക്കുന്നവർ എന്നു ഇതിനാൽ അറിയും; 20
ഹൃദയം നമ്മെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം
നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെക്കാൾ വലിയവനും

എല്ലാം അറിയുന്നവനും എന്നു നമ്മുടെ
ഹൃദയത്തെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഉറപ്പിക്കാം.
21 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഹൃദയം നമ്മെ കുററം
വിധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു
പ്രാഗത്ഭ്യം ഉണ്ടു. 22 അവന്റെ കല്പനകളെ
നാം പ്രമാണിച്ചു അവന്നു പ്രസാദമുള്ളതു
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു യാചിച്ചാലും
അവങ്കൽനിന്നു ലഭിക്കും. 23 അവന്റെ കല്പനയോ,
അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കയും അവൻ നമുക്കു
കല്പന തന്നതുപോലെ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കയും
വേണം എന്നുള്ളതു തന്നേ. 24 അവന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നവൻ അവനിലും അവൻ ഇവനിലും
വസിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു
അവൻ നമുക്കു തന്ന ആത്മാവിനാൽ നാം
അറിയുന്നു.

4 പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും
ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ
ഏതു ആത്മാവിനെയും വിശ്വസിക്കാതെ
ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു
ശോധന ചെയ്വിൻ. 2 ദൈവാത്മാവിനെ
ഇതിനാൽ അറിയാം: യേശുക്രിസ്തു
ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന
ആത്മാവൊക്കെയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതു. 3
യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാത്ത യാതൊരു
ആത്മാവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. അതു
എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു തന്നേ;
അതു വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ;
അതു ഇപ്പോൾ തന്നേ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടു. 4

കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ
ആകുന്നു; അവരെ ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങളിലുള്ളവൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളവനെക്കാൾ
വലിയവനല്ലോ. 5 അവർ ലൌകികന്മാർ ആകയാൽ
ലൌകികമായതു സംസാരിക്കുന്നു; ലോകം
അവരുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു. 6 ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു; ദൈവത്തെ
അറിയുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു.
ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാത്തവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്കു
കേൾക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു
ഏതു എന്നും വഞ്ചനയുടെ ആത്മാവു ഏതു
എന്നും നമുക്കു ഇതിനാൽ അറിയാം. 7
പ്രയമുള്ളവരേ, നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്ക;
സ്നേഹം ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നു.
സ്നേഹിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു
ജനിച്ചിരിക്കുന്നു ദൈവത്തെ അറികയും ചെയ്യുന്നു.
8 സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
ദൈവം സ്നേഹം തന്നേ. 9 ദൈവം തന്റെ
ഏകജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു
എന്നുള്ളതിനാൽ ദൈവത്തിന്നു നമ്മോടുള്ള
സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമായി. 10 നാം ദൈവത്തെ
സ്നേഹിച്ചതല്ല, അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ
പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം
ആകുവാൻ അയച്ചതു തന്നേ സാക്ഷാൽ സ്നേഹം
ആകുന്നു. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, ദൈവം നമ്മെ
ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചു എങ്കിൽ നാമും അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 12 ദൈവത്തെ
ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല. നാം അന്യേന്യം

സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മിൽ
വസിക്കുന്നു; അവന്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ
തികഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു. 13 നാം അവനിലും അവൻ
നമ്മിലും വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ തന്റെ
ആത്മാവിനെ തന്നതിനാൽ നാം അറിയുന്നു. 14
പിതാവു പുത്രനെ ലോകരക്ഷിതാവായിട്ടു
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 15 യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു
സ്വീകരിക്കുന്നവനിൽ ദൈവവും അവൻ
ദൈവത്തിലും വസിക്കുന്നു. 16 ഇങ്ങനെ
ദൈവത്തിന്നു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം
അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ദൈവം
സ്നേഹം തന്നേ; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ
ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം അവനിലും
വസിക്കുന്നു. 17 ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നമുക്കു
ധൈര്യം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം ഇതിനാൽ
സ്നേഹം നമ്മോടു തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ
ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ലോകത്തിൽ നാമും
ഇരിക്കുന്നു. 18 സ്നേഹത്തിൽ ഭയമില്ല; ഭയത്തിന്നു
ദണ്ഡനം ഉള്ളതിനാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം
ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നവൻ
സ്നേഹത്തിൽ തികഞ്ഞവനല്ല. 19 അവൻ ആദ്യം
നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നാം സ്നേഹിക്കുന്നു.
20 ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു
പറകയും തന്റെ സഹോദരനെ പകെക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ കള്ളനാകുന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള
സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവന്നു
കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ
കഴിയുന്നതല്ല. 21 ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ

സഹോദരനെയും സ്നേഹിക്കേണം എന്നീ കല്പന
നമുക്കു അവങ്കൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

5 യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു.
ജനിപ്പിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെയും സ്നേഹിക്കുന്നു.
2 നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ കല്പനകളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ ദൈവമക്കളെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയാം. 3
അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ
ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം; അവന്റെ കല്പനകൾ
ഭാരമുള്ളവയല്ല. 4 ദൈവത്തിൽനിന്നു
ജനിച്ചതൊക്കെയും ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു:
ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമോ നമ്മുടെ വിശ്വാസം
തന്നേ. 5 യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ ആരാകുന്നു
ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ? 6 ജലത്താലും
രക്തത്താലും വന്നവൻ ഇവൻ ആകുന്നു:
യേശുക്രിസ്തു തന്നേ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല,
ജലത്താലും രക്തത്താലും തന്നേ. 7 ആത്മാവും
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; ആത്മാവു സത്യമല്ലോ. 8
സാക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മൂവർ ഉണ്ടു: ആത്മാവു,
ജലം, രക്തം; ഈ മൂന്നിന്റെയും സാക്ഷ്യം
ഒന്നു തന്നേ. 9 നാം മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം
കൈക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ
സാക്ഷ്യം അതിലും വലുതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ
സാക്ഷ്യമോ അവൻ തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. 10
ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ഉള്ളിൽ ആ

സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു. ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ
ദൈവം തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ
സാക്ഷ്യം വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവനെ
അസത്യവാദിയാക്കുന്നു. 11 ആ സാക്ഷ്യമോ
ദൈവം നമുക്കു നിത്യജീവൻ തന്നു; ആ ജീവൻ
അവന്റെ പുത്രനിൽ ഉണ്ടു എന്നുള്ളതു തന്നേ.
(aiōnios g166) 12 പുത്രനുള്ളവന്നു ജീവൻ ഉണ്ടു;
ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവന്നു ജീവൻ ഇല്ല. 13
ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (aiōnios g166) 14 അവന്റെ
ഇഷ്ടപ്രകാരം നാം എന്തെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ
അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു
എന്നുള്ളതു നമുക്കു അവനോടുള്ള ധൈര്യം
ആകുന്നു. 15 നാം എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും
അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു
എന്നറിയുന്നുവെങ്കിൽ അവനോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ
നമുക്കു ലഭിച്ചു എന്നും അറിയുന്നു. 16 സഹോദരൻ
മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നതു
ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ അപേക്ഷിക്കാം; ദൈവം
അവന്നു ജീവനെ കൊടുക്കും; മരണത്തിന്നല്ലാത്ത
പാപം ചെയ്യുന്നവക്കു തന്നേ; മരണത്തിന്നുള്ള
പാപം ഉണ്ടു; അതിനെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 17 ഏതു അനീതിയും
പാപം ആകുന്നു; മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ഉണ്ടു
താനും. 18 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നവൻ
ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു;
ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ തന്നെത്താൻ

സൂക്ഷിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ അവനെ തൊടുന്നതുമില്ല.
19 നാം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ എന്നു നാം
അറിയുന്നു. സർവ്വലോകവും ദുഷ്ടന്റെ
അധീനതയിൽ കിടക്കുന്നു. 20 ദൈവപുത്രൻ വന്നു
എന്നും സത്യദൈവത്തെ അറിവാൻ നമുക്കു
വിവേകം തന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു;
നാം സത്യദൈവത്തിൽ അവന്റെ പുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ തന്നേ ആകുന്നു. അവൻ
സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (aiōnios g166)
21 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളോടു അകന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

2 യോഹന്നാൻ

1 നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോടുകൂടെ
എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുമായ സത്യംനിമിത്തം
ഞാൻ മാത്രമല്ല, (aiōn g165) 2 സത്യത്തെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും സത്യത്തിൽ
സ്നേഹിക്കുന്ന മാന്യനായകിയാക്കും മക്കൾക്കും
മൂപ്പനായ ഞാൻ എഴുതുന്നതു: 3 പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും പിതാവിന്റെ പുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും സ്നേഹത്തിലും
സത്യത്തിലും കൃപയും കനിവും സമാധാനവും
നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 4 നമുക്കു
പിതാവിങ്കൽനിന്നു കല്പന ലഭിച്ചതുപോലെ
അവിടത്തെ മക്കളിൽ ചിലർ സത്യത്തിൽ
നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു.
5 ഇനി നായകിയാരേ, നാം അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയ കല്പനയായിട്ടല്ല,
ആദിമുതൽ നമുക്കു ഉള്ളതായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ
അവിടത്തേക്കു എഴുതി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 6 നാം
അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നതു
തന്നേ സ്നേഹം ആകുന്നു. നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ
കേട്ടതുപോലെ അനുസരിച്ചുനടപ്പാനുള്ള കല്പന
ഇതത്രേ. 7 യേശുക്രിസ്തുവിനെ ജഡത്തിൽ
വന്നവൻ എന്നു സ്വീകരിക്കാത്ത വഞ്ചകന്മാർ
പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
വഞ്ചകനും എതിർക്രിസ്തുവും ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ
ആകുന്നു. 8 ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലം കളയാതെ
പൂർണ്ണപ്രതിഫലം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 9 ക്രിസ്തുവിന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കാതെ അതിർ

കടന്നുപോകുന്ന ഒരുത്തന്നും ദൈവം ഇല്ല;
ഉപദേശത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നവന്നോ
പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു. 10 ഒരുത്തൻ ഈ
ഉപദേശവുംകൊണ്ടു അല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ വീട്ടിൽ
കൈക്കൊള്ളരുതു; അവന്നു കുശലം പറകയും
അരുതു. 11 അവന്നു കുശലം പറയുന്നവൻ
അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു കൂട്ടാളിയല്ലോ. 12
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ പലതും ഉണ്ടു; എങ്കിലും
കടലാസ്സിലും മഷികൊണ്ടും എഴുതുവാൻ
എനിക്കു മനസ്സില്ല. നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു
മുഖാമുഖമായി സംസാരിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. 13
അവിടത്തെ മാന്യസഹോദരിയുടെ മക്കൾ വന്ദനം
ചൊല്ലുന്നു.

3 യോഹന്നാൻ

1 മൂപ്പനായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന
പ്രിയ ഗായൊസിന്നു എഴുതുന്നതു: 2 പ്രിയനേ,
നിന്റെ ആത്മാവു ശുഭമായിരിക്കുന്നതുപോലെ
നീ സകലത്തിലും ശുഭമായും സുഖമായും
ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു. 3
സഹോദരന്മാർ വന്നു, നീ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു
എന്നു നിന്റെ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറകയാൽ
ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. 4 എന്റെ
മക്കൾ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു
കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ സന്തോഷം
എനിക്കില്ല. 5 പ്രിയനേ, നീ സഹോദരന്മാൎക്കും
വിശേഷാൽ അതിഥികൾക്കും വേണ്ടി
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിൽ ഒക്കെയും വിശ്വസ്തത
കാണിക്കുന്നു. 6 അവർ സഭയുടെ മുമ്പാകെ നിന്റെ
സ്നേഹത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ
അവരെ ദൈവത്തിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം യാത്ര
അയച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. 7 തിരുനാമം
നിമിത്തമല്ലോ അവർ ജാതികളോടു ഒന്നും
വാങ്ങാതെ പുറപ്പെട്ടതു. 8 ആകയാൽ നാം
സത്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാർ ആകേണ്ടതിന്നു
ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ സല്ക്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 9
സഭെക്കു ഞാൻ ഒന്നെഴുതിയിരുന്നു: എങ്കിലും
അവരിൽ പ്രധാനിയാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന
ദിയൊത്രെഫേസ് ഞങ്ങളെ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. 10
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വന്നാൽ അവൻ ഞങ്ങളെ
ദുൎവ്വാക്കു പറഞ്ഞു ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തി അവന്നു ഓൎമ്മവരുത്തും. അവൻ
അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പോരാ എന്നുവെച്ചു താൻ

സഹോദരന്മാരെ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതു
മാത്രമല്ല, അതിന്നു മനസ്സുള്ളവരെ വിരോധിക്കയും
സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 11
പ്രിയനേ, നന്മയല്ലാതെ തിന്മ അനുകരിക്കരുതു;
നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ
ആകുന്നു; തിന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തെ
കണ്ടിട്ടില്ല. 12 ദെമേത്രിയൊസിന്നു എല്ലാവരാലും
സത്യത്താൽ തന്നേയും സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു;
ഞങ്ങളും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നീ അറിയുന്നു. 13 എഴുതി
അയപ്പാൻ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും
മഷിയും തൂവലുംകൊണ്ടു എഴുതുവാൻ എനിക്കു
മനസ്സില്ല. 14 വേഗത്തിൽ നിന്നെ കാണ്മാൻ
ആശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കു മുഖാമുഖമായി
സംസാരിക്കാം. നിനക്കു സമാധാനം.
സ്നേഹിതന്മാർ നിനക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു.
സ്നേഹിതന്മാക്കു പേരുപേരായി വന്ദനം ചൊല്ലുക.

യൂദാ

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും
യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനുമായ യൂദാ,
പിതാവായ ദൈവത്തിൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും
യേശുക്രിസ്തുവിന്നായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടും
ഇരിക്കുന്നവരായ വിളിക്കപ്പെട്ടവക്കു എഴുതുന്നതു:
2 നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും
സ്നേഹവും വദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ. 3 പ്രിയരേ,
നമുക്കു പൊതുവിലുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ സകലപ്രയത്നവും
ചെയ്കയിൽ വിശുദ്ധന്മാക്കു ഒരിക്കലായിട്ടു
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്നു വേണ്ടി
പോരാടേണ്ടതിന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചെഴുതുവാൻ
ആവശ്യം എന്നു എനിക്കു തോന്നി. 4 നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ ദുഷ്കാമവൃത്തിക്കു
ഹേതുവാക്കി ഏകനാഥനും നമ്മുടെ കത്താവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുന്ന അഭക്തരായ
ചില മനുഷ്യർ നുഴഞ്ഞു വന്നിരിക്കുന്നു;
അവരുടെ ഈ ശിക്ഷാവിധി പണ്ടു തന്നേ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങളോ സകലവും
ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ ഓപ്പിപ്പാൻ
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: കത്താവു
ജനത്തെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടും
വിശ്വസിക്കാത്തവരെ പിന്നത്തേതിൽ നശിപ്പിച്ചു. 6
തങ്ങളുടെ വാഴ്ച കാത്തുകൊള്ളാതെ
സ്വന്തവാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ ദൂതന്മാരെ
മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധിക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള
ചങ്ങലയിട്ടു അന്ധകാരത്തിൻ കീഴിൽ
സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (aïdios g126) 7 അതുപോലെ

സൊദോമും ഗൊമോറയും ചുറ്റുമുള്ള
പട്ടണങ്ങളും അവക്കു സമമായി ദുന്നടപ്പു
ആചരിച്ചു അന്യജഡം മോഹിച്ചു നടന്നതിനാൽ
നിത്യാഗ്നിയുടെ ശിക്ഷാവിധി സഹിച്ചുകൊണ്ടു
ദൃഷ്ടാന്തമായി കിടക്കുന്നു. (aiōnios g166) 8 അങ്ങനെ
തന്നേ ഇവരും സ്വപ്നാവസ്ഥയിലായി
ജഡത്തെ മലിനമാക്കുകയും കത്തൃത്വത്തെ
തുച്ഛീകരിക്കുകയും മഹിമകളെ ദുഷിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 9 എന്നാൽ പ്രധാനദൂതനായ
മീഖായേൽ മോശെയുടെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു
പിശാചിനോടു തക്കിച്ചു വാദിക്കുമ്പോൾ ഒരു
ദൂഷണവിധി ഉച്ചരിപ്പാൻ തുനിയാതെ: കത്താവു
നിന്നെ ഭത്സിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞതേ ഉള്ളൂ.
10 ഇവരോ തങ്ങൾ അറിയാത്തതു എല്ലാം
ദുഷിക്കുന്നു; ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ
സ്വാഭാവികമായി ഗ്രഹിക്കുന്നവയാൽ ഒക്കെയും
തങ്ങളെത്തന്നേ വഷളാക്കുന്നു. 11 അവക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! അവർ കയീന്റെ വഴിയിൽ
നടക്കയും കൂലി കൊതിച്ചു ബിലെയാമിന്റെ
വഞ്ചനയിൽ തങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിക്കയും
കോരഹിന്റെ മത്സരത്തിൽ നശിച്ചുപോകയും
ചെയ്യുന്നു. 12 ഇവർ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ
മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാറകൾ; നിങ്ങളോടുകൂടെ
വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു ഭയംകൂടാതെ തങ്ങളെത്തന്നേ
തീറ്റുന്നവർ; കാറ്റുകൊണ്ടു ഓടുന്ന വെള്ളമില്ലാത്ത
മേഘങ്ങൾ; ഇലകൊഴിഞ്ഞും ഫലമില്ലാതെയും
രണ്ടുരു ചത്തും വേരറ്റുംപോയ വൃക്ഷങ്ങൾ; 13
തങ്ങളുടെ നാണക്കേടു നുരെച്ചു തള്ളുന്ന
കൊടിയ കടൽത്തിരകൾ; സദാകാലത്തേക്കും

അന്ധതമസ്സു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന
വക്രഗതിയുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നേ. (aiōn g165)
14 ആദാംമുതൽ ഏഴാമനായ ഹനോക്കും
ഇവരെക്കുറിച്ചു: 15 “ഇതാ കർത്താവു എല്ലാവരെയും
വിധിപ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത
ഭക്തിവിരുദ്ധമായ സകലപ്രവൃത്തികളുംനിമിത്തം
ഭക്തികെട്ട പാപികൾ തന്റെ നേരെ പറഞ്ഞ
സകലനിഷ്ഠൂരങ്ങളുംനിമിത്തവും ഭക്തികെട്ടവരെ
ഒക്കെയും ബോധം വരുത്തുവാനും
ആയിരമായിരം വിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടെ
വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പ്രവചിച്ചു. 16 അവർ
പിറുപിറുപ്പുകാരും തങ്ങളുടെ ഗതിയെക്കുറിച്ചു
ആവലാധി പറയുന്നവരുമായി സ്വന്തമോഹങ്ങളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു. അവരുടെ വായ്
വമ്പുപറയുന്നു; കാൎയ്യസാദ്ധ്യത്തിന്നായി
അവർ മുഖസ്തുതി പ്രയോഗിക്കുന്നു. 17
നിങ്ങളോ, പ്രിയരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ
മുൻപറഞ്ഞ വാക്കുകളെ ഓൎപ്പിൻ. 18
അന്ത്യകാലത്തു ഭക്തികെട്ട മോഹങ്ങളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന പരിഹാസികൾ ഉണ്ടാകും
എന്നു അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. 19
അവർ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, പ്രാകൃതന്മാർ,
ആത്മാവില്ലാത്തവർ. 20 നിങ്ങളോ, പ്രിയമുള്ളവരേ,
നിങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധവിശ്വാസത്തെ
ആധാരമാക്കി നിങ്ങൾക്കു തന്നേ ആത്മികവൎദ്ധന
വരുത്തിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രാൎത്ഥിച്ചും 21
നിത്യജീവന്നായിട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണെക്കായി

കാത്തിരുന്നുംകൊണ്ടു ദൈവസ്നേഹത്തിൽ
നിങ്ങളെത്തന്നേ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. (aiōnios g166)
22 സംശയിക്കുന്നവരായ ചിലരോടു കരുണ
ചെയ്‌വിൻ; 23 ചിലരെ തീയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു
രക്ഷിപ്പിൻ; ജഡത്താൽ കറപിടിച്ച അങ്കിപോലും
പകെച്ചുകൊണ്ടു ചിലക്ക്കു ഭയത്തോടെ കരുണ
കാണിപ്പിൻ. 24 വീഴാതവണ്ണം നിങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു,
തന്റെ മഹിമാസന്നിധിയിൽ കളങ്കമില്ലാത്തവരായി
ആനന്ദത്തോടെ നിറുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളവന്നു,
25 നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ഏകദൈവത്തിന്നു
തന്നേ, സൎവ്വകാലത്തിന്നു മുമ്പും ഇപ്പോഴും
സദാകാലത്തോളവും തേജസ്സും മഹിമയും ബലവും
അധികാരവും ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ. (aiōn
g165)

വെളിപാട്
1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടു: വേഗത്തിൽ
സംഭവിപ്പാനുള്ളതു തന്റെ ദാസന്മാരെ
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അതു അവന്നു
കൊടുത്തു. അവൻ അതു തന്റെ ദൂതൻ മുഖാന്തരം
അയച്ചു തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാന്നു
പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 2 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനവും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യവുമായി താൻ
കണ്ടതു ഒക്കെയും സാക്ഷീകരിച്ചു. 3 ഈ
പ്രവചനത്തിന്റെ വാക്കുകളെ വായിച്ചു
കേൾപ്പിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവരും അതിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പ്രമാണിക്കുന്നവരും
ഭാഗ്യവാന്മാർ; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 4
യോഹന്നാൻ ആസ്യയിലെ ഏഴു സഭകൾക്കും
എഴുതുന്നതു: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും
വരുന്നവനുമായവങ്കൽ നിന്നും അവന്റെ
സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിലുള്ള ഏഴു ആത്മാക്കളുടെ
പക്കൽനിന്നും 5 വിശ്വസ്തസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽ
ആദ്യജാതനും ഭൂരാജാക്കന്മാർക്കു അധിപതിയും
ആയ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 6 നമ്മെ
സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മുടെ പാപം പോക്കി
നമ്മെ തന്റെ രക്തത്താൽ വിടുവിച്ചു തന്റെ
പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു നമ്മെ രാജ്യവും
പുരോഹിതന്മാരും ആക്കിത്തീർത്തവനുമായവന്നു
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വവും ബലവും; ആമേൻ. (aiōn
g165) 7 ഇതാ, അവൻ മേഘാരൂഢനായി വരുന്നു;
ഏതു കണ്ണും, അവനെ കുത്തിത്തുളെച്ചവരും
അവനെ കാണും; ഭൂമിയിലെ ഗോത്രങ്ങൾ

ഒക്കെയും അവനെച്ചൊല്ലി വിലപിക്കും. ഉവ്വു,
ആമേൻ. 8 ഞാൻ അല്ഫയും ഒമേഗയും
ആകുന്നു എന്നു ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും
വരുന്നവനുമായി സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ
കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 നിങ്ങളുടെ
സഹോദരനും യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയിലും
രാജ്യത്തിലും സഹിഷ്ണതയിലും കൂട്ടാളിയുമായ
യോഹന്നാൻ എന്ന ഞാൻ ദൈവവചനവും
യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തം പത്മൊസ്
എന്ന ദ്വീപിൽ ആയിരുന്നു. 10 കർത്തൃദിവസത്തിൽ
ഞാൻ ആത്മവിവശനായി: 11 നീ കാണുന്നതു ഒരു
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി എഫെസൊസ്, സ്മുർന്നാ;
പെർഗ്ഗമൊസ്, തുയഥൈരാ, സർദ്ദിസ്, ഫിലദെൽഫ്യ,
ലവൊദിക്ക്യാ എന്ന ഏഴു സഭകൾക്കും അയക്കുക
എന്നിങ്ങനെ കാഹളത്തിന്നൊത്ത ഒരു മഹാനാദം
എന്റെ പുറകിൽ കേട്ടു. 12 എന്നോടു സംസാരിച്ച
നാദം എന്തു എന്നു കാണ്മാൻ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു. 13
തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഏഴു പൊൻനിലവിളക്കുകളെയും
നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നിലയങ്കി ധരിച്ചു
മാറത്തു പൊൻകച്ച കെട്ടിയവനായി
മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായവനെയും കണ്ടു.
14 അവന്റെ തലയും തലമുടിയും വെളുത്ത
പഞ്ഞിപോലെ ഹിമത്തോളം വെള്ളയും കണ്ണു
അഗ്നിജ്വാലെക്കു ഒത്തതും 15 കാൽ ഉലയിൽ ചുട്ടു
പഴുപ്പിച്ച വെള്ളോട്ടിന്നു സദൃശവും അവന്റെ ശബ്ദം
പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും
ആയിരുന്നു. അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഏഴു നക്ഷത്രം
ഉണ്ടു; 16 അവന്റെ വായിൽ നിന്നു മൂർച്ചയേറിയ
ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെടുന്നു;

അവന്റെ മുഖം സൂൎയ്യൻ ശക്തിയോടെ
പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. 17 അവനെ
കണ്ടിട്ടു ഞാൻ മരിച്ചവനെപ്പോലെ അവന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു. അവൻ വലങ്കൈ എന്റെ
മേൽ വെച്ചു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഞാൻ ആദ്യനും
അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. 18
ഞാൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; എന്നാൽ
ഇതാ, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു;
മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും താക്കോൽ
എന്റെ കൈവശമുണ്ടു. (aiōn g165, Hadēs g86) 19
നീ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതും ഇനി
സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതും 20 എന്റെ വലങ്കയ്യിൽ
കണ്ട ഏഴു നക്ഷത്രത്തിന്റെ മൎമ്മവും ഏഴു
പൊൻനിലവിളക്കിന്റെ വിവരവും എഴുതുക. ഏഴു
നക്ഷത്രം ഏഴു സഭകളുടെ ദൂതന്മാരാകുന്നു; ഏഴു
നിലവിളക്കു ഏഴു സഭകൾ ആകുന്നു എന്നു
കല്പിച്ചു.

2 എഫെസൊസിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക:
ഏഴു നക്ഷത്രം വലങ്കയ്യിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു ഏഴു
പൊൻനിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നടക്കുന്നവൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 2 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും
പ്രയത്നവും സഹിഷ്ണതയും കൊള്ളരുതാത്തവരെ
നിനക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തതും
അപ്പൊസ്തലന്മാരല്ലാതിരിക്കെ തങ്ങൾ
അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു പറയുന്നവരെ നീ
പരീക്ഷിച്ചു കള്ളന്മാർ എന്നു കണ്ടതും 3 നിനക്കു
സഹിഷ്ണതയുള്ളതും എന്റെ നാമംനിമിത്തം നീ
സഹിച്ചതും തളൎന്നുപോകാഞ്ഞതും ഞാൻ
അറിയുന്നു. 4 എങ്കിലും നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം

വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു ഒരു കുറ്റം നിന്നെക്കുറിച്ചു
പറവാനുണ്ടു. 5 നീ ഏതിൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു
എന്നു ഓൎത്തു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ആദ്യത്തെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്ക; അല്ലാഞ്ഞാൽ ഞാൻ വരികയും
നീ മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ നിന്റെ നിലവിളക്കു
അതിന്റെ നിലയിൽനിന്നു നീക്കുകയും ചെയ്യും.
6 എങ്കിലും നിക്കൊലാവ്യരുടെ നടപ്പു നീ
പകെക്കുന്നു എന്നൊരു നന്മ നിനക്കുണ്ടു. 7
അതു ഞാനും പകെക്കുന്നു. ആത്മാവു
സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. ജയിക്കുന്നവന്നു
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പരദീസയിൽ ഉള്ള
ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്മാൻ കൊടുക്കും. 8
സ്മൂൎന്നയിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക:
മരിച്ചവനായിരുന്നു വീണ്ടും ജീവിക്കയും ചെയ്ത
ആദ്യനും അന്ത്യനുമായവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 9
ഞാൻ നിന്റെ കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും — നീ
ധനവാനാകുന്നു താനും — തങ്ങൾ യെഹൂദർ
എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും യെഹൂദരല്ല,
സാത്താന്റെ പള്ളിക്കാരായവരുടെ ദൂഷണവും
അറിയുന്നു. 10 നീ സഹിപ്പാനുള്ളതു പേടിക്കേണ്ടാ;
നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു പിശാചു
നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കുവാൻ
പോകുന്നു; പത്തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം
ഉണ്ടാകും; മരണ പൎയ്യന്തം വിശ്വസ്തനായിരിക്ക;
എന്നാൽ ഞാൻ ജീവ കിരീടം നിനക്കു തരും. 11
ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. ജയിക്കുന്നവന്നു
രണ്ടാം മരണത്താൽ ദോഷം വരികയില്ല. 12

പെർഗ്ഗമൊസിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക:
മൂർച്ചയേറിയ ഇരുവായ്ത്തലവാൾ ഉള്ളവൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 13 നീ എവിടെ പാർക്കുന്നു
എന്നും അതു സാത്താന്റെ സിംഹാസനം ഉള്ളേടം
എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു; നീ എന്റെ നാമം
മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ,
സാത്താൻ പാർക്കുന്നേടത്തു തന്നേ, എന്റെ
സാക്ഷിയും വിശ്വസ്തനുമായ അന്തിപ്പാസിനെ
കൊന്ന കാലത്തുപോലും നീ എങ്കലുള്ള
വിശ്വാസം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. 14 എങ്കിലും
നിന്നെക്കുറിച്ചു കുറഞ്ഞോരു കുറ്റം പറവാൻ
ഉണ്ടു; യിസ്രായേൽമക്കൾ വിഗ്രഹാർപ്പിതം
തിന്നേണ്ടതിന്നും ദുർന്നടപ്പു ആചരിക്കേണ്ടതിന്നും
അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇടർച്ചവെപ്പാൻ ബാലാക്കിന്നു
ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്ത ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം
പിടിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവിടെ നിനക്കുണ്ടു.
15 അവ്വണ്ണം നിക്കൊലാവ്യരുടെ ഉപദേശം
കൈക്കൊള്ളുന്നവർ നിനക്കും ഉണ്ടു. 16
ആകയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുക; അല്ലാഞ്ഞാൽ
ഞാൻ വേഗത്തിൽ വന്നു എന്റെ വായിലെ
വാളുകൊണ്ടു അവരോടു പോരാടും. 17 ആത്മാവു
സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. ജയിക്കുന്നവന്നു
ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന്ന കൊടുക്കും; ഞാൻ
അവന്നു വെള്ളക്കല്ലും, ലഭിക്കുന്നവനല്ലാതെ
ആരും അറിയാത്തതും ആ കല്ലിന്മേൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമായ പുതിയ പേരും
കൊടുക്കും. 18 തുയഥൈരയിലെ സഭയുടെ
ദൂതന്നു എഴുതുക: അഗ്നിജ്വാലെക്കു ഒത്ത

കണ്ണും വെള്ളോട്ടിന്നു സദൃശമായ കാലും ഉള്ള
ദൈവപുത്രൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 19 ഞാൻ നിന്റെ
പ്രവൃത്തിയും നിന്റെ സ്നേഹം, വിശ്വാസം,
ശുശ്രൂഷ, സഹിഷ്ണത എന്നിവയും നിന്റെ
ഒടുവിലത്തെ പ്രവൃത്തി ആദ്യത്തേതിലും
ഏറെയെന്നും അറിയുന്നു. 20 എങ്കിലും താൻ
പ്രവാചകി എന്നു പറഞ്ഞു ദുന്നടപ്പു
ആചരിപ്പാനും വിഗ്രഹാപ്പിതം തിന്മാനും എന്റെ
ദാസന്മാരെ ഉപദേശിക്കയും തെറ്റിച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്ന ഈസബേൽ എന്ന സ്ത്രീയെ നീ
അനുവദിക്കുന്നു എന്നൊരു കുറ്റം നിന്നെക്കുറിച്ചു
പറവാൻ ഉണ്ടു. 21 ഞാൻ അവൾക്കു
മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ സമയം കൊടുത്തിട്ടും
ദുന്നടപ്പുവിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൾക്കു
മനസ്സില്ല. 22 ഞാൻ അവളെ കിടപ്പിലും
അവളുമായി വ്യഭിചരിക്കുന്നവരെ അവളുടെ
നടപ്പു വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ
വലിയ കഷ്ടതയിലും ആക്കിക്കളയും. 23
അവളുടെ മക്കളെയും ഞാൻ കൊന്നുകളയും;
ഞാൻ ഉൾപൂവുകളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും
ആരായുന്നവൻ എന്നു സകലസഭകളും അറിയും;
നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഏവക്കും പകരം ചെയ്യും. 24
എന്നാൽ ഈ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളാതെയും
അവർ പറയുംപോലെ സാത്താന്റെ ആഴങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെയും തുയഥൈരയിലെ ശേഷം
പേരോടു: വേറൊരു ഭാരം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ
ചുമത്തുന്നില്ല; 25 എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു
ഞാൻ വരുംവരെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു

ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു. 26 ജയിക്കയും ഞാൻ
കല്പിച്ച പ്രവൃത്തികളെ അവസാനത്തോളം
അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു എന്റെ പിതാവു
എനിക്കു തന്നതുപോലെ ഞാൻ ജാതികളുടെ
മേൽ അധികാരം കൊടുക്കും. 27 അവൻ
ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു അവരെ മേയിക്കും; അവർ
കുശവന്റെ പാത്രങ്ങൾപോലെ നുറുങ്ങിപ്പോകും. 28
ഞാൻ അവന്നു ഉദയനക്ഷത്രവും കൊടുക്കും. 29
ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

3 സർദ്ദിസിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക:
ദൈവത്തിന്റെ ഏഴാത്മാവും ഏഴു നക്ഷത്രവും
ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ
പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു. ജീവനുള്ളവൻ
എന്നു നിനക്കു പേർ ഉണ്ടു എങ്കിലും നീ
മരിച്ചവനാകുന്നു. 2 ഉണർന്നുകൊൾക; ചാവാറായ
ശേഷിപ്പുകളെ ശക്തീകരിക്ക; ഞാൻ നിന്റെ
പ്രവൃത്തി എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
പൂർണ്ണതയുള്ളതായി കണ്ടില്ല. 3 ആകയാൽ നീ
പ്രാപിക്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു എങ്ങനെ
എന്നു ഓർത്തു അതു കാത്തുകൊൾകയും
മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്ക. നീ
ഉണരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരും;
ഏതു നാഴികെക്കു നിന്റെമേൽ വരും എന്നു നീ
അറികയും ഇല്ല. 4 എങ്കിലും ഉടുപ്പു മലിനമാകാത്ത
കുറേ പേർ സർദ്ദിസിൽ നിനക്കുണ്ടു. 5 അവർ
യോഗ്യന്മാരാകയാൽ വെള്ളധരിച്ചുംകൊണ്ടു
എന്നോടുകൂടെ നടക്കും. ജയിക്കുന്നവൻ
വെള്ളയുടുപ്പു ധരിക്കും; അവന്റെ പേർ ഞാൻ

ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മാച്ചുകളയാതെ
എന്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലും അവന്റെ
ദൂതന്മാരുടെ മുമ്പിലും അവന്റെ പേർ ഏറ്റുപറയും.
6 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. 7 ഫിലദെൽഫ്യയിലെ
സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക: വിശുദ്ധനും
സത്യവാനും ദാവീദിന്റെ താക്കോലുള്ളവനും ആയി
ആരും അടെക്കാതവണ്ണം തുറക്കുകയും ആരും
തുറക്കാതവണ്ണം അടെക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 8 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി
അറിയുന്നു. ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ
ഒരു വാതിൽ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു
ആർക്കും അടെച്ചുകൂടാ. നിനക്കു അല്പമേ
ശക്തിയുള്ളു എങ്കിലും നീ എന്റെ വചനം
കാത്തു, എന്റെ നാമം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. 9
യെഹൂദരല്ലാതിരിക്കെ യെഹൂദരെന്നു കളവായി
പറയുന്ന ചിലരെ ഞാൻ സാത്താന്റെ പള്ളിയിൽ
നിന്നു വരുത്തും; അവർ നിന്റെ കാൽക്കൽ വന്നു
നമസ്കരിപ്പാനും ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു
എന്നു അറിവാനും സംഗതി വരുത്തും. 10
സഹിഷ്ണതയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വചനം നീ
കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും
വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലത്തു ഞാനും നിന്നെ
കാക്കും. 11 ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; നിന്റെ കിരീടം
ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിനക്കുള്ളതു
പിടിച്ചുകൊൾക. 12 ജയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ
എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു
തൂണാക്കും; അവൻ ഒരിക്കലും അവിടെനിന്നു

പോകയില്ല; എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമവും എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
തന്നേ, ഇറങ്ങുന്ന പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന
എന്റെ ദൈവത്തിൻ നഗരത്തിന്റെ നാമവും
എന്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ അവന്റെ മേൽ
എഴുതും. 13 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു
എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. 14
ലവൊദിക്ക്യയിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക:
വിശ്വസ്തനും സത്യവാനുമായ സാക്ഷിയായി
ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമായ ആമേൻ
എന്നുള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 15 ഞാൻ നിന്റെ
പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു; നീ ഉഷ്ണവാനുമല്ല;
ശീതവാനുമല്ല; ശീതവാനോ ഉഷ്ണവാനോ
ആയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 16
ഇങ്ങനെ ശീതവാനുമല്ല ഉഷ്ണവാനുമല്ല,
ശീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെ എന്റെ വായിൽ
നിന്നു ഉമിണ്ണുകളയും. 17 ഞാൻ ധനവാൻ;
സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നു; എനിക്കു ഒന്നിനും മുട്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നീ നിർഭാഗ്യനും
അരിഷ്ടനും ദരിദ്രനും കുരുടനും നഗ്നനും
എന്നു അറിയാതിരിക്കയാൽ 18 നീ സമ്പന്നൻ
ആകേണ്ടതിന്നു തീയിൽ ഊതിക്കഴിച്ച പൊന്നും
നിന്റെ നഗ്നതയുടെ ലജ്ജ വെളിവാകാതവണ്ണം
ധരിക്കേണ്ടതിന്നു വെള്ളയുടുപ്പും നിനക്കു കാഴ്ച
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു കണ്ണിൽ എഴുതുവാൻ ലേപവും
എന്നോടു വിലെക്കുവാങ്ങുവാൻ ഞാൻ
നിന്നോടു ബുദ്ധിപറയുന്നു. 19 എനിക്കു
പ്രിയമുള്ളവരെ ഒക്കെയും ഞാൻ ശാസിക്കയും
ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ആകയാൽ നീ

ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്ക; മാനസാന്തരപ്പെടുക. 20
ഞാൻ വാതില്ക്കൽ നിന്നു മുട്ടുന്നു; ആരെങ്കിലും
എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ ഞാൻ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടും അവൻ
എന്നോടും കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും. 21
ജയിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ എന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരം നല്കും;
ഞാനും ജയിച്ചു എന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ
അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ
തന്നേ. 22 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു
എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

4 അനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതിൽ
തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു;
കാഹളനാദംപോലെ എന്നോടു സംസാരിച്ചു
കേട്ട ആദ്യത്തെ ശബ്ദം എന്നോടു: ഇവിടെ
കയറിവരിക; മേലാൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു ഞാൻ
നിനക്കു കാണിച്ചുതരാംഎന്നു കല്പിച്ചു. 2
ഉടനെ ഞാൻ ആത്മവിവശനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഒരു സിംഹാസനം വെച്ചിരിക്കുന്നതും
സിംഹാസനത്തിൽ ഒരുവൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു.
3 ഇരിക്കുന്നവൻ കാഴ്ചെക്കു സൂര്യ്യകാന്തത്തോടും
പത്മരാഗത്തോടും സദൃശൻ; സിംഹാസനത്തിന്റെ
ചുറ്റും കാഴ്ചെക്കു മരതകത്തോടു സദൃശമായോരു
പച്ചവില്ലു; 4 സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും
ഇരുപത്തുനാലു സിംഹാസനം; വെള്ളയുടുപ്പു
ധരിച്ചുംകൊണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാർ; അവരുടെ തലയിൽ
പൊൻകിരീടം; 5 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു
മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും പുറപ്പെടുന്നു;

ദൈവത്തിന്റെ ഏഴു ആത്മാക്കളായ
ഏഴുദീപങ്ങൾ സിംഹാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; 6
സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പളുങ്കിന്നൊത്ത
കണ്ണാടിക്കടൽ; സിംഹാസനത്തിന്റെ നടുവിലും
സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും നാലു ജീവികൾ;
അവെക്കു മുമ്പുറവും പിമ്പുറവും കണ്ണു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 ഒന്നാം ജീവി സിംഹത്തിന്നു
സദൃശം; രണ്ടാം ജീവി കാളെക്കു സദൃശം
മൂന്നാംജീവി മനുഷ്യനെപ്പോലെ മുഖമുള്ളതും;
നാലാം ജീവി പറക്കുന്ന കഴുകിന്നു സദൃശം. 8 നാലു
ജീവികളും ഒരോന്നിന്നു ആറാറു ചിറകുള്ളതായി
ചുറ്റിലും അകത്തും കണ്ണു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി
സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവം പരിശുദ്ധൻ,
പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്നു അവർ രാപ്പകൽ
വിശ്രമം കൂടാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 9
എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായി
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു ആ
ജീവികൾ മഹത്വവും ബഹുമാനവും സ്തോത്രവും
കൊടുക്കുമ്പോഴൊക്കെയും (aiōn g165) 10
ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു, എന്നെന്നേക്കും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നമസ്കരിച്ചു: (aiōn g165)
11 കർത്താവേ, നീ സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചവനും
എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടംഹേതുവാൽ ഉണ്ടായതും
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ആകയാൽ മഹത്വവും
ബഹുമാനവും ശക്തിയും കൈക്കൊൾവാൻ

യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ
കിരീടങ്ങളെ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ ഇടും.

5 ഞാൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ
വലങ്കയ്യിൽ അകത്തും പുറത്തും എഴുത്തുള്ളതായി
ഏഴു മുദ്രയാൽ മുദ്രയിട്ടൊരു പുസ്തകം കണ്ടു. 2
ആ പുസ്തകം തുറപ്പാനും അതിന്റെ മുദ്ര
പൊട്ടിപ്പാനും യോഗ്യൻ ആരുള്ളു എന്നു
അത്യുച്ചത്തിൽ ഘോഷിക്കുന്ന ശക്തനായോരു
ദൂതനെയും കണ്ടു. 3 പുസ്തകം തുറപ്പാനോ
നോക്കുവാനോ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും
ഭൂമിക്കു കീഴിലും ആൎക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. 4
പുസ്തകം തുറന്നു വായിപ്പാനെങ്കിലും അതു
നോക്കുവാനെങ്കിലും യോഗ്യനായി ആരെയും
കാണായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. 5
അപ്പോൾ മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നോടു:
കരയേണ്ട; യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും
ദാവീദിന്റെ വേരുമായവൻ പുസ്തകവും അതിന്റെ
ഏഴുമുദ്രയും തുറപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ജയം
പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഞാൻ
സിംഹസനത്തിന്റെയും നാലു ജീവികളുടെയും
നടുവിലും മൂപ്പന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ഒരു
കുഞ്ഞാടു അറുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു: അതിന്നു ഏഴു കൊമ്പും സൎവ്വഭൂമിയിലേക്കും
അയച്ചിരിക്കുന്ന ഏഴു ദൈവാത്മാക്കൾ ആയ ഏഴു
കണ്ണും ഉണ്ടു. 7 അവൻ വന്നു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ നിന്നു പുസ്തകം
വാങ്ങി. 8 വാങ്ങിയപ്പോൾ നാലുജീവികളും
ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും ഓരോരുത്തൻ
വീണയും വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാൎത്ഥന എന്ന

ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞ പൊൻകലശവും
പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടിന്റെ മുമ്പാകെ വീണു. 9
പുസ്തകം വാങ്ങുവാനും അതിന്റെ മുദ്ര
പൊട്ടിപ്പാനും നീ യോഗ്യൻ; നീ അറുക്കപ്പെട്ടു നിന്റെ
രക്തംകൊണ്ടു സർവ്വഗോത്രത്തിലും ഭാഷയിലും
വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നുള്ളവരെ
ദൈവത്തിന്നായി വിലെക്കു വാങ്ങി; 10 ഞങ്ങളുടെ
ദൈവത്തിന്നു അവരെ രാജ്യവും പുരോഹിതന്മാരും
ആക്കിവെച്ചു; അവർ ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നു എന്നൊരു
പുതിയ പാട്ടു അവർ പാടുന്നു. 11 പിന്നെ
ഞാൻ ദർശനത്തിൽ സിംഹാസനത്തിന്റെയും
ജീവികളുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും ചുറ്റിലും
ഏറിയ ദൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു; അവരുടെ
എണ്ണം പതിനായിരം പതിനായിരവും ആയിരം
ആയിരവും ആയിരുന്നു. 12 അവർ അത്യുച്ചത്തിൽ:
അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടു ശക്തിയും ധനവും
ജ്ഞാനവും ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും
സ്തോത്രവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കു
കീഴിലും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള സകല സൃഷ്ടിയും
അവയിലുള്ളതു ഒക്കെയും: സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവനും കുഞ്ഞാടിനും സ്തോത്രവും
ബഹുമാനവും മഹത്വവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും
ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. (aiōn
g165) 14 നാലു ജീവികളും: ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
മൂപ്പന്മാർ വീണു നമസ്കരിച്ചു.

6 കുഞ്ഞാടു മുദ്രകളിൽ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: നീ
വരിക എന്നു നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു ഇടി
മുഴക്കംപോലെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 2

അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വെള്ളക്കുതിരയെ കണ്ടു;
അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു
വില്ലുണ്ടു; അവന്നു ഒരു കിരീടവും ലഭിച്ചു; അവൻ
ജയിക്കുന്നവനായും ജയിപ്പാനായും പുറപ്പെട്ടു. 3
അവൻ രണ്ടാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു
രണ്ടാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 4
അപ്പോൾ ചുവന്നതായ മറ്റൊരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു;
അതിന്റെ പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവന്നു മനുഷ്യർ
അന്യോന്യം കൊല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം ഭൂമിയിൽ
നിന്നു സമാധാനം എടുത്തുകളയേണ്ടതിന്നു
അധികാരം ലഭിച്ചു; ഒരു വലിയ വാളും അവന്നു
കിട്ടി. 5 മൂന്നാം മുദ്രപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക
എന്നു മൂന്നാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.
അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു കറുത്ത കുതിരയെ കണ്ടു;
അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഒരു തുലാസു കയ്യിൽ
പിടിച്ചിരുന്നു. 6 ഒരു പണത്തിന്നു ഒരിടങ്ങഴി
കോതമ്പു; ഒരു പണത്തിന്നു മൂന്നിടങ്ങഴി യവം;
എന്നാൽ എണ്ണെക്കും വീഞ്ഞിന്നും കേടു
വരുത്തരുതു എന്നു നാലു ജീവികളുടെയും
നടുവിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. 7 നാലാം
മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു നാലാം ജീവി
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 8 അപ്പോൾ ഞാൻ
മഞ്ഞനിറമുള്ളോരു കുതിരയെ കണ്ടു; അതിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവന്നു മരണം എന്നു പേർ; പാതാളം
അവനെ പിന്തുടന്നു; അവക്കു വാളുകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാവ്യാധികൊണ്ടും ഭൂമിയിലെ
കാട്ടുമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും കൊന്നുകളവാൻ
ഭൂമിയുടെ കാലംശത്തിന്മേൽ അധികാരം ലഭിച്ചു.
(Hadēs g86) 9 അവൻ അഞ്ചാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ:

ദൈവവചനം നിമിത്തവും തങ്ങൾ പറഞ്ഞ
സാക്ഷ്യം ഹേതുവായും അറുക്കപ്പെട്ടവരുടെ
ആത്മാക്കളെ ഞാൻ യാഗപീഠത്തിങ്കീഴിൽ കണ്ടു;
10 വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ആയ നാഥാ, ഭൂമിയിൽ
വസിക്കുന്നവരോടു ഞങ്ങളുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ചു
നീ എത്രത്തോളം ന്യായവിധിയും പ്രതികാരവും
നടത്താതെയിരിക്കും എന്നു അവർ ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു. 11 അപ്പോൾ അവരിൽ
ഓരോരുത്തന്നും വെള്ളനിലയങ്കി കൊടുത്തു;
അവരെപ്പോലെ കൊല്ലപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന
സഹഭൃത്യന്മാരും സഹോദരന്മാരും
വന്നുതികയുവോളം അല്പകാലം കൂടെ സ്വസ്ഥമായി
പാർക്കേണം എന്നു അവർക്കു അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 12
ആറാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ വലിയോരു ഭൂകമ്പം
ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ കരിമ്പടംപോലെ കറുത്തു;
ചന്ദ്രൻ മുഴുവനും രക്തതുല്യമായിത്തീർന്നു. 13
അത്തിവൃക്ഷം പെരുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു കുലുങ്ങീട്ടു
കായി ഉതിർക്കുമ്പോലെ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വീണു. 14 പുസ്തകച്ചുരുൾ
ചുരുട്ടുംപോലെ ആകാശം മാറിപ്പോയി;
എല്ലാമലയും ദ്വീപും സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു
ഇളകിപ്പോയി. 15 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും
മഹത്തുക്കളും സഹസ്രാധിപന്മാരും ധനവാന്മാരും
ബലവാന്മാരും സകലദാസനും സ്വതന്ത്രനും
ഗുഹകളിലും മലപ്പാറകളിലും ഒളിച്ചുകൊണ്ടു
മലകളോടും പാറകളോടും; 16 ഞങ്ങളുടെ മേൽ
വീഴുവിൻ; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ
മുഖം കാണാതവണ്ണവും കുഞ്ഞാട്ടിന്റെ കോപം
തട്ടാതവണ്ണവും ഞങ്ങളെ മറെപ്പിൻ. 17 അവരുടെ

മഹാകോപദിവസം വന്നു; ആൎക്കു നില്പാൻ കഴിയും
എന്നു പറഞ്ഞു.

7 അതിന്റെശേഷം ഭൂമിമേലും കടലിന്മേലും
യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്മേലും കാറ്റു
ഊതാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാലു ദൂതന്മാർ ഭൂമിയിലെ
നാലു കാറ്റും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ നാലു
കോണിലും നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 2 മറ്റൊരു
ദൂതൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയുമായി
കിഴക്കുനിന്നു കയറുന്നതും കണ്ടു. അവൻ
ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിന്നും കേടുവരുത്തുവാൻ
അധികാരം ലഭിച്ച നാലു ദൂതന്മാരോടു: 3
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ
നെറ്റിയിൽ ഞങ്ങൾ മുദ്രയിട്ടു കഴിയുവോളം
ഭൂമിക്കും സമൂദ്രത്തിന്നും വൃക്ഷങ്ങൾക്കും
കേടുവരുത്തരുതു എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
4 മുദ്രയേറ്റവരുടെ എണ്ണവും ഞാൻ കേട്ടു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകല ഗോത്രത്തിലും
നിന്നു മുദ്രയേറ്റവർ നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം
പേർ. 5 യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ മുദ്രയേറ്റവർ
പന്തീരായിരം; രൂബേൻ ഗോത്രത്തിൽ
പന്തീരായിരം; ഗാദ് ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; 6
ആശേർഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
നപ്താലിഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; 7
ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; ലേവി
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; യിസ്സാഖാർ
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; 8 സെബൂലോൻ
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; യോസേഫ്
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; ബെന്യാമീൻ

ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രയേറ്റവർ പന്തിരായിരം
പേർ. 9 ഇതിന്റെ ശേഷം സകല ജാതികളിലും
ഗോത്രങ്ങളിലും വംശങ്ങളിലും ഭാഷകളിലുംനിന്നു
ഉള്ളതായി ആക്കും എണ്ണിക്കൂടാത്ത ഒരു
മഹാപുരുഷാരം വെള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ചു കയ്യിൽ
കുരുത്തോലയുമായി സിംഹാസനത്തിന്നും
കുഞ്ഞാടിന്നും മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 10 രക്ഷ എന്നുള്ളതു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും
കുഞ്ഞാടിന്റെയും ദാനം എന്നു അവർ
അത്യുച്ചത്തിൽ ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 11
സകലദൂതന്മാരും സിംഹാസനത്തിന്റെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും നാലു ജീവികളുടെയും ചുറ്റും
നിന്നു സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കവിണ്ണു
വീണു; ആമേൻ; 12 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു
എന്നെന്നേക്കും സ്തുതിയും മഹത്വവും
ജ്ഞാനവും സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും
ശക്തിയും ബലവും; ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു. (aiōn g165) 13 മൂപ്പന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ എന്നോടു: വെള്ളനിലയങ്കി
ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇവർ ആർ? എവിടെ നിന്നു വന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 14 യജമാനൻ അറിയുമല്ലോ എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു അവൻ എന്നോടു
പറഞ്ഞതു: ഇവർ മഹാകഷ്ടത്തിൽനിന്നു വന്നവർ;
കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അങ്കി
അലക്കി വെളുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ടു
അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ
ഇരുന്നു അവന്റെ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൽ
അവനെ ആരാധിക്കുന്നു; സിംഹാസനത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നവൻ അവക്കു കൂടാരം ആയിരിക്കും. 16
ഇനി അവക്കു വിശക്കയില്ല ദാഹിക്കയും ഇല്ല;
വെയിലും യാതൊരു ചൂടും അവരുടെ മേൽ
തട്ടുകയുമില്ല. 17 സിംഹാസനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉള്ള
കുഞ്ഞാടു അവരെ മേച്ചു ജീവജലത്തിന്റെ
ഉറവുകളിലേക്കു നടത്തുകയും ദൈവം താൻ
അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം
തുടെച്ചുകളകയും ചെയ്യും.

8 അവൻ ഏഴാം മുദ്രപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ
ഏകദേശം അര മണിക്കൂറോളം മൌനത
ഉണ്ടായി. 2 അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ഏഴു ദൂതന്മാർ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു;
അവക്കു ഏഴു കാഹളം ലഭിച്ചു. 3 മറ്റൊരു
ദൂതൻ ഒരു സ്വൎണ്ണധൂപകലശവുമായി വന്നു
യാഗപീഠത്തിന്നരികെ നിന്നു. സിംഹാസനത്തിൻ
മുമ്പിലുള്ള സ്വൎണ്ണപീഠത്തിൻ മേൽ
സകലവിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാൎത്ഥനയോടു
ചേൎക്കേണ്ടതിന്നു വളരെ ധൂപവൎഗ്ഗം അവന്നു
കൊടുത്തു. 4 ധൂപവൎഗ്ഗത്തിന്റെ പുക
വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാൎത്ഥനയോടുകൂടെ ദൂതന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു കയറി. 5
ദൂതൻ ധൂപകലശം എടുത്തു യാഗപീഠത്തിലെ
കനൽ നിറെച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു; ഉടനെ
ഇടിമുഴക്കവും നാദവും മിന്നലും ഭൂകമ്പവും
ഉണ്ടായി. 6 ഏഴു കാഹളമുള്ള ദൂതന്മാർ
ഏഴുവരും കാഹളം ഊതുവാൻ ഒരുങ്ങിനിന്നു. 7
ഒന്നാമത്തവൻ ഊതി; അപ്പോൾ രക്തം കലൎന്ന
കല്മഴയും തീയും ഭൂമിമേൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടു
ഭൂമിയിൽ മൂന്നിലൊന്നു വെന്തുപോയി;

വൃക്ഷങ്ങളിൽ മൂന്നിലൊന്നു വെന്തുപോയി;
എല്ലാ പച്ചപ്പുല്ലും വെന്തുപോയി. 8 രണ്ടാമത്തെ
ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ തീ കത്തുന്ന
വൻമലപോലെയൊന്നു സമുദ്രത്തിലേക്കു
എറിഞ്ഞിട്ടു കടലിൽ മൂന്നിലൊന്നു
രക്തമായിത്തീൎന്നു. 9 സമുദ്രത്തിൽ പ്രാണനുള്ള
സൃഷ്ടികളിൽ മൂന്നിലൊന്നു ചത്തുപോയി;
കപ്പലുകളിലും മൂന്നിലൊന്നു ചേതം വന്നു. 10
മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ ദീപംപോലെ
ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു മഹാ നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു
വീണു; നദികളിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്മേലും
നീരുറവുകളിന്മേലും ആയിരുന്നു വീണതു. 11
ആ നക്ഷത്രത്തിന്നു കാഞ്ഞിരം എന്നു പേർ;
വെള്ളത്തിൽ മൂന്നിലൊന്നു കാഞ്ഞിരംപോലെ
ആയി; വെള്ളം കൈപ്പായതിനാൽ മനുഷ്യരിൽ
പലരും മരിച്ചുപോയി. 12 നാലാമത്തെ ദൂതൻ
ഊതി; അപ്പോൾ സൂൎയ്യനിൽ മൂന്നിലൊന്നിനും
ചന്ദ്രനിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്നും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
മൂന്നിലൊന്നിന്നും ബാധ തട്ടി; അവയിൽ
മൂന്നിലൊന്നു ഇരുണ്ടുപോയി രാവും പകലും
മൂന്നിലൊന്നു വെളിച്ചമില്ലാതെയായി. 13 അനന്തരം
ഒരു കഴുകു: ഇനി കാഹളം ഊതുവാനുള്ള
മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ കാഹളനാദം ഹേതുവായി
ഭൂവാസികൾക്കു കഷ്ടം, കഷ്ടം, കഷ്ടം എന്നു ഉറക്കെ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്നതു
ഞാൻ കാൺകയും കേൾക്കയും ചെയ്തു.

9 അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ
ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിൽ
വീണുകിടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവന്നു

അഗാധകൂപത്തിന്റെ താക്കോൽ ലഭിച്ചു. (Abyssos
g12) 2 അവൻ അഗാധകൂപം തുറന്നു; ഉടനെ
പെരുഞ്ചൂളയിലെ പുകപോലെ കൂപത്തിൽനിന്നു
പുകപൊങ്ങി; കൂപത്തിന്റെ പുകയാൽ സൂര്യ്യനും
ആകാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. (Abyssos g12) 3
പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുക്കിളി ഭൂമിയിൽ
പുറപ്പെട്ടു അതിന്നു ഭൂമിയിലെ തേളിന്നുള്ള
ശക്തി ലഭിച്ചു. 4 നെറ്റിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ
മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യൎക്കല്ലാതെ ഭൂമിയിലെ
പുല്ലിന്നും പച്ചയായതൊന്നിന്നും യാതൊരു
വൃക്ഷത്തിന്നും കേടുവരുത്തരുതു എന്നു അതിന്നു
കല്പന ഉണ്ടായി. 5 അവരെ കൊല്ലുവാനല്ല,
അഞ്ചുമാസം ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനത്രേ അതിന്നു
അധികാരം ലഭിച്ചതു; അവരുടെ വേദന, തേൾ
മനുഷ്യനെ കുത്തുമ്പോൾ ഉള്ള വേദനപോലെ
തന്നേ. 6 ആ കാലത്തു മനുഷ്യർ മരണം
അന്വേഷിക്കും; കാൺകയില്ലതാനും; മരിപ്പാൻ
കൊതിക്കും; മരണം അവരെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 7
വെട്ടുക്കിളിയുടെ രൂപം യുദ്ധത്തിന്നു ചമയിച്ച
കുതിരെക്കു സമം; തലയിൽ പൊൻകിരീടം
ഉള്ളതുപോലെയും മുഖം മാനുഷമുഖംപോലെയും
ആയിരുന്നു. 8 സ്ത്രീകളുടെ മുടിപോലെ അതിന്നു
മുടി ഉണ്ടു; പല്ലു സിംഹത്തിന്റെ പല്ലുപോലെ
ആയിരുന്നു. 9 ഇരിമ്പുകവചംപോലെ കവചം ഉണ്ടു;
ചിറകിന്റെ ഒച്ച പടെക്കു ഓടുന്ന അനേകം
കുതിരത്തേരുകളുടെ ഒച്ചപോലെ ആയിരുന്നു. 10
തേളിന്നുള്ളതുപോലെ വാലും വിഷമുള്ളും
ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചുമാസം ഉപദ്രവിപ്പാൻ
അതിന്നുള്ള ശക്തി വാലിൽ ആയിരുന്നു. 11

അഗാധദൂതൻ അതിന്നു രാജാവായിരുന്നു;
അവന്നു എബ്രായഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ എന്നും
യവനഭാഷയിൽ അപ്പൊല്ലുവോൻ എന്നും പേർ.
(Abyssos g12) 12 കഷ്ടം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു; ഇനി രണ്ടു
കഷ്ടം പിന്നാലെ വരുന്നു. 13 ആറാമത്തെ ദൂതൻ
ഊതി; അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിലെ സ്വർണ്ണ
പീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം
കാഹളമുള്ള ആറാം ദൂതനോടു: 14 യുഫ്രാത്തേസ്
എന്ന മഹാനദീതീരത്തു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന
നാലു ദൂതന്മാരെയും അഴിച്ചുവിടുക എന്നു
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 15 ഉടനെ മനുഷ്യരിൽ
മൂന്നിലൊന്നിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇന്ന ആണ്ടു,
മാസം, ദിവസം, നാഴികെക്കു ഒരുങ്ങിയിരുന്ന നാലു
ദൂതന്മാരെയും അഴിച്ചുവിട്ടു. 16 കുതിരപ്പടയുടെ
സംഖ്യപതിനായിരം മടങ്ങു ഇരുപതിനായിരം
എന്നു ഞാൻ കേട്ടു. 17 ഞാൻ കുതിരകളെയും
കുതിരപ്പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവരെയും ദർശനത്തിൽ
കണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നാൽ: അവെക്കു തീനിറവും
രക്തനീലവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമായ കവചം
ഉണ്ടായിരുന്നു; കുതിരകളുടെ തല സിംഹങ്ങളുടെ
തലപോലെ ആയിരുന്നു; വായിൽ നിന്നു തീയും
പുകയും ഗന്ധകവും പുറപ്പെട്ടു. 18 വായിൽ
നിന്നു പറപ്പെടുന്ന തീ, പുക, ഗന്ധകം എന്നീ
മൂന്നു ബാധയാൽ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നിലൊന്നു
മരിച്ചുപോയി. 19 കുതിരകളുടെ ശക്തി
വായിലും വാലിലും ആയിരുന്നു; വാലോ
സർപ്പത്തെപ്പോലെയും തലയുള്ളതും ആയിരുന്നു;
20 ഇവയാലത്രേ കേടു വരുത്തുന്നതു. ഈ
ബാധകളാൽ മരിച്ചുപോകാത്ത ശേഷം മനുഷ്യരോ

ദുർഭൂതങ്ങളെയും, കാണ്മാനും കേൾപ്പാനും
നടപ്പാനും വഹിയാത്ത പൊന്നു, വെള്ളി, ചെമ്പു,
കല്ലു, മരം ഇവകൊണ്ടുള്ള ബിംബങ്ങളെയും
നമസ്കരിക്കാതവണ്ണം തങ്ങളുടെ കൈപ്പണി വിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. 21 തങ്ങളുടെ കുലപാതകം,
ക്ഷുദ്രം, ദുർന്നടപ്പു, മോഷണം എന്നിവ വിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടതുമില്ല.

10 ബലവാനായ മറ്റൊരു ദൂതൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. അവൻ മേഘം ഉടുത്തും തലയിൽ
ആകാശവില്ലുധരിച്ചും മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെയും
കാൽ തീത്തൂണുപോലെയും ഉള്ളവൻ. 2
അവന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നോരു ചെറുപുസ്തകം
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വലങ്കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും
3 ഇടങ്കാൽ ഭൂമിമേലും വെച്ചു, സിംഹം
അലറുംപോലെ അത്യുച്ചത്തിൽ ആർത്തു;
ആർത്തപ്പോൾ ഏഴു ഇടിയും നാദം മുഴക്കി. 4 ഏഴു
ഇടി നാദം മുഴക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ എഴുതുവാൻ
ഭാവിച്ചു; എന്നാൽ ഏഴു ഇടി മുഴക്കിയതു
എഴുതാതെ മുദ്രയിട്ടേക്ക എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഒരുശബ്ദം കേട്ടു. 5 സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിമേലും
നില്ക്കുന്നവനായി ഞാൻ കണ്ട ദൂതൻ വലങ്കൈ
ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി: 6 ഇനി കാലം
ഉണ്ടാകയില്ല; ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം
ഊതുവാനിരിക്കുന്ന നാദത്തിന്റെ കാലത്തു
ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ
പ്രവാചകന്മാർക്കു അറിയിച്ചു കൊടുത്തതുപോലെ
നിവൃത്തിയാകുമെന്നു ആകാശവും അതിലുള്ളതും
7 ഭൂമിയും അതിലുള്ളതും സമുദ്രവും

അതിലുള്ളതും സൃഷ്ടിച്ചവനായി എന്നെന്നേക്കും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു. (aiōn
g165) 8 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കേട്ട ശബ്ദം
പിന്നെയും എന്നോടു സംസാരിച്ചു: നീ ചെന്നു
സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിമേലും നില്ക്കുന്ന ദൂതന്റെ
കയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകം വാങ്ങുക
എന്നു കല്പിച്ചു. 9 ഞാൻ ദൂതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
ആ ചെറുപുസ്തകം തരുവാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
എന്നോടു: നീ ഇതു വാങ്ങി തിന്നുക; അതു നിന്റെ
വയറ്റിനെ കൈപ്പിക്കും എങ്കിലും വായിൽ
തേൻപോലെ മധുരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 10
ഞാൻ ദൂതന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ചെറുപുസ്തകം
വാങ്ങിതിന്നു; അതു എന്റെ വായിൽ തേൻപോലെ
മധുരമായിരുന്നു; തിന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ
വയറു കൈച്ചുപോയി. 11 അവൻ എന്നോടു: നീ
ഇനിയും അനേകം വംശങ്ങളെയും ജാതികളെയും
ഭാഷകളെയും രാജാക്കന്മാരെയും കുറിച്ചു
പ്രവചിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞു.

11 പിന്നെ ദണ്ഡുപോലെയുള്ള ഒരു കോൽ എന്റെ
കയ്യിൽ കിട്ടി കല്പന ലഭിച്ചതു: നീ എഴുന്നേറ്റു
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെയും യാഗപീഠത്തെയും
അതിൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും അളക്കുക. 2
ആലയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം അളക്കാതെ
വിട്ടേക്ക; അതു ജാതികൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;
അവർ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാല്പത്തുരണ്ടു
മാസം ചവിട്ടും. 3 അന്നു ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു
സാക്ഷികൾക്കും വരം നല്കും; അവർ രട്ട്
ഉടുത്തുകൊണ്ടു ആയിരത്തിരുനൂറ്ററുപതു ദിവസം
പ്രവചിക്കും. 4 അവർ ഭൂമിയുടെ കർത്താവിന്റെ

സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു ഒലീവ് വൃക്ഷവും
രണ്ടു നിലവിളക്കും ആകുന്നു. 5 ആരെങ്കിലും
അവക്കു ദോഷം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവരുടെ
വായിൽ നിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു അവരുടെ ശത്രുക്കളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും; അവക്കു ദോഷം വരുത്തുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ മരിക്കേണ്ടിവരും. 6
അവരുടെ പ്രവചനകാലത്തു മഴപെയ്യാതവണ്ണം
ആകാശം അടെച്ചുകളവാൻ അവക്കു അധികാരം
ഉണ്ടു. വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കുവാനും
ഇച്ഛിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും സകലബാധകൊണ്ടും
ഭൂമിയെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു. 7 അവർ
തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തികെച്ചശേഷം ആഴത്തിൽ
നിന്നു കയറി വരുന്ന മൃഗം അവരോടു പടവെട്ടി
അവരെ ജയിച്ചു കൊന്നുകളയും. (Abyssos g12)
8 അവരുടെ കർത്താവു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതും
ആത്മികമായി സൊദോം എന്നും മിസ്രയീം എന്നും
പേരുള്ളതുമായ മഹാനഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ
അവരുടെ ശവം കിടക്കും. 9 സകലവംശക്കാരും
ഗോത്രക്കാരും ഭാഷക്കാരും ജാതിക്കാരും
അവരുടെ ശവം മൂന്നരദിവസം കാണും; അവരുടെ
ശവം കല്ലറയിൽ വെപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല.
10 ഈ പ്രവാചകന്മാർ ഇരുവരും ഭൂമിയിൽ
വസിക്കുന്നവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു
ഭൂവാസികൾ അവർ നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു
ആനന്ദിക്കയും അന്യോന്യം സമ്മാനം
കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്യും. 11 മൂന്നര ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജീവശ്വാസം
അവരിൽ വന്നു അവർ കാൽ ഊന്നിനിന്നു —
അവരെ കണ്ടവർ ഭയപരവശരായിത്തീർന്നു — 12

ഇവിടെ കയറിവരുവിൻ എന്നു സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഒരു മഹാശബ്ദം പറയുന്നതു കേട്ടു, അവർ
മേഘത്തിൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറി; അവരുടെ
ശത്രുക്കൾ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 13 ആ
നാഴികയിൽ വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി;
നഗരത്തിൽ പത്തിലൊന്നു ഇടിഞ്ഞുവീണു;
ഭൂകമ്പത്തിൽ ഏഴായിരം പേർ മരിച്ചുപോയി;
ശേഷിച്ചവർ ഭയപരവശരായി സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുത്തു. 14
രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞു; മൂന്നാമത്തെ
കഷ്ടം വേഗം വരുന്നു. 15 ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ
ഊതിയപ്പോൾ: ലോകരാജത്വം നമ്മുടെ
കൎത്താവിന്നും അവന്റെ ക്രിസ്തുവിന്നും
ആയിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെന്നേക്കും
വാഴും എന്നു സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാഘോഷം
ഉണ്ടായി. (aiōn g165) 16 ദൈവസന്നിധിയിൽ
സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലു
മൂപ്പന്മാരും കവിണ്ണുവീണു ദൈവത്തെ
നമസ്കരിച്ചു പറഞ്ഞതു: 17 സൎവ്വശക്തിയുള്ള
കൎത്താവായ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും
ഇരുന്നവനുമായുള്ളോവേ, നീ മഹാശക്തി ധരിച്ചു
വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. 18
ജാതികൾ കോപിച്ചു: നിന്റെ കോപവും വന്നു:
മരിച്ചവരെ ന്യായം വിധിപ്പാനും നിന്റെ ദാസന്മാരായ
പ്രവാചകന്മാൎക്കും വിശുദ്ധന്മാൎക്കും ചെറിയവരും
വലിയവരുമായി നിന്റെ ഭക്തന്മാൎക്കും പ്രതിഫലം
കൊടുപ്പാനും ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ
നശിപ്പിപ്പാനും ഉള്ള കാലവും വന്നു. 19 അപ്പോൾ
സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവാലയം തുറന്നു, അവന്റെ

നിയമപ്പെട്ടകം അവന്റെ ആലയത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷമായി; മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും
ഭൂകമ്പവും വലിയ കന്മഴയും ഉണ്ടായി.
12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയൊരു അടയാളം കാണായി:
സൂര്യനെ അണിഞ്ഞോരു സ്ത്രീ; അവളുടെ
കാൽക്കീഴ് ചന്ദ്രനും അവളുടെ തലയിൽ പന്ത്രണ്ടു
നക്ഷത്രംകൊണ്ടുള്ള കിരീടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
അവൾ ഗർഭിണിയായി നോവുകിട്ടി വേദനപ്പെട്ടു
നിലവിളിച്ചു. 3 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റൊരു അടയാളം
കാണായി: ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും തലയിൽ
ഏഴു രാജമുടിയുമായി തീനിറമുള്ളോരു മഹാസർപ്പം.
4 അതിന്റെ വാൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
മൂന്നിലൊന്നിനെ വലിച്ചുകൂട്ടി ഭൂമിയിലേക്കു
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. പ്രസവിപ്പാറായ സ്ത്രീ
പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുട്ടിയെ തിന്നുകളവാൻ
മഹാസർപ്പം അവളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു. 5 അവൾ
സകലജാതികളെയും ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു
മേയ്പാനുള്ളോരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു; കുട്ടി
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കും അവന്റെ
സിംഹാസനത്തിലേക്കും പെട്ടെന്നു എടുക്കപ്പെട്ടു.
6 സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി; അവിടെ
അവളെ ആയിരത്തിരുനൂററുപതു ദിവസം
പോറ്റേണ്ടതിന്നു ദൈവം ഒരുക്കിയോരു സ്ഥലം
അവൾക്കുണ്ടു. 7 പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം
ഉണ്ടായി; മീഖായേലും അവന്റെ ദൂതന്മാരും
മഹാസർപ്പത്തോടു പടവെട്ടി; തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി
മഹാസർപ്പവും പടവെട്ടി ജയിച്ചില്ലതാനും. 8
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥലം പിന്നെ കണ്ടതുമില്ല.
9 ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും

സാത്താനും എന്ന മഹാസപ്പ്മായ പഴയ
പാമ്പിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു;
അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞു. 10 അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വഗ്ഗത്തിൽ
ഒരു മഹാശബ്ദം പറഞ്ഞുകേട്ടതു: ഇപ്പോൾ
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയും ശക്തിയും
രാജ്യവും അവന്റെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആധിപത്യവും
തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ
രാപ്പകൽ ദൈവ സന്നിധിയിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന
അപവാദിയെ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ.
11 അവർ അവനെ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം
ഹേതുവായിട്ടും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം
ഹേതുവായിട്ടും ജയിച്ചു; മരണപയ്യന്തം തങ്ങളുടെ
പ്രാണനെ സ്നേഹിച്ചതുമില്ല. 12 ആകയാൽ
സ്വഗ്ഗവും അതിൽ വസിക്കുന്നവരുമായുള്ളോരേ,
ആനന്ദിപ്പിൻ; ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും അയ്യോ
കഷ്ടം; പിശാചു തനിക്കു അല്പകാലമേയുള്ളു എന്നു
അറിഞ്ഞു മഹാക്രോധത്തോടെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു. 13
തന്നെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു
എന്നു മഹാസപ്പം കണ്ടിട്ടു ആൺകുട്ടിയെ
പ്രസവിച്ചസ്ത്രീയെ ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. 14
അപ്പോൾ സ്ത്രീക്കു മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ
സ്ഥലത്തേക്കു പറന്നുപോകേണ്ടതിന്നു വലിയ
കഴുകിന്റെ രണ്ടു ചിറകുലഭിച്ചു; അവിടെ അവളെ
സപ്പത്തോടു അകലെ ഒരുകാലവും ഇരുകാലവും
അരക്കാലവും പോറ്റി രക്ഷിച്ചു. 15 സപ്പം സ്ത്രീയെ
ഒഴുക്കിക്കളയേണ്ടതിന്നു അവളുടെ പിന്നാലെ
തന്റെ വായിൽ നിന്നു നദിപോലെ വെള്ളം ചാടിച്ചു.

16 എന്നാൽ ഭൂമി സ്ത്രീക്കു തുണനിന്നു; മഹാസപ്പം
വായിൽനിന്നു ചാടിച്ച നദിയെ ഭൂമി വായ്തുറന്നു
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. 17 മഹാസപ്പം സ്ത്രീയോടു
കോപിച്ചു, ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവരും
യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി അവളുടെ
സന്തതിയിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ കടല്പുറത്തെ
മണലിന്മേൽ നിന്നു.

13 അപ്പോൾ പത്തുകൊമ്പും ഏഴു തലയും
കൊമ്പുകളിൽ പത്തു രാജമുടിയും തലയിൽ
ദൂഷണനാമങ്ങളും ഉള്ളോരു മൃഗം സമുദ്രത്തിൽ
നിന്നു കയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 2 ഞാൻ കണ്ട
മൃഗം പുള്ളിപ്പുലിക്കു സദൃശവും അതിന്റെ കാൽ
കരടിയുടെ കാൽപോലെയും വായ് സിംഹത്തിന്റെ
വായ്പോലെയും ആയിരുന്നു. അതിന്നു മഹാസപ്പം
തന്റെ ശക്തിയും സിംഹാസനവും വലിയ
അധികാരവും കൊടുത്തു. 3 അതിന്റെ തലകളിൽ
ഒന്നു മരണകരമായ മുറിവേറ്റതുപോലെ
ഞാൻ കണ്ടു; അതിന്റെ മരണകരമായ മുറിവു
പൊറുത്തുപോയി; സവ്വഭൂമിയും മൃഗത്തെ
കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. 4 മൃഗത്തിന്നു അധികാരം
കൊടുത്തതുകൊണ്ടു അവർ മഹാസപ്പത്തെ
നമസ്കരിച്ചു: മൃഗത്തോടു തുല്യൻ ആർ?
അതിനോടു പൊരുവാൻ ആക്കു കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു മൃഗത്തെയും നമസ്കരിച്ചു. 5 വമ്പും
ദൂഷണവും സംസാരിക്കുന്ന വായ് അതിന്നു
ലഭിച്ചു; നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം പ്രവത്തിപ്പാൻ
അധികാരവും ലഭിച്ചു. 6 അതു ദൈവത്തിന്റെ
നാമത്തെയും അവന്റെ കൂടാരത്തെയും

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ദുഷിപ്പാൻ
ദൈവദൂഷണത്തിന്നായി വായ്തുറന്നു. 7
വിശുദ്ധന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ
ജയിപ്പാനും അതിന്നു അധികാരം ലഭിച്ചു;
സകല ഗോത്രത്തിന്മേലും വംശത്തിന്മേലും
ഭാഷമേലും ജാതിമേലും അധികാരവും ലഭിച്ചു. 8
ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ അറുക്കപ്പെട്ട
കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ
എഴുതീട്ടില്ലാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കെയും അതിനെ
നമസ്കരിക്കും. 9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. 10
അടിമയാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ
അടിമയായിപ്പോകും; വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലുന്നവൻ
വാളാൽ മരിക്കേണ്ടിവരും; ഇവിടെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സഹിഷ്ണതയും വിശ്വാസവും കൊണ്ടു ആവശ്യം.
11 മറ്റൊരു മൃഗം ഭൂമിയിൽ നിന്നു കയറുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; അതിന്നു കുഞ്ഞാടിന്നുള്ളതുപോലെ
രണ്ടു കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു; അതു മഹാസർപ്പം
എന്നപോലെ സംസാരിച്ചു. 12 അതു
ഒന്നാമത്തെ മൃഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അതിന്റെ
അധികാരം എല്ലാം നടത്തി ഭൂമിയെയും
അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും മരണകരമായ
മുറിവു പൊറുത്തുപോയ ഒന്നാം മൃഗത്തെ
നമസ്കരിക്കുമാറാക്കുന്നു. 13 അതു മനുഷ്യർ
കാൺകെ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു തീ
ഇറങ്ങുമാറു വലിയ അടയാളങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കയും
14 മൃഗത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തനിക്കു
ബലം കിട്ടിയ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ഭൂവാസികളെ തെറ്റിക്കുകയും വാളാൽ മുറിവേറ്റിട്ടും
ജീവിച്ച മൃഗത്തിന്നു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ

ഭൂവാസികളോടു പറകയും ചെയ്യുന്നു. 15
മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നും
മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കാത്തവരെ
ഒക്കെയും കൊല്ലിക്കേണ്ടതിന്നു മൃഗത്തിന്റെ
പ്രതിമെക്കു ആത്മാവിനെ കൊടുപ്പാൻ അതിന്നു
ബലം ലഭിച്ചു. 16 അതു ചെറിയവരും വലിയവരും
സമ്പന്നന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും സ്വതന്ത്രന്മാരും
ദാസന്മാരുമായ എല്ലാവക്കും വലങ്കൈമേലോ
നെറ്റിയിലോ മുദ്ര കിട്ടുമാറും 17 മൃഗത്തിന്റെ പേരോ
പേരിന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയുള്ളവനല്ലാതെ
വാങ്ങുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്‌വാൻ
വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു. 18 ഇവിടെ
ജ്ഞാനംകൊണ്ടു ആവശ്യം. ബുദ്ധിയുള്ളവൻ
മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ ഗണിക്കട്ടെ: അതു ഒരു
മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യയത്രെ. അതിന്റെ സംഖ്യ
അറുനൂറ്ററുപത്താറു.

14 പിന്നെ ഞാൻ സീയോൻമലയിൽ കുഞ്ഞാടും
അവനോടുകൂടെ നെറ്റിയിൽ അവന്റെ നാമവും
പിതാവിന്റെ നാമവും എഴുതിയിരിക്കുന്ന
നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരും നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു. 2 പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും
വലിയോരു ഇടിമുഴക്കംപോലെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ഘോഷം കേട്ടു; ഞാൻ കേട്ട
ഘോഷം വൈണികന്മാർ വീണമീട്ടുന്നതുപോലെ
ആയിരുന്നു. 3 അവർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു
ജീവികൾക്കും മൂപ്പന്മാക്കും മുമ്പാകെ ഒരു
പുതിയ പാട്ടുപാടി; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വിലെക്കു
വാങ്ങിയിരുന്ന നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം
പേക്കല്ലാതെ ആക്കും ആ പാട്ടു പഠിപ്പാൻ

കഴിഞ്ഞില്ല. 4 അവർ കന്യകമാരാകയാൽ
സ്ത്രീകളോടുകൂടെ മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ.
കുഞ്ഞാടുപോകുന്നേടത്തൊക്കെയും അവർ
അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു; അവരെ ദൈവത്തിന്നും
കുഞ്ഞാടിന്നും ആദ്യഫലമായി മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. 5 ഭോഷ്കു
അവരുടെ വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവർ
കളങ്കമില്ലാത്തവർ തന്നേ. 6 വേറൊരു ദൂതൻ
ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു;
ഭൂവാസികളായ സകലജാതിയും ഗോത്രവും
ഭാഷയും വംശവും ആയവരോടു അറിയിപ്പാൻ
അവന്റെ പക്കൽ ഒരു നിത്യസുവിശേഷം
ഉണ്ടായിരുന്നു. (aiōnios g166) 7 ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു
അവന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ
ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു.
ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുറവകളും
ഉണ്ടാക്കിയവനെ നമസ്കരിപ്പിൻ എന്നു അവൻ
അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 8
രണ്ടാമതു വേറൊരു ദൂതൻ പിൻചെന്നു:
വീണുപോയി; തന്റെ ദുർന്നടപ്പിന്റെ ക്രോധമദ്യം
സകലജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ച മഹതിയാം
ബാബിലോൻ വീണുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 9
മൂന്നാമതു വേറൊരു ദൂതൻ അവരുടെ
പിന്നാലെ വന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞതു:
മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും
നമസ്കരിച്ചു നെറ്റിയിലോ കൈമേലോ മുദ്ര
ഏല്ക്കുന്നവൻ 10 ദൈവകോപത്തിന്റെ
പാത്രത്തിൽ കലപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന
ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും;

വിശുദ്ധദൂതന്മാക്കും കുഞ്ഞാടിന്നും മുമ്പാകെ
അഗ്നിഗന്ധകങ്ങളിൽ ദണ്ഡനം അനുഭവിക്കും. 11
അവരുടെ ദണ്ഡനത്തിന്റെ പുക എന്നെന്നേക്കും
പൊങ്ങും; മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും
നമസ്കരിക്കുന്നവക്കും അതിന്റെ പേരിന്റെ
മുദ്ര ഏല്ക്കുന്ന ഏവന്നും രാവും പകലും
ഒരു സ്വസ്ഥതയും ഉണ്ടാകയില്ല. (aiōn g165) 12
ദൈവകല്പനയും യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും
കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സഹിഷ്ണതകൊണ്ടു ഇവിടെ ആവശ്യം. 13 ഞാൻ
സ്വഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു; അതു
പറഞ്ഞതു: എഴുതുക: ഇന്നുമുതൽ കത്താവിൽ
മരിക്കുന്ന മൃതന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അതേ,
അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്നു
വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തി
അവരെ പിന്തുടരുന്നു എന്നു ആത്മാവു പറയുന്നു.
14 പിന്നെ ഞാൻ വെളുത്തോരു മേഘവും
മേഘത്തിന്മേൽ മനുഷ്യപുത്രന്നു സദൃശനായ
ഒരുത്തൻ തലയിൽ പൊൻകിരീടവും കയ്യിൽ
മൂച്ചയുള്ള അരിവാളുമായി ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു.
15 മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലത്തിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു, മേഘത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു:
കൊയ്ത്തിന്നു സമയം വന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ
അരിവാൾ അയച്ചു കൊയ്ക; ഭൂമിയിലെ
വിളവു വിളഞ്ഞുണങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 16 മേഘത്തിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ അരിവാൾ ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു
ഭൂമിയിൽ കൊയ്ത്തു നടന്നു. 17 മറ്റൊരു ദൂതൻ
സ്വഗ്ഗത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു;

അവൻ മൂർച്ചയുള്ളോരു കോങ്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നു.
18 തീയുടെമേൽ അധികാരമുള്ള വേറൊരു
ദൂതൻ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു,
മൂർച്ചയുള്ള കോങ്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നവനോടു:
ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിങ്ങ പഴുത്തിരിക്കയാൽ
നിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള കോങ്കത്തി അയച്ചു
മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കുല അറുക്കുക എന്നു
ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 19 ദൂതൻ കോങ്കത്തി
ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു, ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിക്കുല
അറുത്തു, ദൈവകോപത്തിന്റെ വലിയ ചക്കിൽ
ഇട്ടു. 20 ചക്കു നഗരത്തിന്നു പുറത്തുവെച്ചു
മെതിച്ചു; ചക്കിൽനിന്നു രക്തം കുതിരകളുടെ
കടിവാളങ്ങളോളം പൊങ്ങി ഇരുനൂറു നാഴിക
ദൂരത്തോളം ഒഴുകി.

15 ഞാൻ വലുതും അത്ഭുതവുമായ മറ്റൊരു
അടയാളം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടു; ഒടുക്കത്തെ
ഏഴു ബാധയുമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നേ;
അതോടുകൂടെ ദൈവക്രോധം തീർന്നു. 2 തീ കലർന്ന
പളുങ്കുകടൽപോലെ ഒന്നും മൃഗത്തോടും അതിന്റെ
പ്രതിമയോടും പേരിന്റെ സംഖ്യയോടും ജയിച്ചവർ
ദൈവത്തിന്റെ വീണകൾ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു
പളുങ്കുകടലിന്നരികെ നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ
കണ്ടു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ
മോശെയുടെ പാട്ടും കുഞ്ഞാടിന്റെ പാട്ടും പാടി
ചൊല്ലിയതു: സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ
കർത്താവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വലുതും
അത്ഭുതവുമായവ; സർവ്വജാതികളുടെയും രാജാവേ,
നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും സത്യവുമുള്ളവ. 4
കർത്താവേ, ആർ നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും

മഹത്വപ്പെടുത്താതെയും ഇരിക്കും? നീയല്ലോ
ഏകപരിശുദ്ധൻ; നിന്റെ ന്യായവിധികൾ
വിളങ്ങിവന്നതിനാൽ സകല ജാതികളും വന്നു
തിരുസന്നിധിയിൽ നമസ്കരിക്കും. 5 ഇതിന്റെ
ശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സാക്ഷ്യകൂടാരമായ
ദൈവാലയം തുറന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 6 ഏഴു
ബാധയുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരും ശുദ്ധവും
ശുഭ്രവുമായുള്ള ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചും മാറത്തു
പൊൻകച്ച കെട്ടിയുംകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു. 7 അപ്പോൾ നാലു
ജീവികളിൽ ഒന്നു എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം നിറഞ്ഞ ഏഴു
പൊൻകലശം ആ ഏഴു ദൂതന്മാക്കു കൊടുത്തു.
(aiōn g165) 8 ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സും ശക്തിയും
ഹേതുവായിട്ടു ദൈവാലയം പുകകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞു; ഏഴു ദൂതന്മാരുടെ ബാധ ഏഴും
കഴിയുവോളം ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ ആക്കും
കഴിഞ്ഞില്ല.

16 നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധകലശം ഏഴും
ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചുകളവിൻ എന്നു ഒരു മഹാ ശബ്ദം
ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു ഏഴു ദൂതന്മാരോടും
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 2 ഒന്നാമത്തവൻ പോയി
തന്റെ കലശം ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ
മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ളവരും അതിന്റെ പ്രതിമയെ
നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യക്കു വല്ലാത്ത
ദുർവ്രണം ഉണ്ടായി. 3 രണ്ടാമത്തവൻ തന്റെ കലശം
സമുദ്രത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതു മരിച്ചവന്റെ
രക്തംപോലെ ആയിത്തിന്നു; സമുദ്രത്തിലെ
ജീവജന്തു ഒക്കെയും ചത്തുപോയി. 4 മൂന്നാമത്തെ

ദൂതൻ തന്റെ കലശം നദികളിലും നീരുറവുകളിലും
ഒഴിച്ചു, അവ രക്തമായിത്തീന്നു. 5 അപ്പോൾ
ജലാധിപതിയായ ദൂതൻ ഇവ്വണ്ണം പറയുന്നതു
ഞാൻ കേട്ടു: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായി
പരിശുദ്ധനായുള്ളോവേ, നീ ഇങ്ങനെ ന്യായം
വിധിച്ചതുകൊണ്ടു നീതിമാൻ ആകുന്നു. 6
വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം
അവർ ചിന്നിച്ചതുകൊണ്ടു നീ അവക്കു രക്തം
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതിന്നു അവർ യോഗ്യർ
തന്നേ. 7 അവ്വണ്ണം യാഗപീഠവും: അതേ,
സവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കത്താവേ, നിന്റെ
ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ എന്നു
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 8 നാലാമത്തവൻ
തന്റെ കലശം സൂയ്യനിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ
തീകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ ചുടുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതിന്നു അധികാരം ലഭിച്ചു. 9 മനുഷ്യർ
അത്യുഷ്ണത്താൽ വെന്തുപോയി; ഈ
ബാധകളുടെമേൽ അധികാരമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
നാമത്തെ ദുഷിച്ചതല്ലാതെ അവന്നു മഹത്വം
കൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. 10
അഞ്ചാമത്തവൻ തന്റെ കലശം മൃഗത്തിന്റെ
സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ
അതിന്റെ രാജ്യം ഇരുണ്ടുപോയി. 11 അവർ
കഷ്ടതനിമിത്തം നാവു കടിച്ചുംകൊണ്ടു കഷ്ടങ്ങളും
വ്രണങ്ങളും ഹേതുവാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തെ
ദുഷിച്ചതല്ലാതെ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ വിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. 12 ആറാമത്തവൻ തന്റെ
കലശം യൂഫ്രാത്തേസ് എന്ന മഹാനദിയിൽ
ഒഴിച്ചു: കിഴക്കു നിന്നു വരുന്ന രാജാക്കന്മാക്കു

വഴി ഒരുങ്ങേണ്ടതിന്നു അതിലെ വെള്ളം
വറ്റിപ്പോയി. 13 മഹാസപ്പത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും
മൃഗത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും കള്ളപ്രവാചകന്റെ
വായിൽനിന്നും തവളയെപ്പോലെ മൂന്നു
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.
14 ഇവ സവ്വഭൂതലത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്മാരെ
സവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാദിവസത്തിലെ
യുദ്ധത്തിന്നു കൂട്ടിച്ചേപ്പാൻ അത്ഭുതങ്ങൾ
ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരുടെ അടുക്കലേക്കു
പുറപ്പെടുന്ന ഭൂതാത്മാക്കൾ തന്നേ.— 15 ഞാൻ
കള്ളനെപ്പോലെ വരും; തന്റെ ലജ്ജകാണുമാറു
നഗ്നനായി നടക്കാതിരിപ്പാൻ തന്റെ ഉടുപ്പു
സൂക്ഷിച്ചും ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ
ഭാഗ്യവാൻ.— 16 അവ അവരെ എബ്രായഭാഷയിൽ
ഹമ്മഗെദ്ദോൻ എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ
കൂട്ടിച്ചേത്തു. 17 ഏഴാമത്തവൻ തന്റെ കലശം
ആകാശത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ: സംഭവിച്ചുതീന്നു
എന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം ദൈവലായത്തിലെ
സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വന്നു. 18 മിന്നലും
നാദവും ഇടിമുഴക്കവും വലിയ ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി;
ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ ഉണ്ടായതുമുതൽ അതുപോലെ
അത്ര വലുതായോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 19
മഹാനഗരം മൂന്നംശമായി പിരിഞ്ഞു; ജാതികളുടെ
പട്ടണങ്ങളും വീണു പോയി; ദൈവകോപത്തിന്റെ
ക്രോധമദ്യമുള്ള പാത്രം മഹാബാബിലോന്നു
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ
ഓത്തു. 20 സകലദ്വീപും ഓടിപ്പോയി; മലകൾ
കാണ്മാനില്ലാതെയായി. 21 താലന്തോളം ഘനമുള്ള
കല്ലായി വലിയ കന്മമഴ ആകാശത്തു നിന്നു

മനുഷ്യരുടെ മേൽ പെയ്തു; കന്മഴയുടെ ബാധ
ഏറ്റവും വലുതാകകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ആ
ബാധനിമിത്തം ദൈവത്തെ ദുഷിച്ചു.
17 പിന്നെ ഏഴു കലശമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരിൽ
ഒരുവൻ വന്നു എന്നോടു സംസാരിച്ചു: വരിക,
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരോടു വേശ്യാവൃത്തി
ചെയ്തു തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ മദ്യത്താൽ
2 ഭൂവാസികളെ മത്തരാക്കിയവളായി
പെരുവെള്ളത്തിന്മീതെ ഇരിക്കുന്ന
മഹാവേശ്യയുടെ ന്യായവിധി ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം
എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ എന്നെ ആത്മാവിൽ
മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ
ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതായി
ദൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കടുഞ്ചുവപ്പുള്ളോരു
മൃഗത്തിന്മേൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു. 4 ആ സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും
കടുഞ്ചുവപ്പു നിറവും ഉള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു
പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവളായി
തന്റെ വേശ്യവൃത്തിയുടെ മ്ലേച്ഛതയും
അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ സ്വർണ്ണപാനപാത്രം
കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. 5 മർമ്മം: മഹതിയാം
ബാബിലോൻ; വേശ്യമാരുടെയും മ്ലേച്ഛതകളുടെയും
മാതാവു എന്നൊരു പേർ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ
എഴുതീട്ടുണ്ടു. 6 വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തവും
യേശുവിന്റെ സാക്ഷികളുടെ രക്തവും കുടിച്ചു
സ്ത്രീ മത്തയായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു;
അവളെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 7 ദൂതൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞതു: നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു
എന്തു? ഈ സ്ത്രീയുടെയും ഏഴു തലയും പത്തു

കൊമ്പും ഉള്ളതായി അവളെ ചുമക്കുന്ന
മൃഗത്തിന്റെയും മർമ്മം ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. 8 നീ
കണ്ട മൃഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ
ഇല്ലാത്തതും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു
കയറി നാശത്തിലേക്കു പോകുവാൻ
ഇരിക്കുന്നതും ആകുന്നു; ഉണ്ടായിരുന്നതും
ഇല്ലാത്തതും വരുവാനുള്ളതുമായ മൃഗത്തെ
ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ
പേർ എഴുതാതിരിക്കുന്ന ഭൂവാസികൾ കണ്ടു
അതിശയിക്കും. (Abyssos g12) 9 ഇവിടെ ജ്ഞാന
ബുദ്ധി ഉണ്ടു; തല ഏഴും സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്ന ഏഴു
മലയാകുന്നു. 10 അവ ഏഴു രാജാക്കന്മാരും
ആകുന്നു; അഞ്ചുപേർ വീണുപോയി; ഒരുത്തൻ
ഉണ്ടു; മറ്റവൻ ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; വന്നാൽ പിന്നെ
അവൻ കുറഞ്ഞോന്നു ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11
ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതുമായ മൃഗം
എട്ടാമത്തവനും എഴുവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനും തന്നേ;
അവൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. 12 നീ
കണ്ട പത്തു കൊമ്പു പത്തു രാജാക്കന്മാർ;
അവർ ഇതുവരെ രാജത്വം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല;
മൃഗത്തോടു ഒന്നിച്ചു ഒരു നാഴിക നേരത്തേക്കു
രാജാക്കന്മാരേപ്പോലെ അധികാരം പ്രാപിക്കും
താനും. 13 ഇവർ ഒരേ അഭിപ്രായമുള്ളവർ;
തങ്ങളുടെ ശക്തിയും അധികാരവും മൃഗത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. 14 അവർ കുഞ്ഞാടിനോടു
പോരാടും; താൻ കർത്താധികർത്താവും
രാജാധിരാജാവും ആകകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടു
തന്നോടുകൂടെയുള്ള വിളിക്കപ്പെട്ടവരും
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശ്വസ്തരുമായി

അവരെ ജയിക്കും. 15 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു
പറഞ്ഞതു: നീ കണ്ടതും വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതുമായ
വെള്ളം വംശങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും
ഭാഷകളും അത്രേ. 16 നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പും
മൃഗവും വേശ്യയെ ദ്വേഷിച്ചു ശൂന്യവും
നഗ്നവുമാക്കി അവളുടെ മാംസം തിന്നുകളയും;
അവളെ തീകൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 17
ദൈവത്തിന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാകുവോളം തന്റെ
ഹിതം ചെയ്‌വാനും ഒരേ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും
തങ്ങടെ രാജത്വം മൃഗത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും
ദൈവം അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിച്ചു. 18 നീ
കണ്ട സ്ത്രീയോ ഭൂരാജാക്കന്മാരുടെ മേൽ
രാജത്വമുള്ള മഹാനഗരം തന്നേ.

18 അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള
മറ്റൊരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്നതു
കണ്ടു; അവന്റെ തേജസ്സിനാൽ ഭൂമി പ്രകാശിച്ചു.
2 അവൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു:
വീണുപോയി: മഹതിയാം ബാബിലോൻ
വീണുപോയി; ദുർഭൂതങ്ങളുടെ പാപ്പിടവും സകല
അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെയും തടവും അശുദ്ധിയും
അറെപ്പുമുള്ള സകലപക്ഷികളുടെയും
തടവുമായിത്തീർന്നു. 3 അവളുടെ
വേശ്യാവൃത്തിയുടെ ക്രോധമദ്യം സകലജാതികളും
കുടിച്ചു; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ അവളോടു
വേശ്യാസംഗം ചെയ്കയും ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ
അവളുടെ പുളെപ്പിന്റെ ആധിക്യത്താൽ
സമ്പന്നരാകയും ചെയ്തു. 4 വേറോരു ശബ്ദം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു:
എന്റെ ജനമായുള്ളോരേ, അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ

കൂട്ടാളികളാകാതെയും അവളുടെ ബാധകളിൽ
ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ അവളെ വിട്ടു
പോരുവിൻ. 5 അവളുടെ പാപം ആകാശത്തോളം
കുന്നിച്ചിരിക്കുന്നു; അവളുടെ അകൃത്യം
ദൈവം ഓൎത്തിട്ടുമുണ്ടു. 6 അവൾ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ അവൾക്കു പകരം
ചെയ്വിൻ; അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
തക്കവണ്ണം അവൾക്കു ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ;
അവൾ കലക്കിത്തന്ന പാനപാത്രത്തിൽ
അവൾക്കു ഇരട്ടി കലക്കിക്കൊടുപ്പിൻ; 7 അവൾ
തന്നെത്താൻ മഹത്വപ്പെടുത്തി പുളെച്ചേടത്തോളം
അവൾക്കു പീഡയും ദുഃഖവും കൊടുപ്പിൻ.
രാജ്ഞിയായിട്ടു ഞാൻ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ
വിധവയല്ല; ദുഃഖം കാൺകയുമില്ല എന്നു അവൾ
ഹൃദയംകൊണ്ടു പറയുന്നു. 8 അതുനിമിത്തം
മരണം, ദുഃഖം, ക്ഷാമം എന്നിങ്ങനെ അവളുടെ
ബാധകൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നേ വരും; അവളെ
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയും; അവളെ ന്യായം വിധിച്ച
ദൈവമായ കൎത്താവു ശക്തനല്ലോ. 9 അവളോടു
കൂടെ വേശ്യാസംഗം ചെയ്തു പുളെച്ചിരിക്കുന്ന
ഭൂരാജാക്കന്മാർ അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു
ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ
പുക കാണുമ്പോൾ അവളെച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞും
മാറത്തടിച്ചുംകൊണ്ടു: 10 അയ്യോ, അയ്യോ,
മഹാനഗരമായ ബാബിലോനേ, ബലമേറിയ
പട്ടണമേ, ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു നിന്റെ
ന്യായവിധി വന്നല്ലോ എന്നു പറയും 11 ഭൂമിയിലെ
വ്യാപാരികൾ പൊന്നു, വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു,
നേരിയ തുണി, ധൂമ്ര വസ്ത്രം, പട്ടു, കടുഞ്ചുവപ്പു,

ചന്ദനത്തരങ്ങൾ, 12 ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള
സകലവിധ സാമാനങ്ങൾ, വിലയേറിയ മരവും
പിച്ചളയും ഇരിമ്പും മമ്മരക്കല്ലുംകൊണ്ടുള്ള ഓരോ
സാമാനം, 13 ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവര്ഗ്ഗം, മൂറു,
കുന്തുരുക്കം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ, നേരിയ മാവു,
കോതമ്പു, കന്നുകാലി, ആടു, കുതിര, രഥം,
മാനുഷദേഹം, മാനുഷപ്രാണൻ എന്നീ ചരക്കു
ഇനി ആരും വാങ്ങായ്കയാൽ അവളെച്ചൊല്ലി
കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുന്നു. 14 നീ കൊതിച്ച
കായ്കനിയും നിന്നെ വിട്ടുപോയി; സ്വാദും
ശോഭയും ഉള്ളതെല്ലാം നിനക്കു ഇല്ലാതെയായി; നീ
ഇനി അവയെ ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. 15 ഈ
വകകൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തു അവളാൽ
സമ്പന്നരായവർ അവൾക്കുള്ള പീഡ ഭയപ്പെട്ടു
ദൂരത്തുനിന്നു: 16 അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാനഗരമേ,
നേരിയ തുണിയും ധൂമ്രവര്ണ്ണവും കടുഞ്ചുവപ്പും
ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവളേ,
ഇത്രവലിയ സമ്പത്തു ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു
നശിച്ചുപോയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു
ദുഃഖിക്കും. 17 ഏതു മാലുമിയും ഓരോ ദിക്കിലേക്കു
കപ്പലേറി പോകുന്ന ഏവനും കപ്പൽക്കാരും
കടലിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരൊക്കയും 18
ദൂരത്തുനിന്നു അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ പുക
കണ്ടു: മഹാനഗരത്തോടു തുല്യമായ നഗരം
ഏതു എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19 അവർ
തലയിൽ പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു: അയ്യോ,
അയ്യോ, കടലിൽ കപ്പലുള്ളവക്കു എല്ലാം തന്റെ
ഐശ്വര്യത്താൽ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിച്ച മഹാനഗരം
ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു നശിച്ചു പോയല്ലോ എന്നു

പറഞ്ഞു കരഞ്ഞും ദുഃഖിച്ചുംകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു.
20 സ്വർഗ്ഗമേ, വിശുദ്ധന്മാരും അപ്പൊസ്തലന്മാരും
പ്രവാചകന്മാരുമായുള്ളോരേ, ദൈവം
അവളോടു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം
നടത്തിയതുകൊണ്ടു അവളെച്ചൊല്ലി
ആനന്ദിപ്പിൻ. 21 പിന്നെ ശക്തനായോരു ദൂതൻ
തിരികല്ലോളം വലുതായോരു കല്ലു എടുത്തു
സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞതു: ഇങ്ങിനെ
ബാബിലോൻ മഹാനഗരത്തെ ഹേമത്തോടെ
എറിഞ്ഞുകളയും; ഇനി അതിനെ കാണുകയില്ല. 22
വൈണികന്മാർ, വാദ്യക്കാർ, കുഴലൂത്തുകാർ,
കാഹളക്കാർ എന്നിവരുടെ സ്വരം നിന്നിൽ ഇനി
കേൾക്കയില്ല; യാതൊരു കൌശലപ്പണിയും
ചെയ്യുന്ന ഒരു ശില്പിയെയും നിന്നിൽ ഇനി
കാണുകയില്ല; തിരികല്ലിന്റെ ഒച്ച ഇനി നിന്നിൽ
കേൾക്കയില്ല. 23 വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചം ഇനി
നിന്നിൽ പ്രകാശിക്കയില്ല; മണവാളന്റെയും
മണവാട്ടിയുടെയും സ്വരം ഇനി നിന്നിൽ
കേൾക്കയില്ല; നിന്റെ വ്യാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ
മഹത്തുക്കൾ ആയിരുന്നു; നിന്റെ ക്ഷുദ്രത്താൽ
സകലജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 24
പ്രവാചകന്മാരുടെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെയും
ഭൂമിയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞ എല്ലാവരുടെയും
രക്തം അവളിൽ അല്ലോ കണ്ടതു.

19 അനന്തരം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയോരു
പുരുഷാരത്തിന്റെ മഹാഘോഷംപോലെ
കേട്ടതു: ഹല്ലെലൂയ്യാ! രക്ഷയും മഹത്വവും
ശക്തിയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നുള്ളതു. 2
വേശ്യാവൃത്തികൊണ്ടു ഭൂമിയെ വഷളാക്കിയ

മഹാവേശ്യക്കു അവൻ ശിക്ഷ വിധിച്ചു തന്റെ
ദാസന്മാരുടെ രക്തം അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
ചോദിച്ചു പ്രതികാരം ചെയ്കകൊണ്ടു അവന്റെ
ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ. 3 അവർ
പിന്നെയും: ഹല്ലെലൂയ്യാ! അവളുടെ പുക
എന്നെന്നേക്കും പൊങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (aiōn
g165) 4 ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും നാലു
ജീവികളും: ആമേൻ, ഹല്ലെലൂയ്യാ! എന്നു
പറഞ്ഞു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന
ദൈവത്തെ വീണു നമസ്കരിച്ചു. 5 നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ സകലദാസന്മാരും ഭക്തന്മാരുമായി
ചെറിയവരും വലിയവരും ആയുള്ളോരേ, അവനെ
വാഴ്ത്തുവിൻ എന്നു പറയുന്നോരു ശബ്ദം
സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 6 അപ്പോൾ
വലിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ ഘോഷംപോലെയും
പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും
തകത്ത ഇടിമുഴക്കംപോലെയും ഞാൻ കേട്ടതു;
ഹല്ലെലൂയ്യാ! സർവ്വശക്തിയുള്ള നമ്മുടെ ദൈവമായ
കർത്താവു രാജത്വം ഏറ്റിരിക്കുന്നു. 7 നാം
സന്തോഷിച്ചു ഉല്ലസിച്ചു അവന്നു മഹത്വം
കൊടുക്കുക; കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം
വന്നുവല്ലോ; അവന്റെ കാന്തയും തന്നെത്താൻ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 8 അവൾക്കു ശുദ്ധവും
ശുഭ്രവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ കൃപ
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ആ വിശേഷവസ്ത്രം
വിശുദ്ധന്മാരുടെ നീതിപ്രവൃത്തികൾ തന്നേ. 9
പിന്നെ അവൻ എന്നോടു: കുഞ്ഞാടിന്റെ
കല്യാണസദ്യെക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യവചനം എന്നും
എന്നോടു പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ അവനെ
നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ കാല്ക്കൽ
വീണു; അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: അതരുതു;
ഞാൻ നിനക്കും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ള നിന്റെ
സഹോദരന്മാക്കും സഹഭൃത്യനത്രേ; ദൈവത്തെ
നമസ്കരിക്ക; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമോ
പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അനന്തരം സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി;
അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു വിശ്വസ്തനും
സത്യവാനും എന്നും പേർ. അവൻ നീതിയോടെ
വിധിക്കയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. 12
അവന്റെ കണ്ണു അഗ്നിജ്വാല; തലയിൽ അനേകം
രാജമുടികൾ; എഴുതീട്ടുള്ള ഒരു നാമവും
അവന്നുണ്ടു; അതു അവന്നല്ലാതെ ആക്കും
അറിഞ്ഞുകൂടാ. 13 അവൻ രക്തം തളിച്ച ഉടുപ്പു
ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്നു ദൈവവചനം എന്നു
പേർ പറയുന്നു. 14 സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം
നിർമ്മലവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം
ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ
അനുഗമിച്ചു. 15 ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ അവന്റെ
വായിൽ നിന്നു മൂച്ചയുള്ളവാൾ പുറപ്പെടുന്നു;
അവൻ ഇരിമ്പുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ
മേയ്ക്കും; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
കോപവും ക്രോധവുമായ മദ്യത്തിന്റെ ചക്കു
അവൻ മെതിക്കുന്നു. 16 രാജാധിരാജാവും
കർത്താധികർത്താവും എന്ന നാമം അവന്റെ
ഉടുപ്പിന്മേലും തുടമേലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17

ഒരു ദൂതൻ സൂര്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; അവൻ ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്ന
സകല പക്ഷികളോടും: 18 രാജാക്കന്മാരുടെ
മാംസവും സഹസ്രാധിപന്മാരുടെ മാംസവും
വീരന്മാരുടെ മാംസവും കുതിരകളുടെയും
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവരുടെയും മാംസവും
സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരും ചെറിയവരും
വലിയവരുമായ എല്ലാവരുടെയും മാംസവും
തിന്മാൻ മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിന്നു
വന്നു കൂടുവിൻ എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും അവന്റെ
സൈന്യത്തോടും യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ മൃഗവും
ഭൂരാജാക്കന്മാരും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും
ഒന്നിച്ചു വന്നു കൂടിയതു ഞാൻ കണ്ടു. 20
മൃഗത്തെയും അതിന്റെ മുമ്പാകെ താൻ
ചെയ്ത അടയാളങ്ങളാൽ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു
മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര ഏല്പിക്കയും അതിന്റെ
പ്രതിമയെ നമസ്കരിപ്പിക്കയും ചെയ്ത
കള്ളപ്രവാചകനെയും പിടിച്ചു കെട്ടി ഇരുവരെയും
ഗന്ധകം കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്കയിൽ ജീവനോടെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞു. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 ശേഷിച്ചവരെ
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വായിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു അവരുടെ
മാംസം തിന്നു സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

20 അനന്തരം ഒരു ദൂതൻ അഗാധത്തിന്റെ
താക്കോലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ
പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു. (Abyssos g12) 2 അവൻ പിശാചും
സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പായ

മഹാസപ്പത്തെ പിടിച്ചു ആയിരം ആണ്ടേക്കു
ചങ്ങലയിട്ടു. 3 ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം
ജാതികളെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനെ
അഗാധത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു അടെച്ചുപൂട്ടുകയും മീതെ
മുദ്രയിടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം അവനെ
അല്പകാലത്തേക്കു അഴിച്ചു വിടേണ്ടതാകുന്നു.
(Abyssos g12) 4 ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു;
അവയിൽ ഇരിക്കുന്നവക്കു ന്യായവിധിയുടെ
അധികാരം കൊടുത്തു; യേശുവിന്റെ
സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല
ഛേദിക്കപ്പെട്ടവരും മൃഗത്തെയോ അതിന്റെ
പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാതിരുന്നവരും
നെറ്റിയിലും കൈമേലും അതിന്റെ മുദ്ര
കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നവരുമായവരുടെ
ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു; അവർ ജീവിച്ചു
ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി വാണു. 5
മരിച്ചവരിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ടു
കഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ല. 6 ഇതു ഒന്നാമത്തെ
പുനരുത്ഥാനം. ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
പങ്കുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാനും വിശുദ്ധനും ആകുന്നു;
അവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന്നു അധികാരം
ഇല്ല; അവർ ദൈവത്തിന്നും ക്രിസ്തുവിന്നും
പുരോഹിതന്മാരായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ആയിരം ആണ്ടു വാഴും. 7 ആയിരം ആണ്ടു
കഴിയുമ്പോഴോ സാത്താനെ തടവിൽ നിന്നു
അഴിച്ചുവിടും. 8 അവൻ ഭൂമിയുടെ നാലു
ദിക്കിലുമുള്ള ജാതികളായി സംഖ്യയിൽ
കടല്പുറത്തെ മണൽപോലെയുള്ള ഗോഗ്,
മാഗോഗ് എന്നവരെ യുദ്ധത്തിന്നായി

കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതിന്നു വശീകരിപ്പാൻ പുറപ്പെടും. 9
അവർ ഭൂമിയിൽ പരക്കെ ചെന്നു വിശുദ്ധന്മാരുടെ
പാളയത്തെയും പ്രിയനഗരത്തെയും വളയും;
എന്നാൽ ആകാശത്തു നിന്നു തീ ഇറങ്ങി
അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 10 അവരെ വഞ്ചിച്ച
പിശാചിനെ മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും കിടക്കുന്ന
ഗന്ധകത്തീപ്പൊയ്കയിലേക്കു തള്ളിയിടും;
അവർ എന്നെന്നേക്കും രാപ്പകൽ ദണ്ഡനം
സഹിക്കേണ്ടിവരും. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11
ഞാൻ വലിയോരു വെള്ളസിംഹാസനവും അതിൽ
ഒരുത്തൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു; അവന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും ആകാശവും
ഓടിപ്പോയി; അവയെ പിന്നെ കണ്ടില്ല. 12 മരിച്ചവർ
ആബാലവൃദ്ധം സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ
നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു;
ജീവന്റെ പുസ്തകം എന്ന മറ്റൊരു പുസ്തകവും
തുറന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിന്നു
ഒത്തവണ്ണം മരിച്ചവക്കു അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. 13
സമുദ്രം തന്നിലുള്ള മരിച്ചവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു;
മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലുള്ള മരിച്ചവരെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
പ്രവൃത്തികൾക്കടുത്ത വിധി ഉണ്ടായി. (Hadēs g86) 14
മരണത്തെയും പാതാളത്തെയും തീപ്പൊയ്കയിൽ
തള്ളിയിട്ടു; ഈ തീപ്പൊയ്ക രണ്ടാമത്തെ മരണം.
(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 ജീവപുസ്തകത്തിൽ
പേരെഴുതിക്കാണാത്ത ഏവനെയും
തീപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളിയിടും. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും
കണ്ടു; ഒന്നാമത്തെ ആകാശവും ഒന്നാമത്തെ
ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോയി; സമുദ്രവും
ഇനി ഇല്ല. 2 പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന
വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിന്നായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള
മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു,
ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നേ, ഇറങ്ങുന്നതും
ഞാൻ കണ്ടു. 3 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു
മഹാശബ്ദം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു:
ഇതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ
കൂടാരം; അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും;
അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം
താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ
ഇരിക്കും. 4 അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു
കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടെച്ചുകളയും. 5 ഇനി മരണം
ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഇനി
ഉണ്ടാകയില്ല; ഒന്നാമത്തേതു കഴിഞ്ഞുപോയി;
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ: ഇതാ,
ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. എഴുതുക, ഈ വചനം
വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു
എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു. 6 പിന്നെയും അവൻ
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: സംഭവിച്ചുതീർന്നു;
ഞാൻ അല്ഫയും ഓമേഗയും ആദിയും
അന്തവും ആകുന്നു; ദാഹിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ
ജിവനീരുറവിൽ നിന്നു സൌജന്യമായി കൊടുക്കും.
7 ജയിക്കുന്നവന്നു ഇതു അവകാശമായി
ലഭിക്കും; ഞാൻ അവന്നു ദൈവവും അവൻ
എനിക്കു മകനുമായിരിക്കും. 8 എന്നാൽ

ഭീരുക്കൾ, അവിശ്വാസികൾ, അറെക്കപ്പെട്ടവർ,
കുലപാതകന്മാർ, ദുന്നടപ്പുകാർ, ക്ഷുദ്രക്കാർ,
ബിംബാരാധികൾ എന്നിവക്കും ഭോഷ്കുപറയുന്ന
ഏവക്കും ഉള്ള ഓഹരി തീയും ഗന്ധകവും
കത്തുന്ന പൊയ്കയിലത്രേ; അതു രണ്ടാമത്തെ
മരണം. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 അന്ത്യബാധ ഏഴും
നിറഞ്ഞ ഏഴു കലശം ഉണ്ടായിരുന്ന ഏഴു
ദൂതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ വന്നു എന്നോടു: വരിക,
കുഞ്ഞാടിന്റെ കാന്തയായ മണവാട്ടിയെ
കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ എന്നെ
ആത്മവിവശതയിൽ ഉയന്നോരു വന്മലയിൽ
കൊണ്ടുപോയി, യെരൂശലേമെന്ന വിശുദ്ധനഗരം
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു
തന്നേ, ദൈവതേജസ്സുള്ളതായി ഇറങ്ങുന്നതു
കാണിച്ചുതന്നു. 11 അതിന്റെ ജ്യോതിസ്സു
ഏറ്റവും വിലയേറിയ രത്നത്തിന്നു തുല്യമായി
സ്ഫടികസ്വച്ഛതയുള്ള സൂൎയ്യകാന്തംപോലെ
ആയിരുന്നു. 12 അതിന്നു പൊക്കമുള്ള വന്മതിലും
പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരവും ഗോപുരങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടു
ദൂതന്മാരും ഉണ്ടു; യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങളുടെയും പേർ കൊത്തീട്ടും ഉണ്ടു. 13
കിഴക്കു മൂന്നു ഗോപുരം, വടക്കു മൂന്നു ഗോപുരം,
തെക്കു മൂന്നു ഗോപുരം, പടിഞ്ഞാറു മൂന്നു
ഗോപുരം. 14 നഗരത്തിന്റെ മതിലിന്നു പന്ത്രണ്ടു
അടിസ്ഥാനവും അതിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ പന്ത്രണ്ടു
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പന്ത്രണ്ടു പേരും ഉണ്ടു. 15
എന്നോടു സംസാരിച്ചവനു നഗരത്തെയും
അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങളെയും മതിലിനെയും
അളക്കേണ്ടതിന്നു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു

അളവുകോൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
16 നഗരം
സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു; അതിന്റെ വീതിയും
നീളവും സമം. അളവുകോൽകൊണ്ടു അവൻ
നഗരത്തെ അളന്നു, ആയിരത്തിരുനൂറു നാഴിക
കണ്ടു; അതിന്റെ നീളവും വീതിയും ഉയരവും
സമം തന്നേ.
17 അതിന്റെ മതിൽ അളന്നു;
മനുഷ്യന്റെ അളവിന്നു എന്നുവെച്ചാൽ ദൂതന്റെ
അളവിന്നു തന്നേ, നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലു
മുഴം ഉണ്ടായിരുന്നു.
18 മതിലിന്റെ പണി
സൂൎയ്യകാന്തവും നഗരം സ്വച്ഛസ്ഫടികത്തിന്നൊത്ത
തങ്കവും ആയിരുന്നു.
19 നഗരമതിലിന്റെ
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സകല രത്നവുംകൊണ്ടു
അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഒന്നാം അടിസ്ഥാനം
സൂൎയ്യകാന്തം രണ്ടാമത്തേതു നീലരത്നം,
മൂന്നാമത്തേതു മാണിക്യം, നാലാമത്തേതു
മരതകം,
20 അഞ്ചാമത്തേതു നഖവൎണ്ണി,
ആറാമത്തേതു ചുവപ്പുകല്ലു, ഏഴാമത്തേതു
പീതരത്നം, എട്ടാമത്തേതു ഗോമേദകം,
ഒമ്പതാമത്തേതു പുഷ്യരാഗം, പത്താമത്തേതു
വൈഡൂൎയ്യം, പതിനൊന്നാമത്തേതു പത്മരാഗം,
പന്ത്രണ്ടാമത്തേതു സുഗന്ധിരത്നം.
21
പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരവും പന്ത്രണ്ടു മുത്തു;
ഓരോ ഗോപുരം ഓരോ മുത്തുകൊണ്ടുള്ളതും
നഗരത്തിന്റെ വീഥി സ്വച്ഛസ്ഫടികത്തിന്നു
തുല്യമായ തങ്കവും ആയിരുന്നു.
22 മന്ദിരം
അതിൽ കണ്ടില്ല; സൎവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ
കൎത്താവും കുഞ്ഞാടും അതിന്റെ മന്ദിരം
ആകുന്നു.
23 നഗരത്തിൽ പ്രകാശിപ്പാൻ
സൂൎയ്യനും ചന്ദ്രനും ആവശ്യമില്ല; ദൈവതേജസ്സു

അതിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു; കുഞ്ഞാടു അതിന്റെ
വിളക്കു ആകുന്നു. 24 ജാതികൾ അതിന്റെ
വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കും; ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്മാർ
തങ്ങളുടെ മഹത്വം അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 25
അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങൾ പകൽക്കാലത്തു
അടെക്കുകയില്ല; രാത്രി അവിടെ ഇല്ലല്ലോ.
26 ജാതികളുടെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും
അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 27 കുഞ്ഞാടിന്റെ
ജീവപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ
അശുദ്ധമായതു യാതൊന്നും മ്ലേച്ഛതയും ഭോഷ്കും
പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ആരും അതിൽ കടക്കയില്ല.

22 വീഥിയുടെ നടുവിൽ ദൈവത്തിന്റെയും
കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുന്നതായി പളുങ്കുപോലെ ശുഭ്രമായ
ജീവജലനദിയും അവൻ എന്നെ കാണിച്ചു.
2 നദിക്കു ഇക്കരെയും അക്കരെയും
ജീവവൃക്ഷം ഉണ്ടു; അതു പന്ത്രണ്ടുവിധം
ഫലം കായിച്ചു മാസംതോറും അതതു ഫലം
കൊടുക്കുന്നു; വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല ജാതികളുടെ
രോഗശാന്തിക്കു ഉതകുന്നു. 3 യാതൊരു
ശാപവും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവത്തിന്റെയും
കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനം അതിൽ ഇരിക്കും;
അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ ആരാധിക്കും. 4
അവർ അവന്റെ മുഖംകാണും; അവന്റെ നാമം
അവരുടെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കും. 5 ഇനി രാത്രി
ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവമായ കർത്താവു അവരുടെ മേൽ
പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചമോ
സൂര്യന്റെ വെളിച്ചമോ അവക്കു ആവശ്യമില്ല. അവർ
എന്നെന്നേക്കും രാജാക്കന്മാരായിരിക്കും. (aiōn

g165) 6 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു: ഈ വചനം
വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു;
പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കളുടെ ദൈവമായ
കർത്താവു വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതു തന്റെ
ദാസന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തന്റെ ദൂതനെ
അയച്ചു 7 ഇതാ, ഞാൻ വേഗത്തിൽ വരുന്നു; ഈ
പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ
ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഇതു കേൾക്കയും
കാണുകയും ചെയ്തതു യോഹന്നാൻ എന്ന
ഞാൻ തന്നേ. കേൾക്കയും കാൺകയും
ചെയ്തശേഷം അതു എനിക്കു കാണിച്ചുതന്ന
ദൂതന്റെ കാൽക്കൽ ഞാൻ വീണു നമസ്കരിച്ചു. 9
എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു: അതരുതു:
ഞാൻ നിന്റെയും നിന്റെ സഹോദരന്മാരായ
പ്രവാചകന്മാരുടെയും ഈ പുസ്തകത്തിലെ
വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവരുടെയും സഹഭൃത്യനത്രേ;
ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 10
അവൻ പിന്നെയും എന്നോടു പറഞ്ഞതു: സമയം
അടുത്തിരിക്കയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിലെ
പ്രവചനം മുദ്രയിടരുതു. 11 അനീതിചെയ്യുന്നവൻ
ഇനിയും അനീതി ചെയ്യട്ടെ; അഴുക്കുള്ളവൻ
ഇനിയും അഴുക്കാടട്ടെ; നീതിമാൻ ഇനിയും
നീതിചെയ്യട്ടെ; വിശുദ്ധൻ ഇനിയും തന്നെ
വിശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ. 12 ഇതാ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു;
ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു
തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം എന്റെ പക്കൽ
ഉണ്ടു. 13 ഞാൻ അല്ഫയും ഓമേഗയും ഒന്നാമനും
ഒടുക്കത്തവനും ആദിയും അന്തവും ആകുന്നു. 14
ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അധികാരം

ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും ഗോപുരങ്ങളിൽ കൂടി
നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നും തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 15
നായ്ക്കളും ക്ഷുദ്രക്കാരും ദുർന്നടപ്പുകാരും
കുലപാതകന്മാരും ബിംബാരാധികളും ഭോഷ്കിൽ
പ്രിയപ്പെടുകയും അതിനെ പ്രവർത്തിക്കയും
ചെയ്യുന്ന ഏവനും പുറത്തു തന്നേ. 16 യേശു എന്ന
ഞാൻ സഭകൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളോടു ഇതു
സാക്ഷീകരിപ്പാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു;
ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വേരും വംശവും ശുഭ്രമായ
ഉദയനക്ഷത്രവുമാകുന്നു. 17 വരിക എന്നു
ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു;
കേൾക്കുന്നവനും: വരിക എന്നു പറയട്ടെ;
ദാഹിക്കുന്നവൻ വരട്ടെ; ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ജീവജലം
സൌജന്യമായി വാങ്ങട്ടെ. 18 ഈ പുസ്തകത്തിലെ
പ്രവചനം കേൾക്കുന്ന ഏവനോടും ഞാൻ
സാക്ഷീകരിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: അതിനോടു
ആരെങ്കിലും കൂട്ടിയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയ ബാധകളെ ദൈവം അവന്നു വരുത്തും.
19 ഈ പ്രവചന പുസ്തകത്തിലെ വചനത്തിൽ
നിന്നു ആരെങ്കിലും വല്ലതും നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ
ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന
ജീവവൃക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധനഗരത്തിലും
അവന്നുള്ള അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളയും. 20
ഇതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നവൻ: അതേ, ഞാൻ വേഗം
വരുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ആമേൻ,
കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ, 21 കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടും
കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; ആമേൻ.

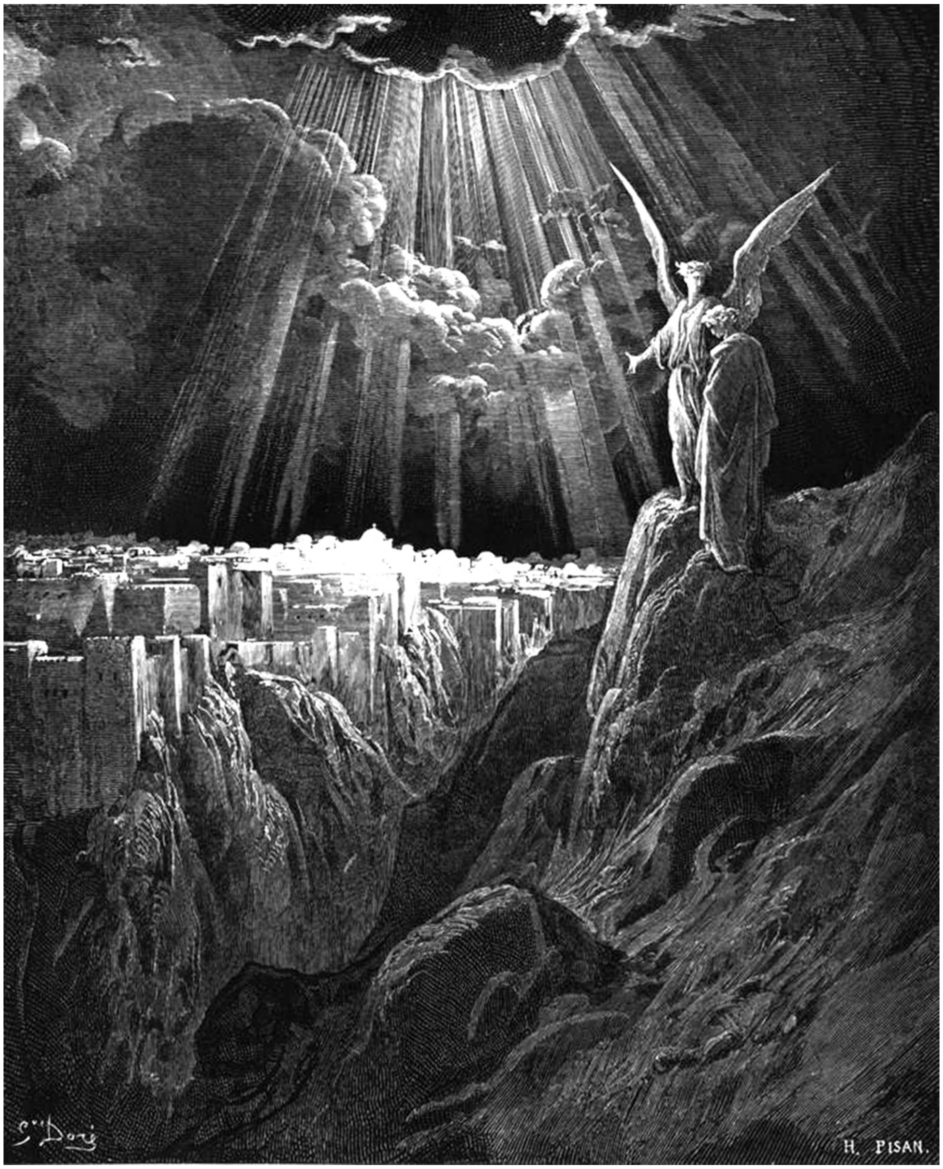

പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിന്നായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള
മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നേ,
ഇറങ്ങുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം
പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു: ഇതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം;
അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും;
ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും.
വെളിപാട് 21:2-3

റീഡർ ഗൈഡ്

മലയാളം at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

ഗ്ലോസറി

മലയാളം at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God’s love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ഗ്ലോസറി +

AionianBible.org/Bibles/Malayalam---Malayalam-Bible-1910/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

ലൂക്കോസ് 8:31
റോമർ 10:7
വെളിപാട് 9:1
വെളിപാട് 9:2
വെളിപാട് 9:11
വെളിപാട് 11:7
വെളിപാട് 17:8
വെളിപാട് 20:1
വെളിപാട് 20:3

aïdios

റോമർ 1:20
യൂദാ 1:6

aiōn

മത്തായി 12:32
മത്തായി 13:22
മത്തായി 13:39
മത്തായി 13:40
മത്തായി 13:49
മത്തായി 21:19
മത്തായി 24:3
മത്തായി 28:20
മർക്കൊസ് 3:29
മർക്കൊസ് 4:19
മർക്കൊസ് 10:30
മർക്കൊസ് 11:14
ലൂക്കോസ് 1:33
ലൂക്കോസ് 1:55*
ലൂക്കോസ് 1:70*
ലൂക്കോസ് 16:8
ലൂക്കോസ് 18:30
ലൂക്കോസ് 20:34
ലൂക്കോസ് 20:35
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 6:51
യോഹന്നാൻ 6:58
യോഹന്നാൻ 8:35
യോഹന്നാൻ 8:51
യോഹന്നാൻ 8:52
യോഹന്നാൻ 9:32
യോഹന്നാൻ 10:28
യോഹന്നാൻ 11:26
യോഹന്നാൻ 12:34
യോഹന്നാൻ 13:8
യോഹന്നാൻ 14:16
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 3:21
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 15:18
റോമർ 1:25
റോമർ 9:5
റോമർ 11:36
റോമർ 12:2
റോമർ 16:27
1 കൊരിന്ത്യർ 1:20
1 കൊരിന്ത്യർ 2:6
1 കൊരിന്ത്യർ 2:7
1 കൊരിന്ത്യർ 2:8
1 കൊരിന്ത്യർ 3:18
1 കൊരിന്ത്യർ 8:13
1 കൊരിന്ത്യർ 10:11
2 കൊരിന്ത്യർ 4:4
2 കൊരിന്ത്യർ 9:9
2 കൊരിന്ത്യർ 11:31
ഗലാത്യർ 1:4
ഗലാത്യർ 1:5
എഫെസ്യർ 1:21
എഫെസ്യർ 2:2
എഫെസ്യർ 2:7
എഫെസ്യർ 3:9
എഫെസ്യർ 3:11
എഫെസ്യർ 3:21
എഫെസ്യർ 6:12
ഫിലിപ്പ്യർ 4:20
കൊലൊസ്സ്യർ 1:26
1 തിമൊഥെയൊസ് 1:17
1 തിമൊഥെയൊസ് 6:17
2 തിമൊഥെയൊസ് 4:10
2 തിമൊഥെയൊസ് 4:18
തീത്തൊസ് 2:12
എബ്രായർ 1:2
എബ്രായർ 1:8
എബ്രായർ 5:6
എബ്രായർ 6:5
എബ്രായർ 6:20
എബ്രായർ 7:17
എബ്രായർ 7:21
എബ്രായർ 7:24
എബ്രായർ 7:28
എബ്രായർ 9:26
എബ്രായർ 11:3
എബ്രായർ 13:8
എബ്രായർ 13:21
1 പത്രൊസ് 1:23
1 പത്രൊസ് 1:25
1 പത്രൊസ് 4:11
1 പത്രൊസ് 5:11
2 പത്രൊസ് 3:18
1 യോഹന്നാൻ 2:17
2 യോഹന്നാൻ 1:2*
യൂദാ 1:13
യൂദാ 1:25
വെളിപാട് 1:6
വെളിപാട് 1:18
വെളിപാട് 4:9
വെളിപാട് 4:10
വെളിപാട് 5:13
വെളിപാട് 7:12
വെളിപാട് 10:6*
വെളിപാട് 11:15
വെളിപാട് 14:11
വെളിപാട് 15:7
വെളിപാട് 19:3
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 22:5

aiōnios

മത്തായി 18:8
മത്തായി 19:16
മത്തായി 19:29
മത്തായി 25:41
മത്തായി 25:46
മർക്കൊസ് 3:29
മർക്കൊസ് 10:17
മർക്കൊസ് 10:30
ലൂക്കോസ് 10:25
ലൂക്കോസ് 16:9
ലൂക്കോസ് 18:18
ലൂക്കോസ് 18:30
യോഹന്നാൻ 3:15
യോഹന്നാൻ 3:16
യോഹന്നാൻ 3:36
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 4:36
യോഹന്നാൻ 5:24
യോഹന്നാൻ 5:39
യോഹന്നാൻ 6:27
യോഹന്നാൻ 6:40
യോഹന്നാൻ 6:47
യോഹന്നാൻ 6:54
യോഹന്നാൻ 6:68

യോഹന്നാൻ 10:28
യോഹന്നാൻ 12:25
യോഹന്നാൻ 12:50
യോഹന്നാൻ 17:2
യോഹന്നാൻ 17:3
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 13:46
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 13:48
റോമർ 2:7
റോമർ 5:21
റോമർ 6:22
റോമർ 6:23
റോമർ 16:25
റോമർ 16:26
2 കൊരിന്ത്യർ 4:17
2 കൊരിന്ത്യർ 4:18
2 കൊരിന്ത്യർ 5:1
ഗലാത്യർ 6:8
2 തെസ്സലോനിക്യർ 1:9*
2 തെസ്സലോനിക്യർ 2:16
1 തിമൊഥെയൊസ് 1:16
1 തിമൊഥെയൊസ് 6:12
1 തിമൊഥെയൊസ് 6:16
2 തിമൊഥെയൊസ് 1:9
2 തിമൊഥെയൊസ് 2:10
തീത്തൊസ് 1:2
തീത്തൊസ് 3:7
ഫിലേമോൻ 1:15
എബ്രായർ 5:9
എബ്രായർ 6:2
എബ്രായർ 9:12
എബ്രായർ 9:14
എബ്രായർ 9:15
എബ്രായർ 13:20
1 പത്രൊസ് 5:10
2 പത്രൊസ് 1:11
1 യോഹന്നാൻ 1:2
1 യോഹന്നാൻ 2:25
1 യോഹന്നാൻ 3:15
1 യോഹന്നാൻ 5:11
1 യോഹന്നാൻ 5:13
1 യോഹന്നാൻ 5:20
യൂദാ 1:7
യൂദാ 1:21
വെളിപാട് 14:6

eleēsē

റോമർ 11:32

Geenna

മത്തായി 5:22
മത്തായി 5:29
മത്തായി 5:30
മത്തായി 10:28
മത്തായി 18:9
മത്തായി 23:15
മത്തായി 23:33
മർക്കൊസ് 9:43*
മർക്കൊസ് 9:45*
മർക്കൊസ് 9:47
ലൂക്കോസ് 12:5
യാക്കോബ് 3:6

Hadēs

മത്തായി 11:23
മത്തായി 16:18
ലൂക്കോസ് 10:15
ലൂക്കോസ് 16:23
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2:27
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2:31
1 കൊരിന്ത്യർ 15:55
വെളിപാട് 1:18
വെളിപാട് 6:8
വെളിപാട് 20:13
വെളിപാട് 20:14

Limnē Pyr

വെളിപാട് 19:20
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 20:14
വെളിപാട് 20:15
വെളിപാട് 21:8

Sheol

ഉല്പത്തി 37:35
ഉല്പത്തി 42:38
ഉല്പത്തി 44:29
ഉല്പത്തി 44:31
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:30
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:33
ആവർത്തനപുസ്തകം 32:22
1 ശമൂവേൽ 2:6
2 ശമൂവേൽ 22:6
1 രാജാക്കന്മാർ 2:6
1 രാജാക്കന്മാർ 2:9
ഇയ്യോബ് 7:9
ഇയ്യോബ് 11:8
ഇയ്യോബ് 14:13
ഇയ്യോബ് 17:13
ഇയ്യോബ് 17:16
ഇയ്യോബ് 21:13
ഇയ്യോബ് 24:19
ഇയ്യോബ് 26:6
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 6:5
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 9:17
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 16:10
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 18:5
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 30:3
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 31:17
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 49:14
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 49:15
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 55:15
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 86:13
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 88:3
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 89:48
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 116:3
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 139:8
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 141:7
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 1:12
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 5:5
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 7:27
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 9:18
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 15:11
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 15:24
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 23:14
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 27:20
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 30:16
സഭാപ്രസംഗി 9:10
ഉത്തമഗീതം 8:6
യെശയ്യാവ് 5:14
യെശയ്യാവ് 7:11
യെശയ്യാവ് 14:9
യെശയ്യാവ് 14:11
യെശയ്യാവ് 14:15
യെശയ്യാവ് 28:15
യെശയ്യാവ് 28:18
യെശയ്യാവ് 38:10
യെശയ്യാവ് 38:18
യെശയ്യാവ് 57:9
യെഹെസ്കേൽ 31:15
യെഹെസ്കേൽ 31:16
യെഹെസ്കേൽ 31:17
യെഹെസ്കേൽ 32:21
യെഹെസ്കേൽ 32:27
ഹോശേയ 13:14
ആമോസ് 9:2
യോനാ 2:2
ഹബക്കൂക് 2:5

Tartaroō

2 പത്രൊസ് 2:4

Questioned

2 പത്രൊസ് 2:17

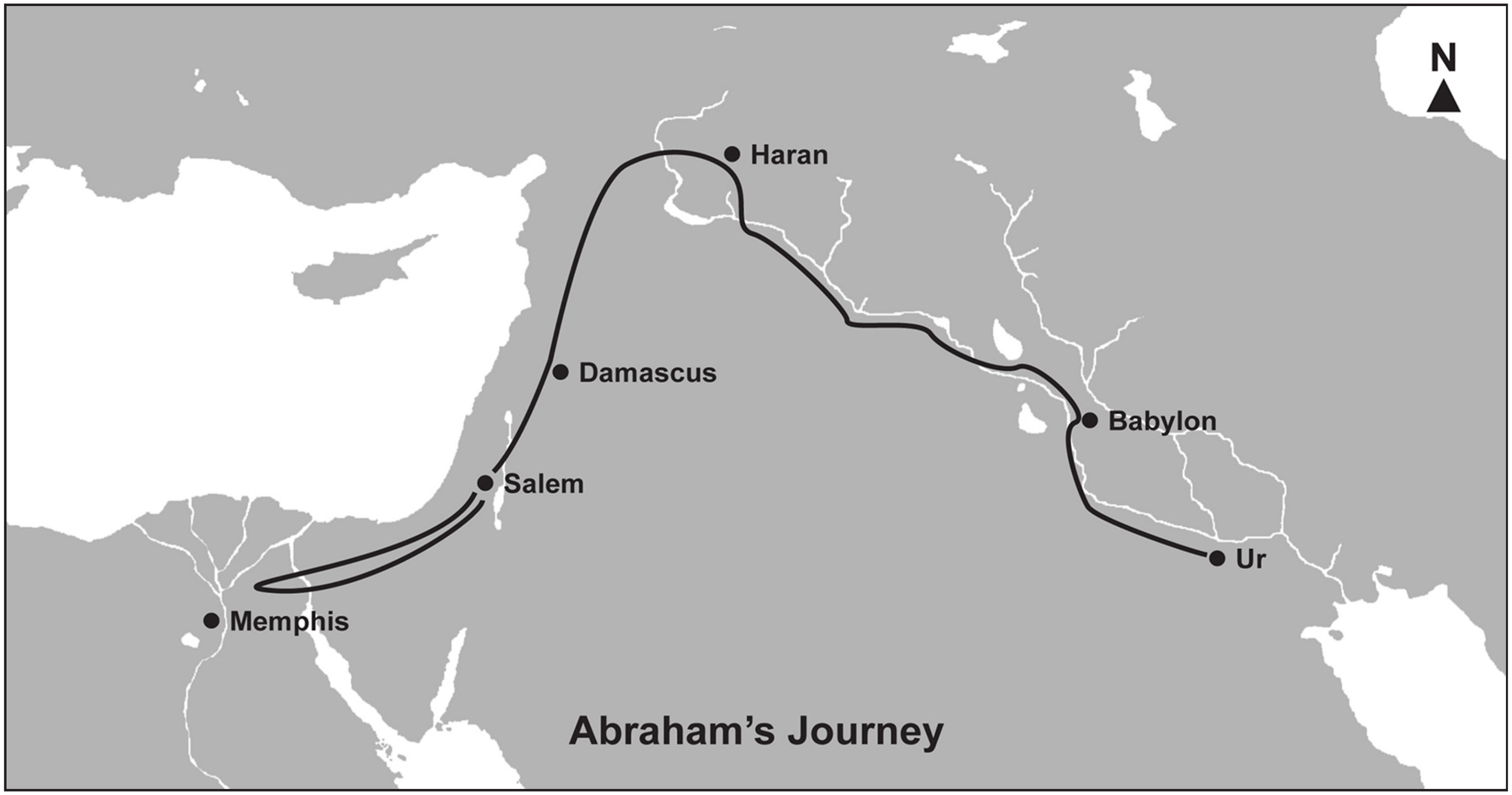

വിശ്വാസത്താൽ അബ്രഹാം തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടാറെ
അനുസരിച്ചു എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. - എബ്രായർ 11:8

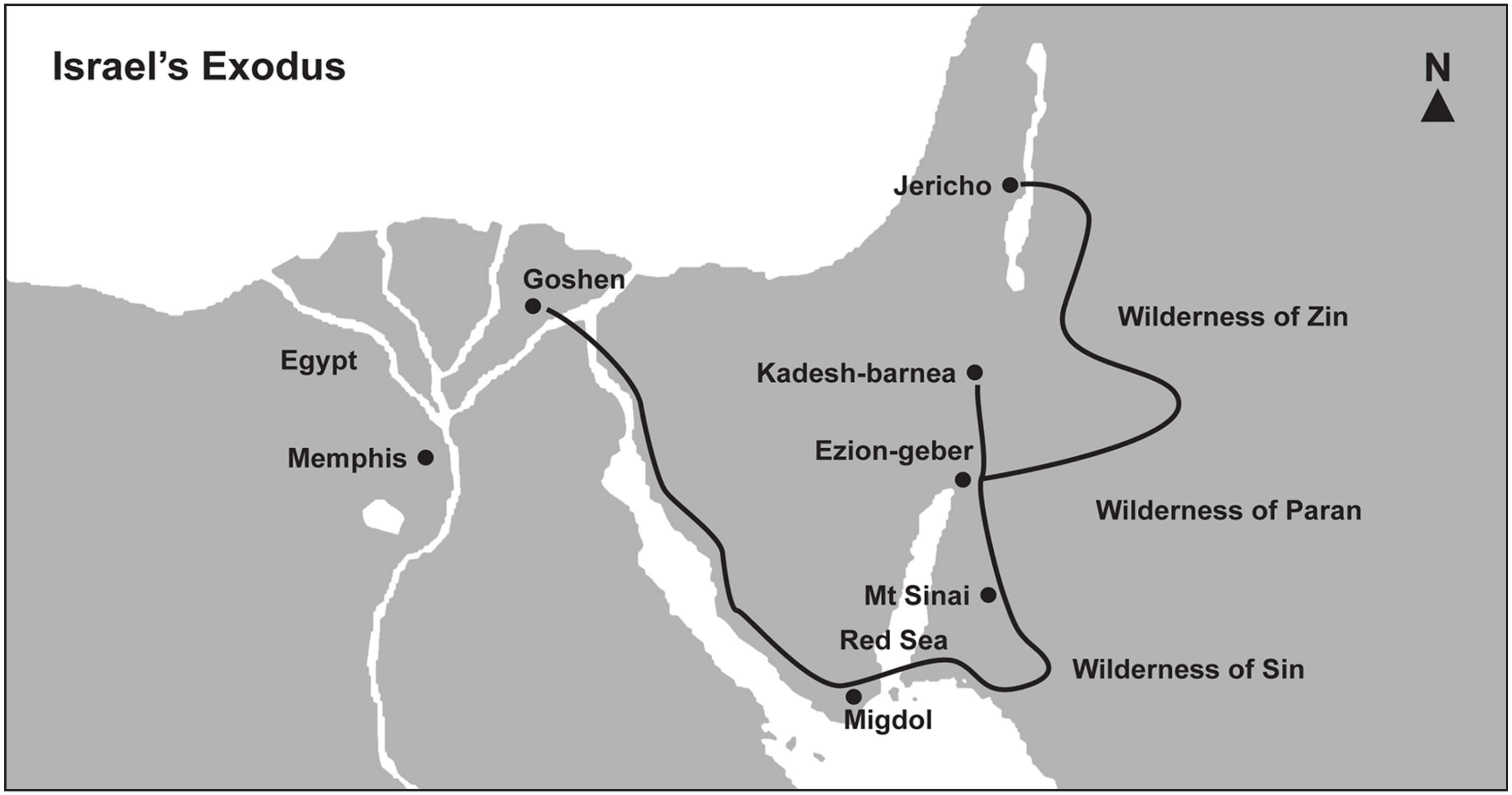

ഫറവോൻ ജനത്തെ വിട്ടയച്ച ശേഷം ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു കൂടിയുള്ള വഴി അടുത്തതു എന്നുവരികിലും ജനം യുദ്ധം കാണുമ്പോൾ പക്ഷേ അനുതപിച്ചു മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നുവെച്ചു ദൈവം അവരെ അതിലെ കൊണ്ടുപോയില്ല; - പുറപ്പാട് 13:17

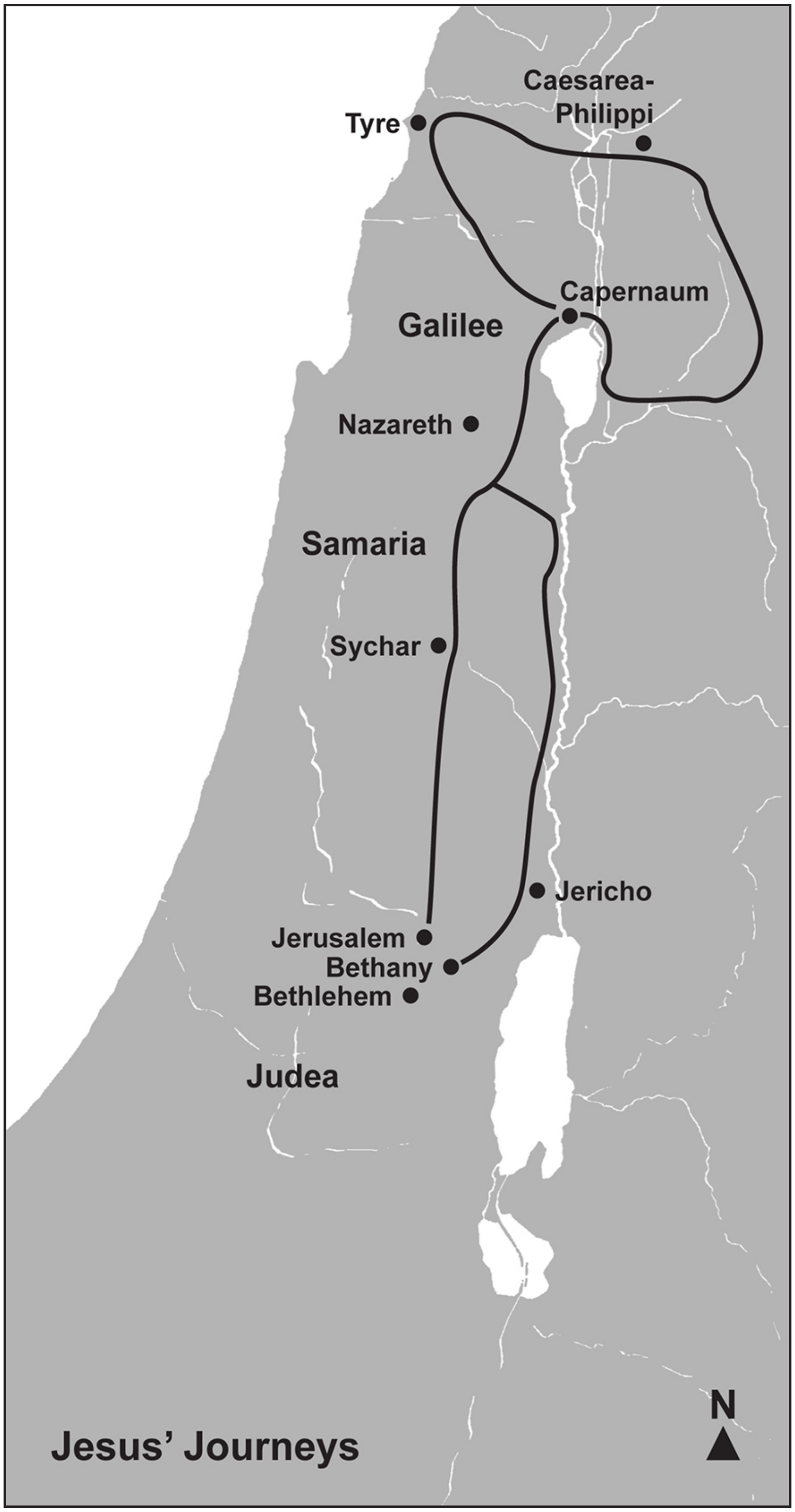

മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അത്രേ വന്നതു. - മർക്കൊസ് 10:45

വിശുദ്ധരേഖകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം മുമ്പുകൂട്ടി വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത സുവിശേഷത്തിന്നായി വേർതിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലനും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനുമായ പൌലൊസ് - റോമർ 1:2

Creation 4004 B.C. — New Heavens and Earth

Event (B.C.)	Year	Year	Event (A.D.)
Adam and Eve created	4004		Christ returns for his people
Tubal-cain forges metal	3300	1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
Enoch walks with God	3017	1830	John Williams reaches Polynesia
Methuselah dies at age 969	2349	1731	Zinzendorf leads Moravian mission
God floods the Earth	2349	1614	Japanese kill 40,000 Christians
Tower of Babel thwarted	2247	1572	Jesuits reach Mexico
Abraham sojourns to Canaan	1922	1517	Martin Luther leads Reformation
Jacob moves to Egypt	1706	1455	Gutenberg prints first Bible
Moses leads Exodus from Egypt	1491	1323	Franciscans reach Sumatra
Gideon judges Israel	1245	1276	Ramon Llull trains missionaries
Ruth embraces the God of Israel	1168	1100	Crusades tarnish the church
David installed as King	1055	1054	The Great Schism
King Solomon builds the Temple	1018	997	Adalbert marytyrd in Prussia
Elijah defeats Baal's prophets	896	864	Bulgarian Prince Boris converts
Jonah preaches to Nineveh	800	716	Boniface reaches Germany
Assyrians conquer Israelites	721	635	Alopen reaches China
King Josiah reforms Judah	630	569	Longinus reaches Alodia / Sudan
Babylonians capture Judah	605	432	Saint Patrick reaches Ireland
Persians conquer Babylonians	539	397	Carthage ratifies Bible Canon
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537	341	Ulfilas reaches Goth / Romania
Nehemiah rebuilds the wall	454	325	Niceae proclaims God is Trinity
Malachi prophecies the Messiah	416	250	Denis reaches Paris, France
Greeks conquer Persians	331	197	Tertullian writes Christian literature
Seleucids conquer Greeks	312	70	Titus destroys the Jewish Temple
Hebrew Bible translated to Greek	250	61	Paul imprisoned in Rome, Italy
Maccabees defeat Seleucids	165	52	Thomas reaches Malabar, India
Romans subject Judea	63	39	Peter reaches Gentile Cornelius
Herod the Great rules Judea	37	33	Holy Spirit empowers the Church
(The Annals of the World, James Uusher)			(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Jesus Christ born 4 B.C. — Resurrected 33 A.D.

<table>
<tr><td colspan="3">What are we?</td><td colspan="2">Genesis 1:26 - 2:3</td><td colspan="5">Mankind is created in God's image, male and female He created us</td></tr>
<tr><td colspan="3">How are we sinful?</td><td colspan="2">Romans 5:12-19</td><td colspan="5">Sin entered the world through Adam and then death through sin</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">Where are we?</td><td colspan="7">When are we?</td></tr>
<tr><td colspan="2">Innocence</td><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Eternity Past</td><td>Creation 4004 B.C.</td><td>Fall to sin No Law</td><td>Moses' Law 1500 B.C.</td><td>Christ 33 A.D.</td><td>Church Age Kingdom Age</td><td>New Heavens and Earth</td></tr>
<tr><td rowspan="12">Who are we?</td><td rowspan="3">God</td><td>Father</td><td rowspan="3">John 10:30
God's perfect fellowship</td><td rowspan="7">Genesis 1:31
God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden</td><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3
God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td>Son</td><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td>Holy Spirit</td><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Mankind</td><td>Living</td><td rowspan="9">Genesis 1:1
No Creation
No people</td><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td>Deceased believing</td><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td>Deceased unbelieving</td><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td rowspan="6">Angels</td><td>Holy</td><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td>Imprisoned</td><td rowspan="5">Genesis 1:31
No Fall
No unholy Angels</td><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="5">Matthew 25:41
Revelation 20:10
Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td>Fugitive</td><td colspan="3" rowspan="4">1 Peter 5:8, Revelation 12:10
Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>First Beast</td><td rowspan="2">Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>False Prophet</td></tr>
<tr><td>Satan</td><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
<tr><td colspan="3">Why are we?</td><td colspan="2">Romans 11:25-36, Ephesian 2:7</td><td colspan="5">For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all</td></tr>
</table>

വിധി

മലയാളം at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും - മത്തായി 28:19